4ecc 1000

6
15 N
3
M

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM,

E T

LATINO-GRÆCUM,

Utrumque hac ultima Editione multo auctius, & locupletius.

VIDE EPISTOLAM AD LECTOREM.

POST FATA RESURGO

PATAVII, Typis Seminarii, MDCCLXXVIII.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU, ET PRIVILEGIO.

Digitized by Google

AD LECTOREM.

NOviſſima hac noſtra editione Cornelii Schrevelii Lexicon Manuale multo auctius, & locupletius, quam antea, tibi exhibemus, eoque conſilio diligentem operam in eo amplificando adhibuimus, ut conatus tuos in Lingua Græca addiſcenda juvaremus, parvoque hoc volumine non ſolum majore vocum ſupellectile, ſed rerum etiam Græcarum eruditione te ditaremus. Habebas quidem in aliis noſtris editionibus a nobis pariter locupletatis multa, quæ in prima Schrevelii editione deerant; habebas quinque priores alphabeti litteras ita compoſitas, ut omnes pæne Græcas voces ſibi ſubjectas, & ab aliis quibuslibet ampliſſimis Lexicis editas complecterentur; nunc præterea habes recens adjecta litteræ ζ omnia vocabula ad eam ſpectantia, in quatuor tantummodo paginas de induſtria breviter coacta; habebas nonnulla ex Demoſthene, ex Thucydide, ex Iſocrate, ex Æſchine, ex Pindaro depromta; at pæne nihil hauſtum ex Xenophonte, ex Platone, ex Ariſtotele, ex Plutarcho, ex Polybio, ex Sophocle, ex Lycophrone, ex Heſiodo, ex Heſychio, ex Orpheo, aliiſque auctoribus Græcis celeberrimis; nunc tibi non ſolum multæ voces, ſed multæ etiam phraſes, multi dicendi modi ex iſtis auctoribus ſumpti cum magna tua voluptate, & utilitate in Latinam linguam converſi Lexicon verſanti occurrent. Porro in hoc Lexico Jonicum, & Doricum Æmilii Porti Lexicon, Pindaricum, & Lyricum tibi ſuppetit; voces omnes Græcæ tum in Veteri, tum in Novo Teſtamento uſurpatæ præſto ſunt; quidquid in Homero cum ejus clavi, & Batrachomyomachia, in Muſæo, Theognide, Pythagora, Fabellis Æſopicis, Manuali Paſoris, Cadmo Græco-Phœnice, & Martinio continetur, additis vocibus anomalis fere omnibus, & thematibus inveſtigatu difficilioribus, eſt in promptu. Non inficior, Lexica alia extare & majora, & ampliora, ea exemplorum copia, ea vocum ſimplicium, derivatarum, compoſitarum, decompoſitarum abundantia referta, ut nihil amplius deſiderari poſſe videatur; tanta tamen copia, & abundantia tyrones, ac præcipue pueros ad clepſydram plerumque ſtudiis operam dantes magnam temporis jacturam facere cogit, antequam voluntati ſuæ in inveſtigandis, quæ cupiunt, plane ſatisfaciant. Itaque nos commodo tuo, & uſui quotidiano inſervire volentes opus præbemus mole quidem exiguum, ſed uſu magnum; quod ſi diligenter evolveris, ex eo utilitatem magnam a te facile perceptum iri pro certo habemus. Nam præter multa, quæ ad illud auctius, & locupletius reddendum addidimus, copioſiſſimum etiam Indicem Latinarum vocum ejuſdem fini ſubtexuimus; cujus auxilio in Græcam linguam transferre poſſis quidquid volueris; & ut ſine incommodo ſtatim agnoſcas, cujus generis, ac declinationis quælibet nomina ſint, articulos ipſos, & patrios caſus adjecimus, quod a nullo Lexicographo adhuc factum ſcimus. Habe itaque a nobis quemdam quaſi linguæ Græcæ apparatum, & labores noſtros æqui, bonique facies ea aſſiduitate in eo verſando, memoriæque mandando utere, ut nos quidem curarum noſtrarum in te adjuvando fructum aliquem a te perceptum gaudeamus; cæteri vero plane intelligant, te nihil in eo tibi deſuiſſe, in quo uberrime adjutum voluimus. Vale.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

Concediamo licenza a *Gio: Manfrè*, Stampator di Venezia, di poter riſtampare il Libro intitolato: *Cornelii Schrevelii Lexicon Manuale Græco-Latinum, & Latino-Græcum*, oſſervando gli ordini ſoliti in materia di Stampe, e preſentando le Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 26. Settembre 1768.

(Angelo Contarini Proc. Rif.
(Alviſe Vallareſſo Rif.
(Franceſco Moroſini II. Cav. Proc. Rif.

Regiſtrato in Libro a carte 359. al Num. 2559.

Davidde Marcheſini Segr.

COR-

CORNELII SCHREVELII
LEXICON MANUALE
Græco-Latinum.

A A

A Prima eſt apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, a prima Hebræorum א Aleph. Interdum eſt nota numeralis, ſignificans primum; ſicut β ſecundum; γ tertium &c. In compoſitione vero multiplicem habet uſum: aliquando enim eſt στερητικὸν & vim privandi obtinet: ut βέβαιος ſtabilis; ἀβέβαιος inſtabilis, &c. Aliquando eſt ἐπιτατικὸν, quaſi dicas, intenſivum, hoc eſt, vim addit ſignificationi: ut in ἀχανὴς, ἄξυλος. Interdum idem valet, ac δὺς, ut ἄβατος, pro δύσβατος. Porro in quibuſdam dictionibus α modo reperitur, modo non, ac propterea otioſum dici poteſt, ut ἀβληχρὸς, βληχρὸς· ἄσταχυς, στάχυς· ἀσταφὶς, σταφίς· ἀστράβηλος, στράβηλος.

Α pro ε, Dor. ut αἴτε, pro εἴτε, ſive, utrum.

Α᾽ pro ἡ, Dor. articulus, ᾇ, quo, Dor. pro, ᾗ, adverb. quo, qua, qua parte.

Α pro α, Dor. in gen. plur. ſimpl. αν, ſine accentu, & ᾶν, cum circomflexo. Sic α pro ω, in nom. quint. declinat. ſimpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσεάων, pro χρυσεάων a χρυσέω· βοᾶν, pro βοῶν.

Α, quæ, articulus poſtpoſ. n. g. pl. num. ab ὅ, quod.

Α᾽, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἆ, ἆ, ah, ah, lamentantis, ab ἆ.

Α᾽, ἆ, ha, ha, he, ridentis, ut apud Latinos.

Α᾽άατος, per duplicem privationem, vel per pleonaſmum τῆ α, valde noxius, & innoxius: ab α, & ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος, idem.

Α᾽αγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, fractu difficilis, ab α, & ἄγω, frango.

Α᾽άδη, moleſtus fuit, aor. 1. pro ἄδη, ſolutione η in αη, verbi αὐδάω. Sic Α᾽αδεῖν, turbare, afficere contumelia; item egere, anxium eſſe; ὀχλεῖν, &c. Heſych. Thema idem.

Α᾽αδὴς, Dor. pro ἀηδὴς, ὁ, injucundus.

Α᾽άζω, exhalo, f. σω. p. κα.

Α᾽άσθην, deceptus fui, pro ἄσθην, a. 1. paſſ. verbi ἀάζομαι, quod ab ἄω, ſeu ἄημι, ſpiro.

Α᾽αάσπετον, ο, τὸ, corrumpi contumax, non obnoxius damno; vide ἀάσχετος, intactus, cum quo idem eſt, pleonaſmo alterius α.

Α᾽άμματος, ὁ, aucupii inſtrumentum, ames.

Α᾽αγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui perfici nequit, Heſych. & ἄανα, τὸ, nondum abſolutum, imperfectum, vel non abſolvendum, ex α priv. & ἄνω, perficio.

A B

Α᾽άπτος, ο, ὁ, ἡ, intactus: ex α & ἅπτομαι, tango.

Α᾽αρὼν, ὁ, nomen viri Hebr. ἀλλοτρ: q. d. montanus.

Α᾽ασάμην, ω, ατο, offendi; pro ἠσάμην. a. 1. med. verbi ἄτω, vel ἄω, noceo. a. 1. ἆσα, Dor. pro ἦσα, & ſolutione τῆ η in duplex breve, ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάσκω, noceo, ab α, & ἄτω, ex ἄω. Sic a. 1. paſſ. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀτάω, noceo.

Α᾽ᾶσι, flant, 3. plur. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω, ſpiro.

Α᾽ασίφρων, ο, ὁ, exp. βλάβην φέρων, i. e. nocumentum ferens; ab ἀάτω, f. σω, & φορὸς, ὁ, a Th. φέρω, fero. Sic & ἀασίφρων, ονος, ὁ, demens, inſanus; (idem ac βλαψίφρων, ſeu φρενοβλαβὴς) ab ἀάσαι, lædere, quod ab ἀάτω, & φρὴν, cujus compoſita pleraque deſinunt in φρων.

Α᾽άσκω, noceo, corrumpo; βλάπτω, φθείρω; idem ac Poet. ἀάτω; unde a. 1. ἄασα, med. ἀασάμην. paſſ. ἀάσθην; Jonico & Poetico more ſine augmento, ſæpe apud Homerum.

Α᾽ασμὸς, ῦ, ὁ, exhalatio, halitus, calidi efflatio; ab ἀάζω, exhalo.

Α᾽άσχετον, τὸ, intolerabile; ex α, & ἔχω, teneo: cujus 3. perſon. perf. paſſ. ἔσχηται, unde σχετὸς, καὶ ἄσχετος, &, pleonaſmo τῆ α, ἀάσχετος.

Α᾽ᾶται, ſaturatur, 3. ſing. ab ἄημαι: Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. ſing. ab ἀάομαι.

Α᾽ατος, ο, ὁ καὶ ἡ, innocuus, innoxius, noxæ, ſeu damni expers; ab α privat. & ἄτη, noxa, calamitas, vel contra, valde noxius, damnoſus; ab α epitatico, ſeu intenſivo.

Α᾽άτω, per pleonaſmum τῆ α, dicitur Poet. pro ἄτω. idem ac Thema ἀτάω, lædo, offendo.

A B

Α᾽βαδδὼν, ὁ, nomen Antichriſti; Vaſtatio.

Α᾽βάζος, ο, ὁ, taciturnus, mutus, ex α, priv. & βάζω, loquor.

Α᾽βαθὴς, ἐος, ὁ & ἡ, profunditate carens, ἀπὸ βάθυς, ſine profunditate.

Α᾽βαι, teneræ, Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, pubes.

Α᾽βαιον, τὸ, paululum, parvum; a βαιὸς, ῦ, ὁ, parvus, ſive βαιὸν, parvum, & pleonaſmo literæ α.

Α᾽βακέμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mutus; item ſtultus. Heſych. Suid. Th. idem.

Α᾽βακὴς, ἐος, ὁ, mutus; ab α, & βάζω, loquor: hinc ἀβακέως, quiete.

Α᾽βάκησαν, neſcierunt, aor. 1. ind. act. Jon. ab ἀβακέω, taceo. Th. βάζω, loquor.

Α᾽βακίζω, quietus ſum, taceo; idem ac ἀβακέω, taceo; α eſt privativum; & Thema eſt βάζω, loquor, dico; inde ἀβακιζόμενος, ὁ, quietus, non tumultuoſus.

Α᾽βάκιον, ο, τὸ, eſt idem cum ἄβαξ, κος, ὁ, baculus, tabula, ſive menſa, cui vaſa quælibet imponebantur: item tabula calculatoria, & tabula Mathematica, in qua lineæ, & figuræ deſcribi ſolent.

Α᾽βακίσκος, ῦ, ὁ, teſſella pavimenti; apud Athen. l. 5. eſt quaſi diminut. a Th. ἄβαξ, ακος, ὁ, abacus.

Α᾽βάκχευτος, ο, ὁ καὶ ἡ, alienus a Baccho, vel Bacchici numinis expers; aut male bacchans: Eurip. in Oreſte. Item valde bacchans; Nono. autem, ἀβάκχευτον τράπεζαν, appellat vino carentem; ex α priv. & βακχεύω, f. εύσω, debacchari, furioſum eſſe: unde βακχευτὴς, & βακχευτικὸς, Bacchativus. vel Bacchicus.

Α᾽βάλε, utinam, heu: forſan ab Hebraica אבל abal, lugere.

Α᾽βάλη, inutilem, languidum Lacones vocant, ἀργὸν, νωθρὸν. unde ἀβάλης, oliva mala: μοχθηρὰ ἐλαία, Heſych.

Α᾽βαντα, acc. ſing. ab Α᾽βας, αντος, ὁ, nomen proprium viri.

Α᾽βάνταξις, εως, ἡ, aſcenſus, ἀνάβασις, per metatheſin literarum, & epentheſin τῆ ν.

Α᾽βαξ, κος, ὁ, abacus: item tabula, ſeu menſa.

Α᾽βάπτιστος, ο, ὁ καὶ ἡ, immerſabilis: ab α, & βαπτίζω, mergo.

Α᾽βαπτος, ο, ὁ καὶ ἡ, intinctus; ab α, & βάπτω, tingo.

Α᾽βαρ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Α᾽βαρὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non oneroſus: ex α, & βάρος. Th. βαρὺς, ὁ, gravis.

Α᾽βαρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, continentis habitator, cui non eſt βᾶρις, navis, vel navigium.

Α᾽βαρὺς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non gravis; item metaph. non moleſtus; minime gravans: ex α priv. & βαρὺς, ἐος, ὁ, gravis.

Α᾽βας, Dor. pro ἥβης, gen. ſing. ab ἥβη.

Α᾽βάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, præclare ago, extollo; ex α pro ἄγαν, nimis, & βάζω, loquor.

Α᾽βασάνιστος, ὁ καὶ ἡ, inexploratus: ab α, & βασανίζω, torqueo, exploro. Unde Α᾽βασανίστως, adv. ra non examinata.

Α᾽βασίλευτος, ὁ καὶ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, ſine rege; ab α & βασιλεύω, regno.

Α᾽βάσκανος, ο, ὁ καὶ ἡ, invidia vacuus, verus, ἀψευδής. Suid. ex α priv. & βασκαίνω, faſcino: item invideo.

Α᾽βασκάνιον, ο, τὸ, faſcini amuletum; i. e. maleficia & faſcinationes avertens: ab α priv. & βασκαίνω, faſcino.

Α᾽βάσταγμα, τὸ, onus; φορτίον. ab α epitatico, & βαστάζω, porto.

Digitized by Google

Ἀβάςακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, importabilis, portatu impoſſibilis: ut ἀβάςακτον φορτίον, onus vix portandum; unde adv. ἀβαςάκτως, ita ut portari non poſſit; Heſych. ex α priv. & βαςάζω, porto, f. Dorice βαςάξω.

Ἄβατος, ου, ὁ, invius: hinc ἀβάτας, Dor. pro ἀβάτης, ου, ὁ, ex α & βατός, pervius, quod a βαίνω, aſcendo.

Ἄβαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tinctus; ab α priv. & βάπτω, tingo.

Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἄκλιτον, Pater.

Ἄβαλε, pro ἀνέβαλε, vel ἀνέβαλε, rejecit, a. 2. ab ἀναβάλλω, rejicio.

Ἀβδέλυκτος, ὁ, apud Æſchyl. opponitur (ſc. cum α priv.) ſimplici βδελυκτός, execrabilis.

Ἀβέβαιος, αία, ον, infirmus; ex α & βέβαιος, ὁ, firmus.

Ἀβέβηλον, ου, τὸ, mundum, ſacrum, non profanum; quod neque contrectare, neque adire fas erat: ex α priv. & βέβηλον, τὸ, profanum.

Ἀβέλ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Vanitas.

Ἀβέλλω, vel ἀβέλω, circumdo, corono; ςέφω, redimio.

Ἀβέλτερος, ὁ, ſtolidus, ὅτι τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hine ἀβελτερία, ἡ, ſtultitia.

Ἀβελτέρειος, dicitur pro ἀβέλτερος, inſanus; Euſt. ex Herodiano.

Ἀβελτερία, vel potius ἀβελτηρία, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia, amentia, veſania. Plut. & pro ignorantia, quæ prudentiæ opponitur, ſæpe occurrit apud Demoſth. Item ἀβελτέρως, adv. ſtolide, ſtulte: Plut. Omnia ab ἀβέλτερος, ου, ὁ, ſtultus; vecors. Simplicius in Epictetum ait, ἀβέλτερον appellari quempiam, ὅτι οὐκ ἔχει τινὰ συγκρινόμενος βελτίων φανῆναι, i. e. quum non habet cui collatus melior videri poſſit; & apud Athen. ἀβέλτερος, & ἔμφρων opponuntur ex α priv. & βέλτερος, præſtantior.

Ἀβελτεροκόκκυξ, γος, ὁ, ἡ, ſtolidus. ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, ὁ, cuculus avis.

Ἀβιά, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater meus eſt Dominus.

Ἀβιάθαρ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater excellens.

Ἀβίαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, non coactus, ſine violentia; unde τὸ ἀβίαςον, libertas: ex βιάζω, cogo, cum α priv.

Ἀβιληνή, ῆς, ἡ, nomen regionis.

Ἄβιος, ου, ὁ, ἡ, cui non ſuppetunt ad victum neceſſaria: ab α priv. & βίος, victus: item dives, longævus, ab α epitatico, & βίος, vita. Eſt & ἄβιος, valde robuſtus: item non violentus: α βία, ἡ, vis, robur.

Ἀβιούδ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Pater decoris, vel Decus patriæ.

Ἀβίωτος, ου, ὁ, ἡ, ſine vita, non vitalis: a βιόω, vivo. Th. βίος, ὁ, vita.

Ἀβλαβέως, innoxie, ab ἀβλαβής, έος, ὁ, ἡ, innoxius: ex α & βλάπτω, noceo.

Ἄβλαπτος, ὁ ϗ ἡ, noxæ expers, vel innocuus; ab α & βλάπτω, noceo.

Ἀβλαςέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non ſuccreſco. Th. βλαςάνω, germino.

Ἀβλαςής, έος, ὁ ϗ ἡ, non germinans, ſine germine; non pullulans, infœcundus; item ἄβλαςος, & ἀβλάςητος, germinare non valens; Theophr. ex α priv. & βλαςὴ, ἡ, ſeu βλαςός, ὁ, α βλαςάνω, germino; item naſcor, originem duco; item produco.

Ἀβλαυτος, ὁ, excalceatus, diſcalceatus, qui nudis pedibus incedit; Heſych. ex α priv. & βλαῦται, αἱ, calcei, crepidæ.

Ἄβλεμης, ὁ, inaudax, ignavus, injucundus, diſſolutus; Heſych. ex α priv. & βλεμεαίνω, quod leonum dicitur eſſe proprium & ſignificare, terrere vel ſolo aſpectu; aut huc, & illuc verſis oculis circumſpicere.

Ἀβλεννής, ὁ, muco carens; ſed apud Athen. l. 7. eſt piſcis nomen; ex α priv. & βλέννα, ἡ, frigidus, humiduſque ſuccus, quem φλέγμα vocant; vel potius craſſior pituita, qualis a cerebro per palatum, & nares deſcendit.

Ἀβλεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, deſpectus, vilis, nihili, quaſi indignus qui videatur. ex α priv. & βλέπω, video.

Ἀβλεπτέω, ῶ, f. ήσω, non video, non intueor, oculos averto; apud Suid. Item cæcutio: pecco, delinquo, atque inde verbale

Ἀβλέπτημα, τὸ, peccatum, delictum; ab ἀβλεπτής, ῆος, ὁ, ϗ ἡ, peccator.

Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas, inconſiderantia. Th. idem.

Ἀβλής, ῆτος, ὁ, ἡ, nondum jactus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ab α, & βάλλω, jacio.

Ἀβληχής, έος, ὁ ϗ ἡ, balatus expers; in Epigr. ex α priv. & βληχάομαι, f. ήσομαι, ovium, & caprarum vox propria; ſed Ariſtophanes in Veſpis ad puerulorum vagitum etiam tranſtulit.

Ἀβληχρής, έος, ὁ ϗ ἡ, imbecillus, invalidus, infirmus; idem ac ἀβληχρός, unde ἀβληχρὰ νόσος, morbus non vehemens, ſeu lentus, aut remiſſus, & quaſi languidus morbus; apud Plut. in Pericle. Sed ἄβληχρος, robuſtus, validus; Etym. In hac ſignifi. α eſt privativum; in illa autem ſupervacaneum.

Ἀβληχρός, ά, όν, debilis, le: ab α otioſo, & βληχρός, debilis. Apud Pindarum accipitur pro forti.

Ἄβλοι, ſacrifica, præſ. imp. act. verb. ἀβλοέω, ſacrifico.

Ἀβοατί, Poet. & Dor. adv. pro comm. ἀβοητί, ἀντὶ τοῦ ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.

Ἀβοήθητος, ὁ, ϗ ἡ, deſtitutus ope, vel remedio: ab α, & βοηθέω, opitulor.

Ἄβοητος, ου, ὁ ϗ ἡ, tacitus, ſilens, mutus; q. d. clamore carens; unde adv. ἀβοητί, tacite, ſine clamore; ex α priv. & βοάω, f. ήσω, unde βοὴ, ἡ, clamor, & βόης, ὁ, clamoſus.

Ἀβόλησαν, occurrerunt, Jon. pro ἠβόλησαν, 3. plur. aor. 1. ἀβολέω, ſacrifico.

Ἀβολήτωρ, ὁ, & ἄβολος, idem ac ἄβολος, juvenis, ob id, quod dentes nondum amiſit; Bud. & Ariſtot. Suidas autem ait, ita etiam dici pullum, qui nondum habeat dentem γνώμονα; ex α priv. & βόλος, ὁ, ſeu βολή, ἡ, unde βολέω, ῶ, percutio.

Ἄβολος, ου, ὁ, qui nondum amiſit dentes ætatis indices, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω, jacio.

Ἀβοσκής, έος, ὁ, ἡ, non paſtus, jejunus; ex α priv. & βόσκω, paſco.

Ἄβοτος, ὁ, paſcuis carens: vel etiam qui depaſtus non eſt. Heſych. ex α priv. & βοτός, ὁ, alimentum.

Ἀβουλέω, ῶ, f. ήσω, nolo; Plat. de rep. 4. & Dem. Epiſt. 3. Unde

Ἀβούλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non vult: item ἀβούλητον, quod nolumus, ſeu quod præter voluntatem accidit; involuntarium; cui opponitur βουλητόν; apud Plat. de Leg. 5. unde ἀβούλητα πράγματα dicuntur adverſæ res; & ἀβούλητος βίος, vita non placens, nec optabilis: atque inde adv.

Ἀβουλήτως, involuntarie; non ex animo; præter voluntatem; cui opponitur ἐκ βουλήσεως, apud Dem. omnia a Th. βούλομαι, f. λήσομαι, unde βουλητός, ὁ, ſub voluntatem cadens.

Ἀβουλία, ας, ἡ, inopia conſilii; ex α, & βουλή, ἡ, conſilium.

Ἄβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſilio carens, conſilii expers, inconſultus, inconſideratus; imprudens, non circumſpectus; ſed ſignificat & κακόβουλον, i. e. conſilio malo utentem, vel præditum; atque inde adv.

Ἀβούλως, idem ac ἀβούλως, imprudenter, ſtulte, imperite; ſine conſilio: unde comparat. ἀβουλότερον, inconſultius; imprudentius; & ſuperlat. ἀβουλότατα, inconſultiſſime: ut & ἀβουλία, ἡ, incogitantia, imprudentia, temeritas, amentia, ſtultitia: item pro δυσβουλία, ſeu κακοβουλία, malum conſilium apud Soph.

Ἀβουλότατα, adv. inconſultiſſime.

Ἀβούτεω, gen. Jon. pro ἀβούτου, ab ἀβούτης, ὁ, bobus carens: ex α, & βοῦς, bos.

Ἄβοτος, ου, ὁ, egenus: non habens unde paſcatur; vel non habens pecora; ut ἄβοτος ἀνήρ, apud Heſiod. ex α priv. & βοτός, ὁ, alimentum.

Ἄβρα, ας, ἡ, vel ἄβρα, ancilla: ab אבר viror.

Ἀβραάμ, nomen viri ἄκλιτον, Pater excelſus, vel multitudinis.

Ἀβραδούλη, ης, ἡ, pellex, ſeu concubina; ex ἄβρα, ἡ, & δούλη, ἡ, a Th. δοῦλος, ὁ, ſervus.

Ἀβράκησαν, ſonnerunt, 3. plur. aor. 1. Jon. verbi ἀβρακέω, ſono.

Ἄβραχε, Jon. 3. ſing. imperf. act. verbi ἀβράχω, ſono. Poet. pro βράχω, reſono.

Ἄβρεκτος, ὁ ϗ ἡ, idem ac ἄβροχος, ſiccus.

Ἀβρεμής, έος, ὁ ϗ ἡ, fremitus, ſeu ſtrepitus nullos edens; ex α priv. & Th. βρέμω, fremo.

Ἀβρίζομαι, idem ac ἀβρύνομαι, ornor, niteſco: cultum mihi comparo: item inſoleſco, magnifice me infero.

Ἀβριθής, έος, ὁ ϗ ἡ, ſine pondere: ab α, & βρίθω, onero.

Ἄβριξος, ὁ, vigil, inſomnis: item ſurdaſter, ex α priv. & βρίζω, quieſco, f. ίσω, vel ίξω.

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, a cibo ſumpto dormio.

Ἀβροβάται, οἱ, molli inceſſu utentes; epith. Perſarum; ex ἁβρός, mollis, & βαίνω, aſcendo, f. βήσομαι, a βάω, unde βατήρ, ῆρος, ὁ, limen, & βατέω, vado.

Ἀβρόβιος, ὁ, mollem & delicatam vitam agens: molliter & delicate vivens.

Ἀβρογόος, ὁ, molles edens gemitus.

Ἀβρόγοος, ὁ, molles gemitus, & molla lamenta edens: ab ἁβρός, mollis, & γόος, luctus; a γοάω, gemo.

Ἀβρόδαις, ὁ, mollibus dapibus inſtructus; ex ἁβρός, mollis, & δαίς, δαιτός, ἡ, dapes.

Ἀβροδίαιτα, ἡ, vita delicata, vita mollis; vitæ mollities, ſeu lautitia, delicata, ſeu lauta victus ratio; Suid. Unde

Ἀβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago, delicata victus ratione utor.

Ἀβροδίαιτος, ὁ ϗ ἡ, molliter vivens: ab ἁβρός, mollis, & δίαιτα, vivendi ratio.

Ἀβροείμων, ονος, ὁ, ϗ ἡ, qui delicatis, mollibus, ac ſplendidis induitur veſtibus, Etym. ex ἁβρός, mollis, & εἷμα, ατος, τὸ, veſtis.

Ἀβρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, molles & delectos ferens fructus; ex ἁβρός, mollis, & καρπός, ὁ, fructus.

Ἀβροκομάω, ῶ, capillos orno; delicioſus ſum; inde ἀβροκόμης, molliter comatus, Bacchi epithaton: ab ἁβρός, mollis, & κόμη, coma.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ: ab α priv. & βρόμος, ſtrepitus: quod tenebræ ſtrepitu carent.

Ἀβρόμιος, ὁ, abſtemius: ἄοινος; ab α priv. & Βρόμιος, ideſt Bacchus, a βρέμω, ſtrepo.

Ἀβρομίτρης, ου, ὁ, molli redimitus mitra; ex ἁβρός, mollis, & μίτρα, ἡ, mitra.

Ἄβρομος, ὁ, ἡ, ſtrepitum magnum edens: q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω, ſtrepo.

Ἀβροπήνοις πέπλοις, dixit Lycophron molli & ſubtiliſſimo ſtamine contextus peplus; ex ἁβρός, mollis, & πήνη, ἡ, ſeu πῆνος, ὁ, textura.

Ἀβρόπλουτος χαίτη, dicitur coma molli & opulento ornatu decorata; apud Eurip. in Iphyg. Taur. ex ἁβρός & πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Ἀβρός, ά, όν, mollis, delicatus: hinc ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Dor. ἀβρότας, ἀβρότατος, ἁ, deliciæ ab אב virens, vel אבר fortis.

Ἀβροσταγής, έος, ὁ ϗ ἡ, mollitie diffluens; ex ἁβρόν, & ςάζω, ſtillo.

Ἀβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus. Th. ἁβρός, ὁ, mollis.

Ἀβροτάζω, f. ξω, quod exp. aberro in via; & omnino ab ἀβρότη, ἡ, quod Suidas deducit παρὰ τὸ ὑςερεῖσθαι βροτῶν, i. e quod nox privata ſit mortalibus.

Ἀβρόταξις, εως, ἡ, aberratio, deflexio de via; Euſt. eſt verbale ab ἀβροτάζω.

Ἀβρότη, ης, ἡ, nox: ab α, & βροτός, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόσεισι. nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, in nocte vagor; & ἀβροτέω, noctu occurro. ἀβροτῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀβροτήμων, ονος, ὁ, ἡ, peccator, peccatum:

tum: item ἁβροτίνη, ἡ, peccatrix; utrumque ab ἀβροτέω, ῶ, f. ήσω; quod exponitur etiam pecco.

Ἁβρότης, ητος, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; a Th. ἁβρὸς, ὁ, mollis.

Ἀβροτόνινος, & ἀβροτονίτης, ου, ὁ, confectus ex abrotono; ut ἀβροτόνινον ἔλαιον, ſive μύρον, & ἀβροτονίτης οἶνος; Dioſc. ab ἀβρότονον, τὸ, herba, ſeu planta perpetuo virens; & ſic nominata, διὰ τὸ πρὸς ὄψιν φαίνεσθαι ἁβρὸν καὶ ἁπαλὸν, quod aſpectu ſit mollis & tenera.

Ἀβρότονον, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ.

Ἄβροτος, ὁ καὶ ἡ, immortalis: ab α, & βροτὸς, οῦ, ὁ, homo mortalis.

Ἁβροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ἁβροχαίτης, ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, qui eſt delicata teneraque coma. Anacreon.

Ἁβροχαίτης, ου, ὁ, idem ac ἁβροχαίτας, mollem habens jubam, ſeu cæſariem. Epith. Apollinis in Epigr.

Ἀβροχία, ἡ, ſiccitas humoris, aut imbrium penuria: ab ἄβροχος, non madefactus, ſiccus; & interdum ſignificat etiam ἀνόμβρον, imbra, ſeu pluvia carentem.

Ἁβροχίτων, ὁ καὶ ἡ, molli indutus tunica; & in malam partem, molliter veſtitus, ex ἁβρὸς & χιτὼν, ὁ, tunica.

Ἄβροχος, immadidus: ex α, & βρέχω.

Ἄβρωμα, τὰ, mora; παρὰ τὴν ἀβρώτων. Heſychio ſunt συκάμινα, μόρα.

Ἁβρύνομαι, f. ὑνοῦμαι, delicior, glorior.

Ἁβρύνω, f. υνῶ, orno. Th. ἁβρὸς, mollis.

Ἀβρυτοὶ, marinorum echinorum ſpecies. Haſych.

Ἄβρωμος, ὁ, graviter olens, fœtidus, nam βρωμώδης de leonibus, hircis, atque id genus aliis animantibus graviter olentibus dicitur; & α hic auget. Item non viroſus, nec tetri odoris; atque ſic α privat. Etymol. ſic exp. ἄβρωμοι αἱ ἄγαν βρωμῶντες, ὃ ἐστιν ὄζοντες, παρὰ τὸ βρῶμος, quod τὸν ἦχον ſignificat; unde ἄβρωμοι ἰχθύες dicuntur apud Athen. i. e. ἄχυλοι, ἄσιτοι; atque his opponuntur βρωμώδεις q. d. ſalſuginem marinam redolentes: ſicut & ipſum mare, apud Dioſc. dicitur ἄβρωμον γίνεσθαι, i. e. virus deponere, & ſalſuginam, ut interpr. Bud.

Ἁβρῶς, molliter, delicate, feſtive, magnifice, apud Eurip. eſt adv. Th. ἁβρὸς. Sed ἄβρως, ωτος, ὁ, ἡ, non exeſus, non adeſus; in Epigr.

Ἀβρωσία, ἡ, cibi penuria; Poll. ex α priv. & βιβρώσκω, f. ώσω, unde βρῶσις, εως, ἡ, cibus, eſca.

Ἄβρωτος, ου, ὁ, ἡ, non voratus: ex α, & βιβρώσκω. Item aſui ineptus.

Ἀβύδος, ου, τὸ, profundum.

Ἄβυδος, ου, nomen urbis. Ἀβυδηνὸς, Abydo oriundus, ibidem habitans.

Ἄβυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundiſſimus; proprie fundo carens; ſicut & ἄβυσσος idem ſignificat: ut λίμνη ἄβυσσος; lacus, ſeu palus fundo carens; apud Ariſtoph. Ran. & ἄβυσσον βάθος, immenſa profunditas; ſic & ἄβυσσα χάσματα apud Eurip. & ἄβυσσον πέλαγος, apud Æſch. Quidam tamen non a βυσσὸς deducunt; ſed a βύω, tego, operio, & α intendendi vim habente, ut ſit locus, qui multitudine aquarum operitur: item ſubſtantive poſitum abyſſus, vorago aquarum immenſæ altitudinis. Vide Thema βυθὸς, οῦ, ὁ, profunditas.

Ἀβυρσόδετος δορὰ dicitur non concinnata pellis, ex α priv. & βυρσοδέω, f. σω, corium paro.

Ἀβυρτάκη, ης, ἡ, barbaricum quoddam edulium ex porris, cardamo, granis mali punici, & ejuſmodi aliis, quibus ineſt τὸ δριμὺ, apud Athen. l. 3. & Plut. Symp. 4. ἀβυρτάκην hanc καρυκείαν annumerat.

Ἀβυρτακοποιὸς, ὁ, qui edulia abyrtacas conficit; Athen. l. 9. ex præced. ἀβυρτάκη, & ποιέω.

Ἄβυσσος, ου, ἡ, infinitæ profunditatis vorago, gehenna: ex α & βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum. Vide ſupra ἄβυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundiſſimus.

Ἀβῶϊ, qui nullam vocem edit; Heſych. comp. ex α priv. & βῶσαι, Jon. pro βοῆσαι, a Them. βοάω, clamo.

A Γ

Ἀγάασθαι, obſtupeſcere: ab ἀγάομαι, per pleonaſm. Poet. Inde etiam

Ἀγάασθε, invideris.

Ἄγαβος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀγαγὰς, ὁ, qui duxit, Jon. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω, duco.

Ἄγαγε, ducito, & ἤγαγον, pro ἄγαγε, idem, imper. Attic. verbi ἄγω, duco.

Ἀγαγὲν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἄγω.

Ἀγάγοι, ducat, a. 2. opt. act. Att. ἀγάγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Jon. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγών. ſub. ἀγάγω, ab ἄγω, duco.

Ἀγαγόνθ', pro ἀγαγόντα, part. aor. 2. ab ἤγαγον, pro ἦγον, aor. 2. verbi ἄγω.

Ἀγάζηλος, ὁ, invidus: μεγαλόζηλος, φθονερὸς, Etym. ab ἄγαν, & ζῆλος.

Ἀγάζομαι, f. άσομαι, ſuccenſeo, inſideo. admiror. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι, ſtupeo.

Ἀγαθαρχία, ἡ, boni principium: ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, ἡ, principium.

Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος.

Ἀγαθεωρεῖν, admirabunda intueri, ut ad rem raro viſam: ex ἄγαν, & θεωρεῖν.

Ἀγαθίζομαι, bona dico: ut ἐπὶ τὰς ἑταίρας κἀγαθιζομένας λαθεῖν, apud Ariſtoph. a Th. ἀγαθὸς, ὁ, bonus.

Ἀγαθικὸς, οῦ, ὁ, probus; unde in neut. plur. ἀγαθικὰ dicuntur proba; i. e. recte & cum virtute facta, vel dicta; itidem ab eod. Th. ἀγαθὸς, ὁ, bonus.

Ἀγαθὶς, ἡ, faſciculus fili, ſeu ſtaminis colligati: unde ἀγαθῶν ἀγαθίδες, i. e. bonorum glomi; apud Poll. proverbium de opibus exſtructis & affatim cumulatis; ſumpta metaph. a glomere teatorio, quod ex plurimis filorum convolutorum gyris conſtat; & apud Suid. legitur etiam ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες; quod proverbium aſſe dicit, ἐπὶ τῶν ἐν ταχέσιν αὐθ' ὧν ἐλπισθέντων, τρέπειν; ac ſi ἀγαθίδες aſſent acervi, ſeu cumuli bonorum.

Ἀγαθοδαιμονισταὶ, οἱ, parce bibentes. i. e. ὀλιγοποτοῦντες, qui parce bibunt, a poculo, quod appellabatur, ἀγαθοῦ δαίμονος; de quo vide Suid. Heſych. & Chiliad. Eraſmi; ex ἀγαθὸς & δαίμων, ονος, unde δαιμονίζομαι.

Ἀγαθοδότης, ου, ὁ, boni, vel bonorum dator: & in fœm. ἀγαθοδότις, bonorum datrix; ex ἀγαθὸς & δότης, ὁ.

Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Jon. beneficentia.

Ἀγαθοεργὸς, & contracte ἀγαθουργὸς, οῦ, ὁ, beneficus, ex ἀγαθὸς, & ἔργον. hinc

Ἀγαθοεργέω, ῶ, benefacio, f. ήσω. p. ἠγαθοέργηκα.

Ἀγαθοθέλεια, ἡ, bonorum voluntas; affectus eligendi bona; Suid. ex ἀγαθὸς, & θέλω, f. ήσω.

Ἀγαθοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀγαθόπρεπτος, ου, ὁ, beneficus, benignus, qualem eſſe decet inter viros bonos; unde adv. ἀγαθοπρεπῶς, benigne; ut bonum decet; ex ἀγαθὸς, & Th. πρέπω, deceo, congruo.

Ἀγαθοποιέω, ῶ, beneficio afficio, recte ago. f. ήσω. a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι. hinc ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, benefactum. ἀγαθοποιὸς, ὁ, beneficus: ex ἀγαθὸς, & ποιέω, facio.

Ἀγαθὸς, οῦ, ὁ, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis; ab ἄγαν, vel ab α intenſivo, & γηθέω. vel ab ἄγαστος, objecto σ, & τ mutata in θ· vel κατὰ τὸ ἀγανθῆναι ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν.

Ἀγαθοτελὴς, ὁ, boni efficiens; perfecte bonus. unde ἀγαθοτέλεια, boni efficientia, perfectio boni; Dion. Areop. ex ἀγαθὸς, & τέλος, εος, τὸ, finis, ſummum.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas; idem ac θειότης. Nazian. de Deo.

Ἀγαθουργέω, ῶ, bene operor; idem ac ἀγαθοεργέω, bonum, ſive bona facio: item beneficus ſum, beneficentiæ proſequor; ſic etiam ἀγαθουργὸς, pro ἀγαθοεργὸς; & ἀγαθουργικὸς, idem ac ἀγαθοεργὸς, ſeu ἀγαθοεργὸς, beneficus.

Ἀγαθουργίη, Jon. per craſin. pro ἀγαθοεργίη, ἡ, beneficentia.

Ἀγαθουργοὶ, & ἀγαθοεργοὶ, dicebantur, qui ex equitibus exibant quinque quotannis; ut Herodot. narrat, & Suidas ait eſſe, qui ex Ephoris deligebantur ſtrenuitatis ergo; vide Herodot. l. 5. ab eod. ἀγαθοεργὸς, ὁ, beneficus.

Ἀγαθουργὸς, ὁ, benignus; contracte pro ἀγαθοεργός. ſic ἀγαθουργία, contracte pro ἀγαθοεργία, beneficium.

Ἀγαθοφυὴς, ὁ, natura, ſive indole bonus: & ἀγαθοφυΐα, bonitas a natura proveniens.

Ἀγαθυνθεὶς, ὁ, gaviſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀγαθύνω, beneficio afficio.

Ἀγαθύνω, fut. υνῶ, bonum efficio, beneficio afficio; ἀγαθύνομαι, bene affectus ſum: Neh. 2. 2. Dan. 6.

Ἀγαθῶς, valide.

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, bonitas, probitas; bonum; Rom. 15. (huic opponitur πονηρία) item pro felicitate & rebus ſecundis ſæpe ponitur: a Th. ἀγαθὸς, ὁ, unde etiam ἀγαθῶς exponitur utiliter.

Ἀγαθωτάτῳ, dat. ſing. ſuperlat. regularis, quaſi ab ἀγαθὸς, ὁ, ατος, optimo, præſtantiſſimo.

Ἀγαὶ, αἱ, litora; vulnera: æmulationes. Æſchyl. ab ἄγω, frango.

Ἀγαίεται, 3. perſon. ind. ἀγαίομαι, iraſcor, invideo. Th. ἀγάω, demiror.

Ἀγαῖος, ου, ὁ, elegans, invidioſus.

Ἀγαίω, ot & ἀγαίομαι, pro θαυμάζω, admiror: item pro ἐκπλήττω, obſtupefacio: vel perterrefacio: item pro μέμφομαι, ſuccenſeo, indignor. Sic etiam ἀγαιὸς, admirabilis; a Th. ἀγάω, admiror, ſtupeo.

Ἀγαίων, ονος, ὁ, Sol, ἥλιος.

Ἀγακλεεστὸς, ὁ, valde celebris. Il. β. ab ἄγαν, & κλεεστὸς, a Th. κλέω, ερῶ, unde κλέος, τὸ, gloria.

Ἀγακλεὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀγακλεής, valde glorioſus, idem ac ἀγακλυτὸς.

Ἀγακλυτὸς, οῦ, ὁ, inclytus: ex ἄγαν, & κλυτὸς, celebris, quod a κλύω, audio.

Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Jon. præclaris. Heſiod.

Ἀγακτιμένην, ſplendide ædificatam, ἄγαν καὶ λαμπρῶς κεκτισμένην. Æol. neglecto augmento, & σ metri cauſa ſublato, κτιμένος, pro κεκτισμένος.

Ἀγακτίμενος, ὁ. valde habitatus, apud Pind. ex ἄγαν & κτιμένος, pro κεκτισμένος, part. præt. paſſ. verbi κτίζω, f. ίσω, quod interdum ponitur pro οἰκίζω, domum ædifico.

Ἀγάλακτες, ων, οἱ, ex α, ſumpto pro ἀθρόως, confertim, vel pro ὁμοῦ, ſimul, fratres, quaſi, qui ſint collectanei: aut qui idem lac ſuxerint. Item conſanguinei, æquales, ætate pares.

Ἀγαλακτία, ἡ, lactis penuria, aut etiam lactis abundantia. Sumpto ſibi α privativo, vel intenſivo.

Ἀγάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, (ex α priv. & γάλα, κτος, τὸ, lac) carens lacte.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, quaſi collactatio, συγγένεια, ἡ, conſanguinitas.

Ἀγαλλὶς, ου, ὁ, pro quo dicitur etiam ἠγαλλίς, mutilus, ruptus, fractus, cavus, qui facile frangi poteſt; a Th. ἄγω, frango.

Ἀγαλλίαμα, τος, τὸ, exultatio.

Ἀγαλλιάω, ῶ, exulto: f. άσω. p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο. paſſ. ἠγαλλιάσθην. hinc ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio. Th. ἀγάλλω, orno, illuſtro.

Ἀγαλλιτὸν, οῦ, τὸ, quo quis mirifice delectatur; vel propter quod aliquis in admiratione habetur. Haſych. ab ἀγάλλω, vel ἀγάλλομαι, exulto.

Ἀγάλλομαι, geſtio, exulto: ab ἄγαν, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἀγάλλοχον, lignum Indicum odoratum.

Ἀγάλλω, f. λῶ. p. κα orno, facio delectabile.

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum, oblectamentum, ſimulacrum: item imago picta. hinc ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ, ſtatuarius, a ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω, ſtupeo.

Ἀγαλμάτιον, ου, τὸ, ſtatua parva, imaguncula; apud Luc. eſt diminutivum ab

ἄγαλμα, τὸ, ornamentum: ſimulacrum.
Ἀγαλματοποιΐα, ἡ, & ἀγαλματοποιητική, ſcil. τέχνη, ars conficiendi ſtatuas; & ἀγαλματοποιέω, ſtatuas conficio; omnia ab ἀγαλματοποιός, ſtatuarum, ſeu ſimulacrorum fabricator; Poll. i. e. Th. ἀγάλλω, orno.
Ἀγαλματοφορέω, ῶ, orno, illuſtro; Suid. ex Philone.
Ἀγαλματοφορούμενος, ὁ, qui in ſeipſo fert rerum imagines, quas animo percipiuntur; Suid. ex Philone, eſt part. præſ. paſſ. verbi ἀγαλματοφορέω, ῶ, quod ex ἄγαλμα, ατος, & φορέω, idem ac Them. φέρω, fero.
Ἀγαλματόω, in ſtatuam verto.
Ἀγαλλότιμος, ὁ, ſplendide, vel magnifice honoratus; Heſych. eſt per metatheſin literarum, pro ἀγλαότιμος.
Ἄγαμαι, admiror, f. ἀγάσομαι. a. 1. m. ἠγασάμην. paſſ. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.
Ἀγαμένως, mirabiliter, mirifice, cum admiratione; ut ἀγαμένως λέγειν; cui oppon. ταπεινῶς λέγειν: Ariſtot. Rhet. 3. Item libenter; eſt adv. ab ἀγάμενος part. præſ. ab ἄγαμαι, quod idem eſt in proſa, quod in carmine ἀγάομαι, vel ἀγαίομαι: & exp. etiam laudo, probo; a Them. ἀγάω.
Ἀγαμήστωρ, valde conſultus; Apollinis epith. ex ἄγαν & μήστωρ, quod a μήδομαι, f. μήσομαι.
Ἀγάμητος, ὁ ἡ ἡ, cælebs; nuptiarum expers, Poll.
Ἀγαμία, ας, ἡ, & Ἀγάμιον, ου, τὸ, cælibatus. Poll.
Ἄγαμος, ου, ὁ, ἡ, cælebs: ex α, & γάμος, ὁ, nuptiæ.
Ἄγαμος γάμος, innuptæ nuptiæ.
Ἄγαν, adv. nimis, valde.
Ἀγανακτέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα. doleo, indignor, ægre fero. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας, gen. part. præſ. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio. ἀγανακτικός, ὁ, ὁ, querulus. Forſan ab ἄγαν, & ἄχθομαι, ægre fero.
Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, dolor; ſeu doloris ſenſus: item ἀγανακτητός, unde ἀγανακτητέον, indignus ferendum: querendum; Plat. & ἀγανακτικός, qui facile queritur, & ægre fert caſus incommodos. Plat. omnia a Th. ἀγανακτέω, doleo.
Ἀγανής, έος, ὁ ἡ ἡ, dulcis, comis, mitis; ex α epitatico, & γάνυμαι, gaudeo, lætor. Th. γάνος, τὸ, lætitia.
Ἀγανῇσι, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀγαναῖς. ἀγανώτερος, m. g. ab ἀγανός mitis, placidus, ſuperl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.
Ἀγάνεργος, ὁ, otioſus: ab ἄγαν, & ἔργον.
Ἀγανοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, blanda ſupercilia, & blandos oculos habens; Athen. l. 13. Sed ἀγανοβλέφαρον, τὸ, a Cælio l. 7. c. 7. dicitur, quum inter ſe palpebræ coaleſcunt, aperirique non poteſt oculus; ſeu quum palpebræ cum albo oculi cohæreſcunt; ex ἀγανός, ὁ, blandus; & βλέφαρον, τὸ.
Ἀγανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui leni eſt animo: ab ἀγανός, & φρὴν. hinc ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo.
Ἀγανῶπις, ιδος, & Ἀγανώπης, ου, ὁ, qui blandis eſt oculis; placido aſpectu intuens; ex ἀγανός, pulcher, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.
Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.
Ἀγάομαι, vide ἀγάω.
Ἀγάπαζε, ama, præſ. imperat. ab ἀγαπάζω, Poet. pro ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, diligunt.
Ἀγαπατὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, plur. n. g. ab ἀγαπητός, ὁ, dilectus.
Ἀγαπάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα. diligo, amo, oſculor. ἀγάπα, præſ. imper. ἀγαπᾶν, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, dilectus, perf. part. paſſ. Hinc ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio. ἀγάπημα, charitas, dilectio. ἀγαπητός, ὁ, ὁ, dilectus. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum.
Ἀγάπη, ἡ, παρὰ τὸ ἄγαν τι ποιεῖν, nempe εἰς τὸ ὁμόνοιαν· vel ab ἄγαν, & παύεσθαι, acquieſcere in re amata: vel ab אגב amare.

Ἀγαπήνωρ, fortitudinis, vel virorum amans: ab ἀγαπάω, & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Plutarch.
Ἀγαπησμός, ῦ, ὁ, idem. Suid.
Ἀγαπητέον, ſub. ἐστὶ. Bud. acquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet.
Ἀγαπητός, ὁ, ὁ, dilectus, charus; vel amabilis, gratus, jucundus; item unicus, ut παῖς ἀγαπητός, παρθένος ἀγαπητή. & apud Hom. ἀγαπητὸς υἱός. nam filius, qui unicus eſt, magis diligitur; atque inde ἀγαπητικός, vim diligendi habens; utrumque a Th. ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπητῶς, grate, amabiliter; Plato. interdum cupide & libenter. Dem. item ſatis, ſufficienter.
Ἀγαπτερίως, q. d. valde velociter, celerrime, perniciſſime: item prompte, libenter; ex ἄγαν & πτερόν; a Th. πτερόν, τὸ, penna.
Ἀγαπατέος, ὁ, amandus. Plato.
Ἀγαπῴην, diligerem, Att. pro ἀγαπῷμι, præſ. opt. ab ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπώμενος, & Ἀγαπωμένη, ut ἐρώμενος, & ἐρωμένη, amaſius, & amaſia: vel amicus, amica. Lucian.
Ἄγαρ, ἡ, nomen ſervæ ἀλλόφυλ, peregrina.
Ἀγαρικὸν, ῦ, τὸ, agaricum. Vide Plin. lib. 25. c. 9. Item
Ἀγαρικὸν, τὸ, eſt radicis, ſeu potius fungi arboris nomen, apud Medicos: item eſt & ἀγαρικὸν τὸ μέλαν, lethalem vim habens: vide Dioſc. l. 3 & 6.
Ἀγαρῥεία, ἡ, ſervitus, ſerviendi neceſſitas.
Ἀγαρῥέω, ſuffero, ſuſtineo.
Ἀγάρῥητος, ου, ὁ, ingratus.
Ἀγάῤῥοος, ὁ, æſtuoſus: ab ἄγαν, & ῥέω.
Ἀγάσαντο, admirabantur, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Jon. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι, admiror.
Ἄγασθαι, præſ. inf. ab ἄγαμαι, admiror.
Ἀγασθεὶς, ὁ, admiratus, a. 1. part. paſſ. ἀγασθείην, opt. ab ἄγαμαι, admiror.
Ἀγασθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, viribus ſupra modum pollens, præpotens; in Epigr. ex ἄγαν & σθένος, εος, τὸ, potentia.
Ἀγάστος, ου, ὁ, inclytus, celebris.
Ἄγασμα, ατος, τὸ, res veneratione digna. Soph.
Ἀγασσάμενος, ὁ, lætatus, admiratus, a. 1. m. part. geminat. σσ, Poet. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι, admiror.
Ἀγάσταχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, prægrandes habens ſpicas; vel abundans ſpicis; ex ἄγαν & στάχυς, υος, ὁ.
Ἀγάστονος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde ſuſpirans; luctuoſus. Hom. Item ἀγάστονος, multis mixtus gemitibus: item multorum cauſa gemituum, & multis proſequendus gemitibus: item multum reſonans; Od. μ. ex ἄγαν & στόνος, ὁ, a στένω, gemo, ſuſpiro.
Ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, admirandus. Th. ἀγάω.
Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, uterinus frater, quaſi ὁμογάστωρ. Th. γαστὴρ, έρος, ἡ, venter.
Ἀγασύλλις, ιδος, ἡ, frutex; unde Ammoniacum elicitur.
Ἀγατίζομαι, lædor; Poeticum.
Ἀγαυὴ, & Dor. ά, ἡ, nomen feminæ ſplendidæ.
Ἀγαυίομαι, admiror. Op.
Ἀγαυὸς, ὁ, nobilis, admirabilis: ab ἀγάω.
Ἀγαυριάω, ῶ, valde inſoleſco; valde me effero; unde ἀγαυρίαμα, τὸ, inſolentia, elatio animi, Heſych.
Ἀγαύρισμα, τὸ, genus lactis eſſe tradit Euſt. ab ἀγαυρὸς, ὁ, ſuperbus.
Ἀγαυρὸς, ὁ, valde ſuperbus, ferox. Th. γαῦρος. α non eſt privativum, ſed intenſivum. Euſth. deducit ab ἀγαυὸς, interjecto ρ.
Ἀγάφθογγος, ου, ὁ, valde ſonans. Poet. ab ἄγαν, & φθέγγομαι, loquor, ſono.
Ἀγαφθεγκτὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, valde vocalis, ex ἄγαν & φθεγκτὸς.
Ἀγάω, f. ήσω, p. ηκα. vel ἀγάομαι, demiror, ſtupro. Hinc ἄγη, ἀγαῖος, ut & ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, veneratio, ἀγαστὸς, ὁ, admirandus.
Ἄγγαρα, ων, τὰ, ſtationes, in quas angari peracto diei penſo divertebant.

Hinc ἀγγαρεῖον, & Jon. ἀγγαρήιον. Vocabulum Perſicum.
Ἀγγαρεία, ἡ, dicitur officii illius præſtatio; h. e. quum quis ad currendum, vel bajulandum aliquid adigitur; & coacta ac invita ſervitus, & ſervitium, quod aliquis vi adactus obit; & ἀγγαρεῖον, ου, τὸ, dicitur ipſe curſus angarorum; pro quo Jon. dicitur ἀγγαρήιον, Herodot. l. 8.
Ἀγγαρευτὴς, ῦ, ὁ, qui aliquem angariat, & cogit ad curſum, aut aliquod aliud ſervitium obeundum. verbale ab ἀγγαρεύω; quod exp. cogere ad currendum, ſeu ferendum aliquid, quoniam curſoribus illis Perſarum, quos ἀγγάρους vocabant, fas erat cujuſvis equos, vel naves, aut ipſos etiam homines rapere ad curſum, ut hodie apud Turcas, item ἀγγαρεύειν dicitur idem cum ἄγγαρος ſing. pluralis ἄγγαροι.
Ἀγγαρεύω, μ. εύσω, angario, adigo, compello. Vide in ἀγγαρευτής.
Ἄγγαροι, ων, οἱ, regum nuncii, ſeu tabellarii. Hinc ἀγγαρεύω, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Ἄγγαρος, bajulus. Vide in ἀγγαροφορέω.
Ἀγγαροφορέω, ῶ, bajulo veluti ἄγγαρος; Suid. Euſt. ex Th. ἄγγαρος, & φορέω. Ἄγγαροι autem Perſico vocabulo dicebantur οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, tabellarii, qui ex ſucceſſione literas perferebant, Perſica conſuetudine. Solebant enim reges Perſarum certis ſtationibus diſpoſitos habere tabellarios, & nuntios, quorum alter alteri traderet mandata, ut ita celerius perferrentur; Heſchylus etiam ἄγγαρον πῦρ, adjective dixit, pro ignibus, ſeu facibus nuntiis; hoc eſt, pro ignibus, quibus aliquid nuntiatur: atque inde ponitur etiam ἄγγαρος latine pro quovis, qui aliquid bajulat; & exp. ἀχθοφόρος, ἐργάτης, ὑπουργὸς, atque inde
Ἄγγε, pro ἄγγεα, τὰ, vaſa, nom. pl. ab ἄγγος. ἄγγεσι, dat. pl.
Ἀγγεῖδιον, ου, τὸ, idem quod ἀγγεῖον, τὸ, vaſculum, conceptaculum, i. e. τὸ μικρὸν ἄγγος; Suid. Sed ἀγγεῖον exp. & vena, quæ eſt receptaculum ſanguinis; apud Gal. Unde & ἀγγειώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, vaſis formam, vel capacitatem habens; & ſubſtantive, τὸ ἀγγειῶδες, exp. capacitas tanquam vaſis; omnia a Them. ἄγγος, εος, τό.
Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego: unde ἀγγειολογία, ipſe actus legendi venas; Gal. ex ἀγγεῖον, τὸ, & Them. λέγω.
Ἀγγειόσπερμος, vel ἀγγειοσπέρματος, ὁ ἡ ἡ, vaſculo, ſive vaſculis ſemen incluſum habens: Theophr. ex eod. ἀγγεῖον, & σπέρμα, τό.
Ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas.
Ἀγγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabunt; f. 2. Jon. diſſolut. diphtongi: ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀγγελία, præcipua poteſtas renuntiandi oraculi, quod quis audivit. Th. ἀγγέλλω.
Ἀγγελέων, nuntiaturus, fœm. ἀγγελέουσα, nuntiatura; Jonice, pro ἀγγελῶν, & ἀγγελοῦσα. eſt autem ἀγγελῶν, part. a fut. indic. ἀγγελῶ: id vero ex præſenti ἀγγέλλω. Itidem ſolent in aliis Jones ω reſolvere in έω, & ου in έου.
Ἀγγελιηφόρος, ου, ὁ, nuntius, internuntius.
Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.
Ἀγγέλλω, nuntio, fut. λῶ. p. a. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. paſſ. ἀγγελθεὶς, εῖσα. p. m. ἤγγελα. ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, nuntient. part. pro imperat. unde ἄγγελος, ου, ὁ, nuntius, angelus. ἀγγελία, ας, ἡ, nuntium. ἀγγελιώτης, ου, ὁ, nuntius, ἀγγελικὸς, Angelicus.
Ἄγγελμα, τὸ, nuntiatio, nuntius.
Ἀγγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, & τὸ, ές, ignobilis: nulla generis nobilitate clarus. 1. Cor. 1. 28. vide ἀγενής.
Ἀγγουράκομος, ova; τρυγλὴ.
Ἀγγεῖος, nuntius; idem quod ἄγγελος.
Ἀγγήιον, ου, τὸ, Jon. pro ἀγγεῖον.
Ἀγγοθήκη, capſa, vaſorum apotheca, Athen. l. 5. ex ἄγγος, & θήκη, ἡ.
Ἀγγοθῆκαι, αἱ, & ἀγγοθήκια, vel ἀγγοθῆκαι,

Google

πλέκια, τὰ, apum favi, ſeu cellæ; quia in modum telæ ſtructæ ſunt, ex ἄγγῳ, & πλέκη, ἡ.

Ἀγγουρὶξ, uva; σταφυλὴ, Heſych. intellige de uva, quæ vaſe aliquo conditur.

Ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet: hinc ἀγγεῖον. ἀγγειώδης, εος, ὁ, ἡ, vaſis formam habens. ἀγγείδιον, ου, τὸ, vaſculum.

Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, cucumis.

Ἀγγυρος, placantæ genus. Heſych.

Ἀγγείζω, irrito, dolore afficio.

Ἀγγεσ, ἡ dolor; ὀδύνη.

Ἀγγόλη, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.

Ἀγγῶνος, tela magnitudinis mediæ. Suid. & Etym.

Ἄγδοι, Cretice, idem quod ἄγγος.

Ἀγδιστις, Cybele, Deorum mater.

Ἄγε, age, & ἄγεθ' pro ἄγετε, agite, adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἆγε, Dor. pro ἦγε, duxit, a. 2.

Ἄγεα, τα, delubra, & loca religioſa: vide ἄγος.

Ἀγείρατ, claudus, mutilus; χωλοί.

Ἀγείρατος, ſic a γέρας, ὁ ἄνευ τιμῆς, ἢ πολύτιμος. Herodian.

Ἀγείρω, congrego, colligo, f. ερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. ἀγείρας, a. 1. inf. ἀγεῖραι, part. ἀγείρας, 3. plur. a. 1. act. Jon. pro ἤγειραν. a. 1. paſſ. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι, ab אגר agar, ejuſdem ſignificationis.

Ἀγείσωτος, ſuggrunda non inſtructus, vel nulla tectus lorica. Etym. ex α priv. & γεῖσον, vel γείσσον, ſuggrunda, &c. vide.

Ἀγείτος, ου, ὁ, injurius. Etym.

Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. ſing. imperf. verbi ἡγέομαι.

Ἀγείτων, qui vicinum non habet; inacceſſus: ex α priv. & γείτων, vicinus.

Ἀγεκτον, durum, non rigatum; in Epigram. pro ἀτεγκτον.

Ἀγελαδὸν, gregatim; adverb. pro ἀγεληδὸν. Th. ἀγέλη.

Ἀγελάζω, congrego; ἀγελάζομαι, congregor; gregatim vivo, gregatim volo: Sic Gaza vertit. Th. ἀγέλη.

Ἀγελαΐα, ἡ, libertas: Ἀγελαΐη, Pallas.

Ἀγελαιοκομικὸς, ad armentorum curationem pertinens; ut ἀγελαιοκομικὴ τέχνη, Plat. in Polit. ex ἀγελαῖος, a Th. ἀγέλη, & κομίζω, a Them. κομέω.

Ἀγελαῖος, ου, ὁ, armentalis, qui ex grege; ut βοῦς ἀγελαία; Od. λ & ἀγελαῖα ζῶα, quæ Cic. congregata & congregabilia vocat, quidam gregalia, alii ſocialia; quibus opponuntur σποραδικά, apud Ariſtot. Pol. 1. Item trivialis, vilis: ut ἀγελαῖοι ἰχθύες, λίθοι, & ἄρτοι; ſed dicitur & de hominibus; ut Lat. gregarius; ἀγελαῖοι στρατιῶται, apud Iſocr. de Panath.

Ἀγελαιών, ῶνος, ὁ, locus armenti, i. e. in quo paſcitur, ſeu ſtabulatur armentum; a Th. ἀγέλη, ἡ.

Ἀγελαιοτροφικὴ, q. d. gregaria nutritio, actio nutriendi gregem, vel greges; unde ἀγελαιοτροφικὴ, ſcil. ἐπιστήμη, ſcientia nutriendi greges; Plat. in Pol. a Th. ἀγέλη, ἡ, unde ἀγελαῖος, & τροφή, ἡ.

Ἀγελάρχης, ου, ὁ, qui gregi, aut armento præeſt: pecoris magiſter, armentarius. Plutarch.

Ἀγελαρχοῦσα, quæ gregi præeſt, præſ. part. act. f. g. verbi ἀγελαρχέω quod ab ἀγέλη, grex, & ἀρχή.

Ἀγελαρχέω, præſum armento, vel gregi. Metaphorice apud Plut. in Galb. ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων, dicitur ea, quæ præeſt pellicum gregi.

Ἀγελάρχης, armenti præfectus; ut ταῦρος ἀγελάρχης, taurus armenti dux; qui & admiſſarius; Luc.

Ἀγελάστος, inhonoratus; ἄτιμος.

Ἀγελαστὴς, anguilla, ἔγχελυς.

Ἀγελαστὶ, adv. citra riſum; ſevere.

Ἀγελαστέω, ῶ, a riſu abſtineo. Heſych.

Ἀγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, tetricus, ſeverus, non ridens. Ἀγελαστία, ας, ἡ, geſtus tetricus: ab α & γελάω.

Ἀγελαστὴ, adfert Heſychius pro ἀγελαστία.

Ἀγελατέω, ῶ, expello, ſcelus expio. a

nomine ἄγος. Vide ἀγηλατέω.

Ἀγεληίη, Jon. pro ἀγελεία, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω, & λεία.

Ἀγέλη, ης, ἡ, armentum, grex. ἀγέληθεν, ex armento. ἀγεληδὸν, adv. gregatim. ἀγέληφι, in grege. nam φι & φιν eſt ſyllaba, quam Poetæ interdum addunt dativis caſibus. ἀγελαῖος, ου, ὁ, & ἀγελαῖος, ου, ὁ, armentalis, qui eſt ex grege. ἀγελαιών, ῶνος, ὁ, locus armenti. ab עגל vitulus, vel ab ἄγω.

Ἀγέμεν, præſ. inf. pro ἄγειν. Jon. ab ἄγω.

Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, ταπεινὸν ἡγεμόνα εἶναι.

Ἀγεμών, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, ducebat, imperf. Jon. præſ. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bœot. pro ἐάγησαν, fracti ſunt, a. 2. paſſ. ab ἀγέω. id autem ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, frango.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, ἡ, ſine genere: ex α, & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, a γενεαλόγος, genealogiæ ſcriptor.

Ἀγένεια, ας, ἡ, vilitas, ignobilitas; ingeneroſus animus: Lucian.

Ἀγένειος, ου, ὁ, imberbis. Th. γένειον.

Ἀγενέθλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui γενέθλη, ἡ, i. e. genus, ortus, ſeu origo non eſt; ex α priv. & γενέθλη, ἡ.

Ἀγένεια, exp. δυσγένεια. Suid. i. a. ignavia; ex α priv. & γένος, εος, τὸ.

Ἀγενής, ſine prole, ἄπαις; cui γένη, i. e. liberi non ſunt. Suid. ex Iſæo.

Ἀγενὴς, έος, ὁ, ἡ, cujus genus eſt obſcurum, ignobilis: ex α & γένος.

Ἀγενησία, ας, ἡ, ſterilitas. Naz.

Ἀγένητος, ου, infectus: a γίνομαι.

Ἀγεννία, ας, ἡ, timiditas, imbecillitas, ἀγένεια.

Ἀγέννητος, α, ingenitus: a γεννάομαι.

Ἀγεννῶς, adverb. imbecilliter, ignaviter, parum viriliter, ἀνάνδρως.

Ἄγεο, & ἄγευ, pro ἄγου, duc, Præſ. imp. ab ἡγέομαι, Ἄγεο pro ἄγου, præſ. imp. verbi ἄγομαι, ducor.

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγερμένος, Poet. pro ἀγειρόμενος, qui ducitur. præſ. part. paſſ. ab ἄγω, duco.

Ἀγέραστος, ου, ὁ, ἡ, ſine munere: ex α, & γέρας.

Ἀγερέθω, Poet. pro ἀγείρω, congrego.

Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, congregatus eſt, & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. Jon. ab ἀγείρω.

Ἀγερμὸς, ῦ, ὁ, congregatio. Etym. Th. ἀγείρω, congrego.

Ἀγέροντο, congregabantur, a. 2. m. ab ἀγείρω alii volunt eſſe imperf. pro ἠγείροντο nam & Poetæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, collectio: ab ἀγείρω. ἀγερμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἀγερώχοντο, neglexit, 3. ſing. a. 2. med. Jon. verbi ἀγερώχομαι.

Ἀγερώσσειν, vigilare.

Ἀγέρωχος, ο, ὁ, ἡ, ſuperbus, ferox: hinc ἀγερώχως, ſuperbe. ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia: ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγερέοχος.

Ἄγες pro ἄγε, age, præſ. vel a. 2. imp. Poet. ab ἄγω. ἄγεσκεν, Jon. pro ἦγε, ducebat, imperf. & ἄγες, Dor. pro ἦγες, ducebas.

Ἄγεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀγέσθω, ducat, præſ. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς, quoniam mortales univerſos ad ſe ducit. Eſt & nomen propr. viri.

Ἀγεσίλας, vocatur Orcus; idem quod ἀγεσίλαος, & ex iiſd. pro eod. dicitur etiam ἀγεσίλαος, iiſdem ex iiſd.

Ἀγεσίφρων, ονος, ὁ, ſupercilia erigens.

Ἄγεσκον, ducebam: pro ἦγον. Vide ἄγον.

Ἀγέστα, ἡ, machina bellica, nempe a Latino Aggeſta.

Ἀγέστρατον, redimiculum; capitis ornamentum, caliendrum, apud Horat.

Ἀγέστρατος, ου, ὁ, ἡ, dux exercitus; ab

ἄγω, & στρατός.

Ἄγετ' & ἄγετε, agite, adv. hortantis. ab ἄγω. vel præſ. imperativi.

Ἀγέτης, ου, ὁ, ductor, ab ἄγω.

Ἀγητοὶ, & ἀγητοί, οἱ, admirabiles; θαυμαστοὶ, ab ἀγάω.

Ἀγετρίς, obſtetrix; Tarentinis, μαῖα.

Ἀγευστία, jejunium, inedia.

Ἄγευστος, ου, ὁ, ἡ, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit: ex α, & γεύω. Sæpius autem accipitur active, pro jejuno, qui non guſtavit.

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, Geometriæ ignarus.

Ἀγεωργησία, ſqualor, agriculturæ contemptus. Theoph.

Ἀγεώργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, deſertus.

Ἄγη, ης, ἡ, ſtupor, admiratio: ab ἀγάω. Vel ἄγη pro ἐάγη, Jon. fractus eſt. a. 2. paſſ. ἤγην, Att. ἐάγην, & Jon. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, frango.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, cum accentu in ultima: fractura, contuſio: item litus; ab ἄγω, pro ἄγνυμι, rumpo.

Ἀγηγέρατο, Att. & Jon. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, congregavi, perf. Att. pro ἤγερκα ſic ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγηλάζω, ſervo; σώζω. Etym.

Ἀγῆλαι, ſacraſſe: ornaſſe: ab ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.

Ἀγηλατέω, cum tenui, fugo: cum aſpero, expello ſcelus.

Ἀγηλατίζω, perſequor, fugo, abigo, &c. pro ἀγηλατῶ, Etym.

Ἀγηλατοί, οἱ, fulmina; κεραυνοί.

Ἀγηλάτος μάστιξ, a Lycophr. fulmen dicitur, quod flagitioſos iciat; vel quia impetuoſum. ab ἄγαν & ἐλαύνειν.

Ἀγηλάτης, ου, ὁ, prædator.

Ἀγηλόμενοι, gaudentes, lætantes: χαίροντες, ἀγαλλόμενοι, Etym.

Ἄγημα, τος, τὸ, agmen, ab ἄγω.

Ἀγήνορα, acc. ſing. ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, ſtrenuus: ex ἄγαν, & ἀνὴρ hinc ἀγηνορίη, ſuperbia, ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Jon. Eſt & Ἀγήνωρ, nomen propr.

Ἀγηνορέω, ῶ, ſuperbio, inſoleſco: ἐπαίρομαι.

Ἀγηνορίδης, ε, ὁ, compoſitum a nomine ἀνὴρ, vir, & ἄγαν, valde, ſeu nimis; ſignificat modo ſuperbum, ὑπερήφανον, ſuperbe contumacem: ut apud Heſiodum; modo fortem, inclytum, ſtrenuum: in Hom.

Ἀγήοχα, duxit, perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα, & pleonaſmo literæ, ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

Ἀγήραος, ου, ὁ, ἡ, ſenii expers, pro ἀγήρατος, Poet. ex α, & γῆρας.

Ἀγήρατον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ diutiſſime durat.

Ἀγήρως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήρατος, in acc. ἀγήρω ſine ν reperitur.

Ἀγὴς, οῦς, ὁ, & ἡ, ſceleſtus, idem ſcilicet, quod ἐναγής.

Ἀγησίλαος, Pluto: ᾅδης, ſic dicitur, ut ab Æſchylo ἀγεσίλαος.

Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι; hocque pro διηγήσασθαι, narrare, recenſere.

Ἄγηται, 3. ſing. ind. ab ἄγημαι, inuſitat. pro ἄγαμαι, admiror. Th. ἀγάω.

Ἀγησίλαος, ου, ὁ, Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω & λαός.

Ἀγησίχορος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, qui choris præeſt: ex ἡγέομαι, & χορός.

Ἀγητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγεμών, όνος, ὁ, dux, princeps.

Ἀγητὸς, ῦ, ὁ, admirabilis, in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

Ἁγιάζω, ſanctifico, f. σω, p. κα. a. 1. paſſ. ἡγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι. Vide ἅγιος.

Ἁγίασμα, ατος, τὸ, purificatio, καθαρότης. Suid. pro ναὸς, i. e. templum accipit. in hoc loco, Pſalm. David. ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ἁγιασμὸς, ῦ, ὁ, ſanctificatio: verbale, ab ἁγιάζω, f. σω. Item ἁγιαστεία, ſanctitas, ſanctimonia; itidem ab eod. ἁγιά-

Digitized by Google

ζω, pro quo dicitur & ἁγίζω, f. ίσω, &c.
Ἁγιαστήριον, ου, τὸ, ſanctuarium.
Ἁγίγαρτος, βότρυς, uva acinis carens, ὁ ἄνευ γιγάρτων.
Ἁγίζω, f. ι. σω, purifico: pro ἁγιάζω.
Ἁγινέω, ῶ, Poet. & Ion. idem quod ἄγω, ago, duco. Legitur & ἀγίνω.
Ἁγιόγραφα, τὰ, ſancta ſcripta; pars ſanctorum librorum: Damaſcenus.
Ἁγιόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſanctoſcriptus, ut ἁγιόγραφοι πτυχαὶ, apud Dion. Areop. ſacræ ſcripturæ libri; ex ἅγιος, ὁ, & γραφὴ, ἡ, &c.
Ἅγιος, ου, ὁ, ſanctus; ab ἅγος. hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. ἁγιάω, & ἁγιάζω, ſanctifico. ἁγιασμὸς, ὁ, & ἁγίασμα, ατος, τὸ, ſanctificatio. ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ſanctimonia.
Ἅγιον, τὸ, ſanctuarium. ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum ſecundum & tertium.
Ἁγιστεύω, & ἁγιστέω, venerationi habeo: ab ἅγος.
Ἁγιστὴς, rixator, contumelioſus; ὑβριστής.
Ἁγιστεία, ſeu ἁγιστία, ας, ἡ, ſacrum, ceremonia: ab ἅγος.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ſanctimonia.
Ἀγκαὶ, ulnæ, nom. pl. ab ἀγκὴ. hinc ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, ulna; & ἀγκαλίζομαι, ſeu ἐναγκαλίζομαι, ulnis complector, & foveo.
Ἀγκαλέω, eſt Poetice, pro ἀνακαλέω, accire, & acceſſere.
Ἄγκαλοι, etiam vocant Græci anchoras, quas & ἀγκύρας.
Ἀγκαλιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, i. e. qui manipulos, ſeu faſciculos, (proprie φρυγάνων.) vehit navigio, aut ſuper jumento; Poll. Unde
Ἀγκαλιδαγωγέω, manipulos, ſeu faſciculos vehere; ex ἀγκαλὶς, ίδος, & ἀγωγὸς, ὁ, ſeu ἀγωγὸς, ὁ, &c.
Ἀγκαλιδαφόρος, ſeu ἀγκαλιδηφόρος, qui manipulos, ſeu faſciculos portat; & general. bajulus; Poll. Unde
Ἀγκαλιδαφορέω, manipulos, ſeu faſciculos portare; bajulum eſſe; itidem ab eod. ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, & φορὸς, ὁ, &c.
Ἀγκαληδὸν, q. d. ulnatim; vel ulnari quadam complexatione; amplexabunde; eſt adv. ab ἀγκάλη, ἡ, unde &
Ἀγκαλὶς, idem quod ἀγκάλη, ulna: item faſciculus, quem ἐν ἀγκάλαις geſtare poſſis; Plut. in Rom. &c.
Ἀγκαλίναι, αἱ, pro ἀγκάλαι, Argivi dicunt.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, faſciculus, ſarcina. hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, bajulus: & ἀγκαλιδαφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.
Ἄγκαλον, Varinus Lexicogr. affert, pro ἄνοιξον, aperi: forſan ſcribendum, ἄγχαλον, ab ἀγχαλάω, Poetice itidem uſurpato, pro ἀναχαλάω, relaxo, & aperio.
Ἄγκαλον, revoca, a. a. imper. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω, Poet. pro ἀνακαλέω. ἀγκαλέει, 3. præſ. ind. Poet. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.
Ἄγκαλος, ex Homeri hymno in Apollinem adfertur pro faſciculo; ut idem ſit, quod ἀγκαλίς.
Ἀγκαλωτὶς, ίδος, ἡ, præcipitium, fovea.
Ἀγκὰς, adv. in ulnis: ab ἀγκή.
Ἄγκεα, pl. valles, ab ἄγκος.
Ἄγκειμαι, pro ἀνάκειμαι, Poet. Syncop. Et ſic in reliquis.
Ἀγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, ſupra cornua, Poet.
Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, ulna; vide ἀγκαί.
Ἀγκη, pro ἀγγεῖα, legitur, 13. Evang. Matth. vaſa. Vide ἀγγεῖον.
Ἀγκηθὲς, ἀβλαβὲς, innoxius.
Ἀγκηχὴς, reſonans; ἀντήχης.
Ἀγκίον, diminut. ab ἄγκος; vide.
Ἀγκιστρεία, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo; hamatilis piſcatus; item ἀγκιστρευτικὴ, hamiota, & ἀγκιστρευτική, ſub. τέχνη, ars piſcandi, ars hamatilis; Poll. Omnia ab ἀγκιστρεύω; quod vide in Th. ἄγκιστρον.
Ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hamatus, aduncus, in hami modum.
Ἄγκιστρον, ου, τὸ, hamus: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piſcatura: & ἀγκιστρεύω, hamis venor: & ἀγκιστρόω, hamis capio.
Ἀγκιστροπώλης, ου, ὁ, hamorum venditor; ab ἄγκιστρον, τὸ, & πώλης, ὁ, &c.
Ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, piſcis, ſcil. hamivorus, ut ſilurus, apud Ariſtot. damiſraga redditur a Gaza. Item, avarus, φιλάργυρος. Etymol.
Ἀγκιστρωτὸς, οῦ, ὁ, hamatus, hamis confertus.
Ἄγκλαυστος, jactabundus, pro ἀνάκλαυστος.
Ἀγκλάδω, ſervo, σώζω.
Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. a. part. ab ἀνακλίνω, reclino.
Ἀγκλὸν, οῦ, τὸ, obliquum, tortuoſum; σκολιόν.
Ἀγκοίνη, Poet. ulna: ex ἀγκὼν, quaſi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω, ulnis amplector.
Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, reportare: hinc ἀγκομίζειν per Enallagen, pro ἀνακομίσειν, præſens pro fut. ἀγκομίσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med.
Ἀγκονέω, ſtudioſe in opere verſor; ab ἀγκὰς, & κονέω, feſtino.
Ἄγκονος, διάκονος, δοῦλος, miniſter, ſervus; &
Ἀγκονίδες, αἱ, miniſtræ; ab ἀγκονεῖν, quod diligentem eſſe in actionibus ſignificat. Etym.
Ἄγκορον, τὸ, inſatiabile, ἀκόρεστον, forſan pleon. τὸ γ, pro ἄκορος.
Ἄγκος, εος, τὸ, vallis: hinc ἀγκίον, ου, τὸ, vallis parva.
Ἀγκέχαται, Macedonice pro ἐνωχέαται, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.
Ἀγκρεμάσας, pro ἀνακρεμάσας, ſuſpendens, part. aor. 1. ab ἀνακρεμάννυμι, ſuſpendo, Antipater Epigram.
Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω.
Ἀγκρούομαι, pro ἀνακρούομαι.
Ἀγκτηλιάζω, ſuffoco, ango; ἄγχω, Varin.
Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, vinculum, fibula; ab ἄγχω.
Ἀγκτηριάζω, f. σω, f. anctere conſtringo; conſtringo fibula, quæ ancter dicitur, ab ἀγκτὴρ, ῆρος, id quo conſtringimus aliquid, &c.
Ἀγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præt. ημαι, unde ἱμὰς κατωμαδὸν ἠγκυλημένος, apud Athen. ubi ἠγκυλημένος, a Bud. exp. manu tenens, quaſi jam vibraturus, ut διηγκυλημένος, a Them. ἀγκύλη, ἡ.
Ἀγκύλη, ης, ἡ, amentum, jaculi genus; genus poculi; vitium linguæ; hinc ἀγκυλίζομαι, jaculor. ἀγκυλητοὶ, jaculatores, ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, linguæ præpedimentum. ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, quo iſtud linguæ vitium tollitur.
Ἀγκύλια, τὰ, ancilia, peltæ: Plutarch.
Ἀγκυλιδωτὸν, pro ἀγκύλην ἔχον; apud Hippocr. i. e. anſulatum ſive anſulam, vel annulum habens: a Th. ἀγκύλη, ἡ, quod inter alia anſam, ſeu anſulam etiam ſignificat.
Ἀγκύλιον, ου, τὸ, hamus catenæ; & in neut. plur. ἀγκύλια, τὰ, dicuntur ancilia, peltæ; genus quoddam ſcutorum, ſeu peltarum; Plut. in Numa. Item ἀγκύλιον dicitur vitium quoddam in lingua, quod & ipſum Thema ἀγκύλη, ſignif.
Ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ, ex ἀγκύλη, ἡ, & βλέφαρον, τὸ, apud Celſ. idem eſt quod ἀγκυλοβλέφαρον, τὸ. id vide ſupra.
Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, eſt vitium linguæ, quod infantibus adnaſcitur, filum vulgariter nuncupatur; unde in plur. maſc. ἀγκυλόγλωσσοι dicuntur ii, qui hoc vitio laborant; quaſi ἀγκύλην, ſive ἀγκύλιον ἐν γλώσσῃ ἔχοντες; vide Ægin. & Aetium ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, ἡ.
Ἀγκυλόδειρος, collum habens incurvum, & repandum; ex ἀγκύλος, ὁ, & δειρὴ, idem quod Th. δέρη, ἡ.
Ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, vel ἡ, idem quod ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, qui obliqua agitat conſilia, ideoque vafer, verſutus; ut προμηθεὺς ἀγκυλομήτης, apud Heſiod. in Erg. & ἀγκυλόμητις λύκος, & γυνὴ, apud Non.
Ἀγκυλόεις, εντος, fœm. εσσα, neut. εν. Poet. pro ἀγκύλος, η, ον.
Ἀγκύλομαι, flector, κάμπτομαι.
Ἀγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, verſipellis, verſutus: ex ἀγκύλος, & μῆτις.
Ἀγκυλόομαι, οῦμαι, unde ἠγκυλωμένος, qui morbo laborat ἀγκύλη, & ἀγκύλωσις, dicto; a Them. ἀγκύλη, ἡ.
Ἀγκυλόπους δίφρος, apud Plut. in Mario, dicitur ſella curulis, ab operis & figuræ expreſſione; ex ἀγκύλη, ἡ, vel potius ἀγκύλος, ὁ, & πούς, ὁ, &c.
Ἀγκύλος, ου, ὁ, uncus, curvus: hinc ἀγκυλόω, incurvo; ἀγκύλωσις, incurvatio, ἀγκύλως, tortuoſe: hinc forſan Lat. angulus.
Ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, quo τὸ ἀγκύλιον, vel ἡ ἀγκύλη τῆς γλώσσης, vinculum nervoſum, quod filum vulgo vocant, in pueris hæſitantibus eximitur, ex ἀγκύλη, ἡ, & τομὸς, ὁ.
Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ, curvum arcum habens: ab ἀγκύλος, & τόξον.
Ἀγκυλοχεῖλαι, repandi roſtri, pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος, & χεῖλος. Dicimus & ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.
Ἀγκυλόχειλος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, & cap. curva habens labia, ſeu qui eſt labiis inflexis; Il. π. & Od. τ.
Ἀγκυλοχῆλαι, chelis, ſeu ungulis curvis, nom. pl. a χηλή.
Ἀγκυλόω, ῶ, curvo, incurvo, tortuoſum reddo: unde in paſſ. ἀγκυλόομαι, recurvor, incurvor; atque inde in part. præt. paſſ. apud Ariſtoph. ἠγκυλωμένος ὄνυχας, curvatos, ſeu curvos habens ungues.
Ἀγκύλως, adunce, tortuoſe, adv.
Ἀγκύλωσις, incurvatio, recurvatio: item peculiariter morbus quidam in articulis; apud Ægin. verbale ab ἀγκυλόω, & omnia a Th. ἀγκύλος, aduncus, incurvus; & σκολιὸς, i. e. tortuoſus; ut exp. Heſych. & Metaph. etiam interdum uſurpatur, ut Lat. tortuoſus; ut ἀγκύλα ἐρωτήματα τῶν σοφιστῶν; apud Luc.
Ἄγκυρα, ας, ἡ, anchora, præſidium: hinc ἀγκυρόω, anchora firmo. ἀγκυρίζω, ſupplanto.
Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto; verbum eſt palæſtricum; unde verbale ἀγκύρισμα, τὸ, ſupplantatio; Suid. utrumque a Th. ἄγκυρα, ἡ.
Ἀγκύριον, ου, τὸ, parva anchora; item urbis Italiæ nomen: Stephanus.
Ἀγκυροβόλιον, τὸ, anchora; Bud. ſed Suid. ait eſſe ferrum navigii; & ſunt qui ſcribant eſſe inſtrumentum ad jaciendam, ſeu tenendam anchoram; ex ἄγκυρα, & βολή.
Ἀγκυρομήλη, ἡ, Gal. & Erotian. exp. ἄγκιστρον; apud Hippocr. ex ἄγκυρα, & μήλη, ἡ, vide.
Ἀγκυρουχία, ἡ, anchoræ retentio; i. e. qua anchora retinet navem; apud Æſchyl. ex ἄγκυρα, ἡ, & ἔχω, cujus comp. varia deſinunt in οῦχος, vel ουχία.
Ἀγκυρωτὸς, anchoris firmatus, fundatus. Et per Metaph. ἀγκυρωτὸς λόγος dicta fuit Oratio Epiphanii, quæ anchoræ vicem præbet, ad fidem Chriſtianam adverſus ejus hoſtes firmandam, & fulciendam. eſt a Them. ἄγκυρα, ἡ.
Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, anchora, ſeu anchoris firmo, aut fundo.
Ἀγκωλιάζω, altero pede ſalio: dicitur etiam ἀσκωλίζω, & ἀσκωλιάζω.
Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus. hinc ἀγκωνίσκος, parvus cubitus.
Ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor; per ſinus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dictum ab Euſt. in Dionyſ. de ſitu orbis, eſt a Th. ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
Ἀγκωνίσκοι, inſtrumenta tortoria, & carnificinæ.
Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendidam comam habens, eſt ex ἀγλαὸς, ὁ, ſplendidus, & ἔθειρα, ἡ, coma.
Ἀγλαΐαι, αἱ, voluptates, nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, præclarum facinus, lætitia. ἀγλαΐῃ, dat. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαΐα.
Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 2. med. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι.

Digitized by Google

σθαι, ab ἀγλαΐζω, orno, illuſtrem facio. Nam Attici in hujuſmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dicunt ιῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαΐζομαι, Poet. pro λαμπρύνομαι, ſplendeo.

Ἀγλάϊσμα, ατος, τὸ, nitor, ſplendor, ornamentum, honor.

Ἀγλαϊσμὸς, ὁ, ornatus, ſplendor.

Ἀγλαιστὸς, exoptabilis, pretioſus; Heſych. ab ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ, Poet. ὁ γλαυκὰ καὶ καλὰ γυῖα ἔχων, ἢ ποιῶν, qui pulchra membra habet, vel facit.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui pulchras fert arbores.

Ἀγλαόδωρος, ſplendidum munus donans, ſplendide munificus; ex ἀγλαὸς, & δῶρον, τό.

Ἀγλαόθηλος, τό. Heſychio eſt tenerum; comp. ex ἀγλαὸς, & τέθηλα, præt. med. verbi θάλλω, f. θαλῶ.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ, ἡ, ſplendidas ſedes habens, Muſarum epithetum.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἀγλαόθρονος, ὁ ἀγλαὸν θῶκον ἔχων, qui pulchram habet ſedem, vel ſolium.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, qui pulchrum habet carpum: per Synecd. pro formoſa. Homerus paſſim, Θέτις ἀργυρόπεζα, quam Pindarus vocat ἀργυρόκαρπος. Item pulchros fructum habens.

Ἀγλαόλεκτρος, ſplendidum lectum habens.

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἀγλαὸς κούρους ἔχων, qui illuſtres pueros habet.

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ, Poet. ὁ ἀγλαὸς περὶ τὸν κῶμον, qui decorat & ornat comitatum aliquem.

Ἀγλαομῆτις, præclarum & illuſtre conſilium; Heſych. ab ἀγλαομήτης. quod ex ἀγλαὸς, ὁ, & μῆτις, ἡ.

Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, conſilio clarus; unde Ἀγλαομῆτις, ἡ, conſilio clara.

Ἀγλαόμορφος, ſplendidam formam habens.

Ἀγλαόπαις, δος, qui ſplendidos habet filios; claros habens liberos. Nonn.

Ἀγλαόπιστος, præclare fidens; Heſych. ex ἀγλαὸς, & πιστὸς, ὁ, &c.

Ἀγλαὸς, ου, ὁ, ſplendidus: q. d. magna admiratione dignus, παρὰ τὸ ἄγαν λίαν, ἐπιβλέπειν, i. e. vehementer intueri; quod fit, quum res aliquas videmus admiratione & ſpectatu dignas: hinc ἀγλαΐα, ſplendida: hinc ἀγλαΐα, ſplendor. ἀγλαΐζω, illuſtro. ἀγλάϊσμα, τὸ, ornamentum.

Ἀγλαότιμος, ὁ καὶ ἡ, ſplendide, vel magnifice honoratus, Orph. ex ἀγλαὸς, ὁ, & τιμὴ, ἡ.

Ἀγλαοτρίαιναν, τὸν, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινος, pro comm. ἀγλαοτρίαινος, ου, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, inclytus tridente.

Ἀγλαόφωνος, ὁ & ἡ, ſplendidam vocem & claram mittens.

Ἀγλαυρος, ου, ὁ, ſtultus; μωρὸς, Heſych.

Ἀγλαωπὸς, ὁ, pulcher.

Ἀγλαυκον, ſalſum, ἁλυκός.

Ἀγλαωψ, adject. pro pulchras aures habens, i. e. ἀγλαὰς ὦτας ἔχων; pro quo, facta metatheſi literarum, dici ἀγρωπὸς, tradit Schol. Nic. ex ἀγλαὸς, ὁ, & ὦτα, ἡ, &c.

Ἀγλάφυρος, inelegans, invenuſtus; unde adv. ἀγλαφύρως, invenuſte; Athen. l. 10. ex α priv. & γλαφυρὸς, ὁ.

Ἀγλαώπης, ὁ, idem quod ἀγλαώψ.

Ἀγλαῶπις, ἡ, pulchra oculata; pulchros oculos habens; Plut. ex ἀγλαὸς, & ὤψ, ὠπός.

Ἀγλευκὴς, idem quod ἀγλυκὴς, minime dulcis; proprie, muſteam dulcedinem non habens; & Metaph. pro injucundo, &c.

Ἀγλαυρία, ας, ἡ, robur comparatum ex bona cibatione.

Ἀγλαώψ, ωπος, ὁ, aſpectu ſplendidus.

Ἀγλαίτης, ου, ὁ, famulus, οἰκέτης, ſervus.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſuavis, inſipidus: ab α, & γλεῦκος, vel γλυκύς.

Ἄγληνος, cæcus, expers oculi; ex α priv. & γλήνη, pupilla oculi, vel oculus.

Ἀγλίθια, τὰ, ſpicarum diviſiones in allio.

Ἀγλίθιον, τὸ, Dorice, allium.

Ἀγλίη, apud Hippocr. exp. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑπόλευκος οὐλή. i. e. ſubalba cicatrix in oculis; Gal.

Ἄγλιθες, αἱ, alliorum capita.

Ἄγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lentus, non viſcoſus; ex α priv. & γλίσχρος, ὁ.

Ἀγλώσσομαι, lædor, atque offendor, βλάπτομαι. Heſych.

Ἀγλευκὴς, έος, amarus, expers dulcedinis: Theoph.

Ἀγλωσσέω, maledicere, traducere aliquem lingua, atque infamare; δυσφημέω.

Ἄγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui nullam habet linguam: Metonym. pro non facundo.

Ἄγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, infans, & elinguis: Ariſtoph. Vid. ἀγλωττία.

Ἀγλωττία, ἡ, q. d. elinguitas, obmuteſcens taciturnitas; eſt ab ἄγλωττος, idem cum ἄγλωσσος, elinguis; item qui loqui non poteſt, qui obmutuit: item dicendi imperitus: item barbarus; ut apud Soph. in Trach. οὐθ' Ἕλλην, οὔτ' ἄγλωσσος, nec Græca, nec barbara. dicitur etiam ἄγλωσσος αὐλὸς, i. e. tibia linguam non habens: ex α privativo, & γλῶσσα, & Attice, γλῶττα, ἡ.

Ἄγμα, ατος, τὸ, fragmentum: ab ἄγνυμι.

Ἀγμένοι, pani, bubones, tumores in inguinibus. βουβῶνες.

Ἀγμὸν, οῦ, ὁ, focus; ἑστία.

Ἀγμηρὸς, ὰ, ὸ, quietus; ἥσυχος.

Ἀγμίζω, f. ίσω; concutio, frango.

Ἀγμὸς, οῦ, ὁ, locus præruptus, litus: ab ἄγνυμι.

Ἀγναὸς, ὁ, purus, caſtus; καθαρός.

Ἀγναμπτοπόλεμοι, vel potius ἀγναμπτοπόλεμοι, dicuntur in bello nec minie, nec vulneribus flexibiles; Heſych. ex ἄγναμπτος, inflexibilis; qui flecti nequit, rigidus; & πόλεμος, ὁ.

Ἀγναμπτοπόλεμος, ὁ, homo invicti roboris, bello inſuperabilis, ἀνίκητος.

Ἄγναπτος, non flexilis: ab α, & γνάπτω.

Ἄγναπτος, idem quod ἄκναπτος. id vide.

Ἄγναφος, ου, ὁ, ἡ, impexus; ex α, & γνάπτω.

Ἀγνεία, ας, ἡ, caſtitas. Th. ἁγνός.

Ἅγνευμα, τὸ, idem quod ἀγνεία. ἡ, apud Eurip. puritas, caſtimonia; & in activa ſignif. expiatio, luſtratio; item

Ἀγνευτικὸς, ἡ, ὁ, caſtitatis aliquid habens, caſtitatem aliquatenus ſervans; unde in neut. plur. ἀγνευτικὰ ζῶα, Ariſtot. opponit τοῖς ἀφροδισιαστικοῖς; i. e. caſta libidinoſis: item ἀγνευτήριον, ου, τὸ, locus religioſus, in quo animi a contagionibus vitæ civilis purgantur. Greg. omnia ab ἀγνεύω, caſtitatem, ſive caſtimoniam colo, ut faciunt ſacerdotes. Heſychius ait ſignificare, purus ſum a rebus venereis, & a mortuo: & cum genit. purus ſum & impollutus, ſeu abſtineo hac, vel illa re; Plut. & in activa etiam ſignif. pro ἀγνίζω, purum reddo, expio, luſtro; ut ἀγνεύειν τὴν πόλιν; apud Antiph. a Th. ἁγνός, ὁ.

Ἀγνευτήριον, ου, τὸ, ſanctuarium, ſacrarium, pro monaſterio, apud Gregor. quod ibi mens expiari debet, ac a contagione vitæ civilis expurgari. Bud. Comment.

Ἀγνευτικὰ, quæ minus Venere valent; ſic Gaza apud Ariſtot. i. e. minus in Venerem proclivia animalia.

Ἀγνεύω, vide in ἀγνευτικός.

Ἀγνέω, accipio, apud Cretenſes: λαμβάνω. item, ἄγω, hoc eſt, duco. Heſych.

Ἀγνοίκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. ignoravimus, perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἁγνὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, caſtus.

Ἀγνίζω, f. ίσω, p. κα, purifico, expio.

Ἁγνισμὸς, ὁ, ὁ, purificatio. Th. ἁγνός.

Ἁγνιστικὸς, ὁ, ὁ, luſtrandi, expiandique vim habens.

Ἁγνιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fit expiatio; vel id, quo fit expiatio: item ἁγνίτης, ου, ὁ, expiatus a ſcelere; aut qui expiavit aliquem: Heſych. ut ἁγνίτας ἅλς, divinum ſal. apud Lycophr. verbale ab ἁγνίζω, f. ίσω.

Ἀγνοδίκαιος, ὁ καὶ ἡ, juſtum ignorans.

Ἀγνοέω, ῶ, ignoro. imperf. ἠγνόεον, ουν. f. ήσω. p. κα. a. 1. part. ἀγνοήσας. hinc ἀγνόημα, ατος, τὸ, erratum: ex α, & νόος.

Ἀγνοέομαι, οῦμαι, ignoror; eſt paſſ. ab act. ἀγνοέω, q. d. non intelligo, non cognoſco; unde verbale ἀγνόημα ſignif. peccatum per ignorantiam, aut imprudentiam commiſſum.

Ἀγνοητέον, ignorandum eſt, neſciendum: verbale gerondivum. ab eod.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιέω, metri cauſa, pro ἀγνοέω.

Ἀγνοιῆσι, Jon. & Poet. pro ἀγνοῇ, ignoret, 3. ſing. præſ. ſub. act.

Ἀγνούμενος, latens, occultus; ab ἀγνοέομαι.

Ἁγνοπόλος, dicitur, pro ſimplici ἁγνὸς, ſed exp. proprie, qui caſte & pure verſatur; ex ἁγνὸς, ὁ, & πολέω, cujus comp. varia deſinunt in πόλος.

Ἁγνὸς, ὁ, ὁ, caſtus, purus; ab ἄγος. hinc ἁγνῶς, caſte. ἁγνεύω, caſtus ſum. ἁγνεία.

Ἄγνος, ου, ἡ, vitex, agnus caſtus. Vide ἀγνώδης.

Ἀγνοοῦν, præſ. part. neut. gen. verbi ἀγνοέω.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, caſtitas, ſanctitas.

Ἀγνῦθες, lapides, quos ſtamini intertexendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, & ἀγνύω, frango; f. ἄξω, ἀπὸ τοῦ ἄγω (τὸ κλῶ· ex quo ἀγνῶ, ἀγνύω, & ἄγνυμι) p. ἦχα, καὶ μέσον, ἦγα; unde, ἔαγα, Attice, Aor. 1. ἦξα, καὶ ἔαξα. Unde κατέαξα. Herodot. Heſiod.

Ἄγνυτ', pro ἄγνυτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἄγνυμι, vel ἀγνύω.

Ἀγνῶ, & ἀγινῶ, Poet. pro ἄγω, duco.

Ἀγνώδης, q. d. viticeus, eſt a Th. ἄγνος, ἡ, frutex quidam in arborem aſſurgens, qui Lat. vitex, ita dictus ab ἁγνὸς, quoniam matronæ in Theſmophoriis Athenienſium caſtitatem cuſtodientes his foliis cubilia ſibi ſternebant; Dioſc. lib. 1. c. 136. & ex eo Plin.

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω: ignoranter, & imperite ago: Poll. Item inique & improba ago: inquit Bud.

Ἀγνωμονοῦμαι, inique patior; interp. Bud. apud Plut. in Ant. ſignificare dicit & ἀχαριστοῦμαι.

Ἀγνωμόνως, ſtulte, temere, improbe, ſine ratione, ingrate.

Ἀγνώμων, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, imperitus, malignus, ingratus: τὸ ἀγνῶμον, res ingrata, & iniqua.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, inhumanitas, imperitia: ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, mente & judicio carens: ex α & γινώσκω.

Ἀγνωρίζω, ignoro.

Ἀγνώριστος, ου, ὁ, incertus, incognitus; aut qui agnoſci non poſſit.

Ἁγνῶς, caſte, adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, cum tenui, inſcienter, adv. ex α, & γινώσκω. Ἀγνὼς autem, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, ignotus.

Ἀγνώσσαντες, Jon. pro ἠγνόησαν.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia. Th. γινώσκω.

Ἀγνώσσω, εις, ει, ignoro, præſ. ind. hinc ἄγνωστος, ου, ὁ, ἡ, ignotus: hinc ἀγνωστέω, idem, ex α & γινώσκω.

Ἄγνωτος, ἄγνωστος, incognitus. Ariſtoph.

Ἀγόγγυστος, qui eſt citra murmurationem & odium; ex α, & γογγύζω. Cyrill.

Ἀ[illegible]τευτος, qui faſcinari non poteſt: hinc ἀγοητεύτως, citra præſtigium & fucum. Th. γόης.

Ἀγοίατο, du[illegible]rentur, 3. pl. opt. paſſ. præſ. Jon. pro ἄγ[illegible].

Ἀγοιτάω, turb[illegible], perturbo; ὀχλάω, ſive ὀχλῶ.

Ἀγοῖτος, injurius; ὑβριστής.

Ἄγομαι, (paſſivum ab ἄγω) ducor; capitur & active pro duco, affero.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ, ἡ, incompactus. Th. γόμφος.

Ἄγον, imperf. Jon. vel Dor. pro ἦγον, duxi: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, duco.

Ἀγόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, genu carens, cui non eſt genu; non geniculatus; ex

α priv.

Digitized by Google

α priv. & γόνυ, γόνατος, τό.

Ἀγονέω, ſum ſterilis, ſterileſco.

Ἀγονία, ας, ἡ, liberorum & generandi expers facultas; ſterilitas, orbitas.

Ἀγονομόχθος, mulus; ἡμίονος; ὁ καὶ ἡ, forſan a ſterilitate ſic appellatus. huic enim hoc animal obnoxium eſt. Heſych. eſt autem compoſitum ex ἄγονος, & μόχθος, ὁ, fatigatio, labor, difficultas.

Ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. non natus, cui γονὴ, vel γόνος non eſt: infœcundus, ſterilis; cui oppon. γόνιμος. Unde etiam ἀγονέω, & ἀγονία, ἡ, omnia ex α priv. & γόνος, ὁ, ſeu γονὴ, ἡ, &c.

Ἀγόνατος, ου, ὁ, genu carens; non geniculatus; ex α, & γόνυ, genu.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, ducunt, 3. pl. ind. præſ. ab ἄγω.

Ἄγοος, luctus expers, qui non lugetur, ex α priv. & γόος, ὁ, luctus; a Th. γοάω.

Ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum; item concio, oratio, annona, emptio, &c. quaſi ab ἀγείρω, in p. med. ἤγορα· hinc ἀγοραῖος; ἀγοράζω, delibero; ἀγορητὴς, ἀγορεύω.

Ἀγοράασθαι, Poet. pro ἀγοράεσθαι, ſeu ἀγορᾶσθαι, concionari: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, emo, f. σω. p. κα. p. paſſ. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, exp. in foro verſor: atque inde mercor; & ſic eſt ab ἀγορὰ, forum rerum venalium; ſed ἀγοράζω, exp. & conſulto, delibero; & ſic eſt ab ἀγορὰ, forum judiciale. nam proprie dicitur de deliberationibus, quæ fiunt ἐν τῇ ἀγορᾷ, i. e. in foro judiciali.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus, vilis: item forenſis. Sed ἀγόραιος, dies faſtus. Th. ἀγορά. Vide ἀγοραῖος.

Ἀγοραίως, q. d. circumforanee, atque inde ſcurriliter, non graviter; Plut. Eſt adv. ab ἀγοραῖος, in foro verſans, ad forum rerum venalium pertinens; ut ἀγοραῖος ὄχλος, exp. turba in foro verſans, ſeu circumforanea; unde Ariſtot. Polit. 4. tertiam urbis partem vocat ἀγοραῖον, quippe quæ in vendendo, & emendo occupata eſt; ſed exp. & forenſis, i. e. ad forum judiciarium pertinens, ut ἔκ τινος ἀγοραίου δικαστηρίου, apud Herodian. l. 7. & apud Plut. in Fab. ἀγοραίου χάριν, exp. forenſis gratia: item exp. etiam forenſium rerum peritus; ſive forenſibus rebus aptus: ut ἀγοραῖος δὲ καὶ πολιτικὸς, apud Plut. in Pericle.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, præfectus annonæ: unde ἀγορανομέω, & ἀγορανομία· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

Ἀγοράσδεν, Dor. pro ἀγοράζειν, emere.

Ἀγορασείω, emptuto, emere cupio: Bud.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, emptio, ἀγόρασμα, ατος, τὸ, res venalis. ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, obſonator: ab ἀγοράζω.

Ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ, emptio; verbale ab ἀγοράζω, quod vide.

Ἀγοραστικὸς, κὴ, κὸν, ad emptionem pertinens, quod ab ἀγοραστὴς, emptor: verbale itidem ab eod.

Ἀγοράομαι, ῶμαι, idem quod ἀγορεύω; verba facio pro concione; ac proprie, in conſeſſu hominum concionor; unde ἠγορόωντο, primo verſu Il. δ. videtur eſſe pro conſultabant, aut conſultabant ſimul & concionabantur. vide Euſt.

Ἀγορέω, f. ήσω, ejuſdem cum ἀγορεύω eſt ſignificationis; ſed in compoſitione duntaxat uſitatum; niſi quis compoſita, quæ hujus verbi terminationem habent, malit ex ἀγορεύω deducere, cum Euſt. qui παρηγορέω ab ἀγορεύω format; a Th. ἀγορά, ἡ.

Ἀγόρασον, άτω, & in pl. ἀγοράσατε, emite, a. 1. imperat. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. ſub. ab ἀγοράζω.

Ἀγορευέμεν, referre, narrare, præſ. inf. Jon. pro ἀγορεύειν. & ἀγόρευ pro ἀγόρευε, imperf. Jon. vel præſ. imperat. ut & ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab ἀγορεύω, concionor. ἀγόρευσε, nuntiavit, a. 1. Jon. pro ἠγόρευσε, Th. ἀγορά.

Ἀγορέων, gen. pl. Jon. ab ἀγορά.

Ἀγορῇ, Jon. pro ἀγορᾷ. ἀγορῆνδε, ad forum, adv. ἀγορῆφι, in foro. ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, orator, ut & ἀγόρητος.

Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀγορεύω, dico. Vel Poet. pro ῥηθεὶς, dictus, vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορῆθεν, ex foro, aut e concione. Iliad. β.

Ἀγορήσατο, concionatus eſt, a. 1. m. Jon. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia.

Ἄγορος, congregatio, exercitus; vel etiam concionator.

Ἄγος, εος, τὸ, res digna veneratione, piaculum: item ſcelus: inde ἁγίζω, ἁγιστεύω, ἁγιστεία, &c. a חג dies feſtus, vel ab ἅζω.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dux. ἀγαγὸς. ab ἄγω.

Ἀγοστέω, exp. immundus ſum, & ſordibus inquinatus; unde παῖς ἔντος ἀγοστεύων ὄνι ῥύπον; in Il. ζ. eſt a Th. ἄγος, εος, τὸ, res veneratione digna: item puritas, vel purificatio; & per antiphraſin ſcelus, piaculare crimen.

Ἀγοστὸς, οῦ, ὁ, manus pars interior, vel vola; alias cubitus: q. ab ἄγω.

Ἄγρα, ας, ἡ, captura, præda, venatio: inde ἀγρεύω, venor, ἄγρευμα, præda venatu quæſita, ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, venator.

Ἀγραθεῖν, commiſcere; συνάγειν.

Ἀγραῖος, ου, ὁ, prædæ præfectus.

Ἀγραμμάτευτος, ου, illiteratus: ab α, & γράμμα. Vide ἀγράμματος.

Ἀγραμματία, literarum imperitia.

Ἀγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, literis carens; ex α priv. & γράμμα, τό. Item ἀγράμματα ζῶα, dicuntur animalia, quorum vox nullis exprimi literis valet; inquit Cæl. Rhod. eſt neut. plur. ab ἀγράμματος, literarum rudis, qui ne ipſa quidem literarum elementa novit; item literis carens: literis non conſtans, ut ἀγράμματος φωνή; apud Athen. l. 10.

Ἄγραπτος, non ſcriptus.

Ἀγραυλέω, ῶ, ruri, ſeu in agro pernocto. f. ήσω, p. ἠγραύληκα. Hinc ἄγραυλος, in agro ſtabulans: ab ἀγρὸς, & αὐλή.

Ἄγραυλος, pernoctans in agro. dicitur etiam pro ἀγλαὸς, ſplendidus, pulcher: apud Nic. in Ther. ubi tamen quidam legunt ἄγλαυρος; a Th. ἀγλαὸς, ὁ.

Ἀγραυλὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄγραυλος; ut ἀγραυλὶς κοίτη, apud Nic. quæ fit in agro: atque inde ἀγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio, ſeu pernoctatio in agro.

Ἄγραφα, τὰ, Judæi vocant quædam, quæ citra librorum monumenta per manus tradebant viva voce; inquit Eraſm. ex Chryſoſt. Item ἄγραφα ἀδικήματα, dicebantur crimina de quibus lex non eſt ſcripta; Heſych. neut. plur. a ſing. ἄγραφος.

Ἄγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſcriptus. Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε. & ἄγρει μὰν, pro ἄγε δὴ, adverb. adhortandi: ab ἀγρέω, venor: hinc ἄγρειθ', pro ἀγρεῖτε.

Ἀγρέμιος, ου, ὁ, qui ex venatione, & captura eſt; in Epigr. Item ἀγρεμὼν, ab Æſchylo dicitur ridica, vel lampas, aut haſta; ἀπὸ τοῦ ἀγρεύειν καὶ λαμβάνειν, vel ab ἀγρέμιον; & omnia a Them. ἄγρα, ἡ, præda.

Ἀγρεῖος, α, ον, ruſticus; ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀγρεμονέω, ſum violentus; alias ἀγρελατέω, congrego; συναθροίζω, congrego.

Ἀγρεῖφνα, & Ἀγρεῖφνη, ἡ, furcilla: inſtrumentum ruſticum, quo fœnum corraditur, raſtellum. Alcimus, Suidas.

Ἀγρεμὼν, όνος, ὁ, venator: Heſych.

Ἀγρεσία, ἡ, captura; ἄγρα, venatio; in Epigram.

Ἀγρεστεῖ, accumulat; συναθροίζει, congregat.

Ἀγρεύειν. Heſyc. περιέρχεσθαι, i. e. circumire.

Ἀγρεύομαι, venatu capior; Iſidor in Epigram. ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσε, i. e. captus cepit; eſt paſſ. ab act. ἀγρεύω, f. εύσω, præt. ευκα, venor. ſive feras, ſive aves, ſive piſces venatu capio. Item capio per metaph. ut apud Lat. venor & aucupor; ſic dicitur ἀγρεύειν δίψαν, & ἀγρεύειν ὕπνον, in Epigram. Atque inde

Ἄγρευμα, ατος, τὸ, præda; ἔναρα, ſpolium; Euripid. in Andromacha.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, qui eſt ſuper venationem; i. e. venationi præfectus; Neptuni epith. apud Luc. omnia a Th. ἄγρα, ἡ, præda, venatio. hoc nomine dictus eſt etiam Ariſtæus venator. Interp. Apoll.

Ἄγρευσις, ἡ, inventio, prædatio; εὕρεσις.

Ἀγρευτεῖν, inferre injuriam; ὑβρίζειν.

Ἀγρευτικὸς, κὴ, κὸν, venandi peritus, ut Ἄγρευμα ἀγρευτικὴ τῶν θηρίων, Euſt.

Ἀγρέω, ῶ, f. ήσω, idem ac ἀγρεύω, venor, venatu capio; in imperat. ἄγρει, hortandi vim habet, idemque valet apud Poetas, ac age, agedum, ageſis; eſtque translatum a celeritate, quæ adhibetur in venatione; Il. ε. Od. υ. & ſic etiam in plur. ἀγρεῖτε; Od. υ. Atque inde etiam ἀγρεσία, ἡ, venatio; itidem ab eod. Th. ἄγρα, ἡ, venatio.

Ἀγρόθεν, ex venatione, Apoll. 2.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, ut & ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, venator: quod ab ἀγρεύω. Vide ἄγρα.

Ἀγρὴν, Jon. pro ἄγραν, acc. ſingular. ab ἄγρα, ἡ, venatio.

Ἀγρηνὸν, ου, τὸ, rete, & veſtis lanea, reti ſimilis; peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Bacchantes.

Ἀγριαίνομαι, amareſco; πικραίνομαι.

Ἀγριάζειν, obſequi, aſſentiri, πείθεσθαι, συναινεῖν.

Ἀγριάζω, ferus ſum; vel potius ferus fio, ab ἄγριος, ὁ, agreſtis.

Ἀγριαίνω, exaſpero, irrito: ab ἄγριος.

Ἀγριάμπελος, q. d. ἀγρία ἄμπελος; labruſca.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, agreſtis: ab ἀγρὸς, ὁ, rus.

Ἀγρίδιον, ου, τὸ, agellus.

Ἀγριελαία, ſubſt. itidem pro oliva agreſti, ſeu oleaſtro dicitur; Dioſc. 1. 138.

Ἀγριέλαιος, ἡ, agreſtis oliva; ſed ponitur etiam adjective olivæ agreſti confectus; q. d. oleaſtrinus; ut σκυτάλην ἀγριέλαιον, ſcuticam ex oleaſtro contextam, in Epigr.

Ἀγρίζομαι, irritor; factum eſt ἀπὸ τῶν ἀγριαινομένων ζώων, inquit Erotian. quæ ἀγριοῦνται: apud Hippocr. exp. ἀγρίως γρίζουσι, a Them. ἄγρα, ἡ, unde ἀγρεύω, & ἀγρέω, venor.

Ἀγριμαῖος, ου, ὁ, ferus, ferinus; opponuntur enim ἀγριμαῖα τοῖς τιθασσοῖς, ut oſtendit Euſt. ab ἀγριάζω. Item ἀγριόεις, εσσα, pro ἄγριος, agreſtis: item pro ἀγριωτικὸς, i. e. ferum, ſeu feros reddens; feritatem inducens; apud Nic.

Ἄγριοι, ruſtici, qui ruſticantur. Item puerarii.

Ἀγριόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, agreſti & fero animo præditus; Heſych. ab ἄγριος, & θυμὸς, ὁ, animus.

Ἀγριοκάρδαμον, & λεπίδιον, dicitur a quibuſdam ἡ ἰβηρὶς βοτάνη, herba iberis; apud Æginetam quaſi naſturtium agreſte; Aetio ἀγριοκάρδαμον dicitur; ex ἄγριος, & κάρδαμον, τό. Sic etiam

Ἀγριοκήπιον, ου, τὸ, hortus incultus; Strabo lib. 10. ex ἄγριος, & κῆπος, hortus.

Ἀγριοκοκκύμηλα, pruna agreſtia; ex ἄγριος, & κοκκύμηλον, τό. Ex

Ἀγριομέλισσα, ἡ, apis agreſtis, ſeu ſylveſtris; ex ἄγριος, & μέλισσα, ἡ, apis.

Ἀγριόμηλα, τὰ, ſylveſtria mala; τὰ ἄγρια μῆλα. Dioſcorid. lib. 1. Theocrit. vocat ὀρειμαλίδας, montana mala.

Ἀγριόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui agreſti aſpectu eſt, ferinam faciem habens; ex ἄγριος, & μορφὴ, ἡ, forma, facies.

Ἀγριομυρίκη, ἡ, agreſtis myrica, Jerem. 17. ex ἄγριος, & μυρίκη, ἡ, myrica.

Ἀγριοπήγανον, τὸ, ruta agreſtis, ſeu ſylveſtris; ex ἄγριος, & πήγανον, τό.

Ἀγριοπηγοὶ, οἱ, carpentarii; fabri plauſtrorum artifices, & ex omnibus agreſtibus lignis opera conficientes; ex ἄγριος, & πέπηγα, præt. med. verbi πήγνυμι, f. ξω.

Ἀγριοποιὸς, ὁ, ferum reddens, ſeu efferatum: feritatem inducens: unde apud Ariſtophanem in Ranis Æſchylus dicitur ἀγριοποιὸς, quod heroas induceret fe-

Digitized by Google

feros & immanes; ex ἄγριος, & ποιέω, facio.

Ἀγριορίγανος, ὁ, origanum ſylveſtre, herbæ nomen, quæ alias panace Heracleum; alias cunile nominatur, Dioſc. l. 34. ex ἄγριος, & ὀρίγανον, τό.

Ἀγριόρνιθες, ἡ, feræ gallinæ; ex ἄγριος, & ὄρνις, ιθος, ὁ, Theophylactus in 2. Inſtitutionum.

Ἀγριόῤῥοδον, ου, τὸ, ſaliunca herba, de qua Plin. l. 21. c. 7. ex ἄγριος, & ῥόδον, τό.

Ἄγριος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ία, ιον, agreſtis, ferus. Sic ἄγρια, ruſtice, neut. pl. pro adverb. Th. ἀγρός. ἀγριωτάτῳ, dat. ſing. ſuperlat.

Ἀγριοσέλινον, τὸ, apium ſylveſtre; Dioſc. 3. 78. ex ἄγριος, & σέλινον, τό. Item ἀγριοσταφύλιον, & ἀγριοσταφίδες, uvæ ſylveſtres, ſeu agreſtes; ex ἄγριος, & σταφίς, ίδος, ἡ; unde σταφυλὴ, ἡ, & σταφυλίς, ίδος, ἡ.

Ἀγριοσταφύλιον, labruſcæ. ἀγριοσταφίδες.

Ἀγριοσύνη, ὁ, idem ac ἀγριότης, ητος, ἡ, feritas, immanitas, cui oppon. πραότης. apud Plat. in Symp. utrumque ab ἄγριος, ὁ, ἡ, agreſtis.

Ἀγριότης, τος, ἡ, ruſticitas. Ἀγριόω, ſævire facio. Th. ἄγριος, ὁ, ἡ, agreſtis.

Ἀγριόπης, ου, ὁ, agricola.

Ἀγριόφυλλον, τὸ, a quibuſdam dicitur peucedanum herba: ut eſt apud Dioſc. ex ἄγριος, & φύλλον, τὸ, folium.

Ἀγριόφωνος, ὁ ἡ ἡ, agreſtem, ſeu ferocem vocem habens; Od. θ. ex ἄγριος, & φωνή, ἡ, vox.

Ἀγριόφωνος, ὁ, barbarus. Pindarus.

Ἀγριοχήνεια, τά, anſerculi feri; ex ἄγριος, & χὴν, ηνός; unde χηνίον, τὸ, anſerculus.

Ἀγριοψωρία, ἡ, ſcabies fera: ex ἄγριος, & ψώρα, ἡ, ſcabies.

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, exaſpero, irrito, ſævire facio. Theoph. Xenoph. Item effero, ideſt efferatum reddo: ſed in paſſive voce, & ſignific. frequentius uſurpatur ἀγριοῦμαι. eſt ab ἄγριος, ſeu Th. ἀγρός, ὁ, rus, ager.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa, viri nomen.

Ἀγριππος, ſeu ἀγριέλαιος, oliva ſylveſtris, oleaſter: Suid. ab ἄγριος, agreſtis.

Ἀγρίφη, ἡ, ligo; σκαπάνη δίκελλα. Etym.

Ἀγριώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ferus: ab ἄγριος.

Ἀγρίως, aſpere, dure, ſeu duriter.

Ἀγριωπὸς, οῦ, ὁ, impudens; homo agreſti ferocia, vel agreſti aſpectu, Gellius, ἀγριόφθαλμος, eſt ex ἄγριος, & ὤψ, ωπὸς, ὁ.

Ἀγριωτὸς, ῦ, ὁ, efferatus; eſt verbale ab ἀγριόω, agreſte reddo.

Ἀγροβότης, ὁ, qui in agris paſcit: Soph.

Ἀγρόβοτος, ὁ, agros habens paſcuis accommodos, eſt, ut & ἀγροβότης, compoſitum ex ἀγρὸς, ὁ, & βοτὸς, ὁ.

Ἀγροδίαιτος, i. e. ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος, in agro vitam agens, aut agreſtem, ſeu ruſticam vivendi rationem ſectans: ſed ponitur etiam pro ruſticus, i. e. inſcitus, illepidus, quod ruſticum vitæ genus tale ſit: ex ἀγρὸς, & δίαιτα, ἡ, vitæ genus.

Ἀγροδότης, α, ὁ, largitor venationis: Epigram. exponitur etiam agrorum dator, ex ἀγρὸς, ὁ, ager, & δότης, ὁ, dator, a δίδωμι.

Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinus, finitimus; propria vicinum agrum habens, ſeu fundum, aut vicinam villam; Plut. ex ἀγρὸς, ὁ, & γείτων, ονος, vicinus.

Ἀγρόθεν, rure, ex agro Odyſſ. ὁ.

Ἀγρόθι, in agro; ruri; Varinus.

Ἀγροικίζομαι, ſum ἄγροικος, i. e. ſum ruſticis, & agreſtibus moribus; utrumque ab ἄγροικος, qui in agro vivit; unde

Ἀγροικία, ας, ἡ, villa, domus in agro; ab ἀγρὸς. ἀγροικότατος, ſuperlat. ab ἄγροικος, ruſticus.

Ἀγροικίζομαι, f. ίσομαι, acrius irritor; moroſus ſum. Item ruſtice ago, vel loquor, inepio.

Ἀγροικικὸς, ὁ, ruſticanus.

Ἀγροίκως, imperite, ruſtice: ἀμαθῶς.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ου, ὁ, agreſtis, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, ὁ, ager.

Ἀγροκύδοιμος, ο, ὁ, qui in agris tumultuatur; ab ἀγρὸς, & κυδοιμὸς, ὁ, tumultus.

Ἄγρομαι, pro ἀγείρομαι; unde ἀγρόμενος, i. e. ἀθροιζόμενος, συνηγμένος, συνελθὼν, congregatus; Muſæus.

Ἀγρομένης, componitur ex ἀγρὸς, ὁ, & μένω, maneo.

Ἀγρομένοισιν, dat. pl. Jon. pro ἀγειρομένοις, per Sync. ſic ἀγρομένοιο, gen. Jon. ἀγρομένου, congregatorum, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω, congrego.

Ἀγρομένης, ου, ὁ, in agro ſe continens, nec urbem adiens.

Ἀγρόνδε, in agrum.

Ἀγρονόμος, ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων, ὁ ἐν ἀγρῷ, in agro degens. Heſych. μέλπειν ἀγρονόμον μοῦσαν, canere muſam ruſticam. accentu in antep. in Epigram. et πλάκες ἀγρονόμοι dicuntur planicies, vel æquora campi, aut pratorum, ubi agreſtes, agreſtiave paſcuntur: apud Soph. Item ἀγρονόμος in agro paſcens, aut agreſtia paſcens; ut ἀγρονόμοι νύμφαι; apud Hom. Od. ζ. Sed etiam in agro verſans, ſeu commorans; ex ἀγρὸς, & νέμω, paſco. Item colo, habito; unde νομὸς, ὁ, paſcuum.

Ἀγρονομία, ἡ, agri ſuburbani cultura.

Ἀγρονόμοι, agrorum definitores. Ab ἀγρὸς, & νέμω, diſtribuo.

Ἀγρὸς, ῦ, ὁ, rus, ager: ab ἀρῶ, aro: hinc ἀγρόθι, ἀγρόθεν, ἀγρόνδε, adverb. in agro, ex agro, in agrum. Hinc ἀγρότης, ἄγριος, &c.

Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poet. pro ἀγρευτική, venatrix.

Ἀγροτέρας, feræ, gen. ſing. f. g ab ἀγρότερος. Th. ἀγρὸς, ὁ, ager.

Ἀγρότερος, ου, ὁ, agreſtis, ruſticus: ut ἀγροτέρα ἐλαία, in Epigram. ἀγρία, agreſtis olea. Item ferus. unde Homerus & αἶγας, capras, & ἡμιόνους, mulas, ἀγροτέρας vocat, ad differentiam cicurum: at ἐλάφους, cervas, idem Hom. dicit ἀγροτέρας, quod natura agros, & ſylvas colant; ſic Diana cognominatur ἀγροτέρα, Il. φ. q. d. ſylvicultrix. Item ἀγροτέρας, feræ, gen. ſingularis.

Ἀγρότης, α, ὁ, ruſticus: ab ἀγρὸς, ager.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, pro ἀγριότης, ruſticitas.

Ἀγρότις, ἡ, ruſtica mulier; ruri educata; unde & in Epigram. ἀγρότις κούρα, pro Diana: item venatrix: ut ejus maſc. ἀγρότης, vir ruſticus: venator ab Heſychio exponitur.

Ἀγροῦται, ruſtici. Heſych.

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, ſaltuarius, cuſtos agri, ſeu ſaltus.

Ἀγρέω, f. ήσω, venor: venatu capio.

Ἀγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas; ex α priv. & γρύζω, grunnio; & per metaphoram ſubmuſſito. ἀγρυξίᾳ δέδενται, vincti ſunt taciturnitate, ut ne γρύζειν mutire quidem audeant. Dicitur de erubeſcentia confuſis.

Ἀγρυπνέοντα, vigilantem; acc. ſing. part. præſ. ab ἀγρυπνέω, vigilo.

Ἀγρυπνητικὸς, ὁ, vigil, inſomnis.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Jon. vide in ἄγρυπνος.

Ἄγρυπνος, ὁ, pro ἄυπνος, inſomnis. ἀγρύπνοισιν, vigilibus, dat. pl. Jon. hinc ἀγρυπνία, ας, ἡ, vigilia. ἀγρυπνέω, ῶ, vigilo. p. ἠγρύπνηκα. ex α, & ὕπνος, ὁ, ſomnus.

Ἀγρωστικὸς, ιος, ὁ, ruſticus; ἀγροῖκος, Pollux.

Ἀγρώσσειν, θηρεύειν. hinc nomen Poet. ἀγρώστις, ης, ἡ, venatrix. ἀγρώστης, α, ὁ, & ἀγρώστωρ, ὁ, venator.

Ἀγρωστῖνος, ὁ, venator. Item ruſticus; idem ac ἀγρώστης, & ἀγρώστωρ, quod expon. & operarius; & omnia ab eod. verbo ἀγρώσσω, idem ac ἀγρέω, & ἀγρεύω, & de omni genere venationis dicitur; ut de piſcium venatione; Od. υ. ἰχθῦς ἀγρώσσων, & omnia ab eod. Them. ἄγρα, ἡ, præda.

Ἄγρωστις, ἡ, gramen, quia in ἀγρῷ naſcitur.

Ἀγρώτης, α, ὁ, Poet. ectaſi pro ἀγρότης, unde & alterum Poeticum ἀγροιώτης, agricola. Th. ἀγρὸς, ὁ, ager.

Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, vicina: ab ἄγω, & γυῖα.

Ἀγυΐα, ας, ἡ, imbecillitas; ἀσθένεια, Gen. in Gloſſ. unde ἄγυιος, imbecillus, infirmus, ibidem.

Ἀγυιεὺς, ὁ, Apollo dictus, eadem ſignif. qua ἀγυιᾶς.

Ἀγυιῆτις, ιδος, ἡ, Poet. ἡ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγυιᾷ οἰκοῦσα, quæ in eodem vico habitat.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, ἡ; ut ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι, aræ pro foribus in gratiam Agyiæi Apollinis erectæ, qui ante portas colebatur, ut ἀλεξίκακος, malorum depulſor, inquit Euſt. utrumque ab

Ἀγυιᾶς, έως, ὁ, ara ſtans pro foribus, formam columnæ habens; vel, ut alii, columna, in ſumma parte acuta, & Apollini ſacra; unde Apollo etiam ipſe ſic nominatur, quaſi viis præpoſitus urbanis; vel quia in viis colitur, q. d. viarchus; in accuſ. pl. facit ἀγυιέας, & ἀγυιεῖς per ſynæreſim, vel per ſynalœphen; ut apud Ariſtoph. & Dem. πατρῴοις ἀγυιεῖ. omnia, ut & ἀγυιὰ, a Them. ἀγυιὰ, unde in pl. fœm. ἀγυιαί, vici, & viæ, ea ſignif. quæ dicuntur viæ urbis pro vicis: a Suida autem exponitur αἱ ὑπερμήκεις, ὁδοὶ, i. e. longæ viæ: quod non habeant γυῖα, i. e. membra, nec καμπὰς flexus, aut anfractus at ἄγυιος, membris truncus & mutilus, manibus præcipue, & pedibus, & ſic eſt ab α priv. & γυῖον, τὸ, membrum.

Ἄγυιος, ὁ, inarticulatus, carens membris; ἄναρθρος.

Ἀγῶ, eo. Hoc verbum, & ſimilia in ῶ finientia, præter præſens & imperfectum, non declinantur, ſic στιχῶ, ineo.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inexercitatus, a γυμνάζω, exerceo.

Ἀγυμνάστως, adv. inexercitate, imperite, Xenophon.

Ἀγύναικος, & ἀγυνής, & ἄγυνος, ου, ἡ, cælebs: ab α, & γυνὴ, ῆς, mulier.

Ἄγυρις, ιος, cœtus, congregatio: q. ab ἀγορά, Æol. mutato ο in υ: hinc ἀγυρέω, & ἀγυρίζω, congrego.

Ἀγυρισμὸς, ῦ, ὁ, congregatio, collectio; verbale ab ἀγυρίζω, idem ac ἀγυρέω, in unum cogo & colligo. Th. ἄγυρις, ιος, ἡ, congregatio.

Ἀγυρμὸς, ῦ, ὁ, turba, ſtrepitus: aliquando pro mendicitate; eſt etiam omnis collectio, vel congregatio.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, agyrta; ab ἀγείρω, vel ἄγυρις· hinc ἀγυρτάζω, colligo.

Ἀγυρτία, ας, ἡ, ſive ἀγυρτεία, circulatio; præſtigium; impoſtura; mendicitas; & cœtus, congregatio; ὁμιλία.

Ἀγυρτίζω, congrego. item præſtigias exerceo.

Ἀγυρτικὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἀγύρτης, χυδαῖος, futilis; mendax; vanus; præſtigiator: Plutarch.

Ἀγυρτὸς, ῦ, ὁ, congregatus, collectus: omnia a Th. ἄγυρις, multitudo collecta; παρὰ τὸ ἀγείρειν, unde ἀγορά, & ἀγορεύω, atque inde Æolice mutato ο in υ, ἄγυρις, ut tradunt Grammatici.

Ἀγυρτώδης, idem ac ἀγυρτικός, pertinens ad ἀγυρτίαν, vel qualis eſt ἀγύρτης; ut ἀγυρτικὸν πλῆθος, turba & multitudo τῶν ἀγυρτῶν, Plut. & ἀγυρτικαὶ λογοποιίαι, quales ſunt circulatorum; utrumque ab ἀγύρτης, ις, qui congregat, & cogit in unum, ὁ ἀγείρων, & peculiariter, qui populum congregat: Heſych. & Suid. Unde ἀγύρται, οἱ, nominantur etiam circulatores, & præſtigiatores circumforanei, qui, congregata multitudine, pharmaca aliqua oſtentant, eaque prædicantes divendunt, miſere ſimplici populo imponentes, Euſt. Sic etiam nominantur ii, qui oppida circumeunt, & divinandi peritiam jactant; Suid. Sed adjective quoque exponitur pro συρφετώδης, confuſaneus. Item φιλοκερδής: item ἰδιώτης; Heſych. & Suid. Item προσαίτης, ἐπαίτης, πτωχὸς, mendicus, qui circumit, & ſtipem petit: apud eoſd. & in Epigram.

Ἀγχάζε, Poet. pro ἀνάχαζε, & ἀγχάσσαι, pro ἀναχάσσαι, a Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod eſt ἀναχωρέω, recedo.

Ἀγχ', pro ἄγχι, prope, adv.

Ἀγχαλάω, Poet. pro ἀναχαλάω, relaxo.

Ἀγ-

Ἀγχαυρίσδε, Dor. pro ἀγχαυρίζε.

Ἄγχαυρον, τὸ, crepuſculum, diluculum, παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἔχειν τὴν αὔραν.

Ἄγχαυρος, ου, ὁ, idem ac ἄγχαυρον.

Ἀγχεῖος, ου, ὁ, propinquus; ab ἀγχι, prope.

Ἀγχέμαχος, ὁ, idem ac ἀγχίμαχος, quod exponitur etiam pugna ſtataria præſtans: Il. β. Sic ἀγχέμαχα ὅπλα, dicuntur arma, quibus cominus pugnatur: ex ἀγχι, & μάχη, ἡ, pugna.

Ἀγχηστι, prope.

Ἀγχι, adv. prope, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ & ἡ, mari vicinus: ab ἀγχι, & ἅλς. Item nomen proprium viri, & urbis.

Ἀγχιβαθής, έος, ὁ & ἡ, profundus: ab ἀγχι, & βάθος, τὸ, profunditas.

Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, prope acceſſit, p. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω. unde ἀγχιβατέω, & ἀγχιβατεύω. quod ex ἀγχι, & βαίνω, aſcendo.

Ἀγχίγειος, ὁ & ἡ, conterminus; apud Dionyſ. de ſitu orbis: proprie exponitur terræ noſtræ vicinus. ex ἀγχι, & γαῖα, Poet. γαία, cujus variæ comp. deſinunt in ειος, &c. Sic Ἀγχίγυος, ου, ὁ & ἡ, & proprie expon. arvis noſtris vicinus, ex ἀγχι, & γύα, ἡ, terra.

Ἀγχίγυοι, οἱ, πλησιόχωροι, γείτονες; vicini, propinqui: Apoll. Rho.

Ἀγχιθαλάσσιος, ſeu ἀγχιθάλαττος, ὁ, mari vicinus, maritimus; Poll. ex ἀγχι, & θάλασσα, ἡ, mare.

Ἀγχιθανής, έος, ὁ & ἡ, prope mortuus. Th. θνήσκω, morior.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ & ἡ, propinquus Deo.

Ἀγχίθρονος, ου, ὁ & ἡ, ſedem propinquam, aut ſolium propinquum habens; Non. ex ἀγχι, & θρόνος, ὁ, ſolium.

Ἀγχιθύροις, propinquis, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, vicinus; ab ἀγχι, & θύρα.

Ἀγχικέλευθος, ου, ὁ & ἡ, qui prope viam eſt, Nonn. ex ἀγχι, & κέλευθος, ἡ.

Ἀγχιμαχητής, οῦ, ὁ, & ἀγχίμαχος, & ἀγχέμαχος, euphoniæ gratia, cominus pugnans. Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ, ἡ, a propinquo veniens: ex ἀγχι, & μολέω, ſeu μόλω, venio.

Ἀγχινεφής, έος, ὁ & ἡ, nubibus propinquus; altus; in Epigram.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia; ἀγχίνοος, ου, ὁ & ἡ, ſolers, ingenioſus: ab ἀγχι, & νόος, mens.

Ἀγχίνους, contracte, pro ἀγχίνοος; quod proprie exponitur, qui in propinquo mentem habet, perſpicax; ut & ἀγχίνοια ἡ, ingenii acumen, ſive acrimonia, qua cujuſque rei cauſa non longo tempore conſiderata reddi poteſt; Ariſtot. Poſt. An. l. 1. c. 34. Unde & ἀγχινόως, adv. ſolerter, ſagaciter, ingenioſe; apud eundem.

Ἀγχινῶς, acute, ſubtiliter. Bud.

Ἀγχίπλους πόρος, navigatio, qua propinqua tantum loca permeantur, i. e. brevis, & non longinqua; Eurip. in Iphig. Taur. ex ἀγχι, & πλόος, contracte πλοῦς, navigatio.

Ἀγχίπορος, ου, ὁ & ἡ; cujus meatus, ſive viæ prope ſunt, vel in propinquo; ut ἀγχίπορος γαῖα, apud Non. unde in Epigram. ἀγχίποροι κόλακες, adulatores ſemper comitantes eos, quibus adulantur; ex ἀγχι, & πόρος, ὁ, via, meatus.

Ἀγχίπους, ὁ, proprie prope nos pedem habens, adſtans; i. e. ὁ παρεστὼς, καὶ σύνεγγυς; Heſych. ex Eurip. in Iphig. Taur. (ubi tamen a quibuſdam legitur ἀγχίπλους,) ex ἀγχι, & πούς, ὁ, pes.

Ἀγχίβατος, ὁ, latu facilis; adſtans; propinquus: Sophocl.

Ἀγχίπτολις, urbi propinquus; Nonn. ex ἀγχι, & πτόλις, Poet. pro πόλις, urbs.

Ἀγχίρροος, ου, ὁ & ἡ, cujus fluenta prope ſunt. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab Ἀγχίσης, ου, ὁ.

Ἀγχισβατέω, contendere, pugnare, διαφέρεσθαι: ſed ἀγχιβατέω, ambigo, dubito, apud Jones.

Ἀγχίσης, nomen proprium viri.

Ἀγχίστιος, qui nuper aderat, ὁ ἄρτι παρών.

Ἀγχίσπορος, ὁ & ἡ, propinquus, affinis genere; ὁ ἐγγὺς γένους, genitivo jungitur. Proprie exponitur e propinquis, ſeu propinquo ſanguine ſatus, conſanguineus; ex ἀγχι, & σπορά, ἡ; ſeu σπόρος, ὁ, ſemen.

Ἀγχιστ' pro ἄγχιστα, proxime, maxime. ſuperlat. cum genit. & dat. Pro ἄγχιστα, etiam ἀγχιμολίστα dicimus. Hinc ἀγχιστεύω, ſum propinquus; ἀγχιστεύς, ὁ, cognatus; ἄγχιστος, ου, ὁ, proximus: ab ἀγχι, vel ἀγχοῦ, prope.

Ἀγχιστεία, ἡ, affinitas, propinquitas; jus propinquitatis; συγγένεια, gentilitas, jus proximæ, ac legitimæ ſucceſſionis.

Ἀγχιστεῖον, ου, τὸ, idem ac ἀγχιστεία, ἡ, propinquitas generis, cognatio; ſed exponitur etiam jus ſuccedendi ab inteſtato.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, p. ευκα, ſum propinquus; jure propinquitatis hæreditatem cerno, aut peto. Ruth c. 3.

Ἀγχιστικός, οῦ, ὁ, adject. ad ἀγχιστείαν, ſeu cognationem pertinens, omnia ab ἀγχιστεύω, vel ab ἄγχιστα, proxime.

Ἀγχίστιναι, vel ἀγχιστῖναι, nom. pl. f. g. concervatæ: ab ἀγχι, & ἵστημι, ſto.

Ἀγχιστίνδην, κατὰ ἀγχιστείαν, Etym. i. e. juxta propinquitatem; ut a nomine ἄριστος fit ἀριστίνδην, & πλοῦτος, πλουτίνδην, juxta divitias.

Ἀγχιστῖνος, ου, ὁ, vel ἀγχηστῖνος, q. d. prope ſtans: Il. ε. Euſt. admonet vocis hujus antepenultimam per η ſcribi, ut ab ἄγχι, & ἵστημι factam, mutando ι in η; quum cætera derivata ab ἄγχι ſervent ejus ι: vel eſt itidem ab e. d. ἄγχιστα, proxime, maxime.

Ἀγχίστροφα, adv. celeriter; ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, ſententiam mutare: ex ἄγχι, prope, & στρέφω, verto.

Ἀγχίστροφος, ὁ & ἡ, verſatilis, volubilis, mutabilis: Herodot. ut ἀγχίστροφος μεταβολή, i. e. velox & prompta mutatio.

Ἀγχιτέλεστος χρόνος, Nonn. dicitur tempus propinquum, & quod prope completur.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ, conterminus; qui eſt metæ propinquus. Vocat Pollux ὁμόρους, & προσόρους.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ, in propinquo natus.

Ἀγχιφανής, propinquus, prope apparens; Nonn.

Ἀγχεΐδην, cunctanter; ἀμβολάδην, Heſych.

Ἀγχόθεν, ex propiore loco, prope.

Ἀγχόθι, idem ac ἀγχι, vel ἀγχοῦ, prope.

Ἀγχόμενος, ὁ, qui ſuffocatur, πνιγόμενος; Hippocrat. Potius per ω.

Ἀγχονάω, ω, ſtrangulo; πνίγω, mortem laqueo conſciſco.

Ἀγχόνη, ἡ, laqueus, quo aliquid ἄγχεται.

Ἀγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens; ut ἀγχονιμαῖος θάνατος, mors laqueo illata, ab ἀγχόνη, ἡ, laqueus.

Ἄγχορος, & Jon. ἄγχουρος, ὁ, conterminus, vicinus. Suid. ex ἀγχι, & ὅρος, terminus.

Ἄγχος, recens; πρόσφατος, ἐγγύς, prope: item ſuffocatio, πνίγμα, telum, δόρυ, καὶ πλησίον.

Ἀγχοτάτω, proxime, adv. Jon. pro ἐγγυτάτω. Sic ἀγχότερος, Jon. pro ἐγγύτερος. Th. ἀγχι, prope.

Ἀγχοῦ, Poet. idem ac ἀγχι, prope.

Ἄγχουρος, ὁ, vicinus; παρὰ τὸ ἀγχι τὸν ὅρον εἶναι; item diluculum, aurora: ſic dicitur Cypriis ὄρθρος, & φωσφόρος. Ἀγχουρος vero idem ac πένης, pauper & inops.

Ἄγχουσα, ἡ, anchuſa herba; de qua Dioſc. l. 3. 23. quidam ἄγχουσον vocant, ad differentiam participii ἄγχουσα. dicta videtur παρὰ τὸ ἄγχειν; quod habeat vim ſuffocatoriam & ſtrangulatoriam; unde ἀγχουσίζω, anchuſa inficio, anchuſa fuco & coloro.

Ἀγχρείασθαι, inungi, vel elui; περιαλείφεσθαι, ἢ λούεσθαι, pro ἀναχρείασθαι. ab ἀναχρειάω; hoc autem ab ἀναχρίω, perungo, oblino.

Ἄγχω, ſtrangulo, f. ξω. p. χα. ab Hebr. חנק ſtrangulare: hinc ἀγκτήρ, ancter, id, quo aliquid conſtringitur.

Ἀγχώμαλα, τὰ, ex æquo, ancipiti Marte: æqua vi, æqualiter; ἴσα. Thucyd.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ & ἡ, ferme æqualis: ex ἀγχι, prope, & ὁμαλός, par.

Ἀγχωμάλως, h. e. ἐξ ἴσου, æquo Marte; æqualiter, pariter; ἀμφιβόλως. Bud.

Ἄγω, duco, æſtimo, inſtituo: item proficiſcor. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, adducturus. præt. ἦχα, Attic. ἄγηχα, & per epentheſin τοῦ ο, ἀγήοχα, a. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, ἐτω. pl. ἀγάγετε. ſub. ἀγάγω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἀγάγωσι. inf. ἀγαγεῖν. p. paſſ. ἦγμαι. a. 1. paſſ. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. ab Hebr. נהג nahag, ducere. Hinc

Ἄγω, ſed uſitatius ἄγνυμι, frango. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἦγον, p. m. ἦγα, Attice, ἐάξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγῶ, veneror, unde ἀγάσματα, res veneratione dignæ. etiam invideo; ἐκπλήττομαι. Iliad. 3.

Ἀγωγή, ῆς, ἡ, vitæ ratio, educatio; ἀγωγεύς, έως, ὁ, ductor; ἀγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, duci, aut vehi facilis: ἀγωγός, οῦ, ὁ, dux viæ: ἀγώγιον, ου, τὸ, onus, quod curru vehitur: ἄγημα, ατος, τὸ, agmen elephantorum.

Ἀγωγεύς, έως, ὁ, qui litem intendit: ὁ ἐπάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. Item lorum, quo ducitur equus: item dux.

Ἀγώγιμον, ου, τὸ, utile, operæ pretium, præſtabile, τὸ ὠφέλιμον, utile.

Ἀγωγός, ὁ, ductor, dux viæ; ὁδηγός; προπομπός.

Ἀγωγὸν, τὸ, lenocinium, advocamentum, illecebra.

Ἀγωγός, οῦ, ὁ, ſubſt. aquæ ductus; ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus: ab ἀγωγός, οῦ, ὁ & ἡ; idem ac ὁδηγός. Item educendi, eliciendi, aut ciendi, vel adducendi, attrahendi, aut illiciendi vim habens, utrumque ab ἀγωγή, ἡ, ductus, adductio. Item portatio, ſeu importatio, vectio, vectura, advectio. Omnia ab ἄγω, duco.

Ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen, cœtus: ab ἄγω. Item circus, locus certaminis: ab α, & γωνία, ἡ, angulus.

Ἀγῶνα παρέχειν, Eſa. c. 7. pro moleſtiam exhibere. Grammatici hanc vocem deductam putant ex γωνία, angulus & α priv. ut ſit, ὁ γωνίαν οὐκ ἔχων τόπος, & proinde χαλεπός; vel a verbo ἄγω, i. e. fero, quod afferat moleſtiam.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præerat; ἀγωνοθέτης, ἄρχων τοῦ ἀγῶνος; dux, vel auctor certaminis, & princeps. Sophocl.

Ἀγώνια, τὰ, quæ ad ludos & certamina ſpectant: Cæl.

Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, anxietas, certamen: ab ἀγών. hinc ἀγωνιάω, certo: ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, certator: ἀγωνιστικός, cupidus certandi: ἀγώνισμα, certamen: ἀγώνιος, ου, ὁ, qui ad certamen ſpectat.

Ἀγωνιάζω, idem ac ἀγωνιάω, & ἀγωνίζομαι, in certamen venio. Item certo judicio; ut qui cauſam orat apud judices; cauſam dico, periclitor judicio; Them. ἀγών, ῶνος, certamen.

Ἀγωνιάω, Iſocrates uſurpavit pro ἀγωνίζεσθαι, decertare: alioquin eſt κινδυνεύεσθαι, καὶ φοβεῖσθαι. Polyb.

Ἀγωνίδαται, Jon. pro ἠγωνισμένοι εἰσί, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγωνίζω, ex 3. ſing. ἠγώνισται, abjecto augmento, & correpta penultima, exempto ſc. σ & ejus loco inſerta ſyllaba δα, ut πεφράδαται pro πεφρασμένοι εἰσί.

Ἀγωνιεῦμαι, pugnabo, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι. hoc autem fut. 2. med. eſt Attic. pro ἀγωνίσομαι, ab ἀγωνίζομαι, certo.

Ἀγωνίζομαι, certo, contendo, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. paſſ. ἠγώνισμαι.

Ἀγώνιος, ὁ & ἡ, moleſtiam afferens, ſollicitus, anxius. Item ὁ ἐν ἀγῶνι, i. e. qui eſt in certamine. Interdum etiam pro non angulato, & ſine angulo; apud Theophraſtum; ab α, & γωνία, angulus.

Ἀγώνισαι, a. 1. inf. act. ἀγωνίσαι, certato, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, certo.

Ἀγω

Google

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio : Thucyd.
Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, certamen . Omnia ab ἀγὼν, ὁ, certamen .
Ἀγωνισμὸς, ῦ, ὁ, concertatio, conteſtatio ; ἀντιλογία, Etym.
Ἀγωνιςήρια, τὰ. athletarum præmia : Etym.
Ἀγωνιςήριον, ου, τὸ, locus certaminis : Ariſtid.
Ἀγωνιςὴς, ῦ, ὁ, qui certat gymnica certamina, athleta, pugil : ut apud Plut. ἵπποι ἀγωνισταὶ, equi certatores ; i. e. ad certamina exercitati ; & cum genit. apud eund. Plut. ἀγωνιςὴς ἀληθείας, expon. propugnator veritatis. Item actor ſcenicus, ludio, hiſtrio, atque inde ἀγωνιςικὸς, ῦ, ὁ, certatorius, ad ἀγωνιςὰς pertinens : ut ἀγωνιςικὴ δύναμις, apta corporis conſtitutio ad obeunda gymnica certamina. Sic etiam dicitur is, qui aptus eſt ad certamina ; ab ἀγωνίζομαι, certo.
Ἀγωνιςικῶς, certatim ; ἀγωνιςικῶς ἔχω, teneor contendendi, ſeu certandi cupiditate : Bud.
Ἀγωνοδίκης, ὁ, βραβευτὴς, ὁ, Heſych. Deſignatores autem ſunt, inquit Ulpianus, ii, quos Græci βραβευτὰς appellant. Proprie judex certaminum : ex ἀγὼν, ῶνος, & δίκη, ἡ, judicium, cauſa.
Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis ; munus ipſum, quod edunt agonothetæ.
Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præſum, certamina, vel ludos inſtituo, edo, conſtituo.
Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, agonotheta : munerarius, deſignator & inſtructor certaminis ; agonum præſes & judex : ab ἀγὼν, certamen, & τίθημι, pono, id eſt, ὁ τὰς ἀγῶνας διατιθέμενος, inquit Euſtathius.
Ἀγωνοθέτις, pro ἀγωνοθεσία, apud Sophocl.
Ἄγωνος, ου, ὁ, certamen, Æolice pro ἀγών. Æſychius.
Ἀγυρέω, congregare ; συναθροίζειν ; unde ἀγυρέειν, ἠθροισμένον.

A Δ

Ἀδὰ, voluptas ; ἡδονὴ, πηγὴ, fons.
Ἅδᾳ, Dor. pro ᾅδῃ, dativ. ſing. ab ᾅδης, ου, ὁ, Orcus, mors.
Ἀδαγμὸς, pruritus, prurigo ; κνησμός. Etym.
Ἄδαδος, ὁ, nullam ingerens tædam : Gaza apud Theophraſtum : ex α priv. & δαίω, uro, unde δαΐς, δαΐδος, tæda, fax.
Ἀδαδούχητοι γάμοι, nuptiæ, quibus fax non eſt prælata ; vel, ſine tædis celebratæ ; αἱ λαθραῖαι μίξεις.
Ἀδᾳδούχητος, ὁ, cui fax prælata non eſt ; cui face nemo præluxit ; ex α priv. & δᾳδοῦχος, facem ſeu tædam tenens, unde δᾳδουχέω, facem præfero.
Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus : hinc ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia, Ion. ἀδαημοσύνη, ης. ex α & δαέω, diſco.
Ἀδαὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus. Th. δαέω, diſco.
Ἀδάητος, ὁ, incognitus : Heſiod. ut & ἀδαὴς, ignarus, imperitus : ex α priv. & δαέω, diſco.
Ἀδαίδαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non varius, non variegatus ; artificio carens : ex α priv. & δαιδάλλω, artificioſe facio. Th. Δαίδαλος, Dædalus, i. e. artificioſus.
Ἀδαίετος, ὁ, non diviſus ; ex α priv. & δαίω, divido.
Ἀδαΐζω, exclamo, ingemo : ἀναβοῶ, ἀναστένω.
Ἀδάϊκτος, purus, καθαρὸς. Heſychius : alioqui ſignificat non dilaceratum ; ex α priv. & δαΐζω, dilacero.
Ἀδαιὸς, ὁ, largus ; non diviſus ; ex α priv. & δαίω, divido.
Ἄδαιον, quod ſatiat ; τὸ εἰς κόρον ἄγον ; ab ἄδω, ſatio, expleo.
Ἀδάϊος, ὁ, inexpugnatus ; ἀπολέμητος. ex α priv. & δαῒ pugna : q. d. pugnæ, ſeu bello ineptum, Heſych. qui non poteſt lædi τῇ δαΐ ; Etiam injucundum, ignavum exponit.
Ἀδαηρῶς, imperite ; ἀπείρως : ex α priv. & δαήμων, peritus : Th. δαέω, diſco.
Ἄδαστος, non diviſus : Apoll. 3. Arg. ex α priv. & δαίω, divido.
Ἀδαιτρεύτως, indiviſus : Nonn. ex α priv. & δαιτρεύω, divido ; Th. δαίω, divido.
Ἀδαίτρευτον, τὸ, non diſtributum, non diviſum : Heſych. ex eodem Th.
Ἄδακρυς, υος, ὁ & ἡ, non lachrymans : illachrymabilis ; unde ἄδακρυς νίκη, incruenta victoria : ex hac dictione fit alacris, ut ſcribit Donatus : ſic ἄδακρυς πόλεμος, bellum ſine pugna, & ob id non flebile.
Ἀδακρυτὶ, ſine lachrymis ; ſiccis oculis : ἀκλαυστὶ ; inde
Ἀδάκρυτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ſine lachrymis ; ex α, & δάκρυ, lachryma.
Ἀδακτῶ, prurio ; κνήθομαι.
Ἀδαλτα, τὰ, non obſcura & incognita ; οὐκ ἄδηλα.
Ἀδὰμ, ἄκλιτον, Adam nomen primi parentis.
Ἀδαμάντινος, ου, ὁ, adamantinus ; firmus, conſtans, ſolidus, durus : Æſchines.
Ἀδαμαντόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenax, adamantinus : Æſchyl. expon. adamante ligatus, ſeu vinctus : q. d. compactus clavis adamantinis ; ab ἀδάμαντος, ὁ, vel ab ἀδάμας, αντος, ὁ, & δέσμιος, unde δετὸς, ὁ, vinctus, disjectus.
Ἀδάμαντον, acc. ſing. ab ἀδάμαντος, ου, ὁ, idem ac ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, q. ἀδάμαστος, indomitus, ob duritiem ; ex α pro δὸς, & δαμάω, domo.
Ἀδαμαντοπέδιλος, ὁ, adamantina habens calceamenta ; Plut. ex ἀδάμας, αντος, adamas, & πέδιλον, τὸ, calceus, ſoccus.
Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas ; ita dictus lapis a duritie quaſi indomita.
Ἀδάμαστος, ὁ, indomitus, qui domari nequit, & interdum qui domitus non eſt : unde metaph. ἀδάμαστος, quæ nondum nupſit : quaſi, quæ nondum ſubacta ſit ad ferendum mariti jugum : ut ἀδάμαστος θεὰ, apud Soph. i. e. Minerva ; poteſt etiam exponi non compreſſa, ſicut & ἀδμὴς, ſic & ἵπποι ἀδμῆτες ὑπὸ ζυγὸν, Luc. ex α priv. & δαμάζω, ζομαι, idem ac Them. δαμάω. Sic & ἀδαμνὴς, validus, durus.
Ἀδαμνὴς, fortis, robuſtus ; durus : Heſych. ἰσχυρὸς, σκληρός.
Ἀδαξάομαι, idem ac ὀδάξομαι, corrodor.
Ἀδαξέω, pruriginem moveo, ſeu pruritum excito ; idem ac ὀδαξέω, corrodo.
Ἀδαξῆσαι, prurire. a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω, pruriginem moveo.
Ἀδάξω, prurio, appeto, cupio ; & in paſſ. ἀδάξομαι, mordeor, more eorum, qui pruriunt.
Ἀδαπάνητος, ου, ὁ, inexhauſtus, inconſumptus.
Ἀδάπανος, ου, ὁ, & ἀδαπάνως, adv. ſine ſumptu. Th. δαπανάω, conſumo.
Ἄδαπτος, ὁ, qui dilaniatus non eſt, vel dilaniari nequit ; Heſychius exponit γυμνὸν, ἄδερμον, nudum, excoriatum, apellam : eſt comp. ex α priv. & δαπτὸς, vorax, a Them. δάπτω, voro. fut. ψω.
Ἀδὰρ, lingua Syriaca dicitur menſis duodecimus, lib. 2. Machabæorum.
Ἀδάρκης, ου, ὁ, adarces, ſalſugo, quædam gelata, ſeu concreta.
Ἄδαρτος, ὁ, Heſych. flagris non examinatus, ἀμαστίγωτος. alioqui ſignif. non excoriatus : ex α priv. & δέρω, excorio.
Ἄδασαν, valde læſerunt, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Jon. ab ἄδω, ſatio, lædo. Lacones enim utuntur in ſuis compoſitis particula ἄδω, ab ἄδην, ſatis, abunde ; quæ auget.
Ἀδασμὸς, ὁ, non ſolvens tributum ; Heſych. ex Heſchylo ; ex α priv. & δασμὸς, tributum. Th. δάζομαι, divido, partior.
Ἄδαστος, ου, ὁ, non diviſus. Th. δαίζω, divido.
Ἀδαχέω, κνήθω, pruriginem excito, ſcabo.
Ἀδαχᾶν, pruriginem excitare, titillare, vel ſcabere, ſcalpere, idem ac ὀδαξέω, ῶ, corrodo.
Ἄδδανος, ὁ, ſiccus, ξηρὸς, Laconice ; inde
Ἄδδανον, τὸ, aridiſſimum, pro ἄσον Laconice.
Ἀδδεὴς, Poet. pro ἀδεὴς, audax. Vide ἀδεὴς, intrepidus.
Ἀδδεὴς, Poet. eſt pro ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu carens, metus expers ; liber omni metu, qui non timet ; ut παῖδες ἀδδεεῖς, metu vacui : ex α priv. & δέος, ους, τὸ, timor.
Ἀδδηκότες, pro ἀδηκότες, Poet. quod vide, ut & ἀδηκότες.
Ἄδδηλον, ſinus, κόλπος, ὁ, ſinus.
Ἀδδῆν, pro ἄδην, multum, adverb.
Ἀδδηφάγος, ſive ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, heluo : ab ἄδην, & φάγομαι, voro. hinc ἀδδηφαγία, ας, ἡ, voracitas.
Ἀδδὶ, nom. viri ἀλήτου, viator, qui tranſit.
Ἄδδιξ, menſura quatuor chœnicas capiens.
Ἄδδυσι, ad ſaturitatem uſque comedunt ; heluantur : εἰς κόρον ἐσθίουσι.
Ἄδε καὶ αὐτὰ, Dor. pro ἰδοὺ δὴ καὶ αὐτὴ, en eam ipſam. Eſt & ἄδε pro ἦδε, imperf. ab ἄδω, placeo.
Ἇδε, Dor. adv. pro ἧδε, huc, illuc, hoc in loco.
Ἀδεάζω, ſuſpiro, ſuſclamo ; ἀναβοῶ, ἀναστένω, ingemiſco.
Ἀδεέστερον, ſecurius, tutius, minore metu, Thucyd. ex α priv. & δέος, ους, τὸ, timor. Th. δείδω, timeo.
Ἀδεέστερος, ὁ, metu liberior, ſecurior, minus periculoſus ; eſt comparat. ab ἀδεής.
Ἀδέητος, ὁ, nullius indigens.
Ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, audax, tutus, ſecurus, ἀσφαλὴς ; inde τὸ ἀδεὲς, fiducia ; unde dicunt, ἀδεὲς δέος δέδοικας, non timenda times : ex α priv. & δέος, timor.
Ἀδέητος, ου, ὁ, non indigus : cui omnia ſuppetunt, quibus opus eſt : Antiphon apud Suidam : μηδενὸς δεόμενος, αὐτάρκης. ex α priv. & δέω, & δέομαι ; egeo.
ἌΙδει, cantat, 3. præſ. ſing. ab ᾄδω ; canto. 2. pl. ᾄδετε. part. f. g. ᾄδουσα.
Ἀδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dativ. ſingul. ab ἡδὺς, ὁ, & ἡ, ſuavis.
Ἀδεῖα, Doricum pro ἡδεῖα, i. e. jucunda, ſuavis : Theocrit.
Ἄδεια, vide in ἀδεής.
Ἀδειὴς, ὁ, intrepidus, Poet. pro ἀδεὴς, & ἀδδεὴς, ex α, & δέος, quod a δείδω. Eſt etiam ἀδεὴς, impudens, quaſi, ἄδετος, qui coerceri nequit, a δέω, ligo.
Ἀδείης, gen. ſing. Jon. ab ἄδεια, ἡ, immunitas a metu, ſecuritas : a δέος, timor.
Ἀδείμαντος, ου, ὁ, impavidus : quod ex α, & δεῖμα, τὸ, pavor, timor.
Ἄδειμος, ου, ὁ & ἡ, impavidus, intrepidus ; idem ac ἀδεής. & Cyprus, impurus : Heſych. & Suid.
Ἀδεῖν, placere, præſ. inf. ab ἀδέω, placeo.
Ἀδείπνητος, ου, ὁ & ἡ, incœnatus. Th. δεῖπνον, τὸ, cœna.
Ἀδέκαστος, ου, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα, non corruptus muneribus : ἀδωροδόκητος, ut κριτὴς ἀδέκαστος, i. e. judex æquus : ex α priv. & δεκάζεσθαι, quod vide in δεκάζω : hinc ἀδεκάστως, adv. juſte.
Ἀδεκάτευτος, ου, ὁ & ἡ, non decimatus : Ariſtoph. ἀδεκάτευτος οὐσία, non decimatæ facultates ; ἀπαλλώτριος.
Ἄδεκτος, ου, ὁ, non admiſſus, non acceptus, aut receptus ; & activa ſigo. qui non accipit : ἄδεκτος κακῶν, expers mali ; item ἄδεκτον, incredibile, ἄπιστον.
Ἀδελφὰ, τὰ, ſororia, ſimilia, communia, ὅμοια, πρέποντα, ἁρμόζοντα.
Ἀδελφειὸς, & ἀδελφειὸς, ῦ, ὁ, pro ἀδελφὸς, frater, Poet. & Jon.
Ἀδελφὴ, ἡ, ſoror, germana : ut ὁμομητρία ἀδελφὴ, ſoror ex eadem matre ; Ariſtoph. in Nub. Item ſimilis, congrua : Plat. eſt fœmin. a Them. maſc. ἀδελφὸς, ὁ, frater.
Ἀδελφίδιον, τὸ, fraterculus, diminut. ab ἀδελφὸς, frater. Item ἀδελφικῶς, fraterne : adv. ab ἀδελφικὸς, ὁ, fraternus.
Ἀδελφίζω, fratrem meum appello, fratris appellatione voco, fratrem eſſe dico ; apud Iſocr. ſed ἀδελφίζεσθαι, expon. etiam οἰκειοῦσθαι, familiariter uti, apud Hippocr. unde
Ἀδελφίξις, ἡ, fraterna communio, & ſocietas, qualis eſt fratrum ; ſeu fraternitas, germanitas ; apud Hippocr. a Th. ἀδελφὸς, ὁ, frater.
Ἀδελφιδῆ, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre : Xenoph.
Ἀδελφιδέος, & ἀδελφιδοῦς, ῦ, ὁ, filius fratris, vel ſororis, ἀνεψιὸς, i. e. nepos ex

Digitized by Google

ea fratre, vel forore; patruelis, vertitur ab Eraſmo, apud Lucianum.

Ἀδελφιζία, ἡ, germanitas, fraternitas, vel fraternitatis affectus, communitas, conſociatio, apud Hippocratem vero affinitas, communicatio, conſenſuſque partium inter ſe, κοινωνία, ἡ, ſocietas, conſortium.

Ἀδελφικός, ῦ, ὁ, germanus, affinis, fraternus.

Ἀδελφόθεος, ὁ, frater Dei, ſeu Jeſu Chriſti: ita dictus Divus Jacobus.

Ἀδελφόπατρος, ὁ, patruus: πατρὸς ἀδελφὸς, patris frater. Pollux.

Ἀδελφοκτονέω, fratricidium committere.

Ἀδελφοκτονία, ἡ, cædes fratris; Gregor. Nazianzenus.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ, fratricida: ex ἀδελφὸς, frater, & κτείνω, occido.

Ἀδελφόπαις, ὁ, nepos, vel neptis ex fratre, vel forore. Euſt.

Ἀδελφός, Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

Ἀδελφός, ῦ, ὁ, frater. Item cognatus, & conſanguineus. ἀδελφή, ῆς, ἡ, ſoror: ἀδελφότης, τητος, ἡ, fraternitas: ἀδελφικῶς, fraterne: ἀδελφίδιον, ο, τὸ, fraterculus: ἀδελφιδοῦς, οῦς, ὁ, fratris, vel ſororis filius: ἀδελφίζω, fratris nomine compello: ab α, id eſt, ἅμα, ſimul, & δελφὺς, uterus, q. ὁμόδελφος, frater.

Ἀδέματος, ου, ὁ, ἡ, corpore exutus, mortuus: ex α, & δέμας, τὸ, forma, figura.

Ἀδέμεν, canere, Jon. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

Ἀδέμνιος, ὁ, expers cubilis; qui cubile non habet: Oppian. lib. 3. de venat. ex α priv. & δέμνιον, ου, τὸ, lectus.

Ἄδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus. Th. δένδρον, τὸ, arbor.

Ἀδενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glandulosus: ut ἀδενώδης σάρξ, apud Gal. a Them. ἀδὴν, ένος: pro eod. dicitur etiam

Ἀδενοειδής, ὁ, ex ἀδὴν, ένος, ſtrumæ, & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.

Ἀδέομαι, idem ac ἀδέω, cum tenui.

Ἀδέξιος, ο, ὁ καὶ ἡ, minime, ſeu parum dexter; incivilis: ex α priv. & δεξιά, dextra.

Ἀδεξίωτος, ſine dextrarum apprehenſione; i. e. ſine blanda ulla ſalutatione: Budæus.

Ἀδερκής, έος, ὁ καὶ ἡ, non videns; & inviſibilis: Heſych. obſcurus, qui videri nequit; ἀφανής, ὁ καὶ ἡ, latens.

Ἀδέρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non videns, aut non viſus; inde ἀδέρκτως, adverb. apud Sophocl. limis oculis & conniventibus: ex α priv. & δέρκω, video.

Ἀδές, Dor. pro ἀδινὸς, τὸ, copioſum.

Ἄδεσμος, ὁ καὶ ἡ, qui extra vincula eſt, ſine vinculis; ἄδετος; ut ἄδεσμος φυλακὴ, libera cuſtodia; ex α priv. & δεσμὸς, vinculum. Th. δέω, ligo.

Ἀδέσποτος, ο, ὁ, ſine domino, ſine certo auctore: hinc ἀδεσπότως, adv. ab α, & δεσπότης, dominus.

Ἄδετος, υ, ὁ, non ligatus, ſolutus; ἄδεσμος. ex α priv. & δέω, ligo.

Ἀδευκής, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, injucundus, acerbus: ut ἀδευκὴς θάλασσα, i. e. amara & ſalſa; ſic ἀδευκὴς ὄλεθρος, amarum exitium. ex α priv. & Them. δεῦκος, εος, τὸ, dulcedo. Item nulla re indigens; & ſic eſt ex α priv. & δεύομαι, indigeo.

Ἀδεύμεθα, Heſychius affert pro ἀηδιζόμεθα, quod Doricum eſt, pro ἀδούμεθα. ex Themate ἀδέομαι, idem ac ἀδέω, i. e. ἀηδῶς ἔχω, moleſtia & tædio affectus ſum.

Ἀδευτόν, τὸ, idem Heſych. affert pro χαλεπὸν, ſive οὗ οὐκ ἄν τις δεηθείη, difficile, & grave, quo aliquis non indigeat; ex α priv. & δέω, vel δέομαι, egeo.

Ἀδέχαστος, υ, ὁ, ſicut ἀδέκαστος, qui muneribus non corrumpitur, ab α pr. & δέχομαι, accipio. Cæl.

Ἀδέψητος, υ, ὁ καὶ ἡ, crudus, ἀκατέργαστος. a δεψέω, coquo, mollio.

Ἀδέω, placeo, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἄδος, υ, ὁ, lætitia.

Ἀδέω, tædio afficior præ defatigatione, ab ἄδω, ſatio. f. ήσω. p. ηκα. a. s. Æol. ἀδήσαι, &, geminato δ, ἀδδήσαι.

Ἀδεῶς, intrepide, ſecure, audacter, tuto, impune, licenter, impudenter: Ariſtot. a. Œcon. ἀδεῶς ἔχω, impune ferre, ex α priv. & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω.

Ἄδῃ, placuerit, a. 2. ſub. ab ἀδέω.

Ἀδήιος, Poet. eſt pro ἀδάιος, quod ab Heſych. expon. quod devaſtatum & bello infeſtatum non eſt, vel quod devaſtari, & bello infeſtari nequit, nec βλαπτεσθαι τῇ δαΐ λυγρῇ. ab eodem expon. etiam injucundum, ignavum; ex α priv. & δήιος, idem quod δάιος, ὁ, hoſtilis; a Them. δαίω, uro.

Ἀδηκότες, & metri gratia ἀδδηκότες, perf. parc. Jon. pro ἀδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, laboribus defeſſus ſum. Th. ἄδω, ſatio.

Ἄδηκτος, υ, ὁ καὶ ἡ, non morſus, omni morſu carens; incorruptus: item active, minime mordax, vel cui nulla ineſt mordacitas: ab α priv. & δάκνω mordeo; Ἄδηκτα, medicamenta mordacitatis expertia, atque acrimoniæ. inde adv. ἀδήκτως, ſine morſu.

Ἀδηκτότατος, ſuperlat. ab ἄδηκτος, υ, ὁ, ἡ, morſui non obnoxius, vel cariem non ſentiens: a δάκνω.

Ἀδήλητος, υ, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis: a δηλέω.

Ἀδηλία, incertitudo, anxietas, dubitatio; ἀπορία, ἀφάνεια.

Ἄδηλος, ο, ὁ καὶ ἡ, non apparens, incertus, obſcurus; ex α, & δῆλος· hinc ἀδήλως, adverb. obſcure, incertum.

Ἀδηλότης, τητος, ἡ, incertitudo.

Ἀδηλόφλεβος, habens venas obſcuras: ex ἄδηλος, & φλὲψ, βὸς.

Ἀδημονέω, admirari, dubitare, idem quod ἀδημονῶ.

Ἀδημονέω, ῶ, graviſſime angor, f. ήσω, p. ηκα. a. s. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel ab α, & δῆμος, q. d. extra populi conſortium dego.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, triſtitia, moleſtia.

Ἀδημονεύω, idem quod Them. ἀδημονέω, præ dolore, & mœrore deficio; quod Euſt. ducit a nomine ἄδος, i. e. ſatietas: ut ſit, quaſi nimis dolorum ſatietate fatiſco. Item terreor, terreſio; paveſco.

Ἀδημονέστερος, expon. pugnacior, contentioſior, apud Suid. eſt compar. ab eod. Th.

Ἄδημος, υ, ὁ καὶ ἡ, abſens a populo, ſeu patria ſua, & peregrinans; ex α priv. & δῆμος, ὁ.

Ἄδην, & ἄδδην, affatim adv.

Ἀδήν, ένος, ὁ, glandula, tonſillæ.

Ἀδηνέως, ſimpliciter, citra dolum, ἁπλῶς, ἀδόλως. Etym. ἀφροντίστως, negligenter, incurioſe.

Ἀδηνής, έος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ ἄνευ δήνεων καὶ βουλῶν ὢν, ὁ ἀφρόντιστος, qui eſt ſine conſiliis & curis. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α, & δήνεα, pro βουλεύματα, παρὰ τὸ δηλῶ ὅ ἐστι δηλόω, ὅτι πρὸ τῶν πράξεων δεῖ πολλὰ χρόνον βουλεύεσθαι.

Ἄδηρις, non contentioſus, expers litis, in lib. Epigram. Hinc

Ἀδήριτος, υ, ὁ, contentionis expers. Th. δῆρις.

Ἀδηρίτως, ſine controverſia, ſine dubio, ἀναντιρρήτως, ἀμάχως.

Ἅδης, υ, Poet. pro ᾅδης, Orcus, mors: in acc. ᾅδην.

Ἀδής, έος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, inſuavis, ἀτερπής. Heſych. dictum pro ἀηδής: ex α priv. & ἡδὺς, ſuavis; vel potius ἥδος, εος, τὸ, ſuavitas.

Ἀδήσεις, gratificaberis, 2. ſing. fut. 1. verbi ἀνδάνω.

Ἀδηφαγέω, f. ήσω; ad ſatietatem uſque veſcor: Iſocrates. inde ἀδηφαγία, ας, ἡ, edacitas, inſatiabilitas; ἀπληστία, πολυφαγία, nimius edendi uſus, nimia ſatietas; & ἀδηφάγος, υ, ὁ, vorax, edax, inſatiabilis; πολυφάγος, helluo, idem quod ἀδηφάγος.

Ἀδῄωτος, υ, ὁ καὶ ἡ, non vaſtatus: ut apud Xen. ταύτην τὴν χώραν ἀδῄωτον διαφυλάττειν, ab ἀδήιος, Poet. pro ἀδάιος, unde ἀδήιον pro ἀδάιον.

Ἀδία, ἡ, dolor. λύπη, ἀδημονία; & tunc eſſet ab ἀδέω, ſeu pro ἀηδία; eſt & Heſych. focus. ara, βωμός.

Ἀδιάβατος, υ, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus; qui tranſiri & trajici nequit: ex α privat. & διαβατὸς, a διαβαίνω, tranſeo, trajicio: Th. βαίνω, gradior.

Ἀδιάβλητος, & ἀδιαβόλητος, υ, ὁ καὶ ἡ, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers; ex α priv. & διαβάλλω, transfigo: item calumnior.

Ἀδιάγλυφος, non ſculptus; ex α priv. & διαγλύφω, undique ſculpo, vel q. d. perſculpo: ex διὰ, & γλύφω.

Ἀδιάδοχος, υ, ὁ καὶ ἡ, jugis, perpetuus; proprie, carens ſucceſſoribus; ex α priv. & διάδοχος, ο, ὁ, ſucceſſor; a διαδέχομαι, excipio, ſuccedo: Th. δέχομαι, capio.

Ἀδιάδραστος, υ, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis; idem quod ἀναπόδραστος, i. e. qui vel quæ effugi non poteſt; ἄφυκτος. unde τὸ ἀδιάδραστον, ipſa inevitabilitas, apud Suid. ex α priv. & διαδιδράσκω, effugio: Th. δράω, fugio.

Ἀδιάθετος, υ, ὁ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; item, inteſtatus: apud Plut. in Catone; ex α priv. & διατίθημι, diſpono, compono.

Ἀδιαίρετον, indiſcretum, ex α & διαιρέω.

Ἀδιαίρετος, individuus, inſeparabilis; & interdum, non diviſus: ex α priv. & διαιρετὸς, ὁ.

Ἀδιαίτητος, υ, ὁ καὶ ἡ, alienus, importunus, inſuetus, ἀλλότριος, υ, ὁ καὶ ἡ, ἀήθης, exponitur a Suida; ex α priv. & δίαιτα, vivendi mos.

Ἀδιάκλειστος, υ, ὁ καὶ ἡ, non interclusus: ex α priv. & διακλείω, diſcludo. Th. κλείω, claudo.

Ἀδιάκοπτος, indiſcretus, individuus, non interciſus, aut diremptus; Heſych ab α priv. & διακόπτω, diſcindo: Th. κόπτω, ſcindo.

Ἀδιακόπτως, more eorum, quæ interrupta, aut dirempta non ſunt, eſt adv. ab ἀδιάκοπτος.

Ἀδιακόσμητος, υ, ὁ καὶ ἡ, Inornatus, inexornatus, qui compoſite diſtinctus, & diſtributus non eſt, ex α priv. & διακοσμέω, ῶ, ordino, diſtribuo: Them. κόσμος, ordo.

Ἀδιάκριτος, υ, ὁ, ἡ, non dubitans, non dijudicans, ex α & διακρίνομαι.

Ἀδιακρίτως, non diſtincte, promiſcue, indifferenter, indiſcriminatim; ex eod. Th.

Ἀδιάλειπτος, υ, ὁ, ἡ, non intermiſſus, indeſinens: ἀδιαλείπτως, indeſinenter, adv. a λείπω.

Ἀδιάλλακτος, υ, ὁ καὶ ἡ, irreconciliabilis: a διαλλάττω. Vid. in ſeq.

Ἀδιαλλάκτως, q. d. irreconciliabiliter, capitali odio: eſt adv. ab ἀδιάλλακτος, implacabilis; cum quo rediri in gratiam non poteſt: ut ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς, & ἔχθρα ἀδιάλλακτος, capitalis hoſtis, & capitalis inimicitia, ſeu capitale odium.

Ἀδιάλυτος, υ, ὁ καὶ ἡ, indiſſolubilis: a διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, qui non eſt mutilatus, vel contumelia affectus non eſt: Heſych. ἀβλαβὴς, illæſus: ex α & διαλωβάω, mutilo. Them. λώβη, ης, ἡ, injuria.

Ἀδιανόητος, cogitatione non comprehenſibilis: unde τὰ ἀδιανόητα, dicuntur myſtica, quæ verbis apertis occultos habeant ſenſus; ex α priv. & διανοέομαι, vide.

Ἀδίαντος, ο, ὁ, non aſperſus. Ἀδίαντον, υ, τὸ, herbæ genus: ex α & διαίνω.

Ἀδιάπλαστος, ο, ὁ καὶ ἡ, informis, rudis, nondum formatus: ex α priv. & διαπλάσσω.

Ἀδιαπνευστία, ας, ἡ, expon. impedita excrementorum per cutem tranſpiratio, ob denſitatem τῶν πόρων, i.e. ſpiramentorum: Gal. ex α priv. & διαπνέω, quod ex διὰ, & πνέω. f. πνεύσω.

Ἀδιάπτωτος, υ, ὁ καὶ ἡ, ſtabilis, firmus, qui non dilabitur: item, in quo error non admittitur: Polyb. Inde adverb.

Ἀδιαπτώτως, ſine lapſu, & errore: ex α priv. & διαπίπτω, intercido, elabor.

Ἀδιάρθρος, υ, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus; articulis & nodis non diſtinctus, ut pedes elephantorum, & ἀδιάρθρωτος, idem. Luc. ex α priv. & διαρθρόω, ῶ, articulis diſtinguo. Thema ἄρθρον, υ, τὸ, articulus.

Ἀδιαφ-

Digitized by Google

Ἀδιαῤῥοΐη, quum nihil perfluit; Erot. apud Hippocr. ἡ τῶν διαῤῥεόντων παντελὴς ἐποχὴ, quum prorſus retinentur, quæ perfluere & excerni ſolebant: ex α pr. & διαῤῥοία, a διαῤῥέω.

Ἀδιασκεύαστος, incompoſitus, inornatus; qui exornatus & politus non eſt: Suid. ἀκόσμητος; ut ἵππος ἀδιασκεύαστος, equus, qui ſuis ornatis, & apparatu inſtructus non eſt: ex α priv. & διασκευάζομαι, inſtruo, adorno.

Ἀδιάσπαστος, indiſtractus, non diviſus: ex α priv. & διασπάομαι, diſtrahor: Th. σπάω, traho: inde ἀδιασπάστως, indiſtracte, ſine diſtractione, aut divulſione: Heſych.

Ἀδιάστατος, dimenſione carens: ex α priv. & διαστατός, diſtans, a διΐσταμαι, ſeorſum ſto, ſeparor. Th. ἵσταμαι, ſto: unde adv. ἀδιαστάτως, ſine intervallo, & diſtantia: item ſine controverſia: ἀναμφιλόγως, συνεχῶς, continenter, ſine ullo ſpatio.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil habens obliqui, minime perverſus: Plut. ἀδιάστροφος εὔνοια, inconcuſſa benevolentia: Machab. 3. ex α & διάστροφος, diſtortus, perverſus. Th. στρέφω, verto.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiviſus, qui diffiſſus non eſt, ex α priv. & διασχίζομαι, diffindor. Th. σχίζω.

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ, inordinatus: ex α & διατάσσω. Th. τάσσω.

Ἀδιατίμητος, ineſtimabilis, ex α & διατιμάω, æſtimo. Th. τιμάω, honoro.

Ἀδιάτμητος, inſecabilis, ex α priv. & διατέμνω, diſſeco. ἀδιάτμητος, etiam dicitur, idem.

Ἀδιάτρεπτος, immotus, qui non poteſt διατρέπεσθαι, Eccleſ. c. 2. ἀδιατρέπτως, immutabiliter, ex α & διατρέπομαι.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis: ex α & διατυπόω, informo.

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, καὶ ἀδιαφθαρσίη, incorruptibilitas, ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus: Plato: & ἀδιάφθορος, idem, ſincerus, corruptioni non obnoxius, ut ἀδιάφθορος ψυχή, anima ſincera, Dem. ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas: ἀδιάφθορος, ου, ὁ, ἡ, incorruptus. Th. φθείρω, p. med. ἔφθορα.

Ἀδιαφορέω, indifferens ſum in aliqua re, ſuique deque fero, vel habeo: item, negligo, contemno, neglectim tranſmitto: Chryſoſtom. ex α & διαφορέω, idem quod διαφέρω, differo.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, ἀμέλεια, q. d. indifferentia, i. e. qualitas rerum, per quam indifferenter habentur: item neglectus, contemptus. utitur Cic. ad Attic. l. 5.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, indifferens: a διαφέρω.

Ἀδιάφρακτος, ὁ καὶ ἡ, inſeptus, non ſeptus, non interſeptus, Theophr. ex α priv. & διαφράσσω, interſepio. Them. φράσσω, ſepio, munio: inde etiam ἀδιαφράκτως, ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ὁ καὶ ἡ, qui non diſſolvitur, aut diffunditur, ex α priv. & διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo.

Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis: ex α, & διαχωρίζω, ſeparo, disjungo. Th. χωρίς, ſeorſum, ſeparatim.

Ἀδιάψευστος, qui falli, aut decipi nequit; vel qui non fallit, aut decipit: Athen. lib. 8. ex α priv. & διαψεύδομαι, idem quod ψεύδομαι, fallor, decipior.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & διδάσκω.

Ἀδιεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefenſus, ex α priv. & διεκδικέω, ῶ, tueor, defendo, ab ἐκδικέω, ῶ, ulciſcor. Th. δίκη, ης, ἡ, jus, fas.

Ἀδιεκδύτως, ſine tergiverſatione, ex α pr. & διεκδύω, idem quod ἐκδύομαι, vel ἐκδύω, elabor, evado; Th. δύνω, & δύω, ſubeo.

Ἀδιεξέταστος, qui perquiri nequit, inenarrabilis, Eccleſ. 21. ex α priv. & διεξετάζω, perquiro, idem quod ἐξετάζω, & Thema ipſum ἐτάζω, examino, inquiro.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui percurſus non eſt, ſeu qui percurri nequit oratione, & cogitatione, cui opponitur διεξιτητόν, Philopon. & Themiſt. idem eſt quod ἄπειρος, ex α priv. & διέξειμι, idem quod διέιμι, tranſeo: quod vide.

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem tranſiri nequit: vel unde exire non licet: Epigram. impervius, detentus, & ἀδιεξόδευτος, idem, viam non inveniens, inextricabilis, ex α priv. & διέξοδος, ἡ, via, qua tranſitur aliquo, unde διεξοδεύω, exeo per, permeo, ab ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Ἀδιέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus, ex α priv. & διεργάζομαι, elaboro, excolo.

Ἀδιεξίχνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inſcrutabilis, & ἀδιεξιχνίαστος, idem, non diſquiſitus: ex α priv. & διεξιχνεύω, perveſtigo. Th. ἰχνεύω, ῶ, veſtigo.

Ἀδιευκρίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſcriminabilis, indiſtinctus, Hermogenes: ex α priv. & διευκρινέω, ῶ, idem quod διακρίνω, bene ſecerno, & ſeligo. Th. κρίνω.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ, inenarrabilis, enarrando inexplicabilis: Xen. pæd. 8. ex α priv. & διηγέομαι, narro. Th. ἡγέομαι, οῦμαι, duco.

Ἀδικαιαρχία, injuſtus magiſtratus. Cic. ad Attic. ex α priv. & δικαιαρχία, juſtum, vel juſtorum imperium.

Ἀδικαιοπραγέω, inique, vel injuſte ago. Plut. inde ἀδικαιοπραγία, injuſta actio, ex α priv. & δικαιοπραγέω, ῶ, juſte ago. Th. πράσσω, facio, ago.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non judicatus, indemnatus. Nonn. ex α priv. & δικάζομαι, in jus voco.

Ἀδικέωσι, Jon. & Æol. pro ἀδικῶσι, a. 1. ind. act. verbi

Ἀδικέω, injuria afficio, lædo, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδικησάντων, a. 1. imperat. act. ἀδικουμένην, acc. ſing. part. præſ. ἀδικέομαι, οῦμαι, injuriam patior. p. paſſ. ἠδίκημαι, a. 2. ἠδικήθην. ex α & δίκη.

Ἀδίκημα, ατος, τὸ, injuria: ἀδικήμασι, dat. pl. ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia: ἄδικος, ου, ὁ, injuſtus: ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, injuſte, adv. a δίκη.

Ἀδικητικὸς, ῦ, ὁ, injurius, injurioſus, qui afficit injuria, aut proclivis eſt ad injuriam inferendam: Plut. ex ἀδικέω, injuſte ago.

Ἀδικοδοξία, expon. παράλογος λοιδορία, apud Suid. ex ἄδικος, & δόξα, ἡ.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, injuriam facio; idem quod ἀδικαιοπραγέω.

Ἀδινός, ή, όν, confertus: ab ἅδην.

Ἀδινῶς, confertim, unde comparativum, ἀδινώτερον. Od. π. Euſtath. vult ſignificare etiam ſenſim, paulatim. ἠρέμα, Il. τ. ἀδινῶς ἀνενείκατο, ubi tamen quidam exponunt, confertim & miſerabiliter.

Ἀδιόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, vel impervius, ex α priv. & διοδευτός, pervius.

Ἀδιοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adminiſtratus, diſpenſatus, vel diſtributus, ex α priv. & διοικέομαι, adminiſtro.

Ἄδιον, ſuavius, Dor. pro ἥδιον, compar. ab ἡδύς.

Ἀδίοπος, ὁ καὶ ἡ, incuſtoditus, adminiſtratore & rectore carens: Heſych. ex Æſchyl. Phrygibus, ex α priv. & διόπος, ου, ὁ, rector, διέπω, adminiſtro, rego. Th. ἕπω, operor.

Ἀδιόρθωτος, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, qui corrigi & emendari nequit, ex α priv. & διορθόω, emendo.

Ἀδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus, ex α priv. & διορίζομαι.

Ἀδίστακτος, indubitatus, certus. Ptol. ex α priv. & διστάζω, dubito.

Ἄδιψος, ου, ὁ, non ſitiens, vel ſitim extinguens. Th. δίψα.

Ἀδμαίνειν, valere, ſanum eſſe, ὑγιαίνειν, ζῆν, Heſych. Suidas, & Etymol. ἀδμαίνω, pro ἀδμαίνειν.

Ἄδματος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nomen viri.

Ἀδμής, idem quod ἄδμητος, indomitus, ex α, & δαμάω.

Ἀδμήτη, nomen mulieris, q. d. indomita.

Ἄδμητος, ου, ὁ, idem quod ἄδματος, indomitus, ἀδάμαστος. Suid.

Ἀδμωλί, non fraudulenter, aut ſerviliter, χωρὶς δόλου, ἢ δουλείας. Suid.

Ἀδμωλέω, ignorare, ἀγνοέω. alii ſcribunt ἀδμωλέω, inde

Ἀδμωλία, ἡ, ignorantia ab α, & ἄδμων, per Sync. & ν in λ verſo.

Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἅδω, placeo.

Ἀδοκήτως, inopinato, ex α & δοκέω, videor. ἀδόκητος, ignobilis.

Ἀδοκία, inſperatus & inopinatus rerum eventus, ἀπροσδοκία: ex α priv. & δοκέω.

Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ, obſcurus, ignobilis non probatus: ex α priv. & δοκιμάζω.

Ἀδοκιμάστως, abs re, temere, ſine examine, inexplorato: ex eodem Th.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, judicii expers, reprobus, rejectaneus: ex α & δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀδολέσχης, ὁ, nugator, garrulus, ſophiſta: Ariſtoph. dicitur etiam Ἀδόλεσχος, ου, ὁ, idem, verboſus.

Ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, loquacitas, loquela; nugatorius ſermo. Item in ſacris literis dicitur, ἡ συνεχὴς μελέτη, aſſidua meditatio: ex eodem Th. ſcil. ex ἄδος, ους, τὸ, ſatietas, & λέσχη, ſermocinatio.

Ἀδολεσχέω, loquax ſum, nugor, garrio: compoſ. ex ἄδος, & λέσχη, ſive ab ἄδην λέσχην, ſatietate confabulationis: ſed ἀδολεσχέω, expon. & contemplor, vel oro, & Deum laudo. Item aſſidue meditor: ut Pſal. 118. ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω.

Ἀδόλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. q. d. qui ad ſatietatem uſque ſermocinatur; i. e. loquax, garrulus, qui oblectatur in garrulitate; unde

Ἄδολος, ου, ὁ, ἡ, ſincerus. Them. δόλος.

Ἀδόλως, nullo dolo, ſedulo, accurate, candide; ἁπλῶς. ex eod. Th.

Ἄδον, canebam, imperf. Dor. pro ᾖδον, poteſt etiam eſſe part. neut. g. a maſc. ἄδων, ab ἄδω. At ἄδον eſt a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἅδω & ἄδω, opt.

Ἀδονά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἡδονή, voluptas.

Ἀδόνητος, ου, ὁ, inconcuſſus, immobilis: ex α priv. & δονέω, idem quod Th. δονέω, agito.

Ἀδονίς, ίδος, ἡ, q. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.

Ἀδόνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis. Th. δονέω.

Ἀδόντι νόῳ, alacri animo ab ἅδω, placeo. a. e. ἀδέω.

Ἄδοξα, τὰ, dixit Sophocles, τὰ παράδοξα, inaudita, incognita, & incogitata, quæ præter hominum opinionem exiſtunt, & Ariſtot. ἀδοξότατα vocat τὰ ἀδύνατα, impoſſibilia: ex α priv. & δόξα.

Ἀδόξαστος, ου, ὁ, inſperatus; ἀνέλπιστος, Sophocles. Item nihil opinans; Alex. in Top. ab α priv. & δοξάζω, opinor, ſentio: quod a δόξα, ſententia, opinio; item expectatio, & gloria. Th. δοκέω, ῶ, videor, ſentio.

Ἄδοξος, ου, ὁ & ἡ, inglorius. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, ignominia, & ἀδοξέω, gloria careo, a δόξα.

Ἀδόξως, ignominioſe, inglorie.

Ἀδορατία, belli vacatio, & armorum ceſſatio, ut ſit in pace ſequeſtra: proprie, quum non geſtantur haſtæ; ex α priv. & δόρυ, haſta; ſumitur etiam pro ignavia, ſocordia: ἀεργασία, ἀργία.

Ἀδορεί, ſine excoriatione: ex α priv. & δέρος, εος, τὸ, idem quod Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis, corium; unde δορά, ἡ, excoriatio; & δέρω, excorio, pellem detraho.

Ἄδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, non excoriatus; vel pelle minime carens; ὁ δεδαρμένος, ex eod. Th. eſt etiam Heſychio uter, ſaccus, pera.

Ἀδορύληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, inexpugnabilis; proprie, qui haſta capi nequit; vel haſta non captus; ex α priv. δόρυ, haſta, & ληπτός, vel ληπτής, ῦ, ὁ, capiens, vel qui capit: Th. λαμβάνω, capio.

Ἀδορυφόρητος, ου, ὁ, ſatellitibus, proprie, haſtis non ſtipatus: Ariſtot. ex α priv. & δορυφορέω, ſtipo, ſum ſatelles, proprie haſtatus; ex δόρυ, haſta, & φέρω, fero.

Ἄδος, ου, ὁ, gaudium, ab ἅδω, placeo.

Ἄδος, εος, τὸ, ſatietas: ab ἄδω, ſatio.

Ἀδώρητος, muneribus non corruptus: Heſych. ex α priv. & δῶρον, ου, τὸ, do-

Digitized by Google

natio, largitio: Th. δίδωμι, dono.
Ἀδοσύνη, (ſed aſpirandum potius) idem quod ἡδονὴ, voluptas.
Ἄδοτος, qui indotatus eſt; cui nil datum eſt; Hom. in hymno ad Merc. ex α priv. & δίδωμι, do, dono.
Ἄδου, inferni, gen. ſing. ab ᾅδης.
Ἀδούλευτος, ου, ὁ, qui ſervire nequit. Item qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii, Heſych. ex α priv. & δουλεύω, ſervio.
Ἄδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſervis carens: Plut. ex α, & δοῦλος, ſervus.
Ἀδούλωτος, ου, ὁ, invictus, ſervitutis impatiens; non redactus in ſervitutem: ex α & δουλόω, ῶ, in ſervitutem redigo. Th. δοῦλος, ſervus.
Ἀδούπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers ſtrepitus, Nonn. ex α priv. & δοῦπος, ſonitus.
Ἄδραν, inefficax: Heſych. ἄπρακτον, infectum, non factum; vel etiam, quod nihil efficit: ex α priv. & δράω, ῶ, facio, ago.
Ἀδρακής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui viſus beneficio deſtituitur; cæcutiens, parum videns: Heſych. ex α priv. & δέρκω, video.
Ἀδραμυττηνός, ή, όν, Adramyttenus, a, um; ab urbe Adramytto.
Ἀδρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillis. Hinc ἀδρανέω, infirmus ſum, & ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας, ἡ, imbecillitas: ab α, & δραίνω.
Ἄδραστος, idem quod ἄδρηστος.
Ἀδράστεια, Jon. Ἀδρήστεια, Nemeſis.
Ἄδραστος, ου, ὁ, Adraſtus, rex Argivorum. hinc ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ἀδράχνη, ἡ, adrachne, arbor quædam, de qua Plin. l. 13. cap. 22. & Theophr. Hiſt. Pl. lib. 1. cap. 7. & alibi.
Ἀδρέπανος, ου, ὁ καὶ ἡ, falce carens; ut, ἀδρέπανον θέρος, æſtas expers falcis, Heſiod. interpr. ἀδρέπανον, θεοῖς ὑποκείμενον, ex α priv. & δρέπανον, ου, τὸ, falx. Th. δρέπω, decerpo, carpo, colligo: unde etiam
Ἄδρεπτος, non carptus, vel quem decerpere non licet, Heſ. ex Sophocl.
Ἀδρέω, ῶ, ſ. ήσω, idem quod ἀδρόω, ῶ, ſ. ώσω, ad maturitatem vigoremque perducor, adoleſco, augeor. Thema eſt ἁδρός, ᾶ, ὁ, multus, abundans.
Ἄδρησις, εως, ἡ, otium, ἀπραξία, quaſi ἀδρασία, vel ἀδρησία, vita otioſa; ex α priv. & δράω, facio, ago. expon. & maturitas: & ſic eſt verbale ab ἀδρέω.
Ἀδρηστίνη, Adraſti filia.
Ἄδρηστος, Jon. pro ἄδραστος, ου, ὁ, minime fugitivus: ex α, & δράω.
Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, ſinus Venetus.
Ἄδριμυς, minime acerbus, vel acris. ex α priv. & δριμύς, έος, ὁ, acerbus.
Ἀδροβάται, expon. molli inceſſu utentes: ſic cognominati ſunt Perſæ: ex iiſd. cum ἀδροβατικόν.
Ἀδροβατικόν, vocat Plato animal terreſtre, quod terram, ſolidum elementum, calcat; alibi ξηροβατικόν appellat, ex βαίνω, incedo, & ἁδρός, craſſus, ſolidus.
Ἀδρόβωλος, ὁ, ἡ, qui craſſis, ſeu grandibus eſt glebis: vel plenus glebis, Dioſc. ex ἁδρός, craſſus, & βῶλος, ου, ἡ, gleba.
Ἀδρομερής, έος, ὁ καὶ ἡ, craſſis particulis conſtans, vel craſſam ſubſtantiam habens: ex ἁδρός, & μέρος.
Ἁδρός, ᾶ, ὁ, dives, craſſus. Hinc
Ἀδροσύνη, ἡ, ubertas, copia.
Ἀδρότης, ητος, ἡ, abundantia. Them. ἁδρός.
Ἀδροχῶροι, qui uberes regiones habitant: ex ἁδρός, & χῶρος.
Ἀδρόχωρος, ſive ἀδροχῶρος, ου, ὁ, eſt ſing. unde plural. ἀδροχῶροι.
Ἀδρόω, ῶ, ſ. ώσω, idem quod ἀδρύνω, ſ. υνῶ, craſſum reddo, ad juſtam magnitudinem adduco. Theoph. & neutraliter etiam pro ἀδρύνομαι.
Ἀδρύνομαι, craſſeſco, adoleſco: ab ἁδρός. Hinc ἀδρότης, ætas adulta.
Ἄδρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, carens arboribus, ſeu iis vacuus: ex α priv. & δρῦς, υός, ἡ, quercus; item, arbor in communi.
Ἀδρύφακτος, incuſtoditus, non circumvallatus, cancellis non munitus: ex α priv. & δρύφακτος, ſepes, cancelli: ex δρῦς, υός, ἡ, quercus arbor, & φρακτός, ου, ὁ, ſeptus, munitus, a φράσσω, ſepio, munio. Item, carens judicio, quia judicii locus Athenis δρυφάκτοις quernis tabulis ſepiebatur, & quaſi δρυσὶ πεφραγμένοι, quercubus, ſeu arboribus ſeptus, & munitus, dicebatur δρύφακτος, ſeu δρύφακτον.
Ἀδύ, Dor. pro ἡδύ, dulce. V. ἡδύς.
Ἀδύγλωσσος, ου, ὁ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, dulcilinguis: ab ἡδύς, & γλῶσσα.
Ἀδυεπής, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυεπής, ſuaviloquus: ab ἡδύς, & ἔπος.
Ἀδυλόγος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυλόγος, ſuaviloquus: ab ἡδύς, & λόγος.
Ἀδυμελής, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυμελής, dulciſonus: ab ἡδύ, & μέλος.
Ἀδυνάμαι, idem quod ἀδυνατῶ, non poſſum. Plato de Rep. 2. ex α priv. & δύναμαι, poſſum. Inde etiam ἀδύνατος, impotens, imbecillis, & ἀδυνάτως, impotenter, invalide, vel abſque viribus: ut ἀδυνάτως ἔχειν, invalidum eſſe: Dem. & ἀδυνατεῖ, idem, Heſych.
Ἀδυναμίη, ης, Jon. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, impoſſibilitas: ex α, & δύναμαι. Hinc & ἀδυνασία, impotentia.
Ἀδύνατος, ου, ὁ, in pl neut. ἀδύνατα· in comp. ἀδυνατώτερος, ſuperl. ἀδυνατώτατος. Hinc ἀδυνατέω, impotens ſum. f. ήσω. a. 1. ἠδυνάτησα, ex α, & δύναμαι.
Ἀδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ, ἡ, ſuaviter ſpirans: ex ἡδύ, & πνέω.
Ἀδυσώπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexorabilis, impudens, qui flecti nequit, ſeu confundi. Plut. item ἀπροσωπόληπτος, i. e. rigidus, & ſeverus, & qui nullius perſonæ habet rationem. inde ἀδυσωπήτως, ſine ullo pudore, inverecunde: Plut. item, inexorabilis, qui flecti nequit: ex α priv. & δυσωπέω, pudore afficio: ex δύς, ægre, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus.
Ἀδύς, Dor. pro ἡδύς, ſuavis.
Ἀδύτῳ, dat. ſing. ab ἄδυτον, ου, τὸ, adytum: vel ab ἄδυτος, ου, ὁ, ad quem non patet ingreſſus: ex α, & δύω, vel δύνω.
Ἀδύφωνος, Dorice pro ἡδύφωνος, cujus vox ſuavis eſt, & jucunda. Athen. ex ἡδύς, ſuavis, & φωνὴ, vox.
Ἄδω, ſatio, ſ. ἄσω. Sed ᾄδω, cano, contracte, pro ἀείδω, ſ. ᾄσω. p. ᾖκα. a. 1. ᾖσα. p. paſſ. ᾖσμαι· a ידה jada, vel הודה hoda, celebrare. Sed ἅδω, placeo, f. 2. ἁδῶ, p. m. ἕαδα (ἔαδα Poet.) pro ἧδα. part. ἑαδώς. aor. 2. ἕαδον pro ἧδον.
Ἀδώμητος, ου, ὁ & ὁ, qui ſtructus non eſt; ut ἀδώμητος πέτρα, apud Nonn. lapis rudis, & quo ad ædificium nemo uſus eſt: ex α priv. & δωμάω, ῶ, extruo, ædifico. Thema δέμω, idem.
Ἁδών, όντος, ὁ, qui placuit, placens: a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.
Ἀδωναῖος, infernalis, Tartareus, ὁ ὑπὸ τὸν ᾅδην, i. e. qui eſt ſub Orco, Suid. & Heſych. Neptuni etiam epitheton eſt: & derivatur ab ᾅδης, ου, ὁ, Orcus.
Ἄδωνιν, acc. ſing. ab Ἄδωνις, ιδος, nom. propr. pueri.
Ἀδώρητος, ου, ὁ, ἡ, indonatus: ex α, & δῶρον.
Ἀδωροδόκητος, incorruptus, qui munera non accipit: ex δῶρον, δέχομαι, & α.
Ἀδωροδοκήτως, adv. incorrupte, integre.
Ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, donorum expers; qui munera non accipit; item, qui non dat; qui nihil largitur: item, incorruptus muneribus, ut ἀδωρότατος τῶν χρημάτων, pecunia incorruptus. Thuc. apud Soph. in Ajace, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, exponitur κακόδωρα, quaſi dona ab hoſtibus accepta dona non ſint; aut ſint inauſpicalia & exitioſa: ex α priv. & δῶρον, donum. inde etiam ἀδώρως, ſine munerum acceptione, incorrupte.
Ἀδώτῃ, dat. ſing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat: ex α & δώτης.

A E.

Ἀεί, ſemper, donec, αἰεί, αἰέν.
Ἄεδνος, ſine dote: dotis expers: i. e. ἄφερνος; vel multam habens dotem, i. e. πολύφερνος, cum multa dote: ab α priv. vel intenſ. ἀντὶ τοῦ πολύ, & ἕδνον, dos qua ſcil. ſponſa a ſponſo donatur. Heſych. α in compoſitione & στερητικόν eſt, & ἐπιτατικόν.
Ἀέδνωτος, indotatus, proprie de ſponſa, aut uxore, quæ a ſponſo, aut marito nihil accepit: exponitur etiam innupta, quia nimirum ſponſi & mariti ſolebant ἐδνοῦσθαι ſuas γυναῖκας: compoſitione eadem.
Ἀείδων, οντος, placens, ἀρέσκων, tanquam ab ἀδέω, placeo, tranſpoſitis literis.
Ἀεθλεύωσι, colluctantur, 3. pl. præſ. ſub. ab ἀεθλεύω. fut. εύσω. p. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.
Ἀεθλέω, Jon. pro ἀθλέω, certo: hinc ἀεθλητήρ, ῆρος, ὁ, certator.
Ἀεθλητήρ, ῆρος, certator, ἀγωνιστής, pugil.
Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἄθλον, ου, τὸ, certaminis præmium: ab ἄεθλος, ſeu ἄθλος, ου, ὁ, certamen. Hinc ἄεθλιος, ου, ὁ, miſer, ærumnoſus: ἀέθλιος, certator.
Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor; qui certamina diſponit, ex ἄεθλος, certamen, & τίθημι.
Ἀεθλονικία, victoria, quæ ex certaminibus reportatur: ab ἄεθλος, & νίκη.
Ἄεθλος, ου, ὁ, certamen, labor: ab α priv. & ἐθέλω, q. ὃ οὐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον vero ab α intenſ. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum ſit, præmium eſt τοῦτο ἐθελητόν. vel ex τλάω, tolero.
Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, ἀγωνία, idem quod ἄεθλος, unde derivatur. Item miſeria.
Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, qui præmium ex certamine reportat. ab ἄεθλον, & φέρω.
Ἀεί, ſemper, adv. Hinc ἀίδιος, ου, ὁ, ἡ, ſempiternus.
Ἄει, ſpirat, πνέει, flat, a verbo ἄω. Item ἀΐει, pro ἀκούει, audit.
Ἀειβλαστέω, ῶ, ſemper germino, & ἀειβλαστής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper germinans: unde ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio, ex ἀεί, ſemper, & βλαστή, ſeu βλαστός, germen. Th. βλαστάνω, germino.
Ἀειβλύω, ſemper affluo, perpetuo ſcaturio, ἐπιρρέω, Heſych. ex ἀεί, ſemper, & βρύω, ſcaturio.
Ἀειβρυής, ſemper ſcaturiens, ſemper germinans: Nicand. in Ther. ex ἀεί, ſemper, & βρύω, ſcaturio, pullulo.
Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab ἀειγενέτης, ου, ὁ, ſempiternus: ex ἀεί, & γενετής.
Ἀειγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſemper fuit, & erit, ſempiternus: Plato in Symp. ex ἀεί, & γίνομαι: item ἀειγενής, idem, ſempiternus, cujus γέννα eſt ſempiterna; Plat. 6. de leg. ex ἀεί, & γέννα, ἡ.
Ἀείδελος, Poet. pro ἀειδής, inconſpicuus, obſcurus: ex α, & εἴδω.
Ἀείδεν, Dor. pro ἀείδειν, canere, præſ. inf.
Ἀείδευ, cane, Jon. pro ου, præſ. imper. paſſ.
Ἀειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus, ἀόρατος, tenebroſus, ἀφανής, nunquam viſus. Philo, Bud. item, deformis, ἄμορφος, αἰσχρός, informis, ſine forma, δυσειδής. Unde ἀείδεια, ας, ἡ, deformitas, ἀμορφία· Heſych. forte ſcrib. ἀείδεια· ex α priv. & εἶδος, εος, τὸ, facies, forma, ſpecies: Thema εἴδω, video.
Ἀειδίνητος, aſſidue circumactus, ſemper volubilis, ἀεὶ στρεφόμενος: unde ἀειδίνητος ἀνάγκη, in Epigr. ex ἀεί ſemper, & δινέω, circumago. Th. δίνη, vel δῖνος, vortex, gurges.
Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præſ. part. f.g.
Ἀείδον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. Jon. pro ᾖδον. ἀειδομένων, genit. pl. part. præſ. paſſ. ἀείδων, οντος, præſ. part. act. ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. plur. præſ. ab ἀείδω.
Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua ſervitus. ex ἀεί, ſemper, & δουλεία, ſervitus. Th. eſt δοῦλος, ſervus.
Ἀΐδρεις, idem quod, ἀΐδριες, ignari; a ſing. ἀΐδρις, ιος, inſcius.
Ἀείδω, Poet. pro ᾄδω. ἀείδεσθαι, celebrari: ex α intenſ. & εἴδω. Multarum rerum cognitio Poetis tribuitur: hinc ἀοιδή.
Ἀειεστός, ῦ, ὁ, ſempiternus, ἀΐδιος ὤν, vel ἀειδόνιος. Inde ἀειεστώ, ὁ, ſempiternitas, æternitas, quod ſemper in eodem con-

conſiſtit, τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι, permanere in eodem ſtatu, ſive in iiſdem ſemper ſtare. Suid. ex Antiph. eſt ex ἀεὶ ſemper, & ἑστώς, unde etiam fit ἀεστώ, quod ſignif. διαμονή.

Α'είζωος, ο, ὁ ϗ ἡ, ſempiternus. ἀείζωον, τό, ſempervivum, plantæ genus: ab ἀεί, & ζωή.

Α'ειζωΐα, ας, ἡ, perpetua vivacitas; æternitas vitæ. Naz. compoſitio eadem.

Α'ειθαλέω, ſemper vireo. Nonn. ab ἀειθαλής, ἐος, ὁ, ἡ, perpetuo virens.

Α'ειθαλέων, ſemper virens. Nonn. Item, ἀειθαλής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, idem, ſemper florens, perpetuo vernans: ex ἀεί, ſemper, & θάλλω, ſeu θαλέω, vireo, pullulo.

Α'είκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſemper fructificans. ex ἀεί, ſemper, & καρπός, ὁ, ὁ, fructus.

Α'εικέα, ſævum, acc. ſing. ab ἀεικής, ἐος, indecens. ἀεικές, n. g. ex α, & εἴκω.

Α'εικείη, Jon. pro ἀεικεία, indignitas, contumelia.

Α'εικέλιος, ignavus, contemptus: fere idem quod ἀεικής, non conſentaneus.

Α'εικής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non conſentaneus, indecens, indecorus. Item fœdus; ut Il. β. ἀεικέσι πληγῇσιν, fœdis verberibus: ſic ἀεικὲς ἔργον appellatur adulterium; ſed expon. & indignus: & ſic eſt ab α priv. & εἴκω, ſimilis ſum. Item ἀεικής, expon. etiam σκληρός, id eſt durus, & aſper, ὁ μὴ εἴκων, non cedens: & ſic eſt ab α priv. & εἴκω, cedo.

Α'εικελίως, indecenter, indigne: Od. θ. adv. ab ἀεικέλιος.

Α'εικισμός, ὁ, ὁ, expon. idem quod ἀεικία, ſeu ἀεικεία, & eſt verbale ab ἀεικίζω.

Α'εικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω, indecenter aliquem tracto, fœdo: ab ἀεικής.

Α'εικίνητος, ο, ὁ καὶ ἡ, ſemper motus, qui ſemper & aſſidue movetur: Plato. inde adv. ἀεικινήτως, cum perpetuo motu: Philo de mundo: item, ἀεικινησία, ſempiternus motus: Dion. Areop. ex ἀεί, ſemper, & κινητός, ὁ, ὁ, qui movetur, mobilis. Thema eſt κινέω, ῶ, f. ήσω, moveo.

Α'εικορσώσασθαι, q. d. ſemper tondere; item, ἀεικορσῶσαι, ab Heſychio exponitur, tondere caput: inde ἀεικόρσωτοι, ſemper tonſi, ſeu qui ſemper, aut crebro tonderi ſolent: item, ἀεικόρσωτος, ab Heſychio expers, infructuoſus, ἄκαρπος. ex ἀεί ſemper, & κορσόω, ῶ, idem quod Thema κείρω, tondeo: unde κόρση, crinis.

Α'εικῶς, indecenter, turpiter, fœde, indigne: pro quo legitur & αἰκῶς, cum ſimplici ι, propter verſum: Il. χ. ut & αἰκία, dicitur pro ἀεικία, ſeu ἀεικεία, quod proprie expon. indecentia: ſed accipitur pro turpi, & contumelioſo facto in aliquem; ideo expon. indignum facinus: Il. ω. Od. ο. Ibidem ab ἀεικής.

Α'είλαλος, ſemper loquax: ab ἀεί, ſemper, & λαλέω.

Α'ειλαμπής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ſemper lucens, & ſplendens, ut ἀειλαμπὲς φῶς, apud Naz. ex ἀεί ſemper, & λάμπω, luceo.

Α'ειλιβής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ſemper diſtillans, & defluens, ὁ ἀεὶ λειβόμενος: ex ἀεί, & λίβω, idem quod λείβω, libo. Apud Nonn. ἀειλιβὴς ὀμφή, vox perennis: metaphorice.

Α'ειλογεῖ, οἱ, Heſych. ἀεὶ λαλοῦντες, ſemper loquentes, inde ἀειλογία, ἡ, q. d. ſemperloquium, loquacitas, multiloquium, πολυλογία, ἡ πολυλογία, verboſitas: Suid. & Heſych. & ἀειλογέω, ῶ, ſemper loquor: ex ἀεί, & λόγος. Th. λέγω.

Α'ειλος, ο, ὁ καὶ ἡ, ſole carens, opacus, abſque ſolis ſplendore & calore: item, ἄειλα, τά, loca umbroſa. &c. ex α priv. & εἵλη, idem quod ἕλη, ἡ τῆ ἡλίου αὐγή, ſplendor, ſeu calor ſolis: unde ἀνήλιος, idem quod ἀείλιος, ſine ſole.

Α'είμαργος, ſemper inſanus, & qui perpetuo inſanit: ex ἀεί, & μάργος, ὁ.

Α'ειμνήμων, q. d. ſemper memor, qui nunquam obliviſcitur: ex ἀεί, & μνήμων.

Α'είμνηστος, expon. cujus perpetuo durat memoria, ſempiternus, ſemper memorabilis & celebrandus: apud Iſocr. & Soph. ex ἀεί, & μνηστός.

Α'είμονα, Poet. pro Dor. ἀείμονα, quod pro ἄειν, ab ἄω.

Α'είμνηστος, ὁ ϗ ἡ, ſemper memorandus: ἀ μιμνήσκω.

Α'ένναος, pro quo Poetic. dicitur etiam αἰέναος, ο, ὁ, ſemper & perpetuo fluens.

Α'εναόντων, gen. pl. ab ἀεναέω, οντος, perpetuo fluens, ἀέναος. alii legunt ἀεναόω, ex ἀεί, & νάω.

Α'ενάων, οντος, ὁ, idem quod ἀέναος, id eſt, ἀεὶ νάων; perpetuo fluens.

Α'εννηστον, vide ἀεινήστως.

Α'εναῶς, more eorum, quæ perpetuis aquis fluunt; ideſt, jugiter, adv. ab ἀέναος, ex ἀεί, & νάω.

Α'εινεφής, cæcitas, τύφλωσις, legitur & ἀεινεφίς, ἴδος, ἡ, idem, cum alicui oculi nubecula aliqua ſunt obducti: Etym. ex ἀεί, & νέφος, εος, τό, nubes.

Α'είναος, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀέναος, perpetuo fluens, qui perpetuo fluit: ex ἀεί ſemper & νάω, quod interdum ponitur pro ῥέω, fluo.

Α'ειπαθής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ſemper patiens: ex ἀεί ſemper, & πάθος, εος, τό, paſſio: Th. πάσχω, patior: inde etiam ἀειπάθεια, paſſio perpetua, ſeu nunquam deficiens affectio. Ocell. de univerſo.

Α'ειπαλής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui ſemper vibratur, qui perpetuo motu agitatur: cordis epitheton, quod ſemper vibretur: ex ἀεί, ſemper, & παλμός, ε, ὁ, vibratio: Th. πάλλω, vibro.

Α'ειπάρθενος, q. d. ſemper virgo: apud Soph. in Ajace, cum primis vero divæ matris Mariæ meritiſſimum attributum ex ἀεί, & παρθένος.

Α'ειπλανής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, errabundus: item, ἀείπλανος, ὁ καὶ ἡ, idem, q. d. ſemper vagus, perpetuis erroribus jactatus: ex ἀεί, ſemper, & πλανάω, ῶ, erro, vagus. Th. πλάνη, error.

Α'ειρα, a. 1. act. Jon. pro ἦρα: ἀειράμενος, ſuſcipiens, a. 1. part. m. ab ἀείρω. ἀειρόμενος, præſ. part. paſſ. ἄειρον, a. 1. imperat. act.

Α'είρος, vel ἀειρός, exponitur ἄπειρος, imperitus, pro eodem affertur & ἄειρος, Heſych. Videtur componi ex α priv. & εἴρω, ſeu εἴρομαι, ſignificante interrogo: interrogando enim doctiores fimus: rurſum oxytonus ἀειρός, exponitur δυστυχής, difficili utens fortuna, infelix: Suid. Heſ. Etym.

Α'είῤῥοος, & ἀείῤῥυς, item ἀείῤῥυτος, ſemper vel jugiter fluens: Suid. Soph. ex ἀεί, & ῥέω, fluo.

Α'ΕΙ'ΡΩ, tollo, f. ρῶ. a. 1. ἦειρα, p. ἤερκα. a. 2. ἦρον, q. ὡς αἴρω αἴρω.

Α'είς, flans, præſ. part. ab ἄημι.

Α'είσατ', pro ἀείσατο, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἄεισον, ατ, ο, ind. Jon. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἀείδω.

Α'εισθενής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ſemper viribus poten.: ex ἀεί ſemper, & σθένος, εος, τό, vis, robur. Thema σθένω, valeo, poſſum.

Α'εισιν, Æol. pro ἀεῖσι, ſpirant, 3. pl. verbi ἄημι.

Α'είσιτος, ὁ ϗ ἡ, qui quotidie victum e publico, ſeu cibum Athenis in Prytaneo perpetuum capiebat. Heſych. ex ἀεί, ſemper, & σῖτος, ε, ὁ, cibus.

Α'εισκῶπες, ſempaſiones, aves; apud Ariſtot. Hiſt. An. 9. 18. ex ἀεί, & σκώψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen, ex genere noctuarum.

Α'εισμα, ατος, τό, Poet. pro ᾆσμα, cantus. Th. ἀείδω.

Α'ειστός, ὁ καὶ ἡ, ſemper ſervans, Nonn. ex ἀεί, ſemper, & σώζω, ſervo, ſalvum præſto.

Α'είστορες, imperiti: Heſych. ex α priv. & εἴδω, ſcio.

Α'ειστρεφής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ſemper volubilis: ex ἀεί, ſemper, & στρέφω, verto.

Α'είσυρος, ſemper trahens, vel qui ſe ſemper trahit, ſcil. in inceſſu: Æſch. ex ἀεί, & σύρω, traho.

Α'είυπνος, ὁ καὶ ἡ, ſemper dormiens: ex ἀεί, & ὕπνος, ſomnus.

Α'ειφανής, ſemper ſublimis, ſemper apparens: ut ἀειφανεῖς ἀστέρες, ſtellæ, quæ nunquam occidunt, ut urſa; Baſil. ex ἀεί, & φαίνω, appareo.

Α'ειφλεγής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ſemper ardens: ex ἀεί, & φλέγω, uro, incendo.

Α'ειφόρος, ο, ὁ καὶ ἡ, ſemper vernans, ἀειθαλής, proprie ſemper ferens: & peculiariter, ſemper ferens fructus. Heſych. Soph. ex ἀεί, & φέρω, fero.

Α'είφρουρος, & ἀειφρούρητος, ſemper cuſtoditus, ſeu præſidiis & cuſtodiis ſemper inſtructus: Soph. Nonn. ex ἀεί, & φρουρέω, ῶ, cuſtodio, a φρουρά, ἡ, cuſtodia: vel φρουρός, cuſtos.

Α'ειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium: Plato: ex ἀεί, & φεύγω, fugio.

Α'είφυλλος, ὁ καὶ ἡ, ſemper frondens, perpetuo virens; unde ἀείφυλλα φυτά, plantæ, quæ perpetuo virent, vel folia ſemper retinent: Plin. & ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas, & omnia ex ἀεί ſemper, & φύλλον, ο, τό, folium.

Α'είχλωρος, ſemper virens, vel etiam perpetuo pallore florens, ex ἀεί, & χλωρός, herbidus, virens. Th. χλόη, ης, ἡ, herba virens.

Α'ειχρηστός, ſemper utilis, perpetuo bonus; Heſychio eſt vinum: (ſubint. οἶνος) ex ἀεί, & χρηστός, utilis. Th. χρήομαι, utor.

Α'εκαζόμενος, invitus, præſ. part. paſſ. ab ἀεκάζω, cogo: ex α, & ἑκών.

Α'έκηλα, τά, turbulenta, irrequieta, ἀεικέα, χαλεπά, ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι, juſta & involuntaria, gravia, & difficilia, quæ quis non niſi invitus patiatur: Heſych. & Etym. innuentes derivatum eſſe ab ἀέκων; vel ſaltem ejuſdem eſſe cum eo originis; vide ἕκηλος. Aliis eſt οὐχ ἥσυχα, οὐχ ἥσυχα, οὐκ εἰρηναῖα, a privatione quietis & pacis; nam ἕκηλος, eſt quietus.

Α'έκης, ητος, ἡ, coactio, ἀβουλία, ἀκουσιότης, unde ſequens ἀέκητι

Α'έκητι, invito, adv. ἀέκοντε, inviti, ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ', pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.

Α'εκούσιος, & ἀεκούσιος, ο, ὁ καὶ ἡ, invitus, non voluntarius, cui opponitur ἑκούσιος, Herod. Iſoc. Luc. ex α priv. & ἑκούσιος, voluntarius, ſpontaneus, Th. ἑκών, idem.

Α'έκων, οντος, ὁ, ἄκων, idem, invitus, imprudens, μὴ θέλων, μὴ βουλόμενος, coactus, ex α priv. & ἑκών, όντος, ſpontaneus, licet accentus mutetur, ut judicat Urbanus Grammaticus.

Α'έλιος. Poet. pro ἥλιος, Sol.

Α'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, turbo, procella, ἀελλής, ἐος, ὁ, ἡ, turbidus, procelloſus: ἀελλαιόεις, εσσα, ὁ, ἡ, idem, quaſi ab ἄω.

Α'ελλέω, ῶ, fut. ήσω, convolvo, vario: Heſych. Th. præcedens ἄελλα.

Α'ελλήεις, idem quod ἀελλής, turbinis in morem convolutus unde in fœm ἀελλήεσσα, procelloſa: ut apud Nonn. ἀελλήεσσα πορεία, cita via & velox; ab eodem Them. ἄελλα, ἡ, dicta, ἀπὸ τῦ ἄειν, i. e. ſpirare, & εἰλεῖν, convolvere, ſeu intorquere: ſecundum quam etymologiam ἄελλα eſt quaſi turbo, criſpans mare.

Α'έλλομαι, flo, ſpiro; ab eodem Themate.

Α'ελλόμαχος, pugnans cum procella; in Epigram. ex ἄελλα, procella, & μάχη, pugna: Th. μάχομαι, pugno.

Α'ελλόθριξ, qui denſo eſt, aut vario capillo, ſeu pila, i. e. ποικιλόθριξ, vel qui eſt criſpato & intorto capillo; συνεχεῖς ἔχων τὰς τρίχας: ex ἄελλα, turbo, & θρίξ, τριχός, pilus, capillus.

Α'ελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ, ἡ, vel ἀελλόπος, ὁ, ἡ, velox tanquam procella: ab ἄελλα, & πούς.

Α'ελλώ, nomen mulieris: q. d. procelloſa.

Α'ελλώ, nomen erat uni ex Harpyis inditum: quod pernicitate ſua æquet ἀέλλας, & ventos rapidiſſimos.

Α'ελπτής, inſperatus: ab ἔλπω.

Α'ελπτέοντες, deſperantes, ex ἐλπίζοντες.

Α'ελπτος, ε, ὁ, idem quod ἀελπτής, ἐος, ὁ, ἡ,

ὁ, ἡ, præter ſpem: unde, ἀέλπω, deſpero, non ſpero: pro quo etiam dicitur ἀελπτέω, idem.

Α᾽ελπτ᾽, pro ἀέλπτα, non ſperanda, nom. pl. Hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poet. pro ἀνελπιστία, deſperatio: ex α & ἐλπίς.

Α᾽ελπτέον, diffidendum. ex ἀελπτέω, deſpero, non ſpero; μὴ ἐλπίζω. ex α priv. & ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes.

Α᾽ελπτέω, Poet. pro ἀνελπιστέω, deſpero.

Α᾽ελπτος, ὁ καὶ ἡ, inſperatus; præter ſpem objectus, ἀνέλπιστος, inſperandus; unde ἐξ ἀέλπτου, ex inſperato: Herod. οὐκ ἔστιν ἄελπτον οὐδέν, nihil eſt inſperabile; i. e. de quo ſpes non ſit habenda. Inde ἀέλπτως, ex inſperato, præter ſpem & expectationem; compoſitio eſt eadem cum præcedente.

Α᾽έμεναι, & exempto ε, & μ ejus loco inſerto, ἄμμεναι, Dor. & Jon. pro ἄειν, præſ. inf. ex ἄω, pro ἄδω, ſatio.

Α᾽έμμα, τό, nervus arcus; chorda qua intenditur arcus: item, arcus: item, veſtimentum, Callim. dicitur autem quaſi ἅμμα, τό, nexus, vinculum, nodus. Th. ἅπτω, necto.

Α᾽έμπεδον, expon. admodum ſtabile, admodum firmum: Heſych. ex α ἐπιτατικῷ, & ἔμπεδος, ὁ.

Α᾽έν, Poet. dicitur etiam pro αἰέν, idem cum αἰεί, Poet. pro Them. ἀεί ſemper.

Α᾽έναος, α, Poet. pro ἀείναος, perpetuo fluens: ut & ἀέναον pro ἀείναον.

Α᾽εννάεσθαι, Poet. pro ἀενάεσθαι, perfundi, præſ. inf. paſſ. ab ἀεννάομαι.

Α᾽έναος, ὁ καὶ ἡ, ſemper fluens, perennibus undis fluens, & ἀενάων, ſeu ἀενάοντ, perpetuo fluens; i. e. ἀεὶ ῥέων, Herod. ἀενάοντα ὕδατα. i. e. aquæ perennes, Hom. Odyſſ. unde ἀενάως, jugiter, in perpetuum; more eorum quæ perennibus aquis fluunt; eſt ex ἀεί, ſemper, & νάω, pro ῥέω, fluo.

Α᾽έντες, flantes, plur. ἀέντων, gen. ab ἀείς, έντος, ab ἄημι.

Α᾽έξε, augebat, Jon. pro ηὖξε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Α᾽εξίγυιος, ου, qui membra auget. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robuſtiores reddunt; ab ἀέξω, & γυῖον.

Α᾽εξιτόκος, fœtum augens; ſic apud Nonn. pater dicitur, i. e. prolificus, fœtificus; ex ἀέξω, augeo, & τέτοκα, præt. med. verb. τίκτω, gigno.

Α᾽εξίφυτος, ὁ καὶ ἡ, plantas augens; plantis dans incrementum; dicitur ſic, ἠώς, aurora, in Anth. Epigram. ex ἀέξω, & φυτόν, planta.

Α᾽έξω, & αὔξω, augeo. f. ἀεξήσω, Poet. pro αὐξήσω. ἀέξετο, imperf. paſſ. Jon. ἀεξομένοιο, gen. Jon. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. Quidam derivant ab ἔχω. Inde αὔξησις, αὐξητικός, & ἀναύξητος, qui augeri non poteſt.

Α᾽επτος, ineffabilis, fortis: ab α, & ἔπω.

Α᾽εργέω, ῶ, f. ήσω, ceſſo ab omni opere, otior, otioſus ſum, quieſco: item, ignavus, deſes, piger ſum: ab ἀεργός, otioſus, &c. ex α priv. & ἔργον, opus.

Α᾽εργηλός, ῆ, ὁ, idem quod ἀεργός, & ex eadem origine.

Α᾽εργής, ῆος, ὁ καὶ ἡ, qui ab opere ceſſat; & idem quod ſequens ἀεργός.

Α᾽εργός, & in proſa ἀργός, οῦ, ὁ, iners, ἀεργῷ, dat. Hinc ἀεργίη, Jon. pro ἀεργία, ας, ἡ, pro pigritia: ex α & ἔργον.

Α᾽έρδην, adverb. cum portatione, portando, tollendo, ſc. more bajulorum, βασταχτικῶς, ab ἀείρω, tollo. Euſtath. Odyſſ. 3.

Α᾽ερέθω, attollo; idem quod ἀείρω, & ab eo formatum, (ut ἀγερέθω, ab ἀγείρω) a futuro ſec. iſtius verbi, ἀερῶ, inſerendo ε, & θ.

Α᾽ερέθομαι, attollor, pendeo, Poet. dicitur & ἠερέθομαι, præſ. ex imperf. ab ἀείρω.

Α᾽έρες, in plur. num. pro cœlo, ſeu aere, apud Plutarch.

Α᾽ερίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀέριος. item, multus, immenſus: Heſych. Th. ἀήρ, aer. hinc in neutro, ἀερίσιον, aerium: item, ἀμέτρητον.

Α᾽έρθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀέρθω, Jon. pro ἀείρω. hinc ἀερθείς, elatus, evectus, part. Th. ἀείρω.

Α᾽ερία, ας, ἡ, caligo, (apud Æolos, ut inquit Heſychius) aer tenebroſus: Th. ἀήρ, aer.

Α᾽ερίζω, f. ίσω, aerius ſum; aeris natura, vel aeris colore ſum præditus. Dioſcor. ἀερίζων ἀτμός, i. e. aerius vapor. ab ἀέριος.

Α᾽έριος, α, ὁ καὶ ἡ, aerius. Th. ἀήρ.

Α᾽εριώδης, & ἀεροειδής, Dioſc. idem quod ἀέριος, aerius. item obſcurus, caliginoſus: Heſych.

Α᾽ερκτος, non ſeptus, ἄφρακτος, Lyſ. nullo ſepto cinctus: ex α priv. & ἕρκος, εος, τό, ſeptum. Th. εἵργω, includo, arceo.

Α᾽εροβατέω, incedo per aerem: ab ἀήρ, & βαίνω.

Α᾽εροδρομέω, per aerem curro, Luc. ex ἀήρ, aer, & antiquo verbo, δρέμω, curro.

Α᾽ερόεις, όεσσα, εν, caliginoſus, profundus. Th. ἀήρ.

Α᾽ερολέσχης, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimis in dicendo; ſublimiloquus, elato ſermone utens: Heſych. item, qui de rebus inanibus, & in imaginatione tantum poſitis verba facit, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν· ex ἀήρ, aer, & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

Α᾽ερομαχέω, aeriam quandam pugnam pugno; vel in aere pugnare; quaſi σκιαμαχεῖν, unde ἀερομαχία, aeria, i. e. imaginaria quædam & inanis pugna: Lucian. vel pugna in aere; ex ἀήρ, aer; & μάχη, pugna, vel μάχομαι, pugno.

Α᾽ερόμελι, ιτος, τό, aerium mel, æthereum ac cœleſte. ſacræ literæ Manna vocant. Athen. lib. 11. ex ἀήρ, & μέλι, ιτος, τό, mel.

Α᾽ερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aerem metior: & generaliter, res nimis ſublimes, & humanum captum excedentes inaniter conſector: Socr. apud Xen. ex ἀήρ, aer, & μετρέω, metior. Them. μέτρον, menſura.

Α᾽ερομιγής, ῆς, ὁ, (permiſtus aeri); vel έος, ὁ καὶ ἡ, Cleomedes, lib. 2. ex ἀήρ, aer, & μίγνυμι, miſceo.

Α᾽ερον, ſuſtuli, extuli, a. 2. act. ab ἀείρω. ſub. ἀέρω.

Α᾽ερονηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, per aerem natans; eſt epitheton nubium, apud Ariſtoph. ex ἀήρ, aer, & νήχομαι, vel νήχω, idem quod thema νέω, nato.

Α᾽εροπετής, ῦ, ὁ, vel, έος, ὁ καὶ ἡ, ex aere delapſus; (ut οὐρανοπετής, ex cœlo delapſus); ex ἀήρ, & πέτω, antiquo verbo, pro πίπτω, cado.

Α᾽εροπότης, in aere volans: ex ἀήρ, aer, & πέτομαι, vel πετάομαι, volo.

Α᾽εροπόρος, ου, ὁ, aerigradus, item, aerivagus: Plato. Unde ἀεροπορέω, in aere gradior; prout apud Baſil. ἀεροπορεῖν, de avibus dicitur: ex ἀήρ, aer: & πόρος, ου, ὁ, tranſitus, via: Th. πείρω, tranſeo.

Α᾽εροσκοπία, ἡ, εἶδος ἐκ τῆς μαντικῆς, divinatio, ſc. ex inſpectione aeris, ſeu aeriæ conſtitutionis: ex ἀήρ, aer, & σκοπός, ου, ὁ καὶ ἡ ſpeculator, inſpector. Th. σκέπτομαι, ſpeculor.

Α᾽εροτόμος, aerem ſecans & findens; inde in neut. plur. ἀερότομα, τά, volatilia & volucria, quia pennis aera ſecant; epitheton avium: ex ἀήρ, & τομός, ῦ, ὁ, ſcindens, a præt. med. verbi τέμνω, ſeco.

Α᾽εροφοίτος, ου, ὁ, aerem frequentans, in aere verſans, proprie ad aerem ventitans: ex ἀήρ, aer, & φοιτάω, ῶ, ventito ad aliquem.

Α᾽ερόχροος, οος, ὁ καὶ ἡ, colorem aeris habens: ex ἀήρ, aer, & χρόα, ας, ἡ, color.

Α᾽ερσα, & ἀέρσαντος, ὁ, τος, Dor. pro ἕρσαν.

Α᾽ερσίλοφος, ου, ὁ, attollens conum, epith. galeæ: quaſi quæ in altum tollat conum, i. e. conum habeat ſublimem & alte ſublatum: Apol. Argon. lib. 2. λόφος, ου, ὁ, in jumentis eſt cervix, in galea eſt criſta, ſeu conus, ſeu apex galeæ aſſurgens in altum, vide alteram partem compoſitionis in ſeq. dictione.

Α᾽ερσίνοος, ου, ὁ, attollens mentem, i. e. ſuperbus: ab ἀείρω & νόος, epitheton cacodæmonis apud Non.; componitur ex Æolico futuro ἀέρσω, verbi ἀείρω, & νόος.

Α᾽ερσίποδες, celeres, pl. ab ἀερσίπους. ex ἀήρ, vel ἀείρω, & πούς.

Α᾽ερσιπόται, aere volantes, pl. ab ἀερσιπότης, ου, & ἀερσιπότητος, ὁ, in aere ſuſpenſus: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Α᾽ερσίπους, expon. pedes inter currendum agiliter tollens, agilis, celer: Il. γ. ἀερσίποδες.

Α᾽έρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀρῶ.

Α᾽ερτάζω, tollo. Th. ἀείρω.

Α᾽ερτάω, idem quod ἀερτάζω, attollo, porto; & utrumque ab ἀείρω.

Α᾽έσαι, a. 1. inf. ab inuſit. ἀέω, ſpiro, dormio. Heſychio ἀῆσαι, κοιμηθῆναι.

Α᾽εσίμαινα θάλασσα, expon. mare ventis, ſeu ventorum flatibus furens: ab ἀΐσσω, ſive ab ἀεί, ἄσις, & μαίνομαι.

Α᾽εσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ſtultus, inconſtans, ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω, & φρήν. ἀεσιφροσύνῃσι, dat. pl. Jon. ab ἀεσιφροσύνη, ſtultitia.

Α᾽ετεα, τά, quæ eodem anno proveniunt, ſeu horna: ex α ſignificante ὁμοῦ, ſimul, & ἔτος, εος, τό, annus.

Α᾽έτειος, aquilinus: Suid. Th. ἀετός, aquila.

Α᾽ετιδεύς, έος, ῆς, pullus aquilæ pl. ἀετιδεῖς. ab ἀετός.

Α᾽ετίτης λίθος, Ætites lapis. Dioſc. lib. 7.

Α᾽ετός, οῦ, ὁ, aquila. dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. αἰετοῖσι, Poet. αἰετός. Forſan ab עיט hait, avis, proprie rapax: vel ab α & ἔτος, quia vivax eſt aquila. in ædificiis vocatur τὸ κατὰ τὸν ὄροφον. Heſychio eſt etiam uniuſcujuſque radii in rota firmamentum: ut Poll. quoque lib. 2. tradit; atque inde ἀέτωμα, τό, idem quod ἀετός, in ædificiis, & peculiariter dictum de faſtigio ædificiorum aquilæ volantis ſpeciem repræſentante: Euſt. Galeno eſt illud quod triangulari forma ſupra tectum elevatum eſt, in Lex. Hippocr.

Α᾽ετοφόρος, aquilifer, apud Plutarch. Bud. ex ἀετός, aquila, & φόρος, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero.

Α᾽ετώδης, ὁ καὶ ἡ, aquilinus: item, τὸ ἀετῶδες, aquilarum genus, & interdum, mos aquilinus. Th. ἀετός.

Α᾽εχῶνες, (Poetice, pro ἀειχῶνες), pauperes, πένητες, παρὰ τὸ ἀεὶ χαίνειν, quod ſemper hiante ore appetant opes. Heſych. (vel παρὰ τὸ οὐδὲν ἔχειν, quod nihil habeant): ex ἀεί, ſemper, & χαίνω, inhio, appeto.

Α᾽εφανής, ſplendidus, clarus, λαμπρός. vel eſt idem quod ἀειφανής, vel α eſt epitaticum, ſeu intenſivum.

A Z.

Α᾽ζα, vel ἄζη, ης, ἡ, ariditas, ſitus, ſqualor. propr. expon. fuligo, ſordes ex igne flammis adhærentes camino, aut vaſi, & etiam nigror ex putredine ortus, apud Nicand. in Ther. a Them. ἄζω, cum tenui.

Α᾽ζαίνω, ſicco, exſicco, ξηραίνω, idem quod Th. Α᾽ζω. Etym. & Euſt. derivant ex α priv. & ζῶ, quoniam τὰ ξηρὰ ἐστέρηται τοῦ ζῆν.

Α᾽ζαλέοιο, gen. Jon. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, aridus, torridus. Th. ἄζω.

Α᾽ζάλεος, α, ὁ, καὶ ἡ, aridus. ξηρός, idem quod ἀζαλέος.

Α᾽ζάλη, tranquillitas, malacia temporis, γαλήνη, ex α priv. & ζάλη, ης, ἡ, turbo, procella: fluctuatio, & agitatio maris: hinc

Α᾽ζαλος, α, ὁ, ſi α ſit privativum, quaſi parvi venti eſt, i. e. tranquillus: ſi vero α intenſive ſumatur, eſt, in tempeſtatibus verſatus, multo vento agitatus.

Α᾽ζάνω, exareſco; idem quod ἀζαίνω.

Α᾽ζηχής, & ἀζηχές, Heſych. idem quod ἀζηχής.

Α᾽ζει, 3. præſ. ind. ab ἄζω, ſicco. Hinc ἄζηται, præſ. ſub. paſſ. triſtetur. Ab ἄζομαι, ῦ, ομαι, proprie exareſco; per metaph. cura & mœrore conficior.

Α᾽ζειρον, non variegatum, aut diſtinctum coloribus, ἀχρώματον. nam ζεῖραι, vel ζειαὶ

ῥὸν, idem quod ποικίλον. ἄζωϛος vero a ζώννυμι, eſt diſcinctus: ſi α ſit privativum, ἄζωϛος: vel contrarium, ſi α ſit intenſivum, πολύζωϛος, i. e. multum cinctus.

Α῎ζεο, cole, Jon. pro ἄζου, præſ. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, venerans, part. ἄζετο, venerabatur, imperf. Jon.

Α῎ζειθω, ferveo, idem quod ζέω. α eſt intenſivum.

Α῎ζειρέω, Heſychio, idem eſt quod ἀζαίνω, ſicco.

Α῎ζευκτος, ου, ὁ, injugatus, non conjunctus: idem quod ἄζυξ, & ἄζυγος, vel ἀζυγὴς, ex α pric. & ζυγὸς, jugum.

Α῎ζηχὴς, Heſychio teſte, eſt σκληρὸς, aridus; vel χαλεπὸς, difficilis, gravis. idem ἀζηχὲς affert pro ἀδιάλειπτον, non intermiſſum; vide ἀζηχής.

Α῎ζη, ſitus, ſqualor; eſt Jonice, pro ἄζα.

Α῎ζηλὶς, dicitur lignum quoddam in curru: τὸ ἀπὸ τ̃ ἀποδίκτης κατὰ τὸν τόνον κεκαμμένον, ut tradit Poll. lib. 1. pro quo apud Heſych. eſt ἄζηλις.

Α῎ζηλος, ου, ὁ, ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex α & ζῆλος.

Α῎ζηλοτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſpicione alienus, vacuus zelotypia, invidia, & zelotypia carens: Cic. ad Attic. inde ἀζηλοτύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo ſolet: Plut. ex α priv. & ζηλότυπος, invidia percuſſus, ὁ ζήλῳ τυπείς.

Α῎ζήμιος, ου, ὁ, ἡ, nulla mulcta notatus, ex α & ζημία.

Α῎ζηὼν, ῶνος, barba, ab ἄζω.

Α῎ζιξ, idem quod, ἄζυγος.

Α῎ζήτητος, indiſcuſſus, Æſchines adverſus Cteſiph. ex α priv. & Th. ζητέω, inquiro.

Α῎ζητος, venerandus, σεβαστός. Th. eſt ἄζω, cum ſpiritu aſpero, veneror, colo, σέβομαι.

Α῎ζηχὸς, ὲος, ὁ, ἡ, magnum ſonum edens: ex α, & ἦχος· hinc ἀζηχὲς, adv. Sumitur & pro duro & arido, ab ἄζη, ariditas. Et pro indeſinenter, quaſi ἀδιασχὲς, & ἀεὶ ὂν ἔχων, non disjunctus, & ſemper habens.

Α῎ζοι, οἱ καὶ αἱ, ſervi, famuli, vel ſervæ, famulæ, apud Athen. lib. 2. & apud Euſt. Th. ἄζω.

Α῎ζόκοτος, ſqualor, ariditas, ξηρασία, ab ἄζη, Euſt. Iliad. ζ.

Α῎ζομαι, idem cum ἄζω, veneror: hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præſ. ind.

Α῎ζομαι, (cum ſpiritu leni) idem cum ἄζω, ſicceſco, areſco, triſtor: Heſiod. in Theogn.

Α῎ζυγία, ας, & ἀζυγίη, cœlibatus, & ut ita dicam, injugatio, τὸ ἄζευκτον, Archil. ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Α῎ζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœlebs, injugatus.

Α῎ζυγὴς, ὲος, idem, & Α῎ζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Α῎ζυμα, ων, τὰ, azyma. Th. ζύμη. fermentum. Inde ἄζυμος, infermentatus.

Α῎ζυμίτης ἄρτος, infermentatus panis. Levit. cap. 7. ex α priv. & ζυμίτης, fermentatus. Th. ζύμη, ης, ἡ, fermentum.

Α῎ζυμίτος, ου, ὁ, infermentatus.

Α῎ζω, ſicco, areſacio. Α῎ζω, & ἄζομαι, veneror. ἄζετος, venerandus.

Α῎ζωλιάω, f. ήσω, iraſcor, ἀγανακτῶ.

Α῎ζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine zona eſt, diſcinctus: α priv. & ζώνη, zona, cingulum. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, f. ζώσω, cingo.

Α῎ζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, animal ſeu animans non procreans: unde ἄζωα σπέρματα, i. e. ſemina, quæ nulla creant animalia: Theophr. lib. 4. de cauſis plant. & lib. 14. c. 16. καὶ γὰρ ταῦτα ἄζωα, i. e. ὐ ζωοῦντα, animalia quæ non generantur ex aliis: ex α priv. & ζῶον, animal. Th. ζάω, ῶ, vivo.

Α῎ζως, nomen propr. viri.

Α῎ζωρος, Heſychio, (ſub. οἶνος) eſt ὁ ἄκρατος, οἶνος, (ſeu potius εὔκρατος) vinum bene temperatum: ex α intenſ. & ζωρὸς, ᾶ, ὸ, merus, meracus; ut ζωρὸς οἶνος, ζωρὸν μέθυ, vinum meracum ſeu merum, apud Apoll. & ζωρὸν πόμα, in Epigr. potus meracus: vide ζωρός.

Α῎ζωστοι, diſcincti pl. ex α & ζωστός.

Α῎ζωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἄζωτος, diſcinctus, qui cinctus non eſt: Heſiod. Plutarch. ex α priv. & ζωστός, ῦ, ὁ, cinctus. Th. ζωννύω. fut. ζώσω, cingo.

Α῎ζωτος, ου, ἡ, nomen urbis.

A H.

Α῎Η, ſpirabat, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Α᾽ηδέστερος, ingratior. comp. ab ἀηδής.

Α᾽ηδηκότες, perf. part. Poet. pro ἠδηκότες, ab ἀηδέω, tædio afficior: ab ἀδέω, vel ἀδέω, vel ἄδω.

Α᾽ηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἀηδὲς, injucundus, a, um. ἀηδῶς, adv. moleſte, ἀηδία, moleſtia: ab α & ἡδύς.

Α᾽ήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. act. ab ἀηδίζω· hinc ἀηδιζόμην, infeſtabar, imperf. paſſ. Th. ἡδύς.

Α᾽ηδόνα, acc. ſing. ab ἀηδών.

Α᾽ηδονίδες, ίων, idem quod & a Them. ἀηδών, όνος. item ἀηδόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad luſciniam pertinens: ut ἀηδόνειος ᾠδὴ, luſciniæ cantio, & ἀηδόνειον μέλος, pro eod. Item ἀηδὼ, όος, & οῦς, per contractionem, idem quod, ut & omnia, a Them. ἀηδών, όνος, quod quidam ab ἀεὶ, & ᾄδω, derivari velint, quod luſcinia ſemper cantet, ubi ſemel incœperit.

Α᾽ηδονιδεῖς, ῶν, οἱ, luſciniarum pulli: ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luſciniole.

Α᾽ηδὼν, όνος, ἡ, luſcinia, q. ab ἀείδω, quia canora.

Α᾽ηδῶς, inſuaviter, injucunde: ut ἐσθίειν, ἀηδῶς, apud Xen. Præd. 1. non ſuaviter edere, id eſt, nulla cum delectatione: Item gravate, illibenter; eſt adverb. ab ἀηδής, inſuavis, odioſus: unde etiam ἀηδία, inſuavitas, injucunditas: Item tædium, & pro cibi faſtidio, quod ἀποσιτία proprie vocatur: atque inde

Α᾽ηδίζομαι, tædio afficior, faſtidio; ſed expon. & abhorreo: ut apud Aph. ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ. i. e. a rei novitate abhorreo.

Α᾽ηθέσσω, idem.

Α῎ηθ', pro ἄητο, ſpirabat, ob ſeq. aſpirat. imperf. ab ἄημι. Th. ἄημι.

Α᾽ηθείῃ, dat. ſing. Jon. ab ἀήθεια, inſolentia: ex α & ἦθος.

Α᾽ήθεσσον, pro ἀήθεσον, euphoniæ gratia, imperf. act. ab ἀηθέσσω, pro ἀηθέω, inſuetus ſum ab α, & ἦθος.

Α᾽ηθης, εος, ὁ καὶ ἡ, inſolitus.

Α᾽ήθως, inexperte. præter morem, Thuc. eſt adver. ab ἀήθης, inſuetus.

Α᾽ήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, aciem non habens, non acutus, cui cote non eſt facta acies, obtuſus, hebes: unde in neut. ἀηκὲς ξίφος, apud Suid. gladius non acutus, ex α priv. & ἀκή, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acies ferri.

Α῎ημα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, ſpiraculum: Soph. eſt verbale ab ἄημι, idem quod Th. ἄω, fut. ἤσω, ſpiro. flo.

Α῎ημαι, pro ἄημι, idem quod Th. ἄω, ſpiro.

Α᾽ήμεναι, flare. præſ. inf. Dor., vel Jon. pro ἀῆναι, ab ἄημι.

Α᾽ημερία, idem quod ἀνημερία, immitis, & immanſueta animi affectio: Sophocl. in Ajace: ex α priv. & ἥμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, manſuetus, mitis.

Α῎ημι. v. Α῎ω.

Α᾽ὴρ, ἀέρος, ὁ. In f. g. ſignificat caliginem, q. ab ἄω.

Α῎ησι, 3. ſing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἀεῖσι.

Α῎ησις, εως, ἡ, ventus, flatus, ſpiritus: Eurip. Th. ἄω, ſpiro.

Α᾽ήσυλος, ου, ὁ, moleſtus, iniquus, dictio Poetica: idem quod ἀπηνής, παράνομος, moleſtus, iniquus: vel pro ἀἰσυλος, ab ἄημι· vel ab α & ἧσω. v. αἴσυλος.

Α᾽ήσυρος, ου, ὁ, levis, tenuis, ſublimis: παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι.

Α᾽ήτας, acc. pl. ἀήτην, ſing. ab ἀήτης, ου, ὁ, flatus. nom. pl. ἀῆται, flamina. Dicitur & ἀήτη, ης, idem ab ἄημι.

Α᾽ήτη, ἡ, & ἀήτης, ου, ὁ, ventus; Od. ι. interdum autem dicitur ἀνέμοιο ἀήτης. ut Iliad. ο.

Α῎ητος, flatibus & ventis expoſitus: ab ἄω, f. ἤσω, flo, ſpiro, vel ab ἄημι, idem.

Α῎ητο, imperf. 3. ſing. ἄητον, dual. ſpirant. ab ἄημι. ἄηται, volitant.

Α᾽ητόῤῥους, apon. ventis fluens, ſeu ex quo fluente venti exoriuntur: vox ficta, apud Plat. in Cratylo, differentem de etymo. nominis ἀὴρ, ex præced. ἀήτη, & ῥέω, ἡ, ſeu ῥόος, ὁ, a Them. ῥέω.

Α῎ητοι, vel ἄητος, ventis expoſitus. ab ἄω, flo. Vel eſt, inſatiabilis: ex α, & ἄω. Sic ἀητὸς, Poet. pro ἄητος.

Α᾽ήττητος, ὁ καὶ ἡ, invictus. Th. ἡττάομαι.

Α῎ητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus: ut Philo de mundo, φύσις ἄητος, inexpugnabilis, natura: item inſaturabilis, inexplebilis, ἄπληστος. Th. idem.

A Θ

Α῎θ', pro ἅτε, quippe, tanquam.

Α᾽θαμνής, contumax, ſuſpicioſus. curioſus: Etym.

Α᾽θάλασσος, ſeu ἀθάλαττος, ου, ὁ & ἡ, maris expers: ut οἶνος ἀθάλασσος, vinum non dilutum aqua marina, ſeu cui aqua marina non admixta eſt, ſeu infuſa. Galen. ex α & θάλασσα.

Α᾽θαλασσωτος, ſeu ἀθαλάττωτος, ὁ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis: ὁ μὴ ναυτικὸς, inſolens navigandi: Ariſtoph. Th. idem.

Α᾽θαλλὴς, aridus, non virens. Plut. ex α pric. & θάλλω. f. θαλῶ, vireo.

Α᾽θαλπέως, Jonice pro ἀθαλπῶς, ſine calore, ſeu æſtu: Hippocr. ex α priv. & θάλπω. f. ψω, foveo, calefacio.

Α᾽θαλπὴς, qui eſt ſine calore, ſeu æſtu: ex α priv. & θάλπος, εος, τὸ, calor, fervor, æſtus.

Α᾽θαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus: ab α & θάμβος. Α᾽θαμβεί, adverb. impavide.

Α῎θαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, audax. Th. idem.

Α᾽θαμβίη, ſtupor: Democr. Th. idem.

Α᾽θάνα, Dor. pro Α᾽θήνη, ης, ἡ, Minerva: item Α᾽θηναία, ας, ἡ, & Α᾽θηναίη.

Α᾽θανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Α᾽θάνατοι, immortales, pl. f. g. ἀθανάτοις, pro ἀθανάτοισι, Jon. dat. pl. ſic & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. ſing. ἀθανάτοισιν, pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ. Α᾽θανάτων, Dor. pro ἀθανάτων. Ex α, & θάνατος.

Α᾽θανατίζω, immortalitate dono.

Α᾽θαπτος, ὁ καὶ ἡ, inſepultus. Th. θάπτω.

Α᾽θάρα, ας, ἡ, pultis genus: quaſi ab ἀθὴρ, ariſta, pultis materia.

Α᾽θερίζω. f. ίσω, vel ἀθερίζω, vilipendo, parvipendo, vitupero, violo, proprie contemno tanquam ἀθέρας, ariſtas, viles, ſc. quas agricola metere dedignatur: Euſtathius. Th. ἀθὴρ, ariſta.

Α᾽θαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fiduciæ expers, qui ſibi timet, trepidus: Euſt. ex α priv. & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Α᾽θαυμαστὶ, adverb. citra admirationem: ex α priv. & Th. θαυμάζω, miror.

Α᾽θε, pro εἴθε, utinam: Suid. forte ſcrib. αἴθε.

Α᾽θεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui non ſpectat. Syneſ. de inſomn. ex α privat. & θεάομαι, ſpecto.

Α᾽θέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis, qui non ſpectatur, ἀφανὴς, inviſibilis, qui non viſus, qui videri ſpectarive nequit: Luc. & Plut. item, non videndus, non inſpectandus: Plut. in Numa. Item active, qui non vidit, ſeu ſpectavit: Luc. Xen. ex α privat. & θεάομαι, ſpecto.

Α᾽θελξις, pro attractione poni videtur, apud Hippoc. de artic. verbale a Them. ἀθέλγω, ſugo, ſuctu, vel mulctu detraho, &c.

Α᾽θεεὶ, adverb. ſine Deo; idem quod ἀθέως.

Α᾽θεεὶ, adverb. ſine numine Divum, ἄνευ θεοῦ.

Α᾽θέητα, Poet. pro ἀθέατα, non aſpectanda: ex α & θεάομαι.

Α᾽θεΐα, ας, ἡ, impietas in Deum, providentiæ divinæ abnegatio: Dan. cap. 10. Naz.

Α᾽θείαστος, ου, ὁ, non divinus: Numine

divino non afflatus : utrumque ex α pr. & Θεὸς, ὁ, Deus.

Α᾽θερὴς, vel Α᾽θερὴς, vel Α᾽θηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, accuratus, item non curans.

Α᾽θελβεῖν, ἀμέλγειν, inf. mulgere.

Α᾽θέλγω, f. ξω. p χα. mulgeo : q. a θηλὴ, papilla : α vel otioſum, vel congreg.

Α᾽θέλω, nolo : ea α priv. & θέλω, pro ἐθέλω, volo.

Α᾽θεμβεῖν, eſt laſcivire.

Α᾽θεμέλιος, & Α᾽θέμηλος, ο, ὁ, ϗ ἡ, fundamento carens, ſine fundamento : Heſych. ex α priv. & θεμέλιον, ου, τὸ, fundamentum.

Α᾽θέμιςος, & ἀθεμίςιος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus. Dicitur & ἄθεμις. Ex α, & θεμιςός.

Α᾽θεμιςουργία, ἡ, facinus nefarium, ſcelus, ἀθέμιςον ἔργον.

Α᾽θέμιτος, ο, ὁ ϗ ἡ, nefarius : τὸ ἀθέμιτον, nefas. ea α, & θεμιτὸς.

Α᾽θεμιτογαμία, illicitæ nuptiæ, ſeu illegitimæ : unde ἀθεμιτογαμέω, illicitas contraho nuptias : ex ἀθέμιτος, & γαμέω, unde γάμος, ὁ.

Α᾽θεος, ὁ, expon. Dei expers : ex α pri. & Θεὸς, ὁ. proprie ſignif. qui ſine Deo eſt, impius : qui vel Deum eſſe non credit, vel credens non colit : apud Soph. Ariſtoph. Luc. Plat. &c. ſeu res etiam dicitur eſſe ἄθεος, id eſt, ſine Deo, vel impia : ut γῆ ἄθεος, apud Plut. ubi nulli ſunt dii, & ἄθεος διδασκαλία, apud Greg.

Α᾽θεος, ο, ὁ, Dei expers : ex α, & Θεὸς.

Α᾽θεότης, ητος, ὁ, impietas, Dei carentia, &c. Plato. Th. idem.

Α᾽θεράπευτος, ὁ, qu. d. cultus carentia : dicitur enim de re, quæ inculta manet, neglectus, incultus, ſubſtantive, Plato : ex α priv. & θεραπεύω, famulor, ſervio. Th. θεράπων, miniſter, famulus.

Α᾽θεραπεύτος, ου, ὁ, incurabilis, non ſerviens : ex α & θεραπεύω.

Α᾽θερηγενὴς, ſeu ἀθερηγενὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans : Nicand. ex ἀθὴρ, ἐρος, ὁ, ſpica, ariſta, & γείνομαι, gigno, genero, &c.

Α᾽θερὴς, inſpicatus, exacuminatus, acutus, rigidus : item, contemptus, &c. Viz. ut ἀθὴρ ariſta, pars ſpicæ acuta, &c. Occurrit etiam ἀθερὴς, accuratus, exquiſitus. unde ἀθερέως, accurate, exquiſite, ad unguem : Etymol.

Α᾽θερίζω, f. ίσω, ſperno, contemno, reprobo, ἀτιμάζω, ἀποδοκιμάζω, parvipendo, ἀπωθῶ, ἀποβάλλω : Hom. Iliad. α. & lib. 7. Epigr. fit ab ἀθέρες, οἱ, ariſtæ, ſpicæ degeneres, quæ rejiciuntur, plur. maſc. Vide ſing. ἀθὴρ, ἐρος, ὁ. ariſta. unde in pl. ἀθέρες, in vetuſto dictionario ſunt ſpicæ ex area abjectæ. vide etiam ſupra ἀθερίζω, quod idem ſignificat.

Α᾽θέριζον, parvi penderunt, imperfect. Ion. ab ἀθερίζω, f. σω. p ἠθέρικα. Th. ἀθὴρ.

Α᾽θερίνη, ἡ, atherina, piſcis : Ariſta, Gazæ, apud Ariſtot. Hiſt. An. 6. 17. Euſtath. deducit ab ἀθερίζω.

Α᾽θερὶξ, & per pleonaſmum literæ ν, ἀνθερὶξ, ικος, ὁ, idem quod ἀθὴρ, ariſta, vel cuſpis ariſtarum, acus, eris. Vide ἀνθερὶξ. Th. eſt ἀθὴρ. Vide.

Α᾽θερίσσω, fut. ίξω. præt. χα, idem quod ἀθερίζω. quod vide : i. e. contemno, rejicio : Apol. 2. Argon.

Α᾽θέριςος, ου, ὁ ϗ ἡ, non demeſſus, qui eſt adhuc in ſpica, & neglectus, ἀτρύγητος, ut Heſych. exponit. Vide ſupra ἀθερίζω, vel eſt ex α priv. & θεριςὸς, ου, ὁ, meſſis : Th. θέρος, εος, τὸ, æſtas ; item, meſſis : unde θερίζω, æſtivo, item meto, &c.

Α᾽θέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non calefactus, vel qui non calefit : ex α priv. & θερμαντὸς, ου, ὁ, calefactus, a θέρμω, vel θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Th. θέρω, f. θερῶ, idem. unde θερμὸς, ου, ὁ, vel ἡ, calidus, vel calida.

Α᾽θερολόγος, ſpicilegus, qui ſpicas, ſeu ariſtas colligit. ex ἀθὴρ, ſpica, & λέγω, lego, ideſt colligo.

Α᾽θερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ariſtatus : ut ἀθερώδης ςάχυς, ariſtata ſpica : Gaza.

Α᾽θέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite naſci ſolitum, teſte Celſo, cui ſc. ſubeſt aliquid pulticulæ ſimile, unde legendum potius ἀθήρωμα, ἀπὸ τῆς ἀθήρας, pultis genere. Vide Th. ἀθάρα.

Α᾽θεσία, ας, ἡ, inconſtantia in pactis : vide ἀθετέω.

Α᾽θεσμία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, παρανομία, iniquitas, ſcelus, & ἀθέσμιος, idem quod ἄθεσμος, Nonn. lege carens, exlex, de quo lex poſita non eſt : item illicitus, iniquus, &c. Unde adv. ἀθέσμως, contra leges, inique, nefarie, illicite, παρανόμως, ex α priv. & Th. θεσμὸς, οῦ, ὁ, lex, idem quod νόμος.

Α᾽θεσμόβιος, qui exlegem & injuſtam vitam degit, injuſtus, facinoroſus : Non. ea ἄθεσμος, & βίος.

Α᾽θεσμος, ο, ὁ, ἡ, nefarius. Th. θεσμὸς.

Α᾽θέσφατος, ου, ὁ, ineffabilis : ex α, & θέσφατος, q. θεόφατος, a Deo pronunciatus. Sumitur etiam pro nefando. Sed ſæpius in bonam partem accipitur, & tunc α non eſt privativum, ſed intenſivum.

Α᾽θετέω, ῶ, abrogo, aboleo, ſperno, f. ήσω. p. ἠθέτηκα. a nomine ἄθετος, ου, ὁ, irritus : ἀθέτησις, actio, qua aliquid irritum redditur. Ex α, & θετὸς. Hinc ἀθέτησις, ἡ, abolitio.

Α᾽θέτημα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέτησις. improbatio, abrogatio : legitur 3. Reg 8. & Hierem. 12.

Α᾽θετῶς, adv. ſcelerate, impie, ἀθέσμως ; Æſchylus in Prometheo ; ab ἄθετος, ὁ ϗ ἡ, ineptus vitandus, abdicandus, inutilis, &c. Vide ἀθετέω, ῶ.

Α᾽θεωρητὶ, adv. ſine contemplatione.

Α᾽θεώρητος, ὁ ϗ ἡ, non ſpectabilis, ſub aſpectum non cadens : Ariſtot. de mundo : item improviſus, a contemplatione alienus, &c. Plutar. in Numa : unde ἀθεωρήτως, adv. q. d. non ſpectabiliter, aut inviſibiliter : apud Greg. item imperite, &c. ex α priv. & θεωρητὸς, ſpectabilis. Th. θεωρὸς, οῦ, ὁ, ſpectator, unde θεωρέω, ῶ, ſpecto.

Α᾽θέως, impie, ſine Deo, adverbium a nomine ἄθεος, Dei expers.

Α᾽θήητος, non perſpicuus, non viſus ; non ſpectatus, latens, occultus : ex α priv. & θηητὸς, ſpectabilis : vide.

Α᾽θήλαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, uberibus inſuetus, ablactatus : qui lac non ſuxit, vel qui ubera non ſuxit amplius : ex α priv. & θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla : Mammæ ſeu uberis apex.

Α᾽θηλυς, non fœmineus, minime effœminatus, virilis : item, ἀθήλυντος, idem ; ex α priv. & θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus. vide.

Α᾽θηνη, q. ἀθήλη, ex α, & θηλὴ. Dicitur & Α᾽θηνᾶ, gen Α᾽θηνᾶς, q. ab Α᾽θηνάα. Sic & Α᾽θηναία, ας, ἡ, ut & Α᾽θηναία, Minerva. Forſan a תאנה teena, olea, vel a תנא tana, docens, vocali α præpoſita. Minerva ſcilicet fuit oleæ inventrix, & Dea doctrinæ. Hinc Α᾽θῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ. Α᾽θήνηθεν, adv. Athenis. Α᾽θήναζε, Athenas. Α᾽θηναῖος, Athenienſis.

Α᾽θηνογέρων, οντος, ὁ, q. d. ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis operam incipit : item, ὀψιμαθὴς. compoſita dictio, ex Α᾽θηνῆ, Minerva, quæ ſtudiis præeſſe dicebatur, & γέρων, ſenex.

Α᾽θὴρ, έρος, ὁ, ariſta : hinc ἀθερίζω.

Α᾽θὴρ, έρος, ὁ, acutus.

Α᾽θήρα, ἡ, Æolice, & Attice, ἀθάρη, idem quod ἀθάρα, ας, ἡ, pultis, ſeu polentæ quoddam genus : Dioſcor. l. 2. Athera eſt ſorbitio, ſeu medicamentum ea Zea minutiſſime molita confectum, ſeu puls triticea, aut ex alia fruge. Plinius hanc vocem Ægyptiam eſſe tradit : alii tamen ab ἀθὴρ ariſta derivant.

Α᾽θήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, invenatus, ſine feris, ἄθηρος, Xenoph. a venatoribus non indagatus, vel a venatore non captus : ex α priv. & θηρατὸς, venabilis, a θήρα, ἡ, venatio : unde θηράω, feras venor.

Α᾽θηρος, expers venationis, Syneſ. epiſt. 105. Item, carens feris, & noxiis belluis : ut ἄθηρος χώρα, regio expers ferarum : Plutarch. ex α priv. & θὴρ, ρὸς, ὁ, fera.

Α᾽θηρία, ας, ἡ, penuria ferarum, idem Th. & comp.

Α᾽θηρηλοιγὸς, οῦ, ſive ἀθηρηλόγος, ο ; τὸ πτύον τὸ τὴν ἀθέρας ἀπολέγον καὶ λικμῶν εἰζον, ventilabrum ; quod ita dicitur, quod ſit ariſtarum pernicies, & exitium : & eſt pro ἀθηρηλοιγὸς, aut ἔςωσιν. Odyſ. λ. ex ἀθὴρ, έρος, & λοιγὸς, ὁ.

Α᾽θηρόβρωτον ὄργανον, Sophocles vocavit, quod Hom. ἀθηρηλοιγὸν, ut inquit Euſtat. at Heſych. dicit eſſe cochlear, quo agitatur in olla puls quædam ἀθήρη, ſive ἀθήρα dicta : comp. cum βρωτὸς, ὁ, ſeu βρωτὸν, τὸ, a Th. βρώσκω, f. ώσω.

Α᾽θήρωμα, idem quod ἀθέρωμα, ſcil. pultatio ; ſeu nervoſa tunica, in qua pultaceus humor continetur. Vide ſupra ἀθέρωμα.

Α᾽θησαύριςος, ου, ὁ ϗ ὁ, prodigus ; qui nihil recondit in craſtinum, vel qui recondi, ſeu reſervari nequit : non repoſitus in theſauro : ea α, & θησαυρὸς.

Α᾽θήτευτος, nemini mercenarius, qui nulli ſervit ob mercedem : ex α priv. & θητεύω, mercede ſervio. Th. θὴς, ητὸς, ὁ, mercenarius ſervus.

Α᾽θίγανος, ου, ὁ, vel ἀθίγγανος, Etymol. abhorrens a tangendo, ex α priv. & θιγγάνω, idem quod Th. θίγω, tango. item, nihil volens accipere, epitheton ſectæ cujuſdam accipere recuſantis.

Α᾽θικτος, ου, vel ἀθιγὴς, ὲος, ὁ Ϲ ἡ, intactus. Th. θίγω.

Α᾽θίκτωρ, ορος, ὁ ϗ ὁ, idem, intactus : item, integer, illibatus. Th. idem.

Α᾽θλ᾽ pro ἆθλα, pl. ab ἆθλον, ο, τὸ, præmium certaminis. Sed ἆθλος, ο, ὁ, eſt ipſum certamen. Th. ἄεθλος.

Α᾽θλεύω, pugno, laboro.

Α᾽θλέω, ῶ, certo, f. ήσω. p. ἤθληκα. hinc ἄθλησις, εως, ἡ, certamen.

Α᾽θλήματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος, τὸ.

Α᾽θλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, luctator. Th. ἄεθλος.

Α᾽θλητικὸς, οῦ, ὁ, Athleticus, ad athletas, ſeu certatores, vel luctatores pertinens : unde ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, certamina athletarum, ἀθλητικὸν σῶμα, corpus robuſtum & exercitatum, ἀθλητικὴ ἕξις, corpus habitudine athletica, i. e. forma Ariſtot. Inde etiam ἀθλητικῶς, adverb. athletice, athletarum more. Plaut. pugilica & athletica valeo, pro optime & firmiſſime. Th. idem.

Α᾽θλιος, ου, ὁ, miſer : ἀθλίως, f. g. pl. ἀθλιωτάτους, acc. pl. ſuperl. Th. ἄεθλος

Α᾽θλιότης, ητος, ἡ, miſeria, ærumna, & ἀθλίως, miſere, & infeliciter, ærumnoſe, ut ἀθλίως διάκειμαι, Demoſth. miſere me habeo, i. e. δυςυχῶ, ab ἄθλιος, miſer, ταλαίπωρος.

Α᾽θλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis præſes : ab ἆθλον, vel ἆθλος, & τίθεμι. Hinc ἀθλοθετέω, ludos præbeo, & ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Α᾽θλον, ου, τὸ idem quod ἄεθλον, ου, τὸ, certaminis præmium, quod victori datur, vel de quo reportata eſt victoria. Th. ἄεθλος, ο, ὁ, certamen, & ejus præmium.

Α᾽θλος, ου, ὁ, idem quod ἄεθλος.

Α᾽θλοφόρος, ου, ὁ, victor ; ex ἆθλον, & φέρω.

Α᾽θολος, ο, ὁ ϗ ἡ, non turbidus, purus, limpidus. ex α priv. & θολὸς, ὁ, ſordes.

Α᾽θόλωτος, ο, ὁ, ὁ, limpidus, illimis ; ex α & θολὸς.

Α᾽θόρυβος, ου, imperturbatus : ab α & θόρυβος.

Α᾽θορύβητος, ο, ὁ, imperturbatus, tranquillus, & ἀθορύβως, adv. ſine tumultu, tranquille. Th. idem.

Α᾽θραγένη, nomen arboris, ex qua optima igniaria fiunt : vide Theoph. Hiſt. Pl. l. 5. c. ult.

Α᾽θραυςος, pro ἀπαίνυςος, vel ἀπαίσακτος, ſi ex α priv. & θραύω compoſitum eſſet, ſignificaret non punctus, non actus ſtimulis ; nam Galen. apud Hippocr. expon. θραύσει, νόσσοντος, κινητικῶς.

Α᾽θραυςος, ο, ὁ ϗ ὁ, infractus, i. e. qui lia-

fractus non eſt, vel frangi nequit: integer, invulneratus, &c. ex α priv. & θραυστὸς, fragilis: Th. θραύω, frango.

Ἀθρέω, videre cupio: Suid. a Them. ἀθρέω, intueor: Item diſpicio, circumſpicio, conſidero, perpendo: deductum eſſe putatur a verbo θεωρῶ, per ſyncopen, præfixo α ἐπιτατικῷ, vel a ὁρῶ, cerno, præfixo itidem α epitatico, & ὁ verſo in θ. Etymol. & Euſt.

Ἀθρέω, f. ήσω. p. ηκα, video, cerno, μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶ.

Ἀθρήματα, τὰ, munera a cognatis miſſa novis nuptis, (apud Lesbios: Heſych.) ſponſæ ſcil. præcipue, cum dempto velo, ſe primum ſeregebat ſponſo conſpiciendam, παρὰ τὸ ἀθρεῖν, ab intuendo. vocabantur etiam θεώρητρα, eandem ob rem.

Ἀθρηνεὶ, adverb. abſque luctu, vel lachrymis, q. d. illugubriter, Suid. ex α priv. & θρῆνος, luctus.

Ἄθριξ, carens capillis, glaber, lævis, pilorum expers, ἄτριχος, item, ἀκόμητος, incomptus. Martial. ex α priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Ἀθριπήδεστος, & ἀθριπόβρωτος, a vermiculis non arroſus, vel exeſus, nullo modo ſentiens putredinem, ὁ ἐ θριπήδεστος. ex α priv. & θρὶψ, πὸς, ὁ, vermis, (a τρίβω, tero) & ἐδεστὸς, edulis, eſculentus: Th. ἔδω, edo, & ἔδομαι, comedor.

Ἀθροίσαντα, a. 1. part. ſ. g. ab ἀθροίζω, congrego. f. σω. ἀθροίσαι, inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.

Ἀθροισμένος, ὁ καὶ ἡ, frequens, celebris, confertus, & ἄθροισμα, ατος, τὸ, collectio, acervus, &c. & ἀθροιστικὸς, ῦ, ὁ, congregativus, collectivus, vim habens aggregandi, ab eodem Themate: ſicut etiam ἀθροιστὴς, ῦ, ὁ, congregator, collector, & ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus &c.

Ἀθρόον, idem quod ἀθρόως, confertim, univerſa, ſummatim: item, confeſtim, repente. Th. idem.

Ἄθροος, ου, ὁ, nullam edens vocem, nec ullum ſtrepitum emittens, ἀθόρυβος, vel ἄνευ θρόου, apud Suidam, ſine ſtrepitu, vel clamore: ex α priv. & θρόος, ου, ὁ, clamor, propria cum tumultuum ſtrepitu, a θρέω, vel θρέομαι, tumultuando clamo.

Ἀθρόος, ου, ὁ, confertus, repentinus: hinc ἀθρόως, confertim: ἀθροότης, ητος, ἡ, univerſitas: ἀθροίζω, congrego: ἀθροισμὸς, ῦ, ὁ, congregatio.

Ἀθροῦς, idem quod ἀθρόος, confertus, coacervatus: item repentinus. Euſt. Etym. factum eſt ex ἀθρόος, per Synæreſin.

Ἀθρόως, adv. i. e. ὁμοῦ, ἀγεληδὸν, vide ἀθρόον.

Ἄθρυπτος, ε, non fractus luxu: ex α & θρύπτω.

Ἀθρύπτως, ſevere, & dure, ſeu auſtere. Th. idem.

Ἀθυμέω, ῶ, animum deſpondeo, f. ήσω. p. ἠθύμηκα. hinc ἄθυμος, non animoſus: ἀθυμία, ἀθυμίη, Jon. animi dejectio: ab α, & θυμός.

Ἀθύμως, q. d. abſque animo, i. e. animo dejecto, anxie, Xen. Unde ἀθύμως διακεῖσθαι, deſpondere animum, Iſocrat. Th. idem.

Ἀθύρομαι, ludo, luſito: item quod ſequens ἀθύρω, exponitur & σκιρτῶ, i. e. lacito, nempe ludendo, exultim ludo, propria de pueris qui foris diſcurrunt: ab α priv. & θύρα, janua.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, luſus puerilis, ludicrum: ab ἀθύρω.

Ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, diminutivum ab ἄθυρμα, Lucian. in Dialog. ferebat in ulnis ſuis uſi catulum, ἀθυρμάτιον, oblectamentum ſuum, vel delicias ſuas, &c.

Ἀθυρόγλωσσος, vel ἀθυρόγλωττος, loquax, garrulus, qui eſt lingua effræni, blaſphemus, cujus lingua nullis quaſi foribus cohibetur, & ἀθυρογλωττία, garrulitas, linguæ licentia, & incontinentia, ἀχαλίνωτος γλῶσσα, linguæ effrænis indulgentia, effrænata lingua, a Suida ponitur: ex α priv. θύρα, janua, & γλῶσσα, lingua.

Ἀθυρονόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, temere & ſine delectu utens legibus, qui legibus pro ſua libidine abutitur: Heſych. proprie, qui leges ludos facit: ex ἀθύρω, ludo, & νόμος, lex.

Ἄθυρος, & ἀθύρωτος, ε, ὁ ἡ, patens, ſine janua. Th. θύρα.

Ἀθυρόστομος, ε, ὁ, καὶ ἡ, qui linguæ temperare non poteſt, proprie, cujus os nullis foribus cohibetur, aut cohiberi poteſt: Soph. echo ſic nominatur: inde ἀθυροστομία, ἡ, oris incontinentia, loquacitas, garrulitas, &c. in Epigr. ex α, θύρα, & στόμα.

Ἀθύρω, ludo, cano, luſito: hinc ἄθυρε, 3. ſing. impert. Jon. pro ἤθυρε. forſan ab ἄγαν, & θύω, vel a θύρα, quia foris ludi ſolet.

Ἀθύρωτος, idem quod ἄθυρος, janua carens, nullo oſtio obſtructus: ut ἀθύρωτον στόμα, Plut. os effræne, quaſi janitoris egens: ἀπύλωτον.

Ἄθυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non ſacrificatus, nec immolatus: Athen. Suid. Phil. ex α pr. & tertia perſ. præt. verbi θύομαι, ſacrificor: hinc dicitur ἄθυτος ἀπῆλθεν, i. e. abiit re divina non peracta.

Ἀθῷος, ε, ὁ, ἡ, impunis, mulctam nullam paſſus, innocens: ex α & θωή.

Ἀθῳόω, f. ώσω. p. ωκα. abſolvo; mulcta ſive pœna libero; non mulcto; innoxium facio, &c. Inde in paſſ. ἀθῳοῦμαι, juſtificor, impune fero: unde ἀθῳωθεὶς, juſtificatus, impune ferens, in Salom. Proverb. idem. Th. inde etiam ἀθώωτος, ε, ὁ, (idem quod ἀθῷος) vel ἡ, impunis, impunitus, illæſus, &c. ἀζημίωτος. Et ἀθῴως, citra damnum, & mulctam, adv. item innocenter. Heſych.

Ἀθώπευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, immitis; proprie, inadulabilis, qui blanditiis & aſſentationibus emolliri non poteſt: Suid. ex Epigram. ſcribitur & ἀθώπευτος, ut ἀκολάκευτος, & ἀκολάκευτος, apud Heſych. ex α priv. & θωπεύω, adulor. Thema eſt θώπτω, idem, aſſentor.

Ἀθωράκιστος, ὁ καὶ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non eſt: item inermis. Xen. ex α priv. & θωρακίζομαι, loricor, thorace munior. Thema eſt θώραξ, ακος, ὁ, thorax, pectus: item pectoris veſtimentum, aut armatura, lorica.

Ἀθώρηκτος, non temulentus, non ebrius: Hipp. ὁ μὴ μεθύων, παρὰ τὸ μὴ θωρήσσεσθαι· ex α priv. & θωρήσσομαι, loricor, armor; (Th. θώραξ,) item potu.

Ἀθῴωσις, εως, ἡ, abſolutio, qua quis innocens pronunciatur: ab ἀθῷος.

Α Ι.

Αἱ, art. præpoſ. ab ἡ, hæc. αἳ, art. poſtp. ab ἥ, quæ. αἲ, vel αἶ, heu, hei. αἰ, pro εἰ, Dor. ſi; & Jon. pro εἴθε, utinam.

Αἲ, vel Αἶ, hei, heu, eheu. Αἶ, inquit Euſt. eſt ὀδυρτικὸν, ideſt, quo utimur nos aliquid ægre ferre ſignificantes: Item μεμπτικὸν, ideſt, quo utimur alicui ſuccenſentes: ut αἲ τάλαν, hei miſer. raro autem ſolum poſitum, frequenter autem geminatum reperitur, & interdum terque quaterque repetitur: ut αἲ αἲ αἲ αἲ τῶν κενῶν ἐλπίδων, apud Luc. in dial. philop.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra; in proſa, γῆ· in acc. αἶαν.

Αἴαγμα, ατος, τὸ, luctus, gemitus, θρῆνος. Thema eſt ſequens αἰάζω, vide.

Αἰάζω, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω· ab αἶ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Jon. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακίζω, verbero; pro quo ſupra, αἰκίζω, & infra αἰκίζω.

Αἰακὸς, ῦ, ὁ, Æacus: ab Αἴαξ, ακος.

Αἰακτὸς, ῦ, ὁ, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuoſus, ex Ariſtoph. eſt verbale ab αἰάζω, f. σω, lugeo, lamentor.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, Ajax: poteſt etiam eſſe acc. ſing. ab αἶα.

Αἰανὸς, ἡ, ὸν, vel αἰανὴς, έος, ὁ, ἡ, gravis, perpetuus: q. ab αἰάζω, vel ab αἰεὶ, per Syneph.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax.

Αἰβοῖ, heu, hei, dolentis, adverb. ab Heb. אבוי abui.

Αἶγα, acc. ab αἲξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, caper, & capra: αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen.

Αἰγάγρος, ſeu αἰγάγριον, ου, ὁ, vel ἡ, caprea, capra, vel caper ſylveſtris: Plinio rupicapra: dicitur pro αἲξ ἄγριος.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν, ab Ægis.

Αἰγαίων, pro Αἰγαίωνα, acc. ſing. Ægeonem, nom. propr.

Αἰγανέη, ας, ἡ, vel αἰγάνειον, ε, τὸ, jaculum, tragula: ab ἄγαν, & ἱέναι. vel παρὰ τὸ κατὰ αἰγῶν ἱέναι.

Αἶγδην, adv. ſubito, impetuoſe: ab ἀΐσσω.

Αἰγέη, ης, ἡ, Jon. caprina pellis. Th. αἲξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, Ægides. patronym. ab Αἰγεὺς, έως, ὁ nom. propr.

Αἴγειος, ε, ὁ, ἡ, caprinus: dicitur quoque αἴγεος. Th. αἲξ. Sed Αἰγεὺς, Ægæus, nom. propr.

Αἰγίπυρος, vel αἰγίπυρον, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, de qua Theophr. Hiſt. Pl. l. 2. c. 9. Sic dici putatur, quod capræ ejus eſu gaudeant, ſed exp. & rufus, apud Schol. Ariſtoph. quoniam ægipyrus herba florem habet rubeum, teſte Demetrio: ex αἲξ, αἰγὸς, & πυρὸς, ὁ.

Αἰγείρειον, τὸ, unguentum populeum, quod ex uva, quæ fructus ejus eſt, conficitur: Thema eſt ſequens αἴγειρος.

Αἰγειρῖται, ſpecies fungorum, qui in populi nigræ trunco naſcuntur, a Th. αἴγειρος, ἡ.

Αἴγειρος, ε, ἡ, populus nigra: ἀπὸ τῦ ἐγείρεσθαι. procera enim arbor eſt.

Αἰγειροφόρος, ὁ καὶ ἡ, q. d. populifer, qui, vel quæ populis abundat, ex αἴγειρος, ε, ἡ & φορὸς, ὁ.

Αἰγειρὼν, ῶνος, locus populis conſitus arboribus, a Them. αἴγειρος, populus propria nigra. nam alba, λεύκη dicitur.

Αἰγελάτης, ε, ὁ, caprarius, in Anth. Epigr. q. d. caprarum agitator, qui caprarum agit gregem: ex αἲξ, capra, & tertia præt. paſſ. verbi ἐλαύνω, f. σω. p. κα. ab ἐλάω, agito.

Αἴγεος, caprinus, hircinus, unde fœm. αἰγέη, quod abſoluta nonnunquam ponitur pro pelle caprina, ſubaudito ſcil. nomine δορὰ, & dicitur etiam αἰγῆ, per contractionem, (ut λεοντῆ, κυνῆ, pro λεοντέη, κυνέη,) a Th. αἲξ, αἰγὸς.

Αἰγιάλεια, ἁ, Ægialea, nom. prop.

Αἰγιαλεὺς, piſcator, litoreus, quaſi in litore degens: ſic &

Αἰγιαλίτης, idem, litoreus, ut αἰγιαλῖτις ἄμμος, & exp. etiam, in litore habitans, unde fœm. αἰγιαλῖτις, ιδος, litorea, ut αἰγιαλῖτιδα χηλὴν, Archias in Anth. Epigr. a Th. αἰγιαλὸς, ora maritima.

Αἰγιαλὸς, ῦ, ὁ, litus: hinc αἰγιαλίτης, ε, ὁ, litoreus: αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piſcator: q. ab ἄγω, frango, & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἰγιαλίτης, & Th. idem: litoreus, vel litoralis, in litore habitans.

Αἰγίβοτος, ε, ὁ & ἡ, capris paſcendis aptus, ut Od. δ. αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος. item αἰγιβότης, capras paſcens, vel caprarum paſtor, in Epigr. Utrumque ex αἲξ, αἰγὸς, & βοτὸς, ὁ.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἰγίδιον, ε, τὸ, hædus; 1. Reg. c. 20. diminutivum ab αἲξ.

Αἰγίζω, & Αἰγεῖος, ponuntur inter themata.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, diſsuo, ſin vehementius, & interdum διασπῶ, divello, & tempeſtate affligo, apud Æſchyl. aliquando etiam capras paſco.

Αἰγιθαλὸς, ῦ, ὁ, parus, avis quædam, quæ apibus nocet: Ariſt. hiſt. anim. eſt

eſt etiam herba & ſaltationis genus.

Αἴγιθος, ε, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit ſalus. Ariſt. hiſt. l. 9. c. 1.

Αἰγικνήμος, ε, ὁ ἡ ἡ q. d. capricrus: Epitheton Priapi, in Anth. Epig. ex αἴξ capra: & κνήμη, ης, ἡ, crus, ſuræ, tibia.

Αἰγικορεῖς, caprarii, qui capras ſatiant, & paſcunt; & general. aliorum pecorum paſtores; Plut. in Sol. ex αἴξ, αἰγός, & κορέω, ſatio.

Αἰγίλιπος, g. excelſi, ab αἰγίλιψ, capris invius, altus: ab αἴξ, & λείπω. Eſt & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelſo loco ſita.

Αἰγίλος, herba quædam capris grata, Theocr. Idyll. 5. e Them. αἴξ, αἰγός.

Αἰγίλα, Dor. pro Αἰγίλη. Eſt autem Αἰγίλος, inſula in mari Liguſtico, Latine Capraria.

Αἰγίλωψ, & αἴγιλος, abſceſſus inter nares & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ, q. d. caprinus oculus; vitium oculi, quod capris fere proprium, & perpetuum eſt, Celſo teſte.

Αἰγινῆται, οἱ, Æginenſes.

Αἰγινόεις, εντος, ὁ, (adjectivum Poet.) capris abundans: ut αἰγινόεντα ἄστεα, apud Hom. Thema eſt Αἴξ, capra.

Αἰγίοθος, idem quod αἴγιθος, ægithus avis, quæ a Gaza vocatur ſalus.

Αἰγιόχοιο, gen. Jon. ab αἰγίοχος, ægidem tenens: ex αἰγίς, & ἔχω.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, q. d. capripan; ſemicaper Pan ſic dictus, quod caprino fuerit corpore: fingitur enim fuiſſe ſemicaper, & hirci modo libidinoſus, iracundus etiam, ut teſtatur Theocr. Idyll. 1. Plutarchus ait, eum Latine dictum Sylvanum, nom. compoſitum ex αἴξ, capra, & πάν, Pan.

Αἰγιπόδης, ὁ, capripes; idem quod ſequens

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus caprinis præditus: ab αἴξ, & πούς.

Αἰγίπυρος, ægipyrus: genus plantæ: vide αἰγόπυρος.

Αἰγίς, ίδος, ἡ, pellis capræ. Th. αἴξ. exp. etiam procella, atque ſic eſt a Th. ἀΐσσω, f. ξω.

Αἰγίσκος, ε, ὁ, caper juvenis; qui Latine dicitur hædus; & a Græcis etiam ἔριφος, & forma diminutiva: ab αἴξ, αἰγός, ἡ, capra: & interdum ὁ αἴξ, caper.

Αἰγλη, ſeu αἴγλη μυστίλη, idem quod μυστίλη, i. e. cavata panis offa, in jus aut pulmentum demiſſa: ut interpretatur Pollux.

Αἰγλᾶντα, ſplendentem, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. ſing. Sic αἰγλᾶντι pro αἰγλήεντι. Th. αἴγλη.

Αἴγλη, ης, ἡ, fulgor. hinc αἰγλήεις, εσσα, εν, ſulgens, ſplendidus: in acc. αἰγλᾶντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ε, ὁ, qui capras paſcit: ab αἴξ, & βόσκω.

Αἰγοβοσκός, idem.

Αἰγοδίωξ, capriſequus; capras perſequens: ὁ τὰς αἶγας διώκων, ex αἴξ, & διώκω.

Αἰγοθήλας, ε, ὁ, caprimulgus; avis quædam a capræ uberibus ſic dicta, ex αἴξ, & θηλή, ῆς, mamma.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Plut. & apud Aret. legitur gen. αἰγοκερῶτος, tanquam a nom. αἰγοκέρως; quidam etiam fœnogræcum, ſeu fœnum græcum ita dici putant: ex αἴξ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰγοκέφαλος, ε, ὁ, capriceps; i. e. caprinum caput habens; eſt & nomen avis apud Ariſtot. de animal. ex αἴξ, & κεφαλή, ῆς, ἡ, caput; ſeu κέφαλος, Cephalus, piſcis e mugilum genere.

Αἰγόλεθρος, herba capris noxia & exitioſa: ex αἴξ capra, & ὄλεθρος, ε, ὁ, perditio: Th. ὄλλυμι, perdo.

Αἰγονόμος, & αἰγονομεύς, caprarum ductor, ſeu paſtor; qui capras paſcit: Epigr. item locus capris paſcendis accommodatus; inde etiam αἰγονόμιον, τὸ, grex caprarum. omnia ex αἴξ, capra, & νομός, ε, ὁ, paſcuum: Th. νέμω, tribuo, item paſco: inde νομεύς, paſtor.

Αἰγῶνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, ungulas habens caprinas: Epigr. ex αἴξ, & ὄνυξ, υχος, ὁ unguis.

Αἰγοπόδης, & αἰγιπόδης, item αἰγίπους, capripes, caprinos pedes habens; epitheton Panis, Faunorum, & Satyrorum, ex αἴξ, & πούς, ποδός, ὁ, pes.

Αἰγοπρόσωπος, caprinam habens faciem: ex αἴξ, & πρόσωπον, facies.

Αἰγός, gen. ſing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγοφάγος, caprivorus: caprum, ſeu capros vorans ac edens: ſic Juno appellatur, quod capræ ipſi immolarentur: ex αἴξ, & φάγω, edo.

Αἰγόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, oculos habens caprinos, ex αἴξ, & ὀφθαλμός, oculus.

Αἰγυπιός, ε, ὁ, vultur: a γύψ.

Αἰγύπτιος, ε, ὁ, Ægyptiacus. gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, Ægyptiæ, ab Αἴγυπτος, ε, ἡ, Ægyptus.

Αἰγίπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, ita dictum, quod capræ ejus eſu gaudeant: exponitur etiam ruſus, ob florem iſtius herbæ rubrum, ex αἴξ, & πυρός, ᾶ, ὁ, triticum.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; item, vafre me gero, a moribus Ægyptiorum vaframeritis infamatorum: Æſch. item, adurere; ab Αἴγυπτος, Ægyptus.

Αἰγωλιός, ᾶ, ὁ, ulula.

Αἰγών, ῶνος, ὁ, caprile. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. paſtoris, apud Theocr. utrumque a Them. αἴξ, αἰγός.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγώνυχον, τὸ, Ægonychon, genus herbæ, ſic dictæ, quod ungulas caprinas duritia referat ejus ſemen, teſte Dioſc. l. 3. c. 158. (dicitur & ob id ſemen λιθόσπερμον,) eſt ab αἰγώνυξ, υχος.

Αἰγωπός, ᾶ, ὁ, habens oculos caprinos, Ariſtot. ex αἴξ, & ὤψ, oculus.

Ἀΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ε, ὁ, Orcus: q. ex α, & εἴδω, non video.

Ἀΐδαν, quæ, a nom. ἀΐδας. maſc. ἀΐδης.

Αἰδεῖσθαι, revereri, præſ. inf. αἰδεῖσθε, præſ. imperat. paſſ. ab αἰδέομαι. f. m. έσομαι. p. paſſ. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς. hinc αἰδέσιμος, venerabilis,

Ἀϊδὲς, obſcurum, n. g. ab ἀϊδὴς, ἐος ex α, & εἴδω.

Αἰδέσθην, veriti ſunt, pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέσθην, a. 1. paſſ. ab αἰδέομαι. hinc αἰδέσθητι, reverere, a. 1. imperat. αἰδέσθητε, a. 1. imperat. m. Poet. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, in oratione ſoluta, dicitur pro Poetico αἰδοῖος, venerabilis, reverentia dignus; apud Greg. eſt dignus, qui exoret; item inviolatus, intectus; ab αἰδέομαι, f. έσομαι.

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, verecundia, veneratio; ab αἰδέσιμος. vide

Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; item, ut inquit Bud. venia, & miſericordia. Verbale ab αἰδέομαι, veneror.

Αἰδεστός, ᾶ, ὁ, reverentia dignus, idem quod αἰδέσιμος, ſed minus uſitatum. ab αἰδέομαι.

Ἀΐδεω, gen. Jon. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

Ἀΐδηλα, arcana, acc. pl. ab ἀΐδηλος, tenebricoſus, inexpectatus; ab ἀΐδης, vel ab α, & δῆλος,

Ἀϊδήλως, obſcure; ἀφανισμῷ, item, ὀλοθρίως. Il. φ. evanide, fluxim, latenter. Th. idem, ex α priv. & δῆλος.

Αἰδήμων ονος, ὁ ἡ ἡ, verecundus.

Αἰδημόνως, verecunde, reverenter; idem quod αἰδεσίμως, & ab eodem Th. αἰδέομαι: unde etiam αἰδημονέω, f. ήσω, verecundiam ſervo.

Ἀΐδης, & in proſa ᾅδης, ε, ὁ, Orcus, inferi; mors: ab α, & ἰδεῖν.

Ἀϊδής, έος, ὁ ἡ ἡ, ἡ τὸ ἀϊδές, idem quod ἀϊδὲς, obſcurus, inſpectabilis; ἀφανής, ex α pr. & εἴδω, video.

Ἀΐδι, dat. ſing. ab ἀΐς, ἀΐδος, pro ἀΐδης.

Αἰδίμος, idem quod αἰδήμων, verecundus, & idem Th. Αἰδέομαι, ſel. ab αἰδώς, pudor.

Ἀΐδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, perpetuus; ab ἀεί, ſemper.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas; ut apud Ariſt. 2. de mundo, ἀϊδιότης τῆς ψυχῆς, æternitas animæ.

Ἀϊδίως, ad. ſempiterne, in perpetuum: utrumque ab ἀΐδιος, ſempiternus, æternus; ut ἀΐδιοι πάντες; Heſiod. & ἀΐδιος δόξα, immortalis gloria, Plut. in Per. Unde τὸ Ἀΐδιον, ſubſtantive ponitur pro æternitas: hinc ἐξ ἀϊδίου, ab æterno, ab ævo; & εἰς ἀΐδιον, in æternum, in ævum; ab ἀεὶ derivari ſolet, ſicut a *ſemper* fit ſempiternus.

Ἀϊδνοῖς, dat. pl. Jon. f. g. ab ἀϊδνός, ἡ, ὀν, tenebricoſus: ex α εἴδω.

Αἰδοῖ, reverentiæ, dat. ſing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, ὁ, Poet. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ὅτατος, pro σεβαστός, maxime venerandus.

Αἰδοιικός, ᾶ, ὁ, ad inguen pertinens; ut αἰδοιικὰ φάρμακα, apud Æginet. ab αἰδοῖον, τό.

Αἰδοῖος, Poet. pro αἰδέσιμος, veneratione dignus, reverendus; & in activa etiam ſignif. verecundus. Item αἰδοιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, formam inguinis habens, inguinis ſpeciem referens; Athen. l. 7.

Αἰδοίως, cum reverentia, & obſervantia; Od. τ. adv. ab αἰδοῖος, quod ab αἰδῆς, ἐος, τό, idem quod, & a Them. αἰδώς, όος, verecundia, tam in bonam, quam in malam partem; item reverentia, veneratio, obſervantia, per quam ætate, ſapientia, honore, aut aliqua dignitate antecedentes reveremur & colimus, ut apud Plut. in Solone, αἰδοῖ μὲν εἶχον καὶ ἐτίμων πάντες, i. e. reverebantur & honorabant eum omnes. Item αἰδώς, exp. & membrum genitale, inguen, pudenda; Il. β. Etymol. & Euſt. τὴν αἰδῶ, dictam volunt a non videndo, ex α priv. & verbo ἰδεῖν, quod pudor cogeret oculos avertere: unde proverb. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς, de quo vid Eraſm. in Chil.

Αἰδοιοτελμός, morbus pudendorum; ut ſatyriaſis & priapiſmus, ex αἰδοῖον, τὸ, & τελμός, ὁ, e Them. τέλλω.

Αἰδοῖον, τὸ, inguen, pl. αἰδοῖα, pudenda.

Αἰδοίοις, venerandus, αἰδοίοισι, dat. pl. Jon.

Αἰδοίη, veneranda. Th. αἰδώς.

Αἰδόμαι, idem quod αἰδέομαι, veneror, pro quo ponitur; Od. Θ. & Plut.

Αἰδομένω, reveriti, dual. part. præſ. ab αἰδόμαι, pro αἰδέομαι.

Ἀϊδρείη, & Jon. ἀϊδρίη. vide in ἄϊδρις.

Αἰδόος, ους, τὸ, reverentia, pudor; idem quod Th. αἰδώς, pudor.

Ἀΐδος, gen. ſing. ab ἀΐς, ὁ, Orcus.

Ἀΐδόσδε, ad inferos; adverbium. Th. ἀΐδης, Orcus.

Αἰδοῦ, reverere; imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, reverentiæ, ſing. gen. ab αἰδώς.

Ἀΐδε, gen. ab ἀΐδης.

Ἀϊδοφοίτης, ε, ὁ, qui ad inferos ventitat, Athen. 12. ex ἀΐδης, ε, ὁ, Orcus; & φοιτάω, ῶ, ito, ventito.

Αἰδόφρων, verecundam mentem habens; verecundus; Eur. in Alc. ex αἰδώς, ἡ pudor, & φρὴν, mens.

Αἰδοῦμαι, pudeſio; idem quod αἰδέομαι.

Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. Jon. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, inſcitia. Ab

Ἄϊδρις, ιος, ὁ, ἡ, imperitus. ἀϊδρεία, imperitia. dat. ἀϊδρείῃ, Jon. ex α, & ἴδρις.

Ἀϊδρήεις, εντος, ὁ, inſcius, imprudens, Nic. in Alexiph. (idem quod ἄϊδρις) inde ἀϊδρήεντι, inſcienter, per ignorantiam; item ἀϊδρηέντως, idem; i. e. ἀπείρως, pro quo dicitur etiam ἀϊδρεῶς, idem; ex α priv. & ἴδρις, ιος, ὁ ἡ ἡ, ſciens, peritus; ſeu ἰδρεία, ἡ, ſcientia, peritia. Th. ἴσημι, ſcio.

Ἀϊδροδίκης, ε, ὁ, Poet. ὁ τῆς δίκης ἄϊδρις καὶ ἄπειρος, juris ac juſtitiæ neſcius, injuſtus, perniciosus.

Ἀΐδρυτος, pro ἀνίδρυτος, inſtabilis, ex α priv. & ἱδρυτός, ᾶ, ὁ, fundatus, ſtabilitus, Th. ἱδρύω, colloco.

Αἰδῶ, pro αἰδέω, verecundor. Th. αἰδώς, pudor; item, ἀείδω, idem quod Th. ἀείδω, canto, cano.

Αἰδῶ, acc. ſing. ab αἰδώς. dual. αἰδῶ. αἰδῶ καλύπτειν, pudorem tegere.

Ἀϊδωνεῖ, dat. ſing. ab ἀϊδωνεύς, ῆος, ὁ, idem quod ἀΐδης, Pluto, Orcus.

Ἀϊδώνιος, ε, ὁ ἡ ὁ, lethalis. Heſych. unde ἀϊδώνια, lethalia, peſtifera; ὀλέθρια.

ρυ. Th. ἀΐδης, υ, ὁ, Orcus.

Ἀϊδῶς, inviſibiliter, item ἀκαταλήπτως, incomprehenſibili modo, ab ἀϊδὴς, idem quod ἀειδὴς, inviſibilis, ex α priv. & εἴδω, video.

Αἰδὼς, όος, ῦς, ἡ, pudor: ab α & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet. Vid. in αἰδοῖος.

Αἰεὶ, & αἰὲν, Poet. pro ἀεὶ, ſemper, adv. Cret. αἰές.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενέτῃσι, dat. Jon. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, υ, ὁ, ſempiternus: ex ἀεὶ & γίνομαι.

Αἰειναῦται, idem quod ἀειναῦται, q. d. ſemper nautæ: magiſtratus quidam apud Mileſios, teſte Heſychio, qui, conſcenſis navibus, conſilia de maximis rebus agitabat procul a terra; deinde, quum ratam habebat aliquam ſententiam, revertebatur, ex ἀεὶ, vel αἰεὶ, ſemper, & ναύτης, υ, ὁ, nauta. Th. ναῦς, νεὸς, navis.

Αἰὲν, poetice, pro ἀεὶ, ſemper, Iliad. α. Θεοὶ αἰὲν ἐόντες. i. e. ἀθάνατοι.

Αἰένοικος, domus æterna: ἀΐδιος οἶκος, ἢ ἀδιάλειπτος. ex αἰὲν, ſemper, & οἶκος, domus.

Αἰένυπνος, ὁ, καὶ ἡ, æterno perfuſus ſomno; item, æternos afferens ſomnos; Soph. in Œd. idem quod αἰείυπνος, ex ἀεὶ, & ὕπνος, ſomnus.

Αἰετὸς, Attice vel Jonice, aquila dicitur pro ἀετὸς, item aquila, piſcis nomen, a genere cartilagineo; apud Ariſt. Hiſt. an. l. 5. c. 5. Atque inde

Αἰετίων, ωνος, ὁ, qui ex aquilarum eſt genere, ſeu aquilis ſimilis, a Th. ἀετὸς, ὁ.

Ἀΐζηος, juvenilis: ab ἀϊζηός.

Ἀϊζηὸς, ῦ, ὁ, pro quo & ἀζηὸς, juvenis. gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀεὶ ζέων; qui juvenili robore viget, παρὰ τὸ ἄγαν ἢ ἀεὶ ἀκμαστικῶς ζέων, facta compoſitione ex α epitat. & verbo ζέω, quod juvenes ſerveant, & calidiores ſint, atque animoſiores: interdum ponitur pro νέος, ſeu ἀκμάζων, adjective; ut Il. π. ἀνέρι αἰζηῷ, juveni, & robuſto; ſeu florenti annis, & valenti viribus.

Αἰῆς, gen. ſing. ἀῇ. dat. Jon. ab αἶα.

Αἰθοῖς, τὸ, dirum, lamentabile; grave valde, & moleſtum. Etym. ab αἴ, αἴ, hei, eheu. item uſt αἰώνιον, quia mors prandii ſempiterni vice ponitur, apud eundem Etym.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, ſeu ἄητος, ventis expoſitus, flabilis: ab ἄω.

Αἶθ', quæ, pro αἵτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθαλόεις, υ, ὁ, fuliginoſus, fumoſus; καπνώδης. Etym. e ſequente

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla: eſt & αἴθαλος, q. ab αἴθω. eſt enim ab uſtione.

Αἰθαλίων, ωνος, ardens; epith. cicadæ. ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, ardens: acc. ſing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθαλοκομπία, ἡ. fumi inſtar vana jactantia; Suid. inde plur. αἰθαλοκομπίαι, αἱ, fumi impoſturæ, φλυαρίαι. Etym. ab αἰθάλη, fuligo, & κομπὸς, ῦ, ὁ, jactator, a κόμπος, υ, ὁ, crepitus.

Αἰθαλόω, f. ώσω, p. ωκα, uro, comburo; Eurip. item, nigrefacio; proprie, fuliginoſum reddo, ab αἰθάλη.

Αἰθαλώδης, fuliginoſus, fumeus, obſcurus, Ariſtot. in ſevilles converſus.

Αἰθαλωτὸς, ῦ, ὁ, uſtus, combuſtus, Lycoph. utrumque ab αἰθάλη.

Αἴθαο, Dor. pro αἴθου, gen. ab αἰθός.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. utinam.

Αἴθιοψ, οπος, ὁ, ureus, ardens ex αἴθω, & ὄψις, εως, ἡ, viſus.

Αἰθίμα, poetice, interdum pro εἰς αἰθίμα, Hom. Il. σ.

Αἰθεροβατέω, in Epigr. per æthere m incedo, idem quod αἰθεροβατέω, ex αἰθὴρ, & βατέω (inuſitato verbo, niſi in compoſitione) vado. Them. βαίνω, gradior.

Αἴθερι, in æthere; adverb. ab αἰθήρ.

Αἰθεριώδης, idem quod αἰθέριος, æthereus; dicitur etiam αἰθεροειδὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ, ες, idem.

Αἰθεροβατέω, idem quod αἰθεροβατέω.

Αἰθερίως, pure & munde inſtar τῶν αἰθερίων, quæ terrenis ſunt puriora; eſt adv. ab αἰθέριος, ad ætherem pertinens: ab αἰθὴρ, έρος.

Αἰθεροδρόμος, υ, ὁ, καὶ ἡ, per ætherem currens; in Epigr. ex αἰθὴρ, & δρόμος, υ, ὁ, curſus. Th. inuſitatum δρέμω, idem quod τρέχω, curro.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ex uſtione niger, vel etiam ruber; Nicand. Th. αἴθω, uro.

Αἰθὴρ, έρος, ἐρι, ὁ, æther; ab αἴθω· hinc αἰθέριος, æthereus: αἰθεροβατέω, per ætherem vagor: αἰθεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ætheris ſpeciem referens. v. ὑετός.

Αἴθινος, υ, ὁ καὶ ἡ, aptus comburi; vel, quod facile comburitur; Etym. item, niger.

Αἰθίοπα, acc. ſing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπεὺς, Æthiops: ab αἴθω, & ὤψ.

Αἴθολες, vel Αἰθόλικες, puſtulæ in ſumma cute, ex igne, vel aliunde; ab αἴθω, uro.

Αἴθομαι, ardeo, accendor: paſſivum ab αἴθω, uro.

Αἰθομένοιο, gen. Jon. αἰθομένοισι, dat. pl. præſ. part. paſſ. ab αἴθω, ardeo.

Αἴθοπα, acc. ſing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, calidus, niger: q. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ἡ, όν, niger, Poet. pro μέλας.

Αἶθος, εος, τὸ, æſtus, ambuſtum, ardor. Heſych. item πῦρ, καὶ φλὸξ, ignis & flamma, ab αἴθω, uro.

Αἰθὸς, ῦ, ὁ, exp. ardens, flagrans; item ambuſtus; ab Euſt. exp ἀπηνθρακωμένος, i. e. in carbones redactus; atque inde niger, unde Callim. σποδὸν αἰθὴν vocat cinerem nigrum; a Th. αἴθω.

Αἰθούσῃ, dat. ſing. ab αἴθουσα, ἡ, porticus; ab αἴθω.

Αἴθρα, ας, ἡ, aeris ſerenitas: q. ab αἰθὴρ, aer. αἶθρος, υ, ὁ, pruina: αἰθρινὸς, ῦ, ὁ, matutinus; αἴθριος, υ, ὁ, ſerenus. αἰθρία, ας, ἡ, ſerenus aer.

Αἰθρέω, ῶ, conturbo tempeſtate, ſeu procello, Heſych. & Suid. tempeſtatem fero; ſub dio verſor, χειμάζω, Th. αἴθρα, vel αἴθρη, ſerenitas.

Αἰθρηγενέτης, idem eſt quod αἰθρηγενέτης, frigus & pruinam, vel ſerenitatem inducens.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, frigus, vel ſerenitatem inducens: ab αἰθὴρ, & γίνομαι.

Αἰθρηγενέτης, υ, ὁ, idem.

Αἰθρινὸς, ſerenus, ſudus. Oppian. idem quod αἴθριος. Th. αἴθρη, vel αἴθρα.

Αἰθρία, ἡ, aer ſudus & ſerenus, ſerenitas, ſudum; (huic opponitur ὁμίχλη) exp. & nocturnum ſerenum; apud Herodot. in Euterpe; item ἐν αἰθρίῃ exp. ſub dio; apud eund. a Th. αἴθρα, ἡ.

Αἰθριάζω, f. άσω, ſereno, ſerenum reddo, illuſtro. Ariſtoph. item in cœlo ſereno verſor; Greg.

Αἰθριάω, nocturno ſereno expono; ſub dio per noctem expono. Hippocr. utrumque ab αἰθρία, idem quod αἴθρα, ſerenitas.

Αἰθριοκοιτέω, ſub dio dormio: quod ab αἰθρία, & κοίτη.

Αἴθριος, υ, ὁ, ſerenus, ſudus; item ſubdialis, qui eſt ſub dio, ſeu ſub aere, vel ſub Jove frigido; ut apud Luc. τὸ αἴθριον τῆς αὐλῆς, exp. ſubdialis, pars atrii, item αἴθριος ἠχὼ, apud Nonn. periphraſtice ponitur pro tonitru; itidem a Th. αἴθρα, ἡ. Sed αἴθριος, exp. & frigidus; & ſic fit ab αἶθρος, ὁ.

Αἶθρος, υ, ὁ, pruina; frigus matutinum; Od. ξ. a Suida exp. τὸ καῦμα, atque inde αἰθρινὸς, ῦ, ὁ, matutinus, Heſych. Sed αἰθρὸς, ῦ, ὁ, exp. flans a ſerena cœli parte ventus; apud eund. omnia a Th. αἴθρα, ἡ, Jon. αἴθρη, aer ſerenus & ſudus, cui opponitur ἀὴρ. ut Il. ρ. ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν, Ποίησον δ' αἴθρην.

Αἴθυγμα, incitamentum, Incitabulum Gellio; vel ſuſcitabulum Varroni, fomes, & incentivum; αἴθυγμα, Etym. Suidas ait de igne dici; exponitur κίνησις, ὅρμημα.

Αἰθυκτὴς, violentus, impetuoſus; Oppian. ab αἰθύσσω, ſplendeo; item ſulcitio, extendo, jacio, concutio.

Αἰθύλικες, idem quod αἰθόλικες, quod vide cum αἴθολες.

Αἰθυλικώδης, qui refert formam puſtularum, quæ αἰθύλικες (videatur) dicuntur.

Αἴθυια, ας, ἡ, mergus.

Αἰθύσσω, calefacio, moveo: ex αἴθω.

Αἴθω, f. σω, p. κα, uro, accendo, fulgeo. hinc αἶθος, εος, τὸ, ardor. αἴθων, ωνος, ardens, flagrans: αἰθάλη, fuligo. αἰθαλόω, comburo.

Ἀΐσθω, vel ἀΐσθω, expiro. ἐκπνέω. fit ab ἄω, ἄισω, ἀΐσθω, αἴθω, Hom.

Αἶκ', pro αἴκα. vel αἴκε, Dor. pro ἐάν, ſiquidem: & Æol. αἶκε.

Αἰκάζω, f. άσω, voco, καλῶ.

Αἰκάλη, ης, ἡ, blanditiæ; Th. ſequens

Αἰκάλλω, f. αλῶ, blandior, a καλῶ, vel a κάλλος· aſſentatori enim omnia belle: hinc αἴκαλος, υ, ὁ, adulator.

Ἀΐκας, (quaſi a ſing. ἀΐξ) exp. idem quod ἀΐκαι, i. e. ὁρμαί) a ſing. ἀϊκὴ, ἡ, motus alicujus, qui irruit, violentus impetus; Il. ο.

Ἀϊκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus: ab ἀΐσσω.

Αἰκία, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria, quæ fit cædendo; αἴκιον, υ, τὸ, idem. q. ab ἀεικής. Hinc αἰκίζομαι, pulſor: αἰκιζόμενος, præſ. part. αἰκισμὸς, ῦ, ὁ, pulſatio: αἴκισμα, τὸ, plaga.

Αἰκίζω, f. ίσω, cædo, contumeliis afficio, crucio, mutilo, verberibus fœdo, ab αἰκία.

Αἰκικὸς, contumelioſus; ὑβριστικός. Th. αἰκία.

Αἴκιον, υ, τὸ, læſio, damnum; item αἴκισμα & αἰκισμὸς, flagellatio. Th. αἰκία, ἡ.

Αἰκιστικὸς, ῦ, ὁ, ad pulſandum proclivis, contumelioſus, ſceleratus, ab αἰκίζω.

Αἰκίστρια, ἡ, quæ pulſat. Suid. ἡ αἰκίζουσα.

Αἶκλος, υ, ὁ, veſpertinus: αἶκλον, cœna, Heſych. αἶκλον· quod ab α, & ἱκνέομαι, quoniam ad cœnam libenter venitur.

Ἄϊκτος, υ, ὁ, exponitur ἀπρόσιτος, inacceſſus; ad quem perveniri nequit; item, ingens, inacceſſibilis; ex α priv. & ἱκνέομαι, venio.

Αἰκῶς, turpiter, pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poet. pro αἰλίνως, lugubriter.

Αἴλινος, ῦ, ὁ, miſer, lamentabilis; θρηνητικός.

Αἰλούριος, radix quædam, ita vocata, quod cati, ſeu feles ea utantur; Heſych. ab αἴλουρος, ὁ, catus.

Αἰλουρόμορφος, æluri (cati, ſeu felis) formam habens; ex αἴλουρος, felis, & μορφὴ, forma.

Αἴλουρος, υ, ὁ, felis, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

Αἷμα, & αἷμ', ατος, τὸ, ſanguis, cædes, conſanguinitas: ab αἴθω, per tranſlationem ſpiritus: hinc αἱμάτινος, υ, ὁ, ſanguineus: αἱματώδης, idem, αἱμάτη, ἡ, enſis: αἱματίζω, ſanguinem elicio: αἱματόω, cruento.

Αἱμακουρία, ας, ἡ, parentatio: & αἱμακουρίαι, inferiæ: ex αἷμα, & κορέω, ſatio, quaſi mortui ſaturentur ſanguine eorum, quæ illis immolantur.

Αἱματηρὸς, ῦ, ὁ, ſanguinolentus, cruentatus; Eurip. cruentus; ſic, αἱματηρὸς, αἱμάτινος, υ, ὁ, καὶ ἡ, αἱματόεις, εντος, ὁ, αἱμάλεος & αἱμηρὸς, idem, vel ſanguineus, i. e. conſtans ſanguine, omnia ab αἱμάσσω, cruento, vel Them. αἷμα.

Αἱμάλεος, cruentus; ab αἷμα, τό.

Αἱμαλωπὸς, color ſanguinem præ ſe ferens, concrementum ſanguinis; Dioſc. &

Αἱμάλωψ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; unde αἱμάλωπες dicuntur, quibus oculi cruentati; Gul. ab αἱμάλεος, & ὤψ: Αἱματωπὸς, idem.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, ἡ, ſepes, proprie, inquit Suid. quæ ſpinas habet; ſic dicta, quia αἱμάττονται earum ſpinis, qui eas ingrediuntur; item exp. maceria, ſeu ſeptum murale; apud Herodot. l. 1. Unde

Αἱμα-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

Digitized by Google

Αἱμασιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſepis, vel maceriæ formam habens; aut ex eadem materia factus, qua αἱμασιαί. ſed cap. & maceriosus; apud Plat. de Leg. a The. αἷμα, τὸ, unde αἱμάσσω, idem quod αἱματόω, ſed interdum αἱμάσσω ſignif. vellicando ſanguinem elicio; vellico, ita ut ſanguinem eliciam.

Αἱμάσσω, cruento. f. ξω. p. χα. ab eodem Them. Vide in αἱμασιώδης.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio: ex αἷμα, & ἐκχύνω.

Αἱματία, enſis, gladius; item αἱματία, ἡ, jus nigrum, quod uſitatiſſimum Lacedæmoniorum erat edulium; ut ait Poll. Unde αἱματίτις χορδὴ, apud Athen. inteſtinum dicebatur fartum ſanguine.

Αἱματηρός, ſanguinolentus, cruentus: & αἱματίζω, ſanguinem elicio; ut & αἱματικὸς, ῦ, ὁ, & αἱμάτινος, ο, ὁ καὶ ἡ, ſanguineus, conſtans ſanguine; at & αἱματίων, ωνος, ὁ, idem quod αἱματηρὸς, & omnia a Them. αἷμα, ατος, τό.

Αἱμάτιον, ου, τό, diminutivum, ſanguis exiguus; ſanguiculus. Th. idem.

Αἱματίτης, ου, ὁ, Hæmatites, lapidis nomen, qui ita dicitur a ſanguineo colore; vel ab effectu, & virtute, quod ſanguinem reprimat, Plin. Dioſc. Th. αἷμα.

Αἱματοβόρος, & αἱμοβόρος, & interdum αἱμαβόρος, ſanguivorus; ex αἷμα, & βορὸς, ὁ.

Αἱματόεσσα, cruentæ, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν· ab αἷμα.

Αἱματοποιητικός, ſanguificandi vim habens, & ἡ, αἱματοποιητικὴ δύναμις, dicitur ipſa facultas ſanguifica; ex αἷμα, & ποιέω.

Αἱματοπώτης, & αἱματοπότης, ου, ὁ, ſanguinipota; unde αἱματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto: ex αἷμα, ατος, & πότης, ὁ.

Αἱματόῤῥυτος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine fluens: Eurip. ex αἷμα, τὸ, & ῥυτὸς, fluidus, fluens; ab inuſit. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

Αἱματοσταγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinem diſtillans: Eurip. ex αἷμα, & στάζω, fut. ξω, ſtillo.

Αἱματοσφαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolenta jugulatus; ſanguinolentam cædem habens: Æſchyl. ex αἷμα, & σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio; a σφάζω, ſeu σφάττω, f. ξω, jugulo.

Αἱματόφυρτος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine permiſtus, ſanguinolentus; pro quo dicitur & αἱμόφυρτος, idem, ex αἷμα, & φύρω, f. ρῶ, pr. υρκα. miſceo, commiſceo.

Αἱματοχαρής, & αἱμοχαρής, έος, ὁ & ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius; Suid. ex αἷμα, & χαίρω, f. χαρῶ, gaudeo.

Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, ſanguinolentum reddo. item, interficio; Heſych. & Etym. vide in Them. αἷμα, ubi etiam αἱματίζω.

Αἱμάττω, f. ξω, p. χα, lanio, cruento, ſanguine perfundo, cædo. Lucian. Th. αἷμα.

Αἱμάτωσις, quaſi ſanguificatio; ſanguinis generandi munus. Gal. verbale ex αἱματόω.

Αἱμαφλεβοτυφώσεις, αἱ, exp. a Gal. & Dioſc. ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; alii autem eo nomine intelligunt plenas ſanguine, & tumeſcentes venas; ex αἷμα, ατος, τὸ, φλὲψ, φλεβὸς, ἡ, & τῦφος, ου, ὁ.

Αἱματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolentus, ſanguini permixtus; apud Gal. ſanguineus, ſeu ſanguine præditus; ab αἷμα, ατος, τό.

Αἱματωπός, & αἱμωπὸς, & in fœm. αἱματῶπις, ſanguinem intuens: ſanguineum, & cruentum quendam aſpectum habens, Heſych. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ὤψ, ὠπός.

Αἱμηβάτης, ου, ὁ, cap. ſalgamarius, apud Dioſc.

Αἱμηρός, idem quod αἱματηρὸς, ſanguinolentus: a Th. αἷμα, ατος, τό.

Αἱμί, aiſi; pro ἠμί. Theocr. Idyll. 5.

Αἱμοπότης, ου, ὁ, pro αἱματοπότης, i. e. ſanguinis potor, ſeu ſanguipotor, ex αἷμα, & πότης, ου, ὁ, potor, potator. dicitur etiam αἱματοπότης, idem.

Αἵμιον, vas quo excipitur ſanguis; αἱμοδόχον ἀγγεῖον.

Αἱμοβαφής, ὁ καὶ ἡ, cruentus, ſanguine tinctus; Sophocl. ex αἷμα, & βαφὴ, tinctura. Th. βάπτω, tingo.

Αἱμοβόρος, vide ſupra cum αἱματοβόρος.

Αἱμοδόχον ἄγγος, vas ſanguinem recipiens; ſanguinis receptaculum, Suidas ex αἷμα, ſanguis, & δέχομαι, capio, accipio, recipio, ἄγγος, εος, τὸ, vas.

Αἱμοδίψος, ſanguinem ſitiens; vel appetens; Luc. ex αἷμα, & δίψος, εος, τὸ, idem quod thema δίψα, ας, ἡ, ſitis.

Αἱμόδωρον, τὸ, hemodorum; genus herbæ, quæ cumino & fœnogræco innaſcitur; Theoph. Hiſt. Pl. l. 8. c. 8. Ubi numeratur inter morbos, peſteſque aliarum herbarum, quæ ipſas ſuo complexu necant; ut aparine, cuminum. Ex αἷμα, & δῶρον, τό.

Αἱμοκέγχρον, ου, τὸ, apud Hippocr. eſt quicquid in ſanguinis profluvio inducit eam tuſſiendi cupiditatem, quam medici κέγχρον appellant: & Erotianus ait αἱμοκέγχρα eſſe Hippocrati, quæ ſimul ſanguinolenta ſunt & ſicca: componitur ex αἷμα, & κέγχρος, ου, ὁ, aſperitas quædam gutturis, quæ inſtar granorum milii ſentitur: Gal. nam ſign. etiam milium.

Αἱμομίκτης, ου, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; inceſtus, inceſtuoſus, ex αἷμα, & μικτὸς, miſtus, a μίγνυμαι, miſceor.

Αἵμονα, pro δαήμονα, q. δαήμονα, gnarum, acc. ſing. a δαέω, diſco.

Αἱμονία, ας, ἡ, Hæmonia, Græciæ regio.

Αἱμοπτυϊκός, ἡ, ὁ, qui ſanguinem expuit; latius patet, quem ὁ αἷμα ἀνάγων, i. e. ſanguinem excreans & rejiciens; Plin. Morbus ipſe dicitur αἱμόπτυσις, ἡ ἀναγωγὴ, ἡ ἀναφορά; id eſt, ſanguinis expuitio, Plin. vel ejectio, excreatio, ex αἷμα, & πτύω, ſpuo.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω, ſanguinem fundo: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥαγικὸς, ſanguinis eruptionem patiens, Hippocr. in aphor. compoſitio eadem.

Αἱμόῤῥαντος, ſanguine conſperſus, ſeu aſperſus, Eurip. ex αἷμα, & ῥαντὸς, ῦ, ὁ, aſperſus; perfuſus; a ῥαίνω, f. ῥανῶ, aſpergo.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, ſanguinis profluvio laboro. f. ήσω. p. ᾑμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ου, ἡ, mulier, quæ menſtrua patitur: ex αἷμα, & ῥέω· hinc αἱμοῤῥοοῦσα, præſ. part. f. g.

Αἱμοῤῥοΐα, ας, ἡ, fluxus, ſanguinis, ſeu profluvium; ſanguinis eruptio; Greg. ex αἷμα, & ῥοὴ, ἡ, vel ῥόος, ου, ὁ, idem quod ῥέος, εος, τὸ, fluxus, fluxio. a Th. ῥέω, fluo.

Αἱμοῤῥοΐς, ίδος, ἡ, Hæmorrhois dicta, quaſi ſanguinis fluxus, ſeu effluvium; ſcil. per venas ani; quem morbum mariſcam, vel mariſcas etiam appellant. Eſt & Hæmorrhois ſerpentis genus, ex eo dictum, quod morſu ſanguinem eliciat: & diſſolutis venarum commerciis, quicquid animæ eſt, evocet per cruorem; teſte Solino: compoſitio eadem cum præcedente.

Αἱμόῤῥοος, & contracte αἱμόῤῥους, dicitur mulier, quæ menſtrua patitur: ſed eſt & idem ſerpens cum hæmorrhoide. Vide compoſit. in αἱμοῤῥοΐα.

Αἱμοῤῥυγχία, vel αἱμορυγχία, roſtri cruentatio; Heſych. ex αἷμα, & ῥύγχος, εος, τὸ, roſtrum.

Αἶμος, ου, ὁ, locus arboribus denſus, dumus: ab αἷμα.

Αἱμοφόβος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinem metuens; item, metuens ſanguinis miſſionem; Gal. ex αἷμα, & φόβος, ου, ὁ, fuga: item, metus, a φέβομαι, fugio. Item metuo.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguine inquinatus: ab αἷμα, & φορύσσω.

Αἱμόφυρτος, vide cum αἱματόφυρτος.

Αἱμοχαρής, vide cum αἱματοχαρής.

Αἱμόχροος, όχρους, ſanguineo colore infectus; ex αἷμα, & χροιὰ, ας, ἡ, color.

Αἱμόω, ῶ, idem quod αἱματόω, ῶ.

Αἱμύλα, adverb. blande: Heſiod. ab αἱμύλος, blandus.

Αἱμυλία, ἡ, & αἱμύλλω, vide in Them. αἱμύλος, pro quo etiam dicitur αἱμύλιος, lepidus, affabilis, ut αἱμύλιοι λόγοι, Hom. & Heſiod. Sed Them. αἱμύλος ſumitur etiam in malam partem pro illecebroſus, deceptor, blanditiis decipiens.

Αἱμύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod Thema αἱμύλος, blandus, facetus.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blandiloquus: ab αἱμύλος, & μῆτις.

Αἱμυλομῆτις, exp. etiam conſultus, vafri conſilii, Hom. Hymn. in Merc.

Αἱμύλος, ου, ὁ, ἡ, blandus, feſtivus, αἱμυλίοισι, dat. pl. Jon. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas: αἱμύλλω, decipio: quod quidam ab αἵμων deductum volunt.

Αἱμῶ, τοὺς ὀδόντας ἀλγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδέω, ſeu αἱμωδιάω, obſtupeſco, proprie de dentium ſtupore: q. ex αἷμα, & ὀδοὺς.

Αἱμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἱματώδης, ſanguinolentus, ſanguine permiſtus; Gal. item, ſanguineus, ſanguine præditus: Ariſt. Th. αἷμα, τος, τὸ, ſanguis.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium (proprie ſanguinantium) dolor, ſtupor; Ariſt. ex αἷμα, & ὀδὸς, όντος, ὁ, dens: dicitur etiam αἱμωδιασμὸς ὀδόντων talis obſtupefactio dentium ob acerbitatem, velut ab immaturo pomo.

Αἵμων, pro δαήμων, ὁ, ἡ, peritus: ſed αἵμων, cruentus, ab αἷμα.

Αἱμωνία σῦκα, ficuum genus in Paro inſula, ita dictum ob ruborem, inquit Athen. ab αἵμων, ονος, ὁ, cruentus.

Αἱμωπὸς, ῦ, ὁ, & fœmin. αἱμῶπις, pro quo dicitur & αἱματωπὸς, ſanguinarius & cruentus: proprie, ſanguinem intuens: i. e. ſanguineum & cruentum quendam aſpectum habens; Heſych. ex αἷμα, ſanguis, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. vide αἱματωπός.

Αἰνᾶ, infeliciter, pro αἰνῶς, Poet.

Αἰναί, pl. f. g. ab αἰνὸς, gravis.

Αἰναρέτης, proprie exp. cujus gravis eſt virtus, pernicioſa, qui virtute abutitur, eamque habet ad malos uſus, Il. π. ab αἰνὸς, & ἀρετή.

Αἰνείας, & Αἰνέας, α, ὁ, Æneas, nom. prop. viri, laudabilis, gen. Æol. Αἰνείαο, Jon. Αἰνείεω.

Αἰνείω, Poetica, pro αἰνέω, laudo, approbo, jota interjecto.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio, vel aſſenſio, pro quo etiam dicitur αἰνεσία, idem: atque inde αἰνέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, laudabilis, laude dignus: verbalia ab αἰνέομαι, οῦμαι, paſſ. vel medio; ac idem act. αἰνέω.

Αἰνετός, ῆ, ὁ, laudabilis, laude dignus; Heſych. & αἰνέτης, ου, ὁ, laudator, deprædicator; verbalia a ſequente αἰνέω, laudo.

Αἰνέω, ῶ, laudo, approbo, aſſentior, f. έσω, & ήσω. & p. ᾔνεκα. p. paſſ. ᾔνημαι, a. 1. imperat. act. αἴνεσον. αἰνέσαι, inf. αἰνέσας, part. Th. αἶνος· hinc αἴνεσις, εως, ἡ, laus.

Αἴνη, ἡ, laus, eſt idem ac Th. αἶνος, ὁ.

Αἰνῆ, ῆς, ἡ, gravis: f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, laus, honor.

Αἴνημι, pro αἰνέημι, & hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Jon. & Poet. pro ᾔνεσα, vel ᾔνησα, verbi αἰνέω.

Αἰνῶν, Jon. pro αἰνῶς, ab αἰνός.

Αἰνήσειμι, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι. f. αἰνίξομαι. p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστής, ῦ, ὁ, qui per ænigmata loquitur: ænigmatico ſermone uti ſolitus, & gaudens; eſt verbale ab αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, ſermone obſcuro utor; ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice, i. e. obſcure dictus, vel ſcriptus; Ariſtot. obſcurus, ἀσαφής, tectus; inde etiam αἰνιγματωδῶς, adv.

æni-

Digitized by Google

ænigmatice, per ænigmata; obſcure, ab eodem Themate.

Αἰνιγμός, ῦ, ὁ, ænigma; Athen. l. 10. ſæpe dicitur δι' αἰνιγμῶν, per ænigmata; obſcure, apud Plat. Plut. Ariſtoph. Th. αἰνίττομαι, obſcure loquor.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, idem quod αἰνέω, ῶ, laudo: exponitur & admiror ab Heſych. Il. ο. 3. Item pro αἰνίσσομαι, pro quo & αἰνίζω, obſcure ſignifico; Euſt. & Suid.

Αἰνικτός, ῦ, ὁ, & αἰνικτήριος; idem quod αἰνιγματώδης, obſcurus. Unde αἰνικτηρίως, obſcure, ænigmatice. Suid. Soph. Æſchyl. Th. idem.

Αἰνίσσομαι, & (Attice) αἰνίττομαι, obſcure loquor, innuo, inſinuo; occulte ſignifico; ænigmate oſtendo, & quaſi involucro quodam verborum mentem expono; item, alludo ad aliquid; Plat. Plat. Uſurpetur & in paſſiva ſignif. apud Ariſtoph. ut χρησμὸς ᾐνιγμένος, oraculum obſcure editum, & τὰ δι' ᾐνιγμένα, quæ aptis ænigmatis ſignificata ſunt. Thema eſt αἶνος, ου, ὁ, apologus, oratio obſcura & figurata, (quæ & gryphus, & ænigma dicitur) præcipue quæ a brutis animantibus, aut plantis ad hominum admonitionem adducitur; teſte Euſtathio.

Αἰνοβακχεύων, graviter bacchans; horribili furore percitus; Lycoph. in Alex. ex αἰνός, ῦ, ὁ, gravis, horrendus; & βακχεύω, bacchor, furore rapior.

Αἰνοβίας, ου, ὁ, immani robore, & vi præditus, ſtrenuus; Epigr. ex αἰνός, gravis, horribilis, & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Αἰνόγαμος, ου, ὁ & ἡ, junctus, vel juncta infelici matrimonio; ex αἰνός, gravis, difficilis, infelix, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ.

Αἰνογένειος, terribiles malas habens; terribilis, ſævus, Callim. ex αἰνός, terribilis, & γένειον, ου, τὸ, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.

Αἰνοδότειρα, dirorum malorum datrix, Orph. in Argon. ex αἰνός, horribilis, & δότειρα, datrix, fœm. a δοτήρ, dator. Th. δίδωμι.

Αἰνόθεν, adv. a re gravi. Th. αἰνός.

Αἰνόθρυπτος, ὁ & ἡ, quem male decent delicæ, ſeu perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens, Theocr. ex αἰνός, gravis, & θρύπτομαι, deliciis frangor.

Αἰνόλεκτρος, ου, ὁ & ἡ, torum genialem, ſeu jugalem infelicem habens, idem quod αἰνόγαμος, Lycoph. in Alex. ex αἰνός, gravis, infelix, & λέκτρον, ου, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubare facio, unde λέγομαι, cubo, jaceo.

Αἰνόλεθρος, ου, ὁ, horrendum in modum perditus, vel grave exitium inferens. Orph. Argon. ex αἰνός, horrendus, & ὄλλυμι, fut. ὀλέσω, perdo; unde ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, perditor.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſævus, ac formidabilis leo: ex αἰνός, & λέων.

Αἰνόλυκος, gravis, malus, ſeu horrendus lupus. Epigr. eſt pro αἰνός λύκος.

Αἰνομανής, gravi furore percitus, ex αἰνός, gravis, & μανία, ἡ, furor. Them. μαίνομαι, inſanio.

Αἰνόμορος, ου, ὁ & ἡ, infortunatus: ab αἰνός, & μόρος.

Αἰνοπαθές, voc. ſing. ab αἰνοπαθής, έος, gravia patiens, mala perpeſſus, male affectus. ab αἰνός, & πάσχω.

Αἰνοπέλωρος, valde monſtroſus, immanis. Oppian. ex αἰνός, gravis, horrendus, & πέλωρος, idem quod Th. πέλωρ, ωρος, τὸ, monſtrum.

Αἰνοπλήξ, ῆγος, ὁ & ἡ, graviter percutiens, ab αἰνός, & πλήττω.

Αἶνος, ου, ὁ, apologus, oratio proverbialis. Item laus, ab αἰνέω. hinc αἰνίσσομαι, obſcure ſignifico: αἰνιγμός, ῦ, ὁ, & αἴνιγμα, ænigma: ab αἰνέω, laudo.

Αἰνός, ῦ, ὁ, gravis, horribilis: a δεινός, abjecto δ, & ε in α verſo. comp. αἰνότερος, ſuperl. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. αἰνότατε, voc. ſing.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas, δεινότης. ab αἰνός, gravis.

Αἰνοτόκεια, ας, Poet. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, quæ duriter peperit: ex αἰνός, & τίκτω.

Αἰνότοκος, ου, ὁ, infeliciter natus, ſeu genitus, male, ſeu graviter editus in lucem, Heſych. compoſitio eadem.

Αἰνοτύραννος, gravis tyrannus, ex αἰνός, & τύραννος.

Αἴνυμαι, capio: αἴνυτο, Jon pro ᾔνυτο, 3. ſing. imperf.

Αἰνωμοτί, injurate, citra jusjurandum; eſt adv. cum ω inſerto, ab ἀνώμοτος, injuratus, ex α priv. & ὀμνύω, ſeu ὄμνυμι, fut. ὀμόσω, juro.

Αἰνώ, ὁ, nomen urbis, ἄκλιτον.

Αἰνῶς, graviter, adv. vide in αἰνός.

Αἴξ, αἰγός, ἡ, cum gravi, eſt capra, (ſed αἶξ, Dorice cum penacuto, eſt procella, unde ἄικες,) & interdum dicitur ὁ αἴξ, caper: & αἴξ ἄγριος, apud Ariſtot. caper ſylveſtris: & αἴξ ἀγρία, Lat. caprea. Euſt. vult Attico more in maſc. gen. uſurpari. fieri ajunt a verbo ἀΐσσω, ut ſit primum ἄιξ, deinde per Synæreſin αἴξ, vel ab Hebr. עז hez. Hine αἴγειος, αἰγίς, αἰγοβόσκος, caprarius. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus.

Αἴξ, capra, ſignum cœleſte: vide Proclum.

Ἀΐξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

Αἰξίν, dat. pl. ab αἴξ.

Αἰξωνεύς, έως, ὁ, caprarum emptor, ὁ τὰς αἶγας ὠνούμενος, auctore Suid. ex αἴξ, capra, & ὠνέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, emo, mercor.

Ἀΐοισα. Dor. pro ἀΐουσα, audiens: ab ἀΐω, audio.

Αἰολάω, ſeu αἰολάομαι, vagor, erro, ut exp. Gal. apud Hippocr. Item αἰολέω, ῶ, idem quod αἰόλλω, variego: item verto, volvo: & exp. etiam πλανῶ, & in paſſ. αἰόλλομαι, varior, variegor: varius fio: ab αἰολέω autem αἰόλητο, apud Apollon. metaph. exp. curis agitatus erat, & turbatus: item αἰολίας, ὁ, piſcis eſt nomen: apud Athen. l. 1. & omnia a Th. αἰόλος, variegatus: & interdum varius, metaph. i. e. multiplex, implicitus, ambagioſus, Euſt. in Od. κ. ait Æolum viſum fuiſſe prudentem: a quo proverbialiter dicatur etiam Αἴολος, qui verſutus ſit.

Αἰοληΐς, ΐδος, ἡ, Poet. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. ſing. ab Αἰολίς, ίδος, ἡ, Æolia, nomen regionis: Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri. ab αἰόλος.

Αἰολίζω, expon. ποικίλλω, vario, variego: item, verſute ago; item ſermone Æolico utor. Th. idem.

Αἰολόβουλος, varius & verſutus in conſiliis ſuis: ex αἰόλος, ου, ὁ, varius, & βουλή, conſilium.

Αἰόλλονται, 3. pl. præſ. paſſ. ab αἰόλλω, vario, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος, hinc & αἰολλέω, Poet. pro αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, nom. prop. Regis ventorum.

Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, qui veloci tonitrua excitat, Jovis epith. ab αἰόλος, & βροντή.

Αἰολόδειρος, ου, ὁ, & ἡ, verſicolorem cervicem habens; ex αἰόλος, varius, & δειρή, ῆς, ἡ, cervix.

Αἰολόδερμος, ου, ὁ & ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam, ex αἰόλος, varius; & δέρμα, idem quod δέρας, ατος, τό, pellis, cutis, corium.

Αἰολόδωρος, varia donans, unde αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον, donum varium, conſtans ex multis rebus: ex αἰόλος, varius, & δῶρον, donum.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ & ἡ, vario thorace indutus: a θώραξ.

Αἰολόμητις, varius conſiliis, & αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, ſapiens, prudens: ab αἰόλος, & μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, qui mitram varie ornatam habet: a μίτρα.

Αἰολόμορφος, varias gerens formas, ex αἰόλος, ὁ, & μορφή, ἡ.

Αἰολόνωτος, ου, ὁ & ἡ, variegatum tergum habens; Oppian. ex αἰόλος, varius, & νῶτος, ου, ὁ, dorſum.

Αἰολόπωλος, α, ὁ, ἡ, varios, ſeu veloces equos habens: ab αἰόλος, & πῶλος.

Αἰόλος, ου, ὁ, varius, velox, ab ἀέλλω. inde αἰόλλω.

Αἰολόστομος, ου, ὁ, habens os varium; ambiguus, & obſcurus; perplexa loquens & intricata; ſic ab Æſchylo oracula vocantur, quippe quæ vario ſenſu exponi poſſunt, & ambigue dicta continent: ex αἰόλος, varius, & στόμα, ατος, τό, os.

Αἰολότροπος, ὁ & ἡ, variis præditus moribus; mores ſubinde mutans; ex αἰόλος, & τρόπος, ὁ. Item αἰολόφυλος, qui eſt varii generis; ex αἰόλος, ὁ, & φυλή, ἡ.

Αἰολόφωνος, varie ſonans, variam vocem, ſeu cantum habens; philomelæ epitheton. Oppian. ex αἰόλος, & φωνή.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας· a χαίτη.

Ἄϊον, Jon. pro ᾔιον, imperf. ab ἀΐω.

Αἰονάω, f. ήσω, aſpergo, perfundo; inde αἰόνησις, perfuſio.

Αἰόρπατα, vocabulum Scythicum, Græce ſonat, ἀνδροκτόνοι, viricidæ.

Αἰπεινήν, acc. ſing. f. g. ab αἰπεινός.

Αἰπεινή, ῆς, ἡ, alta; etiam ab αἰπεινός.

Αἰπεινός, ὁ, excelſus, in edito loco poſitus; idem quod αἰπύς, a quo venit; unde etiam αἰπήεις, ηεντος, ὁ, idem, altus.

Αἶπερ, Dor. pro ᾗπερ, ubi.

Αἰπόλιον, ου, τό, grex caprarum: ab αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, περὶ τὰς αἶγας πολῶν. hinc αἰπολέω, capras paſcere: αἰπολικόν, caprario dignum. Th. πολέω, & αἴξ.

Αἶπος, εος, τό, exp. altitudo, celſitas: idem quod ὕψος, apud Eurip. πρὸς αἶπος ἔρχεται, exp. in arduum tendit. nam αἶπος exp. & cacumen montis: item χείμαρρος, labor, Heſych. a Th. αἰπύς, excelſus.

Αἰπὸς, ἡ, όν, idem quod αἰπύς.

Αἰπύδμητος, alte extructus; ab αἰπύς, altus, & δομέω, idem quod Them. δέμω, extruo, ædifico.

Αἰπύκερως, ω, ὁ & ἡ, cornua alta gerens; Etym. ex αἰπύς, altus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰπυμήτης, cujus conſilia ſunt alta & ſublimia: item, grandiloquus, apud Æſych. ex αἰπύς, altus, & μῆτις, ιος, ἡ, conſilium.

Αἰπύνωτος, ὁ & ἡ, idem quod αἰπύς, altus, excelſus; item, excelſum tergum habens; ex αἰπύς, & νῶτος, ου, ὁ, dorſum.

Αἰπύς, ύος, f. αἰπεῖα, n. αἰπύ, altus, a, um: acc. αἰπύν. αἶπος, εος, τό, altitudo, locus excelſus, mons.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς, vel poſſeſſivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

Αἶρα, ας, ἡ, malleus, ſecuris, ab αἴρω, vel a ῥαίω, per metath. unde & ῥαιστήρ. ſignif. & ſemen frumentaceum, ex frumenti corruptione proveniens, quod Latini vocant lolium: denominatum etiam a ῥαίω, i. e. φθείρω, ut tradit Etym. Suidæ eſt frumenti corruptio, Heſych. vero αἶρας, exp. ἀγρίας βοτάνας, herbas agreſtes, ſeu ſylveſtres. Inde αἰρικός, & αἴρινος, ου, ὁ, loliaceus.

Αἴρας, tollens, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἵρεε, Jon. pro ᾕρεε, & hoc pro ᾕρει, capiebat, 3. ſing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθέωσι, a. 1. ſub. paſſ. Jon. pro αἱρεθῶσι, ab αἱρέομαι. ind. ᾑρέθην.

Αἱρέθη, captus eſt, a. 1. ind. paſſ. Jon. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι, αἱρεθείς, a. 1. part. αἱρεῖ, præſ. ind. act. αἱρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. ab αἱρέω.

Αἱρέο, tolle, præſ. imperat. Jon. pro αἱρῶ, ab αἱρέω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, electio, ſecta; inde αἱρετικός, ῦ, ὁ, hæreticus, q. ab αἱρέω.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſectæ ſum auctor, & αἱρεσιάρχης, vel αἱρεσίαρχος, hæreſis, ſeu ſectæ auctor, a quo ſcil. ſecta quæpiam, vel hæreſis initium cepit; ab αἵρεσις, & ἀρχή.

Αἱρεσιμάχος, hæreſis, i. e. ſectæ propugnator; qui pro ſecta, vel hæreſi pugnat; Philo de vita Moſ. lib. 2. ex αἱρε-

αἵρεσις, & μάχη, pugna.

Αἱρέσιμος, capi aptus; verbale ab αἱρέω, capio.

Αἱρεσιώτης, & form. αἱρεσιώτης, idem quod αἱρετικός, hæreticus. Pand.

Αἱρετὴς, ῦ, ὁ, elector, unde αἱρέτις, ἡ, electrix; Sapient. 8. item αἱρετός, ῦ, ὁ, eligendus præ aliis; q. d. eligibilis, optabilis. Ariſtot. Item, electus, delectus, creatus, ut αἱρετοὶ δικαςαί. Verbale ab αἱρέω, eligo.

Αἱρετέος, eligendus, verbale ab αἱρετός, qui capit, quod ab αἱρέω.

Αἱρετίω, ῶ, pro αἱρέομαι, ῦμαι, paſſ. ab αἱρέω.

Αἱρετίζω, deligo, optabile judico, complector: exp. & ſectæ hæreticorum adhæreo, Suid. ut & αἱρετίζομαι, eligo, potius duco, malo: unde αἱρετιςής, ῦ, ὁ, exp. qui ſectam aliquam ſuſcepit; item ſectator, qui partes alicujus ſequitur, Polyb. Item αἱρετικός, ῦ, ὁ, qui eligit, aut qui aptus eſt ad eligendum, & paſſive etiam, qui deligitur, ut αἱρετικὸν συνάλλαγμα, ſub conditione lectum, apud Eccleſ. Scriptores ſic dicitur, qui e recepta ſana doctrina aberrat, ut contempto Dei, & Eccleſiæ ipſius judicio, in ſententia permanest, & Eccleſiæ concordiam violet: ab αἵρεσις, quod exp. expugnatio, ut αἵρεσις πόλεως, apud Thuc. Item electio, optio, ut αἵρεσιν διδόναι, optionem dare: & dicitur etiam αἵρεσις ςρατηγῦ, electio, vel creatio Imperatoris. Item conditio, ut καλῇ αἱρέσει, bonis conditionibus, in Pand. Item idem eſt etiam quod γνώμη, animus, hoc eſt voluntas, & propoſitum, apud Polyb. ſed eap. & ſecta, dogma: nonnulli, quum de Philoſophis dicitur, exp. opinio de aliquo dogmate firmata, hæreſis, ut apud Gal. μεθοδικὴ αἵρεσις, & ἐμπειρικὴ αἵρεσις. item apud Eccleſ. Scriptores αἵρεσις, hæreſis, eſt dogma Orthodoxæ fidei non conſonum. Omnia a Them. αἱρέω, ἕομαι.

Αἱρετιςής, ῦ, ὁ, princeps ſectæ, ſeu auctor; vel partium fautor, Verbale ab αἱρετίζω.

Αἱρετιεῖ, habitabit, Gen. 30. 20.

Αἱρετίζω, aligo, f. ίσω. p. ικα. ab αἱρέω.

Αἱρετώτερον, optabilius, compar. ab αἱρετός. Th. αἱρέω.

Αἱρέω, capio, eligo. f. ήσω. p. ῄρηκα. f. 2. ἑλῶ. paſſ. præſ. αἱρέομαι. p. paſſ. ῄρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. ſub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. αἱρῇ, ceperit, 3. præſ. ſub. αἱρήκει, ceperat, pro ῃρήκει, Jon. αἱρήκασι, 3. pl. perf. act. αἱρηκόσαντο. f. 2. act. ἑλῶ, 2. a. αἱρημένος, 2. pl. αἱρῆσθαι, 3. pl. præſ. paſſ. αἱρούμενος, η, ον, præſ. part.

Αἱροτειχής, vel αἱροτείχης, ου, ὁ, murorum captor; ea αἱρέομαι, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Αἱρικός, ῦ, ὁ, & αἴρινος, ῦ, ὁ, a lolio confectus. Vide in Them. αἴρα.

Αἱρόπινον, τὸ, cribrum rarum, ſeu incerniculum; ſic dictum διὰ τὸ αἴρειν τὸν πίνον, inquit Ery. ab auferendo ſordes; ex αἴρω, tollo; & πῖνος, ῦ, ὁ, ſordes.

Ἄιρος, ῦ, ὁ, exp. cui perperam; vel inauſpicato nomen Iri inditum eſt, ut Od. σ. Ἶρος ἄιρος, ea α priv. & Ἶρος, ὁ.

Αἴρω, tollo, in dubio relinquo, porto, bajolo, f. αρῶ, p. ῆρκα. a. 1. ἦρα, a. pl. ἤρατε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, p. paſſ. ἤρθην, a. 1. ἄρθητι, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἰρώδης, εος, ὁ & ἡ, lolio plenus, ſeu permixtus lolio, loliaceus. Theoph. ab αἴρα, lolium.

Ἄϊς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto, Ἅιδης; item imbecillis, nam ἲς virtutem ſignificat, ἢ ἀεὶς, ὁ μὴ βλεπόμενος. Suid.

Αἷς, quibus, dat. pl. ab ἥ, quæ.

Αις, & αισι, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, & ſic in aliis.

Αἶσα, ης, ἡ, fatum, ſors, Parca: (inde αἴσιος, & αἴσιμος, q. ἀεὶ ὄσα, vel ἀεὶ ἴσα. vel a δαίω, divido. Item officium.

Αἴσακος, ramus lauri, vel myrti. Heſych. & Etym. eſt & avis cujuſdam nomen.

Αἰσάλων, ὁ, accipitris ſpecies.

Αἰσδόμαι, Dor. pro ἄσομαι, & hoc pro ᾄσομαι, f. m. verbi ᾄδω, cano.

Αἴσηπος, nomen fluvii.

Αἰσθάνομαι, ſentio, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην. ſub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται. αἴσθοιτο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἴσθησις, αἰσθητός, ſenſibilis: forſan ab ἀΐω.

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, ſenſio, ipſa ſentiendi actus; Ariſtot. Item, αἰσθητικός, ῦ, ὁ, ſentiandi vim habens, ſenſu præditus, ſenſibilis, & αἰσθητῶς, q. d. ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur: Plut. omnia ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus: αἰσθητήριον, ῦ, τὸ, ſentiendi inſtrumentum: metaph. facultas intelligendi: ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus, ut αἴσθησις ἀκουστική, & αἴσθησις ἀκοῆς, ſenſus audiendi, exp. & ſenſio, ſeu ipſa actio, vel paſſio ſentiendi, ut αἴσθησιν λαμβάνειν, exp. ſenſu affici alicujus rei, vel rem aliquam ſentire, & dicitur ἀναφθέγγεσθαι τὴν αἴσθησίν τινος, qui non ſentit hoc, vel illud: item αἴσθησιν reddiderunt etiam quidam cognitionem, notitiam, intelligentiam, judicium.

Αἰσθητός, ῦ, ὁ, exp. ſenſilis, ſenſibilis, ſub ſenſum cadens, qui ſenſu percipi poteſt: ut αἰσθητὸς ἀκοῇ, cadens ſub ſenſum aurium: unde neut. plur. αἰσθητά. Cicero interp. ſenſus moventia; αἰσθητά, & νοητά, opponi ſolent: atque inde adv. Αἰσθητῶς, vide in αἴσθημα.

Ἀΐσθω, pro ἀΐω, audio: item pro ἀποπνέω, exſpiro.

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium, μαντεία: item, καθῆκον, officium, quod decet, Suid. ab αἶσα, Etym.

Αἴσιμος, ῦ, ὁ, fatalis: ab αἶσα.

Αἰσιμόω, f. ώσω. p. ωκα, inſumo, impendo.

Αἴσιος, ῦ, ἡ, ὁ, fauſtus: ab αἶσα.

Αἰσιόω, ῶ, fut. ώσω, & αἰσιόομαι, ῦμαι, auſpicatum, ſive fauſtum reddo, auſpicium accipio, boni ominis gratia aliquid ago, &c. inde etiam αἰσίως, fauſte, auſpicate: item decenter, καλῶς, δεξιῶς: Euripid. utrumque ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ῦ, ὁ, filius Æſonis.

Αἰσσωσι, careat, f. 2. m. ab αἴδω, pro ἀΐδω.

Ἄισος, idem quod ἄνισος, inæqualis, impar, &c. ea α privativa & ἴσος, æqualis.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἀΐσσω.

Ἀΐσσω, f. ξω. p. χα, ruo, proſilio, cum impetu feror; hinc ἀΐχδην, adv. impetuoſe. ἀΐξαντα, a. 1. part. f. g. ἠΐχθην, a. 1. ind. paſſ.

Αἴσσω, dicitur etiam pro ἀΐσσω, irruo: unde αἴξω, irruam, & ἦξα, irrui, & μάταν ἦξα, eap. fruſtra laboravi, apud Europ.

Αἰςὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; vel incenſor, qui incendit. Oppian. ab αἴθω, uro, iacendo, unde paſſ. αἴθομαι, uror, ardeo.

Ἄϊςος, ο, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus: ex α, & ἴσημι. hinc ἀϊςόω, deleo: ἀϊςώθησαν, a. 1. ind. paſſ. evanuerunt.

Ἀϊςόω, ῶ, f. ώσω, exp. memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec ſciri quippiam, nec cognoſci queat: deleo, extinguo, i. e. ἀφανίζω, ab ἄϊςος, ὁ.

Αἴςωρ, ορος, imperitus, inſcius; ἄπειρος, ἀμαθής, ex α priv. & ἴςωρ, ορος, ὁ & ἡ, ſciens, peritus.

Αἰσυήτης, ηρος, ὁ, adoleſcens, valde robuſtus: ex α epitat. & σύω, ruo. Alii pro decens, moderatus, ab αἶσα, officium; alii ab ἀΐσσω derivari malunt.

Αἰσυήτης, idem quod αἰσυητήρ.

Αἰσχυλόεργος, qui nefaria & flagitioſa perpetrat opera; ex ἔργον, opus, & ſeq.

Αἴσυλος, ε, ὁ, iniquus, nefarius: ab ἄτη, unde & αἴσυλος· hoc per epenthesin τὸ η, illud τὸ ι.

Αἰσυμνάω, ῶ, regno, impero, Eurip. Inde αἰσυμνητεία, ας, ἡ, Regia poteſtas; & αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, Regina; a ſequente

Αἰσυμνήτης, ε, ὁ, vel αἰσυμνητήρ, ῆρος, certaminis præſes & curator; παρὰ τὸ αἴσιμος νέμειν, vel αἴσιμα ὑπονοεῖν. A סמנים magnates quidam αἰσυμνήτας dictos volunt.

Αἴσχεσι, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχέω, ῶ, fut. ήσω, dedecoro, infamo: unde αἴσχεσις, dedecoratio, dedecus; &c. utrumque ab αἶσχος, εος, τὸ, probrum.

Αἰσχημοσύνη, idem ac Th. αἶσχος, εος, τὸ, infamia, ignominia, Ezech. 16.

Αἰσχίνης, ε, ὁ, Æſchines, orator Græcus.

Αἴσχιςος, turpiſſimus, vide αἰσχρός, turpis, a quo derivatur. ponitur etiam adverbialiter, αἴσχιςα, turpiſſime, fœdiſſime.

Αἰσχίων, ονος, ὁ & ἡ, turpior. Vide αἰσχρός.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, probrum: ab α, & ἴσχω· nemo enim αἶσχος habere velit. Hinc αἰσχρός, αἰσχύνη, αἰσχύνω, αἰσχυνω, ἀναισχυντέω.

Αἰσχήμων, ονος, ὁ & ἡ, turpis. Epigr. ab αἰσχρός.

Αἰσχροεπέω, ῶ, turpia loquor; ex αἰσχρός, & ἔπος, verbum.

Αἰσχροεπής, έος, ὁ & ἡ, turpia loquens.

Αἰσχροκέρδεια, turpis lucri comparatio, dicitur & αἰσχροκερδία, ſordidi quæſtus aviditas; unde αἰσχροκερδέω, turpiter lucrum facio, a ſequente

Αἰσχροκερδής, έος, ὁ, ἡ, deditus turpi lucro. αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρός, & κέρδος.

Αἰσχρολογέω, turpiter loquor; a ſequenta

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium; ab αἰσχρολόγος, ο, ὁ, turpiloquus: ea αἰσχρός, & λόγος.

Αἰσχροποιός, turpia perpetrans, fœdus; unde αἰσχροποιΐα, ἡ, turpe & flagitioſum facinus; & αἰσχροποιέω, ago, vel facio turpia. Omnia ex αἰσχρός, & ποιέω.

Αἰσχρορρήμων, turpiloquus, obſcœna loquens, Poll. Unde

Αἰσχρορρημοσύνη, turpiloquentia: ex αἰσχρός, & ῥῆμα, τὸ.

Αἰσχρός, ά, ὸν, turpis, e: dat. pl. Jon. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. ſuperl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιςος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, obſcœnitas: αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, verborum obſcœnitas: ab αἶσχος.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus.

Αἰσχρουργός, turpiter agens.

Αἰσχρουργέω, fœde, vel turpiter ago; omnia ex αἰσχρός, & ἔργον.

Αἰσχρῶς, fœde, turpiter; adverbium, ab αἰσχρός, turpis.

Αἰσχύνεο, præt. imperat. paſſ. Jon. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Jon. & Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντέον, verecundandum eſt. αἰσχυντήλα, τὰ, quæ parant verecundiam.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, & αἰσχυντία, ἡ, verecundia, pudor. Omnis ab αἰσχύνω, pudefacio.

Αἰσχυντηλός, verecundus: ab αἰσχύνη.

Αἰσχυντηρός, verecundus, pudendus; unde compar. αἰσχυντηρότερος, verecundior. Plat. ab αἰσχυντός, vel αἰσχύνω.

Αἰσχυντός, ῦ, ὁ, pudendus, ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, pudefacio, contemno, f. υνῶ. p. ᾔσχυγκα, p. paſſ. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην, f. 1. αἰσχυνθήσομαι· ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ῦ, ὁ, Æſopus fabulator: hinc Αἰσώπειος, Æſopicus.

Ἀΐτας, α, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, vel ἤ, ſive, vel.

Αἴτεε, præſ. imperat. 2. ſing. ab αἰτέω, αἰτέω τινα, rogare aliquem.

Αἰτέω, Dor. & Æol. pro αἰτῶ. hoc vero Att. pro αἰτεῖν, pete. Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

Αἰτέω, ῶ, peto, poſtulo, f. ήσω. p. ᾔτηκα, a. 1. ᾔτησα. imperf. paſſ. ᾐτούμην, ᾐτῶ, ῦς, ᾶ, ῦτο, ῶντο: p. paſſ. ᾔτημαι. hinc αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, petitio: f. 2. paſſ. αἰτηθήσομαι. Ab α epitatico, & τίω, quæro.

Αἴτημα, ατος, τὸ, & αἴτησις, εως, ἡ, poſtulatio, poſtulatum.

Αἴτης, ῦ, ὁ, mendicus, i. e. ἐπαίτης. O-mn.

maia a Th. αἰτέω, ῶ, f. ήσω.

Αἴτης, ου, ὁ, ponitur inter Themata.

Αἴτημι, pro αἰτέω, apud Euſt. ex Pind.

Αἰτῇς, 2. ſing. ſub. act. αἰτήσητε, a. a. ſub. a. pl. ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ου, qui amatur libidinoſe; ab ἄω, ὁ εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τοῦ ἐραστοῦ.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

Αἰτητής, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator. Suid.

Αἰτητός, οῦ, ὁ, petendus, qui peti debet, vel poteſt; & αἰτητικός, οῦ, ὁ, petax, i. e. propenſus ad petendum; flagitator, & procax, apud Ariſtot. omnia ab αἰτέω, peto.

Αἰτία, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, cauſa, ratio, culpa, crimen. Hinc αἴτιος, qui eſt in cauſa: ἀναίτιος, cauſam non habens: quidam ab αἴτω ducunt.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, culpa, crimen, Luc. c. 23. Act. Apoſt. & quod αἰτία, καὶ ἔγκλημα, criminatio, accuſatio; a ſequente

Αἰτιάζω, f. άσω, peto; αἰτιάζομαι, expoſtulo. Xenoph. Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſa dicenda eſt Theophr.

Αἰτιάομαι, ῶμαι, cauſam attribuo, acceptum fero, fut. άσομαι, præſ. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ᾐτίαμαι. Exp. & accuſo, culpo, criminor; ab αἴτιος, ὁ. Item αἰτιατός, vide in αἰτιάζω. Exp. & culpæ affinis, culpandus, accuſandus, qui culpari debet ob rem aliquam, utpote ejus auctor. Il. γ. ab Euſt. exp. ſons, vel reus, & ſupplicio dignus: & ſic eſt a Th. αἰτία, ἡ. culpa, cauſa.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela contra aliquem, litis principium; ab αἰτιάομαι.

Αἰτιατόν, cauſatum; a cauſa, vel ab auctore ortum; Th. αἰτία. quod etiam in maſc. uſurpatur; αἰτιατός, cauſatus; ex alio tanquam a cauſa procedens.

Αἰτιατικός, ου, ὁ, criminatorius.

Αἰτίζω, f. ίσω, idem quod αἰτέω, peto, mendico. Hom. Od. ρ. & τ. & ponitur pro αἰτέω.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. Th. λόγος.

Αἰτιολογέω, & αἰτιολογέομαι, cauſor, cauſificor, cauſas ago; cauſam reddo.

Αἰτιολογικός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, rationalis.

Αἰτιολόγος, qui ſequitur rationem, & utitur probationibus; vel qui rationem reddit; ex αἰτία, & λόγος, ratio.

Αἴτιον, ου, τὸ, ſubſtant. cauſa, ratio; item, culpa, accuſatio; idem quod Th. αἰτία.

Αἴτιος, ου, ὁ, fœm. αἰτία, neut. αἴτιον, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt; cauſa rei alicujus; auctor. Ariſtoph. in Plut. unde compar. αἰτιώτερος, qui magis eſt cauſa, vel in cauſa, & ſuperl. αἰτιώτατος, qui maxime eſt in cauſa, præcipuus auctor.

Αἰτιόῳντο, pro αἰτιῷντο, culparent, præſ. opt. paſſ. 3. pl. vel Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. paſſ. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ, ἡ, cauſalis: αἰτιῶδες, n. g.

Αἴτνα, ας, ἡ, Dor. pro Αἴτνη. ὄρος Σικελικὸν πυρῶδες· παρὰ τὸ αἴθω.

Αἶτος, Dor. pro τέμενος, manſio.

Αἰτωλός, οῦ, ὁ, Ætolus: Αἰτωλοί, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. pl. hinc Αἰτώλιος, ου, ὁ, Ætolus, patronym.

Αἰτωλός, ου, ὁ, tecto ſcommate, ponitur pro αἰτης, i. e. ἐπαίτης, a Th. αἰτέω, ut Euſt. annotat. Od. ξ. alioqui nomen eſt proprium.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. ab αἰτέω.

Αἰφνῆς, adv. ſubito, repente. ex ἄφνω. per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopen τοῦ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδιον, adverb. ſubito; pro αἰφνιδίως, nominaliter tamen etiam uſurpatur; τὸ αἰφνίδιον, quod repentinum eſt. Thuc. Plut. in Numa.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ, repentinus: hinc αἰφνιδίως, adv. repente: ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, adigi, a. 1. inf. paſſ. ab αἴσσω.

Αἰχθήτην, a. 1. paſſ. indic. a verbo αἴσσομαι, ſeu αἴττομαι, ex quo ſaſio αἰχθῆναι, pro ἀϊχθῆναι, & αἰχθήτην, pro ἠϊχθήτην, ἤχθην.

Αἰχμάζω, pugno, ſub σ: ab αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, vide in αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτικός, mancipiarius, ſervilis: ab eod. αἰχμάλωτος.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, captivus: & αἰχμαλωτίς, ίδος, ἡ, captiva; q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτός, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas: αἰχμαλωτεύω, captivum duco, f. εύσω. p. ᾐχμαλώτευκα. Αἰχμαλωτίζω, captivum abduco, f. ίσω. p. ικα. p. paſſ. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματᾶς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητής. & αἰχμήταο, gen. Dor. Bœot. & Æol. pro αἰχμητοῦ.

Αἰχμή, ῆς, ἡ, cuſpis: αἰχμῇσι, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. ab ἀίσσω, vel παρὰ τὸ αἷμα χέειν.

Αἰχμητά, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητής, οῦ, ὁ, bellator. acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.

Αἰχμῆτις, bellatrix, haſtæ perita. Th. idem.

Αἰχμίον, haſtile, telum, haſta; τὸ δόρυ. Heſych. Th. idem.

Αἰχμόλωτος, pro αἰχμάλωτος, Methodius: legitur & Αἰχμόδετος apud Heſych. & deducunt ex αἰχμή, & δέω, quia captivi vinciri ſolent.

Αἰχμοφόρος, ὁ, idem ac δορυφόρος, miles haſtatus; ex αἰχμή, & φέρω.

Αἶψα, & αἶψ, adv. ſtatim, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, epitheton Boreæ: ex αἰψηρός, pro λαιψηρός, velox, quod ab αἶψα & κέλευθος.

Αἰψηρός, pro quo etiam dicitur λαιψηρός, οῦ, ὁ, celer, citus, velox, a Th. αἶψα, cito, continuo.

Ἀΐω, Poeticum eſt, & ponitur inter Themata, audio: quaſi ab ἀίω, ſono. unde ἀΐων, part. præſ. ſed exp. & ἀποπνέω, exſpiro, in qua ſignif. derivatur ab ἄω.

Αἰών, ῶνος, ὁ, ævum, mundus, ſeculum: q. ἀεὶ ὤν. Item in f. g. ἡ αἰών, vita. Hinc αἰώνιος, ου, ὁ, ἡ, æternus: αἰωνίζω, æternum reddo: δυσαίων, ωνος, ὁ, ἡ, cui ærumnoſa eſt vita. εὐαίων, qui beatam vitam degit.

Ἀΐων, όνος, ὁ, Dor. pro ἠιών, litus: q. ν. p. m. ἰών, verbi εἶμι, eo.

Αἰώρα, exp. ἡ κρεμάθρα, h. e. vas penſile, apud Plat. in Phædone: item geſtatio, vel penſilis exercitamenti genus, ut ſunt lecti penſiles, quibus ægroti utuntur, Plut. oſcillum: item ἀγχόνη, i. e. ſuſpendium vel ipſa funis, quo quis ad ſuſpendium utitur: item exp. ὕψωσις, ἔπαρσις, i. e. elatio, exaltatio, Suid. & Euſt. eſt a Th. αἰωρέω, ῶ, in ſublime attollo, elevo, eveho, effero, ſubveho: item ſuſpendo. Grammatici autem tradunt, αἰωρῶ fieri ab αἴρω, interjecto ω.

Αἰώρη, ης, ἡ, exaltatio, oſcillum: ab αἴρω, per pleonaſmum τοῦ ω.

Αἰωρέω, Ion. ήσω. p. ηκα. ſurſum tollo.

Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio: item ſuſpenſio, in Auct. Epigramm. item additur & excelſum opus; Antipater in Epigr. & Dion. Sic etiam αἰώρησις, εως, ἡ, idem, vectio: ſuſpenſio, exaltatio, geſtatio: utrumque ab αἰωρέω, in paſſ. αἰωρέομαι, οῦμαι, ſurſum, vel in ſublime attollor, avehor; ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus novis immineo, Plut. inde etiam αἰώριος, ου, ὁ, ſublimis.

A K.

Ἀκᾶ, adv. Poet. & Dor. pro ἀκῆ, vel ἀκλεῖ, tacite, quiete.

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ου, ὁ, Academus, nom. propr. Hinc Ἀκαδήμεια, ſeu Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.

Ἀκαδημαϊκός, Academicus; dicitur etiam Ἀκαδημιακός. unde φιλόσοφοι Ἀκαδημαϊκοί, Academici Philoſophi nominabantur, qui ſeſe exercebant in Academia, (i. e. in loco illo publico Athenis ab Academo quodam conſecrato; qui locus conſitus erat arboribus multis pulcherrimis, & monumentis fortium virorum ornatus; ibidemque erat gymnaſium, in quo ſeſe Philoſophi imprimis exercebant, ut & in Lyceo) docendo ſcil. & diſputando. Athen. l. 11. & Luc. in piſcatore. Quidam deducunt nomen Ἀκαδημία ab ἄκος, remedium, & δῆμος, populus, quod inſcitiæ ſuæ remedium populus inde petat.

Ἀκάζω, acuo, f. άσω. perf. paſſ. ἤκασμαι. ab ἀκή.

Ἀκαής, έος, ὁ καὶ ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus; ex α priv. & καίω, f. καύσω, uro, incendo.

Ἀκαθαίρετος, inexpugnabilis, qui everti non poteſt, ἀκατάβλητος, Suid. ex α priv. & καθαιρέω, ῶ, everto, diruo. Th. αἱρέω, capio: item evacuo.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immunditias, impuritas: ἀκάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, impurus: ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρτότης, ητος, impuritas: ex α, & καθαίρω.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui non poteſt contineri: ex α, & κατέχω.

Ἀκαθηκοῦσα διαθήκη, inofficioſum teſtamentum; in Pand. Eſt decompoſitum a καθήκω. vide.

Ἀκαθιστάω, turbor, confundor, ſtare nequeo. eſt decompoſitum a καθιστάνω, vel καθιστάω, conſtituo.

Ἀκαθοσίωτον, profanum, injuſtum; ἄνομον; ex α priv. & καθοσιόω, ſanctum reddo; quod vide.

Ἄκαινα, ἡ, ſtimulus. ab ἀκή.

Ἀκαινίς, Jonice dicitur pro ἄκαινα, ἡ, item pro ἄκανθα, teſte Heſychio, & ejuſdem originis: nimirum παρὰ τὴν ἀκήν. Item virga paſtoralis aculeo præfixa ſic dicitur.

Ἄκαιρα, Intempeſtive, adv. ab ἄκαιρος, ου, quod ex α & καιρός.

Ἀκαιρέομαι, opportunitate temporis deſtituor. imperf. ἠκαιρεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο, f. ήσομαι, p. paſſ. ἠκαίρημαι. ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus. Demoſth. Ol. 1. Ἀκαιρία, & καιρός opponuntur; item immodicitas in ſermone. Iſocr. ab ἄκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; item immodicus; unde etiam ἀκαίρως, intempeſtive, immodice, ex α priv. & καιρός.

Ἀκαιροβόας, ου, ὁ, loquax, blatero; λάλος, proprie intempeſtive clamans; ex ἀκαίρως, & βόης, ὁ, clamoſus; a βοάω boo, clamo; inde βοή, ἡ, clamor.

Ἀκαιρολογία, intempeſtiva ſermocinatio; ex ἄκαιρος, intempeſtivus, & λογία, vel λόγος, ſermo.

Ἀκακαλίς, ίδος, ἡ, ſemen fruticis, ex Ægypto.

Ἀκακέμφατος, mala fama liberatus, qui mala audire deſiit. Heſych. eſt decomp. ex α priv. & κακέμφατος, (in decomp. μ inſeritur ob euphoniam) inglorius, ignobilis; idem ac κακόφημος, quod vide.

Ἀκάκητα, voc. pro ἀκακήτης, ου, ὁ, nihil mali faciens, vel nullo malo dignus; ab α & κακός.

Ἀκακία, ἡ, innocentia, ſimplicitas, ἀγαθωσύνη, mens abhorrens a malitia. Dem. & Plut. Unde ἀκάκως, pure, ſimpliciter, aperte, ſine fraude; & ἀκάκωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non affectus malo, ſeu malis; non vexatus; item ἀκάκας, idem ac ἀκακήτης, non nocens, nullo malo dignus. omnia ex α priv. & κακός, malus, vel κακία, malitia.

Ἄκακος, ου, ὁ, ἡ, innocens. Th. κακός.

Ἀκακούργητος, a malo intactus, eſt decomp. ex α priv. & κακούργητος, quod vide.

Ἀκαλανθίς, ίδος, ἡ, dicitur carduelis avis: quæ & ἀκανθυλλίς vocatur. Heſych. & Suid. Item exp. & celer canis apud eoſdem παρὰ τὸ ἀκάλλειν, quod cauda blandiatur notis.

Ἀκαλαῤῥείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ,

ου, ὁ, quiete fluens; ab ἀκαλὸς, & ῥέω.

Ἀκαλήφη, ης, ἡ, urtica; παρὰ τὸ μὴ ἔχειν χαλὴν ἁφήν. Chald. חרה.

Ἀκαλλής, έος, ὁ & ἡ, invenuſtus. Th. καλός.

Ἀκαλλιέρητος, α, ὁ & ἡ, execrabilis, non litatus. Eſchyl. eſt decomp. ex α priv. & καλλιερέω, ῶ, proſpera, ſeu ſecunda ſacra facio; quod vide.

Ἀκαλλώπιστος, ὁ & ἡ, non comptus nec ornatus; curam pulchritudinis negligens: eſt decomp. ex α priv. & καλλωπιστής, cultus & ornatus nimium ſtudioſus; a καλλωπὸς, pulcher.

Ἀκαλός, ἡ, όν, quietus; ab ἀκὴ, quieta.

Ἀκάλυπτος, α, ὁ & ἡ, retectus, apertus, non tectus; Luc. ἀκάλυπτος κεφαλή, apertum caput; ex α priv. & καλυπτὸς, tectus. vide.

Ἀκαλῶς, quiete, leniter, ſine ſtrepitu, adverb. ab ἀκαλὸς, quietus.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, indefeſſus: ex α & κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, infatigabilis haſta: quod ab ἀκάμας, & λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, α, ὁ, infatigabilis pugnator: ab ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, qui pedes habet indefeſſos: ex πῦς, & ἀκάμας.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, & ἄκαμος, α, ὁ, idem ac ἀκάματος, ου, ὁ & ἡ, labore carens; i. e. laborem non ſentiens, infatigabilis, indeſeſſus: item ἀκάματος, qui non laboravit, apud Nonn. Unde etiam adv. ἀκαμάτως, infatigabiliter, indefeſſe, Suid. Sed dicitur

Ἀκάματα, adverbialiter, a Sophocle, ex α priv. & κάματος, ὁ; a Th. κάμνω, f. καμῶ.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτοιο, dat. pl. Jon. f. g. ἀκαματοιο, gen. ſing Jon. ab ἀκάματος, ου, ὁ, ἡ, indefeſſus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαμαντολόγχης. e Pindaro dicitur potius, quam ἀκαμαντολόγχης: ſic & ἀκαμαντομάχης, Pind. pugna indefeſſus, potius quam ἀκαμαντομάχης: utrumque ex ἀκάματος, ſive ex α priv. & κάματος, comp. cum λόγχη, ἡ, & μάχη, ἡ.

Ἀκαμαντοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello, epithetum Ajacis, apud Pind. ex ἀκάματος, indefatigabilis & χάρμη, lætitia, (e χαίρω, lætor) item animus ad pugnam promptus; & ipſa pugna, apud Hom. Il. ι & ρ.

Ἀκαμμύστι, non connivens: eſt decomp. ex α priv. & καμμύω, per Syncopen, pro καταμύω, idem ac Th. μύω, conniveo.

Ἄκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἀκαμπής, έος, ὁ, ἡ, inflexibilis, infrangibilis: ex α, & κάμπτω.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. Thema idem.

Ἄκανθα, ης, ἡ, ſpina; forſan ab ἀκὴ, & ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, ſpineus, a, um. ἀκανθίς, ίδος, ἡ, carduelis: ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, ſpinoſus; ἀκανθόω, ſpinoſum reddo.

Ἀκανθεών, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum, Euſt.

Ἀκανθήεις, εντος, ὁ, ſpinoſus, ſpinis abundans: item ἀκανθίας, α, ὁ, dicitur cicadæ ſpecies: cujus Epith. Suid. ait eſſe ex eo, quod inter ſpinas canat: atque ſic dicitur etiam ſpina piſcis, apud Ariſtot.

Ἀκανθική, appellatur & lacryma helxines herbæ.

Ἀκανθικός, κή, κόν, idem ac ἀκάνθινος, ου, ὁ & ἡ, ſpineus: ex ſpinis factus, ſeu contextus: ut ἀκάνθινος στέφανος, apud Euang. & ἀκάνθινα ξύλα, apud Dioſc.

Ἀκάνθιον, ſeu ἀκανθίσκιον, dimin. q. d. ſpinula; ſed eſt & herba ſimilis albæ ſpinæ, apud Dioſc. omnia a Th. ἄκανθα, ἡ, ſpina, vepris, ſentis, aculeus; & metaph. dicitur & de aculeis quorundam animalium, ut hiſtricis, echini, piſcium, &c. Apud Athen. & Plut. & eſt etiam ipſa ſpina dorſi; denique in plur. ἄκανθαι, dictæ ſunt per metaph. ut Lat. ſpinæ, difficultates, moleſtiæ, ſive ſalebræ, ſcrupuli: apud Athen. dicta autem eſt ἄκανθα, παρὰ τὴν ἀκὴν, quia ſpinæ ſunt acutæ, ſeu acuminatæ.

Ἀκανθίζω, ſpinoſum reddo; & ponitur & ſpinoſus ſum, ſpinis horreo, ab ἄκανθα, ἡ, ſpina.

Ἀκανθίς, frutex eſt, qui, ut ait Dioſc. ſpinæ albæ ſimilis eſſe creditur: & dicitur Arabica ſpina, ſeu Ægyptia: & eſt etiam avis nomen, apud Ariſtot. quam alii luſciniam eſſe volunt: alii, carduelem: dicta a ſpinis, quibus paſcitur; eadem dicitur & ἀκανθυλλίς, teſte Schol. Theocr. a Th. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, q. d. ſpinigradus: in fœm. ἀκανθοβάτις, idem; ex ἄκανθα, ſpina, & βατέω, vado. Th. βαίνω, gradior.

Ἀκανθόβολος, jaciens, vel emittens ſpinas; Nicand. ex ἄκανθα, & βολέω, jacio. vel βολὴ, jactus. Th. βάλλω, jacio.

Ἀκανθολόγος, ſpinas colligens, vel ſpinarum collector; ex ἄκανθα, & λέγω, colligo.

Ἀκανθόνωτος, Heſychio echinus eſt; dorſum enim ejus ſpinis horret; νῶτος dorſum eſt. Sic ex ἄκανθα, ſpina, hæc varia ſequentia componuntur; ἀκανθοπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, a ſpina vel ſtimulo ictus, πλὴξ, eſt (quaſi percuſſor) ſtimulus boves pungens, a Themate πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, percutio. ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ & ἡ, ſpinis coronatus, vel cinctus; Ariſtot. στέφος, εος, τὸ, eſt corona, a Th. στέφω, corono. ἀκανθοφάγος, ſpinas comedens, ſpinis victitans, unde ἀκανθοφαγέω, ſpinis veſcor. Th. φάγω, edo. ἀκανθοφόρος, ſpinas gero; unde ἀκανθοφόρος, ſpiniger, ſpinas gerens, ſeu ferens. Th. φέρω, fero. ἀκανθοφυέω, ſpinas produco. Th. φύω, gigno, produco. ἀκανθόφυλλος, ſpinoſis folia habens. Th. φύλλον, ου, τὸ, folium. Denique ἀκανθόχοιρος, q. d. porcus ſpinis horrens, echinus terreſtris, Suid. Th. χοῖρος, ου, ὁ, porcus, ſus.

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus arbor, de qua Theocr. l. 3. Hiſt. Pl. c. 4. ſic dicta eſt, quia ſpinis eſt plena. ſunt, qui fruticem alii, ſpinoſam eſſe herbam tradunt: item echinus, ſeu erinaceus, vel, ut alii, erinacei genus; habet enim erinaceus aculeatum totum fere corpus; idem dicitur & ἀκανθίων, ωνος, ὁ, Gal. Itidem a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum, ſeu aculeatum reddo; & in paſſ. ἀκανθόομαι, ſpinoſus, ſeu aculeatus ſum, vel ſic: ſpinis, ſeu aculeis horreo, Theophr. a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθυλλίς, ίδος, ἡ, ſpinus avis: vide in ἀκανθίς.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ & ἡ, ſpinoſus, ſpinis abundans, vel ſpinas habens: item dumoſus, ſenticoſus; ut apud Herodot lib. 1. ἐν γάρ τις χῶρος τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης. Item aculeatus, aculeis horrens; item metaph. difficultatibus & moleſtiis plenus; ut βίος ἀκανθώδης, a The. ἄκανθα, ἡ. Unde

Ἀκανθών, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum: item ἀκανθών, aſinus, apud Joſephum; quo auctore, Appion Grammaticus calumniabatur Judæos, dicebatque eos colere τὴν ἀκανθῶνος κεφαλὴν, aſini caput; hinc ſumpto argumento, atque ex tam inſigni mendacio & calumnia, Chriſtum Salvatorem noſtrum hoſtes religionis noſtræ deteſtando titulo ὀνόγχλον cognominarunt; itidem ab eod. Them. ἄκανθα.

Ἀκανίζω, acanum imitor; acani ſeu acanthæ (i. e. ſpinæ) ſpeciem gero. Theophr. Hiſt. Plant. ἀκανίζει, acani ſpeciem gerit; ab ἄκανος, ο, ὁ & ἡ, idem ac ἄκανθα. & ἄκανθα, ſpina.

Ἀκανικός, acanicus, qui acanus eſt, vel qualis eſt acani. Unde ἀκανικαὶ ἄκανθαι, dicuntur ſpinæ acanicæ, Theophr. Hiſt. Pl. 4. 7. i. e. quæ acanum ferunt, ut Sonchus: ab ἄκανος, ὁ, herba quædam, ſeu frutex ſpinoſus, & aculeatus. Item ἀκάνιον, ſpinula, Heſyc. diminut. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ & ἡ, non canonicus: ut ἀκανόνιστα βιβλία, libri non canonici; ut e contra κανονικὰ βιβλία, ſunt canonici libri, h. e. ſacri, novi & antiqui Teſtamenti: comp. ex α priv. & κανών, όνος, unde κανονίζομαι.

Ἄκανος, acanus, vide in ἀκανίζω. ſpinæ genus eſt.

Ἀκανώδης, q. d. acanaceus; ſpeciem acani gerens; ſeu qui ex acani genere eſt; ut quum dicitur planta aliqua eſſe ἀκανώδης. eſt ab ἄκανος, ὁ, idem ac ἄκανος, & ἄκανθα, ejuſdemque originis. Heſych. Euripidem ita nominare ait ſpinas, quibus dorſum piſcis horret; addit tamen eſſe etiam κακτάρα εἶδος, ſed ſic dicitur etiam illud, quod veluti malum exubcrat in carduorum genere, Theoph. Hiſt. Pl. 6. 4.

Ἀκάπηλος, α, ὁ & ἡ, caupone, ſeu cauponibus carens: item ſimplex, non aſtutus; vel cauponum fraudibus carens; Strab. Item, eodem ſenſu, dicitur ἀκαπήλευτος, α, ὁ & ἡ, qui non cauponatur; ut ἀκαπήλευτος γνώμη, integer atque ſincerus, animus. Cyrill. ἄδολος, καθαρός: ex α priv. & κάπηλος, α, ὁ, inſtitor: item caupo. Vide.

Ἄκαπνος, α, ὁ καὶ ἡ, ſine fumo. Th. καπνός.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ, vecors, excors, carens corde; ex α priv. & καρδία, cor.

Ἀκαρεί, ἀκαρεῖον, & ἀκαρῆ, puncto temporis; momento; ἐν ἀτόμῳ; quaſi in inſecabili inſtanti; ab ἀκαρὴς, q. d. inſecabilis; qui ſcindi non poteſt; ut ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, momento temporis. apud Ariſtoph. (ex α priv. & κείρω, f. κερῶ, tondeo; item ſcindo) dicitur etiam ἀκαρῆ, adverbialiter; momento. ſtatim.

Ἀκαρής, έος, ὁ & ἡ, ες, τὸ, exiguus, a, um. Th. κείρω, ἀκαρῆαιος, α, idem.

Ἄκαρι, dicitur animalculum omnium minutiſſimum, ſolens innaſci ceræ, & caſeo inveteratis, & cuti humanæ, maximos ei ingenerans pruritus. Ariſtot. Hiſt. an. l. 5. c. 32. ex α priv. & κείρω, ſive ab ἀκαρής.

Ἀκαρικαῖος, & ἀκαρής, quaſi ita exiguus, ut caput, & principium reperiri non poſſit; minimus, pauxillus; vel pauxillulus: item brevis, momentaneus. unde τὸ ἀκαρὲς, teſte Poll. dicitur exiguum, quod ob exiguitatem non poſſumus κείρειν, metaph. ſumpta e crinibus ita exiguis, & quaſi curtis, ut tonderi nequeant. Comp. ex α priv. & κάρα, ſeu κάρη, τὸ. Vide etiam ἀκαρεί.

Ἀκαριαῖος, minutus, brevis vehementer; idem ac ἀκαρὴς, & ἀκαρικαῖος, idemque Thema.

Ἄκαρνα, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρνὰξ, nomen piſcis apud Athen. lib. 6.

Ἀκαρὲς, cerebrum, vel caput; Etym. eſt cum α præpoſitivo a κάρη, τὸ, indeclinabile, idem ac κάρηνον, α, τὸ, caput.

Ἀκαρπέω, fut. ήσω, ſum ſterilis, ſteriliſco.

Ἀκαρπία, ſterilitas, frugum privatio.

Ἄκαρπος, α, ὁ, ἡ, ſterilis: ex α & καρπός.

Ἀκάρπωτος, ex quo fructus perceptus non eſt.

Ἀκαρτέρητος, ὁ & ἡ, intolerabilis: qui tolerari, & ſuſtineri nequit. Heſych. ex α priv. & καρτερέω, tolero, patior, patienter fero.

Ἄκαρτος, ου, ὁ & ἡ, intonſus: ex α priv. & καρτὸς, tonſus: a Th. κείρω, tondeo.

Ἀκαρφής, qui arefactus non eſt, nec ſicco plane privatus. Athen. ex Nicand. ex α priv. & κάρφω, fut. ψω, ſicco, areſacio.

Ἀκαρῶς, puncto temporis. vide ſupra ἀκαρεί.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκᾶ, quiete, & placide, molliter, lente; apud Euſt, ab ἀκὴ, tacite.

Ἀκάστη, ης, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

Ἄκαστος, Acaſtus, nomen proprium viri.

Ἀκασσόφρων, ονος, ὁ, prudens.

Ἀκατάβλητος, ου, ὁ & ἡ, qui dejici non poteſt: ex α priv. & καταβάλλω, dejicio.

Ἀκατάγγελτος, non indictus, ſeu patefactus per nuntium. Vide καταγγέλλω, indico.

Ἀκα-

Ἀκαταγίνωστος, ε, ὁ, ἡ, qui damnari nequit: ex α & καταγινώσκω.

Ἀκαταγώνιστος, inexpugnabilis. vide καταγωνίζομαι, certamine vinco.

Ἀκατάθυμιος, ε, ὁ, qui non eſt κατὰ ψυχὴν, καὶ θυμὸν, animo ingratus. Vide καταθύμιος, animo gratus.

Ἀκαταιτίατος, α, ὁ καὶ ἡ, non accuſabilis, inculpatus. Vide καταιτιάομαι, criminor, accuſo.

Ἀκατακάλυπτος, ε, ὁ & ἡ, non velatus, ex α, κατὰ, & καλύπτω.

Ἀκατακόσμητος, inexornatus, indiſpoſitus. vide κατακοσμέω, compono.

Ἀκατάκριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui indicta cauſa poena infligitur. Th. κρίνω.

Ἀκατακρίτως, adv. ſine judicio.

Ἀκατάληκτος, α, ὁ, ἡ, ἡ, cui in fine nihil deeſt. Th. λήγω.

Ἀκαταλήκτως, aſſidue, indeſinenter; adv. ab ἀκατάληκτος.

Ἀκατάληπτος, α, ὁ & ἡ, qui comprehendi, ſeu percipi non poteſt, incomprehenſibilis.

Ἀκαταληπτέω, non comprehendo.

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehenſibilitas. Vide καταληπτὸς, & καταλαμβάνω.

Ἀκατάλλακτος, ε, ὁ & ἡ, qui reconciliari non poteſt, implacabilis.

Ἀκαταλλάκτως, implacabiliter. Vide καταλλάττομαι, reconcilior.

Ἀκατάλληλος, incongruus, diſſentaneus, inconcinnus.

Ἀκαταλλήλως, incongruenter, inconcinne. Vide κατάλληλος, congruus.

Ἀκατάλυπτος, ε, ὁ, καὶ ἡ, non abſconditus, detectus.

Ἀκατάλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, indiſſolubilis, indiſſolutus: ex α & καταλύω.

Ἀκαταμάχητος, ε, ὁ & ἡ, inexpugnabilis. a καταμάχομαι, expugno.

Ἀκαταμέτρητος, immenſurabilis. Vide καταμετρέω, dimetior.

Ἀκατανόητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non intelligibilis. Vide κατανοέω, intelligo.

Ἀκαταπάλαιστος, inelactabilis, inſuperabilis, lucta non ſuperandus. Th. πάλη, ης, ἡ, lucta.

Ἀκατάπαυστος, ε, ὁ καὶ ἡ, ceſſare neſcius; qui nequit cohiberi: ex α, & καταπαύω.

Ἀκαταπαύστως, aſſidue, indeſinenter.

Ἀκατάπληκτος, ὁ, non attonitus, imperturbatus. Vide καταπλήττομαι, percellor, obſtupeſco.

Ἀκαταπόνητος, Heſych. qui labore domari non poteſt: a καταπονοῦμαι, labore conficior.

Ἀκατάποτος, non potabilis; qui abſorberi, aut devorari nequit. Job 20. a καταπίνω, abſorbeo. Th. πίνω, bibo, poto.

Ἀκαταπράϋντος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ſedari, & deliniri nequit, implacabilis, ab α & καταπραΰνω, idem ac πραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis, lenis.

Ἀκατάσειστος, ε, ὁ, inconcuſſus, firmus: a κατασείω, decutio.

Ἀκατασήμαντος, α, ὁ καὶ ἡ, non obſignatus: a κατασημαίνω obſervo, obſigno.

Ἀκατασκεύαστος, inconditus, infabricatus: item inelaboratus.

Ἀκατασκευάστως, adv. imparate, incondite, infabricate: ab ἀκατάσκευος.

Ἀκατάσκευος, ε, ὁ, ſolutus, incompoſitus: unde dicitur ἀκατάσκευος λόγος, oratio elocutionis ornatu carens, & artificio: dictio figuris carens, & diſtinctione troporum. Item ἀκατάσκευος, non confirmatus, argumentis non probatus Hermog. ex α, & κατασκευάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, proprie tumultuatio, agitatio, ſi qua res in quiete aliqua conſiſtere non poteſt, ſeditio.

Ἀκατάστατος, ε, ὁ, certo in loco, ſeu ſtatu non collocatus non ſedatus, ſed tumultuans. Plut. ab α, & καθίστημι.

Ἀκαταστάτως, incompoſite, confuſe; quum res certo loco conſtituta, aut ſedata non eſt.

Ἀκατάσχετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui coerceri nequit: ut ἀκατάσχετον κακόν. Jac. c. 3. ex α, & κατέχω.

Ἀκατασχέτως, more eorum, quæ contineri, & cohiberi nequeunt.

Ἀκατάφρακτος, qui non eſt κατάφρακτος, armis munitus. Th. φράσσω, ſive φράττω, ſepio, munio.

Ἀκαταφρόνητος, non contemptibilis, vel non contemnendus. Plut. ex α priv. & καταφρονέω, f. ήσω.

Ἀκατάψευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non ementitus: ex α, κατὰ, & ψεύδω.

Ἀκατέργαστος, α, ὁ, ἡ, inelaboratus, impolitus, rudis: ex α priv. & κατεργάζομαι.

Ἀκατεύναστος, qui ſopitus non eſt, aut ſopiri nequit, irrequietus, inſomnis. Heſych. ex α priv. & κατευνάζω.

Ἀκατηγόρητος, nulli obnoxius accuſationi, irreprehenſibilis: ex α priv. & κατηγορέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκατήχητος dicitur, qui prima religionis Chriſtianæ rudimenta non percepit, qui nondum κατήχισται: ex α priv. & κατηχέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκάτιον, ε, τὸ, parvus acatus. unde apud Theophr. ἀκάτιον ἀμφηρικὸν, Schol. annotat eſſe navigiolum, quod utrinque remis agetur, in quo unuſquiſque remigum binos remos ducet. eſt diminut. a Th. ἄκατος, ὁ.

Ἀκατονόμαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui nominari non poteſt ſeu denominari; cui nomen imponi non poteſt: ex α priv. & κατονομάζω.

Ἄκατος, α, ὁ, ἡ, genus navigii actuarii: ab ἄγω, quia agitur remis. Bayſius de re navali dicit, genus eſſe navigii, quod velis potius, quam remis agebatur: ex Thuc. & Luc. Item genus poculi, metaphorice ſic dicti a magnitudine, vel concavitate. Euſt. ſcribit eſſe φιάλην πλοιοειδῆ: & tradit Etym. dici quaſi ἀκτός, (ab ἄγω) pleonaſmo τȣ̃ α, ut & Lat. actuaria navis, quæ facile huc illuc agi, & duci poteſt: vel a nomine ἀκτὴ, utpote quæ ἀπ᾽ ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιάγεται.

Ἄκαυλος, ε, ὁ & ἡ, ſine caule; caulis expers. Athen. & Ariſtot. ex α priv. & καυλός, caulis.

Ἀκαυτηρίαστος, qui cautere inuſtus non eſt; qui ſtigmate notatus non eſt: ex α priv. & καυτηριάζω.

Ἄκαυστος, ε, ὁ, & ἡ, non uſtus, inuſtus, qui aduri nequit. Plut. ex α priv. & καυστός, uſtus. Th. καίω, uro.

Ἀκαχείατο, & Poet. ἀκηχέδατο, Jon. pro ἀκάχηντο, triſtati erant: pluſq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω. vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

Ἀκαχέω, Ἀκάχημαι, & Ἀκαχίζω, triſtitia afficio: ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, ex animo dolens, præſ. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκάχημαι, idem ac ἀκαχέω, quod ab ἀάχω: & Them. ἄχος.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, ango. triſtitia afficio: idem ac ἀκαχέω: & Th. idem.

Ἀκαχμένος, acutus part. paſſ. pro ἠκαχμένος, ab ἀκάζομαι, f. ἀκάσομαι, & ex dialecto ἀκάζομαι, perf. ἤκαγμαι, unde ἀκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἀκηχεμένος, abjecto augmento, & ſyncope facta, perf. part. eſſe volunt Jon. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

Ἀκαχμέω, ῶ, f. ήσω, acuo; idem ac ἀκονῶ.

Ἀκάχοιτο, 3. præſ. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio. part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκάχων, triſtans.

Ἀκίνες, piſces apud Ampraciotas. Heſych.

Ἄκανος, leguminis genus rotundum, & durum, frangique, vel diſſolvi difficile. Heſych. Suid.

Ἀκέαστος, qui frangi, vel diſſolvi nequit, inſeparabilis. ex α priv. & κεάζομαι, findor. Th. κέω, findo.

Ἀκείομαι, Jonica epentheſi τȣ̃ ι dicitur pro ἀκέομαι. Il. π. unde metaph. Od. ξ. νῆας ἀκειόμενον, reſarcientem naves.

Ἀκειόμενος, Jon. & Poet. pro ἀκεόμενος, præſ. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκειρεκόμης, ε, ὁ, idem ac ἀκερσεκόμης, intonſus.

Ἀκελδαμὰ, ager ſanguinis.

Ἀκέλευθος, ε, ὁ, invius: unde ἀκέλευθα, ſub. σήματα, ſigna, quæ locis parum perviis præfiguntur. Heſych. ex α priv. & κέλευθος, ε, ἡ, via.

Ἀκέλευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, injuſſus. Soph. & Epigr. ex α priv. & κελευστός, juſſus, a κελεύω, jubeo.

Ἀκέλυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, nullo putamine, ſeu cortice tectus: ex α priv. & κέλυφος, εος, τὸ, cortex. Th. καλύπτω, tego.

Ἀκέλυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, nullo cortice tectus.

Ἀκενόδοξος, carens oſtentatione, & vana gloriatione: ex α priv. & κενόδοξος.

Ἀκενόσπουδος, qui rebus inanibus non ſtudet, nec vanæ gloriæ. Suid. ex α priv. & κενόσπουδος.

Ἀκένωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non evacuatus, ex α priv. & κενόω, vacuo.

Ἀκέντητος, indomitus. Th. κεντέω.

Ἄκεντρος, α, ὁ καὶ ἡ, ſtimulo, ſeu aculeo, vel calcaribus carens. Plut. & Athen. ex α priv. & κέντρον.

Ἀκέομαι, medeor. ἀκείοντο, 3. pl. imperf. Jon. f. ἀκέσομαι, & ἠκεσάμην.

Ἀκέοντως, adv. tacite, pro ἀκέων: apud Heſych. eſt idem ac ἀκήν, quod ex α priv. & χαίνω, hiſco; ut in verba reſolvo aſpirata in tenuem verſa.

Ἀκέραιος, α, ὁ, ἡ, innocens, ſincerus, purus, non adulteratus: ex α, & κεράννυμι. Οἶνος ἀκέραιος, vinum purum, Dioſc. l. 5. ἀκέραιος θάλασσα, aqua maris ſincera: ex κεράω, & α priv. Item integer, intactus, incolumis, illæſus. Plut. in Alcib. Item metaph. ſimplex, ut Matth. 10. ἀκέραιοι, ὡς αἱ περιστεραί. In hac autem ſignif. altera notatio non erit incongrua, ſcil. ex α pr. & κέρας, τὸ, q. d. ſine cornibus, cornibus non feriens, placidus. ſic enim ἀκέραιος eſt epith. animalium, quæ natura nullis armavit cornibus ad depellendam injuriam, aut, ſi armata ſint, non tamen illis utuntur ad invadendos homines. Etym.

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, integritas: ab ἀκέραιος.

Ἀκεραίως, ſincere, pure: item integre, incolumiter. adv. ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατος, α, ὁ, cornibus vacans: ab α priv. & κέρας.

Ἀκεραύνωτος, non tactus, ſeu ictus fulmine: ex α priv. & κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνός, ȣ̃, ὁ, fulmen.

Ἀκέρδεια, ἡ, proprie illucroſitas, detrimentum: ab ἀκερδής.

Ἀκερδής, έος, ὁ καὶ, ἡ, non lucroſus; gratuitus. Item damnoſus: item lucrum non accipiens: ἀκερδὴς χάρις apud Soph. cujus nullum eſt lucrum.

Ἀκερδία, ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος.

Ἀκερδῶς, gratis, ſine lucro.

Ἄκερκος, ε, ὁ καὶ ἡ, cauda carens: ex α priv. & κέρκος, ε, ἡ, cauda.

Ἀκερμία, ας, ἡ, rei pecuniariæ inopia: nam τὸ κέρμα μὴ ἔχειν ἀκερμίαν vocavit Plato, ne teruntium quidem (ſeu minutiſſimam monetam) habere. Vide κέρμα.

Ἄκερως, α, cornuum expers: Sync. pro ἀκέρατος.

Ἀκερσεκόμης, ε, ὁ, dicitur, qui comam non totondit. Epith. Apollinis, & Bacchi. intonſus: ex α, κείρω, & κόμη.

Ἀκερσίκομος, intonſus.

Ἀκερχεὶ, indefletum, ſine luctu:

Ἄκερως, & in neut. ἄκερων: monoptoton eſſe docet Suid. declinatur autem ἄκερος, ε, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens. ex α priv. & κέρας, τὸ.

Ἀκέσασθαι, mederi, a. 1. inf. med. ab ἀκέομαι.

Ἀκεσίμβροτος, mortales ſanans: ex ἄκεσις, & βροτὸς, ȣ̃, ὁ.

Ἀκέσιμος, ἀκέσιος, & ἀκέσμιος, medicabilis, ſanabilis.

Ἀκεσίπονος, proprie ſanans laborem: pro quo, metri gratia, dicitur ἀκεσσίπονος, medicinalis, mitigatorius, laborem leniens: ab ἄκεσις, ἡ, & πόνος, ȣ, ὁ, labor.

Ἄκεσις, εως, ἡ, idem ac ἄκεσμα, τὸ, &

ἀκεσμὸς, ὁ, medicatio, medela: verbalia ab ἀκέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poet. pro ἄκος, remedium. Th. ἀκέομαι.

Ἀκεσμὸς, & ἀκέσις, εως, ὁ, curatio, ſanatio, valetudinis recuperatio, medicatio. Th. ἀκέομαι, curo, ſano.

Ἀκέσσεται, medicabitur, f. 1. Poet. pro ἀκέσεται, ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὴρ, idem ac ἀκεστὴς, medicus; & metaph. ſartor.

Ἀκεστὴς, οῦ, ὁ, medicus.

Ἀκεστικὴ, ſc. τέχνη, ars medicandi; vel ars ſarciendi. Plut.

Ἀκεστικὸς, ad medicinam pertinens; vel medicandi peritus: item ſartorius, vel ad ſarciendum aptus, aut ſarciendi peritus.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus, in qua καμινεύεται ὁ χαλκὸς, ut habet Dioſc. l. 5. c. 84.

Ἀκεστορία, ας, & ἀκεστορίη, ἡ, medicina.

Ἀκεστορικὸς, ab ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicinalis; ad medicum, vel medicinam pertinens.

Ἀκεστορικῶς, adv. medicinaliter.

Ἀκεστὸς, οῦ, ὁ, ſanabilis.

Ἀκεστόφρων, prudens, συνετός. Heſych. cordatus, mentem ſanabilem habens. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus: a verbo ἀκέσασθαι, i. e. συῤῥάπτειν τὰ διεῤῥωγότα τῆς ἐσθῆτος.

Ἀκεστρία, ας, ἡ, medicatrix.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, obſtetrix.

Ἀκεστρὸν, medicamentum.

Ἀκέστωρ, medicus.

Ἀκεστορὶς, & per Sync. ἀκεστρὶς, medicatrix: ab ἀκέομαι.

Ἀκεσφόρος, remedium afferens, ſalutaris. Th. φέρω, fero.

Ἀκεσώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloribus medens, dolores mitigans. Th. ὀδύνη, ἡ, dolor, & ἀκέομαι, medeor.

Ἄκημα, ατος, τὸ, medela, ἴαμα.

Ἀκήμενος, Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, audiens, præſ. part. m. verbi ἀκούω.

Ἀκέω, medeor: unde ἐξακεόμενος, medicans.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, capite carens, mutilus. Metaph qui principio caret: qui ſine auctore certo eſt, & origine: ut ἀκέφαλος αἵρεσις, de cujus auctore non conſtat. Th. κεφαλή.

Ἀκεφάλως, ſine capite, ſine exordio: apud Hermog. eſt adv. ab ἀκέφαλος.

Ἀκέω, f. 1. ἀκέσω, medeor, curo, ſarcio. vide ἀκέομαι.

Ἀκέων, tacite; ne hiſcendo quidem: adv. ab ἀκή. Iliad. δ. Item, ut adjectivum participiale, tacens: unde fœm. ἀκέουσα, tacens.

Ἀκὴ, ῆς, ἡ, acies, cuſpis. hinc ἀκάζω.

Ἀκηδεία, ας, ἡ, incuria, contemptus, neglectus. Apollon. ſubſtant. ab ἀκηδής.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ, ἡ, inhumatus, inſepultus. ab α, & κῆδος, exequiæ. Eſt etiam indefletus, a κῆδος, mœror: & etiam incuratus, a κῆδος, cura. Poteſt etiam eſſe ſuperl. τοῦ ἀκηδής.

Ἀκηδέστως, ſine cura, negligenter, temere.

Ἀκηδέω, ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω, non curo, negligo, negligens ſum, pigreſco, tædio, vel mœrore afficior.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, negligens: acc. ἀκηδέα· ab α, & κῆδος.

Ἀκηδία, ας, ἡ, tædium, pigritia, triſtitia.

Ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω, vide ἀκηδέω.

Ἀκηδῶς, & ἀκηδέστως, adv. idem ac ἀκηδέστως.

Ἀκήκοα, p. m. Att. pro ἦκοα, ſic ἀκηκόειν, pluſq. p. pro ἠκόειν, ſeu ἀκηκόεσαν, audiverant: ἀκηκοέναι, præt. inf. m. ἀκηκοότες, p. part. m. plur. num. ab ἀκούω.

Ἀκήλητος, ου, implacabilis: ex α, & κηλέω.

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, ſine macula, ἄσπιλος, καθαρός. Th. κηλὶς, ίδος, ἡ, macula. unde κηλιδόω, maculo, & κηλιδωτὸς, maculatus: α eſt privativum.

Ἄκημα, ατος, τὸ, idem ac ἄκος.

Ἀκὴν, q. d. ἀχανῶς, tacite: ab α, & χαίνω.

Ἀκήνιος, ου, ὁ, tacitus, ἥσυχος: ab ἀκήν.

Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac

Ἀκήρατος, ου, ὁ, purus, incorruptus: ex α, & κεραίω: vel ab α, κῆρ, cor, & ἄω. vel a κὴρ, fatum.

Ἀκηρασία, corruptionis expers natura, ἀφθαρσία: idem Th. & compoſitio eadem.

Ἀκήριος, ου, ὁ, ἡ, mortuus; proprie exanimis. Item timidus, ignavus, ἄψυχος, ut & Lat. ſocors, qui eſt ſine corde. Il. λ. ſed ἀκήριον δέος, Il. ν. metus, qui reddit homines exanimes: ab α, & κῆρ, cor.

Ἀκήριος item ſine ſorte; ex α priv. & κὴρ, ρὸς, ſors, fatum. Item immortalis, fato lethifero non obnoxius.

Ἀκηρυκτεὶ, adv. citra caduceatorem.

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ & ἡ, per caduceatorem non denuntiatus; a κηρύσσω.

Ἀκηρυκτὶ, abſque caduceo. Thuc. l. 1. Eſt adv. ab ἀκήρυκτος: ex α priv. & κηρύσσω, vel ττω, f. ξω.

Ἀκηχέαται, pl. perf. paſſ. Ion. pro ἀκήχηνται, Attica reduplicatione, ab ἀχέομαι, triſtitia afficiunt: vel, ut alii volunt, eſt imperf. Ion. verbi ἀκάχημαι.

Ἀκηχέδαται, ſeu ἀκηχέαται, pro ἀκήχηνται, dolore affecti ſunt, 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημαι, triſtitia afficio. Th. ἄχος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκάχημαι, triſtor, præſ. ind. hinc ἀκηχεμένη, dolens. Th. ἄχος.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, incorruptus, ſincerus: ex α, & κίβδηλος.

Ἀκιβδήλως, pure, ſincere. Th. idem.

Ἀκιδνὸς, ή, όν, infirmus, qui ſe vix movere poteſt: comp. ἀκιδνότερος: ab α, & κινέω.

Ἀκιδὸν, mucronatim; in modum cuſpidis: apud Theophraſt. l. 3. hiſt. plant. ubi tamen legitur ἀκιδόν; eſt ab ἀκὶς, cuſpis.

Ἀκιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuſpidatus, tanquam ab ἀκιδόω, acuminatus in formam cuſpidis ſagittæ: ab ἀκὶς, ίδος, ἡ, cuſpis. Th. ἀκὴ, mucro.

Ἀκιδωτὸς, οῦ, ὁ, idem ac ἀκιδώδης.

Ἀκίζομαι, acuor: apud Heſych. ab ἀκὶς, cuſpis.

Ἄκικυς, ὁ, impotens, imbecillis, cui nulla eſt κῖκυς, infirmus: ex α priv. & κίκυς, υος, ἡ, vis, vires, robur.

Ἀκίναγμα, τὸ, idem ac τίναγμα, (concuſſio, comploſio) a quo fit per pleonaſmum τοῦ α, & mutationem τ in κ. Th. τινάσσω, f. ξω, quatio.

Ἀκίναιδος, ου, ὁ, pudicus; exponitur ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων, qui κίναιδος, cinædus non eſt: ex α priv. κινέω, & αἰδὼς, όος, pudor: item membrum virile.

Ἀκινάκης, acinaces Bud. acinacis Emſm. Etymologo eſt jaculi Perſici genus; Heſychio, & Suidæ haſta, enſis, ſeu haſta Perſica; Scythis quoque peculiaris fuit hic ἀκινάκης, atque adeo pro Deo eum habuerunt, & per eum jurarunt. Luc. in Scytha, πρὸς Ἀκινάκου, καὶ Ζαμόλξιδος, τῶν πατρῴων ἡμῖν θεῶν. apud Herodot. per α ſcribi ἀκινάκης, annotat Etym. quaſi ἀκίναξ, i. e. ὀξεῖαν ἔχων τὴν ἀκήν. Th. ἀκή.

Ἀκινδυνεὶ, citra periculum.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ, liber, extra periculum: ex α, & κίνδυνος.

Ἀκινδύνως, ſine diſcrimine, aut periculo. Plut. eſt adv. ab ἀκίνδυνος.

Ἀκινήεις, idem ac ἀκίνητος.

Ἀκινησία, ἡ, immobilitas, quies.

Ἀκινητεὶ, immobiliter.

Ἀκινητίζω, immotus ſto; caveo, ne movear.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion.

Ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, eſt, qui non movetur, immobilis: unde ἀκίνητα metaph. dicuntur, quæ ſuo loco & ſtatu non moventur, ſeu moveri nequeunt, aut non mutantur: apud Thuc. & Plat. ut & ἀκίνητοι dicuntur etiam, qui immoti in ſententia, & propoſito ſuo perſtant, nec inde demoveri queunt; pertinaces, ſeu obſtinati. Item ἀκίνητος non movendus; ut ἀκίνητα κινεῖν in Proverb. apud Plat. de leg. l. 8.

Ἀκινήτως, immobiliter.

Ἄκινος, ου, ἡ, acinus, herbæ genus.

Ἀκινητίνδα ἅμιλλα, ludus, quo inter ſe certabant τῷ ἀκινητεῖν, ſeu τῷ ἀκίνητοι μένειν. Pol.

Ἄκιος, incorruptus; proprie, vermibus non obnoxius, nec ab iis corroſus: ex α, & κὶς, κιὸς, ὁ, cis, vermis.

Ἀκιρὸς, οῦ, idem ac ἰσχνὸς, οῦ, ὁ, debilis: ex α intenſ. & κὶς, & ῥέω: quæ enim a vermibus corroſa, infirma ſunt: vel ab ἄκυρος, quod antiquatum, ac infirmum.

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, acies: ut ἀκή.

Ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως, incomprehenſibiliter: ab α, & κίχημι.

Ἀκίχητος, ου, ὁ, quem non poſſumus aſſequi.

Ἀκίων, nullis fultus columnis; Heſych. ex α priv. & κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, columna.

Ἀκιώτατοι, firmiſſimi, pl. ſuperl. ab ἄκιος, incorruptus: ex α, & κὶς.

Ἀκκίζομαι, ſimulatione utor. vide in Th. ἀκκώ, quæ ſtulta mulier ſolita fuit ad ſpeculum cum imagine ſua, perinde atque cum alia muliere, confabulari, & recuſare ea, quæ cupiebat: unde quæ inepta, aut ſimulate aliquid agerent, ἀκκίζεσθαι dicebantur, & ἀκκοῦς nomine vulgo compellabantur.

Ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, ficta recuſatio.

Ἀκκορίζειν, perdere cimicem, in Epigram.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco: mulier quædam notæ ſtultitiæ. hinc ἀκκίζομαι, ſimulate recuſo: ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, ficta recuſatio.

Ἀκλαυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illacrymabilis: ex α, & κλαίω.

Ἀκλάρωτος, pro ἀκλήρωτος, exors: ex α, & κλῆρος.

Ἀκλαὴς, peculiariter ſignificat, cui ſarmenta detracta non ſunt, ut ἀκλαδεῖς ἄμπελοι, vites non putatæ. Heſych. Item general. idem quod, & pro ἄκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fractus, vel infractus: in Epigr. ex α priv. & κλάω, f. σω. unde κλάστης, ὁ.

Ἄκλαστος, ὁ καὶ ἡ, infractus, ideſt, non fractus.

Ἄκλαυστος, vel Ἄκλαυτος, ου, ὁ, indeploratus: ab α, & κλαίω.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ἀκληὴς, inglorius.

Ἄκλειστος, non clauſus. Thuc. l. 2. ex α priv. & κλείω, f. σω: unde κλειστὸς, ὁ.

Ἄκλεπτος, non furans: ſed exp. etiam qui non aliud in corde occultum habet, aliud in lingua promptum. Heſych. ex Soph. ex α priv. & κλεπτὸς, ὁ.

Ἀκλειῶς, Ion. & Poet. pro ἀκλεῶς, inglorie: ex α, & κλέος.

Ἀκλήϊστος, non clauſus: ex α priv. & κληϊστὸς, pro κλειστὸς, a κληΐζω, pro κλείω.

Ἀκληρέω, ῶ, exors ſum; non ſortitus ſum; nihil mihi ſorte obtigit. Polyb.

Ἀκλήρημα, & ἀκλήρωμα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. Suid. Item hæreditatis privatio, & promiſſionum divinarum; apud Œcumen. Act. Ap. 38.

Ἀκληρία, ας, ἡ, inopia, egeſtas: item infelicitas.

Ἄκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, exors; item pauper, inops, egenus, tenuis, cui nullæ facultates ſorte obtigerunt. Od. λ.

Ἀκλήρωμα, idem ac ἀκλήρημα, calamitas.

Ἀκληρωτὶ, adv. citra ſortem: ex α priv. & κλῆρος, ὁ.

Ἀκλήρωτος, qui ſorte non lectus eſt, inſortitus.

Ἀκλητὶ, ultro, invocato: ut ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι, ideſt, ſine vocatione, aut invitatione: ex α priv. & κλητὸς, ὁ.

Ἄκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invocatus, non vocatus.

Ἀκλήτως, idem ac ἀκλητὶ, adv.

Ἀκλινὲς, τὸ, ſubſt. firmitas, & ſtabilitas, qua res aliqua inclinari nequit: eſt neut. ab ἀκλινής.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, non vacillans: qui non inclinatur, neque huc, neque illuc vergit: & metaph. rigidus: & qui flecti nequit: ex α & κλίνω.

Ἄκλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeclinabilis: inflexibilis.

Ἀκλόνητος, ου, imperturbatus, inconcuſſus. ex α priv. & κλόνος, ὁ. unde κλονέω, f. ήσω.

Ἀκλο-

Ἀκλόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, agitationis, & concuſſionis expers.

Ἄκλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, furtum injuriis non expoſitus: item non deceptus: item non furtivus. ex α priv. & κλοπή, ἡ.

Ἀκλυδώνιστος, fluctibus non agitatus; vel non fluctuans, imperturbatus, tranquillus. Heſych. ex α priv. & κλύδων, ωνος, ὁ: unde κλυδωνίζομαι.

Ἄκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ablutus, non elotus; item undis non agitatus. Plut. ex α priv. & κλύζω, ſ. σω.

Ἄκλυτος, qui non auditur. Plut. ex α priv. & κλύω. unde κλυτός, ὁ.

Ἀκλώνιστος, ου, ὁ & ἡ, ramulis carens. Theophr. ex α priv. & κλών, ωνός. Item.

Ἄκλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nendo ductus, tortus, ſeu connexus non eſt: ut, ἄκλωστοι στήμονες, Poll. ex α priv. & κλώθω, ſ. σω: unde κλωστός, ὁ.

Ἀκμάζω, floreo, matureſco, vigeo, ſ. άσω. p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

Ἀκμαῖος, florens ætate.

Ἀκμαῖο, Dor. pro ἀκμαίου. Vide ἀκμή.

Ἀκμαστής, οῦ, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus: ut νεανίσκον γενναῖόν τε καὶ ἀκμαστὴν πυθόμενοι: Herodian. l. 5. eſt verbale ab ἀκμάζω, ſ. σω.

Ἀκμένω, voco.

Ἀκμή, ῆς, ἡ, cuſpis, vigor ætatis, punctum occaſionis: ab ἀκή.

Ἀκμήν, adverbialiter, adhuc, etiamnum.

Ἀκμηνός, οῦ, ὁ, ἡ, adultus; item, famelicus: ab ἀκμή.

Ἀκμής, ῆτος, ὁ, ἡ, non fatigatus, integer: ab α & κάμνω.

Ἀκμητί, vel ἀκμητεί, adv. citra fatigationem, aut laborem: item, facile. Suid. & Heſych. ἀκαμάτως.

Ἀκμήτος, ου, ὁ, infatigatus, indomitus: idem quod ἀκμής, & Th. idem.

Ἀκμητὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκμητος.

Ἀκμόθετον, ου, τό, ligneum, cui incus imponitur, per Syncop. pro ἀκμονόθετον. ab ἄκμων.

Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, Acmonis filius.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus: ex α, & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur, q. ἀκάμων.

Ἄκναμπτος, ου, ὁ, ἡ, inflexibilis; Poet. pro ἄγναμπτος: ex α, & κάμπτω.

Ἄκναπτος, ſeu ἄγναπτος, & ἄγναφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus; Poll. Heſych. Plut. item in Marc. 2. & Mat. 9. ex α priv. & κνάπτω, vel γνάπτω, ſeu γνάφω, carmino, carpo; vellicando expolio; fullonum proprium: unde κναφεύς, ſeu γναφεύς, fullo.

Ἄκναφος, idem quod ἄκναπτος.

Ἄκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibiis, ſeu cruribus carens, vel, qui non habet ſuras: ex α priv. & κνήμη, tibia, crus, ſura.

Ἄκνηστις, ἡ, ſpina dorſi, ita dicta traditur, quod bruta eam κνῆσαι, i. e. ſcabere, ſeu ſcalpere non poſſint, ſed opus ſit, ut ab alio fricetur, ſeu diſtringatur: proprie in ſolis quadrupedibus; Od. κ. ſed eſt & herbæ nomen, apud Nicand. in Ther.

Ἄκνισος, ὁ καὶ ἡ, & ἀκνίσωτος, inſulſus, inſipidus; proprie, nidoris, ſeu pinguedinis expers: Plut. Symp. 3. ex α priv. & κνίσσα, ης, ἡ, nidor, pinguedinis incenſæ fumus.

Ἄκνηστις, a quibuſdam nominatur ἡ χαμελαία. Dioſc. ex α priv. & κνάω: unde κνήθω, ſ. σω.

Ἀκοάζω, audio, pro ἀκροάζω, Poeticum.

Ἀκοή, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοά, ᾶς, ἁ, auditus, fama, ſermo.

Ἀκόην, a. 2. paſſ. Jon. verbi ἀκούω.

Ἀκούσομαι, audiar, ſ. 1. paſſ. verbi ἀκούω.

Ἄκοιλος, ὁ καὶ ἡ, qui cavus non eſt, in quo nihil cavum eſt, cavitatis expers: ex α & κοῖλος.

Ἀκοίμητος, ου, ὁ, ἡ, inſomnis; ex α, & κοιμάω.

Ἀκοίνη, ulna, ἀγκάλη: potius ſcribitur ἀγκοίνη.

Ἄκοινος, non communis, non pollutus, non maculatus.

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, proprietas, communio, & participatio nulla. Ariſt.

Ἀκοινώνητον, ου, τό, incommunicabile. ab α, & κοινωνέω.

Ἀκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum altero non communicatur, cujus alter particeps non fit, inſociabilis.

Ἀκοινωνήτως, idem quod αὐθεκάστως, rigide, ſevere, auſtere: ex α, & κοινός, vel κοινόω, & κοινωνέω.

Ἀκοινωνία, diſſociatio, diffidium, disjunctio.

Ἀκοίτης, ου, ὁ, dicitur pro ὁμόκοιτος, ideſt, unum & idem cubile habens. Dor. ἀκοίτας, α, ὁ. in acc. ἀκοίταν, maritum.

Ἄκοιτις, ιος, ἡ, marita: ex α pro ἅμα, & κοίτη.

Ἄκοιτον, dicitur mel Plinio l. 11. c. 13. quod non habet retrimentum, ſeu ſedimentum; quod etiam hodie ruſtici vocant lectum, ſtratum, ſeu cubile in vino: ex α priv. & κοίτη, ſeu κοῖτος, cubile, lectus.

Ἄκοιτος, ου, ὁ, ſine cubili, cubili carens.

Ἀκολάκευτος, qui adulationibus capi nequit: inadulabilis. Plut. in Coriol.

Ἀκόλακος, ου, ὁ, alienus ab adulatione, & oſtentatione, Diog. Laert. ex α pr. & κόλαξ, ακος, ὁ, adulator. unde κολακεύω, adulor.

Ἀκολασία, incontinentia: Th. κολάζω.

Ἀκολασταίνω, intemperanter, & proterve me gero, libidinoſe vivo.

Ἀκολαστέω, idem quod ἀκολασταίνω.

Ἀκόλασμα, ατος, τό, factum petulans, ſcelus, ſcortatio.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ, qui non punitur: ex α, & κολάζω.

Ἀκολάστως, intemperanter, petulanter: ex α priv. & κολάζω, punio: item, coerceo, moderor, fræno.

Ἀκόλλητος, glutinis expers: & metaph. qui coire nequit, incoibilis.

Ἄκολλος, ου, ὁ καὶ ἡ, glutinis expers; item, qui conglutinari nequit. Theophr. ex α priv. & κόλλα, ας, ἡ, gluten, ſive glutinum.

Ἄκολος, ου, ἡ, fruſtum panis, vel fruſtulum minutiſſimum: ex α priv. & κολόω, amputo; quod ob exiguitatem frangi nequit: vel exponitur etiam τροφή, idem quod primitivum κόλον, ου, τό, cibus.

Ἀκολουθέω, ῶ, ſequor. imperf. ἠκολούθεον, ουν, ſ. ήσω. p. ἠκολούθηκα. ἀκολουθοῦσαι, præſ. part. pl. num. f. g.

Ἀκολούθημα, ατος, τό, idem quod ἀκολουθία.

Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem quod ἀκολουθία.

Ἀκολουθητέον, ſequendum eſt.

Ἀκολουθητικός, ὁ, ſequax.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, ſequutio, conſequentia, conſequutio; item conſectatio; & convenientia: ab ἀκόλουθος, comes; item, congruens, conveniens.

Ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, comes: ab α pro ὁμοῦ, & κέλευθος.

Ἀκολούθως, conſequenter. Dioſc. ἀκολούθως τούτοις, conſequenter his, poſt hæc, item convenienter, conſentanee. Plut.

Ἀκόλυμβος, ου, ὁ, ἡ, natandi inſcius: ex α, & κολυμβάω.

Ἀκομία, ἡ, comæ, ſeu cæſariei defectus, calvitium. Nazianz.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, incuria: ab α, & κομίζω.

Ἀκόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine cura in neceſſariis. Nonn. Th. idem.

Ἄκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comatus non eſt, cui cæſaries nulla eſt, Poll. ex α priv. & κόμη, coma, cæſaries.

Ἀκόμπαστος: vide ἄκομπος.

Ἄκομπος, & ἀκόμπαστος, alienus a jactantia, oſtentatione, & ambitione, Æſchyl. ex α priv. & κομπός, οῦ, ὁ, jactator. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus.

Ἄκομψος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelegans, vilis, ſimplex, non aſtutus: ex α priv. & κομψός, οῦ, ὁ, ſcitus, elegans, bellus.

Ἀκόμψως, ineleganter. Plut.

Ἀκονᾷν, præſ. inf. ab ἀκονάω, exacuo. Th. ἀκή.

Ἀκονάω, & ἀκονέω, acuo.

Ἄκονδος, ingratus.

Ἀκόνδυλος, non habens nodos digitorum; item impunis; ſine colaphis, & pugnis: ex α priv. & κόνδυλος, digiti junctura, ſeu articulus.

Ἀκονέω, idem quod ἀκονάω.

Ἀκόνη, ης, ἡ, cos: quaſi ab ἀκή, quia ad acuendum adhibetur.

Ἀκόνημα, ατος, τό, incitamentum.

Ἀκονίατος, vide ἀκόνιτος.

Ἀκόνιον, ου, τό, cos, ſeu coticula.

Ἀκονιτί, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. facile, ſine labore.

Ἀκονιτικός, ex aconito confectus, aliquid aconiti admixtum habens.

Ἀκόνιτον, ου, τό, aconitum: ſic dictum volunt, quoniam in cautibus, ſeu ἐν ταῖς ἀκόναις provenit: quod etymon ſequutus Ovid. Metam. l. 7. cecinit;

Quæ quia naſcuntur dura vivacia caute,
Agreſtes aconita vocant.

Et Plin. l. 27. c. 3. naſcitur, inquit, in nudis cautibus, quas *aconas* nominant, (& ideo aconitum aliqui dixere) nullo juxta ne pulvere quidem nutriente: tunc Them. eſt α privativum, & κόνις, ἡ, pulvis: alii, quoniam vis ejus eadem in morte eſſet, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam. Them. ἀκόνη, & ἀκόνημα.

Ἀκόνιτος, ου, ὁ & ἡ, & ἀκονίατος, pulveris expers, qui ſine pulvere fit; item, non illitus calce; opere tectorio non obductus; non picatus: ex α priv. & κόνις, εως, ἡ, pulvis, cinis.

Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτί, ſine pulvere: & metaph. ſine difficultate.

Ἄκοπτος, ου, ὁ, impercuſſus.

Ἄκοντε, inviti, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per craſin ab ἀέκων.

Ἀκοντί, invito: ex α priv. & ἑκοντί, ſponte. Th. ἑκών, όντος, ὁ, ſpontaneus.

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus; ſerpentis genus: ἀκοντίας vero herba eſt, quæ medetur canibus morſis a ſerpentibus. Heſych.

Ἀκοντίζω, jaculor. fut. ίσω, p. ικα. a. 1. ἠκόντισα, Jon. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, οντος, jaculum.

Ἀκοντιακόν, medicamentum quoddam, a ſanandis ἀκόντων vulneribus ita dictum.

Ἀκοντίλη, jaculus: ſerpentis genus.

Ἀκόντιον, ου, τό, idem quod primitivum ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, telum.

Ἀκόντιος, ου, ὁ, Acontius, propr. nom.

Ἀκόντισμα, ατος, τό, jaculatio, vulnus, ictus, jaculum, telum.

Ἀκόντισις, jaculatio; jaculi, ſeu teli jactus.

Ἀκοντισμός, οῦ, ὁ, jactatio haſtæ.

Ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, jaculator, Dor. ἀκοντιστάς.

Ἀκοντιστικός, jaculandi peritus: ab ἄκων, οντος, jaculum.

Ἀκοντιστύς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars: ab ἄκων.

Ἀκοντοβόλος, jaculi vibrator, jaculator. Th. βάλλω, jacio. unde βολή, & βόλος, jactus.

Ἀκοντοδόκος, qui jacula obſervat, i. e. eorum ictus, ut eos vitet. Etym. Th. eſt δέχομαι, recipio: vel potius δοκεύω, obſervo.

Ἀκοντοφόρος, qui jaculum geſtat. Dion. Th. eſt φέρω, fero; quod in compoſitione mutat ε in ο.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ & ἡ, indefeſſus.

Ἀκοπίατος, idem.

Ἀκοπιάτως, ſine labore: ab ἄκοπος.

Ἄκοπος, ου, ὁ & ἡ, indefeſſus: ab α, & κόπος.

Ἀκόπριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide ἄκοπρος.

Ἄκοπρος, & ἀκόπριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtercoratus non eſt; cui fimus non eſt ingeſtus. Theoph. de cauſis plant. ex α priv. & κόπρος, fimus.

Ἀκόπως, & ἀκοπιάστως, adv. ſine labore, & laſſitudine.

Ἀκόρεστος, inſatiabilis.

Ἀκορέστως, adv. inſatiabiliter.

Ἀκόρητος, Poet. idem quod ἀκόρεστος, inſatiabilis: ex α priv. & κορέω, ῶ, ſeu κόρος, ὁ. Exp. etiam qui ſcopis mundatus

tus non eſt. Item, incultus, minime ornatus. Dicitur & ἀκόρητος, pro eod.
Ἀκορία, inſatiabilitas: ex α priv. & κορέω, purgo; item, ſatio.
Ἀκορίτης οἶνος, apud Dioſc. l. 5. dicitur vinum ex acoro confectum, ſeu acoro conditum: a Them. ἄκορον, τό.
Ἄκορνα, ἡ, nomen plantæ, quæ reponitur inter φυλλάκανθα a Theoph. Hiſtor. plant. l. 1. 16. aliis dicitur & ἄκανος.
Ἀκορνοί, bruchi, locuſtæ.
Ἄκορον, ου, τό, acorum, herba quædam.
Ἄκορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.
Ἀκόρυφος, verticem, ſeu faſtigium non habens: apud Heſych. exponitur, innumerus, multus: ex α priv. & κορυφή, ἡ, vertex.
Ἄκος, εος, τό, medela: ab ἀκέομαι.
Ἀκόσμητον, ου, τό, inornatum: ex α, & κοσμέω.
Ἀκοσμία, ας, ἡ, immunditiés, ſtatus rerum perturbatus.
Ἄκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, vel inornatus.
Ἀκόσμως, turpiter; adv. ex α, & κόσμος.
Ἀκοστάω, abundo eſu hordei.
Ἀκοστή, ῆς, ἡ, hordeum, cibus quilibet. Sic dicitur κριθή, quia ἄκος ποιεῖ τοῖς νόσοις γινομένη, vel παρὰ τὸ ἄκος ἐμποιεῖν τοῖς ἔχουσι.
Ἄκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui veterem iras non alit. Heſych. ex α priv. & κότος, ου, ὁ, ira vetus.
Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω.
Ἀκουέμεν, præſ. inf. Jon.
Ἀκουή, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή.
Ἀκουόντεσσι, dat. pl. part. Jon. & Poet.
Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3 pl. præſ. ind. ab ἀκούω.
Ἄκουρος, intonſus. Th. κείρω.
* Ἄκους, vide ἄκων.
Ἀκούσα, pro ἤκουσα, a. 1. Jon. ind. ut in perf. ἀκήκοα, pro ἤκουκα, ab ἀκούω, audio.
Ἄκουσα, ης, ἡ, invita, coacta: cujus maſculinum eſt ἄκων.
Ἀκούσαισι, 3. pl. a. 1. opt. Æol. pro ἀκούσειαν.
Ἀκούσαις, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. a verbo ἀκούω, audio.
Ἀκούσαντα, acc. ſing. m. g. aor. 1. part. act. ejuſdem verbi.
Ἀκούσαντες, nom. pl. m. g. ejuſd. temp.
Ἀκούσασα, nom. ſing. fœm. ejuſd. temp.
Ἀκούσεαι, Jon. pro ἀκούσῃ, 2. ſing. f. m. ab ἀκούω.
Ἀκούσιος, ου, ὁ, ἡ, non voluntarius: ex α, & ἑκών.
Ἀκουσιάζω, cogo & adigo aliquem ad faciendum aliquid οὐχ ἑκόντα. Num. 15. ab ἀκούσιος.
Ἀκουσίθεος, unde ἀκουσίθεον, in Epig. exponitur, a Deo exauditum: ex ἀκούω, & Θεός.
Ἀκουσίως, invite, gravate: adv. ab ἀκούσιος.
Ἄκουσμα, ατος, τό, res, quæ auditur, auditio.
Ἀκουσμάτιον, auditiuncula, narratiuncula, ſermunculus, cantiuncula. Luc. diminutivum ab ἄκουσμα.
Ἀκουστέον, audiendum eſt: verbale ab ἀκούω.
Ἀκουστής, οῦ, ὁ, auditor: Iſocr. Item diſcipulus. verbale ab ἀκούω, ομαι.
Ἀκουστικός, ή, όν, ad auditum, ſive ſenſum audiendi pertinens. Plut. item auditu valens; acri auditu præditus.
Ἀκουστός, ὁ, ἡ, audibilis.
Ἀκουτιεῖς, audire facies, f. 1. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.
Ἀκουτίζω, f. ίσω, apud LXX. Interp. audire facio. Pſ. 50. & Cant. 2. Item obtempero, apud Ariſt.
Ἀκουστικός, ή, όν, obtemperans, obediens. Bud. ex Ariſt.
Ἀκούω, audio, obedio. imperf. ἤκουον, ες, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται. p. act. ἤκουκα. paſſ. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα. Hinc Gall. ecouter, i. e. auſcultare.
Ἀκῶ, f. 2. unde & a. 2. ἤκουν.
Ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, extremitas, litus; & pro præmio: ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus, irritus: ex α, & κραίνω.
Ἀκραγγής, έος, ὁ & ἡ, καὶ τὸ ές, imbecillis, difficilis, durus. Heſych. & Etym. ἀσθενής, σκληρός. ſed Etymolog. addit, ἀκραγγὴς etiam dici τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον, ſemper vagientem infantem; ut ſit ex α epitatico, & κράζω, clamo.
Ἀκράδαντος, inconcuſſus, immotus: Philo. ex α priv. & κραδαίνομαι, moveo concutior.
Ἀκραής, έος, ὁ καὶ ἡ, flans in ſuperficie: ab ἄκρος, & ἄημι.
Ἀκραῖος, ου, ὁ, ſummus, idem quod ἄκρος; item, qui eſt in arce, vel qui præeſt arci.
Ἀκραιπάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſentiens crapulam, alienus a crapula, item, arcens crapulam: ex α priv. & κραιπάλη, crapula.
Ἀκραιφνής, ſincerus, purus: dictum eſt pro ἀκεραιοφανής, per Sync. teſte Etym. ex ἀκέραιος, & φαίνω. ſic dicitur ἀκραιφνὲς αἷμα, apud Eurip. in Hec. & in ſuperl. ἀκραιφνέστατον φῶς, apud Greg. Item, integer, intactus, illæſus. Thuc. l. 2. Item, alacer.
Ἄκραντος, idem quod ἀκράαντος.
Ἀκραξόνιον, ου, τό, i. e. τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος, ſumma pars axis: apud interpr. Apollonii: ex ἄκρα, ἡ, ſeu ἄκρον, τό, & & ἄξων, ονος, ὁ.
Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia.
Ἀκράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intemperans: ab ἀκρασία, incontinentia; & utrumque ex α priv. & κράω, per Sync. pro κεράω, ſeu κεράννυμι.
Ἀκράτεια, ας, ἡ, intemperantia, incontinentia: idem quod ἀκρασία.
Ἀκρατέστερος, meracior, compar. ab ἄκρατος, meracus.
Ἀκράτευμα, ατος, τό, incontinentia, intemperantia.
Ἀκρατεύομαι, incontinenter vivo, ſeu intemperans ſum.
Ἀκρατής, έος, ὁ καὶ ἡ, intemperans, impotens; quaſi κράτος οὐκ ἔχων: ut ἀκρατὴς θυμοῦ, impotens iræ. Item, incontinens, qui continere, ſeu retinere non poteſt: licet etiam uſurpetur in alia ſignificatione pro petulans, ex α priv. & κεράννυμι.
Ἀκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contineri, & cohiberi non poteſt.
Ἀκρατίζομαι, jento, proprie offulas mero imbutas aſſumo: Athen. l. 1. & cum ceſu ſignif. in jentaculum ſumo.
Ἀκρατίζω, merum bibo; meraciori hauſtu præcordia proluo: jentaculum ſumo ex panis fruſtis mero rigatis.
Ἀκράτισμα, ατος, τό, jentaculum, ſeu jentaculi ſumptio.
Ἀκρατισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἀκράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſumpſit jentaculum. Item, qui jentare ſolet, & offulas meraco imbutas aſſumere; jentaculo non facile carens: ut exp. apud Theocr. Idyl. 1. ab ἄκρατος.
Ἀκρατοκώθων, qui mero ſe ingurgitat; qui largius merum potat. Athen. Thema (præter ἄκρατος, vel ἄκρατον, merum) eſt κώθων, ωνος, ὁ, cothon, genus poculi Laconici; item, compotatio ipſa, in tali poculo maxime tunc uſitato, Athen. & Plut.
Ἄκρατον, ου, τό, merum non dilutum: ex α, & κεράννυμι.
Ἀκρατοποσία, meracior potus: meracioris vini potatio. Athen. Plut.
Ἀκρατοποτέω, merum bibo, meracius poto. Athen. Thema (cum ἄκρατον) eſt πίνω, bibo: unde πότος, ου, ὁ, potatio.
Ἀκρατοπότης, qui merum potat.
Ἄκρατος, & Jonice ἄκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, merus, meracus, purus, ſimplex, impermiſtus. Item, validus, ſumpta metaph. a vino, quod non dilutum aqua integras ſuas retinet vires.
Ἀκρατοφόρον, ου, τό, urceus, ſeu urceolus; quaſi, merum ferens. Th. φέρω, fero, quod in compoſitione mutat ε in ο.

Ἀκρατοφόρος, qui meracum fert: vel ad meracum ferendum aptus. Poll.
Ἀκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, impotens: ut vel incontinens: ut ἀκράτωρ θυμοῦ, vel ὀργῆς. Phil. & Soph. ex α priv. & κράτος, εος, τό, robur.
Ἀκράτως, mere, pure, ſine admiſtione: eſt adverb. ab ἄκρατος, impermiſtus.
Ἀκρατῶς, expon. impotenter, impotenti animo. Item, incontinenter, intemperanter. Item cum ſumma contentione, concitate, apud Suid.
Ἀκρατοσύνη, laſcivia, intemperantia.
Ἀκραχολία, ἡ, πρόχειρος ὀργή, ira repentina, & levi de cauſa: eſt a ſequente.
Ἀκράχολος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, ad iram valde proclivis: ab ἄκρος, & χολή.
Ἀκρεμονικός, ή, όν, adject. ut ἀκρεμονικαὶ ἀποφύσεις, apud Theophr. l. 4. expon. ramorum grandium proventus. a Them. ἀκρέμων.
Ἀκρέμων, ονος, ὁ, ramus major, vel prægrandis, virgultum τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὄν. Etym. deducit ab ἄκρος, i. e. ſummus; quidam vero dictum volunt, quaſi ὁ ἐπ' ἄκρου μένων.
Ἄκρεως, excarnis, carnis, ſeu carneæ ſubſtantiæ expers: apud Hippocr. & Gal. ex α priv. & κρέας, ατος, τό, caro.
Ἀκρέσπερον, Poet. adv. extremo veſpera: ab ἄκρος, & ἕσπερος.
Ἄκρη, ης, ἡ. Jon. pro ἄκρα, ſumma. Item neut. pl. ab ἄκρον. ſuperl. ἀκρότατον.
Ἀκρήβης, ου, ὁ. idem quod ἄκρηβος, qui eſt in ſummo pubertatis: qui eſt in prima pubertate, vel qui primam habet pubem: ex ἄκρος, ὁ, & ἥβη, ἡ.
Ἀκρηβός, ου, ὁ, ἡ, valde juvenis ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, qui eſt in ſumma pubertate.
Ἀκρητέστερος, & ἀκρητέστατος apud Hipp. Jon. pro ἀκρατέστερος, & ἀκρατέστατος, meracior, & meraciſſimus: compar. & ſuperl. ab ἄκρατος.
Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀκρατοποσία, meri potatio.
Ἀκρητοπότης, ου, ὁ, meri potator. ab ἄκρητος, & πίνω.
Ἄκρητος, ου, ὁ, ἡ, non mixtus: ab α, & κεράννυμι.
Ἀκρητόχολος, ὁ καὶ ἡ, ὁ ἄκρατον ἀθροίζων χόλον, qui meram congerit bilem. Hippocr. ex ἄκρατος, & χόλος.
Ἀκριβάζω, probo, diligenter indago. Eccleſiaſtic. 46.
Ἀκριβασμός, ὁ, accuratio, exquiſita examinatio. Prov. 8. & Jud. 5.
Ἀκριβαστής, diligens explorator, inquiſitor. Bud. ab ἀκριβής, diligens.
Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accurata diligentia: ab ἀκριβής.
Ἀκριβές, έος, τό, n. gen. ab ἀκριβής.
Ἀκριβέστερος, compar. nom. ἀκριβής. ἀκριβέστατος autem eſt ſuperl. παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βαίνειν.
Ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ, exquiſitus, accuratus.
Ἀκριβοδίκαιον, τό, ſummum jus: ab ἀκριβής, & δίκη.
Ἀκριβολογέομαι, accurate recenſeo; præſ. inf. ἀκριβολογεῖσθαι: ab ἀκριβής, & λόγος.
Ἀκριβολογία, accurata diſcuſſio, vel examinatio, aut tractatio. Ariſtot.
Ἀκριβολόγος, accurato ſermone & exquiſito utens.
Ἀκριβοῦσθαι, dicitur res aliqua accurate fieri, ſumma cura, & diligentia elaborari. Item pro penitus cognoſci, percoſci. Hinc part. præt. ἠκριβωμένος, accurate elaboratus, exquiſitus: eſt paſſ. ab act. ἀκριβόω.
Ἀκριβόω, accurate perquiro, diligenter exploro. Item, ſumma & exquiſita diligentia aliquid facio. f. ώσω, præter. ἠκρίβωκα.
Ἀκριβῶς, adv. exquiſite: ab ἀκριβής.
Ἀκρίδιον, ου, τό, parvula locuſta, q. d. locuſtula: eſt diminut. ab ἀκρίς, ίδος, ἡ.
Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad locuſtas capiendas. Dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν, locuſtas venari.
Ἀκριδοφάγος, qui locuſtas comedit; vel locuſtis victitat. ex ἀκρίς, & φάγω.
Ἀκρίζω, f. σω, cacumina, ſeu ſumma loca

Digitized by Google

loca perambulo, Euſt. item neutraliter, ſummis pedibus ambulo. Heſych. ab ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas.

Ἀκρίς, ίδος, ἡ, locuſta, παρὰ τὸ ἄκρα τῶν φυτῶν νέμεσθαι. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas montis: ab ἄκρος.

Ἀκρισία, ἡ, indiſcretio: non adhibitum judicium, Luc. Item res controverſa, & non judicata, Polib. Itidem judicii inopia, & temeritas; malum judicium. Item confuſio, & turbulentus rerum ſtatus. Xen. ex α priv. & κρίνω.

Ἀκριτί, adv. idem ac ἀκρίτως, injudicate, vel injudicato; indicta cauſa. Item nullo cum judicio, ſine delectu. Item indiſcrete, confuſe, nullo diſcrimine. eſt adv. ab ἄκριτος, ὁ.

Ἀκριτόμυθος, ε, ὁ, ἡ, qui loquitur inconſiderate: ab ἄκριτος, & μῦθος.

Ἄκριτον, ε, τὸ; neut. ab ἄκριτος, quod in controverſiam non cadit. Iſocr. Item, quod componi, vel diſcerni non poteſt. Il. γ. Item ſine judicio, & ratione factum.

Ἄκριτος, ε, ὁ; ἡ, indiſcretus, confuſus, anceps, indiſtinctus; ut ἄκριτος μῦθος, Il. β. Item injudicatus, indemnatus, qui cauſam non dixit: ex α, & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ε, ἡ, frondes habens indiſcretas, frondoſus: ab ἄκριτος, & φύλλον.

Ἀκριτόφυρτος, confuſus, miſcellaneus. Æſchyl. ex ἄκριτος, & φύρω, f. φυρῶ, miſceo.

Ἀκριτόφωνος, indiſtinctam & confuſam vocem habens. Heſych. ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, adv. idem ac ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, idem quod ἄκουσμα, id quod auditur, & in bonam, & in malam partem. ſic Xen. dicit, laudem eſſe ἀκρόαμα ἥδιστον, ut convicium χαλεπώτατον ἀκρόαμα. Item ipſa perſona, quæ auditur, apud Athen. & Plut. Sic & acroama a Cic. uſurpatur pro Sextio, & Verr. 6.

Ἀκροαματικὸς, auſcultatorius, ad auditionem pertinens; vel in auditione conſiſtens: ut ἀκροαματικαὶ διδασκαλίαι, Plut. quæ Guarino dicuntur diſciplinæ ſpeculativæ. Atque inde ἀκροαματικὰ, acroamatica vocantur Ariſtot. commentationes, quibus Philoſ. remotior, ſubtiliorque agitabatur, quæque ad naturæ contemplationes, diſceptatiuncíve dialecticas pertinebant. Gellius l. 20. c. 4. Unde ἐσωτερικὰ ἀκροαματικὰ etiam dicebantur, auctore Beſſarione, quæ inter homines ejuſdem ſectæ, aut hæreſeos arcana habebantur, nec foras ferebantur.

Ἀκροάομαι, idem ac ἀκούω, audio, pareo. f. ἀκροάσομαι. p. paſſ. ἠκρόαμαι, part. ἀκροώμενος, ὠμενος. Item audio, & auſculto diſcendi cauſa. Etym. dicit, ex ἀκοῶ. f. 2. verbi ἀκούω, fieri ἀκροῶ, pleonaſmo litteræ ρ.

Ἀκροάσει, dat. ſing. ab ἀκρόασις, auditus.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipſa audiendi actio. Item recitatio: ut ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, audire, vel recitare. Sumitur etiam interdum pro ipſo loco, ubi fit ἀκρόασις.

Ἀκροατήριον, τὸ, auditorium, locus, in quo audiuntur recitationes; aut in quo auditur præceptor. Plut. de aud.

Ἀκροατὴς, ῦ, ὁ, auditor.

Ἀκροατικὸς, ad audiendum pertinens: ut ἀκροατικὸς μισθὸς, apud Luc. dicitur merces, quæ pro auditione datur.

Ἀκροβάζω, idem ac ἀκροβατέω.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, ἡ, ſummis pedum digitis ingrediens, erectus: proprie, in ſummos pedum digitos incedens.

Ἀκροβατέω, ῶ, ut & ἀκροβάζω, ſummis pedum digitis gradior, in digitos erigor. Luc. Item ſuperbe incedo, apud Suid.

Ἀκροβατικὸς, ſcanſorius: ex Vitruvio: ex ἄκρος, & βαίνω, f. βήσομαι. a βάω. unde variæ ejus compoſita deſinunt in βάμων, βάτης. & βατέω.

Ἀκροβαφὴς, ſumma parte tinctus. in Epigram. ex ἄκρος, & βαφή, ἡ.

Ἀκροβολὶς, ίδος, jaculi genus: ex ἄκρος, ὁ, & βόλος, ου, τὸ.

Ἀκροβηματίζομαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali, ex ἄκρος, & βηματίζω.

Ἀκρόβλαστος, germen in cacumine habens: ex ἄκρος, & βλάστη, ἡ, ſeu βλαστὸς, ὁ.

Ἀκροβολάδις, idem ac ἀκροβόλος.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι, Jon. velitari verbis: ab ἄκρος, & βάλλω.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ίζομαι, jaculor, proprie ex edito quopiam loco jacula emitto: quaſi ἐξ ἄκρου βάλλω. ad ſummitatem, vel cacumen aliquod verſus jaculor, & jaculationem dirigo; quaſi, εἰς τὸ ἄκρον βάλλω. Item miſſilibus pugno, velitor velitarem pugnam ineo; certaminis præludia facio.

Ἀκροβόλισις, idem ac ἀκροβολισμός.

Ἀκροβολισμὸς, ῦ, ὁ, jaculatio, præludium pugnæ. Item velitatio, velitaris pugna: & metaph. pro velitatione, quæ fit verbis.

Ἀκροβολιστὴς, ῦ, ὁ, jaculator, veles, ferentarius.

Ἀκροβολιστικὰ, velitum tela, ex ἄκρος, & βόλος, ὁ, ſeu βολή, ἡ.

Ἀκροβόλος, ο, ὁ ϗ ἡ, jaculator, proprie qui e ſummitate, vel verſus ſummitatem loci alicujus jaculatur.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium: ex ἄκρος, & βύω, tego, quod extremam pudendi partem tegat; cui opponitur περιτομή.

Ἀκρόβυστος, ε, ὁ, in extremitate tectus; i. e. extrema colis partem tectam habens, præputiatus, præputium habens.

Ἀκρογένειος, cui longum eſt barbitium. ex ἄκρος, & γένειον, τὸ, barba.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, imus: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκρογωνιαῖος λίθος, in extremo angulo poſitus lapis; ſummus, vel imus angularis lapis. ad Eph. c. 2. & in 1. Pet. c. 2. ſignificat potius imum angularem, quam ſummum. Pro eod. dicitur &

Ἀκρόγωνος λίθος, i. e. ſummangulus lapis, vel imus angularis lapis; nam ἄκρον extremum utrumque ſignificat.

Ἀκροδακτύλιον, ſummum digiti: ex ἄκρος, & δάκτυλος.

Ἀκρόδετος, in ſummo ligatus, ſeu nexus, in Epigram. ex ἄκρος, & δέω, δέσμαι: unde δετός, ὁ.

Ἀκροδίκαιον, expon. τὸ ἄκρον τῆ δίκης. Heſych. ſummum jus: ex ἄκρος, & δίκη, ἡ: unde δίκαιος.

Ἀκρόδρυα, quæ in ambitu lignoſum putamen habent. Interdum de omni fructu dicitur; & de arboribus etiam. Theoph. & Xen. ex Plut. autem in Alc. pro oſtreis, vel teſtaceis ſumitur, ex ἄκρος, & δρῦς, υὸς.

Ἀκρόζεστος leviter ferveſactus, & quaſi in ſuperficie duntaxat. Item leviter coctus, apud Dioſc. ex ἄκρος, & ζεστός, a Them. ζέω f. ζέσω.

Ἀκροζύγια, dicuntur τῆ βοείου τὰ μέσα, ἤγουν ζεύγλαι: Heſych. vel ἀκροζύγιον, dicitur pars jugi media, ſcil. ζεύγλη. ex ἄκρος, & ζυγὸς, ὁ.

Ἀκρόθαλπτος, ſumme calefactus & toſtus: ex ἄκρος, & θάλπω. f. ψω.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγῶς, leviter, ſtrictim, ſummam partem attingendo, & quaſi ſuperficiem: ut ἅπτεσθαι ἀκροθιγῶς, leviter attingere, deguſtare. ſic ἀκροθιγῶς διεξέρχεσθαι, ſtrictim, ſive curſim commemorare. & ἀκροθιγῶς γνῶναι, ſummam rei cognoſcere: ex ἄκρος, vel ἄκρον, & θίγω: unde θιγγάνω.

Ἀκροθίνιον, ε, τὸ, & frequentius in pl. ἀκροθίνια, τὰ, primitiæ: quaſi τὰ ἄκρα θινὸς, ſummitates acervi; quod primitiæ ex ſummo acervo, ſive a ſummitate acervi excerpi ſoleant. proprie autem primitiæ frugum ſecundum quoſdam. Item pro primitiis manubiarum, quæ diis offeruntur: Thuc. In epiſt. vero ad Hebr. cap. 7. pro ipſis manubiis ponitur: primitiæ, ſpoliorum decimæ; ex ἄκρος, & θὶς, vel θίς.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, leviter ebrius ab ἄκρος, & θωρήσσω, inebrio.

Ἀκροθώραξ, idem ac ἀκροθώραξ, quod exponitur leviter potus; quaſi pectore tenus vino imbutus, vel cui pectus incaleſcit potu meraciore: ex ἄκρος, & θώραξ, ὁ.

Ἀκρόκαρπος, in ſummitate fructum habens, in ſumma ſui parte, ſeu cacumine fructum edens: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & καρπὸς, ὁ.

Ἀκροκελαινιάω, in ſummo, vel ſuperficie nigrico; ab ἄκρος, & κελαινιάω, nigrico; quod a κελαινός.

Ἀκροκέραια, τὰ, dicuntur extremitates, ſeu, ut Virgil. vocat, cornua antennarum; Poll. lib. 1. ex ἄκρος, & κεραία, ἡ.

Ἀκροκιόνιον, ε, τὸ, ſumma ſeu extrema columnæ pars. faſtigium columnæ. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & κίων, ονος.

Ἀκροκνέφαιος, ο, ὁ, ἡ, veſpertinus: ex ἄκρος, & κνέφας.

Ἀκροκνεφής, ἐος, ὁ ϗ ἡ, idem cum ἀκροκνέφαιος.

Ἀκροκόμης, idem ac ἀκρόκομος, qui copioſiore eſt capillo: Iliad. δ.

Ἀκρόκομος, ο ὁ, comatus in vertice: ab ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκορδὼν, ſeu potius ἀκροχορδὼν, ὄνος, ἡ, verruca.

Ἀκροκόρινθος, arx Corinthi.

Ἀκροκόρυμβα, τὰ, idem ac ἀκροκόρυμβον. Sic dicuntur navium roſtra; i. e. τὰ ἄκρα τῆ νηός: ex ἄκρος, & κόρυμβος, ὁ, ſeu κόρυμβον, τὸ.

Ἀκροκυμάτιος, ε, ſummis innato fluctibus: Luc. ex ἄκρος, & κῦμα, ατος, τὸ: unde κυμάτιον.

Ἀκροκώλια, τὰ, trunculi, hoc eſt, extrema membrorum ſeu edulia ex trunculis extremorum membrorum parata.

Ἀκρωλένη, ἡ, extremitas membrorum, hoc eſt, brachiorum ubi nimirum humeris inſeruntur, ex ἄκρος, & ὠλένη, τὸ.

Ἀκρόλειον, ε, τὸ, primitiæ manubiarum, vel prædæ quaſi τὸ ἄκρον τῆ λείας: apud Suid. ſed expon. & ſimpliciter primitiæ apud eundem.

Ἀκρόλιθος, in ſummitate, ſeu extremitate lapidis poſitus; vel ſubſtantive, ſummus lapis, ſummitas lapidis. utitur Vitruv. lib. 2. cap. 8. ex ἄκρος, & λίθος, ὁ.

Ἀκρόλινος, qui eſt in ſummo retis, qui pertinet ad retis extremitatem, Oppian. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & λίνον, τό.

Ἀκρολίπαρος, per ſumma pinguis; in ſumma parte, ſeu ſuperficie pinguis, Athen. l. 9. ex ἄκρος, & λιπαρός.

Ἀκρολογέω, in ſummitate carpo, ſeu lego, vel ſummitatem, aut ſumma lego: in Epigram. ex ἄκρος, & λέγω, lego, ideſt colligo.

Ἀκρολόγος, qui ſumma tantum colligit, & inde carpit; Athen. l. 10.

Ἀκρολοφία, ἡ, idem ac ἀκρόλοφος.

Ἀκρόλοφος, ε, ὁ, ſummitas collis, cacumen tumuli, ſeu monticuli: Plut. in Publ. ex ἄκρος, & λόφος, ὁ.

Ἀκρόμαλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſumme villoſus: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & μαλλὸς, ὁ.

Ἀκρομανής, ἐος, ὁ & ἡ, ſummo furore correptus, extrema inſania laborans: apud Herod. ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete habens in extrema, ſeu ima ſui parte plumbum, in Epigram. ex ἄκρος, & μόλιβδος, ὁ.

Ἀκρομύλη, Heſychio eſt ἡ γωνὶς μύλη, vel ipſe μύλος, ex ἄκρον, τὸ, & μύλη, ἡ, mola.

Ἀκρόμφαλον, ſeu ἀκρομφάλιον, τὸ, dicitur media umbilici pars & extrema; umbilici medittullium: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ; unde ὀμφάλιον, τό.

Ἄκρον, ε, τὸ, extremum, extremitas: vel extrema pars cujuslibet rei. eſt neutrum ſubſtantive poſitum: ab ἄκρος, extremus.

Ἀκρόνηον, dicitur ſumma, ſeu extrema pars navis: ex ἄκρος, τὸ, & ναῦς. νηός.

Ἀκρόνυξ, primæ noctis tempus; Suid.

Ἀκρονυχία, ἡ, prima nox; tempus, quod inter veſperam, & mediam intercedit noctem: ex ἄκρος, & νύξ: unde νύχιος.

Ἀκρόνυχον, τὸ, idem ac ἀκρονυχία.

Ἀκρόνυχος, ε, ὁ, ἡ, veſpertinus; qui eſt, aut fit ἄκρας νυκτὸς, primæ noctis tempore.

Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſummo fixus: Nonn. ex ἄκρον, τὸ, & ἐπάγην, aoriſt. 2. a Them. πηγνύω, ſeu πήσσω, f. ξω, figo.

Ἀκρόπαθος, in ſumma parte affectus:

Hippocrates; ex ἄκρον, & πάθος, τό.

Ἀκρόπαστος, ὁ καὶ ἡ, per ſumma conſperſus: ex ἄκρον, & παστὸς, ὁ: a Them. πάσσω, ſeu πάττω.

Ἀκροπενθὴς, ſumme lugens: ex ἄκρον, & πένθος, εος, τό.

Ἀκρόπηλος τόπος, locus in ſummo lutoſus, intus durus: ex ἄκρον, & πηλὸς, ὁ.

Ἀκρωπὶς, vocatur ab Hippocr. Epid. l. 7. lingua. ἡ ἄκρα ὁπόταν μὴ διατετρῆσθαι, τῶν ἦν ὁ ἀδιάρθρωτος ὑπὸ δυσκινησίας; i. e. quæ ſui impos eſt, & præ difficultate movendi balbutiens, & inarticulata: ἀκρωπὶς γλῶσσα: Varinus: in Gloſſ. ἀκρωπὶς ſcribitur: a Th. ἄκρος, ſeu ἄκρον, τό.

Ἀκρόπλοος, ὁ καὶ ἡ, in ſuperficie natans; in ſumma parte innatans: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, τό, & πλόος, ὁ.

Ἀκροποδητὶ, adv. ſummis pedum digitis. Th. πούς.

Ἀκροποδιτὶ, ſummis pedibus inſiſtendo, aut leviter inſiſtendo pedibus: idem ac ἀκροποδητὶ, & ex iiſdem ἄκρος, & πούς, ποδός.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, ſumma urbs; i. e. ſummitas urbis, ſumma pars urbis, & altiſſima; & peculiariter, ac quaſi κατ᾽ ἐξοχὴν, ſic dicebatur arx Athenarum, in qua & ærarium erat: Thuc. ex ἄκρος, & πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Ion. ab ἄκρος, & πόλος: altiſſimum habens verticem; cujus ſummitas ipſum polum attingit: excelſus, prealtus: ut ἀκρόπολα ὄρη, Il. ε.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, κατὰ τὸ ἄκρον πόρον, extrema parte acutus; in extrema parte transfigens. Od. γ. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & πόρος, ὁ.

Ἀκροπόρφυρος, in extremitate, vel ſummitate purpuram habens: ex ἄκρον, & πορφύρα, ἡ.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; item glans ipſa: ab ἄκρος, & πόσθη.

Ἀκροπόσθιον, τό, idem ac ἀκροποσθία, ἡ, ſumma ſcil. ſeu præeminentior præputii pars, i. e. τὸ πόσθης πρῦχον, inquit Poll. l. 2.

Ἀκρόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſummitate, vel in ſuperficie radicem habens: ſeu longas habens radices. unde τὰ ἀκρόῤῥιζα, quæ non agunt radices in profundum. & Theoph. ἀκρόῤῥιζα δένδρα vocat arbores, quibus radices ſunt per ſumma ceſpitum; ut loquitur Plin. l. 16. c. 31. cujuſmodi olea, malus, cypreſſus, quibus opponuntur βαθύῤῥιζα, ut robora, quæ ſuas radices in profundum agunt: ut ibid. idem Plut. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥίζα, ἡ.

Ἀκρόῤῥινον, τό, dicitur tota naſi ſummitas, ſeu totus naſi ambitus: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τό, & ῥὶν, ῥινός: unde ῥίνιον, τό.

Ἀκρορρύμιον, τὸ, ſummus temo; extrema temonis pars: Poll. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥυμὸς, ὁ, a Them. ῥύω.

Ἄκρος, α, ον, ſummus: extremus.

Ἀκροσαπὴς, quod in ſuperficie tantum, & ſumma parte putredinem contraxit, quod leviter putreſcere, & mutari cœpit: ex ἄκρον, τό, & σήπω.

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, ſumme ſapiens: ex ἄκρος, & σοφός.

Ἀκροσπάθια, τὰ, dicuntur ὑποχόνδρια, quod coſtis ſubjiciantur, & velut in earum extremitate poſita ſint. σπάθαι autem coſtarum oſſa dicuntur, teſte Poll. vel ipſæ coſtæ: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & σπάθη, ἡ.

Ἀκρόσπελος, avena. Dioſcor.

Ἀκροστήθιον, τό, ſumma pectoris pars; ex ἄκρον, & στῆθος, εος, τό.

Ἀκροστιχὶς, ἡ, & ἀκρόστιχον, τὸ, initium verſus: Schol. Thuc. ex ἄκρον, & στίχος, ὁ.

Ἀκροστόλιον, τὸ, ſummitas, ſeu ora navis: Athen. l. 5. ex ἄκρον, & στόλος, ὁ.

Ἀκροστόμια, τὰ, ſunt, quibus, inquit Euſtat. φυσῶσιν οἱ χαλκεῖς, pars quædam follium: ex ἄκρον, & στόμα, τό.

Ἀκροσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, proclivis ad lapſum: ut ἴχνος ἀκροσφαλές, apud Nic. & metaph. lubricus, periculoſus. ſic etiam dicitur homo, qui ſtatim in hanc, vel in illam partem labitur, cui imminet periculum a re aliqua: Plut. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram proclivis, iracundus. Item qui cito labitur, & peccat; ut & qui cito periclitatur morbo: apud eund. Plut. ex ἄκρος, & σφάλλω, f. σφαλῶ.

Ἀκροσφύριον, τό, extrema malleoli pars, ſed eſt & genus calceamentorum muliebrium: Heſych. ex ἄκρον, & σφυρὸν, τό.

Ἀκροσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſumma, vel extrema ſui parte ſciſſus, aut fiſſus, vel in cacumina diviſus: ex ἄκρον, τὸ, & σχίδη, ἡ: a Them. σχίζω, f. ίσω.

Ἀκροτελεύτιον, τό, finis, ſeu extremitas carminis: Thuc. l. 2. ex ἄκρον, & τελευτή, ἡ.

Ἀκροτηριάζειν, extremitates truncare.

Ἀκροτήριον, pro ἀκροατήριον, auditorium.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas. Item metaph. faſtigium, apex; a Th. ἄκρος, ὁ.

Ἀκρότητος, non pulſatus, apud Athen. non applauſus; ſeu, nullum merens applauſum: ut ἀκρότητα κύμβαλα, non congruentia ad numeros, vel applauſu digna: ex α priv. & κρότος, ου, ὁ, pulſus, ut aris, remorum, &c. Item plauſus manuum.

Ἀκρόπτος, ου, ὁ, leviter coctus, ſubcrudus.

Ἀκροτομέω, extremas, ſeu ſummas partes amputo, trunco: ex ἄκρον, τό, & τόμος, ὁ, ſeu τομή, ἡ.

Ἀκρότομος, ὁ καὶ ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt; ut πέτρα ἀκρότομος, rupes adeo prærupta latera habens, ut ferro ſecta eſſe videatur. ſic ἀκρότομοι λίθοι, lapides extremis partibus reſectis complanati, & politi.

Ἀκρότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſummo tentus. Item qui extremas partes, i. e. manus, & brachia ſummis viribus intendit. Athen. l. 12. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & τόνος, ὁ.

Ἄκροτος, ου, ὁ, plauſu carens, cui non applauditur.

Ἄκρουλος, in ſummo criſpus; ex ἄκρον, τό, & οὖλος, ὁ, criſpus.

Ἀκρουρανία, ſummitas cœli, vertex cœli: ex ἄκρον, τὸ, & οὐρανός, ὁ.

Ἀκροφανὴς, in ſummo apparens: ut apud Nonn. ἀκροφανὴς ἠώς, aurora ſummo diluculo apparens; vel quæ ſuperficiariam tantum, & non plenam lucem habet; vel apparere, & exoriri incipiens: ab ἄκρον, τό, & φαίνω, f. ανῶ.

Ἀκροφυὴς, in cacumine proveniens, in ſummitate naſcens. Item ſumma indole præditus: Syneſ. Epiſt. 4. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & φυὴ, ἡ: a Them. φύω, gigno.

Ἀκροφύλαξ, arcis præfectus; ex ἄκρον, τὸ, & φύλαξ, ὁ.

Ἀκρόφυλλος, in ſummitate, ſeu cacumine folia habens: a Them. φύλλον, τό.

Ἀκροφύσιον, ου, τὸ, follium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immittitur: Thuc. lib. 4. a Them. φυσάω.

Ἀκρόχαλις, ſupra modum laxatus, ſeu ſolutus: Dionyſ. de ſitu orb. ſed Euſtat. expon. etiam, ὁ ἀκαίρως χαλῶν τῶν φρενῶν, innuens, per Sync. videri dici pro ἀκρατόχαλις. Heſychio autem eſt dimidia tantum parte ebrius. ſed fortaſſe rectius idem eſſe cum ἀκροθώραξ, i. e. ἄκρος μεθύων, a Them. χάλις, ιος, ὁ, merum.

Ἀκροχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immanis, vaſtus: in extremitatibus, ac ſummitate hians: in Epigram. a Them. χαίνω, f. ανῶ.

Ἀκρόχειρον, ab Hippocr. dictum fuit totum id, quod a cubito ad extremam uſque digitorum aciem eſt: in qua ſignificatione dicitur

Ἀκροχειρὶς, & ἀκρόχειρον (ἀλιτόχειρος vero Heſych. eſt ἀνδροφόνος, homicida.)

Ἀκροχειρίζομαι, ſumma manu capto: proprie dicitur de Pancratiaſtis, quorum alter alterum manibus captat, ante ipſam συμπλοκὴν: ut Athen. l. 4. πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζονται.

Ἀκροχειρισμὸς, exercitatio Pancratiaſtarum, quum alter alterum manu captat: Luc. (pro eodem dicitur etiam ἀκροχείριξ.)

Ἀκροχειριστὴς, qui ſe exercet ἀκροχειρισμῷ.

Ἀκροχερσίτης, dictus fuit Pancratiaſta quidam Sicyonius: quod ἄκρας χεῖρας adverſarii comprehendere ſoleret, nec prius dimittere, quam illum viribus deficere ſentiret: Pauſan. Eliac. l. 2. a Themat. χεὶρ, χειρός.

Ἀκροχηνίσκοι, dicuntur extremitates ejus partis jugi, quæ dicitur ζεύγλη: Poll. l. 1. a Them. χὴν, χηνός.

Ἀκροχλίαρος, ſumma parte tepidus: Dioſc. l. 2. a Them. χλιαίνω, f. ανῶ.

Ἀκροχολέω, ſubito iraſcor, repente ad iram concitor.

Ἀκροχολία, proclivitas ad iram.

Ἀκρόχολος, extreme bilioſus, cui ſubito bilis accenditur, qui repente iraſcitur: a Themat. χολὴ, ἡ; componitur ut reliqua præcedentia, cum Them. ἄκρος, ὁ, vel neut. ἄκρον, τό.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, dicitur verruca, quæ ſub cute coit, durior, & paulo aſperior, calloſa, & plerumque teres, ejuſdem coloris, infra tenuis, ad cutem latior, pueros maxime infeſtans; ita autem dicitur, quod ſimilis ſit vertice ſuo reſectæ chordæ ſecundum extremitatem, ut ſcribit Aet. vel quod in imo adeo anguſta ſit, ut pendere videatur: ut vult Celſ.

Ἀκρόχωλος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum claudus: Suid. ex ἄκρος, & χωλὸς, ὁ.

Ἀκρόψιλος, ὁ, ἡ, in ſummo nudus: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, & ψιλός, ὁ.

Ἀκρόψωλος, qui in ſumma tantum parte recutitus eſt. Schol. Ariſtoph. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & ψωλὸς, ὁ.

Ἄκρῳ, vere, ἀληθῶς.

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, glacie carens: non glaciatus: nihil cryſtallinum habens: ex α priv. & κρύσταλλος, ου, ὁ, glacies, gelu; item cryſtallus lapis.

Ἄκρω, Dor. pro ἄκρου; gen. ſing.

Ἀκρῶα, Heſychio ſunt viſcera, τὰ σπλάγχνα, ἔντερα.

Ἀκρωβελία, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Euſt. comp. ex ἄκρος, & ὀβελὸς, οῦ, ὁ.

Ἀκρωλένιον, ου, τό, ſummitas, vel extremitas cubiti: Poll. Item metaph. montis cacumen: ex ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, & ὠλένη, cubitus, brachium, ulna; idem ac πῆχυς.

Ἀκρωμία, ἡ, vel ἀκρώμιον, τὸ, eminentia vel ſummitas humeri; & metaph. montis vertex: ex ἄκρος, extremus, ſummus, & ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Ἄκρων, ωνος, extremitas membri: ab ἄκρος, ου, ὁ, ſummus.

Ἀκρωνία, ἡ, partium extremarum amputatio. Æſch. in Eumen. ab ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri: idem ac ἄκρον, τὸ, extremum, extremitas.

Ἀκρῶνυξ, υχος, ſummum unguis.

Ἀκρωνυχία, ἡ, unguium extremitas: & metaph. jugum, vel vertex montis: ab ἄκρον, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Ἀκρώνυχος, ὁ, ſummum unguis; ut ἀκρωνύχων ποδῶν ἴχνια, veſtigia quæ aliquis impreſſit terræ ſummis veſtigiis incedens.

Ἀκρωπὶς, ἡ, idem ac ἀκρῶπις, quæ ſui impos eſt.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas montis. Philo de vita Moſis, ex ἄκρον, & ὄρος, τὸ, mons.

Ἄκρως, adv. ſumme, perfecte: ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo: metaphorice, imminuere. Chryſoſtomo proprie eſt mutilo aures, i. e. τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀποτέμνω; unde per ω ſcribendum, licet Thema ſit ἄκρος, vel ἄκρον. Derivatur ab ἀκρωτήριον, τὸ, ſummitas, cacumen.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, ſummitas, cacumen, vertex: ἀκρωτήριον νηὸς, navis fragmentum, ab ἄκρος, ſummus.

Ἀκταίζω, vel ἀκτάζω, alacri ſum animo; geſtio; alevo me. Th. ἀκτὴ, littus. nam Plut. Symp. 4. innuit, ἀκτάζειν eſſe, in littore indulgere genio.

Ἀκταίη, ης, ἡ, Actæa, Nympha.

Ἀκταίνω, laſcivire, ferocire: item ruere

in

Digitized by Google

in Venerem more equorum. Heſych.

Ἀκταῖος, ε, ὁ, littoralis, maritimus. Heſych.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτὴ, ἡ, littus.

Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ, Actæon.

Ἀκταιωρέω, vel ἀκτωρέω, littora cuſtodio. Heſ. ex ἀκτὴ, littus, & ὦρος, ε, ὁ, cuſtos; mutando ε in ω.

Ἀκταίωρος, ε, ὁ, littorum cuſtos: ſed ſcribitur etiam ἀκτωρὸς, apud Heſych.

Ἀκτέανος, ὁ, pauper, inops, nulla habens κτέανα. Heſych. ex α priv. & κτέανον, idem ac κτῆμα, poſſeſſio: a Th. κτάομαι, poſſideo.

Ἀκτένιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, impexus: Poll. ex α priv. & κτεὶς, ενὸς, ὁ, pecten.

Ἀκτερέϊστος, & ἀκτέριστος, infuneratus, cui non parentatum eſt, nec juſta ſunt facta, nec latæ ſunt inferiæ: item inſepultus; ἄταφος: in Epigramm. & Heſych. ex α priv. & κτέρεα, τὰ, exequiæ, inferiæ, juſta.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus: fruges: quaſi ab ἄγω, frango.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas, poſſeſſionum penoria, inopia.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, inops. Th. κτάομαι, poſſideo.

Ἀκτησία, ἡ, paupertas, egeſtas.

Ἄκτητος, ὁ, non poſſeſſus; vel qui acquiri non poteſt; ex α priv. & κτάομαι, poſſideo, acquiro.

Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius Solis.

Ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἀκτῖσι. quaſi ab ἄγω, frango.

Ἀκτινηδὸν, in formam radii, vel radiorum: apud Lucianum.

Ἀκτινοβολέω, radios jacio, vel ejaculor; radio: in paſſ. ἀκτινοβολοῦμαι, apud Athen. irradior: componitur cum ἀκτὶν, & βάλλω, jacio.

Ἀκτινοβολία, ἡ, radiorum ejaculatio; apud Plut.

Ἀκτινοβόλος, ὁ, radios jaciens, vel ejaculans.

Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in ſpeciem radiorum formatus, radiatus. εἶδος, εος, τὸ, eſt ſpecies, forma, facies. ab ἀκτὶν, radius Solis.

Ἀκτινωτὸς, ῦ, ὁ, radiatus, coruſcans: tanquam a verbo ἀκτινόω.

Ἄκτιος, α, ὁ, littoralis: ab ἀκτὴ, ῆ, littus.

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius, coruſcatio; pro ἀκτίν. Epigr.

Ἄκτιστος, ὁ ἢ ἡ, inædificatus: apud Hom. ex α priv. & κτιστὸς, ῦ, ὁ, conditus. Th. κτίζω, condo.

Ἄκτιστος, ὁ ἢ ἡ, non creatus, non conditus.

Ἀκτίτης, ε, ὁ, littoralis, commorans in littore: Epigr. eſt ab ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus.

Ἀκτωρέω, idem cum ἀκταιωρέω, littora cuſtodio.

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor. Heſychio eſt lorum, vel funis, quo ducimus aliquid: eſt verbale ab ἄγομαι, f. ἄξομαι, ducor.

Ἀκυβέρνητος, non gubernatus: ex α priv. & κυβερνάω, guberno.

Ἀκυητήριον, τὸ, medicina impediens conceptum.

Ἄκυθος, ἡ, ſterilis. κύθος enim eſt ſemen.

Ἀκύκλιος, ὁ, indoctus, ſeu qui orbem diſciplinarum non confecit. Heſych. ἀπαίδευτος. ex α priv. & κύκλιος, circularis. Them. κύκλος, ε, ὁ, circulus, orbis.

Ἀκύλας, ὁ, Aquila, nomen viri.

Ἀκύλιστος, ε, ὁ, ἢ ἡ, qui non volvitur, immotus, rigidus. Athen. ex α priv. & κυλιστὸς, volutatus. Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἄκυλος, ε, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ὁ ἢ ἡ, & ἀκύμων, ονος, ὁ, ἢ ἡ, fluctibus non agitatus; tranquillus: ex α priv. & κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.

Ἀκύμων, ὁ, ἢ ἡ, fœtu carens: ut ἀκύμων νηδὺς, fœtu carens uterus, & ſterilis. Eurip. ex α priv. & κῦμα, τὸ, fœtus, germen, apud Eurip. a Th. κύω, uterum fero, ſum gravida.

Ἄκυπρος, ὁ, Veneris expers, ἀμιγὴς, παρθένος: ex α priv. & Κύπρις, Venus, ab inſula Cypro, quæ κύπρος dicitur, in qua nata eſt, ſic vocata.

Ἀκύρημα, & ἀκύρημα, τὸ, infortunium illud, quo nihil acquiritur: ex α priv. & κυρέω, idem ac Th. κύρω, incido.

Ἀκυρὴς, ῆς, ὁ ἢ ἡ, qui in nihil incidit; i. e. qui nihil acquirit; ideoque infortunatus. Heſych. & Etymol.

Ἀκυρία, ἡ, improprietas. Hermog. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas plena, & propria.

Ἀκυρολογέω, f. ήσω, p. ηκα, impropria loquor: ab ἄκυρος, & λέγω, loquor.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, ſermonis improprietas, & abſurditas; ſermo improprius. Th. idem.

Ἄκυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, auctoritate privatus: ex α, & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἀκυρόω, ῶ, antiquo, auctoritate ſpolio. f. ώσω, p. ἠκύρωκα.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio.

Ἀκυτόκιον, & ἀκυοτόκιον, τὸ, medicamentum impediens conceptum: (cui contrarium κυτόκιον) Hippocr. Thema eſt κύω, f. σω, uterum fero; prægnans ſum; cum α priv.

Ἄκυτος, ε, ἡ, & ἄκυθος, ἡ, quæ non concipit, ſterilis. Heſych.

Ἀκωδώνιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui exploratus non eſt; ſumpta metaph. ab equis, qui κωδωνίζονται, i. e. tintinnabulorum ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generoſe ferre poſſent: vel a vaſis, aut nummis, quorum integritas tinnitu probatur. ex α priv. & Th. κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. unde κωδωνίζω, tinnio, vel tubæ ſono exploro.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, acies: idem ac ἀκή.

Ἄκωλος, ε, ὁ ἢ ἡ, membris truncus, & ſpecialiter, pedibus carens: ex α priv. & κῶλον, ε, τὸ, membrum, pes.

Ἀκώλυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui impeditus, & prohibitus non eſt.

Ἀκωλύτως, ſine impedimento: Lucian. Plat. ex α priv. & κωλυτὸς, ῦ, ὁ, impeditus. Th. κωλύω, impedio, prohibeo.

Ἄκων, & ἄκων, οντος, ὁ, jaculum: ab ἀκή. Inde ἀκόντιον, idem. ἀκοντίας, ε, ὁ, jaculus, ſerpentis genus ἀκοντίζω, ἀκοντιστὴς, ἀκοντιστικὸς, ῦ, ὁ, jaculandi peritus.

Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, invitus: ab α, & ἑκών, ὁ, voluntarius.

Ἄκωνος, ὁ, cono, & faſtigio carens: ex α priv. & κῶνος, ε, ὁ, conus, figura ex lato in acutum deſinens. Ariſtot.

Ἀκώπητος, ε, ὁ ἢ ἡ, imparatus; ἀπὸ τῶν νεῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας, inquit Heſych. a navigiis non habentibus remos: vel a κώπη, i. e. λαβὴ τῆ ξίφους manubrium, vel capulus gladii: utrumque enim (remum ſcil. & capulum) κώπη ſing. & α priv. eſt.

Ἄκωπος, ε, ὁ, ἡ, remo carens.

Α Λ.

Ἅλα, acc. ſing. ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal.

Ἀλάβα, atramentum.

Ἀλαβάρχης, ε, ὁ, magiſter ſcripturæ: ab ἀλάβα, atramentum, & ἄρχω, incipio.

Ἀλαβαστὴς, piſcis; ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβαστος, ὁ, abſque ρ invenitur apud Heſych. & Menandrum, pro ἀλάβαστρος. Item

Ἀλαβάστιον, ε, τὸ, diminut. parvus alabaſter: Poll.

Ἀλαβαστρίτης, ὁ, ſub. λίθος, alabaſtrites lapis; marmoris genus ita dicti, quod ex eo alabaſtra conficerentur: Dioſc. l. 5. In fœm. ἀλαβαστρῖτις, ſive ἀλαβαστρῖτις; ut ἀλαβαστρῖτις πέτρα, eadem, quæ ἀλαβαστρίτης λίθος. Athen. l. 5.

Ἀλαβαστροθήκη, ἡ, ſeu ἀλαβαστοθήκη, vas, in quo alabaſtra reponuntur: ex ἀλάβαστρον, τὸ, & θήκη, ἡ, theca.

Ἀλάβαστρον, τὸ, alabaſter, vaſis unguentarii genus, longitudine faſtigiata, in pleniorem orbem deſinens; vel forma turbinata ſine anſulis. ſic appellatur, vel quaſi ὃ λαβέσθαι, prehendere, propter lævorem ſit ἀδύνατον: vel διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quod anſas non habeat; Plut. in Alex. & Matth. cap. 26. apud Herodian. l. 3. ἀλάβαστρον accipitur pro lapide alabaſtrite.

Ἀλάβαστρος, ε, ὁ, alabaſtrum. ab α & λαβεῖν, vel λαβὸ, quod hujuſmodi vaſa prehendere ſit difficile.

Ἀλαβὴ, ἡ, fuligo; carbo; cinis miſtus carbonibus: Heſych.

Ἀλαβὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſa, ſeu manubrio carens; vel qui prehendi nequit: ex α priv. & λαβὴ, ἡ, prehenſio; ſeu id, quo quidpiam apprehendimus. Th. λαμβάνω.

Ἀλαβώδης, εος, ὁ, ἢ ἡ, fuliginoſus, fumoſus.

Ἅλαδ', pro ἅλαδε, ad mare. Th. ἅλς, ὁ, ſal.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, jactantia.

Ἀλαζόνευμα, τὸ, jactatio, oſtentatio, gloriatio propter aliquod facinus, vel de aliquo facinore. Item facinus inſolentius, inſolenter factum: apud Æſch. in Cteſiph. verbale ab

Ἀλαζονεύομαι, fut. εύσομαι, oſtento, ſeu oſtento me, falſa de me prædico; me jacto; glorior.

Ἀλαζονικὸς, ῦ, ὁ, oſtentatorius, jactatorius; ad oſtentationem pertinens. Item oſtentationi deditus. Item idem ac ἀλαζών.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, qui ſimul eſt oſtentator, & animo remiſſo, & nugaci, apud Athen. lib. 1. eſt compoſitum ex ἀλαζὼν, jactator; χαῦνος, laxus, fungoſus; & φλύαρος, idem ac φλέος, nugæ, ineptiæ. Th. φλέω, & φλυαρέω, nugor.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, oſtentator, ὁ ἐν ἄλῃ ζῶν. Ab Euſtath. expon. ὁ ἀπὸ τῆ ἄλης ζῶν, i. e. vagus, erro, planus, circulator. Errones enim mendaciis inſtructiſſimi eſſe ſolent, & ſeſe ubique jactando, falſa plurima veris intermiſcent. unde fit, ut qui majora de ſe ſuiſque prædicent, quam veritas patiatur, ἀλαζόνες dicantur. Suidæ dicitur ἀλαζὼν, quaſi ὁ ἄλλως ζῶν, i. e. vane, & inaniter vivens. quidam autem malunt deducere ab α epitatico, & λάζομαι, ſumo, ut ſic dicatur, qui ſibi multum aſſumit, tribuitque.

Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas.

Ἀλαθεὶς, ἐντος, ὁ, part. qui erravit: ab ἀλάθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀλάομαι, vel ἀλάω, p. paſſ. ἤλαμαι.

Ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθὴς, ὁ, verus.

Ἀλάθητον, ε, τὸ, quod non latet. ex α, & λανθάνω, lateo.

Ἀλάθητος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui latere non poteſt; vel qui oblivioni mandari non poteſt: ex α priv. & Them. λήθω. unde λανθάνω, f. λήσω, ut a λήθω.

Ἀλαίνω, idem ac Th. ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro.

Ἀλαιὸς, idem ac ἀλαὸς, cœcus.

Ἀλαιὸς, antiquus, pro παλαιὸς. Æſchyl.

Ἀλαισχύνα, ας, ἡ, Dor. pro ἀλαισχύνη.

Ἀλάκητος, ὁ, ſtrepitum non edens. Heſych. ex α priv. & λακέω, ῶ, ſono, ſtrepitum cieo. unde λάκος, ſonus, ſtrepitus.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor: apud Soph. autem in Trach. ἀλαλαγαῖς Schol. exponit ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς.

Ἀλάλαγμα, τὸ, & ἀλαλαγμὸς, ὁ, dicitur clamor lætus militum. quidam recentiores barritum vocant, alii jubilationem, Cæſar ululatum. Item victorialia hymnus, Suid. & Heſych.

Ἀλαλαγμὸς, ὁ, idem ac ἀλάλαγμα.

Ἀλαλάζω, clamo alala; i. e. fremitum edo inter pugnandum; clamorem lætum tollo in committendo prælio, cum animi ſcil. alacritate, & exultabunde in ſignum victoriæ. Interdum autem ejulo, ululo: ut Marci c. 5. & Jerem. c. 4. Item tinnio 1. Cor. cap. 13. κύμβαλον ἀλαλάζον. quam ſignif. quidam ex Græcis Grammaticis propriam eſſe putavarunt. Eſt autem a Them. ἀλαλὴ, alala. Exponitur etiam tumultus cum inarticulata voce; ab ἅλα, accuſativo nominis ἅλς, ἁλὸς, i. e. mare, quod perpetuo ſtrepitum edit; inde faciendo ἀλὴ; deinde per reduplicationem ἀλαλή.

Ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi ſolebat,

Dor.

Dor. ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, erravi, vagatus ſum, p. paſſ. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt eſſe præſens ab ἄλημαι, reduplicatis iiſdem initialibus. Inde inf. ἀλάλησθαι, & part. ἀλαλημένοι.

Ἀλάλημαι, eſt per reduplicationem ab ἄλημαι; unde peſſ. ἀλάλημαι.

Ἀλάλητος, ου, ὁ, ἡ, inenarrabilis: ex α, & λαλητὸς, ὁ, loquendi facultatem habens.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ῷ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, clamor militum dicentium ἀλαλὰ, Gall. alarme. Th. ἀλαλά.

Ἀλαλία, ἡ, infantia, h. e. quum quis mutus eſt, & fari nequit. Exponitur etiam πονηρία, ἀταξία, apud Soph. ab ἄλαλος, qui fari, ſeu loqui non poteſt, infans. mutus. Plut.

Ἀλαλκομενηΐς, ΐδος, ἡ, pro ἀλκομενηΐς, potens auxiliari, epitheton Minervæ. a μένος, & ἀλάλκω, juvo.

Ἄλαλκον, ες, ε, profligabam, arcebam, imperf. Jon. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω. vel eſt a. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἄλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω, arceo.

Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, idem ac ἀλεξητήριον, remedium, auxilium, q. d. propulſatorium, ſeu depulſorium: ab ἀλάλκω, depello, propulſo, arceo.

Ἀλάλκω, expello, juvo, fero auxilium, removendo auxilior.

Ἄλαλος, ου, ὁ, ἡ, mutus: ex α & λάλος, ὁ, loquax.

Ἀλαλύκτημαι, erro, moleſte fero, metuo, p. paſſ. Atticam reduplicationem habens, ab ἀλυκτέομαι, vel ab ἀλύσσω, anxius ſum, indignor: quod ab ἀλύω. Quidam vero & præſentis eſſe temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀκάχημαι) ab ἀλύκτημαι, & per reduplicationem ἀλαλύκτημαι.

Ἀλάμπετος, ὁ, obſcurus: ab α priv. & λάμπω, fut. ψω, luceo, ſplendeo: unde λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas.

Ἀλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendoris expers, non ſplendens, obſcurus; ὁ μὴ λάμπων. Ariſtot.

Ἀλαζῶνες, ων, οἱ, gens Scythiæ proxima.

Ἀλάομαι, f. ήσομαι, vagor, incertus ſum, erro. Inde ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. ἀλήμων, ονος, ὁ: & ἀλήτης, α, ὁ, erro, vagus.

Ἀλαὸς, οῦ, ὁ, cæſius; luſcus: q. ex α, & λάω, video. hinc ἀλαόω, f. ώσω, excæco. ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas.

Ἀλαοσκοπιὰ, ᾶς, ἡ, cæca ſpeculatio: acc. Jon. ἀλαοσκοπιὴν, ex ἀλαὸς, & σκοπὸς, οῦ, ὁ, cuſtos.

Ἀλαοτόκος, cæcum pariens: ex ἀλαὸς, cæcus, & τίκτω, pario; unde τόκος, ὁ, partus.

Ἀλαόω, ῶ, cæcum reddo. Vide in Them. ἀλαὸς, οῦ, ὁ, cæcus.

Ἀλαπαδνὸς, οῦ, ὁ, vaſtatu facilis, imbecillis: ab ἀλαπάζω, diſſipio.

Ἀλαπάζοντα, diſſipantem, acc. ſing. part. præſ. ab

Ἀλαπάζω, f. ξω, diſſipio, exinanio. a. 1. ἠλάπαξα, Jon. ἀλάπαξα, ἀλαπάξαι, inf. Th. λαπάζω, per pleonaſm. τοῦ α.

Ἀλάπαξ, pro ἀλάπαξα, vel ε.

Ἅλας, ατος, τὸ, ſal. Th. ἅλς, ἁλὸς, ὁ.

Ἀλασταίνω, idem ac ἀλαστέω, ῶ, crucior.

Ἀλαστέω, ῶ, mœrore afficior: ab ἄλαστος, α, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄληστος, gravis, non obliviſcendus: ex α, & λήθω, idem ac λανθάνω, lateo.

Ἀλάστορα, acc. ſing. ab Ἀλάστωρ, Alaſtor, nom. proprium.

Ἀλαστορία, ἡ, ultrix conſcientia, diræ. Joſeph. de antiqu. ab ἀλάστωρ, idem: item peſſimus Dæmon, malus genius, & infeſtus.

Ἄλαστος, α, ὁ, ϗ ἡ, Dorice dicitur pro ἄληστος, cujus obliviſci non poſſumus.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit ἄλαστα, i. e. non obliviſcenda; execrandus; pl. ἀλάστορες: ex α, & λήθω, lateo.

Ἀλάτας, α, ὁ. Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri prop. nomen.

Ἀλατεία, Dorica pro ἀλητεία, ας, ἡ, erratio.

Ἀλᾶτο, vagabatur, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι, vagor.

Ἅλατο, Dor. pro ἥλατο, ſalit, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Ἁλατοπωλία, ἡ, ſalis venditio, jus, & poteſtas ſalis vendendi. Ariſtot. ex ἅλας, ατος, τὸ, ſal, & πωλέω, ῶ: unde πωλὴ, ἡ, venditio.

Ἀλαῶτις, ἡ, obſcura, cæca.

Ἀλαωπὸς, ὁ, erro, proprie, qui eſt ἀλαὸς τὰς ὦπας, captus oculis, cæcus: ex ἀλαὸς, ᾶ, ὁ, cæcus; & ὢψ, ὠπὸς, oculus.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas oculi, ſeu oculorum privatio, ſeu orbatio: ab ἀλαόω, quod a Them. ἀλαὸς, ὁ, cæcus.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, nom. pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.

Ἀλγεινῶς, adv. moleſte, cum dolore. ab ἄλγος, triſtitia, moleſtia: unde ἀλγέω, doleo.

Ἀλγέω, ῶ, fut. ήσω, doleo: tam ad animum refertur, quam ad corpus cum dativ. ut ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων: & cum accuſ. ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, dolet mihi caput; & ἀλγῶ τὸν δάκτυλον, dolet mihi digitus: Theocr. ſed dicitur & ἀλγῶ ὅτι τοῖς χρόνοις apud Demoſth. a Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, ab ἄλγος.

Ἄλγημα, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγηρὸς, ᾶ, ὁ, moleſtus; dolorem afferens; Heſych. ab ἀλγέω.

Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ήσω. p. ἤλγηκα, doleo. Th. ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἄλγεσις, ἡ, dolor. ægritudo. Suid.

Ἀλγινόεις, εντος, & in fœm. ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, moleſtus, ta.

Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, moleſtus: ab ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἀλγεινὸς, ὁ, & ἀλεγεινὸς, ᾶ, ὁ, anxius, triſtis, doloris plenus.

Ἀλγίων, ἄλγιστος, moleſtior, moleſtiſſimus, comp. & ſuperlat. ab ἄλγος.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor, mœror: ab ἀλέγω, curo, alicujus rationem habeo.

Ἀλγοῦσα, dolens, part. f. g. ab ἀλγέω.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore, vel mœrore afficio, & in paſſ. ἀλγύνομαι, mœrore afficior: (cui oppon. εὐφραίνομαι) a Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλδαίνω, idem ac ἀλδέω, augeo.

Ἀλδέω, vel ἄλδω, f. ήσω, p. ηκα, augeo.

Ἀλδήσκω, augeor, f. ήσω.

Ἀλέα, ας, ἡ, Jon. ἀλέη, ης, ἡ, calor, ſeu tepor, qui eſt ex Sole.

Ἀλεάζω, & ἀλεαίνω, tepeo, caleo, calore fruor. Ariſtot. Item active, calefacio. Heſych. ab ἀλέα, calor.

Ἀλεαίνω, idem ac ἀλεάζω, caleo.

Ἀλέομαι, fugio, vito, evito: Heſiod. Hom.

Ἀλέασθαι, vitare, a. 1. inf. m. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, & ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, molo; item vito, caveo: pro quo & ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præſ. inf. ab ἀλέομαι, fugio, vito.

Ἀλεγεινὸς, ᾶ, ὁ, curæ plenus, moleſtus, quod ab ἀλέγω. Alii pro ἀλγεινὸς, gravis, moleſtus: ab ἄλγος, dolor.

Ἀλεγίζω, εις, ει, curo, f. ίσω. p. ικα.

Ἀλεγύνω, accuro, paro, apparo. Od. α. ab ἀλέγω, curo.

Ἀλέγω, f. ξω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἀλεεινὸς, calidus, tepidus. expon. & vitandus, effugiendus, fugiendus; & ex conſequenti, malus, pernicioſus.

Ἀλεείνω, evito, effugio: ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Jon. Th. ἀλέω, vito.

Ἀλέη, dicitur Jon. pro ἀλέα, proprie calor, ſeu tepor, qui eſt ex Sole in locis apricis: ſed transfertur & ad quemlibet calorem.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga, ab ἀλέω, vito.

Ἀλέην, acc. Jon. ab ἀλέα, ἡ, calor, tepor.

Ἀλεινὸς, idem ac ἀλεεινὸς, ὁ, calidus.

Ἀλεία, idem ac ἁλιεία, ἡ, piſcatio.

Ἀλείαντος, α, ὁ ϗ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non eſt; ſeu qui lævigari, aut complanari nequit. ſed expon. & non molitus. eſt ex α priv. & λειαίνω, lævigo: a Th. λεῖος, ὁ, planus, lævis.

Ἄλειαρ, τὸ, farina.

Ἀλήλιφα, unxi, præt. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, ungo, f. ψω.

Ἄλειμμα, τος, τὸ, idem ac ἄλειψις.

Ἀλειμματώδης, unguenti formam habens.

Ἀλειμμάτιον, diminut. unguentum.

Ἀλεῖος, ου, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, Eleus.

Ἀλεὶς, ſive ἀλεῖσα, congregatus, & collectus in unum, conſertus: ab ἀλέω, congrego.

Ἀλειπτήριον, ου, τὸ, pars quædam balnei: inquit Poll. ab ἀλείφω, f. ψω, ungo.

Ἀλείπτης, ου, ὁ, unctor.

Ἄλειπτρον, ου, τὸ, vaſis unguentarii genus.

Ἀλεὶς, part. præt. ab ἄλημι, contorqueo me, & conglobo: ἀλεὶς vero volunt eſſe a. 2. part. paſſ. ab ἁλίσκω, capio.

Ἄλεισον, ου, τὸ, poculum cælatum, q. ὁ λεῖον, non læve, ſed cælaturis aſperum.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, ſceleratus, idem ac ἀλιτρὸς. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω, pecco.

Ἀλειτουργησία, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus publicis.

Ἀλειτούργητος, ὁ, immunis a muneribus publicis: quaſi ab ἀλειτουργέω: ex α priv. & λειτουργέω, miniſtro.

Ἀλείτω, idem ac Th. ἀλιτέω, ῶ, pecco.

Ἄλειφα, ατος, τὸ, idem ac ἄλειφαρ.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum: pro pice ſumitur. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀλειφατίνος, α, ὁ, ut ἀλειφατίνος ἄρτος, panis cum adipe commixtus.

Ἀλείφω, ungo, f. ψω. p. ἤλειφα. Deducunt ab ἀλέω, calefacio. a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 1. ind. ἤλειψα, p. m. ἤλοιφα, Att. ἀλήλοιφα.

Ἄλειψις, εως, ἡ, & ἄλειμμα, τὸ, unctio, ipſa ungendi actio. Plut. Item id, quo ungimur. Athen. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, propulſator. Th. ἀλέξω.

Ἀλεκτόρειον, & ἀλεκτορικὸν, τὸ, quod eſt galli, ſeu gallinæ: ut ἀλεκτόρειον ᾠὸν Syneſ.

Ἀλεκτόρειος, & ἀλεκτορικὸς, α, ὁ ϗ ἡ, ad gallum pertinens; ſeu qui eſt galli.

Ἀλεκτορία, ἡ, ut & ἀλέκτωρ, dicitur gemma quædam, quæ in ventriculo caſtrati galli quarto anno, a quo eunuchum deſeruit, reperitur. Vide Plin. 37. c. 10.

Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina.

Ἀλεκτορόλοφος, ὁ, gallinacei criſtam habens. Plin. ex ἀλέκτωρ, & λόφος, criſta.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium: ab ἀλέκτωρ, & φωνὴ, vox.

Ἄλεκτος, ὁ, qui dici non poteſt, ineffabilis: ex α priv. & λεκτὸς, a Th. λέγω.

Ἄλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lecto carens; & ex conſequenti, ſomni expers, inſomnis. Item tori, ſeu lecti genialis expers: ex α priv. & λέκτρον τὸ, lectus.

Ἀλεκτρύαινα, gallina: ab ἀλεκτρυὼν, gallus.

Ἀλεκτρυοπώλης, ſeu ἀλεκτρυονοπώλης, ὁ, gallinarum venditor.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ſeu ἀλεκτρυονοπωλητήριον, τὸ, locus, ubi gallinæ venduntur. Th. πωλέω, vendo.

Ἀλεκτροφωνία, ἡ, dicitur tempus, quo gallus gallinaceus canere incipit: Marci c. 13. ab ἀλεκτρυὼν, όνος, quod ab ἀλέκτωρ, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ, ἡ, gallus, vel gallina.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus, qui cantu homines excitet, ut lectum relinquant: ex α, & λέκτρον lectus.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, conjux: (litera α ſignificante ὁμοῦ: ſed de puella dictum ſignificat, innupta: (α privandi vim habente) ἡ μὴ πειραθεῖσα λέκτρου. unde ἀλέκτωρ dicitur Minerva apud Athen.

Ἀλέματος, Dorice dicitur pro ἠλέματος.

Ἀλεμάτως, fruſtra, adv.

Ἄλεν, pro ἄλησαν, Bœot. concluſi ſunt. vide in εἴλω, ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλεξαίθρον, affertur ex Soph. pro θερμὸν σκέπασμα, tectum calidum, nempe ad arcendum frigus nocturnum; ab ἀλέξω, & αἴθρα, ἡ, aeris ſerenitas.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs.

Ἀλεξανδρεὺς, έως, ὁ, civis Alexandriæ.

Ἀλεξανδρινὸς, ἡ, ὸν, Alexandrinus, a, um.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander, qui & rex Ma-

Digitized by Google

Macedoniu fuit: ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, q. fortis auxiliator.

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventos arcens: ab ἀλεξέω, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Ἀλέξαντος, ὁ, ἡ, defenſorius: in Epigram. a Them. ἀλέξω, arceo.

Ἀλεξάσθαι, auxiliari, per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω, vel a barytono Attico regularis aoriſtus ab ἀλέξω, arceo.

Ἀλεξέμεναι, auxiliari, Dor. & Jon. pro ἀλεξεῖν, ſeu ἀλεξέειν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Ἀλεξέω, f. ήσω, arceo, propulſo, opitulor.

Ἀλέξημα, τὸ, id, quod arcet: q. d. propulſans, aut propugnaculum: ut τὸ θερινῆς ὥρας ἀλέξημα, æſtatis ardorem arcens. verbale ab ἀλεξέω, arceo.

Ἀλεξήνωρ, Æſculapii epith. apud Ariſtoph. q. d. adjuvans viros; ab ἀλέξω, & ἀνήρ, vir.

Ἀλεξήσειε, avertiſſet, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω, arceo.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulſatio, defenſio, opitulatio: Heſych. verbale ab ἀλεξέω. fut. ήσω. Idem cum ἀλέξω, arceo.

Ἀλεξήτειρα, ἡ, propulſatrix, auxiliatrix: ut ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη: in Epigram. ab ἀλεξέω. f. ήσω, arceo.

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator, depulſor. Item defenſor, auxiliator: ut Il. υ. ἀλεξητὴρ μάχης. & Apoll. Arg. 2. λοιμοῦ ἀλεξητὴρ, peſtis depulſor.

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, ſubſtant. dicitur munimen: quidam exponunt amuletum, remedium: Xenophon antias equinas ἀλεξητήρια ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων vocat; & aures aſini ἀλεξητήρια τῶν ὀφθαλμῶν vocat: & apud Nic. ἀλεξητήρια νούσων, remedia morborum.

Ἀλεξητήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, defenſorius, propulſatorius, depulſorius, remedium præſtans; ut ἀλεξητήριος παιώνιος. Athen. l. 15. Unde in plur. ἀλεξητήριοι ῥίζαι, dicuntur radices remedia afferentes.

Ἀλεξητικὸς, ὁ, depellendi, arcendique vim habens: ab ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, propulſator.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix, ab ἀλέξω, & ἀρά. in bonam, & in malam partem accipitur.

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, & fœmin. ἀλεξιάρη, ἡ, exponitur, quod dicitur depellens imprecationes, & diras: & apud Heſiod. παῖς ἀλεξιάρη, depellens noxas, vel damna: ab ἀλέξω, & ἀρά, ἡ.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens, ſeu depellens ſagittas: ex ἀλέξω, & βέλεμνον, τὸ. idem ac Th. βέλος, εος, τὸ, telum.

Ἀλεξιβιάδης, ὁ, ὁ Ἀλεξιβίου παῖς Κάρμωνος.

Ἀλεξικακία, ἡ, malorum amolitio, ſeu depulſio.

Ἀλεξίκακος, ὁ, depulſor mali, ſeu malorum, qui diras arcet, ſeu amolitur. & dicitur etiam de rebus. ut ἀλεξίκακα ὕδατα, apud Nonn. ſalutares aquæ: ab ἀλέξω, & κακὸς, malus.

Ἀλεξιμβρότος, ου, ὁ, ὁ, propulſans ab hominibus mala, ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

Ἀλεξίμορος, ὁ, depulſor mortis, auxilians adverſus mortem: Saph. ex ἀλέξω, & μόρος, ὁ, interitus.

Ἀλέξιμος, ὁ, idem ac ἀλεξητήριος.

Ἀλέξιον, ου, τὸ, idem ac ἀλεξητήριον, τὸ.

Ἀλεξιφάρμακον, τὸ, remedium adverſus pharmacum, ſeu venenum, amuletum metaph. præſidium. Exponunt etiam ſimpliciter remedium: ut λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον. Sua autem natura eſt adject. ἀλεξιφάρμακος, ὁ ϗ ἡ, unde ἀλεξιφαρμάκου δυνάμεως, apud Plut. Sym. 4. & ἀλεξιφάρμακος λόγος, dicitur liber tradens amoliendorum venenorum rationem: apud Dioſc. ab ἀλέξω, & φάρμακον, τὸ, venenum, remedium.

Ἀλέξω, vel ἀλεξέω, f. ήσω. p. ηκα, arceo propulſo, opitulor.

Ἀλεὸς, οῦ, ὁ, calidus, tepidus: Heſych. a Them. ἀλέα, ἡ. Sed interdum dicitur ἀλεὸς Dorice pro ἠλεὸς, ſtultus, μάταιος, ὁ, vanus.

Ἄλεσμα, ατος, τὸ, collectio, congeries: ab ἀλέω, congrego.

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ, demens, mente captus: eſt comp. ex ἀλεὸς, Dor. pro ἠλεὸς, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀλέπαδνος, ὁ, non habens lora lata, quæ λέπαδνα dicuntur. Heſych. ex α priv. & λέπαδνον, τὸ, a Th. λέπω.

Ἀλεπίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſquamatus, ſquamis carens: ex α priv. & λεπιδωτὸς, ὁ, ſquamatus.

Ἀλέπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deſquamatus: ex α priv. & λεπίζω, ſeu λεπὶς, ίδος, ſquama. Them. λέπω, decortico.

Ἀλεστέον, molendum eſt, & ἀλεστέος, τέα, τέον, molendus, da, dum: Dioſc. verbale gerundivum ab ἀλέω, f. έσω, molo.

Ἀλεστὴ, ἡ, acus, gluma. ab eod. Th. ἀλέω, molo.

Ἀλέτης, ου, ὁ, molitor, molitorius; ut ὄνος ἀλέτης, moles aſinarias.

Ἄλετος, ου, ὁ, molitio, molitura; ipſa molendi actio. Plat.

Ἀλετρεύω, idem ac ἀλέω, molo.

Ἀλετρίβανος, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur; παρὰ τὸ τὰς ἅλας τρίβειν. Scribitur & ἀ, cum ſpiritu tenui παρὰ τὸ τρίβειν. unde τρίβανον, τὸ, piſtillum.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor. Od. υ. a Th. ἀλέω, f. έσω, molo.

Ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum; apud Athen. a Th. ἀλέω, molo.

Ἀλευάδαι, οἱ, οἱ τοῦ Ἀλεύα παῖδες.

Ἀλευάμενος, ὁ, devitans, a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλεύατο, vitavit, Jon. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλέασθαι.

Ἀλεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω, molo.

Ἀλεύομαι, in voce media, idem ac act. ἀλεύω, quod eſt per Epentheſim τοῦ υ, idem ac Th. ἀλέω; & in media voce ἀλέομαι, vito, caveo.

Ἀλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι. vide ἀλέασθαι.

Ἀλευρίτης, ου, ὁ, farinaceus; ex farina conſtans: ut ἀλευρίται ἄρτοι, apud Athen.

Ἀλευρόμαντις, ὁ, dictus fuit Apollo, quod e farina etiam vaticinia daret. Heſych. ex ἄλευρον, τὸ, & μάντις, ὁ, ἡ, vates.

Ἄλευρον, ου, τὸ, farina. Th. ἀλέω, molo.

Ἀλευροποιέω, farinam facio, molo, pinſo: ex ἄλευρον, τὸ, & ποιέω, ῶ, facio.

Ἀλευρότησις, εως, ἡ, cribrum, quo farina cribratur. Joann. Grammat. annotat, Attice eſſe τηλίαν, i. e. cribri circumferentiam. Item farinæ tenuiſſimum, παιπάλη, Suidæ. Dicitur autem pro ἀλευρόσησις: ex ἄλευρον, τὸ, & σήθω, f. σω. unde σῆσις, ἡ, ancilla.

Ἀλεύρω, deſtituo.

Ἀλεύστορος, ὁ, lumine caſſus; orbatus oculis: ex Soph.

Ἄλευστος, ὁ, inviſibilis, ſeu inviſus. Heſych. ex α priv. & λεύσσω, video.

Ἀλεύω, unde ἀλεύασθαι, in med. pro vitare, cavere. Il. π. & Od. ξ. Vide ἀλεύομαι.

Ἀλέω, molo, f. έσω, & ήσω. p. κα. Item vito, caveo; congrego: pro quo potius ἀλέομαι, vito.

Ἀλεώμεθα, vitemus, præſ. ſub. ab ἀλέομαι. act. ἀλέω, vito.

Ἀλεωρὴ, ἡ, tutamen, munimentum: ſæpe idem cum ἀλεά, evitatio. ab ἀλέω, vito.

Ἀλέως, apud Hippocr. ἀθρόως, confertim: ab ἀλὴς, έος, quod a Them. ἅλις, ſatis.

Ἄλη, ἡ, erratio, vagatio; item metaph. pro anxietate animi, quæ eſt veluti ejus vagatio: a Th. ἀλάομαι, ῶμαι, erro.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθὴς, verus.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas: ἀληθείην, acc. Jon. Th. ἀληθής. dicta autem traditur ἀλήθεια ex α priv. & λήθη, oblivio; ut ſit q. carentia oblivionis. nam oblivio eſt mendacii comes; unde mendacem oportet eſſe memorem: vel quaſi ἀλαθεία, quod ſemel eruta minime latere poſſit; aut contra, quod veritate nihil ſit occultius; ut hic α ſit epitaticum, illic vero privativum.

Ἀληθεὶς, έντος, ὁ, errans; eſt part. a. 1. ab ἀλάομαι, erro.

Ἀληθὲς, τὸ, cum accentu in ultima cap. τὸ πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, verum: ut τοῦτ᾽ ἀληθές. Plato de Leg. id quod eſt; certe, revera; pro quo etiam τἀληθές. Item ἄληθες, pro paroxyt. cum accentu in antepenultima, eſt adv. revera, vere, profecto. Ariſtoph. Nonnunquam adverbium admirantis: ut apud eund. in Plut. ἄληθες, ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων. utrumque ab ἀληθὴς, ὁ, ἡ, verus, vera.

Ἀληθέστατα, adv. ſuperl. veriſſime.

Ἀληθεστάτοις, dat. plur. ſuperl. ab ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, veriſſimus.

Ἀληθέστατος, ὁ, veriſſimus, ſuperl. ab ἀληθὴς, έος, verus.

Ἀληθέστερος, ὁ, verior, compar. ab ἀληθὴς, verus.

Ἀληθεστέρως, verius, adv. comparativum.

Ἀληθευτὴς, ὁ, verax; qui verum dicit.

Ἀληθευτικὸς, ὁ, ὁ, verax; ad veritatem dicendam proclivis. Ariſtot. verbale ab ἀληθεύομαι, pro ἀληθεύω, verum dico; verus ſum: cui opponitur ψεύδομαι, mentior.

Ἀληθεύω, vera loquor, f. εύσω. p. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. ἀλήθευσον.

Ἀληθέως, dicitur Jon. pro ἀληθῶς, vere.

Ἀληθὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀληθὲς, verus, a, um; ab α & λήθη, oblivio.

Ἀληθιζέμεν, Jonic. pro ἀληθεύειν, vera loqui.

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, verax ſum, vera dico: ab ἀληθὴς, έος, verus.

Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, verus: ab ἀληθής.

Ἀληθινῶς, vere, veraciter. Iſocr. ab ἀληθινὸς, ὁ, quod ab ἀληθεύω, vera loquor.

Ἀληθογνωσία, ἡ, veri cognitio. Dionyſ. Areop. Orthodoxam religionem ita vocavit, quam & ἀληθόπιστιν dixit: ex ἀληθὴς, & γνῶσις, εως, ἡ, cognitio.

Ἀληθοεπὴς, ὁ, veriloquus. Heſych. ex ἀληθὴς, & ἔπος, εος, τὸ, dictio, loquela.

Ἀληθόμαντις, ὁ ϗ ἡ, verus vates: qui vera vaticinatur: ab ἀληθὴς, & μάντις, ὁ, vates.

Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, veritas: ab eodem Th.

Ἀληθότης, ητος, ἡ, veritas, idem, ac ἀλήθεια.

Ἀλήθω, molo, f. ἀλήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, molo.

Ἀληθῶς, vere, adv. ab ἀληθὴς, verus.

Ἀλήϊον πεδίον, apud Hom. campus carens pecoribus: ex α priv. & λεία, præda: item grex pecudum. vel carens ſegetibus: ex α priv. & λήϊον, ου, τὸ, ſeges.

Ἀλήϊος, ου, ὁ, pauper, ſine præda: ex α, & ληῒς, vel λεία, vel quaſi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, ſegetibus carens: a λήϊον, ſeges.

Ἀλῄστος, ὁ, tutus a prædonum, & furum injuria. Heſych. ex α priv. & ληϊστὸς, ὁ, ὁ, prædando captus, ſeu capi prædando facilis. Th. λεία, præda.

Ἄληκτον, adverbial. ſignificat indeſinenter, jugiter, Il. β.

Ἄληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut & ἄλληκτος, inceſſabilis, indeſinens. Item qui nondum ſorte obtigit; ſeu ὁ μήπω εἰς λάχος ἐλθὼν, ut Euſt. exponit, & ſic eſt ex α priv. & λαγχάνω, a. 2. ἔλαχον, a λάχω, inuſitato.

Ἀληκτὼ, ἡ, dicitur una ex furiis, Alecto: quod indeſinenter perſequi dicebatur improbos.

Ἀλήκτως, idem ac ἄληκτον, adv. & utrumque ab ἄληκτος, indeſinens: ex α priv. & λήγω, f. ξω, quieſco.

Ἀλήλεκα, molui, p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω· unde p. paſſ. ἀλήλεσμαι, molitus ſum. part. ἀληλεσμένος.

Ἀληλεσμένος σῖτος, molitum frumentum: apud Herodot. & Thuc. eſt part. præt. paſſ. ab ἀλέω, f. ήσω; in paſſ. ἀλέομαι, οῦμαι, molor: unde ἀλεσθεὶς, molitus. & ἀλούμενος λίθος, lapis, qui molitur, ſeu mola frangitur, part. præſ. & a. 1. paſſ.

Ἀλήλημαι, pro ἄλημαι, ind. præſ. Æol. ab ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Attice, ab ἀλάω, erro.

Ἀλήλιμμαι, p. paſſ. Att. pro ἤλειμμαι, facta reduplicatione, & correpta penultima: unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, unctus. & ἀλήλιπται, pro ἤλειπται. Ἀλήλειφα, unxi, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, ungo.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio. erratio: (idem

Digitized by Google

dem ac πλάνημα, ut ait Euſt.) eſt verbale ab ἀλάομαι, ῶμαι, erro, vagor.

Ἀλήμεναι, congregari, præſ. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι, & hoc ab ἀλέω.

Ἄλημι, idem ac ἀλάομαι, quod metaph. ſumitur apud Soph. pro πλανῶμαι τῷ νῷ, incertus ſum, quid agam animi pendeo.

Ἀλήμονες, αἱ, errones, vagabundi: exp. & πτωχοὶ, l. 1. Epigr. & apud Non. tranſlate ſignificat peccatores. nam qui peccant, errant, & a recta via deflectunt. eſt plur. a ſing. ἀλήμων, ονος, vagus.

Ἀλημοσύνη, ης, ἡ, idem ac ἄλημα, erratio: apud Apollonium autem Schol. ait ſignificare peritiam locorum.

Ἀλήμων, vide ἀλάομαι, vagor.

Ἀλῶναι, a. 2. inf. paſſ. ab ἁλίσκω, capio.

Ἄληπτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui capi non poteſt; aut captus non eſt.

Ἀλήπτως, adv. more eorum, qui capi, & comprehendi non poſſunt; ex α priv. & ληπτὸς, ῦ, ὁ, captus. Th. λαμβάνω.

Ἀλὴς, ῆϑ, ὁ, ἡ, congregatus, confertus. Th. ἄλις. Sed Ἅλυς, υος, fluvii nomen.

Ἀλὴς, ſcribitur etiam ἀλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, condenſus, coacervatus, frequens: ut Il. ψ. ἀλὲς ὕδωρ, aqua collecta, & coacervata. & in plur. ἀλέες, in unum congregati: apud Herodot. Item conferti, frequentes, denſi. a Them. ἄλις, confertim, coacervatim; & ſine genit. pro affatim, magna copia.

Ἀλέτων, τὸ, quicquid moli poteſt. Heſych. ab ἀλέω, molo.

Ἄληστος, α, ὁ, ἡ, Dor. ἄλαστος, cujus erit memoria perpetua: ex α & λανθάνω, lateo.

Ἄλτο, ſaliit, 3. perſ. a. 2. ſub. m. ab ἅλλομαι, ſalio.

Ἀλητεία, ἡ, & Jon. ἀλητείη, erratio, vagatio: verbale ab ἀλητεύω, vagor, erro.

Ἀλητεύω, f. ευσω, vagor.

Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro: item mendicus. ab ἀλάομαι, vagor.

Ἀλητοβόρος, ὁ, mendicivorus: ab ἀλήτης, mendicus, & βόρος, ὁ, vorax.

Ἀλῆτις, ιδος, ἡ, vaga, errabunda. Suid. eſt fœm. a maſc. ἀλήτης, vagus.

Ἄλητον, υ, τὸ, pro ἄλευρον, τὸ, & ab eod. Th. ἀλέω, f. έσω, molo.

Ἀλθαία, ἡ, dicitur malvæ ſylveſtris genus, ſic dicta ob eam, quam pollet, medendi vim. ſunt qui & ἀγριαλθαίαν dictam tradant. vide Dioſc. & Theoph. Eſt a Th. ἄλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἀλθαία, ας, ἡ, Althæa, nomen proprium mulieris.

Ἀλθαίνω, & ἀλθέω, medeor, ab ἄλθω.

Ἄλθεξις, ἡ, ſanatio, apud Hippocr.

Ἀλθήσκομαι, ήσομαι, idem ac ἄλθομαι, ſanor. ut Il. ε. ἄλθετο χείρ. Eſt paſſ. ab ἄλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἀλθίσκω, idem ac ἀλθέω, ſive ἄλθω, medeor.

Ἄλθετο, ſanata eſt, imperf. Jon. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, ſanor. Th. ἄλθω, ſano.

Ἀλθήεις, ſanitati conferens; ſaluber, i. e. θεραπευτικός. Nicand.

Ἀλθηρικόν, idem ac ἄλθος, ſanatio.

Ἄλθος, εος, τὸ, ſanatio, medela, medicamentum, remedium. a Th. ἄλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, ſano, augeo. Deducunt ab ἄλδω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἅλια, ας, ἡ, cœtus, ab ἄλις, ſatis.

Ἁλία, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur.

Ἁλιάδαι, αἱ, proprie piſcatorum filii: ſed ſumitur & pro ipſis piſcatoribus, apud Soph. ab ἁλιεὺς, ὁ, piſcator.

Ἁλιάδες, αἱ, vaſa buxina ad terendum ſal. Poll. Them. ἅλς, ἁλὸς, ſal.

Ἁλιαής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, per mare flans, ab ἅλς, & ἄημι, ſpiro.

Ἅλιαι θεαὶ, dicuntur marinæ deæ. Il. σ. & ω, eſt plur. fœm. ſing. ἅλιος, marinus.

Ἁλιαίετος, vel ἁλιάετος, ο, ὁ, aquila marina; ab ἅλς, & αἰετὸς, ὁ, aquila.

Ἁλιάκμονα, acc. ab Ἁλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς, & ἀκμὴ, incrementum.

Ἁλίαστος, ὁ, ſale conditus. Euſt. ab ἅλς, ſal.

Ἁλιὰς, άδος, ἡ, navicula, cymba: quidam exp. piſcatoriam naviculam; quaſi ab ἁλιεὺς derivatum ſit. Apud Ariſtot. l. 4. anim. c. 37. ἁλιεὺς βάτραχος, rana piſcatrix: a Th. ἅλς, ἁλὸς, ſal.

Ἀλίαστος, α, ὁ, ἡ, inevitabilis, ab α, & λιάζω, jacto, deviro, ſeparo me; quod dicitur per metathes. verbi ἀλίζω, congrego: quod ab ἅλις, ſatis.

Ἀλιβάνωτος, ο, ὁ & ἡ, cui thure accenſo honos non eſt habitus: ex α priv. & λιβανωτὸς, ὁ, ſeu λιβανωτὸν, τὸ, thus.

Ἁλίβαπτος, ὁ, mari immerſus, ſeu ſubmerſus. Nic. in Alexiph. ex ἅλς, ἁλὸς, & βαπτὸς, ὁ, tinctus.

Ἄλιβας, αντος, ὁ, dicitur ὁ νεκρὸς, mortuus, defunctus, utpote ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιρος, expers vitalis humoris. Item ἄλιβας οἶνος, apud Callim. eſt ὄξος, acetum, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι, inquit Suid. ut & Euſtathio quoque παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς, quod libari non ſoleret ex α priv. & Th. λείβω: unde λιβὰς: λίβος, εος, τὸ, & λιβὰς, άδος, ἡ, fons.

Ἁλίβατος, ὁ, marigradus, apud Athen. ex ἅλς, ἁλὸς, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde varia comp. in βατος deſinunt.

Ἀλίβατος, υ, ὁ, ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, altus.

Ἀλιβδύω, dicitur per Æolicum litteræ β pleonaſmum, pro ἁλιδύω, ſubmergo.

Ἁλίβρεκτος, mari immerſus, vel aſperſus, aut madefactus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & βρέχω, ξω, rigo.

Ἁλίβρομος, q. d. mariſremus: marinum quendam fremitum edens: ex ἅλς, ἁλὸς, & βρόμος, ὁ. a Th. βρέμω, fremo.

Ἁλίβροχος, ὁ, mari irriguus, qui a mari abluitur. ex ἅλς, ἁλὸς, & βροχὴ, ἡ: a Th. βρέχω, rigo.

Ἁλίβρωτος, ὁ, ſal comedens: i. e. ὁ ἅλας ἐσθίων: item a mari exeſus: pro quo dicitur & ἁλίβρως. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal; vel ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: & βρωτὸς, ὁ, a Th. βρώσκω, f. ώσω, comedo.

Ἁλίγδουπος, ὁ, undiſonus; in mari ſtrepens: Oppian. 5. Hal. ex ἅλς, ἁλὸς, & δοῦπος, ὁ, ſonitus. Interponitur autem γ metri cauſa.

Ἁλιγείτων, ὁ, mari vicinus; ex ἅλς, ἁλὸς, & γείτων, vicinus.

Ἁλιγενὴς, ὁ, e mari ortus, mari genitus: ſic dicitur Venus ἐπιθετικῶς, quia eſt orta mari, ut canunt Poetæ: ex ἅλς, ἁλὸς, & γίνομαι: unde γένος, τὸ, genus.

Ἀλίγκιος, ο, ὁ, ſimilis. hinc ἐναλίγκιος, ὁ, idem.

Ἁλιδινὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui in mari verſatur, ſeu qui per mare circumagitur: ex ἅλς, ἁλὸς, & δίνη, ἡ, unde δῖνος, ὁ, aeris turbo, & vertigo.

Ἁλίδρομος, per mare currens, marivagus: navis epith. apud Poet. ex ἅλς, ἁλὸς, & δρόμος, ὁ, curſus.

Ἁλιδύω, ſubmergo in mari, pro ἁλὶ δύω: ex ἅλς, ἁλὸς, & δύω, idem cum Them. δύνω, occido, ſubeo.

Ἁλιεία, ἡ, piſcatio, piſcatus: eſt verbale ab ἁλιεύω, piſcor.

Ἁλιεργὴς, ὁ ἢ ἡ, in mari operans: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἔργον, τὸ, opus.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui mari tanquam ſepto quodam coercetur; ab ἅλς, & ἕρκος, τὸ, ſeptum, clauſtrum.

Ἁλίευμα, τὸ, piſcatio.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piſcator.

Ἁλιευτική, ῆς, ἡ, ars piſcandi.

Ἁλιευτικὸν, τὸ, & in plur. ἁλιευτικὰ, τὰ, pro tractatu, ſive tractatibus de arte piſcatoria. Athen. 7. ab ἁλιεύω, piſcor.

Ἁλιευτικὸς, ῦ, ὁ, piſcatorius; ad piſcationem, aut ad piſcatorem pertinens.

Ἁλιεύω, piſcor, f. εύσω, p. ἡλίευκα, ab ἅλς, mare.

Ἁλίζω, ſalio, ſale condio, ſale conſpergo, f. ίσω, p. ἥλικα. paſſ. ἁλίσομαι. a. 2. ἁλίσθην, f. 1. ἁλισθήσομαι. eſt ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal. Sed ἀλίζω, congrego, coacervo, eſt ab ἅλις adv. coacervatim.

In hac tamen ſignif. uſurpatur potius compoſitum συναλίζω.

Ἁλίζωνες, αἱ, dicuntur Paphlagones, ſeu Bithynii, quoniam mari cinguntur.

Ἁλίζωνος, mari cinctus; Iſthmus: ut ἁλίζωνος κόρινθος, in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & ζώνη, ἡ.

Ἁλιζώνων, gen. pl. Halyzonum, nom. propr.

Ἁλιήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, ut apud Eurip. ἁλιήρης κώπη, quæ remigant in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἐρέσσω, unde ἐρεσία, & varia comp. in ηρης deſinentia.

Ἁλιήτωρ, ορος, piſcator: & in plur. ἁλιήτορες, idem ac ἁλιεῖς, piſcatores: in Epigr. ab ἁλιεὺς, έως, ὁ.

Ἁλιηχὲα, mariſonum, acc. ab ἁλιηχὴς, ῆϑ, ὁ, ἡ, Th. ἅλς, & ἦχϑ.

Ἁλιηχὴς, ῆϑ, ὁ, ἡ, mariſonus.

Ἀλίθιος, ο, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, ſtultus, inanis.

Ἀλίθιος, luſtra.

Ἄλιθος, υ, ὁ ἢ ἡ, lapidum expers; minime lapidoſus: ex α priv. & λίθος, ὁ.

Ἁλικάκκαβον, dicitur ſolani quoddam genus. Dioſc. ex ἅλς, ἁλὸς, & κακκάβη, ἡ, pro κακκαβίς, ἡ.

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago: ab ἅλμη, ας, τὸ, idem ac ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal.

Ἁλίκλυστος, qui mari alluitur. Soph. Item, qui circumluitur, vel obruitur mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κλύζω. f. σω.

Ἁλικὸς, ῦ, ὁ, maritimus. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἁλίκος, Dor. pro ἡλίκος, quantus.

Ἁλικότης, idem ac ἡλικιώτης.

Ἁλίκρας, mari, i. e marinæ ſalſugini commiſtus: ex ἅλς, ἁλὸς, & κράω, f. κράσω, per Sync. pro κεράω, idem cum κεράννυμι.

Ἁλικρείων, maris regnum obtinens; ὁ τῆς ἁλὸς κρείων, regnans in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κρείων, οντος, ὁ.

Ἁλικρηπὶς γαῖα apud Nonn. maritima ora, q. d. habens fundamentum ad mare: ex ἅλς, ἁλὸς, & κρηπὶς, ῖδος, baſis, fundamentum.

Ἁλίκτυπος, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus. in Epigr. apud Eurip. autem in Or. ἁλίκτυποι in plur. dicuntur piſcatores; quod mare remis pulſantes ſtrepitum excitent: ex ἅλς, ἁλὸς, & κτυπέω, ῶ.

Ἁλικώδης, idem ac ἁλοκώδης.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans; maris imperator: epith. Neptuni ex ἅλς ἁλὸς, & μέδω.

Ἀλιμενία, importuoſitas; i. e. carentia portus.

Ἀλίμενος, ῦ, ὁ, ἢ ἡ, μὴ ἔχων λιμένα, importuoſus.

Ἀλιμενότης τόπος, portum non habens. Suid.

Ἀλιμένωτος, idem. Heſych. ab ἀλίμενος, portu carens; ex α priv. & λιμὴν, ένος, ὁ.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris; q. d. quæ curat mare; ex ἅλς, & μῆδος.

Ἁλιμηδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, in mari agitans conſilia, in mari ſolicitus: ut ἁλιμηδὴς ἐμπορίη. apud Dionyſ. de ſitu orb. ex ἅλς, ἁλὸς, & μῆδος, τὸ.

Ἄλιμος, famem pellens, ſeu arcens, & prohibens. unde ἄλιμος σπάρτη, apud Procl. & ἄλιμος δύναμις, apud Plut. ex α priv. & λιμὸς, ὁ.

Ἅλιμος, ο, marinus, ſalſus. Eſt & frutex quidam ſic dictus, quod in maritimis naſcitur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorſo eo fames interdiu non ſentiatur: ab α & λιμός.

Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ, ἡ, in mare cum ſonitu fluens: ab ἅλς, & μύρω.

Ἁλιμυρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, idem ac ἁλιμυρήεις, in mare cum fremitu fluens.

Ἀλινδέω, idem ac κυλίω, volvo, voluto.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, idem ac ἀλίστρα, locus, ubi ſe volutant animalia, volutabrum.

Ἀλίνδησις, εως, ἡ, volutatio: eſt verbale ab ἀλινδέομαι, οῦμαι, volvor, volutor. Plur. a Them. ἀλέω, volvo, voluto.

Ἀλινδόομαι, verſor, pro κυλινδόομαι.

Ἁλινηκτειρα, eſt fœm. a maſc. ἁλινηκτὴς, in mari natans: Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς,

&

& νίτρον, ομαι.

Ἀλίνιτρον, vulgo ſal-petræ, & barbare ſalpetram, & ſalpetrum vocant: ex ἅλς, ἁλὸς, & νίτρον, τό.

Ἅλινος, ὁ, ἡ, ex ſale confectus. Th. ἅλς.

Ἄλινοι θῆραι, in Epigr. venatio reti non capta; q. d. venatio, quæ retibus caruit; ex α priv. & λίνον, τό.

Ἄλιξ, κος, ὁ, alica Latinis, Græcis χόνδρος dicitur.

Ἄλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, coævus. Th. ἡλικία.

Ἀλίοιο, gen. Jon. ab ἅλιος, ου, marinus. Eſt & nom. ab ἅλς, mare.

Ἀλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, ἡ, ſole toſtus, ex ἥλιος, & καίω.

Ἄλιον, pro ἥλιον, Dor.

Ἅλιον, adverbialiter ponitur pro fruſtra, incaſſum. Il. ν.

Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, ſol.

Ἅλιος, marinus: item irritus, inanis; ducta ſignif. a mari, quod res quædam vana, & inutilis eſſe videretur ante inventas naves; vel quod ad potum inutilis ſit aqua marina: ut οὐχ ἅλιον βέλος; & οὐχ ἅλιον ἔπος, apud Hom. Il. ω. a Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἁλιοτρεφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari alitur. Th. τρέφω.

Ἀλιόω, vanum, & irritum reddo; & effectum habere non ſino: ut Il. π. οὐδ᾽ ἁλίωσε βέλος, non irritum emiſit telum. f. ώσω. p. ἡλίωκα: Ab ἅλιος, ὁ, ἡ. Ἀλιόω, affertur etiam ex Symmacho pro in ſalis modum contero: ab ἅλς, ἁλὸς, ſal.

Ἀλίπαστα, τὰ, quæ conſtant ex medicamentis non pinguibus. Celſ. l. 5. c. 19.

Ἀλιπαρὰς, non pinguia, non nitidas; ab ἀλιπής.

Ἁλίπαστος, ſale conſperſus: ut ἁλίπαστον κρέας, apud Euſt. Item mari, ſeu aqua marina aſperſus: in Epigr. ex ἅλς, & παστὸς, ὁ: a Th. πάσσω, ſeu πάττω.

Ἀλίπεδον, mariſolum; i. e. ſolum, quod aliquando mari coopertum fuit, rurſum autem campus eſſe cœpit, & aratum fuit. per Catachreſin autem ſic dicitur quilibet campus: appellatur autem, quaſi ἁλὸς πέδον, ex ἅλς, & πέδον, τό.

Ἀλιπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, pinguedine carens; minime pinguis, macilentus: item aridus.

Ἀλίπετα δένδρα, dicuntur arbores, quæ carent ſucco, & unguine, apud Theoph. Hiſt. Pl. l. 5. c. 9. Ex α priv. & λίπος, εος, τό. unde λιπαίνω, λιπαρός.

Ἁλιπλαγκτος, ο, ὁ, ἡ, marivagus: ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος. a Th. πλάζω, f. πλάγξω.

Ἁλιπλανὴς, marivagus, pontivagus.

Ἁλιπλανία, ἡ, erratio, ſeu vagatio in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & πλάνη, ἡ, unde πλάνης, ητος, & πλάνος, ο, ὁ.

Ἁλίπλοος, ου, ὁ, ἡ, mari natans: ab ἅλς, & πλέω.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ, ἡ, mare olens: ex ἅλς, & πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens: ab ἅλς, & πορφύρα.

Ἁλιρρόθιον, quaſi ἁλὸς ῥόθιον. Suid. ex ἅλς, ἁλὸς, & ῥόθιον, τό.

Ἁλίρροθος, ὁ καὶ ἡ, mariſluus: ut πόροι ἁλίρροθοι, fluvii in mare fluentes, ſeu cum ſonitu: & ἁλίρροθος ἀκτὴ, littus, quod fluctibus marinis agitatur. Item legitur & fem. ἁλιρροθία νῆσος, in Epigr. & ἁλίρροθος ſubſtantive etiam exp. ἁλὸς ῥόθος, i. e. fluctus maris. Heſych.

Ἅλις, adv. ſatie, abunde: fieri dicitur ex τοῦ ἁλὸς, utpote ἐν ᾧ ἀθρόον ἐστὶ τὸ ὕδωρ, inquit Etym. & exp. etiam conferτim, coacervatim: & interdum dicitur οὐχ ἅλις, ſubintellecto ἐστὶ, non ſat eſt; quod exp. etiam, Parum hoc tibi videtur, niſi etiam &c. Il. ρ.

Ἅλις, ιδος, Dor. pro Ἦλις, Elis, orbs Peloponneſi.

Ἁλὶς, ἡ, maria, ſalſugo; idem quod ἁλμυρὶς, & ab eod. Th. ἅλς, ἁλὸς, ὁ.

Ἀλισγέω, f. ήσω, p. ηκα, polluo, contamino. Daniel. c. 1. ἀλισγηθῇ, polluatur, contaminetur. Malach. 1. ἠλισγημένος, contaminavi. Et ἠλισγημένος, pollutus.

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, proprie contaminatio, ſeu contagio ex cibo vetito; ut quum aliquis ſe idolothytorum eſu polluit. Act. c. 15. verbale ab ἀλισγέω, quod eodem ſenſu eſt uſitatum Græcis Bibliorum interpretibus.

Ἁλίσκομαι, capior, convincor: ut ἁλίσκεσθαι ψευδομαρτυριῶν, convinci falſi teſtimonii. Ariſtot. in Rhet. ſic ἁλίσκομαι ψευδόμενος, convincor mendacii. Xen. eſt paſſ. ab act. ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω, tanquam ab ἁλόω, ſed ejus præt. ἥλωκα, & a. 2. ἥλων, (unde part. ἁλοὺς, tanquam ab ἅλωμι,) habent ſignif. paſſ. ut cum dat. ἁλοὺς ἔρωτι, captus amore: apud Luc. & cum genit. ut ἁλῶναι τῆς κόρης, puellæ amore captum fuiſſe; quaſi ſub. dat. ἔρωτι. ſed interdum ἁλῶναι exp. corripi: ut apud Gal. ἁλῶναι τριταίοις, corripi tertianis febribus: ſic ἁλοὺς μανίᾳ, correptus inſania, apud Soph. Item ſignif. deprehendo, rarum perago. unde ἁλωτὸς, ſive ἁλοὺς, deprehenſus, convictus, damnatus: ut apud Dem. ἀσεβείας ἥλωκε, convictus eſt, tenetur, ſeu damnatus eſt impietatis. ſic apud eund. μιᾷ ἁλῶναι ψήφῳ, unica damnari ſententia. Interdum autem huic verbo jungitur præp. ἐπὶ cum dat. ut ἁλόντα ἐπὶ στάσει, apud Herodian. damnatum ſeditioſum, vel ob ſeditiones; ſic ἐπὶ κακοῖς ἔργοις ἁλοὺς, apud Plat. in Pericle.

Ἁλίσκω, vel Ἅλωμι, capio, convinco, damno, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων, præſ. inf. paſſ. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον. p. paſſ. ἥλωμαι, σαι, ται. unde ἁλωτὸς, captus: at & ἅλωσις, ἁλώσιμος, αἰχμάλωτος.

Ἅλισμα, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἁλισμὸς, οῦ, ὁ, ſalitura: ipſe actus ſaliendi, ſeu ſale condiendi: item maris jactatio. Bud. ex Dioſc. eſt verbale ab ἁλίζω, ομαι, ſale condio.

Ἁλίσπαρτον, in quo ſal ſeminatum eſt, & ſparſum. Heſych. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & σπαρτὸς, ὁ.

Ἁλιστέφανος, ὁ & ἡ, mari, tanquam corona, cinctus; mari circumdatus: ut ἁλιστέφανον πτολίεθρον, Hom. hymn. i. in Appoll. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & στέφανος, ὁ.

Ἁλιστὸς, οῦ, ὁ, ſalitus: in Epigr. verbale ab ἁλίζω, ſale condio.

Ἁλίστρα, ἡ, volutabrum, i. e. locus, ubi ſe volutant animalia. Poll. eſt a Th. ἁλίω, voluto, idem ac εἰλέω, & forſan ex eo factum.

Ἁλιστρεπτος, idem ac ἁλιστροφὸς, marivagus.

Ἁλιστροφίων, gen. pl. ab

Ἁλιστροφὰς, ὸς, ὁ, ἡ, qui in mari verſatur: ab ἅλς, & στρέφω.

Ἀλιταίνομαι, idem ac ἀλιταίνω, pecco, erro.

Ἀλιταίνω, & ἀλιτάνω, idem ac ἀλιτέω, ῶ, vel ἀλείτω, delinquo.

Ἀλιτάνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſupplicari non poteſt; vel qui ſupplicando exorari non poteſt; inexorabilis. Epith. Orci, in Epigr. ex α priv. & λιτανεύω.

Ἁλιτενὴς, ἐος, ὁ, & ἡ, ut ἁλιτενὴς τόπος, maritimus, vel mari adjacens locus; q. d. ad mare extenſus. ſed τὸ ἁλιτενὲς, demiſſum & humile: Heſych. & Etym. & apud Appian. ἁλιτενὴς θάλασσα, mare vadoſum; ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & τείνω, f. τενῶ: unde compoſita varia deſinunt in τενής.

Ἁλιτέρμων, mari finitimus, ſeu conterminus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τέρμων, ὁ, idem ac Them. τέρμα, τό.

Ἀλιτέω, vide ἀλιταίνω.

Ἀλιτέω, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo, ſcelus admitto; proprie admitto quippiam in Deum, item violo, offendo. Etym. dicit a λιτὴ fieri ἀλιτῶ; & eſſe λιτῆς & ἱκεσίας στέρομαι, i. e. precatione, & ſupplicatione privor; ἢ αὐτὸ τοῦ ἀλῆς, i. e. τοῦ πλάνης. Bud. putat exponi etiam poſſe, decipere, ſeu fallere. Il. ι. eſt etiam ἀλιτεῖν, aberrare, vagari.

Ἀλίτῃ, deliquerit. a. 2. ſub. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτῃ.

Ἀλίτημα, τὸ, peccatum, ſcelus, flagitium, ἁμάρτημα. eſt verbale ab ἀλιτέομαι, οῦμαι.

Ἀλιτημένος, ου, p. part. paſſ. Jon. ab ἀλιτέω.

Ἀλιτήμενος, dicitur pro Ἀλιτημένος, per Metaplaſmum; peccans, peccator; vel nocens.

Ἀλιτήμων, ab Euſt. qui ſponte ab officio aberrat. Bud. autem vertit, qui ſciens, prudenſque peccat.

Ἀλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente captus, ſtultus; παράφρων. Euſt. & Suid. ex ἀλιτέω, & μηνὸς, ὁ.

Ἀλιτήριος, ου, ὁ, a Bud. exp. pernicies, internecio, peſtis; de homine dictum: ut Æſchines de Demoſthene, ὁ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριος: ſic etiam Demoſthenes vocaverat Æſchinem. ſic dicitur etiam, qui piaculum admiſit in Deum: ut ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ, apud Thuc. Item erro: Heſych.

Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ, ἡ, execrabilis, piacularis, ut δίσρον ἀλιτηριῶδες, apud Plat. de Leg. Item exitialis, peſtifer, cum dat. apud eund. ab ἀλιτήριος, ὁ; a Th. ἀλιτέω, ομαι.

Ἀλίτης, peccator, ſceleratus, ſed exp. etiam ξένος peregrinus ab Heſych. ab α, & λιτή.

Ἀλιτόκαρπος, vanam, ſeu inanem habens prolem. nam ἀλιτόκαρπος Etym. & Heſych. exp. ματαιότοκος, qui aberravit a ſpe, quam de prole conceperat: ex ἀλιτέω, ſeu ἀλιτέομαι, aberro, & καρπὸς, ὁ.

Ἀλιτόμηνος, vide ἠλιτόμηνος.

Ἀλίτοντο, Jon. pro ἠλίτοντο, offenderunt, 3. pl. imperf. paſſ verbi ἀλιτέω.

Ἀλιτόξενος, ο, ὁ, ἡ, qui in hoſpites peccat: ab ἀλιτέω, & ξένος.

Ἀλιτραίνεται, male agit, 3. præſ. paſſ. ab ἀλιτραίνω, pecco. Th. ἀλιτέω.

Ἀλιτραίνω, ομαι, pecco, ſcelerate ago: ab ἀλιτρὸς, ὁ.

Ἁλιτρεφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui ex mari alitur; i. e. vel eſu piſcium marinorum, vel eorum piſcatu. Nonn. ex ἅλς, ἁλὸς, & τρέφω.

Ἀλιτρεία, ἡ, peccatum: pro quo dicitur & ἀλιτροσύνη, Heſych. flagitium.

Ἀλιτρείας, ο, ὁ, peccator, Heſych. ab ἀλιτρὸς, ſceleratus.

Ἀλιτρόβιος, ſceleratam vitam agens: ex ἀλιτρὸς, ſceleratus, & βίος, ὁ.

Ἀλιτρόνοος, efficaciter peccans; animus, vel homo ſub poteſtate peccati: ex ἀλιτρὸς, & νόος, ὁ.

Ἁλίτροπος, ου, ὁ, mari jactatus: ab ἅλς, & τρέπω.

Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, ſceleratus. Heſych. ex ἀλιτήριος per Synæreſin eſſe deductum putat, ſicut Etymol. per Syncopen: ita ducitur ab ἀλιτέω, ομαι, erro, pecco. Plut. autem vult eſſe dictum, ὃν ἀλεύασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε, i. e. quem vitare ob improbitatem bonum & utile erat. & ſic quidam derivant ab ἀλέω, ομαι, vito, caveo. ab aliis exponi proprie dicitur, ὁ ἐπιτηρῶν ἐν τῷ λιμῷ τὸν ἀλοῦντα, καὶ διαρπάζων, qui tempore famis eum, qui molit, obſervat, & farinam diripit: & ſic eſſet ab ἀλέω, molo, & τηρέω, obſervo, capto.

Ἀλιτροσύνη, idem ac ἀλιτρεία.

Ἁλίτροφος, idem ac ἁλιτρεφής.

Ἁλίτριπτος, ου, ὁ, ἡ, qui in mari eſt attritus, vel abſumptus: ab ἅλς, & τρίβω.

Ἁλίτυπος, a mari percuſſus, ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τυπὴ, ἡ. unde τυπόω.

Ἁλίτυρος, caſeus ſale aſperſus: in Epig. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & τυρὸς, ὁ.

Ἁλιφθόρος, ο, ὁ, prædo marinus: in Epigr. Unde ἁλιφθορία ναυτῶν, perditio nautarum in mari. ibid. ex ἅλς, ἁλὸς, & φθορὰ, ἡ, ſeu φθόρος, ὁ.

Ἁλίφλοιος, ου, ὁ, q. d. maricortex, aut ſalicortex; ſpecies roboris, ſeu quercus; apud Theophr. Hiſt. Pl. 3. 9. ex ἅλς, ἁλὸς, & φλοιὸς, ὁ.

Ἁλίχλαινος, ex mari lanam habens, purpuratus: ex ἅλς, ἁλός, & χλαῖνα, ἡ.

Ἁλίω, volvo. f. ίσω. pf. ἥλικα. Ἁλινδέω, idem.

Ἅλιον, adv. fruſtra, ab ἅλιος.

Ἀλκά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκή, robur.

Ἀλκάεις, εντος, & contracte ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, ſtrenuus.

Ἀλκάζειν, fortiter agere, pugnare: apud Etym. ab ἀλκή, ῆς, ἡ, robur, vires.

Ἀλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαία, ας, ἡ, dicitur cauda leonis, ἀπὸ τοῦ αὐτοὺς εἰς ἀλκὴν γίνεσθαι. quoniam eam quatiendo ſibi animos, & robur excitat, ut Homerus quoque docet: ab ἀλκάζω, quod a Them. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ Ἀλκαίου υἱός.

Ἀλκαϊκός, οῦ, ὁ, Alcaicus, nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Jon. pro Ἀλκαίου: ab Ἀλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἄλκανδρος, ου, ὁ, Alcander: nomen proprium.

Ἄλκαρ, ατος, τὸ, auxilium, remedium; munimentum, præſidium, tutamen: a Them. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκέα, ἡ, Alcea; ſic dicitur herba ex ſylveſtrium malvarum genere; apud Dioſc. 3. 164 & Plin. 27. c. 4.

Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab

Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκή, ῆς, ἡ, robur, vires, auxilium. exp. etiam fortitudo, ſtrenuitas, animi præſtantia; item remedium.

Ἀλκήεις, εντος, ὁ, robuſtus, ſtrenuus; præditus robore corporis, vel animi: a Th. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκής, idem ac ἀλκήεις.

Ἀλκί, dat. ſing. ab ἄλξ, ἀλκός.

Ἀλκιβιάδειον, ſive ἀλκίβιον, anchuſæ ſpecies, herba, βοτάνη, dici traditur ab Alcibio, ſive Alcibiade quodam, qui cum a ſerpente ictus eſſet, eo commanducato, & plagæ impoſito, ſanatus eſt, Schol. Nic. meminit & Dioſc. l. 4. c. 24. & Plin. l. 26. c. 5. Dicitur autem hæc herba alio nomine τὸ ἔχιον.

Ἀλκίμαχος, ſtrenuus in pugna, vel ſtrenue pugnans: quaſi ἀλκῇ μαχόμενος. Anthol. Epigr. ex ἀλκή robur, & μάχομαι, pugno, vel μάχη, pugna.

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, robuſtus: ab ἀλκή.

Ἀλκίφρων, fortis, & prudens: Euſt. ex ἀλκή, robur, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Ἀλκμαιωνίδαι, ῶν, οἱ, ab

Ἀλκμαίων, ωνος, ὁ, τοῦ Ἀμφιαράου υἱός.

Ἀλκμήνη, Alcmene, nomen fœminæ; q. d. robur Lunæ.

Ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, defenſor, propugnator: acc. ἀλκτῆρα: ab ἀλκή.

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, remedium, q. d. propulſatorium, ſeu depulſorium: Non. at ἀλκτήρια νόσων, remedia morborum. Th. idem.

Ἀλκυόνειοι, ſive ἀλκυονίδες ἡμέραι, dicuntur quatuordecim dies brumali tempore ſereni, cum maris etiam tranquillitate, quibus nidificat, & fœtificat hæc avis. unde halcyones dicuntur dies apud Ariſtot. Hiſt. anim. l. 5. c. 8.

Ἀλκυονίς, idem ac ἀλκυών, ut tradit Etym. ex ἅλς, ἁλός, & Them. κύω: unde κυῶ, ῶ.

Ἀλκυών, ſive ἁλκυδών, όνος, ἡ, dicitur halcyone, ſeu halcedo, avis, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν dicta, quod in mari pariat; ut vult Etymologus. & Plut. teſtatur. vide & Plin. l. 10. c. 32. & Ariſtot. Hiſt. anim. l. 9. c. 14.

Ἀλκυόνειον, ſive ἀλκυόνιον, τὸ, dicitur ſpuma maris concreta, admiſtis ſordibus tenuiſſimis, quod ex ea mari innatante nidos fingunt, & conſtruunt halcedones. vide Dioſc. l. 4. c. 136. & Plin. 32. c. 8. Ubi dicitur ἀλκυόνειον eſſe ſpuma concreſcens in mari, qua faciei nitor commendatur; & ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, nom. propr. mulieris.

Ἄλκω, & ἀλαλκῶ, arceo. f. ἄλξω, vel ἀλκέσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἤλαλκον. Th. ἀλκή.

Ἀλλὰ, ſed. ἀλλ' pro ἀλλά, & pro ἄλλα. ἀλλάγε, at certe, ſed tamen.

Ἀλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, & ἄλλαξις, εως, ἡ, commutatio. Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλακτικός, οῦ, ὁ, commercialis, ex contractibus manans.

Ἄλλακτον, ου, τὸ, lignum, quo geſtabantur onera: ita dictum a permutatione geſtationis ex uno humero in alterum: Cæl. Rhod.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. a gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλλήλων, & φόνος.

Ἄλλω, gen. Dor. pro ἄλλου, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, farcimina, vel lucanicas facio.

Ἀλλαντοποιός, qui facit lucanicas, tucetarius, fartor: ex ἀλλᾶς, ᾶντος, & ποιέω.

Ἀλλαντοπωλέω, farcimina, vel lucanicas vendo; lucanicarum ſum venditor.

Ἀλλαντοπώλης, lucanicarum venditor, vel farciminum. ſed ſumitur & pro vili, abjectaque ſortis homine: ex ἀλλᾶς, ᾶντος, & πωλέω.

Ἀλλαντοπῶλις, ιδος, ἡ, farciminum venditrix.

Ἀλλὰξ, adv. permutatim, viciſſim, mutatis vicibus.

Ἀλλάξαιτο, permutaret, a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι: inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, idem ac ἄλλαγμα.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, ponitur inter Themata: & exp. farciminis genus: quibuſdam botellus, tucetum alii vertunt; Budæus autem ἀλλᾶντας vult eſſe exta, & inteſtina bubula, & vervecina. fiebat autem ἀλλᾶς, ut in Schol. Græcis legitur, ex carnibus & farina ſubacta, quæ in φύσκην, i. e. inteſtinum craſſum conjiciebantur. ſed videtur & pro ἐντέρῳ generaliter accipi; ex Suid.

Ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, Att. muto: ab ἄλλος, f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. p. paſſ. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι, f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἄλλαττα, reliqua, pro ἄλλα ἅττα.

Ἀλλάττομαι, f. ξομαι, 1. Cor. c. 15. Reg. 4. c. 15. mutor, immutor: item, ut act. ἀλλάσσω, vel ττω, muto, immuto: item commuto, permuto: item vendo: & interdum exp. redimo: ut apud Luc. dicit tyrannicida, ἀλλαξάμενος τὴν ἐλευθερίαν τῇ σφαγῇ τῇ ἐμῇ, redempturus libertatem mea cæde, i. e. cæde a me perpetrata. item pro inſtauro: citatur ex 3. Reg. c. 21.

Ἀλλαχόθεν, aliunde: ab ἄλλος.

Ἀλλαχῇ, & ἀλλαχοῦ, alibi.

Ἀλλάων, aliarum, gen. Æol. pro ἄλλων, ab ἄλλος, alius.

Ἄλλεγον, pro ἀνέλεγον, & hoc Jon. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω, colligo.

Ἀλλέες, congregati, Poet. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής, έος, ὁ, ἡ, confertus.

Ἀλλεθνής, έος, ὁ & ἡ, alienigena, peregrinus: ex ἄλλος, & ἔθνος, τὸ, gens.

Ἀλλέξαι, Poet. & metri cauſa pro ἀναλέξαι, a. inf. act. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀλληλεπαλληλία, ἡ, alternitas: item continuitas, Bud. ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων, invicem.

Ἀλλεπάλληλος, ὁ, creber, alternus, pro ἐπάλληλος, alternus.

Ἄλλη, adv. aliter. ἄλλη, ης, alia: ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

Ἀλληγορέω, ῶ, q. ἄλλο ἀγορεύω, vel ἀγορεύω, aliud concionor, vel dico, aliis verbis allegorice aliquid aliud ſignifico.

Ἀλληγόρημα, τὸ, interpretatio allegorica: Bud.

Ἀλληγορητής, οῦ, ὁ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio, vel figura, qua aliud dicitur, aliud ſignificatur.

Ἀλληγορικός, ὁ, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, per quæ aliud præfiguratur, præſ. part. paſſ. ab ἀλληγορέω: quod ex ἄλλος, alius, & ἀγορεύω, vel potius ἀγορεύω, loquor.

Ἀλληκτος, ου, ὁ, Æol. pro ἄληκτος.

Ἀλληλέγγυοι, οἱ, ſunt duo rei promittendi, Bud.

Ἀλληλεγγύη, ης, ἡ, mutua fidejuſſio.

Ἀλληλεγγύως, cum mutua fidejuſſione, invicem fidejubendo: ex ἀλλήλων, mutuo, & ἐγγύη, ἡ, promiſſum.

Ἀλλήλοισι, inter ſe, dat. pl. Jon. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. ἀλλήλοιιν, dat. dual. Poet. pro ἀλλήλοις.

Ἀλληλίζειν, aliud atque aliud dicere; aliter atque aliter loqui: inquit Heſych. ab ἀλλήλων, λοις.

Ἀλληλογραφία, ἡ, mutua ſcriptio: ex ἀλλήλων, & γραφή, ἡ, ſcriptum.

Ἀλληλοκτονέω, mutuo ſe interficere, mutuis perire vulneribus: ab ἀλλήλων, mutuo, & κτείνω, f. κτενῶ, & in præt. med. ἔκτονα.

Ἀλληλομαχέω, inter ſe pugnare.

Ἀλληλομαχία, mutua pugna: ex ἀλλήλων, mutuo, & μάχομαι, pugno.

Ἀλληλοτομέω, mutuo ſe ſecare: ut ἀλληλοτομούμενοι περίπατοι πρὸς ὀρθὰς γωνίας, i. e. deambulationes in crucis modum ad rectos angulos ſecantes. Bud. in Epiſt. priorib. ex ἀλλήλων, & τέμνω, f. τεμῶ, præt. med. τέτμηκα.

Ἀλληλοτυπέω, ſeſe invicem ferire.

Ἀλληλοτυπία, ἡ, mutua conflictio: ex ἀλλήλων, & τυπή, ἡ, percuſſio.

Ἀλληλούϊα, Allelu-jah, h. e. laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλουχέω, ῶ, connecto, coaduno: ex ἀλλήλων, invicem, & ἔχω, habeo.

Ἀλληλουχία, ἡ, cohærentia mutua, ſeries rerum inter ſe connexarum: item compages.

Ἀλλήλουχος, ὁ καὶ ἡ, mutuam connexionem habens, ſive cohærentiam.

Ἀλληλοφαγέω, mutuo ſe devorare: ut plurimum de piſcibus dicitur; ut apud Ariſtot. Hiſt. anim. l. 8. ex ἀλλήλων, mutuo, & φάγω, comedo.

Ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devoratio. Herod.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Jon. pro γία, mutua depaſtio: a φάγομαι, depaſci.

Ἀλληλοφάγοι, οἱ, ſeſe invicem devorantes.

Ἀλληλοφθορέω, ſeſe invicem corrumpere & perdere.

Ἀλληλοφθορία, ἡ, mutua perditio, mutua conſumptio, Plat. ex ἀλλήλων, & φθείρω.

Ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ex ἀλλήλων, mutuo, & φόνος, ὁ, cædes.

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ, mutuo ſe interficientes, mutua cæde pereuntes.

Ἀλληλοφυεῖς, οἱ, ex ſe invicem enaſcentes; mutuum ortum habentes: ex ἀλλήλων, mutuo, & φύω, planto.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nominativo, eſtque triptoton. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλους, ας, α, invicem, mutuo, alius alium. Th. ἄλλος, ὁ, alius.

Ἄλλην, accuſativus fœm. ab ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, adverbialiter poſitus reperitur: ut apud Plut. in Euthid. ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποβλέποντες εἰς ἡμᾶς, hinc atque illinc in nos reſpicientes.

Ἀλληνάλλως, utcunque, a Suid. exp. ὡς ἔτυχεν: ex ἄλλην, & ἄλλως.

Ἀλλογενής, έος, ὁ, ἡ, alienigena, ἐξ ἄλλου γένους, ex alia gente.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt diverſæ linguæ: ab ἄλλος, & γλῶσσα, lingua.

Ἀλλογνοέω, ſeu ἀλλογνῶ, ὁ, deſipiens, delirans; ὁ παραφρονῶν, οἷον ἄλλα γινώσκων παρὰ τὰ ὄντα. Gal. in Lex. Hippocr.

Ἀλλόγνωτος, ὁ, aliis notus, & ex conſequenti nobis ignotus: unde ponitur pro extraneo, ſive peregrino: ut ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ. Od. β. ab ἄλλος, & γινώσκω, cognoſco.

Ἀλλοδαπός, οῦ, ὁ, extraneus, alienigena: ab ἄλλος, & δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ, vel γῆ, & πέδον, terra.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, aliud opinor, quam ſit revera.

Ἀλλοδοξία, ἡ, opinatio falſa de re aliqua: ex ἄλλος, ὁ, & δόξα, ἡ, opinio.

Ἀλλοεθνής, ὁ, idem ac ἀλλεθνής, alienigena.

Ἀλλοειδής, έος, ὁ, ἡ, formam mutatam ha-

Digitized by Google

habens: ab ἄλλος, & εἶδος, forma.

Ἄλλοθεν, aliunde, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.

Ἄλλοθι, alibi, & ἀλλαχοῦ.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ & ἡ, alia lingua utens: ab ἄλλος, & θρόος, vox.

Ἀλλοία, ας, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, ου, ὁ, diverſus, ab ἄλλος, alius.

Ἀλλοινία, ἡ, varietas, & mutatio vini. Plut. Symp. 4. Probl. 5. ex ἄλλος, & οἶνος, ὁ, vinum.

Ἀλλοιόθετα, τὰ, dicuntur varia poſita: ab ἀλλοῖος, & θετὸς, ὁ. a Th. τίθημι, pono, f. θήσω.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ, alius atque alius; diverſus, varius. Odyſſ. π.

Ἀλλοιοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, diverſam formam, ſeu figuram habens: ab ἀλλοῖος, ὁ, & σχῆμα, τὸ, figura, habitus.

Ἀλλοιότερος, ὁ, dicitur pro ἀλλοῖος, quaſi in compar. apud Thuc. l. 4.

Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diverſitas: item variatio: ab ἄλλος, ὁ, alius.

Ἀλλοιοτροπέω, varie muto; apud Hippocr. Ex ἀλλοῖος, varius, & τροπὴ, ἡ, ſeu τρόπος, ὁ, modus, ratio.

Ἀλλοιότροπος, ὁ, idem ac ἀλλότροπος.

Ἀλλοιόω, f. ώσω, præt. ωκα, diverſum reddo, immuto, vario. unde in paſſ. ἀλλοιοῦμαι, immutor; alius atque alius fio: ut apud Thuc. l. 2. ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας, mutari animo; non eſſe eodem animo, quo antea.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio. Polyb.

Ἀλλοιωτικὸς, ῦ, ὁ, immutatorius, immutativus; ad immutandum aptus; ut ἀλλοιωτικὴ δύναμις. ab ἀλλοῖος, ὁ, diverſus.

Ἀλλοιωτὸς, ῦ, ὁ, mutabilis, mutationis capax, ſeu mutari aptus.

Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.

Ἀλλόκοτος, ὁ, cujus partus alienus, & longe diverſus eſt a cæterorum animalium partubus: prodigioſus; & generaliter abſurdus, inuſitatus; rationi non conſentaneus: item peregrinis moribus præditus: item externus: extraneus, exterus. Eſt autem per Hyperthesin dictum pro ἀλλότοκος, quod ex ἄλλος, alius, & τόκος, ὁ, partus, fœtus.

Ἄλλομαι, ſalio: ab Hebr. חלל chalal: imperf. ἡλλόμην, ου, ετο. f. m. ἁλοῦμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ, mutabilis, nunc hic nunc illic adhærens; epitheton Martis. voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, alius.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud.

Ἄλλοσε, alio, adverbium.

Ἄλλοτε, alias, interdum, adverbium.

Ἀλλότερος, ὁ, Æol. pro ἀλλότριος, non proprius.

Ἄλλο τι, utrum, nunquid: ut apud Plat. in Critone, ἄλλο τι ἢ ὁμολογοῦμεν; nunquid fateri neceſſe eſt? vel quid aliud quam fateamur? eſt adv. ab ἄλλος, ὁ.

Ἀλλοτριεπίσκοπος, ου, ὁ, curioſus hoſpes alienæ domus; alienarum rerum inſpector: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι, viſito.

Ἀλλοτριονομέω, ῶ, alieno more vivo, ſeu alienas leges imitor: ex ἀλλότριος, alienus, & νόμος, ὁ, lex.

Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo, alterius ago negotium: item res novas molior. Polyb. l. 5. ἐχθρῶν βουλεύομαι, inimicum capio conſilium: ex ἀλλότριος, alienus, & πρᾶγος, εος, τὸ, res.

Ἀλλοτριοπραγία, ἡ, aliorum negotiorum geſtio.

Ἀλλοτριοπραγμονέω, ῶ, ſum ἀλλοτριοπράγμων: ex ἀλλότριος, & πρᾶγμα, τὸ, res.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἡ, ardelionis vitium, quo rebus alienis, quam ſuis, magis eſt intentus, Plat. de Rep. l. 4.

Ἀλλοτριοπράγμων, ὁ, ardelionis inſtar, alienis rebus magis, quam ſuis, intentus.

Ἀλλότριος, ὁ, qui eſt alterius: non proprius; item apud Hom. ἀλλότριος φὼς, externus vir; nonnullis hoſtis. Odyſſ. τ. & σ.

Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, diverſitas. ſumitur ſæpe pro alienatione animi: apud Plat. Dem. Plut.

Ἀλλοτριοφαγέω, aliena comedo. Euſt. ex ἀλλότριος, & φάγος, ὁ, helluo.

Ἀλλοτριοφάγος, ὁ, aliena comedens. Athen. l. 4.

Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo; ab ἀλλότριος, & φθόνος, ὁ, invidia.

Ἀλλοτριόω, ῶ, alieno, abalieno, alienum reddo: & in paſſ. ἀλλοτριοῦμαι, alienor, abalienor. Dem. & Thuc.

Ἀλλοτρίως, aliene, alieno animo: ut apud Iſocr. ἀλλοτρίως διακεῖσθαι, vel ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα, alieno animo eſſe, vel alienum animum habere ab aliquo. eſt adv. ab ἀλλότριος, ὁ, alienus.

Ἀλλοτρίωσις, ἡ, alienatio, abalienatio. Thuc.

Ἀλλοτριώτατος, ὁ, ſuperl. qui remotiſſimo eſt neceſſitudinis gradu.

Ἀλλοτροπέω, muto, immuto; alio converto. Heſych. ex ἄλλος, & τροπὴ, ἡ, mutatio. a Th. τρέπω, verto.

Ἀλλοφανὴς, ὁ, qui alius & diverſus apparet; apud Nonn. ex ἄλλος, & φαίνω, appareo. f. φανῶ.

Ἀλλοφάσσειν, Euſt. dicit ſignificare ἄλλα φάσκειν, ſeu φάσθαι, i.e. aliud loqui. Erotian. apud Hippocr. exp. ἀπορεῖσθαι, & θορυβεῖσθαι, animo turbato, & anxio eſſe, in anxietate animi conſtitutum eſſe; τὸ μὴ τὸ ἀλλαχῇ τὰς φρένας περιφέρειν. Eſt etiam deſipere. Gal. ex ἄλλοι, vel ἄλλα, & φάσσω, inuſitat. a Them. φάω, dico, luceo.

Ἀλλόφατος, ὁ, ab alio interfectus. Heſych. & ſic eſt ab ἄλλος, & φάω, occido: unde φατὸς, ὁ, occiſus.

Ἀλλοφρονέω, aliud in animo habeo; mentem non attendo ad id, quod cerno. Odyſſ. α. Item mente ſum alienata, inſanio. Il. ψ.

Ἀλλόφρων, ὁ, mente alienatus, inſanus: ab ἄλλος, & φρονέω, ſapio.

Ἀλλοφυλέω, ritibus extraneis, ſeu exoticis addictum eſſe; in alienos mores degenerare.

Ἀλλοφυλισμὸς, ὁ, dicitur eſſe ritus exoticus, ſeu ritus alienigenarum. Machab. l. 2. c. 4. Item in alienos mores degeneratio. Ibid. c. 6.

Ἀλλόφυλος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ex alia tribu. Poll. Item, qui diverſæ eſt gentis, ſeu nationis; externus, peregrinus. Item metaph. qui diverſi eſt generis, ſeu diverſæ naturæ: apud Plut. Symp. l. 4. Ex ἄλλος, ὁ, & φυλὴ, ἡ, tribus.

Ἀλλόφωνος, ὁ, alia, vel peregrina voce utens: ex ἄλλος, alius, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀλλοχροέω, alium, atque alium colorem induo; colorem muto: ex ἄλλος, & χρόα, ἡ, color.

Ἀλλοχροία, ἡ, mutatio coloris.

Ἀλλόχροος, ὁ, qui eſt alio colore, vel in quo color ſubinde mutatur.

Ἀλλόχρως, ὁ, aliam corporis ſpeciem gerens: apud Eurip. in Androm. ex ἄλλος, & χρὼς, ab eod. Them. χρόα, ἡ, cutis, color.

Ἄλλυδις, aliorſum, Poet. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος, alius.

Ἀλλύεσκε, Poet. & Ion. pro ἀνέλυε, reſolvebat, imperf. act. ab ἀλλύω, Poet. pro ἀναλύω, reſolvo.

Ἄλλυτος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄλυτος.

Ἀλλύω, Poeticum eſt, pro ἀναλύω, diſſolvo, retexo. Odyſſ. β.

Ἄλλωθεν, per ectaſin pro ἄλλοθεν, aliunde.

Ἄλλως, adv. aliter, temere, inconſulto. ab ἄλλος, alius.

Ἄλλως ἢ, aliter atque.

Ἀλλῴτῳ, alicui alii; i. e. ἄλλῳ τινί. ab ἄλλως, aliter.

Ἅλμα, ατος, τὸ, ſaltus, ab ἅλλομαι, ſalto.

Ἁλμάδες ἐλαῖαι, in muria conditæ oleæ: quidam exponunt conditaneæ.

Ἁλμαία, ἡ, idem ac ἅλμη, muria: apud Dioſcor.

Ἅλμενος, ὁ, per Sync. pro ἁλλόμενος, & Æol. tenuis pro aſpirato: ἄλλομαι, ſalto.

Ἅλμευσις, εως, ἡ, muria: proprie, ipſa actio ſervandi in muria.

Ἁλμευτὴς, οῦ, ὁ, qui conditurus facit in muria; vel qui in muria ſervat quæpiam; ſalgamarius; qui ſal, aut ſalſamenta vendit: Dioſc.

Ἁλμεύω, muria condio, in muria ſervo; & in paſſ. ἁλμεύομαι, in muria ſervor. unde part. a. 1. ἁλμευθεὶς, in muria ſervatus.

Ἅλμη, ἡ, ſalſilago, vel aqua ſalſa: item muria, apud Dioſc. & Athen. Item metaph. pro lepore, venuſtate, & urbanitate.

Ἁλμήεις, ἁλμώδης, & ἁλμυρώδης, ὁ, idem ac ἁλμυρὸς, ὁ, ſalſus.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, vel aqua ſalſa: item muria.

Ἁλμυρὸς, ῦ, ὁ, ſalſus. Th. ἅλς, ſal. Hinc videntur fluxiſſe voces illæ in modernis linguis, quibus θαλασσίαρχος indigitatur. *Almirante*, *Ammiraglio*. Hinc etiam forte Gall. Saulmure.

Ἁλμυρότης, ητος, ὁ, idem ac ἁλμυρὶς, ἡ, aqua ſalſa: muria.

Ἁλμυρώδης, ὁ καὶ ἡ, ſalſus.

Ἀλξ, ὁ, inuſitatus eſt nominativus, cujus dat. ἀλκί, frequens: ut Il. ε. aper; & Odyſſ. ζ. leo dicitur ἀλκὶ πεποιθώς: quidam tamen, ἀλκὶ, pro ἀλκῇ, ab ἀλκὴ, robur, per metaplaſmum derivant.

Ἄλξις, εως, ἡ, defenſio: apud Polyb. l. 5. inquit Bud. eſt verbale ab ἀλέξω, arceo. f. ξω.

Ἀλοηθεὶς, ὁ, tritus, a. 1. part. p. ab ἀλοάω.

Ἀλοάω, trituro, comminuo, f. ήσω, & άσω, p. ηκα. ἀλοῶντος, ῶντος, gen. ſing. part. præſ. act. Dicitur & ἀλοιάω: ab ἅλως. in area enim fit trituratio.

Ἄλοβος, ὁ, non habens λοβὸν, imam auris partem. vide λοβός. α eſt priv.

Ἀλογέω, ῶ, aſpernor, contemno, f. ήσω, p. ηκα: ex α, & λόγος, ratio.

Ἀλογόομαι, a ratione aberro; non ſum compos rationis.

Ἀλογίζω, & ἀλογίζομαι, brutorum animantium ſenſu præditus ſum. Heſych. Euſtat. eadem compoſitio cum præcedenti.

Ἀλογία, ας, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ, rationis expers.

Ἀλογίστως, inconſiderate: ex α, & λόγος.

Ἄλογος, ου, ὁ, idem ac ἀλόγιστος.

Ἀλόη, ης, ἡ, aloe, herba.

Ἀλοηφάριον, τὸ, medicina ad ventrem ſolvendum, aloem habens: ab ἀλόη, aloe.

Ἀλοητὸς, ῦ, ὁ, tritura: item triturandi tempus: Xen. & Suid.

Ἁλόθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἀλοία, pulſabat, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω pro ἀλοάω, tundo.

Ἀλοιάω, ῶ, dicitur pro ἀλοάω, per pleonaſmum literæ ι, percutio, tundo: Il. ι.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ & ἡ, non obnoxius: ex α priv. & λοιδορέω, convicior, increpo.

Ἀλοίην, captus ſim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἁλόω, capio.

Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, contuſor, percuſſor, pulſator. Nonn. & Epigr. ab ἀλοιάω, trituro: item percutio, tundo.

Ἁλοίμαν, Dor. pro ἁλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Ἀλοίμματα, unguenta: Sophocl. pro ἀλείμματα: ab ἀλείφω, ungo: unde ἄλειμμα, τὸ, unguentum.

Ἀλοιμὸς, ῦ, ὁ, tectorium parietum: Euſtath.

Ἄλοιτις, ἡ, a quibuſdam dicitur ἀλόη Γαλλική. a Th. ἀλόη, aloe. Sic etiam dicitur ejus ſuccus.

Ἀλοιτὸς, ὁ, peccator: item puer meritorius: apud Lycoph. eſt ab ἀλείτης, vel ab ἀλιτέω, idem ac Th. ἀλιταίνω, pecco, delinquo.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo: quod ab ἀλείφω.

Ἀλοκίζω, idem ac αὐλακίζω, fut. ίσω, ſulco. Ariſtoph. Th. αὖλαξ, & Dor. ἄλοξ, οκος, ἡ, ſulcus.

Ἀλόντε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλόω.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem cum Αὖλαξ.

Ἁλοπήγια, τὰ, ſalinæ, loca, in quibus ſal concreſcit. Plat. ex ἅλς, ἁλὸς, ſal, & præt. med. πέπηγα, verbi πήγνυμι, & πήσσω, f. ξω, compingo, congelo.

Ἁλοπηγὸς, ῦ, ὁ, qui in ſalinis ſalem facit concreſcere, & cogit in glebam;

ſalarius, Nic.

Ἄλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cortice carens; ſquamarum expers; Heſych. ex α priv. & λοπὸς, οῦ, ὁ, idem ac λέπος, εος, τὸ, cortex. Th. λέπω, decortico.

Ἆλος, Dor. pro ἧλος, ὁ, clavus.

Ἀλοσάχνη, ἡ, ab Ariſt. & aliis compoſita voce dicitur, quam Hom. ἁλὸς ἄχνην vocat; ſed eidem maris ſpumam intelligunt: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & ἄχνα, ſive ἄχνη, ἡ, ſpuma maris.

Ἀλοσύδνη, ης, ἡ, Epithet. Thetidis. Item ſalum, mare. Item ſic dicitur una Nereidum apud Hom. ἀπὸ τῆς ἁλὶ σύνεσθαι. Apud eundem dicitur etiam de mari, ſeu aqua marina, quaſi ἁλὸς ὕδωρ. Vide Euſt. ab ἅλς, ἁλὸς, & σύομαι inuſit. pro σεύομαι. a Th. σεύω, quatio.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, ſtultitia, dementia, ἀφροσύνη, ut exp. Nicand. ſed Heſychio ἀλοσύνη dicitur voluptas, ἡδονή.

Ἀλότριψ, τρίβος, ὁ, idem ac ἁλοτρίβανος, piſtillus, quo ſal teritur; παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν.

Ἀλουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, & ἁλουργὴς, οῦ, purpureus. quaſi ἁλὸς ἔργον, maris opus, quod ex marina concha fiat: Etym. exponitur etiam violaceus; & eſt color ruber cum albo nigroque permixtus: Ariſtot. Plato.

Ἀλουργὶς, ίδος, ἡ, veſtis purpurea; item purpura; quæ dicitur etiam

Ἀλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color.

Ἀλουργοπώλης, venditor purpuræ. Th. πωλέω, vendo.

Ἀλουργοπωλικὴ, ſcil. τέχνη, purpuræ venditoria ars; (quæ & πορφυροπωλικὴ, Suid. ex Iſæo) ex ἁλουργὸς, ὁ, ſive ἁλουργὸν, τὸ, & πωλέω, vendo.

Ἀλουργοπώλιον, τὸ, locus ubi purpura venditur; purpuraria officina.

Ἀλουργὴς, οῦ, idem ac ἁλουργὸς, purpureus.

Ἀλουργύδιον, exp. πορφυρίδιον: ab ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, veſtis genus, coloris purpurei, ſeu violacei. Item ponitur & pro phaleris purpureis, & pro ſtragulo purpureo: apud Luc. ab ἁλουργὴς, ſeu ἁλουργὸς, purpureus.

Ἀλοὺς, οῦσα, όν, captus, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλουσία, ἡ, illuvies, ſcabrities, a non lavando: Athen. quum quis non lavatur.

Ἀλουτέω, ῶ, illotus ſum, vel maneo: Heſych. ex α priv. & λούω, f. σω, lavo.

Ἄλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus. Plat.

Ἄλοφος, ου, ὁ, ſine criſta. Th. λόφος, ὁ, criſta.

Ἀλόχευτος, ὁ, partu non editus: non conceptus, aut genitus: ex α priv. & λοχὸς, οῦ, ἡ, gravida. unde λοχεύω, parturio.

Ἄλοχος, ου, ὁ, Platoni ἡ στεῖρα, ſterilis; vel virgo, quæ nondum peperit; quaſi ἄπειρος λοχείας.

Ἄλοχος, ου, ἡ, uxor, dat. ἀλόχῳ: ex α pro ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἀλόωνται, Poet. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.

Ἀλόω, capio, inuſitatum Th. pro ἁλίσκω. ſed ἀλάω, πλανάω, erro. Varin.

Ἀλόω, erra, 2. ſing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poet. ἀλόω.

Ἄλπεις, αἱ, Alpes, montes, dat. pl. Ἄλπεσιν.

Ἄλπνιστος, vel, ut alii legunt ἄλπνεστος, ὁ, quod a θάλπω, foveo. hinc θαλπνὸς, οῦ, ὁ, & θαλπνὰξ, [illegible], & θαλπνίων, θάλπνιστος, &, ſublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, jucundiſſimus. vel a θάλπνος, ου, comp. θαλπνίων, θάλπνιστος, & ſublato θ, ἄλπνιστος, ſuaviſſimus.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare; ab ἅλς, ſal, vel ab ἁλίζω, vel ab ἅλλομαι, ſalio.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal: inde ἁλὸς ἄνθος, dicitur flos ſalis, apud Dioſc. ſed ſæpius uſurpatur pluraliter: ut Odyſſ. λ. & ψ. οὐδέ θ᾽ ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν. Item ἅλες dicuntur ſales; i. e. ſermonis lepos, & urbanitas. Plut. in Symp. 5. Item ἅλες, convictus & communio, ſeu ſodalitatis neceſſitudo: apud Æſch. Unde ἁλῶν κοινωνοῦντες, dicuntur ſodales, convictores.

Ἀλσηΐδες νύμφαι, dicuntur nymphæ nemorum, ſeu ſylveſtres. Apoll. Rhod. Verino autem dicuntur ἀλσηνίδες, a ſing. ἀλσηνὶς, idem ac ἀλσηΐς, nemorum nympha: Cam. ſuper Soph. Trac.

Ἀλσοκομικὸς, ὁ, qui pertinet ad ſaltuarios.

Ἀλσίνη, ἡ, dicitur alſine; herba ita vocata, quod in lucis naſcatur. Dioſc. l. 4. Quibuſdam eſt auricula muris. Vide Theophr. Hiſt. Pl. l. 9. c. 31. a Th. ἄλσος, εος, τὸ, locus omnis conſitus arboribus.

Ἅλσις, ἡ, ſaltus, ſeu ſaltatio. exp. & αὔξησις: a Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἅλσις, vel ἄλσις, εως, ἡ, ſaltatio, palpitatio. Ariſt. ab ἅλλομαι, f. ἁλοῦμαι, ſalio.

Ἀλσοκόμος, α, ὁ, qui luci curam gerit, & cuſtos eſt; ſaltuarius. Poll. ab ἄλσος, nemus, & κομέω, unde κομίζω, curam gero.

Ἄλσος, εος, τὸ, locus omnis arboribus conſitus, alicui Deo conſecratus: ut Odyſſ. ζ. ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης: & apud Plut. in Numa, ἐν ἄλσει θεῶν, καὶ λειμῶσιν ἱεροῖς. Sunt etiam, qui ἄλση exponunt ſaltus, vel nemorum ſaltus. Euſt. deducit ab ἅλλομαι, quod ſtirpes, & arbores ibi ſponte ſaliant, i. e. creſcant: ita ſaltus Latinis.

Ἀλσώδη, τὰ, dicuntur in lucis aſſurgere ſolita; ſeu quæ per lucos melius proveniunt, & quaſi lucis accommodata.

Ἀλσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſaltuoſus, nemoroſus, frondoſus: item lucum deſiderans, ſeu qui nemoribus gaudet. unde ἀλσώδεις τόποι, apud Athen. dicuntur loca lucorum amœnitatem imitantia.

Ἁλτῆρες, οἱ, halteres; ſunt pilæ, ſive maſſulæ plumbeæ, quibus utraque manu ſe librabant, qui certabant halmate, i. e. ſaltu, ut certius exſilirent, inquit Bud. in Pand. Etymologus ἁλτῆρας fuiſſe dicit κατασκευάσματά τινα, quæ utebantur οἱ συμμετέχοντες ἐν ταῖς γυμνασίαις, denominatum παρὰ τὸ ἅλλεσθαι, quoniam βαστάζοντες αὐτοὺς, καὶ ταλαιφοροῦντες ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. Vide Gal. & Paul. Ægin.

Ἁλτικὸς, ὁ, homo ad ſaltationem habilis; ſaltationi, ſeu ſaltui aptus, exercitatus ad ſaltus; ſaltator; ſaltatorius; ad ſaltum pertinens; agilis.

Ἆλτο, ſaliit, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι, a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἆλτο, & Jon. ἅλτο. Alii volunt eſſe pluſquam perf. ab ἥλμην, ἥλσο, ἧλτο. Æolice tenuis pro adſpirato.

Ἄλυγος, ὁ, exp. ἄνευ μάστιγος: a λύγος, ſignificante μάστιξ, flagellum. Heſych. α eſt priv.

Ἀλυδμαίνω, & ἀλύζω, idem cum ἀλύω, & ἀλύσσω, anxius ſum, & animo perplexo, dubiuſque.

Ἀλύη, ης, ἡ, ligamen, cui infigitur ſtiva: q. ab α & λύω, ſolvo.

Ἀλυκὶς, ίδος, ἡ, idem ac ἁλυκότης, ητος, ἡ, ſalſugo, ſalſedo. Theoph.

Ἀλυκίδας tamen apud Strabonem, ſibi videri appellatas ſalinas, ſcribit Bud.

Ἄλυκος, α, ὁ καὶ ἡ, lupis carens: Heſych. ex α priv. & λύκος, ὁ, lupus.

Ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, ſalſus: unde ἁλυκὸν ὕδωρ, ſalſa aqua dicitur apud Ariſt. & ἁλυκὸς τῇ γεύσει, ſalſus guſtu apud Dioſc. Th. ἅλς, ſal.

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, ſalſedo.

Ἀλυκρὸς, οῦ, ὁ, tepidus, pro θαλυκρός.

Ἀλυκτάζω, metuo, anxius ſum. Bud. exponit animo concido, conſternatus ſum. Th. ἀλύω, triſtor.

Ἀλυκτέω, idem ac ἀλυκταίνω, inquietus ſum. ἀλύκτημαι, turbor. perplexo ſum animo. θορυβοῦμαι. Hom. Iliad. κ.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Jon. ab

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, indiſſolubilis pedica: ἄλυκτος, metri cauſa, pro ἄλυτος, ὁ, & ἡ, inſolubilis.

Ἀλυκταίνω, & ἀλυκτέω. Erotianus apud Hippocr. exp. οὐκ ἠρεμῶ. i. e. non ſum quietus.

Ἄλυκτος, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis, & conſequenter inſolubilis. male tamen Suidas pleonaſmo τοῦ κ, pro ἄλυτος dictum ait, quandoquidem ἀναλόγως factum ſit ex ἀλύσκω, evito; quod ad Th. ἀλέω, vito, pertinet.

Ἀλυκτοσύνη, ἡ, Heſych. exp. ἀκοσμία, i. e. incompoſitus ſtatus, tumultuatio; ab ἀλύζω, quod a Th. ἀλύω, triſtor.

Ἀλυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apud Theophr. exp. ſalſus: ſcribitur & per λι: item plenus humore ἁλυκῷ, apud Hippocr. nam eſt ab ἁλυκὸς, ὁ, ſalſus, amarus.

Ἀλύμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui detrimentum, & noxa illata non eſt, aut inferri nequit; cui noceri non poteſt: ut apud Plut. de educat. liber. (de eruditione loquendo) νόσος δ᾽ ἀδιάφθορος, γῆρας δ᾽ ἀλύμαντον: ex α priv. & λυμαίνω, ομαι, noceo.

Ἀλύξας, ὁ, a. 1. part. act. ἀλύξομαι, f. 1. m. ab ἀλύσκω, vito. f. ξω. Th. ἀλέω, vito.

Ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium: item mali anxietas: eſt verbale ab ἀλύσκω, vito, fugio.

Ἀλύουσ᾽, pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω, triſtor.

Ἀλύπητος, α, ὁ καὶ ἡ, qui triſtitia affectus non eſt, ſeu non afficitur: item qui animi ægritudine, & moleſtia affici non poteſt.

Ἀλυπήτως, ita ut non contriſteris, ſeu dolore afficieris.

Ἀλυπία, ἡ, indolentia: vacuitas doloris; animus omni moleſtia, & ægritudine liber, pro quo dicitur etiam

Ἄλυπον, τὸ, quod eſt & herbæ nomen, quæ & ἀλυπιάς, apud Dioſc. l. 4. c. 180.

Ἄλυπος, ὁ, moleſtiarum expers, nulla animum moleſtia & ægritudine afficiens: compar. ἀλυπότερος: ex α priv. & λύπη, dolor, triſtitia.

Ἀλύπως, adv. ſine dolore, ſine animi ægritudine & moleſtia: unde & ſuperl. ἀλυπότατα, abſque ulla animi moleſtia.

Ἄλυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine lyra eſt; qui lyram comitem non habet. Plut. de Orac. Pyth. ex α priv. & λύρα, ἡ, lyra.

Ἄλυς, υος, ἡ, anxietas mentis, exſpatiatio: ab ἀλύω, triſtor.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, viribus deſtituor, dolore afficior. ἀλύω σθένει.

Ἀλυσθμαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἀλύω, & ἀσθμαίνω, anhelo.

Ἀλυσίδετος, ὁ, catena ligatus: Heſych. ex ἅλυσις, catena, & δετὸς, ligatus: Th. δέω, ligo.

Ἀλυσίδιον, ου, τὸ, diminut. catenula.

Ἀλυσιδωτὸς, ὁ, catenatus, ſeu hamatus: ut ἀλυσιδωτὸς θώραξ, thorax hamatus, ſeu confertus hamis; 1. Reg. 17. & apud Athen.

Ἀλύσιον, ου, τὸ, catenula, ſeu catella; & propterea, quæ eſt ex auro, & collo circumdatur. itidem diminutiv. ab ἅλυσις, catena: ex α priv. & λύω, quod ἄλυτος ſit, ut tradit Etym.

Ἄλυσις, ἡ, idem ac ἄλυς, ὁ, vel ἡ, oberratio, & exſpatiatio, quæ temere fit, ut ab iis, qui non habent, quod agant. Plut. Item mentis mœror. utrumque a Th. ἀλύω, f. ύσω, exſpatior.

Ἅλυσις, εως, ἡ, catena: q. ἄλυτος, inſolubilis.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, inutilis: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non ſolvit vectigalia.

Ἀλυσκάζοντι, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἀλέω, vito.

Ἀλυσκάζω, licet plerumque ſit idem ac ἀλύσκω, ut Od. ρ. ἤθελεν ἀλυσκάζειν; interdum tamen abſolute ponitur pro φεύγειν, fugere: item exp. & πλανῶμαι ab Heſych. a Th. ἀλέω, vito, caveo.

Ἀλύσκω, deductum quidam tradiderunt ab ἀλύω, ſed id negat Etymologus: nam ἀλύσκω, f. ξω, (tanquam ab ἀλύζω) expon. evito, effugio, declino; ut Od. χ. ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν; & cum genit. ὡς ἀλύξοντος μόρου κακίστου, apud Soph. alicubi tamen non ſignificat ullam fugam, ut annotat Euſt. ſed ſimpliciter declinare, & eſſe extra conſpectum alicujus propter loci intervallum: ut ἀλλ᾽ ὅτε δὴ διὰ νῆσον ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους, apud Hom. Odyſſ. μ.

Ἀλυσμὸς, ὁ, anxietas animi, mœror; idem ac ἄλυς, & ab eod. Th. ἀλύω, triſtor.

Ἀλυσ-

Ἀλυσμώδης, ὁ, dicitur is, qui eſt in ἀλυσμῷ, i. e. ὁ ἀλύων, Hippocr. triſtis.

Ἄλυσσον, ου, τὸ, alyſſon, herba, ſic dicta, quod λύσσαν, i. e. rabiem arceat. nam a cane commorſos rabiem ſentire non patitur, ut teſtantur Dioſc. & Plin. Item Plut. Symp. l. 3. ejus meminit. ex α priv. & λύσσα, ἡ, rabies, furor.

Ἀλύσσω, anxius ſum, vel anxiu ſum animo, indignor, aut rabie percitus ſum, inſanio: item tremo. eſt ab ἄλυς, ſive a Them. ἀλύω, triſtor.

Ἀλυστάζω, idem ac Th. ἀλύω, unde & ἀλύσσω, anxius ſum.

Ἀλυσταίνω, pro quo dicitur & ἀλυσθαίνω, imbecillus, ſeu viribus caſſus ſum.

Ἀλύτης, α, ὁ, lictor: ab ἅλυσις, εως, ἡ, catena.

Ἄλυτος, ου, ὁ & ἡ, inſolutus, inſolubilis: ex α & λύω, ſolvo.

Ἀλυχρὸς, ῦς, ὁ, faſtidium animi cum crebra oſcitatione: q. ab ἀλύω, triſtor.

Ἀλύω, f. σω, animo ſum inquieto: ab α, & λύω, q. ἀλύω ſit λύειν τῶν κακῶν οὐχ εὑρίσκω, vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. hallucinor.

Ἀλύω, errabunda mente afficior, & incerta, impotentique conſilio, ut mœrore confectus, & ob id inquietus oberro: ſic Bud. interpretatur. Item oberro, & temere expatior: ſic apud Plut. ubi de Antonio loquens, qui in Lybiam aufugerat, ait, ἐπλανᾶτο ἐρημίας ἀφθόνου, σὺν δυσὶ φίλοις, ἀλύων καὶ πλανώμενος. Etym. deducit ab ἀλῶ, vagor; quod qui anxii ſunt, vagari ſoleant: & ſic ſignif. animo concido, & langueo præ conſilii inopia, & mœrore. Item interdum gaudeo, exulto, ſuperbio; ut Od. σ, Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; an ſuperbis, quod Irum mendicum ſuperaveris? vel an te gaudio effers? ſic & Soph. ἐᾶτε μ᾽ αὖ ἀλύειν, permittite me hic lætari. Item ſignificat inſanio ſecundum veteres, ait Euſt. Item μηδὲν πράττω, nihil ago, otioſus ſum vivo in otio: apud Plut. in Rom. Ἀλύειν quidam, Euſtathio teſte, aſpirandum contenderunt, quum ſignif. ἐπαίρεσθαι, i. e. efferri; tenuandum autem pro λυπεῖσθαι, mœrore affici. Suidas quoque tradit pro γεγηθέναι aſpirari; ἀπὸ τοῦ ἅλλεσθαι, pro ægre ferre, renuari; alibi ſcribi ſolitum cum ψ. ἀλύειν, teſtatur idem Euſt.

Ἄλφα, primæ literæ nomen.

Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, invenio, f. ήσω, & έσω. a. a. ἦλφον, opt. ἄλφοιμι.

Ἀλφάζω, excogito: Varinus.

Ἀλφαίνω, ἀλφαίω, ἀλφαδίω idem ac ἀλφάνω, & ἀλφαίνω, invenio.

Ἀλφαῖος, ου, ὁ, nomen viri proprium ab Hebraico חלפי dux; Alphæus.

Ἀλφειὸς, ου, ὁ, nomen fluvii: alii ſcribunt, Ἀλφεός, ὲ, ὁ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines ſic dicuntur, quæ propter formam ſponſos inveniunt. a quibus munera accipiunt, boves potiſſimum.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, boves invenientes, ſeu quæ boves (præcipuas ſcil. antiquorum opes) inveniunt; ex ἀλφέω, & βοῦς, οός.

Ἀλφέω, invenio, do, inquiro.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; item honor, δῶρον, τιμή. vide interpr. Hom. Iliad. σ. ab ἀλφέω, invenio.

Ἀλφηστὴς, ὁ, excogitator. unde generali Epitheto homines ἀλφησταὶ dicuntur, quod artes, & ſcientias invenerint. ſic etiam dicuntur honorati viri, ut ſcribunt Etym. & Heſych.

Ἀλφηστέων, Jon. pro ἀλφηστῶν. ἀλφηστὴς, ῦ, ὁ, inventor. ab ἀλφέω, invenio. Th. ἀλφὴ.

Ἄλφι, indeclinabile; per apocopen, pro ἄλφιτον, apud Poetas: vide Heſych. & Suid. farina, hordeacea proprie.

Ἄλφιτα, τὰ, plur. victus, & ad victum neceſſaria: ut τὰ ἄλφιτα ἐκπορίζειν, victum ſuppeditare. Item reperitur apud Ariſtoph. ἄλφιτα, pro σῖτα, in loco quodam, ubi dicit, εἴ τι κέλει τῶν πατρῴων ἀλφίτων.

Ἀλφιταμοιβὸς, ῦ, ὁ, permutator farinæ: frumentarius; piſtor. ab ἀμείβω, permuto.

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Bud. ex Poll. locus, in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Suid.

Ἀλφιτόμαντις, qui a farinis vaticinatur. (μάντις, εως, ὁ, vates.)

Ἄλφιτον, ου, τὸ, farina, propria dicitur hordeacea, ut ἄλευρον, triticea, Bud. etiam annotat ex Etym. & Dioſc. ἄλφιτον eſſe pultem, vel farinam hordeaceam, prius toſto hordeo, ut ὠμήλυσιν ex crudo.

Ἀλφιτοποιΐα, ἡ, farinæ confectio Xen. molitura Plinio. Item ars, ſeu artificium conficiendi pultem.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, & ἀλφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ, ſeu farinarum venditor, ſeu venditrix. a πωλέω, vendo.

Ἀλφιτοσιτέω, pulte pro pane veſcor:

Ἀλφιτοσκόπος, ὁ, farinæ inſpector, & ex inſpectione farinæ vaticinans.

Ἀλφιτόχρως, ὁ, farinæ colorem habens.

Ἀλφὸς, ἡ, ὁν, albus, a, um.

Ἀλφὸς, ὁ, ſpecies vitiliginis albæ.

Ἀλφω, idem ac ἀλφαίνω: ab ἀλφὴ.

Ἁλῶ, a. 2. ſub. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλωὰ, Dor. & ἀλωὴ, ῆς, ἡ, area; locus vitibus, & arboribus conſitus; arbuſtum; campus frumentarius; ſegetes. ἀλωάων, gen. pl. Æol. ἀλωὰς, acc. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἀλωὰς, ἀδος, ἡ, arealis. Th. ἅλως, ἡ, area.

Ἀλώβητος, ὁ, illæſus; nulla injuria affectus: ex α priv. & λωβάω, injuria afficio: Th. λώβη, injuria.

Ἀλωαῖος, ῦ, ὁ, arealis, cujus uſus eſt ad areae. Epigr.

Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; item vinitor, agricola. Nonn. Th. ἅλως, ω, ἡ, area

Ἀλῴη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, captus ſit, caperetur, a. 2. opt. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλωῆος, Aloei: gen. ab Ἀλωεὺς, ῆος, Att. ἔως, nomen proprium.

Ἁλῶθι, capere, ſeu capiaris, a. 2. imperat. ab ἅλωμαι, capio, prehendo.

Ἀλωϊος, ὁ, idem ac ἀλωαῖος, arealis.

Ἅλωκα, captus ſum, p. act. Jon. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλωμαι, idem cum ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἅλωμαι. vide Ἁλίσκω, capio.

Ἅλων, ωνος, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἁλῶναι, a. 2. inſ. ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλώνητος, α, ὁ καὶ ἡ, ſale emptus; mancipium: quoniam Thraces olim mancipia ſale emebant. Suid. (unde Euſt. exponit εὔωνος, i. e. vili emptus) ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal; & ὠνέομαι, ῶμαι, emo. unde ὠνητὸς, ῦ, ὁ, emptus.

Ἀλωνία, ἡ, idem ac ἅλων, area: Athen. Exponitur & tanquam fœm. ab ἀλώνιος, quæ areæ eſt, vel ex area.

Ἀλωνίζω, in area verſor, ſive commoror. Th. ἅλως, & ἅλων, area.

Ἀλωπεκίζω, ὁ, dicitur vafer, verſipellis; idem ac ἀλωπεκώδης, ὁ καὶ ἡ, vulpinus.

Ἀλωπεκίζω, idem ac ἀλωπεκίζω, decipio, dolis utor.

Ἀλωπεκῆ, ἡ, dicitur per contract. pro ἀλωπεκέη, vulpina pellis; & metaph. aſtutia, ſeu fraudulentis artibus: apud Plut. a Them. ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum.

Ἀλωπεκίας, α, ὁ, idem ac ἀλωπεκώδης, vulpinus.

Ἀλωπεκίασις, ἡ, idem ac ἀλωπεκία, defluvium pilorum; item vulpis latibulum, ſeu caverula. Heſych. & Etym. ex ἀλώπηξ, vulpes.

Ἀλωπεκίζω, πεκίζω, fraudulenter ago.

Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula.

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis. Item canis e vulpe, & cane progenitus, qui & κυναλώπηξ, teſte Xen. Item ſic dicitur vitis genus, quæ unde nomen acceperit, indicat Plinius a Them. ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes.

Ἀλωπέκουρος, ου, ἡ, vulpina cauda; genus herbæ.

Ἀλωπεκώδης, ὁ καὶ ἡ, & ἀλωπεκίας, α, ὁ, vulpinus, vulpinaris: item vulpem imitans; fraudulentus, more vulpis; dolis, & impoſturis utens.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes: ab ἀλῶ, & ὤψ, a fallendis oculis: vel ab ἀλῶ, & παίζω. ἡ ἐν τῇ πλάνῃ παίζουσα.

Ἀλωπὸς, ῦ, ὁ, fraudulentus, aſtutus.

Ἀλωπόχροος, ὁ, vulpicolor; vulpis colorem habens. Suid. & Euſt.

Ἀλωροὶ, οἱ, cuſtodes ſalinarum, vel ærearum. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, ſal, vel ἅλως, ω, ἡ, area; & οὖρος, ου, ὁ, cuſtos.

Ἅλως, ω, ὁ, area, in qua teritur, ſeu trituratur frumentum: ab ἅλις, ſeu ἁλίζω, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀστάχυν [illegible] συναθροίζεσθαι. Item circulus & corona ſyderum. Sic etiam circulus apparens circa Solem, & Lunam, ſecundum Heſych. Solis, aut Lunæ circumferentia. Item clypei circumferentia, orbis apud Æſchylum. Item circulus in oculis inter σφενδόνην, & ἴριδα. Vide Jul. Poll.

Ἁλώσιμος, ὁ, ἡ, qui capi, vel expugnari poteſt.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura. Th. ἁλίσκω, capio.

Ἀλωσομένης, expugnandæ. f. 1. part. m. f. g.

Ἁλωτὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἁλώσιμος, expugnabilis, comprehenſibilis.

Ἀλώφητος, ὁ καὶ ἡ, indeſinens, jugis, aſſiduus, non intermittens. ex α priv. & λωφάω, reſpiro, interquieſco.

Ἁλῴω, pro ἁλῶ. ab ἁλίσκω, capio.

A M.

Ἄμ, ex ἀμφὶ, circa.

Ἅμα, adverb. una, cum a; עם him, cum. ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα. ſed ἀμᾶ, Dor. pro ὁμῆ, ſimul.

Ἀμαδρυάδες, αἱ, (quæ & δρυάδες) Nymphæ dictæ, quod cum quercubus naſci, & cum iiſdem interire crederentur. Plut. in Exot. ex ἅμα, ſimul, & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἀμαζόνες, όνων, αἱ, Amazones: ex α, & μαζὸς, ὁ, mamma.

Ἀμαθαίνω, indoctus ſum: ab α & μανθάνω, diſco.

Ἀμαθέστατος, ου, ὁ, ſuperlat. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & μανθάνω, diſco.

Ἀμαθεῖ, adv. indocte.

Ἀμαθῆ, acc. ſing. ab ἀμαθὴς, indoctus:

Ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indoctus, qui non didicit literas, literarum rudis: proprie qui non didicit, imperitus, rerum ignarus, ſeu nullam habens rerum experientiam, & ſimpliciter expers: item ruſticus, ignarus, neſcius, rudis: ut ἀμαθὴς Ἑλληνικῶν γραμμάτων, Græcarum literarum rudis. Item pro ὀλιγομαθὴς, indoctus, etiam accipi teſtatur Euſt.

Ἀμαθία, & ἀμαθίη, ἡ, inſcitia, ignorantia, rerum imperitia: item ruditas, ruſticitas, ex α priv. & μανθάνω, diſco.

Ἀμαθῖτιδες κόγχοι, αἱ, dicuntur conchæ gaudentes arena littorea, apud Athen. l. 3. ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, arena.

Ἀμαθόεις, εντος, ὁ, arenoſus, Jon. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις: ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος, ἡ, arena.

Ἄμαθος, α, ὁ, arena.

Ἀμαθύνω, εις, ει, in pulverem redigo, præſ. ind. ab ἄμαθος, ἡ, arena.

Ἀμαθώδης, ὁ, pro ψαμαθώδης, idem ac ἀμαθόεις, ὁ, arenoſus.

Ἀμαθῶς, inſcite, imperite, indocte, vel more hominis imperiti, ſeu indocti. Thuc. l. 1. eſt adv. ab ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſtetricis manum non expertus. Nonn.

Ἀμαιμάκετος, ὁ, indomitus, ἀμαιμακέτοιο, pro α, g. Jon. Ex α intenſivo, & μαιμάω, vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicatione: ut ſit inexpugnabilis. Item immenſus: ex μῆκος, εος, τὸ, Dor. μᾶκος, longitudo.

Ἄμαιος, ὁ, ἡ, qui vel quæ obſtetrice caret. Oppian. ex α priv. & μαῖα, ας, ἡ, obſtetrix. unde μαιόω, obſtetrix ſum.

Ἀμαίωτος, ὁ, ἡ, dicitur, qui vel quæ obſtetrice caret.

Ἀμάλακτος, & ἀμάλθακτος, ὁ, qui molliri nequit, durus, rigidus; ex α priv. & μαλάσσω, pro quo dicitur etiam μαλθάσσω, ſeu μαλάττω, fut. ξω, mollio. unde μαλακτὸς, ῦ, ὁ, qui molliri poteſt.

Ἀμαλάπτω, vel ἀμαλάττω, perdo, corrumpo, deſtruo. ab ἀμαλὸς, ῦ, ὁ, mollis, tener, debilis.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, conſumo, ut molla. ab ἀμαλός. aliquando demolior, q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλής, ὁ, planus, lævis.
Ἀμάλθευτος, ὁ, vide ἀμάλακτος, durus.
Ἀμάλθεια, ας, ἡ, Capra cœleſtis, quæ Jovem lactaſſe fertur: forſan ab ἀμαλθεύω, dito, nutrio, multiplico.
Ἀμαλθεῖον, τὸ, vide in ἀμαλθεύω.
Ἀμαλθεύω, ditare, propagare, aut nutrire in modum τῆς ἀμαλθείας κέρατος, Heſych. & Etym. nam ἀμαλθείας, ſeu capræ iſtius cœleſtis, a qua lactatum fuiſſe perhibent Poetæ Jovem, cornu omnium rerum copia abundaſſe fertur. unde a Cicerone ἀμαλθεία, & ἀμαλθεῖον dicitur Bibliotheca omnis generis libris referta, Epiſt. 15. l. 1. ad Att.
Ἄμαλλα, ης, ἡ, manipulus.
Ἀμαλλεύω, in manipulos colligo. παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι, vel παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τοὺς στάχυας.
Ἀμάλλειον, ου, τὸ, funis ad ligandas amallas. Euſt. a Them. ἄμαλλα, ἡ, manipulus.
Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, & ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator; ab ἄμαλλα, manipulus, & δέω, ligo.
Ἀμαλὸς, ῦ, ὁ, mollis, tener; pro ἁπαλὸς, π, mutato in μ, Æol.
Ἀμαλόω, ῶ, aboleo.
Ἀμαλῶς, molliter, ab ἀμαλὸς, mollis.
Ἀμαμηλὶς, ίδος, vel ιδῶ, ὁ, dicitur genus quoddam pyri, meſpili, aut ficus: ex eo, quod cum malo floreat. Euſt. ex Pauſ. & Hippoc. ex ἅμα ſimul, & μῆλον, τὸ, pomum.
Ἀμάμαξ, υκος, ὁ, uvæ quoddam genus.
Ἀμᾶν, metere, præſ. inf. verbi ἀμάω, meto.
Ἀμάνδαλον, τὸ, ab ἀμαλδύνω, ex quo primum fit ἀμάλδαντον, evanidum, abolitum; deinde per tranſpoſitionem literarum, ἀμάνδαλον, quo utitur Alcæus.
Ἀμανδαλόω, ῶ, aboleo, lædo. Heſych.
Ἀμανίτης, α, ὁ, fungus, vel fungi ſpecies.
Ἀμαντόλευτος, ὁ ϗ ἡ, non vaticinans: item de quo nemo vaticinatus eſt, aut vaticinatur: ex α priv. & μαντολέτης, ὁ.
Ἄμαξα, ης, ἡ, currus; quia ἅμα ἄξοσι, cum axe rotæ, circa quem hæc agitur. vel dicitur ἐκ τῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures ſimul vehi poſſint. Item ſeptentriones, a figura plauſtri.
Ἁμαξαία, ἡ, idem ac Th. ἅμαξα, factum κατὰ παραγωγήν. Euſt.
Ἀμαξάριον, τὸ, diminutiva voce ἡ ἅμαξα dicitur, teſte Heſych.
Ἁμαξεία, ἡ, dicitur ὁ τῶν ἁμαξῶν φόρτος, onus, quod vehitur curru; ſarcina, quæ vehitur plauſtro. Suid.
Ἁμαξεύω, plauſtrum duco, aurigor, plauſtris tranſeo. Plut. & in paſſ. ἁμαξεύομαι, plauſtro vehor; a Them. ἅμαξα, ἡ, plauſtrum.
Ἁμαξήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehicularis, ſeu plauſtraria via, ſubintell. ὁδὸς. ex ἅμαξα, & ἐλαύνω, f. άσω, præt. κα, ab ἐλάω, agito.
Ἁμαξίποδες, vide ἁμαξόποδες.
Ἁμαξήρης ἐος, ὁ ϗ ἡ, plauſtrarius, plauſtralis. ut ἁμαξήρης τρίβος, apud Eurip. via plauſtraria: a Them. ἅμαξ, ἡ.
Ἀμαξία, vel potius ἁμαξιαῖ, ἡ, via, qua plauſtrum agitur.
Ἁμαξιαῖος, ου, ὁ, plauſtralis, plauſtrum implens: ut ἁμαξιαῖοι, λίθοι, Xen.
Ἁμαξιδεὺς, έως, ὁ, aurigator, auriga. Heſych.
Ἁμαξικὸς, ῦ, ὁ, plauſtralis, ad plauſtrum pertinens. Item plauſtrarius, ſive carpentarius.
Ἁμάξιον, α, τὸ, plauſtellum.
Ἁμαξὶς, ίδος, ἡ, plauſtellum.
Ἁμαξῖνος, ε, ὁ, plauſtralis, curulis: ut ἁμαξῖνος φόρτος: in Epigr.
Ἁμαξιτὸς, ῦ, ἡ, via vehicularis, ſeu plauſtraria, per quam agitur, vel agi poteſt currus: & apud Herodot. ſpatium quantum opus eſt ad agendum currus, unde & ſic appellata fuit via publica. Il. χ. a Th. ἅμαξα, ἡ. quod reperitur etiam cum tenui, ἅμαξα, ἡ, currus.
Ἁμαξόβιος, ſive ἁμαξόβιοι, ὁ, in plauſtro vivens: ex ἅμαξα, ἡ, & βίος, ὁ, vita.
Ἁμαξοκυλισταὶ, οἱ, q. d. currus devolutores. ſic quidam Megaris appellati ſunt: ut colligitur ex hiſtoria, quam Plut. in fine κεφ. Ἑλλην. refert. ex ἅμαξα, ἡ, & κυλίω, verſo, devolvo.
Ἁμαξοπηγέω, plauſtra fabricor; ex ἅμαξα, ἡ, & πέπηγα, præt. med. verbi πηγνύω, f. ξω, figo.
Ἁμαξοπηγὸς, ὁ, curruum fabricator, plauſtrorum compactor.
Ἁμαξόποδες, οἱ, plauſtripedes. Vitruv. lib. 10. Sic vocari ait arbuſculos, in quibus verſantur rotarum axes, concluſi laminis ferreis. Ex ἅμαξα, ἡ, currus, & πῦς, ποδὸς, pes.
Ἁμαξοτροχία, ἡ, curriculi orbita; ex ἅμαξα, η, & τροχὸς, ὁ, rote.
Ἁμαξουργὸς, ὁ, plauſtri fabricator.
Ἁμαξουργία, ἡ, plauſtri fabricatio. ex ἅμαξα, ὁ, & ἔργον, τὸ, opus.
Ἀμάομαι, ῶμαι, metor: frequentius vero pro ἀμάω, & interdum abſolute. Item metaph. fructum, & utilitatem decerpo: ut Plut. τὸ ὥσπερ τῆς ἐλευθερίας ἀμώμεθα, fructum libertatis decerpimus, fruimur libertate. Eſt paſſ. a Th. in act. ἀμάω, meto.
Ἆμαρ, ατος, τὸ, Dor. ἦμαρ, dies.
Ἀμάρα, ας, & Jon ἀμάρη, ἡ, ſulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur, irrigandæ terræ gratia. Item meatus, & foſſa: item meatus ſubterraneus, cloaca. In plur. ἀμάραι dicuntur per metaphoram cavitates illæ, & meatus in auriculis: per eas enim, veluti per canales, & tubulos, deferuntur ſordes, & retrimenta capitis. Ab ἅμα, & ῥέω, vel ab ἅμη, & αἴρω. ligone enim fiunt ſulci. vel ab a מכר fovea.
Ἀμαράκινος, ου, ὁ, amaracinus; ex amaraco confectus, aut amaraco conditus: ut Ἀμαράκινον ἄνθος, flos amaracinus, ſeu amaraci; Dioſc. & ἀμαράκινον μύρον, apud Athen. l. 5. ἀμαράκινον ἔλαιον, Dioſc. 1. 59.
Ἀμαρακόεις, εντος, ὁ, amaraco ſimilis. Nicand. in Ther.
Ἀμάρακον, α, τὸ, idem ac ἀμάρακος, amaracum.
Ἀμάρακος, ου, ὁ, amaracus: herbæ ſpecies.
Ἀμαράντινος, ε, ὁ, ἡ, non marceſcens: a μαραίνω, marceſco, tabeſco.
Ἀμάραντος, α, ὁ, ἡ, idem.
Ἀμαργάριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, margaritis carens: ex α priv. & μαργαρίτης, τὸ, unio.
Ἀμαρεύω, ſequi, more nimirum aquæ, quæ per aquarium ſulcum τῦ ὀχετηγοῦ, irrigatoris ductum ſequitur.
Ἀμάρευμα, τὸ, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarum ſulcum defluunt: item cloaca. Heſych.
Ἀμαρεύω, permeo more aquarum, quæ per aquarios ſulcos derivantur, & deducuntur.
Ἀμαρία, ἡ, & ἀμαρὶς, ἡ, idem ac Th. ἀμάρα, ſulcus.
Ἀμαραῖον ὕδωρ, dicitur aqua, quæ per ἀμάραν ducitur; aqua per aquæ ductus influens; cujuſmodi ſulci aquarii a nonnullis vocantur colliquiæ, incilia, & inciles, ſeu inlices, & inlicia; quoniam per eos aqua illicitur. Theophr. Hiſt. Plant. 2. 8.
Ἀμαρτάνω, pecco, f. ἀμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. ao. 2. ἥμαρτον: a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q ex α & μάρπτω, aſſequor, attingo ſcopum. ἄμαρτον, aor. 2. Jon. ἁμάρτῃ, ſub. ἁμαρτών, part. Vir doctus derivatum putat a מרה mara, rebellare.
Ἀμαρτάνω, aberro, i. e. non attingo ſcopum, aut metam. item dicitur etiam ἁμαρτάνειν τῆς ὁδῦ, aberrare via. & ἡμαρτηκέναι παντὸς δικαίου, aberraviſſe ab omni æquitate. Od. λ. ἁμαρτάνειν μύθων, errare in verbis, vel circa verba. item exp. ἀποτυγχάνω, fruſtror, ut ἁμαρτὼν τῆς ἐλπίδος, qui fruſtratus eſt ſua ſpe. Item erro, fallor, hallucinor, errorem committo. & apud Plut. abſolute ponitur; ut in Lyſimachi Apophth. οὐκ ἔξεστιν πολέμῳ δὶς ἁμαρτεῖν, in bello non licet bis errare. atque inde ſignificat etiam peccatum admitto, delinquo; ut ἁμαρτάνειν εἰς τὰς γονεῖς, peccare in parentes. & apud Thuc. ἁμαρτάνειν πολλὰ εἰς ὑμᾶς, multa in nos peccat.
Ἀμαρτὰς, άδος, ἡ, apud Jones idem dicitur ac ἁμαρτία, ſive ἁμάρτημα: ut ἁμαρτάδα ἀζήμιον, apud Dionyſ. Hal. a Them. præced. ἁμαρτάνω, pecco.
Ἀμαρτῆ, ſimul: ut ὁμαρτῆ, adv.
Ἀμαρτηθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g. ab ἁμαρτάνω, pecco.
Ἀμάρτημα, ατος, τὸ, erratum, peccatum, lapſus. Ariſtot. Rhet. 1. ait, ἁμαρτήματα eſſe, quæ non committuntur improbitate, & quæ non ſunt παράλογα. vide eundem, & Eth. 1. Sic quod nos, loquitur Eraſmus, errorem vocamus, Græci vocant ἁμάρτημα, quod ſæpe per imprudentiam committimus: nec ſemper apud Latinos error, ut nec apud Græcos ἁμάρτημα, eſt in vitio. eſt verbale ab ἁμαρτάνω, f. ἁμαρτήσω, erro.
Ἀμαρτηρὸς, ῦ, ὁ, erroneus; Bud. & ἁμαρτητικὸς, ῦ, ὁ, offenſator, qui ſæpe offendit in re aliqua; errare ſolitus in re quapiam: Ariſtot. Eth. 2.
Ἀμαρτήσῃ, a. 1. ſub. ab ἁμαρτάνω, pecco.
Ἀμαρτία, ας, ἡ, peccatum; item victima pro peccato; ab ἁμαρτάνω, pecco.
Ἀμαρτίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus mens eſt prava: ex ἁμαρτάνω, & νόος, mens.
Ἀμαρτίνους, ὁ, dicitur contracta pro ἁμαρτίνοος, i. e. ἁμαρτάνων τὸν νοῦν, errans, peccans: proprie, cujus mens errat, & fallitur.
Ἀμαρτοεπὴς, ὁ ϗ ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἁμαρτάνω, & ἔπω, dico.
Ἀμαρτόχρυσος, idem ac ἀμάρτυρος, ὁ, (& Th. idem) non teſtificatus, carens teſtibus.
Ἀμάρτυρος, ου, ὁ, ἡ, teſtimonii expers: ex α, & μάρτυρ, teſtis.
Ἀμαρτωλὸς, ῦ, ὁ, ἡ, peccator, & peccatrix: ab ἁμαρτάνω, pecco.
Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, micans fulgor. Ab
Ἀμαρύσσω, ſplendeo, fulgeo, f. ξω, p. χα. ἀμάρυσσε, 3. p. imperf. Jon. q. ex α intenſiva & μαίρω, luceo.
Ἀμαρὶς, ίδος, ἡ, navis: apud Etym. ex Æſchylo.
Ἀμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς, nos.
Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἀμάω, meto, a. 1. ἤμησα.
Ἀμᾶσθαι, metere, præſ. inf. m. ab ἀμάω.
Ἀμάσητος, α, ὁ ϗ ἡ, non manſus, ſeu non manducatus. Item idem ac ἄμαστος, qui nihil commanducavit, comedit, ſeu guſtavit. ex α priv. & μασάομαι, ſeu μασσάομαι, mando, manduco, comedo: vel ex μάσσω, pinſo.
Ἀμάσσητος, idem ac ἀμάσητος, non manſus.
Ἀμαστίγωτος, ὁ, non flagellatus, flagris non examinatus: ex α priv. & μάστιξ, flagrum.
Ἄμαστος, ὁ, qui nihil commanducavit, comedit, ſeu guſtavit.
Ἀμασυκάδες, αἱ, mala, ſeu pyra, quæ cum ficis ſimul florent, & proveniunt: ex ἅμα. ſimul, & συκῆ, ficus.
Ἀμάσυκον μῆλον, malum una cum ficu florens. Euſt. ex Pauſ.
Ἀματροχάω. ſimul curro: ab ἅμα, vel ἅρμα, & τρέχω, curro.
Ἀματροχία, ας, ἡ, q. ἁρματροχία, Poet. rotarum concurſus.
Ἀμάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui matre caret: ex α, & μήτηρ, mater.
Ἀμαυρόβιος. ὁ, languide vivens: in Epigr.
Ἀμαυρόκαρπος, ὁ, nigrum habens fructum: ex ἀμαυρὸς, niger, comp. cum βίος, & καρπὸς, ὁ, fructus.
Ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, ἡ, obſcurus: q. ab α, & μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Jon. ἀμαυροτέρη. Hinc forſan Maurus.
Ἀμαυρότης, ητος, ἡ. obſcuritas.
Ἀμαυρόω, obſcuro, obfuſco.
Ἀμαυρωθείη, intereat. a. 1. opt. paſſ. ab ἀμαυρόω, obſcuro. Th. ἀμαυρὸς, obſcurus.
Ἀμαυρῶς, obſcure.
Ἀμαύρωσις, ἡ, obſcuratio.

Digitized by Google

Ἀμαυρωτικὸς, ῦ, ὁ, obſcurandi vim habens, ſeu obſcurans, ab ἀμαυρὸς, obſcurus, & ἀμαυρόω, obſcuro.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία.

Ἀμάχανος, pro ἀμήχανος, ὁ, impotens.

Ἀμαχεὶ, &

Ἀμαχητὶ, adv. ſine prælio.

Ἄμαχος, ου, ὁ, ἡ, alienus a pugna, vel inexpugnabilis, impoſſibilis: ſuperl. ἀμαχώτατος. Ex α, & μάχομαι, pugno.

Ἀμάχως, adv. ſine prælio.

Ἀμάψυκτος, ὁ, idem ac ἀμάσσητος, non manſus.

Ἀμάω, ῶ, meto, f. ήσω, p. ἤμηκα. forſan ab ἅμα, quoniam multa ſimul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. *Amaſſer*. Apud Ariſtoph. in Equit. ἀλλότριον ἀμῶν θέρος, alienam metens meſſem. Item colligo, accumulo. Item abſcindo, demeto.

Ἀμβαίη, pro ἀναβαίη.

Ἀμβαίνειν, Poet. pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβαλῶ, Dor. & Æol. pro ἀμβαλοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβάλλομαι, Poet. pro ἀναβάλλομαι, differo, procraſtino. 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, protraho.

Ἄμβασε, Poet. & Dor. pro ἄμβησε; per ſyncopen pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, aſcendere facio, impono in. Thema βαίνω, quod ſæpe apud Poetas tranſitive ſumitur pro ἀναβιβάζω, impono.

Ἀμβάσεν, aſcendes, f. 1. m. Poet. & Dor. pro ἀναβήσῃ. ab ἀναβαίνω, adſcendo.

Ἄμβασις, pro ἀνάβασις, ἡ, aſcenſio.

Ἀμβάτης, pro ἀναβάτης, ὁ, aſcenſor.

Ἀμβατὸς, ὁ, pro ἀναβατὸς, Poet. ab ἀναβαίνω, aſcendo.

Ἄμβη, ης, ἡ, ſupercilium petræ; crepido: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Forſan ab אבן eben, lapis.

Ἄμβιξ, ικος, ὁ, olla, calix.

Ἀμβλακὸς, ῦ, ὁ, idem ac

Ἀμβλαξ, ὁ, obtuſus.

Ἀμβλῆδην, pro ἀναβλήδην, adv. alte.

Ἀμβλίσκω, abortiri facio.

Ἀμβλίω, hebeto, abortivum pario.

Ἀμβλυγώνιος, ὁ, obtuſum angulum habens: ex ἀμβλὺς, obtuſus, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Ἀμβλυντικὸς, ῦ, ὁ, hebetativus, hebetandi vim habens.

Ἀμβλύνω, hebeto, obtuſum reddo. item tardo, impetum frango, & retundo: in paſſ. ἀμβλύνομαι, obtundor, hebetor; a Th. ἀμβλὺς, hebes, obtuſus:

Ἀμβλὺς, ύος, ὁ. obtuſus, hebes.

Ἀμβλύτατα, adv. obtuſiſſime.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, obtuſitas, hebetudo.

Ἀμβλύω, idem ac ἀμβλίω, hebeto.

Ἀμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ, hebetudo viſus.

Ἀμβλυωπέω, ῶ, cæcutio; ſum obtuſis, & hebetibus oculis: ex ἀμβλὺς, obtuſus, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀμβλυωπὴς, ὁ, & ἡ, obtuſam habens aciem oculorum, & hebetem: & interdum active, obtuſam reddens aciem oculorum.

Ἀμβλυωπία, ἡ, viſus obtuſus; hebes oculorum acies.

Ἀμβλυωπὸς, ὁ, idem ac ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώσσω, idem ac ἀμβλυώττω, hebetem habeo aciem oculorum, cæcutio, caligo. Th. ἀμβλὺς, obtuſus.

Ἀμβλωθῇ, abortiatur, 3 ſing. aor. 1. ſub paſſ. verbi ἀμβλόω, abortivum pario.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, idem ac ἄμβλωμα, τὸ, fœtus abortivus: item medicamentum, quod abortum provocat, vel ad partum abigendum, vel elidendum.

Ἄμβλωμα, τὸ, obtuſio. hebetatio. item abortio, partus abortivus.

Ἀμβλωτὴς, ὁ, idem ac ἀμβλυωπής.

Ἀμβλωπὸς, ὁ, idem ac ἀμβλυωπός.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, idem ac ἄμβλωμα.

Ἀμβλώσκω, idem ac ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω, hebeto.

Ἀμβλώσσω, (factum ex ἀμβλυώττω, per ſyncopen) cæcutio; item abortior, abortivum pario: idem ac ἀμβλόω, vel ἀμβλύω, hebeto.

Ἀμβλωτικὰ, τὰ, medicamenta, quæ abortum efficiunt, φθόρια.

Ἀμβοάω, pro ἀναβοάω, exclamo.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην, cunctanter.

Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, quod exp ἀπὸ προοιμίου, Il. χ. Item procraſtinando; cunctanter, & ſegniter. ab ἀναβάλλω, remoror.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, terra egeſta, vel aggeſta, ab ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, præludium: Poet. Sync. pro ἀναβολὴ, ἡ, mora.

Ἀμβολίη, ἡ, vel ἀμβολίη, idem ac ἀμβολὴ, ἡ, pro ἀναβολὴ cunctatio, & mora, dilatio: item pro terræ egeſtione.

Ἀμβολιεργὸς, ῦ, ὁ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι, differo, & ἔργον, opus.

Ἀμβροσία, ἡ, cibus deorum, ut nectar, potus. ot διαπίνειν τὴν ἀμβροσίαν, quidam exiſtimarunt fuiſſe etiam aliquid liquidum, & de potu dici, ut viciſſim νέκταρ de cibo alicubi dictum invenitur; & pro quodam ſuaveolente oleo, ſeu unguento accipi ab Hom. quidam putarunt. vide Euſt. Item flos quidam. unde ἀμβρόσιος, floridus. Vide Euſt. Eſt etiam nomen malagmatis contra febres efficacis; de quo apud Paulum l. 7. c. 18. & antidoti nomen, apud Celſ. l. 5. c. 23. Item potionis cujuſdam ſpecies, de qua vide Gal.

Ἀμβροτᾶν, Dor. pro ἀμβροτῶν, gen. pl. Ex α & βροτὸς, ὁ, homo, mortalis.

Ἀμβροσίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμβροσία, cibus Deorum.

Ἀμβροσιόδμος, ὁ, ambroſiæ odorem habens: Athen. ex ἀμβροσία, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo.

Ἀμβρόσιος, ου, ὁ, immortalis. Item divinus: ſumitur & pro dulcis, aut placidus ut ἀμβρόσιος ὕπνος, dulcis ſomnus: Il. α. & ἀμβροσίην νύκτα, placidam noctem: Il. β. ſic & ἀμβροσία, ἡ, immortalis, divina, apud Hom.

Ἀμβροσιώδης, ὁ, ambroſiam redolens, ſuaviſſimus.

Ἀμβροτέω, vel ἀμβροτέω, aberro, pecco. unde ἀμβροτεῖν exponitur ἁμαρτεῖν, peccare: item ἐρύττειν, apud Heſych. eſt cum μ inſerto, ab ἀβρότη, ης, ἡ, nox: unde ἀβροτέω, ῶ, noctu occurro: item pecco.

Ἄμβροτος, ου, ὁ, inſerta littera μ euphoniæ gratia pro ἄβροτος, immortalis, qualis eſt deorum immortalium; vel diis immortalibus dignus. incorruptus, divinus: item pro, ſine mortali; nullum mortalem, i. e. nullum hominem habens: ut ἄβροτος ἐρημία, apud Æſchyl. Item ἄβροτον exp. a Suida, ἄψυχον, ἀναίσθητον, inanimatum. ſenſu non præditum. & exp. etiam ἀπάνθρωπον, inhumanum.

Ἀμβωμίοις, pro ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, vel ſuper: a βωμὸς, ὁ, altare.

Ἄμβων, ωνος, ὁ, umbo, quidquid in plano eminet, ac protuberat, rotundam habens figuram ab ἀμβαίνω, aſcendo.

Ἄμβων, ωνος, ὁ, idem ac ἄμβη, crepido. Heſych. teſtatur, Æſchylum ἄμβωνας vocaſſe acclivitates, & faſtigia montium. ſed dicuntur ἄμβωνες etiam τὰ χείλη τῶν λεβήτων, inquit Ælius Dion. παρὰ τὸ ἐν ἀναβαίνειν εἶναι, quaſi ἀνάβωνες, inquit Etym. Pro pulpito afferitur etiam ex Concilio Laodiceno.

Ἀμβώσας, Jon. pro ἀναβοήσας, edito clamore. Th. βοάω, clamo.

Ἀμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ, ἡ, immenſus: ab α, quæ eadem ac σφόδρα, & μέγας. Aliquando invidia carens: & ſic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ ἡ ἡ, magnitudine carens: non magnus; ut quod corporatum non eſt. item puſillus: ex α pr. & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, gen. μεγάλου, magnus.

Ἀμέθεκτος, ὁ, qui non participatur; cujus quis particeps non eſt: ex α priv. & μεθεκτὸς, qui participatur. Plut.

Ἀμέθοδος, ἡ, via, & compendio carens; ex α priv. & μέθοδος, ἡ, via, methodus, ratio docendi, & diſcendi, ex μετὰ, cum, & ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Ἀμέθυσος, ſive ἀμέθυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ebrius, item ebrietatem arcens: ut apud Dioſc. l. 1. c. 177 de amygdalis: ἔτι δὲ καὶ ἀμέθυστα, προσλαμβανόμενα, ὅσον ε ἢ ζ: i. e. ebrietatem prohibent, ſi quinque, aut ſeptem præſumantur. ſic ἀμέθυστα φάρμακα, & ἀμέθυστοι οἶνοι, quæ inebriari non ſinunt.

Ἀμεθυστίζω, refero colore, aut alia ſimilitudine amethyſtum. utitur Plin. l. 37. c. 7. ex α priv. & μέθυ, τὸ, vinum. unde μέθυσος, μεθύω, & μεθύσκω.

Ἀμέθυσος, ὁ, amethyſtus, gemmæ nomen, ſic dicta traditur, quod ebrietati reſiſtat. ex α & μεθύω, inebrio. vide Plin. l. 37. c. 9. & l. 24. c. 2.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum, alias Jon. eſt breve; 3. ſing. imperf. m. verbi ἀμείβω, alterno.

Ἀμείβω, f. ψω, commuto, permuto, alterno, vices reddo, ſuccedo, prætereo, p. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι, p. paſſ. ἤμειμμαι. f. 1 ἀμειφθήσομαι p.m. ἤμειβα.

Ἀμειδὴς, έος, &

Ἀμείδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, triſtis, tetricus: ab α, & μειδάω, ſubrideo.

Ἀμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, aſper, durus: ex α, & μειλίσσω, demulceo.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ, ἡ, implacabilis, idem ac ἀμείλικτος: ex α, & μείλιχος, mitis.

Ἀμείνων, ονος, melius, comp ab ἀγαθὸς, bonus.

Ἀμείνων, ὁ, melior. acc. ſing. m. & f. & in ne pl. ἀμείνονα, ἀμείνω, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθὸς, bonus.

Ἀμείρω, privo aliquem portione: ex α, & μείρω, divido.

Ἀμείφθην Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. paſſ. ἀμείψεται, tranſiverit. f. 1. m. verbi ἀμείβομαι. f. ψομαι Th. ἀμείβω, alterno.

Ἀμείψις, εως, ἡ, permutatio, compenſatio. verbale ab ἀμείβω, alterno.

Ἀμείωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non imminutus, ideoque integer, qui minor fieri nequit. ex α priv. & μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. unde μειωτὸς, minor factus.

Ἀμέλγεις, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. ſing. præſ. ind. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμέλγω, f. ξω, p. ἤμελχα, mulgeo, fructus immaturos carpo.

Ἀμέλει, ne cura, ne ſis ſollicitus. imperat. verbi ἀμελέω. hinc tranſit in adv. & ſignificat certe, nimirum, utique: ex α, & μέλει, curæ eſt.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, neglectus. dicitur & ἀμέλειαν ἔχειν τι, aliquid non curare: apud Eurip.

Ἀμελεστὶ, vel ἀμελητὶ, indiligenter, negligenter, incurioſe, contemptim.

Ἀμελεῖται, impersonaliter dicitur pro cura nulla fuit: ab ἀμελοῦμαι, negligor, neglectui habeor, paſſ. ab act. ἀμελέω, curæ non habeo, contemno: ab ἀμελής.

Ἀμελέτητος, ὁ, cujus cura non eſt, qui negligitur. Vel qui curandus non eſt, qui negligendus eſt: ex α priv. & μελετάω, curo.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Item inexercitatio, vel exercitationis carentia.

Ἀμελέτητος, ου, ὁ, ſecurus, otioſus, immeditatus. Item inexercitatus, Item imperitus, indoctus.

Ἀμελετήτως, inexercitate, abſque exercitatione.

Ἀμελέω, ῶ, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. a. 1 ἠμέλησα. ἀμελῶσι, 3. pl. ſub. ἀμελοῦντος, gen. ſing. part. præſ. ἀμεληκυῖα, Jon. pro ἠμεληκυῖα, perſ. paſſ. verbi ἀμελέω.

Ἀμελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui curam non gerit, negligentia utens circa quidpiam. unde neutrum τὸ ἀμελὲς, paſſive de re dicitur, & exp. quod negligitur, ſeu quod curæ non eſt: ex α priv. & μέλει, curæ eſt.

Ἀμελησία, ας, ἡ. ſecuritas.

Ἀμελητέον, negligendum eſt.

Ἀμελητέος, ου, ὁ, negligendus: ab ἀμελέω, ex α, & μέλει, imperſ. curæ eſt; vel μελετάω, curam gero.

Ἀμελητὶ, idem ac ἀμελεστὶ, negligenter.

Ἀμελία, ας, ἡ, diſcrepantia; idem ac ἀμέλεια.

Ἀμελε

Ἀμελλητί, incunctanter, ſine mora, aut procraſtinatione; ex α priv. & μέλλω, futurus ſum : unde μέλλομαι, differor, tarde procedo.

Ἀμέλλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, non futurus, non differendus; qui non differtur, ſeu procraſtinatur; cunctatione carens, ſeu procraſtinatione.

Ἀμέλξεις, mulſeris, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἄμελξις, ἡ, mulſio: Job 20. eſt verbale ab ἀμέλγω, f. ξω.

Ἀμελῶς, ſegniter; non adhibita cura, & ſtudio. unde dicimus ἀμελῶς ἔχειν τινός, ἀμελῶς ἔχειν περί τινα, vel περί τι, neglectui habere aliquem, vel aliquid. eſt adv. ab ἀμελής, negligens.

Ἀμμετέχω, partem habeo cum alio, particeps ſum.

Ἄμεμπτος, ε, ὁ, ἡ, inculpatus.

Ἀμέμπτως, inculpate, adv. Ex α priv. & μέμφομαι, conqueror.

Ἀμεμφής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem ac ἄμεμπτος, de quo conqueri non poteſt, irreprehenſus: item active, non querulus.

Ἀμεμφία, ἡ, nulla querela, nulla culpa, aut reprehenſio, probitas, & ſceleris immunitas, factum, quod reprehenſione vacat.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένης, α, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμενηνός, ἡ, όν, debilis, qui cito deficit: ab α, & μένω, vel μένος.

Ἀμενηνόω, debilito.

Ἀμενής, έος, ὁ, imbecillis, evanidus, idem ac ἀμενηνός, qui cito deficit.

Ἀμενεί, impatienter, χειρὸς ὑπομένων. ex α priv & μένω, permaneo: conſtanter maneo.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, dies.

Ἀμέραι, in diebus, interdiu. Poet. & Dor. pro ἡμέραις.

Ἀμολγὸν, ὄν, τὸ, nox intempeſta. vide ἀμολγὸν, media nox.

Ἀμέργω, premo, exſugo; proprie, ex oleis amurcam exprimo.

Ἀμέρδω, privo, excæco; item obſcuro, obtundo. imperf. Jon. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α, & μέρδω, video. ἀμερθῇς, a. 1. paſſ. ſub.

Ἀμερής, έος, ὁ ϗ ἡ, individuus: a μέρος.

Ἀμερίζω, aliquem portione ſua privo.

Ἀμεριμνάω, ſecurus ſum; animo ſum libero.

Ἀμεριμνία, ἡ, ſecuritas.

Ἀμέριμνος, ε, ὁ, ἡ, ſecurus: ex α, & μέριμνα, ἡ. ſolicitudo.

Ἀμερίμνως, ſine curis, ſecure.

Ἀμέριστος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem ac ἀμερὴς, (q. d. parte, ſeu partibus carens: qui in partes dividi, ſeu ſecari non poteſt) & Th. idem; ex α ſcil. priv. & μεριστός, diviſibilis, a μείρω, divido. unde μερίζω, idem.

Ἀμερμηρεί adverb. citra curam, & ſolicitudinem: ex α priv. & μέρμηρα, ἡ, cura; a μερμηρίζω, curo.

Ἄμερος, pro ἥμερος, ὁ, mitis, manſuetus. Dor.

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι. a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione ſua privo. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι. Aut regulariter ab ἀμέρδω, privo.

Ἀμέρσῃς, a ſing. a. 1. ſub. ab ἀμέρδω.

Ἀμερσίγαμος, ὁ, qui nuptiis privat. Nonn. ex ἀμείρω, privo, q. non impertior; (quod ex α priv. & μείρω, partior) & γάμος, ε, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco.

Ἀμερσίνοος, ὁ, mente privans.

Ἀμερσίφρων, ὁ, idem: ex ἀμείρω, vel potius ex ἀμέρδω, idem ac ſimplex Them. μέρδω, privo; & νόος, νοῦ, ὁ, idem ac φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀμερώσαις, Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. ἡμερόω, manſuefacio. Th ἥμερος, manſuetus.

Ἀμές, Dor. pro ἡμεῖς, nos.

Ἄμεσος, ε, ὁ ϗ ἡ, medio carens.

Ἀμέσως, adv. ſine medio, immediate: ex α priv. & μέσος, η, ον, medius, a, um.

Ἀμετάβατα ῥήματα, apud Gramm. dicuntur verba intranſitiva: ex α priv. & μεταβαίνω: unde μεταβατικός, tranſitivus.

Ἀμεταβλησία, ἡ, immutabilitas.

Ἀμετάβλητος, ὁ, idem ac

Ἀμετάβολος, ὁ, immutabilis, ſemper idem: ex α priv. & μεταβάλλω, ομαι: unde μεταβλητός, & μετάβολος, ὁ, negotiator.

Ἀμετάγνωστος, ὁ, non pœnitendus, pœnitentiæ non obnoxius: ex α priv. & μεταγινώσκω: unde μετάγνωσις, mutatio ſententiæ.

Ἀμετάδοτος, ὁ, qui nihil impertitur, immunificus, avarus.

Ἀμεταδότως, nemini quicquam impertiendo: ex α priv. & μεταδίδωμι: unde μεταδοτικός, ὁ, contagioſus.

Ἀμετάθετον, ε, τὸ, immutabilitas. Ex α, μετά, & τίθημι, pono.

Ἀμετάθετος, ε, ὁ, ἡ, immutabilis.

Ἀμετακίνητος, ε, ὁ, ἡ, immotus: ex α, μετά, & κινέω, moveo.

Ἀμετακινήτως, immutabiliter: ut ἀμετακινήτως ἔχειν, apud Ariſtot. & Iſocr. eſt adv. ab ἀμετακίνητος, qui tranſmoveri non poteſt, immutabilis: ex α priv. & μετακινητός, ὁ, mutabilis.

Ἀμετάκλαστος, ὁ, qui non frangitur; qui frangi non poteſt; conſtans: ex α priv. cum præp. μετά, & Th. κλάω, f. σω: unde κλάστης, ὁ, vinitor.

Ἀμετάκλητος, ὁ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Suid. ex α priv. & μετακαλέω; unde μετάκλησις, ἡ, vocatio.

Ἀμετάληπτος, ὁ, qui exponi non poteſt ex α priv. & μεταληπτός, ὁ, communicabilis.

Ἀμεταμέλητος, ε, ὁ, ἡ, cujus nos non pœnitet. a μεταμέλομαι, pœnitentia ducor.

Ἀμετανόητος, ε, ὁ, ἡ, reſipiſcere neſciens a μετανοέω, pœniteo.

Ἀμετάπειστος, ὁ, qui de ſententia traduci nequit. unde apud Ariſtot. ἀμετάπειστος ἀνάγκη, exp. inexorabilis, & indeprecabilis, & in neut. τὸ ἀμετάπειστον, nulla perſuaſione flexibile: item ſubſtantive, quod nulla perſuaſione a ſemel concepta ſententia dimoveri poteſt.

Ἀμεταπείστως, ita ut a ſententia non dimovearis, Plut. ex α priv. & μεταπειστός, ὁ, qui poteſt a ſententia dimoveri.

Ἀμετάπλαστος, ὁ, non transformatus; ſeu qui transfigurari nequit: ex α priv. & μεταπλάσσω ſeu άττω, ομαι, tranſmuto. unde μεταπλασμός, ὁ, metaplaſmus.

Ἀμεταποίητος, ὁ, immutabilis. ex α priv. & μεταποιέω, ήσω, ομαι, commuto.

Ἀμετάπταιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui recidere nequit, immutabilis, conſtans, certus: ex α priv. cum præp. μετά, & Th. πταίω, f. σω, impingo, erro.

Ἀμετάπτωτος, ὁ, qui tranſire in aliam ſpeciem, & degenerare non poteſt, immutabilis. Plut. Symp. 4. ex α priv. & μεταπίπτω: unde μετάπτωσις, & μεταπτωτικός, ex μετά, & inuſit. πτόω, pro Th. πίπτω, cado.

Ἀμετάστατος, ὁ, immutabilis, conſtans; qui de ſtatu in ſtatum traduci non poteſt. Plat. Pol. 2. ex α priv. & μεθίσταμαι unde μετάστασις, & μεταστατικός, tranſlatitius.

Ἀμεταστρεπτί, ſine converſione; ita ut non reſpicias converſus. Plat. de Leg. l. 10. & Luc. ἀμετάστροφος, converſionis, & mutationis expers, immutabilis: ex α privat. & μεταστρέφω: unde μεταστροφή, ἡ, converſio.

Ἀμετάτρεπτος, ὁ, qui mutari non poteſt, immutabilis, immotus. Plut.

Ἀμετάτροπος, ὁ, qui verti, mutarique nequit: ex α priv. & μετατρέπω, ομαι unde μετάτροπος, ὁ, mutabilis, verſatilis.

Ἀμεταχείριστος, ὁ ϗ ἡ, intractabilis. Item incomprehenſibilis. Heſych. ex α priv. & μεταχειρίζω, ομαι, tracto.

Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, noſtra.

Ἀμέτοχος, ὁ, non particeps, expers. Thuc. l. 1. ex α priv. & μέτοχος, ὁ, particeps.

Ἀμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ε, ὁ, ἡ, immenſa: ex α, & μέτρον, τό, menſura.

Ἀμέτρητος, ὁ, idem ac ἄμετρος, q. d. immenſuratus. Odyſſ. ψ. & τ.

Ἀμετρί, adv. idem ac ἀμέτρως, ſine menſura.

Ἀμετρία, ἡ, exceſſus menſuræ, immoditas, exceſſus. Luc. Item intemperies, apud Plat.

Ἀμετροβαθής, ὁ, immenſa profunditate præditus: ex ἄμετρος, & βάθος, εος, τό, profunditas.

Ἀμετροεπής, ὁ, ἡ, ſine modo loquax: ab α, μέτρον, menſura, & ἔπω, dico.

Ἀμετρόκακος, ὁ, ſupra modum improbus: ex ἄμετρος, & κακός, ὁ, malus.

Ἄμετρον, ε, τό, immenſum: ab α & μέτρον, τό, menſura.

Ἄμετρος, ε, ὁ ϗ ἡ, menſura carens; certam non habens menſuram: item immoderatus, immodicus, immenſus, & neut. τὸ ἄμετρον, pro ἀμετρία, exceſſus, immodicitas, apud Luc. ἀμετρόστιχος, qui plures habet ſyllabas, quam par ſit. Plut.

Ἀμέτρως, ſine menſura, ſupra modum, immoderate. unde comparat. ἀμετρότερον, vehementius, immoderatius. & in ſuperl. ἀμετρότατα, vehementiſſime, plus quam par ſit. ex α priv. & μέτρον, τό.

Ἀμοιβοεπής, ὁ, reſpondens verbis, ſeu ſermonibus; mutuos ſermones reddens, mutuo compellans: ex ἀμείβω, f. ψω, & ἔπος, τό, dictio, ſermo.

Ἀμείψιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, pertranſibilis, pervius: ab ἀμείβω, vado, muto.

Ἀμειψίπορος, ε, ὁ, ἡ, greſſus alternans: ex ἀμείβω, muto, & πόρος, ὁ, via, tranſitus.

Ἀμείβω, vado, tranſeo, muto, vinco, q. ab ἅμα ἴω, ſimul eo.

Ἄμη, ης, ἡ, falx: ab ἀμάω. Item ligo.

Ἀμῇ, ἀμῆ. & ἀμῶς, idem quod ἀμηγε, ἀμηγέπη. & ἀμηγέπως, ſive ἀμωσγέπως, quodam modo, quoquo modo.

Ἀμηγέπη, quemcumque in locum; ubique; ubivis.

Ἀμηγέπῃ, ubique, ubivis: ab ἀμῇ, & ἀμός, ὁ, unus, aliquis.

Ἀμήν, vere. ἀμήν, ἀμήν, veriſſime. Hebr. אמן veritas.

Ἀμήνιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, nulla ira percitus; non iratus; ira vacuus. Plut.

Ἀμηνίτως, adv. ſine ira; animo placido: ex α, & μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Ἀμήρυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, colo non deductus. & metaph infinitus, ſeu imperfectus, ex α priv. & μηρύω, revolvo, glomero.

Ἄμης, α, & ητος, ὁ, placentæ genus lacteæ.

Ἀμήσει, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto.

Ἀμητήρ, ῆρος, ὁ, meſſor. Il. λ. & in fœm. ἀμήτειρα, ἡ, mulier, quæ metit.

Ἀμητήριον, τό, inſtrumentum, quo ad meſſem utimur.

Ἀμητίσκος, ε, ὁ, parvus ἄμης, placenta. eſt enim diminutivum ab ἄμης, placenta.

Ἀμητός, ὁ, meſſis, i. e. meſſis tempus, καιρὸς ἀμήτου, tempus reconditionis frugum.

Ἄμητος, ε, ὁ, meſſis, i. e. ea, quæ metuntur, vel collectio frugum: item ipſa metendi actio. a Them. ἀμάω, f. ήσω. meto.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre: ex α, & μήτηρ, ἡ, mater.

Ἀμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, minime cautus.

Ἀμηχανέω, inopia conſilii laboro.

Ἀμηχανία, ἡ, difficultas.

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμηχανία, difficultas: ex α, & μηχανή, machina.

Ἀμηχανοποιέομαι, male fabricor machinas: ex α priv. μηχανή, machina, artificium, & ποιέω, facio.

Ἀμήχανος, η, ον, minime cautus, perplexus.

Ἀμία, ας, ἡ, piſcis nomen: παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλείοσι: vel ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν.

Ἀμίαντος, ε, ὁ, impollutus: ex α, & μιαίνω, ὁ, polluo.

Ἀμιγής, έος, ὁ ϗ ἡ, & ἄμικτος, & ἀμισγής, ὁ καὶ ἡ, purus, ſincerus, non mixtus.

Ἀμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, α, ὁ, ſemideus.

Ἀμιθρέω, pro ἀριθμέω. per Metatheſim.

Ἄμικτος, ὁ, idem ac ἀμιγής, purus.

Ἀμίκτως, adv. abſque miſtura: ex α priv. & μιγνύω. vel μίγνυμι, miſceo.

Ἀμιλ-

Ἄμιλλα, ης, ἡ, contentio: item ſtudium contendens ad aliquid: ut ἅμιλλα ἀρετῆς, ſtudium virtutis. & apud Demoſth. ἅμιλλαν ποιοῦνται ἐπὶ τοῖς παρὰ τοῦ δήμου Bud. reddit, certatim contendere.

Ἁμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo: item pro æmulari, i. e. invidere, interdum ponitur; & ἁμιλλῶμαι πρὸς τοῦτο, enitor ad hoc; certatim contendo ad hoc. Iſoc. in Æsop.

Ἁμίλλημα, τος, τὸ, certatio, contentio.

Ἁμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator.

Ἁμιλλητήριον, υ, τὸ, locus, in quo certatur.

Ἁμιλλητήριος, υ, ὁ ϰ ἡ, certatorius, certator: ut ἁμιλλητήριοι ἵπποι, apud Ariſt. certatores equi.

Ἁμιλλητικὸς, ὁ, certativus, certatorius.

Ἁμιλλότερος, ὁ, contentioſior. Heſych. ab ἅμιλλα, ης, ἡ, contentio.

Ἀμιμητόβιος, ο, ὁ, vita inimitabilis. ex α priv. μίμητος (ε μιμέομαι), & βίος.

Ἀμίμητος, υ, ὁ ϰ ἡ, inimitabilis. Plut.

Ἀμὶν, Dor. pro ἡμῖν, nobis.

Ἀμιναδὰβ, nomen viri ἄκλιτον, Aminadab, Populi princeps. Ex Hebraica radice.

Ἀμιξία, ας, ἡ, impermiſcentia; miſturæ defectus; commerciorum penuria; quum res miſturam non admittunt: ex α priv. & μίξις, εως, ἡ, miſtio, permiſtio, e μίγνυμι, f. ξω, miſceo.

Ἀμιξία χρημάτων, ille rerum ſtatus, quo nulla ſunt inter aliquos libera commercia: q. d. rerum immixtio.

Ἄμιον, τὸ, ſcyphus argenteus. Etym. Diminutivum eſt ab ἄμη, falx: item ſcyphus, inſtrumentum hauſtorium. Plut.

Ἄμιππος, υ, ὁ ϰ ἡ, qui ſimul cum equis eſt; equis adjunctus: ex ἅμα, ſimul, & ἵππος, ὁ, equus.

Ἀμὶς, ίδος, ἡ, matula, matella, vas urinarium, Euſt. ab antiquis Atticis aſpiratum fuiſſe ait.

Ἀμίσαλλος, ὁ, difficilis, & moroſus, utpote qui ἄλλῳ ὁ μίσγεται. unde ἀμίσαλλοι γίνονται, apud Etym. qui ait dictam eſſe hanc vocem κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ γ, pro ἀμίσγαλλος: ex ἀμισγὴς, & ἄλλος, alius.

Ἀμισγὴς, ὁ, non mixtus.

Ἀμισὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, charus, ſine odio, non odioſus: ex α priv. & μῖσος, εος, τὸ, odium.

Ἀμισθὶ, ſine mercede, adv. ab ἄμισθος.

Ἄμισθος, ο, ὁ ϰ ἡ, ſtipendio carens, mercedis expers; ſine mercede; gratuitus, non mercenarius: ex α priv. & μισθὸς, ῦ, ὁ, merces.

Ἀμίσυλλος, ὁ, qui nondum ſectus eſt in fruſta: ex α priv. & μισύλλω, in parva fruſta ſeco.

Ἄμιχος, υ, ὁ & ἡ, carens pediculo: ex α priv. & μίχος, υ, ὁ, pediculus.

Ἄμιτρος, υ, ὁ ϰ ἡ, mitram, ſeu cingulum non habens: ex α priv. & μίτρα, ας, ἡ, cingulum, balteus; item faſcia, qua caput obligatur.

Ἀμιτροχίτων, ὁ, ſpoliatus mitra, ac tunica: ex α, μίτρα, ac χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica.

Ἀμιχθαλόεις, ὁ, inacceſſus, i. e. ἀπροσόρμιστος ἐκ θαλάσσης: ab ἅλς, mare. alii reddunt, ἀπρόσμικτος, ὁ ῥᾳδίως ὁ μίγνυται, quia impetuoſus eſt: alii ὁμιχλώδης, nebuloſum.

Ἀμιχθαλόεσσα, ἡ, dicitur Lemnos inſula, quoniam eſt ἄμικτος, & δυσπρόσιτος τοῖς τὴν ἅλα περῶσι: ſeu quia οἱ τὴν ἅλα περῶντες ei nequeunt μισγῆναι. eſt fœm. e maſc. ἀμιχθαλόεις, inacceſſus.

Ἅμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, nodus: item illaqueamentum, & ἅμμα παρθένιον, vinculum virginitatis, in Anth. Epigr. Eſt verbale ab ἅπτω, necto.

Ἀμμάθω, Poet. pro ἀναμάθω, pœniteam.

Ἄμμες, Æol. pro ἡμεῖς, nos.

Ἅμματα, τὰ, nexus, pl. ab ἅμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω, necto.

Ἁμματίζω, nexibus, & vinculis involvo. Heſych. ab ἅμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus. Th. idem.

Ἄμμε, nos, acc. pl. Poet. dicitur & in dual. Dor. & Æol. pro νῶϊ, νῶ.

Ἀμμέγα, Poet. pro ἀνὰ μέγα, permagnum.

Ἀμμένων, Poet. pro ἀναμένων, a. 2. part. act. verbi ἀναμένω, expecto.

Ἀμμεναι, ſatiatum eſſe, inf. ex ἄω, ἄσω, ἄμεναι, Dor. ſeu Ion. & exempto σ, ejuſque loco inſerto, μ, ἄμμεναι.

Ἀμμένωμεν, expectemus, Sync. pro ἀναμένωμεν, 1. pl. verbi ἀναμένω, expecto.

Ἄμμενος, υ, ὁ, Dor. pro ἥμενος, ſedens. Sed fortaſſe ἅμενος ſcribendum. Nam τὸ α ex η Dorice mutatum eſt longum; nec geminato μμ videtur opus eſſe τῷ μέτρῳ.

Ἀμμένω, Poetice, pro ἀναμένω, expecto.

Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν, noſtrum.

Ἄμμι, Æol. pro Dor. ἄμμιν, & com. ἡμῖν.

Ἀμμέσσῳ, Poet. pro ἀνὰ μέσον, in medio.

Ἄμμι, εως, τὸ, herba, ſeu nomen ſeminis cujuſdam cumino minoris. & ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol. nobis.

Ἄμμιγα, ſimul: q. ἀνάμιγα, Poet.

Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, permixtim: adv. ab ἀνὰ, & μίγνυμι, miſceo.

Ἄμμιν, ſeu ἄμμι, nobis, dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, ὁ, Poet. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι, immiſceo.

Ἄμμιον, υ, τὸ, minium. Dioſc. lib. 5. c. 110. ubi tamen quidam ἀμμώνιον legunt.

Ἀμμοβάτης, ὁ, per arenam incedens, dipſas, ſerpentis genus: ex ἄμμος, ο, ὁ, idem ac ψάμμος, ο, ἡ, arena. & βαίνω, vado. Th. βάω, aſcendo.

Ἀμμοδύτης, & ἀμμοδυώτης, ὁ, q. d. arenam ſubiens; ſerpens quidam. Epigr. ex ἄμμος, & δύνω, δύω, vel δῦμι, ſubeo, ingredior.

Ἀμμορία, ὁ, infortunium, calamitas. ex α priv. & μοῖρα, ας, ἡ, idem ac μέρος, εος, τὸ, pars, portio: item fatum, exitium, mors. Th. μείρω, divido, partior.

Ἄμμορος, ὁ, expers: non particeps; item immortalis, lethali fato non obnoxius. Heſych.

Ἀμμόνιτρον, τὸ, arena nitro immiſta. Plin. ex ἄμμος, υ, ὁ, arena, & νίτρον, υ, τὸ, nitrum. ſuccus concretus ſali finitimus.

Ἄμμορος, υ, ὁ, ἡ, expers, infelix, pro ἄμορος, ex α, & μόρος, υ, ὁ, labor.

Ἄμμος, υ, ἡ, per aphæreſim literæ ψ idem eſt, ac ψάμμος, υ, ἡ, ſabulum, arena.

Ἀμμόχρυσος, ὁ, gemma, in qua aurum arenis videtur miſtum eſſe. Plin. ex ἄμμος, & χρυσὸς, ὁ, aurum.

Ἀμμώδης, idem ac ψαμμώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, arenoſus, ſabuloſus: ab ἄμμος, idem ac ψάμμος, ſabulum.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Ἄμμων vero Æol. pro ἡμῶν, noſtrum.

Ἀμνάμος, υ, ὁ, nepos: ab ἀμνὸς. proprie enim de ovibus dicitur.

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, idem ac ἀμνὴ, agna.

Ἀμνάσει, Dor. per ſyncop. pro ἀναμνήσει, 3. ſing. f. 1. v. ἀναμιμνήσκω, recordari facio.

Ἄμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, υ, ὁ, ἡ, ignotus, obſcurus: ex α, & μνάομαι.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, agninus, a, um. Th. ἀμνὸς, ὁ, agnus.

Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, agna: ab ἀμνὸς, ὁ, agnus.

Ἀμνημονεῦν, υ, τὸ, obliviosum.

Ἀμνήμονα, immemorem, acc. ab ἀμνήμων. ex α, & μνάομαι, recordor.

Ἀμνημόνευτος, υ, & ἄμνηστος, ὁ ϰ ἡ, immemorabilis, ſilentio præteritus, immemoratus.

Ἀμνημονέω, & ἀμνημονῶ: item ἀμνηστέω, obliviſcor, ſilentio prætereo, immemor ſum.

Ἀμνήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, immemor.

Ἀμνημόνως, ſine recordatione.

Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio: ex α priv. & μνάομαι, memor ſum.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, oblivio malorum, ſeu injuriarum, ἀμνηστία. ex α, μνάομαι, & κακία, malum.

Ἀμνήστευτα, non initis ſponſalibus, adv. ex α, & μνάομαι, ambio.

Ἀμνηστέω, ω, memoria non teneo: oblivioni dedi.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, præteritorum oblivio. Item oblivio injuriarum, idem ac ἀμνησικακία. Item impunitas, apud Herodian. ex α priv. & μνῆσις, ιος, ἡ, memoria.

Ἄμνηστος, ὁ, & Dorice ἄμναστος, cujus memoria non ſupereſt; oblivione deletus; item ignotus, obſcurus.

Ἀμνίον, υ, τὸ, membrana fœtum involvens; & vas ad excipiendum ſanguinem, q. ab αἷμα, τος, τὸ, ſanguis.

Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, agnicula: ab ἀμνὸς, agnus.

Ἀμνοκόπος, α, ὁ ϰ ἡ, paſtor, tonſor ovium. Heſych. ex ἀμνὸς, agnus, & κοπὴ, ἡ, ſectio. Th. κόπτω, ſeco.

Ἀμνοκῶν, ὁ, agni mentem habens; ſimplex, & fatuus. Ariſtoph. ex ἀμνὸς, agnus, & κοέω, ῶ, Ionice pro νοέω, intelligo. Th. νόος, νοῦς, mens.

Ἀμνὸς, ῦ, ὁ, agnus; q. ab α, & μένος, τὸ, vis, quia imbecillus.

Ἀμνοφόρος, υ, ἡ, ovis fœtum in utero ferens. ex ἀμνὸς, & φέρω, fero.

Ἀμογητὶ, ſine labore, adv. ab α, & μόγος, υ, ὁ, labor, afflictio.

Ἀμόγητος, ὁ, indefeſſus.

Ἀμόθεν, alicunde, Od. ι. ab ἀμὸς, ὁ, dignus.

Ἀμοῖ, in aliquem locum. vide ἀμῆ.

Ἀμοιβαδὶς. Vide ἀμοιβαῖος, ὁ, mutuus.

Ἀμοιβαδὶς, alternatim, adverb. ab ἀμείβω, commuto.

Ἀμοιβαδόν. Vide ἀμοιβαίως, viciſſim.

Ἀμοιβαῖος, υ, ὁ, & ἀμοιβάδιος, mutuus, alternus.

Ἀμοιβαίως, & ἀμοιβαδὸν, idem ac ἀμοιβαδὶς, viciſſim. Th. idem.

Ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, mutatoria, permutatoria.

Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, retributio: ab ἀμείβω.

Ἀμοιβηδὶς, viciſſim, alternis vicibus.

Ἀμοιβοὶ, οἱ, auxiliarii.

Ἀμοιβὸς, ῦ, ὁ ϰ ὁ, ut ἀμοιβὸς χάρις, gratia mutua: ab ἀμείβω, commuto.

Ἀμοιρέω, expers ſum, careo, portio mihi nulla tribuitur, deſtituor.

Ἀμοίρημα, τὸ, nulla ſors, vel infortunium: ab ἄμοιρος, & Th. idem.

Ἄμοιρος, υ, ὁ ϰ ἡ, parte carens: ab α, & μοῖρα, fatum, ſors.

Ἀμολγάζω, ab Heſych. exp. μεσημβρίζω, idem ac μεσημβριάζω, meridior.

Ἀμολγαίη, lactea, ab ἀμέλγω, emulgeo.

Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra, mulctrale.

Ἀμόλγιον, τὸ, idem. Th. ἀμέλγω, elicio.

Ἀμολγὸς, ὁ, tempus mulgendi pecora: quia autem mulgentur veſperi, & extrema nocte, ideo pro utroque tempore ponitur: a Th. ἀμέλγω, emulgeo.

Ἀμόλυντος, υ, ὁ ϰ ἡ, impollutus, incontaminatus: ex α priv. & μολύνω, polluo, contamino.

Ἀμὸν, Dor. pro ἡμέτερον, noſtrum.

Ἀμόρα, ας, ἡ, ſimilago cum melle cocta. opus piſtorium ex melle. Athen. lib. 14.

Ἀμορβαῖος, & ἀμόρβιος, ὁ, tenebroſus.

Ἀμορβὰς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.

Ἀμορβεὺς, ὁ, paſtor, apud Oppian. l. 3. de venat. φῶτες ἀμορβῆες. Poteſt tamen etiam exponi, ſequaces.

Ἀμορβεύω, ſequor.

Ἀμορβὲς, & ἀμορβὶς, media nox, quaſi ἀμορφὴς, & ἀμορφὶς. Etymol. παρὰ τὴν ὄρφνην, rejecto ν, & mutato φ in β, ſed ſignificat etiam comitem, i. e. τὸν ἅμα τινὶ ὁρμῶντα. Methodius.

Ἀμορβὸς, ῦ, ὁ, obſcurus, q. ἄμορφος. item comes, aſſecla: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι.

Ἀμοργεὺς, έως, ὁ, qui exugit oleas; qui amurcam, i. e. olivæ expreſſæ recrementum exprimit.

Ἀμόργη, ης, ἡ, vel potius ἀμοργὴ, herba quædam purpurei floris, qua tingunt; olivæ expreſſæ recrementum, apud Dioſc. & alios. Item coloris genus eſſe ſcribit Methodius. Eſt & Inſula. Ἀμόργη, ης, ἡ, amurca: Galenus. Ab ἀμέργω, tero, proprie de olea uſurpatur.

Ἀμοργίδιον, τὸ, veſtimentum ex amorgide, apud Ariſtoph. in Lyſiſtr.

Ἀμόργινος, υ, ὁ ϰ ἡ, colorem habens ἀμόρ-

μόργινος, purpureus, ruber: ut ἀμόργινος χιτωνίσκος, purpurea tunicula.

Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, eſt χαλάμη quædam, ex qua fit ἔνδυμα, vel ὕφασμα, vel χιτὼν, Heſychio teſte.

Ἀμοργεὺς, ῦ, ὁ, placentæ genus, apud Heſychium, & Athen. a Them. ἀμέργω, exugo oleas. item Euſt. exp. καρπολογέω, i. e. fructum decerpere. Pro eodem dicitur etiam μέργω, ut tradit Euſt. & ſane etiam qui ἀμέλγω pro ἀμέργω dici velint: & ſunt qui contra: nec, utrum ab altero factum ſit, ſatis conſtat.

Ἀμοργοὶ, οἱ, ut inquit Euſt. dicebantur oratores, qui ad rem publicam perti nentia veluti exugebant: qui iidem & μοργοὶ dicebantur.

Ἀμοργὸς, ῦ, ὁ, qui exugit: item frondator, lignator. Th. eſt ἀμέργω, exugo: proprie exugo oleas.

Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium: ex ἅμα, ſimul, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἄμορος, ὁ, infortunium, fatum calamitoſum. Odyſſ. υ ex α priv. & μόρος, ὁ.

Ἀμορίτης ἄρτος, panis ex ſimilagine cocta cum melle: panis mellitus, dulciarius. Paralip. l. 1. c. 14. a Th. ἀμόρα, ἡ.

Ἀμορβεύω, idem ac ἀμορβέω, ſequor, aſſector. Item ἀμορβεύομαι, ſequor, comitor, una proficiſcor. unde in Epigr. ἀμορβεῦσαι, pro συνοδοιπόροι: a Th. ἀμορβὸς, ῦ, ὁ, comes, aſſecla.

Ἄμορος, ὁ, non particeps: item infortunatus, calamitoſus, expers, infelix. Heſych.

Ἀμορφία, ἡ, informitas, forma nulla: item deformitas, forma indecora, Plut. in Conſol. ad uxor.

Ἄμορφος, ὁ, nulla forma præditus, informis, deformis. Item ſqualidus, incultus. unde comparativum & ſuperlativum irregulare ἀμορφέστερος, & ἀμορφέστατος, deformior, deformiſſimus. Euſtath. ex Herodoto.

Ἀμόρφωτος, ὁ, non formatus: ab ἄμορφος, ex α & μορφὴ, forma.

Ἀμὸς, ᾶ, ὁ, unus, aliquis, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμὸς. Inde μηδαμὸς, ῦ, ὁ, nullus. μηδαμῶς, nullo modo. οὐδαμὸς, ᾶ, ὁ, nullus: ut & οὐδαμῶς, adv. nullatenus, nequaquam.

Ἀμοῦ, pro ἡμοῦ, quando.

Ἀμότον, inſatiabiliter, adv.

Ἄμοτος, ου, ὁ, ἡ, inexplebilis: ex α, & μοτὸς, ῦ, ὁ, turunda.

Ἀμουσία, ἡ, imperitia: item inelegantia.

Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita, & intempeſtiva oratio: ex ἄμουσος, & λόγος, oratio, ſermo.

Ἄμουσος, ὁ, Muſis non initiatus, imperitus.

Ἀμούσως, imperite, inſcite, illepide.

Ἀμοχθεὶ, & ἀμοχθὶ, adv. citra laborem: ab ἄμοχθος, labore carens.

Ἄμοχθος, ου, ὁ, ἡ, labore carens: a μόχθος, ου, ὁ, labor, fatigatio.

Ἀμπαιωνίσαι, Poet. pro ἀναπαιωνίσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπαιωνίζω, Pæana recanto: quod ex ἀνὰ, & Παιάν.

Ἀμπαῖδες, οἱ, Laconibus ſunt puerorum curatores, quia ſcil. ἀνὰ παῖδας πολεῦνται, Pædagogi, nutritii, i. e. οἱ τῶν παίδων ἐπιμεληταί. Heſych.

Ἀμπαλίνορσος, & ἀμπαλινόρσος, ὁ, iter repetens. ex ἀμ pro ἀνὰ, & παλίνορσος, ſeu παλίνορσον, ὁ, redux.

Ἄμπαλος, ὁ, Poet. pro ἀνάπαλος, reſortitio: πάλος, enim & κλῆρον ſignificat. Th. πάλλω, moveo, verro.

Ἀμπαλὼν, cum quaſſaſſet, Poet. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.

Ἀμπαύστας, Dor. pro ἀναπαύστης.

Ἄμπαυμα, ſolatium, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab

Ἀμπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, quieſco.

Ἀμπαύσασθε, requieſcite, a. pl. a. 1. imperat. m. Poet. pro ἀναπαύσασθε.

Ἄμπαυσις, pro ἀνάπαυσις.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Jon. ad quieſcendum factus: ab ἀναπαύω.

Ἀμπεδίον, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἄμπειρα, idem quod ἀνάπειρα, experimentum.

Ἀμπείρας, Poet. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, tranſeo, transfodio. Th. πείρω, idem.

Ἄμπειρος, ου, ὁ & ἡ, capon. idem quod ἔμπειρος, peritus, expertus. Heſych.

Ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, idem cum Them. πείρω: ut apud Ariſtoph. ἵν' ἀμπείρω τὰς κίχλας, ut transfigam turdos.

Ἀμπέλαγος, per pelagus, pro ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελὼν.

Ἀμπέλινος, ου, ὁ & ἡ, & ἀμπέλειος, capon. viteus, vitigineus, vinealis.

Ἀμπέλιον, ου, τὸ, viticula, diminut.

Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, quæ dicitur & ἀμπελίων, ῶνος, ὁ. Poll. l. 6. c. 9. quidam ἀμπελίδας exponunt συκαλίδας, i. e. ficedulas.

Ἀμπελῖτις γῆ, vinealis terra, quæ & φαρμακῖτις, ut citatur ex Dioſc. l. 5 cap. 173. ſic dicta, quod adverſus innaſcentes vitibus vermes illini ſoleat. a Them. ἄμπελος, ου, ἡ.

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελὼν, ὁ.

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, viribus conſitus.

Ἀμπελόκαρπον, herbæ nomen, quæ & ἀπαρίνη: apud Dioſc. l. 3. c. 183. ex ἄμπελος, & καρπός.

Ἀμπελόπρασον, ου, τὸ, porrum in vinea naſcens, agreſte porrum, quod in vineis naſcitur. Dioſc. l. 2. ex ἄμπελος, & πράσον, τό.

Ἄμπελος, ου, ἡ, vitis, vinea. q. ab ἅμα, & πέλω, Jon. pro εἰμί. Ἀμπέλος, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

Ἀμπελουργέω, vites putare, vel colere; ſarmenta expurgare, quæ vitem onerant.

Ἀμπελούργημα, τὸ, vitium cultura: ab ἀμπελουργός.

Ἀμπελουργία, ας, ἡ, putatio vitium, officium vites amputandi.

Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, ars vitium colendarum.

Ἀμπελουργὸς, ῦ, ὁ, vinitor: ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελοεργοῦντες, οἱ, vinitores.

Ἀμπελόφυτος, ὁ & ἡ, viribus conſitus: ex ἄμπελος, & Them. φύω, f. υσω: unde φυτὸν, τὸ.

Ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus conſitus ager, vinea.

Ἀμπελοφύτωρ, ορος, vitium ſator. Epith. Bacchi, comp. ab ἄμπελος, & φύτωρ, ορος, ὁ, ſator, genitor; a φύω, naſcor.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Th. ἄμπελος.

Ἀμπέμψας, remiſiſti, Poet. pro ἀνέπεμψας, a. ſing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.

Ἀμπεπαλὼν, ſurſum vibrans. a. 2. part. Poet. pro ἀναπαλὼν, & inſerto augmento præteriti, ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπερὲς, expon. ab Heſych. διαμπὰξ, i. e. utrinque, per medium, ſcil. ab ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, quaſi dicas, perforando.

Ἀμπέσσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπέτασον, Poet. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, expando, explico, aperio: ab ἀνὰ, & πετάω, άζω, & πετάννυμι.

Ἀμπετάω, ſeu ἀμπετάννυμι, per Sync. dicitur pro ἀναπετάννυμι, idem quod ἀναπετάζω.

Ἀμπέχομαι, induor, Æolic. pro ἀμφὶ ἔχομαι.

Ἀμπεχόνη, ἡ, cultus corporis, veſtitus, veſtimentum.

Ἀμπεχόνιον, ου, τὸ, palliolum, regula: dimin. ab ἀμπέχονον, & Th. idem.

Ἀμπέχονον, ου, τὸ, veſtitus: ab ἀμπέχω, circumdo: ex ἀμφὶ, & ἔχω.

Ἀμπέχω, induo, complector.

Ἀμπηδάω, ſubſilio, ſurſum ſalio, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.

Ἄμπηρος, mutilus, mutilatus, pro ἀνάπηρος, ὁ & ἡ, idem quod Th. πηρὸς, ῦ, ὁ, mutilus.

Ἀμπίπλημι, repleo. Plur. pro ἀναπίμπλημι: ex ἀνὰ, & πίμπλημι, idem quod Th. πλήθω, impleo.

Ἀμπισχεῖν, induere, præſ. inf. verbi ἀμπισχέω: vel a. 2. inf. ab ἀμπίσχω.

Ἀμπίσχομαι, pro quo etiam dicitur ἀμπισχνοῦμαι, idem quod ἀμπέχομαι, induor; ab ἀμπίσχω, induo: pro quo etiam legitur ἀμπίσχω, idem.

Ἀμπλακέω, pecco, erro.

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum.

Ἀμπλάκητος, peccato carens.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum.

Ἀμπλακίης, gen. Jon. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum. Th. πλάζω.

Ἀμπλάκιον, & ἀμπλάκημα, idem quod ἀμπλακία, peccatum.

Ἀμπλάκητος, & ἀμπλάκητος, peccato carens, juſtus; ſeu qui non abhorret, & fruſtratur. Sophocl. ex α priv. cum μ inſerto, & πλάκια, error. Th. idem.

Ἀμπλακίσκω, idem quod ἀμπλακέω, pecco, quod peccatum homines miſere involvat; παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς.

Ἀμπλακὼν, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάζω.

Ἀμπλέκω, idem quod, & poſitum poetice pro ἀναπλέκω, impli co; item, amicio. Th. πλέκω, necto.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lat. Amplus.

Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, reſpiratio, Poet. pro ἀνάπνευμα.

Ἄμπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio, ἀνάψυξις, Poetice pro ἀνάπνευσις.

Ἀμπνέω, & ἀμπνείω, reſpiro, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνοὴ, reſpiratio, Poet. pro ἀναπνοή: ex ἀνὰ, & πνέω, flo, ſpiro.

Ἄμπνυμαι, reſpiro.

Ἀμπνύνθη, 3. ſing. a. 1. ind. Jon. pro ἐμπνύνθη, reſpiravit: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poet. ex ἀνὰ, & πνέω.

Ἀμπνύω, idem quod ἀναπνέω reſpiro. Il. χ. Item ἄμπνυμαι, idem. Il. ψ. & ω, ſed expon. & recipio, ad ſanam mentem redeo. Heſych.

Ἀμπολεῖν, animo volutare, Poet. Sync. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω.

Ἀμπόλιν, per urbem, Poet. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, a πόνος.

Ἀμπωτίζω, reſorbeo, ingurgito: ut πέλαγος ἀμπωτίζον, apud Plin. mare refluens. Idem quod ἀναπίνω, q. d. rebibo.

Ἀμπρεύω, traho more boum, ſeu jumentorum; item bajulo: ab ἀμπρὸν, funis per juga tentus.

Ἀμπρὸν, ῦ, τὸ, funis, quo boves trahuntur.

Ἀμπτάμεναι, revolantia, pro ἀναπτάμεναι, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι, Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκάζειν, religare; item, frænare, & coronare. Euſt.

Ἀμπυκίδην, acc. ab

Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Ampyci filius.

Ἀμπυκίζειν, Euſt. notat dici, τὸ ἀμπέχειν τὰς τρίχας, vel τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀναδεῖν, h. e. antias, & capronas, (ita enim dicuntur anteriores crines, qui in faciem defluunt) religare, & adſtrictos tenere.

Ἀμπυκῖται, pro διαδήματα.

Ἀμπυκτῆρες, idem quod ἄμπυκες, pl. a ſing. ἄμπυξ, υκος.

Ἀμπυκτήρια φάλαρα, apud Soph. in Œdipo. Coloneu vocantur phaleræ, vel ipſi ἄμπυκες, ſeu ἀμπυκτῆρες.

Ἄμπυξ, funiculus auratas, quo comæ in equorum frontibus ſparſæ colligantur. & tribuitur etiam mulieribus, pro vitta, qua fluxi crines conſtringuntur; vel quæ comis jam colligatis ſuperinducebatur: ab ἀμπέχω, circumdo.

Ἄμπωτις, ſeu ἄμπωσις, per ſyncop. pro ἀνάπωτις, reciprocatio æſtus: quod ab ἀναπίνω, reſorbeo. Th. πίνω.

Ἀμυγδαλέα, ας, ἡ, amygdalus: παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ ἀμυχὰς ἔχειν πολλάς.

Ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, & ἀμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, fructus amygdalinæ arboris.

Ἀμυγδάλινος, η, ὁ, amygdalinus, i. e. confectus ex amygdalis.

Ἀμυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, aliquam

quam ſimilitudinem habent cum amygdala. Plin.

Ἀμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμυγδαλώδης: ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies: e Th. εἴδω, video.

Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, amygdalarum, ſeu amygdalorum fractor; homo ſcil. vel inſtrumentum, quo confringuntur amygdalæ. Th. ἄγω, frango, unde κατάγω, confringo.

Ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀμυγδαλόεις, εντος, ὁ, amygdalæ ſpeciem gerens. Nicander. Ab ἀμυγδαλέη, Jonice, ἀμυγδαλέα, & contracte, ἀμυγδαλῆ, amygdala arbor, quæ & nux Græca dicitur.

Ἄμυγμα, vellicatio, laniatio, ſcarificatio.

Ἀμυγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἄμυγμα, τὸ, laceratio, laniatio. Item pro vulnere ponitur, apud Theocr. ab ἀμύσσω.

Ἄμυδις, Poet. ſeu Æol. pro ἅμα.

Ἀμυδρόεις, εντος, ὁ, idem quod Them. ἀμυδρὸς, obſcurus, vix apparens. Item, exilis, tenuis. idem quod ἀμαυρός.

Ἀμυδρὸν, & ἀμυδρῶς, obſcure, exiliter: ut quum ἀμυδρὸν, ſeu ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, quod & ἀμαυρὸν, ſeu ἀμαυρῶς ὁρᾷς.

Ἀμυδρὸς, ῦ, ὁ, ſubobſcurus. Ἄμυδρος, humidus. An ab ἅμα, & ὕδωρ?

Ἀμυδρότης, ητος, ἡ, expon. languidum, ac invalidum eſſe.

Ἀμυδρόω, ῶ, obſcuro, hebeto. unde ἀμυδρούμενος, hebeſcens, deficiens.

Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, expon. ἀμαύρωσις, obſcuratio, hebetatio.

Ἀμύελος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens medulla: ex α priv. & μυελὸς, ῦ, ὁ, medulla.

Ἀμύζω, fut. ύσω, ſugo. lac premo, ſicco: idem quod Th. μύζω.

Ἀμύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non initiatus: ab α & μυέω.

Ἀμυθάων, άονος, ὁ, Poet. pro Ἀμυθάων, άωνος, nomen viri.

Ἀμύθητος, dictu perdifficilis, ineffabilis, inexplicabilis; qui dicendo exprimi non poteſt. Demoſth. ex α priv. & μυθέομαι, dico, dicturio. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum, ſermo, oratio, λόγος: item, fabula.

Ἄμυθος, fabularum expers: in quo nulla fabuloſæ narrationes. Plut.

Ἀμυκαλαὶ, αἱ, jaculorum ſpicula, & cuſpides, παρὰ τὸ ἀμύσσειν, inquit Heſych.

Ἀμύκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers mugitus, ſeu mugituum. Epigr. ex α & μυκάω, mugio.

Ἀμυκλαῖθεν, adv. ἐκ τῶν ἀμυκλῶν.

Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconici calceamenti genus.

Ἀμυκλαΐσδεν, Dor. pro Ἀμυκλαΐζειν, Laconice loqui.

Ἀμύκτηρ, naribus carens: Strabo: ex α priv. & μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus.

Ἀμυκτικὸς, ῦ, ὁ, vim habens dilacerandi, & dilaniandi.

Ἀμυκτικῶς, idem quod ἀμύξ, adv. q. d. vellicatim, diſcerptim. Nicand.

Ἀμύλιον, τὸ, expon. emylium; & pro placenta accipi putatur, apud Ariſtot. in Probl. e Th. μύλη, ἡ.

Ἄμυλον, ου, τὸ, ſubſt. (ſub. ἄλευρον) dicitur emylum, farina triticea, aut alia, quæ ſine mola facta eſt. Dioſc. lib. 2. c. 123. eſt neut. a maſc. ἄμυλος, molam non expertus, ſed expon. etiam confectus ex emylo, paratus ex farina, quæ ſine mole confecta eſt, ut ἄμυλος ἄρτος, apud Ægin. ſic ἄμυλοι μᾶζαι, & ἄμυλοι πλακοῦντες, mazæ, & placentæ, quæ & ſimpl. ἄμυλοι interdum dicuntur. Item ἄμυλον, τὸ, expon. rigidum, infractum: a Them. μύλη, ἡ: unde μύλος, ὁ, comp. cum α priv.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus: a μύλη. vide ἄμυλον ſupra.

Ἀμύμονα, acc. ſing. ab ἀμύμων.

Ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμητος, vel ἄμωμος, qui nihil commiſit τῶν μωμητῶν, hoc eſt deriſione dignum: e μύζω, derideo: per Syncop. τοῦ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, propulſatio injuriæ, & ἀμυνή, ῆς, ἡ, auxilium, ab ἀμύνω.

Ἀμυνάθειν, c. 2. inf. act. ἀμυναθέομαι, f. 1. paſſ. ἀμυνάθεσθαι, a. 1. inf. m. ἀμυνάθεσθαι, aoriſt. 2. imperat. act. ἀμυνάθετε, inf. Jon. pro ἀμυνάθειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνάθοντι, Jon. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. fut. ab ἀμύνω.

Ἀμυνίας, ου, ὁ, pro ἀμυντικὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀμυντήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. auxiliatorius, propulſatorius, expulſorius, ad injuriam propulſandam aptus, inſtructus ad defenſionem. Th. ἀμύνω, pro quo Attica dicitur ἀμυνάθω, (ut διωκάθω, pro διώκω,) auxilior, ut Ariſtoph. in Nebulis, ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ, opem ferte mihi vapulanti.

Ἀμύντας, ου, ὁ, Amyntas, pater Philippi regis Maced.

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, & ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, vel ultor, vel propulſator, expulſor.

Ἀμυντήριος, ultor, præſens auxilium afferens: ut ἀμυντήρια ὅπλα, arma, quibus vis repellitur. ἀμυντήριοι ὀδόντες, exp. dentes exerti, ſerratiue: qui ſic dicuntur, quaſi ad vim propulſandam apti. Th. ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀμύνω, f. νῶ, auxilior. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα. a. 1. m. ἀμυνάμενος, ου, ου. f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνω, ης, η, a. 1. ſub. act.

Ἀμύξ, adv. vellicatim, diſcerptim.

Ἄμυξ, υκος, ἡ, idem quod

Ἄμυξις, εως, ἡ, ἄμυγμα, & ἀμυγμὸς, ῦ, ὁ, vellicatio, laniatio, laceratio. Th. ἀμύσσω, vellico, diſcerpo.

Ἄμυος, muſculis carens; vel in quo muſculi prorſus non apparent; Gal. apud Hippocr. ex α priv. & μῦς, υὸς, ὁ, mus; item muſculus.

Ἀμύριστος, unguentis carens. Plut. ex α priv. & μύρον, ου, τὸ, unguentum. unde μυρίζω, unguentis imbuo, inungo.

Ἀμύσσω, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab ἅμα, q. ἁμάσσω.

Ἀμυστὶ, adv. raptim, & ſine reſpiratione: ab α, & μύω.

Ἀμυστίζω, idem quod ἀμυστὶ πίνω, hiante ore bibo. & largo hauſtu. Plut. unde ἄμυστις, ιος, vel ιδος, ἡ, eſt largus hauſtus: ab ἀμυστὶ, abſque labiorum compreſſu, hoc eſt, patente ore.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, potandi genus, cum poculum largius ἀμυστὶ exſiccatur: item, poculi genus: e μύω.

Ἄμυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμύητος, profanus, ſacrorum imperitus: ex α priv. & μύστης, ου, ὁ, myſta; qui initiatur ſacris, ſive ſacra diſcens: e μυέομαι, initior ſacris. Th. μυέω, doceo, ſeu inſtruo, vel initio in ſacra.

Ἀμυσχρὸς, ῦ, ὁ, nullo contaminatus ſcelere, & piaculo; ὁ οὐ μυσαρός; inde enim factum volunt: ex α priv. & μύσος, εος, τὸ, ſcelus: unde μυσὸς, ὁ, ὁ, & μυσαρὸς, deteſtandus.

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

Ἀμυχὶ, & ἀμυχηδὸν, adv. vellicatorie, vellicatim, cum vellicatione, ſeu per vellicationem; diſcerptim.

Ἀμυχιαῖος, idem quod ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis τῶν ἀμυχῶν, in quo cutis veluti carpta, ac vellicata unguibus videtur. Hippocr.

Ἀμύω, inclino, cado, καταπίπτω. Apollon. feſtino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμφ᾽, pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπάζω, & ἀμφαγαπάζομαι, voce media, idem quod ἀμφαγαπάω, deamo, cariſſimum habeo: Poeticum eſt: ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω.

Ἀμφαγαπῶντες, præſ. part. pl. ab ἀμφαγαπάω, valde diligo.

Ἀμφαγνοῶ, contracte, pro ἀμφαγνοέω, ῶ, ex parte ignoro, in quibuſdam ambigo: ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω.

Ἀμφαδὰ, ἀμφαδίην, & ἀμφαδὸν, palam, adv. pro ἀναφανδὸν, & ἀναφανδά.

Ἀμφαδίως, manifeſte, adverb. a φαίνω.

Ἀμφάδιος, manifeſtus.

Ἀμφαδὸς, apertus, idem quod ἀμφάδιος.

Ἄμφαινε, Poet. pro ἀνέφαινε, 3. ſing. imperf. verbi ἀναφαίνω, oſtendo.

Ἀμφάϊσσε, Dor. pro ἀμφήϊσσε.

Ἀμφαμιῶται, apud Cretenſes vocabantur ſervi, quorum opera ruri utebantur, indigenæ quidem, ſed bello capti. Athen. l. 6. & Euſt.

Ἄμφανε, Poet. pro ἀνέφανε, 3. ſing. a. 2. vel 1. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφαίνω, idem quod ἀναφαίνω, manifeſto, oſtendo.

Ἀμφαξονέω, exorbito, cum ἄξων currus in utrumque latus vergit, & non recte hæret.

Ἀμφαραβέω, idem cum ἀμφαραβίζω, circumſtrepo.

Ἀμφαράβιζον, circumſtrepebant, imperf. Jon. ab

Ἀμφαραβίζω, ex ἀμφὶ, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαραβάζειν.

Ἀμφαριστερὸς, ῦ, ὁ, lævus utraque manu; qui dextra ut ſiniſtra utitur; q. d. ambiſiniſter; ὁ ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Ariſtoph. exponitur etiam ſiniſter, & infelix: ex ἀμφὶ, & ἀριστερός.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, obmuteſcentia, Jon. & Poet. metri gratia, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non poſſe, ſtupor, quo vox intercipitur: ex α, & φημί.

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, dicitur quiddam peculiare abietis, accreſcens ad ejus truncum. ἀμφαυξὸν etiam dicitur; quia circumnaſcitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφὶ, & αὔξω: unde αὔξη, ἡ.

Ἀμφαΰω, circum ſono: ex ἀμφὶ, & αὔω, clamo.

Ἀμφαφάασθαι, circumtractari, pro ἀμφαφᾶσθαι: ab ἀμφὶ, & ἀφάω.

Ἀμφέπεσκον, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, ſocio, agito, ἄμφεπε, 3. imperf. Jon. ab ἀμφέπω, perſequor. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκάρη, circumtruncatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀμφικείρομαι. Them. κείρω.

Ἀμφελίσσω, f. ξω, circumplico: apud Eurip. idem quod ἀμφιελίσσω.

Ἀμφέλκω, idem quod περιέλκω, circumquaque traho; q. d. circumtraho: ex ἀμφὶ, & ἕλκω.

Ἀμφεπονήθη, conſumpſit, 3. ſing. cor. 1. ind. paſſ. ab ἀμφιπονέομαι.

Ἀμφέπω, idem quod ἀμφιέπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poet. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέστην, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, circumſto. Th. ἵστημι.

Ἀμφεύγω, Poetice pro ἀναφεύγω, effugio, evado.

Ἀμφεφόβηθεν, utrinque in fugam conjecti ſunt, a. 1. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν, a φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, evaſiſti, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφεκέχυτο, circumfuſus erat, pluſq. p. paſſ. Jon. ab ἀμφιχέω. a. 1. ἀμφιχυθῆναι. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκὴ, mucro; q. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens: ex ἀμφὶ, & ἡλικία, ætas.

Ἀμφημερινὸς, ῦ, ὁ, &

Ἀμφήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, quotidianus: ex ἀμφὶ, & ἡμερινὸς, ῦ, ὁ, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀμφηρεφέα, acc. ſing. ab

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, undique tectus: ex ἀμφὶ, & ἐρέφω.

Ἀμφήρης, utrinque inſtructus remis; a cujus utraque parte remigari poteſt: ut ἀμφήρεις νῆες: & metaph. ἀμφηρεσίμον, utrinque comedens; vel utrinque inſtructum dentibus.

Ἀμφηρικὸν ἀκάτιον, ambireme acatium; in quo unuſquiſque remex remis binis remigat: ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω, vel ττω, remigo: unde ἐρέτης, ου, ὁ, remex.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, anceps, controver-

verſus; in contentione poſitus; de quo diſceptatur, & eſt controverſia; proprie de quo utrinque eſt contentio: ex ἀμφὶ, & ἐρίζω, σομαι: unde ἐριστὸν, ὁ. Th. ἔρω.

Ἀμφὶ, præpoſitio, circa: cum genitivo quoque, de, propter, per: cum accuſ. circa, & circiter: cum dat. circum, circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, induo. f. άσω. p. paſſ. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, indumentum, veſtis: ab ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφίαλος, mari cinctus, circumquaque habens mare. Epithetum inſulæ: ex ἀμφὶ, circa, circum; & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Ἀμφιάνακτες, dicti dithyrambici Poetæ; quod ſubinde his verbis uterentur: Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβον, ἄναξ Δήλιε. Suid. ex ἀμφὶ, & ἄναξ, ακτος, ὁ.

Ἀμφιάραος, ου, ὁ, peritiſſimus vates, Oiclei filius, unde & Οἰκλείδης vocatur a Pindaro.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, ἀμφίασμα, τὸ, indumentum: verbalia ab ἀμφιάζω, σομαι.

Ἀμφιαχέω, & ἀμφιάχω, expon. circumdo clamoribus: ex ἀμφὶ, & ἰάχω.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, ſeu ἀμφιαχέω, circumſono.

Ἀμφιβαίνω, circumeo, luſtro. f. βήσομαι. ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα. V. ἀμφιβεβάω.

Ἀμφιβαλεῖ, a. 2. ſub. ἀμφιβαλῶ, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumdo: ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιβάς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασία, & ἀμφίβασις, expon. circumventio. Il. ε. Item, protectio, defenſio. Euſtath. Sed expon. etiam, diſceptatio, contentio, altercatio, apud Herodot. verbalia ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμφισβήτησις, diſſenſio, diſceptatio.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio. acc. ἀμφίβασιν: ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβατέω, f. ήσω, p. ηκα, dubito. ἀμφιβατεῖν, ἀμφισβητεῖν. Heſych. ex ἀμφὶ, & βατέω.

Ἀμφιβεβάω, Poeticum eſt. Thema ex præt. ἀμφιβέβηκα, idem quod ἀμφιβαίνω, circum incedo. Item metaph. protego, tueor, defendo, ſumpta metaph. inquit Euſtath. a brutis animantibus, quæ ſuos catulos circumire ſoleant, pro iis propugnantia.

Ἀμφιβέβηκα, p. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ, ἡ, in utroque elemento vitam habens. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ, & βίος, vita.

Ἀμφίβλημα, indumentum, tegumentum: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστρευτικὴ, ἡ, dicitur ars piſcatorum, qui utuntur ἀμφιβλήστρῳ. eſt ab Ἀμφίβληστρον, τὸ, quod expon. omne inſtrumentum ad circumdandum: peculiariter autem rete, vel retis genus quoddam. quidam autem expon. verriculum, alii fundam. Matth. 4. Item metaph. tunica: apud Soph. in Trach. utrumque ab ἀμφιβάλλω, circumpono. Item complector, induo. Item dubito, ambigo.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete piſcatorium, reticulum: ex ἀμφὶ, & βάλλω. Vide ἀμφιβληστρευτική.

Ἀμφιβόητος, ου, ὁ, ἡ, circumſonus: ex ἀμφὶ, & βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, piſcator. Iſa. cap. 29.

Ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas in ſermone. Item incertitudo conſilii de re quapiam. ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβολος, qui undique feritur: ut apud Thuc. l. 4. οὗτοι τε ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες οὐκ ἔτι ἀντεῖχον: i. e. hi, quum undique ferirentur, non jam hoſti reſiſtere poterant. Item metaph. anceps, dubius; ut λόγοι ἀμφίβολοι. Iſocr. & ἀμφίβολος φήμη, Plut.

Ἀμφιβόλως, ambigue.

Ἀμφιβράγχια, τὰ, dicuntur loca circum tonſillas, Gal. in Lex. Hipp. ex ἀμφὶ, & βράγχος, unde βράγχια, τά.

Ἀμφίβραχυς, utrinque brevis; utraque ex parte brevis. pes eſt in carmine, ſic dictus, quod primam, & ultimam habet brevem, longam autem mediam: cui opponitur ἀμφίμακρος. ex ἀμφὶ, & βραχὺς, ὁ.

Ἀμφίβροτος, ου, circa hominem tegens undique. in maſc. vix occurrit: ſed ſæpe fœm. ἀμφιβρότη, apud Hom. ut ἀσπὶς ἀμφιβρότη, clypeus circumdans, ſeu circumtegens hominem, vel undique tegens: ex ἀμφὶ, & βροτός.

Ἀμφίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, undequaque madidus, temulentus: in Epigr. madelactus: ex ἀμφὶ, & βρέχω.

Ἀμφίβωτος, idem ac ἀμφιβόητος, circumquaque celebratus: περιβόητος. in Epigr. ex ἀμφὶ, & βοάω.

Ἀμφιγεγήθει, circum oblectatus eſt, 3. ſing. p. m. ab ἀμφιγήθω. Them. γηθέω.

Ἀμφίγειος, vicinus, finitimus; circumterraneus. apud Dionyſ. de ſitu orbis, ex ἀμφὶ, & γαῖα, terra.

Ἀμφίγυον, Heſych. ἀξίνη, ſecuris, anceps nimirum, & bipennis. Metaph. enim in hoc compoſ. γύιον ſignif. τὴν ἀκμὴν, aciem; proprie autem genum.

Ἀμφιγηθέω, unde ἀμφιγεγήθει, valde gaviſus ſum; q. d. circumquaque gaviſus ſum. Vide ἀμφιγεγήθει.

Ἀμφιγνοέω, aliqua ex parte ignoro, dubito, f. ήσω, p. ηκα. Ex ἀμφὶ, & νοέω.

Ἀμφίγονος υἱὸς, privignus; qui ex priore eſt uxore. Heſych. Etym. ex ἀμφὶ, & γονὴ, ſeu γόνος.

Ἀμφίγυα ἔγχεα, Odyſſ. α, dicuntur utrinque acutæ haſtæ. Vide ἀμφίγυος.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epith. ex ἀμφὶ, & γυιός.

Ἀμφιγυιόω, ῶ; unde ἀμφιγυιῶσαι, quod exp. ἀκρωτηριάσαι, i. e. extremas partes amputare: item utrinque terræ infigere; utrinque depangere. ex ἀμφὶ, & γυιόω.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus: ab ἀμφὶ, & γυῖον, vel γύον, ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod poteſt utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιοῦν, claudos reddere.

Ἀμφιδαής, utrinque ſecans: ut ἀμφιδαὴς μάχαιρα, apud Suid. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido.

Ἀμφιδαίω, circumaccendo. Il. ζ. Th. δαίω, uro.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidamas, nomen proprium. a δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. ſ. g. ab ἀμφιδάσυς, utrinque hirſutus. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηε, p. m. ἀμφιδεδήασι, 3. ſing. pl. p. m. Jon. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido, convivor, ſcio, comburo.

Ἀμφιδέαι, dicuntur armillæ, h. e. orbiculi, quibus vel manus, vel pedes, brachia, aut tibiæ circumligantur, & circumdantur: idque vel ornatus cauſa, vel captivi alicujus retinendi gratia. dicuntur & ἀμφιδέαι, & in neutr. gen. ἀμφίδεα. ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέμω, circumædifico, ex ἀμφὶ, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ambidexter, ambiguus. Th. δεξιά. Vide ἀμφιδεξίως.

Ἀμφιδεξίως, admodum dextere, & apte. Athen. l. 15. eſt adverb. ab ἀμφιδέξιος, quod exponitur, qui ſiniſtra perinde utitur ac dextra; cui ſiniſtra non minus agilis eſt, quam dextra: idem cum περιδέξιος. Item, qui eſt fauſti auſpicii: ut apud Hippocr. Aphor. 7. γυνὴ ἀμφιδέξιος οὐ γίνεται. Item ἀμφιδέξιος σίδηρος, apud Eurip. ferrum dicitur anceps. & ἀμφιδέξιον ἔπος, apud Luc. anceps verbum, ex ἀμφὶ, & δεξιά, ἡ.

Ἀμφιδερχθῇ, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jon. verbi ἀμφιδέρκομαι, circumſpicio, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφίδετος, utrinque ligatus, circumligatus; verbale ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδεύτατος, ου, ὁ, poſtremus, minutiſſimus, ab ἀμφὶ, & δεύτατος.

Ἀμφιδέω, circumligo: ex ἀμφὶ, & δέω, ligo.

Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι, de re aliqua contendo, decerto.

Ἀμφιδήριτος, victoria, apud Thuc. dicitur anceps victoria, q. d. utrinque contentioſa, ex ἀμφὶ, & δηριάω, ομαι.

Ἀμφιδιαίνω, circumirrigo, & perfundo: in Epigr. ex ἀμφὶ, & διαίνω.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo: ἀμφιδεδίνημαι, p. paſſ. a δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, obſervare capiendi cauſa. Vide δοκεύειν.

Ἀμφιδονέω, ῶ, utrinque commoveo, ſeu agito. in Epigr. ex ἀμφὶ, & δονέω.

Ἀμφιδοξέομαι, οῦμαι, in controverſiam venio. Suid. eſt paſſ. ab act. ἀμφιδοξέω, ῶ, dubito, ambigo: ut ἀμφιδοξῶ περὶ τῆς Ἰθάκης, apud Plut. utrumque ab

Ἀμφίδοξος, de quo duplex eſt ſententia, ſive opinio; de quo in utramque partem diſceptatur, dubius, anceps: ut ἀμφίδοξος ἀγὼν, apud Suid. & ἀμφίδοξον νίκην, Plut. in Fab. vocavit victoriam, de qua ambigitur inter partes. unde τὸ ἀμφίδοξον ſubſt. exponitur in controverſia poſitum. Item, quod eſt inter ἔνδοξον, & ἄδοξον: ex ἀμφὶ, & δόξα, ἡ.

Ἀμφίδορος, utrinque excoriatus; ſeu cui circumquaque detracta pellis eſt. ex ἀμφὶ, & δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium: unde δορὰ, ἡ, excoriatio.

Ἀμφίδουλος, natus utroque parente ſervo, & ipſe ſervus: ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφιδρόμια, ἡ, dicebatur quintus a partu infantis dies, quo mulieres, quæ in partu adfuiſſent, & obſtetricando juviſſent, manus abluere ſolebant, ac infantem geſtantes, focum circumcurſare. Dicitur & in plur. ἀμφιδρόμια, τά. Athen. l. 9. ex ἀμφὶ, & δρόμος, ὁ.

Ἀμφίδρομος, ὁ, ἡ, circumcurrens, vel circumcurſans, ſeu undique incurſans: ut κῦμα ἀμφίδρομον, apud Soph. in Ajace. Sed τὸ ἀμφίδρομον frequentius paſſive dicitur, quod circumcurſari poteſt, ſeu quod curſu poteſt circuiri. Item ἀμφίδρομος exponitur etiam, qui habet ancipitem curſum, ut cancer. Strab. l. 10.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ, ἡ, undique laceratus. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφής, & ἀμφίδρυφος, a δρύπτω, lacero.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod utrinque poteſt δύεσθαι, i. e. ſubiri: dicitur quaſi ἀμφίδυνος, & expon. geminos aditus & ingreſſus habens: ut ἀμφίδυμοι λιμένες portus duobus oſtiis patens navibus, ipſiſque fidam præbens ſtationem: ex ἀμφὶ, & δυὼ, ſeu δύω, vel δῦμι.

Ἀμφιδύς, indutus, a. 2. part. act. ab ἀμφιδῦμι. Th. δῦμι.

Ἀμφιδύω, expon. induo. unde part. ἀμφιδύς, qui induit: ex ἀμφὶ, & δύω, ſeu δῦμι, induo.

Ἀμφιειμένος, indutus, p. part. paſſ. ab ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιέλικτος, circumvolubilis, vel circumquaque volubilis: ut ἀμφιέλικτος τροχός.

Ἀμφιελίσσας, utrinque agitatas, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ, ἡ: ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλίω.

Ἀμφιέλισσος, exponitur, qui utrinque volvitur, ſeu agitatur, & pellitur: ut apud Hom. naves ἀμφιέλισσαι dicuntur, quæ remis utrinque aguntur, ſive pelluntur. ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω, ſeu ἑλίσσω.

Ἀμφιελίσσω, ſeu ἀμφιελίττω, circumvolvo, vel circumquaque volvo, aut utrinque volvo, circumplico.

Ἀμφίεμαι, idem ac ἀμφιέννυμαι, induor: ab activo ἀμφιεννύω, induo: circuminduo.

Ἀμφιέννυμι, veſtio. f. έσω. p. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίειμαι. ex ἀμφὶ, & ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, gubernantes, præſ. part. ex ἀμφὶ, & ἕπω, tracto, ago.

Ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumtracto; circa quidpiam verſor, & occupatus ſum: item perſequor, ex ἀμφὶ, & ἕπω, cum ſpiritu aſpero, operor; ago, tracto: item ſequor. at ἔπω cum tenui, dico.

Ἀμφίεργος γῆ, dicitur ſolum, quod dimidia ex parte irrigatur aquis cœleſtibus, & dimidia ex parte ſolaribus incaleſcit radiis, velut utrumque naturæ opus expertum. Theophr. l. 3. c. 28. ex ἀμφὶ, & ἔργον, τό.

Ἀμ-

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι. ἀμφιέσω, 3. ſing. a. 1. ſub. ἀμφίεσμαι, Jon. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. paſſ. ab ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum: ab eod. Th.

Ἀμφιεστρὶς, ίδος, ἡ, penula; amiculum dormitorium, vel ſtragulum eſt: ut & ἀμφίεσμα, indumentum: verbale ab ἀμφίεσμαι, pro ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιετηρίζεσθαι, & ἀμφιετίζεσθαι, quotannis recurrere, & quaſi in orbem redire: ex ἀμφὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀμφιετὶς, vel ἀμφιετεὶ, adverb. quotannis.

Ἀμφιετίζω, quotannis ſacrifico.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, feſtum anniverſarium.

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, annuus, anniverſarius: ex ἀμφὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀμφιζάνω, ab ἰζάνω, adhæreo, circumſedeo, f. ίσω. Th. ἵζω.

Ἀμφίζευκτος, utrinque junctus: ex ἀμφὶ, & ζευκτὸς, ὁ, ὁ: a Th. ζεύγνυμι, f. ζεύξω, tanquam a ζεύγω, jungo.

Ἀμφήκης, anceps, utrinque acutum; idem, & ejuſd. Th. & comp. cum ἀμφήκης.

Ἀμφιθάλαμος, amphithalamus: inter partes ædificii Græci numeratur e Vitruv. l. 6. c. 19. ex ἀμφὶ, & θάλαμος, ὁ.

Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ, ἡ, qui utrinque mari cingitur: ex ἀμφὶ, & θάλασσα.

Ἀμφιθάλαττος πόλις, urbs, quæ mari circumluitur. mari circumflua; ut Corinthus. Th. θάλασσα, vel θάλαττα.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, circumfloridus, item patrimus, & matrimus. Them. θάλλω.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo & floreo. Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, locus ex omni parte ſpectabilis; amphitheatrum: ex ἀμφὶ, & θέατρον.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ, ἡ, qui utrinque poni poteſt: ab ἀμφὶ, & τίθημι.

Ἀμφιθέω, circumcurro: a θέω.

Ἀμφίθρεπτος, circum concretus, & coagulatus: ut ἀμφίθρεπτον αἷμα· ex ἀμφὶ, & τρέφω, i. e. πήγνυμι, concreſcere facio.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ, ἡ, domus, quæ anticas, & poſticas fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύπτω, circumtego. Them. καλύπτω.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. ἀμφικαλύψοι, 3. ſing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω.

Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ ϰ ἡ, & per Sync. ἀμφίκρανος, utrinque caput habens, vel biceps; geminum caput habens; ex ἀμφὶ, & κάρηνον, τὸ.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, utrinque auſatus, biceps. Th. κάρηνον, vel κάρα.

Ἀμφίκαρπος, utrinque, ſeu ab utraque parte fructum habens: ex ἀμφὶ, & καρπὸς, ὁ.

Ἀμφίκαυστις, hordeum montanum: quidam exponunt prima tritici germina. ſic dicitur forſan, quod amburente Sole exoriatur: ex ἀμφὶ, & καίω, f. καύσω: unde καῦσις, ἡ; καυστὸς, ὁ; & καυστὸς, ἡ.

Ἀμφικεάσαντες, circumſcindens, dividens, a. 1. part. act. Poet. pro κεάσας, verbi

Ἀμφικεάζω, circumſcindo, divido.

Ἀμφικείρω, circumtondeo: in Epigram. ex ἀμφὶ, & Them. κείρω.

Ἀμφικέλευθος, utrinque viam habens: a κέλευθος, ου, ἡ, via.

Ἀμφικεύθω, circumquaque occulo, circumtego. Heſych. ex ἀμφὶ, & κεύθω.

Ἀμφικέφαλος, ου, ὁ ϰ ἡ, utrinque caput habens; vel biceps; ut ἀμφικέφαλα ὑπτίδια, apud Euſtath. item genus lecti ſic dictum, quod utrinque habeat pulvinar. Etym. ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, ἡ.

Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, vel paſſim queror: ex ἀμφὶ, & κινύρομαι.

Ἀμφικίονες, circumcirca columnis ſuffulti: ex ἀμφὶ, & κίων, ονος, ὁ, columna.

Ἀμφίκλαστος, ex omni parte fractus: ex ἀμφὶ, & κλάω, vel κλαίω, frango.

Ἀμφίκλαυτος, qui circumcirca defletur. Th. κλαίω.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ ϰ ἡ, circumfluus: ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, ϰ κλυζόμενος.

Ἀμφικνεφὴς, undique caliginoſus, ſeu tenebroſus; circumquaque nebulis ſeptus: ex ἀμφὶ, & κνέφας, τὸ.

Ἀμφίκοιλος, utrinque cavus. Suid. ex ἀμφὶ, & κοῖλος, ὁ.

Ἀμφικοίτης, lectum ambiens: a κοίτη.

Ἀμφίκολλος, utrinque glutinatus, ſeu undique coagmentatus glutine. Poll. lib. 10. cap. 7. ex ἀμφὶ, & κόλλα, ἡ.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ, ἡ, late comans, undique frondoſus: ex ἀμφὶ, & κόμη.

Ἀμφίκοπος, utrinque ſcindens. Th. κόπτω, ſcindo, unde κοπὴ, ſectio.

Ἀμφίκορος, medius inter tres fratres. Heſych. Suid. ex ἀμφὶ, & κόρη, ſeu κοῦρος, puer. Th. κορέω, purgo.

Ἀμφίκουρος, circumquaque raſus. Them. κείρω, unde κουρὰ, tonſura, & ἀμφικείρω, circumtondeo.

Ἀμφικραδαίνω, & ἀμφικραδάω, circumcirca, & undequaque vibro, ſeu quatio. undique quaſſo: ex ἀμφὶ, & κραδαίνω, ſeu κραδάω, a Them. κράδη, ἡ.

Ἀμφίκρανος, ου, ὁ ϰ ἡ, utrinque habens caput; vel circumcirca capitatus, per Sync. pro ἀμφικάρηνος: a Th. κάρηνον, caput: unde κρανίον, τὸ, idem.

Ἀμφικρέμαμαι, circumpendeo. Th. κρεμάω.

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, circumpendens, vel utrinque pendens. in Epigrammat. ex ἀμφὶ, & κρεμάω.

Ἀμφίκρημνος, utrinque præcipitium habens; circumpræceps: a Th. κρημνὸς.

Ἀμφικτίονες, iidem, qui Homero περικτίονες, i. e. οἱ περιοικοῦντες, qui circumcirca habitant: ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, habito.

Ἀμφικυλίσαις, Æol. & Poet. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.

Ἀμφικυλίω, circumvolvo. Pind. ex ἀμφὶ, & κυλίω.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum, & utrinque anſatum: ex ἀμφὶ, & κύπελλον, cyathus. Nota δέπας, ſemper cum ἀμφικύπελλον, adjungi.

Ἀμφίκυρτος, utrinque declivis, ſeu gibboſus; ut Luna apparet nondum ſemiplena.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus: a Th. λαιός.

Ἀμφίλαλος, circumquaque loquax; paſſim loquax. a Th. λαλέω, loquor: unde λάλος, qui loquitur.

Ἀμφιλαφία, ας, ἡ, amplitudo, copioſitas, exuberantia; exponitur etiam auxilium, quod fertur ex utraque parte.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ, ἡ, ingens, magnus; q. ἀμφιλαβὴς, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαβία, anceps anſa; ab ἀμφιλαβὴς.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio; a λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, dubito, dubia dico, & obliqua.

Ἀμφιλεκτος, ambiguus, anceps. Them. λέγω.

Ἀμφιλογέω, idem ac ἀμφιλέγω, & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, diſceptatio. ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφὶ, & λέγω.

Ἀμφίλογος, dubius, controverſus.

Ἀμφίλοξος, utrinque obliquus: apud Lucian. ex ἀμφὶ, & λοξὸς, ὁ.

Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, Amphilochus. nomen proprium.

Ἀμφίλυκος, ου, ὁ, ὁ, ſubluſtris: a λύκη, lux prima: vel a λύκος, quod ſit ſimilis λυκίῳ, lupinæ pelli; quæ eſt cinerei coloris: vel a λύγη, tenebræ.

Ἀμφίμακρος, ου, ὁ ϰ ἡ, utrinque longus. nomen eſt pedis metrici, ſyllabam longam ab utraque parte habentis: ut ἡγεμὼν. ex ἀμφὶ, & μακρός.

Ἀμφίμαλλος, utrinque villoſus, & hirſutus, ut ἑτερόμαλλος, qui tantum una parte villos habet: a Th. μαλλὸς, vellus, lana promiſſa.

Ἀμφιμάντωρ, Heſych. eſt infelici fato mortuus. Item, qui utrumque parentem habet, vel amiſit. Idem ἀμφιμάντορα dici ſcribit farinas melle imbutas.

Ἀμφιμάσασθαι, ἀπομάξασθαι, abſtergere. a. 1. m. imper. a μάζω. f. ξω, & σω, purgo.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrinque manuleata, manicis nimirum ab utraque axilla dependentibus. veſtis fuit ingenuorum. Ariſtoph. in Equit. ex ἀμφὶ, & μασχάλη, ἡ.

Ἀμφιμάτριος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, qui eſt in matrice, ſeu utero. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ ϰ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt; excellens. ut ἀμφιμάχητον δέμας νύμφης, apud Soph. in Trach. ex ἀμφὶ, & μάχομαι: unde μαχητὸς, ὁ.

Ἀμφιμάχομαι, circumpugno. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. Sic dicuntur φρένες, quod ita tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, circum mugiit, p. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμήτριον, dicitur fundus navis, carina. Poll. l. 1. ex ἀμφὶ, & μήτρα, ἡ.

Ἀμφιμήτριος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui circum matricem eſt: apud Hippocr.

Ἀμφιμήτωρ, apud Æſchyl. ἑτερομήτωρ, ἀμφίγονος, frater ex patre eodem, alia vero matre. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, undique mixtus. Th. μίγνυμι, miſceo.

Ἀμφινεικὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, idem ac ἀμφίνεικος, ου, ὁ, de quo utrinque eſt contentio.

Ἀμφινείκητος, de quo contenditur: h. e. tam excellens, ut de eo contentiones inſtituantur. apud Soph. in Trachin. ex ἀμφὶ, & νεῖκος, εος, τὸ, unde νεικέω, ῶ.

Ἀμφίνεικος, de quo contrariis ſermonibus pugnatur, a Th. νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumpaſcor, incolo: a νέμω.

Ἀμφινοέω, ambigo, idem ac ἀμφιγνοέω.

Ἀμφιξέω, circumrado. f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα, a ξέω.

Ἀμφίξοος, utraque parte radens: ab eodem Them.

Ἄμφιον, indumentum, amictus, pallium: ab ἀμφιέννυμι, induo.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus: ab ἀμφίεσμαι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præſtitum: a Th. ὅρκος, jusjurandum.

Ἄμφιος, ου, ὁ, Amphius, nom. propr.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, circumquaque firmus, vel firmiter hærens. Nonn. a Th. πήγνυμι, compingo.

Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ, ἡ, peltis denſus: a πάλτον.

Ἀμφιπάτωρ, ορος, ὁ ϰ ἡ, qui, vel quæ ex alio patre eſt, ſed eadem matre: ex ἀμφὶ, & πατὴρ, pater.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ, ἡ, campis undique cinctus: ex ἀμφὶ, & πέδον.

Ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, ſecuris anceps, bipennis.

Ἀμφιπέλεκυς, capulus, ſecuris, bipennis, manubrium: ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris, bipennis.

Ἀμφιπέλομαι, adſum, advenio. Heſych. ex ἀμφὶ, & πέλομαι.

Ἀμφιπένομαι, ſatago circa aliquid: a πένομαι.

Ἀμφιπεριπλάω, circumvibro: ex ἀμφὶ, & περιπλάω.

Ἀμφιπερικτίοσι, viciniis, dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπερισκαίρω, circum ſalio: ex ἀμφὶ, & περισκαίρω, ſalio circum.

Ἀμφιπεριστένω, circum circa gemo: ex ἀμφὶ, & περιστένω.

Ἀμφιπεριστέφω, utrinque corona cingo, circumcirca redimio: ex ἀμφὶ, & περιστέφω.

Ἀμφιπεριστρέφω, eſt etiam idem, ac περιστρέφω.

Ἀμφιπεριστρώφα, imperf. Jon. ab

Ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto: ex ἀμφὶ, περὶ, & στρέφω.

Ἀμφιπεριτρύζω, vel τρύζω, circumſtrideo;

ex ἀμφὶ, περὶ, & τρίζω, vel τρύζω, ſtrideo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, circumquaque corrumpor, & pereo. Hom. Hymn. in Ven. ex ἀμφὶ, περὶ, & φθίνω, neut. corrumpor, conſumor, pereo. unde φθινύθω.

Ἀμφιπεσοῦσα, amplexa, a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφίπηρος, idem ac Th. πηρὸς, mancus, mutus, cæcus.

Ἀμφιπιέζω, circumcirca premo, vel conſtringo: ex ἀμφὶ, & πιέζω, idem ac Th. πιέζω, premo.

Ἀμφιπίπτειν τινὰ, aliquem amplecti. Th. πίπτω.

Ἀμφιπίπτω, circum cado, circum procumbo. Odyſſ. θ. ex ἀμφὶ, & πίπτω.

Ἀμφιπιτνέω, idem ac ἀμφιπίπτω, circum cado. ex ἀμφὶ, & πιτνέω, ſeu πίτνω: idem ac Them. πίπτω.

Ἀμφίπλεκτος, implexus, vel utrinque plexus. Heſych. ab ἀμφιπλέκω, ex ἀμφὶ, & πλέκω.

Ἀμφιπλέκω, circumnecto. in Epigr. Th. πλέκω.

Ἀμφίπληκτος. Vide ſequens ἀμφιπλήξ.

Ἀμφιπλὴξ, & ἀμφίπληκτος, utrinque percutiens, vel feriens: aut utrinque percuſſus: ut ἀμφιπλὴξ γῆ, Iſthmus; q. d. qui utrinque percutitur a maribus. Pollux. a Th. πλήσσω, vel ἤττω, percutio: unde πληκτὸς, percuſſus.

Ἀμφιπλὶξ, pedibus alternatim motis.

Ἀμφιπλίσσω, exp. περιβαίνω: & ἀμφιπλίσσομαι, ſeu ἵπταμαι, abſilio; ſaltu me proripio, ſeu aufero: a Th. πλίσσω.

Ἀμφίποκος, utrinque villoſus: ut ἀμφίποκοι τάπητες, tapetes utrinque villoſi, i. e. ἀμφίμαλλοι: a Th. πόκος, vellus.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor: a πολέω verſor, Poet. πολεύω.

Ἀμφιπολέω, verſor circum, obeo, luſtro. Item miniſtro, famulor, curo.

Ἀμφίπολις, exponitur civitas aquis cincta, nomen urbis Thraciæ: ex ἀμφὶ, & πόλις, ἡ.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, miniſter, vel miniſtra: qui, vel quæ circa dominum, dominamve verſatur. Il. α. Odyſſ. α. & Ath. l. 6. ἀμφίπολος τάφος, ſepulchrum, quod circumquaque obitur, Euſtath. ex ἀμφὶ, & πολέω, verſor.

Ἀμφιπονῶ, ſeu ἀμφιπονοῦμαι, ſatago circa; occupor circa: item abſumo. Plut. a πονέω, laboro.

Ἀμφιποτάομαι, circumvolito: a ποτάομαι.

Ἀμφιπποι, οἱ, dicuntur in veteri acie militari, qui duobus equis una ligatis ſine ephippiis vehuntur; quique ab alio in alium tranſiliunt, ſi uſus requirat: ex ἀμφὶ, & ἵππος.

Ἀμφιπποτοξόται, equites, ſeu equeſtres ſagittarii: ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον.

Ἀμφιπρονεύω, undique promineo, ſeu propendeo; ex ἀμφὶ, & προνεύω, promineo, propendeo; ex πρὸ, & νεύω, innuo: item vergo, inclino, propendeo.

Ἀμφιπρόστυλος, omnia habet, quæ proſtylos, prætereaque habet in poſtico ad eundem modum columnas, & faſtigium. Vitruv. l. 3. c. 1. ex ἀμφὶ, & πρόστυλος, ὁ, quod ex πρὸ, & στύλος, ὁ, columna.

Ἀμφιπρόσωπος, bifrons. Janus ſic dicitur apud Plut. in Numa: ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνον πλοῖον, navigium utrinque puppim habens. Th. πρύμνα.

Ἀμφιπτάομαι, circumvolito: ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, volo, volito.

Ἀμφίπυλον, veſtibulum; locus habens duas portas: ex ἀμφὶ, & πύλη.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ, ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Ἀμφιῤῥεπὴς, έος, ὁ & ἡ, utramque in partem inclinans, ſeu vergens: interdum etiam ambiguus, anceps: ex ἀμφὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀμφιῤῥαντὸς, circumquaque aſperſus; circumcirca irrigatus: ex ἀμφὶ, & ῥαίνω, idem ac Th. ῥαίνω, perfundo, aſpergo.

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ & ἡ, circumfluus: ex ἀμφὶ, & ῥέω.

Ἀμφιῤῥὼξ, ωγος, ὁ & ἡ, diruptus. unde ἀμφιῤῥῶγες κλυδῶν, in Epigr. ex ἀμφὶ, & ῥὼξ, fiſſura.

Ἀμφιῶ, 4. contract. nomen mul. ex eodem them.

Ἀμφὶς, utrinque, in medio, adv. Eſt & præpoſit. cum gen. ſine, ſeorſum, extra.

Ἀμφίσβαινα, ἡ, eſt ſerpens quædam dicta quaſi utrinquegrada, quæ videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει. dicitur enim antrorſum, & retrorſum incedere.

Ἀμφίσβατος, controverſus, ambiguus: q. d. in quo in utramque partem itur. apud Heſych. & Suid. ab ἀμφισβαίνω: ex ἀμφὶ, & βαίνω.

Ἀμφισβητέω, ambigo, dubito, controverſor. ἀμφισβητήσουσι, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βάω, eo.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controverſia, lis, h. e. res, de qua diſceptatur judicio; quæſtio, dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ & ἡ, dubius, contentioſus, ambiguus.

Ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβήτη, ἡ, diſceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφισβητικὸς, contentioſus, rixoſus, acer, & argutus in diſceptationibus.

Ἀμφίσγονοι, Heſych. ἑτερόγονοι, diverſo ſemine geniti: ex ἀμφὶ, & γόνος.

Ἀμφισθμαινα, idem apud Etym. quod ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσκιος, utrinque umbram habens: ex ἀμφὶ, & σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἀμφίσκω, induo, induor: idem ac ἀμφιέννυμι, & μαι, quæ vide.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant: ex ἀμφὶ, vel ἀμφὶς, & κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus.

Ἀμφίσμαινα, idem ac ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσταμαι, undique circumſto: ex ἀμφὶ, & ἵσταμαι.

Ἀμφιστειλάμενος, colligatus, a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.

Ἀμφιστέλλω, circumcirca amicio, vel orno. Item circumcirca adſtringo, vel cohibeo: ex ἀμφὶ, & στέλλω, orno. Item contraho.

Ἀμφίστερνον, Heſych. exponit δειλαί: ex ἀμφὶ, & στέρνον, τό.

Ἀμφιστεφὴς, ὁ, ἡ, utrinque coronatus: item undique plenus: ex ἀμφὶ, & στέφω.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ & ἡ, verſipellis, utrinque acutus. Th. στόμα.

Ἀμφιστρατάομαι, obſideo: ab ἀμφὶ, & στρατός.

Ἀμφιστρόγγυλος, undique rotundus, & contractus: a στρόγγυλος, rotundus.

Ἀμφισωπὸς, undique conſpicuus, & patens. ex ἀμφὶ, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus. Th. ὄπτομαι.

Ἀμφιταθεὶς, circum extentus, a. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ & ἡ, utrinque libratus: ex ἀμφὶ, & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, ἀμφιτάπις, ιδος, ἡ: & ἀμφίταπις, ου, ὁ, tapes utrinque villoſus. Th. τάπης.

Ἀμφιτείνω, circumextendo; ex ἀμφὶ, & τείνω.

Ἀμφιτέμνω, circumcido; a Th. τέμνω, ſeco.

Ἀμφιτίθει, circumpone, præſ. imperat. act. ex ἀμφιτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀμφιτινάσσω, utrinque quatio: a Th. τινάσσω.

Ἀμφίτμητος, circumciſus, undequaque amputatus. item utrinque ſcindens, anceps: ab ἀμφιτέμνω, undequaque puto, vel amputo.

Ἀμφίτορνος, utrinque tornatus: item utrinque tornando excavatus: ex ἀμφὶ, & τόρνος, tornus.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ & ἡ, & ἀμφίτρητος, ὁ & ἡ, utrinque perforatus; utraque parte pertuſus. Nicia. ex ἀμφὶ, & τετραίνω, vel τίτρημι, (fut. τρήσω, ut a τράω) perforo.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni; mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, ſtrido.

Ἀμφιτρομέω, tremo ab omni parte: a τρομέω.

Ἀμφιτρυγὴς, vel ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ & ἡ; attritus undequaque: ex ἀμφὶ, & τρύχω, idem ac Them. τρύω, tero, attero.

Ἀμφιτρύων, nomen viri, Amphitryon: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per apenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, filius Amphitryonis.

Ἀμφιφαείνω, circumluceo, ſplendore cingor: ut αὐγὴ δ' ἀμφιφαείνει. Hom. Hymn. in Apoll. ex ἀμφὶ, & φαείνω.

Ἀμφιφαὴς, έος, ὁ & ἡ, circumquaque, vel utrinque lucem habens, lucens, vel apparens: ab ἀμφιφάω, circumcirca luceo. Th. φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ, ἡ, clavis undique diſtinctus: ex ἀμφὶ, & φάλος. Item ſplendidus.

Ἀμφιφανὴς, έος, ὁ & ἡ, idem; undique apparens, & conſpicuus, item, qui ambiguo in utramque partem editu eſt: ex ἀμφὶ, & φανὸς, ὁ, lucidus. Them. φαίνω.

Ἀμφιφάω, circumcirca luceo, colluceo. igne ſcil. aut facibus accenſis: ex ἀμφὶ, & φάω.

Ἀμφίφλοξ, dubiæ, & ancipitis flammæ. Eurip. Th. φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus geſtari poteſt: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιφορίτης, ſcil. ἀγὼν, dicebatur certamen apud Æginetas circa Aſopidem fontem, quo hydriis ex fonte repletis, humeroque impoſitis contendebant, quis curſu alterum vinceret, heroes ex ira imitatores: inquit Etymol. ab ἀμφιφορεὺς, ῆος.

Ἀμφιφυὴς, ἡ, dicitur idem, quod ἀμφιφυλλίς, ut tradit Theoph. Hiſt. Pl. l. 3. c. 8. ex ἀμφὶ, & φυὴ, ἡ; a Them. φύω.

Ἀμφιφῶς, qui dubia luce colluſtratur. Athen. ex ἀμφὶ, & φῶς, lux.

Ἀμφιχαίνω, abſorbeo: proprie circumhio: a χαίνω.

Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφιχέω, & ἀμφιχύω, circumfundo, fundo, & ſpargo circum: ex ἀμφὶ, & χύω, inuſit. pro Them. χέω: unde χυτὸς, ὁ.

Ἀμφιχολέομαι, iraſcor circum, vel propter. Vide χολέομαι.

Ἀμφιχορεύω, circum tripudio. Vide χορεύω.

Ἀμφίχροος, utrinque coloratus. Them. χροιὰ, ἡ, color.

Ἀμφιχυθεῖσα, circumfuſa, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχωστος, ου, ὁ, ἡ, terra aggeſta utrinque munitus, circumfuſus. ex ἀμφὶ, & χόω.

Ἀμφίχωλος, ου, ὁ & ἡ, utroque pede claudus: a χωλός.

Ἀμφόδιον, τὸ, parvus vicus, platea parva. Luc.

Ἄμφοδον, ου, τὸ, bivium: q. d. ἄμφω ὁδοὶ, ambæ viæ. Item via urbis; vicus, platea.

Ἄμφοδος, ἡ, bivium, circuitus. Xen.

Ἀμφόδους, ſeu ἀμφώδους, οντος, ὁ & ἡ, utrinque dentatus. Ariſtot. Item ἀμφώδων, idem: ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Ἀμφοῖν, gen. & dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, Poet. pro ἀνὰ φόνον, per cædem.

Ἀμφορεῖς, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

Ἀμφορεαφορέω, amphoram bajulo, ſeu porto: & metaph. bajulo, veluti amphoram. Ariſtoph. in Heroib. ab ἀμφορεαφόρος.

Ἀμφορεαφόρος, amphoræ gerulus; qui amphoras bajulat, mercede conductus. Menand.

Ἀμφορεῖον, τὸ, unde ἀμφορεύω Heſych. eſt, φέρω, pheretro, ſeu lecticæ, ab ἀμφορεὺς, quod per Sync. dicitur pro ἀμφιφορεὺς, eaque propter etiam certæ menſuræ nomen eſt, quæ alias κεράμιον, amphora dicitur apud Dioſc. l. 5. c. 79.

Ἀμφορίδιον, amphorula: dimin. ab ἀμφορεὺς, ὁ, amphora, ab ἀμφὶ, circum, & φορέω τὸ φέρω, quod ſit vas geſtatorium, portatuque facile huc, & illuc.

Ἀμφοτεράκις, utroque modo.

Ἀμφοτερίζω, in utramque partem vergo:

go: item utrinque cingo, vel attingo; Strab. lib. 6.

Ἀμφοτερόγλωσσος, utramque linguam habens; in utramque partem diſputans. ſic vocatur Zeno apud Plut. ex ἀμφότερος, & γλῶσσα.

Ἀμφοτεροδέξιος, ambidexter, Euſt. ex ἀμφότερος, & δεξιὰ, ἡ: unde δεξιὸς, ὁ.

Ἀμφοτερόπλους, ut γῆ ἀμφοτερόπλους, terra, ad quam ab utraque parte navigari poteſt. Item ἀμφοτερόπλουν δάνειον, vel ἀργύριον, quod ultro citroque eſt trajectum. ex ἀμφότερος, & πλόος, contracte πλοῦς, a Them. πλέω, navigo.

Ἀμφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέρῃς, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀμφοτέραις: ut & ἀμφοτέροισιν, m. g.

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. ἀμφοτέρωθες, Dor. pro ἀμφοτέρωθεν. Th. ἄμφω.

Ἀμφοτέρωθι, utrobique.

Ἀμφοτέρως, utroque modo. Plut. Ariſtot. pro quo interdum ponitur ἀμφότερον, adverbialiter: ut Iliad. δ. & ν.

Ἀμφοτέρωσε, utroque, in utramque partem.

Ἀμφουδὶς, vel ἀμφοῦδις, adv. idem ac χαμᾶζε, in terram, humi, Heſych. ἀμφουδὶς ῥίπτων, apud Heſiod. expon. ambabus manibus in terram dejiciens, componitur nimirum ex ἀμφὶ, & οὖδας, nom. & acc. τὸ; ſed obliq. mutuat ab inuſitato οὖδος, nempe οὔδεος, & οὐδεῖ, ſolum, pavimentum, humus.

Ἀμφράσσαιτο, animadverteret, a. 1. opt. Poet. ab ἀνὰ, & φράζομαι.

Ἀμφυλάω, circumlatro, circumallatro, oblatro undique: ex ἀμφὶ, & ὑλάω, latro.

Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, per plantas.

Ἀμφύω, per ſyncopen dicitur pro ἀναφύω, renaſci facio; rurſum produco.

Ἄμφω, ambo, vel ambæ: ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφώβολα, τὰ, vaticinia ex inſpectione viſcerum, Euſtath. ex Soph. ſive divinationes ex extis, forſan quum verubus ſuffixa torrentur: ex ἀμφὶ, & ὀβελὸς, ὁ.

Ἀμφώδων, ωνος, vel οντος, bidens. Feſt.

Ἀμφῶες, duas anſas habens, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὦτα τινά.

Ἀμφώης, εος, ὁ & ἡ, idem ac ἄμφωτος.

Ἀμφωμοσία, ἡ, juramenti utrinque præſtatio; h. e. quum utraque litigantium pars jurat. Heſych. ex ἀμφὶ, & ὄμνυμι, fut. ὀμόσω.

Ἀμφῶνυξ, proprie expon. qui circum ungues eſt, ungues ambiens. ſed Heſychio eſt γαμψώνυχος, ἀκρωτής: ex ἀμφὶ, & ὄνυξ, ὁ.

Ἀμφωτὶς, aut ἀμφωτὶς, vel ἀμφωτὶς, ίδος, vel ίδος, ἡ, dicitur poculi genus, habentis binas anſas: & expon. etiam auris, ſeu anſa vaſis, unde proverb. μάχει τὰν ἀμφωτίδων, apud Suid. Item inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: ab ἀμφὶ, & οὖς, ὠτός.

Ἄμφωτον, ου, τὸ, duas anſas habens.

Ἄμφωτος, ου, ὁ, expon. utrinque auritus, binas aures habens. Item Metaph. utrinque anſatus, ſeu duas anſas habens: ut κισσύβιον ἀμφῶες, apud Theocr. Idyl. 1. & ἄλεισον ἄμφωτον, Odyſſ. χ.

Ἄμοργος, Ἀμόργης, ὁ, Sacorum rex.

Ἀμώμητος, ου, ὁ, inculpatus: ἀμωμήτοιο, gen. Jon.

Ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, vituperabilis, quod a μωμέομαι. Th. μῶμος.

Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam, ex eo dicta, quod amomo ſimilis ſit. Dioſc. l. 1. c. 14. a Them. ἄμωμον, τό.

Ἀμωμῖτις, ου, ὁ, expon. amomum ſimilitudine aliqua referens. Dioſc.

Ἄμωμον, ου, τὸ, amomum, frutex, & aroma.

Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, maculæ expers: ex α, & μῶμος.

Ἀμὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Fidelis.

Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. paſſ. ab ἀμάω.

Ἀμῶντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poet.

Ἀμὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Robuſtus.

Ἀμῷ, metas, 2. ſing. præſ. opt. ἀμῷμι, ᾧς, ᾧ, ὦμεν, ῷτε, ῷεν, ab ἀμάω.

Ἀμῶς, vide ἀμῇ, a Th. ἀμός.

Ἀμωσγέπως, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμός. Th. ἀμός, unus.

Ἄμωτα, τὰ, caſtaneæ.

A N.

Ἄν, ſi, conjunctio potentialis, vel expletiva. Poetæ pro ea ponunt κε, κεν. Ab אן ejuſdem ſignificationis. Eſt etiam ἄν, pro ἀνὰ, Poetis: & ἄν pro ἄνω.

Ἀνὰ, per, præpoſit. regens acc. & cum ablat. in compoſitione valet retro, re, ſurſum: ἀνὰ pro ἄνω, Dor. Interdum eſt diſtributionis nota.

Ἄνα, ſurrexit, per Apoc. pro ἀνέστα, quod pro ἀνέστη, Jon. & η mutato in α. a. 2. ind. 3. ſing. ab ἀνίσταμαι. Eſt & ἀνὰ, ſurge, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι. a. 2. imperat. act. Eſt & ἄνα, vocat. ſing. ab ἄναξ, rex, vel per apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἀνάβα, pro ἀνάβηθι, vel ἀνάβηθι, aſcende: a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάδην, pedibus in altum exporrectis, ſive extenſis. Ariſtoph.

Ἀναβαδὸν, ſcanſim. Ariſtot. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμικὸς, gradualis, gradatim factus.

Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus ſcalæ: Exod. 20.

Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, aſcenſus, Suid. Item gradus ſcalæ, pro ἀναβασμός. θ euphoniæ gratia inſeritur. Interdum ſedilia vocantur ἀναβαθμοί. Poll. Ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβαθρα, ας, ἡ, ſcala navis, apud Lucian.

Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, ſcala: exponitur etiam pulpitum. Item ſubſellium. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, aſcendo, conſcendo: ἀναβαίνειν ἅρμα. Odyſſ. ο. & Xen. Pæd. 6. ſicut & dicitur ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, pro conſcendere equum, apud eund. Pæd. 7. Item dicitur abſolute pro conſcendere navem. Il. α. Item ineo. unde οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵπποι, admiſſarii equi. Item pervado, perambulo, incedo per. Od. 3. & apud Matth. c. 13. ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, emerſerunt ſpinæ, vel ſucereverunt: ex ἀνὰ, & βαίνω. f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Ἀναβακχεύω, f. εύσω, debacchor, Bacchicis furoribus exagitor: ex ἀνὰ, & βακχεύω.

Ἀναβάλλεσθαι, inf. paſſ. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, procraſtino, differo. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀναβαλοῦμαι, ῇ, εῖται. p. m. ἀναβέβολα. Dicitur quaſi ἄνω βάλλω, ſurſum tollo, attollo, erigo. unde ἀναβάλλειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, idem eſt apud Xenoph. quod ἀναβιβάζειν, tollere in equum. & apud Ariſt. in Probl. ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα, & καταβάλλειν τὰ ὄμματα opponuntur, pro attollere oculos, & demittere oculos. Item apud Xenoph. Pæd. 8. ἀναβάλλειν γῆν, egerere terram fodiendo. & apud eundem dicitur a Callimacho fons aquam ἀναβάλλειν, ejicere aquam quaſi ſubſilientem. Item ſterno, & excutio, ut equus ſeſſorem, inquit Bud. apud Xenoph. Denique remoror, protraho: ut τὸν λόγον, εἰς ἀναβάλλεσθαι ὑμεῖς, apud Demoſth. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab ἀναβὰς, aſcendens, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτιστὴς, ὁ, rebaptizator: ex ἀνὰ, & βαπτιστής.

Ἀνάβασις, ἡ, aſcenſus, aſcenſio. Xen. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασμὸς, idem ac ἀναβαθμὸς, aſcenſus.

Ἀναβάσομαι, conſcendam, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

Ἀναβαστάζω, idem ac ſimplex Them. βαστάζω, vel potius porto ſublatum in altum, ſeu tollo in altum ad portandum, Luc. in Anach. ἐς ὕψος ἀναβαστάσαντα τὸν ἀντίπαλον. ex ἀνὰ, & βαστάζω.

Ἀναβάτης, ου, ὁ, aſcenſor, conſcenſor; & peculiariter, qui conſcendit equum. Xen. & ἀναβάται expon. etiam equi admiſſarius.

Ἀναβατικὸς, ὁ, aptus ad conſcendendum equum; peritus conſcendendorum equorum. Xen.

Ἀναβατὸς, qui conſcendi poteſt; ſcanſilis: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβεβιωκὼς, p. part. act. ab ἀναβιόω. Th. βίος.

Ἀναβέβρυχεν, p. act. quod a βρύω, ſcateo, ſcaturio. Alii legunt ἀναβεβρύχει, reſonuit: quod a βρύχω, frendo, ſtrideo; quod dicitur de mari.

Ἀνάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, extuſſio; tuſſiendo expuo, ſeu excreo; vel ſimpliciter excreo, unde in paſſ. ἀναβήττομαι, extuſſior, expuor, rejicior. Gal. ex ἀνὰ, & βήττω, tuſſio; a Th. βὴξ, χὸς, ἡ, tuſſis. Dioſc.

Ἀναβιβάζω, aſcendere facio, impono, ſubduco. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 2. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβιβρώσκω, pro ἀναβρώσκω, corrodo, exedo. ex ἀνὰ, & βιβρώσκω, idem ac Th. βρώσκω, comedo.

Ἀναβιῴην, reviviſcam, Att. pro ἀναβιῴμι, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνὰ, & βιόω, vivo.

Ἀναβιόω, ῶ, reviviſco. unde ἀναβεβιωκὼς, part. præt. qui revixit, redivivus.

Ἀναβίωσις, reviviſcentia, reditus ad vitam, reſurrectio a morte.

Ἀναβιώσκομαι, reviviſco. Plat. in Phæd. & interdum ſignif. reviviſcere facio, vitæ reſtituo, reſuſcito, apud eundem. Vide ἀναβιῴην.

Ἀναβλαστάνω, & τέω, f. ήσω, p. ηκα, repullulo. Simplex βλαστάνω.

Ἀναβλάστημα, τὸ, quod renaſcitur. Poll. verbale ab ἀναβλαστάνω, repullulo, regermino, renaſcor.

Ἀνάβλαστος, ut ἀνάβλαστος ἀφίησι, germen emittit. Theophraſt. ex ἀνὰ, & βλάστη, ἡ, ſeu βλαστὸς, ὁ.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, viſum recipio. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Th. βλέπω.

Ἀναβλήδην, idem ac ἀμβλήδην, & ἀναβλαδὴν, alte.

Ἀναβληδὸν, adverb. amictim: ut ἀναβληδὸν ἐνδύεσθαι, induere in modum amiculi; amictum circumjacere.

Ἀνάβλησις, procraſtinatio, dilatio, Il. β. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβλύες dicuntur fontes. Heſych. ab ἀναβλύζω, vel ύω, ſurſum erumpo ſcaturiendo; ſcaturio ſurſum: proprie dicitur de fonte. Athen. Ariſtoteles tamen de mundo dixit, φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύουσαι, flammæ, quæ terra erumperant: ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀναβλύζω, ſcaturio: a βλύζω. Vide ἀναβλύες.

Ἀνάβλυσις, ſcaturigo: ut πηγῶν ἀναβλύσεις, apud Ariſtot. de mundo. verbale ab ἀναβλύζω.

Ἀναβόαμα, pro ἀναβόημα, idem ac ἀνάβοησις, ἡ.

Ἀναβοάω, magna voce clamo: vel elata voce declamo: eſt enim ἀνὰ epitaticum. Item clamando voco, inclamo; apud Ariſtoph. Th. βοάω.

Ἀνάβοησις, ἡ, exclamatio, vociferatio, vel inclamatio.

Ἀναβοθρεύω, effodio; effodiendo aperio: ex ἀνὰ, & inuſit. βοθρεύω, fodio, a Them. βόθρος, ου, ὁ, ſcrobs, fovea.

Ἀναβολάδην, idem quod ἀμβολάδην. V.

Ἀναβολάδιον, ου, τὸ, diminut. amictorium, quo ſcil. humeri operiuntur; inde dictum, quod ab inferioribus partibus ad ſuperiores elevetur.

Ἀναβολεὺς, expon. id, in quod impoſito pede conſcendimus equum, ſtapes. Item, homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum. Plut.

Ἀναβολὴ, exponitur egeſtio: & capitur etiam pro terra egeſta. in proſa frequentiſſime idem ſignif. quod ἀνάβλησις

in carmine, unde ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, expon. differre. Unde expon. etiam cunctatio, dilatio, ab Euſtath. Item, amictum. Syneſ. Item, procemium carminis, ſive initium. Ariſtoph. in Pace: a p. m. verbi ἀναβάλλω.

Ἀναβόλιον, ου, τὸ, amictus, pallium.

Ἀναβορβορύζω, exclamo. Ariſtoph. ex ἀνὰ, & βορβορύζω.

Ἄναβος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ, ἡ, impubes: ex α, & ἥβη.

Ἀναβράζω, & σσω, ferveſacio. Th. βράζω.

Ἀνάβρασις, ἡ, æſtuatio, ſeu ebullitio: aquæ æſtuantis, ſeu ferventis ſubſultatio; h. e. quum aqua fervens ebullit, & ſubſultat.

Ἀνάβραστος, ου, ὁ & ἡ, ferveſactus: ut ἀνάβραστον ὕδωρ, apud Dioſc. & apud Ariſtoph. in Ran. ἀνάβραστα κρέα, carnes elixæ. ab ἀναβράζω, bullire, ſeu fervere facio: ex ἀνὰ, & βράζω.

Ἀναβρέχω, madefacio: ex ἀνὰ, & βρέχω.

Ἀναβροντάω, tono, intono: ex ἀνὰ, & βροντάω.

Ἀναβρόχω, reſorbeo. a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξειε. a. 1. paſſ. part. ἀναβροχθείς. ἀναβρόχω, ut & καταβρόχω, ſunt comp. verba vix uſitata unde tamen ἀναβρόξειε, & καταβρόξειε apud Hom. a Th. itidem inuſit. βρόχω, ſorbeo, deglutio, voro.

Ἀναβρυχάομαι, infremo; fremitus, ſeu rugitus edo. Item, cum fremitu, & rugitu defleo: ex ἀνὰ, & βρυχάομαι, Them. βρύχω.

Ἀναβρύχω, expon. idem, quod ἀναβλύω; vel potius idem, quod ἀναβρύω, ſcaturio, ſubſilio: ut ὅ θ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, apud Hom. Il. ρ. ex ἀνὰ, & βρύχω, in ſignif. Them. βρύω.

Ἀνάβρωσις, corroſio, vel exeſio.

Ἀναβρώσκω, pro quo & ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo. & in paſſiv. ἀναβρώσκομαι, vel ἀναβιβρώσκομαι, exedor, corrodor.

Ἀναβρωτικός, corroſivus, exeſivus: corrodendi, ſeu exedendi vim habens: ex ἀνὰ, & βρώσκω, ſeu βιβρώσκω.

Ἀναβωλακία γῆ, terra, quæ, dum aratro proſcinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος.

Ἀναγαλλίς, ίδος, ἡ, morſus gallinæ, herbæ nomen.

Ἀναγαργαρίζω, expon. gargarizo. fauces colluo, ut ἀναγαργαρίζειν τὸ στόμα ὕδατι, colluere os aqua, & ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι, aquam in ore gargarizare. ſed dicitur etiam ἀναγαργαρίζεσθαι id, quo fauces colluuntur. Dioſcor. l. 2. c. 67. ex ἀνὰ, & γαργαρίζω: a Th. γαργαρεών, ὁ.

Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.

Ἀνάγγειλον, a. 1. imperat. ab ἀναγγέλλω.

Ἀναγγέλλομαι, nuntior, nuntius de me affertur, Plut. in Per. eſt paſſiv. ab activ. ἀναγγέλλω, annuntio, expono, refero.

Ἀναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, εῖς, εῖ, p. ἤγγελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνήγγελον. p. paſſ. ἀνήγγελμαι. a. 2. paſſ. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀναγγελτί, expon. adverbialiter, ſine nuntio: ex α priv. & ἄγγελος, ὁ. inſeritur autem ν ante vocalem aliam, euphoniæ gratia.

Ἀνάγγελτος, expon. nuntio carens: ut ἀνάγγελτος μάχη, dicitur pugna nuntio carens; id eſt, ex qua ne nuns quidem evaſit, nuntius cladis futurus.

Ἀναγέεσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, narrare.

Ἀναγελάω, ῶ, expon. rideo; idem quod ſimplex γελάω.

Ἀναγεννάω, ῶ, regenero, f. ήσω. p. ηκα. p. paſſ. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, ſeu γείνομαι.

Ἀναγέννησις, expon. regeneratio; id eſt, baptiſmus. Greg. cerbala ab ἀναγεννάω, regigno. 1. Pet. 1. ex ἀνὰ, & γεννάω.

Ἀναγεύω, idem quod ſimplex γεύω, guſtum præbeo. apud Ariſtoph. in Nub. metaphorice dicitur ἀναγεύσ' ὑμᾶς, expon. ſpeciem vobis præbere.

Ἀναγνὸς, ὸν, ὁ & ἡ, impurus, ſceleſtus, immundus. Suid. Item, purus, mundus. Heſych. ex α vel epitat. vel priv. & ἁγνὸς, ὸν, ὁ, ἡ.

Ἀναγιγνώσκομαι, agnoſcor, dignoſcor. Item, perſuadeor. Item, legor: ut apud Plut. in Public. ἀνεγνώσθη τὰ γράμματα, literæ fuerunt lectæ. paſſ. ab ἀναγιγνώσκω, agnoſco. Item pro διαγινώσκω, dignoſco, internoſco, & interdum pro ſimpl. γινώσκω: ut Il. ν. μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω, pro ἔγνω, inquit Euſt. item, ſuadeo, & perſuadeo, ſæpe apud Herodot. ut ἀναγινώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι, i. e. ſuades. idem etiam dicit, ἀνέγνωσε Πείθειν λέγων, i. e. perſuaſit. Hæc autem ſignificatio apud Jones maxime eſt uſitata. Item expon. lego, ea ſignif. qua dicitur, lego librum. ex ἀνὰ, & γινώσκω.

Ἀναγινώσκω, lego. f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων. p. paſſ. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. inde ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector. a. 1. paſſ. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω. Vide in ἀναγινώσκομαι.

Ἀναγκάζω, cogo, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. ἠνάγκακα. p. paſſ. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, neceſſitas. Item, neceſſitudo, affinitas, propinquitas.

Ἀναγκαίη, adv. neceſſario. Ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, neceſſario eveniens, coactus. Τὸ ἀναγκαῖον, expon. quod ex neceſſitate fit, & vitari nequit. Et dicitur etiam ἀναγκαῖόν ἐστι, neceſſe eſt. Item ἀναγκαῖος, neceſſarius, ideſt, cujus uſus eſt neceſſarius. Et interdum exp. utilis, fructuoſus. Τὰ ἀναγκαῖα dicuntur, quæ præcipue ad rem faciunt; & in aliquo negotio ſunt præcipua, maximeque conducunt. Item ἀναγκαῖος, neceſſarius, i. e. neceſſitudine conjunctus, amicus. comp. ἀναγκαιότερος, ſuperl. ἀναγκαιότατος. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, expon. neceſſitudo, id eſt, propinquitas generis.

Ἀναγκαίως, adv. neceſſario.

Ἀναγκαστής, οῦ, ὁ, & ἀναγκαστήριος, ου, ὁ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, coactus, non voluntarius: ab ἀναγκάζω, compello, adigo, urgeo, vero quod a Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαστῶς, adv. coacte. ab eod Th.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, neceſſitas: παρὰ τὸ ἀνύσαι, πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. vel ab α priv. & ἄγω, duci enim, & impelli nequit.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, neceſſitate coactus me bene nutrio, & alo: neceſſario corpus bene curo. Item, neceſſariis veſcor. Epictet. ex ἀνάγκη, & τροφή, ἡ; unde τροφέω.

Ἀναγκοφαγέω, coactus comedo, liberaliori victu uti cogor, ut athletæ. Ariſtot. Polit. 8. c. 3. & Heſych. ex ἀνάγκη, ἡ, & φάγος, ὁ.

Ἀναγκοφαγία, comedendi neceſſitas, victus athleticus.

Ἀναγκοφάγος, qui neceſſitate coactus comedit, ut athletæ.

Ἀναγλυκαίνω, expon. iterum dulce reddo: ex ἀνὰ, & γλυκαίνω.

Ἀναγλυκανθῶσι, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀναγλυκαίνομαι Th. γλυκύς.

Ἀνάγλυπτος, ου, ὁ & ἡ, ſculptus, cælatus, ſeu ſculpturis, cælaturiſque aſper. ex ἀνὰ, & γλύφω; a Them. γλάφω. fut. ψω.

Ἀναγλυφή, ἡ, ſculptura.

Ἀνάγλυφον ποτήριον, ſculptum poculum, ſeu aſperum ſculptura.

Ἀναγλύφω, ſculpo.

Ἀναγνάμπτω, idem quod γνάμπτω, f. ψω, p. φα, a. 1. ψα, a. 1. paſſ. φθην.

Ἀναγνόντες, a. 2. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.

Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. κα, recognoſco: a γνωρίζω.

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio.

Ἀναγνώρισμα, τὸ, idem ſed interdum eſt potius ſpecimen, & documentum, teſte Bud.

Ἀναγνωρισμὸς, idem quod ἀναγνώρισις ab ἀναγνωρίζομαι, agnoſcor. paſſ. ab ἀναγνωρίζω, agnoſco: ex ἀνὰ, & γνωρίζω.

Ἀναγνώσιμος, expon. qui legi poteſt, vel qui legi debet; qui aptus, & commodus eſt ad legendum; legendus.

Ἀνάγνωσις, expon. agnitio. Item, lectio, i. e. ipſa legendi actio. Plut. de præc. ſan. Item, perſuaſio. Suid. ex Herodoto.

Ἀνάγνωσμα, τὸ, agnitio. Item, lectio, i. e. quod legitur. Item recitatio.

Ἀναγνωστήριον, q. d. lectorium, i. e. locus, in quo legi ſolet.

Ἀναγνώστης, cujus munus eſt legere alicui ſcriptum quodlibet. Plut. in Alex.

Ἀναγνωστικός, ad legendum aptus.

Ἄναγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον, Sic ἀνάγοντο, reducti ſunt, imperf. paſſ. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο: ab ἀνάγω.

Ἀναγοράν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Ἀναγόρευσις. expon. proclamatio, prædicatio. Item, renunciatio, declaratio: ex ἀνὰ, & ἀγορεύω.

Ἀναγορεύω, expon. publice pronuntio, proclamo, per præconem declaro: aut denuntio, vel ſignifico, prædico: & pro, appello, palam appello, ſeu voco, apud Plut. Item, ſaluto, eo ſenſu, quo dicitur ſalutare Imperatorem: & pro declaro, vel renuntio: ut declarare conſulem, vel renuntiare: ut αὐτοκράτορα Γάλβαν ἀναγορεύουσι, apud Plut. in Galba, & apud Herodian. Σεβαστόν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ: i. e. Auguſtum illum declarat. χειροτονίας ἀναγορεύειν, ſuffragia renuntiare, Æſch. init. or. κατὰ Κτησιφῶντος.

Ἀναγραμματίζω, tranſpoſitis literis ex una voce aliam efficere; tranſpoſitis literis efferre, aut dicere. unde ipſa con dicitur ἀναγραμματίζεσθαι, quæ trajectis literis effertur.

Ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, literarum trajectio, & tranſpoſitio: figura apud Grammaticos, qua, vocabuli alicujus literis trajectis, & tranſpoſitis, fit alia vox, & diverſum ſignificans: ut χόλος, ὄχλος: ἀρετὴ, ἐρατή: φλοῖσβος, φλαῖσμος: λιμὸς, ἰλαρός. μόχθος, ὄχλος: ὀλίγος, λογιός: ὄλεθρος, λοῖσθος: χλίη, χηλή: ſic ἄτλας, τάλας· Item τάλας, Ἄτλας: μῦθος, θυμός: αἵματα, ἅματα: ὤρα, ὤρ. ex ἀνὰ, & γράμμα, ατος, τὸ: unde γραμματίζω. Th. γράφω.

Ἀνάγραπτος, ου, ὁ & ἡ, perſcriptus, literis proditus, memoriæ mandatus; ut ἀνάγραπτοι λόγοι. Item perſcriptus, i. e. in acta relatus.

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, perſcriptor. ſcriba: ut ἀναγραφεὺς τῶν νόμων, apud Lyſ. dicitur magiſtratus ad leges Solonis exſcribendas, & in volumen unum redigendas creatus, ut tradit Bud. ex ἀνὰ, & γράφω.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio, vel perſcriptio. Plut. Item, commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio: & ſæpe pro commemoratione rerum, & hiſtorica traditione. Item, perſcriptio, i. e. acta, inquit Bud. ex Ariſtot. ut ἀναγραφαὶ δημόσιαι, acta publica.

Ἀναγράφω, expon. conſcribo, perſcribo, literis mando, ſive prodo. Item, proſcribo, vulgo edo, ut in programmate inquit Bud. Item, perſcribo, i. e. in acta refero, ut docet Bud. Item, inſcribo. ut apud Thuc. ἀναγράφειν εἰς τὸν τρίποδα τὴν πόλιν, i. e. in tripodem urbem inſcribere. ſic ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, apud Iſocr. at ἀναγράφειν κληρουχίας, apud Plut. in Pericle exp. educere agri ſortitiones. Item, adſcribo: ut ἀναγράφειν τινὰ ἐν τοῖς φίλοις. Item pingere, & colores addere formis, vel imaginibus delineatis; ut Bud. expon. Ex Ariſtot. Eth. 1. & in paſſ. ἀναγράφομαι, perſcribor: paſſive ut in act.

Ἀναγρία, ἡ, expon. tempus non venandi apud Xen. ex α priv. & ἄγρα, ἡ.

Ἀναγρύζειν, expon. hiſcere, mutire, loqui ſubmiſſe, reſpondendo mutire: apud Ariſtoph. & Xen. ex ἀνὰ, & γρύζω.

Ἀναγυμνόω, ῶ, denudo; ex ἀνὰ, & γυμνόω.

Ἀνάγυρις, εως, ἡ; & ἀνάγυρος, ου, ὁ, ἡ, anagyris, ſive anagyrus: nomen dicitur fruticis βασιλικόν, apud Dioſc. l. 3. c. 167. & Plin. l. 27. c. 4.

Ἀναγ-

Ἀναγκιππεύω, neceſſitate equitare, i. e. neceſſario, neceſſitatem equitandi habere; μετ' ἀνάγκης ἱππεύειν, apud Suid. ex ἀνάγκη, neceſſitas, & ἱππεύω, equito. a Th. ἵππος, equus.

Ἀνάγω, augeo. f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα. a. 2. ἀνήγαγον, Att. ἀνήγαγον. p. paſſ. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, ἐντος, ὁ, provectus. Exponitur quaſi ἄνω ἄγω, ſuſtollo, ſubveho, erigo, ſurſum veho. & ἀνάγω τὴν ναῦν, exp. navem ſubduco, vel ſubveho, pro e portu ſolvo, & in altum educo. Item exp. reduco, refero. Et dicitur etiam ἐς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν, eo ſenſu, quo dicitur referre ad ſenatum. Sic & ἀνάγειν ἐπὶ πόδα, referre pedem, apud Xenoph. Item pro προσάγω, offero. Act. 7. Et pro ἀπάγω, apud Xenoph. Item, rejicio, emitto: ut ἀνάγειν αἷμα. Gal. & Dioſc. Item, educo, extraho, ejicio. Denique exp. inſtituo, informo, doceo. Xenoph. & Plut. ex ἀνὰ, & ἄγω.

Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, expon. quod alligatur alicui rei quaſi ad eam ſuſtollendam. Euſt.

Ἀναγωγὴ, ἡ, ſubductio, ſubvectio, elatio, & peculiariter ſic appellatur a Theologis intellectus noſtri veluti ſubvectio ad inveſtigandum reconditiorem alicujus loci ſenſum. Item ſic dicitur ἔκπλους, exitus, vel q. d. ſolutio e portu, quia tum naves in altum a portu ſubvehuntur: dicitur & ἀναγωγὴ τῶν νεῶν a Dem. Item reductio, relatio. Item, rejectio, emiſſio: ut ἀναγωγὴ αἵματος, Gal. & Dioſc. Item, inſtitutio, educatio, diſciplina: ut ἡ τῶν παίδων ἀναγωγὴ; Plut. ut & ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν, apud Theophr.

Ἀναγωγία, ἡ, defectus diſciplinæ. expon & diſſoluta vita, & animus juvenis indomitus. Plut.

Ἀναγωγικὸς, ἡ, ὸν, q. d. ſubvectivus, ſubvectitius. atq; inde ἀναγωγικὴ, inquit Bud. dicunatur myſtica, & quæ a ſenſibus nos ἀνάγουσι, i. e. ſubvehunt, vel ſubducunt ad intellectualia. unde νοῦς ἀναγωγικὸς apud Theologos dicitur, quum ſenſus literalis, ut vocant, in ſpiritualem vertitur. & ἀναγωγικὴ interpretatio, quæ ſenſus remotiſſimos, atque abſtractiſſimos exquirit. unde adverb.

Ἀναγωγικῶς, myſtice; apud Greg. Naz.

Ἀναγωγὴ ζωὴ, dicta eſt a Dionyſio Theologo vita quaſi ſublimipeta, inquit Bud. Item δύναμις ἀναγωγὸς, expon. ſubductrix facultas, ſive potentia: ut apud Athen. l. 1. καὶ πτυέλου ἐστὶν ἀναγωγὸς, id eſt, vim habet extrahendæ, ſeu eliciendæ ſalivæ.

Ἀνάγωγος, (cum accentu in antepenult.) ου, ὁ καὶ ἡ, expon. q. d. ineducatus, qui inſtitutus non fuit, qui caruit inſtitutione. eſt enim comp. ex α priv. & ἀγωγὴ, ἡ. vel etiam, cui non contigit inſtitui, ut decebat; ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκὼς, male inſtitutus; ut ἀνάγωγοι παῖδες, & ἀνάγωγοι κύνες, apud Xen. Item, intractabilis, quaſi qui duci nequeat. ut ἀνάγωγος ἵππος, equus indomitus, apud eund. atque inde, diſſolutus, intemperans, petulans. Plut. Item pro ἀπαίδευτος, indoctus, imperitus, apud Athen. atque inde expon. & ineptus. unde adverb.

Ἀναγώγως, contumaciter, petulanter, injurioſe, & contumelioſe. Athen. lib. 13. Item expon. citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtot. quum ſcil. quis per plura ſingularia progrediens univerſale aliquod probat: id quod Platoni frequentiſſimum eſt.

Ἀναγώνιστος, ὁ καὶ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur, iners: ut ἀναγώνιστος ἀθλητὴς, apud Xenoph. ex α, priv. & ἀγωνιστὴς, certator: a Th. ἀγὼν, certamen.

Ἀναδαίζομαι, exponitur iterum divido, rurſus partior: item pro δαίζομαι, partior, divido, diſtribuo, apud Plut. & Luc. ἀναδάσασθαι χώραν, & τὴν γῆν, agrum, & terram dividere; ubi tamen Bud. expon. viritim dividere.

Ἀναδαίω, dividere. Th. δαίω.

Ἀναδασμονίζω, iterum ſortior: ἐκ δευτέρου κληροῦμαι, apud Heſych.

Ἀναδαίομαι, ut ἀναδαιομένη γῆ, expon. ager, qui dividitur: ex ἀνὰ, & δαίομαι, idem quod Th. δαίω, divido.

Ἀναδάκνω, expon. remordeo, ſeu mordeo, unde verbale ἀνάδηξις, remorſus, remorſio: ex ἀνὰ, & δάκνω, f. δήξω, vel δήξομαι; ab inuſit. δήκω. unde δῆξις, ἡ.

Ἀναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. m.

Ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio: ex ἀνὰ, & δαίζομαι, divido. Th. δαίω.

Ἀνάδαστος, diviſus, diſtributus: item, viritim, vel æqua portione diviſus, apud Ariſtot. & Plat. & interdum, reſciſſus. ex ἀναδαίζομαι.

Ἀναδεδρομήκασι, ατ, ο, percurri, p. m. verbi ἀνατρέχω. Ἀναδέδρομεν, ſurſum cucurrimus, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδρομήκαμεν.

Ἀναδείγματα, Heſych. ſunt ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur: item lora, ſeu habenæ circa equorum colla. a ſeq.

Ἀναδείκνυμι, demonſtro; item, conſecro, inſtituo. f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. paſſ. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, oſtenſio: ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδείπνια, τὰ, poſtcœnia; ſeu menſa ſecunda, & veluti iterata cœna; quum ſcil. ſublatis carnibus, aut piſcibus, apponuntur menſæ ſecundæ, ſeu bellaria; ex ἀνὰ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri. Th. δέχομαι.

Ἀνάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ, fratre carens. opponitur συναδέλφῳ. ex α priv. (quod ante α aſſumit ν in compoſitione) & ἀδελφός.

Ἀναδέμω, & in med. ἀναδέμομαι, ædificium inſtauro: ex ἀνὰ, & δέμω.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbuſtiva, vel ſurſum ſcandens in arborem: ab ἀνὰ, pro ἄνω, & δένδρον.

Ἀναδενδρομαλάχη, herba dicitur ſic, eadem quæ & δενδρομαλάχη, q. d. arboreſcens malva, ſeu arborea malva; quæ etiam appellatur ἀλθαία, malvæ agreſtis ſpecies, althæa: ex ἀνὰ, δένδρον, arbor, & μαλάχη, malache, malva.

Ἀναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, oſtendiſſe, a. 1. inf. act. ſic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

Ἀναδέρκω, ſurſum aſpicio: ex ἀνὰ, & δέρκω.

Ἀναδέρω, idem quod δέρω, excorio: item metaph nudo, revelo, aperte dico. Luc. ex ἀνὰ, & δέρω.

Ἀνάδεσις, religatio; ἀνάδεσις τῆς κόμης. Luc.

Ἀναδεσμεύω, religo, idem quod ἀναδέω.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimio.

Ἀνάδετος, religatus, revinctus: ab ἀναδέω, vincio, religo.

Ἀναδεύω, irrigo, imbuo: ex ἀνὰ, & δεύω, rigo.

Ἀναδέχομαι, excipio, f. δέξομαι. p. paſſ. ἀναδέδεγμαι, a δέχομαι.

Ἀναδέω, ῶ, religo, vincio. Item, redimio, corono. Thuc. l. 4. Item, regem facio, vel imperatorem, apud Greg. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.

Ἀνάδημα, τὸ, & Æolica Sync. Ἄνδημα, anadema; id, quo caput redimitur, corona. Eur. verbale a 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀναδέω, religo, vincio.

Ἀνάδηξις, vide in ἀναδάκνω.

Ἀναδῆσαι, genus referre, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.

Ἀναδηχθεὶς, remorſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀναδάκνω, f. δήξομαι, a. 2. ἔδακον.

Ἀναδιδάσκω, valde doceo, vel edoceo, & dedoceo: exp. etiam, iterum doceo; aut perdoceo: ex ἀνὰ, & διδάσκω.

Ἀναδίδωμι, f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος, Expon. propria, quaſi ἄνω δίδωμι, ſurſum do, emitto, reddo, i. e. reſtituo. Et ἀναδιδόναι ψῆφον, inquit Bud ſignif. permittere, ut ſententiam dicant. Sed pertinet etiam ad ferculorum miſſus, pro, convivis apponere. Bud. ex Athen. ἀνδίδωμι, per Sync. ponitur pro ἀναδίδωμι, apud Pind. ex ἀνὰ, & δίδωμι.

Ἀναδικάζω, iterum judico, de iis nimirum, quæ ante judicata fuerant, ſed irritata, & nulla facta ſunt: ex ἀνὰ, & δικάζω.

Ἀναδικία, ἡ, lis, ſeu judicium de re, quæ judicata quidem ſit, ſed irrita facta eſt: ex ἀνὰ, & δίκη, jus, juſtitia:

Ἀνάδικος, qui judicatus quidem eſt, ſed, judicio irrito facto, iterum judicandus.

Ἀναδινέω, ῶ, idem quod δινέω, in verticem, ſeu gyrum revolvo. Th. δίνη, vertex.

Ἀναδιπλασιάζω, reduplico. unde verbale Ἀναδιπλασιασμὸς, reduplicatio: ex ἀνὰ, & διπλασιάζω.

Ἀναδιπλόω, ῶ, reduplico, unde etiam verbale

Ἀναδίπλωσις, congeminatio. Sed eſt & figura apud Gramm. ejuſdem ſcil. verbi continuati repetitio, replicatio; quæ figura geminatio verborum dicitur a Cicer. 3. de Orat. Item ἀναδίπλωσις dicitur ἐπαναλήψεις, i. e. in acceſſione febrili horroris per longiora intervalla ingeminatio, Gal. ab ἀνὰ, & διπλόω.

Ἀναδοθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀναδοθῆναι, inf. ἀνάδος, Att. ἀνάδοσο, redde, a. 2. imp. m. ἀναδοῦναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδοιδυκίζω, commiſceo, confundo; proprie, piſtillo in mortario commiſceo. Heſych. ex ἀνὰ, & δοίδυξ, υκος, ὁ, piſtillum, ſeu radius mortarii.

Ἀναδοιδυκίζω, idem quod ἀναδοιδυκίζω, & ex iiſd. id vide.

Ἀνάδοσις, productio; item, eruptio, quæ ſurſum verſus fit; item, ſcaturigo, pullulatio; & interdum, diſtributio.

Ἀναδοτικὸς, diſtributus: ab ἀναδίδωμι.

Ἀνάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, redditus.

Ἀναδούλωσις, revocatio in ſervitutem: ex ἀνὰ, & δουλόω.

Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, idem ac ἀνάδοχος.

Ἀναδοχὴ, receptio. Item ſponſio, repromiſſio. apud Polyb.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſceptor, receptor, receptum dans alicui. Item repromiſſor, ſponſor. Ab ἀναδέχομαι, excipio.

Ἀναδραμεῖν, redire, creſcere, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω, recurro.

Ἀναδρομὴ, ἡ, recurſus. Item ſublatio in altum; de re, quæ aſſurgit, & in altum erigitur: aſcenſio. Item germinatio. eſt ab ἀνατρέχω, vel ex ἀνὰ, & δρόμος, ὁ, curſus.

Ἀνάδυμαι, emergo; & Ἀναδύομαι, reſpuo, recuſo; fugio; ab ἀναδύω, exiſto, emergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.

Ἀνάδυσις, ὁ, emerſio. Item retroceſſio, fuga. Item perfugium. Item retractatio, & mutatio ejus, quod pactum eſt. verbale a

Ἀναδύω, ἀναδύομαι, retrocedo, recedo: fugio, detrecto. Item retracto. Item exiſto, emergo.

Ἀνάεδνος, ου, ὁ, ἡ, dote carens, indotata: ex α & ἔδνα, ſeu ἔεδνα, τὰ, dona ſponſalia.

Ἀναείρω, tollo in altum: ab ἀείρω, erigo.

Ἀνάελπτα, τὰ, pl. inſperata: ab ἄελπτος, inſperatus: ex α & ἐλπὶς, ſpes.

Ἀνάελπτος, ὁ, idem ac ἄελπτος inſperatus: ut ἀνάελπτα παθόντες.

Ἀναερτάζω, idem ac ἀναείρω.

Ἀναζάω, ῶ, reviviſco, f. ήσω, p. ἀνέζηκα, a. 1. ἀνέζησα: ex ἀνὰ, & ζάω, vivo.

Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνυμαι, reverto. Item interdum reduco proprie ſignificare putatur; equos iterum jungo curru ad reditum. pertinet ad bellum; & dicitur ἀναζευγνύειν, qui redit cum exercitu: apud Xen. Pæd. 8. Item moveo, vel caſtra moveo.

Ἀναζεῦξαι, movere, diſcedere, a. 1. inf. act.

Ἀνάζευξις, ἡ, caſtrorum motio, reditio domum cum exercitu: ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι,

Digitized by Google

γνύω, jungo.

Ἀναζέω, & Poet. ἀναζείω, referveo, vel efferveſco, effervefco, ebullio. Item active, fervefacio. Et in paſſ. ἀναζέομαι, ferveſio. unde ἀναζεσθεὶς, apud Dioſc. fervefactus. Sed exp. etiam ſcaturio, & affundo: in Epigr. ex ἀνά, & ζέω, ferveo.

Ἀναζητέω, ῶ, requiro. f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. a ζητέω, quæro.

Ἀναζυγή, ἡ, idem ac ἀναζεῦξις, eſt, inquit Bud. quum caſtra moventur, & vaſa colliguntur; cui opponitur κατασκευή, ſtructura. Plut.

Ἀναζυγόω, ῶ, jugo exolvo: cui opponitur ἐπιζυγόω. Item ἀναζυγῶν, aperire portam. Item arcam, vel ciſtam reſeratare, & pandere, ſumpta metaph. a portis, quarum obex, & peſſulus ζύγωθρον nominatur, ἀναζυγοῦσθαι ipſæ dicuntur, quum remoto illo vecte panduntur, ab ἀναζύγωσις; vel ex ἀνά, & ζυγὸς, ὁ: unde ζυγόω, ῶ, jugo ſubmitto.

Ἀναζυμόω, ῶ, fermento: ex ἀνά, & ζυμόω, fermenteſco.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, delineo, depingo: ex ἀνά, & ζωγραφέω, deſcribo.

Ἀναζωγρέω, in vitam revoco, reſuſcito, inſtauro: ex ἀνά, & ζωγρέω, vegeto.

Ἀναζώννυμι, ſuccingo. f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, armis induor.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, reſuſcito, f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα: ex ἀνά, & ζωπυρέω, ignem accendo.

Ἀναζωσάμενος, ὁ, a. 1. m. part. ab ἀναζώννυμι, præcingo.

Ἀναζωτικός, ὁ, q. d. refocillativus.

Ἀναζωῶσαι, refocillare, recreare: ex ἀνά, & ζόω, vivo: item ζωῶσαι, vivificare. Th. ζάω, vivo.

Ἀναθαλέω, f. ήσω: item ἀναθηλέω, apud Poetas. dicuntur pro ἀναθάλλω, repullulo, regermino; & metaph. vegetor, vigeſco, vires reparo, ſed apud Ezech. c. 17. ἀναθάλλω ξύλον ξηρὸν, exp. germinare, vel regerminare facio lignum aridum. ex ἀνά, & θάλλω, vireo.

Ἀναθάλλω, reviteſco. f. λῶ. p. ἀνατέθαλκα, a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

Ἀναθάλπω, refoveo, refocillo; vel ſimpl. foveo. ex ἀνά, & θάλπω, foveo.

Ἀναθαρρέω, & ἀναθαρσέω, in ſpem bonam ſurſus erigor. Thuc.

Ἀναθαρρύνω, & ἀναθαρσύνω, fiduciam alicui reddo; in ſpem repono. ex ἀνά, & θάρσος, audacia: unde θαρσέω, & θαρσύνω, hortor.

Ἀναθείην, ης, η, retulerim, a. 2. opt. act. a. 2. ind. ἀνέθην, inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθείς. Th. τίθημι, pono.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, anathema, exitio æterno deſtinatus: ab ἀνατίθημι, ſepono. Vide in ἀναθεματισμός.

Ἀναθεματίζω, execror, diris devoveo, anathema eſſe declaro. f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι. ab ἀνάθεμα, anathema.

Ἀναθεματισμὸς, ῦ, ὁ, execratio alicujus, cum pronunciando aliſe anathema. eſt verbale ab ἀναθεματίζω, execrando extremis execrationibus devoveo. Reg. l. 4. c. 19. ab ἀνάθεμα, τὸ, ſacer homo; cujus caput exitio extremo dicatum eſt, & devotum, execrabilis, communione cum aliis hominibus non dignus. ad Galat. c. 1. Item interdum idem ac ἀνάθημα, τὸ, donarium.

Ἀναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω ab ἀναθεματίζω, execror.

Ἀναθέμεν, & ἀναθέμεναι, Dor. Æol. & Jon. pro ἀναθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι, ſepono.

Ἀναθερμαίνω, recaleſacio. unde in paſſiva voce ἀναθερμαίνομαι, recaleſco, tepeſco. ex ἀνά, & θερμαίνω, caleſacio.

Ἀνάθεσις, ἡ, dedicatio, conſecratio, Athen. l. 15. item dilatio, cunctatio, apud Suid. ab ἀνατίθημι, ſepono.

Ἀναθέω, recurro, curſito: ex ἀνά, & θέω, curro.

Ἀναθεωρέω, ῶ, contemplor. f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα, Th. θεωρός, ſpectator.

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio, conſideratio.

Ἀναθεωρητισμὸς, ὁ, recognitio. a præcedente ἀναθεωρέω, recognoſco.

Ἀναθήκη, ἡ, idem ac ἀνάθεσις, conſecratio. Heſych.

Ἀναθηλέω, Poet. pro ἀναθαλέω. Vide Th. θάλλω, vireo.

Ἀναθηλήσει, repullulabit, f. 1. ab ἀναθηλέω, refloreſco.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium, ſeu donum, quod Deo conſecratur: ab ἀνατίθημι, ſepono. Vide in ἀναθήματα.

Ἀναθήματα, τὰ, dicuntur dona dicata, ſeu conſecrata, & parietibus, ſeu columnis templi appenſa: ut ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀνατιθέναι, apud Plat. Polit. 2. Item ſic etiam dicuntur ornamenta urbis, ut ſunt templa, baſilicæ, porticus. Strab. l. 5. Item quælibet alia ornamenta: ut ἀναθήματα δαιτός, ornamenta convivii. Od. α eſt pl. a ſing. ἀνάθημα, τὸ, anathema.

Ἀναθηματικὸς, ὁ, ad dicandum, ſeu conſecrandum comparatus, & aptus; votivus. Item ad ornamentum pertinens: ut ἀναθηματικὴ στήλη, in Anth. Epigram. ab ἀνάθημα, donarium.

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι, ſepono.

Ἀναθλίβω, exprimo, item elido. in Epigr. ex ἀνά, & θλίβω, premo: item elido.

Ἀνάθλιος, ου, ὁ & ἡ, imbellis, certaminibus inhabilis: ex α priv. & ἆθλος, ου, ὁ, certamen.

Ἀναθολόω, interturbo.

Ἀναθόλωσις, ἡ, perturbatio, confuſio, permixtio: ex ἀνά, & θολόω, turbo.

Ἀναθορέω, reſilio, proſilio: ex ἀνά, & θόρω, ſeu θορέω, ſalio, curro.

Ἀναθορυβέω, valde tumultuor: a θορυβέω, tumultuor.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα. item alumnus.

Ἀνάθρεπτος, ου, ὁ & ἡ, alumnus. Appian.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, renutritio, refectio: ab ἀνατρέφω, alo, nutrio, educo. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀναθρέω, ῶ, perſpicio, attente conſidero. Thuc. &c. vel ἀνά, epitatico, & ἀθρέω, video.

Ἀναθρώσκω, inſilio, ſaltu conſcendo: a θρώσκω, ſalio.

Ἀναθυμιάω, ſurſum ſubo: apud Ariſt. Hiſt. An. l. 6. c. 18. ex ἀνά, & θυμιάω, ſuffio.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, vapor.

Ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω, ſuffio.

Ἀνάθυρμα, τὸ, idem ac ἄθυρμα, luſus.

Ἀναθύω, ad opus intermiſſum iterum quaſi impetu feror. interdum iram quampiam aliquo poſt tempore. ſed ab Heſych. exponitur & exultim ludo, laſcivio, ex ἀνά, & θύω, ſacrifico.

Ἀναθωΰσσω, exclamo, vociferor. Heſych. ex ἀνά, & θωΰσσω, latro, vociferor.

Ἀναίδεια, ας, Jon. ἀναιδείη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: ex α & αἰδώς. ἀναιδείηφι, dat. ſing. Jon. φι per Paragogen additur: ab ἀναίδεια, impudentia.

Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero: ab ἀναιδής, impudens.

Ἀναιδημόνως, abſque ulla reverentia; q. d. irreverenter, impudenter: ex α, ſeu ἀν, priv. & αἰδημόνως, verecunde, pudenter: ab αἰδήμων, quod vide.

Ἀναιδῶς, & ἀναιδέως, impudenter, adv. ab ἀναιδής, impudens.

Ἀναιδὴς, έος, ὁ, impudens.

Ἀναίδητος, ὁ & ἡ, accipitur pro ἀναιδής.

Ἀναιθύσσω, ſplendeo; item caleſacio, & incendo: ex ἀνά, & αἰθύσσω, caleſacio.

Ἀναίθω, uro, incendo: ex ἀνά, & Th. αἴθω, fulgeo.

Ἀναίκλεια, τὰ, incœnia, ſeu incœnata, apud Heſych. ſcribitur ἀναίκλεα, ex α priv. & αἶκλον, ὁ: unde αἶκλον, τὸ, cœna veſpertina.

Ἀναιμακτὶ, non cruento, ſine ſanguine. Heſ. ex ἀνά, & αἱμάσσω, cruento.

Ἀναίμακτος, ὁ, non cruentus, non cruentatus, non ſanguinolentus.

Ἀναίμαντος, ου, ὁ & ἡ, idem ac ἀναίμων, & ἄναιμος, ſanguine carens, exanguis, ex α priv. (inſerto ν ante vocalem euphoniæ ergo) & αἷμα, τὸ: unde αἵμαθ͡ος, & αἵμων, ονος, cruentus.

Ἀναιμεὶ, ſine ſanguine, adv.

Ἀναιμία, ἡ, ſanguinis privatio, q. d. carentia ſanguinis.

Ἀναίμονες, οἱ, exſangues, pl. ab ἀναίμων, ονος.

Ἄναιμος, ου, ὁ, ſanguine carens, exanguis: quod ab α, & αἷμα, ſanguis.

Ἀναιμόσαρκος, ὁ, cujus caro ſanguinis eſt expers: vel potius ſine carne, & ſine ſanguine. Eſt enim epithetum cicadæ apud Anacreontem. ex ἄναιμος, exanguis, & σὰρξ, σαρκὸς, ἡ, caro.

Ἀναιμόχρως, ὁ, qui eſt exangui colore: ex ἀνά, ſeu α priv. & αἱμόχρως, όχροος, ſanguineo colore infectus: ex αἷμα, τὸ, ſanguis, & χρόα, color.

Ἀναίμων, ονος, ὁ, exanguis.

Ἀναιμωτὶ, & ἀναιμωτὶ, adv. ſine cruore: ab α, & αἷμα, ſanguis.

Ἀναίνεται, recuſat, præſ. ind. ἀναίνομαι, Jon. pro ἀναίνῃ, 2. ſing. ἀναίνετο, recuſabat, imperf. Jon. pro ἠναίνετο. Ab

Ἀναίνομαι, renuo, recuſo. ἀναινομένη, præſ. part. f. g. Ab α, & αἶνος, aſſenſio.

Ἀναΐξας, ὁ, ſurgens, a. 1. part. ab ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀναιρείτω, 3. ſing. præſ. imp. act. ἀναιρουσῶν, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω, occido.

Ἀναίρειν, ſuſcipere, ſequi. Th. αἴρω, tollo.

Ἀναίρεσις, ἡ, ablatio, ſublatio, abrogatio, abolitio: item interfectio, ab ἀναιρέω, aufero, tollo.

Ἀναιρετὴς, ὁ, ablator, ſublator, everſor, interfector.

Ἀναιρετικὸς, ῦ, ὁ, exitioſus.

Ἀναιρέω, tollo, aboleo. f. ήσω. p. ἀνῄρηκα, a. 2. act. ἀνεῖλον, ſub. ἀνέλω, ῃς, ῃ. 4. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω, capio.

Ἀναίρω, ſuſtollo, ſurſum tollo. Eurip. ex ἀνά, & αἴρω, tollo.

Ἀναισθάνομαι, ſentio. f. m. ἀναισθήσομαι, ab ἀνά, & αἰσθάνομαι; Potius, non ſentio. Ab α & αἰσθάνομαι, ſentio.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, carentia ſenſuum, ſeu eorum ſtupor: item ſtupiditas.

Ἀναισθητεύομαι, non ſentio.

Ἀναισθητέω, ῶ, ſum ſine ſenſu.

Ἀναίσθητος, ου, ὁ & ἡ, carens ſenſu, non ſentiens.

Ἀναισθήτως, ſine ſenſu, ſtupide, ſtolide.

Ἀναισιμοῦν, præſ. inf. impendere, inſumere. Th. ἀναισιμόω, inſumo.

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa.

Ἀναΐσσω, ſurſum ruo, ſurgo. f. ξω. Ex ἀνά, & ἀΐσσω, irruo.

Ἀναισχυντέω, ῶ, impudenter ago, aut me gero; impudentia utor. jungitur cum præp. πρὸς, & περί: ut ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, impudenter reſiſto veritati. & apud Iſocr. ἀναισχυντῶ περὶ τούτου, hujus rei me non pudet.

Ἀναισχυντολογία, ἡ, idem ac

Ἀναισχυντία, ἡ, impudentia, inverecundia.

Ἀναίσχυντος, ὁ, impudens, inverecundus: dicitur tam de perſona, quam de re. ex α, & αἰσχύνω, dehoneſto.

Ἀναισχύντως, impudenter, inverecunde. Plut. adv.

Ἀναιτιολόγητος, ὁ, cujus ratio reddi non poteſt: ex α priv. & αἰτιολογέω, rationem reddo: ab αἰτιολόγος, ὁ, qui rationem reddit. unde αἰτιολογία, ἡ, ratio cauſæ.

Ἀναίτιος, ου, ὁ & ἡ, cauſam non habens, cujus nulla eſt cauſa, ut ἀναίτιος αἰτία. hoc ſenſu dicitur etiam θεὸς ἀναίτιος, apud Damaſc. & Greg. Naz. Item qui in cauſa non eſt, cur aliquid fiat; qui non eſt auctor, nec cauſa: ut ἀναίτιος τῶν κακῶν, apud Plut. Item a quo culpa rei alicujus abeſt; inſons; culpa vacans; non accuſandus: ut ἀναίτιος ἀφροσύνης, apud Xenoph. dementiæ non accuſandus: & ſic eſt ex α priv. & αἰτία, ἡ, culpa, crimen.

Ἀναιτίως, ſine cauſa; nulla præcedente cauſa; ut μηδὲν ἀναιτίως γίνεται, apud Alex. Aphr. ſic a Theologis ἀναίτιος ſolus dicitur eſſe Deus; atque ſic eſt

ex

ex α priv. & αἰτία, ἡ, unde αἴτιον, τὸ, cauſa. Item ἀναίτιος, inculpatus.

Ἀνακαγχάζω, idem ac Th. καγχάζω, niſi quod præp. ἀνὰ auget ſignificationem.

Ἀνακαθαίρω, & ομαι, perpurgo, expurgo: vel ſimpliciter purgo. Theologicum eſt verbum, inquit Bud. pro, allegorias anagogicas ad liquidum uſque ſenſum patefacere, & explanare. onde general. exp. plene, & plane explicare. atque inde

Ἀνακάθαρσις, ἡ, expurgatio: item explicatio plena, & plana.

Ἀνακαθαρτικὸς, ὁ, purgativus; expurgandi, ſeu perpurgandi vim habens: ex ἀνὰ, & καθαίρω, αρῶ, purgo.

Ἀνακάθημαι, ſedeo arrectus, recumbo, reſideo: ex ἀνὰ, & κάθημαι, ſedeo.

Ἀνακαθίζω, reſideo. f. ίσω. p. ἀνακεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Ex ἀνὰ, & καθίζω, ſedeo.

Ἀνακαινίζω, renovo. f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινὸς, novus.

Ἀνακαίνισις, ἡ, renovatio, inſtauratio. verbale ab ἀνακαινίζω, ex ἀνὰ, & καινίζω, innovo.

Ἀνακαινιστὴς, ὁ, renovator, inſtaurator. item verbale ab ἀνακαινίζω, renovo.

Ἀνακαινόω, renovo. f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα, a καινὸς, novus.

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio. verbale ab ἀνακαινόω: quod ex ἀνὰ, & καινόω.

Ἀνακαίω, & ομαι, accendo, incendo; ex ἀνὰ, & καίω, ομαι, uro.

Ἀνακαλέω, & έομαι, inclamo, revoco: a καλέω, voco.

Ἀνακαλινδέομαι, idem ac καλινδέομαι. unde ἀνακαλινδεῖσθαι βαθείᾳ σχολῇ, verſari in ſuo otio, ſeu alto otio frui.

Ἀνακαλυπτήρια, & per Sync. ἀνακάλυπτρα, τὰ, dicuntur dona, quæ dantur ſponſæ a marito, & a propinquis, atque amicis, quum primum retecta in virorum conſpectum prodit. Suid. eſt plur. a ſing. ἀνακαλυπτήριον, τό.

Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, dies quo ſponſa facie retecta prodit. ex ἀνὰ, & καλύπτω, tego.

Ἀνακάλυπτος, ὁ, retectus: a ſeq. ἀνακαλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, detego. f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. paſſ. λυμμαι. Th. καλύπτω, tego.

Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatio, & retectæ rei cujuſvis actio, quaſi quæ revelatio. a præced. ἀνακαλύπτω, detego.

Ἀνακάμπτω, proprie reflecto, revertor. f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι: ex ἀνὰ, & κάμπτω, flecto.

Ἀνακαμψέρως, ωτος, ἡ, vocatur herba a redeunte amore ſic dicta, ἀπὸ τοῦ ἀνακάμψαι τὸν ἔρωτα; quod Plin. declarat, quum eam magicis herbis annumerans, ejus tactu redire amores vel cum odio depoſitos teſtatur: ex ἀνάκαμψις, & ἔρως, amor.

Ἀνακαμψίπνοος, ὁ, qui reflexis lineis flat: ut ἀνακαμψίπνοοι ἄνεμοι, venti, qui reflexos, & refractos flatus habent: ut is, qui καικίας dicitur. alii autem ſunt εὐθύπνοοι, qui recte ſpirant lineis, ut docet Ariſtot. lib. de mundo. ab ἀνακάμπτω, reflecto, & πνόος, ſeu πνοή, flatus, ſpiritus: a Th. πνέω, flo, ſpiro.

Ἀνάκαμψις, ἡ, reflexio, reciprocatio, reverſio, reditus, verbale ab ἀνακάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ, ἡ, ſpinis carens: ex α, & ἄκανθα, ης, ἡ, ſpina.

Ἀνακάπτειν, deglutire. Th. κάπτω, flecto.

Ἀνακάπτω, devoro.

Ἀνάκαρ, ſurſum verſus, in acclive. quidam exponunt, in ſuperiorem partem: (cui opponitur ἐπίκαρ) apud Hippocr. ἐς τὸ ἄνω μέρος, &c. ex ἀνὰ, & κὰρ, pro κάρα, vel κάρη, τὸ, indeclinabile, & Jonicum, per apocopen, idem ac Th. κάρηνον, caput.

Ἀνάκαυσις, ἡ, accenſio, incenſio, verbale ab ἀνακαίω, accendo.

Ἀνακαχλάζω, ſtrepitum edo: ex ἀνὰ, & καχλάζω, idem.

Ἀνάκαψις, ὁ, devoratio: ex ἀνὰ & κάπτω.

Ἀνακεάζω, pro ſimpl. κεάζω, findo, unde ἀνακεάσαι, pro ſimplic. κεάσαι, findere: a Them. κέω, ſcindo.

Ἀνακέαται, Jon. pro ἀνάκεινται, dicati ſunt, 3. pl. præſ. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἀνάκεια, τὰ, ponitur inter Themata, & exp. feſtum Dioſcurorum, qui dicuntur ἄνακες. Euſt. ex Pauſ. ut & templum Dioſcurorum dicitur ἀνάκειον, vel ἀνάκιον. Heſych. Vide ἄνακες.

Ἀνάκειμαι, diſcumbo. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἀνακείρω, tondeo: item abſcindo: item diſſeco, lacero: ex ἀνὰ, & κείρω, tondeo.

Ἀνακεκαλυμμένος, ὁ, part. præt. paſſ. verbi ἀνακαλύπτομαι, revelor, detegor, pateſio: paſſ. ab act. ἀνακαλύπτω, revelo, retego, patefacio.

Ἀνακεκαλυμμένως, revelate, aperte. Heſych.

Ἀνακέλομαι, invoco. Hom. hymn. in Pana. ex ἀνὰ, & κέλομαι, hortor.

Ἀνακεκραγὼς, ὁ, exclamans, p. part. m. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

Ἀνακεράννυμι, ſive -υμαι, commiſceo, permiſceo: item commiſceo temperando, attempero.

Ἀνακεράω, idem: ex ἀνὰ, & κεραννύω, -υμαι, ſive κεράω, miſceo.

Ἄνακες, & Ἀνακοὶ, οἱ, Caſtor, & Pollux. Ἀνάκειον, eorum templum. Ἀνάκεια, τὰ, eorum feſtum. Ab ἀνακῶς, quoniam ſedulo conſulebant quieti Athenienſium: vel ab ἀνάσσω, impero.

Ἀνάκεστος, ὁ, immedicabilis, inſanabilis: ex α priv. & ἀκεστὸς, medicabilis.

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, capita, ſeu ſummas repeto; ſummatim repeto. f. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ. med. ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, ſub unum caput reduco, recolligo. a. 1. m. ἀνακεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλὴ, caput. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio. redactio in ſummam.

Ἀνακηκίω, ſubſilio, ſurſum feror: ex ἀνὰ, & κηκίω, ſalio.

Ἀνακήρυκτος, ὁ, voce præconis renuntiatus, deſignatus.

Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renuntiatio, præſertim quæ fit voce præconis: promulgatio, quæ per præconem fit.

Ἀνακηρύττω, voce præconis renuntio, promulgo, & proclamo; vel generaliter renuntio, denuntio: item prædico, laudum præconium tribuo: ex ἀνὰ, & κηρύσσω, vel κηρύττω, prædico.

Ἀνακινδυνεύω, iterum periclitari. Them. κίνδυνος, periculum.

Ἀνακινέω, ῶ, commoveo, impello: item ſuſcito, excito: item excito, i. e. renaſci facio. unde verbale

Ἀνακίνησις, ἡ, commotio: item ſuſcitatio: ex ἀνὰ, & κινέω, moveo.

Ἀνακίρναμαι, idem ac ἀνακεράννυμαι, permiſceo: ex ἀνὰ, & κιρνάω, idem ac κεράννυμι, diluo.

Ἀνακλάζω, clango, clamo: ex ἀνὰ, & κλάζω, frango: reſono.

Ἀνακλαίω, defleo, vel fleo, vehementer fleo.

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, ἐπιστροφή, reflexio, repercuſſio. Eſt & nomen figuræ, quæ & ἀντανάκλασις dicitur.

Ἀνακλασμὸς, ὁ, fractio, reflexio.

Ἀνακλαστὸς, reflexus. Th. ἀνακλάω, reflecto.

Ἀνακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus: ex ἀνὰ, & κλαίω, f. κλαύσω, fleo.

Ἀνακλάω, refringo, reflecto: a Th. κλάω, frango.

Ἀνακλέπτω, furor. Hom. hymn. in Mer. & ἀνακλέπτομαι, retrocedo, me furor, Heſych. ex ἀνὰ, & κλέπτω, furor.

Ἀνάκλημα, τὸ, &

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio, quæ fit alta voce: item revocatio; & revocatio ab exilio: item imploratio, & invocatio in auxilium, apud Thuc. l. 7. ut evocatio, & invocatio, quæ nautis fit, apud Plut. de Arione. a Suida exp. compellatio, & alloquutio.

Ἀνακλητικὸν, τὸ, ſubſt. ſignum, quod datur receptui; claſſicum receptus. eſt neut. a maſc. ἀνακλητικός.

Ἀνακλητικὸς, οῦ, ὁ, excitans, evocans, revocandi vim habens. Plut. ab ἀνακαλέω, revoco.

Ἀνάκλητος, ὁ, revocatus: ab ἀνακαλέω.

Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀνακλίνω. ἀνακλιθήσονται, 3. p. f. 1. ἀνακλίνω, reducere, a. 1. inf. act. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλιντήριον, τὸ, accubitum. lectulus, ſuper quo quieſcimus interdiu: a ſeq.

Ἀνακλίνω, repono, facio diſcumbere; & pro aperio. f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἀνέκλινα, a. 1. paſſ. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω, inclino.

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio.

Ἀνακλιτικὸς, & ἀνάκλιτος, ὁ, diſcubitorius, reclinatorius; ut diſcubitorius lectus apud Plin. & reclinatorius thronus apud Plut. ab ἀνακλίνω, reclino.

Ἀνακλονέω, commoveo, conturbo, turbo: ex ἀνὰ, & κλονέω, agito.

Ἀνακλύζω, abluo: ex ἀνὰ, & κλύζω, abluo.

Ἀνακλώθω, filum retorqueo: involutos fuſos revolvo, atque explico: item de Parca dictum; retracto mutando factum: ex ἀνὰ, & κλώθω, neo.

Ἀνακογχυλιάζω, ſive ἀνακογχυλίζω, Idem ac ἀναγαργαρίζω, ut apud Plat. in Symp. ὕδατι ἀνακογχυλίασαι, aqua fauces collue, gargariza.

Ἀνακογχυλιασμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio; oris collutio. Athen. 5.

Ἀνακογχυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui fauces colluuntur; qui gargarizari ſolet, vel poteſt: ex ἀνὰ, & κογχύλιον, τὸ, vel κογχύλη, ἡ, a Them. κόγχη, ἡ, concha.

Ἀνακοί. vide Ἄνακες.

Ἀνάκοιλος, ου, ὁ & ἡ, cavus; idem ac Th. κοῖλος, ὁ, concavus.

Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, exp. dormio. cubo: ex ἀνὰ, & κοιμάομαι, ῶμαι, a Th. κοιμάω, ῶ, dormio.

Ἀνακοινέο, communica, præſ. imp. paſſ. Jon. pro ἀνακοινοῦ. ab

Ἀνακοινόω, communico. f. ώσω, p. κεκ. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινὸς.

Ἀνακοινώνησις, ἡ, communicatio: tanquam verbale ab ἀνακοινωνέω: ex ἀνὰ, & κοινωνέω, communico.

Ἀνακοίνωσις, ἡ, communicatio. ſed eſt & nomen cujuſdam ſchematis elocutionis Rhetoricæ. verbale ab ἀνακοινόω: ex ἀνὰ, & κοινόω, communem reddo.

Ἀνακοιρανέω, adminiſtro, obeo: a κοίρανος, ὁ, dominus.

Ἀνακολλάω, ῶ, glutino aliquid fluens lentore quopiam; ſeu glutine reſtringo, & contineo: ut ἀνακολλᾷ τρίχας, capillos fluentes cohibet, & glutinat. unde verbale

Ἀνακόλλημα, τὸ, glutinamentum, quo aliquid diffluens compeſcitur, & conſtringitur.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine: ex ἀνὰ, & κολλάω, ῶ, adglutino.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, q. d. inconſequentia: ut ἀνακολουθία orationis, quum ea, quæ dicuntur, non reſpondent iis, quæ jam dicta ſunt.

Ἀνακόλουθον, τὸ, inquit Eraſm. eſt vitium orationis, quando non redditur, quod ſuperioribus reſpondeat: ut ſi in oratione ponatur μὲν, & non ſequatur δέ. ab ἀνακόλουθος, inconſequens.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ, ἡ, inconſequens, non conſentaneus, ineptus: ex α, & ἀκόλουθος, ὁ, comes.

Ἀνακολυμβάω, emergo, vel ſupernato: item tranſitive, emergens affero. Theophr. Hiſt. Pl. l. 4. c. 7. ex ἀνὰ, & κολυμβάω, nato.

Ἀνακομάω, iterum, ſeu denuo comatus ſum, ſeu capillos emitto; ex ἀνὰ, & κομάω. comam nutrio.

Ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, receptio: a κομίζω.

Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo.

Ἀνακοντίζω, ejaculor, ſurſum ebullio, ſubſilio: ab ἀκοντίζω. f. ίσω. p. κα.

Ἀνάκοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, ſine auditu, imperitus, cujus nomen ignotum: ex α & ἀκούω, audio.

Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, repercuſſio, reciprocatio. Ariſt. de mundo. a ſeq.

Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello. f. ψω. p. κέκοφα, a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνα-

Ἄνακες, ὁ καὶ ἡ, non indigens medela: ex α priv. & ἄκος, εος, τό, medela.

Ἀνακαιεῖν, & ἀνάκαιστος; vide ἀνακαίω.

Ἀνακουφίζω, ſublevo, allevo, in ſublime tollo, extollo, elevo. Unde

Ἀνακούφισις, εως, ἡ, allevatio: ex ἀνά, & κουφίζω, levo, erigo.

Ἀνακούω, idem ac ἐπακούω, inaudio, vel auſculto: ex ἀνά, & ἀκούω, audio.

Ἀνακρηγγαίνω, idem ac ἀνακράζειν, ſeu κράζειν, indeque derivatum. Heſiod.

Ἀνακραδαίνω, & ἀνακραδάω, vibro, concutio, quaſſo: ex ἀνά, & κραδαίνω, ſeu κραδάω, vibro.

Ἀνακράζω, exclamo: a κράζω, clamo.

Ἀνακραθείς, ὁ, permixtus, pro ἀνακερασθείς, a. 1. part. paſſ. a κεράννυμι, miſceo.

Ἀνάκρασις, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio: ab ἀνακεράννυμι, immiſceo: commiſceo: ex ἀνά, & κεράννυμι, miſceo.

Ἀνακρέκομαι, ſono, loquor; in Epigr. ex ἀνά, & κρέκω, reſono.

Ἀνακρεμαννύω, ſive ἀνακρεμάννυμι, & ἀνακρίμνημι, in altum ſuſpendo: & metaphor. ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ſpe ſuſpendo; idem ac ἀνακρεμάω, ſuſpendo.

Ἀνακρίμνασαν, ſuſpenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. a κριμάω, ἀνακρεμασθείς, a. 1. part. paſſ.

Ἀνακρεμάω, ſuſpendo, ſeu in altum ſuſpendo: idem ac ἀνακρεμαννύω: ex ἀνά, & κρεμάω, κρεμάννυμι, ſuſpendo.

Ἀνακρίνω, quæſtionem habeo, ſcrutor, dijudico. f. νῶ. p. ἀνακέκρικα, a. 1. ἀνέκρινα. præſ. paſſ. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo. p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω, judico.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquiſitio, interrogatio.

Ἀνακριτικός, ἡ, ὁ, interrogatorius, interrogativus: ab ἀνακρίνω, νῶ, ſcrutor.

Ἀνακροτέω, applaudo, edo plauſus: ex ἀνά, & κροτέω, plaudo.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμναν, pedetentim recedere. Th. κρούω, pulſo.

Ἀνάκρουσις, ἡ, retroactio, inhibitio, quæ fit retrorſum; & peculiariter, remorum, vel navis inhibitio, ſive retroceſſio, quæ fit navem inhibendo: item pulſatio, videlicet organi cujuſpiam: item præludium cantus; ſermonis exordium. ſed invenitur etiam pro correctione, & caſtigatione, apud Plut. Eſt verbale ab ἀνακρούω, σω, inhibeo.

Ἀνακρούω, & ἀνακρούομαι, inhibeo, reſilio, torqueo, revoco: ut ἀνακρούειν ἵππον, retinere equum: retorqueo, pulſo, impello, retraho. ex ἀνά, & κρούω, pulſo.

Ἄνακτα, regem, acc. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτάομαι, recupero, redipiſcor: ex ἀνά, & κτάομαι, poſſideo.

Ἀνακτέον, deducendum eſt, referendum eſt: ab ἀνάγω.

Ἄνακτεσι, dat. Poet. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præſ. inf. Ex ἀνακτάομαι, recupero.

Ἀνάκτησις, ἡ, reconciliatio, recreatio.

Ἀνακτητικός, ὁ, excitans, revocans, reſtitutus: ab ἀνακτάω, recupero.

Ἀνακτίζω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo: ex ἀνά, & κτίζω, creo.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium.

Ἀνακτόριος, ο, ὁ, ἡ, herilis: ab ἄναξ, rex.

Ἀνάκτορον, ου, τό, regia, palatium.

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, Rex: ab ἄναξ, rex.

Ἀνακυΐσκω, abortum infero. Ariſtot. hiſt. an. l. 6. c. 19. de ovibus. Si a coitu imber acceſſerit, ἀνακυΐσκει, abortum infert. ex ἀνά, & κύω, uterum fero, prægnans ſum. unde κυΐσκω, idem.

Ἀνακυκάω, permiſceo, commiſceo: ex ἀνά, & κυκάω, miſceo.

Ἀνακυκλέω, aſt motore revolvere, iterare, repetere, revolvere, rotare.

Ἀνακύκλησις, ἡ, circuitus.

Ἀνακυκλόω, proprie circumcingo, vel ſimpliciter, cingo, repeto, inculco.

Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regreſſio, circularis circumductio, circulatio, circinatio. ex ἀνά, & κύκλος, circulus.

Ἀνακυλίω, replico, revolvo, rurſum volvo: ex ἀνά, & κυλίω, volvo.

Ἀνακυμβαλιάζω, cum ſonito evertor, vel ruo: a κυμβαλίζω, cymbalum pulſo. Th. κύμβος, ὁ, fundus ollæ fictilis.

Ἀνακυπτιάω, ῶ, ſubverto; in dorſum reclino, & reſupino. In hac ſignif. apud Nicand. in Ther. ſine υ legitur ἀνακιπτόω: ex ἀνά, & κύπτω. unde ἀνακύπτω, exiſto, emergo. item orior, naſcor: item ſurſum aſpicio: ſuſpicio; cœlum aſpicio: ut Luc. 21. Item ſpe erigor, animoque recreor: ut [illegible], Xen. in Œcon.

Ἀνακύπτω, erigo, ſurrigo: oculos, & caput attollo, ut aves, cum bibunt; ex ἀνά pro ἄνω, & κύπτω. Vide etiam in ἀνακυπτιάω, ſubſilio.

Ἀνακύρωσις, ἡ, gravitas, & auctoritas: apud Hippocr. ex ἀνά, & κῦρος, εος, τό, auctoritas. unde κυρόω, ῶ, auctoritatem do.

Ἀνακωκύω, deploro, defleo: ex ἀνά, & κωκύω, ploro.

Ἀνάκωλος χιτωνίσκος, breviſſima tunica: ex ἀνά, & Them. κῶλον, τό, membrum.

Ἀνακωλύω, arceo: ex ἀνά, & κωλύω.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, comice decanto, vel dico: item taxo: ex ἀνά, & κωμῳδέω, mordacibus dictis inceſſo, & taxo: quod a κωμῳδός, comœdus.

Ἀνακῶς, adv. ſedulo, regie. Th. ἄναξ, rex.

Ἀνακωφάω, & -- φέω, ῶ, exſurdo, i. e. ſurdum reddo; idem ac κωφάω, & κωφέω, obſurdeſcere facio: a Th. κωφός, ſurdus.

Ἀνακωχεύω, navem in anchoris ſtare facio, ſubductis velis.

Ἀνακωχή, pro ἀνοχή, ἡ, intermiſſio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλάζομαι, rurſum capio. Theocrit. Idyll. 10. ex ἀνά, & λάζομαι, capio.

Ἀναλαμβάνω, recipio. Item reſumo, rurſum capio. Item reſumo, i. e. repeto, itero, revoco. ſed exp. etiam, reprehendo, ſeu reprendo, retineo. Item emendo, ſarcio. f. λήψομαι, p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβών. a. 1. paſſ. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀναλάμπω, reſplendeo, reluceo, illuſtro. Th. λάμπω, corruſco.

Ἀναλγής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ſine dolore. Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab α, & ἄλγος.

Ἀνάλγητος, ο, ὁ, idem ac ἀναλγής.

Ἀναλγήτως, inhumaniter, id eſt, ἀσυμπαθῶς, adverb. ab ἀνάλγητος, ſine dolore.

Ἀναλδαίνω, idem ac ἀλδαίνω, augeo, do augmentum, ſeu incrementum.

Ἀναλδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non creſcens, incrementum non capiens. apud Hippocr. ex α priv. & ἀλδέω, augeo.

Ἀναλδήσκω, idem ac ἀλδήσκω, ſuccreſco, augeor. Th. ἀλδέω, augeo.

Ἀναλεαίνω, contero: ex ἀνά, & λεαίνω.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω, colligo.

Ἀναλέγω, ξω, congrego; item colligo ſparſa, & effuſa: item lego, recito, item ratiocinor, ratiocinando colligo; item animo verſo rem præteritam, & reminiſcor: ex ἀνά, & λέγω, dico.

Ἀναλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immitis: ex α priv. & ἐλεήμων, ὁ, ἡ, miſericors; ab ἐλεέω, miſereor; a Th. ἔλεος, ου, ὁ, vel εος, τό, miſericordia.

Ἀναλείφω, non ungi; τὸ ἐξ ἀναλείφεσθαι. Hippocr. de diæta: ex ἀνά, & ἀλείφω, ungo.

Ἀναλείχω, lambo, delingo: ex ἀνά, & λείχω, lambo.

Ἀνάλεκτα, τά, reliquiæ ciborum, quæ ſunt ſub menſa.

Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector.

Ἀναλεκτίδες, ων, αἱ, quibus, inquit Cal. Rhod. ex xylino lino, vel quavis materia, tanquam pulvillis, conſtipant ſcapulas prominentes puellæ, ut videri habitiores poſſint.

Ἀνάλεκτος, ὁ, καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus; quo vocabulo Seneca uſus pro libro collectaneorum: ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀνάλημμα, τό, a Suid. & Heſych. exp. ὕψωμα, quod quidam interp. edita ſtructure, altitudo item Suid. & στήριγμα. i. e. firmamentum, vel munimen. legitur Eccleſ. 50. & in Paralip.

Ἀναληπτικός, ή, ὁ, recuperatorius; item refocillatorius, recreatorius. unde ἀναληπτικὰ φάρμακα dicuntur, quæ recreandis defectis compoſita ſunt. & ἀγωγὴ ἀναληπτική, apud Gal. exp. educatio, & nutritio virium refocillatrix.

Ἀναληπτικῶς, refocillatoria, apte ad refocillandum corpus morbo confectum.

Ἀνάληψις, ἡ, recuperatio, reſumptio: item receptio, ſchema ſcil. orationis Rhetoricum: item virium ſelectio, recreatio, convaleſcentia: item ἀνάληψις τῶν μαθημάτων dicitur, quum quis aggreditur, ſeu capeſſit diſciplinas; vel ad eas revertitur intermiſſas. Item apud Luc. c. 9. ἀνάληψις τοῦ Χριστοῦ dicebatur de tempore, quo Chriſtus ſurſum recipiendus erat. verbale ab ἀναλαμβάνω, recipio.

Ἀναλθής, ὁ, inſanabilis, incurabilis. unde ἀναλθές, & ἄναλθον, quod ſanitatem, & incrementum non ſuſcipit. Plin. ex α pr. & ἄλθω, vel ἀλθέω, ſano.

Ἀναλίγκιος, diſſimilis. Heſych. Unde ἀναλίγκιον, pro ἀνόμοιον, diſſimile: ex α priv. & ἐλίγκιος, ſimilis.

Ἀνάλιος, pro ἀνήλιος, Solis expers: ex α priv. & ἥλιος, Sol.

Ἀνάλιπος, ο, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀνήλιπος, diſcalceatus: ex α, & ἦλιψ, calceus.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. verbi

Ἀναλίσκω, conſumo, deſtruo. f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio.

Ἀναλκεία, & ἀναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, inſtrenuus.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab ¹

Ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, impotens, inſtrenuus: ab α, & ἀλκή, ſubſidium.

Ἀνάλλαγμα, permutatio. 2. Reg. ult. ex ἀνά, & ἄλλαγμα, τος, τό, idem. a Th. ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, permuto.

Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλληγόρητος, ὁ, qui citra allegoriam exponitur. Euſt. ex α priv. & ἀλληγορέω.

Ἀναλλοίωτος, ο, ὁ, immutabilis; qui ægre mutatur, ὁ ἀεὶ αὐτὸς ὤν, μὴ ὑπομένων ἀλλοίωσιν. Athenagoras in Apologia, τὸ δὲ θεῖον, καὶ ἀθάνατον, καὶ ἀκίνητον, καὶ ἀναλλοίωτον. Ex α priv. & ἀλλοίωτος, mutabilis; ab ἀλλοιόω, diverſum reddo, immuto; ab ἀλλοῖος, diverſus.

Ἀνάλλομαι, deſilio. unde ἀναλλόμενος ἐφ' ἵππον. ex ἀνά, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἀνάλμα, τος, τό, inſulſitas. item, ἀνάλματα, τα, quæ non fuerunt in ſalſuginem immerſa; q. d. ſalſuginis expertia. ab

Ἄναλμος, ἡ, ὁ, ὲ, in ſing. non ſalſus; idem ac ἄναλος, inſulſus.

Ἀνάλμυρος, inſulſus: ex α priv. & ἁλμυρός, ſalſus, ſalitus: marinus.

Ἀναλογάδην, adverb. ſecundum proportionem: ab ἀναλογία, proportio.

Ἀναλογέω, ſum ſimilis; quadro; proportione convenio.

Ἀναλογητέον, reputandum eſt.

Ἀναλογητικός, ῆ, ὁ, proportionabilis: ut ὅρος ἀναλογητικός, definitio, quæ ſecundum proportionem exiſtit. & ἀναλογητικοὶ Philoſophi quidam appellabantur. Laert. l. 1. Verbale ab ἀναλογέω, ſum ſimilis.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio: ex ἀνά, & λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æſtimo. f. ίσομαι. ex ἀνά, & λόγος, ratio.

Ἀναλογικός, ὁ, in rationem, pro rata parte, comparatione conſtitutus. Lucian.

Ἀναλογισμός, ὁ, ratiocinatio, ſubductio. Thuc. a præced.

Ἀνάλογος, ὁ, ad proportionem ſimilis, proportione reſpondens: item reſpondens ex æquo; æque pollens: item conſentaneus, & congruus. unde ἀνάλο-

γως

Digitized by Google

γον eſſe alicui dicitur res aliqua, quæ ad aliam proportione quadam, & natura conſtituta, & comparata eſt. interdum etiam adverbialiter ponitur, & ſignificat, proportione: item inſtar, & ſimilitudinem rationis.

Ἀναλόγως, proportionaliter, adv. ab ἀνάλογος, conſentaneus.

Ἄναλος, ου, ὁ, ἡ, inſulſus: ex α, & ἅλς, ſal.

Ἄναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non augeſcens: ab α, & ἄλδω. Item inexplebilis, μηδέποτε ἅλις ἔχων.

Ἀναλυέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἀναλύειν, reſolvere. Th. λύω, ſolvo.

Ἀναλύζω, (pro quo etiam legitur, geminato λ, ἀναλλύζω) ingemiſco, ſingultio: ex ἀνά, & λύζω, idem.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio: item remigratio.

Ἀναλυτήρ, ὁ, liberator. Æſch.

Ἀναλυτικός, ὁ, reſolutorius: a ſeq.

Ἀναλύω, reſolvo: item revertor. f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω, ſolvo.

Ἀναλφάβητος, ου, ὁ, qui nec ἄλφα, nec βῆτα, i. e. elementa noverit; penitus illiteratus. Athen. lib. 4. qui nec elementarius fuit. Senec. ex α priv. & ἄλφα, βῆτα, &c.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα, Jon. ſic & ἀναλώσαι, a. 1. ind. Jon. ἀνάλωται, Jon. pro ἀνήλωται: ab ἀναλίσκω, conſumo.

Ἀνάλωμα, τό, impenſa: ab ἀναλίσκω.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Jon. ἀναλωθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀναλίσκω, conſumo.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impenſa, conſumptio: ab ἀναλίσκω, conſumo.

Ἀναλωτέος, ὁ, conſumendus.

Ἀναλωτικός, ὁ, conſumens, ſumptuarius, impendioſus.

Ἀναλωτής, οῦ, ὁ, conſumptor, abſumptor, ſeu impenſor: apud Plat.

Ἀνάλωτος, ου, ὁ, invictus; qui capi nequit; inexpugnabilis: ab ἀναλίσκω.

Ἀναμαθεῖν, denuo diſcere, Heſych. aor. 2. ἀνέμαθον. Thema uſitatum ἀναμανθάνω, denuo diſco.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo feror per. a μαιμάω, cupio, deſidero.

Ἀναμαλάττω, remollio; de integro mollio, aut ſubigo. & in paſſ. ἀναμαλάττομαι, remolleſco. Suid. ex ἀνά, & μαλάττω, ſeu σσω, mollio.

Ἀναμανθάνω, denuo diſco, de integro diſco: ex ἀνά, & μανθάνω, diſco.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ, ἡ, qui nullis plauſtris permeari poteſt; ex α, & ἅμαξα, currus.

Ἀναμαρμαίρω, ſplendorem crebro; reluceo: ex ἀνά, & μαρμαίρω, rutilo.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, peccati expers, innocens: ex α, & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀναμαρτησία, ἡ, innocentia.

Ἀναμάρτητος, ὁ, qui non peccavit.

Ἀναμαρτήτως, ſine peccato; ita ut non pecces, vel peccare nequeas: recte, & juſte.

Ἀναμαρυκάομαι, Dor. pro ἀναμηρυκάομαι, & ἀναμασσάομαι, rumino, remando: & tranſlate pro conſideratius aliquid mente verſo. Ariſtoph. ex ἀνά, & μαρυκάομαι, & μασσάομαι, mando, is.

Ἀναμάσσω, vel ττω, abluo. Th. μάσσω.

Ἀναμαστεύω, idem ac ἀναζητῶ, requiro. vide ſimplex μαστεύω, requiro.

Ἀναμασχαλιστήρ, ὁ, ſub. κόσμος, mundus, & ornamenta axillaria. Poll. l. 5. c. 16. ex ἀνά, & μασχαλιστήρ, ὁ, lorum.

Ἀνάματος, ὁ, fluentis carens. Plut. ex ἀνά, & νάω, fluo.

Ἀναμάττω, idem ac ἀναμάσσω, & ſimplex μάσσω, pinſo, ſubigo farinam.

Ἀναμαχέσασθαι, pugnam inſtaurare. Th. μάχη, pugna.

Ἀνάμβατος, ὁ, q. d. inſcenſilis: ut ἀνάμβατος ἵππος, pro ἵππος μὴ ἀμβατός, equus ſeſſoris expers: ſeu qui conſcendi non poteſt. ex α priv. & ἀμβατός, per Sync. pro ἀναβατός, qui conſcendi poteſt, ſcanſilis: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, aſcendo, conſcendo; ex ἀνά, & βαίνω, eo.

Ἀνάμελκτος, ου, ὁ, non emulctus; vel qui nequit mulgeri: ex α priv. & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀναμέλπω, decanto, hymnum exordior: ex ἀνά, & μέλπω, canto.

Ἀναμεμιγμένως, miſtim, promiſcue, Heſych. eſt adv. a part. præt. paſſ. verbi ἀναμίγνυμι, -υμαι, permiſceo.

Ἀναμεμίχαται, Jon. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσί, permixti ſunt, 3. pl. perf. paſſ. ex ἀνά, & μίγνυμι, miſceo.

Ἀναμιμνήσκω, in animum revoco: unde aor. 1. ἀνεμνήσθην, in animum revocabam: & part. ἀναμνησθείς, recordatus, memoriam repetens, mentionem faciens. ex ἀνά, & μνάομαι, recordor.

Ἀναμένω, expecto, f. μενῶ, p. κα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 2. ſub ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω, maneo.

Ἀναμέρος, viciſſim, ἐν μέρει: ex ἀνά, & μέρος, pars.

Ἀναμέσος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt medius in aliquo loco. Th. μέσος, medius.

Ἀνάμεστος, α, ὁ καὶ ὁ, plenus: a μεστός.

Ἀναμεστόω, ῶ, repleo: ab ἀνάμεστος, refertus; idem ac ſimplex Th. μεστός: unde μεστόω, impleo.

Ἀναμετρέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, denuo metior, iterum metior, remetior: item metior, demetior: ut ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, apud Ariſtoph. locum metiebatur. Item remetior locum aliquem, i. e. denuo iter per locum aliquem facio. Sed ἀναμετρέομαι etiam iterum commemoro, iterum narro. & apud Eurip. ἀναμετρήσασθαι δάκρυ eap. etiam admetiri lacrymas, i. e. impertiri. ex ἀνά, & μετρέω, metior.

Ἀναμετρής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, immenſus; idem ac ἀμέτρητος, & ejuſd. compoſitionis.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, inſidias diſponere, & q. locum metiri. Th. μετρέω, metior.

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, demenſio, menſura. verbale ab ἀναμετρέω, dimetiri, remetiri.

Ἀναμηρυκάομαι, idem ac μηρυκάομαι, remando.

Ἀναμηρύκομαι, idem ac μηρύκω, rumino.

Ἀναμηρύομαι, fila delapſa, ſeu fluentia, fuſo circumacto, recolligo: ex ἀνά, & μηρύω, filum deduco.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, denuo machinor, recomminiſcor. Plut. vel ſurſus molior: ex ἀνά, & μηχανάω, molior.

Ἀναμιγδήν, permiſte, promiſcue.

Ἀναμίλλητος, ὁ, non contentioſus, nec litigioſus: ex α privat. & ἅμιλλα, certamen.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. paſſ. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνά, & μνάομαι, recordor.

Ἀναμίμνω, idem ac ἀναμένω, expecto.

Ἀναμινυρίζω, cantillo, parva ſcil. ſeu querula voce. Athen. l. 4. vide μινυρίζω, cantillo.

Ἀναμίξ, promiſcue: adv. ex ἀναμίγνυμι, miſceo.

Ἀνάμιξις, ἡ, communis converſatio, commiſtio, permiſtio: a præced.

Ἀναμίσγεται, commiſcetur, 3. ind. paſſ. ex ἀνά, & μίσγομαι, miſceor.

Ἀναμίσγω, permiſceo. Th. μίσγω, miſceo.

Ἀναμισθαρνέω, idem ac μισθαρνέω, mercedem capio. una voce pro μισθὸν ἄρνυσθαι, mercedem capere: ex μισθός, & ἄρνυμαι, ſuſcipio.

Ἄναμμα, τό, quod accenſum eſt, ignitum; id ipſum, quod ἅπτεται, accenſum eſt; tæda ardens, ſeu accenſa. Suid. verbale ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀνάμματος, ὁ, enodis; vinculo, ſeu nodo carens: ex α priv. & ἅμμα, τος, τό, nodus, nexus.

Ἀνάμμιγος, Jon. pro ἀνάμμιγος, ὁ, veſtitus: ex ἀναπτομαι, circumjicio, induo: ex ἀνά, & ἅπτω, necto.

Ἀναμνάομαι, ſeu potius ἀναμιμνήσκομαι, reminiſcor, recordor.

Ἀναμνάω, ſeu potius ἀναμιμνήσκω, reminiſci facio, ſeu recordari: in memoriam revoco: ex ἀνά, & μνάω, ομαι, ſeu μιμνήσκω, μιμνήσκομαι, commemoro.

Ἀναμνῆσαι, Jon. pro ἀναμιμνήσκειν, commemorare.

Ἀναμνησθῶμεν, a. pl. a. 1. ſub. paſſ. ἀναμνησθείς, part. ab ἀναμιμνήσκομαι, recordor.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eodem Them.

Ἀναμνηστικός, ῆ, ὁ, facile reminiſcens; memoria excellens; memor: ab eod. Th.

Ἀναμονή, ῆς, ἡ, remanſio, ſuſtentatio, & tolerantia: Cicer. patientia: (μακροθυμία) ab ἀναμένω, præſtolor.

Ἀναμόργνυμι, vel -μαι, & ἀναπομόργνυμι, vel -μαι, imprimo, inuro; quaſi tergendo, premendoque imbuo. Th. μόργνυμι, vel ὀμόργνυμι, exprimo.

Ἀναμορμύρω, cum murmure bullio: a μορμύρω, murmuro.

Ἀναμοχλεύω, vectibus ſubmoveo, vel emoveo; vectibus amolior: ut ἀναμοχλεύειν πύλας, vectibus ſubjectis amoliri, & perfringere fores: apud Eurip. ex ἀνά, & μοχλεύω: a μοχλός, idem ac ὀχλεύς. a Them. ὀχλεύω.

Ἀναμπέχονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens ἀμπεχόνην; non togatus, ſeu lænatus: ex α priv. & ἀμπεχόνη, idem ac ἀμπέχονον, palla muliebris.

Ἀναμπλάκητος, vel ἀναμπλάκητος, ο, ὁ καὶ ἡ, non errans; idem ac ἀμπλάκητος, peccato carens, juſtus: ex α priv. & πλάκη, error.

Ἀνάμπυξ, non habens ἄμπυκα: ex α priv. & ἄμπυξ, υκος, ὁ, vel ἡ, catena auream, vel funiculus quilibet auratus, vel vitta aurata, qua comæ, ſeu crines equorum, vel mulierum colligantur.

Ἀναμυχθίζομαι, irrideo: item idem ac μυχθίζω, ſuſpiro. Th. μύζω, ſugo.

Ἀναμύω, aperio oculos: cui opponitur συμμύω, unde ἀναμύσας Heſych. ἀναβλέψας. ex ἀνά, & μύω, conniveo, oculos claudo.

Ἀναμφήριστος, ὁ, certus, indubitatus: ex α priv. & ἀμφήριστος, ὁ, dubius.

Ἀναμφίβολος, ο, ὁ, ἡ, minime dubius, indubitabilis: ex α priv. & ἀμφίβολος.

Ἀναμφίδοξος, ὁ, minime dubius: ex α priv. & ἀμφίδοξος, qui utrolibet referri poſſit.

Ἀναμφιδόξως, procul dubio, indubie, omnium conſenſu: adverb. a præced.

Ἀναμφίλογος, diſceptationem nullam habens, minime dubius. unde

Ἀναμφιλέκτως, ſine controverſia: ex α priv. & ἀμφίλεκτος, utrinque diſceptabilis, in controverſia poſitus: ab ἀμφιλέγω, ab utraque parte dico, ſeu in utramque partem; vel dubitans dico: ex ἀμφί, & λέγω, dico.

Ἀναμφίλογος, α, ὁ καὶ ἡ, indubius: ab α, & ἀμφίλογος, dubius.

Ἀναμφιλόγως, idem ac ἀναμφιλέκτως, & ejuſdem comp. cum præced.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ, ambiguus.

Ἀναμφισβητήτως, ambigue: adverb. ab ἀμφισβητέω, dubito.

Ἀνανάγκαστος, ὁ, voluntarius, minime coactus: ex α priv. & ἀναγκαστός, coactus.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia: ex α, & ἀνδρεία, fortitudo.

Ἀνανδρόομαι, οῦμαι, ignavum reddi; evirari, virilitatem deponere.

Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum virilis, minime fortis, inſtrenuus, ignavus, imbellis, invalidus; item effœminatus: unde neut. τὸ ἄνανδρον, ſubſtantive, i. ignavia. Thuc. l. 3. Item ἄνανδρος dicitur, qui eſt evitatus: & ἄνανδρος γυνή, innupta mulier; viro, i. e. marito carens mulier: cui oppon. ὕπανδρος: ex α priv. & ἀνήρ, ἀνδρός, vir.

Ἀνάνδρως, non viriliter, ignave. Iſocr.

Ἀνάνδρωτος, ὁ, viro viduata, marito orbata.

Ἀνανεάζω, renovo, muto me in aliam formam. ex ἀνά, & νεάζω, juveneſco.

Ἀνανέμω, recenſeo. Item ἀναγινώσκω. Suid. ex Epigr. Item diſtribuo. Th. νέμω, diſtribuo.

Ἀνανεόω, renovo. f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέος, novus, juvenis.

Ἀνάνετος, ου, ὁ, καὶ ἡ, remiſſionis expers: qui non remittitur. Porphyr. ex α priv. & ἀνετός, ἡ, ὁ, ἡ, laxus remiſſus,

ſus, ſolutus: ab ἀνίεμαι, remitto.

Ἀνάνευμα, τό, repulſus, remotio; recuſatio motu facta.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, renuo. f. σω. p. κα. Th. νεύω.

Ἀνάνευσις, ἡ, repulſa: ſed exp. etiam ἀνάστασις, ἀναβίωσις, reſurrectio, Heſych.

Ἀνανεύω, nutu ſignifico non eſſe faciendum aliquid; nutu veto. Odyſ. φ. Item nutu oſtendo me recuſare, ſeu denegare. Il. π. Et apud Nonn. οὐδὲν ἔχον ἀνένευον, nihil ſe habere nutu oſtenderunt. Sed exp. & ſurſum reflecto caput, vel oculos; reſupino me.

Ἀνανέωσις, ἡ, renovatio, item inſtauratio. Athen. eſt verbale ab ἀνανεόω, ſeu ἀνανεόομαι, reſtauro, & ἀνανεοῦμαι τὴν μνήμην, in memoriam revoco: apud Luc.

Ἀνανηπιάζομαι, & πιόομαι, οῦμαι, repueraſco: ex ἀνὰ, & νήπιος, infans.

Ἀνανήφω, mentis ſanitatem recipio. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω, ſobrius ſum.

Ἀνανήχομαι, emergo, enato. Th. νήχω.

Ἀνανθέω, ῶ, refloreſco: ex ἀνὰ, & ἀνθέω, floreo: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνανθής, έος, ὁ ϗ ἡ, flore carens; expers florum: florum infoecundus: ex α priv. & ἄνθος, εος, τό, flos.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. Dominus commiſeratus fuit.

Ἀνάνιος, ſeu ἀνήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens ἀνίαν, mercede carens. Item innocuus, innoxius; ex conſequenti ſcil. nam innocuum triſtitiam non affert. Item exp. ſuperbus ab Heſiod. (ſed tunc ab ἡνία, habena, potius deducitur.)

Ἀνανίως, adv. ſine dolore, & moleſtia, indolenter: ex α priv. & ἀνία, moeror, triſtitia.

Ἀνανομή, ἡ, diſtributio, iterata recenſio. verbale ab ἀνανέμω, recenſeo.

Ἀνανοσέω, in morbum recido, remorbeſco: ex ἀνὰ, & νοσέω, ægroto.

Ἄναντα, τά, acclivia, Poet. pro ἀνάντη. ex ἀνάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, & τὸ ἄναντες, ex ἀνὰ, & ἀντάω, obviam eo.

Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis; cui nullus eſt æmulus certaminis: ex α priv. & ἀνταγωνιστής, æmulus.

Ἀνανταπόδοτον, ubi aliqua orationis pars non redditur: figura Atticis familiaris: ex α priv. & ἀνταποδίδωμι, retribuo.

Ἀνάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄναντες, acclivis, arduus, ſurſum tendens: ut ἀνάντης ὁδὸς, apud Plat. 1. de Rep. vide Ἄναντα, τά.

Ἀναντίβλεπτος, contra quem non auſit quiſquam oculos attollere; ex α priv. & ἀντιβλέπω, contra aſpicio: ex ἀντὶ, & βλέπω, video.

Ἀναντίλεκτος, ὁ, cui contradici non poteſt: ut ἀναντίλεκτος ἀπόδειξις, demonſtratio, quæ refelli nequeat; demonſtratio neceſſaria. ex α priv. & ἀντίλεκτος.

Ἀναντιλέκτως, ſine contradictione.

Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, cui contradici nequit: ex α, & ἀντίῤῥητος, cui contra dicitur: ſed ἀντιῤῥέω non eſt in uſu. Hinc

Ἀναντιῤῥήτως, adv. ſine contradictione: ex ἀντὶ, & ῥέω, dico.

Ἀναντίφωνος, cui nihil reſpondetur; ſeu, cui contradici non queat: ex α priv. ἀντὶ, & φωνέω, voco.

Ἀνάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, irrito conatu. adv. ex α, & ἀνύω, vel ἀνύτω, expedio.

Ἄναξ, ακτος, ὁ, Rex. Quidam dictum volunt, q. ὁ ἄνω τάξιν ἔχων, vel ἄνω ἄγων, vel παρὰ τὸ ἄνακος, ὅ ἐστι ἐπιμελές.

Ἀνάξω, f. 1. Jon. pro ἀνάγω. ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀναξάσθαι, a. 1. m. inf. ab ἀνάσσω.

Ἀναξαίνω, ſurſum carmino; vel iterum diſcerpo: ex ἀνὰ, & ξαίνω, pecto.

Ἀναξηραίνω, reſicco; iterum ſicco; vel idem ac ξηραίνω. Dioſc. Atque inde verbale

Ἀναξήρανσις, ἡ, reſiccatio: ex ἀνὰ, & ξηραίνω, ſicco.

Ἀναξιδώρα, Ceres, ἡ ἀνάγουσα τὰ δῶρα ἐκ γῆς, quæ munera ex terra ſubmittit.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, indigna patior: ab ἀνάξιος, & πάσχω, patior.

Ἀνάξιος, ου, ὁ, ἡ, indignus: ex α, & ἄξιος, dignus.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, hymni regnantes in cithara: ab ἀνάσσω, & φόρμιγξ, cithara.

Ἀναξιφόρμιγξ, ὁ ϗ ἡ, dominans citharæ, poteſtatem habens in citharam. Vide Ἀναξιφόρμιγγες.

Ἀναξίως, adv. indigne.

Ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, ſubligaculum, braccæ. ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & σύρω, traho.

Ἀναξύω, abrado; ex ἀνὰ, & ξύω, rado.

Ἀνάξω, pro ἀνάγω, erigo, ſuſtollo; ſub, vel ſurſum veho; q. ἄνω ἄγω. Unde Ceres dicitur ἀναξιδώρα, quæ munera ex terra ſubvehit: ex ἀνὰ, & ἄξω, pro ἄγω, formatum a futuro, ut οἴσω, pro φέρω, fero.

Ἀναοίγεσκον, aperiebant, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἀνέοιγον, Jon. & Poet. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀναπαίζω, illudo, cum dat. f. ξω. p. χα. a. 1. ξα. Th. παίζω, ludo, jocor.

Ἀνάπαιστος, ὁ, pes carminis, alio nomine ἀντιδάκτυλος, dictus ſic ἀπὸ τ ἀναπαίειν τῷ δακτύλῳ. Conſtat enim prima, & ſecunda brevi, ac tertia longa; quum dactylus primam longam habeat, & ſequentes duas correptas. Ἀνάπαιστοι etiam dicuntur verſus anapæſto pede conſtantes. ab

Ἀναπαίω, repercutio, referio: ex ἀνὰ, & παίω, percutio, ferio.

Ἀναπαλαίω, luctam redintegro: ex ἀνὰ, & παλαίω, luctor.

Ἀναπάλειπτος, indelebilis: ex α priv. & ἀπαλείφω, deungo, deleo: ex ἀπὸ, & ἀλείφω, ungo.

Ἀναπάλη, ἡ, genus ſaltationis, apud Athen. l. 14. ex ἀνὰ, & πάλη, ἡ, pollen.

Ἀνάπαλιν, e contrario. Th. πάλιν, iterum.

Ἀναπαλινδρομέω, recurro; idem ac παλινδρομέω, remeo.

Ἀναπάλλω, vibro. a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλών, Jon. & per Sync. pro ἀναπεπαλών. Th. πάλλω, vibro, moveo.

Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quaſſatio. Ariſtot. de mundo.

Ἀναπαριάζειν, mutare ſententiam, pactum irritum facere; more Pariorum, qui bello ab Athenienſibus oppreſſi, civitatem ſe illis tradituros polliciti ſunt, ſi ab armis diſcederent, ſed iidem prorſus mutaverunt ſententiam, nacti aliunde auxilia: ex ἀνὰ, & Πάριος, ου, ὁ, qui ex Pario inſula eſt.

Ἀνάπας, αντος, ὁ, idem ac ſimplex Th. πᾶς, παντὸς, ὁ, univerſus, omnis.

Ἀναπάσσειν χάριν τινὶ, aſpergere gratiam alicui, pro laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω, ſpargo.

Ἀναπατάσσω, repulſo, iterum pulſo. Heſych. a Themate πατάσσω, percutio.

Ἀναπατέω, ſurſum verſus gradior. Budæus interpretatur, adverſo flumine progredi. ex ἀνὰ, & πατέω, calco.

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, ceſſatio: ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies; ab ἀναπαύω.

Ἀναπαύω, reficio, refocillo, f. σω, p. κα. p. paſſ. ἀναπέπαυμαι, a. 1. m. ἀναπαυσάμην. Th. παύω, ceſſo.

Ἀναπείθω, perſuadeo. f. σω. p. κα. Th. πείθω, ſuadeo.

Ἀναπεινάω, iterum eſurio; iterum famem ſentio. Athen. ex ἀνὰ, & πεινάω, eſurio.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum, exercitatio, communis uſus: ut ἀνάπειραν λαμβάνειν, capere experimentum, vel facere. Plut. Item ſimpliciter pro πεῖρα, conatus, inceptum. inde

Ἀναπειράω, & ἀναπειράομαι, iterum experior, iterum tento; & ſimpliciter idem ac πειράω, conor, nitor.

Ἀναπείρω, idem ac ſimplex πείρω, tranſeo.

Ἀνάπεισμα, τό, funis, quo aliquid religatur; & præſertim naves in litore: qui & πεῖσμα (proprie fiducia aggrediendi aliquid) appellatur. Poll.

Ἀναπειστήριος, ὁ ϗ ἡ, perſuaſorius, aptus ad perſuadendum. Ariſtoph. in Nub.

Ἀνάπειστος, ὁ, qui in aliam opinionem impellitur; item, palam factus, manifeſtatus. ex ἀνὰ, & Th. πείθω, ſuadeo.

Ἀναπεμπάζω, & ἀναπεμπάζομαι, iterum numero, calculum repeto. quidam etiam exp. in memoriam revoco, præterita reputo. Lucian. ex ἀνὰ, & πεμπάζω, per digitos numero; item ſimpliciter numero.

Ἀναπέμπω, remitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Ἀναπεπλήρωνται, completi ſunt, 3. pl. perf. paſſ. verbi ἀναπληρόω, compenſo.

Ἀναπεπταμένος, η, ον, apertus, p. part. a πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. a πετάζω, pando, alii a πτῆμι, volo, as.

Ἀναπέσσω, ſeu ἀναπέττω, iterum coquo, recoquo: ex ἀνὰ, & πέττω, coquo.

Ἀναπεπτωκὼς, ὁ, qui diſcubuit, p. part. act. ἀναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. paſſ. f. 2. ἀνάπεσαι, a. ſing. a. 1. m. imp. accumbe. ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω, decido.

Ἀναπεραίω, & per Syncopen, ἀμπεραίω, penetro, perforo, perterebro. Hippocr. ex ἀνὰ, & περάω, tranſeo.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, aperio, a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω, extendo.

Ἀναπετάω, ſeu ἀναπετάζω, & ἀναπεταννύω, ſeu υμι, expando, explico: item aperio: ut apud Luc. ἀναπετάσαι τὰς θύρας, aperire fores. Il. α. ἀν δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν, pro ἀνεπέτασαν; i. e. vela explicarunt, vel extenderunt. Eſt interdum etiam laxo. ex ἀνὰ, & πετάω, πετάζω, vel πεταννύω, πετάννυμι, extendo, elevo, aperio.

Ἀναπέτασις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀναπετάω, idem ac ἀναπετάννυμι, aperio.

Ἀναπέτομαι, ſubvolo, volo: ex ἀνὰ, & πέτομαι, volo, as.

Ἀναπέττω, & ἀναπέσσω, idem ac ἀναπέσσω, recoquo.

Ἀναπέφηνα, viſus ſum, p. m. ab ἀναφαίνω, demonſtro.

Ἀναπηγάζω, emitto in modum fontis, & ſcaturiginis. Heſych. ex ἀνὰ, & πηγάζω: a Th. πηγή, ἡ, fons.

Ἀναπήγνυμι, ſuffigo, ſuſpendo. Plut. ex ἀνὰ, & πήγνυμι, figo.

Ἀναπηδάω, ῶ, ſubſilio, ſurſum ſalio, ut apud Xen. Hellen. 4. ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, i. e. quum ſubſiluiſſet in equum. Item proſilio, exilio. Interdum reſilio, i. e. retrorſum ſalio, ex ἀνὰ, & πηδάω, ſalto.

Ἀναπηνίζω, fuſo circumacto recolligo, vel attraho, ex ἀνὰ, & πηνίζω, ſtamina e colo deduco, & devolvo fuſi circumactu: a Th. πῆνος, textura.

Ἀναπηρία, ἡ, membri cujuſvis mutilati vitium, ſive vitiatio, partis vitioſitas: item animi aliqua læſio.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ, ἡ, mutilus, oblæſus. Th. πηρὸς, mutilatus.

Ἀναπηρόω, mutilo, oblædo.

Ἀναπιδύω, erumpo e ſcaturigine, ſcaturio. Plut. ex ἀνὰ, & πιδύω, idem cum πιδάω, ſcaturio.

Ἀναπιμπλάναι, præſ. infin. a πίμπλημι, impleo.

Ἀναπίμπλημι, repleo, impleo: & in paſſ. ἀναπίμπλαμαι, impleor, repleor. Suid. ex ἀνὰ, & πίμπλημι, impleo.

Ἀναπίνω, rebibo, reſorbeo. Th. πίνω, bibo.

Ἀναπιπράσκω, venditum mihi viciſſim vendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω, vendo.

Ἀναπίπτω, diſcumbo, recumbo, a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ατο. imp. ἀνάπεσαι. a. 1. med. ἀνεπεσάμην. Th. πίπτω, cado.

Ἀναπιστεύω, confido, ſpero: ex ἀνὰ, & πιστεύω, credo.

Ἀναπίτναμαι, idem ac ἀναπετάννυμαι, expandor, explicor: ab ἀναπετάω, expando, explico. Th. πετάω, extendo.

Ἀναπιτνάμεν, Jon. & Dor. pro ἀναπιτνάναι, præſ. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπτω, cado.

Ἀναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, ſupina.

Ἀναπλάζω, ſurſum, & deorſum errare facio: aberrare facio: ex ἀνὰ, & πλάζω, errare facio.

Ἀναπλανάομαι, ῶμαι, vagabundus obeo, oberro: ex ἀνὰ, & πλανάομαι, ῶμαι, idem.

idem.

Ἀναπλάσαντες, οἱ, a. 1. part. act. pl. ab ἀναπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω, formo.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, & ἀνάπλασμα, τὸ, refictio, vel reformatio: item fictio, formatio.

Ἀνάπλασμα, τὸ, figmentum; id, quod fictum, ſeu formatum eſt.

Ἀναπλασμὸς, ὁ, idem ac ἀνάπλασις, fictio.

Ἀναπλάσσω, vel ττω, fingo, facio.

Ἀναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, implicant, 3. pl. præſ. Th. πλέκω, plico.

Ἀναπλέκω, & ομαι, implico, innecto; item redimio; cæſariem colligo reticulo, unde ἀναπλεξαμένη, cincinnis collectos crines habens: ex ἀνὰ, & πλέκω, ομαι, plico.

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀναπλέω, ſolvo e portu. Th. πλέω, navigo.

Ἀναπλέω, navigando aſcendo; provehor in altum; e portu ſolvo. Item fluito. ex ἀνὰ, & πλέω, navigo.

Ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, Jon. & Att. pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέος, plenus.

Ἀναπλήθω, impleo, expleo: in paſſ. ἀναπλήθομαι, impleor: ex ἀνὰ, & πλήθω, ομαι, impleo.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo: ex ἀνὰ, & πλημμυρέω, ſive πλημμύρω, æſtu inundo, reſtagno: a πλημμύρα, ſeu πλημμυρὶς, æſtus maris.

Ἀναπληρόω, ῶ, compleo. f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα. ex ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, expletio.

Ἀναπληρωματικὸς, replens. ab ἀναπληρόω, compleo.

Ἀναπλήρωσις, ἡ, idem ac ἀναπλήρωμα.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναπλήθω, impleo. Th. πλήθω, impleo, plenus ſum.

Ἀναπληστικὸς, ὁ, expletivus, impletivus: ab eod. Th.

Ἀναπλήττω, refecio, percutio: ex ἀνὰ, & πλήττω, vel πλήσσω, cædo.

Ἀνάπλοος, ὁ, Jon. pro πλοῦς, navigatio.

Ἀναπλόω, idem ac ἁπλόω, expando, explico.

Ἀναπλύνω, eluo, vel iterum lavo.

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio: ex ἀνὰ, & πλύνω, lavo.

Ἀναπλώω, Jon. idem ac ἀναπλέω, ſolvere e portu: quod a πλώω, ſeu πλώω, Poet pro πλέω, navigo.

Ἀναπνεῖν, reſpirare, recreari. Th. πνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio, relaxatio.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ, ἡ, non reſpirans, ex α, & πνέω, ſpiro.

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, reſpiratio: ab ἀναπνέω.

Ἀναπόβλητος, ὁ, non rejiciendus: qui amitti, vel rejici non poteſt, vel debet: ex α priv. & ἀπόβλητος, ὁ, vilis.

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, a publicano non cenſus, nec ſcriptus; incenſus, vel inſcriptus: ex α priv. & ἀπόγραφος, ὁ, ad exemplar effictus.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbabilis; quaſi indemonſtrabilis. unde

Ἀναποδείκτως, adverb. ſine probatione, abſque demonſtratione: ex α priv. & ἀπόδεικτος.

Ἀναπόδεκτος, non recipiendus: ex α priv. & ἀπόδεκτος, gratus.

Ἀναποδίζειν, pedem referre; diligenter examinare: quod a ποδίζω, gradior.

Ἀναποδισμὸς, οῦ, ὁ, diligens inquiſitio, regreſſus, retrogradus motus, reſolutio. a ποδίζω, gradior.

Ἀναπόδοτος, ου, ὁ, ἡ, non redditus: ex α priv. & ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀναπόδραστος, ὁ, inevitabilis. ex α priv. & ἀποδιδράσκω, effugio.

Ἀνάποινος, ὁ, ſine pretio: ex α, & ἄποινον, pretium redemptionis.

Ἀναπόκριτος, ὁ, cui non reſpondetur, vel reſponſum non eſt: ex α priv. & ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Ἀναπόλαυστος, ὁ, ἄγευστος, jejunus, vacans voluptate: item paſſive, quo frui non licet: ex α priv. & ἀπολαύω, fruor.

Ἀναπόλησις, εως, ἡ, commemoratio, repetitio, animadverſio.

Ἀναπολητικὸς, ὁ, revolvendi facultatem habens, ab ἀναπολέω, verſo in animo.

Ἀναπολίζειν, Poet. idem ac ἀναπολεῖν, verſari in animo. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ, ἡ, inexcuſabilis: ex α, & ἀπολογέομαι, defendo.

Ἀναπόλυτος, ὁ, non abſolutus, indiſſolutus, vel indiſſolubilis: ex α priv. & ἀπολύω, vinculis ſolvo.

Ἀναπομπὴ, ἡ, proprie ſurſum miſſio: ut ἀναπομπὴ θησαυρῶν, effoſſionem theſaurorum vertit Budæus: nam qui effodiunt, ſurſum mittunt terram. ab ἀναπέμπω, remitto, emitto.

Ἀναπόμπιμος, qui remittitur: ab eod. Them.

Ἀναπομπὸς, ὁ, ὁ πέμπων ἄνω, qui mittit ad ſuperos: ab eodem etiam Themate.

Ἀναπόνιπτος, illotus, qui ſe non abluit: ex α priv. & ἀπονίπτω, abluo; ex ἀπὸ, & νίπτω, lavo.

Ἀναπόστατος, ὁ, qui deſciſcere nequit: ex α priv. & ἀφίσταμαι, deficio. unde ἀποστάτης, apoſtata.

Ἀναποτνιασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, vel ſimpliciter, divini numinis imploratio. Greg. ex ἀνὰ, & ποτνιάω, ſeu ποτνιάζω, ſuppliciter oro; e πότνια, venerandus.

Ἀναπότριπτος, ὁ, indelebilis: ex α priv. & ἀποτρίβω, abſtergo.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, quaſi revenditio. verbale ab ἀναπιπράσκω, revendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω, vendo.

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui ſibi vendita revendit: ab eod. Themate.

Ἀναπράττω, & ἀναπράττομαι, exigo, repoſco. ex ἀνὰ, & πράττω, facio.

Ἀναπρίω, per Sync. pro ἀναπερίω, penetro, perterebro. Th. περάω, penetro.

Ἀναπρήθω. f. σω, a. 1. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Th. πρήθω, inflo.

Ἀναπτάσθαι, vide ἀναπτάομαι.

Ἀναπτερόω, animum addere, in ſpem erigere: ex ἀνὰ, & πτερὸν, penna, ala.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, revolo, ſubvolo: quod ab ἵπταμαι, volo, as. a. 2. act. ἔπτην, inf. πτῆναι, part. πτὰς, a. 2. m. ἐπτάμην, inf. πτάσθαι, part. πτάμενος.

Ἀναπτοέω, idem ac ſimplex πτοέω, conſterno, perterreo.

Ἀναπτομένοιο, accenſi, gen. ſing. Jon. præſ. part. paſſ. ab ἀνάπτω, incendo.

Ἄναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tangendus: ut ἄναπτοι χεῖρες, apud Hom. & Heſiod. quas nemo poſſit attingere, i. e. inacceſſas. Exp. etiam quas nemo poſſit lædere. ex α priv. & ἅπτομαι, tango; vel ab ἰάπτω, maledico, convitior.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναπτύσσω, aperio, explico.

Ἀνάπτυξις, ἡ, expoſitio, explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω, explico, expando; item aperio; item detego: item explano, & in paſſ. ἀναπτύσσομαι, expandor. ex ἀνὰ, & πτύσσω. f. ξω. p. χα.

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, idem ac ἀνάπτυξις, pro quo etiam per Sync. dicitur ἀμπτυχὴ, apud Eurip.

Ἀνάπτυχος, ὁ καὶ ἡ, apertilis, ſeu adapertilis: item apertus, ſive explicatus.

Ἀναπτύω, expuo, ejicio. Th. πτύω, ſpuo.

Ἀνάπτω, f. ψω. p. ἀνῆφα. aor. 1. ἀνῆψα. aor. 1. paſſ. ἀνήφθην, alligo, religo, appendo, ſuſpendo ad: item circumpono; appono alicui quaſi ei alligans; ut in Epigr. l. 1. μῆνιν ἀνάπτειν τινί. item attribuo, tribuo; acceptum fero. unde apud Alex. de fato: ἀνάπτειν εἰς ἑαυτὸν αἴτιον τῶν γινομένων, i. e. ſibi cauſam vindicare. unde ἀνάπτειν τινί, referre ad aliquem, i. e. referre rem quempiam ad aliquem tanquam ejus auctorem. Eſt ab α priv. & ἅπτω, necto. Item ἀνάπτω, incendo: & metaph. ſuſcito, exſuſcito: & ſic eſt ex α priv. & ἅπτω, accendo.

Ἀνάπτωσις, ἡ, proprie decubitio, accubitio, recubitio: item reſupinatio: item ἄνεσις, animus jacens, & remiſſus: ab ἀναπίπτω, Bud. com. abjectio, & debilitatio animi.

Ἀναπυνθάνομαι, interrogo: ex ἀνὰ, & πυνθάνομαι, idem.

Ἀναπυρόω, accendo, inflammo: ex ἀνὰ, & πυρόω, accendo.

Ἀνάπυστος, ὁ, ἡ, pervulgatus: quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι, intelligo.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπου, gen. ab Ἄναπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀναπωλέω, rurſus vendo, revendo. Poll. l. 7. c. 2. ex ἀνὰ, & πωλέω, vendo.

Ἀνάπωσις, εως, ἡ, alii legunt ἀνάποσις, & per Syncop. ἄμπωσις, maris, & aquarum receſſus: cui contrarium πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris acceſſus, & æſtus: Pro eodem dicitur & ἀνάποσις, παρὰ τὸ ἀναπίνειν. Th. πίνω, bibo.

Ἀναρραίζω, convaleſco: ex ἀνὰ, & ῥαίζω, idem.

Ἀναρρηγηκὼς, ὁ, qui ſuſtulit, Att. pro ἀνηρηκὼς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀναράομαι, imprecationem revoco, & abſolvo: ex ἀνὰ, & ἀράομαι, precor.

Ἀνάργυρος, ὁ, qui pecunia caret, etiam ſi aliis facultatibus abundat: ex α priv. & ἄργυρος, argentum.

Ἄναρθρος, ου, ὁ & ἡ, minus compactus: ab ἄρθρον, τὸ, articulus.

Ἀναριθμέω, ῶ, enumero, dinumero: ἀναριθμοῦμαι, pro eodem ex Dem. atque inde verbale

Ἀναρίθμητος, ὁ, innumerabilis; item immenſus: ut ἀναρίθμητος χρόνος, apud Soph. in Ajace.

Ἀνάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Poet. ἀνήριθμος, innumerus, non numerabilis. ſed accipitur etiam pro homine, qui in nullo eſt numero, nec pretio, i. e. pro vili: ut apud Soph. in Ajace.

Ἀναριστάω, ῶ, non prandeo: unde part. præt. ἀνηριστηκὼς, qui pranſus non eſt. & verbale

Ἀναρίστητος, ὁ, impranſus. Ariſtoph.

Ἀνάριστος, ὁ, non pranſus, prandio carens; ex α, & ἄριστον, τὸ, prandium.

Ἀναρίτης, ου, ὁ, piſcis de genere concharum: a quibuſdam dici exiſtimetur κατὰ τὸ ἀνηρεῖσθαι, quaſi ὁ νηρίτης, quoniam ſcopulis tantum adhæreſcat, nec, ut neritæ, innatet. unde dicitur & ἀνηρίτης: & ab Etym. e Νηρέως derivatur.

Ἀναριτοτρόφους νήσους, dixit Æſchilus in Perſis, teſte Athen. hoc eſt altrices, ſeu nutrices anaritarum cochlearum inſulas: ex ἀναρίτης, & τροφὸς, ὁ, vel τροφὴ, ἡ. unde τροφέω, idem cum Th. τρέφω, nutrio.

Ἄναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio ſubjectus: ex α priv. & ἀρχὴ, principatus.

Ἀναρμόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, inconveniens, & incongruus: ex α priv. & ἁρμόδιος, ὁ, congruus.

Ἀναρμόζω, ſeu ἀναρμόττω, adapto, copulo, congruo: ut apud Halicarn. l. 4. πρεσβυτέρῳ τὸν πρεσβύτερον ἀναρμόσας, i. e. ſeniori ſeniorem locans. ex ἀνὰ, & ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, congruo.

Ἀναρμοστέω, ῶ, exp. ſum ἀνάρμοστος, ὁ, i. e. non congruo, non convenio, nec quadro. Plato de Leg. 4.

Ἀναρμοστία, ἡ, incongruentia, inconvenientia: apud Plat. & Plut. & apud Luc. ponitur pro ineptia, Budæo teſte.

Ἀνάρμοστος, ὁ, καὶ ἡ, inconveniens, inconcinnus, non quadrans, nec habilis. unde apud Xen. ſcutum inhabile vocatur ἀνάρμοστον, ut ait Bud. Sed exp. & incompoſitus, ineptus, apud Ariſtoph. in Nub. Atque inde adv.

Ἀναρμόστως, incongrue, inconcinne, inepte. ex α priv. & ἁρμοστὸς, ὁ, conveniens.

Ἀναρροιβδέω, reſorbeo, aut exſorbeo, Od. μ. Unde verbale.

Ἀναρροίβδησις, ἡ, abſorptio aquarum, vel ejaculatio. ex ἀνὰ, & ῥοιβδέω: unde ῥοίβδησις, ἡ, ſtridor.

Ἀναρπάγδην, adv. raptim, tranſverſim rapiendo. Eurip.

Ἀναρπάζω, abripio, ſurſum rapio. Il. ι. & interdum ſubito e medio tollo: item ad pœnam rapio; ſedibus evello.

Ἀναρπάσας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναρπάζω, ſur-

Digitized by Google

ſurſum rapio.

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, abreptus, ſurſum raptus: item repente raptus; apud Luc. ex ἀνὰ, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀναῤῥαγήσεσθαι, erupturum eſſe, f. 2. infin. paſſ. ab ἀναῤῥήγνυμαι, erumpo.

Ἀναῤῥαιρηκώς, ότος, ὁ, Jon. pro ἀνῃρηκώς, qui aſportavit aliquid. Th. αἱρέω, tollo, aufero.

Ἀναῤῥάπτω, conſuo, conſarcino: item reſarcio, ex ἀνὰ, & ῥάπτω, ſuo.

Ἀναῤῥέω, refluo, vel ſurſum fluo: item ſcateo, ſcaturio, quaſi ſurſum fluendo: ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥηγνύω, vel υμι, ſeu ἀναῤῥήσσω, diffringo, diſrumpo, diſſeco, diffindo; item erumpere facio: emitto cum eruptione: ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνάῤῥημα, τὸ, edictum voce præconis enunciatum. Suid. ex ἀνὰ, & ῥέω, dico.

Ἀναῤῥήξω, f. v. inſ. ἀναῤῥῆξαι, a. 1. inf. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ, diruptio, diſciſſio: ab eod. Th.

Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, præconium proprie in athletico certamine: ejuſd. Th. & comp. cum ἀνάῤῥηγμα, τὸ, eruptio.

Ἀνάῤῥινον, τὸ, per nares rediens. Gal. apud Hippocr. ſic etiam dicitur ea herba, quæ alias ἀντίῤῥινον, ex eo nomen ſortita, quod ſemine ſit vituli narium ſimilis. ex ἀνὰ, & ῥὶν, vel ῥὶς, ῥινὸς, nares.

Ἀναῤῥιπίζω, proprie ignem prope extinctum ſtatim exſuſcito, & reaccendo: & general. ac metaph. accendo, excito, refocillo, inflammo, ſublevo, ſuſcito, refoveo, augeo. ex ἀνὰ, & ῥιπίζω, ſufflo.

Ἀναῤῥιπισμὸς, ὁ, ſuſcitatio, exſuſcitatio. eſt verbale ab ἀναῤῥιπίζω, excito.

Ἀναῤῥιπτέω, ſive ἀναῤῥίπτω, ſurſum jacio. f. ψω. a. 1. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω, projicio.

Ἀνάῤῥιψις, ἡ, ipſa actio jaciendi ſurſum.

Ἀναῤῥιχάομαι, & ἀναῤῥιχῶμαι, ſcando, perrepo.

Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum: ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥοιβδέω, f. ήσω, reſorbeo cum ſonitu. Th. ῥοῖβδος, ὁ, vel ἡ, Jon. ſtridor.

Ἀναῤῥοπία, ἡ, acclivitas. ab ἀνάῤῥοπος, ſurſum vergens.

Ἀνάῤῥοπος, & ἀνάῤῥεπος, ὁ, ſurſum vergens, ὁ ἄνω ῥέπων. ex ἀνὰ, vel ἄνω, & ῥέπω, repo.

Ἀναῤῥοφέω, vel ἀναῤῥοφάω, reſorbeo, abſorbeo, ex ἀνὰ, & ῥοφέω vel έω.

Ἀνάῤῥυσις, ἡ, redemptio: item ſacrificium: ex ἀνὰ, & ῥύω. unde ῥύσις, ὁ, fluor.

Ἀναῤῥύω, vel ύομαι, redimo, libero captivum. unde ἀνεῤῥύσθη, redemptus eſt. Item reparo, ſarcio. Item jugulo, macto, ſacrifico.

Ἀναῤῥωγὼς, ὁ, apertus, hians, p. perf. m. pro ἀνεῤῥωγὼς, ὁ, hians.

Ἀναῤῥώννυμι, & ἀναῤῥώννυμαι, robur priſtinum reddo. Suid. ὁ Θεὸς ἀνεῤῥωσεν αὐτὸν, i. e. Deus ipſi priſtinas vires reddidit, ſeu convaleſcere fecit. Et in paſſ. ἀναῤῥώννυμαι, refocillor, vel convaleſco. unde ἀναῤῥωσθεὶς, apud Syneſ. Epiſt. 67. ubi convaluerit. ex ἀνὰ, & ῥωννύω, vel ῥώννυμαι, confirmo, roboro.

Ἀναῤῥωσθέντες, οἱ, revaleſcentes, a. 1. part. paſſ. a ῥώννυμι, roboro.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, implacabilis; qui cum altero non convenit: ex α, & ἄρω, apto.

Ἀναρτάω, ſuſpendo: idem ac ἀρτάω.

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio: item metaph. obſtrictio, devinctio, quæ fit bene merendo de aliquo. eſt verbale ab ἀναρτάομαι, ῶμαι, ſuſpendo, paſſ. ab ἀναρτάω: ex ἀνὰ, & ἀρτάω, ſuſpendo.

Ἀνάρτιος, ου, ὁ, impar. ex α priv. & ἄρτιος, par.

Ἀναρτύω, adorno, ſtruo, molior: ex ἀνὰ, & ἀρτύω, inſtruo, apparo.

Ἀναρυτὴρ, ῆρος, ὁ, vas, in quo vinum hauritur. Heſych. ex ἀνὰ, & ἀρύω, ſeu ἀρύτω. f. ύσω, haurio.

Ἀναρύτω, haurio, exhaurio.

Ἀναρχία, ἡ, ſtatus eorum, qui principe, ſeu dominatore carent. item contumacia adverſus eos, qui nobis præeſſe debent; detrectatio imperii: item ſoluta licentia, qua unuſquiſque pro libidine omnia agit. Bud. ex Ariſtot. ex α, & ἀρχὴ, imperium.

Ἄναρχος, ὁ, principio carens. de Deo ſolo dicitur. unde exp. etiam æternus. Greg. Item ἄναρχος exp. etiam, principe, ſeu duce, vel dominatore carens; qui nullius dominatui ſubeſt. Il. β.

Ἀνασαλεύω, concutio, quaſſo, exagito: ex ἀνὰ, & σαλεύω, agito.

Ἀνασειράζω, retraho, revoco: proprie, retraho catena: ex ἀνὰ, & σειρὰ, catena.

Ἀνασεισίφαλλοι, αἱ, obſcœno epitheto ſic appellantur meretrices, tanquam quatientes τὸν φαλλὸν. Suid. ex ἀνασείω, & φαλλὸς.

Ἀνασεισμὸς, οῦ, ὁ, conquaſſatio: ab ἀνασείω, quatio.

Ἀνασείω, quatio, concutio. Heſiod. in Aſp. Αἰγίδ' ἀνασείσασα. Sed exp. & perſuadeo, concito. Unde apud Luc. & Marc. ἀνασείει τὸν λαὸν, exp. concitat populum, i. e. ad ſeditionem incitat. Et apud Demoſth. ἀνασείσας, exp. minatus, ex ἀνὰ, & σείω, l. σω. p. κα.

Ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuria afficior; petulanter & laſcive in me agitur: idem ac ἀσελγέω, laſcivus ſum.

Ἀνασεσιλλῶσθαι, habere coronam crinibus impoſitam: ex ἀνὰ, & σίλλοι, οἱ, ſales, dicacitates.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, obſcœnus: p. part. paſſ. ab ἀνασύρομαι. vide ἀνασύρω.

Ἀνασηκόω, ῶ, addo, quod deeſt: item ad æquabilitatem libro: ex ἀνὰ, & σηκόω, libro.

Ἀνάσιλλος, ου, ὁ, corona, ſertum.

Ἀνάσιμος, ὁ καὶ ἡ, reſimus, repandus: item informis, deformis.

Ἀνασιμόω, reſimo, reſimum facio. ſed exp. & animantia ad coitum ruentia olfacio, atque odoror, ut Catulitionis tempore canes ſuas fœminas olfactant. Heſych. Item impendo, inſumo, apud eund. ex ἀνὰ, & σιμὸς, ὁ, unde σιμόω, ῶ, reprehendo.

Ἀνασκαλεύω, ſarculo laxo; inſtrumento, quo ignis & prunæ fodicantur, exſuſcito. ſed exp. & ſcrutor, indago, more eorum, qui inveſtigantes aliquid effodiunt, & eruunt. ex ἀνὰ, & σκαλεύω, ſarrio, fodio.

Ἀνασκάπτω, refodio, refodiendo eruo, & egero, effodio; ex ἀνὰ, & σκάπτω, fodio.

Ἀνασκέπτομαι, conſidero diligenter; accurate perpendo; ſurſum deorſumque rem animo voluto: ex ἀνὰ, & σκέπτομαι, conſidero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, p. ακα, rurſus ſtruo, reſtauro, reædifico: item diruo, demolior, aboleo; tollo: item labefacto dicta alicujus refello, refuto. Et in paſſ. ἀνασκευάζομαι, abſolute poſitum exp. collectis vaſis migro; patria faceſſo. & exercitus dicitur etiam ἀνασκευάζεσθαι, qui collectis vaſis caſtra movet.

Ἀνασκευαστικὸς, ὁ, ad inſtaurandum aptus, inſtaurandi vim habens: item deſtruendi facultate præditus.

Ἀνασκευαστικῶς, refutantium more.

Ἀνασκευὴ, ἡ, reædificatio, inſtauratio: item everſio, refutatio: item ſic dicitur, quum caſtra moventur, & vaſa colliguntur ab exercitu. & ſic κατασκευὴ ei oppon. ex ἀνὰ, & σκευάζω. Th. σκεῦος, τὸ, vas.

Ἀνασκήπτω, delabor, irruo. Th. σκήπτω, innitor, hæreo.

Ἀνασκησία, ἡ, inertia, imperitia, ἀγυμνασία.

Ἀνάσκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus, inexercitus.

Ἀνασκητεὶ, ſine exercitio. ex α priv. & ἀσκέω, exerceo.

Ἀνασκίδναμαι, ſurſum, deorſumque diſſipor; huc illuc diſpergor. ex ἀνὰ, & σκίδναμαι, idem ac σκεδάννυμαι, diſſipor, diſpergor: paſſ. a σκεδάννυμι, idem ac Th. σκεδάω, ſeu σκεδάζω, diſpergo.

Ἀνασκινδυλεύεσθαι, idem ac ἀνασχινδυλεύεσθαι, ſuſpendere.

Ἀνασκιρτάω, exſilio, exſultim ludo, laſcivio exſiliendo: item proſilio, vel reſilio. Heſych. ex ἀνὰ, & σκιρτάω, ſalio.

Ἀνασκολοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.

Ἀνασκολύπτω, nudo. Heſych. proprie, glandem pudendi denudo, retracta pelle. ex ἀνὰ, & σκολύπτω, evello.

Ἀνασκοπέω, accurate perpendo, meditor, conſidero, reſpicio: idem ac ἀνασκέπτομαι: ex ἀνὰ, & σκοπέω, conſidero.

Ἀνασοβέω, excutio, expello, proprie, ſurſum rejiciendo, ſeu retrorſum: item conturbo, perturbo aliquem. unde verbale

Ἀνασόβησις, ἡ, excuſſio, ejectio ſurſum, aut retrorſum: item conturbatio: ex ἀνὰ, & σοβέω, expello.

Ἀνασπαράσσω, lacerando evello, & revello: ex ἀνὰ, & σπαράσσω, dilanio.

Ἀνάσπαστος, ὁ, ἡ, qui extrahitur. Th. σπάω, attraho.

Ἀνασπάω, ſurſum retraho. f. άσω p. ἀνέσπακα. a. 1. paſſ. ἀνεσπάσθην.

Ἀνασπείρω, hinc ἀνασπειρέω, idem ac ἐπισπείρω, iterum ſemino.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ, rex.

Ἀνάσσατος, Dor. pro ἀνήσσητος, invictus. Th. ἥσσων, minor.

Ἀνάσσει, præſ. ind. ab ἀνάσσω, impero.

Ἀνασσείσασα, quatiens, a. 1. part. f. g. Poet. ab ἀνασείω, quatio. Th. σείω, quatio.

Ἄνασσε, præſ. imp. ἄνασσε, Jon. & Poet. pro ἤνασσε, imperf. ab ἀνάσσω, εις, ει.

Ἀνασσέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἀνάσσειν.

Ἀνάσσυτος, Erot. apud Hippocr. exp. ἀνορμητὸς, ex ἀνὰ, & σύω, σύομαι, incito. pro σεύω, σεύομαι, fugo, pello.

Ἀνάσσω, f. ἀνάξω, p. ἤναχα, impero, [illegible]. gen. aut dativo jungitur. ab ἄναξ, ὁ, rex.

Ἀνάστα, ſurge: vide ἀνίστημι, erigo.

Ἀνασταδὸν, ſtando deſuper. adv. ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀνασταλμένος, ὁ, Jon. pro ἀνεσταλμένος, ſublatus. p. part. paſſ. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω, mitto.

Ἀνασταλτικὸς, ὁ, reprimendi, & cohibendi vim habens. verbale ab ἀναστέλλω, ομαι, reprimo.

Ἀνασταλύζειν, (ſi codices mendo carent) apud Anacreontem, pro ἀναστενάζειν.

Ἀναστὰς, ἄντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, exſurgens, a. 2. part. ab ἀνίστημι, exſurgo.

Ἀναστάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, reſurrectivus, reſurrectorius, pertinens ad reſurrectionem: ut ἀναστάσιμον μυστήριον. Syneſ. & ἀναστάσιμος ἡμέρα, dicitur dies reſurrectionis, apud Naz.

Ἀνάστασις, ἡ, ſurrectio, proprie a ſedili, vel a cubili, ſive a ſomno. Soph. in Philoct. Unde in N. Teſt. frequenter ponitur pro reſurrectione a morte in vitam; ut Matth. c. 22. & Joan. c. 11. & dicitur etiam ἀνάστασις νεκρῶν, Act. cap. 23. & 24. & alibi. & pro reſurrectione a lapſu, Luc. c. 2. Item everſio, e ſedibus expulſio, vel evocatio. Dem. Olynth. c. Item erectio, exſtructio: ut ἀνάστασις τοῦ ἀνδριάντος, apud Phalar. ſic dicitur ἀνάστασις τειχῶν. ex ἀνὰ, & στάσις, ἡ, ſeditio.

Ἀναστατὴρ, ῆρος, ὁ, everſor, vaſtator, populator.

Ἀναστατήρια θύματα, ſacrificia, quæ fiebant ad reſurgendum e morte.

Ἀναστατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, reſurrectorius.

Ἀναστατικὰ ἔργα, facta, quæ fiunt in reſurrectionis memoriam.

Ἀναστατικὸς, οῦ, ὁ, exſuſcitativus.

Ἀναστατικῶς, inſolenter, ſeditioſe.

Ἀνάστατος, ὁ, everſus, vel vaſtatus, ex ſuis ſedibus expulſus.

Ἀναστατόω, ῶ, ſtatum ſubverto, ad ſeditionem concito. f. ώσω. p. ἀναστάτωκα. a. 1. ἀναστάτωσα. Ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀναστάτωσις, ἡ, everſio: item conturbatio. verbale ab ἀναστατόω, labefacto.

Ἀνασταυρίζω, &

Ἀνασταυρόω, ῶ, de novo crucifigo. f. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρὸς, ὁ, crux.

Ἀναστοιχέω, [illegible] evergo, ſeu exſilio, in modum [illegible]: ex ἀνὰ, & στίχος, ου, ὁ, [illegible].

Ἄνστα, per Syncopen ex ἀνάστητε factum ajunt, 2. pl. a. 2. imp. ab ἀνίστημι, exſurgo.

Ανα-

Ἀναστέγω, idem ac στεγάω, & Th. στέγω, tego, operio: item adſtringo.
Ἀναστείλασα, contrahens, a. 1. part. fœm. gen. ab ἀναστέλλω, inhibeo: ex ἀνά, & στέλλω, mitto.
Ἀναστενάζω, alte ingemiſco. f. άξω. p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνά, pro ἄνω, & στενάζω, ingemiſco.
Ἀναστεναχίζω, vehementer ſuſpiro, vel ingemiſco: a στεναχίζω, idem ac στένω, gemo.
Ἀναστενάχω, graviter ſuſpiro: a στενάχω, Poet. pro στενάζω, ingemiſco.
Ἀναστένω, ingemo, ingemiſco: ex ἀνά, & στένω, gemo.
Ἀνάστερος, pro ἄναστρος, ὁ, obſcurus: ex α priv. & ἄστρον, τό, aſtrum, ſydus. a Th. ἀστήρ, έρος, ὁ, ſtella.
Ἀναστέφω, redimio. Ex ἀνά, & στέφω, corono.
Ἀναστῇ, a. 2. ſub. ab ἀνίστημι. ἀνάστην, Ion. pro ἀνέστην, a. 2. ind. ab ἀνίσταμαι, exſurgo. f. ἀναστήσω, εις, ει.
Ἀναστηλόω, erigo, ſeu ſtatuo ſuper cippum. Plut. ex ἀνά, & στηλόω, erigo.
Ἀνάστημα, ατος, τό, erectio, aſſurrectio, vel potius id, quod aſſurgit, & in altum tendit; ut ἀνάστημα γῆς, terræ eminentia, locus editus. Item ſtatura, proceritas. Theoph. & Suid. Item ſubſtantia.
Ἀναστῆσαι, a. 1. inf. act. ἀναστήσασαν, a. 1. part. fœm. gen. ἀναστησάσης, dimoverer, opt. Æol. ἀναστήσειαν, 3. pl. a. 1. imp. act. ἀναστησάτω, 3. ſing. a. 1. imp. ab ἀνίστημι, exſurgo.
Ἀναστίζω, ruſum compungo notis: & interdum idem ac στίζω, pungo.
Ἀναστοιχειοῦμαι, f. ώσομαι, reſolvor in elementa.
Ἀναστοιχειόω, informo, quaſi ab elementis incipiendo. Suid. Item in elementa reſolvo.
Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, ἀνάπλασις, reformatio; informatio, quæ fit quaſi ab elementis incipiendo; corporum reſolutio in principia, & elementa, ἀνάλυσις. Ex ἀνά, & στοιχεῖον, elementum.
Ἀναστόμωσις, ἡ, laxatio, relaxatio: item arctatio, compreſſio in fauces: item vis, quæ palatum exacuit, irritatio palati, de cibis dictum.
Ἀνάστομος, ὁ, apertus, laxus, dehiſcens.
Ἀναστομόω, facio os laxius, & apertius; laxo, relaxo, aperio. Item arcto, anguſto, in fauces comprimo. Item exacuo.
Ἀναστομωτήριος, & ἀναστομωτικός, ὁ, aperiendi vim habens, & oris patefaciendi: item exacuendi palati vi pollens. ex ἀνά, & στομόω, roboro.
Ἀναστοναχίζω, idem ac ἀναστεναχίζω. Ex ἀνά, & στοναχίζω, ſuſpiro, gemo.
Ἀναστράγαλος, ου, ὁ & ἡ, talo, ſeu talis carens: ex α priv. & ἀστράγαλος, talus, i. e. oſſiculum prope quadratum, inter infimos tibiæ, & ſuræ proceſſus comprehenſum, ut neque videri, neque tangi poſſit.
Ἀναστρατοπεδεύω, caſtra moveo; revertor cum exercitu: item contineo me in caſtris: ex ἀνά, & στρατοπεδεύω, caſtra metor.
Ἀναστρέφω, revertor, ſubverto, converſor. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. paſſ. ἀνέστραμμαι. a. 2. paſſ. ἀνεστράφην. p. m. ἀνέστροφα. Item inverto; inverſo, ſeu præpoſtero ordine colloco. Item in contrariam partem verto: ut ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν, omnia vice verſa diſponit. Item converto retrorſum; reverti cogo. Item retro vertor, redeo. Item terga verto. Interdum in hoſtem inſequentem convertor: ut οἱ μὲν ἔφυγον, οἱ δὲ ἀνέστρεψαν, apud Xenoph.
Ἄναστρος, ου, ὁ & ἡ, aſtris carens, obſcurus: ut ἄναστρον σχῆμα, apud Damaſc. non ſtellatus. Vide ἀνάστερος, obſcurus.
Ἀναστροφάδην, per converſionem, vice verſa, & quaſi converſim.
Ἀναστροφή, ἡ, inverſio; præpoſtera rerum, ſeu verborum collocatio: figura Gramm. & Poet. quum verbum, quod præcedere deberet, ſequitur: ut λέων ὥς, pro ὡς λέων. ſic ὄρνιθες ὥς, pro ὡς ὄρνιθες; & ᾧ ἔνι, πόλλ' ἐμόγησα, apud Hom. pro ἐν ᾧ. Sic apud Terent. in Andria: I præ, ſequar, pro præi. Item converſio retrorſum, ſeu in contrariam partem reciprocatio: reverſio, reditus. Item converſatio, aut commoratio apud aliquos. 1. Pet. 1. a. eſt verbale ab ἀναστρέφω, revertor.
Ἀναστρωφᾶν, convertere, præſ. inf. act. pro imp. ab
Ἀναστρωφάω, a στρωφάω, verſo, Poet. pro στρέφω. Th. στρέφω, verto.
Ἀναστύφω, triſtor. Heſych. Suid. ex ἀνά, & στύφω, aſtringo.
Ἀνασύνταξις, ἡ, recenſio, cenſus recognitio, cenſus iterum habitus. verbale ab ἀνασυντάσσω, a συντάσσω, conſcribo.
Ἀνασυντάσσω, recognoſco cenſus; iterum conſtituo cenſus: ex ἀνά, & συντάσσω, conſcribo.
Ἀνασύρειν, veſtes ſurſum tollere, ac pudenda revelare. Th. σύρω, traho.
Ἀνάσυρμα, τό, quod ἡ ἀνασυρομένη τῷ ἀνασύρεσθαι ſibi acquiſivit. hinc λαθρίδιον γρόμμα Bubulus Comicus per jocum ſic vocavit, i. e. furtivum conceptum. ut ſcribit Poll. eſt verbale ab
Ἀνασύρομαι, ſurſum retrahor, paſſ. ab ἀνασύρω; ex ἀνά, & σύρω: unde σύρμα, τό, genus veſtis Tragicorum.
Ἀνασφαδάζω, reſilio, recalcitro, exilio ex ἀνά, & σφαδάζω, male habeo.
Ἀνασφάλλω, reſurgo ex lapſu, vel morbo. f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, proſterno.
Ἀνασφραγίζω, reſigno, ſignum tollo. Vide σφραγίζω, ſigno.
Ἀνασχεθεῖν, repellere. vide Σχεθεῖν.
Ἀνασχέθω, Poet. pro ἀνέχω, erigo. Th. ἔχω, habeo.
Ἀνάσχεο, ſuffer, imper. Ion. pro ἀνέχου, verbi ἀνέχω, vel ἀνίσχω· ἀνασχών, a. 2. part. Th. ἔχω, habeo.
Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, toleratio, ſeu tolerantia. Plut. exp. & emerſio, exortus, ortus: ut ἀνάσχεσις ἡλίου, ortus Solis. Ab ἀνασχεῖν, fero.
Ἀνασχετικός, οῦ, ὁ, tolerabilis, ferendus. Plut.
Ἀνάσχετος, ου, ὁ, tolerabilis. unde τόλμημα οὐκ ἀνάσχετον, Plut. in Numa. & οὐκ ἀνάσχετον ἐποιοῦντο, indignum ducebant, Herodot. οὐκ ἀνασχέτων πραγμάτων, intolerandum rerum.
Ἀνασχέω, f. ήσω, tollo, fero, tolero; idem ac ἀνέχω, tolero.
Ἀνασχίζω, divido, findo. Th. σχίζω, findo.
Ἀνασχινδυλευθῆναι, in palum, ſeu in crucem tolli. Plat. de Rep. l. 7. ex ἀνά, & σχινδυλεύομαι, inuſit. a Th. σχίζω, [illegible], findo.
Ἀνασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. ἀνασχών, part. a. 2. ab ἀνέχω, tolero. Th. ἔχω, habeo.
Ἀνασώζω, reſtituo priſtinæ incolumitati; facio, ut quis ſalvus evadat: ut ἀνασώζει φίλον. Item ſarcio, recupero. In paſſ. ἀνασώζομαι, ſervor, incolumitati reſtituor; ut ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, apud Diod. Siculum ex ἀνά, & σώζω, ſervo.
Ἀνασώσασθαι, recuperare, a. 1. inf. m. quod a σώζω, ſervo.
Ἀνασωφρόνησις, ἡ, reſipiſcentia: ex ἀνά, & σωφρονέω, ſana ſum mente.
Ἀναταράττω, conturbo, perturbo, commiſceo: item commoveo, agito: ex ἀνά, & ταράττω, vel σσω, turbo.
Ἀνάτασις, εως, ἡ, extenſio in altum, erectio, porrectio. Item comminatio, peculiariter quæ fit cum acerbitate animi, & audacia: Plut. & Polyb. Eſt verbale ab ἀνατείνω, ενῶ, attollo.
Ἀνατάσσομαι, compono. f. άξομαι. p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην. ex τάσσω, ordino.
Ἀνατάσσω, ſeu ἀνατάττω, & ἀνατάττομαι, f. άξω, άξομαι, inſtruo, præparo: item compono, & literis mando. Lucæ 1. apud Plut. de ſolert. anim. (de elephante) ὤφθη νύκτωρ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην, ἀνατταττόμενος τὰ μαθήματα, καὶ μελετῶν, viſus eſt recolere ſecum, & velut in ordinem digerere ea, quæ edoctus erat. Ex ἀνά, & τάσσω, vel τάττω, ξω, ordino.
Ἀνατατικός, οῦ, ὁ, extenſus. aptus ad extendendum. unde
Ἀνατατικῶς, imperioſe, minaciter. ab ἀνατείνω, extendo. Item ἀπειλῶν, minari.
Ἀνατεί, vel ἀνατί, impune, ſine damno: ex α priv. & ἄτη, damnum: ab ἀτάω, lædo.
Ἀνατείνω, proprie ſurſum extendo; ſurſum extendens erigo, attollo, tollo: ut apud Ariſtot. de mundo. πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀνατείνομεν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐχὰς ποιούμενοι, manus in cœlum tollimus. Et apud Xen. τὰς δεξιὰς ἀνατείνοντες, dextras porrigentes; quod erat amicitiæ ſignum. Ex ἀνά, & τείνω, extendo.
Ἀνατειχίζω, reædifico muros; communio: inſtauro mœnia. ex ἀνά, & τειχίζω, muro cingo.
Ἀνατειχισμός, οῦ, ὁ, inſtauratio, & refectio murorum. verbale ab ἀνατειχίζω.
Ἀνατελεῖ, germinabit, 3. ſing. f. ab
Ἀνατέλλω, facio oriri: exorior. f. τελῶ. a. 1. ἀνέτειλα, ſub. ἀνατείλω, ης, ῃ. p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.
Ἀνατέμνω, diſſeco, inciſo, a partibus ſcil. inferioribus ad ſuperiores progrediendo: ut τῶν αὐτῶν χειρῶν ἀνέτεμε τὸν ἄνθρωπον, apud Athen. l. 12. ex ἀνά, & τέμνω, ſeco.
Ἀνατετμημένος, η, ον, diſſectus, reſectus, part. præt. paſſ. ab ἀνατέμνομαι.
Ἀνατέγγειν σώματα ἡδοναῖς, remolleſcere corpora voluptatibus. a τέγγω, mollio.
Ἀνατί, vide ἀνατεί.
Ἀνατιθεῖσι, transferunt, 3. pl. ind. præſ. pro τιθέασι. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Ἀνατίθεμαι, repono, expono. ἀνατίθενται, 3. pl. ind. paſſ. ἀνεθέμην, σο, το, a. 2. m. ἀνατίθετω, præſ. imp. act. ab ἀνατίθημι, impono.
Ἀνατίθημι, ſurſum pono: in altum pono, ſuſtollo: item impono alicui quidpiam portandum: & metaph. impono, i. e. injungo: item attribuo, acceptum fero, adſcribo; imputo: & interdum, tribuo, i. e. faveo, propenſus ſum: item ſuſpendo, vel ſuſpenſum dico: & ſimpliciter dico, conſecro: item transfero, traduco: & interdum differo, prorogo, cum genit. Soph. in Ajace. Ex ἀνά, & τίθημι, pono.
Ἀνατιμάω, pretium augeo: a τιμή.
Ἀνατιναγμός, ὁ, concuſſio, emotio a loco ſuo in alium, tranſmutatio, tranſitus. verbale ab
Ἀνατινάσσω, concutio, vel vehementer quatio. ex ἀνά, & τινάσσω, quatio.
Ἀνατιταίνω, idem ac ἀνατείνω, vel cum ſimplici Th. τείνω, tendo, extendo, protendo.
Ἀνατιτράω, ſeu ἀνατιτραίνω, idem ac Th. τιτράω, perforo, terebro.
Ἀνατλάς, ᾶσα, ἄν, a. 2. part. act. ab ἀνάτλημι, perfero. ἀνατλήσας, a. 1. part. Th. τλάω, ſuffero.
Ἀνάτλημα, τό, tolerantia, perpeſſio. verbale ab ἀνατλάω, ſeu
Ἀνάτλημι, tolero, patior, ſuſtineo. Th. τελάω, ſeu τλάω, ſuſtineo.
Ἀνατμηθείς, ὁ, ſectione apertus, a. 1. part. paſſ. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω, ſeco.
Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor, ut fit in tempeſtate. Poll. l. 1. ἀνατοιχῶ vero Attica non dicitur; ſed διατοιχῶ. a Th. τοῖχος, ου, ὁ, paries.
Ἀνατοκίζω, uſuram renovo. unde
Ἀνατοκισμός, ὁ, uſuræ renovatio anniverſaria; ex ἀνά, & τοκίζω, fœneror, fœnori do: a τόκος, fœnus, uſura.
Ἀνατολή, ῆς, ἡ, oriens. a p. m. ἀνατέτολα verbi ἀνατέλλω, orior.
Ἀνατολικός, οῦ, ὁ, Eous, Orientalis, unde ὁ ἀνατολικὸς ὁρίζων, a præced. ἀνατολή, oriens.
Ἀνατολμάω, audeo. Eurip. ex ἀνά & τολμάω, idem.
Ἀνατομή, ῆς, &
Ἀνατομία, ας, ἡ, diſſectio, præcipue corporis humani. Unde
Ἀνατομικοί, proſectores. Th. τέμνω, ſeco.
Ἀνατομικός, ὁ, ad Anatomen pertinens;

& ἀνατομικὴ, ſcil. τέχνη, dicitur ars anatomica, ars membra incidendi. Item ἀνατομικὸς, qui Anatomen factitat, vel diſſectionis corporum peritus: apud Gal. ab ἀνατομὴ, ἡ, anatome, diſſectio.

Ἀνάτονος, ὁ, ſurſum tendens. ab ἀνατείνω, ſurſum extendo.

Ἄνατος, ὁ ἀβλαβὴς, illæſus, innocuus, incolumis; idem ac ἄατος, & Th. idem.

Ἀνατρεπτικὸς, ὁ, ſubverſorius, evertendi vim habens: ab ἀνατρέπω, ομαι, ſubverto.

Ἀνάτρεπτος, ου, ὁ, proſtratus: immutabilis.

Ἀνατρέπω, ſubverto, everto, proſterno, ſupplanto. ὁδὸν ἀνατρέπω, iter intercumpo. ἀνατρέπομαι, proſternor. ἀνατρέπεσθαι dicitur mare, cum id, quod in imo eſt, ſurſum fertur. Th. τρέπω, verto.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo. f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτροφα. p. paſſ. ἀνατεθραμμαι, educatus ſui. a. 2. paſſ. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω, p. m. τέτροφα.

Ἀνατρέχω, erigor in altum, creſco, recurro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Ἀνάτρησις, ἡ, perforatio, pertuſſio: ab ἀνατιτράω, terebro, perfodio.

Ἀνατρητὸς, ου, ὁ ἡ, perforatus, pertuſus.

Ἀνατρίβω, detero, attero, refrico, confrico, miſceo, infrico.

Ἀνάτριπτος, ὁ, detritus, attritus: ut ἀνάτριπτα ἱμάτια, detritæ veſtes.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, frictio. τρίψις de omni frictionis genere dicitur.

Ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, ſubverſor, everſor: ab ἀνατροπὴ, ἡ, ſubverſio.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, everſio, deſtructio, mutatio, converſio, ſubverſio: ab ἀνατρέπω.

Ἀνατροφεὺς, ὁ, nutritor, educator: ab ἀνατροφὴ, ἡ, educatio.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.

Ἀνατροχάω, recurro. vide τροχάω.

Ἀνατυλίττω, repeto, revolvo animo: refrico, verſo, reglomero. vide τυλίττω.

Ἀνατυπόω, & ἀνατυπόομαι, reformo, iterum formo, & metaph. informo aliquid in animo, imaginor. Unde

Ἀνατύπωσις, ἡ, forma iterum expreſſa, reformatio: item formatio: & imaginatio: ex ἀνὰ, & τυπόω, figuro.

Ἀνατυρβάζω, conturbo, perturbo: ex ἀνὰ, & τυρβάζω, lutum ſubigo.

Ἀναύγητος, ὁ, obſcurus, ater, non ſplendens: ex α priv. & αὐγὴ, lux, ſplendor.

Ἀναυδὴς, έος, ὁ ἡ, & ἀναύδητος, ὁ ἡ, mutus, non vocalis; item ineffabilis, aut non fandus. ejuſd. Them. & compoſitionis cum ſequente.

Ἄναυδος, ου, ὁ, ἡ, mutus, idem ac ἄναυδος. Ex α, & αὐδὴ, ἡ, vox, oratio.

Ἀναυλὰ, ſine tibiis; adverbium ab ἄναυλος, ὁ, ſine tibiis.

Ἀναυλὶ, ſine naulo: ex α priv. & ναῦλον, τὸ, naulum, merces pro navigatione.

Ἄναυλος, ου, ὁ ἡ, ſine tibiis, imperitus ludendis tibiis; ex α priv. & αὐλὸς, tibia.

Ἀναυμάχιον, τὸ, deſertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat, ut debebat. Poll. ex α priv. & ναυμάχιον, τὸ, pœna navalem pugnam deſerentis.

Ἀναύξας, ὁ, Dor. pro ἀνηύσας, a. 1. part. Th. αὔω.

Ἀναυξὴς, έος, ὁ ἡ, & ἀναύξητος, ου, ὁ ἡ, incremento carens.

Ἀναυξησία, ἡ, cum quid alimentum, & augmentum non capit. ex α priv. & αὐξάνω, f. αὐξήσω, creſco.

Ἀναύξω, increſco, multum augeo: ex ἀνὰ, vel α intenſivo, & αὔξω, creſco.

Ἄναυος, ου, ὁ, ἡ, vocis expers: ab α, & αὔω, clamo, reboo.

Ἄναυρος, ὁ, nomen viri. Sine aura. Th. αὔρα. Item torrens; & tum eſt ex α, & νάω, fluo.

Ἀναύσαν, Dor. pro ἀνήυσαν, acclamarunt, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω, accendo.

Ἀναυσία, ας, ἡ, nauſea nulla. Suid. ex α priv. & ναυσία idem ac ναυτία, ἡ, nauſea, propterea quod navigantes in mari corripiuntur. a Th. ναῦς, navis.

Ἀναυτία, τὰ, nautis carentia, vel navibus impervia: apud Heſych. ex α priv. & ναύτης, ου, ὁ, nauta. ab eod. Th.

Ἀναυτέω, acclamo, alloquor.

Ἀναύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervice carens, ſine collo: ex α priv. & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἀναύω, accendo; ex ἀνὰ, & αὔω, ſicco. Item ἀναύω, exclamo: unde ἀναύσαν, apud Theocr.

Ἀναφαίνω, oſtendo. præſ. imp. ἀνέφαινον. f. φανῶ. p. πέφαγκα. præſ. paſſ. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται, p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, apparui. Th. φαίνω, appareo.

Ἀναφαίρετον, τὸ, quod auferri non poteſt: ab ἀφαιρετὸς, auferendus: ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀναφαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ auferri non poteſt: ut ἀναφαίρετον κτῆμα, virtus. ex α priv. & ἀφαίρετος.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem ac ἀναφάλαντος, ὁ, calvus.

Ἀναφαλάντωσις, εως, ἡ, calvitium in ſuperciliis, ſive ſuperciliorum lævitas, quæ ſaltitium vocatur: calvitium autem in capite vocatur φαλακρότης.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, ſuperciliorum nuditas, vel glabritas.

Ἀναφάλαντος, ὁ, proprie cui a fronte, vel ſupercilíis pili deciderunt: calvus, recalvus. Lev. 13.

Ἀναφανδὰ, idem ac ἀναφανδὸν, manifeſto, propalam. Od. γ. & λ. Item Plut. & Luc. adv. ab ἀναφαίνω, oſtendo.

Ἀναφανδὸν, Jon. pro φανερῶς, palam: ab ἀναφαίνω, demonſtro.

Ἀναφανέντες, οἱ, a. 2. part. paſſ. ab ἀναφαίνω, oſtendo.

Ἀναφαντάζω, apparere facio, & phantaſiam afficio: idem ac φαντάζω.

Ἀναφέρω, offero, ſubduco. f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα, part. ἀνενέγκας, a. 2. ἀνήνεγκον, inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἀναφεύγω, refugio, confugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀναφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intactilis. ex α priv. & ἁφὴ, ἡ, tactus.

Ἀναφθέγγομαι, exclamo, reſpondeo. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, ſeu intereo: ex ἀνὰ, & φθείρω, corrumpo.

Ἀναφθεὶς, ὁ, a. 1 part. paſſ. ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀναφλασμὸς, οῦ, ὁ, maſturbatio, vel maſtupratio, Suid. ex ἀνὰ, & φλάω, frango.

Ἀναφλάω, ῶ, obſcœnam ſignificationem habet, de maſturbante dictum. Luc. idem ac ἀμέλγειν τὸν ψωλὸν, μαλάττειν, χειροτριβεῖν, γρίτν, maſtuprare.

Ἀναφλεγμαίνω, &

Ἀναφλέγω, rurſus ardeo, vel æſtuo, recrudeſco, vel rurſus intumeſco: item exardere ira. Plat. vide φλέγω, & φλεγμαίνω, inflammo.

Ἀνάφλεξις, ἡ, incendium. Plut. Verbale ab ἀναφλέγω: ex ἀνὰ, & φλέγω, incendo.

Ἀναφλεχθῆναι, excandeſcere. a. 1. inf. paſſ. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω, incendo.

Ἀναφλύζω, idem ac Th. φλύω, ferveo. Il. φ.

Ἀναφλυκταινώτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo puſtulæ non erumpunt, nec erumpunt; idem ac ἀφλυκταίνωτος: ex α priv. & φλύκταινα, puſtula ex fervore.

Ἀναφλύω, idem ac ἀναφλύζω, ferveo.

Ἀναφοιβάζω, repurgo. a φοιβάζω, vaticinor.

Ἀναφοιτάω, redeo, rurſum eo, repeto. a φοιτάω, eo.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω, offero.

Ἀναφορέω, egero, comporto: ex ἀνὰ, & φορέω, geſto.

Ἀναφορικὸς, ὁ, relativus: ab ἀναφορὰ, relatio.

Ἀναφορτίζω, onus in humeros tollo. a φορτίζω, onero.

Ἀναφυράσσω, ſubigo in modum farinæ: item commiſceo. a φύραμα, piſtio.

Ἀναφράσσω, aperio, & explico, quod ſepto clauſum erat. Heſych. a Them. φράσσω, condenſo.

Ἀναφρίσσω, horreo; vel horreo pilis. a φρίσσω, horreo.

Ἀναφροδισία, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; item invenuſtas, inelegantia.

Ἀναφρόδιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non venereus; a venere alienus: item invenuſtus. ex α priv. & Ἀφροδίτη, Venus.

Ἀναφρονέω, reſipiſco: ex ἀνὰ, & φρονέω.

Ἀναφροντίζομαι, aliquid animo ſæpe volvere. a φροντίζω, curo.

Ἄναφρος, ὁ, ſpumæ expers; non ſpumeus, ſeu ſpumoſus: ex α priv. & ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀνάφυξις, ἡ, effugium. Plato. ab ἀναφεύγω.

Ἀναφύομαι, renaſcor: a φύω, gigno.

Ἀναφυράω, commiſceo, permiſceo, confundo; item inquino, fœdo; idem ac ἀναφύρω: ex ἀνὰ, & φυράω: a Th. φύρω, miſceo.

Ἀναφύρω, idem ac φύρω, miſceo.

Ἀναφυσάω, efflo, ſurſum flo.

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, avaporatio.

Ἀναφύσησις, ἡ. ſpiraculum terræ, ex quo ignis, vel ventus erumpit. Ariſtot.

Ἀναφυσιάω, efflo. Th. φυσιάω, flo, ſufflo.

Ἀναφυσιόω, anhelo: ex ἀνὰ, & φυσιάω, idem.

Ἀναφυσιόωντες, οἱ, præſ. part. Poet. pro ἀναφυσιῶντες, ab ἀναφυσιάω, efflo.

Ἀναφύω, renaſci facio, rurſum produco, gigno. Th. φύω, gigno.

Ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνὴ, vox.

Ἀναχάζομαι, retrocedo, præſ. ind.

Ἀναχαίνω, idem cum Th. χαίνω, dehiſco: ſed exponitur etiam oſcitor.

Ἀναχαιτίζω, ferocio; (neutraliter de equo dicitur mordente frænum, ſeque jubis erectis efferente) contumaciter efferor; in licentiam erumpo; & active, inhibeo, contra retraheas, terrorſus inhibeo; retro ago; reprimo. a Th. χαίτη, juba, proprie equi.

Ἀναχαλάζω, vel ἀναχαλάω, remitto, relaxo: vel idem ac Th. χαλάω, laxo.

Ἀναχαλασμὸς, ὁ, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, ὁ, relaxativus, relaxandi vim habens.

Ἀναχαράσσω, denuo ſculpo. rurſus incido. Plut. ex ἀνὰ, & χαράσσω, ſculpo.

Ἀναχάσκω, idem cum ἀναχαίνω, & ab eodem Th.

Ἀναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poet. pro ἀναχάσασθαι: ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω, devito.

Ἀναχελύσσομαι, idem cum χελύσσομαι.

Ἀναχέω, refundo, infundo, conturbo, moveo. Th. χέω, fundo.

Ἀναχηνιάω, hio. 2. Machab. 6. pro ἀναχηνάω, ex ἀνὰ, & χηνάω, idem ac Th. χαίνω, inhio.

Ἄνακθ', pro ἄνακτα, regem, acc. ſing. ſequente aſpiratione, ab ἄναξ, rex.

Ἀναχίτης, gemma, eadem cum adamante; quaſi triſtitiam auferens, & dolorem. Plin. ex α priv. & ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἀναχλαινόω, induo, veſtio, a Th. χλαῖνα, læna.

Ἀναχλιαίνω, idem ac χλιαίνω, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνεσθαι, lanugine obſitum eſſe, vel primam lanuginem emittere: ex ἀνὰ, & χνόος, ὁ, lanugo, raſio: item pubes. a Th. κνάω, carpo, vellico.

Ἀναχοὴ, ἡ, refuſio: item meatus: ab ἀναχέω, fundo.

Ἀναχορεύω, tripudio, aſſilio in morem perſultoria: ex ἀνὰ, & χορεύω, choreas duco.

Ἀναχόω, aggero, e terra aggeſta extruo: ut apud Demoſth. τῶν ὁδῶν ἀνακεχωσμένων, aggeribus lapidum, & ruderum via obſtructa. & ἀνακεχωσμένος, obrutus, apud Syneſ. ex ἀνὰ, & χόω: unde χώννυμι, & χώννυμαι, aggero.

Ἀναχρέμπτω, vel potius ἀναχρέμπτομαι, excreo, ſcreatu egero.

Ἀναχρέμψις, ἡ. excreatio, aut cum ſcreatu egeſtio: item extuſſitum. Gal. ex ἀνὰ, & χρέμπτομαι: unde χρέμψις, ἡ, ſcreatus.

Ἀναχρονισμὸς, ὁ, tropus, ſeu figura, quaſi temporis retractatio: ex ἀνὰ, & χρονίζω, moror: unde χρονισμὸς, ὁ, mora.

Ἀναχρώννυμι, vel ἀναχρώννυμαι, ungo, tactiv, colorem, inficio. & denigro. unde

Ἀνάχρωσις, ἡ, infectio, inunctio, tinctura. vide χώννυμαι, aggero.

Ἀναχυθεὶς, ὁ, redundans. a. 1. part. paſſ. ver-

Digitized by Google

verbi ἀναχέω, Th. χέω, fundo.

Ἀναχύρωτος, ὁ, non paleatus; ut ἀναχύρωτος πηλὸς, lutum aceribus, ſeu paleis non ſubactum; ſive lutum non aceratum, ſeu paleatum: ex α priv. & ἀχυρόω, paleas admiſceo: a Th. ἄχυρον, τὸ, palea.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refuſio, profuſio: unde ἀναχύσεις, dicuntur maris æſtuaria navigabilia. Straboni ἀνάχυσις eſt etiam confuſio. Item animi, viriumque exſolutio, mollities. ab ἀναχέω, pro ἀναχέω: ex ἀνὰ, & χέω: unde χέω, f. χεύσω, fundo.

Ἀναχέω, refundo; idem ac ἀναχέω: ortumque ex ἀνὰ, & χέω, vel χύω, fundo.

Ἀναχωνεύω, rurſus conflo, refundo, reconflo, reformo: ex ἀνὰ, & χωνεύω, in fornacem conflatoriam conjicio, vel in fornace fuſoria fabrico: a χώνη, idem ac χοάνη, vas argillaceum, in quo metalla funduntur, & liquefiunt: quod a Th. χέω, liquefaciendo diffundo.

Ἀναχωννύω, & ἀναχώννυμι, idem ac ἀναχόω, aggero, e terra aggeſta extruo. vide χωννύω, aggero.

Ἀναχωρέω, ῶ, recedo, ſecedo. f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀνεχώρησα.

Ἀναχώρημα, τὸ, idem ac ἀναχώρησις, ἡ, ſeceſſus, receſſus, receptus, refugium. Item reverſio, abitio.

Ἀναχώρησις, ἡ, reditus. Th. χωρέω, procedo.

Ἀναχωρίζω, facio reverti, aut ſecedere; in locum reduco, ſuæ terræ reſtituo: τὸ ἀναχωρεῖν ποιῶ, recedere facio. ex ἀνὰ, & χωρίζω, ſeparo: vel a χῶρος, locus, ſedes.

Ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ, anachorita; qui in ſolitudinem, aut alio quopiam ſecedit: quos eremitas vocamus.

Ἀναψάω, idem ac Th. ψάω, tergo, vel tergendo demulceo: item detergendo colligo, & recipio, frico.

Ἀνάψῃς, affigas, a. 1. ſub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα, part. ἀνάψας, αντος. ex ἅπτω, accendo: necto.

Ἀναψηφίζω, a ſuffragio revoco, abrogo, rogo iterum ſententiam. unde

Ἀναψήφισις, ἡ, revocatio a ſuffragio: ex ἀνὰ, & ψηφίζω, computo.

Ἀναψήχω, idem ac ἀναψάω, tergo. ex ἀνὰ & ψήχω, demulceo.

Ἄναψις, εως, ἡ, reaccenſio, excitatio ignis extincti: ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀναψυκτικὴ δύναμις, vis refrigeratoria.

Ἀναψῦξαι, a. 1. inf. ab ἀναψύχω, refrigero.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, &

Ἀναψυχὴ, ἡ, refrigeratio, recreatio.

Ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω, p. ἀνέψυχα: a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ, & ψύχω, refrigero.

Ἀνγνοίη, Dor. ſyncop. pro ἀναγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ἁνδάνω, imp. ἥνδανον, f. ἁδήσω: q. ab ἁδέω. p. m. ἧδα, Att. ἕαδα. Exp. placeo. Annotat Euſt. fieri ab ἥδω, eodem modo, quo λανθάνω ex λήθω, & μανθάνω ex μάθω. Alibi tamen annotat, ex Heraclidis Grammatici ſententia, eſſe ab ἅδω, ut λαμβάνω a λήβω.

Ἀνδεῖσθαι, Poet. pro ἀναδεῖσθαι, coronari. Th. δέω, ligo, ſic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.

Ἄνδεμα, τὸ, vitta. Poet. pro ἀνάδεμα. Th. δέω, ligo.

Ἄνδηρον, ου, τὸ, ſummitas, cacumen, agger fluvii. παρὰ τὸ ἄνω κεῖσθαι τῶν δειρῶν.

Ἀνδησάμενος, ὁ, vide in ἀνδεῖσθαι.

Ἄνδικτος, ὁ, laquei genus, Poet. pro ἀνάδικτος: q. ab ἀνὰ, & δίκω, jacio.

Ἀνδίκω, Æolica ſyncope, pro ἀναδίκω, ſurſum jacio. Heſiod. Ejuſdem Them. & compoſitionis.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, diviſim: adv. a δίχα, dupliciter.

Ἀνδοχάδην, pro ἀναδοχάδην, per ſucceſſionem, alternis, mutatis vicibus. Heſiod. ab ἀναδέχομαι, ſuſcipio, recipio: unde ἀναδοχὴ, receptio.

Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. ſing. ἄνδρε, dual. ἄνδρεσσι, & ἄνδρεσι. dat. plur. Poet. & Jon. ab ἀνὴρ, ὁ, vir.

Ἀνδραγαθέω, virum me præbeo, q. ἀνὴρ ἀγαθὸς εἰμί.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus.

Ἀνδραγαθητὴς, οῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna: fortiter ſe gerens.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas.

Ἀνδραγαθίζομαι, idem ac ἀνδραγαθέω, fortem virum me præſto. ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἄνδραγρα, τὰ, ſpolia homini detracta: ab ἀνὴρ, & ἄγρα, ἡ, præda.

Ἀνδράγχος, ὁ, exp. ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων, virorum ſtrangulator, carnifex, tortor, ut & ἀνδραγχὴς, idem, ut vult Euſt. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἄγχος, a Th. ἄγχω, ſtrangulo.

Ἀνδράδελφος, ὁ, lævir, mariti frater: ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀνδρακὰς, adv. Poet. pro κατ' ἄνδρα viritim: ab ἀνὴρ, ὁ, vir.

Ἀνδρὰξ, idem, & ejuſdem Them. cum præced.

Ἀνδραπόδεσσι, per metaplaſm. pro ἀνδραπόδοις.

Ἀνδραποδιζέαται, f. m. Jon. pro ἀνδραποδιοῦνται, Attice pro ἀνδραποδίσονται, mancipabuntur, ſeu in ſervitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω, mancipio.

Ἀνδραποδίζω, ομαι, mancipio: mancipium eſſe facio; vel in captivitatem abduco: & generaliter vim alicui infero. Heſych. Et dicitur etiam de urbibus, quas ſubigimus, & in ſervitutem noſtram redigimus. Item ἀνδραποδίζομαι paſſive in ſervitutem redigor, in captivitatem abducor: ut ἀνδραποδισμένη πόλις, apud Demoſth.

Ἀνδραπόδιον, τὸ, mancipiolum. Athen. diminut. ab ἀνδράποδον: ex ἀνὴρ, & ποῦς, ὁ, pes.

Ἀνδραποδισμὸς, οῦ, ὁ, mancipatio, in ſervitutem redactio, ſive hominis, ſive urbium; item plagium, plagiarium crimen, Plat. de Leg. l. 9.

Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, plagiarius; item, mancipator, qui alium in ſervitutem redigit: Xen. & ſpecialiter, qui liberum hominem in ſervitutem redigit; qui furatur hominem e libero ſuo ſtatu, vel ex heri dominio. Euſt.

Ἀνδραποδοκάπηλος, q. d. caupo mancipiorum, mango, venalitius, ſeu venalitiarius: (plagiarius, qui liberum hominem pro ſervo vendit; vel ſervum alienum tanquam ſuum) ex ἀνδράποδον, mancipium, & κάπηλος, inſtitor, venditor, caupo.

Ἀνδράποδον, τὸ, q. d. hominis pes, mancipium; ſunt enim mancipia, quaſi pedes dominorum ſuorum, & eos pro capitibus agnoſcunt, teſte Euſt. in Il. 7. Item general. ſic dicitur homo in bello captus, & ſervituti mancipatus, ſive ſervus ſit natura, ſive liber, & ingenuus. apud Xen. Hel. 1.

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ & ἡ, mancipialis, ad mancipium pertinens; item, mancipio conveniens, ſervilis, item, minime ingenuus, ſervili ingenio præditus. unde

Ἀνδραποδωδία, ἡ, q. d. mancipialitas, ſervilitas, contraria ingenuitati. Ariſtot. Polit. 7.

Ἀνδραποδωδῶς, mancipiorum more, ſerviliter, illiberaliter. Plat. in Symp. ab ἀνδράποδον, τὸ, quod ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ποῦς, ποδός.

Ἀνδράριον, idem quod ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio, homunculus, homulus. dimin. ab ἀνήρ.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ & ἡ, viro ponderoſus: ab ἀνὴρ, & ἄχθος.

Ἀνδράχθης, ου, ὁ & ἡ, exp. graves portantibus, i. e. δυνάμενος ἄνδρας ἄχθεσι πιέζειν, vel ὁ δυνάμενος ἄνδρα βαρύνειν διὰ μέγεθος.

Ἀνδράχνη, ὁ, dicitur ſcabellum muliebre, foramen habens, & ſubjectos carbones: (ἀνθράκας etiam, ſeu ἄνθρακας dictum Euſt. & Suid.) eſt euphoniæ gratia, quaſi pro ἀνθράκνη, a Th. ἄνθραξ, ακος, ὁ.

Ἀνδράχνος, dicitur herba quædam, quod ſit viro ſimilis, quaſi ἀνδρείκελος, facta Syncope, & tenui in aſpiratam mutata quaſi ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & εἴκελος, ὁ.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρέας, ου, ὁ, Andreas, nomen viri. Gr. h. e. Animoſus.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνὴρ. Τὰ ἀνδρεῖα, abſolute, exp. virilia.

Ἀνδρείκελον, ſubſt. ſimulacrum, ſtatua. Epigr. Item coloris genus: quidam exp. purpuriſſum. Xen. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & εἴκελος, ου, ὁ, ſimilis; ab εἴκω, fut. ξω, ſimilis ſum.

Ἀνδρείκελος, viro ſimilis.

Ἀνδρεῖος, ου, & ἀνδρήϊος, ὁ, virilis, ad virum pertinens: item, ſtrenuus, virum ſe præbens. interdum dicitur & ἀνδρεῖος ἀνήρ. Comp. ἀνδρειότερος. Superl. ἀνδρειότατος, η, ον. ab ἀνήρ.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, viricida, epithetum Martis: ab ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδρεὼν, ῶνος, conclave, domicilium, porticus, locus in domo, ubi viri degunt.

Ἀνδρείως, viriliter & magno animo.

Ἀνδρεράστρια, ἡ, virorum amatrix. Poll. ex Ariſtoph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator: unde ἐράστρια, amatrix. Th. ἐράω, fut. άσω, amo.

Ἀνδρούμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, vir factus, præſ. part. paſſ. ab ἀνδρόομαι. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρωθέωσι, Jon. pro ἀνδρωθῶσι, 3. p. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀνδρόομαι, vir fio.

Ἀνδρεὼν, & ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, & ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod ſupra ἀνδρεὼν, domus ſcil. pars, in quam viri ſeorſum a mulieribus ſe recipiunt. Th. idem.

Ἀνδρέων, Jon. pro ἀνδρῶν.

Ἀνδρήϊος, pro ἀνδρεῖος, quod vide.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, exp. q. d. virum, ſeu viros expello, in exilium pello, ſeu mitto: Plat. Pol. 8. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἐλαύνω. f. ἐλάσω, idem quod, & Poet. pro Th. ἐλάω.

Ἀνδρία, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. d. virilitas, i. e. ſtrenuitas, animi robur, & præſtantia; item virilitas. i. e. virilis ætas.

Ἄνδρια, vel ἀνδρεῖα, τὰ, dicta apud Cretenſes fuere συσσίτια, ſeu convivia quædam publica, ad quæ ſoli viri conveniebant. Ariſtot. Polit. l. 2. c. 8. ab ἀνδρεῖον, ὁ.

Ἀνδριάντα, acc. ſing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua: ab ἀνήρ.

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva ſtatua, parvum ſimulachrum: diminut. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, exp. ſtatuarum fictor. unde

Ἀνδριαντοπλαστικὴ, ſcil. τέχνη, exp. ars fingendi ſtatuas: ex ἀνδριὰς, άντος, & πλάστης, ὁ.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, ſtatuas facio. unde

Ἀνδριαντοποιητικὴ, ſcil. τέχνη, ars ſtatuaria. item

Ἀνδριαντοποιΐα, ſtatuarum confectio: actio ipſa faciendi ſtatuas. ſed exp. & ars ipſa ſtatuas faciendi.

Ἀνδριαντοποιὸς, ſtatuarius, ſtatuarum artifex. Athen. l. 11. ab ἀνδριὰς, & ποιέω.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ultima producta, ſtatua, maxime viri, ſimulachrum: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir.

Ἀνδρίζω, exp. virile quippiam ago. Suid.

Ἀνδρίζομαι, exp. virilem ætatem ingredior; ad firmam, & robuſtam ætatem pervenio. Bud. ex Poll. exp. vir ſum: item, ad fortitudinem me comparo; viriliter & fortiter ago, ſeu me gero. Eſt, inquit Bud. ἀνδρίζομαι, ago more viri, ut ἀνθρωπίζομαι, ago more hominis, vel more humano. Item dicuntur mulieres ἀνδριζόμεναι, naturam muliebrem fortibus ſuis ſuperantes factis, quales a Latinis appellantur viragines. ab ἀνήρ.

Ἀνδρικὸς, ad virum, ſeu viros pertinens, tradit autem Euſt. quamvis ἀνδρεῖος, & ἀνδρικὸς, idem valeant, dici tamen ἀνδρικὴ γυνὴ, non ἀνδρεία γυνή: item ἀνδρικὸς πόνος, exp. labor virilis, i. e. virum fortem decens, ſeu viro dignus, apud Luc. & general. ἀνδρικὸν dicitur, quicquid eſt viro forti dignum.

Ἀνδρικῶς, viriliter, ſtrenue, fortiter; item interdum valide, robuſte; & aliquan-

quando vehementer.

Ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio: ab ἀνήρ.

Ἀνδρίσκος, ου, ὁ, homuncio: diminut. ab ἀνὴρ, ἀνδρός.

Ἀνδριστὶ, virorum more. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρόφιλος, viri amans, viri amicus: ex ἀνὴρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, homicida: ἄνδρας φονεύων, Hom. Il. β. vide ἀνδροφόνος.

Ἀνδροβάσμιος, στενὴ ὁδὸς, anguſta via. Heſych. proprie, qui uni tantum viro ſufficit: dicitur enim quaſi ἀνδρὸς βασμός.

Ἀνδροβόρος, qui viros vorat, teliſque ſuis interficit. Eſt comp. ex ἀνὴρ, & βόρος, ὁ, a Th. βορά.

Ἀνδρόβουλος, virili, & generoſo conſilio utens: ex ἀνὴρ, & βουλή.

Ἀνδροβρὼς, ῶτος, ὁ, idem. Ex ἀνὴρ, & βιβρώσκω, f. βρώσω.

Ἀνδρογένεια, per viros ſucceſſio generis: ex ἀνὴρ, & γένος.

Ἀνδρογόνος, ἡ, viripara, quæ parit maſculum: ab ἀνὴρ, & γείνομαι.

Ἀνδρογυνής, ο, ὁ, idem quod ἀνδρόγυνος, expon. q. d. maritœmina: vir pariter & fœmina; utrumque habens ſexum, vel utriuſque naturæ. Plat. in Symp.

Ἀνδρόγυνοι, vocantur etiam illi, quibus exciſa ſunt virilia.

Ἀνδρόγυνος, ab Heſych. exp. debilis, & imbecillis; invalidus; item, effœminatus: muliebri, & molli animo præditus; ſemivir, Suid. Et in Parab. Salom. capitur pro ſocorde, & parum ſtrenuo, ut ſcribit Bud. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & γυνή, ἡ.

Ἀνδροδάϊκτος, ου, ἡ, viros perimens. Schol. Ariſtoph. niſi potius ſit, in qua viri perimuntur: ex ἀνὴρ, & δαΐζω.

Ἀνδροδάμαν, mariti domitricem, acc. ſing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνὴρ, & δαμάω.

Ἀνδροδάμας, ο, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδροδάμας, ου, ὁ, vocatur gemma quædam, ſic dicta, quod impetus hominum domet. Plin. Vide ἀνδροδάμαντα.

Ἀνδροδάμνη, ἡ, Heſychio eſt ἡ ὑπανδρος γυνή, ſubjecta viro mulier.

Ἀνδροδόμος, exp. q. d. ἀνδρῶν δόμος, triclinium. Heſych. & Suid.

Ἀνδροθέα Ἀθήνα, fortiſſima Minerva.

Ἀνδρόθεν, ex viro. in Epigr. ab ἀνήρ.

Ἀνδροκμὴς, exp. a viro interfectus; & apud Eurip. ἀνδροκμῆτες ἀγῶνες, ſunt certamina, in quibus viri laborant. Eſt idem cum ἀνδρόκμητος.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ, & κάμνω, p. κέκμηκα.

Ἀνδροκόβαλος, ο, ὁ, exp. nequam, improbus, veterator. Suid. & Heſych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & κόβαλος, ὁ.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum, ἀνδροκτασίῃ, dat. ſing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, & κτείνω.

Ἀνδροκτονία, ἡ, homicidium: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, κτενῶ, ut & ἀνδροκτασία, eſt ex 2. perſ. præt. paſſ. ejuſdem Th. κτείνω, præt. ἔκτακα.

Ἀνδροκτόνος, homicida. Plut.

Ἀνδρολέτειρα, exp. virorum perditrix. Æſchines. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ὄλλυμι, f. ὀλέσω, ab inuſit. ὀλέω: unde ὀλετὴρ, ὁ, & ὀλέτειρα, ἡ.

Ἀνδρολήμων, ἡ, exp. virilem habens animi elationem, i. e. ἀνδρὸς ἔχουσα λῆμα. Heſych.

Ἀνδρολήψια, &

Ἀνδροληψία, corporum pigneratio, quæ dabatur contra eos, apud quos homicidium perpetratum fuerat: ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, expio: unde λῆψις, acceptio.

Ἀνδρολογέω, ῶ, & ἀνδρολογίζω, milites conquiro; delectum habeo; viritim lego, vel deligo.

Ἀνδρολογία, virorum delectio; ex ἀνὴρ, & λέγω, lego, deligo.

Ἀνδρομανεῖς, appellant Poetæ mulieres Spartanas: Plut. in Numa: quod viros furere faciant. ex ἀνὴρ, & μανία, furor.

Ἀνδρομανὴς, έος, ὁ & ἡ, inſanientes ob viros; viros inſane amans, vel appetans: de muliere dicitur; ut contra vir dicitur γυναικομανής.

Ἀνδρομανία, ἡ, exp. virorum inſanus amor, qualis eſt impudicarum mulierum.

Ἀνδρομάχος, exp. cum viris, vel cum viro decertans: in Epigr. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & μάχη, ἡ.

Ἀνδρόμεος, ἔα, ὁ, virilis, humanus, idem quod ἀνθρώπινος. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ & ἡ, ad ſtaturam, & altitudinem viri aſſurgens: ex ἀνὴρ, & μῆκος.

Ἀνδρόνικος, ο, ὁ, nomen viri. Gr. Victor.

Ἀνδρόομαι, οῦμαι, exp. virile robur, vel ætatem virilem aſſumo; ad virilem ætatem pervenio; vir fio, togam virilem ſumo: eſt paſſ. ab ἀνδρόω.

Ἀνδρόπαις, puer virilitatem præ ſe ferens, vel qui jam ad virilem ætatem tendit: ex ἀνὴρ, & παῖς.

Ἀνδροπλήθεια, hominum multitudo, ſeu conventus ex ἀνὴρ, & πλῆθος.

Ἀνδροπρεπὴς, virum conveniens, virum decens: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. πρέπω.

Ἀνδροπρόσωπον, dicitur pro ἀνδροπρόσωπον, hominis facies. Soph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & πρόσα, ἡ, vel πρόσωπον, τὸ: pro quo per metaph. πρόσα, interdum ſumitur.

Ἀνδρὸς, gen. ſing. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδροσαίθης, & ἀνδροσαίθων, exp. virilia grandiora habens, membroſus, item, mutonatus: (inhoneſte) Suid. & Heſych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & σάθη, ἡ.

Ἀνδρόσαιμον, ο, τὸ, vel

Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, dicitur ruta ſylveſtris: & ſic dicta eſt, quod ejus flores, ſi digitis terantur, ſanguineo ſucco madent. Dioſc. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & αἷμα, τό.

Ἀνδρόσινος, exp. hominibus noxius: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. σίνω: unde σίνος, τὸ, & σίνις, ιδος, ὁ, ἡ.

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, ſtatua, quæ viri, & ſphingis figuram habet.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo, ἀνδρεία.

Ἀνδρωθῆναι, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne veſcor: ex ἀνὴρ, & φάγω.

Ἀνδροφάγος, exp. hominivorus, ſeu homivorus; humana carne veſcens.

Ἀνδροφθόρος, homines corrumpens, & occidens, ex ἀνὴρ, & φθορά.

Ἀνδρόφιλος, viri amicus. V. φίλος.

Ἀνδροφονέω, ſum homicida; & interdum ſimpliciter, occido.

Ἀνδροφονία, ἡ, homicidium.

Ἀνδροφόνοιο, gen. Jon. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ, & φόνος.

Ἀνδροφόνος, ὁ, homicida. Il. ω. Item ſpecialiter, viros interficiens: ut ἀνδροφόνου Ἑλένης, apud Eurip. in Hec. a φόνος, ὁ.

Ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens: a φωνή.

Ἀνδρόω, ῶ, exp. virilem reddo, virile robur miniſtro: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ.

Ἀνδρῶδες, τὸ, pro ἀνδρεία, ἡ, virilitas, virile robur.

Ἀνδρώδη, virilem, acc. ſing. ab ἀνδρώδης, εος, ες, ὁ, ἡ, ab ἀνήρ.

Ἀνδρώδης, εος, ὁ & ἡ, virilis: virum decens; viro forti dignus, ſeu forti animo præditus; magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, viriliter, fortiter, ut virum fortem decet. ab ἀνὴρ, ἀνδρός.

Ἀνδρωθεὶς, ὁ, vir factus, a. 1. paſſ. part. ab ἀνδρόομαι. Ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρωθεῖσα, ἡ, dicitur, quæ cum viro conſuevit; cui vir virginitatem eripuit. eſt f. a maſc. ἀνδρωθείς.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi viri verſantur; virorum diverſorium. a Th. ἀνήρ.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod, & ab ἀνδρὼν, ῶνος, domus pars, in quam viri ſeorſum a mulieribus ſe recipiunt.

Ἀνδρῷος, virilis, ἀνδρεῖος: ab ἀνήρ.

Ἀνδύεται, pro ἀναδύεται.

Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, emergo, exiſto.

Ἄνδωκε, Dor. & Poet. pro ἀνέδωκε, porrexit. 3. ſing. a. 1. act. Th. δίδωμι.

Ἀνεβάλλετο, 3. ſing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.

Ἀνέβη, conſcendit, a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.

Ἀνεβορβόρυξαν, exclamarunt, 3. pl. a. 1. a βορβορύζω.

Ἀνεβώσατο, Jon. pro ἀνεβόησατο, 3. ſing. a. 1. verbi ἀναβοάω, clamo.

Ἀνέβραχε, inſonuit, a. 2. verbi ἀναβράχω.

Ἀνεγγυάω, ῶ, exp. fidejubeo: ex ἀνὰ, & ἐγγυάω.

Ἀνέγγυος, ὁ & ἡ, illegitimus: illocabilis, indotata, ἄπιστος, incertus; quaſi ſine ſponſione. perfidus ex α priv. & ἐγγύη, ſponſio, fidejuſſio.

Ἀνεγείρω, expergefacio, excito; pro ἐγείρω, ſed exp. & attollo, erigo; atque inde

Ἀνέγερσις, expergefactio, excitatio. Plut.

Ἀνέγερτος, inexpergiſcibilis, inexperrectus, ex ἀνὰ, & ἐγείρω.

Ἀνέγκλητος, ο, ὁ, ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatus: ex α & ἔγκλητος. accuſatus; ab ἐγκαλέω.

Ἀνεγκλήτως, irreprehenſe, inculpate: adv. ab ἀνέγκλητος.

Ἀνέγκυος, quæ uterum non fert: quæ non eſt gravida: ex α priv. & ἔγκυος.

Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ, illaudatus; nullâ laude affectus: ex α privat. & ἐγκωμιάζω.

Ἀνεγνάμπτοντο, flectebantur, imperf. paſſ. a γνάμπτω, pro κάμπτω. a. 1. paſſ. ἀνεγνάμφθην.

Ἀνεγνωρίσθη, agnitus eſt, a. 2. paſſ. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod a γνωρίζω.

Ἀνέγνωσμαι, p. paſſ. ἀνεγνώσθην, a. 1. ἀνέγνωσαν, a. pl. a. 2 act. verbi ἀναγινώσκω.

Ἀνέγρετο, concitata eſt, imperf. paſſ. ab

Ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.

Ἀνενδεχόμενον, quod fieri non contingit; impoſſibile. ex α priv. & ἐνδέχομαι.

Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ & ἡ, qui pavitus non eſt: qui ſolo æquatus, aut alliſus non eſt; ex α priv. & ἐδαφίζω, pavio, ſolo æquo.

Ἀνεδέγμεθα, pluſq. p. paſſ. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro ἀνεδεδέγμεθα, per ſyncop.

Ἀνέδεξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.

Ἀνεδέξατο, ſuſcepit, a. 1. m. ab ἀναδέχομαι. ex ἀνὰ, & δέχομαι.

Ἀνέδην, licenter, impune: adv. q. ab ἀνίημι, laxo, remitto.

Ἀνέδρακον, ſuſpexi, a. 2. ab ἀνὰ, δέρκω.

Ἀνέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.

Ἀνέδυ, prodiit, imperf. vel a. 2. ab ἀναδύομαι. Th. δύω.

Ἀνέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, egredior: ex ἀνὰ, & δύνω.

Ἀνεδύσατο, emerſit, a. 1. m. ab ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. ſing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνέεργω, cohibeo. Th. εἴργω.

Ἀνεζεύξεν, diſceſſit, a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζεύγνυμι.

Ἀνέζω, ſublatum ſedere facio: ſublatum colloco, & pono. Il. ι. ex ἀνὰ, & ἕζω, ſedere facio, ſeu colloco, pono.

Ἀνεζωπύρησε, revixit, 3. ſing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod a ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

Ἀνέηκε, pro ἀνῆκε, impulit, a. 1. Att. ab ἀνίημι.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον, ab ἀναθάλλω, revireſco.

Ἀνεθεὶς, ὁ, remiſſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀνίημι.

Ἀνεθέλητος, ο, ὁ, ἡ, involuntarius: ex α, & ἐθέλω.

Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, expono, impono. Th. τίθημι.

Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνίημι. Item a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, nutrivi, a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

Ἀνείδεος, ο, ὁ & ἡ, forma carens, informis, ut ἀνείδεος ὕλη, primum ſubjectum. Philopon. ex α priv. (inſerto ν poſt α euphoniæ gratia) & εἶδος, εος, οῦς, forma, facies, ſpecies; a Th. εἴδω, video.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, idem quod εἰδωλοποιέω, ῶ, imaginem, vel ſimulachrum fingo, ſeu re-

Digitized by Google

repræſento: ex ἀνά, εἴδωλον, & ποιέω.

Ἀνεικαιότης, (at cum α priv. ante) cui contrarium eſt εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem quod εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas, futilitas, vanitas: ab εἰκαῖος, temerarius. Th. εἰκῆ, temere.

Ἀνείκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis; nulli aſſimilandus; qui nulla imagine adumbrari poteſt; item, quem nulla conjectura aſſequi poſſis. Suid. ex α priv. & εἰκάζω, aſſimilo, comparo. Th. εἴκω, ſimilis, ſum: unde εἰκώς, ότος, ὁ, ſimilis.

Ἀνειλείθυια, vel ἀνειλήθυια, Lucinæ labores nondum experta; quæ nondum peperit: apud Eurip. ex α priv. (cum ν inſerto ante vocalem, ut ſolet, euphoniæ gratia) & Εἰλείθυια, Lucina, dea, quæ parturientibus opitulatur; & pro ipſo partu etiam ponitur.

Ἀνειλέω, ῶ, evolvo, i. e. involutum explico; vel pro Th. εἰλέω, volvo, voluto. Inde etiam verbale

Ἀνείλημα, τό, evolutio; vel involutio, & involucrum. unde ἀνειλήματα dicuntur στρόφοι, i. e. tormina, ab Hippocrate.

Ἀνείληπται, contractum eſt, p. paſſ. 3. ſing. ἀνειληφώς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, contraho.

Ἀνειλίσσω, revolvo; item ἀνειλίττω, idem quod ἀνειλέω. ex ἀνά, & εἱλίσσω.

Ἀνείλλω, idem cum ἀνειλέω: ex ἀνά, & εἴλλω, idem quod Th. εἰλέω.

Ἀνεῖλον, ες, ε, ſuſtuli, interemi, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένη, p. perf. paſſ. f. g. ab ἀνίημι.

Ἀνειμένος, η, ον, (particip. ab ἀνίημι) remiſſus, ſolutus, liber, curis ſolutus: item, diſſolutus, diffuſus, tam in bonam, quam in malam partem ſumpto vocabulo.

Ἀνειμένως, remiſſe, ſolute, licenter, negligenter; adverb.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ὁ οὐκ ἔχων εἵματα, non veſtitus, vel male veſtitus.

Ἀνεῖν, Jon. pro ἀνύειν, conficere, finire.

Ἀνεῖναι, remiſiſſe, vel omiſiſſe, infin. ab a. 2. ind. act. ἀνῆν. inde part. ἀνείς, fœm. ἀνεῖσα. a. 2. infin m. ἀνέσθαι. Sed ἀνεῖσθαι, eſt p. inf. paſſ. ab ἀνίημι, emergo.

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare: item, referre, renunciare, eſt infin ab ἀνεῖπον, ex alto, vel publice dixi, publicavi, reſpondi. ex ἀνά, & εἶπον, dixi, aor. 2. ind. verbi ἔπω, dico.

Ἀνείργω, arceo, propello, repello, inhibeo. Idem quod ἀνέργω· ex ἀνά, & εἴργω, cohibeo.

Ἀνείρειν, Jon. pro πλέκειν, nectere. Th. εἴρω.

Ἀνειρξις, inhibitio. Plut. de Socr.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. act. ſubduxerunt. Th. ἐρύω.

Ἀνείρω, Jonica, & Poetica epentheſi τοῦ ι, dicitur pro ἀνέρω, interrogo; vel potius ἀνείρομαι frequentius ponitur pro ἀνέρομαι, in paſſiv. interrogo, rogo. ex ἀνά, & εἴρω, dico.

Ἀνειρωτάω, apud Poetas, & Jonas. Item

Ἀνειρωτίζω, apud Suid. idem quod Th. ἐρωτάω, ῶ, interrogo, percontor.

Ἀνεῖσαν, 3. plur. aor. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, aſcendo, redeo: ex ἀνά, & εἶμι, eo

Ἀνεῖσθαι, remiſſum eſſe, præt. perfect. infin. paſſiv. ab ind. ἀνεῖμαι. vide ἀνίημι.

Ἀνείσοδος, inacceſſus; ad quem non patet ingreſſus. Plut. ex α priv. & εἴσοδος.

Ἀνεισφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis; qui tributum non ſolvit: ex α priv. & εἰσφορά.

Ἀνεῖχε, 3. ſingular. imperf. act. ἀνειχόμην, paſſ. ab ἀνέχω, ſuſtineo: ab ἀνά, & ἔχω.

Ἀνέῳ, Poet. pro ἀνέω, vel ἀνῶ, Jon. vel Attice pro ἀνῶ, a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adverb. ab origine, deſuper. Thema ἑκάς.

Ἀνεκάς, Poet. interdum idem quod ἄνωθεν, ὑψόθεν, ſuperne, eminus. Th. ἑκάς. procul.

Ἀνέκβατος, ex quo non eſt egreſſus; inceius: ex α priv. & ἐκβαίνω, exeo.

Ἀνεκβίαστος, qui vi compelli nequit; inviolabilis. Plut. unde

Ἀνεκβιάστως, inviolabiliter: ex α priv. & ἐκβιάζω, vi exturbo; ex ἐκ, & βιάζω.

Ἀνεκδήμητος, qui non peregrinatur; peregrinationibus carens: ut ἀνεκδήμητος ἡμέρα, dies, qua peregrinari fas non eſt, ex α priv. & ἐκδημέω.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ, & διηγέομαι.

Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter: adv. ab ἀνεκδιήγητος.

Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ & ἡ, inultus; ex α priv. & ἐκδικέω.

Ἀνέκδοτος, non editus, non vulgatus: ut liber ἀνέκδοτος, ἀνέκδοτος θυγάτηρ, Dem. filia nondum elocata, ſed indotata, & innupta: ex α priv. & ἔκδοτος.

Ἀνέκδρομος, excurſum, & effugium non habens: Epigr. impervius: ex α priv. & ἔκδρομος, excurſio: item, pervius. ab ἐκτρέχω.

Ἀνεκθέρμαντος, qui calefieri non poteſt: caloris expers: ex α priv. & ἐκθερμαίνω, excalefacio, quod ex ἐκ, & θερμαίνω.

Ἀνέκθυτον μίασμα, inexpiabile ſcelus: ab α priv. & ἐκθύομαι, placo, expio.

Ἀνεκλάγξαν, vocem in altum ſuſtulerunt, 3. pl. a. 1. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis, ex α, ἐκ, & λαλέω.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ, ἡ, non ceſſans, perpetuus: ab α, ἐκ, & λείπω.

Ἀνεκλιπής, indeficiens, indefinitus: ex α priv. & ἐκλιπής.

Ἀνεκλόγιστος, a quo rationes non petuntur; cujus rationes ſubduci non poſſunt: ex α priv. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, adfero. f. ίσω. Th. κομίζω.

Ἀνεκόπη, percuſſus eſt, 3. ſing. a. 2. paſſ. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

Ἀνέκπυστα, τά, Heſych. ſunt manifeſta, exaudita: item, ineffabilia, infanda: ex α priv. & ἔκπυστος, exauditus.

Ἀνεκπίμπλημι, repleo: ex ἀνά & ἐκπίμπλημι, expleo; quod ex ἐκ, & πίμπλημι.

Ἀνέκπληκτος, imperterritus, impavidus: ex α priv. & ἔκπληκτος. unde adv.

Ἀνεκπλήκτως, intrepide, ſecure, conſtanter.

Ἀνέκπλυτος, indelebilis, non elutus: ex α priv. & ἔκπλυτος.

Ἀνεκσπάστος, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli: ut ὀδύνη ἀνεκσπάστος, apud Hippocr. in Aphor. ex α priv. & ἐκσπαστός.

Ἀνεκπύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſuppurabilis; qui ad ſuppurationem perduci non poteſt: ex α priv. & ἐκπυέω, idem quod ἐκπυΐσκω, ſuppuro; ad ſuppurationem perduco; quod ex ἐκ, & πύω, idem; a πύον.

Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.

Ἀνεκτός, ή, όν, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc ἀνεκτότερος, tolerabilius, comp.

Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter.

Ἀνέκφευκτος, quem nemo effugere poteſt; item, cui non licet effugere: ex α priv. & ἐκφεύγω.

Ἀνεκφοίτητος, non prodiens: ex α priv. & ἐκφοιτάω, exeo, prodeo; quod ex ἐκ, & φοιτάω.

Ἀνέκφορος, quem efferre non licet, i. e. evulgare. Euſt. ex α priv. & ἔκφορος.

Ἀνέκφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis; ex α priv. & ἐκφράζω.

Ἀνεκφώνητος, ineffabilis, non expreſſus: ex α priv. & ἐκφωνέω.

Ἀνέλαιος, ſine oleo: ex α priv. & ἔλαιον, ου, τό, oleum.

Ἀνέλεγκτος, certior, quam qui redargui poſſit, confeſſus, manifeſtus: Plat. invictus, inexpugnabilis; item, non convictus, irrefutatus: ex α priv. & ἔλεγκτος.

Ἀνελέγκτως, ſine reprehenſione, ſine argumento, & probatione.

Ἀνελεημόνως, crudeliter, immiſericorditer.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immiſericors: ex α & ἐλεήμων.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλῃς 2. ſing. ſub. ἀνελών, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis moroſitas.

Ἀνελευθεριότης, idem; avaritia, ſordida parſimonia. a ſequente ἀνελεύθερος.

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ, illiberalis: ex α & ἐλεύθερος.

Ἀνελήφθην. vide ἀναλαμβάνω.

Ἀνελινύω, tempus tero, otior: fere idem cum ſimplici Th. ἐλινύω, quieſco, otior.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; item, explicatio.

Ἀνέλιπος, apud Schol. Theocr. expon. ὁ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα, non torquens, trahens, ſeu volvens pedem, i. e. non incedens: ex α priv. ἑλίσσω, & πούς.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo, aperio, explico: ex ἀνά, & ἑλίσσω.

Ἀνελκύω, attollo, ſurſum traho, retraho, ſubduco: ex ἀνά, & ἑλκύω.

Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, ſurſum traho: ab ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, ου, ὁ, non ulceratus; qui ulcus non ſenſit: ex α priv. & ἑλκόω, ulcero, exulcero: unde ἕλκωσις, q. vide.

Ἀνελλήνιστος, helleniſmum non recipiens; alienus a Græca conſuetudine: ut ἀνελλήνιστος σύνταξις, de barbara, & incongruente conſtructione: ex α priv. & ἑλληνίζω, quod vide.

Ἀνελλιπής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui nihil detrahi poteſt; cui nil deeſt, non deficiens: ex α priv. & ἐλλιπής, quod vide.

Ἀνελλόπους, ὁ, claudus, χωλός. Heſych. ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλλόμενος, qui pedibus non ſaltat: ex α priv. ἅλλομαι, & πούς.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero.

Ἀνέλοντο, ſumpſerunt, a. 2. m. Jon. pro ἀνείλοντο, ab ἀναιρέω.

Ἀνελπίζω, deſpero.

Ἀνελπίσῃς, deſperes, a. 1. ſub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. p. ικα. Th. ἐλπίς.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, deſperatio.

Ἀνέλπιστος, ὁ, deſperatus: ab ἀνελπίζω.

Ἀνέλυτρος, ὁ & ἡ, detectus, non involutus: ex α priv. & ἔλυτρον.

Ἀνελών, όντος, ὁ, a. 2. part. ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. ſub. ab ἀναιρέω.

Ἀνέμβατος, inacceſſus, avius, &c. ex α priv. & ἐμβαίνω. vide.

Ἀνέμεινε, a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. pl. verbi ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, carens invidia; non inviſus.

Ἀνεμεσήτως, citra invidiam: ex α priv. & νεμεσητός.

Ἀνεμέω, ῶ, revomo: ab ἐμέω.

Ἀνέμητος, indiviſus, individuus, non diſtributus, ἀμέριστος; ex α priv. & νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ἀνεμαῖος, & ἀνέμιος, ου, ὁ & ἡ, vento plenus, vanus, evanidus, ſubventaneus: ut ἀνεμιαῖον κύημα, expon. fœtus evanidus; item metaphorice ἀνεμιαῖος ἄνθρωπος, homo levis, inconſtans. Item ἀνεμίδιον, diminut. q. d. ventolus. Plat. omnia ab ἄνεμος.

Ἀνεμίζω, ventis agito. f. ίσω, p. ἠνέμικα, part. præſ. paſſ. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.

Ἀνέμιμνε, expectabat, imperf. ab ἀναμίμνω, Poet. pro μένω.

Ἀνεμνήσθη, recordatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi μνάομαι.

Ἀνεμόδρομος, curſor, qui a ventis impellitur; vel curſor, qui cum ventis currit: ex ἄνεμος, & δρόμος.

Ἀνεμόεις, εντος, ὁ, ventoſus: ἀνεμόεν ἱστίον, ventoſum velum.

Ἀνεμοκοῖται, dicebantur quidam apud Corinthum incantamentis quibuſdam ventorum tempeſtates ſedantes, teſte Euſt. q. venti ſopitores: ex ἄνεμος, ventus, & κοῖτος, ου, ὁ, idem quod Th. κοίτη, ἡ, cubile, lectus; item dormitio, ſomnus.

Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, gen. ἀνέμοιο, Jon. dat. pl. ἀνέμοισι, q. ab ἄημι.

Ἀνεμοσκεπής, έος, ὁ, ἡ, a vento tegens: a σκέπω, & ἄνεμος.

Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ, vento perſtrepens: ab ἄνεμος, & σφάραγος.

Ἀνεμοτρεφὴς, & ἀνεμοτρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, a vento nutritus, & auctus, ſeu corroboratus: ab ἄνεμος, & τρέφω.
Ἀνεμότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui a vento verſatur. Th. τρέπω.
Ἀνεμοφθορία, exp. corruptio, quæ fit a vento. Suid. ex ἀνεμόφθορος, a vento diſperditus, ſeu a vento periens. Oſee c. 8.
Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ, ἡ, areſactus: ex ἄνεμος, & φθείρω.
Ἀνεμοφόρητος, a ventis disjectus; a ventis in diverſas partes latus: ex ἄνεμος, & φορέω.
Ἀνεμόω, ventilo.
Ἀνεμπλήκτως, idem quod ἀνεκπλήκτως, audacter, imperterrite, intrepide: ex α priv. & ἔμπληκτος.
Ἀνέμπλοος ναῦς, navis non navigans, i. e. ſtans, ſeu quieſcens. Non. ex α priv. & ἐμπλέω.
Ἀνεμπόδιστος, non impeditus, liber: ex α priv. & ἐμποδίζω, unde adv.
Ἀνεμποδίστως, nullo negotio; ſine impedimento: libere, abſque offendiculo.
Ἀνέμπτωτος, qui incidere non poteſt. Laert. in Zen. item, irreprehenſus, inculpatus: ex α priv. & ἐμπίπτω, incido, illabor: unde ἔμπτωσις, ipſa actio incidendi, caſus, lapſus.
Ἀνέμφατος, non demonſtratus: ex α priv. & ἐμφαίνω.
Ἀνέμφατος, ὁ & ἡ, carens efficacia: ſine emphaſi, ſeu ſignificatione expreſſa; luculentam ſpeciem non præbens. unde adv.
Ἀνεμφάτως, ſine efficacia, vel non expreſſe.
Ἀνεμώδης, εος, ὁ, ἡ, ventoſus.
Ἀνεμώκης, εος, ὁ & ἡ, venti celeritatem habens: ex ἄνεμος, & ὠκύς.
Ἀνεμωλία, nomen herbæ apud Theophr. Hiſt. Pl. l. 7. c. 10. quæ eadem eſſe creditur cum τῇ ἀνεμώνῃ, papavere.
Ἀνεμώλιος, ὁ, ἡ, ventoſus, vanus, inanis. exp. etiam q. d. qui vento rapitur, & ita perditur. Il. φ. Od. δ. & λ. & ſic componi poteſt ex ἄνεμος, ὁ, & inuſit. ὀλέω, f. ὀλέσω, pro Th. ὄλλυμι. Etymologus tamen compoſitum eſſe negat: quo ſenſu ad ἄνεμος, voce derivata, pertinebit. Hinc ἀνεμώλια βάζειν.
Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod ſpirante vento aperiatur.
Ἀνεμῶτις, fuit cognominata Minerva in quodam Peloponneſi loco, quod ibi ventum ſedaret pernicioſum. a Th. ἄνεμος, ὁ.
Ἀνενδεής, έος, ὁ & ἡ, non indigus: ab α, & ἐνδεής.
Ἀνενδείκτος, qui ſine oſtentatione eſt, non oſtentator: ex α priv. & ἐνδείκνυμι. Unde ἔνδειξις.
Ἀνένδεκτον, ου, τό, quod fieri nequit: ab α, & ἐνδέχεται, fieri poteſt.
Ἀνένδεκτος, exp. qui non ἐνδέχεται, i. e. non contingens, ſeu accidens, vel nunquam contingens, ideoque ἀδύνατος, & ἀσυγχώρητος. Heſych. ἀνένδεκτον exp. ἀπαράδεκτον.
Ἀνενδεῶς, citra indigentiam: ab ἀνενδεής.
Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ & ἡ, indubitatus, & indubitabilis. unde
Ἀνενδοιάστως, dubio procul, ſine dubio, indubitanter: ex α priv. & ἐνδοιάζω.
Ἀνένδοτος, non remiſſus, nec languidus, vel in quo non eſt remiſſio, nec languor; item, rigidus, non exorabilis. ex α priv. & ἐνδίδωμι. unde etiam
Ἀνενδότως, non remiſſe, non languide, nec perfunctorie, bona fide.
Ἀνενέγκαι, a. 1. inf. ἀνενέγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκών, part. ab ἀναφέρω, ſubduco.
Ἀνενείκατο, emiſit, 3. perſ. ſing. a. 1. m. Jon. & Poet. pro ἀνηνέγκατο. Hinc ἀνενεικάμενος, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ab ἀναφέρω, ſuſtollo, emitto.
Ἀνενεργής, effectu carens, iners.
Ἀνενέργητος, idem: ex α priv. & ἐνεργής.
Ἀνέπνευσε, reſpiravit, a. 1. ex ἀναπνέω, quod a πνέω.
Ἀνενηνοχυῖα, ἡ, erumpens, p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω. Gen. 40. 10.
Ἀνενθουσίαστος, non afflatus divino numine; non fanaticus, non veſanus: ut ἀνενθουσίαστος ἔρως, non inſanus amor; qui fanaticos non facit. Plut. in Amatorio. ex α priv. & ἐνθουσιάζω.
Ἀνεννόητος, indoctus, inexercitatus, inexpertus: item paſſive, inexcogitatus, imperceptus. ex α priv. & ἐννοέω.
Ἀνενόχλητος, non perturbatus, placatus, quietus: ab ἐνοχλέω.
Ἀνέντες, remittentes, nom. pl. a. 2. part. ἀνείς, έντος: ab ἀνίημι.
Ἀνέντευκτος, ου, ὁ & ἡ, non affabilis: hominum congreſſus refugiens: inſociabilis: ex α priv. & ἐντυγχάνω.
Ἀνεξάλειπτος, exp. indelebilis: ex α pr. & ἐξαλείφω, quod interdum idem ſignif. cum Th. ἀλείφω, ungo.
Ἀνεξαπάτητος, exp. qui falli non poteſt, ſeu decipi; & ex Ariſtot. Pol. 8. pro eo, qui non decipitur: ex α priv. & ἐξαπατάω, f. ήσω.
Ἀνεξέλεγκτος, qui refutari, & coargui non poteſt: ex α priv. & ἐξελέγχω.
Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ, ἡ, imperſcrutabilis: ex α & ἐξερευνάω.
Ἀνεξέταστον, inquiſitum, indicta cauſa: ab α, & ἐξετάζω.
Ἀνεξέταστος, non examinatus: non exploratus; diligenti examine non cognitus, ſeu perquiſitus, ut ἀνεξέταστος βίος, vita, in quam non inquiritur. Unde adv.
Ἀνεξετάστως, ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine.
Ἀνεξεύρετος, qui inveniri nequit, non inventus, incompertus, incomprehenſibilis: ex α priv. & ἐξευρίσκω.
Ἀνεξήγητος, non expoſitus, non enarratus, aut explicatus: ex α priv. & ἐξηγέομαι.
Ἀνέξις, tolerantia. Verbale ab ἀνέχω.
Ἀνεξικακία, clementia, patientia, malorum tolerantia.
Ἀνεξίκακος, ου, ὁ, ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι, & κακόν.
Ἀνεξικακέω, patientiam accommodo in tolerandis malis.
Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.
Ἀνεξίκμαστος, ου, ὁ & ἡ, proprie, qui exſiccari non poteſt; vel qui exſiccatus non eſt; item, non exſuccus, ſeu ſuccoſus: ex α priv. & ἰκμάζω, humecto, humefacio: a Th. ἰκμάς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἀνεξίλαστος, implacabilis; qui placari nequit: ex α priv. & ἐξιλάσκομαι.
Ἀνέξιτος, exitum non habens, impervius. Heſych. ex α priv. & ἔξιτος, egrediens, ab ἔξειμι, vel ἐξίημι.
Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ, ἡ, imperveſtigabilis: ex α, & ἐξιχνιάζω, inveſtigo. f. άσω. p. ακα. Th. ἴχνος.
Ἀνέξοδος, ου, ὁ, ἡ, qui nullum habet exitum: ab α, & ἔξοδος.
Ἀνέξοιστος, quem efferre non licet; non vulgandus, Euſt. ex α priv. & ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω.
Ἀνέξομαι, tolerabo, f. 1. m. ab ἀνέχω.
Ἀνέονται, Jon. pro ἀνοῦνται, 3. pl. præſ. ab ἀνέομαι, laan.
Ἀνέορτος, incultus, incelebris, non feriatus, non hilariter tranſactus: ex α priv & ἑορτή.
Ἄνεος, & ἄνεως, Attice, mutus, tacitus, vocis expers: item, impos animi; ἄφρων, & τὸν νοῦν ἐκπεπληγμένος; apud Hippocr. Eſt ejuſd. Th. & comp. cum ἄναυος.
Ἀνεωστασία, vel ἀνεωστασίη, Heſych. eſt ſtupor, quo aliquis ſtat ἄνεως, & velut attonitus: ex ἄνεως, & ἵσταμαι.
Ἀνεπάγγελτος, non vocatus, vel invocatus, ἄκλητος, non denuntiatus, non indictus. Polyb. ex α priv. & ἐπαγγέλλω.
Ἀνεπαίσθητος, qui non ſentitur; ὁ οὐκ ἔστιν αἰσθητός, inſenſibilis: ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, quod vide.
Ἀνεπαισθήτως, ita ut non ſentiatur: eſt adv. ab ἀνεπαίσθητος.
Ἀνεπάϊστος, ου, ὁ & ἡ, non auditus; vel qui audiri nequit. Athen. l. 9. non denuntiatus; non indictus. Exp. & ἄγνωστον ab Euſt. ex α priv. & ἐπάϊστος, ia, de quo auditum eſt; qui innotuit. verbale ab ἐπαΐω, idem quod Th. ἀΐω, audio, inaudio: item, intelligo, ſentio.
Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ, ἡ, inverecundus, impudens: ex α & ἐπαισχύνομαι.
Ἀνεπαισχύντως, inverecunde, impudenter: adv. ab ἀνεπαίσχυντος.
Ἀνεπάλλακτος, non alternans; ſeriem continuam habens, Ariſtot. de animal. l. 2. de dentibus loquens ζῶα ἀνεπάλλακτα vocat, quibus ſunt dentes continui; ut eſt bos, equus.
Ἀνεπάλμενος, Poet. pro ἀνεφαλλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, reſilio: ex ἀνά, ἐπί, & ἅλλομαι.
Ἀνέπαλτο, reſiliit, erectus eſt: ab ἀνά pro ἄνω, ſurſum, ἐπί, & ἅλτο.
Ἀνεπανόρθωτον, ου, τό, non emendabile, ex α, & ἐπανορθόω, hoc ab ἀνορθόω, rurſus erigo, corrigo.
Ἀνεπανόρθωτος, exp. qui emendari, & corrigi nequit: ut Philo de mundo, ἀνεπανόρθωτα τὰ Θεοῦ, exp. perfecta, & conſummata Dei. vide ſing. neutr. ἀνεπανόρθωτον.
Ἀνέπαφος, intactus, liber: quem attingere nequeas; idem quod ἀνέφαπτος: item, ſincerus, purus: ut ἀνέπαφος ὑποθήκη, intactum pignus, & nemini oppignoratum: ex α priv. & ἐπαφάομαι.
Ἀνεπαφρόδιτος, qui ſine Venere, & gratia eſt, invenuſtus, illepidus: ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, ſeu ἐπαφροδίσιος, venuſtus: ex ἐπί, & ἀφροδίτη, Venus.
Ἀνεπαχθής, έος, ὁ & ἡ, odio, & invidia carens, non moleſtus, quietus: ex α priv. & ἐπαχθής.
Ἀνεπαχθῶς, non moleſte, non gravate; ut ἀνεπαχθῶς φέρω, non gravate fero. Thuc. Item, non invidioſe, apud Hermog. eſt adv. ab ἀνεπαχθής.
Ἀνέπεισα, perſuaſi, a. 1. ab ἀναπείθω.
Ἀνέπεμψα, remiſi, a. 1 ab ἀναπέμπω.
Ἀνέπεσον, ες, ε, diſcubui, a. 2. ἀνέπεσε, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.
Ἀνεπήδησε, ſaltavit, 3. ſing. a. 1. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, ſalio.
Ἀνεπηρέαστος, ου, ὁ & ἡ, inoffenſus, injuriæ immunis: ex α priv. & ἐπηρεάζω.
Ἀνεπής, nihil dicens, mutus, taciturnus: ex α priv. & ἔπος.
Ἀνεπίβατος, inacceſſus, impervius: ex α priv. & ἐπιβατός.
Ἀνεπιβούλευτος, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius; ab inſidiis tutus. Unde τὸ ἀνεπιβούλευτον, inſidiarum ſecuritas, tranquillitas: ex α priv. & ἐπιβούλευτος.
Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ & ἡ, titulo carens. Th. γράφω.
Ἀνεπιδεής, non indigens: minime, vel nulla re indigens: ex α pr. & ἐπιδέομαι.
Ἀνεπίδεικτος, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator, ex α priv. & ἐπιδείκνυμι.
Ἀνεπίδεκτος, non capax; non admittens; qui recipere non poteſt; item, impoſſibilis. ex α priv. & ἐπιδέχομαι.
Ἀνεπίδετος, ου, ὁ & ἡ, non obligatus: ex α priv. & ἐπίδετος, obligatus; ab ἐπιδέω, obligo; quod ex ἐπί, & δέω, ligo.
Ἀνεπίδηκτος, minime mordens, qui ſine eroſione: ex α priv. ἐπί, & δάκνω, f. δήξω, mordeo.
Ἀνεπίδικος, purus, & controverſia vacuus; de quo nulla eſt controverſia: ut κλῆρος ἀνεπίδικος. ex α priv. & ἐπίδικος.
Ἀνεπιδόκαστος, non expectatus, qui non expectatus venit: ex α priv. ἐπί, & δοκάζω, expecto.
Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ, nihil proficiens; qui proficere nequit: ex α priv. & ἐπιδίδωμι.
Ἀνεπιεικής, έος, ὁ & ἡ, durus, immitis, iniquus, ſævus, unde
Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas.
Ἀνεπιεικῶς, inique. ἀνεπιεικέστερον, iniquius, inhumanius. ex α priv. & ἐπιεικής.
Ἀνεπίκαυστος, & ἀνεπίκαυτος, ου, ὁ & ἡ, aduſtione carens: ex α priv. & ἐπίκαυτος.
Ἀνεπίληπτος, nulli criminationi obnoxius, nec reprehenſioni, irreprehenſus; inculpatus. Xen. Unde adv.
Ἀνεπιλήπτως, citra reprehenſionem, irreprehenſe; ex α priv. & ἐπίληπτος.
Ἀνεπικούρητος, auxilio deſtitutus; cui opem nemo tulit: ex α priv. & ἐπικουρέω.
Ἀνεπίκριτος, de quo ſtatui, aut decerni
non

Google

non poteſt: ex α priv. & ἐπαισθάνομαι. item, imbecillis; qui nec ſenſibili, nec intelligibili judicio utitur.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius, inculpatus: ἀνεπίληπτος τὸν βίον: & ἀνεπίληπτος τοῖς τρόποις, ex α, & ἐπίληπτος, reprehenſus. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, irreprehenſe, inculpate, ita ut quis non mereatur reprehenſionem.

Ἀνεπίληστος, ου, ὁ & ἡ, inoblitus; ſine oblivione; non abſconditus: ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι.

Ἀνεπιλογίστως, inconſiderate; ex α priv. & ἐπιλογίζομαι, computo; item, perpendo, conſidero; quod ex ἐπί, & λογίζομαι.

Ἀνεπιμέλητος, incurioſus, qui nullam curam habens: ex α priv. & ἐπιμελητής.

Ἀνεπίμικτος, exp. commercia cum cæteris non exercens: & ἀνεπίμικτος πόλεμος dicitur bellum, cujus tempore nulla ultro citroque commercia exercentur. & ἀνεπίμικτος ῥυπαρίας, exp. ſordes nullas miſtas habens: atque inde adv.

Ἀνεπιμίκτως, non admittendo permiſtionem: ex α priv. & ἐπίμικτος.

Ἀνεπίμονος, ου, ὁ & ἡ, non permanens, non durabilis. Plut. de Educ. ex α priv. & ἐπιμένω.

Ἀνεπινόητος, inconſideratus, improviſus, incogitabilis. ex α priv. & ἐπινοέω. unde ἀνεπινοήτως, quod mente concipi non poteſt, quod comminiſci non poſſumus.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus: ab ἐπιξέω, in ſuperficie rado. Th. ξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ & ἡ, nulla ſimulatione fucatus; non fictus; non fucatus: ex α priv. & ἐπιπλάσσω, vel ττω, illino, inſpergo; quod ex ἐπί, & πλάσσω.

Ἀνεπίπλεκτος, qui aliis non permiſcetur: ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, inculpatus, irreprehenſus.

Ἀνεπιπλήκτως, adv. irreprehenſe, inculpate.

Ἀνεπιπληξία, reprehenſionis carentia: ex α priv. & ἐπιπλήσσω, vel ττω, objurgo, increpo, caſtigo verbis, quod ex ἐπί, & πλήσσω, percutio.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ, ἡ, nondum confectus, vel libatus: ab ἐπιῤῥέζω, ſacrifico. Th. ῥέζω, ſacrifico.

Ἀνεπισήμαντος, ὁ, non notabilis, nullo notabilis indicio, inobſervabilis: item inglorius, & obſcurus, ex α priv. & ἐπισημαίνω, indico.

Ἀνεπίσκεπτος, ὁ, inconſideratus, inexplicatus. unde adv.

Ἀνεπισκέπτως, inexplorate, inconſiderate: ex α priv. & ἐπισκέπτομαι, conſidero.

Ἀνεπισκεύαστος, ὁ, qui talis eſt, ut inſtaurari non poſſit, irreparabilis: ex α priv. & ἐπισκευάζω, inſtauro.

Ἀνεπισταθμευτος, ὁ, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, vel principis commeatui; qui copiarii, & parochi fungi munera non obſtringitur. ex α priv. & ἐπισταθμεύω, diverſor.

Ἀνεπιστασία, ἡ, inconſiderantia, incogitantia: ex α priv. & ἐφίσταμαι, mentem adhibeo ad aliquid.

Ἀνεπιστάτητος, ὁ, incuſtoditus, inobſervatus, qui ſine curatore eſt: ex α priv. & ἐπιστάτης, præſul.

Ἀνεπίστατος, ὁ, incognitus, inobſervabilis, proprie, cui animum non advertimus: qui nulla animadverſione conſideratur.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, ignorantia, imperitia, inſcientia: (cui opponitur ἐπιστήμη) e ſequente

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμων, ſciens.

Ἀνεπιστρεπτί, ſine reditu.

Ἀνεπίστρεπτος, ὁ μὴ ἐπιστρέφων, Heſych. qui non mutatur, qui non convertitur. ex α priv. & ἐπιστρέφω, converto.

Ἀνεπιστρεφής, ὁ, ſecurus, non curans, inexorabilis, qui mutari neſcit.

Ἀνεπιστρεφῶς, more eorum, qui non curant.

Ἀνεπίστροφος, ὁ, incurioſus.

Ἀνεπίσχετος, ὁ, qui inhibitus, aut repreſſus non eſt; qui inhiberi, ſeu reprimi non poteſt: ut ἀνεπίσχετος ὁρμὴ, effrænatus impetus, ex α priv. & ἐπίσχω, idem ac ἐπέχω, contineo, cohibeo, reprimo.

Ἀνεπίτακτος, ὁ, injuſſu aliquid agens; item invictus, fortis: ex α priv. & ἐπιτάσσω, jubeo.

Ἀνεπίτατος, ὁ, expers intenſionis, qui intendi non poteſt. ex α priv. & ἐπιτείνω, vehementius intendo.

Ἀνεπιτεχνήτως, inartificialiter, non conſulto, ex induſtria, citra artem. ex α priv. & ἐπιτέχνητος, arte factus, artificialis; ab ἐπιτεχνάομαι, inſuper machinor, & molior. vel ſimpliciter, machinor, molior.

Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ & ἡ, non idoneus, incommodus: ut ἀνεπιτήδειαι βρώσεις. item diſſentaneus, apud Plut. Item ἐχθρὸς, inimicus.

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas: Syneſ. Ep. 142.

Ἀνεπιτηδείως, non apte: adv. Vide ſequens ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδεος, Jon. pro ἀνεπιτήδειος, ὁ, ineptus ab α & ἐπιτήδειος, idoneus.

Ἀνεπιτήδευτος, i. e. ἀμελέτητος, non accuratus: ut ἀνεπιτήδευτος βάδισις, incompoſitus inceſſus, vel inartificialis: ex α priv. & ἐπιτηδεύω, do operam.

Ἀνεπιτηδεύτως, ſine affectatione, non accurate: adv. ab ἀνεπιτήδευτος, non accuratus.

Ἀνεπιτίμητος, ὁ, irreprehenſus, non increpandus: ex α priv. & ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἀνεπίτροπος, ὁ, tutoribus carens: ex α pr. & ἐπιτρέπω, permitto, curæ trado.

Ἀνεπίφαντος, ου, ὁ & ἡ, non apparens. Quintil. l. 4. c. 1. oratio remiſſa, ac ſine oſtentatione, modeſta, ſine ullo timore, ἀπροσδόκητος, ἀμεγής. Heſych. ex α priv. & ἐπιφαίνω, oſtendo.

Ἀνεπιφάντως, ex inſperato, inopinanter, ſeu inopinato, repente, ſecreto: a præced. ἀνεπίφαντος, diſſimulatus.

Ἀνεπίφθονος, ὁ, minime invidioſus, ab invidia alienus: ut ἀνεπίφθονος ἐπωνυμία, Plut. in Cic. Item non reprehenſus, reprehenſioni non obnoxius, unde adv.

Ἀνεπιφθόνως, non invidioſe. Item inculpate, citra reprehenſionem. Thuc. ex α priv. & ἐπίφθονος, ὁ, obnoxius invidiæ.

Ἀνεπίφραστος, ὁ, qui excogitari non poteſt; quem comminiſci non licet: ex α priv. & ἐπιφράζω, ομαι, intelligo.

Ἀνεπίφραστος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπροσδόκητος, improviſus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνεπιχάζων, nihil cedendo. Heſych. ex α priv. & χάζω, cedo, do locum, recedo, retrocedo.

Ἀνεπιχείρωτος, ὁ, qui telis eſt, ut invadi non poſſit.

Ἀνεπιχείρητος, ὁ, inſuperabilis, inacceſſus, quem conatu nullo aſſequaris: ex α pr. & ἐπιχειρέω, conor, aggredior.

Ἀνεπόπτευτος, ὁ, qui non inſpexit. ita dicebatur is, cui jus non erat ſpectare τὰ μυστήρια, arcana, nimirum Cereris ſacra. Hyperid. Suid. ex α priv. & ἐποπτεύω, inſpicio, ſpecto.

Ἀνεπόψιος, ὁ, qui non videt, vel non videtur, inviſus, ἀθεώρητος: ex α priv. & ἐπόψιος, conſpectabilis.

Ἀνεπτάμαν, ſurſum volavi. Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι, Th. ἵπταμαι, volo, as.

Ἀνεπτοίητο, ſtupeſcebat, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ab ἀναπτοιέομαι, ſ. ηθήσομαι. p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνά, & πτοιέω, ῶ, terrefacio.

Ἀνέρ', pro ἀνέρα, acc. ſing. ἀνέρες, nom. pl. ab ἀνήρ, vir.

Ἀνέραστος, ου, ὁ, ἡ, inamabilis, & ab amore alienus, inviſus: ab α & ἔραμαι.

Ἀνέργαστος, ου, ὁ & ἡ, inelaboratus, incultus, rudis: item qui factus, ſeu fabrefactus non fuit: ex α priv. & ἐργάζομαι, operor.

Ἀνερεθίζω, & ἀνερεθίζομαι, inſtigo, irrito: ex ἀνά, & ἐρεθίζω, laceſſo.

Ἀνέρικτος, ſive ἀνέρεικτος, dicitur ὁ μὴ ἐρεικτὸν, ſive ἐρηριγμένον, qui tractus non eſt, mola nimirum, aut piſtillo; item non cribratus; vel, qui cribrari nequit. ex α priv. & ἐρεικτός.

Ἀνερείπτω, & ἀνερείπτομαι, vel ἀνηρείπτομαι, rapio, corripio: item paſſive corripior, rapior, ex ἀνά, & ἐρέπτω, edo; proprie, raptim, ſive affatim edo, ut bruta animantia: ἀπὸ τῆς ἔρας, a terra, in quam inclinate edunt; quaſi ἔρας πίπτω.

Ἀνερειψαμένη, ebripiens, a. 1. m. part. ab ἀνερείπτομαι. Th. ἐρείπω, everto.

Ἀνερεύγω, (cum ἀνά præfixo) idem ac ſimplex thema ἐρεύγω, eructo, emitto.

Ἀνερευνάομαι, & ἀνερευνάω, idem ac ſimplex ἐρευνάω, inveſtigo, invenio: & ἀνερεύγομαι: Apollon. 2. ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βάλλων, influit in mare, i. e. καταῤῥεῖ καὶ ἐξίησι.

Ἀνερέω, idem ac ἀνέρομαι, interrogo, rogo: item idem ac ἀναγορεύω, proclamo, prædico, ex ἀνά, & ἐρῶ, dico, interrogo.

Ἀνερίναστος, ου, ὁ, μαλακός, ἄγονος, i. e. incaprificatus; proprie de ficu, cui non ſunt adhibiti ἐρινεοί, h. e. caprifici fructus, ut ad maturitatem perveniat. unde ἀνερίναστοι συκαῖ, ficus non caprificatæ. Proverbio dici ſolet in inutiles, & a quibus nihil frugis expectandum ſit. ex α priv. & ἐρινεός, ſeu ἐρινεόν, caprifica arbor, ſeu fructus, ficus ſylveſtris.

Ἀνέριστος, vel ἀνήριστος, ὁ, de quo non contenditur; ex α priv. & ἐρίζω.

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ & ἡ, non ſaburratus, ſaburra, ſeu fulcro non ſtabilitus; & metaph. apud Plut. de homine animi fluctibus agitato, minime confirmatus. ex α priv. & ἑρματίζω, idem ac ἑρμάζω, fulcio, ſtabilio.

Ἀνερμήνευτος, ὁ, ineffabilis, inexplicabilis; ex α priv. & ἑρμηνεύω, interpretor.

Ἀνέρομαι, vide ſupra in ἀνερέω, interrogo.

Ἀνερπύζω, ſubrepo. Item

Ἀνέρπω, ſurſum ſerpo, ſeu repo. ex ἀνά, & ἑρπύζω, a Th. ἕρπω, repto.

Ἀνεῤῥάγην, ης, η, erupi, a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμαι. Th. ῥήγνυμαι, rumpo.

Ἀνεῤῥαμμένος, ου, ὁ, conſutus, p. part. paſſ. ab ἀναῤῥάπτομαι. Them. ῥάπτω, ſuo.

Ἀνεῤῥήθην ὕπατος, renuntiatus ſum conſul. Plut. & inde ἀναῤῥηθείς, renuntiatus. ut ἀναῤῥηθεὶς στέφανος, proclamata corona, apud Demoſt. eſt aor. 1. paſſ. & ejus part. ex ἀνά, & ἐῤῥήθην, quod vide cum ἐῤῥήθην.

Ἀνέῤῥωγε, reſciſſum eſt, p. m. ab ἀναῤῥήγνυμαι. Vide ῥήγνυμαι, rumpo.

Ἀνερύω idem ac ἀνέλκω, ſurſum traho: item retraho, quaſi retro traho; abſtraho: ex ἀνά, & ἐρύω, traho.

Ἀνέρχομαι, ſubeo: redeo. f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνερωτάω, & ἀνερωτίζω, interrogo; ſæpe rogo: ex ἀνά, & ἐρωτάω, interrogo.

Ἄνες, remitte, omitte, imp. ab ἀνέω.

Ἀνέσαιμι, reduxero, perſuaſero, ab ἀνέζω, a. 1. opt. Th. ἕζω, vel ἕω, pono, colloco.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνέω.

Ἀνεσθίω, exedo, erodo: ex ἀνά, & ἐσθίω, edo.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνέσπερος, ὁ, veſpera carens: ut ἀνέσπερος ἡμέρα, Naz. ex α priv. & ἕσπερος, veſper.

Ἀνέσσυτο, exſiliebat, pluſq. p. paſſ. verbi ἀνασεύω. Vide σεύομαι, moveor.

Ἀνέσταν, Æol. Syncop. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. ſing. ab ἀνίσταμαι, ſurgo.

Ἀνεστέασι, Jon. pro ἀνεστήκασι, reſurrexerunt, 3. pl. p. verbi ἀνίσταμαι. Sic ἀνεστεώς, Jon. pro ἀνεστηκώς, part.

Ἀνέστην, ſurrexi, a. 2. ab ἀνίσταμαι, ſurgo.

Ἀνέστιος, ου, ὁ, domo carens; quaſi ἑστίαν μὴ ἔχων, qui incertis ſedibus vagatur: ex α & ἑστία, ἡ, focus.

Ἀνεστραμμένη, ἡ, perturbata, apud Hippocr. Dicitur autem de urinis.

Ἀνεστραμμένως, perverſe, præpoſtere. ab

ἀναστρέφω, converto.

Ἀνέσχετο, ſuſtulit, 3. ſing. a. n. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνετάζω, inquiro, quæſtioni ſubjicio. f. ἀσω. p. ἀνήτακα. Ex ἀνά, & ἐτάζω, ſcrutor.

Ἀνέταιρος, ου, ὁ, qui nullos habet amicos; proprie, carens ſodalibus, Plut. ex α priv. & ἑταῖρος, ſocius, ſodalis.

Ἀνέτελλε, producebat, a. 1. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, ὁ, remittendus, laxandus.

Ἀνετεροίωτος, ου, ὁ & ἡ, qui alteratus non eſt, vel alterari nequit; in aliam, atque aliam converſionis ſpeciem non mutabilis. Ariſtot. de mundo. ex α priv. & ἑτεροιόω, altero, immuto.

Ἀνετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνετικός, ῆ, ὁ, vim habens remittendi, reſolvens: item remiſſionem indicans. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνετοίμαστος, ὁ, imparatus: ex α priv. & ἑτοῖμος, ὁ & ἡ, paratus.

Ἄνετος, ου, ὁ & ἡ, laxus: item patens, omnibus apertus; expertus: item remiſſus, diſſolutus, licentius habitus, ſolutus omni imperio: item Deo cuipiam dicatus. Unde

Ἀνέτως, ſolute, laxe, remiſſe, licenter. ab ἀνίημι, remitto.

Ἄνευ, abſque, ſine: adv. regit genit. ἄνευθεν procul. ἄνευθεν ἐμοῦ, ſine me.

Ἀνευάζω, idem ac ſimplex εὐάζω, evan clamo, evo, i.e. ovo; vel generalius, ovando celebro. Nonn. ab εὐάν, idem cum εὐοῖ, evoe.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ, ἡ, non appoſitus: ex α priv. & εὔθετος, ὁ, ἡ, aptus.

Ἀνεύθυνα, incomplanata, nom. pl. ab ἀνεύθυνος, ὁ & ἡ, crimine carens.

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ & ἡ, crimine carens, ſine pœna, non obnoxius, noxa ſolutus, ſeu qui in judicium vocari nequit.

Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur, qui nullis rationibus reddendis ſunt obnoxii, ut ſunt tyranni. Th. εὐθύς, εῖα, ὁ, rectus.

Ἀνεύκτος, ὁ, non optabilis; non optandus: item non optans, in Epigr. ex α priv. & εὐκτός, ὁ, optabilis.

Ἀνευλαβής, έος, ὁ & ἡ, incautus, irreligioſus, impius: ex α priv. & εὐλαβής.

Ἀνευρεῖν, n. 2. inf. ab ἀνευρίσκω, invenio. Th. εὑρίσκω, invenio.

Ἀνεύρεσις, ἡ, inventio, adinventio: ex ἀνά, & εὑρίσκω: unde εὕρεσις, ἡ, inventio.

Ἀνεύρετος, ου, ὁ, non inventus, incompertus, irrepertus.

Ἀνεύρημα, ατος, τό, inventum: ab ἀνευρίσκω, invenio.

Ἀνευρίσκω, f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε, reperio, invenio, comperio, apud Plat. Thuc. Exp. etiam comminiſcor, excogito, adinvenio: apud Athen. l. 1.

Ἀνευρυσμός, & ἀνευρυνσμός, ὁ, dilatatio, laxatio: ab ἀνευρύνω, idem ac εὐρύνω.

Ἄνευρος, ου, ὁ & ἡ, enervis, non nervoſus, debilis. Ariſtot. ex α pr. & νεῦρον, τό, nervus.

Ἀνευφημέω, celebro, fauſtis ominibus proſequens: item lamenta edo, ſeu clamorem cum ejulatu. Plat. in Phæd. & Soph. in Trachin. ex ἀνά, & εὐφημέω.

Ἀνεύφραντος, ὁ, expers lætitiæ, & oblectationis: ex α priv. & εὐφραίνω, læto.

Ἀνευρυθμέω, cum planctu, & gemitu exclamo. Soph. ex α priv. & εὔρυθμος, concinnus.

Ἀνεύχεσθαι, deprecari ea, quæ ante ſumus precati, Plato. παλινῳδίαν ἐν τῇ εὐχῇ, Plato. ex ἀνά, & εὔχομαι, precor.

Ἀνεφαίνετο, imperf. paſſ. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, appareo. Th. φαίνω, appareo.

Ἀνεφήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ἀνέφηνα, a. 1. act.

Ἀνέφαπτος, ὁ, intactus; idem cum ἀνέπαφος, ὁ, intactus.

Ἀνέφελος, ὁ, non nubilus, innubis, ſerenus: ut ἀνέφελος ἀήρ, apud Ariſtot. de mundo. Pro eodem dicitur & Poet. ἀννέφελος, metri gratia: ex α priv. & νεφέλη, ἡ, nubes.

Ἀνέφικτος, ὁ, ad quem pertingere, aut pervenire non poſſumus; i. e. viribus noſtris major: ex α priv. & ἐφικτός, ὁ.

Ἀνεφώνησε, 3. ſing. aor. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή, ἡ, vox.

Ἀνεχάζετο, recedebat, imperf. paſſ. ex ἀναχάζω, cedo.

Ἀνεχέγγυος, ὁ, incredibilis, ἄπιστος: ex α priv. & ἐχέγγυος, ὁ, fide dignus.

Ἀνεχθέντες, attracti, a. 1. part. paſſ. ab ἀνέχθω, quod ab ἀνά, & ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντες, ab ἀναφέρω, refero.

Ἀνεχοίμεσθα, Dor. pro ἀνεχοίμεθα, ſuſtinerent. Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, ferret, præſ. opt. ab

Ἀνέχομαι, tolero. imperf. ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην, ου, ετο. f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, toleravi. Th. ἔχω, habeo.

Ἀνέχω, ſuſtollo, tollo, ſurſum attollo; erigo in altum: ut Il. γ. χεῖρας ἀνέσχον, manus ſuſtulerunt. Interdum pro in pretio habeo, honoro: ut Od. τ. εὐδικίας ἀνέχῃσι, pro τιμῶσι. Item retineo, inhibeo, ut ἐπέχω: ut ἀνέχει τὸν ἑαυτοῦ νοῦν. Plut. Item neutraliter, ceſſo, deſino. Item promineo, emineo, exſto; attollor, exſto, i. e. extra appareo, apud Plut. & aliquando pro erumpo, ſeu orior. unde dicitur & Sol ἀνέχειν, apud Xen. & apud Thuc. l. 7. ἀνέχουσαι ἄκραι, promontoria excelſa: ex ἀνά, & ἔχω, habeo.

Ἀνέχων, ὁ, ſuſtinens, præſ. part. ab ἀνέχω, tolero, extollo.

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω, revertor, me recipio.

Ἀνέψατος, ου, ὁ & ἡ, incoctilis præ duritie.

Ἀνέψητος, ὁ, non coctus, non elixus: ex α priv. & ἕψω, elixo, coquo.

Ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, conſobrina: q. ab ἀνάπτω, annecto, vel ab ἔψια, colloquium, ut inter familiares.

Ἀνεψιαδῆ, ἡ, filia conſobrini.

Ἀνεψιάδεος, & ἀνεψιαδοῦς, ὁ, filius ex conſobrino, patruelis, vel amitini filius.

Ἀνεψιός, οῦ, ὁ, fratris, aut ſororis filius, conſobrinus, patruelis.

Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, cognatio patruelium, & conſobrinorum. Plato in legibus.

Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀναψύχω, refrigero. f. ξω. Th. ψύχω, frigefacio.

Ἄνεω, muti, nom. pl. ab ἄνεως, ω, ὁ, taciti.

Ἄνεω, adv. mute, vel tacite; itidem ab ἄνεως, ω, ὁ, tacitus.

Ἀνέω, ſignif. idem ac ἀνύω, prout exp. ſubigo hordea madefaciens aqua.

Ἀνέῳγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀνεῳγμένος, ὁ, apertus, p. part. paſſ.

Ἀνέωνται, dimiſſi ſunt, pro ἀνεῖνται, p. paſſ. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt eſſe a. 2. ſubj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται pro ἀφῶνται.

Ἀνέῳξα, ας, ε, aperui, a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, ſilens, mutus, 4. ſimpl. q. ab α, & αὔω, clamo.

Ἀνέῳχα, p. Att. ἀνεῴχθην, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, abſolutio, factum: (idem quod ἄνυσις) eſt ab ἄνω, idem ac & Poetice pro ἀνύω, perficio.

Ἀνῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præſ. inf. ab

Ἀνηβάω, ῶ, repubeſco, f. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνηβητήριος, ὁ, repubeſcens, revigeſcens. ab eod. Th.

Ἄνηβος, ὁ & ἡ, impubes; qui nondum debitam attigit ætatem: ex α priv. & ἥβη, pubes.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἄνηγον, ſubduxi, vel ſubduxerunt: ab ἀνάγω.

Ἀνήγγειλαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἀναγγέλλω. ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. paſſ.

Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, narrare. Th. ἡγέομαι, ὁ, præeo, duco.

Ἀνηγεμόνευτος, ὁ, duce, & rectore carens: ex α priv. & ἡγεμονεύω, dux ſum.

Ἀνήγρετος ὕπνος ὀλέθρου, ſomnus exitii, i. e. mors ipſa, apud Nonn. ex α priv. & ἐγείρομαι, ſurgo.

Ἀνήδιστος, ὁ, illætabilis, gravis & moleſtus: ex α priv. & ἡδονή, ἡ, voluptas.

Ἀνήδυντος, ου, ὁ, & ἡ, inſuavis, inſulſus: ex α priv. & ἡδύνω, oblecto.

Ἀνήδυστος, ὁ, non conditus, nulla ſuavitate jucundus. Idem ac ἀνήδυντος, ὁ & ἡ, inſuavis.

Ἀνηδῶς, moleſte: adv. ab α, & ἡδύς, dulcis.

Ἀνῇσαν, redierant, Att. pro ἀνῄεσαν, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἄνειμι, redeo.

Ἀνῇη, pro ἀνῇ, dimiſiſſet, a. 2. ſub. ἀνίημι. Forte etiam in pl. perf. m. pro ἀνῄει, Att. ἀνῄη.

Ἀνήθινος, ου, ὁ & ἡ, anethinus. ex anetho confectus, ſeu conſtans: ut ἀνήθινοι στέφανοι, apud Theocr. & ἀνήθινον μύρον, apud Dioſc. l. 1. c. 61. Item ἀνήθινος οἶνος: ex ejuſdem l. 5. c. 67. a Th. ἄνηθον, τό, anethum.

Ἄνηθον, ου, τό, anethum, herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quod cito creſcat.

Ἀνηθοποίητος, ὁ, non moratus, citraque decorum; bonis non inſtructus moribus: ex α priv. & ἠθοποιέω, mores formo.

Ἀνῇξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, proſilio, exſurgo cum impetu. Th. ἀΐσσω, irruo.

Ἀνήϊον, ſurſum, vel rurſum ibam: ab ἀνά, & ἤϊον.

Ἀνῆκε, remiſit, 3. ſing. a. 1. ab ἀνίημι, remitto. ἀνηκάμην, n. 1. m.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, inſanabilis. Hinc

Ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστός, quod ab ἀκέομαι, curo, medeor.

Ἀνηκόατος, ὁ, qui non exauditur; qui contemnitur.

Ἀνηκοΐα, ἡ, imperitia, ſurditas, & contumacia.

Ἀνηκόντιζε, reſiliit, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, jaculum.

Ἀνήκοος, ὁ, qui non audit, ignarus, ex α priv. & ἀκούω, vel ἀκοή, ἡ, auditio.

Ἀνηκουστέω, ῶ, f. ήσω, proprie quidem eſt non audio; ſed capitur pro non auſculto, non obtempero, non ſum dicto obediens. pro quo Poetæ dicunt etiam νηκουστέω, ῶ. Th. ἀκούω, audio.

Ἀνηκουστία, ἡ, contumacia, q. d. pervicacia, contemptus, ſeu dedignatio aurem præbendi.

Ἀνήκουστος, ὁ, non exaudibilis, qui audiri non poteſt. unde ἀνήκουστον, τό, proprie non auſcultandum: ſed idem fere eſt, quod ἄπρακτον, non perficiendum, non concedendum. citatur & ex Epigr. ἀνήκουστα πάθη, pro inobedientia.

Ἀνήκω, convenio. f. ξω. p. ῆχα. part. præſ. ἀνήκων, ουσα, ον, aſcendens, perveniens, elatus. Ex ἀνά, & ἥκω, venio.

Ἀνηλακάτος, ου, ἡ, deſtituta colo, vel etiam colum non tractans; ex α priv. & ἠλακάτη, ἡ, colus.

Ἀνήλατο, 3. ſing. n. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἀνήλατος, ὁ, indomitus, inobſequens, contumax, παρὰ τὸ ἐλάω, τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα, ἤλασμαι, ἠλάσθην, ἐλαστής, καὶ ἀνήλατος, detractione τοῦ α: Etym. ut ἀνήλατος ἄκμων, incus indomita, Job. cap. 41.

Ἀνηλεγέω, contemno: ex α priv. & ἀλέγω, curo.

Ἀνηλεγέως, contemptim.

Ἀνηλεής, ὁ, immiſericors, crudelis. eſt pro νηλεής, prefixo α pleonaſtico.

Ἀνηλείπτον, τό, indelebile, & pro eodem dicitur ἀνεπαλείπτον, apud Euſt. ex α priv. & ἀλείφω, vel ἐπαλείφω: ex ἐπί, ἀνά, & ἀλείφω, ungo.

Ἀνηλειψία, ας, ἡ, ſqualor, qui contrahitur propter diutius omiſſa balnea, & unguenta. Eſt ab ἀνηλιφής, ὁ & ἡ, unctus.

Ἀνηλεῶς, immiſericorditer, crudeliter.

Ἀνηλεγής, i. e. ἀφρόντιστος, ὁ, non curans, neglectus.

Ἀνηλέητος, ὁ, non commiſerandus, miſericordia indignus. Æſchin.

Ἀνήλυθον, rediit, a. n. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνηλιάζω, inſolo, Soli expono; ex ἀνά, & ἡλιάζομαι, ad Solem expandere.

Ἀνήλιος, ο, ὁ & ἡ, opacus, ſine Sole: ex α priv. & ἥλιος, Sol.

Ἀνήλιπος, ου, ὁ, excalceatus, non calceatus, ſine calceis, ἀνυπόδητος: ἠλίψ

γυς

Google

γὰρ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἐλίσσειν τὸν πόδα. Ex α priv & ἦλιψ, calceus.

Ἀνηλιφὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, non unctus, non illitus: ex α priv. & ἀλείφω, ungo.

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, aſcenſus, ἄνοδος: ab ἀνέρχομαι, redeo.

Ἀνηλώθην, ης, η, abſumptus ſum, a. 1. paſſ.

Ἀνήλωκα, p. act. ἀνήλωσα, inſumpſi, a. 1. ab ἀναλίσκω, inſumo, expendo.

Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, quæ non mulgetur. Th. ἀμέλγω, mulgeo.

Ἄνημεν, pro ἀνήκαμεν, dimiſimus, 1. pl. a. 1. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejuſdem verbi. At ὄνημεν eſt imperſ. ab ἄνημι ſignificante ἀνέρχομαι, redeo.

Ἀνήμερος, α, ὁ, ἡ, immitis: ex α & ἥμερος, manſuetus.

Ἀνημιωβολιαῖον, τὸ, ſemiobolare, valens pretium ſemioboli, τὸ ἡμιωβόλου ἄξιον, eſt ex ἀνὰ, & ἡμιωβόλιον, ſemiobolus; quod ex ἥμισυς, dimidius, & ὀβολὸς, obolus.

Ἀνημιωβόλιον, ου, τὸ, ſemiobolus.

Ἀνήμυκτος, ὁ, qui unguibus carptus, fiſſuſque non eſt: ὁ μὴ ἀμυγμένος: ex α priv. & ἀμύσσω, lenio, vellico, ſcarifico.

Ἀνῆναι, a. 2. act. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. recuſaſſe, ab ἀναίνομαι: ex ἀναίνομαι, p. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεγκα, & Jon. ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, offero. a. 1. paſſ. ἀνηνέχθην.

Ἀνηνεγμένος, ὁ, ab ἀναφέρομαι; ut ἀνηνεγμένος καπνὸς, ſubvolans fumus.

Ἀνηνέχθησαν, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀναφέρω, refero.

Ἀνηνεμία, ἡ, ventorum vacuitas; tranquillitas. Ariſtot. a ſequente

Ἀνήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine ventis, tranquillus: ut ἀνήνεμος γαλήνη, in Epigr. ex α priv. & ἄνεμος, ventus.

Ἀνήνηται, repudiavit, p. paſſ. ab ἀναίνομαι, vel 3. ſing a. 1. m. ſub. ab ἀναίνομαι, renuo.

Ἀνήνιος, ου, ὁ, idem ac ἀνάνιος, ὁ, innocuus.

Ἀνήνοθα, ας, ε, florui, p. m. ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω, p. ἤνθηκα. p m. ἦνθα, & per Epenth. τῆ ο. & Att. reduplicationem ἀνήνοθα. Th. ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, iners: ex α, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Ἀνήνυστος, vel ἀνήνυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω, perficio.

Ἀνήνωρ, ὁ, idem ac ἄνανδρος, qui non præſtat ſe virum, minime fortis. ab ἄνανδρος, ignavus.

Ἀνῆπται, dicatus eſt, p. paſſ. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω, accendo.

Ἀνήπυστος, ὁ, idem ac ἀνάπυστος, pervulgatus: ab ἀναπυνθάνομαι. Item τὰ ἀνήπυστα, Heſych. ſunt ineffabilia, inaudita, ἀνάκουστα, inauſcultabilia.

Ἀνηπύω, ſono, clamo: apud Moſc. Idyll. 2. ex ἀνὰ, & ἠπύω; idem ac Th. ἀπύω, ſono.

Ἀνὴρ, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἄνω pro ἀνύω, ſono.

Ἀνῃρέθη, interemptus eſt, a. 1. ind. paſſ. ab ἀναιρέω, occido, interimo.

Ἀνήρεικτος, ὁ, non fractus: idem cum ἀνέρεικτος, non fractus.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνερείπτομαι, rapio, corripio, pleonaſm. τῆ ε, pro ἀνηρείπτω. Ab ἐρέπτω, edo.

Ἀνηρεφὴς, ὁ, altus, vel alte tectus; ſed proprie eſt tecto carens: ex ἀνὰ, vel α priv. & ἐρέφω, tego.

Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, qui ſuſtulit, Att. ἀναραιρηκὼς, Jon. ἀναραιρηκὼς, part. præt. act. verbi ἀναιρέω, occido, interimo.

Ἀνήρης, ὁ, virilis. Etym. & Suid. dicunt ἀνήρης eſſe ἀνανδρος, ὁ χήρας, ὁ παρθένος; derivantes ab ἄνω, i. e. πράττω: ſed potius eſt ab ἀνὴρ, ὁ, vir.

Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, f. ήσω. Th. ἀριθμὸς, ὁ, numerus.

Ἀνήριθμος, ο, ὁ ϗ ἡ, idem cum ἀναρίθμος, innumerus, ἄμετρος. Item abjectus, vilis, qui in nullo habetur numero: ex α priv. & ἀριθμὸς, ὁ, numerus.

Ἀνήρικτος, ὁ, non diviſus in minuta, idem cum ἀνέρικτος, non fractus.

Ἀνηρίναστος, ὁ, idem cum ἀνερίναστος, incaprificatus.

Ἀνήριστος, ὁ, idem cum ἀνέριστος, ſine lite. ex α priv. & ἐρίζω, litigo, certo.

Ἀνηρὸς, ὁ, per Syncopen dicitur pro ἀνιηρὸς, idem cum ἀνιαρὸς, triſtis, mœſtus, moleſtus: ab ἀνία, mœror.

Ἀνήροτος, ο, ὁ ϗ ἡ, inaratus. Th. ἀρόω, aro.

Ἀνήρπασε, rapuit, a. 1. ab ἀναρπάζω. Th. ἁρπάζω, rapio.

Ἀνηρώτευν, Jon. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperſ. verbi ἀνερωτάω, Jon. & Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.

Ἀνησιδώρα, vel ἀνησίδωρα, ἡ, terræ epitheton: quaſi munera elargiens: ἑανὸν enim, & δῶρον, munus eſt; & componitur cum ἀνίημι, fut. ἀνήσω, dimitto, relinquo.

Ἀνήσσητος, & ἀνίττητος, ὁ, & Dorice ἀνάσσατος, idem ac ἀήττητος, invictus, inſuperabilis, non victus: ex α priv. & ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, vincor, ſuperor, inferior evado, ab ἥσσων, vel ἥττων, minor, inferior.

Ἄνηστις, ὁ, idem ac νῆστις, jejunus, per pleonaſmum τῆ α. Athen. ex Cratino. Sed exponitur etiam, qui jejunus non eſt; ut ſit α privans.

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo: ἀνήσειν, inf.

Ἀνήφθην, a. 1. paſſ. ab ἀνάπτω, accendo.

Ἀνηχέω, reſono: ex ἀνὰ, & ἠχέω, ſono.

Ἀνήχθην, a. 1. paſſ. ab ἀνάγω, ſubduco.

Ἀνῶ, Att. pro ἀνέω, Poet. pro ἀνῶ, Jon. pro ἀνῶ, a. 2. ſub. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνθαιρέομαι, οῦμαι, ſufficio in locum alicujus: item antefero, antepono: præeligo. ex ἀντὶ, præ, vel pro, & αἱρέομαι, ab αἱρέω, capio, eligo.

Ἀνθάμιλλος, ου, ὁ, æmulus, qui alicui in certamine, ſeu contentione eſt adverſarius, ἀνταγωνιστής: ex ἀντὶ, contra, & ἅμιλλα, ἡ, contentio.

Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, contra manus injicio, e contrario attingo: viciſſim aliquid aggredior: item præſto, efficio, capeſſo. Interdum increpo, reprehendo. ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, tango.

Ἄνθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεῖ, floret, 3. ſing. præſ. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος, flos.

Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen proprium loci.

Ἀνθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. m. quod ab ἀνθαιρέομαι: quod ab ἀντὶ, pro, & αἱρέω, eligo. a. 2. εἷλον,

Ἀνθεινὸς, ου, ὁ, floridus, pro ἀνθινός.

Ἀνθέκαστος, ea contrario ſinguli: ex ἀντὶ, & ἕκαστος, unuſquiſque, quilibet.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, vel adhærendum eſt, conſequendum eſt, vendicandum eſt, vel reſiſtendum: a Verbo ἀντέχομαι, reſiſto.

Ἀνθελιγμὸς, ὁ, pro quo Jonice eſt ἀντελιγμὸς, volutatio, ſeu convolutio contraria: contrarius vortex: ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, implico, volvo, agglomero.

Ἀνθέλιξ, ἡ, pars auris, de qua ita Pollux l. 2. ἡ ἐν πάσῃ περιαγωγῇ τῆ ὠτὸς, ὑπὸ τὸ πτερύγιον, ἕλιξ, ϗ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ, ἀνθέλιξ; ita ut ἕλιξ, ſive ἴλιξ ſit extrema auriculæ ora, & ἀνθέλιξ appelletur oppoſita illi pars, in cujus medio cavitas eſt, quam κόγχην appellant, ex ἀντὶ, contra, & ἕλιξ, ſive ἴλιξ, auris ambitus, & circuitus.

Ἀνθελκόντως, ut ἀνθελκόντως ἔχειν τινὶ, adverſari, vel reſiſtere alicui, quaſi in contrariam partem trahendo. Bud. ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho.

Ἀνθέλκω, contra traho; in diverſum traho; ad me viciſſim traho. Dicuntur etiam ἀνθέλκειν, inquit Bud. qui certatim in diverſum trahunt: manum diſtineo, apud Plut. Item diſtinere, ſeu remorari; & neutraliter reſiſtere, quaſi contra trahendo. Et ſic in paſſ. ἀνθέλκομαι, contra trahor; in diverſum trahor; item diſtineor, revocor.

Ἄνθεμα, τὸ, idem ac ἀνάθεμα, pro ἀνάθημα, execratio, quæ vide. Item ſaltatio quædam idiotarum erat; & Mazæ etiam ſpecies, Heſych.

Ἀνθέμενος, ὁ, Poet. pro ἀναθέμενος, a. 2. part. m. Ex ἀνὰ, & τίθημι, pono.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, nigella: a floris decore.

Ἀνθεμὶς, ίδος, ὁ, argemona, hodie chamomila. Vide Dioſc. l. 3. c. 154. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον, herba, de qua Theophr. lib. 7. cap. 13.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos: ab ἀνθέω, floreo.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ὁ, a flore fluens ut ἀνθεμόῤῥυτον γάνος, liquor e flore fluens, pro melle. Eurip. ex ἄνθεμον, & ῥυτὸς, fluidus, fluens; a ῥέω, traho.

Ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poet. floridus.

Ἀνθεμουργὸς, ὁ, apis, quæ ex floribus opus ſuum, i. e. mel conficit: ex ἄνθεμον, & ἔργον, opus.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, floridus, florens; idem ac ἀνθεμόεις; & ab eodem Th.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, complexus mutuus. verbale ab ἀντέχομαι, fut. ἀνθέξομαι, adhæreo, amplector.

Ἀνθέξομαι, ῃ, ἕξεται, f. 2. m. ἀνθέξωμαι, a. 2. m. ſub. ab ἀντέχομαι, adhæreo.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum. Dicitur ἀπὸ τῆ ἀνθεῖν, quod in mento barbæ efflorescat: unde & genæ ἀνθοῦσαι παρειαὶ dicuntur, & ἐπανθεῖν, apud Nonn. Ponitur etiam ἀνθερεὼν, pro ore, ſed καταχρηστικῶς, ubi dicit, ὀπίσσω θεσμὸν ... ἀνθερεῶνα. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέρικος, ου, ὁ, albucum, caulis aſphodeli. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέρικος, genit. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonaſm. τῆ ν, pro ἀθέριξ, idem ac ἀθὴρ, ariſte.

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, antherici formam referens: ab ἀνθέρικος, aſphodeli fructus, vel caulis.

Ἄνθεσαν, Poet. pro ἀνέθεσαν, depoſuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι, narro.

Ἄνθεσι, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέστηκα, p. act. ab ἀνθίστημι, reſiſto.

Ἀνθεστήρια, τὰ, Floralia: ſic univerſim vocabantur feſta Bacchi. Heſych. τὰ διονύσια, Bacchanalia.

Ἀνθεστήριον, τὸ, ſecundum pleroſque menſis cenſebatur fuiſſe Aprilis; ſic dictus ἀπὸ τῆ ἀνθεῖν, quod tunc terræ magna ex parte floreat, vel florere incipiat; & quod ἀνθεστήρια in eo octavo menſe celebrabantur. Gaza tamen hunc octavum menſem Novembrem eſſe cenſuit.

Ἀνθεστηριὼν, ὁ, octavus erat anni menſis, Dionyſio dicatus. ab ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνθεστιάω, viciſſim, & mutuo accipere convivio ſæpius. Plut. ex ἀντὶ, & ἑστιάω, epulor, convivium agito.

Ἀνθεσφόρια, τὰ, feſta Proſerpinæ; q. d. floriferta; quod eam Pluto legendis floribus occupatam rapuerit: ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἄνθετο, ſuperpoſuit, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, ου, το: Ex ἀνατίθημι, impono.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. ſing. f. g. præſ. part. verbi ἀνθέω, floreo.

Ἀνθεῦντι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι: ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω. Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθέω, ῶ, floreo, ſplendeſco, niteo: item inclareſco, celebror; & illuſtris, ſeu in pretio, & honore ſum: item cum dat. ſcateo, exubero. a Th. ἄνθος, εος, τὸ. flos.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. quidam ſcribunt Ἄντη.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ᾄδειν.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula: ſic dixerunt in frugibus aliquot, ut in panico, & milio, & in plantis quibuſdam, lanoſum florem, qualis in ſumma arundine per autumnum floret. idem & πάππος dicitur. ἀνθήλη καλάμου, Dioſc. l. 1. c. 114. paniculæ flos, vel lanugo vertitur. Unde

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, floſculus: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθήλιος, ὁ ϗ ἡ, Soli oppoſitus, orienti Soli obverſus. Unde dicitur ἀνθήλιος σελήνη. Item ἀνθήλιοι dicuntur gemini Soles. Bud. & Suid. & nebulæ etiam, quæ Solem obſcurant, ἀνθήλιοι vocantur. ex ἀντὶ, contra, & ἥλιος, Sol.

Digitized by Google

Ἄνθημα, ατος, τό, vel ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, quaſi efflorescentia: ipſa florendi actio. At ἀνθήματα potius uſurpatur plur. num. pro ἐξανθήματα, exanthemata, puſtulæ, vitiligo.

Ἀνθήμων, ὁ, floridus.

Ἀνθηρογραφεῖσθαι, floride ſcribi: ex ἀνθηρός, floridus, & γραφέομαι, a γραφή, ſcriptura.

Ἀνθηρός, ὁ, florulentus, floridus. Sed dicuntur ἀνθηραὶ non ſolum herbæ, & ſtipites, ſed aliæ etiam res metaphorice, ut colores. Item ἀνθηρὸν dicitur etiam, quicquid amœnum eſt, & jucundum aſpectu. Unde ἀνθηρὸν, & τερπνὸν nonnunquam copulantur. Interdum etiam quod eſt jucundum auribus. Unde ἀνθηρότερον, & χαριέστερον λέγοντες, apud Iſocr. & Plut. hominem quoque ἀνθηρὸν dixit. a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνθηρῷ, dat. ſing. ab ἀνθηρὸς, ᾶ, ὁ, floridus. Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθηρῶς, floride: item amœne, jucunde: ut ἀνθηρῶς λέγειν, apud Iſocr.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum emiſſio, & editio: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθησσάομαι, ῶμαι, viciſſim vincor, ſeu ſuccumbo: ex ἀντὶ, & ἡσσάομαι, vincor.

Ἀνθητικός, ῦ, ὁ, ad florendum aptus, florendi vim habens; & floribus etiam fœcundus. a Th. ἄνθος, flos, & ἀνθέω, floreo.

Ἀνθηφόρος, floriger, in Epigr. ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἀνθίας, ου, ὁ, vocatur piſcis quidam, a floriditate dictus. Ariſtot. l. 6. anim. c. 17. Vide Athenæum.

Ἀνθιερόω, ῶ, viciſſim conſecro: ex ἀντὶ, & ἱερόω, ab ἱερὸς, ſacer, divinus.

Ἀνθίζω, facio florere; floridum reddo; floribus conſpergo; varietate diſtinguo; multiplici materia, & venuſtate exorno: ut in Iſocr. ἀνθίσαι δοκοῦντες τὴν λέξιν, concinnitatem, & nitorem orationi addere volentes. a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθινός, vel Ἀνθεινός, ὁ, ὁ, floridus; ab ἄνθος, flos.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; contra aliquem equo invehor. unde

Ἀνθιππασία, ἡ, decurſio equeſtris: a Suida exponitur equeſtre certamen.

Ἀνθιππεύω, idem ac ἀνθιππάζομαι, nam ἀνθιππεύειν ἀλλήλοις dicuntur a Xen. duo equites inter ſe contendentes. ex ἀντὶ, & ἱππεύω, equito.

Ἀνθιστάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἀνθίστατο, 3. ſing. imperſ. paſſ. ab ἀνθίσταμαι, reſiſto. f. ἀντιστήσω: p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperſ. paſſ. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ, & ἵσταμαι, ſto.

Ἀνθίστημι, contra ſtatuo, oppono, ex adverſo pono, adverſarium ſtatuo: ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſto. Sic & in paſſ. ἀνθίσταμαι, reſiſto, repugno, obſiſto, reluctor, renitor, adverſor: ut apud Thuc. l. 5. ἀνθισταμένων αὐτῷ τῶν πραγμάτων, quum ei res non ſuccederet.

Ἀνθοβάφος, ὁ, tinctor: ex ἄνθος, flos, & βάπτω, immergo: item tingo.

Ἀνθοβολέω, flores jacio, ſpargo flores, active: item fragro, redoleo.

Ἀνθοβόλος, ὁ, flores jaciens, vel emittens: item fragrans, florulentus: ex ἄνθος, flos, & βολέω, idem ac Th. βάλλω, jacio.

Ἀνθοβόσκος, flores alens: ex ἄνθος, & βόσκω, idem ac Th. βόω, paſco.

Ἀνθόδμον ἔχων, habens florem odoratum: ex ἄνθος, flos, & ὄζω, odorem reddo.

Ἀνθοδόχος, ο, ὁ, caniſtrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθοκάρηνος, ὁ, caput floridum, ſeu floribus redimitum caput habens: ex ἄνθος, flos, & κάρηνον, caput, vertex.

Ἀνθοκρόκωτον πλοκὴ, textum floridum; chordula filo floridulo contexta, limbus textilis; texta tænia; faſciola; vitta: ex ἄνθος, flos, & κρόκη, trama.

Ἀνθολκή, ῆς, ἡ, retractio, libramentum, hæſitantia.

Ἄνθολκον, in contrarium vergens. ab ἀνθέλκω, retraho, contra traho, impedio; ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho?

Ἀνθολογέω, ῶ, flores lego: ex ἄνθος, flos, & λέγω, colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florigera meſſis. Lucian.

Ἀνθολόγος, ο, ὁ & ἡ, florilegus.

Ἀνθολογοῦμαι, flores decerpo, ſeu colligo. unde ἀνθολογούμενος, flores colligens, floribus vivens.

Ἀνθολόγιον, ὁ, florilegium; liber collectaneorum apud Suid. Anthologicon libri apud Plin. l. 21. c. 3.

Ἀνθομιλέω, viciſſim converſor: ex ἀντὶ, & ὁμιλέω, verſor.

Ἀνθομολογέω, vel ὄμνυμι, ὄμνω, conſtituo, paciſcor, conventum, & pactum ineo: & interdum pro rem exponere: item viciſſim gratias ago, vel confiteor. Ab ἀντὶ, & ὁμολογέω, confiteor.

Ἀνθομολόγησις, ἡ, pro quo dicitur ἀνθομολογία, in ſacris ſcriptis confeſſio.

Ἀνθοπλίζω, contra armo: ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, armo, paro.

Ἀνθοποιός, floriſicus, flores procreans: ex ἄνθος, & ποιέω, facio.

Ἀνθοπωλέω, flores vendo: ex ἄνθος, & πωλέω, vendo.

Ἄνθορε, exſilivit, Poet. pro ἀνέθορε, 3. ſing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θορέω, ſalio.

Ἀνθορίζω, contrariam definitionem facio; contrario modo definio. unde

Ἀνθορισμός, ὁ, definitio definitioni oppoſita: ex ἀντὶ, & ὁρίζω, definio.

Ἀνθορμέω, ῶ, ſto contra in ſtatione: proprie dicitur de navibus in ſtatione ad reſiſtendum hoſtibus, & ineundum prælium paratis. ex ἀντὶ, & ὁρμέω, ſto in ſtatione. Th. ὅρμος, portus, navium ſtatio.

Ἄνθος, εος, τὸ, flos: παρὰ τὸ ἄνω θέειν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut ἀνθοσμίας οἶνος, vinum habens florum odorem; odoriferum vinum. ſic ἀνθοσμίαι λειμῶνες, prata floribus variis fragrantia. ex ἄνθος, & ὄζω, oleo: unde ὀσμή, odor.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, Poet. floriditas. Citatur ex Anthol. Epigr. pro herbis luxuriantibus: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθ' ὅτου, quare: interrogativum, & ſine interrogatione.

Ἀνθοφορέω, flores fero, vel gero item flores comporto, ſeu conveho. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos, & φορὸς, ὁ, fertilis, unde φορέω, produco.

Ἀνθοφόρια, & ἀνθεσφόρια, τὰ, idem ac ἀνθεσφόρια, τὰ, feſta Proſerpinæ.

Ἀνθοφόρος, ὁ, idem ac ἀνθηφόρος, floriger, ut & ἀνθεσφόρος dicitur pro eodem.

Ἀνθοφυής, ἐος, ὁ & ἡ, florulentus, producens flores: in Epigramm. ἀνθοφυὴς πτέρυξ, ala florulenta: ex ἄνθος, flos, & φύω, produco.

Ἀνθρακεύς, έως, ὁ, carbonarius; ſic dictus eadem forma, qua κεραμεὺς dicitur pro figulo.

Ἀνθρακεύω, carbones conficio: item titiones facio.

Ἀνθρακιά, ἡ, carbonum, ſeu prunarum ſtrues. Item carbonaria fornax.

Ἀνθρακίας, ο, ὁ, ater, ut carbonarius; titionarii faciem habens.

Ἀνθρακίζω, idem ac ἀνθρακεύω. Et ἀνθρακίζων, carbonis, ſeu carbunculi ſpeciem præ ſe ferens, aut colorem habens.

Ἀνθράκιον, ο, τὸ, diminut. carbunculus, parvus carbo. Item quædam gemma. Item parvus caminus. Item μικρὸν τηγάνιον, ut & χυτρόποδιον, Heſych.

Ἀνθρακώδης, ε, ὁ & ἡ, niger ut carbo, colorem carbonis habens.

Ἀνθρακίς, ίδος, ἡ, pruna, ignis ex congeſtis carbonibus. Item Suidas ait, ἀνθρακίδας dici etiam piſces minutulos ſuper carbonibus aſſari ſolitos.

Ἀνθράκινος, Poeticum, ut ἀνθρακιὰς πυρσὸς, apud Nonn. ignis ex carbonibus factus. Th. ἄνθραξ, ὁ, carbo.

Ἀνθρακοπώλης, ἡ, qui carbones vendit, carbonarius. Poll. l. 7. ex ἄνθραξ, ακος, carbo, & πώλης, ὁ, venditor.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, ſeu converto, torreo, aſſo. & in paſſ. ἀνθρακοῦσθαι, in carbones redigi.

Ἀνθρακώδης, εος, ὁ & ἡ, carbonem referens; carbonis more ardens, vel rutilans.

Ἀνθράκωσις, ἡ, carbunculus, apud Gal. a Th. ἄνθραξ, ακος, ὁ, carbo.

Ἄνθραξ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis. carbunculus, gemma: & ulcus quoddam, ſive exulceratio, ſimilis iis, quæ uſta ſunt. & Suidæ ἄνθραξ dicitur etiam piſcis quidam, qui ſuper carbones aſſatur.

Ἄνθραξιν, ακος, ὁ, carbo: acc. ἄνθρακα.

Ἀνθρήνη, ης, ἡ, crabro. veſpa: q. ab ἀνθορεῖν, quia audacter proſilit in animantes.

Ἀνθρήνιον, ο, τὸ, favus apum, aut crabronum: a præcedenti.

Ἄνθρισκα, flores. Etym. παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν: a Th. ἄνθος, flos.

Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ἡ, ſtudium placendi hominibus: a ſequente

Ἀνθρωπάρεσκος, ο, ὁ, ἡ, qui auram popularem captat, homini placens. Th. ἀρέσκω, placeo.

Ἀνθρωπάριον, τὸ, homulus, homunculus; dimin. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπέη, ης, ἡ, humana pellis. Herodot. Poll.

Ἀνθρώπειος, & Jon. ἀνθρωπήϊος, α, ὁ, & ἀνθρώπινος, η, ον, humanus.

Ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς, & ἀνθρωπίνως, humano more, humanitus; apte ad hominum conditionem: humana voce.

Ἀνθρωπεύομαι, & ἀνθρωπίζω, quæ ad hominem ſpectant, ago; hominum more ago; humanum me præbeo. Unde ἀνθρωπισθεὶς, homo factus. Naz.

Ἀνθρωπότης, ἡ, humanitas.

Ἀνθρωπονικώτατον ζῶον, animal, quod ad humanum maxime accedit ingenium; ut Strabo ſimiam appellat. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρώπιον, τὸ, & ἀνθρωπίσκος, ὁ, homuncio, homunculus.

Ἀνθρωπισμός, ὁ, humanitas; i. e. humani, & compoſiti mores, non efferi.

Ἀνθρωποβορέω, homines voro: ex ἄνθρωπος, homo, & βορὸς, edax, vel βόρειος, idem; a Th. βορὰ, pabulum, cibus.

Ἀνθρωποβόρος, ὁ, hominivorus, homines vorans.

Ἀνθρωπόγλωττος, ο, ὁ & ἡ, humana lingua loquens: pſittaci epithet. ab ἄνθρωπος, homo, & γλῶττα, lingua.

Ἀνθρωπογονία, ἡ, hominum generatio: γονὴ, vel γόνος, fœtus, partus.

Ἀνθρωπογράφος, ὁ, qui homines pingit, hominum pictor. γραφὴ, ſcriptura.

Ἀνθρωποδαίμων, ὁ, deus ex homine factus. Suidas ſcribit, ἀνθρωποδαίμονας fuiſſe dæmones, qui humano induti corpore, atque ſic & dæmones, & homines exiſtentes totum orbem concuſſerint. comp. a δαίμων, Dæmon.

Ἀνθρωπόδηκτος, ὁ, ab homine morſus. Dioſc. l. 1. c. 134. δάκνω, mordeo.

Ἀνθρωποειδής, ἐος, ὁ, ἡ, humana ſpecie præditus: ab εἶδος, ſpecies, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπόθυμος, ὁ, hominum animum, vel iram habens; homini in animo, vel in ira, & furore ſimilis. θυμὸς, animus, mens.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: ex ἄνθρωπος, homo, & θύω, ſacrifico.

Ἀνθρωποθυτέω, hominem immolo, vel ſacrifico: ejuſd. Th. & compoſitionis.

Ἀνθρωποκτονέω, hominem, vel homines interficio: ex ἄνθρωπος, homo, & κτείνω, occido.

Ἀνθρωποκτόνος, ὁ, homicida. Eurip.

Ἀνθρωπόλεθρος, ο, ὁ, homicida, homini perniciosus. ὄλεθρος, ſtrages, cædes.

Ἀνθρωπολόγος, ὁ, qui de hominibus loquitur. a λόγος, ſermo, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπόμορφος, ο, ὁ, ſpeciem humanam referens: de fœmina: Herod. Sic etiam dicta eſt mandragora.

Ἀνθ-

Ἀνθρωπομορφόω, hominem formo, a μορφὴ, forma.

Ἀνθρωπονομικὸς, ὁ, qui ad homines paſcendos pertinet. ut ἀνθρωπονομικὴ ἐπιστήμη. Plat. in Polit. Th. νέμω, paſco; unde νομὴ. & νομὸς, paſcuum.

Ἀνθρωποπαθέω, humanum quippiam patior; humano more afficior, ago, loquor. ex ἄνθρωπος, & πάθος, paſſio.

Ἀνθρωποπάθεια, ἡ, humanus affectus, affectionibus humanæ naturæ ſe accommodans conditio.

Ἀνθρωποπαθὴς, ὁ, humanis paſſionibus, ſive affectionibus obnoxius; item humano affectu præditus; ſeu humano affecta agens, loquens.

Ἀνθρωποπαθῶς, humano affectu, & more.

Ἀνθρωποποιΐα, ἡ, ſtatuarum humana ſpecie fictio, ſeu formatio, Componitur a ποιέω, facio, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποποιὸς, ὁ, hominum fabricator, ſeu factor humanarum formarum; ſtatuarius.

Ἀνθρωποπρεπὴς, ὁ, homini conveniens, hominem decens.

Ἀνθρωποπρεπῶς, humanæ naturæ convenienter: ex ἄνθρωπος, homo, & πρέπω, convenio.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, homo. ſed ἀνθρώπος, Dor. pro ἀνθρώπου: παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπε: vel παρὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, vel ἄνω ῥέπειν.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura. a præced. ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποφαγία, ἡ, eſus hominum, vel humanæ carnis: a ſequente

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, humana carne veſcens: ex ἄνθρωπος, & φάγω, comedo.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ, ἡ, hominis naturam habens. Th. φύω, planto, gigno.

Ἀνθρωπώδης, ὁ, humanus. unde τὸ ἀνθρωπῶδες, humanum ab Ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρώποιο, Poet. pro ἀνθρώπου (quod vide) in Epigram.

Ἀνθυβρίζω, viciſſim contumelia perſequor. Plut. ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, contumelia afficio.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, Plinio dicitur ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, anthyllis, ſeu anthyllion, herba, quam ſalſulam vocat Ruellius; & Dioſc. atque ex eo Plin. dicunt, unam ejus ſpeciem lenti eſſe ſimillimam, & dictam proprie anthyllion, alteram vero ejus ſpeciem eſſe anthyllida, flore purpureo, odore gravi. Et hanc volunt eſſe, ex qua conficitur ſal alkaly. Eſt autem a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνθυπάγω, recriminor, reſpondeo. Apoll. Grammat. ἀνθυπάγω εἰς δίκην, e diverſo in judicium voco. ex ἀντὶ, & ὑπάγω, ſubduco.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio: ex ἀντὶ, & ὑπαλλαγὴ, hypallage.

Ἀνθυπάρχω, ex diverſo exiſto. ex ἀντὶ, & ὑπάρχω, exiſto, ſum.

Ἀνθυπατεία, ἡ, proconſulatus.

Ἀνθυπατεύω, proconſul ſum. f. εύσω. p. ἀνθυπάτευκα.

Ἀνθυπατικὸς, ῆ, ὸν, proconſularis. ab ἀνθύπατος, proconſul.

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconſul: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὕπατος, conſul.

Ἀνθυπείκω, cedo, viciſſim do locum. unde

Ἀνθύπειξις, ἡ, ipſa τῆς ἀνθυπείκω, actio, qua alicui viciſſim cedimus. Item ſubmiſſio, obſequium: item modeſtia. ex ἀντὶ, & ὑπείκω, cedo.

Ἀνθυπηρετέω, ei, qui mihi obſecutus eſt, operam viciſſim navo; rependo obſequium, Ariſtot. ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, miniſtro.

Ἀνθυποβάλλω, ſuggero contra, objicio loquenti ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, ſubdo.

Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus ſubſtituo, loco alicujus abrogo. unde ἀνθυποκατασταθεὶς, apud Plut. in locum demortui, vel abeuntis magiſtratu ſuffectus. ex ἀντὶ, & ὑποκαθίστημι, ſubſtituo, ſufficio; quod ex ὑπὸ, & καθίστημι, conſtituo

Ἀνθυποκρίνομαι, contra ſimulo: ex ἀντὶ, & ὑποκρίνομαι, falſo accuſo.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem, aut creationem differre, præſtito juramento. Heſych. ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι, vel ὑπόμνυμαι, protogo rem jurejurando, vel excuſans me cum jurejurando dilationem peto. ex ἀντὶ, & ὄμνυμι, juro

Ἀνθυποπτεύω viciſſim ſuſpicor, ſeu ſuſpectum habeo. & ἀνθυποπτεύομαι, viciſſim de me ſuſpicio eſt. Thucyd. l. 1. ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω, ſuſpicor.

Ἀνθυποστρέφομαι, denuo revertor: iterum redeo. In Novell. Conſtit. ex ἀντὶ, & ὑποστρέφω, converto.

Ἀνθυπουργέω, penſare beneficium; remunerare.

Ἀνθυπουργία, ἡ, mutuum officium: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὑπουργέω, ſubſervio.

Ἀνθυποφέρω, per ſermonis exceptionem objicio, refero, replico: ut ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, objicimus ipſis.

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio: opponitur objectioni. Subjectio, figura, ſeu ſchema Rhet. ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, ſuſtineo: item objicio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, receſſus, regreſſus: ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, cedo.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ſubductio. quum quid viciſſim ſubducitur, & aufertur. Eſt etiam aſſumptio, quæ opponitur προλήψει, Nazianz. ex ἀντὶ, & ὑφαιρέω, ſurripio, ſuffuror.

Ἀνθώδης, εος, ὁ & ἡ, flore plenus; floculentus: ab ἄνθος, τό. flos.

Ἀνθωραΐζομαι, viciſſim decorem oſtento; æmula pulchritudine certo. Nazianz. ex ἀντὶ, pro, vice, & ὡραΐζομαι, excolo, ſeu exorno me; vel exornor, ab activ. ὡραΐζω, idem ac ὡραΐω, decoro, venuſto: a Th. ὥρα, venuſtas, ſpecies.

Ἀνθ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ, & ὅ.

Ἀνία, ας, ἡ, triſtitia, mœror: ab α priv. & ἰῶ, θεραπεύω: vel ab α, & ἵημι, vel potius ab Heb. אניה anijah, mœſtitia.

Ἀνιαρὸς, ᾶ, ὸν, triſtis, comp. ἀνιαρώτερος, ſuperl. ἀνιαρώτατος, & ἀνιαρέστατος pro ἀνιαρώτατος. Ab ἀνία, triſtitia.

Ἀνιαρῶς, moleſte, acerbe, cum mœrore. miſere; ut ἀνιαρῶς ζῆν, miſere vivere: a præcedente ἀνιαρὸς, triſtis.

Ἀνιεῖσι, ſurſum jaciunt, Att. pro ἀνιέασι, 3. pl. ab ἀνίημι remitto. Sed ἀνίασι, aſcendunt, Jon. pro ἀνίασι, 3. pl. præſ. ab ἄνειμι, aſcendo, ſedeo.

Ἀνίατος, ου, ὁ & ἡ, inſanabilis, immedicabilis.

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ & ἡ, non curatus, non ſanatus. item inſanabilis: ex α priv. & ἰατρεύω, ομαι, medeor, curo.

Ἀνιατρολόγητος, ὁ, ignarus eorum, quæ de medicina diſſeruntur; rationis medicinæ imperitus. ex α priv. & ἰατρολογέω, de medicina diſſero: ex ἰατρὸς, medicus, & λόγος, ſermo, verbum.

Ἀνιάτως, adv. inſanabiliter. Ab α, & ἰάομαι, ſano, curo.

Ἀνιαχέω, idem ac ἀνιάχω, exclamo, clamorem tollo.

Ἀνίαχος, ὁ, ſtreperus: ab α intenſ. & ἰαχέω, clamo: vel pro ἀνίαχης, ὁ, clamoſus.

Ἀνιάχω, fut. ξω, pr. χα, reſono, clamo, reclamo, reſpondeo: ex ἀνὰ, vel α intenſivo, & ἰάχω, reſono.

Ἀνιάω, ῶ, triſtitiam affero: item lædo, & dolorem infero corpori, apud Galen. ut ait Bud. & in paſſ. ἀνιάομαι, ῶμαι, mœrore afficior, contriſtor, doleo. pro quo dicitur & ἀνιάζω, ομαι, a Th. ἀνία, ἡ, quod Etym. deducit ab ἰῶ, ſano: unde fit ἴα, & præfixo α priv. interjectoque ν, ἀνία, triſtitia.

Ἀνιγρὸς, ᾶ, ὸ, moleſtus, contriſtans, malus, per ſyncopen, & pleonaſmum τοῦ γ, pro ἀνιαρὸς, triſtis.

Ἀνίδιος, ὁ, nihil habens ſuum. Baſil. de vita ſolitaria: ex α priv. & ἴδιος, proprius.

Ἀνιδρωτὶ, pro ἀνιδρωτεὶ ſed dicitur etiam ἀνιδωτὶ, citra ſudorem, & laborem. ex α priv. & ἰδίω, ſudo, laboro.

Ἀνιδρόω, reſudo, denuo ſudorem emitto: ex ἀνὰ, & ἱδρόω, ſudo.

Ἀνίδρυτος, ὁ, non fixus, inſtabilis, ſine fundamento: ex α priv. & ἱδρύω, ſedere facio.

Ἀνιδρωτὶ, adv. ſine ſudore, vel labore: ab α & ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor.

Ἀνίει, ſolvebat, remittebat: ab ἀνὰ, & ἵει.

Ἀνιείην, ης, η, præſ. opt. ab ἀνίημι, incito.

Ἀνίειν, imperf. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνιεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præſ. part. ἀνιέναι, præſ. inf. Hinc ἀνιέσαι, Jon. pro ἀνεῖσαι, laxata. Ab ἀνίημι, relaxo, remitto.

Ἀνίεμαι, permittor, laxor, diſſolvor: ab activ. ἀνίημι, relaxo.

Ἀνιέρευτος, ου, ὁ & ἡ, cui ſacra non fiunt, ſeu cui non ſacrificatur. Suid.

Ἀνίερος, ου, ὁ & ἡ, profanus, pollutus, qui ſacer non eſt; item, qui ſacrorum particeps non eſt. Suid. ex α priv. & ἱερὸς, ὁ, ſacer.

Ἀνιερόω, ῶ, ſacrum facio, voveo, conſecro, dedico, ut ſacrum ſepono: unde in paſſ. ἀνιέρωται, dicatus eſt, ſacratus eſt.

Ἀνιέρωσις, ἡ, conſecratio, dedicatio; ut ἀνιέρωσις τοῦ ἱεροῦ, dedicatio templi. ex ἀνὰ, & ἱερόω, ῶ, & in paſſ. ἱερόομαι, οῦμαι: a Th. ἱερὸς, ὁ, ſacer.

Ἀνίεσκε, Poet. pro ἀνίει, 3. imperf. ἀνίειν, ες, ε, Poet. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνιεῦνται, Dor. & Jon. pro ἀνιοῦνται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι, remitto.

Ἀνίζω, unde decomp. ὑφανίζω, ſubſido: ex ἀνὰ, vel ex ὑπὸ, & ἀνὰ, comp. cum Them. ἵζω, reſideo.

Ἀνιηθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀνιάω, lædo.

Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto. f. ἀνήσω. p. ἀνῆκα. a. 2. ἀνῶ. ſub. ἀνῶ, deſeram. part. præſ. ἀνιεὶς, έντος, a. 2. part. ἀνεὶς, έντος. præſ. part. paſſ. ἀνιέμενος. a. 1. ἀνέθην, ης, η, laxatus fui. Th. ἵημι, mitto.

Ἀνίην, acc. Jon. ab ἀνία, mœror.

Ἀνιηρὰ, moleſta, pl. n. g. ab ἀνιηρός.

Ἀνιηρέστατον, τὸ, difficillimum, ſuperl. Jon. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρὸς, triſtis.

Ἀνιήσαι, f. 1. m. a. ſing. pro ἀνιήσῃ. ἀνιήσειε, a. 1. opt. Æol. ἀνιήσῃ, moleſtet, a. 1. ſub. act. ab ἀνιάω, lædo.

Ἀνίησι, remittit, 3. ſing. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, quando.

Ἀνίκατος, Dor. pro ἀνίκητος, invictus.

Ἀνικέτευτος, ου, ὁ & ἡ, non ſupplex; ſed proprie, cui ſupplicatum non eſt, vel cui ſupplicari non poteſt ex α priv. & ἱκετεύω, ſupplico.

Ἀνίκητος, ου, ὁ, ἡ, invictus: ex α, & νικάω, vinco.

Ἀνικμάζω, humecto; item exſicco: ex α priv. vel intenſ. & ἰκμάζω, humecto.

Ἄνικμος, ου, ὁ, ſiccus, humore carens, aridus: ex α priv. & ἰκμὰς, humor.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ἡ, immiſericors: ex α, & ἵλεως, placidus. Att. ἵλεως.

Ἀνίλλομαι, dedignor, deſpicio: ex ἀνὰ, & ἴλλω. vide in Th. ἴλλος, oculus.

Ἀνίλλωμα, τὸ, aſpectus, (tanquam ab ἀνιλλόω, inuſit.) ἀνάβλεμμα, ut Poll. exp. intuitus ſcil. ejus, qui oculos cœlum verſus attollit, ab eod. Th.

Ἀνίμαστος, ὁ, loro non cæſus: Nonn.: ex α priv. & ἱμάσσω, loro, ſeu flagris cædo.

Ἀνιμάω, ῶ loreo ſune ſurſum traho, extraho, haurio: item elevo, eveho, erigo, ſuſtollo. inde

Ἀνίμησις, ἡ, attractio, quæ fit fune, loro, aut hauſtro, attractio in altum: ex α, & ἱμάω, haurio, fune attraho.

Ἀνίον, α, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, habenæ.

Ἀνιόντα, orientem, a. 2. part. m. g. ab ἄνειμι: quod ex ἀνὰ, & εἶμι, ſeu εἶμι, eo. ἀνιοῦσαν, redeuntem, part. f. g.

Ἀνίουλος, ου, ὁ & ἡ, impubes: ex α priv. & ἴουλος, lanugo, prima barba.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, auriga.

Ἄνιππος, α, ὁ, ἡ, qui eſt ſine equis, ex α, & ἵππος, equus.

Ἀνίπταμαι, & ἀνίπτημαι, ſurſum volo: ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, volo, volas.

Ἀνίπτοισι, dat. pl. Jon. ab ἄνιπτος, illotus.

Ἀνιπτόποδες, οἱ, illotos pedes habentes.

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ & ἡ, illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione: ex α priv. νίπτω, lavo, & ποὺς, pes.

Ἄνιπτος, ου, ὁ, ἡ, illotus; ex α & νίπτω.

Ἀνι

Ἄνις, pro ἄνευ, ſine, abſque.

Ἀνισάζω, compenſo, & moderor, adæquo: ex ἀνὰ, & ἰσάζω, adæquo.

Ἀνισαριθμὸς, ὁ, inæqualis, qui non eſt par numero. Xen. ex α priv. & ἰσάριθμος, ὁ, par numero.

Ἀνισῖτης οἶνος, vinum ex aniſo factum: a ſequente ἄνισον, τὸ, aniſum.

Ἄνισον, ου, τὸ, aniſum. An quod flatus ἀνίησι, i. e. laxat? An quia habet folia ἄνισα, inæqualia?

Ἄνισος, ου, ὁ καὶ ἡ, inæqualis, iniquus, diverſus, impar: ſuperior. τὸ ἄνισον, inæquale; impar portio: ex α priv. & ἴσος, æqualis.

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo.

Ἀνισότιμος, ὁ, inæqualis dignitatis: ex α priv. & ἰσότιμος, æqualis, par dignitate.

Ἀνισοφυὴς, ὁ, naturæ diſſimilis: ex α priv. & ἰσοφυὴς, æqualis, ſeu paris naturæ: ex ἴσος, & φυὴ, indoles.

Ἀνισόω, idem ac ἀνισάζω, compeſco, moderor.

Ἀνιστάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἀνίσταμαι, præſ. inf. ἀνίστη, 3. ſing. imperf. ab

Ἀνίστημι, f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην, imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι. ſub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, ἄν. f. 2. m. ἀναστήσομαι. ſurgere facio, erigo, excito jacentem: item excito, i. e. reviviſcere facio, excito mortuum: ut Od. ω. νέκυας ἀνεστήσας. Item erigo, extruo; ut ἀνεστάναι στήλας, & στήλας, apud Herodot. & apud Nonn. ἀναστῆσαι βασιλῆα, pro ποιῆσαι, i. e. efficere, ſeu excitare regem, ſeu evehere ad regiæ dignitatis faſtigium. Item moveo: ut ἀναστῆσαι τὸ στρατόπεδον, Thuc. movere caſtra. Item migrare cogo, ſedibus pello, vel ejicio; ſubmoveo. Item everto, ſubverto. ut apud Plut. πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, quum urbes funditus evertiſſes. Sic in paſſ. ἀνίσταμαι, exurgo, ſurgo. ἀναστῆναι ἐκ τῆς νόσου, reſurgere a morbo; i. e. convaleſcere. Item evertor: ut ἀνάστατος πόλις, everſa civitas; & ἀνέστη πόλις, civitas everſa eſt. Ex ἀνὰ, & ἵστημι, ſto.

Ἀνιστορέω, ῶ, interrogo, ſciſcitor: item commentor. Eurip. ex ἀνὰ, & ἱστορέω, idem; memoriæ trado; quæro: item cognoſco. a Th. ἴσω, ſciens, teſtis.

Ἀνιστορησία, ἡ, hiſtoriarum ignoratio.

Ἀνιστόρητος, ὁ, qui hiſtorias non novit: item paſſ. cujus nulla in hiſtoria mentio fit, nec memoria.

Ἀνιστορήτως ἔχειν, neſcire hiſtorias, Plut. ex α priv. & ἱστορία, hiſtoria, commentatio.

Ἀνίσω, pro ἀνίστασο, ſurge, Att. imp. præſ. paſſ. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵσταμαι, ſto.

Ἀνίσχαδον, τὸ, quod non peperit, nec ſugi poteſt; ex α priv. & σχάζειν. quod eſt θηλάζειν, lactare. eſt igitur ι epentheticum, pro ἄσχαδον, a Them. σχάδων, animal pennis, & pedibus carens.

Ἀνίσχιος, ὁ, clunium tumore vacans. Ariſtot. de part. l. 4. ex α priv & ἰσχίον, lumbus.

Ἀνίσχεο, eſt paſſ. pro ἀνέχεο. ut Il. η. ἀνὰ δ' ἴσχεο: ubi tamen quidam exp. te cohibe: ab act. ἀνίσχω, pro ἀνέχω, ſuſtollo, erigo. Item emitto, ſubmitto, produco. Nam quod terra producit, id velut in altum erigit. Item emergo, exiſto. ex ἀνὰ & ἴσχω, pro Th. ἔχω, habeo.

Ἀνίσχυες, οἱ, infirmi. cap. 42. Iſaiæ

Ἀνίσχυρος, ὁ, minime robuſtus, invalidus; h. e. μὴ ἰσχύων. ex α pri. & ἰσχὺς, unde ἰσχυρὸς, fortis, robuſtus. Reperitur etiam

Ἀνισχυς, idem & ejuſd. Th. & compoſit

Ἀνίσχω, attollo, orior, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præſ. imp. paſſ. ἀνίσχου, Jon. ἀνίσχεο, te contine. ab ἴσχω pro ἔχω. Vide etiam ἀνίσχεο.

Ἀνίσως, inæqualiter ab ἄνισος, inæqualis.

Ἀνίσωσις, adæquatio, exæquatio: ab ἀνισόω, compenſo, moderor.

Ἀνιχθυς, ὁ, qui eſt ſine piſcibus, qui caret piſcibus. ex α priv. & ἰχθὺς, piſcis.

Ἀνιχνευτὴς, οῦ, ὁ, perveſtigator, indagator, perſcrutator ab ἀνιχνεύω, inveſtigo.

Ἀνιχνεύω, diligenter inveſtigo, indago, perſequor. unde ἀνιχνεύεσθαι dicitur fera, cum a veſtigantibus venatoribus quæritur, i. e. veſtigiis ſuis indagatur. Item metaph. perſcrutor, ex α priv. & ἰχνεύω, ἰχνεύομαι, indago, ſector.

Ἀνεξιχνίαστος, ὁ, idem ac ἀνεξιχνίαστος, qui inveſtigari nequit, imperveſtigabilis: ex α priv. & inuſit. ἰχνιάζω, idem cum ἰχνεύω, & Th. idem.

Ἀνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, moleſtus, injucundus: ab ἀνία, ἡ, triſtitia, mœror.

Ἀνιώμεθα, mœremus. 1. pl. ind. paſſ. ab ἀνιάω. præſ. opt. paſſ. ἀνιῴμην, ῷο, ῷτο, ῴην. Th. ἀνία, mœror.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, triſtitia. ἀνιὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι, redeo.

Ἀνιῶντι. Vide ἀνιώμεθα.

Ἀνίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubiginem non ſentiens, æruginem, aut ferruginem non contrahens: ex α priv. & ἰὸς, ὁ, rubigo.

Ἄννα, ἡ, Anna, nom. mulieris. Hebr. Gratioſa.

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri. Hebr. Gratioſus.

Ἀννεῖν, Poet. pro ἀνύειν. Nam ἄνω dicimus, & ἀνύω. Hinc metri cauſa pro ἄνω, ἄννω, facio, perficio.

Ἀννέομαι, pro ἀνανέομαι, exorior. Od. κ.

Ἀννέφελος, ὁ, Poet. pro ἀνέφελος, ſine nubibus: ab α & νεφέλη, ἡ, nubes.

Ἄννησον, idem ac ἄνισον, τὸ, aniſum.

Ἀνξηραίνω, pro ἀναξηραίνω, inarefacio, exſicco: ex ἀνὰ, & ξηραίνω, ſicco.

Ἀνοδία, ας, ἡ, locus invius: ab ἄνοδος, aſcenſus.

Ἄνοδμος, ἡ, odore carens, inodorus: ex α priv. & ὀδμὴ, ἡ, odor.

Ἄνοδος, ου, ὁ, ἡ, via ſurſum ferens. Item adject. ὁ καὶ ἡ, invius. Ex α & ὁδὸς, via.

Ἀνόδους, οντος, ὁ, edentulus, cui dentes ſunt rari, aut nulli. dicunt etiam ἀνόδοντος. ex α priv. & ὀδοὺς, ὁ, dens.

Ἀνοδύρομαι, ſublata voce lamentor: ingemiſco: ex ἀνὰ, & ὀδύρομαι, lamentor.

Ἄνοζος, ὁ, enodis, ſine nodis, ex α priv. & ὄζος, ὁ, nodus in arboribus.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ & ἡ, non compos mentis: ſtultus. ab α & νοήμων, ὁ, intelligens.

Ἀνοησία, ἡ, inſipientia: ab ἄνοος, amens.

Ἀνοηταίνω, & ἀνοητέω, deſipio; inſipiens ſum; imprudenter, & temere ago, vel aggredior.

Ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, demens, hinc adv.

Ἀνοήτως, imprudenter: ex α & νοέω, cogito.

Ἀνόθευτος, ὁ, germanus, non fictus, legitimus, non ſpurius: ex α priv. & νοθεύω, adultero, corrumpo.

Ἀνοθεύτως, γνησίως, vere, non fucate, legitime.

Ἄνοια, ας, ἡ, amentia: ab ἄνοος, ου, ὁ, ἡ, amens: ex α & νόος, mens.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio: ab ἀνέῳγμαι, 1. ſing. perf. paſſ. verbi

Ἀνοίγω, ἀνοιγνύω, & ἀνοίγνυμι, aperio. part. præſ. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνέοχα, a. 1. ἀνέῳξα, & ἤνοιξα. inf. ἀνοῖξαι. p. paſſ. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι. a. 1. ἠνεῴχθην, & ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν. f. 2. paſſ. ἀνοιγήσομαι. p. m. ἀνέῳγα. part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, apertus. Them. οἴγω, aperio.

Ἀνοιδαίνω, ἀνοιδίσκω, & ἀνοιδέω, tumefacio, turgeo, excandeſcor. unde

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ariſtot. de mundo. ex ἀνὰ, & οἰδέω, tumeo.

Ἀνοίης, gen. Jon. ab ἄνοια, ἡ, amentia.

Ἀνοίκειος, ὁ, inconveniens; ut ἀνοίκειον ἦν, non erat operæ pretium; erat alienum. Item non propinquus, alienus. Unde

Ἀνοικειότης, ἡ, nulla familiaritas; ſeu mores a familiaritate alieni: ex α priv. & οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus, familiaris.

Ἀνοικὴ, Etym. exponit, τὸν παρὰ τὸ ἐοικὸς εἰρημένον, non veriſimile, & conſentaneum: ex α priv. & εἴκω, aſſimilor. Dicitur ἀνοίκειος etiam hoc ſignificatu.

Ἀνοίκητος, ου, ὁ, inhabitabilis.

Ἀνοικίζω, & ἀνοικίζομαι, inſtauro, reædifico: item migrare, habitationem transferre. Unde

Ἀνοικισμὸς, ὁ, inſtauratio: ab ἄνοικος, extorris.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, reſtauro: f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, domus, & δέμω, ædifico.

Ἀνοικονόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, prodigus, male diſpoſitus. In neutro gen. eſt vitium orationis apud Quintil. l. 8. quod male diſpoſitum eſt, ἀνοικονόμητον; quod male figuratum, ἀσχημάτιστον; & quod male collocatum, ἀσύνθετον, ex α priv. & οἰκονόμος, diſpenſator rei familiaris.

Ἄνοικος, ου, ὁ, extorris: ex α & οἶκος, domus.

Ἀνοικτὸς, ὁ, ὁ, apertus; ab ἀνῴχεται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immiſericors.

Ἀνοικτρὸς, ὁ, non miſerandus.

Ἀνοίκτως, immiſericorditer, ſine miſeratione: ex α priv & οἰκτρὸς, miſerandus.

Ἀνοιμώζω, f. ώξω, ingemiſco, fleo, edo gemitum. Unde

Ἀνοιμωκτὶ, vel ἀνοιμωκτεὶ, ſine fletu: ex ἀνὰ, vel α priv. & οἰμώζω, ploro.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοῖξαι, αντος, ὁ, part. ἀνοίξας, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſeratio: item oſtium: ab ἀνέῳξαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνοιστις, ἡ, revectio.

Ἀνοιστέον, referendum eſt.

Ἀνοιστὸν, relatum, conducens: ab ἀναφέρομαι.

Ἀνοιστρέω, incito, ſtimulo: ex ἀνὰ, & οἰστρέω, inſanio, concitor.

Ἀνοίσω, referam, f. 1. act. ab ἀναφέρω, refero.

Ἄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. ab ἄνομαι, Poet. perficior.

Ἀνολβία, ἡ, miſeria, infelicitas, vel inopia. apud Heſiod. in Oper. ex α priv. & ὄλβος, opes. unde ὄλβιος, ὁ, felix.

Ἀνολβίῃ, dat. Jon. ab ἀνολβία, miſeria.

Ἀνόλβιος, idem ac ἄνολβος, miſer.

Ἄνολβος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀνόλβιος, pauper, infelix, miſer. Heſych. Item ſtultus, demens, apud Soph. in Ajace.

Ἀνολβώτερος, ὁ, infelicior, comp. ab ἄνολβος, infelix. Th. ὄλβος, beatitudo, opes.

Ἀνόλεθρος, & ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab exitio, & damno immunis: ab α & ὄλεθρος, ὁ, ſtrages, cædes, jactura.

Ἀνολκὴ, ἡ, tractio, quæ fit ſurſum verſus. Thuc. Unde

Ἀνόλκαιον, τὸ, id, quo aliud ſurſum trahitur: ex ἀνέλκω, ſurſum traho: ex ἀνὰ, & ἕλκω, traho.

Ἀνολολύζω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo: ex ἀνὰ, & ὀλολύζω, clamito.

Ἀνολοφύρομαι, vehementer deploro: ex ἀνὰ, & ὀλοφύρομαι, lugeo, defleo.

Ἄνομαι, Poet. pro ἀνύομαι, perficior.

Ἀνομβρέω, ῶ, more imbris effundo, pluo, pluendo emitto tanquam pluviam: ut Eccleſiaſt. c. 16. ἀνόμβρησαν παροιμίας ἀνεβρέθη.

Ἀνομβρήεις, εντος, ὁ, pluvioſus: ex ἀνὰ, & ὄμβρος, ὁ, pluvia, imber.

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, ſeu aquarum penuria: ex α priv. & ὄμβρος, imber.

Ἄνομβρος, ου, ὁ, ἡ, imbribus carens: ex α, & ὄμβρος, imber.

Ἀνομέω, inique ago: legem tranſgredior. dicitur & ἀνομίζω. unde

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, flagitium, iniquitas; ejuſd. Th. & comp. cum ſeq.

Ἀνομία, ας, ἡ, diſcrepantia a lege, iniquitas: ex α & νόμος, lex.

Ἀνομίλητος, ὁ, inſociabilis: ex α priv. & ὁμιλέω, converſor.

Ἀνόμιμος, illegitimus. Plato. ab ἄνομος, ὁ, iniquus, ſceleratus.

Ἀνόμιχλος, ὁ, innubilus, innubis, nebula vacuus: ut ἀνόμιχλος ἀὴρ, aer nebulæ expers, i. e. ſerenus. ex α priv. & ὀμίχλη, ἡ, nebula.

Ἀνόμματος, ὁ, oculorum expers. Nonnus. ex α priv. & ὄμμα, τος, τὸ, oculus.

Ἀνομοειδὴς, & ἀνομοιοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diverſæ ſpeciei: ſpecie diſſimilis. ex α priv. & ὁμοειδὴς, vel ὁμοιοειδὴς, ejuſdem ſpeciei, ſeu generis; ex ὁμὸς, ſimilis, & εἶδος, τὸ, ſpecies.

Ἀνομοθέτητος, ὁ καὶ ἡ, lege mala ordinatus; nullis legibus conſtitutus. Plato.

ex

Digitized by Google

ex α priv. & νομοθετέω, ſancio, ordino.

Ἀνομοιομερῆ, τὰ, partes diſſimilares, ſeu partes ſibi diſſimiles, & diſſimili ſtructæ compactæ. ex α priv. & ὁμοιομερής, qui conſtat partibus inter ſe ſimilibus: ex ὅμοιος, ſimilis, & μέρος, τὸ, pars.

Ἀνομοιομερὴς, ὁ, partibus diſſimilibus conſtans.

Ἀνόμοιος, ε, ὁ, diſſimilis: ex α & ὅμοιος, ſimilis.

Ἀνομοιόστροφα συστήματα, vel ἔπη, dicuntur, quæ diſſimiles ſtrophas habent. (hæc in ἀντίστροφα dividuntur, & ἀλλοιόστροφα, de quibus vide Scholiaſt. Ariſtoph.) Ex ἀνόμοιος, diſſimilis, & στροφή, ἡ, verſio, flexus.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo, diverſitas.

Ἀνομοιόω, diſſimilem facio. ἀνομοιωμένος, ὁ, diſſimilis factus. Plato in Timæo.

Ἀνομοίως, inæqualiter, non perinde, non ex æquo: ex α priv. & ἀνόμοιος, diſſimilis.

Ἀνομοίωσις, ἡ, idem ac ἀνομοιότης, diverſitas.

Ἀνομολογέω, & ἀνομολογέομαι, fateor, aſſentior, concedo, conſtituo. i. e. quippiam ut confeſſum inter differentes pono. Plat. ex α priv. & ὁμολογέω, fateor.

Ἀνομολογία, ἡ, inæqualitas, diſſidentia; item aſſenſio.

Ἀνομόλογος, ὁ, diſſentaneus: ex α priv. & ὁμόλογος, conſentiens, conſentaneus.

Ἄνομος, ε, ὁ, iniquus, ſceleratus. hinc

Ἀνόμως, adv. ſine lege: a νέμω, diſtribuo.

Ἀνόνητος, ὁ, inutilis, futilis, injucundus: ex α priv. & ὄνημι, juvo.

Ἄνοος, ἄνους, ὁ καὶ ἡ, amens: ab α & νόος, mens.

Ἀνόπαια, ſeu ἀνοπαῖα. Ænopæa, avis ſpecies. ab α, & ὄπτομαι, video, vel potius ab Hebr. אנפה anapha.

Ἄνοπιν, εἰς τοὐπίσω, retro, retrorſum. Heſych. ex ἀνά, & ὄπισω, retro.

Ἄνοπλος, ſive ἄνοπλος, ε, ὁ καὶ ἡ, inermis, armis nullis indutus. Herodot. ex α priv. & ὅπλον, τὸ, arma.

Ἄνοπτος, ὁ, non viſibilis: ex α priv. & ὀπτὸς, ὁ, a Them. ὄπτομαι, video.

Ἀνοργιάζειν, commovere, exilire, ἀνακινεῖν, ἀνάλλεσθαι, & pueros inter manus jactare, atque agitare: ex ἀνὰ & ὀργιάζω, mollio: laſcivio: impetu feror.

Ἀνόργανος, ε, ὁ καὶ ἡ, inſtrumentorum expers, Plut. ex α priv. & ὄργανον, τὸ, organum, inſtrumentum.

Ἀνοργία, ἡ, idem ac ἀμυησία (nam ὄργια ſunt μυστήρια) ſacris, ſeu Orgiis non initiatum eſſe. unde

Ἀνοργίαστος, ὁ, non initiatus, τῶν μυστηρίων ἄπειρος, qui ad Orgia non admittitur: ex α priv. & ὄργια, Orgia; Bacchi ſacra.

Ἀνορέα, ας, ἁ, Dor. pro Jon. ἠνορέη, ης, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas: quod ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνορεκτέω, faſtidio cibos. ex α priv. & ὀρέγομαι, concupiſco.

Ἀνόρεκτος, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Plut.

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum omnia reſpuit ſtomachus; cibi faſtidium.

Ἀνόρειος, ὁ, virilis: ab ἀνορέα, ſtrenuitas.

Ἀνορθιάζω, voce ſublata, & intenta profero. apud Æſchin. ex ἀνά, & ὀρθιάζω, erigo.

Ἀνορθόω, ῶ, ſurrigo, rurſus erigo. f. ώσω. p. ἀνώρθωκα. aor. 1. ἀνώρθωσα. imp. ἀνόρθωσον, ώσω. a. 1. paſſ. ἀνωρθώθην. Ex ἀνά pro ἄνω, & ὀρθόω, erigo.

Ἀνορμάω, animo incitor; commoveor; magno impetu feror ad aliquid. Heſych. ex ἀνά, & ὁρμάω, irruo.

Ἄνορμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſtationem navium non habens: ſtationi navium incommodus: ex α priv. & ὅρμος, portus.

Ἀνόρνυμι, excito: ex ἀνά, & ὄρνυμι, incito.

Ἀνόρουσα, ſurrexi, a. 1. Jon. verbi

Ἀνορούω, f. ούσω. p. ἀνώρουκα, quod ab ὀρούω, impetum facio, ruo.

Ἀνορροπύγιος, ὁ καὶ ἡ, cui cauda deeſt, qui inter volandum non regitur cauda: ut ἀνορροπύγιος πτῆσις, volatus nullo caudæ gubernaculo rectus; ut in inſectis. Ariſtot. 4. anim. ex α priv. & ὀῤῥοπύγιον, τὸ, ultima pars ſpinæ, quam vertebræ deſinunt.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri; idem ac ὀρταλίζω.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύξῃς, refodias, a. 1. ſub. ab ἀνά, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀνορύσσω, ſive ἀνορύττω, effodio: ex ἀνά, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀνορχέομαι, in altum ſalto, exulto; vel ſimpliciter ſalto: ex ἀνά, & ὀρχέομαι, ſalto.

Ἀνόρω, excito. unde ἀνῶρτο, excitatus erat, ſeu exſurrexit: apud Poll. ex ἀνά, & ὄρω, elevo, moveo.

Ἀνόσημος, & ἀνόσητος, ὁ, ſalubris, non ægrotans. vide ἄνοσος, ὁ, immunis a morbis.

Ἀνόσιος, ε, ὁ, ἡ, non ſanctus: impius. Item coram quo non fiebant τὰ ὅσια. In neut. τὸ ἀνόσιον, piaculum, nefas. compar. ἀνοσιώτερος, ſuperl. ἀνοσιώτατοι. Ex α, & ὅσιος, ſanctus.

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, dicitur impietas: apud Iſocr.

Ἀνοσιουργέω, impie ago.

Ἀνοσιουργία, impietas, opus impium: ex ἀνόσιος, impius, & ἔργον, opus.

Ἀνοσιουργὸς, ὁ, impius, nefandus, impurus.

Ἀνοσίως, impie, ſcelerate, nefarie.

Ἄνοσμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſine odore; inodorus: ex α priv. & ὀσμή, ἡ, odor.

Ἄνοσος, ε, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis, ab α & νόσος, ἡ, morbus, ægrotatio.

Ἀνόστεος, ὁ καὶ ἡ, inoſſis, ſine oſſe: ex α, & ὀστέον, τὸ, os, oſſis.

Ἀνόστητος, idem ac ἀνόστιμος, ὁ, reditu carens.

Ἀνόστιμος, ο, ὁ καὶ ἡ, ὁ νόστιμος, non rediturus.

Ἄνοστος, ε, ὁ καὶ ἡ, reditus expers: ab α, & νόστος, ο, ὁ, reditus, via.

Ἀνότιστος, ὁ, ſiccus, non humidus: ex α priv. & νοτίζω, madefacio, humecto.

Ἀνούατος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt ſine auribus: Poet. ὁ ἄνευ ὤτων. Th. οὖς, ὠτός, τὸ, auris.

Ἀνουθέτητος, ε, ὁ, ἡ, repudians admonitionem: ex α & νουθετέω, admoneo.

Ἄνους, ὁ, amens: ex α & νόος, νοῦ, mens.

Ἀνούσιος, ὁ, carens ſubſtantia: ex α priv. & οὐσία, ἡ, ſubſtantia.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος, immunis a morbis.

Ἀνούτατος, ε, ὁ & ἡ, non vulneratus.

Ἀνουτητί, adv. ſine vulnere. Th. οὐτάω, cominus vulnero.

Ἀνόχευτος, ὁ, expers coitus; qui non coit: ex α priv. & ὀχεύω, coeo, ineo.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχομαι, tolero.

Ἀνοχλίζω, vecte ſubmoveo, vel elevo: ex ἀνά, & ὀχλίζω, idem ac Th. ὀχλέω, moveo: item vecte impello.

Ἀνοχλησία, ἡ, vacuitas a turbis, & moleſtiis: ex α priv. & ὄχλος, ὁ, turba, unde ὀχλέω, & ὄχλησις, ſtrepitus.

Ἄνοχλος, ὁ, turba, ſeu hominum multitudine carens. Item inoffenſus, nulla moleſtia affectus.

Ἀνοχμάζω, in altum tollo. in Epigr. ex ἀνά, & ὀχμάζω, porto.

Ἀνοψεῖν, cæcutire, μὴ βλέπειν: ex α priv. & ὄπτομαι, unde ὄψις, ἡ, viſus.

Ἀνοψία, ἡ, obſonii penuria: ab

Ἄνοψος, ο, ὁ καὶ ἡ, obſonio carens, elixus, inſipidus: ex α priv. & ὄψον, obſonium.

Ἄνπερ, ſiquidem, ſi. ἄνπερ ἄλλο μὴ, niſi, alioquin.

Ἄνστα, & Ἄνσταθι, Dor. pro ἀνάστηθι, ſurge, a. 2. imp. ἀνστάς, qui ſurrexit, Poet. pro ἀναστάς, part. ab ἀνέστην, a. 2. ind. ἀνστήμεναι, Att. & Dor. pro ἀναστῆναι. a. 2. inf. act. ſic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. ἄνστησον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι, erigo, excito.

Ἀνστήτην, ſurrexerunt, pro ἀνεστήτην, aor. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι, erigo, excito.

Ἀνστρέφεται, percurrit, pro ἀναστρέφεται, præſ. ind. a στρέφω, verto.

Ἀνστρέφω, pro ἀναστρέφω, revertor, ſubverto.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab

Ἀνσχεθέω, Poet. pro ἀνέχω, emergo.

Ἄνσχο, tolera, Poet. pro ἀνάσχου, Jon. pro ἀνάσχε, a. 2. imp. m. ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνσχετός, Poet. pro ἀνασχετός, tolerabilis.

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, pro, ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνά, & χέω, vel ἔχω, habeo.

Ἄνσχοιτο, toleraret, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. ſing. ἀνσχόμην. a. 2. m. ab ἀνέχω, tolero.

Ἀντ', pro ἀντί, e regione.

Ἄντα, coram, e regione. hinc ἀντάω, obviam venio: q. ab ἀντί, contra.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo, permuto: ex ἀντί, & ἀγοράζω, vendo, emo, mercor.

Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero; liti me offero; obloquor: ex ἀντί, & ἀγορεύω, loquor, concionor.

Ἀνταγωνίζομαι, decerto, repugno. f. ίσομαι. p. ἀνταγώνισμαι. a. 1. m. ἀνταγωνισάμην. Ex ἀντί, & ἀγωνίζομαι, certo. Hinc

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat: acc. pl. ἀνταγωνιστάς.

Ἀνταγώνιστος, ε, ὁ, æmulus, certator.

Ἀντάδελφος, qui eſt loco fratris: ex ἀντί, & ἀδελφός, ὁ, frater.

Ἀνταδικέω, injuriam illatam ulciſcor; ſeu viciſſim injuria afficio: ex ἀντί, & ἀδικέω, noceo, injuria afficio.

Ἀντᾴδω, occino, Liv. occano, Tacit. canto provoco: ex ἀντί, & ᾄδω, cano.

Ἀνταείρειν, Jon. pro ἀνταίρειν, adverſus aliquem quid tollere, ſe ei opponere: ex ἀντί, & αἴρω, tollo.

Ἀνταῖος, ου, ὁ, Dor. pro ἀντίος, contrarius, inimicus: ab ἄντην, contra.

Ἀνταῖος, ὁ, adverſus. Item adverſarius, hoſtis: ut ἀνταία πληγή, apud Eurip. & ἀνταίη δαίμων, apud Apoll. Rhod. ab ἄντην, pro ἀντί, contra.

Ἀνταίρειν. Vide ἀνταείρειν.

Ἀνταιτέω, contra peto, viciſſim peto, repoſco. Plut. ex ἀντί, & αἰτέω, peto.

Ἀντακαῖος, ου, ὁ. Jon. κήτους γένος, balenæ genus.

Ἀντακολουθέω, ῶ, viciſſim ſequor: ex ἀντί, & ἀκολουθέω, ſequor.

Ἀντακούω, viciſſim audio, ex ἀντί, & ἀκούω, audio.

Ἀνταλαλάζω, reclamo; viciſſim, vel contra clamorem attollo: ex ἀντί, & ἀλαλάζω, ejulo.

Ἀνταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio commutatatio. Item conventio.

Ἀντάλλαγμα, τὸ, commutatio, permutatio, compenſatio, & id, quod pro alio datur in permutationem: & exponitur etiam id, quo dato aliquid redimitur. Matth. cap. 16. & Marc. c. 8. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Item pro reconciliatione ſumitur: ut Νῶε ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα. Eccleſiaſt. cap. 44.

Ἀνταλλαγματικὸς, ὁ, permutatorius, vel permutativus, ad permutationem pertinens: ut apud Gazam ἀνταλλαγματικὰ verba ſunt ὠνοῦμαι, πωλῶ, ἀλλάττω, & alia hujuſmodi.

Ἀντάλλακτος, ε, ὁ & ἡ, pro alio permutatus.

Ἀνταλλάσσω, -ομαι, ſed ſæpius in uſu eſt ἀνταλλάττω, -ομαι, immuto, commuto. & ἀνταλλάσσεσθαι ſumitur etiam pro compenſare, ſicut & ἀντικαταλλάσσεσθαι, inquit Budæus. ex ἀντί, & ἀλλάσσω, ſeu -άττω, -ομαι, commercia exerceo, muto.

Ἀνταμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. ſing. imp. ab ἀμείβομαι, rependo.

Ἀνταμείβομαι, gratiam rependo, compenſo. unde

Ἀντάμειψις, ἡ, compenſatio.

Ἀνταμοιβὴ, ἡ, compenſatio.

Ἀνταμοιβὸς, ὁ, remuneratorius. ex ἀντί, & ἀμείβομαι. unde ἄμειψις, ἀμοιβή, & ἀμοιβός.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; obſiſto rurſum; me ulciſcor: ex ἀντί, & ἀμύνω, ulciſcor.

Ἀνταμφοδέω, de duobus dicitur, cum obviam ſibi euntes oberrant: ex ἀντί, & ἄμφοδον, τὸ, via urbis; vel ἄμφοδος, ἡ, bivium, circuitus.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo pati: & ἀντᾶν τινος, Jon. pro obtinere aliquid: ab ἀντάω, occurro.

Ἀνταναγιγνώσκω, viciſſim lego. unde

Ἀνταναγνώστης, ὁ, qui viciſſim legit: exp. & qui relegit, recognitor. ex ἀντί, & ἀναγινώσκω, recognoſco, lego.

Ἀντανάγω, ex adverſo produco; obviam

Digitized by Google

prodeo, vel educo: ex ἀντί, & ἀνάγω, reduco.

Ἀνταναιρέομαι, unde ἀνταναιρεῖσθαι, viciſſim ſumere, ſeu accipere: ex ἀντί, & ἀναιρέομαι, ſurripio.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo; item contra deſtruo. ex ἀντί, & ἀναίρω, tollo, ſuſtollo.

Ἀντανακλᾶσθαι, reflecti, refringi, repercuti. unde

Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio, motio reciproca, & retracta, ut in ludo pilæ, quæ expulſim, & datatim rejicitur. Item figura, quæ eſt ejuſdem verbi contraria ſignificatio, apud Quintil. l. 9. c. 3.

Ἀντανακλαστικός, ὁ, reciprocus.

Ἀντανακλάω, refringo, reflecto, repercutio: ab ἀντί, & ἀνακλάω, idem: ab ἀνά, & κλάω, frango.

Ἀντανακοπή, ἡ, repercuſſio, reciprocatio.

Ἀντανακόπτω, repercutio: ex ἀντί, & ἀνακόπτω, arceo, impedio, retundo.

Ἀνταναμένω, viciſſim expecto: ex ἀντί, & ἀναμένω, præſtolor, opperior.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, viciſſim expleo. f. ώσω. p. ἀνταναπεπλήρωκα. ab ἀντί, ἀνά, & πληρόω, impleo.

Ἀνταναστῆναι, contra exſurgere, a. 2. inf. ab ἀντανίσταμαι. ab ἀντί, ἀνά, & ἵστημι, ſto.

Ἀνταναφέρω, viciſſim refero: ex ἀντί, & ἀναφέρω, refero.

Ἀντάνδρος, in ejus viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus: ex ἀντί, & ἀνήρ, vir.

Ἀντάνειμι, ex adverſo inſurgo, ſeu contra ſurgo: ex ἀντί, & ἄνειμι, redeo: item ſurſum eo, aſcendo.

Ἀντανίσταμαι, contra inſurgo; adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, repugno, reluctor: ex ἀντί, & ἀνίσταμαι, paſſ. ab ἀνίστημι, excito, erigo.

Ἀντανίσωμα, τό, æqualitas, parilis quantitas, parilitas. In bello dicitur, cum par numerus militum in cæſorum locum ſuccenturiatur, & ſufficitur. ex ἀντί, & ἀνισόω, æquo, adæquo.

Ἀντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι. ab Ἀντήνωρ, Antenor.

Ἄνταξ, viciſſim, alternis, ἐν μέρει. ab ἀντί.

Ἀντάξιος, α, ὁ, exiſtimatione par, æqualis pretii: ab ἀντί contra, æque; & ἄξιος, dignus.

Ἀνταξιόω τὰ ὅμοια, pari rependo. Thucyd. a præced. ἄνταξ, viciſſim, invicem.

Ἀνταπαιτέω, viciſſim repoſco, ſeu exigo. Thuc. l. 3. ex ἀντί, & ἀπαιτέω, repoſco.

Ἀνταπαμείβομαι, viciſſim reſpondeo: ex ἀντί & ἀπαμείβομαι, idem.

Ἀνταπαστράπτω, idem ac ἀνταστράπτω, contra fulguro.

Ἀνταποδείκνυμι, viciſſim demonſtro; contra demonſtro: ex ἀντί, & ἀποδείκνυμι, demonſtro.

Ἀνταποδίδωμι, retribuo, viciſſim reddo, contra reddo: ut ἀνταποδεδόναι ἠχώ, ſonum acceptum reddere viciſſim. f. ἀνταποδώσω. p. ἀνταποδέδωκα. a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι, a. 1 paſſ. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντί, ἀπό, & δίδωμι, do.

Ἀνταποδοθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. ab ἀνταποδίδωμι, retribuo.

Ἀνταπόδομα, ατος, τό, retributio.

Ἀνταπόδοσις, ἡ, idem ac ἀνταπόδομα, retributio. Luc. c. 14. & ad Col. 3.

Ἀνταποδοτικός, retributivus: verbale ab ἀνταποδίδωμι, retribuo.

Ἀνταποδοῦναι, Vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποδύομαι τοῖς πόνοις, viciſſim me accingo ad ſuſcipiendos labores; vel viciſſim labores ſuſcipio: ex ἀντί, & ἀποδύομαι, exuo.

Ἀνταποκρίνομαι, ex adverſo reſpondeo. a. 1. paſſ. ἀνταπεκρίθην. inf. ἀνταποκριθῆναι. f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντί, ἀπό, & κρίνω, judico.

Ἀνταπόκρισις, ἡ, reſponſio mutua e præcedenti themate.

Ἀνταποκτείνω, viciſſim occido, contra interficio: ex ἀντί, & ἀποκτείνω, occido.

Ἀνταπολαμβάνω, viciſſim accipio: ut ἀνταπολαμβάνειν χάριν, viciſſim accipere beneficium: ex ἀντί, & ἀπολαμβάνω.

Ἀνταπόλλυμαι, pro alio pereo. Eurip. interficio pro: ex ἀντί, & ἀπόλλυμαι, pereo.

Ἀνταποπέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando: ex ἀντί, & ἀποπέμπω, ablego.

Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti oppedo. Ariſtoph. νεφ. βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν πρὸς τὰς βροντάς, tonitribus oppedere volo. ex ἀντί, & ἀποπέρδω, idem ac πέρδω, crepitus ventris emitto.

Ἀνταποστέλλω, viciſſim emitto, remitto: ex ἀντί, & ἀποστέλλω, amando.

Ἀνταποστροφή, ἡ, mutua averſatio; mutua inflexio: ex ἀντί, & ἀποστροφή, everſio.

Ἀνταποτίνω, retribuo, rependo; in Epigr. ex ἀντί, & ἀποτίνω, punio.

Ἀνταποφαίνω, viciſſim, vel contra oſtendo. Thuc. ex ἀντί, & ἀποφαίνω, oſtendo.

Ἀνταποχή, ἡ, chirographus, ſeu ſcriptum, quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis ſe obligat; ex ἀντί, & ἀποχή, diſtantia: item ſcriptum, quo creditor debitorem liberet.

Ἀντάπτεσθαι, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, capeſſere.

Ἀνταπωθέω, viciſſim repello, vel retrudo, repello.

Ἀνταπώθησις, & ἀντώθησις, ἡ, repulſio, renixus, reſiſio: ex ἀντί, & ἀπωθέω; quod ex ἀπό, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀνταρκέω, ſufficiunt mihi vires ad reſiſtendum: par ſum ad reſiſtendum: item ſimpliciter reſiſto; vel ad ultimum uſque obſiſto, & non cedo. ex ἀντί, & ἀρκέω, ſufficio, par ſum.

Ἀνταρκτικός, ἡ, ὁ, ut πόλος ἀνταρκτικός, polus auſtralis antarcticus, urſæ obverſus, oppoſitus arctico, ſeu ſeptentrionali: ex ἀντί, & ἀρκτικός, ὁ, ſeptentrionalis.

Ἄνταρσις, ἡ, inſurrectio. ab ἀνταίρω, ἀνταίρομαι, contra attollo. Item reluctor, renitor.

Ἀντάρτης, α, ὁ, Heſych. tyrannus, rebellis, qui inſurgit contra regem.

Ἀντασπάζομαι, reſaluto, contra complector, viciſſim amplector. Plut. unde

Ἀντασπαστοί, οἱ, quibus ſucceſſor mittitur, exauthorati: ex ἀντί, & ἀσπάζομαι, ſaluto: oſculor, amplector.

Ἀνταστράπτω, & ἀνταπαστράπτω, contra fulguro; fulguro adverſus fulgurantem: ex ἀντί, & ἀστράπτω, fulguro, vel ἀπαστράπτω, (cum ἀπό præfixo) coruſco, vel circumquaque fulguro: item fulgorem ejaculor.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, ſplendor, fulgoris repulſus, luminis repercuſſio; ſimulacrum reflexum, ſeu repercuſſum; eliſus, & emiſſus lucis radius.

Ἀνταυγέω, reniteo.

Ἀνταυγής, έος, ὁ & ἡ, coruſcus, refulgens, ex ἀντί, & αὐγή, ſplendor.

Ἀνταυδάω, reſpondeo, obloquor. ex ἀντί, & αὐδάω, loquor.

Ἀντάϋω, f. ύσω, a. 1. ἀντήϋσα, viciſſim vociferor, vel ſtrepitum edo: ab ἀντί, & ἀΰω, clamo.

Ἀνταφαιρέω, viciſſim refero; ex ἀντί, & ἀφαιρέω, aufero.

Ἀνταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto. Eurip. ex ἀντί, & ἀφίημι, dimitto.

Ἀνταχάτης, α, ὁ, dicitur lapis, ſeu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens; vel eſt ſuccinum, vel ſuccini ſpecies bituminoſa: ex ἀντί, & ἀχάτης, ὁ, achates, gemmæ nomen.

Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, p. ἤντηκα, occurro, obvius fio. Item conſequor, nanciſcor: Odyſſ. ρ. ab ἄντα, vel ἀντί, contra.

Ἀντεβόλησα, ας, ε, nactus, vel aſſequutus ſum, aor. 1. act. ab ἀντιβολέω, ῶ, quæro: aggredior; occurro.

Ἀντεγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recriminor. recriminando objicio; cum dat. perſ. Item accuſo culpam alicujus. ex ἀντί, & ἐγκαλέω, accuſo.

Ἀντέγκλημα, ατος, τό, recriminatio.

Ἀντεγκληματικός, ἡ, όν, recriminatorius. Ab ἀντί, ἐν, & καλέω, voco.

Ἄντειλεν, Poet. pro ἀντέτειλεν, oriri fecit, a. 1. verbi ἀντιτέλλω, exorior.

Ἄντεινον, extende, Dor. pro ἀνάτεινον, aor. 1. imperat. verbi ἀνατείνω. ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poet. Th. τείνω, tendo.

Ἀντείνω, pro ἀνατείνω, Dorice.

—άντιος, terminatio Patronymicorum e nominibus propriis in ας, ut Δυάντιος, a Δύας.

Ἀντειπεῖν, contradicere: item loqui viciſſim: aor. 2. infin. act. ab ἀντείπω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντί, & εἴπω, dico.

Ἀντείρεσθαι, viciſſim interrogare. Th. εἴρω, dico.

Ἀντεισάγω, viciſſim introduco, ex adverſo introduco. ex ἀντί, & εἰσάγω, introduco: inſtituo. unde εἰσαγωγή, ἡ, introductio: rudimentum.

Ἀντεισαγωγή, introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum: ſed eſt & figura quædam apud Aq. Rom.

Ἀντεισέρχομαι, viciſſim ingredior, in prioris locum ſubeo, ſuccedo: ex ἀντί, & εἰσέρχομαι, ingredior.

Ἀντεισφέρειν νόμον, legi latæ legem contrariam ferre; legem lege abrogare. nam εἰσφέρειν τὸν νόμον, eſt legem ferre, & rogare: ex ἀντί, εἰς, & φέρω, fero.

Ἀντεισφέρω, contra infero; ſeu in locum alius infero: ut ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, voluntati voluntatem opponere: Naz. ex ἀντί, & εἰσφέρω, confero.

Ἀντεκδραμόντες, contra occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω, quod ab ἀντί, ἐκ, & τρέχω, curro.

Ἀντεκκόπτω, viciſſim exſcindo: ex ἀντί, & ἐκκόπτω, exſcido, penitus extirpo.

Ἀντέκλινε, ex adverſo innuit, imperf. ab ἀντεκκλίνω, ex ἀντί, & κλίνω, inclino.

Ἀντεκπλέω, fut. εύσω, claſſe exeo, obviam navigantibus obſiſto: ex ἀντί, & ἐκπλέω, enavigo.

Ἀντέκτασις, ἡ, contentio, collatio, comparatio: ab ἀντί, & ἐκτείνω, extendo.

Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.

Ἀντεκτίθημι, contra expono, vel viciſſim expono: ex ἀντί, & ἐκτίθημι, expono.

Ἀντεκτίνω, idem ac ἀντεκτίω, viciſſim luo.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, rependio, mulcta. Th. τίω, punio.

Ἀντεκτίω, viciſſim luo, rependo.

Ἀντεκτρέφω, viciſſim enutrio, & educo: ex ἀντί, & ἐκτρέφω, enutrio.

Ἀντεκφέρω, viciſſim effero, ſeu exporto: ex ἀντί, & ἐκφέρω, educo, effero.

Ἀντέλεγεν, 3. ſing. imp. ab ἀντιλέγω, contradico.

Ἀντελιγμός, ὁ, converſio, & replicatio contraria: Ionice eſt pro ἀνθελιγμός: ex ἀντί, & ἑλίσσω, verſo, circumago.

Ἀντέλλοισα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, exoriens, præſ. part. a τέλλω, orior.

Ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præſ. act.

Ἀντελπίζω, novam ſpem concipio; contra ſpero: ex ἀντί, & ἐλπίζω, ſpero.

Ἀντεμβάλλω, viciſſim injicio, vel in locum alterius injicio, ſeu repono, rependo, retundo, viciſſim repono. Item contra irruo, contra facio impetum.

Ἀντεμβιβάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum; viciſſim impono: ex ἀντί, & ἐμβιβάζω, induco, ingredi facio.

Ἀντεμβολή, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Item incurſus, ſeu incurſio, quæ fit viciſſim: impetus, qui fit ex adverſo. Item in pl. ἀντεμβολαί dicuntur ſummæ cardinis partes, quæ in cavum induntur; vel eæ partes oſſium, quæ in vertebras prominent: inquit Bud. ex ἀντί, & ἐμβάλλω, immitto. unde ἐμβολή, ἡ, incurſio, impetus.

Ἀντεμπίμπλημι, viciſſim repleo: ex ἀντί, & ἐμπίμπλημι, impleo.

Ἀντεμπλέκω, mutuo implico, ſeu amplector.

Ἀντεμπλῆσαι, viciſſim implere, a. 1. inf. ab ἀντί, & ἐμπλήθω, impleo.

Ἀντεμπλοκή, ἡ, mutuus amplexus, ex ἀντί, & ἐμπλέκω, implico. unde ἐμπλοκή, ἡ, nodus, implicatio.

Ἀντεναγωγή, ῆς, ἡ, compenſatio, & mutua accuſatio, quum ἐναγωγή fit, auctore Suida, ἡ ἀλλαγή, expoſtulatio.

ex

ex ἀντὶ, & ἐνάγω, accuſo, defero.

Ἀντεναντίωσις, ἡ, figura eſt nomen, quum negationis oppoſitione, atque per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum volumus intelligi: ex ἀντὶ, & ἐναντίωσις, repugnantia: ab ἐναντιόομαι, reſiſto.

Ἀντενδείκνυμαι, contra indico, contrariam indicationem habeo apud Medicos.

Ἀντένδειξις, ἡ, obnuntiatio, rei apparatæ diſcuſſio; conſilii capti, & agitati diremptio: ut comitia olim dirimebantur obnuntiatione augurum, & auſpicia occentu ſoricum. Bud. comm. ex ἀντὶ, & ἐνδείκνυμαι, defero, poſtulo in judicio.

Ἀντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu induo me: ex ἀντὶ, & ἐνδύομαι, induor.

Ἀντενέδραι, αἱ, mutuæ inſidiæ, quibus nimirum ei, qui nobis inſidiatur, viciſſim inſidiamur: ex ἀντὶ, & ἐνέδρα, inſidiæ.

Ἀντενεργέω, reſiſto; ut ἀντενεργῶ θανασίμοις, venenis reſiſtere, ſeu adverſari. ex ἀντὶ, & ἐνεργέω, ago, operor.

Ἀντεξάγω, viciſſim educo, e contrario educo, ſubint. milites: ut ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι; apud Plut. in Publ. ex ἀντὶ, & ἐξάγω, educo.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, contra, ſeu viciſſim expoſco: ex ἀντὶ, & ἐξαιτέω, depoſco aliquem ad pœnam.

Ἀντεξελαύνω, invado, repello: ex ἀντὶ, & ἐξελαύνω, abigo.

Ἀντεξετάζω, contra, vel ex adverſo examino: viciſſim examino. Item confero, vel comparo aliquem, vel aliquid cum aliquo. ex ἀντὶ, & ἐξετάζω, excutio, examino.

Ἀντεξέτασις, ἡ, &

Ἀντεξετασμός, ὁ, collatio, comparatio. verbale ab ἀντεξετάζομαι, paſſ. ab act. ἀντεξετάζω, viciſſim examino.

Ἀντεξεταστής, οῦ, ὁ, contra-quæſitor.

Ἀντεξίσταμαι, contra inſurgo: idem ac ἀντεξανίσταμαι, ex ἀντὶ & ἐξίσταμαι, decedo.

Ἀντεξορμάω, contra irruo, & impetum facio. unde verbale

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus aciorum in primo congreſſu: apud Plut. Item contrarius, ſeu adverſarius incurſus, ut ſeſe invadentium navium. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐξορμάω, irruo, invado. unde ἐξόρμησις, ἡ, impetus.

Ἀντεπαινέω, viciſſim laudo. Xen. ex ἀντὶ, & ἐπαινέω, ῶ, laudo.

Ἀντεπανάγω, viciſſim, ſeu e contrario reduco, & reveho: ex ἀντὶ, & ἐπανάγω, reduco.

Ἀντεπαφίημι, viciſſim, vel contra immitto: ex ἀντὶ, & ἐπαφίημι, immitto.

Ἀντέπειμι, invadenti hoſtiliter occurro: ex ἀντὶ, & ἔπειμι, ingredior.

Ἀντεπεισάγω, viciſſim, ſeu e contrario introduco: ex ἀντὶ, & ἐπεισάγω, ſuperinduco.

Ἀντεπείσοδος, ἡ, aditus alternus. Plut. de placitis. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & εἴσοδος, ingreſſus.

Ἀντεπεξάγω, ex adverſo progredior. Thuc. l. 8. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐξάγω, educo.

Ἀντεπέξειμι, idem: ex ἀντὶ, & ἐπέξειμι, irruo, irrumpo.

Ἀντεπεξελαύνω, ex adverſo progredior: contra equito: ex ἀντὶ, & ἐπεξελαύνω, progredior, ſeu provehor equo: ex ἐπὶ, & ἐξελαύνω, abigo, expello.

Ἀντεπεξέρχομαι, obviam prodeo: ex ἀντὶ, & ἐπεξέρχομαι, irruo.

Ἀντεπεξῄεσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεισαν, in occurſum ierant, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἀντεπηχέω, ῶ, obſtrepo, obturbo: ex ἀντὶ, & ἐπηχέω, obſtrepo.

Ἀντεπιβαίνω, adverſor, contra aſcendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβαίνω, invado.

Ἀντεπιβουλεύω, inſidiantibus e diverſo inſidior; contra inſidias tendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβουλεύω, cogito, molior.

Ἀντεπιγράφω, viciſſim, ſeu loco alterius inſcribo: ex ἀντὶ, & ἐπιγράφω, inſcribo.

Ἀντεπιδείκνυμι, vel -μαι, viciſſim oſtendo, vel oſtento: ex ἀντὶ, & ἐπιδείκνυμι, vel -μαι, oſtendo, oſtento.

Ἀντεπιθυμῶ, contra cupio: ut ἀντεπιθυμῶ σοι τούτου, hac in re ſum tibi competitor. Unde

Ἀντεπιθυμητής, ὁ, æmulus, rivalis: ex ἀντὶ, & ἐπιθυμέω, concupiſco.

Ἀντεπικουρέω, viciſſim, vel contra auxilior: ex ἀντὶ, & ἐπικουρέω, auxilior.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo: ex ἀντὶ, & ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo.

Ἀντεπιμελέομαι, viciſſim curam gero: ex ἀντὶ, & ἐπιμελέομαι, curo.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in aliqua re, ſeu viciſſim cunctor. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἐπιμέλλω, cunctor. ex ἐπὶ, & μέλλω, debeo, futurus ſum.

Ἀντεπιμετρέω, eadem menſura retribuo, remetior: ex ἀντὶ, & ἐπιμετρέω, addo.

Ἀντεπινοέω, ῶ, viciſſim, ſeu contra alium excogito, & comminiſcor: ex ἀντὶ, & ἐπινοέω, animadverto.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnato: ex ἀντὶ, ἐπὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντεπίρρημα, in comicis fabulis dicitur ultima pars τῆς παραβάσεως, tranſitus, quæ reſpondet τῷ ἐπιρρήματι, Poll. l. 4. c. 16. & Etym. ex ἀντὶ, & ἐπίρρημα, comœdiæ pars, in qua chorus ad ſpectatores reſpiciens utilia quædam ſuadet, aut improbos reprehendit, ac notat. Ariſtoph. Comment. in Neb. et Ran.

Ἀντεπιστέλλω, per epiſtolam reſpondeo, reſcribo: ex ἀντὶ, & ἐπιστέλλω, ſcribo.

Ἀντεπιστρέφω, viciſſim, vel contra converto. unde

Ἀντεπιστροφή, ἡ, mutua, vel contraria converſio: ex ἀντὶ, & ἐπιστρέφω, flecto.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, ſeu impono; viciſſim impero: ex ἀντὶ, & ἐπιτάττω, jubeo, impero.

Ἀντεπιτείνω, in contrarium tendo. Plat. ex ἀντὶ, & ἐπιτείνω, vehementius intendo.

Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito adverſum eum, qui munimento obſtructo me infeſtat: ex ἀντὶ, & ἐπιτειχίζω, muro cingo, murum addo.

Ἀντεπιτίθημι, viciſſim, vel contra impono. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐπιτίθημι, impono.

Ἀντεπιχειρέω, contra, vel viciſſim occurro, inſto, aggredior, vel invado: ex ἀντὶ, & ἐπιχειρέω, conor.

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo aggreſſio: ex ἀντὶ, & ἐπιχειρέω, aggredior.

Ἀντέπνεε, contra ſpirabat, 3. ſing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω: ex ἀντὶ, & πνέω, flo, ſpiro.

Ἀντεπανίζω, vel ἀντεπανίζομαι, compenſo, retribuo. ἀντεπανιζόμενος, repenſus, relatus: ab ἐπανίζω, præmium accipio.

Ἀντεραστής, οῦ, ὁ, rivalis: ab

Ἀντεράω, ῶ, redamo. ſum rivalis, part. præſ. paſſ. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ, & ἐράω, amo.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, cum alio contendens ἐργολαβέω; æmulus alicui ſum in operis faciendi redemptura apud Athen. l. 14. ex ἀντὶ, & ἐργολαβέω, operam meam loco.

Ἀντερείδω, renitor, innitor, inhæreo, reſiſto, arceo.

Ἀντερεῖν, præſ. inſ. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ, & ἐρέω, interrogo.

Ἀντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, viciſſim firmo. Th. ἐρείδω, firmo.

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, &

Ἀντέρεισμα, τὸ, renixus, fulcimen: ex ἀντὶ, & ἐρείδω, firmo.

Ἀντερέσσω, cum alio remigare.

Ἀντερέτης, ὁ, qui juxta alium remigem ſedet, & remigat, contendens remigando: ex ἀντὶ, & ἐρέτης, ὁ, remex.

Ἀντερέω, aliquando fut. eſt Jonicam habens reſolutionem vocalis circumflexæ, pro ἀντερῶ, viciſſim dicam, contradicam, reſpondebo contradicens: aliquando præſens, ſed inuſitatum; a quo præt. perf. ἀντείρηκα, contradixi.

Ἀντεριδαίνω, contra contendo: ex ἀντὶ, & ἐριδαίνω, idem ac ἐρίζω, a Th. ἔρις, ιδος, lis, contentio.

Ἀντερίζω, contendo cum aliquo; certo cum aliquo per æmulationem: ex ἀντὶ, & ἐρίζω, contendo.

Ἀντέρις, ιδος, ὁ, obluctatio: ex ἀντὶ, & ἔρις, ἡ, lis, contentio.

Ἀντέρομαι, & ἀντείρομαι, viciſſim interrogo.

Ἀντερρύσαντο, rependi, a. 1. inſ. m. ex ἀντὶ, & ἐρύω, libero, traho.

Ἀντερύω, viciſſim redimo, pro aliquo redimo: ex ἀντὶ, & ἐρύω, libero.

Ἀντερώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præſ. paſſ. ab ἀντεράω, ſum rivalis.

Ἀντέρως, ὁ, Cupido Cupidini contrarius; de quo Cic. Item deus ultor eorum, qui amantes ſpernunt: ex Pauſania: ex ἀντὶ, & ἔρως, amor, cupido.

Ἀντερωτάω, ῶ, viciſſim interrogo, viciſſim percontor. unde verbale

Ἀντερώτησις, ἡ, interrogatio, quæ fit viciſſim; mutua interrogatio: ex ἀντὶ, & ἐρωτάω, interrogo. unde ἐρώτησις, ἡ, interrogatio.

Ἄντεσθαι, ſupplicare, obviam ire: præſ. inſ. ab ἄντομαι, occurro.

Ἀντέστην, & in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίσταμαι, reſiſto.

Ἀντεστραμμένος, η, ον, in contrarium verſus, part. præt. paſſ. verbi ἀντιστρέφομαι, inverto.

Ἀντεστραμμένως, adv. vice verſa.

Ἀντέταται, Poet. pro ἀνατέταται, circumjectus eſt, 3. ſing. præt. paſſ. ἀντέτατο, 3. ſing. imp. vel a. 1. ab ἀντιτείνω, contra intendo. Th. τείνω, extendo.

Ἀντετέτυξο, ſimilis eras, 2. perſ. pluſq. p. paſſ. ex ἀντὶ, æque, & τέτυγμαι, p. a. τεύχω, ſum.

Ἀντετόρησαν, αν, terebrarunt, a. 1. ind. ab ἀντὶ, & τορέω, penetro, trajicio.

Ἀντέτης, ejuſdem anni: Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀντευεργετέω, ῶ, beneficium reddo, ſeu compenſo, viciſſim benefacio.

Ἀντευεργετικός, ὁ, ad beneficium reddendum pronus: qui viciſſim promptus eſt ad benefaciendum: ex ἀντὶ, & εὐεργετέω, benefacio, ſeu εὐεργετικός, ὁ, beneficus.

Ἀντεύκρατος ζώνη, zona temperatæ oppoſita: apud Laert. Ab ἀντὶ, & εὔκρατος, ὁ, bene conſtitutus. Th. κεράννυμι, miſceo, tempero.

Ἀντευνοέω, viciſſim benevolus ſum: ex ἀντὶ, & εὐνοέω, benevolus ſum.

Ἀντευπάσχω, viciſſim beneficium accipio: ex ἀντὶ, & εὐπάσχω, beneficio afficior.

Ἀντευποιέω, viciſſim beneficentia utor, beneficium rependo: ex ἀντὶ, & εὐποιέω, beneficium confero.

Ἀντευφραίνομαι, viciſſim delector.

Ἀντεύφρασμα, τὸ, mutua delectatio: ex ἀντὶ, & εὐφραίνω, delecto, lætifico.

Ἀντεφέροντο, ferebantur, 3. pl. imp. paſſ. ex ἀντὶ, & φέρω, fero.

Ἀντεφεστιάω, ῶ, viciſſim convivio accipio. Plut. ex ἀντὶ, & ἐφέστιος: vel ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἑστιάω, ῶ, convivio excipio.

Ἀντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit, 3. ſing. a. 1. a φιλέω, amo.

Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas; ex ἀντὶ, & ἐφορμέω, maneo in porto.

Ἀντέχομαι, adhæreo, ſublevo, cum gen. imp. ἀντεχόμην. f. ἀνθέξομαι, &c. Ex ἀντὶ, & ἔχω, habeo.

Ἀντέχρησε, ſuffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, do mutuo.

Ἀντέχω, retineo. Item ſuſtineo, cum dat. ut Xen. ἀντέχειν τῷ πόνῳ, ſuſtinere laborem, vel tolerare, aut ſufferre: Item reſiſto: & aliquando οὐκ ἀντέχω, cedo, ſuccumbo: ut οὐκ ἀντέχειν ταῖς ἐπιθυμίαις, apud Suid. Item poſſum, cum infin. Item duro, i. e. διαμένω, apud Dem. ex ἀντὶ, & ἔχω, habeo.

Ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, in occurſum eo.

Ἀντήδην, ſuppliciter, adv. ab ἄντομαι, occurro.

Ἀντήλιος, ὁ, Jonice pro ἀνθήλιος, Soli obverſus.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀνταμείβετο, reſpondit, 3. ſing. imp. ab ἀντὶ, & ἀμείβομαι, reſpondeo.

Ἄντην, adv. coram, ex adverſo.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορίδαι, Antenoridæ.

Ἀντήρης, ὁ καὶ ἡ, qui viciſſim remigat;

qui juxta alium remigem ſedet, & remigat, contendens remigando: & ſic eſt ex ἀντὶ, & ἐρέσσω, remigo, cujus comp. varia deſinunt in ήρης. Item metaph. quidquid viciſſim datur. Item ἀντήρης πληγὴ, dicitur plaga, quæ alicui infligitur firmata manu adverſus eum: & ſic eſt ab ἀντὶ, & ἐρείδω, fut. είσω, &c. Sic & in plur. ἀντήρεις πληγαὶ, apud Soph. in Electra: ſunt qui dictas putent e remigibus æquali connixu navem impellentibus.

Ἀντηρεῖος, ὁ, dicitur ſtamen, & regula, quæ a tergo oſtii poſita ipſum apertum renixu ſuo repellit, & claudit: ab ἀντερείδω, ex adverſo fulcio. Item obnitor.

Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens; lignum, vel pila ſtructuram inclinatam fulciens, tibicen. in pl. ἀντηρίδες, dicuntur tales ſtructuræ lapideæ, ædificiis altioribus appoſitæ, ut fulcimenta.

Ἀντήρισα, ας, ε, certavi, a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἄντησις, ἡ, occurſus: & in pl. ἀντήσεις, dicuntur ſupplicationes, ſeu ſupplices preces. verbale ab ἀντάω, ſeu ἀντιάω, in occurſum eo.

Ἀντηχέω, contra ſono, vel ex adverſo ſono, vel reſono, & ſunt etiam loci quidam ἀντηχοῦντες, reſonantes, Vitruv. ex ἀντὶ, & ἠχέω, ſono.

Ἀντηχούσης gen. præſ. part. f. g. ab ἀντηχέω, reſono: ex ἀντὶ, & ἦχος, ſonus.

Ἀντὶ, pro, contra. in compoſ. ſæpe comparationem ſignificat. Hine ἀντίος, α, ὁ, adverſus: ἀντίον, adverb. ex adverſo: ἀντιάω, vel ἀντιάζω, occurro: ἀντίομαι, idem: ἀντίασις, εως, ἡ, occurſus: ἐναντίος, ὁ, adverſus, adverſarius, hoſtis: ἐναντίως, contrarie: ἐναντιόομαι, οῦμαι, adverſor, repugno: ἀπαντάω, obviam venio: ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus.

Ἀντία, idem ac ἀντίον, adv. ex adverſo, contra. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Ἀντιάγχη, ἡ, præfocatio obluctans, & obſiſtens: ſic appellantur inveterati faucium tumores, qui diſcuti non poſſunt: ex Ulp ex ἀντὶ, & ἄγχος, ſuffocatio: a Th. ἄγχω, ſtrangulo.

Ἀντιάζω, idem ac ἀντιάω, obviam prodeo: ut ἀντιάζει ἐς πέλαγος, in pelagus obviam contendit. Item ἀντιάζω, oro, ſupplico: apud Eurip in Alceſt.

Ἀντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. ſing. f. 1. ab ἀντιάω, occurro.

Ἀντιάξων, ονος, ὁ, axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt, qui ἀνταρκτικὸς quoque dicitur, Budæo ora auſtralis nobis ignota. ex ἀντὶ, & ἄξων, ὁ, axis.

Ἀντιάνειρα, ἡ, virago, viris æquiparanda. ab ἀντὶ, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ.

Ἀντιάνειραι, αἱ, Amazonum epithetum, quod viris eſſent pares eſſent, aut æquiparandæ, aut adverſariæ, eorumque conſuetudinem abnuerent: Latini viragines dicunt, a ſing. ἀντιάνειρα, virago.

Ἀντιάομαι, præſ. ind. interſum, occurro. vide in ἀντιάω, occurro.

Ἀντιὰς, άδος, ἡ, & in pl. ἀντιάδες, tonſillæ, ut Celſus vocat, quæ & παρίσθμια dicuntur: eſſe tamen partem corporis propriæ, & non morbum, aſſerit Ruffus. deducitur ab ἀντίος, ὁ, obvius.

Ἀντιάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. ἀντιάσας, Æol. ἀντιάσαις, occurſurum, f. 1. inf. act. ab ἀντιάω, ῶ, occurro.

Ἀντιαχεῦντι, Dor. & Æol. pro ἀντηχοῦσι, ex adverſo reſpondent: ex ἀντὶ, & ἰάχω, reſono.

Ἀντιάω, ῶ, occurro, obviam venio. f. άσω. p. ἠντίακα. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιβαίνων, in contrariam partem gradiendo, adverſantes. Plut. Eſt adverb. ab ἀντιβαίνω, contra tendo.

Ἀντιβαίνω, contra eo; in contrariam partem gradior; contra tendo. Item renitor, refragor, reſiſto, adverſor. Item dicitur etiam res aliqua nobis ἀντιβαίνειν, i. e. obſtare, vel male cedere, teſte Bud. Ab ἀντὶ, & βαίνω, eo.

Ἀντιβάλανος, ἡ, Heſychio eſt ἡ κηκὶς, galla; quoniam eam fert ἡ δρῦς ἀντὶ βαλάνου, i. e. loco glandis. vide Plin. l. 6. c. 6. & 7. ex ἀντὶ, & βάλανος, ἡ, glans.

Ἀντιβάλλω, f. αλῶ, p. ἀντιβέβληκα, contra jacio: ex adverſo jacio; unum pro alio jacio. ut ἀντιβάλλειν λόγους πρὸς ἀλλήλους, Luc. conferre ſermones inter ſe. Ab ἀντὶ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet: ex ἀντὶ, & βασιλεὺς, rex.

Ἀντίβασις, ἡ, contra itio, vel ex adverſo itio: unde etiam occurſus exp. & capitur etiam pro refragatione.

Ἀντιβάτης, ὁ, capitur pro repagulo januæ, quod veluti renititur, & obſiſtit. unde

Ἀντιβατικὸς, ὁ, obvius: ab ἀντιβαίνω, contra tendo.

Ἀντιβεβόληκα, p. ab ἀντιβολέω, occurro.

Ἀντιβῆναι, repugnare, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω, contra tendo.

Ἀντιβία, ἀντιβίην, & ἀντίβιον, contra, obviam, e contrario, ex oppoſito: item ex adverſo, e regione, coram, in conſpectu.

Ἀντιβιάζομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto: ab ἀντιβία, adverſum.

Ἀντίβιος, α, ὁ, contrarius, adverſarius, quaſi ἐναντίαν βίαν ἔχων, vel ὁ ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ, i. e. δυνάμει, ut vult Etym. Sic dicitur ἀντιβίοις ἐπέεσσι μαχέσθαι. Il. α & β.

Ἀντιβλάπτω, viciſſim lædo, ſeu noceo, læſus lædo: ex ἀντὶ, & βλάπτω, noceo.

Ἀντιβλέπω, obtueor, contra aſpicio, ex adverſo intueor quidam exponunt adverſis oculis intueor: ut ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ, contra lumen aſpicere, apud Luc. unde

Ἀντίβλεψις, ἡ, obtutus: ex ἀντὶ, & βλέπω, video.

Ἀντιβοάω, ῶ, contra clamorem edo, clamando reſpondeo, viciſſim clamo. Item reclamo. ex ἀντὶ, & βοάω, clamo.

Ἀντιβοηθέω, viciſſim auxilium fero: ut ἀντιβοηθῆσαι δ' αὐτοῖς οὐδεὶς, apud Xen. Hel. 7. ex ἀντὶ, & βοηθέω, auxilior.

Ἀντίβοιον, Soph. i. e. ἰσόβοιον, vel ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον, bovis pretium æquans: ex ἀντὶ, & βοῦς, βοὸς, bos.

Ἀντιβολέω, ῶ, occurro: item nanciſcor, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. infin. act. præſ ἀντιβολεῖν. a. 1. ἀντιβολῆσαι. Item ſupplico, oro, obſecro: παρὰ τὸ ἀντίον πολλὰ βάλλεσθαι τοῖς ἱκετεύουσι, i. e. ῥίπτεσθαι, inquit Euſt.

Ἀντιβολὴ, ἡ, occurſus, conflictus; collatio, comparatio: ut ἀντιβολὴ λόγων: citatur etiam pro ἀντιπαραβολὴ, ex Plat. ex ἀντὶ, & βολὴ, jactus; a præt. med. βέβολα, verbi βάλλω, jacio.

Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, & ἀντιβολία, ἡ, ſupplicatio, adhortatio, deprecatio: ab ἀντιβολέω, quod etiam ſignificat ſupplicare, orare, obſecrare.

Ἀντιβροντάω, contra, vel viciſſim tono, retono: ex ἀντὶ, & βροντάω, tono. Lucian.

Ἀντιγεγωνέω, reclamo: in Epigr. ab ἀντὶ, & γεγωνέω, vociferor.

Ἀντιγενεαλογέω, e diverſo progeniem recenſeo; in repetenda progenie occupor: ex ἀντὶ, & γενεαλογέω, genus cenſeo.

Ἀντιγενίδας, α, ὁ, Antigenides, nomen proprium.

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo: ab ἀντὶ, & γηροτροφέω, quod a γῆρας, ſenectus, & τρέφω, nutrio.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor. ab ἀντὶ, & γνώμων, cognitor. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ἀντιγνώμων, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis.

Ἀντίγραμμα, τὸ, contrarium ſcriptum, contraſcriptum, contraria ſcriptio.

Ἀντιγραφεὺς, ὁ, dicebatur obſervator exactorum, i. e. eorum, qui pecunias cogunt ad principem, aut ad rempublicam pertinentem, qui a Græcis ἀποδέκται, vulgo receptores, vel collectores appellantur; vel receptores particulares, & horum obſervatores, qui a Græcis ἀντιγραφεῖς vocantur; & ἀντίγραφα dicebantur eorum ſcripta, quaſi contraſcripta, Ex ἀντὶ, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιγραφὴ, ἡ, ipſe actus reſcribendi, reſcriptio; reſponſum, quod datur per ſcriptum: Athen. 14. Item raſcriptio, id eſt, quaſi contraſcriptio, refutatio ſcripti: ſic enim Plut. in Cæſ. appellat Anticatonem Cæſaris. & ἀντιγραφαὶ in pl. appellari ſolitæ ſunt lites omnes, propter oppoſitiones eorum, quæ objiciebantur.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, reſcriptum, exemplum.

Ἀντίγραφος, ὁ & ἡ, e contrario ſcriptus; tranſcriptus, deſcriptus, ex exemplari ſcriptus: ab ἀντιγράφω, reſcribo. ex ἀντὶ, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιγράφω, viciſſim ſcribo ad eum, qui ad me ſcripſit, ſcripto reſpondeo.

Ἀντιδάκνω, viciſſim mordeo, remordeo: ex ἀντὶ, & δάκνω, mordeo.

Ἀντίδειξις, ἡ, contraria demonſtratio, adverſa ratio: ex ἀντὶ, & δεῖξις, εως, ἡ, demonſtratio. a Them. δείκνυμι, f. δείξω, demonſtro.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ, alterius loco in cœna ſuffectus: ab ἀντὶ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀντιδεξιόομαι, viciſſim amice excipio; viciſſim dextras porrigo: ex α priv. & δεξιόομαι, comiter excipere.

Ἀντιδέχομαι, viciſſim accipio: ex ἀντὶ, & δέχομαι, excipio.

Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio: ex ἀντὶ, & δημαγωγέω, ſum popularis.

Ἀντιδιαβαίνω, contra, vel adverſus aliquem trajicio: ex ἀντὶ, & διαβαίνω, tranſeo.

Ἀντιδιαιρέομαι, οῦμαι, diſtinguo.

Ἀντιδιαίρεσις, ἡ, adverſa diviſio.

Ἀντιδιαιρέω, ex oppoſito divido; in diviſione oppono, ex ἀντὶ, & διαιρέω, divido.

Ἀντιδιάκονος, viciſſim ſerviens: ex ἀντὶ, & διάκονος, ὁ, miniſter.

Ἀντιδιαλλάττω, contra permuto, muto in contrarium modum: & in paſſ. ἀντιδιαλλάττεσθαι, quidam exponunt variare, in neutra ſignificatione. ex ἀντὶ, & διαλλάττω, -ομαι.

Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo, replico, oppono, reclamo, obtexo, & comminiſcor, quod reſpondeam: ex ἀντὶ, διὰ, & πλέκω, plico, texo, concinno.

Ἀντιδιαστέλλω, contra diſtinguo. unde

Ἀντιδιαστολὴ, diſcrimen, differentia, diſtinctio: ex ἀντὶ, & διαστέλλω, diſtinguo.

Ἀντιδιατάττομαι, contraſtatuo, ſeu diſcerno: ex ἀντὶ, & διατάττομαι, colloco.

Ἀντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, contrario animo affectus, præſ. part. paſſ. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀντιδιατίθημι, oppono: 2. Tim. c. 2. ex ἀντὶ, & διατίθημι, afficio.

Ἀντιδίδοται, 3. ſing. ind. paſſ. præſ. ab

Ἀντιδίδωμι, do viciſſim, rependo.

Ἀντιδικάζομαι, contra judicio contendo, ex ἀντὶ, & δικάζω, -ομαι, diſcepto.

Ἀντιδικέω, ad cauſam occurro; judicio me ſiſto; lite me offero, ago adverſarium.

Ἀντιδικία, ἡ, defenſio: ab ἀντίδικος, adverſarius.

Ἀντίδικος, ου, ὁ, adverſarius: ex ἀντὶ, & δίκη, cauſa, quæ agitur apud judicem.

Ἀντιδογματίζω, contraria dogmata introduco, vel tueor: ex ἀντὶ, & δογματίζω, decerno.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo; ex ἀντὶ, & δοκέω, exiſtimo.

Ἀντίδοξος, ὁ, qui eſt contrariæ ſectæ, vel opinionis. Item ἀντίδοξῶν σοι, reſiſtens tuæ voluntati. ex ἀντὶ, & δόξα, opinio.

Ἀντίδορον, ου, τὸ, eſt cuticula, quæ ſubjicitur, & opponitur tergori, & pelli; vel pellis ipſa. Suid. in Epigr. ex ἀντὶ, & δέρας, τὸ, pellis.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Capitur & in bonam, & in malam partem.

Ἀντίδοτον, τὸ, idem ac ἀντίδοτος, ἡ, remedium; compoſitio ex variis medicinis, quæ datur contra venena; q. d. contra datum: ex ἀντὶ, & δίδωμι, do.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ & ἡ, viciſſim, vel contra datus. Item antidotum, vel remedium adverſus mala corporis datum.

tum. Th. δίδωμι, do.

Ἀντίδουπος, ὁ, ex adverſo ſonans: ex ἀντὶ, & δοῦπος, ὁ, ſonitus, fragor.

Ἀντίδουλος, ὁ, qui loco ſervi eſt. Plut. ex ἀντὶ, & δοῦλος, ſervus.

Ἀντιδράω, viciſſim facio, rependo. Plat. ex ἀντὶ, & δράω, facio.

Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, & ἀντίδωρον, τὸ, remuneratio, compenſatio: ex ἀντὶ, & δῶρον, munus; unde δωρέομαι, dono.

Ἀντίζεσθαι, Jon. pro ἀνθίζεσθαι, caſtra caſtris oppoſita habere. Th. ἵζω. Eſt & ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, flos.

Ἀντίζηλος, ὁ, æmulus, zelotypus. ex ἀντὶ, & ζῆλος, ὁ, invidia.

Ἀντίζυγος, ὁ, oppoſitus, adverſus; proprie ex adverſo reſpondens; ex ἀντὶ, & ζυγὸς, ὁ, jugum.

Ἀντίη, Jon pro ἀντία, contra. ex ἀντίος, contrarius, obvius.

Ἀντίθεμαι, Poet. pro ἀνατίθεμαι, impono.

Ἀντίθεος, ο, ὁ, ἡ, ἡ, ſemideus, eximius, æquiparandus Deo, auguſtus, divinus, ἰσόθεος: ut ἀντίθεος Σαρπηδὼν, apud Hom. Iliad. ζ. & ἀντίθεος ἄναξ, Od. ξ, divinis præditus virtutibus. Item contrarius Deo, adverſarius Deo: ut ἀντίθεοι μνηστῆρες, apud Hom. unde in neut. ἀντίθεον δόγμα, opinio Deo contraria. Ex ἀντὶ, & θεὸς, Deus.

Ἀντιθεραπεύω, viciſſim colo, & obſervo; mutua obſervantia colo. ex ἀντὶ, & θεραπεύω, famulor.

Ἀντιθερμαίνω, contra calefacio: ex ἀντὶ, & θερμαίνω, calefacio.

Ἀντίθεσμον, ὁ, herba, quæ & ξάνθιον. vide Dioſc. 4. 228.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, contrapoſitio, antitheſis; & in pl. αἱ ἀντιθέσεις, dicuntur oppoſitiones, & objectiones adverſariorum contra diſputantium, & dicitur etiam ἀντίθεσις, uſus antithetorum, vel oratio conſtans antithetis; ab ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθετικός. ὁ, habens ἀντιθέσεις, ut τάσις ἀντιθετική, ſtatus aſſumptivi. Hermog.

Ἀντίθετον, τὸ, contra poſitum, Quintil. vel, ut quidam vocant, contentio. Figura eſt, qua ſingula ſingulis opponuntur; vel bina binis; vel ſententiæ ſententiis; dupliciterque fit: Nam vel dictiones inter ſe, vel affirmatio, & negatio opponuntur.

Ἀντίθετος, ου, ὁ ἡ, oppoſitus, contra poſitus: ab ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθέτως, adverb. ut ἀντιθέτως λέγειν, uti oratione habente ἀντίθετα. ab ἀντίθετος, oppoſitus.

Ἀντιθευσούμενος, η, ον, qui contra aliquem eſt curſurus, f. 1. part. m. a θέω, curro.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro: ex ἀντὶ, & θέω, curro.

Ἀντίθημι, pro ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθλίβω, viciſſim premo, vel contra premo: ex ἀντὶ, & θλίβω, curro.

Ἀντίθρονος, ὁ, ex oppoſito ſedens; ἀντικαθήμενος, ἢ ὁ ἀντικαθεζόμενος: ex ἀντὶ, & θρόνος, thronus.

Ἀντίθροος, ὁ ἢ ἡ, viciſſim, vel contra ſonans. ab ἀντὶ, & θρόος, rumor tumultuarius.

Ἀντιθύρετος, ου, ὁ ἢ ἡ, vicem januæ præſtans; ut ἀντιθύρετος λίθος, apud Nonn. eſt ab ἀντίθυρος, januæ obverſus.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ & ἡ, januæ oppoſitus: ex ἀντὶ, & θύρα, ἡ, porta.

Ἀντικαθέζομαι, ex adverſo ſedeo, ſeu conſideo; oppoſitus alicui ſedeo. Item ex adverſo caſtra habeo, e regione adverſarii caſtra metor, vel metata caſtra habeo. Item ex adverſo aciem inſtruo: apud Thuc. ex ἀντὶ, & καθέζομαι, ſedeo.

Ἀντικαθεύδω, viciſſim dormio, vel redormio: in Epigr. ex ἀντὶ, & καθεύδω, dormio.

Ἀντικάθημαι, idem ac ἀντικαθέζομαι, in conſpectu hoſtium caſtra metor. Dicitur etiam ἀντικαθήμενον στρατόπεδον. & apud Herodot. ſcribitur ἀντικατήμενος, pro ἀντικαθήμενος, Jonice. ex ἀντὶ, & κάθημαι, ſedeo.

Ἀντικαθίζω, ex adverſo ſedere facio, & colloco, vel ex adverſo ſedeo: pro quo dicitur & ἀντικαθίζομαι, quod apud Herodot. etiam expon. ſtatuor ad obſiſtendum: ex ἀντὶ, & καθίζω, ſedeo.

Ἀντικαθίστημι, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſtatuo, ſeu conſtituo, oppono. Item reſiſto. Item ſubſtituo; quaſi ſtatuo pro alio, ſufficio in locum alterius. Plut. ex ἀντὶ, & καθίστημι, conſtituo.

Ἀντίκαινον, τὸ, novo ſimile, par novo; Heſych. i. e. ἰσόκαινον: ex ἀντὶ, & καινὸς, novus, recens.

Ἀντικαλέω, ῶ, viciſſim voco; ſeu invito: ex ἀντὶ, & καλέω, voco.

Ἀντικάρα, in animantibus pars ea ſic dicitur, quæ ad κλεῖδας, medici vocant claviculas, pertinet, ſive locus, qui poſt claviculam eſt. Heſych ex ἀντὶ, & κάρα, ſive κάρη, ἡ, caput.

Ἀντικάρδιον, ἡ, cavum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque ad os ventris, quod dicitur etiam σφαγή: ex ἀντὶ, & καρδία.

Ἀντικαταλλαγὴ, ἡ, commutatio. Item commercium, emptio, mercatio, eſt verbale ab

Ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; & interdum paſſive commutor. Item rependor, compenſor. ex ἀντὶ, & καταλλάττομαι, muto.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντὶ, κατὰ, & σχέσις. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντικατατείνω, contra contendo; ex adverſo comparo: ex ἀντὶ, & κατατείνω, intendo.

Ἀντικατηγορία, mutua, vel contraria accuſatio: ex ἀντὶ, & κατηγορέω, accuſo.

Ἀντικατηγορῶ, provocatus accuſo. Item ἀντικατηγορεῖσθαι, viciſſim prædicari, ut proprium, & differentia; reciprocari.

Ἀντικατίσθαι, Jon. pro ἀντικαθῆσθαι, e regione alicujus ſedere: ex ἀντὶ, & κάθημαι. Th. ἧμαι, ſedeo.

Ἀντικατίζεσθαι, Jon pro ἀντικαθίζεσθαι, caſtra caſtris oppoſita habere.

Ἀντικατιζόμενος, Jon. pro ὄμενος, & hoc pro ὄμενος, præſ. part. m. a καθίζω, ſedeo.

Ἀντίκειμαι, opponor. f. ἀντικείσομαι. præſ. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, adverſarius. Ex ἀντὶ, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἀντικείμενος, ὁ, part. ab ἀντίκειμαι, oppoſitus ſum; ex adverſo ſitus, ſeu poſitus ſum; ut apud Herodian. l. 4. τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώπης, Europæ oppoſitam continentem.

Ἀντικειμένως, more eorum, quæ oppoſita ſunt; ex oppoſito. unde ἀντικειμένως ἔχειν dicuntur res aliquæ, pro opponi ſibi, & adverſari.

Ἀντικέλευθος, ὁ ἢ ἡ, obvius, adverſus; Nonn. ex ἀντὶ & κέλευθος, via.

Ἀντικελεύω, contra, vel contraria, vel viciſſim jubeo: ex ἀντὶ, & κελεύω, jubeo.

Ἀντικινέω, ῶ, contra, ex adverſo, vel contra aliquem moveo.

Ἀντικίνησις, ἡ, motus contrarius, reſiſtentia; ex ἀντὶ, & κινέω; unde κίνησις, ἡ, motus.

Ἀντικιχράω, ῶ, viciſſim commodo: ab ἀντὶ, & κιχράω, commodo, do utendum, hinc ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus.

Ἀντικλάζω, reboo; boatum, ſeu clangorem viciſſim edo; ſeu contra edo: ex ἀντὶ, & κλάζω, frango, flecto.

Ἀντίκλαδες, αἱ, idem ac δίκλαδες, pro δικλίδες, a ſing. δικλὶς, ίδος, ἡ, valva biforis. ex ἀντὶ, & κλείω, unde κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis.

Ἀντίκλημα, τὸ, revocatio. verbale a verbo ἀντικαλέω, viciſſim voco, invoco: ex ἀντὶ, & καλέω, voco.

Ἀντικλίνω, contra declino, & dejicio, Item ex adverſo annuo. ex ἀντὶ, & κλίνω, inclino, demitto.

Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars furæ oppoſita: cruris univerſi pars anterior: cui opponitur γαστροκνημία: quidam tamen contra accipiunt, Poll. l. 2. ex ἀντὶ, & κνήμη, tibia.

Ἀντικολάζω, viciſſim punio; vel contra ſupplicio afficio: ut ſi loco præmii, quod promeruit, aliquis puniatur. ex ἀντὶ, & κολάζω, punio.

Ἀντικολακεύω, viciſſim adulor; aſſentando par pari refero. Plut. in Alcib. ex ἀντὶ, & κολακεύω, aſſentior, adulor.

Ἀντικομίζομαι, viciſſim reporto, viciſſim recipio: ex ἀντὶ, & κομίζω, ομαι, porto.

Ἀντικομπάζω, contra jactabunde me effero. Plut. in Aot. ex ἀντὶ, & κομπάζω, magnifice jacto, glorior.

Ἀντικόντωσις, ἡ, repulſus, & reniſus, qui fit conto; h. e. conto inniti, & fulcire gradum, quum ſcil. aliquis loco cruris conto corpus fulcit: ex ἀντὶ, & κοντὸς, ὁ, contus, remus.

Ἀντικοπὴ, ἡ, repulſus, ipſa repellendi actus; item conflictatio, colliſio.

Ἀντικόπτω, retundo, referio, repercutio; item propulſo: ex ἀντὶ, & κόπτω, pulſo.

Ἀντικορύσσομαι, oppugno; ad prælium me comparo: ex Athen. ex ἀντὶ, & κορύσσομαι, armo, turbo, concito.

Ἀντικοσμέω, viciſſim, ſeu contra orno: ex ἀντὶ, & κοσμέω, orno.

Ἀντικρίνομαι, reſpondeo. Job 11. unde verbale

Ἀντίκρισις, ἡ, reſponſio: ex ἀντὶ, & κρίνομαι, vocor ad judicium.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, receſſus, & repulſus; contrarius impetus.

Ἀντικρούω, retundo, repello; item incurro, offendo: ex ἀντὶ, & κρούω, pulſo.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, e regione, contra, cum gen. adv. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντικτάομαι, emo pecunia; vel alterius rei commutatione comparo; ex ἀντὶ, & κτάομαι, poſſideo.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, contra, vel viciſſim funero: ex ἀντὶ, & κτερίζω, juſta facio, parento. Th. κτέρεα, τὰ, monumenta.

Ἀντίκτυπος, ὁ, obſtrepens, contra ſonans, ex ἀντὶ, & κτύπος, ſonitus, fragor.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid: ex ἀντὶ, & κυμαίνω, fluctuo.

Ἀντικυρία, ἡ, poteſtas oppoſita, apud Suid. ex ἀντὶ, & κῦρος, τὸ, auctoritas.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, belleborus, ſic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, conſequutus, vel nactus ſum, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω, adipiſcor.

Ἀντικύρω, incido in aliquem, nanciſcor, offendo: ex ἀντὶ, & κύρω, nanciſcor.

Ἀντικύων, ἡ, vulpes, ἀλώπηξ: ex ἀντὶ, & κύων, κυνὸς, ὁ, canis.

Ἀντιλαβὶς, ίδος, ἡ, dicitur ſcuti fibula, vel uncus fibulam ſcuti excipiens. Heſych. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehenſio, metaph. expon. & anſa reprehenſionis; apud Plat. in Phædone. Item ἀντιλαβαὶ dicuntur ſententiæ quædam breves, utpote ſingulæ ſingulis hemiſtichiis comprehenſæ, apud Tragicos, Heſych.

Ἀντιλάβοις, viciſſim accipias, 2. perſ. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω, apprehendo.

Ἀντιλαγχάνω, reſortior, vel viciſſim ſortior: ut ἀντιλαγχάνειν δίκην apud Dem. contra Mid. reſortiri judicium; h. e. ab arbitris ad judices provocatione facta, cauſam denuo diſceptare. ex ἀντὶ, & λαγχάνω, ſortior, adipiſcor.

Ἀντιλάζομαι, & ἀντιλάζυμαι, pro ἀντιλαμβάνομαι, apprehendo, vel capeſſo, ſuſcipio: ex ἀντὶ, & λάζομαι, capio.

Ἀντιλακτίζω, recalcitro, calcitrantem viciſſim calcibus peto: ex ἀντὶ, & λακτίζω, calcitro, jacto calces.

Ἀντιλαμβάνω, viciſſim accipio. ἀντιλαμβάνομαι, ſuſcipio, libero, juvo, cum gen. opitulor. f. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελαβόμην, ε, ου. Ab ἀντὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἀντιλάμπω, e contrario ſplendeo, ſeu fulgeo; ſplendorem, ſeu fulgorem reflecto.

Ἀντίλαμψις, ἡ, luminis reciprocatio. Plut. ex ἀντὶ, & λάμπω, f. ψω; unde λάμψις, ἡ, ſplendor.

Ἀντιλεγόμενα, τὰ, controverſa, de quibus inter partes non convenit: opponuntur τοῖς ὁμολογουμένοις, Demoſth.

Ἀντιλέγω, contradico. f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον. p. m. ἀντιλέλεγα, cum dat. Ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντίλεκτος, ὁ, in contradictione poſitus, controverſus, dubius.

Ἀντίλεξις, ἡ, contradictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντίληξις, ἡ, apud Athenienſes veluti παλινδικία quædam erat, de qua vide Bud. ex auctoribus de ea differentem. ex ἀντὶ, & λῆξις, ἡ, ſors, hereditas: a Them. λαγχάνω, ſortior, adipiſcor.

Ἀντιληπτέον, ſuſcipiendum, adject. verbale ab ἀντιλαμβάνω, viciſſim accipio.

Ἀντιληπτικὸς, ὁ, ad percipiendum aptus; comprehenſibilis.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defenſor, adjutor; & propugnator. ab ἀντιλαμβάνω, viciſſim accipio.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, opitulatio, ſubſidium: a 2. ſing. præt. paſſ. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλίβανος, ὁ, qui eſt ex adverſo Libani montis, vel oppoſitus monti Libano; mons eſt excelſus ad ſeptentrionem Judææ, ex adverſo Libani. ex ἀντὶ, & λίβανος, ὁ, mons Judææ; a λίβανος, ὁ, thus.

Ἀντιλιτανεύω, viciſſim ſupplico. Plut. ex ἀντὶ, & λιτανεύω, ſupplico.

Ἀντιλοβὶς, ἡ, & ἀντιλόβιον, pars auris contrapoſita lobo; ut προλόβιον, lobi pars eminentior. Pollux l. 2. ex ἀντὶ, & λοβὸς, ὁ, omnis ſolliculus, in quo continetur ſemen. Item infima pars, vel ſuprema auris.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure diſceptatio, & cauſæ dictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντιλογίζομαι, viciſſim, vel rurſus cogito; ex adverſo reputo: ex ἀντὶ, & λογίζομαι, cogito.

Ἀντιλογικὴ, ἡ, ita vocata eſt a Platone in Sophiſta ars contentioſa, & concertatoria Sophiſtarum, quæ & ἐριστικὴ, & περὶ λόγους ἀγωνιστικὴ, dicitur.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, contradictorius; refutandi peritus. Ariſtoph. argutus; qui & ἀντιλογητικὸς, dicitur; ut ἀντιλέγω eſt argute differo.

Ἀντίλογος, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ contradicit.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, convitium regero. imp. ἀντελοιδόρεον, ουν. f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοιδορέω, convitior, increpo.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Antilochus, nom. pr.

Ἀντιλυπέω, ῶ, viciſſim lædo: ex ἀντὶ, & λύπη, dolor, moleſtia.

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, moleſtia viciſſim exhibita.

Ἀντίλυρος, ὁ, lyræ reſpondens; lyræ conſonans: ut αὐλὸς ἀντίλυρος, Soph. ex ἀντὶ, & λύρα, lyra.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Th. λύω, ſolvo.

Ἀντιλυτρόω, redimo viciſſim.

Ἀντιλυτρωτέον, viciſſim redimere oportet; perſolvendo ſcil. ἀντίλυτρον, i. e. pretium, quo rediminitur captivi ab hoſtibus; aut quum caput capite, ſeu vita redimitur vita; ex ἀντὶ, & λύω, ſolvo.

Ἀντιμανθάνω, contra, contraria, vel viciſſim diſco: ex ἀντὶ, & μανθάνω, diſco.

Ἀντιμαρτυρέω, & ἀντιμαρτύρομαι, reclamo, contrarium teſtor; palam atteſtor: ex ἀντὶ, & μαρτυρέω, vel μαρτύρομαι, teſtor.

Ἀντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ, & μάχομαι, pugno.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, repugnatio, vel depugnatio adverſus aliquem.

Ἀντιμάχομαι, pugno adverſus aliquem. Item repugno, adverſor: ex ἀντὶ, & μάχομαι, f. μαχήσομαι, a μαχέομαι, pugno.

Ἀντιμεθέλκω, in contrariam partem traho; ex ἀντὶ, & μεθέλκω, retraho; retrorſum traho; trahendo traduco: ex μετὰ, & ἕλκω, traho.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; vel viciſſim loco moveo: & Ἀντιμεθίσταμαι, in locum diſcedentis ſubeo.

Ἀντιμειρακιεύομαι, adverſus aliquem adoleſcentis more, aut juveniliter me gero; vel viciſſim juveniliter ago: ex ἀντὶ, & μειρακιεύομαι, vel μειρακεύομαι, adoleſcentis more ago; a Th. μεῖραξ, ακος, ὁ vel ἡ, adoleſcens, puer, vel puella.

Ἀντιμελίζω, contra modulor: ab ἀντὶ, & μέλος, εος, τὸ, cantus, carmen, cantilena.

Ἀντιμέλλω, contra cunctor; vel viciſſim cunctor: ex ἀντὶ, & μέλλω, cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, viciſſim queror, & expoſtulo: ex ἀντὶ, & μέμφομαι, conqueror.

Ἀντιμένω, contra perduro; permaneo reſiſtendo: ex ἀντὶ, & μένω, maneo.

Ἀντιμερεία, partis unius pro alia poſitio. ſcribitur & ἀντιμερία; & eſt nomen etiam figuræ apud Grammaticos, quum pars orationis una pro alia ponitur: ut τόξων δ' εἰδὼς, pro εἰδήμων, ex ἀντὶ, & μέρος, εος, τὸ, pars.

Ἀντιμεσουρανέω, in oppoſiti cœli umbilico ſum. Plut. ex ἀντὶ, & μεσουρανέω, ſum in medio cœlo.

Ἀντιμετάβασις, ἡ, obluctatio in tranſitu: Plut. ex ἀντὶ, & μετάβασις, loci mutatio.

Ἀντιμεταβολὴ, ἡ, ex adverſo mutatio: ex ἀντὶ, & μεταβολὴ, mutatio.

Ἀντιμεταλαμβάνω, contra, aut viciſſim particeps fio, aut contra accipio. atque inde verbale

Ἀντιμετάληψις, ἡ, commutatio, quum vices redduntur: ex ἀντὶ, & μεταλαμβάνω, ſuſcipio. unde μετάληψις, ſumptio.

Ἀντιμεταμφιάσασθαι, contra, ſeu loco alterius induo, apud Athen. l. 8. ex ἀντὶ, & μεταμφιάζομαι, idem ac μεταμφιέννυμαι; ex μετὰ, & ἀμφιέννυμι; quod ex ἀμφὶ, & ἕω, ſeu ἕννυμι, induo.

Ἀντιμεταῤῥέω, refluo: ex ἀντὶ, & μεταῤῥέω, meo.

Ἀντιμετάστασις, ἡ, in contrariam partem tranſlatio, ſeu tranſmutatio: ex ἀντὶ, & μεθίστημι, tranſmuto, loco moveo.

Ἀντιμέτειμι, contra ambio magiſtratum: ex ἀντὶ, & μέτειμι, aggredior.

Ἀντιμετέρχομαι, viciſſim, ſeu contra ambio: ex ἀντὶ, & μετέρχομαι, conſequi ſtudeo.

Ἀντιμετρέω, ῶ, viciſſim metior, rependo. f. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντιμέτρησα. f. 1. paſſ. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ, & μέτρον, τὸ, menſura, dimenſio.

Ἀντιμέτωπος, ὁ, oppoſitam frontem habens. Xen. Item ſuarum navium frontes aliis oppoſitas habens: apud eund. Hell. 4. ex ἀντὶ, & μέτωπον, τὸ, frons, frontis.

Ἀντιμηνίω, viciſſim iraſcor ob illatam injuriam. Suid. Ex ἀντὶ, & μηνίω, iraſcor.

Ἀντιμηχανάομαι, machinas machinis oppono, aut fraudes fraudibus: ex ἀντὶ, & μηχανάομαι, molior, ſtruo.

Ἀντίμιμος, ὁ, qui aliquem imitatur per æmulationem: ex ἀντὶ, & μῖμος, ὁ, mimus, imitator.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compenſatio, remuneratio: ex ἀντὶ, & μισθὸς, merces, ſtipendium.

Ἀντιμισθωτὸς, ὁ, qui eſt vice mercenarii: qui pro alio mercede eſt conductus, Heſych. ab ἀντιμισθία, ἡ, merces meritis reſpondens.

Ἀντιμολέω, obvio, vel contra aliquem eo; ex ἀντὶ, & μολέω, eo, venio, redeo.

Ἀντίμολπος, ὁ, apud Schol. Eurip. eſt ἀντίφθογγος, & ἐναντίος τῇ μολπῇ; i. e. diverſi cantus, ſeu contrarius in cantu: ex ἀντὶ, & μολπὴ, ἡ, cantus, hymnus.

Ἀντίμορφος, ὁ, contrariam, ſeu adverſam formam reddens. Luc. ex ἀντὶ, & μορφὴ, ἡ, forma, ſpecies.

Ἀντιμυκτηρίζω, viciſſim ſubſanno, ſeu irrideo; viciſſim naſo ſuſpendo: ex ἀντὶ, & μυκτηρίζω, naſo ſuſpendo, irrideo.

Ἀντιναυπηγέω, contra, ſeu viciſſim naves fabricari. Item contra machinari in navium fabricatione, & conſtructione. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & ναυπηγέω, navem fabrico.

Ἀντινήχομαι, nato contra, ſeu adverſum. Plut. ex ἀντὶ, & νήχω, νήχομαι, nato.

Ἀντινικάω, viciſſim vinco; ex ἀντὶ, & νικάω, vinco, ſupero.

Ἀντινομία, ἡ, legum inter ſe repugnantia; legum contrarietas; ſeu leges contrariæ, Hermog. unde

Ἀντινομικὸς, ὁ, pertinens ad ἀντινομίαν, ſeu ἀντινομίαν habens: ut ἀντινομικὸν ζήτημα, apud Plut. Symp. 9. ex ἀντὶ, & νόμος, ὁ, lex. unde νομικὸς, ὁ, legis peritus.

Ἀντινομοθετέω, legem fero adverſum. Plut. ex ἀντὶ, & νομοθετέω, ſancio, lege caveo.

Ἀντινουθετέω, viciſſim admoneo: ex ἀντὶ & νουθετέω, admoneo, inſtituo.

Ἀντίνωτος, ὁ, oppoſitum tergum habens: ex ἀντὶ, & νῶτος, ὁ, humerus, armus.

Ἀντιξοέω, repugnare, Poet. pro ἀντικεῖσθαι.

Ἀντίξοος, ὁ καὶ ἡ, & ἀντίξους, ita politus, ut alteri commiſſus ei ex oppoſito reſpondeat. Item oppoſitus, adverſus, contrarius. Ariſtot. Eth. 8. atque inde ἀντιξοεῖν, contrarium eſſe, oppoſitum eſſe: ex ἀντὶ, & Them. ξέω, polio, rado, dolo, ſculpo, cujus comp. varia deſinunt in ξοος.

Ἀντιξύω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo; mutuum ſcabo: ut ὡς τις τὸν ξύοντα ἀντιξύει. Suid. ex Soph. ex ἀντὶ, & ξύω, ab eod. Them. ξέω, polio, ſcalpo.

Ἀντίον, ex adverſo, e regione: ſed capitur & pro contra, adverſus: adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίον ſignificat etiam lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, ut Poll. docet: & ſic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 21. & Paral. 1. c. 11.

Ἀντίος, α, ὁ, adverſus; ex adverſo ſtans; e regione, vel ex adverſo poſitus; qui eſt in conſpectu. Item obvius. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιοστατέω, idem ac ἀντιστατέω, ῶ, obſiſto, reſiſto, reluctor, obluctor. Item factioſus ſum: ex Herodot. ab ἀνθίσταμαι, paſſ. ab ἀνθίστημι, contra ſtatuo.

Ἀντιοῦσθαι, adverſari, inf. verbi ἀντιόομαι, ſto contra, tendo adverſus.

Ἀντιόφρων, ὁ, contrarie ſentiens: Heſych. ex ἀντίος, & φρὴν, mens, cujus comp. plur. in φρων deſinunt.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιοχεὺς, έως, ὁ, Antiochenſis.

Ἀντιόω, ῶ, idem ac ἀντιόομαι, -οῦμαι, ſto contra; tendo adverſus: ut apud Herodot. ἀντιοῦμαι τὸν βάρβαρον, tendo adverſus barbarum. ab ἀντίος, contrarius.

Ἀντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, occurrens, Poet. pro ἀντιῶν, & ἀντιῶσα, præſ. part. act. contr. ab ἀντιάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιόῳτο, pro ἀντιάοιτο, & ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιάομαι, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαγὴς, ὁ, e contrario compactus, vel ex adverſo fixus. unde in neut. ἀντιπαγὲς, contrarie conſtitutum: ex ἀντὶ, & πήγνυμι, f. ξω; unde παγὴς, pinguis, bene compactus.

Ἀντιπάθεια, ἡ, naturalis rerum differentia: repugnantia, & diſcordia; ut inter aquam, & ignem: talis temperatura antipathia dicitur: cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπαθέω, contrario modo afficior; in diverſum tendo; diſſideo, obſiſto.

Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, contrarie paſſus, reſiſtens; diverſæ affectionis: ex ἀντὶ, & πάθος, paſſio, affectus.

Ἀντιπαιδία, ἡ, pubertas.

Ἀντιπαίζω, obludo; ludo contra ludentem: vel viciſſim jocor: ex ἀντὶ, & παίζω, ludo.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ, puer jam adultus: puer, qui pubertati eſt proximus. Plut. Item egreſſus puerilem ætatem, puber, pubes, adoleſcens, ephebus. ex ἀντὶ, & παῖς, δὸς, ὁ, puer.

Ἀντιπαισία, ας, ἡ, ætas ejus, qui pubertati eſt proximus: item pubertas.

Ἀντιπαίω, contra percutio; viciſſim percutio; repercutio: ex ἀντὶ, & παίω, cædo.

Ἀντιπαλαιστὴς, ὁ, qui contra luctatur. adverſarius.

Ἀντιπαλαίω, reluctor, obluctor, reſiſto; ab ἀντίπαλος, ὁ, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπάλλω, revibro, remitto, & regero; πάλιν ἀναπέμπω, & ἀντιπάλλομαι, reſilio, reſulto: ex ἀντὶ, & πάλλω, vibro, moveo.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ, adverſarius in lucta, æmulus: ex ἀντὶ, & πάλη, lucta.

Ἀντίπαλος, i. e. ἰσόπαλος, æquis viribus in lucta; & generaliter, æquis viribus, æquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντίπαλος, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπαραβάλλω, expon. confero inter ſe: & in paſſ. ἀντιπαραβάλλομαι, comparor, confero. ex ἀντὶ, & παραβάλλω, -ομαι, aſſimilo, confero, comparo.

Ἀντιπαραβαλῦμεν, conferemus, 1. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαραγγέλλω, in pandectis Græcis, mulier prægnans poſt divortium παραγγέλλει τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denunciat ſeſe prægnantem eſſe ex eo; & maritus ἀντιπαραγγέλλει, cum agnoſcere non vult; ſed negat ex ſe prægnantem eſſe, quod eſt quaſi abnuntiare. Sed ſign. etiam, competitorem eſſe alicui magiſtratum petenti.

Ἀντιπαράγγελσις, ἡ, eſt ipſe actus τῦ ἀντιπαραγγέλλειν, ſive de marito dicatur, ſive de competitore; contraria petitio magiſtratus: ex ἀντὶ, & παραγγέλλω, admoneo.

Ἀντιπαραγραφὴ, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio vulgo dicitur. Bud. ex ἀντὶ, & παραγράφω, præſcribo, excipio: ex παρὰ, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιπαραγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαράγω, retribuo, reſiſto. ἀντιπαρῆγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον, ὃ ἂν ἐπορεύετο, ibat in omnem locum, quocunque ille tendebat: cap. 12. libri Machabæorum. ἀντιπαράγειν, eſt hoſtium exercitum captare, cum exercitu adequitando, & circumeundo; copiis hoſtium ſuas copias opponere; ut Fabius ille cunctator, qui e ſuperiori loco Annibali ſemper imminebat, ſimul cum eo caſtrametans & movens, exercitum ejus pabulatione prohibendo, & occaſiones quaſcunque eum infeſtandi captando: ex ἀντὶ & παράγω, tranſeo, prætereo.

Ἀντιπαραγωγὴ, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio; apud Polyb. Ab ἀντιπαράγω. quod expon. hoſtium exercitum captans, cum exercitu ipſe adequito; apud eund. Polyb. ex ἀντὶ, & παράγω, prætereo.

Ἀντιπαραδίδωμι, viciſſim trado, ſeu reddo: ex ἀντὶ, & παραδίδωμι, trado.

Ἀντιπαράθεσις, ἡ, oppoſitio, ſeu collatio: ex ἀντὶ, & παρατίθημι, contendo, comparo.

Ἀντιπαραθεωρέω, duas res ſpecto, componendi & conferendi inter ſe gratia; ex ἀντὶ, παρὰ, & θεωρέω, contemplor.

Ἀντιπαρακαλέω, deprecor, in diverſum hortor; contra exhortor, diſſuadeo: ex ἀντὶ. & παρακαλέω, hortor, conſolor.

Ἀντιπαρακελεύομαι, e contrario jubeo. Vide παρακελεύομαι.

Ἀντιπαραλυπέω, invicem ango; viciſſim moleſtia afficio: ex ἀντὶ, παρὰ, & λυπέω, moleſtia afficio. triſtitiam affero.

Ἀντιπαραπλέω, e regione navigo, obnavigo. Vide παραπλέω, prænavigo.

Ἀντιπαρασκευάζομαι, do operam, ut par ſim.

Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, ἀνθόπλισις, oppoſita inſtructio, apparatus: ex ἀντὶ, & παρασκευάζω, præparo, diſpono.

Ἀντιπαράστασις, ἡ, apud Rhetoricæ præceptores ſimilis eſt ἐνστάσει, & quaſi ἔνστασις, ſecundaria; obſiſtentia vertitur a Trapezuntio; depulſio verti poteſt. unde

Ἀντιπαραστατικὸν κεφάλαιον, quum quid negatur, non ſimpliciter, ſed addita circumſtantia. ex ἀντὶ, & παρίστημι, adſum.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω, contra caſtra pono: ex ἀντὶ, παρὰ, & στρατοπεδεύω, caſtrametor.

Ἀντιπαρασχεῖν, retribuere, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa: ab

Ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie; aciem contra inſtruo: ab ἀντὶ, παρὰ, & τάττω, ordino, inſtruo.

Ἀντιπαράτασις, & ἀντιπαρέκτασις, ἡ, idem ac ἀντιπαράθεσις, idque idem ac ἀντίθεσις, contentio, comparatio, collatio. ab

Ἀντιπαρεκτείνω, ſive ἀντιπαρεκτείνω, contendo; i. e. compono, comparo, prætendo: ex ἀντὶ, & παρεκτείνω, vel παρατείνω, porrigo, extendo, produco.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono, confero. vide παρατίθημι, comparo.

Ἀντιπαραχωρέω, dicuntur, quæ ſibi invicem cedunt. vide παραχωρέω, ſecedo.

Ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio.

Ἀντιπαρεξάγω, idem ac παρεξάγω, f. άξω, p. χα, contra duco exercitum in hoſtes; infeſto exercitu eo in hoſtes; ex ἀντὶ, παρὰ, & ἐξάγω, educo.

Ἀντιπαρέξειμι, hoſtium exercitum captans cum exercitu adequito. Plut. item ἀντιπαρεξιέναι, invicem decedere via, apud Plut. ἀντιπαρεξιόντες, οἱ, adverſantes. & ἀντιπαρεξιὼν, ὄντος, ὁ, perſequens, ſeſe ſubinde opponens, a latere egreſſus. ex ἀντὶ, & παρέξειμι, prætereo, percurro.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra diſquiro, & perſcrutor; oppono; viciſſim comparo; vel ex adverſo comparo: ex ἀντὶ, & παρεξετάζω, comparo; ex παρὰ, & ἐξετάζω, excutio, exploro, perpendo.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. f. ἀντιπαρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo. Vide παρέχω, præbeo, conſtituo.

Ἀντιπαρηγορέω, conſolor; allocutionibus contrariis obſto ad conſolandum. Vide παρηγορέω, conſolor, mitigo, lenio.

Ἀντιπαρθέω, contrario gradu incedo; contra venio; me contra infero. Vide παρθέω, pertranſeo, prætereo.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, viciſſim admoneo: & libertatem libertati oppono. Vide παρρησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. Vice omnium.

Ἀντιπάσχω, contra patior; talionem accipio; viciſſim, vel mutuo afficior. Vide πάσχω, patior.

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra, vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo. ex ἀντὶ, & παταγέω, ſtrepo, fragorem edo, a πάταγος, ὁ, crepitus, fragor tonitrui.

Ἀντιπατέω, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco. Vide πατέω, calco, peſſumdo.

Ἀντιπάτρεια, ίας, ἡ, nomen urbis, ab Antipatro ſic dictæ.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, qui patri adverſatur: ex ἀντὶ, & πατὴρ, ὁ, pater.

Ἀντιπείθω, contra perſuadeo, contrarium ſuadeo.

Ἀντιπειστικὸς, ὁ, vim habens perſuadendi contrarium, ex ἀντὶ, & πείθω, unde πειστικὸς, qui facile perſuadet: obediens.

Ἀντιπελαργέω, proverbiali figura eſt promerentibus gratiam in tempore referre, vicem rependere; a ciconiæ natura ſumptum, quæ πελαργὸς Græce dicitur, quæque eundem nidum repetit, & genitricis ſenectam educat. Eraſm. in Chiliad.

Ἀντιπελάργησις, vel γωσις, idem ac ἀντιπελαργία, ἡ, beneficii relatio. Vide in Th. πελαργὸς, ὁ, ciconia.

Ἀντιπέμπω, remitto. Plut. ut ἀντιπέμπουσι τὰς φωνὰς ἠχοῦ. ex ἀντὶ, & πέμπω, mitto.

Ἀντιπεπονθότως, oppoſite, ἀντιπαθῶς: ex ἀντὶ, & πεπονθώς.

Ἀντιπεπονθὸς, talio, lex talionis, de qua Ariſtot. Ethic. l. 5.

Ἀντιπέραιος, ὁ, ex adverſo ſitus. Ἀντιπέραια, τὰ, loca ex adverſo ſita.

Ἀντιπέραν, adv. e regione, cum gen. ex ἀντὶ, & πέραν, trans, ultra.

Ἀντιπέρας idem ac ἀντιπέραν, pro quo Jonice dicitur ἀντιπέρην, ex adverſo.

Ἀντιπέρηθεν, ex ulteriori parte; ex oppoſita regione: ex ἀντὶ, & πέρηθεν, ultra.

Ἀντιπεριάγω, eſt in diverſum circumagere. Syneſius. Ἀλλ' ἀνδρεῖος ἀντιπεριάγαγε, καὶ πρὸς τὰς κοινὰς συμφορὰς τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε, cogitationem meam in diverſum circumegit, & me mihi reddidit. ex ἀντὶ, & περιάγω, circumago, circumduco.

Ἀντιπερίστημι, comprimo, coarcto. Item ἀντιπερίσταμαι, comprimor, cohibeor, coerceor undique: reſiſto contrario modo: item circumobſiſto. Unde etiam ἀντιπερίστασις, cohibitio, & compreſſio undique circumfuſa. Ariſt. Theophr. ex ἀντὶ, & περίστημι, circumſiſto.

Ἀντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector: ex ἀντὶ, & περιλαμβάνω, circumplector.

Ἀντιπεριπλέω, contra circumnavigo; ex ἀντὶ, & περιπλέω, circumnavigo.

Ἀντιπερισπάω, retraho, revoco. vocabulum eſt caſtrenſe, apud Polyb. ut ὡς ἂν ἐμβαλόντες εἰς τὴν τῶν Βοιῶν χώραν ἀντιπερισπάσωσι τοὺς ἐξεληλυθότας; i. e. ut progreſſos retraherent. Sed dicitur etiam ἀντιπερισπᾶν τοὺς λόγους, quod expon. ſua verba retractare.

Ἀντιπερίσπασμα, τὸ, dicitur ſtratagema, quum hoſtes alibi diſtinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. ex ἀντὶ, & περισπάω, flecto, contraho.

Ἀντιπερίστασις, ἡ, in humano corpore dicitur, quum e loco ſuperiore ſpiritus infra coercatur, & vice verſa; idque fit per conſenſum, & cognationem partium, i. e. per συμπάθειαν: ut apud Teophr. διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν συγκατακλείεται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, calore ſufferveſcit; qui fugatus injuria frigoris ſe ad ima recepit. nam antiperiſtaſis propria verbum eſt τῶν φυσιολόγων, pro illa coarctatione, & cohibitione, quæ præſertim fit a frigore. tam etiam a calore. Ariſtot. in 1. Meteor. Dicitur & ἀντιπερίωσις, apud Plut.

Ἀντιπεριτρέπω, a contrario circumverto, vel circumagendo verto in contrariam partem. unde

Ἀντιπεριτροπὴ, circumactio a contrario, vel in contrariam partem, circumactio reliſa facta: ex ἀντὶ, & περιτρέπω, obtorqueo.

Ἀντιπεριχωρέω, contra aliquem circuitu redeo; vel hoſtiliter moveo: ex ἀντὶ, & περιχωρέω, tandem cedo. Item circuitu redeo: ex περὶ, & χωρέω, capio.

Ἀντιπεριψύχω, viciſſim perfrigero, ſeu refrigero. Plut. ex ἀντὶ & περιψύχω, perfrigero, refrigero: ex περὶ, & ψύχω, frigefacio.

Ἀντιπερωθέω, comprimo, coarcto, cohibeo intro, obnitens ſcil. & repellens. unde verbale

Ἀντιπέρωσις, ἡ, ejuſmodi obnixus, & compreſſio. apud Plut. in quæſt. Plat. ex ἀντὶ, & περωθέω, obtrudo, injuria afficio.

Ἀντιπεφάσθαι, contra, vel loco alterius occidi, præt. inf. paſſ. ab ἀντὶ, & πέφαμαι, perf. verbi inuſit. φάομαι.

Ἀντιπηδάω, viciſſim & ipſe ſalio: ex ἀντὶ, & πηδάω, ſalio, laſcivio.

Ἀντίπηξ, ηγος, ἡ, arca lignea, παρὰ τὸ ἀντὶ, & τὸ πήσσω, cogo. Heſych. & ἀντίπηγα vocavit Euripides τὴν κοίτην, ἤγουν ἀγγεῖον.

Ἀντιπηρόω, viciſſim mutilo, viciſſim obledo partem aliquam corporis: ex ἀντὶ, & πηρόω, mutilo, detrunco.

Ἀντιπιέζω, viciſſim premo; prementem viciſſim premo: ex ἀντὶ, & πιέζω, premo.

Ἀντιπίμπρημι, viciſſim incendo, vel uro: ex ἀντὶ, & πίμπρημι, uro, comburo.

Ἀντίπλαστος, ὁ, i. e. ἰσόπλαστος, ſimiliter ſictus; ſeu a ſimili materia fictus: vel ad exemplar alterius fictus. Soph. ex ἀντὶ, & πλαστὸς, ὁ, fictus, fictitius.

Ἀντίπλευρος, ὁ, qui eſt contra latus, qui ex adverſo eſt latere. Strabo ex ἀντὶ, & πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, coſta.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro; ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντιπληρόω, ῶ, e contrario repleo; viciſſim repleo; vires exhauſtas replea. Item, ſuppleo, quod deeſt. ex ἀντὶ, & πληρόω, impleo.

Ἀντιπίπτω, contra irruo: item occurro, ſcil.

ſcil. objectioni adverſarii: item occupo, occupatione utor. Item obſiſto, adverſor, renitor. unde τὰ ἀντιπίπτοντα πράγματα, adverſæ res, quaſi contra cadentes. Greg. in Jul. Exponitur etiam intercedo, apud Plut. ex ἀντὶ, & πίπτω, cado.

Ἀντιπλήσσω, repercutio, referio: ex ἀντὶ, & πλήσσω, percutio, cado.

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrinque remorum actu, & impulſu. & metaph. pro æquabilitate, aut paritate ſumtus. ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντιπνέω, Poet. & Ionice ἀντιπνείω, contrarium flatum emitto; contra ſpiro: ut ἀντιπνείουσ' ἀνέμοισι, apud Phocy. & metaph. reflo, i. e. adverſus ſum. ex ἀντὶ, & πνέω, ſpiro.

Ἀντιπνοία, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.

Ἀντίπνοος, & ἀντίπνους, ὁ, ſpirans adverſus, reflans.

Ἀντιποθέω, viciſſim deſidero: ex ἀντὶ, & ποθέω, deſidero.

Ἀντιποιέω, ῶ, a contrario facio; viciſſim facio; par pari reddo. Item beneficium rependo. In paſſ. ἀντιποιέομαι, οῦμαι, vindico, attribuo mihi: item affecto; occupare contendo; aſſequi conor. Item capeſſo. Ex ἀντὶ, & ποιέω, ῶ, facio.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto, vindicta: ex ἀντὶ, & ποινὴ, pœna.

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, contra faciens, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω, contra facio. Them. ποιέω, facio.

Ἀντιπολεμέω, belligero adverſus; bello laceſſitus viciſſim bello infeſto. Thuc. l. 1. ab ἀντιπόλεμος, bellum contra aliquem gerens.

Ἀντιπολέμιος, & ἀντιπόλεμος, ὁ, hoſtis, in bello adverſarius. Th. πόλεμος, bellum.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, viciſſim obſideo; obſeſſorem obſidione cingo, premoque; obſideo eum, a quo obſidebar antea: ex ἀντὶ, & πολιορκέω, obſideo, oppugno.

Ἀντιπολιτεύομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica. Item contrariam factionem ſequor in republica. Item contrario modo rempublicam, ſeu civitatem adminiſtro. Et ſimpliciter reclamo, refragor, intercedo.

Ἀντιπολιτεία, ἡ, contraria factio in reipublicæ adminiſtratione. Plut. in Cæſ. ex ἀντὶ, & πολιτεύω, ομαι, remp. adminiſtro.

Ἀντιπορεύομαι, contra eo; vado in contrariam partem. Item metaph. reſiſto, refragor. Ex ἀντὶ, & πορεύομαι, eo. Unde & ἀντίπορος, ὁ καὶ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens.

Ἀντιπορθέω, viciſſim vaſto: ut κείνου γὰρ αὐτῷ, ἀντιπορθήσω δόμους, apud Eurip. in Troade. Ex ἀντὶ, & πορθέω, vaſto, populor.

Ἀντίπορθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, e regione oppoſitus interjecto freto; ex ulteriore freti parte oppoſitus: ex ἀντὶ, & πορθμὸς, ὁ, fretum.

Ἀντίπορος, ου, ὁ, oppoſitus, e regione poſitus. ἀντιπόροιο, gen. Jon. ab ἀντιπέπορα, p. m. verbi ἀντιπείρομαι. Vide ἀντιπορεύομαι, contra eo.

Ἀντίπους, οδος, ὁ, adverſa veſtigia figens: nom. pl. ἀντίποδες, Antipodes: ab ἀντὶ, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἀντίπραξις, ἡ, refragatio, reſiſtentia, obſiſtentia.

Ἀντιπράσσω, vel ἀττω, ἄττομαι, contra facio, ſeu contraria: in contrarium laboro, & contendo; repugno, & renitor.

Ἀντιπρεσβεύομαι, e contrario legatos mitto. Vide πρεσβεύομαι, mitto legatos.

Ἀντιπρήσσειν, Jon. pro ἀντιπράσσειν, adverſari. Th. πράσσω, facio.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono, & nomino deſignandum.

Ἀντιπροβολή, ἡ, comparatio in nominando, quæ & ἀντιβολὴ dicitur: ex ἀντὶ, & προβάλλω, -άλλομαι, profero, promo.

Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſeu progredior: ex ἀντὶ, & πρόειμι, procedo.

Ἀντιπροήεσαν, obviam prodierant, Att. pro ᾔεσαν, 3. plur. pl. perf. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.

Ἀντίπροικα, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Item ſimilia. Vide προῖκα, gratis, gratuito.

Ἀντιπροίσχειν, Heſych. ἀντιδοῦναι, viciſſim dare, retribuere, remunerare: ex ἀντὶ, & προίσχω, idem ac προέχω, ante teneo.

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco. Item optione provoco; viciſſim conditionem fero, vel offero; viciſſim conditionem ſtipulor.

Ἀντιπρόκλησις, ἡ, mutua provocatio; ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti. ex ἀντὶ, & προκαλέομαι, provoco. unde πρόκλησις, ἡ, provocatio, i. e. appellatio.

Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino, & ἀντιπροπίνομαι, viciſſim mihi propinatur. Vide προπίνω, poculo invito.

Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto: ex ἀντὶ, & προσαγορεύω, alloquor, appello, compello.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario aggero: ex ἀντὶ, & προσαμάομαι, inſuper aggero, vel accumulo: ex πρὸς, & ἀμάω, meto: item accumulo.

Ἀντιπροσκυνέω, viciſſim adoro. Vide προσκυνέω, ῶ, veneror.

Ἀντιπρόσωπος, ὁ, oppoſitam faciem habens, ſeu obverſam. unde in plur. ἀντιπρόσωποι, οἱ, contrariis frontibus ſemet aſpicientes; qui adverſa ſunt facie. Vide πρόσωπον, facies, vultus.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, oppoſita propoſitio. ab ἀντιπροτείνω, viciſſim, ſeu ex altera parte protendo: item contra propono. Vide προτείνω, protendo, porrigo.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, qui proram habet in aliquem converſam: ex ἀντὶ, & πρῷρα, ας, ἡ, prora, frons navis.

Ἀντίπτωμα, τὸ, ruina.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura eſt, quum caſus pro caſu ponitur: ab ἀντιπίπτω, reſilio.

Ἀντίπυγος, ὁ, averſas clunes habens: ut ἀντίπυγος ὀχεύει, averſus coit. & ἀντίπυγοι συμπλέκονται, averſis clunibus copulantur: ex ἀντὶ, & πυγὴ, ἡ, nates.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam januam habens: ex ἀντὶ, & πύλη, ἡ, janua.

Ἀντίπυργος, ὁ, i. e. ἰσόπυργος, par ſublimitas, & æqualis altitudo. Heſych. (ex ἀντὶ, & πύργος) proprie, qui turri opponi, & comparari poteſt altitudine: ut ἀντίπυργος πέτρα.

Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo. unde ἀντίρροπος, in contrarium, ſeu in contrariam partem vergens. ſed ſæpius idem ac ἰσόρροπος, æquipollens, æquale pondus, ſeu momentum habens.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio. Item refutatio. ab ἀντιρρέω, contradico, quod ex ἀντὶ, & ῥέω, dico.

Ἀντιρρητορεύω, contra alium rhetoricor, & declamo: contra verbigero.

Ἀντιρρητικὸς λόγος, dicitur oratio, qua objectionibus reſpondetur, oratio refutatoria. & in plur. neut. τὰ ἀντιρρητικὰ, libri Joſephi contra Appionem ſic dicti.

Ἀντίρρινος, per nares rediens.

Ἀντίρροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, proprie de rebus dicitur, quæ in trutina penduntur, ſeu pendi poſſunt; metaphorice autem de aliis: ut ἀντίρροπος συμμαχία, apud Dem. & τὸ ἀντίρροπον, exponitur æquilibrium, ſeu æquilibritas. Vide in ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιρρόπως, æquipollenter: ex ἀντὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀντισάζω, contra æquo, oppono adæquando: ex ἀντὶ, & ἰσάζω, adæquo.

Ἀντισεμνύνομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia reſpondeo; vel gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro, ad frangendum ejus animos, & ſpiritus; viciſſim glorior, & me jecto, Ariſtot. in Polit. ex ἀντὶ, & σεμνύνομαι, ad gravitatem me compono.

Ἀντισηκόω, quaſi ad æquilibrium rependo; ex æquo retribuo. Bud. comm. ἀντὶ τοῦ ἴσου fit ἰσῶ, ἰσώσω, ἰσωκῶ, & mutatione longæ vocalis in longam ἰσηκῶ, i. e. ἀντεξισάζω, vel ſecundum alios, παρὰ τὸ σηκῶ, τὸ βοηθῶ, ἢ ἰσχύω.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, compenſatio. Th. σηκὸς, ὁ, ὁ, pondus; caula, ſtabulum.

Ἀντισημαίνω, contra ſignifico; ſignificationem do in contrariam. Item prodigium emitto; contrarium, & adverſum futuri præſagium edo. Peuſ. in Phoc. ex ἀντὶ, & σημαίνω, ſignifico.

Ἀντισθένης, ε, ὁ, Antiſthenes, nom. pr.

Ἀντισκόροδον, ου, τὸ, allium prægrande, quod & allium vulpinum appellatur. Th. σκόροδον, ου, τὸ, allium, cæpe.

Ἀντισκώπτω, viciſſim dicteriis mordacibus inceſſo: ex ἀντὶ, & σκώπτω, cavillor, irrideo.

Ἀντισοφίζομαι, ſophiſmatis certo contra; ſophiſmatis contra Sophiſtam, & argutatorem ago.

Ἀντισοφιστὴς, ὁ, qui ſophiſmatis certat contra. Item qui ingenioſis commentis utitur ad aliquid evertendum; qui ſapientes oppugnat. ex ἀντὶ, & σοφίζομαι, arte utor, unde σοφιστὴς, ὁ, captionum artifex.

Ἀντισόω, æquo, comparo; item permuto: ex ἀντὶ, & ἰσόω, æquo.

Ἀντισπάω, in contrariam partem traho, ſeu vello; in diverſum abſtraho, vel averto: & metaph. contrarius ſum, repugno, refragor.

Ἀντίσπασις, ἡ, &

Ἀντίσπασμα, τὸ, tractio in contrariam partem; abſtractio in diverſum. Item idem ac ἀντιπερισπάσμα, τὸ, ſtratagema, quo diſtinentur hoſtium copiæ.

Ἀντίσπαστος, ὁ καὶ ἡ, in contrarium abſtractus. Item contra nitens. Eſt & pedis nomen apud Gramm. quatuor conſtans ſyllabis, prima ſcil. & ultima brevi, ſecunda & tertia longis: unde ἀντισπαστικὸν μέτρον, conſtans ex pedibus antiſpaſtis. ab ἀντισπάω, quod ex ἀντὶ, & σπάω, traho, ſtringo.

Ἀντισπεύδω, contra contendo; contrarium efficere nitor; repugno, obſiſto. Th. σπεύδω, feſtino, propero.

Ἀντίσποδος, ὁ, cineris, ſeu ſpodii vicem præſtans, qui eſt pro cinerula, quæ ſpodium dicitur: antiſpodon vocant cinerem fici arboris, vel caprifici; quia ſc. vice ſpodii uſurpatur. Unde ἀντίσποδα, τὰ, quæ ſpodii vicem præſtant. Th. σποδὸς, cinis.

Ἀντισταθμίζω, & ἀντισταθμῶ, rependo, vel pari pondere retribuo. Item in æquilibrio pono; vel e contrario pondero.

Ἀντίσταθμος, ε, ὁ καὶ ἡ, æquale pondus habens; æqualis ponderis: & metaphorice, æquipollens, æquivalens, æqualis, ſeu parimomenti: ex ἀντὶ, & σταθμὸς, ſtatera.

Ἀντιστάς, άντος, ὁ, ex adverſo ſtans, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι, oppono. Them. ἵστημι, ſto.

Ἀντιστασιάζω, contrariam factionem moveo, vel ſequor; contrariam partem ſequor in ſeditione: diverſas partes ſequor.

Ἀντιστασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui ſequitur contrariam partem in ſeditione, ſeu factione; idem ac ἀντιστασιώτης: ex ἀντὶ, & στάσις, εως, ἡ. ſtatio, item factio: unde στασιάζω, factionibus contendo; vel ſeditione diſſideo.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, reſiſtentia, reluctatio, repugnantia, oppoſitio.

Ἀντιστάσιος, ὁ, adverſus.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, adverſæ factionis homo.

Ἀντιστατέον, reſiſtendum eſt.

Ἀντιστατέω, ῶ, obſiſto, reſiſto, reluctor, obluctor: item obſiſto, i. e. partes facio, ſeu cogo; factioſus ſum. ab ἀνθίσταμαι, paſſ. ab ἀνθίστημι, oppono, quod ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἀντιστάτης, ὁ, reluctator.

Ἀντιστατικὸς, ὁ, reluctativus; reſiſtendi vim habens; repugnans, ab ἀνθίστημι, oppono.

Ἀντίστερνον, ου, τὸ, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur. vide Pollucem lib. 2. νῶτον. ex ἀντὶ, & στέρνον, τὸ, pectus.

Ἀντιστήριγμα, τὸ, fulcimentum, ſeu firmamentum adverſus quippiam: ſed expon. & protectio. Pſal. 17. ex ἀντὶ, & στηρίζω, firmo, fulcio. unde στήριγμα, τὸ, fulcimentum.

Ἀντιστηρίζω, contra fulcio, protego quaſi fulciendo. Pſal. 37.

Ἀντι-

Digitized by Google

Ἀντιστοιχέω, ῶ, oppoſitus ſum e regione.
Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum inter ſe oppoſita collocatio.
Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, e regione oppoſitus: item æqualis.
Ἀντιστοίχως, oppoſita ſerie. ab ἀντὶ, & στοῖχος. Th. στείχω, accedo, advento.
Ἀντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, adverſam frontem habens: ex ἀντὶ, & στόμα, τὸ, os, oris.
Ἀντιστρατεύομαι, repugno. f. εύσομαι. p. paſſ. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατὸς, ὁ, vel ἡ, exercitus.
Ἀντιστρατεύω, -ομαι, expeditionem ſuſcipio adverſus aliquem: bellum infero alicui: adverſor: ex ἀντὶ, & στρατεύω, -ομαι, milito.
Ἀντιστρατηγέω, ῶ, vicem, ſeu locum imperatoris obtineo. Item ſum hoſtium imperator. ex ἀντὶ, & στρατηγὸς, ὁ, dux exercitus. unde στρατηγέω, ῶ, ducem rei bellicæ ago.
Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ, qui eſt loco imperatoris: vicem gerens imperatoris; proprætor; legatus prætoris, ſeu conſulis. Item hoſtium imperator. Thuc. & Plut.
Ἀντιστρατοπεδεύω, ſeu -ομαι, ex adverſo caſtra metor, ſeu habeo: ex ἀντὶ, & στρατοπεδεύω, caſtra metor.
Ἀντιστρέφω, f. ψω, pr. m. ἀντέστροφα, inverto, obverto, retorqueo, reciprocor. unde
Ἀντιστροφὴ, ἡ, viciſſitudo, converſio, revocatio, reverſio. Item figura contraria epanaphoræ. Nam per antiſtrophen in membris orationis eadem dictio in fine repetitur; per epanaphoram vero in principio.
Ἀντίστροφος, ὁ καὶ ἡ, oppoſitus, a regione ſitus, obverſus, contrarius: item ex adverſo reſpondens, i. e. æquipollens. Unde adv.
Ἀντιστρόφως, e converſo, vice verſa, reciproce; ex ἀντὶ, & στρέφω, verto.
Ἀντισύγγραφος, ὁ, per mutuam ſtipulationem, ſeu cautionem factus, vel celebratus. ex ἀντὶ, & συγγράφω, conſcribo.
Ἀντισυλλογίζομαι, contrario ſyllogiſmo refuto; ſyllogiſmum ſyllogiſmo oppono; aliud oppono. Unde
Ἀντισυλλογιζόμενος, ὁ, confutatus: ex ἀντὶ, & συλλογίζομαι, computo, ratiocinor.
Ἀντισυμφωνέω, viciſſim conſentio: ex ἀντὶ, & συμφωνέω, conſpiro, conſentio.
Ἀντισχεῖν, idem ac ἀντέχειν. ἀντίσχεθε, opponite, a. 2. m. imp. verbi ἀντίσχω, oppono.
Ἀντισχυρίζω, e contrario firmo, ſeu munio, aut corroboro, obfirmo: & in paſſ. ἀντισχυρίζομαι, a contrario firmor. Item obnitor. Item e contrario affirmo, ſeu aſſevero; vel contra contendo. apud Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἰσχυρίζω, -ομαι, roboro, affirmo, confirmo.
Ἀντισχύω, obnitor viribus, ſeu contra nitor, reluctor, reſiſto, quaſi vires viribus opponendo: ex ἀντὶ, & ἰσχύω, valeo, poſſum.
Ἀντίσχω, -ομαι, teneo ante, oppono. Od. χ. eſt pro ἀντέχω, ſeu ex ἀντὶ, & ἴσχω, habeo, pro Them. ἔχω, habeo.
Ἀντισώζω, viciſſim ſervo: item inſtauro, ex ἀντὶ, & σώζω, ſervo.
Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, acies inſtructa contra hoſtem.
Ἀντιτακτικὸς, ὴ, ὸν, vim repugnandi habens; qui aciem contra hoſtem ordinat.
Ἀντιταλαντεύω, rependo: æquali pondere tribuo; ex ἀντὶ, & τάλαντον, τὸ, libra. unde ταλαντεύω, libro, pondero, appendo.
Ἀντιτάλαντος, ὁ, qui paris eſt ponderis, æquilibrium faciens; & metaph. qui paris eſt momenti, aut ponderis. Item æqualis.
Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei inſtructio contra hoſtem: item repugnantia.
Ἀντιταράττω, contra turbo: ex ἀντὶ, & ταράττω, turbo.
Ἀντίτασις, ἡ, reluctatio, reſiſtentia.
Ἀντιτάσσομαι, η, εται, ordini me oppono, obedire recuſo, reſiſto. f. ξομαι. p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ, & τάσσω, ordino.

Ἀντιτείνω, in contrariam partem tendo, ſeu traho; interdum viciſſim tendo, obtendo, oppono. Item neutr. renitor, repugno, refragor, non aſſentior: ut apud Eurip. in Herc. fur. τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ δὲ ἀντιτείνει σκαιὸς ἡγοῦμαι βροτόν, i. e. qui renititur moribus neceſſario uſurpandis. & ἀντιτείνειν πρὸς αὐτό. Item exp. etiam, oppoſitus ſum, apud Plut. in Themiſt. ex ἀντὶ, & τείνω, tendo.
Ἀντιτειχίζω, contra mœnibus munio: munitionem oppono. unde
Ἀντιτείχισμα, τὸ, munitio alteri oppoſita: Athen. l. 13. ex ἀντὶ, & τειχίζω, muris munio. unde τείχισμα, τὸ, murorum extructio.
Ἀντιτέμνω, auxilior; dato pharmaco opem fero; Eurip. ex ἀντὶ, & τέμνω, ſcindo.
Ἀντιτέρπω, viciſſim delectationem affero: Plut. de fort. Alex. ex ἀντὶ, & τέρπω, delecto.
Ἀντιτεχνάομαι, invicem excogito; e contrario machinor. Unde
Ἀντιτέχνησις, ἡ, contraria artis advocatio; artis æmulatio. Thucyd.
Ἀντίτεχνος, ου, ὁ, ejuſdem artis profeſſor, vel æmulus; qui certat de arte ſua cum aliquo. ex ἀντὶ, & τέχνη, ars.
Ἀντιτίθημι, contra, ſeu ex adverſo pono; oppono. Item confero, comparo. Item idem ac ἀντιθέτως λέγω, per antitheta loquor, & ſimpl. pono, ut Levit. 24. ἀντιθήσουσι λίθους ἀντὶ τῶν λίθων, lapides ponant loco lapidum. ex ἀντὶ, & τίθημι, pono.
Ἀντιτιμάω, -άομαι, viciſſim honoro. Item contra æſtimo. unde verbalia
Ἀντιτίμημα, τὸ, & ἀντιτίμησις, ἡ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit; mulcta, quam reus ſibi contra actorem ſtatuit. ex ἀντὶ, & τιμάω, -άομαι; unde τίμημα, pretium, & τίμησις, litis. vel ſupplicii æſtimatio.
Ἀντίτιμος, ὁ καὶ ἡ, quem aliquis ἀντιτιμᾷ: & ἀντίτιμα, τὰ, dicuntur, quæ aliquis loco mulctæ perſolvit: Heſych.
Ἀντιτιμωρέω, viciſſim punio; pœnas repoſco: ex ἀντὶ, & τιμωρέω, punio.
Ἀντίτισις, ἡ, mutua pœnæ luitio.
Ἀντίτιτος, ὁ, viciſſim punitus; viciſſim pœnam paſſus.
Ἀντιτίω, viciſſim luo; viciſſim pendo. ex ἀντὶ, & τίω, ſolvo, ulciſcor.
Ἀντιτολὴ, per epentheſin ſyllabæ pro ἀντολὴ, ἡ, ortus, oriens.
Ἀντιτολμάω, contra audeo; adverſor alicui ſumpta audacia, audacter obſiſto. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & τολμάω, audeo.
Ἀντίτομον φάρμακον eſt remedium, quod ſecatur, & paratur adverſus morbi dolores, & vim. Ex ἀντὶ, & τέτομαι, p. re. verbi τέμνω, ſeco, ſcindo.
Ἀντίτονος, ὁ, repercutiens, retendens, ex adverſo extentus: in Epigr. ſic dicitur arcus, qui in utramque partem flectitur. verbale ab ἀντιτείνω, oppono.
Ἀντιτορέω, idem ac τορέω, perfodio, perforo; i. e. τῷ τερέτρῳ ξύλα τρυπᾶν.
Ἀντιτος, pro ἀντίτιτος, ὁ, per Sync. viciſſim punitus: ex ἀντὶ, & τίω, ulciſcor.
Ἀντίτραγος, ὁ, pars oppoſita τῷ τράγῳ in aure: nam τράγος inter alias ſignificationes dicitur ea pars, quæ ſub extremitate temporum in cavitate auris ſuperaſcendit, ſeu aſſurgit in interiorem nervum. Poll. lib. 2.
Ἀντιτρέφω, viciſſim alo; alimenta reddo: ex ἀντὶ, & τρέφω, nutrio.
Ἀντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem: ex ἀντὶ, & τρέχω, curro.
Ἀντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, aſſequor, conſequor, vel nanciſcor: ut τοίων ἀντιτύχοιμι θεῶν πάρα, talia viciſſim conſequar a diis. ex ἀντὶ, & τυγχάνω, ſum compos, aſſequor, obtineo.
Ἀντιτυπέω, ſum ἀντίτυπος, repercutio, relido, renitor, reſiſto, refragor.
Ἀντιτυπία, ἡ, renixus τοῦ ἀντιτύπου, durities, aſperitas: item diffidentia, & contrarietas.
Ἀντίτυπον, ου, τὸ, typus alii typo reſpondens. ex ἀντὶ, & τύπος, typus, forma, ſpecies. Th. τύπτω, verbero, percutio.
Ἀντίτυπος, ου, & ἀντιτυπής, έος, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens, repercutiens; vel qui pedum illiſioni non cedit, nec rumpitur; durus, aſper: item metaph. de homine ἀντίτυπος dicitur, qui monentis verba non admittit, ſed inſtar duræ incudis repercutit, renitens, refractarius; & interdum contrarius, repugnans. Interdum etiam ἀντίτυπος dicitur reſpondens ex adverſo, compar, ſimilis, ejuſdem formæ: item ſubſtantive. & idem eſt, ac ἀντίτυπον, typus, figura, exemplum, ſive exemplar, ἀντίγραφον.
Ἀντιτύπτω, reverbero; viciſſim verbero; repercutio.
Ἀντιτύπως, repercutiendo, cum repercuſſione, & renixu: item dure, aſpere.
Ἀντιτύχοις, conſequaris, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ, & τυγχάνω, aſſequor, nanciſcor.
Ἀντιφάρμακον, ου, reſiſtens venenis; antidotum, ſeu remedium, quod venenis reſiſtit. Th. φάρμακον, τὸ, remedium.
Ἀντίφασις, ἡ, contradictio.
Ἀντιφατικὸς, ὁ, contradictorius: ut ἀντιφατικὸς λόγος, apud Ariſtotelem.
Ἀντιφερίζειν, obvium ſe offerre, contendere, præſ. inf. act. Ex ἀντὶ, & φέρω, fero.
Ἀντιφερίξαι, obviam ſe obtuliſſe, contendiſſe, Poet. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.
Ἀντίφερνα, τὰ, dicuntur ea, quæ viciſſim a marito ſponſæ dantur loco dotis; ex ἀντὶ, & φερνὴ, ἡ, dos.
Ἀντιφέρομαι, reſiſto, obvium me fero, repugno. præſ. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, fero.
Ἀντιφέρω, refero, vel reddo. unde ἀντιφέρισμα Heſych. exponit ἀντιδάνεισμα. Ex ἀντὶ, & φέρω, fero.
Ἀντίφημι, contradico, refragor, nego: ex ἀντὶ, & φημὶ, pro Them. φάω, dico.
Ἀντιφθέγγομαι, reſpondeo, contra loquor: ex ἀντὶ, & φθέγγομαι, loquor, ſono.
Ἀντίφθογγος, ου, ὁ, reſonabilis: ex ἀντὶ, & φθόγγος, ὁ, ſonitus, vox.
Ἀντιφιλέω, redamo, mutuo diligo. Unde
Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, mutua dilectio, amor reciprocus: ex ἀντὶ, & φιλέω, amo.
Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Polyb. in primo. ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω, ῶ, gloriæ ſum cupidus: item gloriæ ſervio: a φιλόδοξος, ὁ, gloriæ cupidus, ambitioſus.
Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, ex adverſo contendere; pertinaciter, & contentioſe repugnare: ex ἀντὶ, & φιλονεικέω, contendo, obnitor.
Ἀντίφιλος, ου, ὁ, Antiphilus, nom. pr.
Ἀντιφιλόσοφος, ὁ, Philoſophis, ſeu Philoſophiæ contrarius. unde
Ἀντιφιλοσοφία, ſtudium Philoſophiæ contrarium, a Budæo ſic dicta eſt aulica converſatio, quæ ex diametro oppoſita eſt, & contraria Philoſophiæ; in Epiſt. Poſt. ex ἀντὶ, & φιλόσοφος, Philoſophus, ſapientiæ ſtudioſus.
Ἀντιφιλοτιμέομαι, invicem certo, ſeu contendo. Plut. in Pericl. Item ex adverſo largior; ſeu munificentia cum aliquo certo: ex ἀντὶ, & φιλοτιμέομαι, annitor, obnixe contendo.
Ἀντιφιλοφρονέομαι, viciſſim amanter complector. Plut. ex ἀντὶ, & φιλοφρονέομαι, amanter complector: a φιλόφρων, affabilis, humanus.
Ἀντιφλέγω, contra illuſtro. Pind. ex ἀντὶ, & φλέγω, comburo, accendo, inflammo.
Ἀντίφονος, ὁ, patiens cædem pro illata cæde; cædem compenſans. ut ἀντιφόνους δίκας, dicit Sophocles, i. e. pœnas pro cæde admiſſa. ex ἀντὶ, & φόνος, cædes, occiſio.
Ἀντιφορτίζομαι, viciſſim onus aſporto, mercium ſcil. i. e. ex pretio rerum venditarum alias merces emo, & mecum in patriam reporto. Demoſth. ex ἀντὶ, & φορτίζω, onero.
Ἀντίφραγμα, τὸ, obſtaculum, obſtructio.
Ἀντιφράζω, per contrarium loquor; contraria appellatione nomino.
Ἀντίφραξις, ἡ, obſtructio, quæ fit contra; oppoſitio alicujus, quod obſtruat: item interpoſitio: ut ἐκλείψεις τῆς σε-

λήνης

κλάσις, dicitur fieri ἐὰν ἀντιφραχθῇ ὑπὸ γῆς: Ariſtot. Poſt. Anal. l. 2. c. 7. ex ἀντὶ, & φράσσω, ſtipo, condenſo.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio, contraria locutio: & ſic eſt figura Gramm. ut qua bellum dicitur, quod minime ſit bellum. Th. φράζω, dico, loquor.

Ἀντιφράσσω, vel -ττω, contra obſtruo, item oppono, apud Alexand. Aphr. ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ.

Ἀντίφρουρος, ὁ, qui eſt loco cuſtodis; vel contrariam cuſtodiam habens, aut æqualem: ex ἀντὶ, & φρουρὸς, ὁ, cuſtos.

Ἀντιφυλάσσω, ſeu ἀττω, viciſſim cuſtodio, ſeu obſervo. & in paſſ. ἄττομαι, viciſſim caveo: ut ἡμεῖς ὁρῶντες ταῦτα ἀντιφυλαττώμεθα: Xen. Anab. l. 2. ex ἀντὶ, & φυλάσσω, άττω, ομαι, cuſtodio.

Ἀντιφυτεύω, viciſſim gigno, f. εύσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φυτεύω. Th. φύω, planto.

Ἀντιφωνέω, contradico, contra clamo, proclamo, reclamo. Unde

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio, qua veluti contrarius ſonus editur: item repromiſſio, apud Juſtin.

Ἀντιφωνία, ἡ, cujus oppoſitum eſt συμφωνία.

Ἀντίφωνος, ὁ, contra ſonans, reſpondens, contrariæ vocis, ἀντίθετος, diſſonus, reclamans, contrarius. Plut. Ariſtot. obſonus.

Ἀντιφωτισμὸς, οῦ, ὁ, oppoſitus ſplendor, vel oppoſitum lumen: ex ἀντὶ, & φωτισμὸς, ὁ, ſplendor, fulgoris illuſtratio.

Ἀντιχαλεπαίνω, obſævio, contra ſævio: viciſſim ſuccenſeo. Th. χαλεπαίνω, indignor.

Ἀντιχαρίζομαι, gratiam repono, beneficium rependo; mutuam gratiam refero. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἀντιχάρισις, εως, ἡ, beneficii remuneratio.

Ἀντιχασμάομαι, viciſſim oſcito. Ariſtot. Probl. ἀντιχασμῶνται χασμωμένοις, oſcitantibus oſcitando reſpondent. Them. χασμάομαι, cunctari.

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, pollex; ſic dictus, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, teſte Gal. ſeu quod quaſi manus altera ſit: quippe quo dempto, manca futura ſit manus, & mancus ejus uſus: vel denique, quod digitis oppoſitus ſit, & ex adverſo ſitus. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἀντιχειροτονέω, ſuffragia ferendo contraria ſciſco, ſeu decerno, refragor. Thuc. l. 2. unde

Ἀντιχειροτονία, refragatio, ſuffragatio contraria. Th. χειροτονέω, ſuffragiis creo.

Ἀντίχθων, oppoſita pedibus noſtris terra; Antipodum terra oppoſita nobis: ex ἀντὶ, & χθὼν, νὸς, ἡ, terra, ſolum.

Ἀντίχορδος, ὁ καὶ ἡ, contrarias chordas habens; vel contrarium ſonum chordis emittens. ſed exponitur & ἰσόχορδος, & σύγχορδος, conſonus. Heſych. a Th. χορδὴ, ἡ, chorda, fides.

Ἀντιχορηγός, ὁ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui ἐν τῇ χορηγίᾳ certat cum alio chorago ſplendore, & magnificentia choragii. Item qui contra ſuppeditat. Unde

Ἀντιχορηγέω, ῶ, ſum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγέω, ſuggero expenſas.

Ἀντιχορία, ἡ, quod alternis in choro recinitur. ſic vero tradit Julius Poll. l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc διχορία dicitur, & utraque pars ἡμιχόριον, quæ vero occinunt reſpondentes, ἀντιχορία: a Th. χορὸς, οῦ, tripudium, ſaltatio.

Ἀντιχρᾶν, ſufficere, præſ. inf. ex ἀντὶ, & χράω, accommodo, commodo, do utendum.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus: ut cum ei, a quo res aliqua utenda accipitur, alia viciſſim utenda datur: ex ἀντὶ, & χράω, mutuo.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius.

Ἀντιχρονισμὸς, ὁ, & ἀντιχρόνισμα, τὸ, temporis pro tempore poſitio, apud Gramm. ut Schol. Eurip. ex ἀντὶ, & χρόνος, ὁ, tempus.

Ἀντιψάλλω, pſallo viciſſim, ἀντιχορεύω, viciſſim pſallo, alteri in pſallendo reſpondeo. Unde

Ἀντίψαλμος ᾠδὴ, cantilena, quæ viciſſim canitur: carmen ex adverſo reſpondens, vel reciprocum. Ariſtoph. Eurip. Th. ψάλλω, canto, citharam pulſo.

Ἀντιψηφίζομαι, contra decerno; contra ſtatuo, ſeu ſciſco. Th. ψηφίζω, computo.

Ἀντίψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicem animæ præſtans, devotus; (ut illi Soldurii apud Cæſarem, & Athen.) qui pro altero ſe devovet, & mori cupit; ut Decii apud Romanos. Talem etiam ſe præſtitit Chriſtus communis ſalutis auctor, qui animam pro nobis devovit, atque expoſuit. Unde in neut. gen. τὸ ἀντίψυχον, quod pro anima datur. Chryſoſt. in Epiſt. ad Coloſſ. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Ἀντιψύχω, contra, vel viciſſim refrigero. Th. ψύχω, refrigero.

Ἀντωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀντωθέομαι, contrarius ſum, prælio occurro.

Ἀντλέω, per Sync. dicitur pro ἀνατλέω, perfero, perpetior: ex ἀνὰ, & τλάω, per Sync. pro ταλάω, ſuffero.

Ἀντλέω, f. ήσω, exhaurio; idem ac ſequens ἀντλέω, ſentinam exhaurio; aquam hauſtam importo, infundo. Jo. Euang. c. 2. Metaph. exhaurire laborem. Inde exantlare, quod vulgo exanclare dicitur, ſed perperam. Th. ἄντλος, ου, ὁ, ſentina.

Ἀντλέω, ῶ, haurio, præſ. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω, p. ἤντληκα, a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poet. pro ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, hauſtrum, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἀντλῆσαι, hauſiſſe, a. 1. inf. & ἄντλησον, άτω, haurito, a. 1. imp. verbi ἀντλέω, haurio.

Ἀντλητὴρ, ὁ, &.

Ἀντλητήριον, τὸ, hauſtrum.

Ἀντλητὸς, οῦ, ὁ, hauſtor.

Ἀντλία, ας, ἡ, a Bud. expon. miniſterium & pœna exhauriendæ ſentinæ: ut ἐν ἀντλίᾳ καταδικασθῆναι, apud Artemid. a Th. ἄντλος, ου, ὁ, ſentina.

Ἀντλιαντλητὴρ, ὁ, idem ac ἀντλίον.

Ἀντλίον, ου, τὸ, vas, quo aqua ſentinæ exhauritur: ab ἀντλέω, ῶ, haurio.

Ἄντλος, ου, ὁ, ſentina.

Ἄντοικος, ὁ, ex adverſo habitans: ex ἀντὶ, & οἶκος, ὁ, domus.

Ἀντοικτείρω, idem ac ἀντοικτίζω, viciſſim miſeror, ſeu commiſeror: ex ἀντὶ, & οἰκτείρω, miſereor, lugeo.

Ἀντοικτίζω, f. ιῶ, Attic. e diverſo, vel viciſſim miſereor: ex ἀντὶ, & οἰκτίζω, miſereor.

Ἀντοίσομεν, Heſych. exponit ἀνταποδώσομεν, reddemus, tanquam ab ἀντοίω, inuſit. præſ. eſt ἀντιφέρω, refero, reddo.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro ἀνατολὴ, ortus.

Ἀντόλιος, ὁ, orientalis. unde ἀντολίη, interdum ſubſtantive uſurpatur pro ἀνατολὴ, ortus, oriens, in Epigr. l. 5.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio: item ſupplico. Inde ἄντησις, εως, ἡ, ſupplicatio. ἀντήδην, ſuppliciter. Item ἄντομαι eſt paſſ. & magis in uſu, quam act. ἄντω.

Ἀντόμνυμι, ſeu ἀντομνύω, contra, vel viciſſim juro. & ἀντόμνυμαι, idem: utrumque ſign. juramentum calumniæ viciſſim præſtare: ex ἀντὶ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀντομόω, f. όσω, idem, contra juro: item adjuro viciſſim, adhortor, παρακαλῶ.

Ἀντωμοσία, ἡ, dicitur eſſe jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accuſati, Plato in apolog. (at a parte actoris διωμοσία) ex ἀντὶ, & ὀμόω, juro.

Ἀντονομάζω, commuto nomen, tranſnomino: item contra alium nomino, i. e. ex adverſo. Unde

Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua loco proprii nominis aliud ponitur, ſive epitheton, ſive patronymicum: ut ἀντίθεος, pro Polyphemo; & Πηλείδης, pro Achille. ex ἀντὶ, & ὀνομάζω, nomino.

Ἀντορύσσω, vel ύττω, contra fodio: e diverſo, vel contrario fodio: hoſtium cuniculos tranſverſis cuniculis excipio: ex ἀντὶ, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀντορχέομαι, οῦμαι, viciſſim, vel contra ſalto. part. præſ. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ, & ὀρχέομαι, ſalto, tripudio.

Ἀντοφείλω, viciſſim debeo; debitor ſum alicui ob acceptum aliquod beneficium. unde part. præſ. ἀντοφείλων, i. e. ἀντίσχων, cui benefit, qui beneficium accepit, qui gratiam debet. Ex ἀντὶ, & ὀφείλω, debeo.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, cum dat. obnitor, obluctor. f. ήσω. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ, & ὀφθαλμὸς, oculus. Vide ſeq. ἀντόφθαλμος.

Ἀντόφθαλμος, ὁ, adverſis oculis intuens, obtuens, oppoſitus oculis. in Epigr. Unde præcedens ἀντοφθαλμέω, intuentem obtueor: & metaph. obnitor, reluctor: Polyb. ut navis dicitur ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, obluctari vento: Act. cap. 27.

Ἀντοχὴ, ἡ, mutua retentio, συμπλοκὴ, cohærentia, comprehenſio: verbale ab ἀντέχω, retineo: ex ἀντὶ, & ἔχω, habeo.

Ἀντοχυρόω, e contrario munio: ex ἀντὶ, & ὀχυρόω, munio, in tuto colloco.

Ἀντραῖος, cavernoſus, & fœm. ἀντραΐς, Th. ἄντρον, τὸ, antrum, cuniculi.

Ἀντρηΐς, ΐδος, ἡ, quæ libenter in antris verſatur: Suid. a Them. ἄντρον, τὸ, antrum, unde &

Ἀντρόεις, ὁ, idem ac ἀντραῖος, & ἀντρώδης, cavernoſus.

Ἄντροθε, ex antro, Poet. adv. ab

Ἄντρον, ου, τὸ, antrum. in dat. ἄντρῳ: παρὰ τὸ ἄνω τετράφθαι, ἤγουν τετρυπῆσθαι, quia ſurſum perforatur.

Ἀντροφυὴς, ὁ, qui in antris naſcitur, degit, adhæreſcit. Oppian. ex ἄντρον, antrum, & φύω, planto, produco.

Ἄντρω, gen. Dor. pro Ἄντρου.

Ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antris plenus, cavernoſus.

Ἄντυγες, αἱ, habenæ, nom. pl. ab ἄντυξ, ambitus.

Ἀντυγωτὸς, οῦ, ὁ, expon. colligatus in modum τῶν ἀντύγων.

Ἄντυξ, υγος, ἡ, ambitus, & circumferentia curſus: in dat. pl. ἄντυξι παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι, quia ſurſum extenditur. Interdum pro toto ponitur curru, & in circumferentiæ ſignif. ad varia transfertur. Dicitur enim ἄντυξ ἀσπίδος, orbis clypei. Il. ζ. Et ἄντυγε μηρῶν, in Epigr. occurrit pro circumferentia, vel rotunditate femorum. Sic & οὐρανοῦ ἄντυξ, ſicut & οὐρανοῦ ἄξις, axis cœli. Item temporis ἄντυγα dixit Non. quaſi gyrum temporis, ſeu circulum.

Ἄντυπος, ου, ὁ, ejuſdem figuræ, ſimilis, contrarius. eſt per Syncopen, pro ἀντίτυπος, ictum repellens.

Ἀντυπουργέω, Jon. pro ἀνθυπουργέω, viciſſim inſervio: ex ἀντὶ, & ὑπουργὸς, artifex, miniſter.

Ἄντω, idem ac ἀντάω, occurro, obvius fio: item ſupplico. ſed magis in uſu eſt ἄντομαι; quod vide. Th. eſt ἀντὶ, contra.

Ἀντῳδὴ, ἡ, cantus, quo alteri occinitur; cantus alteri reſpondens.

Ἀντῳδὸς, ὁ, qui cantu mutuo reſpondet: qui occinit. Suid. ex Epigram. ab ἀντᾴδω, occino: ſive ex ἀντὶ, & ᾠδὴ, ἡ, cantus.

Ἀντωθέω, ῶ, repello, renitor, obnitor. ἀντωθεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, repulſio, renixus. Ab ἀντὶ, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀντωμοσία, ἡ, jusjurandum utriuſque partis. eſt verbale ab ἀντόμνυμι, vel ab ἀντομόω, contra juro, adhortor.

Ἀντωνέομαι, viciſſim, vel contra emo: in auctione mercor, liceor; emo loco alterius, ex ἀντὶ, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἀντωνομασία, ας, ἡ, figura, qua loco proprii nominis ponitur aliud, vide ἀντονομασία, ἡ, pronominatio.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, pronomen; pars orationis, quæ pro nomine ponitur. Unde

Ἀντωνυμικὸς, ὁ, ad pronomen pertinens, pronominalis: ex ἀντὶ, & ὄνομα, nomen.

Ἀντω-

by Google

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor: ex ἀντὶ, & ὤψ, oculus.

Ἀντώπιος, ὁ, obtuens adverſus.

Ἀντωπὸν, adv. coram, e regione, ex adverſo.

Ἀντωπὶς, adverſis oculis intuens. Non. exponitur etiam λαμπρός. Heſych.

Ἄντωσις, εως, ἡ, ἀπάντησις, occurſus. Plin. a verbo ἄντω, obvio. Sed ἄντωσις, repulſio, vide ſupra in ἀντωθέω, repello.

Ἀντωφελέω, viciſſim adjuvare, referre gratiam, beneficium rependere. Xenoph. ὠφελοῦντα ἀντωφελεῖσθαι, utilitatem afferentem commodum viciſſim capere, ἀντευεργετεῖν. ex ἀντὶ, & ὠφελέω, juvo, proſum.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ, ἡ, contumeliæ expers: ex ἀνὰ, & ὕβρις, ἡ, contumelia.

Ἀνυγραίνω, idem ac ὑγραίνω, humecto, madefacio.

Ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio, ex ἀνὰ, & ὑδρεύω, aquor.

Ἀνυδραντος, ὁ, non rigatus: contrarium eſt ὑδρευόμενος, irriguus.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, & penuria, ariditas, ab ἄνυδρος, aridus.

Ἄνυδρος, ου, ὁ, ἡ, aridus, aqua carens: ex α, & ὕδωρ, aqua, ν inſerto euphoniæ gratia.

Ἄνυε, perficiebat, 3. ſing. imp. Dor. vel Jon. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυλος, ὁ ἡ ἡ, carens ſylva; non ſylvoſus, ſeu nemoroſus: & ἀνυλήεις, idem, carens arboribus. Item expers materiæ, incorporeus: ex α priv. & ὕλη, materies, ſylva.

Ἀνυμέναιος, ου, ἡ, i. e. ἄγαμος, carens honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα, hymenæi expers, juſtos hymenæos non paſſa. ex α priv. & ὑμέναιος, hymenæus.

Ἄνυμες, perficiebamus, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυμι, idem ac ἀνύω, perficio.

Ἀνυμνέω, celebro, laudo, decanto; idem ac ὑμνέω, dico hymnos, decanto.

Ἀνυμφεύτος, ὁ, cælebs, innuba, innupta.

Ἄνυμφος, α, ὁ, i. e. ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα, expers connubii, qui ſponſam non habet: item ἡ ἄνυμφος, illocabilis, quæ nuptum dari nequit. Exponitur & κακόνυμφος, infelix nupta, infauſta ſponſa. unde ἄνυμφος γάμος, ſcelerata nuptiæ, & contra fas contracta. Ex α priv. & νύμφη, ſponſa.

Ἀνύουσα, ἡ, quæ perficit, præſ. part. f. g. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυπαίτιος, ὁ ἡ ἡ, inſons, innocens: ex α priv. & ὑπαίτιος, reus, conſcius.

Ἀνυπαντιάω, occurro; idem ac ὑπαντιάω, obviam procedo.

Ἀνυπαρκτος, ὁ, non exiſtens, in rerum natura eſſe non potens, nec in rerum numero. unde τὸ ἀνύπαρκτον, apud Philonem pro internecione, & interitu.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, eſſentiæ privatio. ex α priv. & ὑπάρχω, ſum.

Ἀνυπεικτος, ὁ, immitis, non cedens: ex α priv. & ὑπείκω, obedio, cedo.

Ἀνυπέρβλητος, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀνυπέρβατος, ab ὑπερβαίνω, inſuperabilis, incredibilis, eximius. unde adverb.

Ἀνυπερβλήτως, magnopere, vehementiſſime, ſummopere: ex α priv. & ὑπερβάλλω, excello, ſupero.

Ἀνυπερήφανος, ὁ, minime ſuperbus. ex α priv. & ὑπερήφανος, ſuperbus, elatus.

Ἀνυπέρθετος, ὁ, qui differri, & procraſtinari nequit: item citus, ſubitus, certus. unde adv.

Ἀνυπερθέτως, ſine mora, abſque dilatione, & cunctatione. ex α priv. & ὑπερτίθημι, ſuperimpono, & in paſſ. ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino.

Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, innoxius, non mulctandus, inculpatus, reddendis rationibus non obnoxius: ex α priv. & ὑπεύθυνος, ſubditus, obnoxius, reus.

Ἀνυπευθύνως, ita ut cauſæ dicendæ obnoxius non ſis. Item cum libertate, qualis eſt eorum, qui legibus ſoluti ſunt. Eſt adverb. ab ἀνυπεύθυνος, innoxius.

Ἀνυπήκοος, ὁ, non obtemperans: ut ἀνυπήκοος τῷ λόγῳ, non obſequens rationi: ex α priv. & ὑπήκοος, obediens.

Ἀνυπήνητος, imberbis, ἀγένειος: ex α pr. & ὑπήνη, ἡ, barba, pili circa labia.

Ἀνυπηρέτητος, ὁ, miniſtris carens, ex α pr. & ὑπηρετοῦμαι, mihi miniſtratur. vide activ. ὑπηρετέω, miniſtro.

Ἀνυπόδατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, diſcalceatus, ſine calceis: ab α, & ὑποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀνυπόδητοι, οἱ, ſic appellati ſunt Philoſophi apud Ariſtoph. quaſi nudipedes.

Ἀνυποδητέω, ſum ſine calceis; ſine calceis ingredior. ἀνυποδητία, idem.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas. ab α, & ὑποδέω, induo calceos, vel caligas.

Ἀνυπόδικος, ὁ, qui juri obnoxius non eſt, ſeu qui juri non congruit: ex α priv. & ὑπόδικος, ὁ, reus, obnoxius.

Ἀνυπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppoſititius, & ſubdititius, ἀνυποθέτως, ſine ſuppoſitione. ut apud Plat. in 6. de Repub. ἐπὶ τὴν τοῦ παντὸς ἀρχὴν ἀνυπόθετον; h. e. τὴν ἀρχὴν ἀνυπόθετον. i. e. quæ ſine ſuppoſitionibus ab intellectu apprehenditur: ὁ γὰρ νοῦς illarum non indiget, ut ad apprehenſionem τοῦ ὄντος καὶ νοητοῦ. ex α priv. & ὑποτίθημι, ſuppono.

Ἀνυπόιστος, α, ὁ, ἡ ἡ, intolerabilis, non ferendus: ab α, ὑπὸ, & οἰστὸς, ſagitta, jaculum, ab οἴω, pro φέρω, fero.

Ἀνυποίστως, ita ut ſufferri, & tolerari non poſſit, intolerabiliter. Poll. Eſt adv. ab ἀνύποιστος, qui ſufferri nequit: ex α priv. & ὑποιστὸς, ὁ, tolerabilis.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ, ἡ, minime ſimulatus, non fucatus: ex α, & ὑποκρίνομαι, ſimulo, fingo, mentior.

Ἀνυπομένητος, ὁ, non ſuſtinendus, intolerabilis: ex α priv. & ὑπομένω, ſuſtineo.

Ἀνυπόνοητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpectus, improviſus, quem ſuſpectum non habuiſſemus. Polyb. Et active, non ſuſpicans. Polyb. lib. 4. τὸ μέλλον ἀνυπονοήτοις, non ſuſpicantibus, quod eventurum erat. Unde adv.

Ἀνυπονοήτως, non ſuſpicioſe, vel ſuſpecte, inopinato, & inſperato, ita ut non ſuſpiceris, vel ſuſpectus habearis: ex α priv. & ὑπονοέω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo.

Ἀνύποπτος, ὁ, & ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans.

Ἀνυπόπτως, adv. citra ſuſpicionem. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι, video: appareo.

Ἀνυπόστατος, ὁ, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens, μὴ ἔχων ὕπαρξιν, ὥσπερ ὄναρ, ut ſomnium, & id genus, ἀνύπαρκτος, καὶ ἀνύπαρκτον, cui opponitur ὑφεστηκός. Item intolerabilis, cujus impetus ſuſtineri nequit; cui reſiſti non poteſt. Polyb. ex α priv. & ὑπόστασις, ſubſtantia.

Ἀνυπόσταλτος, ου, ὁ, interritus, imperterritus. Item non prævaricans: qui in dicendo nihil timet, aut veretur; qui libere loquitur. Ex α priv. & ὑποστέλλω, cohibeo, ſubtraho, ſubduco.

Ἀνυποστάλτως, adv. ſine prævaricatione, nihil remittando. Th. idem.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ, ἡ, refractarius: ex α, & ὑποτάσσω.

Ἀνυποτίμητος, ὁ, non cenſus, non æſtimatus; & peculiariter, cui lis æſtimata non eſt. unde adv.

Ἀνυποτιμήτως, impune: ex α priv. & ἀποτιμάω, irrogo pœnam, condemno.

Ἀνύπουλος, ὁ, non ſimulatus, ſincerus. Proprie eſt is, ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος, latens, occultus.

Ἀνύτας, qui pedibus celeriter confecit iter: ἀπὸ τοῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν. Heſych.

Ἀνυτάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, confeci, acquiſivi, a. 1. m. verbi ἀνύω, perficio.

Ἀνύτας, ὁ, qui perfecit, a. 1. part. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυτίεργος, α, ὁ, ὁ, operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus: ab ἀνύω, perficio, & ἔργον, opus.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ, καὶ ὁ, expeditus, efficax ad tranſigendum, utilis. unde

Ἀνυσίμως, adv. efficienter, abſolute, perfecte, ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελείως: ab ἀνύσιμος. Th. ἀνύω, perficio.

Ἄνυσις, εως, ἡ, effectio, perfectio: item profectus, commodum. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνύσσας, ασσα, ἄν, pro ἀνύσας, Poet.

Ἀνυστικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, vel ἀνυτικός, efficax. ab ἀνύομαι, perficior.

Ἀνυστὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, quod affici poteſt; item promptum, facile. ὡς ἀνυστόν ἐστι, quoad fieri poteſt. pro viribus.

Ἄνυτο, perficiebatur, Dor. pro ἠνύετο, imp. verbi ἄνυμαι, vel eſt 3. pluſq. perf. paſſ. ἀνύω, perficio.

Ἀνύτω, per unicum τ, Attice, & ἀνύττω, vel ἀνύσσω, pro Th. ἀνύω, perficio, expedio.

Ἀνύψαμμος γῆ, non arenoſa terra; vel ager minime arenoſus: ex α priv. & ὕψαμμος, idem ac ὑπόψαμμος, arenoſus, ſubtus arenam habens: ex ὑπὸ, & ψάμμος, val, detracta litera ψ, ἄμμος, ο, ἡ, arena.

Ἀνυψόω, f. ώσω, erigo, ſublevo, extollo, exalto: ex ἀνὰ, & ὑψόω, erigo.

Ἀνύω, perficio, proſum, impleo, conſumo, impetro, feſtino. f. σω, p. ἤνυκα.

Ἄνω, Poeticum eſt, pro ἀνύω, perficio.

Ἄνω, ſurſum, adv. ὁ ἄνω, ſc. ὤν, ſupernus: ἡ ἄνω, ſc. οὖσα ſuperna: τὰ ἄνω, ſc. ὄντα, quæ ſurſum ſunt. comparat. ἀνώτερον, ſuperius, altius.

Ἀνῶ, deſeram, a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι, remitto. a. 2. ἀνῶ.

Ἄνωγα, præt. m. Jon. pro ἤνωγα, juſſi: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω, jubeo, mando.

Ἄνωγεν, imp. vel a. 2. Jon. pro ἤνωγεν, ἀνώγη, a. 2. ſub ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγεον, ου, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνώγεων, ω, τὸ, exp. ὑπερῷον, Marc. 14. Luc. 22. Dictum ſic volunt, tanquam partem domus non infimam, ſed ſupra ſolum eminentem, quod veteres in ſuperiori ædium parte cibum ſumerent. quidam vero, quod ſubductio ſit a ſolo: ab ἀνώγεων. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, ſupra terram.

Ἀνωγέω, pro Th. ἀνώγω, ſuadeo.

Ἀνώγαιος, α, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra terram eſt, ὁ ἄνω τῆς γῆς: ex ἄνω ſupra, & γῆ terra.

Ἀνωγὴ, ῆς, ἡ, & ἄνωξις, εως, ἡ, juſſum, adhortatio: eſt verbale a Them. ἀνώγω, jubeo.

Ἄνωχθι, & per Sync. ἄνωχθι, jube, præſ. imp. ab

Ἀνώγημι, idem ac ἀνώγω, jubeo.

Ἀνέῳγμαι, ξαι, κται, apertus ſum, perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι, part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Inde ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, referatio: ἄνοιξις, εως, ἡ, idem. Item oſtium: ἀνοικτὸς, ῆ, ὁ, apertus, apertilis. Th. οἴγω, aperio.

Ἄνωγον, jubebam, pro ἤνωγον, imp. Jon. ab ἀνωγέω, ſeu ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγω, jubeo, hortor, f. ξω, p. ἤνωχα, a. 1. ἤνωξα.

Ἀνώδυνα, adv. proprie ſine dolore; & quidem peculiariter in partu.

Ἀνωδυνία, ἡ, indolentia: ut ἀνωδυνίαν ποιεῖ, ſinit dolorem, Dioſc. i. e. levamentum doloris affert.

Ἀνώδινος, ἡ, quæ partus dolores non ſentit; vel quæ ſine dolore parit: ex α, & ὠδὶν, ῖνος, ἡ, dolor partus.

Ἀνῳδοὶ, οἱ, non oſcines aves. Ariſtot. Hiſt. An. l. 1. ſed legitur & τὰ ἀνῳδικά, pro eod. ex α priv. & ᾠδὴ, ἡ, ſeu ᾠδὸς, ὁ, cantus, cantilena.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, Poet. pro quo & ἀνωδυνία, indolentia, doloris vacuitas.

Ἀνώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem nullum ſentiens. & ἀνώδυνον φάρμακον, quod dolorem ſedat.

Ἀνωδύνως, adv. ſine dolore. Th. ὀδύνη, dolor.

Ἄνωθεν, ſuperne, deſuper.

Ἀνωθέω, ῶ, propulſo, repello, ſurſum impello. f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενος. Inde

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus, vel repulſio. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀναιν

Ἀνόϊστος, ου, ὁ, ἡ, inopinatus, improviſus. hinc

Ἀνοϊστί, inopinato. Ex α, & οἴω, puto.

Ἀνοίχθην, reſoluta diphthongo, pro ἀνῴχθην.

Ἀνῳκισμένος, ſuperne, vel in alto habitans: ex ἄνω, & οἰκίζομαι. vide act. οἰκίζω, habito.

Ἀνῷκται, apertus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἀνέῳγμαι, verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, interitui non obnoxius: ex α, & ὄλεθρος, ſtrages, clades.

Ἀνώμαλον, τό, inæquale. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas. Ex α, & ὁμαλός, planus, lævis, æqualis.

Ἀνώμαλος, ου, & ἀνωμαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, inæqualis, diſpar, irregularis, varius, aſper, non planus.

Ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, & ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualitas, aſperitas.

Ἄνωμος, ὁ, humero carens. ex α priv. & ὦμος, humerus.

Ἀνωμοτί, ſine jurejurando: adv. ex α, & ὄμνυμι, juro.

Ἀνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuratus; non adductus juramento; citra jusjurandum; ut ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, juravi lingua, mentem injuratam gero, Eurip. ejuſdem Th. & compoſit.

Ἀνύων, οντος, ὁ, expediens, præſ. part. ab ἄνω, pro ἀνύω, perficio.

Ἀνωνόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non nominatus, nomen non habens: ex α pr. & ὀνομαστός, ὁ, clarus, nominatus, illuſtris.

Ἀνωνύμαστος, ὁ, quaſi innominabilis, nefandus; vel qui ſine nomine.

Ἀνωνυμεί, & ἀνωνύμως, abſque nomine. Item ignobiliter, abſque celebritate. adv. ab ἀνώνυμος, ὁ, ſine nomine, obſcurus.

Ἀνωνυμί, ſine nomine, adv.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers nominis; ſine nomine: non nominatus; incelebris: ex α priv. comp. cum ὄνομα, nomen, & ὀνομάζω, nomino.

Ἄνωξις, ἡ, conſultatio. Vide in ἀνωγή, juſſum.

Ἀνώπιον, ου, τό, locus editior, & a conſpectu remotus: τὰ ἄνω ἀπὸ τῶν ὠπῶν: ex α priv. & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus.

Ἀνωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνορθόω, corrigo, inſtauro.

Ἀνωρία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, intempeſtivitas: ex α & ὥρα, hora.

Ἄνωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus. Item immaturus, præcox: ejuſdem Them. & compoſitionis.

Ἀνωῤῥόθια, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam marginem navis tollitur. Poll. l. 2. ex ἄνω, & ῥόθος, undarum ſtrepitus.

Ἀνάῤῥοπος, ὁ καὶ ἡ, & ἀνωῤῥοπος, ſurſum vergens, reſupinus; ὁ ἄνω ῥέπων: ut ἀνωῤῥόπῳ σχήματι, figuræ reſupinæ, in ſublime erectæ. ex ἄνω, & ῥέπω, declino. unde ῥοπή, inclinatio.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; item graviter ejulo, ac lamentor: ex ἀνά, vel ἄνω, & ὠρύω, vel ὠρύομαι, latro.

Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀνῶσαι, repuliſſe, Jon. pro ἀνῶσαι, vel ἀνεῶσαι, & ἀνεωσάμενος, a. 1. inf. activ. verbi ἀνωθέω. Vel ἀνῶσαι, repuliſſe, eſt a. 1. inf. ab ἀνωθέω, repello.

Ἀνωσθῆναι, repulſum fuiſſe, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω, repello.

Ἀνωτάτω, in ſupremo loco, & ὁ ἀνωτάτω, ſummus. eſt ſuperlativus gradus ab

Ἀνώτερος, ὁ, in comparativo, ſuperior. Th. ἄνω, ſupra.

Ἀνωτερικός, ή, όν, ſuperior. Ex ἄνω eſt ἀνώτερος. hinc ἀνωτερικός.

Ἀνωφέλεια, ἡ, contrarium τῆς ὠφελείας. Laert.

Ἀνωφελής, έος, ὁ, ἡ, inutilis: ex α, & ὄφελος, τό, utilitas, emolumentum.

Ἀνωφέλητος, ὁ, non adjutus, nullo commodo affectus: ex α priv. & ὠφελέω, f. ήσω, unde ὠφέλεια, ἡ, utilitas.

Ἀνωφελῶς, inutiliter, nullo commodo: eſt adv. ab ἀνωφελής, inutilis; quod itidem ex α priv. & ὠφελέω, ſum utilis.

Ἀνωφορία, ἡ, aſcenſus, acclivitas.

Ἀνωφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens: ex ἄνω, & φέρω, fero.

Ἀνωφοίτος, ὁ, ad ſuperna tendens, ut ἀνωφοίτος θερμότης, calor, qui ſponte ſua in ſublime tollitur. ex ἄνω, & φοιτάω, vado, frequento.

Ἀνώφορος, ὁ, idem ac ἀνωφερής, ſublimis.

Ἀνῷχα, aperui, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνῴχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνοίγομαι, aperior.

Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, aperi, præſ. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, jube, eſt imperativus conciſus pro ἀνώγεθι, ab ἀνώγημι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, jubeat, ut etiam ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplaſm. ab ἀνώγω, jubeo.

Ἄνωχμον, Heſych. τὸ κελευστικόν, ſive παρακελευστικόν, hortatorium, ſeu adhortatorium, ab ἀνώγω, hortor.

Ἀνώχυρος, ὁ, indefenſus, non munitus: ex α priv. & ὀχυρός, tutus, munitus.

A Ξ.

Ἄξαιμι, αις, αι, fregerim, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ab ἄγνυμι, frango, ſeu ἄγω, f. ἄξω, a. 1. ἦξα.

Ἄξας, ducens, a. 1. part. ab ἄγω, duco. fut. ἄξω.

Ἄξε. vel eſt præſ. imp. futuri formam habens, ab ἄξω, quod Poetæ formant a f. 1. verbi ἄγω, duco: vel dictum eſt pro ἄξον in a. 1. ut viciſſim in a. 2. reperitur λάβον pro λαβέ.

Ἄξεια, ας, ε, & in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, frango.

Ἄξεινος, ὁ, inhoſpitalis; idem ac ἄξενος, ſine hoſpite.

Ἀξεναγώγητος, ὁ, non ductus ab hoſpite, vel non ſuſceptus: ex α priv. & ξεναγωγέω, hoſpites duco.

Ἀξενία, ἡ, inhoſpitalitas: itidem ab ἄξενος.

Ἄξενος, ου, ὁ, Poet. ἄξεινος, ſine hoſpite: ex α, & ξένος, hoſpes.

Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, radendo non politus; ab α & ξεστός, politus. Th. ξέω, polio.

Ἀξία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, dignitas, meritum: ab ἄξιος, dignus.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus, admirabilis: ab ἄξιος, dignus, & ἀγαστός, gratus, admirabilis.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditu dignus; item memorabilis: ab ἄξιος, & ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, audio.

Ἀξιαπήγητος, ὁ, Jon. pro ἀξιαφήγητος, ὁ καὶ ἡ, memorabilis: ſuperlat. ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, memoratu digniſſimus. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις, narratio. Th. ἡγέομαι, præeo, duco.

Ἀξιέπαινος, ὁ, vel ἀξιεπαίνετος, ὁ, laude dignus, laudabilis, prædicandus, commendabilis: ex ἄξιος, & ἔπαινος, laus.

Ἀξιεπιθύμητος, ὁ, dignus, qui expetatur: ex ἄξιος, & ἐπιθυμητός, cupitus.

Ἀξιέραστος, ὁ, amari dignus, ex ἄξιος, dignus, & ἐραστός, ὁ, amabilis, blandus. Sic dicitur πάνυ ἀξιέραστα, apud Xen.

Ἀξιῶμαι, dignum cenſeo, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præſ. ind. ab ἀξιόω, dignum cenſeo.

Ἀξινάριον, & ἀξινίδιον, ου, τό, parva dolabra, dolabella, aſciola: diminut. ab ἀξίνη, aſcia, ſecuris.

Ἀξίνη, ης, ἡ, aſcia, dolabra.

Ἀξινομαντεία, vel ἀξινομαντία, ἡ, divinatio per ſecures. Plin. l. 36. c. 19. ex ἀξίνη, ſecuris, & μαντεία, ἡ, divinatio.

Ἀξιοβίωτον, ου, τό, dignum vita: ex ἄξιος, dignus, & βιωτόν, ὁ, vitalis.

Ἀξιόζηλος, ὁ, & ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione, optabilis, æmulandus. unde

Ἀξιοζήλως, adv. laudabiliter: ex ἄξιος, dignus, & ζῆλος, æmulatio.

Ἀξιοθαύμαστος, ὁ, admiratione dignus; ex ἄξιος, dignus & θαυμαστός, ὁ, admirabilis.

Ἀξιοθέητος, Jon. pro ἀξιοθέατος, ὁ, ſpectatu dignus: ab ἄξιος, dignus, & θεάομαι, ſpecto.

Ἀξιόθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctu, ſeu lamentatione dignus, ſive dignus qui lugeatur. Eurip. ex ἄξιος, dignus, & θρῆνος, ὁ, luctus.

Ἀξιοκοινώνητος, ὁ, dignus quicum communicemus; ex ἄξιος, dignus, & κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, communico, ſum particeps.

Ἀξιόκτητος, ὁ, dignus, qui quæratur, & poſſideatur: digno, vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. unde neut. ἀξιόκτητον, dignum quod quæratur, & poſſideatur. ex ἄξιος, dignus, & κτάομαι, poſſideo.

Ἀξιόλεκτος, ὁ, dictu dignus, laudabilis.

Ἀξιόλογον, τό, operæ pretium.

Ἀξιόλογος, ὁ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis.

Ἀξιολόγως, egregie, præſtenter, ita ut mentione ſit dignum: ex ἄξιος, dignus, & λόγος, ὁ, ſermo.

Ἀξιομακάριστος, ὁ, dignus quem beatum omnes prædicent. Xen. in Apol. Socr.

Ἀξιωματικός, ή, όν, auctoritate præditus, auguſtus.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui alicui reſiſtere poteſt pugnando: ab ἄξιος, dignus, & μάχομαι, pugno, reſiſto.

Ἀξιομίσητος, ὁ, odio dignus: ex ἄξιος, dignus, & μισητός, ὁ, odio dignus.

Ἀξιομνημόνευτος, ὁ, dignus commemoratione, memorabilis. Xen. Hell. 4. ex ἄξιος, dignus, & μνημονεύω, memini.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ, ἡ, victoria dignus: ab ἄξιος, dignus, & νίκη, ἡ, victoria.

Ἀξιοῦμαι, οῦμαι, dignus habeor: paſſ. ab act. ἀξιόω, dignum cenſeo.

Ἀξιοπενθής, έος, ὁ καὶ ἡ, dignus luctu: ex ἄξιος, dignus, & πένθος, τό, luctus.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, auctoritas fide digna, πίστωσις, fidei ſufficientia, ſeu fides idonea. Item adv. fideliter, ita ut fide ſit dignum.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fide dignus, dignus cui credatur, gravis, veriſimilis, certus, haud impar fidei. Exponitur etiam ἱκανός, & ἀρκῶν, idoneus, ſufficiens. Ex ἄξιος, dignus, & πιστός, ὁ, fidelis.

Ἀξιοπίστως, adv. fideliter, cum fide ſufficiente. unde in Pandect. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι, expon. idoneis ſponſoribus cavere. ab ἀξιόπιστος, ὁ, καὶ ἡ, fide dignus.

Ἀξιόποινος, ου, ὁ, qui meritas pœnas accipit.

Ἀξιοπρέπεια, ἡ, dignitas.

Ἀξιοπρεπής, ὁ, dignus decore, laude dignus. Th. πρέπω, congruo, convenio.

Ἀξιόρατος, ὁ, ἡ, viſu, vel videri dignus: ex ἄξιος, dignus, & ὁράω, ῶ, video.

Ἄξιος, ου, ὁ, dignus: cum gen. Hinc ἀνάξιος, ε, ὁ, ἡ, indignus. ἀντάξιος, ου, ὁ, ἡ, æqualis pretii.

Ἀξιόσκεπτος, ὁ, dignus conſideratione, ſeu animadverſione; conſiderandus. Th. σκέπτω, ſpeculor, meditor.

Ἀξιοσπούδαστος, ὁ, dignus ſtudiis; dignus quem ſtudioſe lectemur: ex ἄξιος, dignus, & σπουδάζω, ſtudio do operam, ſerio ago.

Ἀξιοστράτηγος, ὁ, imperio dignus, dignus qui imperet: ex ἄξιος, dignus, & στρατηγός, ὁ, dux exercitus.

Ἀξιοτέκμαρτος, ὁ, probatus ſufficientibus argumentis: a τεκμαίρω, conjicio.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas, dignatio: ab ἄξιος, ὁ, dignus.

Ἀξιότιμος, ὁ, honore dignus, pretioſus: a τιμή, ἡ, honos.

Ἀξιοφίλητος, ὁ, dignus qui ametur: ex ἄξιος, dignus, & φιλητός, ὁ, amabilis, amore dignus.

Ἀξιόχρεως, Jon. & Att. qui eſt ſolvendo, ac proinde fide dignus, ab ἄξιος, dignus, & χρέως, τοῦ χρέος, ὁ, debitum.

Ἀξιόω, ῶ, imp. ἠξίουν, ουν, f. ώσω, p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα, a. 1. ſub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἀξιῶσαι: dignor, cum gen. æquum cenſeo; dignum eſſe cenſeo; & ſæpius cum inf. pro æquum eſſe cenſeo. Item operæ pretium eſſe exiſtimo: peto, poſtulo; exiſtimo, puto: ut & pro δικάζω, καὶ δογματίζω, & quaſi axioma conſtituo, apud Ariſtot.

Ἀξίωμα, ατος, τό, dignitas, auctoritas, item enuntiatio.

Ἀξιω-

Ἀξιωματικόν, τό, auctoritas, dignitas.
Ἀξιωματικός, ὁ, habens auctoritatem. Item plenus majeſtatis; dignatione, & majeſtate venerandus: dignitate oris præditus. hujus neutrum τὸ ἀξιωματικὸν, ſubſtantive ponitur pro amplitudine, & dignitate. & in pl. maſc. ἀξιωματικοὶ dicuntur, qui in dignitatibus ſunt conſtituti. Bud. ex Pand.
Ἀξιωματικῶς, cum auctoritate, cum dignitate. Item apud Dialecticos ἀξιωματικῶς τι λέγειν, aliquid ut axioma ponere.
Ἀξίως, merito: prout dignum eſt; ut decet: ab ἄξιος, ὁ, dignus.
Ἀξιώσαια, ας, ε, dignatus fuerim, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω, dignum cenſeo.
Ἀξίωσις, εως, ἡ, auctoritas, dignitas, amplitudo. Eſt verbale ab ἀξιόω, dignor.
Ἀξιωτέον, cenſendum eſt.
Ἄξοανος, ὁ, ſculptili ſimulachro carens: ex α priv. & ξόανον, τό, politum, ſculptura, ſculptile: a Th. ξέω, polio.
Ἄξομαι, abducam, f. 1. verbi ἄγω, duco.
Ἄξον, a. 1. imp. act. duc, vel frange: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω, duco; frango.
Ἄξονα, acc. ſing. ἄξονι, dat. ab ἄξων, ὁ, axis.
Ἀξόνιος, ο, ὁ καὶ ἡ, ad axim pertinens. ut ἀξονίοις δεσμοῖς, vinculis axis alligatis. in Epigr. ab ἄξων, ὁ, axis rotæ.
Ἄξοος, ὁ, idem ac ἄξεστος, qui radendo ſcalpendoque politus non eſt: in Epigr. ex α priv. & ξέω, polio, cujus comp. verba deſinunt in ξοος.
Ἀξύγγενες, genere diverſum.
Ἀξυγκρότητος, ὁ, idem ac ἀσυγκρότητος, qui conflatus, ſeu coactus non eſt, ſeu qui conflari & cogi non poteſt: ex α priv. & συγκροτέω, committo, comporto.
Ἀξυλία, ἡ, lignorum inopia.
Ἀξύλευτος, & ἀξύλλεκτος, ὁ, idem ac ἄξυλος, unde, vel ex quo nemo ligna petiit; ejuſd. Th. & compoſ. cum ſeq.
Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, ligno carens, vel plenus ligno ab α vel priv. vel epitat. & ξύλον, τό, lignum.
Ἀξύμμετρον, pro ἀσύμμετρον, immenſum, immodicum: ex α priv. & σύμμετρος, moderatus.
Ἀξύμφορος, pro ἀσύμφορος, ὁ, incommodus: ex α priv. & σύμφορος, conveniens, decens.
Ἀξύνετος, pro ἀσύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, intelligentia carens, ſtultus, inſipiens: ex α priv. & συνετός, ὁ, intelligens.
Ἀξύνθετος, pro ἀσύνθετος, ὁ, inordinatus: ex α priv. & συντίθω, vel -έω, colloco, compono.
Ἄξυρος, ſeu ἀξυρός, ὁ, retuſus, hebes: ex α priv. & ξυρός, novacula.
Ἄξω, pro ἄγω, duco, formatum a futuro; ut οἴσω, pro φέρω, fero.
Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, duco.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis, aſſer: q. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur. Item ſpondylorum ſecundus; qui eſt immobilis. Poll. Et apud Athenienſes ἄξονες, erant tabulæ, in quibus leges Solonis erant inciſæ. Bud. in comm. Item tremes, & orbita. Dicitur autem ab ἄξαι, a. 1. inf. verbi ἄγω, duco.

A O.

-αο, Æol. & Bœot. in gen. ſing. 1. decl. ſimpl. pro ου: ut Αἰνείαο, pro Αἰνείου. Eſt & Ion. & Poet. pro ω in 2. perſ. ſing. a. 1. med. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.
Ἄοδμος, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus: idem ac ἄνοδμος, ex α priv. & ὀδμή, odor.
Ἄοζοι, & ἀοζέω. Vide cum ἄοξοι, & ἀοξέω.
Ἄοζος, idem ac ἄνοζος, qui ramoſus non eſt, in nullos diſperſus ramos, vel enodis, non nodoſus. Item ramoſus, πολύοζος. ex α priv. vel intenſ. & ὄζος, ου, ὁ, nodus in arboribus.
Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδός, vel ἀοιδή.
Ἀοιδή, ῆς, & Dor. ἀοιδά, ᾶς, ἡ, cantus. dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς. A præt. m. ἤοιδα verbi ἀείδω, canto.
Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto; idem ac Th. ἀείδω, canto.
Ἀοίδιμος, ο, ὁ καὶ ἡ, celebris, decantatus.
Ἀοιδοθέτης, Poeta, qui componit cantilenas, ex ἀοιδή, cantus, & θετός, adoptatus.
Ἀοιδοπόλος, ὁ, Poeta, qui verſatur circa carmina; ex ἀοιδή, cantus: & πολέω, verſor.
Ἀοιδός, οῦ, ὁ, cantor, Poeta. Th. ἀείδω, canto.
Ἀοιδοσύνη, ἡ, cantio, cantilena; idem ac ἀοιδή.
Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, canendi peritiſſima, cantu ſuaviſſima, ſuperl. ab ἀοιδός, cantor.
Ἀοίκητος, ο, ὁ, ἡ, inhabitatus.
Ἄοικος, ο, ὁ, ἡ, domo carens. Ex α, & οἶκος, ὁ, domus.
Ἄοιμος, ὁ, invius, vagus; ex α priv. & οἴμη, ης, ἡ, cantilena.
Ἄοινος, ὁ, vino carens, abſtemius: ex α priv. & οἶνος, ὁ, vinum.
Ἀοκνία πόνων, alacritas laborum.
Ἄοκνος, ο, ὁ, ἡ, impiger: item intrepidus: ex α & ὄκνος, ignavia, ſegnities.
Ἀοκνότατα, impigerrime.
Ἀόκνως, impigre, adv. ab ἄοκνος, impiger.
Ἀολλήδην, confertim, ſimul: adv. Poet. ab
Ἀολλής, έος, ὁ, ἡ, confertus, congregatus. ἀολλέες, ῶν, nom. plur.
Ἀολλίζω, & ἀολλέω, congrego.
-άοντι, -ῶντι, terminatio Dor. 3. perſ. plur. præſ. ind. 2. contract. pro άουσι, vel ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.
Ἀοξέω, pro ἀοζέω, miniſtro. Heſych. & Suid.
Ἄοξοι pro ἄοζοι, a Suida exponitur πολύοζοι, ramoſi, nodoſi: item qui multa ligna comburunt, i. e. coqui, μάγειροι, vel ſervi, famuli, ὑπηρέται, καὶ θεράποντες. Item aſſeclæ, & aſſectatores, ἀκόλουθοι. a Th. ὄζος, ο, ὁ, nodus in arboribus.
Ἄοπλος, ὁ, idem ac ἄνοπλος, inermis.
Ἄοπος, ὁ καὶ ἡ, mutus: & ab Heſych. exponitur etiam ἀόρατος, inviſibilis; ab ὄπτομαι. ex α priv. & ὄψ, ὀπός, ἡ, vox: item oculus, ſed tunc eſt maſc. gen.
Ἄοπτος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἄνοπτος, non viſibilis ex α priv. & ὄπτομαι, video.
Ἄορ, & ἄορ, ορος, τό, enſis: q. ab ἀείρω, quia ſuſpenditur. Item ἄορες Heſych. dicuntur γυναῖκες. Item tripodes quidam, Od. ρ, ſc. ἔχοντες ὦτα, ἐξ ὧν αἴρεσθαι δύνανται. Etym.
Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α & ὁράω, video.
Ἀόρατος, ο, ὁ, ἡ, inviſibilis.
Ἀοράτως, inviſibiliter, adv.
Ἀοργησία, ας, ἡ, q. d. inirafcentia, lenitas.
Ἀόργητος, & ἄοργος, ὁ καὶ ἡ, qui non iraſcitur, aut iraſci ſolet. Unde in neut. gen. τὸ ἀόργητον, idem ac ἀοργησία.
Ἀοργήτως, ſine ira, leniter: ex α priv. & ὀργή, ῆς, ira.
Ἀοριστάζω, hæſito: ab α, & ὅρος.
Ἀοριστεῖν, indefinite accipi.
Ἀοριστοῦμαι, οῦμαι, indefinitus ſum.
Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas.
Ἀοριστικός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, indefinitus.
Ἀόριστος, ο, ὁ καὶ ἡ, indefinitus, indeterminatus.
Ἀοριστούμενα, τά, quæ indefinite capiuntur.
Ἀορίστως, indefinite, indeterminate.
Ἄορνος, ο, ὁ, ἡ, avibus carens. Item nomen fluvii, Avernus. Th. ὄρνις, ιθος, ὁ, avis, ales.
Ἀορτή, ῆς, ἡ, dicitur arteria omnium maxima, quæ ex ſiniſtro cordis ventriculo exoritur, & ſpiritum vitalem in totum animantis corpus defert, nativumque calorem per diaſtolen & ſyſtolen temperat. Sic appellata fuit, quod ἀορτή, ſignificet ἀγγεῖον, i. e. vas: eſt enim ſanguinis conceptaculum, ut ſcribit Ariſtot. Item ἀορταὶ ſunt etiam veſtium conditoria, & arculæ. i. e. χηλοὶ κιβωτοί, κίσται, Poll.
Ἀορτηθείς, ὁ, in Epigr appenſus loro, affixus, pendens: a Th. ἀορτήρ, lorum.
Ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo enſis, clypeus, aut pera appenditur. dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poet. qu. ab αἴρω erigo, vel quaſi ἄορα τηρῶν; ab ἄορ, enſis, & τηρέω, ſervo, aſſervo.
Ἄορτο, ſublatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἄορμαι, pro ἤρμαι, perf. paſſ. verbi αἴρω, erigo. Quidam tamen ex ἦρτο factum volunt, η in α converſo, & inſerto ο pluſq. perf. paſſ ἦρτο, ἄορτο.
Ἄορτρον appellatur ab Hippocrate pars pulmonis utrinque ſuſpenſa, & ſeparata; quam & ἀορτὴν dictam fuiſſe didicimus ex Dioſc. ab eod. Th.
Ἄοσμος, ο, ὁ καὶ ἡ, odoris omnis expers; idem ac ἄνοσμος, nihil olens, inodorus, vel odore gravis, & fœtidus. nam ἄοσμον opponitur τῷ εὐόσμῳ.
Ἀοσμία, ας, ἡ, (pro quo interdum reperitur ſubſtantive ἄοσμος, ου, ὁ,) odoris carentia, odor nullus, vel malus odor: fœtor: ex α priv. & ὀσμή, odor.
Ἀοσσέω, ῶ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinc
Ἀοσσητήρ, ὁ, adjutor, ἀνὰ ὄσσαν βοηθῶν, qui non vocatus alteri opitulatur. Ab ὄσσα, ης, ἡ, fama, vox.
Ἄουτος, ου, ὁ, ἡ, illæſus: ex α, & οὐτάω, cominus vulnero.
Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis.
Ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui moleſtia vacat. Ab α, & ὄχλος, ὁ, turba.
Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, viſus expers, cæcus; ab α & ὄπτομαι, video.

A Π.

Ἀπ', pro ἀπό, ab.
Ἀπαγγεῖλαι, renunciaſſe, a. 1. inf. act. ἀπαγγειλάτω, άτω, renunciato, & in 2. pl. ἀπαγγείλατε, renunciate, imp. ἀπαγγείλας, αντος, ὁ, renuncians, part. ab ἀπαγγέλλω, renuncio.
Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio: ab ἀπαγγέλλω, refero.
Ἀπαγγέλλω, refero, f. ἀπαγγελῶ. p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. inf. ἀπαγγεῖλαι. præſ. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, paſſ. ἀπαγγελλόμενος. Exp. idem ac ἀναγγέλλω. Item renuncio, ut legati faciunt a legatione redeuntes. Plut. Et pro denuntio: ut ἀπαγγέλλω σοι ἀγῶνα, denuntio tibi litem. Item pronuntio, enuntio, i. e. conceptum mentis eloquor. Item memoriter recito. Bud. ex Syneſ. Ex ἀπό, & ἀγγέλλω, nuntio.
Ἀπαγγελτέον, pro- vel re-nuntiandum eſt.
Ἀπαγγελτήρ, ὁ, index renuntius.
Ἀπαγγελτικός, re- vel e-nuntiativus. unde in neut. gen. τὸ ἀπαγγελτικόν, enunciatio.
Ἄπαγε, apage, apageſis, aufer, abſit, ne feceris: adverbium eſt reprobantis, & abominantis: a verbo ἀπάγω, ut ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, proverbium apud Ariſtoph. i. e. εἰς ὄλεθρον, nam mortui μακαρῖται dicuntur κατὰ εὐφημισμόν, ne verba innominata ſint.
Ἀπαγείρω, excito: ex ἀπό, & ἀγείρω, cogo.
Ἀπαγής, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex ἀπό, pro α priv. & ἄγω: vel ut alii volunt, ex α intenſivo, & ἔπαγον, a. 2. verbi πήγνυμι, figo, denſo, coagulo.
Ἀπαγινέω, Ion. pro ἀπάγειν, auferre, abducere. Th. ἄγω, duco.
Ἀπαγκωνίζομαι, cubitos intendo. Heſ. ex ἀπό, & ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor, per ſinus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dictum ab ἀγκών, cubitus.
Ἀπαγλαΐζω, deturbo, dehoneſto: ex ἀπό, & ἀγλαΐζω, illuſtro, a Th. ἀγλαός, ſplendidus.
Ἀπαγξαίμην, ης, ο, me ſtrangularem, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, ſuffoco.
Ἀπαγομένην, τήν, abductam, acc. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἀπάγω, abduco.
Ἀπαγόρευμα, τό, apud Plutarch. opponitur τῷ προστάγματι, vetitum & interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium.
Ἀπαγόρευσις, ἡ, prohibitio.
Ἀπαγορευτικός, prohibitorius: a verbo ἀπαγορεύω, prohibeo, veto.
Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, prohibens; præſ. part. ab
Ἀπαγορεύω, prohibeo, interdico, recuſo, nego. Item animum deſpondeo. D. Baſil. in fragm. ex ἀπό, & ἀγορεύω, loquor.
Ἀπαγρεύω, ſpolio. unde ἀπαγρευθείς, Heſych.

ſych. exponit ἀγρευθεὶς, ex ἀπὸ, & ἀγρέω, venor, capto.

Ἀπαγριόω, ῶ, agreſta reddo, affero, exaſpero: ex ἀπὸ, & ἀγρὸς, ὁ, ager.

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exaſperatio; ipſa actio, qua aliquid ſylveſtreſcit; mutatio in ſylveſtrem naturam. Ex ἀπὸ, & ἀγριόω, exaſpero.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores ruſticos redigor. eſt paſſ. ab ἀπαγροικίζω, ad mores ruſticos redigo.

Ἀπαγροικίζω, ad mores ruſticos redigo.

Ἄπαγρος, ὁ, infelix venator, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας, infelix circa venationes: ex ἀπὸ, & ἄγρα, captura, venatio.

Ἀπαγχονάω, idem ac ἀπαγχονίζω, & ἀπάγχω, ſuffoco, ſtrangulo.

Ἀπαγχονίζω, idem ac ἀπάγχω, ſuffoco.

Ἀπάγχω, ſtrangulo, ſuffoco, f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι, ſtrangulor, f. e. m. ἀπάγξομαι, a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & ἄγχω, ango.

Ἀπάγω, abduco, f. άξω, p. ἀπῆχα, a. 2. ἀπήγαγον, Att. ἀπήγαγον, imp. ἀπάγαγε, part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ, perf. paſſ. ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἀπήχθην, inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, duco.

Ἀπαγωγὴ, ἡ, abductio; & peculiariter abductio, ſeu conjectio in carcerem, apud Polyb. & Eſaiam, cap. 4. Item reductio, & tributi penſio. Item ἀπαγωγὴ, vocatur etiam ſyllogiſmus apud Ariſtotelem, in quo de minoris certitudine propoſitionis dubitatur, quæ tamen æque, aut magis credibilis eſt ipſa concluſione. 1. Anal. lib. 2. c. 18. Itemque dicitur εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ, reductio ad impoſſibile; quam Chryſoſtom. 1. ad Cor. 15. εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν vocat.

Ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, abductor, expulſor, expellendi vim habens: cui opponitur ἐπαγωγός: a verbo ἀπάγω, abduco.

Ἀπαδεῖν, Jon. & Poet. diſplicere: ex α, & ἅδω, ſeu ἁνδάνω, placeo.

Ἀπαΐς, ίδος, ἡ, cogitatio, in acc. pl. ἀπαΐδας, & per craſin ἀπᾶδας. Dicta quaſi ἀπίδες, ab ἀπὸ, pro ἄπωθεν, καὶ πρόσωθεν ἰδεῖν, quod mens, & cogitatio res eminus, & ante quam acciderint, videat, & prævideat.

Ἀπᾴδω, in cantu diſcrepo, diſſono, ſum abſonus: & Metaph. diſcrepo, diſſentio: ex ἀπὸ & ᾄδω, canto.

Ἀπαειρόμενος, ου, ὁ, diſcedens, præſ. part. ex ἀπὸ, & ἀείρω, erigo, attollo.

Ἀπαθανατίζω, reddo immortalem: item macto: ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, idem.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, immobilitas, circa paſſiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, ſtupor.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, impatiens; qui non eſt paſſus; ex α, & ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω, patior. Vide etiam in ἀπαθῶς.

Ἀπάθητος, ὁ καὶ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi neceſſitati minime obnoxius.

Ἀπαθῶς, quiete, æquanimiter, ſedato animo: ab ἀπαθὴς, non obnoxius affectionibus animi; carens primis motibus: rigidus, illæſus.

Ἀπαὶ, propoſ. Poet. pro ἀπό.

Ἀπαιδαγώγητος, ὁ, qui regi nequit, indocilis, intractabilis: ex α priv. & παιδαγωγέω, ſequor pueros: moderor, rego.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inſcitia, imperitia: ex α, & παιδεύω. Th. παῖς, δὸς, ὁ, puer.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἡ, ineruditus, illiteratus. Ex α, & παιδεύω. Th. παῖς, puer.

Ἀπαιδεύτως, inerudite, indocte, imperite. eſt adv. ab ἀπαίδευτος; quod ab ἀπαιδευσία, ἡ, quæ ineſt ei, qui non eſt doctus, ſeu eruditus.

Ἀπαιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum: ab ἄπαις, ὁ, liberis carens.

Ἀπαιδοιόω, ῶ, pudenda mutilo; præputium ſeco, circumcido. Poll. lib. 2. ex ἀπὸ, & αἰδοῖον, inguen: in plur. αἰδοῖα, pudenda.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub magiſtro non exercitatus: item inexercitatus: ab ἀπὸ, παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Ἀπαιθαλόω, terrefacio: ex ἀπὸ, & αἰθαλόω, comburo: Th. αἴθω, fulgeo, ardeo.

Ἀπαιθριάζω, ſub dio ago, ſereno, ſerenum reddo: ex ἀπὸ, & αἴθριος, ſerenus. Th. αἴθρα, a quo etiam αἰθριάζω, illuſtro, ſerenum reddo.

Ἀπαίνυμαι, auſero: ἀφαιρέομαι, ex ἀπὸ, & αἴνυμαι, capio.

Ἀπαιρεθεὶς, privatus, Jon. pro ἀφαιρεθεὶς, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀφαιρέομαι, privor.

Ἀπαιρέεσθαι, Jon. pro ἀφαιρέεσθαι, privari, ſpoliari: ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀπαραιρημένοι, ει, fraudati, Jon. redupl. atque Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. paſſ. ab ἀφαιρέω, fraudo, auſero.

Ἀπαίρομαι, auferor. ut ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος: apud Euangeliſtas. eſt paſſ. ab ἀπαίρω, quod expon. proficiſcor navi, ſolvo; & aliquando ſimpl. abeo, proficiſcor. Item interdum ἀπαίρω τὴν ναῦν dicitur, ut Lat. ſolvo navem. Item auſero, detraho.

Ἀπαίρω, tollo, diſcedo: f. αρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἄπαρον, ατω, inf. ἀπᾶραι. p. paſſ. ἀπῆρμαι, a. 1. ἀπήρθην, ſub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex ἀπὸ, & αἴρω, tollo. Vide etiam in ἀπαίρομαι.

Ἄπαις, ὁ liberis carens: ex α, & παῖς, puer.

Ἀπαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, infauſtus, inauſpicatus, mali augurii: ab ἀπὸ, & αἴσιος, ὁ, ἡ, auſpicatus, lætus.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, proſilio, cum impetu abeo. a. 1. part. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω, irruo.

Ἀπαιτεῖ, repetit, 3. ſing. præſ. ind. ἀπαίτει, repetito, 2. ſing. imp. act. præſ. ἀπαιτήσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. ab

Ἀπαιτέω, ῶ, repeto: ab ἀπὸ & αἰτέω, peto.

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Ἀπαιτητέον, repetendum, efflagitandum.

Ἀπαιτητικὸς, οῦ, repetens, & agens repetitorem. a verbo ἀπαιτέω, repeto.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω, repeto.

Ἀπαιωρέω, & ἀπαιωρέομαι, οῦμαι, immineo, impendeo, attollo; dependeo: ex τῷ αἰωρέω, per pleonaſmum τοῦ α; vel ex ἀπὸ & αἰωρέω, attollo, effero.

Ἀπαιώρησις, ἡ, ſuſpenſio, quæ aliquid ſuſpenditur, & dependere ſinitur. verbale ab ἀπαιωρέω, οῦμαι, in ſublimi protendor, vel pendeo; ſuſpenſus ſum.

Ἀπακοντίζω, jaculor; idem ac ἀκοντίζω, jaculor.

Ἀπακριβόω, elaboro; diligenter aliquid facio: ſtudioſe exquiro: item exacte reſpondeo, i. e. ſtatutis horis avenio: ex ἀπὸ, & ἀκριβόω, accurate ago, vel ſcrutor.

Ἀπακτέον, retrahendum eſt, vel abducendum.

Ἀπακτὸς, ablatus: ab ἀπάγω, auſero.

Ἀπαλὰ, τὰ, mollia, h. e. juvenilia. ἀπαλὰς, τὰς, teneras, acc. pl. f. g. ab ἀπαλὸς, ἡ, ὸν, tener, a, um.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, qui lucta eſt invictus, inſuperabilis, Poet. pro ἀκαταπάλαιστος. Th. παλαιστὴ, ἡ, menſura.

Ἀπαλαίστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palæſtræ imperitus: ab α, & παλαίστρα. Th. πάλη, lucta.

Ἀπαλαλκέμεν, arcere, repellere, Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præſ. inf. ἀπαλάλκοι, arceat, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

Ἀπαλάλκω, arceo, repello. Th. ἀλκὴ, ſubſidium.

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ, ἡ, conſilii inops, induſtria carens, difficilis. Ex α & παλάμη, palma manus.

Ἀπάλαμος βίος, vita miſerrima, cui nullus παλάμην, i. e. artem, ſeu auxilium reperire poteſt, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, malum, unde quis eluctari nequit. Th. παλάμη, ἡ, ars.

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor: ab ἀπὸ, & ἀλάομαι, erro.

Ἀπαλγέω, ῶ, dedoleo, occalleſco. fut. ήσω, p. ἀπήλγηκα. Ex ἀπὸ, & ἀλγέω, doleo.

Ἀπάλειψον, dele, a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω, p. φα, deungo: item deleo. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀπαλεξέω, ῶ, idem ac ἀπαλέξω, ομαι, propulſo, depello.

Ἀπαλεξίκακον, ὁ, τὸ, immedicabile, a quo malum depelli nequit; ab ἀπὸ, ἀλέξω, arceo, & κακὸς, malus.

Ἀπαλέξω, propulſo, repello: item auxilior, a ἀπαλέξομαι, idem ex ἀπὸ, & ἀλέξω, arceo.

Ἀπαλεύομαι, devito, evito, effugio: ex ἀπὸ, & ἀλεύω, vito.

Ἀπαλέω, negligo, per ſyncopen, pro ἀπαμελέω, negligo, ex ἀπὸ, & μέλει, curæ eſt.

Ἀπαληθεύω, f. σω, p. κα, vera prædico: ab ἀπὸ, & ἀληθεύω, verum dico. Th. ἀληθὴς, verus.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, obliteratus, part. præt. paſſ. ab ἀπαλείφομαι, obliteror.

Ἀπαλήσεται, vagabitur, f. m. ex ἀπὸ, & ἄλημι, vel ἀλάομαι, erro, vagor.

Ἀπαλθέομαι, οῦμαι, curo. vide in ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, medeor.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hœdus tenellus, ſeu delicatus. Th. ἀπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπάλιον θῦμα, Heſych. δελφάκιον, porcellus, porcus delicatus, teneræ hœdus ætatis, & mollis. Ea enim eſt victimæ tenerrima, & delicatiſſima: ab eodem Themate ἀπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, diſceſſus, migratio: ut ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι, migrare, ſolum vertere: & ἡ βίου ἀπαλλαγὴ, diſceſſus e vita; quod & τοῦ ζῆν ἀπαλλαγὴ, dicitur a Plat. Item liberatio, exitus, apud Iſocr. verbale ab ἀπαλλάσσω, demigro, diſcedo.

Ἀπαλλαγῆναι, libertatem conſequi: ab ἀπαλλάττομαι, dimittor.

Ἀπαλλακτικὸς, οῦ, ὁ, liberandi vim habens, ſalutaris, abſolutorius.

Ἀπαλλακτικῶς, liberatoria, abſolutoria. eſt adv. ab ἀπαλλακτικὸς, abſolutorius.

Ἀπαλλὰξ, viciſſim.

Ἀπαλλαξείω, liberari cupio: ab ἀπαλλάττω, f. άξω, libero, dimitto.

Ἀπαλλαξείω, liberare cupio; volo diſcedere; defungi cupio; ἀπαλλαξείω, adjuvando removeo: ab ἀπαλλάττω, libero ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω, muto.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, diſcedendi facultas: ab ἀπαλλάσσω, dimitto.

Ἀπαλλάσσω, vel Att. άττω, dimitto, abire jubeo, libero. f. άξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. ſing. a. 1. ſub. ἀπαλλάξῃ. præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Interdum ponitur pro ἀπαλλάττομαι, evado, defungor, liberor: & aliquando exp. intereo, morior. Ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω, muto.

Ἄπαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alius poſt alium. Ariſtot. de Anim. l. 9. ex ἀπὸ, & ἄλλος, alius.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, abalieno. ἀπαλλοτριοῖ, 3. ſing. præſ. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. paſſ. ἀπηλλοτρίωμαι, part. ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus. Ex ἀπὸ, & ἀλλοτριόω, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπαλοιάω, ῶ, contero, confringo: item idem ac ſimplex Th. ἀλοιάω, ῶ, percutio. Item ἀπολοιάω, idem: ex ἀπὸ, & ἀλοάω, pro quo interdum etiam eſt ἀλοιάω, per pleonaſmum literæ ι, tundo, percutio.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura: ab ἀπαλείφω oblitero.

Ἀπαλοῖο, τοῦ, teneri, mollis, gen. Jon. pro ἀπαλοῦ. ab ἀπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπαλὸς, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus: qu. ἁφαλὸς, ab ἁφὴ, q. d. tactui cedens.

Ἀπαλόσαρκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, carne mollis: ex ἀπαλὸς, tener, & σὰρξ, κὸς, ἡ, caro.

Ἀπαλότης, τητος, ἡ, teneritudo, mollities.

Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, delicate nutritus, ſaginatus. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀπαλόχροος, gen. ab ἀπαλόχροος, οος, ὁ, ἡ, qui tenellum, ſeu molle corpus habet. Ex ἀπαλὸς, tener, & χρὼς, corpus, cutis. Them. χρόα, ἡ, color.

Ἀπαλόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀπαλόχροος, qui tenera, ſeu delicatæ eſt cutis.

Ἀπαλόψυχος, ὁ, qui eſt animo molli, effœminatus, puſillanimis: ex ἀπαλὸς, οῦ, ὁ, tener, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Ἀπαλύνω, tenerum reddo, mollio, emollio: item delicate attingo. f. υνῶ. Th. ἀπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπαλῶς, molliter. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἀπαμαλδύνω, idem ac ἀμαλόττω, perdo, corrumpo; proprie, veluti tenerum quid-

quiddam, & molle: item deleo, oblitero: item demolior, averto, ſolo æquo. ex ἀπὸ, & ἀμαλδύνω, demolior, idem ac ἀμαλάπτω. a Th. ἀμαλὸς, mollis.
Ἀπαμάω, ῶ, vel potius ἀπαμάομαι, ῶμαι, meto. ex ἀπὸ, & ἀμάω, meto.
Ἀπαμβλύνω, idem ac ἀμβλύνω, hebeto, obtundo. Th. ἀμβλὺς, ύος, ὁ, obtuſus.
Ἀπαμβλόω, obtundo, hebeto. Item abortior, abortivum facio. ex ἀπὸ, & ἀμβλόω, abortum facio.
Ἀπαμβροτάνω, aberro, deerro; ex ἀπὸ, & ἁμβροτάνω, aberro: quod eſt, aſſumpto μ, pro ἀβροτάω, ῶ, nocte occurro, a Th. ἀβρότη, nox.
Ἀπαμείβετο, reſpondebat, 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præſ. part. ab
Ἀπαμείβομαι, reſpondeo: ex ἀπὸ, & ἀμείβω, rependo, reſpondeo.
Ἀπαμείρω, ſeparo; partem, ſeu portionem ſuam alicui aufero, privo; idem ac ἀμείρω: παρὰ τὸ μείω, τὸ μερίζω. Sed exp. & contraria ſignif. impertior. ſic in paſſ. -ομαι, privor: item privo, item impertior. Ex ἀπὸ, & μείρω, vel ἀμείρω, privo aliquem portione.
Ἀπαμελέω, negligo, unde ἀπημελημένος, pro derelicto habitus; pro neglecto relictus: ex ἀπὸ, & ἀμελέω, negligo.
Ἀπαμέργω, decarpo: ex ἀπὸ, & ἀμέργω, exſugo.
Ἀπαμέρδω, privo: ex ἀπὸ, & ἀμέρδω, privo portione aliquem.
Ἀπαμμένος, ὁ, pendens, ſuſpenſus, Jon. pro ἀφημμένος, ſublata aſpiratione, & augmento: ab ἀφάπτομαι. Tham. ἅπτομαι, tango, apprehendo.
Ἀπαμύνω, propello, arceo. f. υνῶ. Ex ἀπὸ, & ἀμύνω, ſuccurro, opem fero.
Ἀπαμφιάζω, ἀπαμφιέννυμι, & ἀπαμφιέσκω, idem ac ἀπαμπέχω, veſtimenta detraho, exuo, nudo, ſpolio: ex ἀπὸ, & ἀμφιάζω, vel ἀμφιέννυμι, induo.
Ἅπαν, τὸ, omne, n. g. adject. ἅπας, ab ἅμα, ſimul, & πᾶς, omnis.
Ἀπαναβαίνω, idem ac ἐπαναβαίνω, aſcendo, ſupervenio.
Ἀπαναίνεται, reſpuit, 3. ſing. præſ. ind. ex
Ἀπαναίνομαι, renuo, reſpuo, recuſo, rejicio, cum acc. Ab ἀπὸ, & ἀναίνομαι, renuo.
Ἀπαναισχυντέομαι, impudenter attento.
Ἀπαναισχυντέω, ῶ, impudenter me gero; impudentia utor: ex ἀπὸ, & ἀναισχυντέω, ſum impudens.
Ἀπαναλίσκω, abſumo, detero, erogo: ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω, expendo.
Ἀπανήνατο, reſpuit, Poet. & Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι, renuo, reſpuo.
Ἀπανάστασις, ἡ, migratio, tranſmigratio, ἀποικία, μετοίκησις. verbale ab ἀπανίσταμαι, diſcedo, commigro.
Ἀπανδρόω, virilitatem, ſeu viriles annos aſſumo: ex ἀπὸ, & ἀνδρόω, virilem reddo; virile robur miniſtro.
Ἀπάνευθε, ſeorſum: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ, ſine.
Ἀπανήνασθαι, recuſare, a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηνηνάμην, recuſavi, renui. Ab ἀπαναίνομαι, renuo, reſpuo.
Ἀπανθέω, f. ήσω, p. ηκα, defloreo, emareſco, flore exuor.
Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloraſcendi actio, q. defloratio; florum marcor, & fluxus.
Ἀπανθίζω, decerpo, defloro.
Ἀπανθισμὸς, οῦ, ὁ, linea exilis, & viſum fugiens, a pictoribus ita dicitur, Galeno teſte, ut lineamenta illa Apellis, & Protogen. apud Plin. l. 35. ex ἀπὸ, & ἀνθέω, floreo, vel ἀνθίζω, facio florere, tingo.
Ἀπανθρακίζω, carbones accendo, torreo, aſſo. vel τοὺς ἄνθρακας, i. e. piſcis genus comedo: quod omnirum illud piſcium genus aſſum comeditur.
Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, eſt piſcis, cui convenit aſſatio: item placentæ, ſeu lagani genus; παρὰ τὸ ἐν ἀνθρακιᾷ γίνεσθαι.
Ἀπανθράκισμα, τὸ, eſt in genere quidvis toſtum in prunis.
Ἀπανθρακόω, ῶ, in carbones verto, ſeu redigo, exuro: a Th. ἄνθραξ, carbo, unde ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna, ignis ex carbonibus.
Ἀπάνθρωπος, ὁ, inhumanus, hominum expers, vacuus hominibus.
Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas.
Ἀπανθρώπως, inhumaniter: ex ἀπὸ, & ἄνθρωπος, homo.
Ἀπανισταμένης, τῆς, diſcedentis, gen. ſing. part. præſ. f. g. ab ἀπανίσταμαι, exurgo, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, & ἵσταμαι, ſto.
Ἀπανιστάω, & ἀπανίστημι, excito alicunde, vel exurgere facio. Item erigo ad vitam. Exponitur etiam ſubmoveo, ſedibus pello. Et apud Herodot. in Thalia, ἀπανιστάναι τὴν στρατιὴν, abducere exercitum. Et in paſſ. ἀπανίσταμαι, ſurgo ex aliquo loco, exurgo: ut οἱ κλίνης ἀπανιστάμενοι, de lecto ſurgentes. Item ſedibus pellor, emigro, commigro. Sed ex Reg. l. 1. c. 4. ἀπανέστησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, expon. caligaverant oculi ejus. Ex ἀπὸ, & ἀνίστημι, -αμαι, excito, erigo.
Ἅπαντα, τὸν, omnem, acc. ſing. ab ἅπας, gen. ἅπαντος, quod ex ἅμα, ſimul, & πᾶς, omnis.
Ἀπαντᾷν, occurrere, præſ. inf. & ἀπαντῶντας, τοὺς, occurrentes, accuſ. pl. part. præſ. ab ἀπαντάω, occurro.
Ἀπανταχῆ, & ἀπανταχόθι, ubique, paſſim.
Ἀπανταχόθεν, & ἀπανταχόσε, undique, undequaque, quaqua verſum. ab ἅπας, omnis.
Ἀπαντάω, ῶ, occurro, ab ἀπὸ, & ἀντάω, in occurſum eo. Th. ἀντὶ, contra, adverſus.
Ἀπαντέλλω, produco, emitto; idem ac ἀντέλλω, (cum ἀπὸ præfixo) pro ἀνατέλλω, oriri facio.
Ἀπαντῆ, ubique: adv. Th. πᾶς, omnis.
Ἀπάντημα, ατος, τὸ, idem ac ἀπάντησις, occurſus, caſus, eventus.
Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus: ab ἀπαντάω, occurro.
Ἀπαντητέον, occurrendum eſt: ab ἀπαντάω, occurro.
Ἀπαντὶς, ex adverſo, idem ac ἀπαντίον, e regione: ex ἀπὸ, & ἀντὶ, contra.
Ἀπαντίζω, unde συναπαντίζω, concurro: ex ἀπὸ, vel ex σὺν, ἀπὸ, & ἀντίζω, inuſit. pro ἀντάω, vel ἀντιάω, occurro.
Ἀπαντικρὺ, contra, e regione; idem ac ἀντικρὺ, contra.
Ἀπαντίον, Jon. e regione. Th. ἀντὶ, contra.
Ἀπαντλέω, exhaurio. unde
Ἀπάντλησις, εως, ἡ, exhauſtio, evacuatio. ex ἀπὸ, & ἀντλέω, haurio.
Ἀπάντομαι, reſiſto: ab ἀπαντάω, occurro.
Ἅπαξ. adv. ſemel.
Ἀπάξαπας, αντος, ὁ, univerſus, cunctus, omnis ſemel; ex ἅπαξ, ſemel, & ἅπας, omnis.
Ἀπαξαπλῶς, univerſaliter: ex ἅπαξ, ſemel, & ἁπλῶς, ſimpliciter. Th. ἁπλόος, ſimplex.
Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas.
Ἀπάξιος, ου, ὁ, præter morem; & ſubinde pro ἄξιος, dignus.
Ἀπαξιόω, dedignor, indignum reputo, deſpicio, turpe duco.
Ἀπαξίωσις, ἡ, dedignatio, contemptio, deſpicientia: ab ἀπάξιος, indignus.
Ἀπάορος, ου, ὁ, Poet. pro ἀπήορος, remotus: quaſi ab ἀείρω, p. m. ἤορα, & neglecto augmento, ἄορα.
Ἀπαράβατος, ου, ὁ, ἡ, non tranſitorius, perpetuus: ex α, & παραβαίνω, prætereo, tranſgredior.
Ἀπαράβλαστος, ὁ, nullam ſobolem proferens; non renaſcens; a radice non germinans: ex α priv. & παραβλαστάνω, circumpullulo, & renaſcor, vel, ut alii, adnata emitto. unde παραβλαστὸς, ἡ, ramulus: nepos: vel adnatum, ramulus qui juxta germina adnaſcitur: ex παρὰ, & βλαστάνω, germino.
Ἀπαράβλητος, ὁ, incomparabilis, diſſimilis, inſociabilis: ex α priv. & παραβάλλω, aſſimilo, comparo. unde παράβλητος, & παραβλητικὸς, adjectitius, comparabilis.
Ἀπαραγγέλτως, injuſſu; ἀκελεύστως. Polyb. ex α priv. & παραγγέλλω, admoneo.
Ἀπαράδεκτος, ὁ, non receptus; qui accipi nequit; aliquando non recipiens: ex α priv. & παραδέχομαι, ſuſcipio, recipio.
Ἀπᾶραι, ſuſtuliſſe, diſceſſiſſe, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, diſcedo, proficiſcor.
Ἀπαραιρημένος, ὁ, ſpoliatus, privatus, Jon. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. paſſ. verbi
Ἀπαραιρέομαι, οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι, aufero, vel auferor.
Ἀπαραίτητος, ὁ, inexcuſabilis, implacabilis, indeprecabilis, inexorabilis, ſeverus, qui nec precibus, nec pretio flecti poteſt: ex α priv. & παραιτέομαι, deprecor. unde παραίτησις, deprecatio.
Ἀπαρακάλυπτος, ὁ, non obtectus, non occultatus, manifeſtus: ex α priv. & παρακάλυπτος, velo obtectus.
Ἀπαρακαλύπτως, aperte: adv. ab α, παρὰ, & καλύπτω, abſcondo.
Ἀπαράκλητος, ὁ, inconſolabilis, non vocatus ſe offerens, ſpontaneus, voluntarius. ex α priv. & παρακαλέω, invoco.
Ἀπαράλλακτος, ὁ, immutabilis, non differens, per omnia ſimilis, ut ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν, ſimilitudo incommutabilis, Chriſtus dicitur apud Greg. Ex α priv. & παραλλάττω, altero, vario.
Ἀπαραλλάκτως, abſque ulla differentia, ſimiliter, per omnia. eſt adv. ab ἀπαράλλακτος, immutabilis.
Ἀπαραλλαξία, ἡ, immutabilitas, conſtantia.
Ἀπαραλόγιστος, α, ον, infallibilis, qui decipi nequit. Item activa, non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α, & παραλογίζομαι, illudo.
Ἀπαραλογίστως, ita ut non decipiaris, vel decipi poſſis, eſt adv. ab ἀπαραλόγιστος, infallibilis.
Ἀπαραμύθητον, τὸ, dicitur id, in quo figura illa, quæ παραμυθία dicitur, non adhibetur. Hæc autem figura orationis eſt, molliens quod aſperius dictum eſt, Hermog. nam παραμυθία exp. etiam demulcentia.
Ἀπαραμύθητος, ὁ, ſolatium non admittens.
Ἀπαραμυθήτως, ita ut flecti verbis nequeat. Item inſolubiliter.
Ἀπαράμυθος, & ἀπαραμύθητος, ὁ, qui verbis flecti, vel perſuaderi nequit, ferox. Nam & de brutis dicitur. Item inconſolabilis. ex α priv. & παραμυθέομαι, conſolor, conſilium do.
Ἀπαραπόδιστος, ὁ, non præpeditus, liber ab impedimentis; non intricatus, & implicatus: ex α priv. & παραποδίζω, idem ac ἐμποδίζω, pedes implico; impedimento, & obſtaculo ſum: ex παρὰ, & ποδίζω, ligo pedes mer or pedibus.
Ἀπαραποίητος, ὁ & ἡ, verus, germanus, non adulteratus: ex α priv. & παραποιέω, adultero, falſo aſſimulo.
Ἀπαραποιήτως, non adulterate, germane, genuine, adv. ab ἀπαραποίητος, vere.
Ἀπάρας, αντος, ὁ, tollens, &c. part. act. ab ἀπαίρω, tollo, aufero.
Ἀπαρασαλεύτως, inconcuſſus, immotus, firmus: ex α priv. & παρασαλεύω, concutio. ex παρὰ, & σαλεύω, quatio, agito.
Ἀπαρασήμαντος, ὁ, non deſignatus, non illuſtratus.
Ἀπαρασημείωτος, ὁ, non inſignitus, non adnotatus.
Ἀπαράσημος, ὁ, nullo inſigni notus, & conſpicuus: ex α priv. & παράσημος, inſignis.
Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, imparatus: ex α, & 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi παρασκευάζομαι, apparo. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.
Ἀπαράσκευος, ὁ, idem ac ἀπαρασκεύαστος, imparatus.
Ἀπαρασκεύως, immediate, ſine præmeditatione. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.
Ἀπαράσσω, abſcindo, amputo; item depello, deturbo: ex ἀπὸ, & ἀράσσω, ferro ſeco.
Ἀπαρατήρητος, ὁ, non obſervatus, vel qui obſervari nequit.
Ἀπαρατηρήτως, ita ut obſervari nequeat: ex α priv. & παρατηρέω, f. ήσω, obſervo.
Ἀπαράτιλτος, ὁ, hirſutus, non comptus capillis, non vulſus: ex α priv. & παρατίλλω, avello, vello.

Ἀπαίτητος, ὁ, exécrabilis, execrandus; vel deprecandus. Plut. ex ἀπὸ, & αἰτέομαι, precor. Item imprecor, maledico.

Ἀπαράτρεπτος, ὁ, indeclinatus, vel indeclinabilis, non declinans, nec oblique iaciens: ex α priv. & παρατρέπω, averto.

Ἀπαρατρέπτως, recta, nullo diverticulo.

Ἀπαραφυλάκτως, incaute: ex α & παραφυλάσσω, obſervo. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Ἀπαράχυτος, ὁ, effuſione carens. οἶνος ἀπαράχυτος, peculiariter dicitur vinum, cui aqua marina non eſt affuſa, ſeu admixta, quod etiam dicitur ἀθαλάσσωτος οἶνος, ut ejus contrarium οἶνος θαλάσσιος, ἢ τεθαλασσωμένος, vinum ſalſum, ut Celſus vocat. ex α priv. & παραχέω, idem ac παραχύω, effundo: ex παρὰ & χύω, idem ac Th. χέω fundo.

Ἀπαραχώρητος, α, ὁ, pertinax, nulli cedens: ex α priv. & παραχωρέω, do locum.

Ἀπαραχώρητος, α, ὁ, pertinax, nihil cedens.

Ἀπαργία, ας, ἡ, apargia, herbæ nomen: inter ἐπιγειόφυλλα, numeratur, apud Teoph. plant. l. 7. c. 9.

Ἀπάργμα, ατος, τὸ, primitiæ: ab ἀπὸ, & ἀπαρχὴ, initiatio, primitiæ tributum.

Ἀπαργυρίζω, ære muto, vendo.

Ἀπαργυρισμὸς, ὁ, æſtimatio rei in pecunia numerata.

Ἀπαργυρόω, ῶ, in argentum verto; h. e. argento muto. ex ἀπὸ, & ἄργυρος, argentum.

Ἀπαραπόδιστος, α, ὁ, & ἡ, minime implicitus; non impeditus; qui impediri non poteſt. ex α priv. παρὰ, & ἐμποδίζω, impedio, intercedo.

Ἀπαρέμφατος, ὁ, minime declarativus; cui nulla ſubeſt declaratio; indefinitus, ut ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, apud Grammaticos modus infinitivus; quaſi, μηδὲν παρεμφαίνουσα καθ' ἑαυτὴν, nihil per ſe declarans.

Ἀπαρεμφάτως, abſque declaratione, indefinite, per modum infinitivum. ex α priv. & παρεμφαίνω, præterea, vel ſimul oſtendo: ex παρὰ, & ἐμφαίνω, patefacio.

Ἀπαρενόχλητος, ὁ, minime perturbatus: ex α, & παρενοχλέω, obturbo, interpello.

Ἀπαρέσκω, non placeo, improbor in paſſ. ἀπαρέσκομαι, ægre, vel impl[a]cide fero. Item improbo, cum dat. & placo, demereor, cum acc. Iliad. τ. ex ἀπὸ priv. & ἀρέσκω, ομαι, placeo. unde ἀρεστὸς, ὁ, placens, gratus.

Ἀπάρεστος, α, ὁ καὶ ἡ, ingratus, injucundus talis, ut placere non poſſit.

Ἀπαρηγόρητος, ὁ, qui conſolatione flecti non poteſt, ex α priv. & παρηγόρητος, conſolabilis.

Ἀπαρηγορησία, inconſolabilitas.

Ἀπαρήγω, fut. ξω, juvo, auxiliando propulſo: ex ἀπὸ. & ἀρήγω, adjuvo.

Ἀπαρθένευτος, ὁ, non devirginata, pura & intacta. Item non decens virginem, a virgine alienus, non decorus virgini.

Ἀπαρθενεύω, non congruo virginibus: ex α priv. & παρθενεύω, virginitatem ſervo. Item virginem cuſtodio.

Ἀπάρθενος, α, ὁ, ἡ, qui, quæve non eſt virgo. ex α, & παρθένος, ἡ, virgo.

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, ablatus fuero, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀπαίρω, aufero.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenſeo; numero, connumero, recenſeo.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, qui recenſuit, vel numeravit, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Ἀπαρίθμησις, ἡ, numeratio, enumeratio, recenſio. ex ἀπὸ, & ἀριθμέω, numero.

Ἀπαρίνη, ης, ἡ, herba quædam, lappa.

Ἀπαρκτίας, ſeu ἀπαρκτίας, ου, ὁ, ventus ſeptentrionalis. Th. ἄρκτος, ου, ὁ, urſus, urſa, ſeptentrio.

Ἀπαρκέω, ῶ, ſufficio. ἀπαρκεῖ, ſufficit. ἀπαρκὴς, contentus, congruens. Ex ἀπὸ, & ἀρκέω, ſufficio, par ſum.

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, abnego, f. ήσομαι, ήσω. p. ἀπήρνημαι. f. 1. paſſ. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 2. imp ἀπάρνησαι, άσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ, & ἀρνέομαι, nego, recuſo.

Ἄπαρνος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui pernegat: ab ἀπαρνέομαι, abnego.

Ἀπάρνυμαι, auſero, ἀφαιρέομαι: ex ἀπὸ, & ἄρνυμαι, ſuſcipio, aſſequor, recipio.

Ἄπαρον, ἄτω, tollito, diſcedito, a. 2. imp. act. ab ἀπαίρω, auſero.

Ἀπαρόρμητος, ὁ, qui nulla re incitatus, immotus, languidus, ſtupidus: ex α priv. & παρορμάω, incito; ex παρὰ, & ὁρμάω, erumpo, impetum facio, irruo.

Ἀπαράσσω, dejicio, deturbo, f. ξω. Ex ἀπὸ, & ἀράσσω, ferro ſeco, abſcindo.

Ἀπαῤῥενόω, idem ac ἀῤῥενόω, maſculum reddo. unde ἀπαῤῥενοῦσθαι, aſſ maſceſcere. Plin. ex ἀπὸ, & ἀῤῥενόω, maſculum reddo; quod ab ἄῤῥην, ενος, ὁ, καὶ ἡ, maſculus, mas.

Ἀπαῤῥησίαστος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui libere loqui non audet; vel in quo libere dici non licet: ex α priv & παῤῥησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.

Ἀπαῤῥησιάστως, ὁ, ſine libertate loquendi, ſine libera oratione. eſt adv. ab ἀπαῤῥησίαστος, qui libere loqui non audet.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, diſceſſus; ab ἀπὸ, & αἴρω, tollo.

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, dirimo, quaſi ſeorſum ſuſpendo. Ex ἀπὸ, & ἀρτάω, pendo, alligo.

Ἀπαρτέω, Jon. pro ἀπαρτάω, ſuſpendo, dirimo. unde ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix.

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix. verbale ab ἀπαρτάω, pro ἀπαρτάω, f. ήσω, ſuſpendo, dirimo.

Ἀπαρτὶ, adv. ab hoc tempore; ex ἀπὸ. & ἄρτι, nuper, noviſſime. Alii legendum cenſent ἀπαρτὶ, plane, omnino: ab ἄρτιος, perfectus.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, ſupellex, qua ſe inſtruunt οἱ ἀπαίροντες, proficiſcentes; ſarcina. Item profectio. Th. αἴρω, tollo.

Ἀπαρτιζόντως, abſolute, & perfecte.

Ἀπαρτίζω, perfectum & abſolutum reddo: æquiparo, adæquo, ἀρτίως, i. e. ἀπαρτίως συμπληρῶ. ex ἀπὸ, & ἀρτίζω, perficio, compono.

Ἀπαρτιὸς, ὁ, paratus itineri, ἀπαρτὶ ἄπαντος καὶ ἀπηρτισμένος ὑπάρχων ab ἀπαρτία ſarcina.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra ſumma, rotunda ratio: ab ἀπὸ, ἄρτιος, perfectus, & λέγω, dico.

Ἀπαρτίαν ὑπογράφειν, Plut. auctionem bonorum facere, auctionari ſupellectilem proſcribere: ab ἀπαρτία, ſupellex, ſarcina.

Ἀπάρτισις, ἡ, perfectio, conſummatio. in Nov. Conſt. f. Imp. ab ἀπαρτίζω, perficio.

Ἀπαρτισμὸς, ῦ, ὁ, perfectio, abſolutio: ab ἀπήρτισμαι, 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, perfectus.

Ἀπαρτιστικὸς, ὁ, abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem rei alicujus conducens: ab ἀπαρτίζομαι perficior, abſolvor.

Ἀπαρτιζομένως, & ἀπαρτιζόντως, exponitur ἀκριβῶς, accurate, perfecte, q. d. explete; idem ac ἀπαρτὶ, poſthac, confeſtim, affatim, & ἀπαρτιζόντως, abſolute, perfecte.

Ἀπαρύω, exhaurire: ab ἀπὸ, & ἀρύω, hauſio.

Ἀπαρύτω, idem cum ἀπαρύω, exhaurio.

Ἀπαρύττω, f. ύξω, detraho: ex ἀπὸ, & ἀρύω, hauſio.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, antiquum reddo, obſoleſcere facio: & in paſſiv. ἀπαρχαιόομαι, antiquor, obſoleſco: ut ἀπαρχαιωμένη φιλία, & λέξις, vetus, antiquata, vel obſoleta amicitia, vel dictio. ex ἀπὸ & ἀρχαῖος, vetus, priſcus.

Ἀπαρχαΐζω, antiquum reddo, antiquo nomine appello: item antiquitatis formam tribuo: ex ἀπὸ, & ἀρχαΐζω, antiquitatem imitor.

Ἀπάρχεο, Poet. pro ἄρχεο, imperata.

Ἀπάρχεσθαι, primitias offerre: ab ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, primitiæ. q. d. ἀπ' ἀρχῆς, ſcil. γεννημάτων τῆς γῆς, de principio frugum.

Ἀπάργμα, ατος, τὸ, idem ac ἀπαρχὴ, primitiæ.

Ἀπαρχῆς, ſtatim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, primitias ſolvo, & decerpo, cum gen. Item libamenta facio. Th. ἀρχὴ, principium.

Ἀπάρχος, & ἀπάρχων, ὁ, idem ac ὕπαρχος, dux, ἀπάρχων στρατευμάτων, præfectus militiæ.

Ἀπάρχω, idem ac ἄρχω, impero.

Ἀπαρωγὸς, ὁ, opitulator: ab ἀπαρήγω, auxiliando propulſo. ex ἀπὸ, & ἀρήγω, auxilior.

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. gen. ἅπαντος, ἁπάσης. Ex α pro ἅμα, ſimul, & πᾶς, omnis.

Ἀπασβολόομαι, fuliginem excutio. Dioſc. ex ἀπὸ, & ἀσβολόω, fuligine inficio, polluo.

Ἀπασέων, omnium, gen. pl. Jon. pro ἀπασῶν, ab ἅπας, omnis.

Ἀπασκαρίζω, deſilio, deſulto; item interdum ſumitur pro exilire gaudio, riſuque emori. ex ἀπὸ, & σκαρίζω, ſalto.

Ἀπασπαίρω, idem ac ἀσπαίρω, tremo, palpito. Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.

Ἀπαστὶ, jejune.

Ἀπαστία, ἡ, jejunium: ab ἄπαστος, jejunus.

Ἄπαστος, α, ὁ καὶ ἡ, qui non guſtavit, jejunus: ex α & πάω, veſcor.

Ἀπαστράπτουσα, ἡ, emittens fulgur, præſ. part. f. g. ex ἀπὸ, & ἀστράπτω, fulguro.

Ἀπαστράπτω, fulguro, coruſco, vel circumquaque fulguro: neutrum; ſed interdum activum fit, ſicut ἀπολάμπω, fulgorem ejaculor.

Ἀπασχολέω, negotium faceſſens avoco; occupans & impediens abſtraho; a ſtudio deduco. ex ἀπὸ, & ἀσχολέω, exerceo.

Ἀπασχολία, occupatio, abſtractio, qua ſcil. quis ab aliqua re avocatur. ab ἀπασχολέω, a ſtudio deduco.

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, fraus.

Ἀπατᾷ, decipit, 3. ſing. ind. præſ. ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπαταγὶ, ſine ſtrepitu, ſine crepitu, qui πάταγος dicitur: ex α priv. & παταγέω, ſtrepo: a πάταγος, crepitus, fragor tonitrui.

Ἀπατάω, ῶ, decipio, fallo, f. ήσω, p. ἠπάτηκα, a. 1. ἠπάτησα, & Jon. ἀπάτησα, ας, ε, præſ. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. paſſ. ἠπατήθην, part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, ὲν. quaſi ἀπὸ τῆς πάτου ἀπάγω, a via abduco.

Ἀπατηλὸς, ῦ, ὁ, ἡ, fallax: ab ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτερθε, ſeorſim; adverb. ab ἄπερθε, abſque, ſeu ἄτερ, ſine, ſeorſim.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor, ψεύστης, impoſtor: ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, fraus: ab ἀπατάω, fallo, decipio.

Ἀπατηθῆναι, decipi, a. 1. inf. paſſ. ab ἀπατάω, circumvenio, decipio.

Ἀπατήλιος, ὁ, idem ac ἀπατηλὸς, fallax.

Ἀπατηλὸς, ὁ, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Th. ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fraus, captio.

Ἀπατήνωρ, ορος, ὁ, virum, ſeu hominem ſeducens. Nonn. ex ἀπατάω, fallo, & ἀνὴρ, vir.

Ἀπατήσει, fallet, 3. perſ. f. 1. ind. ἀπάτησε, fefellit, a. 1. Jon. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτησις, ἡ, deceptio, fallacia, idem ac ἀπάτημα, impoſtura. Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπατητικὸς, ῆ, ὸν, fraudulentus, captioſus. Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτητος, ὁ, incalcatus; i. e. non conculcatus; q. d. incalcabilis, qui calcari non poteſt: ex α priv. & πατέω, calco.

Ἀπατόφρων, ὁ, idem ac δολόφρων, doloſa cogitans, fraudulentus: ex ἀπατάω, fallo, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀπατμίζω, evaporo; exhalo, emitto vaporem: ex ἀπὸ, & ἀτμίζω, vaporo, exhalo.

Ἀπατούρια, τὰ, fallaciarum ſolemnitas, inquit Bud. Vide Suid. & Schol. Ariſtoph. a Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπατῶντες, οἱ, fallentes, præſ. part. act. plur. ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſine patre: ex α, & πατὴρ, pater.

Ἀπαυγάζω, lucem edo; ſplendorem reddo, ut corpus ſplendidum: ab ἀπαυγὴ, ἡ, ſplendor, lucis effulgentia; ex ἀπὸ, & αὐγὴ, ſplendor, lux. unde αὐγάζω, illuſtro.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor: a 1. perſ. perf. paſſ. verbi ἀπαυγάζω, lucem edo. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, radius,

diue, ſplendor.

Ἀπαυγασμὸς, ὁ, Plut. idem ac ἀπαύγασμα, ſplendor.

Ἀπαυγής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, fulgidus, lucidus: ab ἀπαυγάζω, lucem edo.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lucis effulgentia ab ἀπαυγάζω, lucem edo.

Ἀπαυδᾶν, renunciere. ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. pl. num. ab ἀπαυδάω, ῶ, renuncio.

Ἀπαυδάω, ῶ, renuncio: item veto, interdico, prohibeo. f. ήσω. Ab ἀπὸ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio.

Ἀπαυθαδιάζομαι, idem ac αὐθαδιάζομαι, arroganter me gero, & ſuperbe, pertinaci contumacia utor, ut qui ſupplicare judicibus non poteſt. αὐθαδίζομαι, idem. ab αὐθάδης, ὁ καὶ ἡ, ſibi placens.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, auſurum eſſe, Att. pro ἀπαυθαδιάσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι, audeo.

Ἀπαυθημερίζω, idem ac αὐθημερίζω, eodem ipſo die redeo: ex ἀπὸ, & αὐθήμερος, per unum diem durans.

Ἀπαύλια, τὰ, dies, quo ſponſus apud ſocerum ſeorſum a ſponſa pernoctat. Item dona, quæ ſponſæ dantur; teſte Polluce; ſed Acron dicit fuiſſe diem, quo nupta ad parentes redire ſolebat.

Ἀπαυλίζομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeu pernocto.

Ἀπαυλιστηρία χλανὶς, apud Poll. exp. læna, quam ſponſa mittit ad ſponſum eo die, qui ἀπαύλια dicitur, ab ἀπαυλίζομαι, ſeorſum pernocto a Th. αὐλὴ, ſtabulum. unde αὐλίζομαι, diverſor, ſtabulor.

Ἀπαυλόσυνος, ου, ὁ, ἡ, ſeorſim ſtabulans, ſeu pernoctans. Ab ἀπὸ, & αὐλὴ, ſtabulum.

Ἀπαυράω, ῶ, eripio, aufero. imperf. ἀπηύραον, ἀπηύρων. quidam ab αὔρα deducunt, ut ſonet ἀναπνοιῶν ἀφαιροῦμαι: alii ab αἴρω. Hinc ἀπαύρα, Jon. pro ἀπαύρη: ex ἀπὸ, & αὔρα, ἡ, ventus levior.

Ἄπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeſinens, non ceſſans, irrequietus; item ſine carens perpetuus ἄπαυστος δίψα, ſitis, quæ ſedari non poteſt.

Ἀπαύστως, & ἀπαυστί, indeſinenter, inceſſanter, irrequiete adv. ab ἀποπαύω, ceſſare ſeu deſiſtere facio; item compeſco. præſ. paſſ. ἀποπαύομαι, ceſſo, deſiſto, finem facio. Ab ἀπὸ, & παύω, ſedo, ceſſare facio.

Ἀπαυτοματίζω, ſponte ſubminiſtro: Philo. ex ἀπὸ, & αὐτόματος, ſponteneus.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, transfugio, ſum perfuga: ab ἀπὸ, & αὐτόμολος, ὁ, transfuge. Them. μολέω, eo, venio, redeo.

Ἀπαυτόφιν, per ſe, ſponte ſua; idem ac ἀπ' αὐτοῦ, ex ſe. Homer.

Ἀπαυχενίζω, idem ac αὐχενίζω, cervicem incido, vel frango. unde ἀπαυχενίσαι ταῦρον, quidam expon. frænare taurum, item pro contumaciter reluctari. Th. αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἀπαφρίζω, deſpumo. Th. ἀφρὸς, ὁ, ſpuma, ſaliva.

Ἀπάφω, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, fallo, decipio, Poet. idem, ac ἀπατάω, circumvenio. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ δι' ἀφῆς ἀπατᾶσθαι. ἐξαπαφάω, idem.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, abductus, a. 1. part. paſſ. ab ἀπάγομαι, abducor: ex ἀπὸ, & ἄγω, duco.

Ἀπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, moleſtus.

Ἀπαχθίζω, gravo. Th. ἄχθος, εος, τὸ, ſarcina, pondus.

Ἀπάψας, ὁ, Jon. pro ἀφάψας, qui nexuit: a. 1. part. Th. ἅπτω, necto.

Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, diſceſſit, 3. ſing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω, diſcedo. Th. βαίνω, eo, vado.

Ἀπέβαλον, ες, ε, abjeci, a. 2. act. ab ἀποβάλλω, abjicio. Th. βάλλω, jacio.

Ἀπέβην, ης, η, diſceſſi, a. 2. ind. ἀπεβησάμην, ω, ατο, idem, a. 1. m. ab ἀποβαίνω, deſcendo, cedo. Th. βαίνω, eo, vado.

Ἀπεγαλακτίσθην, ης, η, ablactatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, ablacto. quod ex ἀπὸ, & γαλακτίζω, ſum lactens. Them. γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Ἀπέγγονος, ου, ὁ, pronepos. ab ἀπὸ, & ἔγγονος, nepos, oriundus. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἀπεγγυαλίζω, idem ac ἐγγυαλίζω, infero.

Ἀπεγχρίω, idem ac ἀποχρίω, excutio. ex ἀπὸ, & ἐγχρίω, pulſando introrſum adigo, infigo: ex ἐν, & χρίω, pulſo.

Ἀπεγλυκάνθη, dulcis evaſit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἀπογλυκαίνομαι, dulcis evado. Th. γλυκύς, dulcis.

Ἀπεγνώσθην, ης, η, rejectus ſum, a. 1. paſſ. ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, ejectus, perf. part. act. ab ἀπογινώσκω, pernego, improbo. Them. γινώσκω, cognoſco.

Ἀπεγνωκότως, deſperate, per deſperationem: ut ἀπεγνωκότως ἔχειν, ſpem omnem abjicere.

Ἀπεδανὸς, ῦ, ὁ, ἡ, invalidus, ſenſibus captus, infirmus: ab α & πεδανὸς, per terram ſerpens, quod a πέδον, τὸ, ſolum.

Ἀπεδάσσαο, diviſiſti, Jon. & Poet. pro ἀπεδάσω, 2. ſing. a. 1. m. verb. ἀποδαίζομαι, impertior, divido. Th. δαίω, divido.

Ἀπέδειξα, ας, ε, expoſui, deſignavi, a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι, expono. a. 1. paſſ. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω, oſtendo.

Ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, caput amputaſſem, a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, & δειροτομέω, obtrunco caput. Ex δέρη, ſeu δειρὴ, collum, cervix, & τέμνω, p. m. τέτμηκα, ſeco.

Ἀπεδέξατ', per apocopen pro ἀπεδέξατο, recepit, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. Et ἀπεδέξατο, demonſtravit, Jon. pro ἀπεδείξατο, quod a δείκνυμι, oſtendo.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, peregre profectus ſum, a. 1. act. ab ἀποδημέω, peregrinor. ex ἀπὸ, & δῆμος, populus.

Ἀπεδίδου, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Ἀπεδίδων, pro ἀπεδίδοσαν, 3. plur. imp. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπεδίζω, æquo, exæquo, complano, ὁμαλίζω: ab ἄπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, planus.

Ἀπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, calceis carens.

Ἀπεδίλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excalceatus. Ab α, & πέδιλον, τὸ, calceus.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, reprobavi, aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo. f. άσω, perf. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, & δοκέω, videor, exiſtimo, puto.

Ἀπεδόμην, ου, ετο, vendidit, ſurſum dedit, a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἄπεδον, ου, τὸ, Jon. & Poet. pro πεδίον, planities, campus.

Ἀπέδοντο, vendiderunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι, vendo.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. a Them. eodem.

Ἄπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, planus: ut ἄπεδος χώρα, plana regio. Th. πέδον, τὸ, ſolum.

Ἀπέδρα, per apocopen pro ἀπέδρασα, ας, ε, aufugi, a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. unde 1. pl. ἀπέδραμεν, & ἀπέδραν, aufugerunt. Alii ἔδραν, ſeu ἔδρην a δρῶμι, fugio, ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. ab ἀποδύομαι, exuo. ex ἀπὸ, & δύω, ingredior.

Ἀπέδω, abedo. a. 1. paſſ. ἀπηδέσθην, ης, η. Ab ἀπὸ, & ἔδω, edo.

Ἀπέδωχ', per apocopen pro ἀπέδωκε, reſtituit, aor. 1. act. ex ἀπὸ, & δίδωμι, do.

Ἀπέειπον, ες, ε, negabam, imperf. vel a. 1. Att. per proſtheſin Poet. ab ἀπὸ, & ἔπω, dico.

Ἀπεζωσμένος, η, ον, exauctoratus, perfect. part. paſſ. ab ἀποζώννυμι, diſcingo. Them. ζώννυμι, cingo.

Ἀπέην, Poet. pro ἀπῆν, aberat, imperf. ab ἄπειμι, abſum; quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀπέθανεν, ες, ε, mortuus eſt, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, morior; quod ex ἀπὸ, & θνήσκω, morior.

Ἀπεθέμην, ου, ετο, depoſui, diſtuli, a. 2. ind. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι, depono. Them. τίθημι, pono.

Ἀπέθηλα, ας, ε, deflorui, a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω, defloreſco. Th. θάλλω, floreo.

Ἀπεθίζω, deſuefacio; ab ἀπὸ, & ἐθίζω, aſſuefacio. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

Ἄπει, pro ἄπιθι, abi, imper. verbi ἄπειμι, abeo: ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀπεῖ, abes, 2. perſ. præſ. ind. verbi ἄπειμι, abſum: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀπείδω, video, f. ἀπείσομαι, a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & εἴδω, video.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia: ab ἀπειθὴς, contumax. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἀπειθέω, ῶ, non pareo, incredulus ſum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α, & πείθω, ſuadeo.

Ἀπείθην, ης, η, Jon. pro ἀφείθην, dimiſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, contumax, inobediens: item incredulus: ex α, & πείθω, ſuadeo, oratione flecto.

Ἀπειθία, ας, ἡ, idem cum ἀπείθεια, perſuaſioni obedientiæque contraria contumacia, diffidentia, incredulitas. Paul. ad Coloſſ. 3. υἱοὶ ἀπειθείας, filii intractabiles, ab ἀπειθὴς, contumax.

Ἀπεικάζω, aſſimilo: item comparo, f. άσω.

Ἀπεικασία, ας, ἡ, aſſimilata, & expreſſa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, imago. Ex ἀπὸ, & εἰκάζω, aſſimilo. Th. εἴκω, aſſimilo.

Ἀπεικονίζω, ad imaginem, ſeu exemplar fingo.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effigies.

Ἀπεικὼς, idem ac ἀπεοικὼς, abſurda.

Ἀπεικότως, idem ac ἀπεοικότως, ab re, præter fidem, immerito.

Ἀπειλὰς, τὰς, minas, acc. pl. ab ἀπειλὴ, ἡ, minæ.

Ἀπειλεῦσα, ἡ, minans, Poet. pro ἀπειλοῦσα, præſ. part. f. g.

Ἀπειλεῖς, minaris, 2. perſ. præſ. ind. ab ἀπειλέω, Poet. pro

Ἀπειλέω, ῶ, Æol. ἀπείλλω, minitor. Item glorior. imperf. ἠπείλεον, ουν. f. ήσω. p. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. aor. 1. m. ſub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται. Vel ab ἀπὸ, & εἰλῶ, quia minæ a delinquendo avertunt. Vel παρὰ τὸ ἀπωθεῖν εἶναι ἐλέους, quia minitanti a miſericordia procul ſint.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀπειλέω, minor.

Ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. m. ſub. verbi ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, minans, vel minabunda: ut ἀπειλήτειρα φωνὴ, vox minax. Nonn. ab ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλήτην, per Sync. Jon. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω, minor.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minax, jactator; cujus f. ἀπειλήτειρα, minatrix.

Ἀπειλητήριοι λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλητικὸς, ὁ, minax: ut ἀπειλητικοὶ νόμοι, apud Plat. de legib. minaces leges, vel plenæ minarum. ἀπειλητικόν τι, καὶ χολῶδες ὑποβλέπει, Luc. minaciter fremeati, & irato ſimilis apparet. ab eod. Themate.

Ἀπείληφα, ας, ε, recepi, in 3. perſ. plur. ἀπειλήφασιν, præt. act. cujus part. ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα, & ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio.

Ἄπειμι, abſum. imperf. ἀπῆν, aberam. f. ἀπέσομαι. præſ. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, οῦσα, ὂν, abſens. Ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, abeo. f. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπῆισα, & Att. ἀπήισα. ſic ἀπῄεσαν, abierunt, 3. pl. a. 1. act. vel pluſq. perf. med. Ex ἀπὸ, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, abdicavi, a. 1. m. & in 1. plur. ἀπειπάμεθα.

Ἀπεῖπαι, abdicaviſſe, a. 1. inf. act.

Ἀπεῖπε, interdixit, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. ἀπειπεῖν, interdicere, recuſare, præſ. inf. act. ab ἀπείπω, prohibeo.

Ἀπείπω, interdico, recuſo, veto: item retracto, denego. Poet. pro ἀποείπω: quod ex ἀπὸ, & εἴπω, dico.

Ἀπειράκις, infinities: adv. ab ἄπειρος, infinitus. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus.

Ἀπείρατος, ου, ὁ, ἡ, infinitus, Poet. pro ἄπειρος, quod a πειραίνω pro περαίνω, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Ἀπείρατος, ου, ὁ, ἡ, intentatus, qui tentati

tari nequit: ex α, & πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, experientia.

Ἀπείρατος, ου, ὁ, ἡ, inexpertus, Poet. pro ἄπειρος, Ab eodem Themate.

Ἀπειραχῶς, infinitis modis: eſt adv. idem ac ἀπειράκις, ab ἄπειρος, infinitus, quod ex α priv. & πέρας, ατος, finis. Vel ab ἀπὸ, & πεῖρα, experientia.

Ἀπείργειν, idem fere ac εἴργειν, arcere.

Ἀπείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præſ. ab

Ἀπείργω, arceo, inhibeo, prohibeo. f. ξω, a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ, & εἴργω, in carcerem conjicio, coerceo.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ, ἡ, ingens, infinitus. ex α, & πεῖραρ, pro πέρας, finis.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, feſſus, part. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπερέω; ab ἀπὸ, & ἐρέω; quod ab εἴρω, necto, dico.

Ἀπείρητος, ου, ὁ, ἡ, inexpertus: ex α, & πεῖρα, experientia.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eodem Th.

Ἀπειρόδιος, ὁ, interminatus.

Ἀπείρετος, ου, ὁ, ἡ, infinitus: ex α, & πέρας, finis.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum expers, cœlebs: ab ἄπειρος, imperitus, & γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, excluſi, prohibui. in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. ab ἀπείργω, arceo, cohibeo.

Ἀπειρόδακρυς, qui lacrymari non didicit; qui fletum & lacrymas non eſt expertus: ex ἄπειρος, imperitus, & δάκρυ, lacryma.

Ἀπειροθάλασσος, & ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris, ſeu navigandi inexpertus. ab ἄπειρος, imperitus, & θάλασσα, mare.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum inexpertus: item minime malus, ſimplex. inde

Ἀπειροκακέω, ῶ, ſimplicitate utor; malitia non utor. Ab ἄπειρος, imperitus, & κακὸς, malus.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ, ἡ, honeſti expers: ex ἄπειρος, imperitus, & καλὸς, bonus.

Ἀπειροκάλως, inepte, præter decorum, inſolenter: a præcedente.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, expers tori, cœlebs: ab ἄπειρος, imperitus, & λέχος, lectus; quod a λέχω, cubare facio.

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ. ἄπειρος τῆς μάχης, imperitus prælii. Ab α, πεῖρα, experientia, & μάχη, pugna.

Ἀπείρονα, acc. ſing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, infinitus. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Ἀπειρόνικος, ὁ, vincendi imperitus; vel qui victoriam nondum expertus eſt: ex ἄπειρος, imperitus, & νίκη, ἡ, victoria.

Ἀπειροπαθὴς, ὁ, perturbationibus, ſeu affectionibus vehementer obnoxius.

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, affectuum immoderatio; τῶν παθῶν ἀμετρία, quæ ſemper vitioſa eſt: ex ἄπειρος, immenſus, & πάθος, εος, τὸ, paſſio, affectus.

Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ, multiplex; ab ἄπειρος, infinitus.

Ἀπειρόπλους, ὁ, qui navigationem non eſt expertus: ex ἄπειρος, inexpertus, & πλέω, navigo.

Ἀπειροπόλεμος, ὁ, belli imperitus, vel expers. Unde adv. ἀπειροπολέμως, ſine belli experientia: ex ἄπειρος, imperitus, & πόλεμος, bellum.

Ἄπειρος, ου, ὁ, imperitus. ab α, & πεῖρα, experientia. Et ἄπειρος, ου, ὁ, Dor. pro ἤπειρος, terra continens. Item ἄπειρος, ου, ὁ & ἡ, interminatus, infinitus, immenſus: ab α, & πέρας, ατος, τὸ, finis.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ inexperientia: ab ἄπειρος, imperitus. Th. πεῖρα, ἡ, experientia.

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, partus dolores non expertus: ab ἄπειρος, imperitus, & ὠδὶν, dolor.

Ἀπείρων, ονος, ὁ & ἡ, infinitus, interminatus. Ἀπείρων γαῖα, Homero, & Heſiodo eſt terra rotunda. Th. πέρας, τος, finis.

Ἀπείρως, inexperte, imperite.

Ἀπεῖσα, ας, ε, abii, Att. ἀπήεσαν, a. 1. ind. act. ab ἄπειμι, abeo.

Ἀπεισαγγελία, ἡ, unde ἀπεισαγγελίας γραφὴν δίκην, læſæ majeſtatis crimen deprecans, ſeu læſæ majeſtatis criminis reus: citatur ex Plut. in moral. ex ἀπὸ, & εἰσαγγελία, crimen læſæ majeſtatis.

Ἄπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla perſuaſione flexibilis, contumax. inde ἄπειστον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab α, & 3. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi πείθω, ſuadeo.

Ἀπειστέω, idem ac ἀπειθέω, ῶ, incredulus ſum.

Ἀπεῖχον, ες, ε, abſtinebam, imp. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. paſſ. ab ἀπέχω, abſtineo.

Ἀπεκάλει, nominabat, 3. ſing. imp. ab ἀποκαλέω, nomino. ex ἀπὸ, & καλέω, voco.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω, revelo.

Ἀπέκγονος, ὁ, abnepos: ab ἀπὸ, & ἔκγονος, ὁ & ἡ, filius, ſoboles. Th. γίνομαι naſcor.

Ἀπεκδέχομαι, exſpecto. f. ἀπεκδέξομαι. perf. paſſ. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, & δέχομαι, capio, ſuſcipio.

Ἀπεκδοχὴ, ἡ, expectatio.

Ἀπεκδύομαι, exuo, f. ἀπεκδύσομαι, a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, exutus.

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipſe exuendi actus. Ab ἀπὸ, ἐκ, & δύω, induo.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, deflebar, & in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. paſſ. ab ἀποκλαίω defleo. Th. κλαίω, fleo.

Ἀπεκλανθάνω, obliviſcor. a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, & λανθάνω, lateo. Th. λήθω, lateo.

Ἀπέκλασα, ας, ε, fregi, a. 1. ind act. ab ἀποκλάω, effringo. quod ab ἀπὸ, & κλάω, frango.

Ἀπεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo. ab ἀπὸ, ἐκ, & λέγομαι, legor.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, occluſi, & in 3. plur. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, occludo.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, oblitus ſum, Poet. per reduplicationem Jon. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω, obliviſcor. Th. λήθω, lateo.

Ἀπεκλούω, idem ac ἐκλούω, eluo, abluo, vel etiam eluendo abſtergo: ex ἀπὸ, ἐκ, & λούω, lavo.

Ἀπεκλύω, idem ac ἐκλύω, reſolvo. debilito, exſolvo, diſſolvo, libero: ex ἀπὸ, ἐκ, & λύω, ſolvo.

Ἀπέκοψα, ας, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, amputo, abrumpo.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, reſpondi, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abſcondo.

Ἀπέκτανον, ες, ε, occidi. a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.

Ἀπεκτείνομαι, idem ac ἐκτείνομαι, extendor, diffundor, protrahor: ex ἀπὸ, & ἐκτείνω, produco, extendo.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω, occido. Th. κτείνω, occido.

Ἄπεκτος, ου, ὁ & ἡ, impexus.

Ἀπέκτητος, ου, ὁ & ἡ, impexus. Ab ἀπὸ, & πέκω, pecto.

Ἀπελάζω, concionor: Laconicum eſt pro ἐκκλησιάζω, apud Plutarch. duplici λ ſcriptum eſt in Lycurgo ſic, ἀπελλάζειν.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, reſplendebat, imperf. paſſ. ἀπέλαμψα, ας, ε, reſplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, ſplendeo.

Ἀπέλασις, εως, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω, expello, abigo.

Ἀπέλαστος, & ἄπλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus; cui propinquare tutum non eſt: ab α, & πέλας, prope.

Ἀπελάτης, ὁ, abigens. Vet. Gloſſæ. ab ἀπελαύνω, expello, abigo.

Ἀπελαύνω, abigo, expello, arceo, f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπήλασα, p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ, & ἐλαύνω, impello, ago.

Ἀπέλαυσα, & Jon. ἀπηλαυσα, ας, ε, fructum cepi, a. 1. ab ἀπολαύω, fruor, fructum capio. Th. λάω, volo, vis: video.

Ἀπελαφρύνω, ſublevo. f. υνῶ. Ab ἀπὸ, & ἐλαφρύνω, allevo. Th. ἐλαφρὸς, cervus, cerva.

Ἀπελάω, Poet. pro ἀπελαύνω, arceo.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, & ἀπέλεγξις, εως, ἡ, refutatio, confutatio.

Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, refutatio, redargutio, probrum: ab ἀπήλεγμαι, 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi

Ἀπελέγχω, redarguo, f. γξω, a. 1. ἀπήλεγξα, præt. act. ἀπήλεγχα, præt. paſſ. ἀπήλεγμαι, a. 1. paſſ. ἀπηλέγχθην, a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ, & ἐλέγχω, arguo, corripio.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, immenſus: ex α, & πέλεθρον, ſeu πλέθρον, τὸ, jugerum.

Ἀπελείβετ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, diſtillabat, 3. ſing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω, ſtillo, rigo.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ & ἡ, non dedolatus, vel ſecuri complanatus; ab α, & πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris, bipennis.

Ἀπελέσθαι, abſtuliſſe, Jon. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, tollo.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, libertus, libertate donatus: ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος, liber.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumiſſio, aſſertio in libertatem.

Ἀπελευθερικὸς, οῦ, ὁ & ἡ, libertinus.

Ἀπελευθερώσων, ὁ, manumittens.

Ἀπελευθερόω, libero, manumitto. unde

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumiſſio, vindicta, ab ἀπελεύθερος, libertus.

Ἀπελεύσομαι, ῃ, εται, recedam, & in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι, abeo, recedo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπέληγεν, ceſſavit, 3. ſing. imp. act. ab ἀπολήγω, deſino: quod ex ἀπὸ, & λήγω, quieſco.

Ἀπελήλακα, ας, ε, abegi, Att. pro ἀπήλακα. perf. ind. act. ἀπελήλαντο, abactus fuerat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀπελαύνω, arceo. Th. ἐλαύνω, impello, ago.

Ἀπελθὲ, recedito, abito, a. 2. imperat. act. ἀπελθεῖν, abiiſſe, receſſiſſe, a. 2. inf. ἀπελθὼν, όντος, ὁ, qui receſſit, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι: quod ex ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.

Ἀπέλιπον, ες, ε, reliqui, a. 2. ind act. ab ἀπολείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo.

Ἀπελλαὶ, ῶν, αἱ, ſana, conciones. q. ab ἀπέλλω, Æol. pro ἀπείργω, arceo. Hinc forſan Latino-barbarum Capella pro æde.

Ἀπελλάζειν, Laconibus ἐκκλησιάζειν, concionari. Plut. in Lycurgo. Unde

Ἀπελλαῖοι, οἱ, qui ſacrorum participes ſunt. Heſych. Th. ἀπελλαι, ſacraria, cœtus.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, Apelles, nomen viri. Latinis Apella.

Ἀπελόμενοι, Jon. pro ἀφελόμενοι, οἱ, cum eripuiſſent, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, tollo.

Ἀπελὸς, ου, ὁ, ulcus, vulnus. Dicitur vel παρὰ τὸ μὴ πελάζειν τῷ σώματι, quia cato non ſibimet appropinquant: vel ἀπὸ τοῦ ἀφελομένου, φ Jon. verſo in π, quia exſcinditur aliquid, & aufertur.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, p. ἀπήλπικα, aor. 1. ἀπήλπισα, a. 1. part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ, deſpero, cum gen. ut ἀπελπίζω τοῦ τυγχάνειν τῆς ὁμονοίας. Et cum acc. ut ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, omnem de ægroto ſpem abjicere. Et ταῦτα ἀπελπίζειν, de his deſperare. Interdum in deſperationem adduco. Item ſpero ex aliquo, vel ſpero aliunde: ut Luc. 6. Δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες, i. e. nihil inde ſperantes. Ex ἀπὸ, & ἐλπίζω, Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἀπελπισμὸς, οῦ, ὁ, deſperatio: verbale ab ἀπελπίζω, deſpero.

Ἀπελύθην, ης, η, abſolutus fui, a. 1. paſſ. ab ἀπολύομαι: ex ἀπὸ, & λύω, ſolvo.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, purgatus ſum, imp. paſſ. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor. Ex ἀπὸ, & λύμη, noxa; vel potius λῦμα, τὸ, ſordes.

Ἀπέλυσα, ας, ε, dimiſi, a. 1. act. ab ἀπολύω: quod ex ἀπὸ, & λύω, ſolvo.

Ἀπελωβήθην, ης, η, contumeliam accepi, aor. 1. ind. paſſ. ab ἀπολωβάομαι, contumelia afficior. Th. λώβη, ἡ, contumelia.

Ἀπέμαθον, ες, ε, didici, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω, dediſco, dedoceor.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, emarcui, aor. 1. ind. paſſ.

Digitized by Google

paſſ. ab ἀπομαραίνομαι, emarceſco. Th. μαραίνομαι, marceſco, tabeſco.

Ἀπέμεσε, ας, ε, evomui, a. 1. act. Poet. pro ἀπήμεσε, ab ἀπεμέω, evomo; quod ex ἀπό, & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμέω, fut. έσω, revomo, evomo, vomitu rejicio: ex ἀπό, & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, recordatus ſum, a. 1. m. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, recordor. quod ex ἀπό, & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, recordor.

Ἀπεμόργνυν, ες, ε, abſtergebam, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, abſterſi, a. 1. m. & in 3. pl. ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι, exprimo, informo. Th. ὀμόργνυμι, abſtergo.

Ἀπεμπολέω, vendo, divendo, commuto: idem ac ἀπεμπολάω, vendo.

Ἀπεμπολεῖται, venditur, venum datur, 3. ſing. præſ. paſſ. ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀπεμπολήσας, ᾶσα, a. 1. part. act. verbi

Ἀπεμπολέω, ῶ, vendo, quod ex ἀπό, & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπωλέω, ab ἐν, & πωλέω, vendo.

Ἀπεμπολή, ῆς, ἡ, mercatus, venditio.

Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, idem.

Ἀπεμπολητής, ῦ, ὁ, venditor: ab ἀπεμπολέω, vendo.

Ἀπεμυθεόμην, ου, ετο, diſſuaſi, imperf. paſſ. ab ἀπομυθέω, denego. Th. μῦθος, fabula, verbum.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, diſſimilis ſum,

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio. Ab ἀπό, & ἐμφαίνω, patefacio, commonſtro.

Ἀπεμφερής, έος, ὁ & ἡ, diſſimilis, abſimilis: ab ἀπό, & ἐμφερής, ſimilis. Them. φέρω, fero.

Ἀπέναντι, & ἀπεναντίον, coram, e regione, cum gen. Item contra: ex ἀπό, & ἔναντι, coram; quod ex ἐν, & ἀντί, contra.

Ἀπενεγκέμεν, abſtuliſſe, a. 2. inf. m.

Ἀπενεγκών, οῦσα, όν, qui abſtulit, a. 2. part.

Ἀπενέγκαι, abſtuliſſe, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω, tollo, aſporto. Th. φέρω, fero.

Ἀπενειχθείς, έντος, ὁ, Jon. pro ἀπενεχθείς, delatus, a. 1. part. paſſ. ἀπενείχθην, ης, η, delatus ſum, Jon. pro ἀπηνέχθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποφέρω, tollo, aſporto. Th. φέρω, fero.

Ἀπεννέπω, & ἀπενέπω, interdico, averſor: ab ἀπό, ἐν, & ἔπω, dico.

Ἀπενθεῖν. Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι, abeo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπενθής, έος, ὁ & ἡ, luctu carens.

Ἀπένθητος, ου, ὁ & ἡ, luctu carens. Ab α, & πένθος, τὸ, luctus.

Ἀπενιαυτίζω, per annum abſum, vel ceſſo ab: ex ἀπό, & ἐνιαυτός, ὁ, annus.

Ἀπενιαυτισμός, οῦ, ὁ, exilium unius anni, ſeu annuum; abſentia in annum; a præced. ἀπενιαυτίζω, per annum abſum.

Ἀπενόσφισα, ας, ε, ſeparavi, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω, ſeparo, adimo. Th. νόσφι, ſeorſim, adv.

Ἀπέντες, οἱ, qui dimiſerunt, Jon. pro ἀφέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco: ab ἀπό, ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. verbi ἀπεκδύομαι, exuo. Th. δύω, induo.

Ἀπεξελαθόμην, ου, ετο, oblitus ſum; & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπελελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω, obliviſcor. Th. λήθω, lateo.

Ἀπεξηραμμένος, η, ον, Jon. pro ἀπεξηραμμένος, exſiccatus, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. paſſ. verbi ἀπεξηραίνω, deſicco, quod ab ἀπό, & ξηραίνω, exſicco. Th. ξηρός, ά, aridus.

Ἀπέοικα, ας, ε, abſimilis ſum, præt. act.

Ἀπέοικε, impersonaliter, diſſentaneum eſt, non decet, non par eſt.

Ἀπεοικότως, abſimili modo, non veriſimiliter, abſurde, immerito.

Ἀπεοικώς, υῖα, ός, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus: part. præt. verbi ἀπείκω, decet. Th. εἴκω, aſſimilor.

Ἀπεόντα, τὸν, abſentem, acc. ſing. ἀπεόντος, gen. ſing. Jon. vel Poet. pro ἀπόντος, ab ἀπών, οῦσα, όν, præſ. part. ab ἄπειμι, abſum: quod ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ & ἡ, ad maturitatem non perductus. Eſt comp. ex α priv & πεπαίνω, f. ανῶ, paſſ. πεπαίνομαι, excoquor.

Ἀπέπειρος, ου, ὁ & ἡ, ad maturitatem non perductus. Eſt comp. ex α priv. & πέπειρος, ὁ, ἡ, idem ac πέπων, ονος, coctus.

Ἀπεπλάγξα, ας, ε, aberrare feci, a. 1. ind. act. ἀπεπλάγχθην, ης, η, reſilii, aberravi, a. 1. ind. paſſ. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἀποπλάζω, aberrare facio. Th. πλάζω.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, navigavi, & in 3. plur. ἀπέπλευσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω, renavigo. Th. πλέω, navigo.

Ἄπεπλος, ου, ὁ, & ἡ, peplo carens: ab α, & πέπλος, peplum, pallium, amictus.

Ἀπέπνει, reſlabat, exſpirabat, 3. ſing. imperf. act. ἀπέπνευσα, ας, ε, exſpiravi, a. 1. indic. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω, reflo. Th. πνέω, flo, ſpiro.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, ſuffocavi, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω, ſuffoco. Th. πνίγω, ſuffoco.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. avolavi: inf. ἀποπτάσθαι. part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. plur. ἀπέπτασαν. inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτάς, ᾶσα, άν. Ab ἀφίπταμαι, & ἀφίπτομαι, volo: ex ἀπό, & ἵπταμαι, volo, as.

Ἄπεπτος, ου, ὁ & ἡ, non coctus, qui coqui nequit. inde

Ἀπεπτέω, non coquo, crudus ſum. Ab α, & πέπτω, pinſo, digero, coquo.

Ἄπερ, pro ἅπερ, quæ.

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ & ἡ, nullum finem loquendi faciens, verboſus. Inde

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verboſa oratio, loquacitas: ab ἀπέραντος, & λόγος, verbum. Th. λέγω, dico.

Ἀπέραντος, ου, ὁ, ἡ, infinitus. Inde

Ἀπεράντως, adv. Ex α & περαντός, quod a περαίνω, termino. Th. πέρας, τὸ, terminus.

Ἀπέρατος, vel ἀπείρατος, ου, ὁ & ἡ, infinitus, non habens exitum. & ἀπεράτωτος, pro eodem. Item ἀπέρατος, qui tranſiri nequit, impervius. priori ſenſu eſt ab ἄπειρος, infinitus: poſteriore vero eſt ex α priv. & περάω, tranſeo.

Ἀπεργάζομαι, ῃ, εται, efficio, operor, f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπό, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, τὸ, opus.

Ἀπεργασία, ας, ἡ, peractio, ut μύθου ἀπεργασία, fabulæ peractio, abſolutio.

Ἀπεργαστέον, τὸ, peragendum eſt.

Ἀπεργαστέος, ου, ὁ, peragendus.

Ἀπεργαστικός, ῦ, efficiens: ab ἀπεργάζομαι, efficio, operor.

Ἀπεργάθω, & ἀποργάθω, idem ac ἀπείργω, ſeu ἀπέργω, excludo.

Ἀπέργειν, Jon. pro ἀπείργειν, disjungere, radere, concludere: ex ἀπό, & εἴργω, coerceo, cuſtodiæ trado.

Ἀπεργμαι, præcluſus ſum, perf. paſſ. hinc

Ἀπεργμένος, η, ον, præcluſus, Jon. pro ἀπειργμένος: ab

Ἀπέργω, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω: quod ex ἀπό, & εἴργω, coerceo.

Ἀπερείδω, & ἀπερείδομαι, firmiter figo, ἀπερείδοντο, incumbebant, 3. plur. imperf. paſſ. ἀπερείσασθαι, effundere, projicere, a. 1. inf. med. Ex ἀπό, & ἐρείδω, firmo, figo, admoveo.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi: a 2. p. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπερείδω, innitor, incumbo.

Ἀπερείσι', pro ἀπερείσια, ἡ, & per Metatheſin ἀπειρέσια, infinita: ex α, & πέρας, finis.

Ἀπερεύγω, & ἀπερεύγομαι, idem ac ἀπερεύγω, eructo, proprie ſurſum eructo: metaph. de fluviis, pro emitto, quaſi eructando. ex ἀπό, & ἐρεύγω, eructo.

Ἀπερέω, ῶ, in fut. 1. act. ἀπερῶ, & præt. act. ἀπείρηκα, & paſſ. ἀπείρημαι, (quæ ſunt tempora præcipue uſitata) denuntio, indico; item veto: ut τὰ ἀπειρημένα, prohibita. ex ἀπό, & εἴρω, dico.

Ἀπερημόω, ῶ, deſolo; idem ac ἐρημόω, deſero, deſolo.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo: ex ἀπό, & ἐρητύω, ſedo, detineo, reprimo.

Ἀπερίβλεπτος, ὁ, non circumſpectus: paſſive, cujus non facilis circumſpectus. & ἀπερίβλεπτον, incogitatum, inſperatum. ex α & περίβλεπτος, conſpicuus.

Ἀπερίβλητος λόγος, i. e. ὁ καθαρός, oratio, cui περιβολαὶ non ſunt adhibitæ, (vide περιβολή) i. e. nuda, & pura, nec circumveſtita. ex α priv. & περιβάλλω, ambitu cingo, circumdo.

Ἀπερίγραπτος, ὁ, non circumſcriptus; incomprehenſibilis: ex α priv. & περιγράφω, circumſcribo; ex περὶ, & γράφω, ſcribo.

Ἀπερίεργος, ὁ, non exſquiſitus; non ſupervacaneus; minime curioſus: ex α priv. & περίεργος, ὁ, curioſus, laborioſus.

Ἀπεριήγητος, ὁ, inenarrabilis, inexplicabilis, non circumſcriptus; ex α priv. & περιηγέομαι, circumduco.

Ἀπερικάθαρτος, ὁ, non circum mundatus, nec circumquaque expurgatus: ex α priv. & περικαθαίρω, luſtro, purgo.

Ἀπερίκτυπος, ὁ, non circumſonus, vel obſtreperus: ex α priv. & περικτυπέω, circumſono, circumſtrepo; ex περί, & κτυπέω, (factum ex τυπέω, idem ac τύπτω) pulſu ſonum cieo, qualis eſt tympani; ſtrepo, reſono. a Th. τύπτω, cædo, percutio.

Ἀπεριλάλητος, ὁ, infans, fandi neſcius; vel quem non facile verbis compeſcas: qui blaterandi finem non facit, garrulus: ut ἄνθρωπον ἀπεριλάλητον, i. e. ἀκοίμητον λαλεῖν. ex α priv. & περιλαλέω, garritu circumſtrepo: ex περὶ, & λαλέω, loquor.

Ἀπερίληπτος, ου, ὁ, & ἡ, ampliſſimus; nullo tempore, vel loco circumſcriptus, nec comprehenſus: ut ἀπερίληπτος πρεσβεία, libera legatio: nullo tempore, nec loco circumſcripta, nec rationibus reddendis obnoxia. ex α priv. & περιληπτός, ὁ, comprehenſibilis.

Ἀπεριμάχητος, ὁ, expers belli, vel pugnæ, non expetitus pugna, vel contentione: ex α priv. & περιμάχητος, de quo aliqui inter ſe pugnant, vel certant; qui magna contentione expetitur. ex περί, & μάχομαι, pugno.

Ἀπεριμερίμνητος, ὁ, qui nullas animo curas verſat; inconſideratus.

Ἀπερίμεριμνος, ὁ, qui nullas animo curas verſat, inconſideratus.

Ἀπεριμερίμνως, adv. inconſiderate, temere, inſcite: ex α priv. & περιμέριμνος, diligens, ſcitus, cum cura rem agens: ex περί, & μέριμνα, ἡ, cura.

Ἀπερινόητος, ὁ, qui mente & cogitatione comprehendi nequit, paſſive. Item active: ut ἀπερινόητος ψυχὴ τοῦ Θεοῦ, mens, quæ Deum cogitatione complexa non eſt. ex α priv. & περινοέω, mente complector, & concipio; ex περί, & νοέω, cogito, conſidero.

Ἀπερίοπτος, ὁ, qui circumſpectus non eſt; incogitans; negligens; ut ἀπερίοπτοι πάντων, omnia curare omittens, ex α priv. & περιόπτομαι, circumſpicio.

Ἀπεριόριστος, ὁ, non circumſcriptus, nec definitus, non circumfinitus: ex α priv. & περιορίζω.

Ἀπερίπτωτος, ὁ, qui talis eſt, ut non incidat; cui periculum non eſt, ne incidat; ex α priv. & περιπίπτω, decido.

Ἀπερισάλπιγκτος, ὁ, qui tubarum clangore non circumſonatur, ſeu non circumſonat: & generaliter, quem nihil circumſonat: ex α priv. & περισαλπίζομαι, tubæ ſonitu excitor; vel tubam ſonantem audio; ex περὶ & σαλπίγγω, vel σαλπίζω, buccina cano.

Ἀπερίσκεπτος, ὁ, non circumſpectus, inconſideratus. unde

Ἀπερισκέπτως, inconſiderate, imprudenter: ex α priv. & περισκέπτομαι, circumſpicio. unde περίσκεπτος, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt.

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, inconcuſſus, non diſtractus: ex α & περισπάω, quod

a 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω, traho, ſtringo.

Ἀπερισπάστως, abſque ulla diſtractione.

Ἀπεριττία, ας, ἡ, natura ſuperfluitatis immunis, & a retrimentis, ſeu recrementis pura & ſincera: ex α priv. & περιττεία, ἡ, ſuperfluitas.

Ἀπερισσόχρονος, ὁ ἡ, ſuppar ætate; qui non excedit alium tempore; qui tempore, ſeu annis impar non eſt: ex α priv. περισσὸς, ſuperfluus, & χρόνος, tempus.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, quem nihil circumſtat: ex α, περὶ, circum, & ἵσταμαι, ſto.

Ἀπερίστροφος, ὁ, qui non circumvertitur; vel qui circumagi nequit: ex α priv. & περιστρέφω, obtorqueo.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ, ἡ, incircumciſus: ex α, & περιτέμνω. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀπερίτρεπτος, ὁ, non volubilis & verſatilis; circumverſari ineptus: ex α priv. & περιτρέπω, circumago.

Ἀπερίτροπος, ὁ, idem; vel non revertens, non redux. Item præfractis & obſtinatis moribus; vel incurioſus. ejuſd. comp. & Thematis.

Ἀπέριττος, ου, ὁ & ἡ, ſupervacaneum nihil habens; item luxu carens: a α, & περισσὸς, ſuperfluus. Th. περὶ, circa.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, excrementia carens. Th. idem.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, non orbiculatus: ex α, περὶ, & φέρω, fero.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀπερδέζω. Th. ῥέζω, facio.

Ἀπέρρε, abi in malam rem, imperat. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπείρω. Ex ἀπὸ, & ἔρρω pro εἴρω, dico.

Ἀπερρωγὼς, ότος, ὁ, abruptus, perſ. part. m. ab ἀπορρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀπερυθριάω, non erubeſco, pudorem depono; impudenter ago: ex ἀπὸ, & ἐρυθρὸς, ὁ, rubicundus, ruber.

Ἀπέρυκε, arce, præſ. imperat. ἀπερυκόμενος, η, ον, prohibens, præſ. part. paſſ. ab

Ἀπερύκω, arceo, repello, propulſo, abigo. ſ. ξω. p. χα. Ex ἀπὸ, & ἐρύκω, detineo, arceo.

Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero; vel rubigine conſumo; rubiginem procreo, vel ſentio: ex ἀπὸ, & ἐρυσιβόω, rubigini obnoxius ſum, vel rubigine laboro: ab ἐρυσίβη, rubigo.

Ἀπερύω, abſtraho, detraho: ex ἀπὸ, & ἐρύω, traho.

Ἀπέρχομαι, abeo, exeo, ſ. ἀπελεύσομαι, a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀπελθεῖν, a. 2. part. ἀπελθὼν, όντος, ὄν, cujus nom. pl. ſ. ἀπελθόντες. p. m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.

Ἀπερῶ. Vide in ἀπειπεῖν, indico.

Ἀπερωεὺς, ὁ, qui impetum alicujus impedit: ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω, fluo, moveor.

Ἀπερωέω, diſcedo: Iliad. Θ. ex ἀπὸ, & ἐρωέω, fluo.

Ἄπες, Jon. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀπέσαντος, ου, gen. ſing. ab ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri: q. d. qui non cecidit.

Ἀπέσαξα, ας, ε, onus, vel clitellas depoſui, a. 1. ind. act. Th. σάττω, onero.

Ἀπέσβας, extincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. ſing. a. 2. ἀπέσβεσα, ας, ε, extinxi, a. 1. ind. act.

Ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perſ. part. ex ἀποσβέννυμι, & ἀποσβεννύω, extinguo; item aboleo, perdo. ſ. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα. a. 2. ἀπέσβην, qu. ab ἀποσβῆμι, extinguo.

Ἀπεσθίω, peredo, exedo, abſumo, devoro: ex ἀπὸ, & ἐσθίω, comedo.

Ἀπεσκίμφθαι, perſ. inf. paſſ. ab ἀποσκίμπτομαι, quod a σκίμπτω, incumbo. Th. σκήπτω, fulmino, irruo.

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, excoriatus, perſ. part. paſſ. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω, lacero, lancino.

Ἀπέσομαι, abero, ſ. 1. verbi ἄπειμι: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀπέσπασα, ας, ε, abſtraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, traho.

Ἀπέσσυθεν, 3. plur. a. 1. paſſ. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, proruperunt; ut ὤρθεν, pro ὤρθησαν. Æol. ex ἀπὸ, & σεύω, vel σόω, fugo, pello. ſ. σω, a. 1. ἔσσευσα, p. κα.

Ἀπέσσυτο, excuſſus, vel repulſus erat, 3. ſing. pluſq. perſ. paſſ. pro ἀπεσέσυτο, a σόω, pello. imperſ. paſſ. σεύομαι, Poet. ἔσσυμαι: item ἐσσύμαι.

Ἀπεστάλην, ης, η, miſſus ſum, 3. ſing. a. 2. paſſ. ἀπεστάλθην, ης, ἡ, idem, a. 1. paſſ. ἀπέσταλκα, ας, ε, miſi, perſ. act. ἀπέστειλα, ας, ε, a. 1. act. ἀπέσταλμαι, perſ. paſſ. ἀπέσταλτο, ες, ε, a. 2. act. ἀπέσταλα, ας, ε, perſ. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπέστησαν, abluerunt, Jon. pro ἀπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. Vide ἀπέστην.

Ἀπέστειλα, ας, ε, miſi, a. 1. act. ἀποστείλατε, mittite, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπεστέρησα, ας, ε, privavi, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω, privo. Th. στερέω, orbo.

Ἀπέστην, & in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. ἀπέστησα, ας, ε, abſui, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι, depello. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀπέστιχον, ες, ε, abii, removi, a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω, abeo, diſcedo. Th. στείχω, incedo, accedo, advento.

Ἀπέσταλκα, ας, ε, miſi, præt. med. verbi ἀποστέλλω, ablego, mitto. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπεστραμμένος, η, ον, averſus, perſ. part. paſſ. ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀπέστραφον, ες, ε, averti, a. 2. act. ἀπεστράφην, ης, η, averſus ſum, a. 2. ind. paſſ. ἀπέστρεψα, ας, ε, averti, aor. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω, averto. Th. στρέφω, verto.

Ἀπεστὼ, όος, οῦς, ἡ, abſentia: ab ἀπίσταμαι, diſcedo, deficio.

Ἀπέστω, abſit, imperat. ab ἄπειμι, abſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἀπεσφάλην, ης, η, aberravi, a. 2. ind. paſſ. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, erro.

Ἀπεσχαρόομαι, οῦμαι, unde ἀπεσχαρῶσθαι, de ulceribus dicitur, quibus cruſtæ detrahuntur: ex ἀπὸ, & ἐσχαρόω, ῶ, cruſtas obduco. unde ἐσχαρωμένα ἕλκη, Dioſc. l. 4. ulcera, quæ vulnus contraxerunt: ab ἐσχάρα, ἡ, ignis, focus.

Ἀπέσχηκα, ας, ε, abſui, præt. ind. act. ἀπέσχον, ες, ε, abſtinui, a. 2. ind. act. ἀπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω, abſum.

Ἀπέτεμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω, abſcindo.

Ἀπετέθην, ης, η, depoſitus eſt, a. 1. paſſ. verbi ἀποτίθημι, amoveo, dimitto. Th. τίθημι, pono.

Ἀπέταλος, ὁ, ſine foliis: in Epigr. Unde ἀπεταλωτέρα, minus frondoſa: ibidem. ex α priv. & πέταλον, τὸ, folium.

Ἀπέτινον, pœnas luebant, 3. plur. imperſ. act. verbi ἀποτίνω, rependo, remunero. Th. τίω, punio.

Ἀπέτραγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω, devoro. Th. τρώγω, comedo.

Ἀπετρωπῶντο, non audebant, averſi fuerunt in fugam, 3. plur. imperſ. paſſ. ab ἀποτρωπάω, averto: quod ab ἀπὸ, & τέτροπα, p. m. verbi τρέπω, verto.

Ἀπευθανατίζω, honeſta morte perfungor. ſic cap. 6. l. 2. Machab. ex ἀπὸ, εὖ, bene, & θάνατος, ὁ, mors.

Ἀπευθὴς, έος, & ἄπευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fama inauditus: item imperitus: ab α, & πυνθάνομαι, audio, intelligo.

Ἀπευθύνω, adæquo, rego, diſpono, dirigo, do judicium cum pœna: ex ἀπὸ, & εὐθύνω, dirigo.

Ἀπευθυσμένον ἔντερον, inteſtinum rectum, per quod flatus alvi extenditur ſæpe, cum urinam reddimus, inquit Alex. Aphrod. l. 1. problem. a præced. ἀπευθύνω, ῶ, adæquo.

Ἄπευκος, ου, ὁ ἡ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ita vocat Theophraſt. arbores, quæ reſinam non exudant. ex α priv. & πεύκη, picea arbos.

Ἀπευκταῖος, ὁ, idem ac ἀπευκτὸς, abominandus.

Ἀπευκτὸς, & ἀπευκταῖος, ὁ abominandus, execrandus: item vitandus, averſandus; & in neutro ἀπευκτὸν, id, quod deprecantur. Unde ἀπευκτῶς, abominande. & ἀπευκτικοὶ hymni, quibus aliquid deprecamur. Omnia ab ἀπεύχομαι, deprecor, precor, ſeu opto non evenire. item abominor, execror. ex ἀπὸ, & εὔχομαι, precor.

Ἀπευνάζω, ſopio; idem ac εὐνάζω, cum ἀπὸ præfixo.

Ἄπευστος, ὁ, inauditus: idem ac ἀπευθὴς, vel ἀπευθὸς.

Ἀπεύχομαι, abſtineo.

Ἀπευτελίζω, vilem reddo: ex ἀπὸ, & εὐτελὴς, ὁ, vilis pretio, contemptus.

Ἀπέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperſ. act. ab ἀποφεύγω, evado, effugio.

Ἀπέφηνα, ας, ε, oſtendi, a. 1. act. ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ, & φαίνω, appareo.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perſ. part. paſſ. ab ἀποφθείρομαι, corrumpor. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, loquutus ſum, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι, loquor. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀπέφθιτο, interierat, 3. ſing. pluſq. perſ. paſſ. ab ἀποφθίνω, intereo, pereo. Th. φθέω, prævenio, ſeu φθίω, conſumo.

Ἄπεφθος, ου, ὁ, ἡ, incoctus: ex α, & ἑφθὸς, coctus. Th. ἕψω, elixo, coquo.

Ἀπέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. act. ab ἀποφεύγω, aufugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀπέχει, ſufficit, imperſonal. ab ἀπέχω, retero, abſumo.

Ἀπέχεσθαι, p. inf. ab ἀπέχω, refero, abſumo,

Ἀπεχθαντὸς, & ἀπεχθάντης, ὁ, inimicum & odioſum reddens.

Ἀπεχθαίρω, odio proſequor. ſ. αρῶ. a. 1. ἀπέχθηρα, ab ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθάνομαι, inviſus ſum, præſ. ind. f. ἀπεχθήσομαι. ἀπεχθάνη, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ἀπηχθόμην, a. 2. m. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθέμεναι, inviſum eſſe, & Jon. ἀπεχθέμεν, Att. & Dor. pro ἀπέχθειν, præſ. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, ſimultas: ab ἀπεχθὴς, ὁ, inviſus.

Ἀπέχθηαι, odio ſis, præſ. ſub. Jon. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, ſive ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, inviſus: ex ἀπὸ, & ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθήσομαι, inviſus ero, fut. 1. m. ἀπηχθόμην, a. 2. ind. Jon. ἀπέχθοιτο, 3. ſing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπεχθητικὸς, ῦ, ὁ, qui in hominum odia ſolet incurrere.

Ἀπέχθομαι, idem ac ἀπεχθάνομαι, offendor, ſum hoſtis, inimicor, triſtor. in odium & offenſionem incurro. ab ἀπεχθὴς, inviſus.

Ἀπεχθῶς, & ἀπεχθημόνως, inimice, hoſtiliter. ab ἀπεχθὴς, inviſus.

Ἀπεχόντως, abſtinenter; adv. ab ἀπέχω, abſtineo.

Ἀπεχθῶς, inviſe, odioſe, ut ἀπεχθῶς ἔχειν, vel διακεῖσθαι πρός τινα, expon. qui odit, peroſus, exoſus. nam eſt adv. ab ἀπεχθὴς, odioſus.

Ἀπεχρῆτο, imperſonaliter poſitum pro

Ἀπέχρη, ſatis erat, imperſ. imperſonal. verbi ἀπόχρη, ſufficit. ex ἀπὸ, & χρὴ, oportet, convenit, decet, par eſt.

Ἀπεχυρόω, & ἀποχυρόω, ῶ, munio: ex ἀπὸ. & ἐχυρόω, ῶ, munio, firmo. Th. ἐχυρὸς, ὁ, loco firmus, munitus, tutus.

Ἀπέχω, εις, ει, retro, abſum. ſ. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in paſſ. ἀπέχομαι, abſtineo, cum gen. imperſ. ἀπειχόμην. a. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Item averto. Odyſ. ο. vel ut alii, retraho, ſeu abſtraho. Et apud Plut. de def. Orac. οὐδὲν ἀπέχει, nihil prohibet, quin. Item abſum, Xen. & diſto, i. e. differo, Herodian. Item recipio, reporto. Plur. ab ἔχω, habeo.

Ἀπεψία, ας, ἡ, indigeſtio: ab α & πέψις, coctio, quod a 2. ſing. præt. ind. paſſ.

Digitized by Google

paſſ. verbi πέττω, coquo.

Ἀπεψύχοντο, abſtergebant, imperf. m. ab ἀποψύχω, frigeo. ex ἀπὸ, & ψύχω, frigefacio.

Ἀπέψω, reperitur pro magis uſitato ἀφέψω, decoquo, recoquo.

Ἀπεὼν, Poet. pro ἀπὼν, ὁ, abſens, præſ. part. ἀπέω, ης, η, aberam, imperf. ind. ἀπῇ, abſit, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἄπειμι, abſum: quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀπηβηκὼς, ὁ, pubertatem egreſſus, ex ἀπὸ, & ἡβηκὼς, adultus.

Ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἄπηγον, ab ἀπάγω, abduco.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, renuntiavi, a. 1. ind. act. ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπαγγέλλω, renuntio. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀπηγέομαι, narro, pro ἀφηγέομαι.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Jon. pro ἀφήγημα, τὸ, narratio.

Ἀπηγήσασθαι, Jon. pro ἀφηγήσασθαι, narrare.

Ἀπήγησις, ἡ, memoria: item narratio.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, ſtrangulavi, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. γξω, ſtrangulo.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπηγορέω, & media voce ἀπηγορέομαι, accuſationi reſpondeo; ἀπολογέομαι.

Ἀπηγόρημα, τὸ, reſponſio ad accuſationem, narratio, relatio, (ἀπήγησις, idem) defenſio, ἀπολογία, ex ἀπὸ, & ἀγορεύομαι, idem ac ἀγορεύω, concionor.

Ἀπηγορία, ἡ, & ἀπηγόρημα, τὸ, negatio, refutatio, accuſationis defenſio.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, abductus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπῆγξα, ας, ε, ſtrangulavi, ſuffocavi, præt. ind. act. ab ἀπάγχω, ſtrangulo.

Ἀπηδάλιος, ὁ, unde ἀπηδάλιον πλοῖον, gubernaculo carens navis: ex α priv. & πηδὸς, ὁ, gubernaculum: remus. unde πηδάλιον, clavus navis.

Ἀπηδέσθην, ης, η, obeſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπέδω, abedo. Th. ἔδω, edo

Ἀπήειν, ηεις, ηει, pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἀπήεσαν, & Att. ἀπῇσαν; ab ἄπειμι, abeo; ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀπῄεισα, ας, ε, abii, Att. pro ἀπῆσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, abeo

Ἀπηθέω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Unde

Ἀπήθημα, τὸ, cremor percolatus; ex ἀπὸ, & ἠθέω, colo.

Ἀπῆκε, a. 1. Jon. pro ἀφῆκε, dimiſit: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, inobediens; idem etiam ac ἀνήκοος, qui non audit: imperitus. ab α, & ἀκοὴ, quod a p. m. verbi ἀκούω, audio.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, ad amuſſim, vel ad unguem factus, part. præt. paſſ. Unde adv.

Ἀπηκριβωμένως, abſolute, ad amuſſim. ab ἀποκριβόομαι, οῦμαι. Th. ἀκριβὴς, exquiſitus.

Ἀπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompactus: item non concretus: ex α, & πηκτὸς, fixus, infixus; quod a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πήγνυμι, ſeu πήγνυμαι, figo. At Ἀπηκτὸς, ου, ὁ, Suidæ eſt πορευόμενος, proficiſcens.

Ἀπάλαιστος, ὁ, inſuperabilis. ex α priv. & πάλαιστρα, palæſtra, lucta.

Ἀπήλασε, ας, ε, abegit, perf. act. ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω, Th. ἐλαύνω, ago, impello.

Ἀπήλαυον, ες, ε, & ἀπέλαυον, fructum capiebam, imperf. Sic ἀπήλαυσα, & ἀπέλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπήλγηκα, ας, ε, dedolui; item animum deſpondi, perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, ῶ. Th. ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἀπηλγηκὼς, ὁ, qui dedoluit, ſive perdoluit; quique eo duritiæ pervenit, ut ad omnem doloris ſenſum obſurduerit. eſt autem particip. perf. ἀντὶ τοῦ ἀπαλγῶν quod dicitur quum quis vacat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſm. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno: a ſequente ἀπηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, ſævus.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, ſævus, quaſi nullius curam gerens. Hinc adverb.

Ἀπηλεγέως, ſæve, intrepide. Ab ἀπὸ, & ἀλέγω, curo; quia nihil curat, modo iræ ſuæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, redargui, a. 1. ind. act. ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω, redarguo.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, redargutus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπελέγχω, increpo.

Ἀπῆλθον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι, abeo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπηλιαστὴς, ὁ, alienus a judiciis, & litibus, ſeu cauſis judiciariis, quæ in Heliæa (foro ſcil. Athenienſi ſubſolano) agitabantur: alienus a foro; ex ἀπὸ, & ἡλιαία, ἡ, magiſtratus, & forum Athenis, cujus judices ἡλιασταί, quia ſub dio apricantes ſedebant. Ariſt. 5. Politicorum.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, facio fatuum; ad fatuitatem redigo. Unde ἀπηλιθιωμένοι, οἱ, mente capti: Marcel. vertit, vitio concreſcentium in veſica calculorum laborantes. Dioſc. l. 5. c. 27. ex ἀπὸ, & ἠλιθιόω, ſtultum reddo.

Ἀπηλεῖται, minatur. Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, ῶ, minor.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus Subſolanus: ab ἀπὸ, & ἥλιος, ὁ, Sol.

Ἀπηλλάγην, ης, η, liberatus ſum, a. 2. paſſ. ind. ἀπήλλαγμαι, ξαι, κται, dimiſſus ſum, perf. ind. paſſ. ἀπήλλαξα, ας, ε, dimiſi, liberavi, a. 1. ind act. & ἀπήλλαχα, ας, ε, perf. ind. act. ἀπηλλάχθαι, dimiſſum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi ἀπαλλάττω, dimitto. Th. ἀλλάττω, muto.

Ἀπηλλοτρίωσα, ας, ε, abalienavi, perf. ind. act. ἀπηλλοτρίωμαι, ωσαι, ωται, abalienatus ſum, perf. ind. paſſ. cujus part. ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, a verbo ἀπαλλοτριόω, ῶ, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπηλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio; a 2. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀπαλλοτριόω, ῶ, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπηλοίησα, ας, ε, contrivi, a. 1. act. ab ἀπαλοιάω, contundo, contriago. ab ἀπὸ, & ἀλοιάω, pro ἀλοάω, verbero, flagris cædo. Th. ἅλως, ω, ἡ, area, in qua trituratur frumentum.

Ἀπήλπικα, ας, ε, inde ſperavi: item deſperavi: præt. ind. act. ἀπήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind act. cujus part. ἀπηλπικὼς, ότος, ὁ, qui deſperavit: a verbo ἀπελπίζω, deſpero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, τος, τὸ, clades, jactura, calamitas, noxa.

Ἀπήμβροτον, aberravi, Poet. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἀφαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀπημελημένος, η, ον, neglectus, perf. part. paſſ. Unde adv.

Ἀπημελημένως, neglectim. Ab ἀπαμελέομαι, οῦμαι; ex ἀπὸ, & ἀμελέω, negligo. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἀπῆμεν, abiimus, per Sync. pro ἀπήειμεν, 1. plur. pluſq. perf. m. ab ἄπειμι, abiium. Th. εἶμι, eo.

Ἀπήμονα, τὸν, acc. ſing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocuus, illæſus. Th. πῆμα, clades.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas: ab ἀπήμων; quod a πῆμα, τὸ, clades, jactura.

Ἀπήμυνον, adjuvit, imperf. vel a. 2. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω, ſuccurro.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, το, clades, jactura, noxa.

Ἀπῆν, aberam, imperf. verbi ἄπειμι, abſum: ab εἰμὶ, ſum.

Ἀπηναῖος, ὁ, crudelis, inhumanus: ab ἀπηνὴς, crudelis, ſævus.

Ἀπήνεγκα, ας, ε, abduxi, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω, abduco.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens vento: ex ἀπὸ, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Ἀπηνέος, ου, crudelis, gen. ſing. ab ἀπηνὴς, crudelis, immitis, ſævus.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, inhumanitas: ab ἀπηνὴς, ſævus, crudelis, immitis. ab ἀπὸ, & ἐνὴς, i. e. πρᾶος, manſuetus.

Ἀπηνιάω, ῶ, unde ἀπηνιώθη, quod Suidas affert, & exp. ὠμὸς ἐγεγόνει, immitis, & crudelis factus erat. ab ἀπηνὴς, immitis, ſævus, crudelis.

Ἀπηνεώθην, ης, η, obſtupefactus ſum, obmutui, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπηνεόομαι, ex ἀπὸ, & ἐνεὸς, ſtupidus, mutus. Th. αὔω, clamo.

Ἀπήνη, ης, ἡ, & Dor. ἀπήνα, ας, ἡ, vehiculum mulare, quod muli juncti trahebant, ut Pauſan. docet: rheda. Homerus quoque eam vocat ἡμιονείην ἄμαξαν, Odyſſ. ζ. unde ἀπήνης τῶν ἀγώνισμα dictum fuit certamen, quod fit τῇ ἀπήνῃ, rheda.

Ἀπηνηνάμην, ω, ατο, renui, a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι, renuo.

Ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, ſævus.

Ἀπήνητον, ὁ, unde ἀπήνιστον ἀγώνισμα, certamen, quod fit τῇ ἀπήνῃ, quum mulis rhedæ junctis certatur; ſeu contertatur vehiculo mulari. a Th. ἀπήνη, ἡ, rheda.

Ἀπῆνθον, abii, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, abeo; ex ἀπὸ & ἔρχομαι, venio.

Ἀπήντησα, ας, ε, occurri, a. 1. verbi ἀπαντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀπήορος, & ἀπήωρος, ὁ, ex alto dependens: item altus, ſublimis, in alto ſitus: ex ἀπὸ, & αἴρω, erigo, attollo.

Ἀπῆρα, ας, ε, receſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω, recedo, proficiſcor.

Ἀπηρεισάμην, ω, ατο, intendi, a. 1. m. ab ἀπερείδω, incumbo, inclino.

Ἀπηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, item ἄπηρος, & ἀπήρωτος, nullo membro mutilatus, nec captus; ex α priv. & πηρὸς, οῦ, ὁ, mutilus.

Ἀπήρθην, ης, η, ſublatus fui, aor. 1. ind. paſſ. ἀπῆρκα, ας, ε, ſuſtuli, diſceſſi, perf. ind. act. ἀπῆρμαι, σαι, ται, ſublatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi ἀπαίρω, proficiſcor, diſcedo.

Ἄπηρος, ὁ, pera carens, ſacco deſtitutus: ex α priv. & πήρα, pera.

Ἀπήρτημαι, σαι, ται, ſuſpenſus, vel remotus fui, perf. ind. paſſ. cujus part. ἀπηρτημένος, η, ον, ſuſpenſus, remotus: ab ἀπαρτάομαι, diſto, aberro.

Ἀπήρτισμαι, perfectus reddor, abſolutus ſum, præt. ind. paſſ. cujus part. ἀπηρτισμένος, η, ον, perfectus, abſolutus, unde adv.

Ἀπηρτισμένως, perfecte, abſolute. Ab ἀπαρτίζομαι, perficior. Th. ἄρτιος, integer, æqualis.

Ἀπηρυθριασμένως, & ἀπηρυθριακότως, impudenter, depoſito pudore, perfricta fronte: ab ἀπερυθριάω, non erubeſco.

Ἀπήρωτος, ὁ, non mutilatus, integer, illæſus. Vide ſupra in ἀπηρής.

Ἀπῇς, abfueris, 2. ſing a. 2. ſub. ab ἄπειμι, abſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἀπιεὶς, έντος, ὁ, Jon. pro ἀφιεὶς, emiſſurus, part. f. 1. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπηύρα, auferebat, 3. ſing. imperf. act. Sic ἀπηῦρα, per ſync. pro ἀπηύρησα, a. 1. ind. act. ἀπηύρων, a. 2. ind. act. ἀπεύρων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω, eripio. ex ἀπὸ, & αὔρα, ventus lenior.

Ἀπῆχα, ας, ε, abduxi, duxi, perf. act. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπέχθεια, ἡ, odium, ἀντὶ τῆς ἀπεχθείας, Lyſias, μῖσος, τὸ, odium.

Ἀπηχέω, ῶ, diſſono, abſono, part. præſ. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν. Ab ἀπὸ, & ἦχος, ὁ, ſonus, vox.

Ἀπηχήματα, τὰ, reſonantia, nom. plur. ab ἀπήχημα, ατος, τὸ, extremus ſoni, vel vocis pulſus. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus, vox.

Ἀπηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, abſonus: item odioſus: ab ἀπὸ, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus, vox.

Ἀπήχθετο, inviſus erat, imperf. vel a. 2. med. ἀπήχθημαι, perf. paſſ. ab ἀπέχθομαι, vel quod uſitatius, ἀπεχθάνομαι, odio ſum. Th. ἄχθος, εος, τὸ, moleſtia, angor, dolor.

Ἀπηχθημένος, ὁ, iratus, infeſtus: a præced. ἀπήχθημαι, inviſus ſum.

Ἀπήχθην, ης, η, abductus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπήχθηρα, odio proſequutus ſum, a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω, odio habeo. Th.

ἐχ-

ἔχθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπηχήμενος, η, ον, reſonans, pro ἀπηχούμενος, part. præſ. paſſ. ab ἀπηχέω, ῶ, diſſono. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus, vox.

Ἀπῃωρεῦντ', pro ἀπῃωρέοντο, ſuſpenſi erant, 3. plur. imperf. med. Dor. pro ἀπῃωροῦντο. ἀπῃώρησα, ας, ε, ex ſublimi dependi, a. 1. act. ἀπῃωρημένος, η, ον, ſuſpenſus, part. præt. paſſ. ab ἀπαιωρέομαι, οῦμαι, immineo, attollo. Th. αἰωρέω, ῶ, attollo, effero, ſuſpendo. Ab ἀπαιωρέω, ῶ: ex ἀπὸ, & αἰωρέω, ῶ.

Ἀπήωρος, ου, ὁ, idem ac ἀπῃωρημένος, ſuſpenſus.

Ἀπίασι, abeunt, Jon. pro ἄπιασι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀπίδω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ab ἀπείδω, video. Th. εἴδω, video.

Ἀπίεμεν, emittimus, 1. plur. præſ. ind. & part. m. ἀπιέμενος, η, ον, emittens, Jon. pro ἀφίεμεν, & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπιέναι, abire, præſ. inf. ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo. Et ἀπιέναι, emittere, Jon. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι, remitto.

Ἀπίενται, Jon. pro ἀφίενται, emittunt, 3. pl. præſ. ind. paſſ. ab ἀφίεμαι, emitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπιέσθαι, Jon. pro ἀφιέσθαι. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. q. ab ἀπιέω, abeo, pro ἀπίω, vel ἀπίω; unde Lat. abeo.

Ἀπιέωσι, Jon. pro ἀφιῶσι, emiſerint, 3. plur. ſub. verbi ἀφίημι, emitto.

Ἀπίῃς, abeas, a. 2. ſub. ab ἄπειμι, abſum, ab ἀπὸ, & εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Ἀπίης γαίης, longinquæ terræ, gen. ſing. a maſc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vox.

Ἀπίθανος, ου, ὁ, ἡ, improbabilis: ex α, & πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω, perſuadeo.

Ἀπιθάνως, inepte, abſurde, non probabiliter: a præcedente ἀπίθανος, improbabilis.

Ἀπιθεῖν, inobedientem eſſe, inf. act. ἀπίθησα, ας, ε, inobediens ſum, a. 1. ind. act. Jon. pro ἠπίθησα, ab

Ἀπιθέω, ῶ, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto: ex α & πείθω, eliſo ε.

Ἀπιθὴς, ὁ, non credens, moroſus; non parens; refractarius: ejuſd. Th. & comp.

Ἀπίκαται, Jon. pro ἀφίκαται; & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, venerunt. ſic ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν: Illud 3. pl. perf. paſſ. hoc 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι, advenio, pervenio.

Ἀπίκευ, Jon. pro ἀφίκου, 2. ſing. a. 2. ſub. med. ἀπικνέεσθαι, Jon. pro ἀφικνεῖσθαι, præſ. inf. ἀπικόμενος, Jon. pro ἀφικόμενος, progreſſus, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, pervenio: ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι, pervenio.

Ἄπικρος, ου, ὁ & ἡ, non amarus, amaritudinis expers: ex α, & πικρὸς, amarus.

Ἀπικρόχολος, non bilioſus: ex α priv. πικρὸς, amarus, & χολὴ, fel, bilis.

Ἀπιλλάσθην, ης, η, clauſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπιλλέω, ῶ, arceo. Th. ἴλλος, ου, ὁ, oculus.

Ἀπιλλέω, pro ἀποκλείω, verbum antiquarum legum; Lyſ. excludo, arceo. Th. ἴλλος, ου, ὁ, oculus.

Ἀπίμελος, ου, & ἀπιμελὴς, έος, ὁ & ἡ, pinguedinis expers: ex α & πιμελὴ, pinguedo.

Ἀπινὴς, έος, ὁ & ἡ, purus a ſordibus: ex α & πίνος, ου, ὁ, ſordes.

Ἀπινύσσω, deſipio: item effluo, a πινύω, ſapio.

Ἀπίνυτος, ὁ, amens, qui deſipit.

Ἀπινύτως, amenter, deſipienter: ab ἀπινύσσω, deſipio, vel ex α priv. & πινυτὸς, prudens, unde πινυτῶς, prudenter. a πινύω, unde πινύσσω, moneo, ſapere facio.

Ἀπίξεται, perveniet, Jon. pro ἀφίξεται, 3. ſing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι: ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι, pervenio.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, adventus: item incurſus: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἄπιον, ες, ε, abii, a 2. ind. act. verbi ἄπειμι, abſum. Th. εἶμι, eo.

Ἄπιος, ου, ἡ, pyrus, arbor. Ἄπιον, ου, τὸ, pyrum. Dici volunt ab Apia regione, id eſt, Peloponneſo: vel forſan ab ὀπὸς, liquor, ſuccus, quia eſt ſucculentus fructus.

Ἄπιος, ου, ὁ, longinquus: quaſi ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπισόω, fut. ώσω, adæquo, exæquo: ex ἀπὸ, & ἰσόω, adæquo.

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀπίττωτος, non picatus; ex α priv. & πίσσα, ἡ, pix, reſina.

Ἀπιστάναι, diſcedere, Jon. pro ἀφιστάναι, præſ. inf. ab ἀφίστημι, diſcedo.

Ἀπιστέαται, Jon. pro ἀφίστανται, deficiunt, 3. pl. præſ. paſſ. Sic ἀπιστέατο, Jon. pro ἀφίσταντο, 3. plur. imperf.

Ἀπιστέω, ῶ, diffido, imp. ἠπίστουν, f. ήσω. Hinc ἀπιστούμενος, præſ. part. paſſ. Ex α, & πιστὸς, quod a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω, ſuadeo.

Ἀπίσταμαι, Jon. pro ἀφίσταμαι, diſcedo.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia.

Ἄπιστος, ου, ὁ, infidus: in comp. ἀπιστότερος, ſ. g. ἀπιστοτάτη. Ex α, & πίστις, fides, quod a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω, ſuadeo, oratione flecto.

Ἀπιστοσύνη, ἡ, perfidia.

Ἀπίστως, fraudulenter, perfide, incredibiliter, infideliter; ab ἄπιστος, infidelis.

Ἀπισχναίνω, emacio; & in paſſ. ἀπισχναίνομαι, extenuor, reddor tenuis: ex ἀπὸ, & ἰσχνὸς, macer; unde ἰσχναίνω, macilentum reddo.

Ἀπισχυρίζομαι, obnitor; ad fortitudinem me compono; omni ope reſiſto, vel conatu efficio: item acriter denego, abnuo, pernego: ex ἀπὸ, & ἰσχυρὸς, fortis. unde ἰσχυρίζομαι, nitor, perſiſto.

Ἀπίσχω, idem ac ἀπέχω, abſtineo.

Ἀπίσωσις, ἡ, adæquandi actio; ab ἀπισόω, adæquo.

Ἀπίτης, ὁ, ut ἀπίτης οἶνος, vinum ex pyris factum. Dioſc. l. 5. c. 32. ab ἄπιος, longinquus.

Ἀπίττωτος, ὁ, non picatus: ut ἀπίττωτα ἀγγεῖα. apud Strab. Idem ac ἀπίσσωτος, non picatus.

Ἄπιχθυς, ὁ, qui non veſcitur piſcibus; ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, ύος, ὁ, piſcis.

Ἀπιών, όντος, ὁ, abiens, prodiens, particip. præſ. ab ἄπειμι, pro ἀπίω, abeo.

Ἀπίων, ονος, ὁ & ἡ, non pinguis: ex α priv. & πίων, ονος, ὁ & ἡ, pinguis.

Ἀπλανεία, ας, ἡ, ſtabilitas; non errare, nec vagari: ab ἀπλανὴς, non vagabundus.

Ἀπλανὴς, έος, ὁ & ἡ, non erraticus, vel vagabundus: ab α, & πλάνη, ἡ, error.

Ἄπλατος, ὁ, pro ἀπέλαστος, cui appropinquare tutum non eſt. ex α, & πέλας, adv. prope. Alii vertunt informis, ineffigiatus, ſimplex; ex α, & πλαστὸς, ὁ, fictus. a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλάσσω, vel πλάττω, fingo.

Ἀπλάστως, ſimpliciter, non ficte, non diſſimulanter: ab ἄπλαστος, informis.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ & ἡ, latitudine carens: ex α, & πλάτος, ὁ, latus.

Ἄπλατος, ὁ, Dor. pro ἄπληστος, & hoc pro ἄπληστος, magnitudine immenſus, inacceſſus, per Sync. τοῦ σ, a πλήθω, impleo. Th. πλεῖος, ὁ, plenus. Quidam ἄπλατος idem eſſe dicunt cum ἄπλαστος, a πελάζω, accedo, pertingo, admoveo.

Ἀπλάτυνε, et edo legendum ἐπλάτυνε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, dilato, Geneſ. 26. 22.

Ἀπλεονεκτικὸς, ὁ, inexplebilis. Merc. Triſm. ex α priv. & πλεονεκτέω, plus poſſideo.

Ἄπλετος, Poet. pro ἄπλητος, ου, ὁ & ἡ, (Dor. ἄπλατος) pro ἄπληστος, non implere potens, infinitus, grandis, immenſus, arduus. ab α priv. & πλήθω, quod a πλέος. Item ἄπλητος pro ἄπλατος, quod ab ἀπέλαστος, ου, ὁ & ἡ, inacceſſus, cui appropinquare tutum non eſt; ab α, & πέλας; quod a 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πελάζω accedo. Th. πέλας, prope.

Ἄπλευρος, ου, ὁ & ἡ, cui latus non ſtipatum eſt: ab α, & πλευρὰ, ἡ, latus.

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex apud Sophoclem, quæ Homero eſt ἀπλοῒς· ab ἁπλῆ, (pro ἁπλόη) enim fit ἀπλοῒς, & Epentheſi τοῦ γ, ἀπληγίς. Hinc

Ἀπλήγιος, ου, ὁ & ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. Th. ἁπλόος, ſimplex.

Ἀπληθὴς, έος, ὁ, non plenus, ſtrigoſus: ex α priv. & πλήθω, plenus ſum.

Ἄπληκτος, ου, ὁ & ἡ, impercuſſus: ex α priv. & πλήττω, vel πλήσσω, cædo, percutio.

Ἄπλημος, ὁ, inexplebilis; idem ac ἄπληστος; & ejuſd. Th. & compoſitionis.

Ἀπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, non percuſſus.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ & ἡ, inexpletus, non completus: ex α & πληρόω, ῶ, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.

Ἀπληστεύομαι, ſum inſatiabilis; ſum avidus: ab ἄπληστος, inſatiabilis.

Ἀπληστία, ας, ἡ, inexplebilitas, inſatiabilitas, immenſitas.

Ἄπληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis, immenſus. Inde adv.

Ἀπλήστως, inexplebiliter, inſatiabiliter, immenſe. Ex α & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλήθω, plenus ſum. Th. πλέος, ὁ plenus.

Ἄπλητος, ου, ὁ & ἡ, inacceſſus, immenſus.

Ἄπλητος, pro ἄπληστος, ὁ, qui non impleri poteſt.

Ἀπλόη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor, ab ἁπλόος, ſimplex.

Ἀπλόθριξ, τριχος, ὁ & ἡ, qui promiſſum, vel porrectum habet capillum: item, qui raro eſt capillitio: ab ἁπλόος, ſimplex, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, villus.

Ἀπλοΐα, ας, ἡ, tempus navigationi inopportunum.

Ἀπλοΐζομαι, ſimplicem & candidum me exhibeo, ſimplicitate utor. Xen. ab ἀπλοῒς, ίδος, vel a Th. ἁπλόος, ſimplex.

Ἁπλοϊκὸς, οῦ, ὁ, ſimplex, non verſutus, inaffectatus, cui opponitur πανοῦργος. unde adv.

Ἁπλοϊκῶς, ſimpliciter, citra dolum: ab ἁπλόος, ſimplex.

Ἄπλοος, ὁ, qui non poteſt navigare: ab ἄπλοος; quod ex α priv. & πλόος, & contracte πλοῦς, ὁ, navigatio, curſus. a Them. πλέω, navigo.

Ἀπλοῒς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex: in acc. pl. ἀπλοΐδας, cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur ſubſtantivo χλαῖνα tanquam adject. Th. ἁπλόος, ſimplex.

Ἄπλοκος, ου, ὁ & ἡ, non plicatus; ab α, & πέπλοχα, præt. m. verbi πλέκω, plico.

Ἁπλοκύων, ὁ, cognomen Antiſthenis apud Laertium, qu. Cynicus ſimplici veſte utens: ab ἁπλόος, ſimplex, & κύων, κυνὸς, ὁ καὶ ἡ, canis.

Ἁπλόος, ου, ὁ, ἁπλόη, ης, ἡ, ἁπλόον, ου, τὸ, ſimplex. compar. ἁπλούστερος, ſuperl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem ſignificante, & πέλω, ſum, tanquam ἄπελος, quia unicum eſt, quod ſimplex eſt. Vel ab α priv. & πολὺς, multus, quia quod ſimplex eſt, non eſt a multis. Eſt &

Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α, & πλόος, navigatio. Th. πλέω, navigo.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor: ab ἁπλόος ſimplex.

Ἁπλότριχες, οἱ, qui capillo ſimplici ſunt, porrecto, & promiſſo; a nominativo ſing. ἁπλόθριξ, τριχος, ὁ & ἡ.

Ἄπλουτος, ου, ὁ & ἡ, divitiis carens: ab α, & πλοῦτος, divitiæ.

Ἁπλόω, ῶ, expandor, explico, extendo. f. ώσω, p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι, οῦμαι, expandor. pe. ἥπλωμαι, cujus part. ἡπλωμένος, η, ον, expanſus, ſimplex. Th. ἁπλόος, ſimplex.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, immundities, illotio: in plur. ἀπλυσίαι, αἱ, ſpongiæ, quæ elui nequeunt.

Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus. propria de veſtimento. Ex α & πλύνω, lavo.

Ἁπλῶς, ſimpliciter, benigne: adv. ab ἁπλόος, ſimplex.

Ἄπλωτος, ου, ὁ & ἡ, innavigabilis. Th. πλέω, navigo.

Ἄπνοος, ίος, ὁ & ἡ, valde ſpirans: ab α epitat. & πνέω, flo. vel non ſpirans, flatu deſtitutus; ab α priv. & Th. eodem.

Ἀπνευμάτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vento non perflatus.

Ἀπνό-

Ἄπνευστὶ, adv. ſine reſpiratione, ſine interpellatione, confeſtim.
Ἀπνευστία, ας, ἡ, ſpiritus repreſſio.
Ἀπνευστιάζω, ſpiritum reprimo, & contineo. ex α priv. & præt. ind. paſſ. verbi πνέω, flo, ſpiro.
Ἄπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reſpirare non poteſt, ſine anhelitu, exanimis.
Ἀπνευστότατος, ab omni flatu penitus ſilens, Theophr. l. 2. hiſtor. ab ἄπνευστος, ὁ, deſtitutus facultate reſpirandi.
Ἄπνοια, ας, ἡ, carentia flatus: item ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. Ab α priv. & πνοή, ſpiritus. Th. πνέω, ſpiro.
Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ καὶ ἡ, in acc. ſing. ἄπνοον, ἄπνουν, flatu, ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis.
Ἀπὸ, præpoſitio: regit gen. a, ab, poſt, ante, præ, propter, per: item ex, de, abſque. Inde Lat. ab. Eſt autem ab Hebr. אב ab, id eſt auctor, vel principium cujuſvis rei.
Ἄπο, adv. longe, procul. Et Ἄπο pro ἄπεστι, abeſt, ab ἄπειμι. Th. εἰμί, ſum. Et Ἄπο pro ἄπιθι, abi, apage: ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.
Ἀπὸ τοῦ, ab illo tempore.
Ἀποαίνυμαι, υσαι, υται, idem ac ἀπαίνυμαι, aufero, detraho, adimo, imperf. ind. ἀποαινύμην, Jon. pro ἀπηνύμην, ου, το, auferebam: ab ἀπὸ, & αἴνυμαι, aufero, capio.
Ἀποαιρεῖσθαι, auferri, præſ. inf. paſſ. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poet. & Jon. ab ἀπὸ, & αἱρέω, capio.
Ἀποαιρέο, ablatus eſto, Jon. pro ἀφαιροῦ, præſ. imperat. paſſ. ab eod. Th. vel
Ἀποαίρεο, auferas, Jon. pro ἀποαίρου, quod pro ἀφαιροῦ, præſ. imperat. verbi ἀφαιρέω, ῶ, aufero.
Ἀποαιρέομαι, οῦμαι, Jon. & Poet. in Homero, & Herodoto pro ἀφαιρέομαι, οῦμαι, aufero, vel auferor.
Ἀποβαδίζω, abeo, diſcedo: ab ἀπὸ, & βαδίζω, eo. Th. βαίνω, vado, aſcendo.
Ἀποβάθρα, ας, ἡ, ſcala, qua e navi deſcenditur: ab ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀποβαίνω, deſcendo, cedo. f. ἀποβήσομαι. p. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ός. a. 2. ἀπέβην, ης, η, & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. ſub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβὰς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ, & βαίνω, vado.
Ἀποβάλητε, abjeceritis, a. plur. a. 2. ſub. act. ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, qui abjecit, a. 2. part. act. ab
Ἀποβάλλω, abjicio, amitto. f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε. a. 2. ſub. ἀποβάλω. præt. paſſ. ἀποβέβλημαι. a. 1. paſſ. ind. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν. p. m. ἀποβέβολα. hinc Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, jactura. Th. βάλλω, jacio.
Ἀποβάπτω, intingo, immergo leniter; ab ἀπὸ, & βάπτω, tingo.
Ἀποβὰς, άντος, ὁ, qui deſcendit, vel ceſſit; nom. plur. ἀποβάντες, deſcendentes, egreſſi: a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω, deſcendo, cedo.
Ἀπόβασις, εως, ἡ, deſcenſus: item eventus: exitus: ab ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀποβάτης, ου, ὁ, certaminis equeſtris genus, qu. deſcenſor, dictum: qui enim certabat, dicebatur ἀποβάτης. Inde Ἀποβατικοὶ τροχοὶ dicebantur. Ab ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀποβατήριος Ζεὺς, cognomentum Jovis: quaſi deſcenſor Jupiter dictus: a ſequen. ἀποβάτης, ὁ, deſcenſor.
Ἀποβέβηκα, ας, ε, deſcendi, ceſſi, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, firmatus, conſtans: a verbo ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, qui abjecit: in gen. pl. ἀποβεβληκότων: part. præt. act. ab ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀποβῆναι, deſcendere, a. 2. inf. ἀποβήσομαι, ῃ, εται, deſcendam, f. 1. m. verbi ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀπόβηξις, & ττω, extuſſio: tuſſiendo ejicio: ab ἀπὸ, & βήσσω, ſeu βήττω, tuſſio.

Th. βὴξ, βηχὸς, ὁ καὶ ἡ, tuſſis.
Ἀποβιάζομαι, vim affero, vi cogo: item enitor, ut mulier in partu; & paſſ. vi cogor: ex ἀπὸ, & βιάζομαι, vim infero. Th. βία, ἡ, vis.
Ἀποβιβάζω, & Ἀποβιβάζομαι, jubeo, vel facio aliquem deſcendere: item trajicio, præſ. inf. act. ἀποβιβάζειν, paſſ. ἀποβιβάζεσθαι, a. 1. m. ἀποβιβασάμενος, η, ον. Ex ἀπὸ, & βιβάζω, eo. Th. βαίνω, vado.
Ἀποβιόω, ῶ, de vita decedo, morior. a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω. præſ. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ, & βιόω, ῶ, vivo. Th. βίος, vita.
Ἀποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπὸ, & βίωσις, ipſa vivendi actio. Inde
Ἀποβιώσιμος, adject. ut ἀποβιώσιμος διαθήκη, teſtamentum. Th. βίος, vita.
Ἀποβλάπτω, lædo, oblædo. Ἀποβλάπτομαι, lædor, privor, jacturam facio. Ex ἀπὸ, & βλάπτω, noceo.
Ἀποβλαστάνω, germino, egermino: ex ἀπὸ, & βλαστάνω, germino.
Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen: item proles.
Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. A præt. ind. paſſ. verbi ἀποβλαστάνω, germino.
Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, privatus, a. 1. part. paſſ. verbi βλάπτω, noceo.
Ἀπόβλεμμα, τὸ, aſpectus, βλέμμα, vel oculorum contorſio; ut quum quis non irretorto oculo aliquid ſpectat, ut dixit Horatius, ſed detorquet oculorum aciem; quod indignationis, invidentiæ & deſpicientiæ ſignum eſt.
Ἀπόβλεπτος, ὁ, i. e. ἔνδοξος, videndus, venerandus, θαυμαστὸς, ſpectabilis. a ſequente
Ἀποβλέπω, intueor, reſpicio, oculos converto ad. f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα, a. 1. imperat. ἀπόβλεψον, άτω, & in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. ſub. ἀποβλέψωσιν, a. 1. m. ἀποβλεψάμενος, η, ον.
Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, abjectus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, ejectamentum, quod abjicitur, ſeu rejicitur: a 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀπόβλητ', per Syncop. pro ἀπόβλητα, τὰ, abjicienda, rejicienda, reſpuenda, nom. neut. plur.
Ἀποβλητικὸς, ὁ καὶ ὁ, qui abjecit, vel amiſit; vel abjiciendo, vel amittendo eſt. Ex ἀπὸ, & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi βάλλω, jacio.
Ἀπόβλητος, ου, ὁ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, reſpuendus. ἀπόβλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, reſpuendum.
Ἀποβλίττω, exprimendo aufero, ut e favis mel: ex ἀπὸ, & βλίττω, mel exprimo.
Ἀποβλύζω, ſcaturio, emitto aquas; item evomo. præſ. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ, & βλύζω, ſcaturio, abundo.
Ἀποβλώσκω, diſcedo: ex ἀπὸ, & βλώσκω, vado, ſerpo.
Ἀποβολεὺς, ὁ, abjector, rejector; ut ἀποβολεὺς ὅπλων, apud Plat.
Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amiſſio, jacturæ: ab ἀποβέβολα, p. m. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀποβολιμαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ἀποβολεὺς, ὁ, rejector.
Ἀποβόσκομαι, depaſco: ex ἀπὸ, & βόσκω, paſco. Th. βόω, paſco.
Ἀποβουκολέω, ῶ, a grege abduco, a grege aberrare facio: item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio. f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε.
Ἀποβουκολέομαι, οῦμαι, abducor a grege, a grege aberro: a cujus 1. ſing. præt. ind. fit
Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio; deceptio.
Ἀποβουκολίζω, idem ac ἀποβουκολέω, ex ἀπὸ, βοῦς, βοὸς, ὁ, ἡ, bos, vacca, & κόλον, cibus.
Ἀποβράζω, Ἀποβράσσω, & Ἀποβράττω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, ſive ejecto: item exæſtuo, deferveſco. Ἀποβράζομαι, per æſtum exſpuor, aut ejicior; a cujus 1. ſing. præt. ind. fit
Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma: item furfur tritici. Ex ἀπὸ, & βράζω, ferveo.
Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum: item aqua, qua quid perfuſum, vel prolutum eſt. a 1. ſing. p. ind. ſequentis
Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo. fut. ξω. Ἀποβρέχομαι, perfundor, madeſio; ex ἀπὸ, & βρέχω, rigo.
Ἀποβρίζω, crapulam edormio, dormio. f. ίσω, & ίξω. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, & βρίζω, dormito.
Ἀποβρίθω, act. degravo, vel neut. præ pondere devergo. ex ἀπὸ, & βρίθω, onero.
Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio: ab ἀποβρέχω, perfundo, madefacio.
Ἀποβρυχθίζω, ſorbeo, glutino, voro: ex ἀπὸ, & βρυχθίζω, voro. Th. βρόγχος, guttur.
Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ, & βρόχος, laqueus, retis.
Ἀποβρύχω, demordeo. ex ἀπὸ, & βρύχω, fremo, ſtrideo.
Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, exeſus, a. 1. paſſ. part. ab
Ἀποβιβρώσκω, comedendo conſumo. f. σω, p. βέβρωκα. præt. paſſ. βέβρωμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, & βιβρώσκω, comedo.
Ἀποβύω, obturo, obſtruo. f. σω. Ex ἀπὸ, & βύω, obturo, occulto.
Ἀποβώμια ἱερὰ, dicuntur ſacra, quæ non in altari peraguntur, ſed in pavimento, vel ſolo: a ſeq. ἀπόβωμος, profanus.
Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, ab ara alienus: ex ἀπὸ, & βωμὸς, ara.
Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus; ut & ἀπόγειος: ab eodem Th.
Ἀπογαιόω, ῶ, in terram verto. f. ώσω, Ex ἀπὸ, & γαῖα, ἡ, terra
Ἀπογαλακτίζω, ablacto, a lacte depello.
Ἀπογαλακτίζομαι, ablactor, a lacte depellor: a cujus præt. ind. paſſ. fit
Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, ablactatio. Ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα, κτος, τὸ, lac.
Ἀπογαία, ας, ἡ, ventus: qui e terra exortus in mare fertur; cui contrarius eſt qui dicitur τροπαῖος.
Ἀπόγεια, τὰ, retinacula navium, funes, quibus navis alligatur in littore: unde ἀπόγεια λύειν, oram ſolvere.
Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica, qua denotatur ſumma Planetæ altitudo: opponitur τὸ περίγειον.
Ἀπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus, ut & ἀπόγαιος, ex ἀπὸ, & γαῖα, terra.
Ἀπογειόω, fundamenta deſtruo: (ἀποθεμελιῶ) a præced. ἀπόγειος.
Ἀπογεισόω, ῶ, imbrico, imbricatim (vel ſuggrundiorum modo) facio, vel tego. Ex ἀπὸ, & γεισόω, ῶ. Th. γεῖσον, ſuggrundium.
Ἀπογέμω, depleo, demo ei, quod plenum eſt.
Ἀπογεμίζω, idem ac γεμίζω, impleo. Ex ἀπὸ, & γέμω, plenus ſum.
Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ, & γεννάω, ῶ, gigno. Th. γίνομαι, naſcor.
Ἀπογεύομαι, depaſco: ex ἀπὸ, & γεύομαι, guſto: experior.
Ἀπογεφυρόω, ῶ, ponte jungo, pontem impono, ex ἀπὸ, & γεφυρόω, ῶ. Th. γέφυρα, ας, ἡ, pons.
Ἀπογηράσκω, conſeneſco. f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα, a. 1. ſub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ, & γηράσκω, ſeneſco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.
Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, conſeneſcens, in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præſ. part.
Ἀπογίγνομαι, & Ἀπογίνομαι, abſum, decedo; item morior. f. ἀπογενήσομαι. p. ἀπογεγένημαι, a. 1. paſſ. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, mortuus. Ex ἀπὸ, & γίνομαι, ſum.
Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnoſco, abnuo, improbo; item abſolvo, renuntio, deſpero. f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. pluſq. perf. ἀπεγνώκειν, a. 2. ἀπέ-

πέγνων, ως, ω, qu. a γνόω, ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. ſub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνούς, οῦσα, όν. perf. paſſ. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. act. ἀπεγνωκώς, υῖα, ός, qui rejecit. præt. paſſ. part. ἀπεγνωσμένος, η, ον, rejectus. ea ἀπό, & γινώσκω, cognoſco.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, cæſium reddo.

Ἀπογλαύκωμα, ατος, τό, & Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: a præt. ind. paſſ. Th. γλαυκός, ὁ, cæſius.

Ἀπόγλουτοι, οἱ, qui exilibus ſunt clunibus, depyges. Th. γλουτός, ὁ, clunis, nates.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀπό, & γλυκαίνω. Th. γλυκύς, ὁ, dulcis.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio: a præt. m. verbi ἀπογινώσκω, non agnoſco, abnuo.

Ἀπογνούς, ὁ, deſperatus; reprobatus calculo; liberatus in judicio: ab eod. Th.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim, a. 2. ſub. act.

Ἀπογνούς, οῦσα, όν, qui rejecit, a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, rejicio, quaſi ab ἀπογνόω, ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dentes ætatis indices emiſit, ὁ μὴ ἔχων δι' ὧ γνωσθῇ. a. 1. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογινώσκω, rejicio.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, deſperator.

Ἀπογονά, Dor. pro -νή, ῆς, ἡ, poſteritas.

Ἀπόγονα, τά, fœcunda, orta, oriunda, nom. pl.

Ἀπογονή, ῆς, ἡ, propago: ab

Ἀπόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ortus, oriundus; & ſubſt. nepos, poſterus. Ea ἀπό, & γέγονα, præt. m. verbi γίνομαι, naſcor.

Ἀπογραίζω, ſenectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula.

Ἀπογραφή, ῆς, ἡ, deſcriptio, conſcriptio, recenſio, enumeratio.

Ἀπογράφομαι, deſcribor: item nomen profiteor: perſ. p. ἀπογέγραμμαι, conſcriptus ſum. a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπόγραφον, ου, τό, exemplum libri, vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum, deſcriptio, imago. ea ἀπογράφω, deſcribo.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar effictus.

Ἀπογράφω, in tabulas refero, deſcribo, imperſ. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. ſub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ.

Ἀπογυιόω, ῶ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. f. ώσω, p. ἀπογεγυίωκα. a. 1. ſub. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπό, & γυιόω, ῶ, frango membra. Th. γυῖον, τό, membrum.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, mu exerceo: ab ἀπό, & γυμνάζομαι. Them. γυμνός, ὁ, nudus.

Ἀπογυμνόω, ῶ, nudo, denudo. f. σω. a. 1. part. paſſ. ἀπογυμνωθείς, εῖσα, έν, denudatus. Ab ἀπό, & γυμνόω, ῶ, denudo. Th. γυμνός, ὁ, nudus.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: a. 2. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογυμνόω, ῶ, denudo.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Th. γυνή, ἡ, mulier, fœmina.

Ἀπογωνιόομαι, οῦμαι, in angulum me colligo. inf. præſ. ἀπογωνιοῦσθαι. ex ἀπό, & γωνιόομαι, οῦμαι. Th. γωνία, ἡ, angulus.

Ἄποδα, τόν, pedibus carentem: acc. ſing. ab ἄπους. Th. πούς, pes. Eſt & ἄποδα, nom. neut. plur.

Ἀποδάζομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. f. 1. δάσομαι & Poet. δάσσομαι. f. 1. inf. ἀποδάσεσθαι, & ἀποδάσσεσθαι, diſtributum eſſe. Th. δαίω, divido.

Ἀποδαιμονίζω, ab Heſych. furo, inſanio: ex ἀπό, & δαίμων, unde δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor.

Ἀποδαίω, comburo: ex ἀπό, & δαίω, uro.

Ἀποδάκνω, demordeo, præmordeo, ex ἀπό, & δάκνω, mordeo.

Ἀποδάκρυον, idem ac δάκρυον, lacryma.

Ἀποδακρυτικά, τά, medicamenta lacrymas moventia. Ea ἀπό, & δακρύω, lacrymor. Th. δάκρυ, τό, lacryma.

Ἀποδακρύω, lacrymis prodo, illacrymo. f. ύσω. p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, peregre proficiſci.

Ἀπόδαμος, ὁ, Dor. pro ἀπόδημος, peregre agens.

Ἀποδαρθεῖν, idem ac δαρθεῖν· vide ἀποδραθεῖν, dormiſſe.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit; & tributum, cujus fit diviſio: item, quod pro parte, ſeu portione, alicui cedit.

Ἀποδασμός, οῦ, ὁ, diviſio, partitio, pars, portio. a. 1. ſing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι, impertior, divido.

Ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσεσθαι, diſtributurum eſſe, Poet. pro ἀποδάσεσθαι, vel -σσεσθαι, f. 1. & a. 1. inf. verbi ἀποδάζομαι, divido.

Ἀποδαμαλίζω, titione dedolo, vel contundo: item contundo: ex ἀπό, & δαμαλός, Æol. pro δαλός, ὁ, titio. Th. δαίω, uro.

Ἀποδαμαλίζω ξύλῳ, Eurip. dixit profuſe tundo, vel contundo; i. e. percutio.

Ἀποδέδεγμαι, acceptus ſum, perſ. paſſ. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι, accipio.

Ἀποδέδειγμαι, demonſtratus, approbatus ſum, perſ. paſſ. & part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, demonſtratus, approbatus: ab ἀποδείκνυμι, oſtendo.

Ἀποδεδειλιακότως, timide, meticuloſe, eorum more, qui conciderunt animo: adv. ab

Ἀποδεδειλιακώς, υῖα, ός, timidus, præt. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, ῶ. Th. δειλός, ὁ, miſer, timidus, ignavus.

Ἀποδέδεκται, æſtimatur, cenſetur, 3. ſing. præt. ind. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Ἀποδεδοκιμασμένοι, οἱ, rejecti; e Senatu, vel ordine moti; præteriti, καὶ ἀμνημόνευτοι dicuntur; ut præteriti Senatores a cenſoribus, quorum meminit Feſtus. In exercitu quaſi rejectanei; Xen. l. 6. Pæd. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo.

Ἀποδέδομαι, redditus ſum, præt. paſſ. & ἀποδέδωκα, reddidi, præt. act. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, aufugi, & in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præter. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, aufugio. Th. δράω, facio.

Ἀποδεής, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, inferior, vacuus, cui aliquid deeſt: ex ἀποδέω, abſum. Th. δέω, egeo.

Ἀποδεῖ, deeſt, deficit, abeſt; imperſ. ab eodem Th.

Ἀποδειδίττω, ίσσω, & Ἀποδειδίττομαι, ίσσομαι, deterreo. imperſ. ἀπεδεδιττόμην, ου, ετο. Ab ἀπό, & δειδίττω, terreo. Th. δείδω, timeo.

Ἀποδείκνυμι, oſtendo, oſtento, demonſtro, probo. præſ. part. act. ἀποδεικνύς, ῦσα, ύν, præ ſe ferens. præſ. inf. ἀποδείκνυσθαι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Jon. ἀποδέξαι. perſ. ind. paſſ. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δείκνυμι, vel δεικνύω, oſtendo.

Ἀποδεικτικός, ή, όν, ὁ, ἡ, demonſtrativus.

Ἀποδεικτικῶς, demonſtrative.

Ἀποδεικτός, οῦ, ὁ, ἡ, demonſtrabilis, probabilis, a 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι, oſtendo.

Ἀποδειλιάζω, reformido.

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, ignavia. Ea ἀπό, & δειλιάω, ῶ. Th. δειλός, timidus, ignavus.

Ἀποδειλιάω, ῶ, præ timore refugio, reformido. f. ήσω. p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακώς, υῖα, ός. unde adv. Ἀποδεδειλιακότως, timide.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Ἀποδεῖν (i. e. ἀπολείπεσθαι) deficere, derelinqui, inferiorem eſſe: ab ἀποδεῖ, deficit.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Jon. ἀπόδεξις, demonſtratio, declaratio, probatio: item ſpecimen: a. 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι, oſtendo.

Ἀποδειπνέω, ῶ, cœnam finio. Athen. l. 14. ab ἀπόδειπνος, qui cœnas finiit.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus eſt; qu. ὁ ὢν ἀπὸ τ͂ δείπνου; vel incœnatus. ex ἀπό pro α priv. & δεῖπνον, τό, cœna.

Ἀποδείρειν, Jon. pro ἀποδέρειν, excoriare, inf. præſ. verbi ἀποδέρω, excorio.

Ἀποδειροτομέω, ῶ, obtrunco, cervicem abſcindo, decollo; item abſcindo a cervice. f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε. f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. ab ἀπό, δειρή, Jon. pro δέρη, & τέτομα, præt. m. verbi τέμνω, ſeco.

Ἀποδειχθείς, εῖσα, έν, demonſtratus, approbatus, a. 1. part. paſſ. ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι, oſtendo.

Ἀποδεκατόω, ῶ, decimo, decimas accipio; item decimas do. f. ώσω. perf. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπό, & δεκατόω, ῶ. Th. δέκα, decem.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio; a a. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδεκατόω, ῶ, decimo.

Ἀποδέκεσθαι, Jon. pro ἀποδέχεσθαι, recipere, præſ. inf. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Ἀποδεκτέος, α, ὁ καὶ ἡ, recipiendus, admittendus.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, receptor. in nom. pl. ἀποδέκται, & ἀποδεκτῆρες, οἱ, coactores tributorum & vectigalium.

Ἀποδεκτός, οῦ, ὁ, dignus, qui admittatur & recipiatur, acceptus, acceptabilis, gratus, probatus. a 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Ἀποδενδρόομαι, οῦμαι, arboreſco. inf. præſ. ἀποδενδροῦσθαι. a. 1. ind. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθείς, εῖσα, έν. Ab ἀπό, & δενδρόομαι, οῦμαι. Th. δένδρον, τό, arbor.

Ἀποδέξαι, Jon. pro ἀποδεῖξαι, edere, demonſtrare, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. & ſic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, Jon. pro ἀπόδειξις, demonſtratio.

Ἀποδέομαι, οῦμαι, religor, illigor, præligor, paſſ. verbi ἀποδέω, Th. δέω ligo.

Ἀποδέον βραχύ, paulo minus; ut in Ariſtot. de mundo, τ͂ οἰκουμένης πλάτος μέν ἐστι βραχὺ ἀποδέον τετρακισμυρίων σταδίων, orbis terrarum latitudo paulo minus quadraginta millia ſtadiorum patet, ab ἀποδεῖ, deeſt, deficit. Vide ἀποδέω, religo, illigo.

Ἀπόδερμα, ατος, τό, cutis, ſeu pellis detracta, ſpolium.

Ἀποδερματίζω, ῶ, idem ac ἀποδέρω, excorio.

Ἀποδέρω, Jon. ἀποδείρω, excorio. eſt comp. ex ἀπό, & δέρω, excorio. a Th. δέρας, ατος, τό, pellis ovina, corium.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, religatio, a. 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέω, religo. Th. δέω, ligo.

Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμεύω, ῶ, & Ἀποδεσμάω, colligo, religo. Ea ἀπό, & δεσμός, vinculum, quod a 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi δέω, ligo.

Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, faſciculus, linteum: item faſcia circa caput mulierum, vel earum mammas continens.

Ἀποδεχθείς, εῖσα, έν, exceptus, a. 1. part. paſſ. ab

Ἀποδέχομαι, excipio, recipio, admitto: item probo. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι: a. 1. ind. paſſ. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπό, & δέχομαι, ſuſcipio, capio.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, acceptus, præſ. part. ἀποδέχου, accipe, præſ. imperat. paſſ. ab eodem Them.

Ἀποδέω, ῶ, religo, illigo, præligo. in paſſ. ἀποδέομαι, οῦμαι. Ab ἀπό, & δέω, ligo. Et ἀποδέω, ῶ, abſum, inferior ſum. Unde ἀποδεῖ, abeſt, deeſt, deficit. Et ἀποδεής, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, inferior, cui deeſt, vacuus. ex ἀπό, & δέω, egeo.

Ἀποδήκω, f. ξω, admordeo. inuſitatum eſt Thema, ex quo ἀποδάκνω, præmordeo,

deo, ſua mutuatur tempora.

Ἀποδηλόω, ῶ, manifeſtum reddo, declaro: ab ἀπὸ, & δηλόω, ῶ, manifeſto. Th. δῆλος, ὁ, manifeſtus.

Ἀποδημέω, ῶ, abſum domo, ſeu patria, peregrinor, peregre proficiſcor. f. ήσω. p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπό, & δῆμος, ὁ, populus.

Ἀποδημία, ας, peregrinantis abſentia, peregrinatio.

Ἀποδημητὴς, ῦ, ὁ, peregrinator.

Ἀποδημητικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, peregrinari ſolitus.

Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, abſens a domo, vel patria. ex ἀπὸ, & δῆμος, ὁ, populus, plebs, vulgus.

Ἀποδημῶν, ῦντος, ὁ, abſens: ab ἀποδημέω, peregrinor.

Ἀποδία, ας, ἡ, pedum carentia: ab ἄπους: Th. πῦς, ποδός, ὁ, pes.

Ἀποδιαιτάω, τῶ, abſolvere. a. 1. ἀπεδιαίτησα, ας, ε. Ex ἀπό, & διαιτάω, ῶ, vivo, victus ratione utor. Th. δίαιτα, arbitrium.

Ἀποδιαστέλλω, diſpeſco, arceo, interſepio, divido: ex ἀπό, διά, & στέλλω, mitto.

Ἀποδιατρίβω, immoror, tempus conſumo: ex ἀπό, διά, & τρίβω, tero.

Ἀποδιδάσκω, dedoceo: ex ἀπὸ, & διδάσκω, doceo.

Ἀποδιδόναι, ῦο, reddere, præſ. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor, referor: paſſ. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδιδρασκίνδα, nomen luſus puerilis, ab aufugiendo ei impoſitum. In eo enim luſu puerorum unus, clauſis oculis, connivet, dum cæteri abſiſtunt & ſubterfugiunt. Poll. lib. 9. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. ex ἀπό, & διδράσκω, fugio.

Ἀποδιδράσκω, aufugio. vide in ἀπόδρα. Th. διδράσκω, fugio.

Ἀποδίδωμι, reddo, retribuo, perſolvo, do: item interpretor. præſ. imperat. ἀποδίδοθι, ότω. præſ. infin. ἀποδιδόναι. præſ. part. ἀποδιδὺς, ῦσα, όν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ας, α. a. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, ſolve, 2. pl. ἀπόδοτε. præſ. opt. ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην) & in pl. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præſ. ſub. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. ſub. ἀποδῶ, ῷς, ῷ, præſ. inf. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδόειν, ῦν. a. 2. inf. ἀποδῦναι, & Att. Dor. & Æol ἀποδόμεναι, præſ. part. ἀποδιδὸς, ῦσα, όν. aor. 2. part. ἀποδὺς, ῦσα, όν. præſ. paſſiv. Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor. imperf. ἀπεδιδόμην, ου, το. perf. paſſ. ἀποδέδομαι. pluſq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo poſt fut. ἀποδεδόσομαι. præſ. imperat. ἀποδίδοσο, σθω. præſ. opt. ἀποδιδοίμην, οιο, οιτο. præſ. ſub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. ſub. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præſ. inf. ἀποδίδοσθαι. a. 1. inf. ἀποδοθῆναι. præſ. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 2. m. ἀπεδωκάμην. a. 2. med. ἀπεδόμην, ου, ετο, vendidi. a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, σθω. a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οιο, οιτο. a. 2. ſub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδιΐσταμαι, ſeparor: idem ſignificat, ac χωρίζομαι, & eſt paſſ. ab act. ſequente

Ἀποδιΐστημι, & Ἀποδιΐστω, dirimo, diſtinguo; item intervallo ſejungor: ex ἀπό, διά, & ἵστημι, ſto.

Ἀποδικάζω, abſolvo: oppon. καταδικάζω. Ab ἀπό, & δικάζω, diſcepto. Th. δίκη, judicium.

Ἀποδικέω, ῶ, cauſam meam defendo: ex ἀπό, & δίκη, cauſa.

Ἀποδινέω, ῶ, devolvo: ex ἀπὸ, & δινέω, ῶ. Th. δίνη, ἡ, vortex.

Ἀποδίομαι, idem ac Ἀποδίω, expello.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, & Ἀποδιοπομπέομαι, -ῦμαι, ablego, procul amando, depello, expio. præſ. inf. ἀποδιοπομπεῖσθαι, h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῆς ἀποτροπαίου Διός. Ex ἀπὸ, & διοπομπέω, ῶ, quod a Διὸς, & πομπὴ, a πέμπω, mitto.

Ἀποδιοπόμπησις, ὁ, piaculare ſacrificium a præced.

Ἀποδιορίζω, ſegrego ſuis limitibus, finitum ſeparo. f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπό, διά, & ὁρίζω, termino. Th. ὅρος, terminus.

Ἀποδισκεύω, diſcum dejicio, in diſci morem dejicio: ex ἀπό, & δίσκος, diſcus.

Ἀποδιφθογγίζω, ῶ, in dipthongum conflo. inde

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, in dipthongum conflatio: ex ἀπό, & δίφθογγος, diphthongus, duarum vocum ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor, ſono.

Ἀποδίω, expello: a δίω, pro διώκω, perſequor.

Ἀποδιώκω, alicunde expello. inde

Ἀποδίωξις, εως, ἡ. expulſio: ab ἀπό, & διώκω, perſequor.

Ἀποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. ἀποδοθείησαν, a. 1. paſſ. inf. ἀποδοθήσεσθαι, f. 1. inf. paſſ. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδοκέω, diſplicere. Ἀποδοκέειν res Herodoto dicitur, quæ cenſetur non facienda. Th. δοκέω, exiſtimo.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμάω, ῶ, improbo, non approbo, reprobo, rejicio. f. άσω. præſ. ἀποδεδοκίμακα. aor. 1. ἀπεδοκίμασα. Ἀποδοκιμάζομαι, improbor, rejicior. perſ. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. paſſ. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. paſſ. ἀποδοκιμασθῆναι. a 2. ſing. præt. ind. ſit

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio.

Ἀποδόκιμος, ου, ὁ & ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. ex ἀπό, & δόκιμος. Th. δοκέω, exiſtimo.

Ἀποδεδοκιμασμένοι, οἱ, erant in exercitu quaſi rejectanei. Xenoph. l. 6. Pædiæ.

Ἀποδοκιμαστέος, ὁ, reprobandus. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo, rejicio.

Ἀποδόμεναι, reddere, a. 2. inf. Æol. pro ἀποδῦναι. ἀποδόμενος, η, ον, aor. 2. part. m. ἀποδῦναι, a. 2. inf. ἀπόδος, ἀποδότω, & plur. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, ſordium circa dentes purgatio: ex ἀπό, & ὀδὼν, dens.

Ἀπόδος, ἀποδότω, reddito, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδοτε. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἄποδος, ου, ἡ, Jon. pro ἄφοδος, abitus, diſceſſus, digreſſus, reditus. Th. ὁδὸς, via.

Ἄποδος, ῦ, pedibus carentis, gen. ſing. ab ἄπους. Th. πῦς, ποδός, ὁ, pes.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reddi, aut reſtitui debet: ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, perſolutio. a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor.

Ἀποδοτικός, ὴ, ὸν, retributorius.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ & ἡ, ex ſervo genitus: ex ἀπό, & δοῦλος, ſervus.

Ἀποδοῦναι, reddidiſſe, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admiſſio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι, recipio.

Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans. a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, inflexiſſe, incurvaſſe. ex ἀπό, & δοχμόω, ῶ, flecto. Th. δόχμος, ου, ὁ, obliquus.

Ἀπόδραγμα, ατος, τό, quod manu alicunde carpitur: a 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδράσσω, vel ττω, decerpo.

Ἀποδραθεῖν, per Metaplaſmum pro ἀποδαρθεῖν, dormiiſſe, a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω, dormio.

Ἀπόδραθι, aufuge, a. 2. imperat. act.

Ἀποδραίην, ης, η, aufugerim, a. 2. opt.

Ἀποδρὰς, ᾶσα, ᾶν, qui, vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel perf. a. 1. ab ἀπέδρα per Sync. pro ἀπέδρασαν, ab ἀποδράω, aufugio.

Ἀποδράσαιμι, ας, ε, aufugerim. a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω, aufugio.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, deſertio: a 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδράω, aufugio.

Ἀπόδρασις ϛρατείας, deſertio aciei, detrectatio militiæ.

Ἀποδράσσω, vel ττω, & ἀποδράσσομαι, vel ττομαι, decerpo: ab ἀπὸ, & δράσσω, vel ττω, prehendo, pugnis urgeo.

Ἀποδράω, ῶ, fugio, effugio, aufugio. f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρὰς. ᾶσα, ᾶν, qu. ab ἀπέδρημι. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρην, & opt. ἀποδραίην. aor. 2. imperat. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ, & δράω, facio, perpetro.

Ἀπόδρεπε, decerpe, præſ. imperat. act. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω, p. φα. præſ. paſſ. ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ, & δρέπω, decerpo, colligo, vindemio.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδρέπω, decerpo.

Ἀποδρῆναι, Jon. pro ἀποδρᾶναι, aufugiſſe. a. 2. inf. verbi ἀποδράω, aufugio.

Ἀπόδρησις, ἡ, Jon. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, curſu revertens; item curſu inferior: a præt. m. verbi ἀποτρέχω, recurro.

Ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρης, adagium erat in ignobiles, & genere obſcuros, quos terra natos vocat Cicero. Antiqui in ſylvis degebant glande veſcentes, ſæpeque infantes in ſpeluncis, & ſub quercubus exponentes. Hom. Odyſſ. τ.

Ἀποδρύπτω, dilacero, dilanio, diſcerpo, excorio. præſ. inf. act. ἀποδρύπτειν: ex ἀπὸ, & δρύπτω, lacero unguibus.

Ἀποδρύφω, idem ac ἀποδρύπτω. præſ. inf. act. ἀποδρύφειν. præſ. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι. a. 1. ſub. ἀποδρύψω, in 3. plur. ἀποδρύψωσι, a. 1. ind. paſſ. ἀπεδρύφθην, ης, η. Th. idem.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, fugio.

Ἀποδρῴην, præſ. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, aufugerem: ab eod. Th.

Ἀποδύομαι, f. -ύσομαι, exuo: ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere ſenectutem: item excutio, ut latine dicimus exuere pudorem, obſequium: item ſuſcipio, & aggredior, inſtituoque agere. Ariſtoph. etiam paſſive dixit in Plut. ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν, exuor interdiu. ab activ. ἀποδύω, exuo.

Ἀποδύρομαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπὸ, & ὀδύρομαι, lugeo, lamentor.

Ἀποδὺς, ῦσα. ὺν, exutus. part. præſ. ἀποδύσαι, exuere, ſpoliare, a. 1. act. inf. ἀποδυσάμενος, η, ον, reſolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω, exuo.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδύω, exuo.

Ἀποδυσπετέω. ῶ, ſtomachor, ægre fero, impatienter agitor: item renitor, reſiſto: ex ἀπό, δὺς, & πέτω. Them. πίπτω, cado.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδυσπετέω, ῶ, ſtomachor, ægre fero.

Ἀποδυτήριον, ου, τό, locus, ubi veſtimenta exuuntur: ab ἀποδύομαι, exuor.

Ἀποδύω, vel Ἀποδῦμι, exuo. f. ἀποδύσω. p. κα. præſ. paſſ. Ἀποδύομαι. pluſ parſ. ἀποδεδύμην, & in 3. plur. ἀποδέδυντο. Ex ἀπό, & δύω, induo.

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, aor. 2. ſubj. act. & ἀποδώσω, εις, ει, reddam, retribuam, in 1. plur. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &

Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, reddidero, retribuero, a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπόδων, τῶν, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπους. Th. πῦς, ποδὸς, pes.

Ἀπόειμι, dicitur Poetice pro ἄπειμι, abſum.

Ἀπόειπε, pro ἀπόειπε, a. 2. imperat. act.

Ἀποειπεῖν, refutare, a. 2. inf. act. ſic ἀπόειπον, Poet. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον.

I ἀποειπ

Digitized by Google

ἀποείπω, a. 2. ſub. act. ab ἀπὸ, & εἴπω, dico.

Ἀποδύομαι, exuo, ſpolio: ex ἀπὸ, & δύομαι, induo.

Ἀποεργάθω, ſeparo, prohibeo, coerceo: apud Poetas eſt pro ſeq. ἀποέργω, & ἀπείργω, arceo, dirimo.

Ἀποέργω, Poet. pro ἀπείργω, ab ἀποείργω, arceo, dirimo. Th. εἴργω, coerceo.

Ἀποέῤῥω, ubreptum, aut deglutitum perdo: ex ἀπὸ, & ἔῤῥω, pereo.

Ἀπόερσε, ας, ε, corrupit, a. 1. Æol. ſine augmento, ab ἀποέῤῥω. Th. ἔῤῥω, pereo. f. 1. Æol. ἔρσω. Hinc ἀποέρσου, pro ἀποέρσω, f. 1. Æol.

Ἀποζάω, ῶ, vitam quoquomodo ago, & per inopiam traduco & protraho; parce ac tenuiter vivo: ut in Hom. ὅσον ἀποζῆν, quantum victui ſuppeteret: (dicitur & hoc διαζῆν, apud Platonem) & in Luciano, ἀποζῶντες ἐκ τῶν μισθαρνιῶν, mercede viventes. ex ἀπὸ, & ζάω, vivo.

Ἀπόζεμα, τὸ, decoctum: ut apud Dioſcoridem ἀπόζεμα ὀριγάνου, origani decoctum; origani cocti, ſeu fervefacti ſuccus, vel jus. ab ἀποζέω, fervefacio. Th. ζέω, ferveo.

Ἀποζέννυμι, idem ac ἀποζέω, fervefacio.

Ἀποζέομαι, ferveſco: unde ἀποζεσθὲν, fervefactus. eſt paſſ. ab act. ἀποζέω, fervefacio: ex ἀπὸ, & ζέω, ferveo.

Ἀποζεύγνυμι, f. ζεύξω, & ἀποζευγνύω, disjungo, ſejungo, divido: ex ἀπὸ, & ζεύγνυμι, jungo.

Ἀποζῆν, parce, ac tenuiter vivere.

Ἀπόζω, redoleo: ex ἀπὸ, & ὄζω, oleo.

Ἀποζωγραφέω, effingo, depingo: ex ἀπὸ, & ζωγραφέω, ad vivum exprimo, deſcribo.

Ἀποζωσθῆναι, recinctum, exarmatum, exauctoratum eſſe, aor. 1. infin. paſſ. ab

Ἀποζωννύω, vel ἀποζώννυμι, diſcingo, zona privo. ex ἀπὸ, & ζωννύω, cingo.

Ἀποθάλλω, defloreſco. f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. 1. ind. ἀπέθαλα, ας, ε. præt. ind. act. ἀποτέθαλκα. p. paſſ. ἀποτέθαλμαι. Ex ἀπὸ, & θάλλω, floreo.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανούσης, gen. ſing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.

Ἀποθανέεαι, Jon. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. ſing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω, morior.

Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

Ἀποθαῤῥέω, & Ἀποθαρσέω, confido, magnopere fido: ex ἀπὸ, & θαῤῥέω, audeo.

Ἀποθαυμάζω, demiror, ſuſpicio. Herodot. ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, ad verba ſtupeſco. ex ἀπὸ, & θαυμάζω, miror.

Ἀποθεάομαι, deſpicio: ex ἀπὸ, & θεάομαι, video.

Ἀποθειάζω, numine divino afflor: Philo. ex ἀπὸ, & θειάζω, divinum quendam inſtinctum immitto: a θεῖος, divinus.

Ἀποθεμελιόω, fundamenta deſtruo: ex ἀπὸ, & θεμελιόω, jacio fundamentum, ſtabilio.

Ἀποθέμενος, η, ον, depoſitus, a. 2. part. m. ἀποθέσθαι; deponere, rejicere, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι, ex ἀπὸ, & τίθημι, pono.

Ἄποθεν, longe, ſeorſum, eminus, extra, procul. Unde ὁ ἄποθεν, remotus: adv. ab ἄπο, longe, procul.

Ἀπόθεος, ὁ, qui ſine Deo eſt, impius, ἄθεος, ἔρημος θεοῦ. Sophocl. in Thyeſte. ex ἀπὸ, & Θεὸς, Deus.

Ἀποθεόω, ῶ, ex homine Deum facio; in Deos, ſeu Divos refero; homini divinos honores tribuo. Plut. & ἀποθεοῦσθαι, inter Deos referri. ἀποθέωσις, ἡ, inter Deos relatio; divinorum honorum attributio; conſecratio. ex ἀπὸ, & θεόω, Deum facio; a θεὸς, Deus.

Ἀποθεραπεία, ἡ, cultus, veneratio; item cura poſt remedia vehementiora; vel curatio poſt exercitationem adhibita.

Ἀποθεραπεύω, curo, ſano, colo: ex ἀπὸ, & θεραπεύω, delinio: ſervio, colo.

Ἀποθερίζω, ſpicas decutio, demeto: ex ἀπὸ, & θερίζω, meſſem facio, meto.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio, a. n. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀποθεσπίζω, vaticinor: ex ἀπὸ, & θεσπίζω, divino, vaticinor.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ, & ἡ, abjectus, neglectus, cujus deſiderio non tenemur, ex α & ποθεστὸς, quod a ποθέω, ῶ, deſidero. Th. πόθος, ὁ, deſiderium.

Ἀποθέται, αἱ, vel αἱ, in Laconico agro prope Taygeticum montem, qui Spartam terræ motu oppreſſit, erat locus quidam præruptus & profundus, in quo exponebant partus informes & degeneres. Plut. in Lyc.

Ἀποθετικὸς, ὁ, deponendi vim habens, deponens: ut ἀποθετικὰ ῥήματα, apud Grammaticos, deponentia verba. & ἀποθετικὸν ἐπίῤῥημα, adverbium deponendi, id eſt, concedendi: quum conceditur, & quaſi deponitur id, quod obſtat: ut εἶεν. Gaza l. 4. ab ἀποτίθημι, amoveo, dimitto.

Ἀπόθετος, ου, ὁ, & ἡ, idem ac πόθεστος, repoſititius: qui reponi & recondi ſolet in apothecis: ut κειμήλιον ἀπόθετον. Poll. l. 1. Item repoſitus, reconditus; Plut.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, curſu diſceſſurus, f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, curro, f. θεύσομαι: ex ἀπὸ, & θέω, curro.

Ἀποθεωρέω, longe proſpecto; ſpeculor; exploro; diligenter animadverto. ex ἀπὸ, & θεωρέω, contemplor, animadverto.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, conſecratio, relatio inter Deos, ab ἀποθεόω, inter Deos refero.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum. nomin. pl. ἀποθῆκαι, αἱ. ab ἀποτίθημι, depono, in a. 1. act. ἀπέθηκα, depoſui; quod in horreo deponantur fruges.

Ἀποθηλασμὸς, ῦ, ὁ, exuctio, ſeu ſuctus, ex ἀπὸ, & θηλασμὸς, ῦ, ὁ, lactatio, vel lactis hauſtus; a θηλάζω, lacto, ubera ſugo.

Ἀποθηλύνω, f. υνῶ, effœmino, emollio: ex ἀπὸ, & θηλύνω, effœmino. a Th. θῆλυς, υος, ἡ, fœmina.

Ἀποθηριόω, ῶ, effero; efferatum reddo. Item ad feritatem, ſeu crudelitatem incito. ex ἀπὸ, & θηριόω, in ferinam naturam verto, a θηρίον, τὸ, fera, beſtia.

Ἀποθηρίωσις, ἡ, efferatio, feritas: verbale ab ἀποθηριόω, effero.

Ἀποθησαυρίζω, recondo, congero pro theſauro. f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. a θησαυρίζω, condo theſaurum; quod a θησαυρὸς, theſaurus.

Ἀποθήσομαι, ſeponam, f. 1. m. ex ἀποτίθημι, ſepono.

Ἀπόθητος, ου, ὁ, non concupitus; ὁ μὴ ποθούμενος, ἢ μὴ φιλούμενος. ex α priv. & ποθέω, concupiſco.

Ἀποθινόω, ῶ, cumulo; ſeu aggere obſtruo; exaggero; ex ἀπὸ, & θὶν, aut θὶς, ινὸς, acervus, cumulus, agger. Unde ἀπεθινώθη, aggera obſtrui.

Ἀπόθλασμὸς, ῦ, ὁ, fractio, defractio, fractura: ex ἀπὸ, & θλάω, frango, collido.

Ἀποθλίβω, opprimo, exprimo. item eliđo: & interdum ſignificat affligo vehementer. f. ψω, p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ, & θλίβω, ſtringo, comprimo, frango.

Ἀπόθλιμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Ἀπόθλιψις, ἡ, eliſio, expreſſio. Item afflictio, calamitas. ab ἀποθλίβω, exprimo.

Ἀποθνήσκοι, 3. ſing. opt. præſ. ἀποθνήσκοντα, τὸν, acc. ſing. part. præſ. ab

Ἀποθνήσκω, morior. f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. ſub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, οῦσα, όν. Th. θνήσκω, morior.

Ἀποθορεῖν, deſilire. Th. θόρω. ſalio, inſilio.

Ἀπόθοντο, 3. plur. præt. ind. ab ἀποτίθεμαι, pono.

Ἀποθρασύνομαι, audax fio: ex ἀπὸ, & θρασύνομαι, audeo, ferocio.

Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, perfractio. Item friatura, & comminutio, apud Ariſtot. ex ἀπὸ, & θραύω, fut. σω, frango, collido, frio.

Ἀποθραύω, confringo, effringo, perfringo, dirumpo.

Ἀποθρηνέω, ῶ, vehementer lugeo, ſeu lamentor: ex ἀπὸ, & θρηνέω, lamentor.

Ἀποθριάζω, idem ac θριάζω, folia ficis arboris colligo: quod a θρῖον, τὸ, folium ficus.

Ἀποθρίζω, pro ἀποθερίζω, demeto.

Ἄποθριξ, ὁ, impubes, ἄνηβος, vel depilis, carens pilis; ἄθριξ. Unde ἀπόθριχες, ων, οἱ, impuberes. ex ἀπὸ priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ἀπόθρονος, ὁ, a throno veniens: ut ἀπόθρονον [illegible], apud Nazianz. a ſedibus gloria emanans. ex ἀπὸ, & θρόνος, ὁ, thronus.

Ἀποθρύπτω, frango deliciis, & luxu: ex ἀπὸ, & θρύπτω, comminuo, mollio.

Ἀποθρώσκωσιν, deſiliant, 3. plur. præſ. ſub. ab

Ἀποθρώσκω, deſilio, reſilio, exſilio: ex ἀπὸ, & θρώσκω, ſalio, curro, cado.

Ἀποθυμέω, ῶ, idem ac ἀθυμέω, exanimor, diſcrucior.

Ἀποθυμίασις, ἡ, evaporatio, exhalatio: ex ἀπὸ, & θυμιάω, vaporo.

Ἀποθυμιάω, ῶ, evaporo, exhalo, vel odorem ejeo.

Ἀπόθυμος, ου, ὁ & ἡ, ingratus animo, inviſus; ab ἀπὸ, & θυμὸς, ῦ, ὁ, mens, quaſi diverſus a mente.

Ἀποθυννίζω, expugno, repudio, decipio: ex ἀπὸ, & θυννίζω, pugno ſtimulo; ſeil. ut piſcator thunnum tridente; a θύννος, thynnus, nomen piſcis prægrandis.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ajicio. Heſych. ex ἀπὸ, & θυρόω, foribus munio.

Ἀποθυσάνιον, τὸ, dicebatur genus quoddam poculi, ſic dictum, vel quod aliquem uſum haberet ἐν ταῖς θυσίαις, in ſacrificiis, vel a nomine θύσανος, ὁ, vel θύσανον, τὸ, fimbria, nodus.

Ἀποθύω, polluceo, in ſacrificiis abſumo. Item dico, conſecro: ex ἀπὸ, & θύω, ſacrifico.

Ἀποίητος, ὁ, ſine arte factus: ex α priv. & ποιέω, facio.

Ἀποικέω, ῶ, aliunde habitatum venio; migro in coloniam. f. ήσω.

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia.

Ἀποικίζω, in coloniam deduco: paſſ. ἀποικίζομαι, in coloniam deducor. præt. paſſ. ἀπῴκισμαι, a cujus 1. perſ. ſing. fit ἀποικισμὸς, ῦ, ὁ, coloniæ deductio. part. præt. paſſ. ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus. a. 1. ind. paſſ. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀποικισθεὶς, εῖσα, έν. ab ἀπὸ, & οἶκος, domus.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, colonus, in coloniam aliquam miſſus: ex ἀπὸ, & οἶκος, domus. Hinc ἀποικίσαι, colonos aliquo mittere, a. 1. inf. verbi ἀποικίζω, in coloniam deduco.

Ἀποικοδομέω, devaſto, demolior, diruo: ex ἀπὸ, & οἰκοδομέω, ædifico, extruo.

Ἀποικονομέω, res domeſticas diſpenſo, adminiſtro: ex ἀπὸ, & οἰκονομέω, curam habeo rei domeſticæ.

Ἀποικονόμησις, ἡ, diſpenſatio. ἀποικονομία, idem; ſed interdum τῇ οἰκονομίᾳ opponitur.

Ἀποικτίζω, ſive ομαι, miſereor, & defleo, ſive defleo miſerabiliter. Item conqueror. ex ἀπὸ, & οἰκτίζω, ομαι, miſereor.

Ἀποιμώζω, ejulo, lamentor. Item defleo, deploro. ex ἀπὸ, & οἰμώζω, ploro.

Ἀποινᾶν, redimere, præſ. inf. ab ἀποινάω, ῶ. Th. ἄποινα, τὰ, pretium redemptionis.

Ἀποινᾶσθαι, præmium pro ſe elique reportare & aſſequi: apud Eurip. ſed capon. etiam, pecuniam exigere pro re quadam, pecuniam colligere, i. e. χρηματίζεσθαι; quo ſenſu dicitur etiam ἀποινᾶσθαι, quaſi ab act. ἀποινάω, inuſit. pro ἀποινάω, redimo.

Ἀποινάω, pœnæ debitæ eximo, redimo; pecuniam exigo. apud Demoſth. ἄποινα, τὰ, pœnæ; apud Plat. de leg. ſic autem aut quaſi ab αἰνῶ: unde σφαγῆς ἄποινα, ſ. c.

Digitized by Google

e. ποινὰ ἀντὶ σφαγῆς. Item veteres quoque pecuniam ſic vocabant, cujus uſus eſt & in compenſatione rerum, quemadmodum pœna in compenſatione delicti: vel ἄποινα, quaſi ἄφοινα, munera, quæ dantur ἕνεκα φόνου, cauſa necis.

Ἄποινον, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ne ſit ferenda; ſeu quo pœna debita luitur, aut penſatur. Iliad. φ. Item pretium liberationis. Iliad. α, & ω. atque ſic erit ab α priv. & ποινὴ, ἡ, pœna.

Ἄποιος, ὁ, ἡ, ſine qualitate, qualitatis expers: ex α priv. & ποῖος, quis, qualis.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. auferent, ab ἀποφέρω, aufero. f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω, fero.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, auferam, f. 1. verbi ἀποφέρω, aufero. Th. φέρω, fero.

Ἀποίχομαι, abeo, abſiſto, decedo; & in Epigr. l. 1. ἀποιχόμενοι βιότοιο, exp. qui receſſit a vita. Item abſum, peregre ſcil. profectus: aut ſimpliciter abſum. ſed part. ἀποιχόμενος, abſens, Odyſſ. α, ξ, & φ. exponitur etiam defunctus, mortuus: Plut. in Anton. ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo, diſcedo.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præſ. part. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, repurgo, abſtergo. Item luſtro, expio.

Ἀποκάθαρμα, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum. Item piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio. Item expiatio, luſtratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, ὁ, expurgatorius, vel expurgativus, expurgandi vim habens, ſeu ad expurgandum aptus. Item expiativus. ab ἀποκαθαίρομαι, expurgor. Item luſtro: ex ἀπὸ, & καθαίρω, ομαι, purgo.

Ἀποκαθεύδω, ſeorſim dormio; ſecubo; ἀποκοιτῶ. item obdormio. ex ἀπὸ, & καθεύδω, dormio.

Ἀποκαθηλόω, refigo. unde

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, quaſi refixio: ex ἀπὸ, & καθηλόω, configo clavis.

Ἀποκάθημαι, deſes ſum; deſideo; ſum languidus. Unde

Ἀποκαθημένη, ἡ, mulier menſtruata; αἱμοῤῥοῦσα, Levit. c. 15. & Ezech. c. 22. ex ἀπὸ, & κάθημαι, ſedeo.

Ἀποκαθίζω, ſedem repeto, ſedeo ſeorſum: ex ἀπὸ, & καθίζω, ſedeo.

Ἀποκαθιστᾷ, reſtituit, 3. ſing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, ῶ, reſtituo.

Ἀποκαθίστημι, & ἀποκαθιστάω, ῶ, & ἀποκαθιστάνω, reſtituo. f. ἀποκαταστήσω. perf. ἀποκατέστακα. a. 1. ἀποκατέστησα. a. 1. paſſ. ἀποκατεστάθην, reſtitutus fui. a. 1. ſub. ἀποκατασταθῶ, reſtituar. Ex ἀπὸ, & καθίστημι, quod ex κατὰ, & ἵστημι, ſto.

Ἀπεκαθίστων, 1. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵστημι, ſto.

Ἀποκαίνυμαι, vinco: ex ἀπὸ, & καίνυμαι, idem; a Th. καίνω, occido.

Ἀποκαίριος, intempeſtivus; item ἄτοπος, abſurdus: in Epigr. ex ἀπὸ, & καιρὸς, occaſio, temporis opportunitas.

Ἀποκαίω, & ἀποκάω, aduro, exuro: ex ἀπὸ, & καίω, uro.

Ἀποκακέω, ῶ, præ malo deficio; ſuccumbo malo, ſeu malis: vincor malo, ut Hierem. c. 15. ἀπεκάκησεν ἡ ψυχή μου, defecit anima mea. Item generaliter ſuccumbo.

Ἀποκακίζω, malus fio, degenero: unde ἀπεκάκισεν, Heſych. expon. factus eſt amarus. ex ἀπὸ, & Them. κακὸς, ὁ, malus. unde κακίζω, mala accipio, objurgo.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, nomino. Item revoco: etiam interdico, veto. ex ἀπὸ, & καλέω, voco.

Ἀποκαλύπτω, detego, revelo, f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. ἀποκαλύψαι. perf. paſſ. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. paſſ. ἀπεκαλύφθην. a. 1. ſub. ἀποκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. paſſ. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. paſſ. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, & καλύπτω, tego, abſcondo.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio. 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκαλύπτω, detego, revelo.

Ἀποκάμνω, defatigor. Item deficio, debilitor, fatiſco. ex ἀπὸ, & κάμνω, laboro, deficio.

Ἀποκάμπτω, deflecto. Item deflecto me a recto curſu.

Ἀπόκαμψις, ἡ, deflexus: ſubſtantiv. ex ἀπὸ, & κάμπτω, flecto, deflecto.

Ἀποκαπνίζω, fumigo, ſuffumigo, ſuffio.

Ἀποκαπνισμὸς, ὁ, apud medicos dicitur, quum rei ſuffitæ nidor per infundibulum imbibitur; vel per arundinem fumus hauſtus & devoratus excipitur. ex ἀπὸ, & καπνίζω, fumo inficio, ſuffio. a Th. καπνὸς, ὁ, fumus, vapor, nidor.

Ἀποκαπύσσω, idem ac ἀποκαπύω, efflo, expiro. unde Iliad. χ. ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, i. e. efflavit animam.

Ἀποκαπύω, efflo, expiro; ab ἀπὸ, & καπύω, flo; quod a κάπτω, flo, ſpiro.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, exſpecto ſolicite, ſcil. cum anxietate animi, & magna ſolicitudine. ex ἀπὸ, & καραδοκέω, expecto.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, attenta exſpectatio. Ex ἀπὸ, κάρα, & δοκέω, quod non eſt uſitatum, niſi in compoſitis.

Ἀπόκαρμα, τὸ, quod tondendo reſecatur.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, ſeu emitto. Item genero, pullulo. ex ἀπὸ, & καρπόω.

Ἀπόκαρσις, ἡ, tonſura: ab ἀποκείρω, detondeo.

Ἀποκαρτερέω, ῶ, inediam perpetior, ut ea vitam finiam; inedia mortem mihi conſciſco. Item non ſuſtineo; animo deficio, impar ſum dolori.

Ἀποκαρτέρησις, ἡ, mortis appetitio per inediam. Item tolerantia dolore victa, abruptio patientiæ præ dolore: ex ἀπὸ, & καρτερέω, tolero, patienter ſuſtineo.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, paleas, ſeu feſtucas alicunde lego: ex ἀπὸ, & καρφολογέω, ῶ, paleas, ſeu feſtucas lego; ex κάρφος, palea, & λέγω, colligo.

Ἀποκαταβαίνω, deſcendo, ex ἀπὸ, & καταβαίνω, idem.

Ἀποκαταλλάττω, reconcilio. f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, & καταλλάττω, concilio, reconcilio.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio: ab ἀποκαθίστημι, reſtituo.

Ἀποκατατίθημι, depono, repono: ex ἀπὸ, & κατατίθημι, pono, depono, amoveo.

Ἀποκατέαται, Ion. pro ἀποκάθηνται, reſident: quod ex κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, ſedeo.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, reſtitutus fui, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποκαθίστημι, reſtituo.

Ἀπόκαυλος, ὁ, caule reciſo non regerminans. unde

Ἀπόκαυλα, τὰ, quæ caule reciſo non regerminant.

Ἀποκαυλέω, decauleſco, i. e. caulem amitto, ſeu deperdo.

Ἀποκαύλησις, ἡ, caulis amiſſio & abjectio, extirpatio. Uſurpatur de caule. Item decurtatio.

Ἀποκαύλωσις, ἡ, idem.

Ἀποκαυλίζω, decutio, decurto; proprie revello, ſeu exſcindo una cum ipſo caule. ex ἀπὸ, & καυλὸς, ὁ, caulis.

Ἀπόκαυσις, ἡ, aduſtio, deuſtio, exuſtio: ex ἀπὸ, & καίω, f. καύσω, unde καίω, uro, & καῦσις, ἡ, uſtio.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, ſeponor, reponor. ἀπόκειται, ſtatutum eſt. præſ. part. ἀποκείμενος, η, ον, ſepoſitus, a, um. f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το, præt. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἀποκείρω, detondeo, incido. Item decutio, ſpolio. f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, & κείρω, tondeo.

Ἀποκεκαλυμμένως, aperte, palam, Iſocr. eſt adv. ab ἀποκαλύπτω, detego, revelo.

Ἀποκεκλέατο, Ion. pro ἀποκέκλειντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀποκλείω, excludo.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, incluſus, part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω, claudo.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, occultatus, perf. part. paſſ. Hinc

Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, occulto. Them. κρύπτω, abſcondo.

Ἀποκέλλω, deflecto, & declino a via, quæ ad portum tendit; declino a recta via. ex ἀπὸ, & κέλλω, appello in portum, venio in terram; vel ὀκέλλω, appello ad littus.

Ἀπόκενος, & ἀποκενόω, vacuus, & evacuo. Idem ac κενὸς, vacuus, & κενόω, evacuo.

Ἀποκεντέω, transfigo, transfodio: ex ἀπὸ, & κεντέω, ſtimulo, pungo.

Ἀποκερδαίνω, & ἀποκερδέω, ῶ, lucror ex aliqua re: & interdum idem ac κερδαίνω, & κερδέω, lucror.

Ἀποκερματίζω, facultates diſſipo; in æris minutulos numos redigo; idem ac κερματίζω, in minutos nummulos comminuo; & generaliter in minora ſcindo, ſeu comminuo. a κέρμα, τος, τὸ, moneta. Unde κερμάτιον, τὸ, numulus minutus.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, detondebo, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω, tondeo.

Ἀποκεφαλίζω, amputo caput, decollo. f. ίσω. perf. ἀποκεφάλικα. a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, & κεφαλὴ, caput.

Ἀποκεφάλισμα, τὸ, capitis amputatio; item ſordes, quibus caput repurgatum fuit. Poll.

Ἀποκεφαλισμὸς, ὁ, capitis amputatio. Plut.

Ἀποκεφαλιστὴς, ὁ, capitis truncator, decapitator. ab ἀποκεφαλίζω, capite privo.

Ἀποκηδέω, negligo, ſolicitus non ſum; ἀκηδέω, ἀφροντίζω: ex ἀπὸ priv. & κῆδος, εος, cura, labor, moleſtia, dolor. Unde ſignificat etiam lugeo.

Ἀποκήρυκτος, ὁ, abdicatus; qui propter delicta domo paterna ejectus fuit; & apud Syneſ. ἀποκηρύκτους τῆς ἐκκλησίας διχθῆναι, exp. excommunicatos ab Eccleſia. ab ἀποκηρύττομαι, in auctione vendor, abdicor: item per præconem interdicitur mihi. ex ἀπὸ, & κηρύσσω, vel κηρύττω, ομαι, per præconem jubeo.

Ἀποκήρυξις, ἡ, venditio per præconem, proſcriptio, venditio in auctione; item abdicatio, & a Syneſio uſurpatur pro excommunicatione. Item interdictum, prohibitio.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, per præconem vendo, proſcribo, auctione, & in auctione vendo. Item abdico; ejicio, expello alicunde, proprie tanquam a domo paterna, finibus expello; item per præconem interdico.

Ἀποκιδαρόω, cidari denudo: ex ἀπὸ, & κίδαρις, ἡ, cidaris, inſigne capitis regium apud Perſas.

Ἀποκίδναμαι, idem ac ἀποσκίδναμαι, diſſipo, diſpergo.

Ἀποκικλήσκω, idem ac ἀποκαλέω, avoco.

Ἀποκινδυνεύω, periculum facio, periclitor. Item periculo ſuccedo. & in paſſ. ἀποκινδυνεύομαι, in diſcrimen venio. ex ἀπὸ, & κινδυνεύω, ομαι, periclitor.

Ἀποκινέω, ῶ, amoveo, removeo: ex ἀπὸ, & κινέω, ῶ, moveo.

Ἀπόκινος, α, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga: ab eodem Themate.

Ἀποκισσόομαι, ſeu ἀποκιττόομαι, in hederam verti, ſeu abire; in hederam degenerare, ſeu fieri hederam; & q. d. hederaſcere. ex ἀπὸ, & κισσὸς, ὁ, hedera.

Ἀποκλάζω, clango, clangorem edo, interdum eſt cano veluti cum clangore quodam. in Epigr. ex ἀπὸ, & κλάζω, clango.

Ἀποκλαίω, εις, ει, lugeo, f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, & κλαίω, lugeo.

Ἀποκλᾶξαι, Dor. pro ἀποκλεῖσαι. vide ἀπόκλαξον.

Ἀπόκλαξον, exclude, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. a κλείω, claudo. f. κλείσω, & Dor. κλάξω, verſo ει in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. a. 1. imperat. κλάξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἀπόκληρος, exſors. Ex ἀπὸ, & κλῆρος, ὁ, ſors, conditio, hæreditas.

Ἀπόκλασμα, τὸ, abruptio, Galen. & Theocr. ex ἀπὸ, & κλάω, frango. unde κλάσμα, τὸ, fragmentum.

Ἀποκλάω, defringo.

Ἀπόκλεισις, ἡ, excluſio, intercluſio.

Digitized by Google

Α'πόκλεισμα, τὸ, dicitur locus, quo aliquid includitur: aut res, qua quid includitur. Ponitur etiam pro carcere. Heſych.

Α'πόκλειστος, ὁ, incluſus: ab ἀποκλείω, includo.

Α'ποκλείω, excludo, intercludo, arceo, prohibeo; item includo; & ſimpl. interdum claudo. f. ἀποκλείσω. p. ἀποκέκλεικα, & ſ. ἀπέκλεισα. a. 3. ſub. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & κλείω, claudo.

Α'ποκλέπτω, furor, ſurripio, f. 3. ψω. Ex ἀπὸ, & κλέπτω, furor.

Α'ποκληΐζω, & ἀποκληΐω, Jon. & Poet. pro ἀποκλείω, occludo.

Α'πόκληροι, ſine ſorte, exhæres. vide in ἀπόκληρος, exſors.

Α'ποκληρόω, allego; exſortem facio; ſorte diſtribuo; exhæredo; ad ſortes rem traduco. a quo

Α'ποκλήρωσις, ἡ, attributio munerum ſigillatim unicuique facta: viceſque ſuugeodi officii attributæ. ἀποκληρώσεις etiam dicuntur fatales hominum ſortes apud Genethliologos.

Α'πόκλητος, ὁ, vocatus, vel evocatus. Polyb. verbale ab ἀποκαλέω, evoco.

Α'πόκλιμα, ατος, τὸ, acclivitas: a. 3. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω, inclino.

Α'ποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, reclinatus, a 1. part. paſſ. Poet. pro ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω, reclino. Th. κλίνω, inclino, demitto.

Α'ποκλίνω, inclino, vergo, f. ῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω, inclino, demitto.

Α'πόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. a 2. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω, inclino.

Α'ποκλύζω, eluo, abluo; item abſtergo: ex ἀπὸ, & κλύζω, abluo, eluo.

Α'ποκναίομαι, tædio afficior, affligor, obtundor, paſſ. ab ἀποκναίω, ſcalpo, abrado.

Α'πόκναισις, ἡ, moleſtatio, vexatio: verbale ab

Α'ποκναίω, tædio afficio, & moleſtia; male habeo, affligo, vexo. Item obtundo, enaco, loquacitate ſcil. Item exhaurio. Denique abrado, erado. Sed id potius ſigu. ἀποκνάω: ex ἀπὸ, & κνάω, ſcalpo, ſcabo.

Α'ποκνάω, ῶ, ſcalpo, abrado, erado: ex ἀπὸ, & κνάω, ſcalpo, ſcabo.

Α'ποκνέω, torpeo, pigreſco; ſubterfugio; reformido; me piget; rejicio. Unde

Α'πόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus laboris, aut officii ex pigritia, aut metu.

Α'ποκνητικὸς, ὁ, fugiens laboris, piger, ignavus: ex ἀπὸ, & ὀκνέω, ſum tardus.

Α'ποκνίζω, vellico, amputo, evello.

Α'πόκνισις, εως, ἡ, amputatio, contortio: ut ἀποκνίσεις τῶν φύλλων, Teoph. contortiones foliorum vitis: ex ἀπὸ, & κνίζω, mordeo.

Α'πόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicujus proprie ungue abſciſſum, ſeu abruptum.

Α'ποκογχίζω, vel ἀποκογχύζω, (quod & ἀποκογχίζειν dicitur) concha, aut teſta excipio: aut in ipſam diffundo, ac repono: ex ἀπὸ, & κόγχη, concha, oſtreum.

Α'ποκοιμάομαι, ſeorſum dormio, ſecubo: ſeorſum cubo; ex ἀπὸ, & κοιμάω, ομαι, dormio.

Α'ποκοιτέω, foris cubo; ſecubo: pernocto.

Α'πόκοιτος, ὁ, ſeorſum cubans; adulter: ex ἀπὸ, & κοίτη, cubile, lectus.

Α'ποκολάπτω, tundendo auſero, vel pertundo; inſculpo: ex ἀπὸ, & κολάπτω, tundo, ſcalpo.

Α'ποκολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo: ex ἀπὸ, & κολούω, turbo, arceo.

Α'ποκολπόω, idem ac κολπόω, in ſinus contraho, ſinuo. a Th. κόλπος, ſinus.

Α'ποκολυμβάω, elabor natando; natando aufugio: ex ἀπὸ, & κολυμβάω, nato.

Α'ποκομάω, ῶ, comis nudo, tondeo: ex ἀπὸ, & κομάω, comam nutrio.

Α'ποκομιδὴ, ἡ, aſportatio, deportatio; item ſedatus; ex ἀπὸ, & κομίζω, ομαι, geſto.

Α'ποκομίζω, aſporto, defero, porto: item deporto. ſicut dicitur deporto captivos, aut exercitum. in paſſ. ἀποκομίζομαι, aſportor, deportor: item referor, vel me refero, recipio me.

Α'πόκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum: a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκόπτω, abſcindo.

Α'ποκομπάζω, inſolentius me effero, vel me jacto. in Epigr. ex ἀπὸ, & κομπάζω, magnifice jacto, glorior.

Α'ποκοπείσης, τῆς, abſciſſæ, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. ab ἀποκόπτω, abſcindo.

Α'ποκοπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Α'ποκοπῆναι, a. 2. inſ. paſſ. ab

Α'ποκόπτω, abſcindo. f. ψω. p. ἀποκέκοφα. a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. paſſ. ἀπεκόπην. a. 2. inſ. paſſ. κοπῆναι. part. a 2. paſſ. κοπεὶς, εῖσα, ὲν. Th. κόπτω, ſcindo.

Α'ποκορσόω, detondeo: ex ἀπὸ, & κορσόω, tondeo; a κόρση, ἡ, crinis, quia κείρεται, tondetur.

Α'ποκορυφοῦν, paucis aliquid expedire, præſ. inſ. a κορυφόω, ῶ, impleo. Th. κορυφὴ, ἡ, vertex, ſumma pars capitis.

Α'ποκορυφόω, in verticem conformo. apud Polib. & apud Herodot. ἀπεκορύφου σφι τάδε, quidam exp. (amicitiam regiam) verbis extollebat, vel glorioſe reſpondebat; alii, ſummatim hæc reſpondit. ex ἀπὸ, & κορυφόω, erigo, attollo.

Α'ποκος, ου, ὁ & ἡ, vellere carens: ab α, & πέκω, pecto: tondeo.

Α'ποκοσμέω, ῶ, aufero, amoveo, recondo, quæ ordine collocata erant. Odyſſ. η. Item ornatum adimo, ornatu privo.

Α'πόκοσμος, ὁ, ὁ & ἡ, qui procul a mundo degit; qui in receſſu & monaſterio vivit. ex ἀπὸ, & κόσμος, mundus; unde κοσμέω, orno, & κόσμιοι, mundities, ornatus.

Α'ποκοτταβίζειν, quod e potu in poculo vini relictum eſt, effundere, ut ſonitum edat: in κότταβον, æneam phialam effundo, ita ut ſonitum reddat.

Α'ποκοτταβισμὸς, dicitur certamen illud, ſeu luſus potorum, quo poſtquam biberunt, reliquum ſic e poculo ejicerunt, ut reſonet. Cicero Tuſcul. 1. ex Xenoph. Ἑλλην. li. 2 ex ἀπὸ, & κοτταβίζω, cottabo ludo, vel certo; item pro vomere, evomere: a κότταβος, ὁ, ænea phiala.

Α'ποκουφίζω, levo, ſublevo, exonero: ex ἀπὸ, & κουφίζω, levo, levem facio, erigo.

Α'ποκόψειν, abſciſſurum eſſe, f. 2. inf. act. ab ἀποκόπτω, abſcindo.

Α'ποκραδίζω, e ramo ficulneo, qui κράδη dicitur, auferro: ſeu ramum ficulneum amputo: ex ἀπὸ, & Th. κράδη, ἡ, ſurculus ficulneus.

Α'ποκραιπαλίζομαι, & ἀποκραιπαλάω, crapulam edormio, ſeu exhalo; vel expergiſcor a crapula.

Α'ποκραιπαλισμὸς, οῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditio ad ſobrietatem, exhalatio veterno & crapula, ex ἀπὸ, & κραιπάλη, crapula, unde κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio, dolore capitis laboro ex nimio potu: item deſipio, ſeu deliro per crapulam; vino dementor.

Α'ποκρανίζω, Poetica, caput amputo, ex ἀπὸ, & κρανίον, cranium.

Α'ποκρατέω, cohibeo, compeſco; item retineo: ex ἀπὸ, & κρατέω, teneo.

Α'ποκρεμάω, ſuſpendo ex: ut ἀποκρεμάσας τῆς ὠτὸς, cum ſuſpendiſſet ex aure. in paſſ. ἀποκρεμάννυμαι, pro quo & ἀποκρέμαμαι, ſuſpendor, dependeo: ex ἀπὸ, & κρεμάω, ſuſpendo.

Α'πόκρεως, carniſprivium vocant; i. e. tempus, quo a carnibus abſtinetur; ex ἀπὸ, & κρέας, τὸ, caro.

Α'πόκρημνος, ο, ὁ, ἡ, præruptus. Th. κρημνὸς, ὁ, præcipitium.

Α'ποκριδὸν, ſelectim, ſeparatim, ſeorſum: eſt adv. ab ἀποκρίνω, ſecerno, ſeparo.

Α'ποκριθῆναι, a. 1. inſ. paſſ. vide ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Α'ποκριθμόω, ſecerno, excerno; idem ac ἀποκρίνω, ſeparo.

Α'πόκριμα, ατος, τὸ, reſponſum, decretum: a 3. perſ. ſing. præt. paſſ. md. verbi ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Α'ποκρινασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Α'ποκρινθέντε, ſemoti, dual. num. a. 1. part. paſſ. Poet. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Α'ποκρίνομαι, reſpondeo. f. 1. paſſ. ἀποκριθήσομαι. perſ. paſſ. ἀποκέκριμαι. a. 1. paſſ. ἀπεκρίθην, ης, η, reſpondi. a. 1. imperat. paſſ. ἀποκρίθητι, ήτω, & in 2. plur. ἀποκρίθητε, reſpondete. a. 1. part. paſſ. ἀποκριθεὶς, εῖσα, ὲν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, reſpondi. Th. κρίνω, judico.

Α'ποκρίνω, ſecerno, excerno, ſeparo. Item deligo, eligo, ſeligo. Item rejicio, improbo, reprobo, abjudico. Cui opponitur ἐγκρίνω, admitto: ex ἀπὸ, & κρίνω, judico.

Α'πόκρισις, εως, ὁ, reſponſio. ἀπόκρισιν διδόναι, reſponſum dare. In nom. pl.

Α'ποκρίσαι, αἱ, a 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Α'ποκριτικὸς, ἡ, ὸν, judicialis: ab eodem Th.

Α'πόκριτος, ὁ, ſelectus; ἔκκριτοι. ſic dicuntur, quæ Deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα, ab ἀποκρίνω, ſeparo.

Α'ποκροτέω, crepito, plauſito; ut ἀποκροτεῖν τοῖς δακτύλοις, apud Strabonem.

Α'ποκρότημα, τος, τὸ, digitorum concrepatio, ſeu crepitus; δακτύλων ἀποκρότημα, quod dicitur de re nihili, atque ſpernenda. ex ἀπὸ, & κροτέω, plaudo.

Α'πόκροτος, ο, ὁ & ἡ, durus, aſper, rigidus; τραχὺς, σκληρός: ex ἀπὸ, & κρότος, applauſus.

Α'ποκρουνίζω, inſtar ſalientis aquæ proſilio, Plut. Symp. 7. quæſt. 3. ex ἀπὸ, & κρουνίζω, in ſalientis modum effluo: a Th. κρουνὸς, ſcatebra, & ſcaturigo fontium, & fluviorum.

Α'πόκρουσις, ἡ, repulſio, depulſio, propulſatio. & ἀπόκρουσις τῆς σελήνης dicitur, quum Luna decreſcit, ſeu ſeneſcit: apud Alex. Aphrod. Probl. l. 1.

Α'ποκρουστικὸς, ο, ὁ, vim habens repellendi, depellendi, vel propulſandi. Galen. Dioſcor. ex ἀπὸ, & κρούω, pulſo: unde κροῦσις, ἡ, pulſatio, κρουστικὸς, ὁ, vim pulſandi obtinens.

Α'πόκρουστος, ο, ὁ & ἡ, qui repellitur, ſeu rejicitur.

Α'ποκρούω, vel ομαι, repello, depello, propulſo, reprimo: item excutio, ut equus ſeſſorem; item refello. in paſſ. ομαι, repellor, excutior; ut ἀποκρουσθεὶς τῆς πόλεως, urbe depulſus. Et ἀποκρουσθεὶς ἀπὸ ἵππου, Xen. in Hipparch. Item reſilior, repercutior. Greg.

Α'ποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Jon. pro ἀπέκρυπτε, 3. ſing. imperf. act. ab

Α'ποκρύπτω, abſcondo. f. ψω. p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπεκρύβην. perſ. paſſ. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, abſcondo.

Α'ποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra.

Α'πόκρυφος, ε, ὁ, ἡ, abſconditus.

Α'πόκρυψις, εως, ἡ, abſconſio, occultatio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκρύπτω, abſcondo.

Α'ποκτάμεν, interficere, a. 2. inf. Jon. ut & ἀποκτάμεναι, a. 2. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. ἀποκτανθῆναι, a. 1. inſ. paſſ. ἀποκτανθῶ, a. 1. ſub. ἀποκτείνω, a. 1. inſ. ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ἀποκτείνω, interficio.

Α'ποκτάομαι, poſſeſſionem amitto rei alicujus: alieno; a dominio meo amitto, emancipo: ex ἀπὸ, & κτάομαι, poſſideo.

Α'ποκτείνω, occido, aboleo. f. ἀποκτενῶ. perſ. ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. ſub. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπέκτονα. perſ. paſſ. ἀπέκταμαι, & ἀπέκτεμμαι, ασαι, αται, tanquam a perſ. act. ἀπέκταγκα. a. 1. paſſ. ἀπεκτάνθην, occiſus ſui. a. 1. inſ. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, occido.

Α'ποκτενεῖτε, 2. plur. ἀποκτενεῖς, 2. ſing. f. 1. ut ἀποκτενοῦσι, 3. plur. ejuſdem temp. ab ἀποκτείνω, occido.

Α'ποκτέννω, ἀποκτείνυμι, & ἀποκτιννύω, interficio, occido, idem ac ἀποκτείνω, occido.

Α'ποκτιννύναι, occidere, necem inferre, præſ. inf. act. ἀποκτιννύντα, occidentem, acc. ſing. præſ. part. ex ἀπὸ, & κτίννυμι, interficio. Th. κτείνω, occido.

Α'ποκτυπέω, idem ac κτυπέω, ſonum edo, vel cieo; pulſu ſonitum excito.

Α'ποκυέω, ῶ, gigno. f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα.

Digitized by Google

ησω. a. 1. ἀπεκύησα, progenui. Ex ἀπὸ, & κύω, ῶ, ſum gravida; quod idem eum κύω, prægnans ſum; in utero geſto, item oſculor.

Ἀποκύησις, εως, ἡ, puerperium: conceptus, conceptio. Verbale a præced. ἀποκυέω, gigno, pro quo dicitur etiam ἀποκυΐσκω, idem. Item pario; q. d. deſero; i. e. fœtum depono.

Ἀποκυλίζω, & ἀποκυλινδέω, devolvo, ſeu volvendo amoveo; volvendo amolior: idem ac ſequens ἀποκυλίω, ex ἀπὸ, & κυλίζω, κυλίνδω, vel κυλινδέω, idem ac Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo, f. ίσω. p. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. paſſ. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, volvo.

Ἀποκυματίζω, undis agito. Plut. ex ἀπὸ, & κυματίζω, fluctibus jactor.

Ἀπόκυνον, ου, τὸ, dicitur frutex quidam, qui canes, & omnes quadrupedes necare traditur in cibo datus. Plin. l. 24. c. 11. Dioſc. 4. 81. ex ἀπὸ, & κύων, κυνὸς, ὁ, canis.

Ἀποκυριάζω, fugitivus ſum a domino. exp ἀποχωρέω, item ἀποφεύγω, & ἀποσκιρτῶ. Heſych. ex ἀπὸ, & κυριάζω, inuſit. a κύριος, ὁ, dominus.

Ἀποκυρόω, abrogo, auctoritate privo; irritum facio: ex ἀπὸ, & κυρόω, ῶ, auctoritatem do.

Ἀποκωλύω, idem ac κωλύω, impedio.

Ἀποκωφόω, mutum reddo; item exſurdo; ex ἀπὸ, & κωφόω, ſurdum reddo; ſurdeſco.

Ἀπολαγχάνω, idem fere ac λαγχάνω, ſortior.

Ἀπολακέω, idem ac ἀπολακκέω, quod idem ſignif. cum ἀποκροτέω, crepo, crepito, crepitum do.

Ἀπολάκημα, τὸ, crepitus; item ῥάπισμα, ictus flagelli, colaphus: ex ἀπὸ, & λακέω, clamo, increpo.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, p. ικα, calce ferio; recalcitro, reſilio, repello, calce repello: item deſpicio, ſperno, tanquam calce repellens. ex ἀπὸ, & λακτίζω, jacto calces.

Ἀπολακτισμὸς, ὁ, calcitratio. Plut. eſt verbale ab ἀπολακτίζω, calce ferio.

Ἀπολαλέω, garrio, effutio; item renuo, ſermone recuſo: ex ἀπὸ, & λαλέω, loquor.

Ἀπολαμβάνω, recipio. f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. ſub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπείληφα. & Att. ἀπείλαφα, cujus part. ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, & Att. ἀπειλαφώς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπολάμπω, emico, effulgeo, reſplendeo; item ejaculor, emitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. ab ἀπὸ, & λάμπω, ſplendeo.

Ἀπολαμπρύνω, idem ac λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀπολαμφθέντες, οἱ, intercluſi, a. 1. part. paſſ. Dor. vel Jon. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, ſed λάμψω, tanquam a λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι dicunt, pro ἀπειλημμένοι, ſeu ἀπολελημμένοι, perf. part. paſſ. Ambo apud Herodotum frequenti in uſu.

Ἀπολάπτω, lambendo abſorbeo. Th. λάπτω, lambo, canis in morem poto.

Ἀπόλαυσμα, τὸ, oblectamentum.

Ἀπολαυστὰ, τὰ, ad fruendum idonea.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio.

Ἀπολαυστὸς, & ἀπολαυστικὸς, οῦ, ὁ, ἡ, in voluptate vivens. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπολαύω, fruor, cum gen. præt. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præſ. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. ex ἀπὸ, & λαύω, pro λάω, video; item fruor.

Ἀπολαφθέντες, οἱ, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. ab ἀπολαμβάνω, recipio.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, ſortior, adipiſcor.

Ἀπολαχνόω, in λαχνεῖον abſumo. Heſych. enim ἀπολελαχνωμένα, affert, pro εἰς λαχνεῖον ἀνηλωμένα.

Ἀπολάω, lapido, ἀπολιθόω, in lapidem verto, ſeu commuto: ex ἀπὸ, & λᾶας, λᾶος, ὁ, lapis.

Ἀπολεαίνω, f. ανῶ, lævigo; complano: item contero, comminuo: ex ἀπὸ, & λεαίνω, deleo, detergo, tero.

Ἀπολέγω, deligo, ſeligo: item decerpo. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπὸ, & λέγω, colligo. Eſt & ἀπολέγω, interdico, veto: ex ἀπὸ, & λέγω, dico.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολεῖς, peribis, f. 2. m. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι: quod ab ἀπὸ, & ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω.

Ἀπολείβω, & ἀπολείβομαι, diſtillo, fundo: ex ἀπὸ, & λείβω, libo, ſtillo, rigo.

Ἀπολείπω, εις, ει, derelinquo, relinquo. præſ. imperat. ἀπόλειπε. præſ. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ. præſ. paſſ. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, reliquus ſum. præt. paſſ. ἀπολέλειμμαι. præt. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ, & λείπω, linquo.

Ἀπολεῖς, perdes, f. 2. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. m. ἀπολεῖσθε, 2. plur. f. 2. m. ut & ἀπολεῖται, 3. ſing. ejuſdem temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, ſubminiſtro. Laert. ex ἀπὸ, & λειτουργέω, publicum munus obeo.

Ἀπολείχω, lingo, lambendo aufero. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα, a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω, lambo.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio: a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπολείπω, derelinquo.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, defectus Lunæ.

Ἀπόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, electus, eximius; ab ἀπολέγω, deligo, ſeligo.

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. paſſ. vide in ἀπολαμφθέντες, intercluſi.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπολελοιπότες, οἱ, nom. plur. perf. part. m. ab ἀπολείπω, relinquo.

Ἀπολελυμένως, libere, abſolute: adv. a 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀπολύω, abſolvo.

Ἀπολέμητος, ου, ὁ, bello non vexatus.

Ἀπόλεμος, ὁ, imbellis; expers belli, item idem ac ἀπολέμητος, non laceſſitus bello.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pacificus.

Ἀπολέμως, non pugnaciter, & inſtanter: ex α priv. & πόλεμος, ὁ, bellum.

Ἀπολεύμενος, Jon. pro ἀπολούμενος, ὁ, periturus, f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, pereo. Sic ἀπολέοντες, pro ἀπολοῦντες, perdituri, f. act. part.

Ἀπολεπίζω, idem ac ἀπολέπω, decortico.

Ἀπολεπτύνω, in mucronem colligo; extenuo: ex ἀπὸ, & λεπτύνω, attenuo: comminuo.

Ἀπολέπω, & ἀπολέπομαι, decortico; ex ἀπὸ, & λέπω, decortico, deglabro.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. ἀπολέσει, 3. ſing. f. 1. ἀπολέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολέσθαι, perire, a. 2. inf. m. ἀπόλεσαν, interfecerunt, 3. pl. a. 1. act. Jon. & Poet. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολέσκω, Poet. dicitur pro ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολετὴρ, ὁ, perditor. Ex ἀπὸ, & ὀλετὴρ, occiſor, perditor. a Th. ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω, ab inuſit. ὀλέω, perdo, amitto, deleo.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio.

Ἀπολέω, f. έσω, p. ἀπώλεκα, & Attica ἀπολώλεκα: vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπώλα, & Attice ἀπόλωλα, ſignificat τὸ ἀπολλύω, eneco, perdo. Item pereo: ut ἀπολοίμην κάκιστα, peream peſſime; genus eſt jurisjurandi apud Ariſtoph. ex ἀπὸ, & ὀλέω, inuſit. pro quo ὄλλυμι, pereo.

Ἀπολήγοι, 3. ſing. præſ. opt. ab

Ἀπολήγω, deſino. f. ξω. Th. λήγω, ceſſare facio.

Ἀποληΐζεσθαι, per latrocinium eripere quod a ληΐζομαι, ſortior. Th. λεία, ας, ἡ, præda.

Ἀποληκέω, ῶ, crepo.

Ἀποληκυθίζω, detraho ληκύθιον, carminis genus throchaicum occidendo. unde ληκύθιον ἀπώλεσε, apud Schol. Ariſtoph. ληκύθιον autem diminut. a λήκυθος. dicitur etiam metrum τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς, quod & Euripideum appellatur, ut Schol. Ariſtoph. annotat. ex ἀπὸ, & ληκυθίζω, pigmentis oratoriis exorno.

Ἀπόλημψις, Jon. pro ἀπόληψις, ἡ, retentio.

Ἀποληρέω, nugas nugor; deliro.

Ἀπόληται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπόληψις, ἡ, retentio, receptio. Verbale ab ἀπολαμβάνω, recipio.

Ἀπολιβάζω, celeriter recedo. Them. λείβω, libo, ſtillo, rigo.

Ἀπολιθόω, ῶ, in lapidem verto; lapideſcere facio. ἀπολιθόομαι, οῦμαι, in lapidis modum rigeo; ſeu induror ut lapis.

Ἀπολίθωσις, ἡ, in lapidem mutatio: ex ἀπὸ, & λιθόω, lapidem facio. Them. λίθος, ου, ὁ, lapis, petra.

Ἀπολιμπάνω, idem ac ἀπολείπω, derelinquo. paſſ. ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω, relinquo.

Ἀπολινόω, idem ac λινόω, ligo, vincio.

Ἀπολίνωσις, ἡ, idem ac λίνωσις, ligatio: a Th. λίνον, linum, lineum filum.

Ἄπολις, ιδος, ὁ, ἡ, extorris, patria pulſus. Th. πόλις, civitas, urbs.

Ἀπολισθαίνω, delabor: ex ἀπὸ, & ὀλισθαίνω, cado. Th. ὄλισθος, ου, ὁ, lubricitas, caſus lubricus.

Ἀπολισθέω, ῶ, idem ac ἀπολισθαίνω, delabor, lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam: ideoque etiam exp. non attingo, vel non adhæreſco: labor: in Epigr. ἀπωλίσθησε πέσημα, lapſum lapſa eſt; ut dicimus, ludo ludum. ex ἀπὸ, & ὀλισθέω, idem ac ὀλισθαίνω, labor, prolabor, cado. e Th. ὄλισθος, lubricitas.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me proripio; celeriter aufugio; ἀποδιδράσκω, me abripio; item ἀποσκιρτῶ, nam λιταργισμοὺς, ſaltationes vocant; quoniam λίαν valde ſignif. & ἀργὸς, celer. Vel παρὰ τὸ λίαν, & τὸ ἀργὸν, i. e. ταχὺ; pleonaſmo τοῦ τ. Etym. (ex ἀπὸ, & λιταργίζω, feſtino) dicitur etiam ἀπολιταργέω, eodem ſenſu.

Ἀπολίτευτος, ου, ὁ, nequaquam civilis; non urbanus, ſine politia.

Ἀπολιτευτὶ, idem: ex α priv. & πολιτεύω, civiliter negotior.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις, apud Theopompum, civitate carens, extorris.

Ἀπολιχμάω, ῶ, lambendo aufero, f. ήσω. ab ἀπὸ, & λιχμάω, ventilo, cribro, ſeu λιχμάζω. Th. λείχω, lingo, lecto.

Ἀπολλήγω, Poet. pro ἀπολήγω, deſino.

Ἀπολλήξω, pro ἀπολήξω, ab ἀπολήγω, deſino.

Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, Apollodorus, nomen proprium.

Ἄπολλον, per Apollinem; jurandi formula.

Ἀπόλλυμι, ſeu ἀπολλύω, aboleo, perdo. præſ. part. ἀπολλύων, οντος, ὁ, vaſtator. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præſ. paſſ. ἀπόλλυμαι, pereo, perdor. f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. aor. 2. part. m. ἀπολόμενος. præt. m. ἀπῶλα, Att. ἀπόλωλα, & in inf. ἀπολωλέναι, & part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι, pereo.

Ἀπόλλυται, deperit, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, Apollo, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur, cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius; bene igitur ſic dictus ab ἀπολλύω, perdo. Alii ducunt a Syr. אבדנא perditio. Platoni in Cratyllo Ἀπόλλων dictus eſt, quia a malis ἀπολύει, vel ἀπολύων, liberat, vel quia ἁπλοῦς, ſimplex in divinan-

Digitized by Google

nando, vel ἀεὶ βάλλων, ſemper collimens.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, Apollini ſacra.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, Apollonius Rhodius.

Ἀπολλωνόβλητος, ου, ὁ, lunaticus, lymphatus: ab Ἀπόλλων, & βλητὸς, a βάλλω, jacio. quaſi ab Apolline ictus.

Ἀπολλὼς, ῶ, ὁ, nomen viri, in acc. τὸν Ἀπολλὼ, pro τὸν Ἀπολλῶν. Excipitur a regula.

Ἀπολογαριάζω, idem ac ἀπολογίζομαι, rationem reddo, ſeu refero: item rationem ineo, ſeu computo.

Ἀπολογαριασμὸς, ὁ, idem ac ἀπολογισμὸς, rationis redditio, ſeu relatio. ab ἀπόλογος, ὁ, narratio fabuloſa, fabula moralis.

Ἀπολογεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. ἀπολογεῖσθαι, præſ. inf. ἀπολογούμενος, η, ον, præſ. part. ab

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, defendo ſermone, loquor pro alicujus defenſione. imperf. ἀπελογούμην, οῦ, εῖτο, f. ήσομαι. perf. ἀπολελόγημαι. aor. 1. med. ἀπελογησάμην. a. 1. ſub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. caſ. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. paſſ. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ, & λόγος, ſermo, ratio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, οῦμαι, defendo ſermone.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio, refutatio.

Ἀπολογητικὸς, ὁ, apologeticus; liber, quo quis objecta diluit.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio, excuſatio: gen. plur. ἀπολογιῶν. Th. ἀπολογέομαι, οῦμαι, loquor pro alicujus defenſione, defendo ſermone.

Ἀπολογίζομαι, enarro, percenſeo, commemoro. Item refero in rationem; ſupputo: rationem ineo. Item ἀποκαθαίρομαι, perpurgor.

Ἀπολογισμὸς, ὁ, enumeratio, rationis redditio, ſeu relatio. Item rationes ipſa, ſeu rationum codex.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa, & verboſa, ſeu fabuloſa: item fabula moralis.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. ſing. aor. 2. opt. m. ἀπολοῦμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολολύζω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero: apud Æſch. ex ἀπὸ, & ὀλολύζω, cum clamore ejulo; plaudo.

Ἀπολούω, abluo. f. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπολουσάμην, ablutus fui. ἀπόλουσαι, ablutor, 2. ſing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, lavo.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro. ex ἀπὸ, & ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo.

Ἀπολοχμόομαι, οῦμαι, frutico, fruticor, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Th. λόχμη, inſidiæ.

Ἀπολυμαίνεσθαι, luſtrari, præſ. inf. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor.

Ἀπολυμαίνομαι, purgor. f. 1. m. ἀπολυμανοῦμαι. Item corrumpo, noceo, damnum infero. Ex ἀπὸ, & λύμη, ης, ἡ, noxa: vel potius a λῦμα, ατος, τὸ, ſordes.

Ἀπολυμαντὴρ, ὁ, corruptor, perniciem afferens, perniciem. Odyſſ. ρ.

Ἀπολύματα, τὰ, apud Nic. in Ther. exp. excrementa, ſordes: ab ἀπολυμαίνομαι, purgor: & ſic eſt ex ἀπὸ, & λυμαίνω, purgo, a Th. λῦμα, τὸ, ſordes.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. ἀπολύσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. ab ἀπολύω, libero.

Ἀπολυτήριος, ὁ, ad abſolutionem conducens, & incitans.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, abſolutio, disjunctio, & diſſolutio.

Ἀπόλυτος, ἡ, abſolutus, liber.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi. ab ἀπολυτρόω, quod a λυτρόω, redimo. Th. λύω, ſolvo.

Ἀπολύτως, adv. abſolute.

Ἀπολύω, dimitto, abſolvo, libero. imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. ſub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. paſſ. digreſſi ſunt. ἀπολέλυμαι, perf. paſſ. ἀπελύθην, a. 1. paſſ. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. ſub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ. & in 2 plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. paſſ. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ἐν. Th. λύω, ſolvo.

Ἀπολωβάω, ῶ, & ἀπολωβάομαι, ῶμαι, injuria, vel contumelia afficio. Ex ἀπὸ, & λωβάω, ῶ, contumelia afficio. Th. λώβη, contumelia.

Ἀπόλωλα, ας, ε, perii, perf. m. & in 1. pl. ἀπολώλαμεν, periimus. ἀπολωλεκέναι, perdidiſſe, perf. inf. act. & ἀπολωλέναι, periiſſe, perf. inf. m. ἀπολωλὸς, quod perierat, perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολωπίζω, idem ac λωπίζω, exuo, denudo. Them λέπω, decortico.

Ἀπολωτίζω, ſeparo, detraho, avello, modo eorum, qui lotum carpunt, ex ἀπὸ, & λωτίζω, flores decerpo.

Ἀπολωφάω, vel φέω, ῶ, ſedo, ceſſare facio. ex ἀπὸ, & λωφάω, ῶ, ceſſo, recreor.

Ἀπομαγδαλιὰ, ſive λιὰ, ἡ, buccea, quam, manibus in eam abſterſis, canibus projiciebant: dicitur & ἀπομαγδαλὶς: ex ἀπὸ, & μαγδαλιὰ, ἡ, purgamentum manuum.

Ἀπόμαγμα, τὸ, purgamentum. id, quod ex abſterſione colligitur: verbale ab ἀπομάσσω, vel ἀττω, ομαι, abſtergo.

Ἀπομάθησις, ἡ, doctrinæ oblivio. Vide verbum ἀπομανθάνω, dediſco.

Ἀπομαίνομαι, furo, inſanio, vel furere & inſanire deſino: ex ἀπὸ, & μαίνομαι, inſanio.

Ἀπομακρόθεν, eminus, a longe: ut ἐκ ἀπομακρόθεν, ab interio l. 4. Reg. ex ἀπὸ, & μακρόθεν, procul.

Ἀπομακρύνω, elongo, ſeu longum facio. in Nov. Conſt. ex ἀπὸ, & μακρύνω, elongo.

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, quaſi abſterſor, ἀποκαθάρτης, purgator.

Ἀπομάκτρα, ἡ, vel ἀπόμακτρον, τὸ, dicitur lignum quoddam, quo premimus, & velut deradimus id, quod menſuram certam, & legitimam excedit; Latine, radius, & hoſtorium. Poll. Heſych. Euſt. ab ἀπομάσσω, f. ξω, abſtergo.

Ἀπομαλακίζομαι, effœminatus ſum; ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Plut. a μαλακίζω, mollio.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem ac præcedens verbum ἀπομαλακίζομαι, ob mollitiem parum animor: ex ἀπὸ, & μαλθακίζω, emollio; quod a μαλθακὸς, mollis, delicatus.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, furore incitata, a. 2. part. paſſ. f. g. ab ἀπομαίνομαι, inſanio.

Ἀπομανθάνω, dediſco. f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. paſſ. ἀπομεμάθημαι, a cujus a. perf. ἀπομάθησις, εως, ἡ, eorum, quæ didicimus, oblivio.

Ἀπομαντεύομαι, divino. a μαντεύομαι, vaticinor.

Ἀπόμαξις, ἡ, abſterſio: ab ἀπομάσσω, abſtergo.

Ἀπομαραίνω, vide μαραίνω, tabefacio.

Ἀπομαρτυρέω, & ἀπομαρτύρομαι, atteſtor, teſtor, teſtificor: ex ἀπὸ, & μαρτυρέω, ſive μαρτύρομαι, teſtimonio comprobo.

Ἀπομάσσω, abſtergo, f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, & μάσσω, pinſo.

Ἀπομαστιγόω, flagello, vel vehementer flagello; ex ἀπὸ, & μαστιγόω, flagello, cædo.

Ἀποματαΐζειν, crepitum ventris emittere: quod a ματαΐζω, ineptio: hoc a μάταιος, vanus. Them. μάτην, adv. fruſtra.

Ἀπομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπὸ, & μάχομαι, pugno.

Ἀπόμαχος, ὁ, pugnæ expers. ὁ ἐκτὸς πολέμου γεγονώς. Sic vocantur ab Æliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti ſunt. ex ἀπὸ priv. & μάχη, ἡ, pugna.

Ἀπομεθύσκομαι, exſobrior; i. e. ebrius eſſe deſino; ebrietate liberor. Etym. ex ἀπὸ, & μεθύσκω, inebrio.

Ἀπομειλίσσω, & ἀπομειλίσσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπὸ, & μειλίσσω, palpo, demulceo, placo.

Ἀπομείρεται, ſortitur, 3. præſ. ind. ex ἀπὸ, & μείρω, ſeu potius μείρομαι, partior. præt. paſſ. μέμαρμαι, & Att. ἔμαρμαι. præt. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομείρομαι, diſtribuo, præbeo; proprie, partitione demptum alicunde tribuo: ex ἀπὸ, & μείρω, ρομαι, partior.

Ἀπομείωσις, ἡ, diminutio: in Anth. idem ac μείωσις, ἡ, diminutio, imminutio.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo: ex ἀπὸ, & μελαίνω, nigrum reddo. Th. μέλας, ανος, ὁ, ater, niger, pullus.

Ἀπόμελι, eſt idem ac ὀξύγλυκυ, cremor ſcil. & decoctum dulciſſimorum ſevorum aceto mixtorum. Galen. Item equa ea, quæ eloris favis paratur & reponitur; quod & ὑδρόμελι dicitur. Dioſc. ex ἀπὸ, & μέλι, τος, τὸ, mel.

Ἀπομέμαρμαι, vide in Ἀπομείρεται, ſortitur.

Ἀπομέμαχα, ας, ε, abſterſi, præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω, abſtergo.

Ἀπομέμφομαι, accuſo, incuſo, ſuccenſeo: ex ἀπὸ, & μέμφομαι, conqueror, accuſo.

Ἀπομένω, remaneo, permaneo; vel ſimpliciter maneo: ex ἀπὸ, & μένω, maneo.

Ἀπομερίζω, diſpertio, divido, ſeparo: ex ἀπὸ, & μερίζω, partior.

Ἀπομερμηρίζω, depoſitis curis dormio. Ariſtoph. in Veſp. ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι. ex ἀπὸ, & μερμηρίζω, ſollicite ago, delibero, conſulo.

Ἀπομετρέω, dimetior, metior: ex ἀπὸ, & μετρέω, metior.

Ἀπομηκύνω, prolongo, f. νῶ, p. γκα. Ex ἀπὸ, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo, prolixitas.

Ἀπομηνίσας, ασα, αν, iratus, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνίω, iraſcor. f. ίσω. p. κα. Ex ἀπὸ, & μῆνις, ιδος, ἡ, iracundia.

Ἀπομίγνυμι, permiſceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, imitari, præſ. inf. ab ἀπομιμέομαι, οῦμαι. part. præſ. ἀπομιμούμενος. perf. part. paſſ. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, imitor.

Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, imitor, effingo: ut τοὺς ἀπομεμιμημένους βροντὰς, ἢ κεραυνοὺς: apud Plut. ſed uſurpatur & paſſive; unde part. præt. ἀπομεμιμημένος, ad imitationem factus, ſeu expreſſus. Athen. Ex ἀπὸ, & μιμέομαι, imitor.

Ἀπομίμησις, ἡ, imitatio, expreſſio ab exemplari rei alicujus; vel ad exemplar: eſt verbale ab ἀπομιμέομαι, imitor.

Ἀπομιμνήσκομαι, idem cum ἀπομνάομαι, recordor.

Ἀπόμιξις, ἡ, permiſtio: ex ἀπὸ, & μίγνυμι, miſceo. f. μίξω; unde μίξις, ἡ, miſtio.

Ἀπόμισθος, ὁ, mercede aliquid faciens, mercenarius: apud Lyſiam. Interdum, qui non recipit mercedem: & tunc ἀπὸ eſt priv. ἄμισθος, ſtipendio carens, gratuitus. Dem. vide Th. μισθὸς, merces, ſtipendium.

Ἀπομισθόω, conduco, vel loco mercede.

Ἀπομισθώματα, αἱ δομοσίαι ὁσίαι, Heſych. reditus annui alicui numini conſecrati.

Ἀπομνάομαι, ſeu ἀπομιμνήσκομαι, recordor. f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. paſſ. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, & μνάομαι, recordor. ſeu μιμνήσκομαι, reminiſcor, commemoro.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, τῶν, a 1. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπομνημονεύω. Th. μνάομαι, recordor.

Ἀπομνημόνευσις, ἡ, idem ac ἀπομνημόνευμα, ὁ, commemoratio, narratio, vel potius res, quæ commemorantur, hiſtoria: ex ἀπὸ, & μνημονεύω, memini.

Ἀπομνημονεύω, in memoriam revoco, reminiſci facio. Item commemoro, recenſeo. Quidam autem tradunt ſignificare etiam oblivioni mando.

Ἀπομνῆσαι, repende. a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω, rependo.

Ἀπομνησικακέω, memoriam injuriarum acceptarum ſervare; ex ἀπὸ, μνάομαι, recordor, & κακὸς, malus.

Ἀπομνύω, Poet. pro ἐπομνύω, interpoſito jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμνυμι, juro.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; a μέρος, εος, τὸ, pars.

Ἀπο-

Digitized by Google

Ἀπομολέω, advenio. Soph. a μολέω, eo, venio.

Ἀπομονόω, derelinquo, deſero, ſolum facio, privo, ſeparo: ex ἀπό, & μονόω, delero, deſtituo.

Ἀπομόργνυμι, vel ἀπομόργνυμαι, abſtergo. a. 1. m. ἀπομορξάμην, Jon. quod ex ἀπό & μόργνυμι, exprimo, pro ὀμόργνυμι: hoc autem ab ἀμέργω, premo, exſugo, mutato α in ο.

Ἀπομόσαι, aor. 1. inf. act. vide ἀπομνύω, interpoſito juramento aliquid affirmare.

Ἀπόμουσος, ὁ, a Muſis alienus. ἄμουσος, inelegans, indoctus. ex ἀπό, & μοῦσα, Muſa.

Ἀπομύζουρις, ἡ, fellatrix, caudam, i. e. penem ſugens.

Ἀπομυθέω, ῶ, diſſuadeo, prohibeo. imperf. paſſ. ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος, fabula, verbum, diſputatio.

Ἀπόμυιος, ο, ὁ, apud Pauſ. in Eliacis; ita fuit Jupiter dictus quaſi abactor muſcarum: tradunt enim, Herculem in Olympia rem divinam obeuntem, quum muſcarum multitudine infeſtaretur, Jovi ſacrificaſſe ἀπομυίῳ, protinuſque ultra Alpheum eſſe muſcas abactas. ex ἀπό, & μυῖα, ἡ, muſca.

Ἀπομυκάομαι, mugio: ex ἀπό, & μυκάομαι, mugio.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo; apud Hippocr. ex ἀπό, & μυλλός, curvus.

Ἀπόμυξις, ἡ, id, quod emungendo detrahimus; ſordes. Heſych. ex ἀπό, & μύσσω, vel ύττω, in fruſta ſeco, comminuo.

Ἀπομύσσω, ſeu ύττω, mungo, emungo. Epigr. l. 3. Item metaph. decipio. Poll. & Heſych. in paſſ. ἀπομύττομαι, emungor, mungo me.

Ἀπομύω, claudo, tego: ex ἀπό, & μύω, claudo, occludo.

Ἀπομφολύγωτος, ὁ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Dioſc. ex α priv. & πομφολυγόω, vel πομφολυγίζω, bullas emitto. πομφόλυξ, υγος, ἡ, aquarum bulla.

Ἀπομωρῶν, dementare, ſive fatuum reddere, μωρῶσαι, fatuitatem inducere, infatuare: ex ἀπό, & μωρός, ὁ, fatuus.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio; ἀπωμοσία, inficiatio per jusjurandum.

Ἀπωμοτικός, ῦ, ὁ, abjurativus, inficialis; cicer.

Ἀπώμοτος, ὁ, abjuratus, fugiendus ob crudelitatem, Heſych. ab ἀπομνύω, dejero, jurejurando affirmo.

Ἀποναίω, migro, ſedem muto: ex ἀπό, & ναίω, habito. quædam etiam tempora inſunt ab ἀπονάω, commigro, ad habitandum me confero; item migrare facio.

Ἀπόναμαι, ſeu ἀπόνημαι, fruor: ex ἀπό, & ὄνημι, juvo, utilitatem affero.

Ἀπόναντο, potiti ſunt, freti ſunt; imperf. paſſ. ab ἀπόναμαι, utilitatem capio, fruor.

Ἀποναρκάω, & κόω, ῶ, idem ac ναρκάω, obtorpeſco. & ναρκόω, torpore afficio.

Ἀπονάρκωσις, ἡ, & ἀποναρκώσις, obtorpefacio; item obſtupefacio.

Ἀποναρκάομαι, ῶμαι, obtorpeſco: ex ἀπό, & ναρκάω, ſeu κόω, ομαι, obtorpeſco.

Ἀπονάσσωσιν, Poet. gem. σσ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. ſub. ab

Ἀπονάω, ῶ, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. νάω, fluo, nato.

Ἀπονέεσθαι, redire, præſ. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω, nato.

Ἀπονείδιστος, ὁ, probroſus: qui probris & contumeliis afficitur, aut dignus eſt. ex ἀπό, & ὀνείδιστος, probroſus: ab ὀνειδίζω, conviciando exprobro, increpo.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, eſt λῆξις, κ᾽ ἀποκλήρωσις, attributio munerum ſigillatim unicuique facta. Unde in plur. ἀπονεμήσεις ſunt vices fungendi officii attributæ; deſcriptæ officiorum miniſteriorumque vices; vocationes vulgo appellant.

Ἀπονεμητέον, τὸ, tribuendum.

Ἀπονέμω, tribuo. f. 1. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω, diſtribuo.

Ἀπονενοημένος, ὁ, deſperatus, perf. paſſ. verbi ἀπονοέω, prævenio, utilitatem capio. Th. νοῦς, ὁ, mens.

Ἀπονέομαι, abeo, redeo, revertor. Il. β. ex ἀπό, & νέομαι, eo.

Ἀπονεοττεύω, nidifico; item nidificationem relinquo: ex ἀπό, & νεοττεύω, nidulor.

Ἀπονέστερος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπονώτερος, ου, ὁ, ἡ, minus laborioſus. ex α, & πόνος, labor. Th. πένομαι, pauper ſum.

Ἀπονευρόω, nervos incido, abſcindo, ſeu frango, enervo.

Ἀπονεύρωσις, ἡ, nervorum abſciſſio, vel inciſio, enervatio: & apud Galen. pro coitione multorum nervorum uſurpatur. Item pro tendone, quo digitus movetur, apud Hippocr. ex ἀπό, & νευρόω, nervos adhibeo alicui; i. e. confirmo, roboro: a Th. νεῦρον, τὸ, nervus.

Ἀπονεύω, abnuo, reſpuo, averſor, quaſi reſpuendo; item nuto, ad ruinam inclino, in Epigr. Item vergo, inclino declino, deflecto. ex ἀπό, & νεύω, annuo, inclinor.

Ἀπόνημι, fruor, præſ. ind. quod ex ἀπό, & ὄνημι, fruor, utilitatem effero.

Ἀπόνηρος, ὁ, non depravatus, minime malus, noxa carens, ἄκακος, purus, ſimplex. ex α priv. & πονηρός, improbus, malus.

Ἀπονητί, ſine labore. hinc ſuperl. ἀπονητότατα, facillime: adv. ex α, & πόνος. Th. πένομαι, pauper ſum.

Ἀπόνητος, ὁ, illaboratus; vel idem cum ἄπονος, labore carens. ex α priv. & πονέω, f. ήσω, laboro.

Ἀπονήχομαι, nato; item adnato, natando pervenio: ex ἀπό, & νήχω, ομαι, nato. Heſiod.

Ἀπονία, ἡ, laboris, vel doloris vacuitas, dolorum fuga, inertia: ex α priv. & πόνος, ὁ, labor.

Ἀπονίζω, quod a νίζω, lingua Tarentinorum pro νίπτω, lavo: proprie de manibus.

Ἀπονικάω, vinco, ſupero: ex ἀπό, & νικάω, vinco.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, ῶ, vinco. Th. νίκη, ἡ, victoria.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, & ἀπονίπτρον, ου, τὸ, malluvium, i. e. pelvis, in qua manus poſt cœnam abluebantur. ab ἀπονίπτω, abſtergo, abluo; poſt menſam proprie dicitur.

Ἀπονοέομαι, οῦμαι, mentem & intellectum abjicio: nullam mei rationem habeo, perinde ac ſi mentem amiſerim: item inſoleſco; veſana quadam inſolentia efferor.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, cæcitas mentis: item veſana quadam confidentia; inſolentia, & animi elatio: ex ἀπό, & νοέω, cogito, conſidero.

Ἀπονομάζω, denomino, appello. Plut. ex ἀπό, & ὀνομάζω, nomino.

Ἀπονομή, ῆς, ἡ, partitio & diſtributio, idem ac ἀπόμοιρα, & ἀπομερισμός, ab ἀπονέμω, diſtribuo.

Ἄπονος, ὁ, labore carens; minime impeditus; lenis, non dolens, facilis.

Ἀπονοστάσας, Dor. pro ἀπονοστήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἀπονοστήσω, f. 1. inf. verbi.

Ἀπονοστέω, redeo aliunde. Them. νοστέω, ῶ, redeo, eo.

Ἀπονόσφι, ſeorſim ab: adv.

Ἀπονοσφίζω, ſeparo, ſejungo; item privo. ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπό, & νόσφι, ſeorſim.

Ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto: ex ἀπό, & νυκτερεύω, noctu quid facio: item pernocto: a νύκτερος, nocturnus. Th. νύξ, κτός, ἡ, nox.

Ἀπόνυμφος, ſive ἀπονύμφιος, ου, ὁ, qui a contrahendis ſponſalibus, i. e. a ducenda uxore abhorret; vel qui mulieris commercio non delectatur; μισογύνης, κ᾽ φιλόπαις. Poll. lib. 3. ex ἀπό, & νύμφη, ἡ, ſponſa.

Ἀπονυστάζω, obdormiſco, dormito; item negligenter aliquid facio; item ſecubo, foris cubo: ex ἀπό, & νυστάζω, dormito.

Ἀπονυχίζω, rapio unguibus, extorqueo, aufero; item idem ac ὀνυχίζω, ungues præcido.

Ἀπονυχίσματα, τὰ, dicuntur unguium reſegmina: verbale ab ἀπονυχίζω: ex ἀπό, & ὀνυχίζω, præcido ungues.

Ἀπόνως, ſine labore; idem ac ἀπονητί.

Ἀπονωτίζω, idem ac νωτίζω, terga do, ſeu verto; a tergo relinquo; item facio, ut adverſarius terga vertat, abigo, perſequor; item tego. Th. νῶτος, ὁ, humerus.

Ἀποξαίνω, cædo flagris, dilanio, diſcerpo: Joſeph. ex ἀπό, & ξαίνω, cædo, pecto, texo.

Ἀπόξενος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, inhoſpitalis, inhoſpitus: ex ἀπό, & ξένος, ὁ, hoſpes.

Ἀποξενόω, peregre abigo, ſeu expello; facio exulem; in exilium ablego. Item alieno, abalieno.

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio: ex ἀπό, & ξενόω, hoſpitio excipio. Th. ξένος, hoſpes.

Ἀποξέω, abrado, rado; item facile abſcindo, quaſi abradens; item expolio, proprie abradendo; & generaliter polio. ſic in paſſ. ἀποξέομαι, rador, abrador. Item expolior per abraſionem: unde metaph. ἀπεξεσμένον ἦθος, mores expoliti, limati, exacti, & in quibus nihil eſt reprehenſionis. ex ἀπό, & ξέω, ομαι, polio, rado, ſculpo.

Ἀποξηραίνω, deſicco, exſicco; item arefacio: ex ἀπό, & ξηρός, ſiccus; unde ξηραίνω, exſicco.

Ἀπόξηρος, ὁ, deſiccatus, aridus.

Ἀποξιφίζω, deſino ξιφίζειν, vel idem ac ξιφίζω, manu in altum ſublata ſalto; vel manibus protenſis gladii figuram facio: a ξίφος, εος, τὸ, enſis, gladius.

Ἀποξυλίζω, lignum, ſeu quod eſt ligneum, detraho; ligno ſpolio: ex ἀπό, & ξύλον, τὸ, lignum.

Ἀποξύνω, acidum reddo; in acorem corrumpo: apud Galen. Item exacuo; idem ac ὀξύνω, acuo.

Ἀποξυράω, vel ρέω, vel ύρω, novacula abrado: & paſſ. ἀποξυράομαι, ſive ρέομαι, vel ύρομαι, novacula rador, ad cutem tondeor.

Ἀπόξυρος, ὁ, abraſus, ad cutem raſus: & metaph. apud Luc. ἀπόξυροι πέτραι, exp. ſcopuli exeſi: ex ἀπό, & ξυρέω, ομαι, rado.

Ἀπόξυς, ὁ, acuminatus, mucronatus, in mucronem faſtigiatus: ex ἀπό, & ὀξύς, acutus.

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, abradens, a. 1. part. verbi ἀποξύω, abrado.

Ἀπόξυσμα, τὸ, ramentum, id, quod abraſum eſt. Verbale ab ἀποξύω, abrado.

Ἀποξυστρόω, hebeto, proprie aciem auferendo, ne radere poſſit: ab ἀποξύω, abrado.

Ἀποξύω, abrado. f. ύσω. Th. ξύω, polio, rado.

Ἀποπαγήσομαι, concreſcam, f. 2. paſſ. ab ἀποπήγνυμι, frigore cogo, & adſtringo. Th. πήγνυμι, figo, conglutino.

Ἀποπαίζω, ludo, luſito: ex ἀπό & παίζω, ludo.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, antiquo, abrogo: ex ἀπό, & παλαιός, ὁ, antiquus.

Ἀποπάλλω, & ἀποπαλλέω, ῶ, evibro, ejaculor: unde ἀποπάλλομαι, evibror.

Ἀποπαλμός, ὁ, evibratio, concuſſio, agitatio.

Ἀπόπαλσις, ἡ, evibratio, ejaculatio: ex ἀπό, & πάλλω, ομαι, titubo, ſalio, tremo.

Ἀποππαππόομαι, οῦμαι, marceſco lanugine pappo dicta; vel vertor, ſeu abeo in pappos: ab activo ἀποππαππόω, in pappos verto: apud Theophr. ex ἀπό, & πάππος, lanugo, ſeu flos herbarum lanuginoſus: item lanugo barbæ, quæ inferiori labro adnaſcitur; ut μύσταξ, ſeu μάσταξ, ea, quæ ſuperiori.

Ἀπόπαππος, ου, ὁ, abavus: ex ἀπό, & πάππος, avus.

Ἀποπαρθενεύω, ſeu ἀποπαρθενόω, devirginio, virginitate privo; ex ἀπό, & παρθενεύω, in virginitate dego, vel cuſtodio, i. e. virginitatem manere cogo. Th. παρθένος, ἡ, virgo.

Ἀπόπαστος, ὁ, idem ac ἄπαστος, qui non guſtavit; jejunus: ex ἀπό, vel α priv. & πάω, guſto, veſcor.

Ἀποπατέω, ῶ, a via recedo; item ventrem exonero, caco. Tum enim A VIA receditur.

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ἀπόπατος, ου, ὁ, idem; ut & ſeceſſus ad ventrem levandum petitus. Th. πατέω, ambulo.

Ἀποπαύεο, abſtine, præſ. imperat. Jon. pro ἀποπαύου. ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀποπαύομαι, ceſſo. Th. παύω, ſedo.

Ἀπο-

Ἀποπαύω, facio ceſſare, ſeu deſiſtere: item compeſco, inhibeo. Od. σ. & Il. σ. & ἀποπαύομαι, ceſſo, deſiſto, finem facio. Il. α. & τ. ſed exp. & quieſco. morior: apud Theocr. Idyl. 1. ex ἀπό, & παύω, ομαι, ſedo, ſedare facio.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experientia. hinc ἀποπειρᾶσθαι, experiri, Th. πεῖρα, experientia.

Ἀποπειράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, ut & ἀποπειράζω, experior: periclitor; periculum facio: omnia ab ἀπόπειρα, vel ex ἀπό, & πειράω, πειράζω, ομαι, experior, conor.

Ἀποπέκω, detondeo. a πέκω, tondeo, pecto.

Ἀποπελεκάω, ſecuri aufero; item ſecuri dolo, & complano: ex ἀπό, & πελεκάω, ſecuri cædo.

Ἀποπέμπειν, remittere, præſ. inf. ἀποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέμψει, remittet, f. 1. verbi ἀποπέμπω, rejicio, ablego. Th. πέμπω, mitto.

Ἀποπεμπτόω, quintam partem perſolvo, Gen. cap. 47. ex ἀπό, & πέμπτη (ſc. μοῖρα) quinta pars; a πέμπτος, ὁ, quintus.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio: a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποπέμπω, rejicio, ablego.

Ἀποπενθέω, lugeo, elugeo: ex ἀπό, & πενθέω, lugeo.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, ſeduxi, præt. ind. act. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, ſeductus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀποπλανάω, ῶ, ſeduco.

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, navi diſceſſi, ſolvi, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπέπλυκα, ας, ε, ablui, præt. ind. act. verbi ἀποπλύνω, abluo.

Ἀποπέπνιχα, ας, ε, ſuffocavi, præt. ind. act. ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, ſuffocatus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀποπνίγω, ſuffoco, ſtrangulo.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, decidi, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω, decido, delabor.

Ἀποπεραίνω, ad finem perduco, efficio, perago: ex ἀπό, & περαίνω, termino.

Ἀποπερατόω, idem: ex ἀπό, & περατόω, termino, finio.

Ἀποπεράω, trajicio alicunde: ex ἀπό, & περάω, transfigo, penetro.

Ἀποπέρδω, pedo: ex ἀπό, & πέρδω, idem.

Ἀποπερισπάω, verto, vel circumductum, abſtraho: ex ἀπό, & περισπάω, flecto, contraho.

Ἀποπέταμαι, avolo, revolo: ex ἀπό, & πέταμαι, volo, volas.

Ἀποπεφασμένως, palam, manifeſte: ex ἀπό, & πεφασμένος, manifeſtus.

Ἀποπήγνυμι, frigore cogo, & adſtringo, concreſcere facio. & in paſſ. ἀποπήγνυμαι, penitus gelu adſtringor, & coeo: Athen. l. 2. ex ἀπό, & πήγνυμι, conglutino, coagulo, adſtringo.

Ἀποπηδάω, deſilio, reſilio; item aufugio, refugio, celeriter & cupide abſcedo: ex ἀπό, & πηδάω, ſalto, laſcivio.

Ἀποπιέζω, expello, exprimo: ex ἀπό, & πιέζω, premo.

Ἀπόπιεσμα, ατος, τό, quod expreſſum remanet, ut ſunt vinacea, ſuccus expreſſus, vel poſt expreſſionem, ſtrigmenta, & ἐκμάγματα, excrementa, fæces.

Ἀποπιμπλάω, vel ἀποπίμπλημι, impleo, expleo; item ſatio, ſaturo: ex ἀπό, & πίμπλημι, impleo.

Ἀποπινόω, ſordibus emaculo; idem ac πινόω, ſordibus inquino: a πίνος, ου, ὁ, ſordes, ſqualor.

Ἀποπίνω, ebibo, abſorbeo: ex ἀπό, & πίνω, bibo.

Ἀποπίπτω, decido. f. ἀποπτώσω. p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω, cado.

Ἀποπιστεύω, idem ac πιστεύω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, aberrare, vel evagari facio. f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα. ας, ε. p. χα. præſ. paſſ. ἀποπλάζομαι, aberro, evagor, ſeu vagor. a. 1. paſſ. ἀπεπλάγχθην, ης, η. a. 1. m. ἀποπλαγξάμην, ω, ατο. Ab ἀπό, & πλάζω, errare facio.

Ἀποπλανάω, ῶ, ſeduco. f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα. præſ. paſſ. ἀποπλανάομαι, aberro. perf. paſſ. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἀπεπλανήθην, erravi. Th. πλάνη, ἡ, error.

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, error, pravitas.

Ἀπόπλανος, ὁ, improbus, præſtigiator, γόης: ex ἀπό, & πλάνη, error.

Ἀποπλάσσω, vel ἄττω, effingo, fingo: ex ἀπό, & πλάσσω, fingo.

Ἀποπλεῖν, remeare, renavigare, præſ. infin. Poet. pro ἀποπλέειν, verbi ἀποπλέω. Th. πλέω, navigo.

Ἀποπλέω, navi diſcedo, ſolvo. f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Ἀποπλήθω, ex ἀπό, & πλήθω, idem ac ἀποπίμπλημι, impleo.

Ἀποπληκτικός, ή, όν, & ὁ, ἡ, attonitus: ad apoplexiam pertinens: ut ἀποπληκτικὸν νόσημα, morbus, quo quis fit attonitus: item idem ac ἀπόπληκτος, ὁ & ἡ, qui apoplexia laborat, ſtolidus, ſtupidus, ἀναίσθητος, nihil ſentiens, attonitus, inſanus, amens: item admirabilis: & interdum, qui vehementi admiratione eſt veluti percuſſus.

Ἀπόπληκτος, ὁ & ἡ, qui apoplexia laborat.

Ἀποπλήκτως, inſane, ſtupide, ſtolide.

Ἀποπληξία, ας, ἡ, ſtupor corporis totius, mentiſque languor, apoplexia, ſtupor attonitus, omnium membrorum reſolutio. Definitur autem ſic a Galeno, Ἀποπληξία ἐστὶ κατοχὴ (alibi καταφορὰ) διανοίας, μετὰ ἀναισθησίας, καὶ παρέσεως τοῦ σώματος. Hieronym. in Chronicis Valentinianum ſubita ſanguinis eruptione mortuum ſcribit, quæ Græce inquit apoplexis vocatur, &c. Perſuaſum autem vulgo eſt, quum quis repentina morte corruit, evenire id, gutta ſanguinis in cor delata; quod quidem Capitolinus in hiſtoriis ſuis jam tum paſſim credi demonſtrat. vide παράλυσις, remiſſio, laxatio, reſolutio.

Ἀποπληρόω, ῶ, impleo, compleo: ex ἀπό, & πληρόω, ῶ. Th. πλέος, plenus.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio: a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποπληρόω, ῶ, impleo.

Ἀποπληρωτής, οῦ, ὁ, qui aliquid complevit, executor: ab eodem Themate.

Ἀποπλήσσω, vel -ήττω, percutio, vel repercutio, retorqueo. & in paſſ. ἀποπλήσσομαι, vel -ττομαι, percutior, repercutior, retorqueor: item perterrefio, obſtupeſco. attonitus reddor. ex ἀπό, & πλήσσω, percutio, illido, cædo.

Ἀποπλίσσομαι, ſeu ττομαι, abſilio, ſaltu me proripio, ſeu aufugio: ex ἀπό, & πλίσσω, ομαι, greſſus glomero.

Ἀπόπλοος, ου, ὁ, Jon. pro ἀπόπλους, diſceſſus, quod ab ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπλουτέω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo: ex ἀπό, & πλουτέω, dives ſum, dives evado.

Ἀπόπλυμα, τό, aqua ſordida, in qua quid lavimus: eſt verbale ab ἀποπλύνω, abluo.

Ἀποπλύνω, abluo, f. υνῶ, perf. ἀποπέπλυκα, a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, lavo.

Ἀποπλώειν, Jon. pro ἀποπλέειν, navi diſcedere, ſolvere, infin. act. verbi ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπνείουσα, ἡ, efflans, exhalans, exſpirans, pro ἀποπνέουσα, præſ. part. f. g. Poet. ab ἀποπνέω, efflo, exſpiro.

Ἀποπνέω, & Poet. ἀποπνείω, efflo, exhalo, exſpiro. f. 1. ind. ἀποπνεύσω. a. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀποπνευσάμην, ω, ατο. pr. ἀποπέπνευκα. præt. paſſ. ἀποπέπνευσμαι, a cujus 3. perſ. ſing. ind. eſt

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, efflatio, exſpiratio. Ab ἀπό, & πνέω, flo, efflo.

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, ſuffocaturus, f. 1. part. paſſ. ab ἀποπνίγω, ſuffoco.

Ἀποπνίγω, ſuffoco. f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέπνιγον. perf. paſſ. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. paſſ. ἀπεπνίγην. f. 2. paſſ. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω, ſuffoco, eneco, ſtrangulo.

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, qui ſuffocavit, a. 1. part. act. ab ἀποπνίγω, ſuffoco.

Ἀποπνοή, ῆς, ἡ, exhalatio, efflatio, exſpiratio; a præt. m. verbi ἀποπνέω, efflo.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus: ab ἀποπνέω, efflo, exhalo.

Ἀποποιέομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio, improbo, non admitto: item renuntio alicui amicitiam. Plut. in convivio ſept. ſapientum.

Ἀποποίησις, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio, item figuræ genus, ſpecies μεταθέσεως. Dicitur enim etiam in activ. ἀποποιέω, ſubmoveo. ex ἀπό, & ποιέω, facio.

Ἀποπομπαῖος, i. e. ἀλεξίκακος, depulſor malorum, & averſor, defenſorque peſtium, & calamitatum: ut ἀποπομπαῖοι θεοί, qui & ἀλεξίκακοι, & ἀποτρόπαιοι, λύσιοι, φύξιοι, &c. Pollux lib. 5. item ἀποπομπαῖος τράγος, Lev. 16. hircus emiſſarius.

Ἀποπομπεῖν, depellere.

Ἀποπομπή, ῆς, ἡ, ἀποτροπή, depulſio, profligatio: quod ab ἀποπέμπω, rejicio.

Ἀποπονέω, finem laborandi facio; laborare deſino: ex ἀπό, & πονέω, laboro.

Ἀποπορδή, ἡ, crepitus ventris: ab ἀποπέρδω, pedo; ex ἀπό, & πέρδω, pedo.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus, reditus, reverſio.

Ἀποπορεύομαι, diſcedo, abeo, tranſeo.

Ἀποπορευτέον, redeundum: ex ἀπό, & πορεύομαι, proficiſcor.

Ἀποπρατίζομαι, vendo. Tob. c. 1. ex ἀπό, & πιπράσκω, f. πράσω. unde πρατής, ὁ, venditor. unde inuſit. πρατίζω.

Ἀπόπρεμνα φυτάρια, dicuntur plantæ particulæ ſtipitis ſuffultæ. Theophr. Pl. c. 7. ex ἀπό, & πρέμνον, τό, caudex, truncus arboris.

Ἀποπρεσβεύω, legationem renuntio; legationis abſolutæ publice rationem refero. Plut. a πρεσβεύω, ago legatum.

Ἀποπρίαμαι, idem cum Th. πρίαμαι, emo.

Ἀποπρίω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo, ſeu amputo: ex ἀπό, & πρίω, ſerra.

Ἀποπρό, procul: præpoſitioni πρό apud Poetas interdum præponitur ἀπό (ut etiam ἐπί, διά, περί) vel diviſim, vel conjunctim. ut ἀπὸ πρὸ οἴκων, procul ab ædibus: in Hom. ſic ἀποπρὸ νεῶν, Il. η. & νηὸς ἀποπρὸ μεθέντες, ex nave procul dimittentes: Apollon. 2. Argonaut.

Ἀποπροβαίνω, longe progredior, & abeo, Eurip. ex ἀπό, & προβαίνω.

Ἀποπροβάλλω, projicio, dejicio, abjicio: ex ἀπό, & προβάλλω, procedo, prodeo.

Ἀπόπροθεν, ἀπόπροθι, & ἀποπρόθεν, adverb. procul. Th. πρό, ante.

Ἀποπροΐημι, emitto. Od. χ. ἰὸν ἀποπροΐει. ex ἀπό, & προΐημι, præmitto.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe: ex ἀπό, & προλείπω, deſero, prodo.

Ἀποπρονοσφίζω, ſeparo: ut in Eurip. ἀποπρονοσφισθεῖσα μητρός, a matre ſeparata. ex ἀπό, & προνοσφίζω, idem; quod ex πρό, & νοσφίζω, ſeparo; ſejungo.

Ἀποπροσωπίζομαι, faciem purgo, ſordes faciei abſtergo: ex ἀπό, & πρόσωπον, facies.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, avolo: quod ex ἀπό, & ἵπταμαι, volo, volas.

Ἀποπταίνουσιν, reſpiciunt ad, 3. pl. præſ. ind. ἀποπταίνω, quod ab ἀπό, rurſum, & ὀπταίνω, conſpicio. Th. ὄπτομαι, video.

Ἀποπτερνίζω, calce peto; idem ac πτερνίζω: a Th. πτέρνα, ας, ἡ, calcaneum.

Ἀποπτερύσσομαι, alas pando, & quatio. ex ἀπό, & πτερύσσομαι, alas concutio.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίπτημι, a. 2. ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι, avolo.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, ſpectator; qui ex editiore loco aliquid ſpectat.

Ἀποπτοέω, ῶ, exterrefacio, vel obſtupefacio. ἀποπτοημένος, apud Polyb. ex ἀπό, & πτοέω, terreo, terrorem incutio.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ & ἡ, extorris, exul, ἔρημος, ἄπολις: ex ἀπό, & πόλις, εως, ἡ, civitas.

Ἀποπτεύομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco aſpicio.

Ἄποπτος, ὁ, qui ſpectari ex alto poteſt; vel

vel qui videri alicunde poteſt; vel qui procul, ſeu eminus conſpicitur: aliquando etiam, qui non videtur; & tunc ἀπὸ eſt priv. Soph. in Ajace. ex ἀπό, & ὄπτομαι, video.
Ἀποπτύουσι, reſpuunt, 3. plur. præſ. ex ἀποπτύω, ſpuo, quod ex ἀπό, & πτύω, excreo.
Ἀποπτυστήρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemptor.
Ἀπόπτυστος, ὁ καὶ ἡ, aſpernandus, averſandus, deteſtandus: ut ἀπόπτυστος φίλων, Eurip. Ab ἀποπτύομαι, exſpuor, ſpuor: ex ἀπό, & πτύω, f. ύσω, excreo.
Ἀποπτύω, ſpuo, exſpuo; item reſpuo, averſor, aſpernor.
Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, caſus, lapſus, prolapſio: ex ἀπό, & πτῶσις, caſus.
Ἀποπτώσω, εις, ει, decidam, f. 2. ind. act. verbi ἀποπίπτω, decido.
Ἀποπυνθάνομαι, interrogo, ſciſcitor ex aliquo; ex ἀπό, & πυνθάνομαι, audio, intelligo, cognoſco.
Ἀποπυρίας, ου, ὁ, qui ſuper carbonibus coquitur: ut ἀποπυρίας ἄρτος. Athen. lib. 7.
Ἀποπυρίδες, οἱ, dicuntur piſces quidam, de quibus Athen. l. 8.
Ἀποπυρίζω, ex igne edo; ſeu edo ex igne captum. Heſych. ex ἀπό, & πῦρ, ός, τό, ignis.
Ἀποπυρόω, igne infeſto, inflammo. ex ἀπό, & πυρόω, a Them. πῦρ, ρός, τό, ignis.
Ἀποπυτίζω, ſpuendo ejicio, vel eructo; reſpuo; ex ἀπό, & πυτίζω, ſputo irroro, ſpuo.
Ἄπορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, impoſſibile.
Ἀποραφανίδωσις, ἡ, raphani in podice intruſio; ſeu raphani per podicem trajectio: pœna erat olim, quæ infligebatur mœchis, quibus podex depilatus trajiciebatur raphano. vide Schol. ſeu interp. Ariſtoph. in Plut. ex ἀπό, & ῥαφανιδόομαι, raphano in anum immiſſo cruciari: a Th. ῥάφανος, ὁ, raphanus.
Ἀποργής, ὁ, iracundus.
Ἀποργίζομαι, iraſcor: ex ἀπό, & ὀργή, ira. unde ὀργίζω, ad iram provoco.
Ἀποργίζω, irrito ab ἀποργής, ὁ, iracundus.
Ἀπορέγω, præbeo, ſeu partem alicunde do: extendo, protendo: ex ἀπό, & ὀρέγω, porrigo, præbeo.
Ἀπορέγχω, deſterto: ex ἀπό, & ῥέγχω, ſterto.
Ἀπορεῖ, 3. ſing. præſ. ab ἀπορέω, dubito, deſtitutus ſum. præſ. part. ἀπορῶν, οῦντος, ὁ. Th. πείρω, tranſeo.
Ἀπορέομαι, dubito, perplexus ſum, f. ήσομαι. p. ἠπόρημαι: a πόρος, meatus, quod a πείρω, tranſeo, penetro.
Ἀπόρευτος, ὁ, invius, inacceſſus, per quem iter haberi nequit: ut ἀπόρευτος ὁδός. Ex α priv. & πορεύομαι, proficiſcor.
Ἀπορέω, ad anguſtias detruſus inexplicabiles hæſito. Item dubito, æſtuo, neſcio quo me vertam: & cum genit. egeo, deſtitutus ſum. Et ἀπορέομαι, idem; neſcio, ambigo. Item egeo, indigeo. Interdum ἀπορεῖσθαι, in paſſ. ſignificare dicitur id, de quo dubitatur, ſeu quæritur, ſeu quod in dubio manet. unde τὸ ἀπορούμενον, exp. id, quod controverſum eſt, ſeu de quo quæſtio eſt.
Ἀπόρημα, ατος, τό, quæſtio; dubitatio: res, de qua dubitatur.
Ἀπορηματικὸν ἐπίῤῥημα, dicitur adverbium dubitativum, apud Grammaticos.
Ἀπορητικός, οῦ, ὁ, qui dubitare ſolet, dubitator, hæſitator: ut ἀπορητικοὶ φιλόσοφοι, qui de omnibus rebus dubitabant, quales Pyrrhonii, & aliter σκεπτικοὶ fuere nuncupati: ab ἄπορος, ὁ, ἡ, conſilii inops. unde ἀπορία, ἡ, inopia conſilii.
Ἀπόρθητος, ου, ὁ, ἡ, inexpugnabilis: incolumis; ex α priv. & πορθέω, diripio.
Ἀπορθόω, erigo; item dirigo, directum reddo: ex ἀπό. & ὀρθόω, dirigo, attollo.
Ἀπορία, ας. & Jon. η, ης, ἡ, inopia conſilii; res intricatæ, & perplexæ, ex quibus explicare nos non poſſumus: anxietas, anguſtia. Item ſchema Rhetoricum, quo ſimulamus nos neſcire quid dicendum nobis, aut quid omittendum ſit: quæſtio, de qua dubitatur: difficultas: periculum. Interdum ἀδυναμία: item inopia, indigentia, paupertas. Thuc. l. 2. Ab ἄπορος, pauper.
Ἀπορνιθόω, & ἀπορνεόω, in avem transformo.
Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, converſio, ſeu transformatio in avem: ex ἀπό, & ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis; unde ὄρνεον, τό, idem; a quo ὀρνεόω, in avem muto.
Ἀπορνύμεναι, αἱ, concitatæ, præſ. part. paſſ. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορνύμενος. Ex ἀπό, & ὄρνυμι, ſeu ὄρνυμαι, incito, pro ὄρω, concito.
Ἀπόρνυμι, excito, ſeu concito alicunde. unde ἀπόρνυμαι, concitus alicunde feror; prodeo cum impetu: ex ἀπό, & ὄρνυμι, incito.
Ἄπορος, ου, ὁ, ἡ, invius: item hebes, conſilii inops, pauper. Item meatum non habens, per quem tranſitus nobis non patet. unde ἄπορα πράγματα, res infinitæ. Nam res ἄπορον eſt, ex qua nos explicare non poſſumus. ἄπορος ζήτησις, quæſtio inſolubilis. ἄπορος αἰσχύνη, ſummum dedecus. Abſolute τὸ ἄπορον, ſeu τὰ ἄπορα dicuntur res dubiæ, ex quibus evadendi rationem non reperimus. Res ἄπορος etiam dicitur homo, qui in difficultatibus ſummis poſitus eſt: unde ἄπορος exponitur etiam difficilis. Ex α priv. & πόρος meatus.
Ἀπόρουσε, irruit, a. 1. ind. act. ab ἀπορούω, erumpo.
Ἀπορούω, erumpo, exilio. f. ούσω. p. ἀπόρουκα. Ex ἀπό, & ὄρω, excito.
Ἀποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.
Ἀποῤῥαθυμέω, pigreſco, deſideo: ex ἀπό, & ῥαθυμέω, deſidiæ me dedo, torpeo.
Ἀποῤῥαίνω, ſpargo. Th. ῥαίνω, perfundo.
Ἀποῤῥαίσειν, f. 1. inf. act. ab ἀποῤῥαίω, deſtruo.
Ἀποῤῥαίω, f. σω, p. κα, deſtruo; item careo. Th. ῥαίω, profligo.
Ἀποῤῥάξ, derivatio, pars abſtracta, i. e. ἀπόσπασμα, ἀπότμημα. Heſych.
Ἀπόῤῥαξις, ἡ, dicebatur modus pila ludendi, quo pila fortiter ad ſolum alliſa ei, qui miſerat, remittebatur, monſtrato prius ſaltu ejus. Saltus enim numerare ſolebant. Poll. lib. 9. ab ἀποῤῥάπτω, ſarcio, reſuo. Herod.
Ἀποῤῥάπτω, ſarcio, reſuo. hinc a. 1. part. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω, ſuo, conſuo.
Ἀποῤῥάσσω, ſeu ἀποῤῥάττω, amputo, avello: ex ἀπό, & ῥάσσω, pulſo, tundo.
Ἀποῤῥαψῳδέω, metro dico, recito, canto; ex ἀπό, & ῥαψῳδέω, verſus contexo.
Ἀποῤῥέω, f. εύσω, defluo: a ῥέω, fluo.
Ἀποῤῥήγνυμι, f. ήξω, p. ηχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.
Ἀποῤῥηθέν, vetitum, a. 1. part. paſſ. n. g. ex ἀπό, & ῥέω, dico.
Ἀποῤῥήθη, vetitum eſt, interdictum eſt. unde ἀποῤῥηθείς, vetitus, & apud Plat. de Leg. 11. ὑπὸ γένους παντὸς ἀποῤῥηθῆναι, exp. quaſi a toto genere abdicari. a verbo ἀποῤῥέω, defluo: ex ἀπό, & ῥέω, dico.
Ἀπόῤῥημα, ατος, τό, interdictum magiſtratus.
Ἀποῤῥήξας, ὁ, & in fœm. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀπό, & ῥήγνυμι, rumpo.
Ἀποῤῥησία, ἡ, idem ac ἀπόῤῥησις, ἡ, interdictio, item renuntiatio. Item defatigatio, & defectio virium, & animi.
Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, defectio; item interdictum magiſtratus, ſicut ἀπόῤῥημα, abdicatio, ex eod. Themate.
Ἀποῤῥήσσω, & ἀποῤῥήγνυμι, abrumpo, frango: ex ἀπό, & ῥήσσω, lanio, ſcindo.
Ἀπόῤῥητον, τό, arcanum, ſecretum.
Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcanus, ſilentio ſuppreſſus, vetitus, interdictus: inenarrabilis, ineffabilis: indignus dictu, ſeu narratu. Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, ſilentio ſupprimere. a ῥέω, dico.
Ἀποῤῥήτως, ſecreto, clam; item ita ut dici nequeat. Heſych. eſt adv. ab ἀπόῤῥητος, arcanus, ſilentio ſuppreſſus.
Ἀποῤῥιγέω, ῶ, exhorreo, extimeſco, a ῥιγέω, rigeo, algeo, timeo.
Ἀποῤῥιζόω, ῶ, radicitus evello, a ῥιζόω, radices figo, fulcio, firmo.
Ἀποῤῥινάω, lima aufero, limo: ex ἀπό, & ῥίνη, lima.
Ἀποῤῥιπίζω, flatu diſcutio, abigo, depello. a ῥιπίζω, ventilo, follibus accendo.
Ἀποῤῥίπτω, abjicio. f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ἀπέῤῥιφον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας. ex ἀπό, & ῥίπτω, projicio, disjicio, jacto.
Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, projectio.
Ἀποῤῥοή, ῆς, ἡ, profluvium.
Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ. & ἀπόῤῥυξις, fluxus.
Ἀποῤῥοιβδέω, cum ſonitu eructo, ſeu emitto: Nonn. ex ἀπό, & ῥοιβδέω, ſtrideo, a ῥοῖβδος, idem ac Th. ῥοῖζος, ſtridor.
Ἀπόῤῥους, ὁ & ἡ, profluens, manans, emanans. ab ἀποῤῥέω. defluo.
Ἀποῤῥοφέω, vel ἀποῤῥοφάω, abſorbeo, exhaurio, vel ſorbillo.
Ἀποῤῥύπτω, abluo, ſordibus expurgo. Th. ῥύπτω, detergo, purgo.
Ἀποῤῥύσσω, vel -ύττω, defodio. Th. ὀρύσσω, fodio.
Ἀπόῤῥυτος, ου, ὁ, deorſum fluens: ab
Ἀποῤῥύω, defluo. Th. ῥύω, idem ac ῥέω, fluo.
Ἀποῤῥωγάς, άδος, ἡ, abrupta, ſeu devulſa: ut πέτρας ἀποῤῥωγάδος, Machab. l. 2. c. 14.
Ἀπόῤῥωξ, ωγος, ὁ, ἡ, ſubſtantive, rivus: ſtilla, propago. adjective, abruptus, derivatus. ab ἀποῤῥέω, defluo. alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo.
Ἀπόῤῥωξ, ωγος, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus. Item ſubſtantive fragmentum avulſum, ſeu pars avulſa. Heſych. pars, portio.
Ἀπόρυξ, ab Heſych. exp. ſciſſura, ſeu fiſſura: canalis ſub terra defoſſus ad aquam ducendam. ab ἀπορύσσω, ſeu ἀπορύττω, defodio; ex ἀπό, & ὀρύσσω, fodio.
Ἀπορφανίζω, orphanum reddo. f. ίσω. p. ἀπωρφάνικα. a. 1. ἀπωρφάνισα. præt. paſſ. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. paſſ. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπό, & ὀρφανός, orphanus, pupillus.
Ἀπόρφυρος, ὁ, nulla purpura inſignis: ut ἀπόρφυρον ἱμάτιον. Pl. toga pura, nulla acceſſione purpuræ. ex α priv. & πορφύρα, ἡ, purpura.
Ἀπορχέομαι, deſalto, i. e. imperite ſaltando perdo, quod optabam: ut ἀπωρχήσω τὸν γάμον, deſaltaſti matrimonium; i. e. ſaltando excidiſti a nuptiis. ex ἀπό, & ὀρχέομαι, ſalto.
Ἀπόρως, perplexe, ita ut extricare te nequeas: item tenuiter: ſic ἀπόρως ἔχειν, ſeu ἐν ἀπόρῳ γίνεσθαι, vel ἔχειν, animo anxio, & perplexo eſſe Thuc. & Polyb. ἀπόρως κεῖσθαι, inopem eſſe. Eſt adv. ab ἄπορος, pauper.
Ἆπος, εος, τό, labor; item altitudo; ab ἀπό, remotionem notante.
Ἀποσαλεύω, idem ac σαλεύω, ſto in ſalo, fluito in ſalo. procul a portu, jactis anchoris, navem eſſe, ſignificatur hoc verbo, ut Latini dicunt, in ſalo & in anchoris commorari. Hinc me ſtabilio, anchoris innitor, a σαλεύω, quatio, agito, moveo.
Ἀποσαρκόω, in carnem concreſcere facio. unde apud Ariſtot. in Probl. ἀποσαρκοῦται σάρξ, caro coaleſcit, & conſpiſſatur. ex ἀπό, & σαρκόω, carne expleo.
Ἀποσάττω, f. άξω, deonero. Th. σάττω, onero.
Ἀποσαφέω, declaro, exprimo: ex ἀπό, & σαφής, ὁ, manifeſtus.
Ἀποσβεννύω, νυμι, f. έσω, p. κα, exſtinguo, ceſſare facio.
Ἀποσβέσωσι, exſtinguent, a. 1. ſub. act. Poet. ab ἀπό, & σβέννυμι, extinguo.
Ἀποσιούμενος, & ἀποσιοῦσθαι legitur apud Herodot. Sed an non legendum, ἀποσιούμενος, pro ἀφοσιούμενος, ſancte & religioſe perficiens? Sic ἀποσιοῦσθαι pro ἀφοσιοῦσθαι, Jon. quod ab ὅσιος, ſanctus.
Ἀποσυλησάμενος, ſpoliatus, a. 1. part. med.

ex

ex ἀπό, & σείω, quatio, agito.

Ἀπόσεισις, ἡ, excuſſio; item impudica quædam ſaltatio: de qua Poll. l. 4. c. 14.

Ἀποσείω, excutio, propulſo, rejicio, depello. ejuſd. Th. & compoſitionis.

Ἀποσεμνύνω, magnifice celebro; item vendito, oſtento. Th. σεμνύνω, honeſto, orno.

Ἀποσεσημασμένα, tageſta, perf. part. paſſ. ab ἀποσημαίνω. Th. σῆμα, τό, monumentum.

Ἀποσοβέω, ſeu ἀποσεύω, idem ac ἀφορμάω, amoveo, ex ἀπό, & σοβέω, vel inuſit. σύω, pro Th. σείω, quatio, vibro, agito.

Ἀποσήθω, cribro, vel cribro excutio: ex ἀπό, & σήθω, excutio, cribro.

Ἀποσηκόω, in ſtabulo includo: includo tanquam ſtabulo, aut ovili. Th. σηκόω.

Ἀποσημαίνομαι, obſigno, deſigno. Th. σῆμα, τό, monumentum.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico.

Ἀποσήπομαι, f. ψομαι, p. σέσημμαι. Et ἀποσήπω, f. ψω, marceſco, putrefacio. Th. σήπω, putrefacio, corrumpo.

Ἀποσιμόω, ſimum, vel pandum reddo; item a loco cavo & pando elevo ſurſum, & metaph. extollo ſurſum, effero; ex ἀπό, & σιμόω, reprehendo; a σιμός, ſimus, preſſis naribus.

Ἀποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibis abſtineo.

Ἀπόσιτος, ου, ὁ, jejunus. a Th. σῖτος, ὁ, cibus, panis.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, obticeo.

Ἀποσιώπησις, ἡ, reticentia. Item figura præciſionem denotans. a Th. σιωπάω, taceo.

Ἀποσκάπτω, defodio, ſeu defodiendo detraho: ex ἀπό, & σκάπτω, fodio.

Ἀποσκαρίζω, palpitans pedes in averſum jacto; palpitans animam exhalo: Jud. cap. 4. Item defluo. a σκαρίζω, ſalto, palpito.

Ἀποσκεδάζω, vel ἀποσκεδάω, item ἀποσκεδάννυμι, vel υμαι, diſſipo, diſpello: ex ἀπό, & σκεδάω, σκεδάζω, vel σκεδάννυμαι, diſſipo, diſpergo, conturbo.

Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, diſſipo. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι, diſpergo.

Ἀποσκελίσαι, Heſych. exp. παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι, puerilem, ſeu ludicram ſaltationem ſaltare. ex ἀπό, & σκέλος, εος, τό, crus, femur cum tibia, & pede.

Ἀποσκεπάζω, idem ac ἀποσκεπάω, detego: ex ἀπό, & σκεπάζω, tego, abſcondo.

Ἀποσκεπαρνισμός, ῦ, ὁ, una ſpecies eſt fracturæ cranii; de qua Galen. ex ἀπό, & σκέπαρνον, τό, aſcia, dolabra. unde σκεπαρνίζω, ſecuri percutio.

Ἀποσκέπτομαι, ex alto ſpeculor: ex ἀπό, & σκέπτομαι, ſpeculor, meditor.

Ἀποσκεπάω, detego: ex ἀπό, & σκεπάω, tego.

Ἀποσκευάζομαι, vaſa aufero, removeo, ſarcinas colligo. depono: item deſtruo. f. 1. med. άσομαι. præt. paſſ. ἀπεσκεύασμαι a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπό, & σκευάζω, quod a σκεῦος, vas.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo: item aufero. ab eod. Them.

Ἀποσκευή, ῆς, ἡ, ſarcina, apparatus, exercitus impedimenta. Th. σκεῦος, vas.

Ἀποσκήπτω, idem ac ἀποσκήπτω, incumbo, innitor: ex ἀπό, & σκήπτω, idem cum Th. σκήπτω, nitor, incumbo. Item cado, ruo.

Ἀπόσκημμα, τό, firmamentum, ſeu fundamentum, in quod aliquid incluſum recumbit.

Ἀπόσκηνος, ὁ & ἡ, ſemotum ab aliis tentorium, ſeu tabernaculum habens: & generaliter qui procul ab aliis habitat: opponitur contubernali, ac ſodali, apud Xenoph. l. 8. ex ἀπό, & σκηνή, tentorium.

Ἀποσκηνόω, f. ώσω, longius habito, vel remotius tendo. Th. σκηνή, tabernaculum.

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, incumbo. innitor, incumbo in: ex ἀπό, & σκήπτω, nitor. Item decumbo, decido, allidor. Item deſino, tendo: ut ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον, in exitium tendere, ſeu deſinere, apud Alciphron. Sed exp. & tranſitive: ut apud Dionyſ. Halic. l. 6. ἀποσκήπτειν τὴν ὀργὴν εἰς αἰτίους, exp. iram in auctores effundere, & quaſi deturbare. Item erumpo, evado. ex ἀπό, & σκήπτω, decido.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω, incumbo, innitor.

Ἀπόσκηψις, εως, ἡ, exponitur ſcarificatio: apud Hippocr. de morb. l. 2.

Ἀποσκιάζω, obumbro. f. άσω. p. ἀπεσκίακα. p. paſſ. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά, umbra.

Ἀποσκίασμα, ατος, τό, obumbratio.

Ἀποσκίδνημι, ſeu ἀποσκίδναμαι, diſſipo. & in paſſ. ἀποσκίδναμαι, diſſipor, ſeu diſpergor alicunde. Il. ψ. ex ἀπό, & σκίδνημι, idem ac σκεδάννυμι, pro Th. σκεδάω, ſeu σκεδάζω, diſpergo, diſſipo.

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, in ſcirrhum induro; & generaliter induro: item obdureſco.

Ἀποσκίῤῥωμα, τό, durities, quæ in σκίῤῥον, ſcirrhum abiit: ex ἀπό, & σκιῤῥόω, induro in ſcirrhum; ſeu tumefactum induro; a σκίῤῥος, ſcirrhus, durities, tumor.

Ἀποσκιρτάω, reſilio, vel reſilire conor: Luc. ex ἀπό, & σκιρτάω, ſalio.

Ἀποσκλέω, aareſco: item morior: unde ἀποσκλαίη, apud Heſych. & Suid. exp. ἀποθάνοι, moriatur; apud quos tamen ſcribitur ἀποσκλαίη.

Ἀποσκλῆναι, exareſco: item emacior, & tabeſco, ſeu contabeſco; ut apud Alciphron. ἀποσκλῆναι κινδυνεύω λιμῷ, periculum eſt mihi, ne fame tabeſcam. hinc particip. ἀπεσκληκώς, apud Luc. tabidus, aridus. & apud Chryſoſt. de ſacerdotio, ἀπεσκληκυῖα ψυχὴ τῇ τῆς σωφροσύνης ἀκριβείᾳ, anima, quæ obduruit, ſeu quæ callum obduxit. ex ἀπό, & σκλέω, quod per Sync. fit ex σκελέω, idem cum Th. σκέλλω, attenuo.

Ἀποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. a σκλέω, a. 2. ἔσκλην: alii a σκλῆμι. Th. σκέλλω, attenuo, exſicco.

Ἀποσκληρύνω, indureſco: item idem ac σκληρόω, & σκληρύνω, induro, obduro; a σκληρός, durus, rigidus.

Ἀποσκληρύνω, idem ac ἀποσκληρόω, obdureſco.

Ἀποσκολύπτω, excorio; præputium detraho; circumcido: (unde ἀπεσκολυμμένος, cui penis circumciſus eſt) item decortico, detrunco, mutilo: ex ἀπό, & σκολύπτω, lacero.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, & ἀποσκοπεύω, ſcopum intueor. Item idem ac ἀποσκέπτομαι, ex alto ſpeculor.

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, abſurdus. exp. etiam ἀπόθεν σκοπῶν, i. e. eminus intuens. Heſych. Item a ſcopo procul remotus. Et metaph. a propoſito alienus. Ex ἀπό, & σκοπός, ſcopus, propoſitum. quod a σκέπτομαι, conſidero, ſpeculor, meditor.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, reprobo.

Ἀποσκορακισμός, ῦ, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπό, & σκορακίζω, ad corvos abire jubeo; cujus th. κόραξ, corvus.

Ἀποσκορπίζω, diſpergo: ex ἀπό, & σκορπίζω, ſpargo, diſſipo.

Ἀποσκοτίζω, obtenebro, obſcuro: item tenebras ſubmoveo; corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Ἀποσκοτόω, obtenebro: unde ἀποσκοτῶσθαι, tenebris involvi & obrui, apud Polyb. l. 5. ſed exp. etiam adumbro, vel umbris picturam decoro: unde ἀποσκοτούμενον, in part. præt. a Them. σκότος, εος, τό, umbra; unde σκοτίζω, & σκοτόω, obſcuro, caligare facio.

Ἀποσκυβαλίζω, idem ac σκυβαλίζω, rejicio, & repudio, tanquam σκύβαλον, ſeu rem contemnendam: viliſpendo aſpernor. Th. σκύβαλον, τό, quiſquiliæ.

Ἀποσκυθμαίνω, ſuccenſeo: ex ἀπό, & σκυθμαίνω, triſtor, iraſcor.

Ἀποσκύζομαι, ad iram provocor: ex ἀπό, & σκύζομαι, iraſcor.

Ἀποσκυθίζω, Scythico more tondere; i. e. turpi, & contumelioſa tonſura alicui illudere, alicui crines evellere. Suid. proprie aſſe dicit autem capitia una cum pilis detrahere. ex ἀπό, & σκυθίζω, Scythas imitor: a σκύθης, Scytha.

Ἀποσκυλεύω, Poet. idem ac ἀποσυλάω, deſpolio.

Ἀποσκυλεύω, idem ac præcedens ἀποσυλάω, deprædor, eripio ſpoliando. Ex ἀπό, & σκυλεύω, idem ac συλάω, diripio. a Th. σύλη, ἡ, compilatio.

Ἀποσκώμματα, τά, dicteria, ſannæ, id eſt ἀπομυκτηρίσματα, Heſych. a ſequente

Ἀποσκώπτω, f. ψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, irrideo.

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, &

Ἀποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abſtergo, purgo. Th. σμάω, & σμήχω, idem ſignificantia.

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, vel paucitatem; imminuo. ex ἀπό, & μικρύνω, vel σμικρύνω, parvum reddo, imminuo. a Th. μικρός, vel σμικρός, parvus.

Ἀποσμίλευμα, τό, ſegmen ſcalpello, ſeu ſcalpro amputatum; id, quod ſcalpello undique reciditur: idem ac σμίλευμα, τό, ramentum, raſura, quiſquiliæ. a Them. σμίλη, ſcalpellum, ſcalprum.

Ἀποσμιλεύω, idem ac σμιλεύω, ſcalpello amputo, ſeu reſeco; ſcalpro repurgo; & general. polio, ſeu expolio, quaſi ad vivum reſecans ſcalpello.

Ἀποσμυγείς, έντος, ὁ, qui exarſit, contabeſcens: ab ἀποσμύχω, exuro.

Ἀποσμύχω, exuro. Th. σμύχω, comburo.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Item excutio. Sed exp. & neutraliter abeo citato gradu, i. e. ἀποτρέχω. Ex ἀπό, & σοβέω, abigo, expello.

Ἀποσοβητής, ὁ, qui inſolenter aliquem ſummovet, & repellit; verbale ab ἀποσοβέω, arceo.

Ἄποσος, ὁ, quantitatis expers: eſt comp. ex α priv. & ποσός, unde τὸ ποσόν, quantitas.

Ἀποσπάδιον, τό, decerptum, ſubſtantive.

Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, & ἀπόσπας, αδος, cui teſticuli avulſi ſunt, & exſecti.

Ἀποσπαράσσω, avello lacerando; ex ἀπό, & σπαράσσω, unguibus lacero.

Ἀποσπαργανοῦμαι, faſciis, quibus obvolutus eram, exſolvor; faſciis me exſolvo: ab act. σπαργανόω, faſciis involvo.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, faſciis exſolvo; faſcia, qua quis obvolutus erat, exſolvo: ex ἀπό, & σπαργανόω, faſciis involvo.

Ἀποσπαρθάζω, ſeu ἀποσπαρταλίζω, idem ac ἀποσπαίρω, ἀσπαίρω, & Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.

Ἀπόσπασμα, ατος, τό, eſt pars rei avulſa, particula avulſa: ab ἀποσπάω, evello.

Ἀποσπασμάτιον, τό, particula avulſa. ἀποσπασμάτια, τά, reliquiæ: ab ἀποσπάω, evello.

Ἀποσπαστός, ὁ, qui avelli, vel abſtrahi poteſt: ab ἀποσπάω, evello.

Ἀποσπάω, abſtraho, educo, evello. f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. a. 1. part. ἀποσπάσας. perf. paſſ. ἀπέσπασμαι. a. 1. paſſ. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. paſſ. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, traho.

Ἀποσπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, diſſemino. pr. m. ἀπέσπορα.

Ἀποσπένδω, libo; libamina, ſeu libamenta perago: ex ἀπό, & σπένδω, libo, ſacrifico.

Ἀποσπερμαίνω, idem ac σπερμαίνω, & Th. σπείρω, f. ερῶ. unde σπέρμα, τό, ſemen.

Ἀποσπερματίζω, ſemen emitto; ſemine genitali polluor. Ariſtoph. & Ariſtot. de gen. animal. l. 1. ex ἀπό, & σπερματίζω, ſemen efficio.

Ἀποσπεύδω, dehortor, diſſuadeo, diſtineo ex ἀπό, & Th. σπεύδω, feſtino.

Ἀποσπογγίζω, ſpongia abſtergo, ſeu detergo.

Ἀποσπόγγισμα, τό, idem ac σπόγγισμα, purgamentum, ſordes ſpongia detertæ. a Them. σπόγγος, & σπογγιά, ſpongia.

Ἀποσποδέω, ῶ, cinerem detergo: item ictu decutio: in cinerem redigo; e medio tollo: ex ἀπό, & σποδέω, a ſuo cinere expurgo: cædo.

Ἀπόσπονδος, ὁ, alienus, & excludendus ἀπὸ τῶν σπονδῶν, qui ad τὰς σπονδάς, libationes, non debet admitti. ab ἀποσπένδω, libo.

Ἀπόσπορος, ὁ, ſatus ab aliquo, genus, & originem ab aliquo ducens: ex ἀπό, & σπόρος, ὁ, ſemen.

Ἀποσπουδάζω, deſino ſtudium ponere.

Ἀπο-

Digitized by Google

Ἀποσπουδάζων, ὁ, negligens: ex ἀπὸ, & σπουδὴ, feſtinatio, quod a σπουδάζω, feſtino.

Ἀποσταίομαι, erumpo, proſilio, exilio: ex ἀπὸ, & σταίομαι, inuſit. idem ac σπαδόομαι, exeo, concito. Th. σάω, quatio.

Ἀποσταίσας, ὁ, excitatus. Nonn.

Ἀπόστα, pro ἀπόσταθι, vel ἀπόστηθι, abſiſte, a. 2. impera. ab a. 2. ind. ἀπέστην; ab ἀφίστημι, abſiſto. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀπόσταγμα, τὸ, liquor defluens, diſtillatio, ſtiria, ſtilla: ab ἀποστάζω, diſtillo.

Ἀποσταδὰ, & ἀποσταδὸν, eminus: adv. ex ἀπὸ, & ἵστημι, ſto.

Ἀποστάζουσα, ſtillans, præt. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, diſtillo. Th. στάζω, ſtillo.

Ἀποσταθμάω, dependo, appenſum trado; σταθμῷ ἀποδίδωμι, Euſt. Vide σταθμάω, pondero, examino.

Ἀποσταλάζω, & ἀποσταλάω, idem cum præced. ἀποστάζω, diſtillo, extillo; & ab eo formatum, inſerto λ.

Ἀπόσταξις, ἡ, diſtillatio: verbale itidem ab ἀποστάζω, diſtillo.

Ἀποστὰς, ἀντος, ὁ, fugiens, n. 2. part. act. ab ἀφίστημι, avoco, depello.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium, diſceſſio, libellus repudii.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abſceſſio, defectio. a 2. perſ. præt. paſſ. verbi ἀφίστημι, abſcedo. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀποστατέον, deſiſtendum eſt: ab ἀφίστημι, abſcedo, abjungor.

Ἀποστατέω, f. ήσω, p. ηκα, abſiſto, deficio.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit; qui ſeceſſionem facit, quaſi retractator, faciens deſiſtere: & in plur. ἀποστατῆρες, οἱ, retractatores. Plut. in Lycurgo.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, defector, deſertor.

Ἀποστατικὸς, ὁ, ὁ, rebellis, contumax.

Ἀποστατικῶς, deficientium more. ex ἀπὸ, & ἵστημι, ſto, quod a σάω, inuſitato.

Ἀποσταυρόω, vallo, ſeu palis ligneis in terram depactis munio, ſeu cingo. Thuc. l. 4. item affigo cruci, crucifigo. Vide σταυρόω, crucifigo.

Ἀποσταφιδόω, in uvam paſſam converto, ſeu muto. Theophr. l. 5. ex ἀπὸ, & σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.

Ἀποστεγάζω, tectum removeo, detego. fut. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. a στέγη, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego, operio.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, operculum, integumentum: ab eodem Themate.

Ἀποστέγω, intus coerceo, & cohibeo: item arceo, propulſo. Th. στέγω, tego.

Ἀποστεγνόω, idem ac στεγνόω, & Th. στέγω, tego, operio: item adſtringo.

Ἀποστείλαντα, miſſ, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω, mitto, ablego.

Ἀποστείχω, abeo, revertor: ex ἀπὸ, & στείχω, accedo, advenio.

Ἀποστελεγγίζω, & ἀποστλεγγίζω, deſtringo, abrado; idem ac στλεγγίζω, rado ſtrigili, diſtringo.

Ἀποστέλλω, ablego, mitto. f. στελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. n. 2. ἀπέσταλον. p. paſſ. ἀπέσταλμαι. a. 2. paſſ. ἀπεστάλην. a. 2. ſub. paſſ. ἀποσταλῶ. a. 2. part. paſſ. ἀποσταλείς. p. med. ἀπέστολα. unde ἀπόστολος. Th. στέλλω, mitto.

Ἀποστενόω, anguſtum reddo, f. ώσω; a στενόω. Th. στενὸς, anguſtus, arctus.

Ἀποστεπτικὸν ᾆσμα, cantilena, quæ canebatur, quum corona capiti adimeretur. Etym. ab ἀποστέφω, coronam aufero.

Ἀποστέργω, non amo, odio proſequor: ex ἀπὸ priv. & στέργω, amo.

Ἀποστερέω, ῶ, damno afficio, privo. f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. n. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. ſub. ἀποστερήσω. perf. paſſ. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω, privo.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio: a a. perſ. p. paſſ. verbi ἀποστερέω, privo.

Ἀποστερητὴς, ῦ, ὁ, fraudator: a 3. perſ. perf. ejuſdem verbi.

Ἀποστερητικὸς, ὁ, fraudativus, i. e. fraudandi vim habens, ad fraudandum valens.

Ἀποστερητρὶς, ἡ, fraudatrix: ut apud Ariſtoph. in Nub. γνώμην ἀποστερητρίδα, ſententiam inficiatoriam, & defraudatricem.

Ἀποστεφανόομαι, corona privor: ex ἀπὸ, & στέφω. unde στεφανόω, corono.

Ἀποστεφανοῦσθαι, deponere coronam.

Ἀποστέφω, coronam aufero; coronam depono.

Ἀποστηθίζω, expectoro; i. e. ex pectore depromo, aut eloquor, expromo: ex ἀπὸ, & στῆθος, εος, τὸ, pectus.

Ἀπόστημα, τὸ, abſceſſus, apoſtema, i. e. humor in ſuppurationem converſus, ſuppuratio, ulcus. Galen. dicit, eſſe mutationem, ſeu tranſitum corporis ex inflammatione ad pus: item ſpatium, & intervallum, quo abſiſtimus, ſeu abſumus: item locus remotior, ac ſecretior.

Ἀποστηματικὸς, ῦ, ὁ, qui abſceſſu laborat, ſeu apoſtemate.

Ἀποστηματίζω, reſiſto, ſeu ſubſiſto.

Ἀποστηματικὸς, ὁ, ſeparativus: ut ἀποστηματικὰ ῥήματα.

Ἀποστημάτιον, τὸ, parvum apoſtema, modicus abſceſſus.

Ἀποστηματώδης, ὁ, apoſtematis, ſeu abſceſſus naturam habens: ab ἀφίστημι, abſiſtere facio, ſeparo; unde ἀφίσταμαι, abſiſto, abſum, abſcedo, ſecedo, deficio, diſcedo a fide.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, diſcedo, deficio. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀποστηρίζω, confirmo. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, abduxiſſe, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι, abduco.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Ἀποστιβὴς, έος, ὁ & ἡ, qui abſceſſit, ſeu diſceſſit; vel qui non eandem viam calcat: ex ἀπὸ, & στίβω, idem ac Th. στείβω, tero, calco; unde στιβέω, peragro, pervado terram calcando.

Ἀποστιλβόω, luceo: ex ἀπὸ, & στιλβόω, luceo.

Ἀποστίλβω, ſplendeo. f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, corуſco.

Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω. quod a στείχω, prodeo, eo.

Ἀποστλεγγίζω, vide ſupra in ἀποστελεγγίζω, ſtrigili derado.

Ἀποστλεγγίσματα, τὰ, ſtrigmenta, ea, quæ a ſtrigilibus abraduntur, dum diſtringuntur corpora.

Ἀποστολεῖς, οἱ, rei nauticæ præfecti. Them. στέλλω, mitto.

Ἀποστολεὺς, έος, ὁ, qui claſſi præeſt.

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, Apoſtolatus.

Ἀποστολικὸς, ῦ, ὁ, Apoſtolicus. ab ἀποστολή.

Ἀποστόλιμαῖος, ὁ, miſſitius, emiſſitius: ab ἀποστέλλω, mitto.

Ἀποστόλιον, ου, τὸ, pro navigio, apud Herodot.

Ἀπόστολος, ου, ὁ, Apoſtolus, legatus: a p. m. verbi ἀποστέλλω, mitto.

Ἀποστοματίζω, proprie memoriter recito. Item allicio ad loquendum. fut. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα. a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ, & στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Ἀποστομίζω, idem ac Ἀποστοματίζω. Item idem ac

Ἀποστομόω, os obturo, os occludo; & de ferro dictum, aciem ejus hebeto, & retundo. (contrarium ipſius στομόω, quod a Th. στόμα.) Item, ore facto aperio.

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto oſtio, apertura, patefactio.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ, inimicus, amoris expers: a præt. m. verbi ἀποστέργω, odio proſequor. Th. στέργω, amo.

Ἀποστρακίζομαι, relegor; in exilium mittor: eſt paſſ. ab act. ſeq. ἀποστρακίζω, idem ac ὀστρακίζω, teſtulis (ſcil. vel piſcinis, vel figulinis) in urnam conjectis damno, relego.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, mitto in exilium: ab ἀπὸ, & ὄστρακον, teſta: quod in teſtulis ſcripta fuerint olim ſuffragia.

Ἀποστρακόω, ῶ, idem ac ὀστρακόω, in teſtam, ſeu teſtaceam duritiem verto, teſtacea duritie obduro; induro in teſtæ modum: ab ὄστρακον, τὸ, teſta.

Ἀποστρατεύω, vel ἀποστρατεύομαι, a militia mittor, vel dimittor, exauctoror.

Ἀποστράτηγος, ου, ὁ, exauctoratus: imperatoris, vel ducis loco motus; cui imperium eſt abrogatum: ex ἀπὸ & στρατηγός. dux exercitus, præfectus bello, imperator.

Ἀποστρατοπεδεύω, & -εύομαι, idem ac ἀποστρατοπεδεύω, caſtra moveo; ſeu caſtris motis revertor. Machab. l. 2. c. 13. ex ἀπὸ, & στρατοπεδεύω, caſtrametor.

Ἀποστραφείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. ἀποστραφεὶς, a. 2. part. paſſ. ἀποστραφῶ, averſeris, a. 2. ſub. paſſ. ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. paſſ. ἀποστράφηθι, a. 2. imp. paſſ. verbi ἀποστρέφω, averto.

Ἀποστρεβλόω, idem ac στρεβλόω, torqueo, diſtraho: item diſtorqueo, perverto, depravo: unde in paſſ. ἀποστρεβλοῦσθαι, torqueri, tormento diſtrahi; item colliди.

Ἀποστρέφω, averto, refero. f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. aor. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον. in paſſ. præſ. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, avertor. a. 2. paſſ. ἀπεστράφην; & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. ſub. paſſ. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, verto.

Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, avertens, aor. 1. part. act. ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, averſio, refugium: ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀπόστροφος, ου, ὁ, apoſtrophus, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob ſequentem: &

Ἀπόστροφος, ὁ & ἡ, averſus: ab eod. ἀποστρέφω, averto.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, averſor cum acc. ex ἀπὸ, & στυγέω, odi.

Ἀποστυπάζω idem quod στυπάζω, ſtipite pello, depello, aut perſequor: a Th. στύπος, ἡ, ſtipes.

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Il. Ἕκτορα ἀποστυφελίξαι, Hectora deturbarunt. ex ἀπὸ, & στυφελίζω, everto, quatio.

Ἀποστύφω, abſtringo: ex ἀπὸ, & στύφω, adſtringo.

Ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ſub. act. ab ἀφίσταμαι, diſcedo, deficio.

Ἀποσυκάζω, idem ac συκάζω, ficus colligo, ſeu decerpo: item exploro more eorum, qui ficus carpunt; ſignificat etiam ficus decerptas comedo. a Th. σῦκον, ου, ἡ, ficus.

Ἀποσυλῆσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, prædari, & auferra ab aliquo quid: n. 1. inf. verbi συλάω, prædor. Th. σύλη, ἡ, præda.

Ἀποσυλάω, deſpolio, deprædor, depeculor: item ſpoliando aufero, ſeu eripio: ex ἀπὸ & συλάω, prædor.

Ἀποσυμβάλλω, abundante præpoſitione ponitur pro concurro, occurro, συμβάλλω, συναντάω. Heſych.

Ἀποσυμβουλεύω, dehortor, diſſuadeo: ex ἀπὸ, & συμβουλεύω, conſilium do, ſuadeo.

Ἀποσυνάγω, diſgrego, diſpello. 4. Reg. 5. ex ἀπὸ, & συνάγω, congrego.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ, ἡ, ſynagoga motus: ex α priv. & συναγωγή; quod a συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

Ἀποσύομαι, erumpo, proſilio, exilio. Vide ſupra ἀπόσυτος, excitus, excitatus.

Ἀποσυριγγόω, in fiſtulam converto. Hippocr. ex ἀπὸ, & συριγγόω, in fiſtulam excavo. unde συριγγοῦσθαι, in fiſtulam excavari: a σῦριγξ, γγος, ἡ, fiſtula.

Ἀποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto, exſibilo. a συρίζω, fiſtula cano.

Ἀποσυρίττω, idem ac συρίττω, exſibilo; ſibilis ejicio. a συρίττω, ſibilo, exploдо.

Ἀποσύρω, detraho: item retraho; unde verbale

Ἀπόσυρμα, τὸ, id, quod detractum, ſeu abraſum eſt; fruſtum alicunde abraſum, ſeu excuſſum, vel evulſum. Exponitur etiam locus deſquamatus; vel quaſi deſquamatio: apud Galen. & Dioſcor. ex ἀπὸ, & σύρω, traho.

Ἀποσυσσιτέω, deſum ſodalitati; abſum a ſodalitio, ſeu convivio: ex ἀπὸ, & συσσιτέω, una cibum capio, convictor ſum. Item contubernalis ſum; in contubernio alicujus ſum.

Ἀποσύσσιτος, ὁ, ſodalis, conviva.

Ἀποσύω, vel ἀποσύομαι, idem ac ἀποσεύω, erumpo, proſilio. Vide ἀπόσυτος, excitatus.

Ἀποσφαγείς, έντος, ὁ, obtruncatus, a. 2. part. paſſ. ab ἀποσφάζω, jugulo.

Ἀπόσφαγμα, τὸ, Galen. apud Hippocr. exp. τρυγώδες περίθημα, fæculentum, quod per colum tranſmiſſum eſt: verbale ab ἀποσφάττω, macto.

Ἀποσφάζω, jugulo. Th. σφάζω.

Ἀποσφαιρίζω, ejaculor, & relido pilam; pilam repello, ſeu reſilire facio: item retorqueo & relido in modum pilæ: a σφαιρίζω, ludo pila.

Ἀποσφακελίζειν, putrefacere. Th. σφάκελος, gangræna.

Ἀποσφαλείς, ὁ, ſpe falſus, a. 2. part. paſſ. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ. p. κα, aberrare facio, ſubverto, ſeduco. a. 2. paſſ. ἐσφάλην. Th. σφάλλω, erro.

Ἀποσφαλμάω, idem ac σφαλμάω, collabor, concido: a σφάλμα, τὸ, error.

Ἀπόσφαξ, αγος, ἡ, exponitur excelſum præcipitium; præcipitium in rupibus a ſe divulſis: ab ἀποσφάζω, vel ἀποσφάττω, macto.

Ἀποσφάττω, f. ξω, p. χα, macto: idem ac ἀποσφάζω, jugulo.

Ἀποσφίγγω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto; proprie, alicunde obſtrictum ſtringo: ex ἀπὸ, & σφίγγω, ſtringo.

Ἀποσφενδονάω, & ἀποσφενδονέω, funda torqueo; funda rotatum emitto.

Ἀποσφενδόνητος, ὁ, ἡ, funda emiſſus: item funda repulſus. Plut.

Ἀποσφενδονίζω, funda ejaculor. Joſeph. a σφενδονάω, vel σφενδονίζω, agito fundam.

Ἀποσφήλειε, aberrare faceret, a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, ſubverto.

Ἀπόσφηλωσις, ἡ, caſus, prolapſus, aberratio: verbale ab ἀποσφάλλω, ſubverto.

Ἀποσφραγίζω, reſigno, ſignum tollo; interdum idem ac σφραγίζω, ſigillo ſigno, confirmo. unde in paſſ. apud Eurip. in Oreſt. (de Helena) ἃ δῶμα πάντ' ἀποσφραγίζεται, i. e. omnia mea ſignis notet: Schol. exp. σφραγίδας ἐπιτίθησι, ὡς δὴ πάντα κληρονομήσουσα τὰ ἐμά.

Ἀποσφράγισμα, τὸ, idem cum σφράγισμα, ſignaculum, ſeu ſigillum, ſeu id, quo aliquid obſignatur. Athen. l. 13. ex ἀπὸ, & σφραγίζω; unde σφράγισμα, τὸ, ſigillum, ſignaculum.

Ἀποσφραίνομαι, idem ac ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio: item paſſive, naribus admoveor.

Ἀποσχάζω, f. σω, diſſcingo, venam ſeco: ex ἀπὸ, & σχάζω, ſcarifico.

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, idem ac σχαλιδόω, plagas, ſeu retia erigo, & furcis fulcio.

Ἀποσχαλίδωμα, τὸ, idem ac σχαλίδωμα, & Th. σχαλὶς, varus, ſcil. paxillus, ſeu furcula, qua attolluntur ſuſtententurque retia.

Ἀποσχάω, idem ac ἀποσχάζω, ſcarifico.

Ἀποσχεδιάζω, ex tempore dico; temere & inconſulte facio. σχεδιάζω, ex tempore aliquid facio.

Ἀποσχεῖν, abſtinere, a. 2. inf. act. & ἀποσχόμην, a. 2. m. ind. ab ἀπέχω, diſco: attineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀπόσχεο, abſtine, Jon. pro ἀποσχοῦ, a. 2. imper. med. ab ἀπέχω, abſtineo.

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abſtinentia, temperantia: ab eod. Themate.

Ἀποσχήσουσι, arcebunt, 3. pl. f. 2. ind.

Ἀποσχίζω, f. σω, abſcindo, ſeparo. a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε.

Ἀπόσχισις, ὁ, ramus, propago: ab ἀπὸ, & σχίζω, ſcindo, ſeco.

Ἀποσχοινίζω, ſeparo tanquam funiculo, privo. Th. σχοῖνος, ὁ, juncus, funis e junco.

Ἀποσχολάζειν, vacare rei alicui: quod a σχολάζω, otior. Th. σχολὴ, ὁ, otium, vacatio.

Ἀποσχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀποσχολούμενος, occupatus. ex ἀπὸ, & σχολέω vaco. Th. σχολὴ, ἡ, otium, vacatio.

Ἀποσχόμενος, ὁ, a. 2. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. ſub. m. ἀποσχών, a. 2. part. act. ab ἀπέχω, diſto, abſum; averto.

Ἀποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, tandem ſervo, ſanitati reſtituo.

Ἀποσώζεσθαι, aufugere: apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἀποσώζω, ſervo. Th. σῶος, ὁ, ſalvus, ſanus.

Ἀποσωρεύω, idem dicitur eſſe, ac ἀποσωρεύεσθαι: (et neutrum neutrobi explicatum eſt) ex ἀπὸ, & σωρεύω, congrego. Ex hac autem compoſitione videtur ἀποσωρεύω ſignificare, alicunde abſtractum coacervo.

Ἀποταγή, ῆς, & ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio: opponitur etiam τῇ συντάξει. ab ἀπὸ, & τάσσω, vel τάττω, ordino.

Ἀποταδὴν, prolixe.

Ἀποταθείς, ὁ, porrectus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτακείς, ὁ, liquefactus, a. 2. part. paſſ. ab ἀποτήκω, liquefacio. Th. τήκω, mollio.

Ἀπότακτος, ὁ, ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Th. τάσσω, ordino.

Ἀποταμιεύω, recondo. a ταμιεύω, quæſturam gero. Th. ταμίας, ὁ, quæſtor.

Ἀποτάμνω, idem cum ἀποτέμνω, abſcindo.

Ἀπόταξις, ἡ, renunciatio.

Ἀπότασις, εως, ἡ, extenſio. item ſcopus auctoris: ab ἀποτείνω, extendo.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, proprie dimitto cum mandatis, cum dat. item valedico: interdum alloquor. f. 1. m. άξομαι. p. paſſ. ἀποτέταγμαι. a. 1. m. ἀπεταξάμην, vale dixi. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. τῷ ἀποτασσομένῳ, opponitur ὁ συντασσόμενος.

Ἀποτάττω, f. ξω, p. χα, renuntio: item ſecerno; attribuo: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, longiſſime: adv. ſuperl. τοῦ ἄπο, procul, adv. Poet.

Ἀπόταυρος, ου, ὁ & ἡ, tauro carens; ut ἀποταύρου, bos a tauro ſemota, apud Ariſtot.

Ἀποταυρόω, idem ac ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto. & ἀποταυρόομαι, οῦμαι, taurinas iras concipio; tauri in modum efferor, & exaſperor: ex ἀπὸ, & ταυρόομαι, οῦμαι, taurus fio, taurinam naturam induo; a Th. ταῦρος, ὁ, taurus.

Ἀπόταφος, ὁ, privatus ſepulchro: item ſeorſim ab aliis ſepultus: ex ἀπὸ, & τάφος, ſepulchrum, a θάπτω, ſepelio.

Ἀποταφρεύω, circumdo foſſa, muro includo, murum duco, circumvello, munio.

Ἀποταφρεύσις, εως, ἡ, circumvellandi actio, circumvallatio: ex ἀπὸ, & ταφρεύω, fodio, vel foſſam duco; a τάφρος, ὁ, foſſa, vallum, agger.

Ἀποτεθεῖεν, referrentur, per ſyncop. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. a τίθημι, pono.

Ἀποτείνω, f. νῶ, p. ακα, extendo.

Ἀποτείνει, ſpectat, & ἀποτείνομαι, paſſ. contendo, invehor. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα, a. 1. ἀπετείχισα, vallo: a τειχίζω, muro munio, muro ciago, quod a τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, & ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, munitio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus: ab eod Th.

Ἀποτεκνωθῶ, orbabor, a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀποτεκνόω: quod a τέκνον, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario, gigno.

Ἀποτελειόω, ſeu ἀποτελεόω, idem cum τελειόω, ſeu τελεόω, conſecro, ſacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus, item eventus. nom. pl. ἀποτελέσματα, τὰ, effectus ſtellarum: imagines ſub certo ſidere factæ ad ejus vim definendam.

Ἀποτελεσματική, ῆς, ἡ, ſcientia imaginum ſub certo ſidere factarum uſum, & modum conficiendi docens.

Ἀποτελεσματικός, ἡ, ὁν, effectivus, effectus præſtans.

Ἀποτελεσμός, οῦ, ὁ, effectio, effectus. a. 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποτελέω, ῶ, efficio. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελεστικός, ὁ, ὁ & ἡ, effectivus, effectus præſtans: a 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. ejuſdem verbi.

Ἀποτελευτάω, ῶ, finem facio, deſino: e cujus 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, mors. Ab ἀπὸ, & τελευτάω, finio, perficio. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀποτελέω, efficio, perficio, præſto. f. έσω, & έσω. p. ἀποτετέλεκα. præſ. paſſ. ἀποτελέομαι, οῦμαι, perficior: item convaleſco. perf. paſſ. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθείς, εῖσα, έν, conſummatus. Ab ἀπὸ, & τελέω, ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, ῶ, pendo, ſolvo tributi nomine: item perſolvo. Th. τέλος, τὸ, vectigal.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, abſcindo.

Ἀποτεμών, ὁ, part. ejuſdem futuri. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀποτέξεσθαι, enixuram eſſe, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω, pario.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod. Th.

Ἀποτερματίζω, determino, definio; item extermino, excludo.

Ἀποτερματισμὸς, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio.

Ἀποτερμίζω, definio, ſeu finio: ex ἀπὸ, & τερματίζω, termino, finio. a Th. τέρμα, τος, τὸ, extremum, terminus.

Ἀπότερος, ὁ, longinquus: ab ἄπο, procul, adv. Poet.

Ἀποτέρω, longius; adv. ab eodem Th.

Ἀποτεταμένος, ὁ, dependens, perf. part. paſſ. ab ἀποτείνομαι. ἀποτέτανται, 3. pl. perſ. paſſ. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, conſummatus, abſolutus, part. præt. paſſ. verbi ἀποτελέομαι, οῦμαι, abſolvor. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀποτέτμηντο, detruncatus erat, Poet. pro ἀποτετέτμητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποτέμνομαι, detruncor. hinc a. 1. opt. paſſ. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀποτεῦ, pro ἀπό του, vel ἀπό τοῦ, Jon. a quo

Ἀποτεύγμα, ατος, τὸ, damnum; res, quæ male, & præter animi ſententiam ſucceſſit: opponitur τῷ ἐπιτεύγματι.

Ἀπότευξις, εως, ἡ, res male geſta, ſiniſter ſucceſſus, item repulſa: a Th. τεύχω, paro.

Ἀποτευκτικός, qui ſolet aberrare & fruſtrari. unde ἀποτευκτικὸν φάρμακον dicitur, quod infelix eſſe, & ſucceſſu carere compertum eſt: cui opponitur ἐπιτευκτικὸν, apud Galen. verbale ab ἀποτυγχάνω, ομαι, fruſtror.

Ἀποτεφρόω, in cinerem redigo: ex ἀπὸ, & τεφρόω, redigo in cinerem.

Ἀποτηγανίζω, appoſita patella (quæ Græcis τήγανον, vel τάγηνον dicitur) obſonium comedo; e ſartagine comedo: ex ἀπὸ, & τηγανίζω, in ſartagine coquo, ſeu torreo; a τήγανον, τὸ, ſartago, patella.

Ἀποτήκω, idem ac Th. τήκω, linquo: item macero, tabefacio, conſumo.

Ἀπότηλε, idem ac Th. τῆλε, procul a: ut ἀπότηλε θεοῦ, procul e Deo. in Epigramm.

Ἀποτηλοῦ, idem, Od. ι. verſ. 116. ex ἀπὸ, & τῆλε, procul e.

Ἀπότηξις, ἡ, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto.

Ἀποτίθημι, depono, expono, differo, confero. f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθεικα, Poeot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. paſſ. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι. Reliqua tempora vide in Th. τίθημι, pono. Hinc ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio: & ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum.

Ἀποτίκτω, partum emitto, gigno, pario. Th. τίκτω. pario, gigno.

Ἀποτίλλω, f. λῶ, evello, depilo.

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, lacerementum, fruſtum. Th. τίλλω, vello.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æſtimo, mulcto, æſtimatum do. unde in paſſ. ἀποτιμάομαι, æſtimatum accipio. Heſychio autem ἀποτιμήσασθαι eſt pignori accipere, indicato ſimul pretio, quo pignus ipſum æſtimatur. Ex ἀπὸ, & τιμάω, ομαι, habeo in pretio. Th. τίω, honoro: punio.

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur. Heſych. & Poll. l. 3.

Ἀποτίμησις, ἡ, deſcriptio cenſus.

Ἀπο-

Digitized by Google

Ἀποτιμηταί, οἱ, dicuntur ii, qui pignus certo pretio æſtimatum accipiunt. Eſt verbale ab ἀποτιμάω, æſtimatum do.

Ἀποτίμημα, τὸ, pretium, pignus.

Ἀπότιμος, ὁ, inglorius, honore carens, inhonorus, ſeu inhonoratus; interdum oppigneratus. Ἀπότιμα χρήματα dicuntur, quæ aliquis æſtimata accipit, ſeu quæ ſuo æſtimata pretio oppignerata ei ſunt, donec pecunia reſtituatur. Demoſth. Eſt ex ἀπὸ priv. & τιμή, ἡ, pretium.

Ἀποτίναγμα, τὸ, id, quod decutitur, ſeu excutitur. Symmach. Eſa. 1. verbale ab ἀποτινάσσω, excutio, decutio.

Ἀποτινάσσω, excutio. f. άξω. p. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imper. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. med. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω, agito.

Ἀποτινύμενος, ου, ὁ, ulciſcens, præſ. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel -τίνυμι, idem ac Thema τίω, punio.

Ἀποτίνω, pendo, ſolvo. f. ἀποτίσω. p. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα. ex ἀπὸ, & τίνω, pro τίω, perſolvo.

Ἀπτοπέλαστος, ὁ, inacceſſus; cui appropinquare nemo poteſt: Poeticum eſt, ex ἀπὸ, & πελάω, ſeu πελάζω, ομαι, f. άσω, accedo, propinquo.

Ἀποτισάμενος, ὁ, a. 1. part. m. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω, remunero. Th. τίω, perſolvo.

Ἀποτίσει, luet, f. 1. ind. ἀποτίσῃ, luat, 3. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab eod. verbo ἀποτίω, luo, perſolvo. & Th. τίω, punio.

Ἀπότιτθος, ὁ, a matris uberibus amotus. Plut. de vita mil. 1. ex ἀπὸ, & τιτθὸς, mamma.

Ἀποτίω, punio: item perſolvo, luo; rependo, ſeu reddo, quod accepi. Il. α. ex ἀπὸ, & τίω, perſolvo.

Ἀποτμήγω, ſeu ἀποτμήσσω, abſcindo. fut. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας. aor. 2. paſſ. ἀπετμάγην. quod ex ἀπὸ, & τμήσσω, idem cum τμάω, ſeco. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀπότμημα, τὸ, quod alicunde abſciſſum eſt: eſt verbale, quaſi ab ἀποτμάω: ex ἀπὸ, & τμάω, pro τέμνω, ſeco.

Ἀποτμὼξ, ῶγος, ὁ & ἡ, abſciſſus, abruptus, ab ἀποτμήσσω, abſcindo, amputo.

Ἄποτμος, ὁ, miſer. unde ἀποτμότατος, infeliciſſimus. ex α priv. & πότμος, ſors, fatum. ἄποτμος πότμος, ſors miſerrima.

Ἀποτολμάω, f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα, audacia utor. ἀποτολμᾶσθαι dicitur, quod cum confidentia & audacia ſuſcipitur. unde ἀποτετολμημένον, audacter cœptum, eſt paſſ. ab ἀποτολμάω, confidenter, & interdum facinoroſe audeo, & aggredior. Ex ἀπὸ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, ἡ, audacia, fiducia.

Ἀπότολμος, ὁ, ὁ, non audax; & in ſuperl. ἀποτολμότατος, minime audax omnium. Luc. ex ἀπὸ, & τόλμα, ἡ, audacia.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Ἀποτομία, ας, ἡ, ſeveritas.

Ἀπότομος, ου, ὁ, ἡ, abruptus: ſic πέτρα ἀπότομος, rupes prærupta: per metaph. ſeverus. hinc

Ἀποτόμως, ſevere, præciſe; a Th. τέμνω, ſeco, ſcindo.

Ἀποτοξεύω, arcu propulſo ſagittis emiſſis; ſagitta arceo, ſeu propello: item ſagitta appeto. unde ἀποτοξεύεσθαι, ſagittis appeti, ſeu arceri, & propelli. unde metaph. apud Luc. πάνυ δεξιῶς ἀποτετόξευται, apte & ſcite probatum eſt, & velut ſagitta tactum. ex ἀπὸ, & τοξεύω, jaculor.

Ἀποτορνεύω, detorno: item expolio, elaboro, exorno; item in orbem redigo, rotundum facio: ex ἀπὸ, & τορνεύω, idem ac τορνόω, torno circino.

Ἄποτος, ου, ὁ, ἡ, qui ſine potu vivit. ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minime bona: ex α priv. & πίνω, bibo. ἄποτος ἀνὴρ, καὶ ἄποτος, Soph.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, comedo. Th. τρώγω, comedo.

Ἀποτράγημα, τὸ, cibus, reliquiæ; a τρώγω, comedo.

Ἀποτραχηλίζω, ſtrangulo, frango collum: ex ἀπὸ, & τραχηλίζω, cervicem ferio.

Ἀποτραχύνω, idem ac τραχύνω, exaſpero: item audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ὁ, ὸν, diſſuaſorius; a ſeq.

Ἀποτρέπω, averto, dehortor. f. ψω. p. ἀποτέτροφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, averſor, repudio, cum accuſ. Th. τρέπω, verto.

Ἀποτρέχω, recurro, fugio. Th. τρέχω, curro.

Ἀποτριάσσω, & ἀποτριάζω, tres ictus inſligo, vinco; idem ac τριάσσω, ſupero, vinco. Verbum ab athletis ſumptum, apud quos victoria in triplici certamine ſita erat. a Th. τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &

Ἀποτρίβω, f. ίψω, abſtergo: a cujus præt. paſſ.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, res, quæ deterendo decidit, ramentum. Th. τρίβω, tero.

Ἀποτριτόω, ad tertiam partem redigo: ex ἀπὸ, & τριτόω, tertio facio: item in tres partes divido; a τρίτος, tertius.

Ἀπότριχοι, ων, οἱ, impuberes, apud Callim. teſte Euſt. ex ἀπὸ, priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, villus.

Ἀποτροπάασθαι, præſ. inf. Poet. pro ἀποτροπᾶσθαι, ab

Ἀποτροπάομαι, averſor, declino: quod a τροπάω, pro τρέπω, verto.

Ἀποτρόπαιος, ὁ, malorum depulſor.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, avocatio, prohibitio, inhibitio, ſanctio minax ad avertendum ſceleratos, & deterrendum. Th. τρέπω, verto.

Ἀποτροπία, & Ion. -πίη, ἡ, depulſio, averſio, idem ac ἀποτροπὴ, prohibitio.

Ἀποτροπιάζομαι, averſor, abominor, precor, ut dii averruncent: item placo, expio.

Ἀποτροπίασμα, τὸ, ſacrificium, quod fit malorum avertendorum gratia, piaculum, piamen, piamentum.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, averſatio.

Ἀπότροπος, ὁ, ἡ, averſandus, injucundus, & declinatione dignus: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω, verto.

Ἀπότροφος, ου, ὁ, qui procul a parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, domo: &

Ἀποτρύω, labefacto. ἀποτρύομαι, laſſeſco: a Them. τρύω, & inde τρύχω, tero.

Ἀποτρώγω, abrodo, avello, ſeu abſcindo morſu, dentibus exſcindo. vide Them. τρώγω, comedo.

Ἀπότρωκτος, ὁ, abeſus, abroſus.

Ἀποτυτάω, ῶ, idem ac ἀποτρέπω, avoco.

Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, infortunia: a ſeq.

Ἀποτυγχάνω, aberro, f. τεύξομαι, a. 2. ἀπέτυχον, inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ, & τυγχάνω, adipiſcor; cum genit.

Ἀποτυλόω, manu glandem denudo; præputium releco: Heſychio exp. ὑπάγω τὸ αἰδοῖον. ex ἀπὸ, & τυλόω. a τυλόω, obcalleſco, quod a Them. τύλος, quod interdum ſignif. τὸ αἰδοῖον, pudendum.

Ἀποτυμπανίζω, fuſtibus concido: item tympanis, & fidiculis extendo: ex ἀπὸ, & τυμπανίζω, tympanum fuſtibus percutio. Apud Ariſtot. Rhet. l. 2. t. 160. ἀποτυμπανιζόμενοι dicuntur, qui jam extenſi ſunt & ad ſupplicium parati.

Ἀποτυπόω, ῶ, & -όομαι, effingo, exprimo: a τύπος, figura. quod a τύπτω, percutio.

Ἀποτύπτεσθαι, verberandi finem facere. Th. τύπτω, verbero.

Ἀποτύπτω, verberare deſino: ex ἀπὸ, & τύπτω, verbero.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies.

Ἀποτυφλόω, ῶ, excæco, ſeu obcæco: ex ἀπὸ, & τυφλόω, excæco.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa: ab ἀποτυγχάνομαι, fruſtror. Th. τυγχάνω, aſſequor, compos ſum.

Ἀποτυχίζω, unde ἀποτυχίσαι λίθον, Euſtathio eſt, a lapide aſſulas, & cæmenta malleo roſtrato decutere, ad eum complanandum. ex ἀπὸ, & τυχίζω, ſeu τυκίζω, paro, ſeu polio τῷ τύκῳ. eſt enim a τύκος, ſive τύχος, ου, ὁ, inſtrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus: a Th. τεύχω, fabricor, ſtruo, paro.

Ἀποτυχόντως, i. e. ἀτυχῶς, præter votum.

Ἀποτυχὼν, ὁ, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω, fruſtror.

Ἀπουλόω, cicatrice obduco; ad cicatricem perduco.

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio; vel cum vulneris cicatrix contrahitur.

Ἀπουλωτικὸς, ὁ, cui vis ineſt cicatricem obducendi.

Ἀπούλωτος, ὁ, cicatrice eductus, ſanus: ex ἀπὸ, & οὐλόω, ad cicatricem perduco; quod ab οὐλὴ, ἡ, cicatrix, ulcus, vomica.

Ἀπουραγέω, ῶ, idem ac οὐραγέω, extremum agmen duco; quod ab οὐραγὸς, ὁ, extremi agminis ductor. Item cauda.

Ἀπουράμενος, ὁ, privatus, per Sync. pro ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, extermino: ab ὅρος, ου, ὁ, terminus, meta.

Ἀπούρας, ὁ, auferens, a. 1. part. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω, ſegrego.

Ἀπουρέω, ῶ, urinam reddendo ejicio; in urina dejicio; cum urina excerno: ex ἀπὸ, & οὐρέω, mingo, urinam facio.

Ἄπουρος, qui abeſt a terminis. Soph. ex ἀπὸ & ὅρος, ὁ, terminus.

Ἀπουρία, deſtitutio venti ſecundo, qui οὖρος nominatur.

Ἄπους, οδος, ὁ & ἡ, pedibus carens: ex α priv. & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἀποῦσα, abiens, f. g. ab ἀπιὼν, præſ. part. ἄπειμι, abeo. ἡ ἀποῦσα, terra peregrina.

Ἀπουσία, ας, ἡ, abſentia.

Ἀπουσίζω, partem ſubſtantiæ meæ, ſeu bonorum do: ut pater filiæ, quum nubit: ex ἀπὸ, & οὐσία, ſubſtantia.

Ἀποφαίνω, oſtendo, in lucem profero. hinc ἀποφαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀποφαινόμενος, ου, & in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω, appareo.

Ἀποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω, oſtendo.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, aſſeveratio: cui opponitur ἐνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio.

Ἀποφαντικὸς, ὁ, enuntians: adject. verb. ab ἀποφαίνω, enuntio, oſtendo.

Ἀποφαντικῶς, ſententioſe.

Ἀποφαντὸν, τὸ, enunciatum.

Ἀποφαντὸς, ὁ, enuntiatus, pronuntiatus; item idem cum ἀποφατικὸς, negativus, negandus: eſt enim κατ' ἀντίθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἀποφατὸς: ab ἀπόφημι, renuntiare, declarare; ex ἀπὸ, & φάω, ſeu φημὶ, dico.

Ἀπόφασθε, renuntiate, a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην, verbi φημὶ, dico.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, dictio, ſententia, enuntiatio, pronuntiatio. in dat. pl. ἀποφάσεσι. ab ἀποφαίνω, oſtendo. Exp. etiam negatio paſſim apud Ariſtot. Et ſic eſt ab ἀπόφημι, nego, contradico.

Ἀποφάσκω, idem ac ἀπόφημι, nego, inficior: ex ἀπὸ, & φάσκω, dico, profiteor.

Ἀποφασμένως, palam, manifeſte: ab ἀποφαίνω, oſtendo.

Ἀποφατικὸς, οῦ, negativus: ut ἀποφατικὸς λόγος, negativa oratio. ab ἀπόφημι, nego, inficior, ex ἀπὸ, & φημὶ, dico.

Ἀποφαυλίζω, pro vili habeo, elevo, flocci facio, contemno: ex ἀπὸ, & φαυλίζω, ſubſanno.

Ἀποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor; vel paſco, ſeu alo me. Th. φέρβω, paſco, foveo, do.

Ἀποφεροίατο, reportent, Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. plur. præſ. opt. m. ab ἀποφέρω, tollo.

Ἀποφέρω, abduco, aſporto, tollo. f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. a. 1. paſſ. ἀπηνέχθην. aor. 1. inf. paſſ. ἀπενεχθῆναι, aſportari. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω, fero.

Ἀποφεύγω, effugio. f. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγὼν. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω, fugio.

Ἀπόφευξις, ἡ, effugium, declinatio.
Ἀποφευκτὸς, effugiendi, & vitandi peritus: ab ἀποφεύγω, effugio.
Ἀποφηλικίζω, proprie ficus immaturas decerpo, ſeu deligo: item metaph. vim affero. ex ἀπὸ, & φηλὴξ, ηκος, ὁ, impoſtor. Item groſſus, ſeu ficus nondum matura, ſpeciem tamen maturitatis præ ſe ferens: Ariſtoph. in Pace.
Ἀπόφημι, nego, contradico, inficior; cui opponitur σύμφημι, concedo. item idem ac ἀποφαίνομαι, profiteor, edico: item cenſeo, autumo. Ex ἀπὸ, & φημὶ, ſeu φάω, dico.
Ἀπόφημος, ου, ὁ, ἡ, infauſtus, innominatus: ab ἀπὸ, & φημὶ, dico.
Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω, oſtendo. Th. φαίνω, appareo.
Ἀπόφασις, ἡ, idem ac ἀπόφανσις, ἡ, dictio, ſententia: ab ἀπόφημι, nego. in comp. ex φάω, dico.
Ἀποφθαρίξασθαι, exp. τοῖς μυκτῆρσιν, ἐν τῷ ἔξω ἦχον ποιήσασθαι, Heſych. naribus ſtertere, & roncos educere; ſeu naribus ſonitum, ſeu ſonum foris reddere.
Ἀπόφθαρμα, τὸ, pharmacum abortum faciens. Hippocr. verbale ab ἀποφθείρω, idem ac φθείρω, corrumpo.
Ἀποφθέγγομαι, eloquor, ſententioſe dico. f. γξομαι, a. 1. med. ἀπεφθεγξάμην, ξω, ατο. Ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, loquor.
Ἀπόφθεγκτος, ὁ, ſermone ſemotus, & ſeparatus. Eurip. ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, loquor. f. γξομαι, præt. ἔφθεγμαι; unde φθεγκτὸς, ὁ, vocalis.
Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, apophthegma, ſententia breviter & ſcite dicta: ab ἀποφθέγγομαι, ſententioſe dico.
Ἀποφθεγματικὸς, ὁ, peritus apophthegmata loquendi, & ad id prompto ingenio præditus; vel qui apophthegmatis loquendis gaudet: ab ἀπόφθεγμα, apophthegma.
Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo, & peculiariter corruptum edo fœtum; abortum pario, pro ἀποφθείρω τὸ ἔμβρυον. ex ἀπὸ, & φθείρω, corrumpo.
Ἀπεφθίμενος, ὁ, peremptus, præſ. part. per Sync. pro ἀποφθειρόμενος. ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. & pluſq. perf. opt. paſſ. ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω, vel φθείω, corrumpo.
Ἀποφθινύθουσι, diſpereunt, 3. pl. ind. act. a φθινύθω. Th. φθίω, corrumpo.
Ἀποφθινύθω, ἀποφθίνω, & ἀποφθίω, perdo, interficio, interimo: item neutral. intereo, pereo. unde ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. ex ἀπὸ, & φθινύθω, φθίνω, ſeu φθίω, a Th. φθίω, corrumpo.
Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3. ſing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι; a φθίω, ſeu φθίω, corrumpo.
Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præſ. imper. ab ἀποφθίομαι, perdor.
Ἀποφθορὰ, ἡ, abortus editi fœtus in utero corrupti: ab ἀποφθείρω, idem ac φθείρω, corrumpo.
Ἀποφιμόω, ῶ, fiſcella capiſtro: ex ἀπὸ, & φιμόω, camo os obduco.
Ἀποφλαυρίζω, floccifacio: a φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω, ſubſanno. Th. φαῦλος, vilis.
Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. præced. verbi.
Ἀποφλεγμαίνω, ardere, ſeu æſtuare deſino; inflammari tumore, ſeu tumere deſino; tumorem depono.
Ἀποφλεγματίζω, pituita purgo, pituitam elicio.
Ἀποφλεγματισμὸς, ὁ, purgatio, vel repurgatio a pituita; vel id, quod facit ad eliciendum pituitam, & ab ea repurgandum. ex ἀπὸ, & φλεγμαίνω pituita redundo. quod a φλέγμα, ατος, τὸ, pituita.
Ἀποφλογίζω, idem ac φλογίζω, inflammo; a φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma.
Ἀποφλοιόω, decortico, idem ac φλοιόω, decortico, a φλοιὸς, ὁ, cortex.
Ἀποφοιβάζω, repurgo: ex ἀπὸ, & φοιβάζω, inſanio, divino, vaticinor.
Ἀποφοιτάω, abeo, diſcedo: averſor, me ſubtraho; item morior.

Ἀποφοίτησις, ἡ, diſceſſus, ſeparatio. Th. φοιτάω, vado, me confero.
Ἀπόφονος φόνος, injuſta cædes, & non conveniens. Eur. Oreſt. ex ἀπὸ, & φόνος, occiſio, cædes.
Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, vectigal, tributum: item reditus, proventus.
Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, vectigal, pro ἀποφορά. Th. φέρω, fero.
Ἀπόφορος, ὁ, Heſychio, & ἀσθενέστερος, ὁ, infirmior, imbecillior, quaſi oneri ferendo non ſufficiens. idem ἀπόφορα δένδρα dici ſcribit, τὰ μὴ φέροντα καρπὸν, cum ἀπὸ pro α στερητικῷ. item ἀπόφορος, ὁ, non ferendus, averſandus: ab ἀποφορὰ, ἡ, vectigal, tributum.
Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero.
Ἀποφορτόω, idem. Th. φόρτος, onus.
Ἀποφράγνυμαι, ſeu ἀποφράγνυμι, idem cum ἀποφράττω, obſtruo: abjicio.
Ἀπόφραξις, ἡ, obſtructio, obturatio. Th. idem.
Ἀποφρὰς, άδος, ἡ, nefandus, inauſpicatus. ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefaſti. Th. φράζω, dico.
Ἀποφράττω, ſive ἀσσω, f. ξω, obſtruo, obturo: item abjicio. Th. φράττω, ſive φράσσω, obſtruo.
Ἀπόφρικτος, ὁ, exterritus: ex ἀπὸ, & φρίττω, horreo, inhorreſco.
Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; ramulus adnaſcens ramis majoribus.
Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω, effugio.
Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod. them.
Ἀπόφυλος, ὁ, qui nullam habet tribum, advena: ex ἀπὸ priv. & φυλὴ, tribus.
Ἀποφυλλίζω, folia, ſeu frondes amputo.
Ἀποφύλλισις, ἡ, foliorum amputatio, frondatio: ex ἀπὸ, & φύλλον, folium.
Ἀποφυσάω, perflo; flatu dejicio; reſpuo, ut ventus nubes; efflo. a φυσάω, ſpiro.
Ἀποφυσία, ἡ, bulla, eminentia.
Ἀπόφυσις, ἡ, pars oſſis exuberans; pars ab alia enata: ob id proceſſus dicitur. Ab ἀποφύω, adnaſcor.
Ἀποφυτεία, ἡ, tranſplantatio: a φυτεύω, planto.
Ἀποφυτεύω, ſtolonem evulſum ſero, tranſplanto.
Ἀποφύω, abnaſcor: ap. tamen adnaſcor, ſeu agnaſcor: item ſurculum emitto. Th. φύω, planto, produco, gigno.
Ἀποφώλιον, ου, τὸ, monſtrum abortivum.
Ἀποφώλιος, ου, irritus, vanus, monſtroſus: ab ἀπὸ, & φωλεὸς, ὁ, ſeu φωλεὰ, ἡ, luſtrum, latebra, antrum.
Ἀποχάζω, ομαι, abſcedo, recedo: ex ἀπὸ, & χάζω, concedo, devito.
Ἀποχαλάω, relaxo, remitto, reſolvo, ſeu laxatum emitto: ex ἀπὸ, & χαλάω, laxo, relaxo, remitto.
Ἀποχαλινόω, frænum exuo: ex ἀπὸ, & χαλινόω, fræno.
Ἀποχαλκεύω, fabrico; item ære munio: ex ἀπὸ, & χαλκεύω, cudo.
Ἀποχαλκίζω, ære ſpolio, & pecunia: ex ἀπὸ, & χαλκὸς, ὁ, æs, ahenum.
Ἀποχαρακόω, ῶ, vallo, ſeu aggere occludo, vel includo: οἱ ποταμοὺς ἀποχαρακωμένοι, apud Plut. ex ἀπὸ, & χαρακόω, vallo communio; circumvallo. Th. χάραξ, κος, vallum, foſſa, fovea.
Ἀποχάραξις, veſtigii, & notæ impreſſio: ex ἀπὸ, & χαράσσω, ſeu ττω, f. ξω, ſculpo, ſigno, imprimo.
Ἀποχαράσσω, ſcarifico; derado; item impreſſo veſtigio ſigno, & noto.
Ἀποχαρίζομαι, elargior: ex ἀπὸ, & χαρίζομαι, gratificor, obſequor.
Ἀποχειμάζω; unde ἀπεχειμάζε, hyems deſiit; quum deſævit hyems. Ariſt. ex ἀπὸ, & χειμάζω, hyemo.
Ἀποχειρίζω, manum amputo; manu privo. unde paſſ. apud Suid. ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν: ex ἀπὸ, & χειρίζω, manu tracto, manibus curationem exequor: apud Hippocr. Item adminiſtro, tracto. Polyb. l. 2. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Ἀποχειροβίωτος, χειρῶναξ, ἐγχειρογάστωρ, &
Ἀποχειρόβιοτος, ὁ, ἡ, qui manibus propriis victum ſibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, manus, & βίος, ὁ, vita.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, improbo, rejicio &
Ἀποχειροτονεῖσθαι, abdicari, exauctorari: plebiſcito abſolvi. item
Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio a magiſtratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χεὶρ, manus, & τείνω, extendo.
Ἀποχετεύω, derivo: ex ἀπὸ, & ὀχετεύω, duco rivos, derivo.
Ἀποχεύομαι, & ἀποχέω, profundo.
Ἀποχέω, f. εύσω, ἑύσω, & εύσω, p. ἀποκέχυκα, effundo. Th. χέω, fundo.
Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, diſtantia. Th. ἔχω, habeo.
Ἀποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore, aut inſania, proprie in pallorem. Heſych. ex ἀπὸ, & χλωρὸς, ὁ, viridis.
Ἀποχόω, ἀποχωννύω, ſeu ἀποχώννυμι, terra aggeſta averto; vel aggere circummunio: ex ἀπὸ, & χόω, ſeu χωννύω, υμι, aggero.
Ἀποχραίνω, colorem do; vel floribus orno: ex ἀπὸ, & χραίνω, polluo, fœdo.
Ἀποχρᾷν, Ion. pro ἀποχρῆν, ſatis eſſe. ἀποχρᾷ μοι, mihi ſufficit: ab ἀποχράω, oraculo edo.
Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἀποκέχρημαι, abutor, liberius utor: item utendo conſumo. Th. χράω, oracula edo.
Ἀποχράω, idem ac χράω, oracula edo.
Ἀποχρεώμενος, ὁ, Ion. pro ἀποχρώμενος, contentus: ut & ἀποχρᾶσθαι, contentum eſſe.
Ἀπόχρεμμα, τὸ, id, quod ſcreatu ejectum eſt, ſputum.
Ἀποχρεμπτικὸς, ὁ, exſcreabilis: ex ἀπὸ, & χρέμπτομαι, ſcreo.
Ἀποχρέμπτομαι, exſcreo ſcreatu ejicio.
Ἀπόχρεμψις, ἡ, exſcreatio.
Ἀποχρῆ, ſufficit, imperſ. ab inuſ. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per apocopen, ἀποχρῆ: unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, ſatis eſſe. f. ἀποχρήσει, ſatis erit, par. ἀποχρῶν, & in fœm. ἀποχρῶσα: a χράω, commodo.
Ἀπόχρησις, εως, ἡ, proprie conſumptio rei per uſum; item uſus: ab ἀποχράομαι, abutor, liberius utor.
Ἀποχρίω, detraho, ſeu derado, quod inunctum fuit; & ſimpliciter derado: apud Dioſc. Th. χρίω, lino, ungo.
Ἀποχρυσόω, inauro idem ac χρυσόω, inauro.
Ἀποχρώντως, ſufficienter: adv. ab ἀποχρῶν, quod a χράω, commodo.
Ἀπόχρωσις, ἡ, idem ac χρῶσις, coloratio, tinctura, quod a χρόω, χρωννύω, & χρώννυμι, coloro.
Ἀποχυθεὶς, ὁ, effuſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποχέω, effundo. Th. χέω, fundo.
Ἀποχυλίζω, ſuccum extraho: ex ἀπὸ, & χυλίζω, ſuccum elicio.
Ἀπόχυμα, τὸ, id, quod effuſum eſt alicunde. apud Medicos eſt zopiſſæ genus, quod fit deraſa a navibus reſina, una cum cera. Dioſc. l. 1. c. 99. Eſt verbale ab ἀποχέω, profundo.
Ἀποχυρόω, idem ac ἀποχυρώω, munio: ex ἀπὸ, & ἐχυρὸς, locus natura munitus. unde ἐχυρόω, & ὀχυρὸς, ὀχυρόω.
Ἀπόχυσις, ἡ, effuſio; item ſpicæ emiſſio in frumento. Theophr. Pl. l. 8. ex ἀπὸ, & χύω, inuſit. pro Th. χέω, fundo.
Ἀποχύω idem ac ἀποχέω, profundo.
Ἀποχωλόω, & ἀποχωλαίνω, claudum reddo. ex ἀπὸ, & χωλόω; vel χωλεύω, claudico.
Ἀποχωννύω, & ἀποχώννυμι, terra aggeſta averto.
Ἀποχωρέω, ſecedo, abſcedo, diſcedo. f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας. Τὰ ἀποχωρήματα, excrementa, quæ e corpore ejiciuntur. Ex ἀπὸ, & χωρέω, cedo.
Ἀποχώρημα, τὸ, unde ἀποχωρήματα, recrementa: ab ἀποχωρέω, ſecedo.
Ἀποχώρησις, εως, ἡ, diſceſſus: a 3. perſ. præt. paſſ. verbi ἀποχωρέω, ſecedo.
Ἀποχωρίζω, idem ac χωρίζω, ſeparo. f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. paſſ. ἀπεχωρίσθην, diſceſſi. a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι. ex ἀπὸ, & χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim.
Ἀπόχωσις, ἡ, terra aggeſta ad arcendum flumen intra ripas. Plut. verbale ab ἀποχόω, terra aggeſta averto.

Digitized by Google

Α'ποψαλίζω, forcipe reſeco, ſeu abſcindo: ex ἀπὸ, & ψαλίζω, forcipibus reſecare.
Α'ποψάλλω, perſtringendo evello; ducta metaphora a pſallentibus. Th. ψάλλω, pſallo.
Α'ποψάω, f. ήσω, & ἀποψήχομαι, abſtergo. Th. ψάω, tergo, rado.
Α'ποψεύδομαι, mentior, fingo, confingo: ex ἀπὸ, & ψεύδω, ομαι, mentior.
Α'πόψηγμα, τὸ, ramentum, ſtrigmentum, purgamentum.
Α'πόψημα, τὸ, quod abſtergendo, ſeu radendo detractum eſt; ramentum.
Α'πόψηςος, ὁ, deterſus, deraſus. Unde τὸ ἀπόψηςον, ſubſtantive dicitur hoſtiorium; lignum, quo menſoræ deraduntur. ab ἀποψάω, abſtergo.
Α'ποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, ſuffragio abſolvo, abrogo. Th. ψῆφος, ἡ, calculus, decretum.
Α'ποψήφισις, ἡ, abſolutio, actio abſolvendi reum. Item e tribu motio, & ejectio; judicium, quo quis peregrinitatis arceſſitus, quaſi in tribus ſuæ tabulas obrepſerit, judicum ſententia damnatur. Eſt verbale ab ἀποψηφίζομαι, ſuffragio abſolvo, abrogo.
Α'ποψήχω, derado, deſtringo, detergo. Dioſc. Th. ψήχω, rado, ſtringo.
Α'ποψιλόω, denudo, deprivo; item depilo, deglabro.
Α'ποψίλωσις, ἡ, denudatio, deglabratio: ex ἀπὸ, & ψιλόω, nudo, denudo.
Α'πόψις, εως, ἡ, aſpectus. Th. ὄπτομαι, video.
Α'ποψοφῶ, ſtrepituro, ſeu magnum ſtrepitum, vel crepitum ventris edo. ex ἀπὸ, & ψοφέω, ῶ, ſtrepo, obſtrepo.
Α'πόψυγμα, τὸ, id, quod excernitur; ſtercus. Heſych.
Α'πόψυξις, ἡ, ventris exoneratio.
Α'ποψύχομαι, refrigeror, frigeſco; item conſumor. Idem etiam ac act. ἀποψύχω, frigefacio. Item reſtinguo. Item exſicco, vel depurgo. Item excerno, vel alvum exonero: ex ἀπὸ, & ψύχω, frigefacio, refrigero.
Α'ποψύχω, exanimor, exſpiro, animo concido. f. ξω. p. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω, frigefacio, refrigero.
Α'ποψωλέω, ῶ, præputium detraho; glandem nudo; vel apellum, & verpum facio. unde ἀποψωλημένος, cui præputium detractum eſt; recutitus. Ariſt. in Plut. ex ἀπὸ, & ψωλὸς, ὁ, ὁ, apella.
Α'πώμνυς, abjurabas, imperf. Poet. pro ἀπώμνυες; ab imperf. ἀπώμνυον, verbi ἀπόμνυμι; quod ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, juro.
Α'παπαῖ, Suid. ait eſſe συγκαταθετικὸν ἐπίῤῥημα, adverbium ſyncatatheticon, apud Ariſtophanem.
Α'πραγμάτευτος, ὁ ϰ ἡ, nullo negotio paratus; improvidus; cui labor impenſus non eſt: ex α priv. & πραγματεύομαι, negotium gero.
Α'πραγμόνως, ſine negotio. adv.
Α'πραγμοσύνη, ης, ἡ, & ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria.
Α'πράγμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, quietus, otioſus, ſegnis, iners.
Α'πραγόπολις, ἡ, urbs negotiis vacua; urbs otii altrix; ex α priv. πράττω, facio, ago, & πόλις, civitas, urbs.
Α'πρακτέω, ῶ, otior.
Α'πρακτος, υ, ὁ, non factus; & active, nihil agens, inutilis.
Α'πράκτως, re infecta. ex α priv. & πράττω, facio.
Α'πραξία, ἡ, ceſſatio a rebus agendis, otium. inertia; & ponitur etiam pro juſtitio, apud Plut. in Sylla. ex α priv. & πρᾶξις, εως, actio.
Α'πρασία, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere poſſumus.
Α'πρατος, ὁ ϰ ἡ, qui nondum venditus eſt; vel qui non venditur; ſive non vendibilis; qui vendi non debet; gratuitus. Item innocens, integer, vel teſtis, vel judex, qui conſcientiam addicere pecunia non didicit; & in neutro plur. ἄπρατα, non vendita; τὰ μήπω πεπραμένα, Pollux lib. 7. ex α priv. & πρᾶσις, venditio.
Α'πρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum.
Α'πρεπὴς, ὁ, ἡ, & τὸ ἀπρεπὲς, έος, ῦς, indecorus: ex α & πρέπει, vel πρέπω, decet, congruo.
Α'πρεπῶς, indecore: adv.
Α'πρηκτος, pro ἄπρακτος, υ, ὁ, infectus. ἀπρήκτοισι, dat. pl. Jon. ex α & πράττω, facio.
Α'πρηστος, ὁ, non incenſus, aut inflammatus: apud Heſych. ex α priv. & πρήθω, incendo.
Α'πριάτην, adv. non redempte, ſine pretio, gratis: vel eſt adject. acc. ſing. ab α, & πρίαμαι, emo.
Α'πρὶξ, tenaciter, ut velut ſerra deſecari nequeat: ab α, & πρίω, ſeco.
Α'προαιρεσία, ἡ, temeritas, inconſiderantia.
Α'προαίρετος, ὁ, involuntarius.
Α'προαιρέτως, non conſulto: adv. ex α, πρὸ, & αἱρετὸς, optabilis, eligendus.
Α'προβούλευτος, & ἀπροσβούλευτος, υ, ὁ, temerarius, inconſultus: &
Α'προβουλεύτως, & ἀπροσβουλεύτως, inconſulto, adv.
Α'προβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α, πρὸ, & βουλὴ, conſilium.
Α'προθέτως, ſine deliberatione, ἄνευ προθέσεως: ex α priv. & πρόθεσις, propoſitio.
Α'πρόθυμος, ὁ, ἡ, non promptus: Ex α & πρόθυμος, promptus. Th. θυμὸς, animus.
Α'προθύμως, invita: adv. ab eodem Th.
Α'προϊδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, improviſus, inopinus; ex α priv. & προείδω, prævideo.
Α'προικος, ο, ὁ, ἡ, dotis expers, indotata: ex α, & προὶξ, dos, quam affert uxor, & per Synæreſin προὶξ.
Α'πρόϊτος, ὁ, non prodiens.
Α'προΐτως, non excellenter, non magnos faciendo progreſſus: ex α priv. & πρόειμι, procedo, proficiſcor.
Α'προκαλύπτως, ſine velamento & colore quæſito; prætextu nullo: aperte & palam. ex α priv. & προκαλύπτομαι, prætendo ad me legendum; & metaph. prætendo, obtendo, prætexo: ex πρὸ, & καλύπτω, tego.
Α'προνοησία, ας, ἡ, imprudentia.
Α'προνόητος, ο, ὁ, ἡ, inconſultus, temerarius. Et inde
Α'προνοήτως, inconſulto, improvide: adv. Ex α, πρὸ, & νόος, mens.
Α'προνόμευτος, ὁ, non prædatus; ante non paſtus: ex α priv. & προνομεύω, pabulor.
Α'πρόξενος, ὁ, qui proxeno caret, vel proxeno non utitur; cui non eſt hoſpes, a quo recipiatur; ex α priv. & πρόξενος, ὁ, hoſpes publicus, qui legatos civitatum honoris cauſa ſuſcipit.
Α'πρόοπτος, ο, & ἀπροόρατος, υ, ὁ, improviſus. Et inde
Α'προόπτως, & ἀπροοράτως, de improviſo. Ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω, video.
Α'πρεπον, τὸ, indecens, abſurdum: ab α, & πρέπω, decet, congruo.
Α'προσαύδητος, ὁ, inſalutatus; colloquii expers: ut & κοινωνοῦσιν ἀπροσαύδητοι, commercia habent citra colloquii uſum. ex α priv. & προσαυδάω, alloquor, ſaluto.
Α'πρόσβατος, ὁ, inacceſſus: ut apud Luc. in Canc. ἀνόσμιοι πέτραι, ϰ ἀπρόσβατοι. ex α priv. & πρόσβατος, ὁ, pervius.
Α'πρόσβλητος, ὁ, ſtrenuus: item ὁ μὴ ἔχων λόγον μεθοδικὸν, Suid. ex α priv. & προσβλητικὸς, ὁ, adhærens, agglutinans.
Α'προσδεὴς, ὁ, non inſuper indigus; ex α priv. & προσδεὴς, ὁ, indigens.
Α'πρόσδεκτος, ὁ, qui admittendus, ſeu admiſſibilis non eſt: ex α priv. & πρόσδεκτος, acceptus, gratus; a προσδέχομαι, excipio.
Α'προσδιόνυσον, τὸ, abſurdum, nihil ad rem faciens. ἀπροσδιόνυσα λέγειν, abſurda loqui. Vox manavit ex proverbio, οὐδὲν πρὸς Διόνυσον, cum aliquid ad rem propoſitam non quadraret. eſt ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, ὁ, Bacchus.
Α'προσδιόριστος, ὁ, dicitur propoſitio illa, in qua prædicati modus, quo ſubjecto competit, non eſt poſitus; ſeu quæ caret additamento limitante prædicatum ſubjecto conveniens. ex α priv. & προσδιορίζω, ομαι, amplius diſtinguo.
Α'προσδόκητον, improviſo, & ἀπροσδοκήτως, idem: adv. ab
Α'προσδόκητος, ο, ὁ, inexpectatus, inopinus: ex α, πρὸς, & δοκεύω, obſervo, exſpecto.
Α'προσέλευστος, ὁ, inacceſſus; ad quem veniri nequit. Heſych. & Suid. ex α priv. & προσέρχομαι, accedo, f. προσελεύσομαι; unde προσέλευσις, ἡ, acceſſus.
Α'προσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. ex α priv. & προσέχω, adverto. unde πρόσεξις, attentio.
Α'προσηγόρητος, ὁ, inſalutatus. Cicero ad Atticum de Pompejo fugiente urbem: omnes nos ἀπροσηγορήτους, expertes ſui conſilii reliquit.
Α'προσηγορία, ἡ, ſilentium, taciturnitas; proprie, in officio ſalutandi negligendo; q. d. inſalutatio.
Α'προσήγορος, ὁ, quem nemo appellare audet, nec ſalutare ob morum ſeveritatem; vel active, qui non libenter compellat, ſeu ſalutat. ex α priv. & προσηγορέω, compello, ſaluto: ex πρὸς, & ἀγορέω, idem ac ἀγορεύω, loquor.
Α'προσθετέω, nihil pono, hæreo, dubito, nihil definio: ex α priv. & προσθετέω, inuſit. a πρόσθετος, additus, appoſitus.
Α'πρόσιτος, υ, ὁ, inacceſſus: ex α, πρὸς, & ἵκομαι, ſeu ἱκνέομαι, venio.
Α'πρόσιτος, υ, ὁ, ἡ, inacceſſus: ex α, & προσιτὸς, acceſſu facilis; a πρόσειμι, vado. quod ex πρὸς, & εἶμι, eo.
Α'πρόσκεπτος, ὁ, improviſus, inconſideratus.
Α'προσκέπτως, inconſiderate: apud Athen. l. 6. ex α priv. & προσκέπτομαι, conſidero.
Α'πρόσκλητος δίκη, dicitur lis, quæ contra eum intenditur, qui in judicium vocatus non eſt, aut qui recte vocatus non eſt. ex α priv. & προσκαλέω, ῶ, advoco, rapio in jus. in paſſ. έομαι, οῦμαι. unde πρόσκλησις, vocatio in judicium.
Α'πρόσκοπος, υ, ὁ, ἡ, ſine offendiculo, inoffenſus.
Α'προσκόπως, adv. ex α & προσκοπὴ, offenſio. quod a προσκόπτω, offendo. Th. κόπτω, percutio.
Α'πρόσμαχος, & ἀπροσίμαχος, ὁ, intractabilis: qui tangi nequit; vel intactus, Il. τ. ex α priv. & προσμαίομαι (pro quo Poetice dicitur προσμαίσσω) attingo; ex πρὸς, & μαίσσω, pinſo.
Α'πρόσμαχος, ὁ, adverſus quem pugnare tutum non eſt, inexpugnabilis, invictus in certamine: ex α priv. & προσμάχομαι, depugno, decerto.
Α'προσμήχανος, ὁ, contra quem nullæ valent machinæ: ex α priv. & προσμηχανάομαι, machinas admoveo.
Α'πρόσμικτος, ὁ, inſociabilis: ex α, πρὸς, & μίγνυμι, miſceo.
Α'προσόδευτος, ὁ, qui nullis adiri viis poteſt; inacceſſus; ex α priv. & προσοδεύομαι, percipio.
Α'πρόσοιστος, ὁ, intolerandus, non ferendus.
Α'προσοίστως, intolerabiliter, ita ut ſufferri nequeat: ex α priv. & προσφέρω, offero, profero. f. προσοίσω.
Α'προσόρατος, ο, ὁ, aſpectu horrendus. Ex α, πρὸς, & ὁράω, video, aſpicio.
Α'προσπέλαστος, ὁ, inacceſſus, cui appropinquare nemo poteſt: ex α priv. & προσπελάω, ſeu προσπελάζω, per Sync. προσπλάζω, appropinquo. unde πρόσπλαστος, ὁ, facilis, affabilis.
Α'προσπόριστα, τὰ, dicuntur, quæ patrifamilias per filium non acquiruntur, ut bona adventitia; in Pand. ex α priv. & προσπορίζω, f. ίσω, acquiro.
Α'πρόσπταιστος, ὁ, inoffenſus, a lapſu immunis: ex α priv. & προσπταίω, offendo.
Α'προσπτωσία, ἡ, methodus certa, & errore carens, qua vitamus, ne intempeſtiva aſſenſione impingamus, aut peccemus. Laert. in Zen.
Α'πρόσπτωτος, ὁ, in quem impetus fieri nequit; quem adoriri tutum non eſt. Mach. l. 3. ex α priv. & προσπίπτω, irruo, impingo. quod ex πρὸς, & πίπτω, cado, in præt. πέπτωκα, ab inuſit. πτόω. f. πτώσω.
Α'πρόσρητος, ο, ὁ ϰ ἡ, qui, vel quæ non eſt affabilis ulli: apud Poll. l. 5. c. 32. ἀπρόσρητος ἡμέρα eſt, in qua

ſalutationibus ſuperſedetur. ex α priv. & πρόσρητος, ὁ, ſalutatus.

Α'προστασίου, ου, τὸ, dicitur quum quis patronum, & tutorem non habet. dicebatur Athenis de incolis, qui ſibi a civibus nullum adoptarant patronum, unde ἀπροστασίου δίκη, actio in incolas, qui tutorem ſibi non quæſierant. Poll. ex α priv. & προστασία, ἡ, patrocinium.

Α'προστάτευτος, ὁ, cui nemo præeſt: vel cui tutor & patronus non eſt. Heſych. ex α priv. & προστατέω, ſeu προστατεύω, præſum, præſideo.

Α'προστίμητος, ὁ, pœnam, ſeu mulctam non habens; in quo pœna adjecta non eſt. ex α priv. & προστιμάω, f. ήσω, mulcto.

Α'πρόστομος, ὁ, qui acuta cuſpide præfixus non eſt: ex α priv. & πρόστομος, ὁ, acutus.

Α'πρόσφορος, ὁ, incommodus, non conveniens: apud Eur. in Iph. Aul. νῆσοι καλοῦνται ἀπρόσφοροι, dicuntur inſulæ, ad quas non ſine periculo nautæ appellere poſſunt: ex α priv. & πρόσφορος, ὁ, aptus, accommodus.

Α'προσφώνητος, ὁ, non compellatus; qui in colloquium non venit: ex α priv. & προσφωνέω, alloquor, appello.

Α'προσωποληπτως, adv. ſine facie ſeu perſonarum reſpectu: ab α & προσωποληπτεῖν; quod a πρόσωπον, facies, (ex πρός, & ὄπτομαι) & λαμβάνω, capio.

Α'πρόσωπος, ου, ὁ, qui faciem pulchram non habet; δυσειδής, κακόμορφος. Item, qui perſonam, i. e. larvam non habet. ex α priv. & πρόσωπον, facies.

Α'προσώπως, adv. ſine perſona: ab α & πρόσωπον, perſona, facies.

Α'προτίμαστος, α, ὁ, ἡ, intactus, incontaminatus: ex α & προτιμάσσω, pro προσμάσσω, tango. Th. μάσσω, pinſo.

Α'προτίοπτος, ὁ, Poetice pro ἀπρόσοπτος, quem aſpicere, & intueri non licet; inviſibilis. Heſych. ex α priv. & προσόπτομαι, aſpicio, intueor. Them. ὄπτομαι, video.

Α'προφάσιστος, α, ὁ, prætextu carens, inexcuſabilis. Et

Α'προφασίστως, & ἀπροφάτως, ſine prætextu, & excuſatione; nullo allato prætextu: ſunt adv. ab ἀπροφάσιστος, inexcuſabilis. & ἀπρόφατος, ex improviſo accidens.

Α'πρόφατος, ὁ, non prædictus, ex improviſo accidens. Ab α, πρό, & φάω, dico.

Α'προφύλακτος, ὁ, incuſtoditus, vel nullu cautione præviſus: ex α priv. & προφυλάσσω, vel ἄττω, & ομαι, caute cuſtodio, proſpicio.

Α'πταισία, ἡ, non labi, nec impingere: tarditas.

Α'πταιστος, α, ὁ, ὐ, immunis a lapſu, vel peccato; irreprehenſibilis; ex α & πταιστός, quod a πταίω, impingo, erro, offendo,

Α'πταίστως, ſine offenſione, ita ut non impingas. ab ἄπταιστος, ὁ, a peccato immunis.

Α'πτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, implumis; alas non habens; pennis, ſeu pinnis deſtitutus.

Α'πτερος μῦθος, verba, quæ non avolant, ſed audientis infixa ſunt animo.

Α'πτέρωτος, & ἀπτίλωτος, α, ὁ ϗ ἡ, idem ac ἄπτερος, deplumis. Omnia ab α, & πτερόν, penna, ala, pinna.

Α'πτεσθον, in dual. præſ. imperat. ab ἅπτομαι, tango.

Α'πτὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, involucris, implumis: ex α & πτηνός, quod ab ἵπταμαι, volo, as.

Α'πτικός, ῆ, ὁ, tangendi vim habens. τὸ ἁπτικόν, tangendi facultas. ἁπτικὴ αἴσθησις, δύναμις. tangendi ſenſus, potentia: ab ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Α'πτιλος, ὁ ϗ ὁ, implumis, non volucris. Suid. ex α priv. & πτίλον, τὸ, pluma.

Α'πτιστος, ὁ, qui pinſus & tuſus non eſt, integer: indiviſus: ex α priv. & πτίσσω, pinſo.

Α'πτοεπής, έος, ὁ, ἡ, in dicendo intrepidus: vel ἀπτοεπής, mordax in verbis, audax: ab ἅπτομαι, tango, & ἔπος, τὸ, dictum.

Α'πτόητος, ſive ἀπτοίητος, ου, ὁ, intrepidus: ab α, & πτοέω, terreo.

Α'πτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, imbellis: ex α & πτόλεμος, idem ac πόλεμος, bellum.

Α'πτομαι, ψ, εσαι, tango; item invado, capeſſo; cum genit. & Poet. dat. aliquando appropinquo, adeo, imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. f. ἅψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο. ſub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

Α'πτὸς, ῦ, ὁ, ſub tactum cadens; tractabilis. Item combuſtus: at ἁπτὸς ἀπὸ τῆ φλογὸς, accenſus a flamma. Plato in Timæo. ab ἅπτομαι, tango, & ἅπτω, necto.

Α'πτω, necto, accendo, cum accuſ. f. ἅψω. p. ῆφα. a. 1. ῆψα. part. ἅψας. a. 2. ῆφον. paſſ. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, annexus, aptus. præt. paſſ. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἤφθην.

Α'πτὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, lapſus expers, ſtabilis. ex α & πτῶσις, ἡ, caſus. Th. πίπτω, cado.

Α'πτωτος, ὁ, idem: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis: ad verbum ſine caſu.

Α'πυγος, ὁ, nates non habens, vel perexiles nates habens; ex α priv. & πυγή, ἡ, nates.

Α'πυθμὴν, ſundo carens: ex α priv. & πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, pars ima.

Α'πυκνος, ὁ, qui denſus, ſeu creber non eſt; ex α priv. & πυκνός, ὁ, creber.

Α'πύλωτος, ὁ, nulla porta clauſus, vel munitus; qui muniri, vel ſtrui nequit: ex α priv. & πυλόω, ω, portis munio, ſeu claudo. Th. πύλη, ἡ, porta.

Α'πυνδάκωτος, ὁ, fundo carens: ex α priv. & πυνδαξ, ακος, ὁ, manubrium, gladii baſis.

Α'πυος, ὁ, invulneratus, ſine vulnere. ex α priv. & πύον, τὸ, pus.

Α'πυργος, & ἀπύργωτος, ὁ, turres non habens, turribus non munitus: apud Eurip. & in Odyſſ. λ. ex α priv. & πύργος, ὁ, turris.

Α'πύρετος, υ, ὁ ϗ ἡ, non febricitans; integer; ſanus.

Α'πυρεξία, ας, ἡ, ſpatium, quo paroxyſmus ceſſat; febris abſentia; remiſſio febris & integritas: a ſequente

Α'πύρετος, α, ὁ, carens febri, non febricitans.

Α'πύρηνος, & ἀπύρηνος, ὁ, enucleatus; carens nucleo; ἀπύρηνος καρπός, fructus nullo intus ligno, ſeu oſſe: item ſpinis carens, de piſcibus dictum. ex α priv. & πυρήν, ῆνος, ὁ, olivarum oſſiculum.

Α'πυρομήλη, pro ἀπυρηνομήλη, ἡ, apud Hippocr. exp. ſpecillum, quod nucleum, i. e. umbonem non habet; hoc eſt μηλωτρίς, ſive auricularum ſpecillum: ex α priv. & πυρήν, ῆνος, componitur cum μήλη, ἡ. ſive ex ἀπύρηνος, ὁ, & μήλη, ἡ, ſpecillum.

Α'πυρος, υ, ὁ, ἡ, ignis expers, crudus; item qui igni non admovetur: ex α priv. & πῦρ, πυρός, ὁ, ignis.

Α'πύρωτος, α, ὁ, ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Α'πυστος, υ, ὁ, fando inauditus; fama ignotus: ab α, & πυνθάνομαι, audio, intelligo.

Α'πύτης, υ, ὁ, a vetere quodam ἐπιθετικῶς dictus eſt præco, utpote cujus proprium ſit clamare. vide Euſt. Il. ν. Eſt verbale ab ἀπύω, f. ύσω, clamo.

Α'πύω, ſono, ſonitum reddo: item clamo. fut. ύσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem, q. ἠπύω, ab ἔπος, vel ab ἀπό, & ὕω, pluo, madefacio.

Α'ππα, teſte Suida, eſt ſororis, & fratris ὑποκόρισμα, appellatio blandiens.

Α'πφάριον, Euſt. dicit eſſe ὑποκόρισμα τῆ ἑταιρίου, apud Athen. l. 13.

Α'πφία, ας. ἡ, nomen Hebr. piſtrix.

Α'πφίον, Euſt. dicit eſſe ὑποκόρισμα τῆ ἐρωμένης.

Α'πφὺς, vel ἀπφῦς, ύος, ὁ, a pueris dicitur per ὑποκορισμὸν pater, ἀφ' ἐ τις τέφυκεν, ut annotat Schol. Teoph. Idyl. 15. Vide & Euſt. Il. ν. Ab ἀποφύω, emitto ſurculum, fero.

Α'πφὺ, pro patre accipit Heſych. l. 4. Reg. c. 5. quod tamen non eſt Græcum vocabulum, ſed retentum ex textu Hebraico, in cujus verſione exp. etiamnum. a Th. ἀπφύς, ύος, ὁ, pater.

Α'πώγων, ωνος, ὁ & ἡ, imberbis: ex α priv. & πώγων, ωνος, ὁ, barba.

Α'πῳδέω, ῶ, idem ac ἀπᾴδω, in cantu diſcrepo; diſſono; ſum abſonus: ex ἀπό, & ᾄδω, idem cum Th. ἀείδω, cano.

Α'πῳδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, abſonus; diſſonus; item abhorrens, non placens; qui malum ſonum edit.

Α'πωδύρετο, 3. ſing. imperf. ab ἀπoδύρομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, lamentor.

Α'πωθεν, adv. Poet. procul, eminus: pro ἄποθεν; quod ab ἀπό, procul, adv. Poet.

Α'πωθέομαι, ῦμαι, in media forma, repello, abjicio, detrudo. ἀπωθούμεθα, pro ἀπωθούμεθα, abjicimus, 1. plur. præſ. ind. a. 1. ind. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπό, & ὠθέω, pello, impello, trudo.

Α'πωθέω, detrudo. f. ἀπώσω. p. ἄπωκα. præt. paſſ. ἀπωσμαι. Th. ὠθέω, trudo.

Α'πωκισμένη, η, ον, in coloniam deductus: part. præt. ab ἀποικίζομαι, in coloniam deducor.

Α'πώλεια, ας, ἡ, exitium: ab ἀπόλλυμαι; quod ex ἀπό, & ὄλλυμι, pereo.

Α'πώλευτος, ὁ, non domitus erudituſque, ut pulli domari, & erudiri ſolent: ex α priv. & πωλεύω, pullos equinos domo, & erudio; a Th. πῶλος, pullus equinus.

Α'πώλεσα, ας, ε, perdidi, a. 1. act. ab ἀπόλλυμι, perdo: pereo.

Α'πωλόμην, ε, ετο, periit, a. 2. m. ejuſdem verbi.

Α'πωλώλειν, perieram, pluſq. p. m. Att. ab ἄπωλα, p. m. & Att. ἀπόλωλα. ab eod. Themate.

Α'πωμοσία, & ἀπώμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio per juſjurandum.

Α'πωμοτικὸς, ὁ, abjurativus. &

Α'πώμοτον, τὸ, vitandum, lege interdictum, quod quis factum abjuraverit: ab ἀπόμνυμι. vel ἀπομνύω, abjuro, jurejurando nego: ex ἀπό, & ὄμνυμι, juro.

Α'πώμοτος, ὁ, adjurabilis: item vitandus, fugiendus, ſive ejuſmodi, ut quis jure jurejurando neget: apud Suid. & Heſych. Eſt verbale ab ἀπόμνυμι. ex ἀπό, & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, juro.

Α'πὼν, ῦσα, ὸν, abſens, Jon. ἀπέων, præſ. part. ab ἄπειμι, abſum. Th. εἰμί, ſum.

Α'πώρυξ, ὁ, canalis ſub terra effoſſus ad ducendam aquam; item propago in vite, i. e. palmes vitis vetulus, qui in terram defoditur, ultima ſuorum ſui parte extante, ut nova inde vitis pullulet. Ezech. cap. 17. Ab Heſychio autem exponitur ſciſſura, fiſſura. ab ἀπορύσσω, ſeu ἀπορύττω, defodio, ex ἀπό, & ὀρύσσω, fodio.

Α'πωρχήσω, ſaltando amoviſti, 2. ſing. a. 1. m. Jon. ω, pro ω, verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Α'πώρωτος, υ, ὁ ϗ ἡ, ut apud Dioſc. ἀπώρωτα ὀστᾶ, oſſa, quæ non coierunt, & callum obduxerunt; ſeu oſſa, quæ non conferbuerunt: ex α priv. & πῶρος, ὁ, calloſa concretio. unde πωρόω, f. ώσω, obduro.

Α'πωσάμην, ω, ατο, repuli, a. 1. m. ab ἀπωθέομαι, repello.

Α'πωσις, εως, ἡ, & ἀπωσμὸς, ῦ, ὁ, repulſio, rejectio: a præt. paſſ. τῆ ἀπωθέω, detrudo, repello.

Α'πωσάμεθα, 1. pl. f. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω, repello.

Α'πωστικὸς, ῦ, ὁ, vim habens expellendi: et

Α'πωστὸς, ῦ, ὁ, qui propulſari poteſt, expulſus; a præt. paſſ. ejuſdem verbi.

Α'πώτερος, ὁ, remotior: ἀπώτατος, remotiſſimus: ab ἀπό, procul, adv. Poet. ſic

Α'πωτέρω, remotius: & ἀπωτάτω, remotiſſime: adv.

Α'πωφελέω, idem ac ὠφελέω, juvo, proſum.

Α'πῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι, abeo, diſcedo.

Α Ρ.

Α'ρ, per metatheſin pro ῥα, particula expletiva, certe, utique.

Α'ρ, & ῥα, ablato α in fine, vel principio, Poet. pro ἄρα, utique, igitur.

Α'ρα, utique, nempe, igitur. τίς ἄρα; quiſnam? τί ἄρα; quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα οὖν, aut ἄραγε, igitur, ergo: ſæpe etiam redundat. Ponitur inter themata.

Α'ρα

Ἆρα (interrogativum) an, utrum? ἆρά γε, & ἆρ' οὖν, utrum? ἆρα μή, numquid? ἆρα μὴ ταῦτα, hæccine?

Ἀρά, ᾶς, ἡ, preces; item diræ, noxa: quaſi ab αἴρω, vel ἄρω. hinc ἀράομαι, κατάρα, κατάρατος, de quibus in ſuis locis.

Ἄραβδος, ſeu ἄῤῥαβδος, ὁ & ἡ, qui eſt ſine virga, ſeu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, virga.

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, concutientes ora ſine ſtridore, præſ. part. f. g. plur. num. ab

Ἀραβέω, ſtrepitum, ſeu fragorem edo. f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος, ſtrepitus.

Ἀράβησε, inſonuit, a. 1. Jon. præcedentis verbi ἀραβέω, ſtrepitum edo.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nomen regionis, Hebr. eremus. Hinc Ἄραβιοι, pro Ἄραβες, & Ἀραβικός, Arabicus.

Ἀραβίδες, αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί, Heſych. i. e. venti pulverem excitantes.

Ἀραβικός, οῦ, ὁ, ut ἀραβικὴ πνοὴ, Heſych. ex τυφωνική, ut ſit ventus repentinus, & procelloſus: a Th. ἄραβος, ὁ, ſtridor dentium, ſtrepitus.

Ἀραβίζω, Arabice loquor. Suid.

Ἄραβος, ου, ὁ, ſtridor dentium, ſtrepitus, proprie armorum in terram cadentium; qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄραγε, nempe, forte.

Ἀραγμός, οῦ, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Th. ἀράττω, amputo, abſcindo.

Ἀραδέω, turbo, conturbo, commoveo. Heſych. ab ἄραδος, pulſus cordis.

Ἀραδόω, ῶ, turbo. e Th. ἄραδος, quod videtur ab ἀράσσω, derivari, & ſignificare crepitum, ſeu ſtrepitum eorum, quæ inter ſe colliduntur.

Ἄραδος, ου, ὁ, cordis pulſus poſt vehemens exercitium.

Ἆραι, a. 1. inſ. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀραιά, ᾶς, ἡ, venter, & inteſtina; ubi eſt multa ἀραιότης, raritas. Hinc μεσάραιον, membrana venis, arteriis, nervisque contexta, per cujus vaſa alimentum e ventriculo in hepar diſtribuitur. Dicitur & μεσεντέριον, & μεσόκωλον, Hippocr.

Ἀραιόπορος, ὁ, meatus ſeu foramina rara habens, laxus; ex ἀραιός, rarus, tenuis, & πόρος, ὁ, meatus.

Ἀραῖος, ου, ὁ, diris devotus; item diris devovens. Th. ἀρά, imprecatio, execratio.

Ἀραιός, οῦ, ὁ, rarus, tenuis, anguſtus: cui opponitur πυκνός, denſus, creber.

Ἀραιόσαρκος, ὁ, raram, ſeu laxam carnem habens. Athen. l. 7. ex ἀραιός, rarus, laxus, & σάρξ, κός, ἡ, caro.

Ἀραιόστυλος, ὁ & ἡ, raras columnas habens. Vitruv. l. 3. c. 2. ex στῦλος, ου, ὁ, columna, & ἀραιός, rarus.

Ἀραιοσύγκριτος, ὁ, cui corpus eſt laxe concretum; & proinde cui libera corporis tranſpiratio eſt: ſic dictus a corporis raritate, quæ plurimum valet ad tranſpirationem. ex ἀραιός, rarus, & συγκρίνομαι, coagmentor, concreſco.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas ſpongioſa: a præc. Themate.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, unde ἀραιοῦμαι, rareſco.

Ἀραιρημένος, ὁ, Att. & Jon. ſimul pro ᾐρημένος, ſublatus, perf. part. paſſ. vel pro ᾑρημένος, captus, perf. part. ab αἱρέω, capio.

Ἀραίρητο, captus, delectus erat, pro ᾕρητο, ab ἀραιρήμην, plusq. p. Att. verbi αἱροῦμαι, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω, capio, malunt derivari.

Ἀραίωμα, τὸ, interſtitium, rima, hiatus, raritas.

Ἀραιῶς, rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιός, rarus.

Ἀραιωτικός, ὁ, rarefaciendi vim habens. ab ἀραιός, rarus.

Ἀράκη, ης, ἡ, & ἄρακος, ου, ὁ, ſpecies leguminis: pro quo dicitur etiam ἀράκιον, τὸ, & ἀράκισκος, ὁ, apud Galen. idem ac ἄρακος, legumen.

Ἄρακος, ου, ὁ, leguminis ſpecies.

Ἀρακτόν, οῦ, τὸ, atramentum ſutorium.

Ἄραμα, τό, lutum, cœnum, βόρβορος. Heſych.

Ἀράμενος, qui ſuſtulit, a. 1. part. m. ab αἴρω, tollo.

Ἀράν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. altus.

Ἄραξα, a. 1. Jon. pro ἤραξα· & ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. ſing. ejuſd. temp. ab ἀράσσω, amputo.

Ἀραξῶ, Dor. pro ἀράξει, 3. ſing. fut. 1. ab ἀράσσω, amputo.

Ἄραο, 2. ſing. imperf. ab ἔραμαι, amo. imperf. ἠράμην, ἤρασο, & Jon. ἤραο, & Dor. ἄραο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, & per Syncop. ἠράμην.

Ἀράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, precor, vota facio; item imprecor, maledico. ἀρᾶσθαι ἀράς, imprecari diras. Them. ἀρά, ἡ, imprecatio, diræ.

Ἄραρα, ας, ε, me accommodavi, placui, p. m. Sic ἀράρῃ, 3. ſing. ſub. præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione ἄραρα, Poet. ἄρηρα. Hinc part. p. m. ἀρηρώς, ἀρηρυῖα, adoptatus, adoptata.

Ἀραρίζειν, ſeu ἀράζειν, (ut eſt apud Poll.) latrare, Attice: ἀπὸ τῆς φωνῆς, voce. nam proprie dicitur de canibus, quum irritati τὸ ἄρ ſonant.

Ἀραρίσκε, adoptavit, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi ἀραρίσκω, idem ac ἄρω, apto: quod a præt. m. verbi ἄρω. vide ἄραρα.

Ἀραροίατο, Jon. pro ἀραροῖντο, convenisſent, 3. pl. a. 2. opt. m. per Att. reduplic. verbi ἄρω, apto.

Ἄραρον, per reduplic. pro ἦρον, a. 2. act. ſic ἀραρών, pro ἀρών, a. 2. part. ab ἄρω, apto.

Ἀραρώς, præt. m. part. vide in ἄραρα.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀράσθαι, ſolviſſe, a. 1. inſ. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω, tollo.

Ἀράσιμος, ου, ὁ, execrandus, deteſtabilis: κατάρατος. Suid. eſt ab ἀράομαι, precor; item imprecor.

Ἀράσσω, ſeu ἀράττω, f. ξω, a. 1. ἄραξα, & ἤραξα, amputo, abſcindo, proprie ferra; item pulſo.

Ἀρᾶται, precatur, 3. ſing. præſ. verbi ἀράομαι, precor.

Ἀρατροφορέω, aratrum fero. Eſt compoſitum ex ἄροτρον, τὸ, aratrum, & φορέω, idem ac φέρω, fero.

Ἀράτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. ἆρον, ἀράτω, & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, tollo.

Ἄραφος, ου, adject. ſine ſutura; non ſutilis; [illegible], Joan. cap. 19.

Ἀραχίδνα, ης, ἡ, planta quædam ἀμφίκαρπος, utrinque fructifera: ab ἄρακος, leguminis ſpecies, cui ſimilis ſemine.

Ἀραχναῖος, ου, & ἀράχνειος, ου, ὁ, ad araneam pertinens, aut ab aranea factus.

Ἀράχνης, ου, ὁ, araneus: & ἀράχνη, ης, ἡ, aranea, & araneæ tela. Dici volunt, aut παρὰ τὸ ἀραιοὶ ἴχνη ἔχειν, aut παρὰ τὸ ἐν ἀέρι αἴρειν τὰ ἴχνη.

Ἀραχνήεις, ὁ, araneoſus, ſive araneæ formam habens.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela; item aranea: & vitium olivis, & vitibus peculiare, quod araneum dicitur.

Ἀραχνιάω, fut. άσω, ſpeciem aranei refero; aranearum telis plenus ſum: & neut. abſol. ἀραχνιᾶσθαι, ex aranea vitiari, araneari. Gaza lib. 9. animal.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ & ἡ, idem ac ἀραχνήεις, araneoſus. a Th. ἀράχνης, araneus.

Ἀραχνοϋφής, ἐος, ab aranea textus. Th. ὑφαίνω, texo.

Ἀραχνώδης, & ἀραχνοειδής, ὁ, araneoſus, araneæ ſpecie apparens, ſeu ſpeciem ejus præbens: ab ἀράχνης, araneus.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. deſertum incolens.

Ἀράω, f. άσω, juto; item compono, apto. congruo. unde ἄραρα, placui, congrui.

Ἄρβηλος, ου, ὁ, ſcalprum, culter ſutorius.

Ἀρβύλη, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτης, ſeu πηλοβάτης, qui per lutum graditur.

Ἀρβυλίς, ίδος, ἡ, in Epigr. calceamenti genus ad venandum: ab ἀρβύλη, calceus.

Ἀρβυλόπτερος, ὁ, Perſeus; inde dictus, quod ſuis ἀρβύλαις, calceis habebat affixas alas. Th. πτερόν, οῦ, τὸ, ala.

Ἀργαίνω, f. ανῶ, albico, albeſco: Euſt. ex Eurip. ab ἀργός, albus.

Ἀργεῖος, ου, ὁ, Argæus: ab Ἄργος, ους, τὸ, nomen urbis in Peloponneſo.

Ἀργαλέ', pro ἀργαλέε. Ab

Ἀργαλέος, ου, moleſtus, difficilis, gravis; pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratia, ρ pro λ Attice, ab ἄλγος, dolor; vel quaſi ἐργαλέος, ab ἔργον, opus.

Ἀργαλέως, difficulter. Th. idem.

Ἀργάεντες ταῦροι, albicantes tauri. Pind. Th. ἀργός, albus.

Ἀργάς, άντος, & ἀργῆς, ἄργης, & ἄργας, ſerpentis ſpecies.

Ἄργει, Argis, dat. ſing. ab Ἄργος, Argi.

Ἀργεῖαι, pretioſi calceamenti muliebris genus, Heſych. ſic dicti, quæ Argis confici ſolebat.

Ἀργεία, ας, ἡ, Argiva. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργεῖος, ὁ, albus, λευκός: ab ἀργός, idem.

Ἀργεῖος, ὁ, Argivus. Et

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occiſor, Argicida: epitheton Mercurii: ex Ἄργος, & φόντης, pro φονεύς, occiſor. Th. φένω, occido, interficio.

Ἀργεμώνη, ἡ, argemone herba; ſic dicta, quod argema, & nubeculas in oculo ſanare dicitur. Dioſcor. c. 208. & Plin. l. 25. c. 9. ab ἄργεμον, τὸ, albugo.

Ἄργεμος, ου, ὁ, ἄργεμον, τὸ, & ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, albor, ſeu exulceratio alba in oculi nigra parte, & in candida rubeſcens. Poll. Unde ἐπάργεμος dicitur, qui eo vitio laborat: dicitur etiam de unguibus, & de iride, ab ἀργός, οῦ, ὁ, albus.

Ἀργεννός, ſeu ἀργεινός, ὁ, candidus, albus. Th. ἀργός, idem.

Ἀργής, ῆτος, ῆτι, per μεταβολὴν, & συγκοπὴν dicitur pro

Ἀργεστής, οῦ, & Æol. ᾶο, ὁ, albus, velox: ab eod. Themate.

Ἀργέομαι, idem ac ἀργέω, in otio vivo.

Ἀργέω, ῶ, otior. f. ήσω. p. ἤργηκα. a. 1. ἤργησα, ab ἀργός, otioſus.

Ἀργήεις, ἀργήεντος, & ἀργήστης, ὁ, candens, luculentus; idem ac ἀργής, ῆτος, ὁ, albus: & Th. idem.

Ἄργην, acc. ſing. ab ἀργής.

Ἄργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis.

Ἀργής, ῆτος, ὁ & ἡ, otioſus, feriatus. Th. idem.

Ἀργής, ῆτος, ὁ, albus. Th. ἀργός, albus.

Ἀργήστης, ητος, ὁ, albus, ſplendidus.

Ἀργηστός, οῦ, ὁ, Poet. idem ac ἀργής, ſeu ἀργός, otioſus.

Ἀργία, ἡ, otium: item feſtivitas, quæ Deo otiamur: ab ἀργός, otioſus.

Ἀργίαι, αἱ σχολαί, feriæ: q. ἀεργία: ex α & ἔργον, opus.

Ἀργίας, ὁ, albus.

Ἀργικέραυνος, ὁ, epith. Jovis; quod albicante fulmine gaudeat: ex ἀργός, albus, & κεραυνός, fulmen. Hom.

Ἀργίλοψ, idem ac ἀργός, candidus. Nicand.

Ἄργιλος, ſeu ἄργιλλος, ου, ὁ, ἡ, argilla, terra alba, & pura: q. ab ἀργός, albus.

Ἀργιλώδης, ὁ & ἡ, argilloſus, argillaceus, Th. idem.

Ἀργινόεις, εντος, ὁ, albus, ſplendidus: ab eod. Themate.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ, albos dentes habens: ab ἀργός, albus, & ὀδούς, όντος, ὁ, dens.

Ἀργιόδων, idem ac ἀργιόδους, ὁ, albos dentes habens. Apoll.

Ἀργίπους, Macedonibus ὁ αἰετός, aquila, teſte Heſychio: proprie celeripes, ab ἀργός, idem ac ἀργός, albus, λευκός. item ταχύς, celer, velox, & πούς, ποδός, ὁ, pes.

Ἄργιος, ὁ, albus, celer.

Ἀργίπους, οδος, ὁ, albipes: & celer.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potius ἄργματα, άτων, τὰ, primitiæ ſicut ἀπάργματα, vel

Digitized by Google

ἀπάργματα, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀργμένοι, Jon. pro ἠργμένοι, ὁ, qui cœpit. perf. part. paſſ. ab ἄρχομαι, incipio.

Ἀργοι, Argivi. Sic Ἄργος pro Σπάρτη. Et Ἀργεῖοι, pro Σπαρτιᾶται.

Ἀργολογεῖν, verba ſupervacanea dicere, vel ſcribere: &

Ἀργολογία, ας, ἡ, otioſus ſermo.

Ἀργοναύτης, ὁ, Argonauta; qui in navi, quæ Ἀργὼ dicitur, Jaſonem eſt comitatus. Th. ναῦς, νεὼς, navis.

Ἀργοποιὸς, ῦ, ὁ, iners; ſeu potius inertiam ingenerans, & afferens; inertem reddens: ex ἀργὸς, otioſus, & ποιέω, facio.

Ἄργος, ου, ὁ, nomen propr. Argus, ἑκατοντόφθαλμος, centum oculos habens.

Ἄργος, τὸ, oppidum Theſſaliæ; urbs in Peloponneſo; item pro tota Peloponneſo, & ſæpe pro Græcia univerſa: unde Ἀργεῖοι, Argivi.

Ἀργὸς, ῦ, ὁ, albus; item otioſus, piger: q. ab ἀεργὸς, ab α, & ἔργον, opus.

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, fictitia vox, q. d. argentangina; dici ſolet, ubi quia muneribus corruptus tacet, & nihil contradicit, Plut. ex ἄργυρος, argentum, & ἄγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio, a Th. ἄγχω, ſtrangulo, ſuffoco: item coerceo.

Ἀργυραμοιβικῶς, more nummularii, adverb. ex ἄργυρος, argentum, & ἀμείβω, permuto.

Ἀργυραμοιβὸς, ῦ, ὁ, argentarius, nummularius, τραπεζίτης, κολλυβιστὴς, trapezita, Plaut. menſarius, Cic.

Ἀργυράσπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, argenteum clypeum geſtans. Athen. Unde ἀργυράσπιδες dicebatur Macedonica quædam legio a clypeis argenteis; ex ἄργυρος, argentum, & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, officina argentarii. Th. ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργύρειος, ου, & ἀργύρεος, έα, εον, & contract. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, argenteus, ἀργυρέοις, dat. pl. Jon. pro ἀργυροῖς, ab ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργυρεύω, argentum effodio, μεταλλεύω. Strabo.

Ἀργυρηλάτης, ὁ, argenti cuſor. Heſych. ex ἄργυρος, & ἐλαύνω, f. άσω, p. κα, ab ἐλάω, agito: item pulſo, ferio.

Ἀργύριδιον, ου, τὸ, parvum argentum, pecuniola: dim. ab ἀργύριον, τὸ, argentum.

Ἀργυρίζομαι, capturas facio, nundinor, lucror. Bud. ex Demoſth.

Ἀργυρίζω, flagito, vel aufero argentum, exponitur & concutio.

Ἀργυρικὸς, ῦ, ὁ, argenteus, pecuniarius.

Ἀργυριοθήκη, & ἀργυροθήκη, ἡ, arcula: argenti & pecuniæ theca. Poll. ex ἄργυρος, argentum, & θήκη, theca, ſeu repoſitorium. Th. τίθημι, pono.

Ἀργυριοκόπος, ὁ, argentarius. Regum l. 4. c. 22.

Ἀργύριον, ου, τὸ, nummi argentei: Matth. c. 26. Et general. pecunia, ex quocunque ſit metallo. ab ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, Poet. & Att. pro ἀργυρᾶ, argentea phiala. Athen.

Ἀργυρισμὸς, ῦ, ὁ, exactio pecuniæ, capturarum conſectatio. Bud.

Ἀργυρίτης, qui pecunia abundat, ἀργυρῖτις, terra, ex qua foditur argentum: ut ἀργυρῖτις ψάμμος, argentea arena. Dioſc.

Ἀργυρόβιος, ὁ, nervum arcus habens argenteum: ex ἄργυρος, argentum, & βιὸς, ὁ, nervus arcus.

Ἀργυρογνώμων, ὁ, argenti ſpectator, argentarius, nummularius: quaſi pecuniæ ſpeculator; qui argentum ad Lydium lapidem probat: ex ἄργυρος, argentum, & γνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cognitor, explorator. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ἀργυροδίνης, ὁ, ἡ, argenteos habens vortices: ab ἄργυρος, argentum, & δίνη, vortex.

Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀργυρώδης, argenteus: ab ἄργυρος, argentum.

Ἀργυρόηλος, ὁ, ἡ, argenteos habens clavos: ab ἄργυρος, & ἧλος, clavus.

Ἀργυροθήκη, ἡ, loculus, in quo ſervatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον, τὸ, locus cudendo argento deſtinatus, ſignandæ pecuniæ officina. Athen. l. 5.

Ἀργυροκοπέω, argenteos nummos cudo; vel argentum ſigno.

Ἀργυροκοπιστῆρες λόγων, dicuntur metaphorice, qui verba, aut orationes cudunt. Poll. ex ἄργυρος, argentum, & κοπὴ, ἡ, ſectio, inciſio; a κόπτω, ſcindo, ſeco.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ, pro quo dicitur & ἀργυριοκόπος, argentarius, qui argentum, ſeu argenteos nummos cudit; argenti ſignator; qui pecuniam ſignat. Ex ἄργυρος, argentum, & κόπος, ὁ, labor.

Ἀργυρολογέω, ῶ, pecunias poſco, & exigo; argentum colligo. Thuc. Polyb.

Ἀργυρολογητὴς, ὁ, ad pecuniam colligendam inſtitutus. 2. Mach. 11. ex ἄργυρος, argentum, & λέγω, lego, colligo.

Ἀργυρολογία, ἡ, argenti, i. e. pecuniæ coactio, & exactio.

Ἀργυρολόγος, ου, ὁ, qui argentum, i. e. pecuniam, colligit, coactor, quæſtor, pecuniæ legendæ deſtinatus.

Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argento mixtus, Th. μίγνυμι, miſceo.

Ἀργυραμοιβὸς, ου, ὁ, argentarius, trapezita: παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυρόομαι, argentum recipio, argento donor. Pind.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, argenteos pedes habens, ideſt argentei coloris, candidos, Iliad. α. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, ἡ, Dor. pes, malleolus pedis: vel a πέζα, fimbria.

Ἀργυρόπεζος, ἡ, idem ac ἀργυρόπεζα, Epith. Thetidis, apud Hom. Il. α & Veneris, apud Pind. quod exp. etiam, argenteas fimbrias habens, i. e. ἡ κόσμον λαμπρὸν περὶ τὰς ἄκρας τοῦ ἱματίου ἔχουσα, inquit Euſt. & ſic eſt ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, ἡ, fimbria.

Ἀργυροποιεῖον, ου, τὸ, locus, ubi argentum & numiſmata cuduntur. Th. ποιέω, facio.

Ἀργυρόπους, οδος, ὁ, qui eſt argenteis pedibus.

Ἀργυροπράκται, οἱ, nummularii, ab exigendis pecuniis ita dicti: in Pand. Græc.

Ἀργυροπρατικὴ, ſcil. τέχνη, argentaria: ab ἀργυροπρατικὸς, ad argentum elaborandum faciens.

Ἀργυροπρατικὸς, ῦ, ὁ, ad argentum elaborandum faciens. unde ἀργυροπρατικὰ ἐργαστήρια, argentariæ officinæ, argentaria. Th. πράττω, ago, facio; unde πρακτὸς, ὁ, qui agi poteſt, ſub actionem cadens; & πρακτικὸς, aptus ad agendum, qui agere poteſt.

Ἀργυροπωλέω, ῶ, pecunia numerata vendo. Polyb. Th. πωλέω, vendo.

Ἀργυρόριζος, ab ἄργυρος, argentum, & ῥίζα, radix.

Ἀργυρορρύτης, ου, ὁ, argentifluus; fluenta habens argentum vehentia: ut ἀργυρορρύτας Ἕβρος, Eurip. in Herc. Fur. ex ἄργυρος, argentum, & ῥύω, f. ύσω, inuſit. pro Th. ῥέω, fluo.

Ἄργυρος, ου, ὁ, argentum: ſic dicitur a candore, ab ἀργὸς, albus. hinc ἀργυρόω, argento obduco, pecunia dono: ἀργύριον, τὸ, argentum.

Ἀργυρότοξ, pro ἀργυρότοξος, vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ, argenteo arcu decorus: ab ἄργυρος, & τόξον, τὸ, arcus, telum.

Ἀργυροτράπεζα, ἡ, argentaria menſa in Edict. Juſtin. item menſa argentea. Th. τράπεζα, menſa.

Ἀργυροῦ, & ἀργυροῦς, contracte ab ἀργύρεος, ὁ, argenteus.

Ἀργυροφάλαρος, ὁ, argenteis phaleris ornatus. Athen. Th. φάλος, ὁ, apex, conus galeæ. unde φάλαρα, τὰ, phaleræ.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, argento ſplendens. Non. Th. φέγγος, εος, τὸ, ſplendor.

Ἀργυροχάλινος, ὁ, argenteis exornatus frænis. Th. χαλινὸς, ῦ, ὁ, frænum.

Ἀργυροχόος, ὁ, argenti fuſor, faber argentarius. Th. χέω, fundo.

Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento, deargento. Plut.

Ἀργυρῷ, dat. ſing. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος, ὁ, argenteus.

Ἀργυρώδης, ὁ argentoſus. Xen.

Ἀργυρώματα, ατων, τὰ, vaſa argentea; ornatus, vel ſupellex argentea. Th. ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, argento emptus: ab ἄργυρος, argentum, & ὠνέομαι, emo.

Ἀργύφεος, & ἄργυφος, ου, ὁ, ἡ, alba textura conſtans; item albus: ex ἀργὸς, albus, & ὕφος, textile; quod ab ὑφάω, texo.

Ἀργυφὴς, έος, ἡς, alba textura conſtans.

Ἀργὼ, όος, ἡ, Argo, navis Jaſonis ſic dicta, quod in Argo fabricata: item ſydus.

Ἀργῶς, adv. otioſe, ſegniter; item temere, fruſtra. q. ἀέργως, ſine opere.

Ἄρδα, ἡ, inquinamentum: quia ſolet αἴρεσθαι, tolli. unde ἄρδαλος, immundus.

Ἄρδαλος, ὁ, qui munde non vivit.

Ἀρδαλόω, f. ώσω, inquino.

Ἀρδάνιον, ου, τὸ, dicitur vas, in quo pecudes adaquantur; vel potius certa pars vaſis, quod ἀρδάμιον appellabatur, apud Polyb.

Ἀρδεία, ἡ, & ἄρδευσις, ἡ, irrigatio, vel adaquatio. a Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἀρδέω, Att. & Dor. pro ἀρδεύω, irrigare: verbi ἄρδω, aquatum duco.

Ἀρδεύω, Jon. & Poet. idem ac ἄρδω, irrigo, adaquo, aquatum duco.

Ἀρδηθμὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἀρδμὸς, irrigatio.

Ἄρδην, alte, funditus, plane, omnino. adv. ab αἴρω, tollo.

Ἀρδησκὸς, ου, ὁ, nomen fluvii.

Ἄρδις, ιος, ἡ, cuſpis teli: q. ab αἴρω, vel ab ἄρω, tollo.

Ἀρδμὸς, ῦ, ὁ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, rigant, 3. pl. ſeq.

Ἄρδω, f. σω, irrigo, potum præbeo. ἄρδομαι, irrigor. ἀρδόμενος, madens.

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα, ἡ, Arethuſa, fons Ithacæ, aut Siciliæ, de quo Ovid. Metam. lib. 5.

Ἀρεαὶ, ᾶς, ἡ, minæ: ab ἀρὰ, imprecatio; maledictionis denuntiatio.

Ἀρέας πόρος, Areæ trajectus. vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρειμάνιος, ου, καὶ ἀρειμανὴς, έος, ὁ, ἡ, bellicoſus: ad verbum, Marte furens: ab Ἄρης, Mars, & μαίνομαι, inſanio.

Ἀρειομανὴς, ὁ, in Eccl. Hiſt. exp. Arianus, inſaniens in Arianiſmo.

Ἀρειομανίτης, ὁ, Arianus.

Ἄρειον, τὸ, melius, præſtantius: eſt neutrum genus ab ἀρείων (pro quo & ἀρειότερος) melior, præſtantior; proprie Marte, & armis præſtantior; ut ejus ſuperl. ἄριστος, ὁ, optimus; proprie, Marte, ſeu armis præſtantiſſimus: ſeu maxime bellicoſus. Nam them. eſt Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, ſeu Ἀρεωπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, ſenator, vel judex Athenienſis, qui de rebus capitalibus judicabat.

Ἀρειόπαγος, ὁ, ſeu Ἄρειος πάγος, curia Athenienſis ſic dicta: ad verbum, Martius collis.

Ἄρειος, & Ἀρήϊος, ὁ, Martius. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρειότερος, ὁ, melior, compar. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. ſing. f. 2. m. ab ἀείρομαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἀρείτολμος, ὁ, a Marte audaciam ſumens; i. e. Martius, bellicoſus. Epigr. ex Ἄρης, Mars, & τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἀρείφατος, ὁ, Martius, bellicoſus, fortis. Ἄρει κτανὼν, idem ac ἀρηΐφατος, Marte, ſeu in prælio peremptus, quaſi ἀρηϊφονεύτος. Ab ἄρης, Mars, & φάω, occido.

Ἀρειῶ, pro αἰτιῶ, minor. Etym. ab ἀρεαὶ, ἡ, minæ.

Ἀρείων, ὁ, ἡ, & in n. g. ἄρειον, ονος: præſtantior, proprie armis, melior: irreg. compar. ab ἀγαθὸς, bonus, & Ἄρης, Mars.

Ἄρεος, gen. ſing. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρε-

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσαντο, Jon. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, tollo.

Ἄρεσμα, ατος, τὸ, placitum. Item facetiæ, lepos in ſermone.

Ἀρέσκευμα, τὸ, blanda appellatio, & adulatoria. Plut.

Ἀρεσκεύομαι, f. εύσομαι, comiter appello, vel ago; blandior. Plut. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσκόντως, adv. grate, Eurip. ἀρεσκόντως σοι, ex animi tui ſententia.

Ἄρεσκος, ου, ὁ, blandus: ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσκω, placeo, placo. imperf. ἤρεσκον. præſ. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω, p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα, infin. ἀρέσαι, part. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in media forma cum dativo, acquieſco. a. 1. m. ἠρεσάμην, & Jon. ἀρεσάμην, ω, ατο. præſ. inf. paſſ. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρεστὸς, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, εὐάρεστος, εὐαρεστέω, εὐαρεστία, de quibus in ſuis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσσάμενος, ὁ, placens, a. 1. part. m. Poet. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεστήρ, ῆρος, ὁ, libum; genus placentæ Diis conſecratum, & acceptum. Etym. Euſtath.

Ἀρεστήριον, ου, τὸ, ſacrificium, gratum proprie, & acceptum.

Ἀρεστὸν, τό, Bud. idem eſſe ait, ac Latinis decretum, & placitum: ab ἀρεστός, ὁ, placitus, gratus.

Ἀρεστός, ή, όν, gratus, a, um. ἀρεστόν ἐστιν, æquum eſt. a 3. perf. ἤρεσται, ab ἀρέσκω, placeo. Hinc & ἀρεστά, ῶν, τὰ, placita.

Ἀρεστῶς, adverb. grate: ab ἀρεστὸς, ὁ, gratus.

Ἄρετ', pro ἤρετο, cœperat, imperf. Jon. vel, ut alii, a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, tollo.

Ἄρεται, 3. ſing. ab ἄρομαι, aptor. Thema ἄρω, apto.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετή, ἡ, virtus.

Ἀρέτας, α, ὁ, Aretas, æ, nomen viri.

Ἀρετάω, ῶ, & ἀρεταίνω, virtutis felicitatem aſſequor, i. e. quæ virtutem comitantur; vel, ut alii, feliciter procedere, vel recte ſuccedere. Odyſſ. θ. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, non reddunt beatum mala opera. ab ἀρετὴ, ἡ, virtus.

Ἀρετή, ῆς, ἡ, virtus: q. ab ἀρέσκω, placeo, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, placo: q. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἄρεως, Dor. pro Ἄρεος, gen. ſingul. ab Ἄρης, ηος, ὁ, Mars.

Ἀρέων, imprecationum, gen. pl. Jon. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, ἡ, preces, diræ.

Ἄρη, pro Ἄρην, acc. ſing. ab Ἄρης, ηος, ὁ, Mars.

Ἄρηαι, auferas, Jon. pro ἄρῃ, a. ſing. a. 1. ſub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται, ab αἴρω, tollo.

Ἀρηγέμεναι, præſ. inf. Jon. pro ἀρήγειν, imperf. Jon. ἄρηγεν, pro ἤρηγε: ab ἀρήγω, auxilior.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præſ. part. f. g. ab ἀρήγω, auxilior.

Ἀρηγόνες, οἱ, auxiliatores, pl. num. ab ἀρηγών, όνος, ὁ, adjutor, tutor.

Ἀρήγω, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello. nam ab Ἄρης, Mars, deducitur.

Ἀρήγων, ονος, ὁ καὶ ἡ, defenſor, tutor, & tutrix: part. præc. Th.

Ἀρήϊα, pl. Mavortia. Ab ἀρήϊος, Martius.

Ἀρήϊος, ſeu ἄρειος, ὁ, Martius. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, bellicoſus: ab Ἄρης, Mars, & θοός, velox. Eſt & Ἀρηΐθοος, nomen proprium.

Ἀρηΐφατος, ὁ, nec non ἀρείφατος, ὁ ἐν τῷ Ἄρει πεφασμένος, in prælio occiſus: ab Ἄρης, Mars, & φάω, occido.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ, Marti charus, aut cui Mars charus, bellator. ab Ἄρης, Mars, & φίλος, amicus.

Ἀρημένος, ὁ, læſus, damnum paſſus, detentus: ab ἀράομαι; quod ab ἀρὰ, damnum, diræ.

Ἄρηα, pro Ἄρην, acc. ſingul. ab Ἄρης, ηος, ὁ, Mars.

Ἀρήν, ὁ, ἡ, agnus. gen. ἀρένος, & per Syncop. ἀρνός. q. ab ἄρη, νός, ὁ, & ἡ, agnus, agna.

Ἀρήν, pro ἀρὰν, acc. Jon. ab ἀρὰ, damnum, diræ.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, auxilior.

Ἄρηξις, εως, ἡ, auxilium, βοήθεια: ab ἀρήγω, auxilior.

Ἄρηρα, Attica reduplicatione pro ἦρα, compactus ſum, congrui, præt. m. verbi ἄρω, apto. Vel ab αἴρω tollo: ubi diſcriminis cauſa ι ſubſcribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, compegeram, pluſq. p. m. ἀρηρώς, p. m. part. Vide ἄρηρα.

Ἄρης, εος, vel εω, ευς, ηος, ητος, ὁ, & vocat. Ἄρες, Mars, prælium, vulnus, ferrum. dicitur & Ἄρης, ου, Jon. εω, & proprie eſt ferrum. Ponitur inter themata. Hinc ἄρειος, & ἀρήϊος, ἀρείων, ἄριστος. ἀριστεύω, ἀριστεία, & ἀριστεῖον, de quibus in ſuis locis.

Ἀρῆς, gen. Jon. ab ἀρὰ, ρᾶς, diræ.

Ἀρησόμεθα, ſupplicemus, pro ἀρησώμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι, f. ήσομαι, vel ab ἀρέσκω, placeo. f. έσω.

Ἀρῆται, a. 2. ſub. m. 3. ſing. ab αἴρω, tollo.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, &

Ἀρητήρ, ῆρος, ὁ, ſacerdos: in acc. ἀρητῆρα: ab ἀρὰ, preces.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymicum in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa: ut ἀρητιάδα Μεναλίππην, bellicoſam Menalippen. eſt a Th. Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρητὸς, ὁ, funeſtus, pernicioſus: παρὰ τὴν ἀρὰν, ideſt, βλάβην. vel pro ἄρρητος, inenarrabilis: ab α, & ῥέω, dico.

Ἀρηφαίνων, ὁ, præſ. part. Martem præ ſe ferens: ex Ἄρης, Mars, & φαίνω, appareo.

Ἀρθεὶς, ὁ, ſublatus, elevatus; evectus: a. 1. part. paſſ. ab αἴρω, tollo. a. 1. paſſ. ἤρθην.

Ἄρθεν, pro ἄρθησαν, 3. pl. Jon. a. 1. paſſ. ab ἤρθην, verbi ἄρω, apto, compono.

Ἄρθην, ης, η, Jon. pro ἤρθην. hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab αἴρω, tollo.

Ἄρθητι, a. 1. imperat. paſſ. ἀρθῆναι, a. 1. inf. ἀρθήσεται, tolletur, 3. f. 1. paſſ. ab ἄρω, apto, vel αἴρω, tollo.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, amo, concordiæ vinculo jungor.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

Ἄρθμιος, ου, ὁ, amicus, confœderatus.

Ἀρθμός, οῦ, ὁ, amicitia, concordia: ab ἄρω, apto, & θυμός, animus.

Ἀρθριτικός, ὁ, articularis: idem ac

Ἀρθριτικὸς, οῦ, articulari morbo laborans, podagricus, articularius.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, articulorum dolor.

Ἄρθρον, ου, τὸ, artus, articulus: item vox Grammaticorum: q. ab ἄρω, apto.

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, articulo, fingo, formo: ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, vocem articulatam edere.

Ἀρθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, articuloſus. unde ἀρθρώδεις, οἱ, articuloſi. Plin. Ariſt. de leone: καὶ ὅλον τὸ σῶμα ἀρθρῶδες. a præc. Th. ἀρθρόω, articulo, fingo, formo.

Ἀρθρώσειε, 3. ſingul. a. 1. opt. act. verbi ἀρθρόω, articulo, fingo, formo.

Ἀρι, vocula præfixa vocabulis apud Poetas, ſignificationem auget, ut in ἀρίζηλος, &c.

Ἀρία, ας, ἡ, arbor inter eas, quæ maxime ſerotino germinatu florent, (Plin. l. 16. c. 25.) apud Theophraſtum l. 3. c. 6. hiſt. plant. hyemis initio fructus profert.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, Ariadne, Minois filia.

Ἀριγκύμων, ἡ, quæ ſtatim gravida eſt facta. ſeu πολυκύμων, fœcunda: ex ἄρι, quod Δωρικῶς eſt πολὺ, (& nihil niſi in compoſitione ſignificat; ſic autem eſt particula augens dictiones: ut ἀριπικρός, valde amarus) & κύω, in utero fero.

Ἀριγνώς, ὁ, idem ac ἀρίγνωτος, valde notus.

Ἀριγνώτως, manifeſte. ab ἀρίγνωτος, manifeſtus.

Ἀρίγνωτος, ο, ὁ, clariſſimus, valde notus. ἀρίγνωτοι, οἱ, Poet. pro ἀρίγνωστοι, valde noti: ex ἄρι, valde, & γινώσκω, cognoſco.

Ἄριγος, ο, ὁ, a frigore tutus: ex α priv. & ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

Ἀριδάκρυος, ου, ἡ

Ἀριδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, multum lacrymans; ad lacrymas propenſus: ab ἄρι, & δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀριδάκρυτος, ου, ὁ, multum lacrymabilis; item idem ac ἀριδάκρυς, υος, ὁ, multum lacrymans: a δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀριδείκετ', pro ἀριδείκετε, vocat. ab

Ἀριδείκετος, ο, præclarus, inclytus: ex ἄρι, & δεικτὸς, pro δεικτὴς, demonſtrativus. a δείκνυμι, oſtendo.

Ἀρίδηλος, ου, ὁ, clarus, præclarus: ex ἄρι, & δῆλος, manifeſtus.

Ἀριδήλως, manifeſte, adv. φανερῶς: ab ἀρίδηλος, clarus.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ & ἡ, multum æmulandus: ex ἄρι, & ζῆλος, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere. verſo δ in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. clare, manifeſte, ſtudioſe, magna cum æmulatione.

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ, valde æmulandus.

Ἀρίηκοος, ὁ, obediens, acute audiens. ὀξυάκοος, ἀκουσθεὶς, Nonn. valde attente audiens: ex ἄρι, & ἀκοὴ, auditus; vel ex aor. 2. ἤκοον, verbi ἀκούω, audio.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. & ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. ind. act. verbi ἀριθμέω, numero.

Ἀριθμέω, ῶ, numero. f. ήσω, p. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι. præt. paſſ. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠριθμέαται, part. ἠριθμημένος, η, ον, numeratus, a, um. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμὸς, ὁ, numerus.

Ἀριθμηθήμεναι, Poet. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀριθμέω, numero.

Ἀριθμητὸς, οῦ, adnumeratus: in Anth. Epigr. Th. idem.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, quod numeratur, numeratum.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio.

Ἀριθμητικὸς, ἡ, ὸν, ad numeros, ſeu artem numerandi pertinens.

Ἀριθμητικὸς, ὁ, numerandi peritus.

Ἀριθμητική, (ſub. τέχνη) numerandi ars, Arithmetica.

Ἀριθμητὸς, οῦ, numerabilis: a præt. paſſ. verbi ἀριθμέω, quod ab ἀριθμὸς, numerus.

Ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Ἀρικύμων, ἡ, mulier, quæ cito fit gravida, ſeu prægnans. Hippocr. Exponitur & quæ facile concipit: Heſych. item fœcunda; ἡ ταχέως ἐγκύμων γενομένη, Galen. ex ἄρι, & κύω, cito impleta, & gravida facta.

Ἀριμάζειν, aptare, quadrare; idem ac ἁρμόζειν. Heſych.

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis, Arimathæa. Hebr. leo mortuus.

Ἀριμασποὶ, οἱ, Arimaſpi: homines vocantur Scythice, qui unicum habent oculum.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Jonic. ab Ἄριμοι, nomen loci.

Ἄριν, ινος, ὁ & ἡ, (pro quo etiam dicitur ἄρις) & ἄρινος, naſo, aut naribus carens; q. d. malum habens naſum; non ſagax. unde ἄρινες, οἱ, ut ἄρινες κύνες, non ſagaces canes: (cujus contrarium εὔρινες, Pol.) idem ac ἄῤῥιν, vel ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ: ex α priv. & ῥὶν, vel ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, naſus.

Ἀρινὸς, pro ἐαρινὸς, ὁ, vernus; ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver: occurrit in Epigr.

Ἀριοβαρζάνειος, ου, ὁ, nomen emplaſtri, ab Ariobarzane ita dicti.

Ἀριπρεπέες, οἱ, decori, nom. pl. ab ἀριπρεπὴς, ὁ, ἡ, decorus.

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, decorus. Ex ἄρι, valde, & πρέπω, decorus ſum.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, eximium decus, decor.

Ἀριπρεπῶς, & ἀριπρεπέως, admodum decenter.

Ἄρις,

Ἄῤῥιν, vel ἄῤῥις, ἄῤῥιν, vel ἄῤῥις, ινος, ὁ & ἡ, naſo, vel naribus carens; non ſagax: ab α, & ῥὶς, vel ῥὶν, naſus.

Ἄῤῥις, ιδος, ἡ, fabrile inſtrumentum, ſcobina.

Ἄρις, Heſych. herba, quæ & ἀρίσαρον.

Ἀρίσαμος, Doric. pro ἀρίσημος, ο, ὁ, bello clarus: ex ἀρι, valde, & σῆμα, ſignum.

Ἀρίσαρον, herba puſilla, ejuſdem fere generis cum primitivo nomine ἄρον, ου, τὸ. arum, herba ex dracunculi generibus.

Ἀριθάρματος, ο, ὁ, qui præſtantiſſimum currum habet: quod ab ἄριστος, optimus, & ἅρμα, currus.

Ἀρισκύζης, ὄυς, ὁ, καὶ ἡ, valde indignans, vel iracundus, ὁ ἄγαν σκυζόμενος. Etym. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι: ſic Artemidorus.

Ἄριστα, optima, pl. n. g. ab ἄριστος, η, ον, ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus: comp. ἀμείνων, melior. interdum eſt adv. præſtantiſſime, optime.

Ἀρισταγόρας, ου, ὁ, Ariſtagoras, nomen viri.

Ἀρίσταθλος, ὁ, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Epigr. de Hercule, ex ἄριστος, optimus, & ἄθλος, ου, ὁ, idem ac ἄεθλος, certamen.

Ἀρισταῖος, α, ὁ, Ariſtæus, nomen viri.

Ἀριστάρχειον, τὸ, dicebatur templum quoddam Dianæ ſacrum: ab ἀριστάρχέω, optime impero.

Ἀριστάρχέω, ήσω, optime impero, ſeu magiſtratum gero: ab ἄριστος, optimus, & ἀρχὴ, principatus.

Ἀρίσταρχος, ο, ὁ, Ariſtarchus, nomen viri, Gr. optimus princeps.

Ἀριστάω, ῶ, prandeo, f. ήσω, p. ἠρίστηκα. a. 1. ἠρίστησα, a. 2. imperat. ἀρίστησον, ατω, Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστεία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. Th. Ἄρης, Mars, prælium, vulnus.

Ἀριστείδης, α, ὁ, proprium nomen viri.

Ἀριστεῖον, α, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, ſcil. χεὶρ, ſiniſtra manus.

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, ſiniſter, infauſtus: q. ab ἄριστος, optimus, per Euphemiſmum.

Ἀριστεροστάτης, ου, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Poll. ex ἀριστερὰ, ſiniſtra, & ἵστημι, ſto; unde στάτης, ου, ὁ, qui ſtetit, aut ſtat. Sic δεξιοστάτης, qui ſtat a dextra.

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ, qui tantum ſiniſtram habet, aut ea ſola utitur; quaſi ſiniſtrarius: ex ἀριστερὰ, ſiniſtra, & χεὶρ, manus.

Ἀριστεύεσκε, excellebat, imp. Jon. (Nam Jones in imper. & a. 1. & 2. formant 3. perſ. ſingularem in 2. remoto augmento, addita ſyllaba κε) verbi ἀριστεύω, excello. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præſ. part. f. g. verbi ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, princeps, omnium fortiſſimus: ab ἄριστος, optimus. Thema Ἄρης, Mars.

Ἀριστεύσασα, ἡ, antecellens, a. 1. part. act. f. g. ab ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστευτικὸς, ῦ, ὁ, ſtrenuus. ab ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, excello, fortiſſime me gero. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστῆες, ήων, Jon. fortiſſimi: item optimates, ſeu proceres.

Ἀριστήεσσι, dat. pl. Jon. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, έος, princeps.

Ἀριστητικὸς, ῦ, ὁ, ἦθος ἔχων ἀριστᾶν, conſuetudinem habens conviveandi, & prandendi. Etym. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, prandium præbeo, prandium excipio. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστίνδην, adv. optimos quoſque deligendo. ἀριστίνδης, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος, de optimis electus. Heſych.

Ἀριστόβουλος, α, ὁ, nomen viri, Ariſtobulus. Gr. optimus conſiliarius.

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀριστογένεθλος χῶρος, locus, ubi optimi naſcuntur, ſeu locus, qui optimos generat: ex ἄριστος, optimus, & γίνομαι, gignor, naſcor; unde γένος, genus; & γενέθλη, ortus, origo.

Ἀριστογόνος, ου, ὁ, ἡ, parens optimæ prolis: ab ἄριστος, optimus, & γόνος, ſoboles. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἀριστόδειπνον, ου, τὸ, prandium cœnæ conjunctum; Iſæus. ex ἄριστον, ου, τὸ, prandium, & δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Ἀριστόδημος, ου, ὁ, quaſi populi princeps: ex ἄριστος, optimus, & δῆμος, ὁ, populus.

Ἄριστοι, οἱ, optimates, primores Livio; ſummates Plauto, proceres; viri præcipui; præſtantiſſimi: eſt plur. maſc. a ſing. ἄριστος, ὁ, optimus.

Ἀριστοκρατεία, ας, ἡ, ſtatus reip. quæ ab optimatibus gubernatur: cui opponitur δημοκρατεία, principatus populi, ſtatus popularis.

Ἀριστοκρατέω, f. ήσω, optime impero.

Ἀριστοκρατικῶς, pro ſtatu optimatum. ab ἄριστος, optimus, & κρατέω, impero, quod a κράτος, τὸ, imperium.

Ἀριστοκρατοῦμαι, ſub optimatum regimine vivo.

Ἀριστοκράτης, ους, οι, ὁ, Ariſtocrates, nomen proprium.

Ἀριστοκρατία, idem ac ἀριστοκρατεία.

Ἀριστοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad ariſtocratiam pertinens: item ariſtocratiæ ſtudioſus.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba quædam; ſic dicta ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἄριστα βοηθεῖν ταῖς λεχοῖσιν, quod exiſtimetur optime puerperis opitulari. Dioſc. Plin. Scribitur & ἀριστολόχεια, apud Nicand. ex ἄριστος, optimus, & λοχὸς, ῦ, ἡ, gravida; a λέγομαι, cubo, ſeu λέχος, ους, τὸ, lectus.

Ἀριστόμαντις, ὁ καὶ ἡ, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Soph. ex ἄριστος, optimus, & μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, vates.

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, in præliis præſtantiſſimus.

Ἄριστον, ου, τὸ, prandium. Volunt dici, quaſi ἀόριστον, quod tempus ei non eſſet definitum. Alii ab ἦρι, mane. ἄριστον δειλινὸν, merenda.

Ἀριστονομία, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Heſych. & Suid. ex ἄριστος, optimus, & νομὸς, ῦ, ὁ, præfectura: a Th. νέμω, rego, regno.

Ἀριστόνοος, ο, ὁ, benevolus, optima mente præditus: ex ἄριστος, optimus, & νόος, mens.

Ἀριστοποιέω, prandium facio, cibum apparo.

Ἀριστοποιοῦμαι, prandeo; & participium paſſ. ἀριστοποιούμενα, ea, quæ parantur in prandium: ex ἄριστον, prandium, & ποιέω, facio.

Ἀριστόπονος, ου, ὁ, ἡ, optime laborans: ab ἄριστος, optimus, & πόνος, labor. quod a p. m. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ἄριστος, ὁ, optimus. ἄριστοι, οἱ, optimates, primores, proceres: ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus: comp. ἀμείνων, melior. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστοσαλπιγκτὴς, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Poll. ex ἄριστος, optimus, & σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, buccinator: a Th. σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba, buccina.

Ἀριστοτέλης, εος, ους, ὁ, Ariſtoteles, princeps Philoſophorum.

Ἀριστοτέχνης, ο, ὁ, optimus, & præſtantiſſimus artifex: ex ἄριστος, optimus, & τέχνη, ars.

Ἀριστοτόκος, ο, qui optimus parit. ἀριστότοκος, ο, optimo partu editus, præſtantiſſimus. & ἀριστοτόκεια, quæ &c. ab ἄριστος, optimus, & τίκτω, pario.

Ἀριστοφάνευς, gen. Æol. & Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab Ἀριστοφάνης, Ariſtophanes.

Ἀριστοφάνης, ὁ, Ariſtophanes, Poeta comicus.

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ab ἄριστος, optimus, & χεὶρ, ὸς, ἡ, manus.

Ἀριστώδινες dicebantur Athenæ, ut quæ parerent optimos, & præſtantiſſimos ex ἄριστος, optimus, & ὠδὶν, ἡ, unde ὠδὶν, ſeu ὠδὶς, ῖνος, dolor parturientis, & ὠδίνω, parturio.

Ἀριστῶν, prandens: ab ἀριστάω, prandeo.

Ἀριστώνος, ῦ, ὁ, tempus prandii, ἀρίστου ὥρα. Heſych.

Ἀρισφαλὴς, ὁ, valde lubricus, fallax. ἀρισφαλεῖς, οἱ, dubii. Et

Ἀρισφαλεῖς, οἱ, facile decepti: ab ἀρι, & σφάλλω, quod a σφάλλω, ſeduco.

Ἀριφραδὴς, ἐος, ὁ & ἡ, valde manifeſtus, inſignis.

Ἀριφραδέως, adv. valde manifeſte: ab ἀρι, valde, & φραδὴς, prudens. Th. φράζω, dico, oſtendo.

Ἀρίφρων, cui eſt mala mens; male animatus: ὁ κακῶς φρονῶν. Suid. Heſych.

Ἀρίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Arion.

Ἀρκαδία, ἡ, Arcadia, nomen regionis.

Ἀρκεῖ, ſufficit, imperſon. ab ἀρκέω, a. 1. ἤρκεσα, Jon. ἀρκείσθω, contentus eſto, præſ. imp. paſſ. pro imperat.

Ἄρκειον, τὸ, herba quædam paluſtris. Dioſc. ſcribitur a pleriſque ἀρκτεῖον.

Ἄρκειος, ο, ὁ, idem ac ἀρκτῷος, urſinus, ut ἐκ λίπους ἀρκείου, ex adipe urſino.

Ἀρκέομαι, οῦμαι, ſufficio, par ſum. Thuc. frequentius eſt pro contentus ſum, acquieſco. nam qui contentus eſt aliquibus rebus, & acquieſcit, illæ ei ſufficiunt. hinc ἀρκούντως ἔχειν, apud Plut. eſt paſſ. ab ἀρκέω, ſufficio, par ſum.

Ἀρκεόντως, Jon. pro ἀρκούντως, ſufficienter. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκέσει, arcebit, f. 1. verbi ἀρκέω, propulſo.

Ἀρκεσθησόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. paſſ. ab ἀρκέομαι, ſufficio, par ſum.

Ἀρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Ἀρκεσίλαος, Arceſilaus.

Ἀρκεσίλαος, ο, ὁ, Arceſilaus, nomen proprium.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, utilitas, auxilium.

Ἄρκεσμα, τὸ, auxilium: ab ἀρκέω, juvo.

Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, ſufficiens. Ex ἀρκετὸν, ſufficit, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκετῶς, ſufficienter.

Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi, quæ maturitate nigreſcit. Et Dioſcor. etiam ipſam arborem ἀρκευθίδα vocat.

Ἀρκεύθινος, juniperus: ab ἄρκευθος, juniperus.

Ἄρκευθος, ου, juniperus: παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κεύθειν, ideſt, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia fe. reptilia averſantur. Itaque velim ab ἀρκέω αὐθὶ.

Ἀρκέω, ſufficio, arceo, opitulor, propulſo. Item ſatis, vel par ſum, ſatisfacio. f. έσω. p. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα, & Jon. ἄρκεσα. præſ. paſſ. ἀρκέομαι. perf. paſſ. ἤρκεσμαι. a. 1. paſſ. ἠρκέσθην. f. 1. paſſ. ἀρκεσθήσομαι, cum dativo.

Ἄρκηλοι, οἱ, urſorum catuli. Euſt. Th. ἄρκτος, vel ἄρκος, urſus.

Ἄρκιος, ὁ καὶ ἡ, & ἄρκιον, Poet. pro ἀρκετὸς, ſufficiens, ſatis dignus, adjuvans, utilis; item propulſatorius, propulſandi vim habens. Exp. etiam ſeptentrionalis: ut ἄρκιος πνοὴ, Euſt. & ſic eſt pro ἀρκτικὸς: ut ἄρκιος pro ἀρκτῷος, urſinus. a Th. ἄρκτος, ὁ, ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἄρκεσμα, τὸ, & ἄρκεσις, ἡ, auxilium. Them. idem.

Ἀρκούντως, adv. idem ac ἀρκετῶς, ſufficienter, ſatis, abunde. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκτῷος, ο, ὁ, urſinus.

Ἀρκτέον, incipiendum: verbale ab ἄρχω, ordior.

Ἀρκτεία, in urſæ occiſæ honorem virginis Dianæ confecto. Suid. Poll. Unde ἀρκτεία, illa conſecratio virginum Dianæ.

Ἀρκτῆ, ῆς, ἡ, (ſub. δορὰ) urſina, ſcil. pellis. Th. ἄρκτος, ὁ, καὶ ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκτικὸς, ῦ, ὁ, ſeptentrionalis. Them. ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ, urſus, urſa.

Ἄρκτιον, τὸ, dicitur herba quædam, de qua Dioſc. 4. 106. & Galen. ſimpl. 6. & Plin. 27. 6. Th. ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκτόμυς, ὸς, ὁ, mus urſinus. ſic dictus, quod incedit bipes, & prioribus pedibus tamquam manibus utitur, quod urſorum proprium. Vox Helleniſtica.

Ex

Ex ἄρκτος, urſus, & μῦς, mus.

Ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ, urſus, urſa: item ſignum cœleſte.

Ἀρκτοῦρος, ὁ, Arcturus; ſtella poſt ἄρκτου οὐρὰν, urſi caudam. nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos urſæ, ſydus, quod & Bootes; aſtrum arctophylax: ex ἄρκτος, urſus, & φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cuſtos. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Ἀρκτῷος, α, ον, Arctous, ſeptentrionalis. Herod.

Ἀρκυστασία, ας, ἡ, & ἀρκυστάσιον, τὸ, retium ſtatio, ſeu tenſio. Item locus, ubi tenduntur retia, ſeu in quo ſtant plagæ.

Ἄρκυς, υος, ἡ, rete, reticulum, vitta.

Ἀρκυστάσιον, idem ac ἀρκυστασία, & ἀρκυοστάσιον, retium ſtatio, ſeu tenſio.

Ἀρκύστατος, ου, ὁ, retium tenſivus. & ἀρκύστατα, τὰ, loca, ubi retia figuntur: item ipſa retia. ab ἄρκυς, rete, & ἵσταμαι, ſto; unde στάσις, ſtatio; & στατὸς, qui ſtat.

Ἀρκυωρέω, rete cuſtodio; ſto ad retia, & indaginem. Euſt. ex ἄρκυς, rete, & ὦρος, cuſtos, unde ὠρέω, & mutato ω in ου, οὐρέω, cuſtodio.

Ἀρκυωρὸς, ὁ, cuſtos retis, ſeu retiarius; qui ſtat ad retia, & indaginem.

Ἅρμα, ατος, τὸ, currus, vehiculum: a præt. paſſ. ἄρω, apto, mutato ſpiritu.

Ἁρμαγεδδὼν, τὸ ἄκλητον, Hebr. q. d. exercitus maledictus.

Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, cibus, demenſum. Th. ἄρω, adapto: παρὰ τὸ ἁρμόζειν ἢ ἰσοχρονιαῖον τοῖς μέλη. Heſych.

Ἁρμαλιᾶς ὄχος, vehiculum, quod exercitui commeatum circumvehebat. nam ὄχος, ου, ὁ, & ους, τὸ, eſt currus, vehiculum.

Ἁρμαλιὴν, acc. ſing. Jon. ab ἁρμαλιὰ, cibus.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, currus, rheda. Th. ἅρμα, idem.

Ἁρματροχιὰ, idem ac ἁρματοτροχιὰ, & χιὴ, ἡ, curriculi orbita; quod eſt pro ἁρματοτροχιά: ex ἅρμα, τὸ, currus, & τρόχος, rota. Th. τρέχω, curro.

Ἁρμάτειος, & ἁρμάτιος, ου, ad currum pertinens, curulis; ab eod. Th.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, vel aurigor. Eurip. ab ἅρμα, τος, τὸ, currus.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus.

Ἁρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, currus agitator. Ex ἅρμα, currus & ἐλαύνω, agito.

Ἁρματηλατέω, curru, ſeu curribus vehi, ſeu agitari. ejuſdem Them. & compoſitionis.

Ἁρματονίκη, & Dor. α, ἡ, victoria curulis. ex ἅρμα, currus, & νίκη, victoria.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum. Th. ἅρμα, currus.

Ἁρματῖται, οἱ, bigales, bigarii. Th. idem.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, curule certamen. ab ἅρμα, currus, & δρόμος, curſus: quod a τρέχω, curro.

Ἁρματόεις, ντος, ὁ, curulis: ab ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Ἁρματομαχέω, ex curru pugno. Euſt. ex ἅρμα, currus, & μαχέω, pugno.

Ἁρματοπηγέω, currus fabricor. ab ἅρμα, currus, & πήγνυμι, fabricor.

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui currum fabricatur: ab ἅρμα, currus, & πήγνυμι, fabricor.

Ἁρματοποιέω, currus facio, vel fabricor: ex ἅρμα, currus, & ποιέω, facio.

Ἁρματοποιὸς, ὁ, carpentarius, ſeu qui currus facit, aut fabricatur.

Ἁρματοτροφέω, curules equos alo, ſeu nutrio.

Ἁρματοτροφία, ἡ, curulium equorum nutritio: ex ἅρμα, currus, & τρέφω, idem ac τρέφω, alo, nutrio.

Ἁρματοτροχιὰ, ἡ, curriculi orbita.

Ἄρμενα, τὰ, apta, congrua, per ſyncop. pro ἠρμένα, pl. ab ἀρμένος.

Ἄρμενον, ου, τὸ, inſtrumentum, ut congruum, & neceſſarium opifici: ab ἄρω, apto.

Ἄρμενος, pro ἡρμένος, ὁ, præſ. part. paſſ. ab ἄρω, apto. Sic ἵμενος, pro ἑόμενος, ubi eſt ſyncope, & ſpiritus mutatio Æolica.

Ἁρμὴ, ης, ἡ, Hippocrati dicitur πᾶσα σύνδεσις τραυμάτων, compages, commiſſura, compago: Galenus exp. ſuturam in capite: idem ac ἁρμὸς, & Thema idem.

Ἁρμηλατέω, aurigor; curru aurigationis in curuli certamina. Et per ſyncopen pro ἁρματηλατέω.

Ἁρμηλάτης, & ατος, ὁ, auriga; per quem currus agi poteſt.

Ἁρμίως, confeſtim: Hippocr. παραχρῆμα: dictio Dorica.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, idem ac ἁρμὸς, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, coagmentatio.

Ἁρμόδιος, ία, ιον, congruus, familiaris. Th. ἄρω, apto. Eſt & Ἁρμόδιος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ἁρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, conveniens, præſ. part. f. g. ab ἁρμόζω.

Ἁρμοζόντως, congruenter, convenienter. ut ἁρμοζόντως ἔχει, convenienter ſe habet: ab ἁρμόζω, apto, ordino.

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, apte connecto: apto, quadro, convenio, & pro ordino. f. όσω. p. ἥρμοκα. a. 1. m. ἡρμοσάμην, ab ἄρω, apto.

Ἁρμοῖ, modo, nuper; adv. ſed ἁρμοῖ, congruenter: ab ἁρμὸς, ὁ, compages.

Ἁρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento; apte concinno, & compingo: ut ἡρμολόγησε τάφον, in Epigr. convenienter compoſuit ſepulchrum. ex ἁρμὸς, compages, & λόγος, ſermo.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; apud Muſicos concentus: ἁρμονίη, Jon.

Ἁρμονίδεω, gen. Æol. pro ου, ab

Ἁρμονίδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἁρμονικὸς, οῦ, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens: item muſicus. Th. ἄρω, apto, adapto.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commiſſura, articulus, compages: a præt. paſſ. ἄρω, mutato ſpiritu.

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio.

Ἅρμοσται, adaptatus eſt, Jon. pro ἥρμοσται, ab ἥρμοσμαι, perf. paſſ. verbi ἁρμόζω, apto.

Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, ἁρμοστὴρ, & ἁρμόστωρ, moderator, magiſtratus, gubernator.

Ἁρμοστὸς, οῦ, ὁ, conveniens, congruens: ab ἁρμόζω, apto, apte connecto.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præſ. opt. ab

Ἁρμόττω, idem ac ἁρμόζω, f. όσω. præſ. part. ἁρμόττων, οντος, & in f. g. ἁρμόττουσα.

Ἀρναῖος, ου, ὁ, Arnæus, nomen proprium.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina: q. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.

Ἄρνας, acc. plur. ἀρνάσι, dat. & ἄρνες, nom. plur. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, macellum: ab

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. At

Ἄρνειος, ου, agninus. Th. ἀρὴν, νὸς, ὁ, agnus.

Ἀρνεῖσθαι, negare, præſ. inf. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνοθοίνης, ὁ, agnis veſcens. Epigr. ex ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus, & θοίνη, convivium; unde θοινάω, epulor.

Ἀρνέομαι, recuſo, nego, abnego. imperf. ἠρνεόμην, ούμην, negabam. f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, renuit, & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. ſub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται, inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator: παρὰ τοὺς ἄρνας, agnos, qui ſolent in caput deſilire, velut aerem cornibus impetentes: eodem modo urinatores prono capita ſe immittunt in aquas.

Ἀρνευτήρια, τὰ, urinatorum exercitia; ab ἀρνευτὴρ, ὁ, urinator.

Ἀρνευτὴς, hipparus piſcis.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ nutricis Neptuni.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι, nego.

Ἀρνησίθεος, ου, ὁ, Deum negans; ὁ τὸν Θεὸν ἀρνούμενος, ὁ ἄπιστος, infidelis. Chryſoſt. ex ἀρνέομαι, nego, & Θεὸς, Deus.

Ἄρνησις, εως, ἡ, recuſatio, negatio.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. ſing. præſ. ſub. m. ab ἀρνέομαι, nego.

Ἀρνητικὸς, οῦ, negativus: a præt. paſſ. Th. ἀρνέομαι, nego.

Ἀρνηφόρος, ἡ, apud Athen. l. 3. agnifera eſſe videtur.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnus, agnellus: diminut. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνόγλωσσον, τὸ, & ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, plantago, agnina lingua. Dioſc. ex ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus, & γλῶσσα, lingua.

Ἀρνορκία, ſeu ἀρνορκίη, ἡ, apud Heſych. juſjurandum, & fœdus conceptum cæſo agno; cujus exemplum apud Hom. Il. 3. & Virgil. Æn. 12. ex ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus, & ὅρκος, ὁ, juſjurandum: unde ὅρκιον, τὸ, fœdus.

Ἀρνὸς, agni, gen. ſing. ab ἀρὴν, agnus. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

Ἀρνοφάγος, ου, ὁ, qui agnum devorat, comedit, & abſumit: ex ἀρὴν, agnus, & φάγω, comedo.

Ἀρνόφυλλον, τὸ, agni folium: cytiſus; herba, qua agni delectantur: ex ἀρὴν, agnus, & φύλλον, folium.

Ἄρνυμαι, capio, conſequor; commuto, comparo. ἀρνυμένω, nom. dual ab ἀρνύμενος, præſ. part.

Ἀρνῳδοὶ, οἱ, dicti ſic οἱ ῥαψῳδοὶ, rhapſodi, qui carmina apud antiquos recitabant; utpote quibus agnus proponeretur pretium recitationis verſuum. Euſt. ex ἀρὴν, agnus, & ἀείδω, cano; unde ᾄδω, idem, a quo ᾆσμα, τὸ, canticum, & ᾠδὴ, ἡ, idem: item ᾠδὸς, οῦ, ὁ, cantor.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρξάμενος, ὁ, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, incipio.

Ἀρξεῦμαι, Dor. & Æol. pro ἀρξοῦμαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, incipio.

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab eodem ἄρχομαι, incipio.

Ἀρόῃς, οῖς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἀρόω, aro.

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, ſuſciperem, perferrem, aor. 2. opt. m. verbi αἴρω, tollo: a. 2. m. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. m. ejuſdem verbi.

Ἄροιο, ἄροιτο, tuleris, rit, a. & 3. perſ. a. 2. opt. med. ejuſd. verbi.

Ἄρομα, τὸ, aratio: (ἀροτρίασμα, Heſych.) eſt verbale ab ἀρόω, ῶ, aro.

Ἄρομαι, aptor, adaptor; paſſ. ab ἄρω, apto.

Ἀρόμμεναι, Poet. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, arare: præſ. inf. ab ἀρόω, aro.

Ἄρον, ου, τὸ, arum, herbæ ſpecies. Eſt &

Ἆρον, a. 1. imper. verbi αἴρω, tollo.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Jon. a. 2. ind. m. ejuſdem verbi.

Ἄρος, utilitas, apud Æſchyl. a Th. ἄρω congruo, apto.

Ἀρὼν, ὁ, locus irriguus, pratum: item guttula. Heſych. enim ἀρὼς affert pro τὰ λιβάδια, quod illas habet.

Ἀρόσῃς, 2. perſ. a. 1. ſub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, aro.

Ἀρόσιμος, ὁ, arabilis; item cultus.

Ἄροσις, vel Ἀρόωσις, & Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, agricultura; interdum ager frumentarius: ab ἀρόω, aro.

Ἀρόσσειν, legitur apud Gregor. pro ἀροῦν, arare: a Th. ἀρόω, ῶ, f. ώσω, aro.

Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης, arator.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Epitheton bovis, vox Poetica; ab ἀρόω, aro.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem: ab ἀρόω, aro.

Ἀροτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arabilis.

Ἀροτήσιος, ου, ὁ, ἡ, ad arationem pertinens. unde apud Aratum ἀροτήσιος ὥρη, eſt ἀροτὸς, arationis tempus, vel ſeminandi tempeſtas, i. e. ſementis: ab ἀρόω, aro.

Ἀρότοιο, genit. Poet. pro ἀρότου, ab

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio. Sed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi. Et ἀροτὸς, τὴ, τὸν, arabilis. Th. ἀρόω, aro.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, aratrum: ab eod. Themate.

Ἀροτραῖος, ου, ὁ, ad aratores pertinens, ruſticus, agreſtis.

Ἀροτρεὺς, έως, Poet. pro quo & ἀρότης, ου, ὁ,

Digitized by Google

ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator, agricola.
Ἀροτρευτὴρ, ὁ, arator.
Ἀροτρεύω, & ἀροτριάω, aro, aratro ſindo.
Ἀροτρίασις, ἡ, aratio.
Ἀροτριάω, ῶ, & ἀροτριάζω, aro, f. άσω. p. ἠροτρίακα.
Ἀροτρίωσις, ἡ, idem ac ἀροτρίασις.
Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro.
Ἀροτρόπους, οδος, vomer, ab ἄροτρον, aratrum, & πούς, ποδὸς, pes.
Ἀρῶν, & ἀρόμεναι, præſ. inf. pro ἀρόειν: ab ἀρόω, aro.
Ἄρουρα, ας, & Jon. ἀρούρη, ἡ, arvum, terra arata, & terra: in nom. pl. ἄρουραι. ab
Ἀρουραῖος, ὁ, agreſtis, arvalis, campeſtris.
Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus: ab ἄρουρα, arvum, quod ab ἀρόω, aro.
Ἀρουροπόνος, ὁ, in arvo laborans; agricola: ex ἄρουρα, arvum, terra arabilis, & πόνος, ου, ὁ, labor; unde πονέω, laboro.
Ἀρόω, ῶ, aro, f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἤροκα. p. paſſ. ἤρομαι, σαι, ται. unde eſt ἄροσις, ἄροτος, ἀροτὴρ, ἄροτρον, ἄρουρα, de quibus ſupra.
Ἀρόωσις, ἡ, idem ac ἀροτρίασις, & ἀροτρίωσις, aratio: ab ἀρόω, aro.
Ἁρπάγδην, raptim.
Ἁρπάγιον, τὸ, locus dicitur juxta Cyzicum, unde raptum memorant Ganymedem. Th. ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, raptus: & ἁρπαγμὸς, ῦ, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάγη, ης, ἡ, harpago; inſtrumentum uncos habens, quo ex puteis vaſa retrahuntur. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάγιμος, ὁ, rapto quæſitus: item abreptus: ut ψυχὴ ἁρπαγίμη, Epigr.
Ἁρπάγιον ἀγγεῖον, vas, quod a rapiendo harpagium dicitur.
Ἅρπαγμα, & ἅρπασμα, ατος, τὸ, præda rapta, rapina: a præt. paſſ. verbi ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάζοντε, rapientes, præſ. part. dual. num. ab
Ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ἁρπάξω. p. ἥρπακα. p. paſſ. ἥρπασμαι. a. 1. paſſ. ἡρπάσθην. a. 2. paſſ. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα. hinc ἅρπασμα, & ἅρπαγμα. ἁρπαγὴ, ἅρπαξ, ἅρπη, ἁρπεδὼν, ἁρπεδόνη, de quibus alibi.
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poet. & ἁρπακτὴς, ῦ, ὁ, raptor.
Ἁρπακτικὸς, ῦ, ὁ, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, adv. rapaciter: item raptim.
Ἁρπακτὸς, ῦ, ὁ, ereptus: a præt. paſſ. verbi ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Th. idem.
Ἁρπάλαγον, τὸ, telum leporarium, cujus meminit Oppianus. ab ἁρπάζω, rapio. unde ἅρπη, ἡ, falx, & λαγωὸς, ὁ, lepus.
Ἁρπαλέος, α, ον, rapidus, a, um, celer; ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαλέως, & ἁρπάδην, idem ac ἁρπακτικῶς, rapaciter: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάλιμος, Heſych. idem cum ἁρπαλέος, ὁ, deſideratus. Item qui rapitur.
Ἁρπαλίζω, arripio, accipio. ἁρπαλίζομαι, & ἁρπαλίννυμαι, libens ſuſcipio; libenter accipio. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor: in pl. ἅρπαγες. ab eod. Themate.
Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαξῶ, rapiam, Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαξίβιος, ο, ὁ ϗ ἡ, rapto vivens. apud Athen. ex ἅρπαξ, rapax, & βίος, ου, ὁ, vita.
Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, falx.
Ἁρπάσας, άσασα, a. 1. part. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπασμὸς, idem ac ἁρπαγὴ, & ἁρπαγμὸς, raptus, direptio. ipſa rapiendi actio.
Ἁρπαστικὸς, ὁ, rapax. Ariſtot. Phyſiogn.
Ἁρπαστὸν, τὸ, harpaſtum; genus pilæ grandioris; dictum, quod quiſque arripere nitatur. unde Martial. Sive harpaſta manu pulverulenta rapis.

Ἁρπαστὸς, ῦ, ὁ, raptitius.
Ἁρπάω, rapio, furor. Steph. refert ad ἅρπη, ut ſit propriè, falce abripere.
Ἀρπεδὲς, τὸ, latum, planum: pro livido accepiſſe videtur Nicander.
Ἀρπεδὶς, ίδος, ſolo æqualis: quia ἄρει πέδῳ, ſolo congruit.
Ἀρπεδίζω, ſolo æquo, complano. Heſych.
Ἀρπεδόεις, εντος, ὁ, idem ac ἀρπεδὴς, humo æqualis, planus; vel ὁ ἄγαν πελιδνὸς, valde lividus, & pallidus: παρὰ τὸ ἄρει ϗ πέδον: ſic Herodianus, & Didymus, & Etym. Heſych. vero ὁμαλὸς, planus, lævis, æqualis. ἰσόπεδος, planus, æquatus.
Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis.
Ἁρπεδονίζω, prædo, illaqueo. Heſych. ab ἁρπεδόνη, laqueus, funis.
Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funiculus: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἄρπεζα, quaſi ὀρόπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis, tanquam ὄρους πέζα.
Ἁρπὶς, ὁ, apud Cretenſes dicitur milvus, a raptu.
Ἅρπη, ης, ἡ, falx: item enſis falcatus: & harpa avis: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἀρπὶς, ſeu ἀρβὶς, ίδος, ἡ, crepida, aut calcei genus; dicitur per metatheſin pro ῥαπὶς, a ῥάπτω, ſuo, conſuo, teſte Etym.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia: derivatur a Th. ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπυιαι, αἱ, rapaces quædam Deæ, Harpyiæ. gen. pl. ἁρπυιῶν.
Ἅρπυς, ὁ, amor: quia falcatus ad reſecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπᾷ, rapit.
Ἄῤῥαβδος, ὁ ϗ ἡ, ſeu ἄραβδος, carens virga, ſeu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, ου, ἡ, virga, baculus.
Ἀῤῥάβδωτα, τὰ vel τοι, αἱ, non ſtriatæ: ſunt inter oſtrea: q. d. minime virgata; (quibus opponuntur ῥαβδωτὰ, quæ pectinatim diviſa interpretatur Gaza apud Ariſtot.) conchæ dicantur non pectinatim diviſæ, ſeu non ſtriatæ, aut virgatæ.
Ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, arrhabo, pars ſolutionis, quæ fidem facit totius ſummæ perſolvendæ. Hebræi, a quibus Græci hoc vocabulum ſumpſerunt, ערבון, arrhabon vocant id omne, quo dato confirmatur promiſſio: ideo quidam exponunt pignus: arrhabo tamen, inquit Hieron. futuræ emptionis quaſi quoddam teſtimonium, & obligamentum datur; pignus vero (hoc eſt ἐνέχυρον) pro mutua pecunia opponitur, ut quum illa reddita fuerit, reddenti debitum pignus a creditore reddatur. utitur Paulus ad Eph c. 1. & 2. Cor. c. 1. & 5. Item Plut. in Galba.
Ἀῤῥαβωνίζω, arrhabone confirmo contractum emptionis. Heſych. Th. ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, arrhabo, pignus.
Ἀῤῥαγὴς, ῆος, ὁ ϗ ἡ, infractus, infragilis, firmus: ab α & ῥήσσω, frango.
Ἀῤῥαδιούργητος, ὁ, non temeratus: ex α priv. & ῥᾳδιουργέω, f. ήσω, otior.
Ἄῤῥαιστος, ὁ, non corruptus, incorruptus. ſed ponitur & ἄῤῥαστος pro eodem. ex α priv. & ῥαίω; f. ῥαίσω; unde ῥαιστὸς, ὁ, corruptus.
Ἄῤῥαξεν, Jon. & Poet. pro ἤῤῥαξεν, & hoc pro ἤραξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, amputo.
Ἄῤῥαφος, ου, ὁ, ἡ, inſutilis: ex α priv. & ῥαφὴ, ſutura. Th. ῥάπτω, conſuo.
Ἄῤῥεκτος, ſeu ἄρεκτος, ὁ, infectus, imperfectus: ut ἔργον ἄρεκτον, opus imperfectum. Iliad. τ. ex α priv. & ῥέζω, f. ῥέξω, facio, ſacrifico.
Ἄῤῥενα, acc. ſing. m. g. vel pl. n. g. ἀῤῥένος, & ἀῤῥένων, gen. ſing. & pl. ab ἄῤῥην, mas, ſtrenuus.
Ἀῤῥενικὸς, vel ἀρσενικὸς, ῦ, maſculinus: ab ἄῤῥην, vel ἄρσην, mas.
Ἀῤῥενικῶς, vel ἀρσενικῶς, maſculino genere, Athen. Eſt adv. ab ἀῤῥενικὸς, ſeu ἀρσενικὸς, maſculinus.
Ἀῤῥενογονία, ἡ, maſculorum generatio, ſeu procreatio: ab ἀῤῥενογόνος, mares generans.
Ἀῤῥενογόνος, ο, ὁ, ἡ, maſculos procreans: ab ἄῤῥην, mas, & γεννάω, quod a γίνομαι, naſcor, gignor.
Ἀῤῥενόθηλυς, & ἀρσενόθηλυς, ὁ, promiſcui generis.
Ἀῤῥενοκοίτης, & ἀρσενοκοίτης, ὁ, qui cum maſculis concumbit, vel maſculorum concubitor. 1. Cor. c. 6. & in Anth. Epigr. ex ἄῤῥην, ſeu ἄρσην, ενος, mas, & κοίτη, ſeu κοῖτος, ὁ, cubile.
Ἀῤῥενοκυέω, marem in utero geſto: ex ἄῤῥην, ενος, mas, & κυέω, concipio, uterum fero.
Ἀῤῥενόπαις, ſive ἀρσενόπαις, ὁ, cui eſt filius mas. Nnon. ex ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, & παῖς, puer.
Ἀῤῥενοτοκέω, virilis ſexus partum edo: ex ἄῤῥην, ενος, mas, & τόκος, ὁ, partus, fetura.
Ἀῤῥενοτόκος, mares pariens.
Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, maſculum reddo. & in paſſ. ἀῤῥενοῦσθαι, maſculeſcere.
Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, virilis, fortis. unde adv.
Ἀῤῥενωδῶς, maſcule, fortiter. Th. ἄῤῥην, ενος, ὁ, mas.
Ἀῤῥενωπάδες, exp. ἀνδρόγυνοι, feminæ, quarum facies aliquid virilitatis præ ſe ferunt. Heſych. ab ἀῤῥενωπὸς, aſpectu maſculus, virilis.
Ἀῤῥενωπὸν, τὸ, & ἀῤῥενωπία, ἡ, maſcula, ſeu virilis facies; interdum animus virilis, fortiſque, qui ſub maſcula facie latet. Plat. Plut. de fort. Alex. ſed ἀῤῥενωψ, & ἀῤῥενώπας, Euſt. tradit in malam partem uſurpari.
Ἀῤῥενωπὸς, & ἀρσενωπὸς, ῦ, ὁ, aſpectu maſculus, virilis: ex ἄῤῥην, mas, & ὤψ, facies.
Ἀῤῥεπὴς, έος, & ἄῤῥεπτος, ὁ, non vergens quoquam, non declinans.
Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, ſententia neutram in partem propenſius inclinans; ab α & ῥέπω, vergo.
Ἀῤῥήδην, exp. ita ut non collocetur in oratione. Heſych. eſt adv. ab ἄῤῥητος, non dicendus, nefandus.
Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Jon. ab
Ἄῤῥηκτος, idem ac ἀῤῥαγὴς, infractus, ex α priv. & ῥήσσω, frango.
Ἀῤῥημοσύνη, taciturnitas, ſilentium: ex α priv. & ῥῆμα, τὸ, dictum.
Ἀῤῥήμων, ὁ, tacitus.
Ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, ὁ, mas: item adjective, ὁ, ἡ, maſculus: metaph. fortis, ſtrenuus; & in neutr. gen. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, ſubſtantive mas. Th. ἄρδω, irrigo.
Ἀῤῥηνὴς, ἔος, ὁ, ἡ, Poet. ἄγριος, δυσχερὴς, moleſtus, difficilis. Deductum videtur ab ἀῤῥηνεῖν pro λοιδορεῖν, conviciari. ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Heſych. adverſus maritum contendere.
Ἀῤῥηνωπὸς, ἀῤῥενωπὸς, virilis faciei.
Ἀῤῥησία, ἡ, ſilentium: ex α priv. & ῥῆσις, εως, ἡ, dictum.
Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, obſcene perpetratum.
Ἀῤῥητοποιὸς, ῦ, ὁ, nefanda perpetrans, obſcenus: ab ἄῤῥητος, nefandus, & ποιέω, facio.
Ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis, obſcœnus; item nefandus; ex α & ῥητὸς, dicendus, dictus, a ῥέω, dico.
Ἀῤῥητουργία, ἡ, nefandum facinus: ex ἄῤῥητος, ο, ὁ, nefandus, & ἔργον, τὸ, opus.
Ἀῤῥήτως, adv. arcane: ab eod. Themate.
Ἀῤῥηφορεῖν, ſecreta & arcana geſtare. Etym. & Suid. ex ἄῤῥητος, nefandus, & φορὸς, ὁ, ferax, fertilis, unde φορέω, fero.
Ἀῤῥηφορία, quaſi ἀῤῥητοφορία, ἡ, geſtatio arcanorum: nomen feſti apud Athenienſes, quod ex arcanis ſacris conſtabat.
Ἀῤῥηφόρος, qui nefanda & arcana geſtat, quaſi ἄῤῥητα φέρων, teſte Heſych. & Etym.
Ἄῤῥηχος, ſepibus idoneus, (quod difficulter frangatur) Nic. in Ther. ex α priv. & ῥήγνυμι, frango, f. ῥήξω, unde ῥηχὸς, ὁ, ſepes, vallum ſepis.
Ἀῤῥίγητος, ὁ, exhorrere neſcius; non exhorreſcens, impavidus. in Epigr. ex α priv. & ῥῖγος, εος, τό; unde ῥιγέω, f. ήσω, rigeo, algeo, exhorreo.
Ἄῤῥιγος, ὁ ϗ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius.

Digitized by Google

Ἄῤῥιζος, & ἀῤῥίζωτος, ὁ, radice carens, radices nullas agens. ex α priv. & ῥίζα, ἡ, radix. unde ῥιζόω, radices figo.

Ἄῤῥιν, vel ἄῤῥις, ινος, ὁ & ἡ. vide ſupra ἄριν, ινος, naſo, aut naribus carens.

Ἀῤῥιχᾶσθαι, manibus, & pedibus ſurſum tendere.

Ἄῤῥιχος, ἄρριχος, vel ἄρσιχος, ὁ, ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀῤῥοία, ἡ, retentio menſtruorum; vel retardati, & commorati menſes: apud Hippocr. ex α priv. & ῥοή, ἡ, fluxus.

Ἀῤῥυθμέω, diſſono, diſcordo. Gal.

Ἀῤῥυθμία, ἡ, inconcinnitas, qualis eſt eorum, quæ numeroſa non ſunt. Item diſſonantia. Gal.

Ἀῤῥυθμοπότης, ὁ, qui non bibit ad rhythmum, ſeu certam menſuram, ſed plenis poculis merum in ſe ingurgitat; ex α priv. & ῥυθμός, menſura & πότης, ὁ, bibax.

Ἄῤῥυθμος, ὁ, & ἡ, numeris carens; nullam concinnitatem, ſeu modulationem, qualis numerorum, habens: interdum inconcinnus, incompoſitus. unde

Ἀῤῥύθμως, abſque numeris; abſque concinnitate ea, quam afferunt rhythmi, inconcinne.

Ἀῤῥυπάντος, ὁ, non ſordidatus, non contaminatus.

Ἀῤῥύπαρος, ὁ, non ſordidus; ex α priv. & Th. ῥύπος, ὁ, ſordes, ſtrigmenta; unde ῥυπαίνω, fœdo, maculo. & ῥυπαρός, ὁ, ſordidus.

Ἀῤῥυσίαστος, ὁ, qui pignori opponi non poteſt: ex α priv. & ῥυσιάζω, σμαι, f. άσω, capio pignus.

Ἀῤῥύσονται, pro ἀρύσονται, & hoc per enallagen pro ἀναρύσονται, haurient. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀῤῥυτίδωτος, qui rugas non habet. ex α priv. & ῥυτίς, ίδος, ruga. unde ῥυτιδόω, f. ώσω, rugo.

Ἀῤῥωδέω, Jon. pro ὀῤῥωδέω, timeo. Hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, metus. Th. ὀῤῥός, ȣ̃, ὁ, ſerum lactis.

Ἀῤῥώξ, ὁ, infractus.

Ἄῤῥεπτος, ὁ, idem ac ἀῤῥεπής, ſtabilis, permanens. ex α priv. & Them. ῥέπω, declino, inclino. f. ψω; unde ῥοπή, inclinatio, propenſio.

Ἀῤῥωστέω, f. ήσω p. ηκα, infirmus ſum, adverſa valetudine laboro. de καχέκταις dicitur: neutrum abſolut. ab α, & ῥώννυμι, confirmo, corroboro.

Ἀῤῥώστημα, τό, languor, ægritudo: eſt νόσημα μετὰ ἀσθενείας.

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus. Ab

Ἄῤῥωστος, ȣ, ὁ, ἡ, infirmus, ægrotus: ex α & ῥώννυμι, confirmo. corroboro.

Ἀῤῥώστως διακεῖσθαι, vel, ἔχειν, ægrotare.

Ἀρς, ἀρνός, ὁ, ἡ, agnus: dat pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, ὁ, a. 1. part. m. ab ἄρω, apto, f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω.

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. act. ab ἄρω, apto.

Ἄρσενε, acc. ſing. ἄρσενα, maſculus, in dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, mas.

Ἀρσενικός, maſculinus: ab eod. Themate,

Ἀρσενικῶς, vel ἀῤῥενικῶς, maſcule, vel maſculino genere. Athen. ab ἄρσην, mas.

Ἀρσενόθηλυς, & ἀῤῥενόθηλυς, ὁ, promiſcui generis, fœminei nimirum, & maſculi: ſic vocantur animalia, quæ ipſa ſe ineunt. ex ἄρσην, maſculus, & θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus.

Ἀρσενοκοίτης, ȣ, ὁ, cinædus: ex ἄρσην, mas, & κοίτη, cubile.

Ἀρσενόπαις, ὁ, cui eſt mas filius. Nonn. ex ἄρσην, mas, & παῖς, puer.

Ἀρσενοπληθής, ὁ, viris plenus: apud Æſchil. ex ἄρσην, mas, & πλῆθος, τό, multitudo.

Ἄρσην, ενος, ὁ, ἡ, & τό ἄρσεν, mas, maſculus.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio: item & ablatio; & apud LXX. unus. Th. αἴρω, tollo.

Ἄρσιχος, ὁ, loculus, apud Diod. Item ciſta lignea, & arcula, ſeu capſula; vel idem ac Th. ἄῤῥιχος, cophinus, vas vimineum.

Ἄρσον, adapta, a. 1. imperat. a f Æolico verbi ἄρω, apto.

Ἄρσω, coaptabo, f. 1. Æol. verbi ἄρω, apto. f. ἀρῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρα, & Æol. ἦρσα.

Ἀρτάβη, ης, ἡ, artaba, menſura dicebatur Perſica, tribus chœnicibus Atticis capacior, quam Atticus medimnus, teſte Herodoto l. 1. Apud Ægyptios autem artabam facere modios viginti, ſcribit Hieron. in c. 5. Iſaiæ.

Ἀρταμέω, ῶ, concido in fruſta: item trucido; a Th. ἄρταμος, ὁ, lanius, coquus.

Ἄρταμις, ιδος, Dor. pro Ἄρτεμις, Diana.

Ἄρταμος, ȣ, ὁ, lanius, coquus: παρὰ τὸ ἐς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus: item ſuſpendium: ab ἀρτάω, ſuſpendo, appendo.

Ἀρταξέρξης, ȣ, ὁ, nomen proprium Regis Perſarum, Artaxerſes, magnus bellator.

Ἀρτάω, (& ἀρτέω, Jon.) f. ήσω, p. ηκα. ſuſpendo, appendo: q. ab αἴρω, attollo.

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, Artemas, nomen proprium viri, Gr. incolumis.

Ἀρτεμέα, acc. ſing. ab ἀρτεμής.

Ἀρτεμέω, ῶ, incolumis ſum; valeo, ſum integris viribus. Nonn. ab ἀρτεμής, integer.

Ἀρτεμής, έος, ὁ, ἡ, integer, incolumis: q. ab ἄρτιος, integer: vel pleonaſmo τȣ̃ ρ, quaſi ἀτεμής, a τέμνω, ſeco.

Ἀρτεμία, ἡ, incolumitas, ſalus, ſanitas.

Ἀρτεμιδόβλητος, ὁ, (q.d. a Diana, i. e. Luna percuſſus, idem ac σεληνόβλητος) Lunaticus, Lymphaticus: (nam de mulieribus dicitur σεληνόβλητοι, & ἀρτεμιδόβλητοι, ut ἀπολλωνόβλητοι, & ἡλιόβλητοι de viris) ex Ἄρτεμις, Diana, & βλητός, ictus; a βάλλω, quod inter alia ſignificat figo, ferio, ſaucio.

Ἄρτεμις, ιος, & ιδος, ἡ, Diana, acc. ιν, & ιδα; voc. ὦ Ἄρτεμι. q. ab ἀρτεμής, perfectus: vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὰ ἀέρα τέμνειν. nam venationi præeſſe fingebant: unde venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, artemiſia, herba.

Ἀρτεμίσιον, τό, Dianæ feſtum, templum, aut ſtatua: ab Ἄρτεμις, ἡ, Diana.

Ἀρτέμων, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus, antemna. ab ἀρτάω, ſuſpendo.

Ἀρτέμων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, qui περιφόρητος, cognominatus eſt, quod ob molliriem lectica circumferretur.

Ἀρτέομαι, paro, apparo: quaſi ab ἄρω, apto.

Ἀρτεπίβουλος, ȣ, ὁ, nomen muris: ab ἄρτος, panis, & ἐπίβουλος, inſidiator: ex ἐπί, & βουλή, conſilium.

Ἀρτέω, Jon. idem ac ἀρτάω, ſuſpendo.

Ἄρτημα, ατος, τό, ſuſpenſum, appenſum. ἀρτήματα vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco: a præt. paſſ. verbi ἀρτάω, ſuſpendo.

Ἀρτήρ, ῆρος, ὁ, ſonat ad verbum, ſublator, quaſi ab αἴρω, attollo: vel humerus, quo onus ſublatum fertur. Item genus calceamenti. Sed in Nehemia ſumitur pro inſtrumento νωτοφόρων, i. e. bajulatorum. Ex ἀρτήρ, pleonaſm. τȣ̃ ο, fit ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, lorum, ſeu funis, quo enſis appenditur, ſeu theca, in qua reconditur, quaſi ἄορα τηρῶν: ab ἄορ, enſis, & τηρέω, ſervo.

Ἀρτῆρες, οἱ, arteres; maſſæ lapideæ, vel metallicæ, anſa, vel manubrio addito, quo commode levari poſſint ab athletis. Athen. lib. 5. (vide ἁλτῆρες) ab αἴρω, tollo.

Ἀρτηρία, ας, ἡ, arteria, ſpiritus receptaculum: παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν.

Ἀρτηριακός, ȣ̃, ad arteriam pertinens.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ diſſectio: a τομή, ἡ, ſectio, quod a τέμνω, ſeco.

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ, ἡ, arterioſus.

Ἄρτι, modo, nuper, nunc. ἕως ἄρτι, huc uſque. ἀπ᾽ ἄρτι, vel ἀπάρτι, ex hoc tempore. & ἀπ᾽ ἄρτι, jam nunc. ἄρτι in compoſitione interdum ſignificat integritatem, ſeu perfectionem: ex ἄρτιος, perfectus: interdum novitatem.

Ἀρτιάζω, ludo par impar; interdum præparo.

Ἀρτιάκις, adv. pariter, i. e. pari numero.

Ἀρτιασμός, ȣ̃, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, par, æqualis.

Ἀρτιβλαστής, ὁ, recens germinans. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀρτιβρεχής, ὁ, nuper madefactus, nuper irrigatus: in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & βρέχω, rigo.

Ἀρτίγαμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit: ab ἄρτι, nuper, & γάμος, nuptiæ; quod a γαμέω, uxorem duco.

Ἀρτιγένεθλος, idem ac

Ἀρτιγένειος, ὁ, Poetæ ἀρτιγενής, qui nudiuſtertius barbam emittere cœpit: & ἀρτιγενείου χνόος, in Epigr. exp. lanugo barbæ nuper enatæ. ex ἄρτι nuper, & γένειον, τό, barba, mentum.

Ἀρτιγένητος, ȣ, ὁ, ἡ, recens genitus; modo natus: ex ἄρτι, modo, & γενητός, genitus; quod a γίνομαι, naſcor.

Ἀρτιγλυφής, έος, ὁ & ἡ, recens ſculptus: ut ἀρτιγλυφὲς ξύλον, Theocr. in Oper. ex ἄρτι, nuper, & γλύφω, ſcalpo, polio.

Ἀρτίγονος, ὁ, modo genitus, ſeu natus: ex ἄρτι, modo, & γονή, ἡ, fœtus, ſemen, ſeu γονός, ὁ, fœcundus.

Ἀρτιγραφής, ὁ, recens ſcriptus: a γραφή, ἡ, ſcriptura.

Ἀρτιδαής, ὁ, qui didicit: qui nuper mente perceptus eſt. apud Suid. a Them. δαίω, diſco.

Ἀρτιδάκρυς, ὁ, qui recens lacrymavit. Eurip. a Th. δάκρυ, τό, lacryma.

Ἀρτιδίδακτος, ὁ, non ita pridem doctus, ſeu edoctus; qui nuper, ſeu recens didicit: a διδακτός, ὁ, doctus, & ἄρτι, nuper, recens.

Ἀρτίδιον, τό, parvus panis: eſt diminut. a Th. ἄρτος, ὁ, panis.

Ἀρτίδομος, ȣ, ὁ & ἡ, recens exſtructus. Nonn. ex ἄρτι, recens, & δομή, ἡ, ædificium, unde δομέω, ædifico.

Ἀρτίδρεπτος, ὁ, recenter decerptus: ex ἄρτι, nuper, recens, & δρέπω, f. ψω, decerpo, colligo.

Ἀρτιέπειαι, οἱ, veridicæ. nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπής, ὁ, & ἡ, veridicus, a.

Ἀρτιεπής, έος, ὁ, ἡ, loquax, non mutilans verba, verborum concinnator: item veridicus: ab ἄρτιος, perfectus, & ἔπω, dico.

Ἀρτιζυγία, ἡ, nuper facta conjunctio: ex ἄρτι, nuper, & ζυγός, ὁ, jugum, conjunctio.

Ἀρτίζω, compono, perficio: cujus compoſita ſunt uſitatiora. Ab ἄρτιος, perfectus.

Ἀρτίζωος, ὁ, qui eſt brevis vitæ: ex ἄρτι, modo, & ζωή, ἡ, vita; ſeu ζωός, ὁ, vivus.

Ἀρτιθαλής, ὁ, recens florens. Th. θάλλω.

Ἀρτιθανής, ὁ, modo, ſeu recens mortuus, Nonn. ex ἄρτι, modo, & θνήσκω, f. θανοῦμαι, morior.

Ἀρτίκολλα, τά, aptata, compacta.

Ἀρτικροτέω, idem ac συμφωνέω, conſentio. Heſych. ex ἄρτι, nuper, & κροτέω, pulſo.

Ἀρτιλόχευτος, ὁ, recens partu editus. nuper natus: ex ἄρτι, nuper, & λόχος, ἡ, puerpera; unde λοχεύω, εύσω, enitor, pario, fœtifico.

Ἀρτιμαθής, ὁ, qui nuper diſcere cœpit; ſeu qui nuper didicit. ut ἀρτιμαθὴς κακῶν, apud Eurip. in Hecuba. ex ἄρτι, nuper, & μανθάνω, f. μαθήσομαι, diſco.

Ἀρτιμελής, έος, ὁ & ἡ, qui membris eſt integris, & abſolutis; nulla parte mutilus, aut diſtortus: ex ἄρτιος, perfectus, & μέλος, εος, τό, membrum.

Ἀρτιοπέριττος, ὁ, par-impar: ab ἄρτιος, par, & περιττός, ὁ, impar.

Ἄρτιος, ȣ, ὁ, ἡ, par, integer, perfectus.

Ἀρτιότης, ἡ, integritas: a Th. ἄρτιος, ὁ, integer.

Ἀρτιπαγής, ὁ, recens compactus, & coagmentatus, ut [illegible] ἀρτιπαγεῖς, apud Theocr. Epigr. 3. ex ἄρτι, & πήγνυμι, compingo. f. πήξω, a. 2. ἐπάγην: unde multa ejus compoſita in παγής deſinunt.

Ἀρτίπαις, ὁ, puer adultus: ab ἄρτιος, perfectus, & παῖς, ὁ, ἡ, puer.

Ἀρτίπλουτος, ὁ, qui nuper dives eſt factus; recens locupletatus: unde apud Eurip. in Supplic. ἀρτιπλούτοις χρήμασι, bona novis, & ſubitis aucta divitiis. ex ἄρτι, recens, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἀρτίπος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀρτίπους, pedibus

bus integer, & valens: ab ἄρτιος, integer, & πούς, ποδός, ὁ, pes.

Ἀρτίσκαπτος, ὁ & ἡ, recens foſſus, ſeu effoſſus: nuper defoſſus: in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & σκάπτω, f. ψω, fodio. unde σκαπτός, ὁ, foſſus.

Ἀρτίσκος, ου, ὁ, parvus panis; alii paſtillus. Athen. l. 4. diminut. ab ἄρτος, ὁ, panis.

Ἀρτιστομέω, Integra, & perfecta verba pronuntio: ab ἄρτιος, integer, & στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Ἀρτίστομος, ὁ, cui eſt στόμα ἄρτιον, os integrum; qui integra verba, ita ut intelligi poſſint, pronuntiat. ſeu qui verba ſecundum idioma linguæ pronunciat integra, & perfecta. Item undique planus.

Ἀρτιτελής, ὁ, recens initiatus. Plat. in Phæd. ex ἄρτι, & τέλη, τὰ, myſteria ſacra: a τέλος, εος, τὸ, myſterium.

Ἀρτίτοκος, recenti partu editus. unde metaph. ἀρτίτοκος σελήνη, dicitur nova Luna. Sed ἀρτιτόκος ponitur, quæ nuper peperit; quæ recentem edidit partum: ex ἄρτι, nuper, & τόκος, ὁ, partus, ſeu τοκάς, ἡ, puerpera.

Ἀρτίτομος, ὁ, nuper cæſus, ſeu nuper ſectus. ſed ἀρτιτόμος, nuper ſecans; qui nuper ſecuit, ſeu incidit. ex ἄρτι, nuper, & τομή, ſectio.

Ἀρτίτροπος, ὁ, recenter mutatus: ex ἄρτι, nuper, & τροπή, ἡ, ſeu τρόπος, ὁ, mutatio.

Ἀρτιφαής, ὁ, qui modo viſum recuperavit. Nonn. ex ἄρτι, nuper, & φάω, luceo; cujus compoſita varie deſinunt in φαής.

Ἀρτιφανής, ὁ, nuper in lucem editus, qui nuper apparere incepit. in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & φαίνω, appareo, f. φανῶ: unde compoſita varia in φανής.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ & ὁ, recens peremptus; ab ἄρτι, recens, & φάω, occido.

Ἀρτίφρων, ὁ, qui mente eſt integra, minimeque læſa; integræ mentis; ex ἄρτι, & φρήν, mens.

Ἀρτιφυής, ὁ, recens natus; a Them. φύω, gigno.

Ἀρτίφυτος, ὁ, nuper plantatus, vel natus. ab eod. Them. φύω, planto; unde φυτόν, τὸ, planta.

Ἀρτίφωνος, ὁ, cui vox eſt integra, & perfecta; quique verba ἄρτια, integra, & perfecte pronuntiat: ex ἄρτι, ab ἄρτιος, integer, & φωνή, ἡ, vox.

Ἀρτιχάρακτος, ὁ & ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus: ut ἀρτιχάρακτον γράμμα, apud Athen. lib. 5. a Th. χαράσσω, ſeu ττω, f. ξω, inſculpo.

Ἀρτίχειρ, cui manus ſunt perfectæ, nec ullo laborant vitio, ſeu qui utraque manu æque utitur: a Them. χείρ, ἡ, manus.

Ἀρτιχόρευτος, ὁ, recens choreis celebratus, ut ἀρτιχόρευτος ἑορτή, Nonn. a χορεύω, ομαι, f. εύσω, ſalto, choreas duco.

Ἀρτίχυτος, ὁ & ἡ, nuper, ſeu modo fuſus. a χυτός, ὁ, fuſus. Componitur, ut reliqua præcedentia, cum Th. ἄρτι, vel ἄρτιος, ὁ, perfectus.

Ἀρτίως, adv. nuper, paulo ante. Attici diſtinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου; & ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν. Item integre, perfecte, item cohærenter, & apte; & ſic eſt adv. a Th. ἄρτιος, ὁ, ἡ, perfectus.

Ἀρτοδείγμα, ſive ἀρτοδεῖγμα, τὸ, ſpecimen panis, i. e. ſpecimen frumenti in pane confecto ex eo. Poll. ex ἄρτος, ὁ, panis, & δεῖγμα, τὸ, ſpecimen.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, panem do. i. e. panem aliquibus diſtribuo: ex ἄρτος, panis, & δότης, ὁ, dator.

Ἀρτοθήκη, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium: ex ἄρτος, panis, & θήκη, ἡ, theca, repoſitorium.

Ἀρτοκοπεῖον, τὸ, Piſtrinum.

Ἀρτοκοπέω, piſtrinam exerceo.

Ἀρτοκοπικός, ὁ, liber, apud Athenæum.

Ἀρτοκόπος, ὁ, ἡ, piſtrix, & piſtor: ex ἄρτος, panis, & κόπτω, ſcindo.

Ἀρτόκρεας, τὸ, panis carni miſtus: caro pani inciſa; cibus pane, & carne conſtans: ex ἄρτος, ὁ, panis, & κρέας, τὸ, caro.

Ἀρτολάγανον, panis genus delicatum, apud Athen.

Ἀρτολάγυνος πήρα, panem, & lagenam habens pera. ex ἄρτος, ὁ, panis, & λάγυνον, τὸ, vel λάγυνος, ἡ, lagena.

Ἀρτοξέρξης, idem ac Ἀρταξέρξης, Artaxerſes.

Ἀρτοποιέω, panem conficio, piſtoriam artem exerceo. Item in panem, vel panes formo. unde in paſſ. (de papavere ſativo) ἧς τὸ σπέρμα ἀρτοποιεῖται εἰς τὴν ἐν ὑγείᾳ χρῆσιν, apud Dioſc. l. 4. c. 72.

Ἀρτοποιΐα, ἡ, panificium, piſtura. Xen.

Ἀρτοποιικός, ſcil. λόγος, liber de panificio, apud Athen. ex ἄρτος, ὁ, panis, & ποιέω, ῶ, facio.

Ἀρτοποιός, ὁ, panifex, piſtor: ſed ponitur & adjective: ut ἀρτοποιὸς ζύμη, fermentum, ex quo panis conficitur.

Ἀρτοπωλεῖον, τὸ, officina, vel vas, in quo panes coquuntur; Poll.

Ἀρτόπτης, ὁ, & ἀρτόπτρια, ἡ, panes, & placentas coquens, ſeu vas, ſeu homo.

Ἀρτοπτίκιος ἄρτος, dicitur panis in artopta coctus. Athen. l. 3. ex ἄρτος, ὁ, panis, & ὀπτάω, ῶ, aſſo, coquo.

Ἀρτοπωλέω, panes vendere: ex ἄρτος, ὁ, panis, & πωλέω, ῶ, vendo.

Ἀρτοπωλεῖον, τὸ, dicitur eſſe piſtrinum. Suid.

Ἀρτοπώλης, ὁ, qui panem vendit.

Ἀρτοπώλιον, τὸ, locus, in quo venduntur panes.

Ἀρτοπωλίς, ίδος, ἡ, quæ panem vendit.

Ἄρτος, ὁ, panis, cibus. derivari dicitur ab αἴρω, ſignificante προσαρμόζω. quaſi ὁ καθ' ὅλον τῷ σώματι ἡμῶν προσαρμοζόμενος, inquit Etym. & aliam addit etiam rationem, vid. διὰ τὸ αἴρειν, ἢ κουφίζειν τὴν δυνάμεις. Sed videtur etiam ab ἄρω deduci poſſe; ut ſit ἄρτος, cibus corpori congruus; ſicut ab eodem ἄρω deducitur ἀρμαλιά, ἡ, cibus.

Ἀρτοσιτέω, pane veſcor; item ſimpliciter veſcor; ex ἄρτος, panis, & σιτέω, nutrio, paſco.

Ἀρτοτροφέω, pane alo. Poll. ex ἄρτος, panis, & τρέφω, nutrio.

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, panivorus: nomen muris, apud Hom. Ex ἄρτος, panis, & φάγω, comedo.

Ἀρτοφόρον, ου, τό, vas quo panis fertur, panarium. Athen. l. 4. ex ἄρτος, panis, & φορός, ὁ, ferax, fertilis.

Ἀρτοχάριτες, placentarum quoddam genus; panes rotundi, & lati, tenueſque: popana, quæ dono dantur, Heſych. ex ἄρτος, panis, & χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum.

Ἀρτυματώδης, εος, vel ους, ὁ & ἡ, in condiendis cibis uſum habens; ad condiendos cibos accommodatus.

Ἀρτύς, ἡ, amicitia, item σύνταξις, pactum: ab ἀρτύω, appero, inſtruo.

Ἄρτυσις, εως, ἡ, idem ac ἄρτυμα, condimentum; ſive ipſa actio condiendi.

Ἀρτυτός, ὁ, condimentarius, ſeu condimentaneus. Dioſc. l. 2. ab ἀρτύω, condio. Unde etiam ἀρτυτικά, τὰ, apud Alex. Tral. fructus cinaræ.

Ἀρτύω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, apparo, inſtruo, condio: q. ab ἄρω, a. 1. ἤρτυσα, part. præſ. paſſ. ἀρτυόμενος, η, ον, conditus. præt. paſſ. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, conditus. a. 1. paſſ. ἠρτύθην, f. 1. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρύβαλλος, ὁ, marſupium: ab ἀρύω, & βάλλω: ſive παρὰ τὸ ἀρύειν, ἢ βάλλειν εἰς αὐτόν. Heſych.

Ἀρυσάμενος, ὁ, part. a. 1. m. ab ἀρύω, haurio.

Ἀρύσαινα, ἡ, & ἀρύταινα, ἡ, cyathus; vel cyathorum, aut poculorum genus quoddam, ab ἀρύω, haurio.

Ἀρυστήρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus, hauſtrum.

Ἄρυστις, & ἀρύστιχος, idem ac ἀρυστήρ, quod apud Schol. Ariſtoph. eſt vaſculum aptum ad hauriendum; ut cotyla, cyathus, cel. Athen. l. 4. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀρυτήρ, ῆρος, ὁ, dicitur eſſe inſtrumentum coquinarium, quo ex aheno hauritur aliquid, cochlear. Item concha.

Ἀρύω, & ἀρύτω, f. σω, p. ἤρυκα, haurio, ex profundo traho. hinc ἀρυτήρ, ῆρος, ὁ, cochlear, hauſtrum. q. ab αἴρω, tollo.

Ἀρφαξάδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Arphaxad. Hebr. ſanans vaſtationem.

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, Archangelus: ἄρχων ἀγγέλων, princeps Angelorum: ἄρχω vero impero, ab ἀρχή, principatus: ἄγγελος vero ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, dux.

Ἀρχαγός, Dor. pro ἀρχηγός, dux. Ex ἀρχή, principatus, & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. ab initio, antiquitus. Th. ἀρχή, initium.

Ἀρχαί, αἱ, primitiæ, pl. ab ἀρχή, initium.

Ἀρχαΐζω, antiquitatem, ſeu antiquos imitor: ab ἀρχαῖος, ſeu ἀρχαϊκός, antiquus.

Ἀρχαϊκός, οῦ, & Att. ἀρχαϊκός, vetuſtus.

Ἀρχαϊκῶς, adv. priſco more. Them. ἀρχή, initium.

Ἀρχαιογονία, antiquitas: ex ἀρχαῖος, antiquus, & γονή, ἡ, fœtus, ſemen, genitura. ſeu γόνος, ὁ, filius, ſemen, partus.

Ἀρχαιόγονος, pro quo & ἀρχέγονος, antiquus, apud Ariſtot.

Ἀρχαιολογέω, antiqua memoro; de antiquis diſſero, ſeu ſcribo. Luc. Thuc. l. 7. Item, antiquis verbis utor. ex ἀρχαῖος, antiquus, & λόγος, ὁ, ſermo.

Ἀρχαιολογία, ἡ, dicitur ſermo, aut hiſtoria de rebus antiquis. Plut. de Herod. ſed in diſciplinis literatæ humanitatis ea eſt ἀρχαιολογία, quæ diſciplinarum communia principia præcognovit.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, ſors uſurarum, ſed ſubauditur ſubſtantivum δάνειον, ſive δάνεισμα, fœnus; quod aliquando additur. Item dicitur ἀρχαῖον etiam de bonis alicujus pro ſorte, & capite, unde fructus & reditus manat; adeo ut τὰ ἀρχαῖα vocet Demoſth. τὰ πατρῷα, avita bona. eſt neut. ſing. & plur. a ſing. maſc. ἀρχαῖος, ὁ, antiquus.

Ἀρχαιόπλουτος, cui priſcæ ſunt divitiæ, jam inde a majoribus ſuis dives, ex eoque nobilis: ex ἀρχαῖος, antiquus, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, antiquus, a, um, & ἀρχαίη, Jon. pro ἀρχαία: ab ἀρχή, initium. ἀρχαῖοι, οἱ, majores, veteres.

Ἀρχαιότερος, ὁ, compar. & ἀρχαιότατος, ſuperl. antiquior, antiquiſſimus: ab ἀρχαῖος, antiquus.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas: ab eod. Themate.

Ἀρχαιοτροπία, ἡ, antiqui mores; priſca vivendi forma.

Ἀρχαιότροπος, ὁ, antiquis moribus præditus; antiquos mores recipiens, ut ἀρχαιότροπα ἐπιτηδεύματα, apud Thucyd. l. 1.

Ἀρχαιοτρόπως, adv. antiquis moribus, antiqua morum ſimplicitate: ex ἀρχαῖος, antiquus, & τρόπος, ὁ, mos, conſuetudo.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magiſtratuum electio: ex ἀρχή, imperium, & αἱρέω, eligo.

Ἀρχαιρέσια, τὰ, comitia.

Ἀρχαιρεσιάζω, magiſtratum creo, aut ambio.

Ἀρχαϊσμός, οῦ, ὁ, priſcorum imitatio, maxime in ſermone: unde nomen eſt figuræ apud Grammaticos. ab ἀρχή, initium.

Ἀρχαίως, antique: adv. ab ἀρχή, initium.

Ἀρχέγονος, ὁ, idem ac ἀρχαιόγονος, primigenius, primus, primitivus, prior natus, auctor generis, ex quo omnia genita ſunt: ut ἀρχέγονος ὕλη, primigenia materia: ex ἀρχή, initium, vel ἀρχαῖος, antiquus, & γόνος, ſemen, partus.

Ἀρχέδημος, ου, ὁ, nomen propr. viri, Archedemus. Gr. princeps populi.

Ἀρχεδίκας, ου, ὁ, qui juſte imperat; ὁ, ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἄρχει, 3. ſing. ind. præſ. ἄρχειν, præſ. inf. act. ἄρχεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἄρχεται, 3. ſing. ind. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, domus principis, aut magiſtratuum curia, ab ἀρχή, principatus. Item archivium, tabularium. Item in caſtris Prætorium, & principia ſignificat.

Ἀρ-

Ἀρχαῖον, ου, ὁ, idem ac ἀρχαῖος, antiquus.

Ἀρχέκακος, ὁ & ἡ, auctor, ſeu origo malorum: ab ἀρχὴ, initium, & κακὸς, malus.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ, Archelaus, nom. viri, Gr. princeps populi.

Ἀρχέλαος, ο, ὁ & ἡ, populi rector: pro quo dicitur etiam ἀρχέλας, ex ἀρχὴ, initium, vel ἀρχὸς, ὁ, princeps, & λαὸς, ὁ, populus.

Ἀρχέναυς, ὁ, qui nunc primum navigat: vel qui navi imperat: apud Suid. ex ἀρχὴ, initium, vel ἀρχὸς, princeps, & ναῦς, navis; unde νηιὸς, navalis.

Ἀρχέπλουτος, ὁ, penes quem adminiſtrandarum, & diſpenſandarum divitiarum poteſtas eſt: ex ἀρχὸς, ὁ, princeps, vel ἀρχὴ, ἡ, initium, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἀρχέπολις, εως, ὁ, ἡ, imperans civitati; ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἀρχεσθ', pro ἄρχεσθαι, incipe, inf. pro imperat. ab ἄρχομαι, incipio.

Ἀρχέσθαι, ſaſin. ſæpe parere, imperium ferre.

Ἀρχεσίμολπος μοῦσα, dicitur Muſa, quæ cantui præeſt, ſeu quæ cantum incipit. Athen. l. 4. ex ἄρχω, impero, vel ἀρχὴ, ἡ, initium, & μολπὴ, ἡ, cantus, hymnus.

Ἀρχέσπερος, ὁ, veſpera principium habens, ut ἀρχέσπερος νὺξ, apud Homerum: ex ἀρχὴ, initium, & ἕσπερος, veſper.

Ἀρχετεύειν, & ἀρχηγετεύειν, principatum tenere.

Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. ſing. imperf. verbi ἄρχομαι, incipio.

Ἀρχετυπία, ἡ, dicitur exemplar, idea.

Ἀρχέτυπον, τὸ, forma primigenia; typus initio factus, & omnium primus.

Ἀρχέτυπος, ου, ὁ, archetypus, in neutro τὸ ἀρχέτυπον, exemplar primigenium: ab ἀρχὴ, initium, & τύπος, exemplar, figura.

Ἀρχέτυπος γραφὴ, legitur apud Philonem de vita Moſis l. 3. Hujus autem vocis proprius uſus eſt in imaginibus; metaphoricus in aliis rebus.

Ἀρχεῦ, Dor. pro ἄρχου, præſ. imperat. paſſ. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀρχεύω, idem ac ἄρχω, impero.

Ἀρχέχορος, ὁ, qui præeſt choro, choragus, ſeu qui choros inchoat, in Epigr. ex ἄρχω, ἀρχὴ, initium, vel ἀρχὸς, princeps, & χορὸς, chorus.

Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium, principatus, imperium, extremum. Ab ἀρχὴ vero eſt ἀρχαῖος, ἄρχω, & ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἔπαρχος, ἵππαρχος, & ἱππάρχης, μόναρχος, vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πολιαρχία, χιλίαρχος, &c. de quibus alibi.

Ἀρχηγετεύειν, idem eſt ac ἀρχηγετεύειν, imperare.

Ἀρχηγετέω, ῶ, incipio, auſpicor.

Ἀρχηγέτης, & Dor. ἀρχαγέτης, ου, ὁ, dux, præſes, princeps.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præſes, ductrix, patrona.

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, dux, princeps, auctor: ſic vocat. ἀρχηγὸς. ex ἀρχὴ, initium, & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχῆθεν, Jon. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio, antiquitus. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, adverbialiter, primum, primitus, principio: & interdum omnino, ante omnia.

Ἀρχθέντα, acc. ſing. n. ſ. part. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.

Ἀρχιληστὴς, & ἀρχιληστὴς, princeps latronum. ex ἀρχὴ, unde ἀρχὸς, vel ἄρχων, & λῃστὴς, latro.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, vel inter medicos primarius: ab ἀρχὸς, princeps, & ἰατρὸς, medicus, quod ab ἰάομαι, ſano, medeor.

Ἀρχιβούκολος, ὁ, bubulcorum princeps; ex ἀρχὴ, ἡ, initium; vel ἀρχὸς, ὁ, princeps, & βούκολος, ὁ, bubulcus.

Ἀρχιγένεθλος, ὁ, princeps ſeu generis, ſeu gentis, vel antiquæ originis, ſeu generationis; priſcus. Nonn. ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & γενέθλη, ἡ, genus, progenies.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribarum præfectus: ab ἀρχὸς, princeps, & γραμματεὺς, ſcriba. quod a γράφω, ſcribo.

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, Archidamus, nomen proprium.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos, & princeps carceris. Th. φυλάττω, cuſtodio.

Ἀρχιδικαστὴς, οῦ, ὁ, judicum præfectus.

Ἀρχιδίκης, ὁ, qui præeſt cauſis, & judiciis. ex ἀρχὸς, princeps, & δίκη, judicium, vel δικαστὴς, judex.

Ἀρχίδιον, τὸ, parvum imperium; item parvus magiſtratus, & pedarius: dimin. ab ἀρχὴ, principatus.

Ἀρχικωπία, exp. a Suid. κωπηλασία, a κώπη, remus, i. e. remigatio. Item principatus inter remiges. ab ἀρχὴ, principatus, & εἰρεσία, ſeu ἐρεσία, remigatio: ab ἐρέσσω, remigo.

Ἀρχιερατεύομαι, & ἀρχιερατεύω, ſummus ſacerdos ſum; vel ſummo ſacerdotio fungor.

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, Pontificius.

Ἀρχιερεὺς, έως, & Attice ιῶς, ὁ, Pontifex, ſummus ſacerdos; ἄρχων τῶν ἱερέων, princeps ſacerdotum: quod ab ἀρχὴ, principatus, & ἱερεὺς, ſacerdos; quod ab ἱερὸς, ſanctus.

Ἀρχιερωσύνη, ἡ, ſummum ſacerdotium, Pontificatus maximus: ab ἀρχιερεὺς, ὁ, Pontifex.

Ἀρχιεταῖρος, ὁ, ſodalium princeps; qui principem inter ſodales locum obtinet; ut Chuſi dicitur ἀρχιεταῖρος Davidis, 2. Reg. c. 16. ex ἀρχὸς, ὁ, princeps, vel ἀρχὴ, ἡ, & ἑταῖρος, ὁ, ſocius.

Ἀρχιευνοῦχος, ὁ, eunuchorum præfectus, ſeu princeps; ex ἀρχὴ, initium, & εὐνοῦχος, ὁ, eunuchus.

Ἀρχίζωος, ὁ, vitæ initium præbens; vitæ auctor, ex ἀρχὴ, initium, & ζωὴ, ἡ, vita.

Ἀρχιθέωρος, ὁ, præfectus ludorum, & ſpectaculorum: præfectus eorum, qui theori dicebantur; hoc eſt, qui ſcilicet eorum oracula mittebantur. Item præfectus ſacrorum, apud Demoſth. ex ἀρχὸς, princeps, & θεωρὸς, ſpectator: oraculi conſultor.

Ἀρχικλώπης, ὁ, antiquus fur, princeps furum; qui furum turbæ præeſt. Suid. Pro eod. dicitur & ἀρχίκλωψ. ex ἀρχὴ, initium, & κλοπὴ, furtum, vel κλὼψ, ὁ, fur.

Ἀρχικὸς, ἡ, ὁ, principalis, primarius, aptus ad regendum: ab ἄρχω, impero.

Ἀρχικυβερνήτης, ὁ, qui præeſt navi, navis præfectus, nauclerus: ex ἀρχὴ, initium, & κυβερνήτης, ὁ, gubernator.

Ἀρχιληστὴς, idem ac ἀρχιληστὴς, princeps latronum.

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, Archilochus, Poeta Jambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus coquorum: ab ἀρχὴ, imperium, & μάγειρος, coquus.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, qui pluribus Monachis præeſt, Abbas: ex ἀρχὸς, princeps, & μάνδρα, ἡ, cubile, ſtabulum.

Ἀρχίμιμος, ου, ὁ, mimorum princeps; item princeps hiſtrionum: ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & μῖμος, ὁ, mimus.

Ἀρχιοινοχοΐα, ἡ, dignitas τῆς ἀρχιοινοχόου, pincernæ.

Ἀρχιοινοχόος, ὁ, pincerna, poculorum magiſter. Ex ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Ἀρχιοινοχόος, ὁ, qui principem locum inter pocillatores tenet.

Ἀρχιπατριώτης, ὁ, princeps familiarum. Joſue c. 21. ex ἀρχὸς, ὁ, princeps, & πατριώτης, ου, ὁ, conterraneus.

Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, archipirata, piratarum princeps: ex ἄρχω, impero, & πειρατὴς, ὁ, pirata.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps: ab ἀρχὴ, principatus, & ποιμὴν, paſtor.

Ἀρχιποσία, ἡ, principatus bibendi; primus bibendi locus. ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & πόσις, εως, ἡ, potus.

Ἄρχιππος, ου, ὁ, proprium nomen viri, Archippus. Gr. magiſter equorum. Th. ἵππος, equus.

Ἀρχιρεὺς, idem ac ἀρχιερεὺς, ſummus Sacerdos.

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, piſtor; piſtorum princeps: ex ἄρχω, impero, σῖτος, frumentum, panis, & ποιέω, facio.

Ἀρχιστρατηγὸς, ου, ὁ, imperator exercitus.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, præfectus, vel rector ſynagogæ.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, præcipuus cuſtos corporis. Regum l. 1. cap. 28. ex ἀρχὴ, σῶμα, corpus, & φύλαξ, κος, ὁ, cuſtos.

Ἀρχιτεκτονικὴ, ſub. τέχνη, architectura.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὁ, ad architectos pertinens, peritus architecturæ.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps. Item metaphorice ſtructor, machinator. ex ἄρχω, princeps, & τέκτων, faber; quod a τεύχω, fabricor.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, magiſter publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando convivio: ab ἀρχὴ, principatus, & τρικλίνιον, ſeu τρίκλινος, triclinium, idest, locus tribus conſtratus lectis ad diſcumbendum; quod ex τρεῖς, tres, & κλίνω, reclino.

Ἀρχυπασπιστὴς, ὁ, primarius, & princeps inter ὑπασπιστάς. Plut. in Eumen. ex ἀρχὸς, princeps, & ὑπασπιστὴς, clypeatus ſatelles.

Ἀρχίφυλος, ου, ὁ, præfectus tribus. ἀρχίφυλοι, οἱ, principes tribuum. Th. φυλὴ, tribus.

Ἀρχίφωτος, ὁ, initium, & auctor luminis. Sic dicitur Baptiſmus, quoniam poſt eum animæ illuminantur. Dionyſ. Areop. ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Ἄρχμενος, per Sync. pro ἀρχόμενος, ὁ, ſubditus: præſ. part. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, imperium. Vel pro ἠργμένος, ut ſit Jonicum præt. tranſlato accentu.

Ἀρχογλυπτάδης, ὁ, magiſtratus ambiens, quaſi ὁ τὰς ἀρχὰς γλύφων: Etym. & Euſt. ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & γλύφω, ſcalpo, f. ψω, unde γλύπτης, ὁ, inſculptor.

Ἀρχόλαβος, ὁ, magiſtratuum ſuſceptor: ex ἀρχὸς, princeps, & λαβὴ, ἡ, captio, prehenſio.

Ἀρχολίπαρος, ὁ, magiſtratum ambiens; i. e. ὁ λιπαρῶν ἵνα ἄρχῃ. Etym. & Euſt. & ſic eſt ex ἀρχὴ, ἡ, & λιπαρὴς, ὁ, ἡ, ſupplex: unde λιπαρέω, ῶ, obſecro. Item ὁ ἐκ τῆς ἀρχῆς λιπαινόμενος, i. e. propter magiſtratum ſplendeſcens: Etym. & Euſt. Atque ſic eſt ex ἀρχὴ, ἡ, initium, & λιπαρὸς, ὁ, ſplendidus. a Th. λίπος, εος, τὸ, pinguedo; unde λιπαίνω, ομαι, pinguem reddo.

Ἄρχομαι, initium facio, vel ſumo. Item pro ἀπάρχομαι, auſpicor. Odyſſ. ξ. Item ſubſum imperio; pareo, obtempero: ut ἄρχομαι ὑπὸ τῶν νόμων, obtempero legibus: Plut. in Apoph. & ἄρχομαι τούτοις, in his pareo. unde ἀρχόμενοι, qui ſub imperio alicujus ſunt, ſubditi: qui & ὑπήκοοι, Xenoph. eſt paſſ. ab ἄρχω, impero.

Ἀρχοντικὸς, ὁ, imperioſus, i. e. ἀρχικὸς, a Th. ἄρχω, impero.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, qui imperium obtinet, dux: item podex: item inteſtinum rectum, apud Ariſtot. in 4. de gen. anim.

Ἄρχω, incipio, initium facio: item ſum principium, ſeu origo, vel auctor ſum: item priores partes occupo: ut apud Thuc. ἄρχω τῆς μάχης, prior pugnam capeſſo: ſic ἄρχειν πολέμου, apud eundem. Exponitur etiam impero, cum genit. principatum obtineo, dominor, magiſtratum gero. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præſ. med. ἄρχομαι, incipio, impero. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. præſ. par. ἀρχόμενος. ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθα, præſ. ſub. med. f. 1. m. ἄρξομαι, ῃ, εται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. ſub. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. ἄρξαſθαι. Th. ἀρχὴ, principium, imperium.

Ἀρχώμεσθα, ordiamur, Poet. pro ἀρχώμεθα, præſ. ſub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, incipio, ordior.

Ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. ἀρχόμενος, ſubditus. ab ἄρχομαι, impero.

Ἀρχώνης, ὁ, qui præeſt emptionibus. Etym.

Digitized by Google

tym. Ex ἀρχὴν, ſeu Th. ἄρχω, impero, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἄρω, apto, adapto, congruo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἄρσω, & ἦρσα. part. ἄρσας, αντος. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione, ἄραρα, & Poet. ἄρηρα. Et ἄρω poteſt etiam eſſe a. 2. ſub. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium.

Ἀρωγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, auxiliator, vindex, defenſor: ab ἀρήγω, auxilior, verſo η in ω.

Ἀρωγοναύτης, ȣ, ὁ, unde ἀρωγοναῦται δαίμονες, Dii nautarum fautores, ſeu defenſores, Dii faventes, & propitii nautis: Epigr. ex ἀρωγὸς, auxiliator, & ναύτης, nauta; a Th. ναῦς, navis.

Ἄρωμα, ατος, τὸ, aroma, odoramentum. ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρι, & ὄζω, oleo.

Ἀρωματίζω, aromata redoleo; ſum odoratus; odorem ſuavem ſpiro: item active, aromatis, odoribus, ſeu odoramentis imbuo: Dioſc.

Ἀρωματικὸς, ȣ, odoratus: & ἀρωματώδης, εος, ὁ, ἡ, aromata redolens.

Ἀρωματίτης, ȣ, ὁ, aromatites. unde ἀρωματίτης οἶνος, aromatites vinum, i. e. aromatis confectum. Dioſc. Th. ἄρωμα, aroma, odoramentum.

Ἀρωματοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, odorifer, aromatarius, qui aromata fert: ex ἄρωμα, aroma, & φέρω, fero.

Ἀρωνία, ας, ἡ, meſpilus arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, heros.

A Σ.

Ἄς, adv. uſquequo.

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Articulus ſubjunctivus.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Syr. Medicus.

Ἆσα, Dor. pro ᾖσα, & in a. ſing. ἆσας, Dor. pro ᾖσας, a. 1. act. verbi ἀείδω, cano, & ᾄδω, per contractionem ᾖδον, imperf. & Dor. ἆδον.

Ἀσάζω, & ἀσάω, idem ac ἀσάομαι, (& ex eadem origine derivata, vid. ab ἄση, ἡ, faſtidium, Heſych.) triſtor; λυπέομαι: ſed proprie ſignificat faſtidio laboro: ab ἄδω, ſatio; unde ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea, ſæpe ſcil. conſequens ſatietatem.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, ſatio, f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, ι ſubſcripto, cano.

Ἄσακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non conculcatus: ut ἄσακτος γῆ, terra non conculcata, & conſtipata. Xen. ex α priv. & σάττω, onero; item conculco.

Ἀσαλαμίνιος, ȣ, ὁ, expers rei nauticæ; imperitus maris, (fuere Salaminii rei nauticæ peritiſſimi) vel a triremi quadam miræ velocitatis apud Athenienſes, quæ Salaminia dicebatur. α eſt privativum.

Ἀσάλεια, ἡ, ſecuritas, ἀμεριμνία: item inconſiderantia, incogitantia, ἀλογιστία, Etym.

Ἀσάλευτος, ȣ, ὁ, ἡ, inconcuſſus, immotus: ex α, & σαλεύω, agito. Th. σάλος, ȣ, ὁ, ſalum.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus: σάλα γὰρ ἡ φροντίς. Æſchyl.

Ἀσαλλεῖν, ἀφροντιστεῖν, apud Heſychium incurioſum eſſe.

Ἀσαλπίγκτος, ſeu ἀσάλπικτος, ὁ & ἡ, tuba non proclamatus: ἀσαλπίγκτος ὥρα, μεσονύκτιον, Heſych. quod mane ſolum, & veſpere tuba canere ſolerent: ab α, & σάλπιγξ, tuba.

Ἀσάμενος, ȣ, ὁ, Poet. pro λυπούμενος, dolens, mœſtus: ab ἄδω, ſatio, vel ἄω, lædo.

Ἀσάμινθος, ȣ, ἡ, pelvis, ſolium balneorum: παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, a ſordibus minuendis, i. e. abluendis.

Ἀσᾶν, faſtidio afficere, præſ. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσάνδαλος, ȣ, ὁ, ſandaliis carens: ab α, & σανδάλιον, ſandalium.

Ἄσαντος, ὁ, non adblandiens, ὁ σαίνων. Heſych. proprium eſt canum, qui blandas alioqui caudas movent. ex α priv. & σαίνω, idem ac σείω, quatio, agito: item adulor, blandior; metaphorice a canibus caudæ agitatione adblandientibus.

Ἀσάομαι, ῶμαι, futur. ἀσήσομαι, nauſeo, faſtidio, ab ἀσάζω, faſtidio.

Ἀσαπὴς, έος, & ἄσαπτος, ȣ, ὁ, ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α, & σήπω, putrefacio.

Ἀσαρίτης οἶνος, aſarites vinum, i. e. ex aſaro herba confectum, & conditum. Dioſcor. ἄσαρον.

Ἄσαρκος, ȣ, ὁ, carnis expers: item gracilis, macilentus.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α, & σὰρξ, κὸς, caro.

Ἄσαρον, ȣ, τὸ, aſarum, nardus ſylveſtris.

Ἄσαρος, ὁ, non ornatus, non verſus. unde ἄσαρον, τὸ, ſcopis non mundatum; ſeu quod ſcopis mundari nequit. Heſych. ex α priv. & σαίρω, ſcopis purgo.

Ἆσας, Jon. pro ᾖσας, cecinisti, a. ſing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, cano.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas.

Ἀσαφὴς, έος, ὁ, ἡ, obſcurus; ex α, & σαφὴς, manifeſtus.

Ἀσαφῶς, incertis cauſis, ἀδήλως, ἀναιτίως, non certo, & liquido, obſcure: adv. ab ἀσαφὴς, obſcurus.

Ἄσβεστος, ȣ, ὁ, ἡ, inextinguibilis, ἀσβέστη, in f. gen. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α, & σβεστὸς, quod a σβέννυμαι, extinguo.

Ἀσβόλη, ης, & ἄσβολος, ȣ, ἡ, fuligo, macula, favilla; q. ab ἄσις, limus, ſordes, & βάλλω, jacio.

Ἀσβόλος, ȣ, ὁ, nomen proprium auguris.

Ἀσβολόεις, εντος, ὁ, fuliginoſus: Poet. &

Ἀσβολώδης, εος, ὁ, ἡ, idem: apud Oratores.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, & ἀσβολάω, fuligine inficio, polluo: a Them. ἀσβόλη, fuligo, macula.

Ἀσδρούβας, Aſdrubal, dux Carthaginenſis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβὴς, impius.

Ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. p. ἠσέβηκα. aor. 1. inf. ἀσεβῆσαι. ex α, & σέβω, colo.

Ἀσεβῆ, impia, nom. pl. neut. gen. ab ἀσεβὴς, impius.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, impietas, piaculum.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσεβὲς, impius, a, um: ex α, & σέβω, colo.

Ἀσέβησις, ἡ, actio impia, & nefaria: Plut. eſt verbale ab ἀσεβέω, irreligioſus ſum; quod ab ἀσεβὴς, qui non colit, nec veneratur cœleſte numen; ideoque irreligioſus, & impius.

Ἄσειρος, ȣ, ὁ & ἡ, & ἀσείρωτος, habenis carens, abſque habenis; & generaliter non vinctus; Heſych. ſeu non alligatus. ex α priv. & σειρὰ, catena, habena.

Ἄσειστος, ὁ & ἡ, inconcuſſus, non quaſſatus.

Ἀσείστως, immobiliter: adv. ex α priv. & σειστὸς, concuſſus; a Them. σείω, quatio.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, laſcivia, obſcœnitas, petulantia.

Ἀσελγέω, ῶ, & ἀσελγαίνω, petulanter ago, laſcivio.

Ἀσελγέως, ſeu ἀσελγῶς, petulanter, laſcive, immodice, inſolenter.

Ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἡ, petulans, protervus, laſcivus, impudicus: ex α priv. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Euſtath. vel ex α intenſ. & Σέλγη, quod cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ, cornibus laſciviens: ex ἀσελγὴς, laſcivus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ἀσελγομανέω, per laſciviam inſanio: inſana impudicitia teneor, vel prurio: ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, furo, inſanio, abjecto ι in compoſitione.

Ἀσελγῶς, petulanter, laſcive, immodice.

Ἀσέληνος, ȣ, ὁ, obſcurus: ex α priv. & σελήνη, Luna; quaſi ſine Luna.

Ἄσεμνος, ȣ, ὁ, ἡ, minime venerandus, inhoneſtus, inceſtus, fœdus: ab α, & σεμνὸς, honeſtus.

Ἄσεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem ac ἀσεβὴς, impius.

Ἀσεπτὸς, ȣ, ὁ, ἡ, impius. Gen. 18. 23.

Ἀσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι. f. 1. m. ab ᾄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea, item moleſtia animi. ab ἄδω, ſatio.

Ἀσῆ, cantabis, a. ſing. f. 1. m. Dor. pro ᾄσομαι, a. Th. ᾄδω, cano.

Ἀσηθείην, moleſtia afficiar, aor. 1. opt. paſſ ab a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσηθῇς, mœſtus fueris, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, faſtidio laboro. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσήμαντος, ȣ, ὁ, ἡ, incuſtoditus, incertus, non ſignatus, rectore carens. ut ἀσήμαντα μῆλα, oves carentes ſigno, i. e. non cuſtoditæ.

Ἀσημείωτος, ὁ, non notatus, aut inſignitus: Philo de vita Moſ. l. 2.

Ἄσημος, ȣ, ὁ, ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa; per conſequens obſcurus, ignobilis: ex α priv. & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Ἀσήμων, ὁ, idem ac ἄσημος, non ſignatus, item obſcurus.

Ἀσήμως, obſcure: Heſych. item ignobiliter: Herodian.

Ἄσηπτος, ὁ, incorruptus; idem ac ἀσαπής: ab α, & σήπω, putrefacio, corrumpo.

Ἀσηρὸς, ȣ, ὁ, faſtidium afferens, moleſtus.

Ἀσηρῶς, moleſte: ab ἄση, faſtidium. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσήσῃ, 2. perſona a. 1. ſub. med. verbi ἀσάομαι, faſtidio laboro.

Ἀσθεὶς, εῖσα, cantatus, a. 1. part. paſſ. ex a. 1. ᾔσθην, verbi ᾄδω, canto.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, infirmitas, adverſa valetudo, inopia. ab ἀσθενέω, ægroto, langueo.

Ἀσθενέστερος, ὁ, imbecillior: compar. ab ἀσθενὴς, ægrotus, infirmus.

Ἀσθενέω, ῶ, ægroto, langueo, infirmus ſum, item infirmor. imperf. ἠσθένουν, εις. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præſ. part. ἀσθενῶν, ῶν, οῦντος, οῦντος, ægrotus, tudis: & in f. gen. ἀσθενοῦσα, ούσης, ης, infirma. ἀσθενήσας, αντος, & in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α, & σθένος, robur.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, imbecillitas, morbus: ex eodem themate.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, infirmus, impotens, ægrotus, pauper; ex α & σθένος, robur.

Ἀσθενίη, pro ἀσθένεια, Jon. infirmitas.

Ἀσθενικὸς, ȣ, ὁ, imbecillis, valetudinarius: pauper: ab α, & σθένος, robur.

Ἀσθενόρριζος, ὁ, imbecilla radice hærens ab ἀσθενὴς, infirmus. & ῥίζα, radix.

Ἀσθενόψυχος, ὁ, debilis animo: infirmus animus: Joſephus. ex ἀσθενὴς, infirmus, & ψυχὴ, anima.

Ἀσθενόω, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, ἀσθενῆ ποιῶ, ab ἀσθενὴς, infirmus.

Ἄσθη, detrimentum paſſus eſt, Jon. pro ᾔσθη, a. 1. verbi ἄω, vel ἀάω, lædo: pro quo tamen potius ἀάσθη dicitur.

Ἆσθμα, ατος, τὸ, anhelatio, ſpirandi difficultas: ab ἄω, lædo.

Ἀσθμαίνοντα, anhelantem, acc. ſing. præſ. part. ab ἀσθμαίνω, ſpiritum ægre traho.

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα, anhelo, ſpiritum difficulter traho. ἀσθμάζω, idem.

Ἀσθματικὸς, ȣ, ὁ, difficulter ſpirans. Th. ἆσθμα, ſpirandi difficultas.

Ἀσία, ας, ἡ, Aſia, nomen regionis, Gr. limoſa.

Ἀσιανὸς, ȣ, ὁ, Aſianus.

Ἀσιάρχης, ȣ, ὁ, Aſiæ princeps: quaſi ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσιγησία, ἡ, tacendi impotentia.

Ἀσίγητος, ὁ & ἡ, non tacens, aut ſilens: Nonn. ex α priv. & σιγάω, taceo.

Ἄσιγμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens ſtridore; item carens litera Sigma: ut ἄσιγμος ᾠδὴ, apud Athen. ex α pr. & σιγμὸς, ſtridor; a σίζω, ſibilo.

Ἀσίδηρος, ὁ καὶ ἡ, qui ſine ferro eſt; ferrum non habens: in Epigr. ex α priv. & σίδηρος, ferrum.

Ἀσὶς, ιος, ἡ, limoſa, Jon. pro ἀσία, ας, ἡ, ab

Digitized by Google

ἡ, ab ἄσις, limus.

Ἀσικχος, ου, ὁ, qui non eſt σικχὸς, ſeu ἀηδὴς, i. e. delicatioris cibi minime appetens: Plut. Item non injucundus. unde τὸ ἀσικχότατον, quam minime noxium, ex α priv. & σικχὸς, οῦ, ὁ, injucundus, moleſtus, ἀηδής.

Ἄσημος, ου, ὁ, argentum. Heſych. ἄσημος ἄργυρος.

Ἀσίνη, ης, ἡ, aſina, apud Theoph. l. 2. c. 25. herba eſt, quæ aliis ſeſe implicat; quidam vocant clematitidem, & convolvulum.

Ἀσίνη, ἡ, eſt etiam nomen proprium urbis Græciæ. Iliad. β.

Ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, illæſus, nullo malo affectus, innocuus. Th. σίνω, noceo.

Ἀσινῶς, ſine noxa, innoxie: ex α priv. cum eodem Themate.

Ἄσιος, ου, ὁ, limoſus, ἰλυώδης, ut Euſt. in Il. β. exponit: ab ἄσις, limus, cœnum.

Ἀσίρακος, ου, ὁ, locuſtæ genus, pinnis carens, & prælonga habens crura.

Ἄσις, ιος, ἡ, limus, ſordes, cœnum: quaſi ab ἄζω, ſicco. Ἆσις, cantio: ab ᾄδω, cano.

Ἀσιτέω, cibum non capio; a cibo abſtineo: utor inedia. Galen. ab ἄσιτος, jejunus.

Ἀσιτία, & ἀσιτείη, ας, ἡ, inedia, eſuries.

Ἄσιτος, ου, ὁ, ἡ, jejunus, impaſtus: ex α & σῖτος, cibus.

Ἀσκάλαβος, ſive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, ſtellio, animaleculum ſimile lacertæ, & per aphæreſin σκαλαβώτης.

Ἀσκάλαφος, ου, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen proprium viri.

Ἀσκάλευτος, & ἄσκαλτος, ὁ καὶ ἡ, non foſſus, aut circumfoſſus, nec ſarritus: Haſych. idem ac ἄσκαλος, & ejuſdem compoſitionis.

Ἄσκαλος, ου, ὁ, ἡ, incultus: ex α, & σκάλλω, fodio.

Ἀσκαλώπας, gallinago, avis gallinæ magnitudine: recte ſcribitur σκαλώπας.

Ἀσκάντης, ου, ὁ, vilis lectus; ſcamnum; grabatulus: q. ab α priv. & σκηνὴ, umbraculum, tentorium.

Ἀσκαρδαμυκτεὶ, ἀσκαρδαμυκτὶ & ἀσκαρδαμύκτως, oculis inconniventibus, fixis, & immotis, ita ut non nicteris. Luc. Xen. ex α priv. & σκαρδαμύσσω, vel -ύττω, oculis crebro ſalientibus conniveo; ſeu oculos frequenter claudo, & aperio: quod compoſitum putatur ex σκαίρω, ſalio, & μύω, claudo: item conniveo, nicto.

Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non nicto; fixis, & inconniventibus oculis aſpicio.

Ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ, inconnivens; non nictans. non claudens oculos; qui fixis eſt oculis, & non conniventibus. Ariſtoph.

Ἀσκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀσκαρθμὸς, & ἀσκάριστος, non ſaliens, non exultans, non palpitans: ex α priv. & σκαρίζω, (pro quo etiam dicitur ἀσκαρίζω, cum α non privante) idem ac Th. σκαίρω, ſalio, ſaltito.

Ἀσκαριδώδης, ὁ, ſcatens aſcaridibus, ſeu vermibus ſic appellatis: ab ἀσκαρίς.

Ἀσκαρίζω, ſalio: & ἀσκάριστος, ὁ, non ſaliens.

Ἀσκαρὶς, ίδος, ἡ, genus vermis.

Ἄσκαροι, αἱ, calceorum, ſeu ſandaliorum genus quoddam, Heſych. aut crepitaculi quoddam genus, Poll. unde

Ἀσκαροφόρος, ὁ, qui geſtat ἀσκάρους, calceos, ſed Heſych. exp. φορμηγὸν, bajulum. Thema volunt eſſe ἀσκὸς, οῦ, ὁ, uter, tris.

Ἄσκαφος, ὁ καὶ ἡ, qui foſſus non eſt: ex α priv. & σκάπτω, fodio.

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ, ἡ, illæſus, incolumis. Scribitur & ἀσχεθὴς, & ἀσκηθής. ab ἄσχετος, quem nemo prohibeat ab agendo. Th. ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκελέως, adv. dure, aſſidue, graviter: ab α, & σκέλλω, exſicco.

Ἀσκελέως, & ἀσκελὲς, adv. ſine cruribus, ἀμεταβάτως; item pari menſura, ut α ponatur pro ἴσον, æqualitas. ex α priv. & σκέλος, εος, τὸ, crus.

Ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non obduruit, nec exaruit: item qui ſupra modum exaruit. Odyſſ. κ. ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cruribus carens, immobilis. Plato in Timeo.

Ἀσκέπαρνος, ου, ὁ, impolitus; non elaboratus, nec exaſciatus; a ſecuri intactus; ſecuri non politus. Soph. ex α priv. & σκέπαρνον, τὸ, aſcia, ſeu dolabra, qua materies dedolatur.

Ἀσκέπαστος, ἀσκέπαστος, ἀσκεπὴς, & ἄσκεπος, qui tectus opertuſque non eſt, operimento carens: omnia ex α priv. & σκέπω, tego; unde σκεπαστὸς, tectus.

Ἄσκεπτος, ου, ὁ, inconſideratus, non circumſpectus.

Ἀσκέπτως, adv. temerarie, inconſulto: ab α, & σκέπτομαι, conſidero, meditor.

Ἀσκέρα, ας, ἡ, Attici calceamenti genus. Calceamentum tradunt fuiſſe hirſutum, utile hiemali tempore.

Ἀσκευὴς, ὁ, ἡ, pro quo & ἄσκευος, qui caret inſtrumentis, imparatus. Them. σκεῦος, vas.

Ἀσκευώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſagaci curioſaque perſcrutatione non excuſſus, non perſcrutatus. ex α priv. & σκευωρέω, ῶ, perſcrutor, & excutio omnia curioſe; proprie, vaſa cuſtodio. ex σκεῦος, vas, & οὖρος, ου, ὁ, cuſtos; vel ex ὤρα, ας, ἡ, cura.

Ἀσκέω, exerceo, doceo, orno. f. ήσω. p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος.

Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀσκεθὴς, illæſus, ſanus, incolumis, ἀβλαβὴς, ὑγιής. Hom. ex α priv. & σχέθω, idem ac Th. ἔχω, habeo, teneo: item impedio, inhibeo, detineo, reprimo.

Ἄσκημα, τὸ, id, in quo nos exercemus. Xen. ab ἀσκέω, exerceo.

Ἄσκηνος, ὁ, tentorio, ſeu tabernaculo carens: ut ἄσκηνος δίαιτα, vita ſub dio. Item non fictus. unde

Ἀσκηνῶς, non ficte: Syneſ. Ep. 138. ex α priv. & σκηνὴ, ἡ, tabernaculum; unde etiam & σκῆνος, εος, τὸ, idem.

Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, ſtudium; aſſuetudo.

Ἀσκητέος, ὁ, exercendus. unde ἀσκητέον, τὸ, exercendum eſt.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, gymnaſium.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator.

Ἀσκητικὸς, οῦ, ὁ, ad exercitationem comparatus, exercitationi vacans: & ſpecialiter de exercitatione animi, ſeu meditatione rerum divinarum: ut ἀσκητικὸς βίος, apud Theod.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, exercitatus, a, um, elaboratus, ornatus: ab ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκήτρια, ἡ, puella, aut quævis mulier, quæ meditationi rerum divinarum ſe dicavit, monialis. ab ἀσκέω, unde paſſ. ἀσκέομαι, exerceor; item doceor, ſtudeo.

Ἀσκίδιον, τὸ, utriculus, diminut. ab ἀσκὸς, οῦ, uter, utris.

Ἀσκίον, ου, τὸ, utriculus, parvus uter, Plut.

Ἄσκιος, ία, ον, umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram; ex α intenſiva particula, & σκιὰ, umbra. Item umbra carens: ἄσκιον μὴ ἔχον σκιάν. Heſych. ab α priv. & σκιὰ, umbra.

Ἀσκίπων, ὁ, ſcipione non nitens; qui ſine baculo incedit; & per conſequens qui adhuc viridi eſt ſenecta: ex α priv. & σκίπων, pro σκίμπων, idem ac σκήπων, ωνος, ὁ, & σκῆπτρον, τὸ, baculus, ſcipio, cui innitimur; a Th. σκήπτω, nitor, innitor.

Ἀσκίτης, ὁ, ſpecies aquæ intercutis, cui opponitur τυμπανίτης. nam ἀσκίτης ὕδερος, eſt hydropis ſpecies, in quo humoris aquoſi copia cum pauciſſimo ſpiritu, in membrana abdominis interiora, inter peritonæum & inteſtina, veluti in utre quodam continetur.

Ἀσκλαπιὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro ἀσκληπιὸς, οῦ, ὁ, Æſculapius.

Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, Aſclepiades, nomen proprium.

Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marſupium. ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα, quod peram, ſeu ſacculum ſignificat; τὸ μαρσύπιον. Suid.

Ἄσκοπος, ου, idem ac ἄσκεπτος, ὁ, inconſideratus. Item ſcopum, ad quem tendat, non habens, ſeu ad nullum certum ſcopum tendens. cujus nulla eſt effigies.

Ἀσκόπως, inconſiderate, inconſulto, temere: ita ut aberres a ſcopo: Poll. & ſic eſt ex α priv. & σκοπὸς, ὁ, ſcopus.

Ἀσκορδίνητος, ου, ὁ, inconcuſſus, ἀσάλευτος, ſed proprie exponitur, non movens, ſeu pandiculans membra. nam σκορδινᾶσθαι, ſignificat pandiculari, & membra extendere; ut qui a ſomno excitantur. a σκορδινάομαι, membra protendo cum oſcitatione.

Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, uter, utris: q. ab α epitatico, & σχῶ, contineo.

Ἀσκοφλαυρίζω, pro ἀσκῷ φλαυρίζω, apud Euſt. vel ἀσκοφλαυρίζειν exp. κενοῖς καταπλήττεσθαι, i. e. inani metu terrere. Lege proverbium, utre territas: ſimile eſt ἀσκῷ μορμολύττεσθαι. ex ἀσκὸς, uter, & φλαυρίζω, contemno.

Ἀσκοῦμεν, 1. pl. præſ. ind. ab ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκοφόρος, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφόρων, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορέω, utres ferre: ex ἀσκὸς, uter, & φέρω, fero.

Ἄσκρα, ας, ἡ, quercus ſterilis apud Heſych.

Ἄσκρη, dat. ſing. Jon. pro Ἄσκρᾳ, nomen proprium pagi.

Ἀσκύλτως, ita ut non vexeris, aut fatigeris; i. e. δίχα τοῦ σκύλλεσθαι: ex α priv. & σκύλλω, vexo; unde σκυλμὸς, ὁ, vexatio.

Ἄσκυρον, ου, τὸ, ſive ἀσκυροειδὲς, hyperici genus eſt, cauliculis majoribus, & magis rubentibus. de quo vide Dioſc. & Plin. Ponitur inter themata.

Ἀσκώλια, τὰ, feſtum dicebatur Bacchi Athenis; in quo ſuper ἀσκοὺς, utres inflatos, & unctos unico pede ſaltabant, ut delabentes riſum excitarent. ſunt qui derivant ab ἀσκὸς, & ἅλλομαι: ſed refertur ſimpliciter ad Th. ἀσκὸς, ὁ, uter, utris, urna.

Ἀσκωλιάζω, ſuper utrem ſalire; item ſaltare unico innitendo pedi, claudicare.

Ἀσκωλιασμὸς, ὁ, ſaltatio illa τῶν ἀσκωλιαζόντων: a præced. ἀσκώλια.

Ἄσκωμα, τὸ, dicitur pellis muniens remos, qua parte ſcalmo incumbunt: item lorum, quo remus ſcalmo alligatur: a Th. ἀσκὸς, ὁ, uter, utris.

Ἆσμα, ατος, τὸ, canticum, cantilena, carmen. ᾀσμὸς, cantus.

Ἀσμάτιον, τὸ, cantilena: ab ᾄδω, cano.

Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum, ſeu carminum inflexor: qui variis carminum flexibus, & quaſi anfractibus utitur, vel flexuoſis carminibus: de dithyrambicis dicitur Poetis. apud Ariſtoph. in Nub. ex ᾆσμα, ατος, & κάμπτω, f. ψω, unde καμπτὸς, ὁ, flexilis.

Ἀσμαχ, vel ut alii legunt ἀσχάμ, nomen Æthiopicum Græcorum lingua valet, qui a ſiniſtra manu Regi adſtant.

Ἀσμενέστερον, τὸ, gratius, lubentius: & ἀσμενέστατα, libentiſſime: adv. ab ἄσμενος, ὁ, libens.

Ἀσμενίσαια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab

Ἀσμενίζω, comiter excipio. f. ίσω.

Ἄσμενος, ὁ, gaudens, gratus, libens: ab ἥδω, delecto. perf. paſſ. ἧσμαι. part. ἡσμένος, & Jon. ἁσμένος, deinde ἄσμενος, aſpiratione mutata, itemque tranſlato accentu Æolice; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, ſuperl. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος, & ώτατος.

Ἀσμένως, adv. libenter, cum gaudio.

Ἀσμὸς, οῦ, ὁ, idem ac ᾆσμα, ατος, τὸ, canticum, cantilena.

Ἀσόλοικος, ὁ, vitio carens, non ſolœcus, ſeu non barbarus: ut ἀσόλοικα

λόγος, oratio vitio carens: cui opponitur σόλοικος, cujus plurale, σόλοικοι, qui certæ alicui culpæ hærent. Item barbare loquentes. unde σολοικίζω, barbare loquor & vitioſe.

Ἀσολοίκως. Suid. exp. ἁπλῶς, ſimpliciter.

Ἀσοφία, ας, ἡ, inſipientia, ſtultitia, imperitia: ex α & σοφία, ſapientia.

Ἄσοφος, ου, ὁ, ἡ, inſipiens, imperitus: ex α priv. & σοφὸς, ſapiens.

Ἀσόφως, ſtulte, imperite.

Ἀσπάζομαι, ſaluto, amplector, oſculor, blandior, amice & familiariter excipio. imperf. ἠσπαζόμην. f. ἀσπάσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ατο. imperat. ἄσπασαι, άσθω. ſub. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμενος. præt. paſſ. ἤσπασμαι. Ex α, quod eſt ἅμα, ſimul, & σπάω, traho.

Ἀσπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non ἐσπάθηται: ut ἀσπάθητα ἱμάτια, quibus licium τῇ σπάθῃ inculcatum non eſt, apud Heſych. & ἀσπάθητος χλαῖνα, vocatur pellis, ſeu amnium. ex α priv. & σπαθάω, f. ήσω, diſſipo, dilapido. unde σπάθησις, ἡ, textus.

Ἀσπαίρω, & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, tremo, ſingultio, palpito; Attice pro σπαίρω, propria de iis, qui morti obluctando animam efflant: a σπάω, traho.

Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, frutex multis ſpinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, animal oculis carens. hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. talpa cæcior: q. a σπάω, traho: ἀνασπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

Ἀσπαλία, ας, ἡ, piſcatio.

Ἀσπαλιεὺς, έως, ὁ, piſcator: ab ἄσπαλος, piſcis: quod a σπάω, & ἅλς, mare, vel λίνον, linum, quia ex mari trahitur lino.

Ἀσπαλιευτὴς, ῦ, ὁ, piſcator.

Ἀσπαραγία, ἡ, dicitur aſparagi plantarium. Theophr. Pl. 6. 3.

Ἀσπάραγος, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος, Att. aſparagus, planta turionibus nobilis. verum Græci omnes fere teneros cauliculos, quum augeſcunt ad fructus, & ſeminis emiſſionem, ἀσπαράγους, vocant, ſi qua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis. Vide etiam in ἀσπαραγωνία.

Ἀσπαραγωνία, ἡ, dicitur ramuſculus, aut frons ex aſparago ſpinoſo; a Them. ἀσπάραγος, quod ita dicitur, quia primum in lucem prodit oleris germen, priuſquam in folia explicetur: recentiſſimus eſt turio, qui edendo eſt: ſed eſt & planta quædam, cujus meminit Dioſc. l. 2. c. 153. meminit etiam Theoph. alius aſparagi, quem in cenſu τῶν ἀκανθωδῶν ponit Hiſt. pl. 6. 16.

Ἀσπαρίζω, tremo.

Ἄσπαρτος, ὁ καὶ ἡ, non ſatus. Item qui non ſeminatur: ut ἄσπαρτος γῆ, Od. 1.

Ἀσπαρτὶ, ſementa non facta; citra ſationem: ex α priv. & σπαρτὸς, ῦ, ὁ, ſeminatus; a Th. σπείρω, ſemino.

Ἄσπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι, ſaluto.

Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, a. pl. a 1. ſub. m. ab ἀσπάζομαι, ſaluto.

Ἀσπάσιος, α, ὁ, amplectendus, acceptus: Poet. inde

Ἀσπασίως, adv. lubenter.

Ἄσπασμα, τὸ, dicitur res, quam amplexamur. Plur. verbale ab ἀσπάζομαι, amplector.

Ἀσπασμὸς, ῦ, ὁ, ſalutatio, amplexatio.

Ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, idem ac ἀσπάσιος, acceptus.

Ἀσπαστὺς, ύος, ἡ, ſalutatio, amicitia: apud Callimach. Th. idem.

Ἀσπαστῶς, idem ac ἀσπασίως, libenter. a præt. paſſ. præced. ἀσπάζομαι, amplector.

Ἄσπειστος, ου, ὁ, nullas σπονδὰς admittens, irreconciliabilis; Suid. ex α priv. & σπένδω, fut. σπείσω, ut ἔσπεικα, libo. item paciſcor, fœdus ineo; unde σπονδὴ, libatio, item fœdus.

Ἀσπερμὸς, ῦ, ὁ, ſine ſemine & prole; ab α, & σπέρμα, ſemen. Th. σπείρω, ſero.

Ἀσπερχὲς, adv. ſtudioſe, ſedulo, ex α epitatico, & σπέρχω, urgeo.

Ἄσπετος, ου, ὁ, ἡ, immenſus. ab α, & ἕσπομαι. vel ἕπω, ſequor.

Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui clypeum abjicit, deſertor militiæ. Ariſtoph. ex ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, ſcutum, & ἀποβάλλω, abjicio.

Ἀσπιδεὺς, ὁ, in clypei modum rotundus. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδηφόρος, & ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ, ſcutatus, ſcutigerulus: ex ἀσπὶς, clypeus, & φέρω, fero.

Ἀσπίδιον, & ἀσπιδίσκιον, ου, τό. Item ἀσπιδίσκος, ὁ, & ἀσπιδίσκη, parvus clypeus, vel umbo; clypeolus. Legitur etiam οἱ ἀσπιδίσκοι, pro brevibus ſcutis, & ſcutulatis ornamentis: omnia diminutiva ab ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro ἀσπιδιώτης.

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, ſcutatus, clypeum gerens, bellator. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδόδηκτος, ὁ, ab aſpida ictus: a Th. δάκνω, fut. δήξω, ab inuſitato δήκω, mordeo; unde δήκτης, α, ὁ, mordens.

Ἀσπιδόδουπος, ου, ὁ, ἡ, qui ſcuto ſtrepitum edit. Ex ἀσπὶς, clypeus, & δοῦπος, ſonitus.

Ἀσπιδοειδὴς, idem ac ἀσπιδεὺς, ὁ, ſcutatus, vel in clypei formam factus.

Ἀσπιδὸν, clypeatim, teſtudine facta; eſt adv. ab ἀσπὶς, ίδος, clypeus.

Ἀσπιδοπήγιον, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur, vel ἀσπιδοπηγεῖον, in quo clypeus defigitur. Poll. & Suid. a Th. πηγνύω, vel πήσσω, fut. ξω, compingo; fabricor compingendo.

Ἀσπιδοπηγὸς, ὁ, clypeorum compactor, ſeu fabricator.

Ἀσπιδοποιΐα, ἡ, clypeorum fabricatio. Th. ποιέω, ῶ, facio, fabrico.

Ἀσπιδοποιὸς, ὁ, clypeorum fabricator.

Ἀσπιδότροφος, ὁ, qui veſcitur aſpidibus, ſerpentibus. Gal. Th. τρέφω, nutrio; unde τροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio.

Ἀσπίδουχος, ὁ, clypeum tenens, clypeatus, ſcutum habens. Th. ἔχω, habeo.

Ἀσπιδοφέρμων, ονος, ὁ & ἡ, qui clypeo ſe alit, & per conſequens qui ex bello vivit, bellicoſus. Eur. Th. φέρβω, f. ψω, paſco, nutrio.

Ἀσπιδοφόρος, α, ὁ, ſcutatus. vide ἀσπιδηφόρος, ὁ, ſcutigerulus.

Ἀσπίζω, f. ίσω, p. ικα, defendo; proprie clypeo meipſum protego, & defendo. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἄσπιλος, ου, ὁ, ἡ, immaculatus, intemeratus: ex α & σπίλος, macula.

Ἀσπίλωτος, ου, ὁ, maculæ expers. Th. idem.

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, item aſpis, genus ſerpentis. ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.

Ἀσπιστάων, bellicoſorum, gen. pl. Æol. ab ἀσπιστὴς, miles, bellicoſus.

Ἀσπιστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἀσπίστωρ, idem ac ἀσπιστής.

Ἀσπιστὴς, ῦ, ὁ clypeatus, miles. Them. ἀσπὶς, clypeus.

Ἄσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus: ex α priv. & σπλάγχνον, viſcera.

Ἀσπλήνιον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia. item herba ſic dicta, quod ſpleneticis curandis conducit. Ab α, & σπλὴν, ηνὸς, ὁ, ſplen, lien.

Ἄσπληνος, ου, ὁ, ἡ lienis expers.

Ἀσπονδεὶ, adv. ſine fœdere, aut libatione.

Ἀσπονδέω, fœdus non ſervo, aut non admitto.

Ἄσπονδος, ου, ὁ, ἡ, implacabilis, infidus, fœdifragus; ex α priv. & σπονδὴ, libatio, fœdus; quod a σπένδω, libo, p. m. ἔσπονδα; unde σπονδὴ, ἡ, libamen.

Ἄσπορος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἄσπαρτος, non ſatus; item ſeminis expers: ab α & σπόρος, ſemen, quod a σπείρω, ſemino.

Ἀσπούδαστος, ου, ὁ, neglectus.

Ἀσπουδὶ, adv. ſine cura, negligenter; item ſine labore: ex α, & σπουδὴ, ſtudium, quod a σπεύδω, feſtino.

Ἄσπρος, ου, ἡ, cerrus, ſpecies quercus. Theophr.

Ἄσσ', & ἄσσα, Attice ἅττα, pro ἅτινα, & ἅτινα, quæcunque, quæ: ea, ἃ, & σὰ Megarenſium lingua ſignificantia τινά. ἄσσα, vel ἅττα ſignificat τινὰ, aliqua, quædam. Ἄττα etiam eſt vox, qua juniores compellant ſenes.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, aſſarius, quarta pars unciæ: a Latina voce, as, aſſis.

Ἄσσιστα, pro ἔγγιστα, proxima. Heſych.

Ἆσσον, adverb. propius idem ac ἐγγὺς, cum dat. & genit. in compar. ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἀσσῶν. & in neut. gen. ἆσσον, & ἄσσον. Hinc ἀσσοτέρω, & ἀσσοτάτω, propius, proxime. ἐπασσύτεροι, ων, αἱ, continua ſerie ſequentes.

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen orbis, Aſſus.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, Aſſyria, quæ & Babylonia, & Chaldæa vocabatur.

Ἀσσύτερος, propius, Æol. pro ἀσσότερος. Th. ἆσσον, propius.

Ἄσσω, pro ἀΐσσω, irruo. Eurip.

Ἀσταγὲς, ὁ, ἡ, τὸ ἐς, idem ac ἄστακτος, non ſtillatus, vel ſtillatitius; non diſtillans, ſed copioſe fluens. Eurip.

Ἀσταθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis: idem ac ἄστατος, inſtabilis.

Ἀσταθμεύτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunitatem habens ἀπὸ τῶν ἐπισταθμιῶν, Plut. i. e. a neceſſitate hoſpitio recipiendi comites principis, aut legati, ſeu a neceſſitate recipiendi hoſpites quoslibet. ex α priv. & σταθμὸς, ὁ, ſtabulum. unde σταθμεύω, ſtativa habeo.

Ἀστάθμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconſideratus, improvidus, qui res perpendere non didicit, ſed temere agit: Plut. Item inſtabilis, incertus, i. e. ἄστατος: Thuc. l. 4. ex α priv. & σταθμάω, ἄομαι, pondero, examino. unde σταθμητὸς, ad amuſſim exactus.

Ἀστακὸς, ῦ, ὁ, oſtracus, cancer marinus.

Ἀστακτὶ, adverb. non ſtillatim, affatim, Soph. effuſim.

Ἀστάλακτος, ὁ, idem ac ἀσταγὴς: ex α priv. & σταλακτὸς, ſtillatitius, liquidus. Th. στάζω, ſtillo.

Ἀσταλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui inſtructus non eſt veſtimentis, non amictus. Heſych. eſt idem ac ἄστολος: ex α pr. & στέλλω, exorno, unde στολὴ, ἡ, ſtola amictus, & στόλος, ὁ, claſſis.

Ἀστάνδης, α, ὁ, nuntius: q. ab α priv. & στῆναι, quod non ſtat, ſed ambulet; Perſicum vocabulum.

Ἀστασία, ἡ, inſtabilitas, inconſtantia: ex α priv. & στάσις, εως, ἡ, ſtabilitas.

Ἀστασίαστος, ὁ, ſeditione carens, ſeditionibus nullis turbatus. Heſych. populi quoque, ſeu cives urbis alicujus ἀστασίαστοι dicuntur, qui nulla diſſident ſeditione, ſeu qui nullas movent ſeditiones: apud Iſocr. in Paneg. ex α priv. & στάσις, εως, ſeditio. unde στασιάζω, f. άσω, res novas molior.

Ἀστατέω, ῶ, inſtabilis, & inconſtans ſum, vacillo, titubo.

Ἀστατέω, ῶ, incertis ſedibus vagor. f. ήσω. p. ἠστάτηκα, a. 1. ἠστάτησα.

Ἄστατος, ὁ, inſtabilis: quod ex α priv. & στατὸς, qui ſtat. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀστάτως, inconſtanter, non firmiter; eſt adv. ab ἄστατος, inſtabilis, unde neut. τὸ ἄστατον, exp. ſubſtantive, inſtabilitas, inconſtantia.

Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa, Attice dicitur pro σταφὶς, ut & ἀσταφὶς ἀγρία, dicitur pro σταφὶς ἀγρία.

Ἀσταφυλῖνος, ὁ, Attico pleonaſmo dicitur pro σταφυλῖνος, paſtinaca herba.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, ſpica, ariſta, pro στάχυς, ſpica, addito α, quod a στίξ, ordo, hoc a στείχω, eo.

Ἀστέγαστος, ὁ, non tectus, ſeu opertus: ex α priv. & στεγαστὸς, ὁ, tectus, opertus.

Ἀστεγὴς, έος, ὁ & ἡ, non tectus: expon. etiam, multis tectis clauſus, bene contectus: & ſic α eſt epitat. alioquin

quin ἀστεγὴς eſt idem ac ἄστεγος, tecto ædibuſque deſtitutus. Item loquax: Suid. Proverb. 10. Item intolerabilis. Heſych. & Suid. in qua ſignif. pro ἄστεγος dicitur & ἄστεγνος, apud Dioſc. l. 7. c. 24.

Ἄστεγος, ου, ὁ, exul, peregrinus, ad verbum, qui eſt ſine tecto: ex α, & στέγω, tego.

Ἀστεΐζομαι, urbanitate ſermonis utor, facetus ſum: Plut. eſt ab ἀστεῖος.

Ἀστειολογία, ἡ, facetiæ, urbanitas ſermonis. Luc. ab ἀστεῖος, urbanus, feſtivus, & λόγος, ὁ, ſermo.

Ἀστειορρημονέω, facete loquor, ſeu feſtive; feſtivo ſermone utor.

Ἀστειορρημοσύνη, ἡ, urbanitas, feſtivitas, feſtivus ſermo: ab ἀστεῖος, feſtivus, & ῥῆμα, τό, verbum.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, venuſtus, a, um, urbanus. Item metaph. feſtivus, lepidus, comis. Item elegans, honeſtus. Act. Apoſt. c. 7. ab ἄστυ, εος, τό, orbs.

Ἀστειότης, ητος, ἡ, & ἀστειοσύνη, ἡ, urbanitas, feſtivitas: utrumque ab ἀστεῖος, urbanus, feſtivus.

Ἄστειπτος, ὁ & ἡ, nullis calcatus pedibus: ideoque vel non frequentatus, vel invius & inacceſſus: ex α priv. & στείβω, ομαι, calco, tero. fut. ψω. Unde στειπτός, ὁ, pervius.

Ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas, feſtivitas: eſt verbale ab ἀστεΐζομαι, urbane ago, jocor.

Ἀστείως, adv. urbane, feſtive. Them. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἄστεκτος, ὁ, idem ac ἄστεγος, exul. Heſych.

Ἀστέκτως, intolerabiliter.

Ἀστέλεχος, ſeu ἀστελέχης, ὁ, caudicem non habens, trunco carens: ex α priv. & στέλεχος, εος, τὸ, caudex.

Ἀστεμβάκτως, lamentabiliter. Lycoph. flebiliter. eſt adv. ab ἀστέμβακτος: ſed videtur α in adverb. potius eſſe epitaticum, quam privativum.

Ἀστέμβακτος, ὁ & ἡ, contumeliis probriſque carens. Item immotus, firmus, ſtabilis: ut κλέος ἀστέμβακτον, Euſth. ex α priv. & στεμβάζω, convitior.

Ἀστεμβὴς, ὁ, firmus. Item non perturbatus, ſtupore non attonitus, nec metu perculſus.

Ἀστεμφέως, adv. firmiter: ex α, & στέμφω, aſſidue moveo.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, immotus.

Ἀστεμφῶς, idem ac ἀστεμφέως, immote.

Ἀστενακτὶ, & ἀστενάκτως, ſine gemitu; ita ut non ingemiſcas: ex α priv. & στενακτὸς, ὁ, gemebundus.

Ἀστένακτος, ὁ, non gemebundus; & active, qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit.

Ἀστεργὴς, έος, ὁ & ἡ, inamabilis; vel inexorabilis, implacidus: ex α priv. & στέργω, amore proſequor.

Ἀστέριος, ου, ὁ, ſidereus: Suid.

Ἀστερίας, ου, ὁ, ſtellaris; ut ἀστερίας ἐρωδιὸς, avis, de qua Ariſtot. Anim. l. 9. c. 1.

Ἀστερίζω, reperitur pro καταστερίζω, quod eſt uſitatius, in ſtellam vertere: unde ἠστερισμένος, apud Plut.

Ἀστερίη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. Stellata.

Ἀστέριον, τὸ, phalangium: apud Nic. in Ther. a Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀστερίτης, ου, ὁ, ſtellans: ut ἀστερίτης λίθος, aſteria gemma; de qua vide Plin. 37. 9.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, ſtellula, aſteriſcus. Erat nota (ut refert Euſt.) literæ X ſimilis, quatuor punctis diſtincta, ſingulis in ſingulis angulis: ſolebat addi locis inſignibus, quemadmodum contra τοῖς ἀθετουμένοις obelus: Sed eſt & herbæ nomen, apud Theophr. 4. 13. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀστερόενθ' pro ἀστερόεντα, acc. ſing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, ſtellis plenus. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀστερόθεν, ex ſtellis, ex aſtris: eſt adv. ab ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀστεροπαῖον, apud Hom. ἀντὶ τοῦ ἀμφιδέξιον.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, Poetis idem ac ἀστραπή: ab ἀστράπτω, fulguro.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπὴ, fulgur.

Ἀστεροσκόπος, ὁ, ſtellarum contemplator: ex ἀστὴρ, έρος, ſtella, & σκοπὸς, ὁ, ſpeculator.

Ἀστερόω, idem ac ἀστερίζω, conſtello, ſtellis diſtinguo. Aratus.

Ἀστερωπὸς, ὁ, ſtellatam faciem habens, ſtellatus: ex ἀστὴρ, έρος, ſtella, & ὤψ, ὠπὸς, facies.

Ἀστέφανος, & ἀστεφάνωτος, ὁ, coronam non habens, corona non redimitus: ex α priv. & στέφανος, corona. unde στεφανόω, fut. ώσω, corono.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis, & in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.

Ἄστηλος, ὁ & ἡ, ſtelen, ſeu cippum non habens; aut cui cippus non eſt erectus: ex α priv. & στήλη, ἡ, cippus, columna.

Ἀστὴν, ῆνος, & ἄστηνος, ου, ὁ & ἡ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, calamitoſus: παρὰ τὸ στάσιν μὴ ἔχειν, μήτε οἴκησιν, ut tradunt Etym. & Suid. derivantes παρὰ τὸ στῆναι, cum α priv. præfixo. Item ἀστὴν, & ἄστηνος, miſer, calamitoſus: qui multum ingemiſcit. Comp. ex α epitat. & στένω, gemo. Th. στενὸς, ὁ, anguſtus.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella. hinc ἀστερίσκος, ἄστρον, &c.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ, ἡ, inſtabilis, infirmus: ex α, & στηρίζω, ſtabilio.

Ἀστικὸς, ὁ, idem ac ἀστεῖος, urbanus. ut ἀστικαὶ παιδεύσεις, ex Sozomeno.

Ἀστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, non calcatus, non tritus: ex α, & στείβω, calco.

Ἄστιβος, ου, ὁ, ἡ, non calcatus.

Ἀστικὸς, οῦ, & aliquando ἀστυκὸς, urbis incola; & opponitur τῷ ἀγροίκῳ. Item urbanus, feſtivus; prudens.

Ἄστικτος, ὁ & ἡ, qui punctus non eſt, nullis compunctus notis, nullo ſtigmate ſignatus; ut & ἄστικτον χωρίον dicebatur ager creditoribus non obnoxius; eo quod, qui obnoxii erant, lapidibus, vel columna ſignabantur. Poll. l. 3. ex α priv. & στικτὸς, ὁ, pictus, ſignatus.

Ἀστικῶς, adv. ſapienter, feſtive. Them. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστίοχος, ὁ, vas rotundum, quod infuſa pice, ſulphure, & ſtuppa, injectoque igne, ejaculabatur. Item lapidis genus, lignique aridi pice infecti. Heſych.

Ἀστοῖσιν, civibus, dat. pl. ab ἀστὸς, civis. Th. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἄστοιχος, ὁ, in quo verſus, ſeu ordines nulli ſunt: ex α priv. & στοῖχος, verſus.

Ἄστολος, ὁ & ἡ, veſtibus carens, vel non ſtolatus. Plut. in Num. ex α priv. & στολὴ, ἡ, amictus, ſeu στόλος, ὁ, claſſis.

Ἄστομος, ὁ, qui os non habet, ideoque loquendi facultate deſtitutus: ſed expon. & cui parvum os eſt; & ἄστομος ἵππος, dicitur equus durioris oris, qui frænis cohiberi nequit ob contumaciam. Item ἄστομον cibariis tributum ſignificat ori ingratum, & inſuave, ſeu quod ſapore eſt ingrato: Athen. l. 7. unde ἄστομοι dicuntur & populi quidam, qui ore carere finguntur. Plin. l. 7. c. 2.

Ἀστόμωτος, ὁ, qui acie non temperatus, aut roboratus eſt; qui non tinctus eſt, aut immerſus, poſtquam candefactus fuit: ex α priv. & στόμα, τὸ, acies gladii.

Ἀστόξενος, ου, ὁ, ἀστὸς & ξένος, cujus ſcil. majores fuere cives, quum ipſe ſit peregrinus: ex ἀστὸς, oppidanus, & ξένος, ὁ, hoſpes.

Ἄστοργος, ου, ὁ, ἡ, naturalis amoris expers; in quo στοργὴ, h. e. naturalis amor plane extinctus eſt. Ex α priv. & στέργω, diligo, p. m. ἔστοργα, unde στοργὴ, ἡ, affectio amoris.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, & in f. g. ἀστὴ, ἡ, civis, popularis. Th. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστοχέω, ῶ, a ſcopo aberro. f. ήσω. p. ἠστόχηκα. aor. 2. ἠστόχησα. Ex α, & στοχάζομαι, collimo, ad ſcopum tendo.

Ἀστόχημα, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recta ad ſcopum tendit, ideoque eum non attingit. eſt verbale ab

Ἀστοχία, ἡ, quum quis non bene collimat, nec conjicit, ſed aberrat a ſcopo. Item opinionis & ſpei fruſtratio.

Ἄστοχος, ὁ & ἡ, qui non bene collimat, nec tangere poteſt ſcopum. Item, qui non bene conjicit, nec rationem ad veritatem dirigit.

Ἀστόχως, more eorum, qui non bene conjiciunt. Polyb.

Ἄστρα, τὰ, nom. pl. ab ἄστρον, τὸ, aſtrum.

Ἀστραβαλίζειν, corrigere, dirigere, complanare, i. e. ἀστραβῆ ποιεῖν: Heſ. ab ἀστραβὴς, ὁ, non detortus.

Ἀστραβδέω, verbum eſt mulionum proprium, qui jumenta agunt doſſuaria: Poll. a Them. ἀστράβη, ἡ, ſella.

Ἀστράβη, ἡ, ſella, ephippium ligneum.

Ἀστραβηλάτης, ὁ, unde ἀστραβηλάται, i. e. οἱ τὰς ἀστράβας ἐλαύνοντες, agalones, muliones: Luc. ex ἀστράβη, ἡ, ſella, & ἐλαύνω, ago. fut. ἐλάσω, præt. ἤλακα.

Ἀστραβὴς, ὁ, ἡ, non detortus: ex α, & στρέφομαι, vertor.

Ἀστραβιστὴρ, inſtrumentum Aſtrologorum, ut dioptra.

Ἀστραγαλίζω, taxillis ludo.

Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, & ἀστραγαλίσκος, ὁ, taxillus, parvus talus: diminut. ab ἀστράγαλος, ὁ, talus, talorum uſus.

Ἀστραγαλισμὸς, ὁ, luſus taxillorum.

Ἀστραγαλώδης, ου, ὁ, aſtragalo ſimilis, aſtragalum ſimilitudine referens. Unde in fœm. gen. ἀστραγαλῖτις dicitur a quibuſdam ἡ ἶρις, quam aliqui ἰλλυρικὴν appellant. ex Gal.

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, vertebra, ſpondylus. Item talus, i. e. oſſiculum prope quadratum intra inſimos tibiæ & ſuræ proceſſus comprehenſum, ut neque videri, neque tangi poſſit. Pro tormenti etiam genere quæſtionibus peculiari accipitur, apud Diod. ἀστράγαλοι, ων, οἱ, tali luſorii. ἀστράγαλοι πόδες, lucidi pedes.

Ἀστραγαλωτὸς, οῦ, ὁ, talos implicitos habens: ut ἀστραγαλωτὴ μάστιξ, flagellum, cui oſſicula ejuſmodi implicita ſunt, ad duriores incutiendas plagas. Plut. a Th. ἀστράγαλος, talus.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀστραπαῖος, ὁ, fulgurator: ut ἀστραπαῖα ὕδατα, Plut. in Symp. aquæ fulgurales, i. e. quæ cadunt, quum fulgurat: & ἀστραπαῖος ἄνεμος, apud Ariſtot. Meteor. 2. ventus, qui fulgure ciet: & ἀστραπαῖος Ζεὺς, fulgurator Juppiter. eſt ab ἀστραπὴ, ἡ, fulgetra, ſeu fulgetrum; & metaph. fulgor, ſplendor: ut ὅπλων ἀστραπὴ, armorum fulgor.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ἀστραπηφόρος, ὁ, fulgura ferens: ut apud Eurip. in Bacchis, verſ. 3. Semele dicitur λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ, i. e. igne fulgureo: ex ἀστραπὴ, ἡ, fulgur, & φερὸς, ὁ, ferax, fertilis.

Ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. p. m. ἤστραπα, q. ab ἄστρα ἰάπτω, aſtra mitto.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, vacatio militiæ, militiæ deſertio.

Ἀστράτευτος, ου, immunis a militia: ab α, & στρατὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, exercitus.

Ἀστρατηγησία, ἡ, imperatoriæ artis imperitia, ſeu ductandi exercitum imperitia: ex α priv. & στρατηγέω, ducem rei bellicæ ago.

Ἀστρατήγητος, ὁ, artis imperatoriæ imperitus, imperitus ducendi exercitum, Item duce carens.

Ἀστρατηγικὸς, οῦ, ὁ, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator: unde ſuperl. ἀστρατηγικώτατος, imperatoriæ artis imperitiſſimus.

Ἀστραφὴς, ὁ, qui flecti nequit; & ex conſequenti durus, immobilis: ex α priv. & στρέφω, verto, flecto, cujus comp. quædam deſinunt in στραφής.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui ſe non convertit, immobilis; non reſpiciens: ex α, & στρέφω, verto.

Ἀστρήνης, ους, ὁ καὶ ἡ, idem ac στρηνὴς, acutus, ὀξὺς, Heſych. ſed expon. etiam σκαιὸν, δύσθετος. eſt ex α epitat. potius quam priv. & στρηνὴς, ὁ, ἡ, acutus.

Ἀστρίαι, ſive ἄστριες, taxilli, tali. Euſt. Etym. ſcribit ἄστρις ex ἀστράγαλος dictum eſſe, ut λάστρις a λάσταυρος, ſalax.

Ἀστρίζω, dicitur pro ἀστραγαλίζω, taxillis ludere.

Ἀστρικὸς, ῦ, ὁ, ſideralis: ab ἀστὴρ, έρος, ſtella, unde ἄστρον, τὸ, aſtrum, ſidus.

Ἄστριχος, ὁ, idem ac Them. ἀστράγαλος, ὁ, talus, taxillus.

Ἀστρόβαιος, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur: apud Suid. ex ἄστρον, τὸ, aſtrum, & βάζω, vado. fut. ξω, præt. χα.

Ἀστροβλὴς, & ἀστρόβλητος, ὁ, ſidera caniculæ percaſſus; proprie dicitur de plantis novellis, quum ſiccata tellure humorem trahere nequeunt, aut ſidere quocunque modo afflantur, unde homines areſcente corpore ἀστροβλῆτες, i. e. ſiderati dicuntur, ut Bud. in Pand. docet. ex ἄστρον, τὸ, ſidus, & βλητὸς, ὁ, attonitus.

Ἀστροβολιάομαι, ῶμαι, ſidere caniculæ percellor.

Ἀστροβολησία, ἡ, idem ac ἀστροβολία, ſideratio.

Ἀστροβόλητος, ὁ, ſideratus.

Ἀστροβολία, ἡ, ſideris perculſio, ſideratio.

Ἀστροβολισμὸς, ὁ, ſideris perculſio, ſideratio; morbus arborum afflatarum ſidere, quocunque modo id acciderit. eſt verbale ab ἀστροβολίζω: ab ἄστρον, τὸ, ſidus, & βολὴ, ἡ, ſeu βόλος, ὁ, jactus. unde βολέω, ῶ, percutio.

Ἀστρογείτων, ὁ, ita editus, ut videatur aſtris vicinus: ex ἄστρον, τὸ, aſtrum, & γείτων, ὁ, vicinus.

Ἀστροθεσία, ἡ, plures ſtellæ ſimul poſitæ; quidam conſtellationem vocant.

Ἀστρόθημα, τὸ, idem ac ἄστρον, aſtrum. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρόθετος, ὁ, ad ſtellarum poſitum pertinens: in Epigr. ex ἄστρον, τὸ, aſtrum, & θέσις, εως, ἡ, ſitus, vel θετὸς, ὁ, adoptivus.

Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor: ex ἄστρον, τὸ, aſtrum, & θύτης, ὁ, ſacerdos, ſacrificus.

Ἀστροκύων, canis ſidus, quem Ægyptii ſolechin vocant, ut tradit Cæl. Rhod. ex ἄστρον, τὸ, ſidus, & κύων, κύνος, canis.

Ἀστρολογέω, circa aſtrologiam verſor, aſtrologiam tracto, Athen. l. 9. ab ἀστρολόγος, ὁ, Aſtrologus.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, Aſtrologorum ſcientia, γενεθλιαλογία, divinatio ex hominis nativitate.

Ἀστρολογικὸς, ῦ, ὁ, ad Aſtrologiam, ſeu Aſtrologos pertinens.

Ἀστρολόγος, ου, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος: exterioribus vero, qui effectus ſyderum prædicit; γενεθλιακός. Ab ἄστρον, cujus Th. ἀστὴρ, & λόγος.

Ἀστρόμαντις, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ ex aſtrorum contemplatione futura prædicit; Poll. 7. 30 ex ἄστρον, τὸ, ſidus, & μάντις, ὁ, ἡ, vates.

Ἀστρομύων, ὁ, dicitur ſtella, quæ Ægyptiis Iſis, & Sothis dicitur, ut tradit Horus Apollo: ex ἄστρον, ſidus, & μύω, claudo.

Ἄστρον, ου, τὸ, aſtrum, ſidus: ſignum ſcil. cœleſte multis ſtellis conſtans; & interdum ſtella. Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀστρονομέω, ῶ, aſtronomiam tracto: ab ἀστρονόμος, ὁ, aſtronomus.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, aſtronomia.

Ἀστρονομικὸς, ῦ, ὁ, ad aſtronomiam pertinens. Item idem ac

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, aſtrorum ſcientiæ peritus, aſtronomus: ab ἄστρον, ſidus, quod ab ἀστὴρ, ſtella, & νόμος, lex, quod a νέμω, diſtribuo.

Ἀστροπολέω, circa aſtra, ſeu aſtrorum ſcientiam verſor: ab ἄστρον, ſidus, & πολέω, verſor.

Ἀστρούθιστος, ὁ, qui radiculæ ſucco elotus, purgatuſque non eſt; ex α pr. & στρουθίζω, ſtrideo.

Ἀστροφαὴς, ὁ, ſtellis reſplendens, aut in modum ſtellarum: ex ἄστρον, ſidus, & φάω, luceo.

Ἀστροχίτων, ὁ, ſtellis velut tunica indutus, ſtellis amictus: Orph. in Arg. ex ἄστρον, ſidus, & χιτὼν, ῶνος, tunica.

Ἀστρῷος, ὁ, ſidereus: ut ἀστρῷα σώματα, apud Alex. Aphr. in Probl. ex ἄστρον, τὸ, ſidus.

Ἀστρωσία, ἡ, cubatio ſine ſtragulis, ſine lecto, Plat. de leg. l. 1.

Ἄστρωτος, ὁ, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt; ſtragulis non intectus: ut ἀστρώτῳ πέδῳ, Eurip. in Herc. fur. ex α priv. & στρῶσις, ἡ, lecti ſtructura, vel στρωτὸς, ὁ, ſtratus.

Ἄστυ, εος, τὸ, urbs: q. a στάω. Hinc ἀστεῖος, urbanus, & ἀστειότης, urbanitas.

Ἀστυάναξ, ὁ, nomen proprium filii Hectoris: ab ἄστυ, urbs, & ἄναξ, Rex: quia Hector pater, & princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, in urbe clamans: epitheton præconis.

Ἀστυγειτονικὸς, ὁ, &

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, ſuburbanus, urbi vicinus. Item finitimus, propinquus: ab ἄστυ, urbs, & γείτων, vicinus.

Ἀστυκὸς, ῦ, ὁ, urbanus: ab ἄστυ, urbs.

Ἄστυλος, ὁ, columnis carens: ex α priv. & στῦλος, ὁ, columna.

Ἀστυμένης, ὁ, in urbe commorans: ex ἄστυ, urbs, & μένω, maneo.

Ἀστυνομία, ἡ, viarum ædificiorumque curam gerendi munus.

Ἀστυνομικὸς, ὁ, ad aſtynomos, ſeu ædiles pertinens, ædilitius. Ariſtot. Polit. 2. ab ἀστυνόμος, urbanus, civilis.

Ἀστυνόμοι, οἱ, inferiores magiſtratus; curatores ſc. decoris urbium. Ex τὸ ἄστυ, εος, urbs, & ex verbo νέμομαι, τὸ διάγω, καὶ οἰκῶ.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ, urbanus, civilis: item qui viarum, ædificiorumque curam gerit, & proſpicit, tam in urbe, quam in ſuburbiis.

Ἀστύνοος, ου, ὁ, Aſtynous. nomen proprium.

Ἀστύοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbem tuens, ſeu protegens: in Epigr. ex ἄστυ, urbs, & ἔχω, habeo, cujus comp. deſinunt in οχος.

Ἀστυπολέω, per urbem incedo; Athen. ex ἄστυ, urbs, & πολέω, verto.

Ἄστυρον, τὸ, oppidum: Heſych. Scribitur ἀστυρὸν apud Etym. qui diminut. eſſe ait ab ἄστυ, urbe, ut apud Callimach. ἀστυρὸν εἰσανέβαινεν.

Ἄστυτος οἶνος, expon. ἄγονος, ἄχρηστος, apud Euſtat. Apud eund. etiam dicitur ἄστυτοι θρίδακες, & ἄστυτος τρίγλη: ita ut ἄστυτος, ου, dicatur qui στύειν nequit; ut ἄστυτος γέρων, apud Euſt. ex α priv. & στύω, fut. ύσω.

Ἀστυφέλικτος, ὁ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus, Non. & in Epigram. ἀστυφέλικτον ἄγω χάριν, expon. non diſſectus; ex α priv. & στυφελίζω, fut. ξω, averto, quatio, agito.

Ἀστύφελος, η, ον, minime durus. ex α, & στυφελὸς, durus. Th. στύφω, adſtringo.

Ἀστυψὶς, & ἀστυψία, ἡ, adſtrictionis vacuitas, adſtrictionis expertem eſſe: utrumque ex α priv. & στύφω, adſtringo. fut. ψω; unde στύψις, εως, ἡ, adſtrictio.

Ἀσυγγενὴς, ὁ, nihil affinitatis habens. & in naut. ἀσυγγενὴς, alienum genere. ex α priv. & συγγενὴς, cognatus.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ, incomparabilis, diſſimilis; item, qui concreſcere, ſeu coaleſcere nequit. Item qui cum alio non habet commercium. Eſt etiam proprium nomen viri. Gr. incomparabilis. Th. κρίνω, judico.

Ἀσυγγνώμων, ὁ, qui non eſt ad ignoſcendum propenſus, ut etiam qui veniam non dat, immitis, immiſericors.

Ἀσύγγνωστος, ὁ, indignus venia, indignus, cui ignoſcatur.

Ἀσυγγνώστως, ita ut ignoſci non poſſit, aut non debeat: ex α priv. & συγγνώμων, mitis, miſericors. vel συγγνωστὸς, ὁ, dignus venia.

Ἀσυγγύμναστος, ὁ, qui ſimul non exercetur, vel qui non exercetur: ex α priv. & συγγυμναστὴς, ὁ, ſocius exercitationum.

Ἀσυγκαταθέτως, citra aſſenſionem: eſt adv. ex α priv. & συγκατατίθημι, aſſentior, approbo, annuo. unde συγκατάθεσις, ἡ, comprobatio, ſuffragium.

Ἀσύγκλειστος, ὁ, non concluſus; aut etiam qui concludi nequit; ex α priv. & συγκλείω, fut. σω, concludo.

Ἀσύγκλωστος, ὁ, qui nendo contextus non eſt, aut connecti nequit: ex α priv. & συγκλώθω, fut. σω, ſtamina necto.

Ἀσυγκόμιστος, ὁ, qui comportatus, ſeu collectus non eſt: ex α priv. & συγκόμιστος, ὁ, comportatus.

Ἀσύγκρατος, ὁ, qui commiſceri nequit: ex α priv. & σύγκρατος, ὁ, commiſtus.

Ἀσυγκρίτως, citra concretionem. ſeu more eorum, quæ concreta non ſunt: eſt adv. ab ἀσύγκριτος; quod ex α priv. & σύγκριτος, ὁ, concretus.

Ἀσυγκρότητος, idem ac ἀξυγκρότητος, ὁ, non conflatus, non coactus.

Ἀσύγχυτος, ὁ & ἡ, non confuſus, non permixtus, diſtinctus.

Ἀσυγχύτως, citra confuſionem, diſtincte: ex α priv. & σύγχυτος, ὁ, confuſus.

Ἀσυγχώρητος, ὁ, non concedendus, ſeu permittendus. Item venia non dignus; cui non eſt ignoſcendum; ut ἀσυγχώρητον βλασφημία εἰς τὸ πνεῦμα. Item active, qui ad veniam dandam propenſus non eſt, nimium ſeverus, inclemens: ut κατέγνωσαν ἀσυγχώρητοι, apud Greg.

Ἀσυγχωρήτως, ita ut venia dari non poſſit, citra ſpem veniæ: ex α priv. & συγχωρέω, fut. ήσω. condono, ignoſco.

Ἀσυκοφάντητος, ὁ, qui ſycophantice delatus non eſt; vel qui ſycophantice & calumnioſe deferri nequit: ex α priv. & συκοφαντέω, fut. ήσω, calumnior.

Ἀσυλαῖος Θεὸς, Deus aſyli: Plut. in Rom. eſt ab ἄσυλος, vel ἄσυλον, aſylum.

Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis, & ſacer magiſtratus; ἄσυλος ἄρχων, quem ſpoliare, aut violare nefas eſt: ex ἄσυλος, intactus, inviolatus, & ἀρχὸς, princeps.

Ἀσυλεὶ, adv. tuto.

Ἀσύλητος, ὁ, idem ac ἄσυλος, inſpoliatus. Item, qui non niſi per ſummum ſcelus violari poteſt, inviolabilis: ab ἄσυλος, inviolatus, vel ἀσυλία, ἡ, immunitas.

Ἀσυλία, ας, ἡ, ſanctitas loci: item jus apud aras olim conſequutum, hodie immunitas Eccleſiæ. Th. σύλη, compilatio.

Ἀσυλληπτὸς, ἡ, quæ concipere nequit. Item, qui comprehendi non poteſt.

Ἀσυλλήπτως, more τῶν ἀσυλλήπτων, ſeu eorum quæ comprehendi non poſſunt.

Ἀσυλληψία, ἡ, privatio facultatis concipiendi: (de ea, quæ concipere nequit) Dioſc. ex α priv. & συλλαμβάνω, concipio. fut. συλλήψομαι; unde σύλληψις, conceptio, & συλληπτικὸς, qui concipere poteſt.

Ἀσυλλόγιστος, α, ὁ, non probe colligens, aut collectus; rationis expers; imprudens.

Ἀσυλλογίστως, ſine ratiocinatione: ab α, & συλλογίζομαι, ratiocinor; quod a σὺν, & λέγω, dico.

Ἄσυλον, τὸ, aſylum: ab α, & σύλη, ſpolium, compilatio.

Ἄσυλος, ο, ὁ, ἡ, & ἀσύλητος, inviolabilis, inſpoliatus: ab eod. Themate.

Ἀσύμβατος, ὁ, qui compoſitionem non admittit, qui a pacificatione eſt alienus. Plut. unde τὰ ἀσύμβατα, quæ diſſident. Item non conveniens, non congruens, non cohærens.

Ἀσυμβάτως, alieno a compoſitione animo: Plut. ex α priv. & συμβαίνω, conſentio: unde σύμβασις, ἡ, concordia, & συμβατικὸς, conveniens ad pacta.

Ἀσύμβλητος, ὁ, non conferendus; non comparandus, non æquus, impar: ex α pr. & συμβλητὸς, ὁ, conferendus.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, immunis, qui nihil ſymboli affert; qui ſymbola non confert; ſic ἀσύμβολον δεῖπνον in quo convivæ ſymbola non conferunt. unde metaph. pro inerti, & inutili, & qui nihil in medium attulit. Bud. ex Plut.

in

Google

in Cor. Ab α, & σύμβολον, ſymbolum teſſera, quod a σὺν, & βάλλω, jacio.

Ἀσυμβόλως, ſine ſymbolo: ut ἀσυμβόλως δειπνεῖν: eſt adv. ab ἀσύμβολος, immunis.

Ἀσύμβουλος, ὁ, expers conſilii, conſultus. Th. βουλὴ, ἡ, conſilium.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, proportionis carentia: apud Mathemat. chorda.

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ, ἡ, inconcinnus, incongruus, immoderatus, ab α, σὺν, & μέτρον, τὸ, menſura.

Ἀσυμπαγὴς, ὁ, qui compactus, & coagmentatus non eſt: ex α priv. & συμπήγνυμι, fut. συμπήξω, compingo.

Ἀσυμπαθὴς, ὁ, affectu, ſeu naturæ conſenſu carens: cui nullus eſt conſenſus affectuum cum alio. Item, qui commiſeratione alieni mali non tangitur.

Ἀσυμπάθεια, ἡ, affectus carentia, inclementia, nulla commiſeratio: ex α priv. & συμπαθὴς, ὁ, ἡ, qui ſimul afficitur, unde συμπάθεια, ἡ, rerum conſenſus.

Ἀσύμπλεκτος, ὁ, qui copulatus non eſt, vel non conſertus. Item qui complicari, & connecti nequit. ex α priv. & συμπλέκω, ομαι, fut. ξω, connecto; unde συμπλεκτικὸς, ὁ, copulativus.

Ἀσυμπλήρωτος, ὁ, non completus, vel qui compleri non poteſt: ex α priv. & συμπληρόω, fut. ώσω, compleo, unde συμπληρωτικὸς, ὁ, qui complet.

Ἀσυμφανὴς, ὁ, non conſpicuus, non perſpicuus.

Ἀσυμφανῶς, obſcure, ænigmatica, recte. ex α priv. & συμφανὴς, ὁ, manifeſtus.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, incommodus, noxius: ex α, & σύμφορος, commodus. Th. φέρω, fero.

Ἀσυμφόρως, inutiliter, damnoſe: adv. ab ἀσύμφορος, incommodus, noxius.

Ἀσυμφυὴς, ὁ, non coaleſcens: apud Suid. ex α priv. & συμφυὴς, cognatus, ejuſdem naturæ.

Ἀσύμφυλος, ὁ, nullam cognationem habens, alienus, abhorrens: non quadrans: Luc. & Plut. ex α priv. & σύμφυλος, contribulis.

Ἀσύμφυρτος, non commixtus non confuſus: ex α priv. & σύμφυρτος, commixtus.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, diſcrepantia.

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, abſonus, diſcors: ab α, σὺν, & φωνὴ, vox.

Ἀσυμφώνως, diſcrepanter, inconcinniter: eſt adverb. ab ἀσύμφωνος, abſonus, diſcors.

Ἀσυνάγωγος, ὁ, a ſynagoga alienus, a ſynagoga excluſus: ex α priv. & συναγωγὴ, ἡ, ſynagoga, cœtus, Eccleſia.

Ἀσυναιρέτως, abſque contractione: eſt adv. ex α priv. & συναιρέω, οῦμαι, contraho, & contrahor. unde συναίρεσις, ἡ, contractio.

Ἀσύνακτος, ὁ, qui, vel quæ congregari non poteſt, inſociabilis: ex α pr. & συνάγω, congrego. unde συνακτικὸς, ſociabilis, collectivus.

Ἀσυνάλλακτος, ὁ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteſt. Interdum inſociabilis. Dicitur etiam cui nihil eſt commercii cum vita civili, quales decet eſſe τοὺς μοναχοὺς, Monachos, ut inquit Bud. ex Baſilio. Item implacabilis. ex α priv. & συναλλάττω, commuto. fut. ξω. unde συναλλακτικὸς, ὁ, conciliativus.

Ἀσύναπτος, ὁ, non conjunctus, non cohærens, inſociabilis: ex α priv. & συναπτὸς, ὁ, conjungens, & συναπτὸς, conjunctivus.

Ἀσυνάρθρως, inarticulate: eſt adv. ex α priv. & συνάρθρος, ὁ, articulatus.

Ἀσυνάρτητος, ὁ, non connexus, non cohærens, ſeu qui connecti & cohæreſcere nequit, non conſentaneus, non conveniens, ineptus: ex α priv. & συναρτάω, fut. ήσω, annecto, conjungo.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura, quæ diſſolutio dicitur; cui πολυσύνδετον, opponitur: ab α, & σύνδετος, alligatus, quod a συνδέω, connecto, ex σὺν, & δέω, ligo.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ, ἡ, irreligatus, ſolutus, diſſociatus, conjunctione carens.

Ἀσύνδηλος, ὁ, non manifeſtus, nec cognitus: ut ἀσύνδηλοι τόποι, apud Plut. in Lyc. loca incognita: ex α priv. & σύνδηλος, ὁ, cognitus, manifeſtus.

Ἀσυνδύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla copula, aut conjunctione quaſi annexus; aut qui copulari & conjungi cum alio nequit. ex α priv. & συνδυάζω, copulo. fut. άσω; unde συνδυαστικὸς, ὁ, conjugalis.

Ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, aliis inconſciis: Plut. in Apoph. ex α priv. & σύνοιδα, conſcius ſum. unde συνείδησις, ἡ, conſcientia.

Ἀσυνεσία, ἡ, & ἀσυνησία, ἡ, ſtultitia.

Ἀσυνετέω, ῶ, decipio. Item non intelligo, non calleo: ab ἀσύνετος, amens.

Ἀσύνετος, ου, ὁ, ἡ, deſipiens, amens: ex α, & συνετὸς, intelligens, quod a συνίημι, intelligo, Th. ἵημι, ſcio.

Ἀσυνηγόρητος, ὁ, patrocinio deſtitutus: Baſil. ex α priv. & συνηγορέω, fut. ήσω, juvo, patrocinor.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, inſolentia.

Ἀσυνήθης, εος, ὁ, ἡ, inſuetus, inſolens: ex α, σὺν, & ἦθος, mos, conſuetudo.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, violatio fœderis.

Ἀσυνθετέω, non ſto pactis, & inito fœderi. Eſdræ 2.

Ἀσύνθετος, ὁ, non compoſitus, aut concretus, ſimplex. Item qui fœdera non ſervat, quæ cum aliis pepigit. Item qui pactus non eſt: qui fœdus non iniit. Ex α, & συντίθημι, paciſcor. Th. τίθημι, pono.

Ἀσύνοπτος, ὁ, qui conſpici & cerni non poteſt: ex α priv. σύνοπτος, ὁ, viſibilis.

Ἀσυνουσίαστος, ὁ, cum nemine verſans, cum nemine conſuetudinem habens: ex α priv. συνουσιάζω, coeo. fut. άσω; unde συνουσιαστικὸς, libidinoſus.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ, inordinatus: item immunis a muneribus: nulli ordini adſcriptus; ex α, σὺν, & τάσσω, ordino.

Ἀσυνταξία, ἡ, ordinis perturbatio: ex α priv. & σύνταξις, ἡ, ordo, ſeries.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem non perductus.

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus: ex α, σὺν, & τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἀσύντονος, ὁ, non contentus, laxus, remiſſus, languidus: ex α priv. & σύντονος, ὁ, contentus, rigidus.

Ἀσυρὴς, ὁ, pro ſcelerato, aut temerario ponitur: vel pro homine infimæ ſortis, & abjecto: apud Polyb. l. 4. (eſt idem ac βλασφημὸς, in malam partem) ex α, & Them. σύρω, traho: evagino.

Ἀσύρικτος, ὁ καὶ ἡ, qui exſibilatus non eſt, intactus a ſibilo. ex α priv. & συρίζω, vel ίττω, f. ξω, ſibilo: unde συρικτὴς, ὁ, fiſtulator, Ciceroni, & Gellio.

Ἀσυσκεύαστον, τὸ, non complicatum, ut ſarcina, inconditum, non digeſtum; ex α priv. & συσκευάζω, ομαι, colligo in unum faſciſculum.

Ἀσυστασία, ἡ, dicitur τὸ ἀσύστατον εἶναι, ſtare non poſſe: inconſtantia. eſt ab ἀσύστατος, inconſtans.

Ἀσύστατος, ὁ, qui conſiſtere nequit, inconſtans. Apud Rhetores ἀσύστατα ſunt, quæ non veniunt in diſceptationem, vel ubi cauſa non poteſt explicari; ut ſi ſui ſurem furti accuſet. Et τὸ ἀσύστατον refertur etiam inter vitia orationis. Ab α, & συνίσταμαι, conſiſto. Th. ἵσταμαι, ſto.

Ἀσυστόλως, citra συστολὴν, i. e. correptionem: ex α priv. & συστολὴ, ἡ, contractio, correptio.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ, ἡ, vilis, abjectus: ab ἄτω, noceo, & φηλὸς, impoſtor. Alii ſtolidus; & derivari poſſe credunt a σοφὸς, ſapiens, ο in υ verſo Æol.

Ἀσυχᾶ, Dor. pro ἡσυχῆ, adv. pro ἡσύχως, quiete. Th. ἥσυχος, quietus.

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, quies.

Ἀσύχιμος, ου, ὁ, Dor. pro ἥσυχος; unde ἡσύχιος, ου, ὁ, quietus.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, ὁ, quietus.

Ἀσφάδαστος, ὁ & ἡ, expers σφαδασμοῦ, qui fit ſine contractione, convulſione, & jactatione pedum, ἀσφάδαστος, dicitur de occiſo placide moriente. Soph.

Ἀσφαδάστως, ſine palpitatione, ita ut non convellaris, nec pedibus terram pulſes: ex α priv. & σφαδάζω, pedes jacto, ut in convulſionibus; pedibus terram quatio, ſeu pulſo.

Ἀσφακέλιστος, ὁ καὶ ἡ, exponitur ὁ οὐκ ἐσφακελισμένος, non infeſtatus σφακέλῳ, ſphacelo. ex α priv. & σφακελίζω, ομαι, futur. ίσω, exedi carie, atque tabe, contabeſcere. unde σφακελισμὸς, ὁ, amiſſio ſenſus, & motus.

Ἄσφαλαξ, ακος, pro ἀσπάλαξ, ὁ. π verſo in φ, ὁ, talpa: a σπάω, traho.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas, firmitas, veritas. ab ἀσφαλὴς, ſecurus, quod ab α, & σφάλλω, fallo, ſeduco.

Ἀσφαλὲς, n. g. ſecurum. ἀσφαλεῖς, οἱ, num. pl. m. g. ſecuri.

Ἀσφαλέστατος, ὁ, certiſſimus, ſuperl. ἀσφαλέστερος, compar. ab ἀσφαλὴς, ſecurus.

Ἀσφαλέως, Jon. tuto, facile, ſecure, ſine periculo; idem ac ex eo contractum ἀσφαλῶς, certe, tuto.

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, certus; minime lubricus; tutus a lapſu, tam firmus, ut ſubverti nequeat: ut ἀσφαλὲς ἕδος, pavimentum, ſedes firma, apud Plut. in Per. Item & qui tutus eſt adverſus fortunam; cui tutum aſſe ſolet conſilium: ut apud eund. ibid. Pericles dicitur ἀσφαλὴς, καὶ δραστήριος τοῖς πολίταις, civibus fidi loco præſidii. unde in neutro genere τὸ ἀσφαλὲς, ſecuritas. Luc.

Ἀσφαλίζομαι, idem ac act. ἀσφαλίζω, munio, ſtabilio. Item affirmo. & paſſiva etiam munior, tutus reddor; affirmor, confirmor.

Ἀσφαλίζω, munio, ſtabilio. f. ίσω. p. ἠσφάλικα. p. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. paſſ. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, adſtrinxit, & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

Ἀσφάλιος, ὁ, & ἀσφάλειος, ὁ, tutelaris; aut ſtabilitor, cognomen Neptuni, apud Plut. quippe qui fundamenta terræ inconcuſſa cuſtodire dicitur a gentibus, teſte Oppiano.

Ἀσφάλισμα, τὸ, id quo aliquem ſecurum reddimus, & certum, pignus. Item tutamen, munimentum.

Ἄσφαλος, ὁ, qui labefactari nequit, immobilis: Heſych. idem ac ἀσφαλὴς, firmus.

Ἀσφαλτίζω, bitumen redoleo. Dioſcor.

Ἀσφάλτιον, τὸ, dicitur quoddam τρίφυλλον, ſeu ὀξυτρίφυλλον, quoniam ejus folia ubi adoleverunt, ἀσφάλτου ὀσμὴ ἐστὶ, teſte Dioſcor. l. 3. c. 123.

Ἀσφαλτίτης, ου, ὁ, extrema vertebra.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, mare mortuum bitumen fundens.

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, pinguis, & oleoſus ſuccus, plurima aerea & ignea ſubſtantia temperatus, ideoque flammam promptiſſime concipiens. Vide Dioſc. l. 1. c. 110. & Plin. c. 35. Dicitur etiam interdum ἄσφαλτον in neutro genere.

Ἀσφαλτόω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, ὁ, bituminoſus, bitumen ferens.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, quaſi bituminatio, πίσσωσις, picatio.

Ἀσφαλῶς, tuto, certe, ex α, & σφάλλω, ſupplanto. f. σφαλῶ. p. ἔσφαλκα. p. paſſ. ἔσφαλμαι. hinc σφάλμα, ατος, τὸ, lapſus, erratum.

Ἀσφαραγέω, Poet. valde ſtrepere: ex α intenſ. & σφαραγέω, gutturis ſonum edo, quod a σφάραγος, ſonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, guttur: ἀπὸ σφαραγεῖν, i. e. ἠχεῖν, ſonare, quoniam δι' αὐτοῦ ἡ φωνὴ φέρεται. Il. χ. ſed tunc videtur poni pro σφάραγος, gutturis ſonus.

Ἄσφηλος, ὁ, qui labefactari nequit, immobilis: Heſych. eſt ab ἀσφαλὴς, firmus.

Ἄσφιγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀσφίγγωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter aſtringitur; non conſtrictus, ſed diſſolutus, divulſuſque. ex α priv. & σφιγκτὸς, conſtrictus; a σφίγγω, ſtringo, complector.

Ἀσφοδέλινος, ex aſphodelo: Luc. ver. Hiſt. l. 2. a. Them. ἀσφόδελος, aſphodelus.

Ἀσφι-

Ἀσφόδελος, ου, ὁ, aſphodelus, planta ex genere τῶν βολβωδῶν. Dioſc. 2. c. 199.

Ἀσφοδελὸς, eſt adject. q. d. aſphodeloſus: idem ac ἀσφοδελώδης: Didym. in Odyſ. λ. aſphodelo ſimilis, ſeu qui de aſphodeli genere eſt. Eſt item ἀσφοδελὸς, oxyton. prati epitheton, apud Hom. ut Odyſ. λ, & ω, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, vid. ubi aſphodeli proveniunt.

Ἀσφράγιστος, ὁ καὶ ἡ, non ſignatus, cui nulla nota impreſſa eſt: item paſtore carens: Etym. & non baptiſatus, Nazian. ex α priv. & σφραγίζομαι, ſignor: a σφραγὶς, ſignum.

Ἀσφυκτέω, pulſu deſtitutus ſum; venæ mihi conciderunt. Dioſc.

Ἄσφυκτος, ὁ, non pulſans; pulſu omnino deſtitutus, vel axili præditus.

Ἀσφυξία, ἡ, privatio, ſeu defectio pulſus in tono animali; Gal. ex α priv. & σφύξις, idem ac σφυγμὸς, ὁ, pulſus, a Th. σφύζω, ſalio, pulſo.

Ἀσχαλόων, Poet. pro ἀσχαλῶν, ab ἀσχαλάω, idem ac

Ἀσχάλλω, quod & ἀσχαλάω, mœreo, doleo, ſuccenſeo. ἀσχάλλε, præſ. imper. q. ab ἄχος, interjectio σ, ut ἀσχάλλειν ſit ἄχος ἅλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Ἄσχετος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit. dicitur & ἀάσχετος, ex α, & σχέω, ſeu ἔχω, coerceo.

Ἀσχημάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀσχημάτιστος, figura carens; figuras, ſeu ſchemata non habens; non figuratus, aut male. ejuſdem Them. & compoſitionis cum ſequentibus.

Ἀσχημονέω, indecore ago. f. ήσω. p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι.

Ἀσχημόνως, adv. indecore.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, cum turpiſſimis geſtibus.

Ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecorus: ex α, & σχῆμα, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Ἀσχιδὴς, & ἀσχιζὴς, ὁ, non fiſſus, fiſſura carens, indiviſus, vel individuus.

Ἄσχιστος, idem, vel qui ſcindi nequit. Plat. ex α priv. & σχίζω, ſcindo.

Ἀσχίον, tuber terræ a quibuſdam dicitur, ut docet Theophr. Hiſt. Pl. l. 1. c. 10.

Ἀσχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præſ. opt. paſſ.

Ἀσχολία, ας, ἡ, occupatio: ex α, & σχολὴ, otium.

Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, occupatio; negotium, Th. idem.

Ἄσχολος, ου, ὁ, ἡ, qui non habet otium, occupatus: ex α, & σχολὴ, otium.

Ἀσῶ, contriſteris, ab ἀσάω, ῶ, præſ. imperat. paſſ. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, cano) ἀσάομαι, nauſeo. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσώδης, εος, ὁ & ἡ, faſtidio, nauſea laborans; ex repletione cibum faſtidiens: Gal. ab ἄση, ης, ἡ, faſtidium; a Th. ἄδω, ſatio, expleo.

Ἀσωμάτως, ſine corporis interventu.

Ἄσωμος, ὁ καὶ ἡ, & ἀσώματος, incorporeus: ex α priv. & σῶμα, τὸ, corpus.

Ἄσωστος, ſeu ἄσωτος, ὁ καὶ ἡ, qui ſervari, ſeu ſoſpitari nequit: ex α priv. & σώζω, ſalvo. Vide etiam in ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ου, τὸ, dicitur locus in quo luxurioſi epulantur, & comeſſantur, aut ſuas libidines exercent, ganea, popina: Poll. l. 8. & Athen.

Ἀσωτεύομαι, luxurioſe vivo; omnia per luxum, ſeu in luxum profundo: Athen. l. 8.

Ἀσωτία, ας, ἡ, profuſio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita diſſoluta.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ὁ, luxurioſorum magiſter: Athen. ex ἄσωτος, luxurioſus, & διδάσκαλος, magiſter.

Ἀσωτοποσία, ἡ, luxurioſorum potatio; vel luxurioſa potatio: ex ἄσωτος, luxurioſus, & πόσις, ιος, ἡ, idem ac πῶμα, τὸ, potio: a πίνω, bibo.

Ἄσωτος, ου, ὁ, ἡ, luxurioſus, perditus. Item, idem ac ἄσωστος, de cujus ſalute ſpes nulla eſt, profligatus, calamitoſus: item indignus ſalute: item, qui per ſe, ſuaque opera perit, apud Ariſt. Eth. 4. c. 1. Item luxurioſus, nequam: luxu, & ganeæ ſtudio perditus, apud eund. ibid. Ex α, & σώζω, conſervo; q. d. non ſervatus. Vide etiam ἄσωστος.

Ἀσώτως, adv. profuſe, perdite.

Ἀσωφρόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non caſtigatus, & emendatus; & active, qui non emendat, ſeu corrigit. Greg. ex α priv. & σωφρονίζω, ad ſanam mentem reduco.

Α Τ.

Ἄτῃσι, dat. pl. Jon. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτάω, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror: ut ἀτυζομένη κακὰ ἔργα, apud Etymol. Eſt a Them. ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτακτέω, ῶ, inordinate me gero. f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτῶν, præſ. part. act. n. g. ex α, & τάσσω, ordino.

Ἀτακτοδακρύω, intempeſtive, immodice lacrymor. unde ἀτακτοδακρύει, affatim lacrymatur. ex α priv. τάσσω, vel τάττω, ordino, & δακρύω, lacrymor.

Ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, inordinatus, confuſione gaudens.

Ἀτάκτως, adv. inordinate, incompoſite.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, moleſtiis carens: item iners: ab α, & ταλαίπωρος, q. τάλαιον πῶρον, luctum ferens.

Ἀταλαιπώρως, facile, feliciter, citra laborem: adv. ejuſdem Th. & compoſit.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen proprium mulieris.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, par, æqualis; quaſi ἀντιτάλαντος, qui paris eſt ponderis. Th. τάλαντον, ſtatera.

Ἀταλάφρων, ὁ, ἡ, infans, puerilia ſapiens, tenellus: ab α, & ταλάω, patior, & φρὴν, animus; vel potius ab ἀταλὸς, tener.

Ἀτάλλω, ſeu ἀτιτάλλω, creſco, adoleſco, delicate more pueri alor, luſito, exulto. Dicitur & ἀτιτάλλω, alo, nutrio.

Ἀτάλματα, τὰ, dicuntur pueriles luſus, ſaltus pueriles: Heſych. verbale ab ἀτάλλω, luſito.

Ἀταλὸς, ῆ, ὸν, tener, mollis, Juvenilis: q. ab α, & ταλάω, perfero; q. nondum potens ferre multa.

Ἀταλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, impotens, tener, ſimplex, ſapiens puerilia; idem cum ἀταλάφρων, infans, puerilia ſapiens.

Ἀταλόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, puſilli, & anguſti animi; qui eſt animo molli, & tenero; qui nondum reliquit nuces. in Epigr. ex ἀταλὸς, mollis; & ψυχὴ, anima.

Ἀταμίευτος, ὁ καὶ ἡ, qui reconditus non eſt, aut reconditur, Philo. Item qui nihil recondit, non providens res in futurum neceſſarias.

Ἀταμιεύτως, more eorum, quæ non reconduntur; Plat. de leg. ex α priv. & ταμιεύω, condo, recondo, in penuaria cella aſſervo: a Th. ταμίας, Jonice ταμίης, ου, ὁ, promus, condus: diſpenſator rerum condendarum, & promendarum.

Ἀταξία, ας, ἡ, confuſio: item incontinentia, ordinis deſertio: ab, α & τάξις, ordo, quod a τάττω, ordino.

Ἀτάομαι, patior damnum: ab ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀταπείνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, celſus, minime abjectus: ex α & ταπεινὸς, ἡ, ὸν, humilis, e; unde ταπεινόω, humilem reddo.

Ἀτὰρ, ſed, at, verum, cæterum, propterea; Poet. pro quo aliquando αὐτὰρ, ἀτὰρ οὖν, quamobrem.

Ἀταρακτοποιησία, ας, ἡ, actio imperturbata, Hippocr. ex ἀτάρακτος, imperturbatus, & ποιέω, facio.

Ἀτάρακτος, ὁ, quietus, quieſcens, tranquillus, imperturbatus. Plin.

Ἀταραξία, ας, ἡ, tranquillitas, imperturbatus ſtatus.

Ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſedatus, ac defæcatus, intrepidus.

Ἀταραχεὶ, ſine moleſtia, ſine vexatione, abſque perturbatione; ex α priv. & ταράσσω, fut. ξω, commoveo, perturbo; unde ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus.

Ἀτάρβακτος, ου, vel οιο, ὁ, Dor. pro

Ἀτάρβητος, ſeu ἀταρβὴς, ὁ, ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex α, & ταρβέω, timeo. Th. τάρβος, terror.

Ἀταρβήτως, adv. intrepide: Sophoc. ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀταρίχευτος, ου, non conditus, aut maceratus ſale: ex α priv. & τάριχος, ου, ὁ, ſalſamentum; caro ſale condita, & exſiccata; unde ταριχεύω, ſale condio.

Ἀτάρμυκτον, τὸ, intrepidum: q. ab α, & ταρμύσσω, terreo: vel ab ἄτερ, ſine, ſeorſum, & μύειν, claudere, occludere.

Ἄτειρον, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ: ab α priv. & τείρω, tero: τείβει τὸν ἄξονα, terit axem.

Ἀταρπιτὸς, ἡ & ἀταρπὸς, ἡ, via trita.

Ἀταρτηρὸς, ᾶ, ὸν, noxius, contumelioſus: Pro ἀτηρὸς, ᾶ, ὸν, per Pleonaſm. ſyllabæ ταρ. Th. ἄτη, damnum; quod ab ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ, ἡ, inſepultus: ex α, & τάρχαι, τὰ, inferiæ, juſta.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, vecordia, petulantia: ἀτασθαλίῃ, dat. ſing. Jon. q. ἄτη θαλίης, calamitas convivii.

Ἀτασθάλλω, f. αλῶ, p. κα, & ἀτασθαλέω, f. ήσω, inepta ago, proterve me gero: neut. abſ. ab.

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ, ἡ, pernicioſus, malorum auctor: q. ἄτας θάλλων, a quo quaſi mala germinant.

Ἄταυροι βόες, boves quædam in Epiro a mare intactæ, ut incrementum, & amplitudinem corporis ingentem acciperent. unde

Ἀταύρωτος, α, ὁ καὶ ἡ, expers conjugii, virgo quaſi tauri expers: ſic dicitur etiam de puella virilem ταῦρον nondum experta: Ariſtoph. ex α priv. & ταῦρος, ου, ὁ, taurus; item membrum virile.

Ἀταφία, ας, ἡ, ſepulchri carentia, vel jactura. Plut. ejuſdem Th. & comp. cum ſequente.

Ἄταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſepultus, inhumatus, ex α, & τάφος, ſepulchrum; quod a θάπτω, ſepelio.

Ἄ τάχος, Dor. pro ᾗ τάχος, quam celerrime.

Ἀτάω, lædo, noceo. f. ήσω, p. ήτηκα. hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

Ἅτε, utpote, quippe, quia, quaſi: & Dor. pro ὅτε, quum; ſed ἅτε, Dor. pro ἧτε, ubi.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ, ἡ, durus, rigidus. Th. τέγγω, irrigo, mollio, macero, humecto.

Ἀτέγκτως, adv. duriter, rigide: Suid. per metaph. ſcil. nam proprie ſignificat ita ut humectari & aqua molliri nequeat. ex α priv. & τέγγω, f. ξω, tingo, humecto.

Ἀτέει, Jon. pro ἀτάει, ab ἀτάω, lædo.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ, ἡ, indomitus: ex α, & τείρω, affligo, domo.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ, ἡ, ſine muris: ex α, & τεῖχος, murus.

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad finem, & exitum perduci nequit: Heſych. & Suid. Item, de quo nulla certa conjectura fieri poteſt: Thucyd. Plut. Item active, inconſideratus; nullas conjecturas, aut ſigna ſequens in re aliqua: Ariſtoph. Unde

Ἀτέκμαρτα, & ἀτεκμάρτως, nullam ſequendo conjecturam, abſque conjectura: ex α priv. & τέκμαρ, τὸ, finis, exitus rei; item ſignum; unde τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo.

Ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, liberis carens, ſive ſterilis, ſive orbus: ex α, & τέκνον, proles. Th. τίκτω, pario.

Ἀτεκνόω, f. ώσω, liberis orbo. a τίκτω, pario.

Ἀτέλεια, ας, & ἀτελίη, Jon. imperfectio: item immunitas: ab α, & τέλος, τὸ, finis, vectigal.

Ἀτε-

Digitized by Google

Ἀτελέστος, idem ac ἀτέλεστος, & ejuſdem Th. & comp. imperfectus; vel qui effici nequit: ſed ἀτέλεστος, eſt etiam profanus, non initiatus ſacris: ex α priv. & τὰ τέλη, myſteria, ſacra: Plat. quod eſt neut. plur. a ſing. τέλος, τὸ, finis, extremum, ſummum.

Ἀτέλεστα, adv. fruſtra, ſine fine: ab α, & τέλος, τὸ, finis.

Ἀτέλεστος, υ, ὁ, ἡ, infectus. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀτελεσφόρητος, ὁ, ad maturitatem non perductus: Dioſcor. ex α priv. & τελεσφορέω, ad finem & maturitatem perduco; ex τέλος, τὸ, finis; & φέρω, fero.

Ἀτελεύτητος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α, & τελευτάω, finio. Th. τέλος, finis.

Ἀτελείη, ης, ἡ, Jon. pro ἀτέλεια, imperfectio.

Ἀτελὴς, ἑος, ὁ, ἡ, irritus, inanis, imperfectus. Sic Pindarus ἀτελῆ νόον appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ ſibi peragenda propoſuit. ab α, & τέλος, finis. Item a pendendo vectigali immunis: ab α, & τέλος, vectigal.

Ἀτελώνητος, υ, ὁ, ex quo, vel pro quo aut cujus nomine vectigal non penditur: ex α priv. & τελωνέω, vectigal exigo; a τελώνης, tributorum, ſeu vectigalium emptor, ſeu redemptor: publicanus; ex τέλος, εος, τὸ, finis, item tributum, vectigal, & ὠνέομαι, emo.

Ἀτέμβιος, ὁ, querulus, miſer: Etym. a ſequente

Ἀτέμβω, f. ψω, p. φα, contriſto, privo: q. ab ἄτη, & ἐμβαίνω, in cladem quaſi incido.

Ἀτενὴς, έος, ὁ, ἡ, firmus, intentus: ex α intenſ. pro ἄγαν, valde, & τείνω, tendo. Hinc

Ἀτενίζω, oculos in aliquem defigo. f. ίσω. p. ἠτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

Ἀτενῶς, & ἀτενὲς, intentis, ſeu attentis, & defixis oculis: Plut. ejuſdem Th. & comp. cum ἀτενής. unde etiam

Ἀτενισμὸς, ῦ, ὁ, intuitus continuus, & inconnivens, cum defixis oculis aliquid aſpicitur.

Ἄτερ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, ſine, citra, abſque, cum genit. idem ac ἄνευ, χωρίς. hinc ἀτάντερθε, ſeorſum.

Ἀτεραμνίη, ἡ, incoctilis natura, apud Hippocr. de vulneribus capitis.

Ἀτέραμνος, υ, ὁ, ἡ, durus, incoctilis, inſuperabilis: ex α, & τέραμνος, coctu facilis. Th. τείρω, tero.

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities: a τείρω, tero.

Ἀτεράμων, Dor. pro ἀτεράμονα.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, natura incoctilis: Gal.

Ἀτεράμων, idem ac ἀτέραμνος; ab α, & τεράμων, idem ac τέραμνος, & ab eod. Th. qui non eſt τεράμων, i. e. incoctilis: & metaph. dicitur ἀτεράμων ἀνὴρ, apud Plat. Symp. 7. Probl. 2. ut & apud Plut. ἀτεράμονι φύσει χρώμενοι, dicuntur, qui natura ſunt indomita, qui ingenio ſunt refractario, & quod emolliri nequit: unde quidam exponunt durus, præfractus, indomitus, immitis, intolerabilis.

Ἀτερηδόνιστος, υ, ὁ καὶ ἡ, a teredinibus non eroſus; vel teredinum injuriæ non obnoxius: Dioſc. ex α priv. & τερηδονίζομαι, a teredine infeſtor; quod a τερηδὼν, όνος, ὁ, teredo; vermis ligna terebrans. a Th. τερέω, ῶ, fut. έσω, terebro.

Ἄτερθα, Æol. pro ἄτερθεν, ſine. Them. ἄτερ, ſine, citra, abſque.

Ἀτερμάτιστος, ὁ καὶ ἡ, & ἀτέρμων, interminatus, infinitus. Item infirmus, inſtabilis, fundamento carens: ex α pr. & τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta, finis: unde τερματίζω, termino, finio.

Ἅτερος, ὁ, alter, Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου: & ſic porro ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. ſing. ab

Ἀτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, injucundus, ingratus.

Ἀτερπία, ἡ, idem eſt ac ἀτερψία, moleſtia.

Ἄτερπος, injucundus: ex α, & τέρπω, delecto.

Ἀτερψία, ας, ἡ, & ἀτερψίη, moleſtia: ab eod. Themate.

Ἄτευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conſecutus non eſt. unde

Ἀτευκτέω, non attingo, non aſſequor, aberro; idem ac ἀποτυγχάνω; ex α priv. & τυγχάνω, fut. τεύξομαι, a τεύχω, ſum, contingo: item aſſequor, attingo.

Ἀτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, armis carens, inermis: ex α priv. & τεῦχος, εος, τὸ, vas, inſtrumentum omne.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ſine τέχνῃ, id eſt fraude, ſine dolo factus, ἀπανούργευτος. Etymol.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, ruditas, nulla ars, nullum artificium.

Ἄτεχνος, υ, ὁ, ἡ, inartificialis, artificio carens; ab arte non profectus. unde ἄτεχνοι πίστεις, apud Ariſtot. in Rhet. dicuntur argumenta inartificialia, quæ ſunt teſtimonia tum divina, tum humana: & interdum exponitur artificio nullo excultus, rudis. Item carens doloſis artibus.

Ἀτέχνως, ſine arte, nullo adhibito artificio, inartificialiter: ab α, & τέχνη, ης, ἡ, ars, fraus.

Ἀτεχνῶς, vere, certe, ſine dolo, plane: item valde, vehementer: ab ἀτεχνής, ſine arte factus.

Ἀτέω, idem ac ἀτάω, lædo, noceo.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, peccatum: dat. pl. Jon. ἄτῃσι, pro ἄταις. Th. ἀτάω, lædo.

Ἄτηκτος, ὁ, non liqueſcens: Ariſtot. in Meteor. ex α priv. & τηκτὸς, ὁ, liquefactus, liquatus: a Th. τήκω, fut. ξω, liquo, liquefacio.

Ἀτημελέω, f. ήσω, p. ηκα, negligo.

Ἀτημελέως, ἀτημελῶς, vel ἀτημελήτως, adv. negligenter.

Ἀτημέλεια, ſeu ἀτημελία, ας, ἡ, negligentia.

Ἀτημελὴς, non ἐπιμελὴς, negligens: quod ex α, & τημελῶ, curo. Th. μέλει, curæ eſt, imperſ.

Ἀτημέλητος, υ, ὁ, ἡ, neglectus, inornatus.

Ἀτηρὸς, ῦ, ὁ, & ἀτηρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, noxius, contumelioſus: in acc. pl. f. g. ἀτηράς, perverſas: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτθὶς, ίδος, Atthæ, Orythia, nomen proprium.

Ἀτίει, contemnit, 3. ſing. ind. præſ. act. ab ἀτίω, negligo, contemno: quod ex α, & τίω, honoro.

Ἄτιτος, ὁ καὶ ἡ, qui non ulciſcitur; qui non ſumit pœnas: Æſchin. ex α priv. & τίω, honoro; item punio.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, vilipendo: ex α priv. & τίω, honoro.

Ἀτιθάσευτος, υ, ὁ, ἡ, qui manſueſieri nequit, intractabilis, indomitus: ex α priv. & τιθασὸς, manſuetus.

Ἀτίθασος, υ, ὁ καὶ ἡ, aſper, intractabilis.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, qui ſpernit gregem, & abgregat. hinc

Ἀτιμαγελέω, gregem contemnere, &

Ἀτιμαγελεῦντες, pro οῦντες, Dor. ab ἀτιμαγελέω, contemnere gregem.

Ἀτιμάζεσκε, imperſ. Jon. & Poet. pro ἠτίμαζε, ab ἀτιμάζω, contumelia afficio.

Ἀτιμάζω, contumelia afficio. f. άσω. p. ἠτίμακα. p. paſſ. ἠτίμασμαι. a. 1. paſſ. ἠτιμάσθην, a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι. idem ac ἀτιμάω, & ἀτιμόω. ex α, & τίω, honoro.

Ἀτιμασμὸς, ὁ, ignominioſa damnatio, dedecus, ignominia.

Ἀτιμαστέον, adject. verbale: contemptibile. ab ἀτιμάω, contemno.

Ἀτιμαστὴρ, ὁ, qui dedecore afficit.

Ἀτίμαστος, ὁ, non lectus, cui nullus honor tribuitur. eſt verbale ab ἀτιμάζω, contumelia afficio.

Ἀτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, nullum honorem habeo, nullo honore afficio: item negligo, aſpernor, deſpicio: ut apud Soph. μὴ νῦν ἀτίμα θεούς. Item vitupero, dehoneſto. Item indignitate, ſeu contumelia, & ignominia afficio; infamia noto. Ab ἄτιμος, inglorius: quod a τίω, honoro.

Ἀτίμητος, υ, ὁ, ἡ, immunis, contemptus: item ineſtimabilis.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus.

Ἄτιμος, υ, ὁ, ἡ, ignominioſus, inhonoratus.

Ἀτιμότατος, ὁ, inhonoratiſſimus, ſuperl. ab ἄτιμος, inhonoratus. comp. ἀτιμότερος. ab α, & τίω, honoro.

Ἀτιμόω, idem ac ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro. f. ώσω. p. ἠτίμωκα. perſ. paſſ. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος. ab eod. Themate.

Ἀτιμώρητος, υ, ὁ, ἡ, inultus, impunitus.

Ἀτιμωρήτως, & Ἀτιμωρητὶ, adv. impune: ab α, & τιμωρέω, quod ab ὁράω, animadverto.

Ἀτίμως, ignominioſe, ſine honore: Plat.

Ἀτίμωσις, ἡ, ignominioſa damnatio: Demoſth. gravioris ſupplicii inſtar erat; Bud. Comm.

Ἀτιμωτικὸς, ὁ, ignominioſum reddens.

Ἀτιμωτικῶς, adv. idem ac ἀτίμως; ignominioſe: ab ἄτιμος, ignominioſus, & ἀτιμόω, dedecoro.

Ἄτιν', pro ἅτινα, nom. pl. ex ὅ, & τὶ, quid.

Ἀτίνακτος, ὁ, inconcuſſus, immotus, non agitatus: Nonn. ex α priv. & τινάσσω, fut. ξω, quatio, concutio.

Ἅτις, pro ἥτις, Dor. quæ.

Ἀτισανδρέω, Heſych. deſpicari, & faſtidire virum, ἀτιμάζειν ἄνδρα, ὑπερηφανέω: ex ἀτίζω, contemno, & ἀνὴρ, vir.

Ἀτίταλλ', pro ἀτίταλλε, imperſ. Jon. ab ἀτιτάλλω, alo.

Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν, ab

Ἀτιτάλλω, idem ac ἀτάλλω, per epentheſin τοῦ τι, delicate nutrio, curo; vel augeo. Th. ἀταλὸς, mollis.

Ἄτιτος, α, ὁ, inultus, impunitus: ex α & τίω, punio.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab ἀτλαγενὴς ſequente.

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Atlante genitus. ab Ἄτλας, Atlas, & γίνομαι, procreo, gigno.

Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, filia Atlantis.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas. Item expon. idem ac τάλας (& ταλαὸς, miſer, ærumnoſus, cui multæ ærumnæ ſunt tolerandæ) ab eoque factum tranſpoſitis literis, ut docet Euſt. Alibi tamen ſcribit, ἄτλαντα dictum eſſe, vel παρὰ τὸ μὴ τάλαι εἶναι, vel ἐπιτατικῶς, quaſi πολύτλας. fingitur enim quidam Rex Mauritaniæ, Atlas nomine, cœlum humeris ſuis ſuſtinuiſſe, propterea quod firmamenti, ſiderum, cœli omnem rationem primus deprehendiſſet. unde ἄτλαντες dicuntur etiam ſtatuæ Atlantis, ſeu quæ Atlantis modo cœlum, aut aliud quiddam ſuſtinent, apud architectos: ut ἄτλαντάς τε περιέτρεχον τὴν ναῦν ἐκτὸς ἑξαπήχεις. Item nominatur & ἄτλας extrema colli vertebra ipſum pondus colli ſuſtinens: Poll. l. 2. Sic qui humeris aliquid bajulat in modum Atlantis cœliferi. Item qui non eſt audax. ex α priv. Heſych.

Ἄτλατος, α, ὁ, Dor. pro ἄτλητος, ὁ, intolerabilis.

Ἀτλησία, ἡ, impatientia, intolerantia.

Ἄτλητα, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλήτῳ, dat. ſing. ab ἄτλητος, intolerabilis.

Ἀτλητέω, pro quo etiam dicitur ἀτλατέω, f. ήσω, tolerare non poſſum, ſeu perpeti: item ſum intolerabilis; item metuo; animo ſum abjecto.

Ἄτλητος, & Dor. ἄτλατος, ο, ὁ, ἡ, intolerabilis, intolerandus: ab α, & ταλάω, ſeu τλῆμι, perfero.

Ἀτμενία, ἡ, ſervitus, adminiſtratio.

Ἀτμένιος, laborioſus, ab ἀτμένες, ſervus.

Ἄτμενος, υ, ὁ, & ἀτμὴν, ένος, ὁ, famulus, ſervus: quia ἄτιμος, inhonoratus præ domino ſuo.

Digitized by Google

Ἀτμεύω, ſervio.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor.

Ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſectus non eſt; ſectionem non paſſus, nec expertus, ἀμέριστος: item non exſectus, ſeu non caſtratus. ex α priv. & τμητὸς, ſectus; a Th. τέμνω, ſcindo.

Ἀτμιάω, ῶ, idem ac ἀτμίζω.

Ἀτμιδοῦχος, ὁ, vapores habens. ὁ ἀτμίδας ἔχων. Heſych.

Ἀτμίζω, f. ίσω, p. ικα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμὸς, ὁ, vapor.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἀτμὸς, vapor.

Ἀτμισις, εως, ἡ, & ἀτμισμὸς, ὁ, vaporatio: ab ἀτμίζω, exhalo.

Ἀτμοειδὴς, ὁ, vaporis ſpeciem gerens: ex ἀτμὸς, vapor, & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.

Ἀτμὸς, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus; q. ab ἄω, ſpiro: hinc ἀτμὴ, & ἀτμὶς, ἀτμίζω; de quibus ſupra.

Ἀτμώδης, ὁ, plenus vaporis, vaporiferus: ab ἀτμὸς, ὁ, vapor.

Ἄτοιχος, ὁ, parietem non habens: Eurip. ex α priv. & τοῖχος, ου, ὁ, murus, paries.

Ἄτοκος, ὁ, καὶ ἡ, ſterilis, aut quæ nondum peperit.

Ἀτόκιον, τὸ, atocium: Plin. medicamen omne, quod ſterilitatem inducit, & vim concipiendi adimit: ex α priv. & τίκτω, pario; unde τόκος, ου, ὁ, partus.

Ἀτόλματος, ου, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ου, ὁ, non audendus. Ex α, & τόλμα, τος, τὸ, audacia.

Ἄτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀνάτολμος, inaudax, imbellis, formidoloſus.

Ἀτολμία, ας, ἡ, ignavia, formido.

Ἄτομος, ου, ὁ, ἡ, inſectilis, individuus. ἄτομοι, minuta corpuſcula. ἐν ἀτόμῳ, in momento, illico: ex α, & τέμνω, ſeco, p. m. τέτομα.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, deficio, infirmus ſum, & imbecillus: ab α, & τόνος, tonus, quod a τείνω, tendo.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, infirmitas: ab eod. them.

Ἄτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, incontentus, inefficax, infirmus. Unde

Ἀτόνως, leviter, remiſſe.

Ἄτοξος, ου, ὁ, ſine arcu; vel arcu uti non valens: Lucian.

Ἀτόξευτος, ὁ καὶ ἡ, quem ſagitta non poſſis attingere; qui ſagitta ictus non eſt: ex α priv. & τοξευτὸς, ſagitta percuſſus. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus; unde τοξεύω, ex arcu ſagittam emitto, jaculor: item ſagittis peto, ſeu impeto.

Ἀτόπαστον, τὸ, quod conjectura non licet aſſequi. ἀνείκαστον: nam τοπάζειν eſt εἰκάζειν, Æſch. conjicere.

Ἀτόπαστος, ὁ, quem conjectura aſſequi non licet: Heſych.

Ἀτόπημα, τὸ, factum, aut dictum abſurdum, & inconveniens. ab ἀτοπία, ἡ, abſurdum.

Ἀτοπία, ας, ἡ, abſurditas, inconvenientia, obſcuritas: item inſolentia, inuſitata novitas.

Ἄτοπος, ὁ, propriis locum non habens; nulli loco conveniens: atque inde metaph. rationi minime conſentaneus. Item inuſitatus, novus, inſolens. Item inconveniens, importunus, abſurdus, improbus. Interdum ineptus, ſtolidus. Ex α, & τόπος, locus.

Ἀτόπως, adv. abſurde, inconvenienter.

Ἆτος, ου, ὁ, inſatiabilis, per craſin pro ἄατος. ex α, & ἄω, ſatio.

Ἀτραγῳδὴς, ὁ, tragœdiæ non ſimilis, indecens.

Ἀτραγῴδητος, ὁ, tragico faſtu, & oſtentatione carens; qui tragice decantatus, aut exaggeratus non eſt: Luc. ex α pr. & τραγῳδὸς, qui cantando caprum meretur: erat enim tragœdiæ præmium caper, qui τράγος dicitur, uſurpatur tam de Poeta, quam de actore tragœdiæ, ex τράγος, & ᾠδὴ, cantilena, canticum; ab ᾄδω, cano.

Ἄτρακτος, ου, ὁ, ἡ, fuſus, colus, ſagitta.

Ἀτρακτυλὶς, & —λλὶς, ίδος, ἡ, ſpinæ genus: ab ἄτρακτος, fuſus, colus.

Ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fuſo ſimilis: ex ἄτρακτος, fuſus, & εἶδος, ſpecies.

Ἀτράνωτος, ὁ, qui declaratus non eſt, nec manifeſtus, obſcurus. Dionyſ. Areop. Bud. Comm. ex α priv. & τρανὸς, ή, ὸν, perſpicuus, manifeſtus. unde τρανόω, clarum reddo, declaro.

Ἀτράπελος, ὁ, idem ac δυστράπελος, moroſus; qui difficulter moveri, & flecti poteſt.

Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, ſeu iter facio; Heſych. a nomine ἀτραπὸς, via.

Ἀτραπὸς, οῦ, ὁ, vel ἀταρπὸς, via trita, callis, ſemita. legitur & ἀτραπιτὸς, & ἀταρπιτός: ex α epitat. & τραπέω, calco.

Ἀτραυμάτιστος, ὁ, invulneratus; qui vulnus non habet: item invulnerabilis. Lucian. ex α priv. & τραυματίζω, vulnero.

Ἀτράφαξις, εως, & ἀτραφάξυς, υος, ἡ, atriplex, oleris genus.

Ἀτρείδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀτρεῖδαι, Atridæ.

Ἀτρείδα, dual. num. ab

Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, & Menelaus. ἀτρείδῃσ', dat. pl. Jon.

Ἀτρείων, ωνος, ὁ, i. e. Ἀτρείδης, Atrides, nomen proprium.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, & Ἀτρεκίη, Jon. veritas: ab ἀτρεκὴς, ὁ, ἡ, verus.

Ἀτρεκέστατα, ſuperl. ab ἀτρεκὴς, verus.

Ἀτρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, verus, certus: q. ab α, & τρέω, quia verax intrepidus eſſe poteſt. Hinc adv.

Ἀτρεκῶς, & Jon. ἀτρεκέως, vere.

Ἀτρέμα, & Ἀτρέμας, adv. quiete, ſine aliquo motu: ab ἄτρεμος, intrepidus, quod ab α, & τρέω, tremo: terebro, pertundo.

Ἀτρεμαῖος, ὁ, placidus, remiſſus: item quietus. Eurip. Plut.

Ἀτρεμέεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀτρεμέωσι, 3. pl. ſub. act. ab

Ἀτρεμέω, immotus maneo, f. ήσω, p. ἠτρέμηκα.

Ἀτρέμητον, τὸ, quod immotum manet. Heſych. ejuſdem Th. & comp. cum præced.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, audacia, quies, q. non trepidatio: ex eod. Themate.

Ἀτρεμίζω, idem ac ἀτρεμέω, immotus maneo.

Ἀτρεπτος, α, ὁ, ἡ, immotus, immutabilis, rectus.

Ἀτρέπτως, adv. immutabiliter, recte. Th. τρέπω.

Ἄτρεστος, α, ὁ, & ἡ, intrepidus.

Ἀτρέστως, intrepide: adv. ex α priv. & τρέω, tremo.

Ἀτρεὺς, έως, ὁ, Atreus, propr. nomen.

Ἄτρητος, ὁ, non cavus, non pertuſus. Ariſtot. hiſt. Anim. peculiariter dicitur de eo, cui meatus ani coaluit.

Ἀτρήτως, adv. ſine foramine, more eorum, qui foramine carent. ex α priv. & τρητὸς, perforatus; a Them. τετραίνω, ſeu τίτρημι, fut. τρήσω, ut a τρέω, perforo, terebro: idem ac τιτράω, perterebro. Sed apud Joſephum occurrit etiam ἀτρήτως, intrepide; idem ac ἀτρέστως, vel ἀτρέμως: ex α priv. & τρέω, tremo.

Ἀτρίακτος, ὁ, invictus Æſchyl. ex α pr. & τριακτὸς, devictus, ſuperatus; a verbo τριάζω, f. ξω, vinco, ſupero.

Ἀτριβὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, non tritus, integer, inviolatus, non attritus, inuſitatus: item inexercitatus, imperitus: in qua ſignif. dicitur & ἀτρίβων apud Suid. & ἀτρίβαστος, apud Xen. in Hipparch. Th. τρίβω, tero.

Ἀτριβὶ, ſine detrimento, ſine mora.

Ἀτρίβων, ὁ, non palliatus: & metaph. pro ſimplici, & minime fucato: apud Laert. ab ἀτριβὴς, imperitus.

Ἄτριπτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἀτριβὴς, imperitus: item qui teri nequit, indomitus: ut ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις, apud Theocr. exp. ſpinis indomitis, & calcatu difficillimis. Item non ſubactus, ἄτριπτοι ἄρτοι, apud Ariſt. Item laboris inſuetus, & inexpertus, delicatus: ut χεῖρες ἄτριπτοι, Od. φ. Ex α priv. & τρίβω, unde τριβὴ, ἡ, τρίβων, ὁ, τρίβος, ἡ, &c.

Ἄτριχος, ὁ, ſine capillis. ἄτριχα, naut. p. ex α, & θρὶξ, τριχὸς, pilus.

Ἀτριψία, ἡ, inexperientia, imperitia, ab ἄτριπτος, imperitus.

Ἀτρομέω, non tremo.

Ἄτρομος, ο, ὁ, intrepidus: ex α, & τρομέω, idem ac τρόμω, ſeu τρέω, trepido.

Ἀτρόμως, intrepide: eſt adverb. ab ἄτρομος, intrepidus.

Ἀτροπία, ἡ, male morata natura, improbitas, temeritas: poſſet etiam exponi, verti, flectique non poſſe, immutabilitas, rigiditas. pro eo Jonice dicitur ἀτροπίη. quod expon. nox intempeſta, media nox: apud Heſych. Eſt ab ἄτροπος, ὁ, aſper, durus.

Ἄτροπος, nomen proprium Parcæ, Atropos; ex α pr. & τρέπω, verto, quod non poſſit verti, & averti. Sumitur & pro duro, aſpero, immutabili.

Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tabeſco, non nutrior.

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; item tabes, morbus.

Ἄτροφος, ου, ὁ, ἡ, impaſtus; item non alens: ex α, & τροφὴ, alimonia. Th. τρέφω, nutrio.

Ἄτρυφος, ὁ, Laconibus dicitur τυρὸς ὁ μὴ πηγνύμενος, caſeus, qui non coagulatur. Heſych. & ſic eſt ab α priv. & τρέφω, —ομαι, prout ſignificat πήγνυμαι, i. e. coagulo, vel coagulor, concreſco.

Ἀτρύγετος, ο, ὁ, & Jon. ἀτρυγέτοιο, ſterilis, infructuoſus: ex α, & τρύγη, triticum.

Ἀτρυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ές, qui vindemiari non poteſt, ineptus vindemiæ: Epigr. ex α priv. & τρύγη, triticum: item vindemia.

Ἄτρυγος, ου, ὁ, ἡ, fæce carens, purus: ex α priv. & τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens: item fæx vini.

Ἀτρύπητος, ο, ὁ καὶ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius, ſolidus, ex α priv. & τρύπη, ας, ἡ, foramen. a τρύω, terebro. Unde τρυπάω, terebro, perforo.

Ἀτρύτονος, ὁ, ærumnoſus, πολύπονος, Heſych. ἄτρυτον (inexhauſtos) labores afferens: item qui multos ſubit labores, nec iis frangitur. ex ἄτρυτος, indomitus, & πόνος, ου, ὁ, labor.

Ἄτρυτος, ου, ὁ, ἡ, indefeſſus, ingens: ex α, & τρύω, tero.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem ac ἀτειρὴς, ἡ ἄτρυτος, indomita: ab eodem Themate.

Ἀτρύφερος, ὁ, minime mollis, non delicatus.

Ἀτρύφητος, ὁ, a deliciis ſeu delicata vita alienus, & abhorrens: ex α priv. & τρυφὴ, ἡ, deliciæ, mollities: a Th. θρύπτω, frango, confringo: item frango deliciis, aut luxu. Unde τρυφάω, delicate vivo, & τρυφερὸς, delicatus.

Ἀτρὼς, ῶτος, ὁ, idem ac ἄτρωτος.

Ἄτρωτος, ου, ὁ, ἡ, invulneratus, illæſus, inoffenſus, ex α, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἀτρώτως, ſine vulnere, vel invicte: adv. ejuſdem Th. & comp. cum præced.

Ἄττα, ὁ, pater. Eſt vocabulum, quo juniores compellant ſenes.

Ἄττα, Atticum pro ἅττινα, ων, τὰ, vel ἅσσα, aliqua, quædam: ex ἃ, & σὰ, Megarenſium lingua τινὰ. vel ab ἃ, τὰ. Nonnulli ἄττα. Et ἀττὰ, pro τινά.

Ἀτταγὴν, ῆνος, ὁ, & Attice ἀτταγᾶς, ſeu ἀτταγᾶς, avis picto dorſo: exponitur & gallinago, & ruſticula, & coturnix.

Ἀττέλεβος, ου, ὁ, vel ἀττελεβὸς, οῦ, ὁ, reptile, quod quatuor ingrediens pedibus ſaltitat.

Ἀττάλεια, ας, ἡ, Attalea, nomen urbis, Hebr. tempus Domini.

Ἀτταλίζω, delicate nutrio. Vide in ἀταλλω, ab ἀταλὸς, tener.

Ἀττανίτης, ου, ὁ, & ἀττανίσκος. & ἄττανον, ου, τὸ, placenta in ſartagine fricta.

Ἀττα-

Digitized by Google

Ἀτταγύγαι, ων, αἱ, puſtulæ, fragmenta ex pane coͼto decidentia.

Ἀτταταῖ, at at: interjectio.

Ἀττέλαβος, ſive ἀττέλεβος, ου, ὁ, locuſtæ ſpecies, bruchus.

Ἀττικίζω, f. ίσω, partes Athenienſium ſequor, Atticorum dicendi genus imitor.

Ἀττικισμὸς, ου, ὁ, ſermo Atticus, Attica dialectus.

Ἀττικὸς, οῦ, Atticus, & in f. g. Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, ager Atticus. Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis, qui inviolate fidem ſervant.

Ἀττικουργὲς, τὸ, ad modum Atticorum factum: Bud. in Epiſt. ex ἀττικὸς, Atticus, & ἔργον, opus.

Ἆττον, Attice pro ἆσσον, propius; idem ac ἐγγὺς, prope, in propinquo.

Ἀττω, proſilio: q. ex ἀίσσω, irruo.

Ἀτυζηλὸς, οῦ, ὁ, terribilis, terrificus, horribilis, Apollon. Rhod. eſt a ſequente verbo

Ἀτύζω, terreo, perturbo. fut. ύξω. p. χα. præſ. paſſ. ἀτύζομαι, timeo, conſternor. part. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, turbatus, timens.

Ἄτυκτον, ου, τὸ, infectum: ex α, & τεύχω, fabricor, fio. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Ἀτύμβευτος, & ἄτυμβος, ὁ & ἡ, carens tumulo, vel buſto; inſepultus, non humatus: ex α priv. & τύμβος, ου, ὁ, buſtum, ſepulchrum.

Ἀτυμνάδης, ου, ὁ, Atumnades, nomen proprium.

Ἄτυπος, ὁ, unde ἄτυποι dicuntur, qui non ſatis expedite lingua utuntur; tanquam aerem non recte ferientes, non ſatis verba exprimentes, conformanteſque. Item, qui decenti, & juſta membrorum forma deſtituti, quaſi monſtroſi ſunt; Therſites deſcribitur Il. β.

Ἀτύπωτος, ὁ, non formatus, non efficetus, ſeu expreſſus, rudis: a τύπος, ου, ὁ, nota percutiendo impreſſa: a Th. τύπτω, percutio, pulſo, &c. Item figura, forma: unde τυπόω, informo, & τυπωτὸς, informatus, effictus.

Ἀτυράννευτος, ὁ, ἡ, liber a tyrannis, ſeu a tyrannico dominatu: Thuc. ex α priv. & τύραννος, tyrannus: unde τυραννεύω, ſum tyrannus, regno, impero.

Ἀτύρωτος, ὁ & ἡ, qui in caſeum denſatus & conglutinatus non eſt: Dioſc. de mentha, quæ non ſinit lac coagulari in caſeum. ex α priv. & τυρὸς, οῦ, ὁ, caſeus: unde τυρόω, coagulo, cogo in caſeum.

Ἄτυφος, ου, ὁ & ἡ, minime faſtuoſus. Plut.

Ἀτύφως, ſine faſtu, modeſte, quaſi ſine jactantiæ fumo: ex α priv. & τῦφος, fumus; item jactantia; a Th. τύφω, fut. θύψω, fumum excito. Unde etiam ἀτυφία, humilitas, abſque jactantia. Plut.

Ἀτυχέστατος, ὁ, infeliciſſimus, ſuperl. in compar. ἀτυχέστερος: ab ἀτυχὴς, infelix.

Ἀτυχέω, ῶ, ήσω, ὦς, miſer ſum; adverſa fortuna utor; infortunatus ſum; infeliciter rem gero: item voti compos non fio, fruſtror, non aſſequor. Ex α priv. & τύχη, ἡ, ſors, fortuna.

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miſeria, dat. pl. ἀτυχήμασι.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infelix: item impos voti.

Ἀτύχησις, ἡ, infortunium, voti fruſtratio: idem ac ἀτύχημα. verbale ab ἀτυχέω, infelix ſum.

Ἀτυχία, ας, ἡ, miſeria, infortunium: ab ἀτυχὴς, quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum compos, aſſequor.

Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἀτυχέω, miſer ſum.

Ἀτυχῶς, adverb. infeliciter, præter votum. Th. idem.

Ἄτω, & per pleonaſmum τοῦ α, ἀάτω, idem ac Th. ἀτάω, lædo, noceo.

A Y.

Αὖ, rurſum, retro, vice verſa. αὖτε, & αὖθις, idem.

Αὖ, apud Cretenſes pro ἀλ· ut αὐκὰ, pro ἀλκά.

Αὐαίνω, ſicco. vide in αὐαίνθην.

Αὐαλέος, α, ον, ſiccus; idem ac αὖος. Th. αὔω, ſicco.

Αὐάνθην, arefactus ſum, Jon. a. 1. ind. paſſ. αὐανθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab αὐαίνω, arefacio. Th. αὔω, ſive αὔω, areſcio.

Αὔανσις, εως, ἡ, ariditas, tabes plantarum. Eſt in ſtirpibus, quod in animalibus γῆρας, effœta ætas.

Αὐαντικὸς, ὁ, unde αὐαντικὴ νόσος, morbus exſiccans corpus, ut tabes, & phthiſis. ab αὐαίνω, ſicco. unde etiam

Αὐασμὸς, ὁ, exſiccatio: item ſiccitas.

Αὐάτα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, damnum, calamitas.

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, reſpicio, contemplor.

Αὐγάζω, illuſtro, illuceſco. f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. ηὔγασα. præſ. paſſ. αὐγάζομαι, illuſtror. p. paſſ. ηὔγασμαι.

Αὐγαῖς, dat. pl. ab αὐγὴ, ſplendor.

Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζου, & hoc Jon. pro αὐγάζου, inſpice, præſ. imperat. paſſ. verbi αὐγάζομαι, video. Th. αὐγὴ, ἡ, ſplendor, lux.

Αὐγάσσεαι, reſpicies, Jon. pro αὐγάσῃ, a. perſ. f. 2. m. ab αὐγάζομαι, video.

Αὔγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Th. αὐγὴ, idem.

Αὐγασμὸς, οῦ, ὁ, idem: & ab eod. Th.

Αὐγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lux, radius, diluculum: q. ab αὔω, ſplendeo.

Αὐγήεις, εντος, & αὐγὸς, itemque αὐγοειδὴς, ὁ & ἡ, τὸ ἐς, perſpicuus, dilucidus, ſplendidus: ſed αὐγήεις eſt potius perſpicax; qui valet acie oculorum. Omnia ab eod. Th.

Αὔγουστος, ὁ, Auguſtus: Lat. augens. Σεβαστός.

Αὐδάξασθαι, Jon. pro αὐδήσασθαι, a. 1. infin. m. verbi αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.

Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, fut. 1. med. verbi αὐδάομαι, loquor. Sic αὐδάσας, ασα. Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab αὐδάω, loquor.

Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, loquor: item alloquor.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio: q. ab αὔω, clamo.

Αὐδήεις, εσσα, ὁ, loquens, loquax, λάλος: item ὀνομαστὸς, clarus, celebris, glorioſus. ab eod. Themate.

Αὐδήσασκε, pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, enunciabatur, a. 1. Jon. per epentheſin τοῦ σκ. ab αὐδάω, loquor.

Ἀυδρία, ἡ, idem ac ἀνυδρία, aquæ inopia, vel penuria. Thuc.

Ἄυδρος, ὁ, idem ac ἄνυδρος, ὁ & ἡ, carens aqua, aquarum penuria laborans: ex α priv. & ὕδωρ, τὸ, aqua.

Αὖον, acc. ſing. f. g. ab αὖος, η, ον, ſiccus. Th. αὔω, ſicco.

Αὖθ', pro αὖθι, vel αὖθις, rurſus; & pro ἔπειτα, deinde: ab αὖ, idem. Attice ſcribitur per θ, Jonice vero per τ.

Αὐθάδεια, & Αὐθαδία, ας, ἡ, arrogantia, moroſitas, amor ſui, pertinacia.

Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδὼν, ſibi placens, qui ſeipſum admiratur, ſuperbus, contumax: ex αὐτὸς, ipſe, & ἅδω, placeo, τ mutato in θ, ob ſequentem aſpiratam.

Αὐθαδιάζω, contumacem reddo: & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto; ſive αὐθαδιάζομαι, ὑπερηφανεύομαι. depon. abſol. pertinaci ſuperbia utor: Plato.

Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.

Αὐθαδόστομος, ε, ὁ, contumaci ore, & temerario: ex αὐθάδης, contumax, & στόμα, τος, τὸ. os, oris.

Αὐθαδῶς, adverb. contumaciter, pertinaciter: ab αὐθάδης, ὁ & ἡ, ſibi placens.

Αὔθαιμος, & αὐθαίμων, qui eſt ejuſdem ſanguinis, τοῦ αὐτοῦ αἵματος ὤν. unde αὐθαίμονες, fratres, Heſychio. ex αὐτὸς, & αἷμα, τὸ, ſanguis.

Αὐθαίρετος, ε, ὁ, ἡ, voluntarius: ex αὐτὸς, & αἱρετὸς, aligendus, optabilis, quod ab αἱρέομαι, ſeu αἱρέω, eligo.

Αὐθαιρέτως, ſponte, ultro.

Αὐθέκαστος, ὁ, a Bud. exp. ſeverus, natura rigidus, juſtus, exacte rectum earumque perſequens. Ariſtot. Ethic. 4. Plato etiam paſſim, præſertim in lib. de rep. αὐτοέκαστον vocat cujuſque rei notionem, & formam, quam ideam appellant: nam αὐτοέκαστος, expon. etiam, pro ſe quiſque. ex αὐτὸς, & ἕκαστος, quilibet.

Αὐθεκάστως, rigide, ſevere. Plut. in Lyſ.

Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem uſurpo in aliquem, cum genit. auctorem me præbeo: f. ήσω, p. ηὐθέντηκα.

Αὐθέντης, ου, ὁ, qui ſua manu ſe perimit: q. αὐτοέντης. idem ac αὐτόχειρ, qui ſua manu cædem infert; auctor cædis; & auctor quilibet. ex αὐτὸς, ipſe, & ἔντεα, τὰ, arma. Item dominus: ab αὐτὸς, & ἵημι, q. αὐτὸν ἵει, ἕντος, ſe mittentis, qui ſeipſum mittit ad negotia, qui libera eſt poteſtate.

Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas: ab αὐθέντης, auctor, qui eſt propriæ poteſtatis.

Αὐθεντικὸς, οῦ, ὁ, authenticus.

Αὐθεντικῶς, cum auctoritate: adv.

Αὐθημερὸν, adv. eo ipſo die.

Αὐθήμερος, ε, ὁ, ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei. Th. ἡμέρα, dies.

Αὖθι, per Syncop. ab αὐτόθι, illic, iſtic, ibi, hic: item huc. Interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, naſcor.

Αὐθιμενὴς, έος, ὁ & ἡ, indigena, nativus: Philo de mundo. αὐθιμενεῖς ποταμοί. Th. μένω, maneo.

Αὖθις, Jon. αὖτις, & αὖθι, tum αὖτε, rurſus, pro αὖ.

Αὐθόμαιμος, ου, ὁ & ἡ, conſanguineus, frater: ex αὐτὸς, & αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico: ex αὐτὸς, ipſe, & ὁμολογέομαι, confiteor.

Αὐθύπαρκτον, τὸ, per ſeſe ſubſiſtens, αὐθυπόστατον: ex αὐτὸς, ipſa, & ὑπάρχω, ſum, ſubſiſto.

Αὐθυπότακτος, ὁ, unde αὐθυπότακτον ῥῆμα, verbum, quod per ſe eſt ſubjunctivi modi.

Αὐθυποτάκτως, tanquam αὐθυπότακτον: ex αὐτὸς, ipſa, & ὑποτάσσω, ſubjicio.

Αὐθωρὸν, adv. eadem hora, eodem momento; ex αὐτὸς, ipſe, idem; & ὥρα, hora.

Αὐίαχος, ου, ὁ, ἡ, clamoſus, vel clamans, ut canes latrantes, αὖ, αὖ, & ἰάχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina; ab αὐλὴ, ῆς, aula, domus regia.

Αὐλακοεργάτης, ὁ, ſulcorum efficiens, qui ſulcos facit, ſeu efficit: ex αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus, & ἐργάτης, operarius, ab ἔργον, τὸ, opus.

Αὐλακίζω, ſulco.

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, tibia.

Αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus, acc. ſing. αὔλακα, pro αὔλακας.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Them. αὐλὴ, aula.

Αὔλειον, ου, τὸ, & αὔλειος, ε, ὁ, veſtibulum, atrium.

Αὔλειος, ου, ὁ & ἡ, & αὔλειος θύρα, janua veſtibularis, & atrialis, ſeu janua veſtibuli, & atrii: ex αὐλώνιος, ε, ὁ, villicus.

Αὐλέω, tibia cano. f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, domus regia, locus ſubdialis, atrium, ſtabulum.

Αὔλημα, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Poll.

Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, tibia ludent, 3. pl. f. verbi αὐλέω, tibia cano.

Αὔλησις, ἡ, ipſa tibiæ inflandæ actio. Ariſtot.

Αὐλη-

Αὔλησον, aor. 1. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, ῦ, ἡ, ὁ, tibicen: ut & αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem: & in f. gen. αὐλητρὶς, ίδος, & αὐλῆτις, ιδος, ἡ. Th. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικὸς, ῦ, tibiarum peritus. Them. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικῶς, more tibicinum.

Αὐλητρίς, ἡ, theca tibiarum.

Αὐλητρίδιον, τὸ, q. d. tibicinula.

Αὐλιάδες νύμφαι, dicuntur in Epigram. nymphæ incolæ, ſeu inhabitantes: a Th. αὐλὴ, ἡ, unde αὐλὶς, ίδος, ἡ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.

Αὐλίδος, gen. ſing. ab αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, diverſor, ſtabulor. imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο: item pernocto. f. ίσομαι. p. ηὔλισμαι, a. 1. paſſ. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, aula, ſtabulum.

Αὐλικὸς, ῦ, ὁ, fiſtularis, tibialis: & in plur. αὐλικοὶ, tibicines, citharœdi. ab αὐλὸς, tibia.

Αὐλικὸς, ῦ, ὁ, aulicus, qui eſt ex alicujus principis aula; ut οἱ μὲν ἐν αὐλικοὶ κόλακες, apud Plut. in Polit. præc. aliquando in malam partem: ut οὐδὲ φοβηθέντα τι αὐλικὸν χαλάσθαι καὶ θεραπευτικὸν, apud eund. Plut. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Αὖλιν, acc. ſing. ab αὖλις, ιδος, ἡ, caſtra.

Αὔλιον, ου, τὸ, ſtabulum. Th. αὐλὴ, aula.

Αὔλιος ἀστὴρ, ὁ, qui ad αὖλιν ducit animalia, veſper. Th. idem.

Αὖλις, ιδος, ἡ, caſtra, tentorium. Th. αὐλὴ, aula.

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Jon. ab αὐλίσκος.

Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia.

Αὐλισμὸς, ῦ, ὁ, pernoctatio: Heſych. verbale ab αὐλίζομαι.

Αὐλοθετέω, fiſtulas compingo, ſeu facio: ex αὐλὸς tibia, & θέτης, ου, ὁ, qui aliquid ponit, vel componit. Th. τίθημι, pono.

Αὐλομελῳδία, ἡ, tibiæ modulatio; ex αὐλὸς, & μελῳδία, cantus dulcis, melodia.

Αὐλοποιία, & αὐλοποιητικὴ, ſc. τέχνη, ars fabricandi tibias: Poll. 7. 39. ab αὐλοποιὸς, ὁ, tibicen.

Αὐλοποιὸς, ῦ, ὁ, tibicen, & qui facit tibias; tibiarum artifex; ex αὐλὸς, tibia, & ποιέω, facio.

Αὐλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aulæ conveniens: ex αὐλὴ, aula, & πρέπω, convenio.

Αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia, fiſtula: item piſcis, qui onax, ſive dactylus dicitur: q. ab αὔω, vel ἄω, flo. Hinc αὐλέω, tibia cano, αὐλητὴς, ὁ, auletes, tibicen.

Αὔλος, ὁ, i. e. ἀσώματος, ὁ, materiæ expers; ſine materia: ab α priv. & ὕλη, ης, ἡ, materia.

Αὐλοτρύπης, ὁ, qui tibias perforat: Poll ex αὐλὸς, tibia. & τρυπάω, futur. ήσω, perforo.

Αὐλῳδία, ἡ, tibiæ cantus, tibiarum ſonus.

Αὐλῳδικὸς, tibialis: ex αὐλὸς, tibia, & ᾠδὴ, cantus.

Αὐλῳδὸς, ῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis: dicitur a figura τῶν αὐλῶν, tibiæ, arcta ſc. & oblonga.

Αὐλωνίζω, in valle dego.

Αὐλωνίσκος, ὁ, parva vallis.

Αὐλωνοειδὴς, ὁ, habens figuram τῶν αὐλῶνος. quidam exp. anfractuoſus; Diod. Sic ex αὐλὼν, ῶνος, & εἶδος, ους, τὸ, figura.

Αὐλώπιδι, dat. ſing. ab αὐλῶπις, ιδος, galea.

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, galea.

Αὐλωπὶς, ὁ, fiſtulæ inſtar: ex αὐλὸς, tibia, vel quicquid oblongum eſt, & ὤψ, oculus; quod ab ὄπτομαι, video.

Αὐλωτὸς, ὁ, tibiatus, inſtructus fiſtulis.

Αὐξαίνω, augeo, creſco. f. αὐξανῶ. p. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. paſſ. ηὔξημαι. a. 1. paſſ. ηὐξήθην. a. 1. paſſ. ſub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω, augeo.

Αὔξει, adjuva, præſ. imperat. act. αὔξει, 3. ſing. præſ. ab αὔξω, augeo. αὔξεται, augetur. 3. ſing. præſ. paſſ. ab αὔξομαι: ab eod. Th.

Αὐξηθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. vide in αὐξήσεω.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. ſub. paſſ. αὐξηθέντα, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. ab αὐξαίνω. Them. αὔξω, augeo.

Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum: in dat. pl. αὐξήσεσι. ab αὐξαίνω, augeo. Th. αὔξω, augeo.

Αὔξηται, crevit, Jon. pro ηὔξηται, 3. ſing. perf. paſſ. ab αὐξαίνω, creſco.

Αὐξητικὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui augetur; item augens, ab eod. them.

Αὔξιμος, ὁ, ad auctum & incrementum accommodatus: ab αὐξαίνω, augeo.

Αὖξις, & αὔξη, ἡ, auctus, incrementum, augmentum.

Αὐξόμενος, ὁ, creſcens, præſ. part. maſc. ab αὔξω, augeo.

Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem ac Them. αὐξάνω, augeo.

Αὐονὴ, ῆς, ἡ, clamor: item ſiccitas: ab αὔω, clamo, vel ſicco.

Αὖος, ου, ὁ, aridus: ab αὔω, ſicco.

Αὐότερος, ὁ, ſiccior, comp. ab αὖος, aridus.

Αὐότης, ητος, ἡ, ſiccitas, ariditas: ab αὖος, ſiccus.

Ἀϋπνία, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilatio: eſt ab ἄϋπνος, inſomnis.

Ἄϋπνος, ὁ, ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil: q. ἀνὰ ὕπνα. νὺξ ἄϋπνος, dicitur nox, in qua ſomnus non capitur. Ex α, & ὕπνος, ſomnus.

Αὖρα, vel αὔρα, ας, ἡ, ventus levior: aura: dat. plur. αὔραισιν. Hinc ἀπαυράω, eripio, aufero: ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, ἐπαυρίσκομαι, fruor.

Αὐρίζειν, eſt procraſtinare, in craſtinum diem differre: item algere: Etym.

Αὐραμυρίκη, ἡ, dicitur agreſtis myrica: Jerem. 17. ab αὔα, & αὔρα, & μυρίκη, ἡ.

Αὔριον, cras, craſtino die: adverb. q. ab αὔω, luceo. Eſt lux ſequentis diei.

Ἀῦσαι, a. 1. infin. act. verbi αὔω, clamo.

Ἄϋσε, a. 1. Jon. verbi ἀΰω, per dialyſin pro αὔω, clamo. Sic ἄϋσαν, pro ἤυσαν, 3. pl. a. 1.

Αὐσταλέη, ης, ἡ, ſicca, ſqualida; idem ac αὔη, ης, ἡ. Th. αὔω, ſicco.

Αὐσταλέος, ὁ, ſiccus, aridus, idem ac αὖος, & a Th. αὔω, ſicco, areſacio.

Αὐστηρὸς, ῦ, ὁ, auſterus, ſeverus; in f. g. ά, in neut. g. όν: ab αὔω, ſicco. nam auſtera ſolent linguam areſacere, & exſiccare.

Αὐστηρότης, ητος, ἡ, auſteritas: item ſeveritas.

Αὐστηρῶς, auſtere, ſevere; item tenuiter. Plut.

Αὖτ', pro αὖτε, rurſus.

Ἀϋτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, pugna. At αὐτὰ, illa, ipſa, pro αὐτή.

Αὐτάγγελος, ου, ὁ, qui ſibi nuntius: ex αὐτὸς, ipſa, & ἀγγέλλω, nuntio.

Αὐταγγελτος, ὁ, nuntius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuntio. ejuſd. Th. & comp.

Αὐτάγητος, ὁ, vel αὐτάγαστος, ου, ὁ, ſui ipſius admirator; ſeipſum ἀγάμενος, ideſt, mirans.

Αὐτάγρετος, ου, ὁ, ἡ, a ſeipſo collectus, ſumptus, & electus: αὐτάγρετα, τὰ, ultro oblata: αὐθαίρετος, ſponte collectus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, congrego.

Αὐτάδελφος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente: ex αὐτὸς, & ἀδελφὸς, frater.

Αὐταὶ, pl. num. fœm. gen. ab αὐτὸς, αὐτὴ, τὸ.

Αὐταιώρητος, ὁ, qui per ſe in altum fertur: Heſych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & αἰωρέω, fut. ήσω, attollo, effero, ſuſpendo.

Αὐτὰν, Dor. pro αὐτὴν, ipſam.

Αὐτανδρος, ὁ, ut navis capta αὔτανδρος, i. e. cum ipſis hominibus. ſic αὐτανδρεί, & αὔτανδρον, inquit Heſychius, σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι, una cum ipſis viris. ſic αὐτάνδρους τὰς γυναῖκας, cum viris uxores.

Αὐτανεψιὸς, ὁ, pro ἀνεψιὸς, Bud. putat poni apud Plat. in Euthyd. ab Euſt. dicitur Glaucus αὐτανεψιὸς, Sarpedoni, quorum Glaucus ex Hippolocho, Sarpedon vero ex Laodamia Hippolochi ſorore natus erat. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀνεψιὸς, ὁ, filius fratris, vel ſororis.

Αὐτὰρ, ſed, dein, autem, cæterum.

Αὐτάρεσκος, ὁ, ſibi ipſi placens; Heſych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀρέσκω, fut. έσω, præt. εκα, placeo.

Αὐτάρκης, εος, ὁ, ἡ, contentus, ſibi ſufficiens.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, ſufficientia, ſuis eſſe contentum. Polyb.

Αὐταρκῶς, ſatis. ex αὐτὸς, ipſe, & ἀρκέω, ſufficio.

Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτᾶν, Dor. pro αὐτῶν gen. pl. ab αὐτὸς, ipſe.

Αὖτε, adv. rurſus, iterum, porro. Th. αὖ, rurſum.

Αὐτέη, ης, Jon. pro αὐτὴ, ῆς, ipſa: ab αὐτὸς, ipſe.

Αὐτενεργητικὸν, τὸ, verbum, quod paſſivam vocem, & activam ſignificat, ut μάχομαι: ex αὐτὸς, τὸ, τὶ, & ἐνεργέω. operor, fut. ήσω. unde ἐνεργητικὸς, efficax.

Αὐτενέργητος, ὁ, ipſe per ſe operans, ſeu efficiens: Dionyſ. Areop.

Αὐτεξούσιος, ου, ὁ, ἡ, qui ſui juris, vel ſuæ eſt poteſtatis: ex αὐτὸς, & ἐξουσία, poteſtas, quod ab ἔξεστι, licet.

Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, libera poteſtas.

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, ipſe indicans, ſponte pollicens, non rogatus: ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω, annuntio. Them. ἀγγέλλω, nuntio.

Αὐτεπίβουλος, ὁ, ſuis ipſius captus inſidiis; ex αὐτὸς, & ἐπιβουλὴ, ἡ, inſidiæ; vel ἐπίβουλος, ὁ, inſidiator.

Αὐτεπίσπαστος, ου, ὁ, quem quis ipſe ſibi accerſivit, & attraxit: ut αὐτεπίσπαστον κακόν. ex αὐτὸς, & ἐπισπαστὸς, ὁ, accerſitus.

Αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipſe per ſe aliquid injungit, qui jure ſuo imponit, Plat. in Polit.

Αὐτεπιτακτικὸς, unde αὐτεπιτακτικὴ, ſc. τέχνη, ars pertinens ad αὐτεπιτάκτην, ſeu ars mero imperio recte aliquid agendi.

Αὐτεπιτακτικῶς, more eorum, qui per ſe jubendi poteſtatem habent: ex αὐτὸς, & ἐπιτάττω, ομαι, jubeo. fut. ξω, unde ἐπιτακτικὸς, ὁ, imperatorius.

Αὐτεπώνυμος, ὁ, cui idem nomen, vel cognomen eſt impoſitum; Eurip. ex αὐτὸς, & ἐπώνυμος, ὁ, gentilis, ejuſdem nominis.

Αὐτερέτης, ου, ὁ, miles, qui ipſemet remigat. Thuc. ex αὐτὸς, & ἐρέτης, ὁ, remex.

Ἀΰτευν, Dor. pro ἤυτουν, reſonabant, 3. pl. imperf. act. ab

Ἀϋτέω, clamo. fut. ήσω. p. ἤϋτηκα. ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Jon. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτὸς, ipſe.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commiſſæ; & ex conſequenti pro pugna. ab αὔω, clamo.

Αὐτήγε, pro αὐτὴ, ipſa: Attic. ab αὐτὸς, ipſe.

Αὐτήκοος, ὁ, ἡ, qui ſuis auribus quid audivit: interdum, qui ſui eſt juris. Ex αὐτὸς, & ἄκοα, præt. m. verbi ἀκούω, audio.

Αὐτῆμαρ, eodem die: ab αὐτὸς, & ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα, dies.

Αὐτῇς, Jon. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.

Αὐτὶ, pro αὐτόθι, illic.

Αὐτὶς, & αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, ſtatim, actutum: adv. ab αὐτός. ὁ αὐτίκα, præſens, momentaneus, ſubitus. τὸ αὐτίκα, in præſentia. αὐτίκα νυκτὸς, ſtatim nocte, i. e. quum adveſperaſceret. ὡς αὐτίκα, quam celerrime. αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα γε τοι, principio, vel jamprimum. αὐτίκα μάλα, & δὴ μάλα, quamprimum, confeſtim, brevi admodum, propediem.

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. rurſum, poſt, deinceps. Th. αὖ, rurſus.

Αὐτιτὴς οἶνος, pro αὐτοετίτης, Gal. apud Hippocr. vinum hornum, ſeu ejuſdem anni: (ſed a Poll. exp. ὁ ἐπιχώριος, vinum vernaculum) ab αὐτοέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui

unius

unius & ejuſdem eſt anni; in, vel ex eodem anno. Vide αὐτοετεὶ, eodem anno.

Αὐτμὴ, ῆς, ἡ, halitus, ſpiritus, vapor: q. ab αὔω, ſpiro.

Αὐτμὼν, ένος, ὁ, flatus, ſpiritus.

Αὐτὸ, τὸ, ipſum, abſque ε Attic. εἰς τὸ αὐτὸ, in unum, in idem, pariter. κατὰ τὸ αὐτὸ, ſimul. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in eundem, vel in unum locum. αὐτὸ μόνον, duntaxat. καὶ αὐτὸ τὸ δὴ ἔχω, id ipſum eſt ſicque rea habet.

Αὐτάγαθος, ὁ, ipſe per ſe bonus: Greg. Naz. de Deo. ex αὐτὸς, & ἀγαθὸς, bonus.

Αὐταλήθεια, ἡ, ipſa veritas: de Deo dicitur apud Plat. in Phædr. & apud Greg. ex αὐτὸς, τὸ, τὸ, & ἀλήθεια, ἡ, veritas.

Αὐτάνθρωπος, ου, ὁ, homo ipſe; per ſe hominis idea: Ariſtot. Eth. 1. ex αὐτὸς, & ἄνθρωπος, homo.

Αὐτοβοεῖν, teſtari de ſeipſo, ſua voce ſeipſum prædicare. Th. βοάω, clamo.

Αὐτοβοῶ, ipſe mea mea voce prædico: ipſa mei præconem ago; Eraſm. in Chil. ex αὐτὸς, & βοάω, clamo.

Αὐτοβοεὶ, adv. ſtatim, ἐν μιᾷ βοῇ, q. d. cum ipſo clamore. urbem dicunt capi αὐτοβοεὶ, quæ ſtatim capitur, & quaſi primo incurſu. Thuc. 3.

Αὐτοβόητος, ὁ, qui ipſe ſua voce de ſe teſtatur. & αὐτοβόητος δάκτυλος, apud Nonn. exponitur vocalis.

Αὐτοβορέας, ὁ, ipſe Boreas. ex αὐτὸς, & βορέας, ὁ, Boreas.

Αὐτόβουλος, ὁ, ſua ſponte, ſuo inſtinctu, ipſa nimirum per ſe volens, non ab alio ſcil. ut id vellet, inſtigatus: ex αὐτὸς, & βουλὴ, ἡ, conſilium.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, ad eundem locum.

Αὐτογένεθλος, & αὐτογενὴς, αὐτογένητος, & αὐτόγονος, ὁ, ipſa per ſe genitus, a ſe ipſo ortum habens, ingenitus, i. e. æternus. Th. γείνομαι, gigno.

Αὐτογνωμονέω, ῶ, ex animi mei ſententia facio, vel judico; ex αὐτὸς, & γνώμη, ſententia.

Αὐτογνώμων, ὁ, qui ſuæ eſt ſententiæ; i. e. qui ſuam duntaxat ſequitur ſententiam. A Bud. exponitur, qui ex ſui animi ſententia judicat, vel ex ſua conſcientia: ex Ariſtot. Polit. 2.

Αὐτόγνωτος, ſive αὐτόγνωστος, ὁ, ſpontaneus: ut σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργὰ, ubi exponitur αὐθαίρετος, καὶ ἰδιογνώμων τρόπος, apud Soph. in Antig. ex αὐτὸς, & γνωτὸς, ſeu γνωστὸς, cognitus.

Αὐτογραμμὴ, ἡ, linea mathematica, vel ἁπλῶς γραμμή: ex αὐτὸς, αὐτὸ, & γράμμα, τὸ, littera.

Αὐτόγραφον, ου, τὸ, manu propria ſcriptum. Th. γράφω, ſcribo.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri, quod dentale vocatur; lignum ſcil. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύα, ſeu γύη, arvum.

Αὐτοδαὴς, ὁ, qui ex ſeipſo, & ſine magiſtro didicit: & paſſiva αὐτοδαῆ διδάγματα, apud Soph. in Ajace. quorum ſcientia ſine magiſtro percepta eſt. ex αὐτὸς, & δάω, diſco: unde δαίμων, ὁ, hoſtis.

Αὐτοδάϊκτος, ὁ, a ſeipſo interfectus: ex αὐτὸς, & δαΐζω, fut. ξω, divido.

Αὐτοδὰξ, mordicus, ipſis dentibus. Ariſtoph. eſt adverb. ex αὐτὸς, & ὀδὰξ, mordicus. a Th. ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Αὐτοδεὴς, ὁ, ſuapte natura indigus, qui per ſe indiget, Merc. Triſm. ex αὐτὸς, & δέω, ſeu δέομαι, egeo.

Αὐτόδειπνος, ὁ, qui vocatus ſecum ipſe affert, quæ cœnet: Heſych. ex αὐτὸς, & δεῖπνον, τὸ, cœna.

Αὐτοδεκετῶν, apud Thuc. expon. ὁλοκλήρων δέκα ἐτῶν, ſolidis decem annis. ex αὐτὸς, & δεκετὴς, decennis.

Αὐτοδέσποτος, ὁ, per ſe dominus: ex αὐτὸς, & δεσπότης, dominus.

Αὐτόδετος, ὁ, ſponte vinctus, qui ſponte vinciri ſe permittit: ex αὐτὸς, & δετὸς, ὁ, vinctus, ligatus.

Αὐτόδηλος, ὁ, per ſe manifeſtus; ex αὐτὸς, & δῆλος, manifeſtus;

Αὐτοδιακονία, ἡ, ſui ipſius famulitium. ex αὐτὸς, & διάκονος miniſter; quod a διὰ, & κονίω, feſtino.

Αὐτοδιάκονος, ὁ, qui ipſe ſibi miniſtrat, & famulatur: Euſt. ex αὐτὸς, & διάκονος, ὁ, miniſter.

Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a ſeipſo doctus, ſuapte natura aliquid faciens, qui ſua ipſius induſtria aliquid didicit. Th. διδάσκω, doceo.

Αὐτοδιδάκτως, Bud. expon. naturæ inſtinctu: adverb. ab αὐτοδίδακτος, a ſe ipſo doctus.

Αὐτοδιήγητος, ὁ, ab ipſo ſeu per ſe narratus; ab ipſo auctore commemoratus; nullis aliis interloquentibus: ex αὐτὸς, & διηγέομαι, οῦμαι, narro, commemoro.

Αὐτοδιηγούμενος, ὁ, ipſe ex ſua perſona narrans; ſeu commemorans; h. e. αὐτοπροσώπως διηγούμενος, ut in μονοπροσώπῳ ποιήσει fit; Diog. Laert. in Tim.

Αὐτοδικεῖν, per ſe judicare, pro ἰδιωτικῶς τὰ δίκαια ὁρίζειν, Suid. ex αὐτὸς, & δίκη, ἡ, judicium.

Αὐτόδικος, ὁ, qui ſeipſo judice utitur; ut populus aliquis, aut civitas, quæ ipſa de controverſia aliqua decernit, nec alius judicio ſtare cogitur; ut καὶ Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους, Thuc. l. 5.

Αὐτόδιον, τὸ, Heſych. exponit ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐλαυνόμενα, ex ipſo itinere appulſum; i. e. ſtatim, extemplo: ex αὐτὸς, αὐτὸ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Αὐτόδορος, ὁ, quod ſimul eſt cum ipſa pelle, Plut. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & δέρας, ſeu δέρος, τὸ, pellis, exuviæ.

Αὐτόδρομον, per ſe ſuapte natura currens; & generaliter quod per ſe, & ſua natura movetur; Gal. apud Hippocr. ex αὐτὸς, & δρόμος, ὁ, curſus.

Αὐτοδύναμος, ὁ, per ſe potens, ut Deus; Greg. ex αὐτὸς, & δύναμαι, poſſum.

Αὐτοεῖναι, ipſum eſſe, vel per ſe eſſe, de Deo dicitur apud Dion. Areop. ex αὐτὸς, & εἶναι, infin. ab εἰμὶ, ſum.

Αὐτοέκαστος, ὁ, quiſque pro ſe.

Αὐτοέλικτος, ου, ὁ & ἡ, qui ſponte ſua verticibus circumagitur; ſua ſponte volutatus; qui per ſe convolvitur, & conglomeratur, Nonn. ex αὐτὸς, & ἑλικτὸς, ὁ, volubilis, ſe volvens.

Αὐτοενεργητικὸν, τὸ, per ſe efficacia, & vi præditum.

Αὐτοέντης, ὁ, idem ac αὐθέντης, qui ſua manu perimit, qui ſua ipſius manu cædem infert, i. e. interfector, percuſſor; videlicet ὁ ἐξ αὐτοῦ ἐπί τινος φόνον ἱέμενος. Item qui ipſe ſibi manus infert; i. e. ὁ δι' αὐτοῦ ἱεὶς τὸ ξίφος, Soph. in Œd. Tyr.

Αὐτοεντεὶ, adv. ſuis ipſius manibus; propria manu, ſeu ſibi ipſi illatis manibus; ut quum Dion. Coccejus dicit, Ἀνάγκην οἱ προσήγαγεν αὐτοεντεὶ ἀπολέσθαι, coegit reum, ut ſibi manus inferret. Vide αὐθέντης, ὁ, cædis auctor.

Αὐτοετεὶ, adverb. τῷ αὐτῷ ἔτει, eodem anno.

Αὐτοετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ut αὐτοετὲς αἱ αἶγες, eodem anno marceſcit; Theophr. Sic & αὐτοετὲς, eodem anno; Od. γ. Euſt. exp. per totum annum. ex αὐτὸς, & ἔτος, τὸ, annus.

Αὐτόζωος, & αὐτόζως, ὁ, per ſe vivens.

Αὐτοζωὴ, ἡ, ipſa vita: ita Deus nominatur a Dion. Areop. quoniam ipſe per ſe vivit, & aliis auctor eſt vivendi. ex αὐτὸς, & ζωὴ, ἡ, vita.

Αὐτοθάνατος, ὁ, qui ipſe ſibi mortem infert; Plut. ex αὐτὸς, & θάνατος, mors.

Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adverb. ex hoc ipſo loco, vel tempore; hinc, inde, illico. οἱ αὐτόθεν, illic habitantes: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτοθελὴς, ὁ, quem ipſe quis vult; voluntarius; ut αὐτοθελὴς ἄριστος ἀεὶ πόνος, in Epigr. l. 2 ex αὐτὸς, & θέλω, volo.

Αὐτοθέμεθλος, ὁ, per ſe habens fundamentum: Nonn. ex αὐτὸς, & θέμεθλον, τὸ, fundamentum.

Αὐτόθι, ibi, illic: adv. ab αὐτὸς, ipſe.

Αὐτόθροος μαρτυρίη, teſtimonium, quod quis de ſe dicit: Nonn. ex αὐτὸς, & θρόος ὁ, rumor tumultuarius.

Αὐτοῖο, gen. Jon. pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, ipſe.

Αὐτοκάβδαλον, farina utcumque ſubacte; Suid. Item genus dicitur rudis, & parum caſtæ muſices. Et metaph. αὐτοκάβδαλος λόγος, ſeu αὐτοκάβδαλα σχέδια, dicitur ratis tumultuaria, & ex tempore facta; itidemque αὐτοκάβδαλα ποιήματα, Heſych. vide Athen. l. 14.

Αὐτοκάθαρσις, ἡ, ipſamet purgatio; ex αὐτὸς, & κάθαρσις, ἡ, purgatio.

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus, ex utroque parente natus. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. Ab αὐτὸς, κάσις, & γνητὸς, pro γενητὸς, quod a γίνομαι, naſcor.

Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, ſuopte judicio condemnatus; ex αὐτὸς, & κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.

Αὐτοκέλευθος, ὁ, qui per ſe iter facit: in Epigr. ex αὐτὸς, & κέλευθος, ἡ, via.

Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ, ἡ, injuſſus, ſua ſponte.

Αὐτοκελὴς, ἔος, ὁ, ἡ, qui ſponte ſua quid facit: ex αὐτὸς, & κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo.

Αὐτόκερας, ὁ, ipſe per ſe mixtus, & temperatus: pro quo dicitur & αὐτόκρας. Th. κεράννυμι, miſceo.

Αὐτοκέφαλον, ipſum caput; Ariſtot. l. 4. de anim. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & κεφαλὴ, ἡ, caput.

Αὐτοκινησία, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua ſua ſponte & ſuopte impulſu movetur, aut moveri poteſt.

Αὐτοκίνητος, ὁ, ſuapte natura mobilis: Plut. ex αὐτὸς, & κινέω; unde κίνησις motus, & κινητὸς, mobilis.

Αὐτόκλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipſe cum ſuis ramis; ut αὐτόκλαδοι, καὶ αὐτόκομοι κυπάρισσοι. ex αὐτὸς, & κλάδος, ὁ, ramus.

Αὐτόκλητος, ὁ, a ſe ipſo vocatus, ſive invitatus; qui non vocatus ad epulas venit, aut alio; Plat. Ep. 7. & Plut. Symp. 7.

Αὐτοκλήτως, ſpontanea vocatione, ultro: ex αὐτὸς, & κλητὸς, ὁ, vocatus, celebris.

Αὐτοκμὴς, ὁ, ἡ, a ſe ipſo fabricatus, ſeu elaboratus; ex αὐτὸς, & Th. κάμνω, laboro. fut. καμῶ. præt. κέκμηκα; unde varia comp. in κμὴς.

Αὐτόκομος, ὁ, ipſe per ſe comatus, vel ſua ſponte comatus: ex αὐτὸς, & κόμη, ἡ, coma.

Αὐτόκοπτον, ἱμάτιον, Comicis dicta veſtis, quæ vulgo συρία, tunica craſſa. Poll. l. 7. ex αὐτὸς, & κοπὴ, ἡ, contuſio, tritura.

Αὐτοκρασὴς, αὐτόκρας, & αὐτόκρατος, ὁ, ut & Jon. αὐτοκρηὴς, ὁ, ipſe per ſe miſtus & temperatus, cui aliunde temperamentum aliquod accerſere opus non eſt; ex αὐτὸς, & κρᾶσις, ἡ, a Th. κεράννυμι, ſeu κεράω, ſ. κεράσω, & κράσω, tanquam per Sync. a κράω, pro κεράω, miſceo.

Αὐτοκρατὴς, ὁ, qui ſui juris eſt: qui pro ſuo arbitrio de re aliqua ſtatuit. unde neut. τὸ αὐτοκρατὲς, ſubſt. libera poteſtas. ex αὐτὸς, & κράτος, τὸ, poteſtas.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, imperium ejus, qui αὐτοκράτωρ appellatur: ut apud Joſeph. de antiq. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος αὐτοκρατορίας, ſub Claudii Cæſaris imperio. ab αὐτοκράτωρ, Imperator.

Αὐτοκρατορικὸς, ῆ, ὸν, ex libero arbitrio manans, ſeu proficiſcens: ut αὐτοκρατορικαὶ ὁρμαὶ, liberi arbitrii impetus. Item Imperialis, Imperatorius, Cæſareus, pertinens ad Imperatorem. i. e. Cæſarem: ut αὐτοκρατορικὴ ἀρχὴ, Imperatoria dignitas; apud Herodian. l. 7.

Αὐτοκρατορικῶς; ut agere aliquid αὐτοκρατορικῶς, pro ſuo arbitratu, more eorum, qui ſunt αὐτοκράτορες: adv. ab αὐτοκρατορικὸς, ex libero arbitrio manans.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, idem ac αὐτοκρατὴς, Imperator, qui ſui juris eſt; legatus.

Αὐτοκράτωρ τοῦ εἰς τὸν πόλεμον, apud Demoſth. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, vel ἐξουσία, Polyb. merum imperium, plena & ſumma poteſtas. Ex αὐτὸς, & κρατέω, imperium obtineo. Th. κράτος, poteſtas, imperium.

Αὐτόκτιστος, ὁ, per ſe conditus, ſua ſponte ſtructus. Soph. pro eod. dicitur & αὐτόκτιτος, apud Æſchyl. ex αὐτὸς, &

κτιςὸς, ὁ, creatus, conditus.

Αὐτάκτονος, ὁ, qui ſe ipſum interfecit; qui ſibi manus intulit: Eurip. ex αὐτὸς, & κτείνω, f. κτενῶ, præt. med. ἔκτονα, occido.

Αὐτοκύλιςος, ὁ, per ſe volutus, ſeu ſuapte natura volubilis: Nonn. ex αὐτὸς, & κυλιςὸς, ὁ, verſatus, volutus.

Αὐτοκύριος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, per ſe dominus: apud Nazianz. dicitur eſſe unum ex nominibus Spiritus S. ex αὐτὸς, & κύριος, dominus.

Αὐτολάλητος, ὁ, qui apud ſe loquitur, ex αὐτὸς, & λαλητὸς, ὁ, loquendi facultatem habens.

Αὐτολεξεὶ, adv. αὐταῖς λέξεσι, vel κατὰ λέξιν, ad verbum, de verbo ad verbum. ex αὐτὸς, & λέξις, ἡ, dictio, verbum.

Αὐτολήκυθος, ου, ὁ, qui ſponte ad lecythum commeat. De paraſitis dicitur, qui tum præſto ſunt, quoties audiunt ad lavandas manus, & ad cœnam vocari convivas, Plut. Item pro mimo, vel paraſito ſcurrili: apud Athen. lib. 14. ex αὐτὸς, & λήκυθος, ὁ, vas olearium.

Αὐτολόχευτος, ὁ, per ſe genitus, ex αὐτὸς, & λοχεύω, ομαι, pario, fœtifico.

Αὐτολυρίζω, ipſemet lyra cano: Luc. ex αὐτὸς, & λυρίζω, lyra cano.

Αὐτομαθὴς, ὁ, qui ex ſe ipſo didicit; qui nullo præceptore uſus eſt.

Αὐτομάθεια, ἡ, quum quis ex ſeipſo didicit. Plut.

Αὐτομαθῶς, diſcendo e ſe ipſo, ſine præceptore; ex αὐτὸς, & μανθάνω, f. μαθήσομαι, diſco.

Αὐτομαρτυρέω, de memet ipſo teſtor.

Αὐτομάρτυς, ὁ, qui ſibi ipſi teſtis eſt, ſeu teſtimonium exhibet: Heſych. ex αὐτὸς, & μαρτυρέω, ἑομαι, teſtificor.

Αὐτοματία, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Plut.

Αὐτοματίζω, ſponte facio.

Αὐτοματισμὸς, ὁ, actio, quæ ſponte fit.

Αὐτόματος, η, ον, ſpontaneus, ultroneus, ex ſeipſo aliquid faciens, non alieno impulſu: ut αὐτόματος θάνατος, mors naturalis, quæ ſcilicet nulla extrinſecus vi coacta evenit. Interdum in neutro αὐτόματον dicitur, quod fortuito evenit. Dicitur & ταὐτόματον pro eodem. Hinc αὐτομάτη, ſc. ἄρουρα, ſpontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges. Αὐτόματοι, ſponte venientes. Αὐτόματα, quæ per ſe moventur, ut horologia. Ex αὐτὸς, & μάω, deſidero, vel μάτην, facile, quod ipſum a ſe temere ſine conſilio venit.

Αὐτοματουργοὶ, οἱ, automatorum, i. e. eorum operum, quæ ſe movere videntur, artifices. ex αὐτόματος, & ἔργον, τὸ, opus.

Αὐτοματὶ, eap. etiam fortuito, temere: pro quo affertur & αὐτοματεὶ, αὐτοματὶ, & αὐτοματίως.

Αὐτομαχέω, per ſe pugnare, non per alium: ex αὐτὸς, & μάχομαι, vel μαχέομαι, pugno.

Αὐτομέδων, ὁ, Automedon, nomen proprium.

Αὐτομήτηρ, ἡ, ipſiſſima mater.

Αὐτομήτωρ, ὁ, ἡ, idem; qui, vel quæ mores matris refert, vel ut alii, ex eadem matre. Ex αὐτὸς, & μήτηρ, ἡ, mater.

Αὐτομολέω, fut. ήσω, p. ηκα, transfugio.

Αὐτομολία, ἡ, transfugium; defectio, qua quis ſuapte ſponte ad alteram partem tranſit: Thuc. l. 7. in viribus autem αὐτομολίαι dicuntur ſtolones, ſeu ſoboles e trunco pullulantes; ut μολύβω, ejuſmodi frutificationem inutilem deputare. ex αὐτὸς, & μολέω, vado.

Αὐτομολογούμενον, vel αὐθομολογούμενον, τὸ, exp. paſſive, confeſſum, & indubitatum; Luc. eſt neut. part. præſ. paſſ. ab αὐτομολογέομαι, idem ac αὐθομολογέομαι, mea ſponte ſignifico.

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, qui ſua ſponte it, & a nullo incitatus: in Epigr. ſed dicitur etiam de milite, qui ſua ſponte ad alteram partem tranſit.

Αὐτομόλως, more transfugæ.

Αὐτονόη, ης, ἡ, proprium nomen mulieris, filiæ Cadmi; quæ ſc. ipſa intelligit: a νόος, οου, mens.

Αὐτονομέομαι, meo jure vivo. αὐτονομούμενος, ὁ, in libertatem aſſertus.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris, Lat. ſui juris.

Αὐτονομία, ἡ, poteſtas vivendi ſuis legibus, vel ſuo jure utendi.

Αὐτόνομος, ου, ὁ, qui ſui juris eſt; qui nullius imperio ſubeſt: qui ſuis vivit legibus: ex αὐτὸς, & νόμος, lex. Th. νέμω, tego. Item αὐτόνομος, qui per ſe paſcitur: ut αὐτόνομοι ἀγέλαι θηρῶν, in Epig. Et ſic eſt ex αὐτὸς, & νομὴ, ἡ, ſeu νομὸς, ὁ, paſcuum. a Th. νέμω, paſco.

Αὐτονόμως, ſuis vivendo legibus; ſuo utendo jure: adv. ab αὐτόνομος, qui ſui juris eſt.

Αὐτοντιμωρούμενος, ὁ, ſe ipſum puniens, nomen fabulæ Menandri, apud Athen. (apud Terentium eſt Ἑαυτοντιμωρούμενος) ex αὐτὸς, & τιμωρέω, έομαι, ὅμαι, punio, crucio.

Αὐτονυχεὶ, ſive αὐτονυχὶ, ea ipſa nocte: ex αὐτὸς, & νύχος, noa, vel νύχα, noctu, a Th. νὺξ, nox.

Αὐτόξυλος, ὁ, ex ipſo ligno adhuc rudi confectus. Item qui eſt vernaculo ligno, in Epigr. ex αὐτὸς, & ξύλον, lignum.

Αὐτοουδέτερον, per ſe, ſive abſolute neutrum: vox Gramm. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & οὐδέτερος, neuter.

Αὐτοπαθὴς, ὁ, ex ſe, vel intrinſecus patiens. Item reciprocus.

Αὐτοπάθεια, ἡ, intrinſeca, vel innata paſſio: reciprocatio, qua eadem perſona agit, & patitur.

Αὐτοπαθῶς, cum paſſione intrinſeca, vel patiendo intrinſece. Apud Polyb. non ſimulate, ingenue. ex αὐτὸς, & πάθος, ους, τὸ, paſſio.

Αὐτόπαις, ὁ, qui eſt ipſe quodammodo puer; in quo, ſeu in cujus moribus ipſiſſima pueritia cernitur: Heſych. ex αὐτὸς, & παῖς, puer.

Αὐτοπάτωρ, ὁ, qui per ſe eſt pater: ex αὐτὸς, & πατὴρ, ὁ, pater.

Αὐτοπήμων, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχων: ex αὐτὸς, & πῆμα, τὸ, jactura clades.

Αὐτόπιστος, ὁ, per ſe fidem faciens ſine argumentis: αὐτόπιστον, per ſe credibile, per ſe notum. Ex αὐτὸς, & πιστὸς, fidelis, quod a πείθω, ſuadeo, oratione flecto.

Αὐτόπλεκτος, ὁ, qui ſe ipſum implicat, ſeu irretit: ex αὐτὸς, & πλεκτὸς, ὁ, impleus.

Αὐτοποδεὶ, & αὐτόποδον, vel αὐτοποδὶ, adv. ſuis ipſius pedibus; non utendo equo, aut curru; ab αὐτόπους, οδος, ſuis pedibus incedens.

Αὐτοποδία, ἡ, ſuis pedibus iter facere, non equo vehi, aut curru, vel navi, at αὐτοπόδια, τὰ, genus calceamentorum, Poll. 7. c. 22.

Αὐτοποίητος, ὁ, a ſe ipſo factus: a Th. ποιέω. f. ήσω. unde ποιητὸς, ὁ, adoptivus, factitius.

Αὐτοποιὸς, ὁ, ſua ſponte, & per ſe factus.

Αὐτόπολις, ἡ, civitas, quæ ſuis ipſius legibus utitur; urbs, quæ per ſe ſola civitatis nomine cenſetur. Thuc. a Th. πόλις, ἡ, urbs, civitas.

Αὐτόπονος, & αὐτοπόνητος, ὁ, per ſe elaboratus. a πόνος, ὁ, labor, unde πονέω, f. ήσω, laboro.

Αὐτόποτμος, ὁ, eodem fato, ſeu eadem ſorte utens; Hom. a Th. πότμος, ὁ, ſors, fatum, fortuna.

Αὐτόπους, ὁ, qui ſuis ipſius pedibus iter facit. Item ſuis pedibus abſque duce incedens; Luc. a Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Αὐτοπραγία, ἡ, per ſe & pro ſuo arbitrio facere: ut apud Diog. Laert. in Stoicis dogmat. ἐλευθερία ἐστὶν ἐξουσία αὐτοπραγίας, δουλεία, στέρησις αὐτοπραγίας. a πρᾶγος, εος, τὸ, res, negotium, actio.

Αὐτόπρεμνος, ὁ, per ſe radicatus, nativus; ſua ſponte proveniens, metaph. apud Ariſtoph. in Ran. αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα; quod Suid. exponit ἐυτόνοις, προῤῥίζοις, ἢ μεγάλοις. a Th. πρέμνον, τὸ, ſeu πρέμνος, ὁ, ſtipes.

Αὐτοπρεπὴς, ὁ, ſeipſum decens; ſibi ipſi conveniens. Hom. hymn. in Merc. a Th. πρέπω, congruo, convenio.

Αὐτοπροαίρετος, ὁ, libero arbitrio agens.

Αὐτοπροαιρέτως, ſuo ipſius arbitratu, ſponte: a προαίρετος, ὁ, in arbitrio poſitus.

Αὐτοπρόσωπος, ὁ, non perſonatus, perſonam, qualis eſt, veram gerens; unde αὐτοπρόσωπα ſcripta dicuntur, in quibus auctor ex ſua perſona docet, nulla extrinſecus aſſumpta; & αὐτοπρόσωπος ὑποκριτὴς, qui ſine ficta perſona agit. Athen. l. 10. cui ſua ipſius facies affingitur, & αὐτοπρόσωπος facere aliquid ille dicitur, qui ſub propria perſona agit coram, quod agit.

Αὐτοπροσώπως, ſub propria perſona, coram: a πρόσωπον, τὸ, vel πρόσωπος, ὁ, perſona, facies.

Αὐτοπτέω, ipſe meis oculis cerno.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, ſpectator, teſtis oculatus, qui ipſe vidit: ex αὐτὸς, & ὀπτάνω, video. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόπτος, ὁ, qui ipſe viſus, & deprehenſus eſt: unde aliquis deprehenſus ἐπὶ αὐτόπτῳ, dicitur, quum ipſe ab iis, qui deprehenderunt, viſus eſt: ab αὐτόπτης, ὁ, teſtis oculatus.

Αὐτόπυρος ἄρτος, & αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, panis, cui furfur ademptum eſt; ex αὐτὸς, & πυρὸς, ὁ, triticum, frumentum.

Αὐτοπώλης, ὁ, qui ipſe per ſe vendit, i. e. qui non vendit ab alio empta: ex αὐτὸς, & πώλης, ὁ, venditor.

Αὐτορέγμων, ὁ, quem ipſe ſibi ſtruit, ſive conciliat aliquis. Heſych. ex αὐτὸς, & ῥέζω. f. ῥέξω, facio, manibus contrecto.

Αὐτόροφος, ου, ὁ ἢ ἡ, tectum ex ſeipſo habens; ſeipſum contegens. ex αὐτὸς, & ὀροφὴ, ſeu ὄροφος, tectum, contignatio, a Th. ἐρέφω, tego, contigno.

Αὐτόῤῥιζος, ὁ, qui in ſe radicem habet; & αὐτόῤῥιζος ἑστία χθονὸς, caſa terræ infixas radices habens; Eurip. ex αὐτὸς, & ῥίζα, ἡ, radix.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, ſponte fluens. ex αὐτὸς, ῥέω, fluo.

Αὐτὸς, ή, ὁ, ipſe, a, um, modo demonſtrativum, modo relativum: præpoſito articulo, idem, interdum παρέλκει, q. ab ὗτος. Hinc αὐτόθι, αὐτίκα, ἐμαυτοῦ, ἑμαυτοῦ, σεαυτοῦ: ἑξαυτῆς, ſtatim φίλαυτος, amans ſeipſum, amor ſui ipſius, & φιλαυτία.

Αὐτόσε, illuc, huc. Item eodem: adv. ab αὐτὸς, ipſe.

Αὐτόσιτος, ὁ, qui ipſe cibum ſibi comparat; qui domi ſuæ cibum capit, non alienæ. Item, qui cum altero cœnaturus, ipſe ſuas ſecum affert dapes: ex αὐτὸς, & σῖτος, ὁ, cibus, panis.

Αὐτοσχέδιος, ὁ, rudis, ſimplex, & inconditus, nullo conſtans artificio: Polluci vero l. 10. eſt αὐτοσχεδὴς: ex αὐτὸς, & σκεῦος, ἡ, veſtis, a Th. σκεῦος, τὸ, vas.

Αὐτόσσυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ex ſe excitatus: Nonn. ex αὐτὸς, & σύομαι, inuſit. pro σεύω, σεύομαι, a Th. σείω, σείομαι, quatio, vibro, agito.

Αὐτοσταδίη, ης, ἡ, pugna ſtataria, ſtatio in proprio loco; ex αὐτὸς, & σταδαῖος, ſtabilis; ab ἵσταμαι, ſto.

Αὐτόστεγος, ὁ, qui ipſe ſibi tecti loco eſt, vel tecto naturæ ſuo inſtructus. Item perfectus, abſolutus. ex αὐτὸς, & στέγος, εος, τὸ, tectum.

Αὐτοστοίχος, ὁ, qui ſolus ſecum meditatur, Suid. ex αὐτὸς, & στοῖχος, ὁ, ordo.

Αὐτόστολος, ου, ὁ, qui ipſe ſibi navis eſt, qui ſine navi trajicit: ex αὐτὸς, & στέλλω, apto.

Αὐτόστυλος, ὁ, per ſe & ſuapte natura columnis fultus; Heſych. ex αὐτὸς, & Th. στῦλος, ὁ, columna.

Αὐτοσφαγὴς, ὁ, ipſe a ſe jugulatus; qui ſe ipſe occidit, ex αὐτὸς, & σφαγὴ, ἡ, jugulum.

Αὐτοσχέδιος ὑπόδημα, calceamentum craſſiori Minerva factum, Poll. ab αὐτοσχεδιάζω. Vide ſtatim infra.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore facio & tumultuarie; temere, ſeu inconſulte ago; propere, & quaſi illotis manibus quidpiam aggredior; in re præſenti conſilium capio. Item confidenti animo quidpiam deſigno, ſeu loquor. Item

tem fingo, mea ſponte ago, non juſſu, aut mandato alterius.

Αὐτοσχεδίασμα, τὸ, opus ex tempore, & tumultuarie factum.

Αὐτοσχεδιασμὸς, ὁ, dictio extemporalis.

Αὐτοσχεδιαστὴς, ὁ, qui extemporalem habet orationem. Item, qui ex tempore, & tumultuaria agit aliquid.

Αὐτοσχεδιαστὶ, ex tempore, non præmeditate.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ὁ, ex tempore dictus, ſeu factus. unde αὐτοσχεδιαστικὴ δύναμις, facultas dicendi ex tempore.

Αὐτοσχεδιαστὸς λόγος, ὁ, oratio extemporalis.

Αὐτοσχεδὸν μῖξαι, cominus miſcere.

Αὐτοσχέδιος, ὁ, ἡ, ex tempore factus, rudis, tumultuarius, inelaboratus, unde αὐτοσχεδίη, ſc. μάχη, pugna quæ cominus fit, ex propinquo, ſeu qua, pede cum hoſte collato, decernitur. Il. ο. Ab αὐτοσχεδὸν, cominus, prope.

Αὐτοσχεδίως, ex tempore, tumultuarie: adv. ab αὐτοσχέδιος, ex tempore factus.

Αὐτοσχεδὸν, ſeu -δὰ, vel δίην, prope, cominus: quod ex αὐτὸς, & σχεδὸν, prope.

Αὐτότατος, ὁ, ipſiſſimus; ab αὐτὸς, ipſe.

Αὐτοτέλεια, ἡ, perfectio, abſolutio. Item integritas.

Αὐτοτέλεστος, ὁ, per ſe perfectus; Non.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perficiens, & perfectus, ſufficiens. Exp. etiam, in ſe finem ſuum habens: ut αὐτοτελὴς θεωρία, apud Ariſt. Item per ſe finem faciens, ſeu imponens: ut αὐτοτελὴς δίκη, apud Suid. & αὐτοτελῆ αἴτια, apud Gal. Item per ſe abſolutus, & conſummatus: ut αὐτοτελὴς πρᾶξις, apud Ariſt. Item ipſa ſibi ſufficiens, apud Polyb. Et ſic eſt Dei attributum, apud Eurip. Item qui ſuis ſumptibus aliquid facit, vivit, qui ſuis utitur vectigalibus. Ex αὐτὸς, & τέλος, finis, effectus, & ſumptus, & vectigal.

Αὐτοτελῶς, adv. abſolute, perfecte; Polyb.

Αὐτότεχνος, ὁ, per ſe peritus: per ſe tenens artem. ex αὐτὸς, & τέχνη, ἡ, ars.

Αὐτότοκος, ὁ, editus cum ipſo partu, σὺν αὐτῷ τόκῳ: Æſch. ex αὐτὸς, & τόκος, ὁ, partus, fœtum.

Αὐτοτραγικὸς πίθηκος, tragica ſimia, ſalax: Demoſth. ex αὐτὸς, & τραγικὸς, ὁ, tragicus.

Αὐτότυπος, ὁ καὶ ἡ, a ſeipſo impreſſus, ex αὐτὸς, & τύπος, figura.

Αὐτοῦ, ibi: per Syncop. pro αὐτόθι.

Αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν; pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Αὐτουργέω, f. ήσω, per me facio.

Αὐτούργητος, ὁ, extemporalis, inelaboratus: in Epigr. verbale ab αὐτουργέω, per me facio.

Αὐτουργία, ἡ, operatio ejus, qui per ſe efficit: ab αὐτουργός.

Αὐτουργὸς, οῦ, ὁ, qui per ſe operatur, non aliena opera utens, qui manu victum ſibi quæritat: item opifex. Ab αὐτὸς, & ἔργον, opus.

Αὐτόφλοιος, ο, ὁ, ἡ, una cum cortice: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφόνος, αὐτοφονευτὴς, & αὐτοφόντης, ὁ, qui ſeipſum perimit, vel perimit, propriæ cædis auctor: Epigr. l. 3. ſed αὐτοφονευτὴς dicitur etiam, qui propria manu alii infert cædem. ex αὐτὸς, & φόνος, ὁ, cædes.

Αὐτοφορβὸς, ὁ, ab Heſych. ex αὐτοφάγος, qui ipſe voravit: ex αὐτὸς, & φορβὴ, ἡ, eſca. a Them. φέρβω, paſco, alo.

Αὐτόφορτος ναῦς, navis cum ipſo onere & mercibus: ex αὐτὸς, & φόρτος, ὁ, onus.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, nativus, ſua ſponte enatus, opere non factus, arte carens: item genuinus, germanus.

Αὐτόφυτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac αὐτοφυής: ex αὐτὸς, & φύω, gigno.

Αὐτοφυῶς, ſuapte natura, ſponte naturæ: item native, genuine; adv. ab αὐτοφυὴς, ὁ, ἡ, arte carens, nativus.

Αὐτόφωνος, ὁ, propria voce utens. unde αὐτόφωνοι χρησμοὶ, dicebantur oracula, quæ reddebantur non per ſacerdotem, ſed ab ipſo Deo. Th. φωνὴ, ἡ, vox.

Αὐτοφωρεὶ, & αὐτοφωρὶ, idem ac αὐτοφώρῳ: unde αὐτοφωρία, Heſych. exp. ἐν αὐτῇ τῇ φωρᾷ. Vide αὐτόφωρον ſequent.

Αὐτόφωρον, ου, τὸ, ipſum furtum, flagrans facinus; item ipſum factum: ex αὐτὸς, & φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, in ipſo facto.

Αὐτόφωρος, ὁ, unde ἐπ' αὐτοφώρῳ aliquis ἁλίσκεσθαι dicitur, qui in ipſo furto deprehenditur, vel in aliquo alio ſcelere. unde κολάζων αὐτοφώρους, apud Thuc. Sch. exp. ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνων, & conſequenter, puniens in ipſo facinore deprehenſos.

Αὐτόφως, ipſa lux: ita dicitur Spiritus S. apud Greg. quoniam vera, & unica lux eſt, & ſine eo nemo φωτίζεται, illuminatur. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & φῶς, τὸ, lux.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui aliquid ſua manu facit: aliquando dicitur pro αὐτόχειρ τοῦ φόνου, qui ſua manu ſeu ſibi, ſeu aliis cædem infert, & immittit; i. e. αὐτοέντης, αὐθέντης, αὐτοφόνος, & αὐθέντης, homicida, interfector.

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, manu propria; ex αὐτὸς, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Αὐτοχειρία, ἡ, homicidium, quod quis manu propria perpetravit.

Αὐτοχειρίζω, manu propria facio: unde αὐτοχειρίσαντες, apud Philiſt. teſte Poll. quod tamen improbat. ex αὐτὸς, & χειρίζω, tracto, aggredior.

Αὐτοχείριος, ὁ, idem ac αὐτόχειρ.

Αὐτόχειρος, ὁ, qui ſeipſum occidit. Heſych.

Αὐτοχειροτόνητος, ὁ, per ſe creatus, ſuo ipſius ſuffragio electus, qui & ἀχειροτόνητος dicitur, i. e. nullis electus ſuffragiis: ex αὐτὸς, & χειροτονέω, ſuffragiis creo.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, indigena, vernaculus: αὐτόχθονες ἄνδρες, indigenæ. αὐτόχθονα ἔθνη, gentes indigenæ, quæ in aliqua regione ſunt natæ: ex αὐτὸς, & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, ſolum.

Αὐτοχόλωτος, ὁ, qui ſua ſponte iram concipit; ſibi ipſi iratus: in Epigr. ex αὐτὸς, & χολόω, unde χολωτὸς, ὁ, iratus.

Αὐτοχόωνος, vel αὐτόχωνος, ut & αὐτοχώνευτος, ὁ, craſſa Minerva fuſus, & velut ſua ſponte: ex αὐτὸς, & χῶνος, vas fuſorium. unde χωνεύω, conflo.

Αὐτοχρῆμα, reipſa, revera, plane, omnino: adv. ex αὐτὸς, & χρῆμα, res, negotium.

Αὐτόχροος, & αὐτόχρως, ὁ, per ſe coloratus, aſcititium colorem non habens: ex αὐτὸς, & χρόα, ἡ, color.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ, ſponte fuſus: ex αὐτὸς, & χέω, fundo.

Αὐτοχόανος, ὁ, veluti ſua ſponte fuſus, ingens; ex αὐτὸς, & χόανος, fornax fuſoria, quod ex χέω, fundo.

Αὐτόχωνος, & αὐτοχώνευτος, ὁ, vide paulo ante cum αὐτοχόωνος.

Αὐτοψεὶ, adv. ipſo aſpectu.

Αὐτοψία, ας, ἡ, proprius aſpectus, oculata fides: ex αὐτὸς, & ὄψις, quod ab ὄπτομαι, video.

Αὐτῷ, dat. ſing. ab αὐτὸς, ipſe, & in dual. αὐτὼ, ipſi: ſed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ, vel αὐτόθι, illic.

Αὑτῷ, pro ἑαυτῷ, ſibi ipſi.

Αὔτως, adv. fruſtra; item ſimiliter, pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, ipſe.

Αὐφένα, Æol. pro αὐχένα.

Αὔχεν, pro αὐχένα, acc. ſing. ab αὐχὴν, cervix.

Αὐχενίζω, cervicem incido, cervicem frango. Eſt etiam, inquit Bud. loro caput equorum complecti, & conſtringere, ad hoc, ut venæ intumeſcant, & ſanguis detrahatur ſcalpro.

Αὐχένιον, τὸ, (neut. ſubſt. ab αὐχένιος) Euſt. eſt πηδάλιον, clavus navis.

Αὐχένιος, α, ὁ, ἡ, cervicalis.

Αὐχενιστὴρ, ὁ, eſt lorum, quo caput equorum complectimur, & conſtringimus. Vide αὐχενίζω, cervicem frango.

Αὐχέω, glorior. f. ήσω. p. ηὔχηκα. q. ab αὐχὴν. Eſt enim, elata cervice me jacto.

Αὔχη, ης, ἡ, quod a Poet. καύχη, ſeu καύχα, ας, ἡ, Dor. jactantia, gloriatio: hoc pro καύχημα, idem. Them. καυχάομαι, glorior.

Αὐχὴ, ἡ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχήεις, εντος, ὁ, idem ac αὐχητικὸς, in Epigr. ſed ex Nonn. aff. pro alacri, & cui cervix eſt erecta. ab αὐχέω, glorior.

Αὔχημα, τὸ, idem. Thuc. lib. a. ſed accipitur & in bonam partem a Damaſceno.

Αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix: acc. ſingul. αὐχένα. Exp. etiam anguſtia loci, ut Lat. fauces. Item ſic dicitur pars clavi, & gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Pol. l. 1. deducitur autem ab αὐχμὸς, ob ſiccitatem, & duritiem; & dicitur αὐχὴν, quaſi αὐχμὼν: Euſt.

Αὐχητικὸς, ὁ, ὁ, q. d. jactabundus, gloriabundus, vel ad jactantiam comparatus.

Αὐχμάω, & αὐχμέω, areo præ æſtu: item, ſqualeo.

Αὐχμήεις, εντος, ὁ, ſqualidus: Hom. in hymn.

Αὐχμηρὸς, ᾶ, ὁ, obſcurus, ſqualidus.

Αὐχμὸς, ῦ, ὁ, ſiccitas ex vehementi æſtu, ſqualor; quaſi ab αὔω, ſicco, epentheſi litteræ χ. Quidam deducunt ab ἄζω, ſicco, pleonaſmo τοῦ υ, vel ab αὔξω, augeo, per antiphraſim. ex ſiccitate enim nihil producitur, nihil augetur.

Αὐχμώδης, εος, ὁ & ἡ, æſtuoſus, aridus præ æſtu: item ſqualidus: a Th. αὐχμὸς, ὁ, ſiccitas.

Αὔω, ſicco, areſacio, accendo: in qua ſignificatione etiam cum ſpiritu aſpero, αὕω. Item clamo, ſplendeo, flo. Ab ἄω, ſpiro.

Αὐΐω, per dialyſin, idem ac Αὔω ſicco, areſacio. Il. β.

Α Φ.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab.

Ἀφαγνίζω, idem ac ἁγνίζω, purifico, expio, conſecro.

Ἀφαγνισμὸς, ῦ, ὁ, purificatio, expiatio & conſecratio: item ſanctimonia; idem ac ἁγνισμός. Th. ἁγνὸς, caſtus, purus.

Ἀφαδία, ἡ, Heſychio auctore, eſt ἡ πολεμικὴ ἔρις, dicta διὰ τὸ ἀφανδάνειν, a diſplicendo. Th. ἅδω, vel ἁνδάνω, placeo.

Ἀφαδὴς, & ἀφαδὸς, ᾶ, ὁ, inimicus, hoſtis, ingratus, qui non placet: ἄδειν γὰρ τὸ ἀρέσκειν.

Ἀφαίμαξις, ἡ, ſanguinis detractio, in Hippiatria: ex ἀπὸ, & αἱμάσσω, cruento, ſanguine inficio. Th. αἷμα, ſanguis.

Ἀφαιμάσσω, f. ξω, ſanguinem elicio, ſanguinem detraho: ut ἀφαιμάξαι τὸ ζῶον.

Ἀφαιρεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ἀφαιρεθήσεται, 3. ſing. ind. paſſ. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφαιρεθέω, idem ac ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, ablatio, ſeparatio, detractio. Exod. 35.

Ἀφαιρεματικῶς, per detractionem, & ablationem Mathematicam: Ariſtot.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, exemptio, ablatio.

Ἀφαιρετὸς, ὁ, exemptilis, extricabilis, ſeparabilis, ut cortex arboris.

Ἀφαιρέω, ῶ, aufero, adimo. f. ήσω. p. ἀφῄρηκα, a. 1. ἀφῄρησα, a. 2. ἀφεῖλον. præſ. paſſ. ἀφαιρέομαι, οῦμαι, auferor. p. paſſ. ἀφῄρημαι. a. 1. paſſ. ἀφῃρέθην. f. 1. paſſ. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀφαιρηματικὸς, ἀφαιρεματικὸς, ὁ, ablativus, apud Philoſophos, pro abſtracto, q. d. abſtractorius, vide Bud. comm.

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω.

Ἄφαιστος, ω, vel ου, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, filius Junonis ſolum, Heſiod. vel Jovis, & Junonis, Iliad. α.

Ἀφάκη, ης, ἡ, ſpecies leguminis. Item oppidum Lybiæ.

Ἀφάλλομαι, deſilio, ex uno loco in alium ſalio: item reſilio, Ariſtoph.

Ἄφαλος, ου, ὁ, ἡ, ſine cono, aut criſta: ex α, & φάλος, ſplendidus: conus galeæ.

Ἄφαλσις, ἡ, reſultatio: Ariſtot.

Ἀφαλτὸς, ὁ, reſiliens: Heſych. ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, ſalio, ſalto.

Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor: ex ἀπὸ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω, p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτε, aberravit, a. 2. act. Jon. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, errans in verbis, futilis: ex ἀφαμαρτάνω, erro, & ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἀφανδάνω, diſpliceo: ex ἀπὸ, & ἁνδάνω, placeo.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obſcuritas, incertitudo.

Ἀφανὴς, ὁ ϰ ἡ, τὸ ἀφανὲς, έος, obſcurus, non manifeſtus, incertus.

Ἀφανία, ἡ, idem ac ἀφάνεια, obſcuritas.

Ἀφανίζω, ab aſpectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obſcuro, depravo, f. ίσω. p. ἠφάνικα. praeſ. paſſ. ἀφανίζομαι, evaneſco. p. paſſ. ἠφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἠφανίσθην· ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.

Ἀφάνισις, ἡ, abolitio: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, appareo.

Ἀφανισμὸς, ῦ, ὁ, evaneſcentia, interitus.

Ἀφανιστέος, ο, ὁ, diſperdendus, tollendus a medio.

Ἀφανιστὴς, ῦ, ὁ, deſtructor, depopulator, exterminator.

Ἀφανιστικὸς, ὁ, delebilis: Ver. abolens, obſcurans: Nazianz. ἀφανιστικὴ δύναμις, exitioſa potentia.

Ἀφαντασίαστος, ὁ ϰ ἡ, qui phantaſia, & imaginatione comprehendi non poteſt: Merc. Triſm.

Ἀφαντασίωτος, ὁ, qui viſiones non concipit: ex α priv. & φαντάζομαι, ſeu φαντασιόομαι, imaginor, viſiones concipio. Th. φαίνω, oſtendo.

Ἀφάντατος, ὁ, viſionibus, & imaginationibus carens. Plut.

Ἄφαντος, ε, ὁ, ἡ, non conſpicuus, non apparens.

Ἀφάντως, & ἀφαντον, obſcure, clanculum. ἀφανῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, oſtendo.

Ἀφανῶς, ita ut non appareat, occulte, clanculum. eſt adv. ab ἀφανὴς, obſcurus.

Ἀφάπτω, ſuſpendo: unde ἀνημμένος, ſuſpenſus. Item applico, admoveo: ab ἀπὸ, & ἅπτω, necto.

Ἄφαρ, ſtatim, cito, facile: q. ab ἀφὴ, id eſt, ipſo tactu, vel ab α, ſimul, & φάω, dico.

Ἀφαρεὶ, pro ἄφαρ, Jon.

Ἀφαρεὺς, έως, ὁ, pinna, ſeu pinnula, quam thynnus foemina ſub ventre habet: apud Athen. l. 7. ex Ariſtot.

Ἀφαρῆα, acc. ſing. Jon. ab Ἀφαρεὺς, ῆος, Jon. ὁ, Aphareus, nomen propr. viri.

Ἀφαρητίδαι, Poet. pro Ἀφαρεῖδαι, ῶν, οἱ τῦ Ἀφαρέως παῖδες, filii Apharei.

Ἀφάρκη, ης, ἡ, arbor ſemper virens.

Ἀφάρμακος, ὁ, non venenatus, non infectus.

Ἀφαρμάκτος, ὁ, veneficio non infectus: ex α priv. & φάρμακον, τὸ, medicina, item venenum.

Ἀφαρμόζω, vel ἀφαρμόττω, non convenio, diſſonus ſum: cui opponitur ἐφαρμόζω: Baſil. exponitur & accommodo apud Luc. ex α priv. & ἁρμόζω, quadro, congruo, convenio; ab ἁρμὸς, apte commiſſum, coagmentatio, compages; a Th. ἄρω, apto, adapto.

Ἀφαρπαγμος, juſculum ex tempore, vel cito factum: Euſt. ex ἄφαρ, cito, & ζωμὸς, jus eſculentum.

Ἄφαρος, ὁ ϰ ἡ, & ἀφάρατος, item ἀφάροτος, ſine veſte. Item inaratus, incultus: ut ἄφαρος γῆ, apud Suid. ex α priv. & φᾶρος, εος, τὸ; vel φάρος, pallium, exterior veſtis.

Ἀφαρόω, idem ac Th. ἀρόω, aro.

Ἀφαρπάζω, ſurripio, abripio: ex ἀπὸ, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀφάρτερος, ο, ὁ, celerior: comparat. ab ἄφαρ, cito.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmuteſcentia, ſtupor: ex α, & φημὶ, ſeu φάω, dico. Poetæ dicunt ἀμφασίη, metri gratia.

Ἀφάσσω, idem ac ἀφάω, palpo, contrecto.

Ἄφατοι, οἱ, pl. num. non clari: ex α priv. & φατὸς, dicendus; quod a φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ἄφατος, ε, ὁ, ineffabilis, non dicendus; item incelebris.

Ἀφατῶς, affatim, abunde; adv. ab ἄφατος, inenarrabilis.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exſicco; (idem ac ἀφαυάω) ex ἀπὸ & αὐαίνω, idem ac Th. αὔω, ſicco.

Ἀφαυρὸς, ῦ, ὁ, imbecillis, debilis, in comp. ἀφαυρότερος: ſuperl. ἀφαυρότατος, imbecillimus: q. ex α intenſ. & φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, vilis. Alii e παῦρος, paucus, π in φ mutato, quaſi robore parvus.

Ἀφαύω, ſicco, uro, inedia exareſco. Th. αὔω, ſicco.

Ἀφάω, f. άσω, palpo, contrecto, tango, ἀφόωντα, Poet. pro ἀφῶντα, ab ἀφὴ, tactus: quod ab ἅπτομαι, tango.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ & ἡ, cæcus, obſcurus, lumina carens: ex α priv. & φέγγος, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen.

Ἀφεδρία, ἡ, idem ac ἄφεδρος, apud Suid.

Ἀφεδράζω, ſellæ inſideo; in ſella ſedeo. Heſych.

Ἀφεδρῆ, ſuffoceris; imprecantis eſt.

Ἄφεδρος, ε, ὁ, menſtrua mulierum purgatio: item puerperium, concubitus. Dioſc.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina: ex ἀπὸ, & ἕδρα, ſella. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt rectum inteſtinum.

Ἀφέητε, dimiſeritis, Jon. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεθεὶς, ὁ, dimiſſus, a. 1. part. paſſ. ἀφέθην, ης, η, relictus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἀφεθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῆναι, a. 1. inſ. paſſ. ἀφεθήσομαι, & in 3. p. ἀφεθήσονται, f. 1. paſſ. ex ἀφίημι; quod ab ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφειδέως, Jon. pro ἀφειδῶς, adv. non parce, liberaliter.

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, non parcens, profuſus.

Ἀφειδήσαντα, ſecurum: acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, non parco: ex α priv. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, crudelitas, q. imparſimonia, ab ἀφειδὴς, non parcens: ex eod. Th.

Ἀφείθην, & in 3. pl. ἀφείθησαν, dimiſſi ſunt, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφείλετο, abſtulit, 3. ſing. a. 2. act. ἀφείλετο, 3. ſing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, auferſo. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφεῖμαι, dimiſſus ſum, perf. paſſ. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖμεν, emiſimus; volunt eſſe 1. pl. a. 2. pro ἀφήκαμεν, ab ἄφημι, verbi ἀφίημι: ſed ibi ſcribendum ἀφῆμεν. Mallem ergo dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφεῖμεν, Jon. & Poet. dicitur in a. 2. inſ. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimiſiſſe, a. 2. inſ. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεὶς, έντος, & in ſ. g. ἀφεῖσα, derelinquens, a. 2. part. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt; ab ἀνέχομαι, abſtineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀφελγύνω, lædo; ab ἀφελεῖν γῦια.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas: ab ἀφελὴς, ſimplex.

Ἀφελεῖν, a. 2. inſ. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελεῖται, 3. ſing. f. a. m.

Ἀφελέσθαι, a. 2. inſ. m. ἀφέλεσθε, auferetis, Jon. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφειλόμην, ε, ετο, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφέλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὴς, ὁ, ſimplex, tenuis. unde ἀφελὴς δίαιτα, ϰ λιτὴ, dicitur quæ eſt ſimplex, ſeu tenuis, & frugalis, omnique luxu carens. & ἀφελὴς λόγος, apud Rhetores eſt oratio ſimplex, & fuco carens. Heſychio eſt illæſus, purus, integer; cui nec ſuperfluum quicquam in corpore eſt, nec deeſt. Idem πεδίον ἀφελὲς dici ſcribit τὸ συνδενδρον, arboribus conſita, apud Ariſtoph. in Equit.

Ἀφελκόω, ῶ, exulcero, vulnero, idem ac ἑλκόω, exulcero.

Ἀφελκύω, & ἀφέλκω, abſtraho, retraho, avoco, abduco: ex ἀπὸ, & ἑλκύω, idem ac Th. ἕλκω, traho.

Ἀφέλκωσις, ἡ, exulceratio; idem ac ἕλκωσις. Item exemptio corticis, ſeu libri: Bud. Th. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus, vulnus.

Ἀφελόμην, Jon. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελότης, τητος, ἡ, ſimplicitas, idem ac ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς, ſimplex.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub. m. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὼν, auferens, a. 2. part. act. ab eodem Themate.

Ἀφελῶς, ſimpliciter, nude: adv. ab ἀφελὴς, ſimplex, tenuis.

Ἄφεμα, τὸ, id ipſum, quod dimittitur; ab ἀφίεμαι, dimittor, abſolvor: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφέμενος, ὁ, derelinquens, dimittens, a. 2. m. vide ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἄφενος, ε, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφενος, ε, vel εος, τὸ, divitiæ, opes, reditus, propria unius anni: q. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, uno anno collectum.

Ἀφέντι, derelinquenti, dat. ſingul. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφέξω, εις, ει, abſtinebo, f. 1. act. ab ἀνέχω. f. ξω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀφερκτος, ὁ, concluſus, incluſus velut carcere: Æſch. ex ἀπὸ, & εἴργομαι, includor. Th. εἴργω, f. ξω, concludo, carcere includo.

Ἀφερμηνεύω, enarro, explico: ex ἀπὸ, & ἑρμηνεύω, interpretor. Th. ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres.

Ἀφερπύζω, abeo quaſi reptando.

Ἀφέρπω, ſubrepo, ſerpendo abeo: ſerpentis proprium. Th. ἕρπω, ſerpo.

Ἀφερτατος, ὁ. Vide in ἄφερτος, non ferendus.

Ἀφέρτερος, ὁ. Vide ibidem.

Ἄφερτος, ὁ, non ferendus, non tolerabilis, vel minime tolerandus. unde ἀφέρτερος, ὁ, & ἀφέρτατος, ὁ, comp. & ſuperl. irregulariter ex eo formantur, apud Greg. in Tragœdiis. Unde etiam ἀφέρτεροι, inferiores, & oneri ferendo impares. Heſych. ex α priv. & φερτὸς, tolerabilis. Th. φέρω, fero.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. verbi ἀφέρπω, ſubrepo, ſerpo, abeo.

Ἄφες, έτω, ſine, remitte, & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, ſino.

Ἀφέσιος Ζεὺς, Jupiter, qui in Argo colitur; q. d. dimiſſor, ſeu liberator; Etym. ab ἀφίεμαι, dimittor.

Ἄφεσις, εως, ἡ, remiſſio, dimiſſio: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεσμὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἑσμὸς, comp. cum ἀπὸ, examen; i. e. apum congregatio, ſeu agmen. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεσταίη, novo & Poetico more pro ἀποσταίη, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίστημι, diſcedo.

Ἀφεσταίην, dimitterem, Poet. pro ἀφεσταίην, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, dimitto.

Ἀφεστᾶσι, ceſſant, 3. pl. præſ. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι. Nam aliquando per ε reduplicatur: unde eſt ἕστημι, & opt. ἑσταίην. Vel ἀφεστᾶσι pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perſ. act. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀφέστατε, per Sync. pro ἀφεστήκατε, 2. pl. perſ. act. ab ἀφίστημι, dimitto.

Ἀφεστάω, abſiſto, abſum: idem ac ἀφίσταμαι: ex ἀπὸ, & ἵσταμαι, ſto; vel ἀφίστημι, idem.

Ἀφέστιος, ὁ, abſens, qui a domo abeſt: extra domum: non domeſticus: ex ἀπὸ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar; & interdum pro tota domo.

Ἀφεταὶ, ῶν, αἱ, locus ita dictus, q. d. dimiſſæ. Sunt qui τὸ ἀφεῖναι vertunt in altum vela dare. Stephan. Ἀφεταὶ dicit eſſe πόλιν τῆς μαγνησίας.

Ἄφετε, dimittite, 2. pl. a. 2. imper. verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφετέον, dimittendum eſt: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφετέος, ὁ, omittendus, dimittendus.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, dimiſſor, qui dimittit.

Ἀφετηρία, ἡ, (ſub. γραμμὴ, aut θύρα, aut tale aliquid) carceres, unde equi cur-

Google

curſu certaturi dimittuntur. Item principium ineundæ viæ, aut profectionis: vel quodlibet principium.

Ἀφετήριος, ο, ὁ ϰ ἡ, miſſilis; qui mittere, ſeu dimittere poteſt; miſſorius, ſeu immiſſorius.

Ἀφετὴς, οῦ, ὁ, emiſſor: item manumiſſus, e ſervitute dimiſſus, libertus.

Ἀφετικὸς, ῦ, ὁ, emiſſorius.

Ἀφετίνδα, nomen luſus, apud Poll. l. 9. dicti (ut & ἀφετὴρ) παρὰ τὸ ἀφεῖναι, ut idem docet.

Ἄφετος, ο, ὁ ϰ ἡ, dimiſſus, liber, abſolutus: item ſacer: item oppoſitus, & rejectaneus: ab ἀφίημι; quod ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφεύκτως, idem ac ἀφύκτως, abſque ullo effugio, & inevitabili lege: ex α priv. & φεύγω, fugio.

Ἀφεύω, accendo, inflammo, Ariſtoph. ex ἀπὸ, & εὕω, uro.

Ἀφέψημα, τὸ, decoctum.

Ἄφεψις, ἡ, decoctio: ex ἀπὸ, & ἕψω, coquo.

Ἀφέψω, vel έω, f. ἀφεψήσω, decoquo.

Ἀφέωκα, Attic. pro ἀφεῖκα, perf. act. &

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. paſſ. Attic. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφεώρα, proſpectabat, Att. pro ἀφώρα, 3. ſing. imperf. act. ab ἀφοράω. Them. ὁράω, video.

Ἁφὴ, ῆς, ἡ, commiſſura: item tactus, contrectatio, ſenſus, qui manuum miniſterio fit: ut ἁφὴν ἑαυτὸν δίδωσι, tactum ſui præbet, tangi poteſt. a præter. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, tango. Sed ſignificat etiam manuum functionem, apud Plat. Eſt etiam ictus, percuſſio. Item ἁφὴ, incenſio, accenſio; ut περὶ λύχνων ἁφὰς, apud Herodot. l. 7. & ſic eſt ab ἅπτω, accendo.

Ἀφηβάω, depubeſco, e pubertate egredior: unde ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad ſenectutem. ex ἀπὸ, & ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἄφηβος, ο, ὁ, qui pubertatem exceſſit.

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, duco, impero: partic. ἀφηγούμενος, ducens, dux, princeps: item narro, commemoro, ex ἀπὸ, & ἡγέομαι, præeo.

Ἀφηγηματικὸν, τὸ, narrativum.

Ἀφηγήτωρ, ὁ, & ἀφηγητὴς, ὁ, dux viæ.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, memoria: idem ac ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio: a præt. paſſ. verbi ἀφηγέομαι, narro.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, p. υγκα, jucundum reddo. ex ἀπὸ, & ἡδύνω, ſuave reddo. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis, jucundus.

Ἀφῆκα, a. 1. ind. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφήκω, ut ἐξήκω, pervenio: ex ἀπὸ, & ἥκω, f. ξω, venio.

Ἀφήλατο, deſiliit, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἀφηλικία, ἡ, adoleſcentia; ætas minor annis viginti quinque. ex ἀπὸ, & ἡλικία, ſtatura, ætas, juventus.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ, adoleſcens.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, aberravi, a. 2. ind. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, ſedens procul ab: Heſych. πόῤῥω καθήμενος, ſedens ſeorſum ab. ex ἀπὸ, & ἧμαι, ſedeo.

Ἀφημερεύω, interdiu abſum; vel diem abſum: Demoſth. ex ἀπὸ, & ἡμερεύω, diem tranſigo. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀφημμένος, ο, ὁ, ſuſpenſus, pendens: perſ. paſſ. part. ab ἀφάπτω, p. paſſ. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἄφημος, & ἀφήμων, ὁ, qui fama celebris non eſt; non nominatus; immemoratus.

Ἀφήμως, adv. tacite. Thuc. ex α priv. & φήμη, ης, ἡ, idem ac fama, rumor; a Th. φάω, dico.

Ἀφηνιασμὸς, ῦ, ὁ, habenarum excuſſio; ferocia habenas non admittens; item contumacia, rebellio.

Ἀφηνιαστὴς, ῦ, ὁ, habenarum excuſſor, ferox: ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum; unde ἡνιάζω, fræno.

Ἀφηνιάω, vel ἀφηνιάζω, habenas detrecto, vel excutio, vel frænos reſpuo, vel emordeo.

Ἀφῃρούμην, οῦμην, οῦ, εῖτο, οῦντο, auferebam, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, οῦμαι. Th. αἱρέω, ῶ, capio.

Ἀφῃρέθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφήτορος, gen. ſing. ab

Ἀφήτωρ, qui Apollinis ἀφήτορος eſt: ut aphetoriæ apes. ex ἀφήτωρ, Apollinis epitheton.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emiſſor, jaculator: ſic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis, teſte Cœlio Rhod. ab ἀφίημι emitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφητορεία, ἡ, vaticinatio: Heſych.

Ἄφθαι, ῶν, αἱ, ſunt ulcera caliditate quadam prædita, quæ præcipue infantes vexant in oris ſuperficie; ſed occupant aliquando & alias partes, veluti teſtes: apud Gal. & Ægin. Hippocrates de fiſtula etiam pulmonis uſurpavit, l. 2. de morbis: fortaſſe ἀπὸ τῶ ἅπτεσθαι, accendi, propter igneam illam caliditatem.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas. ex α negat. & φθάρσις, corruptio. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀφθαρτίζω, incorruptibilem reddo, vel immortalem; ab ἄφθαρτος, incorruptibilis.

Ἄφθαρτος, ο, ὁ, ἡ, incorruptibilis, immortalis: ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, ſine, & φθαρτὸς, caducus, quod a φθείρω, corrumpo.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro: Hippocr. ab ἄφθαι, ulcera caliditate prædita.

Ἄφθεγκτος, ὁ, non vocalis: ex α priv. & φθεγκτὸς, vocalis; a Th. φθέγγομαι, f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, edo vocem, ſeu ſonum, loquor.

Ἀφθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀφθῶ, verbi ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento pro ἥφθη, conflagravit, 3. ſingul. a. 1. ind. paſſ. verbi ἅπτω, accendo.

Ἀφθιτομήτης, qui conſilium habet incorruptum: ex ſequente ἄφθιτος, incorruptus, & μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Ἄφθιτος, ο, ὁ, ἡ, incorruptibilis; idem ac ἄφθαρτος. Th. φθίω, idem ac φθείω, corrumpo.

Ἄφθιος, ὁ, (idem ac ἀφθῶν part. verbi ἀφθάω) aphthis laborans. Th. ἄφθαι, αἱ, ulcera caliditate prædita.

Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ο, ὁ, ἡ, mutus; ex α & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor: p. m. ἔφθογγα; unde φθόγγος.

Ἀφθόνατος, ω, ὁ, Dor. pro ἀφθόνητος, ὁ, invidiæ non obnoxius.

Ἀφθονέστερος, ο, ὁ, Poet. pro ἀφθονώτερος, ο, ὁ, invidiæ minus obnoxius.

Ἀφθόνητος, ὁ, invidiæ non obnoxius; qui talis eſt, ut non ei invideatur. ex α priv. & φθόνος, invidia; unde φθονέω, invideo.

Ἀφθονία, ας, ἡ, abundantia: item invidiæ carentia.

Ἄφθονος, ο, ὁ, invidia carens, copioſus.

Ἀφθόνως, adv. ſine invidia: ex α priv. & φθόνος, ὁ, invidia.

Ἀφθορία, ἡ, incorrupta conditio: ex α priv. & φθορὰ, corruptio, a φθείρω, idem ac Th. φθίω, corrumpo.

Ἄφθορος, ὁ ϰ ἡ, incorruptus, vel incorrupta; ut ἄφθορος κούρη, Epigr. l. 2.

Ἀφθώδης, aphthis laborans. Th. ἄφθαι.

Ἀφία, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιεῖσι, dimittunt, abſolvunt judicio, 3. pl. præſ. pro ἀφιᾶσι, & Ion. ἀφιεῖσι verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφῖγμαι, perf. paſſ. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἀφιδρόω, ῶ, deſudo, exſudo, ſudorem emitto. Ariſtot.

Ἀφίδρυμα, τὸ, ſtatua, ſimulacrum: Plut.

Ἀφίδρυσις, ἡ, collocatio, dedicatio: Plut. ex ἀπὸ, & ἱδρύω, vel ἱδρυνω, ſedere facio, vel jubeo.

Ἀφιδρύω, & ἀφιδρυνω, ſtatuo, colloco, firmum ſtare facio.

Ἀφίδρωσις, ἡ, deſudatio, ſudatio. Item ſudoris avocatio; ex ἀπὸ, & ἱδρόω, ſudo, ſudore diffluo; ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, item ἶδος, εος, τὸ, ſudor, æſtus.

Ἀφίεθι, ίτω, remitte, præſ. imperat. ab ἀφίημι, dimitte.

Ἀφίει, dimittebat, 3. perſ. imperf. pro ἀφίη, quaſi ab ἀφιέω, dimitto.

Ἀφιεὶς, έντος, præſ. part. ἀφιέναι, præſ. inf. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφιέναι, pro ἀφιέτω, infin. pro imperat. 1. Cor. 7. 11. Hellen.

Ἀφιερίζω, ſacrum, & ſanctum reddo, ſeu purifico: Heſych.

Ἀφιερόω, ῶ, conſecro, dedico.

Ἀφιέρωμα, τὸ, donarium.

Ἀφιέρωσις, ἡ, conſecratio, dedicatio: ex ἀπὸ, & ἱερὸς, ſanctus, ſacer; unde ἱερόω, ſacro, dedico.

Ἀφίζω, & ἀφιζάνω, e ſede ſurgo, aut deſcendo: ex ἀπὸ, & ἵζω, ſedere facio: item ſedeo.

Ἀφίημι, remitto, ſino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto: ἀφίετε, 2. pl. præſ. imperat. act. ἀφιέναι, præſ. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. imperat. ἄφες, έτω, & in 2. pl. ἄφετε. a. 2. ſub. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἀφεὶς, έντος. præſ. paſſ. ἀφίεμαι, εσαι, εται, relinquor. p. paſſ. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. paſſ. ἀφέθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. ἀφεθήσομαι. Apud Plut. in l. de garr. ὥσπερ οἱ παῖδες τὸν κρύσταλλον οὔτε κατέχειν, οὔτ' ἀφιέναι θέλουσι, pueri glaciem neque retinere, neque dimittere e manibus volunt, & apud eund. ἀφίημι τὴν γυναῖκα, dimitto uxorem, i. e. repudio. Interdum libero, abſolvo: ut ἀφίημί σε τῶ χρέως, libero te debito, vel remitto tibi debitum. Et interdum eſt libero debitorem per acceptilationem, acceptum fero. Item emitto, miſſum facio, permitto, ſino, tranſmitto. Item manu mitto, projicio, jacio. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio: Od. ξ. ex α, & ἱκάνω, idem ac Th. ἵκω, f. ξω, venio.

Ἀφίκεσθαι, 2. pl. a. 2. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, advenio, pervenio.

Ἀφίκετο, rediit, 3. ſing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, advenio.

Ἀφικεῦ, Dor. pro ἀφίκου, 2. ſing. aor. 2. ind. m vel a. 2. imperat m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνοῦ, præſ. imperat. paſſ.

Ἀφίκηαι, adveneris, Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ab

Ἀφικνέομαι, οῦμαι, pervenio, advenio, aſſequor. inde gen. pl. præſ. part. ἀφικνουμένων. Inf. ἀφικνεῖσθαι. f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, venio.

Ἀφίκτωρ, ὁ, ſupplex: Euſt. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, ο, ὁ, ἡ, minime amans bonos: ex α, φίλος, & ἀγαθὸς, bonus.

Ἀφιλανθρωπία, ἡ, inhumanitas.

Ἀφιλάνθρωπος, ο, ὁ, inhumanus; ἀφιλανθρώπως, inhumaniter. ab α, φίλος, amicus, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀφιλανθρώπως, inhumane, vel inhumaniter.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, alienus ab avaritia: ex α, φίλος, & ἄργυρος, argentum.

Ἀφιλέταιρος, ὁ, inimicus; nulla ſodalitii, amicitiæve neceſſitudine junctus: ex α priv. & φιλέταιρος, ὁ, amicorum ſtudioſus.

Ἀφίλητος, ὁ, qui amabilis non eſt: quem amare non poſſumus.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus, & penuria: item inimicitiæ.

Ἀφιλίωτος, ὁ, qui conciliari nequit: cum quo amicitia, & familiaritas iniri non poteſt.

Ἀφιλόδοξος, ὁ, minime gloriæ cupidus, non ambitioſus. ex α priv. & φιλόδοξος, gloriæ cupidus, ambitioſus.

Ἀφιλοικτίρμων, ὁ, immiſericors, immitis: Heſych. ex α priv. φίλος, & οἰκτίρμων, miſericors, a Th. οἶκτος, ο, ὁ, miſericordia. Unde οἰκτείρω, miſereor.

Ἀφιλόκαλος, ὁ, minime ſtudioſus pulchritudinis, ſeu elegantiæ, vel rerum hone-

ſtatum . utitur Plin. ſecundus l. 1. Epiſt. 2. ex α priv. & φιλόκαλος, ὁ, elegans.

Ἀφιλόλογος, ὁ, alienus a literis, a Philologia, indoctus : Plut. ex α priv. & φιλόλογος, loquax, eloquentiæ ſtudioſus.

Ἀφιλόνεικος, ὁ, a contentione alienus ; vel non pertinax.

Ἀφιλονείκως, non contentioſe, ſine ullo contentionis ſtudio : ex α priv. & φιλόνεικος, ὁ, contentioſus, rixoſus.

Ἀφιλοπλουτία, ἡ, divitiarum contemptus : Plut. ex α priv. & φιλόπλουτος, avarus.

Ἄφιλος, ου, ὁ, alienus ab amicitia, amicis carens. ab α priv. & φίλος, amicus.

Ἀφιλοσόφητος, ὁ, Philoſophiæ, & literarum expers, qui nihil ſtudii in doctrina, & ſapientia collocavit ; imperitus ; indoctus : ex α priv. & φιλόσοφος ; unde φιλοσοφέω, f. ήσω, Philoſophum ago.

Ἀφιλόσοφος, ὁ, qui Philoſophus non eſt, a Philoſophia alienus, ſeu abhorrens. Athen. l. 13. Sed exponitur etiam non conveniens Philoſophiæ.

Ἀφιλόστοργος, ὁ, deſtitutus φιλοστοργίᾳ ; & generaliter, non amans ; ex α priv. & φιλόστοργος, propenſus ad amorem ; ex φίλος, & στοργή, ῆς, ἡ, amor ; a Th. στέργω, amo, diligo.

Ἀφιλοτεκνία, ἡ, liberos non amandi vitium. ex α priv. & φιλότεκνος, unde φιλοτεκνία, ἡ, liberorum amor.

Ἀφιλοτιμία, ἡ, appetendi honoris vacuitas ; animus ab honorum cupiditate alienus : ab ἀφιλότιμος, ὁ, haud ambitioſus.

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ & ἡ, minime ambitioſus, cum meliori, tum deteriori ſenſu : ab α priv. & φιλότιμος ; quod a φίλος, & τιμή ; quod a τίω, honoro.

Ἀφιλοχρηματία, ἡ, pecuniæ contemptus, pecuniarum nullus amor : ex α priv. & φιλοχρηματία, ἡ, pecuniæ amor.

Ἀφιματόω, veſtes exuo, veſte exuo, i. e. veſte, ſeu veſtimentis ſpolio ; Suid. ex ἀπό, & ἱμάτιον, ου, τό, veſtis : unde ἱματίζω, veſtio. Th. ἕω, induo.

Ἄφιξις, εως, ἡ, diſceſſus, profectio ; ab ἀφικνέομαι, pervenio, advenio.

Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζω, equitatum ago : & in paſſ. ἀφιππάζομαι, equo me proripio, equo aufugio : Plut. ex ἀπό priv. & ἵππος, unde ἱππεύω, ἱππάζω, ομαι, equito.

Ἀφιππεύω, abequito ; equitans recedo, vel fugio ; vel ex uno loco in alium me eripio equitando ; vel equo me proripio.

Ἀφιππία, ἡ, equitandi, vel artis equeſtris imperitia : Xen. in Hipp.

Ἄφιππος, ὁ, equitandi, ſeu artis equeſtris rudis, & imperitus : item equo carens, vel equis : item de loco dictum, non aptus equis, vel potius equitatui : ut ἄφιππος χώρα, quod & δύσιππος : Plut. & ἄφιππος χώρα, regio equitatui non apta. & ἄφιππος ἢ τραχὺ πεδίον, apud Plut. in Ant.

Ἀφιπποτοξόται, οἱ, equeſtres ſagittarii ; qui ex equo ſagittas emittunt. eſt pl. maſc. a ſing. ἀφιπποτοξότης ; ex ἀπό, & ἱπποτοξότης, equeſter ſagittarius. Ariſtoph.

Ἀφίπταμαι, avolo. f. πτήσομαι. a. 2. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην, vel ὁμην a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, ſeu πτάω, volo, as.

Ἀφιστάω, & ἀφιστάνω, idem ac ἀφίστημι, i. e. amoveo, tollo.

Ἀφίσταμαι, diſcedo, deficio, abduco, deduco : item abeſſe, diſtare : in paſſ. voce, disjungi, avelli. f. ἀποστήσω. p. ἀφέστηκα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω, & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. ſub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστάς, άντος. præſ. m. ἀφίσταμαι, σαι, & in 3. pl. ἀφίστανται, deficiunt. præſ. imperat. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, deficiam. Ex ἀπό, & ἵστημι, ſto.

Ἀφῖχθαι, deveniſſe, perf. inf. paſſ. a perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἄφλαστον, ου, τό, ſumma pars puppis. ex α, & φλάω, idem θλάω, quod non facile contundatur.

Ἀφλέβιος, ὁ, venis carens, ſeu privatus : ex α priv. & φλέψ, βός, ἡ, vena.

Ἀφλέγμαντος, ὁ & ἡ, inflammatione carens ; item inflammationem prohibens.

Ἄφλεκτος, ὁ, non uſtus. item non coctus, non toſtus, non ardens, quod comburi nequit : ex α priv. & φλέγω, f. ξω, unde φλέγμα, τό, ardor, inflammatio.

Ἀφλαμής, έος, ὁ & ἡ, Euſt. exp. νωθρός, ſegnis, ignavus, quaſi ἀφλεβής τις ὤν. ex α priv. & φλέψ, φλεβός, ἡ. Item ἀφλεμής, idem ac ἀβλεμής.

Ἀφλογιστία, ας, ἡ, inflammabilitatis ineptitudo.

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, non uſtulatus ; qui inflammari nequit : Ab α, & φλογιστός ; quod a 3. perſ. ſing. perf. paſſ. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, uro.

Ἄφλοιος, ὁ, cortice carens, vel privatus : ex α priv. & φλοιός, οῦ, ὁ, cortex, quod deducunt a φλάω, contundo.

Ἀφλοισμός, οῦ, ὁ, idem ac ἀφρός, οῦ, ὁ, ſpuma, mutato ρ in λ, & pleonaſmo τοῦ ι.

Ἀφλυκταίνωτος, ου, ὁ & ἡ, puſtulas non ſentiens : ex quo puſtulæ non erumpunt : ex α priv. & φλυκταινόομαι, οῦμαι, in puſtulas erumpo. a φλύω, idem ac Th. φλέω, nugor : item ferveo, ebullio. Unde φλύκταινα, ἡ, puſtula ex aduſtione orta.

Ἀφνειόομαι, diteſco : pro quo etiam dicitur ἀφνέω, ſeu ἀφνῶ, idem.

Ἀφνειός, οῦ, ὁ, ἡ, dives, Poet. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, divitiæ.

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, gen. ſingul. ab ἀφνειός, dives.

Ἀφνύω, dito, πλουτίζω. ab ἄφενος, εος, τό, divitiæ.

Ἄφνος, εος, τό, idem cum ἄφενος, & ex eo per Sync. divitiæ, opes.

Ἄφνω, adv. repente, per Syncop. τοῦ α, & Apoc. τοῦ σ, pro ἀφανῶς. Ex α, & φαίνω, oſtendo.

Ἀφόβητος, ὁ, metu non perculſus ; non metuens : ex α priv. & φοβέομαι, metuo ; idem ac Th. φέβομαι, timeo ; unde φόβος, timor.

Ἀφοβία, ας, ἡ, ſecuritas.

Ἄφοβος, ου, ὁ, ἡ, intrepidus.

Ἀφοβόσπλαγχνος, ὁ & ἡ, intrepida habens viſcera, fortis, audax, cordatus : ex ἄφοβος, intrepidus, & σπλάγχνον, viſcus.

Ἀφόβως, intrepide, ſine metu : ex α, & φόβος, metus ; quod a p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, metuo.

Ἀφόδευμα, τό, excrementum.

Ἀφοδευτήριον, τό, latrina : παρὰ τὸ ἀφοδεύω, alvi proluvium projicio.

Ἀφοδεύω, excerno, alvum exonero.

Ἀφόδιον, ου, τό, Poet. ἀφόδειον, idem ac ἄφοδος, ἡ, diſceſſus.

Ἄφοδος, ου, ἡ, diſceſſus, digreſſus, reditus ; item latrina, ſtercus, excrementum : ab ἀπό, & ὁδός, ἡ, via.

Ἀφοίτητος, ὁ, qui frequentari non poteſt, inacceſſibilis : ex α priv. & φοιτάω, venio, accedo, ito, ventito.

Ἀφόμοιος, ὁ, abſimilis, diſſimilis, ficte ſimilis.

Ἀφομοιόω, ῶ, ſimilem reddo, aſſimilo, f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. paſſ. ἀφωμοίωμαι, part. ἀφωμοιωμένος, aſſimilatus : ab ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμός, ſimilis.

Ἀφομοίωμα, τό, ſimilitudo rei alicujus ficta : item ſimulacrum.

Ἀφομοίωσις, ἡ, aſſimilatio : ex ἀπό, & ὅμοιος, ſimilis.

Ἀφοπλίζω, armis ſpolio : item arma exuo : neutr. abſolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, exuerunt, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. Ex ἀπό, & ὅπλον, arma.

Ἀφοράω, ῶ, intueor, reſpicio. f. άσω. p. ἀφώρακα, & Attice ἀφεώρακα. Ex ἀπό, & ὁράω, video.

Ἀφόρδιον, τό, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inſito metri ergo, excrementum : ex ἀπό, & ὁδός, ἡ, via.

Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, moleſtus : verbale ex α & φορέω, tolero.

Ἀφορήτως, intolerabiliter, graviter, vel graviſſime : eſt adv. ab ἀφόρητος, intolerabilis.

Ἀφορία, ἡ, infœcunditas, ſterilitas, proprie frugum ; ſterilitas agrorum, quum agri non ſunt frugiferi.

Ἀφοριεῖ, 3. ſing. f. 2. Att. ab

Ἀφορίζω, ſeparo, ſegrego, diſtinguo, deligo, deſigno. imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, & Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. ſub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. paſſ. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, ſeparatus. a. 1. paſſ. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε. ex ἀπό, & ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Ἀφόρισμα, ατος, τό, ſuis terminis deſcriptum, & ab aliis ſeparatum.

Ἀφορισμένος, ὁ, perf. part. paſſ. Jon. ab ἀφορίζω, ſeparo.

Ἀφορισμός, οῦ, ὁ, determinatio, diſtinctio, ſeparatio. ἀφορισμοί, breves ſententiæ. a 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀφορίζω, deligo.

Ἀφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco ; proripiens me diſcedo, ſeu proficiſcor cum impetu quodam. Ἀφορμάομαι, erumpo, accedo.

Ἀφορμέω, ῶ, e ſtatione navium diſcedo, ſolvo, enavigo : Polyb. ex ἀπό, & ὁρμέω, ῶ, ſtationem habeo. Thuc. item appello : a Th. ὅρμος, ου, ὁ, monile. Item ſtatio navium.

Ἀφορμή, ῆς, ἡ, opponitur τῇ ὁρμῇ, quum de animo dicitur ; q. d. reſilientia, evitatio, averſatio alicujus rei : item impetus, & aggreſſio : Plut. Exp. etiam perfugium, ſubſidium, auxilium : item materia, ſeu occaſio, opportunitas. unde λαμβάνειν ἀφορμήν, capere occaſionem : & λαβέσθαι ἀφορμῆς, nactum eſſe occaſionem. & apud Dem. accipitur pro pecunia, quæ ad trapezitas deponebatur.

Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν. 3. pl. a. 1. opt. paſſ. ab ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio : ex ἀπό, & ὁρμάω, quod ab ὁρμή, impetus.

Ἀφορμιάω, ῶ, deſidero, cupio : Laert. ex ἀπό, & ὁρμή, ἡ, impetus. unde ὁρμάω, irrumpo.

Ἀφόρμιγκτος, ὁ, qui caret cithara : Æſchil. ex α priv. & φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, cithara ; unde φορμίζω, citharam pulſo.

Ἀφορολόγητος, ὁ, ex quo non colligitur, ſeu exigitur tributum : ex α priv. & φορολόγος, qui tributum colligit, tributorum exactor ; unde φορολογέω, ῶ, tributum colligo ; ex φόρος, ου, ὁ, tributum, & λέγω, colligo.

Ἄφορος, ὁ, ſterilis, minime ferax : ex α priv. & φορός, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero.

Ἀφόρυκτος, ὁ, impollutus, non inquinatus : Epigr. ex α priv. & φορύσσω, φορύω, vel φορύνω, pinſo ; item miſceo, & fœdo, polluo.

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, eripio : item ſacro, devoveo : ab ἀπό, & ὅσιος ſanctus.

Ἀφοσίωμα, ατος, τό, piaculum.

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio : a præt. paſſ. verbi ἀφοσιόω.

Ἀφ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, ab eo tempore.

Ἀφοῦ, pro ἀφέσο, libera, a. 2. imperat. m. ab ἀφέμην, a. 2. m. ab ἀφίημι, libero.

Ἀφῶ pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. ſingul. part. præſ. ab ἀφάω, palpo, contrecto ; quod ab ἀφή, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἀφραδέοντι, inſcienti, dat. ſingul. præſ. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, inconſulte ago, vel ſtulte loquor, inſanio ; quod ex α, & φραδέω. Th. φράζω, loquor.

Ἀφραδέως, ſtulte, temere, inſcite : adv. a præced. verbo.

Ἀφραδής, έος, ὁ & ἡ, temerarius, inconſultus. Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, & Jon. ἀφραδίη, imprudentia, inopia conſilii : ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Jon. pro ἀφραδίαις, a φράζω, dico.

Ἀφραδμόνως, inconſulte, temere.

Ἀφράδμων, ονος, ὁ & ἡ, idem ac ἀφραδής, inconſultus ; & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀφραί-

Digitized by Google

Ἀφραίζω, deſipio; ex α priv. & φράζω, unde φράζομαι in paſſ. dico: item conſilium ineo.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, deſipio, amens ſum. præſ. part. ἀφραίνων. Ex α, & φρὴν, mens.

Ἄφρακτος, ὁ ϰ ἡ, non ſeptus, non munitus: ex α priv. & φρακτὸς, ſeptus, munitus. Th. φράσσω, vel ττω, ſepio, munio.

Ἀφράσμων, ὁ, idem ac ἀφράδμων, & ἀφραδὴς, inconſultus.

Ἄφραστος, ὁ, ἡ, non dictus, vel non dicendus: item improviſus: Jonice & Poet. pro κρυπτὸς, occultus. εἰς τὸ ἀφραστότατον, ſubaudi χωρίον, in occultiſſimo loco. ex α, & φράζω, dico. an a φράσσω, ſepio?

Ἀφραστὺς, ύος, ἡ, idem ac ἀφραδία, ἡ, imprudentia, inopia conſilii.

Ἀφράστως, præter ſpem, inconſiderate; ab ἄφραστος, improviſus.

Ἀφρέω, ſpumo, ſpumeſco, neutrum eſt; & idem ac ἀφρίζω, & ejuſdem Thematis.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui eſt extra tribum: item oſor civilis ſocietatis: ex α, & φράτωρ, contribulis; quod a φρατρία, tribus; ἀπὸ τ͂ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, ſpumo, ſpumam excito. f. ίσω. p. ὤφρικα. Th. ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, Aphrica.

Ἀφριόεις, οεντος, ὁ, ſpumoſus: ut ἀφριόεντα γαλήνην, in Epigr.

Ἀφριόω, idem ac ἀφρίζω, ſpumo, ſpumeſco: & utrumque a Th. ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀφρισμὸς, ῦ, ὁ, pro quo dicitur & ἀφλοισμὸς, idem ac Th. ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀφρῖτις, idem ac ἀφρύη: a Th. ἀφρὸς.

Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, dicitur ſpuma lactis, ſeu lac ſpumoſum, hoc eſt, tempore agitatum, ut totum in ſpumam verſum ſit: Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, ſpuma, & γάλα, τὸ, lac.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, &

Ἀφρογενὴς, ἡ, ex ſpuma prognata: Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, ſpuma, & γένος, genus, quod a γίνομαι, naſcor.

Ἀφροδισιάζω, & ομαι, Venerem exerceo; utor rebus Venereis: Xen. & ἀφροδισιάζεσθαι, exp. etiam muliebria pati, apud Athen.

Ἀφροδισιακὸς λίθος, dicitur aphrodiſiaca gemma: Plin. l. 37.

Ἀφροδισιὰς, ab Apulejo vocatur acoron, quam ab Italis Veneream appellari tradit.

Ἀφροδισιασμὸς, ὁ, rerum Venerearum uſus.

Ἀφροδισιαστὴς, ὁ, qui Veneri operam dat, & indulget; Veneri obnoxius; Venereus.

Ἀφροδισιαστικὸς, ῦ, ὁ, ſalax, libidinoſus: Ariſtot. & Athen. & apud Medicos exp. etiam Venerem ciens, libidinem movens.

Ἀφροδίσιον, ου, τὸ, ſtatua, ſeu ſignum Veneris, ut ſcribit Bud. & Veneris ſacrificium: & in plur. τὰ ἀφροδίσια, res Venereæ. Item feſtum Veneris, apud Luc. & Athen.

Ἀφροδίσιος, α, ὁ, ἡ, Venereus.

Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, quia ex ἀφρῦ, i. e. ſpuma, dicitur genita: κατὰ τὸ δοκεῖν τῷ ἀφρῷ. Ariſtot. ita vocatam tradit, quod ſeminis naturæ ſit ἀφρώδης, i. e. ſpumoſa. at Hecuba apud Eurip. etymum detorquens, ἀφροδίτην dici ait, quod ſit ἀφροσύνης θεά. Item pro Venerea libidine, quam & ἀφροδίσια ἔργα vocant Poetæ, interdum ponitur. Sed exp. etiam venuſtas, lepos, gratia, decor: ut Lat. Venus: ut πολλὴν ἀφροδίτην ἐπὶ τῇ γλώττῃ ὁ νεανίσκος ἔχει, apud Luc in Scytha.

Ἀφρόκομος, ου, ὁ, ἡ, ſpumicoma: ex ἀφρὸς, ſpuma, & κόμη, come.

Ἀφρολόγος, ὁ, ſpumilegus; in Epigr. ex ἀφρὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Ἀφρονέω, non ſapio, amens ſum. ἀφρονέοντας, acc. plur. part. præſ. ex α, & φρὴν, mens.

Ἀφρόνιτρον, ου, τὸ, aphronitrum, ſpuma nitri; apud Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, ſpuma, & νίτρον, τὸ, nitrum.

Ἄφρονες, amens, demens; idem ac ἄφρων. ex α priv. & φρὴν, mens.

Ἀφροντίζω, negligo, non curo: ex α priv. & φροντὶς, ίδος, ἡ, cogitatio, cura.

Ἀφρόντις, ιδος, ſecurus, otioſus, negligens, non anxius.

Ἀφροντιστέω, ῶ, negligo.

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, negligentia.

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ, ἡ, curis liber, ſecurus, ab α, & φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Ἀφροντίστως, negligenter, incurioſe, adv. a præced.

Ἀφρόνως, inſipienter, imprudenter: adv. ab ἄφρων, amens, inſipiens.

Ἀφρὸς, ῦ, ὁ, ſpuma, ſaliva.

Ἀφροσέληνος, ου, ὁ, ſpuma Lunæ; nomen lapidis, qui & σεληνίτης dicitur: quod noctu, creſcente Luna, reperiatur plenus, ut tradit Dioſc. l. 5. c. 159. ex ἀφρὸς, ſpuma, & σελήνη, Luna.

Ἄφρωσι, dat. pl. ab ἄφρων, inſipiens. Th. φρὴν, mens.

Ἀφροσκόροδον, τὸ, allii prægrandis genus, ſic dictum, quod ei trito multa ſpuma increſcat. Item allium Punicum. ex ἀφρὸς, ſpuma, & σκόροδον, τὸ, allium.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, dementia, imprudentia: ex α & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀφρούρητος, & ἄφρουρος, ὁ ϰ ἡ, incuſtoditus. ex α priv. & φρουρὸς, idem ac Th. οὖρος, ου, ὁ, cuſtos; unde φρουρέω, cuſtodio.

Ἀφροφυὴς, ὁ, ſpumam innatam habens; ut ἀφροφυῆ πέταλα, in Epigr. lactucarum folia, quæ videntur habere ſpumam ſibi innatam. ex ἀφρὸς, ſpuma, & φυὴ, ἡ, natura.

Ἀφρύη, ſeu ἀφρίτις, vel ἀφύη, apua piſcis, ita dictus, quod e ſpuma naſcatur; Athen. & Plin. a Th. ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀφρὼ, dicitur apud Nicand. per apocopen, pro ἀφροδίτη, Venus.

Ἀφρώδης, εος, ὁ ϰαὶ ἡ, ſpumoſus; a Th. ἀφρὸς, ὁ, ſpuma.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, inſipiens, demens, amens, ex α priv. & φρὴν, mens.

Ἀφυβρίζω, deſævio; petulantiam meam compeſco; injuria, vel contumelia afficere deſino: ex ἀπὸ, & ὑβρίζω, injurius ſum, inſoleſco; a Th. ὕβρις, εως, ἡ, injuria.

Ἀφύη, ης, ἡ, piſcis, qui ex ἀφρῷ, ſpuma naſcitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ, ἡ, hebes, ineptus, rudis, qui natura minime habilis eſt, aut aptus, minime natus ad aliquid.

Ἀφυΐα, ας, ἡ, hebes ingenium, inepta natura: ab α & φυὴ, quod a φύω, gigno.

Ἄφυκος, ὁ, ϰ ἡ, fuco carens: Heſych. ex α priv. & φῦκος, εος, τὸ, alga.

Ἄφυκτος, α, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφυκτος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex α, & φεύγω, fugio.

Ἀφυκτως, ſine fugæ ſpe.

Ἀφυλακτέω, mihi non caveo; incaute me gero: item vigilias non diſpono in caſtris: Xen. In paſſ. ἀφυλακτεῖσθαι dicitur, quod fit incaute: item quod non obſervatur, aut cuſtoditur; ut ἀφυλακτουμένοις λόγοις, apud Luc. & ἀφυλακτουμένοις τόποις, apud Polyb. ab ἀφύλακτος, ὁ, ἡ, incautus.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, non obſervans, incautus: item non obſervatus, incuſtoditus.

Ἀφυλάκτως, incaute, incuſtodite: adv. ab α, & 3. perſ. præt. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ττω, cuſtodio.

Ἀφυλαξία, ἡ, incuſtodia; i. e. cuſtodiæ, ſeu excubiarum defectus: Xen. ex α pr. & φυλάσσω, vel ττω, f. ξω, cuſtodio.

Ἀφυλίζω, defæco: idem ac ὑλίζω, fæcibus expurgo: ab ὕλις, εως, ἡ, idem ac Them. ὕλη, ης, ἡ, materia, ſeu materies: item ſordes, fæceſque.

Ἀφύλισμα, τος, τὸ, ſedimentum, craſſamentum.

Ἄφυλλος, ὁ, foliis carens.

Ἀφύλλως, ſine foliis: ex α pr. & φύλλον, τὸ, folium.

Ἀφύξιμος, ὁ, qui hauritur; idem ac ἀφυσσητὸς, exhauſtus: utrumque ab ἀφύσσω, idem ac ἀφύω, haurio.

Ἀφύξω, Dor. pro ἀφύξω, hauriam, f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω, haurio.

Ἀφύομαι, dealbor, ab ἀφύω.

Ἀφυπνίζω, expergefacio, a ſomno excito: ejuſdem Th. & compoſit. cum ſequente.

Ἀφυπνόω, ſopior, obdormiſco. f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neutr. ex ἀπὸ, & ὕπνος, ſomnus.

Ἀφυσσητὸς, ῦ, ὁ, hauſtus, depromptus: ab ἀφύω, haurio.

Ἀφυσμὸς, ὁ, ingenio hebes, aut tardus: Laert. eſt ab ἀφυΐα, ἡ, natura inhabilis, ſeu inepta ad aliquid.

Ἀφυσμὸς, ῦ, ὁ, hauſtio, exhauſtio: Suid. verbale ab ἀφύσσομαι, idem ac ἀφύω, haurio.

Ἄφυσος, ſive ἄφυσσος, ὁ, ϰαὶ ἡ, expers flatuum; non inflans: ex α priv. & φῦσα. vel φύσα, follis; item flatus; a φυσάω, ſufflo, inflo.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, haurio, hauriendo promo. f. ξω, & σω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

Ἀφυστερέω, deſtituor, defraudor.

Ἀφυστερίζω, ſerius venio, tardo, moror: ex ἀπὸ, & ὕστερος, ὁ; unde ὑστερέω, & ὑστερίζω, careo.

Ἀφυταῖαι ἄμπελοι, eſt vitis ſpecies apud Theoph. C. Pl. l. 3. c. 10. videtur ab Aphyte oppido Thraciæ dici; quemadmodum vitis Pramnia a Pramnia rupe; & proinde a φύω non derivatur. vel poteſt exponi, ut

Ἀφύτευτος, ὁ, non plantatus, ſeu ſatus: item non conſitus: ex α priv. & φυτὸν, τὸ, planta. unde φυτεύω, f. σω, planto.

Ἀφύω, f. ύσω, haurio, hauriendo promo, exhaurio.

Ἀφυώδης, ὁ, unde ἀφυῶδες χρῶμα, apuæ modo albidum, aquam referens apud Hipp. eſt ab ἀφύη, ἡ, piſcis genus.

Ἀφυῶς, natura inhabili: ut apud Plut. in Cam. ἀφυῶς ἐσκραμένη χώρα, male temperata regio. eſt adv. ab ἀφυὴς, έος, ὁ, ϰαὶ, ἡ, ineptus.

Ἀφ᾽ ὦ, Dor. pro ἀφ᾽ ὗ, ſubaudi χρόνου, ex quo ſcil. tempore.

Ἀφ᾽ ὧν ἐδύνατο, pro viribus.

Ἀφ᾽ ὤτε, ſcil. χρόνῳ, Dor. pro ἀφ᾽ ᾇ χρόνῳ, ex quo.

Ἀφωμοιωμένος, ὁ, aſſimilatus, perſ. part. paſſ. ab ἀφομοιόω, ῶ, aſſimilo: ex ἀπὸ & ὅμοιος, cujus them. ὁμὸς, ſimilis.

Ἀφώνητος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφωνος.

Ἀφώνητος, ὁ, privatus facultate edendi vocem. Nonn ab ἄφωνος, ὁ, mutus.

Ἀφωνία, ἡ, vocis expertem eſſe, deſtitutum eſſe voce: item obmuteſcere: vel taciturnitas, ſilentium; & interdum infantia.

Ἄφωνος, ου, ὁ, ἡ, mutus voce carens: item, qui vocem non emittit: unde τὰ ἄφωνα γράμματα, mutæ literæ. ex α, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀφώνως, mute, ſine ullo vocis uſu, aut vocem non emittendo, adv.

Ἀφώρατος, ὁ, non deprehenſus, proprie in furto: ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo; furtum invenio; a Them. φὼρ, ωρὸς, ὁ, fur.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, ſeparo: ex ἀπὸ, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἀφῶσιν, dimiſerint, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφώτιστος, ὁ ϰ ἡ, non illuminatus; lucis expers; aut obſcuratus: epitheton Lunæ non lucentis. ex α priv. & φωτίζω, f. ίσω, illumino, illuſtro.

Α Χ.

Ἄχαζ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, Achaja, nomen regionis Græcæ: Peloponneſus. ab ἄχος, τὸ, dolor.

Ἀχαιὰ, ἡ, eſt Cereris epith. apud Ariſtoph. in Achar. ubi vide Schol.

Ἀχαιΐδα, acc. ſing. ab Ἀχαιῒς, ίδος, ἡ, Achaja.

Ἀχαιὸς, αῖος, nom. proprium.

Ἀχαιῒς, ίδος, ἡ, mulier Græca, in pl. Ἀχαιΐδες, Græculæ. effæminatæ.

Ἀχαϊκὸς, ῆ, ὁ, Achaicus, Græcus.

Ἀχαΐναι, αἱ, αἱ, cervi, ab Achainea urbe.

be. Oppian.

Ἀχαιοί, Achivi, in acc. pl. ἀχαιοὺς: ab Ἀχαΐα, Græcia.

Ἀχαῖος, triſtis, mœrens; a Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἀχάλινος, ε, ὁ, effrænatus: ex α, & χαλινὸς, frænum.

Ἀχαλίνωτος, ὁ, fræno carens. Them. idem.

Ἀχάλκευτος, ὁ, qui non eſt ex ære, aut ferro fabricatus: Plut. ex α priv. & χαλκεὺς, ως; unde χαλκεύω, ex ære fabrico.

Ἀχαλκέω, ſum ſine ære, pecunias non habeo.

Ἀχαλκὴς, & ἄχαλκος, ὁ, ære carens: item non habens pecunias; carens æreis nummis.

Ἀχάνη, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas, aut ciſta frumentaria forte ab ἀχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vaſtus.

Ἀχανὴς, έος, ὁ, ἡ, vaſtus, immenſus: item, non hians, non hiſcens: item mutus, os non aperiens: & ſic eſt ab α priv. & χαίνω. Sed exp. etiam, qui immani hiatu os diducit, i. e. λίαν χάσκων. Athen. l. 7. & generatim immani vaſtus hiatu; ut πέλαγος ἀχανές. Ex α epitetico, & χαίνω, hiſco.

Ἀχανὶς, ίδος, ἡ, eſt diminut. ab ἀχάνη, ἡ.

Ἀχάρακτος, ὁ, non impreſſus, non inſculptus; ineffigiatus, & informis. Sic ἀχαράκτος τόπος, Polyb. locus ſine munimento, vel munitionibus, & vallo. utrumque ex α priv. & χαράσσω, vel χαράττω, fut. ξω, ſculpo: unde χάραξ, ακος, ὁ, ſulcus, foſſa.

Ἄχαρι, injucundum, n. g. ab

Ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, inſulſus, moleſtus: ex α & χάρις, gratia.

Ἀχαριστέω, ῶ, non gratificor; non indulgeo; non obſequor. & in paſſ. ἀχαριστοῦμαι, οῦμαι, non accipio debitam gratiam. ab ἀχάριστος, & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, ingratitudo.

Ἀχάριστος, ε, ὁ, ἡ, ingratus: ab α, & a 3. perſ. præt. paſſ. verbi χαρίζομαι; quod a χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἀχάριτος, α, ὁ, non gratioſus; inofficioſus; nihil gratiæ habens; inſuavis; inamœnus, injucundus.

Ἀχαρίστως, ingrate. adv. ab ἀχάριστος.

Ἀχαρίτως, illepide: ab ἄχαρις, inſulſus.

Ἀχάτης, α, ὁ, Achates, gemma quædam, ab Achate fluvio Siciliæ ſic dicta; quam Plin. l. 37. c. 10. dicit eſſe numeroſam, varietatibus diverſis mutantibus cognomina ejus; vocatur enim, inquit, φασσαχάτης, κηραχάτης, σαρδαχάτης, αἱμαχάτης, λευκαχάτης, δενδραχάτης, velut arbuſcula inſignis: item ἀντιαχάτης, qui non... ſut; χρυσαλλοαχάτης, guttis aureis ſapphiri modo diſtincta, qualis copioſiſſima in Creta, ſacra appellata. Eſt etiam Ἀχάτης, Achates, proprium nomen viri Æneæ ſocii.

Ἄχει, prima longa, Dor. pro ἤχει, reſonabat, impert. act. ab ἤχεον, ουν, εις, ει; ab ἠχέω, Th. ἦχος, ſonus. ſed

Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἄχειλος, ὁ, labiis carens: item, qui ſine ora eſt, ſine margine, & crepidine: ex α priv. & χεῖλος, τὸ, labium.

Ἀχείμ, vel Ἀχίμ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχείμαστος, & ἀχείμαντος, ὁ, tranquillus; nullis tempeſtatibus agitatus; ſine tempeſtate: ex α priv. & χεῖμα, ατος, τὸ, hyems; unde χειμάζω, hyemem traduco.

Ἀχείμερος, ὁ, carens hyeme, carens tempeſtate: ex α priv. & χεῖμα, τὸ, hyems, unde χειμέριος, ὁ, hyemalis.

Ἄχειρ, ὁ, idem ac ἀχειρὴς, pro quo dicitur, etiam ἄχειρος, ὁ, mancus.

Ἀχειρεῖς, ſine manibus, nom. pl. ab

Ἀχειρὴς, έος, ὁ, ἡ, manu, ſeu manibus carens. mancus.

Ἀχειροποίητος, ε, ὁ, ἡ, non manu, vel manibus factus; non humano ſtructus artificio: ex α, χεὶρ, & ποιητὸς. Th. ποιέω, facio.

Ἀχειροτονέω, eſt a χειροτονέω, manum attollo ad eligendum aliquem ſuffragio ad munus aliquod obeundum.

Ἀχειροτόνητος, ὁ, qui nulli electus eſt, nec creatus ſuffragiis: ex α priv. & χειροτονητὸς, ſuffragiis creatus, quod a χειροτονέω, manum protendo, & attollo, ſpeciatim ad eligendum ſuffragio ad munus aliquod obeundum: ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Ἄχειρος, idem ac ἄχειρ. Th. χεὶρ, manus.

Ἀχείρωτος, ὁ καὶ ἡ, qui ſubigi non poteſt, inſuperabilis: item manu non factus: Poll. ex Soph. ex α priv. & χειρωτὸς, qui manuum viribus ſuperari poteſt; a χειρόω, manuum viribus ſupero, ſubigo: a Th. χεὶρ, manus.

Ἀχελῷος, ε, ὁ, Achelous, nomen fluvii.

Ἀχεῦσα, Dor. pro ἀχέουσα, vide ἀχέων.

Ἀχέων, pro ἀχέουσα, dolens, præſ. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος, τὸ, dolor.

Ἄχερδος, ε, ὁ, ſpina eſt, quam Etymol. tradit dictam eſſe pleonaſmo τῷ δ, quaſi ἄχερον, utpote δυσχερῶς οὖσαν χερσὶ λαμβάνεσθαι, quoniam difficulter tangi, & manu tractari poteſt: quidam dixerunt eſſe ſylveſtrem pyrum, quæ & ipſa ſolet eſſe ſpinoſa.

Ἀχερδόεις, ὁ, ſpinoſus, intractabilis, σκληρός: Etym. a præcedenti ἄχερδος, quod licet ponatur inter Themata, videtur tamen componi ex α priv. & χεὶρ, χειρὸς, ut ſit quaſi ἄχειρος, abjecto ι, & inſerto δ.

Ἀχερωὶς, ίδος, ὁ, populus alba; q. ab

Ἀχέρων; quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, ὁ, Acheron, fluvius Epiri: item Inferni. & hic eſt ἄχεος ῥόος, doloris fluvius.

Ἀχέτας, ὁ, Dorice idem ac ἠχέτης, q. d. ſonator, ſoneus. unde ἀχέται dicuntur etiam cicadæ canoræ: a Th. ἦχος, ὁ, ſonus, unde ἠχέω, ῶ, ſono.

Ἀχεῦντι, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσι, reſonant, modulantur, 3. pl. præſ. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.

Ἀχέω, idem ac

Ἀχέω, f. ήσω, doleo, ægre fero. Th. Ἄχος. Eſtque

Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, reſono. Th. ἦχος, τὸ, ſonus.

Ἀχέων, præſ. part. ab ἀχέω, reſono.

Ἀχήν, ὁ, pauper, mendicus: ex α, & ἔχω; quod nihil habet: vel quod hiſcere non audeat: ex α & χαίνω, hiſco: vel ὅτι τοῖς κενοῖς ἠχεῖ, & ſic eſt ab ἠχέω, & Th. ἦχος, ſonus.

Ἀχηνία, ας, ἡ, paupertas, paupertas: a præced. ἀχήν, pauper.

Ἀχηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dolorificus, moleſtus: Suid. ab ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror, triſtitia.

Ἄχης, ὁ, pauper, ponitur pro ἀχήν.

Ἀχθεινὸς, ε, ὁ, pondere preſſus, laborioſus, moleſtus, gravis, inviſus: ab ἄχθος, εος, τὸ, dolor.

Ἀχθεὶς, ὁ, ductus, a. 1. part. paſſ. ἀχθεισῶν, a. pl. f. 1. paſſ. ἀχθῆναι, a. 1. inf. ab ἄγω, duco.

Ἀχθέσαι, feres moleſte, Att. pro ἀχθέσῃ, 2. ſing. f. 1. m. ab ἄχθομαι, ægre fero.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, triſtitia; item contumelia.

Ἀχθηρὸν, τὸ, moleſtum, grave.

Ἀχθηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. oneroſus, gravis, moleſtus: a Th. ἄχθος, εος, τὸ, dolor.

Ἀχθηρῶς, gravate, vel gravatim, graviter, dolenter: ab ἄχθος, εος, τὸ, dolor.

Ἄχθομαι, ingemo ſub pondere, gravor, ægre fero. f. ἔσομαι, & ήσομαι. ἀχθομένη, præſ. part. f. g. Th. ἄχθος, dolor.

Ἀχθόμεθα, 1. pl. præſ. ind. & ἄχθονται, 3. pl. præſ. præc. verbi ἄχθομαι, doleo, quod ab

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus, ſarcina, dolor gravis.

Ἀχθοφορέω, f. ήσω, onera fero, onus ſuſtineo.

Ἀχθοφόρος, ε, ὁ, qui ſarcinas, & onerem fert, bajulus, ſarcinarius: ab ἄχθος, εος, τὸ, onus, & φέρω, fero.

Ἀχὶ, vel Ἄχι, facile: adv.

Ἀχι, ubi, Dor. pro ᾗ, vel ἧχι.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα, Poet. ab Ἀχιλλεὺς, έος, ὁ, Achilles.

Ἀχιλλεὺς, έος, & έως, Att. ῆος, Jon. ὁ, Achilles. hinc Ἀχιλλεῖος, Achilleus.

Ἄχιλος, ὁ, ſine ſucco, aut nutrimento, ἄτροφος; propriε, pabulo deſtitutus. Item e diverſo, pabulo abundans, πολύχορτος: eſt enim a χιλὸς, ε, ὁ, pabulum, cum α, exiſtente vel στερητικῷ, ſeu privativo, vel ἐπιτατικῷ, ſeu intenſivo.

Ἀχίτων, ὁ, tunica carens: ex α priv. & χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica.

Ἄχλαινος, ὁ, qui eſt ſine lana, vel veſte: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

Ἄχλοος, ὁ καὶ ἡ, virore deſtitutus: ex α priv. & χλόος, ὁ, idem ac Th. χλόη, ἡ, gramen, herba virens.

Ἀχλυόεις, εντος, ὁ, caliginoſus.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, nebuloſa quædam obſcuritas. Gal. ἀχλὺν, nominari dicit aeris perturbationem, cujus craſſamentum ſit medium inter nubem, & nebulam, nebula ſc. ſpiſſius, tenuius autem nube. Item generaliter tenebræ, obſcuritas, caligo.

Ἀχλύω, caligo, offuſcor: item active obtenebro, obfuſco caligine nebuloſa.

Ἀχλυώδης, ὁ, idem ac ἀχλυόεις, nebuloſa obſcuritate tectus: a Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ.

Ἄχνη, ſeu ἄχνα, ης, ἡ, gluma, acus: & pro fumo, ſeu fuligine. Item tenue illud ſpicæ involucrum, aut tenues paleæ, quæ frumento permixtæ, dum trituratur, ventilando ab eo ſegregantur. item ἁλὸς ἄχνη dicitur ſpuma maris, quæ ei fluctuanti innatat: Il. δ, & alibi; ſicut & tenuiſſima ramenta, aut fruſtula ἄχνης nomine dicuntur; ut χαλκοῖο ἄχνη, minutiſſimæ particulæ, & veluti flos, aut etiam favilla: Plut. Symp. l. 3. & pro lanugine, in Epigr. l. 7.

Ἄχνοος, ſeu ἄχνους, ὁ, lanugine carens, impubis, imberbis: Epigr. ex α priv. & χνόος, contracte χνοῦς, raſio, abraſio: item primi pili, qui in gena erumpentes radi poſſunt: a Th. χναύω, carpo, vellico.

Ἄχνυμαι, doleo, f. 1. m. ύσομαι, p. paſſ. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος, τὸ, dolor.

Ἀχνύμενος, præſ. part. ejuſdem ἄχνυμαι, doleo.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mœror: ab ἄχνυμαι, doleo.

Ἀχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. ſimilis τῇ ἄχνῃ: Heſych. a Th. ἄχνα, ſeu ἄχνη, gluma.

Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ, (ut Λατοῖ pro Λητοῖ) ab ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, Echo. Th. ἦχος, ſonus.

Ἀχολία, ἡ, bile carens, mens non billioſa: ab ἄχολος, ὁ, felle carens.

Ἄχολος, ε, ὁ, felle carens: item bilem abigens: ab α, & χολὴ, bilis.

Ἄχορδος, ſine fidibus: ex α priv. & χορδὴ, ῆς, ἡ, inteſtinum: item chorda, fides.

Ἀχόρευτος, ε, ὁ, ἡ, ſine choreis: ex α, & χορός. Vide etiam in ἄχορος.

Ἀχορήγητος, ὁ, qui non χορηγεῖται, & ſuppeditatur: cui non ſubminiſtratur, nec ſuppetit: ut apud Ariſtot. ἀχορήγητον τε εἶναι τῶν ἀναγκαίων, exp. rebuſque etiam neceſſariis non ſuppeditari, i. e. carere rebus neceſſariis, ſeu iis egere. Ponitur & ſine caſu, Ethic. lib. 1.

Ἀχορηγία, ἡ, affertur pro inopia commeatus, ex Polyb. ex α priv. & χορηγὸς, unde χορηγία, & χορηγέω, ῶ, f. ήσω.

Ἄχορος, ὁ καὶ ἡ, chororum expers; qui ſine choreis eſt, vel fit: Plut. ab hoc nomine formatur ἀχόρευτος, quod proprie ſign. non celebratus choreis: item alienus a chorea; chorea nunquam uſus: ex α, & χορὸς, chorus, chorea.

Ἀχόρταστος, ὁ καὶ ἡ, inſaturus, inexpletus, vel inexplebilis: Heſych. ex α pr. & χορτάζω, gramine paſco: item ſaturo, exſaturo: Marci 8. χορτάσαι ἄρτων, panibus ſaturari. a Th. χόρτος, ε, ὁ, fœnum: & interdum herba adhuc virens: item quilibet cibus.

Ἄχος,

Ἄχθος, εος, τὸ, dolor, mœror.

Ἀχράδινον ξύλον, lignum pyraſtri, apud Dioſc. l. 6. 24. a Th. ἀχράς, άδος, ἡ, pyrus ſylveſtris.

Ἀχραής, & ἀχραντής, ὁ, incontaminatus; idem ac ἄχραντος, & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἄχραντος, ὁ, ἡ, impollutus, immaculatus, intactus: ex α, & χραίνω, coloro. Th. χράω, idem.

Ἀχρὰς, άδος, ἡ, pyrus ſylveſtris.

Ἀχρειογέλως, ωτος, ὁ, temere, vel ſine cauſa ridens; qui ob inutilia, & minima ſerio ridet, atque gaudet: quod vitium ſtultitiæ eſſe ſolet, vel dementiæ. unde accipitur pro inepto, & ſtulto. Eraſm. Chil. ex ἀχρεῖος, inutilis, & γέλως, ωτος, ὁ, riſus; a Them. γελάω, rideo.

Ἀχρεῖον, exp. adverbialiter pro ἀχρείως, inutiliter: ab ἀχρεῖος, ὁ, ineptus.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis, ineptus.

Ἀχρείως, turpiter: ex α & χρεία, ἡ, utilitas.

Ἀχρειόω, ῶ, inutilem reddo. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. præſ. paſſ. ἀχρειοῦμαι, inutilis fio. p. paſſ ἠχρείωμαι a. 1. paſſ. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν.

Ἀχρήϊος, legitur pro ἀχρεῖος, quod Poet. eſt pro ἀχρεῖος, inutilis.

Ἀχρήϊος, pro ἀχρεῖος, ὁ, Poetice facta dialyſi.

Ἀχρήιστος, ὁ, idem ac ἄχρηστος, inutilis.

Ἀχρηματέω, ῶ, pecunia careo, ſum inops: ab ἀχρήματος.

Ἀχρηματία, ἡ, pecuniæ penuria, inopia.

Ἀχρηματίζομαι, emaego pecuniam. Thuc. l. 8. ex α priv. & χρῆμα, ατος, τὸ, pecunia. unde χρηματίζω, ομαι, incumbo quæſtui.

Ἀχρήματος, ὁ, ἡ, qui eſt ſine pecuniis, inops: ex α & χρῆμα, pecunia.

Ἀχρημονέω, idem ac ἀχρηματέω, pecunia careo.

Ἀχρημοσύνη, ἡ, idem ac ἀχρηματία, inopia.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ & ἡ, idem ac ἀχρήματος, carens pecunia.

Ἀχρησία, ἡ, idem ac ἀχρηστία, inutilitas: ex α priv. & χρῆσις, εως, ἡ, utilitas.

Ἀχρηστέω, ἀχρηστοῦμαι, inutilis ſum, vel inuſitatus ſum.

Ἀχρηστία, ἡ, inutilitas; item ſimpliciter, non uti; Plut. uſus, & utilitatis privatio, incommoditas.

Ἄχρηστος, ου, ὁ, ἡ, incommodus, inutilis: dat. pl. ἀχρηστότεροι, Jon ex α, & χρηστός, ή, όν, utilis, a Th. χράομαι, utor. ſignif. etiam inuſitatus: item improbus. Sed ἄχρηστος exp. etiam, cui oraculum nihil reſpondit: Athen. & ſic eſt ex α priv. & χράω, oraculo edo: unde χρήστης, ὁ, qui oracula edit, vates.

Ἀχρήστως, inutiliter: item inuſitate: adv. ab ἄχρηστος, inutilis.

Ἄχρι, vel ἄχρις, adv. uſque, donec, cum gen. item intra, quoad. Th. μέχρι, idem.

Ἄχριστος, & ἄχριστος, ὁ, non unctus: qui unctus, ſeu illitus non eſt: ex α priv. & χρίω unde χριστὸς, ὁ, unctus.

Ἀχροέω, ſum coloris expers: item pallidus ſum; nativum amiſi colorem; ab ἄχροος, ὁ, coloris expers.

Ἀχροια, ἡ, coloris carentia, nullus color; item pallidus color, amiſſo colore genuino.

Ἄχρονος, ὁ, expers temporis; nullo comprehenſus tempore; æternus: Nonn.

Ἀχρονοτριβής, ὁ, nihil morans, celer; proprie, in quo tempus tritum non eſt; ideoque celeriter, ſeu ſubito factus; aut qui tempus non terit: Heſych. ex α pr. & χρονοτριβέω, tempus tero: ex χρόνος, ου, ὁ, tempus, & τρίβω, tero.

Ἀχρόνως, ſine tempore: extra omnem temporis menſuram, ex α priv. & χρόνος, tempus.

Ἄχροος, & ἄχρους, ὁ, nullo imbutus colore, coloris expers: ut ἄχροον σκότος: item, qui nativum colorem amiſit, decolor. ex α priv. & χρόα, ἡ. unde χροιά, ἡ.

Ἀχρυσοπεπλος, ὁ, carens veſte aurea; Plut. ex α priv. & χρυσόπεπλος, aurea veſte indutus; ex χρυσός, ου, ὁ, aurum, & πέπλος, ου, ὁ, peplum, veſtis.

Ἄχρυσος, ὁ & ἡ, auro carens; nihil auri habens: ex α priv. & χρυσός, ὁ, aurum.

Ἄχρωμος, ἀχρωμάτιστος, & ἄχρωστος, ὁ, omnia idem ac ἄχροος, nullo imbutus colore; coloris expers: ex α priv. & χρόα, ας, ἡ, color, unde χροΐζω, & per craſin, χρώζω, item χρόα, & χρωματίζω, coloro, colore imbuo. Præterea vero ἄχρωμος, exponitur etiam impudens, inverecundus.

Ἄχυλος, ὁ καὶ ἡ, exſuccus, vel inſipidus: accipitur etiam pro fatuo. ex α priv. & χυλός, οῦ, ὁ, ſuccus, humor ſucceſſus, chylus, &c. proprie fuſibilis e corpore aliquo; a χύω, fundo.

Ἄχυμος, ὁ καὶ ἡ, exſuccus, ſucco deſtitutus; item, inſipidus: ex α priv. & χυμός, οῦ, ὁ, ſuccus plantarum, aut corporum humidorum: item, ſapor; a χύω, idem quod Th. χέω, fundo.

Ἀχύνετος, longe, lateque, & in multas partes fuſus; copioſe fluens; ex χύω, vel χεύω, fundo; unde χυτὸς, οῦ, ὁ, fuſus. α eſt ἐπιτατικὸν, ſeu intenſivum, intendens, ſeu augens ſignificationem.

Ἀχυρεία, palearium.

Ἀχύρεινος, adj. ut ἀχυρείνη φλὸξ, flammæ, quæ ex paleis fit. Plut.

Ἀχύριον, palearium.

Ἀχυρμιὰ, quaſi ἀχυρεία, palearium.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum.

Ἀχυρμιὸς, paleis abundans.

Ἀχυροδόκη, locus, quo paleæ volitantes coguntur; q. d. palearum receptaculum, palearium. Ex ἄχυρον, palea, & δέχομαι, accipio.

Ἄχυρον, ου, τὸ, palea, acus, ſtramentum: ex α & ἰχυρὸν, firmum.

Ἀχυρότριψ, ιβος, ὁ καὶ ἡ, paleam terens: in Epigr. ex ἄχυρον, & τρίβω, tero.

Ἀχυρόω, paleis ſterno.

Ἀχυρίδες, paleolæ.

Ἀχυρὼν, ῶνος, acervus palearum.

Ἀχύρωσις, q. d. paleatio; conſtructio, quæ fit paleis; vel paleata conſtructio; Ariſtot. de nido hirundinis. ab ἄχυρον, palea.

Ἀχὼ, ἀχοῦς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, Echo.

Ἀχώνευτος, non conflatus; qui conflari nequit, ex α priv. & χωνευτὸς, conflatilis, a fuſore fabricatus, a Th. χέω, liquefaciendo diffundo; unde χώνη, fornax fuſoria; & inde χωνεύω, conflo, in fornace conflatorie fabrico.

Ἀχὼρ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, ſordes capitis; q. ἀχοὼρ, ab ἄχνη.

Ἀχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi non poteſt, immenſus: ex α priv. & χωρητὸς, οῦ, ὁ, qui capi, ſeu percipi, aut intelligi, vel comprehendi poteſt: ex χωρέω, accedo, proficiſcor; item, capio, capax ſum.

Ἀχώριστος, ὁ & ἡ, inſeparabilis; qui ſecerni non poteſt: ex α priv. & χωριστὸς, ὁ.

Ἄχωρος, ὁ & ἡ, q. d. qui ſine loco eſt, aut regione; cui interdictum eſt igni, & aqua: extorris. Heſych. ex α priv. & χῶρος, ου, ὁ, locus.

A Ψ.

Ἄψ, adv. retro, retrorſum, rurſus, ſtatim.

Ἀψάλακτος, qui tactus non eſt, vel tangi nequit; ſed exp. etiam, immotus, immobilis: ex α priv. & ψαλακτὸς, ὁ.

Ἄψαλτος, ſidium pulſu carens: ex α pr. & ψαλτὸς, ὁ.

Ἀψάμαθος, & ἄψαμμος, ὁ & ἡ, arenis carens; non ſabuloſus: ex α priv. & ψάμαθος, ἡ, idem quod, & a Th. ψάμμος, ἡ.

Ἄψαο, Jon. pro ἅψω, & hoc Dor. pro ἅψω, 2. ſing. a. 1. m. ἁψάμην, a. 1. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango. f. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.

Ἄψασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.

Ἀψαυστέω, non tango.

Ἀψαυστὶ, idem quod ἀψαύστως, citra tactum: adv. ab ἄψαυστος.

Ἄψαυστος, ου, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. intactus, illibatus. Exp etiam, non tangendus: & active etiam, qui non tetigit. Ex α & ψαύω, tango. Them. ψάω.

Ἀψαυστὶ, adv. citra tactum.

Ἀψεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vituperio carens; ex α priv. & ψόγος.

Ἄψεκτος, ου, ὁ, ἡ, irreprehenſus: ex α, & ψέγω, vitupero.

Ἀψεύδεια, ἡ, veritas, veracitas: ut apud Ariſtoph. de mundo, ἡ τῶν ὡρῶν ἀψεύδεια, exp. ſtatæ, & non aberrantes vices, quæ nunquam fallunt.

Ἀψευδέω, non mentior, verax ſum: ab ἀψευδής.

Ἀψευδέως, Jon. pro ἀψευδῶς, vere: ex α, & ψεῦδος.

Ἀψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, mentiri neſciens, verus; minime falſus, nec fallens, certus: in acc. Ἀψευδέα.

Ἀψευστέω, non mentior: ab ἄψευστος.

Ἄψευστος, ο, non mentitus, minime fallax, non mendax; item, non fictus ad fallendum: item, non falſus, i. e. non violatus, non corruptus; ex α priv. & ψευστὸς, ὁ.

Ἄψηκτος, ὁ & ἡ, non raſus, aut deterſus; item, durus, non mollitus, a Th. ψήχω.

Ἀψηλάφητος, intactus: ex α priv. & ψηλαφάω, f. ήσω, unde ψηλαφητὸς, ὁ.

Ἀψήφιστος, ου, ὁ, qui non tulit ſententiam, vel ſuffragium.

Ἄψηφος, ſuffragii carens: ex α priv. & ψῆφος.

Ἀψηφοφόρητος, exp. qui nondum ſuffragium tulit, ſeu ſententiam: ab ἄψηφος, & φορέω, unde φορητὸς, ὁ; ſive ex α priv. & ψηφοφορέω, f. ήσω.

Ἀψίδες, vide in ἀψὶς, connexio.

Ἀψικορία, ἡ, & ἀψικόρημα, τὸ, exp. faſtidium alia & alia appetens: ſatietas prioris cum novo appetitu connexa.

Ἀψίκορος, ου, faſtidioſus; qui ἅμα τῷ ἅψασθαι ſatietatem, ſeu κόρον habet; qui ſimul ac guſtavit, quod appetit, eo faſtidito aliud appetit: ex ἅψις, εως, ἡ, & κόρος, ὁ, ſatietas.

Ἀψικορέω, eam faſtidio tali, quod aliud atque aliud appetit. ab ἀψίκορος.

Ἄψιλος, non nudus, vel glaber: Heſ. ex α priv. & ψιλὸς, ὁ.

Ἀψιμαχέω, velitor, proludo ad pugnam; item prælium conſero: ex ἅψις, tactus, & μάχη.

Ἀψιμαχία, velitaris pugna, velitatio: item, quælibet rixa.

Ἀψίμαχος, q. d. pugnam leviter attingens; item, veles, conſerens cum hoſte.

Ἀψιμάχως, pugna velitari, velitando.

Ἀψιμισία, exp. odium, vel ſimultas non diuturna: ex αἶψ, vel αἶψα, & μῖσος, εος, τό.

Ἄψιν, acc. ſing. ab ἅψις, εως, ἡ, tactus.

Ἀψίνθιον, τὸ, vel ἀψίνθιος, ὁ, herba ſummæ amaritudinis: unde & βαρυπικρον nomen invenit. ita dici putatur, quaſi ἀπίνθιον; ὃ οὐκ ἄν τις πίῃ διὰ πικρότητα.

Ἀψινθίτης οἶνος, exp. vinum abſinthio conditum.

Ἄψινθος, idem quod ἀψίνθιον.

Ἅψις, εως, ἡ, connexio, tactus; item, contrectatio, & attrectatus, ſub. ab ἅπτω, ομαι, tango, tangor.

Ἀψὶς, ῖδος, connexio, vinculum: ut ἀψῖδες λίνου, Il. ε. Sed exp. etiam, teſtudo, fornix, arcus: ut ἀψὶς τροπαιοφόρος, arcus triumphalis: Dion. Item, curvatura rotæ, Heſiod. Sed dicuntur etiam ἀψῖδες, circuli in ſtellis, teſte Plinio.

Ἀψίχολος, exp. qui cito iraſcitur, ſed facile iram deponit, ex αἶψ, vel αἶψα, & χολὴ, ἡ, ſeu χόλος, ὁ.

Ἄψορρον, retro, retrorſum, pone, Od. λ. Item rurſus, iterum: Od. ι. ex ἄψ, & ὄρω, ſ. ὀρῶ; unde comp. quædam in ορος, vel ορρος. Vel exp. retrograde; retro veſtigia referendo, aut retrorſum: & ſic eſt ab ἄψορρος, retrogradus; retro veſtigia referens.

Ἀψόρροος, & ἄψορρος, reciprocus, refluens, retrograda fluenta habens, ſeu reciproca, refluus: ut ἀψορρόου Ὠκεανοῖο. Od.

Digitized by Google

Od. υ. ex ἄψ, retro, & ῥοή, ἡ, ſeu ῥόος, ὁ, fluxus; quod a ῥέω, fluo, p. m. ἔῤῥευα. Sed exp. etiam, cujus aita ſunt fluenta; celeriter fluens; ut dicatur queſi ἀψίῤῥοος. Euſt. & ſic eſt ab ἀψὶ, vel ἀψὶς, & ῥοή, ἡ.

Ἀψόῤῥοος, exp. retrogradus; retro veſtigia referens; qui citato greſſu retrocedit; idem cum παλίνορσος. Il. γ. & φ.

Ἄψος, εος, τὸ, membrum: Od. δ. ὡ δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα; i. e. ſoluta ei ſunt omnia membra dormienti. Vult autem Etymol. ἅψεα propria eſſe juncturas membrorum; nam eſt a Th. ἅπτω, necto; item, tango.

Ἀψοφητὶ, exp. ſine ſtrepitu: ex α priv. & ψόφος, ὁ; unde ψοφέω, f. ήσω.

Ἀψόφητος, idem quod ἄψοφος: ut apud Soph. in Ajace, ἀψόφητος κωκυμάτων, nullum ſtrepitum edens lamentis.

Ἄψοφος, ου, ὁ & ἡ, ſtrepitum, ſeu crepitum nullum edens; tacitus, ſilens.

Ἀψυδρακίωτος, exp. puſtulis illis, quæ ψύδρακες, dicuntur, non infeſtatus: Dioſc. ex α priv. & ψύδρακες.

Ἄψυκτος, ὁ & ἡ, qui refrigerari nequit; vel qui refrigerationem non ſentit: ex α priv. & ψυκτὸς, ὁ. Them. ψύχω, f. ξω.

Ἀψυχέω, animæ expers ſum; item, animo linquor, exanimor.

Ἀψυχία, ἡ, exp. inanimem eſſe; item, timiditas, ignavia; item, defectio, ſeu deliquium animi. ab ἄψυχος.

Ἄψυχος, ε, ὁ, ἡ, anima carens, inanimatus; item, timidus; ex α & ψυχή.

A Ω.

Ἄω, & ἄημι, flo, ſpiro. f. ἄσω. hinc ἆσμα, flatus, ſpiritus: ἀήτης, ventus.

Ἄωδης, εος, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus; idem quod ἄνοσμος, ſive ἄοσμος, odoris expers: ex α priv. & ὄζω, f. ὀζήσω, præt. ὤζηκα, præt. med. ὦδα, oleo, odorem emitto.

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, mane: adv. Th. ἀὼς, aurora. Dor. ἀώ.

Ἀὼν, ἀόνος, Dor. pro ἠὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, litus.

Ἀωρέω, exp. non curo, negligo: ex α pr. & ὠρέω, a Th. ὤρα, cura. Vel ἀωρέω, exp. etiam, non cuſtodio. vide in ἄωρος.

Ἀωρὶ, intempeſtive: ex α & ὥρα.

Ἀωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, immaturitas.

Ἄωρος, ου, ὁ, ἡ, intempeſtivus, indecens.

Ἄωρος, qui difficulter cuſtodiri poteſt: Od. μ. inde ἀωρέω, non cuſtodio, negligo; Heſych. ex α priv. & οὖρος, ου, ὁ, cuſtos, mutato ου in ω: vel ex α, & ὤρα, ας, ἡ, cura; unde ὠρέω, curo: & ſic ἄωρος, ſign. curam non gerens, negligens. & ἀωρέω, non curo, negligo.

Ἀωρόλειος, cui cutis intempeſtive levis, & glabra fit: Suid ex ἄωρος, & λεῖος.

Ἀωρότοκος, intempeſtivo, ſeu immaturo partu editus: ex ἄωρος, intempeſtivus, & τόκος, ὁ, partus; a Th. τίκτω, pario.

Ἄωρτο, pependerat, per Sync. Jon. pro ἀνέωρτο, pl. perſ. verbi ἀνωρέω, ſurſum tollo. Vel dicitur Poet. pro ἦρτο, pl. perſ. verbi ἄρω, vel αἴρω, α pro η, & pleonaſmo τ ω.

Ἀὼς, ἀόος, ἀοῖ, ἀά, Dor. pro ἠὼς, ἡ, aurora.

Ἀωτέω, idem cum

Ἀωτίζω, ῶ, flores carpo, ſeu decerpo: Sicut utrumque etiam a Themate ἄωτον.

Ἄωτος, ου, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, flos, præſtantiſſimum in omni re, lana. Eſt &

Ἄωτος, auribus carens: ex α, & οὖς, ὠτὸς, auris.

B.

B Secunda litera, & dicitur Beta. In numeris eſt binarius. Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρός: Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro φερενίκη: aliquando otioſe præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ῀, vocula eorum, qui ſe mutuo inclamant; ut & vocula riſus; q. a. βοάω.

Βᾶ, & βᾶθι, incede, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον, dominus: apud Sidonios primitus. Pœni contractius Bal, Chaldæi Bel idem enunciant.

Βαάρας, radix herbæ cujuſdam mirabilis. dicitur eſſe planta prodigioſa, & plena miraculi, qualis fertur ea, quæ herbariis lunaria vocatur; Gallice, eſlore ou matragon, herba præſtigiatorum, nomen habens loci, in quo naſcitur: apud Joſeph. de Capt. Jud.

Βαβαῖ, vox inarticulata.

Βαβάζω, inarticulatam vocem edo, vagio; a βάζω.

Βαβαὶ, papæ, admirantis: adv. vel παπαί.

Βαβάκτης, ὁ, idem quod βάβαξ, loquax; item, nugator, garrulus: Euſt. item, inſanus; Etym. Heſych. Th. βάζω, loquor, dico; unde βαβάζω, vociferor, vagio, loquor inarticulate.

Βαβάλιον, cunabulum.

Βαβαλιστήρια, cunæ: in illis enim infantes βαβάζουσι.

Βάβαλον, αἰδοῖον, foramen, porta.

Βάβαξ, ὁ, garrulus, vanus, impudens. Th. βάζω.

Βαβράζω, contente clamare, ut cicadæ cantant: q. a βάζω.

Βάβρηξ, βάβρηκος, ἡ, gingiva.

Βαβυλών, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Hebr. confuſio.

Βαγώας, ὁ, Perſica lingua, eunuchus: Plut.

Βάγμα, idem quod βάξις, ſermo, oratio; item rumor, fama; item, vaticinium. Æſch. Soph.

Βαδδὶν, lina, veſtes lineæ ſacerdotales, a בדים plur. ־ בד linum.

Βάδην, pedetentim, gradatim, lento gradu, adv. a βαίνω.

Βαδίζω, ω, f. ίσω, Att. βαδιῶ: p. βεβάδικα, ab eod. Th.

Βαδιξῶ, Dor. pro βαδίσω, f. a βαδίζω.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, a quo

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſio.

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus.

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, eundum eſt.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, curſor.

Βαδιστικὸς, οῦ, qui ambulare poteſt.

Βάδος, ου, ὁ, iter; a Th. βαίνω.

Βάω, f. άσω, vado, abeo, & pro Th. βαίνω.

Βάζω, loquor, f. σω, & ξω, p. βέβαχα. Poet. verb.

Βαθέην, pro βαθεῖαν, Jon. acc. ſing. a βαθὺς, εῖα, ύ.

Βαθεῖ, dat. ſing. a βαθύς.

Βαθείῃ, & Jon. έῃ, dat. ſing. f. g. a βαθεῖα, ας, & Jon. ης.

Βάθεος, ου, profundus.

Βαθέως, profunde, alte, graviter.

Βαθίων, compar. pro βαθύτερος, profundior.

Βάθιστος, ſuperlat. pro βαθύτατος, profundiſſimus, τ βαθὺς, profundus.

Βαθμηδὸν, gradatim, adv.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus, baſis.

Βαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus, ordo: a Them. βαίνω.

Βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Βάθρον, ου, τὸ, gradus, ſubſellium: a βαίνω, εω.

Βάθρος, ὁ, idem quod βάθρον, τὸ, ſcala; gradus: item, ſedes, ſcamnum; item, fundamentum, baſis, ſolum. Th. idem.

Βαθυάγκης, ὁ ἢ ἡ, imas, & depreſſas val-

les habens; Alpium epith. in Epigr. ex βαθὺς, profundus, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Βαθύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, prudentiſſimus, profundi conſilii: ex βαθὺς, & βουλή.

Βαθύγαιος, & βαθύγειος, ὁ ἢ ὁ, cujus ſolum profundum eſt, altus, profundus: ex βαθὺς, & γαῖα, ἡ, terra. Iteram ipſum terræ ſolum, quod a nobis calcatur; ſeu ſuperficies ejus.

Βαθυγένειος, ου, ὁ, q. d. profundam barbam habens, egregie barbatus: (ὑπογένειος) ex βαθὺς, & γένειον, ου, τὸ, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum; item, barba.

Βαθυγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, profundam ſenectutem agens, decrepitus, valde ſenex: ex βαθὺς, & γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Βαθυγλωσσος, ου, ὁ, ὁ, eloquens: ex βαθὺς, & γλῶσσα.

Βαθυγνώμων, qui conſilia ſua alto pectore abſtruſa habet; abſtruſi ingenii; & ſecreti; cordatus, conſultus, taciturnus: ex βαθὺς, & γνώμη, ης, ἡ, ſententia. Th. γινώσκω.

Βαθυδίνης, ου, ὁ, vortices profundos habens: ex βαθὺς, & δίνη, ἡ, aquarum vortex.

Βαθύδοξος, ου, ὁ, glorioſiſſimus, celeberrimus: q βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ου, ὁ, ἡ, profunde cinctus: ex βαθὺς, & ζώνη.

Βαθυκαμπής, longe lateque curvaturam habens: Suid. valde inflexus, aut curvus, ex βαθὺς, & καμπή, idem quod κάμψις, inflexio, curvatio, curvatura: Th. κάμπτω, flecto, inflecto, incurvo.

Βαθυκήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, piſcoſus, profundus, altus: ut βαθυκήτεα πόντον, apud Lucianum dicitur, vel quod in profundis ſuis receſſibus cetos habeat; vel quod habeat cete ingentia. ex βαθὺς, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, piſcium maximus.

Βαθύκληρος, ο, ὁ, opulentus, qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς, & κλῆρος.

Βαθύκολπος, ο, ὁ, ἡ, profundum ſinum habens: q. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθυκρημνὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui profunda præcipitia habet: ὁ βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρηπὶς, ῖδος, ἡ, profundum fundamentum habens: ex βαθὺς, & κρηπίς.

Βαθυκτέανος, profundas poſſidens opes. i. e. magnas, ideoque prædives: in Epigr. ex βαθὺς, & κτέανον, ε, τὸ, idem quod κτῆμα, poſſeſſio, opes, a Th. κτάομαι, acquiro, comparo.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, habens undas profundas, ex βαθὺς, & κῦμα.

Βαθύλειμος, ο, ὁ, ἡ, & βαθυλείμων, ονος, ὁ, ἡ, lata paſcua habens: ex βαθὺς, & λειμών.

Βαθυλήιος, ferax, fertilis, q. d. profundas ferens ſegetes: ex βαθὺς, & λήιον, ο, τὸ, ſeges, fruges.

Βαθύμαλλος, υ, ὁ, qui profundam, denſamque lanam habet; villoſus. Th. μαλλός.

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, qui profundum habet conſilium, prudentiſſimus, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τουτέστι βουλὴν, ἔχων.

Βαθυνῶς, profunde.

Βάθυνος, υ, ὁ, fovea.

Βάθυνσις, εως, ἡ, exaltatio.

Βαθύνω, excavo. f. υνῶ. p. γκα. p. paſſ. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. a Th. βάθος.

Βαθύξυλος, opacus, arboribuſque profundis, i. e. magnis, & altis frequens. Th. ξύλον, λυ, τὸ, lignum.

Βαθυπεδίης, ἰα, ον, qui profundum campum, ſeu planitiem habet; ac proinde ferax: ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθύπικρος, ο, ὁ ἢ ἡ, qui amaritudine ſua in ima penetrat; i. e. ſummopere, & profunde amarus. Th. πικρὸς, amarus.

Βα-

Βαθυπλοκὴ, profundi nexus: Oppian.

Βαθυπλόκαμος, comem denſis cincinnis nexam habens, valde capillatus. Th. πλέκω, plecto, necto, connecto. Unde πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus.

Βαθυπλούτος, υ, ὁ, & βαθύπλουτος, prædives, opulentus. Th. πλοῦτος.

Βαθυπόλεμος, ὁ, ὁ, qui magnum, & grave bellum movet; ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

Βαθύποτμος, infelix: in Epigr. profundi quaſi fati. Th. πότμος, ſors, fatum.

Βαθυπυθμὴν, profundum ſundum habens: Etym. Th. πύθω, putreſcio. Unde πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars.

Βαθύπυκνος ἁρμονία, eſt τῶν ἤχων τῶν πυκνῶν in infimis gradibus muſicæ ſcalæ: ex βαθὺς, & πυκνὸς, ὁ.

Βαθυῤῥείταο, genit. Æol. pro βαθυῤῥείτου. a

Βαθυῤῥείτης, υ, profunde fluens: ex βαθὺς, & ῥέω.

Βαθυῤῥείων, idem eſt quod βαθυῤῥείτης, profunda habens fluenta.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas.

Βαθύῤῥιζος, υ, alte radicatus: ex βαθὺς, & ῥίζα.

Βαθύῤῥοος, idem quod βαθυῤῥείτης, profunde fluens, & ejuſdem Thematis.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um; in gen. βαθέος, είας, έος, dat. βαθεῖ, εῖ. in comp. βαθυτερος, βαθίων, & βάσσων; ſuperl. βαθύτατος, & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profunde foſſus. ex βαθὺς, & σκάπτω, fodio; unde σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſio.

Βαθύσκιος, ὁ, ἡ, umbroſus: ex βαθὺς, & σκιά.

Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo: a βαθύς.

Βαθύσπορος, qui profunde ſeritur; item, in quo profunde ſationes fieri poſſunt; ex βαθὺς, & σπείρω, ſemino: unde σπόρος, υ, ὁ, ſatio, ſatus.

Βαθύστερνος, υ, ὁ, ἡ, profundum habens pectus. ὁ βαθὺ στέρνον, ἤτοι στῆθος ἔχων.

Βαθυστήριγξ, fulcimentum profundum habens; profunde defixus; Epigr. Th. στηρίζω, fut. ξω, figo; unde στήριγξ, fulcrum.

Βαθύστρωτος, ὁ, ἡ, alte ſtratus: ex βαθὺς, & στρώω.

Βαθύσχοινος, υ, ὁ, ἡ, profundos habens juncos; a βαθὺς, & σχοῖνος, juncus fluviorum.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Th. βάθος.

Βαθύτριχος, villoſus; Hom. Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profunda mente præditus; βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βαθύφυλλος, profunda folia habens. Th. φύλλον, τὸ, folium.

Βαθύφωνος, profundam vocem habens, cui vox eſt gravis. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Βαθυχαίτης, υ, ὁ, qui denſam habet cæſariem; ex βαθὺς, & χαίτη.

Βαθυχειλὴς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia; ex βαθὺς, & χεῖλος.

Βαθύχροος, qui profundo, vel denſo eſt colore; ex βαθὺς, profundus, & χρόα, ας, ἡ, color.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, iverint, 3 plur. a. 2. opt. act. βαίην; a βαίνω.

Βαῖνε, imperf. Jon. ibat; a βαίνω.

Βαίνω, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, & Jon. βέβαα. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάρι. a. 2. opt. βαίην. aor. 2. part. βάς. perf. paſſ. βέβαμαι, βέβασμαι, & βέβασμαι. Βαίνειν μεγάλα, dicitur inceſſu ſuperbo, ut ἁβρὰ βαίνειν, de inceſſu molli, apud Luc. Sic & ἴσα βαίνειν, apud Demoſth. & βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, apud Plat. & βαίνειν πρὸς ῥυθμὸν, apud Plut. Item βαίνω, ſignif. etiam, abeo: & præt. βέβηκα, exp. ſæpe ſitus & fixus ſum; fundatus & firmatus ſum: ut βεβηκυῖαν τὴν οἰκίαν ἐν δικαίῳ, apud Xen. & βεβηκὸς, pro firmo & conſtanti; ut τὸ βέβηκὸς, pro firmitate, & ſecuritate: ex Plut. Item, βαίνειν, & βαίνεσθαι, de animalium coitu dicuntur, pro, ſaire, & iniri: apud Ariſtot. de anim. l. 5.

Βαιὸν, vide in βαιὸς.

Βαιὸν, paulifſper, parum: adv. a

Βαιὸς, ὁ, ὁ, parvus, modicus, unus.

Βαιοφόρος, υ, ὁ, ſolennitas olivarum.

Βαΐς, ἡ, ſeu βαΐον, υ, τὸ, ramus proprie palmæ arboris. Joan. c. 12. & Mach. l. 1. c. 13. ita dicitur, quod non facile revelli poſſit; παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι.

Βαίτη, ſeu βαίτα, ας, ἡ, indumentum ex pellibus conſutis: veſtis pellicea, & paſtoralis: & βαίτα, Dor. pro διφθέρα.

Βαιοφόρος, exp. qui ramum palmæ geſtat; ex βαΐς, & φορὸς, ὁ.

Βαίων, όνος, ὁ, piſcis quidam gobio ſimilis; quod a βαιὸς; quia parvi pretii: item, menſura apud Alexandrinos. Heſych.

Βάκανον, υ, τὸ, ſemen raphani, id eſt, braſſicæ.

Βάκηλος, υ, ὁ, magnus quidem, ſed ſtultus & molleroſus: item, eunuchus, exſectus, eviratus, ſpado, caſtratus: & ſic Etym. βάκηλον, pleonaſmo τοῦ β, dici credit pro ἄκηλον. i. e. ἐπ' ἀφροδισίοις τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχοντα: nam κῆλον, inquit, τὸ αἰδοῖον, viri ſcil. ſic utitur Antiph. apud Athen. l. 4.

Βάκκαρις, vel, Βάκχαρις, εως, ἡ, baccar, herba odorata.

Βακτηρία, ας, ἡ, baculus, ſcipio.

Βακτήριον, υ, τὸ, idem.

Βακκάριον, ſive Βακχάριον ἔλαιον, oleum, ſeu unguentum ex baccari: Hippocr. a βάκκαρις.

Βάκτρευμα, τὸ, nixus in baculum; item, baculus ipſe, quo fulcimus nos. Eurip. a Th. βακτηρία, idem.

Βακτρεύω, & βακτηρεύω, baculo inniti; ſcipione ſe fulcire.

Βακτρισμὸς, ὁ, ὁ, genus dicitur eſſe laſcivæ ſaltationis, apud Poll. l. 4. a βακτρεύω. quod a Th. βακτηρία, baculus.

Βάκτρον, υ, τὸ, baculus, ſcipio, q. a βάω.

Βακχάω, bacchor; ſeu bacchantium more ex hedera coronam geſto.

Βακχέβακχον, acclamatio, quæ fiebat Dionyſio, ſeu Baccho in ſacrificiis. V. Euſtath.

Βακχεῖον, υ, τὸ, templum Bacchi.

Βακχεῖος, υ, ὁ, pes ex brevi, & duabus longis: ſic dictus, quod hymnis in Bacchum ſit frequentiſſimus.

Βακχεύματα, των, τὰ, bacchanalia.

Βακχεύομαι, furioſus ſum.

Βακχευτὴς ῥυθμὸς, Bacchicus rhythmus.

Βακχευτικὸς, bacchativus, ad bacchationem, ſeu Bacchantes pertinens.

Βακχευτὴρ, Bacchi, ſeu Dionyſii epitheton, in Epigr.

Βακχεύω, & Βακχιάω, Orgia celebro, debacchor.

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita: q. a βάζω, loquor; quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τὸ βακχεῖν, Euſtath.

Βακχεία, ας, ἡ debacchatio, inſania.

Βακχίδες, vel Βάκχαι, αἱ, Bacchi ſacerdotes, quæ furore ab illo immiſſo agitabantur.

Βακχικὸς, κὴ, κὸν, Bacchicus.

Βάκχος, υ, ὁ, furore percitus: Bacchus.

Βάκχων, ωνος, Bacchulus: dim. a Βάκχος.

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli, Heb. vetuſtas populi.

Βαλὰκ, ὁ, nomen regis, ἐκλείπων, Hebr. exinaniens.

Βαλανάγρα, ας, & Jon. η, ης, ἡ, clavis: ex βάλανος, peſſulus, & ἄγρα, captura: Vel παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον.

Βαλανειόμφαλος, ὁ καὶ ἡ, epitheton eſſe dicitur τῶν φιαλῶν, apud Cratinum: inde dictarum; quod οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν, καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι ſimiles eſſent; vel quod earum ὀμφαλὸς ἰδέαν ſimilis eſſet; vel aliis de cauſis, quas recenſet Athen. l. 11. ex βαλανεῖον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ.

Βαλανεῖον, υ, τὸ, balneum, quod dictum volunt παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αἴνειν. Suidas enim glandibus veteres veſci ſolitos fuiſſe docet, earumque putamina ſuccendiſſe. D. Aug. in lib. Confeſſ. refert, βαλανεῖον appellari, quoniam βάλλει τὰς ἀνίας, i. e. anxietates pellit ex animo: vel potius, quod pellat artuum dolores; quod etymon habetur & apud Etymol.

Βαλανεύτης, υ, ὁ, exp. balneator; a Th. βαλανεῖον, τὸ.

Βαλανεὺς, έος, ὁ, & βαλανειώτης, υ, ὁ, balneator.

Βαλανεύω, proprie aquam in balneo adminiſtro, deinde in genere, ſervio, miniſtro; nam de quovis miniſterio dicitur. Th. βαλανεῖον.

Βαλανηρὰ, τὰ, quæ in glandiario genere comprehenduntur. Theoph. hiſt. Plant. a Th. βάλανος.

Βαλανηφάγος, υ, ὁ, qui glandes edit, & veſcitur; ex βάλανος, glans, & φάγω, comedo.

Βαλανηφόρος, υ, ὁ, ἡ, palmulas ferens, glandifer; ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανίζω, glandes excutio. f. ίσω. p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλάνισσα, idem. Th. βαλανεῖον.

Βαλάνινος, qui e glande unguentaria fit: ut βαλάνινον ἔλαιον.

Βαλανίτης, balnum, ſeu glandem referens; ut βαλανίτης λίθος, apud Plin. a βάλανος, υ, ἡ, glans.

Βάλανος, υ, ἡ, glans; propria quercus fructum eſſe volunt, deinde ad ſimiles aliarum quarundam arborum fructus transferri; ſed eſt etiam glans, i. e. arbor ipſa glandifera; & eſt etiam ex aquatilium animantium genere, ἀπὸ τῆς πρὸς δρυΐνας βαλάνους ὁμοιότητος, ut Athen. indicat l. 3. & Ariſtot. l. 4. anim. & eſt præterea medicamentum, quod in glandis formam effictum, ſedi imponitur ad dejiciendam alvum: item ſic dicitur extremi penis carnoſa ſubſtantia, in glandis ſimilitudinem facta: item obex, & peſſulus, i. e. μοχλὸς, ſed Ariſtoph. & Thuc. Schol. eſſe vult τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ferrum ſcil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, & reducitur. a βάλλω, immitto.

Βαλανόω, ῶ, obice, ſeu peſſulo trajecto obſero, Ariſtoph. a Th. βάλανος, glans, obex, peſſulus, ferrum ſcil. quod init μοχλὸν, & a clave dicitur, ac reducitur, unde clavis dicitur βαλανάγρα, ἡ, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν, vel τὴν βάλανον.

Βαλαντίδιον, υ, τὸ, crumenula: dimin. a βαλάντιον.

Βαλάντιον, ſeu βαλλάντιον, υ, τὸ, crumena, marſupium, ſacculus: quaſi a βάλλειν ἐντὸς.

Βαλαντιοτομεῖν, crumenas incidere.

Βαλαντιοτόμος, υ, ὁ, fur zonarum; item ſaccularius; ex βαλάντιον, & τέμνω, ſeco.

Βαλανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glandibus plenus; item, qui glandis eſt figura.

Βαλαύστιον, ὁ, τὸ, flos mali ſylveſtris Punici.

Βαλβὶς, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui curſu certant, emittuntur, carceres, initium.

Βάλε, & βάλεν, dimiſit, projecit, Jon. pro ἔβαλε, 3. ſing. a. 2. act. βαλεῖν, a. 2. inf. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλέειν, Jon. & Poet. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod. Th.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. ſing. a. 2. m. βαλέτην, in dual. Jon. a. 2. act. ejuſd. Th.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. a βάλλω, jacio.

Βάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. βάληται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ab eod. Th.

Βαλιὸς, υ, ὁ, varius, maculoſus: q. φαλιὸς· item, celer; a βάλλω. Eſt & βάλιος, celer; orbus oculis.

Βάλλ', & βάλλε, jaciebat, imperf. Jon. pro ἔβαλλε a βάλλω.

Βαλλαχράδες, exp. qui pyra ſylvatica jactu decutiunt: ſic ſe ſe Argivorum pueri per jocum in quodam feſto vocabant, ut Plut. refert in Hellen. quæſt. ex βάλλω, & ἀχρὰς, άδος, pyrus ſylveſtris, quam quidem pyraſtrum vocabant.

Βάλλεαι, inducis, pro βάλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ.

Βαλ-

Βάλλεο, pro βάλλου, Jon. præſ. imperat. paſſ. ejuſd. Th.

Βαλλέσκετο, Jon. & Poet. pro ἐβάλλετο, & hoc pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. ſing. imperf. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλετο, imperf. paſſ. Jon. pro ἐβάλλετο, βάλλον, præſ. part. n. g. verbi βάλλω.

Βαλλέω, ῶ, inuſit. unde f. βαλλήσω, apud Ariſtoph. idem quod inferius βάλλω:

Βαλλῆσαι, a. 1. Poet. pro ἐβάλλησαι, q. a βαλλέω, pro βάλλω.

Βαλλητὺς, ύος, ἡ, jactus: ut λιθίνη βαλλητὺς, Athen. l. 9. a βαλλέω.

Βαλλίζω, tripudio: q. a βάω, eo, & ἅλλομαι, ſalio.

Βαλλισμὸς, ῦ, ὁ, tripudium, ſaltatio; cujuſmodi olim κωμαία. Th. βάλλω.

Βάλλω, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio. imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βαλῶσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. ſub. βάλω, ῃς, ῃ, præſ. paſſ. βάλλομαι, abjicior. perf. βέβλημαι. pluſq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. paſſ. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc βολὴ, βέλος, βολίς.

Βαλλωτὴ, ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βάλοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. βάλοιο, 2. ſing. a. 2. opt. m. verbi βάλλω.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βαλσαμέλαιον, eſt balſami ſuccus, ſeu liquor, balſaminum oleum Plinio; quod dicitur etiam ὀποβάλσαμον.

Βαλσαμίνη, a quibuſdam dicitur τὸ βούφθαλμον. Dioſc.

Βάλσαμον, ου, τὸ, balſamum.

Βαλσαμώδης, appellata eſt σύριγξ, caſſia quædam; ab odore ſimili balſami odori. Th. βάλσαμον.

Βάλωμαι, a. 2. ſub. med. verbi βάλλω.

Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi βάλλω.

Βαλὼν, a. 2. part. act. a βάλλω.

Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, greſſus. Th. βαίνω, eo.

Βάμμα, pro βάμμα, Dor. ex βάπτω.

Βαμβαίνω, inarticulate loquor, balbutio; item, dentes quatio præ metu: q. a βᾶ.

Βαμβακεύειν, mangonizare cibos.

Βαμβακίζω, frigora tremo; idem quod βαμβαλίζω.

Βαμβακοειδὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, bombycibus ſimilis: Dioſc. ex βάμβαξ, pro βόμβυξ, & εἶδος.

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, tremo.

Βᾶμεν, βᾶμες, eamus, Dor. pro βῶμεν, a. 2. ſub. a. 2. ἔβην, verbi βῆμι pro βαίνω.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, acetum, ſalſamentum: a præt. paſſ. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ἔβην, verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis, & illiberalis.

Βαναυσικὸς, οῦ, ὁ, mechanicus.

Βάναυσος, ου, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, qui quampiam artem mechanicam tractat, ſive qui manibus ſibi victum quærit: præcipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt, quaſi βαύναυσος; q. ex βαῦνος αὔω, qui fornacem, ſeu caminum accendit ad conficienda ſua opera. Item ſedentarius artifex, ſeu ſellularius ſic dicitur. Item βάναυσος φιλία, cap. trivialis amicitia. Item pro inepte magnifico ſumitur βάναυσος, apud Ariſtot. Eth. 5. inquit Bud.

Βαναυσουργία, opus, quod ad caminum, ſeu fornacem conficitur; opus mechanicum: ſeu opus ejus, qui artem mechanicam profitetur: Poll. ex βάναυσος, & ἔργον.

Βαναυσουργὸς, qui opus ad caminum, ſeu fornacem conficit: item, qui artem exercet ſedentariam, & illiberalem.

Βαναύσως, ut βαναύσως τραφέντες, citat Bud. in Chryſoſt. quod eſſe ait quaſi παχυμερῶς, craſſe. Eſt adv. a Th. βάναυσος.

Βάντες, conſcendentes, pl. num. a. 2. part. m. g. βὰς ab aor. a. ἔβην, verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo; a βάζω, loquor.

Βαπτίζεσθαι, V. in βαπτίζω.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo. f. ίσω. p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. paſſ. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 1. paſſ. ἐβαπτίσθην. fut. 1. paſſ. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. ſub. βαπτίσωμαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo.

Βαπτικὸς, ῦ, ὁ, tingendo aptus, tinctilis.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſma.

Βαπτισμὸς, ῦ, ὁ, lotio.

Βαπτιστὴς, ῦ, ὁ, Baptiſta.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; a βαπτίζω, quod a βάπτω.

Βαπτὸς, ῦ, ὁ, tinctus.

Βάπτρια, ας, ἡ, quæ inficit, & tingit.

Βάπτω, intingo, mergo, lavo. f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. paſſ. βέβαμμαι, ψαι, πται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis, Heb. filius patris: ex בר filius, & אב pater.

Βαραγχιάω, pro βραγχιάω, rauceſco, per pleonaſmum τῦ α. V. βράγχος.

Βάραγχος, pro βράγχος, raucedo, raucitas.

Βάραθρον, ου, τὸ, foſſa profunda, exitium, pernicies. Attice βέρεθρον, proprie fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, ὁ καὶ ἡ, voraginoſus: a βάραθρον.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. benedicens Domino.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, barbarorum more vivo, ago, loquor.

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, ῦ, barbaricus.

Βαρβαρικῶς, barbare.

Βαρβαρισμὸς, ῦ, ὁ, barbariſmus, idioma barbaricum.

Βαρβαριστὶ, more barbarorum: adv.

Βάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, barbarus, rudis, non Græcus, extraneus; pronunciatione vitioſa, & inſuavi utens, litteraſque male exprimens, blæſorum, balborumque more. hanc enim primam vocabuli hujus ſignif. fuiſſe Strabo l. 14. ſcribit, per onomatopœiam factum eſſe addens. Unde βάρβαρος dicitur etiam, cujus eſt peregrinum & ignotum idioma, ut 1. Cor. c. 14. v. 11. Sed cap. & agreſtis; qui agreſtibus moribus eſt præditus: item, inhumanus, ferus.

Βαρβαροστομέω, barbare pronuncio, vel loquor. a βάρβαρος, & στόμα, ατος, os, oris.

Βαρβαροστομία, vitium, quo quis barbare verba linguæ alicujus pronuntiat.

Βαρβαρόστομος, qui barbare effert verba alienæ linguæ.

Βαρβαροφωνέω, barbare loquor; barbaro ſermone utor.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, rudis in voce: a βάρβαρος, & φωνὴ, vox.

Βαρβαρόω, ῶ, exp. barbarum reddo, i. e. agreſtem, & ferum, vel ferocem, effero; efferatum reddo: ſed exp. etiam barbarorum poteſtati ſubjicio, & in paſſ. βαρβαροῦμαι, efferor, barbarus fio: Th. βάρβαρος.

Βάρβιλον, τὸ, legitur etiam in neut. pro βάρβιλος, arbor ex oſſe mali Perſici nata: Euſt.

Βάρβιλος, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, barbito canere. Them. βάρβιτος.

Βάρβιτος, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus, vel barbitum, inſtrumentum muſicum multarum chordarum.

Βαρβιτῳδὸς, qui lyra, vel barbito canit: Lucian. ex βάρβιτον, & ᾠδὸς, idem quod ἀοιδὸς, ῦ, ὁ, cantor. Th. ἀείδω, & ᾄδω, per craſin, canto.

Βάρδιστος, tardiſſimus, ſuperl. pro βράδιστος, vel βραδύτατος: comp. βαρδίων, ὁ, ἡ. Poet. pro βραδίων, & βραδύτερος, a βραδὺς, tardus.

Βαρέα, graviter: adv. vel Jon. pro βαρεῖα, a βαρύς.

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρεῖαν, Dor. pro βαρεῖαν: a βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Th. βάρος.

Βαρείσθω, gravetur, præſ. imperat. paſſ. a βαρέω.

Βαρέω, gravo, onero. f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. paſſ. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. paſſ. ἐβαρήθην. Th. βάρος.

Βαρέως, adv. graviter, moleſte; ab eod. Them.

Βάρημα, τὸ, gravitas: a βαρέω.

Βαρθολομαῖος, α, ὁ, nomen Apoſtoli. Heb. filius haurientis aquas.

Βαριησοῦς, ῦ, ὁ, nomen viri. Heb. filius Jeſu.

Βαρῖνος, barinus; piſcis eſt genus, quod nec ovum, nec ſemen genitale, ſeu fœtificum habet: Ariſtot. Hiſt. anim. l. 4. deducitur a Th. βάρος, εος, τὸ.

Βάρις, ιος, vel ιδος, ἡ, navis, turris, domus turrita, & regia.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jonæ.

Βαρνάβας, α, ὁ, nomen viri, Syr. filius conſolationis.

Βάρος, εος, τὸ, pondus, onus, moleſtia: q. βία αἴροντος.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Syr. filius quietis.

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nomen viri, qui filius Timæi.

Βαρυαλγὴς, & βαρυάλγητος, gravi dolore percitus; qui graviter dolet: item interdum dicitur βαρυάλγητον, quod gravem dolorem affert: Soph. ex βαρὺ, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Βαρυαχὴς, Dor. pro βαρυηχὴς, graviſonus, gravem ſonum edens: ex βαρὺς, ἦχος, ſonus.

Βαρυβόας, gravi clamore boans: Pind. apud Plut. ex βαρὺς, & βοάω, boo, clamo; unde βοὴ, ἡ, clamoſus.

Βαρύβρομος, ὁ καὶ ἡ, perſtrepens: horriſonus: ex βαρὺς, & βρόμος, ſtrepitus.

Βαρυβρὼς, idem quod βαρύβρομος, graviſonus, graviſtrepus.

Βαρύγδουπος, ου, & Jon. οιο, ὁ, per epentheſim τῦ γ: metri gratia dicitur pro βαρύδουπος, a βαρὺς, & δοῦπος, ſonitus.

Βαρύγλωσσος, maledicus: ex βαρὺ, & γλῶσσα, lingua.

Βαρυγούνατος, ου, ὁ, Poet. idem ac βαρυγόνατος, ου, ὁ, gravia, ſeu infirma genua habens, ex βαρὺς, & γόνυ, genu.

Βαρύγυιος, exp. gravis, ſeu gravatus membris; membra habens gravia; item, membra aggravans: ex βαρὺς, & γυῖον, τὸ.

Βαρυδαιμονέω, f. ήσω, Ariſtoph. ἄθλιός, εἰμι, miſer ſum, & infelix.

Βαρυδαιμονία, gravis fortuna; grave infortunium: Apud Lyſ. ex βαρὺς, & δαίμων.

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, adverſa fortuna laborans, ἀτυχής: ut βαρυδαίμονος ψυχὴ, in Epigr. infelix anima.

Βαρύδακρυς, υος, & βαρυδάκρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctuoſus: ex βαρὺς, & δάκρυ, lacryma.

Βαρύδεσμος, exp. gravi vinculo ligatus: Nonn. ex βαρὺς, & δεσμὸς, ὁ.

Βαρύδικος, gravem pœnam inferens: ex βαρὺς, & δίκη, ἡ.

Βαρύδουπος, gravem ſonitum edens, graviſonus: ex βαρὺς, & δοῦπος.

Βαρύζηλος, æmulus, invidus: vel invidioſus, infeſtus: ex βαρὺς, & ζῆλος.

Βαρυηκοΐα, auditus hebetatio; ſeu tarditas, & gravitas auditus: ex βαρὺς, & ἀκοὴ, ἡ.

Βαρυήκοος, qui gravi eſt auditu; cui hebetes ſunt aures, & βαρυήκοοι νότοι, dicuntur obtundentes auditum, & hebetantes venti.

Βαρυηχὴς, vide βαρυαχής.

Βαρύθει, gravatur, 3. ſing. præſ. a βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, gravor: a βαρύς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, iraſcor.

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas animi.

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo ferox.

Βαρυθύμως, gravato animo: adv. ex βαρὺς, & θυμός.

Βαρύθω, dicitur pro βαρύνομαι, gravor, premor: a βαρύνω.

Βαρυκάρδιος, cui cor grave eſt; gravatum cor habens; ſtolidus; Heſych. ex βαρὺς, & καρδία, ἡ.

Βαρυ-

Digitized by Google

Βαρυκέφαλος, grave, & ponderoſum caput habens: ex βαρὺς, & κεφαλὴ, ἡ.

Βαρυκόμπος, ε, ὁ, ἡ, gravem ſtrepitum edens: ex βαρὺς, & κόμπος, ſonitus.

Βαρυκτύπης, ε, ὁ, graviſtrepus, graviter tremens; ex βαρὺς, & κτυπέω, factum ex τυπέω, reſono. Th. τύπτω.

Βαρύλλιον, τὸ, pondusculum: eſt diminut. a Th. βάρος, εος, τό.

Βαρύλογος, ε, ὁ, qui gravem, ac odioſam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς, & λόγος. Th. λέγω.

Βαρύλυπος, graviter dolens; gravi animi ægritudine, & moleſtia affectus; & de re gravem dolorem efferente. ex βαρὺς, & λύπη, ἡ.

Βαρυμάνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, iracundus: ex βαρὺς, & μανία, furor, Th. μαίνομαι, inſanio.

Βαρύμηνις, cujus gravis eſt ira; ægre placabilis: dicitur a Poetis de Medea. Item ponitur & τὸ βαρύμηνι, ſubſtantive, pro gravi ira, ſeu acerbo odio, & vix placabili: ex βαρὺς, & μῆνις, ιος, ἡ, ex quibus etiam comp. βαρυμήνιος, & βαρυμήνιτος, & idem ſignificant.

Βαρυμόχθος, cum gravibus doloribus conjunctus: in Epigr. ex βαρὺς, & μόχθος, ὁ.

Βάρυνθεν, Bœot. pro ἐβαρύνθησαν. 3. pl. a 1. ind. paſſ. verbi βαρύνω.

Βαρύνοσος, & βαρυνόσος, gravi morbo implicitus; vel graves morbos inferens: ex βαρὺς, & νόσος, ἡ.

Βαρύνω, gravo, premo. imperf. ἐβάρυνον, Jon. f. υνῶ, p. βεβάρυγκα. a. 1. paſſ. ἐβαρύνθην. a. 1. ſub. βαρυνθῶ. a βαρὺς, quod a βάρος.

Βαρύνωτος, gravi tergore, ſeu teſta onuſtus; de oſtreo dicitur, apud Empedocl. ex βαρὺς, & νῶτος, ὁ.

Βαρύοδμος, idem quod βαρύοσμος.

Βαρυόπας, α, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, α, graviſonus, gravem vocem habens. Jovis Epith. a βαρὺς, & ὄψ, ὀπὸς, vox.

Βαρυόργητος, qui gravi exardeſcit ira: ex βαρὺς, & ὀργὴ, ἡ.

Βαρύοσμος, & βαρύοδμος, graviter olens: ex βαρὺς, & ὄζω, unde ὀσμὴ, & ὀδμὴ. ἡ.

Βαρυπαθέω, graviter afflictus ſum: Plat. ex βαρὺς, & πάθος, εος, τό.

Βαρυπάλαμος, ὁ, gravia moliens: Pind. ex βαρὺς, & παλάμη, ἡ, palma manus.

Βαρυπειθὴς, ὁ, tardus ad parendum, q. d. gravis ad parendum, i. e. qui non facile ad parendum impellitur; item minime agilis; Nonn. ex βαρὺς, tardus, & πείθω, ſuadeo.

Βαρυπενθὴς, ὁ, & βαρυπένθης, ε, ὁ, gravi luctu oppreſſus; graviter lugens: item gravem luctum, & mœrorem afferens.

Βαρυπενθεία, ἡ, gravis luctus: ex βαρὺς, gravis, & πένθος, εος, τὸ, luctus.

Βαρυπήμων, ὁ, gravi detrimento affectus; vel gravia detrimenta afferens: ſed exp. & miſer: Suid. ex βαρὺς, gravis, & πῆμα, τὸ, clades.

Βαρυπνείοντας, graviter flantes, acc. pl. part. præſ. a βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod a βάρος, onus; & πνείω, Poet. pro πνέω, ſpiro.

Βαρύπνοος, ὁ, graviter ſpirans: ex βαρὺς, gravis, & πνοὴ, ἡ, flatus.

Βαρύποτμος, ὁ, cujus ſors difficilis eſt; i. e. miſera, infelix. unde βαρυποτμώτατος, in ſuperl. infeliciſſimus, infortunatiſſimus: apud Eurip. in Hippol. & in Phœn. ex βαρὺς, & πότμος, ὁ, ſors.

Βαρυπρεπὴς, ὁ, valde decorus; decore inſignis: item præclarus: magnificus: item ſumptuoſus. ex βαρὺς, & πρέπω.

Βαρύπυκνον, τὸ. omne illud, quod in ordinem ſtatariorum planum, & firmatum τ̃ πυκνοῦ, cum turba intrat, ac moleſtia: ex βαρὺς, & πυκνὸς, ſolidus in ſignificatione muſica.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, c. in acc. βαρὺν. comp. βαρύτερος, ſuperl. βαρύτατος. Th. βάρος, τὸ, pondus.

Βαρυσίδηρος ῥομφαία, gravis ferro enſis: ex βαρὺς, & σίδηρος, ὁ, ferrum.

Βαρυσταθμος, ε, ὁ, graviter ponderans; gravis. unde βαρυσταθμήσαι, & βαρυσταθμίζειν, pondus, & gravitatem addere, vel adjicere. Vide σταθμὸς, ὁ, ſtatera.

Βαρυστενάχω, graviter gemo, Poet. pro στενάζω, f. ξω: a στενὸς, ὸ, anguſtus.

Βαρύστομος, ὁ, os habens grave: ex βαρὺς, & στόμα, τὸ, os, oris.

Βαρύστονος, ε, ὁ καὶ ἡ, graviter ſuſpirans, infelix, luctuoſus.

Βαρυσύμφορος, ε, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro δυστυχὴς, infelix, qui graves calamitates fert: ex συμφορὰ, calamitas, quod ex σὺν, & φέρω, fero.

Βαρυσφάραγος, ε, ὁ, qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus: ex βαρὺς, & σφάραγος, ſonus.

Βαρύτεροι, οἱ, moroſiores, comp. a βαρὺς, gravis.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas. Th. βάρος.

Βαρυτιμέω, pretium augeo, & gravius reddo; ſolito graviori pretio vendo: Suid. a βαρύτιμος, pretioſus.

Βαρύτιμος, α, ὁ, ἡ, pretioſus, q. gravis pretii, quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς, & τιμὴ, pretium; quod a τίω, honoro.

Βαρύτλητος, ὁ, pondus, aut grave aliquid ferens; laborioſus: ex βαρὺς, & τλάω, f. τλήσω. unde τλητὸς, ὁ, tolerabilis.

Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, gravi tono profero.

Βαρύτονος, ε, ὁ καὶ ἡ, gravitonus.

Βαρυτόνως, gravi tono; adv. ex βαρὺς, & τόνος, quod a τείνω, tendo.

Βαρυύμνων ἁγίων, in Epigr. hymnorum ſanctorum: (& proinde ſubſtantive, ſicut ἅγιοι) ex βαρὺς, & ὕμνος, ὁ, hymnus.

Βαρύφθογγος, ε, ὁ, ἡ, qui gravem ſonum habet, graviſonus: ex βαρὺς, & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρύφορτος, ε, ὁ & ἡ, gravis, onuſtus: ex βαρὺς, & φόρτος, ὁ, onus.

Βαρυφρονέω, graviter mente ſum affectus: ex βαρὺς, & φρὴν, mens.

Βαρυφροσύνη, ἡ, ſtatus mentis graviter affectæ, & curis ac moleſtiis velut gravatæ.

Βαρύφρων, ὁ, cui mens eſt gravis, & curis onuſta; qui mente graviter eſt affectus.

Βαρύφωνος, ὁ, cui vox eſt gravis.

Βαρυφωνία, ἡ, vocis gravitas: Poll. l. 2. ex βαρὺς, & φωνὴ, ἡ, vox.

Βαρυχὴς, ὁ, graviſonus; idem ac βαρυηχὴς, gravem ſonum, vel ſonitum edens.

Βαρύψυχος, ὁ, qui gravi, & ignavo animo eſt: ex βαρὺς, & ψυχὴ, ἡ, animus.

Βαρυώδυνος, ὁ, qui graves dolores patitur, vel affert. ex βαρὺς, & ὀδύνη, dolor.

Βαρυωπέω, ῶ, viſu ſum gravatus. ægre, & difficulter cerno; ex βαρὺς, & ὤψ, ὠπὸς, viſus.

Βὰς, ἄντος, ingreſſus, in nom. pl. βάντες, a. 2. pert. act. a βαίνω, eo.

Βᾶσαν, inſiſtentem, aor. 2. pert. f. g. in maſc. βὰς. ab eod. Them.

Βασανίζω, exploro, torqueo, excrucio. f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. ſub. βασανίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. βασανίσαι. præt. paſſ. βεβασάνισμαι. aor. 1. paſſ. ἐβασανίσθην. f. 1. paſſ. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος, ὁ, examen.

Βασανιστὴς, ῦ, ὁ, explorator, tortor.

Βασανισμὸς, ῦ, ὁ, cruciatus: a præt. paſſ. βασανίζω, crucio.

Βασανιστήριον, τὸ, locus, in quo homines torquentur: item cruciandi genus, tormentum, cruciatus.

Βασανίστρια, ας, ἡ, quæ torquet, examinat, vel explorat. a βασανίζω, & a ſeq. Th.

Βάσανος, ε, ὁ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquiſitio per tormentum.

Βάσδημαι, Dor. & Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, progredientur, 3. pl. f. 1. m. a βαίνω, & f. βήσομαι.

Βασίλεια, ας, ἡ, Regina, regia uxor: Od. 4.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum.

Βασιλειάω, ῶ. regnum affecto. eſt ἐφετικὸν ῥῆμα, i. e. deſiderativum verbum.

Βασιλείδης, ὁ, Regis filius: Suid.

Βασιλείδιον, τὸ, regulus: Plut.

Βασίλειον, ε, τὸ, ſc. δῶμα, regia: pl. τὰ βασίλεια, ων, τὰ, ſc. δώματα, regum palatia.

Βασίλειος, α, ὁ, ἡ, regalis.

Βασίλευε, regna, præſ. imperat. βασιλευέμεν, præſ. inf. Jon. pro βασιλεύειν, a βασιλεύω, a ſeq. Th.

Βασιλεὺς, έος, ῆος, Poet. & Jon. ῆος, ὁ, rex: q. βάσις λαῶ, idest, λαῦ, populi.

Βασιλεύτερος, ε, ὁ, comp. auguſtior: & in ſuperl. βασιλεύτατος, regno digniſſimus: a βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιλεύω, regno, impero, ſum rex, regnum adipiſcor. f. εύσω. p. βεβασίλευκα: a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. Ab eod. them.

Βασιλὴ, ἡ, regnum, βασιλεία: Soph.

Βασιλῆϊ, Jon. pro βασιλεῖ; dat. ſing. βασιλῆος, gen. Jon. & Poet. pro έως. a βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιλητ̃η, ἡ, regnum, regia aula: Herodotus.

Βασιλήϊον τὸ, palatium, regia.

Βασιλήϊον, ε, τὸ, regale, pro βασίλειον, Poetica dialyſi.

Βασιλήϊος, ὁ, καὶ ἡ, regalis, regius.

Βασιληὶς, ίδος, ἡ, regia: quod a βασίλειος, per dialyſin Jon. βασιλήϊος.

Βασιλίζω, f. ίσω, p. ικα, regiæ parti faveo, vel Regis more ago; regiam ſpeciem præfero: App. in Mithrid. Them. βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιλικὴ, ἡ, baſilica; domus regia; vel ampla, & ſpatioſa, in qua agebantur cauſæ, & conciones.

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, regius, a, um: a βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιλικῶς, regaliter: unde βασιλικώτερον, auguſtius: & βασιλικώτατα, auguſtiſſime.

Βασιλίνδα, ludi genus eſt, in quo qui forte rex factus eſt, facienda imperat; cui vero ſervum eſſe obvenit ſorte, imperata facit. Poll.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina.

Βασιλίσκος, ε, ὁ, regulus; item ſerpens ſic dictus. Th. βασιλεὺς, rex.

Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ε, ὁ & ἡ, pervius; Gal. πρόσβατος, qui acceſſui expoſitus eſt; acceſſus, paſſive; qui poteſt adiri: Nazianz. ejuſdem Th. cum βάσις, baſis.

Βάσις, εως, ἡ, baſis fulcimentum, greſſus, planta pedis, pes, rhythmus: a βαίνω, eo, p. paſſ. βέβαμαι, σαι, mutato, ι in ω breve.

Βάσκε, pro ἴθι, vade, accelera, præſ. imperat. a βάσκω, Poet. pro βαίνω. ab inuſitato βάω.

Βασκαίνω, faſcino, invideo, criminor. f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα, a. 2. ἐβάσκανον. q. a φάεσι καίνω, dico horrenda: vel q. φαεσκαίνω; i. e. φάεσι καίνω, h. e. oculis interficio.

Βασκανητικὸς, ὁ, faſcinatorius: Plat.

Βασκανία, ας, ἡ, invidia, faſcinatio, calumnia.

Βασκάνιον, ε, τὸ, faſcinum; odium: Poll.

Βάσκανος, ε, ὁ, ἡ, invidus, malignus, faſcinans.

Βασκάνως, invide: a βασκαίνω, invideo.

Βασκοσύνη, ἡ, faſcinatio, faſcinum.

Βάσκω, apud Poet. pro βαίνω, vado.

Βασμὸς, ε, ὁ, gradus; Attica pro βαθμὸς, a βαίνω, gradior.

Βασεῦνται, pro βήσονται, gradientur, 3. pl. f. 1. Æol. a βασεῦμαι, f. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω, gradior.

Βάσσα, ας, ἡ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, concavitas.

Βασσάρα, ας, ἡ, ſive βασσάρη, ης, ἡ, calceamenti genus; item meretrix, & vulpes: in qua ſignific. dicitur & βασσάριον, apud Herod. Etym. & Suid. vid. infra βασσαρικὸς.

Βασσάρειος, ὁ, vulpinus: Heſych. a Them. βασσάρα, ἡ, vulpes.

Βασσαρικὸς, idem ac βακχικὸς, ὁ Bacchicus: a Th. βασσάρα, ſeu βασσάρη, prout ſignif. τὴν βάκχην: Euſth. autem dicit,

βασσάραι aſſe Bacchi nutrices; ita nominatas διὰ τὸ βάσιν ἐπ' ἀρῷ ποιεῖσθαι, διὰ τὸ μανιῶδες. Sicut etiam meretrix dicitur βασσάρα, ſeu ρα, quod veluti furore quodam in libidinem ruat; ut αἱ βάκχαι, quæ βασσάραι dicuntur, Bacchico quodam & lymphato furore perhibentur agitatæ fuiſſe. Item βασσάρα, pro calceamento, ita dicitur παρὰ τὸ τῇ βάσει ἁρμόζειν, ut tradit Etym.

Βασσαρὶς, ἡ, diminut. a Th. βασσάρα, ſignificat non ſolum τὴν βασσάραν τὴν βάκχην, ſed etiam τὴν βασσάραν τὴν ἀλώπεκα; ut Etym. teſtatur: item pro meretrice, ex Epigr.

Βάσσων, ὁ, profundior: irregularis comparativus eſt a βαθὺς, profundus: unde comp. βαθύτερος, & βαθίων; item βάσσων, profundior.

Βαςαγὴ, ἡ, & βάςαγμα, τὸ, onus: quod ſcil. portatur: a βαςάζω, porto.

Βαςάζω, porto, bajulo, libro, ſuſtineo. f. σω, & Dor. βαςάξω, p. βεβάςακα. a. 1. ἐβάςασα. a. 1. inf. βαςάσαι. a. 1. part. βαςάσας, αντος: quaſi a βάω, & στάω.

Βάσομες, Dor. pro βήσομεν, 1. pl. præſ. ſub. βήσω, quod a fut. formatum eſt. Th. βαίνω, eo.

Βαταλίζεσθαι, turpiter, & effœminate vivere.

Βάταλος, ου, ὁ, cinœdus, effœminatus: a Batalo quodam Epheſio tibicine.

Βατάνιον, τὸ, patella, πατάνη, patina. Delphorum eſt β pro π.

Βατάνιον, ου, τὸ, apud Siculos patella dicitur: & πατάνιον, pro eodem. β etiam pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, ite, a. pl. a. 2. imperat. a βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, eo.

Βατέω, f. ήσω, coeo: de animalium coitu venereo dicitur: unde βατεῖν maribus; & βατεῖσθαι fœminis tribuitur: per Sync. βατῶ, & βατοῦμαι, & βατεῦντες, pro βατέοντες, q. a βατῶ, inuſ. Th. βαίνω, eo.

Βατῶ, ῶ, f. ήσω, vado: inuſitatum eſt, niſi in compoſitione, pro Them. βαίνω. ſed exp. etiam calco, pro πατῶ. lingua Delphorum. Plut. in Hell.

Βάτην, iverunt, Dor. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, & βᾶτεν pro ἔβησαν, iverunt, in pl. a βαίνω, eo.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; item meta: & limen.

Βατήριος, ου, ὁ, ſcanſorius; a βαίνω, eo.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, rubus.

Βατιάκη, ης, ὁ, poculi genus.

Βατιδοσκόποι, οἱ, dicebantur, qui avidius inhiantes ταῖς βατίσι, eas in foro piſcario intentiore oculo perſequuntur, circumquaque reſpectantes. Ariſtoph. A βατὶς, & σκοπὸς, ου, ὁ, καὶ ἡ, ſpeculator, explorator; a Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Βατίεια, ἡ, Il. β. in Bœotia collis quidam erat circa Trojam, dictus ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν βάτων, rubetum: a Th. βάτος, ου, ἡ, rubus.

Βάτινος, ὁ, adject. rubeus: i. e. qui eſt a rubo.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus; per diminutionem pro βάτος dicitur, apud Ariſtoph.

Βατὶς, herbæ nomen, a rubi ſimilitudine aliqua: Plin. Item piſcis quidam, qui & βάτος dicitur apud Athen.

Βατοδρόπος, ὁ, rubos decerpens: ex βάτος, rubus, & δρέπω, ſeu δρέπομαι, decerpo.

Βατόεις, εντος, ὁ, qui eſt ex rubo, vel rubo aſſimilis. Theocr.

Βάτος, ου, ἡ, rubus, ſentis: q. ἄβατος, inacceſſus: vel a βία, & ἄτω, quod violenter lædat.

Βάτος, ου, ὁ, batus nomen menſuræ liquidorum, ab Heb. בת. Item piſcis nomen, qui & βατὶς dicitur.

Βατὸς, ῦ, ὁ, pervius: ut βατὴ γῆ apud Naz. a Th. βαίνω, f. βήσομαι; a βάω.

Βατράχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ranalis: ut βατράχειος μοῖρα, apud Suid.

Βατραχίζω, in morem ranæ nato. Th. βάτραχος, ου, ὁ, rana.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus; genus herbæ: Dioſc. Item coloris ſpecies erat, quo ante inventas perſonas faciem ungebant. Ariſtoph.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, veſtis ad ranarum colorem accedens: Ariſtoph. Schol.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara. Heſych.

Βατραχίτης λίθος, batrachites lapis. Plin.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum, & murium pugna; a βάτραχος, μῦς, & μάχη, quod a μάχομαι, pugno.

Βάτραχος, ου, ὁ, rana, Jon. βότραχος: q. a βοᾷν τραχέως. Eſt & tumor ſub lingua maxime pueros infeſtans.

Βατταρίζω, balbutio: item garrio, idem ac βαττολογέω, blatero.

Βατταρισμὸς, ῦ, ὁ, titubantia, & hæſitantia: linguæ impedimentum, & offenſio in loquendo. unde plur. βατταρισμοὶ, οἱ, nugæ.

Βατταριστὴς, ῦ, ὁ, titubator, hæſitator, qui impedita loquitur; vel etiam nugator, blatero. a βατταρίζω, balbutio. Th. Βάττος, Battus, Poeta garrulus.

Βαττολογέω, loquax, verboſus ſum, deblatero, nugor. f. ήσω. p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ἐβαττολόγησα. a. pl. a. 1. ſub. βαττολογήσητε.

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; cui opp. λακωνισμός. Item titubatio in loquendo: a λόγος & βάττος.

Βάττος, ου, ὁ, Battus, nomen cujuſdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; item Poeta garrulus, & ineptus, qui eadem crebrius iterabat.

Βατύλη, ης, ἡ, nana, fœmina puſilla: quia βαιὰ, parva.

Βάτω, veniat, a. 2. imperat. βῆθι, βήτω: ab ἔβην, a. 2. ind. verbi βαίνω, eo.

Βατώδης, ὁ, rubens; qui eſt ex rubo, aut rubo ſimilis.

Βαυβάω, ῶ, dormio; item ſopio.

Βαυβὼ, ἡ, fuit dicta nutrix Cereris, quod eam infantem adhuc ſopiarit.

Βαΰζω, f. ξω, p. χα, latro, as: ſictum a canum latratu, βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλάω, & Βαυκαλίζω, ſopio cantu, nutricis modo: Heſych. Suid. a Th. βαυβάω, ſopio.

Βαυκαλίον, ας, ἡ, patera: ex Italico boccale.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas anguſti oris: quia βαΰζει, cum ei aqua infunditur.

Βαύκαλις, in Epigr. baucalis, vas, ad refrigerandum: a Βαυκαλίον, patera.

Βαύκαλος, ὁ, idem ac βαυκὸς, jucundus.

Βαυκίδες, αἱ, calceamenti genus Jonici: Poll. l. 7. reducitur ad Th. βαυκός.

Βαυκίζομαι, delicior, laſcivio, Heſych. Etym.

Βαυκίσματα, τὰ, deliciæ.

Βαυκισμὸς, ὁ, ſpecies laſcivæ ſaltationis: a Th. βαυκὸς, jucundus.

Βαυκὸς, ῦ, ὁ, jucundus, delicatus.

Βαύνη, ἡ, dicitur etiam pro Th. βαῦνος, ὁ.

Βαῦνος, ου, ὁ, fornax; caminus; q. ab αὔω, uro.

Βαΰσδειν, Dor. pro βαΰζειν, latrare. vide βαΰζω, latro.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio: item tinctura, color: a βάπτω, tingo.

Βαφικὸς, ῦ, ὁ, tinctorius. unde βαφικὴ, ſc. τέχνη, tinctoria ars. Th. βάπτω, tingo.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. & βάψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. a βάπτω, intingo.

Βάψις, εως, ἡ, q. d. tinctio; ipſa tingendi, aut mergendi actus: Poll. ab eod. Th.

Βάω, inuſ. unde βῆμι, βαίνω, eo.

B Δ.

Βδάλλω, mulgeo, ſugo. f. αλῶ. p. ἔβδαλκα.

Βδάλσις, mulctus. Item ſuccus. Th. βδάλλω, mulgeo.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga.

Βδέλλιον, ου, τὸ, & βδέλλα, arbor quædam Arabica; & lacryma ejus.

Βδέλυγμα, fœtor extinctæ lucernæ; crepitus ventris.

Βδύλλω, idem ac βδάλλω, ſugo.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ῦ, ὁ, abominatio, res execranda; item fœtor: a βδελύσσομαι, execror. Them. βδέω, pedo.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, e.

Βδελυρία, ἡ, ſumma, & perdita impudentia; ingens protervia: Plut. impura vita.

Βδελυρὸς, ὁ, impurus, ſceleſtus.

Βδελυρῶς, flagitioſe, impure.

Βδελύσσομαι, & βδελύττομαι, abominor, execror, faſtidio. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. Th. βδέω, pedo.

Βδελυχμία, ἡ, execratio, abominatio; item nauſea, & fœtor: a βδέω, pedo.

Βδέω, f. έσω, & ήσω, pedo, flatum ventris emitto.

Βδέσμα, ας, ὁ, flatus ventris; item crepitus; & fœtor extinctæ lucernæ. Them. βδέω, pedo.

Βδύλλω, idem ac Th. βδέω, pedo: item timeo, tremo: apud Ariſt. in Equit.

B E.

Βέβαα, ivi, perf. Jon. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α mutato, & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, a βαίνω, eo. Alii volunt eſſe perf. med.

Βέβαιος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus: q. a βέβαα. comparat. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιοτέρα.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas.

Βεβαιοῦμαι, fidem facio; pro comperto habeo; affirmo, confirmo: item ſtabilio. Thucyd.

Βεβαιόω, confirmo, ſtabilio, certum reddo. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. præſ. inf. paſſ. βεβαιοῦσθαι, όεσθαι: perf. paſſ. βεβεβαίωμαι. a. 1. paſſ. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, firmus.

Βεβαίως, adv. firme, tuto, explorato.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, corroboratio.

Βεβαιωτὴς, ῦ, ὁ, confirmator, ſancitor: Plut

Βεβαιωτικὸν, confirmativum: Euſtath. a βεβαιόω, confirmo.

Βέβαμεν, ivimus, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi βαίνω, eo. At βεβάμεν, eſt perf. inf. Poet. pro βεβηκέναι.

Βεβακὼς, ὁ, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. a βαίνω, eo.

Βέβαλος, ου, ὁ, Dor. pro βέβηλος, profanus.

Βεβαρημένος, η, ον, gravatus, a, um, perf. part. paſſ. a βαρέω, gravo. Th. βάρος, onus.

Βεβαρηὼς, Jon. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, & them.

Βέβασαν, ingreſſi erant, per Sync. pro ἐβεβήκεισαν, & hoc pro ἐβεβήκεσαν, pluſ. p. ind. act. a βαίνω, eo. perf. βέβηκα, & Jon. βέβαα.

Βέβαφα, tinxi, perf. act. a βάπτω, intingo.

Βεβὼς, ῶτος, ὁ, ſtans, perf. part. per craſin pro βεβηκὼς, a βαίνω, eo.

Βέβηκα, ivi, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Jon. pro ἐβεβήκειν, ejuſd. Thematis.

Βέβηλα, ſacra, ad quæ profanis acceſſus erat: (a ſeq. βέβηλος, q. d. cujus limen ingredi cuilibet fas eſt; et ex conſequenti, profanus) quibus opponuntur ἀβέβηλα.

Βέβηλος, ου, ὁ, ἡ, profanus. Them. βηλὸς, limen domus.

Βεβηλόω, profano, contamino. f. ώσω. p. βεβεβήλωκα. aor. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβήλωσις, ἡ, profanatio: Lev. 21. verbale a. 2. perſ. præt. paſſ. verbi βεβηλόω.

Βεβίακα, vim intuli, perf. act. a βιάω. perf. part. paſſ. βεβιασμένος, vi tractus. Th. βία, vis.

Βεβίωμαι, perf. paſſ. & in 3. ſing. βεβίωται, vita peracta eſt. βεβιωμένος, vivendo peractus, perf. part. a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βέβλαφα, nocui, præt. m. verbi βλάπτω, noceo.

Βέβλαμμαι, offenſus ſum, perf. paſſ. βλάπτω.

βεβλημένος, perf. part. ejuſd. Th.

Βεβλάστηκα, pullulavi, perf. act. a βλαστάνω, germino.

Βέβλαφα, perf. act. a βλάπτω, noceo.

Βέβληαι, vulneratus es, Jon. pro βέβλησαι, a perf. paſſ. βέβλημαι, verbi βάλλω, jacio.

Βεβλήαται, Jon. pro βεβλήνται, 3. pl. perf. βεβλήατο, Jon. pro ἐβέβληντο, pluſq. perf. ejuſd. Thematis.

Βέβληκα, jaculatus ſum, perf. act. βεβλήκει, Jon. pro ἐβεβλήκει, pluſq. perf. &

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. paſſ. unde βεβλημένος, part. βεβλῆσθαι inf. a βάλλω, jacio.

Βεβοήαται, Jon. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. paſſ. a βοάω, clamo.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. paſſ. Jon pro βεβόληνται.

Βεβολήατο, ejecti erant, pluſq. perf. pro ἐβεβόληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι; unde βέβληντο, & interjecto ε, βεβόληντο, & Jon. βεβολήατο. Alii a βολέω inuſitato derivare malunt.

Βεβολημένος, ὁ, agitatus, pro βεβλημένος, perf. part. paſſ. verbi βάλλω, jacio.

Βέβουλα, volui, præt. m. verbi βούλομαι, volo.

Βεβούλευμαι, deliberavi, perf. paſſ. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. paſſ. verbi βουλεύω, conſulto. Them. βουλή, conſilium.

ΒΕ'ΒΡΑΣ, & βεμβράς, Att. pro μεμβράς, quæ ſpecies apuæ, piſcis, in pl. βεμβράδες, ων, αἱ.

Βέβρεγμαι, irrigatus ſum, perf. paſſ. & part. βεβρεγμένος, madidus a βρέχω, rigo.

Βέβρομα, ſtrepui, perf. act. a βρέμω, fremo.

Βέβρεγμα, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βέβριθα, gravis fui, præt. med. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθώς, & in f. g. βεβριθυῖα.

Βεβριθότως, gravate: Heſych. adv. a βεβριθώς, gravatus.

Βεβρισμένον, obrutus, perf. part. paſſ. a βρίθω, ſum gravis.

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. a βρέχω, irrigo.

Βέβρυχα, fremui, perf. act. verbi βρύχω, ſtrido.

Βεβρώθοις, comederes, 2. ſing. opt. præt. m. a βρώθω, inuſit. per reduplicat. Att. Alii dicunt eſſe poſitum pro βεβρώκοις.

Βεβρώθω, & βιβρώθω, item βιβρώσκω, idem quod, βρώσκω, comedo, depaſco.

Βέβρωκα, comedi, perf. act. βεβρώκει, pluſq. perf. Jon. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, comedo. fut. βρώσω.

Βεβρώς, per Sync. pro βεβρωκώς, perf. part. ejuſdem th. Niſi malis eſſe præt. m. ut ſit ex βεβρωώς, ſicut ἑστώς, ex ἑσταώς.

Βέβωκα, pavi: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inuſit. βόω.

Βεβωμένος, Jon. & Dor. pro βεβοημένος, celebris clarus, perf. part. paſſ. a βοάω. Alii a βόω, pro βόσκω, paſco, formant; ſed diverſo ſenſu.

Βεβώς, ῶτος, Att. pro βεβηκώς, progreſſus. Unde βεβηκώς, & ſublato κ, βεβαώς, contracte βεβώς, perf. part. verbi βαίνω, eo.

Βεδυ, aqua, Phrygibus.

Βεελζεβούλ, ὁ, pro Βεελζεβούβ, nomen idoli, ἄκλιτον, Hebr. Dominus muſcarum. Metaphorice Satanæ tribuitur.

Βέθρον, per Syncopen dicitur, teſte Etym. pro βέρεθρον, τὸ, & hoc Attice pro βάραθρον, profunditas; barathrum, foſſa profunda.

Βείη, iret, Jon. pro βῇ, ſing. a. 2. ſub. a βαίνω.

Βεινέω, idem quod βινέω, ῶ, ineo, coeo: Heſych. βεῖνον, apud Solonem eſſe dicit, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, per vim coire.

Βεινητιάω, unde βεινητιᾶν, affertur pro βινητιᾶν, Venerem appetere.

Βείομαι, vivam, pro βιώσομαι, Poet. f. 1. m. quaſi a βιόω, rejecto σ; vel potius a βιώσομαι, f. 1. med. vocis; verbi βιόω, vivo.

Βείω, Jonica epentheſi dicitur pro βέω; βέω autem Jonica diæreſi, ſeu dialyſi vocalis circumflexæ factum eſt ex βῶ, a βάω, idem ſignificante, quod βαίνω: ut Iliad. ζ. ὄφρ' ἂν βείω, ἐγὼ ποτὶ Ἴλιον; i. e. πορευθῶ.

Βείω, ivero, Poet. pro βῶ, a. 2. ſub. pro βῶ enim Jones dicunt βέω, inde ι inſerto, βείω· ſic βείομεν, pro βῶμεν: a βαίνω, eo.

Βέκος, Phryges panem vocant bec & becum.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ, cap. decrepitus ſimul, & delirus; (quales plurimum panem comederunt; menſeſque vixerunt permultos) Ariſtoph. in Nub. item, antiquus, quaſi ante βέκκος, & σελήνη: compoſitum ex βέκκος, quod Phrygum lingua panem ſignificat; & σελήνη, ἡ.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, ſeu βέκος, ου, ὁ, panis, Phrygum lingua: item, amens.

Βέλεα, tela, acc. pl. Et

Βελέεσσι, & βέλεσσι, Jon. & Poet. dat. pl. a βέλος.

Βελέμνιον, ου, τὸ, idem quod βέλος, telum.

Βέλονος, piſcis quidam; apud Athen. lib. 7.

Βελεμνίτης, ου, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem repræſentat; ex ampla ſcil. radice in tenuiſſimam aciem. a βέλος, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta.

Βέλεσσι, dat. pl. a βέλος.

Βελεσσιχαρής, telis vel ſagittis gaudens. Epitheton Apollinis, in Epigrammatibus. ex præced. βέλεσσι, & χαίρω, gaudeo; unde χαρά, ᾶς, ἡ, gaudium.

Βελίαλ, ὁ, Belial, nomen origine Hebr. Lat. ſine jugo, vel nequam.

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, mala. Etymol. a βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελάκεον, ου, τὸ, q. d. telorum remedium: ſic a quibuſdam dicitur ὁ δίκταμνος, ut habetur apud Dioſc. ex βέλος, τὸ, telum; & ἀκέομαι, οῦμαι, ſano, medicor, medeor; unde ἄκος, εος, τὸ, medela, remedium.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra, theca ſagittarum: a βέλος, & θήκη, repoſitorium; a Th. τίθημι, pono.

Βελομαντεία, genus quoddam vaticinationis; quum ſcil. mittuntur ſagittæ in pharetram, & commiſcentur, inſcriptæ, ſive ſignatæ nominibus ſingulorum, ut videatur cujus ſagitta exeat, & quæ prius civitas debeat oppugnari, loquit Hieron. in Ezechielem. ex βέλος, & μαντεία, ας, ἡ, vaticinatio; a Th. μάντις, εως, ὁ.

Βελόνη, ης, ἡ, acus: item nomen piſcis.

Βελονίς, ίδος, ἡ, acicula. Th. βέλος, εος, τὸ, ſagitta.

Βελονοειδής, έος, ὁ, & ἡ, acus formam habens: a præcedente βελόνη, acus; & εἶδος εος, τὸ, ſpecies, forma.

Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat; Phrygio: Heſych. ex βελόνη, acus, & ποικίλος, varius; unde ποικίλλω, variego; ποικίλλομαι, variegor, varie diſtinguor; a quo ποικιλτής, ῦ, ὁ, qui verſicoloribus variat veſtes.

Βελονοπώλης, ὁ, qui, & βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit: ex βελόνη, acus, & πωλής, ῦ, ὁ, venditor; a πωλέω, vendo.

Βελοποιΐα, telorum fabricatio: Poll. ex βέλος, τὸ, telum, & ποιέω, facio.

Βελοποιός, telorum fabricator.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, ictus: dat. pl. βελέεσσι, Jon. & Poet. q. a βάλλω, jacio.

Βελόστασις, locus ad tela conſtitutus, vallum; item, machina bellica, aries: q. a βελῶν στάσις.

Βελοσφενδόνη, exp. telum, phalarica: & apud Plut. in Sylla exp. ſagitta: ex βέλος, τὸ, & σφενδόνη, ἡ.

Βελοτόκος, a quibuſdam dicitur ὁ δίκταμνος, ſeu pulegium ſylveſtre; apud Dioſc. quod & ſagittarum, & partuum ejiciendorum remedium ſit: ex βέλος, ſagitta; & τόκος, ὁ, partus.

Βελουλκέω, ῶ, tela extraho: Homer. Ægin. ex βέλος, τὸ, telum: & ἕλκω, traho; unde ὁλκή, & ὁλκὸς, tractio, tractus.

Βελουλκία, ἡ, teli infixi extractio, cujus tres ſpecies ex Hom. tradit Euſt. Iliad. δ.

Βελουλκικός, ῦ, ὁ, ad telorum extractionem pertinens.

Βελουλκόν, ferramentum chirurgi.

Βελουλκός, ῦ, ὁ, tela miſſilia extrahens.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, α, ὁ, melior, Poet. pro βελτίων.

Βελτιόνως, melius: adv. a βελτίων.

Βελτιόω, meliorem reddo.

Βελτίω, nom. vel acc. pl. a βελτίονα, ες, α, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, bonus: ſuperl. βέλτιστος. unde βέλτιστα, adverbialiter, optime.

Βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorem ſtatum reductio, emendatio, profectus: Chryſoſt. Suid. Verbale a βελτιόω, melius reddo.

Βεμβικίζω, in gyrum ago: a βέμβιξ.

Βεμβέω, ῶ, βεμβόω, & βεμβηκιάω, idem, quod βεμβικίζω, circumagito, volvo, in gyrum circumagito.

Βέμβηξ, & βέμβιξ, κος, ἡ, dicitur non ſolum de trocho, & turbine, ſeu inſtromento, quod pueri ſe exercentes verbera torquent & rotant; ſed etiam de turbine aereo, & de aquarum vortice: Heſych. Sed eſt & inſectum quoddam volucre; quod & βεμβὶς nominatur. unde βεμβίδιον, diminut. apud Nic. in Ther.

Βεμβρὰς, vide ſupra βεβράς.

Βεμβρόω, & βεμβρέω, idem quod βεμβέω, & βεμβόω, circumago: Heſych.

Βέμβεξ, idem quod βέμβηξ, & βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. a

Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: dat. pl. Jon. βένθεσσι. Them. βάθος, idem.

Βενιαμίν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. filius dextræ.

Βένιστος, Dor. pro βέλτιστος, optimus: ſuperl. ab ἀγαθὸς.

Βέομαι, & βείομαι, vivam, gradiar: illud a βίος, vita: hoc a βάω.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, Indica lingua, concha, quæ uniones continet.

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, ου, τὸ, foſſa, profunditas, παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, pro φερονίκη, Gr. afferens victoriam.

Βέῤῥοια, ας, ἡ, Beroea, nomen urbis: q. βαρεῖα, ponderoſa.

Βεροιαῖος, αία, αῖον, & Βεῤῥοιαῖος, Beroenſis.

Βερονίκη, ας, ἡ, Dor. alii legunt Βερενίκα: Βερενίκη autem Macedonice dictum pro φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba: aliter dictamnus.

ΒΕ'ΥΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus, varium, aut purpureum.

Β Η.

ΒΗ῀, imitatio vocis ovium.

Βῆ, ivit, pro ἔβη, Jon. aor. 2. ab ἔβην, βῆς, iveris, a. 2. ſub. a βαίνω, eo.

Βηβὼ, ovis: Heſych. βήκη, capra.

Βῆγμα, τὸ, id, quod tuſſiendo expuitur: a Th. βὴξ, χὸς, ἡ, tuſſis; unde βήσσω, vel ττω, tuſſio.

Βῆζον, exp. φωνοῦν.

Βηθαβαρά, ας, ἡ, nomen loci; Hebr. domus tranſitus.

Βηθανία, ας, ἡ, nomen villæ, Hebr. domus afflictionis.

Βηθεσδά, ἡ, nomen piſcinæ, domus beneficentiæ.

Βῆθι, vade: pro quo βῶ, & βῆθι, a. 2. imperat. a βαίνω.

Βηθλεέμ, nomen urbis, ἄκλιτον, Heb. domus panis: vocatur & urbs Davidis.

Βηθσαϊδά, & Βηθσαϊδάν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. domus piſcationis.

Βηθφαγή, ῆς, ἡ, nomen villulæ, Hebr. domus ficuum præcocium.

Βῆκα, τὰ, ita dicta ſunt πρόβατα, oves, te-

ſte Heſychio, παρὰ τὸ βῆ, βῆ, i. e. ab imitatione vocis earum, teſte eodem.
Βῆκη, Heſych. capra: a Th. βῆ. V. etiam βήκη.
Βῆλος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.
ΒΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, limen domus, q. a βάω, & λᾶας, quod per limina ſæpius eatur.
Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus, veſtigium; item, tribunal, ſuggeſtus: a perf. præt. paſſ. verbi βαίνω, aſcendo.
Βηματίζω, f. ίσω, exponitur τὸ τοῖς ποσὶ μετρέω, pedibus metiri: ſed Budæo eſt per paſſus metiri; ut cum millia paſſuum Romani diſtinguebant per octona ſtadia, ut inquit Polyb. l. 3.
Βηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui per paſſus metitur: Athen. Item, qui ſedet pro tribunali; judex. a Βῆμα, greſſus, paſſus; item, tribunal.
Βήμεναι, Dor. & Poet. pro βῆναι, a. 2. inf. a βαίνω, eo.
Βῆν, βῆς, βῆ, Poet. ſine augmento pro ἔβην. βῆναι, a. 2. inf. act. ejuſd. Th.
Βῆραξ, Heſychio eſt μάζα μεγάλη; & βήρηκες, ſive βήρακες, ſunt mazæ factæ e farinis percolatis: Poll. & Athen. Item, gladii, ſeu recti gladii, Heſychio.
ΒΗ'ΡΟΣ, birrus, veſtis genus.
Βηρύλλιος λίθος, i. e. βήρυλλος, berillus, lapis pretioſus: Ezech. c. 28. dicitur & βηρύλλιον, pro eodem.
ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, beryllus, gemma.
ΒΗ'Ξ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.
Βησάμενος, a. 1. part. m. qui aſcendit, a βαίνω. a. c. m. ἐβησάμην.
Βῆσαν, ierunt, 3. pl. Jon. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejuſd. Th.
Βῆσε, impoſuit, pro ἔβησε, aor. 1. Jon. ab inuſ. βάω. Them. βαίνω, aſcendere facio.
Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eod. Th.
Βήσετο, aſcendebat, imperf. Jon. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι; quod a f. 1. verbi βαίνω, tasformatur in præſens; unde ἐβησόμην, imperf.
Βήσομαι, progrediar, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.
Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Syſtolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. a Βαίνω, ſeu βάω. f. βήσω. a. 1. ἔβησα.
Βῆσσος, εος, ευς, τὸ, vallis concavitas: Homer.
Βῆσσα, ης, ἡ, ſaltus, convallis, concavitas, vallis profluа, ſive aquoſa inter montes, Hom.
ΒΗ'ΣΣΑΙ, αἱ, ſaltus, valles. V. βησσήεις.
Βησσήεις, εντος, ὁ, ſaltuoſus, ſleauoſus; habens multas ſemitas: a Th. Βῆσσαι, quæ dicuntur loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; ſeu loca arboribus, fruticiſque condenſa, quæ Latinis dicuntur ſaltus. Sunt etiam qui exp. convalles, ſeu valles profluas: Il. γ. & ρ.
Βήσσῃσι, dat. pl. Jon. a Βῆσσαι, ſaltus.
Βήσσω, tuſſio; q. a. βία. V. βὴξ.
Βητάρμος, οῦ, ὁ, ſaltatio concinna greſſu.
Βητάρμων, ονος, ad ſonum ſaltator.
Βητάρμονες, Heſychio ſunt ὀρχησταὶ, οἱ διὰ ποδῶν ὀρχούμενοι; ita dicti ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν, quoniam apto & concinno greſſu incedentes ſaltant. Ex βαίνω, & ἁρμονία, ab ἁρμόζω.
Βήτην, iverunt, Poet. & Jon. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, a βαίνω, eo.
Βήττω, f. βήξω, p. τχα, tuſſio, neutrum abſol.
Βηχικὸς, οῦ, ὁ, tuſſiens, tuſſi laborans. Item, ad tuſſim pertinens, tuſſicularis: ut βηχικὰ φάρμακα, & βηχικαὶ δυνάμεις, Dioſc.
Βήχιον, ου, τὸ, tuſſilago, herba ita dicta, & tuſſicularis, quod tuſſientibus utilis ſit; Heſych. Th. βὴξ, χὸς, ἡ, tuſſis.

B I.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur, violentia. μετὰ βίας, vi.
Βιάζεο, urge, Jon. pro βιάζου, præſ. imperat.
Βιάζδω, Dor. pro Βιάζω, a βιάζομαι.
Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην: in media forma, idem ac βιάω, & βιάζω: at frequentius apud Oratores, vim affero, cogo; item, nitor; & ſtupror: paſſive, opprimor, nitor, cogor.
Βιάζω, vim affero, urgeo, f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, vis.
Βιαιομάχης, violentus pugnator, ſtrenuus bellator; proprie, qui vi ac robore corporis in pugna certat, non dolis.
Βιαιομαχέω, ῶ, vi roboreque corporis pugno, non arte, doliſque: Polyb. ex Βίαιος, ου, ὁ, & μάχη, pugna; a μάχομαι, pugno.
Βιαιότης, violentia, & injuria. In nov. conſt. a Βίαιος, violentus.
Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ, ἡ, violentus, a, um; item, injurius, & coactus: & βιαιότερος, comparat. ab eod. Th.
Βιαίως, adv. & βίᾳ adverbialiter, violenter, a βίαιος, quod a βία, vis.
Βιάομαι, f. άσομαι, p. ασμαι, cogo, violo, vim infero; idem quod βιάζομαι.
Βιαρκὴς, ſufficiens victus, ſufficiens ad vitam; & vitam ac victum ſuppeditans: ex βίος, ου, ὁ, vita, & ἀρκέω, ſufficio.
Βίαρχος, commeatui præfectus: ex βίος, vita; item, victus, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium: unde ἄρχομαι, & ἄρχω, incipio, impero.
Βιάσθαι, cogere, vim afferre, præſ. inf. a βιάομαι. Th. βία, vis.
Βιάσθω, urgeat, vim inferat, præſ. imperat.
Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio; vis adhibita, ſeu allata: Dioſc. a Βιάζω, vim affero.
Βιαστὴς, οῦ, ὁ, qui vim infert, violator: ejuſd. Th.
Βιαστικὸς, ή, ὸν, ad vim inferendam aptus, violentus: ut βιαστικὸς νόμος, lex quæ cogit: Plato de legibus. ejuſdem itidem Them.
Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod. Th.
Βιατὴς, eſt idem quod, βιαστής.
Βιάω, ῶ, Poeticum, idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, & ήσω, & ηκα, Jon. & Poet. hinc perf. paſſ. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, coactus.
Βιβάζω, f. σω, p. ακα, venire facio, admitto, ineo. Th. βαίνω, eo. V. βιβαστής.
Βιβὰς, άντος, gradiens, aſcendens, præſ. part. a βίβημι, loco βαίνω: vel a. 2. pro βὰς, a βαίνω, eo.
Βιβάσθω, f. άσω, p. ακα, vado, tranſeo, ambulo: neutrum abſolutum pro βαίνω, Poetice.
Βίβασις, εως, ἡ, genus erat ſaltationis apud Lacedæmonios, de qua Poll. lib. 4.
Βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius: a βιβάζω, admiſſario admoveo, admitto animalia ad coitum. Ariſtot. item, ineo. unde βιβάζομαι, paſſ. admiſſario admoveor, ineor.
Βιβάω, & βίβημι, Poetice pro βαίνω. f. άσω, in compoſ. βιβῶ, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα, part. pr. βιβῶν, βιβῶν, βιβῶσα, & βιβάς. pr. paſſ. βιβάζομαι. a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. m. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.
Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, ου, τὸ, libellulus. Th. βίβλος, liber.
Βιβλιάριον, ου, τὸ, codicillus; idem quod præced.
Βιβλιακὸς, ᾶ, ὁ, librarius, adject. & multæ lectionis vir, trituſque in auctoribus legendis. Th. βίβλος.
Βιβλία, ων, τὰ, Biblia, orum, a βιβλίον.
Βιβλιακὸς, exp. librarius, librorum voluptator, in librorum lectione verſatus: Plut.
Βίβλινος οἶνος, vinum Biblinum: a vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.
Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio.
Βιβλιογράφος, ου, ὁ, librarius: a βιβλίον, quod a βίβλος, & γραφὴ, quod a γράφω.
Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον, & θήκη, quod a τίθημι.
Βιβλιοκάπηλος, idem quod βιβλιοπώλης, venditor librorum, qui libros venales habet: nam κάπηλος, ου, ὁ, eſt inſtitor, venditor, pro πώλης.
Βιβλίον, ου, τὸ, liber, ſcheda, Th. βίβλος, liber.
Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, bibliopola. Th. πωλέω, vendo.
Βιβλιοτάφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui libros ſepelit; i. e. in tenebris tanquam ſepultos relinquit, lucem illis invidens. ex βίβλος, & τάφος, ου, ὁ, ſepulchrum, a θάπτω, ſepelio.
Βιβλιοφόρος, libellio, ferens librum; item γραμματοφόρος, qui fert literas, tabellarius: ſcribitur etiam in Polybio βιβλιαφόρος, a Th. φέρω, fero; unde φόρος, ου, ὁ, qui fert.
Βιβλιοφυλάκιον, bibliotheca: a Th. φυλάσσω, cuſtodio; unde φυλακὴ, cuſtodia.
Βιβλὶς, ίδος, ἡ, libellus; aut funiculus e papyro plexus: Etym. a βιβλίον, τὸ, unde etiam βιβλιάριον, parvus liber; a Th. βίβλος.
ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber, ab Etymol. dictus διὰ τὸν βίον βάλλεσθαι ἐν αὐτῇ, Euſt. autem ἀπὸ τῆς βύβλου, ex qua olim fieri ſolebant libri: nam ex byblo, ſeu papyro fruticis genere charta fiebat.
Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.
Βιεῦντες, Dor. pro βιοῦντες, viventes, præſ. part. plur. num. a βιόω, f. ώσω, Th. βίος, ου, ὁ, vita.
Βίη, Jon. pro Βία, ας, ἡ, vis, fortitudo,
Βιήσατο, cogebat, a. 1. m. Jon. pro ἐβιάσατο, a βιάω. Th. βία, vis.
Βίηφι, pro βίῃ, dat. vi, violenter: φι eſt Paragoge Poetica, & reddit vocem ἀπαλὸν, a βίη, vis, Jon. pro βία.
Βιημάχος, vi, & robore, non arte pugnans: in Epigr. ex βία, ας, ἡ, vis, robur; & μάχομαι, pugno; unde μάχη, pugna.
Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Aſiæ minoris, Gr. q. d. βαθυνία; a βοθύνος, fovea, quaſi a βάθος.
ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna anſata, urceus. βικίον, urceolus. Eſt etiam vicia.
Βικρὸς, amarus, pro πικρὸς, Delphica lingua.
ΒΙΝΕ'Ω, ineo, coeo. f. ήσω. p. βεβίνηκα. q. a. βαίνω. vel a βία.
Βινητιάω, ῶ, coire cupio; libidinor. Lucian. Suet. a præced. βινέω.
Βιοδότης, βιοδώτης, & βιοδώτωρ, vitæ dator: Non. Plat. ex βίος, vita, & δίδωμι, do; unde δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator.
Βιόδωρος, ὁ & ἡ, & βιοδώτειρα, ἡ, victum largiens, altrix, victum ſuppeditans: terræ epitheton. ex βίος, vita; & δῶρον, ου, τὸ, donum.
Βιοθάλμιος ἀνὴρ, diuturnæ vitæ vir: Homer. in Hymn. 9. βιότου ἅλις ζῶν: ex βίος, ου, ὁ, vita, vel βίοτος, ου, ὁ, idem; & ἅλις, ſatis: vel ex βίος, & θάλλω, vireo, vireſco, pullulo.
Βιοθρέμμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, vitam alens & ſuſtentans: Epith. ætheris apud Ariſtoph. Gaza ex Ariſtot. alibi vertit, pollens ingenio, atque induſtria in vitæ muneribus. ex βίος, & τρέφω, in fut. θρέψω, alo, nutrio, educo; unde θρέμμα, τὸ, alumnus; omne illud quod nutritur & alitur.
Βιοῖ, vivit, 3. ſing. præſ. a βιόω. Hinc βιοίμην, opt. a βίος, vita.
Βιομηχανία, induſtria in vita ſuſtendanda, & victu comparando: Poll.
Βιομήχανος, ὁ, docilis, & ad vitæ munera ingenioſus; qui ad vitam ſuſtentandam nihil non machinatur: ex βίος & μηχανὴ, ῆς, ἡ, ars, artificium ad aliquod efficiendum. Unde μηχανάω, machinor, molior, excogito.
Βιοπλανὴς, qui victus quærendi cauſa huc illuc vagatur, mendicus: apud Nonn. βιοπλανεῖς ἤθεα, exp. mores lubrici, & inconſtantes. ex βίος, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. Th. πλάνη, ἡ, error, erratio.
Βιοποριστικὸς, victum parans, & ſuppeditans; apud Euſeb. ex βίος, & ποριστικὸς, ῦ, ὁ, induſtrius conquiſitor; a verbo πορίζω, paro, ſuppedito.
Βίος, ου, ὁ, vita, victus, facultates: At
Βιὸς, οῦ, ὁ, arcus, nervus arcus: quia βίᾳ, ideſt vi, tenditur

Βιοσῶος, ὁ ἐ ἡ, vitam ſervans: ut βιοσόος ὥρη, ſalutifera hora: Nonn. Et Ἰησοῦς βιοσόος, Jeſus vitæ ſervator. ex βίος, & σόω, ſervo, ſalvo.

Βιοστερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ. cui victus, & vitæ neceſſaria non ſuppetunt: Soph. ex βίος, & στερέω, privo, nibo.

Βιοτεία, vitæ inſtitutum: Xen. a βιοτὴ, vel βίοτος, idem quod βίος, vita.

Βιοτεύω, vivo. fut. σω. βιοτεύσῃς, a. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. a βίος, vita.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita. Et

Βιότης, ητος, ἡ, idem: ab eod. Them.

Βιοτήσιος, ὁ, vitalis; ut βιοτήσιον ὕδωρ, vitalis, & alma aqua: Nonn.

Βιοτικὸς, ῦ, ὁ, idem ac βιωτικός.

Βιότοιο, victus, gen. Jon. pro βιότου, a βίοτος.

Βίοτος, ου, ὁ, idem Poetis, ac βίος.

Βιότιον, τὸ, (diminotivum a nomine βίοτος) parvus victus: Ariſtoph. in Plut.

Βιοὺς, qui vixit, a. 2. part. ex ἐβίων, ut δοὺς, ex ἔδων· quod ἐβίων eſt a. 2. a βίωμι, inuſit. quod a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βιοῦναι, Jon. & Poet. pro βιοῦν, præſ. inf. verbi βιόω, vivo. Th. βίος,

Βιοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, vitam corrumpens, vitæ corruptela: & in voc. βιοφθόρε. Ex βίος, & φθείρω, corrumpo.

Βιόχρηστος, ὁ κ ἡ, vitæ utilis: ex βίος, & χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis: a χρῶμαι, utor.

Βιόω, vivo. f. ώσω, & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων: (a βίωμι inuſ.) unde opt. βιῴην. inſ. βιῶναι. part. βιοὺς, perf. paſſ. βεβίωμαι, a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, vita.

Βίσων, vel βίσων, bos quidam ſylveſtris.

Βισίον, ου, ἡ, idem quod βῖκος, urna.

Βιῴην, viverem, Attic. pro βιοίην, præſ. opt. a βιόω. Th. βίος, vita.

Βίων, ὁ, Bion, Philoſophus.

Βιῶναι, vixiſſe, a. 2. inf. ab inuſ. βίωμι, quod a βιόω, quod a βίος, vita.

Βιώνης, ὁ, qui victum, ſeu ad victum neceſſaria emit; Suid. ex βίος, & ὠνέομαι, emo.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. a βιόω, vivo.

Βιώσιμος, ſpem vitæ habens, vitalis: Plin.

Βιωσίμως, vitaliter: Luc. ut βιωσίμως ἔχω, ſum vitalis: Nazianz. a βιόω, vivo.

Βίωσις, εως, ἡ, vita anteacta, ipſa vivendi actio.

Βιωσκομαι, viviſco: apud Ariſtot. in Meteorolog.

Βιωτικὸς, ὁ. vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens, ſecularis: a βίος, vita.

Βιωτικῶς, ut ſit in communi vita; item populariter: adverb. a βιωτικός.

Βιωτὸν, in n. g. vivendum: a

Βιωτὸς, ῦ, ὁ, vitalis. ab eod. Them.

Βιώτω, 3. ſing. a. 2. imperat. a βιῶθι, q. a βίωμι. Vide βιόω.

Βιωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vitæ utilis, ex βίος, vita, & ὠφελέω, proſum.

B A.

Βλάβω, priſcum & Poet. verbum, pro βλάπτω, nocere. Hinc aor. 2. ἔβλαβον.

Βλαβεὶς, læſus, & in f. g. βλαβεῖσα, a. 2. part. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, a, um.

Βλαβερῶς, perperam: adv. a βλάπτω, noceo.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum: a præt. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, læſum eſſe, a. 2. infin. paſſ. verbi βλάπτω.

Βλαβήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. a βλάπτω.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβύνω, idem cum Themate βλάπτω, lædo.

Βλαβῶ, f. 2. a βλάπτω.

Βλάβω, f. ψω, p. φα, noceo; injuriam infero, vel facio.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, immatura: a βλάζω, ſeu βλαστὸς, germen.

Βλαδαρὸς, flaccidus, diſſolutus.

Βλαδέως, adv. tarde, ſegniter.

Βλάζω, ſtultus ſum; q. βλὰξ, inutilis.

Βλαῖσα, & βλαισώδης, reperiuntur pro βλαῖσα, βλαισώδης.

Βλαίσαι, in apibus Ariſtoteli ſunt eadem quæ βλαῖσα, blæſa. Hiſt. an. l. 9. c. 40.

Βλαισοπόδης, idem quod βλαισόπους, qui diſtortus tibiis, & pedibus eſt: a βλαισός.

Βλαισόπους, οδος, pedibus mancus, vel oblæſus ex βλαισὸς, (comp. cum ποῦς, ποδὸς, pes) blæſus, varus, tranſverſus: ſic a pleriſque vocatus, cui membra ſoluta ſunt, i. e. παραλυτικός. Item, qui litteram aliquam exprimere non poteſt; ut Demoſthenes, qui ρ litteram eloqui non potuit: ſed refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, &c. ut ſit, qui greſſum habet mancum, vel oblæſum, &c.

Βλαισὸς, ῦ, ὁ, vagus; cui diſtorta ſunt crura; cui genua, ac tibiæ converſæ ſunt; Gal. & Xenoph. Sunt etiam equi βλαισοὶ, quod vitium eſt tale, ut interius extrahantur pedes, quando gradiuntur, & procurrunt. Auctor Etymologici affert ex quodam, ὁ τοὺς πόδας ἔχων τὰ ἔξω διεστραμμένους: & addit, quia litteræ λ ſimilis eſt, & ſubjungit, βλαισὸν dictum eſſe τὸν βεβλαμμένον τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. Dicitur & βλαισσὸς, gem. σσ, Poet. q. a βλάπτω.

Βλαισότης, ητος, ἡ, diſtortio, natura vergendi, blæſitas.

Βλαισόω, ῶ, diſtorqueo: Ariſtot. Th. βλαισός.

Βλαισώσις, idem quod βλαισότης.

Βλακεία, inertia, ignavia: a βλακεύω.

Βλακεύμα, τὸ, id, quod per ſocordiam fit: item contemptus, deſpectus.

Βλακεύω, f. εύσω. p. ευκα, ſocordiæ me dedo, torpeo: huic opp. σπουδάζω.

Βλακία, ας, ἡ. ſocordia.

Βλακικὸς, ῦ, ὁ, ignavus: & inde

Βλακικῶς, ignava, tarde: a βλὰξ, iners.

Βλακὸς, ῦ, ὁ, mollis, inutilis, ſtultus, ſtupidus; & nomen piſcis etiam; idem quod Th. βλάξ.

Βλακώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, & βλακωδῶς, idem quod βλακικὸς, & βλακικῶς, & omnia ab eodem Th. ſcilicet βλάξ.

Βλάμμα, τος, τὸ, detrimentum, damnum: verbale a perſ. 1. præt. paſſ. verbi βλάπτω, lædo.

Βλάξ, lippus, excutiens: q. βλέπων κακῶς.

Βλὰξ, ακὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis, ſiluro ſimilis; item ignavus, iners: q. a βάλλω, abjici dignus.

Βλαπτικὸς, ῦ, ὁ, noxius, lædens, nocuus. Th. βλάπτω.

Βλάπτῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. βλάπτουσ' pro βλάπτουσα, præſ. part. act. fœmin. gen. a βλάπτω.

Βλάπτω, lædo, noceo: cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. præt. paſſ βέβλαμμαι. a. 1. paſſ. ἐβλάφθην. a. 2. paſſ. ἐβλάβην. c. a. part. βλαβεὶς, & in f. g. βλαβεῖσα. a. 2. inf. paſſ. βλαβῆναι. f. 2. paſſ. βλαβήσομαι. præt. m. βέβλαβα.

Βλαστάζω, Siculis idem eſt, quod βλαστάζω; & ab eodem Themata.

Βλαστάνω, germino, fruticor. f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλαστάω, & βλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βλαστάνω, germino, pullulo, ſuppullulo; item generaliter pro naſcor; originem duco; item produco.

Βλαστεῖον, ο, τὸ, & βλαστὴ, ῆ, idem quod βλάστημα, germen, propago; id ipſum, quod germinando prodiit. Th. βλαστάω, vel βλαστάνω.

Βλάστημα, ατος, τὸ, germen: a 1. perſ. præt. paſſ. vide βλαστάνω.

Βλαστησμὸς, ῦ, ὁ, germinatio; item fructuum inchoatio; verbale a 1. perſ. præt. paſſ. verbi βλαστέω, vel βλαστάνω.

Βλαστησάτω, a. 1. imperat. act. verbi βλαστάνω.

Βλαστήσω, germinabo, f. 1. verbi βλαστάνω.

Βλαστητικὸς, & βλαστικὸς, ῦ, ὁ, germinandi vim habens; vel ad germinandum propenſus: utrumque ab eod. Th. βλαστάνω.

Βλαστοκοπέω, ῶ. germina detrecho, frango germina, & corrumpo: Theoph. ex βλαστὸς, ῦ, ὁ, germen; & κοπὴ, ἡ, ſectio; a præt. med. verbi κόπτω, ſcindo.

Βλαστολογέω, ῶ, lego (i. e. colligo) germine; carpendo pampino: Theophr. ex βλαστὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαστολογία, germinum collectio, pampinatio; a legendis pampinis, vel herbis: ex βλαστὸς, germen, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλάστος, ου, ὁ, nomen viri: ſed βλαστὸς, ῦ, ὁ, garman. Th. βλαστάνω.

Βλασφημέω, impie loquor, maledictis inceſſo. imperf. ἐβλασφήμουν, ουν. f. ήσω. p. ηκα, præſ. paſſ. βλασφημοῦμαι, mala audio, tanquam blaſphemus accuſor. perf. paſſ. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia.

Βλάσφημος, ο, ὁ, ἡ, blaſphemus: maledicus, famam alicujus lædens, & inquinans; qui infamat aliquem, ſparſis de eo falſis rumoribus: ex βλάπτω, & φήμη, ἡ; quaſi ὁ βλάπτων τὴν φήμην.

Βλασφημοσύνη, ἡ, maledicentia, qua probra alicui ingeruntur: a βλάσφημος.

Βλάττιον βυζάντιον, ου, τὸ, os anteius narium purpuræ. Matthiolus dicit eſſe onychem, vel conchulam Indicam.

Βλαυταί, ῶν, genus calceamenti.

Βλαύτιον, ου, τὸ, ſolea, ὑπόδημα: Epigr. & Ariſtoph. vel crepidola, ſeu ſandaliolum; Athen. a præced. βλαῦται.

Βλαυτοῦν, induere, aut nectere calceos, vel verberare ſandalio: Heſych.

Βλαφθεὶς, læſus, a. 1. part. paſſ. βλαφθῆναι, a. 1. infin. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαψιγονία, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio: dici fertur, quum apes morbo, ignavia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt. ex βλάπτω, lædo; (unde βλάψις, læſio) & γίνομαι, gignor, naſcor: unde a præt. med. γέγονα, eſt γονὴ, ἡ, genitura, fœtus.

Βλάψις, εως, ἡ, læſio, ἡ βλάβη, noxa, detrimentum, damni illatio. Eſt verbale a Th. βλάπτω, fut. βλάψω.

Βλαψίφρων, ſtolidus; cui mens læſa: ex βλάψις, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, ſapientia.

Βλείμην, εο, ετο, a. 2. opt. m. a βλῆμι, percutio, quod a βάλλω: ut θείμην, εο, ετο, a τίθημι.

Βλεὶς, percuſſus, a. 2. part. verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. paſſ. a βάλλω, jacio.

Βλεμεάμυξος, mucoſus, flaccidus, ignavus, ſtolidus, deceptu facilis: Heſych. eſt quaſi βλακέμυξος; ex nomine βλὰξ, ſtolidus, hebes; & μύξα, ης, ἡ, mucus, humor ex naribus fluens.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumſpicio, minor: quod a βλέμμα, aſpectus. Th. βλέπω, quidam exp. ἀναῤῥώννυμαι κ προθυμοῦμαι; a φλέψ, φλεβὸς, deducentes; ut dicatur quaſi φλεβεαίνω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, aſpectus: a βλέπω, aſpicio.

Βλέννα, ης, ἡ, mucus. V. βλεννώδης.

Βλεννὸς, ῦ, ὁ, ignavus. Et

Βλεννώδης, ſeu βλενώδης, ut & βλεννὸς, ſive βλενὸς, mucoſus; peculiariter de homine ignavo, & ſtulto, ſeu ſegni, & fatuo, teſte Heſych. Scribuntur vel cum duplici, vel cum unico ν. a Th. βλέννα, ἡ, frigidus, humiduſque ſuccus, quem omnes φλέγμα vocant, ut ſcribit Gal.

Βλεπεδαίμων, vulgo exponitur, retortis oculis, horrificoque aſpectu intuens; vel attonitus: ex βλέπω, & δαίμων.

Βλέπησις, idem quod βλέψις, aſpectus. Th. βλέπω.

Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, aſpiciens, præſ. part. f. g. a βλέπω.

Βλέπος, εος, τὸ, Attice, idem quod βλέμμα, aſpectus, obtutus.

Βλέπω, aſpicio, intueor; item, caveo. f. ψω. p. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. præt. paſſ. βέβλεμμαι, q. βάλλω ὦπα.

Βλεπτὸς, & βλεπτέος, ῦ, ὁ, idem cum βλεπτός,

σός, valgus, varus, incurvus. a pluriſque exponitur, cui membra ſunt reſoluta, παραλυτικοί. Item ſic dicitur, cui lingua impedita eſt, τραυλός. Th. βλαισός.

Βλίτυρι, & βλέτυρι, nugæ, q. a βάλλειν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo. Et

Βλεφαρίς, ίδος, ἡ, ſeu βλεφαρίδες, in pl. frequentius, cilia, pili palpebrarum; item, palpebra.

Βλέφαρον, ου, τό, palpebra, pellis tegens oculos: q. βλέπους φάρος, id eſt, viſus tegmen: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλεψίας, ου, ὁ, piſcis eſt nomen, apud Athen. l. 7. a βλέψις, εως, ἡ.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus; a 2. perſ. præt. paſſ. verbi βλέπω.

Βλήδην, adverb. q. d. jactim, jaciendo: a Th. βάλλω, jacio.

Βληθείς, ictus, trajectus, a. 1. part. paſſ. βληθῆναι, a. 1. inf. βλήθητι, a. 1. imperat. paſſ. βληθῶ, a. 1. ſub. paſſ. a βάλλω, percutio.

Βλῆμα, ατος, τό, jactus, ictus, vulnus. Th. βάλλω, jacio.

Βλημάζειν, & βλιμάζειν, Heſych. exp. ὑποθλίβειν τοὺς μαστούς, mammas contrectare, & opprimere. ſunt qui annotent, proprie de avibus dici, quum illas empturi tractamus: Ariſtoph. in avibus. Th. θλίβω, premo, & μαζός, οῦ, ὁ, mamma.

Βλήμενος, ictus, per Sync. pro βεβλημένος, perſ. part. paſſ. a βάλλω. perſ. paſſ. βέβλημαι. Alii volunt a βλῆμι formari.

Βλῆσθαι, jactum eſſe, abjecto augmento, pro βεβλῆσθαι, perſ. inf. paſſ. a βάλλω.

Βλητείζειν, ſunt qui accipi putant pro ῥιπτάζειν, i. e. jactare, apud Hippocr.

Βλητεισμός, οῦ, ὁ, jactatio, apud eundem. Th. βάλλομαι.

Βλητικός, ictibus, ſeu vulneribus patens: a βάλλομαι.

Βλῆτο, Poet. pro ἐβέβλητο, pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Βλητός, οῦ, ὁ, vel βλῆτος, ictus; item attonitus, apoplecticus; Hippocr. & Heſych.

Βλήτροισι, dat. pl. Jon. a

Βλῆτρον, ου, τό, clavus ferreus, peſſulus. Th. βάλλω.

Βληχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, balo; ovibus, & capris tribuitur. Et Ariſtoph. in Veſpis ad puerulorum vagitum tranſtulit.

Βληχᾶσθαι, Poet. pro βληχᾶσθαι, balare: a βληχάομαι.

Βληχή, ῆς, ἡ, balatus. Euſt. vult a βῆ derivatum eſſe, includens ei & nomen ἦχος; ut βληχή ſit, ὁ τῆ βῆ ἦχος.

Βλήχημα, ατος, τό, idem. Th. βληχάομαι.

Βληχητός, balativus, qui balat. unde τὰ βληχητά, animalia, quæ balant, apud Suid.

Βλήχιον, ου, τό, dicitur filia herba: Sch. Theocr. pro quo βλῆτρον habet Nic.

Βληχρόν, ſeu βλήχιον, leguminis quoddam genus, apud Gal. ex Hippocr. a Th. βληχρός. quod quidam deducunt παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ut ſit ὁ καταβεβλημένος, ἢ πεπτωκώς: quidam autem contra βληχρόν, pro valido, & robuſto acceperunt; tanquam a βέβληκα; ut βληχρόν ſit ὁ καταβάλλων.

Βληχρός, ᾶ, debilis, imbecillis; ut & ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς.

Βληχώ, & βλήχων, a Theophraſto, & aliis nominatur ἡ γλήχων, dictamnus, ſeu pulegium ſylveſtre: Plin. l. 20 c. 14. Ubi dicit, guſtatum a pecora caprique balatum concitare. Th. βληχάομαι, ῶμαι.

Βληχώδης, εος, ὁ & ἡ, balativus, aut balatorius; nempe ſimilis ovibus: Suidas.

Βλιμάζειν, vide cum βλημάζειν.

Βλίμαξις, asp. ἡ τῶν πιττῶν, ſeu στηθῶν ἄλφησις: Heſych. verbale a βλιμάζω.

Βλίξ, continenter, aſſidue: adv. q. a βολή, ictus.

Βλιτάδες, Suidas apud veteres vocari dicit viles mulierculas; ut & βλίτας, & βλιτώνας. Heſych. dici ſcribit ſtultos.

Βλιτομάμμας, vel βλιτάμας exp. ſtupidus, bardus. ſtolidus, fatuus, apud Ariſtoph. in Nub.

Βλίτον, ου, τό, blitum, genus oleris inſipidum, & vile: unde proverbio dicitur, blito deſpectior: apud Suidam ſcribitur βλίτον. fortaſſe ita dictum, quaſi βλητόν, i. e. abjiciendum propter inertiam, inutilitatem, ſeu vilitatem. Feſtus tamen blitum a βλάξ deducit.

Βλίττω, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut a favis mel: q. a μελίττω, a μέλιττα, apis.

Βλοσυροῖο, gen. Jon. pro οῦ, a

Βλοσυρός, ᾶ, ὁ, terribilis aſpectu, torvus, truculentus: a βλέπειν σύρειν, viſum trahere, & torquere.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Et

Βλοσυρωπός, οῦ, terribilis aſpectu: ab ὤψ, & βλοσυρός, truculentus.

Βλύζω, & βλύω, f. βλύσω, ſcaturio, effundo, mano. Sic dictum a murmure aquarum.

Βλυστής, ῆδος, ἡ, exp. q. d. ſcaturitris: at in Epigr. βλυστῆδι χειρί, manu ſcaturiente, & fluente. a Th. βλύζω, ſeu βλύω, f. ύσω.

Βλωθρός, οῦ, celſus, procerus: a βλώσκω, aſcendo.

Βλωμίδιον, parva buccella, fruſtulum, offella: Euſt. diminutivum a βλωμός.

Βλωμιαῖοι ἄρτοι, panes dicuntur, qui inciſuras habent, a Romanis dicti quadrati: apud Athen. l. 3. a Th. βλωμός, ὁ.

Βλωμός, οῦ, ὁ, buccella. fragmentum, panis portio: q. a βάλλω.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus: a ſeq.

Βλώσκω, f. ώσω, advenio, aſcendo, creſco.

B O.

Βοᾷ, reboat, 3. ſing. præſ. a βοάω.

Βοάᾳ, Poet. pro βοᾷ, pleonaſmo litteræ α, 3. ſing. ind. præſ. a βοάω.

Βοάασκον, imperſ. Poet. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, clamo.

Βοάγρια, τά, dicuntur ſpolia, quæ in τῇ βοῇ ἀγρεύεται, i. e. ex pugna colliguntur: inquit Etym. atque ſic eſt ex βοή, & ἄγρα, ἡ.

Βοάγριον, ου, τό, ſcutum ex boum agreſtium pelle: a βοῦς, & ἀγρός, rus, ager. Euſt.

Βοάγριος, ου, Boagrius, Locrenſium amnis.

Βοαδρόμος, ὁ, auxiliator, Dorice pro βοηδρόμος.

Βοαθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poet. pro quo frequentius βοηθός, auxiliator, bellator, in prælio velox. Th. βοηθέω.

Βοανεργές, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. Marc. 3. 17.

Βοάνθεμον, herbæ nomen eſt, idem quod χρυσάνθεμον: ex βοῦς, βοός, & ἄνθεμον, τό.

Βόαξ, ακος, ὁ, piſcis, qui a Plinio bos vocatur: Athen. l. 7. παρὰ τὴν βοὴν dictum eſſe ſcribit. pro eod. dicitur & βῶξ, & βώξ, per contractionem: a Th. βοάω.

Βοάριον, ου, τό, quod ad boves pertinet. boarium. Th. βοῦς.

Βοᾶται, Dor. pro βοᾶται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi βοάω.

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. verbi βοάω.

Βοῶντι, clamant, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. a βοάω.

Βοαύλιον, ου, τό, & βόαυλος, boum ſtabulum, bubile, ex βοῦς, & αὐλή.

Βοάτις, fœm. gen. clamatoria, vociferatoria: Æſch. in Perſis. Th. βοάω.

Βοάω, βοῶ, clamo, vociferor, celebro. f. ήσω. imperſ. ἐβόων, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω.

Βοεία, ας, ἡ, ſub. δορά, bubula pellis. Th. βοῦς.

Βοεικός, & βοεικός, οῦ, ὁ. item βοεικός, e bubula pelle factus; item, bubulus. ſic βοεικόν, τὸ τῆς βοός κρέας, caro bubula: ut ὕειον, ſuilla. Bud.

Βόειος, ου, ὁ, bovinus, bubulus.

Βόεος, a βοῦς, bos.

Βόες, pl. a βοῦς.

Βοεύς, έως, ὁ, lorum e bubulo corio factum; Od. β. Th. βοῦς.

Βοή, ῆς, ἡ, clamor; item, pugna; a βοάω, clamo.

Βοῆ, Dor. pro βοᾷ, 3. ſing. præſ. ſub.

Βοηγενής, bove natus: epitheton apum: in Epigramm. βοηγενέων μελισσῶν, i. e. bove natis: ex βοῦς, & γίνομαι.

Βοηδρόμιος, ου, ὁ, auxiliaris: ex βοάω, & δρόμος.

Βοηδρόμος, & Dorice βοαδρόμος, q. d. ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator: Eurip.

Βοηδρομέω, auxilior.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium: a

Βοηθέω, ῶ, auxilior, ſuccurro: q. ἐπὶ τὴν βοὴν θέω, ad clamorem accurro. f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, ήτω. a. ſing. præſ. imperat. βοήθει, contracte pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τό, auxilium, remedium, adminiculum.

Βοηθηματικός, οῦ, ὁ, vim habens auxiliandi, auxiliator. a Th. βοηθέω.

Βοηθητέον, ſuccurrendum eſt. Demoſth.

Βοηθητικός, οῦ, auxiliaris.

Βοηθός, οῦ, ὁ, ἡ, & βοηθόος, Poet. auxiliator: a βοηθέω.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio, præda: a βοῦς, & ἐλαύνω, abigo.

Βοηλατέω, f. ήσω, p. ηκα, boves agito, vel abigo: a

Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus, boum agitator, vel abactor. Et

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix: a βοῦς, & ἐλαύνω.

Βόημα, & Dorice βόαμα, idem quod βοή, clamor. Th. βοάω.

Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præſ. inf. act. a βοάω. & βοῇς, Dor. pro βοᾷς, præſ. ſub. act.

Βοηνόμος, ου, ὁ, boum paſtor: παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id eſt, boves paſcere.

Βοητής, ου, ὁ, clamoſus; vociferator: a βοή.

Βοητύς, ύος, ὁ, idem ac βοή, clamor. Th. βοάω.

Βοθρίζω, obruo: q. d. in foveam implicitum traho. Th βόθρος.

Βοθρίον, ου, τό, parva ſcrobs: a

Βόθρος, ου, ὁ, fovea, ſcrobs; q. βάθρος, a βάθος.

Βοθρώδης, tumor dicitur apud Gal. qui cum preſſus digito, in modum ſcrobis, foſſulam, veſtigiumque relinquit cavum, & lacunoſum. Th. βόθρος.

Βόθυνος, ου, idem, ſed ὑποκοριστικόν, q. a βαθύνω, excavo in profundum.

Βοΐδης, ου, ὁ, νοθος, ἄγριος: Euſtath. ex Menand. Th. βοῦς.

Βοΐδιον, vel βοΐδιον, & per ſynæreſim βοΐδιον, & βοϊδάριον, τό, bucula, buculus: Athen. in Epigramm.

Βοϊκλέψ, idem quod βοοκλέψ, boum fur: Athen. ex βοῦς, & κλέπτω, furor.

Βοϊκός, οῦ, ὁ, bubulus. et βοεικός.

Βοιωταρχέω, fut. ξω, impero Bœotiis.

Βοιωτία, ας, ἡ, Bœotia.

Βοιωτός, οῦ, ὁ, Bœotus.

Βολαῖος, impetuoſus, irretitus: a βολή, ἡ; vel βόλος, ὁ, jactus. Th. βάλλω.

Βολαίων, ictuum, gen. pl. a βολή. Th. βάλλω.

Βολβάριον, & βολβίον, ου, τό, bulbulus, parvus bulbus: a βολβός.

Βολβίνη, ἡ, bolbine; bulbi quædam ſpecies. Theophr. & Plin.

Βολβῖτις, ὁ, Polypodum genus, quod & βολβοτίνη, & βολβίνη dicitur.

Βόλβιτον, ου, quod & βόλιτον, ſtercus, fimus: a βολή, quia ejicitur.

Βόλβιτος, ὁ, idem quod βόλβιτον, τό.

Βολβοειδής, ὁ, ὁ καὶ ἡ, bulboſus, bulbum referens: comp. ex εἶδος, ſpecies, & βολβός.

Βολβός, ὁ, bulbus. exp. ab Euſt. ἄγριον τι κρόμμυον. alii vero exp. ὗδνον, i. e. tuber terræ. Item, radices rotundæ. & tunicatæ, ut lilii, croci, ſquillæ, arundinum,

&

& ſimiles aliæ βολβοὶ dicuntur apud Dioſc. vero l. 2. c. 124. βολβὸς καλάμου, Marcellus oculos vocat; quo nomine veteres in radice arundinis dixerunt eam partem, unde ſoboles quotannis naſcitur.

Βολβώδης, εος, ὁ, ἡ, bulboſus.

Βολέω, ῶ, jacio: a βολὴ, jactus.

Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, ſterquilinium: Euſtathius dicit, Atticum eſſe.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; item, ictus, plaga: gen. pl. Æol. βολάων: a p. m. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, bolidem demitto. f. ίσω. p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος.

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta: item funis alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.

Βολίτινος, ου, ὁ, ſtercoreus: Ariſtoph. idem quod βόλιτον, ſeu βόλβιτον.

Βόλιτος, ου, ὁ, ſeu βόλιτον, τὸ, exp. ſtercus bubulum, ut Poll. oſtendit, vel idem quod βόλβιτον, τό.

Βολοκτυπία, exp. ſonitus ex jactu teſſerarum, dum moventur; ſonitus in ludo teſſerarum: ex βολὴ, ἡ, ſeu βόλος, ὁ; & κτύπος, ὁ; unde κτυπέω.

Βόλος, ου, ὁ, jactus, Jon. & Poet. funda, verriculum. Th. βάλλω, jacio.

Βολυσία, dicebatur Lucina; quoniam partus dolores, qui βολαὶ nominantur, amoliri, & λύειν credebatur, teſte Etym.

Βομβάζειν, irridere, cavillari: Suid.

Βομβαίνω, videtur eſſe, ſonum bombo ſimilem edo: a Th. βόμβος.

Βομβὰξ, adverbium aliud a βομβέω, & jocoſe ab Ariſtoph. fictum, inquit Euſt.

Βομβαλοβομβὰξ, apud eund. Ariſtoph. edendo bombum: cum bombo.

Βομβαύλιος, tibicen: qui novit βομβεῖν αὐλῷ. Heſych.

Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι, βομβεῦσα, Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, ſuſurrans, præſ. part. f. g.

Βομβέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, bombum edo, vel facio, ſuſurro, reſono: a ſeq. Them.

Βομβηδὸν, adverb. edendo bombum, cum bombo, a βόμβος.

Βομβήεις, εντος, ὁ, & βομβητὴς, bombum edens.

Βόμβησις, bombizatio.

Βόμβος, ου, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes, ſtrepitus.

Βομβυκίας κάλαμος, exp. bombycia arundo. Theophr. Pl. 4. 12. & Plin. 16. 36.

Βομβύκιον, diminut.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis ille, qui telas araneorum modo texit, ad veſtem luxumque fœminarum, quæ bombycina appellantur: inquit Plin. Them. βόμβος, ὁ.

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis.

Βομβυλιάζω, ventris murmur edo: Ariſtot.

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem quod βομβύλη: eſt & genus poculi, βομβεῖν ἐν τῇ πόσει.

Βόνασος, vel βόνασσος, ου, ὁ, animal ſylvaticum; aliter monops.

Βόνασος, & βόνασσος, ſcribuntur etiam pro βόνασος, & βόνασσος, animal cornigerum, teſte Ariſtot. Hiſt. an. l. 2. c. 1. de quo multa etiam l. 9. & ex eo Plin. l. 8. c. 15.

Βοοβοσκὸς, οῦ, ὁ, boum paſtor, bubulcus: ex βοῦς, & βόσκω.

Βοόγλαυκος, i. e. εὐόφθαλμος, Nonn. ὄμμασι βοογλαύκοιο προσώπου, faciei bovis & pulchris oculis præditæ: proprie namque ſonat, q. d. bubulas pupillas habens, i. e. pulchras, bubuli enim oculi pulchri cenſentur. V. γλήνη.

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. in quo robur.

Βοοζύγιον, τὸ, boum jugum.

Βοοθύτης, & βοθύτης, qui boves mactat: unde βοοθυτέω, ῶ, boves macto, & immolo: ex βοῦς, & tertia perſ. præt. paſſ. verbi θύομαι.

Βοοκτασία, boum cædes, ſeu mactatio: ex βοῦς, & 2. perſ. præt. paſſ. ἔκτασαι, verbi κτείνω.

Βοοσφαγία, idem quod βουσφαγία, boum mactatio: a βουσφαγέω, boves macto: ex βοῦς, & σφάζω, vel σφάττω.

Βοοτρόφος, vel βουτρόφος, qui boves alit, & paſcit, bubulcus: ex βοῦς, & τέτροφα, præt. med. verbi τρέφω, alo, nutrio.

Βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, eſca; proprie brutorum, q. a βόω, ſeu βόσκω, alo.

Βορβορία, exp. cœnoſa, lutoſa.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in luto: nomen ranæ: ex βόρβορος, & κοίτη, cubile.

Βορβορίζω, cœnum refero: ut Dioſc. l. 5. βορβορίζων ἐν τῇ γεύσει, cœni ſaporem referens. ſed ſæp. etiam cœno inquino. Th. βόρβορος.

Βορβορόπη, in meretricem jactatum eſt ab Hipponacte, quaſi βορβορώδη τὴν ὄπα ἔχουσα. ex βόρβορος. & Th. ὄψ, ἡ.

Βόρβορος, ου, ὁ, cœnum, limus, proprie ἐκ τῆς βορᾶς.

Βορβορόταραξις, εως, apud Ariſtoph. in Equit. dicitur turbulentus; cœno, & tumultu implens omnia; qui fœdum, & turbulentum civitatis ſtatum reddit, q. βορβοροταράκτης, ex βόρβορος, & ταράσσω.

Βορβορόω, cœno contamino, in cœnum converto.

Βορβορυγὴ, ἡ, & βορβορυγμὸς, ὁ, exp. inteſtinorum tumultus, & ſtrepitus: vel general. tumultus, ſtrepitus; utrumque a βορβορύζω, ſtrepitum edo.

Βορβορύζω, ſtrepo; proprie de inteſtinis crepitantibus: verbum a ſono fictum.

Βορβορώδης, εος, ὁ & ἡ, cœnoſus, cœno plenus, fæculentus, cœnum referens: ut πηλὸς βορβορωδέστερος, Plat. a Th. βόρβορος, ὁ.

Βορβορωπὸς, qui cœni ſpeciem refert: fœdus, turpis, fœtorem inferens. ex βόρβορος, & ὤψ, oculus.

Βορεαῖος, Borealis.

Βορέαο, gen. Æol. pro βορέου, ut & βορέω gen. Jon. a

Βορέας, & Jon. Βορέης, ου, ὁ, Boreas, Aquilo: q. ἀπὸ τῆς βοῆς, καὶ ῥοῆς, quod ventus ſit ſonorus, & violentus, vel a βορὰ, quod edacitatem afferat.

Βορέηθεν, adv. Poet. a Septentrionali plaga.

Βορεῖαι ἀκταὶ, exp. Aquilonaria littora: ex Dionyſ. Alex.

Βόρειος, & Βορήϊος Poet. ου, Borealis. ὑπερβόρειος, qui ex remotiſſima regione venit. neut. ſing. τὸ βόρειον, ſubſtantive, Aquilonaris pars, Septentrio: & in plur. τὰ βόρεια. pro eod. Th. βορέας.

Βορειότατος, maxime Septentrionalis: ſuperl. a βόρειος.

Βόρος, idem quod βορός.

Βορῆν, acc. Jon. pro βορὰν, a βορὰ, pabulum.

Βόρμαξ, & βύρμαξ, formica, quia diligenter βορὰν μαίει, id eſt, cibum quærit: vel a μύρμηξ. & certe μ & β cognata ſunt.

Βορὸς, vel βορὸς, edax, vorax: Lucian. Unde βορώτατος, edaciſſimus, ex βορὰ, pabulum, eſca.

Βόῤῥαθεν, ab Aquilone: a βοῤῥᾶς, idem quod βορέας.

Βοῤῥαῖος, Borealis; idem quod βόρειος: pro quo dicitur & βορεαῖος.

Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas: ſic βοῤῥῆς, nom. ſing. Jon.

Βοῤῥῶον, apud Xen. exp. βόρειος κατάστασις τοῦ ἀέρος, Borealis conſtitutio aeris, Boreale cœlum; vel potius pro βόρειον πνεῦμα. Th. βορέας.

Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. Th. βόω inuſit. paſco.

Βοσκάδιος, ου, ὁ, paſcua carpens, altilis: apud Nic.

Βοσκὰς, άδος, ἡ, paſcens, paſtui indulgens; ſed eſt & avis marinæ, ſeu paluſtris nomen, ſimilis anati, ut ſcribit Ariſtot. Hiſt. an. l. 8. c. 3. & eſt etiam picis aridæ ſpecies quædam, de qua Dioſc. l. 1. c. 98.

Βοσκὴ, ἡ, paſtus, pabulum; apud Athen. l. 13.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus, animal, quod paſcitur; item, paſcua: Eſa. 7. a βόσκω. Th. βόω, paſco.

Βοσκηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. pecuarius: ut βοσκηματώδης ἄνθρωπος, Euſt. a βόσκημα.

Βοσκησεῦντι, paſcemini, Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, paſco, f. ήσω. Th. βόω, idem.

Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio.

Βοσκητέον, paſcendum, verbale gerundivum. a βόσκω.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, paſcunt, 3. pl. præſ. a βόσκω.

Βοσκὸς, οῦ, ὁ, paſtor.

Βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα, a βόω, paſco, inuſ. exp. etiam alo, ſc. more pecudum: Od. κ.

Βοσὸρ, prop. nom. ſparſor, Hebr. qui etiam dicitur Βεώρ, pater Balaami.

Βοσπόρειος, ου, ὁ, Boſporius, Sophocl. a βόσπορος, ὁ.

Βόσπορος, ου, ὁ, Boſporus, vel Boſphorus, q. d. bovis trajectus; mare anguſtum ſignificat; dicitur enim a bovis tranſitu, propter freti anguſtias. Sunt autem duo Boſphori, alter juxta Byzantium, qui Boſphorus Thracius appellatur; alter in introitu Mæotidis paludis; de quibus conſule chorographos. ex βοῦς, & πόρος.

Βοστρυχηδὸν, in cincinni modum, ſeu cirri; in formam cincinnorum.

Βοστρυχίζω, in cincinnos plecto; capillum compono; calamiſtro; calamiſtris inuro, & Metaph. ut Dion. Halic. dicit, Platonem κτενίζειν, & βοστρυχίζειν dialogos ſuos: item exp. cirros geſtare.

Βοστρύχιον, diminut. q. d. cincinnulus.

Βοστρυχόομαι, unde part. præt. βεβοστρυχωμένος, cirratus, cincinnatus.

Βόστρυχος, ου, ὁ, & βόστρυξ, χος, ὁ, cincinnus, capillus, cæſaries, (quod una inſtar pili cohæreant) capilli certo modo plexi. quidam tamen proprie cirrum muliebrem ita dici putant. Etymol. deducit a βότρυς, ut dicatur quaſi βότρυχος, quia, inquit, μετὰ χάριτος βοτρυδὸν ἀπόκειται. Item βόστρυχοι dicuntur cirri, i. e. animalcula pennata, de genere inſectorum: ex Ariſtot. de animal. l. 1.

Βοστρυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. cincinni, ſeu cirri formam habens: Eurip. Th. βόστρυχος.

Βοτὰ, Vide in βοτόν.

Βοτάμια, τὰ, paſcua, apud Thuc. ὑπὲρ βοταμίων, paſcuorum nomine.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen: a βοτὸν, eſca; quod a βόω, paſco.

Βοτανίζω, herbas carpo, ſeu vello; quod Columella dicit exherbare, & runcare.

Βοτανικὸς, οῦ, ὁ, herbarius.

Βοτάνιον, ου, τὸ, herbula; ab eodem Th.

Βοτανισμὸς, οῦ, ὁ, runcatio, ſeu avulſio herbarum inutilium.

Βοτανολογέω, ῶ, herbas carpo, & colligo; ex βοτάνη, & λογέω inuſitato pro λέγω, colligo.

Βοτανώδης, herbaceus, vel herboſus; i. e. vel ad herbarum genus accedens, vel herbis abundans, herbidus: a βοτάνη. a Th. βόω, ώσω, vel ὤσω; unde βοτὸς, ὁ.

Βοτῆρες, exp. caſæ paſtorum, gurguſtia: Plut.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. paſtor; a βόω, inuſ.

Βοτηρικὸς, οῦ, ὁ, paſtoralis, a βοτὴρ, ῆρος, unde fœm. βότειρα, ἡ.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, pecus, armentum. Them. βόω, paſco.

Βοτὸς, οῦ, ὁ, alimentum; ab eodem Th.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, racemulus.

Βοτρυδὸν, adv. racematim, in modum racemi. Th. βότρυς.

Βοτρυηρὸς, qui e botryfero genere eſt: & in neutr. plur. τὰ βοτρυηρὰ, pro ipſis botris.

Βοτρυΐτης, ου, ὁ, & βοτρυῗτις, ιδος, ἡ, botryites, & botryitis: ut βοτρυΐτης λίθος, botryitis gemma.

Βοτρυμὸς, οῦ, ὁ, vindemia: Heſych. Th. βότρυς, υος.

Βοτρυόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor: Ariſtoph. in Pace. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, pacis epitheton a ruſticis ei impoſitum, quod ea vigente vineæ colantur, ex βότρυς, & δῶρον.

Βοτρυόεις, όεντος, racematus, racemoſus, racemi in modum collectus & intortus: Athen.

Digitized by Google

Athen. l. 10.

Βοτρυόομαι, οῦμαι, racemor, eſt paſſ. ab activ. βοτρυόω, racemo; à Th. βότρυς.

Βοτρυόπαις, ὁ, ἡ, vitis, quæ botros ut liberos fert: ex βότρυς, & παῖς.

Βοτρυοσταγής, έος, ὁ ϗ ἡ, ab uvis diſtillans: ex βότρυς, & ςάζω.

Βοτρυοςέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, botryonum ſertis redimitus. Vide ςέφανος.

Βοτρυοχαίτης, exp. botros crinibus implicitos habens. Epitheton Bacchi, in Epigr. ex βότρυς, υος, & χαίτη, ἡ.

Βοτρυόω, vide in Βοτρυόομαι.

Βότρυς, υος, ὁ, botrus, uva, racemus: voc. ὦ βότρυ: acc. pl. βότρυας, quod inde ποτὸν ῥέει.

Βοτρυώδης, εος, ους, ὁ & ἡ, racematus, racematim cohærens, acinoſus: ut βοτρυώδη δένδρα, arbores racematim fructificantes. Th. βότρυς.

Βοτρυών, ῶνος, ὁ, botryo, ſive botrus: a Th. βότρυς, υος.

Βου, eſt particula augendi: a βοῦς, ideſt, bos, quia magnum animal.

Βοῦ, etiam pro βοός, Poet.

Βουαγόρ, ορος, ὁ, paſtor, armenti ductor. Item βουαβοτόν, ου, τὸ, ὑπὸ βοῶν ἑλκυσμένον ξύλον, ut tradit Heſych. dicens, Laconica eſſe hæc duo vocabula. ex βοῦς, & ἄγω.

Βούβαλις, ιδος, ἡ, &

Βούβαλος, ου, ὁ, bubalus, ſylveſtris bos: a βοῦς, bos.

Βουβάρας, Heſych. cui magna eſt baris; dicitur etiam de homine magno, & ſtupido. ex βου, & βάρος. Vel potius exp. βουβάρας, qui inſtar bovis eſt gravis, i. e. tardus, & ſtupidus. Item exp. μεγαλοχίτων, παρὰ τὸ μεγάλην βάριν, ἢ μέγα βάρος ἔχειν: Heſych. & ſic eſt ex βου, vel βοῦς, & βάρος, εος, τό.

Βουβόσιον, τὸ, exp. locus, ubi boves paſcuntur.

Βουβρωσις, εως, ἡ, exp. voracitas: Heſych.

Βουβότας, ου, ὁ, Dor. pro βουβότης, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus. a βοῦς, & βόω inuſ. paſco.

Βούβοτος, bobus paſcendis aptus: Od. ν. ex βου, vel βοῦς, & βόσις, vel βοτὸς; verbalia a Th. βόω.

Βούβρωστις, vel βουβρωσις, ἡ, magna fames: a βου, particula augente, & βρῶσις, cibus; quod a βρώσκω, comedo.

Βουβών, ῶνος, ὁ, inguen. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βουβωνιάω, laboro ex inguine, intumeo: ut Ariſtoph. in Ran. ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ, i. e. præ laboribus enim renes doleo; hoc eſt, φλεγμαίνουσι βουβῶνες. a βουβών.

Βουβώνιον, ου, τὸ, bubonium: dicitur aſter Atticus, quoniam inguinum præſentaneum eſt remedium; Dioſc. l. 4. c. 120. Plin. l. 27. c. 5. a Th. βουβών, ῶνος.

Βουβωνοκήλη, ἡ, exp. inguinis ramex; prolapſus inteſtini, vel omenti in inguen, ſic tamen, ut in ipſo inguine conſiſtat, nec deſcendat in ſcrotum: Paul. l. 5. c. 53. ex βουβών, ῶνος, & κήλη, ἡ.

Βουγάιος, ου, ὁ, qui valde ſe jactat: a γαίω, glorior.

Βουγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus: epitheton apis, quod ex boum oſſibus naſcatur; vel eo modo, quo docet Virgil. 4. Georgic. Varro de Re Ruſt. l. 2. c. 4. de bobus loquens: denique ex hoc putrefacto naſci dulciſſimas apes, molles matres; a quo eas Græci βουγενεῖς appellant, &c. ex βοῦς, & γένος, γίνομαι.

Βούγλωσσος, & βούγλωσσον, lingua bubula, herba; &

Βούγλωσσος, ſolea piſcis: ex βοῦς, & γλῶσσα.

Βουδέψιον, ου, τὸ, bovinum corium: ex βοῦς, & δέψω. f. ψω, excorio, pelle nudo; unde δεψέω, ῶ, f. ήσω, ſubigo, & emollio, coriariorum more.

Βουδόρα ἤματα, apud Heſiod. in Operibus & Diebus exp. dies, in quibus boves, & (ex parte totum intelligendo) quævis animalia excoriantur: at βουδόρῳ νόμῳ, apud Suid. de iis intelligitur, qui, ut in modum boum excorientur, digni ſunt. a βουδόρος.

Βουδόρος, ου, ὁ, ἡ, boves excorians: a βοῦς, & δορά; quod a δέρω. Th. δέρας, pellis.

Βουδρομεῖν, accelerare, curſu incitato ferri.

Βουδρομία, ας, ἡ, curſus citus, ſeu incitatus, acceleratio: Interpr. Demoſth. ex βου particula intenſiva, & δρόμος.

Βούζυγον, & βουζύγιον, ου, τὸ, boum jugum: ex βοῦς, & ζυγός, ὁ.

Βουθερής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui a bobus depaſcitur, ὑπὸ βοῶν θεριζόμενος τοῖς ὀδοῦσιν, h. e. βουσὶ τριβόμενος; ſeu a particula βου epitatica, πολυφόρος, ϗ πολυθερής, h. e. πολλάκις θεριζόμενος. Vide θέρος, & θερίζω.

Βουθοίνας, ſeu βουθοίνης, ου, ὁ, exp. boum vorator: Herculis Epith. in Epigr. ex βοῦς, & θοίνη, ης, ἡ; unde θοινάω, f. ήσω.

Βουθυσία, ας, ἡ, immolatio boum: ex βοῦς, & θύω, macto.

Βουθύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exp. ad boum mactationem pertinens: ut βουθύσιον νύκτα, noctem, in qua boves mactati ſunt. Vide βουθυσία.

Βουθύτης, ου, ὁ, & βουθυτέω, vide cum Βουθύτας, in βοηβοτρός.

Βουϊερέω, exp. boves ſacrifico: ex βοῦς, & ἱερεύω.

Βουκαῖος, ut & βοῦκος, & βώκος, Dor. ὁ, bubulus, & bubulcus, meſſor: idem quod βούτης, ου, ὁ. Th. βοῦς.

Βουκάπαι, αἱ, boum præſepia: Heſych. ex βοῦς, & κάπη, ἡ, a Them. κάπτω, f. ψω.

Βουκάρδιος, ut βουκάρδιος λίθος, bucardia gemma, bubulo cordi ſimilis, ut tradit Plin. ex βοῦς, & καρδία, ἡ.

Βουκέντης, ου, ὁ, qui boves ſtimulo impellit: ex βοῦς, & κεντέω, f. ήσω.

Βούκεντρον, ου, τὸ, ſtimulus boum: κέντρον, quo aguntur Βόες.

Βούκερως, ω, ὁ & ἡ, bubulis præditus cornibus: ut βούκερων ἄγαλμα, apud Herodot. Item fœnum Græcum, quod & βούκερας, & βουκέρατος, apud Nic. ex βοῦς, & κέρας, ατος, τό.

Βουκέφαλος, equus Alexandri Magni, dictus a taurino capite: ex βοῦς, & κεφαλή.

Βούκλεψ, vide ſupra cum βοοκλεψ.

Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco: item generaliter paſco, & lacto: item demulceo, delinio: item decipio. Βουκολέοντι, dat. ſing. part. præſ. ex βοῦς, bos, & κόλον, cibus.

Βουκόλημα, τὸ, exp. leniminca, lenimentum, ſolatium: apud Suid.

Βουκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio: Plut.

Βουκολητής, οῦ, ὁ, deceptor: Heſych. a βουκολέω, f. ήσω.

Βουκολία, idem ac βουκόλιον.

Βουκολιάζω, item βουκολιάζω, & βουκολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, paſtoritium carmen cano.

Βουκολιασμός, οῦ, ὁ, paſtoritii carminis modulatio, tibiæ cantu, & tripudio.

Βουκολιαςής, οῦ, ὁ, paſtoritii carminis modulator: a βοῦς, & κόλον, cibus.

Βουκολίζω, idem quod βουκολέω.

Βουκολικός, οῦ, ὁ, paſtoralis, paſtoritius.

Βουκόλιον, ου, τὸ, armentum boum.

Βουκολίς, ίδος, ἡ, idem quod βουκολική, adject. fœm. a βουκολικός, paſtoralis.

Βουκολισμός, οῦ, ὁ, paſtoralis cantilena.

Βουκόλος, & Dor. βωκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius.

Βουκόρυζος, expon. admodum mucoſus, ideoque ſtolidus: Heſych. ex βου epitat. & κόρυζα, ἡ.

Βοῦκος, vide ſupra cum βουκαῖος.

Βουκράνιον, ου, τὸ, caput bubulum, ſeu bovinum: apud Proclum de ſphæra: item galea facta ex capite bovis.

Βουκράνιον, τὸ, expon. vitis nigra: apud Dioſc. ſic etiam appellatur τὸ ἀμπέλινον, apud Gal. ex βου, vel βοῦς, & κρανίον, unde κράνιον, τό.

Βουλαῖος Ζεὺς, expon. conſiliarius Jupiter, vel conſilii præſes: Plut. a Th. βουλή, ἡ.

Βουλάπαθον, dicitur lapathum agreſte, candicis altitudine a ſativo differens: ex βου, & λάπαθον, τό.

Βουλαρχέω, ῶ, conſilii, vel curiæ ſum princeps: Ariſtot. Pol. 4. ex βουλή, & ἀρχή.

Βουλαφόρος, ε, ὁ, Dor. pro βουληφόρος. Vide.

Βούλει, vis, Att. pro βούλῃ, 2. perſ. ſing. a βούλομαι, volo.

Βουλεία, expon. functio eorum, quæ ad ſenatoria munia pertinent, & quidem quæ fit a ſenatore: a Them. βουλή, ἡ.

Βούλεο, malis, præſ. imperat. Jon. pro βούλου, a βούλομαι, volo.

Βούλετο pro ἐβούλετο, imperf. ejuſd. verbi.

Βουλεύεο, Jon. pro βουλεύου, præſ. imper. paſſ. a βουλεύω, conſulto.

Βουλεύησθα, conſulas, pro βουλεύῃς, 2. ſing. præſ. ſub. per Paragogen τ͂ θα· a βουλεύω.

Βούλευμα, ατος, τὸ, conſilium. Th. βουλή, idem.

Βουλευμάτιον, q. d. conſiliolum: ex Soph. & Ariſtoph. eſt diminut. a βούλευμα, ατος, τό.

Βουλευόμενος, Jon. & Poet. pro βουλόμενος, præſ. part. a βούλομαι, volo.

Βούλευσαι, a. 1. imperat. m. βουλεύσαντι, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, conſulto. Th. βουλή.

Βουλεύσαντε, a. 1. part. dual. num. βουλεύσῃ, a. 1. ſub. a βουλεύω.

Βουλεύσεο, a. 1. Jon. ejuſ. th.

Βούλευσις, εως, ἡ, conſultatio.

Βουλευτήριον, ου, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus.

Βουλευτής, οῦ, ὁ, conſultor, ſenator: a βουλεύω, conſulto. Th. βουλή, conſilium.

Βουλευτικός, οῦ, conſultus: item, ſenatorius, ad ſenatum ſeu curiam pertinens.

Βουλευτός, οῦ, in deliberationem cadens: ab eod.

Βουλεύω, conſulto. f. εύσω. p. βεβούλευκα. a. 1. ἐβούλευσα. a. 1. m. ἐβουλευσάμην. Th. βουλή.

Βουλέων, gen. pl. Poet. pro βουλῶν, a βουλή.

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, curia.

Βούλεαι, Jon. pro βούλῃ, 2. ſing. præſ. a βούλομαι, volo.

Βουλήεις, conſultus, qui conſilio pollet: Plut. in Solone.

Βουληθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. βουληθείς, εῖσα, volens, a. 1. part. paſſ. verbi βούλομαι.

Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propoſitum. Th. βούλομαι, volo.

Βουλῆς, ῆντος, ὁ, ſenator: ut ἐτύγχανε γὰρ ϗ βουλῆς ὤν, apud Thuc. lib. 3.

Βουλῇσιν, & βουλῇσι, dat. pl. Jon. pro βουλαῖς, a βουλή, conſilium.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα, & ab eod. th.

Βουλητικός, οῦ, voluntarius.

Βουλητός, οῦ, ſub voluntatem cadens: a Βούλομαι, volo.

Βουληφόρος, ου, ὁ, ἡ, conſultor, conſiliarius: voc. ὦ βουληφόρε· ex βουλή, & φέρω.

Βουλιμία, βούλιμος, & βουλιμίασις, q. d. bovina fames: i. e. ingens, ſeu vehemens fames.

Βουλιμιάω, βουλιμιάζω, & βουλιμιώττω, fame ingenti, & intolerabili premor, aut enecor. ex βοῦς, vel βου, epitatico, & λιμὸς, fames.

Βούλιος, adjectiv. quo utitur Æſchyl. in Χοηφ. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον; ubi Scholiaſtes expon. βουλευτικώτερον. Thema βουλή, ἡ.

Βούλομ', pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, volo; item, malo, & cupio. βούλει, & βούλῃ, Poeti vis, pro βούλῃ. præſ. opt. βουλοίμην, οιο, οιτο, imperf. ἐβουλόμην, & ἠβουλόμην, Att. ου, ετο. f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι, tanq. a βουλέομαι. aor. 1. ἐβουλήθην, & Att. ἠβουλήθην. præt. m. βέβουλα, in compoſ.

Βοῦλος, inteſtina, unde farcimina fiunt. Lat. bolus.

Βουλυτός, οῦ, ὁ, tempus quo boves ſolvuntur a jugis, veſpera: a βοῦς, & λύω, ſolvo.

Βούμαλθος, pro quo ſcribitur etiam βούμαστος, per τ, expon. uva quædam, a craſſitudine ita vocata; aut ſimpl. uva in

Digitized by Google

in mammæ bovis ſimilitudinem; ex βο̃, vel βοῦς, & μαζὸς, ὁ.

Βουμέλιος, ου, ὁ, ἡ, & βουμελία, ἡ, exp. q. d. bubula fraxinus: fraxini quædam ſpecies eſt, a Macedonibus ſic appellata. Theoph. Pl. 3. 11. & 4. 9. ex βοῦς, & Them. μελία, ἡ.

Βουμολγὸς, expon. bumulgus, qui vaccas mulget; in Epigr. ex βοῦς, & ἀμέλγω.

Βούμυκοι, οἱ, dicuntur voces quædam mugitum taurorum imitantes: (Unde & illæ pro tauris Deo ſacris habentur, quæ ad paludes fluviis vicinas audiuntur) Ariſtot. in Probl. Sect. 25. ex βοῦς, & μυκάω, ῶ, f. ήσω.

Βούνεβρος, ου, ὁ, hinnulus magnus: ex βου, particula augente, & νεβρὸς, hinnulus. Invenitur & τὸ βούνεβρον.

Βουνιὰς, & Βούνιον, utrumque napi genus eſt: Dioſc. & Athen.

Βουνὶς γῆ, apud Æſchyl. expon. terra collibus frequens.

Βουνίζω, expon. accumulo, aggero: Ruth 2.

Βουνίτης οἶνος, vinum ex bunio: Dioſc. 5. 56. a Them. βουνὸς, ὁ.

Βουνοβατέω, ῶ, per colles gradior, ſeu incedo; ex βουνὸς, ὁ, & βατέω, inuſit. pro Them. βαίνω.

Βούνομος, expon. boves paſcens, vel bobus paſcendis aptus, ſed βούνομος, expon. a bobus depaſtus: apud Ariſtoph. in Ran. utrumque ex βοῦς, & νομὸς, ὁ, ſeu νομὴ, ἡ; a Them. νέμω, paſco.

Βουνοπατέω, expon. q. d. colles calco; i. e. per colles gradior, ſeu incedo: ex βουνὸς, ὁ, & Themate πατέω.

ΒΟΥΝΟΣ, ου, ὁ, collis, tumulus.

Βουνώδης, clivoſus: q. a βαίνω, quia ſcanditur.

Βούπαις, αιδος, puer, vel adoleſcens grandis, vel pinguis. Ex βου particula intenſ. & παῖς, exp. etiam, bovis filius, ſeu bove natus: apum epitheton, quod ex taurinis oſſibus naſcantur: in Epigr. atque ſic eſt ex βοὸς, & παῖς.

Βουπάλαιδες, exp. tibialia, forſan luctantibus in uſu: Heſych. ex βοῦ, & πάλη, ἡ.

Βουπάλης, expon. multam luctam habens in Epigram.

Βούπαλος, magnus, proprie luctator; item aſinus, Βούπαλον, μέγαν, καὶ ὄνομα, Heſych. ut ſit vel ſimplicitas magnum, vel pro μέγας ὄνος, καὶ ὄνομα, magnus aſinus; & nomen inſuper proprium. Th. πάλη.

Βουπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, expon. boum poſſeſſor, pecoris dives: ex βοῦς, & πάμμα, τὸ, a Them. πάω, πάομαι.

Βούπεινα, ἡ, magna fames. ex βοῦ, & Th. πεῖνα, ἡ.

Βουπελάται, οἱ, dicuntur bubulci, quaſi βοηλάται, pleonaſmo literæ π. & ſic eſt ex βοῦς, & ἐλαύνω, f. ἐλάσω, ab ἐλάω, unde ἐλατὴς, & ἐλατὴρ, ὁ. vel bubulci βουπελάται dicuntur παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι, Nicand. in Alexiph. & ſic eſt ex βοῦς, & πέλας; unde πελάω, f. άσω, atque inde πελάτης, ου, ὁ.

Βουπλάστης, qui boves fingit, boum ſtatuarius; in Epigr. ex βοῦς, & πλάστης, ὁ.

Βούπλευρον, τὸ, bupleuron, herba; de qua Nic. in Ther. & Plin. l. 22. c. 22. ex βοῦ, vel βοῦς, & πλευρὸν, τὸ.

Βουπλήκτρον, τὸ, idem quod βουπλὴξ, boves feriens, aut pungens: utrumque ex βοῦς, & πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, unde πλὴξ, ὁ; & πλῆκτρον, τὸ.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ, ſtimulus, quo boves pungantur, βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων, Vel ſcutica, quæ fit ex bubula pelle.

Βουποιμὴν, boum paſtor: in Epigr. ex βοῦς, & ποιμὴν.

Βουπόλος, qui circa boves verſatur: bubulcus: ex βοῦς, & πολέω.

Βουπόροι ὀβελοὶ, magna veruta, q. ad boves transfigendos. Ex βοῦ, & πείρω, transfodio, p. m. πέπορα.

Βουπόρος, ad boves transfigendos aptus: ut ὀβελοῖσι βουπόροισι, apud Eurip. in Cyclope. ex βοῦς, & πόρος, ὁ.

Βούπρηστις, ιος, ἡ, dicitur animal ex cantharidum genere, ſimillimum ſcarabeo longipedi; ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum, eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat, teſte Nic. in Alexiph. & Plin. l. 30. c. 4. ſed eſt & oleris ſylveſtris ſpecies, de qua Theophraſt. Pl. l. 3. c. 8. & Gal. in Lex. Hippocr. ex βοῦς, & πρήθω. f. ήσω; unde πρῆσις, & πρηστὴρ, ὁ.

Βούπρωρος, qui bovem in prora habet: ut βούπρωρος θυσία, ſacrificium conſtans ex apro, ariete, & tauro; in quo taurus præibat, ut in navi prora. Euſt. ex βοῦς, & πρῶρα.

ΒΟΥΡΑΣΣΟΣ, fructus qui clauditur ſpathe, i. e. folliculo, & involucro palmæ arboris. ponitur inter themata. ὁ περικεχυμένος δ' ὑπ' αὐτ' χαρπὸς, ἐλάτη καλεῖται, ὑπ' ἐνίων δὲ βόρασσος, Dioſc. l. 1. c. 151. i. e. contentus in ipſo cortice fructus itidem elate dicitur, ab aliis autem boraſſus. ſic apud eund. Dioſc. ibid. φοινιξ ὃν ἔνιοι ἐλάτην ἢ σπάθην καλοῦσι, περικάλυμμά ἐστι τοῦ καρποῦ τῶν φοινίκων ἀκμαζόντων ἀνθούντων, Hermolaus vertit: Palma, quam modo elaten, modo ſpathem vocant, involucrum eſt fructus e palma naſcentis cum ſtatu integro: ubi Marcellus notat, elaten eſſe corticoſum palmæ adhuc florentis operimentum, quam palmæ corticem vocat Columella.

ΒΟΥΣ, οὸς, ὁ & ἡ, bos, vacca. αἱ βόες, vaccæ. dat. pl. βουσὶ, & Jon. βόεσσιν. in acc. ſing. βοῦν. acc. pl. βόας, βοῦς. Hinc. βόειος, βοεικὸς, &c.

Βουσαύχην, expon. qui humeros adducens cervicem contrahit, qualis in judicio naturarum Ariſtoteles inſidioſos eſſe ait: ex βοῦς, & αὐχὴν.

Βούσειρις, in acc. βούσειριν, Buſiris, rex Ægyptiorum.

Βουστάσιον, ſeu βουστάσιον, τὸ, & βούστασις, ἡ, exp. boum ſtabulum, bubile: ex βοῦς, & στάσις, ἡ, ſtatio.

Βούσταθμον, ου, τὸ, dicitur bubile, boum ſtabulum, ubi boves ἵστανται: Poll. ex βοῦς & σταθμὸς, ὁ, ſtabulum, ſtatio.

Βουστροφηδὸν, exp. vertendo, & flectendo ſe more boum arantium, Heſych. ex βοὸς, & στροφὴ, ἡ.

Βουσφαγέω, boves macto.

Βουσφαγία, ἡ, boum mactatio: in Epigr. pro quo dicitur & βοοσφαγία. ex βοῦς, βοὸς, & σφαγὴ, unde σφαγία, ἡ.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro

Βώτης. & hoc a βοτὴς, pro quo & βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. Th. βόω, inuſ. paſco.

Βούτιμος, bovis pretium æquans. vide τιμὴ.

Βούτομος, & ον, Butomum; herba, quam βόες τέμνουσι, boves carpunt.

Βούτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. boves penetrans, & transfigens; ſeu bobus penetrandis, & transfigendis aptus: apud Suid. ex βοῦς, & τορέω, unde τορὸς, ὁ.

Βουτρόφος, & βοοτρόφος, ου, ὁ, qui boves alit, & paſcit, bubulcus. ex βοὸς, & τροφὴ, ἡ, ſeu τροφὸς, ὁ.

Βούτυπος, bovem cædens, qui boves mactat: Athen. l. 14. ſed eſt etiam ſpecies animalculi, quod ἐμπὶς, dicitur, teſte Heſych. ex βοῦς, & τυπὴ, ἡ; unde τύπος, ὁ.

Βουτύρινος, ου, ὁ, butyrinus. Th. βούτυρον.

Βούτυρον, ου, τὸ, butyrum, lactis ſpuma: Gen. c. 18. ver. 8. a βοῦς, vacca & τυρὸς, caſeus, quod a bubulo lacte ut plurimum fiat.

Βουφάγος, q. d. qui bovem una cœna abſumpſerit, vorax: edax, comedo: ut ſit ex βοῦ, epitat. vel ex βοῦς, & φάγος, ὁ.

Βούφαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. a bobus aratus: ex Βοῦς, & ἀροτρόω, quod ab ἄρω, & ἀρόω, aro.

Βούφθαλμον, τὸ, buphthalmus; herba, quam Dioſc. l. 3. c. 157. & Plin. l. 25. c. 8. ſic appellatam ſcribunt, quod flores habeat bovini oculi ſpeciem repræſentantes, ex βοὸς, & ὀφθαλμὸς, ὁ.

Βουφονέω, boves macto. Il. η.

Βουφόνια, τὰ, boum mactationes: feſtum apud Athenienſes, de quo Ariſtoph. in Nub. βουφόνος, qui boves cædit, & mactat, unde βουφόνοι, dicebantur quidam ſacerdotes boves immolantes. Pauſ. in Attic. ex βοὸς, & φόνος, ὁ.

Βουφορβέω, ῶ, boves paſco: ex βοῦς, & φορβὴ, ἡ; a Th. φέρβω.

Βουφόρβια, τὰ, armenta.

Βουφορβὸς, qui boves paſcit, bubulcus.

Βουχανδὴς, expon. bovem capax: in Epigr. ex βοῦς, & χαίνω; unde χανδάνω; & χανδὸν.

ΒΟΩ, f. ώσω, & ώσω, p. κα, paſco: thema inuſit. pro quo in uſu eſt βόσκω, idem.

Βοῷμι, clamarem, Attice pro βοήσαιμι, βοώμι.

Βοώμενος, celebratus: a βοάω.

Βόων, clamabant, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω. Βοῶντος, gen. ſing. part. præſ.

Βοώνης, boum emptor. Vid. Them. ὠνέομαι.

Βοώνητος, bove emptus. ab eod. Th.

Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. act. a βοάω.

Βοώπης, ου, ὁ, bovinos oculos habens, ad magnitudinem bovinorum propemodum oculorum accedentes.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini ſunt oculi, magni & venuſti: ex βοῦς, & ὤψ, ὠπὸς, oculus: quod a p. m. ὦπα, ab ὄπτομαι. Eſt etiam epithetum Dearum apud Hom. & in primis Junonis, quam, ſi tamquam aer conſideretur, ſic denominatam ſcribit Euſt. ἀπὸ τοῦ βοῶν ὄπτον οὐρανὸν ἔχειν. Il. α. & alibi.

Βοῶντος, vociferantis, gen. ſing. præſ. part. act. ſ. g. verbi βοάω.

Βοωτέω, f. ήσω, p. ηκα, aro. præſ. inf. βοωτεῖν· ex βοῦς, & ὠθέω, pello.

Βοώτης, ου, ὁ, Bootes. Nomen ſigni cœleſtis, quod Arctophylax dicitur: ex βοῦς, & ὠθέω, trudo. Eſt enim boum agitator: item, bubulcus.

Βοώψ, dicitur piſcis quidam, ſic dictus, quoniam μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ὦπας ἔχει; Athen. l. 7. ex βοῦς, & ὤψ, ὁ.

B P.

Βραβεία, ας, ἡ, moderatio certaminis, & de eod. dijudicatio.

Βραβεῖον, ου, τὸ, præmium victoriæ: a ſeq. them.

ΒΡΑΒΕΥΣ, ἐως, ὁ, qui dat præmium certaminis; certaminis moderator & arbiter. a ῥάβδος, virga, quam Βραβευταὶ geſtare ſolebant: vel quod virga palmea deſignabantur victores.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, præmium do certaminis; de victoria decerno: item, impero, moderor. βραβευέτω, 3. ſing. præſ. imper. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

Βραβήϊον, Poetice dicitur pro Βραβεῖον, quod expon. etiam, ſceptrum regium.

Βραβὴς, dicitur pro βραβεύς.

ΒΡΑ'ΒΥΛΑ, τὰ, pruna Damaſcene.

Βραγχαλέος, raucus.

Βράγχια, τὰ, branchiæ, quibus piſces ſpirant, quæ & illis datæ ſunt loco pulmonis, ut ſcribit Ariſtot. de reſpir. Item pro faucibus porci, apud eund. inquit Bud. qui & βραγχίων πνευμόνων στενουμένων, apud Plut. interpr. inteſtina pulmonis fiſtulis coarctatis.

Βραγχιάω, ῶ, expon. rauceſco; ut & βραγχάω, idem, apud Poll.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo: a βρόγχος, quia gutturi accidit. Item idem quod βραδύτης, & pro βράδος, εος, τὸ, a Th. βραδύς.

Βραγχώδης, raucus: ut φωνὴ βραγχώδης, vox rauca, & aſpera. a βράγχος.

Βραδέως, tarde; item, ſegniter & cunctanter: βραδύτερον, tardius, ſegnius: βραδύτατα, tardiſſime: adverb. a βραδύς.

Βραδινὸς, ὸ, ὁ, Æol. pro ῥαδινὸς, gracilis,

Βράδιον, tardius, compar. & in ſuperlat. βράδιστον: a βραδύς, tardus.

Βραδυβάμων, expon. qui tarde incedit: Ariſtot. ex βραδύς, & βαίνω, cujus comp. varia in βάμων, ut a Them. βάω.

Βραδύγλωσσος, cujus lingua tarda eſt, tardiloquus, unde βραδυγλωσσία, tarditas loquendi, linguæ debilitas, ex βραδύς, & γλῶσσα.

Βραδυδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui tarde vortica circumagitur; tardus ad motum: ex

βραυ-

βραδὺς, & δίνη.

Βραδυνόντων, tardantibus, dat. pl. præſ. part. ſ. g. a βραδύνω.

Βραδύνω, tardo, cunctor. f. υνῶ, a. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, tardus.

Βραδυκάρπος, expon. tardos, ſeu ſeros reddens fructus: ex βραδὺς, & καρπὸς, ὁ.

Βραδυκίνητος, qui tarde movetur: ex βραδὺς, & κινητὸς, ὁ.

Βραδύνοος, ſeu βραδύνους, qui tarda eſt mente, ſeu ingenio.

Βραδυνοία, ἡ, tarditas mentis, ſeu ingenii: ex βραδὺς, & νόος, contracte νοῦς.

Βραδυπειθὴς, qui tarde, & ægre ſibi perſuaderi ſinit: ex βραδὺς, & πείθω.

Βραδυπεπτέω, tarde coquo peculiariter cibum in ventriculo. Dioſc. 5. 49. ex βραδὺς, & πέπτω.

Βραδυπεψία, tarditas concoctionis: difficilis concoctio. Dioſc. ex βραδὺς, & πέπτω.

Βραδυπλοέω, ῶ, tarde navigo, ſ. ήσω. p. βεβραδυπλόηκα. ex βραδὺς, & πλόος, navigatio: quod a πλέω.

Βραδυπορέω, lente procedo, tarde progredior: ex βραδὺς, & πόρος, ὁ.

Βραδύπορος, expon. tarde, ſeu lente pertranſiens. unde βραδύπορα ἐδέσματα, dicuntur edulia, quæ lente digeruntur & diſtribuuntur.

Βραδύπους, tardipes, tardigradus. Them. πούς.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, tardus, a, um: in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερος: ſuperl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, ε, ὁ, & ——λὴς, ἰδος, ὁ & ἡ, tardigradus, tarde incedens: ex βραδὺς, & σκέλος.

Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities.

Βραδυτόκος, tarde, ſeu ſero pariens: ex βραδὺς, & τόκος, ὁ.

ΒΡΑ'ΖΩ, & βράσσω, ſ. σω, ferveo, bullio.

ΒΡΑ'ΘΥ, ſive βράθυς, herba, quæ Latinis dicitur ſabina.

Βράκανον, α, τὸ, agreſte olus.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκη, ες, ἡ, velum, ſeu tegmen pudendorum, bracca jam dicta.

Βρασθεὶς, fervefactus, a. 1. part. paſſ. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. verbi βράζω, ferveo.

Βράσμα, ατος, τὸ, & βρασμὸς, ῦ, ὁ, ebullitio, fervor. Th. βράζω.

Βρασματίας, exp. qui fit cum βράσματι, aut βράσματι ſimilis: ut βρασματίαι σεισμοὶ, qui & βράσται, ut βρασματώδης γέλως, expon. riſus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat. utrumque a βράσμα, ατος, τὸ, & omnia a Th. βράζω, ſ. σω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράσσων, vide cum Th. βραδύς.

Βράχε, imperf. vel a. 2. Jon. a βράχω, ſtrepitum edo.

Βράχεα, έων, τὰ, brevia. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur.

Βραχείη, Jon. pro βραχεῖα, fœm. gen. a βραχύς.

Βραχεὶς, & in ſ. g. βραχεῖσα, perfuſus, a. 2. part. paſſ. a βρέχομαι, ſeu βρέχω, madefacio. a. 2. paſſ. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. breviter, paucis.

Βραχιόνιον, & βραχιονιστὴρ, expon. ornamentum brachii, armilla: a Th. βραχίων.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, brachium: q. comp. a βραχὺς: quod lacertus brevior ſit ulna.

Βραχίων, etiam brevior: compar. ut & βράχιστος, breviſſimus, ſuperl. a βραχύς.

Βραχυβάμων, qui brevibus incedit pedibus, bipes: apud Eurip. ex βραχὺς, & βάμων, terminatio compoſitive, a βάω, inuſit. pro Th. βαίνω.

Βραχύβιος, qui brevis eſt vitæ, cui breve vivendi tempus conceſſum eſt. Ath. l. 7.

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas: ex βραχὺς, & βίος.

Βραχυβώλοι, parvas, ſeu paucas habens glebas: in Epigr. ex βραχὺς, & βῶλος, ὁ.

Βραχυγνώμων, cui brevis, ſeu curta eſt ſententia; cui breve eſt conſilium: ex βραχὺς, & γνώμη, ἡ; ſeu γνώμων, ὁ.

Βραχυδάκτυλος, qui curtos habet digitos ex βραχὺς, & δάκτυλος.

Βραχυδρόμος, qui breve curriculum facit: ex βραχὺς, & δρόμος, ὁ. unde etiam in ſuperl. βραχυδρομώτατος, qui breviſſime currit.

Βραχυκαταληκτέω, ῶ, deſino, ſeu termino, ut μέτρον βραχυκατάληκτον, vel etiam uno pede brevior ſum, quam ἀκατάληκτον: a καταλήγω.

Βραχυκατάληκτος, brevior, quam καταληκτικὸς, verſus, unde βραχυκατάληκτα μέτρα dicuntur, quæ in fine velut decurtata ſunt, quæ totum pedem breviora, quam ἀκατάληκτα, ſeu quando fini pes integer deeſt: nam καταληκτικὰ ſunt, quibus in fine deeſt ſyllaba: ἀκατάληκτα vero, ſeu ἀκαταληκτικὰ, quibus pes ultimus eſt integer, nec quicquam deeſt ad μέτρον, ſeu menſuram.

Βραχυκομέω, comam brevem geſto; a Th. κόμη, ἡ.

Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas; κῶλα brevia; a Them. κῶλον, τό.

Βραχύκωλος, brevia membra habens, ſeu brevibus conſtans membris. unde apud Ariſtot. Rhet. 3. περίοδοι βραχύκωλοι, periodi, in quibus κῶλα ſunt breviora.

Βραχυλογέω, brevis ſum in dicendo, Plut. a λόγος, ὁ.

Βραχυλογία, brevitas ſermonis, vel orationis.

Βραχυλόγος, brevis in ſermone; qui breviter dicit aliquid, aut loquitur.

Βραχυμερεία, ἡ, brevitas partium, tenuitas: a μέρος, εος, τό.

Βραχυμερὴς, q. d. cujus partes ſunt breves, & exiguæ; tenuis.

Βραχυμογὴς, brevi temporis ſpatio laborans. Them. μόγος, ὁ; unde μογέω, f. ήσω.

Βραχυμυθία, ἡ, breviloquentia: a Them. μῦθος, ὁ, comp. cum βραχὺς, εῖα, ύ.

Βραχυντικὸς, breviandi vim habens; a Them. βραχύς.

Βραχύνω, breve reddo, corripio.

Βραχύνωτος, brevis tergo; breve dorſum habens: ex βραχὺς, & νῶτος, ὁ.

Βραχυόνειρος, pauca, ſeu brevia habens ſomnia: ab ὄνειρος, ὁ, ſeu ὄνειρον, τό.

Βραχυπαράληκτα, quorum penultima brevis eſt.

Βραχυπαραληκτῶν, dicuntur, quæ penultimam habent brevem. a παραλήγω.

Βραχύπνοος, breves, ſimulque tardos ducens ſpiritus, a πνοὴ, ἡ.

Βραχύπορος, breves habens meatus, a πόρος, ὁ.

Βραχυπόται, οἱ, brevi tractu bibentes, qui idem βραχύποτοι dicuntur, vel parum potantes: a πότος, ὁ.

Βραχύρριζος, breves habens radices.

Βραχυρριζία, ἡ, brevitas radicum: a Th. ῥίζα, ἡ, comp. cum βραχύς.

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, ιος, brevis. μετὰ βραχὺ, paulo poſt: διὰ βραχέων, paucis.

Βραχὺς, prout expon. brevis, ei opponitur μακρὸς, longus; ſed expon. etiam, parvus, exiguus. unde ἐν βραχεῖ, expon. brevi tempore, ſubito, repente; ſed ſæpius ſignificat, quod Latini dicunt, paucis. κατὰ βραχὺ, expon. ſenſim, paulatim: & in neut. βραχὺ (ut & βραχύ τι) aliquantum, paulum; & interdum, pauliſper: ut Act. Apoſt. c. 5. Sed expon. & parum: ut βραχὺ φροντίζειν, parum curare. Dicitur denique βραχὺ, quod eſt parvum, i. e. parvi momenti, ſeu pretii. unde βραχέως ἄξιος, apud Plat. de leg. pro contemnendo.

Βραχυσίδαρος, ο, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρος, qui breve ferrum, ſeu cuſpidem habet; ex βραχὺς, brevis, & σίδηρος, ὁ, ferrum.

Βραχυστέλεχος, ὁ, qui parvo, ſeu brevi eſt caudice. ex βραχὺς, brevis, & στέλεχος, τὸ, caudex.

Βραχύστομος, ὁ, qui brevi eſt ore, vel parvo orificio: Plut. ex βραχὺς, brevis, & στόμα, τὸ, os, oris.

Βραχυσύμβολος, ὁ, qui parvum ſymbolum ad convivium confert; in Epigr. ex βραχὺς, brevis, & σύμβολον, τὸ, collecta.

Βραχυτελὴς, brevem finem habens; item compendiarius, brevis: ex βραχὺς, brevis, & τέλος, τὸ, finis.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas: a βραχὺς, brevis.

Βραχυτομέω, ita puto, ut breves remaneant reliquiæ; curte reciſo: ex βραχὺς, brevis, & τομὸς, ὁ, acutus.

Βραχύτομος, ὁ, ita putatus, ut reliquiæ breves remanſerint; curte reciſus.

Βραχυτράχηλος, ὁ, qui breve habet collum: ex βραχὺς, & τράχηλος, ὁ, collum.

Βραχύυπνος, ὁ, brevi contentus ſomno, non diu dormiens: Ariſtot. ex βραχὺς, & ὕπνος, ὁ, ſomnus.

Βραχυφεγγὴς, ὁ, breve, & exiguum præbens lumen: ex βραχὺς, & φέγγος, τὸ, lumen.

Βραχύφυλλος, ὁ, brevia habens folia: in Epigr. ex βραχὺς, & φύλλον, τὸ, folium.

Βραχυχρόνιος, ὁ, brevi tempore durans: ex βραχὺς, brevis, & χρόνος, tempus. unde χρόνιος, ὁ, diuturnus.

Βραχυώτος, α, ὁ, ἡ, breves habens auriculas: ex βραχὺς, & οὖς, ὠτὸς, auris.

Βράχω, f. ξω, ſono, ſtrepo; proprie de iis, quæ franguntur.

Βρέγμα, ατος, τὸ, &

Βρεγμὸς, ῦ, ὁ, ſinciput, a βρέχω, madeſcio.

Βρεκεκὲξ, vox ranarum.

Βρέμεσθαι, Poet. idem ac τὸ βρέμειν: a βρέμω, fremo.

Βρέμω, fremo, murmuro. f. μῶ, p. m. βέβρομα: inde βρόμος, fremitus.

Βρένδον, τὸ, cervus Meſſapiis.

Βρένθειον, unguentum floridum dici μύρον τι πεπανθισμένον, tradit Euſt. a Them. ῥόδον.

Βρένθις, βρένθιξ, ἡ, lactuca.

Βρένθος, α, ὁ, avis quædam, quam nonnulli κόσσυφον vocant: ſunt qui anatem eſſe putent: item faſtus. inde βρενθύεσθαι, arrogantem eſſe.

Βρενθύεσθαι, arrogantem eſſe; ſuperbire: ut apud Ariſtoph. in Nub. ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖς ὁδοῖς, i. e. faſtuoſe incedis, ſuperbe te infers. Item fremere, indignari, παρὰ τὸ μετὰ βάρους θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν, inquit Etymol. Reducitur etiam ad Them. βρένθος, ὁ, faſtus.

Βρέντιον, τὸ, caput cervi, Meſſapiis: a βρένδον, τὸ, cervus.

Βρέξαι, pluere, aor. 1. inf. a βρέξω, f. 1. act. a βρέχω, pluo.

Βρέτας, τὸ, ſimulachrum, ſtatua, idolum: κατὰ τὸ βροτῷ εἰκάζειν. Heſych.

Βρετίνουσα, adject. fœm. gen. a Them. βρέτας, legitur apud Æſchyl. in Suppl. βρετίνουσα πρὸς ὦτα μ' ἄλλα ἄγει, i. e. τῶν βρετῶν ἐπικουρία βλάπτει με, inquit Schol. cæterum ibi alii legunt βρετίνουσα; alii βρέτεσθ, alii βρέτεος.

Βρεφοκτονία, ἡ, infanticidium: ex βρέφος, τὸ, infans, & κτείνω, occido, ſ. κτενῶ; unde præt. med. ἔκτονα.

Βρέφος, εος, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ἡ, locus alendis, & educandis infantibus deſtinatus: ex βρέφος, τὸ, & τροφὴ, ἡ, eſca. unde τροφεύω, nutrio.

Βρεφύλλιον, τὸ, infantulus.

Βρέχμα, ατος, τὸ, dicitur etiam βρέγμα. Euſt. ſcribit ſinciput ita dici, quod in infantibus hæc pars ſit non ſolum tenera, ſed & valde humida; ut videri quodammodo poſſit βεβρέχθαι, i. e. madefacta eſſe.

Βρεχμὸς, ῦ, ὁ, ſinciput, caput: a βρέχω, rigo.

Βρέχω, madefacio, irrigo, bibo, pluo. f. ξω, p. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. paſſ. ἐβράχην. præt. m. βέβραχα, perf. paſſ. βέβρεγμαι.

Βρῆγμα, idem ac ῥῆγμα, id, quod tuſſiendo expuitur: a Th. βρήσσω, inſerto ρ; idem ac βήσσω, vel βήττω, tuſſio. Th. βήξ, χὸς, ὁ, tuſſis.

Βρήσσω, tuſſiendo expuo: q. a βήσσω, tuſſio.

Βρι, particula epitatica, ſignificans ἄγαν, valde.

Βριάει, 3. ſing. ind. a βριάω, robuſtum reddo.

Βριάρεως, ο, ὁ, Briareus, centimanus a po-

nomen Gigantis. ex βρι, particula inten. & Ἄρης, Mars: vel e βριαρὸς, robuſtus.
Βριάρεων, acc. ſing. a Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριάρεος.
Βριαρὸς, ᾶ, ὁ, robuſtus, validus.
Βριαρόχειρ, ὁ, fortis, vel robuſtus manibus: ex βριαρὸς, fortis, & χεὶρ, manus.
Βριάω, ῶ, f. ήσω, robuſtum reddo; robuſtus ſum; vel potentem reddo; potens ſum; extollo; tumeſco.
Βριζόμαντις, ὁ & ἡ, Heſych. ἐνυπνιομάντις, qui, vel quæ ex ſomniorum interpretatione, aut viſione futura prædicit; ex βρίζω, dormito, & μάντις, ὁ, vates.
Βρίζω, f. ίσω, & ξω, poſt ſumptum cibum paululum dormio: q. βρειζω.
Βριήπυος, ου, ὁ, vehementer clamans; Martis Epith. ex βρι, & ἠπύω, clamo, pro ἀπύω, idem.
Βρῖθος, εος, τὸ, &
Βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas.
Βριθύκερως, ὁ, qui cornibus gravatur; gravia habens, & oneroſa cornua: Oppian. Hal. ex βριθὺς, gravis: & κέρας, ατος, τὸ, cornu.
Βριθύνοος Ἀπόλλων, in Epigram. gravem mentem faciens, & prudentem: ex βριθὺς, gravis, & νόος, mens.
Βριθὺς, ύος, & έος, gravis: a βρίθω, ſum gravis.
Βριθυσωπότης, ὁ, ſeveram quandam gravitatem præ ſe ferens; ſeverus: ſic vocatur Diogenes Synopenſis ſeverus Philoſophus. ex βριθὺς, gravis, vel βριθοσύνη, gravitas, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vel ὀπὴ, ἡ, oculus.
Βρίθω, ſum gravis; onuſtus ſum; propendeo; cum impetu inclino. f. σω. p. m. βέβριθα.
Βριμάζω, leonis voce utor.
Βριμᾶσθαι, dici etiam refert Euſt. pro βριμοῦσθαι, a Th. βριμοῦσθαι, fremo.
Βριμάω, βριμαίνω, & βριμαίνομαι, idem Th. βριμάομαι, excandeſco.
Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: a βριάω, tumeſco, potens ſum.
Βριμηδὸν, adv. cum fremitu. apud Nonn.
Βρίμημα, cum fremitu; quod ab Heſych. ex ἐπιπλήξει. a βρέμω, fremo.
Βριμάομαι, ῶμαι, & άομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandeſco ira: q. a βρέμω, fremo.
Βρισάρματος, ου, ὁ, ὁ, currum gravans: ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, currus.
Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nomen proprium viri.
Βρισηΐδα, acc. ſing. a Βρισηῒς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.
Βρίσσος, ου, ὁ, echini marini genus.
Βρόγχια, τὰ, pulmonis concavitates, ſeu canaliculæ, & fiſtulæ, vel aſperæ arteriæ cartilagines pene circulares in totum pulmonem diviſæ: pro quo etiam invenitur βράγχια.
Βρογχίζω, deglutio, devoro; per guttur dejicio, ſeu demitto.
Βρογχοκήλη, ἡ, tumor in gutture, ſeu aſpera arteria exoriens; tumor gutturis, ſeu tumidum guttur: Celſus. ex βρόγχος, guttur, & κήλη, tumor.
Βρόγχος, ου, ὁ, guttur. a βρέχω, ſorbeo.
Βρογχωτὴρ, ῆρος, ὁ, veſtimenti apertura, qua collum inſeritur: a βρόγχος, guttur.
Βρόδον, τὸ, roſa: Æol. pro ῥόδον.
Βρομέω, idem ac βρέμω, fremo.
Βρομιάζομαι, bacchor: ex Epigr.
Βρόμιος, ὁ, Bacchus, Dionyſius; vel Bacchicus, Dionyſiacus.
Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor; item avena: a βρέμω, fremo. hinc βρομία φόρμιγξ.
Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. κα, tono: a βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.
Βρονταῖος Ζεὺς, q. d. tonitrualis Jupiter; tonitruum auctor.
Βροντεῖον, τὸ, tonitrus officina; machina in ſcena tonitru edens. Th. βροντὴ, tonitru.
Βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru: q. βρεμετὴ; a βρέμω, fremo.
Βρόντημα, τὸ, idem ac βροντὴ, tonitru.
Βροντησικέραυνος, ὁ & ἡ, tonans, & fulminans: ut βροντησικέραυνοι νεφέλαι, Ariſtoph. q. d. cum tonitru fulminantes nubes; epitheton nubium, quod earum concurſu, & colliſione edantur fulgura, & tonitrua. ex βροντὴ, tonitru, & κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmen.
Βροντίας, ὁ, dicitur lapis quidam, a tonitru nomen habens. vide Plin. a Them. βροντὴ, tonitru.
Βροντοποιὸς, ῦ, ὁ, tonitrus auctor: ex βροντὴ, tonitru, & ποιέω, facio.
Βροτᾶν, Dor. pro βροτῶν, gen. pl. a βροτὸς, ὁ, mortalis, humanus.
Βρότειος, & βρότεος, ου, ὁ, ἡ, mortalis, humanus: quod a βροτὸς, ὁ, homo.
Βροτήσιος, ου, ὁ, Poet. idem ac βρότειος, mortalis.
Βροτοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro βροτοβήμων.
Βροτοβήμων, ονος, ὁ, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, & βῆμα, greſſus; quod a βαίνω, eo.
Βροτόγηρυς, ὁ, voce humana loquens: epitheton pſittaci in Epigr. ex βροτὸς, humanus; & γῆρυς, υος, ἡ, vox.
Βροτοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, humanus, homini ſimilis: ex βροτὸς, homo; & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, forma.
Βροτόεις, εντος, ὁ, ſanioſus, cruore reſperſus: in acc. βροτόεντα: a βρότος, cruor.
Βροτοῖσιν, mortalibus: dat. pl. a βροτὸς, mortalis.
Βροτοκτόνος, homicida. Th. κτείνω, occido.
Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ, homicida: ex βροτὸς, homo, & λοιγὸς, pernicies.
Βροτὸς, ῦ, ὁ, mortalis, homo: q. ῥοτὸς, ideſt, ὁ ἐν ῥοῇ ὢν, quod nihil ſit magis fluxum, quam homo. Vel a μείρω, divido, p. m. μέμορα, fit μορτὸς, κατ' ὑπερθέσιν κ. τροπὴν τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ μεμοιρασμένην ἔχων τὴν ζωήν. Hinc ἄμβροτος, & ἀβρότος, immortalis. Βροτὸς, ὁ, eſt Thema, & frequentius legitur in pl. maſc. βροτοὶ, ſine adjectione, at Lat. mortales pro hominibus; in ſing. vero dicitur ſæpius βροτὸς ἀνὴρ. unde βρότος exponitur pulverulentus ſanguis, i. e. pulvere permixtus.
Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονον) ſanies, cruor.
Βροτοστυγὴς, έος, ὁ & ἡ, hominibus inviſus: Æſchyl. in Prometh. Th. στυγέω, odio perſequor.
Βροτόω, f. ώσω, cruore inficio, cruento: a βρότος. Item hominem facio. βροτωθῆναι, mortalem fieri: a βροτὸς, homo.
Βροῦχος, ου, ὁ, ſpecies locuſtarum: q. a βρύκω, mordeo, rodo.
Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. βρέχω, humecto.
Βροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro, helluor. Ut inquit Budæus ex Ariſtot. idem ac βρογχιάζω, & Them. idem.
Βρόχθος, ὁ, idem ac βρόγχος, guttur.
Βροχθώδης, εος, ὁ & ἡ, inaquoſus, aridus.
Βρόχιος μόρος, q. d. laquearis mors: apud Nonn.
Βροχὶς, χίδος, laqueus; a βρόχος, laqueus.
Βρόχος, ου, ὁ, laqueus, reſtis: q. a βρέχος, extrito γ: eſt enim, quo guttur eliditur.
Βρόχω, ſorbeo, inuſit. unde ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. a βρέχω, rigo.
Βρυάζω, floreo, germino; item lætor, exulto: a Th. βρύω, pullulo, germino.
Βρυγδὴν, quidam exp. cum ſtridore dentium; alii ſtrictim: in Epigram. Th. βρύχω, ſtrideo.
Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus: a βρύχω, mordeo.
Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor proprie dentium, fremitus; item rugitus: a βρύχω, ſtrideo.
Βρύκανος, vel Βρυκάδανος, ὁ, edax: Heſych. a Th. βρύκω, rodo, mando, voro, deglutio.
Βρύκω, f. ξω, p. χα, mordeo, rodo; item deglutio.
Βρύλλω, potito, ſeu ſorbeo, ſorbillo, inebrior: a voce infantili βρῦ.
Βρῦ, vox infantium potum petentium, pro πιεῖν, bibere.
Βρυόεις, εντος, ὁ, & βρυώδης, εος, ὁ & ἡ, muſcoſus; item mollis, friatilis, fluxus.
Βρύον, ου, τὸ, muſcus, alga. Eſt & herbæ genus.
Βρυοφόρος, muſcifer; i. e. muſci fertilis: Theophr. de cauſ. Plant. ex βρύον, muſcus, & φέρω, fero.
Βρυόω, ῶ, muſco oppleo. unde βρυωθεὶς, muſco oppletus, vel obſitus: Ariſtot. de color.
Βρύσις, ἡ, ſcaturitio: apud Euſt. a Th. βρύω, ſcaturio.
Βρύτεα, τὰ, expon. reſiduum poſt calcatarum uvarum preſſuram, Latine vinacea, ſeu vinacei. Vide Athen. l. 2. qui ſcribit, vocem eſſe factam παρὰ τοὺς βότρυας; & reducitur ad Th. βότρυς, υος, ὁ, uva, racemus.
Βρυτὴρ, Æoles dicunt pro ῥυτὴρ, i. e. habena.
Βρῦτον, ου, τὸ, & βρῦτος, ου, ὁ, cerevisia; vinum hordaceum; q. a βρύω, frendeo.
Βρύττω, idem ac βρύκω, edo, devoro; item mando.
Βρυχαλέος, ὁ, rugiens.
Βρυχανάομαι, ῶμαι, apud Nic. Schol. exponitur ejulo.
Βρυχάομαι, ῶμαι, rugio; proprie de leonibus.
Βρυχὴ, ἡ, βρύχημα, τὸ, & βρυχηθμὸς, ὁ, rugitus.
Βρυχηδὸν, cum rugitu, vel fremitu. Th. βρύχω, ſtrideo.
Βρύχιος, ου, ὁ & ἡ, frendens, fremens. Item ſubmerſus, ſubmerſorius: q. a βρέχω, madefacio, pluo.
Βρυχμὸς, ὁ, pro βρυγμὸς, morſus, roſio: a βρύκω, mordeo, rodo.
Βρύχω, f. ξω, p. χα, frendo, ſtrideo. perf. paſſ. βέβρυγμαι. inde βρυγμὸς, morſus.
Βρύω, f. σω, p. βέβρυκα, ſcateo, fundo, is, germino, pullulo. inde ἔμβρυον, ου, τὸ, infans utero concluſus.
Βρυώδης, ὁ, idem ac βρυόεις, muſcoſus.
Βρυωνία, ἡ, & βρυωνὶς, ἡ, bryonia; i. e. vitis alba: a βρύον, τὸ, muſcus.
Βρωθεὶς, έντος, roſus, a. 1. part. paſſ. a βιβρώσκω, comedo, depaſco.
Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca: a βρώσκω, comedo.
Βρωμάομαι, ῶμαι; eſcam appeto; aut præ fame rudo (de aſinis enim proprie dicitur) affertur & pro fœteo; de leonibus ſcil. & hircis, & ſimilibus male olentibus: a βρώσκω, comedo, depaſco; unde βρῶμα, cibus: vel a βρῶμος, ὁ, graveolentia.
Βρωματίζω, cibum do. Greg.
Βρωματώδης, ὁ, graveolens.
Βρωμέω, ῶ, fœteo: a βρῶμος, ὁ, fœtor.
Βρώμη, ἡ, & Βρωμὸς, ὁ, cibus, edulium, eſca: a βρώσκω, comedo.
Βρωμήτης, ου, ὁ, item βρωμήτωρ, & βρωμητὴς, ruditor, rudens: a βρωμάομαι, rudo.
Βρώμησις, ἡ, ruditus.
Βρωμητὴς, ὁ, apud Etym. legitur pro βρωμήτωρ, ruditor.
Βρωμιάς, άδος, ἡ, Baccha, Mænas: a βρόμιος, Bacchus.
Βρῶμος, ου, ὁ, graveolentia, fœtor.
Βρωμώδης, εος, ὁ, ἡ, fœtidus: q. a βαρὺ, grave, & ὀσμὴ, odor.
Βρωσείω, eſurio, edere cupio: a βρῶσις, ἡ, cibus.
Βρώσιμος, ου, ὁ, eſculentus.
Βρώσιμον, τὸ, edulium: a βρώσκω, comedo.
Βρῶσις, ιος, & εως, ἡ, cibus, edulium; & ipſa comedendi actio: item eroſio. Th. βρώσκω, comedo.
Βρώσκω, comedo, depaſco. f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. paſſ. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐβρώθην.
Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comeſtor, qui comedit.
Βρωτικὸς, ῦ, ὁ, edax, cibi avidus.
Βρωτίμα, ἡ, apud Athen. pro pane furfuraceo: a βρώσκω, comedo:
Βρωτὸς, ῦ, ὁ, qui comedi poteſt, eſculentus.
Βρωτὺς, ύος, ἡ, cibus, eſca.

Β Υ.

Βύας, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.
Βυβλάριον, τὸ, diminut. chartula ex papyro: in Epigram.
Βύβλινος, ου, ὁ, papyraceus, ſed exp. & cannabeus: item ſcirpeus: ut βύβλινα ὅπλα,

Digitized by Google

ὕελα, apud Herodot. & βύβλινος οἶνος, vinum ex Biblo civitate.

Βυβλίον, ου, τὸ, papyracea charta, in qua nihil ſcriptum eſt, & funiculus etiam nauticus, non tamen ex byblo (i. a papyro Ægyptiaca) confectus, ſed ex herba ei ſimili.

Βύβλος, ου, ὁ, papyrus Ægyptia: item herba quædam ſimilis papyro: Euſt. Suid. Quoniam autem charta ex byblo fieri ſolebat, ideo βύβλος pro libro accipitur. Scribitur & βίβλος.

Βύζω, confertim impleo: inde βύζην, denſe. Th. βύω, obturo. Eſt & βύζω, vagio a βῦ, voce infantili; vel τῷ βύας, ideſt, bubulo. Vide etiam in βύασω.

Βυθίζω, mergo. f. ίσω. p. βεβύθικα, a. 1. ἐβύθισα. a βυθὸς, ὁ, fundum.

Βύθιος, ὁ, qui eſt in profundo; profundus: Luc. & βυθίη ναυμαχίη, in Epigram. quæ fit in fluctibus. & τὰ βύθια, aquatilia.

Βυθίων, ſub fluctibus. Th. βυθὸς, ὁ, fundum.

Βυθὸς, οῦ, ὁ, fundum, imus gurges, profundum: q. a βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Βυθοτρεφὴς, ὁ, in profundo nutritus: in lib. Machab. βυθοτρεφὴς κῆτος, exp. in profundo utero nutriens: ex βυθὸς, fundum, & τρέφω, alo, nutrio.

Βυκάνη, ης, ἡ, buccina.

Βυκανίζω, buccino.

Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, buccinator.

Βυκανιστήριον, τὸ, buccina; idem ac Them. βυκάνη.

Βυκανήτης, ὁ, apud Polybium, pro βυκανιστὴς, buccinator.

Βύκτης, ὁ, ſonans, ſpirans: venti epithet. a βύζω, confertim impleo.

Βυλλὸς, οῦ, ὁ, confertus: a βύω, obturo.

Βυλλόω, ῶ, oppleo, obſtruo: Heſych. & βυῶ, dicitur etiam pro Th. βύω, confercio, oppleo.

Βύνη, ης, ἡ, hordeum madefactum, quod coctores cereviſiarii maltam vocant.

Βυνέω, mergo. Heſych. βυνέω, βυθίζω, Æol. eſt a βύνω, tingo.

Βύρσα, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσαίετος, ὁ, ab Ariſtoph. dicitur Cleon. ἀπὸ τῆς βύρσης, καὶ τοῦ ἀρπάζειν, teſte Heſych. q. d. aquila raptrix τῆς βύρσης. Per jocum autem βυρσίνην vocat Athenarum urbem. ex βύρσα, ἡ, corium, & αἰετὸς, ὁ, aquila.

Βυρσεὺς, έως, ὁ, & Att. έως, coriarius.

Βυρσεύω, corium concinno, ſeu apparo.

Βύρσινος, ου, ὁ, coriaceus, & apud Ariſtoph. βυρσίνην ἔχω, exp. flagellum.

Βυρσὶς, ἡ, diminut. corium pellis.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, cerdo, coriarius: ex βύρσα, corium & δέψω, excorio.

Βυρσοπαγὴς ναῦς, dicitur navis corio connecta, q. d. compacta: ex βύρσα, ἡ, corium, & πήγνυμι, figo, f. ξω; unde aor. 2. ἐπάγην, corium.

Βυρσοποιὸς, ὁ, coriarius: Poll. ex βύρσα, ἡ, & ποιέω, facio.

Βυρσοπώλης, ὁ, qui coria vendit: ex βύρσα, & πώλης, ὁ.

Βυρσότονον κύκλωμα, apud Eurip. in Bacch. dicitur tympanum; quoniam rhombus eſt orbicularis pelle intenta obductus. ex βύρσα, corium, & τόνος, ὁ, tentio, intentio.

Βυρσόω, ῶ, corio contego. Th. βύρσα, corium.

Βυσαύχην, ενος, ὁ, qui ſcapulis furſum adductis cervicem contrahit: quales Ariſtoteles inſidioſos eſſe ait: ex βύω, obturo, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Βύσιος, ὁ, Byſius; menſis quidam apud Delphos; ſic dictus, quaſi φύσιος, quoniam eo menſe multa βύονται, h. e. producuntur, & germinant.

Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum; a 1. perſ. præt. paſſ. verbi βύω, obſtruo.

Βύσσινος, ου, ὁ, byſſinus, qui ex byſſo eſt: ut βυσσίνη σινδὼν, apud Herodot. & βύσσινον φᾶρος, apud Plut. Metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Them. βύσσος, ου, ἡ, byſſus.

Βυσσοβαρὴς, ὁ, in profundum delabens præ pondere: Heſych ex βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & βάρος, εος, τὸ, pondus.

Βυσσοδομεύω, profunda cogito; machinor: item fundamenta probe jacio. a βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & δομεύω, pro δομέω, ædifico. Th. δέμω, ſtruo.

Βυσσόθεν, ex imo: adv. a βυσσὸς, fundum.

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, fundum, profunditas: Jon. pro βυθὸς. inde ἄβυσσος, abyſſus.

Βύσσος, ου, ἡ, byſſus; lini pretioſiſſimi genus. Hinc βύσσινος, byſſinus.

Βυσσόφρων, ὁ, in profundo cogitans pectore. vid. Heſych. ex βυσσὸς, fundum, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Βύσσω, & βύζω, eſt τῷ βύας, i. e. bubonis; quem queri, & gemere ferali carmine dicunt Latini Poetæ; bubulare. Th. βύας, ου, ὁ, bubo.

Βύσσωμα, τὸ, profunditas: a βυσσὸς, fundum.

Βυστικὸς, pro βεβυσμένος, ὁ, oppletus, refertus: ex Ariſtoph. Th. βύω, vel βύζω, obturo.

Βύστρα, ας, ἡ, idem ac βύσμα, obturamentum; & pro genere marſupii, ſeu peræ; Poll.

Βύω, f. σω, p. βέβυκα, obturo: obſtruo; item impleo, tago. βύζω, idem.

B Ω.

Βῶ, βῶς, & βόω, βῶς, Jon. a. 2. ſub. a βαίνω, eo.

Βωΐδιον, τὸ, bucula, buculus.

Βωθέω, per contract. Jon. pro βοηθέω.

Βωκολιάξεις, Dor. pro βουκολιάσεις, bucolicum carmen cantabis.

Βωκολιάσδω, Dor. pro βουκολιάζω, paſtorali more cano. βωκολιάσδε, Dor. imperat. pro βουκολίαζε.

Βωκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, bucolici carminis cantor; ex βοῦς, bos, κόλον, cibus, & ᾄδω, cano.

Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, ὁ, paſtoralis.

Βωκόλος, Dor. pro βουκόλος, ὁ, bubulcus: a βοῦς, bos, & κόλον, cibus.

Βώκος, ω, ὁ, Dor. pro βοῦκος, ου, ὁ, idem ac βουκαῖος, bubulcus, meſſor. Them. βοῦς, bos.

Βωλὰ, conſilium: Dor. pro βουλὴ, ἡ.

Βωλάκιον, & βωλάριον, ου, τὸ, item βώλιον, ου, τὸ, gleba.

Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poet. idem ac βῶλος, ἡ, ager, gleba.

Βωληδὸν, glebæ modo: a βῶλος, ἡ, gleba.

Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus. a βῶλος, ἡ, gleba, ager.

Βωλοκοπέω, glebas ſcindo, vel frango; occo.

Βωλοκοπία, ἡ, glebarum fractio: ex βῶλος, ου, ἡ, gleba, & κοπὴ, ſectio. Th. κόπτω, ſcindo.

Βῶλος, ου, ἡ, gleba, ager, maſſa: item bolus.

Βωλοστροφία, ἡ, glebarum inverſio, & repaſtinatio. Th. στρέφω, verto, verſo; unde στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura.

Βωλοτόμος, glebas ſecans: Epigr. Them. τέμνω, ſcindo; unde τομὸς, οῦ, ὁ, ſecans.

Βωλώδης, εος, ὁ, ἡ, gleboſus.

Βωμολόχευμα, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum: ſcurrilitas. Heſych.

Βώμαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, idem ac βωμολόχος, ſacrilegus: item pro parva ara capitur.

Βώμευσις, εως, ἡ, aræ exſtructio: Heſych.

Βώμιος, ὁ, altareus. unde βώμιοι ἱστάντες, aræ præfecti.

Βωμὶς, ίδος, ἡ, diminut. arula: Herod.

Βωμίστρια, ἡ, quæ ad aras ſacra peragit; ſacerdos, ſeu ſacerdotiſſa: a βωμὸς, ara.

Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum; ſacrilegium, Athen. ex βωμὸς, altare; & λόχος, inſidiæ.

Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas; altera extremitas τῆς ἀγροικίας: apud Ariſtot. 2. Ethic.

Βωμολόχος, ου, ὁ, ἡ, ſcurrilis, ſcurra, aſſentator; item ſacrilegus.

Βωμολοχέω, & βωμολοχεύομαι, ſcurram, vel ſacrilegum ago.

Βωμολόχως, ſcurriliter.

Βωμονείκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit: ex βωμὸς, ara, & νεικέω, rixor; a Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Βωμὸς, οῦ, ὁ, baſis: item ara: q. a βάω, ſeu βαίνω. Euſtath. nam ab Hebr. במה βωμὸς, ara diis, & deabus; θυσιαστήριον, altare Deo vero.

Βῶν, Jon. & Dor. pro βοῶν. vel acc. ſing. a βῶς, ὁ, ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, bos, & in acc. pl. τὰς βῶς, & in dat. pl. βωσί.

Βωνίτης, ου, ὁ, idem ac βώτης, ου, ὁ, bubulcus. Th. βοῦς, bos.

Βὼξ, γὸς, ἡ, piſcis, a clamore dictus, nempe a βοῶ. Dor. βοάξ.

Βῶρος, ου, ὁ, Borus, nom. propr. viri: item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.

Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.

Βῶς, ὁ καὶ ὁ, Dor. pro βοῦς, bos, vacca.

Βῶσαι, vocare, Jon. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω. voco, clamo.

Βώσας, αντος, & βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poetas ſæpe reperiuntur pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per contract. a βοάω, clamo.

Βωστρέομες, Dor. & Poet. pro βωστρέομεν, 1. pl. præſ. ſub. act. a βωστρέω, clamo.

Βωστρέω, Dor. verb. pro βοάω, voco. Hinc βωστρήσομες, Dor. pro βωστρήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βώτης, ου, ὁ, paſtor.

Βωτιανείρῃ, populoſæ, dat. ſing. f. g. a

Βωτιάνειρος, ου, ὁ, ἡ, alens viros: a βώτης, ἡ, & ὁ βώτης, paſtor (quod a βόω, inuſ. paſco) & ἀνὴρ, vir.

Βωτῶ, idem ac βοάω, ſeu βοῶ, clamo; facto ſcil. βοητῶ, a βοητὺς, deinde per contractionem βωτῶ. unde ἐπιβωτῷ, apud Herod. inquit Euſtathius.

Βώτωρ, ορος, ὁ, idem ac βωτὴρ, paſtor: a βόω, inuſ. paſco.

Γ A.

Γ Tertia apud Græcos litera ternarium numerum denotans. Γ Interdum pro δ ponitur. Interdum γ otioſe vocibus præponitur, ut γέαρ, ἔαρ, ver. γία, ἴα, violæ, &c. Et γ', pro γὲ, quidem, certe.

Γὰ, Dor. pro γῆ.

Γαββαθᾶ, ἡ, nomen plateæ, ἄκλιτον. Hebr. pavimentum elatum.

Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, ἄκλιτον, Gabriel. Hebr. robur Dei.

Γαγάτης, ου, ὁ Gagates lapis. a γάγγης, qui eſt fluvius Lyciæ.

Γαγγαλίζω, titillo: a γάω τὸ γελάω, facio ridere. Vel a γάνος, εος, τὸ, lætitia.

Γαγγάμη, ης, ὁ, ſagena, rete piſcatorium. q. a γῶ, capio.

Γαγγίτης λίθος, ſeu γαγγίτης, ου, ὁ, gemma quædam. a Gange fluv.

Γάγγλιον, ου, τὸ, nervi præter naturam contortio. Heſych. γαγγάλιον, genus apoſtematis, revolutio nervorum ex percuſſione, vel labore proveniens.

Γάγγραινα, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus mortificatio. q. a γράω, vel γραίνω, depaſcor, quia partes ſinceras avide depaſcitur, vel a γάνει τῷ γραίνειν, gaudio depaſcendi.

Γὰδ, Gad, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. turma.

Γαδαρεὺς, έος, ὁ, Gadarenſis.

Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, nomen Gentile. Hebr. ſepto cinctus.

Γάδομαι, gaudeo.

Γάζα, ης, ἡ, gaza. Perſica vox, opes, divitiæ.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium Eccleſiaſticum, & pro loco ipſo. ex γάζα, ης, ἡ, & φυλακὴ, ἡ, cuſtodia, quod a φυλάσσω, cuſtodio.

Γαθεῦν, Dor. pro γηθεῖν, præſ. inf. a γηθέω, gaudeo. Dor. γαθέω.

Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν. 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi γηθέω, gaudeo, lætor.

Γαῖ, pro γαῖα, & Jon. γαίη, ης, ἡ, terra.

Γαῖα, ας, & Poet. γαίη, ης, ἡ, terra, tellus, & per aphæreſin αἶα. in proſa γῆ.

γῆ. q. a γάω, idem. vel a γάω, naſcor, quod e terra omnia naſcantur. Platoni q. γεννήτειρα, id eſt, genitrix. Hinc γήϊνος, & γήϊος, ου, ὁ, ἡ, terrenus, ut & γαιώδης idem. Γαῖοθεν a terra. ἀπόγαιος, ου, ὁ, a terra remotus. ἀνώγεων, vel ἀνώγεον, ω, τὸ, cœnaculum. ἐπίγειος, ου, ὁ, humi repens. ἄγονος, ὁ, ἡ, ſterilis. ἄγονος, ου, ὁ, ſterex.

Γαιηόχῳ, dat. ſing. a γαιήοχος, ου, ὁ, terram cingens, & continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχος, & γαιῆχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. vel ὀχεῖται ἐπὶ τῆς γῆς.

Γάϊος, ου, ὁ, Gajus, nomen viri.

Γαισὸς, vel γαῖσον, ου, ὁ, gæſum, armaturæ genus.

Γαίω glorior, ſuperbio, præſ. part. γαίων.

Γάλα, ακτος, τὸ, lac. tanquam a γάλαξ. q. a γελάω, rideo, ut ſit quaſi γέλα. Lac primum eſt hominis alimentum, eique ſemper arridet. Hinc γαλακτώδης, γαλακτικὸς, & γαλαθηνὸς, lacteus. γαλαξίας κύκλος, ὁ, lacteus circulus in cœlo.

Γαλαθηνὸς, οῦ, ὁ, hinnulus, qui non ablactatur. a γάλα, ακτος, τὸ lac.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac potat. ex γάλα, lac, & πίνω, bibo.

Γαλάνα, ας, ἁ Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, ſerenitas.

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

Γαλάτεια, ας, ἡ, nomen mulieris, Galatea.

Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentis, Galata.

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. lactea.

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, Galaticus.

Γαλέη, ης, & in prima γαλῆ, ἡ, muſtela, catus. nam felis eſt proprie αἴλουρος. q. a γάλα. feles enim lacte delectantur. vel per metathesin sa γαλέη ſit αἰγέλη, quod ad opus ἀφροδίσιον venereum noctu gregatim conveniant. Et γαλῆ dici poſſet, q. γελαρὰ, læta, exultans. Hinc γαλεὸς, οῦ, ὁ, muſtelus, piſcis genus. γαλιδεὺς, έως, ὁ, catulus felis. μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.

Γαληρὸς, ὰ, ὸν, tranquillus, ſerenus, hilaris. Th. γαλήνη, ἡ, tranquillitas.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, muſtela. vide γαλέη.

Γαλήνη, ης, ἡ, ſerenitas, tranquillitas maris, malacia, dum aer, aut mare quaſi ridet, a γελάω, vel a γάλα. cœlum luce perfuſum lacteo, ſeu candido colore eſſe videtur. Eſt & nomen proprium mulieris. Hinc γαλήνιος, ου, ὁ, ſerenus. γαληνός, οῦ, ὁ, tranquillus.

Γαλινιῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. a γαλινιάω, tranquillus ſum. Th. γαλήνη, tranquillitas maris, ſerenitas.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis, Galilæa. Hebr. limes.

Γάλιον, τὸ, galium herba. q. a γάλα, quia in contrahendo lacte coaguli vicem implet.

Γαλίοψις, εως, ἡ, frutex, urticæ ſimilis. urtica mortua. q. a γαλέης ὄψις, figura muſtelæ.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gallion.

Γάλλος, ου, ὁ, eviratus, ſpado. q. ab ἄλλος, quia naturam ſuam mutavit. Vel a Gallo, Phrygiæ flumine, ubi initiabantur.

Γάλως, ω, vel ωος, & γάλοως, ου, ἡ, glos, ſoror mariti, vel uxor fratris. q. e γάλα, lac; quod ſint quaſi ὁμογάλακτες, eodem lacte nutriti, quippe quod ſæpius conviventur.

Γᾶμαι, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Gamaliel. Hebr. retributio Dei.

Γαμβρὸς, οῦ, ὁ, gener, ſocer: item frater uxoris. in pl. dat. γαμβροῖσι, Jonic. q. a γαμέω, ut ſit quaſi γαμερὸς. ἐκ τῶ γάμου orta eſt hæc affinitas.

Γαμείτωσαν, matrimonio jungantur, 3. pl. præſ. imperat. act. a γαμέω, uxorem duco.

Γάμεν, Dor. & Jon. pro ἔγημεν, 3. ſing. a. 1. ind. vide γῆμαι, a γαμέω, uxorem duco.

Γαμέσσεται, gem. σ, pro γαμέσεται, f. 1. med. verbi γαμέω, uxorem duco.

Γαμετέον, verbale a γαμέω, uxorem duco.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. at γαμέτης, ου, ὁ, maritus. Th. γαμέω, uxorem duco.

Γαμέω, uxorem duco, nubo. fut. ήσω. præt. γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα, & per ſyncopen & metath. ἔγημα, aor. 1. paſſ. ἐγαμήθην. q. a γάω. hic finis ejus generare, ut alii ſint cultores Deo poſt nos. vel q. a γάνος, & ἅμα, quod conjuncta ſit lætitia. Hinc γαμήλιος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis, conjugalis. γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. γαμέτης, ου, ὁ, maritus. γαμετὴ, ῆς, uxor. γάμος, ου, ὁ, nuptiæ. γαμίζω, nuptui colloco. γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius. ἄγαμος, ου, ὁ, cœlebs. νεόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel nova nupta. q. a γάω. nam finis ejus generare.

Γαμησείω, nupturio. a γαμέω, f. ήσω, uxorem duco.

Γαμίσκω, nuptum do. (γαμίσκομαι, nuptui collocor) idem ac γαμίζω. f. ίσω. p. γεγάμικα· τὸ γαμίζειν eſt parentum. Sponſus dicitur γαμῶσαι, Sponſa γαμηθεῖσαι.

Γάμοιο, gen. Jon. pro γάμου, a γάμος, ὁ, nuptiæ.

Γαμοῖτο, nubat, præſ. opt. paſſ. a γαμέω.

Γαμοκλοπέω, præſ. int. a γαμοκλοπέω, furtivas nuptias quæro. ex γάμος, ου, ὁ, nuptiæ, & κλέπτω, furor.

Γαμόρος, ου, ὁ, Jonic. pro γεωμόρος, agricola. ex γῆ, terra, & μείρω, divido. præt. med. ἔμμορα.

Γάμος, ου, & Jon. γάμοιο, ὁ, vel οἱ γάμοι, nuptiæ, q. a γάω. Hic finis ejus generare. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμοστόλος, ου, ὁ, nuptias ornans. a γάμος, ου, nuptiæ. & στέλλω, orno. hinc γαμοστολέω, nuptias paro.

Γαμουμένῃ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. a γαμέω nubo, uxorem duco.

Γαμφηλαὶ, ῶν, malæ, maxillæ. a γαμψὸς, incurvus, inflexus: pro καμψὸς, quod a κάμπτω, flecto.

Γαμψὸς, οῦ, ὁ, inflexus, aduncus; a κάμπτω, flecto.

Γαμψώνυχες, οἱ, nom. plur. a γαμψώνυξ, cui curvi ſunt ungues. q. a γαμψὸς, idem ac καμψὸς, incurvus. Th. κάμπτω, flecto, incurvo. & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

Γάνος, εος, τὸ, lætitia, voluptas: item ſplendor. a γάω, lætor. Hinc γανόω, lætitia afficio, ſplendeo.

Γανυμήδης, εος, ὁ, Ganymedes; nomen proprium.

Γὰρ, enim, nam. conjunctio cauſalis.

Γαργαίρειν, ſplendere. q. ex μαρμαίρειν, tum vibrare, palpitare: item multiplicare. inde γάργαρα, multitudo.

Γαργαλίζω, titillo, lætitia afficio. idem cum γαργαλίζω, titillo. q. γάω γέλων, gigno riſum.

Γαργαρεὼν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur. a ſono, q. qui fit colluſione. Hinc γαργαρίζω, os aqua colluo, gargarizo.

Γάρον, ου, τὸ, garum, liquamen piſcium ſale conditorum. hinc ὀξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum.

Γαρύεμεν, Dor. pro γηρύειν, & γαρύετον, dual. præſ. ind. Dor. pro γηρύετον. Vide γαρύω. hinc γαρύσομαι, Doric. f. 1. celebrabo.

Γαρύω, Dor. pro γηρύω, a γαρύω, pro γηρύω, ſono, loquor.

Γαρύομαι, Dor. pro γηρύομαι, conqueror. vide in γαρύω. hinc γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pul. a. 1. opt. med.

Γαστὴρ, έρος, τρὸς, ἡ, venter. q. a χάω, capio. Eſt enim in ventre cavitas, & capacitas. poſſit etiam ad γάω referri, quia in eo ſunt μέρεα γεννητικά. hinc γάστρις, gulosus. γαστρίζω, ventrem expleo.

Γάστρη, & γάστρα, ας, ἡ, fundum vaſis, vel navis. a γαστὴρ, venter.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, goloſus, cibi avidus. ex γαστὴρ, ὁ, venter, & μάργος, ου, ὁ, inſanus.

Γαυλὸς, οῦ, ὁ, mulctra. a γάλα, quod recipit. q. γαλακτωλός. Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus, ſentina.

Γαυλώς, Dor. pro γαυλούς, acc. plur. a γαυλὸς, ὁ, mulctra.

Γαυριόωντες, Poet. pro γαυριῶντες, nom. plur. part. præſ. act. verbi γαυριάω, ſuperbio. Th. γαῦρος, ου, ὁ, ſuperbus.

Γαῦρος, ου, ὁ, ſuperbus, arrogans, ferox. q. a γαίω, ſuperbio. ut ſit q. γαίερος. Hinc γαυρότης, ητος, ἡ, ſuperbia. γαυριάω, & γαυρόω, ſuperbio, glorior, me jacto. ἀγαυρὸς, οῦ, ὁ, ſuperbus, inſolens.

Γαυρούμενος, ὁ, elatus, ſuperbiens, præſ. part. a γαυρόομαι, οῦμαι. hinc γαυροῦ, efferaris, præſ. imperat. paſſ. a γαῦρος, ου, ὁ, ſuperbus.

Γαυσὸν, οῦ, τὸ, curvum, claudum, tortuoſum. γαυσόω, reddo γαυσὸν, curvum.

Γάω, genero, naſcor.

Γ Ε.

Γὲ, Dor. γὰ, quidem, certe. Et κὲ, idem eſſe puto. Aliquando γὲ eſt ſyllabice adjectio. ſeparatim vix legitur. ὀφελόν γε, utinam ſane. καί γε, & quidem. δέ γε, tamen. καίτοι γε, etſi. μενοῦν γε, imo vero.

Γέα, & contracta γῆ, ἡ, terra vel γαῖα, a γάω, quia gignit φυτά: & omnino magna mater eſt naſcentium corporum.

Γαιήοχος, ὁ, & γαιάοχος, & Jon. γαιήοχος, Neptuni epithetum. παρὰ τὸν γῆν, ὅτι γῆν ἔχει: vide in γαιηόχῳ.

Γέγαα, genitus ſum, præt. med. Poet. verbi γάω, pro γίνομαι, naſcor. Alii volunt eſſe perf. act. pro γέγονα. unde γεγαὼς, pro γεγονώς.

Γεγάασι, & γεγάασι, 2. & 3. plur. perf. med. a γέγαα, quod vide ſupra.

Γεγαθὼς, ότος, ὁ, Dor. pro γεγηθὼς, gaudens: vide γέγηθα, a γηθέω, gaudeo, lætor.

Γεγάεινω, εις, ει, Poet. pro γίνομαι, natus ſum. a γάω, γήσω, ſum.

Γεγάμεν, Poet. pro γεγαάμεν, Dor. pro γεγαέναι, inſ. præt. med. a γέγαα, a γάω, pro γίνομαι, naſcor.

Γεγανωμένος, ὁ, perſ. part. a γανόω, f. ώσω, pro γανόω, ῶ, quod a γάνος, εος, τὸ, oblectatio.

Γεγαὼς, ῶτος, ὁ, natus. vide in γέγαα.

Γεραιὸς, ου, ὁ, antiquus, q a γέα, & γάω ſum. Id antiquum vere, quod prima creatione a terra productum, ut Adam, Sap. 7. 1.

Γεγενναμένος, ὁ, Dor. pro γεγεννημένος, genitus. vide γεγένημαι ſequens.

Γεγένημαι, ησαι, ηται, natus ſui, præt. paſſ. γεγενῆσθαι, perſ. inſ. verbi γίνομαι, fio, ſum.

Γεγενοίμην, & γεγενοίμεθα, 1. ſing. & pl. a. 2. opt. med. Poet. & Jon pro γενοίμην, & γενοίμεθα, verbi γίνομαι, ſum.

Γέγηθα, lætatus ſum, perſ. act. per Syncop. pro γεγήθηκα. a γηθέω, gaudeo.

Γεγήρακα, ſeu γεγήρακα, ſenui; perſ. act. verbi γηράω, ſeu γηράσκω, ſeneſco. Th. γῆρας, ατος, τὸ ſenectus.

Γεγόνει, natus fuerat, pluſq. perſ. med. Jon. pro ἐγεγόνει, 3. ſing. a. p. m. γέγονα, & in 3. plur. γεγόνασι. hinc p. m. inſ. γεγονέναι, & in part. γεγονὼς, υῖα, ός. vide in γίνομαι, ſum.

Γεγραμμένος, ου, ὁ, perſ. part. γεγράφθαι, perſ. inſ. paſſ. γεγραφὼς, ότος, p. part. act. a γράφω, ſcribo.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, ὁ, perſ. part. act. a γυμνασιαρχέω, gymnaſio præfectus ſum, ab ἀρχὴ, principatus, & γυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii: quod a γυμνὸς, ὰ, ὸ, nudus.

Γεγυμνασμένος, ὁ, perſ. p. paſſ. a γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, ου, ὁ, nudus.

Γέγωνα, clare clamo, p. m. verbi γωνέω. per metatheſin pro γέγονα. Hinc γεγώνει, pro γέγωνε, præt. med. in præſens tranſeunte. vel eſt p. m. a γεγωνέω, vociferor, clamo.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præſ. inſ. & γεγώνευν, Dor. pro ἐγεγώνουν, imperſ. a γεγωνέω, clamo, quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, τὸ, celebrandum eſt. vide in γεγωνέμεν.

Γεγὼς, ῶτος, ὁ, natus, pro γεγαὼς, a γέγαα, quod vide, perſ. med. verbi γάω, quod a γίνομαι, ſum.

Γεδεών, ὁ, nomen heroïs, ἐκκόπτων, Gedeon. Hebr. evulſor.

Γεθσημανῆ, ῆς, ἡ, nomen regionis, Getſemani. Hebr. vallis pinguedinis.

Γέεννα, ης, ἡ, gehenna, locus ſuppliciorum æternorum.

Γεινάμην, natus ſum, vel genui, a. 1. med. Jon. pro ἐγεινάμην, ω, ατο. a γείνομαι, naſcor. γεινάμενος, η, ον, a. 1. med. part.

Γείναο, pro γείνω, Jon. a. 1. m. 2. ſing. ab ἐγεινάμην, ω, ατο.

Γείνασθαι, a. 1. inf. med. ejuſdem them.

Γείνατ', pro γείνατο, 3. ſing. a. 1. m. Jon. ab eodem themate.

Γείνεθ', pro ἐγείνετο, & γεινόμεθ', pro γεινόμεθα, 3. ſing. & 1. pl. imperf. paſſ. verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt, γεινόμην, Poet. dici pro ἐγεινόμην, abjecto augmento, & ι metri cauſa inſerto. Sic γείνετο, pro ἐγίνετο.

Γείνεαι, Jon. pro γείνῃ, 2. ſing. præſ. verbi γείνομαι, naſcor.

Γείνομαι, ſeu γίγνομαι, & γίνομαι, naſcor, gignor, fio, ſum. f. 1. med. γενήσομαι. præt. paſſ. γεγένημαι. a. 1. paſſ. ἐγενήθην. f. 1. paſſ. γενηθήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο, factus ſum. a. 2. imperat. γενοῦ, έσθω. a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο. ut μὴ γένοιτο, abſit. a. 2. ſub. m. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος, præt. med. γέγονα. pl. perf. med. ἐγεγόνειν. præt. med. inf. γεγονέναι. part. præt. med. γεγονώς, υῖα, ός. q. a γέω, naſcor. Hinc γένεσις, εως, ἡ, origo, ortus. γενετήρ, ῆρος, ὁ, genitor. γένος, εος, τό, genus. γενεά, ᾶς, ἡ, progenies. γενέθλη, ης, ἡ, ortus, origo. γενέθλιος, ου, ὁ, natalis natalitius. γενέθλια, ων, τά, natalitia. γενεθλιακός, ή, όν, ad natalem diem pertinens. γενναῖος, α, ον, ingenuus, generoſus. γεννάω, ήσω, genero; a γείνομαι. γέννημα, ατος, τό, progenies. γονή, ῆς, ἡ, fœtus, proles. γόνος, ου, ὁ, generatio. γόνιμος, ου, ὁ, fœcundus. γενέσιος, ου, ὁ, ἡ, genitalis, prolificus, fertilis. γονεύς, έως, ὁ, genitor, pater. γνήσιος, ου, ὁ, legitimus. αὐτογενής, έος, ὁ, ἡ, qui ex ſeipſo eſt, non ex alio. παλιγγενής, έος, ὁ, ἡ, renatus, renaſcens. σκοτογένητος, ου, ὁ, natus procul abſente patre. κασίγνητος, ου, ὁ, frater. εὐγενής, έος, ὁ, ἡ, nobili genere ortus. εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. συγγενής, έος, ὁ, ἡ, cognatus, affinis. συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, affinitas.

Γεῖσον, vel γεῖσσον, ου, τό, ſuggrunda, ſeu ſuggrundium, id eſt, pars tecti prominens, quod pluvias a parietibus εἰς γῆν σείει, in terram amovet, & quatit.

Γεῖσος, εος, τό, vel γεῖσσος, eſt κεφαλὶς, capitellum.

Γειτνιῶσα, vicina, præſ. part. f. g. a γειτνιάω, vicinus ſum. Th. γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus.

Γειτνιάω, vicinus ſum. γειτνιώντων, gen. ſing. part. præſ. Th. γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus.

Γείτοσι, dat. plur. a γείτων, vicinus.

Γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus, q. a γέα, quia ejuſdem terræ. Hinc γειτνιάω, vicinus ſum. γειτονία, ας, ἡ, vicinitas.

Γειώρας, α, ὁ, advena. opponitur αὐτόχθων, ut advena indigenæ.

Γελᾷ, 3. ſing. præſ. ind. a γελάω, rideo. Eſt & γέλα, ſplendor Solis, q. a γελάω, ſplendeo.

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, a γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, præſ. part. γελᾶν vero, jota ſubſcripto, eſt præſ. inf. verbi γελάω, rideo.

Γελανής, έος, ὁ, hilaris, Poet. pro ἱλαρός, ὁ, hilaris.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, fut. 1. verbi γελάω, rideo.

Γελάοισα, Dor. pro γελάουσα, præſ. part. f. g. verbi γελάω, rideo.

Γελάσιμος, η, ον, ridiculus, ab eodem themate.

Γελάσωμεν, rideamus, 1. plur. a. 1. ſub. act. a γελάω, rideo.

Γελάω, rideo. fut. άσω. p. γεγέλακα. a. 1. ἐγέλασα. perf. paſſ. γεγέλασμαι. a. 1. paſſ. ἐγελάσθην. q. a γέλα, ſplendor Solis, qui homines facit γελᾶν, & ridentis vultus quaſi ſplendet. Hinc γελάσιμος, η, ον, ridiculus, riſu dignus. γελαστός, ή, όν, idem. γελοῖος, α, ον, idem. γέλως, ωτος, ὁ, riſus. ἀγέλαστος, ου, ὁ, ἡ, riſu minime dignus, riſus expers. ἀγελαστί, ſine riſu.

Γέλγη, ης, ἡ, omnia generis merces variecoloratæ, color, tinctura.

Γέλγις, ιθος, & γελγίς, ῖδος, ἡ, allii caput.

Γελγῶ, tingo, coloro. a γέλα, ſplendor Solis.

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præſ. part. f. g. a γελέω, Jon. pro γελάω, rideo. Nam Dor. & Jon. verba in άω per έω efferunt.

Γελέω, ſplendeo. a γέλα, & ἄλη, eſt ſplendor.

Γελῇς, rides, Dor. pro γελᾷς, a γελάω, rideo. vox etiam Atticis uſitata.

Γελοῖα, ridenda, nom. plur. n. g. a γελοῖος, οία, οῖον, riſu dignus. a γελάω, rideo. f. άσω. hinc & γελοιάζω, rideo.

Γελοῖος, ὁ, ridiculus, γέλοιος, Poet. hinc γελοιάω, pro γελάω, rideo.

Γελοίωντες, & γελώοντες, Poet. pro γελῶντες, a γελάω, rideo.

Γελῶν ridens, & in plur. γελῶντες, præſ. part. a γελάω. & in 3. plur. præſ. ind. γελῶσιν. γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, rident.

Γέλως, ωτος, ὁ, riſus, & γέλος, ου, onde acc. γέλων, dat. γέλῳ, a γελάω, rideo. vel γέλα, quia eſt ſplendor faciei.

Γεμίζω, impleo. f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. perf. paſſ. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσθην, Th. γέμω, plenus ſum. p. m. γέγομα. hinc γόμος, ου, ὁ, onus navis.

Γεμίσας, aor. 1. part. γεμίσατε, aor. 1. imperat. 2 plur. a γέμισον, άτω, verbi γεμίζω, impleo. Th. γέμω, plenus ſum.

Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. a γεμίζω, impleo.

Γέμομεν, pleni ſumus, 1. pl. ind. præſ. γεμούσαις, dat. plur. part. præſ. f. g. a γέμω, plenus ſum.

Γέμω, plenus ſum, vel onuſtus. præſ. part. γέμων, ουσα, ον. præt. med. γέγομα. unde γόμος, ου, ὁ, onus navis.

Γενεά, ᾶς, & Jon. γενεή, ῆς, ἡ, generatio, ætas. εἰς γενεὰς γενεῶν, in omnes ætates. Th. γείνομαι, naſcor.

Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recenſio. γενεαλογέω, natales progenitoris inveſtigo. f. ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογοῦμαι, annumeror in proſapia aliqua. γενεαλογούμενος, præſ. part. ex γένος, εος, τὸ, genus. quod a γείνομαι, naſcor, & λέγω, dico.

Γενεῆφιν, generationi, dat. ſing. Jon. φιν additur per paragogen, a γενεά, ᾶς, ἡ, generatio.

Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio. hinc γενέθλιος, autor generationis. quod a γενεά, generatio.

Γένει, dat. ſing. a γένος, εος, τό, genus. Th. γείνομαι, naſcor.

Γενειᾶν, barbatum eſſe, præſ. inf. a γενειάω, barbam geſto.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, pubeſcens idem ac γενειάω, barbam geſtans.

Γενειάω, barbam geſto. f. άσω. a. 1. part. act. γενειάσας, αντος, ὁ. a γένειον, ου, τό. mentum.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. & Jon. pro γενειήτης, ου, ὁ, progenitor, & hoc pro γενέτης, quod a γένος, εος, τὸ, genus. Th. γείνομαι, naſcor.

Γένειον, τό, mentum, barba. in pl. γένεια. inde γενειάω, barbatus ſum. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.

Γένευ, Jon. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, fuiſti, a. 2. med. ab ἐγενόμην, ου, ετο, Th. γείνομαι, ſum.

Γενέσθαι, a. 2. inf. med. γενέσθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. ut γενέσθω, 3. ſing. ejuſdem temporis, ab eodem them.

Γενέσια, ων, τά, natalitia. a γενεά, ᾶς, ἡ, generatio. quod a γείνομαι, naſcor. perf. γεγένημαι, σαι.

Γένεσις, εως, ἡ, generatio, nativitas. ab eodem themate.

Γένετ', pro ἐγένετο, a. 2. med. Jon. a γείνομαι, naſcor.

Γενετή, ῆς, ἡ, nativitas, ortus. a γείνομαι. perf. γεγένημαι, σαι, ται. unde γενετήρ, ῆρος, ὁ, genitor, & γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix.

Γένετο, fuerit, a. 2. ind. med. pro ἐγένετο. Th. γείνομαι, naſcor.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Jon. & Poet. & γονεύς, ὁ, parens.

Γένευ, Poet. & Dor. pro ἐγένου, 2. ſing. a. 2. med. verbi γείνομαι, naſcor.

Γένῃ, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. a γείνομαι, naſcor.

Γενηθείς, έντος, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Γενήθητι, ήτω, a. 1. paſſ. imperat. ejuſdem thematis.

Γένησθε, 2. plur. a. 2. ſub. med. ſic γένηται, 3. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.

Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Γέννατο, pro ἐγείνατο, Æolic. a. 1. med. ejuſdem verbi. Vel ex ἐγεννήσατο, per ſyncop. & aphæreſin, a γεννάω, gigno.

Γεννάω, gigno, pario. f. ήσω. p. γεγέννηκα. a. 1. ἐγέννησα. perf. paſſ. γεγέννημαι, natus ſum. a. 1. paſſ. ἐγεννήθην. Th. γείνομαι, naſcor.

Γέννημα, ατος, τό, progenies, fructus, ab eodem them.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω, gigno.

Γεννησαρέτ, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Genneſaret. Hebr. hortus principis.

Γέννησις, εως, ἡ, generatio. a γείνομαι, naſcor.

Γεννητός, ή, όν, natus, a, um.

Γενοίατο, Jon. pro γένοιντο, & γένοιτο, 3. plur. & ſing. a. 2. opt. med. a γείνομαι, naſcor.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, ſim, eſſem, a. 2. opt. med. a γείνομαι, naſcor.

Γενόμενος, η, ον, a 2. part. med. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. med. Jon. a γείνομαι, naſcor.

Γένος, εος, τό, genus, familia, natio, ſpecies. in dat. plur. γένεσι. a γείνομαι, naſcor.

Γενοῦ, έσθω, a. 2. imperat. med. a γείνομαι, naſcor.

Γέντα, ων, τά, carnis viſcera, quæ intus ſub pelle animalis, γ otioſo præpoſito, ab ἐντός, intus.

Γεντιανή, ῆς, ἡ, Gentiana, herbæ genus.

Γένετο, Poet. pro ἐγένετο, fuit, ab ἐγενόμην, a. 2. med. verbi γείνομαι, naſcor.

Γένυς, υος, ἡ, mentum, maxilla, acies. γένειον, ου, τό, barba, mentum. q. a γένος, quod eo ſexus diſcriminetur; vel quod in viris maxime ἐγίνετο. γένωμαι, a. 2. ſub. med. & in 3. plur. γένωνται, a γείνομαι, naſcor.

Γεράεσι, dat. pl. Jon. & Poet. a γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, munus.

Γεραιά, ᾶς, ἡ, matrona, anus. a γεραιός, ſenex. compar. γεραίτερος, ſuperl. γεραίτατος. Th. γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Γεραιός, ὁ, ſenex. γεραιά, anus. a γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Γέραιρε, venerare, præſ. imperat. act. γεραίρεν, Dor. pro γεραίρειν, honorare, a γεραίρω, muneror honoris cauſa. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.

Γεραίτερος, α, ὁ, Poet. ſyncop. pro γεραιότερος, compar. a γεραιός, ὁ, ſenex. Th. γέρας, ατος, τὸ, præmium, quod ſenioribus datur ob honorem, qui ſenectuti defertur.

Γέρανος, ου, ἡ, grus, avis vigilans. quia γῆν ἐρευνᾷ, terram ſcrutatur, ſemina in arvis ſatis legens. Vel quia cinereo, & cano eſt colore, tanquam ſenex γέρων: aut a γῆρυς, quia vocalis avis κλάζουσα. γεράνιον, ου, τό, idem. & pro herba.

Γεραῖραι, a. 1. inf. act. a γεραίρω; Γεραίρω, pro τιμῶ, honoro. Th. γέρας, ατος, τό, munus.

Γέρας, ατος, αος, ως, τό, præmium, munus. proprie ſenibus datum, a γέρων, οντος, ὁ, ſenex. Hinc γεράσμιος, α, ὁ, honoratus. γεραίρω, præmio dono.

Digitized by Google

Γεράων, gen. plur. a γέρας, ατος, τὸ, munus.

Γεργεσηνὸς, ῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. vicinus peregrinationi.

Γέρεα, Jon. pro γέρατα, nom. plur. a γέρας, ατος, τὸ, præmium.

Γέργηθες, plebs, δημόται, apud Mileſios. alii γέργιθες. an a χειρὶ γῆθεν?

Γέρδιος, ου, ὁ, textor. Suid.

Γερώιος, ου, ὁ, Heſych. γέρω, honoratus. Th. γέρας, ατος, τὸ, præmium.

Γέρον, vocat. ſing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. ſing. a γέρων, ſenex. hinc γερόντιον, vetulus.

Γερουσία, ας, ἡ, ſenatus. a γερούσιος, α, ον, ad ſenes pertinens. Th. γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Γέρουσι, dat. plur. a γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Γέῤῥον, ου, τὸ, ſcutum Perſicum e vimine textum, crates. an a γυρῶ, incurvo?

Γερῖνος, ὁ, parva rana, ranunculus.

Γέρων, οντος, ὁ, ſenex. vocat. ὦ γέρον, q. γῆν ὁρῶν, quod prono capite terram ſpectet. Vel a γέρας, quia ſenectus honorabilis. Inde γεροντικὸς, ῦ, ὁ, ſenilis.

Γεύμεθα, Jon. & Dor. per aphæreſin pro γεγεύμεθα, guſtavimus, 1. plur. perf. paſſ. verbi γεύω, guſtare facio.

Γευσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. γεύσασθαι, a. 1. inf. med. γεύσωμαι, & in 3. plur. γεύσωνται, a. 1. ſub. med a γεύω, guſtare facio. a. 1. inf. γεῦσαι.

Γεύω, guſtare facio. f. γεύσω, p. γέγευκα. præſ. paſſ. γεύομαι, guſto. fut. γεύσομαι. a. 1. med. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. Hinc γεῦσις, εως, ἡ, guſtus. γευστὸς, ῦ, ὁ, guſtabilis. poſſit eſſe a γῆ, terra. Nam ſapor exiſtit ex ſicci terrei percolatione per humidum.

Γέφυρα, ας, ἡ, pons, quia εἰς γῆν φέρει, in terram defert. Hinc γεφυρόω, ponte jungo.

Γεφυρῶν, pontem ſternere, præſ. inf. a γεφυρόω. vide in γέφυρα. hinc γεφυροποιὸς, ὁ, fabricator pontium.

Γεώλοφος, ου, ὁ, tumulus. Ex γῆ, terra, & λόφος, jumenti cervix: item conus in galea, & criſta. λόφοι etiam dicuntur colles, & tumuli; qui & γήλοφοι, γεώλοφοι.

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria. ex γῆ, terra, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet. ex γῆ, terra, & πεῖνα, fames. Th. πένομαι, laboro.

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. a γῆ, terra, & πόνος, ου, ὁ, labor, quod a πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Γεώπους, οδος, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.

Γεωργέω, terram colo, agriculturam exerceo. fut. ήσω. præt. γεγεώργηκα. ex γῆ, terra, & ἐργάζομαι, operor. quod ex ἔργον, ου, τὸ, opus. Hinc γεωργία, ας, ἡ, agricultura. γεώργιον, ου, τὸ, arvum, ager aratus. γεωργὸς, ῦ, ὁ, agricola, cultor, quia γῆν ἐργάζεται, terram colit.

Γεωρυχέω, terram fodere. ex γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.

Γ Η.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio. q. ex γέα, in proſa, pro γαῖα, idem.

Γηγενῶν, terrigenum, gen. plur. a γηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ex γῆ, terra, & γένος, εος, τὸ, genus. quod a γείνομαι, naſcor.

Γηθέω, gaudeo, lætor. f. ήσω. p. γεγήθηκα. γήθεεν, pro ἐγήθεεν, imperf. Jon. Hinc γῆθος, εος, & ἡ, γηθοσύνη, gaudium. q. a γάω, lætor, vel γήθομαι.

Γήθησαν, lætati ſunt, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. γηθήσας, a. 1. part. act. γηθήσαι, aor 1. opt. Æolic. γήθησεν, a. 1. ind. act. Jon. a γηθέω, gaudeo.

Γηθήσαις, a. 1. opt. Æol. vide γήθησαν.

Γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium. γηθόσυνος, η, ον, lætus, a, um, a γηθέω, lætor.

Γήθυον, vel γήτειον, ου, τὸ, genus cæpæ. q. ἡ γῆ θύει.

Γῆμαι, nupſiſſe, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, duxit, Jon. & Poet. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per Syncop. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, tanquam a γάμω, uxorem duco.

Γηοχέω, quaſi γῆν ἔχω, terram habere, aut agrum poſſidere. Et de Neptuno dici poteſt, qui terram ambit, & continet, & propterea γαιήοχος, γεήοχος, & paſſim γαιήοχος appellatur.

Γήρᾳ, dat. ſing. γήραϊ, γήραι, γήρᾳ: γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Γηραιὸς, ῦ, ὁ, ſenex, ſenilis, antiquus. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Γηραλέος, ου, ὁ, Poet. idem ac γηραιός, ſenex.

Γηράντεσσι, dativ. plur. Poet. vel Jon. pro γηράσασι, a. 1. part. act. a γηράσας, αντος, ὁ, ſeneſcens, pro γηράσκω, a γηράω, ſeneſco. unde a. 1. ἐγήρασα, & per ſyncopen ἔγηρα. Thema γῆρας, αος, τὸ, ſenectus.

Γῆρας, τὸ, αος, ατος, ως. dat. γήραϊ, αι, ᾳ, ſenectus, a γέρων. ſenium ſenum eſt. Hinc γηραιὸς, ῦ, ὁ, ſenex. γηράσκω, & γηράω, άσω, ſeneſco.

Γηράσῃ, ῃ, a. 1. ſub. act. a Γηράσκω, ſeneſco. Γηράσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, conſeneſco. f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. ſub. γηράσω, ῃς, ῃ. acc. plur. part. præſ. γηράσκοντας. Th. γῆρας, τὸ, ſenectus.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſenilis educatio, a γῆρας, τὸ, ſenectus, & βόσκω, paſco.

Γηροκομία, ας, ἡ, nutritio, & cura circa ſenes. γηροκόμοιο, gen. Jon. a γηροκόμος, ου, ὁ, qui curam habet ſenum. a γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus, & κομέω, curam gero.

Γηροτροφέω, f. ήσω, in ſenectute alo. ex γῆρας, & τρέφω, alo. præt. med. τέτροφα.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, 3 ſing. præſ. γηρύομαι. Them. γῆρυς, υος, ἡ, vox.

Γηρυόνα, ας, & γαρυόνα, ας, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, vocalis, garrula. quaſi γηρύουσα. Th. γῆρυς, υος, ἡ, vox.

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro Γηρυόνης, ου, ὁ, Geryones.

Γηρυονῆα, acc. ſing. a Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nomen viri.

Γῆρυς, υος, ἡ, vox. hinc γηρύω, loquor, ſono. q. a γῆρας. Senectutis eſt oratio, puta Neſtoris, Ulyſſis, &c.

Γήρως, gen. ſing. a γῆρας, ατος, & contracte γῆρως, τὸ, ſenectus.

Γ Ι.

Γίγαντες, nom. plur. γιγάντων, gen. plur. a γίγας, αντος, ὁ, gigas.

Γίγαρτον, ου, τὸ, quod in acino vinaceo oſſeum, aut lapidoſum eſt.

Γίγας, αντος, ὁ, gigas, q. a γῆ, & γάω. q. γήγας. nam gigantes terræ filii dicuntur. Hinc γιγάντειος, & αῖος, ου, ὁ, giganteus. γιγαντιάω, gigantum ſimilia ſum.

Γιγγίδιον, ου, τὸ, herbula paſtinacæ ſilveſtri ſimilis. Syriæ frequens eſt.

Γιγγλισμὸς, ῦ, ὁ, titillatio. q. a γιγγλίζω, quod idem eſt cum γαγγαλίζω, titillo.

Γιγγλυμὸς, ῦ, ὁ, cardo portæ, qui cum ipſa porta vertitur. Hinc transfertur ad eam compagem ſignificandam, qua unum os capite ſuo in alterius cavitatem conditur.

Γίγγρας, ου, ὁ, parvula tibia, ad flebiles ſonos. γιγγραίνω, gingrio, proprie de anſeribus dicitur.

Γίγνομαι, ſeu γίνομαι, fio, idem cum γίνομαι, naſcor.

Γίγνου, fias, præſ. imperat. paſſ. a γίγνομαι, fio.

Γιγνώσκων, ον, & γιγνώσκοντα, acc. ſing. part. præſ. vide in γινώσκω, cognoſco. q. a γνόω.

Γίνετ', pro ἐγίνετο, imperf. Jon. γίνεσθαι, præſ. inf. a γίνομαι, fio.

Γίνομαι, fio, ſum. γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, ad ſe reverti. præſ. inf. ſed in f. med. γενήσομαι. perf. paſſ. γεγένημαι. a. 1. paſſ. ἐγενήθην. a. 2. med. ἐγενόμην, ου, ετο, reliqua vide in γείνομαι.

Γινώσκεν, Dor. pro γινώσκειν, præſ. inf.

Γινώσκοντι, cognoſcunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. plur. præſ. a γινώσκω, cognoſco.

Γινώσκω, vel γιγνώσκω, cognoſco. q. a γνόω. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. pluſq. perſ. ἐγνώκειν. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. plur. ἔγνωσαν. a. 2. imper. γνῶθι. a. 2. ſub. γνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνοὺς, όντος. perſ. paſſ. ἔγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐγνώσθην. f. 1. paſſ. γνωσθήσομαι. A perſ. paſſ. ἔγνωσμαι, σαι, ται, γνῶσις, εως, ἡ, cognitio. γνωτὸς, ῦ, ὁ, qui cognoſci poteſt. γνωτὸς, ῦ, ὁ, notus. γνώμη, ης, ἡ, ſententia. γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, index: item ſtylus horas indicans. γνωμονικὸς, ῦ, ὁ, peritus. γνωρίζω, cognoſco, notum facio. γνώριμος, ου, ὁ, ἡ, notus. συγγινώσκω, conſentio, conſcius ſum, ignoſco. συγγνώμη, ης, ἡ, venia. ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ſtolidus, improbus. εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, æquus, bonus. εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas, probitas.

Γ Λ.

Γλάγος, εος, τὸ, lac, Poet. a γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Γλάζω, expando alas, clamo. item pronum expando me. fut. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτοφάγοι, ου, ὁ, ἡ, pro γαλακτοφάγοι, per ſyncopen lacte victitans; a γάλα, ακτος, τὸ, lac, & φάγω, edo.

Γλάμα, ης, ἡ, gramia. idem ac λήμη, ἡ, lippitudo. γλαμάω, gramia laboro.

Γλάνις, ιδος, ἡ, piſcis genus. Legitur & γλανίς. nomen ei dedit Glanis, fluvius Cumæ.

Γλάξ, quam & γλαύξ, herba γαλακτοποιὸς, quæ lac efficit.

Γλαφὶς, γλαφίδες, architecti inſtrumenta q. γλαφυρίδες, a γλάφω, cavo.

Γλαῦκ', & γλαῦκας, acc. pl. a γλαύξ, noctua. Th. γλαυκὸς, ῦ, ὁ, glaucus, cæſius.

Γλαῦκε, voc. a γλαῦκος, ου, ὁ, Glaucus, nomen proprium.

Γλαύκη, ης, ἡ, nom. propr. mul. ſed γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. a γλαυκὸς, glaucus.

Γλαυκιόων, Poet. pro γλαυκιῶν, præſ. part. a γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Th. γλαυκός, ὁ, glaucus, cæſius.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. prope. mulieris.

Γλαυκὸς, ῦ, ὁ, glaucus, cæſius. q. a γλαύσσω, ſplendeo. Hinc γλαύκωμα, ατος, τὸ, glaucedo; oculi vitium. Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua.

Γλαυκόχροος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ γλαυκὸν χρῶμα ἔχων, qui glaucum colorem habet.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, & γλαυκώπης, cæſios habens oculos, in acc. γλαυκῶπιν, & ιδα. Sic γλαυκώψ, ὁ, qui cæſios oculos habet. hinc γλαυκῶπις, ex γλαύξ, noctua. hoc a γλαυκὸς, glaucus, & ὤψ, ὁ, oculos. Th. ὄπτομαι, video.

Γλαύξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. Thema γλαυκὸς, ῦ, ὁ, cæſius. vel a γλαύσσω, video. nocte enim valet viſu.

Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Non enim videmus, niſi per medium illuminatum ſcil. τὸ διαφανὲς, traſparans, perſpicuum,

Γλάφυ, τὸ, & γλαφυρὸς, ῦ, ὁ, elegans. vide in γλάφω, cavo.

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῇς, dat. pl. Jon. f. g. a γλαφυρὸς, ά, όν, concavus, a, um. Th. γλάφω, fodio.

Γλάφω, vel γλύφω, cavo, fodio, ſculpo. f. ψω. p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, antrum, ſpelunca. γλαφυρὸς, ᾶ, ὁ, cavus, elegans, ſcitus, a γλύφω. γλύπτης, ου, ὁ, ſculptor.

Γλάχων, ωνος, ἁ, Dor. pro γλήχων, ἡ, pulegium.

Γλεῦκος, εος, τὸ, muſtum, ſuccus dulcis. q. a γλυκὺς, dulcis.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. idem ac λήμη, ἡ, lippitudo.

Γλήνεα, τά, pretioſa, ſpectaculo digna.

a γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi.
Γλήνη, ης, ἡ, oſſium commiſſura, pupilla oculi, oculus, pupa. q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, ſplendor, vel per ſyncopen παρὰ τὸ γαλήνην, quia ſerenitas mentis in oculis maxime conſpicitur. Hinc γαλήνη, res ornatæ. alii a γλάω, ut ſit quaſi γελήνη.
Γλῆνος, εος, τὸ, ſtella, lumen. q. a γέλη, ſplendor Solis. vel γελῶν.
Γλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba. quaſi βλήχων, quod guſtatum ab ovibus, facit illas βληχᾶσθαι, ideſt, balare.
Γλία, ας, ἡ, gluten: affine eſt κόλλα.
Γλῖνος, ſeu γλεῖνος, ου, ὁ, genus aceris campeſtre. q. a γέλη, ſplendor.
Γλίσχρος, ου, ὁ, ἡ, lentus, viſcoſus, lubricus, tenax. Reperitur etiam γλισχρὸς, unde γλισχροι, lenta, q. a γλία, gluten. Hinc γλισχρώδης, lentus. γλισχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas.
Γλίχομαι, cupio, affecto, appeto. q. a γλυκὺς, dulcis, quia jucunda appetimus. Vel a γλία, & ἔχομαι, habeor, id eſt, amore tanquam glutine detineor.
Γλοιὸς, οῦ, ὁ, invalidus, ſordidus, qui eſt lubrico ingenio. etiam ſordes. a γλία, gluten. Hinc γλοιώδης, ſtrigmentoſus, glutinoſus.
Γλουτὸς, οῦ, ὁ, nates, clunes. quaſi a γλοιὸς, quia ſordida pars corporis.
Γλυκερῆς, Jon. gen. a γλυκερὸς, ἡ, ὸν, dulcis. γλυκερῶ, Dor. pro γλυκεροῦ. Th. γλυκὺς, dulcis, in compar. γλυκίων, & γλύσσων, pro γλυκύτερος, dulcior.
Γλυκίων, compar. a γλυκὺς, dulcis. in ſuperl. γλύκιστος, & γλυκύτατος, dulciſſimus.
Γλυκύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epiteth. ex γλυκὺς, dulcis, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus,
Γλυκύπικρον, ου, τὸ, ſuavamarum. ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, amarus.
Γλυκὺς, εῖα, ὺ, dulcis, e, jucundus, a, um. gen. γλυκέος, fœm. είας. γλυκερὸς, Poetis idem. γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.
Γλυφάνοιο, gen. Jon. a γλύφανος, ſculptorius. Th. γλύφω, ſculpo.
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crena, ſagittæ inciſura. a γλύφω, ſeu γλάφω, ſculpo.
Γλῶσσα, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, ſermo. Hinc compon. ἰσογλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, ſeu ligula. εὔγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, diſertus. εὐγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia. ἄγλωσσος, ου, elinguis. ἀγλωσσία, ας, ἡ, infantia dicendi. κυνόγλωσσον, ου, τὸ, herbæ ſpecies. πολύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, multarum linguarum peritus.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. ex ἀλγέω, doleo, & γλῶσσα, lingua.
Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca lingulis tibiarum recondendis idonea: item marſupium. ex γλῶσσα, lingua, & κομέω, ſervo.
Γλώσση, Jon. pro γλῶσσα, lingua. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dativ. plur. Jonic.
Γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuſpis teli, angulus, acies, q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γ Ν.

Γναθμὸς, οῦ, ὁ, idem ac γνάθος, ἡ, maxilla.
Γνάθος, ου, ἡ, maxilla, dentes, bucca. q. a γνάπτω, pro γνάμπτω, flecto, quia ſæpe flectitur inter loquendum, & edendum. Hinc γναθόω, cædo in malas. γνάθων, ωνος, ὁ, paraſitus.
Γναμπτοῖσι, dat. plur. Jon. a γναμπτὸς, οῦ, ὁ, incurvus, quod a γνάμπτω, inflecto.
Γνάμπτω, inflecto, quod a κάμπτω, idem.
Γνάπτω, vel γνάφω, carpendo, vel vellicando polio, unde γναφεὺς, fullo, q. a κνάω, rado.
Γναφεὺς, έος, ὁ, fullo. a γνάπτω, vellicando polio.
Γνήσιος, ου, ὁ, ἡ, legitime genitus, genuinus. in comp. γνησιώτερος. γνησίως, genuine. Dicitur quaſi γενήσιος, vel γενησιος, a γίγνομαι, naſcor.
Γνοίην, ης, ἡ, novero, aor. 2. opt. act. a γινώσκω, cognoſco, f. γνώσομαι, a. 2. ἔγνων.
Γνοὺς, γνόντος, ſciens, a. 2. part. a γινώσκω, cognoſco.

Γνόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ. q. a νέφος, εος, τὸ, nubes. Hinc γνοφώδης, caliginoſus. γνοφόω, obtenebro.
Γνόω, noſco, inuſitat. a νόος, mens.
Γνὺξ, adv. genu flexo. a γόνυ, genu.
Γνῶ, Jon. & Poet. pro ἔγνω, cognovit, 3. ſing. a. 2. act. ἔγνων, ως, ω. At γνῷ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. hinc γνῶθι a. 2. imperat. γνῶναι a. 2. inf. a γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Γνώμα, ας, ἁ, Dor pro γνώμη, ἡ, mens. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Jon. & Poetic. notitia, experientia. Thema γινώσκω, cognoſco.
Γνώμη, ης, ἡ, ſententia. Hinc γνωμικὸς, ἡ, ὸν, ſententioſus. γνωμολογικῶς, ſententioſe. a γινώσκω, noſco.
Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. a γινώσκω, cognoſco.
Γνώμονος, gen. ſing. a γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Gnomon, ſtylus horas indicans. Th. γινώσκω, cognoſco.
Γνῶναι. vide in γνῶ.
Γνωρίζω, notum facio, noſcito. f. ίσω, & Att. γνωριῶ. p. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. aor. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præſ. paſſ. γνωρίζομαι, innoteſco. hinc γνωριζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. innoteſcat. perf. paſſ. ἐγνώρισμαι. a. 1. paſſ. ἐγνωρίσθην. a. 1. ſub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, cognoſco. Hinc γνώριμος, ου, ὁ, notus. in compar. γνωριμώτερος, notior. γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium.
Γνώριμος, ὁ, cognitus, domeſticus, vulgatus, & γνώρισμα, τὸ, indicium.
Γνωριῶ, εῖς, εῖ, fut. 2. Att. verbi γνωρίζω, notum facio.
Γνώσεαι, pro γνώσῃ, 2. ſing. f. 1. med. Jon. a γινώσκω, cognoſco.
Γνώσῃ, cognoſces, f. 1. m. verbi γινώσκω. f. γνώσομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔγνων.
Γνωσθεὶς, cognitus, a. 1. part. paſſ. a γινώσκω, cognoſco. a. 1. paſſ. ἐγνώσθην.
Γνωσιμαχεῖν, mutata ſententia ſuarum virium imbecillitatem agnoſcere.
Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, a γινώσκω, cognoſco.
Γνώσομαι, f. 1. med. a γινώσκω, cognoſco.
Γνώστης, ου, ὁ, gnarus. γνωστὸς, ἡ, ὸν, notus, a, um, ut & γνωτὸς, οῦ, ὁ, frater. a γινώσκω, cognoſco.
Γνώτω, 3. ſing. a. 2. imp. a γνῶθι, noſca, verbi γινώσκω, cognoſco.
Γνώωσι, Poet. pro γνῶσι, agnoſcant, aor. 2. ſub. 3. plur. tanquam a γνόω, ejuſdem verbi. Vel γνώω, Poet. pro γνῶ, a. 2. ſub.

Γ Ο.

Γοάοντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. plur. præſ. ind. verbi γοάω, ploro.
Γοάω, f. ήσω, gemo, deploro. Reperitur & γοήμεναι, Dor. inf. q. a γόημι, & γοηθεὶς, defletus, a. 1. part. paſſ.
Γόγγρος, ου, ὁ, congrus, piſcis. q. a γράω, per diplaſiaſmum. eſt enim vorax piſcis. aut quaſi γογγύλος, quia teres eſt. Eſt etiam γόγγρος eminentia quædam rotunda in trunco arboris. Inde γογγρώνη, tumor in guttura rotundus.
Γογγύζω, murmuro. imperf. ἐγόγγυζον. f. σω. p. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. paſſ. γεγόγγυσμαι. inde γογγυσμὸς, ὁ, ὁ, murmuratio. q. a γοάω, gemo.
Γογγύλος, ου, ὁ, rotundus. atque inde dicunt γογγύλη, rapum, quod rotundum.
Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur. γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. a γογγύζω, murmuro.
Γοῆ, ης, pro γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ. Vide γόης, ητος, ὁ, impoſtor.
Γοήμεναι, præſ. inf. Dor. ex γοάω, vel γόημι. Th. γοάω, gemo.
Γόης, ητος, ὁ, incantator, præſtigiator, impoſtor. quaſi a γοάω, gemo. hinc γόης: fit enim γοητεία, ſive incantatio, cum clamore quodam luctuoſo. Hinc γοητεύω, incanto. γοήτευμα, ατος, τὸ, præſtigiæ. γοητεία, ας, ἡ, idem.
Γολγοθᾶ, nomen loci ἄκλιτον, Golgotha. Syr. locus calvariæ.

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nomen urbis, Gomorrha. Syr. habitatio.
Γόμος, ου, ὁ, onus navis, merces, a præt. med. γέγομα, verbi γέμω, gemo, plenus ſum. γομόω, onero.
Γομφίος, ὁ, dens molaris. q. a. κόμος, dens moralis. hinc γομφιάζω, dentibus ſtupeo.
Γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. dat. plur. Jon. γόμφοισι. q. a κέκομμαι, verbi κόπτω, ſcindo. vel quia eſt ceu dens γομφίος, molaris. Hinc γομφόω, clavis compingo. γομφίος, ου, ὁ. dens molaris. γόμφωσις, cum os oſſi clavi modo infigitur.
Γονεῖς, nom. plur. a γονεὺς, έος, ὁ, parens.
Γονεὺς, έος, ὁ, parens. gen. plur. γονέων. acc. pl. γονέας. dat. pl. γονεῦσι. a præt. med. γέγονα, verbi γίνομαι, ſum.
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura, ſemen, ſoboles. Hinc γονὴ Ἡρακλέους, ſemen Herculeum.
Γονοῤῥυὴς, ὁ, vel γονόῤῥοος, ὁ, cui γονὴ ῥέει, i. e. genitura fluit.
Γόνος, ου, ſoboles, generatio. a γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.
Γόνυ, τὸ, genu. genit. γόνατος, & γούνατος, & γουνὸς, & γόνατος, dat. plur. γόνασι γούνασι, & γούνασι. vulgo referunt ad πονέω, ῶ, laboro, curo, feſtino. Hinc γνὺξ, adverb. in genua πρόχνυ, idem.
Γονυπετέω, ad genua accido. fut. ήσω. p. γεγονυπέτηκα. a. 1. ἐγονυπέτησα. ex γόνυ, genu, & πίπτω, cado.
Γόος, ου, ὁ, luctus. acc. γόον. nom. pl. γόοι. a γοάω, lugeo. f. ήσω.
Γοργείη κεφαλὴ, Gorgonium caput, a γοργὼν, nomen animalis noxii in Africa.
Γοργόνες, αἱ, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Stheno, & Euryale, a γοργὼν, όνος, ἡ, nomen animalis noxii in Africa.
Γοργὸς, οῦ, ὁ, velox, vividus, terribilis. quaſi γαίων ἔργῳ, opere ſuo glorians. hinc γοργότης, ητος, ἡ, celeritas.
Γοργοῦς, gen. ſing. a γοργὼ. gen. όος, οῦς, ὁ, nomen mulieris. Alias γοργοὺς eſt acc. plur. a γοργὸς, velox.
Γοργύρα, ας, ὁ, canalis ſubterraneus, per quem aqua effluit. a γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.
Γόρτυξ, ὁ, coturnix, ὄρτυξ, γ otioſe propoſito.
Γοῦν, pro γ' οὖν, igitur, certe. ex γὲ, & οὖν, igitur, ergo.
Γουνάζομαι, genua amplectens oro. fut. άσομαι, a. 1. med. ἐγουνασάμην. Them. γόνυ, genu.
Γούναθ', pro γούνατα, acc. plur. γόνασι, dat. plur. a γόνυ, genu. gen. γόνατος, γούνατος, & γονός.
Γουνοῖσιν, dat. plur. Jon. a γουνὸς, οῦ, ὁ, fertilis, Jonica epenth. pro γόνος, hoc a γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γίνομαι, gignor.
Γουνοῦμαι, οῦμαι, genua amplector. hinc γουνούμενος, præſ. part. Thema γόνυ, genu.
Γουνοπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, genua pinguis. ex γόνυ, genu, & παχὺς, έος, ὁ, craſſus.
Γουνὸς, οῦ, ὁ, ſolum ferax. vide γουνείων.
Γουνῷ, fertili, dat. ſing. a γουνὸς, ſolum ferax. vide in γουνείων.
Γούνων, pro γονάτων, genuum, gen. plur. a γόνυ, τὸ, genu.
Γόωσα, gemens, præſ. part. f. g. a γοάω, f. ήσω, gemo.

Γ Ρ.

Γράβιον, ου, τὸ, tædæ genus, nempe lignum inſpicatum pro face. quaſi a γράφω, ideſt, ξέω, polio, rado, ſculpo.
Γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula. a γεραιὰ, per ſincop. γραιᾶν, Doric. pro γραιῶν, gen. plur. Hinc γραῦς, idem. γραϊκὸς, & γραΐδιος, ου, ὁ, anilis.
Γραίνω, comedo. q. a γράω, idem.
Γράμμα, ατος, τὸ, littera. in pl. γράμματα, ſcripta, liber, epiſtola. hinc γραμματεὺς, έος, ὁ, ſcriba. γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, idem. a γράφω. ſcribo.
Γραπτὺς, ύος, ἡ, ſenecta, exuvium ſerpentis. a γεραιὸς, ut ſenecta a ſene.
Γραπτέον, ſcribendum, adject. verbale a γράφω, ſcribo. perf. paſſ. γέγραμμαι,
ψαι,

Google

ψαι, πται. hinc γραπτὸς, ῦ, ὁ, ſcriptus.

Γρὰς, alarum fœtor. vide in γράσος.

Γράσος, ῦ, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur: alarum fœtor. q. a γηραιὸς, ex vetuſtate ſordes. Dicitur & γράσσος, γρᾶσι, & γρὰς.

Γράσος, ὁ, clamor militum in congreſſu acierum. Puto a γῆρυς, vox, clamor.

Γράστις, ιος, ἡ, gramen, q. a γράω, quia pabulum pecorum.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, anus, Jon. γρηῦς, & per diæreſin γρηῦς. vide in γραῖα, vel γραῦς, q. γέρων, a γῆρας, ſenectus. eſt & γραῦς, fœtor alarum.

Γραφήτωσαν, 3. plur. aor. 2. imperat. paſſ. γράφηθι, a γράφω, ſcribo. a. 2. part. γραφεὶς.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γραφαὶ, ῶν, αἱ, divinæ literæ. a γράφω, ſcribo.

Γράφω, ſcribo, pingo. fut. ψω. p. γέγραφα. aor. 1. ἔγραψα. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. q. a γλάφω, λ in ρ liquefcente. Hinc γράμμα, ατος, τὸ, litera, epiſtola. γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba. γραπτὸς, ῦ, ὁ, ſcriptus. γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtylus. γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea. ἄγραφος, ῦ, ὁ, ἡ, non ſcriptus.

Γράψῃς, imprimas, aor. 1. ſub. act. a γράφω, ſcribo. f. ψω.

Γράω, f. σω, comedo. a. 1. ἔγρασα.

Γραώδης, εος, ὁ, ἡ, anilis. a γραῦς, αὸς, ἡ, anus.

Γρηγορέω, vigilo. fut. ήσω. præt. γεγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. Dicitur γρηγορέω, per aphæreſin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, excito.

Γρηγορὼς, qui vigilavit; præt. med. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω, vigilo.

Γριπεὺς, έως, ὁ, piſcator.

Γρῖπος, & γρῖφος, ῦ, ὁ, rete, ænigma, quo homines quaſi irretiri ſolent. inde γριπεὺς, έως, ὁ, piſcator. γριπίζω, piſcor.

Γεγράψεται, ſcribo, a γράφω. ſcribo.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, vetula porca. Heſych.

Γραφεῖς, οἱ, ζωγράφοι, pictores. a γράφω, pingere.

Γρόσφος, ῦ, ὁ, pilum, teli genus, aliter φρόσφος, cuſpis ferrea.

Γρῦ, vel γρῦ, quicquid minimum eſt. Hinc γρύζω, grunnio: item hiſco. γρυσμὸς, ῦ, ὁ, grunnitus. γρυλλίζω, grunnio. γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάριον, ου, τὸ, ſcruta, frivola. γρυτοπώλης, ῦ, ὁ, ſcrutorum venditor.

Γρωμαία, ας, ἡ, petræ quoddam genus, in quam, ut puto, γρύτη colligitur, res omnis generis.

Γρῦξ, locus unguis, ſordes unguium. Heſych. a γρῦ.

Γρύτη, ης, ἡ, ſcruta, frivola. a γρῦ.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, gryphus, avis adunco roſtro. hinc γρυπὸς, ῦ, ὁ, incurvus, inflexus: item, qui naſo eſt adunco, a γυρὸς, curvus.

Γρώνη, ης, ἡ, caverna, ſaxum exeſum. q. a γράω, exedo. Hinc γρωνὸς, ῦ, ὁ, cavus, profundus.

Γ Υ.

Γύα, γύη, Jon. & γύας, ας, ἡ, arvum, jugerum, via, foſſa. q. a γῆ, terra.

Γύαλα, pocula. Megarenſ.

Γυάλοιο, gen. Jon. γυάλοις, dat. plur. a γύαλον, τὸ, cavitas, vola.

Γύαλον, ῦ, τὸ, cavitas, vola. q. a γυῖον, manus. hinc γυαλὸς, ῦ, ὁ, qui manu comprehendi poteſt. ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manum do.

Γυιαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. ὁ ποιῶν τὰ γυῖα, ἤτοι γυῖα, ἀρκοῦντα πρὸς τὸ φέρειν τὲς πόνες. ex γυῖον, τὸ, membrum, & ἀρκέω, ſufficio.

Γύγης, ῦ, ὁ, Gyges, Rex Lydiæ. Sed Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύης, ῦ, ὁ, dentale, pars aratri. a γύα, ſeu γύη, ης, ἡ, jugerum. quia ejus uſus eſt in γῇ terra aranda.

Γυιοδάμας, α, ὁ, Poetic. & Doric. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, qui membra domat. Epithetum athletæ.

Γυιόκορος, ῦ, ὁ, membra depaſcens. ex γυῖον, ῦ, τὸ, membrum, & κορέω, ſeu κορέννυμαι, ſatio, depaſcor.

Γυῖον, τὸ, membrum, propria pes, inde manus, inde reliquum corpus; a γύα, & ἰέναι, quod in via eamus. hinc γυιόω, membra frango, claudum reddo. γυιὸς, ῦ, ὁ, claudus.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, Poet. vinculum, quod membra vincit, atque ligat. πέδη ἡ τὰ γυῖα πεδῶσα, ἢ δεσμεῦσα. Th. πέδη, ἡ, pedica, & γυῖον, membrum.

Γυιόχαλκος, ῦ, ὁ, qui membra ærea habet, robuſtiſſimus. ex γυῖον, τὸ, membrum, & χαλκὸς, æs.

Γυιωθεὶς, ὁ, mutilatus, a. 1. part. paſſ. a γυιόω, f. ώσω, claudum reddo. Thema γυῖον, ῦ, τὸ, membrum.

Γυλιὸς, ῦ, ὁ, vaſculum militare. a γύαλον, cavitas, quia cavum.

Γυμνάζω, exerceo. f. άσω. p. γεγύμνακα. a. 1. ἐγύμνασα. perf. paſſ. γεγύμνασμαι. a γυμνὸς, ῦ, ὁ. nudus.

Γυμνασία, ας, ἡ, & γυμνάσιον, ῦ, τὸ, exercitatio, γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. a γυμνὸς, nudus.

Γυμνῆτες, ήτων, ὁ, velites, itis. Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant. a γυμνὸς, inermis.

Γυμνητεύω, nudus ſum. proprie, ſum miles levis armaturæ. fut. εύσω. perf. γεγυμνήτευκα. a γυμνὴς, ῆτος, ὁ, vel γυμνήτης, ῦ, ὁ, miles levis armaturæ. ab eodem Themate.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, puerorum nudatum exercitatio. ex γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus, & παῖς, puer.

Γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus, inermis, qui γυῖα μόνα habet, id eſt, nihil, quo ſe obvolvat. & Poet. pro γυμνικὸς, gymnicus. hinc γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. γυμνόω, nudo, ſpolio. γυμνάζω, exerceo. γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. γυμνάσιον, ῦ, τὸ, locus exercitii.

Γυμνωθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. a γυμνόω, denudo. γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. paſſ. Th. γυμνὸς, nudus.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, ἡ, mulier.

Γύναι, vocat. ſing. a γυνὴ, ἡ, mulier. in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ῦ, τὸ, muliercula. ejuſdem them.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. ſing. a γυναικεῖος, ῦ, ὁ, muliebris. hinc γυναικεῖον, ῦ, τὸ, ſcil. δῶμα, gynæceum, conclave mulierum.

Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem ac γυναικεῖον. vide in γυναικεῖῳ. ſic γυναικήϊος, Jon. pro γυναικεῖος, muliebris.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ, ἡ, mulierum amore inſanus. γυναικομανὴς, idem. ex γυνὴ, & μαίνομαι, inſanio.

Γυναικὸς, γυναικὶ, genit. & dat. a γυνὴ, mulier, uxor.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro γυναικοφίλης, mulierum amator. ex γυνὴ, ἡ, mulier, & φίλος, amicus.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem ac γυναικών, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. a γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυναιξὶν, dat. pl. a γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυνὴ, mulier, uxor. q. a γονὴ, genitura. & γίνομαι, pario. quod ex mulieribus homines naſcantur. genit. γυναικὸς, dat. κὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνὰ, vocat. ὦ γύναι. dat. plur. γυναιξί. Hinc γυναικεῖος, ῦ, ὁ, muliebris. γυναικεῖον, τὸ, gynæceum. γυναικοκρατούμενος, ῦ, ὁ, qui ſub mulierum eſt imperio. γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium. ἀνδρόγυνος, ῦ, ὁ, vir pariter, & fœmina.

Γύννις, ιδος, ὁ, Poet. pro γυνὶς, mollis, effœminatus. a γυνὴ, mulier.

Γυπὸς, ὁ, μακρὸς, Heſych. altus.

Γύργαθος, ῦ, ὁ, caniſtrum a viminæ. a γυρὸς, rotondus, arcuatus, quia vimina curvantur. γύργαθος eſt reticulum, quo veteres utebantur in portando pane.

Γύρις, ιος, ἡ, pollen. ao quia ſit gyro molæ? pollen eſt farina minutim ſecta.

Γυρὸς, γυρᾶ, ὁ, curvus ſcrobs. γῦρος autem circolus, vel ambitus. a γυρόω, incurvo.

Γὺψ, γυπὸς, ὁ, vultur. hinc γύπινος, vulturinus.

Γύψος, ῦ, ἡ, gypſum. q. a γῆ, & ἕψω, eſt enim ceu cocta terra. hinc γυψόω, gypſo illino.

Γ Ω.

Γῶ, contract. ex γάω, capio, gigno, pario: lætor, glorior.

Γὼγ, ὁ, nomen gentis, vulgo tectum interpretantur.

Γωγγύλη, idem ac γαγγάλη, ἡ, vas, in quo piſcatores oſtrea congerunt.

Γωλεὰ, τὰ, ſpeluncæ, & luſtra ferarum. Etiam γωλεοὶ, ſpeluncæ ad mare. a γῆ, & ἀλέω, vito. vel a κοῖλον, cavum.

Γῶν, Jon. pro γῦν, ſaltem, igitur.

Γώνατα, τὰ, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. plur. a γόνυ, genu.

Γωνία, ας, ἡ, angulus, locus abditus. q. a γόνυ, quod natura flexum, & quaſi angulosum eſt. hinc γωνιαῖος, ῦ, ὁ, & γωνιώδης, angularis. ἀκρογωνιαῖος, ῦ, ὁ, ἡ, in extremo poſitus. ἀμβλυγώνιος, obtuſum angulum habens. ἑξαγώνιος, & ἑξάγωνος, ῦ, ὁ, ſexangulus. ὀρθογώνιος, ῦ, ὁ, rectangulus. τρίγωνος, ῦ, ὁ, triangulus. τετράγωνος, ῦ, ὁ, quadratus.

Γωρέω, ſubſanno. verbum Laconicum, an a γαυριάομαι; γαῦρος, ſuperbus.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ῦ, ὁ, pharetra, a χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, ideſt, τὰ βέλη, quod capiat jacula.

Δ Α.

Δ Eſt quarta littera, & quaternarium numerum deſignat. Jon. & Doric. pro σ. ſic ὀδμὴ, pro ὀσμὴ, odor. & ſubinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ, & τ.

Δα, particula per ſe nihil ſignificans; ſed quæ in compoſitione auget, ut δαφοινὸς, &c. Sed δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβὶδ, nomen regis ἄκλιτον, David. Hebr. dilectus.

Δαγὺς, ύδος, ἡ, cryſtallus, glacies; vel aliquid ſimile cryſtallo, albedine, & denſitate. Ducam a δασὺς, denſus. Eſt & δαγνὸν, denſum. hoc forte a δασὺς, ὸς, ὁ, denſus, confitus.

Δάδιξ, κος, ὁ, menſuræ genus. Forte a δαΐζομαι, divido. ut ſit famoſæ diviſionis menſura.

Δᾳδῶν, tædarum, gen. plur. a δαὶς, δᾳδὸς, ex δαΐς, per contractionem, tæda, fax. Th. δαίω, uro.

Δαεὶς, ὁ, doctus, aor. 2. part. paſſ. a δαίω, diſco. a. 2. paſſ. ἐδάην. a. 2. inf. Dor. δαήμεναι, pro δαῆναι.

Δαέω, pro δαίω, diſco: hinc δαείω, in ſubjunct.

Δαηρὸς, ρὰ, ρὸν, niger, ra, rum. a δαίω, uro.

Δαέω, f. ήσω, Jon. pro μανθάνω, diſco. perf. δεδάηκα. Th. δαίω, uro.

Δαΐζομαι, divido, 3. ſing. perf. δέδαισται. a δαίω, uro, incendo.

Δαῒ, ης, ἡ, & δαῒς, ίδος, ἡ, pugna, fax, lumen. a δαίω, incendo.

Δαήμεναι, didiciſſe, a. 2. inf. paſſ. Dor. pro δαῆναι, verbi δαίω, diſco, fut. 2. δαήσομαι, & in 2. per. δαήσεαι, Jon. pro δαήσῃ. a. 2. paſſ. ἐδάην. p. m. δέδαα.

Δαῆναι, aor. 2. inf. a δαίω. Vide δαήμεναι.

Δαὴρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater. Ducam a δαίω, ſcio, noſco. Ut a notitia familiari ad fratriam ſit dicta.

Δαηρὸς, ρὰ, ρὸν, lucidus, a, dum. a δαίω, uro.

Δαὶ, pro δὴ, ſignificat diſcretionem. ω

δαίω, divido. Δαΐ vero per apocopen pro δαΐδι, dat. ſing. a δαΐς, δαΐδος, ἡ, fax, pugna ardens. a δαίω, uro.

Δαιδαλέοιο, gen. Jon. δαιδαλέοισι, dat. plur. a δαιδάλεος, ο, ὁ, artificioſus. Them. Δαίδαλος, Dædalus.

Δαιδάλλω, & δαιδαλέω, orno, vario. Vide in δαίδαλος.

Δαίδαλμα, ατος, τό, opus egregium. a δαιδάλλω, orno. Th. δαίδαλος, ingenioſus.

Δαίδαλος, ο, ὁ, Dædalus, ingenioſus artifex Cretenſis, a δαίω, ſcio. hinc δαιδάλεος, vel εος, ὁ. Item δαίδαλος, α, ὁ, artificioſus, varius. δαιδάλλω, ut & δαιδαλέω, orno, vario. δαίδαλμα, ατος, τό, opus artificioſum.

Δαιδύσσω, traho, lacero. a δαίω, divido.

Δαΐδων, gen. pl. a δαΐς, ΐδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαῖε, & δαῖεν, lucebat, imperf. Jon. a δαίω, f. σω. Sic δαίετο, imperf. paſſ. Jon. a δαίομαι, divido, aor. 2. paſſ. ἐδάην.

Δαΐζω, divido, Poetis, a δαίω, divido.

Δαίμονες, Dæmones, nom. pl. a δαίμων, ονος, ὁ, Deus.

Δαιμόνι', pro δαιμόνιε, vocat. a δαιμόνιος, ο, ὁ, infelix. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor. præſ. part. δαιμονιζόμενος, ου, ὁ, Dæmoniacus. perf. paſſ. δεδαιμόνισμαι. aor. 1. paſſ. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίη, Jon. pro δαιμονία, ας, ἡ, divina. in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Jon. a δαίμων, Dæmon.

Δαιμόνιος, ο, ἡ, ὁ, divinus. δαιμόνιον, ου, τὸ, Dæmonium. δαιμόνια, τὰ, Dii.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ, ἡ, Dæmoniacus, a δαιμονιῶν, ſum Dæmoniacus, præſ. part. a δαιμονιάω, ab eodem Them.

Δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Deus genius, Dæmon. q. δαήμων, ſciens. ex δαίω, ſcio. Hinc δαιμόνιος, ο, ὁ, ἡ, divinus, felix. uſurpatur & in malam partem. δαιμόνιον, ου, τὸ, numen, fortuna, item ſpiritus impurus. δαιμονικὸς, ὁ, ὁ, Dæmoniacus, a Dæmone obſeſſus: δεισιδαιμονία, ας, ἡ, Deorum metus, ſuperſtitio: item religio. εὐδαίμων, ονος, ὁ, ὁ, beatus, dives. εὐδαιμονία, ας, ἡ, beatitudo. εὐδαιμονέω, beatus ſum. κακοδαίμων, ονος, ὁ, malus genius.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per apocopen, præbe convivium, præſ. imperat. a δαίνυμι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυνθ', & δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, convivati ſunt; imperf. Jon. verbi δαίνυμαι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυσθ', pro δαίνυσθαι, epulari, comeſſari, præſ. inf. a δαίνυμαι, σαι, ται, ejuſdem them.

Δαΐξαι, aor. 1. inf. a δαΐζω, f. σω, vel ξω, divido, partior. a δαίω, idem.

Δάϊος, ου, ὁ, hoſtis. a δαΐς, pugna. Vel prudens, a δαίω, uro, vel diſco.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. ut & δαίτη, a δαίω, epulum præbeo. At δαΐς, ίδος, ἡ, fax accenſa: item pugna, a δαίω, uro.

Δαῖσαι γάμον, celebrare nuptiale convivium. quod a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαισάμενος, ὁ, a. 1. part. med. δαίσῃ, comedas, 2. ſing. aor. 1. ſub. med. a δαίω, epulor.

Δαῖτα, acc. ſing. δαῖτας, acc. plur. a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, cibus, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum.

Δαιτηθεν, Poet. adv. q. ex τῆς δαίτης, ex convivio. Th. δαίω, epulor.

Δαιτρὸς, ὁ, ὁ, coquus, qui carnes δαίει, id eſt, dividit. aliquando δαιτρὸν, adverb. diviſim. hinc δαιτρεύω, divido.

Δαιτυμὼν, ὁ, conviva, qui δαῖτα inſtruit.

Δαΐφρων, ονος, ὁ, bellicoſus, prudens. in dat. δαΐφρονι, ex δαίω, diſco. vel a δαΐς, pugna, & φρὴν, mens.

Δαιχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. a δαΐζω, f. ξω, interficio, faucio. Th. δαίω, diſco, doceor.

Δαίω, f. σω, p. κα, diſco, doceor, ſcio, partior: item epulum præbeo, uro, incendo. Hinc δαήμων, ονος, ὁ, doctus. δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. δάιος, ο, ὁ, peritus. ἀδαὴς, έος, ὁ, ἡ, ignarus. Δαὶς, δαιτὸς, & δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. δαίτη, ης, ἡ, idem. δαιτὺς, ύος, ἡ, idem. δαιτυμὼν, όνος, ὁ, conviva, epulo. δαίομαι, divido, partior. δαΐζω, idem. δασμὸς, ὁ, ὁ, diviſio, partitio. δαΐς, ἡ, fax accenſa, pugna. δᾳς, δᾳδὸς, ἡ, tæda, fax. δάϊος, ο, ὁ, hoſtilis. δαλὸς, ὁ, ὁ, titio, torris.

Δάκαρ, genus quoddam caſſiæ.

Δάκε, 3. ſing. Jon. aor. 2. act. pro ἔδακον, ες, ε, momordi. a δάκνω, mordeo.

Δακέειν, pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eodem themate.

Δακέθυμος, ο, ὁ, mordens animum, gravis, moleſtus. Ex δάκνω, mordeo, & θυμὸς, animus.

Δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. a. 1. ἔδηξα. p. δέδηχα. perf. paſſ. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. paſſ. ἐδήχθην. a. 2. paſſ. ἐδάκην, q. a δάκω, mordeo. vel a δα, vel δαίω, & κνάω, divido, rado. Hinc δῆξις, εως, ἡ, morſus. δὴξ, κὸς, ἡ, vermis lignum corrodens.

Δακόντος, & δακούσης, gen. ſing. maſc. & f. g. aor. 2. part. a δάκνω, mordeo.

Δάκος, εος, τό, morſus. Poet. pro δῆξις, ἡ. Th. δάκνω, mordeo.

Δάκρυ, υος, τὸ, lacryma. in plur. δάκρυ', pro δάκρυα, dat. plur. δάκρυσι. q. a δάκνω, quia ſalſa, & mordax. vel a δα, valde, & κρύος, frigus. Eadem ratione & lacryma fit ex λα, & κρυμὸς, frigus. Hinc δακρυώδης, εος, ὁ, ἡ, lacrymoſus. δακρύω, lacrymor. δακρυόεις, εντος, ὁ, lacrymoſus. hinc δακρυόεν, adverb. lacrymis effuſis.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacryma. idem ac δάκρυον, & Th. δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δακρυόεις, εντος, ὁ, ἡ, lacrymoſus. in accuſ. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δάκρυον, ο, τὸ, idem ac δάκρυ, lacryma.

Δάκρυσι, dat. plur. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δακρύσας, ὁ, aor. 1. part. act. a δακρύω, f. ύσω, lacrymor. p. δεδάκρυκα. aor. 1. ἐδάκρυσα. ejuſd. Thematis.

Δακρυχέων, ὁ, lacrymas fundens. præſ. part. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Δακτύλιος, ο, ὁ, anellus, annulus. a δάκτυλος, ο, ὁ, digitus.

Δάκτυλος, ου, ὁ, digitus, pes metricus. palmæ fructus. q. a δείκω, oſtendo. inde δακτυλοδεικνύειν, digito monſtrare. vel a δέχομαι, capio. alii a δάκνω, quod excogitantium digiti, & ungues ſæpius rodantur. Hinc δακτύλιος, ο, ὁ, annulus. ῥοδοδάκτυλος, α, ὁ, roſeos digitos habens.

Δακὼν, όντος, ὁ, aor. 2. partic. a δάκνω, mordeo. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, voc. ſing. a Δῆλος, ου, Delus.

Δαλεῖτο, Dor. & Jon. pro ἐδηλεῖτο, lædebat, 3. ſing. imperf. med. verbi δηλέω, lædo. fut. ήσω. ſic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. med.

Δάλιος ξένος, ὁ, Ἀπόλλων, Poetic. & Doric. pro Δήλιος, Delius Apollo.

Δαλμανουθὰ, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Hebr. pauperis hæreditas.

Δαλματία, ας, ἡ, Dalmatia, nomen regionis.

Δαλὸς, & δαουλὸς, ὁ, ὁ, titio. a δαίω, uro. Eſt & Δᾶλος, Dor. pro Δῆλος, Delus.

Δαμᾷ, domat, 3. ſing. ind. a δαμάω, domo.

Δαμάζω, domo. f. σω. p. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι. perf. paſſ. δεδάμασμαι. præſ. part. δαμαζόμενος. Th. δαμάω, domo.

Δαμαῖος, ο, ὁ, Poetic. pro δαμαστικὸς, vel δαμάζων, domans, domitor. Th. δαμάω, domo.

Δαμάλλη, Dor. pro δάμαλις, ἡ, juvenca.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. a δαμάω, domo, quod dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, domo, Poetic. pro δαμάζω. δαμαλίζεσθαι, juvencæ more laſcivire.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. a δαμάω, domo, quia domatur jugo matrimonii.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem ac δάμαρ, ἡ, uxor.

Δαμάσαι, aor. 1. inf. act. δάμασσε, aor. 1. Jonic. pro ἐδάμασε. δάμασον, mitiga, aor. 1. imperat. a δαμάω, domo.

Δαμάσδεν, Dor. pro δαμάζειν, præſ. inf. a δαμάζω, domo.

Δαμασίμβροτος, ο, ὁ, domitor mortalium. παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτοὺς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ, qui domat mentem. quod ex δαμάω, domo, & φρὴν, mens.

Δαμασκὸς, ὁ, ἡ, nomen urbis ſic dictæ a Dameſcheck.

Δάμασσε, Jon. & Poet. pro ἐδάμασε, a. 1. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi δαμάω, domo.

Δαμασώνιον, ου, τό, herba quædam aliter ἄλισμα. an a δαμάω, & ὄνειαρ, quod utilitatem habeat domitricem, ſcil. venenorum cæterorum?

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ. Ceres.

Δαμάω, domo, ſubigo, affligo, occido. fut. άσω. p. κα. Hinc δμάω, & δέμω. unde a. 2. m. ἐδάμην, perf. act. δέδμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. unde δμῆσις, εως, ἡ, domitio. δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. δμητὸς, ὁ, ὁ, domitus. δαμάλη, ης, ἡ, vel δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἡ, indomitus. ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas. ἱπποδάμος, ο, ὁ, equorum domitor.

Δαμείη, 3. ſing. a. 2. opt. paſſ. vide in δάμεν.

Δάμεν, Poetic. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. plur. aor. 2. paſſ a δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω. f. 2. δαμῶ. aor. 2. ἔδαμον. aor. 2. paſſ. ἐδάμην. a. 2 opt. δαμείην, ης, η. inf. a. 2. δαμῆναι. part. aor. 2. δαμεὶς, έντος, ὁ. Th. δαμάω. domo.

Δαμέντε, aor. 2. part. paſſ. dual. num. δαμέντα, acc. ſing. a δέμω, vel δάμνω, interficio.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. paſſ. vide δάμεν.

Δαμναίμην, Doric. pro δαμναίμην, præſ. opt. paſſ. a δάμναμαι, ῃ, ται, domo. a δαμάω, domo.

Δάμνημ', pro δάμνημι, ης, ησι, domo, a δαμνάω, pro δαμάω, domo.

Δάμνησι, reprimit, 3. ſing. præſ. a δάμνημι, ab eod. themate.

Δαμοίτας, α, ὁ, Doric. pro Δημοίτης, proprium viri nomen. q. δημότης, popularis.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, populus. hinc δαμότης, Dor. pro δημότης, ο, ὁ, popularis, & in f. g. δαμότις, ιδος, ἡ, Dor. pro δημότις.

Δαμότας, α, ὁ, Dor. pro δημότης, ο, ὁ, popularis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δάμων, ονος, ὁ, Damon.

Δαμωσόμεσθα, 1. pl. a. 1. ſub. med. Dor verbi δημόομαι, aliquid ad populum effero. Eſt & δημοῦσθαι, ἀγγέλλεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι.

Δαναῆς παῖς, Danaæ filius.

Δανάη, ης, ἡ, laurus Alexandrina. an a δάφνη, laurus? Danae, nomen mulieris.

Δαναΐδης, ὁ, filius Danai. a Δαναὸς, ὁ, Danaus.

Δανάκη, ης, ὁ, nummus quidam barbaricus, ſexta pars drachmæ.

Δανείζω, mutuum do, f. σω. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præſ. med. δανείζομαι, mutuum accipio. a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος, εος, τὸ, donum.

Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum. ab eodem themate.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. part. med. a δανείζω, mutuum do.

Δανειστὴς, ου, ὁ, creditor, fœnerator, acc. plur. δανειστὰς. a δάνειον, ου, τὸ, fœnus, Th. δάνος, εος, τὸ, donum.

Δα-

Δανιήλ, ὁ, nomen prophetæ, Daniel. Hebr. judex Dei.

Δάνος, εος, τὸ, donum, mutuum. q. a δόω, pro δίδωμι, do. hinc δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum. δανείζω, fœnero, mutuum do.

Δανὸς, ᾶ, ὁ, aridus. a δαίω, uro; vel a δὴν, diu, quia vetuſta arida.

Δαπανᾶν, præſ. inf. act. a δαπανάω, conſumo.

Δαπανάω, conſumo, impendo, ſumptus facio. fut. ήσω. perf. δεδαπάνηκα. a. 1. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. δαπάνησον, άτω, q. a δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus. δαπανητὸς, ου, ὁ, ἡ, conſumptor.

Δαπανήσειαν, aor. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. a δαπανάω, conſumo.

Δάπεδον, ου, τὸ, pavimentum, ſolum. q. a δα, & πέδον, ſolum. Hinc ἀλλοδαπὸς, ᾶ, ὁ, peregrinus. παντοδαπὸς, ᾶ, ὁ, omnigenus. παντοδαπῶς, adv. omnifariam. ποδαπὸς, ᾶ, ὁ, cujas.

Δάπτω, voro, diſcindo. hinc δαρδάπτω per reduplicationem, idem, q. a δαίω, divido, epulor.

Δάρδανος, ου, ὁ, Dardanus. Δαρδανιάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν. Δαρδανίδαο, gen. Jon. a Δαρδανίδης, ου, ὁ, Dardanides.

Δαρεῖος, ου, ὁ, Darius, Rex Perſarum.

Δάρης, ὁ, Dares, nomen proprium.

Δαρήσομαι, ῃ, εται, f. 2. paſſ. 2. plural. δαρήσεσθε, & in 3. plur. δαρήσονται, a δέρω, excorio, verbero. f. a. δαρῶ. vide δέρω.

Δαρθάνω, dormio. f. a. δραθῶ. aor. 2. ἔδαρθον. f. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω. inuſitat. pro δερθέω, in pellibus cubo. ἐν δέρμασι μεθέω, in pellibus me repono: quod a primævis terræ incolis antiquitus factum eſt. a δέρμα, ſeu δέρας, pellis.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. a δαρθάνω, dormio. f. δαρθήσομαι.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, diu. Them. δὴν, diu.

Δαρτὸς, & δαρτὸς, ὁ, excoriatus. a δέρω, excorio.

Δάσαντο, Jon. pro ἐδάσαντο. 3. pl. aor. 1. med. hinc δάσασθαι, aor. 1. inf. a δάζω, vel δαίω, abjecto ι, δάω, divido.

Δάσας, Dor. pro δήσας, ὁ, a. 1. part. act. a δέω, ligo.

Δασάσκετο, diſtribuebat, Poet. & Jon. pro ἐδάσατο, aoriſt. 1. m. interpoſito σκε. Niſi a δασκάζω, derivare malis.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασὺς, denſus.

Δασεῦμαι, Dor. pro δάσομαι. circumflectunt enim Dores futura ſua. a δάζω, divido. Th. δαίω, partior, divido.

Δάσκιλλος, ου, ὁ, deſcillus, piſcis, qui cœno, & ſtercore veſcitur. q. a δάσκιος, umbroſus, quod umbroſa, & obſcura conſectetur.

Δάσκιος, per ſyncopen pro δασύσκιος, ὁ, denſam, & ſpiſſam umbram faciens: a δασὺς, denſus, & σκιὰ, umbra, aut a δα idem ac ζα, in compoſitione.

Δασμὸς, ᾶ, ὁ. diviſio, portio. a δάζομαι, quod a δαίω, divido.

Δασμοφόρος, ὁ, ἡ, qui tributum pendit. a δασμὸς, portio, & φέρω, fero.

Δασπλὴς, ῆτος, ὁ, magnorum malorum plenus, atrox. q. a δα, & πλέω, impleo, vel πλήθω. vel a δὺς, & πελάω, quod difficilis acceſſu, & moleſtus.

Δασπλῆτις, ἡ, δυσπρόσιτος, acceſſu difficilis. vel ἡ ἄγαν πλήττουσα. Th. δασπλὴς, ῆτος, atrox.

Δάσσαντο, diviſerunt, Jon. & Poet. geminat. σ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a 1. m. Hinc δασσάμενος, & δάσσασθαι, aor. 1. part. med & inf. verbi δάζομαι, quod a δαίω, divido.

Δασυκέρκος, τοὺς, Dor. pro δασυκέρκους, α metri gratia ſublato, quæ habent denſas caudas. ex δασὺς, denſus, & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

Δασὺς, έος, δασεῖα, ας, δασὺ, έος, denſus, piloſus, hirſutus. q. a δα, & σείω, agito. Piloſi enim huc, & illuc trahi, & agitari poſſunt. Hinc δασύνω, denſo. δασύτης, ητος, ἡ, denſitas. a δασύνω, denſo.

Δασυστέρνων, gen. pl. a δασύστερνος, hirſutum pectus habens. ex δασὺς, denſus, & στέρνον, pectus.

Δατεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. pro δατέεσθαι, ε pro ι. a δατέομαι, divido. Them. δαίω, divido.

Δατέοντο, dividebant, imperf. Jon. verbi δατέομαι, divido. inf. δατεῖσθαι, quod a δαίω, ſeparo, partior.

Δατεῦντο, pro ἐδατεῦντο, 3. plur. imperf. Jon. ab eodem verbo, & themate.

Δατεώμεθα, diviſerimus, præſ. ſub. 1. pl. a δατέομαι, divido.

Δάτις, ιδος, ὁ, Datis Perſa.

Δατισμὸς, ᾶ, ὁ, Datidis imitatio, ideſt odioſa ejuſdem repetitio.

Δαυίσσω, voro, belluor. a δαίω, convivor.

Δαῦκος, ου, ὁ, audax: q. a δαίω, uro; quia calidi ſanguinis, & inde animi: item herba quædam Cretica.

Δαυλὸς, ᾶ, ὁ, denſus. a δα, & ὕλη, ſylva. eſt etiam titio, a δαλὸς, titio, fax.

Δάφνη, ης, ἡ, laurus, quæ reſonat, dum uritur, a δαίω, uro, & φωνῶ, ſono. vel δα, & φωνὴ, quod ejus folia combuſta valde crepitent. Hinc δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea.

Δαφοινὸς, ου, ὁ, valde funeſtus, ruber, ſeu δαφοινὸς, ὁ, ὸν, valde funeſtus. ex δα particula augente, & φένω, occido p. m. πέφονα. inde φόνος, cædes.

Δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, dapſilis, largus, copioſus. q. a δάπτω, voro, ſeu δαπάνη, ſumptus. Hinc δαψιλῶς, large, & δαψιλέως. Poet. δαψιλεύομαι, abundanter ſubminiſtro.

Δαῶμεν, a. 2. ſub. a δαίω, vel δαίω, divido; convivor, luceo; uro. at δαῶμεν, aor. 2. ſub. paſſ. 1. plur. ab ἐδάην. Poſſit tamen δαῶμεν eſſe præſ. ſub. act. a δαίω.

Δ E.

Δ', vel δὲ, conjunctio diſcretiva, vero, autem, igitur, ſed, ſane. q. a δαίω, divido. quia diſtinctionis vocula. Aliquando in compoſitione eſt ut ſyllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε. δὲ ſæpe pro γάρ. Sæpe Poet. pro εἰς, ut οἶκόνδε.

Δέαται, pro δεδέαται, Jon. ligati ſunt; & hoc pro δέδενται, detracto augmento, a δέομαι, ligo.

Δέγμενος, ὁ, accipiens, Æol. pro δεδεγμένος, perf. paſſ. verbi δέχομαι, capio. Alii pro δεχόμενος, facta ſyncope, & χ in γ mutato, euphoniæ gratia.

Δεδάηκα, didici, novi; perf. act. a δαίω, diſco. f. δαήσω. tanquam a δαέω. a. 2. ἐδάην, perf. paſſ. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, doctus, peritus. p. m. δέδαα. Alii pro δεδάηκα accipiunt, a δαίω, divido.

Δεδαίαται, diviſi ſunt, pro δέδαυνται, Jonic. Item δεδαίατο, pro ἐδέδαντο, verbi δαίω, divido.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perſ. part. paſſ. a δαΐζω, ξω, divido, vulnero, cædo. Th. δαίω, divido.

Δεδαμάσμαι, σαι, σται, perſ. paſſ. a δαμάζω, domo, vel δαμάω.

Δέδαον, per reduplic. Poet. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, ſeu δαέω, divido.

Δέδαρμαι, excoriatus ſum, perf. paſſ. a δέρω, excorio. fut. 1. δερῶ. perf. δέδαρκα. aor. 1. ἔδειρα. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δέδασται, diviſa ſunt, 3. ſing. perf. paſſ. δέδασμαι, σαι, a δαίζω, vel δαίω, divido.

Δεδαὼς, ὁ, doctus, part. præt. med. a δέδαα, præt. med. pro δέδηα, a δαίω, diſco, vel pro δεδάηκα, a δαίω.

Δεδέημαι, rogavi, ſeu indigui, perf. paſſ. δέομαι, rogo, vel indigeo, fut. δεήσομαι, tanquam a δεέομαι.

Δεδείπναμεν, 1. plur. præſ. ind. per reduplic. Jonic. a δείπνημι; vel ut alii præt. med. a δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Δεδείσαι, Jon. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, timeo.

Δέδεικα, Jon. δέδειχα, perf. act. verbi δείκνυμι, oſtendo. f. ξω.

Δέδεκται, 3. ſing. perf. paſſ. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, exceperat, 3. ſing. pluſq. perf. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. a. 1. ἐδέχθην.

Δέδεμαι, σαι, & δεδέμην, ligatus eram, pro ἐδεδέμην, & in 3. plur. δέδεντο, perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi δέω, ſine σ contra aliorum formam, irregulariter etiam pro δέδημαι, & δεδήμην. nam facit fut. δήσω.

Δεδέμηκα, extruxi, perf. activ. verbi δέμω, ædifico, extruo.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. ſing. paulo poſt fut. a δέχομαι, capio. Vel Jonic. reduplic. pro δέξεται, fut. 1.

Δέδεξο, excipe, perf. imperat. paſſ. a δέχομαι, excipio.

Δεδέσθαι, perf. inf. verbi δέδεμαι, σαι, ται.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. ſing. pl. perf. paſſ. Jon. ligatus erat. a δέω, ligo.

Δεδέχαται, Jon. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. plural. perf. & pluſq. perf. ind. paſſ. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.

Δεδήει, ης, η, combuſſi, p. m. δεδήειν, εις, ει, pluſq. perf. med. Jon. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, uro.

Δεδηλώκαμεν, 1. plur. perf. act. a δηλόω, declaro. Them. δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus.

Δεδημιούργηται, 3. ſing. perf. paſſ. δεδημιουργημένοι, perf. partic. f. g. plur. num. a δημιουργέω, fabricor. Them. δῆμος, ου, ὁ, populus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Δεδῆσθε, pro δεδεμένοι ἔστε, 2. plur. præt. perf. opt. paſſ. a δέω, ligo. fut. ήσω. perf. paſſ. δέδεμαι.

Δεδήσομαι, vinciam, paulo poſt f. verbi δέω, ligo.

Δέδηχα, momordi, perf. act. verbi δάκνω. f. δήξομαι, mordeo.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, ſpoliatus ſum, perf. paſſ. verbi δηιόω, ſeu δηϊόω, hoſtiliter depopulor. Th. δαΐω, uro.

Δέδια, pro δέδοικα, præter. med. verbi δείδω, timeo. prat. δέδοικα, p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, & Jonic. δείδια, & δέδια. hinc δεδιότες, nom. plural. partic. præter. med.

Δεδιηκόνηκα, perf. act. verbi διακονέω, miniſtro. f. ήσω. ex διὰ, particula intenſiva, & κονέω, feſtino.

Δεδιῄτηκα, arbitratus ſum, pro δεδιαίτηκα, perf. activ. verbi διαιτάω, arbitror. perf. paſſ. δεδιῄτημαι. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Δέδιθι, time, & Poet. δείδιθι, præſ. imperat. pro δέδιε. quaſi a δίδημι, verbi δείδω.

Δέδιμεν, & δέδιτε, veremur, veremini, per ſyncopen pro δεδίαμεν, & δεδίατε, 1. & 2. plural. p. m. verbi δείδω, timeo.

Δεδίττομαι, terreo. f. ίξομαι. a δείδω, timeo.

Δεδιῴκηται, perf. paſſ. duplici augmento pro διῴκηται, verbi διοικέω, adminiſtro. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Δέδμαντο, Dor. pro δεδμημένοι εἰσὶ, 3. plural. perf. paſſ. verbi δέμω, ſtruo.

Δεδμήατο domiti ſunt, pro ἐδέδμηντο, a δαμάω, cujus præter. contract. δέδμημαι, & pluſq. perf. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, & Jon. δεδμήατο, a tertia ἐδέδμηντο, ſublato augmento, & interpoſito α.

Δέδμηκα, ædificavi, pro δεδέμηκα, per ſyncop. perf. act. δέδμημαι, domitus ſum, pro δεδάμημαι, perf. paſſ. hinc part. δεδμημένος. a δέμω, vel δμάω, pro δαμάω, domo. f. δμήσω, p. δέδμηκα. a. 2. ἐδάμην. a. 2. inf. δαμῆναι, & δαμήμεναι, & part. δαμείς.

Δέδμητο, extructus erat, 3. ſing. pluſq. perf. pro ἐδέδμητο, ab ἐδεδμήμην, verbi δέμω, extruo, ædifico.

Δέδογμαι, inſtitutus ſum, perf. paſſ. a δοκέω, f. δόξω, videor, exiſtimo.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. plur. p. m. verbi δείδω, timeo. p. m. δέδοικα, euphoniæ gratia, pro δέδοιδα.

Δέδοικα, pro δέδοικα, p. m. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδοικα.

Δεδοίκαμεν, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf.

perſ. med. verbi δείδω timeo, metuo. f. δείσω. perſ. act. δέδοικα. p. m. δέδοικα.

Δεδοίκω, timeo. Poeticum verbum a perſ. m. δέδοικα, deductum.

Δεδόκημαι, obſervavi, perf. paſſiv. hinc part. δεδοκημένος, verbi δοκέω, ήσω. ſeu δοκεύω, aſpecto, puto. δεδόκηται, viſum eſt, perſ. paſſ. verbi δοκέω, videor.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. plural. perf. paſſ. a δεδοκίμασμαι. unde δεδοκιμασμένος, perf. particip. verbi δοκιμάζω, probo.

Δέδοκται, viſum eſt, 3. ſing. perf. paſſ δέδογμαι, ξαι, κται, verbi δοκέω, videor. f. δόξω. q. a δόκω.

Δεδόνητο, Doric & Jonic. pro ἐδεδόνητο, 3. ſingul. pluſ. perfect. paſſiv. verbi δονέω, quatio, agito. f. ήσω.

Δεδοξασμένος, ου, ὁ, & in dativ. ῳ. perf. part. paſſ. a δοξάζω, glorifico. Th. δοκέω, videor.

Δέδορκα, vidi, δέδορκε, videtur, apparet, cernitur, præt. med. hinc δεδορκώς, p. m. part. a δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ, aor. 2. ἔδρακον. a. 1. paſſ. ἐδέρχθην.

Δέδοται, 3. ſing. perf. paſſ. a δίδωμι, do.

Δεδούλευκα, ſervivi, perf. a δουλεύω, ſervio.

Δέδουπα, cecidi, præter. med. ind. hinc part. præt. med. δεδουπώς, a δουπέω, ſonitum edo. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

Δέδρακα, facio, perf. act. hinc part. δεδρακώς, ότος. in perf. paſſ. δέδραμαι. hinc δεδρασμένος, a δράω, facio.

Δεδράμηκα, cucurri, perf. act. verbi τρέχω, curro. fut. θρέξω, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. a δρέμω, curro.

Δέδρηται, pro δέδαρται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δέρω, excorio. f. δερῶ. p. δέδαρκα. perf. paſſ. δέδαρμαι, & per metatheſin δέδραμαι, σαι, ται. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δέδροκα, vidi, pro δέδορκα, per metatheſin, præt. med. verbi δέρκω, video, aſpicio.

Δέδρομα, cucurri, p. m. verbi τρέχω, curro.

Δεδροσωμένος, ὁ, aſperſus, roſcidus, paulo poſt fut. a δροσόω. f. ώσω. Th. δρόσος, ου, ἡ, ros.

Δέδυκα, ſubii, perf. act. δεδυκεῖν pro δεδυκέναι, Poet. vel Dor. perf. inf. a δύω, vel δυνω, ſubeo.

Δεδύκει, Jon. pro ἐδεδύκει, 3. ſing. pluſq. perf. hinc δεδύκω, Poeticum verbum a perfecto formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi δύναμαι, poſſum. f. δυνήσομαι.

Δεδυστύχηκα, infelix fui, perf. act. a δυστυχέω, infelix ſum. ex δυς, ægre, & τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum.

Δέδωκα, & in 3. plur. δεδώκασιν, perf. act. a δίδωμι, do.

Δεδώρηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δωρέομαι, dono.

Δείελος, Poet. pro δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus, apertus, clarus.

Δέῃ, 3. ſing. præſ. ſubjun. a δεῖ, oportet.

Δεήθητε, orate, 2. plur. aor. 1. imperat. paſſ. a δέομαι, oro.

Δεῆσαν, aor. 1. part. n. g. δεήσω, fut. 1. imperſonal. δεῆσον, fut. 1. part. n. g. imperſonal. a δεῖ, oportet, tanquam a δείω.

Δέησις, εως, ἡ, deprecatio. Th. δέομαι, oro.

Δεήσομαι, rogabo, ſeu egebo, f. 1. med. a δέομαι, rogo. quaſi a δεέομαι.

Δεῖ, oportet, imperſ. cum acc. in ſub. δέῃ. imperſ. ἔδει. f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε, præſ. inf. δεῖν. part. δέον. Them. δέω, ligo.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum, ſignum, nota, ſpecimen, a δείκνυμι, monſtro. f. ξω, præt. paſſ. δέδειγμαι. δεῖγμα προφέρω, ſpecimen edere.

Δειγματίζω, palam traduco, ſpectaculum omnibus propono, ad Coloſſ. c. 2. f. ίσω. perf. δεδειγμάτικα, a. 1. ἐδειγμάτισα. Them. δείκνυμι, oſtendo.

Δειδέχατ', pro δεδέκτο, exceperat, pluſq. perf. Jon. & Poet. ectaſi primæ ſyllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Δειδέχαται, Jonic. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. Sic δειδέχατο, exceperant, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Jonic. & per ectaſin Poeticam verbi δέχομαι.

Δείδια, per ectaſin Poetic. pro δέδια, præter. med. verbi δείδω, timeo.

Δείδιθι, eodem modo pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, præt. med. imperat. a δέδια, p. m. verbi δείδω, timeo.

Δείδιμεν, timuimus, pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. med. ejuſdem verbi.

Δειδίξεται, perterrebit, 3. ſing. f. 1. med. Poet. a δειδίσσομαι, terreo. fut. ξομαι. Th. δείδω, timeo.

Δειδιότες, οἱ, metuentes, perf. part. med. a δέδια, verbi δείδω, metuo.

Δείδοικα, Poet. pro δέδοικα, præt. med. & hoc pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, a δείδω, timeo.

Δείδω, timeo. f. δείσω. perf. δέδεικα. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia: at Jonice δείδια, & δέδια. Sæpe tamen δέδοικα, & δέδια, præſentis ſignificationem obtinent. Hinc δέος, ους, τό, metus. & inde derivari malunt: vel a δέω, abſum. Deeſt enim illi fortitudo, qui timet, nec eſt præſente animo. ἀδεής, έος, ὁ, ἡ, metu carens. περιδεής, έος, ὁ, ἡ, meticuloſus.

Δειελιάω, meridior. hinc δειελιήσας, αντος, ὁ, cœnans, a. 1. part. act. a δείελον, veſper. Th. δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus.

Δειελινὸς, οῦ, ὁ, Poet. pro δειλινὸς, veſpertinus. a δείελον, veſper. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Δεικανάασκον, Poet. pro δεικνύειν, oſtendere. A priſco δείκω, deducitur τὸ δεικανάω. hinc δεικανάω, imperf. ἐδεικανόωσαν, ας, ας, ε. & hinc præſens Poeticum δεικανάσκω; & imperſ. Jon. δεικανάασκον, ες, ε. Them. δείκνυμι, oſtendo, vel, ut alii volunt, δέχομαι, excipio.

Δεικανόωντο, accipiunt, a δέκομαι, quod eſt Jon. pro δέχομαι.

Δείκηλον, vel δείκελον, ου, τὸ, ſimulachrum, imago. q. Διὶ εἴκελον, Jovi ſimile, aut ſimpliciter a δείκω, oſtendo; vel ab εἴκω, ſimilis ſum.

Δεῖκνυ, per apocopen pro δείκνυσι, 3. ſing. ind. a δείκνυμι. Alii volunt eſſe imperf. Jon. pro ἐδείκνυ, oſtendebat; vel pro δείκνυθι, oſtende, præſ. imperat.

Δεικνύει, 3. ſing. ind. a δεικνύω, oſtendo.

Δείκνυμι, vel δεικνύω, oſtendo, prodo, manifeſtum facio, indico, q. ab inuſitato δείω. f. δείξω. p. δέδειχα. aor. 1. ἔδειξα, aor. 1. imperat. δεῖξον, άτω, aor. 1. ſub. δείξω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. δεῖξαι. perf. paſſ. δέδειγμαι. aor. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχθείς, έντος. Hinc δεῖγμα, ατος, τὸ, indicium. δεῖξις, εως, ἡ, oſtenſio. δειγματίζω, oſtendo, in exemplum traduco. δεικτικὸς, oſtenſivus, demonſtrativus. ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio. ἀποδεικτικὸς, οῦ, ὁ, demonſtrativus. παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplum. ὑπόδειγμα, ατος, τό, documentum.

Δεικνύμεναι, oſtendere, præſ. inf. act. δεικνύντες, οἱ, nom. plur. præſ. part. a δείκνυμι, oſtendo.

Δειλ', pro δειλοί, nom. plur. o. g. a δειλὸς, timidus, ignavus.

Δειλαίη, f. g. a δείλαιος, ου, ὁ, timidus. a δειλὸς, οῦ, ὁ, idem.

Δειλακρίων, ου, ὁ, Doric. & Att. pro δείλαιος, timidus.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, veſperi. Th. δείλη, veſpera.

Δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus, veſpera: item crepuſculum. q. a δέω, & ἕλη, calor Solis, quum Solis ſplendor deficere incipit.

Δειλιάω, formido, ob ignaviam refugio. f. άσω. p. δεδειλίακα. a. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας, præſ. imperat. δειλία, α, δειλιάτω, άτω. Th. δειλὸς, ignavus, timidus.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas, ignavia, animi anguſtia. Plat.

Δειλινόν, Poet. adverb. ſcil. χρόνον, veſpertino tempore.

Δειλὸς, ή, όν, timidus, ignavus, miſer, debilis, improbus. q. a δείδω, timeo. vel qui δέεται λίαν, valde ligatur. hinc δειλία, ας, ἡ, timiditas. δειλιάσας, αντος, ὁ, idem. δειλιάω, formido.

Δειλότερος, ου, ὁ, timidior. compar. a δειλὸς, timidus.

Δεῖμα, ατος, τὸ, & δειμὸς, οῦ, ὁ, timor, metus. a δείδω, timeo.

Δειμαίνω, timeo. f. ανῶ. p. γκα, ab eodem Themate.

Δειμαλέος, ου, ὁ, timidus, terribilis, timorem incutiens. ejuſdem thematis.

Δείμας, qui ædificavit, Eurip. aor. 1. part. δείμας, vel δείμαν, Jon. pro ἔδειμα, 3 ſingul. aor. 1. ind. δείμασθαι. & δειμάμενος, a. 1. inf. & part. med. verbi δέμω, ſtruo.

Δεῖμα, ατος, vel δεῖμα, τὸ, pavor, timor.

Δειματόω, ῶ, pro φοβέω, terrefacio. imperf. ἐδειμάτου, terrefaciebat. Th. δείδω, timeo.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri. a δείδω, timeo.

Δεῖν, præſ. inf. a δεῖ, oportet.

Δεῖνα, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, quidam, quiſpiam, aliquis. vocabulum eſt infinitum. q. a δέω, deficio: quo ille, vel illi ſignificantur, quorum nomina reticentur. Demoſth. περὶ στεφ. ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε. Matth. 27. πρὸς τὸν δεῖνα, ad quemdam, ad illum. Et δεῖνα, adverb. pro δεινῶς, vehementer. Them. δεινὸς, terribilis.

Δεινοθέτας, α, ὁ, Dor. pro ης, qui graviter homines tractat. Amoris epithet. ex δεινὸς, gravis, & τίθημι, impono.

Δεινοῖο, gen. Jonic. pro δεινοῦ. dativ. plural. Jonic. δεινοῖσι, a δεινὸς, terribilis, gravis, moleſtus.

Δεινολογέομαι, graviter conqueri. ex δεινὸς gravis, & λέγω, dico.

Δεινομένεος παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς, Γέρων. Pindar.

Δεινὸς, ή, όν, terribilis, gravis, moleſtus, ſolers, peritus, validus, magnus. q. a δέος, vel δείδω, timeo. in comp. δεινότερος, terribilior. ſuperl. δεινότατος, terribiliſſimus. Item δεινὸς, peritus, potens, idoneus. Sophocl. ardens, formidoloſus. δεινὸς δὲ ὅπλοις, armis ſtrenuus. Item vafer, callidus, δεινὸς πρὸς τὸ πανουργεῖν, Iſocr. δεινὸν πάλαισμα, vafrum commentum, Xenoph. Hinc δεινότης, τητος, ἡ, atrocitas: ſolertia, facultas.

Δεινόω, exaſpero, exaggero.

Δεινώ, terribiles, nom. dual. δεινῶς, adverb. terribiliter, mire, accurate. a δεινὸς, terribilis.

Δεινωποί, graves aſpectu, torvi, Heſiod. δεινωποὶ κῆρες, torvæ Parcæ. Δεινῶπες, Eumenides apud Sophocl. in Œdipo Coloneo.

Δείξαις, monſtrares, 2. ſing. aor. opt. act. a δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, oſtendit, pro ἔδειξε, a. 1 Jon. ſic δείξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. ab eod. them.

Δείξω, εις, ει, oſtendam, f. 1. act. a δείκνυμι, oſtendo.

Δειπνέοντες, Jon. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, cœnantes, præſens partic. nom. plur. verbi δειπνέω, cœno.

Δειπνήσω, f. 1. act. a δειπνέω, cœno. f. ήσω, p. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσας.

Δειπνίζειν, cœnam alicui præbere, præſ. inf. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειπνολόχης, comeſſatricis, gen. ſing. f. g. pro δειπνολόχου, a δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, goloſus, cœnipeta, qui cœnis inſidiatur, & clam obligurit, Heſiod. ex δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.

Δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, cibus. παρὰ τὸ διαπαύειν τῶν πόνων, quia tum homines a labore ceſſant. hinc δειπνέω, cœno. Aut pro prandio, quia poſt illud δεῖ πιεῖν oportet bibere. niſi potius a δαπάνη, quod cœna ſumptuoſior eſſe ſoleat. δεῖπνον ποιεῖν, cœnam parare. Lucian. Chryſoſt.

Δειπνοῦντα, cœnantem, acc. ſing. part. præſ. verbi δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna.

Δείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a δέρω,

exco-

excorio. f. ρῶ. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρμα, ατος, τὸ, corium. Sed δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. a δέρη, ης, ἡ, cervix.
Δείρειν, Jon. pro δέρειν, excoriare.
Δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum, idem ac δέρη, ης, ἡ.
Δειρέω, probris ſcindo. a δαίρω, verbero. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.
Δειρὸς, ῦ, ὁ, collis. Th. δέρη, ης, collum. eſt enim collis ceu collum terræ.
Δεῖσα, vel δέοσα, ης, ἡ, humor, ſtercus, fœtor. τῦ βοτανικῦ συλλογή. a δεύω, irrigo.
Δείσαντε, territi, nom. dual. a. 1. part. act. a δείσας, αντος, ὁ, verbi δείδω, timeo.
Δεῖσε, veritus eſt, Jon. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. a δείδω, timeo.
Δεῖσθαι, Præſ. inf. a δέομαι, precor. Th. δέω, ligo.
Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, ſuperſtitio, religio, formido Deorum.
Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ſuperſtitioſus, religioſus, religioni deditus, Nazianz. δείδω. fut. σω, timeo. perf. paſſ. δέδεισμαι, σαι. hinc δεῖσις, εως, ἡ, metus, & δαίμων, ονος, ὁ, numen, dæmon. in comparat. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religioſior.
Δέκα, decem, plur. num. quaſi δέχα, a δέχομαι, capio, quia omnes numeros capit denarius. Hinc δεκὰς, άδος, ἡ, decas. δέκατος, η, ον, decimus. δεκατεύω, decimo, decimas accipio. δεκατόω, idem.
Δεκαδύο, duodecim, c. g. ἄκλιτον. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα, ex δέκα, decem, & δύο, vel Att. δύω, duo.
Δεκαδώρῳ, dat. ſing. a δεκάδωρος, qui decem palmorum eſt. ex δέκα, decem, & δῶρον, ου, τὸ, palmus, donum.
Δεκάζω, munere corrumpo, q. a δέκω, accipere facio.
Δεκάκις, decies, adverb. a δέκα, decem.
Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, decem menſium. ex δέκα, decem, & μὴν, ηνὸς, ὁ, menſis.
Δεικανόωμαι, humaniter excipio, a δέκομαι, pro δέχομαι, excipio.
Δεκαπέντε, quindecim, c. g. ἄκλιτον. ex πέντε, quinque, & δέκα, decem.
Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis; Decapolis. Gr. decem urbium.
Δεκάται, ῶν, αἱ, decimæ. a δεκάτη, ης, ἡ, decima, Th. δέκα, decem.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, & δεκατέσσαρα, ων, τὰ, quatuordecim. a τέσσαρες, quatuor, & δέκα, decem.
Δεκατεύω, decimas dare.
Δέκατος, η, ον, decimus, a, um.
Δεκατόω, decimas accipio. futur. ώσω. præt. δεδεκάτωκα. δεκατόομαι, ῦμαι, decimor. perf. δεδεκάτωμαι. a δέκα, decem.
Δεκάχιλοι, decem millia. Poet. ex δέκα, decem, & χίλιοι, mille.
Δεκελέη, Jon. pro Δεκέλεια, ὁ, Locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τ̃ Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.
Δέκευ, Jon. & Doric. pro δέχε, accipe, præſ. imperat. a δέκομαι, pro δέχομαι, accipio.
Δέκομαι, Jon. pro δέχομαι, capio. Sic δεκόμεθα, pro δεχόμεθα.
Δέκτο, exceperat, 3. ſingul. pluſq. perf. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι, excipio.
Δεκτὸς, ὴ, ὸν, acceptus, a, um. Them. δέχομαι, capio.
Δελεάζω, ineſco, decipio. f. σω. p. δεδελέακα. a. 1. ἐδελέασα. Th. δέλεαρ, ατος, τὸ, eſca ad capiendum.
Δέλεαρ, ατος, τὸ, eſca, illecebra. q. a δελεάω, ineſco. vel δέλεαρ, quaſi ἔλεαρ, ἀπὸ τ̃ ἑλεῖν, quod piſces eſca capiantur. hinc δελεάζω ineſco. δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, ῦ, ὁ, illicium, illectamentum, illecebræ.
Δέλετρον, ου, τὸ, lanterna, fax. Athen. l. ult. a δαίω, accendo.
Δελλίθες, vel δολίθες, αἱ, veſparum cella. Forte a δειλία, timiditas. quia infeſta accedentibus, eiſque timorem adferunt.
Δέλτα, quarta littera Græcorum, Delta. Hinc δέλτος, ου, ἡ, pugillares; quia forma litteræ Δ plicabantur. Item pars quædam Ægypti, a forma triangulari. Pudendum etiam muliebre.
Δελτάριον, τὸ, litterula, epiſtolium, tabella. Plat. in Anton.
Δέλτοισι, libellis, dat. pl. Jon. a δέλτος, ου, ἡ, liber. Th. δέλτα.
Δέλφαξ, ακος, ὁ, ἡ, porcellus lactans. Herodot. a fœcunda δελφὺς, vulva, quod ejus proles ſit numeroſior.
Δελφὶν, ſeu δελφὶς, ῖνος, ὁ, delphin piſcis. in plur. δελφῖνες. a δελφὺς, vulva: eſt enim piſcis viviparus. Δελφὶς μόλιβδος, Pind. Δελφὶς item Delphin, ſeu Delphica. Item ſideris nomen apud Proclum.
Δελφὸς, civis Delphicus.
Δελφὺς, ύος, ἡ, vulva, uterus. q. θήλεια, φυὴ, fœmina natura. unde ἀδελφοὶ, οἱ, uterini fratres.
Δέλω, ineſco: q. a δαίω, epulor.
Δέμας, τὸ, indeclinabile, Grammat. forma, figura: ſtatura: corpus. q. a δέμω, ſtruo, vel δέμα, vinculum. anima enim quaſi corpori alligata. Eſt etiam δέμας, ſicut, adverbium ſimilitudinis.
Δέμειν, Jon. pro οἰκοδομεῖν, ædificare.
Δέμνιον, ου, τὸ, ſtratum, cubile, ſponda, lectus. ubi δέμας ἐλᾶ, corpus inclinatur ad quietem. δέμνια, τὰ, cubilia maritorum. vel a δέμω, quod ſternitur, ac quaſi ſtruitur.
Δέμω, ſtruo, ædifico. a. 1. ἔδειμα. inde part. aor. 1. δείμας. p. m. δέδομα. q. a δέω, ligo, colligo, quod ligna, & lapides colligentur, & ferruminentur e mollita calce.
Δενδαλίδες, panes. a τένδω, edo.
Δενδίλλω, oculos huc illuc verto, circumſpecto; conniveo. f. λῶ, ab ἴλλος, ου, ὁ, oculus, & δινέω, volvo.
Δένδρεα, plur. num. a δένδρεον, ου, τὸ, arbor, lignum. Poet. pro δένδρον, idem.
Δενδρήεις, ηεσσα, ῆεν, arboribus abundans. Th. δένδρον, arbor.
Δενδρύφιον, τὸ, arbuſcula, Poet. diminut. a δένδρον, ου, arbor.
Δένδρον, ου, τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, arbor. quia δεινῶς δέρεται, graviter, & moleſte decorticatur: ut ſit quaſi δέρδρον. Vel a δέμω. inde δενδρώδης, εος, ὁ, ἡ, arboreus. δενδρήεις, arboribus abundans.
Δένος, ου, ὁ, probrum, injuria, contumelia, quaſi a δεινὸς, gravis, & moleſtus. hinc δενάζω, maledico.
Δέξαι, ſuſcipe, aor. 1. imperat med. a δέχομαι, capio. vel Jon. pro δεῖξαι, oſtendere, aor. 1. inf. verb. δείκνυμι. oſtendo.
Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. δέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi δέχομαι, excipio.
Δέξασθε, 2. plur. aor. 1. imperat. med. ejuſdem verbi.
Δέξατο, exceperat, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἐδέξατο. a δέχομαι, capio.
Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. ſub. m. ejuſdem verbi.
Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, dextera manus, potentia. q. a δέχομαι, capio.
Δεξιαὶ, αἱ, fides, pacta. Iliad. β.
Δεξιόγυιος, ου, ὁ, Poet. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, qui dextra, & agilia membra habet.
Δεξιολάβος, ου, ὁ, ſatelles, ſtipator, lancearius. παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τ̃ βασιλέως δεξιάν.
Δεξιὸς, ῦ, ὁ, dexter, aptus, facilis, officioſus, ſcitus, induſtrius, proſper. δεξιόομαι, dextram jungo. ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ambidexter. δεξιότης, ἡ, dexteritas. δεξιόφιν, ex dextra.
Δεξιόωντο, pro ἐδεξιοῦντο, imperf. med. verbi δεξιόομαι, dextram jungo. Th. δεξιὰ, dextra.
Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, hinc δεξιτερῇ, dativ. ſing. Jon. f. g. a δεξιὰ, dextra.
Δεῖος, εος, τὸ, Poet. pro δέος, εος, τὸ, metus, a δείδω, timeo.
Δέομαι, oro, cum genit. imperf. ἐδεόμην, ου, ετο. aor. 1. paſſ. ἐδεήθην. aor. 1. imperat. δεήθητι, & in 2. plur. δεήθητε, orate. præſ. part. δεόμενος. Them. δέω, oro, rogo, precor.
Δέον, ligabant, pro ἔδεον, Jon. 3. plur. imperf. act. a δέω, vincio. f. δήσω. Eſt & δέον, præſ. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, neceſſarium eſt, in plur. δέοντα, ab impersonali δεῖ, oportet.
Δέος, εος, & Poet. δεῖος, τὸ, metus. q. a δέω, ligo, metus enim ligat, & contrahit animum. Sed & δίω, & δείω, eſt timeo. Th. δείδω, timeo.
Δεπάεσσι, poculis, dat. plur. a δέπας, αος, τό.
Δέπας, ατος, & αος, τὸ, poculum. quia πόσει δέεται, potu irrigatur. vel quia πῶμα δέχεται, potum recipit. Hinc δεπάζω, bibo.
Δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. Hinc δέρμα, ατος, τὸ, idem. q. a δέρω, excorio.
Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis, Derbe. Hebr. ſtimulus. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, Derbenſis.
Δέρη, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum. a δέρας, pellis, quia ibi dura pellis. Hinc δειρὰς, ας, ἡ, jugum montis.
Δέρθρον, ου, τὸ, roſtrum avis. tanquam inſtrumentum excoriandi.
Δερκιόωνται, Poet. pro δερκιῶνται, a δερκιάομαι, video. Heſiod. Th. δέρκω, video.
Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. plur. f. g. a δερκομένη. a δέρκω, ſeu δέρκομαι, cerno.
Δερκομένοιο, intuentis, gen. Jon. part. præſ. δερκομένω, nom. & acc. dual. ejuſdem verbi.
Δέρκω, video, aſpicio. fut. ξω. p. χα. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. inf. δρακεῖν. præt. med. δέδορκα, pro δέδερκα. Hinc compon. ἀδερκὴς, ὁ, ἡ, non videns, obſcurus. ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, acutum cernens, ut lynx.
Δέρμα, ατος, ατι, τὸ, cutis, pellis, exuviæ, cruſta, membrana, corium. a δέρω, excorio. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.
Δερμάτινος, η, ον, coriaceus.
Δερμύλλω, excorio, detego. a δέρμα, ατος, τὸ, corium.
Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis, cilicium. a δέρας, ατος, τὸ, corium.
Δερχθεὶς, έντος, ὁ, obtuitus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, video.
Δέρω, excorio. Item verbero, percutio, cædo. f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδαρκα. aor. 1. ἔδειρα. aor. 2. ἔδαρον, perf. paſſ. δέδαρμαι. aor. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.
Δεσαύχην, epithet. ἀσκῦ, ideſt, utris; quia ei collum obligatur, δέεται αὐχήν.
Δέσιος, ου, ὁ, menſis Junius Macedonibus. an a δέσει, ideſt, ligatione mergitum? an a nomine δεύς? Nam Junius Bithynis δεύς.
Δεσμεύω, ligo. f. εύσω, p. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. a δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo.
Δεσμέω, vincio, ligo. f. ήσω. p. δεδέσμηκα. imperf. paſſ. ἐδεσμεόμην, ούμην, ου, ῦ, έετο, εῖτο, ab eod. themate.
Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. Them. δέω, ligo.
Δέσμιος, ου, ὁ, vinctus. ab eodem themate.
Δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum, nodus: carcer, ejuſdem thematis.
Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, pro δεσμιοφύλαξ, commentarienſis, vinctorum cuſtos. a φυλάσσω, cuſtodio, & δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.
Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. δεσμώτης, ου, ὁ, captivus. a δεσμόω, in carcerem conjicio. fut. ώσω. perf. paſſ. δεδέσμωμαι. Th. δέω, ligo.
Δεσπόζω, f. όσω, dominor. In ſacris litteris herum conſtituo. a δέω, & πῦς, ligat q. pedes. vel q. δέος ὀπάζω, metum comitem do. Dominus enim metum famulis ſuis infert. Hinc δεσπότης, ου, ὁ, dominus. δεσπότις, ιδος, ἡ, & δέσποινα, ης, ἡ, domina.
Δέσποινα, ης, ἡ, domina, a δεσπόζω, dominor.
Δεσποσύνη, ης, ἡ, Jon. & Poet. pro δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus, imperium. Th. δε-

σπό-

Digitized by Google

σπόζω, dominor.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poet. pro δεσποτικὸς, ad dominum pertinens.

Δεσπότης, ου, ὁ, dominus, herus. in dat. δεσπότῃ. voc. ὦ δέσποτα· ab eodem themate. Δεσπότης πόντου, pro Neptuno.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δόνη, fiſtula, & per metalepſin pro Lydia.

Δετὴ, ῆς, faces in faſciculum colligatæ, a δετὸς, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. ſing. imperf. ut & δεύεσκον, pro ἔδευον, imperf. a δεύω, irrigo.

Δευήσομαι, indigebo, fut. 1. Poet. pro δεήσομαι. a δεύομαι, epentheſi Æol. pro δέομαι, indigeo. Th. δέω, egeo.

Δεῦκος, εος, τὸ, dulcedo, apud Ætolos. q. a δέχομαι, accipio. Dulce enim eſt naturæ amicum, & acceptabile, ἀποδεκτόν.

Δευοίατο, indigerent, præſ. opt. pro δεύοιντο, Jon. Th. δέω, egeo.

Δευόμεναι, αἱ, madentes, præſ. part. f. g. a δεύομαι, madeſio. Th. δεύω, f. σω, rigo.

Δευόμενος, η, ον, indigens, Poet. pro δεόμενος, η, ον, præſ. part. a δέομαι, egeo. Them. δεῖ, oportet.

Δεύοντο, rigabantur. 3. plur. imperf. Jon. verbi δεύομαι, vel δεύω, rigo.

Δεύσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a δεύω, rigo. f. δεύσω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.

Δεῦρο, & Att. δευρί, age, en, ecce, huc, hunc in locum, adeſdum. δεῦτε, adeſte, venite. adverb. hortandi. μέχρι δεῦρο, in hanc uſque diem. δεῦρο κἀκεῖ ἐμφερόμενος, huc, & illuc jactatus, Plutarch.

Δεύτατος, η, ὁ, ultimus, poſtremus. a δεύτερος, ου, ὁ, ſecundus.

Δεῦτε, huc agite. δεῦτε δὴ, agedum. Heſiod.

Δευτέρα, pro δευτέρως, vel δεύτερον, ſecundo.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, ſecundarius, ſecunda die aliquid faciens.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, ſecundæ partes. Phalar.

Δευτερεῖον, ſecundum præmium, ſecundarium.

Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio. ex δεύτερος, ſecundus, & λέγω, dico.

Δευτερόπρωτος, ου, a ſecundo primus. ex δεύτερος, ſecundus, & πρῶτος, primus.

Δεύτερος, α, ον, ſecundus, a, um. δεύτερον, adverb. ſecundo. ἐκ δευτέρου, ſecunda vice. a δύο, duo, q. δυότερος. vel a δεύω, deficio. ſecundum enim reſpectu primi aliquo modo deficit. vel a δέω, abſum; quod abſit a primo. hinc δευτερόω, ſecundo facio, itero. δευτέρωσις, εως, ἡ, ſecundus actus, aut ordo.

Δεύω, rigo. f. δεύσω. p. δέδευκα. a. 1. ἔδευσα. ſut. 1. ſub. δεύσω, ῃς, ῃ.

Δέψω, excorio, ſubigo, mollio: vello pudenda, maſturbo, apud Ariſtoph. in Ran. f. ψω, p. δέδεφα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, Jon. perf. paſſ. 3. plur. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a δέχομαι, capio.

Δέχεσθε, 2. plur. præſ. imperat. a δέχομαι, ῃ, εται, capio.

Δέχθαι, ſuſcepiſſe, perf. inf. Jon. & Poet. pro δεδέχθαι. δεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab eod. themate.

Δέγμενος, per ſinc. pro δεχόμενος, ὁ, præſ. part. Scribitur & δέχμενος, ab eodem verbo.

Δέχνυμαι, idem ac δέχομαι, capio.

Δέχομαι, capio, ſuſcipio, admitto, probo, ſuſtineo, exſpecto. fut. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. med. ἐδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. δέξαι. a. 1. ſub. med. δέξωμαι, ῃ, ηται, & in plur. δεξώμεθα, σθε, ωνται. aor. 1. med. inf. δέξασθαι. aor. 1. part. med. δεξάμενος, η, ον. præt med. δέδεγμαι, q. a δὴ, & ἔχω, vel ἔχομαι, teneo quidem. aut a δέω, & χάω, capio? vide δέχω. Hinc δεκτὸς, ῆ, ὁ, acceptus, gratus. δεκτικὸς, ἡ, ὁ, capax. ἀναδέχομαι, ſuſcipio. ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio. διάδοχος, ου, ὁ, ſucceſſor. συναναδέχομαι, una excipio, ſeu recipio. συναναδοχὴ, ἡ, comprehenſio. προσδέχομαι, admitto.

πανδέκται, ῶν, αἱ, libri omnia continentes. δωροδοκέω, ήσω, munera capio. δωροδόκος, ου, ὁ, ἡ, qui munera capit. πανδοχεῖον, ου, τὸ, publicum diverſorium.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium. Suid. a δέψω, excorio, emollio.

Δεψέω, ſubigo, coquo, tingo, & mollio, coriariorum more. q. a δέψω. quia excoriata ſic parant.

Δέω, ligo, vincio, neceſſe habeo. f. δήσω, & δέσω. a. 1. ἔδησα. a. 1. imperat. δῆσον, άτω, & in plur. δήσατε, ligate. a. 1. ſub. δήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. δήσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, vinctus. a. 1. paſſ. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. δεθῆναι. fut. 1. paſſ. δεθήσομαι. Non video quo referam, niſi ad δύο, duo. nam ligatio prima eſt duorum unio, δυοῖν ἕνωσις. Ita δυάζω, συνδυάζω, copulo. alii ad δεῖ, opus eſt, referunt. Hinc δεῖ, oportet, imperf. δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum. συνδέω, colligo. συνδεσμὸς, ου, ὁ, colligatio, vinculum. ὑποδέω, ſubligo. ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, ſolea. δέον, οντος, τὸ, decens, quod fieri oportet. δέομαι, opus habeo, indigeo: item rogo, precor. ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus.

Δ H.

Δὴ, ſane, profecto, jam etiam, certe, age, nempe, igitur. quaſi a δάω, ſcio: ut ſit cum ſcientia firma. vel a δέω, ligo. Aſſeveratio enim unit res, & quaſi colligat, ut negatio dividit. Pro eodem dicitur & δῆτα, & δήπουθεν. in carmine vero δή ῥα. In carmine modo poſtponitur, modo præponitur; at in ſoluta oratione poſtponitur tantum. Sæpe etiam eſt expletiva particula: ut in ὁ δὴ, ὃ δὴ, &c. & ſæpe δὴ, pro δεῖ.

Δηγόω, impleo. Heſych.

Δήετε, invenitis. 2. plur. ind. verbi δήω, invenio.

Δήθ', pro δηθὰ, δηθάκις, diu, adverb. a δὴν, idem. καὶ δηθὰ, atque. Lucian. οὐ μετὰ δηθὰ, non diu poſt. Apoll. l. 2.

Δηθαγόρος, α, ὁ, loquax. ex δηθὰ, diu, & ἀγορεύω, loquor.

Δῆθεν, videlicet, ſane, quaſi, adv. a δὴ, ſane.

Δηθύνω, tardo, moror, otior. præſ. part. δηθύνων, οντος, ὁ, & in acc. δηθύνοντα. a δηθὰ, quod a δὴν, diu.

Δηϊάω, comburo, ſcindo, agros populor, ut & δηΐζω, & δηϊόω. a δαίω, uro.

Δηϊκόωντα, acc. ſing. a Δηϊκόων, Deicoon, nomen proprium.

Δήϊος, ου, Jon. pro δάϊος, ου, ὁ, hoſtilis, bellicoſus, ardens, gen. Jon. δηΐοιο, pro ου, dat. plur. Jon. δηΐοισι. a δαίω, uro.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna, hoſtilitas. a δήϊος; hoſtilis, fortis. hoc a δαίω, uro.

Δηϊόω, & per ſyncopen δῃόω, vaſto, uro, a δαίω, idem.

Δηϊπύλῳ, dat. ſing. a Δηΐπυλος, ου, ὁ, Deipulus, nomen proprium.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, Deipyrus, nomen proprium viri.

Δηΐων, gen. plur. a δήϊος, ου, ὁ, hoſtilis. Th. δαίω, uro.

Δήκοκτα, ſcil. ὕδατα, decocta, ſcil. aqua. ex Latino apud Medicos. Galen. l. 7. Meth.

Δήκω, inuſit. mordeo. quaſi ἐδήκω, ab ἔδω. Alii q. a δέω, ligo. mordendo enim res etiam alligatur, ut apud Virgil. naves alligat anchora morſu.

Δήκωσις, male legitur, pro δόκωσις, ἡ, contignatio, a δοκόω, contigno.

Δηλαδὴ, videlicet, certe, haud dubie. q. a δῆλα δὴ, manifeſta, certe. Th. δὴ, certe.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. a δηλέω, lædo.

Δηλέω, lædo, corrumpo, decipio. f. ήσω. p. δεδήληκα. q. a δάειν λάω. vel a δείλω. Inde medicamenta deleteria, id eſt nociva; quæ aſſumpta naturam labefactant. Hinc δήλημα, τὸ, nocumentum. δηλητήριον, ου, τὸ, venenum, toxicum,

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, nocivus. a δηλέω, lædo. δήλησις, læſio. δηλητὴς, noxius.

Δήλια, τὰ, feſta Apollinis in Delo. Poll. l. 1.

Δήλομαι, volo, vis, Dor. δηλῆ, ῆς, ἡ, voluntas. q. a θέλω.

Δηλονότι, nimirum, videlicet, omnino: Attice apud Ariſtophanem δηλονοτιή. adv.

Δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus, notus, perſpicuus. q. a δαίω, ſcio, noſco. hinc δηλόω, fut. ώσω, manifeſto, declaro. δήλωσις, manifeſtatio. ἄδηλος, ου, ὁ, ἡ, occultus, obſcurus. Eſt & Δῆλος, nomen Inſulæ, Delus.

Δηλόω, declaro. imperf. ἐδήλοον, ουν, οες, ους, οε, ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. paſſ. ἐδηλώθην. Th. δῆλος, manifeſtus.

Δημαγωγέω, populum duco quo volo. fut. ήσω. Hinc δημαγωγὸς, populi ductor, Reip. adminiſtrator. Ariſt. l. 5. Politic. qui multitudini inſervit. ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.

Δημαῖς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. popularis.

Δημηγορέω, concionem ad populum habeo. imperf. ἐδημηγόρεον, ουν. fut. ήσω. p. δεδημηγόρηκα. hinc δημηγόρος, orator, concionator. ex δῆμος, populus, & ἀγορέω, idem ac ἀγορεύω, concionor, quod ab ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, orationem habens, concionarius Ciceroni. a δημηγορέω, concionor ad populum.

Δημήτηρ, τρος, ἡ, Ceres, Dea frugum. q. d. γημήτηρ, a γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per ſyncopen quaſi δημομήτηρ, altrix populorum. vel a δέω, quæro, quod cibum pro animalibus quærat, & inveniat.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri, Demetrius. Gr. Cerealis. a Δημήτηρ, Ceres.

Δημητριὼν μὴν, appellatur ἀπὸ τῆς Δήμητρος, quia Cereri ſacer, qui & Δημήτριος vocabatur.

Δήμιος, ου, ὁ, publicus, carnifex. hinc δημίως, adverb. publice. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δημιουργὸς, ῦ, ὁ, conditor, qui δήμιον ἐργάζεται, publicum operatur. ab ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ου, ὁ, qui bona populi devorat. a δῆμος, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum.

Δημογέροντες, οἱ, ſenatores, nom. plur. a δημογέρων, οντος, ὁ. ex δῆμος, ε, ὁ, populus, & γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Δημοκλῆς, ὁ, Democles, nomen proprium.

Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis ſtatus, principatus populi. a δῆμος, ου, ὁ, populus, & κρατέω, regno. a κράτος, εος, τὸ, robur, potentia.

Δημόκριτος, ο, ὁ, Democritus, Philoſophus.

Δημόνικος, ου, ὁ, Demonicus. vocativus ὦ Δημόνικε. nomen proprium.

Δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs, multitudo, turba. q. a δέω, ligo, ut ſit quaſi ſub uno Rege συνδεδεμένος. vel ὄχλος συνδεδεμένος νόμοις, turba convincta legibus. δημόθεν, adv. ex plebe, a populo. δημόσιος, ου, ὁ, publicus, lictor. οἱ δημόσιοι, accenſi. magiſtratus, qui reip. curam gerunt. Epigr. Item ſacri, & devoti. Ariſtoph. δήμιος, α, ὁ, ἡ, idem. ἀπόδημος, ου, ὁ, peregre agens. ἀποδημία, abſentia. ἀποδημέω, abſum domo, ſeu patria.

Δημὸς, ῦ, ὁ, pinguedo. a δαίω, uro.

Δημοσθένης, ὁ, Demoſthenes, orator. hinc Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν, Demoſthenicus.

Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um. Hinc δημοσίᾳ, adverb. publice, propalam, vulgo.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularis. δημοτικῶς, populariter, humaniter.

Δημοφάγος, ο, ὁ, plebivorus, a δῆμος, ου, ὁ, plebs, & φάγω, comedo.

Δημώδης, εος, ὁ, ἡ, popularis. in acc. pl. n. g. δημώδη, a δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δὴν, & δηθὰ, adv. diu. hinc. δηναιὸς, ῦ, ὁ, diuturnus. δηρὸς, ῦ, ὁ, idem.

Δηνάριον, ο, τὸ, denarius Romanus.

Δήνε', pro δήνεα, conſilia. nom. pl. a δῆνος, εος, τὸ, conſilium.

Δῆνος, εος, τὸ, conſilium, ars, vaſrities. q. a δὴν, quia tempore opus eſt

ad

ad conſilia, ne præcipitentur. Vel a δήω, invenio.

Δήξω, mordebo. f. 1. verbi δάκνω, mordeo, q. a δήκω. unde f. δακῶ. a. 2. ἔδακον.

Δῆον, comburebant, 3. plur. imperf. δηόω, vaſtare, præſ. inf. verbi δηόω, pro δηιόω, a δηΐς, pugna, quod a δαίω, uro.

Δῆτα, ſaltem, adverb. ex δὴ ſane. Sic δῆτα, δήπουθεν, nimirum, certe. ex πῶ, ubi? Th. ἔτι, & δὴ, ſane. Sic δήποτε, denique, tandem.

Δηριάω, ῶ, Poet. pro ἐρίζω, ἢ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηριαάσθην, contendebant, 3. dual. a. 1. paſſ. Jon. a δηριάω, idem ac δηριάω, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηρίομαι, pugno, certo. Th. δῆρις, pugna.

Δῆρις, ιος, ἡ, contentio, rixa, pugna. in acc. δῆριν. quod a δαίρω, verbero. Rixantes enim ſe reciproca linguæ ſcutica flagellant. hinc δηριάω, pugno.

Δηρισάντοιν, certantibus, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. a δηρίσας, αντος, ὁ, a δηρίζω, idem ac δηριάω, pugno. Th. δῆρις, ιος, ἡ, contentio.

Δηρίω, ſeu δηρίομαι, f. ίσομαι, contendo, certo. Th. δῆρις, ιος, ἡ, rixa.

Δηρὸν, adv. pro δήν, diu. δηρὸς, ᾶ, ὸ, diuturnus, a δήν.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. a δέω, ligo. hinc δήσαντες, 1. pl. a. 1. part. δήσατε, ligate, 2. pl. a. 1. imperat. act. a δῆσον, άτω.

Δησάσκετο, colligabat, imperf. verbi Poet. δησάσκομαι. vel potius pro ἐδήσατο, a. 1. med. a. δέω, ligo.

Δῆσε, pro ἔδησε, Jon. a. 1. ἔδησε, ν, & in plur. δήσωσι, a. 1. ſub. act. a δήσω, verbi δέω, ligo.

Δῆτα, igitur, tandem: certe quidem, omnino, prorſus. μὴ δῆτα ὁ δῆτα, nequaquam certe. adverb. a δὴ, ſane.

Δήτος, poſtremus, poſterior. Heſych. a δέλτατος, ultimus, ex δέω, relinquo, deficio. Poeticum eſt pro δέω.

Δήω, invenio. Sed crebrius futuri habet ſignificationem. q. a δὴν, diu. Ut enim inveniamus, tempus requiritur.

Δηὼ, όος, οῦς, ἡ, Poet. pro Δημήτηρ, ἡ, Ceres. καρπὸς Δηοῦς, fructus Cereris. Ariſtoph.

Δηώσειν, interfecturum eſſe, fut. 1. inf. act. a δηόω, pro δηϊόω, a δηΐς, pugna. quod a δαίω, uro.

Δ Ι.

Δί', pro Δία, Jovem, acc. ſing. a Ζεὺς, διὸς, διΐ, voc. ὦ Ζεῦ, Jupiter.

Διὰ, præpoſit. cum genit. per, inter, ex, cum acc. propter. Vel pro κατὰ, per. In compoſitione ut plurimum notat ſeparationem, vel intendit ſignificationem.

Δῖα, divina, a δῖος, α, ον, pro δῖιος, per contractionem Jovialis, præſtantiſſimus. Th. Ζεὺς, Jupiter.

Διαβαίνω, tranſeo, permeo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, βάντος. Th. βαίνω, eo.

Διαβάλλω, trajicio: item calumnior, defero, criminor, obtrecto. Item ſero. Theophr. l. 3. c. 25. de cauſ. plant. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. paſſ. διεβλήθην. p. m. βέβολα.

Διαβὰς, ὁ, emenſus, a. 2. part. act. a διαβαίνω, tranſeo. f. βήσομαι. aor. 2. διέβην, Th. βαίνω, eo.

Διαβαστάσαι, aor. 1. inf. act. a διαβαστάζω, idem ac Th. βαστάζω, porto.

Διαβατήριος Ζεὺς, qui felicem tranſitum dat illis, quibus favet. διαβατήρια, ων, τὰ, ſacrificia pro tranſitu facta ante expeditionem, propria Lacedæmoniorum. quod a διαβαίνω, tranſeo.

Διαβατὸς, ὴ, ὸν, de loco dicitur, qui tranſiri poteſt, vadoſus.

Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, aſſevero. f. ώσομαι. p. διαβεβεβαίωμαι, ex διὰ, per intenſion. & βεβαιόω, ῶ, ſtabilio. Th. βέβαιος, α, ὸ, ſtabilis.

Διαβῇ, tranſierit. 3. ſingul. a. 2. ſub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & βαίνω, eo.

Διάβημα, ατος, τὸ, tranſitus, greſſus. a διαβαίνω, tranſeo.

Διαβιβάζειν, trajicere, quod a βιβάζω, vado, inſcendo fœminam. Th. βαίνω, eo.

Διαβλέπω, deſpicio. f. ψω. p. διαβέβλεφα. ex διὰ, & βλέπω, video.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, calumnia, obtrectatio, ſuſpicio, infamia, crimen, delatio. vide in διαβάλλω, traduco. p. m. διαβέβολα. διαβολῶν διαλύω, criminibus abſolvor. Thucyd. διαβολὰς ἔχω, male audire. Iſocr.

Διαβολίη, dat ſing. Jon. a διαβολίη, ης, ἡ, calumnia. a διαβάλλω, calumnior.

Διάβολος, α, ὁ, calumniator, delator, diabolus, Satan. Chryſoſt.

Διαβυνέσθαι, ῦσθαι, trajicere. alii legunt διαβυνέεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῇ.

Διαγγέλλω, annuntio. f. ελῶ. p. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγέλλοισα, Dor. pro ουσα, f. g. præſ. part. act. ex διὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Διάγε, Dor. pro διῆγε, degit. a. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω, dego. Th. ἄγω, duco.

Διάγε, tamen, propter. ex διὰ per, & γε.

Διαγενόμενος, ὁ, a. 2. part. med. a διαγίνομαι, interſum.

Διαγίνομαι, interſum, abſolvor, perſevero, duro, vitam produco: evado. f. διαγενήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος, ex διὰ, & γίνομαι, ſum.

Διαγινώσκω, pernoſco, plene cognoſco, dignoſco. f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. paſſ. διέγνωσμαι. ex διὰ, & γινώσκω, cognoſco.

Διαγνωρίζω, divulgo. f. ίσω. p. διεγνώρικα. aor. 1. διεγνώρισα. a γνωρίζω, quod a γινώσκω, cognoſco.

Διάγνωσις, εως, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio. a διαγινώσκω, inquiro.

Διαγνώσομαι, f. 1. med a διαγινώσκω, dignoſco.

Διαγογγύζω, obmurmuro. imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, murmuro.

Διαγράψομαι, 1. plur. f. 1. act. a διαγράφω, deſcribo. Them. γράφω, ſcribo.

Διαγρηγορέω, ῶ, evigilo. f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. γρηγορέω, vigilo.

Διάγω, dego. f. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διήγαγον. ex διὰ, & ἄγω, ago.

Διαδάσασθαι, aor. 1. inf. med. vide in δάσασθαι.

Διαδεξάμενος, ὁ, a. 1. part. med. a διαδέχομαι, accipio per alium: ſuccedo, excipio.

Διαδέξιος, α, ὁ, dexter, fauſtus: ſtrenuus. Herodot. Th. δεξιὰ, dextera.

Διαδέρκω, perſpicio. a. 2. ἔδρακον. Th. δέρκω, video.

Διαδέχομαι, accipio per alium, q. per manus traditum, ſuccedo, excipio. f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. med. διεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona. a διαδέω, revincio. Th. δέω, ligo.

Διαδίδωμι, trado per manus: diſtribuo, largior, diſſipo. f. διαδώσω, & διαδιδώσω, quod in 3. plur. διαδιδώσουσι, quaſi a διαδιδόω. perf. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διάδος, ότω, diſtribue. imperf. paſſ. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, do.

Διάδος, diſtribue, a. 2. imperat. a διέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι, diſtribuo.

Διάδοχος, α, ὁ, ἡ, ſucceſſor, hæres, ſubſtitutus. a p. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, ſuccedo. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio, continuatio, exceptio, viciſſitudo. κατὰ διαδοχὴν, viciſſim. Aphrod.

Διαδράκοι, 3. ſing. a. 2. opt. a διαδέρκω, perſpicio.

Διαδραμοῦσα, ἡ, a. 2. part. f. g. a διατρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω. aort. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Διαδρᾶναι, aufugiſſe, a. 2. inf. a διέδραν, ας, a. 2. ind. ab inuſit. verbo διαδρημι, pro quo διαδιδράσκω, aufugio, evito. a. 2. part. διαδρὰς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. aor. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, fugio.

Διαδρᾶσα, ἡ, aor. 2. part. f. g. a διαδρὰς, a. 2. m. g. vide διαδρᾶναι.

Διαδρήσονται, Jon. pro διαδράσονται, diffugiat, 3. ſing. a. 1. ſub. med. vide in διαδρᾶναι.

Διαδὺς, ύντος, ὁ, ſubiens, aor. 2. part. verbi δύω, ſubeo. a. 2. ἔδυν.

Διαειμένος, ὁ, trajectus, pro διειμένος, perſ. part. paſſ. ex διὰ, & ἵημι, mitto. perſ. εἷμαι. Th. ἵω, mitto.

Διαείσομαι, f. 1. med. verbi διαείδω, ſeu διείδω, perſpicio, cognoſco Them. εἴδω, ſcio.

Διάζομαι, ſtamini adda, quod deeſt. q. ex διὰ, & ἕζω, colloco.

Διαζώννυμι, præcingo, ſuccingo, cum acc. f. διαζώσω. p. διέζωκα. a. 1. διέζωσα. perſ. paſſ. διέζωσμαι. a. 1. med. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διαήσει, Poet. pro διήσει, 3. ſing. f. 1. verbi διαΐημι, pro διΐημι, tranſmitto. Th. ἵημι, mitto.

Διάησι, perflat, 3. ſing. ind. ex διάημι, Th. ἄω, vel ἄημι, flo.

Διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio: affectio, morbus: teſtamentum: venditio: ratio, conditio. acc. διάθεσιν. Th. διατίθημι, diſpono.

Διαθέτης, α, ὁ, diſpoſitor, diſpenſator, explanator. Herodot.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, teſtamentum. a διατίθημι, diſpono. Th. τίθημι, pono.

Διαθῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. διαθήσεται, 3. ſing. f. 1. med. διαθησόμεθα, 1. pl. a διατίθημι, diſpono. διαθῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. a διατρέφω, enutrio.

Διαθρύπτεσθαι, geſtibus ad cantandum ſe præparare. Th. θρύπτω, frango.

Διαθύνω, ab αἰθύνω, calefacio, moveo. Th. αἴθω, uro.

Διαίνω, humecto, madefactio. f. ανῶ. a Διὸς, id, eſt, aere lapſo. vel a δίεμαι, penetro. Hinc διερὸς, ᾶ, ὸ, humidus, madidus. ἀδίαντον, ου, τὸ, herba perpetuo virens.

Διαιρέω, ῶ, dirimere, & διαιρῶ, dividere, differere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, diviſio, diſcrimen. a διαιρέω, divido. Th. αἱρέω, capio.

Διαιρῶν, dividens, præſ. part. n. g. a διαιρέω, divido, f. ήσω. p. διῄρηκα, a. 2. διεῖλον, part. διαιρέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν, ejuſdem thematis.

Δίαιτα, ης, ἡ, vivendi inſtitutum, mos, genus vitæ, habitatio, arbitrium. q. a δαὶς, δαιτὸς, epulum. Malo a διὰ, & αἶτος, manſio. διαιτάω, rego, guberno.

Διαίτασεν, Poet. & Dor. pro διῄτησε, peregit, 3. ſing. aor. 1. act. a διαιτάω, rego, guberno.

Διαιτωμένη, ἡ, præſ. part. f. g. a διαιτάομαι, ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. ſing. f. 1. act. a διαιωνίζω, idem ac αἰωνίζω, perpetuo duro, perenno. Thema αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum.

Διακαθαριῶ, f. 1. Att. vide in διακαθαρίζω, perpurgo.

Διακαθαρίζω, perpurgo. f. ίσω, & Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ. perf. διακεκαθάρικα. a. 1. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, purgo.

Διακαρτερέω, perdurare. vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, magis, ac magis redarguo. imperf. διακατηλεγχόμην, ου, ετο. f. διακατελέγξομαι. perf. paſſ. διακατελήλεγμαι. ex διὰ, κατὰ, & ἐλέγχω, arguo.

Διάκειμαι, conſtitutus ſum. præſ. part. διακείμενος. præſ. inf. διακεῖσθαι. ex διὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Διάκεισο, præſ. imperat. a διάκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Διακέρσαι, diſcindere, interſecare, Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διὰ, & κείρω, tondeo, ſcindo. f. κερῶ, Æol.

ἀῤ-

αἴσσω, inde a. 1. ἤϊξα.

Διακλάσας, ὁ, qui infregit, aor. 1. part. gen. αν, verbi διακλάω. Th. κλάω, άσω, frango.

Διακολυμβώντων, gen. pl. part. præſ. a διακολυμβάω, tranſnato. Them. κολυμβάω, nato.

Διακομίζω, f. ίσω, tranſveho, perfero. ex διὰ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Διακονέω, ῶ, valde feſtino, miniſtro, famulor, cum dat. imperf. διηκόνουν, ες. perf. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præſ. paſſ. διακονοῦμαι, alii mihi inſerviunt. perf. διηκόνημαι. a. 1. paſſ. διηκονήθην. hinc διακονηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. ex διὰ, & κονέω, feſtino.

Διακονηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. vide in διακονέω, valde feſtino.

Διακονία, ας, ἡ, miniſterium, officium. ab eodem themate. διακονέω, miniſtro.

Διάκονος, ου, ὁ, miniſter. compar. διακονέστερος, expeditior, ejuſd. Them.

Διάκορος, ὁ, ἡ, ſatiatus, repletus. Th. κορέω, ſatio.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti, æ, a. ex δὶς, bis, & ἑκατὸν, centum.

Διακοσμηθεῖμεν, per ſyncop. pro διακοσμηθείημεν, a. 1. opt. paſſ. 1. plur. a διακοσμέω, diſtribuo, ordino, diſpono. a κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Διακούομαι, plene audio. f. 1. med. διακούσομαι, a. 1. med. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω, audio.

Διακρανίω, apetire. quaſi caput aperire. a διακρανόω. f. ώσω. per ſyncop. pro κρανόω. Th. κάρηνον, caput.

Διακριδὸν, adverb. diſcrete, eximie. a διακρίνω, diſcerno. Th. κρίνω, judico.

Διακρινθεῖτε, Poet. ſyncop. pro διακρινθείητε, 2. plur. a. 1. opt. paſſ. ejuſdem them.

Διακρινθήμεναι, Dor. pro διακρινθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab eodem them.

Διακριθῆτε, 2. plur. aor. 1. ſub paſſ. verbi διακρίνω, diſcerno. f. νῶ. p. κέκρικα: perf. paſſ. κέκριμαι. a. 1. paſſ. διεκρίθην. hinc aor. 1. ſub. paſſ. διακριθῶ, ῇς, ῇ. Th. κρίνω. judico.

Διακρινέει, pro εῖ, Jon. diſſolut. 3. ſing. f. 1. verbi διακρίνω, diſcerno, perficio. ab eodem them.

Διακρινθέντες, diſcreti. Poet. pro διακριθέντες, a. 1. part. paſſ a διακρίνω, diſcerno.

Διακρίνω, diſcerno. perficio, dijudico, dirimo. imperf. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα. aor. 1. διέκρινα. præſ. paſſ. διακρίνομαι, ambigo, dubito. διακρινώμεθα, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. Th. κρίνω, judico. imperf. paſſ διεκρινόμην, ου, ετο. perf. διακέκριμαι. a. 1. paſſ. διεκρίθην. a. 2. part. paſſ. διακριθείς.

Διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio, judicatio, certamen. a διακρίνω, diſcerno.

Διάκριτος, ου, ὁ, ἡ, diſcretus, eximius. ab eodem them.

Διακρούσονται, 3. plur. fut. 1. m. a διακρούω, pulſo. Th. κρούω, f. σω, idem.

Διακτορία, ας, ἡ, functio perferendi mandata. accuſ. Jon. διακτορίην, a διάκτωρ, nuntius. Th. διάγω, traduco.

Διάκτορος, ου, ὁ, nuntius, ab eodem them.

Διακύπτω, per locum, vel feneſtram perſpicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum.

Διακωλύω, obnixe prohibeo. imperf. διεκώλυον. f. ύσω. perf. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω. impedio.

Διαλαγχάνειν, dividere, partiri. Th. λαγχάνω, ſortior.

Διαλακτίζειν, calcitrando repellere. Th. λακτίζω, calcitro.

Διαλαλέω, divulgo. imperf. διελάλουν, ες. fut. ήσω. p. διαλελάληκα. imperf. paſſ. διελαλούμην, οῦ, εῖτο, οῦτο. ex διὰ, & λαλέω, loquor.

Διαλαμβάνειν, dividere, diſtinguere, diſſerere de re aliqua, comprehendere, tractare. Th. λαμβάνω, capio.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχών, a. 2. part. a διαλαγχάνω, ſortito divido. ex διὰ, & λαγχάνω, ſortior. fut. λήξομαι. f. 2. λαχῶ. a. 2. ἔλαχον.

Διαλέγομαι, diſſero, colloquor, cum dat. imperf. διελεγόμην, ου, ετο. perf. διείλεγμαι. a. 1. διελέχθην. ex διὰ, & λέγω, dico.

Διαλεκτικὸς, ή, όν, Dialecticus, a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, lingua. a διαλέγομαι, colloquor.

Διαλελαμμένος, Jon. pro διειλημμένος, ὁ, diſtinctus, captus, comprehenſus. perf. part. paſſ. ex διὰ, & λαμβάνω, capio.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. a διαλέγομαι, colloquor. διελέχθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. Th. λέγω, dico.

Διαλήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. διαλήσομαι, a διαλανθάνω, prorſus lateo. Th. λήθω, ſeu λανθάνω, f. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα.

Διαλιπεῖν, aor. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. ſing. aor. 2. ſub. a διαλείπω, abſtineo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. præt. m. λέλοιπα.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia: item reconciliatio. ex διὰ, & ἀλλάσσω, muto.

Διαλλάγηθι, ήτω, reconciliator, a. 2. imperat. paſſ. a διαλλάσσω, reconcilio.

Διαλλάσσω, & Att. ττω, reconcilio, litem dirimo. f. διαλλάξω. p. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. διαλλάττομαι, mutor. perf. paſſ. διήλλαγμαι. a. 1. paſſ. διηλλάχθην. a. 2. paſſ. διηλλάγην. a. 2. imperat. paſſ. διαλλάγηθι, ήτω. Them. ἀλλάσσω, muto.

Διαλογὴ, idem ac διαλογισμὸς, cogitatio, dubitatio.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, diſcepto. imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. med. διελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. διαλελόγισμαι. Hinc διαλογισμὸς, ῦ, ὁ, cogitatio, dubitatio. ex διὰ, & λέγω. dico.

Διάλογος, ου, ὁ collocutio. a διαλογίζομαι, cogito, ratiocinor.

Διαλυμαίνεσθαι, dilaniare, excarnificare, quod a λυμαίνω, vaſto. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Διαλύσεις, acc. plur. a διάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio. ex διαλύω, diſſolvo.

Διαλύω, diſſolvo, diluo. f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. paſſ. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, diſperſus fui. ex διὰ, & λύω, ſolvo.

Διαμαρτάνοι, 3. ſing. præſ. opt. act. ex διαμαρτάνω, idem ac ἁμαρτάνω, pecco. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, ὁ, a. 1. part. med. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. med. a διαμαρτύρομαι, obteſtor, conteſtor.

Διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obteſtor. f. διαμαρτυροῦμαι. aor. 1. med. διεμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι. ex διὰ, & μάρτυρ, υρος, ὁ, teſtis.

Διαμάχομαι, depugno, acriter pugno. imperf. διεμαχόμην, ου, ετο. f. διαμαχήσομαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι. pugno.

Διαμάω, demeto, abſcindo. Th. ἀμάω, meto. f. ήσω.

Διαμειψόμεθα, commutabimus, fut. 1. med. 1. pl. ex διὰ, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Διαμεμενηκότες, οἱ, nom. plural. præter. parf. particip. act. ex διαμένω, permaneo.

Διαμέμφομαι, incuſo. ex διὰ, & μέμφομαι, conqueror, accuſo. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Διαμένω, permaneo. f. μενῶ. perf. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. ſub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. ex διὰ, & μένω, maneo.

Διαμερίζω, partior, diſtribuo: imperf. διεμέριζον. f. ίσω, p. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, άτω. perf. paſſ. διαμεμέρισμαι. aor. 1. paſſ. διεμερίσθην, ſeparatus ſum, diſſedi. fut. 1. paſſ. διαμερισθήσομαι. a. 1. med. διεμερισάμην, ω, ατο. ex διὰ, & μερίζω, ſeparo. Th. μείρω, divido.

Διαμερισμὸς, ῦ, ὁ, diſſidium. a διαμερίζω, diſtribuo, diſſideo.

Διαμετρέω, dimetior. f. ήσω. p. διαμεμέτρηκα. ex διὰ, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Διαμετρήσασθαι, metiri, a. 1. inf. med. a διαμετρέω, dimetior.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, manſio, ſtabilitas. a διαμένω, permaneo.

Διαμπὰξ, in totum, utrinque. διὰ παντὸς. vel ab ἄμφω, ambo, & ambæ.

Διαμπερὲς, & διαμπερέως, adv. prorſus, in totum, perpetuo, utrinque perforatum. ex διὰ, & ἀμπερὲς per tmeſin pro ἀναπερὲς, a διὰ, ἀνὰ, & πείρω, tranſadigo.

Διαμπραθέειν, a. 2. inf. a διαπέρθω, devaſto. Niſi ſit Poet. pro διαπραθεῖν metri cauſa. Porro πέρθω, vaſto, f. 2. facit πραθῶ. aor. 2. ἔπραθον. aor. 2. inf. πραθεῖν, Jonic. & Poetic. πραθέειν.

Διαμυλλαίνω, rictu os diſtraho: item paſtoritia fiſtula proſequor. Th. μυλλὸς, ῦ, ὁ, curvus.

Διαμυστίλλειν, in minima fruſta diſſecare. Th. μυστίλλω, in parva ſeco.

Δῖον, acc. ſing. a δῖος, α, ον, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Διὸς. Jupiter.

Διᾶναι, a. 1. inf. act. a διαίνω, humecto, madefacio.

Διαναυμαχεῖν, navali prælio dimicare. Th. ναυμαχία, ἡ, navale prælium.

Διάνδιχα, bifariam, adv. Poet. ἄνδιχα idem ac δίχα. Th. δὶς, bis.

Διανεῖν, enatare, a διανέω.

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. a διανέμω, divido, diſtribuo.

Διανεμηθῇ, ſerpat, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. a διανέμω, diſtribuo.

Διανενέμημαι, perf. paſſ. ejuſdem verbi διανέμω, divido, adminiſtro, rego. fut. μῶ. præt. διανενέμηκα. præſ. paſſ. διανέμομαι, ſerpo. perf. paſſ. διανενέμημαι. aor. 1. paſſ. διενεμήθην. aor. 1. ſub paſſ. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & νέμω, tribuo.

Διανεύω, innuo. f. εύσω. p. διανένευκα. a. 1. διένευσα. ex διὰ, & νεύω, annuo.

Διανοηθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. a διανοέομαι, mente agito. ex διὰ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatio: ex διὰ & νόος, νοῦ, mens, animus.

Διανοῆσθε, 2. plur. ſub. præſ. paſſ. a διανοέομαι, mente agito.

Διάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio.

Διανοίγω, adaperio. præſ. part. διανοίγων, ουσα, οῖγον. imperf. διήνοιγον. fut. διανοίξω. aor. 1. διήνοιξα. a. 1. paſſ διηνοίχθην, ης, η, & in 3. plur. διηνοίχθησαν. aor. imper. paſſ. διανοίχθητι aperitor. ex διὰ, & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Διανοούμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. διανοέομαι mente agito. Th. νόος, ὁ, mens.

Διανυκτερεύω, pernocto. f. εύσω. p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα. ex διὰ, & νυκτερεύω, noctem tranſigo. quod a νύκτερος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Διανύω, proprie, iter abſolvo, perficio. f. ύσω. p. διήνυκα. aor. 1. διήνυσα. ex διὰ, & ἀνύω, perficio.

Διάξειν, f. 1. act. ſed διαξεῖν, Dor. f. 1. a διάγω, dego. f. ξω, p. διῆχα. aor. 2. διήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Διαπαντὸς, ſemper. Legitur ut vox una, & διὰ παντὸς, ſc. χρόνου, adverb. per omne tempus.

Διαπαρθενεύω, virginem vitiare. Them. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Διάπειρα, ἡ, Jon. periculum, experimentum. hinc διαπειρᾶσθαι, explorare. Th. πεῖρα, experientia. hinc πειράομαι, conor.

Διαπέμπειν, dimittere. Th. πέμπω, mitto.

Διαπεράναι, a. 1. inf. a διαπεραίνω, ad finem perduco, efficio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Διαπεράσας, αντος, ὁ, a. 1. part. a διαπεράω, trajicio, pertranſeo.

Διαπεράω, trajicio, pertranſeo. f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράω, per ſyncopen etiam dici-

περῶ

Digitized by Google

mus διαπερῶ. hinc f. διαπερήσω, & Poet. διαπερήσσω. Th. περάω, tranſeo.

Διαπεδιδράσκω, idem ac ἀποδιδράσκω, decipio, effugio. Th. πέρδιξ, ικος, ὁ & ἡ, perdix.

Διαπέρσαμεν, deſtruximus, 1. plur. f. 1. act. a διαπέρθω, deſtruo. Th. πέρθω, vaſto. f. a. περσῶ, & περθῶ.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. διαπεσοῦμαι, aor. 2. inf. act. a Διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Διάπηγμα, intercolumnia, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται. 1. Reg. 7. verſ. 30. 31.

Διαπλεῖν τὸν βίον, vitam traducere. a διαπλέω, pernavigo.

Διαπλέξασα, contexens. Æol. pro διαπλέξασα, aor. 1. part. act. f. g. a πλέκω, necto.

Διαπλεύσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. a διαπλέω, pernavigo.

Διαπλέω, pernavigo. f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Διαπλώειν, Jon. pro διαπλεῖν, pernavigare.

Διαπολεμοῦν, debellare. Them. πόλεμος, bellum.

Διαπονέω, & διαπονέομαι, elaboro, operam do, exerceo, ægre fero. a. 1. paſſ. διεπονήθην. a. 1. part. paſſ. διαπονηθείς, ex διά, & πονέω, laboro. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ὁ, ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, qui per mare navigat.

Διαπορεύομαι, prætereo, imperf. διεπορευόμην. perf. paſſ διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Διαπορέω, hæſito, ambigo. imperf. διηπόρουν, εις, ει, εν. f. ήσω. p. διηπόρηκα. ex διά, & πόρος, tranſadigo. p. m. πέπορα, unde πόρος, meatus, alveus fluminis.

Διαπορθμεύειν, trajicere.

Διαπραγματεύομαι, negotior. fut. εύσομαι. a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο, ex διά, & πραγματεύομαι, negotior. a πρᾶγμα, ατος, τό, negotium. Th. πράσσω, vel ττω, facio.

Διαπραθέειν, devaſtare, a. 2. inf. Jon. pro διαπραθεῖν. ex διά, & πέρθω, vaſto. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Διαπράθομεν, deſtruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Jon. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω, vaſto.

Διαπραξάμενοι, οι, αι, a. 1. part. med. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. a διαπράττω, perficio. Th. πράσσω, vel ττω, Att. facio. f. ξω. p. χα.

Διαπρήξασθαι, Jon. pro διαπράξασθαι, aor. 1. inf. med. a διαπράττω, perficio.

Διαπρήσσοντα, fut. 1. part. f. g. vide διαπρήσσω.

Διαπρήσσουσι, pertranſibunt, 3. plur. f. a. act. Poet. gemin. σσ. a διαπεράω, pertranſeo, quod ex διά, & περάω. f. περάσω, & per ſyncopen πρήσω, & Poet. gemin. σσ, πρήσσω.

Διαπρηστέον, judicium deferre. quaſi a διαπρήσσω, pertranſeo.

Διαπρίω, ſerra diſſeco. fut. ίσω. p. διαπέπρικα. aor. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, ſtrideo. imperf. διεπριόμην, ου, ετο. a. 1. διεπρίσθην. Th. πρίων, ονος, ὁ, ſerra.

Διαπρό, per totum, penitus. ex διά, & πρό, ante.

Διαπρύσιος, ὁ, penetrabilis, auditui pervius. quaſi διαπορεύσιος, a διαπορεύω, trajicio. Th. πόρω, tranſeo.

Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina, opinionis, & ſpei fruſtratio, lapſus vitæ, peccatum. a διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.

Διαρκῆ, a. ſing. præſ. ſub. a διαρκέω, perſum, perduro, permaneo, ex διά, & ἀρκέω, propulſo, opitulor.

Διαρπάζω, diripio. f. άσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι. ex διά, & ἁρπάζω, rapio.

Διαῤῥαγείη, a. 2. opt. paſſ. a διαῤῥήγνυμι, diffringo.

Διαῤῥαίσει, vaſtabit, f. 1. ind. a διαῤῥαίω, deſtruo. f. σω. ex διά, & ῥαίω, f. σω, profligo, vaſto.

Διαῤῥήγνυμι, vel Διαῤῥήσσω, dirumpo, diffringo. f. διαῤῥήξω. p. διέῤῥηχα. a. 1. διέῤῥηξα. a. 1. part. διαῤῥήξας, αντος, ὁ. imperf. paſſ. διεῤῥηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

Διαῤῥήξας, αντος, ὁ, & in f. g. διαῤῥήξασα, a. 1. part. a διαῤῥήγνυμι, diffringo.

Διασαφέω, ſignifico, planum facio. f. ήσω. p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα. ex διά, & σαφέω, declaro. Th. σαφής, έος, ὁ, ἡ, perſpicuus.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio. a διασαφέω, planum facio.

Διασείω, concutio. f. σείσω. p. διασέσεικα. a. 1. διέσεισα. a. 1. ſub. διασείσω, ης, η, & in 2. pl. διασείσητε. ex διά, & σείω, moveo.

Διασήμων, gen. plur. a διάσημος, ὁ, ἡ, illuſtris. hinc διασημαίνω, manu ſignifico. a σῆμα, ατος, τό, ſignum.

Διασιγασοῦμαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, f. 1. med. a σιγάω, ſileo.

Διασιλλαίνω, idem ac διασκορπίζω, diſſipo, & σιλλαίνω.

Διασκιδνᾶσιν, diſſipant, 3. plur. præſ. act. a διασκίδνημι. fut άσω, p. ακα. Th. σκεδάω, diſpergo.

Διασκορπίζω, diſpergo, diſjicio. f. ίσω. p. διεσκόρπικα. perf. paſſ. διεσκόρπισμαι. a. 1. paſſ. διεσκορπίσθην. f. 1. paſſ. διασκορπισθήσομαι. ex διά, & σκορπίζω. f. ίσω, diſſipo.

Διασμᾶν, abſtergere. Th. σμάω, idem.

Διασπαρέντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. paſſ. διασπαρῆναι, aor 2. inf. paſſ. a διασπείρω, diſpergo, quod vide.

Διασπάω, diſcerpo. f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα. perf. paſſ. διέσπασμαι. perf. inf. paſſ. διεσπάσθαι. a. 1. paſſ. διεσπάσθην. a. 1. ſub. paſſ. διασπασθῶ. ex διά, & σπάω, traho.

Διασπείρω, diſſemino, diſpergo. f. 1. διασπερῶ. f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. aor. 2. paſſ. διεσπάρην, diſperſus fui. a. 2. part. διασπαρείς, έντος, ὁ. p. m. διέσπορα. ex διά, & σπείρω, ſemino.

Διασπορά, ᾶς, ἡ, diſperſio. a præt. med. διέσπορα, verbi διασπείρω, diſpergo.

Διαστελοῦνται, dividentur, 3. plur. f. 2. paſſ. verbi διαστέλλω, mando, edico.

Διάστασις, εως, ἡ, diſtantia, diſſidium. a διΐστημι, dirimo, ſeparo. ex διά, & ἵστημι, ſto.

Διάστειλον, conſtitue, a. 1. imperat. act. verbi διαστέλλω, mando.

Διαστέλλω, mando, edico. fut. διαστελῶ. p. διέσταλκα. aor. 2. διέσταλον, imperf. paſſ. διεστελλόμην, ου, ετο. aor. 1. med. διεστειλάμην, ω, ατο. præt. med. διέσταλα, ex διά, & στέλλω, mitto.

Διάστημα, ατος, τό, intervallum. a διΐστημι, diſto. Th. ἵστημι, ſto.

Διαστῆναι, a. 2. inf. διαστάντι, αντος, ὁ, progreſſus, aor. 2. part. act. a διΐστημι, diſto.

Διαστήτην, disjuncti ſunt, a. 2. act. dual. num. Jon. pro διαστάτην, a διέστην, verbi διΐστημι, diſto.

Διαστοιβάζειν, conſtipare. quod a στοιβάζω, ſtruo. Th. στείβω, calco.

Διαστολή, ῆς, ἡ, diſtinctio, differentia. a διαστέλλω, diduco, aperio. Th. στέλλω, contraho.

Διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστροφα. aor. 1. διέστρεψα. aor. 1. inf. διαστρέψαι, avertere. præt. perf. paſſ. διέστραμμαι. perf. part. διεστραμμένος, η, ον, perverſus, a, um. ex διά, & στρέφω, verto.

Διάστροφος, ο, ὁ, ἡ, qui a mente eſt alienatus. a διαστρέφω, perverto.

Διασύρω, ω, ει, traho, diſtraho, lacero. f. ρῶ. p. σέσυρκα. perf. paſſ. σέσυρμαι. inde σύρμα, ατος, τό, veſtis caudata.

Διασφάξ, αγος, ἡ, loci diſtantia, intervallum, divortium. ex διά, & σφάζω, jugulo.

Διασχών, ὁ, aor. 2. part. act. a διέσχω, q. a διασχέω, penetro, trajicio. Th. ἴσχω, habeo, a. 2. ἔσχον.

Διασώζω, ſervo. f. σω. p. διασέσωκα. a. 1. διέσωσα. a. 1. ſub. διασώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διασῶσαι. a. 1. paſſ. διεσώθην, ης, η, ſanatus fui, a. 1. part. paſſ. διασωθείς. a. 1. inf. paſſ. διασωθῆναι. a σώζω, ſervo. Th. σῶος, ſalvus.

Διασώσαι, 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. a διασώζω, ſervo.

Διασώσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. plur. διασώσωσι. a διασώζω, ſervo, conſervo, teneo.

Διαταγή, ῆς, ἡ, ordinatio. ab a. 2. paſſ. διετάγην, ης, η, a διατάσσω, ordino.

Διάταγμα, ατος, τό, edictum. a perf. paſſ. διατέταγμαι, edixi, verbi διατάσσω, ordino, præcipio.

Διαταράσσω, vel ττω, perturbo. fut. ξω. p. διατετάραχα. a. 1. διετάραξα. perf. paſſ. διατετάραγμαι. a. 1. paſſ. διεταράχθην, ex διά, & ταράσσω, vel ττω, commoveo.

Διατάσσω, præcipio, ordino, diſpono. f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον. f. 1. med. διατάξομαι. perf. paſſ. διατέταγμαι, edixi. perf. part. paſſ. διατεταγμένος, η, ον. a. 1. paſſ. διετάχθην. hinc διαταχθέντα, demandata, aor. 1. part. paſſ. ſed a. 1. m. διεταξάμην, ω, ατο. Th. τάσσω, ξω, ordino.

Διαταχέων, celerrime. Th. ταχύς, celer.

Διατεθεῖεν, per ſyncopen pro διατεθείησαν, 3. pl. aor. 1. opt. paſſ. a διατίθημι, diſpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. paſſ. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, τά, perf. part. paſſ a διαθρυλλέω, divulgo. f. ήσω. p. κα. ex διά, & θρύλλος, ου, ὁ, ſuſurrus, murmur.

Διατείνας, ὁ, aor. 1. part. act. a διατείνω, extendo. f. νῶ. a. 1. ἔτεινα. Th. τείνω, tendo.

Διατελέω, ῶ, εῖς, εῖ, permaneo, dego. f. έσω. p. διατετέλεκα. ex διά, & τέλος, finis.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. a διατάσσω, ordino, præcipio.

Διατετινάχθαι, perf. inf. paſſ. a διατινάσσω, concutio. f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, quatio.

Διατετραίνω, Jon. & Poet. pro διατετρῶ, perforare. διατετραινέω, pro διατετραινῶ, perforabo. vide τετραίνω. Th. τιτράω, perforo.

Διατηρέω, conſervo. imperf. διετήρουν, ουν, εις, ει, εν. f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, ſervo.

Διατί, quare? adverb. interrogandi. ex διά, propter, & τί, quid?

Διατίθημι, diſpono. f. διαθήσω. p. διατέθεικα. aor. 2. διέθην. præſ. paſſ. διατίθεμαι, paciſcor, & in 3. plur. διατίθενται. f. 1. med. διαθήσομαι. aor. 2. med. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Διατριβαῖς, dat. pl. a διατριβή, ῆς, ἡ, mora: diſputatio. a διατρίβω, commoror.

Διατρίβω, commoror, verſor, dego: contero, attero. imperf. διέτριβον. fut. ψω. præt. διατέτριφα. aor. 1. διέτριψα. aor. 2. διέτριβον, idem cum imperf. contrivi. præſ. part. paſſ. διατριβόμενος, attritus. διατρίβοντας, acc. plur. part. act. Th. τρίβω, tero.

Διατριχά, trifariam. a τριχά, tripliciter, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, tres.

Διατροφή, ῆς, ἡ, alimentum. a διατρέφω, nutrio, alo. f. διαθρέψω. p. διατέτροφα. p. m. διατέτροφα. ex διά, & τρέφω, alo, nutrio.

Διατρυφείς, έντος, ὁ, aor. 2. part. paſſ. a διαθρύπτω, diffringo, contero: quod ex διά, & θρύπτω, ψω, frango. f. a. τρυφῶ, ne duæ aſpiratæ concurrentes cacophoniam efficiant, θ in τ mutatur.

Διαττάω, percribro, pro διασσάω, σῶ, concutio. unde σήθω. poteſt etiam referri ad διάττω, ruo, proſilio. ex ἄττω, ſalio. quæ enim in cribro moventur, ſubſiliunt.

Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, informatio. a διατυπόω, informo. Thema τύπ-

τω,

πτω, ψω, percutio.

Διακαυθῆναι, a. 1. inſ. paſſ. ex διακαίω, deſicco. Th. αὔω, areſacio, accendo.

Διαυγάζω, illuceſco. f. άσω. p. διηύγακα. a. 1. διηύγασα. a. 1. ſub. διαυγάσω, ῃς, ῃ, ab αὐγάζω, illuſtro. Th. αὐγή, ῆς, ἡ, ſplendor, lux.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, Diauli curſor. Quid ſit Δίαυλος, docet Suidas, & Etymol. Mag. δρόμος, a τρέχω, curro. Legitur & διαυλοδρομᾶν, gen. plur. Doric. pro διαυλοδρόμων. Vel eſt a διαυλοδρόμης, ου, ὁ, qui curſum circenſem peragit.

Διαφαίνειν, interlucere, diluculum eſſe. a φαίνω, luceo.

Διαφανής, ἐος, ὁ, ἡ, perlucidus, qui tranſparet, a διαφαίνω, oſtendo. f. ανῶ. p. m. διαπέφηνα. Them. φαίνω, ſplendeo.

Διαφέρει, intereſt, refert. Eſt & διαφέρειν, prodeſſe. Vide διαφέρω, differo.

Διαφέρω, differo, antecello, deporto. f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. ſub. διενέγκω, ῃς, ῃ, præt. paſſ. διαφέρομαι, diſſeminor: item hinc inde jactor in mari. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio. f. 1. med. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. p. m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημίζω, ſpargo famam. f. ίσω. p. διαπεφήμικα. aoriſt. 1. διεφήμισα. ex φήμη, ης, ἡ, fama, rumor. Them. φάω, dico.

Διαφημίζω, divulgo, diſſemino. f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. paſſ. διεφημίσθην ab eodem Themate.

Διαφθαρῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo, perdo.

Διαφθείρω, corrumpo. fut. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. aor. 1. διέφθειρα. aor. 1. inſ. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθαρον. perf. paſſ. διέφθαρμαι. perf. part. διεφθαρμένος, corruptus. a. 2. paſſ. διεφθάρην. p. m. διέφθορα, e φθείρω, corrumpo, quod a φθίω, idem.

Διαφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio. e p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορέειν, Jon. pro διαφθείρειν, diripere, vaſtare. a φθείρω, corrumpo.

Διαφορέω, diſſipo. διαφορῆσαι, a. 1. inſ. act. a διαφέρω, differo. Th. φέρω, fero.

Διάφορον, ου, τό, differentia, controverſia, odium, ſimultas. eſt etiam διάφορον, ſumptus, impenſa, pecunia.

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, diverſus, excellens. comparat. διαφορώτερος, α, ον, excellentior. a διαφέρω, differo.

Διαφύγοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio. fut. φεύξομαι. a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio.

Διαφυλάξαι, aor. 1. inſ. act. a διαφυλάσσω, vel άττω, cuſtodio. Th. φυλάσσω, cuſtodio, ſervo.

Διαφυλάσσετε, præſ. imperat. ab eodem Th.

Διαφωνέω, diſcrepare, diſſentire.

Διαφώσκειν, illuceſcere, diluculum fieri. Th. φάω, luceo.

Διαχεῖαι, a. 1. inſ. act. a διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo. fut. χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. præſ. paſſ. διαχειρίζομαι, occido. f. 1. m. διαχειριοῦμαι. a. 1. med. διεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inſ. med. διαχειρίσασθαι. a χειρίζω, manu tracto. Th. χείρ, χειρός, ἡ, manus.

Διαχρῆσθαί μιν, ſe ipſum interficere. hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, interficiet. a διαχράομαι, interficio.

Διαχρηῶσαι, inſ. a διαχρηόω, vel διαχρηίζω. Vel legendum διαχρῆσαι, pro διαχρέω, aliquid diſtincte dicere.

Διαχρῆσθαι, idem ac ſimplex χρῆσθαι.

Διαχωρέω, pervado. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Διαχωρίζω, ſeparo. f. ίσω. p. διακεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. præſ. med. διαχωρίζομαι, diſcedo. διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διά, & χωρίζω, ſeparo, ſecerno. Th. χωρίς, ſeorſim.

Διάψαλμα, τό, vocis inter canendum mutatio: rhythmi commutatio. a διαψάλλω, cano, pſallo, tango.

Δίγληνος, ου, ὁ, ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet. ex δίς, bis, & γλήνη, ης, ἡ, oculi pupilla.

Δίδαγμα, ατος, τό, documentum, a διδάσκω, doceo. f. ξω. præt. paſſ. δεδίδαγμαι. Suid.

Διδακταί ἀρεταί, doctrina partæ virtutes, non natura inſitæ. διδακτά ſcil. πράγματα.

Διδακτικός, ή, όν, aptus ad docendum. διδακτός, ή, όν, doctus, a, um. idem ac δεδιδαγμένος, & de rebus, quæ doceri, diſcive poſſunt. Th. διδάσκω, doceo.

Διδάξαι, a. 1. inſ. act. δίδαξε, a. 1. Jon. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, doceo. f. διδάξω. p. χα.

Διδάξῃ, 2. perſ. a. 1. ſub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. ſub. a διδάσκω, doceo.

Δίδασκε, pro δίδασκε, doce, præſ. imperat. act. a διδάσκω, doceo.

Διδασκαλεῖον, ου, τό, ſchola. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. ab eodem themate.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus. διδασκάλια, ων, τά, pro documentis, rebuſque, quas quis aliquem docet, Minerval.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter. ab eodem Th.

Διδασκέμεν, & διδασκέμεναι, præſ. inſ. Jon. & Dor. pro διδάσκειν, a διδάσκω, doceo.

Διδάσκεο, diſce, Dor. præſ. imper. paſſ. pro διδάσκου, ejuſdem them.

Διδασκῶ, Att. pro διδάσκω, doceo.

Διδασκῆσαι, a. 1. inſ. act. verbi διδασκέω, idem ac διδάσκω. doceo.

Διδάσκω, doceo. imperf. ἐδίδασκον. f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε. a. 1. imperat. δίδαξον. a. 1. ſub. διδάξω, ῃς, ῃ. a. 1. inſ. διδάξαι. præſ. paſſ. διδάσκομαι, diſco. perſ. δεδίδαγμαι. a. 1. paſſ ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. plur. ἐδιδάχθητε, didiciſtis. q. a διδόω, & δαίω, do ſcire. vel q. δηασκῶ. exerceo. Hinc Διδασκαλεῖον, ου, τό, Minerval. διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. διδαχή, ῆς, ἡ, idem. αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, qui ſua induſtria aliquid didicit. ἑτεροδιδασκαλέω, nova, ſeu aliena doceo. ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, falſus doctor.

Διδαχή, ῆς, ἡ, doctrina: a διδάσκω, doceo.

Διδαχθῇς, docearis, aor. 1. ſub. paſſ. a διδάσκω, doceo.

Διδέασι, Poet. pro διδέασι, ſeu διδοῦσι, a δίδημι, idem ac δέω, ligo.

Δίδη, Jon. & Poet. pro ἐδίδη, 3. ſingul. imperf. a δίδημι, quod a δέω, ligo.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. plural. præſ. indicat. pleonaſmo litteræ α. a δίδωμι, do.

Διδοῖ, 3. ſing. præſ. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. ſing. per paragogen Æol. ſyllabæ θα, quaſi a διδόω, pro δίδωμι, do. Sic & δίδοι, Dor. pro δίδου, da, præſ. imp. a δίδοι, ει, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Jon. Dor. & Æol. pro διδόναι, præſ. inſ. hinc διδόμεν φόβον ὄνυξι, feris injicere metum. Pind.

Δίδοντι, Dor. pro δίδωσι. dat, præſ. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. plur. præſ. vel dat. pl. part. præſ. act. a δίδωμι, do.

Διδότω, 3. ſing. præſ. imper. act. δίδοθι, in 2. plur. δίδοτε, date. a δίδωμι. δίδοντι, Dor. pro διδοῦσι, dat.

Δίδου. imperſ. Jon. pro ἐδίδου, dabat. quaſi a διδόω. poteſt etiam eſſe imper. præſ. paſſ. δίδου, ῥ διδόσο, da. διδοῦναι, Poet. pro διδόναι, præſ. inſ. act. διδούς, præſ. part. act. διδοῦσι, 3. plur. præſ. ind. a δίδωμι, do.

Διδοῦν, Jon. & Poet pro διδοῦναι, dare, præſ. inſ a δίδωμι, do.

Διδράσκω, fugio. q. a δράω, facio, perpetro.

Δίδραχμον, ου, τό, didrachmum, nummus, qui duas drachmas continet. ex δίς, bis, & δραχμή, ῆς, ἡ, drachma.

Διδυμάονε, geminos, nom. dual. a διδυμάων, ονος, quod a δίδυμος, ου, ὁ, geminus.

Διδυματόκος, ου, ἡ, gemellipara. a δίδυμοι, gemini, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Δίδυμος, ου, ὁ, geminus, duplex. q. e δύω, reduplicata prima ſyllaba.

Διδυμόχρωος, bicolor. ex δίδυμος, geminus, duplex, & χρόα, ας, ἡ, color.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præſ. ſub. a δίδωμι, do.

Δίδωθι, pro δίδοθι. Poet. & Æol. præſ. imperat. act. a δίδωμι, do.

Δίδωμι, dono, do, conſtituo. imperſ. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. a διδόω. f. δώσω. aor. 1. ſub. δώσω, ῃς, ῃ. Jo. 17. 2. p. δέδωκα. pluſq. perſ. ἐδεδώκειν, & δεδώκειν, Jo. 11. 57. aor. 1. ἔδωκα, ας, ε. aor. 2. ἔδων, ως, ω. aor. 2. imperat. δός, & in pl. δότε, date. aor. 2. ſub. δῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. opt. δοίην, & Att. δῴην, ης, η. aor. 2. inſ. δοῦναι. aor. 2. partic. δούς, δόντος, ὁ, qui dedit. imperſ. paſſ. ἐδιδόμην, ου, το. perſ. paſſ. δέδομαι, σαι, ται. aor. 1. paſſ. ἐδόθην, ης, η. aor. 1. opt. paſſ. δοθείην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. δοθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inſ. δοθῆναι. aor. 1. part. paſſ. δοθείς, εῖσα, έν. f. 1. paſſ. δοθήσομαι, ῃ, εται, q. ab inuſit. δόω, Lat. do. ſit manifeſte ex δῶ, contract. ex δόω. Hinc δόσις, εως, ἡ, donatio, donum. δοτήρ, ῆρος, ὁ, dator. προδότης, ου, ὁ, proditor.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν, quod vide.

Δίε, pro ἔδιε, timebat, imperſ. Jon. a δίω, pro δείδω, timeo. alii volunt eſſe a. 2. verbi δίω, pro δείδω, cujus aor. 2. ſit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. ſingul. imperſ. verbi διαβαίνω, tranſvado. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. Th. βαίνω, eo. a. 2. διέβην.

Διεβίβασε, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, tranſeo.

Διεβλήθην, delatus fui. a. 1. ind. paſſ. a διαβάλλω, trajicio: calumnior. Th. βάλλω, jacio.

Διεγείρω, excito. f. διεγερῶ. p. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperſ. paſſ. διηγειρόμην, ου, ετο. a. 1. paſſ. διηγέρθην, ης, η. aor. 1. perſ. paſſ διεγερθείς, έντος, ὁ. excitatus Them. ἐγείρω, excito.

Διεγερθείς, ὁ, a. 1. part. paſſ. a διεγείρω. excito.

Διεδάσσατο, diſtribuit. 3. ſing. a. 1. med. Poet. e δαΐζω, diſpertior. ſic διεδάσσαο, 2. ſingul. ejuſdem temporis pro διεδάσω. Jon. α mutatur in αο. ab eodem Th. δαίω, divido.

Διέδεξε, & διέδεξαν, Jon. pro διέδειξε, & διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, oſtendo.

Διέκ, adverb. διά τέλους. Heſych. a διέρχομαι, trajicio, aut tranſeo.

Διεδιδόμην, ου, το, imperſ. paſſ. e διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. præt. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Διέδεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαδηλόω, videor. f. δέξω.

Διέδρα, effugit, Dor. pro διέδρη. 3. ſing. a. 2. act. a διαδιδράσκω, aufugio.

Διέδωκα, a. 1. ind. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσεν, 3. ſing. a. 1. act. a διαζώννυμι, præcingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διέθετο, ſ. pepigit, 3. ſing. aor. 2. med. a διατίθημι, diſpono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διατίθημι, diſpono animo. ex διά, & τίθημι, pono.

Διίει, 3. ſing. imperſ. tamquam a διιέω, verbi διίημι, tranſmitto, trajicio. Poteſt etiam eſſe 3. ſing. præſ. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tam δίει, trajice, eſt præſ. imperat. ut ἴθι, vel ἴει, ἴτω, ab inuſitato ἴω, verbi εἶμι, eo.

Διειδής, ἐος, & τὸ διειδές, conſpicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video.

Διειδῶ, & διοιδάω, dignoſco, perſpicio. Th. εἴδω, ſcio.

Διεῖλε, a. 2. diviſit, ind. 3. ſing. verbi διαιρέω, divido. f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, capio.

Διείρεο, interroga, præſ. imperat. Jonic. pro διείρου, ex διά, & εἴρω, dicto necto.

Διέκειτο, conſtitutum erat, imperſ. med. a διάκειμαι. Them. κεῖμαι. f. κείσομαι, jaceo.

Διεκόπην, ης, η, aor. 2. ind. paſſ. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, ſcindo.

Διέκπλοος, ου, ὁ, tranſitus. ex διά, & ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, f. πλεύσω.

σω, navigo.

Διεκπλώειν, Jon. & Poet. pro διεκπλεῖν, navigio trajicere. ab eodem verbo, & themate.

Διέκροος, ου, ὁ, Jon. fluxus aquarum per aliquem locum. ex διὰ, & ἐκροὴ, fluentum, alveus; quod ab ἐκρέω, effluo, Thema ῥέω, fluo.

Διεκώλυσε, ας, ε, imperf. act. a διακωλύω, obnixe prohibeo. Th. κωλύω, impedio. f. σω. a. 1. ἐκώλυσα, ας, ε.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. a διαλανθάνω, lateo. f. λήσομαι. p. λέληθα. Th. λανθάνω, lateo.

Διελάλει, imperſ. act. a διαλαλέω, divulgo. f. ήσω. p. διαλελάληκα. Th. λαλέω, loquor.

Διελέγετο, 3. ſing. imperſ. paſſ. a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico. fut. ξω.

Διελεῖν, a. 2. inf. διελὼν, a. 2. part. act. a διαιρέω, divido. Them. αἱρέω, ſeparo, a. 2. εἷλον.

Διελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi διέρχομαι, tranſeo, fut. διελεύσομαι.

Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. paſſ. a διαλέγω, differo, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διεληλυθότα, acc. ſing. præt. med. part. a διέρχομαι, tranſeo, & in p. m. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi διαιρέω, divido, diduco, diſtinguo, ſepero, diſcrimino.

Διελθεῖν, aor. 2. inf. act. a διέρχομαι, percurro. Them. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Διελοιδοροῦντο, 3. pl. imperſ. paſſ. a διαλοιδορέω, convitior. Th. λοίδορος, ο, ὁ, convitiator.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. med pro διείλοντο, a διαιρέω, divido. f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, ſeparo.

Δίεμαι, madefacio. a διέμαι, madefacio, perfundo.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. med. a διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obteſtor. f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, teſtis.

Διεμάχοντο, oppugnavit, 3. ſing. imperf. med. a διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a διαμερίζω, partior, diſtribuo. ex διὰ, & μερίζω, divido.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. ſub. act. a διαφέρω, differo.

Διενέγκαι, conficere, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω. vide in ἤνεγκα, attuli.

Διενενοέατο, Jon. pro διενενόηντο, 3. plur. plusq. perſ. paſſ. verbi διανοέομαι, οῦμαι, cogito. ex διὰ, & νοέω. Th. νοῦς, mens.

Διενήνοχα, ας, ε, 3. ſing. præt. med. a διαφέρω, differo. f. οίσω, a. 1. ἤνεγκα. præt. paſſ. ἐνήνεγμαι. a. 1. paſſ ἠνέχθην. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζειν, totum annum in aliquo loco tranſigere: ex διὰ, & ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus.

Διενοήθη, doluit in corde, 3. ſing. a 1. paſſ. a διανοέομαι, cogito, mente agito. vide in διανοηθείς.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξῆιξε, cum impetu tranſiit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ex διὰ, ἐκ, & ἀΐσσω, irruo. f. ξω. a. 1. ἤϊξα, ας, ε.

Δίεξεισιν, 3. plur. præſ. ind. a διέξειμι, tranſeo: ediſſero: ex διὰ, & εἶμι, eo.

Διεξελᾶν, ſeu διεξελαύνειν, tranſire. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. plur. ſut. 1. med. verbi διέρχομαι. f. ἐλεύσομαι, pertranſeo.

Διεξεληλύθα, ας, ε, præt. med. verbi διέρχομαι, tranſeo.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Διεξελίσσειν, explicare quod eſt implicitum, diſſolvere. ex διὰ, & ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Διεξερχόμενος, 3. plur. præſ. ind. διεξερχόμενος, η, ον, præſ. partic. ab ἔρχομαι, venio.

Διεξιέμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præſ inf. a διέξειμι, enarro, tranſeo. quod ab ἐξ-

ειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere. vide in διεξιέμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum. ex δὶς, bis, & ἔξοδος, ου, ἡ, via, qua exitur. Th. ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Διέπειν, adminiſtrare. vide in διέπουσι.

Διεπέρασα, ας, ε, a. 1. ind. verbi διαπεράω, trajicio. Th. περάω, tranſeo. f. άσω. p. πεπέρακα. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, vel πέρα, ultra.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. a διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. ſing. a. 2. act. pro διέφραδεν, ες, ε, Poet. anadiploſi. ex διὰ, & φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Διέποισι, gubernant, Dor. pro διέπουσι. a διέπω, rego.

Διέπουσι, 3. plur. ind. præſ. a διέπω, rego. Th. ἕπω, operor.

Διεπράθομεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi διαπέρθω, vaſto. f. a. πρσθῶ. aor. 1. ἔπερσα. præt. m. πέπορθα. Them. πέρθω, vaſto, populor.

Διεπρήσσετο, exegi, imperſ. Jon. a διαπρήσσω, pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel άττω, facio. Eſt & διαπερήσσω, pertranſeo, a περάω, quod vide in πέρας, ατος, τὸ, terminus.

Διέπω, adminiſtro, ex διὰ, & ἕπω, curo, operor.

Διεργάζεσθαι, conficere, interficere. vide ἐργάζομαι, operor.

Διερευνῶν, ὁ, præſ. part. a διερευνάω, indago, veſtigo. ab ἐρευνάω, f. ήσω, indago.

Διερὸν, humidum, acc. ſing. ſ. g. a διερὸς, humidus. Thema διαίνω, f. ανῶ, humecto.

Διερμήνευε, interpretor. imperf. διερμήνευε, ες, ε. præſ. imperat. διερμηνεύετω. f. εύσω. p. διερμηνεύκα. ex διὰ. & ἑρμηνεύω, interpretor hinc διερμηνευτὴς, ᾶ, ὁ, interpres. quod ab ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Διερρηγνύμην, ου, το, imperf. paſſ. verbi διαρρήγνυμι, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango. f. ῥήξω. p. ἔρρηχα. a. 1. part. ῥήξας.

Διέρρηξα, ας, ε, a. 1. act. a διαρρήγνυμι, dirumpo.

Διέρριψα, ας, ε, a. 1. act. a διαρρίπτω, disjicio. ex διὰ, & ῥίπτω, f. ψω, projicio. p. ἔρριφα. a. 1. part. ῥίψας.

Διέρχομαι, tranſeo: imperf. διηρχόμην, ου, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. διέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. præt. med. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Διερωτάω, percontor. f. ήσω. præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro, interrogo.

Διεσάφησα, ας, ε, & in 3. plur. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. a διασαφέω, ſignifico. p. διασεσάφηκα. ex διὰ, & σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, perſpicuus.

Δίεσις, εως, ἡ, diviſio. item tonus muſicus. a δίημι, quod ex διὰ, & ἵημι, mitto. Eſt & δίεσις, perfuſio. a δίημι, perfundo, quod a διαίνω, irrigo.

Διεσκέδασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω, diſſipo, divulgo. Th. σκεδάω, diſpergo.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. act. paſſ. a διασκορπίζω, diſpergo. fut. ίσω. Th σκορπίζω, ſpargo.

Διεσπάραξε, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ, & σπαράσσω, vel άττω, diſcerpo, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα. aor. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. plur. διεσπάρησαν, a. 2. ind. paſſ. ſic διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind act. a διασπείρω, diſpergo. f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, ſemino. p. m. ἔσπορα.

Διεσπάσθαι, præt. perſ. inf. paſſ. a διασπάω, diſcerpo. f. άσω. præt. διέσπακα. a. 1. paſſ διεσπάσθην. Th. σπάω, traho.

Διέσπειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. a διασπείρω, diſpergo.

Διέσσυτο, mota eſt, pluſq. perſ. paſſ. pro διεσέσυτο, a perſ. σέσυμαι, verbi σεύω, vel σύω, quod a σείω, quatio.

Διεστειλάμην, ω, ατο, & in plur. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. med. a διαστέλλω, mando edico. f. ελῶ. perſ. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. m. διέστολα. Them. στέλλω, mitto.

Διέστην, ης, η, disjunctus fui, a. 2. ind. act. a διΐστημι diſto. f. διαστήσω. præt. διέστηκα, ας, ε. aor. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, ſto.

Διέστιχε, diſceſſit, 3. ſing. a. 2. act. verbi διαστείχω, diſcedo. Th. στείχω, vado.

Διεστραμμένος, η, ον, perverſus, a, um. perſ. part. paſſ. a διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστροφα. a. 1. διέστρεψα. aor. 1. part. διαστρέψας, αντος, ὁ. ex διὰ, & στρέφω, verto.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a διαστρέφω, perverto. vide διεστραμμένος.

Διεστὼς, ὁ, & in ſ. g. διεστῶσα, & in acc. pl. διεστῶτας, diſſitas, perſ. part. act. per craſin, pro διεστηκὼς, διεστηκυῖα, & Jon. διεστεὼς, & per craſin ἑστὼς, ῶτος, & in ſ. g. ἑστῶσα, & n. g. ἑστός. Them. ἵστημι, ſto.

Διέσχε, diviſit, 3. ſing. a. 2. act. a διέχω, diſcedo, penetro. Th. ἔχω, habeo.

Διεσώθην, ης, η, & in 3. plur. διεσώθησαν, a. 1. ind paſſ. hinc aor. 1. opt. paſſ. διασωθείην, verbi διασώζω, ſervo. Th. σώζω, ſervo.

Διέσωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi διασώζω, ſervo. Th. σώζω, ſervo.

Διέταξε, diſpoſuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, perturbatus fui, a. 1. ind. paſſ. a διαταράσσω, vel ττω, perturbo. f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα. Th. ταράσσω, turbo.

Διετεκμήραντο, deſignarunt, 3. plur. a. 1. med. a διατεκμαίρομαι, certis ſignis probo. f. αρῶ. a. 1. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, ſignum.

Διετέλει, 3. ſing. imperſ. act. verbi διατελέω, permaneo. f. έσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Διετήρει, 3. ſing. imperſ. act. διετήρουν, εις, ει, verbi διατηρέω, conſervo. f. ήσω p. τετήρηκα. a. 1. paſſ. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, ſervo.

Διετὴς, έος, ὁ, ἡ, bimulus, biennis. ex δὶ, pro δὶς, bis, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Διετετεύχατο, Jonic. pro διατετυγμένοι ἦσαν, inſtructi fuerant, 3. plur. pluſq. perſ. paſſ. verbi διατάσσω, ordino.

Διετία, ας, ἡ, biennium. ex δὶς, bis, & ἔτος, annus.

Διέτμαγεν, diviſi ſunt, pro διετμάγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. Bœot. ſyncop. a διατμήγω, vel τμήσσω, divido, ſcindo. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, ſeco.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, diſcidit, a. 1. act. a διατμήσσω, divido, ſcindo.

Διέτριβον, ες, ε, imperſ. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Διέτριψε, dilapidavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. a διατρίβω, dilapido.

Διέφαυσεν, illuxit, 3. ſing. aor. 1. verbi διαφαύσκω, fut. αύσω. a Th. φάω, luceo.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. paſſ. διεφθαρμένος, part. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo.

Διέφυ, interjectum eſt, 3. ſing. a. 2. ex διὰ, & φῦμι, vel φύω, naſcor. a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, interfeciſtis, 2. pl. a. 1. med. a διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. med. διεχρησάμην, ω, ατο. a διαχράομαι, idem ac χράομαι, utor, quod a χράω, commodo.

Διέχω, diſcedo, penetro. ex διὰ, & ἔχω, habeo.

Digitized by Google

Διεψεύσται, 3. ſingul. perf. paſſ. διέψευσμαι, σαι, verbi διαψεύδομαι, mentior. Th. ψεύδω, fallo.

Δίζεο, quære, præſ. imperat. Jon. pro δίζου. δίζεσθαι, præſ. inf. a δίζημαι, quæro. f. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro.

Δίζημαι, Poetica ectaſi, pro δίζομαι, Jonice pro δίζῃ, 2. ſingul. verbi δίζημαι, quæro.

Διζήμεσθα, 1. plur. præſ. ind. διζήμενος, perquirens, præſ part. ab eodem verbo, & them. δίζω, quæro.

Δίζυγες, nom. plur. a δίζυξ, bijugis, ex δὶς, bis, & ζυγὸν, ῦ, jugum, quod a ζεύγνυμι, jungo.

Δίζω, quæro, diſcepto. f. σω. p. κα. hinc δίζημαι. f. διζήσομαι, idem. q. a δὶς, tanquam διστάζων dubitans, in bivio. vel a διώκω, perſequor.

Δίζωον, Dor. pro δίζωον, geminum, neut. gen. a δίζωος, ου, ὁ. & δίζως, duplicit vitæ. ex δὶς, bis, & ζάω, vivo.

Δίζωος, ου, ὁ, qui geminam habet vitam. ex δὶς, bis, & ζάω, vivo.

Δίη, divina, f. g. a δῖος, divinus. Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, Jupiter.

Διήγειραν, ας, ε, & in. 3. plur. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, excito. f. ερῶ. p. διήγερκα. a. 1. paſſ. διηγέρθην. ex διὰ, & ἐγείρω, excito.

Διηγέομαι, οῦμαι, narro. hinc διηγοῦ, ῶ, narra. præſ. imperat. futur. διηγήσομαι. præt. paſſ. διήγημαι. a. 1. med. διηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. ſub. med. διηγήσωμαι, η, ηται. ex διὰ, & ἡγέομαι, duco.

Διήγημα, ατος, τὸ, & διήγησις, εως, ἡ, narratio, enarratio, hiſtoria. a διηγέομαι, narro.

Διῄει, pluſq. perf. med. & in 3. plur. διῄεσαν, Att. a δίειμι, tranſeo, ex διὰ, & εἶμι, eo.

Διηθέω, percolo, eluo. f. ήσω. ex διὰ, per. & ἠθέω, colo, f. ἠθήσω.

Διηκόνεον, ες, ε, ομεν, ετε, ον, imperf. a διακονέω, miniſtro. f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, feſtino.

Διηκονέω, miniſtro, & διήκονος, ου, ὁ, miniſter, Jon. pro διακονέω, & διάκονος.

Διηκόσιοι, αι, α, ducenti, pro διακόσιοι, ex δὶς, bis. & ἑκατὸν, centum.

Διήλθεν, 3. ſing. a. 2. act. a διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. verbi διαλλάττω, litem dirimo, muto. Th. ἀλλάττω, muto. f. ξω. p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. act. a διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. act. a διαφέρω, differo. f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέεσσι, dat. plur. Poet. a διηνεκὴς, & τὸ διηνεκὲς, perpetuus, a, um. ex διὰ, & ἐνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus, porrectus.

Διηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus. vide διηνεκέεσσι. Inde διηνεκῶς, adverb. perpetuo.

Διηνέμιος, ε, ὁ, locus venti flatibus obnoxius, διὰ οὗ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel qui a vento fertur; vel inſtar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus.

Διήνοιξα, ας, ε, a. 1. act. διηνοίχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. paſſ. a διανοίγω, adaperio, quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Διῆξε, per craſin Jon. pro διήιξε, 3. ſing aor. 1. verbi διαΐσσω, tranſeo per aliquem locum. Th. ἀΐσσω, ruo.

Διηπόρει, ambigebat, 3. ſing. imperf. act. διηπόρεε, ει, a διαπορέω, ambigo. fut. ήσω. p. διηπόρηκα. ex διὰ, & πείρω, tranſadigo. p. m. πέπορα.

Διήρεσα, traject, a. 1. ind. irregulariter a διερέσσω, trajicio. Them. ἐρέσσω vel ττω, remigo.

Διήρης, εος, ὁ, biremis. ex δὶς, bis, & ἐρέσσω, remigo.

Διῄρητο, 3. ſing. perf. paſſ. διῃρημένος, η, ον, perf. part. a διαιρέω, diſtinguo. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. a διερμηνεύομαι, interpretor. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. ex διὰ, & ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Διήρπασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio.

Διήρχθην, a. 1. ind. paſſ. q. a διείργω, dirimo. Th. εἴργω, includo.

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Διῆσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. a διΐημι, tranſmitto, f. διήσω. quaſi a διέω. Th. ἵημι, mitto.

Διῃτᾶτο, 3. ſingul. imperf. med. a διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Διῄτησα, arbitratus ſum, pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω, vitam ago. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Διθάλασσος, ου, ὁ, ἡ, bimaris. a δὶς, bis, & θάλασσα, ης, ἡ, mare. Eſt ergo locus, qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Dythyrambus, ſpecies carminis in honorem Bacchi. ex δὶς, bis, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Διΐ, Jovi. dat ſing. a Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, pertingo. διϊκνούμενος, præſ. part. f. διΐξομαι. p. δίϊγμαι. a. 2. med. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διΐξομαι, permeabo. fut. 1. med. verbi διϊκνέομαι, pertingo, permeo.

Διϊπετὴς, έος, ὁ, ἡ, a Jove delapſus. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διϊπτάμενος, ὁ, præſ part. a διΐπταμαι, pervolo. Th. ἵπταμαι. f. πτήσομαι, volo, as.

Διϊστάναι, dirimere, præſ. inf. act. a διΐστημι, dirimo.

Διΐστημι, diſtinguo, ſeparo, diſto. f. διαστήσω. p. διέστακα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, αντος. aor. 2. διέστην, ης, η, disjunctus ſui. ex διὰ, & ἵστημι, ſtatuo.

Διϊσχυρίζομαι, affirmo, aſſero. imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο. ex διὰ, & ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, robuſtus. Thema ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Διῖχθαι, perf. inf. paſſ. a διϊκνέομαι, pervenio, pertingo.

Δίκα, ας, ἡ, Dor. pro δίκη, mos, conſuetudo.

Δικαζέμεν, decernere, præſ. inf. Jon. pro δικάζειν, verbi δικάζω, judico, præt. part. act. δικάζων, οντος, ὁ. præſ. part. paſſ. δικαζόμενος. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δίκαια, pro δίκαια, juſta, a δίκαιος, juſtus δικαία, ας, ἡ, Poet. pro δίκη, ἡ, juſtitia.

Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, mulctor. vide δικαιόω.

Δικαιοῦσθε, οῦσθε, 2. pl. præſ. paſſ. verbi δικαιόω, juſtifico, juſtum pronuntio.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juſtum judicium, q. d. δικαία κρίσις, a κρίνω, judico.

Δικαιόπολις νῆσος, Inſula juſtitiam in ſuis urbibus colens. a πόλις, urbs, & δίκη, juſtitia.

Δίκαιος, αία, αιον, juſtus, a, um. innocens, probus. in comp. δικαιότερος, juſtior, ſuperlat. δικαιότατος, juſtiſſimus. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia. ab eodem them.

Δικαιόω, ῶ, juſtifico, juſtum pronuntio. præſ. inf. δικαιόειν, οῦν, part. δικαιόων, ῶν, οῦντος, ῶντος, ὁ, f. ώσω. p. δεδικαίωκα. præſ. inf. paſſ. δικαιοῦσθαι, οῦσθαι. perf. paſſ. δεδικαίωμαι, perf. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. paſſ. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. ſub paſſ. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ δικαιωθήσομαι, ῃ, ηται. Th. δίκη, jus.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, ſententia abſolutoria, juſtitia, juſtificatio. δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. juſte, a δίκαιος, juſtus, innocens. Th. δίκη, jus.

Δικαίωσις, εως, ἡ, juſtificatio. ab eodem them.

Δικᾶν, judicare, Jon. pro δικάζειν. vide δικαζέμεν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, forenſis, e, judicialis. ab eodem them.

Δικανὸς, ῦ, ὁ, cauſidicus. qui δίκας, cauſas, tractat. δικανικὸς, ἡ, ὸν, judicialis, e.

Δικάρηνοι, bicipites. ex δὶς, bis, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Δίκας, acc. plur. a δίκη, ης, ἡ, jura.

Δικάσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui verſatur circa jus, rex, a δίκη, jus, & πολέω, verſor.

Δικάσσαι, Poet. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. ſic δικάσσει, 3. ſing. fut. 1. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικαστήριον, ου, τὸ, judicium. ab eodem them.

Δικαστὴς, ῦ, ὁ, judex. acc. plur. δικαστὰς, a δικάζω. perf. paſſ. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

Δίκελλα, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens. q. a δὶς, bis, & κέλλω, moveo, ſicut μάκελλα, a μία, & κέλλω, quod ſolitarie moveat.

Δίκη, ης, ἡ, jus, juſtitia, pœna, ultio. Hinc δίκαιος, ου, ὁ, juſtus. δικαιόω, juſtum cenſeo. δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia. δικαίωμα, ατος, τὸ, juſte factum: item firmamentum cauſæ. δικάζω, jus dico. δικαστὴς, ῦ, ὁ, judex. δικαστήριον, ου, τὸ, judiciale forum. ἄδικος, ου, ὁ, ἡ, injuſtus. ἀδικία, injuſtitia. ἀδικέω, ήσω, κα, injuſte ago, injuria afficio. ἀντίδικος, ε, ὁ, adverſarius in lite. ἐκδικέω, ulciſcor. ἔκδικος, ε, ὁ, ultor.

Δίκην, more, inſtar. adverbialiter. χειμάῤῥε δίκην, torrentis inſtar. a δίκη, mos.

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta. leg. Syrac. 46. cap. ult. ſed reſtitue ἐκδίκησιν.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores. ex δὶς, bis, & κλείω, claudo, vel a κλεὶς. clavis.

Δίκρανος, ε, ὁ, biceps, cui duo κρᾶνα.

Δίκταμνον, ſeu δίκταμον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, Dictamnum, herba ſic dicta a monte Cretæ.

Δίκτυον, ου, τὸ. rete. q. a δίκω, jacio.

Δίκω, jacio, dejicio. δίκεν, pro βάλλειν.

Δίλογος, ου, ὁ, ἡ, bilinguis. ex δὶ, pro δὶς, bis. & λόγος, ſermo, quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Διμυλλαίνω, labra moveo, diſtorqueo, a διὰ, & μύλλα, malæ. vide διαμυλλαίνω.

Διμοιρίως, adverb. Jon. duabus totis.

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε, aor. 1. ind. act. verbi δινέω, moveo. Th. δίνη, ἡ, vortex.

Δινέμεν, vertere, præſ. inf. Jon. et δινέμεναι Æol. pro δινεῖν, a δινέω, moveo. f. ήσω. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινεύεσκε, pro ἐδινεύεσκε, volutabat ſe, imperf. Jon. pro ἐδίνευε, verbi δινεύω, oberro. Æol. pro δινέω. Th. δίνη.

Δινέω, moveo. f. ήσω. p. δεδίνηκα. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δίνη, ης, ἡ, vortex, gurges. δίνῃσι, dat. plur. Jon. pro δίναις. δεινὸς, ὴ, ὸν, idem. id eſt, quia ibi aqua δινεῖται, celeriter currit: aut quia δεινὴ, id eſt vehemens. vel a δινεύω agitare. Quod eſt in aqua vortex, eſt in capillo vertex; utrumque a vertendo. δινέω, f. ήσω, circumago. δινώδης, ε, ὁ, vorticoſus. δινόω, torno. hinc δινωτὸς, ὁ, volubilis.

Δινήεντας, acc. plur. a δινήεις, εσσα, εν, vorticoſus, a, um. in dat. δινήεντι. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινοβία, ας, ἡ, violentus vortex. q. δίνη βιαία.

Δινωτὸς, ὴ, ὸν, rotundus, verſatilis, torno factus. a δινόω, torno. ab eodem them. δίνη.

Διξὸς, ὴ, ὸν, geminus, Jon. pro διττὸς. vide in δισσὸς, dux.

Διὸ, propterea. ex διὰ ὃ, propter quod.

Διογενὴς, έος, ὁ, Jove editus, vocativ. ὦ διογενὲς. ex Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, & γίνομαι, naſcor.

Διογένης, εος, ὁ, Diogenes, nomen proprium.

Διογεννητὸς, ε, ὁ, e Jove generatus, generoſus. ex Διὸς, quod a Ζεὺς, & γεννητὸς, pro γεννηθεὶς. Th. γίνομαι, naſcor.

Διο-

Digitized by Google

Διοδεύω, iter facio, imperf. διώδευον. f. εύσω. p. διώδευκα. a. 1. διώδευσα, ex διὰ, & ὁδὸς, ῦ, ἡ, via. hinc δίοδος, tranſitus.

Διοδοιπορέω, permeare. Ex δίοδος, tranſitus, & πορεύω, tranſeo.

Δίοδος, ου, ἡ, tranſitus.

Διόθεν, adverb. a loco, a Jove. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διοικέω, ſeorſim habito, adminiſtro. præſ. imperat. διοίκει, fut. 1. med. διοικήσομαι. Th. οἶκος, domus.

Διοικῆσαι, a. 1. inſ. act. a διοικέω, adminiſtro. f. ήσω. p. διῴκηκα. 3. ſing. præſ. paſſ. διοικεῖται, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Διοικοῦντας, acc. plur. præſ. part. a διοικέω, ſeorſim habito.

Διοίσω, fut. 1. verbi διαφέρω, differo.

Διοκλεύς, ῆος, ὁ, Diocleus, acc. Διοκλῆα, nomen proprium.

Διοκλῆς, contracte pro Διοκλέης, Diocles, nomen proprium. acc. ſing. Διοκλέα.

Διομήδει, dat. ſing. a Διομήδης, εος, ὁ, Diomedes, nomen proprium.

Διομήδη, ης, ἡ, Diomedea, nomen proprium mulieris.

Διόμνυμαι, σαι, ται, dejero, juro. ex διὰ, & ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα, Att. ὀμώμοκα.

Δίον, & δίεν, pro ἔδιον, & ἔδιε, imperf. verbi δίω, expello, timeo, pro δείδω, timeo, metuo, formido.

Δῖον, accuſ. δῖον, δῖα, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Jupiter. gen. Διός.

Διονύσιος, ου, ὁ, Dionyſius, nomen viri.

Διόνυσος, ου, ὁ, Bacchus, quia quum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, Jovis percuſſit. aliter e Διὸς, & νύσσω. Plat. q. διδοίνυσος, a διδόναι οἶνον. Hinc Διονύσια, ων, τὰ, ſacra Bacchi. ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ, ἡ, qui nihil ad rem fecit. ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, abſurda.

Διόπερ, quapropter, ex διὰ, propter, & ὅπερ, quod.

Διοπετὲς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, ſc. ἄγαλμα, ατος, τὸ, ſimulachrum a cœlo delapſum. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διορᾶν, præſ. inſ. act. a διοράω, perſpicio. Th. ὁράω. f. άσω, video. p. ὥρακα. Att. ἑώρακα.

Διορθῶν, ὁ, præſ. part. act. a διορθόω, corrigo. vide διόρθωσις, correctio, directio.

Διόρθωσις, εως, ἡ, directio. a διορθόω, corrigo. f. ώσω. p. διώρθωκα. perſ. paſſ. διώρθωμαι, σαι. Thema ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus.

Διορθωτὴς, ῦ, ὁ, porrector, acc. plur. διορθωτάς: a διορθόω, corrigo.

Διορίζεσθαι, præſ. inſ. paſſ. e διορίζω, diſtermino, diſtinguo. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes.

Διόροφον, τὸ, duplici tecto, & concameratione.

Διορυγῆναι, a. 2. inſ. paſſ. e διορύσσω, perfodio.

Διορύσσω, perfodio. fut. διορύξω. p. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον, perf. paſſ. διώρυγμαι, a. 1. paſſ. διωρύχθην, ης, ε. aor. 2. inſ. paſſ. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, fodio.

Διὸς, Jovis, gen. ſing. a Ζεὺς, Jupiter. acc. Δία. Sed δῖος, pro δίιος, divinus, adject. a Ζεὺς, Jupiter.

Διόσδοτος, ου, ὁ, a Jove datus. a δίδωμι, do, & Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διόσκουροι, ων, οἱ, Jovis filii, Caſtor ſc. & Pollux. ex Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & κοῦρος, pro κόρος, ου, ὁ, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Διότι, quoniam, conjunct. ex διὰ, propter, & ὅτι, quod.

Διοτρεφέεσσι, dat. plur. Jonic. διοτρεφέος, gen. ſing. a διοτρεφὴς, ὲος, ὁ, ἡ, a Jove nutritus. e Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & τρέφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτροφα.

Διπλάζω, geminus ſum. a διπλόος, ῦς, ὁ, duplus.

Δίπλαξ, ὁ, duplex, duas cruſtas habens. e δὶς, bis & πλὰξ, cruſta. vel a διπλάζω, duplico. Th. διπλόος, duplus.

Διπλάσιος, α, ὁ, duplo major. Th. διπλόος, διπλοῦς, ὁ, duplus.

Διπλήσιος, ὁ, Jon. pro διπλάσιος, ὁ, duplo major.

Διπλαΐς, ΐδος, ἡ, læna duplicata. Th. διπλόος, ῦς, ὁ, duplus.

Διπλόος, ῦς, ὁ, duplus. in f. g. διπλόη, ῆ, όον, οῦν. q. a δὶς, & πέλω, ſum. hinc διπλῆ, dupliciter. διπλοΐς, ΐδος, ἡ, læna duplicata. διπλόω, duplico. δίπλωμα, ατος, τὸ, Diploma, literæ principum. διπλάσιος, α, ον, & διπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, duplo major.

Διπλόω, duplico. fut. ώσω. aor. 1. imperat. δίπλωσον, ώτω, & in a. plur. διπλώσατε, perf. δεδίπλωκα. præt. paſſ. δεδίπλωμαι. Thema διπλόος, οῦς.

Δίπτυχα, dupliciter, adverb. δίπτυχος, duplex. a δὶς, bis, & πτὺξ, ὑ, plica. quod a πτύσσω, plico.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ἡ, fons.

Διρκαία, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen, a Circe ducunt.

Δίρκη, δίρκαι τὰ ἐξανθήματα τῶν παιδίων, quæ & φθεῖσι, quæ ſunt ut φθοῖαι. fit a δέρω, excorio.

Δὶς, adv. bis. a δύω. Hinc δισσὸς, & δίσσος, ῦ, duplex. δίχα, dupliciter, bipartito. διάνδιχα, idem.

Δὶς, Jupiter, inuſitat. nominativus, pro quo Ζεὺς. Eſt & aer, a διὰ, quia omnia tranſit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι, quæro.

Δίσευνος, ο, ὁ, qui duas uxores habet. ex δὶς, & εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Δισκεύς, ὁ, cometa quidam a diſci figura.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, diſcum jaculatus. a. 1. part. act. a δισκέω, diſcum jacio. Th. δίσκος, diſcus.

Δίσκος, ου, ὁ, diſcus. Luſus genus frequens apud Græcos, cum lapidem, aut ferrum rotundum pertuſum in aerem jacularentur, quæ actio δισκοβολία dicitur. Δισκέω, diſcum jacio, a δίκω, quia δίκεται, propellitur, & mittitur.

Δίσκουρα, ἡ, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. δίσκου οὖρος, vel οὖρα.

Δισσαί, αἱ, duæ, nom. pl. f. g. a δισσὸς, ῦ, ὁ, duplex, & Att. ττὸς. Th. δὶς, bis.

Διστάζω, dubito. fut. άσω, vel άξω, p. δεδίστακα, vel χα, inde διστασμὸς, ῦ, ὁ, dubitatio. δίστασις, εως, idem. q. a δὶς, ut dubito a duabus viis. vel a δὶς, & στάω, q. in bivio ſto. Vel a δὶς, & στάζω, ſtillo. Metaphora ſumpta e vaſe pertuſo, hac, & illac perfluente, ut dubites, quo perfluat.

Δίστομος, ου, ὁ, ἡ, anceps. ex δὶ, pro δὶς, bis, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille. ex δὶς, bis, & χίλιοι, mille.

Διττὸς, ὁ, duplex, Att. pro δισσὸς, ῦ, ὁ. Th. δὶς, bis.

Διυλίζω, percolo, per colum transfundo. ex διὰ, & ὑλίζω, defæco. fut. διυλίσω. p. διύλικα. Th. ὕλη, ης, ἡ, materia, lignum; item fæces.

Διφάσιος, α, ον, Jon. pro quo Poetæ δοιὼ, & in plur. δοιοὶ, communiter vero διττὸς, ὴ, ὸν, duplex. Th. δὶς, bis.

Διφάω, f. ήσω, vel άσω, quæro. quaſi διαφάω, perſequor tactu. vel a δὶ, & φάω, q. in bivio appareo, huc, & illuc oculos intendens.

Διφθέρα, ας, ἡ, pellis, exuvium, tentorium, veſtis coriacea, membranæ, in quibus ſcribitur. q. a δέρω, excorio, vel a δὶ, & φθείρω, corrumpo; quia exterius pilis denudatur, interius raditur, attenuatur, ut videatur corrumpi.

Δίφραξ, ακος, ἡ, ſella. Th. δίφρος, ſella, currus.

Διφράς, άδος, ἡ, idem ac δίφρος, ου, ὁ. currus.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. hinc διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, ex δίφρος, currus, & ἐλαύνω, agito.

Δίφρος, ου, ὁ, & gen. Jon. δίφροιο, locus in curru, in quo parabates, & auriga ſedebant, ſella, biga. q. δίφορος, quia duos fert. a δὺο, & φέρω, vel quia duobus equis trahitur, φέρεται, vel quia duabus rotis innititur, vel q. διωφόρος celeriter currens, & φέρων, ferens.

Διφροφορέω, curru vehere. ex δίφρος, currus, & φέρω, fero.

Διφυὴς, ὁ, ἡ, qui duas habet naturas. ex δὶς, bis, & φύω, naſcor. hinc φυὴ, ῆς, ἡ, natura.

Διφῶσα, ἡ, inquirens, præſ. part. f. g. e διφάω, f. άσω, quæro.

Δίχ', pro δίχα, ſeorſim, biſariam. Th. δὶς, bis.

Διχάζω, diſſidere facio, ſeparo. f. άσω. a. 1. inſ. διχάσαι. perf. δεδίχακα. ejuſd. thematis.

Διχθὰ, Poet. idem ac δίχα, adv. dupliciter. ab eodem themate.

Διχθαδίας, acc. plur. f. g. a διχθάδιος, α, ὁ, idem ac δισσὸς, duplex. Th. δὶς, bis.

Διχθὰς, ἄδος, ἡ, duplex. ab eod. them.

Διχόβουλος, ου, ὁ, ἡ, diſcors, diſſentiens. q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. Th. δὶς, bis, & βουλὴ, conſilium, ſententia.

Διχόθεν, adv. a duabus partibus, ejuſdem them. δὶς, bis.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poet. Luna plena, & Soli adverſa. Διχόμηνος, ου, ὁ, Luna ſemiplena, ἡ δίχα, τουτέστιν εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθεῖσα μήνη, ἤγουν σελήνη. Id eſt, Luna in duas æquales partes diviſa, quod fit, quum eſt ſemiplena.

Διχοστασία, ας, ἡ, diſſenſio, ſeditio. in dat. διχοστασίῃ, Jon. a δίχα, diviſim. quod a δὶς, bis, & στάσις, ſeditio, bellum civile. quod ab ἵστημι, ſto.

Διχοτομέω, in duas partes ſeco, ſeparo. f. ήσω. perf. δεδιχοτόμηκα. aor. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, dupliciter. quod a δὶς, bis, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα. hinc διχοτόμημα, ατος, τὸ, cadaver.

Διχῶς, dupliciter, adverb. e δὶς, bis.

Δίψα, ης, ἡ, ſitis. q. a δαίω, uro, & ἴπτω, lædo. ſitis enim ex ariditate corporis oritur. inde διψαλέος, ου, ὁ, ſitibundus. διψάω, f. ήσω, ſitio, vehementer expeto. perf. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα.

Διψῆ, Dor. pro διψᾷ. διψῆν, pro διψᾶν, ſitis. a. ſing. præſ. ind. Att. vel Dor. ſic διψῆν, pro διψᾶν, a διψάω, ſitio. Th. δίψα, ſitis.

Διψήσῃ, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. a διψάω, ſitio.

Δίψος, εος, τὸ, ſitis, idem ac δίψα, ης, ἡ, ſitis.

Δίψυχος, ου, ὁ, ἡ, animo duplex, hypocrita, cor habens diviſum. ex δὶς, bis, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Διψῶντες, præſ. part. plur. num. e διψάω, ſitio. Th. δίψα, ἡ, ſitis.

Δίω, f. σω, p. κα, expello, abigo. Item timeo, celeriter curro. Ducamus a δέος, timor, ut ſit timore incuſſo.

Διωγμὸς, ῦ, ὁ, perſecutio. a διώκω, f. ξω, perſequor.

Διώδευσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi διοδεύω, tranſeo, erumpo, trajicio.

Διωθεῖν, ῶν, διωθεῖσθαι, diſpellere, propulſare. Th. ὠθέω, pello.

Διωκέμεν, & διωκέμεναι, inſequi, præſ. inf. Jon. pro διώκειν, verbi διώκω, perſequor, inſequor.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, inſectari. Th. διώκω, perſequor, inſector.

Διώκησις, εως, ἡ, perſecutio. a διώκω, perſequor.

Διώκτης, ου, ὁ, perſecutor. διωκτέος, perſequendus. ab eodem themate.

Διώκω, perſequor, percutio, ferio. διώκειν ὕμνοις ἀρετὰς, celebrare virtutes. imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. ſub. διώξω, ῃς, & in a. plur. διώξατε. præſ. paſſ. διώκομαι, perſecutione premor. præt. paſſ. δεδίωγμαι. a. 1. paſſ. ἐδιώχθην. f. 1. paſſ. διωχθήσομαι. hinc διωγμὸς, δίωξις, &c. q. δίω ὠκὺ, velociter abigo.

Διωλύγιον, ου, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, late ſe extendens, quaſi ex διὰ, & ὠλύγιον, obſcurum, magnum, malum.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, quod vide.

Διώνη, ης, ἡ, nomen idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. Dea maris, & mater Veneris.

Διωνομασμένος, ου, ὁ, perſ. part. paſſ. a διονομάζω, fut. άσω, denomino. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Διώνυσος, ου, ὁ, Bacchus, quia, quum naſceretur, ſemur Διὸς ἔνυξεν, Jovis percuſſit. metri gratia, ου, & ο, mutatum in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator, equeſter, a διώκω, perſequor, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Διωρία, ας, ἡ, intercapedo, ſpatium, ſc. δι' ὥρας, per tempus.

Διώρισται, αι, ο, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. ſing. perſ. imper. paſſ. a διορίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Διώροφον, ſeu διόροφον, ου, τὸ, duplici tecto, & concameratione. ex δὶς, bis, & ὀρόφω, tego. hinc ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio.

Διῶρυξ, υχος, ὁ, foſſa, a διορύσσω, perfodio.

Διωσάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. verbi διωθέω, diſpello. Th. ὠθέω, pello.

Διωστὴρ, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid διωθεῖται, protruditur. Exod. 36. vectis & ſudes in circulo poſita ad portandum arcam fœderis.

Δ M.

Δμᾶθεν, domiti fuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, unde Bœot. ἔμηθεν, & δμήθεν. Dor. δμᾶθεν. a δαμάω, ſeu δμάω, domo. fut. ήσω. perf. δέδμηκα.

Δμηθεῖσα, domita, a. 1. part. paſſ. f. g. a δέμω, pro δαμάω, domo. fut. δεμῶ p. δέδμηκα. præt. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐδμήθην, ης, η. hinc δμηθεὶς, εῖσα. a. 1. part. Sed a. 2. part. paſſ. δαμείς. Th. δαμάω, domo.

Δμηθήτω, dometur, a. 1. imperat. paſſ. a δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, domo. vide δμηθεῖσα.

Δμήτειρα, ἡ, domitrix, δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, Poet. pro δαμαστὴς, a δαμάω, domo.

Δμῶας, acc. plur. δμὼς, ωὸς, ὁ, ſervus. q. δαμώς. in dat. pl. δμωσὶ, & δμώεσσι. Sed δμωὰς, famulas, acc. plur. a δμωὴ, ſerva. in dat. plur. δμωαῖσι. a δαμάω, domo, quaſi domiti ſervitute.

Δμωσὶ, & δμώεσσι, dat. plur. vide δμῶας.

Δ N.

Δονπαλίζω, ferio, quatio, & agito manibus. q. δουπῶ, vel δονῶ παλάμαις.

Δνοφεροῖσι, dat. plur. Jon. f. g. δνοφερὸς, ὁ, obſcurus, tenebroſus.

Δνοφερός, ᾶ, ὁ, obſcurus, tenebroſus. a δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

Δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo, idem ac γνόφος. q. a δὰ, & νέφος. vel a δονῶ, & ὄφος, vel quia δεινὸς ὀφθῆναι.

Δ O.

Δοάσσατο, ſecundum quoſdam pro δοιάσατο, detracto ι & geminato σ. eſtque 3. ſing. a. 1. med. a δοιάζω, dubito, conſulto. ſecundum alios pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æolice σ geminato. a δοξάζω, exiſtimo.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, placitum, ſecta. δόγματα, ων, τὰ, ritus. a δοκέω, videor.

Δογματίζω, ritibus onero, conſulto, cenſeo. f. ίσω. perf. δεδογμάτικα. δογματίζομαι, ritibus oneror.

Δόδρα, ας, ἡ, potio, ſeu juſculum e novem ſpeciebus. Hinc vox Latina dodrans, quæ ſignificat novem uncias.

Δοθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. a δίδωμι, do. a. 1. opt. paſſ. δοθείην, & ſic porro.

Δοθῆναι, a. 1. inf. paſſ. δοθήσομαι, f. 1. paſſ. δίδωμι, do.

Δοθιὴν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus. q. a δίω, & θὶς, quia dat acervum quendam ſub carne.

Δοιὰ, n. g. plur. Poetice, & δοιαὶ, f. g. pro δύω, duo.

Δοίδυξ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii, cochlear, quo contuſa eximuntur. q. a δοιδύσσω, turbo. Si pro cochleari, quo edimus, a δόω, do, & ἔδω, edo, quia dat edere. aut a δαίω, divido, & ἔδω, quia dividit eſcam.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. plur. aor. 2. opt. act. a δοίην, verbi δίδωμι, do.

Δοίη, daret, 3. ſing. a. 2. opt. δίδωμι, do.

Δοιῇ, dubio, dat. ſing. a δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. Th. δύω, duo.

Δοιοὶ, plur. & δοιώ, dual. Poet. pro δύο, duo. in dat. plur. δοιοῖσιν, duobus.

Δοιώ, dual. Poet. pro δύο, duo.

Δοκάζω, obſervo, expecto, arbitror. f. άσω. præt. δεδόκακα. δοκάω, idem. Hinc προσδοκάω, ſolicite exſpecto. προσδοκάω, exſpecto, ſpero. προσδοκία, ας, ἡ, exſpectatio. ἀπροσδόκητος, ineſpectatus. q. a δοκέω, videor.

Δοκάνη, loculus. a δέχω, capio, quia capit mortuum.

Δοκασεῖς, Dor. pro δοκάσεις, fut. 1. a δοκάω, f. άσω, arbitror, opinor.

Δοκεῖ, δοκῶ, contracto in 1. & 3. ſing. verbi δοκέω, videor. δοκεῖ μοι, videtur mihi, imperſon. δόκει, præſ. imperat.

Δοκεῦον, inſidiatus, expectatus, præſ. part. verbi δοκεύω, obſervo. Th. δοκάζω, obſervo.

Δοκέω, ῶ, videor, cenſeo, exiſtimo, probo. δοκέον, οῦν, præſ. part. neut. gen. κατὰ τὸ δοκοῦν, prout ipſis videbatur. οἱ δοκοῦντες, qui cenſentur: item qui ſunt in aliqua exiſtimatione. imperf. ἐδόκεον, ουν. f. δόξω, & δοκήσω. a. 1. ἔδοξα. a. 1. ſub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. δέδογμαι. hinc δόγμα, ατος, τὸ, placitum, decretum. δογματίζω, dogma aliquod introduco. δόκησις, εως, ἡ, opinio. δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probus, probatus. δοκιμάζω, probo, exploro. δοκιμασία, ας, ἡ, experimentum. δόξα, ης, ἡ, opinio, ſententia; item gloria. δοξάζω, opinor; item celebro. εὐδοκέω, bene alicui cupio, aliqua re oblector. εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia gratuita. εὐδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probatus, inſignis. ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, minime probus, adulterinus. ἀμφίδοξος, ου, ὁ, ἡ, anceps, dubius. ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, celebris, illuſtris. ἑτερόδοξος, ου, ὁ, ἡ, diverſæ opinionis, vel ſectæ. κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ὀρθόδοξος, ου, ὁ, ἡ, recte ſentiens.

Δοκκῶ, pro δοκῶ, puto. apud Hermipp. Comicum.

Δοκήσω, pro δόξω, f. 1. verbo δοκέω. hinc δόκησις, ἡ, opinio.

Δοκιμάζω, probo, exploro, exiſtimo, examino. f. άσω. perf. δεδοκίμακα. perf. paſſ. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præſ. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. Th. δοκέω, videor.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio. δοκιμή, a δοκιμάζω, probo.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia, probatio. δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probus, probatus, acceptus. a δοκιμάζω, probo. vel, ut alii, a δοκεῖ, videtur, probatur.

Δοκὸς, ὁ, ἡ, trabs, tignum. q. a δέκεσθαι, Jon. pro δέχεσθαι, quia excipitur a finibus, quibus immittitur, & pro haſta, vel lancea. δοκὶς, ίδος, ἡ, parva trabs.

Δόκος, ου, ὁ, opinio, expectatio. a δοκάζω, obſervo, expecto, arbitror.

Δοκόω, contigno. δόκωσις, contignatio. Eccl. 10. 18. male, δόκησις.

Δολερὸς, ᾶ, ὁ, idem ac δολόεις, εντος, ὁ, doloſus. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus.

Δολίοισι, dat. plur. Jon. f. g. a δόλιος, ία, ιον, doloſus. in acc. ſing. f. g. Jon. δολίην, ab eodem themate.

Δόλιος, ία, ιον, doloſus, a, um. ejuſdem thematis.

Δολιόω, ῶ, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολίωκα. ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολιχ', pro δολιχὰ, acc. plur. n. g. a δολιχὸς, ὴ, ὸν, longus, a, um.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ, ἡ, longis remis utens. a δολιχὸς, longus, & ἐρέσσω, remigo.

Δολιχόδειρος, ſeu δουλιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, collum longum habens. a δολιχὸς, longus, & δέρη, ſeu δειρὴ, ἡ, cervix.

Δολιχὸς, ὴ, ὸν, longus, prolixus. Subſtantive ſumitur pro ſpatio 12 aut 24. ſtadiorum. Duci poſſit a διὰ ὅλου ἐχόμενος, per totum ſuſus, id eſt, extenſus, & porrectus. Δόλιχος, ſmilax hortenſis, ſeu phaſeolus. quia et ſiliqua, & caulis δολιχοὶ, longus.

Δολόεντα, acc. ſing. a δολόεις, εντος, ὁ, doloſus. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολομήχανος, ου, ὁ, dolorum machinator, Poet. & Dor. pro δολομήχανος. ex δόλος, dolus, & μηχανὴ, ἡ, machina.

Δολόμητι, vocat. a δολόμητις, ιος, ὁ, vafer, doloſus. Dicitur & δολόμητος, ὁ, ἡ, idem. a δόλος, ου, ὁ, dolus, & μῆτις, ἡ, conſilium.

Δολίονεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. nomen proprium.

Δολοπίων, ονος, ὁ, Dolopion. nomen proprium.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus. ex δόλος, ου, ὁ, dolus, & πλέκω, necto. præt. med. πέπλοχα.

Δολοῤῥαφεῖν, dolos ſuere. ex δόλος, ου, ὁ, dolus, & ῥάπτω, ſuo. f. ψω.

Δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus. a δόλω, ſineſco, vel δελεάω, ludo. hinc δολόεις, εντος, ὁ, doloſus. δόλων, ωνος, ὁ, ſica, gladiolus.

Δολοῦντες, οἱ, nom. plur. part. præſ. act. a δολόω, circumvenio. δολοῦν, præſ. inf.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui dolum cogitat. ex δόλος, dolus, & φράζω, dico.

Δολοφρονέω, fraudes cogito. f. ήσω. a δόλος, fraus, & φρὴν, mens.

Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator. a δόλος, dolus, & ὤψ, facies, quod aſtuto vultu.

Δολόω, ῶ, fallo, dolis capio, decipio, adultero, depravo. f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος, dolus, fraus.

Δόλῳ, dat. ſing. δόλους, acc. plur. a δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολωθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. a δολόω, dolos machinor, circumvenio. ab eodem themate.

Δόμα, ατος, τὸ, donum. q. a δόω, do. Th. δίδωμι, do. perf. paſſ. δέδομαι.

Δόμεν, Jon. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόμινος, ου, ὁ, dominus, δόμινα, ας, ἡ, domina, id eſt, δέσποινα. Poſteriores Græci a Latinis ſumpſerunt.

Δόμος, ου, ὁ, domus. gen. plur. δόμων. δόμονδε, domum verſus. a δέμω, ædifico. p. m. δέδομα.

Δονᾱθεῖσα, ἡ, commota, concitata, Dor. pro δονηθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. a δονέω, agito.

Δονακῆα, acc. Jon. pro ᾶ, a δονακεὺς, έος, arundinetus. a δόναξ, ακος, ὁ, arundo, calamus ſcriptorius, ſagitta.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, arundinifer. ex δόναξ, ακος, ὁ, arundo, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Δόναξ, ακος, ὁ, arundo Cypria. q. a δονέω, agito, quod facile a ventis agitetur.

Δονέω, agito. f. ήσω. præſ. part. f. g. δονέουσα. q. a δὶς, & ὀνέω, pro ὠθέω, moveo, impello. hinc δόνημα, & δόνησις, agitatio.

Δόντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. a δοὺς, δόντος, verbi δίδωμι, do. a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, opinio, gloria. δόξαι, ῶν, αἱ, dignitates. a δοκέω, videor, puto.

Δοξάζω, glorifico. imperf. ἐδόξαζον. fut. άσω. aor. 1. ἐδόξασα, ad gloriam evexi. δόξασον, άτω, aor. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. δοξάσαι, a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, glorificor. præſ paſſ. δεδόξασμαι, perf. paſſ.

Digitized by Google

ἐδοξάσθην, aor. 1. paſſ. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. Th. δοκέω, videor.

Δοξασθῶσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. a δοξάζω, glorifico.

Δόξητε, 2. plur. a. 1. ſub. act. a δοκέω, videor. f. δόξω.

Δοξικὸς, ή, όν, glorioſus. δοξικὴ ἐσθὴς, veſtis magnifica. a δόξα, gloria.

Δόξις, εως, ἡ, viſio. a δοκέω, videor.

Δοξῶσθαι, pro δοκεῖν, videri, haberi, verbi δοξόω. a. 1. paſſ. ἐδοξώθην.

Δόξω, videbor, f. 1. verbi δοκέω, videor. a. 1. ἔδοξα.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta, excoriatio. q. a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δόρας, ατος, τὸ, Jon. & Poet. pro εν & δόρατος, ατος, lancea. hinc δοράτιον, τὸ, haſtila.

Δόρατος, δόρυος, & δορὸς, gen. ſing. a δόρυ, τὸ, haſta. in plur. τὰ δόρατα, haſtæ.

Δορίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. haſtifremus, bellicoſus. ex δόρυ, τὸ, lancea, & κτύπος, ου, ὁ, ſtrepitus. Th. τύπτω, pulſo.

Δορὶς, ἡ, culter, quo fit δορὰ, excoriatio.

Δορκὰς, άδος, ἡ, acmea mulieris. Gr. capra. a δόρξ, κὸς, ἡ, idem.

Δόρξ, κὸς, ἡ, capra, dama. δορκὰς, άδος, ἡ, idem. q. a δέρκω, video. quia acuto viſu prædita. Dicitur & ζόρκας, ζορκὰς, & δόρκων.

Δόρπα, acc. plur. a δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Δορπίη, ης, ἡ, Jon. pro δόρπος, ου, ὁ, cœna.

Δόρπον, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, cœna. q. a δόρυ, & παύω, quod cœnandi tempore haſtarum exercitium ceſſaret. Vel a δόρυ, haſta, & πόνος, labor, (ut ſit quaſi δορύπονον) quod antequam cœnarent, haſtis ſe exercerent. hinc δορπέω, ήσω, cœno. ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, cœna ſecundaria.

Δόρυ, τὸ, haſta, lignum oblongum. gen. δόρατος, & δορὸς. dat. δόρατι, & δορί. quod ut fieret, cortex ἐδέρετο, cædebatur. a δέρω igitur, cujus præt. med. δέδορα. inde δορυσσόω, haſta pugno.

Δορυάλωτος, ου, ὁ, ἡ, bello captus, ex δόρυ, lancea, & ἁλίσκω, capio.

Δορυφόρος, ου, ὁ, ſatelles. hinc δορυφορέω, ſatelles ſum. ex δόρυ, haſta, & φέρω, fero.

Δὸς, & δόθι, da, aor. 2. imperat. act. a δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, dederunt, Jon. pro ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, do.

Δόσεις, αἱ, dona, nom. plur. a δόσις, εως, ἡ, donum, quod a δίδωμι, do.

Δοσίδικος, ὁ, ἡ, qui alicujus peccati dat pœnas. ex δόσις, quod a δίδωμι, do, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.

Δόσις, εως, ἡ, donum. quod a 2. ſing. perf. paſſ. δέδοσαι, verbi δίδωμι, do.

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poet. pro ἐδίδουν, ως, ω, verbi δίδωμι, do.

Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. a δίδωμι, do.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix. a δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. a δίδωμι, do.

Δότης, ου, ὁ, dator, a δέδοται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi δίδωμι, do.

Δοτικὸς, ή, όν, ad dandum propenſus. a δίδωμι, do.

Δότω, 3. ſing. aor 2. imperat. act. a δίδωμι, do.

Δοῦ, pro δόσο, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi δίδωμι, do.

Δουλαγωγέω, in ſervitutem redigo, cum accuſ. a δουλαγωγὸς, ῦ, ὁ, ſervorum ductor. quod ex δοῦλος, ου, ὁ, ſervus, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, dux viæ. quod ab ἄγω, duco.

Δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Δούλειος, ὁ, ſervilis. & in f. g. δουλεία. ab eodem themate.

Δουλεύσαν, pro ἐδούλευσαν, ſervierunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon.

Δουλευσάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. a δουλεύω, ſervio.

Δουλεύω, ſervio, ſum ſervus. ſut. εύσω. aor. 1. part δουλεύσας. p. δεδούλευκα. ab eodem them. δοῦλος, ſervus.

Δούλη, vide in δοῦλος. δούλιος, idem ac δούλειος, ſervilis.

Δουληΐη, ης, ἡ, Jon. pro δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. hinc δουλήϊος, Jon. pro δούλειος, ſervilis.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, longam habens cervicem. a δουλιχὸς, Jon. pro δολιχὸς, & δειρὴ, ſeu δέρη, ης, ἡ, cervix.

Δουλοπρεπὴς, ὁ, ἡ, ſervo conveniens. ὁ τῷ δούλῳ πρέπων.

Δοῦλος, ου, ὁ, ſervus. δούλη, ης, ἡ, ancilla. q. a δύη, calamitas. vel quaſi ligatus, a δέω, ligo. vel q. δειλὸς, timidus. vel a δόλος, dolus, quod dominos ſuos nonnunquam decipiant. hinc δούλειος, ου, ὁ, ἡ, ſervilis. δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. δουλόω, ώσω, in ſervitutem redigo. δουλεύω, ſervio. ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, ſervitus ad oculum præſente hero.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus, Jon. pro δουλεία. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Δουλότερος, α, ον, qui ſervitutis jugo magis premitur. compar. a δοῦλος, ſervus.

Δουλούμενος, ὁ, præſ. part. paſſ a δουλόω, in ſervitutem redigo. Th. δοῦλος, ſervus.

Δουλόω, in ſervitutem redigo. ſut. ώσω. p. δεδούλωκα. præſ. paſſ. δουλόομαι, ſervus fio. perſ. paſſ. δεδούλωμαι. perſ. part. δεδουλωμένος, mancipatus. aor. 1. paſſ. ἐδουλώθην. aor. 1. part. δουλωθεὶς, έντος, ὁ, ab eodem themate.

Δουλοσύνη, ἡ, ſervitus, Jon. pro δουλοσύνη, vel δουλεία.

Δοῦναι, a. 2. inf. act. δοὺς, δόντος, & in f. g. δοῦσα, a. 2. part. verbi δίδωμι, do. ſut. δώσω, a. 2. ἔδων.

Δούπησεν, ſonuit, 3. ſing. a. 1. Jon. verbi δουπέω, ſonitum edo. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

Δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus. q. a δέος, timor, & ὄπω, facio, quia terrificus. vel a δεὰ, & ὄπω, loquor, ſono. vel a δέος, τὸ, metus, & ὄψ, vox, quod metum audientibus incutiat. vel a δέος, & ποιῶ, facio. hinc δουπέω, ſonitum edo.

Δοῦρα, ligna, acc. plur. pro δούρατα, per apocopen, & hoc pro δόρατα, a δόρυ, δόρατος, τὸ, haſta, lignum. δοῦρας, τος, τὸ, idem, Jon.

Δούρας, τος, τὸ, Poet. pro δόρυ, navis.

Δοῦρατ', pro δούρατα, ligna.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, tantum intervallum contineas, quantum haſtæ jactus. ex δόρυ, τὸ, haſta, & ἠνεκὴς, longus.

Δουρί, dat. ſing. pro δόρατι, vel δόρυϊ, a δόρυ, δόρατος, τὸ, haſta.

Δουρίκλυτος, ου, ὁ, haſta inſignis, bellator. ex δόρυ, haſta, & κλυτὸς, clarus. quod a κλύω, audio.

Δουρίκτητος, ου, ὁ, ἡ, pro δορύκτητος, haſta acquiſitus. a δόρυ, haſta, & κτάομαι, poſſideo.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium, a δέχομαι, excipio. Eſt & δοχὸς, ὁ, ὀν, capax. ab eodem them.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. a δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Δοχμὸς, ῦ, & δόχμιος, ου, ὁ, obliquus. q. a δέχομαι, capio. obliqua enim, & curve facile prehenduntur, & tenentur, inde δοχμόω, incurvo, f. ώσω. a. 1. part. paſſ. δοχμωθεὶς, ſeſe obliquans.

Δοχμωθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. vide in δοχμὸς, ῦ, ὁ, obliquus.

Δόω, do, inuſitat. pro δίδωμι, do.

Δ P.

Δράβη, ης, ἡ, herbæ nomen, Orientale naſturtium.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus: rapina: donarium. Plut. in Publ. δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. Thema δράσσω, ſeu δράττω, f. ξω, prehendo.

Δραγματεύω, ſeu δραγματεύω, manipulus colligo. a δράγμα, ατος, τὸ, manipulus.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. a δαρθάνω, dormio. fut. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω. ſut. 2. δραθῶ, per metathesin. aor. 2. ἔδραθον.

Δραίην, fugerem, aor. 2. opt. activ. ab ἔδρην, verbi inuſitati δρῆμι, quod a διδράσκω, fugio. Th. δράω, fugio.

Δραίνω, idem ac δράω, fugio, facio.

Δράκα, pugillum, acc. ſing. a δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. paſſ. vide δράκειν, a δέρκω, video.

Δράκον, aſpiciebant, pro ἔδρακον, 3. plur. a. 2. act. a δέρκω, video. aor. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. aor. 2. paſſ. ἐδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. ſing. a δράκων, draco.

Δράκων, οντος, ὁ, draco. dat. plur. δράκουσι. in f. g. δράκαινα, dracæna. q. a δέρκω, video: quia viſu eſt acuto. f. ξω. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. part. δρακών.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, ſabula. inde δραματικὸς, ή, όν, fabuloſus, a, um. Thema δράω, ago.

Δραμεῖν, aor. 2. inf. δραμὼν, όντος, currens, a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. med. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Δράμημα, ατος, τὸ, Jon. pro δρόμος, ὁ, curſus.

Δραμέειν, cucurriſſe, Dor. pro δραμεῖν, quod a τρέχω, curro.

Δραμοῦντα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, facere, aor. 1. inf. Dor. pro δρᾶσαι, a δρῆμι, vel δραίνω, idem ac δράω, facio. vel δρᾶναι, fugere, eſt aor. 2. inf. a δρῆμι, vel διδράσκω, fugio. f. δράσω, & Jon. δρήσω. aor. 2. ἔδρην, ης, a. 2. opt. δραίην, inf. δρᾶναι. part. a. 2. δρὰς.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δραξάμενος, ὁ, arripiens, a. 1. part. med. a δράσσομαι, carpo, arripio.

Δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. a δράω, fugia.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro δραπετίδης, ου, ὁ, idem fere ac δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. a δράω, fugio.

Δραπὼν, όντος, όν, a. 2. part. act. a δρέπω, decerpo. f. ψω. a. 2. ἔδραπον.

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

Δράσσω, ſeu άττω, q. δράω ἄσσον, facio, ut quid mihi prope ſit, prehendo, manu arripio. ſut. ξω. δράσσομαι, ſeu άττομαι, carpo. f. δράξομαι. aor. 1. med. ἐδραξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. δράξαι, & in plur. δράξασθε. perſ. paſſ. δέδραγμαι. inde δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus.

Δράστης, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro δραπέτης, ου, ὁ, ſervus, qui e conſpectu noſtro aufugit. Δραπέτης, ὁ τῷ δρᾶν, ὁ ἐστιν ὀρᾶν, ἐκπεπτωκὼς δοῦλος, τουτέστιν ὁ ἀποδράς.

Δραστὴρ, ῆρος, pro quo & δρηστὴρ, famulus, miniſter. Th. δράω, fugio.

Δρατὸς, & δαρτὸς, ὁ, excoriatus, a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δραχμὴ, ῆς, ἡ, drachma, monetæ, & ponderis nomen. q. a δράττω, pugnum impleo. inde δίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii eſt.

Δράω, f. άσω, facio, miniſtro, fugio. inde δρᾶμα, ατος, τὸ, ſabula. δραστὴρ, ῆρος, ὁ, acer, ſtrenuus.

Δρέμω, inuſit. curro, pro quo receptum eſt τρέχω. a δράω, fugio.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. acc. plur. δρεπάνας, δρέπανον, ου, τὸ, falx. a δρέπω, ſeu δρέπομαι, decerpo, carpo.

Δρέπω, f. ψω, decerpo, colligo. δρέπομαι, idem. q. περὶ δρῦν ἕπω, i. e. circa quercum, ſcilic. ſuccidendam, operor. hinc δρέπανον, & δρεπάνη, ης, ἡ, falx.

Δρεψάμενοι, Æol. pro δρεψάμενοι, Dor. pro δρεψόμενοι, οἱ, nom. pl. fut. 1. part. med. f. g. verbi δρέπω. f. ψω, decerpo.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Jon. pro δραπέτης, fugitivus.

Δρήσας, ὁ, faciens. aor. 1. part. act. Jon. a δράω, facio. f. άσω.

Δρησμὸς, ῦ, ὁ, Jon. pro δρασμὸς, fuga. Th. δράω, fugio.

Δρῖλος, ῦ, ὁ, lumbricus. Puta a δέρω, quia lævis, quaſi excoriatus.

Δριμεῖα, ας, ἡ, acris guſtu, gravis, moleſta, a δριμὺς, aſper.

Δριμὺς, εῖα, ὺ, acri guſtu, vel ſapore, aſper. hinc δριμύτης, acrimonia. Forſe a δρῦς, quercus, cujus fructus aſperi ſaporis; ſeu potius a δέρω, quia τὸ δριμὺ, aſperum, velut excoriat linguam.

Δρῖος, ου, τὸ, locus arboribus conſitus, a δρῦς, arbor.

Δροίτη, ης, ἡ, ſolium, alveus balneatorius. a δρῦς, arbor, quod ex quercino ligno fiat.

Δρόμος, ου, ὁ, curſus. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. m. δέδρομα.

Δρόσος, ου, ἡ, ros. δρόσοι, αἱ, lacrymæ. q. ῥόσος, a ῥέω, fluo, vel q. a δράσσω, quia cito evaneſcit. a δράω, fugio. hinc δροσερὸς, ῦ, ὁ, roſcidus. δροσώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Δροῦγγος, ου, ὁ, cohors, & globus militum, drungus. vide Latin. Etymol.

Δρουσίλλα, ας, ἡ, nomen mulieris. a Druſo.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, qui quercuum ſatis habet.

Δρύαντα, acc. ſing. a Δρύας, αντος, ὁ, nomen viri. q. a δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Δρύινος, ου, ὁ, quernus. Th. δρῦς, quercus.

Δρυμὸς, ῦ, ὁ, ſylva querna, nemus. item δρυμὸν, ῦ, τὸ, idem. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμοὺς acc. pl. a δρυμὸς, nemus.

Δρυπέπης, εος, ἡ, oliva, druppa. a δρῦς, & πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρύπτω, f. ψω, lacero, lanio. perf. δέδρυφα. inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus. q. a δρῦς, arbor. arbores enim, dum decorticantur, lacerantur. Vel potius a δρέπω, carpo.

Δρῦς, υὸς, ἡ, quercus, quævis arbor. in acc. δρῦν. hinc δρύον, ου, τὸ, nemus. & in pl. δρύα, inde δρύινος, ου, ὁ, quernus. δρυμὸς, ῦ, ὁ, ſylva querna. q. a δέρω, excorio. eſt enim cortex uſui βυρσοδέψαις, coriariis, alutariis.

Δρυάδες, & ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Nymphæ. χαμαίδρυς, υος, & χαμαίδρυψ, υπος, ἡ, quercus humilis.

Δρυτόμος, ου, ὁ, ἡ, per apocopen pro δρυοτόμος, quercuum, vel arborum inciſor. a δρῦς, ἡ, quercus, vel arbor, & τέμνω, ſeco.

Δρύφακτοι, ſepes. q. δρυφράκτοι, a δρῦς, quercus, & φράσσω, quod e quercinis ſtipitibus fiat.

Δρώοιμι, pro δρῷμι, ſeu δρῴοιμι, præſ. opt. verbi δράω, facio.

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, ex δράω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. plur. part. quorumdam uſurpare pro tertiis perſonis imperat. præſ. temporis, plur. numeri.

Δρῶπαξ, ακος, ὁ, dropax, medicamenti ſpecies, ad evellendos pilos. q. a δρέπω, carpo.

Δ Υ.

Δῦ, pro ἔδυ, ab ἔδυν, ς, υ, a. 2. ind. act. a δύμι, vel δύω, ſubeo. f. δύσω. p. δέδυκα. a. 2. inf. δῦναι.

Δύ, pro δύο, duo.

Δύεται, 3. ſing. ind. paſſ. a δύομαι, & δύω, ſubeo.

Δύη, ης, ἡ, infortunium, labores, ſtrages, ærumna. q. a δύω, occido, mergor. vel a δέω, ligo.

Δύῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi δύω. vide δῦ.

Δῦθι, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, aor. 2. inf. a δύμι, vel δύω, ſubeo.

Δῦν, pro ἔδυν, Jon. pro ἔδυον, imperf. verbi δύω, ſubeo. idem ac δύω.

Δύνᾳ, Dor. per apocopen pro δύνασαι, vel pro δύνῃ, potes, 2. ſing. præſ. verbi δύναμαι, poſſum.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. ſing. præſ. opt. δυναίμην, αιο, αιτο. a δύναμαι, poſſum.

Δύναμ', pro δύναμαι, poſſum.

Δύναμαι, σαι, ται, poſſum, valeo, æſtimo. in ſub. præſ. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδυνάμην, ω, ατο, Attic. pro ἐδυνάμην, f. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἠδυνήθην, ης, η, Attic. pro ἐδυνήθην. a. 1. ſub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην, tanquam a δυνάζομαι. Ducamus a δυνὸς, pro valido, & perito, vel a δύω, ſubeo, quod validus laborem, & onera quaſi ſubeat. Hinc δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis. δυνατὸς, ῦ, ὁ, potens, idoneus, poſſibilis. δυνάστης, ου, ὁ, dominus, princeps. δυναστεία, ας, ἡ, imperium, ditio. ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas. ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, impoſſibilis. καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Δυνάμει, dat. ſing. a δύναμις, εως, ἡ, potentia. αἱ δυνάμεις, miracula, virtutes, poteſtates. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris.

Δυνάμεσθα, pro δυνάμεθα, Poet. 1. pl. præſ. δύναμαι, poſſum.

Δυναμόω, confirmo, roboro. f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præſ. paſſ. δυναμοῦμαι, οῦμαι. inde part. δυναμούμενος, ούμενος, corroboratus. ab eod. Them.

Δύνασαι, 2. ſing. præſ. a δύναμαι, poſſum.

Δυνασθῆναι, potuiſſe, aor. 1. inf. verbi δύναμαι, poſſum.

Δύνασις, ιος, ἡ, Poet. pro δύναμις, potentia. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυναστεία, ας, ἡ, imperium. δυνάστης, ου, ὁ, dynaſta, dominus. ab eodem them.

Δυναστεύοντας, acc. plur. part. præſ. a δυναστεύω, ſum princeps. f. εύσω. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυνατέω, potens ſum. f. ήσω. p. δεδυνάτηκα. ejuſdem thematis.

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, potens. δυνατός εἰμι, idem ac δύναμαι, poſſum. δυνατὸν, & τὸ ἐν δυνατῷ, quod fieri poteſt. δυνατώτερος, comparat. in ſuperl. δυνατώτατος.

Δῦνε, ingreſſus eſt, imperf. Jon. a δύνω idem ac δύω, ſubeo.

Δυνέαται, poſſunt, Jon. pro δύνανται, 3. pl. præſ. δύναμαι, poſſum.

Δύνῃ, 2. ſing. præſ. ſub. δύνωμαι, ῃ, ηται. a δύναμαι, poſſum.

Δύνῃαι, Jon. pro δύνῃ, quod vide.

Δυνηθείην, ης, η, aor. 1. opt. paſſ. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. ſub. paſſ. a δύναμαι, poſſum.

Δυνήσεαι, Jon. pro δυνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. δυνήσομαι. inde part. δυνησόμενος, a δύναμαι, poſſum.

Δύνοντος, gen. ſing. præſ. part. a δύνω, occido.

Δύνωσ', pro δύνωσι, ingrediuntur, 3. pl. præſ. δύνω, ingredior.

Δύντα, occidentem. accuſ. ſing. aor. 2 part. a δῦς, δύντος. Th. δύνω, vel δύμι, ſubeo.

Δύω, δύω, vel δύμι, ſubeo, ingredior, occido: induo. f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν, ς, υ, a. 2. inf. δῦναι. perſ. act. δέδυκα. perf. paſſ. δέδυμαι. hinc δυσμὴ, ῆς, ἡ, occaſus Solis. δύσις, εως, ἡ, idem. ἀναδύω, emergo. ὑποδύω, ſubeo. ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum.

Δύο, vel Att. δύω, duo. genit. dual. δυοῖν, & in ſ. g. δυεῖν. dat. plur. δυσί. q. a δαίω, divido. Prima diviſio fit per binarium. Hinc δυαδὸς, ῦ, ὁ, dualis. δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. δοιάζω, dubito.

Δυόωσι, Poet. pro δύουσι. ex Th. δυόω, pro δύω, ſubeo.

Δύπτω, aquas ſubeo. a δύω, ſubeo, mergo.

Δυς, particula in compoſitione, pro ægre, male, infeliciter. ut δυσαίρετος, & pro α privante, moroſus. a δύη.

Δύσηβος, ου, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ. infelix puber. ex δυς, infeliciter, & ἥβη, pubes.

Δυσαέος, graviter ſpirantis, gen. ſing. a δυσαὴς, έος, ὁ, ἡ. ex δυς, ægre, & ἄω, vel ἄημι, flo, ſpiro.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, ſubeo. f. σω. p. δέδυκα. aor. 1. ἔδυσα. aor. 2. ἔδυν.

Δυσαγκάλη, Eſai. 28. verſ. 8. πτύελον. Heſ. δύσαλα, ἀλεαντήρια. legam δυσαλία. vide Martini Cadmum. Duco a δύω, & δεύω, eſt φύρω, miſceo. Poſſit & eſſe δυσαλία, quale mare ſalſum: ab ἁλὶ, ſale. Apud Heſych. eſt δυσαλὸς, δυσπνόος. Id a δυς, & ἄω, ſpiro.

Δυσαντεῖ, dat. ſing. a δυσαντὴς, έος, ὁ, ἡ, ſiniſtri occurſus. ex δυς, ægre, & ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix. ex δυς, ægre, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato. ex δυς, infeliciter, & ἀριστοτόκος, quæ optimos parit. quod ab ἄριστος, optimus, ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus, & τίκτω, pario. præt. m. τέτοκα.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ, ἡ, difficilis portatu. ex δυς, ægre, & βαστακτὸς, portabilis, a βαστάζω, porto.

Δύσεαι, induas, aor. 1. ſub. med. Jon. pro δύσῃ, verbi δύω. f. δύσω, induo.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ, ἡ, difficilis ſpei. ex δυς, ægre, & ἐλπὶς, ſpes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, dyſenteria. ex δυς, ægre, & ἔντερον, ου, τὸ, inteſtinum, quod ab ἐντὸς, intus.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ, vix emendabilis. ex δυς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, ῦ, ὁ, rectus.

Δύσεργος, ου, ὁ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.

Δύσερις, ιδος, ὁ, ἡ, in contentione difficilis, moroſus, rixoſus. ex δυς, ægre, & ἔρις, lis.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ, ἡ, explicatu difficilis. ex δυς, ægre, & ἑρμηνεύω, interpretor. quod ab ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Δύσερως, ωτος, ὁ, ἡ, infelix in amore. ex δυς, infeliciter, & ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, ſe condit, 3. ſingul. præſ. verbi Poet. δύσομαι, a f. 1. med. δύσομαι, verbi δύω, mergo, ſubeo.

Δύσετο, & δύσατο, imperf. Jon. a δύσομαι, Poet. verbo. Them. δύω, ſubeo.

Δυσηλεγέες, αἱ, ægræ, moleſtæ, nom. plur. a δυσηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, moleſtus, gravis. quod ex δυς, ægre, & ἀλέγω, curo, f. ξω. q. δυσαλεγής. vel, ut alii volunt, a λέχω, cubare facio.

Δυσηπίστευν, imperf. verbi δυσαπιστέω. fut. ήσω. ex δυς, ægre, & ἀπιστέω, non credo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Δυσηχὴς, έος, ὁ, ἡ, horriſonus. ex δυς, ægre, male, & ἠχὴ, ſonus.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ, ἡ, calefactu difficilis, frigidus. ex δυς, ægre, & θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανατέω, ῶ, iniquo animo mortem ferre. ex δυς, ægre, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Δυσθυμέειν, Jon. pro ἀθυμεῖν, animum deſpondere. ex δυς, ægre, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Δυσὶ, duobus, dat. plur. a δύο, duo.

Δύσις, εως, ἡ, occaſus, acc. δύσιν, a δύω, ſubeo.

Δυσκατανόητον, vix intelligibile. ex δυς, ægre, & καταμανθάνω, pernoſco. quod ex κατὰ, & μανθάνω, diſco.

Δύσκεν, imperf. Jon. verbi Poet. δύσκω, pro δύω, vel δύνω, adeo, ſubeo.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, raucus. ex δυς, ægre, & κέλαδος, ου, ὁ, ſonus, vox.

Δυσκλεὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, inglorius. ex δυς, ægre, & κλέος, gloria. Th. κλέω, celebro.

Δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, difficilis in ſumendo cibo, difficilis, moroſus, hinc δυσκόλως, difficulter. ex δυς, ægre, & κόλον, ου, τὸ, cibus.

Δύσλοφον, oneroſum cervici. ex δυς, ægre, & λόφος, ου, ὁ, cervix in jumentis.

Δυσμενέεσσι, inimicis, dat. pl. a δυσμενὴς, inimicus, hoſtis.

Δυσ-

Δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, infeſtus, hoſtis. acc. δυσμενῆ, malevolum. hinc adv. δυσμενῶς. ex δὺς, ægra, & μένος, εος, τὸ, animus.

Δυσμεταχείριστος, ὁ, ἡ, tractatu difficilis. ex δὺς, ægra, & μεταχειρίζομαι, adminiſtro. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, propriè Solis occaſus. Th. δύνω, ſubeo.

Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, memoratu difficile. ex δὺς, ægre, & μνημονεύω, memor ſum. Th. μνάομαι, recordor.

Δύσμορε, infelix, vocat. ſing. a δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, cui difficile fatum obtigit. a δὺς, ægre, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσμορφίη, Jon. pro δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.

Δυσνόητος, ου, ὁ, ἡ, difficilis intellectu. ex δὺς, ægre, & νοητὸς, intelligibilis. quod a νοέω, cogito.

Δυσνομίη, ης, ἡ, Jon. pro δυσνομία, mala legum inſtitutio, licentia. ex δὺς, & νόμος, ου, ὁ, lex. quod a νέμω, tribuo. f. μῶ. aor. 1. ἔνειμα. præt. med. νένομα.

Δυσπαίπαλος, ου, ὁ, ἡ, aſcenſu difficilis. ex δὺς, & παίπαλα, loca prærupta.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, qui luctâ difficulter ſuperari poteſt. Ex δὺς, ægra, & πάλη, ἡ, lucta.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infelix Paris.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. ex δὺς, ægre, & πέμπω, mitto. fut. ψω. p. πέπομφα.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, caſus adverſus, adverſitas. ex δὺς, ægre, & πέτω, cado, pro πίπτω.

Δυσπραξία, ας, ἡ, res adverſæ. ex δὺς, ægre, & πράττω, f. ξω, facio.

Δύσριγος, ου, ὁ, ἡ, frigoris impatiens. ex δὺς, ægre, & ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

Δύσεο, induere, Poet. pro δύσαο, Jon. pro δύσου, δύσω, præſ. imperat. med. verbi δύσομαι, η, εται, & Poet. δύσετο. imperf. ἐδυσόμην, ου, ετο, quod præſens formatum eſt a fut. 1. med. verbi δύω, ſeu δύνω, induo.

Δυσομενάων, gen. plur. Æol. f. g. pro δυσομενῶν, præſ. paſſ. verbi δύσομαι, mergor. Th. δύνω, ſubeo.

Δύσσοος, ου, ὁ, infelix, æger. Th. σόος, ὁ, ſalvus.

Δύστανος, Dor. pro δύστηνος, ου, ὁ, infelix, miſer.

Δύστηνος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miſer, ex δὺς, male, & στένω, gemo. aut ſecundum alios, ex δὺς, male, & στῆναι, quod male ſtet. Th. ἵστημι, ſto.

Δυστήρητον, ου, τὸ, obſervatu difficile. ex δὺς, ægre, & τηρέω, ſervo.

Δυστοκέουσα, α. 1. part. act. verbi δυστοκέω, difficulter pario. f. ήσω, & έσω. ex δὺς, ægre, & τόκος, ου, ὁ, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Δύστρος, ου, ὁ, menſis ſextus apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιών. Sextus nempe ab eo, qui dicitur ὑπερβερεταῖος. δύω eſt induo, & Martio incipit terra indui decore ſuo, violis, floribus.

Δυστυχέστατος, η, ον, infeliciſſimus, ſuperl. a δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infelix. quod ex δὺς, male, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum.

Δυστυχέω, infelix ſum, f. ήσω. p. κα. a. 1. part. δυστυχήσας, αντος, ὁ, ex δὺς, male, & τύχη, fortuna. quod a τυγχάνω, ſum.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, afflictio. dat. plur. δυστυχήμασι. a δυστυχέω, infelix ſum.

Δυστυχία, ας, ἡ, adverſitas. a δυστυχέω, infelix ſum.

Δυστυχοῦντας, acc. plur. part. præſ. δυστυχοῦσι, 3. plur. ind. præſ. a δυστυχέω, infelix ſum.

Δύσφαμον, ου, τὸ, Poet. & Doric. pro δύσφημον, τουτέστιν ἡ δυσφημία, infamia, dedecus. Th. φημὶ, dico.

Δυσφημία, ας, ἡ, convitium, probrum. a δύσφημος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, infauſtus. ex δὺς, male, & φήμη, fama, quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.

Δυσφήμοιο, ominoſi, gen. ſing. Jon. a δύσφημος, ου, ὁ, ἡ, mali ominis. ex iiſdem Them.

Δύσφορος, ου, ὁ, ἡ, difficilis latu, gravis, moleſtus. ex δὺς, ægra, & φέρω, fero.

Δυσφροσύναι, ῶν, αἱ, moleſtæ curæ, quas Heſiodus δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, mens.

Δυσφρονέων, præſ. part. act. a δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero. ex δὺς, ægra, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. a δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo. acc. pl. δυσφροσύνας. ex δὺς, male, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Δυσχείμερος, ου, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis. ex δὺς, male, & χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, qui difficulter ſubigitur, & capitur: ferus, intractabilis. In ſuperl. δυσχειρωτότατος. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Δυσχεραίνω, moleſte fero, gravor. f. ανῶ. in 3. plur. præſ. ind. δυσχεραίνουσι. acc. plur. part. præſ. δυσχεραίνοντας. a δυσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, odioſus. ex δὺς, & χεὶρ, ἡ, manus.

Δυσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, moleſtus. in compar. δυσχερέστερος, ου, ὁ, vide in δυσχεραίνω, moleſte fero, gravor.

Δυσῶδες, εος, τὸ, fœtidum. hinc δυσωδία, ας, ἡ, malus odor. ex δὺς, male, & ὄζω, odorem reddo. f. ὀζήσω. p. m. ὄδα, & Att. ὄδωδα.

Δυσώνυμος, ου, ὁ, infauſtus, inauſpicatus. ex δὺς, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. Æol. ὄνυμα, Poet. οὔνομα.

Δυσωπία, vitioſus pudor: pudor, qui nos obtueri non ſinit eum, qui aliquid a nobis poſtulat. a δὺς, & ὤψ, vultus, verecundia. Hinc δυσωπέω, δυσωπίᾳ afficio, viſum perſtringo pudore, hæreo, ſuſpicor.

Δυσωπητικὸς, οῦ, ὁ, gravis, acerbus.

Δυσωπητικῶς, graviter, vel ſuſpicioſe.

Δυσωρήσουσι, 3. pl. f. 1. m. a δυσωρέω, difficulter cuſtodio. a δύσωρος, cuſtoditu difficilis. ab οὖρος, ὁ, ἡ, cuſtos.

Δύτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas ſubit. Th. δύνω, vel δύω, ſubeo.

Δυτικὸς, οῦ, ὁ, occidentalis. δυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquam ſolent.

Δύω, Poet. pro δύο, duo. genit. dual. δυοῖν, & in f. δυεῖν. dat. δυσί. Eſt & δύω, mergo.

Δυωδεκάδρομος, ου, ὁ, qui duodecies currit, vel curſum conficit.

Δυωδεκάμηνον, duodecim menſium. δυωδεκάμηνον τέλος περᾶσαι, id eſt, annuum magiſtratum tranſigere. a δυώδεκα, duodecim. & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Δυωδεκάτη, ης, ἡ, duodecima, & in m. g. δυωδέκατος, duodecimus, δυωδεκαταῖος, ου, ὁ, duodecimus, & duodecim annorum. ex δύο, & δέκα, decem.

Δυῶν, Attic. & Jon. pro δυοῖν, duorum, gen. dual. a δύο, duo.

Δ Ω.

Δῶ, domum, per apocopen pro δῶμα, ατος, τὸ, a δέμω, ſtruo.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. ſub. act. a δίδωμι, do.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, ἄκλιτον, ex δέκα, decem, & δύο, duo.

Δωδεκάγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim flexus habet. Ex δώδεκα, duodecim, & κάμπτω, flecto.

Δωδεκαταῖος, ὁ, qui per duodecim dies alicubi manet, vel abeſt.

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus. ex iiſdem them.

Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus. quaſi δώδεκα φυλαί.

Δωδώναθεν, adverb. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης. ex Dodona. Quid Δωδώνη ſit, vide Stephan.

Δωδώνη, ης, ἡ, Dodona. nomen proprium.

Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, aor. 2. opt. act. a δίδωμι, do. aor. 2. ἔδων.

Δώῃσι, dederit, 3. ſing. a. 2. opt. a δῷς, & Jon. additur σι. Sin vero ſit δώησι, erit 3. ſing. ſub. a δώω, δώῃς, δώῃ, & Jon. δώῃσι. pro δῶ, δῷς, δῷ. a δίδωμι, do.

Δῶκ', vel δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, per apocopen Poet. a. 1. ſic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. aor. 1. verbi δίδωμι, do.

Δῶλος, ου, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ὁ, ſervus.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus, contracte pro δόμημα. pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι. hinc δωμάτιον, ου, τὸ, tectum, domuncula, cubiculum. Th. δέμω, extruo. p. m. δέδομα.

Δῶναξ, ακος, ὁ, Dor. & Poet. pro δόναξ, arundo.

Δώομεν, per Syſtolen pro δώωμεν, Poet. pro δῶμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. act. a δίδωμι, do.

Δῶρ', pro δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ου, τὸ, donum.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum. δωρεὰν, q. κατὰ δωρεὰν, adverb. gratis, immerito. Th. δῶρον, donum.

Δωρέομαι, οῦμαι, & Poet. δωρέω, ῶ, dono, largior. f. ήσομαι. perf. paſſ. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐδωρησάμην. a

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, beneficium. ejuſdem them.

Δωρητὸς, οῦ, ὁ, muneribus placabilis, ſeu corruptus. a δῶρον, ου, τὸ, donum, beneficium, munus.

Δωριάζειν, Dorice loqui. Poet. pro Δωρίζειν, quod a Δῶρος, vel Δωρικὸς, Doricus. Dicitur & Δωριεὺς, έως, ὁ, idem. Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς. Tum Δώριος, ια, ον, Poet. pro Δωρικὸς, Doricus, a, um. Et Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.

Δωρὶς, ίδος, ἡ, Doris, nomen mulieris.

Δωριστὶ, Dor. δωρίζειν, loqui Dorice.

Δωροδοκέω, f. ήσω, donis inhio, munera capio. acc. plur. part. præſ. δωροδοκοῦντας. ex δῶρον, ου, τὸ, donum, & δέχομαι, capio.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, ſordes. inde δωροδόκος, ου, ὁ, munerum acceptor, donis inhians. ab iiſdem them.

Δωροκοπέω, munera prava offero. quod a κόπτω, pulſo. Sonat, tanquam munera pulſo, ſeu fœdo. Syrach. 35. 12.

Δῶρον, ου, τὸ, donum. q. a δόω, do. vel a δόσις, & ὄρω, excito. Beneficium in nos collatum ad eaſdem amoris vices rependendas excitat. hinc δωρεὰ, ᾶς, ἡ, idem. δωρεὰν, gratis, adv. ἄδωρος, ου, ὁ, ἡ, donorum expers: item qui non donat. ἀντίδωρον, ου, τὸ, donum dono relatum. Eſt & δῶρον, palmus minor, ſc. quatuor digiti.

Δῶρος, ὁ, Dorus, filius Xuthi, a quo Δῶρον oppidum, & inde Δωριεῖς, Dores, Dorienſes.

Δωροφάγος, ου, ὁ, qui devorat dona. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo.

Δωροφόρος, ου, ὁ, Poet. qui dona fert alicui danda. Ex δῶρον, donum, & φέρω, fero.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωροῦμαι, dono.

Δὼς, ἡ, donum, indeclinabile, Poet. idem ac δόσις. Th. δίδωμι, do.

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, fut. 1. inf. act. a δίδωμι, do.

Δώσῃ, tradat, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. Poet. pro δώῃ, ab aor. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

Δῷσι, Jon. pro δῷ, 3. ſing. aor. 2. ſub. Sin abſque ι, eſt 3. plur. ejuſdem temporis verbi δίδωμι, do.

Δωσεῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. plur. f. 1. verbi δίδωμι, do.

Δωσῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejuſdem verbi δίδωμι, do.

Δώσω, f. 1. act. a δίδωμι, do. Sic δώσουσ', pro δώσουσι, plur. f. 1.

Δώτῃ, datori, dat. ſing. a δώτης, ου, ὁ, dator; ſed uſitatius δοτήρ. Them. δίδωμι, do.

Δωτῆρες, οἱ, nom. pl. a δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, ab eodem them. δίδωμι, do.

Δωτινάζειν, dona colligere, & accipere. a δωτίνη, donum.

Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. ſing. a δωτίνη, donum.

Δωτίνη, ης, ἡ, munus, proprie quod conſumitur: ut vinum, veſtis. Th. δίδωμι, do.

Δωτίνῃσι, donis, dat. plur. Jon. a δωτίνη, ης, ἡ, ejuſdem them. δίδωμι, do.

Δώτορες, οἱ, nom. plur. a δώτωρ, ορος, ὁ, dator. a δίδωμι, do.
Δωτὼ, οῦς, ἡ, nomen mulieris.
Δώωσι, pro δῶσι, dediſſent, per epentheſin Jon. & Poet. pro δῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. a δίδωμι, do.

E.

E Nota quintæ apud Græcos litteræ, ſignum etiam numeri quinarii. Tum & ε Æol. in multis pro α.

Ἒ, he, dolentis particula, quæ geminari ſolet. Item ἕ, ſe, pronomen accuſativi caſus, ab οὗ, οἱ, ſui, ſibi. inde ἑὸς, ἑῆ, ἑὸν, ſuus. σφέτερος, σφωΐτερος, & σφέτερος, α, ον, idem.

Ἔα, Jon. & Poet. ectaſi ἦα, pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum. Eſt & ἔα, ſinebat, imperf. vel præſ. imperat. pro ἔαε, remitte, verbi ἐάω, ſino. eſt & ἔα, vah, ah, adverb. querentis. Significat & ἐὰ, & ἐᾶ, ſua bona, peculium: ex ἑὸς, ſuus, vide ἕ, ſe.

Ἐᾷ, concedit, 3. ſing. præſ. ab ἐάω, ſino. f. ἐάσω. a. 1. ſub. ἐάσω, ῃς, ῃ. p. εἴακα.

Ἐάει, ſinit, Poet. pro ἐᾷ. per pleonaſmum τ̃ α.

Ἔαγα, ας, ε, fregi, Att. pro ἦγα, p. m. verbi ἄγνυμι, ſeu ἄγω, frango. f. ἄξω. p. m. ἦγα, & ἔαγα. p. m. part. ἐαγώς. a. 1. ἔαξα, & ἦξα: a. 2. paſſ. ἤγην, & ἐάγην.

Ἐάγην, fractus ſum, Att. pro ἤγην, a. 2. paſſ. ejuſdem verbi. hinc a. 2. part. paſſ. ἐαγείς. inf. ἐαγῆναι.

Ἔαδα, ας, ε, demulſi, pro ἧδα, præt. med. Att. ſeu Jon. diphthongi reſolutione, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo. præt. part. med. ἑαδώς, pro ἡδώς. ſic in aor. 2. ἕαδον, pro ἧδον, Æol. ἔϝαδον.

Ἑαδότα, placentem, pro ἡδότα, p. m. part. acc. vide ἕαδα.

Ἔακα, permiſi, pro εἴακα, perf. act. verbi ἐάω, ſino. f. σω.

Ἐάλη, convolutus eſt, involvit ſe, occultavit ſe. Att. vel Jon. diphthongi reſolutione, pro ἥλη, a. 2. paſſ. Jon. ἀλέω. unde part. ἀλείς, ἐντος. Aut ab ἀλέω, declino, vito. aut ἐάλη per Metapl. pro ἑάλω, quod eſt Att. pro ἧλω, ab ἥλων, aor. 2. verbi ἁλίσκω, capio. Alii legunt ἑάλη, Attic. ſeu Jon. pro ἥλη, verbi ἅλλομαι, declino. a. 2. part. ἁλείς.

Ἑάλωκα, captus ſum, Att. pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. aor. 2. ἧλων. aor. 2. part. ἁλούς. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. inf. paſſ. ἁλῶναι.

Ἑάλων, cepi, Att. pro ἧλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἑάλωκα. præt. autem, & a. 2. paſſive ſumuntur.

Ἐὰν, ſi, conjunctio connexiva conſtruitur cum ſub. & opt. Ex εἰ, & ἂν, pro ἐὰν, quæ ſæpe ſunt μόρια δυνητικὰ, particulæ potentiales, & ſæpe poſtponuntur, ut εἶπον ἂν, dixiſſem. quandoque deeſt ἂν. ſed rarius præponuntur, ut ὃς ἐὰν, quicunque. ἐάν τις, ſi quis. ἐὰν μὴ, niſi, &c.

Ἑάνδανον, placebam, imperf. Attic. & Jon. pro ἥνδανον, εα, pro η, verbi ἁνδάνω, placeo.

Ἑανὸς, ῦ, ὁ, indutu pulcher, tenuis, ſubtilis. adject. proprie peplus. ab ἕω, ſeu ἐννύω, induo. Aliquando de ſtanno dicitur, & tum eſt fuſilis, quaſi ῥεανός, a ῥέω, fluo. Tum etiam ſubſtantive uſurpatur, & epitheton adjungitur, ἑανῶ νεκταρέω, veſtis nectareæ. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, ſeu pro ἱμάτιον. ſæpe enim epitheta ponuntur pro ſuis ſubſtantivis.

Ἕαται, Att. vel Jon. pro ἧνται. & ἕατο, pro ἧντο, ab ἧμαι, ſedeo.

Ἔαξα, fregi, a. 1. Att. pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. vide ἔαγα.

Ἔαρ, ρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ, q. ab ἴω, mitto, quod verno tempore terra flores emittat. ἐαρινός, ῦ, ὁ, vernos, & per epentheſin εἰαρινός. ἔαρ ſumitur etiam pro ſanguine, & pinguedine.

Ἐαρινὴ, ῆς, ἡ, f. g. ab ἐαρινός, ὁ, ὁ, vernus. Th. ἔαρ, ver.

Ἐαρότροφος, ὁ, ἡ, vere nutritus, vernus, ex ἔαρ, ver, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Ἐᾶς, ſinis, 2. ſing. ind. præſ. verbi ἐάω, ſino. Tum ἔας, pro εἴασε, permiſit, a. 1. Jon. ejuſdem verbi. Ἑὰς, ſuas, pro ἅς.

Ἕασα, Attic. pro ἦσα, a. 1. act. verbi ἁνδάνω, placeo. vide ἕαδα.

Ἐάσαμεν, ſivimus, 1. plur. a. 1. Jon. ſed ἐάσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Ἐάσῃς, a. plur. fut. 1. act. ἐάσῃς, ſinas, 2. ſing. a. 1. ſub. ab ἐάω, ſino.

Ἔασκε, dimittebat, imperf. Jonic. pro εἴα, verbi ἐάω, ſino.

Ἔασι, Jon. pro εἰσι, Poet. pro εἰσὶ, ſunt, ut τιθέασι, Jon. pro τιθεῖσι, ab εἰμὶ, ſum.

Ἐάσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ἔασσα, ας, Dor. pro οὖσα, ης, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ἕαται, & ἕατο, Jon. pro ἧνται, & ἧντο, ab ἧμαι. ſedeo, quod formam præteriti, præſentis autem habet ſignificationem: ab inuſit. ἕω, ſedeo.

Ἔατε, Jon. pro ἦτε, 2. plural. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐατέον, ſinendum, verbale ab ἐάω, ſino.

Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contracte αὑτοῦ, ῆς, οῦ, ſui ipſius, caret nominativo. Ex ἕο, pro οὗ, ſui, & αὐτοῦ, in ſingulari numero eſt tertiæ perſonæ, nec non ſecundæ. ἀφ' ἑαυτοῦ, a te, &c. In plur. num. eſt trium perſonarum, ἑαυτῶν, noſtri, veſtri, & ſui ipſorum.

Ἐάφθην, accenſus ſum, Att. pro ἥφθην, aor. 1. paſſ. ab ἅπτομαι, accendor. Vel ἐάφθην, Jon. dialyſi pro ἥφθην, a. 1. paſſ. ab ἕπομαι, ſequor.

Ἐάω, ſino, permitto. imperf. εἴαον, ων, αον, ας, αε, α. f. ἐάσω. a. 1. εἴασα. a. 1. imperat. ἔασον, άτω. a. 1. part. ἐάσας, αντος, ὁ. perf. εἴακα. q. ab ἴω, mitto.

Ἐάων, bonorum, gen. plur. Æol. pro ἐῶν, ab ἐὸς, ἐὰ, ἐὸν, ſuus, a, um. Alii legendum cenſent ἐάων, & derivant ab ἐὸς, idem ac ἐὺς, vel ἠὺς, bonus.

E B.

Ἔβα, Dor. pro ἔβη, venit, ab ἔβην, a. 2. verb. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. Item Laconice pro ἔα, ſine, interpoſito β, ab ἐάω, ſino.

Ἐβάδισε, 3. ſing. a. 1. act. a βαδίζω, vado. f. ίσω, & Dor. ίξω. Th. βαίνω, eo.

Ἔβαινε, ibat, imperf. act. a βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἔβαλον, ες, ε, jeci, aor. 2. act. verbi βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

Ἔβαν, per ſyncopen Poet. pro ἔβησαν, 3. plur. aor. 2. act. Sic ἔβαν, pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐβάπτετο, tingebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. a βάπτω, intingo, mergo. f. ψω. p. φα.

Ἐβαρυώπησαν, caligarunt, 3. plur. a. 2. paſſ. cum duplici augmento, verbi βαρυώπτομαι. quod ex βαρὺς, εῖα, ὁ, gravis, e, & ὄπτομαι, video. Alii volunt eſſe aor. 1. verbi βαρυωπέω, viſu ſum gravato. ab iiſdem thematibus.

Ἔβασον, pro ἔασον, ſine, a. 1. imperat. act. interpoſito β Laconice, ab ἐάω, ſino. Lacones dicunt ἐβάω.

Ἐβάστασα, ας, ε, portavi, a. 1. ind. act. a βαστάζω, f. σω, porto.

Ἐβάφην, tinctus ſum, a. 2. paſſ. ἔβαφον, tinxi, aor. 2. ind. act. pro ἔβαψον, euphoniæ gratia, verbi βάπτω, tingo, mergo. f. ψω. p. βέβαφα.

Ἐβδελυγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. a βδελύσσομαι, abominor. fut. ξομαι. Th. βδέω, pedo.

Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

Ἑβδομαῖος, ης, ἡ, Poet. pro ἑβδόμη, ſeptima, ab ἑπτὰ, ſeptem.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta, ἄκλιτον. ab eodem themate.

Ἑβδομηκοντάεξ, ſeptuaginta ſex. legitur tanquam vox compoſita ex ἕξ, ſex, & ἑβδομήκοντα, ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, adv. ſeptuagies. ab eodem themate.

Ἕβδομος, η, ον, ſeptimus, a, um. Th. ἑπτὰ, ſeptem.

Ἐβεβαίωσε, 3. ſing. a. 1. act. a βεβαιόω, confirmo. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, α, ὁ, firmus.

Ἐβεβλήμην, ου, το, ictus eram, pluſq. perf. paſſ. a βάλλω, jacio. f. λῶ, perf. paſſ. βέβλημαι.

Ἔβενος, ſive ἔβεννος, ου, ebenus, lignum graviſſimum.

Ἔβερ, nomen viri ἄκλιτον, Heber, ſc. tranſiens. Hinc Ἑβραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um.

Ἔβην, ης, η, veni, a. 2. ind. act. a βαίνω, venio. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

Ἔβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanquam a βάω, verbi βαίνω, venio, ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel a. ejuſdem verbi.

Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poet. more ex fut. in præſens tranſlatum eſt. Th. βαίνω, eo.

Ἐβιήσατο, & ἐβιάσατο, per vim ademit, 3. ſing. a. 1. med. a βιάω, f. άσω. Th. βία, ας, ἡ, vis.

Ἔβιε, 3. ſing. imperf. act. a βιόω, vivo. f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Thema βίος, ου, ὁ, vita, victus.

Ἐβίσκος, ου, ἡ, althæa, malva ſylveſtris. vide in Ἰβίσκος.

Ἐβίων, vixi, a. 2. ind. a βιόω, vivo. vide ἔβιε.

Ἔβλαβον, nocui, a. 2. ind. act. ἐβλάβην, a. 2. paſſ. a βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ἐβλάκευμαι, diſſolutus ſum, Att. pro βεβλάκευμαι, perf. paſſ. verbi βλακεύω, ſocordiæ me dedo. Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, piſcis quidam omnino inutilis: vel βλὰξ, mollis, delicatus, laſcivus.

Ἔβλαμμαι, Att. pro βέβλαμμαι, perf. paſſ. verbi βλάπτω, noceo. fut. ψω. p. φα.

Ἐβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, οἱ, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino. f. ήσω. a. 1. ἐβλάστησα, ας, ε.

Ἔβλαστον, germinavi, a. 2. ind. act. q. a βλαστέω ut ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, ſeu ἁμαρτάνω, pecco. Th. βλαστάνω, germino. f. ήσω. p. κα.

Ἐβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βλασφημέω, impie loquor. ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.

Ἔβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω.

Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video. f. ψω.

Ἔβλητο, per ſync. pro ἐβέβλητο, pluſq. perf. paſſ. verbi βάλλω, jacio, quaſi a βλέω. Niſi quis eſſe velit imperf. a βλῆμαι.

Ἐβόα, clamabat, 3. ſing. imperf. verbi βοάω, clamo. f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi βοηθέω, ſuccurro, auxilior.

Ἔβοσκον, ες, imperf. verbi βόσκω, paſco. f. σω.

Ἐβολέατο, & ἐβολέοντο, Jon. pro ἐβούλοντο, 3. plur. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, conſulto. f. σω. Th. βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. a βουλεύω, conſulto.

Ἐβουλήθην, volui, a. 1. ind. paſſ. a βούλομαι, volo. fut. βουλήσομαι. quaſi a βουλέω. Th. βούλομαι, volo.

Ἐβόλου, 2. ſing. ἐβόλετο, 3. ſing. imperf. ver-

Digitized by Google

verbi βούλομαι, volo.
Ἑβραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um. Ἑβραΐς, ΐδος, ἡ, Hebraica. Alii eum leni ſcribunt, & ab Ἔβερ, ὁ, nomine viri derivari malunt.
Ἑβραϊστί, adverb. Hebraice.
Ἐβράσθην, ebullitus ſum, a. 1. paſſ. verbi βράζω, vel βράσσω, ferveo, bullio.
Ἔβρεχ', pro ἔβρεχε. a βρέχω, madeſcio.
Ἔβραχον, ες, ε, madefeci. a. 2. ind. act. a βρέχω, madefacio. unde aor. 2. paſſ. ἐβράχην, part. βραχείς. Alii volunt eſſe imper. a βράχω, ſtrepitum do.
Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βρέχω, pluo.
Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. a βροντάω, tono. f. ήσω. Th. βροντή, ῆς, ἡ, tonitru.
Ἐβρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω, frendo.
Ἔβων, aor. 2. verbi βῶμι, ut ἔδων, ex δίδωμι, do. Exponitur apud Heſych. pro ἦλθον, ἔβησαν.
Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit, a. 1. med. a βοάω, clamo, voco.
Ἔβωσεν, pro ἐβόησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Heſych.
Ἐβώθησαν, Jon. pro ἐβοήθησαν, celebres facti ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Sic ἐβώσθητε, per craſin pro ἐβοήθητε, 2. plur. a. 1. paſſ. verbi βοάω, clamo.

Ε Γ.

Ἐγ ante γ, κ, ξ, χ, eſt pro ἐν.
Ἐγανώθην, gaviſus ſum, a. 1. ind. paſſ a γανόω, voluptate afficio. f. ώσω. Th. γάνος, εος, τὸ, lætitia.
Ἐγγαγγῖτις πέτρα, eadem gemma, quæ γαγγῖτις, ab ἐν, & γάγγης, Ganges, quia in Gange naſcitur.
Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmonem. q. ἐν γαστρὶ μυθούμενος. Vide *Ventriloquus* in Latino Etymolog.
Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanquam ex ἐγγάω, & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, per ſyncop. & metri cauſa ἐγγέγατον. ſic ἐγγέγαμεν, pro ἐγγεγάαμεν. Th. γίνομαι, naſcor.
Ἐγγεγύηκα, pollicitus ſum, pro ἠγγύηκα, perf. augmento ſyllabico intrinſecus aſſumpto, verbi ἐγγυάω, ſpondeo. f. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.
Ἐγγεγυμνασμένος, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνός, ὁ, ὁ, nudus.
Ἐγγίβατον, ου, τὸ, hydraulicum inſtrumentum, humano more perambulans. quaſi ab ἔγγιον βαῖνον. vel ἐν τῇ γῇ βαῖνον. Alii cenſent legendum ἀγγίβατον, ex ἀγγεῖον, vas, & βάτης, ſimia. Sed velim ἐγγίβατον, τὸ, quod prope veniat; prout diſponitur. Vitruv. engibata dicit.
Ἐγγείτονος, ου, ὁ, vicinus. a γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.
Ἐγγενής, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus. ex ἐν, & γίνομαι, naſcor.
Ἐγγένηται, 3. ſing. a. 2. ſub. med. ἐγγενόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. ab ἐγγίνομαι, inſum, innaſcor. Th. γίνομαι, naſcor. fut. γενήσομαι. aor. 2. med. ἐγενόμην, a. 2. ſub. med. γένωμαι, ῃ, ηται.
Ἐγγίζω, appropinquo, immineo, accedo, cum dat. item acc. ſequente εἰς, ἐπί. imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. p. ἤγγικα. ἐγγίσας, a. 1. part. act. Th. ἐγγύς, prope.
Ἐγγίνεσθαι, Jon. pro ἐξεῖναι, licere, ut pro συμβαίνειν, accidere, contingere, gigni.
Ἐγγισάτωσαν, 3. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, appropinquo.
Ἔγγιστα, adv. proxime, ſuperl. ab ἐγγύς, prope. comp. ἔγγιον, & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, & ἐγγύτατα.
Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura, in quam os fractum ad ſubjectam membranam ἐγγίζει. id eſt, appropinquat. q. ab ἐγγισόω. Th. ἐγγύς, prope.
Ἐγγλυκαίνω, dulcedinem affero, q. indulco. γλύκιον, eſt dulcior, pro γλυκίων, a γλυκύς, dulcis.
Ἐγγλύφειν, inſculpere. a γλύφω, vel γλάφω, ſculpo.
Ἐγγόνατον, ου, τὸ, ſpecies horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum, aut angulatum. ſic ἐγγώνατον.
Ἔγγονος, ου, ὁ, nepos. ἐγγόνη, ἡ, neptis. ἔγγονον, fœtus. q. ab ἐν, & γόνος, proles, a γίνομαι, naſcor.
Ἔγγραυλος, ὁ, piſcis ex apuarum genere.
Ἐγγράφω, inſcribo. f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. paſſ. ἐγγέγραμμαι. Th. γράφω, ſcribo.
Ἐγγυαλίξαι, tradere, a. 1. inf. act. ab ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγγυαλίζω f. ξω. in manus porrigo, infero. ab ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio. Vel a γύαλον, ου, τὸ, manus cavitas.
Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. med. ab ἐγγυάω, ſpondeo.
Ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio, fidejuſſio. q. ab ἐγγύς, quod ſponſor prope ſit, & præſto alicui. Vel q. ἐν γυίοις, in manibus pono. hinc ἔγγυος, ου, ὁ, præs, ſponſor. ἐγγυάω, fut. ήσω, ſpondeo, promitto.
Ἐγγύησα, ας, ε, ſpopondi, a. 1. Jonic. verbi ἐγγυάω, ſpondeo. fut. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.
Ἐγγυητής, οῦ, ὁ, ſponſor. Th. ἐγγύη, ἡ, ſponſio.
Ἐγγύθεν, eminus, prope. ἐγγύθι, idem. regit genit. Poet. pro ἐγγύς, prope.
Ἐγγυμνάζομαι, exerceor. hinc præſ. part. paſſ. ἐγγυμναζόμενος. a. 1. part. med. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, exerceo. f. άσω. Th. γυμνός, οῦ, ὁ, nudus.
Ἔγγυος, ου, ὁ, ἡ, præs, idem ac ἐγγυητής, οῦ, ὁ, ſponſor. ex ἐν, & γυῖον, ου, τὸ, manus. hinc ἐγγυάω, ſpondeo. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.
Ἐγγύς, adv. prope, cum genit. ſæpe abſolute, & pro ἐγγύθεν. compar. ἐγγύτερος, propior. ſuperlat. ἐγγύτατος, proximus. q. ἐν γυίοις, in manibus habeo. hinc ἐγγύθεν, adv. e propinquo. ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo.
Ἐγεγραφήκειν, ſcripſeram, pluſq. perf. act. verbi γραφέω, Attic. pro γράφω, ſcribo. f. ψω.
Ἐγείναο, genuiſti, Jon. pro ἐγείνω, 2. ſingul. a. 1. med. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γείνομαι, naſcor. a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο. p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐγενησάμην, & ἐγεινάμην.
Ἔγειραι, aor. 1. inf. act. ἔγειραι, ſurge, aor. 1. imperat. med. ab ἐγείρω, ſuſcito. ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικηφόροις, id eſt, victores aliquo ſplendido carminis ornamento decorare.
Ἔγειρε, ſuſcitavit, a. 1. Jon. ἐγείρῃ, ſuſcitet, 3. ſingul. præſ. vel a. 1. ſub. ab eodem themate.
Ἐγείρειν τινὶ λιγυρὰν ὕμνων οἶμον, Pindar. Excitare alicui canoram carminum viam, id eſt præclarum carmen in alicujus laudem ſcribere, ſeu canere.
Ἐγείρω, excito, expergefacio, exſtruo. f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præſ. paſſ. ἐγείρομαι, reſurgo, excitor. perf. paſſ. ἤγερμαι, σαι, ται, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἠγέρθην, ης, η. aor. 1. imperat. paſſ. ἐγέρθητι. a. 1. infin. paſſ. ἐγερθῆναι. a. 1. part. paſſ. ἐγερθείς. fut 1. paſſ. ἐγερθήσομαι, ſurgam. a. 1. med. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἔγειραι. præt. med. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & cum epentheſi litteræ ρ ἐγρήγορα. unde part. præt. med. ἐγρηγορώς, ότος, ὁ, vigilans.
Ἐγειρομένω, gen. Dor. pro ου, præſ. part. paſſ. verbi ἐγείρω. excito.
Ἐγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. verbi γελάω, rideo.
Ἐγέλασσε, riſit, a. 1. Poet. gemin. σσ, a γελάω, rideo. f. άσω.
Ἔγεμον, imperf. verbi γέμω, onuſtus ſum.
Ἐγεννήθην, a. 1. ind. paſſ. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γεννάω, gigno. fut. ήσω. Th. γίνομαι, naſcor.
Ἐγέννησα, ας, ε, aor. 1. verbi γεννάω, gigno.
Ἐγενόμην, ου, ετο, & in 3. plur ἐγένοντο, aor. 2. med. verbi γίνομαι, ſum, fio.
Ἔγεντο, factus eſt, Dor. vel per ſyncopen pro ἐγένετο, 3. ſing. a. 2. med. ab eodem verbo.
Ἐγέρθην, ſum experrectus, a. 1. ind. paſſ. hinc Jon. ἐγέρθεν, Dor. ſeu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. ind. ἐγερθείς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε 2. plur. a. 1. imperat. paſſ. ab ἐγείρω, ſuſcito.
Ἐγέρσιμος, ου, ὁ, excitabilis. ab ἐγείρω, excito.
Ἔγερσις, εως, ἡ, reſurrectio, excitatio. Th. ἐγείρω, reſurgo.
Ἐγηγέρατο, Ion. Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. ab ἐγείρω, excito.
Ἐγήγερμαι, σαι, ται, excitatus ſum, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. paſſ. ejuſdem [illegible]
Ἐγήθην, lætatus ſum, a. 1. ind. paſſ. a γηθέω, gaudeo. f. ήσω.
Ἔγημα, ας, ε, nupſi, aor. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanquam a γήμω. Alii tamen per ſyncopen ex ἐγάμησα, factum ajunt, α in η converſo. unde part. γήμας.
Ἐγήρα, pro ἐγήρᾳ, ut ἔβα, pro ἔβη, a γήρημι, inuſit. Poteſt tamen & a γηράω deduci, ſeneſco. Th. γῆρας, αος, τό, ſenectus.
Ἐγκάειν, Jon. & Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.
Ἐγκάθετος, ου, ὁ, ἡ. inſidiator, quaſi immiſſus. ab ἐγκαθίημι, immitto. ab ἐν. κατά. & ἵημι, mitto.
Ἐγκαθίζειν θρόνῳ, in ſolio ſedere, pro ἐνικαθίζεσθαι. vide καθίζω.
Ἐγκαίνια, ων, τά, encænia, feſtus dies, novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν & καινός, novus. ἐγκαινίζω, innovo.
Ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι; ab ἐγκαίνια, quod vide.
Ἐγκανίς, Suidas; Ἐγκανίδες, μέρος τι τῆς ... ξύλα ἰθυντά κατὰ τὰ ζυγά. Etymol. ἐγκανίδας ſcribit, & exponit πλαγίας σανίδας, obliquos aſſeres. Forte παρὰ τὸ ἐγκεντέω, quod inſigerentur: aut quæ quaſi nova ſubinde fierent tollendo, & reponendo. niſi ſcribas ἐγκανθίδες.
Ἐγκακέω, faſtidio, male in aliquid affectus ſum. Heſych. ἐγκακοῦμεν, ὑφῶμεν,
Ἐγκαλέω, in jus voco, accuſo, cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, ουν. f. έσω, a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. paſſ ἐγκέκλημαι, σαι, ται. ab ἐν, & καλέω, voco.
Ἐγκαλοσκελής, ὁ, qui habet crura in ligno, τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, vinctus numellis.
Ἐγκαναχάομαι, cachinnum emitto. a καναχέω, reſono.
Ἐγκαναχέω, cum ſonitu infundo. hinc ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. med. καναχή, ῆς, ſonus. Th. ἦχος, ſonus.
Ἐγκάρ, αρος, ὁ, cerebrum. ab ἐν, & κάρ, pro κάρη, τό, caput, per apocopen. Th. κάρηνον, ου, τὸ, caput.
Ἔγκαρπος, ὁ, fructum in ſe habens, gravidus. Th. καρπός, οῦ, ὁ, fructus.
Ἐγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas. ab ἐγκάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, ου, ὁ, obliquus.
Ἐγκαρσίχολος, ου, ὁ, ἡ, in capite bilem habens, amarus, injucundus. ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, caput, & χολή, bilis.
Ἐγκάς, in profundo. ab ἔγκατος, interior. Th. ἔγκατα, ων, τά, inteſtina.
Ἔγκατα, ων, τά, inteſtina. Sic & ἔγκατ', pro ἔγκατα.
Ἐγκαταθῇς, repoſueris, 2. perſon. aor. 2. ſub. act. ex ἐν, κατά, & τίθημι, pono.
Ἐγκατακεῖσθαι, inſidere. præſ. inf. ex ἐν, κατά, & κεῖμαι, jaceo.
Ἐγκαταλείπω, deſero. f. ψω. p. ἐγκαταλέλοιπα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, ſuperſtitem reliqui. a. 2. ſub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ. ab ἐν, κατά, & λείπω, linquo.
Ἐγκαταμιγνύω, εις, ει, inſero, immiſceo. ab

Digitized by Google

ab ἐν, κατὰ, & μιγνύω, vel μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. χα.

Ἐγκατέβα, Poet. & Dor. pro ἐγκατέβη, introivit. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἐγκατέλειπον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, deſero.

Ἐγκάτθετο, condidit, per ſyncopen pro ἐγκατέθετο. 3. ſing. a. 2. med. ab ἐγκατατίθημι, condo. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐγκατιζέσθαι, Jon. pro ἐγκαθέζεσθαι, ſedere in aliquo loco. Th. ἵζω, ſedeo.

Ἐγκατοικέω, habito, incola ſum. f. ήσω. p. ἐγκατῴκηκα. ex ἐν, & κάτοικος, ου, ὁ, ἡ, incola. ex κατὰ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἔγκατος, ὁ, interior. ab ἐν, & κεῖμαι jaceo. hinc ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina.

Ἐγκάρπος, ὁ, buccella, bolus. ab ἐγκάπτω, devoro. Th. κάπτω, comedo.

Ἔγκειται, 3. ſing. praeſ. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἐγκεκαίνισται, 3. ſing. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, σται, verbi ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω. a. 1. ἐνεκαίνισα. ab ἐγκαίνια, encænia.

Ἐγκεκαλυμμένος, ὁ, occultus, perf. part. paſſ. ab ἐγκαλύπτω, occulto. f. ψω. Th. καλύπτω, tego. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Enceladus, nomen proprium Gigantis.

Ἐγκέλλω, inſiſto, incumbo. ἐνερείδομαι, ἐντεείζομαι. Vide κέλλω, appello in portum.

Ἐγκεντρίζω, inſero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. aor. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐγκεντρίσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐνεκεντρίσθην, inſitus ſui. fut. 1. paſſ. ἐγκεντρισθήσομαι. ex ἐν, & κεντρίζω, pungo, hoc a κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus. Them. κεντέω, pungo.

Ἐγκεραῦν, immiſcere, perturbare, praeſ. inf. act. a κεράω, ſeu κεράννυμι, miſceo.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum. ex ἐν, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, incaco. ex ἐν, & χέζω. f. έσω, caco, ventris onus depono.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, qui eſt in uſu, quo quis utitur. perf. part. paſſ. verbi χράομαι, utor, fut. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐγχυράζομαι, idem ac ἐνεχυράζομαι, oppigneror. hine ἐνεχυρασμένος ab ἐνέχυρον, pignus. Th. ὀχυρὸς, ᾶ, ὁ, munitus, tutus.

Ἐγκισσάω, coitum appeto, concipio. ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν. & κίσσα, ης, ἡ, pica, morbus mulierum prægnantium.

Ἐγκισσόω, hederæ modo convolvor, atque plicor. a κισσὸς, ῦ, ὁ, hedera.

Ἐγκισσήσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. verbi ἐγκισσάω, coitum appeto, concipio.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen id, de quo quis accuſatur. ab ἐγκαλέω, accuſo. Th. καλέω, voco.

Ἐγκλοιόω, circumdo, alligo. Proverb. 6. 21. a κλοιὸς, ῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur. Item κλοιοὶ, manicæ, pedicæ. Th. κλείω, claudo, obſero.

Ἐγκολάπτειν, inſculpere. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, iutus me veſtio, innecto. f. ώσομαι. a. 1. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, άσθω, a. plur. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. paſſ. ἐγκομβωθεὶς. ex ἐν, & κομβόω, orno. Th. κόμβος, ου, ὁ. nodus ad ornatum. hinc κόμβωμα, ατος, τὸ, veſtitus elegans.

Ἐγκόμβωμα, τὸ, genus veſtis. ab ἐγκομβόομαι, iutus me veſtio.

Ἐγκονέουσα, ἡ, feſtinans la, praeſ. part. f. g. ab ἐγκονέω, f. ήσω. ex ἐν, & κονέω, feſtino.

Ἐγκονητὶ, adv. Poet. laborioſe, cum labore. ab ἐν & κόνις, ἡ, pulvis.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, obſtaculum, inciſio. ex ἐν, & κοπὴ, ſectio. Th. κόπτω, ſeco.

Ἔγκοπος, ου, ὁ, in quo eſt labor; laborioſus. ex ἐν, & κόπος, ου, ὁ, labor, quod a κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus, & moleſtiis premor. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, interpello, impedio. fut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. paſſ. ἐνεκοπτόμην. præt. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω, ſcindo, ſeco, findo.

Ἔγκοτος, ου, ὁ, ἡ, iratus, in quo eſt κότος, ira vetus. ſubſtantive ira. ἐγκοτέω, iraſcor.

Ἐγκρασίχολος, ὁ, piſcis ex aquis. ſed rejici ſolet, quia ἐν κράτι χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ab ἐγκρατὴς, ὸς, ὁ, ἡ, compos, qui potitor, ſuperior. quod ab ἐν, & κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐγκρατεῖς, οἱ, nom. p. ab ἐγκρατὴς, ὸς, ὁ, ἡ, continens.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me, ſum continens. f. εύσομαι. p. ἐγκεκράτευμαι. ab eodem themate.

Ἐγκρατὴς, ὸς, ὁ, ἡ, continens, ſum ſuperior. nom. plur. ἐγκρατεῖς. hinc adv. ἐγκρατῶς, firmiter. Thema κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo. f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

Ἐγκρὶς, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimila, & oleo. ab ἐγκεράω, immiſceo, vel ἐγκρίνω, admitto, approbo.

Ἐγκροτέοισαι, Dorice. pro ἐγκροτέουσαι, ῶσαι, pulſantes, nom. pl. part. praeſ. f. g. a κροτέω, pulſo. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego. f. ψω, p. ἐγκέκρυφα. aor. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, ὁ, panis ſubcinericius. ἐγκρυφὴς, ὁ, occultatus in cinere.

Ἐγκτίζειν, in aliquo loco condere. Th. κτίζω, condo.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, circularis, rotundus, vulgaris. ab ἐν, & κύκλος, ου, ὁ, orbis, circus.

Ἐγκύμων, ονος, ου, ἡ, gravida, prægnans. ab ἐν, & κύω, f. σω, uterum fero, ſum gravida.

Ἔγκυος, ου, ἡ, gravida, prægnans. a κύω, uterum fero.

Ἐγκυόμενος, ὁ, praeſ. part. ab ἐγκυέομαι, in utero geſtor. ex ἐν & κυέω, idem ac κύω, uterum fero.

Ἐγκύρσαντος, αντος, ὁ, illapſus, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf ἐγκύρσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐγκύρω, incido. f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido.

Ἐγκωμιάζω, ας, ει, laudo. praeſ. part. paſſ. ἐγκωμιαζόμενος, ου, ὁ. Thema ἐγκώμιον, ου, τὸ, laus. præconium.

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, Poet. ἐγκώμιος, ια, ον, laudatorius, a, um. ἐγκωμιαστέον, verbale, quod laudandum eſt. ab eodem them.

Ἐγκώμιον, ου, τὸ, præconium, laus. hinc ἐγκωμιάζω, laudo, celebro. ab ἐν & κώμη, quia in vicis dicebatur.

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γλυκαίνω, dulcem reddo. Th. γλυκὺς, ὁ, dulcis.

Ἔγμεν, per ſync. ex ἐχέμεν, Dor. inf. praeſ. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνων, ſcivi. Geneſ. 21. verſ. 26.

Ἔγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἔγνων, ſapui, ſenſi, tanquam a γνῶμι, verbi γιγνώσκω, f. 1. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα, a. 1. ἔγνωσα.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ejuſdem verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. activ. & in 3. plur. ἔγνωσαν, & ἔγνων, Poet. vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a γνωρίζω, cognoſco.

Ἐγνώρισε, notum fecit; a. 1. ind. act. a γνωρίζω. f. 1. γνωρίσω. p. ἐγνώρικα. a γνώριμος, notus, pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι.

Ἐγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perf. paſſ. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γιγνώσκω, cognoſco.

Ἐγράφησαν, ſcripti ſunt, 3. plur. a. 2. paſſ. ἐγράφην, verbi γράφω, ſcribo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γράφω, ſcribo.

Ἔγρεο, Att. ſyncopa, ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, praeſ. imperat. paſſ. Jon. pro ἐγείρου, verbi ἔγρομαι, excitor, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἠγείρετο. Them. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήγορα, ας, ε, vigilavi, præt. med. verbi γρηγορέω, vigilo: vel ut alii malunt, ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρηγορέω, vigilo. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα, ας, ε. q. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρήγορθαι, ſuſcitatum eſſe, Poet. pro ἐγρηγορέναι, pleonaſmo τῦ θ, & ſync. litterarum ε, & ν, eſt perf. ind. med. verbi γρηγορέω, vigilo. vide ἐγρήγορα. Euſtathius format ab ἐγείρω, perf. ἔγερκα. p. m. ἤγορα, Attic. ἐγήγορα, & pleonaſm. litteræ ρ, ἐγρήγορα. unde novum thema ἐγρηγορέω. perf. ἐγρηγόρηκα, pro ἐγρηγόρεκα. hinc paſſ. ἐγρηγόρημαι, cujus infinit. ἐγρηγορῆσθαι, Æolic. ἐγρήγορθαι.

Ἐγρηγόρθασι, vigilaverunt, Dor. pro ἐγρηγόρασι, 3. plur. perf. med. vide ἐγρήγορθαι, a γρηγορέω, vigilo.

Ἐγρηγορτὶ, adv. vigilanter. ab ἐγρηγορέω, vigilo. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήσσω, Poet. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἔγρομαι, Att. ſyncop. pro ἐγείρομαι, excitor. ſic ἐγρόμενος, pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. activ. verbi γυμνάζω, exerceo. fut. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γυμνόω, nudo, denudo. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἔγχε', pro ἔγχεα, haſtæ. nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, haſta.

Ἐγχεία, ας, ἡ, ſeu ἐγχείη, haſta, ſeu peritia haſta certandi, gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, τὸ, haſta.

Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ, ἡ, bellicoſus, qui haſta fremit, ac ſtrepitum edit. ab ἔγχος, haſta, & βρέμω, fremo. Hinc & Παλλὰς, Pallas, dicta a πάλλειν, vibrare.

Ἐγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epitheton, qui fulmine tanquam gladio ſolet uti. ab ἔγχος, τὸ, haſta, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Ἐγχειρέω, aggredior. fut. ήσω. p. κα. ἐγχειροῦντες, praeſ. part. plural. num. ab ἐν, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id, quod aliquis aggreditur. ab ἐγχειρέω, aggredior.

Ἐγχειρίζειν, in manus tradere. Thema χεὶρ, ἡ, manus.

Ἐγχειρίθετος, ὁ, ἡ, in alicujus manu poſitus. ab eodem themate.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, anguilla. q. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, quod in limo fundatur. Vox Latina anguilla aſſonat Græcæ. eſt certe ut anguis. velim autem ἔγχελυν dici, ab ἄγχειν, & εἰλεῖν, quia flexibilitate ſua ſe colligens in anguſtum, & conſtringens provolvitur.

Ἔγχεον, Poet. & Jon. pro ἐνέχεον, imperf. verbi ἐγχέω, infundo. ab ἐν & χέω. f. χεύσω. fundo.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ, ἡ, & ἐγχεσίμωρος, bellicoſus, qui fato quodam haſtæ ſtudio eſt addictus, ab ἔγχος, εος, τὸ, haſta, & μορέω, labore affligor. hoc a μόρος, fatum, verſo ο in ω. Th. μείρω, divido.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, qui haſtam vibrat, bellicoſus. ab ἔγχος, εος, τὸ, haſta, & πάλλω, vibro.

Ἐγχέοντα, infundentem, craſi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. ſing. praeſ. part. act. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἔγχος, εος, τὸ, haſta, enſis. dat. ſing. ἔγχει.

ἐγχεῖ, dat. plur. ἐγχέων, q. ab ἐνέω, perimo. vel quia ἐνέχεται, manibus tenetur. Vel ἀντὶ τοῦ ἐν χερσὶ εἶναι, quia vit in manibus.

Ἐγχραίνω, inſigvie, quod a χραίνω, leviter ſaucio. Th. χράω, coloro.

Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Jon. in aliquem incidere. Vide ἐγχριμφθεῖσα.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, ἡ, propinqua, aor. 1. part. paſſ. f. g. ab ἐγχρίμπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo. f. ψω.

Ἐγχρισον, άτω, inunge, imperat. aor. 1. act. ab ἐγχρίω, inungo. fut. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, ungo.

Ἐγχρίψας, forte ἐγχρίμψας ſcribendum, aor. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρονίζω, immoror, tardo. fut ίσω. p. κα. ab ἐν, & χρονίζω, cunctor. Th. χρόνος, ου, ὁ, tempus, ſpatium.

Ἐγχρώσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, quaſi ab ἐγχρόω, colore imbuo. ab ἐν & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἐγχωρεῖν, licere, fas eſſe.

Ἐγχώριον, ου, τὸ, domeſticum, in eo loco, ubi habitas, pignus, uſura. ab ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Ἐγὼ, & Att. ἔγωγε, ego, Dor. ἐγών, & ἐγώνγα. Æol. ἐγών. & ἰώγα. Hinc ἐμός, ῆ, ὁ, meus. νωΐτερος, α, ον, noſter duorum. ἡμέτερος, α, ον, noſter.

E Δ.

Ἔδαεν, docuit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, diſco. hinc ἐδάην, quod vide.

Ἐδάην, novi, ſeu divisus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a δάω, diſco, ſcio, perf. δεδάηκα, q. a δαέω, part. perf. paſſ. δεδαημένος, perf. m. δέδαα, pro δέδηα, novi. a. 2. inf. paſſ. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαίζετο, dividebatur, imperf. paſſ. verbi δαΐζω, divido. Thema δαίω, divido, partior.

Ἐδαίσατο, epulatus eſt, 3. ſing. aor. 1. med. verbi δαίνυμαι, epulor. Th. δαίω, epulum præbeo.

Ἔδακε, pro ἔδακεν, 3. ſing. aor 2. act. ἔδακον, ες, ε, verbi δάκνω, rodo, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα.

Ἐδάμασσα, ας, ε, domui, a. 1. act. gemin. σσ, Poet. verbi δαμάζω, domo. f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, domitus ſum, a. 2. indicat. act. a δαμάω, ſeu δάμνω, vel δάμνημι, domo. f. a. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel, ut alii volunt, a δέμω, ædifico. perf. δέδμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, domabat, 3. ſing. imperf. a δαμνάω, pro δαμάω, domo.

Ἑδανὸς, ῦ, ὁ, ſuavis, ab ἡδὺς, idem, per ſyſtolen litteræ η.

Ἔδαρ, & εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca, ab ἔδω, edo.

Ἔδαρθον, dormivi, a. 2. verbi δαρθάνω, ſeu δαρθέω, dormio. f. 1. δαρθήσομαι, aor. 1. ind. paſſ. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδρακον, per metathesin pro ἔδαρκον, vidi, a. 2. act. verbi δέρκω, video, cerno. Sic p. m. δέδρορκα, pro δέδορκα.

Ἐδάσσατο, ω, ατο, & Poet. δάσσατο, a. 1. m. hinc δάσσασθαι, a. 1. inf. med. a δαΐζω, idem ac δαίω, divido.

Ἐδασσάμεθ', diviſimus, 1. plur. aor. 1. med. pro ἐδασσάμεθα: & in 3. ſingul. ἐδάσσατο, ejuſdem verbi.

Ἐδαφιεῖ, 3. ſing. & in 3. plur. ἐδαφιοῦσι, fut. 2. Att. verbi ἐδαφίζω, ſolo adæquo, pavio. fut. ἐδαφίσω, & Attic. ἐδαφιῶ. præt. ἠδάφικα. quod ab ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum. Them. ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι.

Ἐδαφίζω, ſolo adæquo.

Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum, pavimentum. ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἔδαψεν, dilaceravit, 3. ſing. a. 1. act. a δάπτω, dilanio. f. ψω. p. φα.

Ἔδεισε, timuit, Poet. pro ἔδεισε. aor. 1. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα. p. m. δέδοικα, δέδια, & δέδια.

Ἐδὲ, pro ἠδὲ, vide.

Ἔδεαι, Jon. pro ἔδῃ, 2. ſing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator, ab ἔδω, edo, quia edit ante alium: præfectus epulanum.

Ἐδέγμην, per ſyncopen Poet. pro ἐδεδέγμην, pluſq. perf. paſſ. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδέατο. Jon. pro ἐδέδεντο, ligati fuerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi δέω, ligo.

Ἐδεδάκει, 3. ſing. pluſq. perf. med. a p. m. δέδηκα, verbi δαίω, divido.

Ἐδεδίειν, timueram, pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δέδια.

Ἐδεδμήατο, Jon. pro ἐδέδμηντο, pluſq perf. paſſ. verbi δέμω, ſtruo. f. δεμῶ. p. δεδέμηκα, & per ſyncopen δέδμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, & δέδια.

Ἐδέε, Jon. pro ἔδει, oportebat, imperſ. verbi δεῖ, oportet.

Ἐδεήθην, indigui, ſeu oravi, aor. 1. ind. paſſ. verbi δέομαι, tanquam a δεέομαι. f. δεήσομαι, oro, & indigeo. Th. δέω, ligo. hinc δεῖ, oportet.

Ἐδέησε, opus fuit, a. 1. ind. verbi δεῖ, opus eſt. imperſonaliter.

Ἐδέθην, ligatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi δέω, ligo. perf. paſſ. δέδεμαι.

Ἔδει, oportebat, imperſ. verbi imperſonalis δεῖ, oportet. Item ἔδει, comedet, Att. pro ἔδῃ, 2. ſing. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item ἔδει, ligabit, imperf. verbi δέω, ligo.

Ἐδείδισαν, timuerant, per ſyncopen pro ἐδεδοίκεσαν, 3. plur. pluſq. perſ. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med δέδια. hinc pluſq. perſ. ἐδεδίειν. Sic ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, 1. plur. pluſq. perſ med.

Ἔδειμα, ας, ε, extruxi, aor. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. plur. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο, verbi δέμω, ſtruo.

Ἔδειξα, ας, ε, oſtendi, aor. 1. ind. act. verbi δεικνύω, ſeu δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. paſſ. ἐδείχθην.

Ἔδειρα, ας, ε, excoriavi, a. 1. ind. act. & in 3. plur. ἔδειραν, verbi δέρω, excorio. f. δερῶ. p. δέδαρκα. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι.

Ἔδεκτο, ſuſceperat. Dor. ſyncop. pro ἐδέδεκτο, 3. ſing. pluſq. perſ. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perſ. paſſ. δέδεγμαι.

Ἐδὲμ, regio Babyloniæ, Edem.

Ἐδέμεναι, & per ſyncopen ἔδμεναι, comedere, Dor. pro ἔδειν, præſ. inf. ab ἔδω, edo.

Ἐδέξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi δέχομαι, capio.

Ἐδέρχθην, obtuitus ſum, a. 1. paſſ. verbi δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα.

Ἐδέσμασι, cibis, dat. plur. ab ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus. Th. ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα.

Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Th. ἔδω, edo.

Ἐδεύετο, indigebat, imperſ. verbi δεύομαι, Poet. pro δέομαι, egeo.

Ἐδεύησε, Poet. pro ἐδέησε, ſeu ἔδησε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, oro, opus habeo.

Ἐδέων, ſedibus, gen. plur. ab ἕδος, εος, τὸ, ſedes.

Ἐδῇ, ſedebis, 2. ſing. fut. 2. ἑδοῦμαι, verbi ἕζω, ſedeo.

Ἐδήδοκα, præt. med. Attic. reduplicatione ex ἔδω. præt. part. ἐδηδοκώς, verbi ἔδω, edo.

Ἐδηδέαται, & ἐδήδατο, Jon. pro ἐδηδεσμένοι εἰσί, & ἐδηδεσμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, edo. fut. 1. act. ἐδέσω. perf. ἔδεκα, Att. ἐδήδεκα. unde perf. paſſ. ἐδήδεσμαι, cujus tertia perſona ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Jon. ἐδηδέαται.

Ἐδήδοκα, edi, perf. pro ἦκα, ſeu ἔδηκα, ab ἔδω, vel quaſi ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, unde perf. ἔδεκα, & Att. reduplicatis initialibus litteris, & ε in ο converſo, ἐδήδοκα, & in pluſq. perſ. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς, præt. paſſ. ἐδήδεσμαι, σαι, ται.

Ἐδηδώς, vide in ἔδηκα.

Ἔδηκα, edi, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod & interjecta ſyllaba δη, ἐδήδοκα dicitur. unde perſ. paſſ. ἐδήδεσμαι.

Ἐδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, læſerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi δηλέω, lædo. f. ήσω. a δηλὸς, citio, quod a δάω, uro.

Ἐδήλουν, 3. plur. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. ſing. imperſ. paſſ. a δηλόω, manifeſto, declaro. Th. δῆλος, η, ον, manifeſtus.

Ἔδησαν, ligaverunt, 3. plur. a. 1. act. verbi δέω, ligo. f. δήσω, & δέσω. præt. paſſ. δέδεμαι.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, ab ἔδω, edo. præt. ἐδήδοκα.

Ἐδήχθην, ης, η, punctus ſum, a. 1. paſſ. verbi δάκνω, mordeo. fut. δήξω. præt. paſſ. δέδηγμαι.

Ἐδίδαξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. a διδάσκω, doceo. a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, doctus ſum. perſ. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, κται.

Ἐδίδων, ως, ω, pro ἐδίδουν, ως, ου, imperſ. act. verbi δίδωμι, do. quaſi a διδόω. Sic & ἐδίδου, dabatis, ponitur pro ἐδίδοσο, 3. ſing. imperſ. paſſ.

Ἐδίζετο, quærebat, imperſ. paſſ. verbi δίζω, idem ac ζητέω, quæro.

Ἔδιηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διαίνω, irrigo. f. ανῶ.

Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διστάζω, dubito. fut. άσω, vel άξω. p. δεδίστακα, vel χα. Th. δὶς, bis.

Ἐδίψησα, aor. 1. ind. act. verbi διψάω, ſitio, vehementer expeto. fut. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, ης, ἡ, ſitis.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperſ. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, perſequor. f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. & per ſyncop. pro ἐδέμεναι, Doric. & Poet. pro ἔδειν, verbi ἔδω, comedo.

Ἕδνα, ſeu potius ἕδνα, & ἔεδνα, τὰ, dos, munera, quæ ſponſæ ſponſus dat. q. ἥδνα, quod ἡδέα, jucunda: vel quia ſint στηρίγματα τοῦ γάμου, nuptiarum firmamenta, & amoris pignora. hinc ἀνάεδνος, dote carens, indotata.

Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo. Th. ἕδνον, τὸ, dos, ſponſalia.

Ἑδνωτὴς, & ἐεδνωτὴς, ὁ, ſocer, qui filiam dat, addita dote: ab ἕδνα, τὰ, dos.

Ἔδοις, 2. ſingul. optat. præſ. ab ἔδω, edo.

Ἐδόκει, videbatur, 3. ſing. ab ἐδόκουν, εις, ει, verbi δοκέω, videor. f. ήσω, & ξω.

Ἐδοκέομες, arbitrabamur, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. plur. imperſ. act. verbi δοκέω, videor.

Ἐδολιοῦσαν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. plur. imperſ. act. verbi δολιόω, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολίωκα. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Ἔδομαι, comedam, Att. pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι, fut. 2. med. verbi ἔδω, edo.

Ἔδον, dederunt, Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, aor. 2. verbi δίδωμι, do.

Ἐδονεῖτο, agitabatur, 3. ſingul. imperſ. paſſiv. verbi δονέω, agito. f. ήσω. p. κα.

Ἔδοντι, comedunt, Dor. ſeu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi ἔδω, comedo.

Ἔδοξα, putavi, a. 1. ind. act. a δοκέω, puto, videor. f. σω, & δόξω. præt. paſſ. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι. fut. ἑδοῦμαι, ſedeo.

Ἔδοσαν, 3. plur. aor. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, do.

Ἔδου, pro ἔδοσο, 2. ſing. a. 2. ind. verbi δίδωμι, do.

Ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi δουλεύω, ſervio. f. εύσω. p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Ἑδοῦμαι, f. 2. med. verbi ἕζω, ſedeo. Tenui autem ſpiritu ſcriptum ἐδοῦμαι, f. 2. med. ab ἔδω, edo.

Ἔδουπε, a. 2. act. verbi δουπέω, ſonitum edo f. 1. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

Ἔδων, pro ἔδουσι, edunt, 3. plur. præſ. ind. ab ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα. Cætera tempora non ita uſitata.

Ἔδραμε, cucurri, per ſyncopen pro ἐδάραμον, a. 2. ind. act. verbi διδράσκω. q. a δράω. f. δράσω, & Jon. δρήσω. inde f. 1. med. διαδρήσομαι. aor. 1. med. διαδρησάμενος. Sunt qui velint eſſe aor. 2. ἔδραμον, ες, ε, ver-

ν, verbi δρᾶμι, ſeu δίδρημι; alioquin poſſet eſſe & imperf. verbi δράω, facio, contractum ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ab ἕζομαι. f. 2. ἑδοῦμαι. inde ἕδος, ſedes. ἑδράζω, colloco, ſtabilio. ἑδραῖος, firmus, ſtabilis.

Ἔδραθον, dormivi, pro ἔδαρθον, a. 2. per metatheſin litterarum verbi δαρθάνω, dormio. Sunt qui tamen a δρήθω formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſtabilis, firmus. ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella; item baſis. Th. ἕζω, colloco.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, fundamentum, ab ἑδραιόω, ſtabilio. f. ώσω. p. ἡδραίωκα. perf. paſſ. ἡδραίωμαι. ab iiſdem thematibus.

Ἔδρακον, pro ἔδαρκον, vidi, aor. 2. verbi δέρκω, video. f. ξω. p. χα.

Ἔδραμ', pro ἔδραμε. vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, fugimus. 1. plur. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω, fugio.

Ἔδραμον, ες, ε, cucurri, a. 2. verbi τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Ἔδραν, fugerunt, per ſyncopen pro ἔδρασαν, 3. plur. aor. 2. verbi διδράσκω, fugio. f. δράσω. Alii volunt eſſe a. 2. plur. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔθεν, pro ἔθεσαν, verbi δρῆμι, ſeu δίδρημι.

Ἔδρασα, aufugi, aor. 1. act. verbi διδράσκω, quaſi a δράω.

Ἕδρη, Jon. pro ἕδρα, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἔδρησ', pro ἔδρησα, feci, a. 1. Jon. pro ἔδρασα, a δράω, facio. f. δράσω.

Ἑδριάζω, f. σω, colloco, firmo, quod ab ἕδρα, ſella.

Ἑδριάω, ſedeo. ab ἕδρα, ἡ, ſella.

Ἑδριόωνται, ſedem habent, 3. plur. ind. paſſ. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poet. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο. ejuſdem verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, ſedeo.

Ἑδροστρόφος, ου, ὁ, luctatoris epitheton, qui inter luctandum ſedem, parteſque, quibus ſedemus, agitat, ac verſat. ab ἕδρα, ſella, & τρέπω, verto. p. m. ἔτροφα.

Ἔδυνε, occidebat, imperf. verbi δύομαι. Th. δύνω, occido, ſubeo.

Ἔδυν, ς, ν, ſubii, a. 2. verbi δῦμι ſubeo. interdum ἔδυν, eſt 3. plur. more Bœotico pro ἔδυσαν. Th. δύνω, ſubeo.

Ἐδυνάσθην, Dor. pro ἐδυνήθην, potui. a δύναμαι, poſſum.

Ἐδυνέατο, Jon. pro ἐδύναντο, niſi legendum ἐδυνέατο, 3. plur. imperf. verbi δύναμαι, poſſum.

Ἐδύναντο, poterant, & in 3. ſing. ἐδύνατο, imperf. verbi δύναμαι, poſſum.

Ἐδυνάσθην, & Att. ἠδυνάσθην, potui, aor. 1. paſſ. verbi δυνάζω, valeo. Th. δύναμαι, poſſum.

Ἐδύνατο, apud Herodot. ſumi videtur pro δυνατὸν ἦν, poſſibile erat.

Ἔδυνε, induit, imperf. act. verbi δύνω, induo.

Ἐδυνέατο, Jon. pro ἐδύναντο. vide ἐδυνέατο, a verbo δύναμαι, poſſum.

Ἐδυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, potui, a. 1. verbi δύναμαι, poſſum. f. δυνήσομαι. p. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, ſubii, a. 1. verbi δύω, vel δύνω, ſubeo, occido.

Ἐδύσετο, pro ἐδύσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Poet. ejuſdem verbi.

Ἐδυστόκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi δυστοκέω. difficulter pario. f. ήσω. ex δύς, ægre, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. verbi δυσφορέω, ægre fero. ex δύς, ægre, & φέρω, fero.

Ἔδω, edo, arrodo. inde Lat. edo, præt. ἐδήδοκα. Hinc ἔδεσμα, ατος, τό, edulium, cibus. ἔδαρ, ατος, τὸ, idem. ἐδωδή, ῆς, ἡ, cibus, eſus.

Ἐδωδώ, ῶς, ἡ, Dor. pro ἐδωδή, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.

Ἐδωδῆς, gen. ſing. ab ἐδωδή, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.

Ἐδώδιμος, ὁ, ἡ, eſculentus. ab ἔδω, edo.

Ἔδωκα, ας, ε, dedi, a. 1. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. aor. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἑδώλια, ων, τά, navium tranſtra, fori, ſedes. ab ἕδος, ους, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἔδωνται, veſcantur, 3. plur. ſub. m. ab ἔδω, edo.

Ἐδώρησαν, donaverunt, 3. plur. aor. 1. ind. verbi δωρέω, dono. f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, donum.

Ἔδωσαν, ſcribendum credo, ἔδοσαν, 3 plur. a. 2. ind. act. ab ἔδων; vel eſt 3. plur. ab inuſitato a. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

E E.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per pleonaſm. Poet. pro ἕδνα, τὰ, dos, ſponſalia.

Ἐείκοσι, viginti, per proſtheſin pro εἴκοσι.

Ἔεικται, ſimilis eſt, Poet. pleonaſm. pro εἶκται, 3. ſing. perf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum.

Ἔειπα, ας, ε, dixi, Att. pro εἶπα, verbi ἔπω, dico.

Ἔειπον, ες, ε, dixi, vel Attic. vel Poet. pleonaſmo pro εἶπον. ab ἔπω, dico.

Ἔεις, pro εἷς, unus, per protheſin Poet. f. μία, una, neut. ἕν, unum.

Ἐεισάμενος, pro εἰσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. ab εἴδω, video.

Ἐεισάμην, aſſimilatus ſum, pro εἰσάμην, aor. 1. med. ab eodem them. Sed ἐεσσάμην, indui: pro ἐσσάμην, aor. 1. med. verbi ἕω, induo.

Ἐείσω, pro εἴσω, 2. ſing. aor. 1. med. ἐεισάμην, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω, video.

Ἐεισάτην, duo illi iverunt, 3. dual. aor. 2. εἶσα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, eo.

Ἐέλδεται, appetit, 3. ſingul. præſ. ind. Poet. verbi ἔλδομαι, cupio. ſic ἐέλδωρ, per pleonaſmum Poet. pro ἔλδωρ, τό, deſiderium.

Ἐέλδωρ, pleonaſm. Poet. pro ἔλδωρ, τό, deſiderium. Them. ἔλδομαι, deſidero.

Ἔελμαι, obvolutus ſum, perf. paſſ. pro εἴλημαι, verbi εἴλω, ſeu εἰλέω, volvo.

Ἐελμένοι, diſſoluta diphthongo ει in εε. alii ab ἐλαύνω, compello, deducunt. nam ex ἐλαύνω, fit ἔλασα per ſyncopen, & protheſin τ ε, ἐέλασα. hinc ἐελμένοι. alii ab εἰλέω, congrego. perf. paſſ. εἰλημένος, & per ſyncopen εἰλμένος, Poet. ἐελμένοι.

Ἐέλπετο, ſimiliter pro ἔλπετο, ſeu ἤλπετο, imperf. paſſ. & ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, opt. Poet. pro ἔλπω, ſperare facio. præt. med. ἔολπα, Att. ſeu Jon. pro ἤλπα. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἐέλσαι, abegiſſe, per pleonaſmum pro ἔλσαι, quod per ſyncopen dicitur pro ἐλάσαι, aor. 1. inf. verbi ἐλαύνω, abigo. f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα.

Ἐένδυνε, eodem modo pro ἔνδυνε, ſive ἐνέδυνεν, 3. ſing. imperf. verbi ἐνδύνω, induo. Th. δύνω, ſubeo.

Ἔεργ', pro ἔεργε, cohibe, præſ. imperat. ab ἐέργω, pro εἴργω, arceo. f. ξω.

Ἐέργαθε, disjunxit, 3. ſing. imperf. Poet. verbi ἐργάθω, diſtraho. imperf. εἴργαθεν, & per diſſolutionem Poet. vel per pleonaſmum ἐέργαθεν. Thema εἴργω, arceo.

Ἔεργε quoque pro ἔργε, ſeu εἶργε. Sic & ἐέργει, continet, 3. ſing. præſ. vide ἔεργ'.

Ἐεργμένοι, οἱ, muniti: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, arceo.

Ἐέργνυσαι, eadem ratione pro ἔργνυσαι, quod derivatum ab ἔργω, pro εἴργω, arceo.

Ἐέρση, ης, ἡ, pro ἔρση, ros. hinc ἐερσήεις, roſcidus.

Ἔερτο, arcuit, pro ἔεργτο. ſeu εἴρκτο, 3. ſing. pluſq. perf paſſ. verbi εἴργω, arceo. perf. paſſ. εἶργμαι.

Ἐέρχατο, pro ἔρχατο. ſeu εἴρχατο, pluſq. perf. Jon. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, ſeu εἴργω, arceo.

Ἔες, pro ἧς, eras, imperf. Poet. ab εἰμί, ſum.

Ἑέσθω, pro ἕσθω, 3. perſ. a. 2. paſſ. imperat. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἕεστο, indutus eſt, pro ἕστο, pluſq. perf. paſſ. Sic ἑέσσατο pro ἕσσατο, a. 1. med. Poet. gem. σσ, ab ἕω, ſeu ἕννυμι, induo.

E Z.

Ἔζεε, fervebat, 3. ſing. imperf. act. a ζέω, ferveo. f. ζέσω.

Ἐζεκίας, ου, ὁ, nomen regis, Ezechias. Hebr. fortitudo mea DOMINUS.

Ἕζετ', & ἕζετο, pro ἐκάθητο, ſedebat, imperf. Jon. ab ἕζομαι. f. 2. m. ἑδοῦμαι. vel ab ἕζω. f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 2. εἷσον, f. 2. ἑδῶ. perf. paſſ. εἷσμαι. a. 1. paſſ. εἵσθην.

Ἔζη, Doric. pro ἔζαε, 3. ſing. imperf. verbi ζάω, vivo.

Ἐζήλωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ζηλόω, æmulor, zelo moveor.

Ἐζημίωμαι, mulctatus ſum, perf. paſſ. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία, ας, ἡ, damnum.

Ἑζόμενος, η, ον, ſedens, præſ. part. verbi ἕζομαι, ſedeo.

Ἔζων, ες, ε, Dor. pro ἔζαον, ἔζας, ἔζα, vivebam, verbi ζάω, vivo. fut. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3 ſing. imperf. act. verbi ζητέω, ῶ, quæro, ſtudeo. imperf. ἐζήτεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. ήσω. præt. ἐζήτηκα. imperf. paſſ. ἐζητεόμην, ούμην, έου, οῦ.

Ἕζομαι, ſedeo. fut. ἕσομαι. f. 2. ἑδοῦμαι. quaſi ab ἕω, pono. unde & ἧμαι. Hinc ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes. ἑδραῖος, α, ον, ſedentarius, ſtabilis. ἑδραιόω, ſtabilio. ἕδος, ους, τό, ſedes. ἔδαφος, ους, τὸ, ſolum. καθέζομαι, ſedeo. καθέδρα, ας, ἡ, ſedes. ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ. ἐνεδρεύω, inſidior. συνέδριον, ου, τὸ, conſeſſus, concilium.

Ἐζύγην, junctus ſum, aor. 2. paſſ. ind. verbi ζεύγνυμι, jungo. fut. 2. ζυγῶ. aor. 2. ἔζυγον.

Ἕζω, colloco, ſedere facio. ab ἕω, pono, unde & ἧμαι. ἕζομαι, ſedeo. f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Ἐζωγρημένος, captivus factus, perf. part. paſſ. verbi ζωγρέω, vivum capio. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι, quaſi ζωὸν ἀγρέω, ſeu ἀγρεύω, venor. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ἔζων, vivebant, 3. plur. imperf. act. pro ἔζαον, verbi ζάω, vivo. fut. ζήσω. p. ἔζηκα.

Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, cingo. vide ἔζωσμαι.

Ἔζωσμαι, cinctus ſum, perf. ind. paſſ. ἐζωσμένος, perf. part. paſſ. a ζώννυμι, vel ζωννύω, cingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ατο.

E H.

Ἔῃ, ſit, Poet. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab ὦ, ῃς, verbi εἰμί, ſum. Sed ἑῇ, ſuæ, dat. ſing. Poet. f. g. ab ἑός, ἑή, ἑόν, ſuus, ſua, ſuum, ab οὗ, ſui.

Ἔηκα, ας, ε, miſi, pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, mitto.

Ἔην, eram, erat, Jon. & Poet. pro ἦν, 1. & 3. ſing. imperf. verbi εἰμί, ſum.

Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, placebam, imperf. Poet. verbi ἁνδάνω, placeo.

Ἐῆος, boni, gen. ſing. pro ἐοῦ, ſed per Poeticam ectaſim ἐῆος, & metatheſin ἐῆος, ab ἐΰς, bonus, genit. ἐέος. Vel ἑῆος, ſui, gen. ſing. ab ἑός, ſuus.

Ἔησθα, eras, Poet. pro ἦσθα. & hoc pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμί, ſum. Æoles enim perſonis deſinentibus in σ addunt θα. Alii volunt eſſe 2. 2. ſub. pro ῇς, & Poet. ἔῃς, & per paragogen Æol. ἔησθα.

Ἔησι, ſit, pro ᾖ, 3. ſing. ſub. verbi εἰμί, ſum.

Ἕησω, idem ac ἕσω, aor. 2. imperat. Jon. verbi ἵημι, ſino. fut. ἥσω, & ἕσω.

Ἔητε, Poet. pro ἧτε, miſiſtis, 2. plur. aor. 2. ſub. verbi ἵημι, mitto. aor. 2. ind. ἧν,

Digitized by Google

E Θ.

Ἔθ', pro ἔτι, adhuc, adverb.

Ἔθηκας, Dor. pro ἔθηκας, reddidiſti. Vide ἔθηκα.

Ἔθαλον, virui, a. 2. act. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ. p. τέθηλα.

Ἔθανον, mortuus ſum, a. 2. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθνεα.

Ἐθαύμαζε, admirabatur, 3. ſing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror. f. άσω. perf. paſſ. τεθαύμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, ſepelii, & in 3. plur. ἔθαψαν, aor. 1. ind. act. verbi θάπτω, ſepelio. f. θάψω. p. τέθαφα. aor. 2. act. ἔταφον. aor. 2. paſſ. ἐτάφην. p. m. τέθαφα.

Ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi θεάομαι, ſpecto. f. 1. med. θεάσομαι. perf. paſſ. τεθέαμαι.

Ἔθεε, currebat, imperf. act. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι, ſeu θευσοῦμαι.

Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæſaries. q. ab ἐθείρω, aſſoleo. ex ἔθω, quaſi ſolitum tegmen. Vel ex ἐθείρω, κοσμέω, orno. Coma enim alitur ornamenti gratia. Hinc ἐθειράζω, comam alo.

Ἐθείς, ὁ, miſſus, a. 1. part. paſſ. ab ἔθην, quod & εἵθην, aor. 1. verbi ἵημι, mitto.

Ἐθέλει, 3. ſing. ind. præſ. ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub. ἐθελήσειν, a. 1. inf. ab ἐθέλω, volo, ſoleo.

Ἐθέλεσκε, volebat, pro ἤθελε, 3. ſing. imperf. per epenthesin τ͂ σκε, ejuſdem verbi.

Ἐθελημός, ῦ, ὁ, voluntarius, ab ἐθέλω, volo.

Ἐθέλῃσθα, velis, Poet. paragoge pro ἐθέλῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi ἐθέλω, ſeu θέλω, volo. f. ήσω.

Ἐθέλητον. voluerit. pro ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub. ἐθέλητον, dual. ſubjunct. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel aor. 1. ſub. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus ſponte electus. ab ἐθέλω, volo, & θρησκεία, ας, ἡ, ſuperſtitioſus Deorum cultus. Thema θρησκεύω, ſuperſtitioſis cæremoniis Deum colo.

Ἐθέλοι, 3. ſingul. & ἐθέλοιμεν, 1. plur. præſ. opt. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελοκακέω, rem ultro ignaviter gerere. ab ἐθέλω, volo, & κακός, malus.

Ἐθελοκωφέω, ſum ἐθελόντως κωφός, ſponte ſurdus, audire nolo.

Ἐθέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. ſing. part. act. & ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, volunt, 3. plur. præt. ab ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντηδόν, ultro, ſua ſponte, adverb. ab ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντής, ῦ, ὁ, voluntarius. ejuſdem them. ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντὶ, adverb. voluntarie, ultro, ab ἐθέλω, volo.

Ἐθέλω, vel θέλω, volo. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω, p. τεθέληκα. perf. paſſ. τεθέλημαι. inde θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. q. ἔθει λῶ, volo: ut ſit, quaſi more meo, & ex conſilio volo, id eſt, conſulto.

Ἔθεν, per ſync. Jon. pro ἔσθεν, & hoc pro ἕ, ſui; Jones enim pro ῦ dicunt ἔο. Attici addunt θεν. ita etiam ἐμοῦ, & σοῦ ſe habeat. Eſt & ἔθεν, pro ἕ, ſe.

Ἔθεντο, 3. plur. a. 2. med. ἐθέμην, εσο, ετο, poſui, verbi τίθημι pono. fut. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα.

Ἐθεράπευε, 3. ſing. imperf. act. verbi θεραπεύω, medeor, famulor. Them. θεράπων, οντος, ὁ, miniſter.

Ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι, pono.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. ſing. a. 2. med. pro ἔθεσο, ἔθεο, & ἔθου, verbi τίθημι, pono.

Ἐθηεύμεσθα, & ἐθηεῦντο, Jon. pro ἐθεώμεθα, & ἐθεῶντο, ἐθεῶντο, a θεάομαι, quo Jones utuntur pro θεάομαι, ſpecto.

Ἐθήγετο, 3. ſing. imperf. a θήγω, acuo. f. ξω.

Ἐθηήσαντο, inſpexerunt, 3. plur. aor. 1. med. Jonic. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, ſpecto.

Ἐθηεῖτο, inſpiciabat, Jon. pro ἐθεᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi θεάομαι, inſpicio.

Ἔθηκα, ας, ε, poſui, & in 3. plur. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐθήκαο, Jon. pro ἐθήκω, 2. ſing. aor. 1. med. ſic ἐθήκατο, 3. ſing. ejuſdem temporis, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Ἔθηλε, ες, ε, florui, aor. 1. ind. activ. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ.

Ἐθήμονος, gen. ſing. ab ἐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἔθην, pro εἵθην, miſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἵημι, mitto.

Ἔθιζε, aſſueſce, præſ. imperat. activ. ἐθίζεο, Jon. pro ἐθίζου, præſ. imperat. paſſ. ab ἐθίζω, aſſuefacio.

Ἐθίζω, aſſuefacio. fut. ίσω. præt. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præſ. paſſ. ἐθίζομαι. aſſueſco. præt. paſſ. εἴθισμαι. perf. part. paſſ. εἰθισμένος. a. 1. inf. paſſ. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

Ἔθλασε, comminuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango. f. άσω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus. ex ἔθνος, εος, τὸ, gens, & ἀρχός, ῦ, ὁ, vel ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. Th. ἄρχω, impero.

Ἐθνικός, ῦ, ὁ, gentilis, ethnicus. hinc ἐθνικῶς, adv. ethnice, gentiliter.

Ἔθνος, εος, τὸ gens, natio, populus, ſexus. q. ab ἔθος, ſuus cuique genti mos eſt. Alii ab ἔθω, quaſi ἔθνος, quod natio ſit hic, & illic ſparſa. Hinc ἐθνικός, ῦ, ὁ, ad gentem aliquam pertinens: genti alicui peculiaris.

Ἐθοινᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ q. a θοινάομαι, devoro. a. 1. med. ἐθοινησάμην, ω, ατο, a θοινάω, epulor. Th. θοίνη, epulum.

Ἐθοίνων, depaſcebant, 3. plur. imperf. a θοινάω. epulor. f. ήσω. p. τεθοίνηκα. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Ἔθος, εος, τὸ, ritus, mos, conſuetudo. Hinc ἔθω; præt. med. εἴωθα, conſuevi. ἐθίζω, aſſuefacio.

Ἔθου, 2. ſing. a. 2. med. pro ἔθεσο, & Jon. ἔθεο, & per craſin Att. ἔθου. verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην. a. 2. med ἐθέμην, εσο.

Ἔθουσα. pro ἐθόωσα. excitavi, a. 1. ind act. ab inuſit. them. θοόω, acuo, vel θοάζω, celeriter moveor. Thema θοός, ῦ, ὁ, celer.

Ἔθραξε. conturbavit, per ſyncopen pro ἐτάραξε, aor. 1. ind. act. a ταράσσω turbo. f. ξω.

Ἔθρεξα. cucurri, a. 1. ind. act. a τρέχω. curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. δέδρομα.

Ἐθρέφθην, ης, η, enutrita ſum, aor. 1 paſſ. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτροφα. aor. 1. ἔθρεψα. præt. paſſ τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.

Ἔθρεψα, alui, aor. 1. ind. act. verbi τρέφω, alo, nutrio.

Ἐθρήνευν, Dor. & Æol. pro ἐθρήνουν, lugebant, 3. plur. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

Ἐθύθην, ης, η, ſacrificatus ſui, a. 1. ind. paſſ a θύω, macto. f. θύσω. p. τέθυκα.

Ἐθυμώθην, ης, η, exacandui, a. 1. ind. paſſ. a θυμόω, irrito. f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμός, animus, ira.

Ἔθυνον, furebant, 3. plural. imperf. verbi θυνέω, idem ac θύω, ſeu θυνέω, cum impetu ruo. f. ήσω.

Ἔθυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. a θύω, ſacrifico, macto. f. θύσω. p. τέθυκα. perf. paſſ. τέθυμαι. a. 1. paſſ. ἐτύθην.

Ἔθω, ex conſuetudine facio. p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἐθῶσι, mittantur, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſ. ab ἔθην, ſeu εἵθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

E I.

Εἰ, ſi, conjunctio connexiva, cum indicat. conſtruitur. ſignificat etiam, an, utrum, num. hinc εἰθε, utinam, pro quo Poet. αἰ, εἴτε, ſive. Eſt enim εἶ, es, 2. ſing. præſ. εἰμὶ, ſum. Eſt & εἶ, vel εἶς, vadis, 2. ſing. ab εἶμι, eo, & in imperf. εἶν, εἶς, ει, ibat. Eſt & præſ. imperat. εἶ, ὦ, pro ἴθι, & in compoſ. ἔξει, ἄπει.

Εἰ δὲ μὴ, alioquin.

Εἶα, eja, adverb. hortantis. Scribitur etiam εἶα.

Εἶα, ας, εν, ivi, iviſti, ivit, præt. med. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c. Eſt & εἴα, ſinebat, 3. ſing. imperf act. verbi ἐάω, ſino. imperf. εἴων. Eſt & εἶα, ας, ἡ, herba, gramen. ab ἐάω, quia ſinitur libere creſcere.

Εἱαμενή, ῆς, ἡ, locus humidus, irriguus, herboſus, pratum. q. ab ἐάω, vel εἶα, gramen, quod circa radices ſuas humidum eſt, præſertim ſi ſit denſius.

Εἰανός, ῦ, ὁ, ſubtilis, λεπτός. pro ἑανός, Poetica.

Εἵατο, Poetic. metri cauſa pro ἕατο, quod Jon. dicitur pro ἧντο, imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Εἴασε, imperf. act. verbi ἐάω, ſino. a. 1. εἴασα.

Εἴαρι, veri, dat. ſing. Poet. pro ἔαρι, ab εἶαρ, Poet. pro ἔαρ, ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινός, ἡ, ὸν, vernus, a, um. dat. plur. εἰαρινοῖσι. ab ἔαρ, ver.

Εἴας, ſinebas, 2. ſing. imperf. verbi ἐάω, ſino. imperf. εἴαον, ον, αες, ας, αε, α. perf. εἴακα.

Εἴασε, & Poet. ἔασεν, reliquit, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐάω, ſino. fut. ἐάσω, a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Jon. paragoge τ͂ σκεν, pro εἴα, 3. ſing. imperf. verbi ἐάω. ſino.

Εἴαχ', ob ſequentem aſpir. pro εἴαχε.

Εἵαται, & εἵατο, Poet. pro ἕαται, & ἕατο, quæ Jon dicuntur pro ἧνται, & ἧντο, quorum illud eſt 3. plur. ind. præſ. verbi ἧμαι, ſedeo: hoc 3. plur. imperf. ἥμην, ητο.

Εἴβεται. diſtillat, 3. ſingul. ind. Jon. & Poet. pro λείβεται. ſic εἴβειν, pro λείβειν, libare. εἰβόμενος, pro λειβόμενος, diſtillans. Them. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἴγε, ſi quidem, ſi modo. conjunct. cum indic.

Εἶδ', eja, adverb. hortantis.

Εἰδαλίνομαι, & εἰδάλλομαι, aſſimilor, ſimilis fio. ab εἶδος, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Εἰδάλιμος, α, ὁ, ſpecioſus, formoſus, ab εἶδος, ſpecies. quod ab εἴδω, video. εἰδάλλομαι, aſſimilor.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, eſca, dapes. ab ἔδω, edo.

Εἰδέ, ſcito, aor. 2. imperat. & in alia ſignificat. pro εἴδομαι, per ſyncopen dici poſſet, ab εἰδέω, ſcio.

Εἰδέα, ſeu ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies, ab εἴδω, video.

Εἰδείην, viderem, præſ. opt. verbi εἴδημι. f. εἰδήσω. hinc præſens inf. εἰδέναι, ut τιθείην, & τιθέναι, ex τίθημι, pono. alii malunt ſyncopen eſſe pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω, ſcio. Sunt qui pro εἰδέναι ponant, a præt. med. οἶδα, verbi εἴδω, video.

Εἶδον, 3. ſingul. aor. 2. act. εἶδον, ες, ε, vidi. ab εἴδω, video. aor. 2. εἶδον, & ἴδον. f. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel eſt præſens inf. ab εἴδημι, vel perf. inf. act. per ſyn. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω, ſcio.

Εἴδεα ἐκπρεπέες παῖδες, pueri egregia forma præditi.

Εἰδέσθαι, Jon. & Poet. pro ἐοικέναι, ſimilem eſſe; & pro δοκεῖν, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. ſingul. præſ. ab εἴδομαι, videor.

Εἰδεχθής, ἐος, ὁ, ἡ, aſpectu deformis, odioſus aſpectu. ab εἶδος, aſpectus,

quod ab εἴδω, video; & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, & per ſyncopen ᾔδειν, & εἴδειν, Attice vero ᾔδειν, εις, & in 3. plur. ᾔδεσαν. perf. inf. εἰδηκέναι, & per ſyncop. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, & per ſync. εἰδὼς, ότος, ὁ, & in f. g. εἰδυῖα, ας, & in n. g. εἰδός. præt. med. οἶδα.

Εἰδὴ, ſimul, adv. Alii volunt eſſe ἐπειδὴ. Alii εἰ δὴ ſcribunt. Homer. Iliad. α.

Εἰδῇς, noveris, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἰδέω, ῶ, ſcio. f. ἤσω.

Εἰδήσω, fut. 1. ind. εἰδήσειν, fut. 1. inf. ejuſdem verbi.

Εἰδῆτε, 2. plur. præſ. ſub. activ. verbi εἰδέω, ſcio.

Εἰδότ', pro εἰδότα, peritum, acc. ſingul. perf. part. per ſyncop. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω, ſcio. f. ἤσω.

Εἰδοὶ, αἱ, Idus. vox Latina, ab iduo, ideſt, divido.

Εἰδόμενος, ὁ, ſimilis, ab εἴδομαι, videor. Them. εἴδω, video. & in 1. plur. εἰδόμεθα.

Εἴδομες, videmus, Doric. pro εἴδομεν, 1. plur. verbi εἴδω, video.

Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.

Εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, præſtans forma. dat. ſing. εἴδει, εἴδει. dat. plur. εἴδεσι. Th. εἴδω, video.

Εἴδοσαν, noverunt, Bœot. pro εἶδον, 3. plur. a. 2. act. verbi εἴδω, video.

Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. plurum. ab εἰδὼς, ότος, ὁ, pro εἰδηκὼς, per craſin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, & in dat. Jon. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. activ. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dativ. plur. Jon. verbi εἰδέω, ſcio.

Εἴδω, video. f. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε. aor. 2. imper. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. ἰδὼν, όντα, όν. Hinc εἶδος, εος, τὸ, forma, facies, ſpecies. εἴδωλον, ου, τὸ, ſimulacrum. ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies. ἀειδὴς, έος, ὁ, ἡ, obſcurus. ἀϊδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀΐδηλος, & ἀΐδηλος, ὁ, ἡ, idem. εἰδέω. fut. ήσω, ſcio. infinit. εἰδέναι, ſcire. εἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſciens, gnarus. σύνοιδα, mihi conſcius ſum. συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia.

Εἰδῶ, præſ. ſub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contracte. ut τιθῶ, a τίθημι. ſic præſ. opt. εἰδείην. præſ. inf. εἰδέναι. Alii ſyncopen ajunt eſſe τοῦ εἰδήσω, perf. ſub. ab εἰδέω, ſcio.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, idolum, delubrum, ab εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. a θύω, macto, immolo, & εἴδωλον, idolum.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idoli cultus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, qui εἰδωλολατρεύει, idolum religioſe colit. ex λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, ſervus, a.

Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, fictio idoli. ex εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, & ποιέω, facio.

Εἰδὼς, ὁ, qui novit, perf. part. activ. per ſyncopen pro εἰδηκὼς, ότος, ὁ, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. ήσω.

Εἶεν, eſſent, 3. pl. præſ. opt. per ſyncopen Attic. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, ſum.

Εἵην, ης, η, aor. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, eſſem, & in plur. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & per ſyncopen εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præſ. opt. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἶθ', pro εἶτα, deinde, propter aſpirationem.

Εἶθαρ, adverb. Poet. ſtatim.

Εἴθε, utinam. Th. εἰ, ſi.

Εἴθην, ſeu ἕθην, miſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Εἰθικὼς, ὁ, aſſuetus, perf. part. act. ab ἐθίζω, aſſuefacio. Th. ἔθος, τὸ, mos.

Εἴθικα, aſſuevi, aor. 1. ind. act. verb. ἐθίζω. f. σω. p. εἴθικα. Them. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Εἴθισμαι, aſſuetus ſum, perf. paſſ. unde εἰθισμένος, perf. part. ejuſd. verbi.

Εἶκα, ſimilis ſum, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetita initiali litera, & ι in ο verſo, verbi εἴκω. Quidam tamen volunt eſſe aor. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἶκα, ας, ε, miſi, perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, viginti, dat. ſing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, ab εἴκοσι, viginti.

Εἰκαὶ, etiamſi, conjunct. diſcret. cum ind. ex εἰ, ſi, & καὶ etiam.

Εἴκασι, miſerunt, 3. plur. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. εἰκὼς. Sed ἐοίκασι, videntur, p. m. ab εἴκω, ſimilia ſum.

Εἰκάσειας, conjectare poteris, 2. ſing. a. 1. opt. act. Poet. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, conjicio. f. άσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἴκατι, Doric. pro εἴκοσι, viginti, quod vide.

Εἴκε, pro εἰ καὶ, vel εἰ κεν, ſiquidem. Th. εἰ, ſi, & ἂν, vel κεν, particula Poetica.

Εἶκε, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, præſ. imperat. ab εἴκω, cedo. f. ξω.

Εἴκειν, & Attic. ᾔκειν, iveram, pluſq. perf. a perf. εἶκα, verbi εἶμι, eo.

Εἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἰκῆ, adv. fruſtra, temere, ſine conſilio, caſu. inde εἰκαῖος, ου, ὁ, temerarius. q. ab εἴκω, cedo, ſcil. τῷ πάθει, affectui, ſano conſilio ſpreto, & ſuique deque habito.

Εἰκονίζω, aſſimilo, exprimo. ab εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. Them. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἰκοσάκις, adv. vicies. ab εἴκοσι, viginti.

Εἴκοσι, & Poet. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, viginti. plur. tantum, & ἄκλιτον. Doric. εἴκατι. q. ab εἰκὼς, ſimilis, æqualis. eſt enim numerus æqualis ex duobus denariis. Hinc εἰκὰς, άδος, ἡ, vicenarius numerus. εἰκοσάκις, vicies. εἰκοστὸς, ὁ, ὁ, vigeſimus.

Εἰκοσίμετρος, ὁ, viginti menſuras capiens. ab εἴκοσι, viginti, & μέτρον, menſura.

Εἰκοσινήριτος, ὁ, de quo viginti contendunt. ab εἴκοσι, viginti, & ἐρίζω, contendo.

Εἰκοστὸς, ὁ, vigeſimus, & in f. g. εἰκοστὴ, ῆς, ἡ. vide in εἴκοσι, viginti.

Εἰκότως, adv. ſimiliter, ab εἰκὼς, ότος, ὁ, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἴκουσι, cedunt, 3. plur. ab εἴκω, cedo.

Εἴκτην, ſimiles erant, pro εἰκέτην, 3. dual. imperſ. per ſyncop. & ſoluta diphthongo εἰκτην, verbi εἴκω, ſimilis ſum. Vel ut alii volunt, eſt pluſq. perf. med. ἐοίκειν, & in dual. ἐοίκτην, & ſyncope ἐΐκτην, & per dialyſin εἴκτην.

Εἴκτο, pro εἴκετο, aſſimilatus erat, 3. ſingul. imperſ. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel pluſq. perf. ab ἔϊγμαι, ξο, κτο.

Εἰκυῖαν, decoram, aptam, accuſ. ſingul. perf. part. med. ſ. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, ſimilis ſum.

Εἴκω, ſimilis ſum; item cedo, non repugno. f. ξω. præt. med. ἔοικα. q. ab ἐάω, ſino. hinc εἰκὸς, ότος, τὸ, veriſimile. εἰκότως, ut par eſt. εἰκάζω, aſſimilo. εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum. εἴκελος, & ἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. εἰκὼν, όνος, ἡ, ſimulacrum, imago. εἰκονίζω, effingo. ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, decens, conſentaneus; item æqui, bonique amans. ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas. προσέοικα, aſſimilis ſum; videor. θεοείκελος, & θεοείκελος, ου, ὁ, ἡ, Deo ſimilis.

Εἰκὼ, όος, οῦς, ἡ, Poet. pro εἰκὼν, όνος, imago, effigies.

Εἴκων, ὁ, cedens, præſ. part. ab εἴκω, cedo.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. ab εἴκω, ſimilis ſum.

Εἰκὼς, ὁ, decens, præt. part. med. ab εἴκω.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. ab εἰλέω, involvo.

Εἰλαπινάζω, Poet. epulor. hinc εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva. Th. εἰλαπίνη, epulum.

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum. dat. plur. εἰλαπίνῃσι. quaſi ab εἴλη, congregatio, agmen, & πίνω, bibo. vel ſimpliciter ab Attico εἰλαπάχθαι, pro λελαπάχθαι, a λαπάζω. Caſ. in Athen. lib. 1. c. 16. vel q. ἐλαπίνη, ab aor. 2. ἔλαπον, a λάπτω, lambo, ut in lautioribus conviviis fit. Vel quia εἷλε τὴν πεῖναν, famem extinxit. hinc εἰλαπινάζω, convivor, & εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, quod & ἔλαρ, propugnaculum. ab εἰλέω, quia intra illud concluſos nos tenemus.

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, ὁ, Poet. abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.

Εἷλε, cepit, a. 2. act. ab αἱρέω, capio.

Εἴλεγμαι, dictus ſum, Att. pro λέλεγμαι, perf. paſſ. verbi λέγω, dico.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Lucina, partus: quod parturientibus opituletur. ab ἐλεύθω, venio. unde & Ἐλεύθω dicta.

Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab εἰλέω, cogo.

Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, ileus, volvulus, morbus inteſtinorum. Item vitis. ab εἰλέω, volvo.

Εἵλετ', & εἵλετο, elegit, 3. ſing. a. 2. m. vide ἑλῶ, ab αἱρέω, eligo.

Εἷλευ, cepiſti, eripuiſti, Dor. pro εἵλου, 2. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω, capio.

Εἰλεῦντο, pro εἰλέοντο, ſeu εἰλοῦντο, Doric. 3. plur. imperf. paſſ. verbi εἰλέω, verſo.

Εἰλέω, cogo, coarcto, concludo, congrego. εἰλέω autem verſo, circumago, involvo. f. ήσω. p. ηκα, q. ab ἐλάω, agito. inde εἴλη, ης, ἡ, agmen. εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. εἰλύω, ſeu εἴλυμαι, fut. ύσω, verſo, volvo. εἷλιξ, & ἕλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum, vortex. ἴλιγξ, γος, ἡ, vortex aquarum, vertigo.

Εἵλη, & ἕλη, ης, ἡ, ſplendor.

Εἱληθερὴς, έος, ὁ, ἡ, Sole calefactus. ab εἵλη, ſplendor, & θέρω, calefacio.

Εἰλήθυια, ἡ, Lucina, partus. q. ab ἐλεύθω, venio, quod parturientibus opituletur, ut fœtus in lucem veniat.

Εἰλήλουθα, ας, ε, veni, Poetic. pro ἐλήλυθα, præt. med. Attic. verbi ἔρχομαι, venio. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide εἰλήλουθα, veni.

Εἰλήλουθμεν, per ſyncopen, pro εἰληλούθαμεν, venimus, 1. plur. ab εἰλήλουθα, p. m.

Εἴλημμαι, perf. Attic. pro λέλημμαι. unde εἰλημμένος, pro λελημμένος, perf. part. paſſ. verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληπται, aſſumptus eſt, 3. ſing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληφα, ſumpſi, perf. Att. pro λέληφα. hinc εἰληφὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi λαμβάνω, capio.

Εἴληχα, ſortitus ſum, perf. Attic. verbi λαγχάνω, ſortior.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vertex, gyrus, tormen inteſtinorum, ab εἰλέω, verſo. εἴλιγγος, vertigo capitis, σκότωσις.

Εἴλιγμαι, circumvolutus ſum, perf. paſſ. ab εἱλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλίποδες βόες, dicuntur apud Poetas vel nigri, vel flexiles. vel a retortis cornibus. ab εἷλιξ, vel ἕλιξ, ἡ, circumvolutio. Sumitur & adject. pro implicito. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ, ἡ, diſtinctus, ſincerus, clarus. in nom. plur. εἰλικρινεῖς, ab εἵλη, ſplendor Solis: vel potius ἴλη, & κρίνομαι, ſecerno.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas, ab εἰλικρινὴς, ſincerus, clarus.

Εἰλίποδας, curvipedes. vel curve gradientes. dat. plur. Jon. εἰλιπόδεσσι. ab εἰλίπους, οδος, ὁ, flexipes. ex εἴλω, pro quo uſitatum αἴρω, flecto, & πὼς, ποδὸς, ὁ, pes.

Εἱλισσόμενος, η, ον, convolutus, a, um, præſ. part. paſſ. ab εἱλίσσω, vel ἑλίσσω, circumvolvo: pro quo etiam dicitur ἑλίττω. f. ίξω. p. εἵλιχα. præt. paſſ. εἴλιγμαι: unde eſt εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio. εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, vertex, gyrus.

εἰλὶξ,

Digitized by Google

εἶλαξ, vel ἶλαξ, ικος, ἡ, involucrum. Item ſpecies hederæ. Th. εἰλέω, verſo.

Εἱλίσσω, ἑλίσσω, circumvolvo.

Εἱλίχατο, pro εἱλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perſ. paſſ. verbi εἱλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.

Εἷλκον, imperſ. act. verbi ἕλκω, traho.

Εἵλκυσε, traxit, a. 1. verbi ἑλκύω, traho. imperſ. εἵλκυον. Th. ἕλκω, traho.

Εἰλόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, arcto, includo.

Εἱλόμην, elegi, a. 2. med. verbi αἱρέω, eligo.

Εἷλον, ες, ε, accepi, aor. 2. ind. εἵλοντο, 3. plur. a. 2. med. ab αἱρέω, eligo.

Εἷλε, a. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perſ. a λέγω, dico.

Εἰλύαται, Jonic. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perſ. paſſ. verbi εἰλύω, ſeu εἰλύομαι, verſo, volvo. Th. εἰλύω, volvo.

Εἰλυσπώμενος, volvendo trahor. ex εἰλύω, verſo, volvo, & σπάομαι, traho.

Εἰλυφάζε, reſplendebat, imperſ. εἰλυφάζω, vel άω, torqueo. Th. εἰλέω, volvo.

Εἰλυφόωντες, Poet. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, verſo. Th. εἰλέω, verſo.

Εἵλως, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, Helos, vel Helota, ſervus apud Lacedæmonas, ex Helotis captis.

Εἶμ', pro εἶμι, eo, vado.

Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Æol. ἕμμα. ab ἕω, induo, vel ἑννύω, induo.

Εἷμαι, εἷσαι, ſedi, ſediſti, ſeu indutus ſum, perſ. paſſ. verbi ἕω, induo. a. 1. εἷσα. pluſq. perſ. paſſ. εἵμην. part. perſ. εἱμένος. Eſt & εἷμαι, miſſus ſum, perſ. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Attic. pro μέμαρμαι, perſ. paſſ. verbi μείρω, divido.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum, ab εἵμαρμαι, verbi μείρω, divido, quia ſuum cuique diviſum eſt.

Εἰμὲν, Poet. Dor. & Æol. pro ἐσμὲν, 1. plur. verbi εἰμὶ, ſum. Εἶμεν, ſimus, per ſinc. pro εἴημεν, præſ. opt. 1. plur. ejuſdem verbi.

Εἴμεναι, Poet. & Dor. pro εἶναι, eſſe. Att. ἔμεναι. Æol. ἔμμεναι, præſ. inf. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poet. pro ἐσμὲν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰμὴ, niſi, conjunct. item pro ἀλλὰ, ſed.

Εἰμὶ, ſum. εἶ, es. q. ab ἔω. imperſ. ἦν, ης, & Æol. ἔσκον. a. 2. ἦν, fui. ἦς, fuero, a. 2. ſub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, fueram, pluſq. perſ. 1. ἔσομαι, η, εται, per Sync. ἔσται. præſ. imperat. ἴσθι, ἔστω, Attic. ἤτω. præſ. opt. εἴην, ης. præſ. ſub. ὦ, ῇς, ῇ, ſim. fut. ſub. ἔσομαι, η, εται. præſ. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. præſ. ὢν, οὖσα, ὄν.

Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. plur. εἶσι. q. ab ἴω. imperſ. ᾔειν, dual. ᾔτην, 3. plur. ᾔεσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. præt. med. εἶα, Attic. ᾖα, & ſolutione facta ᾔεα, ας, ε. pluſq. perſ. ᾔειν, 3. plur. ᾔεσαν, Att. ᾔεσαν.

Εἰν, in, pro ἐν, Poet. cum dat. Eſt & εἶν, ibam, imperſ. verbi εἶμι, eo. Eſt & ἦν, pro ἦν, imperſ. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰνάετες, & εἰνάετες, adv. per novem annos, ab ἐνναέτης, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Εἶναι, eſſe, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum. Eſt & εἶναι, per metatheſin pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, eo. inde ἀπεῖναι, abire. Dicitur & εἶναι, miſiſſe, a. 2. inf. ab ἵημι, mitto.

Εἰνάλιος, ου, ἡ, & εἰνάλιος, ου, ὁ, maritimus. ab ἐν, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Εἰνάνυχες, per novem noctes, adverb. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, novem, & νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, nonarius numerus. Heſiodo eſt nona dies menſis. Th. ἐννέα, novem.

Εἰνάτερ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratris, id eſt uxor fratris. dicitur παρὰ τὸ εἰνάζειν, cubare: ut ſit quaſi ἐνάτηρ, cohabitatione juncta.

Εἴνατος, nonus, pro ἔνατος, ab ἐννέα, novem.

Εἰνείκαντο, Jon. & Poet. pro ἐνείκαντο, & ἐνείκαντο, detulerunt, 3. plur. aor. 1. med. vide in ἐνέγκω, verbi φέρω, fero.

Εἵνεκα, per ectaſin Poet. pro ἕνεκα, propter, cauſa. regit genit. Et εἵνεκεν, Jonice.

Εἰνόδιος, ου, ὁ, in via ſitus, in via habitans. ab ἐν, in, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens frondes, frondoſus. a φύλλον, ου, τὸ, folium, & εἶνος, pro ἔνοσις, ἡ, motus, ab ἐνόθω, impello, agito.

Εἵατο, ſederunt, 3. plur. perſ. paſſ. εἷμαι, & in pluſq. perſ. 3. plur. εἵατο, ſedebant, ab inuſit. ἕω, ſedeo.

Εἶξα, ſimilis ſum, & in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω. εἴξας, cedens, a. 1. part. εἶξαν, ceſſerunt, 3. plur. a. 1. act. ejuſdem verbi.

Εἷο, pro οὗ, Poet. genit. ſing. μεθ' εἷο, ſecum.

Εἶπα, ας, ε, dixi, a. 1. ind. act. εἶπαι, aor. 1. infin. εἶπαν, 3. plur. aor. 1. activ. verbi ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον, ες, ε: & εἰπάτω, 3. plur. aor. 1. imperat.

Εἴπατε. pro εἴπατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἰπὲ, dic, Att. pro εἰπὲ, aor. 2. imperat. εἰπεῖν, dixiſſe, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Εἰπέμεν, inf. Jonic. pro εἰπεῖν. εἴπεσκε, Jon. pro εἶπε, 3. ſing. a. 2. εἶπε, verbi ἔπω, dico.

Εἴπερ, ſiquidem, ſi. Th. εἰ, ſi.

Εἴπῃς, dicas, aor. 2. ſub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. ſing. ejuſdem temporis, verbi ἔπω, dico.

Εἱπόμην, ſequebar, & in 3. plur. εἵποντο, imperſ. vel a. 2. verbi ἕπομαι, ſequor. f. ἕψομαι. p. εἷμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἰπὸν, pro εἰπὲ, a. 2. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἴποτε, ſi quando, adverb. ex εἰ, ſi, & ποτὲ, quando, quod ab ὅτε, quando. Sic εἴπου, adv. ſicubi. ex εἰ, ſi, & ποῦ, ubi? ab ὅς, qui.

Εἴπω, dixero, a. 2. ſub. εἰπὼν, οῦσα, ὂν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.

Εἴπως, adverb. ſi quo modo. ex εἰ, ſi, & πῶς, quo modo?

Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.

Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐρράφθαι, quia inſutus fuit, femori ſcil. Jovis; unde & μηρορραφὴς, quod in femore Jovis exceptus, cum ante tempus editus, & in Nyſum Arabiæ tranſlatus eſt. Quid ſi, quia loquax, παρὰ τὸ εἴρω & ἀφιέναι?

Εἰργάθω, prohibeo, diſtraho. imperſ. εἴργαθον, & diſſolut. Poetica εἰργάθον, ab εἴργω, vel εἵργω, prohibeo, arceo.

Εἰργασάμην, ω, ατο, exercui, a. 1. med. εἰργαζόμην, ου, ετο, imperſ. verbi ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Εἰργάσθην, confeci, aor. 1. ind. paſſ. εἴργασμαι, σαι, ται, confectus ſum, perſ. ind. paſſ. hinc part. εἰργασμένος, ab ἐργάζομαι, operor.

Εἴργει, cohibet, 3. ſing. præſ. act. εἴργεσθαι, dimoveri, præſ. inf. paſſ. ab εἴργω, arceo.

Εἶργμαι, vinctus ſum, perf. ind. paſſ. ab εἴργω, cohibeo.

Εἶργον, τὸ, coercens, præſ. part. n. g. εἶργε, abſtine, præſ. imperat. paſſiv. εἴργουσι, 3. plur. indic. act. ab εἴργω, arceo.

Εἴργω, includo, in carcerem conjicio. f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, prohibeo, vero. q. ab ἔρκος, quatenus propello, & quatenus contineo. inde πολιορκέω, urbem obſideo.

Εἴρεαι, Jon. pro εἴρῃ, interrogas, a. ſing. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Them. εἴρω, dico.

Εἰρέας, cœtus, conciones, acc. plur. ab εἰρέα, vel Jon. εἰρέη, ης, ἡ, concio. ab εἴρω, dico.

Εἰρέαται, Jonic. pro εἰρημένοι, 3. plur. perſ. paſſ. e εἴρω, dico. vide εἰρημένος, dictus.

Εἴρεσθαι, εἴρεσθαι, Jon. & Poet. pro ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.

Εἴρεο, Jon. pro εἴρου, interroga, præſ. imp. verbi εἴρομαι. poteſt eſſe & imperſ. ab ἔρομαι. Th. εἴρω, dico, interrogo.

Εἰρερον, ου, & εἴρερον, τὸ, captivitas, ſervitus. ab εἴρω, necto.

Εἴρεσθαι, Jon. pro ἔρεσθαι, quærere, interrogare.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus lana obvolutus, quem circumpendentibus arborem fructibus ante januas ædium ſuſpendere ſolebant ad famem arcendam. ab εἶρος, lana.

Εἰρεῦσαι, enumerantes, Dor. pro ἐροῦσαι, præſ. part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, dico, Poet. εἰρέω. Th. εἴρω, dico.

Εἴρηκα, perſ. Attic. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perſ. ἔρρηκα. perſ. part. Att. εἰρηκώς.

Εἰρημένος, ὁ, perſ. part. paſſ. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perſ. paſſ. ἔρρημαι, & Attice εἴρημαι. Alii ab ἐρέω, dico, derivari malunt.

Εἴρην, ενος, ὁ, puer, qui jam fari poteſt, ab εἴρω, loquor.

Εἰρηνεύω, pacem colo, in pace vivo. f. εύσω. perſ. εἰρήνευκα. ab εἰρήνη, ης, ἡ, pax, tranquillitas.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax, παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (a connectendo.) Disjuncta enim in unum nectit. vel ab ἄρειν, congruere. Hinc εἰρηνικὸς, οῦ, ὁ, pacificus. εἰρηνεύω, in pace vivo.

Εἰρηνοποιέω, ῶ, reconcilio. f. ήσω. præt. εἰρηνοπεποίηκα. Hinc εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ, pacis ſtudioſus. ex εἰρήνη, pax, & ποιέω, facio.

Εἰρεοῦς, οῦ, ὁ, laneus. & pro eodem ἐρεοῦς. Th. εἶρος, ους, τὸ, lana.

Εἰροκόμος, ου, ὁ, lanas carpens, vel tractans. in dativ. εἰροκόμῳ. ab εἶρος, lana, quod ab εἶρος, ους, τὸ, lana, & κομέω, curo.

Εἴρομαι. vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ὁ, laniger. gen. pl. εἰροπόκων. a πέκω, vel πεκτῶ, pecto. fut. ξω. p. m. πέποκα (hinc πόκος, ου, ὁ, vellus) & εἶρος, ους, τὸ, lana.

Εἶρος, ους, τὸ, lana. ἔριον, ου, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto, quia nexilis.

Εἴρπομεν, Dor. pro εἵρπομεν, ibamus, 1. plur. imperſ. ab ἕρπω, repo.

Εἰρύαται, Jonic. pro εἴρυνται, 3. perſon. plural. num. perſ. paſſ. Jones enim & perfecti, & pluſquam perſ. tertiam plural. a tertia ſing. formant, ante ται, vel το, α breve inſerentes. Sic εἰρύατο, Jon. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſ. perſ. verbi εἰρύω, quod pro ἐρύω, cuſtodio. fut. σω. p. εἴρυκα. a. 1. paſſ. εἰρύσθην.

Εἴρυκα, perfect. act. ſuſtuli. ejuſdem verbi.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. Doric. pro εἰρύειν. Th. εἰρύω, pro ἐρύω, traho.

Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plural. imperſ. verbi ἔρυμαι, per ſyncop. pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. ſic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præſ. inf.

Εἰρύσσασθαι, cuſtodire, a. 1. inf. med. Poet. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω, traho.

Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perſ. paſſ. ab eodem Themate.

Εἰρύω, Poet. pro ἐρύω, f. σω, traho.

Εἴρχαται, & εἴρχατο, Jon. pro εἰργμένοι εἰσὶ, & εἰργμένοι ἦσαν, perſ. & pluſq. perfect. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, includo.

Εἶρψα, erupi, aor. 1. verbi ἕρπω, ſerpo. f. ψω. p. φα.

Εἴρω, necto, dico, interrogo, nuntio. fut. ἐρῶ, & in 2. plural. ἐρεῖτε, dicetis. præt. εἴρηκα, q. ab ἄρω, apto. Recte dicere eſt apte verba connectere. Hinc εἰρέω, Poet. dico: item ἐρέω idem ac ῥέω, dico. ἐξερέω, eloquor. προσερέω, alloquor.

Εἴρων, ωνος, ὁ, & εἰρωνικὸς, diſſimulate loquens. εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione. quod ab εἴρων, quod ſit dicacior, & verboſior.

Εἰρωνικῶς, ficte, ironice, adv. ab εἰρωνικὸς, qui diſſimulatione in loquendo gau-

gaudet. Th. εἴρων, ωνος, ὁ, cavillator, diſſimulator.

Εἰρωτᾷ, 3. ſing. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. ſing. & plur. imperf. verbi εἰρωτάω, Jon. & Poet. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo. imperf. ἠρώτων, ας, α, &c.

Εἰρωτᾶν, Jon. pro ἐρωτᾶν, præſ. inf. vide εἰρωτᾷ.

Εἰς, vel ἐς, ad, in, regit acc. q. ab εἶω, eo. Itionis, ſeu motus vocula eſt. εἰς τί; quorſum? Hinc εἴσω, in, intra.

Εἶς, es, pro ἦς, 2. ſingul. imperf. verbi εἰμί, ſum, pro quo etiam ἔης dicitur.

Εἶς, vadis, 2. ſing. præſ. vel imperf. ſed εἶσ', pro εἶσι, vadit, 3. ſing. præſ. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἕντος, qui miſit, a. 2. part. ab ἕω, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

Εἷς, μία, ἕν, unus, a, um: item quidam. gen. ἑνός, μιᾶς, ἑνός. q. ab εἰμί, ſum. Ens eſt unum. vel potius ab ἕω. Hinc ἑνόω, unio, aduno, μηδείς, & οὐδείς, ενός, ἡ, nullus. ἐξουθενίζω, pro nihilo duco, flocci facio, in nihilum redigo.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, ſcio, vel εἶμι, eo. pro quo ἧσα etiam dicitur. a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, ſedi, a. 1. ind. ab ἧμαι, ſeu ἕω, ſedeo. f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. Attice, verbi εἰσάγω, introduco. fut. ξω. Th. ἄγω, duco.

Εἴσαγε, ingreditor. præſ. vel a. 2. imper. ab εἰσάγω, introduco.

Εἰσάγω, εις, ει, introduco. f. ξω. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον. a. 2. imper. εἰσάγαγε, έτω. a. 2. ſub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præſ. part. paſſ. εἰσαγόμενος, η, ον. ex εἰς, in, & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, introductio, rudimentum, principium. ab εἰσάγω, introduco.

Εἴσαθ', pro εἴσατο, ſtatua honoravit, 3. ſing. aor. 2. med. verbi ἕω, ſtatuo. f. ἕσω, a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, exaudio. f. ούσω. p. εἰσακήκοα aor. 1. paſſ. εἰσηκούσθην, exauditus fui. aor. 1. part. paſſ. εἰσακουσθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. cum genit. ex εἰς, & ἀκούω, audio.

Εἰσάμενος, Jonic. pro εἰσάμενος, & hoc pro ἑσάμενος, a. 1. part. med. verbi ἕω, colloco; fundo. a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, ſimilis ſum, ſcivi. a. 1. ind. m. verbi εἴδω, ſcio, vel εἶμι, vado. Sed ἑσσάμην, a. 1. ind. m. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Εἷσαν, collocarunt, 3. plur. a. 1. act. εἷσαν, & Poet. ἕσσαν. ab ἕω, ſeu ἕννυμι, idem ac ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conſcendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβάς, & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνά, & βαίνω, eo.

Εἰσανιών, ſcandens, aor. 2. part. act. ab εἰς, & εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. ſemel. ex εἰς, & ἅπαξ, ſemel.

Εἴσας, acc. pl. f. g. ἐΐσας, gen. ab ἐΐσος, η, ον, æqualis, e. idem ac ἴσος, η, ον, par, ſimilis.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον. Et εἴσατο, penetravit, eſt a. 1. med. verbi εἶμι, eo.

Εἰσαφικάνω, reverſus eſt, 3. ſing. imperf. act. ex εἰς, ἀνά, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. ſing. a. 2. ſub. med. Jonic. pro εἰσαφίκῃ. ab εἰσαφικνέομαι, advenio.

Εἰσδέχομαι, intro admitto. fut. 1. med. εἰσδέξομαι. ex εἰς, & δέχομαι, accipio. p. δέδεγμαι. a. 1. paſſ. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, introcurrens, aor. 2. part. act. f. g. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. a. 2. part. εἰσδραμών. p. m. δέδρομα.

Εἷσε, aor. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo. f. ἕσομαι. a. 1. med. εἰσάμην. p. εἷμαι.

Εἴσεαι, ſcies, pro εἴσῃ, Jon. 2. ſing. f. 1. med. verbi εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, introcucurri, aor. 2. ind. act. ab εἰστρέχω. fut. θρέξω. p. εἰστέτροχα. a. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. compoſ. ex εἰς, & τρέχω, curro. f. ξω. p. δεδράμηκα, & τέτροχα.

Εἰσέδυ, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. 2. εἰσδύμι. ex εἰς, & δῦμι, vel δύω, ſubeo. f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior. in 3. plur. ind. præſ. εἰσίασιν, Jon. pro εἰσίασι. ex εἰς, in, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσίεισι, Jon. pro εἰσιᾶσι, immittunt, 3. plur. præſ. ab εἰσίημι, intro, ingredior.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, ingredior. a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, έτω, aor. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. εἰσελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Εἶσεν, ſedere fecit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἕω, ſtatuo. fut. ἕσω, aor. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. & in 3. plur. εἰσενέγκωσι, verbi εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον. ex εἰς, & φέρω, fero.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur, 1. plur. a. 2. ſub. verbi εἰσέρχομαι, ingredior.

Εἰσεπέρησα, tranſfixi. a. 1. ind. verbi εἰσπεράω, compoſit. ex εἰς, & περάω, tranſeo. f. άσω, & ήσω.

Εἰσεπήδησα, inſilii, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, inſilio. f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα. compoſ. ex εἰς, & πηδάω, ſalto.

Εἰσέρχομαι, ingredior. in 3. plur. præſ. imperat. εἰσερχέσθωσαν, f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσεσπάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσσπάω, ingredior. Th. σπάω, traho.

Εἴσεται, ſciet, 3. ſing. f. 1. m. verbi εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἰσηγεῖται, 3. ſing. ind. verbi εἰσηγέομαι, adduco, ex εἰς, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι. p. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, arbitrium, ſuaſio. dat. plur. εἰσηγήσεσι. vide in εἰσηγεῖται. ab eod. Th. Hinc εἰσηγητέον, ſuadendum.

Εἰσῄει, introivit, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi εἴσειμι, ingredior. ex εἰς, & εἶμι, eo. p. m. εἶα. pluſq. perfect. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, exauditus fui, aor. 1. ind. paſſ. ab εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσακήκοα, fut. 1 paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, adſilio. Thema ἅλλομαι, ſalio.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior, ex εἰς, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εἰσφέρω, adfero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω, fero.

Εἴσης, gen. ſing. f. g. ab εἶσος, ου, ὁ, idem ac ἶσος, ου, ὁ, æqualis.

Εἴσθα, is, Æol. paragoge pro εἶς, 2. ſing præſ. ind. verbi εἶμι, eo.

Εἷσθαι, miſſum eſſe, perf. ind. verbi ἵημι, mitto. perf. paſſ. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Εἶσι, vadit, 3. ſing. præſ. εἶμι, vado. Sed εἰσί, ſunt, 3. plur. verbi εἰμί, ſum.

Εἰσιέναι, intrare, præſ. inf. verbi εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro. Th. εἶμι, eo.

Εἰσίωσι, ingrediantur, Jon. pro εἰσίωσι, 3. pl. ab εἴσειμι, ingredior. εἰσιών, όντος, ὁ, a. 2. part.

Εἰσκαλέω, & εἰσκαλέομαι, intro voco. a. 1. med. εἰσκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. m. part. εἰσκαλεσάμενος. ex εἰς, in, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Εἴσκω, aſſimilo, Poet. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, ſimilis ſum. præſ. inf. εἴσκειν.

Εἴσοδος, ου, ἡ, introitus, adventus, ac & ars, ſtudium, diſciplina. ex εἰς, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Εἰσοίσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, infero, ingero.

Εἰσόκα, Dor. & εἰσόκεν, donec, adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκε.

Εἴσομαι, ſciam, fut. 1. med. verbi εἴδω, ſcio: item εἴσομαι, ibo, fut. 1. verbi εἶμι, eo. Item εἴσομαι, ſtatuam, fut. 1. med. verbi ἕω, vel εἵω, inuſit.

Εἰσορόων, videns, Poet. pro εἰσορῶν, præſ. part. ſic εἰσορόωντες, pro εἰσορῶντες. ſ. g. plur. num. part. præſ. ab εἰσοράω, ex εἰς, & ὁράω, video. fut. ὄψομαι, perf. ἑώρακα.

Εἰσπηδάω, inſilio. f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν. gen. εἰσπηδήσαντος. præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, in, & πηδάω, ſalio.

Εἴσπνηλος, ου, ὁ, lingua Laconica ſignificat amatorem.

Εἰσπορεύομαι, ingredior. imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. fut. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι. ex εἰς, in, & πορεύω, trajicio. Th. πείρω, tranſeo. præt. m. πέπορα.

Εἶσται, Poet. pro εἷται, ſedit, 3. ſingul. perf. paſſ. εἷμαι, ἧσαι, ſedi, ſeu indutus ſum, verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo, ſedeo. vel ab ἵημι, mitto. & in 3. ſing. pluſq. part. εἷτο.

Εἱστήκειν, ſteterem, & in 3. plural. εἱστήκεσαν, pluſq. perf. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Εἱστία, 3. ſing. imperf. verbi ἑστιάω, convivio excipio. fut. άσω. p. εἱστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Εἰστρέχω, intro curro. f. εἰσθρέξω. p. εἰστέτροχα, vel δεδράμηκα. a. 2. εἰσέδραμον. aor. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. ex εἰς, & τρέχω, curro.

Εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. aor. 2. ſub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præſ. paſſ. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω, fero.

Εἰσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio. ab εἰσφέρω, infero, ingero.

Εἴσω, ſciam, f. 1. verbi εἴδω, ſcio. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἴσω, pro ἔσω, intra. Poet. cum genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad.

Εἰσωπός, οῦ, ὁ, ante conſpectum aliquid habens. ex εἰς, & ὤψ, oculus, quod ab ὄπτομαι, video.

Εἶτ', pro εἶτα, deinde, poſtea.

Εἶτα, adverb poſtea, deinde. ἔπειτα, idem. q. ab εἴκω, cedo. Dilatio enim eſt quædam ceſſio. Eſt etiam elegans uſus vocis εἶτα in indignationibus.

Εἴτε, ſive εἴθ', ſive: conjunct. ex εἰ, ſi, & τε, que.

Εἶτε, ſitis, præſ. opt. per ſyncop. pro εἴητε, 2. plur. verbi εἰμί, ſum.

Εἴτω, eat, 2. ſing. imperat. præſ. ab εἶμι, eo. quaſi ab ἴω. hinc imperat. ἴτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. εἴκω, cedo, f. εἴξω, p. εἶχα.

Εἴχεο, tenebas, Jon. pro εἴχου, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἔχω, habeo.

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Εἴω, εἷς, εἷ, miſiſſem, a. 2. ſub. pro ὦ, ῇς, ῇ, ab ἵημι, mitto.

Εἴω, εἴῃς, εἴῃ, pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præſ. ſub. ab εἰμί, ſum.

Εἴω, Jon. pro ἔω, fui.

Εἴωθα, conſuevi, in 1. plur. εἰώθαμεν, & in 3. pl. εἰώθασι, p. m. hinc εἰωθότες, ſoliti, præt. med. part. ab εἰωθώς, ότος, ὁ, ſolitus. ab ἔθω, ſoleo.

Εἴων, ſinebam, 1. ſing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, ſino. perf. εἴακα.

Εἷος, & ἧος, dum, interim. Poet. pro ἕως.

Εἰῶσι, Poet. pro ἐῶσι, 3. plur. præſ. ind. vel ſub. ab ἐάω, ſino. f. ἐάσω. aor. εἴασα.

E K.

Ἐκ, vel ἐξ, ex, a, de, propter. regit genitivum. ἐκ ante conſonantes, ἐξ ante vocales ponitur. pro παρά, vel ὑπέρ, cum accuſativo, ad præſtantiam indicandam. & pro μετά. q. ab εἴκω, cedo. In compoſitione vim habet, quæ per ex a Latinis exprimitur. Ornatum, & vehemen-

Digitized by Google

hementiam ſæpe orationi addit. Hinc ἐκτὸς, extra. ἔξω, extra, foras, vel foris. ἐξωτικός, ὁ, ὁ, externus.

Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba, Priami uxor.

Ἐκάδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἑκάεργος, ου, ὁ, longe jaciens. ex ἑκάς, procul, & εἴργω, arceo.

Ἐκάην, aor. 2. ind. paſſ. a καίω, uro. f. καύσω. a. 1. act. ἔκαυσα.

Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. a καθέζομαι, ſedeo. Th. ἕζομαι, idem. f. ε. ἕδουμαι.

Ἕκαθεν, adv. procul. idem ac ἑκάς.

Ἐκάθευδον, dormiebam, imperf. act. a καθεύδω, dormio. ex κατὰ, & εὕδω. fut. εὑδήσω. p. κα, dormio.

Ἐκαθήμην, ησο, ητο, ſedebam, imperf. a κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, ſedeo.

Ἐκάθηρα, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo. fut. αρῶ. p. αρκα.

Ἐκάθιζον, imperf. activ. verbi καθίζω, ſedeo. a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα. ex κατὰ, & ἵζω, ſeu ἵζομαι, idem ac ἕζομαι, ſedere facio.

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, aor. 1. ind. act. καθίζω, ſedeo.

Ἐκαίνυτο, vincebat, imperf. 3. ſingul. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, ſupero. Th. καίνω, perimo.

Ἐκάκωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κακόω, vexo, malo afficio.

Ἐκάλει, 3. ſingul. imperf. ab ἐκάλουν, verbi καλέω, voco.

Ἐκάλεσσε, Poet. pro ἐκάλεσε, 3. ſing. a. 1. act. a καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκαλεύμην, Æol. pro ἐκαλούμην, imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi καλλωπίζω, proprie pulchros oculos facio.

Ἕκαλος, ω, ὁ, Dor. pro ἕκηλος, ου, ὁ, quietus, tranquillus: otioſus.

Ἐκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, cooperuerunt, a. 1. ind. act. a καλύπτω, tego. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκάμμυον, Poet. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per ſyncopen pro καταμύω, idem ac μύω, f. ύσω, claudo.

Ἔκαμον, laboravi, a. 2. verbi κάμνω, laboro. f. καμῶ, p. κέκμηκα. a. 2. ſub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἔκανον, ες, ε, occidi, a. 2. verbi καίνω, f. 2. κανῶ, occido.

Ἔκαε, aor. 2. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Ἐκάρη, tonſus eſt, 3. ſing. aor. 2. paſſ. verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. 1. med. ἐκειράμην.

Ἐκαρτύναντο, confirmabant, 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω, f. υνῶ, firmo, teneo. Th. κράτος, εος, τὸ, robur, & per metathesin κάρτος.

Ἑκάς, adverb. procul, eminus. ἕκαθεν, idem. q. ab εἴκω, cedo. vel ab ἵω, mitto. Quæ enim cedunt, & mittuntur, procul a nobis ſunt.

Ἑκαστάτω, ſuperl. longiſſime, comp. ἑκαστέρω, magis procul. Them. ἑκάς, procul.

Ἕκαστος, η, ον, quiſque, ſinguli, & in f. g. ἑκάστη, ης, ἡ. Hinc ἑκάστοτε, ſemper, & ubique. adv. ab ἕκαστος.

Ἑκαστοτέρω, Poet. adverb. pro comm. περαιτέρω, longius. Th. ἑκάς, procul.

Ἑκάστω, Herodot. pro ἑκάς, procul.

Ἑκαταβόλος, ε, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατηβόλος, longe jaculans. Apollinis epitheton. ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio.

Ἐκατέατο, ſedebant, Jon. pro ἐκάθηντο, 3. plur. imperf. verbi κάθημαι, ſedeo, aſſideo, quieſco.

Ἑκάτερθε, utrinque. adverb. pro ἑκατέρωθεν, regit genitivum ab ἑκάτερος, alteruter.

Ἑκάτερος, α, ον, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. f. g. ἑκατέραις, ab ἑκάς, procul, minus. Hinc ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, utrobique, ab alterutra parte.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate, Luna, tanquam ſoror Ἑκάτου, longe jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβελέταο, gen. Jon. vel Æol. pro ου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans, ab ἑκάς, procul, & βολή, jactus, percuſſio, telum. quod a βάλλω, jacio. Alii a βέλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longe jaculans. Apollinis epitheton. ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐκατηγόρησα, ας, ε, accuſavi, a. 1. ind. act. a κατηγορέω, accuſo. fut. ήσω. Th. ἀγορά, forum.

Ἕκατι, Doric. pro ἕκητι, cauſa, gratia, propter, voluntate. Th. ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius; ultroneus, ſciens, prudenſque.

Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps. ab ἑκατόν, centum, & κεφαλή, ῆς, caput.

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens. ex ἑκατὸν, centum, & χείρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἑκάτοιο, gen. Jon. ab ἕκατος, longe jaciens. Th. ἑκάς, longe.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ſolemne, conſtans centum bobus, hoc eſt, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. Hinc ἑκατόμβοιος, valens centum boves. ex ἑκατόν, centum, & βοῦς, Dor. βῶς, ὁ, ἡ, bos.

Ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, viæ centum pedum, id eſt, latæ. ab ἑκατόν, centum, & πούς, pes.

Ἑκατόμπυλοι, αἱ, centum portarum. ex ἑκατόν, centum, & πύλη, ης, ἡ. porta.

Ἑκατόν, οἱ, αἱ, τά, centum. q. ab ἑκάς, procul. ab unitate enim diſtat centenarius. hinc, ἑκατοστός, ῦ, ὁ, centeſimus. ἑκατοσταῖος, ε, ὁ, centeſimus.

Ἑκατονταέτης, ου, ὁ, & ἑκατονταετής, έος, ὁ, ἡ, centenarius, qui vixit centum annos. ex ἑκατόν, centum, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἑκατοντακάρηνος, ω, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατοντακάρηνος, ο, ὁ, qui centum capita habet. ab ἑκατόν, centum, & κάρηνον, τὸ, caput.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, centuplex. Th. ἑκατόν, centum.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio. ex ἑκατόν, & ἀρχός, ῦ, ὁ, vel potius ἄρχων, οντος, ὁ, princeps, præfectus. ἄρχων τῶν ἑκατόν, princeps centum.

Ἑκατοντάς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατόν, centum.

Ἕκατος, Apollo, Sol, a jaculando procul, ab ἕκαθεν, vel ab ἵω, jaculor; ob radios. Ideo ἑκάτη, Hecate, Luna, tanquam ſoror ἑκάτου, Apollinis. Solis.

Ἑκατοστεῦσα, centuplicatum. Th. ἑκατόν, centum.

Ἐκαύθην, ſuccenſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἔκαυσα, & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω.

Ἐκβαίνω, egredior. f. 2. med. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo. ἐκβαίνειν, evenire, accidere.

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. plur. aor. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. ſingul. aor. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. ſingul. aor. 2. ſub. ab ἐκβάλλω, ejicio. ab ἐκ ſeu ἐξ ex, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Ἐκβάλλω, ejicio. fut. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. pluſq. perf. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. aor. 2. ἐξέβαλον. aor. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte. a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. paſſ. ἐκβέβλημαι. a. 1. paſſ. ἐξεβλήθην. f. 1. paſſ. ἐκβληθήσομαι, ejiciar. Th. βάλλω, jacio.

Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, aor. 2. ſub. act. verbi ἐκβάλλω, ejicio.

Ἔκβασις, εως, ἡ, exitus, evaſio, ab ἐκβαίνω, evado. ab ἐξ, & βαίνω, eo.

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio.

Ἐκβήσῃ, exibis, 2. ſing. fut. 1. med. ab ἐκβαίνω, egredior. f. ἐκβήσομαι. aor. 2. ἐξέβην, ab ἐκ, & βαίνω, eo.

Ἐκβληθήσομαι, & in 3. plur. ἐκβληθήσονται, f. 1. paſſ. verbi ἐκβάλλω, ejicio, expello.

Ἐκβοηθέω ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam aliunde proficiſci. Th. βοηθέω, ῶ, auxilior.

Ἐκβολή, ῆς, ἡ, jactura alicujus loci, ut & fluminis exitus. ab ἐκβάλλω, ejicio. Them. βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐκβράσσειν, ejicere, expellere. de mari dicitur, quod e βράσσω, idem ac βράζω. f. σω, ferveo.

Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor. ab ἐκ, & γαμίζω. nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἐκγεγάμεν, natum eſſe, perf. inf. med. Poet. ſyncop. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγονέναι, verbi γίνομαι, naſcor. p. m. γέγαα. inde inf. γεγαέναι. Dor. γεγαέμεν, & per ſyncopen γεγάμεν.

Ἐκγεγαώς, ῶτος, m. g. & in f. g. ἐκγεγαυῖα, ας, ἡ, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enaſcor. fut. 1. γενήσομαι. a. 1. med. ἐγενάμην. a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἐκγενόμεσθα, nati ſumus, Jon. & Poet. pro ἐγενόμεθα, 1. plur. a. 2. med. a γίνομαι, naſcor.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Jon. pro comm. ἐξεῖναι, licere. ἐκγενέσθω μοι, liceat mihi.

Ἔκγονα, ων, τὰ, poſteri, nepotes. ἔκγονος, ου, ὁ, filius. ab ἐκ, & γονή, ῆς, ἡ, proles. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἐκδαπανάω, expendo. f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. fut. 1. paſſ. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus, impenſa.

Ἐκδεδαρμένος, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐκδέρω, excorio. ab ἐκ, & δέρω, corium exuo, cædo. f. ρῶ. aor. 2. ἔδαρον. Them. δέρμα, ατος, τὸ, corium.

Ἐκδεδίκηται, ultio data eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκδικέω, ulciſcor, quod ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.

Ἐκδέκεσθαι, Jon. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

Ἐκδεδωρίευνται, Dorienſes effecti ſunt, 3. plural. perfect. paſſ. verbi ἐκδωριεύω. f. εύσω, Dorienſem facio. Th. Δωριεύς, έως, ὁ, Dorienſis.

Ἐκδέχομαι, exſpecto. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.

Ἔκδηλος, ου, ὁ, ἡ, evidens. ab ἐκ, & δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus.

Ἐκδημέω, peregre abſum. f. ήσω. p. ἐκδεδήμηκα. ab ἐκ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐκδιδόναι, exonerare ſe, dedere. præſ. inf. ab ἐκδίδωμι, eloco.

Ἐκδιδοῦν, Jonic. & Poet. pro ἐκδιδόναι, præſ. inf. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Jon. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδίδωμι, eloco. ἐκδίδομαι, idem. f. ἐκδώσομαι. a. 2. med. ἐξεδόμην, ου, ετο, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, enarro. ἐκδιηγῆται, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐκ, & διηγέομαι, recenſeo. quod eſt ex διὰ, & ἡγέομαι, duco.

Ἐκδικέω, ῶ, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. aor. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. aor. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. ab eodem themate.

Ἔκδικος, ου, ὁ, ultor. a δίκη, ης, ἡ, ultio, pœna.

Ἐκδινεῦντι, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, moventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδιώκω, expello. fut. ἐκδιώξω. aor. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος, ὁ, ab

ὁ, ab ἐκ, & διώκω, perſequor.

Ἔκδοσις, ἡ, deditio.

Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, deditus, traditus. ab ἐκ, & δίδωμι, do. perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδοὺς, όντος, qui tradidit, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι, eloco.

Ἐκδοχὴ, ἡ, exſpectatio. ab ἐκδέχομαι, exſpecto. f. ξομαι. p. m. ἐκδέδεγμαι. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδραμεῖν, ἐκδρᾶναι, ἐκδρῆναι, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδῦναι, emergere, aor. 2. inf. act. ab ἐκ, & δῦμι, vel δύνω, ſubeo. fut. δύσω. a. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. ejuſde in ἐκδύω, exuo.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, exitus. ab ἐκδύω, exuo.

Ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, cautus fui. a. 1. med. inf. ἐκδύσασθαι. ab ἐκδύω, vel δύνω, ſubeo.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 2. med. verbi ἐκδίδωμι, eloco. Th. δίδωμι, do.

Ἐκέδασσε, diſſipavit, a. 1. act. gem. σ, Poet. verbi κεδάω. idem ac σκεδάω, diſpergo.

Ἐκεῖ, illic, illuc, eo, adv. loci. ἐκεῖθεν, illinc, adv. e loco, Th. ἐκεῖνος, illa.

Ἔκεον, cedere, Poet. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, illa. vide ἐκεῖνος, ille.

Ἐκεινέων, Jonic. pro ἐκείνων, illorum, gen. plur. ab ἐκεῖνος, η, ο, ille, illa, illud.

Ἐκεῖνος, η, ο, ille, a, ud. Dicitur & κεῖνος, Poet. pro τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος. q. ab ἐκεῖ, illic: ac ſi diceremus, illic eſt, ſcil. in loco a nobis remoto.

Ἐκεῖσε, illuc, adverb. ab eodem themate.

Ἔκειτο, jacebat, 3. ſing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐκεκόσμητο, & in 3. ſing. ἐκέκαστο, inſtructus erat, pluſq. perf. verbi καζω, f. σω, orno. præt. paſſ. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, acclamabat, jubebat, imperf. verbi κέκλομαι, Poet. pro κέλομαι, per epeotheſin τῦ κ. Th. κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor.

Ἐκέκλιτο, declinata erat, 3. ſing. pluſ. perf. paſſ verbi κλίνω, inclino. fut. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται, unde κλίμα, ατος, τὸ, regio.

Ἐκεκλάγγειν, pluſq. perf. act. Attic. verbi κλάζω, furor. f. ψω. p. κέκλαγα. p. m. κέκλαγγα.

Ἐκεκοσμέατο, Jon. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. pluſ. perf. paſſ. verbi κοσμέω, orno.

Ἐκέκτηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, poſſideo. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκέκτητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. perf. paſſ. κέκτημαι.

Ἐκέλλα, Dor. pro ἐκέλευε, jubebat, 3. ſing. imperf. a κέλομαι, jubeo.

Ἐκελεύσθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. paſſ. ἐκελεύσθην, ης, η, verbi κελεύω, jubeo. Th. κέλω, jubeo.

Ἐκέλευσα, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, jubeo, mando. f. εύσω.

Ἐκέρδανα, a. 1. act. a κερδαίνω, lucror. fut. ανῶ, Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror. f. κερδανῶ, & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον, Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἔκερσα, totondi, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ. ab ἔχειν χεῖρας, ideſt, cohibere manus.

Ἐκεχήνειν, hiaveram, Attice pro ἐκεχήνειν, pluſq. perf. med. ſic & in tertia perſona pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, hiſco. f. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. fut. ήσω, aor. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. ſub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ, perf. ἐξεζήτηκα. perf. paſſ. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. paſſ. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ, & ζητέω, quæro.

Ἐκζητηθῇ, expoſcatur, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐκζητέω, quæro, exquiro.

Ἔκηα, combuſſi, aor. 1. act. a fut. κήσω, ſublata futuri conſonante, verbi καίω, uro. f. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκηον.

Ἐκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus. ab ἑκηβόλος, ου, ὁ, longe jaculator. quod ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, affligebat, imper. a κήδω, mœrore afficio. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura, mœror.

Ἐκήιον, ες, ε, exibam, imperf. act. a κηείω, quod per reduplicationem dictum eſt a κίω, eo.

Ἕκηλος, α, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus. q. ab εἴκω, cedo. ut ſit quaſi εἴκελος, is qui a cœtu, & hominum frequentia quaſi in ſolitudinem receſſit. Vel ab ἑκὰς, procul. Quietus enim eſt, qui vivit procul negotiis.

Ἐκηρύχθην, ης, η, prædicatus fui, a. 1. ind. paſſ. a κηρύσσω, prædico. fut. ύξω, p. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἕκητι, dat. Poet. cauſa. ponitur adverbialiter, pro ἑκόντι, ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, expaveſco, attonitus ſum. a. 1. paſſ. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, pavor.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ, ἡ, expavefactus, attonitus. ab ἐκθαμβέομαι, expaveſco.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid expoſitum: publicum programma. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐκθέμεν, Doric. pro ἐκθεῖν, excurrere, præt. inf. ab ἐκ, & θέω, curro. f. θεύσομαι. Vel etiam dici poſſet pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐκθερμάνασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐκθερμαίνω, excalefacio. ab ἐκ, & θερμαίνω, calefacio. f. ανῶ. idem ac θέρω, ρῶ, calefacio.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, expoſitio. acc. ſing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. med. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσφατα, τὰ, oracula, nom. plur. ab ἐκθέσφατος, quod ab ἐκ, & θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, divino ore pronuntiatus. hoc a Θεὸς, Deus, & φατὸς, quod a φημὶ, dico.

Ἐκθετικὸς, ή, όν, expoſititius, a, um. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετος, ου, ὁ, ἡ, expoſitus. ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes, ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκθύεσθαι, ἐκθύσασθαι, ſacrificiis expiare. Th. θύω, ſacrifico, macto.

Ἐκίνησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κινέω, moveo.

Ἔκιον, imperf. a κίω, eo, accurro, ex ἴκω, per metatheſin.

Ἐκίρνα, Dor. pro ἐκίρνη, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, miſceo.

Ἐκίχανον, imperf. ἔκιχον, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio, aſſequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo. f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθηρα. a. 1. imperat. ἐκκάθηρον, άτω, & in 2. plur. ἐκκαθάρατε, expurgate. a. 1. ſub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ & καθαίρω, purgo.

Ἐκκαθάρατε, expurgate, 2. plur. aor. 1. imperat act. verbi ἐκκαθαίρω, expurgo.

Ἐκκαίω, exuro, accendo. fut. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. perf. paſſ. ἐκκέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, ης, η, exarſi. ab ἐκ, & καίω, uro. fut. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκηον.

Ἐκκακέω, piger evado, malis ſuccombo, deficio. f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. aor. 1. ἐξεκάκησα. 2. plur. aor. 1. ſub. act. μὴ ἐκκακήσητε, ne ſegnes ſitis. ab ἐκ, & κακὸς, ὁ, malus, ignavus.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, explicari, extrahere, ſpoliare fortunis.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκκαλέω, evoco. ab ἐκ, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, & ομαι, faciem detego. Th. καλύπτω, abſcondo, tego.

Ἐκκαρπόομαι, fructus, & proventus accipio, commodum conſequor. Th. καρπὸς, fructus.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ, & κατείδω, conſpicor. quod ex κατὰ, & εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐκκεῖσθαι, alicui periculo exponi. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, animo vacuum reddere, ſc. corpus, hoc eſt animam efflare. præſ. inf. verbi κενόω, evacuo. Th. κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus.

Ἐκκεντέω, transfigo, tranſverbero. fut. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐκκέχυται, 3. ſingul. perf. paſſ. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, effundo. fut. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, fut. χεύσω, fundo.

Ἐκκηρύττειν, edicere. a κηρύσσω, edico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Ἐκκλάω, diffringo. f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐκκλείω, excludo. f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. inf. ἐκκλεῖσαι. perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλείσθην, excluſus ſum. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐκκληΐζεσθαι, Jonic. pro ἐκκλείεσθαι, excludi. Th. κλείω, claudo.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus convocatus, Eccleſia. ab ἐκκαλέω, evoco. perf. paſſ. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, voco.

Ἐκκλησιάζω, concionem habeo. & in 3. pl. ἐκκλησιάζουσιν. f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, Eccleſia.

Ἐκκλίνω, deflecto. fut. νῶ. p. ἐκκέκλικα, a. 1. ἐξέκλινα. aor. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, inclino.

Ἐκκνακόωντι, Æol. & Dor. pro ἐκκναίουσι, odioſe ſtridunt, quod eſt 3. plur. præſ. ind. ἐκκναίω. hoc a κναίω, tundo, polio. Th. κνάω, rado.

Ἐκκνᾷν, eradere, præſ. inf. Th. κνάω, rado.

Ἐκκολυμβάω, enato. f. ήσω, p. ἐκκεκολύμβηκα, aor. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, nato.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. ἐκκομιδὴ νεκροῦ, funus, exſequiæ. ab ἐκκομίζω, exporto. ab ἐκ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Ἐκκομίζω, effero, exporto. f. ίσω, p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. paſſiv. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο, ab ἐκκομίζω, effero, exporto.

Ἐκκόμισον, exporta, a. 1. imperat. med. ab ἐκκομίζω, effero, exporto.

Ἐκκόπτω, εις, ει, excido, exſcindo. f. ψω, p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. ſub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. paſſ. ἐκκέκομμαι. a. 2. paſſ. ἐξεκόπην. f. 2. paſſ. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. præt. med. ἐκκέκοπα. ab ἐκ, & κόπτω, ſcindo.

Ἐκκορέω, enario, excutio, orno, corrumpo. Th. κορέω, orno, verro.

Ἔκκοψον, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω, exſcindo.

Ἐκκορυφώσω, ſummatim, & breviter perſtringam, f. 1. verbi ἐκκορυφόω, ſummatim dico. f. ώσω. Th. κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex.

Ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, pendeo ab aliquo dependeo, cum gen. ἐξεκρέματο, 3. ſing. imperf. Th. κρεμάω, ſuſpendo.

Ἔκκριτος, ὁ, præcipuus, egregius, ſelectus. Th. κρίνω, ſecerno.

Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo. ab ἐκ, & κυλίω, volvo. fut. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐξεκύλισα. perf. paſſ. κεκύλισμαι.

Ἐκλαγξαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλάζω, clango, ſtrido, ſono. f. 1. κλάγξω. a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγχα, p. m. κέκλαγγα.

Ἔκλαγον, ες, ε, clamavi, aoriſt. 2. act. verbi κλάζω, clamo. vide ἔκλαγξαν.

Ἐκλαθόμενος, aor. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω

λανθάνω, obliviſcor. ab ἐκ, & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. f. λήσω. aor. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐκλαλέω, effutio. f. ήσω. perſ. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 1. inf. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, loquor.

Ἐκλάμπω, εις, ει, effulgeo. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, ſplendeo.

Ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præſ. med. ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. f. m. ἐκλήσομαι. perf. paſſ. ἐκλέλησμαι.

Ἐκλάπην, ης, η, furto ſum ſubtractus, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλεφα. præt. med. κέκλοφα.

Ἔκλασα, fregi, aor. 1. ind. act. verbi κλάω, frango. f. κλάσω. aor. 1. paſſiv. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. ind. verbi κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Ἐκλέγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. fut. ἐκλέξομαι. præt. paſſ. ἐκλέλεγμαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα.

Ἐκλείπω, deſiſto. ἐκλείπῃ, 3. ſing. præſ. ſub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλοιπα. aor. 2. ἐξέλιπον. 2. plur. a. 2. ſub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλῄσθην, incluſus ſum, & in 3. plur. ἐκλῄσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, claudo.

Ἐκλεκτός, ή, όν, electus. ab ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego. f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poet. pro ἐξέλαθον, aor. 2. ind. act. ab ἐκ, & λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ἐκλελαθών, όντος, ὁ, præt. part. verbi λελάθω, quod a præt. med. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum eſt, verbi λανθάνω, lateo.

Ἐκλέλησθε, 2. plural. perſ. paſſ. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσομαι. aor. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, lateo.

Ἐκλελυμένως, adv. ſolute. ab ἐκλύω, diſſolvo.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inſ. med. ab ἐκλέγομαι, eligo.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, ſurripuit, aor. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοφα.

Ἐκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi καλέω, voco.

Ἐκλήθω, ſeu ἐκλανθάνω, oblivionem induco.

Ἐκλῄσαν, incluſerunt, Jonic. pro ἔκλεισαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi κλείω, claudo. f. σω.

Ἔκλιναν, in fugam verterunt, 3. plural. aor. 1. activ. verbi κλίνω, inclino, f. ινῶ.

Ἐκλίνθημες, recubuimus, Dor. pro ἐκλίθημεν, 1. pl. aor. 1. indicat. paſſ. ἐκλίνθην, ab ἐκλίνω, recumbo, inclinatus ſum.

Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus ſum, Poet. pro ἐκλίθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω, inclino. f. ινῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλινα.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inſ. act. ἐκλιπὼν, aor. 2. part. act. ἐκλίπητε, defeceritis, 2. pl. a. 2. ſub. verbi ἐκλείπω, deſiſto. a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλογή, ἡ, electio. ab ἐκλέγομαι, eligo. f. ξομαι. p. m. λέλογα. Them. λέγω, dico.

Ἐκλογίζεσθαι, animo perpendere. λογίζομαι, cogito, conjicio.

Ἐκλονέοντο, imperſ. paſſ. a κλονέω, commoveo. fut. ήσω. Thema κλόνος, ου, ὁ, motus.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, furto abduco. f. ήσω, quod ex κλοπή, furtum. a κλέπτω, furor, & φέρω, fero.

Ἐκλύζετο, mergeretur, imperf. paſſ. a κλύζω, f. σω, abluo. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἐκλύω, diſſipo, dirimo.

Ἔκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. inf. med. ab ἐκλύω, exſolvo, expedio. Th. λύω, ſolvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, acc. ſing. ἔκλυσιν. ab eodem themate λύω, ſolvo.

Ἐκλύω, dirimo, diſſipo. f. ἐκλύσω. præt. ἐκλέλυκα. perf. paſſ. ἐκλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκλυθήσομαι, deficiam. ab ἐκ, & λύω, ſolvo.

Ἐκμαίνω, ad inſaniam adigere. Them. ἐκμαίνομαι, inſania.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, perdiſco. ab ἐκ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 2. ſub. paſſ. ab ἐκμαίνομαι, inſanio. aor. 2. inſ. paſſ. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω, abſtergo, extergo.

Ἐκμάσσω, extergo, abſtergo, imperf. ἐξέμασσον. fut. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, ὁ. Th. μάσσω, pinſo, abſtergo. f. ξω.

Ἐκμελέτα, ſonate, præſ. imperat. act. ab ἐκμελετάω, meditor. ab ἐκ, & μελετάω, curo. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐκμελής, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, diſcrepans. Th. μέλος, εος, membrum, carmen, cantilena.

Ἐκμεμύθηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκμυθέομαι, edico. f. ήσομαι. ab ἐκ, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio.

Ἔκμολε, Jonic. pro ἐξέμολε, exivit, 3. ſing. aor. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, ſeu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζέω, vel άω, exſugo, ſugo. Thema μύζω, muſſo; item ſugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, ſannis excipio, imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. fut. ίσω. perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ & μυκτηρίζω, ſubſanno, naſo ſuſpendo. Them. μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inſ. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio. f. ἐκνεύσω.

Ἐκνεύω, nutu emiſſo jubeo. Th. νεύω, innuo. Eſt & ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado. f. ἐκνεύσω. p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. quaſi a νεύω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverto. ἔκνευσις, ἡ, diverticulum.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, procella, ventus procelloſus. Th. νέφος, nubes.

Ἐκνήφω, evigilo. fut. ψω. aor. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω. perf. ἐκνένηφα, a νήφω, ſobrius ſum.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, pupugit, pungit, a. 1. ind. activ. a κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a κνίζω, ſeco. Th. κνάω, rado.

Ἔκνομος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἄνομος, inuſitatus, inſolens. ab ἐκ, & νόμος, lex. Th. νέμω, adminiſtro, gero.

Ἐκνοστήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. a νοστέω, redeo. f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. plur. a. 1. act. a κοιλαίνω, cavo, concavum reddo. f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Thema κοῖλος, ου, ὁ, cavus.

Ἐκοιμήσαντο, cubuerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi κοιμάω, f. ήσω, cubare facio. ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. paſſ.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. paſſ. ἐκοιμίσθην. idem ac κοιμάω, facio dormire.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, punio. f. σω. aor. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, alapam infringo. f. ίσω. p. κεκολάφικα. a κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω, contraho, decurto, amputo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. aor. 1. ἐκολόβωσα. fut. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, ῃ, ηται, quod a κολοβὸς, ὴ, ὸ, mancus, mutilus. Th. κολούω, f. σω, amputo, decurto.

Ἐκόμιζεν, duxit, imperf. verbi κομίζω, fero.

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, reportarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Ἐκομίσαντο, obtinuerunt, 3. plur. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, fero. f. ίσω. p. κεκόμικα. Th. κομέω, curo.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem ac κομπέω, crepo, ſonitum edo. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus, propria apri dentes acuentis.

Ἐκόνισεν, gemin. σσ, aor. 1. Poet. verbi κονίζω, pulvere fœdo. f. ίσω. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Ἑκόντι, ſponte, ultro, adverb. ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκόπασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quieſco, ſedor. f. άσω. p. κεκόπακα. Th. κόπτω, ſeco.

Ἐκόπην, ης, η, ſciſſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, ſcindo. f. ψω. p. φα. p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, incidebat, a κόπτω, ſcindo, ſeco.

Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi κορέννυμι, ſaturo, ſatio, expleo, f. κορέσω, Th. κορέω, ſatio.

Ἐκορήσατο, pro ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κορέω, ſatio, verro.

Ἐκόρυσσε, imperſ. act. 3. ſing. verbi κορύσσω, armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμηθεν, ornati ſunt, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. verbi κοσμέω, orno. aor. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens, f. g. ab ἑκὼν όντος, ὁ, voluntarius.

Ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, ſpontaneus. Th. ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius, dat. plur. ἑκοῦσι. Hinc ἑκουσιάζομαι, ſponte offero. ἑκουσιασμός, ſpontanea oblatio.

Ἑκουσίως, adv. ultro. ab ἑκούσιος, ſpontaneus.

Ἔκπαγλ', pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλον, Poet. adverb. vehementiſſime. vide in ἔκπαγλος, vehemens.

Ἐκπαγλέομαι, οῦμαι, Jon. & Poet. pro ἐκπλήττομαι, terreor, ſtupeo.

Ἔκπαγλος, ου, ὁ, horribilis, ſtupendus, vehemens, per metatheſ. pro ἔκπλαγος, idem. ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. ab ἐκ, & πλήσσω, f. ξω, percutio. a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ', pro ἐκπαγλότατε, terribiliſſima, vocat. ſing. ſuperl. gradus ab ἔκπαγλος, terribilis.

Ἐκπάγλως, adv. ab ἔκπαγλος, terribilis, ſtupendus, vehemens.

Ἐκπαιφάσσω, inſanio, ſeu fanatico more irruo. ab ἐκ, & παιφάσσω, oculos undique verto, & per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quaſi πάντη τὰ φάη αἴσσω. Th. φάω, luceo.

Ἔκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

Ἐκπαππῶσθαι, in pappos abire, in lanuginem evadere. a πάππος, ὁ, flos lanuginoſus.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento. ἐκπειράζωμεν, 1. plur. præſ. ſub. fut. άσω. p. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, tentatio.

Ἐκπέμπω, emitto. f. ψω, a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπομφα. perf. paſſ. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. aor. 1. paſſiv. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. paſſ. ἐκπεμφθείς, & in plur. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ, & πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐκπεπόρνευκα, ας, ε, perf. act. verbi πορνεύω, ſcortor.

Ἐκπεπότασαι, evolaſti, Doric. pro ἐκπεπότησαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ, & ποτάομαι, volo, as.

Ἐκπεράω, tranſeo, traduco. ab ἐκ, & περάω, penetro, pertranſeo.

Ἐκπερδικίζω, decipio, effugio callide, ceu

Digitized by Google

ceu πέρδιξ, aucupem.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ', pro ἐκπέρσαντι, dativ. ſing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω, everto. f. ἐκπέρσω. hinc ἐκπέρσουσ', 3. plur. fut. 1. Sic ἐκπέρσωσ', 3. plur. a. 1. ſub. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto. f. a. περθῶ, & per metathesin πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Ἔκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Jon. ἐκπεσεῖν, aor. 2. inf. ἐκπεσών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπτώσω, præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. aor. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ & πίπτω, cado.

Ἐκπέσωσι, 3. p. plur. aor. 2. ſub. ab ἐκπίπτω, excido.

Ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum accuſ. ab ἐκ, & πετάω, f. άσω, pando, aperio.

Ἐκπέφρασται, 3. ſing. perſ. paſſ. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero. ab ἐκ, & φράζω. fut. σω, dico, memoro. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἐκπεφυῶν, part. præt. med. f. g. plur. num. verbi ἐκφύομαι, enaſcor. Them. φύω, gigno.

Ἐκπηδήσας, αντος, ὁ, elapſus, a. 1. part. act. ab ἐκπηδάω, exilio, deſilio. Th. πηδάω, ſalio. f. ήσω.

Ἐκπλωιεῖται, Attic. pro ἐκπλωΐσεται, 3. ſing. f. 1. med. verbi ἐκπλωΐζομαι, quod ab ἐκπλωΐζω, ſtameo, ſeu filum educere. ab ἐκ, & πλῶον, ου, ὁ, & πλώη, ης, ἡ, textum, ſeu tela.

Ἐκπίπτω, excidere, expelli. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπλαγείς, έντος, ὁ, animo perculſus, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, percello.

Ἐκπλέου, expleti, genit. ſing. ab ἔκπλεος, pro ἔκπλεως, ω, ὁ, expletus. Thema πλέος, plenus.

Ἐκπλεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἐκπλέω, enavigo.

Ἐκπλέω, enavigo. imperſ. ἐξέπλεον, ες, εε. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐκπληκτικός, ή, όν, οἱ, αἱ, τά, terrorem adferens, horribilis. ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, attonitus, ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor. f. ξομαι. perſ. paſſ. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, ſtupor, pavor, conſternatio, ab ἐκπλήσσω, percello.

Ἐκπληρόω, impleo. f. ώσω. p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perſ. paſſ. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ, & πληρόω, repleo. Th. πλέος, ε, ὁ, plenus.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. ab ἐκπληρόω, impleo, expleo.

Ἐκπλήσσεο, perturbare, præſ. imperat. Jonic. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, fut. ξω, percutio.

Ἐκπλήσσω, vel Att. ττω, percello. f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. 1. ἐξέπληξα. imperſ. paſſ. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. aor. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, η, perculſus fui. ab eodem them.

Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, extra mentem navigare, hoc eſt de ſano mentis ſtatu deturbari. quod à πλώω, ſeu πλώομαι, Poet. pro πλέω, navigo.

Ἐκπνέω, expiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ, & πνέω, ſpiro.

Ἐκπνοή, ῆς, ἡ, exſpiratio, flatus. ab ἐκπνέω, exſpiro.

Ἐκποδών, eminus, procul, adv. quaſi ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

Ἐκποίησις, ἡ, ſeminis emiſſio.

Ἐκπονέω, labore quæro, colo, exerceo. quod ab ἐκ, & πονέω, laboro.

Ἐκπορεύομαι, egredior. imperſ. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. præt. ἐκπεπόρευμαι. 3. ſing. præſ. imper. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ, & πορεύομαι, eo, quod a πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Th. πείρω, f. ερῶ, tranſfadigo. præt. med. πέπορα.

Ἐκπορνεύω, effuſe ſcortor. f. εύσω. p. πεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα, a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν, ab ἐκ, & πορνεύω, ſcortor, quod a πόρνη, ης, ἡ, meretrix. Th. περάω, vendo. fut. άσω, & άσω.

Ἐκποτέομαι, idem ac ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo, volas.

Ἐκπρεπής, έος, ὁ, ἡ, eximius, elegans. ab ἐκ, & πρέπω, decorus ſum.

Ἐκπρήξας, operatus, a. 1. part. Jon. ab ἐκ, & πράττω, Jon. πρήττω, facio, f. ξω.

Ἐκπρίασθαι, præſ. inf. ab ἐκπρίαμαι, eximo, pecunia corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ἐκπρολίποις, dimittas, 2. ſing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. plur. aor. 2 part. act. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτύω, reſpuo, abhorreo. f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. aor. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, ſpuo.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράανθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. a κραιαίνω, perficio.

Ἔκραγον, clamavi, p. m. κεκραγέναι, p. m. inf. pro κεκραγέναι, verbi κράζω. fut. a. κέκραγα. unde a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, erumpere. ἐκραγείς, εῖσα, έν, qui erupit. verbi ἐκρήγνυμαι, effringo, erumpo. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐκραάνθην, Dor. pro ἐκράνθην, aor. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio.

Ἐκράθην, mixtus ſum, per ſync. pro ἐκεράσθην, a. 1. paſſ. verbi κεράννυμι. f. άσω, miſceo.

Ἐκραίαινον, implebam, exſequebar, imperſ. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio. f. κρανῶ, a. 1. paſſ. ἐκράνθην, & per epenthesin ἐκραάνθην.

Ἔκραξα, clamavi. & in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo. f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, vociferor. fut. άσω. p. κεκραύγακα. a κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, f. σω, clamo.

Ἐκρέματο, pendebat, 3. ſing. imperſ. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, ſeu κρεμάω, ſuſpendo.

Ἐκρέμω, pendebas, 2. ſing. imperſ. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Jon. ἐκρέμαο, deinde Attica contractione ἐκρέμω, verbi κρέμαμαι, a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην.

Ἔκρηγμα, τό, ſalebra, præceps locus. Item eruptio aquarum in magnis imbribus.

Ἐκρήγνυμαι, erumpo. Ἐκρηγνύω, ſcindo, impreſſionem facio, erumpo.

Ἔκρηνα, pro ἔκρανα, implevi, a. 1. ind. act. a κραιαίνω, pro κραίνω, perficio, item impero. f. κρανῶ. aor. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, & pleonaſm. Poet. ἐκρήηνα. hinc κρῆνον, άτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, eradico. f. ώσω. perſ. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. ſub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. paſſ. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. paſſ. ἐκριζώθητι, ήτω. a. 1. part. paſſ. ἐκριζωθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ, & ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ἐκρίθην ἄντα, Poet. pro ἀπεκρίθην, reſpondi, a. 1. paſſ. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Ἐκρίνατ' pro ἐκρίνατο, 3. ſing. a. 1. med. interpretatus eſt. ἔκρινεν, elegit, imperſ. act. ἐκρίνοντο, ſegregabant, imperſ. paſſ. verbi κρίνω, ſecerno, judico.

Ἔκροος, ου, ὁ, effluxus. quod ab ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ἐκρούσθην, expulſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi κρούω, pulſo.

Ἐκρούσω, 2. ſing. aor. 1. med. ἐκρουσάμην, ω, ατο, verbi κρούομαι, pulſor. aor. 1. paſſ. ἐκρούσθην.

Ἐκρύβην, abſconditus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔκρυβον, aor. 2. act. verbi κρύπτω, abſcondo. f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperſ. act. verbi κρύπτω, abſcondo.

Ἔκρυφα, perſ. act. Attic. pro κέκρυφα, occultavi, ab eodem verbo κρύπτω.

Ἔκρυψα, ας, ε, abſcondi, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi κρύπτω.

Ἔκστασις, εως, ἡ, ſtupor, admiratio, item exceſſus mentis. ab ἐξίσταμαι, de ſtatu mentis dejicio, animum de loco certo, & ſtatu dimoveo. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. præſ. paſſ. ἵσταμαι, σαι.

Ἐκστρέφω, everto. fut. ψω. p. ἐξέστροφα. perſ. paſſ. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ, & στρέφω, verto. p. m. ἔστροφα.

Ἔκτα, 3. ſing. Dor. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, verbi κτῆμι, interficio. f. κτήσω. perſ. ἔκτηκα. perſ. paſſ. ἔκτημαι. Th. κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per apocopen ἔκταν, & in 3. ſing. ἔκτανε, & per apocopen ἔκτα.

Ἔκταγκα, Poet. pro ἔκτακα, perſ. activ. verbi κτείνω, occido.

Ἐκτάδιος, ου, ὁ, extenſus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

Ἐκταθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἐκτείνω, extendo. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, occiſi ſunt, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

Ἔκτακα, perſ. ind. activ. verbi κτείνω, occido.

Ἐκταμένος, ὁ, & Poet. κταμενος, retracto accentu, Æol. perſ. part. paſſ. verbi κτείνω, occido. perſ. paſſ. ἔκταμαι.

Ἐκτάμῃσι, Jon. paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. ab ἐκτέμνω, excido. quod ab ἐκ, & τέμνω, ſeco, ſcindo. f. 2. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ἔκταμαι, perſ. ind. paſſ. ἐκταμένος, perſ. part. paſſ. verbi κτείνω, occido. f. 2. κτενῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάμνῃσι, Jon. pro ἐκτάμνῃ, 3. ſing. ſub. act. verbi τάμνω, ſcindo, Jon. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poet. inſerto ν, & Jon. addito σι, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ἐκτέμνω, excido. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. a. 2. ἔταμον.

Ἔκταν, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην verbi κτῆμι, interficio. Vel pro ἔκτανον, & per ſync. ἔκταν, 3. pl. a. 2. act. a κτείνω, occido. Sic a κτάομαι, τὸ κτέομαι, poſſideo. a. 2. ἔκτην, 3. plur. ἔκτησαν, per ſyncopen ἔκταν.

Ἔκτανε, 3. ſing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido. f. 2. κτενῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perſ. inf. paſſ. ἐκτάνθην, interfectus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a κτείνω, interficio. perſ. paſſ. ἔκταμαι.

Ἔκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐκταράσσω, perturbo. fut. ξω. p. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα. ab ἐκ, & ταράσσω, commoveo.

Ἔκτας, per ſyncopen pro ἔκτανες, occidiſti. ἔκτας, pro ἔκτανας, aor. 1. verbi κτείνω. vide in ἔκτα.

Ἐκτάσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. perſ. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, interfectus fuerat, 3. ſing. plusq. perſ. ab ἐκτάμην, σο, verbi κτείνω, occido. p. ἔκτακα. perſ. paſſ. ἔκταμαι.

Ἐκτέατο, Jon. pro ἔκτηντο, ſeu ἐκέκτηντο, 3. plur. plusq. perſ. paſſ. Sic ἐκτέαται, Jon. pro ἔκτηνται, 3. plur. perſ. Nota vero, ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Jon. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perſ. inf. verbi κτάομαι, poſſideo.

Ἐκτεθέντα, aor. 1. part. paſſ. acc. ſing. verbi ἐκτίθημι, expono.

Ἐκτεθραμμένους, acc. plur. perſ. part. paſſ. verbi ἐκτρέφω, enutrio. ab ἐκ, & τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, extende, aor. 1. imperat. activ. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκτεινε, occidit, 3. ſing. a. 1. act. ἔκτεινα, ας, ε, imperſ. a κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, extendo. f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. aor. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτελεῖτ', pro ἐκτελεῖτε, 2. plur. præſ. opt. act. ab ἐκτελέω, perficio.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, quum compleviſſet, a. 1. perſ. act. m. g. ab ἐκτελέω, perficio.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet, f. 1. act. a τελευτάω, ad finem perduco.

by Google

duco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτελέω, perficio. ἐκτελέειν, præſ. inf. f. έσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. ſub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas: ἐν ἐκτενείᾳ, perpetuo, pro ἐκτενῶς, ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτενὴς, έος, ὁ, ἡ, intentus, aſſiduus, expetrectus, ſedolus, jugis. hinc ἐκτενέως, Jon. pro ἐκτενῶς, vehementer. eb eodem Themate.

Ἐκτενῶ, fut. 2. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἐκτέον, habendum, adv. poſitionis ab ἔχω, habeo.

Ἕκτη, ſexta: ἕκτος, η, ον, ſextus, Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτημένος, η, ον, pro κεκτημένος, qui poſſidet aliquid, perſ. part. verbi κτάομαι, poſſideo.

Ἐκτέαται, pro κέκτηνται, poſſideot, 3. plur. perſ. κτάομαι, poſſideo.

Ἐκτήνω, ſcil. χρόνῳ, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, ex illo tempore.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per aphæreſin Jon. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perſ. inf. paſſ. ſic ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perſ. verbi κτάομαι, acquiro.

Ἐκτίθεμαι, expono, & 1. plur. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, ου, το, aor. 2. med. ἐξεθέμην, ου, το, & in 3. plur. ἐξέθεντο. ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκτινάξατε, vide in ἐκτινάσσω, excutio.

Ἐκτινάσσω, excutio. f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. aor. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. plur. ἐκτινάξατε. a. 1. med. ἐξετιναξάμην, aor. 1. part. med. ἐκτιναξάμενος. ab ἐκ, & τινάσσω, quatio.

Ἔκτισε, creavit, aor. 1. ind. act. verbi κτίζω. fut. σω. condo, creo. p. ἔκτικα. aor. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισται, 3. ſing. perſ. paſſ. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, creo. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην.

Ἔκτοθεν, & ἔκτοθι, pro ἐκτόθεν, & ἐκτόθι, extra. regit genit. ab ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ, ex.

Ἐκτοῦ, ex quo tempore.

Ἐκτολμήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐκτολυπεύω, perficio. f. εύσω. ab ἐκ, & τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & operi parata.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. Dicitur & Jon. ἐκτομίης, ου.

Ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. perſ. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοπίζω, e loco moveo, peregre abeo, deſolo. ab ἐκ, & τόπος, ου, ὁ, locus.

Ἕκτορ᾽, pro Ἕκτορα, acc. ſing. ab Ἕκτωρ, Hector.

Ἕκτος, η, ον, ſextus, a, um. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτὸς, adv. extra, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex, e, a.

Ἐκτόσθεν, extra, cum genit. ab ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ.

Ἐκτόσε, ſeu ἔκτοσε, extra, ab ἐκτὸς, extra, quod ab ἐκ, ex.

Ἐκτραπέλοισι, dat. plur. Jon. ab ἐκτράπελος, averſandus. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτραπῇ, deflectet, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπήσομαι, f. 2. paſſ. ab ἐκτρέπομαι, averſor.

Ἐκτρέπομαι, averſor, cum acc. aor. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η, deflexi. f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. paſſ. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρῖψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. ab ἐκτιτρώσκω, pario abortum, abortio. f. ἐκτρώσω. perſ. paſſ. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3. ſing. a. 2. activ. verbi κτυπέω, reſono. Thema τύπτω, verbero. fut. ψω.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hector, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκύδασσε, 2. ſing. aor. 1. med. Jon. & Poet. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κῦδος, ου, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo.

Ἑκυρός, οῦ, ὁ, ſocer, mariti pater, quia ὡς ἑαυτοῦ τὴν κόρην ἔχει, quam pro filia ſuſcepit. Et ἑκυρά, Jon. ἑκυρή, ſocrus, mariti mater.

Ἔκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido. f. ρῶ, & Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω, ſancio. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἔκυψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κύπτω, incurvo me. f. ψω.

Ἐκφαίνω, profero, evulgo. ab ἐκ, & φαίνω, in lucem edo. f. φανῶ. p. πέφηνκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poet. & Bœot. 3. plur. a. 2. paſſ. verbi ἐκφαίνω, profero, evulgo.

Ἐκφερέμεν, Jon. pro ἐκφέρειν, efferre, præſ. inf. ab ἐκ, & φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐκφέρω, εις, ει, promo, effero, profero. f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. aor. 2. imperat. act. ἐξένεγκε, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ aor. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab eodem Themate.

Ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. ſub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξῃ, 2. ſingul. & ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, effugio.

Ἐκφοβέω, terrefacio. fut. ήσω. perſ. ἐκπεφόβηκα. aor. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φόβος, ου, ὁ, timor. hinc φοβέω, terrefacio. Th. φέβομαι, fugio, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ, ἡ, conterritus, conſternatus. ab eodem Themate.

Ἐκφορά, ᾶς, ἡ, elatio funeris. ἐκφόριον, τὸ, terræ proventus. ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero. part. præſ. ἐκφράζων, οντος. part. præſ. paſſ. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ, & φράζω, dico. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio. acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero.

Ἐκφραστέον, adject. verbale ab ἐκφράζω, eloquor.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, aor. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, effugio. ab ἐκ, & φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. hinc ἐκφύγωσι, 3. plur. aor. 2. ſub. πέφευγα, præt. med.

Ἐκφυσᾷν, efflare. Th. φυσάω, inflo.

Ἐκφύω, enaſcor, germino, f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, naſcor.

Ἐκχέω, effundo, f. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω. 2. plur. ἐκχέατε, effundite. a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, όμην, ου, ετο, οντο. Them. χέω, fundo.

Ἐκχρῆν, ſufficere, ſatis eſſe, præſ. inf. a χράω, do mutuo.

Ἐκχρήσει, utile erit, ἐν χρόνῳ ἔσται.

Ἐκχυθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἐκχέω, effundo, ſeu ἐκχύω. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.

Ἐκκέχυντο, effundebantur, pro ἐξεκέχυντο, 3. plur. plusq. perſ. paſſ. ab ἐκχέω, effundo.

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, effundo. f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præſ. paſſ. ἐκχύομαι. perſ. paſſiv. ἐκκέχυμαι. aor. 1. paſſ. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ, & χέω, fundo.

Ἐκχωρέω, excedo. ἐκχωρείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. excedant. fut. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, ῶ, accedo, proficiſcor.

Ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. p. ἐξέψυχα. aor. 1. ἐξέψυξα, ab ἐκ, & ψύχω, ſpiro. Th. ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Ἐκώλυσε, probibuit, aor. 1. ind. act. a κωλύω, impedio, veto. f. σω. p. κα.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius. & in f. g. ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens. q. ab εἴκω, cedo, non repugno. Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, ſpontaneus. ἑκουσίως, adv. ultro, ſponte. ἀέκων, & ἀεκούσιος, ἄκων, & ἀκούσιος, non voluntarius, invitus.

E Λ.

Ἐλάαν, incitare. Poet. pro ἐλάειν, ἐλᾷν, præſ. inf. ab ἐλάω, incito, agito. ſic in 3. ſing. præſ. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poet. ἐλάᾳ, curſum init, verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, ducebam, imperf. Jon. pro ἤλαον, vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω, agito. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἐλάβον, ſumpſi, a. 2. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.

Ἐλαθείς, ὁ, transfixus, a. 1. part. paſſ. ab ἐλάθην, verbi ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω. perſ. paſſ. ἤλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, latui, a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. med. verbi λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ἐλαία, ας, ἡ, olea, oliva, arbor. q. a λεῖος, lævis, quod cutis ejus quaſi glabra ſit, & niteat. hinc ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. ἀγριέλαιος, ου, ἡ, agreſtis oliva.

Ἐλάινος, ου, ὁ, ἡ, oleaginus: ab eodem Themate.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. in dativ. ἐλαίῳ. Th. ἐλαία, ἡ, oliva.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαίου, ab ἔλαιον, oleum.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. ab eodem Themate.

Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, ſonitum do. præt. med. λέλακα.

Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. latitans.

Ἔλασ᾽, pro ἔλασε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. verbi ἐλαύνω, agito.

Ἐλάσαι, compuliſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἔλασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, agito, impello. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poet. ἐλάσσας.

Ἐλάσασκε, Poet. & Jon. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.

Ἐλάσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æolic. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω, agito.

Ἐλάσιππος, ου, ὁ, equorum agitator, ἐλαύνων ἵππους.

Ἔλασις, ἡ, militaris expeditio. ab ἐλαύνω, agito.

Ἔλασκε, Jon & Poet. pro ἤλαε, ſeu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, ſeu ἐλαύνω, agito, impello. f. ἐλάσω.

Ἐλασάμενος, Poet. aor. 1. part. med. ἐλάσατο, ας, ε, a. 1. ind. Poet. ab ἐλαύνω, agito.

Ἔλασσε, trajecit, 3. ſing. a. 1. Poet. ut & ἐλάσῃ, abigat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ab ἐλαύνω, agito.

Ἐλάσσω, acc. contract. pro ἐλάσσονα, ας, α, ab ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, compar. a poſitivo ἐλαχὺς, parvus. in ſuperl. ἐλάχιστος, minimus.

Ἐλάσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.

Ἐλαστρέω, agito, impello. ab ἐλαστὴρ, ῆρος, ὁ, impulſor. Th. ἐλαύνω. f. άσω, agito.

Ἐλάσω, abigam, futur. 1. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, Elatia, nomen proprium.

Ἐλάτη, ης, ἡ, abies. at ἐλάτης, & ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. plur. Jon. inde ἐλάτινος, ου, ὁ, abiegnus. q. ab ἐλάω, in

in altum tendo. Eſt enim arbor admodum procera.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga, Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. paſſ. ἐλήλαμαι, σαι, ται.

Ἐλατόμησαν, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi λατομέω, excindo. f. ήσω. a λατόμος, ου, ὁ, lapicida. quod ex λᾶς, λαος, ὁ, lapis, & τόμος, fruſtum. ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, ſcindo.

Ἐλαττονέω, minus habeo. fut. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. Th. ἐλαχὺς, parvus.

Ἐλαττονωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. pl. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἐλαττονέω, minus habeo. Th. ἐλαχὺς, parvus.

Ἐλαττόω, minuo. f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἐλάττωκα. præſ. inf. paſſ. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, parvus, ἐλάσσων, minor, ἐλάχιστος, minimus.

Ἐλαυνέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκοπὸν, ſcopum attingere. ἔλαυνε, præſ. imperat. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐλαύνοι, 3. ſingul. præſ. opt. act. ab ἐλαύνω, agito, impello.

Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, impellentes, nom. dual. part. præſ. ab eodem Them.

Ἐλαύνω, Dor. ἐλαύω, f. ἐλάσω, agito, proveho, ſtimulo, impello, progredior, evado. quaſi ab ἐλάω. p. ἔλακα, Att. ἐλήλακα. hinc perf. part. act. ἐληλακώς. imperf. paſſ. ἐλαυνόμην, ου, ετο. perf. paſſ. ἐλήλαμαι, σαι, ται. Hinc ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga.

Ἐλάφοιο, gen. Jon. ab ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva.

Ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva. quaſi ἕλκων ὄφεις, quod ſerpentes e cavernis trahat. Vel q. ἐλαύνων ὄφεις, ſerpentes abigit. vel q. ἐν ἕλεσι φαίνων, quod in profundis paludibus appareat. Hinc ἐλάφειος, ου, ὁ, ἡ, cervinus.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas. ab ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, levis.

Ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis, & celer, inſtar cervi. q. ab ἔλαφος, cervus. comp. ἐλαφρότερος, levior.

Ἐλαφρότερος, ου, ὁ, levior, comp. ab ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, levis.

Ἔλαχεν, ſortitus eſt, 3. ſing. a. 2. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.

Ἐλάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, fodio.

Ἐλάχιστος, ου, ὁ, minimus, ſuperl. a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάσσων, minor. Th. ἐλαχὺς, parvus. hinc novum comp. formatur ἐλαχιστότερος, Epheſ. 3. 8.

Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ, qui alas, vel pinnas parvas habet, μικροπτέρυξ. ab ἐλαχὺς, parvus, & πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.

Ἐλαχὺς, εῖα, ὺ, parvus. ut μικρός. comp. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος, minimus. Ἐλαττόω, diminuo. ἐλάττωμα, ατος, τὸ, vitium, deterior conditio. q. ab ἕλω, capio. Parva facile capiuntur.

Ἐλάω, agito, arceo. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἔλδεαι, Jon. pro ἔλδῃ, 2. ſing. præſ. ab ἔλδομαι, cupio.

Ἔλδομαι, ῃ, εται, deſidero, cupio, appeto. Hinc ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium, q. ab ἕλω, capio. Lubentes enim capimus, quæ cupimus.

Ἕλε, & ἕλ', interfecit, rapuit, 3. ſing. a. 2. Jon. εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Eleazar. Hebr. Dei auxilium.

Ἐλεαίρω, miſereor, idem ac ἐλεέω, Poet. Them. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.

Ἐλιακεὶμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Heleacim. Hebr. Deus reſtituet.

Ἐλεᾶς, avis nomen, vel ἐλέας, quia paludes inſpectat, quæ ἕλη, vide Ariſt. Hiſt. animal. lib. 9. cap. 16.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. plur. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἐλέγξῃς, ſpreveris, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἔλεγξον, άτω, argue, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, redargutio. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἐλέγω, Dor. pro ἔλεγον, imp. verbi λέγω.

Ἔλεγος, ου, ὁ, lamentatio, luctus. carmen lugubre. quaſi ab ἐλεέω, miſereri, vel ἀπὸ τοῦ ἒ λέγειν.

Ἐλεγχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus. & in plur. ἐλέγχεα. & ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. Th. ἐλέγχω, arguo.

Ἐλέγχω, fut. ξω, arguo, convinco, argumentis demonſtro. a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω, præt. ἤλεγχα, & ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor. perf. paſſiv. ἤλεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. paſſ. ἠλέγχθην, a. 1. ſub. paſſiv. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. q. παρὰ τὸ ἕλω ἄγχειν. Vel ab ἕλω, capio, & ἄγχω, ſtrangulo. qui enim refellitur, obmuteſcit, & illi os obturatur, & ſic quaſi ſtrangulatur.

Ἐλεδώνη, ης, ἡ, Eledona; ſpecies quædam polypi.

Ἑλέειν, capere, dialyſi Jon. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἐλεεινὸς, ή, ὸν, miſerabilis, ab ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.

Ἐλεεῖσθαι, præſ. inf ab ἐλεέομαι, conſequor miſericordiam. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.

Ἐλεέω, ῶ, miſereor, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. ſub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα, perf. paſſ. ἠλέημαι, a. 1. paſſ. ἠλεήθην. aor. 1. ſub. ἐλεηθῶ, ῇς. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.

Ἐλεηθῶσιν, miſericordiam conſequantur. 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ ab ἠλεήθην, a. 1. paſſ. verbi ἐλεέω, miſereor.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, miſericors. ab ἐλεέω, miſereor.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia, eleemoſyna.

Ἐλέησε, miſeratus fuit, 3. ſing aor. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω, miſereor.

Ἐλέησον, άτω, a. 1. imp. act. verbi ἐλεέω, miſereor.

Ἐλείθυια, ας, ἡ, idem ac Εἰλείθυια, Lucina.

Ἑλεῖν, interficere, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλειὸς, οῦ, ὁ, glis. Th. ἕλος, εος, τὸ, palus. Vel ab ἑλίσσω, quia ſurſum verſus caudam flectit. & ἐλινύειν, eſt otiari. Glis enim eſt ſomniculoſus.

Ἐλείψασκον, reliqui, Jon. pro ἔλειψα, a. 1. ind. act. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἐλέκτο, concubuerat, Poet. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi λέγομαι, cubo. f. ξομαι. p. λέλεγμαι.

Ἐλελεῦ, acclamatio bellica. an ab ἀλληλούϊα, ab hallelujah, id eſt, laudate Dominum. hinc ἐλελίζω, clamo in bello.

Ἐλελήθει, pro ἐλελήθει, Jon. oblitus erat, 3. ſing. pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἐλελήθεισαν, correpta Att. penultima, verbi λανθάνω, lateo. fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. med. λέληθα.

Ἐλέλιζεν, torquebat, imp. Jon. ab ἐλελίζω, quaſſo, convolvo. Th. εἰλέω, verſo.

Ἐλέλικτο, convolutus erat, pro ἐλέλικτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ab ἑλίσσω, volvo. f. ξω. p. εἷλιχα, perf. paſſ. εἷλιγμαι, & per reduplic. Att. ἐλήλιγμαι. unde pluſq. perf. ἐληλίγμην, ξο, κτο. ſublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, verſo.

Ἐλελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, aor. 1. part. ab ἐλελίζω, pulſo, quaſſo. Th. εἰλέω, verſo.

Ἐλέλιξεν, commovit, aor. 1. ind. act. ab ἐλελίσσω, fut. ξω, circumago. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.

Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἐλελίσσω, circumago.

Ἐλελόγχει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Ἐλελοίπεσαν, omiſerant, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. pluſq. perf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ἕλεν, pro εἷλεν, invaſit, 3. ſing. a. 2. ind. activ. Jonic. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἑλένη, ης, ἡ, & Dor. Ἑλένα, Helena. Eſt & ἑλένη, ſeu ἑλάνη, lampas, fax. q. ab ἕλη. Sed ἑλένια, feſtum in honorem Helenæ. Eſt & ἑλένιον, herba quædam e lacrymis Helenæ nata.

Ἐλέξατο, dormivit, aor. 1. med. verbi λέγομαι, dormio, f. λέξομαι.

Ἐλεόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, genitus, ſeu nutritus in paludibus. ab ἕλος, εος, τὸ, palus, & τρέφω, alo.

Ἐλεοῖσιν, menſis, dat. pl. Jon. ab ἐλεὸς, οῦ, ὁ, menſa coquinaria.

Ἐλεόν, miſere, per ſyncop. pro ἐλεεινόν. ab ἐλεεινὸς, miſer, quod ab ἐλεέω, miſereor. Thema ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.

Ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia, vel εος, ους, τό. Forte ab ἐλεὸς, menſa coquinaria; inde enim dantur eleemoſynæ. De divitum quadra pauperibus victitandum. Hinc ἐλεεινὸς, ή, ὸν, miſerabilis. ἐλεέω, fut. ήσω, miſereor. ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, miſericors. ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, eleemoſyna, miſericordia.

Ἐλεὸς, οῦ, ὁ, ſive ἐλεὸν, οῦ, τὸ, menſa coquinaria. unde coquus ἐλεῖ, id eſt, accipit coquenda.

Ἐλέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, decortico.

Ἐλέπολις, aries bellicus. ab ἑλεῖν πόλιν, capienda urbe.

Ἑλέσθαι, inſtituiſſe, capere, aor. 2. inf. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. med. εἱλόμην.

Ἕλεσθε, ſumite, 2. plur. ἑλέσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, quæ capi poteſt, ab ἑλετὸς, ή, ὸν, quod ab αἱρέω, capio.

Ἑλέτην, interfecerunt, aor. 2. act. dual. ἕλετο, pro εἵλετο, abſtulit, 3. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω, tollo, interficio.

Ἑλεῦ, elige. Dor. pro ἑλοῦ, ἑλέου, aor. 2. imperat. med. verbi αἱρέομαι, eligo.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas. ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas. ab ἐλεύθερος, ingenuus, liber, immunis.

Ἐλεύθερος, ου, ὁ, liber, immunis. παρὰ τὸ ἐλεύθειν, ὅπου ἐρᾷ, quod eat quo velit, non ligatus. Hinc ἐλευθερόω, libero. ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.

Ἐλευθεροῦντας, acc. plur. part. præſ. ab ἐλευθερόω, libero.

Ἐλευθερόω, libero, liberum reddo. fut. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. ſub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἠλευθέρωμαι. aor. 1. paſſ. ἠλευθερώθην, a. 1. part. paſſ. ἐλευθερωθεὶς, έντος. f. 1. paſſ. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, liber.

Ἐλευθῆρες, & ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus, ab inuſitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύθω, venio, inuſit. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, venio. Ἐλευθὼ, εἰλείθυια, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. ab ἐλεύθω, venio.

Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, veniam, & in 3. pl. ἐλεύσονται, fut. 1. med. ἐλευσόμενος, f. 1. part. med. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2. med. ἤλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε.

Ἐλεφαίρω, & ἐλεφαίρομαι, decipio. noceo, lædo. 3. ſing. imperf. ἐλεφαίρετο. q. ab ἐλαφρὸς, levis. Eſt enim levitas decipere: ſed videtur eſſe a λάφυρα, ſpolia.

Ἐλέφας, αντος, ὁ, elephas animal, & ebur; dat. ἐλέφαντι. qui ἐν ἕλη φαίνει, id eſt, φαίνει, quod ſit animal magnum, & conſpicuum. Item genus poculi. Athen.

phen. l. 22. Item morbi genus. Dioſc. Hinc ἐλεφάντινος, η, ον, eborneus. ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, lepra.

Ε'λέχθην, ης, η, dictus ſum, a. 1. ind. paſſ. a λέγω, dico.

Ε'λεψε, decorticavit, 3 ſing. a. 1. act. a λέπω, decortico. f. ψω. a. 2. ἔλαπον.

Ε'λη, & εἵλη, ης, ἡ, calor Solaris, q. ab ἕλω, capio, quod a calore Solari frutices, & omnia vegetativa ſuum incrementum capiant. hinc εἵλησις, εως, ἡ, æſtus. Sed ἕλη, a. 2. ſub. act.

Ε'λῆα, pro ἐλῆσα, Poet. a λῶ, λῶ, volo, vis, pro θέλω, per aphæreſin ſyllabæ initialis.

Ε'λῃσι, ceperis, a. 2. ſub. med. Jon. pro ἕλῃ, ab αἱρέω, capio. ſut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ε'λήθετο, oblitus eſt, Jon. pro ἐλάθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi λανθάνω, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ε'λήλακα, abegi, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ε'ληλάκεσαν, ejecerant, Attic. pro ἠλάκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. ejuſdem verbi.

Ε'ληλάκασι, profecti ſunt, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejuſdem verbi.

Ε'λήλαμαι, abactus ſum, & ἐληλάμην, perf. & pluſq. perf. paſſ. hinc ἐληλαμένος, ſummotus, pro ἠλαμένος, perf. part. Att. verbi ἐλαύνω, abigo.

Ε'ληλαμένος, Att. & Jon. pro ἠλαμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.

Ε'λήλατο, Att. pro ἤλατο, perf. ἐλήλατο, immiſſus erat, Att. pro ἤλατο, pluſq. perf. Att. vide ἐλήλαμαι.

Ε'λήλεγκται, redargutus eſt, perf. Attic. paſſ. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.

Ε'λήλεγμαι, convictus ſum, pro ἤλεγμαι, perf. ind. paſſ. Att. ab eodem themate.

Ε'ληλέδαται, Jonic. pro ἐλήλανται, ſeu ἐληλαμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito.

Ε'ληλουθὼς, perf. part. med. Att. & Æol. pro ἐληλυθὼς, ὁ, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. præt. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, Æol. ἐλήλουθα.

Ε'λήλυθα, veni, Att. pro ἤλυθα, perf. med. ejuſdem verbi.

Ε'ληλύθειν, veneram, & in 3. plur. ἐληλύθεισαν, Att. pro ἠλυθείσαν, pluſq. perf. med. ejuſdem verbi.

Ε'ληλουθυῖα, adveniens, præt. perf. med. f. g. a maſc. ἐληλουθὼς, quod a præt. med. ἐλήλουθα, verbi ἔρχομαι, venio.

Ε'ληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, ceſſo. f. ξω.

Ε'λήφθης, ſumptus es, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, ſumo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ε'λθὲ, Att. pro ἐλθέ, veni, a. 2. imperat. ἐλθεῖν, a. 1. inf. ἔλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, venio.

Ε'λθέμεν, Jon. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Ε'λθὲν, Dor. etiam pro ἐλθεῖν, aor. 2. inf.

Ε'λθῆν, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, veniſſe, aor. 2. inf. act. ab aor. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι, venio.

Ε'λθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſic & ἔλθῃσ', pro ἔλθῃσι, quod ejuſdem verbi Jon. pro ἔλθῃ, a. 2. ſub. σι paragog.

Ε'λθοι, veniret, 3. ſing. aor. 2. opt. ἐλθοίμην, αιο, aor. 2. opt. med. ejuſdem verbi.

Ε'λθὸν, aor. 2. part. n. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντα, nom. dual. ἐλθόντα, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Ε'λθόντεσσι, advenientibus, dat. pl. Jon & Poet. pro ἐλθοῦσι, aor. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ε'λθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. plur. a. 2. ind. Sic ἐλθοισαν, in Bibliis pro ἔλθοιεν, 3. plur. aor. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ε'λθοῦσ', pro ἐλθοῦσα, aor. 2. part. f. g. ab eodem verbo.

Ε'λθω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio.

a. 2. ἔλθον.

Ε'λιχθήσομαι, complicabor, f. 1. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, vel ἱττω, complico, verto. a. 2. ἕλιγον. a. 1. paſſ. ἑλίχθην. Th. εἰλέω, verſo.

Ε'λιέζερ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Eliezer. Hebr. Deus reſtituet.

Ε'λιθοβόλουν, ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio, a λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ε'λικας, acc. pl. curvas. ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, κος, ἡ, volumen. & adject. ſumitur pro intortus. Th. εἰλέω, verſo.

Ε'λίκη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ε'λικοβλέφαρος, ο, ὁ, ἡ, cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ. Item pulcher, rotundis oculis, vel nigris. Veneris epitheton. ab ἑλικὸς, ὁ, volubilis, niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Thema εἰλέω, idem.

Ε'λικτὸς, ἡ, ὸν, involutus, intortus, curvus. quod ab ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Ε'λικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, in Bœotia, nomen habens ab anfractuoſis viis, Helicon. Hinc Ε'λικωνιάδες, Muſæ. dat. plur. Ε'λικωνιάδων. Et Ε'λικώνιαι παρθένοι, pro Muſis. Item muſicum inſtrumentum, ὀκτάχορδον, Ptol. in muſicis: & Procl. in Heſiod.

Ε'λίκωνες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, a remis circumvertendis.

Ε'λικώπιδα, acc. ſingul. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, limis oculis contuens.

Ε'λικῶπις, ιδος, ἡ. Dicitur de puella, quæ amantium oculos ad ſe trahit: vel quæ nigris oculis eſt decora: vel, cui oculi ſunt volubiles, & rotundi. ab ἑλικὸς, ὁ, ὁ, volubilis, tortilis: item niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.

Ε'λίκωψ, ωπος, ὁ, ἡ, cui oculi verſatiles, vel rotundi: nigris oculis præditus. ab ἑλικὸς, volubilis, niger, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ε'λιννύω, & ἐλινύω, quieſco, otior, ſedeo. q. ab εἰλέω, concludo. Habet & Heſych. ἐλλιννύει, ἠρεμίζει, παύεται, ἀργεῖ, hoc ſonat, Græcari: ut ſit, concluſum velut vivere.

Ε'λιξος, ου, ὁ, ramus. q. ab εἰλίσσεσθαι, circumagi; quia agitatur in arbore.

Ε'λιξ, & εἵλιξ, κος, volumen. ab ἑλίσσω, vel εἰλέω, volvo.

Ε'λιοὺδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Eliud. Hebr. laus Dei.

Ε'λιπον, ες, ε, reliqui, & in 3. plur. ἔλιπεν, aor. 2. activ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα.

Ε'λισαβὲτ, nomen mulieris ἄκλιτον, Eliſabeth. Hebr. Deus juravit.

Ε'λισσαῖος, αίου, ὁ, nomen Prophetæ, Eliſæus. Hebr. a Deo ſalus.

Ε'λισσέμεν, & ἐλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præſ. inf. verbi ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Ε'λίσσετο, 3. ſing. & ἑλίσσοντ', pro ἑλίσσοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi λίσσομαι, ſupplico.

Ε'λισσομένη, præſ. part. paſſ. f. g. ab ἑλίσσομαι. Th. εἰλέω, volvo.

Ε'λίσσω, volvo, ab εἰλέω, ἑλελίσσω, & ἑλελίζω, torqueo, circumago ſubito.

Ε'λιφθεν, relicti ſunt, Bœot. ſeu Æol. ſyncop. pro ἐλείφθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

Ε'λίχρυσος, ου, ὁ, & ἑλίχρυσον, & ἑλειόχρυσος, planta, de qua Theophr. l. 9. de hiſt. plant. c. 21. Interp. εἶδος φυτοῦ, ὃ τὸ ἄνθος ὅμοιον χρύσῳ καὶ αὐτὸ χρυσοειδές.

Ε'λκε, trahebat, imperf. Jon. pro εἷλκεν, vel 2. ἕλκεο, Jon. pro ἕλκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἕλκω, traho, & in 3. plur. ἕλκουσι. f. ἕλξω.

Ε'λκει, ulceri, dat. ſing. ab ἕλκος, εος, τὸ, ulcus: ab ἕλκω, traho.

Ε'λκέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, traho. imperf. εἷλκον.

Ε'λκεσ, vide in ἕλκε, trahebat.

Ε'λκεσίπεπλος, ο, ὁ, ἡ, longa veſte induta. ab ἕλκω, traho. & πέπλος, ου, ὁ, veſtimentum muliebre.

Ε'λκετο, traxit, imperf. paſſ. Jon. pro εἵλκετο, ab ἕλκω, traho. f. ξω. a. 1. εἵλξα.

Ε'λκηδὸν, adv. luctando, tractim, trahendo.

Ε'λκηθμὸς, οῦ, ὁ, tractio, lanietio. Iliad. ζ.

Ε'λκος, εος, τὸ, ulcus. dat. ſing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, traho. ergo ut vulnus a vello ob divulſionem continui; ita ἕλκος ab ἕλκω ob diſtractionem cutis, & continui divulſionem.

Ε'λκόω, exulcero. f. ώσω. p. ἥλκωκα. perfect. paſſiv. ἥλκωμαι, unde partic. ἡλκωμένος. Them. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus.

Ε'λκυστάζω, trahendo rapto. ab ἑλκύω, traho.

Ε'λκύω, traho. f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. aor. 1. part. ἑλκύσας, αντος, ὁ. Th. ἕλκω, traho.

Ε'λκω, traho: & metaph. vivo cum aliquo. f. ξω. hinc ἕλξις, εως, ἡ, tractio: ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, οῦ, ὁ, tractus. ἑλκύω, ύσω, & ἑλκέω, ύσω, traho. ἑλκυστικὸς, οῦ, ὁ, attractivus, q. ab ἕλω, capio. Captæ enim prius res ſunt, quam tractæ, & adductæ.

Ε'λλαβε, ſumpſit. Poet. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ε'λλάδος, gen. ſing. ab Ε'λλὰς, Græcia;

Ε'λλαμφθῆναι, Jon. & Poet. fut. 1. med. pro λαμπρὸν γενέσθαι, clarum, ac illuſtrem fore. ex ἐν, & λάμπω, ſplendeo, clarus ſum.

Ε'λλαν, ανος, ὁ, Doric. pro Ε'λλην, Attice etiam pro Ε'λληνικὸς, Græcanicus ponitur. Hinc & Ε'λλάνιος πατὴρ, Græcanicus pater, pro Ε'λλήνιος.

Ε'λλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ε'λληνοδίκης, α, ὁ, idem valet, ac ſi dicas Ε'λλήνων δικαστὴς, Græcorum judex.

Ε'λλὰς, άδος, ἡ, Græcia. dat. Ε'λλάδι, acc. Ε'λλάδα.

Ε'λλάσαι, Poet. pro ἐλάσαι, abegiſſe, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ε'λλάσποντος, ου, ὁ, Dor. pro Ε'λλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus.

Ε'λλαχον, Poet. pro ἔλαχον, ſortitus ſum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, ſortior. aor. 2. ſub. λάχω, ῃς, ῃ. præt. med. λέλογχα.

Ε'λλέβορος, ſeu ἐλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum. Vide Dioſc. lib. 4. cap. 151. & Plin. 25. cap. 5. παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat, ſeu ſuffocet eſu.

Ε'λλεδανοῖσιν, dat. pl. Jon. ab ἐλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, reſtis, faſcis, manipulus: ab ἴλλω, ſtringo. Th. εἰλέω, coarcto.

Ε'λλείπω, εις, ει, idem ac ſimplex λείπω, relinquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ε'λλειψις, εως, ἡ, derelictio, ab ἐλλείπω, relinquo. ἐλλείπειν τὸν βίον, excedere vita. Lucian. Th. λείπω, relinquo.

Ε'λλήγα, mala, injuſta, inimica. quaſi ab ὀλλύω, perdo.

Ε'λλέσχος, ὁ, ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore, & ſermone. ab ἐν, & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

Ε'λλην, ηνος, ὁ, Hellen, filius Deucalionis, a quo auctore Ε'λλην, dicitur Græcus; pro eodem & ἑλλήνιος, ὁ. In ſacris litteris opponitur Judæo, Gentilis. Inde ἑλληνικὸς, Græcanicus.

Ε'λληνίζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor. fut. ίσω. p. ἡλλήνικα. perf. paſſ. ἡλλήνισμαι, unde eſt ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, Græciſmus. Th. Ε'λλην, ὁ, Græcus. Interdum activa ſumitur; ad Græcorum ritum formo, vel ad linguam, elegantiamque Græcorum doceo. Theologis ἑλληνίζειν eſt vetere, & ridicula Græcorum perſuaſione de Diis imbutum eſſe, cui Χριστιανίζειν, Chriſtianum agere opponunt: unde Ε'λλην pro ethnico, & gentili.

Ε'λληνικὸς, ἡ, ὸν, Græcus, a, um; item Græcanicus, ab eodem themate.

Ε'λληνὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ε'λληνιστὴς, οῦ, ὁ, Græcus, Græcorum imitator. ἑλληνιστὶ, adverb. Græce. Th. Ε'λλην, Græcus.

Ε'λλανοδίκαι, ων, αἱ, præſides, ac judices,

certaminum Græcorum, qui & ἀγωνοθέται vocabantur. Herodot.

Ἔλληξα, Poet. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. a λήγω, ceſſo, f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἐλλιπὲς, τὸ, cui deeſt aliquid, imperfectus. ab ἐλλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐλλογέω, imputo, cum dat. ἐλλόγει, præſ. imperat. fut. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα. ab ἔλλογος, rationis particeps. ex ἐν & λόγος, ratio, quod a λογίζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, idem ac λόγιμος, eximius, eloquens, probus, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ἔλλοπας, mutos, acc. plur. ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit: ab ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. f. ψω. p. ψα. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Ἐλλοπιεύειν, piſcari, præſ. inf. ab ἐλλοπιεύω. quod ab ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit: epitheton piſcium. ab ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ἐλλὸς, οῦ, ὁ, hinnulus: mutus. ab ἔλλω, contineo, aſſrico.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, piſcis acipenſer, ab ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ἔλλω, contineo. q. ab εἰλέω, coarcto.

Ἐλλώτια, ων, τὰ, dies feſtus, de quo conſule Pindari Scholiaſten, Olymp. Od. 13.

Ἕλμινς, νθος, ἡ, lumbricus, tinea: ab εἱλεῖν, quia ſe volvit repens. aut quia ceu ἐν ἕλει μένει, in humido, & veluti paludoſo corporis naſcitur.

Ἐλμωδάμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Deus menſurabis eos.

Ἐλογίσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi λογίζομαι, ratiocinor.

Ἐλόεον, lavabam, Dor. pro ἐλόουν, verbi λόω, lavo. vel a verbo Poet. λοέω. imperf. ἐλόεον, ἐλόουν, & Dor. ἐλόεον.

Ἐλοιδόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα, aor. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, ἕλοι, a. 2. opt. act. ab αἱρέω, capio.

Ἑλοῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro ἑλοῦσα, aor. 2. part. f. g. verbi αἱρέω, capio.

Ἑλόμην, Jon. pro εἱλόμην, a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἕλον, Jon. pro εἷλον, cepi, a. 2. ind. act. ἑλόντ', pro ἑλόντε, dual. a. 2. part. ἑλόντα, acc. ſing. ejuſdem temporis, & modi. ἕλοντο, ſumpſerunt, 3. plur. aor. 2. med. Jon. ab αἱρέω, capio.

Ἕλος, εος, τὸ, palus. inde ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, paluſtris. an ἕλος a πελὸς, niger: quia luſulenta paludis aqua? aut quia non ibi ἕλη, calor Solis?

Ἑλοῦ, aiige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ἐλοῦμεν, lavabamus, per ſyncopen pro ἐλούομεν, ab ἐλουον, imperf. verbi λούω, lavo. f. σω.

Ἑλοῦντες, nom. plur. fut. 2. part. verbi αἱρέω, capio. f. 2. ἑλῶ, ᾷς, ᾷ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω, pario. f. εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, peperi. Th. λοχὸς, οῦ, ὁ, ἡ, gravida.

Ἐλόωσι, Poet. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. plur. præſentia pro futuro, ab ἐλάω, quo Poetæ pro ἐλαύνω, agito, utuntur.

Ἔλπεαι, ſperas, pro ἔλπῃ, 2. ſing. præſ. ἐλπέσθαι, præſ. inf. ab ἔλπομαι. η, εται, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἔλπεο, ſpera, Jon. pro ἔλπου, præſ. imperat. vel 2. ſing. imperf. Jon. pro ἔλπετο, verbi ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἐλπίζω, ſpero. imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω, Att. ἐλπιῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικὼς, ότος, ὁ, aor. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. paſſ. ἐλπισθεὶς. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes. dat. plur. ἐλπίσι. Hinc ἐλπίζω, & ἔλπομαι, ſpero, q. ab ἕλω, ideſt αἱρέω, & πέλω, cupio poſſidere: Vivere ſpe vidi, qui moriturus erat. Vel ἐλπὶς, quaſi ἕλκει ἡμᾶς πρὸς τὸ πέλειν, ad poſſidendum trahit nos, & adducit.

Ἐλπισθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἐλπιστέον, ſperandum. ab ἐλπίζω, ſpero.

Ἐλπιῶ, ſperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, ſpero.

Ἐλπόμενος, ὁ, ſperans, præſ. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἔλσαι, immittere, per ſyncopen pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. ſic & ἔλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Jon. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. Ἕλσαι, cum aſpero, eſt a. 1. inf. act. per ſyncopen pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, traho.

Ἔλυμα, & ἔλυμα, ατος, τὸ, pes aratri in medio, temo, buris, ab ἕλω, traho. Th. εἰλέω, verſo. Vel ab ἐλύω, ideſt, καλύπτω, abſcondo. Item indumentum. Heſych.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi, Elymas. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, vaſto. f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Ἔλυμος, theca citharæ, tibiæ genus e buxo, arcus, ab ἐλύω, intego. Eſt & ἔλυμος, panicum. Etymol. ab ἕλος, vel εἰλέω, involvo.

Ἐλύπει, 3. ſing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λυπέω, fut. ήσω, doleo. p. λελύπηκα. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Ἔλυσα, ας, ε, ſolvi, a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum, velamen, utriculus, theca, alveus aquarum. ab εἰλέω, involvo. ἐλυτρόω, tegmine involvo.

Ἐλυτρώσω, liberaſti, 2. ſing. a. 1. med. verbi λυτρόω, libero, a λύτρον, ου, τὸ, pretium redemptionis. Th. λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ἔλφος, butyrum Cypriis, Heſych.

Ἕλω, capiam, a. 2. ſub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. Eſt & ἕλω, præſens inuſitat. pro quo in uſu eſt αἱρέω.

Ἐλωὶ, Eloi, Syriace, Hebr. ἠλὶ, Eli. hoc eſt Θεέ μου, Deus mi.

Ἕλωμαι, auferam, a. 2. ſub. med. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, ὁ, capiens, aor. 2. part. act. verbi αἱρέω, capio.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura, laceratio, præda. pl. ἕλωρα. ἐλώριον, ου, τὸ, idem, quaſi ab ἕλω, capio, inuſit. pro αἱρέω.

Ἔλωρος, ου, ὁ, Fluvii Siculi nomen.

E M.

Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμάθετε, didiciſtis, 2. plur. a. 2. ind. vide ἔμαθον.

Ἔμαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. aor. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, didicerunt, 3. plur. aor. 2. Bœot. pro ἔμαθον.

Ἐμαίμασε, deſideravit, 3. ſing. a. 1. act. Poet. geminat. ας, verbi μαιμάω. Th. μάω, vehementer cupio.

Ἐμακάρισαν, 3. ſing. aor. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. fut. ίσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus.

Ἐμαλάχθην, amollitus ſum, a. 1. paſſ. verbi μαλάσσω, ſeu ττω, mollio. f. ξω. p. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Doric. pro ἐμηλοφόρει, 3. ſing. imperf. activ. verbi μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τὸ, pomum, & φέρω, fero.

Ἐμάνην, inſanivi, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, extersit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μάσσω, vel ττω, abſtergo. f. ξω. a. 1. ἔμαξα. perf. paſſ. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, tabeſecit, 3. ſing. aor. 1. act. a μαραίνω, marceſco, tabeſco.

Ἐμαράνθη, extincta eſt, a. 1. paſſ. a μαραίνω, marceſcere facio. f. μαρανῶ. perf. μεμάραγκα. perf. paſſ. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήνατο, 3. plur. a. 1. med. verbi μαργαίνω, inſanio. Th. μάργος, α, ὁ, inſanus.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, pugno.

Ἐμὰς, accuſ. plur. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἐμαυτοῦ, mei ipſius. dat. ἐμαυτῷ. caret nom. ſingul. dual. nec non plur. Quoties vero pluraliter effertur, id fit diviſim: ἡμεῖς αὐτοὶ, nos ipſi. ὑμεῖς αὐτοὶ, vos ipſi. Sic ἐγὼ αὐτὸς, ego ipſe. σὺ αὐτὸς, tu ipſe. ἀπ' ἐμαυτοῦ, ſponte mea.

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med. a μάχομαι, pugno. 3. plur. imperf. ἐμάχοντο. fut. μαχήσομαι, & έσομαι. perf. paſſ. μεμάχημαι. a. 1. ἐμαχέσθην.

Ἔμβα, pro ἔμβηθι, progredere, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, progredior. a. 2. ἐνέβην. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. terreſtri itinere. ab ἐμβαίνω, progredior.

Ἐμβαίνεσκον, imperf. Jon. pro ἐνέβαινον, verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβαίνω, ingredior, progredior. f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.

Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. vide ἔμβαλλε.

Ἐμβαλεῖν κώπαις, Poetic. incumbere remis.

Ἔμβαλλε, conjicit, 3. ſing. imperf. pro ἐνέβαλλε, irruebat, verbi ἐμβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον, præſ. imperat. paſſ. Jonic. ἐμβάλλεο. p. m. ἐμβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβάλοι, conjiceret, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, aor. 2. part. f. g. vide ἔμβαλλε. ἔμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per ſyncopen.

Ἐμβάπτω, intingo. f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. aor. 1. ἐνέβαψα. aor. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος, ὁ. ex ἐν, & βάπτω, tingo.

Ἐμβὰς, άντος, ὁ, aor. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβασίλευον, ες, ε, regnabam, imperf. Jonic. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno. f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα, a. 1. ἐνεβασίλευσα, Th. βασιλεὺς, rex.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, nomen proprium muris. ab ἐμβαίνω, ingredior. Thema βαίνω, eo, & χύτρος, ου, ὁ, olla.

Ἐμβατεύω, faſtuoſe incedo. invado, ingero me. f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν, & βαίνω, eo.

Ἐμβάφιον, τὸ, acetabulum, vas, quod lucernæ uſum præſtat, Poll.

Ἐμβάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, intingo.

Ἐμβέβακε, Doric. & Poet. pro ἐμβέβηκε, reſiſtere fecit, perf. activ. verbi ἐμβαίνω, ingredior, introeo.

Ἐμβέβασαν, per ſyncopen Poet. pro ἐνεβεβήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, gradior, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα, Jonic. βέβακα. & in 3. pl. pluſq. perfect. act. Jon. ἐβεβήκεσαν, per ſyncopen βέβασαν, ingreſſi erant.

Ἐμβεβαὼς, ὁ, ἐμβεβαυῖα, ἡ, inſiſtens, perf. part. per craſin, pro ἐμβεβηκὼς, verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβέῃ, Jon. pro ἐμβῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. ab ἐμβαίνω, ingredior. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, βῇς, βῇ, & Jon. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poet. βείω, βείῃς.

Ἔμβη, Jon. & Poet. pro ἐνέβη, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβήῃ, Poet. pro ἐμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. ut σχοίη, pro σταίη. ab ἐμβαίνω, ingredior.

Ἔμβηθι, inſcende, aor. 2. imperat. ἐμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω, inſcendo.

Ἐμβῆναι, a. 2. inf. vide ἔμβηθι.

Ἐμβιβάζω, facio, ut inſcendat. f. άσω. aor. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν, & βιβάζω, admitto animalia ad coitum, ineo Th. βαίνω, eo.

Ἐμ

Ἐμβλέπω, intueor, cum dat. imperf. ἐνέβλεπον, f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν, & βλέπω, video. f. ψω.

Ἐμβολαὶ, αἱ, nom. plur. ab ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ruina, irruptio: fluminis oſtium: roſtrum navis. Xenoph. caput arietis inſtrumenti bellici. Thucyd. ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβόλιμος μὴν, menſis intercalaris, inſertus.

Ἔμβολον, ου, τὸ, promontorium, quod linguæ inſtar prominet: vectis, repagulum, Eurip. in Phœn. trabs, quæ anchoram ſuſtinet, Pindar. interſtitium, Herod. Item inſtrumentum ruſticum, ut paſtinum, vel paxillus, quo ſemina depanguntur. Theophr. περὶ φυτῶν l. 2. c. 6.

Ἔμβολος, ὁ, navis roſtrum. & loci nomen. Pind. cuniculus: pars machinæ, qua machina ingruit.

Ἔμβραμαι, fato deſtinatus ſum, pro ἔμμαρμαι, Laconica, adjecto β, euphoniæ gratia, & ſublato ι, perf. ind. paſſ. unde ἐμβραμένη, pro εἱμαρμένη, fatum, verbi μείρω, divido, ſortior. p. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fremo, graviter interminor. cum dat. ab ἐν & βρέμω, fremo.

Ἔμβρυον, ου, τὸ, infans utero concluſus, partus imperfectus. Thema βρύω, ſcateo, pullulo.

Ἐμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, magnifico, exaggero.

Ἐμέγηρα, invidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo. f. αρῶ.

Ἕμεθα, 1. plur. aor. 2. med. ἕμην, ἕσο, verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω, perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμοῦ, Jon. pro ἐμεῦ. gen. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. paſſ. a μεθύω, inebrio.

Ἐμεθύσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi μεθύω, inebrio. Th. μέθυ, vinum.

Ἔμεινε, ας, ε, manſit, aor. 1. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα.

Ἐμεῖο, gen. Jon. & Poet. pro ἐμοῦ, mei, ab ἐγὼ, ego.

Ἔμελε, curæ erat, imperf. impersonalis verbi μέλει. fut. μελήσει. præter. μεμέληκε.

Ἐμέλησε, curæ ſuit, aor. 1. ind. verbi μέλει, curæ eſt, impersonal.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, futurus ſum.

Ἐμημεκὼς, ὁ, perf. part. activ. ab ἐμέω, vomo. f. ἐμέσω, & ἔσω. p. ἤμεκα, & per Att. reduplicationem, ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 2. imperat. act. ἔμεσον, ἐτω. a. 1. inf. act. ἐμέσαι.

Ἐμεμίγμην, ξο, κτο, pluſq. perf. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα, aor. 1. ἔμιξα.

Ἐμέμφετο, incuſabat, 3. ſing. imperf. verbi μέμφομαι, incuſo. f. ψομαι.

Ἐμέν, ſumus, Poet. pro ἐσμὲν, 1. plur. præſ. ab εἰμὶ, ſum. Ἔμεν, eſſe, Jon. pro εἶναι.

Ἕμεν, & ἕμεναι, Dor. pro εἶναι, aor. 2. inf. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & ἕμεν eſſe 1. plur. aor. 2. act. ἧν, ἧς, in plur. ἕμεν, & ἧμεν.

Ἐμενοίνα, 3. ſing. imperf. paſſ. μενοινάω, curo. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Ἕμενος, ὁ, aor. 2. part. med. verbi ἵημι. mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. med. ἕμην.

Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, vomo. f. έσω. perf. ἤμεκα. a. 1. ἤμεσα.

Ἐμετιέθη, dimiſſus fuit, Jon. pro μεθείθη, a. 1. paſſ. a μεθίημι.

Ἐμεῦ, mei, gen. Æol. & Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, ego.

Ἐμέω, vomo. f. έσω, & ἐσῶ. p. ἤμεκα. & Attic. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα, aor. 2. imperat. act. ἔμεσον, ἐτω. a. 1. inf. ἐμέσαι. Ducamus ab ἕω, emitto. unde analogice ἕμα, emiſſio. Hinc apud Medicos medicamenta hemetica.

Ἐμεωυτοῦ, Jon. pro ἐμαυτοῦ, mei ipſius. Sic in accuſ. ἐμεωυτόν.

Ἐμὴν, meam, accuſ. ſing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἕμην, miſi, aor. 2 med. verbi ἵημι, mitto. a. 2. act. ἧν.

Ἔμηνα. a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. med. verbi μαίνομαι, inſanio. fut. 2. med. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

Ἐμήνιε, 3. ſing. imperf. act. verbi μηνίω, iraſcor. f. ίσω. vide in μῆνις, ἡ, ira.

Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μηνύω, indico. f. ύσω. perf. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. ſub. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. ind. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

Ἐμήνυσε, 3. ſing. a. 1. act. vide ἐμήνυθεν, a μηνύω, indico.

Ἐμήσατο, excogitavit, paravit, 3. ſing. a. 1. med. verbi μήδομαι, delibero, cogito, cum ſolertia quid facio. f. ήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἐμηχανόωντο, Jon. pro ἐμηχανῶντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι, molior. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Ἐμίηνα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μιαίνω, polluo.

Ἔμιγον, miſcui, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα.

Ἐμίανα, maculavi, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω. f. ανῶ, inquino, fœdo.

Ἔμικτο, Jon. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, exſpectabat, 3. ſingul. imperf. verbi μίμνω, maneo. Th. μένω, f. νῶ, maneo. a. 1. ἔμεινα.

Ἐμὶν, & ἐμίν, mihi, Doric. pro ἐμοὶ, dat. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἔμιξα. aor. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verbi μίσγομαι, idem ac μίγνυμαι, miſceor. f. 1. paſſ. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. aor. 2. ἐμίγην.

Ἐμίσησαν, oderunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi μισέω, odi. f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μισθόω, mercede loco. Th. μισθὸς, οῦ, ὁ, merces.

Ἔμιχθεν. Bœot. ſeu Æol. ſyncope pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐμίχθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. ab ἕω, induo.

Ἔμμαθε, Poet. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Ἐμμαίνομαι, adverſus aliquem inſanio. f. ἐμμανήσομαι. Th. μαίνομαι, inſanio.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, Emmanuel, nomen Servatoris, ἄκλιτον, Θεάνθρωπος. Hebr. nobiſcum Deus.

Ἐμμαοὺς, ἡ, nomen caſtelli, ἄκλιτον, Emmaus. Hebr. propugnaculum.

Ἐμματέως, adverb. dicto citius. q. ἅμα τῷ ἔπει. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐμμάσσω, expon. ἐμμάττω. ergo ab ἐμμάσσω. q. intus tango. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἐμμεῖναι, permanſiſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio, concinnitas. quod ab ἐμμελὴς, aptus, concinnus.

Ἐμμελετητέον, adject. verbale ab ἐμμελετάω, meditor. quod a μελετάω, curam gero. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, concinne, apte, adverb. ab ἐμμελὴς, aptus, concinnus. ab ἐν, & μέλος, εος, τὸ, carmen.

Ἐμμεμαυῖα, præt. act. part. Jon. f. g. verbi μάω, cupio. f. μάσω. p. μέμακα. perf part. μεμακὼς, υῖα, ὸς, & per craſin μεμαὼς, αυῖα, ός.

Ἐμμεμαὼς, ὁ, incitatus, gen. ῶτος, & per ectaſin Poet. μεμαῶτος, accuſ. ſing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαυῖα.

Ἐμμέμηνα, præt. med. verbi ἐμμαίνομαι, inſanio. ab ἐν, & μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἔμμεν, ἔμμεναι, & ἔμεναι, Poet. Æol. & Dor. pro εἶναι, eſſe. ab εἰμὶ ſum.

Ἐμμενέως, adv. fortiter. a μένος, εος, τὸ, robur.

Ἐμμένω, ες, ει, permaneo, perſevero, præſ. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, perf. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν, & μένω, maneo.

Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, ſervans modum. ab, ἐν, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Ἔμμηνος, ου, ὁ, ἡ, pro ἐμμήνιος, menſtruus, a, um. Ex ἐν, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Ἔμμι, ſum, Doric. & Æol. pro εἰμὶ, exiſto.

Ἐμμὼρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Emmor. Hebr. lutulentus.

Ἔμμορα, ας, ε, ſortitus ſum, per metatheſin literarum pro μέμορα, præt. med. verbi μείρω, divido, ſortior.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Num. 11. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι, ſed rectius, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, ης, ἡ, mola.

Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. med. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.

Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per reduplic. & pleonaſm. τοῦ ν, ab ἡμύω, inclino, cado.

Ἔμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco. f. μνήσω. præt. μέμνηκα, præt. paſſ. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην. Th. μνάομαι, recordor.

Ἐμνήσθην, ης, η, memini, a. 1. ind. paſſ. a μνάομαι, recordor.

Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, memores erant, Poet. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι, recordor.

Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defeſſus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω. f. ήσω, tolero, laboro. Th. μόγος, ου, ὁ, labor.

Ἔμοιγε, mihi, dat. ſing. ab ἐγὼ, ego, γε, adjecto Att.

Ἔμολε, venit, a. 2. act. verbi μολέω, ſive μόλω, advenio.

Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ab ἐμοῦ. mei, gen. ἐγὼ, ego.

Ἐμόχθει, 3. ſing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. plur. a μοχθέω, laboro. f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, ου, ὁ, labor, ærumna.

Ἔμπα, tamen, idem ac ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. plur. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ex ἐν, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo. f. πήξω. p. πέπηχα. aor. 1 ἔπηξα. anti a. ἔπαγον. a. 2. paſſ. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.

Ἐμπάζεαι, Jon. pro ἐμπάζῃ, 2. ſing. ſub. verbi ἐμπάζομαι, curo.

Ἐμπάζομαι, curo, rationem habeo. f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator. ἐμπαιος, peritus. ab ἔμπας, tamen.

Ἐμπαθοῦς, gen. ſing. ab ἐμπαθὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, affectibus deditus. ex ἐν, & πάθος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. præt. med. πέπονθα.

Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium, ab ἐμπαίζω, illudo, irrideo.

Ἐμπαίζω, illudo, cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. fut. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. aor. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, ὁ. perf. paſſ. ἐμπέπαιγμαι. aor. 1. paſſ. ἐνεπαίχθην. fut. 1. paſſ. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo. f. σω, & ξω.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, irriſor. ab ἐμπαίζω, illudo.

Ἐμπαίξομεν, illudemus, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, gravida, prægnans, ἐγκύμων. Th. παῖς, δὸς, ὁ, ἡ, puer, puella.

Ἔμπαλιν, retro, adverb. ἔμπαλιν γνώμης, præter ſententiam. ſic ἔμπαλιν τέρψιος, in contrarium delectationis. Th. πάλιν, rurſus.

Ἐμπαλάσσεσθαι, Jon. pro ἐμπλέκεσθαι, involvere,

vere, illaqueare. Alii per ſimplex λ ſcribunt. Vide in μιαίνω, inquino, contamino.

Ἔμπας, & Jonic. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα, & ἔμπαν, tamen, omnino, prorſus. q. ab ἐν, & πᾶς, omnis.

Ἐμπάσσω, inſpergo, intexo. Th. πάσσω, vel πάττω, conſpergo, variego.

Ἔμπεδα, nom. plur. n. g. ab ἔμπεδος, firmum, tutum, & conſtans. ab ἐν, & πέδον, ε, τὸ, ſolum.

Ἐμπεδάω, ῶ, vel ἐμπεδέω, Jon. compedibus conſtringo, ex ἐν, & πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐμπεδίως, Poet. adverb. ab ἔμπεδος, firmiter, conſtanter, aſſidue. Th. πέδον, ſolum.

Ἐμπεδόμοχθος, ε, ὁ, Poet. laborioſus, ærumnoſus. ab ἔμπεδος, firmus. quod a πέδον, ſolum, & μόχθος, ε, ὁ, labor.

Ἔμπεδον, Poet. adv. quod ab ἐμπέδως, firmiter, tuto, perpetuo. Vide ἔμπεδος, ſtabilis, firmus.

Ἐμπεδορκέω, ῶ, fœdus ſervare, ab ἔμπεδος, firmus, quod ex ἐν, & πέδον, ε, τὸ, ſolum, & ὅρκος, ε, ὁ, jusjurandum.

Ἔμπεδος, ε, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus. hine ἐμπέδως, firmiter. ab ἐν, & πέδον, ſolum.

Ἐμπεδοσθενής, έος, ὁ, ἡ, qui firmum robor habet. ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπέδως, per craſin, pro ἐμπεδίως, firmiter.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, prudentia. ab ἔμπειρος, peritus. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum.

Ἐμπέλα, pluſ. imperat. verbi ἐμπελάω, idem ac πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adverb. prope.

Ἐμπελαδὸν, juxta, adverb. Th. πέλας, prope.

Ἐμπελάσαντες, οἱ, inter ſe committentes, aor. 1. part. plur. num. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Thema πέλας, prope, adverb.

Ἐμπεπαρμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἐμπείρω, infigo. f. ερῶ. perſ. ἐμπέπαρκα. ab ἐν, & πείρω, transfigo.

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, is, cujus fidei cuſtodia commiſſa, perf. part. paſſ. ex ἐν, & πιστεύω, credo. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐμπεπραμένος, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐμπιπράσκω, vendo. Th. πιπράσκω, vendo. f. πράσω. perſ. paſſ. πέπραμαι. Th. περάω, vendo.

Ἐμπερόνημα, ατος, τὸ, veſtis fibulis adſtricta. Dor. pro ἐμπερόνημα, quod a perf. paſſ. verbi περονάω, fibula necto. Th. περόνη, ἡ, fibula.

Ἔμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. & in 3. plur. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, incido, ab ἐν, & πίπτω, cado. f. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. part. πεσών.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. ſub. vide ἔμπεσε.

Ἔμπετες, Dor. per ſyncopen, & converſione σ in τ, pro ἐνέπεσες, a. ſing. aor. 2. act. ab ἐμπίπτω, incido. Vel eſt imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφυῖα, ἡ, implexa, perf. part. f. g. a. φύω. perf. πέφυκα, & ſublato κ, πεφυα. perf. part. πεφυκώς, πεφυῖα, & per ſyncopen πεφυῖα.

Ἐμπέφυκε, innata eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. cum præteriti augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innaſcor. Alii dicunt eſſe 3. ſing. perf. ſub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per ſyncopen, ut πεφυώς, pro πεφυκώς, ſed tunc jota ſubſcribi deberet. Thema φύω, naſcor. f. φύσω. perſ. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐμπεφυυῖα, ἡ, implexa, part. perf. f. g. ab ἐμφύω, indo, fut. ύσω. p. ἐμπέφυκα, & per ſyncopen ἐμπέφυα. perf. part. πεφυώς, πεφυυῖα. Th. φύω, naſcor.

Ἔμπης, Jon. pro ἔμπας, tamen, omnino, prorſus.

Ἐμπιμπλάω, ſeu ἐμπίμπλημι, item ἐμπιπλάω, impleo. ex ἐν, & πίμπλημι, quod cum πλήθω ejuſdem eſt originis, & ſignificationis. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. Th. πλέος, ε, ὁ, plenus.

Ἐμπιπλᾶσι, 3. plur. præſ. ind. ἐμπιπλάσθαι, paſſ. inf. verbi ἐμπίπλαμαι. vide ἐμπιμπλάω, impleo.

Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπληθι, ſeu ἐμπίπλαθι, pluſ. imperat. verbi ἐμπίπλημι, impleo. ab eodem them.

Ἐμπιπρασκόμενος, ε, ὁ, præſ. part. ab ἐν, & πιπράσκω, vendo. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ἐμπίπτω, incido. f. ἐμπτώσω. p. ἐμπέπτωκα. aor. 1. ἐνέπεσα. aor. 2. ἐνέπεσον. f. med. ἐμπεσοῦμαι. ab ἐν, & πίπτω, cado. p. πέπτωκα.

Ἐμπὶς, ίδος, ὁ, culex, vel culicis genus. Interp. Ariſtoph. in Avib. q. ab ἐμπίνω, quia ſorbet ſanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, credo, committo. quod ab ἐν, & πιστεύω, credo.

Ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ, implicatus, a. 2. part. paſſ. ab ἐμπλέκω, implico.

Ἐμπλάττω, fut. άσω, ſubigo, verſando mollio. unde ἐμπλαστικὰ medicamenta, quæ cutis meatus obſtruendi vim habeat. Galen. l. 14. Therapeutic. Th. πλάσσω, fingo.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, plena, Jonic. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem ac ſimplex thema πλέος, plenus.

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. med. verbi ἐμπίπλημι, ſeu ἐμπίμπλημι, impleo. ut θείμην, ex τίθημι, pono. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. paſſ. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. paſſ. ἐνεπλάκην. a. 2. part. paſſ. ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ. p. m. ἐμπέπλοκα. unde ἐμπλοκὴ, nodus. ab ἐν, & πλέκω, necto.

Ἔμπλεος, ὁ, idem ac πλέος, plenus.

Ἐμπλήθω, impleo. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα, perf. paſſ. ἐμπέπλησμαι, impletus ſui. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐμπλησθῶ. ab ἐν, & πλήθω, impleo. Th. πλέος, ε, ὁ, plenus.

Ἐμπλήμενος, ὁ, per ſyncopen, pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐμπίμπλημι, impleo. Sunt qui velint eſſe præſ. part. verbi πλῆμι, a πλήθω. Sed apud Suid. ſcribitur ἐμπλημένος, qui præteritum eſſe innuit, augmento carens. Th. πλέος, plenus.

Ἔμπλην, prope, adverb. ab ἐμπλάω, vel ἐμπλάζω, per ſyncopen pro ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope.

Ἐμπλήσατο, Jon. pro ἐνεπλήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπίμπλημι, ſeu ἐμπλήθω. f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, ε, ὁ, plenus.

Ἐμπλησθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ἐμπλησθῆναι, aor. 1. inf. ab ἐμπλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.

Ἐμπνεύσαις, Æolic. pro ἐμπνεύσας, ab ἐμπνέω, inſpiro.

Ἐμπνεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνέω, inſpiro.

Ἐμπνέω, inſpiro, ſpiro, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, ſpiro.

Ἔμπνοος, & ἔμπνους, ὁ, ſpirans, vivus. acc. ἔμπνουν, ab ἐμπνέω, inſpiro, Th. πνέω, ſpiro.

Ἐμπνύνθη, reſpiravit, pro ἐνεπνύνθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. a πνύμαι, ſapio. perf. πέπνυμαι. paſſ. part. πεπνυμένος, ſapiens. Th. πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐμπόδιον, ε, τὸ, impedimentum, ex ἐν, & πούς, pes.

Ἐμποδοστατέω, impedio. f. ήσω. p. ἐμπεποδοστάτηκα. ex ἐμποδὼν, ante pedes. quod ab ἐν, πούς, pes, & ἵσταμαι, ſto.

Ἐμποδὼν, ante pedes. ὁ ἐμποδὼν, obvius. ab ἐν, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἔμπροσθε, coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in conſpectu. ab ἐν, & πρὸ, ante. Alii pro πόθεν, unde, undenam.

Ἐμποιήσωσι, fecerunt, pro ἐνεποιήσωσι, 3. plur. a. 1. Jon. verbi ἐμποιέω, induco, infero. Th. ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολαῖος, ε, ὁ, forenſis, negotiator: Mercurius, præſes ἐμπολῶν, negotiationum.

Ἐμπολάω, & έω, veneo: comparo. vide ἐμπολόωντο.

Ἐμπολέμιος, ὁ, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμος, bellum.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, negotiatio, lucrum. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολόωντο, ſibi comparabant, pro ἐνεπολῶντο, Jonice, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω, idem ac ἐμπωλέω, ſeu ἐμπωλέω, vendo. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπορεύομαι, nundinor, mercor, negotior, negotiationem ſuſcipio: proficiſcor. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο, quod ab ἔμπορος, ε, vector, mercator. ab ἐν, & πόρος, tranſitus. Them. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imper. præſ. paſſ. verbi ἐμπορεύομαι, mercor.

Ἐμπορία, ας, ἡ, negotiatio, mercatura. acc. ſing. Jon. ἐμπορίην. ab iiſdem thematibus.

Ἐμπόριον, ε, τὸ, forum nundinarium, mercatus. a πείρω, tranſeo.

Ἔμπορος, ε, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. q. ἐν πόρῳ ὢν, qui eſt in via. inde ἐμπορικὸς, ε, mercatorius. ἐμπορικαὶ δίκαι, actiones promercales. Demoſth.

Ἔμπουσα, ης, ἡ, Empuſa, ſpectrum, quod Hecate infortunatis oſtendebat, pede æreo, & aſinino, q. ἑνὶ ποδὶ ποδίζουσα, quod uno incedat pede. Cal. l. 6. c. 38.

Ἔμπρακτος, ε, ὁ, ἡ, efficax. ab ἐν & πράσσω, facio.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere, a πρέπω, decorus ſum.

Ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρήσεις, incendes, 2. ſing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. verbi ἐμπρήθω, incendo.

Ἐμπρησθεὶς, ὁ, incenſus, aor. 1. part. paſſ. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. perf. paſſ. ἐμπέπρησμαι. aor. 1. ἐνεπρήσθην. ab ἐν, & πρήθω, uro.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, Jon. pro ἐμπρησμὸς, ὁ, incenſio. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρισθεὶς, ὁ, ſectus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐμπρίω. ſerra incido. aor. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην, ab ἐν, & πρίω, ſerra ſeco.

Ἔμπροσθεν, coram, ante, πρόσθεν, idem. cum genit. Th. πρὸ, ante, coram.

Ἐμπροσθίδιος, ε, ὁ, anterior. ab ἔμπροσθεν, ante, coram, in oculis.

Ἐμπτύω, inſpuo, f. ἐμπτύσω. p. ἐμπέπτυκα. aor. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel ſeq. εἰς. perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην. f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μυθολογέω, fabulas narro, f. ήσω, ex μῦθος, ε, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Ἔμυκον, mugivi, a. 2. activ. verbi μυκάω, mugio. f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, illuſtrant, 3. plur. præſ. ind verbi ἐμφαίνω, repræſento, illuſtro. ex ἐν, & φαίνω, oſtendo. f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. prut. med. πέφηνα.

Ἐμφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus, manifeſtus. hinc ἐμφανέως, Jon. pro ἐμφανῶς, aperte, perſpicue, reipſa. ab ἐμφαίνω, patefacio, commonſtro.

Ἐμφανίζω, indico, ante oculos pono. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. aor. 1. imperat. ἐμφάνισον, ἀτω. ἐμφανίσατε, a. plur. Sic ἐνεφανίσθην, aor. 1. ind. paſſ. ἐμφανισθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐν, & φαίνω, oſtendo.

Ἐμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis, qui refert aliquid. ab ἐμφέρομαι. quod ex ἐν, & φέρω, fero.

Ἔμφοβος, ε, ὁ, ἡ, perterritus, metu perculſus. ab ἐν, & φόβος, ε, ὁ, metus,

a

Digitized by Google

a φοβέομαι, timeo. p. m. πεφόβημαι.

Ἐμπεπλῆσθαι, repleri, ſaturari. ab ἐμπίπλαμαι, repleor.

Ἐμφράττω, obturo, vide φράττω. ἐμφράξεται, a. 1. ſub. med.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, memor, prudens, peritus, ſapiens. ab ἐν, & φρὴν, νὸς, ἡ, mens.

Ἐμφυὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Poet. natura ſatus, & ingenitus, naturalis. idem ac ἔμφυτος, innatus, nativus.

Ἐμφύλιος, ου, & ἐμφύλιος, ου, ὁ, ἡ, inteſtinus: tribulis, civis, gentilis. ἐμφύλιος ϛάσις, ſeditio civilis. Demoſth. ex ἐν, & φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν, inhærens. ab ἐμφύομαι, innaſcor, ἐμφῦναι ταῖς ναυσὶ, naves conſcendere, Plut. Themiſt.

Ἔμφυτος, ε, ὁ, ἡ, innatus, nativus, naturalis. ab ἐν, & φυτὸς, natus. Them. φύω, naſcor.

Ἔμψυχος, ε, ὁ, ἡ, in quo anima eſt, animatus, ſpirans, vivus. ab ἐν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N.

Ἐν, in, regit dat. & ſignificat quietem, ἐνὶ, & εἰν, dicunt Poetæ pro ἐν. q. ab ἐω, ſum. Indicat aliquid eſſe alicubi. In N. Teſtamento eſt ſæpe pro διά. εἰν πλεονάζει, more Hebræorum. Vertitur etiam per, cum, ut ἐν φόβῳ. & inter, ut ἐν ἡμῖν. & propter, ad, de, apud, pro, erga, pro διά. Et ἐν, cum accuſ. pro εἰς. Et ἐν, pro ἐνθα, ibi, & ἔς, pro ἔξεστι, licet.

Ἕν, unum, nom. ſing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐν ἀμοιβαῖς, ſcil. χρόνῳ, id eſt, alternatim, alternis vicibus.

Ἔνα, ας, ἡ, Dor. pro ἔνη, ης, ἡ, veſperi, ſero. Them. ἔνος, ε, ὁ, annus.

Ἐνάγειν, inducere, incitare. Th. ἄγω, duco.

Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, piaculo obſtrictus. ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχόμενος.

Ἐναγίζειν, juſta perſolvere, parentare. ſacrificare, capiere. Them. ἄγος, εος, τὸ, veneratio, res ſacra.

Ἐναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. Nazianz. fut. ίσομαι. a. 1. med. ἐνηγκαλισάμην, α, ατο. a. 1. part. med. ἐναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἀγκαὶ, αἱ, ulnæ.

Ἐναγκωνιεῖ, Attice pro ἐναγκωνίσει, cubito incumbes. f. 1. verbi ἐναγκωνίζω, cubito incumbo, inclino, declino. ex ἐν, & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

Ἐναγχος, nuper, ab ἐν, & ἄγχι, prope.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adverſari, ſeu reſiſtere alicui. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐναγώνιος, ε, ὁ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus, certaminis præfectus. Mercurii epitheton, quod ludis præſit. Ariſtoph. ἐναγώνιος ἅμιλλα, æmulatio, certamen. Plut. in Solon. Th. ἀγὼν, certamen.

Ἔναε, habitabat, 3. ſing. imperf. verbi ναίω, habito. f. σω. p. νένασα.

Ἐναίρειν, præſ. inf. act. ab ἐναίρω, occido.

Ἐναίρω, occido, interficio, ſpolio, deſtruo. Heſiod. f. αρῶ. aor. 1. ἔνηρα. aor. 1. med. ἐνηράμην. q. ab ἐν, & αἴρω, tollo. Inde τὰ ἔναρα, ſpolia, arma, exuviæ, quibus occiſi ſpoliantur.

Ἐναίσιμος, ε, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, utilis, ſuavis, ὄρνιθες ἐναίσιμοι, aves fauſtæ. Odyſſ. ἐναίσιμος ἀνὴρ, æquus rerum æſtimator. Iliad. ζ. ab ἐν, & αἶσα, ας, ἡ, fatum, Parca, pars.

Ἐναλίγκιος, ε, ὁ, ἡ, ſimilis, Heſiod. ab ἐν, & ἀλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ε, ὁ, ἡ, marinus, maritimus, q.d. ἐν ἁλὶ, mari, ſc. ὤν, exiſtens. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. ἐνάλιον ἔργον, navale opus. Plut.

Ἐναλλὰξ, alternatim, viciſſim, vice verſa, adv. ab ἐναλλάττω, permuto, alterno. quod ab ἐν, & ἀλλάττω, vel ττω, muto, f. ξω.

Ἐναλλάττω, ας, ει, alterno, muto, & in 1. plur. ἐναλλάττομεν, permutamus. ab ἐν, & ἀλλάττω, muto. f. ξω. p. ἤλλαχα.

Ἔναλλος, ε, ὁ, ἡ, varius, diverſus, alius. ἔναλλα proprie dicantur ea, quæ viciſſim altera in alterorum naturam migrent.

Ἐναλόντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω, ab ἐν, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἑάλωκα, & ἥλωκα. aor. 2. ἧλων. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, q. ab ἅλωμι.

Ἔναντα, contra. vel pro ἐναντίον. ab ἐν, & ἄντα, coram, aperte. Thema ἀντὶ, pro, contra.

Ἔναντι, coram, ante, in conſpectu, cum genit. ex ἐν, & ἀντὶ, pro, contra.

Ἐναντία, ας, ἡ, f. g. ab ἐναντίος, contrarius, inimicus. Item ἐναντία, adv. adverſus, ex adverſo, contra.

Ἐναντίβιον, adverb. adverſus, contra. ab ἐναντίβιος, ε, ὁ, ἡ, adverſarius. q. vim contrariam habens, ἐναντίαν βίαν ἔχων: vel contrariam habens vitam. ex ἀντὶ, contra, & βία, vis, vel βίος, vita. ἐναντίβιον πολεμίζω, oppugno, Homer.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, & in 3. ſing. ἐναντιοῦται, adverſatur. ab ἐναντίος, adverſarius, contrarius.

Ἐναντίος, ία, ον, contrarius, a, um. ἐξ ἐναντίας, e regione. ἐναντίον, idem ac ἔναντι.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adverſatio, contrarietas.

Ἐνάξε, æquavit, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo, complano. f. ξω.

Ἐναπεδείκνυντο, Jon. pro ἐναπεδείκνυντο, ſe oſtentabant, 3. plur. imperf. paſſ. ex ἐν, ἀπὸ, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐναποθνήσκω, morior. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. f. θανοῦμαι.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, arma, quæ occiſis detrahuntur. ab ἐναίρω, occido, ſpolio.

Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, operabatur, 3. ſing. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor.

Ἐναργέως, aperte, adv. ab ἐναργὴς, clarus.

Ἐναργὴς, έος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. ab ἐν, & ἀργὸς, albus, clarus.

Ἐναρὴς, έος, ὁ, ἡ, execrandus. Ex ἐν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces.

Ἐναρίζω, interficio, ſpolio, ab ἐναίρω, ſpolio.

Ἐνάρεες, οἱ, ſpoliorum detractores. Scythis ἐνάρεες dicantur, qui aſſerunt, ſe a Venere habere vaticinandi munus.

Ἐναρσίμβροτος, ε, ὁ, qui cædit mortales, homicida. ab ἐναίρω, interficio, & βροτὸς, mortalis.

Ἐνάριξε, aor. 1. ind. act. Poet., & Dor. pro ἐνάρισε. ἐναρίξαι, 3. ſingul. fut. 1. opt. activ. verbi ἐναρίζω, interficio.

Ἐνάρκησα, ας, ε, torpui, aor. 1. ind. act. verbi ναρκάω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii legunt ἐνάρκησα, ας, ε.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, aptare, aor. 1. inf. activ. ab ἐναρμόζω. fut. σω. Th. ἄω, apto.

Ἐναρξάμενος, ὁ, incipiens, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio.

Ἔναρον, interfecerunt, 3. plur. a. 2. act. pro ἤναρον, vel ἔναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐναρφόρος, ὁ, ſpoliator, pro ἐναροφόρος, ab ἔναρα, τὰ, ſpolia, & φέρω, fero.

Ἐνάρχομαι, incipio. f. ἐνάρξομαι. aor. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, cœpi. a. 1. med. part. ἐναρξάμενος. ab ἐν, & ἄρχομαι, incipio, fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ἐνάσθην, habitavi, a. 1. paſſ. verbi ναίω, inuſitato pro ναίω, habito.

Ἔνασσα, habitandi cauſa collocavi, aor. 1. ind. act. Poet. ἐνασσάμην, ω, ατο, aor. 1. m. Poet. a νάω, pro ναίω, habito.

Ἐνάτη, ἡ, nona, Poet. pro ἐννάτη. ab ἐννέα, novem.

Ἐναύειν, Jon. & Poet. pro ἐνάπτειν, incendere. Th. αὔω, accendo.

Ἐναυλισάμενος, ὁ, moratus, aor. 1. part. med. ab αὐλίζομαι, diverſor. Them. αὐλὴ, ῆς, ſtabulum, aula.

Ἔναυλος, ε, ὁ, ἡ, tibiis perſonans. ab ἐν, & αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia. Eſt & ἔναυλος, ε, ὁ, ſtabulum. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium.

Ἐνδαΐς, ΐδος, ἡ, Doric. pro Ἐνδηΐς, nomen proprium.

Ἐνδαὶ, Poet. pro ἐνδαίω δὲ, vel ἔνεισι δὲ, inerat vero, vel inerant. Tum ἐν δὲ, Jon. pro ἔνι δὲ.

Ἐνδεδυμένοι, οἱ, induti, perf. part. paſſ. ab ἐνδύω, induo. f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν, & δύω, induo.

Ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus, egenus, ab ἐν, & δέω, opus habeo. unde δεῖ, opus eſt.

Ἔνδεια, ας, ἡ, inedia, indigentia, defectus, inopia, ab ἐνδεὴς, indigus, egenus.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, oſtenſio, documentum, manifeſtum indicium. ab ἐνδείκνυμι, indico, oſtendo, monſtro. ἐνδείκνυμαί σοι, me tibi vendito, Æſchin. accuſo, Demoſth. præſ. paſſ. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, oſtendor. & in 3. plur. ἐνδείκνυνται. præſ. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. med. ἐνδείξομαι. præt. paſſ. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, άσθω. aor. 1. ſub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐνδέδεικτο, pro ἐνδεδείκτο, oſtenſus erat. 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi δείκνυμι, oſtendo.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim, ἄκλιτον. ex ἓν, unum, & δέκα, decem.

Ἑνδέκατος, ὁ, & in m. g. ἑνδέκατος, undecimus. ab ἕνδεκα, undecim.

Ἐνδέκεσθαι, Jon. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι, capio, excipio.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, aſſiduitas. quod ab ἐντελεχὴς, perfectus; hoc ab ἐντελὴς, perfectus, integer. ab ἐν, τέλος, εος, τὸ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, aſſiduus ſum, ἐνδελεχισμὸς, continuatio, aſſiduitas.

Ἐνδέξιος, α, ον, qui eſt ad dextram, proſper, fauſtus. Hinc ἐνδέξια, adverb. apte, dextre. Them. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, admitto, recipio. fut. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται, impersonale, fieri poteſt. Them. δέχομαι, capio.

Ἐνδημέω, incolo. fut. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἔνδημος, manens cum populo ſuo. ex ἐν, & δῆμος, ε, ὁ, populus.

Ἐνδήμιος νόσος, morbus cuidam populo peculiaris. ab eodem themate.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Jon. ἐνδήμων, genit. plur. ab ἔνδημος, ε, ὁ, qui eſt in populo. Th. δῆμος, ε, ὁ, populus.

Ἐνδιάασκον, Jon. pro ἐνδίων, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbroſa deduco. Them. ἔνδιος, meridianus, humidus.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari. ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo. Ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, frango.

Ἐνδιατριπτέον, immorandum, verbale ab ἐνδιατρίβω, immoror. ex ἐν, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, præſ. inf. ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκομαι, induor, cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ε, ετο, eſt verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, induor. ab ἐν, & δύω, ingredior.

Ἐνδίεσαν, incitabant, pro ἐνδίεσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίω, verbi ἐνδίημι, immitto. Alii volunt eſſe a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ, & ἵημι, mitto. Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, a τίθημι) pro διώκω, ut ſit, inſecuti ſunt. Th. δίω, expello. perſequor.

Ἔνδικος, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαιος, juſtus. ab ἐν, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἔνδινα, τὰ, inteſtina. ab ἔνδον, intus.

Ἔνδιος, ε, ὁ, meridianus. Et ἔνδιον ſubſtantive ponitur pro διατριβῇ, ſede. Hinc ἐνδιάω, meridior. q. ab ἐν, & Διὸς, genit. a Ζεὺς, aer. ſub dio, id eſt, ſub aperto aere.

Ἔνδοθεν, & ἔνδοθι, Poet. intus, in. ab ἔνδον, intus, domi.

Ἐνδοῖ, Doric. pro ἔνδον, intus.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐνδομάχης, ε, ὁ, intus, vel domi pugnans. ab ἔνδον, intus, & μάχομαι, pugno.

Ἐνδομενία, ἡ, poſſeſſio, ſupellex, quæ ſunt ἐνδον ἔνδον μένοντα, Heſych.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, ſtructura, moles erecta ad mœnia fulcienda: moles jacta ad reddendum navale portuoſum: pila Virgilio. ab inuſitato ἐνδομέω. Th. δέμω, ſtruo.

Ἐνδόμυχος, ιατeſtinus, intus latens. ex ἔνδον, intus, & μυχός, ῦ, ὁ, penetrale.

Ἔνδον, intus, domi, adverb. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus, οἱ ἔνδον, domeſtici.

Ἐνδοξάζω, glorifico. f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perſ. paſſ. ἐνδεδόξασμαι. aor. 1. paſſ. ἐνεδοξάσθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐνδοξάζω, glorifico.

Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, glorioſus, clarus, ſplendidus. ἔνδοξα, τὰ, res glorioſa. in ſuperl. ἐνδοξότατος, glorioſiſſimus.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor, & medulla arboris, pars etiam aratri. Poll. l. 1. ex ἐν, & δρῦς, υός, ἡ, quercus.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nemoroſus. ab ἐν, & δρυώδης, quernus. Th. δρῦς, δρυός, ἡ, quercus.

Ἐνδυκέως, prompto animo, diligenter, accurate. Iliad. ζ. Poet. adverb. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἐνδυκὴς, ὁ, & ἡ, τὸ, promptus, um, benignus, um. Item ἐνδυκές, diligens, tutum. Euſtath. ducit ab ἐν, & δύω, (pro δεξιοῦμαι) ut propria ſit libenter recipiens.

Ἐνδυμενία, idem ac ἐνδομενία, ἡ, ſupellex, poſſeſſio.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, veſtimentum, ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδυμάτια, τὰ, leges ſonis muſicæ Argis: ſive Argolica celebritas, & ſaltatio.

Ἐνδυναμόω, corroboro. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. imperf. paſſ. ἐνεδυναμούμην, ου, ουτο, ούμεθα, εσθε, οντο. aor. 1. paſſ. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν, & δυναμόω, roboro.

Ἐνδύνοντι, τὰ, nom. pl. præſ. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνδύω, verbi ἐνδύνω, irrepo.

Ἐνδύνω, irrepo. f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ. ab ἐν, & δύω, δύνω, & δῦμι, ſubeo.

Ἔνδυο, celeriter, ocyus. q. duobus momentis, Menander.

Ἐνδῦσα, ἡ, induta, a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, ύντος, verbi ἔνδυμι, induo. Thema δῦμι, vel δύω, ſubeo.

Ἐνδυσάμενος, ου, ον, a. 1. part. med. ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. ἐνδύσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus, ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύω, induo, regit dupl. acc. fut. ύσω. aor. 1. ἐνέδυσα. perſ. ἐνδέδυκα. perſ. paſſ. ἐνδέδυμαι. a. 1 med. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ἔνδυσαι, άσθω. aor. 1. ſub. med. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. ἐνδύσησθε. ab ἐν, & δύω, ſeu δύνω, ſubeo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, immiſi, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω, injicio, immitto.

Ἐνεβίβασεν, impoſuit, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. f. άσω. ab ἐν, & βιβάζω, vado, inſcendo faciam. Th. βαίνω, incedo, eo.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, graviter interminatus ſum, aor. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρίμω, idem.

Ἐνεγγύησα, ſpopondi, aor. 1. Jonic. pro ἐνηγγύησα, verbi ἐγγυάω, ſpondeo. ab ἐν, & ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἐνεγκεῖν, tuliſſe, a. 2. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, aor. 1. act. ἠνείκαντο, 3. plur. a. 1. med. Jon. ἐνέγκασθαι, a. 1. inf. med. ἐνεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab ἤνεγκον, aor. 2. ind. ἐνεγκών, part. aor. 2. ejuſdem verbi.

Ἔνεγκον, aor. 2. ind. Jon. ἐνεγκών, aor. 2. part. ab inuſitat. ἐνέγκω, pro φέρω, fero. q. ab φέρω. vel ab ἐν, & ἐγγὺς, prope, in propinquo.

Ἐνεδίδου, 3. ſing. imperf. act. quaſi a δίδω, do. vide ἔδιδον.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ, & τὸ ἔνεδρον, ου, idem. Hinc ἐνεδρεύω, inſidior, cum acc. f. εύσω. p. ἐνήδρευκα. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſedes, ſeſſio. Th. ἕζομαι, f. ἕδουμαι, ſedeo.

Ἐνεδρεύων, οντος, ὁ, inſidians, præſ. part ab ἐνεδρεύω, inſidior, quod ab ἐνέδρα, inſidiæ.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. plur. ἐνέδυσαν, verbi ἐνδύω, induo. ab ἐν, & δύω, vel δύω, ſubeo.

Ἐνεῖκα, ας, ε, pro ἤνεικα, ſive ἤνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inuſit. Th. φέρω, fero.

Ἐνεῖκεν, Poet. & Jon. pro ἐνῆκεν, aor. 1. vel perſ. act. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, mitto, ſtatuo, induo.

Ἐνεθεὶς, έντος, ὁ, dilutus, infuſus, aor. 1. part. paſſ. ἐνεθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνέθηκα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐντίθημι, impono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐνεθυμήθη, pœnituit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, cogito, mente agito.

Ἐνείην, præſ. opt. ab ἔνειμι, inſum, quod ab ἐν, & εἰμὶ, ſum. vel aor. 2 opt. act. ab ἐνίημι, immitto. facit enim ἵημι in a. 2. opt. act. εἵην. ut τίθημι, θείην.

Ἕνεκα, Poet. pro ἕνεκα, propter.

Ἔνεικα, ας, ε, attuli, aor. 1. Poet. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. ſed ἐνείκαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inuſitat. pro φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκαι, intuliſſet, 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, ferat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ab eodem themate.

Ἐνειλέω, involvo. f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. ex ἐν, & εἰλέω, involvo.

Ἔνειμα, ας, ε, diſtribui, & in 3. plur. ἔνειμαν, diſtribuerunt, a. 1. ind. act. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perſ. νενέμηκα. præt. med. νένομα.

Ἔνειμεν, inſumus, 1. plur. præſ. Poet. pro ἔνεσμεν, verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum. vide εἰμές.

Ἔνειμι, inſum. ἔνεστι, & per apocopen Jon. ἔνι, pro ἐνί, eſt. τὰ ἐνόντα, præſ. part. n. g. plur. num. quæ penes vos ſunt. ab ἐν, & εἰμὶ, ſum.

Ἐνεὶς, ἐντος, ὁ, qui miſit, & in f. g. ἐνεῖσα, & in n. g. ἐνὲν, aor. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν, & ἵημι, mitto, f. ἥσω. p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Ἐνεῖσθαι, perſ. inf. paſſ. ab ἐνίημι, immitto. Interdum ab ἐνέω, ſeu ἐνίσσημι. Th. ἕω. perſ. paſſ. εἷμαι.

Ἔνεισι, inſunt, 3. plural. præſ. ind. ab ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνεῖχε, Jon. pro ἐνεῖχε, 3. ſing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνείχθην, latus ſum, Jon. pro ἠνέχθην, a. 1. paſſ. unde part. aor. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Jon. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν, propter, cauſa, adverbium, quod regit genit. ἕνεκά σου, tua cauſa. q. ab ἓ, quaſi δι' ὅ, δι' ἣν αἰτίαν. Sicut quia Latinis a qui. vel q. ἓν ἔχω, unum habeo, ſive una res eſt, quamobrem hoc, vel illud faciam.

Ἐνέκειτο, inerat, 3. ſingul. imperſ. ab ἐγκεῖμαι, complaceo, ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐνεκεκλήκαστο, 3. ſing. pluſq. perſ. paſſ. verbi ἐγκλαίττω, inculpo. Th. κολάπτω, tundo. f. ψω. perſ. paſſ. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, ἡ, inſitus fui, a. 1. ind. paſſ. ab ἐγκεντρίζω, inſero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, ſtimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐνεκίσσων, 3. plur. imperſ. act. verbi ἐγκισσάω, concipio.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, imperſ. paſſ. ab ἐγκόπτω, impedio. f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν, & κόπτω, ſcindo.

Ἐνεκότει, 3. ſingul. imperſ. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ἐνέκοψα, ας, ε, impedivi, a. 1. ind. act. ab ἐγκόπτω, impedio.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, inſero. p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto. f. ψω. præt. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, referendum, adjectiv. verbale a φέρω, fero. perſ. paſſ. ἐνήνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω, incido, illabor. vide ἐγκύρσαι. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ἐνελίπανα, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω. ab ἐν, & λιπαίνω, pinguefacio. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

Ἐνέμετο, depaſcebatur, 3. ſing. imperſ. paſſ. a νέμω, paſco.

Ἐνεμήθην, a. 1. paſſ. ab ἐν, & νέμω, tribuo, paſco. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.

Ἐνέμοντο, depaſcebantur, 3. plur. imperſ. paſſ. verbi νέμω, paſco. f. μῶ.

Ἐνεμφύνθην, innaſci. Them. φύω, naſcor.

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, nonaginta. Th. ἐννέα, novem.

Ἐνενόητο, cogitaret, Jon. pro ἐνενόητο, per contractionem, 3. ſing. pluſq. perſ. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνένιπτε, Attic. reduplic. pro ἔνιπτε, verbi ἐνίπτω, idem ac ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενώκασι, per contractionem Jon. pro ἐνενοήκασι, 3. plur. perſ. act. ab ἐν, & νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνενῶντο, cogitaverant, pro ἐνενόηντο, 3. plural. pluſq. perſ. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐνεοττοποιήσατο, 3. ſing. a. 1. med. a νεοττοποιέομαι, pullos excludo. a νεοττός, ῦ, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Ἐνεόχμωσα, innovavi, 3. ſing. a. 1. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo. a νεοχμὸς, novus. Th. νέος, ου, ὁ, novus, juvenis.

Ἐνεπάγησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ab ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperſ. act. ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν, & παίζω, ludo.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἐνέπαξεν, infixit, Doric. pro ἐνέπηξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω, infigo.

Ἐνεπεπορπέατο, Jon. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. plur. pluſq. perſ. paſſ. verbi πορπάω, vel πορπέω, fibulas adſtringo. Them. πόρπη, ἡ, fibula.

Ἐνέπεσον, ceciderunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω, incido. vide πίπτω, cado.

Ἐνεπήγνυτο, 3. ſingul. imperſ. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, f. ξω, compingo. Deſinentium in -γνύω, vel -γνυμι tempora formantur a finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, impleti ſunt, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, impleo. fut. σω. p. ἐμπέπληκα. aor. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν, & πλήθω, repleo. Them. πλέος, plenus.

Ἐνέπνευσαν, inſpirarunt, 3. plur. aor. 1. activi ab ἐμπνέω, inſpiro. ab ἐν, & πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐνεπνεύσθην, ης, η, reſpiravi, aor. 1. ind. paſſ. ab ἐμπνέω, inſpiro, revivifco. ab ἐν, & πνέω, ſpiro, flo, f. πνεύσω.

Ἐνεποιήσαντο, duxerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in. Thema ποιέω, facio.

Ἐνέποισι, Doric. pro ἐνέπουσι, dicunt vocant, 3. plur. præſ. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ, voco.

Ἐνέπρηθον, incendebant, 3. plur. imperſ. ex ἐν, & πρήθω, f. σω, uro.

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p.

ἐμπ-

Digitized by Google

ἐμπέπηδας. Th. πηδάω, ut...

Ἐνέπτυσα, ας, ε, inſpui, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐμπτύω, inſpuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. ex ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐνέπων, ὁ, eloquens, præſ. part. ab ἐν, & ἕπω, dico. a. 2. εἶπε.

Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio. ab ἐν, & ἐργάζομαι, operor.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. ab ἐνεργὴς, efficax. ab ἐν, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργέω, ῶ, operor, intus efficio, ago. fut. ήσω. p. ἐνήργηκα. a. 1. ἐνήργησα. imperf. paſſ. ἐνηργεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. ab ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργῆ, acc. ſing. ab ἐνεργὴς, έος, efficax.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, facultas, vis, efficacia: vexatio Dæmonum. Item afflatus Spiritus Sancti. Areth. in Apocalypſ. cap. 3. a perf. paſſ. ἐνήργημαι, verbi ἐνεργέω, operor, efficio.

Ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax, valens, potens, cultus. ἐνεργεστάτη χώρα, regio cultior, Plutarch. ἐνεργὸς, οῦ, ὁ, operator. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, activus, a, um.

Ἐνεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, laborator, ſtrenuus, efficax, ἐνεργὰ χρήματα, pecunia fœnore occupata. Demoſth.

Ἐνεργῶς, efficaciter, cum labore, ſtrenue.

Ἐνέρθε, & ἔνερθεν, infra, interius, adverb. ab ἐν, & ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἔνεροι, οἱ, mortui, manes. Heſiod. dat. plur. Jon. ἐνέροισι, ab ἔρα, terra.

Ἐνέρτερος, ὁ, inferior, per ſyncopen pro ἐνερώτερος, ab eodem themate.

Ἐνέρχεσθαι, Poet. pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔνεσαν, immiſſi ſunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, immitto, infero. ab ἐν & ἵημι, mitto. a. 2. ἦν. Alii volunt eſſe imperf. ab ἔνειμι, & per ſyſtolen dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνέσται, per ſyncopen pro ἐνέσεται, f. 1. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐνέστακτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνστάζω, inſtillo. f. ξω. Th. στάζω, ſtillo.

Ἐνεστεῶτος, Jon. pro ἐνεστῶτος, genit. ſing. ab ἐνεστὼς, præſens, quod vide.

Ἐνεστησάμην, a. 1. med. verbi ἐνίστημι, inſto. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω, aor. 2. ἔστην.

Ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, τὸ, præſens. dat. ſing. ἐνεστῶτι, perf. part. per craſin pro ἐνεστηκὼς. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. fut. ἐντελοῦμαι. præt. med. ἐντέταλκα, ab ἐν, & τέλλω, pro προστάσσω.

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor. ab ἐν, & τυγχάνω, f. τεύξομαι, ſum, aor. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, involvo. f. ξω. præt. ἐντετύλιχα. ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ convolvo, quod a τύλη, ης, ἡ, culcitra. Them. τύλος, ου, ὁ, callus.

Ἐνέτυχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpello. f. ἐντεύξομαι. Them. τυγχάνω, ſum.

Ἐνεῦ, acclamatio quædam, ab ἐν, & εὖ, bene.

Ἐνεύδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, in aliquo loco dormire, præſ. inf. ab ἐν, & εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

Ἐνευλογέω, benedico. f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. ex ἐν, & εὐλογέω. Them. λέγω, dico.

Ἐνεῦσαν, natarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, indicatus ſum, apparui, aor. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω, indico, appareo.

Ἐνεφανίσθην, & in 3. plur. ἐνεφανίσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, ισάτω. aor. 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, ſatiabatur, 3. ſing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, repleor. quod ab ἐμφορέω, importo. Them. φέρω, fero.

Ἐνέφραξαν, obſtruxerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. a φράσσω, obturo. f. ξω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, afflo. fut. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν, & φυσάω, flo.

Ἕνεχ', pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirationem, propter, gratia.

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo. ex ἐν, & χέω, fundo. f. χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. ſing. a. 1. vel imperf. verbi ἐγχέω, infundo.

Ἐνεχείρει, moliebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior. f. ήσω. aor. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν, & χεὶρ, manus.

Ἐνέχεσθαι, detineri, implicari. ab ἐν, & ἔχω, teneo.

Ἐνεχθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. inf. paſſ. ἐνεχθῆναι.

Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide in ἐνεχθεῖσα.

Ἐνέχραε, infligit, 3. ſing. aor. 2. verbi ἐγχράω, infligo. ab ἐν, & χράω, commodo.

Ἐνέχω, immineo, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε. ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Them. ἔνος, ου, ὁ, ſeu ἕνος, vel ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἐνηβητήρια, τὰ, res juveniles: cœnacula. Athen. l. 10. loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. Ex ἐν & ἡβητήριον, locus amœnus, locus exercitii puerorum. Th. ἥβη, pubes.

Ἐνήδρευον, inſidias collocabam, imperf. ab ἐνεδρεύω, inſidior. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſeſſio. Th. ἕζω, ſedeo.

Ἐνηέια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. ab ἐνηὴς, έος, ὁ, ἡ, benignus, mitis, manſuetus. Th. ἐὺς, ἐέος, ὁ, bonus.

Ἐνῆεν, Poet. pro ἐνῆν, inerat, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνηέος, placidæ, genit. ſing. ab ἐνηὴς, placidus, mitis.

Ἐνηὴς, έος, ὁ, ἡ, benignus, placidus, prudens, mitis. ab ἐὺς, ἐέος, ὁ, bonus.

Ἐνηθῆναι, immiſſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνήθην, aor. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, immitto, inſero, indo. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνῆκα, ας, ε, immiſi, a. 1. ind. activ. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνήλατα, τὰ, ligna recta, in quæ defiguntur, & adiguntur gradus ſcalæ: clavi rotam in axe continentes. ab ἐν, & ἐλαύνω, agito.

Ἐνήμενος, ου, ὁ, inſidens, Poet. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν, & ἧμαι, ſedeo.

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. ab ἐν, & εἰμὶ, ſum.

Ἐνήνοθε, florui, perf. med. verbi ἐνανθέω, ex ἐν, & ἀνθέω, floreo. f. ήσω. præt. med. ἤνθα, & inſerto ο, ἤνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐνήνοχα, tuli, præt. med. Attic. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, interfecit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἤναρα. ab ἐν, & αἴρω, tollo.

Ἔνησα, nevi, a. 1. ind. act. a νέω, neo. f. νήσω, p. νένηκα.

Ἐνῆσαν, inerant, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, inſum. imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνήσειν, jaculaturum eſſe, f. 1. inf. ab ἐνίημι. f. ἐνήσω. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἔνθ', pro ἔνθα, hic, illic. & Dor. ἔνθε, pro ἐλθὲ, veni.

Ἔνθα, adverb. hic, ibi, illic. quaſi ab ἐν. Ἔνθα, καὶ ἔνθα, hic, & illic. Hom. id eſt, [illegible], ſparſim. ἐνθάδε, hic, illic. ἐνταῦθα, idem. ἔνθεν, & ἐνθένδε, hinc, illinc. ἐνταῦθα, idem ac ἔνθα, hic, ibi, illic.

Ἐνθάδιν, tunc, ibi, adv. ab ἔνθα, ibi.

Ἐνθαῦθα, Jon. pro ἐνταῦθα, hic, tunc.

Ἐνθεάζειν, divino ſpiritu afflatum eſſe. ab ἔνθεος, in quo Deus eſt. Th. Θεὸς, Deus.

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Jonic. & Dor. pro ἐνθεῖναι, inſerere, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, aor. 2. part. med. ab ἐν, & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἔνθεν, ἐνθένδε, & ἐντεῦθεν, hinc, adv. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, ſeu ἐνέθου, impoſuiſti, 2. ſing. a. 2. ind. med. vel eſt a. 2. imperat. med. Jon. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, concipio, impono. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἔνθες, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono. aor. 2. ἐνέθην. ab eodem themate.

Ἔνθετος, ου, ὁ, inſitus, ab ἐντίθημι, impono.

Ἐνθόδεν, Jon. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc.

Ἔνθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, veneris, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἔρχομαι, venio. Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. ſing. aor. 2. opt. act.

Ἔνθορον, inſilui, pro ἐνέθορον, a. 2. act. verbi ἐνθρώσκω, inſilio. ab ἐν, & θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ἔνθου, vel pro ἐνέθου, 2. ſing. a. 2. ind. med. Attic. ab ἐνεθέμην: vel eſt aor. 2. imperat. med. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἐνθρέψασθαι, inſerere, aor. 1. inf. med. ἐνθρέψατο, 3. ſing. a. 1. med. ind. ab ἐντρέφω, idem ac τρέφω, alo. f. θρέψω, a. 1. ἔθρεψα. præt. med. τέτροφα.

Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, animadverto, intelligo, animo concipio, cogito, mente agito, & verſo. f. ἐνθυμήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι. aor. 1. paſſ. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt animo præſenti. Th. θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens.

Ἐνθυμηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ἐνθυμηθῶσι, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, intelligo, cogito.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, & ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, ſenſus, inventum, conceptus animi. ἐνθύμιον, ου, τὸ, cogitatio.

Ἐνθυμηματικὸς, ὁ, acer in argumentationibus, argutus orator. Item enthymemate concluſus.

Ἔνθω, veniam, Dor. pro ἔλθω, aor. 2. ſub. Sic ἐνθὼν, veniens, Dor. pro ἐλθὼν, profectus, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἔνι, per apocopen Jon. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεισι, inſunt, ab ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνὶ, in, Poet. pro ἐν. Sed ἑνὶ, uni, dat. ſing. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐνιαυσίως, adv. quotannis. ab ἐνιαύσιος, ου, ὁ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus. q. d. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, quod in ſe recurrat, & redeat, vel quaſi ἐν ἑαυτῷ, in ſe ipſo: quod ejus quaſi cauda ori ſuo inſeritur. vel refer ad ἐν, & ἰαύω, moror, tero. Item genus poculi ampliſſimi, Euſtath. Iliad. ν.

Ἐνιαχῆ, nonnullis in locis, aut partibus. idem ac ἐνιαχοῦ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.

Ἐνίδρυς, υος, ἡ, lutra. credo legendum ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

Ἐνιδὼν, ὁ, a. 2. part. verbi ἐνοράω, intueor. Th. εἴδω, video.

Ἐνίει, immittebat, 3. ſing. imperf. verbi ἐνίημι, immitto, tanquam ab ἐνιέω. Th. ἵημι, mitto, vel ἕω.

Ἐνεῖεν, iniit, 3. ſing. ab ἐνεῖν, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι, inium. ab ἐν, & εἶμι, eo.

Ἐνιέναι, præſ. inf. et & ἐνιεὶς, præſ. part. verbi ἐνίημι, immitto, injicio. Them. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐνίετε, immittite, 2. plur. imperat. præſ. ab ἵεθι, ἱέτω. ab eodem themate.

Ἐνίημι, immitto. imperf. ἵην. aor. 2. ἧν.

Ἐνίκα, vincebat, 3. ſing. imperf. ut & in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, repone, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poet. & Jonic. aor. 2. imp. med. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐνι-

Ἐνικλάω, infringo. ab ἐνὶ, Poet. pro ἐν, & κλάω, frango.

Ἔνιοι, ων, οἱ, aliqui, nonnulli, quaſi ἔνι οἱ, pro ἔνεισιν οἳ, ſunt qui. Hinc ἐνίοτε, interdum. ἐνιαχῆ, alicubi.

Ἐνιπά, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐνιπή, minæ, reprehenſio.

Ἐνιπή, ῆς, ἡ, increpatio, minæ, ab ἐνίπτω, objurgo. quod ab ἐν. & ἔπω, dico.

Ἐνιπρήθω, Poet. pro ἐμπρήθω, incendo, inuro. Th. πρήθω, uro.

Ἐνίπτω, dico, objurgo. ab ἐν, & ἔπω, dico, & pro ἐνέπω, indico, declaro.

Ἐνισκίμπτω, innitor, incumbo, pro ἐνσκίμπτω, Poet. Th. σκίμπτω, nitor, incumbo.

Ἐνισπε, dixit, a. 2. verbi ἐνισπεῖν. Vel ἐνίσπειν, præſ. inf. pro ἐνέπειν. Them. ἔπω, dico.

Ἐνισσέμεν, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, dico.

Ἐνίστανται, ſuſtinent, 3. plur. ind. paſſ. ab ἐνίσταμαι, inſto.

Ἐνίσταμαι, inſto, impendeo, immineo. fut. ἐνστήσομαι p. ἐνέστηκα. perſ. part. ἐνεστηκώς, ότος, ὁ, & per craſin ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ, & in f. g. ἐνεστῶσα. & in plur. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, præſentia. aor. 2. act. ἐνέστην. f. 2. med. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵσταμαι, ſto.

Ἐνίσχειν, Jon. pro κατέχειν, impedire. ex ἴσχω, pro ἔχω, teneo.

Ἐνισχύω, corroboro. f. ύσω. p. ἐνίσχυκα, aor. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν, & ἰσχύω, poſſum. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἐνναετήρω, dual. num. ab ἐνναετηρος, ὁ, ὁ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐνναετής, έος, ὁ, ἡ, novennis. ἐνναέτες. adverb. per novem annos. pro quo & εἰνάετες, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐνναίρειν, occidere, præſ. inf. Poetic. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐννάτῃ, nonæ, dat. ſing. f. g. ab ἔννατος, η, ον. Th. ἐννέα, novem.

Ἔννατος, η, ον, nonus, a, um, ab ἐννέα, novem.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἄκλιτον. quia novenarius inter numeros digit. eſt noviſſimus, ab ἔνος, vetus. Hinc ἔννατος, nonus.

Ἐννεάβοιος, α, ὁ, ἡ, novem boum, ſeu ejus nominis nummum pretium valens. ἐννεάβοια, novem bobus æſtimata. Homer. a βοῦς, bos, & ἐννέα, novem.

Ἐννεάνυχες, & εἰνάνυχες, adverb. per novem noctes. ab ἐννέα, novem & νὺξ, nox.

Ἐννεάφωνος, ὁ, ἡ, novem voces habens. epitheton fiſtulæ. ex ἐννέα, novem, & φωνὴ, vox.

Ἐννεακισχίλιοι, οἱ, novem millia, ἐννεακισχίλιοι, ab ἐννέα, & χίλιοι, mille.

Ἐννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, novem, & ἥκοντα, vel ἄκοντα, eſt terminatio numerorum creſcentium per decem, ut in lingua Latina, ginta. Sic κόσιοι, eſt terminatio eorum, qui creſcunt per centum.

Ἐννεὸς, ῦ, ὁ, attonitus: mutus, Ariſt. in Probl. ſurdus, Xenoph. quaſi ἐνανὴς, ex ἐν, & αὔω, clamo, in quo vox præ metu, & ſtupore ſuppreſſa.

Ἔννεπε, dixit, aor. 2. Poet. & Jon. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, dicite, Poet. pro ἐνέπετε, præſ. imper. ab ἐνέπω. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἐννέπουσα, ας, ἁ, Dor. & Poet. pro ἐνέπουσα, ης, ἡ, locuta. vide ἔννεπε.

Ἐννεσίῃσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, ας, ἡ, conſilium ab ἔνεσις, immiſſio, quod ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἐννεύω, innuo, nutu ſignifico. imperf. ἐνένευον, fut. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, innuo.

Ἐννέωρος, α, ὁ, ἡ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ὥρα, ας, ἡ, annus, hora. Vel unoquoque anno ſolitus. ab ἔνος, vetus, & ὥρα.

Ἐννῆμαρ, adverb. per novem dies. ab ἐννέα, novem, & ἦμαρ, τος, dies; Poet. pro ἡμέρα.

Ἔνηφιν, perendinum. ab ἔνη, ſeu ἕνη, pro ἔνη, vetus. ſcil. ἡμέρα, dies. φι eſt paragoge Poet. Th. ἔνος, ſeu ἕνος, annus.

Ἐννόησα, ας, ε, Poet. pro ἐνόησα, ſenſi, aor. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio, intelligentia, notitia. ab ἔννοος, ὁ, ὁ, ἡ, cordatus. quod ab ἐν, & νόος, ῦς, ὁ, mens.

Ἐννόμως, legitime, adv. vide in ἔννομος, legitimus.

Ἔννομος, ου, ὁ, legitimus, juſtus, ſubjectus legi. ab ἐν, & νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo, p. m. νένομα.

Ἐννοσίδαν, Dor. pro ἐνοσίσαι, aor. 1. inf. verbi ἐνοσίθω, habente ν geminum metri gratia. &

Ἐννοσίγαιος, Neptunus, terræ quaſſator, ab ἐνόω, moveo, ita dictus propter terræ motum, qui fit ab aquis. Homer. Iliad. ε. quod ab εἷς, ἑνὸς, unus, & γαῖα, terra.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Dor. & Poet. ab ἐνόθω, pro κινῶ, moveo, & τὴν δᾶν, pro γῆν, terram.

Ἔννυτο, 3. ſing. imperf. ab ἕννυμαι. vide in ἐννύω, induo.

Ἐννύχιος, ſeu ἔννυχος, η, ον, nocturnus, a, um. ab ἐν, & νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἔννυχος, ὁ, nocturnus. hinc ἔννυχον, adv. noctu, multa nocte. ab ἐν, & νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἐννυχώτερον, τὸ, maturius, comparat. ab ἔννυχον, noctu. vide ἔννυχος, nocturnus.

Ἐννύω, & ἕννυμι, induo. Th. ἕω, idem.

Ἐννώσας, Jon. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, mente concipio. ab ἐν, & νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. f. ήσω. ab eodem themate.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id eſt, motio, agitatio. unde Neptuni epitheton, ἐνοσίγαιος, terræ quaſſator. Heſych. ἐνοσίμεν, ἐνσπλήττειν.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, familiarem reddo. ab ἐν, & οἶκος, ε, ὁ, domus.

Ἐνοικέω, inhabito. fut. ήσω. p. ἐνῴκηκα. aor. 1. ἐνῴκησα. præſ. part. ἐνοικέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν, ab ἐν, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐνοίκιον, τὸ, locatæ domus (οἴκου) penſio, & pretium. in Epigr.

Ἐνομίζοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi νομίζω, exiſtimo. fut. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνόμισον. quod a νόμος, ου, ὁ, lex.

Ἐνωμίλησε, uſus eſt conſuetudine, aor. 1. ind. act. ab ἐνομιλέω, in conſuetudine ſum alicujus. ab ἐν, & ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba.

Ἐνόντα, τὰ, quæ penes vos ſunt, præſ. part. ab ἔνειμι, inſum.

Ἐνόπη, ης, ἡ, Enope, nomen proprium filiæ.

Ἐνοπή, ῆς, ἡ, vox, clamor, Iliad. ν. ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati, ab ἐν, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. plur. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor. ab ἐν, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐνορᾶν, inſpicere, animadvertere. Ex ἐν & ὁράω, video.

Ἐνόρκιος λόγος, verbum jurejurando firmatum. ab ἐν, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem ac ἔνορχις, teſticulos habens.

Ἐνορχίων, genit. plur. ab ἐνόρχης, teſticulos habens. genit. plur. ἐνόρχων, & Jon. ἐνορχίων.

Ἔνορχις, & ἔνορχις, ὁ, teſticulos habens. ab ἐν, & ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

Ἔνος, & ἕνος, vel ἔνιος, ſeu ἔνιος, ου, ὁ, annus. quia ἐνὶ νέος, ſcil. vetere anno præterlapſo, annus emergit novus. Sed ἔνος, η, ον, annus. ἔνη, & νέα, ultima dies Lunaris menſis, quaſi vetus, & nova.

Ἐνόσει, 3. ſingul. imperf. act. a νοσέω, ægroto. f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus. ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνὸς, unus.

Ἐνοσίχθων, ὁ, terræ quaſſator. Neptuni epitheton. quod ab ἐνόω, moveo, quatio. Them. εἷς, unus, & χθὼν, terra.

Ἐνόσουν, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἐνοσφίσθησαν, ſeparati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ἐνοσφίσατο, 3. ſing. a. 1. med. a νοσφίζω, ſeparo, ſepono. fut. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, ſeorſim.

Ἑνότης, τητος, ἡ, unitas, ab εἷς, ἑνὸς, unus.

Ἐνοχλοῦσι, 3. plur. præſ. ind. activ. ab ἐνοχλέω, turbo, moleſtus ſum. f. ήσω. p. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo.

Ἔνοχος, ου, ὁ, ἡ, obſtrictus, obnoxius. ab ἐνέχομαι, obſtringor. ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἐνσκήπτειν, ingruere, cum impetu ferri, de fulmine proprie. Th. σκήπτω, cado, ruo.

Ἐνστέλλειν, Jon. pro ἐνδύειν, induere, veſtire. Th. στέλλω, amicio, orno.

Ἐνστρέφομαι, η, εται, inverto. f. ψομαι. ab ἐν, & στρέφω, verto. f. ψω, aor. 2. ἔστραφον.

Ἐνσχερὼ, vide σχερῷ, Poet. adverb. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope.

Ἐντακεὶς, ὁ, aor. 2. part. paſſ. ab ἐντήκω, liquefactum inſtillo. ab ἐν, & τήκω, Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω.

Ἐνταλθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. ab ἐντέλλω, faciendum injungo. perſ. paſſ. ἐντέταλμαι. præt. med. ἐντέταλκα. ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. vide ἐνταλθεὶς, ab ἐντέλλω, mando.

Ἐντανύειν, intendere. Ex ἐν, & τανύω, idem ac Th. τείνω, tendo.

Ἐνταῦθα, & ἐνταυθοῖ, hic, illic. ἐν τούτῳ τόπῳ, ἐντεῦθεν, hinc. Jon. ἐνθαῦτα, & ἐνθεῦτεν. Th. ἔνθα, hic, ibi.

Ἐνταφιάζω, funero, ad ſepulturam corpus compono. fut. άσω. p. ἐντεταφίακα. perſ. paſſ. ἐντεταφίασμαι. ab ἐν, & ταφὴ, ῆς, ſepultura. Th. θάπτω, ſepelio.

Ἐνταφιάσαι, a. 1. inf. act. vide in ἐνταφιάζω, funero, ad ſepulturam corpus compono.

Ἐνταφιασμὸς, ῦ, ὁ, funeratio. ἐνταφιαστὴς, ῦ, ὁ, funerator. ab ἐνταφιάζω, funero.

Ἐντάφιον, ου, τὸ, funus. a ταφὴ, ſepultura, quod a θάπτω, ſepelio.

Ἔντε, pro ἔντεα, τὰ, arma.

Ἔντεα, τὰ, & per contract. ἔντη, arma, vaſa convivalia, q. ab ἐντύω, inſtruo vel q. ἀντία, oppoſita.

Ἐνταλάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐντελεῖται, 3. ſing. f. 1. med. ἐντελοῦμαι. vide ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐντελεχὴς, ὁ, perfectus.

Ἐντελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus. a τέλος, εος, τὸ, perfectio.

Ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. f. med. ἐντελοῦμαι. perſ. paſſ. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐνετειλάμην, ω, ατο, præt. med. ἐντέταλκα. ab ἐν, & τέλλω, ſum, fio.

Ἔντερον, ου, τὸ, inteſtinum. ab ἐντὸς, intus, intra.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, arma.

Ἐντεσιουργὸς, ου, ὁ, armorum opifex. ab ἔντεα, arma, & ἔργον, ου, τὸ, opus. Sed ἐντεσιεργὸς, epitheton eſt mulorum, ſubjugalis forte ab εἴργω, arceo, & ἔντεα, τὰ, vaſa.

Ἐντέταλται, 3. ſing. perſ. paſſ. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo. fut. ἐντελοῦμαι. perſ. ἐντέταλμαι, σαι, ται, ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um, perſ. paſſ. verbi ἐντείνω, intendo.

Ἐντεταμένως, adv. vehementer. Derivatur ab ἐντεταμένος, quod vide.

Ἐντέταται, 3. ſingul. perſ. paſſ. verbi ἐντείνω, intendo, pulſo. ab ἐν, & τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐντετύχηκα, perſ. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor, invenio. ab ἐν, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, hinc, illinc, adverb. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἔντευξις, εως, ἡ, interpellatio, in nom. plur. ἐντεύξεις. ab ἐντυγχάνω, intercedo.

Digitized by Google

do. Th. τυγχάνω, ſum.

Ἐντὶ, ſunt, Doric. pro εἰσὶ, & ἐστὶ, ab εἰμὶ, ſum.

Ἔντιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus. compar. ἐντιμότερος, dignior. ab ἐν, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium. Them. τίω, honoro.

Ἔντο, miſerunt, 3. plur. ab ἕμην, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum, ab ἐντέλλομαι, mandatum impono. p. m. ἐντέταλκα. ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἔντομα, ων, τὰ, inſecta. Item inciſiones, victimæ. Ex ἐν, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, anſectus, caſtratus. ab ἐν, & τέμνω, ſeco.

Ἔντονος, ὁ, ἡ, intentus, acer, vehemens. Ex ἐν, & τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ, ἡ, inquilinus, ejus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἐντὸς, intus, intra, adverb. hinc ἔνδοθεν, & ἔντοσθεν, pro eodem, q. ab ἐν, in, intus Latinis. Fit liquido ex Græco ἐντός.

Ἐντράπελος, ου, ὁ, illiberalis, turpis, quod quilibet averſari debet. vide τραπελός, mutabilis. Th. τρέπω, verto.

Ἐντραπῇ, erubeſcat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. paſſ. verbi ἐντρέπω, pudore afficio, pudore ſuffundo.

Ἐντρέπου, reverere, præſ. imperat. act. ἐντρέπω, revereor.

Ἐντρέπω, pudore afficio, quaſi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραπον. præſ. paſſ. ἐντρέπομαι, revereor. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο. aor. 2. paſſ. ἐνετράπην. ab ἐν, & τρέπω, verto.

Ἐντρέφω, innutrio. f. ἐνθρέψω. præt. ἐντέτροφα. præſ. paſſ. ἐντρέφομαι. ab ἐν, & τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἐντρέχω, incurro, convenio, quadro, inhæreo. Hinc ἐντρεχής, appoſitus, celer ingenio, promptus, diligens, ſolers.

Ἐντρέχεια, ἡ, inſtantia, ſolertia, ſtrenuitas. κακεντρεχής, ad malum acutus, verſutus. ab ἐν, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἔντριτος, & ον, triplex, ab ἐν, & τρίτος, tertius. Ἔντριτος, ſubſtant. eſt mediator inter duos. Gl. Phil. ſequeſter, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ, ἡ, tremefactus. ab ἐν & τρόμος, ου, ὁ, tremor. a τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.

Ἐντροπαλίζω, reſpecto reflectens inter eundum. a τροπαλίζω, idem ac τρέπω, verto.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor; a p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, revereor.

Ἐντρυφάω, ῶ, oblecto me. f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα, ab ἐν, & τρυφὴ, ῆς, ἡ, mollities. Th. θρύπτω, frango.

Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi cauſa, interpello, nanciſcor. f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. ab ἐν & τυγχάνω, ſum.

Ἔντυε, parabat, Jon. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, armo, inſtruo. ab ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντυλίττω, involvo. f. ίξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ involvo, quod a τύλη, ης, culcitra, ſtragulum.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐντύνω, εις, ει, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma.

Ἔντυνον, para, a. 2. imperat. act. ab ἐντύνω, apparo.

Ἐντυπὰς, adv. impreſſo corporis veſtigio: obvolutim. ab ἔντυπος, impreſſus. quod ab ἐν, & τύπτω, f. ψω, verbero.

Ἐντυπόω, imprimo, inſculpo. fut. ώσω. p. ἐντετύπωκα. præt. paſſ. ἐντετύπωμαι. ab ἐν, & τύπος, veſtigium, nota, quod a τύπτω, verbero.

Ἐντύω, & ἐντύνω, inſtruo, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma. Alii ab ἐντός. In apparatu enim aliquid in loca vacua inditur, ſive intromittitur.

Ἐνυαλίοιο, gen. Jon. ab ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars, Martius. Th. Ἐνυὼ, ἡ, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. præt. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. aor. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν, & ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνυεὺς, έως, ὁ, Enyeus, nomen proprium viri.

Ἐνυμφοκόμησε, ſponſam ornavit, a. 1. act. 3. ſingul. verbi νυμφοκομέω, ſponſam orno. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & κομέω, orno.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel σσω, fodio, punctim cædo. fut. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, ſomnio. f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. paſſ. ἐνυπνιασθήσομαι. ἐνυπνιάσθην, a. 1. paſſ. ab ἐν, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Accipitur etiam adverb. per ſomnum. ab ἐν, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a νυστάζω, nicto, præ ſomno capite nuto. fut. ξω. præt. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω, pro νεύσταζω, a νεύω, nicto.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum, quia ἐν ὑστάτῳ, in poſtremo corporis.

Ἐνυφαντὸς, οῦ, ὁ, intextus. ex ἐν, in, & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

Ἐνυὼ, όος, οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica. Hinc Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. quaſi ab ἐνύω, perimo, quod ex φένω, Etym. pro φένω, & ex eo fit per aphæreſin.

Ἐνωχεὶ, Poet. perpetua ſeria. Simpliciter dicitur σχερῷ, deinceps, prope, juxta, ordine.

Ἐνώμα, quatiebat, 3. ſing. imperf. verbi νωμάω, vibro, moveo. Th. νέμω, diſtribuo.

Ἐνωπῇ, manifeſta, coram. Dativus adverbialiter uſurpatus. ab ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus. ab ἐν, & ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπια, τὰ, parietes domus, qui ſunt e regione januæ. ab ἐνωπὴ, aſpectus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπιον, adverb. in conſpectu, coram.

Ἐνώπιος, ου, ὁ, qui in alicujus præſentia quid dicit, aut facit. quaſi dicas, ἐν ὠπὶ. hinc ἐνωπάδιος, perſpicuus. vide ἐνωπῇ.

Ἐνῶρσε, aor. 1. ind. Æol. verbi ἐνόρω, incido, impello. vide ἐνῶρτο.

Ἐνῶρτο, irruerat, 3. ſingul. plusq. perf. ἐνωρόμην, ου, το, verbi ἐνόρω, ab ἐν, & ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & Æol. ὀρσῶ. perf. ὦρκα. perf. paſſ. ὦρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Enos. Hebr. homo.

Ἐνωσάμην, ω, ατο, cogitavi, per craſin, pro ἐνοησάμην, a. 1. med. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐνῶσι, inſint, 3. plur. præſ. ſub. verbi ἔνειμι, inſum.

Ἐνωτίζομαι, auribus percipio. f. ἐνωτίσομαι. a. 1. med. ἐνωτισάμην. ab ἐν, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, auris. Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris.

Ἐνωτίσασθε, auribus percipite, 2. plur. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι, auribus percipio.

Ἐνὼχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Enoch. Hebr. conſecratus.

Ἐνωχλήθην, moleſtia ſum affectus, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐνοχλέω, moleſtiam exhibeo. ab ἐν, & ὄχλος, ὁ, turba, moleſtia.

E Ξ.

Ἐξ, ex, præpoſitio regit gen. ſcribitur ἐκ, ſequente conſonan. quod vide.

Ἓξ, ſex, adverb. ἄκλιτον. q. ab ἕω, mitto, quia, ubi ad numerum quinarium aſcenderis, manus de mano tollitur, & denuo incipit. Hinc ἑξάκις ſexies. ἕκτος, ſextus.

Ἐξᾶγ᾽, pro ἐξῆγε, eduxit, quod pro ἐξῆγε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, educ, præſ. imperat. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξάγαγε, ετω, & in 3. plur. ἐξαγαγέτωσαν, aor. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. aor. 2. inf. ἐξαγαγεῖν. aor. 2. part. ἐξαγαγὼν, όντος. ab ἐξ, & ἄγω, duco.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. ab ἐξάγω, educo.

Ἐξαγγέλλω, prædico. f. ἐξαγγελῶ. præt. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. aor. 1. ſub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Jon. 3. ſing. imperf. vel a. 2. vide ἐξᾶγ᾽.

Ἐξαγινέμεν, εν, Jon. pro ἐξάγειν, educere. ab ἐξάγω, educo.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, ſcatula, pondus pendens quatuor ſcrupul. Th. ἓξ, ſex, & ἄγω, pendo. Ἐξαγιάζω, examino, perpendo.

Ἐξάγιστος, ου, ὁ, ἡ, ſceleſtiſſimus. ab ἐξ, & ἄγος, εος, τὸ, ſcelus.

Ἐξάγνυμι, frango, rumpo. ab ἐξ, & ἄγνυμι, idem. f. ἄξω.

Ἐξαγοράζω, redimo. f. άσω. perf. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. ſub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ, ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ. Dicuntur τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur. ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ, qui natus eſt ex ἀδελφοῦ, vel ἀδελφῆς, fratre, aut ſorore.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἐξέτης, ιδος, ἡ, Poet. ſexennis. Ex ἓξ, ſex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐξαίνυτο, abſtulerat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, eximo. ab ἐξ, & αἴνυμαι, capio.

Ἐξαιρέθησαν, expugnati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Jonic. verbi ἐξαιρέω, tollo, evello.

Ἐξαιρεῖσθαι, præſ. paſſ. inf. ἐξαιρεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, evello.

Ἐξαίρετον, Poet. eximia, ſupra modum. vehementer ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.

Ἐξαίρετος, ὁ, electus. ab ἐξαιρέω, eximo.

Ἐξαιρεύμην, Dor. & Jon. pro ἐξῃρούμην, 1. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐξαιρέω, tollo, evello, eximo.

Ἐξαιρέω, tollo, evello. fut. ἐξαιρήσω. p. ἐξῄρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἐξελε: a. 2. med. ἐξειλόμην, ου, ετο, eripui. a. 2. ſub. med. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. med. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.

Ἐξαίρω, tollo. f. ἐξαρῶ, & in a. pl. ἐξαρεῖτε. præt. ἐξῆρκα. præt. paſſ. ἐξῆρμαι. a. 1. paſſ. ἐξήρθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, tollatur. ab ἐξ, & αἴρω, tollo.

Ἐξαιτέομαι, οῦμαι, expeto. fut. ήσομαι. a. 1. med. ἐξῃτησάμην, ω, ατο. ἐξαιτεῖν, depoſcere. ab ἐξ, & αἰτέω, peto.

Ἐξαίφνας, Doric. pro ἐξαίφνης, repente, ſubito.

Ἐξαίφνης, repente, adv. Poet. ἐξαπίνης, ab ἐξ, & αἴφνης, ſubito. quod ex ἄφνω, per syncop. pro ἀφανῶς, ſubito, abjecto σ, quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo

Ἐξακέσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐξακέω, vel ἐξακέομαι, medeor. f. έσω. p. ηκα. ab ἐξ, & ἀκέομαι, ſano.

Ἐξακέονται, 3. plur. ind. præſ. ab ἐξακέομαι, medeor.

Ἐξακολουθέω, ῶ, ſequor, cum dat. f. ήσω. præt. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, comes.

Ἑξακόσιοι, ſexcenti. Th. ἓξ, ſex.

Ἐξαλαπάξαι, vaſtare, a. 1. inf. act. verbi ἐξαλαπάζω, populor, expugno. fut. ἐξαλαπάξω, εις, ει. ab ἐκ, & λαπάζω, ſeu λαπάσσω, f. ξω, evacuo.

Ἐξάλατο, Doric. pro ἐξήλατο, exiluit, a. 1. med. 3. ſing. verbi ἐξάλλομαι, exilio.

Ἐξαλέασθαι, vitare, a. 1. inf. med. pro ἐξαλεύασθαι, per sync. ab ἐξ, & ἀλέω, molo: vito. fut. έσω, p. ἤλεκα. dicitur etiam ἀλεύω, & ἀλεείνω.

Ἐξαλειπτρον, ου, τὸ, unguentarium vas. ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.

Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἐξαλείφω, unguentum abſtergo.

Ἐξαλείφω, unguentum abſtergo, deleo, oblitero. f. ψω. præt. ἐξήλειφα. a. 1. paſſ. ἐξηλείφθην. ab ἐκ, & ἀλείφω, ungo.

Ἐξαλείψαι, αις, αι, a. 1. opt. Æol. verbi

bi ἐξαλείφω, unguentum abſtergo.

Ἐξάλλαξεν, Poet. 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Doric. pro ἐξήλλαξε, verbi ἐξαλλάττω, immuto. Th. ἀλλάσσω, muto.

Ἐξάλλομαι, ῦ, εται, exilio. f. ἐξαλοῦμαι. a. 2. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἔξαλλος, ὁ, diverſus, alius, ex aliis exemptus: inuſitatus, egregius. ab ἐξ, & ἄλλος, alius.

Ἐξαμαρτάνω, pecco. a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐκ, & ἁμαρτάνω, delinquo. f. ήσω. præt. ἡμάρτηκα. a. 2 ἥμαρτον.

Ἐξαμείβετο, impert. Jon. verbi ἐξαμείβομαι, immuto. ab ἐκ, & ἀμείβω, commuto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐξαμελέω, idem ac ἀμελέω, negligo, ſperno, contemno.

Ἐξαναδύς, regreſſus, a. 2. part. act. ab ἐξαναδύω, quod ab ἐκ, ἀνά, & δύω, vel δύομαι, ſubeo.

Ἐξαναλωθείς, ὁ, a. 1 part. paſſ. ab ἐξαναλίσκω, conſumo. ab ἐκ, & ἀναλίσκω, abſumo. quod ab ἀνά, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.

Ἐξανάστασις, εως, ἡ, reſurrectio. ab ἐξανίσταμαι, exſurgo.

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστάς, a. 2. part. act. ab ἐξανίστημι, excito.

Ἐξαναστήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐξανίστημι, excito.

Ἐξανδραποδιεύμενοι, Jonic. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in ſervitutem abſtracturi, f. 1. part. med. vide ἀνδραποδιεῦνται.

Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, direptio in ſervitutem: quod ab ἐξανδραποδίζω. hoc ab ἀνδράποδον, mancipium. ex them. ἀνήρ, vir, & πούς, pes.

Ἐξανέδυσαν, egreſſæ ſunt. 3. plur. a. 1. act. ab δύω. vel a. 1. ab ἔδυσα. comp. ab ἐκ, ἀνά, & δύω, vel δύομαι, ſubeo.

Ἐξανέστησα, aor. 1. ind. act. ab ἐξανίστημι, excito.

Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, exorior. f. ἐξανατελῶ. ab ἐκ, ἀνά, & τέλλω, orior, ſum.

Ἐξανέχω, emineo, aſſurgo. ab ἐκ, ἀνά, & ἔχω, habeo.

Ἐξανῆκεν, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, emitto. ab ἐξ, ἀνά, & ἵημι, mitto.

Ἐξανιστάναι, funditus evertere, præſ. inf. ab ἐξανίστημι, excito, everto.

Ἐξανίστασο, άσθω, præſ. imperat. paſſ. ἐξαναστάς, άντος, a. 2. part. act. verbi ἐξανίστημι, excito, everto, demolior.

Ἐξανίστημι, excito, everto, demolior. f. ἐξαναστήσω. a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐκ, ἀνά, & ἵστημι, ſto.

Ἐξάντης, ὁ ἡ, ὁ, indamnis, integer, ſanus.

Ἐξανύω, idem ac ἀνύω, perficio. f. ύσω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύττω, perficio, feſtino.

Ἐξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξαπατᾶν, præſ. inf. act. verbi ἐξαπατάω, ſeduco, decipio.

Ἐξαπάτας, blanditias, acc. plur. ab ἐξαπάτη, dolus. ab ἐκ, & ἀπατάω, decipio, ſeduco.

Ἐξαπατάω, ῶ, ſeduco, decipio. præſ. imperat. ἐξαπάτα, α, άτω, ἀτω. fut. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀπατάω, fallo.

Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. ἐξαπατήσω, fut. 1. inf. act. ab ἐξαπατάω, decipio.

Ἐξαπατῶντι, decipiunt, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plural. præſ. ab ἐξαπατάω, decipio, ſeduco.

Ἐξαπαφοῖτο, 3. ſingul. præſ. opt. imponet, verbi ἐξαπαφάω, decipio, ab ἐκ, & ἀπαφάω, decipio, Poet. pro ἀπατάω, fallo.

Ἐξαπαφίσκων, ὁ, fallens, præſ. part. ab ἐξαπαφίσκω, Poet. idem ac ἐξαπατάω, decipio, ſeduco.

Ἐξαπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, emitto.

Ἐξάπινα, repente, adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poetica pro ἐξαίφνης.

Ἐξαπιναίως, repente, adv. ab ἐξαπιναῖος, idem cum ἐξαπίνης. idem ac αἰφνίδιος, ſubitus, improviſus. quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

Ἐξαπίνης, ex improviſo, Poet. pro ἐξαίφνης. ab α privat. & φαίνω, in lucem profero.

Ἐξαπίνας, Doric. pro ἐξαπίνης, ex improviſo.

Ἐξάπλεθρος, ſex jugerum.

Ἐξαπλάσιος, α, ον, Jon. pro ἑξαπλάσιος, ſextuplo major. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξαποδίωμαι, expellam, præſ. ſub. ab ἐκ, ἀπό, & διώ, expello, abigo.

Ἐξαπολοίατ', Jonic. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. ab a. 2. med. ἐξαπωλόμην, verbi ἐξαπόλλυμαι, funditus perdo. ab ἐκ, ἀπό, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. præt. med. ὄλα.

Ἐξαπορέομαι, οῦμαι, penitus hæreo, & quo me vertam neſcio. f. ήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐξηπορήθην. aor. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐκ, α, & πόρος, tranſeo.

Ἐξαποστέλλω, ablego. fut. λῶ. p. ἐξαπέσταλκα. a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐκ, ἀπό, & στέλλω, mitto.

Ἐξαποστολή, ῆς, ἡ, emiſſio, quod ab ἐξ, & ἀποστέλλω, amando, ablego, curſum navis aliquo dirigo.

Ἐξάπτω, adnecto, appendo. ab ἐξ, & ἅπτω, necto. f. ψω, p. ἧφα.

Ἐξαραιρημένοι, Jon. & Att. pro ἐξῃρημένοι, exemtus, eximie ſelectus, perf. part. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.

Ἐξαραίρηται, Jon. pro ἐξῄρηται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐξάρατο, 3. ſing. a. 1. med. Dor. vel Jon. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, tollo, ſulcio. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.

Ἐξαργυρισάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐξαργυρίζομαι, pecunia vendo, vel permuto. ab ἐκ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Ἐξαργυροῦν, redigere in pecuniam ſignatam, præſ. inf. verbi ἐξαργυρόω, ære æſtimo. Bud. de aſſe. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Ἐξαριθμέω, enumero, ſupputo. fut. ήσω. a. 1. part. med. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐκ, & ἀριθμός, οῦ, ὁ, numerus.

Ἐξαρκεῖν κτήματα, ſufficienter abundare fortunis, id eſt, tantum poſſeſſionum habere, quantum ad vitam ſuſtentandam nobis ſufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, amicis ſubvenire. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἐξαρκούντως, ſufficienter, ſatis, ab ἐκ, & ἀρκέω, propulſo, ſufficio.

Ἐξαρνησάμενος, ὁ, aor. 1. particip. med. verbi ἐξαρνέομαι, abnego. idem ac ἀρνέομαι, nego.

Ἔξαρνος, ὁ, ἡ, qui aliquid negat, qui inficiat. Th. ἀρνέομαι, nego.

Ἐξαρτίζω, abſolvo, perficio, præparo. fut. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα. a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. part. paſſ. ἐξηρτισμένος, perfecte inſtructus. ab ἐκ, & ἄρτιος, α, ὁ, ἡ, perfectus, integer.

Ἐξαρτυμένοι, οἱ, inſtructi, Jonic. pro ἐξηρτυμένοι. perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω, idem ac ἀρτύω, inſtruo. fut. ύσω. præt. κα.

Ἔξαρχος, ου, ὁ, dux, princeps, præſultor. ἔξαρχος τῶν ἱερῶν, ſacrorum princeps. Plut. in Numa. ab ἐξ, & ἄρχομαι, incipio.

Ἐξάρια, villos vocant pannorum textilium, Hippocrates, & Galen. in gloſſ. forte ab ἐξύσαι, a ξύω, rado, carmino.

Ἐξαστράπτω, emico, refulgeo. f. ψω. p. ἐξήστραφα. ab ἐκ, & ἀστράπτω, fulguro.

Ἐξαυαίνω, idem ac αὐαίνω, areſacio. Th. αὔω, idem.

Ἐξαύδα, dic, præſ. imperat. verbi ἐξαυδάω. fut. ήσω. ab ἐκ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ἐξαυτῆς, eodem momento, continuo. q. ab ἐκ, & αὐτός. Th. αὐτός, ή, ό, ipſe, a, um.

Ἐξαῦτις, denuo, rurſus, poſt, adverb. Apoll. a. Thema eſt αὖ, rurſus.

Ἐξέβαλον, ες, profligavi, a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio.

Ἐξέβαν, per ſyncopen pro ἐξέβησαν, exierunt, 3. plur. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω, exeo. ab ἐκ, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐξεγείρω, excito, ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐκ, & ἐγείρω, excito.

Ἐξεγένοντο, procreati ſunt, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐκγίνομαι, enaſcor. ab ἐκ & γίνομαι, naſcor.

Ἐξέγροντο, Jon. & Poet. pro ἐξηγείροντο, 3. plur. imperf. per ſyncopen pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρομαι, per ſyncopen pro ἐξεγείρομαι, excito. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, expectabam, imperf. med. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, capio, accipio.

Ἐξεδίκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. aor. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἐξέδοτο, 3. ſing. a. 2. m. ἐξεδόμην, ου, το, alocavi, verbi ἐκδίδωμι, dico. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι. a. 2. ἔδων.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra: cella ad colloquendum, aut meridiandum, in qua frequentes ſedes. & grabatuli, Xenophon. ab ἐξ, & ἕδρα, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἐξέδυσαν, exuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δύομαι, ſubeo. a. 2. ἔδυν.

Ἔξεε, radebat, 3. ſing. imperf. verbi ξέω, rado. f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, expaveſco, attonitus ſum, metu percellor. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τό, ſtupor, pavor.

Ἐξέθεντο, expoſuerunt, 3. plur. a. 2. ind. med. ab ἐξεθέμην, ου, το, verbi ἐκτίθεμαι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐξέθλιψα, expreſſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω, exprimo. Th. θλίβω, tero.

Ἐξέθορε, proſiluit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, proſilio. ab ἐκ, & θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ἐξεθρέψατο, eduxit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐκτρέφω enutrio. ab ἐκ, & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.

Ἔξει, pro ἔξιθι, exi, præſ. imperat. ab ἔξειμι, quaſi ab ἐξίω, exeo. ab ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἕξει, habebit, 3. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. ſub. σχῶ.

Ἑξείης, Poet. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adverb. q. ab ἔχω, habeo.

Ἐξεικάζω, effingo. ἐξεικασμένος, aſſimilatus, effictus. Them. εἴκω, ſimilis ſum.

Ἐξεῖλε, exemit, 3. ſing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. ſing. a. 2. med. vide ἐξειλόμην.

Ἐξείλκυσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Them. ἕλκω, traho.

Ἐξειλόμην, ου, ετο, exemi, aor. 2. ind. med. verbi ἐξαιρέω, eximo. f. ήσω. ab ἐκ, & αἱρέω, capio, fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἔξειμι, vel ἐξίημι, exeo, egredior. præſ. inf. ἐξιέναι. aor. 2. act. ἐξίον, ες, ε. a. 2. part. ἐξιών, όντος, ὁ. a. 1. Att. ἐξῄεσαν, egreſſus ſum. ab ἐκ, & εἶμι, vel ἴημι, eo.

Ἐξεῖναι, licere, fas eſſe, præſ. inf. ab ἔξεστι, licet, imperſon. ab ἐκ, & εἰμί, ſum.

Ἐξείνισα, hoſpitio excepi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξεινίζω, hoſpitio excipio. fut. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ου, & Poet. ξεῖνος, ου, ὁ, hoſpes.

Ἐξείπω, dicam, aor. 1. ſub. act. verbi ἐξείπω, dico. ab ἐκ, & εἴπω, dico. a. 1. εἶπα.

Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ab ἐξεργάζομαι, elaboro, fut. άσομαι. perf. εἴργασμαι. Them. ἔργον, ου, τό, opus.

Ἐξείργεσθαι, vel ἐξείργεσθαι, cohiberi. Th. εἴργω, arceo.

Ἐξερύσαι, Jon. & Poet. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho. f. σω.

Ἐξείρω, f. ἐξερῶ. hinc Latinum exſero.

Ἐξείς, ὁ, qui emiſit, a. 2. particip. activ. ab ἐξίημι, emitto, a. 2. ἐξῆν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto. f. ἥσω.

Ἕξεις, habebis, Dor. ἑξεῖς, 2. ſing. f. 1.

ver-

verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω. imperf. εἶχον.

Ἔξεισι, prodit, 3. ſing. præſ. ab ἔξειμι, prodeo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, exarſi, verbi ἐκκαίω, exuro. f. ἐκκαύσω. aor. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ, & καίω, uro. a. 2. ἔκαον.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo. f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐξεκένωσα, ας, ε, exinanivi, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Them. κενὸς, vacuus.

Ἐξεκκλησιάζειν, conſilium, ſeu concionem habere. Vide in ἐκκλησία.

Ἐξεκλάσθην, ης, η, effractus ſum, & in 3. plur. ἐξεκλάσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλάω, effringo. fut. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐξεκλείσθην, ης, η, excluſus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλείω, excludo. fut. είσω. p. ἐκκέκλεικα, aor. 1. ἐξέκλεισα. perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι, σαι, ται. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐξέκλεψε, furatus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω, furor. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. fut. ψω. p. φα. p. m. κέκλοφα.

Ἐξεκλίνατε, deflexiſtis, 2. plur. a. 1. ind. act. & ἐξέκλιναν, 3. plur. aor. 1. verbi ἐκκλίνω, deflecto.

Ἐξεκόλαψα, ας, ε, exculpſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculdo, tundendo eximo. ab ἐκ, & κολάπτω, tundo, excavo. f. ψω. p. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poetic. τῷ α epentheſi, pro ἐξελᾶν, expellere, præſ. inf. verbi ἐξελάω, pro ἐξελαύνω, expello. hinc 3. plur. præſ. ἐξελάουσι. ab ἐκ, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. p. ἤλακα. aor. 1. ἤλασα.

Ἐξέλαθον, & Poet. ἐκλέλαθον, aor. 2. verbi ἐκλήθω, vel ἐκλανθάνω, obliviſci facio. Them. λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐξελάμβανε, cepit, 3. ſingul. imperf. verbi ἐκλαμβάνω, capio.

Ἐξελάσιν, expellunt, 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελάω, expello.

Ἐξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. ἐξήλασε, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω, abigo, expello.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expeditio, emiſſio, profectio. ἐξέλασις, εως, ἡ, expulſio, diſceſſus. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέλασσε, Poet. & Jon. pro ἐξήλασε, expulit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello. ejuſdem Them.

Ἐξελαύνουσι, expellunt. 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελαύνω, expello, conflo, facio. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε, pro ἐξεῖλε, Jon. & ἔξελον, pro ἐξεῖλον. aor. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐκ, & αἱρέω, capio.

Ἐξελέγχομεν, redarguimus, 1. pl. præſ. ind. act. verbi ἐξελέγχω, redarguo. ἐξελεγχέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. Th. ἐλέγχω, arguo

Ἐξελέγχω, redarguo. f. γξω. p. ἐξήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐκ, & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἐξέλεθ', delegit, 3. ſingul. aor. 2. med. Jon. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω, ſeligo, ſecerno.

Ἐξέλεξω, elegaſti, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, dico. f. λέξω. p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. med. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, exibo, fut. 1. med. verbi ἐξέρχομαι, egredior, evado, exeo. ab ἐκ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſync. ἦλθον. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, expulerunt, Jon. & Att. pro ἐξεληλάκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. act. verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξεληλύθει, exiit, præt. med. verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξελθεῖν, exire, aor. 2. inf. activ. verbi ἐξέρχομαι, exeo. ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθὸν, τὸ, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθόντος, f. g. ab eodem themate.

Ἐξέλθω, a. 2. ſub. & 1. plur. ἐξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, aor. 2. part. ejuſdem verbi.

Ἐξέλιπον, ες, ε, dereliqui, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξέλκω, abſtraho. imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præſ. part. paſſ. ἐξελκόμενοι, abſtractus. ab ἐκ, & ἕλκω, traho.

Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, a, ετο. a. 2. med. Jon. verbi ἐξαιρέω, diripio. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, eripui, a. 2. ind. Jon. ejuſd. verbi. ἐξελοῦ, a. 2. imper. med.

Ἐξελῶ, exinanam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, eximo. ἐξέλωμαι, a. 2. ſub. med. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον. At ἐξελῶσι, expellent, eſt fut. 2. Attic. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελαύνω, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, abſterſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abſtergo. imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἐξέμεν, & ἐξέμεναι, amiſiſſe, Jon. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, emitto, vel ἔξειμι. a. 2. ἐξῆν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἐξέμεν, ſervare, fut. 2. inf. Jon. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμπεπολημένος, η, ον, venditus, Jon. pro ἐξημπολημένος, perf. part. paſſ. verbi ἐξεμπολέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Ἐξεναντίας, adverſum, ex adverſo, e regione, cum genitivo, quod ab ἐκ, & ἐναντία, coram.

Ἐξενάριξε, interfecit, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, interficio: armis ſpolio. f. ίξω. Th. ἐναίρω, occido.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imp. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2 inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo. fut. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imper. ἐξένεγκον, άτω. aor. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ, & φέρω, fero.

Ἐξενεῖκαι, Poet. pro ἐξενέγκαι, a. 2. inf. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. verbi ἐκφέρω, effero.

Ἐξενεχθεὶς, έντος, ὁ, elatus, & Jon. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. paſſ. ἐξενεχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſ. ab eod. them.

Ἐξενηνεγμένος, η, ον, Jonic pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perf. part. paſſ. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, & in 1. plur. ἐξενηνόχαμεν, perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐξέπηξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκπήσσω, evigilo.

Ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. ſing. a. 2. opt. ἐξενθοῖσα. Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι, exeo. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, hoſpitio recepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hoſpitio recipio. fut. ίσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ου, ὁ, hoſpes.

Ἐξεῖντο, exemerunt, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἐξίημι, eximo. a. 2. med. ἐξείμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξέπαρθον, & per metatheſin ἐξέπραθον, depopulatus ſum, a. 2. ind. activ. verbi ἐκπέρθω, devaſto. f. ἐκπέρσω. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto.

Ἐξέπεσον, excidi, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα, a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω, cado.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, expandi, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω, ab ἐκ, & πετάω, ſeu πετάννυμι. fut. άσω, pando, explico.

Ἐξέπιπτε, excidit, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, probe novi, calleo, præſ. ind. ab ἐκ, & ἐπίσταμαι, ſcio. f. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπὶ, & ἴσημι. ſcio.

Ἐξεπίστεαι, Jon. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, ſcis, 2. ſing. præſ. verbi ἐξεπίσταμαι, ſcio. Item ad unguem teneo. Ariſtoph.

Ἐξεπίτηδες, conſulto, data opera, adv. ab ἐκ, & ἐπιτήδειος, ειος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγην, ης, η, perculſus ſum, & in 3. plur. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκπλήσσω, percello. f. ξω. ab ἐκ, & πλήσσω, vel ττω, percutio. f. ξω.

Ἐξέπλει, enavigavit, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo. f. ἐκπλεύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. 1. m. ἐκπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, percello.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, laboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι, pauper ſum, occupor circa.

Ἐξεπράθομεν, deprædati ſumus, 1. plur. a. 2. act. ἐξέπραθον, per metatheſim literarum pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω, deprædor. Thema πέρθω, vaſto. fut. 2. περθῶ.

Ἐξέπτη, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι. f. ἐκπτήσω. a. 2. ἐξέπτην. ab ἐκ, & ἵπταμαι, volo, as.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus, quod ab ἐξεράω, evacuo. fut. άσω. p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξεργάζεσθαι, interficere, excolere, præſ. inf. ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐξεργασθὲν, abſolutum, a. 1. part. paſſ. n. g. ab ἐξεργάζομαι, abſolvo, perficio. fut. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐκ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, diligentia in efficiendo opere, elaboratio, abſolutio.

Ἐξεργασμένος, Jon. pro ἐξειργασμένος, ὁ, lactus, perf. part. vide ἐξεργασθέν.

Ἐξερέεινε, interrogabat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξερεείνω, idem ac ἐξερέω, dico. Th. εἴρω, dico.

Ἐξερείψειε, 3. ſing. a. 1. optat. act. ab ἐξερείπω, proſterno. Th. ἐρείπω, everto.

Ἐξερέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. verb. ἐξερέομαι, quod ab ἐκ, & ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Ἐξερευνάω, penitus ſcrutor. fut. ήσω. p. ἐξηρεύνηκα, a. 1. ἐξηρεύνησα, ab ἐκ, & ἐρευνάω, f. ήσω, indago, veſtigo, quæro, excutio.

Ἐξεριπόντων, οῦ, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem ac ἐρείπω, cado, everto. f. ψω. a. 2. ἤριπον.

Ἐξεῤῥάγη, erupit, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, extraxit, a. 1. ind. act. ἐξερύσας, a. 1. inf. ἐξερύσαι, a. 1. part. ab ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. ἐρύσω, traho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. imperf. ἐξηρχόμην, ου, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, ἐτω. a. 2. ſub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, οῦσα, όν. prut. med. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. pluſq. perf. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἔξεσε, raſit, 3. ſing. a. 1. verbi ξέω, rado. f. ἔσω. p. ἔξεκα.

Ἐξεσίη, ης, ἡ, & ἐξεσία, ας, ἡ, legatio. quod ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Jon. & Poet. pro ἔξωσις, expulſio. παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.

Ἐξέσκληκα, exareſeci, perf. act. verbi ἐκσκλήω, exarefacio. quod ab ἐκ, & σκλήω, pro σκελέω, per ſync. idem ac σκέλλω, exſicco, arefacio.

Ἐξέσμων, extergebam, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. ἐξέσμων, ων, verbi ἐκσμάω, extergo, ab ἐκ, & σμάω, ſeu σμήω, abſtergo.

Ἐξέσπασε, retraxit, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, retraho, quod ab ἐκ, & σπάω,

σπάω, traho. ſ. άσω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέστην, ης, η, perculſus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξιστάω, obſtupefacio. ſ. ἐκστήσω; quod ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, licet.

Ἔξεστι, licet, imperſon. ab ἔξειμι, inuſitato, quod eſt ex ἐξ, & εἰμί, ſum. fut. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξόν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, everſus fui, perf. paſſ. ab ἐκστρέφω, everto, f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.

Ἐξετάζω, exquiro, examino. fut. άσω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Them. ἐτάζω, inquiro, ſcrutor, interrogo.

Ἐξέταμον, ſecuerunt, 3. plur. a. 2. verbi ἐκτέμνω. f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτομα.

Ἐξετανύσθη, extentus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. ab ἐκ, & τανύω, idem ac τείνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th. ἐτάζω, idem.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio. ab ἐξετάζω, exquiro.

Ἐξεταστικός, ῦ, ὁ, indagator, æſtimator. vide in ἐξετάσαι.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἐξετέλειον, perfecerunt, 3. plur. imperf. pro ἐξετέλειον, Poet. ἐξετέλειτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐκ, & τελέω, perficio. f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, Poet. pro ἐξετέλεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτελέω, perficio.

Ἑξέτης, εος, ὁ, ἡ, ſexennis, pro ἑξαετής: ab ἕξ, ſex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐξ ἔτι τοῦ, ab illo tempore.

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον.

Ἐξετράπησαν, 3. plur. a. 2. paſſiv. ab ἐκτρέπομαι, averſor. fut. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι, deflectam. a. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ· ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐξέτρω, vulnerabatur, 3. ſing. imperf. ab ἐκ, & τρῶμαι. imperf. ἐτρώμην, ἐτρῶ, ἐτρῶτο. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.

Ἐξέτρωσε, 3. ſing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio. Thema τιτρώσκω, vulnero.

Ἐξετύφλου, excæcavit, 3. ſing. imperf. ab ἐκτυφλόω. f. ώσω. Th. τυφλός, ῦ, ὁ, cæcus.

Ἐξευρεῖν, invenire, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio. ab ἐξ, & εὑρίσκω, invenio. f. ήσω. præt. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξεύρεσις, ἡ, inventio. ἐξεύρημα, ατος, τὸ, inventum. ab ἐξευρίσκω, invenio.

Ἐξευρηκότων, genit. plur. part. perf. act. ἐξευρηκώς, ότος, ὁ, ab ἐξευρίσκω, invenio. f. ήσω. Th. εὑρίσκω, idem.

Ἐξευρόντες, n. c. part. act. plur. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, emerſi, a. 1. ind. paſſ. pro ἐξεφάνθην, per apentheſin τῦ α, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φαίνω, oſtendo. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφανεν, exortæ ſunt, Att. act. a. 2. pro paſſ. a. 2. ἐξεφάνησαν. Th. φαίνω, appareo.

Ἐξέφερον, exportabant, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω, exporto. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφίεμαι, mando, jubeo. vide in ἐφίημι.

Ἐξεφορέομεν, Jon. pro ἐξεφοροῦμεν, 1. pl. præſ. ind. act. ab ἐκφορέω, pro ἐκφέρω, effero, promo.

Ἐξέχεε, 3. ſing. imperf. vel aor. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo. f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. aor. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχεα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, έτω. a. 1. plur. ἐκχέατε. imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, ου, ab ἐκ, & χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἐξέχρησε, ſuffecit, a. 1. vide in ἐκχρῶ, pro ἐξαρκῶ, ſufficere.

Ἐξεχύθην, ης, η, exii, penetravi, a. 1. paſſ. verbi ἐκχέω, ſeu ἐκχύνω, effundo. fut. ύσω. p. ἐκκέχυκα. ab ἐκ, & χύω, fundo. Th. χέω, χεύσω, fundo.

Ἐξέψυξε, animam efflavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. ab ἐκ, & ψύχω. f. ξω, frigefacio.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, expello, ab ἐκ, & ὠθέω, f. ώσω, pello.

Ἐξήγαγε, eduxit, 3. ſing. aor. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, indicavi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω, indico. Thema ἀγγέλλω, nuntio. fut. λῶ. p. ἤγγελκα: aor. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, excitavi, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito, ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, expono. imperf. ἐξηγεόμην, ούμην, έυ, ῦ, έετο, εῖτο. f. ἐξηγήσομαι. aor. 1. med. ἐξηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐκ, & ἡγέομαι, duco, dux ſum, exiſtimo.

Ἐξηγέρθην, ης, η, excitatus ſum, a. 1. ind. paſſ ab ἐξεγείρω, excito.

Ἐξηγητής, ῦ, ὁ, magus, conjector; præceptor, explanator: interpres, commentator, gloſſularius. Bud. ἐξηγηταὶ τῶν νομίμων, juriſconſulti. Plut. in Rom. ab ἐξηγέομαι, expono.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, redemi, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo. fut. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. act. ſub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Ἐξηγούμενος, η, ον, præſ. part. ἐξηγοῦνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐξηγέομαι, expono, narro, diſſero: perſum.

Ἐξηγρόμην, per ſyncopen pro ἐξηγειρόμην, imperf. paſſ. ab ἐκ, & ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι, excitor. Them. ἐγείρω, expergefacio, excito.

Ἐξήεσαν, egreſſi ſunt, 3. plur. a. 1. Att. ἐξῄεσαν, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἐξίημι. ab ἐκ, & εἶμι, eo. a. 2. ἐξῆον, ες, ε. præſ. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, exire, exitum habere. ab ἐκ, & ἥκω, venio.

Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξήλασαν, expulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, exagito, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ελάσω. a. 1. ἤλασα. p. ἤλακα.

Ἐξήλατο, exilüt, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Thema ἅλλομαι, ſalio. a. 1. med. ἡλάμην, ω, ατο, & per ſyncopen ἆλτο.

Ἐξήλατος, α, ὁ, extenſus, extrinſecus obductus. ab ἐλαύνω, ductile opus facio.

Ἐξήλειψε, delevit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξηλείφθησαν, deleti ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ab ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξήλθετε, exiiſtis, 2. plur. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξῆλθον, exii, vel exierunt, per ſyncopen pro ἐξήλυθον, a. 2. ejuſdem verbi.

Ἐξηλίασα, crucifixi, a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, crucifigo, Sole aduſto. ab ἐκ, & ἡλιάζω, Soli expono. Th. ἥλιος, ὁ, Sol.

Ἐξηλλαγμένος, ὁ, immutatus, perf. part. paſſ. ab ἐξαλλάττω, immuto. Th. ἀλλάττω, vel σσω. f. ξω. p. ἤλλαχα, muto.

Ἐξήλυσις, Jon. & Poet. pro ἔξοδος, ἡ, exitus, expeditio, profectio. ab ἐξέρχομαι, exeo. Them. ἔρχομαι, venio.

Ἐξημερόω, cicuro, manſuefacio. quod ab ἐξ, & ἥμερος, manſuetus.

Ἐξήμεσε, evomuit, aor. 1. ind. act. ab ἐξεμέω, evomo, quod ab ἐμέω, f. έσω, vomo.

Ἐξήνεγκε, extulit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero, aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον.

Ἐξήπατε, decepit, 3. ſingul. imperf. verbi ἐξαπατάω, Poetice idem ac ἀπατάω, decipio, fallo, circumvenio.

Ἐξήπλωτο, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. verbi ἐξαπλόω, expando, explico. ab ἐκ, & ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, & contracte ἁπλοῦς, ſimplex, non involutus.

Ἐξῆρα, ſuſtuli, aor. 1. act. verbi ἐξαίρω, effero. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Ἐξήραμμαι, ſeu ἐξήρασμαι, exſiccatus ſum, perf. paſſ. verbi ξηραίνω, ſicco. f. ανῶ. p. ἐξήρακα. Th. ξηρός, ῦ, ὁ, ſiccus, aridus.

Ἐξήρανα, areſci, a. 1. act. verbi ξηραίνω, ſicco.

Ἐξηράνθην, exarui, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐξῆρε, 3. ſing. imperf. vel aor. 2. verbi ἐξαίρω, aufero. Th. αἴρω, tollo.

Ἐξήρετο, interrogabat, 3. ſing. imperf. verbi, ἐξέρομαι, interrogo. Th. εἴρω, dico. hinc εἴρομαι, & ἔρομαι, idem.

Ἐξηρεύνησα, ας, ε, penitus ſcrutatus ſum; & in 3. plur. ἐξηρεύνησαν, aor. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, penitus ſcrutor. f. ήσω.

Ἐξηρτισμένος, ὁ, perfecte inſtructus, perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτίζω, plene perficio.

Ἐξηρτυμένοι, οἱ, inſtructi, muniti, perf. part. paſſ. ab ἐκ, & ἀρτύω, inſtruo.

Ἐξῆρχον, incipiebant, duces erant, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω, quod ab ἐξ, & ἄρχω, incipio. Them. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium, imperium.

Ἐξηρώησε, Poet. eſt 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, cum impetu feror, celeriter recedo. Th. ἐρωέω, eo, fluo.

Ἑξῆς, adv. deinceps, conſequenter. ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑξῆς, ordine ſequens. ἡ ἑξῆς, ſcil. ἡμέρα, ſequens dies. Poet. ἑξείης, q. ab ἔχω, vel ἔχομαι, proxime ſequor.

Ἐξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, examinavi, aor. 1. act. verbi ἐξετάζω, examino, exploro. f. σω, & Dor. ξω.

Ἐξηχέομαι, οῦμαι, perſono. fut. ήσομαι. perf. paſſ. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐκ, & ἠχέω, ſono. Them. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἐξιέν, Jonic. pro ἐξιέναι, exire, & pro ejicere ſumitur. vel ab ἐκ, & ἵημι, mitto, vel ἵημι, pro ἴω, εἶμι, vado.

Ἐξιέω, ſeu ἐξίημι, expando. Iliad.

Ἐξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. duel. aor. 2. med. pro plur. ἐξίκοντο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. vide ἐξίκετ'.

Ἐξίκετ', pervenit, 3. ſing. aor. 2. med. ἐξικόμην, ου, ετο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. ab ἐκ, & ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, pervenire, præſ. inf. ab ἐξικνέομαι, pervenio.

Ἐξικόμην, ου, ετο, perveni, aor. 2. med. vide ἐξίκετ'.

Ἐξιλάσομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, placo. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Ἐξίμεναι, exire, Doric. pro ἐξιέναι, vel ἐξιέναι, præſ. inf. ab ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἐξιόντων, genit. plur. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo. aor. 2. ἴον. part. aor. 2. ἰών, ἰόντος.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus. in acc. ἕξιν. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξισοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐξισόω, adæquo. ab ἐξ, & ἰσόω, æquo. fut. ώσω. Th. ἴσος, vel ἶσος, ο, ὁ, par, æqualis.

Ἐξίσταντο, percellebantur, 3. pl. imp. med. verbi ἐξίστημι, obſtupefacio.

Ἐξίστημι, & ἐξιστάω, obſtupefacio. f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα, a. 2. ἐξέστην, ης, η, perculſus fui. imperf. med. ἐξιστάμην, ασο, ατο. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξιστορέειν, exquirere aliquid, Jon. & Poet. pro ἐξζητεῖν, quod ab ἐξ, ex, & ἱστορέω, cognoſco. Th. ἵστωρ, ſciens.

Ἐξισχύω, valeo, poſſum. f. ύσω. p. ἐξίσχυκα. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 1. ſub. ἐξισχύσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἰσχύς, ύος, ἡ, robur, vires.

Ἐξίτηλος, ὁ, evanidus. ab ἐξιέναι, exire, evaneſcere.

Ἐξιτόν, exeundum. οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, quibus non exire licet. Heſiod. in Theogonia. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐξοδιάζω, eo, exire facio, expendo. ἐξωδιάσθην, a. 1. paſſ. ab ἔξοδος, exitus; quod

Digitized by Google

quod ab ἐκ & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἔξοδιον, ου, τὸ, & ἔξοδος, ου, ὁ, exitus; mors. Item feſtus dies, quo exitur ad locum publici cultus divini. Tum cœtus ipſe ibi congregatus. Item canticum, quale ſcena diſcedentes canebant. Poll. l. 4. In Bibliis ἔξοδιον idem eſt, ac ἔξοδος, aut ἔξοδος, exitus, & egreſſio ex Ægypto. ab ἐκ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἐξοίσομεν, efferemus, 1. plur. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero. aor. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσι, egrediuntur, pro ἐξοιχνοῦσι, Dor. & Jon. plur. præſ. ind. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ἐξολέσειεν, perdat, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐκ & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὤλα.

Ἐξολέσωμεν, deperdamus, a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἐξολοθρεύω, funditus perdo. fut. εύσω. præt. ἐξωλόθρευκα. perf. paſſ. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. paſſ. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. paſſ. ἐξολοθρευθήσομαι. ab ἐκ, & ὄλεθρος, ου, ὁ, exitium. Them. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ἐξολολύζω, ululatus edo. aor. 1. ἐξωλόλυξα. Th. ὀλολύζω, ululo. f. ξω. p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. med. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor, glorifico, cum dat. f. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο. ab ἐκ, ὁμοῦ, ſimilis, & λόγος, quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ἐξὸν, præſ. part. n. g. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξόπιθεν, Poet. pro ἐξόπισθεν, adv. a tergo. ἐξοπίσω, in poſtremum, adverb. Th. ὀπίσω, retrorſum.

Ἐξοπίσω, adv. in poſtremum. V. ἐξόπιθεν.

Ἐξοπτᾶν, excoquere. ab ὀπτάω, aſſo. f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exilium, ab ἐκ, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἐξορίζειν, exterminare. ab iiſdem them.

Ἐξορκίζω, adjuro. fut. ίσω. p. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα. perf. paſſ. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, ου, ὁ, juſjurandum.

Ἐξορκιστής, οῦ, ὁ, exorciſta, a 3. perſona perf. paſſ. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκιῶ, f. Att. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκος, ου, ὁ, eximium juſjurandum. Vel juſjurandum contrarium aliorum verbis. Them. ὅρκος, ου, ὁ, juſjurandum.

Ἐξορκοῦν, præſ. inf. ab ὁρκόω, jurejurando obſtringo, idem ac ἐξορκίζω, adjuro. Them. ὅρκος, ου, ὁ, juſjurandum. Hinc ἐξόρκωσις, εως, ἡ, juſjurandum.

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, ramus. Th. ὅρπηξ, idem.

Ἐξορύττω, perfodio. f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. aor. 1. part. ἐξορύξας, αντος, ὁ. Thema ὀρύττω, vel ττω, fodio. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, oles. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζήσω.

Ἐξουδενόω, ῶ, nihili facio, pro nihilo habeo. f. ώσω. p. ἐξουδένωκα. perf. paſſ. ἐξουδένωμαι. a. 1. paſſ. ἐξουδενώθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part. paſſ. ἐξουδενωθεὶς, έντος. ab ἐκ, & οὐδεὶς, quod ab οὐδὲν, ενὸς, ὁ. Thema εἷς, unus.

Ἐξουθενέω, ῶ, nihili, vel flocci facio, aſpernor, in nihilum redigo. f. ήσω. p. ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, ſprevi. a. 1. ſub. activ. ἐξουθενήσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, pro nihilo habitus. ab ἐξ, & οὐθεὶς, ενὸς, ὁ, nullus, idem ac οὐδεὶς, quod ex οὐδὲ, & εἷς. οὐθεὶς vero ex οὔτε, neque, ubi τ propter ſequentem aſpiratam mutatur in θ, & εἷς, unus.

Ἐξουθενῶ, ſperno, Dor. eſt pro ἐξουδενῶ. ab ἐξουθενέω, aſpernor.

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia, poteſtas, auctoritas, dignitas. ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, poteſtates, magiſtratus. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξουσιάζω, poteſtatem habeo, dominor, in poteſtatem habeo, cum genit. fut. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 1. paſſ. ἐξουσιασθήσομαι.

Ἔξοχ᾽, pro ἔξοχα, & Poet. ἐξόχως, pro ἐξόχων, eximie, præter alia, excellenter, adv. ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοχή, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia. κατ᾽ ἐξοχὴν, per excellentiam: mirum in modum, egregie, ἔξοχος, eminens.

Ἐξοχώτατος, ὁ, excellentiſſimus, ſuperlat. ab ἔξοχος, quod vide in ἐξοχή.

Ἐξυνίημι, vel ξυνίημι, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento. a συνίημι, intelligo. Th. ἵημι, mitto. a. 1. ἧκα. Att. ἧκα, & ξυν, pro συν.

Ἐξυπνίζω, e ſomno excito. f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἔξυπνος, ου, ὁ, ἡ, expergefactus, qui evigilavit. ab eodem themate.

Ἐξύρατο, 3. ſing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, abrado, quod a ξυρὸν, novacula. Th. ξύω, rado.

Ἐξύρημαι, raſus ſum, perf. paſſ. verbi ξυράω, abrado. ab eodem themata.

Ἐξύρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ξυράω, rado. f. ήσω. Th. ξύω, idem.

Ἐξύφηνα, ας, ε, texui, a. 1. ind. ab ἐξυφαίνω, texo. f. ανῶ. ab ἐκ, & ὑφαίνω, texo.

Ἔξω, adv. fores. foris, extra. ἔξω τῆς πόλεως, extra civitatem. ὁ ἔξω, ſc. ὤν, exterior. Th. ἐκ, ex.

Ἕξω, habebo, f. 1. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, extumeſco. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, tumeo, inflatus ſum.

Ἔξωθεν, adverb. extrinſecus, foris, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex.

Ἐξωθέω, ῶ, expello, extrudo. f. ἐξώσω. p. ἔξωκα. a. 1. ἐξέωσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξῴκισα, domo ejeci, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξῴκικα. ab ἐκ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐξωλώλειν, εις, ει, pluſq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, funditus perdo. Th. ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλισθον, ες, ε, incidi, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω, ſeu ἐξολισθαίνω, illabor, incido. ab ἐξ, & ὄλισθος, ου, ὁ, lapſus, caſus. hinc ὀλισθέω, labor.

Ἐξώπλισεν, inſtruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo. ab ἐκ, & ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐξώργισμαι, perf. paſſ. iratus ſum. ab ἐξ, & ὀργίζω, iraſcor. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem ac ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. Th. ὅρκος, ου, ὁ, juſjurandum.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo. ab ἐκ, & ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐξώρτο, exiliit, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐξώρμην, σο, verbi ἐξόρω, excito. Th. ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & ὄρσω, p. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, expellere, aor. 1. inf. ἐξώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. verbi ἐξωθέω, expello. Th. ὠθέω, pello. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ἐξώστης, ου, ὁ, expulſor, violentus. quod ab ἐξωθέω, expello.

Ἐξωστρακισμένος, ου, ὁ, per oſtraciſmum ex aliquo loco pulſus, perf. part. paſſ. verbi ὀστρακίζω. vide in ὄστρακον, ου, τὸ, teſta.

Ἐξώτερος, ου, ὁ, exterior. extimus. ab ἔξω, foras, foris, extra.

Ἐξῴχοντο, 3. plur. imperf. verbi ἐξοίχομαι, exeo. Th. οἴχομαι, eo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ε Ο.

Ἔοι, ſit, 3. ſingul. præſ. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poet. pro εἴην, ης, η, tanquam ab ἔω, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἑοῖ, Poet. pro οἷ, ſeu αὐτῷ, ipſi.

Ἐοίγμεν, videbamur, per ſyncopen pro ἐοίκειμεν, 1. plur. p. m. Attic. ἔοικα verbi εἴκω, ſimilis ſum.

Ἔοικα, ας, ε, aſſimilatus ſum, præt. med. Att. pro εἶκα, unde perf. part. med ἐοικὼς, ότος, ab εἴκω, ſimilis ſum.

Ἔοικε, decet, p. m. Att. pro εἶκε. ab εἴκω. vide in ἔοικα.

Ἐοίκεσαν, ſimiles facti erant, Att. pro ἐοίκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi εἴκω, ſimilis ſum.

Ἐοικότα, ſimilem, acc. ſingul. ἐοικότες, οἱ, nom. plur. perf. part. med. ab ἐοικὼς, ſimilis. vide ἔοικα.

Ἐοικὼς, ότος, ὁ, ſimilis, perf. part. med. vide ἔοικα.

Ἔοιμι, immitterem, Poetic. pro ἱείην, præſ. opt. verbi ἵημι, mitto, quaſi ab ἕω.

Ἑοῖο, genit. Jon. pro ἑοῦ, ab ἑὸς, ſuus, Poet. pro ὅς.

Ἐοῖσα, Dor. pro οὖσα, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ἑοῖς, & ἑοῖσι, ſuis, dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, a, um. Sed ἑοῖς vide in ἔοι, ſit.

Ἔολπα, ſperavi, præt. med. pro ὄλπα, Att. ſeu Jon. verbi ἔλπω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἔον, eram, imperf. Poet. pro ἦν. Aliis eſt a. 2. Poet. pro ἦον, ab εἰμὶ, ſum.

Ἐὸν, ἐόντος, præſ. part. Jon. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν, pro ὤν: ἐόντος, pro ὄντος, ἐόντι, & in plur. ἐόντες, ab εἰμὶ, ſum.

Ἐόντ᾽, pro ἐόντα, acc. ſing. part. præſ. pro ὄντα, Poet. ab ὤν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, plur. præſ. part. Jon. pro ὄντε, & ὄντες, ab εἰμὶ, ſum.

Ἔοργα, feci, præt. med. Att. ἐώργειν, pluſq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, & per metatheſin literarum ἔρξω, tanquam ab ἔργω. p. m. ἔῤῥογα, & ἔοργα, & per metatheſin ἔοργα. hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

Ἐόργαν, fecerunt, 3. plur. præt. med. pro ἐοργασι. Attice enim 3. plur. in σι, tam in perf. act. quem medio mutatur Chalcidice, & Bœotice in ν, ut τετύφαν, pro τετύφασι. vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Jon. & Poet. pro ἐώργει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide ἔοργα.

Ἐόργη, ης, ἡ, tudicula, cochlear. ab ὀργάω, appeto impatienter. Euſtath. ducit ab ὀργάζω, molio, ſubigo, φυράω, μαλάσσω.

Ἑορτὴ, ῆς, ἡ, feſtum, feria. ab ἐὺ, bona, & ἔρομαι, orior, quod in feſto bona, & læta verſantur: vel ab ἑ, & ἔρω, excito. Feſtus enim dies eſt, quo unuſquiſque ſe ad lætitiam excitat. Quid ſi ἑορτὴ, quaſi ἱερωτὴ, ſanctificata? hinc ἑορτάζω, feſtum celebro.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poet. pro σὸς, σὴ, σὸν. comm. σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. & ἑοῖ, idem ac ἑαυτοῦ. ex οὗ, ſui, Poet. ἑοῖ;

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, a, um.

Ἐοῦσα, pro οὖσα, & ἐὼν, pro ὢν, præſ. pert. Jon. verbi εἰμὶ, ſum. ἐοῦσι, pro οὖσι.

Ε Π.

Ἐπ᾽, pro ἐπὶ, quod vide.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, adduxiſti, a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, induco, quod vide. vel ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, exſulta, præſ. imperat. paſſ. Jon. pro ἐπαγάλλου. ex ἐπὶ, & ἀγάλλομαι, ornor, glorior. Th. ἀγάλλω, orno.

Ἐπάγαμαι, admiror, affecto, præſ. ind. quod ab ἄγαμαι. Th. ἀγάω, miror.

Ἐπαγγειλάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω, denuntio, quod vide.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio. ab ἐπαγγέλλω, denuntio. ἐπάγγελμα, idem.

Ἐπαγγέλλεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntio. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλοντι, promittunt, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio. f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα, præſ. med. ἐπαγγέλλομαι, polliceor, profiteor, ſpondeo. perf. paſſ. ἐπήγγελμαι, promiſi. a. 1. med. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſum. ab ἐπήγγελμαι, perf. paſſ. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγελτικῶς, arroganter, per promiſſionem.

Ἐπάγειν, ἐπάγεσθαι, adducere, adduci. vide

vide in ἐπάγω, adduco.

Ἐπαγείρω, congrego. quod ex ἐπὶ, & ἀγείρω, idem. f. ἀγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, ἡ, collectio.

Ἐπάγην, concretus ſum, a. 2. paſſ. ab a. 2. act. ἔπαγον, ſiai, verbi πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. πήξω. fut. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, Jon. & Poet. pro ἐπάγειν, adducere, vide in ἐπάγω.

Ἐπαγλαΐζειν, Jon. illuſtrare, celebrare, oblectare. ἐπαγλαϊεῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. ſing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, illuſtro. Th. ἀγλαός, ῦ, ὁ, ſplendidus.

Ἐπαγωγός, Jon. pro ἐπαγωγός, vel pro ἐπαγόμενος, ὁ, alliciens, ab ἐπάγω, adduco.

Ἔπαγον, vide in ἐπάγω.

Ἐπάγριος, ὁ, idem ac ἄγριος, agreſtis, ferox.

Ἐπάγω, adduco. fut. ἐπάξω. p. ἐπῆχα. a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπάξας, αντος, ὁ, a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγαγον. hinc a. 2. inſ. ἐπαγαγεῖν. ex ἐπὶ, & ἄγω, duco.

Ἐπαγωγός, ῦ, ὁ, blandus; ad perſuadendum aptus. Hinc ſuperl. ἐπαγωγότατα, quæ maximam vim habent perſuadendi.

Ἐπαγωνίζομαι, decerto. fut. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ, & ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐπᾴδω, f. ᾄσω. p. ᾖκα, accino, cantu proſequor. ab ἐπὶ, & ᾄδω, cano.

Ἐπαείδειν, Jon. pro ἐπᾴδειν, accinere. Th. ᾄδω, cano.

Ἐπαείρας, ὁ, elevans, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo. incito. Them. ἀείρω, tollo. f. ἀερῶ.

Ἐπαείροντι, extollunt, Dor. pro ἐπαείρουσι, ab ἐπαείρω, vel ἐπαίρω, attollo, erigo. Th. ἀείρω, vel αἴρω, tollo.

Ἔπαθον, paſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. inſ. παθεῖν. p. m. πέπονθα.

Ἐπαθροίζω, congrego. f. οίσω. p. ἐπήθροικα. præſ. paſſ. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπὶ, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἀθρόος, ε, ὁ, confertus.

Ἐπαιγίζω, irruo, impetuoſe ſpiro. ab ἐπὶ, & αἰγίς, ἡ, procella; quod ab ἀΐσσω, irruo, impetu feror.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, eruditus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a παιδεύομαι, erudior, caſtigor. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, puer.

Ἐπαΐειν, audire, percipere. Them. ἀΐω, audio.

Ἐπαίκλεια, & ἐπαίκλια, edulia, quæ poſt cœnam apponuntur, bellaria. Euſtath. Iliad. ζ. ab ἐπὶ, poſt, & αἶκλον, vel αἴκλον, cibus, cœna. Thema αἴκλος, veſpertinus.

Ἐπαινεῖ, laudat, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαίνεοντι, laudant, Doric. pro ἐπαινοῦσι, 3. plur. præſ. ind. ἐπαινέω, laudo, celebro.

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo.

Ἐπαινέσαι, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſdem verbi.

Ἐπαινέσειε, probaverit, a. 1. opt. activ. Æol. ἐπαινέσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poet. gemin. σσ, ab ἐπαινέω, laudo. fut. έσω.

Ἐπαινετέος, ὁ, laudandus, adject. verbale. Sic ἐπαινετός, ὁ, ὸν, laudabilis. compar. ἐπαινετώτερος. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινέτης, ε, ὁ, laudator, ab ἐπαινέω.

Ἐπαίνετος, ε, ὁ, nomen viri, Gr. laudabilis. ἐπαινετός, laudatus, admirandus.

Ἐπαινέω, ῶ, laudo. f. έσω, & Poet. ήσω. p. ἐπῄνεκα. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, άτω, & in 2. plur. ἐπαινέσατε. ἐπαινέσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poet. ex ἐπὶ, & αἶνος, ὁ, laus.

Ἐπαινή, ῆς, ἡ, dure, ab ἐπὶ, & αἰνός, ῦ, ὁ, gravis, horrendus.

Ἐπαινέσαις, Æol. pro ἐπαινέσας, a. 1. part. act. verbi ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινέσῃ, laudaverit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐπαινῆται, laudetur, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἔπαινος, ε, ὁ, laus. ex ἐπὶ, & αἶνος, ε, ὁ, laus.

Ἐπαινοῦμεν, laudamus, 1. plur. ἐπαινοῦσι, laudant, 3. plur. præſ. ind. act. ἐπαινούμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαΐξαι, a. 1. inf. act. ἐπαΐξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἐπὶ, & ἀΐσσω, ruo, f. ξω.

Ἐπαίρω, ω, ει, attollo, erigo. & ἐπαίρεσθαι, efferri, ſuperbire: quod ex ἐπὶ, & αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, αντος, ὁ.

Ἔπαισε, percuſſit, 3. ſing. a. 1. act. a παίω, percutio. f. σω.

Ἐπαισθάνομαι, ſentio, intelligo. Ex ἐπὶ, & αἰσθάνομαι, ſentio.

Ἐπαΐσσοντα, irruentem, acc. ſing. part. præſ. ab ἐπαΐσσω, irruo.

Ἐπαΐσσω, irruo, cum dat. aliquando accurro. & cum gen. Item inſequor, percutio, invado. cum acc. aliquando inſurgo. ἐπαΐσσομαι, idem. In omnibus ſignificationibus aliquid impetus, & vehementiæ ſignificarur. ex ἐπὶ, & ἀΐσσω ruo.

Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubeſco, cum acc. a. 1. paſſ. ἐπῃσχύνθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐπαισχυνθήσομαι. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Ἐπαιτέω, mendico. fut. ήσω. p. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, peto. ἐπαίτης, ὁ, mendicus.

Ἐπαιτιάομαι, conqueror, accuſo. vide αἰτιάομαι.

Ἐπάϊστος, ε, ὁ, ἡ, cujus facinora innotuerunt, manifeſtus.

Ἐπαίτιος, ε, ὁ, ἡ, qui, vel quæ eſt in culpa: culpandus, ſons, Thucyd. Th. αἰτία, ας, ἡ. culpa.

Ἐπαίχθη, luſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi παίζω, ludo. f. ξω, & σω.

Ἐπαΐω, audio, intelligo. Ex ἐπὶ, & ἀΐω, pro ἀκούω, audio.

Ἐπαιωρέω, f. ήσω, p. ηκα, elevo, ſuſpendo, erigo, effero. Ex ἐπὶ, & αἰωρέω, ſurſum tollo.

Ἐπακήκοα, ας, ε, parui. vide in ἐπακούω, pareo.

Ἐπακολουθέω, ſubſequor. f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. ſub. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ε, ὁ, ἡ, pediſſequus.

Ἐπάκοος, ε, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπάκουε, animum adjice, præſ. imperat. ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπακούω, exaudio.

Ἐπακούω, exaudio, obtempero. fut. ούσω. p. ἐπήκουκα. a. 1. ἐπήκουσα. hinc a. 1. ſub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοα. & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, imperf. ἐπηκροώμην, ώμην, ῶ, ῶ, ᾶτο, ῶτο, & 3. plur. imperſ. ἐπηκροῶντο, ῶντο, ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio. fut. άσομαι.

Ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, venator. ab ἐπάγω, induco, impello. Th. ἄγω.

Ἐπακτός, ὁ, ὸν, aliunde ad nos adductus, adſcititius, peregrinus. ἐπακτὸς ὄμβρος, impetuoſus imber, ab ἐπάγω, adduco.

Ἐπακτρεύς, ὁ, venator, quia canes in feras ἐπάγει, impellit. Item piſcator.

Ἐπάκτρον, ε, τὸ, navigium piſcatorium. ab ἐπάγω, impello, vel quia τῶν ἐπακτρέων, piſcatorum.

Ἐπάλαιε, luctabatur, 3. ſingul. imperf. activ. verbi παλαίω, luctor.

Ἐπαλεξήσουσα, ἡ, auxiliatura, fut. 1. part. act. f. g. ex ἐπὶ, & ἀλέξω, vel ἀλεξέω, arceo. f. ήσω.

Ἐπαλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio. quod ab ἀλλάσσω, muto. f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a πάλλω, vibro, agito. Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, inſilio.

Ἐπάλμενος, ὁ, inſiliens, per ſyncopen pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam ſpiritu aſpero in tenuem. ab ἐφάλλομαι, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην.

Ἔπαλξις, ἡ, propugnaculum muri. ex ἐπὶ, & ἀλκή, ῆς, ἡ, robur.

Ἐπάλπνος, ε, ὁ, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur; & dici puto de vento ſecundo, nautiſque grato. q. per ſyncopen pro ἐπιθάλπνος, ex ἐπὶ, & θαλπνός, ſplendidus, & per metaph. lucis inſtar gratus. a θάλπω, calefacio, foveo.

Ἐπάλτο, inſiliebat, imperſ. Æolic. pro ἐφάλλετο, vel pluſq. perf. paſſ. pro ἐφήλατο. ab ἐφάλλομαι, inſilio. vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare. ab ἀμάω, meto.

Ἐπαμβαλάδην, cum tergiverſatione, procraſtinando. Ex ἐπὶ, & ἀμβαλάδην, pro ἀναβαλάδην, alte, Heſych. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno. fut. ψομαι. ab ἐπὶ, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ε, ὁ, Epaminondas, Thebanorum dux.

Ἐπαμέμφετο, reſponderet, Jon. pro ἐπήμειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐπαμείβω, reſpondeo, alterno.

Ἐπάμερος, ε, ὁ, Poet. Æol. ac Jon. pro ἐφήμερος, ε, ὁ, unius diei, qui durat unam diem. ab ἐπὶ, & ἡμέρα, dies.

Ἐπαμησάμενος, ὁ, obrutus, a. 1. part. med. verbi ἐπαμάω, coacervo, quod ex ἐπὶ, & ἀμάω, meto.

Ἐπαμῦναι, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, έτω, a. 1. imper. verbi ἐπαμύνω, defendo. Th. ἀμύνω, auxilior, opem fero.

Ἐπάν, poſtquam. conjunct. ex ἐπὶ, & ἄν. vide ἐάν.

Ἐπαναβάλλεσθαι, differre. vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβαίνω, aſcendo, ſupervenio. quod ab ἐπὶ, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Ἐπαναβληδόν, adverb. quaſi injectim, & obvolutim, Herod. l. 2. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, commoveo, excito.

Ἐπάναγκες, adv. neceſſe, neceſſario, τὰ ἐπάναγκες, ſcil. ὄντα, neceſſaria. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Ἐπανάγω, redeo, excito, commoveo. fut. άξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. activ. ἐπανάγαγε, provehe. ex ἐπὶ, & ἄγω, duco.

Ἐπαναλογέω, altius repetendo aperire, ex ἐπὶ, ἀνὰ, & λέγω, dico.

Ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio, cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμέμνηκα; ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μιμνήσκω, in memoriam revoco. Th. μνάομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπαναπαύομαι, acquieſco, cum dat. Item requieſco. f. αύσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. med. ἐπαναπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, & παύω, ceſſo. a. 2. ἔπαυον.

Ἐπαναπλέω, crebro navigare. Item abundare. Th. πλέω, navigo.

Ἐπαναστήσομαι, inſurgam, f. 2. med. ab ἐπανίσταμαι, inſurgo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵσταμαι, ſto.

Ἐπαναστρέφω, revertor.

Ἐπανατίθεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπανατίθημι, inſuper impono, acceptum fero. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono.

Ἐπανατρυγάω, poſt vindemiam, quæ ſuperſunt, colligo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τρυγή, ἡ, frumentum: vindemia, in Epigr.

Ἐπανελεύσομαι, ῃ, εται, redibo, fut. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto, & condono. Th. ἵημι, mitto.

Ἐπανέρεσθαι, denuo interrogare.

Ἐπανείς, ὁ, qui dimiſit, a. 2. part. act. ab ἐπανῆκα, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, dimitto, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. ἐπανελθών, & in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. verbi ἐπανέρχομαι, redeo. f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπανέρχομαι, accedo. vide ἐπανελθεῖν.

Ἐπανερωτήσει, interrogabit, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ἐπανερωτάω, interrogo, f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἐρωτάω, rogo.

Ἐπανέχω, præſto, antecello, immitor. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανθέω, ſupefloreo. f. ήσω. p. ἐπήνθηκα. p. m. ἐπήνοθα, & per epentheſin τοῦ ο, ἐνήνοθα, & reduplicatione Attica

Digitized by Google

ex ἐπανθίζεσθαι. ex ἐπί, & ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐπανήκω, εις, ει, redeo. ex ἐπί, ἀνά, & ἥκω, f. ξω, venio.

Ἐπανήρετο, percunctabatur, 3. ſingul. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπί, ἀνά, & ἔρομαι, interrogo. Th. ἐρῶ, dico.

Ἐπανιᾶσι, remittunt, 3. plur. præſ. ind. Att. ab ἐπανίημι, quod ab ἐπί, ἀνά, & ἵημι, mitto, quod in 3. plur. eſt ἱεῖσι, Jon. ἱέασι, & per craſin Att. ἱᾶσι.

Ἐπανισταίατο, Jon. pro ἐπανίσταιντο, inſurrexerunt, 3. plur. opt. paſſivi; vel ſcribendum ἐπανισταίατο, Jon. pro ἐπανίσταιντο. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπανιστέαται, Jon. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præſ. paſſ. verbi ἐπανίσταμαι, inſurgo.

Ἐπανίστημι, inſurgo: excito, erigo. fut. ἐπαναστήσω. p. ἐπανέστηκα. fut. 2. med. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπανιτέον, redeundum, adv. theticum. ab ἐπάνειμι, redeo. a. 2. part. ἐπανιών. ex ἐπί, ἀνά, & εἶμι, eo.

Ἐπανιών, ὁ, a. 2. part. ab ἐπάνειμι, redeo. vide ἐπανιτέον.

Ἐπανορθούμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἐπανορθοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπανορθόω, ῶ, corrigo. ex ἐπί, ἀνά, & ὀρθός, ῦ, ὁ, rectus, erectus.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, & ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio, emendatio: ſupplementum, Ariſtoteli.

Ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπί, & ἀντάω, occurro, obvius fio. Them. ἀντί, contra.

Ἐπαντέλλουσα, ἡ, oriens, præſ. part. f. ab ἐπαντέλλω, per ſyncopen pro ἐπανατέλλω, exorior. quod ex ἐπί, ἀνά, & τέλλω, orior: mitto.

Ἐπάνω, ſupra, adv. cum gen. ex ἐπί, & ἄνω. Gl. Cyr. ἐπάνω, inſuper, ſuper, ſupra.

Ἐπάξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἐπάξαι, f. 1. inf. ab ἐπάγω, induco, adduco. fut. άξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, duco.

Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, fixit, 3. ſing. a. 1. act. a πήγνυμι, figo. f. ξω.

Ἐπάξιος, ου, ὁ, dignus, Poet. idem ac ἀντάξιος, æquiparandus. ex ἐπί, & ἄξιος, ου, ὁ, dignus.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ, qui circum axem volvitur. epitheton currus. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axis.

Ἔπαξω, Dor pro ἔπηξα, compegiſti, a. 1. med. 2. ſing. verbi πήγνυμι, compingo. f. πήξω.

Ἐπαοιδή, ῆς, ἡ, Jon. & Poet. pro ἐπῳδή, incantatio. Th. ἀείδω, cano.

Ἔπαυον, ſedavi, a. 2. ind. act. hinc in a. 2. paſſ. ἐπάην, verbi παύω, ceſſo. f. παύσω. p. πέπαυκα.

Ἐπαπορῶμεν, 1. plur. præſ. ſub. verbi ἐπαπορέω, addubito. quod ex ἐπί, & ἀπορέω, dubito. hoc ex α priv. & πόρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐπάπτηνα, ας, ε, intuitus ſum, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, circumſpicio, intueor. f. ανῶ. a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπαρά, ᾶς, ἡ, imprecatio, κατάρα. ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ.

Ἐπαράομαι, f. άσομαι, & ήσομαι, execror, imprecor, devoveo. ex ἐπί, & ἀρά, ἡ, preces, diræ.

Ἐπάρας, αντος, ὁ, & in f. g. ἐπάρασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo, erigo. f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω. aor. 1. paſſ. ἐπήρθην. ab ἐπί, & αἴρω, tollo.

Ἐπαράτιμος, ου, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπαράσσω, irruo, illidor. ex ἐπί, & ἀράσσω, amputo. f. ξω.

Ἐπάρατε, erigite, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. ab ἐπαίρω, erigo.

Ἐπάργυρος, ὁ, ἡ, argento tectus. Th. ἄργυρος, argentum.

Ἐπάρῃ, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πείρω, tranſeo. At ἐπάρῃ eſt a. 1. ſub. act. ab ἐπαίρω, attollo.

Ἐπήρηρειν, εις, ει, plusq. perf. paſſ. verbi ἐπάρω, apto. quod ex ἐπί, & ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Jon. pro ἐπαρασάμενος, ὁ, a. 1. part. med. ab ἐπαράομαι, imprecor. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ.

Ἐπαρθείς, ὁ, a. 1. paſſ. verbi ἐπαίρεσθαι, efferri, ſuperbire. ab ἐπαίρω, attollo.

Ἔπαρθον, & per metath. ἔπραθον, diripui, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. f. a. πραθῶ.

Ἐπάρκεσε, præſtitit, 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Dor. pro ἐπήρκεσε, ab ἐπαρκέω, præſto, ſufficio.

Ἐπαρκέσει, 3. ſing. f. 1. vide ἐπαρκέω.

Ἐπαρκέω, ſubvenio, cum dat. ſufficio, ſuggero, erogo: poſſum: arceo adjuvando: opitulor. Eurip. in Oreſte. f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκεκα. a. 1. ἐπήρκεσα. ex ἐπί, & ἀρκέω, propulſo.

Ἐπαρμένον, ſufficientem, præſ. part. pro ἐπαρμένον. Thema ἄρω, apto.

Ἐπαρξάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, auſpicor. ex ἐπί, & ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Ἐπάρσω, fut. 1. act. verbi ἐπάρω, idem ac ἄρω, apto. a. 1. ἔπηρσα.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia, ab ἔπαρχος, ου, ὁ, præfectus. ex ἐπί, & ἀρχή, ῆς, ἡ, principatus.

Ἐπαρωγός, ῦ, ὁ, auxiliator, adjutor, & ἡ, auxiliatrix. ab ἐπαρήγω, adjuvo. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, inculco. Th. ᾄδω, pro ἀείδω, cano.

Ἐπάσαντο, & gemin. σσ, ἐπάσσαντο, guſtarunt, 3. pl. a. 1. med. a πάω, vel πάομαι, poſſideo, veſcor. perf. paſſ. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poet. pro κοσμέω, exorno, exerceo, meditor. Thema ἀσκέω, orno, exerceo.

Ἐπασσύτεροι, αἱ, frequentes. ab ἐπί, & ἄσσον, prope, ſeu ἀσσοτέρω, propius. ἐπασσύτεροι dicuntur facere, qui aliquid faciunt, continua ſeria ſequentes.

Ἔπασχον, paſſus ſui, imperf. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, percuſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, ferio. p. πεπάταχα. a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήθην, ης, η, calcatus ſum, aor. 1. paſſ. verbi πατέω, f. ήσω, calco. a. 1. ἐπάτησα, ας, ε.

Ἐπάτησε, calcavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi πατέω, calco.

Ἐπαύγασμα, τό, ſplendor. ex ἐπί, & αὐγή, ſplendor Solis.

Ἔπαυλις, εως, ἡ, commoratio, villa, habitatio, ſtabulum boum, oviumque caula. ex ἐπί, & αὐλή, ῆς, ἡ, aula, atrium, caula.

Ἐπαυρεῖ, fruitur, 3. ſing. ab ἐπαυρέω, utilitatem percipio, fruor. Th. αὔρα, ας, ἡ, ventus levior, aura.

Ἐπαυρέμεν, ſeu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præſ. inf. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ἐπαύρου, 2. ſingul. aor. 2. med. Jon vel Doric. pro ἐπηύρου, adeptus es, verbi ἐπαυρέω, ῶ. f. ήσω. aor. 2. med. ἐπηυρόμην, ου, ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt eſſe imperf. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, fruor, conſequor; item pœnas luo. Th. αὔρα, aura.

Ἐπαύρηαι, fruaris, Jonic. pro ἐπαύρῃ, 2. ſing. ſub. præſ. verbi ἐπαύρομαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ἐπαύριον, cras, poſtridie, adverb. ἡ ἐπαύριον, ſc. ἡμέρα, poſterus dies. Them. αὔριον, cras.

Ἐπαυρίσκουσι, fruuntur, 3. plural. indic. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ἐπαύροιτο, 3. ſingul. a. 2. opt. med. ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. activ. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ἐπαύρωνται, fruantur, 3. plural. præſ. ſub. verbi ἐπαύρομαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ἔπαυσαν, 3. plur. a. 1. ind. ἐπαυσάμην, ἐπαύσω, ἐπαύσατο, a. 1. m. verbi παύω, ceſſo. f. σω. a. 2. ἔπαον.

Ἐπάϋσον, acclama, a. 1. imper. act. ex ἐπί, & αὔω, clamo.

Ἐπαύσω, ceſſaſti, 2. ſingul. a. 1. m. a παύω, ceſſo.

Ἐπαϋτέω, acclamare. ἐπαΰτευν, acclamabant, Jon. pro ἐπηΰτουν, 3. plur. imperf. act. quod ex ἐπί, & αὐτέω, Poet. pro αὔω, clamo.

Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. ex ἐπί, in, & αὐτόφωρον, ου, τό, quod ex αὐτός, ipſe, & φωρά, ᾶς, ἡ, furtum. Th. φώρ, φωρός, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ ἁλόντες, Æſchin. in ipſo furto, & manifeſto fures.

Ἐπαυχένιος, ου, ὁ, Poet. qui ſupra cervicem fertur. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν, cervix.

Ἐπαυχέω, ſuperbio, glorior. ὡς σ' ἄμ' ἐπαυχῶ, ut mihi polliceor, ut ſpero. Sophocl. in Elect.

Ἐπαφάομαι, ῶμαι, contrecto, demolceo. vide in ἀφάω, palpo. Them. ἅπτομαι, tango.

Ἐπαφαυάνθην, exſiccatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαφαυαίνω, exſicco. quod ex ἀφαυαίνω, ſeu ἀφαύω, accendo, exarefacio. Th. αὔω, ſicco, accendo.

Ἐπαφῆκα, a. 1. ind. act. verbi ἐπαφίημι, dimitto in, immitto. p. ἐπαφεῖκα. a. 2. ſub. ἐπαφῶ. ex ἐπί, ἀπό, & ἵημι, mitto.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Ephaphras, Gr. ſpumoſus.

Ἐπαφρίζω, deſpumo. f. σω. p. ἐπήφρικα. ex ἐπί, & ἀφρός, ῦ, ὁ, ſpuma.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nomen viri, Epaphroditus. Gr. venuſtus.

Ἐπαφῶ, immiſero, aor. 2. ſub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, immitto.

Ἐπάχυνσε, vexavit, conſtrinxit, aor. 1. ind. verbi παχνόω, conglutino, denſo. f. ώσω. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Ἐπαχύνθην, ης, η, pinguefeci, a. 1. ind. paſſ. verbi παχύνω, craſſum reddo, pinguefacio. Th. παχύς, έος, ὁ, craſſus.

Ἔπε, pro ἔπεα, nom. vel acc. plur. ab ἔπος, εος, τό, verbum. Them. ἔπω, dico.

Ἐπεάν, Jon. pro ἐπειδή, vel ἐπάν, poſteaquam. vel pro ἐπεί, vel ὅταν, quando.

Ἔπεβα, Dor. pro ἐπέβη, peragravit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, peragro, accedo.

Ἐπέβαινον, ες, ε, Imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλον, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, injicio. ex ἐπί, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβαλον, a. 2. vide in ἐπέβαλλον.

Ἐπέβασε, Doric. pro ἐπέβησε, 3. ſing. a. 1. act. Poet. pro ἐπεβίβασε, aſcendere fecit, impoſuit, reſtituit in. Th. βαίνω, eo.

Ἐπέβην, ης, η, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐπέβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. plur. aor. 1. vel 2. act. ἐπεβήσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi βαίνω, eo.

Ἐπεβίβασε, ας, ε, impoſuit, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, impono, aſcendere facio. fut. άσω. ex ἐπί, & βαίνω, eo.

Ἐπεβίω, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, ſupervivo. a βιόω, vivo. f. βιώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βιῶθι. a. 2. opt. βιοίην. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, ου, ὁ, vita.

Ἐπέβλεψα, ας, ε, reſpexi, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπί, & βλέπω, video.

Ἐπεβούλευσε, inſidiatus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, inſidior. ex ἐπί, & βουλεύω, conſulto, delibero. quod a βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐπεγγελάω, f. άσω, p. ακα, de malis alienis rideo, inſulto alicui ridendo, ex ἐπί, ἐν, & γελάω, rideo.

Ἐπέγειρε, præſ. imperat. act. ἐπεγείροντες, præſ. part. plur. num. verbi ἐπεγείρω, excito.

Ἐπεγείρω, excito. f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπί, & ἐγείρω, excito.

Ἐπέγεντο, per Syncopen pro ἐπεγένετο, 3. ſingul. aor. 2. m. ex ἐπί, & γίνομαι, ſum.

Ἐπεγνωκόσι, dativ. plur. perf. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω agnoſco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. a. 2. ἐπέγνων. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. ex ἐπὶ, & γινώσκω, cognoſco.

Ἐπεγνώσθην, cognitus ſum, a. 1. ind. paſſ. a γινώσκω, cognoſco.

Ἐπέγνωτε, 2. plur. aor. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejuſdem verbi.

Ἐπέγρετο, expergeſiebat, imperf. per ſyncop. Poet. pro ἐπηγείρετο, ab ἐπεγείρομαι. vide ἐγείρω, excito.

Ἐπέδησα, ας, ε, ligavi, aor. 1. ind. act. verbi πεδάω, ligo. f. ήσω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπιδείκνυμαι, commonſtro. aor. 1. act. ἐπέδειξα, ας, ε. f. δείξω. p. δέδειχα. ex ἐπὶ, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐπεδίδου, pro ἐπεδίδω, 3. ſing. imperf. act. tanquam ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, inſuper do. fut. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ἐπέδραμεν, accurrit. 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω, incurſionem facio. ex ἐπὶ, & τρέχω, curro. fut. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, ἡ, Jon. pro ἐφέδρα, mora, obſidio. vide ἕδρα, ſella.

Ἐπέδυν, exortus ſum, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύομαι, exorior. ex ἐπὶ, & δύομαι, vel δύω. f. δύσω. p. δέδυκα.

Ἐπέδωκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἐπέεσσι, dativ. plur. Jon. & Poet. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Euſtath. exiſtimat.

Ἐπέζησα, ſuperſtes fui, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω, ſuperſtes ſum. Th. ζάω, vivo. f. ζήσομαι. p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, impoſuit, 3. ſing. ἐπέθεντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι. a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, impoſui, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεθύμησα, concupivi, & in 3. plur. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupiſco. ex ἐπὶ, & θυμέω. Th. θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Ἐπεὶ, & ἐπειδὴ, poſtquam, quoniam. conjunct. cum indic. ex ἐπὶ, & εἰ. hinc ἔπειτα, deinde.

Ἐπείγεαι, Jonic. & Doric. pro ἐπείγῃ, urgeris, properas, 2. ſing. ſub. paſſ. verbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπείγετο, feſtinabat, 3. ſing. imp. paſſ. Jon. pro ἠπείγετο, verbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπειγομένοιο, feſtinantis, gen. ſing. Jon. præſ. part. paſſ. vide ἐπείγετο, ab ἐπείγομαι.

Ἐπείγω, urgeo, impello, feſtino, perſequor, maturo. fut. ξω. p. ἤπειχα. hinc ἐπείγομαι, urgeor, q. ex ἐπὶ, & εἴκω, vel εἴω, facia. alii ab ἐπὶ, & ἄγω, ut ſit quaſi adigo.

Ἐπειδὰν, poſtquam, pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεὶ, quoniam.

Ἐπειδὴ, idem ac ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπειδήπερ, quandoquidem, cum indic. Th. ἐπεὶ, poſtquam, quoniam.

Ἐπείδοι, 3. ſingul. opt. præſ. Th. εἴδω, video.

Ἐπείδω, intueor, reſpicio. f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. aor. 2. ἐπεῖδον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐπιδε. ex ἐπὶ, & εἴδω, video.

Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, cum, quoniam. Th. ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπειθ᾽, pro ἔπειτα, adv. deinde, poſtea. Th. εἶτα, poſtea, tum.

Ἐπείθετο, obedivit, 3. ſing. imperf. verbi πείθομαι, pareo. f. πείσομαι. a. 2. med. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, perſuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπεὶκα, Dor. & Poet. ἐπεὰν, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, quum.

Ἐπειλημμένον, ὁ, tenens, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, excipio. f. λήψομαι. vide in λαμβάνω.

Ἔπειμι, ſuccedo. a. 2. ἐπῆον, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιὼν, οῦσα, ὂν, ſequens. hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ, ἡ, jugis. ex ἐπὶ, & εἶμι, eo.

Ἐπεῖναι, Jonic. pro ἐφεῖναι, permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Ἐπειῶσθαι, indui, præt. inf. verbi ἐπιέννυμαι, quod ex ἐπὶ, & ἕω, induo. hinc ἑάνω, & Jonic. εἱάνω.

Ἐπείπερ, quandoquidem: conjunct. cum indic. vide in ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπειπὼν, ὁ, a. 2. part. ἐπειπεῖν, inſuper dicere, a. 2. inf. ab ἐπὶ, & εἴπω, dico.

Ἔπειρα, ας, ε, tranſfixi, & in 3. plur. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, tranſfigo. fut. περῶ. præt. πέπαρκα. aor. 2 ἔπαρον. perf. paſſ. πέπαρμαι. aor. 1. paſſ. ἐπάρθην.

Ἐπειράθην, ης, η, & in 1. plur. ἐπειράθημεν, aor. 1. ind. paſſ. verbi πειράω, conor. Thema πεῖρα, conatus, experientia.

Ἐπειράσω, tentaſti, 2. ſing. a. 1. med. ἐπειρασάμην, ω, ατο, verbi πειράω, conor. f. άσω, & ήσω, conor, tento. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Ἐπειρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πειράομαι, tento. ab eodem themate.

Ἐπείρεσθαι, interrogare, præſ. inf. ab εἴρω, dico.

Ἐπείρα, Jon. pro ἐπείρα, 3. ſing. imperf. verbi πειράω, conor. f. άσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, experientia.

Ἐπειρύσθαι, attrahere, quod ab εἰρύω, Poet. pro ἐρύω, traho.

Ἐπειρώτα, Jonic. pro ἐπηρώτα, quod vide.

Ἐπειρῶντο, periculum faciebant, 3. plur. imperf. paſſ. verbi πειράομαι. Thema πεῖρα, experientia.

Ἐπειρωτᾶν, Jonic. pro ἐπερωτᾶν, verbi ἐπερωτάω, Jonic. & Poet. pro ἐρωτάω. f. ήσω, rogo, interrogo.

Ἐπειρώτων, Jon. pro ἐπηρώτων, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐπειρώτησις, ιος, ἡ, Jon. pro ἐπερώτησις, interrogatio, ab eodem themate.

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. ex ἐπὶ, εἰς, & ἄγω, duco.

Ἔπεισα, ας, ε, adſui, a. 1. verbi ἔπειμι, adeo. ex εἶμι, eo. a. 1. inuſit. εἶσα.

Ἐπεισάγω, f. ξω, p. χα, ſuperinduco. ex ἐπὶ, ἐς, vel εἰς, & ἄγω, duco.

Ἐπείσιον, ου, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars. τὸ ἐπήβιον, an ab ἐπὶ, & σείω, moveo? an ab ἐπεισιέναι?

Ἔπεισιν, adeat, 3. ſing. præſ. ab ἔπειμι, quod ab ἐπὶ, & εἶμι, eo, aor. 2. ἴον.

Ἐπεισέρχεται, ſubit, 3. ſingul. præſ. ab ἐπεισέρχομαι, ingredior. quod ex ἐπὶ, εἰς, in, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπείσθην, ης, η, obedivi, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι, obedio. vide in πείθω, perſuadeo.

Ἐπεισφέρομεν, adferimus, 1. plur. præſ. ind. ab ἐπεισφέρω, adfero. ex ἐπὶ, εἰς, & φέρω. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, deinde, adverb. ἐπεῖτοι, alioqui. Th. εἶτα, poſtea.

Ἐπείχθην, properavi, aor. 1. ind. paſſ. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι. vide in ἐπείγω.

Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ, & καθίζω, colloco, ſedere facio. Th. ἵζω, fut. ἵσω, idem.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐπικαλέω, advoco. Th. καλέω, voco. f. ήσω. p. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, clauſi ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καλύπτω, abſcondo.

Ἐπεκβοηθῶ, ſubſidio venio. ἐκτρέχω εἰς βοήθειαν. ex ἐπὶ, ἐκ, & βοηθέω, auxilior.

Ἐπεκέατο, Jon. pro ἐπέκειντο, inſtabant, irruebant, 3. plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, urgeo.

Ἐπέκεινα, trans, adverb. cum gen. pro ἐπ᾽ ἐκεῖνα, ad illa uſque.

Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. ſing. & plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo ſuper, impoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπεκέκλετ᾽, pro ἐπεκέκλετο, invocabat, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. ab ἐπὶ, & καλέω, voco. f. έσω. perf. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, deſtinarunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐπικλώθω, fatalia ſtamina duco. quod ex ἐπὶ, & κλώθω, neo.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Them. κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, appendi, aor. 1. ind. act. ab ἐπικρέμαμαι, σαι, ται, quod ab ἐπὶ, & κρεμάω, ſuſpendo. f. άσω. a. 2. ἐκρέμαθον. q. a κρεμάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extenſio. ab ἐπεκτείνω, extendo. quod ab ἐπὶ, ἐκ, & τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπεκτείνομαι, ῃ, εται, contendo, nitor, extendor. f. ἐπεκτενοῦμαι. aor. 1. med. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab eod. themate.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐπικτάομαι, inſuper acquiro. Th. κτάομαι, acquiro. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐπελάβετο, apprehendit, 3. ſing. aor. 2. med. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον, ες, ε. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἐπελάθετο, oblitus fuit, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐπελαύνω, invado, promoveo. ex ἐπὶ, & ἐλαύνω, f. άσω, agito.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. quod ex ἐπὶ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, veni.

Ἐπελθὼν, οῦσα, ὸν. a. 2. part. act. genit. ἐπελθόντος. ab ἐπέρχομαι, ſupervenio.

Ἐπέλυσα, ας, explicavi, aor. 1. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico. f. λύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. Th. λύω, ſolvo.

Ἐπεμαίετ᾽, pro ἐπεμαίετο, inſtigabat, 3. ſing. imperf. med. verbi ἐπιμαίομαι, incito: quod ex ἐπὶ, & μαίω, vehementer cupio.

Ἐπεμάξατο, abſterſit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi μάσσω, abſtergo. f. ξω.

Ἐπέμβαλε, injecit, 3. ſing. aor. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, ſuperjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. præt. med. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπεμβάλλομαι, inferor. ex ἐπὶ, ἐν, & Th. βάλλω, jacio.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, Poet. pro ἀναβάτης, ου, ὁ, & per ſyncopen ἐμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, qui equo inſidet.

Ἐπεμβεβαὼς, ὁ, conſcendens, perf. part. act. Jon. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ὁ, verbi ἐπεμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, permanſi, & in 1. plur. ἐπεμείναμεν, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. fut. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ, & μένω, maneo.

Ἐπεμελήθην, ης, η, curavi, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero. f. ήσομαι. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπεμέμφετο, accuſabat, 3. ſing. imperf. paſſ. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, permanſit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, inſanivi, aor. 1. med. verbi ἐπιμαίνομαι, inſanio. Th. μαίνομαι, inſanio. fut. 1. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, mittebat, imperf. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, ſubſannavi, aor. 1. indic. act. verbi ἐπιμύττω, ſubſanno. quod ex ἐπὶ, & μύττω, vel σσω, mungo, emungo. Th. μύζω, clauſis labiis quendam ex naribus ſonum emitto.

Ἐπεμ-

Digitized by Google

Ἔπεμψα, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. verbi πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπομφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, 3. ſing. imperf. ſupernatabat, verbi νήχομαι. Th. νέω, nato.

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum, induſium, ab ἐπενδύω, ſuperinduo.

Ἐπενδύω, ſuperinduo. fut. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. 1. med. ἐπενδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, ἐν, & δύω, induo.

Ἐπενεγκεῖν, aor. 2. inf. activ. ἐπενέγκῃ, 3. ſingul. aor. 1. vel 2. ſub. ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, infero, objicio. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. ex ἐπὶ, & φέρω, fero.

Ἐπενείκαντες, οἱ, nom. plur a. 1. part. act. ab ἐπιφέρω, infero. vide ἐνείκω, Poet. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act.

Ἐπένειμα, ας, ε, diſtribui, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod a νέμω, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. ſing. imperf. vide ἐπινέμεσθαι, depaſci.

Ἐπενήνεον, accumulabam, imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, accumulo, ex ἐπὶ, ἐν, & νέω, glomero. imperf. ἔνεον, & ἤνεον, unde ἐνήνεον, & ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, florui ſuper, præt. med. pro ἐπήνοθε, apentheſi τ͂ ε, & reduplic. Attica, verbi ἐπανθέω, ſuperfloreo. ex ἐπὶ, & ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθος, εος, τό, flos.

Ἐπενήχετο, natabat, 3. imperf. med. ab ἐπινήχω, fluito, ſupernato, cum dat. Aphrod. f. ξω. Th. νέω, nato.

Ἐπένθει, lugebat, 3. ſing. imperf. verbi πενθέω, lugeo.

Ἐπενθών, Dor. pro ἐπελθών, ὁ, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἔπεξειμι, irruo, irrumpo, adorior. ab ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἐπεξελευσόμεθα, procedamus, 1. plur. f. 1. med. ab ἐπεξέρχομαι, procedo. quod ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξεργάζομαι, elaboro. ex ἐπὶ, ἐξ, & ἐργάζομαι, laboro. fut. σομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ου, τό, opus.

Ἐπεξέρχομαι, perſequor, irruo, circumeo. ex ἐπὶ, ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπεξεύρομεν, 1. plur. aor. 1. act. verbi ἐπεξευρίσκω, invenio, ex ἐπὶ, ἐξ, & εὑρίσκω, idem. f. ρήσω. a. 2. εὗρον.

Ἐπέξης, Jon. pro ἐφεξῆς, deinceps, idem ac ἑξῆς.

Ἐπέξιθι, perſequere, percenſe, præſ. imperat. ab ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἐπέοικε, convenit, præt. med. ex ἐπὶ, & εἴκω, ſimilis ſum. vide ſimplex ἔοικα.

Ἐπεπείθεθ', pro ἐπεπείθετο, obedivit, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐπεπείθεσαν, per ſyſtolen, pro ἐπεπείθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. forte legendum ἐπεποίθεσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. ab ἐπὶ, & πείθω, perſuadeo. fut. πείσω. aor. 2. ἔπιθον. præt. med. πέποιθα.

Ἐπέπεν, Jon. pro ἐφέπειν, inſequi. ex ἐπὶ, & ἕπω, ſequor.

Ἐπεπείρηντο, Jonic. pro ἐπεπείραντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πειράω, conor. f. άσω, & Jon. ήσω. perf. paſſ. πεπείραμαι. Them. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Ἐπέπεσον, incidi, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, incido, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπὶ, & πίπτω, cado.

Ἐπεπήγει, 3. ſing. pluſq. perf. med. quod ex ἐπὶ, & πήγνυμι, ſeu πήσσω, figo. f. ξω. p. πέπηγα.

Ἐπέπιθμεν, perſuaſimus, per ſyncopen Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. activ. Jonica reduplicatis etiam primis duabus litteris, verbi πείθω, perſuadeo. Alii volunt eſſe 1. plur. pluſq. perf. med. pro ἐπεποίθειμεν, a p. m. πέποιθα.

Ἐπέπληγον, percuſſi, per reduplicat. pro ἔπληγον, aor. 2. ind. activ. verbi πλήττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. vel eſt aor. 2. verbi compoſ. ἐπιπλήττω.

Ἐπέπλεον, adnavigabant, 3. plur. imperf. verbi ἐπιπλέω, adnavigo. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπέπληξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel ττω, f. ξω. increpo. ex ἐπὶ, & πλήσσω, percutio.

Ἐπέπλων, ως, ω, adnavigabam, imperf. vel aor. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, adnavigo: ut ἐδίδων, vel ἔδων, ως, ω. Alii per apocopen dictum volunt pro ἐπέπλωσας, 2. ſing. a. 1. vel 2. pro ἐπέπλως, ejuſdem verbi. Th. πλέω, fut. πλεύσω, navigo.

Ἐπεποίθειν, confiſus fueram, pluſq. perf. med. ex ἐπὶ, & πείθω, perſuadeo. f. πείσομαι. p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθη, Att. & Jon. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη, pro ᾔδειν, pluſq. perf. med. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεσαν, egerant, 3. pl. pluſq. perf. med. ab ἐπιπράγω, verbi πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, inſuper ſternuto. ex ἐπὶ, & πταίρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ἐπεπτώκειν, excideram, pluſq. perf. verbi πίπτω, cado. fut. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, tranſgreſſus ſum, aor. 1. ind paſſ. verbi περαιόω, tranſvehο. Them. πέραν, ultra, adverb.

Ἐπεργάζομαι, perpetro, exerceo. ex ἐπὶ, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, opus.

Ἐπέρεισε, adegit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & ἐρείδω, fut. σω, figo, firmo.

Ἐπέρεσθαι, ſciſcitari. f. ἐπερήσομαι. ab εἴρω, dico.

Ἐπερήρεισμαι, perf. paſſ. verbi ἐπερείδω, per reduplicat. Att. ἐρείδω, figo, firmo.

Ἐπέρησα, ας, ε, tranſivi, trajeci, a. 1. ind. act. verbi περάω, fut. άσω, & ήσω, tranſeo. p. πεπέρακα.

Ἐπεῤῥάγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιῤῥήγνυμι, violenter invado, inſilio. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐπεῤῥίφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιῤῥίπτω, injicio. ex ἐπὶ, & ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα.

Ἐπέῤῥωσαν, 3. plur. aor. 1. activ. ab ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello.

Ἐπεῤῥώσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello, fortiter moveo. ex ἐπὶ, & ῥώννυμι, firmo, confirmo. f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἐπέρχομαι, ſupervenio. præſ. part. ἐπερχόμενος. f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio. p. m. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχοντ', pro ἐπέρχονται, ſuperveniunt, 3. plur. præſ. ἐπέρχομαι, ſupervenio.

Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo. imperf. ἐπηρώτων, ας, α, ων, ας, ων. f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. aor. 1. imperat. ἐπερώτησον, άτω. ex ἐπὶ, & ἐρωτάω, rogo, ſciſcitor. hinc ἐπερωτᾶν, interrogare.

Ἐπερώτημα, ατος, τό, interrogatio. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἐπερωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἐπέσαξεν, 3. ſing. aor. 1. verbi ἐπισάττω, inſterno. f. ξω. Th. σάττω, inſterno.

Ἐπεσβόλος, ὁ, ἡ, verba probroſa in aliquem jaciens. ex ἔπος, εἰς, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἔπεσε, cecidit, 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado. fut. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπέσθω, ſequatur, 3. ſing. præſ. imperat. ut & ἐπέσθων, dual. verbi ἕπομαι, ſequor. præſ. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσιν, dativ. plur. ab ἔπος, εος, τό, verbum. Them. ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, claudico. f. σω.

Ἐπέσκεπτο, tegebat, 3. imperf. verbi ἐπισκέπω, tego. f. ψω. Th. σκέπω, tego.

Ἐπεσκέψασθε, 2. plur. aor. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito. fut. ψομαι. perf. paſſ. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, inumbro, cum dat. f. άσω. p. ἐπεσκίακα. a. 1. ſub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπεσκίρτησε, inſiluit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. ex ἐπὶ, & σκιρτάω, ſalio. Th. σκαίρω, ſalio.

Ἐπεσκότησε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activi verbi ἐπισκοτέω, obtenebro. f. ήσω. p. ἐπεσκότηκα. quod ex ἐπὶ, & σκότος, ου, ὁ, vel εος, τό, tenebræ.

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα.

Ἐπέσπεσθαι, Jon. & Poet. pro ἐφέπεσθαι, ſequi. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπέσπασα, a. 1. ind. act. hinc aor. 2. inf. ἐπισπάσαι. a. 1. part. ἐπισπάσας. ab ἐπισπάω, attraho. Th. σπάω, traho.

Ἐπέσσεται, geminat. σσ, pro ἐπέσεται, Poetic. 3. ſingul. f. 1. ἔσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ἐπέσσυται, impetum fecit, per metatheſim pro ἐπισέσυται, 3. ſing. perf. paſſ. Sic ἐπέσσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ex ἐπὶ, & σεύω, ſeu σείω, concito. Th. σείω, quatio.

Ἐπεστάθην, aſtiti, incubui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐφίστημι. vide in ἵστημι, ſto.

Ἐπέσταλμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, mitto.

Ἐπέστειλα, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, ingemiſco. quod ex ἐπὶ, & στεναχίζω. fut. σω. idem ac στένω, gemo. Th. στενός, ή, ὁ, anguſtus.

Ἐπέστενε, ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. ab ἐπὶ, & στένω, gemo, quod a στενός, ή, ὁ, anguſtus.

Ἐπεστέψαντο, coronaverunt, 3. plur. a. 1. med. ab ἐπιστέφω, corono. Th. στέφω, corono. f. ψω. p. ἔστεφα.

Ἐπεστεώς, ῶτος, per craſin Jon. pro ἐφεστηκώς, perf. part. act. verbi ἐφίστημι, inſto, quod vide.

Ἐπέστην, ης, η, ſuperveni, aor. 2. ind. act. verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. præt. ἐφέστηκα. quod ex ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπεστήρικται, 3. ſing. perf. paſſ. vide in ἐστήρικται, a στηρίζω, firmiter ſtatuo. f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo. f. ίξω. p. ἐπεστήριχα. quod ex ἐπὶ, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ἐπέστησαν, inſtiterunt, 3. plur. a. 2. ind. act. ἐπέστην, ab ἐφίστημι, inſto.

Ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, ὁ, domeſticus, familiaris.

Ἐπεστονάχιζε, idem ac ἐπεστενάχιζε, ab ἐπιστεναχίζω, ingemiſco.

Ἐπεστραμμένα, τά, perverſa, & aſperiora verba, perf. part. paſſ. n. g. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. Th. στρέφω, verto.

Ἐπεστυφέλιζον, verberabant, 3. plur. imperf. ex ἐπὶ, & στυφελίζω, duriter tracto. Th. στύφω, adſtringo. fut. ψω.

Ἔπεσχε, inhibuit, 3. ſing. a. 2. act. ἐπέσχον, verbi ἐπέχω, inhibeo.

Ἐπέσχετο, 3. ſingul. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἕπεται, ſequitur, 3. ſing. ind. præſ. ab ἕπομαι, ſequor. aor. 1. med. εἰψάμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπέτας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, aſſecla, comes, famulus. Them. ἕπω, ſequor.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. paſſ. a πετάννυμι, ſeu πετάζω, fut. άσω, pando, volo. Th. πετάω, idem.

Ἐπέτειλα, ας, ε, juſſi, a. 1. ind. activ. ab ἐπιτέλλω, jubeo. quod ex ἐπὶ, & τέλλω, inuſit. verbo.

Ἐπέτειος, ου, ὁ, annuus, hornus. ἐπέτειος ἄνθρωπος, homo inconſtans. Th. ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐπέτελλε, imperabat, 3. ſing. imperf. act. ἐπετέλλετ', pro ἐπετέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a verbo ἐπιτέλλω, jubeo.

Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ἐπιτέρπομαι, delector. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, ſector ſtudioſe, operam do. f. εύσω. Th. ἐπιτηδής, έος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐπετίθειν, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. quaſi ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπετίμα, 3. ſingul. imperf. act. verbi ἐπιτιμάω, objurgo. f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. ex ἐπὶ, & τίω, punio.

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπετίμων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ἐπετίμαον, ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπέτος, ὁ, præſens anni tempus. ab ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐπέτοσα, ας, ε, incidi in, offendi; nactus ſum. aor. 1. Poet. pro ἐπέπεσα, verbi πετέω, ῶ. fut. ήσω. q. a priſco verb. πέτω. Th. πίπτω, cado.

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, permitto. f. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. præt. med. ἐπιτέτροπα. quod ex ἐπὶ, & τρέπω, verto.

Ἐπέτρεψα, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, aſſequor. quod ex ἐπὶ, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι.

Ἐπεύαδον, imperf. vel a. 2. Æolic. pro ἐπεύαδον, & εὔαδον, reſolutione Jon. pro ἧδον, verbi ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo. f. ἁδήσω.

Ἐπευθόμεσθα, intelligebamus, 1. plur. imperf. ex ἐπὶ, & πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, intelligo. fut. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ἐπευκτός, ου, ὁ, optabilis, voto dignus. ab ἐπὶ, & εὔχομαι, precor.

Ἐπευξάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐπεύχομαι, idem ac εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, laudo. fut. ήσω. ex ἐπὶ, & εὔφημος, laudatus. quod ab εὖ, bene, & φημὶ, dico. Thema φάω, dico.

Ἐπεύχεο, Jon. pro ἐπεύχου, præſ. imperat. ab ἐπεύχομαι, glorior.

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, glorior, præſ. ind. vide ἐπευξάμενος.

Ἐπέφαντο, apparebant, 3. plur. pluſq. perf. Poet. pro πεφασμένοι ἦσαν, verbi φαίνομαι, appareo. fut. 2. φανήσομαι. perf. paſſ. πέφαμμαι, & Att. πέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην. Th. φαίνω, oſtendo.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Ἐπέφνεν, occidebat, 3. ſing. imperf. verbi πέφνω, idem ac φένω, occido. p. m. πέφονα. Alii a. 2. eſſe volunt ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπεφόνον, & per ſyncop. ἔπεφνον, occidi. Alii a φένω deducunt, & per reduplic. πεφένω, per ſyncopen πέφνω: unde a. 2. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico. fut. σω. præt. ἐπιπέφρακα. præt. med. πέφραδα. Th. φράζω, dico. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracuſana reduplicatione dici pro ἔφραδον, facto themate πεφράδω, ex præt. med. πέφραδα, dixi.

Ἐπεφράσατ', pro ἐπεφράσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπιφράζομαι, excogito. vide ἐπέφραδον.

Ἐπεφράσσατο, Poet. pro ἐπεφράσατο, quod vide.

Ἐπέφυκον, ες, ε, enata erat, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem ac φύω, naſcor. fut. σω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφώνει, 3. ſing. imperf. ἐπεφώνεεν, ει, εν, εις, verbi ἐπιφωνέω, acclamo. f. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα, perf. paſſ. ἐπιπεφώνημαι, unde eſt ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio. Them. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἐπέχεεν, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi ἐπιχέω, infundo.

Ἐπέχειν, abſtinere, occupare, præſ. inf. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in ſcopum. ab ἐπέχω, inhibeo.

Ἐπεχείρησαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior. imperf. ἐπεχείρεον, ουν. f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα, quod ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, manus.

Ἐπεχεῖτο, infundebat, 3. ſing. imperf. hoc vero poſitum pro ἐπέχει, paſſivum pro activo. Thema χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. paſſ. verbi πέκω, pecto, tondeo. f. πέξω. Th. πείκω, idem.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, ſeu ἐπιχραύω, invado. Thema χράω, invado furioſe.

Ἐπέχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ἐπέχω, inhibeo, item recipio, diſto, item attendo. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, etiam dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω. p. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον, ες, ε. ex ἐπὶ, & ἔχω, habeo.

Ἐπέψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.

Ἐπέων, gen. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἔπη, τὰ, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico. a. 2. εἶπον.

Ἐπῇ, ideſt, 3. ſing præſ. ſub. ab ἔπειμι, inſum, quod ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ἐπήβολος, Poet. pro ἐπίβολος, ὁ, compos, qui aliquid adeptus eſt. ab ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπήγαγε, adduxit, Attice pro ἐπῆγε, 3. ſing. a. 2. vel præt. med. verbi ἐπάγω, induco, inveho, impono. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. plur. aor. 2. paſſ. Attice, verbi ἐπάγομαι, adducor. Th. ἄγω, duco.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto. ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. præt. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito. fut. ρῶ. p. ἐπήγερκα. ex ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.

Ἐπηγορέω, Jon. pro κατηγορέω, incuſare.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, inerat, 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ἐπῄειν, εις, ει, pluſq. perfect. med. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐπηετανός, ὁ, ὁ, annuus, ex ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. activ. f. g. ab ἐπαθρέω. quod ex ἐπὶ, & ἀθρέω, video. f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Jon. pro ἐφῆκαν, immiſerunt, ab ἐφίημι, immitto. Sic ἐπῆκε, Jon. pro ἐφῆκε.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, ſubſequor. fut. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. ſub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. quod ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, a.

Ἐπήκοος, ου, ὁ, qui rem aliquam audivit propitius. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, exaudio. f. ύσω. p. ἐπήκοα. p. m. ἐπήκοα. ex ἐπὶ, & ἀκούω, audio.

Ἐπηκροῶντο, 3. plur. imperf. med. ἐπηκροαόμην, ώμην, ῶ, ω, ᾶτο, ᾶτο, verbi ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio.

Ἐπῆλαν, 3. plur. a. 1. act. verbi πάλλω, vibro. f. παλῶ. a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐπήλυδα, ων, τὰ, & ἐπήλυδες, advenæ. nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος, quod ab ἐπέρχομαι, advenio. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπήλυθε, 3. ſing. præt. med. vel a. 2. & per ſyncopen ἐπῆλθε, ab ἐπέρχομαι, advenio.

Ἔπηλυς, υ, advena, q. ab ἐπηλύθω, ἐπήλυθος, ὁ, advena. Job. 20. 26. ἐπηλυσίη, adventus.

Ἐπήμηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do. fut. ανῶ. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Ἐπημοιβός, οῦ, ὁ, alternans. ab ἀμείβω, alterno.

Ἐπῄνεον, laudabam, & contractum ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo. f. έσω. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. paſſ. ἐπῃνέθην. ex ἐπὶ, & αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἐπῆν, aderat, 3. ſing. imperf. verbi ἔπειμι, adſum, ingredior, advento. Th. εἰμὶ, ſum. Sed ἐπὴν, quandoquidem, Jon. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, poſtquam, & ἂν, ſi.

Ἐπήνεσσαν, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poet. gem. σσ, pro ἐπῄνεσαν. vide ἐπῄνεον.

Ἐπήνθηκα, præt. med. verbi ἐπανθέω, ſuperfloreo. ex ἐπὶ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos. vide ἐπενήνοθε.

Ἐπήνησαν, laudarunt, 3. pl. a. 1. activ. Poet. pro ἐπῄνεσαν, ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπηνέμιος, ου, ὁ, vanus, evanidus. ab ἐπὶ, & ἄνεμος, ventus.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ, & ἀντάω. Th. ἀντὶ, contra, pro.

Ἐπήνυσθη, completa erat, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, vel ἀνύττω, perficio.

Ἐπήξατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, fut. ξω, compingo, figo. p. m. πέπηγα.

Ἐπῆξεν, 3. ſing. aor. 1. activ. a πήγνυμι, figo.

Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω, minitor.

Ἐπῆρα, ſuſtuli, a. 1. act. verbi ἐπαίρω, attollo. a. 1. m. ἐπηράμην. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Ἐπήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. ex ἐπὶ, & ἐράω, f. άσω, amo.

Ἐπηρεάζω, damno afficio, infeſto, vexo, calumnior. fut. άσω. p. ἐπηρέακα. quaſi ex ἐπὶ, & Ἄρης, Mars, quaſi aperto Marte inceſſo, & laceſſo. vel ἐρέω, dico. Hinc ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum in bello, injuria.

Ἐπῆρεν, 3. ſing aor. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, attollo. f. ἐπαρῶ. præter. ἐπῆρκα. aor. 1. part. ἐπάρας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. quod ex ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ἐπήρετο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπέρομαι, interrogo, quod ex ἐπὶ, & εἴρω, dico. At ἐπῄρετο, cum ι ſubſcripto, eſt imperf. paſſ. verbi ἐπαίρομαι, attollo. Th. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. aor. 1. ἦρα.

Ἐπηρεφέας, acc. plur. ab ἐπηρεφὴς, tectus, coopertus, quod ex ἐπὶ, & ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαίρω, attollo, quod vide in ἐπῆρεν.

Ἐπήρκει, 3. ſing. imperf. ab ἐπαρκέω, ſufficio, ſubvenio. fut. έσω. p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulſo.

Ἐπήρκεσεν, 3. ſing. a. 1. verbi ejuſdem. vide ἐπήρκει.

Ἐπηρμένος, ὁ, elatus, perf. part. paſſ. ab ἐπαίρομαι, efferor. Eſt & expeditus, promptus.

Ἐπῆρσα, ας, ε, aor. 1. Æol. ab ἐπαίρω, quod ab ἐπὶ, & ἄρω, apto. f. Æol. ἄρσω, unde inf. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, perf. part. paſſ. ab ἐπαρτάομαι, immineo. quod ab ἐπὶ, & ἀρτάω, ſuſpendo. f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. ſing. imperf. ab ἐπηρώταον, ων, ας, ας, verbi ἐπερωτάω, interrogo. fut. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἐπῆσαν, inſuper erant, 3. plur. imp. verbi ἔπειμι, ingredior, advento.

Ἐπησθεῖεν, Jon. pro ἐφησθεῖεν, per ſync. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi ἐφήδομαι, delector ſuper aliqua re. quod ex ἐπὶ, & ἥδω, delecto. f. ἥσω. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Ἐπηύρετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi ἐ-

ταυ-

Google

πανθάνομαι, ſentio. ex ἐπὶ, & αἰσθάνομαι, idem. fut. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Ε'πησκήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπασκέω, applico, exerceo. Th. ἀσκέω, f. ήσω, exerceo.

Ε'πηται, præſ. ſub. 3. ſingul. ab ἕπομαι, ſequor. a. 2. med. ἑσπόμην.

Ε'πήτριμος, ου, ὁ, ἡ, denſus. ab ἐπὶ, & ἤτριον, ου, τὸ, ſtamen.

Ε'πηχθισμένος, ὁ, perf. paſſ. part. ab ἐπαχθομαι, ingemo ſub pondere. quod ex ἐπὶ, & ἄχθομαι, idem. fut. ἐσομαι, & ἔσομαι. a. 2. paſſ. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ε'πὶ, præpoſitio, cum gen. ſuper, ut ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, qui præeſt arcanis. in, ad, ſupra, coram. cum dat. in, propter, coram. cum acc. ſuper, adverſus, per, ſub, ut ἐπὶ τὴν ἕω, ſub auroram. eſt etiam ſuper, ultra, præter, juxta; item poſt. Sine caſu eſt deſuper. Interdum otium agit in compoſitione. ἐπὶ μᾶλλον, multo magis.

Ε'πι, pro ἔπεστι, ineſt, inſtat. ponitur etiam pro ἔπεισι, inſunt, ab ἔπειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ε'πιάλμενος, ὁ, per ſyncop. pro ἐπιαλλόμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, præſ. particip. ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio, aor. 2. med. ἡλόμην, ου, ετο.

Ε'πίασα, ας, ε, & in 2. plur. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo. f. άσω. p. πεπίακα. a. 1. paſſ. ἐπιάσθην. f. 1. paſſ. ἐπιασθήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio. Dor. πιάζω.

Ε'πιάσθης, aor. 1. ind. paſſiv. vide in ἐπίασα.

Ε'πίαχον, clamabant, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ε'πίβα, inſulta, per apocopen Poet. pro ἐπίβηθι, aor. 2. imper. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβάθρα, ας, ἡ, & ἐπίβαθρον, ου, τὸ, ſcala nautica, pons.

Ε'πιβαίην, ης, η, conſcendam, a. 2. opt. act. ab ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβαινέμεν, aſcendere, Jonic. pro ἐπιβαίνειν, præſ. inf. activ. verbi ἐπιβαίνω, aſcendo, conſcendo.

Ε'πιβαίνω, conſcendo. fut. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβηκα. aor. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος, ὁ. ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ε'πιβάλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβάλλω, injicio, immitto. imperf. ἐπέβαλλον, erumpebam. f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Ε'πιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, immitto, injicio.

Ε'πιβαλοῦσι, 3. plur. f. 2. act. ἐπιβαλῶ, a. 2. part. vide ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβαρέω, aggravo. fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα. aor. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. ex ἐπὶ, & βάρος, εος, τὸ, pondus.

Ε'πιβὰς, άντος, ὁ, conſcendens, a. 2. part. activ. & in f. g. ἐπιβᾶσα, ab ἐπιβαίνω, conſcendo. hinc ἐπίβασις, invaſio.

Ε'πιβατεύω, occupare, uſurpare, navem aſcendere. quod ab ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβάτης, ου, ὁ, epibata, vector. ab eodem verbo, & themate. ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur, ad quem patet acceſſus.

Ε'πίβδα, feſtum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum feſto primus dies vocabatur γάμοι, ſecundus ἐπίβδα, vel παλία, tempus, ſcil. ſequens, vel futurum.

Ε'πιβεβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. ejuſdem verbi.

Ε'πιβησέμεν, Jon. pro ἐπιβήσειν, fut. 1. inf. activ. ejuſdem verbi.

Ε'πιβήσεο, aſcende, præſ. imperat. Jon. pro ἐπιβήσου, verbi ἐπιβήσομαι, quod a fut. formatum contra regulam. Th. βαίνω, eo.

Ε'πιβησόμενος, ὁ, fut. 1. med. part. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβήτωρ, ορος, ὁ, Jon. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, inſcenſor. & epitheton maris fœminam aſcendentis.

Ε'πιβιβάζω, impono, facio aſcendere. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα, ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ε'πιβιόω, ſum ſuperſtes, quod ex ἐπὶ, & βιόω, pro βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Ε'πιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω, video.

Ε'πιβλέψειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video. f. ψω. p. φα.

Ε'πιβλὴ, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur. ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio.

Ε'πίβλημα, ατος, τὸ, additamentum. panniculus. ab ἐπιβάλλομαι, immittor.

Ε'πιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus; id, quod foribus injicitur. ab ἐπιβάλλω, immitto.

Ε'πιβοάω, vociferor. f. ήσω. p. ἐπιβεβόηκα. ex ἐπὶ, & βοάω, clamo. Hinc ἐπιβόητος, pro infami, apud Anacreont.

Ε'πιβοηθέω, ſuppetias ferre. Th. βοηθέω, auxilior.

Ε'πιβόητος, ου, ὁ, pro infami, apud Anacreont. ab ἐπιβοάω, acclamo.

Ε'πιβολὴ, ῆς, ἡ, exorſus, acceſſio. ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ε'πιβόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ. f. όσω, & ώσω, idem.

Ε'πιβουκόλιον, ου, τὸ, idem ac ſimplex βουκόλιον, ου, τὸ, boum armentum. Sic ὁ ἐπιβουκόλος, idem ac βουκόλος, bubulcus, armentarius.

Ε'πιβουλεύω, inſidias ſtruo, animo agito.

Ε'πιβουλὴ, ῆς, ἡ, inſidiæ. hinc ἐπιβουλίη, Poet. pro ἐπιβουλή. hinc ἐπίβουλος, ου, ὁ, inſidiator, ex ἐπὶ, adverſus, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Ε'πιβρέμω, adfremo. ex ἐπὶ, & βρέμω, f. μῶ, fremo.

Ε'πιβρίθω, vide in ἐπιβρίσῃ.

Ε'πιβρίσῃ, ingruerit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιβρίθω, impreſſionem facio. Th. βρίθω, ſum gravis.

Ε'πιβώμια, ων, τὰ, ſacrificia. Th. βωμὸς, οῦ, ὁ, ara.

Ε'πιβώσασθαι, Jon. & Poet. pro ἐπιβοήσασθαι, invocaſſe, aor. 1. inf. med verbi βοάω, clamo. Sic ἐπιβώσωνται. pro ἐπιβοήσωνται, vocaverint, 3. plur. aor. 1. ſub. med.

Ε'πιβωσόμεθα, invocabimus, per contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. plur. f. 1. med a βοάω, clamo. ſic βώσαντι pro βοήσαντι.

Ε'πιβωστρέω, Dor. pro ἐπιβοάω, invocare. Th. βοάω, clamo.

Ε'πιγαμβρεύω, affinitatis jure duco. fut. εύσω. præt. ἐπιγεγαμβρευκα. a. 1. ἐπεγάμβρευσα. ex ἐπὶ, & γαμβρὸς, οῦ, ὁ, gener.

Ε'πιγαμία, ας, ἡ, connubium, jus connubiale. ex ἐπὶ, & γάμος, nuptiæ.

Ε'πίγαμος, ὁ, ἡ, nubilis. quod a γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω, duco uxorem.

Ε'πιγεγονὼς, ότος, ὁ, perf. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ε'πίγειος, ου, ὁ, ἡ, terreſtris. τὰ ἐπίγεια, terrena. ex ἐπὶ, γαῖα, ας, ἡ, terra, & contract. γῆ.

Ε'πιγελάω, inſulto, irrideo, rideo. Ex ἐπὶ, & γελάω, rideo.

Ε'πιγενόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ε'πίγεια, funes, quibus puppis a terra religatur. ab ἐπὶ, & γέα, vel γαῖα. melius igitur ἐπίγαια.

Ε'πιγίγνομαι, præſ. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, præſ. partic. idem ac ἐπιγίνομαι, ſuccedo, inſequor, accreſco.

Ε'πιγίνομαι, η, εται, ſupervenio, accreſco, f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. med. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ, & γίνομαι, ſeu γίγνομαι, naſcor.

Ε'πιγινώσκω, agnoſco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. aor. 1. ἐπέγνωσα. aor. 2. ἐπέγνων, ως, ω. aor. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. inf. ἐπιγνῶναι. aor. 2. part. ἐπιγνοὺς, όντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐπεγνώσθην. quod ex ἐπὶ, & γινώσκω, cognoſco.

Ε'πιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, minor lingua. ab ἐπὶ, & γλῶσσα, lingua.

Ε'πιγνάμπτει, flectit, 3. ſing. præſ. ind. ἐπιγνάμψασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐπιγνάμπτω, flecto. Th. κάμπτω, flecto.

Ε'πιγνάμψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπιγνάμπτω, flecto.

Ε'πιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πιγνόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ἐπιγνοὺς, όντος, ab ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πίγνωθι, a. 2. imperat. act. vide γνῶθι.

Ε'πιγνώμων, ονος, ὁ, qui aliquid alicui ignoſcit. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ε'πιγνῷς, 2. ſing. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſ. ab eodem verbo.

Ε'πιγνώσεσθε, 2. plur. fut. ἐπιγνώσομαι, verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πίγνωσις, εως, ἡ, agnitio. ab eodem verbo.

Ε'πίγονοι, ων, οἱ, poſteri, filii. Th. γίνομαι, ſum, fio. p. m. γέγονα.

Ε'πιγουνὶς, ίδος, ἡ, femur. hinc ἐπιγουνίδιος, qui ſupra genua poſitus, ex ἐπὶ, ſuper, & γόνυ, τὸ, genu.

Ε'πιγράβδην, ſtrictim, adverb. ab ἐπιγράφω, inſcribo.

Ε'πιγραφὴ, ῆς, ἡ, titulus, inſcriptio. Item cenſus, luſtrum.

Ε'πιγράφω, inſcribo. fut. ψω. p. ἐπιγέγραφα. aor. 1. ἐπέγραψα. perf. paſſ. ἐπιγέγραμμαι. pluſq. perfect. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο. quod ex ἐπὶ, & γράφω, ſcribo.

Ε'πιδαίσιος, ου, ὁ, ἡ, communis, ab ἐπὶ, & δαίω, partior.

Ε'πιδαψιλεύεσθαι, & ἔσαι, liberaliter exhibere. Them. δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, largus, copioſus.

Ε'πίδε, reſpice, aor. 2. imperat. verbi ἐπείδω, reſpicio, intueor. fut. ἐπείσω. Th. εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ε'πιδεδωκότα, acc. ſing. perf. part. act. ab ἐπιδίδωμι, inſuper do, creſco. ex ἐπὶ, & δίδωμι. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ε'πιδεὴς, έος, ὁ, idem ac ἐνδεὴς, έος ὁ, ἡ, indigens.

Ε'πιδείελα, adverb. poſt meridiem. a δείελη, ης, ἡ, tempus pomeridianum. q. a δέω, & ἕλη, quum Solis ſplendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus.

Ε'πιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, oſtendo. præſ. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, ὁ. fut. δείξω. p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, ατω, & 2. plural. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι. præſ. part. med. ἐπιδεικνύμενος, ex ἐπὶ, & δείκνυμι, monſtro.

Ε'πιδεῖξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, aor. 1. inf. med. ἐπιδείξατε, 2 plur. a. 1. imperat. act. ἐπεδείξατο, 3. ſing. aor. 1. med. ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ε'πίδειξις, εως, ἡ, oſtenſio, demonſtratio, acc. ſing. ἐπίδειξιν. a verbo ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ε'πιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtrativus, a, um, ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ε'πιδέξιος, ου, ὁ, ſincerus, elegans, dexter. ἐπιδέξια χειρὸς, Poetic. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, ad dextras partes manus, dextra manu. ab ἐπὶ, & δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextera.

Ε'πιδέρκεται, inſpicit, 3. ſing. præſ. ind. ex ἐπὶ, & δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ε'πιδεσμεύω, illigo. ἐπιδεσμέω, alligo. hinc ἐπίδεσμος, & ον, τὸ, faſcia, qua vulnus obligatur, vinculum. ex ἐπὶ, & δέω, ligo.

Ε'πιδεύεαι, Jonic. pro ἐπιδέῃ, abſis, 2. ſing. præſ. ſub. med. verbi ἐπιδεύομαι, egeo. ex ἐπὶ, & δεύω, pro δέω, egeo. Th. δεῖ, opus eſt.

Ε'πιδεύῃς, egeas, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐπιδεύομαι, egeo.

Ε'πιδημὶς, ίδος, ὁ, ἡ, & ἐπιδημίς, indigena,

gens. nom. plur. ἐπιδεύεις, ab ἐπιδεύω, indigeo. Th. δεῖ, opus eſt.

Ἐπιδευόμενος, ὁ, præſ. particip. med. ab ἐπιδεύομαι, egeo.

Ἐπιδέχομαι, excipio. imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, manifeſtus. ex ἐπὶ, & δῆλος, ου, ὁ, perſpicuus.

Ἐπιδημέω, advena ſum. f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, ὁ, & in acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπιδήμιος, & ἐπίδημος, ου, ὁ, ἡ, verſans in populo, civilis, domeſticus. Hinc ἐπιδημέω, ſum in urbe, advenio. en ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐπιδιατάσσομαι, inſuper mando, vel conſtituo; item inſuper addo. fut. ξομαι. a. 1. med. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ, & τάσσω, vel ττω, ordino.

Ἐπιδίδωμι, inſuper do, creſco, ἐπεδίδου, 3. ſing. imperf. pro ἐπεδίδω. f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. aor. 2. ἐπέδων. aor. 1. ἐπέδωκα. aor. 1. paſſ. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδίζησθαι, inquirere. Th. δίζω, quæro.

Ἐπιδινήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιδινέω, in orbem ago, verſo. ex ἐπὶ, & δινέω, idem. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ἐπιδιορθόω, ῶ, corrigo. f. ώσω. p. ἐπιδιώρθωκα. a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. aor. 1. ſub. act. ἐπιδιορθώσω. a. 1. ſub. med. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ, διὰ, & ὀρθὸς, οῦ, ὁ, rectus.

Ἐπιδιφριάς, άδος, ἡ, ultima pars currus.

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ, qui ſedet, aut ponitur in curru: delicatus, otioſus, piger. ex ἐπὶ, & δίφρος, ου, ὁ, currus.

Ἐπιδίχα, ſeorſum, ſeparatim, Poet. adv. pro χωρίς. Thema δίς, bis. hinc δίχα, ſeorſum.

Ἐπιδίωξον, aor. 1. imperat. act. verbi διώκω, inſequor.

Ἐπιδόντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδούς. Th. ἐπιδίδωμι, creſco, progredior.

Ἐπίδοξος, ου, ὁ, de quo eſt opinio, futurum; probabilis: ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύσειν, de eo erat opinio, fore, ut regnaret. & ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, glorioſus. Th. δοκέω, videor.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam. ex ἐπὶ, & δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Ἐπίδος, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι, inſuper do.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, incrementum, additamentum, propagatio, acceſſio. quod ab ἐπιδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, aor. 2. part. ejuſdem verbi.

Ἐπιδραμόντος, genit. ſing. a. 2. part. ἐπιδραμὼν, aor. 2. part. ſ. g. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω. a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, acceſſu facilis, planus. ab ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. fut. ξω. præt. δεδράμηκα. præt. med. δέδρομα.

Ἐπίδωμεν, 1. plur. a. 2. ſub. verbi ἐπιδίδωμι. Sed ἐπίδωμεν, 1. pl. aor. 2. ſub. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. ſub. med. 1. pl. ab ἐπείδω, pro ἐφοράω, inſpicio.

Ἐπιδών, a. 2. particip. act. vide ἐπίδωμεν.

Ἐπιδώσω, εις, ει, fut. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, manſuetudo, moderatio, modeſtia: venia, Ariſtot. in Rhetoric. ab ἐπιεικὴς, æquus.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ, ſimilis, æqualis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ, mitis, manſuetus, modeſtus, ſufficiens, qui de ſuo jure remittit, æquus. ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus. Iſocr. ἐπιεικὴς λόγος, ratio probabilis. Plato in Timæo. ἐπιεικὴς γνώμη, animus lenis. Ariſtoph. ἐπιεικέστατος λόγος, facetiſſima fabula. Polyb. ἐπιεικὴς πρὸς τὰς ἔχθρας, ad inimicitias clemens. Plut. in Solone. ἐπιεικέσι ἤθεσι γενόμενος, probis moribus præditus. Plato de Leg. Item conſentaneus cum dat. Ariſtoph. in Nub. dat. pl. ἐπιεικέσι. ἐπιεικὲς, ſc. ἐστὶ, conſentaneum eſt, decet: ſufficit. hinc ἐπιεικῶς, æque. ex ἐπὶ, & εἴκω, cedo, ſimilis ſum.

Ἐπιεικτὸς, ὁ, tolerabilis, facile cedens. ab ἐπὶ, & εἴκω, cedo.

Ἐπιεικῶς, mediocriter, abunde, ſufficienter. ab ἐπιεικὴς, ſufficiens.

Ἐπιειμένος, ὁ, indutus, pro ἐφειμένος. perf. part. paſſ. Poetic. & in vocativo ἐπιειμένε, ex ἐπὶ, & ἕω, vel ἕννυμι, induo. f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Ἐπιεῖν, Jon. pro ἐφιεῖν, & ἐφιέναι. vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, ſpera, præſ. imperat. Jon. ab ἐπὶ, & ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. f. σω. p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἐπιέναι, præſ. inf. ab ἔπειμι, accedo, vel ἐπίημι, admitto. vel Jon. pro ἐφιέναι, en ἐπὶ, & εἶμι, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιέσσασθαι, gemin. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poet. pro ἐφέσασθαι, a. 1. m. inf. ἐπιεσσάμενος, a. 1. pert. med. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω. quod ab ἐπὶ, & ἕννυμι, ſeu ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. med. ἑσσάμην.

Ἐπίεσται, 3. perſ. paſſ. ab ἐπιέω, induo. f. ἐπιέσω. a. 1. εἷσα. perſ. paſſ. εἷμαι, & aſſumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, ται. hinc ἐπίεσται.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ, vehemens, contumax, Heſych. inde ἐπιζαφελῶς, graviter. ex ἐπὶ, & ζαφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vehemens, agreſtis.

Ἐπιζάω, ſum ſuperſtes. En ἐπὶ, & ζάω, vivo.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, damnoſus, noxius. ἐπιζήμιόν ἐστι, mulcta eſt conſtituta. ex ἐπὶ, & ζημία, ας, damnum.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, ſupervivere. vide ζῶ.

Ἐπιζητέω, requiro, inquiro, indago, & flagito. f. ήσω. p. ἐπεζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ, & ζητέω, quæro.

Ἐπιῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐφίημι, immitto, f. ἐφήσω, Jon. ἐπήσω, a. 2. ἐφεῖν, & Jon. ἐπεῖν. hinc a. 2. ſub. ἐπιῶ.

Ἐπίηλεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, immitto. quod en ἐπὶ, & ἰάλλω. f. ἰαλῶ, mitto. a. 1. ἴηλα.

Ἐπίημι, invado, pro ἔπειμι.

Ἐπίηρα, τὰ, amabilia, ἐπίηρα φέρειν, gratificari.

Ἐπιήρανος, quaſi ἐπιήρατος, & per ſyncop. ἐπήρατος, & ἐπίηρος, ὁ, verſo ε in η, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Ἐπιηθέντες, οἱ, Jon. & Poetic. pro ἐφησθέντες. nom. plur. aor. 1. part. verbi ἐφήδομαι, gaudeo ſuper aliqua re. ex ἐπὶ, & ἥδομαι, delecto. Thema ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, morti deſtinatus, morti addictus, obnoxius. ex ἐπὶ, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Thema θνήσκω, morior. fut. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, inducere, a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per ſyncopen pro ἐπιθείητε, 2. plur. a. 2. opt. activ. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impoſitio, occupatio, invaſio conatus, impetus. ἐπίθεσις τυραννίδος, tyrannidis affectatio, Hermog. ἐπίθετος, impoſititius, additus, aſcitus, adjunctus. ἐπιθέτους ἑορτὰς dixit Iſocr. peregrina feſta, & aliunde invecta. ἐπίθετοι ἐπιστολαί, quæ alicui ferendæ traduntur, Lyſias. τὸ ἐπίθετον, adjectum, appoſitum, ſequens. Macrob l. 1. c. 2. Saturn. ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθῇ, ῇς, 3. & 2. ſing. a. 2. ſub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, acceſſio, additio. a τίθημι, pono.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθήσεται, imponet, 3. ſing. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἔπιθι, invade, præſ. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἴον.

Ἐπίθομεν. per ſyncop. pro ἐπείθομεν, 1. plur. aor. 2 ind. act. verbi πείθω, perſuadeo. f. πείσω. aor. 2. ἔπιθον.

Ἔπιθον, perſuaſi, a. 2. ind. act. ἐπιθόμην, 3. pl. aor. 2. med. verbi πείθω. perſuadeo. p. m. πέποιθα: perſ. paſſ πέπεισμαι, f. 1. paſſ. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, audacem reddo. ex ἐπὶ, & θράσος, εος, τὸ, audacia, per metatheſin pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, a. ſing. a. 1. ind. act. Jon. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκοντα, inſiliens. præſ. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, inſilio. Th. θρώσκω, ſalio.

Ἐπιθυμέω concupiſco, deſidero. imperſ. ἐπεθύμουν, εις, ει. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὸς, οῦ, ὁ, cupidus. ex ἐπὶ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupiſcentia. ab ἐπιθυμέω, concupiſco.

Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem. ex ἐπὶ, & θύω, impetu feror.

Ἐπίθωνται, 3. plur. aor. 2. ſub. med. ex ἐπιτίθημι, impono. a. 2. med. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Ἐπικαθέζομαι, ſedeo. Ex ἐπὶ, & καθέζομαι, ſedeo.

Ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. p. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος, ὁ. ex ἐπὶ, & καθίζω, ſedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, & ſedeo.

Ἐπικαθίσαντος, genit. ſing. aor. 1. part. act. vide in ἐπικαθίζω, colloco.

Ἐπικαίριος, & ἐπίκαιρος, ου, ὁ, intempeſtivus, periculoſus. ex ἐπὶ, & καιρὸς, οῦ, ὁ, tempus.

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco; item cognominor. f. έσομαι. perſ. ἐπικέκλημαι. pluſq. perſ. ἐπεκεκλήμην, σο, το. a. 1. med. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται. a. 1. paſſ. ἐπεκλήθην. a. 1. part. paſſ ἐπικληθεὶς, εῖσα, έν. en ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπικαλούμενα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur. ex ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen. ex ἐπὶ, & καλύπτω, tego. fut. ψω. p. φα. perſ. paſſ. κεκάλυμμαι.

Ἐπικάμπτω, ſeu ἐπιγνάμπτω, inflecto, perſuadeo. fut. ψω. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem ac κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλύσαι, aor. 1. inf. vide in κατακλύζω, inundo.

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπὶ, & κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces. diræ.

Ἐπίκαυτος, ὁ, ἡ, præuſtus. Th. καίω, uro. fut. καύσω.

Ἐπίκειμαι, incumbo, inſto, urgeo, & in 3. plur. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præſ inf. ἐπικεῖσθαι. præſ. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπικεῖσθαι, præſ. inf. ἐπικείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, incumbo, inſto, urgeo.

Ἐπικεκλημένος, ὁ, perſ. part. paſſ. verbi ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ, ἡ, quæſtuoſus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομεῦσα, Dor. pro ἐπικερτομοῦσα, οῦσα, præſ. part. f. g. ab ἐπικερτομέω, exprobro.

Ἐπικερτομέω, exprobro, cavillor, objurgo.

Ἐπικεύσω, celabo, f. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ, & κεύθω, occulto. f. κεύσω. p. κέκευκα.

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, caput alicujus pecunia licitari. ex ἐπὶ, & κηρύσσω, promulgo. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid agere. Th. κῆρυξ, præco.

Ἐπικίδνημι, diffundo ſuper: quod a κίδνημι, ſeu κιδνάω, hoc autem a σκιδνάω, diſpergo.

Ἐπικίνδυνος, ὁ, ἡ, periculoſus. Thema κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Ἐπικίρνασθαι, miſceri. a κίρνημι, idem ac κεράννυμι, miſceo.

Ἐπικλάω, inflecto, frango, obtundo. ex ἐπὶ, & κλάω, frango.

Ἐπικλείω, laudo, celebro. idem ac κλείω, laudo, celebro.

Ἐπικλέπτω, furor. f. ψω. hinc ἐπίκλοπος, furax, item ſubdolus. Th. κλέπτω, furor. f. ψω. p. m. κέκλοφα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. paſſ. ab ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπι-

Ἐπικλήρῳ, dat. ſing. ab ἐπίκληρος, ου, ἡ, ad quam univerſa hæreditas pertinet. ex ἐπὶ, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Ἐπικλῆσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per ſyncopen ab ἐπικαλέω, appello. f. έσω. p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπίκλησιν, accuſ. ſing. ab ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio. ab ἐπὶ, & καλέω, voco. perf. paſſ. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ου, ὁ, ἡ, acceſſitus. Ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπίκλινον, aor. 1. imperat. activ. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax: item ſubdolus. ab ἐπὶ, & κλέπτω, f. ψω, furor. p. m. κέκλοφα.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo. quod ex ἐπὶ, & κλύζω, fut. σω, abluo. a. 1. ἔκλυσα. p. κέκλυκα.

Ἐπικλύσασα, ἡ, aor. 1. part. f. g. vide in ἐπικλύζω, proluo.

Ἐπικλυτὸς, ὁ, celebris, inclytus. Ex ἐπὶ, & κλύω, audio.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco. ex ἐπὶ, & κλώθω, neo. f. κλώσω.

Ἐπίκοινον, in commune, promiſcue. Th. κοινὸς, ὁ, communis.

Ἐπικούρειος, ου, ὁ, Epicureus. nomen Sectæ, ab Epicuro Philoſopho infami. ab ἐπίκουρος, ὁ, auxiliator.

Ἐπικουρῆσαι, auxilium præbere, aor. 1. inf. activ. ἐπικουρήσαντα, auxiliantem, acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἐπικουρέω, auxilior. f. ήσω. Th. ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, ſc. in bello. auxiliatrix. hinc ἐπικουρέω, auxilio venio, ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium. τὸ ἐπικουρικὸν, auxiliares copiæ, proprie juvenum. q. ab ἐπὶ, & κόρος, juvenis; quod juvenum ſit belligerare.

Ἐπικουφίζω, εις, ει, allevo, præſ. ind. ex ἐπὶ, & κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, ου, ὁ, levis.

Ἐπικραίθην, Poet. pro ἐπικράνθην, amarus factus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a πικραίνω, idem ac πικρόω, amarum reddo, exacerbo. Thema πικρὸς, οῦ, ὁ, amarus.

Ἐπικρῆναι, capite annuiſſe, aor. 1. inf. act. ἐπικρανεῖ, 2. ſing. fut. 1. act. ab ἐπικραίνω, perficio. fut. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, fut. ανῶ, effectum reddo.

Ἐπικράνθην, amarus factus ſum, a. 1. ind. paſſ. a πικραίνω, amarum reddo. f. ανῶ, p. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, οῦ, ὁ, amarus.

Ἐπικρατέοντα, acc. ſing. m. g. vel nom. plur. n. g. part. præſ. ab ἐπικρατέω, prævaleo, potior. fut. ήσω. præt. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ, & κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῶς, valide, adv. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπικρατήσειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ex ἐπὶ, & κρατέω, vinco. Them. κράτος, εος, τὸ, vis.

Ἐπικρατίδες, ſudaria, lintea, ſudatoria, Hippocr. quæ ἐπὶ κρατὸς, caput, ponuntur. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem. An quia corpore arcte ἐπικρατοῦνται, id eſt continentur?

Ἐπικρήηνον, pro ἐπίκρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per epentheſin τοῦ η, verbi ἐπικραίνω. perficio. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, efficio. f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. ab eodem verbo.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. Jon. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admiſceo. ex ἐπὶ, & κεράννυμι, miſceo. f. 1. κεράσω. perf. κεκέρακα. perf. paſſ. κεκέρασμαι, & per ſyncopen κέκραμαι. a. 1. ἐκεράσθην, & ἐκράθην. f. 1. paſſ. κερασθήσομαι, & κραθήσομαι.

Ἐπίκρυφος, ου, ὁ, Poet. pro quo & κρύφιος, ία, ιον, & κρυπτὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulo.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ, ἡ, acquiſititius. ex ἐπὶ, & κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Ἐπικυΐσκεσθαι, ſuperfœtare. Ex ἐπὶ, & κυέω, in utero geſto.

Ἐπικύρσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικύρσειε, 3. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπικείρω, inciſo. vide κέρσαι.

Ἐπικυρτώοντε, attollentes, dual. num. part. præſ. Poet. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτὸς, οῦ, ὁ, curvus.

Ἐπικωμάζω, laſcivio, indulgeo genio. Ex ἐπὶ, & κωμάζω. Th. κῶμος, laſcivum convivium.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, Poet. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Hinc & ἐπικώμιος, ία, ιον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, laudatorius, a, um. ἐγκωμιαστὴς, ὁ, laudator.

Ἐπιλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. med. ἐπιλάβωνται, 3 plur. a. 2. ſub. med. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. inf. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor.

Ἐπιλάθηται, 3. ſing. a. 2. ſub. med. vide ἐπιλαθέσθαι.

Ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, cum gen. nanciſcor. fut. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. ἐπιλαβοῦ. a. 2. ſub. med. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a 2. part. med ἐπιλαβόμενος. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio. perf. λέληφα, Attice εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπτος, οῦ, ὁ, manifeſtus, illuſtris, apertus. Herodot. ex ἐπὶ, & λάμπω, luceo. hinc ἐπιλάμψαντος ἦρος, affulgente vere, a. 1. part. act gen. ſing.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, ignoro, ſum immemor. cum gen. vel acc. Xenoph. fut. ἐπιλήσομαι. perf. paſſ. ἐπιλέλησμαι. a. 2. med. ἐπελαθόμην, ου, ετο. a. 2. inf. med. ἐπιλαθέσθαι, cum genit. ex ἐπὶ, & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, oblivio. vide ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλαχὼν, ὁ, electus per ſortem. Ex ἐπὶ, & λαγχάνω, ſortior.

Ἐπιλεαίνειν, lævigare, polire. a λεαίνω, idem. Th. λεῖος, lævis.

Ἐπιλέγομαι, nominor, dicor, ratiocinor, præſ. paſſ. ab ἐπιλέγω, concludo. fut. 1. med. ἐπιλέξομαι. a. 1. med. ἐπελεξάμην, ω, ατο, elegi. ex ἐπὶ, & λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, εις, ει, deficio. & in 3. plur. λείπουσι. f. ψω. p. ἐπιλέλειφα. aor. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Ἐπιλελάθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, oblitus ſum, præt. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor.

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. paſſiv. ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. paſſiv. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, ignoro, ſum immemor.

Ἐπιλεύσσω, proſpicio, aſpicio. Iliad. γ. præſens indicat. ex ἐπὶ, & λεύσσω, video. Poeticum eſt.

Ἐπιλήθεο, obliviſcere, Jon. pro ἐπιλήθου, præſ. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, obliviſcor. Th. λήθω, fut. σω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπιλήνιοι ὕμνοι, hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Them. ληνὸς, torcular.

Ἐπιληπτικὸς, & ἐπίληπτος, comitialis, comitiali morbo laborans. ἐπιληπτεύομαι, comitiali morbo laboro. ἐπιληψία, ας, ἡ, morbus comitialis. Ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. perf. paſſ. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. med. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviſcor, ignoro, ſum immemor.

Ἐπιλίγδην, idem ac λίγδην, ſtrictim, languide, leviter. adverb. Lucian.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, concluſio, peroratio, dictorum enumeratio. ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, reliquus, qui ſupereſt, q. ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio. ab ἐπιλύω, explico.

Ἐπιλύω, explico, diſſolvo. dirimo. f. ύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. paſſ. ἐπιλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. f. 1. paſſiv. ἐπιλυθήσομαι. ex ἐπὶ, & λύω, ſolvo.

Ἐπιμαίνομαι, inſanio. metaph. furioſe amo. ab ἐπὶ, & μαίνομαι. fut. 2. med. μανοῦμαι. a. 1. med. ἐμηνάμην, Att. ἐμανάμην. οἷς ἐπεμαίνετο, quæ furioſe concupiſcebat. Ariſtoph.

Ἐπιμαίομαι, attrecto, palpo, inſtigo, cupio, inquiro: cædo. ab ἐπὶ, & μαίομαι, idem cum μάω, cupio, quæro.

Ἐπιμάρτυρα, teſtem, acc. ſingul. ab ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ. Th. μάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιμαρτυρέω, teſtificor. f. ήσω. præt. ἐπιμεμαρτύρηκα. Them. μάρτυρ, teſtis.

Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ, teſtis. ab eodem th.

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σσ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. med. Poet. ab ἐπιμάσσομαι, tango, prehendo. a μάσσω, ſive μάττω, tango.

Ἐπιμάσσομαι, tactu exploro. prehendo, abſtergo. a μάσσω, ſeu ττω, tango.

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, expugnabilis: auxiliator, Heſychio. Th. μάχομαι, pugno.

Ἐπιμηθεὺς, έως, ὁ, an Ἐπιμηθεὺς, ſcribendum? Epimetheus, nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, ſubrideo. Th. μειδάω, f. ήσω, rideo molliter.

Ἐπιμείλια, τὰ, munera, quibus aliquem demulcemus, aut illa dos, quæ ſponſo datur; quod a μειλίσσω, mellitum reddo; vel a μέλει, curæ eſt.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, ſtudium, ſedulitas, aſſiduitas, ab ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, curam gero, curo, obeo, præſum. cum genit. f. ήσομαι. perf. ἐπιμεμέλημαι. a 1. paſſ. ἐπεμελήθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. ἐπιμελήθητι. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπιμελέστατα, nom. plur. n. g. ſuperl. grad. ab ἐπιμελὴς, diligens. comparat. ἐπιμελέστερος, ab eodem them.

Ἐπιμελήθητι, aor. 1. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ, diligens, ſedulus, ſollicitus. ἐπιμέλημα, negotium, diligentia. vide ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελητέον, curandum, adject. verbale ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, acc. plur. ἐπιμελητὰς, curatores.

Ἐπιμελίη, ης, ἡ Jon. pro ἐπιμέλεια, diligentia. vide ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελοῦ, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελῶς, adv. accurate, aſſidue, ſtudioſe, ſollicite. ab ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπιμέμνημαι, inſuper memini, perfect. paſſ. verbi μνάομαι, recordor.

Ἐπιμεμπτὰ, τὰ, nom. plur. n. g. ab ἐπίμεμπτος, ου, ὁ, culpandus, accuſabilis, ab ἐπιμέμφομαι, reprehendo.

Ἐπιμέμφεαι, Jonic. pro ἐπιμέμφῃ, a. ſing ſub. med. verbi ἐπιμέμφομαι, incuſo.

Ἐπιμέμφομαι, incuſo, reprehendo; conqueror. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, conqueror, accuſo. f. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, εις, ει, permaneo. præſ. imperat. ἐπίμενε. imperf. ἐπέμενον. fut. ἐπιμενῶ. a. 1. act. ἐπέμεινα. a. 1. ſub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα. Them. μένω, maneo.

Ἐπιμετρήσω, mutuo dabo, fut. 1. ind. act. ab ἐπιμετρέω, in menſura addo. hinc ἐπίμετρον, ου, τὸ, auctarium, additamentum. Thema μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἐπιμήνια, τὰ, menſtrua ſacra. a μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Ἐπίμικτος, ου, ὁ, permixtus, miſcellaneus. ex ἐπὶ, & μίγνυμι, miſceo. fut. ξω. p. μέμιχα. perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Ἐπιμὶξ, promiſcue, mixtim. ab ἐπιμίγνυμι,

γνυμαι, immiſceo. ἐπιμιξία, commercium. Th. μίγνυμαι.

Ἐπιμίξαισ, Æol. pro ἐπιμίξας, aor. 1. part. activ. m. g. ab ἐπιμίγνυμαι, Th. μίγνυμαι, miſceo, f. ξω.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, congreſſus, commercium, commixtio, admiſtio.

Ἐπιμίσγεται, commiſcetur, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπιμίσγομαι. inde præſ. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, recordor, memini. idem ac ſimplex μνάομαι.

Ἐπιμνησθέντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. verbi ἐπιμιμνήσκομαι, rei alicujus mentionem facio. fut. ἐπιμνήσομαι. Th. μνάομαι, recordor.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπιμοιράομαι, impertior. ex ἐπὶ, & μοιράω, partior, quod a μοῖρα, ας, ἡ, pars. Th. μείρω, divido, præt. med. ἔμμορα.

Ἐπιμομφὰ, ᾶς, ἡ, Poet. & Dor. pro ἐπιμομφὴ, objurgatio, reprehenſio. ab ἐπιμέμφομαι, conqueror, culpo.

Ἐπιμπλέετο, Jon. pro ἐπιμπλάετο, ᾶτο, & hoc pro ἐπίμπλατο, 3. ſing. imperf. Vide in ἐπίμπλω.

Ἐπίμπλω, impletus eras, pro ἐπιμπλάσο, Jon. ἐπίμπλαο, & contracte ἐπίμπλω, 2. ſing. imperf. verbi πίμπλαμαι, impleor, quod a πίμπλημι, impleo, fut. πλήσω. Thema πλέος, plenus.

Ἐπίμπρα, urebat, 3. ſing. imperf. pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι, quaſi a πιμπράω, comburo. imperf. ἐπίμπραον, ων, ων, ας, ας, α. Th. πρήθω, incendo.

Ἐπιμύζω, tacitus fremo. Hom. Iliad. δ'. quod ex ἐπὶ, & μύζω, muſſo.

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, affabulatio, quod fabulæ adnectitur quaſi appendix, ut ejus uſus accommodetur ad mores, Aphthon. ex ἐπὶ, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

Ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. ex ἐπὶ, ad, & μύλη, ης, ἡ, mola. ἐπιμύλιος, ſuperior mola. ab ἐπὶ, ſupra.

Ἐπιμύσσω, vel ύττω, ſubſanno. Them. μύσσω, vel ύττω, mungo.

Ἐπιμωμητὸς, οῦ, ὁ, vituperabilis. ex ἐπὶ, & μῶμος, ου, ὁ, dedecus.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, emporium navale: parva ſtatio. ex ἐπὶ, & νεῖος, navalis. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ἐπινέμεσθαι, depaſci, præſ. inf. Thema νέμω, paſco. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενησμένος, ὁ, perf. pert. paſſ. ab ἐπινήθω, fatalibus filiis attribuo. a. 1. part. paſſ. f. g. ἐπινηθεῖσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & νέω, neo.

Ἐπινενόηκα, conſideravi, perf. activ. ind. verbi ἐπινοέω, conſidero. ex ἐπὶ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐπινεύω, annuo. f. εύσω. perf. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ, & νεύω, annuo.

Ἐπινέω, vel ἐπινηέω, & ἐπινηνέω, in acervos aggero: ex ἐπὶ, & νέω, vel νηέω, idem ac νέω, glomero.

Ἐπινίκιον, ου, τὸ, victoriale: epulum victoriæ cauſſa datum, Lucian. ἐπινίκιος, ου, ὁ, ad victoriam pertinens. Eſt & hymnus in alicujus victoriam. ab ἐπὶ, & νικάω, vinco. f. ήσω, τὰ ἐπινίκια, præmia, quæ ſtrenuis militibus dantur, Poll. lib. 6.

Ἐπινοέω, f. ήσω, p. κα, comminiſcor, conſidero, animo agito, ſtatuo. Ex ἐπὶ, & νοέω, quod a νόος, οῦς, mens.

Ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio: conſilium. ab ἐπὶ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐπίνομεν, Dor. pro ἐπίνομεν, bibebamus, 1. plur. imperf. verbi πίνω, bibo.

Ἐπίνομος, ε, ὁ, Poet. ὁ ἐπινέμων, qui in eodem regionis tractu, & paſcuis verſatur. Item hæres.

Ἐπινον, imperf. activ. verbi πίνω, bibo. f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, admoveo, impello, idem ac νύσσω, ſeu ύττω, f. ξω.

Ἐπινυστάζω, f. ξω, p. χα, dormio, inclino. Ex ἐπὶ, & νυστάζω, dormito.

Ἐπίξυνος, ε, ὁ, ἡ, communis, promiſcuus, a ξυνὸς, ε, ὁ, communis. idem ac κοινός.

Ἐποίνιος, an legendum ἐπίοινος, vinoſus? ex ἐπὶ, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Ἔπιον, bibi, vel biberunt, 1. ſing. vel 3. plur. aor. 2. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα.

Ἐπιόντα, accedentem, contra venientem, acc. ſing. a. 2. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, ſive ἐπόπτομαι, inſpicio. ab ἐπὶ, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, pejero. fut. ήσω. p. ἐπιώρκηκα. præſ. inf. ἐπιορκεῖν. præſ. part. activ. plural. num. ἐπιορκοῦντες. præſ. part. paſſ. ἐπιορκούμενος. ex ἐπὶ, contra, & ὅρκος, ου, ὁ, juſjurandum.

Ἐπιορκήσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιορκέω, pejero.

Ἐπίορκον, ου, τὸ, perjurium. ἐπίορκος, ε, ὁ, perjurus.

Ἐπίουρα, τὰ, intervalla, Jon. pro ἐπίορα, ab ὅρος, ε, ὁ, terminus. ἐπίουρος, cuſtos. ab ἐπὶ, & οὖρος, ε, ὁ, idem.

Ἐπιοῦσα, ἡ, ſequens, & in dativ. ſingul. ἐπιούσῃ, aor. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ, de die in diem ſufficiens: craſtinus: quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus. ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, ſuccedo, ſequor. Ad verbum ſonat, quod ἐπὶ οὐσίαν, ad ſubſtantiam quadrat, aut ſupra ſubſtantiam accedit; quo vita a Deo data alitur. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιόψομαι, videbo, fut. 1. med. verbi ἐπιόπτομαι, inſpicio.

Ἐπιπάγχυ, prorſus, omnino, penitus. adverb. ex ἐπὶ, & πάγχυ, pro πάνυ, valde.

Ἐπίπαν, in totum, omnino, adverb. ab ἐπὶ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Ἐπιπείθεο, pro ἐπιπείθου, obtempera, præſ. imperat. paſſ. Jonic. ἐπιπειθέσθω, 3. ſing. ſub. præſ. ἐπιπειθόμεναι, nom. plur. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἐπιπείθομαι, f. πείσομαι. Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπιπεπτωκὸς, τὸ, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado. fut. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo.

Ἐπιπίπτω, irruo, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. aor. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, incidi. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος, ὁ. Thema, πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Ἐπιπλάττω, inſpergo, illino. Ex ἐπὶ, & πλάσσω, fingo.

Ἐπιπλεῖστον, frequentiſſime, maxime, latiſſime. adverb. a πολὺ, multus, compar. πλείων, ſuperlat. πλεῖστος.

Ἐπιπλέκω, permiſceo. ex ἐπὶ, & πλέκω, necto. f. ξω. p. πέπλεχα. a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, accuſ. ſing. part. præſ. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπίπλεος, έα, εον, plenus. Th. πλέος, plenus.

Ἐπιπληγδην, adverb. ſtrictim. a πλήσσω, percutio.

Ἐπιπλῆξαι, aor. 1. inſ. act. ἐπιπληξάσης, gen ſing. aor. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. ab ἐπιπλήσσω, vel ττω, increpo.

Ἐπιπλήσσειν, increpare, præſ. imperat. paſſ. Jon. ab eodem themate.

Ἐπιπλήσσω, vel ττω, increpo, caſtigo, cum dat. f. ξω. perf. ἐπιπέπληχα. a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. ſub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ & πλήσσω, vel ττω, percutio. ἐπιπλήττομαι, doleo, ingemiſco. in carmine aureo Pythagoræ.

Ἐπιπλήττω, vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Jonic. pro ἔπιπλα, ſupellex. q. ab ἐπιπόλαιος, ſuperficiarius. τὰ ἐπιπόλαια. hinc per gem. ſyncop. ἐπίπολα, & ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπιπλομένοιο, volventis, gen. Jon. ab ἐπιπλόμενος, præſ. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, ſum.

Ἐπίπλων, implebant, 3. plur. a. 2. act. a πιπλέω, pro πιμπλέω, ſeu πίμπλημι, impleo. a. 2. ἐπίπλεον, ut a τμέω, ἔτμεον. Th. πλέος, ε, ὁ, plenus.

Ἐπιπλώοντι, Dor. pro Poet. ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι, innavigant, 3. pl. ind. activ. Th. πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Ἐπιπλὼς, ὁ, navigans, per ſyncop. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, a πλώω, vel πλώμι Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, navigans, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, navigo.

Ἐπιπνέουσα, ης, ἡ, reſpirans, præſ. part. f. g. ab ἐπιπνέω, inſpiro. ex ἐπὶ, & πνέω, Poet. pro πνέω, ſpiro. fut. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, ſuffoco. f. ιξω. p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ, & πνίγω, ſtrangulo.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, inſtinctus, afflatus divinus. ab ἐπιπνέω, inſpiro. Th. πνέω, ſpiro.

Ἐπιποθέω, expecto, deſidero, intime amo. f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπὶ, & ποθέω. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, deſiderium. ἐπιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, exoptatus. ἐπιποθία, ας, ἡ, deſiderium. ab ἐπιποθέω, deſidero.

Ἐπιπολέω, obambulo. vide in ἐπιπωλέομαι.

Ἐπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummitate. manifeſte, in promptu. τὸ ἐπιπολῆς, ipſa ſuperficies. q. ab ἐπὶ, ſupra, & πέλω, ſum, ideſt, ſum in rei ſummo, ſeu ſuperſum. hinc ἐπιπόλαιος, ου, ὁ, ſuperficiarius ἐπιπολαίως, ſuperficialiter.

Ἐπιπολὺ, magna ex parte, quod & ἐπὶ πολὺ dicitur, plerumque, multum, longe, late.

Ἐπίπονος, ε, ὁ, laborioſus, operoſus, moleſtus, negotium exhibeas. hinc ἐπιπόνως, laborioſe. a πόνος, ου, ὁ, labor.

Ἐπιπορεύομαι, proficiſcor, peragro, fut. εύσομαι. p. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ, & πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐπιπράσκον, vendebam, imperf. act. verbi πιπράσκω, vendo.

Ἐπιπροέηκεν, inſuper miſit, 3. ſing. a. 1. act. Attic. ex ἐπὶ, πρὸ, & ἵημι, mitto. fut. ἥσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα, & Att. ἕηκα. aor. 2. ἕν. a. 2. inf. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Jonic. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐπιπροΐημι, immitto. vide ἐπιπροέηκεν.

Ἐπιπροϊάλλω, protendo, foras emitto. promo. ex ἐπὶ, πρὸ, & ἰάλλω, mitto, a. 1. ἴηλα.

Ἐπίπροσθεν, ut ἔμπροσθεν, ante, coram, &c. quod vide.

Ἐπιπροσθέω, officio luminibus, obſcuro, ab ἐπίπροσθεν, quatenus eſt impedimento. Alioqui ἐπὶ πρόσθεν, ante.

Ἐπιπτέσθαι, aor. 2. inf. med. ab ἐπίπταμαι, advolo. ex ἐπὶ, & ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτόμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, cadebam, imperf. act. verbi πίπτω, cado. f. πτώσω. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπωλέομαι, obambulo, luſtro. ex ἐπὶ, & πωλέω, idem ac πολέω, verto, verſo.

Ἐπιῤῥάπτω, inſuo. f. ψω. perf. ἐπιῤῥέῤῥαφα. ex ἐπὶ, & ῥάπτω, ſuo.

Ἐπιῤῥάσσω, irruo: illidor. quod ex ἐπὶ, & ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ἐπιῤῥεῖν, influere, convenire. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥέπω, εις, ει, vergo, propendeo. ex ἐπὶ, & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, claudebat: irruebat. 3. ſing. imperf. Jon. pro ἐπεῤῥήσσετο verbi ἐπιῤῥήσσω, illidor, irruo. vel ab ἐπαράσσω, idem. ex ἐπὶ, & ἀράσσω, vel ττω, f. ξω, empoto, tundo. Sunt qui velint eſſe imperf. Jon. verbi ἐπιῤῥήσσω, inſtingo. ab ἐπὶ, & ῥήσσω, vel ττω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω.

Ἐπιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum accuſ. fut. ψω. præt. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος, ὁ. Ex ἐπὶ, & ῥίπτω, f. ψω, projicio, præcipito.

Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus. quod ex ἐπὶ, & ῥέω, fluo.

Ἐπίῤῥοθος, ε, ὁ, ἡ, qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator, item atilis. ex ἐπὶ, & ῥόθος, ε, ὁ, undarum ſtrepitus, quod a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥωννύω, & ἐπιῤῥώννυμι, corroboro. Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπι-

Ἐπισημαινόμεθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. ab ἐπισημαίνω, indico. ſut. ανῶ. p. γκα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, nota.

Ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris, ſignatus. ἐπίσημον τῆς νηὸς, navis inſigne. ex ἐπὶ, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Ἐπίσης, adv. æque ac, perinde. ex ἐπὶ, & ἴσος, η, ὁ, æqualis, par.

Ἐπισιτιεύμενος, fut. part. ab Att. ſut. ἐπισιτιοῦμαι, comm. ἐπισιτίσομαι. hinc fut. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Jon. verſa dipthongo ου in ευ, fit ἐπισιτιεύμενος, vide ἐπισιτισμός, οῦ, ὁ, ciberia.

Ἐπισιτισμός, οῦ, ὁ, cibaria, cibus, victus. ab ἐπισιτίζω, cibaria præbeo. ſut. ίσω. p. ἐπισεσίτικα. perſ. paſſ. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito. f. ψομαι. perſ. paſſ. ἐπέσκεμμαι, recenſitus ſum. a. 1. ἐπεσκέφθην, ης, η, luſtratus fui. a. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἐπίσκεψαι, άσθω, 2. plur. ἐπισκέψασθε, deligite, diſpicite. aor. 1. med. ſub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται, 1. pl. ἐπισκεψώμεθα. ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, circumſpicio, viſo.

Ἐπισκευάζω, ſ. άσω, p. ακα, reconcinno, inſtauro, reparo. quod ex ἐπὶ, & σκευάζω. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, viſitatio. accuſ. ἐπίσκεψιν, ab ἐπισκέπτομαι, viſito.

Ἐπισκηνόω, in tabernaculo habito. fut. ώσω. p. ἐπεσκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. ſub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & σκηνή, ῆς, ἡ, tabernaculum.

Ἐπισκήπτειν, cum impetu deferri, obteſtari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Ἐπισκιάζειν, obumbrare. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπίσκοπα, ut ſcopum, aſſequaris: tendendo ad ſcopum, adv. quod a σκοπός, οῦ, ὁ, ſcopus. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπισκόπει, conſidera, præſ. imperat. act. ab ἐπισκοπέω, conſidero.

Ἐπισκοπέω, viſitationi vaco, proſpicio, inſpicio, inviſo: attendo. Iſocr. recenſeo, Xenoph. ſut. ήσω. p. ἐπεσκόπηκα. ex ἐπὶ, & σκοπέω, contemplor, video.

Ἐπισκοπή, ῆς, ἡ, inſpectio, cuſtodia, præfectura, Act. 1. viſitatio, epiſcopatus.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, epiſcopus, inſpector, præſes, explorator, obſervator, ſpeculator. Fuit ἐπίσκοπος etiam magiſtratus Atticus, ſc. prætor, qui mittebatur ad jus dicendum in ea oppida, quæ erant ſub imperio, & ditione Athenienſi. Ariſtoph. in Avibus. ab ἔσκοπα, præt. med. verbi σκέπτομαι, circumſpicio. capitur etiam adjective, ut ἐπίσκοπα τοξεύω, ad deſtinatum emitto ſagittas.

Ἐπισκοποῦμαι, conſidero. Vide ἐπισκοπέω.

Ἐπισκύζωνται, indignentur, 3. plur. ſub. med. verbi ἐπισκύζομαι, ex ἐπὶ, & σκύζομαι, iraſcor, quod a κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Ἐπισκυθίζειν, Scytharum more largius potare. Th. Σκύθης, ου, ὁ, Scytha.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, ſupercilium, ex ἐπὶ, & σκύνιον, ου, τὸ, ſumma palpebra, cilium.

Ἐπισμῇ, Jonic. pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω, idem ac σμάω, abſtergo, detergo, purgo.

Ἐπισμυγερή, ῆς, ἡ, ærumnoſa, miſera, triſtis, ab ἐπὶ, & σμύχω, f. ξω, vaſto, corrumpo.

Ἐπισπᾶσθαι, impelli. Th. σπάω, traho.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, cardines oſtii. Th. σπάω, traho.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, laqueus, funis, quo aliquid ἐπισπᾶται, id eſt, attrahitur.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, attraho. ἐπισπάσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. l. άομαι. a. 1. med. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, & σπάω, traho.

Ἐπισπεισμός, οῦ, ὁ, libatio. Th. σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, infundere, eſt idem ac σπένδω, libo.

Ἐπισπένδομαι, fœdus ineo. vide σπένδω.

Ἐπισπεύδω, feſtino, maturo, urgeo, exhortor. Th. σπεύδω.

Ἐπίσπῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ, abeo. ab ἐπὶ, & σπῶ, verbo Poet. a σπάω, traho.

Ἐπίσποιτο, comitetur, 3. ſing. aor. 2. opt. med. vide σπέω, ſequare. hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, iterata ſatio. ab ἐπὶ, & σπείρω, ſero. ſut. σπερῶ. præt. med. ἔσπορα.

Ἐπισπώμενος, η, ον, attractus, præſ. part. paſſ. ab ἐπισπάομαι, attraho. Them. σπάω.

Ἐπισσῶτρα, τὰ, cinctura, nom. plur. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continua agitatione conteratur, rotæ circumferentia. Iliad. ε. ex ἐπὶ, & σῶτρον, lignum orbiculare rotæ, quod a σείω, agito.

Ἐπίστα, Poetic. & Doric. pro ἐπίστασαι, ſcis, noſti, 2. ſingul. præſ. ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπισταθμεύω, ſtabulor, diverſor. Ἐπισταθμία, ἡ, diverſorium. quod ab ἐπὶ, & σταθμός, ſtabulum. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, peritus ſum, ſcio. & in 1. plur. ἐπιστάμεθα. præſ. part. ἐπιστάμενος, η, ον, ſciens. imperf. ἠπιστάμην, ω, ατο. f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπὶ, & ἴσημι, vel ἴσημι, ſcio, facta epentheſi litteræ τ.

Ἐπισταμένως, ſcienter, adverb. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστάντες, οἱ, inſtantes, nom. plur. aor. 2. part. activ. ab ἐπιστάς, άντος, ὁ, verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. a. 2. ἐπέστην. a. 2. ſub. ἐπιστῶ. ex ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιστάς, άντος, ὁ, inſtans, a. 2. part. vide ἐπιστάντες.

Ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. v. ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστάσθαι, Jon. pro ἐφίστασθαι, ſupra ſtare. Sic ἐπιστάμενος, Jon. pro ἐφιστάμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἐφίστημι, inſto.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, & ἐπίστασις, inſpectio, animadverſio, cura, adminiſtratio.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, magiſter, præfectus. ab ἐφίστημι, præficio. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίστατο, noverat, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστατοῦντες, οἱ, nom. plural. part. præſ. verbi ἐπιστατέω, præſum, præfectus ſum. ab ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιστέαται, Jon. pro ἐπίστανται, 3. plur. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστεῖλαι, ſcribere, aor. 1. inf. act. ab ἐπιστέλλω, mitto, ſcribo, fut. ἐπιστελῶ. p. ἐπέσταλκα. aor. 1. ἐπέστειλα. a. 1. inf. ἐπιστεῖλαι. p. m. ἐπέστολα. ex ἐπὶ, & στέλλω, mitto.

Ἐπιστεύετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πιστεύω, credo. fut. εύσω, quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐπιστεύθη, commiſſum erat, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi πιστεύω, credo. fut. εύσω. p. πεπίστευκα. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐπιστεφής, έος, οῦς, ὁ, ἡ, coronatus. ab ἐπιστέφω, corono. Thema στέφω, corono. fut. ψω.

Ἐπιστέωνται, ſciant, Jonic. pro ἐπίστωνται. vide ἐπίσταμαι.

Ἐπίστῃ, ſcis, Attice pro ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. ind. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπίστηθι, ήτω, inſta, aor. 2. imperat. ab ἐφίστημι, inſto.

Ἐπιστήμαις, dat. pl. ab ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia, peritia, ars. ab ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἴσημι, idem.

Ἐπιστημονέστερος, ſcientior, & ἐπιστημονέστατος, ſcientiſſimus. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſcientia præditus, gnarus. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστηρίζω, confirmo, corroboro. fut. ίξω. p. ἐπεστήριχα. a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπὶ, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ἐπιστήσῃ, ſcies, 2. ſing. fut. 1. med. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπίστιον, Jon. pro ἐφέστιον, familia. Sic ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, domeſticus, qui ad alicujus larem ſupplex ſedet. ab ἐπὶ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Ἐπιστομίεσκον, Jonic. pro ἐπεστόμιζον, ſeu ἐπεστόμιζεν, imperf. act. verbi ἐπιστομίζω, pro ἐπιστομέω, irrideo, contumelia afficio. ex ἐπὶ, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Ἐπισταλδόν, adverb. ornate, ſuccincte, ex ἐπὶ, & στέλλω, mitto: item orno. f. στελῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα.

Ἐπιστολή, ῆς, ἡ, epiſtola, juſſum, mandatum, Sophocl. ab ἐπιστέλλω, mitto. quod a στέλλω, idem. præt. med. ἔστολα.

Ἐπιστολικός, οῦ, ὁ, epiſtolaris. gen. plur. ἐπιστολικῶν. ab ἐπιστολή, epiſtola.

Ἐπιστομίζω, os obturo, reprimo loquentem. f. ίσω. p. ἐπεστόμικα. hinc ἐπιστόμιον, oris obturaculum. Eſt etiam inſtrumentum, de quo Juriſconſulti in l. *fundi*. §. *caſtella plumbea*. D. *de action. empti*. Opercula puteorum, ut reſtituit Bud. Hoc ad hauriendum vinum ad quotidianum uſum in hypogeis utimur fontem appellantes. Vide Vitruvium lib. 10.

Ἐπιστρατεύω, in expeditionem eo, educo exercitum. ab ἐπὶ, & στρατεύω.

Ἐπιστρατηΐη, ης, ἡ, Jon. pro ἐπιστρατεία, militaris expeditio, quæ ſuſcipitur adverſus aliquem. Thema στρατός, οῦ, ὁ, exercitus.

Ἐπιστραφείς, εῖσα, έν, converſus, a, um, in genit. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto. ſut. ψω. p. ἔστροφα. aor. 2. ἔστραφον. præt. med. ἔστροφα.

Ἐπίστρεφε, converte, præſ. imperat. act.

Ἐπιστρέφεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπιστρεφέως, Jonic. & Poet. diligenter, accurate, ſoleiter.

Ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. p. ἐπέστροφα. a. 1. ἐπέστρεψα. p. m. ἐπέστροφα. Thema στρέφω, verto.

Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπιστρέψαντα, advertentem, acc. ſing. a. 1. part. act. ab eodem them.

Ἐπιστροφάδην, adv. huc illuc ſe convertendo, fortiter, ſtudioſe, ſtrenue.

Ἐπιστροφή, ῆς, ἡ, converſio, reverſio, vortex: cura, provincia, onus, munus. Demoſth. caſtigatio, & animadverſio pœnalis. Polyb. 4. intextio. Hermog. ἐπιστροφαὶ βονομαί, boum paſcua. Ariſtoph.

Ἐπιστύλιον, ου, τὸ, epiſtylium, trabs, quæ ſuper columnas ponitur. Ex ἐπὶ, & στῦλος, ου, ὁ, columna.

Ἐπίστω, ſciebas, per contract. pro ἐπίστασο, Jon. ex ἐπίστασο, 2. ſing. imperf. ἠπιστάμην, ω, verbi ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἴσημι, ſcio.

Ἐπιστώσαντο, pacti ſunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi πιστόω, fidem exigo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐπισυμβαίνω, inſuper accedo. quod ex ἐπὶ, σὺν, & βαίνω, eo.

Ἐπισυναγαγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἐπισυνάγω, congrego, cogo.

Ἐπισυνάγω, congrego, cogo. ſut. ἐπισυνάξω. præt. ἐπισυνῆχα. aor. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. perſ. paſſ. ἐπισυνῆγμαι. præt. part. paſſ. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐπισυνήχθην. a. 1. part. paſſ. ἐπισυναχθείς, εῖσα, έν. ex ἐπὶ, σὺν, & ἄγω, ago.

Ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, congregatio, ab ἐπισυνάγω, congrego.

Ἐπισυναχθεισῶν, genit. plur. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. ab ἐπισυνάγω, cogo.

Ἐπισυνηγμένη, ἡ, perſ. part. paſſ. f. g. ab eodem them.

Ἐπισυντρέχω, ſimul occurro. ex ἐπὶ, σὺν, & τρέχω, curro. fut. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπισύρω, f. υρῶ, p. κα, attraho, ſurſum traho. Ex ἐπὶ, & σύρω, traho.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, coitio, agmen. ex ἐπὶ, & συνίστημι, conſto, ad defectionem ſollicito. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπισφαλής, έος, ὁ, ἡ, periculoſus, lubricus. ex ἐπὶ, & σφάλλω, ſupplanto.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ. ex ἐπὶ, ſupra, & σφυρόν, οῦ, τὸ, malleolus pedis. Them. σφῦρα, ας, ἡ, malleus.

Ἐπίσχες, cohibe, præſ. imperat. act. ab ἐπίσχω, cohibeo. quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo. ἐπίσχεο, Jon. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. med. ἐπίσχεν, a. 2. imperat. act. ἐπισχόμενος, a. 2. part. med.

med. ἐπισχών, a. 2. part. act. ἐπισχῶν, aor. 2. inf. activ. ab ἴσχω, habeo.

Ἐπισχέειν, Jonic. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. ab ἐπίσχω, detineo, ſuſtineo, compeſco, ſiſto.

Ἐπισχερὼ, adv. deinceps, ordine. q. ab ἐπίσχω, idem ac ἐπέχω, cohibeo. ab ἐπὶ, & ἔχω, habeo.

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, ſegnities, mora. ab ἐπίσχω, cohibeo. Th. ἔχω.

Ἐπισχύω, invaleſco, magis ac magis urgeo. imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. fut. ύσω. p. ἐπίσχυκα. a. 1. ἐπίσχυσα. ex ἐπὶ, & ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἐπισχὼν, ὁ, adhibens, a. 2. part. act. ab ἐπίσχω, cohibeo, ſiſto. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον, imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, concervo. f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα, cumulo. Th. σωρὸς, οῦ, ὁ, acervus.

Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum. ab ἐπιτάσσω, impero, jubeo, mando.

Ἐπιτάδες, Jon. pro ἐπιτηδὲς. adv. ab ἐπιτήδειος, idoneus.

Ἐπιτακτὸς, ὁ, imperatus, ab ἐπιτάσσω, impero.

Ἐπιτάμνειν, Jon. pro ἐπιτέμνειν, incidere. Th. τέμνω, ſeco.

Ἐπίταξις, ἡ, imperatum, juſſum. ab ἐπιτάσσω, jubeo.

Ἐπιτάῤῥοθος, ο, ὁ, ἡ, adjutor, pro ἐπίῤῥοθος, idem. ex ἐπὶ, & ῥόθος, ου, ὁ, undarum ſtrepitus. Sed ἐπιτάῤῥοθος, ex ἐπὶ, & τάῤῥοθος, ὁ, auxiliator, adjutor.

Ἐπιτάσσω, vel ττω, colloco, impero. f. ξω. præſ. part. ἐπιτάσσων, οντος, ὁ. ex ἐπὶ, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. p. m. τέταγα, unde ἐπιταγὴ, imperium, præceptum.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, funebris. ex ἐπὶ, & θάπτω, ſepelio. a. 2. ἔταφον.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. ἐπιτείλας, qui juſſit, a. 1. part. act. ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, verbum inuſitatum.

Ἐπιτείνω, intendo. hinc ἐπιτατικὸς, ἡ, ὸν, intenſivus. ex ἐπὶ, & τείνω, tendo. fut. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπιτελεσθέντα, accuſ. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἐπιτελέω, perago. f. έσω. perf. paſſ. ἐπιτετέλεσμαι. a. 1. paſſ. ἐπετελέσθην.

Ἐπιτελέω, ῶ, έεις, εῖς, perago, exſequor. f. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, abſolvi. ex ἐπὶ, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐπιτελὴς, ὁ, ἡ, de re dicitur, quæ ad finem eſt perducta, perfectus. ab ἐπιτελέω, perago, perficio.

Ἐπιτέλλεο, Jonic. pro ἐπιτέλλου, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιτέλλομαι, orior, mando. Th. τέλλω, inuſit.

Ἐπιτέλλομαι, ῃ, εται, exorior. & Poet. pro ἐντέλλομαι, impero. ἐπιτελλομενάων, genit. plur. Æol. part. præſ. f. g. pro ἐπιτελλομενῶν, ab eodem them. ἐπιτέλλω, Poet. pro ἐντέλλω, immitto.

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, partui vicina. ex ἐπὶ, & τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, jucundius, compar. ab ἐπιτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπιτερπόμενον, τὸ, oblectans, præſ. part. med. ab ἐπιτέρπομαι, oblecto. ab ἐπὶ, & τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπιτέταται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. fut. νῶ, p. ἐπιτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Ἐπιτέτραπται, commiſſum eſt, 3. ſingul perf. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus.

Ἐπιτετράφαται, Jon. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Thema τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. p. m. τέτροφα.

Ἐπιτήδεα, τὰ, & Jon. ἐπιτήδεα, apta, nom. plur. n. g. ab ἐπιτήδειον, aptum. Thema ἐπιτήδειος, ἐίου, ὁ & ἡ, idoneus.

Ἐπιτηδὲς, adv. de induſtria. ab ἐπιτήδειος, idoneus. hinc ἐπιτηδέως, Jonice, pro ἐπιτηδείως, accurate.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum. ab ἐπιτηδὲς, idoneus.

Ἐπιτηδεύω, εις, ει, data opera aliquid facio. operam do. fut. εύσω. a. 1. ἐπετήδευσα, ας, ε. ab eodem themate.

Ἐπιτήδης, εος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus. q. qui paratus eſt ἐπὶ τὸ δέον, ſcil. ad id, quod fieri decet. Vel ab ἐπὶ, & ἀδεὴς, ſine timore, & alacris ad opus aggrediendum. Vel ſit q. ἐπιτάδιος, ab ἐπὶ, & τείνω, extendo; ut is ſit, qui niſu quodam ad opus ſuum extenditur. hinc ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἐπιτηδεύω, ſtudeo, operam do. ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium.

Ἐπιτήκω, liquefactum infundere. Them. τήκω, liquefacio.

Ἐπιτηρήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιτηρέω, conſervo. Th. τηρέω, ſervo.

Ἐπιτιθεῖσι, Jon. pro ἐπιτιθέασι, 3. plur. præſ ind. activ. ἐπιτίθει, pro ἐπιτίθετι, præſ. imperat. vide in ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθῇς, ῇ, a. & 3. ſing. præſ. ſub. act. vide ἐπιτίθημι.

Ἐπιτίθημι, impono. ἐπιτίθει, præſ. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quaſi ab ἐπιτιθέω. f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπίθες, έτω. a. 1. paſſ. ἐπετέθην. a. 1. ſub paſſ. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. med. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιτιμᾷ, 3. ſingular. præſ. ἐπιτιμάεις, a. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo, increpo.

Ἐπιτιμάω, ῶ, objurgo, cum dat. imperf ἐπετίμαον, ων. fut. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπὶ, & τίω, honoro.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio. ab ἐπιτιμάω, increpo.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, increpatio. ἐπιτίμιον, mulcta, pœna. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπίτιμος, ου, ὁ, ἡ, dives, idoneus. ex ἐπὶ, & τίω, honoro.

Ἐπιτιμῶνται, reprehenduntur, 3. plur. præſ. paſſ. ἐπιτιμῶντας, acc. plur. part. præſ. ab ἐπιτιμάω, reprehendo.

Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ, idem ac ὑποτίτθιος, qui ſub maternis uberibus adhuc eſt, qui ſubrumus eſt. Th. τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma.

Ἐπίτοκος, ου, partui propinqua. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐντολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.

Ἐπιτολμᾶν, ſuſtinere, præſ. inf. act. verbi ἐπιτολμάω, audeo. fut. ήσω, Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἐπιτόσσαις, ſi codex ſanus, part. a. 1. act. ab ἐπιπετάω, involo, advolo. fut. άσω. a. 1. ἐπεπέτασα. a. 1. part. ἐπιπετάσας, Æol. & gemin. σσ, & per ſyncop. ἐπιπτάσσας. vide πετάω. Vel eſt a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοσίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιτοσίσας, & Æol. & Poet. ἐπιτοσίσσας, & per ſyncop. ἐπιτόσσας. ἐπιτοσίζειν, alibi in aliquem incidere, eumque nanciſci.

Ἐπιτρεπτέον, τὸ, permittendum. verbale ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπιτρέπω, permitto, committo. fut. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. a. 1. imperat. ἐπίτρεψον, άτω. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. aor. 2. paſſ. ἐπετράπην. p. m. ἐπιτέτροπα. Thema τρέπω, verto.

Ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω, permitto, committo.

Ἐπιτρέψοντι, permittent, Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπιτροπαία βασιλεία, regnum alicui commiſſum, ut ab eo adminiſtretur, quamdiu quis in ejus tutela manet. Vide ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio. a p. m. verbi ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, procurator. ab ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπιτροχάδην, adv. ſuccincte, mature. a τροχάζω, curro, feſtino. Th. τρέχω, curro.

Ἐπιτυγχάνοι, 3. ſingul. præſ. opt. act. ab ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ἐπιτυγχάνω, aſſequor. a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπὶ, & τυγχάνω, adipiſcor. f. τεύξομαι. p. τέτευχα.

Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ, criſtatus. Epithetum, quod alaudis criſtatis tribuitur. ex ἐπὶ, & τύμβος, ου, ὁ, tumulus.

Ἐπιτύμβιος, ὁ, ſuper ſepulchrum poſitus. ex ἐπὶ, & τύμβος, ου, ὁ, tumulus.

Ἐπιτυχεῖν τινι, incidere in aliquid, & invenire, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ἐπιτυχὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ἐπιφαίνω, & ομαι, appareo, præſ. imper. ἐπίφαινε. fut. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. aor. 1. ἐπέφηνα. aor. 1. inf. ἐπιφῆναι. perf. paſſ. ἐπιπέφασμαι, & Attic. ἐπιπέφαμμαι. a. 1. paſſ. ἐπεφάνθην, ης, η. ex ἐπὶ, & φαίνω, oſtendo.

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, illuſtris. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ἐπιφανεὶς, ὁ, aor. 2. part. paſſ. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ἐπιφαύω, illuceſco. fut. ἐπιφαύσω, & ομαι, a φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

Ἐπιφέροισα, ἡ, afferens, Dor. pro ἐπιφέρουσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφέρω, εις, ει, infero, abjicio. imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζεσθαι, male ominari. quod a φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

Ἐπιφθὰς, ὁ, præveniens, aor. 2. part. act. ex ἐπὶ, & φθάνω, f. φθάσω, prævenio. p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην.

Ἐπιφθέγγομαι, acclamo, profero, eloquor. Ex ἐπὶ, & φθέγγομαι, loquor.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ, ἡ, invidioſus.

Ἐπιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, verbi ἐπιφθύζω, idem ac ἐπιπτύω, inſpuo veneficarum more. Th. πτύω, ſpuo.

Ἐπιφλέγω, ſplendeo, refulgeo. idem ac φλέγω, incendo, ſed μεταφορικῶς, illuſtro.

Ἐπιφορέω, ῶ, Jon. idem ac ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, bellaria. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφράζομαι, intelligo, conſidero. ab act. ἐπιφράζω, indico, moneo, diſſero, declaro. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Ἐπίφρονα, accuſ. ſingular. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, ab ἐπὶ, & φρὴν, ἡ, mens.

Ἐπιφροσύνῃσι, dat. plur. Jon. ab ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. ab eodem themate.

Ἐπιφωνέω, acclamo. imperf. ἐπεφώνεον, εες, εε, ουν, εις, ει. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. perf. paſſ. ἐπιπεφώνημαι, unde eſt ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. dativ. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, illuceſco. imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo. unde φάος, & contracte φῶς, lux.

Ἐπίχαλκος, ὁ, ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irriſio, quod a χάρμα, ατος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχείρει, aggredere, præſ. imperat. act. ab ἐπιχειρέω, aggredior.

Ἐπιχειρέω, ῶ, aggredior, imperf. ἐπεχείρουν, conabar. fut. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum, conatus. ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem, & aggreſſio, conatus, conſpiratio. ab eodem verbo, & themate.

Ἐπιχείριος, ου, ὁ, promptus ad manus. Ex ἐπὶ, & χεὶρ, ἡ, manus.

Ἐπιχέω, infundo. vide ſupra ἐγχέω.

Ἐπιχθόνιοι, οἱ, terreſtres, in terris verſantes. gen. plur. ἐπιχθονίων. dat. plur. Jon. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίοις, ex ἐπὶ, & χθὼν, ονὸς, ἡ, ter-

Digitized by Google

ἡ, terra, quaſi οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, amatiſſimus, a, um, a χολή, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, ſut. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα. aor. 1. act. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ, & χορηγὸς, dux chori, quod a χορὸς, ὁ, cœtus ſaltantium, & ἄγω, duco.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. ab ἐπιχορηγέω, ſuppedito.

Ἐπιχράω, vehementi cum impetu adorior. quod ex ἐπὶ, & χράω, ſut. ήσω, p. κα, commodo, invado furioſe.

Ἐπιχρεώμενοι, Jon. pro ἐπιχρώμενοι, ὁ, familiaris, neceſſarius. ea ἐπὶ, & χράομαι, utor. Th. χράω, idem.

Ἐπιχρίω, illino. ſut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ, & χρίω, ungo.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, inauratus. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio. ab ἐπὶ, & χέω, χεύσω, ſundo.

Ἐπιχώρια, τα, familiaria, nom. plur. n. gen. ab ἐπιχώριος, ου, ὁ, ἡ, indigena, patrius. ab ἐπὶ, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Ἐπιψαύων, ὁ, præſ. part. ab ἐπιψαύω, contingo. Th. ψαύω, idem ac ψάω, tango.

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, alicui ſuffragari. quod a ψηφίζω, computo. Them. ψῆφος, ου, ὁ, calculus.

Ἐπιωγὴ, ἡ, ſtatio navium.

Ἐπιών, όντος, ὁ, inſtans, inſequens, aor. 2. part. ab ἔπειμι, aggredior. Them. εἶμι, eo.

Ἐπλάγην, ſtupui, de animi conſternatione. ſed de ictu corporis dicitur ἐπλήγην, aor. 2. ind. paſſiv. verbi πλήσσω, vel ττω, ferio. f. ξω. aor. 2. ἔπληγον.

Ἐπλάγχθην, aberravi, pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, aor. 1. ind. paſſ. verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.

Ἐπλανᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Ἔπλαξε, finxit, Doric. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω.

Ἔπλασ', pro ἔπλασε, finxit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ἐπλάσθην, a. 1. ind. paſſ. a πλάσσω, vel ττω, fingo, formo. fut. πλάσω. p. πέπλακα.

Ἔπλει, navigabat, 3. ſingul. imperf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per ſyncop. pro ἔπελεν, 3. ſing. imperf. verbi πέλω, ſum.

Ἔπλευ, eras, 2. ſing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλεο, Jon. ἐπέλευ, & per ſync. ἔπλεο, & ἔπλευ, Dor. ἔπλευ. Sic ἐπέλετο, erat, per ſync. ἔπλετο. a πέλομαι, ſum.

Ἔπλεον, imperf. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, plus habeo, abundo. f. άσω. πλεονάσαι, 3. ſing. a. 1 opt. act. Th. πολὺς, multus. comparat. πλείων, & πλέων, amplior.

Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per ſyncop. pro ἐπέλετο, 3. ſingul. imperf. a πέλομαι, ſum.

Ἔπλη, Dor. ſyncope pro ἐπέλη, 2. ſing. imperf. πέλομαι, ſum.

Ἐπλεύσαμεν, navigavimus, 1. plur. a. 1. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλήγην, cæſus ſum, aor. 2. paſſ. ind. verbi πλήσσω, vel ττω, ferio. fut. ξω. a. 2. ἔπληγον. vide ἐπλάγην.

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. paſſ. a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλησμαι. idem cum πλήθω. Them. πλέος, ὁ, plenus.

Ἐπληθύνθην, crevi, aor. 1. ind. paſſ. a πληθύνω, multiplico, creſco. fut. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. aor. 1. ἐπλήθυνα. perf. paſſ. πεπλήθυμμαι. aor. 1. opt. paſſ. πληθυνθείην, a πλήθω, impleo. The. πλέος, ὁ, plenus.

Ἔπλητο, impleverant, pro ἐπέπληντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πίμπλημι, impleo. f. πλήσω. Alii volunt eſſe imperf. verbi πλῆμι, impleo. imperf. ἐπλήμην, σο, το.

Ἔπληξε, ſtupefecit, aor. 1. ind. activ. a πλήττω, vel σσω, obſtupefacio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi πληρόω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.

Ἔπλησαν, 3. plur. aor. 1. activ. a πλήθω, impleo. fut. ήσω. perf. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, ὁ, plenus.

Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Ἔπλητο, implebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλῆμι. vel pluſq. perf. per ſyncop. pro ἐπέπληστο, a πλήθω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.

Ἐπλούτησα, ας, ε, dives evaſi, a. 1. ind. act. a πλουτέω. fut. ήσω. p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Ἔπνευσα, ſpiravi, a. 1. ind. act. a πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. ſingul. imperf. act. a πνίγω, ſuffoco. f. ξω.

Ἐπνίγη, ſuffocatus eſt, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πνίγω, ſuffoco. f. ξω. p. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνεύσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a πνῦμι, vel πνέω, idem cum πνέω, flo, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐπόδια, ων, τὰ, Jon. pro ἐφόδια, viaticum, commeatus, ἐποδιάζειν, Jon. pro ἐφοδιάζειν, viaticum alicui præbere. ea ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ἐπόζω, ſut. έσω, computreſco. ἐπώζεσεν, computruit, aor. 1. ind. act. ab ἐπὶ, & ὄζω, oleo.

Ἐπόθεσα, ας, ε, deſideravi. dicitur & ἐπόθησα, ας, ε, a ποθέω, deſidero.

Ἐπόθησεν, amavit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ποθέω, deſidero. f. ήσω. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Ἐποίει, 3. ſing. imperf. a ποιέω, facio.

Ἐποίησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐποικοδομηθέντες, οἱ, ædificati, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. ab ἐπὶ, & οἰκοδομέω, ædifico. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. præt. med. δέδομα.

Ἔποικος, ὁ, advena. ab ἐποικέω, inhabito.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, paſco.

Ἐποῖσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐποίσει, inferet, fut. 1. act. ἐπενεχθήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. ab ἐπιφέρω, infero. hinc ἐποιστέον verbale, inferendum.

Ἐποίχεο, accede, Jon. pro ἐποίχου, præſ. imperat. med. ab ἐποίχομαι, eo adverſum, adeo, irruo. imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο. ſut. ήσομαι. p. ἐπῴχημαι. ex ἐπὶ, & οἴχομαι, abeo, præſ. part. ἐποιχόμενος.

Ἐποκέλλω, impingo, illido. f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκελκα. ea ἐπὶ, & ὀκέλλω, idem ac κέλλω, applico.

Ἐποκίξατο, 3. ſing. a. 1. m. a ποκίζω, vello, tondeo.

Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. paſſ. a πολιτεύομαι, adminiſtro. ſut. εύσομαι. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Ἐπόμβριος, ου, ὁ, ἡ, pluvius, imbribus abundans. Ex ἐπὶ, & ὄμβρος, imber.

Ἑπόμενος, η, ον, præſ. part. ab ἕπομαι, ſequor. ſut. ἕψομαι. imperf. vel aor. 2. med. εἱπόμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπόμνυθι, jura, præſ. imperat. act. ab ἐπόμνυμι. f. ἐπομόσω, juro. p. ἐπομώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ, & ὄμνυμι, ſeu ὀμνύω, juro. f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, aor. 1. inf. activ. ab eodem verbo, & themata.

Ἐπομόσσῃ, Poet. pro ἐπομόσῃ, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. activ. ab eod. verbo.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, umbo clypei. ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborarunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi πονέω, elaboro. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Ἐπόνει, laborabat, 3. ſing. imperf. act. a πονέω, laboro. f. ήσω. p. πεπόνηκα. quod a πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, probro afficio. f. ίσω. p. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ, & ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ, ἡ, probroſus. ab ἐπονειδίζω, probro afficio.

Ἐπονήθην, ης, η, laboratus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πένομαι, facio.

Ἐπονηρεύοντο, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi πονηρεύομαι, improbe ago.

Ἐπονομάζω, cognomino. fut. σω. p. ἐπωνόμακα. præſ. paſſ. ἐπονομάζομαι, η, εται, cognominor. ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ἐπόνουν, laborabant, 3. plural. imperf. act. verbi πονέω, laboro, ſut. ήσω. vide ἐπόνει.

Ἕπονται, ſequuntur, 3. plur. præſ. ἕποντο, ſequebantur, pro εἵποντο, Jonic. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, ſequor. Them. ἕπω, ſequor.

Ἐποπτεύω, ſpecto. fut. εύσω. p. ἐπώπτευκα. aor. 1. ἐπώπτευσα. quod ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, teſtis oculatus, inſpector, præſes. ab eodem them.

Ἐπόπτομαι, inſpicio, viſo. ſut. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐπορᾶν, Jon. pro ἐφορᾶν, inſpicere, præſ. inf. ab ὁράω, video.

Ἐπορεξάμενος, porrectus, a. 1. part. m. ab ἐπορέγομαι, protenta manu capto. ex ἐπὶ, & ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. f. ξω.

Ἐπορεύετο, proficiſcebatur, 3. ſingul. & ἐπορευόμεθα, 1. plur. imperf. verbi πορεύομαι, proficiſcor. ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα. inde πόρος, tranſitus, meatus.

Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθουν, imperf. activ. verbi πορθέω, vaſto. imperf. ἐπόρθουν, ουν. fut. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod a πέρθω, diruo. f. πέρσω, aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi πορίζω, præbeo, viam aperio, paro. f. ίσω. Th. πείρω, tranſeo.

Ἐπορκίζω, exorcizo. ἐπίορκος, perjurium. ἐπορκιστὴς, οῦ, ὁ, exorciſta. ex ἐπὶ, & ὁρκίζω, adjuro. Thema ὅρκος, ου, ὁ, jusjorandum.

Ἐπορμέειν, Jon. pro ἐφορμεῖν, in ſtatione ſtare. Th. ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium.

Ἐπορνύμενος, ὁ, irruens, præſ. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ, & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito. f. ρῶ. p. ὦρκα.

Ἐπόρουσε, irruit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ἐπορούω, irruo. f. σω. Th. ὄρω, concito, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, incita, a. 1. imperat. act. ab ἐπόρω, incito. Th. ὄρω, concito. f. Æol. ὄρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρωρέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum. ab ἔπω, dico.

Ἐποτᾶτο, volabat, 3. ſing. imperf. med. verbi ποτάομαι, a ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, as, are.

Ἐποτίσατε, 2. plural. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo. f. ίσω. p. πεπότικα. aor. 1. paſſ. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo. a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα.

Ἐποτρυνέειν, inſtigare, præſ. inf. act. ab ἐπὶ, & ὀτρύνω, incito. fut. υνῶ. præt. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœleſtis. ἐπουράνια, ων, τὰ, ſcil. δώματα. ex ἐπὶ, & οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum.

Ἐπουρέω, mingo, urinam reddo. ex ἐπὶ, & οὖρον, τὸ, urina.

Ἐποφείλω, inſuper debeo. 1. plur. ἐποφείλομεν. ea ἐπὶ, & ὀφείλω, debeo. ſut. ὀφειλήσω.

Ἐπόψιος, ου, ὁ, ἡ, ſpectabilis. ἔποψις, ὁ, aſpectus. ab ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι.

Ἐπράδειν, Jonic. pro ἐπεπόρδειν, pluſq. perf. med. verbi πέρδω, pedo. f. a. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. f. 2. paſſ. παρδήσομαι. p. m. πέπορδα, pepedi.

Ἐπράθην, venditus ſum, a. 1. ind. paſſ. a πιπράσκω, vendo, factum a πράω, per ſyncop. pro περάω. f. πράσω. p. πέπρακα. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ἔπραθον, ες, ε, populatus ſum, aor. 2. ind. act.

Digitized by Google

act. verbi πέρθω, vaſto. fut. 2. πραθῶ. p. m. πέπορθα. aor. 2. med. ἐπραθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. med. verbi πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω. p. χα.

Ἔπρασα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi πιπράσκω, vendo.

Ἐπράχθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. a πράσσω, facio. f. ξω.

Ἔπρεσε, pro ἔπρησε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi πρήθω, incendo, f. σω.

Ἔπρηξα, feci, aor. 1. Jon. pro ἔπραξα, a πράσσω, vel ττω, facio.

Ἔπρησε, incendit, a. 1. ind. activ. verbi πρήθω, f. σω, incendo.

Ἐπρήσθην, concrematus ſum, a. 1. paſſ. a πρήθω, incendo. f. πρήσω. p. πέπρηκα. perf. paſſ. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, conficiebar, Jonic. pro ἐπρασσόμην, imperf. paſſ. verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Ἐπρήχθην, Jon. pro ἐπράχθην, factus ſum, a. 1. paſſ. a πράσσω, facio.

Ἐπριάμην, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo. vel eſt aor. 2. med. ἐπερασάμην, & per ſyncopen ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω, vel πρίζω, diſſeco. f. πρίσω. perf. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. paſſ. πέπρισμαι. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, emiſti, 2. ſingul. imperf. pro ἐπρίασο, Jon. ἐπρίαο, & craſi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, a πρίαμαι, emo.

Ἔπρωσεν, pro ἐπέρασεν, 3. ſingul. a. 1. act. per ſyncop. ut πεπρωμένος, per ſyncopen pro πεπερατωμένος, tanquam ea πρόω, pro περατόω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τό, finis, terminus.

Ἑπτά, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptem. inde ἑπτάκις, ſepties. ἕβδομος, η, ον, ſeptimus. ἑβδομάς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius, ſeptimana, hebdomada.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ, ἡ, ex ſeptem bubulis pellibus factus. ex ἑπτά, ſeptem, & βοῦς, ὁ, ἡ, bos.

Ἑπτάγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ſeptilinguis. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob ſeptem chordarum ſonos. nam ſingulæ proprium edunt ſonum. ab ἑπτά, ſeptem, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ἑπταήμερος, ου, ὁ, ἡ, ſeptem dierum. Ex ἑπτά, ſeptem, & ἡμέρα, dies.

Ἑπτάκις, ſepties, adv. ab ἑπτά, ſeptem.

Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ, ſeptiſonus. Epith citharæ ſeptem ſonos edentis. ab ἑπτά, ſeptem, & κτύπος, ſonitus. Th. τύπτω, pulſo.

Ἐπτάμην, & in 3. ſingul. ἔπτατο, a. 2. med. verbi ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. med. πτάμενος. a. 2. inf. πτάσθαι. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐπετάμην, a. 2. med. Sunt qui velint eſſe imperf. paſſ. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod a πτῆμι, volo, as. a. 2. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. plur. a. 1. act. a πτήσσω, f. ξω, præ metu trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Ἑπτάποδην, ſeptempedalem, acc. ſingul. ab ἑπταπόδης, quod ex ἑπτά, ſeptem, & ποῦς, ποδός, pes.

Ἑπτάπορον, acc. ſingul. Epitheton fluvii. q. habens ſeptem vias. a πόρος, tranſitus, & ἑπτά, ſeptem.

Ἑπτάπυλος, ου, ὁ, ἡ, ſeptem portas habens. ex ἑπτά, ſeptem, & πύλη, ης, ἡ, porta.

Ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ἑπτάχορδος, ου, habens ſeptem chordas. Ex ἑπτά, ſeptem, & χορδή, ῆς, chorda.

Ἐπτέρνικα, ας, ε, perf. act. ſupplantavi, verbi πτερνίζω. vel legendum ἐπτέρνικα, perf. a πτερνίζω, ſupplanto. Th. πτέρνα, calx. Geneſ. 27. 36.

Ἐπτερύγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi πτερύσσομαι. f. ξομαι, alis latera ferio. Th. πτερόν, οῦ, τό, ala.

Ἔπτην, ης, η, volavi, a. 2. verbi πτῆμι, ſeu ἵπταμαι, volo, as.

Ἐπτοίηται, evolat, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πτοιέω, Poet. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo. item animo ſpecto attento.

Ἐπτόμην, quidam dici tradunt pro ἐπτάμην, a. 2. med. quod vide. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Ἐπτωκώς, Jon. pro πεπτωκώς, ὁ, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἔπυδρος, ου, ὁ, ἡ, Jon. pro ἔφυδρος, uvidus. Th. ὕδωρ, aqua.

Ἐπυθόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. ſingul. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Ἐπύργωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, turri munio. f. ώσω. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

Ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poet. ἔειπα, & ἔειπον. a. 1. imperat. εἶπον, εἰπάτω, & in 3. plur. εἰπάτωσαν. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. ſub. εἴπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπών, όντος, ὁ, & in f. g. εἰποῦσα, ης, ἡ. Hinc ἔπος, εος, τό, verbum, carmen. ἀδεπής, έος, ὁ, ἡ, facundus, diſertus. ἀδέπεια, & ἀδεπία, ας, ἡ, facundia.

Ἐπῳδή, ῆς, ἡ, incantatio, carmen. Eſt etiam verſus intercalaris. Th. ἀείδω, cano.

Ἕπω, & ἕπομαι, operor, ſequor. inde ἑπέτης, ου, ὁ, pediſſequus.

Ἐπώκειλαν, illiſerunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἐποκέλλω, impingo, appello, intrudo. Th. κέλλω, appello, moveo. ὀκέλλω, idem.

Ἐπώλουν, vendebant, 3. plural. imperf. verbi πωλέω, vendo. f. ήσω.

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. ab ἐπονομάζω, cognomino, nuncupo.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum. gen. plur. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπί, & ὄνομα, ατος, τό, nomen.

Ἐπωνύμιος, α, ον, Poet. pro ἐπώνυμος, ejuſdem nominis.

Ἐπώνυμος, ου, ὁ, & ἐπώνυμον, ου, τό, nominis ejuſdem. ex ἐπί, & ὄνομα, ατος, τό, nomen. Item cui nomen ex re eſt impoſitum. Ἐπώνυμοι etiam dicebantur heroes Athenis, a quibus decem tribus ſua nomina acceperunt.

Ἐπωνύμως, adv. de nomine.

Ἐπώρα, inſpiciebat, Jonic. pro ἐφώρα, ab ἐφοράω, inſpicio.

Ἐπωρωρέχατο, Jonic. pro ἐπωρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. facta ex tertia ſing. ἐπωρώρεκτο, inſerto α ante το verbi ὀρέγω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ἐπῶρσε, concitavit, 3. ſingul. a. 1. act. ſic ἐπῶρσαν, 3. plur. ab ἐπόρω, concito.

Ἐπωφελίμοις, ου, ὁ, utilis, dativ. plur. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπί, & ὠφελέω, juvo.

Ἐπώχατο, incluſi erant. 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐπωγμένοι ἦσαν. facta ex tertia ſing. ἐπῶκτο, inſerto α ante το, & tenui verſa in aſpiratam. ab οἴγω, aperio. fut. ξω. perf. act. ῷχα. perf. paſſ. ῷγμαι. pluſq. perf. ᾤγμην, ξο, κτο.

Ἐπῴχετο, 3. ſing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. med. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Them. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ε Ρ.

Ἔρα, ας, ἡ, terra. hinc ἔνεροι, mortui. ἔνερθε, infra, inferius.

Ἔραζ', pro ἔραζε, adverb. ad locum, in terram, humi. in proſa χαμαί. Them. ἔρα, terra.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, optarim, 1. ſing. opt. ab ἔραμαι, amo, opto.

Ἐῤῥαίσθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. a ῥαίω, profligo, corrumpo. f. σω. p. ἔῤῥαικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, amo. Poet. pro ἐράω, amo, f. άσω.

Ἐρᾶν, amare, præſ. inf. ab ἐράω, ῶ, ᾷς, ᾷ, amo. f. ἐράσω.

Ἐρανῆς, amœnæ, genit. ſing. f. g. ab ἐρανός, ου, ὁ, amabilis, jucundus. ab ἐράω, amo.

Ἔρανος, ου, ὁ, collecta, collatitia cœna, ſc. ex ſingulorum impenſis, quæ quaſi connectuntur, ut ſit quaſi ἔϊρανος, ab εἴρω, necto: collatitium beneficium, gratia. Eſt vero etiam ἔρανος, pecunia, qua erogata, pauper amicus ſublevatur.

Ἔραζε, Doric. pro ἔραζε, adv ad locum; in terram, humi.

Ἐράσθην, amatus ſum, pro ἠράσθην, Jon. aor. 1. paſſ. ἐράσθην, Jon. pro ἠράσθην, ab ἐράω, amo, f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ, ἡ, amans carminis, cantus. ab ἐράω, amo, & μολπή, ῆς, cantilena. Th. μέλπω, cano.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, ſtudioſus capillitii. ab ἐράω, amo, & πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ἔρασσαι, amas, Poet. pro ἔρασαι, 2. ſing. ab ἔραμαι, σαι, amo, as.

Ἐράσσατο, amavit, 3. ſing. a. 1. med. gem. σ ut & ἐρασσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐράω, amo.

Ἐραστής, οῦ, ὁ, amator. ab ἐράω, amo.

Ἔραστος, ου, ὁ, nomen viri, Eraſtus. Gr. amabilis, ἐραστός, ab ἐράω, amo.

Ἐραστός, ή, όν, amabilis, e. ab ἐράω, amo.

Ἐρατή, ῆς, ἡ, amata. ἐρατός, οῦ, ὁ, amabilis. ab eodem themate.

Ἐρατίζω, amo, cupio. f. ίσω. ab eodem themate.

Ἐρατώ, όος, οῦς, ἡ, Erato, nomen mulieris, vel Muſæ, ab ἐράω, amo. ἐρατῶν, gen. plur. ab ἐρατός, amabilis.

Ἐράω, amo, appeto. f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poet. idem. q. ab εἴρω, dico. Nam quæ amamus, de iis ſæpe verba facimus. vel ab εἴρω, necto. amor enim animorum nexus eſt. hinc ἐράσμιος, ου, ὁ, & ἐραστός, & ἐρατός, οῦ, ὁ, amabilis. ἔρως, ωτος, ὁ, amor. ἐρωτικός, οῦ, ὁ, amatorius. Eſt & ἐράω, depleo, evacuo. Forte ab ἐρύω, traho.

Ἔργ', pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ου, τό, opus.

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. ſing. fut. med. nam, ſublato σ, ἐργάῃ, unde per craſin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάζευ, pro ἐργάζου, Dor. præſ. imper ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάζομαι, operor, laboro, lucror. ἐργάζοιτο, 3. ſingul. præſ. opt. paſſ. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. aor. 1. med. εἰργασάμην, ω, ατο. perf. paſſ. εἴργασμαι. Them. ἔργον, opus.

Ἔργαθεν, Poetic. pro εἴργαθεν, imperf. Jonic. ab ἐργάθω, idem ac εἴργω, arceo.

Ἐργαλήϊον, Jon pro ἐργαλεῖον, inſtrumentum. ab ἔργον, opus.

Ἐργαξῆ, operaberis, Doric. pro ἐργάσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάσαιο, 2. ſing. a. 1. med. opt. verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργασθῇ, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐργασία, ας, & Jon. ίη, ης, ἡ, opera, lucrum, quæſtus. ab ἔργον, ου, τό, opus.

Ἔργασμαι, Jonic. pro εἴργασμαι, perf. paſſ. hinc ἐργασμένος, Jonic. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργαστήριον, ου, τό, officina. ab ἔργον, ου, τό, opus.

Ἐργάτης, ου, ὁ, operarius. acc. plur. ἐργάτας, ab eodem them.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, Poet. pro ἐργάτης, operarius.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix, mercenaria. ab ἔργον, τό, opus.

Ἔργει, arcet, 3. ſing. præſ. ab ἔργω, Jonic. idem ac εἴργω, arceo, repello.

Ἔργμασι, operi, facinori, dat. ſingul. per metatheſ. pro ῥέγματι. ſic in dat. plur. ἔργμασι. a ῥέζω, fut. ξω, facio, & per metatheſim ἔρξω.

Ἐργολαβεῖν, præſ. inf. ab ἐργολαβέω. opus faciendum ſuſcipio. ab ἔργον, opus, & λαμβάνω, capio.

Ἐργόμενος, ὁ, prohibitus. ab ἔργω, arceo.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ, illuſor, qui ἔργῳ μωκᾶται. Eſt & adulator. inde ἐργομωκία, adulatio. ἐργομωκεύω, ancillor, adulor. Gloſſ Phil. Ancilla, ἐργόμωκος παιδίσκη,

ίαν, q. ab ἔργον, opus, & μωκάω, illudo. Gall. *moque*.

Ἔργον, ου, τὸ, opus. q. ab ἔοργα, præt. med. verbi ῥέζω, facio. vel ab ἔρα, terra, ut ſit quaſi ἔραγον: quod ſub initio mundi primus labor terræ excolendæ fuerit impenſus. Hinc ἐργάζομαι. f. άσομαι, operor. ἐργασία, ας, ἡ, operatio. ἐργάτης, ου, ὁ, operarius. ἀργαλέος, α, ον, difficilis. ἀεργὸς, ῦ, ὁ, & ἀεργὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἀργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, iners, piger. γεωργὸς, ῦ, ὁ, agricola. δημιουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, publicus opifex. ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax. ἐνέργεια, ας, ἡ, efficacia. εὐεργετέω, f. ήσω, benefacio. εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus, qui beneficium confert. εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. λειτουργὸς, ῦ, ὁ, miniſter publicus. λειτουργέω, munus publicum obeo. λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium publicum. πανοῦργος, ου, ὁ, vafer, verſipellis. πάρεργον, quod operæ pretium eſt.

Ἔργω, Poet. εἴργω, includo. q. ab εἴρω, necto. Th. εἴργω, arceo, repello.

Ἔρδειν, facere, præſ. inf. ab ἔρδω, idem ac ῥέζω, facio. hinc ἔργμα, & ἔργμα, factum, opus.

Ἔρδεσκε, perpetrabat, pro ἔρδε, Jon. addito σκε, 3. ſing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρδον, imperf. Jon. ἔρδοντας, facientes, acc. pl. part. præſ. ἔρδοντι, dat. ſingul. ab ἔρδων, οντος, præſ. part. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἐρεβεννὴ νὺξ, obſcura nox. ab ἐρεβεννὸς, ή, ὸν, obſcurus. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρέβευσφιν, pro ἐρέβευς, gen. ſing. per paragogen Poet. ab ἔρεβος, εος, ους, τὸ, Erebus, tenebræ.

Ἐρέβινθος, ου, ὁ, cicer. q. ab ὄροβος, ervum, cui ſimile cicer. hinc ἐρεβίνθινος, ου, ὁ, cicerinus.

Ἔρεβος, εος, τὸ. Orcus, inferi. q. ab ἐρέφω, tego: quod ἐξ ἔρας βαίνει. Ex uliginoſa terra oriuntur obſcurantes vapores. ἐρεβόθεν, ex Erebo. ἐρεβεννὸς, ῦ, ὁ, obſcurus, caliginoſus.

Ἐρεείνω, interrogo imperf. ἐρέεινον, ες, ε. quod ab ἐρέω, ſeu εἴρω, dico, vel ἔρομαι.

Ἐρεθῆσιν, irritat, 3 ſing. præſ. ſub. per paragogen Jon pro ἐρέθῃ. ac ἐρέθω, laceſſo, irrito.

Ἐρέθιζε, irrita, præſ. imperat. ἐρεθιζέμεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præſ. inf. ἐρέθιζον, imperf. Jon. ab ἐρεθίζω, idem ac ἐρέθω, irrito.

Ἐρεθιζέμεν, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν. ab ἐρεθίζω, irrito.

Ἐρέθω, irrito, laceſſo, q. ab ἔρις, lis. Irritatio enim eſt contentionis origo. hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum.

Ἐρεῖ, dicit, 3. ſing. ind. præſ. ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Ἐρείδω, figo, firmiter fulcio, innitor. & pro ἀντερείδω, reſiſto. f. ἐρείσω. p. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perſ. paſſ. ἤρεισμαι. hinc ἔρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum. q. ab ἔρα, terra, in qua fit ſtabilitio.

Ἐρείκω, frango, contendo. fut. ξω. q. ab ἐρι, & εἴκω, ut ſit quaſi valde cedere facio, & in partes diſſilire, velut cuneis adactis.

Ἐρείο, interroga, præſ. imperat. Jonic. & Poet. pro ἔρου, & adſcito ι metri gratia, verbi ἔρομαι. imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω, dico.

Ἐρείομεν, rogamus, Poet. ectaſi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico.

Ἐρειὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro ἐριστικὸς, contentioſus. Th. ἔρις, ἡ, lis.

Ἐρείπιον, ου, τὸ, rudus, in plur. rudera, παραπτώματα τῶν οἴκων, ab ἐρείπω, everto. q. ab ἔρας ἴπω, ut ſolo æquetur.

Ἐρειπομένοιο, gen. ſing. præſ. part. f. g. ab ἐρείπω, diruo. f. ψω.

Ἐρείπω, everto, diruo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἤριπον. q. ab ἔρας ἴπω, ut everſum humi jaceat, & ſolo æquetur. hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, rupes.

Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. & 3. ſing. fut. 1. verbi εἴρω, necto, & dico. f. ἐρῶ.

Ἐρείσατο, hæſit, 3. ſing. aor. 1. med. ἐρείσατο, 3. ſing. aor. 1. act. Jon. verbi ἐρείδω, innitor, hæreo.

Ἐρείτω, dicat, 3. ſing. imperat. præſ. verbi ἐρέω, dico. perf. εἴρηκα.

Ἐρεμνῆς, gen. ſingul f. g. ab ἐρεμνὴ, obſcura.

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, tenebricoſus, niger. per Tmeſin pro ἐρεβεννὸς. Them. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, inferi, tenebræ.

Ἔρεξα, ας, ε, feci, & in 3. plural. ἔρεξαν, aor. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω. & per metatheſin ἔρξω. perf. ἔῤῥεχα.

Ἐρέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. Jonic. vel per epentheſin τ ε. pro ἤροντο, Poet. verbi ἔρομαι. Them. εἴρω, dico.

Ἐρέουσα, ἡ, dictura. fut. 1. part. f. g. ab ἐρέω, dicam, per dialyſin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, dico. Alii dici volunt in præſ. part. f. g. ab ἐρέω, dico.

Ἐρέπτω, edo, veſcor. q. ex terra ἐρᾶ, ut bruta πάσαντες, paſcuntur. Plerique ex ἔρα, & ἅπτομαι, quia terram tangunt paſcentes beſtiæ. Poet. tego, orno, corono. f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτόμενοι, præſ. part. med.

Ἐρέῤῥιπτο, projectus erat, 3. ſing. pluſq. perf paſſ. pro ἔῤῥιπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα, Poet. ῥέῤῥιφα. ſic perf. paſſ. ἔῤῥιμμαι, Poetic. ῥέῤῥιμμαι, pluſq. perf. ἐρεῤῥίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέῤῥιπτο, dici velint pro ἐρήριπτο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρείπω, everto.

Ἐρεσσέμεναι, remigare, Doric. pro ἐρέσσειν, præſ. inf. verbi ἐρέσσω, vel ἐρέττω, remigo. f. ξω. p. χα.

Ἐρέσσω, vel ἐρέττω, remigo. f. ξω. p. χα. q. ab ἀράσσω, pulſo. Remex enim, ἐρέσσει, pulſat aquas. hinc ἐρέτης, ου, ὁ, remex. ὑπηρέτης, ου, ὁ, miniſter, famulus. ὑπηρετέω, miniſtro, inſervio. ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, & ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium. ὑπηρετικὸς, ῦ, ὁ, ſervilis, miniſterialis. τριήρης, εος, ους, ἡ, triremis.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. acc. plur. ἐρέτας. ab ἐρέσσω, remigo.

Ἐρεσχελέω, cavillor, rixor. f. ήσω. p. κα. quod ab ἐρέσχελος, contentioſus. Th. ἔρις, lis.

Ἐρετμοῖς, remis, dat. plur. ab ἐρετμὸς, ῦ, ὁ, remus. Them. ἐρέσσω, remigo.

Ἐρεύγομαι, eructo, dico. fut. ἐρεύξομαι. p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, ructo.

Ἐρεύγω, ructo. f. ἐρεύξω. p. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον. q. εἰς ἔρας ἄγω. hinc ἐρευγμὸς, & ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ructatio.

Ἔρευθος, εος, τὸ, rubor. In rubedine multum ineſt terrei. ducamus ergo ab ἔρα, terra. hinc ἐρυθραῖος, ου, ὁ, ruber.

Ἐρευμένων, per ſync. pro ἐρευγομένων, vel potius pro ἐρευνωμένων, ab ἐρευνάω, inveſtigo. Alii vero ἐρευμένων dici volunt pro ἐρουμένων, Dor. ab εἴρω, ſeu ἐρέω, dico.

Ἐρεύνα, quære, præſ. imperat. ab ἐρευνάω, quæro, inveſtigo.

Ἐρευνάω, ῶ, indago, inveſtigo, ſcrutor, excutio. f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. aor. 1. ἠρεύνησα. aor. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω. q. ab ἐρέω, quæro. ſcil. primo terram ſcrutor, ab ἔρας εὐνὴ, terræ cubile. ἐρεύνα, ἡ, ſcrutatio, indagatio: diſceptatio Ariſt. 2. Œconomic.

Ἐρευνῆ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. ſingul. præſ. ἐρευνάω, ſcrutor.

Ἐρευνῶν, ſcrutans, præſ. part. act. ab ἐρευνάω, inveſtigo.

Ἐρέφω, tego, contigno. f. ψω. p. φα. velut ἔρα, terra. hinc ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, tectum. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

Ἐρεχθῆος, genit. Jonic. a Ἐρεχθεὺς, Erechtheus.

Ἐρεχθόμενος, ὁ, jactatus, moleſtia affectus, præſ. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, ſcindo.

Ἔρεψα, coronavi, aor. 1. ind. act. ab ἐρέφω, corono. f. ψω.

Ἐρέω, dico, præſ. ind. vel per dialyſin pro ἐρῶ, dicam, fut. verbi εἴρω. Th. εἴρω, necto, dico.

Ἐρῆ, Dor. pro ἐρᾷ, amat, 3. ſing. præſ. ἐράω, amo.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Jon. pro ἠρήμαζον, verbi ἐρημάζω, in ſolitudine vagor. Th. ἔρημος, ου, ὁ, deſertum, ſolitudo.

Ἐρημία, ας, ἡ, deſertum. ab ἔρημος, ſolitudo.

Ἐρημὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, deſerta, ſolitaria. Thema ἔρημος, deſertum.

Ἔρημος, & Jonic. & Attic. ἐρῆμος, ου, ὁ, deſertus, ſolitarius. ἔρημος, ου, ὁ, ſcil. χώρα, deſertum, ſolitudo, eremus. ἔρημον ὄρος, mons incultus. Thucyd. τὴν ἐρήμην δίκην διδόναι, ſecundam præſentem contra abſentem pronunciare. Demoſth. Et λύεσθαι ἐρήμην, Poll. l. 8. cum deſerti vadimonii judicium nullum fit. ἔρημον εἶναι ἀνδρῶν, καὶ φίλων, καὶ πιστῶν, Plato in Epiſt. carere amicis, & fidelibus. ἐρήμην ἑλεῖν, indicta cauſa damnare.

Ἐρημοῦται, vaſtatur, 3. ſingul. præſ. paſſ. vide ἐρημόω, vaſto.

Ἐρημόω, vaſto, deſertum reddo. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præſ. paſſ. ἐρημόομαι, & in 3. plural. ἐρημοῦνται. perf. paſſ. ἠρήμωμαι. perf. part. paſſ. ἠρημωμένος, η, ον, vaſtatus, a, um. a. 1. paſſ. ἠρημώθην, ης, η. præſ. inf. paſſ. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος, deſertus.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vaſtatio, deſolatio. ab eodem them.

Ἐρηρέδαται, nixi ſunt, Jonic. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐρείδω, figo, f. σω. p. κα. perf. paſſ. ἤρεισμαι, & Att. reduplic. ἐρήρεισμαι. p. m. ἤρειδα, & Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, firmavi, perf. act. Attic. ἐρήρεισμαι, perf. paſſ. ἐρήρειδα, perf. Att. med. ab ἐρείδω, firmo.

Ἐρηρεισμένος, ὁ, firmatus.

Ἐρήρειστο, 3. ſing. pluſq. perf. Att. vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, contendo. f. ίσω. perf. paſſ. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐρήριμμαι, dirutus ſum, perf. paſſ. Att. reduplic. pro ἤριμμαι. pl. perf. ἐρηρίμμην, ab ἐρείπω, everto.

Ἐρήριφα, dirui, perf. Att. pro ἤριφα, ab eodem them.

Ἐρηρώτηκα, interrogavi, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. activ. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρήσομαι, interrogabo, f. 1. med. verbi ἔρομαι, vel ἐρέομαι. Th. εἴρω, dico.

Ἐρητύετ', pro ἐρητύετο, imperf. paſſiv. 3. ſingul. verbi ἐρητύομαι, ῃ, εται, prohibeor. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Ἐρήτυθεν, tenuerunt, Bœot. ſyncop. pro ἐρητύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐρητύθην, verbi ἐρητύω, inhibeo. f. ύσω. a. 1. opt. Æol. ἐρητύσειαν, ας, ε.

Ἐρητύσασκε, Joni. pro ἐρήτυσε, inhibuit, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω, inhibeo.

Ἐρητύσειεν, compeſceret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι. ab eodem verbo.

Ἐρητύω, reprimo verbis. q. ab ἐρέω.

Ἐρι, particula augens ſignificationem in compoſitione. q. ab ἐράω, amo. quæ enim amamus, multa facimus, aut multum.

Ἔρια, τὰ, lana. ab ἔριον, ου, τὸ, idem ac εἶρος, εος, τὸ, lana.

Ἐριαύχην, ὁ, cervicem elatam habens. ab ἐρι, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἐριβόας, ου, ὁ, clamoſus, ex ἐρι, valde, & βοάω, clamo.

Ἐριβρεμετῶν, Doric. pro ἐριβρεμετῶν, genit. plur. ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, magnitonans, Ariſtoph. in Ran. quod ex ἐρι, & βρέμω, fremo.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ, valde rugiens, perſtrepens.

Ἐριβρύχεω, gen. Jonic. pro ἐριβρύχου, ab ἐρίβρυχος, ου, ὁ, valde mugiens, Heſiod. in Theogonia. ex ἐρι, valde, & βρύχω, ſtrideo. f. ξω.

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde gleboſus, ferax. ab ἐρι, valde, & βῶλος, ου, ἡ, gleba.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ, ἡ, fertilis, idem ac ἐριβῶλαξ.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, ventroſus.

Ἐριγδούποιο, gen. ſingul. Jon. ab ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐρίδουπος, valde ſonans. ex ἐρι, valde, & δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

Ἐριγένεια, ἡ, mane genita, aut diluculum producens. Epith. auroræ. Iliad. α. & Odyſſ. β.

Ἐρίγηρυς, ὁ, argutus, ſonorus.

Ἐριδαίνετον, contenditis, dual. num. præſ. ind. ἐριδαίνω, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐριδαίνω, εις, ει, & in plur. ἐριδαίνομεν, contendimus.

Ἐριδδήσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐριδδέω, contendo, Poet. pro ἐριδέω, quod ex fut. 2. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίδηνα, contendi, a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, lis.

Ἐριδήσασθαι, Poet. more pro ἐρίσασθαι, a 1. inf. med. ab ἐριδέω, f. ήσω. idem ac ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, lis.

Ἔριδι, dat. ſing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ἐριδμαίνειν, Poet. pleonaſmo τοῦ μ, pro ἐριδαίνειν, præſ. inf. activ. verbi ἐριδαίνω, contendo.

Ἐριδμαίνοντι, Doric. pro ἐριδμαίνουσι. vide ἐριδμαίνειν.

Ἔριζε, certabat, 3. ſingul. imperf. act. pro ἤριζε. poteſt etiam eſſe præſ. imperat. ab ἐρίζω, certo. f. ίσω. p. ἤρικα. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ἐριζέμεν, & ἐριζέμεναι, contendere, præſ. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω, ab eodem them. ἐρίζουσαι, nom. plur. præſ. part. f. g.

Ἐρίζοντι, contendunt, certant, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. plur. præſ. ind. ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίηρες, Jonic. pro ἐρίηροι, ab ἐρίηρος, amabiles. hinc ἐρίηρ, peramabilis. ab ἐρι, & ἐράω, amo. Alii deducunt ab ἄρω, adapto.

Ἐριθάκη, ης, ἡ, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos: ceraginem vertit Virg. Hermolaus, & Fulchius verrigi-nem vocant.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio, ſervitus, concertatio: verecundia exponitur ab Aretino apud Ariſtot. lib. 5. Politic. ἐριθία, ας, ἡ, idem. ab ἐριθεύω, litigo, pro ἐριδεύω.

Ἐριθηλέων, gen. plur. ab ἐριθηλής, έος, ὁ, ἡ, valde virens, late frondens. Jonic. pro ἐριθαλής. ab ἐρι, valde, & θάλλω, germino, vireo.

Ἔριθος, ου, ἡ, lanifica, textrix, ancilla. ab ἐριθεύομαι, lanam tracto. Th. ἔριον, ου, τὸ, lana. Item ἔριθος, ου, ὁ, agricola, meſſor. q. ab ἔρα, terra, quam colit.

Ἐρικλάγκτας, α, ὁ, Dor. & Poet. pro ἐρικλάγκτης, ου, ὁ, valde ſtrepens. ex ἐρι, & κλάζω, clamo, f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ὁ, ἡ, valde ſonans, Heſiod. ex ἐρι, valde, & κτύπος, ου, ὁ, pro τύπος, ſonus pulſu factus, Th. τύπτω, pulſo.

Ἐρικυδής, έος, ὁ, ἡ, valde illuſtris, admodum glorioſus. ab ἐρι, valde, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. Odyſſ. ο. ab ἐρι, valde, & μυκάω, mugio.

Ἐρινεός, ſeu ἐρινός, οῦ, ὁ, caprificus arbor, ficus ſylveſtris.

Ἐριννύς, ύος, ἡ, Erinnys, furia, peccatorum ultrix. in acc. plur. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquando ἐριννύς dicitur, qui injuriam alicui illatam perſequitur, & qui fecit. hinc ἐριννύειν, indignari. quaſi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, τὸ, lana, vellus. ab ἔρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto.

Ἐριούνης, ſeu ἐριούνιος, ου, ὁ, valde utilis. Epitheton Mercurii, ſic dicti, quaſi ἐρι ὀνήτης, ab ὄνημι, proſum.

Ἐριουργέω, lanificium exerceo. Xenoph. ab ἔριον, ου, τὸ, lana, & ἔργον, opus.

Ἔριπ', pro ἔριπε, cecidit, interfectus eſt, 3. ſing. aor. 2. Jonic. pro ἤριπε. Sic ἐριπεῖν, aor. 2. inf. ἐριπών, όντος, aor. 2. part. act. ab ἐρείπω, everto, f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen, mons, promontorium. ab ἐρι πνέεσθαι, quia valde perflatur.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Dea diſcordiæ, lis, contentio. acc. ſing. τὴν ἔριδα, & ἔριν. hinc ἐρίζω, contendo. ἐριστής, οῦ, ὁ, litigator. ἐριστικός, οῦ, ὁ, contentioſus. quia in pugnam εἴρει, id eſt implicat.

Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐρίζω. fut. ίσω. p. ικα, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἐρίσδεν, pro ἐρίζειν, certare, contendere.

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præſ. part. vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενής, έος, ὁ, ἡ, valde potens, præpotens. ab ἐρι, valde, & σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo, poſſum.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Jonic. ab ἐρισμάραγος, ου, ὁ, valde tonans, ab ἐρι, & σμαραγέω, magnos ſtrepitus edo.

Ἐρισμαράδοιο, gen. Jon. ab ἐρισμάραδος, ου, ὁ, valde fremens. ab ἔρισμα, certamen. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, & ἄραδος, ου, ὁ, ſtrepitus, ſeu cordis pulſus vehemens poſt exercitium.

Ἐριστής, οῦ, ὁ, litigator, ab ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐριστικός, οῦ, ὁ, contentioſus, gen. plur. ἐριστικῶν. ab eodem them.

Ἐρίσχηλος, ου, ὁ, promptus ad convitia, contentioſus, convitiator. ab ἔρις, lis, & χεῖλος, εος, τὸ, labium.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus, valde honoratus. Eſt & piſcis, Ariſtot. ἐριτίμοιο, gen. Jon. ex ἐρι, valde, & τιμή, pretium. Them. τίω, honoro.

Ἔριφος, ου, ὁ, hædus, caper, aut capella, duæ parvæ ſtellæ in ſumma aurigæ manu, Procl. ἐρίφως, acc. pl. Doric. pro ἐρίφους. ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hædus, q. ἔαρι φαινόμενος, quod vere naſci ſoleat.

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, Erichthonius, filius Vulcani, & Minervæ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, ſeptum, idem ac ἕρκος, εος, τό.

Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum, plur. τὰ ἕρκεα. ab εἴργω, arceo.

Ἑρκτή, ῆς, Jonic. pro εἱρκτή, ἡ, carcer. ab ἔργω, Poet. pro εἴργω, arceo.

Ἕρμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum: ſaburra: ſcopulus: inauris. Item lignum, quod ſupponitur navi, ne in terra mareſcat. In portus oſtiis dicitur crepido, & obex. Hinc ἑρμάζω, fulcio. quaſi ab εἴρω, necto. vel per ſyncopen, pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω, figo.

Ἑρμαγόρας, ου, ὁ, Hermagoras, nomen proprium.

Ἕρμαιον, & ἑρμαῖον, ου, τὸ, lucrum inſperatum: res omnis commoda, & utilis, Plato. ab ἑρμαῖος, & ἕρμαιος, Mercurialis. Item occaſio, Athen. lib. 13. Sunt vero τὰ Ἑρμαῖα, Mercurii feſta. Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hermas. Dorice pro Ἑρμῆς.

Ἑρμάων, άωνος, ὁ. Poet. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμείας, & Ἑρμέης, ου, ὁ, Poet. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius. Hinc Ἑρμείην, acc. ſing. Jon. pro Ἑρμείαν.

Ἑρμῇ, dat. ſing. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, oratio, explicatio, eloquutio. ab ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres.

Ἑρμηνεύς, έως, & Att. έως, ὁ, interpres, nuntius, Ceb. Theb. hinc ἑρμηνεύω, interpretor. ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio. q. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. activ. vide ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico.

Ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico. f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Them. ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius, & Poet. Ἑρμείας, & είης, idem. Hinc ἑρμαῖος, ſeu αῖος, α, ὁ, & ἑρμαϊκός, ου, ὁ, Mercurialis. q. ab εἴρω, nuntio, dico. Plato quaſi ἑρμηνεύς. οἱ ἑρμαῖ, Hermæ lapidei erant Athenis, opus quadratum, quos circa ora circumciſos noctu fuiſſe Thucydides lib. 6. narrat. Ἑρμῆς etiam dicta eſt pars quædam Delphinii, id eſt, templi, quod Athenis dicatum fuit Apollini. Plutarch. in Theſeo. Κοινὸς ἑρμῆς, parœmia monens, in commune conferendum, publicique habendam eſſe rationem.

Ἑρμῖν, vel ἑρμίς, ῖνος, ὁ, fulcrum lecti. ab ἕρμα, ατος, quod vide.

Ἑρμογένης, ους, ὁ, nomen viri, Hermogenes. Gr. Ἑρμογενής, ὁ, ex Mercurio genitus.

Ἔρνος, εος, τό, planta, germen, ramus. Odyſſ. ξ. ἐρνώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ramoſus.

Ἔρξαι, facere, a. 1. inf. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω. vide ἔρξαν.

Ἔρξαν, fecerunt, Jon. pro ἦρξαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio, per metatheſin literarum. f. ῥέξω, εις, ει, & per metatheſin ἔρξω.

Ἔρξει, 3. ſingul. fut. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejuſdem verbi.

Ἔοργα, per metatheſin pro ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & per metatheſin ἔρξω.

Ἐρόεσσα, ης, ἡ, amabilis, & in m. g. ἐρόεις, εντος, ὁ, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐροίην, Attic pro ἐροῖμι, ut ποιοίην, pro ποιοῖμι, ab ἐρέω, dico, interrogo. Th. εἴρω, loquor.

Ἐρόμην, interrogo, a. 2. med. ἠρόμην. Th. εἴρω, loquor.

Ἔρον, acc. ſing. ab ἔρος, ου, ὁ, amor. Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Them. ἐράω, amo.

Ἐροῦμεν, 1. plur. f. 2. act. verbi εἴρω, dico. f. ἐρῶ.

Ἐροῦσι, dicent, 3. plur. f. ἐρῶ, ab εἴρω, vel ἐρέω, dico.

Ἑρπετόν, οῦ, τὸ, reptile. ab ἕρπω, repo. f. ἕρψω, a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἑρπέν, ſerpere, Dor. pro ἕρπειν, ab ἕρπω.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus, a ſerpendo ſic dictus, quod per corpus ſerpat. Them. ἕρπω, ſerpo.

Ἕρπις, vinum, Ægyptiorum lingua, ab ἕρπω, repo. Repit enim vitis, niſi pedamentis reparetur.

Ἑρπύζω, idem ac ἕρπω, repo.

Ἕρπω, ſerpo, repo, vado; quod fit in ἔρᾳ, ſcil. terra. Vel per metatheſin Latin. repo, quod idem ſignificat. vel ab ἔρα, terra, quia illic reptilia. Inde ἑρπετόν, οῦ, ὁ, reptilis. ἕρπυλλος, ου, ὁ, ſeu ἕρπυλλον, ου, τὸ, ſerpyllum.

Ἕρπωμες, eamus, Dorice pro ἕρπωμεν, 1. plur. ſub. act. ab ἕρπω.

Ἐρραβδίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. a ῥαβδίζω, virgis cædo. f. ίσω. Them. ῥάβδος, ου, ἡ, virga.

Ἐρράγην, rupi, & in 3. plur. ἐρράγησαν, a. 2. ind. paſſ. Sic ἔρρωγα, rupi, a. 2. ind. act. a ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔρρηχα. a. 1. ἔρρηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐρράδαται, aſperſi ſunt, 3. plural. Jon. perf. paſſ. pro ἐρρασμένοι εἰσί. Sic ἐρράδατο, pro ἐρρασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. factum ex 3. ſing. ἔρρανται, correpta penultima, deinde ante ται, & το inſerto δα. Formatur a p. m. ἔρραδα, addito ται, & το, verbi ῥάζω, quod idem, ac ῥαίνω, perfundo, ſpargo.

Ἐρραμμένος, ὁ, conſutus, perf. part. paſſ. a ῥάπτω, conſuo. fut. ψω, p. φα, perf. paſſ. ἔρραμμαι.

Ἐρραντισμένος, ὁ, conſperſus, perf. part. paſſ. a ῥαντίζω, aſpergo. fut. ίσω, Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἐρράπισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo, percutio. fut. ίσω. p. ἐρράπικα. Th. ῥαπίς, ίδος, ἡ, virga.

Ἐρράσθην, inſperſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥάζω, perfundo.

Ἐρράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ῥάπτω, ſuo.

Ἔρραψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi ῥάπτω,

Digitized by Google

ῥαίνω, ſuo. f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, peri, præſ. imperat. act. verbi ἔῤῥω, dolens eo. f. σω.

Ἔῤῥει, fluebat, 3. ſing. imperf. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, ſive ἐῤῥήθην, dictus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥέω, dico. perf. paſſ. ἔῤῥημαι, quod & εἴρημαι. a. 1. part. paſſ. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, fecit, ſacrificavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, abeat in malam crucem, præſ. imperat. ab ἔῤῥω, pereo.

Ἔῤῥεον, Jon. & Doric. pro ἔῤῥουν, ex ἔῤῥεον, fluebant, 3. plur. imperf. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσε, 3. ſing. a. 1. act. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, declaratus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. vide ἐῤῥέθην. a ῥέω, dico.

Ἔῤῥηξαν, fregerunt, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.

Ἔῤῥιγα, præt. med. verbi ῥιγέω, horreo. fut. ήσω. p. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus.

Ἐῤῥίγῃσι, Jon. paragoge, pro ἐῤῥίγῃ, 3. ſing. præſ. ſub. activ. ab ἐῤῥίγω, horreo.

Ἐῤῥίγοντι, formidanti, dat. ſingul. præſ. part. act. verbi ἐῤῥίγω, horreo, factum ex præt. med. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, eahorreo. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, horror.

Ἐῤῥίζωμαι, radicatus ſum, perf. paſſ. verbi ῥιζόω, radices ago. a. 1. paſſ. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, perf. ind. paſſ. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥιπτον, projiciebam, imperf. act. verbi ῥίπτω, projicio.

Ἐῤῥίφθων, projiciantur illi duo, a. dual. perf. imperat. paſſ. ἔῤῥιψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, projico.

Ἔῤῥιψε, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. verbi ῥίπτω, abjico. fut. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος. a. 2. paſſ. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, fluxi, perf. act. quaſi a ῥυέω, pro ῥέω, fluo. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς, a themate ῥέω, fluo.

Ἐῤῥύπανα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, ſordidum, infamem reddo, maculo, Th. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, eripuit, a. 1. med. verbi ῥύω, traho. fut. ῥύσω. p. ἔῤῥυκα. a. 1. paſſ. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην, vide in ἐῤῥυσάμην.

Ἔῤῥω, f. σω, ægre eo, dolens, & afflictus eo, pereo, evaneſco, abeo. Æolice dicitur pro εἴρω, idem ac φθείρω, pro quo & φθέῤῥω, Æolice: vel ut alii, ab ἔρα, & ῥέω, ut ſit, ad terram fluo, metaphora ducta a liquidis terræ affuſis, quæ ita pereunt, ut nunquam recolligi poſſint.

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, ruptus ſum, p. m. a ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, frango. f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, confirmatus ſum, perf. paſſ. verbi ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω. fut. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεστέρως, fortius, robuſtius, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, vehementior, comp. ab ἐῤῥωμένως, robuſte, adverb. Formatur a præt. perf. part. paſſ. ἐῤῥωμένος, qui animo eſt forti; item validus. comparat. ἐῤῥωμενέστερος. ſuperl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, ſeu ῥώννυμι, corroboro. f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥών, ὁ, præſ. part. verbi ἔῤῥω, ægre eo.

Ἐῤῥώοντο, tuebant, 3. pl. imperf. paſſ. a ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, roboro. vel eſt 3. pluſq. perfect. paſſ. Poet. pro ἐῤῥῶντο, ejuſdem verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

Ἐῤῥώξ, ῶγος, ὁ, aper, Callimacho; aries, Licophroni. q. ab ἔρα, valde, & ῥώω, roboro. vel παρὰ τὸ ἐῤῥῶσθαι, quod cum impetu ruat.

Ἐῤῥώσαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi ῥώννυμι, corroboro.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. paſſ. ἐῤῥώσθην, convalui, a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥώσθε, 2. plural. perf. imperat. paſſivi verbi ῥώννυμι, corroboro.

Ἔῤῥωσο, αἴσθω, vale; & in plur. ἔῤῥωσθε, valete, perf. imperat. paſſiv. ejuſdem verbi.

Ἔρσα, aor. 1. Jon. ab ἔῤῥω, f. σω, ægre dolens eo.

Ἔρση, ſive ἕρση, ης, ἡ, ros. q. ab ἔρα, & ῥέω, fluo. Vel potius ab ἔρα, quia in terra naſcitur; vel quia terram facit vireſcere. hinc ἑρσήεις, gen. εντος, ὁ, & ἑρσαεις, η, ὁ, roſcidus.

Ἔρσην, Jon. pro ἄρσην, ὁ, mas.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, afflictus eo.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος, pro ἐριβρύχηλος, ὁ, ſonorus, graviter boans, vel eructans cibos. ab ἐρεύγω, ructo.

Ἐρύεσθαι, liberare, præſ. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, cuſtodio.

Ἐρυθαίνετο, rubebat, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio.

Ἐρύθῃ, dat. ſingul. ab ἐρύθη, ης, ἡ, nomen proprium loci.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio.

Ἐρυθιόωσαν, rubefactam, præſ. part. f. g. Poet. pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω, rubeſio. Thema ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίνω, rubefacio, ab ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίων, gen. plur. ab ἐρυθραῖος, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθραί, ας, ἡ. Forte ſcribendum Ἐρυθραίων, genit. Jon. pro Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθραί.

Ἐρυθρόδανον, & ἐρευθεδανον, rubia, tinctoribus in uſu. ab ἐρυθρός, ruber, & δάνος, donum. ἐρυθροδανόω, aſt rubia tingo, rubrico. ἐρυθρός, ά, όν, ruber, rubidus, rufus: puniceus, rubicundus, Demoſth.

Ἐρυκανάαν, coercere, præſ. inf. ab ἐρυκανάω, & ἐρυκάνω, idem ac ἐρύκω, inhibeo. f. ξω.

Ἐρυκέμεν, & ἐρυκέμεναι, Doric. pro ἐρύκειν, præſ. inf. ab ἐρύκω, contineo, impedio.

Ἐρύκοι, 3. ſingul. præſ. opt. ab ἐρύκω, contineo, cuſtodio.

Ἐρύκω, inhibeo, arceo, prohibeo, contineo, cuſtodio. f. ξω. præt. χα. q. ab ἐρύω.

Ἔρυμα, pro ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen, præſidium, arx, propugnaculum. ab ἐρύω, ſervo, traho.

Ἔρυμαι, per ſyncopen pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. hinc ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι. ἐρυμνός, munitus, tutus, inacceſſus.

Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, cuſtodio, obſervo, libero.

Ἐρύσαιτο, eriperet, pro ἐρύσαιτο, Jonic. inſerto α, 3. ſingul. aor. 1. opt. med. verbi ἐρύω, traho.

Ἐρύσαιο, 2. ſing. aor. 1. med. opt. ab eodem verbo.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, traho.

Ἔρυσαν, Jonic. pro ἤρυσαν, 3. plur. aor. 1. activ. ſic & ἐρύσαντο, traxerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρύω, traho.

Ἐρυσάρματες, per metaplaſmum pro ἐρυσαρμάτοι, currum trahentes. ex ἐρύω, traho, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Ἐρύσασα, pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσσῃ, 3. ſingul. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus e cœlo ſuperveniens ſegetibus. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, herbæ, & ſeminis genus. Plinius l. 8. c. 10. irionem vocat. ab ἐρύω, traho.

Ἐρυσίπτολις, ὁ, ἡ, cuſtos urbis, patrona urbis. ab ἐρύω, cuſtodio, & πτόλις, Poet. pro πόλις, urbs. Poteſt etiam exponi, quæ urbes vaſtat. nam ἐρύω, tam ſignificat ἑλκύειν, trahere, quam φυλάττειν, cuſtodire.

Ἐρυσσάμενος, ὁ, extrahens, aor. 1. part. med. gemin. σσ. ſic ἔρυσσαν, pro ἤρυσαν, traxerunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσσομεν, trahemus, 1. plur. f. 1. act. vel per ſyſtolen pro ἐρύσωμεν; 1. plur. a. 1. ſub. ad eodem verbo.

Ἔρυτ', pro ἔρυτο, eripuit, quod pro ἤρυτο, vel εἴρυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poet. ſyncope pro ἐρύομαι, cuſtodio. Th. ἐρύω, traho. Sunt qui velint eſſe aor. 1. med. per ſyncopen pro ἐρύσατο, ejuſdem verbi.

Ἐρύω, traho, cuſtodio, ſervo. f. ύσω. p. ἤρυκα. q. a ῥύω, traho, tueor, libero, quaſi a manibus. Hinc fit Latinum eruo.

Ἕρπ', pro ἕρπε, veni, præſ. imperat. ab ἕρπω, ſerpo.

Ἔρχος, ο, ὁ, pellis. ab ἔρκω, tego. Eſt etiam ſέρχος, corium, pellis.

Ἔρχαται, compreſſi ſunt, Jon. pro εἰργμένοι εἰσί, 3. plur. perſ. paſſ. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. verbi εἴργω, arceo, fut. ξω. p. εἶρχα. perf. paſſ. εἶργμαι.

Ἐρχατόωντο, prohibebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἐρχατῶντο, verbi ἐρχατάω, obſepio, concludo. quod ab ἔρχατος, ſepes, ſeptum. Th. εἴργω, includo.

Ἔρχεο, Jonic. pro ἔρχου, accede, & in plural. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præſ. imperat. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, & per ſyncopen ἦλθον.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, veni, præſ. imperat. vide ἔρχεο.

Ἔρχομ', pro ἔρχομαι, venio.

Ἔρχομαι, venio, eo, accedo. ſub. ἔρχωμαι. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθέ, ἐτω. aor. 2. ſub. ἔλθω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. aor. 2. part. ἐλθών, όντος. præt. med. ἤλυθα, Attic. ἐλήλυθα. pluſq. perf. ἐληλύθειν, εις, ει. q. ἔραν ἔρχομαι, terræ ſpatium habeo, ſcil. peragrandum, ſeu decurrendum ad faciendum iter terra. hinc ἐπέρχομαι, advenio. ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. προσήλυτος, ου, ὁ, advena.

Ἕρψευμες, Dor. pro ἑρψόμεθα, ibimus, 1. plur. f. 1. ab ἕρπω, repo.

Ἑρψῶ, Dor. pro ἕρψω, ibo, repam, fut. 1. ejuſdem verbi.

Ἐρῶ, dicam, f. 1. vel 2. verbi εἴρω, dico. hinc & ἐρέω, contracte ἐρῶ.

Ἐρωδιός, ιδος, ἡ, & ἐρωδιός, ου, ὁ, avis ſpecies, erodius. Latinis ardea. p. ab ἔρως, amor. quia Venerea avis. Alii, q. in συνουσίᾳ, coitu, ſanguinem ſudet, ἔαρ ἰδίει. Romani Diomedeas vocant has aves; Gaza ardeolas; Auguſtinus fulicas; Suidas ciconias. Hæ aves urinantur, ſicut & λάροι, lari. Lucianus.

Ἐρώει, quieſce, præſ. imperat. ab ἐρωέω, quieſco, ceſſo.

Ἐρωέω, eo, fluo, regredior, recedo. Item ceſſo, otio me dedo. fut. ήσω. p. ηκα. hinc ἐρωή, ῆς, ἡ, impetus, motus: deſiderium, animus, vis.

Ἐρωή, ῆς, ἡ, remiſſio, ceſſatio. Th. ἐρωέω, eo, fluo

Ἐρωήσει, fluet, 3. ſing. f. 1. act. ab ἐρωέω, fluo.

Ἐρωμανέσιν, dativ. plural. ἐρωμανέων, genit. plural. ab ἐρωμανής, έος, ὁ, ἡ, amatorius: perdite amans. ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. quod ab ἐράω, amo. & μανία, ας, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, inſanio. p. m. μέμηνα.

Ἐρῶν, ῶντος, ὁ, & in plur. ἐρῶντες, præſ. part. ab ἐράω, amo.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, libido, cupido. dativ. τῷ ἔρωτι. Th. ἐράω, amo. f. άσω.

Ἐρωτάω, interrogo, oro, precor. f. ήσω. p. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα. perf. paſſ. ἠρώτημαι. q. ab ἔρομαι, interrogo. hinc ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.

Ἐρωτέειν, interrogare, Jon. pro ἐρωτᾶν, ab ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτηθείς, έντος, ὁ, interrogatus, a. 1. part. paſſ. & in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic

ἐρωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ε'ρωτηματικῶς, interrogative, per interrogationem. adverb. ab eodem themate.

Ε'ρωτιδεῖς, Anacreon vocat parvos Amoris pullos, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ε'ρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ε'ρωτοτόκοισι, dat. plur. Jon. ab ἐρωτοτόκος, ου, ὁ, amorem pariens. ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quod ab ἐράω, amo, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ε'ρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator, amatorius. Theocr. Th. ἐράω.

Ε'ρωτῶν, ῶντος, ὁ, & in plur. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præſ. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo, rogo.

Ε'ρωτῷο, interrogeris, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. ἐρωτῳοίμην, ῷμην, ἐρωτάοιο, ῷο, verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ε Σ.

Ε῞ς, mittito, a. 2. imperat. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. præt. εἷκα. a. 2. ἧν.

Ε'ς, Poet. & Att. pro εἰς, in. ἐς φάος, in lucem. ἐς πλόον ἄρχεσθαι, navigationem auſpicari.

Ε'σαγείρω, colligo, congrego. Odyſſ. ζ. Th. ἀγείρω, cogo, congrego.

Ε'σαγγελεὺς, ῆος, ὁ, internuntius, nuntius. ab ἐς, & ἀγγέλλω, nuntio.

Ε'σάγω, f. ξω, p. χα, introduco, pro εἰσάγω, quod ab ἐς, vel εἰς, & ἄγω, duco.

Ε'σαειράμενος, ὁ, tollens, a. 1. part. med. ab ἐσαείρω. quod ab ἐς, pro εἰς, & ἀείρω, αἴρω, a. 1. ἦρα. unde ἀειράμενος. Th. αἴρω, tollo.

Ε'σαθρήσειε, videret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ab ἐσαθρέω, conſpicio. ex ἐς, & Th. ἀθρέω, f. ήσω, video.

Ε'σακοντίζω, jacula in aliquem jaculor. quod ab ἀκοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Ε'σακούειν, morem gerere, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.

Ε'σάλπιζον, clangebant, 3. plur. imper. verbi σαλπίζω, tuba cano. f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba.

Ε'σάλτο, inſilierat, Doric. pro ἐσήλατο, 3. ſing. pluſq perf. paſſ. verbi ἐσάλλομαι, inſilio. Th. ἅλλομαι, ſalio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην. Alii volunt per ſyncopen dici pro ἐσήλατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ε῎σαν, per ſyſtolen pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ε῟σαν, miſerunt, 3. plur. a. 2. ἧκα, verbi ἵημι, mitto. vide ἕς.

Ε῎σεισε, 3. ſing. a. 1. act. a σείω, quatio. f. σείσω. idem ac σείω, moveo.

Ε῟σαντο, Jon. pro ἕσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo, a. 1. ἕσα.

Ε'σάπην, putrefactus ſum, a. 2. paſſ. a σήπω, putrefacio. f. σήψω. a. 2. ἔσαπον, & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.

Ε'σαράσσειν, impreſſionem in aliquem facere. Th. ἀράσσω, pulſo.

Ε'σάωθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐσαώθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem ac σαόω, quod a σώζω, ſervo. Th. σάος, ο, ὁ, ſalvus, incolumis.

Ε'σάωσα, ſervavi, a. 1. ind. act. verbi σαώζω, ſervo.

Ε'σβάλλειν, immittere, irrumpere.

Ε'σβάντες, pro εἰσβάντες. a. 2. part. act. plur. num. ab εἰσβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι, a. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

Ε῎σβεσε, extinxit, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. præt. ἔσβεκα.

Ε'σβῆν, incendi, a. 2. act. a σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt a. 2. act. eſſe ἔσβην, verbi σβέω. Th. σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. paſſiv. ἐσβέσθην. f. 1. paſſ. σβεσθήσομαι.

Ε'σβιβάζειν, imponere in, quod a βιβάζω, admitto. Th. βάω, eo.

Ε'σβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus. Th. βάλλω, jacio. p. βέβληκα.

Ε'σδιδῶν, Jon. & Poet. pro εἰσδιδόναι, influere. Th. δίδωμι, do.

Ε'σδόμενοι, οἱ, ſedentes, Dor. pro ἑζόμενοι. præſ. part. ab ἕζομαι, ſedeo.

Ε'σδώμεσθα, ſedeamus, Dor. pro ἑζώμεσθα, 1. plur. præſ. ſub. med. ab ἕζομαι, ſedeo, Dor. ἕσδομαι, fut. 2. med. ἑδοῦμαι.

Ε῎σεαι, eris, Jon. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Ε'σεβάσθησαν, culti fuerunt, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην, colui, verbi σεβάζομαι, colo. fut. άσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, colo.

Ε῎σει, eris. Att. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'σειμι, ingredior, præſ. ind. ab ἐς, pro εἰς, & εἶμι, eo.

Ε'σείσατο, excuſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σείω, quatio. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ε'σείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a σείω, moveo. f. σείσω. p. σέσεικα. perf. paſſ. σέσεισμαι.

Ε'σεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum. Dores enim circumflectunt fut. act. & med. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ε'σελθεῖν, ſubire, in mentem venire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio.

Ε'σενεχθεὶς, εῖσα, ἐν, illatus, a, um, a. 1. part. paſſ. ἐσενηνέχθαι, perf. inf. paſſ. vide ἐνέχθην, a. 1. paſſ. a φέρω, f. οἴσω, fero.

Ε'σέπτατο, advolavit, 3. ſing. a 2. med. vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ε'σεργνύμεν, includere. ab ἐς, & ἐργνύμι, idem ac ἔργω, ſeu εἴργω, arceo.

Ε'σεσάχατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. χα. ſit enim Jon. ex 3. ſingul. ἐσέσακτο, inſerto α ante το & tenui, quæ præcedit, converſa in aſpiratam.

Ε'σεσήρει, 3. ſing. pluſq. perf. med. a σέσηρα, præt. med. ſum apertus, hio, rideo. Thema σαίρω, ſcopis purgo. f. ρῶ.

Ε'σέσθαι, fut. 1. inf. ἔσεσθε, 2. plur. f. 1. verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'σέτους φανέντος ἄλλο, redeunte donec anno. Forte legendum ἐς ἔτος, q. ἐς ἄλλο ἔτος, donec alio anno. Vel legendum ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, in ſequentem, ac novum annum.

Ε'σόβησα, concitavi, a. 1. ind. pro ἐσόβησα, verbi σοβέω, moveo, agito. Th. σείω, quatio. f. σείσω.

Ε'σοῦμαι, ero, Dor. pro ἔσομαι, fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'σέφθην, cultus ſui, a. 1. ind. paſſ. a σέβομαι, ſeu σέβω, colo.

Ε'σέχεειν, effluere, exire, ingredi.

Ε'σέχυντο, Jon. pro ἐσεκέχυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ex εἰς, vel ἐς, & χέω, f. χεύσω, fundo. tanquam a χύω.

Ε῎σῃ, eris, 2. ſing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'σήκασθεν, Bœot. ſyncopa pro ἐσηκάσθησαν, 3. plural. a. 1. paſſ. verbi σηκάζω, ſtabulo includo. Th. σηκὸς, ὁ, ὁ, ſtabulum.

Ε'σήλατο, inſiluit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐσάλλομαι, inſilio. ab εἰς, & ἅλλομαι, ſalio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην.

Ε'σήμηνα, ας, ε, indicavi, a. 1. ind. act. a σημαίνω, ſignifico. fut. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐσήμηνα, & ἐσήμανα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Ε'σθ', pro ἐστὶ, ob ſequentem aſpiratam. ab εἰμὶ, ſum.

Ε῟σθαι, miſiſſe, a. 2. inf. med. ab ἵημι, mitto. aor. 2. ἧν. aor 2. med. ἥμην, ἷσο.

Ε'σθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis. Th. ἕω, induo.

Ε'σθεῖν, præſ. inf. ab ἔσθω, comedo. hinc ἐσθίω, idem.

Ε'σθημένος, ὁ, indutus, perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι. hoc ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis. Th. ἕω, induo.

Ε'σθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis. in acc. ἐσθῆτα. Th. ἕω, induo.

Ε῎σθησις, εως, ἡ, veſtitus. ab eodem themate.

Ε῎σθιε, ede, præſ. imperat. act. ἐσθίειν, præſ. inf. ab ἐσθίω, edo. Them. ἔσθω, idem.

Ε'σθίω, edo. præſ. ſub. ἐσθίω, ῃς, ῃ. 3. plur. ἐσθίωσι. imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίσω. præt. ἠσθίηκα. Th. ἔσθω, comedo.

Ε'σθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um, probus, fortis. dat. plur. Jon. ἐσθλοῖσι. hinc ἐσθλότης, bonitas, q. ab ἐὺς, & θέλω, vel θέλω. vel ſimpliciter ab ἐθέλω, volo. Bonus enim non vult, niſi quod bonum eſt. Bonum θελητὸν, id eſt ἐρατὸν, appetibile.

Ε῎σθορε, Poetic. & Jonic. pro εἰσέθορε, inſiluit, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐσθορέω, inſilio. Th. θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ε'σθ' ὅτε, pro ἐστὶν ὅτε.

Ε῎σθω, vel ἐσθίω, comedo. f. ἔσω. p. ἦκα. q. ab ἔδω, edo.

Ε῟σθε, 3. perſ. a. 2. imperat. med. ἕσο, ἕσθω, ἐ, ἧ, verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ε'σιγάθη, Doric. pro ἐσιγήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a σιγάω, ſileo, taceo. f. ήσω.

Ε'σίδῃ, inſpexerit, Poet. pro εἰσίδῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ἐσιδεῖν, pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. ſic ἐσιδὼν, a. 2. part. verbi ἐσοράω, inſpicio. quod ab εἰς, & εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ε'σιέναι, immittere, intrare, præſ. inf. ab ἔσειμι, ingredior. hoc ab ἵημι, mitto, vel εἶμι, pro εἶμι, eo.

Ε'σίνατο, nocuit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi σίνομαι, ſeu σίνω, noceo, lædo.

Ε'σῆα, ingreſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi ἔσειμι, ingredior; quod ab εἶμι, eo.

Ε῎σις, ιος, ἡ, deſiderium, cupiditas. ab ἵεμαι, cupio.

Ε'σιώπα, ſilebat, 3. ſing. imperf. act. a σιωπάω, ſileo. f. ήσω. p. σεσιώπηκα.

Ε'σκαμμαι, foſſus ſum, perſ. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. f. ψω. p. ἔσκαφα. a. 2. ἔσκαφον. a. 2. paſſ. ἐσκάφην.

Ε'σκατέθετο, concidit, pro εἰσκατέθετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi εἰσκατατίθημι, ex εἰς, κατὰ, & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Ε῎σκαφα, fodi, perſ. act. ἐσκάφην, a. 2. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. vide ἔσκαμμαι.

Ε῎σκε, erat, 3. ſing. imperſ. Jon. pro ἦν, ab εἰμὶ, ſum.

Ε'σκέδασε, pro ἐσκέδασε, diſperſit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi σκεδάω, diſſipo. fut. άσω.

Ε'σκεμμαι, conſideratus ſum, perſ. paſſ. verbi σκέπτομαι, conſidero, f. ψομαι.

Ε'σκευάδαται, inſtructi ſunt, Jonic. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ. ſic ἐσκευάδατο, Jon. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. plural. perſ. & pluſq. perſ. paſſ. verbi σκευάζω, paro, inſtruo. Them. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Ε'σκευασμένος, ὁ, paratus, perſ. part. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Ε'σκευώρημαι, perſ. paſſ. a σκευωρέομαι, vaſa cuſtodio; item, ſtruo, molior. quod a σκεῦος, εος, τὸ, vas, & οὖρος, ο, ὁ, cuſtos, inſpector.

Ε'σκήνωσε, habitavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σκηνόω, commoror, habito. Th. σκηνὴ, ἡ, tabernaculum.

Ε'σκίδναντο, diſpergebantur, 3. plur. imperſ. paſſ. verbi σκίδνημι, ſpargo. in paſſ. σκίδναμαι. imperſ. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, diſſipo.

Ε'σκίρτα, exultabat, 3. ſing. imperſ. act. verbi σκιρτάω, exulto. Them. σκαίρω, ſalio. f. αρῶ.

Ε'σκίρτων, ſaliebant, 3. plur. imperſ. activ. verbi σκιρτάω, ſalio. Th. σκαίρω, idem.

Ε῎σκληκα, ας, ε, exarui, mortuus ſum, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod a σκλέω, per ſyncopen pro σκελέω. p. ἔσκληκα, part. ἐσκληκώς. Th. σκέλλω, exſicco, exarefacio.

Ἐσκομίσαι, importare, aor. 1. inf. act. a κομίζω, porto. f. ίσω. Them. κομέω, curo.

Ἔσκον, ες, imperf. Jon. pro ἦν, eram. verbi εἰμί, ſum.

Ἐσκοτίσθην, ης, η, obſcuratus fui, aor. 1. ind. paſſ. a σκοτίζω, obſcuro. f. ίσω. p. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. Them. σκότος, ους, τό, tenebræ.

Ἐσκύπτω, intueor, in rem aliquam propendeo.

Ἔσκωπτεν, cavillabatur, 3. ſing. imperf. verbi σκώπτω, cavillor. f. ψω. p. ἔσκωφα. aor. 1. ἔσκωψα.

Ἐσλί, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Esli. Hebr. princeps.

Ἐσλός, Dor. pro ἐσθλός, bonum. vide ἐσθλός. ſic ἐσλῶν, pro ἐσθλῶν, bonos.

Ἐσμαράγησε, ſtriduit, 3. ſing. a. 1. activ. verbi σμαραγέω, fragorem edo. hinc σμαραγίζω, ſtrido, crepo, reſono.

Ἐσμάσσω, intus tango, offendo. Thema μάσσω, abſtergo, tango.

Ἐσμέν, ſumus, 1. plur. præſ. ind. εἰμί, ſum.

Ἔσμηγμαι, extenſus ſum, perf. paſſiv. verbi σμήχω, purgo, detergo. f. ξω. idem ac σμάω, abſtergo.

Ἑσμός, οῦ, ὁ, examen apum. ab ἕω, mitto. Eſt enim agmen, quod emittitur natali ſede. ἀφεσμός, examen.

Ἔσο, vel ἴσθι, ἔστω, eſto, præſ. imperat. ab εἰμί, ſum.

Ἔσοδος, ſeu εἴσοδος, ἡ, ingreſſus. Metaph. mores, inſtituta.

Ἐσοικίζω, coloniam in aliquem locum deducere. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus. ἐσοικίζομαι, immigro.

Ἔσοιντο, 3. plural. f. 1. opt. verbi εἰμί, ſum.

Ἔσοισθε, 2. plural. fut. opt. ἐσοίμην, ejuſdem verbi.

Ἔσομαι, ero, ἔσῃ, eris, & in plur. ἐσόμεθα. ἔσονται, fut. ejuſdem verbi.

Ἔσοντ', pro ἔσονται, erunt, 3. plur. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἔσοπτρον, ου, τό, ſpeculum. ab ἐσόπτομαι, inſpicio. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐσορᾶν, præſ. inf. ab ἐσοράω, aſpicio. Th. ὁράω, video.

Ἐσορῇς, & ἐσορῇ, Doric. pro ἐσορᾷς, & ἐσορᾷ, 2 & 3. ſing. ſic ἐσορῆτε, pro ἐσορᾶτε, 2. pl. verbi ἐσοράω, intueor. Th. ὁράω, video.

Ἐσορῶμες, Doric. pro ἐσορῶμεν, aſpicimus, 1. plur. verbi ὁράω, video.

Ἐσορῶν, præſ. part. act. in plural. ἐσορώντων. ſed ἐσορῶσιν, 3. plur. ind. act. ab eodem verbo.

Ἐσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐσοφίσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi σοφίζομαι, doceor, cognoſco. f. ίσομαι. p. σεσόφισμαι. Th. σοφός, ή, όν, ſapiens.

Ἐσόψομαι, videbo, fut. 1. med. ex εἰς, & ὄπτομαι, video.

Ἐσπαθημένος, ὁ, cumulatus, perf. part. ab ἐσπάθημαι, perf. paſſ. verbi σπαθάω, texo, dilapido. Th. σπάθη, ης, ἡ, textorium inſtrumentum; item ſpathula.

Ἐσπάθων, accumulabam, 1. ſing. imperf. act. ab eodem them.

Ἔσπακε, attraxit, perf. act. verbi σπάω, traho. f. άσω.

Ἐσπάραξεν, laceravit, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi σπαράσσω, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα.

Ἐσπάρθαι, ſatum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi σπείρω, ſero. f. ρῶ. p. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. paſſ. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένη, η, ον, ſeminatus, perf. part. paſſ. verbi σπείρω, ſemino.

Ἐσπάσατ', pro ἐσπάσατο, evulſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σπάω, traho.

Ἔσπασε, evulſit, 3. ſing. a. 1. ἔσπασα, ας, ε, verbi σπάω, traho.

Ἔσπειρα, ſevi, a. 1. act. verbi σπείρω, ſero.

Ἔσπεισα, libavi, a. 1. act. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐσπείσθην, ης, η, ſacrificio placatus ſum, a. 1. paſſ. a 3. ſing. ἔσπεισται, perf. paſſ. ἔσπεισμαι, verbi σπένδω, libo.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, vaſpera. Th. ἕσπερος, ου, ὁ, veſper.

Ἑσπερίδες, Heſperides, Noctis filiæ, quibus cura ſunt mala aurea. Heſiod. in Theogonia.

Ἑσπέριος, α, ον, veſpertinus, a, um. ab ἕσπερος, ὁ, veſper.

Ἕσπερος, ου, ὁ, veſper. quaſi ἐν πέρας, diei finis. hinc ἑσπέριος, veſpertinus. ἑσπέρα, veſpera. Vel ab ἕσπομαι, Poet. ſequor. mane enim apparet, aliaſque ſtellas a tergo ſequitur occidentes; ideo dicitur ἀστὴρ ὄρθριος.

Ἔσπεσθαι, ſequi, Poetic. pro ἕπεσθαι, præſ. inf. verbi ἕπω, ſequor.

Ἔσπετε, dicite, 2. plur. imperat. præſ. ab ἔσπω, dico, Poet. pro εἴπω.

Ἕσπετο, ſequebatur, Poet. pro εἵπετο, 3. ſingul. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, ſequor.

Ἔσπευδον, feſtinabant, 3. plur. imperf. act. a σπεύδω, feſtino. f. σω. præt. med. ἔσπουδα. a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi σπιλόω, maculo. f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, ου, ὁ, macula.

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, miſericordia tactus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi σπλαγχνίζομαι, miſericordiæ moveor. f. ίσομαι. perf. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, ου, τό, viſcus, commiſeratio.

Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, conſequimur, 1. plural. præſ. ind. Poet. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι. hinc in opt. ἑσποίμην. part. ἑσπόμενος. Thema ἕπω, ſequor.

Ἔσπων, ες, ε, evulſi, aor. 2. verbi σπάω, traho. hinc a. 2. inf. σπᾶν, part. σπών, & in aor. 2. med. ἐσπάμην. aor. 2. inf. σπᾶσθαι. part. σπάμενος.

Ἔσπουδα, feſtinavi, præt. med. verbi σπεύδω, feſtino.

Ἐσπούδασα, ſtudui, aor. 1. act. verbi σπουδάζω, ſtudeo. f. άσω. Them. σπεύδω, feſtino.

Ἔσπω, loquor, Poet. pro εἴπω, dico, loquor.

Ἐσρώμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Eſrom. Hebr. ſagitta exultationis.

Ἕσσα, ας, ε, indui, ſedere feci, a. 1. Poet. pro εἷσα. ab ἕω, vel ἕννυμι, induo. Vel ab ἕω, ſeu ἕζω, ſedere facio.

Ἕσσαι, pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poet. ab ἕω, vel ἕζω, ſedere facio. vel 2. ſing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. paſſ. verbi ἕω, induo, vel ſedeo. Sunt qui velint ἕσσαι, pro ἕσσαι, indutus eſt, poni, q. ab ἕσμαι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐσσαμένη, ἡ, involuta, a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poet. ab ἕω, ſeu ἕννυμι, induo.

Ἔσαν, ſper. ſyſtola, pro ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμί, ſum.

Ἑσσοῦσθαι, Jon. pro ἡσσοῦσθαι, vincere, præſ. inf. ἑσσοῦντο, vincebantur bello, 3. plur. imperf. paſſiv. Jon. ab ἑσσόομαι, vincor, cedo. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσας, aor. 1. part. activ. Poet. pro ἕσας. ſic ἑσσάσθαι, a. 1. inf. med. ab ἕω, induo, vel ſedeo.

Ἕσσο, a. 1. ind. vide ἕσσαι, ab ἕω, induo: ſedeo:

Ἔσσεαι, eris, Jonic. & Poet. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. verbi εἰμί, ſum. Sed ἕσσαι, ſediſti, ſeu indutus es, Poet. pro εἷσαι, 2. ſingul. perf. paſſ. εἷμαι. ſic ἕσσο, Poet. pro εἷσο, ſederas, pluſq. perf. paſſ. verba ἕω, ſedeo; induo.

Ἐσσεῖται, Poetic. & Doric. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ἔσσεται, erit, 3. ſing. fut. gemin. σσ, pro ἔσεται, ejuſdem verbi.

Ἔσσευα, elicui, Poet. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. & in 3. plural. ἔσσευαν. Sic ἐσσεύαντο, pro ἐσεύαντο, 3. pl. aor. 1. m. verbi σεύω, pro σείω, agito, cieo.

Ἔσσυμαι, perf. paſſ. pro ἔσυμαι, Jon. pro σέσυμαι, a σεύω, agito.

Ἐσσεύοντο, excitabant, 3. plur. imperf. a σεύω, agito, cieo.

Ἐσσήν, ῆνος, ὁ, rex, præcipue apum. παρὰ τὸ ἕσσαι, id eſt ſtabilire, ſcil. ſubditos.

Ἐσσί, es, Poet. pro εἶ, ſeu, εἶς, 2. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ἔσσο, eſto tu, Poet. pro ἴσο, præſ. imperat. ab εἰμί, ſum.

Ἕσσο, gemin. σσ, pro ἕσο, & Jon. pro εἷσο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἕω, ſeu ἕννυμι, induo. f. ἕσω. p. εἷκα. perf. paſſ. εἷμαι. pluſq. perf. εἵμην.

Ἐσσόμενα, futura. a fut. 1. med. part. ἐσσόμενος, η, ον, pro ἐσόμενος, & in dat. pl. Jon. ἐσσομένοισι, verbi εἰμί, ſum.

Ἕσσον, pro ἕσον, indue, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἑσσόομαι, vincor, Jonic. pro ἡσσοῦμαι. ab ἡσσάομαι, ῶμαι, ſuperor. Thema ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior.

Ἑσσοῦν, Jon. pro ἡσσοῦν, ſed uſitatius ἡσσοῦσθαι, præſ. inf. Th. ἥσσων, minor.

Ἔσσευε, Poet. pro ἔσευε, 3. ſing. imperf. a σεύω, pello, concito. Th. σείω, agito, quatio, cieo.

Ἔσσυθεν, eruperunt, Bœot. & gem. σσ, pro ἐσύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σείω, cieo.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poet. & per metatheſ. pro σέσυμαι, perf. paſſ. Sic ἔσσυτο, pro σέσυτο, pluſq. perf. ἐσσυμένος, pro σεσυμένος, perf. part. paſſ. hinc ἐσσυμένως, adv. incitate. a σύω, moveo, vel σεύω, incito. Th. σείω, agito, vibro.

Ἐσσυμένως, adv. incitate. ab ἔσσυμαι, quod vide.

Ἔσσυτ', pro ἔσσυται, irruit, 3. ſing. perf. ἔσσυμαι, quod vide.

Ἕσσω, Poet. pro ἕσω, fut. 1. act. verbi ἕω, ſedere facio. a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Jon. pro ἥσσωμαι, victus ſum, perf. verbi ἑσσόομαι, Jon. pro ἡσσάομαι, vincor. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσων, ονος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἥσσων, inferior.

Ἔστ', pro ἐστί, eſt, 3. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ἔσταα, ſteti, Jonic. ſyncop. pro ἕστηκα, perf. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔσταθεν, ſteterunt, Bœot. ſyncop. pro ἐστάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐστάθην, verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστάθην, ſtatutus ſum, a. 1. ind. paſſiv. ejuſdem verbi ἵστημι, ſto.

Ἔσταζε, ſtillabat, 3. ſing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, ſtillo.

Ἔσται, erit, per ſyncop. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἑσταίην, præſ. opt. act. verbi ἕστημι, pro ἵστημι, ſto, unde imperat. ἕσταθι. inf. ἑστάναι. part. ἑστώς.

Ἔστακα, ſteti, pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, ſtillabatur, Jon. pro ἔστακτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐστάγμην, verbi στάζω, ſtillo. f. ξω. p. ἔσταχα.

Ἐστάλδατο, Jon. pleonaſmo ſyllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi στέλλω, orno, inſtruo, f. λῶ. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', ſuccinctas habebant, pro ἐστάλαται, & ἐστάλατο, Jon. pro ἐσταλμένοι εἰσί, & ἦσαν, 3. plur. perf. & pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐστάλην, miſſus ſum, a. 2. paſſ. ab ἔσταλον, a. 2. act. verbi στέλλω, mitto.

Ἔσταλκα, perf. act. verbi στέλλω, mitto, orno. fut. 2. στελῶ. perf. paſſ. ἔσταλμαι, a. 1. paſſ. ἐστάλθην.

Ἕσταμεν, ſtamus, pro ἑστήκαμεν, 1. plur. præſ. verbi ἕστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto, unde & ἕστατε, ἑστᾶσι, ἑστάναι, inf. ἑσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν, per ſyncopen dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. ejuſdem verbi.

Ἑστάμεν, Jon. pro ἑστάναι, vel ἱστάναι, præſ. inf. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔσταν, ſteterant, Bœot. ſyncop. pro ἔστησαν, 3. plur. a. 2. act. ἔστην, verbi ἵστημι, ſto.

Ἑστάναι, ſteriſſe, per ſyncop. pro ἑστηκέναι, perf. inf. ut ἑστώς, pro ἑστηκώς, ab ἵστημι, ſto. Alii volunt eſſe præſ. inf. ab ἕστημι. ut ἱστάναι, ex ἵστημι, ſto.

Ἐστα-

Ἑστῶτ', pro ἑστῶτα, acc. ſing. vel ἑστῶτε, ſtantes, nom. dual. a nom. ἑστώς per ſyncopam pro ἑστηκώς, ότος, perſ. part. act. ut & ἑστώς, ῶτος, verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστασαν, ſteterunt, & Doric. ἑστάσαν, 3. plur. Poet. a. 2. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejuſdem verbi. ἐστάσαντο, Doric. pro ἐστήσαντο, 3. plural. a. 1. med. Vel ſi aſpiretur ἕστασαν, per ſyncop. ponitur pro ἑστήκεσαν, vel ἑστάκεσαν, 3. plur. pluſq. perſ. Vel eſt 3. plur. imperſ. activ. pro ἵστασαν, ab ἵστημι, pro ἱστάω, ſto.

Ἐστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. plur. præſ. ind. ab ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto. Vel ἑστᾶσι, per ſync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. plur. perſ. act. ejuſdem verbi.

Ἑστάτω, 3. ſing. imperat. act. ἵσταθι, άτω, verbi ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto.

Ἑστεώς, pro ἑστώς, contracte pro ἑστηκώς, perſ. part. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστέ, eſtis, 2. plur. ind. præſ. εἰμί, ſum; Sed ἔστε, eſtote, 2. plur. imperat. præſ. ἴσθι, ἔστω, ejuſdem verbi. Eſt & ἔστε, donec. ab εἰς, & τε. vel potius ex ἕως, & τε, vel ἕως τοῦ.

Ἔστειλα, miſi, a. 1. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno, f. λῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. med. ἐστειλάμην, ω, ατο.

Ἔστειχον, ibant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστάλατο, inſtructi, vel armati erant, Jonic. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perſ. paſſ. verbi στέλλω, inſtruo, armo.

Ἔστενε, 3. ſing. imperſ. verbi στένω, gemo. f. νῶ. Th. στενός, ή, όν, anguſtus, arctus.

Ἐστερεώθησαν, confirmati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſiv. verbi στερεόω, firmo. f. ώσω. a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεός, ά, όν, ſolidus.

Ἐστέρημαι, σαι, ται, perſ. ind. paſſ. verbi στερέω, privo. f. ήσω. a. 1. paſſ. ἐστερήθην. a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Doric. pro ἐστεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, corono. f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφανοῦτο, 3. ſing. imperſ. paſſ. ἐστεφανώσατο, 3. ſing. a. 1. med. a στεφανόω, cingo, redimio, corono. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφάνωται, cinctus eſt, 3. ſing. perſ. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pluſq. perſ. ἐστεφανώμην, σο, το, verbi στεφανόω, corono, cingo. Th. στέφω, redimio, corono.

Ἔστεφε, 3. ſing. imperſ. act. verbi στέφω, corono. f. ψω.

Ἑστεώς, ῶτος, ὁ, per epentheſin Poet. τοῦ ε, pro ἑστώς, ſtans, per craſin pro ἑστηκώς, perſ. part. act. verbi ἵστημι, ſto, f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἔστη, ſtetit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην, ης, η. a. 2. opt. σταίην.

Ἕστηκ', pro ἕστηκα, ας, ε, perſ. act. ἑστήκειν, pluſq. perſ. unde perſ. part. ἑστηκώς, ότος, ab ἵστημι, ſto.

Ἑστήκαντι, Doric. pro ἑστήκασι, 3. plur. perſ. act. ab ἵστημι, ſto.

Ἑστήκω, ſto, præſens ortum a perſ. ἕστηκα, verbi ἵστημι, ſto. præt. med. ἕστηκα. pluſq. perſ. εἱστήκειν, & in 3. plur. ἑστήκεσαν, Attice.

Ἔστην, ſteti, a. 2. ind. act. ab ἵστημι, ſto.

Ἑστήξει, & ἑστήξεται, 3. ſing. fut. 1. act. & med. verbi ἑστήκω, ſto, facti more Syracuſano ex perſ. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηριγμένος, ὁ, perſ. part. a στηρίζω, ſtatuo.

Ἐστήρικται, firmatus eſt, 3. ſing. perſ. paſſ. verbi στηρίζω, ſtatuo. f. ξω. p. χα. perſ. paſſ. ἐστήριγμαι, ξαι. pluſq. perſ. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστησαν, 3. plur. a. 2. ἔστην, ab ἵστημι, ſto.

Ἑστηώς, qui ſtetit, per ſyncopen pro ἑστηκώς, ότος, perſ. part. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστί, eſt, 3. ſing. præſ. εἰμί, ſum.

Ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, q. ab ἕω, colloco, quod ad ἑστίαν ſedeamus, puta in hemicyclo. inde ἑστιάω, lare, ſeu domo excipio. ἀνέστιος, ὁ, ἡ, lare, ſeu domo carens. ἐφέστιος, ὁ, ἡ, qui eſt apud focum, ſeu qui larem habet. Item civis.

Ἑστιάθην, Jonic. pro εἱστιάθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἑστιάω, domo excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, lar.

Ἑστιάσων, fut. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, domus, lar.

Ἔστιβε, 3. ſing. a. 2. verbi στείβω, calco. fut. ψω.

Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. a στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόωντο, ordine ibant, 3. plur. imperſ. paſſ. Poet. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, idem ac στείχω, eo, vado. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἕστο, ſederat, ſeu induerat, Poet. ſeu Jon. pro εἷστο, vel εἷτο, 3. ſing. pluſq. perſ. εἵμην, verbi ἕω, ſeu ἕννυμι, ſedeo, induo. f. ἕσω, perſ. paſſ. εἷμαι.

Ἐστόβουν, imperſ. act. verbi στοβέω, maledico, pro στομέω. Th. στόμα, ατος, τό, os.

Ἐστομώθην, apertus ſum, a. 1. paſſ. verbi στομόω, f. ώσω, adaperio. Th. στόμα, os, oris.

Ἐστόν, ſunt illi duo, dual. num. præſ. εἰμί, ſum. Sed ἔστον eſt 2. dual. imper. ἴσθι, ἔστω. Ponitur & pro ἦστον, dual. imperſ. εἰμί, ſum.

Ἐστονάχιζον, ſuſpirabat, 3. ſing. imperſ. verbi στοναχίζω, ſuſpiro, gemo. fut. ίσω. p. ἐστονάχικα. Th. στενός, ή, όν, anguſtus.

Ἔστοργα, amavi, perſ. med. verbi στέργω, f. ξω, amo, acquieſco. præt. med. part. ἐστοργώς.

Ἐστόρεσα, ſtravi, aor. 1. ind. activ. verbi στορέω, ſterno. fut. έσω. a. 1. paſſ. ἐστορέσθην.

Ἐστόρεται, an ἐστόρηται, ſtratus eſt, Dor. pro ἐστόρεσται, 3. ſing. perſ. paſſ. a στορέω, ſterno. Alii volunt Dorice dici pro ἔστρωται, 3. perſ. a στρώννυμι, ſterno, fut. στρώσω. idem ac στορέω.

Ἔστραμμαι, ψαι, πται, verſus ſum, perſ. paſſ. verbi στρέφω, verto. f. ψω.

Ἐστρατοπέδευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, caſtra metor, quod a στρατός, οῦ, ὁ, exercitus, & πέδον, ου, τό, ſolum.

Ἐστρατόωντο, Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperſ. verbi στρατάομαι, caſtra pono. Th. στρατός, οῦ, ὁ, exercitus.

Ἐστράφατο, averſi erant, 3. plur. pluſq. perſ. paſſ. Jonic. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, verto. fut. ψω. præt. [illegible] perſ. paſſ. ἔστραμμαι.

Ἐστράφην, a. 2. ind. paſſ a στρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

Ἐστρέφθην, verſus ſum, aor. 1. paſſ. a στρέφω, verto.

Ἔστρεφον, ες, ε, imperſ. act. a στρέφω, verto.

Ἐστρηνίασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρηνιάζω, diſſolute vivo. f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τό, luxus.

Ἔστροφα, verti, p. med. verbi στρέφω, verto.

Ἔστρωμαι, conſtratus ſum, perſ. paſſ. ſic ἐστρωμένος, perſ. part. paſſ. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, idem ac στορέω, ſterno.

Ἔστρωσα, a. 1. act. a στρώννυμι, ſterno. Th. στορέω, ſterno.

Ἔστρωτο, 3. pluſq. perſ. paſſ. verbi στρώννυμι, ſterno. f. σω.

Ἔστυγον, aor. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel στύγω, odio proſequor. f. στύξω.

Ἐστυφέλιξε, diſpulit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. a στυφελίζω, everto, quatio, agito. f. ξω. Th. στύφω, adſtringo. f. ψω.

Ἔστω, eſto, 3. ſing. imperat. ἔστων, eſtote, dual. verbi εἰμί, ſum.

Ἐστωμυλάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi στωμύλλω, idem ac στωμυλέω, loquax ſum. Th. στόμα, ατος, τό, os, oris.

Ἔστων, eſtote, dual. & ἔστωσαν, 3. plur. imperat. verbi εἰμί, ſum.

Ἕστωρ, clavus temonis. ab ἵστημι, ſto. melius ἕκτωρ, ab ἔχω, habeo, quia continet.

Ἑστώς, ῶτος, ὁ, ſtans, in f. g. ἑστῶσα, perſ. part. act. pro ἑστηκώς, per ſyncopen ἑσταώς, & per craſin ἑστώς, ῶτος, ὁ, in gen. plur. ἑστώτων. ab ἵστημι, ſto.

Ἔστωσαν, ſint, 3. plur. imperat. præſ. ab εἰμί, ſum.

Ἑστῶτες, οἱ, nom. plur. ab ἑστώς. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐσύθην, commotus ſum, aor. 1. paſſiv. a σεύω, vel σόω, moveo. Th. σείω, agito.

Ἐσύλα, ſpoliabat, 3. ſing. imperſ. verbi συλάω, fut. ήσω, prædor, ſpolio. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Ἐσύλων, prædabantur, imperſ. act. verbi συλάω, ſpolio. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Ἐσύνηκα, ας, ε, intellexi, aor. 1. ind. act. Attic. pro συνῆκα, verbi συνίημι, intelligo. fut. συνήσω, ex σύν, & ἵημι, mitto.

Ἐσύστερον, poſtea. ex εἰς, & ὕστερον, poſterior.

Ἐσφάγην, ης, η, jugulatus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω, ſeu σφάζω. f. ξω, jugulo. perſ. paſſ. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ὁ, mactatus, perſ. part. paſſ. a σφάττω, jugulo, macto.

Ἔσφαζον, mactabant, 3. plur. imperſ. verbi σφάζω, macto.

Ἐσφαίρωτο, 3. ſing. pluſq. perſ. paſſ. verbi σφαιρόω, in globi modum rotundum facio. fut. ώσω. Th. σφαῖρα, ἡ, globus, ſphæra.

Ἐσφάλην, ης, η, deceptus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔσφαλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio. f. a. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perſ. paſſ. ἔσφαλκα, perſ. act. a σφάλλω, decipio.

Ἔσφαξαν, trucidarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi σφάζω, jugulo, trucido. fut. άξω. p. m. ἔσφαγα.

Ἐσφαράγιζον, ſonum excitabant, imperſ. verbi σφαραγίζω, gutturis ſonum edo, ſtrepo. Th. σφάραγος, ου, ὁ, ſonus.

Ἔσφηλα, decepi, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, decipio.

Ἔσφιγγε, ſtringebat, 3. ſing. imperſ. act. a σφίγγω, ſtringo.

Ἔσφιγξε, adſtrinxit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi σφίγγω, ſtringo. f. γξω.

Ἐσφράγισεν, obſignavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, obſigno. f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. paſſ. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγίς, ῖδος, ἡ, ſigillum.

Ἐσφραγίσθητε, 2. plur. aor. 1. ind. paſſ. a σφραγίζω, obſigno.

Ἐσφραγισμένος, ὁ, obſignatus, perſ. particip. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Ἐσχάρα, ας, ἡ, focus: ara: cruſta ex aduſtione vulneri adhærens.

Ἐσχαρεών, ῶνος, ὁ, Poet. idem ac Th. ἐσχάρα, ἡ, focus.

Ἐσχατιή, ῆς, ἡ, extremitas, Jonic. pro ἐσχατιά, ᾶς, ἡ. ab ἔσχατος, extremus.

Ἔσχατος, η, ον, extremus, ultimus, poſterior. ἔσχατον, ου, τό, extremitas. & adverb. ultime. hinc & ἐσχάτως, adv. extreme, in extremum, q. ab ἔχω, inhibeo. aor. 2. ἔσχον. vel ab ἴσχω, inhibeo. Nam qui ultimi veniunt, obice aliquo fuere præpediti, & inhibiti.

Ἐσχατόωσα, pro ἐσχατῶσα, f. g. ab ἐσχατόων, extremus. Th. ἔσχατος, ultimus. Niſi malis, poni pro ἐσχατοῦσα, verbi ἐσχατόω, ultimum facio.

Ἔσχε, 3. ſing. aor. 2. act. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον. aor. 2. ſub. σχῶ. perſ. paſſ. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἔχω, habeo.

Ἔσχηκα, perſ. act. ab ἔχω, habeo.

Ἐσχηματίζετο, 3. ſing. imperſ. paſſ. verbi σχηματίζω, effingo. a σχῆμα, ατος, τό, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Ἔσχικα, perſ. activ. verbi σχίζω, findo. f. ίσω. perſ. paſſ. ἔσχισμαι. a. 1. paſſ. ἐσχίσθην, ης, η.

Ἐσχίσθην, ης, η, fiſſus ſum, & in 3. plur. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. a σχίζω, findo.

Ἐσχόμην, aor. 2. med. verbi ἔχω, habeo. vide ἔχω.

Ἔσχον, ες, ε, habui, aor. 2. ind. act. verbi ἔχω, habeo. imperſ. εἶχον.

Ἔσω, ſedere faciam, fut. 1. verbi ἕζω, vel ἕω, ſedere facio, colloco.

Ἔσω,

Google

Ἔσω, intra, adverb. cum gen. hinc ἔσωθεν, intrinſecus, comparat. ἐσωτέρω, interius. Th. εἰς, in.

Ἐσώθην, ſervatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi σώζω, ſervo. fut. σω, perſ. paſſ. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, ſervavi, a. 1. act. a σώζω, ſervo.

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, aor. 1. paſſ. verbi σωφρονίζω, ſapere doceo. f. ίσω. p. σεσωφρόνικα. quod a σώφρων, ονος, ὁ, temperans. ex σάος, ſeu σῶς, contracte σῶς, ὁ, ἡ, ſanus, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

E T

Ἔτ', pro ἔτι, adhuc, etiam.

Ἐτάγην, conſtitutus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a τάσσω, vel τάττω, ordino. fut. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.

Ἐτάζω, examino, inquiro, ſcrutor. f. άσω. inde ἐξετάζω, idem. ἐξέτασις, εως, ἡ, examen, inquiſitio. Id quod verum, τὸ ἐτεόν.

Ἐτάθην, extentus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. perſ. paſſ. τέταμαι.

Ἔται, οἱ, familiares, nom. plur. ab ἔτης, ου, ὁ, ſocius.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica, meretrix. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas. ab eod. Th.

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, Jon. pro ἑταιρεία, ſodalitium. Sic ἑταιρήϊος, Jon. pro ἑταιρεῖος, Jovis epithetum, qui ſodalitiis præeſt.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. ab ἑταίρα, meretrix. Them. ἑταῖρος, ſodalis.

Ἑταιρίζω, fut. ίσω, ſodalis fio, opitulor. ejuſdem thematis.

Ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis. hinc ἑταιρεία, ας, ἡ, ſodalitas. ἑταίρα, ας, ἡ, amica. q. ab ἔτης, vel quaſi ἕτερος, alter idem. Ἑταῖρος, ὡς ἕτερος.

Ἐτάκες, Dor. pro ἐτήκες, tabeſcebas, 3. ſing. imperf. a τήκομαι, liqueſco. a. 2. paſſ. ἐτάκην. Th. τήκω, liquefacio.

Ἐτάκην, liquefactus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ἐταλάϊζον, 3. ſing. imperf. act. verbi ταλαΐζω, miſerum, & ærumnoſum voco. fut. σω. a τάλας, ανος, ὁ, miſer. Th. ταλάω, f. άσω, ſuffero.

Ἔταμον, ſcidi, aor. 2. act. verbi τέμνω, ſcindo. f. 2. ταμῶ.

Ἐτανύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi τανύω, idem ac τιταίνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐταξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. a τάσσω, vel τάττω, ordino. f. ξω. p. χα.

Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, conturbo. f. ξω. p. τετάραχα. præt. paſſ. τετάραγμαι. a. 1. paſſ. ἐταράχθην, ης, η, & in 3. pl. ἐταράχθησαν.

Ἐταράχθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. a ταράττω, conturbo.

Ἐταρίζω, Poetic. pro ἑταιρίζω, ſodalis fio, opitulor.

Ἐταρίσσατο, 3. ſing. a. 1. med. geminato σ, Poet. ex ἑταρίζω, pro ἑταιρίζω, ſodalis fio, opitulor.

Ἕταρος, ου, ὁ, Poet. pro ἑταῖρος, ſodalis. in gen. plur. ἑτάρων.

Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, inquiſitio, tormentum; ab ἐτάζω, inquiro.

Ἐτάσον, άτω, a. 1. imperat. activ. ab ἐτάζω, examino. f. άσω.

Ἐτάφην, ſepultus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω, ſepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, accelero. Them. ταχὺς, celer.

Ἔτεα, accuſ. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτεθήλει, 3. ſing. pluſq. perſ. med. verbi θάλλω, vireo. f. θαλῶ. præt. med. τέθηλα.

Ἐτέθην, poſitus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. aor. 2. ἔθην.

Ἐτεθήπεε, Jon. pro ἐτεθήπει, 3. ſing. pluſq. perſ. med. verbi θάπτω, ſepelio. Alii a θήπω, ſtupeo, vel θάπτω. f. ψω. p. τέθηφα. p. m. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, obieram, pluſq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνηα. hinc inf. τεθνάναι.

Ἔτειλα, aor. 1. ind. activ. verbi τέλλω, perficio. facio. a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεινα, extendi, a. 1. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐτεῖος, εία, εῖον, annuus, a, um. Th. ἔτος, τὸ, annus.

Ἔτειρεν, affligebat, a τείρω, affligo.

Ἐτείρετο, confectus erat, 3. ſing. imperf. paſſ. a τείρω, affligo, vexo. fut. τερῶ. p. τέτερκα. a. 1. ἔτειρα.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, peperit, 3. ſing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo. ἐτεκνοποίει, 3. imperf. act. a τέκνον, ου, τὸ, foetus, quod a τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Ἐτέκνωθεν, Bœotice pro ἐτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. a τεκνόω, liberos procreo, gigno.

Ἐτελείετο, perficiebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἐτελέετο per pleonaſmum ι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐτέλεον, perfecerunt, pro ἐτέλουν, imperf. act. ab eodem verbo, & Themate.

Ἐτελείωσα, ας, ε, conſummavi, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, perficio. f. ώσω. ejuſdem thematis.

Ἐτέλεσα, ας, ε, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poetic. pro ἐτέλεσα, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Ἐτελεύτα, 3. ſingul. imperf. act. a τελευτάω, ad finem perduco, deſino. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἔτελλε, imperf. activ. a τέλλω, mando. a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, incidi, aor. 2. verbi τέμνω, vel τέμω, ſeco. f. τεμῶ, & ταμῶ. perſ. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον, & ἔτεμον. p. m. τέτομα.

Ἐτεόκλειοι χάριτες, ſic appellatæ ab Eteocle Cephiſi filio, qui primus Gratiis ſacrificium feciſſe fertur.

Ἐτεὸς, οῦ, ὁ, verus, Poet. idem ac ἐτὸς, οῦ, ὁ, idem. inde ἐτεὸν, adv. vere. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, dubius, quaſi anceps robur. Et ſic dicitur victoria, quia alteri ſemper tribuit ἀλκὴν. ab ἕτερος, ου, ὁ, alter, & ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

Ἑτέρηφι, Poet. adv. pro nomine ἑτέρᾳ. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτερόγλωσσος, ου, qui diverſæ linguæ eſt. ab ἕτερος, α, ον, alter, a, um. & γλῶσσα, ης, ἡ, lingua.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, diverſam doctrinam doceo. f. ήσω. ab ἕτερος, alius, & διδάσκω, doceo.

Ἑτεροζήλως, inique. ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, alius, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Ἑτεροζυγέω, alteram jugi partem traho. inde ἑτερόζυγος, altera libræ pars. ex ἕτερος, α, ον, alius, & ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἑτεροῖος, ὁ, diverſus a reliquis. hinc ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto. ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτεροκωφέω, aliis ſurdus ſum, Syrach. 19. 23. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶ, obaudio, non libenter audio.

Ἕτερος, α, ον, alter, q. ab ἕ, ſe ipſum, ipſe eſt alter a me, & te. hinc ἑτερότης, τητος, ἡ, diverſitas. ἑτέρωθεν, altera ex parte. ἑτέρῳ, altero. ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. μηδέτερος, & οὐδέτερος, ου, ὁ, neuter. ἐν ἑτέρῳ, ſcil. τόπῳ, alibi.

Ἔτερπον, delectabat, 3. ſing. imperf. a τέρπω, delecto, f. ψω.

Ἔτερσε, a. 1. act. Æol. a τείρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt a τέρσω, exſicco.

Ἑτέρωθι, & θεν, adv. ex altera parte. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτέρως, adv. aliter, ab eodem themate.

Ἐτετάλμην, σο, το, juſſus eram, pluſq. perſ. paſſ. verbi τέλλω, mando. perſ. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ταπεινόω, humilio. f. ώσω. perſ. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, οῦ, ὁ, humilis.

Ἐτετάχατο, Jonic. pro τεταγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perſ. paſſ. fit ex 3. ſing. ἐτέτακτο, inſerto α ante το, & κ verſo in aſpiratum χ, verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. perſ. paſſ. τέταγμαι.

Ἐτετεύχατο, Jon. pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq perſ. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. p. τέτευχα. perſ. paſſ. τέτευγμαι.

Ἔτετμε, 3. ſing. imperſ. act. verbi τέτμω, invenio, quod derivatur a τέμνω, ſeco, ſcindo. f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτεμον, ες, ε, & hinc per pleonaſmum litteræ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχει, ει, ει, pluſq. perſ. verbi τρήχω, aſper, & ſalebroſus ſum. f. ξω. p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, εῖα, ὺ, aſper, ſcaber.

Ἐτετύχοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi τυγχάνω, aſſequor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην. & per reduplic. Jon. & converſionem aſpiratæ in tenuem, ἐτετυχόμην, ου, ετο.

Ἐτέτυκτο, factus erat, 3. ſing. pluſq. perſ. paſſ. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, fabricor.

Ἐτετύφειν, Jon. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφεα, pro ἐτετύφει, pro pluſq. perſ. act. a τύπτω, verbero. f. ψω.

Ἔτεχ', pro ἔτεκε, ob ſequentem aſpiratam, 3. ſing. a. 2. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, natus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a τίκτω, pario.

Ἔτη, τὰ, anni, nominat. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτήκετο, liqueſcebat, imperſ. med. verbi τήκω, Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. p. m. τέτηκα.

Ἐτήρουν, ſervabam, imperſ. act. τηρέω, ſervo. imperſ. ἐτήρεον, εες. f. ήσω. p. τετήρηκα.

Ἔτης, ου, ὁ, ſocius, amicus, in plur. οἱ ἔται, ſocii. q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ conſuetudo. Amicitia enim firma non contrahitur, niſi diuturna conſuetudine. Ἔται ergo fortaſſe ab ἔτος, annus, quod anni requirantur ad jocundam amicitiam, & ad ſtabiliendum amorem.

Ἐτετοίμακα, & ἐτετοίμασμαι, perſ. Att. pro ἡτοίμακα, præparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Them. ἕτοιμος, ὁ, promptus, & paratus.

Ἐτήτυμος, per anadipl. ſeu epentheſ. Poet. pro ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ, verus. ἔτυμον, & ἐτήτυμον, adv. vere.

Ἔτι, adhuc, inſuper, amplius. q. ab εἰμὶ, ſum, ſcil. diutius.

Ἐτίθει, ponebat, 3. ſingul. imperſ. act. quaſi a τιθέω. imperſ. ἐτίθειν, εις, ει. Them. τίθημι, pono. fut. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, το. aor. 2. inf. med. θέσθαι.

Ἐτίθευ, Dor. pro ἐτίθου, ponebaris.

Ἐτίθευ, ponebaris, 2. ſing. imperſ. paſſ. Jon. pro ἐτίθεσο, ab ἐτιθέμην, σο, imperſ. a verbo τίθημι, pono.

Ἔτικτε, ες, ε, imperſ. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. ſubj. τέκω. a. 1. paſſ. ἐτέχθην præt. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐτιμήσαντο, a. 1. med. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, honorem exhibeo, colo.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur, imperſ. paſſ. a τινάσσω, quatio. fut. ξω. p. τετίναχα.

Ἐτίομεν, honorabamus, 1. plur. imperſ. act. a τίω, honoro, colo.

Ἔτισα, ας, ε, colui, aor. 1. ind. act. verbi τίω, honoro. f. τίσω. p. τέτικα.

Ἐτιταίνετο, extendebatur, 3. ſing. imperſ. paſſ. τιταίνω, quod a τείνω, tendo. f. ενῶ. p. τέτακα.

Ἔτλην, ης, η, ſuſtinui, a. 2. ind. a τλῆμι,

μι, tolero. f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem. hinc per ſyncop. τλάω, & τλῆμι.

Ἔτμαγεν, diſſecti ſunt, Bœot. ſyncop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. ἐτμάγην, verbi τμήγω. vel τμήσσω. fut. a. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, ſeco.

Ἔτμαγον, aor. 2. ut & ἔτμαγεν, ejuſdem verbi.

Ἐτμήθην, excifus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi τέμνω, ſeco. fut. μῶ. præt. τέτμηκα.

Ἔτμηξα, ſcidi, aor. 1. ind. act. verbi τμήσσω, ſeco. fut. ξω. Thema τέμνω, ſcindo, ſeco.

Ἔτνος, εος, τὸ, puls ex leguminibus. q. ab ἔδω, edo. Eſt aliquid crebro ἐδώδιμον, id eſt, edule. Hinc ἐτνήρυσις, cochlear, quo ἔτνος ἀρύομεν, pultem haurimus.

Ἕτοιμα, τὰ, parata, nom. plur. n. g. ab ἕτοιμος, ὁ, promptus, paratus.

Ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω, præt. ἡτοίμακα. aor. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. aor. 1. imperat. activ. ἑτοίμασον. άτω, & in plural. ἑτοιμάσατε, perf. paſſ. ἡτοίμασμαι, σαι. hinc ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio.

Ἕτοιμος, ſive ἑτοῖμος, ου, ὁ, ἡ, Att. promptus, paratus. q. ἐτὸς, εἰς οἶμον, id eſt, miſſus in viam. ab ἵημι, mitto. vel ab ἐτὸς, bonus. hinc ἑτοίμως, prompte, adv. ἑτοιμάζω, paro. f. σω.

Ἐτόλμα, 3. ſing. imperf. verbi τολμάω, audeo. imperf. ἐτόλμαον, ας, αε, αι. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Them. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἕτον, ἕτην, dual. aor. 2. act. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ἔτος, εος, τὸ, annus. q. ab ἴα, eo, quia ſemper procedit. vel ab ἐτὸς, miſſus, id eſt, velox, & labilis. hinc ἐτήσιος, ου, ὁ, ἡ, annuus. δεκαετὴς, έος, ὁ, ἡ, decennis, decennalis. διετὴς, έος, ὁ, ἡ, bimus.

Ἐτὸς, ᾶ, & ἐτεὸς, ᾶ, ὁ, verus, bonus. q. ab εἰμὶ, ſum. Ens enim verum bonum. Eſt & ἐτὸς, adv. fruſtra, temere. ab εἰμὶ, ſum, per antiphraſin.

Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo. f. τρώξομαι.

Ἔτραπ', pro ἔτραπε, evertit, 3. ſing. a. 2. act. verbi τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. aor. 1. paſſ. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. aor. 2. med. ἐτραπόμην, & in 3. plur. ἐτράποντο.

Ἐτράπεον, uvas calcabant, 3. plur. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex f. 2. τραπῶ verbi τρέπω, verto.

Ἐτράπετ', pro ἐτράπετο, 3. ſing. aor. 2. med. vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paſſ. a τρέπω, verto. vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ου, ετο, a. 2. med. ab ἔτραπον, aor. 2. act. verbi τρέπω, verto.

Ἐτράφην, educatus ſum, & in 3. plur. ἐτράφησαν, a. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ἔτραφον, ες, ε, aor. 2. act. vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, tremebat, 3. ſing. imperf. act. a τρέμω, idem ac τρέω, tremo.

Ἔτρεσα, ας, ε, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω, tremo, trepido. fut. τρέσω.

Ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a τρέφω, alo, nutrio.

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἔτρησε, perforavit, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi τετραίνω, ſeu τίτρημι, terebro. fut. τρήσω, tanquam a τράω.

Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, ſtrido. p. m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, vindemiabant, 3. plur. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω, vindemio; fruges colligo. Th. τρύγη, ης, ἡ, vindemia.

Ἐτρύπα, Dor. pro ἐτρύπαε, & hinc Jon. pro ἐτρύπα, 3. ſingul. imperf. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρύπη, ης, ἡ, foramen.

Ἐτρύφθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. verbi θρύπτω, frango, frango luxu. fut. ψω. p. φα. perf. paſſ. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, a. plur. a. 1. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. Them. θρύπτω, frango luxu.

Ἔτρωσα, vulneravi, aor. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, vulnero, lædo. f. τρώσω, tanquam a τρόω.

Ἐτύθην, immolatus ſum, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην. a. 1. ind. paſſ. a θύω, f. θύσω, macto, ſacrifico.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi τυλίσσω, perſcrutor. f. ξω. Th. τύλος, ου, ὁ, callus, durities calloſa.

Ἔτυμα, τὰ, vera, nom. plur. n. g. ab ἔτυμος, verus.

Ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ, verus. dat. plur. Jon. ἐτύμοισιν. ἐτήτυμος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἐτύμως, vere, adv. q. ab ἐτὸς, verus; vel ab ἐτεὸς, verus.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. a τυμπανίζω, diſtendo. fut. ίσω. p. τετυμπάνικα, a τύμπανον, ſeu τύμπανος, ου, ὁ, inſtrumentum, quo pulſato, ſonus edetur.

Ἐτύπαν, Doric. pro ἐτύπην, ſauciatus ſum, a. 2. paſſiv. a τύπτω. ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. a τύπτω, verbero.

Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, nanciſcor. f. τεύξομαι. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi τεύχω, fabricor, ſum. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἔτυχες, ες, a. 2. verbi τυγχάνω, nanciſcor.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτώσια, inania, acc. plur. ab ἐτώσιος. hoc ab ἐτὸς, adv. fruſtra. The. εἰμὶ, ſum, per antiphraſin.

Ἐτωσιεργὸς, qui incaſſum laborat. ab ἐτώσιος, inanis, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐτώσιος, inanis, caſſus. ab ἐτὸς, fruſtra, temere.

E Υ

Εὖ, belle, feliciter, adv. In compoſitione nunc felicitatem denotat, nunc facilitatem. ab ἐὺς, bonus.

Εὖα, ας, ἡ, nomen primæ matris, Eva. Hebr. vivificans.

Εὐαγγελίζω, læta annuntio, evangelizo. f. ίσω, & Att. εὐαγγελιῶ. p. εὐηγγέλικα. a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. paſſ. εὐηγγέλισμαι. a. 1. paſſ. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. εὐαγγελισθεὶς. imperf. paſſ. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, fauſtus, ac lætus nuntius, evangelium. ab εὖ, & ἀγγελία, ας, ἡ, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Evangelii præco, Evangeliſta, ab eodem themate.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, qui fauſta nunciat.

Εὐαγόρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Εὐαγῶν τιμὴ, honor, qui ſequitur aliquem ob certamina præclare certata. Ex εὖ, & ἀγὼν, ῶνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant; hoc εὐαγῶν eſſe gen. plur. qui cum πατρώων, jungendus, & duct. ab εὐαγὴς, ου, ὁ, ἡ, pro recte inſtituto in re aliqua. Hinc εὐαγωγία, recta educatio, & inſtitutio. παρά τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, placuit, 3. ſing. a. 2. pro ἔαδε, pleon. Æolic. τ̄ υ, & mutato ſimul ſpiritu. ἕαδε, vero per reſolutionem Jon. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo. Alii volunt eſſe præt. m. verbi ἅδω, placeo. p. m. ἧδα, & ſolutione ἕαδα. part. med. ἑαδώς.

Εὐαεῖ, dat. ſing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, qui bene a ventis perflatur. ex εὖ, bene, & ἄω, vel ἄημι, ſpiro.

Εὐαιμονίδης, Evæmonides, nomen proprium.

Εὐαίνετος, ου, ὁ, Poet. bene, vel valde laudatus. Ex εὖ, bene, & αἰνέω, laudo.

Εὐαίρετος, ὁ, ἡ, qui facile capi poteſt. ex εὖ, & αἱρέω, capio.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor. ex εὖ, bene, & αἰσθάνομαι, ſentio. f. ήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, Evæon. accuſ. ſingul. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, qui bonam, vel pulchram colum habet. ex εὖ, & ἠλακάτη, ἡ, colus.

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, diei bonitas, & ſerenitas. Et pro ſecundarum rerum ſtatu & tranquillitate, ex εὖ, & ἡμέρα, dies.

Εὐάνεμος, Poet. & Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ, ἡ, ſecundus ventus. ex εὖ, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Εὐανθεῖς, οἱ, florentes, nom. plur. ab εὐανθὴς, έος, ὁ, ἡ, pro εὐθαλὴς, florens, & τὸ εὐανθές. ab εὖ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Εὐάνθεμος, ου, ὁ, floridus. Vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. & Jon. pro εὐηνορία, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo. Vide εὐάνωρ, generans bonos viros.

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poet. Dor. & Jon. pro εὐήνωρ, generans bonos viros. ex εὖ, bene, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Εὐαπάτητοι, οἱ, qui facile decipiuntur. ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, decipio.

Εὐαπήγητος, ὁ, ἡ, Jon. pro εὐαφήγητος, facilis narratu. ex εὖ, ἀπὸ, & ἡγέομαι, duco, narro.

Εὐαρεστέω, ῶ, placeo. f. ήσω. p. εὐηρέστηκα. aor. 1. εὐηρέστησα. aor. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι. præſ. paſſ. εὐαρεστέομαι, delector. ex εὖ, bene, & ἀρεστὸς, placitus. Th. ἀρέσκω, placeo.

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, acceptus. hinc εὐαρέστως, adv. ad placitum.

Εὐάρματος, ου, ὁ, Poet. qui bonum habet currum, & feliciter eo utitur. ex εὖ, & ἅρμα, currus.

Εὐαχὴς, έος, ὁ, Poetic. & Doric. pro εὐηχὴς, qui bonum habet ſonum, canorus.

Εὔβοια, ας, ἡ, Eubœa, eſt nomen loci. ex εὖ, & βόω, paſco.

Εὔβοτος, ὁ, ἡ, bene paſtus. ex εὖ, & βόω, paſco.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum conſilium. ex εὖ, bene, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Εὔβουλος, ου, ὁ, conſultus, prudens, qui bene conſulit alteri.

Εὖγε, Lat. euge, laudantis, & exultantis adverb.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. εὐγενὴς, έος, ὁ, ἡ, nobili genere ortus, generoſus. ex εὖ, bene, & γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, naſcor.

Εὖγμαι, perf. paſſ. ab εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, æquus vir, candidus. ex εὖ & γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, index. quod a γνώμη, ης, ἡ, ſententia, conſilium. Th. γινώσκω, cognoſco. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Εὐδαιμονέστερος, ου, ὁ, felicior, compar. ab εὐδαίμων, felix.

Εὐδαιμονέω, beatus ſum, f. ήσω. ex εὖ, bene, & δαίμων, Deus, fortuna.

Εὐδαιμονίζω, beatum judico.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus. hinc εὐδαιμονία, felicitas.

Εὖδε, 3. ſing. imperf. Jon. pro ηὗδον, ες, ε. εὕδει, dormit, 3. ſing. præſ. ind. εὕδειν, præſ. inf. ab εὕδω, dormio, fut. εὑδήσω.

Εὕδῃσι, ceſſat, Jon. pro εὕδῃ, 3. ſing. præſ. ſubjunctiv. ab εὕδω, dormio.

Εὐδία, ας, ἡ, ſerenitas. hinc εὔδιος, ſerenus, ex εὖ, & δία, quod aerem ſignificat. ut ſit εὐκαιρία, opportunitas, occaſio. a Ζεὺς, Jupiter, aer. genit. Διός.

Εὐδιανὸς, ά, ὸν, Dor. pro εὐδιεινὸς, tepidus. Ab εὐδία, ſerenitas.

Εὐδμάτος, ου, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, bene ædificatus.

Εὔδμητος, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus, gen. plur. εὐδμήτων, ex εὖ, bene, & δέμω, ſtruo. f. μῶ. p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, acquieſco, volo, bona exiſtimatione ſum. fut. ήσω. p. εὐδόκηκα. a. 1. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. q. ex εὖ, & Th. δοκέω, videor. fut. ήσω, & δόξω. Hinc εὐδοκία, benevolentia, favor.

Εὐδο-

Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia.
Εὐδοκιμάζω, bene exploro. f. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας. ab εὖ, & δοκιμάζω, exploro. Th. δοκέω, videor.
Εὐδοκιμέω, bene audio, clarus ſum. f. ήσω. ex εὖ & δόκιμος, ου, ὁ, probatus. quod a δοκέω, videor.
Εὐδοκιμηκότες, οἱ, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, bene audio, clarus ſum.
Εὐδόκιμος, ου, ὁ, probatus, & laudatus, ab eodem them.
Εὕδοντ', pro εὕδοντα, dormientem, acc. ſing. part. præſ. ab εὕδω, dormio. fut. εὑδήσω.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas. ab εὖ, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.
Εὕδω, dormio. f. εὑδήσω. p. κα. hinc καθεύδω, idem, q. ab ἕω, colloco: cubantes ſe ad ſomnum componunt. Vel ab εὖ, & ἔδω, edo. qui enim liberalius ſe cibis invitant, ſunt ut plurimum lenti juxta, ac ſomnolenti.
Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐέανος, ου, ὁ, ἡ, decenter velatus. ex εὖ, & ἑανός, veſtis ſplendida.
Εὕει, torret, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὕω, vel αὕω, uro. f. σω.
Εὐειδής, έος, ὁ, ἡ, ſpecioſus, ex εὖ, & εἶδος, εος, τό, forma. Thema εἴδω, video.
Εὐειδότος, bene ſcientis, genit. ſing. perf. particip. ab εὐειδώς, ότος, per craſin pro εὐειδηκώς. ab εὖ, & εἰδέω, ſcio, fut. ήσω.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. ab εὖ, & ἔχω, habeo.
Εὐεπίην, facundiam, acc. ſing. Jon. ab εὐεπίη, ης, ἡ, facundia. εὐεπής, έος, ὁ, ἡ, facundus. ex εὖ, & ἔπω, dico.
Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus.
Εὐεργές, τό, fabrefactum, n. g. ab εὐεργής, έος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. ex εὖ, & ἔργον, ου, τό, opus.
Εὐεργεσιάων, gen. plur. Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. Th. ἔργον, opus.
Εὐεργετηθείς, ὁ, a. 1. part. paſſ. εὐεργετῆται, 3. ſingul. præſ. ſub. ab εὐεργετέω, benefacio.
Εὐεργετήμασι, τοῖς, beneficia. dat. plural. εὐεργετήμασι. ab εὐεργέτημα, ατος, τό, beneficium.
Εὐεργέτης, ου, ὁ. beneficus. gen. pl. εὐεργετῶν. acc. plur. εὐεργέτας, ab eodem themate.
Εὐεργής, ῦ, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ εἰργασμένος, bene factus.
Εὐερέστησα, credo ſcribendum εὐαρέστησα, a. 1. ind. act. ab εὐαρεστέω, placeo.
Εὐερκής, έος, ὁ, ἡ, bene ſeptus. ab εὖ, bene, & ἕρκος, εος, τό, ſeptum. Th. εἴργω, includo.
Εὐζωά, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωή, ἡ, bona, & beata vita. ex εὖ, & ζωή, vita. Th. ζάω, vivo.
Εὐζώνοιο, gen. Jon. ab εὔζωνος, ου, ὁ, ἡ, formoſa. ex εὖ, & ζωννύω, cingo. f. ζώσω. hinc ζώνη, ἡ, zona.
Εὐηγγέλθην, nuntiatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi εὐαγγέλλω. ex εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.
Εὐηγγελίζετο, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi εὐαγγελίζω, læta annuntio, bonum nuntium affero.
Εὐηγενής, έος, ὁ, ἡ, per pleonaſmum τοῦ η, pro εὐγενής, generoſus. ex εὖ, & γίνομαι, naſcor.
Εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, ſimplex: item ſtultus. ex εὖ, & ἦθος, εος, τό, indoles. hinc εὐήθως, ſimpliciter; temere, adverb.
Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, valde acutus. ex εὖ, & ἀκή, ῆς, ἡ, mucro.
Εὐήκτει, imperf. activ. verbi εὐεκτέω, ſum corpore bene habito. ab εὐέκτης, ου, ὁ, ex εὖ, bene, & ἔχω, habeo.
Εὐηλίῳ, dat. ſing. ab εὐήλιος, ου, ὁ, apricus, Soli appoſitus. ex εὖ, bene, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.
Εὐηνίνη, ης, ἡ, Eveni filia. nomen proprium.
Εὔηνος, nomen fluvii.
Εὐήρατος, ου, ὁ, ἡ, Poet. valde amabilis, ab εὖ, bene, & ἐράω, amo.
Εὐηρέστησα, placui, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, libenter acquieſco, placeo. ex εὖ, & ἀρεστός, gratus. Th. ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placeo.
Εὐθαλής, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ θάλλων, bene florens, floridus, uber, virens, adultus. Th. θάλλω, vireo.
Εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors. ex εὖ, bene, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.
Εὐθείῃ, dat. ſing. Jon. f. g. ab εὐθεῖα, ας, ἡ, recta. ab εὐθύς, έος, ὁ, rectus.
Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab εὐθετίζω, concinne diſpono, compono. ex εὖ, & τίθημι, pono.
Εὔθετος, ου, ὁ, appoſitus, aptus, accommodatus, conveniens. ex εὖ, bene, & θετός, poſitus. Thema τίθημι, pono.
Εὐθέως, adverb. ſtatim, confeſtim, continuo. Thema εὐθύς, rectus.
Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum diſpoſitio, ordo. ab εὐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, concinnus, & τίθημι, pono.
Εὐθηνία, ας, ἡ, proſper ſucceſſus: abundantia, annona, fertilitas. ab εὖ, & θίν, acervus. hinc εὐθηνέω, proſpero ſucceſſu utor.
Εὐθηνοῦντα, affluentem, acc. ſing. part. præſ. ab εὐθηνέω, exubero, gliſco. quod ex εὖ, bene, & θίν, idem ac θίς, θινός, ὁ, ἡ, cumulus, acervus.
Εὔθρονος, ου, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens. ex εὖ, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. εὔθρονος ἠώς, aurora ſedem habens bonam. Them. θράω, ſedeo f. θρήσω.
Εὐθύ, ſtatim, recta. adverb. ab εὐθύς.
Εὐθύγλωσσος, ου, ὁ, Poet. qui veridicam linguam habet, veridicus, ſincerus, probus. ab εὐθύς, rectus, & γλῶσσα, ἡ, lingua.
Εὐθυδρομέω, ῶ, rectum curſum teneo. fut. ήσω. p. εὐθυδρόμηκα. ab εὐθύδρομος, ου, ὁ, qui recto curſu pergit. quod ex εὖ, & δρόμος, ου, ὁ, curſus. Thema τρέχω, curro. a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.
Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poetic. & Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, qui recta ad prælium tendit: vir fortis. ab εὐθύς, rectus, & μάχομαι, pugno.
Εὐθυμέω, ῶ, bono animo, & alacri ſum. fut. ήσω. p. εὐθύμηκα. a. 1. εὐθύμησα. ex εὖ, & θυμός, οῦ, ὁ, animus.
Εὔθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt bono, & hilari animo, lætus, alacer, hilaris. hinc adv. εὐθύμως, alacriter. εὐθυμότερον, alacrius, comparat. ab eodem themate.
Εὐθύνατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω, dirigo.
Εὐθυνομένη ὁδός, directa via. ab εὐθύνω, dirigo.
Εὐθυντῆρα, accuſ. ſing. ab εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, corrector. ab εὐθύς, rectus.
Εὐθύνω, complano, dirigo: item rectus ſum. εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, recte adminiſtrare jura populis. fut. εὐθυνῶ. p. εὔθυγκα. a. 1. εὔθυνα. a. 1. imperat. εὔθυνον, άτω. a. 1. ind. paſſ. ηὐθύνθην. Att. pro εὐθύνθην.
Εὐθύπνοιο Ζεφύροιο πομπαί, recta ſpirantis, ſeu ſecundi Zephyri flatus. ab εὐθύς, rectus, & πνέω, ſpiro.
Εὐθύπεμπτον αἰών, recta deducens ævum, ab εὐθύς, rectus, & πέμπω, mitto.
Εὐθυπορέω, Poet. pro εὐθύνειν, dirigere. Hinc εὐθυπορεῖν ὁδόν, rectam viam ire. εὐθὺ περᾶσθαι, recta ire. ab εὐθύς, rectus, & πόρος, tranſitus. Thema πείρω, tranſeo.
Εὐθύς, εῖα, ύ, rectus, a, um. q. ab εὖ, & θέω, inſpirato pro τίθεω. Rectum, quod bene poſitum. Vel ab εὖ, & θύω, cum impetu ruo. Velociter tendit, qui ſcit ſe recta tendere; qui de via dubitat, hæſitantius progreditur. hinc εὐθύνω, dirigo, corrigo. εὐθυντής, οῦ, ὁ, ἡ. & εὔθυνος, ου, ὁ, director, corrector. εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, idem. εὐθύνη, ης, ἡ, inquiſitio.
Εὐθύτερον, rectius, comparat. ab εὐθύς, vel εὐθύ, rectus, rectum.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, æquitas, juſtitia.
Εὐθύτονος, ου, ὁ, Poet. in rectitudinem extenſus. ab εὐθύς, rectus, & τείνω, tendo. p. m. τέτονα.
Εὐΐλατος, ου, ὁ, propitius, placidus, & εὐιλατέω, ſum propitius. ex εὖ, bene, & ἱλάω, propitius ſum. f. ήσω.
Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciſcor, vacat mihi. imperf. Attic. ηὐκαίρουν, ουν. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρός, οῦ, ὁ, occaſio.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas, occaſio.
Εὔκαιρος, ου, ὁ, opportunus, tempeſtivus. hinc adv. εὐκαίρως, opportune, tempeſtive. ex εὖ, bene, & καιρός, οῦ, ὁ, temporis opportunitas.
Εὐκέατος, ου, ὁ, ἡ. Poet. pro εὐκέαστος. qui facile ſcindi, ſecarique poteſt: ſciſſilis, εὔσχιστος, cupreſſi epitheton. ex εὖ, & κεάζω, findo. Th. κέω, idem.
Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix, ex εὖ, & κηλέω, mulceo.
Εὔκηλος, ου, ὁ, ἡ, Æolico pleonaſmo dicitur pro ἕκηλος, quietus, mitis, placidus. εὐκήλως, placide, tranquille.
Εὐκλέα, inclytam, acc. ſing. per ſyncop. pro εὐκλεέα, dativ. εὐκλεῖ, Poet. pro εὐκλεεῖ. ab εὐκλεής, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celebris, præclarus, inſignis. Th. κλέω, celebro.
Εὔκλεια, ἡ, ſplendor nominis, gloria. ex εὖ, & κλέος, ſeu κλεῖος, τό, gloria. Eſt & Deæ nomen, cui apud Bœotios, & Locros in foro quolibet ara, & ſtatua dicata fuit. A pleriſque Diana putatur, a nonnullis Herculis filia.
Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλεῖσαι, vide κλείζω.
Εὐκνήμις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus. ex εὖ, bene, & κνήμη, ης, ἡ, tibia.
Εὔκολος, ου, ὁ, ἡ, facilis, ſimplex, promptus. ex εὖ, bene, & κόλον, ου, τό, cibus. εὔκολα μῆλα, oves morigeræ.
Εὐκόλως, adverb. expedite, facile. ab εὔκολος, facilis.
Εὐκομίσασθαι, bene recondere, a. 1. inf. med. ex εὖ, bene, & κομίζω, curo. Th. κομέω, idem.
Εὔκομος, Poet. ἠΰκομος, ου, ὁ, ἡ, bene, vel pulchre comatus, comis luxurians. ex εὖ, bene, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. εὔκοπος, ου, ὁ, facilis. ex εὖ, & κόπος, ου, ὁ, labor. Th. κόπτω, ſcindo. f. ψω. p. m. κέκοπα.
Εὐκόσμως, adv. concinne, recte, ornate, decore. ex εὖ, & κόσμος, ου, ὁ, ordo.
Εὐκρατοῦς, gen. ſing. ab εὐκρατής, έος, ὁ, ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι, f. άσω, miſceo. vel εὐκρατής, per ſyncopen pro εὐκερατός, temperatus.
Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐκρινέες, οἱ, nom. plur. ſunt venti Eteſii, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ. ab εὐκρινής, purus, liquidus, ordine collocatus, diſtinctus. Th. κρίνω, diſcerno.
Εὐκτικῶς, optative, adverb. ab εὐκτικός, optativus. quod ab εὔχομαι, precor. fut. εὔξομαι. p. εὖγμαι.
Εὐκτιμένη, vel Poetic. ἐϋκτιμένη, bene ædificata, perf. part. paſſ. f. g. pro ἐκτισμένη, detracto augmento ου. & abjecto σ, verbi κτίζομαι. Alii ſcribunt εὐκτιμένος, dici Æolic. pro εὐκτισμένος, vel per ſyncopen pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, fabricor. f. σω. p. κα.
Εὔκτιτος, ὁ, bene ſtructus. ab εὖ, & κτίζω, condo.
Εὐκτός, οῦ, ὁ, optabilis. ab εὔχομαι, precor.
Εὔκυκλος, ου, ὁ, rotundus, Plato in Timæo. ex εὖ, bene, & κύκλος, ου, ὁ, circulus.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumſpectio: cautio, vitatio. ab εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ, qui bene res capeſſit, circumſpectus, religioſus, verecundus, cautus. ab εὖ, bene, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Εὐλαβέομαι, οῦμαι, vereor. ηὐλαβοῦντο, me-

metuebat, 3. ſing. imperf. Att. f. ήσομαι. p. εὐλάβημαι. a. 1. paſſiv. εὐλαβήθην, Attic. ηὐλαβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, ὁ, veritus. Th. λαμβάνω, capio.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, circumſpectus, timidus, religioſus, verecundus. Ex εὖ, & λαβὴ, anſa.

Εὐλαβητέον, cavendum, verbale ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαβίης, cautionis, gen. Jon. ab εὐλαβία, ας, ἡ, cautio.

Εὐλαβοῦ, præſ. imperat. med. ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαὶ, ῶν, αἱ, vermes, proprie qui in corpore, vulnere, aut ulcere naſcuntur ex putredine, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι, quia ſe convolvunt. Iliad. χ.

Εὐλάκα, ης, ἡ, vomer, bidens, ligo. q. ab εὖ, & λακὶς, fiſſura. vel λαχαίνω, fodio. Vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.

Εὔληρα, τὰ, fræna, lora, habenæ, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι χερσὶ, quia volvuntur manu.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. bonus portus.

Εὐλογέω, benedico, cum acc. felicia precor, præſto: item celebro, laudo, gratias ago. f. ήσω. perſ. εὐλόγηκα. a. 1. Attic. ηὐλόγησα. perf. paſſ. εὐλόγημαι. part. perf. paſſ. εὐλογημένος, η, ον, benedictus. ex εὖ, & λόγος, ſermo, verbum. Th. λέγω, dico. f. ξω. præt. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, benedicentur, 3. plur. f. 1. vide εὐλόγημαι.

Εὐλόγημαι, perf. paſſ. εὐλογημένος, benedictus, perf. part. ab εὐλογέω, benedico.

Εὐλογητὸς, ὁ, ὁ. benedictus, a, um, ab iiſdem thematibus.

Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus, bona oratio, Plato de rep. Item munificentia, munus amicis miſſum. Paulus 2. ad Corinth. εὐλογίας dicit collectiones pro eleemoſynis, & collationibus. ἐπ᾽ εὐλογίαις, benigne. ab eodem them.

Εὔλογος, ου, ὁ, blandus ſermo: rationabilis, rationi conſentaneus. εὐλόγως, probabiliter, jure.

Εὐμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro εὐμήκης, longus, quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, pecoroſus, bonas habens oves. ex εὖ, bene, & μῆλα, oves.

Εὐμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis, proclivis, levis. hinc εὐμαρέως, adv. facile.

Εὐμαρία, pro ſeceſſu, quo itur, ut alvus exoneretur. vide in εὐμαρής.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, compendioſe, ex εὖ, & μέθοδος, ου, ἡ, via, compendium. quod ex μετὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εὐμελίης, ου, ὁ, Jon. pro ἐυμελίας, ου, ὁ, fraxini peritus. bene haſtatus. Thema μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, placiditas. εὐμένεια αἴρος, cœli clementia. Theoph.

Εὐμενέω, benevolus ſum, propitius. εὐμενέοντος, gen. ſing. part. præſ. ab εὖ & μένος, εος, τὸ, animus.

Εὐμενὴς, έος, ὁ, ἡ, benevolus, benignus, mitis, lenis. compar. εὐμενέστερος. ab εὖ, & μένος, εος, τὸ, animus.

Εὐμετάβολος, ου, ὁ, mutabilis. ex εὖ, bene, μετὰ, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ, ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur facilis ad impertiendum. ex εὖ, & μεταδίδωμι, impertior. Th. δίδωμι, do.

Εὐμήκεις, οἱ, nom. plur. ab εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, bene longus. ex εὖ, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Εὐμνημόνευτος, ὁ, adject. verbale ab εὖ, bene, & μνημονευτὸς, qui memoria tenetur. quod a μνημονεύω, memoria teneo. Th. μνάομαι, memoror, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Εὔμολπος, ου, ὁ, Eumolpus. nomen proprium.

Εὐμορφία, ἡ, forma præcellens, decor, ſpecies, lætus aſpectus.

Εὔμορφος, ου, ὁ, ἡ, formoſus, ab εὖ, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Εὔναζε, præſ. imperat. act. εὔναζε, cubitum jeris, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab εὐνάζω, ſopio. f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναὶ, αἱ, nom. plur. tentoria, Thucyd. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναιόμενος, η, ον, bene habitatus, a, um, præſ. part. paſſ. ab εὖ, bene, & ναίω, habito.

Εὐνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, conjux. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. Bene litigans.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile: coitus. Item luſtrum, cubile leporis. Xenoph. Inde εὐνάω, ſopio, dormio, f. ήσω.

Εὐνηθεῖσα, concumbens, a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, ſopio. f. ήσω. Th. εὐνὴ, cubile.

Εὐνοέστερος, Jon. pro εὐνούστερος, benevolentior, comparat. Vide in εὐνούστατος.

Εὐνίκη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. bona victoria.

Εὖνις, ιος, ὁ, ἡ, orbus, privatus, acc. εὖνιν, ab εἷς, unus.

Εὐνοέω, benevolus, vel bene affectus ſum. f. ήσω. p. εὐνόηκα. vide εὔνοια.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia, favor. ab εὔνοος, ου, ὁ, ἡ, benevolus. ex εὖ, & νόος, νοῦ, ὁ, mens, animus.

Εὐνομέω, bonis legibus inſtruere. hinc εὐνομεῖσθαι, bonis legibus uti. εὐνομήθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. εὔνομος, qui bonis legibus utitur. ex εὖ, & νόμος, lex.

Εὐνομίην, acc. ſing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nom. mul. Gr. legitima. ex εὖ, & νόμος, lex.

Εὔνουν, amicum, acc. ſing. ab εὔνοος, ου, ὁ, benevolus. ex εὖ, & νόος, mens.

Εὐνούστατος, ὁ, benevolentiſſimus, ſuperlat. ab εὔνοος, benevolus. εὐνούστερος, benevolentior. ab eodem them.

Εὐνουχίζω, caſtro. fut. ίσω. p. εὐνούχικα. perf. paſſ. εὐνούχισμαι. a. 1. paſſ. εὐνουχίσθην. ab εὐνοῦχος, eunuchus.

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus. item dyneſta. ex εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, lectus, & ἔχω, habeo; ſervo.

Εὖντα, Dor. & per craſin pro ἐόντα, ſive ὄντα, acc. ſing. part. præſ. ab ὢν, verbi εἰμὶ, ſum.

Εὔξαιο, 2. ſingul. a. 1. opt. med. verbi εὔχομαι, oro. f. εὔξομαι. a. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο.

Εὐξαμένῳ, dat. ſing. ab εὐξάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. ab εὔχομαι, precor.

Εὔξῃ, oraveris, a. ſing. a. 1. m. ſub. εὔξωμαι, ῃ, ηται. ab eodem themate.

Εὐξήθησαν, creverunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, creſco. Gen. c. 15. verſ. 27.

Εὔξοον, bene raſum, politum, acc. ſing. ab εὔξοος, idem ac εὔξεστος, politus. Th. ξέω, f. ξέσω, polio.

Εὐοδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Evodia. Gr. proſpere agens.

Εὔοδμος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro εὔοσμος, odoratus. ex εὖ, bene, & ὄζω, oleo.

Εὔοδος, ſeu εὔοσμος, ου, ὁ, bene olens, ex εὖ, bene, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζήσω, & ὄσω.

Εὐοδόω, ῶ, proſperum iter præbeo. f. ώσω. præt. εὐώδωκα. præſ. paſſ. εὐοδόομαι, οῦμαι, proſperum iter habeo, proſperor. perf. paſſ. εὐώδωμαι. a. 1. paſſ. εὐωδώθην, ης, η. f. 1. paſſ. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ου, ὁ, ἡ, iter expeditum habens. ex εὖ, bene, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εὐόδωκα, ας, ε, proſperum iter præbui. perſ. activ. Jon. verbi εὐοδόω, quod vide.

Εὐόδωσον, proſperum iter præbe, a. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω, quod vide.

Εὐοῖ, evoe, vox, qua Baccho acclamabatur. q. εὖ οἱ, heus illi. Sic & εὐαί. Inde Εὔιος, ου, ὁ, Bacchi cognomen, Evius.

Εὐόμενοι, οἱ, aſſati, præſ. part. paſſ. verbi εὕω, uro εὕω, f. σω, uro.

Εὐορκέω, religioſe juro. f. ήσω. præſ. inf. εὐορκεῖν. ab εὔορκος, juſtus, fidelis, jurejurando ſtans.

Εὐορκία, ας, ἡ, jusjurandi fides, juſtum juramentum.

Εὔορκος, ου, ὁ, ἡ, qui jusjurandum religioſe colit. ab εὖ, bene, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Εὔορμος, ου, ὁ, ἡ, tutus, bonum portum habens. ab εὖ, bene, & ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium. q. ab εἴρω, ſero.

Εὐπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, bene compactus, firmus. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo.

Εὐπαθέω, ῶ, indulgeo voluptatibus. hinc εὐπαθείη, Jon. pro εὐπάθεια, voluptas. dicitur & εὐπαθίη, Jon. pro eodem. Th. πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ, bona indole puer. Item felix multa prole, vel bonos habens liberos. Thema παῖς, puer.

Εὔπακτος, ου, ὁ, Dor. pro εὔπηκτος, bene compactus.

Εὐπάρῃος, ου, ὁ, ἁ, Poet. & Dor. pro εὐπάρειος, habens pulchras genas. ex εὖ, bene, & παρειὰ, ἡ, gena.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre orta, generoſa. ab εὐπάτωρ, vel εὐπατρὴς, nobilis. Th. πατὴρ, έρος, ὁ, pater.

Εὐπατόριον, ου, τὸ, herba quædam, ab Eupatore. Vel potius ab ἧπαρ. dicitur etiam & ἡπατόριον. De ea Dioſc. l. 4. c. 40.

Εὐπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, obſequens, perſuaſu facilis. ex εὖ, & πείθω, perſuadeo.

Εὐπένθερος, ὁ, qui nobilem ſocerum habet. Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, ſocer.

Εὔπεπλος, ſeu ἐύπεπλος, ου, ὁ, ἡ, bene indutus, pulchrum habens peplum. gen. plur. ἐυπέπλων. ab εὖ, & πέπλος, ου, ὁ, peplum.

Εὐπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, ad circumagendum proclivis: qui facile ſiſtit, & hæret. ex εὖ, bene & περιΐσταμαι, circumſto, cingo, quod ex περὶ, & ἵστημι, ſto. εὐπερίστατος ἁμαρτία, tenaciter inhærens peccatum.

Εὐπετείη, ης, ἡ, Jon. pro εὐπέτεια, facilitas. εὐπετέως, & εὐπετῶς, facile, quamprimum. Xenoph. ταῦτα εὐπετῶς φέρειν, hæc ferre nullo negotio.

Εὐπετὲς, facile, n. g. ab εὐπετὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis. comp. εὐπετέστερος, facilius, adverb. ab εὐπετέστερος. ex εὖ, bene, & πίπτω, cado.

Εὔπηκτος, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus, bene compactus in dat. ſing. εὐπήκτῳ. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, compingo, ædifico.

Εὐπλεκέων, genit. plut. ab εὐπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene junctus. ex εὖ, bene, & πλέκω, plecto, necto. f. ξω.

Εὐπλοέειν, Jon. pro εὐπλοεῖν, uti proſpera navigatione. Thema πλέω, navigo.

Εὐπλοΐα, vide εὔπλοια ſequens.

Εὔπλοια, ης, ἡ, bona navigatio. ex εὖ, bene, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, idem ac ἐυπλόκαμος, ὁ, pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel crines habens. ex εὖ, bene, & πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi, & intorti, cincinni. quod a πλοκὴ, implicatio.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. ab εὖ, bene, & ποιέω, facio.

Εὐποιεῖ, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω, facio.

Εὐποίητα, τα, fabrefacta. ab εὖ, bene, & ποιέω, facio.

Εὔπολις, ιδ, Eupolis. nomen proprium.

Εὐπρέμνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, ῶ, abunde poſſum, eſt mihi facultas: item ſimpl. poſſum, abundo. fut. ήσω. p. εὐπόρηκα, & in 3. ſingul. imperf. paſſ. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ, bene, & πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, facultas, copia. εὔπορος, expeditus: abundans: pervius. Plato. εὐπόρως, facile.

Εὐπραγία, ας, ἡ, ſucceſſus, proſperitas.

Εὐπράκτον, ου, τὸ, facile.

Εὐπραξία, ας, ἡ, res ſecundæ, pulchrum facinus. felicitas. Ariſtot. Ethic. lib. 1. Th. πράττω, facio. fut. ξω. p. χα.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ. decor eximius, forma, ornatus. Plato ab εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decore eximios. ab εὖ, bene, & πρέπω, decorus ſum.

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, excellens, decorus, excultus, formoſus, ornatus.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Jonic. pro εὐπραξία, felicitas.

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, acceptus. a προσδέχομαι, ſuſcipio, probo. ex πρὸς, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, apte adhærefcens, & aſſiduus in aliquo negotio, aſſidens, affixus, adhærens. ex εὖ, & προσεδρεύω, aſſidue occupatus: item aſſeſſor. quod ex πρὸς, & ἕδρα, ας, ἡ, ſella.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas, facilitas ſermonis. ex εὖ, bene, & προσαγορεύω, compello. quod ex πρὸς, & ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Εὐπρόσιτον, τὸ, acceſſu facile, adject. verbale, ex εὖ, πρὸς, & εἶμι, eo.

Εὐπροσωπέω, ῶ, ſpecioſus appareo: placeo: εὐπρόσωπος, ſpecioſa, pulchra. ex εὖ, bene, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies, perſona, vultus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα.

Εὐπροσώπων, genit. plur. ab εὐπρόσωπος, ου, ὁ, pulcher aſpectu.

Εὔπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, pulchram, ſeu bonam puppim habens. ex εὖ, & πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνὸς, ὁ, ὁ, extremus.

Εὔπωλος, ου, ὁ, ἡ, producens bonos equos. ex εὖ, bene, & πῶλος, ου, ὁ, pullus.

Εὐραὶ, αἱ, ferramenta axi infixa, ut a rota non atteratur. Th. εὐρὺς, latus.

Εὑράμην, inveni, per ſyncopen pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω.

Εὐρὰξ, ex obliquo. poſita re in εὖρος, εος, id eſt, latitudinem. Alii volunt Jon. dici pro πλευρὰξ, per aphæreſin, a πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, coſta.

Εὑρὲ, inveni, a. 2. imperat. act. ſed εὗρε, invenit, 3. ſing. a. 2. ind. εὑρεῖν, a. 2. inf. quaſi ἐρεῖν, ut ſit rem quæſitam oculis aſſequi. ab εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω.

Εὐρέα, Jon. pro εὐρεῖα, lata.

Εὑρέθην, inventus ſum, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi. εὑρεθῶσιν, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ.

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὐρεῖα, lata, f. g. ab εὐρὺς, έος, ὁ, latus.

Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor, ab εὑρίσκω, invenio. perf. paſſ. εὕρημαι, σαι, ται.

Εὕρετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. εὕρημαι, perf. paſſ. εὑρήσω, fut. 1. act. ejuſdem verbi.

Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum, commentum, Plato. lucrum inſperatum Xenophonti lib. 7.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.

Εὑρήσεις, invenies, 2. ſing. εὑρήσετε, 2. plur. f. 1. act. εὑρήσω, verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro quo per ſyncopen dicitur εὑρεπὴς, verborum inventor. ab εὑρίσκω, invenio, & ἔπος, τὸ, verbum.

Εὕρητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Εὐρὶν, ſagum, cui bona ῥὶν, id eſt, naris.

Εὔριπος, ου, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale inter Eubœam, & Atticam, quotidie in dies undas abſorbens, & toties revomens. Ariſt. de mundo. εὔριπος ἄνθρωπος, homo inconſtans, Eraſmus in Chiliadibus. Item foſſa, ciſterna, Joſeph. de antiquit. Lacuna, ſtagnum, Halicarnaſſ. conceptaculum aquarum Heſychio.

Εὑρίσκω, invenio, deprehendo. εὑρίσκεσθαί τι θεῶν παλάμαις, obtinere aliquid Deorum auxilio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 1. εὕρησα. a. 2. εὗρον. aor. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. ſub. εὕρω, ῃς, ῃ, aor. 2. inf. εὑρεῖν. aor. 2. part. εὑρὼν, όντος. perf. paſſ. εὕρημαι. aor. 1. paſſ. εὑρέθην, ης, η, inventus ſum. fut. 1. paſſ. εὑρεθήσομαι. aor. 1. med. εὑράμην, ω, ατο, per ſyncopen pro εὑρησάμην, acquiſivi. hinc εὕρημα, ατος, τὸ, inventum. εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. εὕρεσις, εως, ἡ, inventio.

Εὑροίμην, invenero, a. 2. opt. med. εὕροις, 2. ſing. a. 2. opt. act. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὑροῖσα, ας, ἡ, Doric. pro εὑροῦσα, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, Euroaquilo. ex εὖρος, ου, ὁ, Eurus, & κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. Th. κλύζω, lavo.

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὗρον, ες, ε, inveni, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὑροῦσα, ἡ, a. 2. part. act. f. g. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὐῤῥείτης, ου, ὁ, ἡ, pulchre fluens, εὐῤῥείταο, gen. Æol. pro εὐῤῥείτου, ex εὖ, bene, & ῥέω, fluo, f. ῥεύσω. dicimus & εὐῤῥοὴς, & εὔῤῥοος.

Εὐρυάγυια, ας, ἡ, latas vias habens, patens. ab εὐρὺς, έος, ὁ, latus, & ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, via.

Εὐρυάλη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρυβάτης, ου, ὁ, Eurybates, nomen proprium.

Εὐρυβίης, Jon. pro εὐρυβίας, ου, ὁ, cujus vis ſe late extendit, late potens. Heſiod. Hinc Εὐρυβίη, nomen mul. ex εὐρὺς, latus, & βία, ας, ἡ, vis.

Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, Eurydamas, nomen proprium.

Εὔρυθμος, ου, ὁ, numeroſus, concinnus, aptus. ex εὖ, & ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas. εὐρύθμως, concinne, apte.

Εὐρυκρείων, ὁ, late dominans. ab εὐρὺς, latus, & κρείων, οντος, ὁ, regnator. Th. κρείω, impero.

Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, qui lata prata habet, ſpatioſus, amplus. ab εὐρὺς, latus, & λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, ἡ, latam frontem habens: epitheton bovis apud Heſiod. ab εὐρὺς, latus, & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Thema ὄπτομαι, video.

Εὔρυναν, 3. plur. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, verbi εὐρύνω, dilato. f. υνῶ. Them. εὐρὺς, ὁ, latus.

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρύνοντι, dilatant, Dor. pro εὐρύνουσι, 3. plur. præſ. ind. ab εὐρύνω, dilato.

Εὐρυοδείης, gen. Jon. ab εὐρυόδεια, ας, ἡ, ſpatioſa. Dicimus & εὐρυόδειος, ὁ, ἡ, ab εὐρὺς, latus, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εὐρύοπα, vocat. ſing. ab εὐρυόπης, ου, ὁ, late ſonans, vel late perſpicuus. ab εὐρὺς, latus, & ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox. vel ut alii volunt ab ὢψ, vultus, quod ab ὄπτομαι, video. Tum etiam εὐρύοπα, poteſt eſſe accuſ. caſus ab εὐρύωψ, ωπος, ὁ, latum habens oculum, ab ὢψ, oculus. Th. ὄπτομαι.

Εὐρύπυλος, ου, ὁ, Eurypylus, nomen proprium.

Εὐρὺς, έος, ὁ, & in f. g. εὐρεῖα, latus, a. hinc εὐρύνω, dilato. q. ab εὖ, & ῥύειν, fluere, diffundi, metaphora ducta ab aqua hac, & illuc diffluente.

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ, ἡ. potens, magni roboris. ab εὐρὺς, latus, & σθένος, εος, τὸ, robor.

Εὐρυσθέως, gen. Att. ab Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, Euryſtheus Rex Mycænorum.

Εὐρυσθῆα, Poet. pro εὐρυσθέα, accuſ. ſing. ab Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur late patet.

Εὐρύστερνος, ου, ὁ, qui habet latum pectus. ab εὐρὺς, latus, & στέρνον, ου, τὸ, pectus.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, nomen proprium viri.

Εὐρυχαίτας, ου, ὁ, Doric. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ, latam comam habens, laticomus. ab εὐρὺς, & χαίτη, ἡ, juba, coma.

Εὐρυχόροιο, ſpatioſæ, gen. Jonic. ab εὐρύχορος, ου, ὁ, ἡ, in qua ampli chori duci poſſunt. ex εὐρὺς, latus, & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, chorea. Vel ponitur Poetice pro εὐρύχωρος, latum locum habens, amplus. a χῶρος, ου, ὁ, locus, ſedes.

Εὐρύχωρος, ου, ὁ, ἡ, latus, amplus, ſpatioſus, capax. ex εὐρὺς, έος, ὁ, latus, a, um, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Εὐρύωψ, ωπος, & οπος, ὁ, late videns. Homer. ab εὐρὺ, late, & ὢψ, ὠπὸς, ἡ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὕρω, vide in εὕρομεν.

Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, putris, obſcurus, ſqualidus: item amplus. acc. ſing. εὐρώεντα. Th. εὐρὼς, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor.

Εὕρωμεν, inveneritmus, 1. plur. aor. 2. ſub. act. εὕρω, ῃς, verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, & Εὐρωπαῖδος, ου, ὁ, Europæus, ex Europa.

Εὐρώπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor, caries, putredo. Item hominis genitale. in Epig.

Εὐρώτας, nomen proprium.

Εὐρωτιάω, putreſco, cariem ſentio, ſitu ſum obſitus. Ariſtoph. in Nub.

Ἐῢς, ἐῢν, bonus, formoſus. Heſiod. quaſi ab ὢν, ſum. Ens enim eſt bonum. vel ab εὖ, bene. Bonus enim eſt, qui bene agit. Dicitur & ἠΰς. hinc εὖ, bene. προσηνὴς, έος, ὁ, ἡ, bonus, benignus.

Εὗσα, ας, ε, uſſi, & in 3. plur. εὗσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, ſeu εὔω, uro, uſtulo. fut. εὕσω, Att.

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro οὖσα, vel ἐοῦσα, ης, ἡ, exiſtens, præſ. part. f. g. verbi εἰμὶ, ſum.

Εὐσέβει, præſ. imperat. act. verbi εὐσεβέω, ῶ, colo. f. ήσω. p. ηκα. ex εὖ, bene, & σέβω, colo.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, pietatis officia. ab eodem Them.

Εὐσέβεις, ἐος, τὸ, pietas. hinc εὐσεβέως, pie, adverb. ab eodem them.

Εὐσεβέω, colo, ſum pius. cum accuſat. Item in pietate inſtituo, informo. f. ήσω. p. εὐσέβηκα. aor. 1. εὐσέβησα. ab eodem Them.

Εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, pius, religioſus, & τὸ εὐσεβὲς. ab eodem Them.

Εὐσεβῶς, pie, adv. ab eod. Them.

Εὔσελμος, ὁ, habens bonum tabulatum, bene tranſtratus. Unde νηῦς εὔσελμος, navis bene tranſtrata. Homer.

Εὔσημος, ὁ, ἡ, bene ſignificans, ex εὖ, bene, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum. hinc σημαίνω, ſignifico.

Εὐσκαρθμος, ὁ, bene ſaltans, celer, agilis. Homer. ex εὖ, & σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltus. Th. σκαίρω, ſalio, ſalto.

Εὐσκοπος, ου, ὁ, per diæreſin pro εὔσκοπος, qui ſcopum perite aſſequitur, providus, cautus: item aptus videri. Ariſtot. ex εὖ, bene & σκοπὸς, οῦ, ὁ, finis. quod a σκέπτομαι, circumſpicio.

Εὔσοος, ου, ὁ, bene ſalvus, incolumis. ex εὖ, bene, & σόος, ου, ὁ, ſalvus.

Εὐσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, miſericors. ex εὖ, bene, & σπλάγχνον, ου, τὸ, viſcus, cor.

Εὐσσελμος, ſeu ἐΰσσελμος, Poetic. pro εὔσελμος, bene tabulatus. a σέλμα, τὸ, tranſtrum. Thema σελὶς, ίδος, ἡ, ſpatium inter lineas, vel inter tabulata navis.

Εὐσταθὴς, έος, ὁ, ἡ, ſtabilis, conſtans, firmus. ab εὖ, bene, & ἵστημι, ſto.

Εὐστέφανος, ου, ὁ, ἡ, formoſus, bene coronatus. Heſiod. ex εὖ, bene, & στέφω, corono. f. ψω.

Εὔστομος, ὁ, ἡ, qui bona verba profert: bene pronuntians, eloquens: jucundi ſaporis. Dioſc. l. 1. c. 61. εὔστομος τῷ χαλινῷ, fræno obtemperans. Plutarch. Sophocles in Philoctete. εὔστομ' ἔχε, Interpr. σιώπα, ſile. ex εὖ, bene, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Εὐστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. ἐϋστρεφὴς, pulchre tortus, flexilis. ex εὖ, bene, & στρέφω, flecto, verto.

Εὐσύμβλητος, ὁ, ἡ, de rebus dicitur, quæ per conjecturas facile cognoſci poſſunt. ex εὖ bene, & συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.

Εὔσφυρος, ου, ὁ, ἡ, pulchris taliis, vel pedibus præditus, cui eſt elegans pedum forma. εὐσφύρω, gen. Dor. ex εὖ, bene, & σφῦρα, ας, ἡ, malleus. hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis, pes.

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor. ab εὐσχήμων, decens.

Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus. εὐσχημόνως, decenter, adv. ex εὖ, bene, & σχῆμα, ατος, τὸ, geſtus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Εὐσύστροφος, υ, ὁ, ἡ, bene ſervans: facilis verſatus, celer. ex εὖ, bene, & σώζω, ſervo.

Εὖτ', pro εὖτε, ſequente ἂν. εὖτ' ἂν, poſtquam, adverb. εὖτ' ἐπλέον, dum navigarem.

Εὐταξία, ας, ἡ, bonus ordo, diſciplina, modeſtia, compoſitio, ex εὖ, bene, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Εὖτε, quum, veluti, aliquando, dum, quandoquidem, adverb. ἠΰτε, Jon. & Poetic. dialyſi, pro ἠΰτε, ſicut. Et εὖτε, eſt & bene.

Εὐτείχεα, bene munitam, acc. ſingul. ab εὐτειχής, έος, ὁ, ἡ, bene munitus. ex εὖ, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Εὐτείχεος, ου, ὁ, idem ac εὐτειχής. vide in εὐτείχεα.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas ſobolis, liberorum fœcunditas, & probitas. ex εὖ, bene, & τέκνον, ου, τὸ, filius. Thema τίκτω, pario.

Εὐτελέστατα, ων, τὰ, ſuperlat. grad. ab εὐτελής, έος, ὁ, ἡ, facilem impenſam requirens, frugalis. ab εὖ, bene, & τέλος, εος, τὸ impenſa, ſumptus finis.

Εὐτελής, έος, ὁ, ἡ, frugalis, ſimplex, vilis. ex εὖ, bene, & τέλος, εος, τὸ, ſumptus. hinc εὐτέλεια, vilitas. εὐτελίζω, annihilo.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, nomen Muſæ. ab εὐτερπὴς, valde jucundus.

Εὔτμητος, υ, ὁ, ἡ, bene ſectus, & paratus. ex εὖ, bene, & τέμνω, ſeco.

Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas, partus facilitas. ab εὔτοκος, fœcundus, facile pariens. ab εὖ, bene, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Εὐτονία, ας, ἡ, ſuffectio: firmitas tenoris, & contentionis; egregia rigiditas. ab εὐτονῶ, firmus ſum, ſufficio, ſcil. viribus.

Εὔτονος, υ, ὁ, ἡ, vocalis, validus, firmus, robuſtus, intenſus. hinc εὐτόνως, adverb. acriter, conſtanter, ſcite, magna contentione. ex εὖ, bene, & τείνω, tendo.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, lepor, feſtivitas, comitas: item ſcurrilitas, Paulus ad Epheſ. c. 5.

Εὐτράπελος, υ, ὁ, ἡ, lepidus, urbanus, comis, facetus, dicax, Ariſtoph.

Εὐτρεπής, έος, ὁ, ἡ, paratus, abſolutus. Bud. hinc εὐτρεπίζω, paro. Th. τρέπω, verto.

Εὔτρητος, υ, ὁ, ἡ, bene perforatus. Heſiod. Poet. ἐΰτρητος. Accipitur & pro εὐρύτατος, lato ore hians. Thema τράω, perforo. f. τρήσω.

Εὐτριαίναν, acc. ſing. 1. decl. εὐτριαίνης, ου, ὁ, inclytus tridente. ex εὖ, bene, & τρίαινα, tridens.

Εὐτρόχαλος, υ, ὁ, rotundus, planus. idem fere, ac εὔτροχος, bene currens, velox. ex εὖ, bene, & τρέχω, curro. præt. med. τέτροχα, & δέδρομα.

Εὔτροχος, υ, ὁ, ἡ, & Poet. ἐΰτροχος, bene currens, volubilis, agilis. ab εὖ, bene, & τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. activ. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκος, υ, ὁ, ἡ, metri gratia pro εὔτυκτος, elegans.

Εὔτυκτος, ο, ὁ, ἡ, bene fabricatus, elegans pulchre laboratus. Odyſſ. ξ. Item facilis tactu. Herodot. ab εὖ, & τεύχω, fabricor. aor. 2. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχέω, ſecunda fortuna uti, felicem eſſe. ab εὐτυχέω, hinc εὐτυχέως, Jon. & Poet pro εὐτυχῶς, adverb. proſpere.

Εὐτύχηκα, bene ceſſit mihi, perf. activ. verbi εὐτυχέω, ſum felix, obtineo, aſſequor. Th. τυγχάνω, ſum.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas, proſperitas, ſucceſſus. ab εὖ, bene, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo. f. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, & εὐτυχὲς, felix, fortunatus. ab eodem them.

Εὐτυχίοισα, Æol. pro εὐτυχέουσα, a. 1. particip. activ. ab εὐτυχέω, felix ſum. Thema τυγχάνω.

Εὐτυχία, ας, ἡ, ſecunda fortuna, felicitas, ſucceſſus.

Εὔτυχος, υ, ὁ, ἡ, Gr. fortunatus, felix.

Εὔυδρος, ο, ὁ, ἡ, aqua abundans. Ex εὖ, bene, & ὕδωρ, aqua. εὔυδρος γῆ, humida terra. Herodotus.

Εὐφαμία, ας, ἁ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, fauſta, vel læta acclamatio: bonum omen, laus, gloria, commendatio.

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, bona verba dicendo. vide εὐφαμία.

Εὐφαὴς, έος, ὁ, ἡ, pellucidus, bene clarus. ab εὖ, bene, & φαίνω, appareo.

Εὐφαρέτραν, α, & ν, Poet. Appollinis epitheton, bonam, & latam pharetram habentis. Ex εὖ, bene, & φαρέτρα, ἡ, pharetra.

Εὐφημέω, ῶ, ήσω, ῶν, celebro, laudo, gratulor: bonis ominibus proſequor. f. ήσω. ex εὖ, bene, & φήμη, fama, quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.

Εὐφημήσασθαι, precari, a. 1. inf. act. ejuſdem verbi, & them.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama, laus, bonum omen, gloria.

Εὔφημος, υ, ὁ, ἡ, boni nominis, bonæ famæ, celebratus, plauſibilis. a φήμη, fama.

Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poet. & Dor. pro εὐφημοσύνη, ἡ, admonitio, mandatum, εὐτολή.

Εὔφθογγος, υ, ὁ, ἡ, bene ſonans. ex εὖ, & φθόγγος, ο, ὁ, ſonus Them. φθέγγομαι, ſono. f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, exubero, fertilis ſum, abundo. fut. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα. ab εὔφορος, ferax, qui facile ferri, tolerarique poteſt. Th. φέρω. fero. f. οἴσω.

Εὔφορος, ὁ, fertilis, ferens fructum. εὐφορία, ας, ἡ, fertilitas, copia. Etiam medicorum vox eſt, facilitas in ferendo morbo. Galen.

Εὐφραίνω, exhilaro, oblecto, lætum reddo, lætifico. εὔφραινε, præſ. imperat. f. εὐφρανῶ. p. εὔφραγκα. a. 1. εὔφρανα. præſ. paſſ. εὐφραίνομαι, lætor, genio indulgeo. a. 1. paſſ. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. paſſ. εὐφρανθήσομαι, lætabor. ex εὖ, bene, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Εὐφρανέεις, Jon. pro εὐφρανεῖς, 2. ſing. fut. 1. med. verbi εὐφραίνω, exhilaro.

Εὐφρανέειν, Jon pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab εὐφραίνω, exhilaro. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρανθῆναι, ης, η, a. 1. paſſ. εὐφράνθηναι, a. 1. inf. paſſ. ab εὐφραίνω, exhilaro.

Εὔφρονα, acc. ſing. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρόναι, αἱ, noctes, nom. plur. ab εὐφρόνη, nox. παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, oblectari. Th φρὴν, mens.

Εὐφρονέω, ſapio. & in 3. plur. εὐφρονοῦσι. f. ήσω. ex εὖ, bene, & φρὴν, mens.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, lætitia. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, lætus. Th. φρὴν.

Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris, acc. ſing. εὔφρονα. ab eodem them.

Εὐφυὴς, έος, ὁ, ἡ, habilis, ingenioſus, induſtrius: irriſor apud Atticos. Heſych. acc. ſing. εὐφυέα. dual. εὐφυεῖ. ex εὖ, bene, & φύω, naſcor.

Εὐφυΐα, ἡ, ingenii dexteritas, bona indoles.

Εὐφυῶς, adv. ab εὐφυὴς, quod vide.

Εὔφωνος, bene ſonans, canorus. ex εὖ, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Εὐχαριστέω, ῶ, gratias ago, gratus ſum. cum dativ. f. ήσω. p. εὐχαρίστηκα. a 1. εὐχαρίστησα, præſ. paſſ. εὐχαριστοῦμαι, οῦμαι, gratiarum actione celebror. a 1. paſſ. εὐχαριστήθην, ης, η. a 1. ſub. paſſ. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. ex εὖ, & inuſit. χαριστὸς, quod eſt a 3. perſ χαρίσεται, verbi χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratiarum actio, comitas. ab eodem them.

Εὐχάριστος, υ, ὁ, ἡ, gratus, jucundus, memor beneficii. hinc adv. εὐχαρίστως, placide.

Εὐχὰς, acc, plur. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio. hinc εὖχος, εος, τὸ, honor. Th. εὔχομαι, precor.

Εὔχεαι, Jon. pro εὔχῃ, 3. ſing. præſ. ſub. εὔχεο, Jon. pro εὔχου, 2. ſing. imperf. vel præſ. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὔχειρ, ρος, ὁ, ἡ, manu præſtans, fortis, dexter. ab εὖ, bene, & χεὶρ, ἡ, manus.

Εὐχειρία, ας, ἡ, facilitas, agilitas.

Εὐχερὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis, in promptu poſitus, & τὸ εὐχερές. hinc εὐχερῶς, facile. ex εὖ, bene, & χεὶρ, ἡ, manus. quaſi bene manu tractabilis.

Εὐχέσθω, precetur, 3. ſing. præſ. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὐχετάασθαι, Poet. pro εὐχετᾶσθαι, præſ. inf. ab εὐχετάομαι, preces fundo.

Εὐχετοῴμην, Poetic. pro εὐχετῴμην, præſ. opt. paſſ. εὐχετοίμην, ῷμην, verbi εὐχετάομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, votum. ab εὔχομαι, precor.

Εὐχθω, dedicetur, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. εὖξω, εὔχθω, verbi εὔχομαι, precor. perf. εὖγμαι.

Εὔχομαι, dico, precor, vota nuncupo, opto, cum acc. glorior, jacto. Iliad. α. & Eurip. imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην. f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι. a. 1 med. εὐξάμην, ω, ατο. opt. med. εὐξαίμην, αιο, αιτο. hinc εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum. εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, idem. προσεύχομαι, precor. προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio. q. εὖ ἔχειν, quærit, qui orat. vel εὖ χέει, bonum fundit.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus, jactantia, votum. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχρηστία, utilitas, commodus, uſus. Ariſtot. εὐχρηστέω, utilis ſum, commode utor. εὐχρηστήματα, τὰ, commoda.

Εὔχρηστος, ο, ὁ, ἡ, utilis, valde utilis, uſibus accommodatus. ex εὖ, bene, & χράω, commodo, utendum do. f. χρήσω.

Εὔχροος, bene coloratus. ex εὖ, & χρόα, ας, ἡ, color.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, precatio, Poet. pro εὐχή. Item jactatio, gloria, elatio. ἀπευχέτου, exultatio.

Εὐχωλιμαῖος, ὁ, qui vota facit, vel facta exſequi conatur, Herodot. Athen. ab εὐχωλὴ, ὁ, votum. εὐχωλιμαῖοι, οἱ, devoti.

Εὐψυχέω, bono ſum animo, confido. f. ήσω. p. εὐψύχηκα. Hinc εὐψυχία, ἡ, magnanimitas.

Εὔω, ſeu εὕω, f. ευσω, uro, uſtulo. ab αὔω.

Εὐώδη, acc. ſing. ab εὐώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. ab εὖ, bene, & ὄζω, oleo, f. ὀζήσω, p. m. ὦζα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, odoris ſuavitas. Dioſc.

Εὐωδίν, ινος, partu felix. ab εὐώδης, fragrans, odoratus.

Εὐώνυμος, υ, ὁ, ἡ, fauſti nominis, ac ominis, clarus, ſiniſter. quod ſiniſtra certis in rebus felicia habeantur. εὐώνυμον κέρας, lævum cornu. Thucyd. ex εὖ, bene, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchrum vultum, aut oculos habet. ab εὖ, & ὢψ, ὁ, vultus, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὐωχῶν, convivans, lætus, præſ. part. act. ab εὐωχέω. ſic εὐωχοῦνται, 3. plur. ind. paſſ. Th. εὐωχία.

Εὐωχία, ας, ἡ, convivium, epulum. hinc εὐωχέω, convivio accipio. quaſi ab εὖ, & ἔχω, cibus, quo corpus ἔχεται, id eſt, continetur.

E Φ.

Ἐφ', pro ἐπὶ, in, ſuper, præpoſit. regit gen. & acc. At ἔφ, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἔφα, dixit, Dor. pro ἔφη. a. a. a φημὶ, dico.

Ἐφαάνθην, apparui, Poet. pro ἐφάνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, appareo.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, puerilis.

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, adoleſcens.

Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἔφαγον, a. 2. verbi φάγω, comedo, fut. 2. med. φάγομαι.

γῆμαι. a. 2. inf. φαγεῖν.

Ἔφαθ', pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med. verb. φημί, dico.

Ἐφαίνεο, videreris, 2. ſingul. imperf. paſſ. Jon. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. p. πέφαγκα. fut. 2. paſſ. φανήσομαι.

Ἔφαινον, oſtendebant, 3. plur. imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐφάλλομαι, inſilio, præſ. inf. ἐφάλλεσθαι. imperf. ἐφηλλόμην, ου, ετο. fut. ἐφαλοῦμαι. a. 1. med. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἔφαλος, ου, ὁ, ἡ, maritimus. ab ἐπί, & ἅλς, ἁλός, ἡ, mare.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præſ. part. act. verbi ἐφηλόω, clavo affigo. ex ἐπί, & ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, a. 2. med. quod vide.

Ἔφαμεν, 1. plur. imperf. verbi φημί, dico.

Ἐφαμέριος, ία, ον, Poet. & Dor. pro ἐφημέριος, diurnus, ad diem pertinens. Th. ἡμέρα, dies.

Ἐφάμην, a. 2. med. verbi φημί.

Ἔφαν, dicebant, Bœot. ſync. pro ἔφασαν, 3. plur. imperf. vel Dor. pro ἔφην, dixi, aor. 2. vel imperf. verbi φημί.

Ἐφανδάνω, placeo. f. ήσω, comp. ex ἐπί, & ἁνδάνω, placeo.

Ἔφανεν, a. 2. ind. act. conſpicui fuerunt, Att. ponitur pro ἐφάνη, ſeu ἐφάνησαν, apparuerunt, conſpicui fuerunt. Th. φαίνω. aor. 1. ἔφηνα. aor. 2. ἔφανον, ες, ε.

Ἐφάνην, ης, η, emerſi, a. 2. ind. paſſ. a φαίνω, appareo. f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. paſſ. πέφασμαι. præt. med. πέφηνα.

Ἐφάνθην, apparui, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ἐφανίσθησαν, apparuerunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi φανίζω. fut. ίσω. perf. paſſ. πεφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἐφανίσθην. Th. φαίνω, appareo.

Ἐφάπαξ, ſemel, adv. ab ἐπί, & ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poet. q. d. alligare alicui mortem, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.

Ἐφάπτομαι, attingo, capeſſo, Att. paſſ. pro act. 3. perſ. ἐφῆπται. ex ἐπί, & ἅπτω, tango. f. ἅψω. p. ἧφα.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, adaptare. vide in ἐφαρμόττω.

Ἐφαρμόττω, accommodo, quadro. ex ἐπί, & ἁρμόζω, ſeu ἁρμόττω, f. σω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφάρξαντο, obſtruebantur, 3. plur. a. 1. med. verbi φράσσω, vel ἄττω, ſepio, obſtruo. f. ξω. p. χα. a. 1. med. ἐφραξάμην, ω, ατο & in 3. plur. ἐφράξαντο, & per Metatheſ. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν, & ἐφάσαν, dixerunt, Dor. pro ἔφησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φημί, dico, vel eſt 3. plur. imperf.

Ἐφαύλισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, flocci facio. Th. φαῦλος, ου, ὁ, vilis.

Ἐφαψαμένη, ης, ἡ, amplexata, a. 1. part. med. f. g. ab ἐφάπτομαι, attingo, ex ἐπί, & ἅπτω, tango. f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. ſing. a. 1. med. ab ἐφάπτομαι, attingo.

Ἐφέβοντο, 3. plur. imperf. verbi φέβομαι, timeo, effugio. præt. med. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, p. κα, præſideo, ad cuſtodiam ſto, tendo inſidias. ab ἔφεδρος, aſſeſſor.

Ἔφεδρος, ὁ, ἡ, qui in ſella ſedet, aſſeſſor, adverſarius. ex ἐπί, & ἕδρα, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἐφέζετο, 3. ſing. imperf. ἐφεζόμενος, inſidens, præſ. part. ab ἐπί, & ἕζομαι, ſedeo. f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poet. ſeu Jon. pro ἐφῆκα, ας, ε, immiſi, & in 3. plur. ἐφέηκαν, verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεθείς, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἐφίημι, immitto.

Ἐφείδετο, parcebat, 3. ſing. imperf. paſſ. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, ὁ, indutus, perf. part. paſſ. Poet. ἐνειμένος, verbi ἐνέννυμι, induo. ex ἐπί, & ἕω, induo. quando vero ἐφειμένος, ſignificat immiſſus, eſt a. 2. part. med. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. ex ἐπί, & ἵημι, mitto. f. ἥσω. aor. 2. ἕω.

Ἐφεῖντο, irruerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ἐφείμην, σο, το, verbi ἐφίημι, immitto. perf. paſſ. ἐφεῖμαι.

Ἐφείσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi φείδομαι, parco. f. είσομαι. p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. perſ. imperat. paſſ. verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφειστήκειν, per pleonaſm. litteræ ι pro ἐφεστήκειν, pluſq. perf. verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω.

Ἐφείσω, pepercisti, 2. ſingul. a. 1. med. a φείδομαι, parco.

Ἐφείω, Poet. pro ἐφῶ, a. 2. ſub. activ. verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφεκτικός, ὁ, cohibendi vim habens. ab ἐπέχω, cohibeo.

Ἐφελκομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſ. ab ἐφέλκομαι, attrahor. ex ἐπί, & ἕλκω, traho. f. ξω.

Ἐφέμεν, Dor. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto. a. 2. ἕω.

Ἐφεξῆς, adv. idem ac ἑξῆς, deinceps, ordine.

Ἐφέπειν κρατερὸν ἔγχος, tractare validam haſtam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum accuſ. hoc cum dat. Th. ἕπω, ſequor. ἔφεπε, Poet. pro ἐφεῖπε.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Jon. pro ἐφεῖπον, imperf. verb. ἐφέπω, perſequor. Thema ἕπω, ſequor.

Ἔφερον, ες, ε, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. imperf. paſſ. ἐφερόμην, ου, ετο.

Ἔφερσεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi φέρω, fero. f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, immitte, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἔφεσος, ου, ὁ, Epheſus, nomen urbis. Gr. deſiderabilis.

Ἐφέσπετο, ſequebatur, 3. ſing. imperf. Jon. ab ἐφέσπομαι, Poet. pro ἐφέπομαι, ſum comes. Th. ἕπω, ſequor.

Ἔφεσσαι, colloca, Poet. pro ἔφεσαι. a. 1. imperat. med. verbi ἐφέζω, vel ἐφέω, fut. 1. ἐφέσω. a. 1. med. ἐφεσάμην, & Poet. ἐφεσσάμην. inde ἐφεσσάμενος, a. 1. part. med. ἐφέσσεσθαι, fut. 1. inf. med. Th. ἕω, colloco, mitto.

Ἐφέσσεσθαι, imponere, gemin. σσ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. med. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, inſtabant, 3. plur. imperf. activ. ab ἐφίστημι, pro ἐφίστημι, inſto. alii volunt ἕστασαν dici pro ἑστήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. alii vero dicunt, ἕστασαν, Poet. dici pro ἔστησαν, & eſſe 3. plur. aor. 2. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, inſto.

Ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, domeſticus, civis, indigena. Tum qui domi eſt, tum qui domum rediit. ab ἐπί, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, ara.

Ἐφεστῶτα, per craſin, pro ἐφεστηκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, inſto.

Ἐφετμέων, mandatorum, gen. plur. Jon. pro ἐφετμῶν. ab ἐφετμή, ῆς, ἡ, mandatum. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἕω, mitto.

Ἐφευρετής, οῦ, ὁ, inventor. ab ἐφευρίσκω, invenio.

Ἐφεύροι, inveniret, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπί, & εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poet. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι. ex ἐπί, & ἑψιάομαι, ſeu ἑψιάζομαι, colloquor, ludo. quod ab ἔπω, Poet. pro εἴπω, dico.

Ἐφεώρα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐφοράω, intueor. ex ἐπί, & ὁράω, video. imperf. ἑώρων, ων. perf. ἑώρακα. f. άσω.

Ἔφη, dixit, 3. ſing. a. 2. act. verbi φημί, dico.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto. f. ἐφήσω. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφήλατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐφάλλομαι, inſilio. Th. ἅλλομαι, ſalio, inſilio.

Ἐφηλίς, ίδος, ἡ, fibula. ab ἐπί, & ἧλος, ου, clavus.

Ἐφηλίς, ἡ, macula Solaris, ex uſtione Solis. ab ἐπί, & ἥλιος, Sol.

Ἔφηλος, ου, ὁ, clavis affixus. ab ἧλος, ου, ὁ, clavus, fibula, qua ut clavo ligna compinguntur. Eſt & ἔφηλος, maculis Solaribus effectus, vel Soli expoſitus. ex ἐπί, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Ἐφήμενος, ὁ, inſidens, præſ. part. ab ἔφημαι, inſideo. ex ἐπί, & ἧμαι, ſedeo.

Ἐφημερία, ας, ἡ, ſeries, claſſis. αἱ ἐφημερίαι, vices. ab ἐφήμερος, ὁ, unicum diem durans. ex ἐπί, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἐφημέριοι βροτοί, unius diei homines, qui ſcilicet breviſſimum vitæ tempus vivunt.

Ἐφημέριος, & ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, quotidianus, diurnus.

Ἐφήρμοσε, adaptavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, accommodo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem ac ἐφετμή, ῆς, ἡ, mandatum. ex ἐπί, & ἕω, mitto.

Ἔφην, ης, η, dixi, a. 2. vel imperf. verbi φημί, dico.

Ἔφηνε, 3. ſing. a. 1. act. ἐφηνάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi φαίνω, oſtendo. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ἐφῆπται, 3. ſing. perſ. paſſ. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, verbi ἐφάπτομαι, attingo, aſſequor. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἔφησα, a. 1. act. verbi φημί, dico.

Ἐφήσεις, impelles, 2. ſing. fut. 1. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἔφησθα, dicebas, Æolic. paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperfect. verbi φημί, dico.

Ἐφησθεῖεν, per ſyncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. ab ἐφήδομαι, delector ſuper aliqua re. quod ex ἐπί, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, εῖα, ύ, ſuavis.

Ἐφήσομαι, f. 1. med. verbi ἐφίημι, immitto, vel etiam ab ἐφήδομαι, quod ab ἥδομαι, delector. f. ἥσομαι. Th. ἡδύς, ſuavis.

Ἔφθακα, præveni, perſ. act. verbi φθάνω, prævenio. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, quod vide.

Ἐφθάρην, perii, a. 2. paſſiv. ind. verbi φθείρω, corrumpo. fut. ερῶ. p. ἔφθαρκα. aor. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, corrupi, perf. act. verbi φθείρω, corrumpo.

Ἐφθαρμένος, ὁ, interemptus, perf. part. ab ἔφθαρμαι. hinc perf. inf. ἐφθάρθαι, a verbo φθείρω, corrumpo, interimo.

Ἔφθασα, ας, ε, præveni, a. 1. ind. act. a φθάνω, prævenio, præoccupo. f. φθάσω, tanquam a φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor. f. φθέγξομαι. p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Jon. pro ἐφθέγξω, 2. ſing. a. 1. med. ſic ἐφθέγξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi φθέγγομαι, loquor.

Ἔφθην, præveni, a. 2. ind. quaſi a φθῆμι, verbi φθάνω, prævenio. f. φθάσω.

Ἔφθιαθ', pro ἐφθίατο, corrupti erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ἐφθίμην, σο, το, factum ex 3. ſing. inſerto α ante το, verbi φθίομαι, corrumpor. f. φθίσομαι. perf. ἔφθιμαι. perf. partic. φθιμένος, pro ἐφθιμένος. Th. φθίω, corrumpo.

Ἐφθίθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi φθίνω, vel φθίω, pereo. perf. paſſ. ἔφθισμαι. Th. φθίω, corrumpo.

Ἔφθιτο, interierat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἐφθίμην, σο, το. a φθίω, pereo.

Ἔφθορα, corrupi, p. m. verbi φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, corrumpo.

Ἑφθός, ὁ, elixus. ab ἕψω, coquo. f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, ſeu ἐπιάλλω, emitto. ab ἐπί, & ἰάλλω, mitto.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, Ephialtes, nomen proprium.

Ἐφιᾶσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Ἐφιγμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἐφικνέομαι, attingo, aſſequor, ex ἐπί,

Digitized by Google

& ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. ſing. imp. quaſi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, immitto.

Ἐφηλίς, ἴδος, ἡ, caliculus, vel ſimile quid in corona. niſi ſcribendum ἐφηλὶς, quia eſt ut clavus. Joſeph. antiq. Judaicar. lib. 3. cap. 8.

Ἐφίεμαι, deſidero. imperſ. ἐφιέμην. præſ. part. ἐφιέμενος, η, ον. ex ἐπὶ, & ἵεμαι, ſeu ἵω mitto. Th. ἵω.

Ἐφίεμεν, & ἐφιέμεναι, Dor. pro ἐφιέναι, præſ. inſ. verbi ejuſdem.

Ἐφιέναι, præſ. inſ. verbi ἐφίημι, immittere. Th. ἵω, mitto.

Ἐφίεσαν, immittebant, 3. plur. imperſ. ejuſdem verbi.

Ἐφιζάνω, inſideo, inſtituo. ex ἐπὶ, & ἱζάνω, ſedeo. Th. ἵζω.

Ἐφίζοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, inſidens. Th. ἵζω, ſedeo.

Ἐφίησι, 3. ſingul. præſ. ind. act. Sed ἐφίησι, 3. ſing. ſub. præſ. pro ἐφίῃ, verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφίητι, Doric. pro ἐφίησι, immittit, 3. ſing. præſent. indic. activ. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι mitto. Them. ἵω, mitto.

Ἐφικέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio. f. ἐφίξομαι a. 2. med. ἐφικόμην, ου, ετο. quod ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, venio.

Ἐφίκετο, 3. ſing. ἐφίκοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio.

Ἐφικνέομαι, οῦμαι, pervenio, præſ. ind. vide ἐφικέσθαι.

Ἐφικτὸς, ἡ, ὁ, poſſibilis, comprehenſibilis, δυνατός. huic opponitur ἀνέφικτος, incomprehenſibilis.

Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφιλήθην, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, & in 3. plur. ἐφίλασαν, a. 1. Doric. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν, verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ἐφίλατο, 3. ſingul. a. 1. med. quaſi a φίλω, diligo. a. 1. imperat. med. φίλαι. a. 1. part φιλάμενος, etiam poſſet eſſe imperf. paſſiv. a φίλημι. Vel per ſyncopen poteſt dici a regulari a. 1. med ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, aor. 1. imperat. m. pro φίλησαι, a φιλέω, amo. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Ἐφίλετο, amabatur, imperſ. a φίλημι, pro φιλέω, amo.

Ἐφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. plur. imperf. verbi φιλέω, diligo. Thema φίλος, ου, ὁ, amicus.

Ἐφίληθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐφιλήθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ejuſdem verbi, & thematis.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ἐφιλονείκουν, 3. plural. imperf. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo. f. ήσω. ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philoſophor. ex φίλος, amicus, & σοφὸς, ἡ, ὁ, ſapiens.

Ἐφιμείρω, idem ac ſimplex ἱμείρω, deſidero. fut. ῥῶ. p. κα. a. 1. paſſ. ἱμείρθην, ης, η.

Ἐφίμερος, ε, ὁ, ἡ, amabilis. ab ἵμερος, ου, ὁ, deſiderium. Thema ἱμείρω, deſidero.

Ἐφίππιον, ου, τὸ, ephippium, ideſt, equi ſella ex ἐπὶ, ſuper, & ἵππος, equus.

Ἐφίσδει, inſidet, incubat, Dor. pro ἐφίζει, 3. ſing. præſ. ab ἵζω, ſedeo.

Ἐφίστη, 3. ſing. imperſ. Sunt qui velint dici pro ἐφίσταθι, præfice, præſ. imperat. verbi ἐφίστημι, inſto, præficio, quod ex ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐφίστημι, inſto f. ἐπιστήσω, præt ἐφέστηκα. perſ. part. ἐφεστηκὼς, ότος, ὁ, & per craſin ἐφεστώς. a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, ſuperveni, cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, ήτω. a. 2. ſub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part ἐπιστὰς, άντος, ὁ, & in f. g. ἐπιστᾶσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἔφλαδον, obſtrepui, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, inarticulate loquor.

Ἔφλεξα, ας, ε, cauſi, aor. 1. ind. verbi φλέγω, uro. f. ξω. p. χα. perf. paſſ. πέφλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, flagravit, 3. ſing. a. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐφόβηθεν, territi fuerunt, Bœot. ſync. pro ἐφοβήθησαν, 3. plural. aor. 1. paſſ. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, metum incutio. f. ήσω. p. πεφόβηκα. Th. φόβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἐφόβησα, ας, ε, aor. 1. indic. ejuſdem verbi.

Ἐφοδεύσομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐφοδεύω, iter facio. f. εύσω. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, munus obeundi vigilias, vigiliarum circuitio. vide ἐφοδεύσομεν.

Ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum. ab ἔφοδος, ου, ἡ, via. quod ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ἐφοίτα, ibat, 3. ſing. imperſ. act. verbi φοιτάω, vado. f. ήσω.

Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide. vel 3. ſing. impert. a φοίτημι.

Ἐφόνευσε, interfecit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi φονεύω, interficio. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Ἐφοπλισώμεθα, præparemus, f. 1. m. ab ἐφοπλίζω, inſtruo, paro. ex ἐπὶ, & ὅπλον, ου, τὸ, & in plur. ὅπλα, τὰ, arma.

Ἐφόρεις, ferebas, imperf. act. verbi φορέω, geſto. Th. φέρω, fero.

Ἐφόρευν, ferebant, Doric. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, quod a φέρω, fero. f. οίσω.

Ἐφορμαθεὶς, έντος, ὁ, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ab ἐφορμάω, ruo in, impetum facio. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ἐφορμήσασθαι, aggredi, a. 1. inf. m. verbi ἐφορμάω, impetum facio. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. inf. paſſ. ἐφορμηθῆναι. ex ἐπὶ, & ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἔφορος, ου, ὁ, patronus. ab ἐφοράω, intueor, obſervo. quod ex ἐπὶ, & ὁράω, video.

Ἔφραδον, dixi, a. 2. ind. activ. verbi φράζω, dico. f. σω. 3. ſing. a. 1. med. ἐφράσατ', pro ἐφράσατο.

Ἐφραθὰ, ᾶς, ἡ, nomen urbis, Ephrata. Hebr. fructifera.

Ἐφραίμ, ὁ, nomen filii ſecundi Joſephi, Ephraim. item nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. ſeſe propagans.

Ἔφραξα, ας, ε, & 3. plur. ἔφραξαν, a. 1. ind. act verbi φράσσω, vel ττω, ſepio, occludo. f. ξω.

Ἐφράσατ', pro ἐφράσατο, cogitavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi φράζω, cogito. f. σω. a. 2. ἔφραδον.

Ἔφρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐφράσσαντο, conſultaverunt, 3. plur. a. 1. medii, Poet. gemin. σσ, verbi φράζω.

Ἐφρυάττετο, 3. ſing. imperſ. verbi φρυάττομαι, fremo.

Ἔφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, torreo. f. ξω.

Ἔφυ, 3. ſing. a. 2. verbi φῦμι, naſcor. Th. φύω, naſcor, ſum.

Ἐφυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω, perf. ἐφύβρικα. ex ἐπὶ, & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἔφυγον, ες, ε, fugi, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, fugio. fut. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ἐφύγοσαν, 3. plur. aor. 2. Dor. epentheſi pro ἔφυγον, verbi φεύγω, fugio.

Ἐφύη, enatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. a φύω, vel φῦμι, naſcor.

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, cuſtodio. fut. ξω, p. πεφύλαχα.

Ἔφυν, υς, υ, a. 2. & ἔφυν, per ſyncopen pro ἔφυσαν, 3. plur. a. 2. verbi φῦμι, a φύω, naſcor.

Ἐφύπερθε, & θεν, deſuper. quod ex ἐπὶ, & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, ſuper.

Ἔφυρον, rigabant, 3. plur. imperſ. verbi φύρω, rigo. fut. ρῶ, & Æol. φύρσω.

Ἐφύσα, 3. ſing. imperſ. activ. verbi φυσάω, ſufflo, inflo.

Ἐφυσιώθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi φυσιόω, inflo, fut. ώσω, p. πεφυσίωκα. Th. φυσάω, ſufflo.

Ἐφύσση, Dor. pro ἐφύσα, 3. ſing. imperſ. a φυσσάω, pro quo & φυσάω, ſufflo.

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, plantavit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, planto. Th. φύω, gigno.

Ἐφφαθὰ, Syriacum verbum, Ephphata, vertitur aperitor. Marc. 7. 37.

Ἐφωτίσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω. p. πεφώτικα. quod a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen, ſeu φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, luceo.

Ἐφώνει, 3. ſing. imperſ. act. verbi φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ε Χ.

Ἔχ', pro ἔχε, contine, præſ. imperat. ab ἔχω, habeo.

Ἔχαδον, ες, ε, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, hio.

Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. med. ἐχαράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. verbi χαλάω, demitto. f. άσω. p. κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, difficilem me præbui, aor. 1. ind. activ. verbi χαλεπαίνω, iraſcor. quod a χαλεπὸς, difficilis, gravis. Th. χαλέπτω, lædo.

Ἔχανον, hiavi, a. 2. indic. verbi χαίνω, hiſco. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.

Ἐχαράκου, 3. ſingul. imperſ. act. verbi χαρακόω, vallum circumduco. quod ex χάραξ, ακος, ὁ, vallum, ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent. Them. χαράσσω, ſculpo. f. ξω.

Ἐχάρασσον, infrendebant, 3. plur. imperf. verbi χαράσσω, f. ξω, ſculpo.

Ἐχάρην, ης, η, & in 3. plur. ἐχάρησαν, gaviſi ſunt, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo.

Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἔχε, habe, præſ. imperat. act. ἔχεν, imperf. Jon. pro εἶχεν, 3. ſing. imperſ. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχεα, effudi, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βουλῇ, habere ſe in operibus, & circa conſilia: id eſt, in factis, & conſiliis occupatum eſſe. Et ἔχειν pro εἶναι, eſſe, verſari. Et pro διοικεῖν, adminiſtrare.

Ἐχειροτονήθη, 3. ſing. a. 1. paſſiv. verbi χειροτονέω, per ſuffragia creo. ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Ἐχέμεν, Jon. & Dor. ἐχέμεναι, pro ἔχειν, præſ. inf. act. ab ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐχέμονα, acc. ſing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nomen proprium.

Ἔχεν, habebat, Jon. pro εἶχεν, 3. ſing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, inf. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχευ, præſ. imperat. paſſ. Jonic. pro ἔχου, ab eodem verbo.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐχεπευκές, amarus, mortifer. ab ἔχω, habeo, & πεύκη, ης, ἡ, amaritudo picea, quaſi lacrymæ piceæ.

Ἔχεσκε, Jon. vel Poet. pro εἶχε, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχέστονος, ου, ὁ, ἡ, qui gemitus, ac ſuſpiria affert: pernicioſus, quod ab ἔχω, habeo, & στόνος, gemitus, quod a στένω, gemo. Th. στενὸς, ἡ, ὁ, anguſtus.

Ἔχετ', pro εἴχετο, Jon 3. ſingul. imperſ. paſſ. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἔχετ', pro εἶχε, & τε, enclitic.

Ἐχέτην, tenebant, pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω, teneo.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, ſtiva, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ἔχεα, effudi, & in 3. plur. ἔχεαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐχεύατο, effudit, 3. ſing. a. 1. med. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχί-

Digitized by Google

Ἐχέφρονες, οἱ, nom. plur. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus. quod ex ἔχω, habeo, & φρὴν, mens.

Ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, gauden. f. ρῶ.

Ἔχῃς, habeas, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, odioſe proſequere præſ. imperat. activ. ab ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθαίρῃ, oderit, 3. ſingul. præſ. ſub. ejuſdem verbi & Thematis.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, odio proſequuntur, 3. pl. præſ. verbi ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἔχθει, odit, 3. ſing. præſ. ab ἔχθω, odio proſequor. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἔχθες, idem ac χθὲς, heri, adverb. quaſi ad ἔχομαι, adhæreo. Heſternus enim dicitur ἐχόμενος hodierno, ideſt, proximus, contiguus.

Ἐχθήρειε, inimicus ſit, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω, odio proſequor. f. αρῶ. a. 1. ἔχθηρα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθήρω, odio habeam, a. 1. ſub. activ. ejuſdem verbi, & thematis.

Ἐχθήσομαι, inimicus ero, f. 1. med. verbi ἐχθαίνομαι, tanquam ab ἐχθαίνομαι, odio proſequor. Th. ἔχθος, odium.

Ἐχθίστη, ης, ἡ, inimiciſſima, ſuperl. grad. f. g. ab ἐχθρὸς, inviſus. comp. ἐχθίων. ſuperl. ἔχθιστος. The. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθοδοπὸς, ῦ, ὁ, odioſus, inviſus quaſi ἐχθοοπὸς, pleonaſm. τῦ δ, ab ἔχθος, odium, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, viſus, ſeu vox. Th. ὄπτομαι, video. Quid ſi ab ἔχθος, & δουπέω, ut ſit, odium reſonans, abiens in convitia?

Ἔχθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ, q. ab ἔχομαι, abſiſto, deſino: ut amor ὁμιλίας, colloquii mater, ita odium τῆς χέδης. Fortaſſe ab ἔχομαι, adhæreo. Simultas enim inveterata tenaciter adhæret. hinc ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia. ἐχθρὸς, ῦ, ὁ, inimicus.

Ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia. ab ἔχθος, odium.

Ἐχθρός, ά, όν, inimicus, a, um. ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθρότατος, υ, ὁ, inimiciſſimus, Poet. pro ἔχθιστος, ſuperl. ab ἐχθρὸς, inimicus.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera. ab ἔχις, εως, idem. Eſt & nomen mulieris.

Ἐχῖνος, υ, ὁ, echinus, erinaceus, a ſpinis, quibus ἔχεται, ideſt, continetur, & quaquaverſum munitur. Eſt & venter medius in animalibus ruminantibus, ob aſperitatem echino ſimilem.

Ἔχις, ιος, vel εως, ὁ, vipera. quia in ſe ἔχει. habet partum, uſque ad mortem ſcil. tantiſper dum ingrata proles matris viſcera perrumperit. Vipera enim vi perit a proprio fœtu illata. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, idem.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum, junctura. idem ac ὄχμα. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχοιεν, 3. plur. præſ. opt. activ. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, habens, præſ. part. f. g. ab ἔχω, habeo.

Ἐχόλωσε, ad iram commovit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χολόω, irrito, ad iram provoco. The. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἔχομεν, 1. plur. præſ. ind. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχομένη, ης, ἡ, dies perendians. q. d. cohærens craſtino. Thema ἔχομαι, proximus ſum, ſeu ἔχω, habeo.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. ſingul. vel 3. plur. imperſ. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχοντ', pro ἔχοντα, acc. ſing. part. præſ. ejuſdem verbi. ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, habent.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. plur. part. præſ. act. pro 3. plur. præſ. imperat. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω, herbis paſco, ſaturo. fut. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, υ, ὁ, gramen.

Ἔχουσ', pro ἔχουσι, habent, 3. plural. præſ. ἔχω, habeo.

Ἔχραον, a. 2. activ. verbi χραύω, leviter ſaucio. ut παίω, ἔπαον. Alii volunt eſſe imperſ. a χράω, polluo, commodo, vaticinor. Vel per tmeſin pro ἐξέχραον.

Ἐχρῆν, imperſ. a χρὴ, oportet, imperſonale, inf. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Ἐχρήσθην, ης, η, & in 3. plur. ἐχρήσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi, χράω, oracula edo.

Ἐχρῆτο, Jon. pro ἐχρῆτο, 3. ſingul. imperſ. verbi χράομαι, utor. vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχρισε, unxit, 3. ſing. imperſ. a χρίω, ungo. f. ίσω. p. κέχρικα.

Ἔχρισε, 3. ſing. a. 1. a χρίω, ungo.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi χρονίζω, moror.

Ἐχρέωντο, Poet. pro ἐχρῶντο, 3. plur. imperſ. paſſ. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. Th. χράω.

Ἐχύθη, 3. ſingul. a. 1. paſſ. verbi χύω, vel χέω, fundo.

Ἐχύθην, ης, η, effuſus ſum. a. 1. ind. paſſ. a χύω, fundo.

Ἐχύμην, & in 3. plur. ἔχυντο, 1. ſing. & 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, fundo. f. χύσω. perf. paſſ. κέχυμαι.

Ἐχυρὸς, ῦ, ὁ, munitus, firmus, tutus. ὀχυρὸς, ῦ, ὁ, idem. ab ἔχω, firmiter teneo.

Ἔχω, habeo: poſſum: ago: impetro: adminiſtro, guberno. præſ. opt. ἔχοιμι, & in 3. plur. ἔχοιεν. imperſ. εἶχον, ες, ε. f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε. imperativ. σχὲς, ſub. σχῶ, ῇς, ῇ, tanquam a σχέω, habeo, quaſi ἐγὼ σχῶ, ideſt, contineo, ſuſtento. ἔχομαι, habeor, adhæreo, proximus ſum. Hinc ἕξις, εως, ἡ, habitus. ἐχέτλη, ſtiva. σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, ſpecies, forma. σχηματίζω, effingo. σχέσις, εως, ἡ, habitudo, affectio. ἀνέχω, ſuſtollo, ſuſtineo, retineo. ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀπέχω, abſtineo. ὑπέχομαι, & ὑπισχνέομαι, polliceor. ὑπόσχεσις, εως, ἡ, pollicitatio. εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. καχεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo. πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia. πλεονεκτέω, plus habeo; ſuperior ſum. πλεονέκτης, υ, ὁ, avarus. δᾳδοῦχος, υ, ὁ, facem habens. εὐνοῦχος, υ, ὁ, eunuchus, ſpado. ἡνίοχος, υ, ὁ, auriga. ἐνδελεχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, perfectus, aſſiduus. ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, actus continuus, motio perennis. εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decorus. εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor.

Ἔχωντι, Dor. pro ἔχωσι, habent, 3. pl. præſ. ſub. ab ἔχω, habeo.

Ἐχώρει, 3. ſing. imperſ. act. verbi χωρέω, capio, accedo, eo.

Ἐχώσατο, iratus eſt, 3. ſing. aor. 1. med. verbi χώομαι. fut. χώσομαι. a. 1. part. med. χωσάμενος. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐχώσθην, ης, η, aggeſtus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi χόω, unde χωννύω, vel χώννυμι, aggero. f. χώσω. Th. χόω, terra aggeſta exſtruo.

Ε Ψ.

Ἐψαθάλαξε, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ψαθάλλω, tracto, contrecto turpiter. q. a ψάω, tango.

Ἐψάλαται, Jonic. pro ἐψαλμέναι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ψάλλω, pſallo, tango leniter. f. ψαλῶ. p. ἔψαλκα.

Ἔψατο, tetigit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἅπτω, tracto.

Ἔψεαι, pro ἕψῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω, ſequor, ago.

Ἐψέω, Jon. & Poet. ἕψω, præſ. ind. ab ἕψω, coquo.

Ἕψεται, 3. ſing. fut. 1. & ἕψεσθαι, fut. inf. med. verbi ἕπομαι, ſequor.

Ἐψεύδετο, 3. ſing. imperſ. paſſ. a ψεύδομαι, mentior, decipio. Th. ψεύδω, fallo.

Ἐψεύσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ψεύδω, fallo. fut. σω. a. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. ſing. a. 1. med.

Ἐψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, contrecto.

Ἕψημα, τὸ, pulmentum. Th. ἕψω, coquo.

Ἐψία, ας, ἡ, colloquium. Ἐψίαι, ῶν, joci. ab ἐψιάομαι, confabulor, jocis me exhilaro. Thema ἔπω, dico.

Ἐψιάασθαι, Poet. pleonaſm. pro ἐψιᾶσθαι, dixiſſe, verbi ἐψιάω, quod formant ab ἕψω, fut. verbi ἔπω, dico.

Ἐψιθυρίσδομες, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. plur. imperſ. act. verbi ψιθυρίζω, ſuſurro. Th. ψίθυρος, υ, ὁ, ἡ, ſuſurrus.

Ἐψιόωντο, Poet. & Jonic. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperſ. verbi ἐψιάομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.

Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperſ. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto, ſeu allicio. ex ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, & ἄγω, duco.

Ἔψυχον, imperſ. act. a ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ἕψω, coquo. fut. ἑψήσω. p. κα. inde ἕψησις, εως, ἡ, coctio. ἑψητὴς, ῦ, ὁ, coctor. q. ab αὔω, uro, αὐαίνω, φλογίζω.

Ε Ω.

Ἕω, f. ἕσω, induo. Item mitto, colloco. unde εἷμα, ατος, τὸ, indumentum. ἱμάτιον, υ, τὸ, veſtis. ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, idem. ἕννυμι, induo. ἀμφιέννυμι, circuminduo. ἵω, & ἵημι, mitto. ἀφίημι, dimitto. ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio. συνίημι, committo: item intelligo. σύνεσις, ſeu ξύνεσις, εως, ἡ, coitio: item intelligentia.

Ἔω, f. ἔσομαι, ſum, eo. εἰμὶ, ſum. οὐσία, ας, ἡ, eſſentia. ἔξεστι, licet. μετουσία, ας, ἡ, communicatio, conſortium. πάρειμι, adſum. παρουσία, ας, ἡ, præſentia. σύνειμι, una ſum, converſor. συνουσία, ας, ἡ, converſatio, εἶμι, eo.

Ἕω, ῇς, miſerim, a. 2. Poet. pro ὦ, ῇς. ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἔω, ῇς, ῇ, ſim, ſis, ſit, Poetic. pro ὦ, ῇς, ῇ, præſ. ſubjunct. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἑῷ, ſuo, dat. ſing. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, ſuus, a, um. Th. ὃς, qui.

Ἑῶ, contracte pro ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ἔῳγα, aperui, p. m. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ἔῳγμαι, patefactus ſum, perf. paſſ. Att. ind. ἐῳγμένος, perſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐῳγυῖα, aperta, perf. part. med. f. g. ab ἔῳγα, præt. med. verbi οἴγω, aperio. p. m. part. Att. ἐῳγώς.

Ἔωθα, p. m. Æol. & Jon. pro εἴωθα, ſolitus ſum, ab ἔθω, ſoleo. p. m. part. εἰωθώς, υῖα, ός, & Jon. ἐωθώς, ότος. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἐώθουν, pellebam, imperſ. act. Att. pro ὤθουν, εις, verbi ὠθέω, fut. ὠθήσω, & ὤσω, pello.

Ἐῴκειν, ſimilis eram, pluſq. perf. Poet. ab Attico præt. med. ἔοικα, verbi εἴκω, ſimilis ſum. p. m. οἶκα, & ἔοικα.

Ἕωλος, υ, ὁ, heſternus, pridianus. proprie de cibis relictis: metaph. pro rancido, veteri. Etymol. ducit ab ἕω, quod vertit, ſatio. Nos componamus ex ἕως, & ὀλλύω, quod eſt, perditæ, ſeu præteritæ diei.

Ἐώλπειν, ſperaveram, pluſq. perf. Poet. & Att. pro ἠόλπειν, verbi ἔλπω, ſperare facio, præt. med. ἔολπα.

Ἕωμεν, Poet. pro ὦμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. ab ἵημι, pro ἕω, ſignificante πληρόω, impleo.

Ἑῷμι, ſinerem, contracte pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, ſino. p. εἴακα.

Ἐὼν, qui eſt, Poet. vel Jon. pro ὢν, ὁ, præſ. part. verbi εἰμὶ ſum.

Ε'ων, contracte pro ἤειν, vel pro ἐίων, Jon. ſinebam, imperf. verbi ἐάω, ſino. a. 1. ἔασα.

Ε'ώνημαι, emi, perf. Att. pro ὤνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo.

Ε'ωνέμην, emebam. Att. pro ὠνέμην, imperf. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo. f. ὠνήσομαι.

Ε'ῳνοχόει, vinum fundebam. Attic. pro ᾠνοχόουν, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo, f. χεύσω.

Ε'ῷξα, aperui, Att. pro ᾧξα, a. 1. act. verbi οἴγω, aperio.

Ε'ώρα, intuebatur, 3. ſingul. imperf. Att. pro ὤρα, verbi ὁράω, video. ſic ἑώρακα, pro ὤρακα, perf. Att. ἑωρακώς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. plur. perfect. act.

Ε'ώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, ſuſpendium: vas penſila. Th. αἰωρέω, ſuſpendo. q. ab ἀείρω, attollo. ἐπαίρω, elevo.

Ε'ώργειν, feceram, pluſq. perf. med. Poet. & Att. a præt. med. ἔοργα, verbi ἔργω, ſeu potius ῥέζω, facio. fut. ῥέξω, & per metatheſin ἔρξω, præt. med. ἔοργα, & per metatheſin ἔοργα.

Ε'ώρταζον, celebrabam feſtum, imperf. verbi ἑορτάζω, feſtum celebro. Thema ἑορτή, ῆς, ἡ, feſtum.

Ε'ώρων, pro ὥρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω, video.

Ε'ως, Poet. pro ὡς, dum, uſque, interim, cum genitiv. item ſine caſu. q. ab ὅς. Tum ἕως, pro ἠώς, όος, ἡ, aurora: item dies, q. ab ἵω, mitto. Aurora enim lucem mundo ſpargit, ſic & dies; qui ideo lux appellatur a Poetis.

Ε'ωσα, repuli, Att. pro ὦσα, a. 1. act. hinc a. 1. med. Att. ἐωσάμην, & in 3. plur. ἐώσαντο, verbi ὠθέω, pello. fut. ώσω.

Ε'ώσθην, rejectus ſum, aor. 1. Attic. pro ὤσθην. ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, rejicio, pello. f. ώσω.

Ε'ωσι, & ἔωσιν, Jon. pro ὦσι, ſint, 3. pl. præſ. ſub. ab εἰμί, ſum.

Ε'ωσται, Att. pro ὦσται, 3. ſing. perf. paſſ. vide ἐώσθην.

Ε'ωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. ab ἕως, pro ἠώς, aurora, & φέρω, fero. f. οἴσω.

Ε'ωυτοῦ, Jon. pro ἑαυτοῦ, ſui ipſius. vel pro σεαυτοῦ, tui ipſius. ἑωυτῷ, pro ἑαυτῷ, ſic ἑωυτῇ, Jon. pro ἑαυτῇ, ſibi.

Ζ Α.

ZA, particula eſt; per ſe nihil ſignificat, ſed augmentum in compoſitione dictionibus affert, magnum, multum, robuſtum. Heſych. Interdum Æolice uſurpatur pro διά, ut ζάβολος pro διάβολος.

Ζάβαι, arma bellica. Suid. τὸ λωρίκιον, lorica.

Ζαβάλλω pro διαβάλλω, decipio, calumnior. Unde zabolus ab Hilario pro diabolo. Dicitur etiam ζάβολος a dictandis pravis, & perditis conſiliis, a βουλή, conſilium.

Ζαβάριον, τό, repoſitorium, armamentarium, locus, ubi arma reponuntur, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι ἀπόκεινται.

Ζάβη, ης, ἡ, lorica, ex ζαβοῖς, annulis, ita dicta. vide Zaba in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, ὁ, curvus, ἀγκύλος, στρεβλός.

Ζάβοτος, ὁ, dives pecoribus, πολύβοτος, πολύκτηνος.

Ζαβουλών, ὁ, nomen viri, & regionis, Zabulon: vir plenus conſilio, ὁ βουλευτικώτατος.

Ζαβρὸς, οῦ, ὁ, edax, vorax, heluo, πολυφάγος. Suid.

Ζαβύνη, Tertull. venabuli genus eſſe dicit. Suidas telum ferreum, lanceam, enſem exponit.

Ζαγρεὺς, έος, Att. έως, ὁ, Bacchus apud Poetas.

Ζάγκλη, ης, ἡ, vel Ζάγκλον, τό, apud Siculos eſt falx. a ζα, & ἀγκύλον, τό, curvum, aduncum.

Ζάγμα, τος, τό, habena, lorum.

Ζαγρεὺς, έος, ὁ, Poetice Bacchus. Quidam dicunt ipſum eſſe Plutonem, τὸν χθόνιον, & Διόνυσον, qui defunctorum animas venatur, & captat. Etym.

Ζαγρὸς, οῦ, ὁ, diſcalceatus, ἀνυπόδητος, Heſych.

Ζάει, vivit, ſpirat. Cypriarum lingua. Inde ζαεῖντες, πνέοντες, Heſychius.

Ζαείς, ὁ, præſ. part. a ζάημι, Poet. idem fere, ac ἄημι, flo, ſpiro. Them. ἄω, idem.

Ζαές, τό, magnum, multum, ſplendidum, forte, μέγα, πολύ, λαμπρόν, ἰσχυρόν.

Ζαὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, valde flans, vehementer flans, μεγάλως πνέων, πολυάης, βίαιος. ab ἄω, flo, ſpiro. & ζα, in compoſitione, valde. In Epigram. legitur ζαάντες pro eodem.

Ζαθέοιο, gen. Jon. vel Poet. a ζάθεος, ου, ὁ, valde divinus. in accuſat. fœm. gen. ζαθέην. plur. ζαθέας. ex ζα, particula intenſiva, & Θεός, οῦ, ὁ, Deus.

Ζάθεος, ου, ὁ, prædivinus, admirandus. ὁ ἄγαν θεῖος. Iliad. α. κίλλαν τε ζαθέην &c. Ejus ſynonyma ſunt ἅγιος, ἀθάνατος, μεγαλότιμος, ὅσιος, ἡγάθεος, θαυμαστός.

Ζαθερής, ὁ, bene exiſdus. ζαθερεῖ καύματι, æſtivo æſtu. In Epigr. Heſychius habet oxytonus ζαθερής, quam vocem exponit ἰσχυρῶς θερμός.

Ζαῖεν, viaiſſent, per ſyncopen pro ζαίησαν, 3. plur. præſ. opt. ζαίην, ης, η, a ζῆμι, pro ζάω, vivo. inf. ζῆν pro ζῆν, vivere.

Ζαΐς, ὁ, Heſychio auctore eſt piſcis ſpecies.

Ζακαλλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, formoſus, perpulcher.

Ζάκανον, τὸ, adſcriptio dati in litteris. Suid. Vide Sacanum in Latin. Etymolog.

Ζακελτίδες, vel ζακελτίδες, αἱ, rapæ, vel cucurbitæ, lingua Bœotica. Nam inquit Athenæus lib. Θ. τὰς κολοκύντας ζακελτίδας καλοῦσι. Etiam ζακυνθίδες ab inſula Zacyntho. rapæ Heſychio.

Ζακορεία, ἡ, Veneris ſacrificium.

Ζάκορος, ου, ὁ, æditum. νεωκόρος, ὑπηρέτης. Dicitur etiam διάκορος. Plutarchus in Camill. ἱερεῖς τε & ζακόροι θεῶν, ſacerdotes, & templorum ædiles. Item generatim famulus, miniſter, ſeu miniſtra, famulæ, quarum miniſterio in verrendis, purgandiſqua ædibus utimur. Etymol.

Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, furioſus, valde iratus, ex ζα, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ζακχαῖος, ου, ὁ, Zacchæus, nomen viri. Syriace juſtus.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, Zacharias, nomen viri. Hebraice memoria Domini.

Ζάκχος, α, ὁ, vel ζάκχον, cap. ultimo Paralipomenon, cellarium, gazophylacium. Sed peregrina vox eſt, vel corrupta ex Hebraico Genzach. An vero legendum γαζάκχος, quæ vox ab Hebræis pro ζάκχος ſerenta?

Ζάλα, tumultus, Heſychio. θόρυβος.

Ζαλαίνω, demento, inſtruo.

Ζάλακες, οἱ, hiſtrices, echini terreſtres.

Ζαλαρίδα, Heſychius exponit κινῶ, move, agita.

Ζάλεια, ας, ἡ, laurus Alexandrina. An a θάλλω, floreo?

Ζαλεῦ, Dorice pro ζηλοῦ, præſ. impera. paſſivi verbi ζηλόω, æmulor, Th. ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Ζαλεῦκος, ου, ὁ, Zaleucus legislator, qui Epizephyris leges tulit.

Ζάλη, ης, & ζάλα, ἡ, turbo, tempeſtas, fluctuatio, procella, flatus. Æſchines, a ζα, & ἄελλα, procella, vel a ζέω, ferveo.

Ζαλμαίτιον, ου, τὸ, & ζάλματος, ου, ὁ, catinus apud Paphios, in quo piſces apponebantur. Alias ζαμαίτιον, τρυβλίον.

Ζαλὸς, οῦ, ὁ, & ζάλος, εος, τὸ, cœnum, aqua turbida, aqua agitata, & fluctuans. Nicand. Schol. habet ζαλόωσα, fluctuans, pro ζαλοῦσα, tanquam a ζαλόω. Apud eumdem etiam repetitur ζαλόεις, a maſc. ζαλόεις ſignificante procelloſus, vel fluctuans.

Ζαλῶ, Dorice pro ζηλῶ, æmulor, beatum prædico. Th. ζῆλος, ὁ, æmulatio, invidia.

Ζαλωτός, ὁ, Dorice pro ζηλωτός, æmulandus.

Ζαμακάριος, ου, ὁ, felicis recordationis vulgo dicitur. Syneſius, & alii apud Græcos Theologos dicunt μακαρίτης.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum. an a ſamſa, qui nucleus olivarum?

Ζαμβύκη, ης, ἡ, inſtrumentum muſicum: Latine triangulum, ſambuca.

Ζαμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, animoſus.

Ζαμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, robuſtus, iracundus, vehemens, validus. ὁ μέγα μένος ἔχων, magnanimus, valde iracundus. ex ζα, & μένος, τὸ, mens, robur.

Ζαμενεῖ, vires intendit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jonici verbi ζαμενέω, fut. ήσω. quod a ζαμενής, vehemens.

Ζάν, Ζανός, Dorice pro Ζῆν, quod pro Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, quaſi a ζάω, vivo. quia dat omnibus vitam. Ζεῦ κοτυχθονίε, Homer. Plato.

Ζανίδες, Heſychius, ἡγεμονίδες, duces, ductrices.

Ζάνιον, τὸ, eſt inter coquinaria inſtrumenta Polluci.

Ζαντική, ἡ, ars nendi.

Ζάπεδον, τὸ, latum pavimentum, aut ſolum; μέγα ἔδαφος, Heſych.

Ζαπίμελος, ὁ, admodum pinguis, obeſus.

Ζαπληθής, έος, ὁ καὶ ὁ, multus, copioſus. A Suida exponitur ἄμετρον, ἄπειρον in hoc Epigramm. Ξεστίχηρον ζαπληθὲς ἡμέτερον γόμα μύσης.

Ζαπότης, ὁ, bibax, magnus potor, probe potus; ἐχεπότης.

Ζαρά, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Zara. Hebr. ortus.

Ζάραξ, ακος, ὁ, mons Eubœæ, ubi naufragio periere Græci: alio nomine vocatur Caphareus. Iſacius in Lycophr. μύχοισι χοιράδων ζάρακ..

Ζαργάνη, ἡ, ſporta, ſagena, plexus reticularis, funis, laqueus, Heſchyl.

Ζαρῆτις, ἡ, Diana apud Perſas.

Ζαρολοτάνη, ης, ἡ, machina quædam bellica. Vox mere Arabica.

Ζάρος, ὁ, avis genus rapaciſſimæ, ὄρνεον ἁρπακτικόν, ut inquit Eurip. Schol.

Ζάς, Ζανός, ὁ, Jupiter.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præſ. part. f. g. verbi ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, quæro, Doric. pro ζητέω.

Ζατραίτης, ὁ. Heſych. ὁ βασιλεύς, rex: ſuſpicor pro σατράπης.

Ζατρέω, in piſtrino torqueo, ἐν μύλωνι βασανίζω. ex ζα, & τρέω, timeo, vel τείρω, tero.

Ζατρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſaginatus, pinguis, bene nutritus, εὐτραφής. ex ζα epitatico, & τρέφω, nutrio. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, genus luſus. ζατρικίζειν, ludere zatricium. An ludus ſcacchorum, qui tramendam militiam pingit? quaſi a ζα, & τρέω, tremere.

Ζατρυγής, ὁ, ſplendidus, λαμπρός, ἐπιφανής.

Ζαφελής, έος, ὁ, ἡ, ſimplex, durus, agreſtis, vehemens. quaſi ex ζα, & ἀφελής, ſimplex.

Ζάφιλος, ου, ὁ, contumax.

Ζαφλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde urens, valde ardens, magnanimus, valde vigens, σφόδρα λάμπων, ἢ πνέων, ἐνθαλής. Homer. Iliad. φ. de hominibus, ex ζα, & φλέγω, uro.

Ζαχμά, ἡ, Heſych. ἡνία, habena, lorum.

Ζάχολος, ου, ὁ, iracundus.

Ζαχρηής, έος, ὁ καὶ ἡ, & ζαχρηής, valde utilis, vehemens, acris. gen. plur. ζαχρηῶν, ex ζα, valde, & χράω, invado furioſe. Vel ut alii volunt a χρεία,

Digitized by Google

χρεία, neceſſitas, utilitas.

Ζαχρηεῖς ἄελλαι, graves tempeſtates. Apoll.

Ζαχρηῖος, ȣ, ὁ, qui eſt valde egens. ex ζα, & χρεία, neceſſitas.

Ζαχρηΐος, ὁ, valde utilis; εὔχρηςος.

Ζάχρυσος, ȣ, ϰαὶ ἡ, valde aureus, dives. Eurip.

Ζαψ, mare. forte a fervore aquæ, a ζέειν, fervere, bullire.

Ζάω, vivo, reviviſco, lætus ſum. imperf. ἔζαον. præſ. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν. f. ζήσομαι, η, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. ſub. ζήσω, ης, η. a. 1. part. ζήσας, ασα, αν. quaſi a ζέω, ferveo. Vita enim corporalis in calore nativo conſiſtit. hinc ζωὸς, ȣ, vivus. ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. ζῶον, ȣ, τὸ, animal. ἀείζωος, ε, ὁ, ἡ, immortalis. ζῆν ἀφθόνως, vivere in magna bonorum abundantia. Xenophon. ζῆν ἀπὸ τῆς γῆς, vivere ex terra. Ariſtotel. in Politicis. ζῶσι βίον ἁσμένοις ἀρέσκοντα, vitam ſibi gratam vivunt. ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, Latini dicunt parvo vivere. ζῆν ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, vivere e foro judiciali. οἱ ζῶντες, viventes, id eſt, divites, Budæus ex Pſalm. 137. uſſert ζήσεις με, pro vivificabis me.

Ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, far. frumenti ſpecies, hordei genus, ſpelta, & Latine dicitur zea, forte a ζάω, quod inde fit victus. valde alit, plus hordeo, minus tritico. Gaza ſpeltam vertit; a Plinio ſemen vocatur; id autem genus frumenti eſt; Dionyſio eſt far. ζέα duorum generum eſt, altera ſimplex, altera in geminis putaminibus grana bina juncta gerit, ac propterea a Dioſc. lib. 2. c. 114. dicitur δίκοκκος. Aſclepiades apud Galenum far, & zeam idem eſſe oſtendit. Dionyſ. Halicarn. ζέαν Latine dici fabulam exiſtimat. Apud Hippocratem ζέαν Galenus per ὀλύρας interpretatur, oſtenditque Herodotus zeam, & olyram idem eſſe. A Plinio diſtinguuntur, cum zea ab eo ſemen vocetur, olyra vero arinca, quod eſt genus frumenti Galliæ proprium.

Ζεα apud Athenienſes dicitur etiam ἡ Ἑκάτη, Hecate, & portus quidam in Piræo, ἀπὸ τȣ̃ καρπȣ̃ τῆς ζειᾶς, teſte Heſychio. Ubi adjicit: ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς. Hierocles in Hippiatric. de equi febricitantis ſignis, ϰ τὸ σῶμα ἀφθὲς μεσὸν, ϰ ἡ ζειὰ, ἀπογεγραμμένη μετέωρος, ϰ θερμὴ, ϰ μελαινή: ubi ſtriata pars oris indicatur.

Ζεβεδαῖος, ȣ, ὁ, nomen viri, Zebedæus. Hebr. dos, δώς.

Ζεγερίες, αἱ, nomen Libycum, quod Græce ſonat βȣνοὶ, id eſt, colles. Sic autem apud Libyes quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ὁ, fertilis, ferax, vitæ utilis. pro ζήδωρος, epitheton terræ, quia dat neceſſaria ad vitam, a ζῆν, vivere, & δῶρον, τὸ, munus. Homer. Iliad. β. πίνες δὲ ζείδωρος ἄρουρα, id eſt, alma tellus. ἡ τὰ πρὸς ζωὴν δωρȣμένη γῆ, terra ſuppeditans, quæ ad victum conferunt. βιόδωρος, ϰ ψιβιοδώρα, a verbo ζῆν, vivere, quod quidem generalius eſt. At Plinius ἀπὸ τῆς ζειᾶς, a ſpelta, multo aptius deducit, cum ſpelta ante frumentum inventum homines vulgo veſcerentur. Nonnus autem aquam vivam ζείδωρον ὕδωρ appellavit.

Ζείουσα, pro ζέουσα, Jon. vel Poet. præſens part. f. g. verbi ζέω, ferveo. fut. έσω. a. 1. part. paſſ. ζεσθείς.

Ζελα, ρᾶς, genus amiculi, ſeu veſtis.

Ζειρὰ, ᾶς, & Jon. ζειρὴ, ῆ, veſtis genus, catena. σειρὰ, idem. Ζειρὰ (inquit Heſychius) οἱ μὲν εἶδος χιτῶνος, οἱ δὲ ζώνην, βέλτιον δὲ ἄλλοτι ἐπιβόλαιον κατὰ τῶν ὤμων φορούμενον ἐπιπολῆς ἀγκτῆρσι. ϰ Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ, ϰαὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος. Artemon ipſe paulo poſt ζείρη affert pro μίτρα, ταινία, διάδημα, & ζειροφόροι pro χιτωνοφόροι.

Ζειραὶ, αἱ, veſtis genus laxum, & ſinuoſum, ſagulum. Herod.

Ζευσέω, aromata facio. puto a ζευρός. Heſychio ζευρȣ̃ν eſt ἀρωματοποιεῖν, aromata conficere.

Ζευρος, ȣ, ποικίλος, varius. an a ζα, & εἴρω, necto, ut ſit valde nexus?

Ζέω, pro ζέω, ferveo, bullio, ſcateo.

Ζέλκια, τὰ, olera, Phrygibus. quaſi a ζάω, quod inde ſit victus.

Ζέλλω, jaceo. Heſych. ζέλλειν, βάλλειν.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio. ζέμα ἀψινθίȣ, decoctum abſinthii. Dioſcor. l. 6.

Ζέμον, τὸ, calidum, παρὰ τὸ ζέω, ferveo, exæſtuo.

Ζέννυμι, & ζεννύω, fervefacio, ferventi aqua coquo.

Ζεόπυρον, τὸ, zea tritico mixta. Dioſc.

Ζέσε, Jon. pro ἔζεσε, 3. ſing. a. 1. act. a ζέω, ferveo.

Ζέσις, εως, ἡ, fervor, ebullitio, θερμότης. Nazianz.

Ζεσθεὶς, ὁ, fervefactus, a. 1. part. paſſ. a ζέω, ferveo. a. 1. paſſ. ἐζέσθην.

Ζεστολουσία, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervente.

Ζεστὸς, ὁ, ἡ, ὸν, fervidus, a, um, a ζέω, ferveo. In Apocalypſi ὄφελον ψυχρὸς ἦς, ἢ ζεστὸς, utinam frigidus eſſes, aut fervidus.

Ζευγάριον, ȣ, τὸ, jugale, jumentum, Philoſtr. τὰ ζευγάρια Niger vertit jugales.

Ζευγίτης, ὁ, lorum jugale, Eurip. vinclum jugale, Virg. ſubjugium, Cato. i. e. lorum, quo arator boves ad jugum ſolet adſtringere.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, ago boves, vel aſinos. Nazianz.

Ζευγηλάτης, ὁ, qui boves agit, ἀγροικος, ruſticus, jugarius Columellæ. γηπόνος, μοσχοβάτης, ἀροτὴρ, ζευγηλάτης.

Ζευγίσιον, τὸ, dicebatur τίμημα quoddam in Athenienſi republica. Nam in quatuor τιμήματα erat diſtincta, inquit Heſychius. Sic Suidæ ζευγίσιον eſt τὸ τȣ̃ ζευγίτȣ τέλος. Apud Etymol. ζευγίσιον ſcriptum eſt per ι, qui itidem eſſe dicit, ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης.

Ζεῦγοι, οἱ, remiges, auctore Polluce lib. 1. qui collocantur in medio navis. Ariſtot. μεσόνεοι.

Ζευγίτης, ȣ, ὁ, jugo adſtrictus. Item ζευγῖται tertii cenſus homines in Republica Solonis, μεσοπλέται. Plutarch. in Solone. Item ζευγίτης κάλαμος, aucupatoria arundo. Theophraſt. lib. 4. de Hiſtor. ſtirp. c. 13. Plin. lib. 16. cap. 36. de hoc genere arundinis hæc habet: Proficiunt in aucupatoriam amplitudinem, & vocantur Zeugitæ: & quoniam calamis utantur aucupes, ab ipſo ſimpliciter vocatur aucupatoria arundo. Aucupatoria, inquit ibidem, arundo, a Panhormo laudatiſſima. Ita vero hæc arundinis ſpecies dicta eſt, quod ad ζευγοποιίαν, copulationem, eſſet utilis, & accommodata. Erant autem ζεύγη, in paribus, geminiſque tibiis, compacta internodiu, quæ armamenta ad incluſos cantus idem Plinius metaphorice appellavit. Prius quidem ἀπλαστος ἦν αὐλησις, ſimplicique muſica utebantur, ἐπεὶ δ' εἰς τὴν πλάσιν μετέβησαν, ut loquitur Theophraſtus ipſe, vel ut Plinius, poſtquam varietas acceſſit, & cantus quoque luxuria, tibia, quæ tenuis, & ſimplex fuerat, paucoque foramine, ut eſt apud Horatium, vincta eſt orichalco, & internodiorum facta ſunt conjugia, ſive juga, hoc eſt, ζεύγη, unde & ζευγοποιία dictum tale artificium. Theophraſtus loco citato, τὸ δ' αὐλητικὸν διαφέρει τῶν ἄλλων, τοῖς δὲ ὅλως ἐκ ἔχειν, ἐς δὲ προσαγορευομένων ἀνοχίας, ἐξ ὧν ἀρεταὶ μὲν φασί τινες γενέσθαι τὰ ζεύγη. Plinius loco adducto, modica lanugine, aut omnino nulla ſpadonum nomine inſignibus. Hinc erant armamenta ad incluſos cantus. Et idem auctor Græcus in eodem citati operis libro, & capite inquit, βέλτιστα δ' εἶναι τῶν μεσογονίων πρὸς τὴν ζευγοποιίαν ὅλη τὰ καλάμȣ τὰ μέσα. μαλακώτατα δ' ἔχειν ζεύγη, τὰ πρὸς τὰς βλάστας.

Ζεύγλη, ης, ἡ, lignum propendens a jugo hinc inde boum colla amplexans Suid. vel pars jugi, in quam jumenta collum immittunt. Lucianus in dialogis Deorum, ὑπάγειν τȣ̀ς ἵππȣς τῇ ζεύγλῃ, ϰ τὸ ἅρμα ἐπισκευάζειν.

Ζευγλόδεσμον, τὸ, lorum jugi.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, jugum, conjunctio, conjugatio: nexus. ζεῦγμα τȣ̃ λιμένος, fauces portus. Thucyd. anguſtiæ exitus. Item ζεῦγμα, figuræ genus, de qua Jul. Firmianus. A Latinis ligatio, vel annexio dicitur, cum plura uno verbo connectuntur.

Ζεῦγος, ȣ, ἡ, jugum. a ζευγνύω, jungo.

Ζευγνύασι, Jon. pro ζευγνῦσι, 3. plur. præſ. indic. verbi ζεύγνυμι, ſeu ζευγνύω jungo. Sic ζεύγνυτι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. ſing. præſ.

Ζευγνύω, vel ζεύγνυμι, jungo, copulo. fut. ζεύξω, præt. ἔζευχα, perf. paſſ. ἔζευγμαι. quaſi duo ago, id eſt, duo in unum duco: quod & Latinum jungo innuit. Eſt enim quaſi in unum ago. Item ζεύγνυμι, copulo, ſeu jungo matrimonio, matrimonio accipio. Eurip. γάμοισιν ἔζευξας, duxiſti uxorem. Interdum ζευγνύω ſumitur pro γεφυρόω, pontem impono. Cicero jungere naves dixit. Solebant enim, quoties exercitum traducere volebant, tranſitum præbere navibus inter ſe junctis in fluminis alveo. Sic Lucianus dixit, Xerxem ζευγνύντα τὸν Ἑλλήσποντον activa ſignificatione. A ζευγνύω componitur ὑποζευγνύω, ſubjungo; ὑπόζευξις, εως, ἡ, ſubjunctio; ὑπόζυγος, ȣ, ὁ, ſubjugis; δίζυξ, γος, ὁ, ἡ, bijugis; δίζυγος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Ζεῦγοι, οἱ, avium laquei. Heſych. βρόχοι ὀρνίθων.

Ζευγοποιία, ας, ἡ, conjugatio, Cic. partium conſtructio, copulatio, Gaza lib. 4. hiſt. plant.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, par, tam de avibus, quam jumentis: vehiculum, rheda, biga, currus, plauſtrum. τῶν πονηρῶν ζεῦγος ἀνόσιον, jugum impiorum nefarium Cicero 1. parad. ζεῦγος τρυγόνων, par turturum, cap. 2. Euang. Lucæ. Uſurpatur etiam de inanimatis, ζεῦγος ὑποδημάτων, par calceorum. Ariſtoph. κατὰ ζεύγη, conjugatim, Gaza ex Ariſtotele. τρία ζεύγη ὀρικὰ, tria mulorum juga, ſeu vehicula. Æſchines. ζεύγη ἱεράκων ἑπτὰ, ſeptem accipitrum paria. Budæus ζεύγη μισθωτὰ, bigæ, & rhedæ meritoriæ. Plutarch.

Ζευγοτρόφοι, οἱ, qui ad juga alunt jumenta, & equos.

Ζευγοτροφέω, ῶ, par equorum alo, ἱπποτροφῶ. Uſurpatur de iis, qui in ſacris certaminibus vincere cupiebant.

Ζεύσασθαι, Dorice pro γεύσασθαι, guſtare.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, junctura, vinculum, ligamen. Actor. cap. 27. ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, laxatis gubernaculorum vinculis.

Ζευκτὸς, ȣ, ὁ, jugalis, junctus, compactilis.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, jungens, a. 1. part. med. a ζεύγνυμι, jungo.

Ζευξιδία, ἡ, Juno apud Argivos hoc titulo colitur. Ferunt enim, Apin, cum Argis migraſſet in Ægyptum, Argivorum Regi miſiſſe bovem, & τὴν τȣ̃ σπόρȣ ἐργασίαν eum docuiſſe, quem junctis ad ſementem faciendam bubus Junoni Zeuxidiæ templum ſtatuiſſe: quæ vero ſpicæ germinare, & efflorefcere inciperent, eas Junonis flores appellaſſe. Auct. Etym.

Ζεύξιλεως, ὁ, cui ſubjecti populi ſunt, Euſt. Iliad. γ.

Ζεῦξις, εως, ἡ, conjunctio, conjugatio, commiſſio.

Ζεύξω, jungam, fut. 1. act. ζευξάμενος, jungens, aor. 1. part. med. a ζεύγνυμι, jungo.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, guſto, apud Heſych. Th. γεύω. ſic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.

Ζεὺς, ὁ, Jupiter. genit. Διὸς. dat. Διΐ. acc.

Digitized by Google

acc. Δία. vocat. Ζεῦ. q. a. ζάω, vivo, quod det omnibus animantibus τὸ ζῆν, vivere. hinc δῖος, α, ὁ, divinus. Dicitur autem Ζεὺς vel a verbo ζῆν, quod faciat omnia vivere, vel quaſi Δεὺς a δέω, rigo, vel a δέος, formido, quia eſt formidabilis, vel a ζέω, ferveo, quod omnia calore ſuo calefaciat.

Ζέτραινα, ἡ, olla, χύτρα apud Thraces. Poll. lib. 10.

Ζεφύρια ὠὰ, τὰ, dicuntur ova ſubventanea, ſeu inania, quæ alio nomine vocantur ὑπηνέμια. Sic appellantur a vento Favonio, qui Græcis ζέφυρος eſt. Ariſt. lib. 6. de Anim. cap. 2.

Ζεφυρικὰ πνεύματα, Zephyrii venti. Theophr.

Ζέφυρος, ου, & Jon. οιο, ὁ, Zephyrus, Favonius; ventus tepidus, & ſiccus ab occaſu æquinoctiali flans adverſus Eurum, ſic dictus quaſi ζωηφόρος, vitam ferens, aut ea, quæ ad vitam attinent; quod eo flante terra hyemali frigore conſtricta aperiatur, & plantæ omnes germinare, ac pullulare incipiant. hinc ζεφυρίη πνοὴ, Zephyrius flatus. De Zephyro loquens Plinius ait: hic vero incho at, aperitque terras, tenui frigore ſaluber. Hic vites putandi, frugeſque curandi, arbores ſerendi, poma inſerendi, Deas tractandi jus dabit, afflatuque nutricium exercebit. Plinius l. 10. c. 60. Irrita ova, quæ hypenemia diximus, quidam & vento putant generari: quare de cauſſa zephyria etiam appellantur: hæc autem vere tantum.

Ζέω, fut. ζέσω, præt. ζεκα, ferveo, bullio, exæſtuo: comburo. Homer. σκωλήκων ζέοντα, vermibus ſcatens apud Lucianum. τὸ ζέον τῶν τριταίων, fervor tertianarum. Galenus.

Z H.

Ζῆ, vive. Dor. pro ζῇ, præſ. imperat. a ζάω, vivo. vel ζῇ, vivit, Dor. pro ζῇ, 3. ſing. præſ. ind. act. Alii volunt eſſe imperf. vel 3. ſing. a. 2. pro ἔζη, a ζῆμι.

Ζῆθι, vive, præſ. imperat. vel a. 2. imperat. act. a ζῆμι, ut σῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάω, ζῶ, formant præſ. imper. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta ſyllaba θι, a ζάω, vivo.

Ζῆθος, Theophr. lib. 6. c. 15. potionis genus confectæ ex hordeo, aut tritico. Gaz. zethum.

Ζηλαῖος, ὁ, invidus: epitheton Bacchi in Epigr.

Ζηλάτης, ου, ὁ, æmulator, invidus.

Ζηλάω, æmulor, invideo.

Ζηλέω, æmulor, invideo.

Ζηλήμονα, acc. ſing. a ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus, æmulus, a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, æmulatio, invidia, zelus, livor.

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, epitheton Bacchi, in Epigr.

Ζηλοῖ, 3. ſing. præſ. ind. a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, æmulatio.

Ζηλομανὴς, ὁ, invidus.

Ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio, invidia, zelus, amor cultus divini. q. a ζέω, ferveo. Eſt enim fervidus affectus. vel a ζέω, & λίαν, id eſt, valde ferveo. vel ζῆλος, quaſi ζέω ὅλος, totus æſtuo.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, præt. ηκα, zelotypia aliquem proſequor. ζηλοτυπῶ ἀρετὴν, invideo virtuti, & obtrecto. Æſchines.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, æmulatio, ſuſpicio, obtrectatio. Cic. Tuſcul. 4. Æmulatio autem duplex illa quidem dicitur, ut in laude, & in vitio hoc nomen ſit. Nam & imitatio virtutis æmulatio dicitur, ſed ea nihil hoc loco utimur; eſt enim laudis: & eſt æmulatio ægritudo, ſi eo, quod concupierit, alius potiatur, ipſe careat. Obtrectatio autem eſt ea, quam intelligi zelotypiam volo, ægritudo ex eo, quod alter quoque potiatur eo, quod ille ipſe concupiverit.

Ζηλότυπος, ου, ὁ, zelotypus, invidus, æmulus, invidia percuſſus, quaſi ζήλῳ τυπείς. hinc ζηλοτυπέω, ῶ, zelotypia laboro. a ζῆλος, zelotypia, & τύπτω, percutio.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, æmulor, ambio, invideo, magni æſtimo, zelo moveor. Item deperео cum accuſ. Heſiod. ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, vicinus vicinum æmulatur. Interdum uſurpatur cum accuſ. & genit. ζηλῶ σε τῆς ἀρχῆς, te felicem imperio arbitror. Iſocr. in Evagora. Cum duobus accuſ. Sophocl. Cum dat. cap. 11. Numer. τί ζηλοῖς σύ μοι; quid æmularis pro me? ζηλοῦν τινα, vel τι cum accuſ. perſonæ, vel rei, ut ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεῖστα κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν ἑαυτοῖς κακὸν συνειδότας. Nolite ſectari, ſeu æmulari opulentos, ſed illos, qui ſibi nullius culpæ conſcii ſunt, Iſocrates. In paſſ. ζηλοῦσθαι beatum ſe putare, gloriari. Baſil.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, contentio. Æſchines κατὰ Τιμάρχου.

Ζήλωσις, εως, ἡ, zelotypia, Numer. cap. 5.

Ζηλώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. verbi ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτέον, æmulandum, imitandum; nomen verbale a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, zelotes, accenſus zelo, æmulator, invidus, ſectator, qui nullum admittit rivalem. Iſocr. in bonam partem accipit in Orat. ad Demonicum, μιμητὴν δὲ, καὶ ζηλωτὴν τῆς πατρῴας ἀρετῆς γενόμενος, id eſt, æmulum, atque imitatorem paternæ virtutis. Σίμων ὁ ζηλωτὴς, Simon Zelotes, cap. 1. Act. Apoſt. qui a D. Luca cap. 6. ſui Evangelii inter Apoſtolos recenſetus.

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὁν, optandus, amabilis, imitatione dignus.

Ζηλωτὸς, ὁ, ἡ, æmulandus, optandus, amabilis, imitatione dignus. in compar. ζηλωτότερος, & in plur. f. gener. ζηλωτόταται. ζηλωτὸς idem eſt, ac περισπούδαστος, περίμαχος, in pretio habendus, felix, beatus. Ariſtoph. ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

Ζημία, ας, ἡ, damnum, calamitas, pœna, mulcta, detrimentum, ſupplicium. quaſi τὸ ζῆν μειοῦν, minuens illud, quo quis vivit. Sumitur pro ſupplicio apud Xenophontem: τούτοις θάνατός ἐστιν ἡ ζημία, his mors eſt ſupplicium. Pro pœna: τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία θάνατος, peccantibus pœna mors. Pro detrimento: τοὺς ἀδελφοὺς ζημίαν ἡγεῖται, fratres detrimento ſibi eſſe ducit. ζημίαν ἐνεγκεῖν, jacturam facere, Phalar. in Epiſt. ἐπενεγκεῖν ζημίαν, mulctare, Pollux in 8. ζημίαν λαβεῖν, mulctam irrogare, Demoſth. ζημίαν πάσχειν, jacturam facere, Cicero, facere, vel capere, Nazianz. ζημίαν δοῦναι, damnum dare. τὰς ἐκ τῶν νόμων προσηκούσας ζημίας καταβάλλειν, mulctam legibus irrogatam perſolvere. Demoſth. ζημίαν ὀφλισκάνειν, damnari, improbari, Eurip. ζημία τούτων, pernicies horum, i. e. quam hæc invehunt. ζημίαν ἐκτίνειν, mulctam ſolvere, Plato. τὰ δὲ νύκτωρ, οἷς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα ποιεῖς. Noctu autem illa facis, quæ capitalia ſunt, ſeu quæ mortem merentur. Demoſth. ποιεῖν οἷς θάνατός ἐστι ζημία. Facere illa, quæ capitis pœnam merentur. ζημίαν τάττειν θάνατον, conſtituere ſupplicium capitale. Demoſth. Opponitur κέρδος, lucrum, τῇ ζημίᾳ, damno. μὴ νομίζετε κέρδος εἶναι τὸ λαβεῖν, τὸ δ' ἀναλῶσαι ζημίαν, Demoſth.

Ζημία ἰσχυρὰ, ἀπροσδόκητος, ſummum, inexpectatum damnum. Demoſth. κατὰ ζημίας τινὸς, ἢ γίνεσθαί τι, cum damno, aut jactura facere, aut fieri aliquid. Demoſth. ζημία πρέπουσα, pœna merita.

Ζημιόω, f. ώσω, p. ωκα, noceo, damnum infero, mulcto. paſſ. ζημιοῦμαι πολλά, multis detrimentis afficior. Demoſth. ζημιοῦν τινα, aliquem damno afficere: ut μηδὲ μηδένα ζημιοῦν, neminem ullo damno afficio. Demoſth. ζημιοῦν τινα φυγῇ, exilio aliquem mulctare. Iſocr. ζημιοῦν τινα θανάτῳ, mulctare aliquem morte. Demoſth. ζημιοῦν τινα χρήμασι, vel ἀργυρίῳ, pecunia aliquem mulctare. Iſocr. ζημιοῦν τινα ἀειφυγίᾳ, mulctare aliquem perpetuo exilio. Demoſt. ζημιοῦν τινα δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων, mulctare aliquem publicatione bonorum. Demoſth. in Mid. φύλαξαι, μὴ σαυτὸν ζημιώσῃς πλεῖον, ἢ ὁ πατὴρ ἠδυνήθη σε βλάψαι, caveas, ne plus tibi incommodes, quam pater tibi nocere potuit. Xenoph. Paſſive ζημιοῦσθαι damnum, & jacturam facere ſignificat. ζημιοῦσθαι μεγάλα, multis damnis affici. Demoſt. ζημιοῦσθαι πολλά, plurimum lædi. Xenoph. ζημιοῦσθαι οὐδὲν, nullo damno affici: ut οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου, cum nemo aliquo damno afficeretur. Ariſtot. ζημιοῦσθαι πλέον, plus lædi, majus damnum facere. Demoſth. ζημιοῦσθαι θανάτῳ, morte mulctari, Demoſth. ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ jacturam facere. Matth. 6. & Marc. 8 τὴν ψυχὴν ζημιωθῆναι, pro quo D. Gregorius dicit, ναυαγῆσαι τὴν σωτηρίαν, ſalutis jacturam facere. μᾶλλον ἀποδέχου τοὺς μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντας, magis amplectere illos, qui amore juſtitiæ mulctentur. Iſocr.

Ζημιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, damnoſus, pernicioſus.

Ζημιωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. verbi ζημιόω, damnum affero.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio, pœna, ſupplicium.

Ζῆν, pro ζᾶν, vivere, Doric. præſens inſ. verbi ζάω, vivo. ζῆν ἀνεγκλήτως, vivere inculpate. Demoſth. ζῆν ἀπὸ τούτου: ut ἀφείλοντο ταῦτα, ἀφ' ὧν ἔζη, eripuerunt illa, unde vivebat. Demoſth. τὸ ζῆν ἀπογινώσκω, deſpero de vita. Diodor. ἀνειμένως ζῆν, diſſolute vivere. Iſocr. κοσμίως ζῆν, modeſte, & graviter vitam inſtituere. Huic opponitur ἀτάκτως ζῆν, inordinate vivere. Iſocr. ad Nicocl. ζῆν λαγὼ βίον, leporis vitam agere. Proverb. ζῆν ἡδέως, καλῶς, αἰσχρῶς, ſuaviter, honeſte, turpiter vivere. Iſocr. ζῆν μετ' εὐσεβείας, καὶ δικαιοσύνης, pie, & juſta vivere. Iſocr.

Ζὴν, Ζηνὸς, pro Ζεὺς, Jupiter. accuſ. Ζῆνα, pro Ζῆνα, Jovem. Item Ζὰν, Ζανὸς, & Δὰν, Δανός.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Juriſperiti, Zenas. Gr. Jovius.

Ζηνόδοτος ὁ τροιζήνιος, Zenodotus Troezenius, nomen proprium viri Hiſtorici. Plutarch. in Romulo.

Ζηνόδοτος, ὁ, Zenodotus, ὁ τὰς ταρίχους, & διδύμου παροιμίας ἐπιτεμών, ait Interpres Ariſtophanis, qui Tarrai, & Didymi proverbia incidit.

Ζήνων ὁ ἐλεάτης, Zeno Eleates. Plutarch. in Pericle.

Ζηνόσοφος, ου, ὁ, & ἡ, Jovem ſapiens. Epitheton Apollinis, quod ſit vatidicus, & oracula edat.

Ζηρεθία, ἀφροδίτη, ἡ, Venus.

Ζηρύνθιον, & ζηρύνθον, τὸ, antrum, in quo canes ſacrificabantur, Corybantumque illic, & Hecates myſteria erant. Suid.

Ζὰς, ὁ, Jupiter.

Ζῇς, pro ζᾷς, Doric. vivis, 2. ſing. præſ. a ζάω, vivo. a. 1. infin. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ, vives, 2. perſ. fut. 1. med. verbi ζάω, vivo.

Ζήσομαι, ῃ, εται, vivam, fut. 1. med. verbi ζάω, vivo.

Ζήτεια, locus, in quo verſabantur apud Athenienſes ζητηταί, inquiſitores; quemadmodum ἡλιαία in quem διαιτηταί, arbitri conveniebant. Cæl. lib. 7. cap. 18.

Ζήτης, ὁ, Doric pro Ζήτης, ὁ, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, quære, præſ. imper. act. a ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζητεῖν, quærere, interrogare: ut οὐκ ὀρθῶς ζητεῖτε, non recte quæritis, Plato. ζητεῖν περὶ τῶν μεγάλων ἀδικημάτων, de magnis injuriis interrogare, quærere, De-

Demoſth. ζητεῖν τὸ αὑτῷ ἀγαθὸν, ſervire commodis ſuis. Ariſtot. in Ethic.

Ζητεῦσας, quæras, præſ. ſub. e ζητεύω, Poet. pro ζητέω, quæro.

Ζητεύω, quæro, inquiro. Heſiod. ζητεῦσι βίοτον κατὰ γείτονας, id eſt, mendices.

Ζητέω, ῶ, quæro, ſtudeo, requiro. imperf. ἐζήτουν. f. ζητήσω. præt. ἐζήτηκα, præſ. paſſ. ζητοῦμαι, quæror. imperf. ἐζητούμην, όμην, εο, ο. ούτο, οῦτο. q. ex ζα, & αἰτῶ, valde peto. Item ζητέω ſignificat quæſtionem habere: ut οὐκ ὀρθῶς ζητεῖτε, non recte quæſtionem exercetis, Plato. A Budæo in Com. αἰτιολογεῖν, & ζητεῖν dicuntur οἱ φυσιολογοῦντες, cauſſas rerum inquirentes. Item inſidiari. ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου, inſidiantur vitæ meæ, ſic Eraſmus cap. 11. ad Romanos. Item niti: ζητῶ ἀφελέσθαι, οἴτοι auferre, Plutarch. in Public. Item velle: ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, vis hoc nobis perſuadere, Ariſtoph. in Plutu. ζητεῖ λαθεῖν, vult latere, Iſocr. in Evagora.

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæſtio, rumor, quæſitum, a ζητέω, quæro.

Ζητημάτιον, α, τὸ, quæſtiuncula.

Ζήτησις, εως, ἡ, quæſtio, inquiſitio. a ζητέω, quæro.

Ζητητέος, ὁ, quærendus.

Ζητητήρια, quæſtiones, torquendi inſtrumenta, Suid. τὰ βασανιστήρια.

Ζητητὴς, ῦ, ὁ, inquiſitor Cic. quæſitor Virg. quæſtor criminum Lyſiæ. Et apud Athenienſes magiſtratus, ad quos reſcrebentur, qui reipublicæ aliquid deberent, nec ſolverent. Arpocr.

Ζητητικὸς, ῦ, ὁ, exploratorius, ingenio valens, quo rerum rationes inquiret. Gaza, ζητητικὰ ῥήματα, inquiſitiva verba. Laert. de Zenone, ἦν δὲ καὶ ζητητικὸς, καὶ περὶ πάντων ἀκριβολογούμενος.

Ζητοῦσι, quærunt, 3. plur. præſ. ind. a ζητέω, quæro.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, carcer ſervorum, piſtrinum, locus, in quo ſervi puniuntur. a ζα, & τρέω, timeo. Poll. l. 3.

Ζήτω, Doric. pro ζάτω, vivat, præſ. imper. act. a ζάω, vivo.

Ζητῶμεν, quæramus, 1. plur. præſ. ſub. a ζητέω, quæro.

Z I.

Ζιβύνη, ης, ἡ, jaculum ferreum, lancea, ὁλοσίδηρον, ἀκόντιον, ἡ σπάθη, ἡ λόγχη, ἡ μάχαιρα, Heſych. Eſt idem ac σιβύνη, venabulum, proprie quo ſues ſubiguntur. Iſaiæ cap. 2. συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, pro quibus Tertullianus habet: concident machæras ſuas in aratra, Sibynas in falces. D. autem Hieronymus, conflabunt gladios ſuos ut vomeres, & lanceas ſuas in ſelces.

Ζιγγίβερι, τὸ, & ζιγγιβερις, εως, ἡ, Zingiber, planta in Troglodytica Arabia naſcens, habens radices albas, odoratas, & piperis ſaporem imitantes. Galen. ſimplic. medicamentorum lib. 6. ζιγγιβέρεως ἡ ῥίζα χρήσιμός ἐστι, zingiberis radix utilis eſt. Plinius autem lib. 12. c. 7. de pipere: non eſt hujus arboris radix (ut aliqui exiſtimavere) quod vocant zimpiberi, alii vero zingiberi: quanquam ſapore ſimili. Id enim in Arabia, atque Troglodytica in villis naſcitur, parvæ herbæ radice candida. Hermolaus, & Ruellius Gingiber vocant.

Ζίγγος, α, ὁ, bombus, apum ſtridor, & ſonus, & ſimilium inſectorum. Heſych.

Ζίγιρ, Zigir; ſic dicitur genus caſiæ craſſæ, purpureæ, & nigricantis. Dioſc. lib. 1.

Ζίγλαι, Heſychius exponit κῶλα.

Ζίγνις, ιδος, ἡ, lacertæ genus. Pro ea apud Ariſtotelem eſt δίγνις.

Ζιγνῶ, triſtor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον, ου, τὸ, αἶρα, Dioſc. lolium, Matth. 13.

Ζινδέω, idem ac ζιγνόω, ῶ, triſtor, σκυθρωπάζω, mœrore animi dejicior.

Ζινίχιον, α, τὸ, corrigia calceamenti, ζυγός.

Ζίω, idem ac ζητῶ, quæro.

Z M.

Ζμερδαλέος, ὁ, aſpectu, ſeu intuitu terribilis.

Ζμερδέω, & σμέρδω, acutum cerno, penetro acie oculorum. Iliad. ν.

Ζμικρὸν, τὸ, perpuſillum. ab intenſiva particula ζα, & μικρὸν, exiguiſſimum. Euſth. Iliad. ν. pro σμικρόν.

Ζμινύη, ἡ, dolabra, ligo, δίκελλα, σκαφεῖον, ἀξινάριον, Ælius Dionyſ. pro σμινύη.

Ζμῶσαι, terere, ſlagris exanimare, percutere, κατάξαι, Euſth.

Z O.

Ζοάνες, vocabant ſacros homines, quos cuivis occidendi poteſtas erat, & arbitrium. Cæl. lib. 7. c. 11.

Ζόανον, ο, τὸ, ſtatua, idolum, ξόανον.

Ζοανοφόρος, ὁ, qui ſimulacrum portat. Hoc nomine inſcripta fuit Sophoclis quædam comœdia de Diis Trojanis, qui, templis relictis, adyta excedere, & ſua ſimulacra exportare viſi ſunt, ut Poetæ finxerunt. Huc ſpectat illud Virgilii: Exceſſere omnes adytis, templiſque relictis, Dii, quibus imperium hoc ſteterat.

Ζόη, ης, Jon. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζόος, ὁ, vehemens.

Ζορκάδες, Dorcades. Nicand.

Ζορκὸς, capra.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis, Zorobabel. Hebr. exulans in Babel.

Ζόσθω, præſ. imperat. paſſ. a ζόω, pro quo ζώννυμι, cingo.

Ζόφερος, ὁ, tenebroſus, caliginoſus.

Ζοφεροῖο, gen. Jon. a ζοφερὸς, ὁ, ὁ, caliginoſus. Thema ζόφος, ς, ὁ, caligo.

Ζοφοδορπίδες, αἱ, qui ad convivium vocari ſerius, & cunctantius venire ſolent. Eraſm. in Chiliad.

Ζοφερὸς, ὁ, ὁ, ζοφώδης, ὁ, καὶ ἡ, ater, tenebroſus.

Ζοφοδορπία, & ζοφοδορπίδιον, nocturna cœna.

Ζοφοδορπία, ἡ, veſpertina cœna, ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος. Suid.

Ζοφοειδὴς, ὁ, obſcurus, ater.

Ζοφοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, tenebroſus, obſcurus.

Ζοφόεις, εντος, ὁ, tenebroſus, ζοφόεις κόσμος, Nonn.

Ζοφομηνία, ας, ἡ, defectus Lunæ, Suid. at Heſychio, cum abſcondita eſt Luna.

Ζόφος, ο, ὁ, caligo, occaſus, obſcuritas, nox. Apoll. Significat etiam locum infernum. Etymol. Apud Homerum ζόφος interdum eſt occaſus, ſeu pars occidentis, ut Odyſſ. κ. οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς.

Ζοφόω, f. ώσω, obſcuro, Nazianz. Lucian. de Æthiopibus καὶ τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοι.

Ζοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caliginoſus, obſcurus, ater.

Ζόφωσις, εως, ἡ, obſcuritas Plinio, obſcuratio Ciceroni.

Z Y.

Ζυγὰ, τὰ, juga: tranſtra.

Ζυγάδην, junctim. συνεζευγμένως, Suid.

Ζύγαινα, ἡ, zygæna piſcis, libella piſcis. Ariſtot. lib. c. Anim.

Ζυγαρχία, τὰ, duo currus.

Ζυγάστρον, & ζυγάστριον. τὸ, arca, χηλὸς καὶ κίστη. Xenoph. Suid. Poll. lib. 7. & 10.

Ζυγέντες, αἱ, juncti, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι, jungo, f. ζεύξω.

Ζυγία, ας, ἡ, copula. Item Juno nuptialis, pronuba. Item carpinus arbor. Theophr. lib. 3. hiſt. & Vitruvius lib. 2. cap. 9. vulgo charme. Carpinus, quod eſt minima ignis, & terreni mixtione, aeris autem, & humoris ſumma continetur temperatura, non eſt fragilis, ſed habet utiliſſimam tractabilitatem. Itaque Græci, quod ex ea materie juga comparant jumentis, quæ apud eos ζυγὰ vocitantur, item & eam ζυγίαν appellant.

Ζυγιαστὴς, ᾶ, ὁ, natus ſub libræ ſigno.

Ζυγίη, ης, ἡ, conjugium, a ζεύγνυμι, jungo.

Ζύγιμος βοῦς, bos jugalis. Athen.

Ζύγιος, α, ὁ, jugalis, ζύγιος ἵππος, equus jugatorius, Ariſtot. & Ariſtophanes. ζύγιος πῶλος, pullus jugo ſuppoſitus. Eurip.

Ζυγὶς, zygis, ſylveſtre ſerpillum, Dioſcor.

Ζυγίτης, ὁ, remex medii ordinis. Interpres Ariſtoph. Item ζυγῖται, tertius ordo Athenienſium, qui & ζευγῖται tertii cenſus homines in republica Athenienſium. Plutarch. in Solone.

Ζυγόδεσμον, τὸ, quod in temone currus cohæret clavo.

Ζυγόδεσμος, ο, ὁ, & ζυγόδεσμα, τὰ, collaria, in Epigramm. lora ſubjugia, quibus temo alligatur jugo. Poll. lib. 1.

Ζυγοδέτης, ὁ, lorum, quo jugum temoni alligatur, idem ac ζυγόδεσμος.

Ζυγοειδὴς, ὁ, jugi ſpeciem ferens.

Ζύγωθρον, τὸ, vectis ambas fores continens.

Ζυγομαχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, reluctor, calcitro, contendo, rixor, diſſentio, proprie cum domeſticis, & familiaribus, Plutarch. in Catone διὰ γαστέρα πρὸς αὐτὸν ζυγομαχῶν, jurgari ventris cauſſa. περὶ ὀνόματος ζυγομαχεῖν, de nomine altercari, Gregor. Item pro trecoſtris inter remulcos contendere, apud Herodot.

Ζυγὸν, ῦ, τὸ, tranſtrum, ſedes, & in re militari ζυγὰ dicuntur ab uno cornu ad alterum ordines inſtructi. Et qui juga efficiunt, dicuntur ab Æliano ζυγοῦ.

Ζυγὸς, ῦ, ὁ, vel ζυγὸν, ῦ, τὸ, jugum, par boum jugatorum. Plat. ep. 8. Significat etiam ſeriem porrectam. Ariſtot. de ſepiis loquens, βαδίζουσι κατὰ ζυγὰ, incedunt jugatim. Item ſtatera, libra. Item jugum citharæ, quod in manu tenent citharœdi. Homer. in Iliad. 1. ζυγὰ item in choris tragicis. Poll. l. 4.

Ζυγοστάται, οἱ, libripendes per urbes conſtituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. poſter. Unde zygoſtatica fides. id eſt, plena, & examinata æquitas. zygoſtatica enim libra eſt, publice temperata, & conſtituta.

Ζυγοστατεῖν, librare, exæquare. Bud. in Comment. Polyb. in Epitom. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς πόλεμος, bellum utrinque æquato Marte librabatur, neutro inclinante victoria.

Ζυγοφόρος, α, ὁ, jugifer. Eurip.

Ζυγόω, jugo ſubmitto, Columellæ, & jugmentor Vitruvio. ἐζυγωμένος apud Ezech. 14. D. Hieronymus vertit æqui ponderis. Eſt autem apud Vitruvium jugmentare, cum ſubſtratis ſingulis hinc, atque hinc trabibus directis, ſupra tranſverſæ aliæ hinc inde ſingulæ in angulis radius, id eſt, ut intervallum quidem ſit, ſed non alta inciſura, ſive crena, committuntur ita, ut quaſi binæ per diverſum contignationes angulis quatuor fiant.

Ζυγώδη, & ζύγωμα, os quoddam in corpore humano medulla carens. Celſ. l. 8. c. 2. Galen. ζυγοειδὲς appellat.

Ζυγοστατέω, libro, perpendo, examino, Ariſtoph. in Nub.

Ζύγωθρον, τὸ, vectis, qui duas continet januas. ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μόχλος. Euſtah.

Ζύγωμα, τὸ, jugumentum. Polyb. in Epitom. διακόπτεσθαι τὰς στροφεῖς, καὶ τὸ ζύγωμα τῶν πυλῶν. Dicuntur autem ζυγώματα, ſive jugumenta, in feneſtris, & portis ſupernum limen, ſive ſuperliminare, ἀπὸ τῶν ζυγῶν, id eſt, jugis, quæ arrectariis tranſverſa ſuperponuntur. Dicitur etiam ζύγωμα temporum muſculi os veluti propugnaculum, Galen. Interp. Galen. & Theoph. l. 4. τῶν ἀνατομικῶν jugale tranſtulerunt. ζύγωμα etiam dicitur καρκίνος, ſcilicet cancer.

Ζυγωτὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, junctus. Sophocl.

Ζυθμίζειν, ad normam, libellamque dirigere, corrigere, emendare. Lucian.

Ζῦθος, ου, ὁ, vel ζύθος, Zythus, potus ex hordeo, & cereviſia, quia fit ζέον αὖθις,

Digitized by Google

ϑεῖσα, fervore ignis. Æſchylus vocat ζῦθον, Ægyptiorum potum. D. Hieronymus in Iſaiæ cap. 19. Ζῦθον genus eſt potionis ex frugibus, aquaque confectum, & vulgo in Dalmatiæ, Pannoniæque provinciis gentili, barbaroque ſermone appellatur Sabaiam; hoc maxime utuntur Ægyptii. Plinius autem ad finem lib. 22. Et frugum quidem hæc ſunt in uſu medico. Ex iiſdem fiunt & potus zythum in Ægypto, celia, & ceria in Hiſpania, cerevisia, & plura alia genere in Gallia, aliiſque provinciis. A Græcis hujuſmodi potus aliis etiam nominibus vocatur, nimirum βυνὸς πῖνος, ſeu πῖνον, βρύτος, βρύτον, βρύτινον. βύνη.

Ζύμη, ης, ἡ, fermentum, farina humore ſubacta, Gaza maſſa, φύραμα.

Ζυμίζοντα τὴν ὀσμὴν, fermenteſcens odore, fermenti referens acorem. Dioſc. l. 2. c. 101.

Ζυμίζω, fermentum refero.

Ζυμίτης, ου, ὁ, panis fermentatus.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento, ζυμόομαι, οῦμαι, fermentor, fermenteſco, f. ώσομαι, p. ωμαι.

Ζυμώδης, ὁ & ἡ, fermentaceus, non mucidus: maſſalis Gaza.

Ζύμωμα, τος, τὸ, fermentatio, fermentum.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, fermentum.

Ζυμωτὸς, ῦ, ὁ, fermentatus.

Z Ω.

Ζωὰ, Dorice, pro ζωὴ, ἡ, vita.

Ζωαγραψάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. verbi ζωαγράφω, & ζωαγραφέω, depingo, pingo.

Ζωάγρεια, ων, τὰ, præmium pro vita ſervata. a ζωγρέω, vivum capio, a cæde conſervo. ab ἄγρα, ἡ, captura, & ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζωαρκὴς, έος, ὁ & ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit. ζωαρκὲς πνεῦμα, vitalis ſpiritus. Nonn.

Ζώαρχος, ου, ὁ, qui uni præeſt elephanti.

Ζώγη, ἡ, Heſychio herbæ ſpecies eſt.

Ζωοβαλσάμου, ου, ὁ, balſami liquor, ὑποβάλσαμον, Heſych. ὁ ὀπὸς τοῦ βαλσάμου.

Ζωγραφεῖον, ου, τὸ, officina pictoriæ.

Ζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, ad vivum exprimo, deſcribo, pingo, cum accuſ. Philo de mundo, & Plato.

Ζωγραφήματα, τὰ, εἰκόνες, picturæ. Plato in Philebo.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. Xenoph.

Ζωγραφικὴ, ῆς, pictoria ars.

Ζωγραφικὸς, ῦ, ὁ, pictorius, vel qui valet arte pingendi. Polyb. ἢ πλαστικὸς, ἢ ζωγραφικὸς ἦν.

Ζωγράφος, ου, ὁ, pictor, ζῶα γραψάμενος, Herodot. animalia pingens, animalibus pictis effingens.

Ζώγρει, vivum cape, præſ. imperat. a ζωγρέω, vivum capio, ſervo. quaſi ζωὸν ἀγρεύω. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα, quod a ζωὸς, ῦ, ὁ, vivus. Them. ζάω, vivo, & ἄγρα, captura.

Ζωγρεῖν, cap. 21. Numerorum. ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτῦ ζωγρείαν, percuſſit eum, & univerſum ejus populum uſque ad internecionem, ut ne unus quidem caperetur.

Ζωγρεῖον, τὸ, beſtiarum cavea Suetonio, aviarium Varroni, ζωγρος Heſychio, χοιροκομεῖον, Comment. Ariſtoph. in Veſp. Suid. ζωγρεῖον, genus ſportulæ.

Ζωγρέω, f. ήσω, p. ἐζώγρηκα, vegeto, vegetum reddo. Iliad. ε. Item capio vivum, ſeu ſervo. Iliad. ζ. ζώγρει ἀτρέος υἱὲ, pro ζωντά με φύλαττε.

Ζωγρία, ας, ἡ, venatio. Dicitur etiam quoties vivus aliquis redimendus, aut mulctandus capitur. Ζωγρίη ἔλαβε τὸν Ἱστιαῖον, Hiſtiæum vivam cepit. Herod. lib. 6. Ζωγρεία, idem. Numer. 21.

Ζωγρεῖαι, αἱ, feretra mortuorum. Heſych. νεκρῶν θῆκαι.

Ζωγρεῖος, ου, ὁ, vivus. in accuſ. ζωγρεῖον. hinc ζωγρεία, ας, q. d. viva captio.

Ζώγρος, ὁ, cavea ferarum. Heſych. Baſil. ζωγρεῖον.

Ζωδάρια, τὰ, Ariſtot. in 5. de partibus, pro inſectis, & beſtiolis uſurpat, quibus aviculæ victitant.

Ζώδια, τὰ, ſigna Zodiaci, Ariſtot. de mundo.

Ζωδιακὸς, ῦ, ὁ, circulus, in quo duodecim ſunt ſigna, Zodiacus, Prod. ſignifer orbis Cic. ex Arato, obliquus circulus a Virgilio dictus.

Ζώδιον, ου, τὸ, animal parvulum, animalculum, ſignum cœleſte in Zodiaco.

Ζωδιωτὸς, ῦ, ὁ, belluatus, animalibus pictis diſtinctus.

Ζῶε, vivebat, 3. ſingul. imperf. ζώεω, præſ. inſ. verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζώειν, vivere, Jon. & Poet. pro ζῆν.

Ζώεσκον, vivebant, Heſiod. imperf. Jon. & Poet. pro ἔζωον, verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita, tempus vitæ, ſumptus ad vitam ſuſtentandum, ſubſiſtentia, ſubſtantia, Odyſſ. ξ. ἡ γάρ οἱ ζωή. γ᾽ ἦν ἄσπετος, copioſus ei erat cenſus.

Ζώῃ, vivat, 3. ſing. præſ. ſub. act. a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζωηδὸν, adv. in Epitome Polyb. animantium ritu.

Ζῴην, viverem, præſ. opt. Attic. pro ζῶμι, contracte ex ζάοιμι, verbi ζάω, vivo.

Ζωηρὸς, ῦ, ὁ, vivax.

Ζῷην ὦ εἰ μήκιστον, vale diutiſſime. Lucian.

Ζωῇσιν, dat. plur. Jon. pro ζωαῖς. a ζωὴ, vita. Thema ζάω, vivo.

Ζωηφόρος, ου, ὁ, vitam afferens. Themiſt.

Ζωθάλμιος, ου, ὁ, vividus, almus, quia ζωὴν θάλπει, vitam fovet.

Ζωιὰ, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζωϊδίων κύκλος, ſignifer orbis. Cic. in Arato.

Ζωϊκὸς, ῦ, ὁ, animalis. Ariſtot.

Ζῶμα, ατος, τὸ, cingulum, lorica, veſtimentum, quo cingimur, idem ac ζωστήρ. Thema ζωννύω, cingo. ζώνη, baltheus, ſuccincta tunica, aut ſagum, Iliad. δ. & Odyſſ. ζ. Eſt & ſubligaculum, ſive faſcia. Celſ.

Ζῶμεν, vivimus, 1. plural. præſ. ind. a ζάω.

Ζώμευμα, τος, τὸ, condimentum, ἄρτυμα, Dioſcorides.

Ζωμεύματα, τὰ, funes quidam in navibus.

Ζωμεύω, elixo, condio, decoquo, Dioſcor.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, trulla ad hauriendum juſculum; vas, quo jus hauritur: inſtrumentum coquinarium, quo ebullientem ſpumam defæcamus, in Epigram. a ζωμὸς, ῦ, ὁ, jus, & ἀρύω, haurio.

Ζωμίδιον, ου, τὸ, juſculum. Ariſtoph. in Nub.

Ζωμίνη, ης, ἡ, Heſychio ἄνηθον, anethum herba.

Ζωμοποιὸς, ῦ, ὁ, copediarius; condiendi juris peritus. Item in cibos idoneus. Marcell.

Ζώμορφος, ου, ὁ, animal pictum.

Ζωμὸς, ῦ, ὁ, jus, juſculum, jus eſculentum, fervore ignis coctum, liquor eorum, quæ coquuntur in aqua. a ζέω, ferveo. Ariſtoph. in Nub. ζωμὸς μέλας, jus nigrum: ſic dicebatur, quo utebantur Lacedæmonii ſenes. Plutarch. in Apoph. ζωμοὶ ἰχθύων, muria piſcium. Poll. l. 6.

Ζωμοτάριχος, ου, ὁ, pinguis, obeſus, eſculentus.

Ζῶν, ὁ, præſ. part. m. g. a ζάω, vivo: vivus, vivens, ſuperſtes: ut ἔτι καὶ νῦν ὢν, καὶ ζῶν, qui adhuc ſuperſtes eſt. Demoſth. ζῶσα γυνὴ, uxor vivens. ζῶντος τοῦ πατρὸς ποιεῖν τι, patre ſuperſtite agere aliquid. Demoſth.

Ζώνη, ης, ἡ, cingulum, zona, pera, lorum, baltheus. Ammonius animadvertit, ζώνην virorum eſſe, ſicuti ζώνιον fœminarum. Homerus adhibet pro armorum apparatu. & veteres ζώννυσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι τὰ ὅπλα, pro induere arma, dixerunt. Per ſynecdochen, ſive metaphoram Homerus uſurpavit pro tota corporis armatura. Iliad. β. ὄμματα, καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ, Ἄρει δὲ ζώνην. vel ut Pauſanias exponit τὴν ὀσφύν. Polluci eſt τὸ ὑπὸ τὰς πλευρὰς ὀστοῦν, quod & χίτων, & κενεὼν, id eſt, ilia; vel ut alibi idem Pollux tradit, τὸ κατ᾽ ὀσφὺν, ἢ ἰξὺν αὐτῷ ἐμπρόσθεν. ζώνην λύειν, ſolvere zonam puella dicitur, quæ virum admittit. in Epigram. Homerus vero λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην dixit de viro, qui virginitatem virgini eripuit. Gratiæ vero, quæ virgines finguntur, ita ab Horatio Carm. lib. 3. Ode 22. vocantur, ſegneſque nodum (videlicet zonæ) ſolvere Gratiæ. & φέρειν ὑπὸ ζώνης dicitur mulier, quæ gravida eſt apud Euripidem in Hecuba. ζώνη etiam eſt pars corporis, quæ cingitur. Poll. lib. 2. qui idem Pollux ζώνην faſciam interpretatur lib. 3. Eraſmus ζώνην explicat crumenam Matth. 10. Unde apud Horatium zonam perdidit, de eo, cui nihil erat pecuniæ, cum olim milites, ſi quid æris haberent, in zonis geſtare ſolerent. Ζώνη tropice dicitur facultas, vis, δύναμις, quoniam ὁ ἐζωσμένος εὐσταλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν, quoniam is, qui veſtes ſuas præcinxit, ad res gerendas expeditior eſt. Suidæ. Apud Herodotum ζώνη exponitur purpurea veſtis, πορφυροῦν ἱμάτιον, quæ expoſitio apud Suidam quoque eſt: a quo eodem Suida ζώνη explicatur ἀξίωμα, citante hunc locum, ὑπεζωσμένοι τοῦ βασιλέως ἐξωθοῦνται οὐ μόνον, ἰδιῶται, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην, id eſt (ut Com. interpret. videtur) dignitatis militaris homines. dat. plur. ζώνῃσι pro ζώναις, Jon. Thema ζωννύω, cingo. Ζῶναι dicuntur etiam circuli quidam lati cœlum, terramque veluti cingula quædam ambientes. Eſt etiam ζώνη ignis ſacer, ſive herpetis ſpecies ſic dicti, quod medium quodammodo cingat, & complectatur hominem, ut ſcribit Scrib. Largus.

Ζώνιον, ου, τὸ, cingulum, cinctus muliebris. Poll. lib. 7. τὸ στρόφιον. Ariſtoph.

Ζωνιοπλόκος, ὁ, zonarius artifex. Solebant enim mulierum zonæ apud veteres texendo contorqueri. a ζώνη, zona, & πλέκω, texo, plico.

Ζωνιαῖος, ου, ὁ, zonarius, adjectiv.

Ζωνῖτις καδμεία, zonitis cadmia, quod ſit quibuſdam lineis veluti zonis cincta. Dioſcorid.

Ζώννυμαι, armis induor. Pauſ. in Bœoticis.

Ζωννύσκω, f. ώσω, p. ωκα, cingo, arma induo.

Ζωννύω, & ζώννυμι cingo: arma induo. imperf. ἐζώννυον, ες, ε, f. ζώσω, p. ἔζωκα. p. paſſ. ἔζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο, a ζόω inuſitato.

Ζωνοχάσιος, ὁ, medio ventre incinctus.

Ζῶντα, viventem, accuſ. ſing. ζῶντος genit. ſing. part. præſ. verbi ζάω, vivo.

Ζωντεῖον, ου, τὸ, piſtrinum, locus, ubi ſervi molunt. veluti ζωντεῖον, ὅπου τοὺς ζωὰς ἄγουσιν inquit Heſych.

Ζώντειον, vel ζώντιον, vel ζώπιον, ου, τὸ, mola. quaſi a ζέα, quæ ibi tunditur, aut quia ibi eſca ad ζωὴν, vitam paratur.

Ζωογονέω, ῶ, vivifico, vivum produco, animal gigno, f. ήσω, p. ἐζωογόνηκα. a ζωογόνος, ου, ὁ, vitalis, quod a ζωὴ, vita, & γόνος, ου, ὁ, generatio. Th. γίνομαι, naſcor. ζωογονεῖσθαι, vitam accipere. Athen. lib. ζ. viviſcere Plinio. animal gignere, vivum producere, Theophr. de cauſ. lib. 3. cap. 27. πανταχοῦ γὰρ ἡ φύσις ζωογονεῖ, μιγνυμένη πως τῷ ὑγρῷ τὸ θερμὸν, καθάπερ ὕλην ὥσπερ τὴν ὑγρότητα τῷ θερμῷ πρὸς πῦον, legendum σῶμα. Ibidem pro ζωογονεῖν dixit ζωοποιεῖν. In paſſiva etiam forma ζωογονεῖσθαι pro eodem ſumpſit in ejuſdem libri cap. ult. Nam de cicere loquens, σκωληκίζεται, inquit, καὶ ὑπὸ καμπῶν κατεσθίεται. ζωογονεῖται γὰρ &c. Dicuntur igitur peculiariter arbores ζωογονεῖν, plantæque, & fru-

fruges cum vermes procreat, ſeu vermiculantur. Athenæus lib. ζ. ſermonem de anguillis faciens, (de quarum tamen generatione ipſe Athenæus, Plinius, atque Ariſtoteles diverſa plane prodiderunt) ἐχθάνονται δὲ συμπλεκόμεναι, κατ' ἀφίασι, γλοιώδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ ζωογονεῖται, Plin. lib. 9. cap. 51. Anguillæ atterunt ſe ſcopulis, ea ſtrigmenta viviſcunt, nec alia eſt earum procreatio. Item ζωογονεῖσθαι, vitalem eſſe, Actor. cap. 7. τοῦ ἐκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι, infantes exponere, ne vitales ſint.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animalium partus.

Ζωογονικὸς, ῆ, ὸν, animalis procreandi vim habens.

Ζωογονοῦμαι, animal procreor.

Ζωογόνος, ου, ὁ, genitalis, genitalis, vitalis, vivum, & animal generans, ut ζωογόνον σπέρμα, cui opponitur ἄγονον. Sic autem appellatur numerus ſeptenarius, quia infantes ſeptimo menſe nati facilius vivunt, quam qui ſequenti, de quo Aphrod. Probl.

Ζωογονούμενον, τὸ, animatum. Baſil.

Ζωογράφος, ου, ὁ, idem ac ζωγράφος, pictor, ζῶα γραφόμενος. Herodot.

Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitam largiens. Homer.

Ζωοδότης, α, ὁ, vitæ largitor. Dei epitheton.

Ζωόδωρος, ου, ὁ, vitam donans.

Ζωοθυτέω, ῶ, animal ſacrifico.

Ζωόμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, animalis formam habens.

Ζώοιμι, vivam, præſ. opt. act. a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζώοισι, animalibus, dat. plur. Jonic. a ζῶον, ου, τὸ, animal. Th. ζάω, vivo. τοῖς ζώοις παραβληθεὶς, beſtiis objectus. Athenæus.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. Plato in Timæo. τὰ ζῶα, animantia. quaſi a ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζώοντε, vivos, dual. Poet. pro ζῶντε. Sic ζώοντες in plur. pro ζῶντες, præſ. part. ζώοντι, Doric. pro ζώουσι, verbi ζάω, vivo.

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, p. ἐζωοποίηκα, vitæ reſtituo, vivifico, vegeto, animal procreo, recreo, juvo, foveo. Theophr. de cauſis lib. 3. cap. 23. a. 1. paſſ. ἐζωοποιήθην, a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, vivificatus. a ζωὸς, vivus, quod a ζάω & ποιέω, facio. D. Paulus 1. ad Corinth. cap. 15. ἐν τῷ χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται, in Chriſto, ſive per Chriſtum omnes vitam accipient, reviviſcent; quod barbare vivificabuntur. Animadverta vim verbi paſſivi, quæ ſatis per præpoſitionem per exprimitur. Sic in eodem capite: Σὺ, ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ, id, quod ſeminas, non reviviſcit, niſi mortuum fuerit.

Ζωοποιητικὸν, ῦ, τὸ, potentia vegetandi, vis animalis.

Ζωοποιΐα, ας, ἡ, animalium creatio.

Ζωοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, vitalis, Cicero.

Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui feras animalia vendit.

Ζωοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi animalia venduntur.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus, viva, vivum. ζωὸς δέλφαξ, vivus porcellus, Herodot. ἐν ζωοῖσι, inter vivos, in Epigr.

Ζωοσήκια, τὰ, animalium ſepta, tectaque.

Ζωότης, ητος, ἡ, animabilis, ſpirabiliſque facultas. Cic. Plutarch.

Ζωοτοκέω, ῶ, animal vivum generare, animal parere. ζωοτοκεῖσθαι, animalem formam provenire. Gaza apud Ariſtot.

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio.

Ζωοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, fœcundus, Gaza apud Ariſtot. ζωοτοκούμενος, ὁ, partus vitalis.

Ζωοτροφέω, ῶ, animali præſto alimentum.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, animal nutriens.

Ζωοφαγέω, ῶ, ex animalibus victito: carne veſcor. Ariſtot. in l. 8. Anim.

Ζωοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, carne veſcens. Ariſtot. in Politic.

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba, quæ dicitur etiam βούφθαλμον.

Ζωοφόρος, ου, ὁ, ſignifer. ζωοφόρος κύκλος, circulus Zodiacus ιβ ζώδια i. e. duodecim ſigna complectens, ſic dicta ab effigie animalium: tauri, arietis, capricorni, ſcorpionis &c. Ariſtot. de Mundo, & Proclus de Sphæra. Vitruvio ζωοφόρος eſt pars illa in columnis inter epiſtylium, & coronicem, quæ pulvinatis ſæpe figuris viſitur, ornamentiſque diverſis inſtructa. Heſychio ζωοφόροι, ἡ σαλαμάνδρα, ἡ ἐγγέων σκώρ, ſeterrum.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ nec animalium, nec fruticum, ſed tertiam ex utraque naturam habent, ut ſunt urticæ, & ſpongiæ, Plin. lib. 9. cap. 45. Nos fortaſſe, inquit Budæus in Annot. plantanimes dicere poſſumus, vel plantanimalia.

Ζωόω, ῶ, vivum reddo, animalia procreo.

Ζώπισσα, ας, ἡ, genus piſcis. Item reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur, Dioſc. Αποχύμα etiam dicitur, quæ eſt pix deraſa a navibus maritimis cum cera.

Ζωπύρα, ας, & ζώπυρον, ου, τὸ, follis, flabellum, fomes, ignitum, ſcintilla, Plato 8. de Legibus. Item reliquiæ ignis cineribus ſopiti, σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo quaſi vivus fieri poteſt. a ζῶν πῦρ, ignis vivens. Platoni τὰ ζώπυρα ſunt ſemina, fomenta ad exſuſcitandum, & propagandum. reliquiæ ſubſidiariæ, unde rerum genus, & ſpecies inſtaurantur, & reſtituuntur, in 3. de Legibus. quod Latine dici poteſt præſidium. μικρὰ ζώπυρα τὰ τῶν ἀνθρώπων γενῶν, ex Platone Lucianus, id eſt ὑπολείμματα, reliquiæ. Suidas ζώπυρα, φωσφόρα τὰ ζῆν ποιοῦντα, λείψανα. etiam ζωπύρημα dicitur.

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, & ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, excito ignem, ſuſcito, ignem ſopitum accendo, ad vigorem priſtinum revoco.

Ζωπυρίζω, ίσω, p. ικα, idem.

Ζώπυρον, ου, τὸ, reliquiæ ignis cineribus ſopiti.

Ζωροποτεῖν, merum bibere, in Epigram.

Ζωροπότης, ου, ὁ, meribibus, Plaut. temulentus, Suid.

Ζωρὸς, ῦ, ὁ, merum. ζωρὸν μέθυ, merum vinum. Apoll. Rhod.

Ζωρὸς, ά, ὸν, merus, efficax; ut ζωρὸς οἶνος, merum vinum. compar. ζωρότερος, ου, ὁ, meracior, purior. ζωροτέρη πόσις, vini meracioris potus. Dioſcor.

Ζωρότερον πίνω, intemperantius bibo. pro ζωρότερον att Phryn. orator dicit εὐζωρότερον. Homer. Iliad. 9. Μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτίου υἱὲ καθίστα, Ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ. Interp. ζωροτέρον, παρὰ τὸν ζῶν. Apud Athen. δευτ. 1. πίνειν, ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ. Ibidem, κέρασον εὐζωρέστερον. Ibidem, εὐζωρέστερον γίνη. δύο παίδες. τὸ γὰρ ὑδαρὲς ἄπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν.

Ζὼς, ὁ, vivus, animans, homo, mortalis, animal, vivens. pro ζωὸς. Homer. a ζάω, vivo.

Ζῶσαι, aor. 1. infin. act. ζώσασθαι a. 1. infin. med. ζώσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. a ζώννυμι, cingo, fut. ζώσω. Poteſt & ζῶσαι eſſe præſ. part. act. f. g. plur. num. a ζάω, vivo.

Ζῶσε, 3. ſing. f. 1. act. ejuſdem verbi.

Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi ζωννύω, cingo.

Ζωσθεῖσα, cincta, a. 1. part. paſſ. f. g. a ζώννυμι, cingo. f. ζώσω. perf. paſſ. ἔζωσμαι. a. 1. paſſ. ἐζώσθην.

Ζωσθῆναι, cinctum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ζῶσι, vivunt, 3. plur. præſ. ind. verbi ζάω, vivo.

Ζώσιμος, ου, ὁ, vitalis, qui vivere poteſt. Alex. Aphrod. τέρατα οὐ ζώσιμα. i. e. monſtra vivere nequeunt.

Ζῶσις, εως, ἡ, cinctus, cingulum.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cinctus. Baſil. in Epiſt. Item thorax veſtis ad procinctum idonea.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, baltheus, venter. Odyſſ. ζ. accuſ. ſing. ζωστῆρα, a ζώννυμι, cingo. Sumitur etiam ζωστὴρ pro herpete morbo. Plinius lib. 26. c. 11. Ignis ſacri plura ſunt genera, inter quę medium hominem ambiens, qui Zoſter appellatur, & enecat ſi evixerit. Eſt etiam apud eundem Plinium lib. 13. c. 25. ζωστὴρ, fruticis genus, quem praſon alio nomine dicunt.

Ζωστηρίας πάλλαδος, h. e. ſimulacra apud Thebanos ſteriſſe tradunt, quod ibi arma ceperit adverſus Eubœos, & Chalcidem. Siquidem ζώσασθαι apud veteres ſignificat arma induere.

Ζωστὸς, ῦ, ὁ, cinctus.

Ζῶστρα, τὰ, cingula. Odyſſ. ζ.

Ζώσω, cingam, fut. 1. act. verbi ζώννυμι, cingo.

Ζωτοῦσθαι, viviſcere. ζωογονεῖσθαι. Suid.

Ζωτικὸς, ῦ, ὁ, vivax, vitalis, vivificus, genitalis, animalis. ζωτικὴ ψυχὴ, anima vitalis. Plato lib. 10. de Rep. ſedem habet in corde, quæ & θυμοειδὴς dicitur a Galeno.

Ζωτικῶς ἔχω, vivere vella. Plutarch. ζωτικῶς ἔχων, vivere volens, i. e. nolens ſibi mortem conſciſcere.

Ζωΰφιον, ου, τὸ, beſtiola, inſectum, animalculum.

Ζωόφυτον, ου, ὁ ἡ ἡ, fertile plantarum. Plutarch. in Romulo.

Ζώω, Poet. pro ζάω, vivo. Odyſſ. ξ. ζώουσι ἀπὸ πυρῶν, frumento victitant. Herodot. ὥστε θεοὶ δ' ἔζωον, ut Dii vivebant. Heſiod.

Ζωώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, belluinus, animalis. Nazianz. de homine. ζωώδης ὁ τῶν ἀνδρῶν γένος, ut brutorum.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium.

Ζωωτὰ, τὰ, vocantur veſtes, vel tapetia animalium figuris intexta. a Plauto in Pſeudolo belluata vocantur, ſicuti Athen. & Poll. lib. 7. h. e. animalibus pictis diſtincta. Horat. helluoſus.

H A.

H Eſt ſeptima littera; in numeris eſt octonarius. Declarat octo millia hoc modo, ‚H, ſeu ‚η. Dores ſæpe habent α, pro η.

Ἡ, hæc, articulus præpoſitivus, ἥ, quæ, articul. poſtpoſ. ἢ, vel, an, & Poet. ἠὲ. Tum ἦ, ἦ, ha, ha, vox, deſiſtere jubentis; item ἧ, miſerit, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἵημι, mitto. ᾖ, ſit, 3. ſing. ſub. ab εἰμί, ſum. ἦ, dixit, a. 2. per aphæreſin pro ἔφη, & hoc pro ἔφησε, a. 1. a φημὶ, dico. Tum etiam ἦ, eſt adverbium, ſane, profecto. Et ἦ, erat, 3. ſing. imperf. ab εἰμί, ſum.

Ἦα, eram, imperf. Jon. pro ἦν, verbi εἰμί, ſum, imperf. ἦν, Jon. ἔα, ectaſi Poet. ἦα.

Ἤϊα, ᾔεις, ν, ivi, perf. med. Attic. pro ᾔειν, ας, ε, & ſolutione ἤϊα, verbi εἶμι, eo. Eſt & ἦα, leguminum ſtipula. ab αὖος, aridus. Th. αὔω, ſicco.

Ἦαρ, ſanguis, anima. αἷμα, ψυχὴ, Heſych.

Ἥατο, Jon. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo. quod in 3. plur. ἧνται, & Jon. ἕαται. Th. ἕω, ſedeo.

H B.

Ἥβα, ας, ἁ, Dor. pro ἥβη, pubes, pubertatis Dea, Hebe, juventus.

Ἡβαιὸς, parvus. a βαιὸς, idem.

Ἡβαιὸν, paululum. οὐδ' ἠβαιὸν, ne tantillum quidem. pleonaſmo τοῦ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, adoleſco. f. ἡβήσω. ab ἥβη, pubes, pubertas, juventa.

Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas, juventus, juventutis Dea, ætatis flos. Item juvenum multitudo. Pariter Hebe, uxor Herculis, ex Junone, & Jove prognata, Heſiodus in Theogonia. Eſt etiam vigor ætatis licet in ſene. ab ἵω, mitto, & βία, vis.

Ἡβηδὸν, per ætatem, ſecundum omnem æta-

ætatem. Item petulanter, juveniliter.

Ἡβηκὼς, ὁ, adultus. perſ. part. act. verbi ἡβάω, pubeſco. Th. ἥβη, pubes.

Ἡβῶντε, pubeſcentes, nom. dual. a. 1. part. act. ab ἡβάω, pubeſco.

Ἡβήσαι, annos pubertatis attigiſſet, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſd. verbi, & thematis.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus exercitii litterarii adolaſcentum. Sumitur & pro loco amœno, & conviviorum. Th. ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἥβητος, ου, ὁ, adoleſcens, puber, in Epigr.

Ἡβητικὴ ἡλικία, juvenilis ætas. Gaza.

Ἠβουλήθην, volui, Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβυλλιῶσαι, αἱ, adoleſcentes ætate florentes, juvenculæ petulantiores. Ariſtoph. in Ran.

Ἡβῴμην, ῷο, ῷτο, pubeſcerem, Att. pro ἡβάοιμι, ῷμι, præſ. opt. activ. verbi ἡβάω, pubeſco. Th. ἥβη, pubertas.

Ἡβώοιμι, ἡβῷμι, pubeſcerem, eres, præſ. opt. activ. ab ἡβάω, Poet. pro ἡβάω, adoleſco.

Ἡβώωσα, Poet. pro ἡβῶσα, præſ. part. f. g. ab ἡβάω.

Η Γ.

Ἦγ', pro ἦγε, duxit, 3. ſing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, duxit, 3. ſing. a. 2. med. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω, duco.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. reduplic. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi ἄγω, duco.

Ἠγαθέη, dat. ſing. f. g. ab ἠγάθεος, α, ὁ, valde divinus, Jon. pro ἀγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Thema Θεὸς, Deus.

Ἠγάθεος, ε, ὁ, divinus, ſacer. Odyſſ ξ.

Ἠγαλλιάσατο, exultavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Them. ἀγάλλω, orno.

Ἠγάμην, admirabar, imperf. verbi ἄγαμαι, idem ac ἀγάω, vel ἀγάομαι, admiror.

Ἠγανάκτησε, indignatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor. doleo. f. ήσω. p. ηκα.

Ἤγανον, ου, τὸ, ſartago, pro τήγανον, Jon. & ἀντὶ τοῦ τήγανον, ruta, Euſtath.

Ἠγάπα, diligebat, 3. ſingul. imperſ. act. verbi ἀγαπάω, diligo.

Ἠγάπων, Dor. & Æol pro ἠγάπων, amabant, 3. plur. imperſ. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, diligo.

Ἠγάπησε, dilexit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, diligo. fut. ήσω. præt. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, admiratus ſum, a. 1. med. verbi ἀγάζομαι, admiror. f. άσομαι. p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, admiror.

Ἠγάσθην, admiratus ſum, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi, & thematis.

Ἠγάσσατο, admiratus eſt, 3. ſing. a. 1. med. Poet. gemin. σσ, verbi ἀγάζομαι, admiror.

Ἠγγάρευσαν, coegerunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi ἀγγαρεύω, cogo. f. εύσω. p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, ε, ὁ, tabellarius regius.

Ἠγγειλάμην, nuntiavi, a. 1. med. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, nuntiavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἠγγέλθην, aor. 1. ind. paſſiv. ἠγγέλην, a. 2. ind. paſſiv. ἤγγελμαι, perſ. paſſ. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, nuntiabatur, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἤγγικα, ας, ε, perſ. act. ἤγγισα, a. 1. ind. activ. verbi ἐγγίζω, appropinquo. f. ίσω. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἠγγυᾶτο, ſponſores accipiebat, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐγγυάομαι. Thema ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἤγαγε, abduxit, 3. ſing. a. 2. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω. f. ἄξω, duco.

Ἤγειρα, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. p. ἤγερκα. a. 1. paſſ. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, cogitare, præſ. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror.

Ἡγεῖτο, 3. ſing. præſ. ἡγεῖτο, ducebat, 3. ſing. imperf. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.

Ἡγεμόνευον, præeo, ſum dux. imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἡγεμόνα, ducem, acc. ſing. ab ἡγεμὼν, dux.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium. ab ἡγέομαι, duco, dux ſum.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, rector. gen. plur. ἡγεμόνων. dat. plur. ἡγεμόσι. Thema ἡγέομαι, duco, dux ſum.

Ἡγέομαι, duco, dux ſum: exiſtimo. imperf. ἡγούμην. fut. ήσομαι. p. ημαι. q. ab ἄγω, duco. Hinc ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, dux. ἡγεμονικὸς, ἡ, ὁ, imperatorius. ἡγεμονεύω, dux ſum. διηγέομαι, narro. διήγησις, εως, ἡ, narratio.

Ἠγερέθοντο, coibant, 3. plur. imperſ. paſſ. ab ἠγερέθομαι, Poetic. pro ἀγείρομαι, congregor. hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, congrego. fut. ερῶ. p. ἤγερκα.

Ἤγερθεν, convenerunt, Bœot. ſyncop. pro ἠγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. ab ἀγείρω, congrego, vel ut alii, ab ἐγείρω, excito.

Ἠγέρθην, ſum excitatus, & in 3. plur. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγείρω, excito. ſin vero collectus ſum, ab ἀγείρω, cogo, congrego, colligo.

Ἤγερκα, collegi, perſ. act. ab ἀγείρω, colligo. ſin excitavi, ab ἐγείρω, excito.

Ἤγεσθε, 2. plur. imperſ. vel a. 2. med. ἠγόμην, verbi ἄγω, duco. ἤγετο, 3. ſing. a. 2. med.

Ἠγηγέρκειν, excitaveram, pluſq. perſ. act. Att. verbi ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. perſ. ἤγερκα.

Ἤγην, & Att. ἐάγην, fractus ſum, a. 2. ind. paſſiv. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. f. ἄξω, a. 1. ἦξα, & ἔαξα.

Ἡγήσαι, σάσθω, a. 1. imperat. med. ab ἡγέομαι, duco.

Ἡγησάμην, ω, ατο, præivi, a. 1. med. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.

Ἡγησάσθω, dux ſit, 3. ſing. a. 1. imper. med. ejuſdem verbi.

Ἡγήσατ', pro ἡγήσατο, 3. ſing. a. 1. med. ἡγησάμην, ab ἡγέομαι, duco.

Ἡγησίου, genit. ſing. ab Ἡγησίας, ου, ὁ, Hegeſias, nomen Philoſophi.

Ἡγῆτ', pro ἡγῆται, redeat, 3. ſing. præſ. ſub. med. verbi ἡγέομαι, duco.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, ductor. in plur. ἡγήτορες, ductores. ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἡγιασμένοι, ſanctificatis, dat. plural. perſ. part. paſſ. ab ἁγιάζω, ſanctifico. f. άσω. Th. ἅγιος, α, ὁ, ſanctus.

Ἦγμαι, actus ſum, perſ. paſſiv. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα, perſ. part. paſſ. ἠγμένος, actus.

Ἡγνικότες, nom. plural, perſ. part. act. verbi ἁγνίζω, purifico. f. ίσω. p. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, caſtus.

Ἡγνισμένος, ὁ, expiatus, perſ. part. paſſ. ab ἁγνίζω, purifico, expio. Th. ἁγνὸς, ἡ, ὁ, caſtus.

Ἠγνόηκα, ignoravi. perſ. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α priv. & νόος, ὁ, mens.

Ἠγνοίησε, ignoravit, Poet. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. ſingul. a. 1. act. ab ἀγνοέω, ignoro.

Ἠγνόουν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperſ. act. verbi ἀγνοέω, ignoro. fut. ήσω. p. ἠγνόηκα. ex α, & νόος, mens.

Ἤγομεν, 1. plur. imperſ. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην, eſt 1. ſingul. a. 2. med. verbi ἄγω, duco.

Ἦγον, ducebam, imperſ. vel a. 2. act. ejuſdem verbi.

Ἤγοντ', pro ἤγοντο, ducebant, 3. plur. imperſ. vel aor. 2. med. ejuſdem verbi ἄγω, duco.

Ἠγόρασε, emiſti, 2. ſing. & ἠγόρασε, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, emo. f. άσω. p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἠγοράσθητε, 2. plural. a. 1. ind. paſſiv. verbi ἀγοράζω, emo.

Ἠγορασμένος, ὁ, emptus, perſ. part. paſſ. ejuſdem verbi ἀγοράζω, emo.

Ἠγορεύθησαν, renuntiati ſunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi ἀγορεύω, verba facio. Th. ἀγορὰ, forum, nundinæ: concio.

Ἠγερόωντο, concionabantur, Poet. pro ἠγορῶντο, 3. plur. imperſ. paſſ. verbi ἀγοράομαι. Th. ἀγορὰ, ἡ, concio.

Ἡγούμενος, ου, ὁ, dux, imperator. ſubſtantiva præſ. part. verbi ἡγέομαι, duco. 3. plur. ἡγοῦνται. fut. ἡγήσομαι.

Ἤγρετο, Poet. ſyncop. pro ἠγείρετο, excitabatur, 3. ſingul. imperſ. paſſ. verbi ἐγείρω, excito.

Ἠγρεύθην, captus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀγρεύω, capio, venor. f. εύσω. p. ἤγρευκα. a. 1. ἤγρευσα, ας, ε. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ἠγρεύσατο, venatus eſt, a. 1. ab ἀγρεύω, venor.

Ἠγρίωσαι, 2. ſingul. perſ. paſſ. verbi ἀγριόω, effero, efferatum reddo. fut. ώσω. perſ. ἠγρίωκα. perſ. paſſ. ἠγρίωμαι. perſ. inſ. paſſ. ἠγριῶσθαι. Thema ἀγρὸς, ῦ, rus, ager.

Ἠγριῶσθαι, perfect. inſ. paſſ. ab ἀγριόω, ſævire facio.

Ἠγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἀγροικίζω. ab ἄγροικος, ου, ὁ, ruſticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, ῦ, ὁ, rus, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἠγωνίζετο, certabat, 3. ſingul. imperſ. paſſ. verbi ἀγωνίζομαι, certo. f. ίσομαι. p. ἠγώνισμαι. perſ. part. ἠγωνισμένος. Thema ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἠγώνισμαι, certavi, perſ. paſſ. ab ἀγωνίζομαι, certo.

Η Δ.

Ἤδ', pro ἤδε, &

Ἧδα, & ἕαδα, Att. ſeu Jon. præt. med. verbi ἁνδάνω, ſeu ἅδω, placeo.

Ἠδάφισται, 3. ſing. perſ. paſſ. verbi ἐδαφίζω, quod ab ἐδαφίζω, proſterno, ſolo æquo. quod ab ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum. Th. ἕζομαι, ſedeo. f. ἐδοῦμαι.

Ἠδὲ, Poet. & : ex ἠ, & δέ. Att. ἥδε, hæc.

Ἤδεα, & ᾔδη, cognoveram, Jon. & Att. pro ᾔδειν, ſeu εἴδειν, pluſq. perſ. verbi εἴδω, ſcio. perſ. οἶδα, & per ſyncopen οἶδα. in pluſq. perſ. εἴδειν, & Att. ᾔδειν. & Jonic. ᾔδεα, εας, εε.

Ἡδέα, ſuaviter, adv. ab ἡδὺς, ſuavis. & in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

Ἡδεῖα, ας, ἡ, f. g. ab ἡδὺς, ſuavis. compar. ἡδίων, ſuavior. ſuperlat. ἥδιστος, ſuaviſſimus.

Ἤδειμεν, pro ᾔδειμεν, 1. plur. pluſq. perſ. vide ᾔδειν.

Ἤδειν, εις, ει, noveram, Att. εἴδειν, per ſyncopen pro εἰδήκειν. pluſq. perſ. act. verbi εἴδω, ſcio. f. ήσω. p. m. οἶδα.

Ἤδεισαν, 3. plur. pluſq. perſ. vide ᾔδειν.

Ἠδεισθα, noveras, Æol. paragoge pro ᾔδεις, 2. ſing. pluſq. perſ. act. vide ᾔδειν.

Ἤδεκα, comedi, perſ. activ. Attic. pro ἦκα, verbi ἔδω, comedo. Alii ab ἐδίω formari volunt, & in perſ. Attice dici ἐδήδοκα.

Ἡδέος, jucundi, genit. ſingul. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, ſuavis, ſuave.

Ἤδεσαν, noverant, 3. plur. pluſq. perſ. pro ᾔδεισαν, Attice correpta penultima.

Ἠδέσθην, veritus ſum, a. 1. paſſ. verbi αἰδέομαι, veneror. f. έσομαι, & ήσομαι. perſ. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, pudor.

Ἡδέως, libenter, adv. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, ſuavis, libens. compar. ἥδιον, libentius. ſuperl. ἥδιστα, libentiſſime.

Ἤδη, adverb. jam, olim, quondam, aliquando, continuo, protinus, q. ab ἤδε. quaſi τῇδε ὥρᾳ, hoc ipſo tempora, id eſt, ἐν τῷ νῦν, hoc ipſo inſtanti. ἤδη ἐκ πολλοῦ, jam dudum. ἤδη πρότερον, jam pridem. τότε ἤδη, tum demum, ἤδη που, nempe. ἤδη ποτε, quo, tandem, aliquando.

Ἥδυ-

Digitized by Google

Ἥδεται, 3. ſing. præſ. ind. ἥδετο, 3. ſing. imperſ. verbi ἥδομαι, delecto. Thema ἡδύς, ſuavis.

Ἤδειν, noram, vel noverat, Attic. pro ᾔδειν, quod vide.

Ἠδίκησεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, lædo, injuria afficio. perf. part. paſſ. ἠδικημένος. ex α priv. & δίκη, ης, ἡ, jus, cauſa.

Ἥδιον, ſuavius, compar. n. g. ab ἡδύς, ſuavis.

Ἥδιστος, ου, ὁ, ſuaviſſimus, ſuperlat. ab ἡδύς, έος, ὁ, ſuavis. compar. ἡδίων, ſuavior.

Ἡδομένη, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἥδομαι, delector. hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præſ. part. Th. ἡδύς, ſuavis.

Ἧδον, & Doric. ἆδον, imper. vel a. 2. verbi ᾄδω, contracte pro ἀείδω, cano. Sed ἧδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, placeo. f. ἁδήσω.

Ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas, jucunditas. ab ἥδω, delecto. Th. ἡδύς, έος, ὁ, ſuavis, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, genio indulgere.

Ἧδος, εος, τὸ, ſuavitas, voluptas. Eſt & ἧδος, acetum. Th. ἡδύς, ſuavis.

Ἥδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, ſtabilio. fut. άσω. perf. paſſ. ἥδρασμαι, ab ἕδρα ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἡδρακώς, ότος, ὁ, adultus, perf. part. act. ab ἀδρέω, adoleſco, augeor. Th. ἀδρός, ᾶ, ὁ, multus, magnus, abundans.

Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſivi ab ἀδρύνω, craſſum reddo. Th. ἀδρός, ᾶ, ὁ, craſſus.

Ἡδύ, ſuaviter, adverb. eſt & n. g. ab ἡδύς, εῖα, ύ, ſuavis, ſuave. comp. ἡδύτερον, & ἥδιον, ſuavius.

Ἡδυέπεια, ſuaviloquæ, nomin. plur. f. g. ab ἡδυεπής, ſuaviloquus. quod ab ἡδύς, ſuavis, & ἔπω, dico.

Ἡδυεπής, ὁ, ſuaviloquus.

Ἠδυνέατο, Jon. pro ἐδυνέατο, 3. plur. opt. Alii legendum cenſent ἠδυνέαντο, pro ἐδύναντο, poterant, 3. pl. imperſ. a δύναμαι, poſſum.

Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, poteram, imperſ. med. verbi δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quaſi a δυνάζω.

Ἠδυνήθην, potui, & in 3. plur. ἠδυνήθησαν, a. 1. a δύναμαι, poſſum.

Ἥδυνται, edulcatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἡδύνω, ſuave reddo. f. υνῶ. perf. paſſ. ἥδυσμαι. Th. ἡδύς, έος, ὁ, ſuavis.

Ἡδύοσμον, ου, τὸ, menta, herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμή, ſuavis odor.

Ἡδύς, έος, ὁ, & in f. g. ἡδεῖα, & in n. g. ἡδύ, ſuavis, ſuave, jucundus, lætus. q. ab ἥδω, delecto. vel ab ἅδω, placeo. compar. ἡδίων, ἡδύτερος, ſuavior. ſuperl. ἥδιστος, ἡδύτατος, ſuaviſſimus. hinc ἡδέως, ſuaviter. ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis ſuavitas. ab ἡδύς, ſuavis, & φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Ἡδῶ. Heſych. ἡδώ, ἡδεῖα ὑγιὴς τιμὴ(?). Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἠῶ, legendum? lux enim res ſuavis homini. Quid ſi ſcriptum eſſet ἠῶ, quæ eſt aurora? aut ὄσσω, quod eſt oculus, qui lumen?

H E.

Ἠέ, Poet. pro ἤ, quam, aut.

Ἦε, erat, 3. ſing. imperſ. verbi εἰμί, ſum. imperſ. ἦν, Jon. ἔα, ectaſi Poet. ἤεα, ας, ε. Sed ἤϊε, ivit, 3. ſing. præt. med. ᾔει, pro εἶε, verbi εἶμι, eo.

Ἤϊα, iveram, Jon. pro ᾔειν, pluſq. perſ. med. verbi εἶμι, eo.

Ἤϊε, 3. ſingul. pluſq. perſ. med. verbi εἶμι, eo.

Ἠείδειν, εις, ει, pleonaſmo τοῦ ε, pro εἰδεῖν, pluſq. perſ. ab εἰδέω, vel Attica epentheſi pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, pluſq. perſ. & per craſin ᾔδειν, verbi εἰδέω.

Ἠείδης, pro ᾔδης, pluſq. perfect. ſub med. pleonaſm. τοῦ ε. vel Att. epenth. pro ᾔδης. ab ἴδεω, pluſq. perſ. verbi εἰδέω, ſcio.

Ἤειν, ᾔεις, ᾔει, pluſ. perſ. med. verbi εἶμι, eo.

Ἤειρα, pleonaſmo τοῦ ε, pro ἦρα, a. 1. act. verbi εἴρω, necto. vel eſt a. 1. verbi ἀείρω, effero, attollo.

Ἠέλιος, ου, ὁ, Sol. Poet. pro ἥλιος, gen. Jon. ἠελίοιο. dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, erat, pro ἦν vel ἦ, 3. ſing. imperſ. verbi εἰμί, ſum. At ᾔεν eſt 3. ſing. perſ. med. verbi εἶμι, eo. vide ᾔει.

Ἠέος, & per metatheſin ἑῆος, gen. ſing. ab ἠΰς, bonus, fortis, & per Poet. ectaſin ἐΰς.

Ἠέπερ, quam, idem ac ἤπερ. Thema ἤ, Poet. ἠέ.

Ἠέρα, nebulam, accuſ. ſing. ab ἀήρ, Poet. pro ἀέρα, aer, caligo.

Ἠερέθονται, 3. plur. ind. præſ. & ἠερέθοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἠερέθομαι, attollor, ſuſpenſus ſum. Reperitur & ἠερέθομαι, Th. ἀείρω, attollo.

Ἠέρθην, & in 3. plur. ἠέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠέρι, dat. ſing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀήρ, ἀέρος, ὁ, aer. & in f. g. caligo. hinc ἠερίη, ἡ, matutina.

Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἠεροειδεῖ, obſcuro, dat. ſing. ab ἠεροειδής, έος, ὁ, ἡ, obſcurus. ab ἀήρ, ἀέρος, Poet. pro ἀήρ, ὁ, ἡ, aer, caligo & εἶδος, εος, τό, forma. Th. εἴδω, video.

Ἤερτο, 3. ſing. pluſq. perſ. paſſ. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠερόεις, εντος, ὁ, tenebroſus. ab ἀήρ, ἀέρος, pro ἀήρ, aer.

Ἠεροφοῖτις, ἡ, per aerem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur. ab ἀεροφοίτης, ου, ὁ, ἡ, aerea. quod ab ἀήρ, Poet. pro ἀήρ, aer, & φοιτάω, eo, ventito.

Ἤεσαν, iverant, Att. pro ᾔεσαν, 3. plur. pluſq. perſ. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, Eetion, nomen proprium.

H Z.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀζαίνω, idem ac ἄζω, ſicco.

H H.

Ἤην, erat, Att. & Poet. ἔην, quod & p. perſ. imperſ. verbi εἰμί, ſum.

Ἠήρ, ἠέρος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.

H Θ.

Ἤθα, conſuevi, Att. pro εἴωθα, ſeu εἴωθα, p. m. verbi ἔθω, ſoleo.

Ἠθάδα, conſueram, acc. ſing. ab ἠθάς, άδος, ὁ, ἡ, conſuetus. Them. ἦθος, εος, τό, mos.

Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poet. pro συνήθης, εος, ὁ, familiaris. Them. ἦθος, εος, τό, mos.

Ἠθάνιον, ου, τό, poculi quoddam genus, Athen. l. 11. Forte ab ἤθει, ideſt conſuetudine, aut ἤθω, colo.

Ἤθη, pro ἤθεα, mores, ſedes, domicilia, acc. plur. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, domicilium, indoles.

Ἠθεῖε, pro ἠθεῖε, venerande, vocat. caſ ab ἠθεῖος, pro θεῖος, patruus. vox junioris ad ſeniorem. Th. Θεός, Deus.

Ἠθέω, vide ἤθω, vel ἠθέω, peſculum mitto.

Ἤθελε, 3. ſing. imperſ. verbi θέλω, vel ἐθέλω, volo, vis.

Ἠθέλησα, ας, ε, volui, & in 3. plur. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω. f. θελήσω.

Ἤθελον, ες, imperſ. ejuſdem thematis.

Ἤθηκα, colavi, perſ. act. verbi ἠθέω, ſeu ἤθω, colo. fut. ἠθήσω. perſ. part. paſſ. ἠθημένος.

Ἠθικός, ἡ, όν, moralis, morale. ἠθικὸς γραφεύς, pictor mores exprimens, & motus animi. ab ἦθος, εος, τό, mos. ἠθικῶς, modeſte.

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum fictio. genit. plur. ἠθοποιϊῶν. ab ἦθος, mos, & ποιέω, facio.

Ἦθος, εος, τὸ, domicilium, natale ſolum, conſuetæ ſedes, indoles, natura, ingenium, morum proprietas. q. ab ἔθος, conſuetudo. Hinc ἤθη, ῶν, τά, mores, & apud Rhetores dicuntur mitiores affectus, quales ſunt apud Comicos. ἠθικός, οῦ, ὁ, moralis. εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, homo ſimplex. εὐήθεια, ας, ἡ, probitas morum. κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eſt malis moribus, malignus. κακόηθες, εος, τὸ, mala conſuetudo. κακοήθεια, ας, ἡ, morum pravitas. συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo.

Ἠθύμουν, Att. pro ἐθύμουν, imperſ. act. verbi θυμόω, ad iram provoco. Thema θυμός, οῦ, ὁ, ira.

Ἤθω, ſeu ἠθέω, colo, per colum mitto. fut. ἠθήσω. hinc ἠθμός, οῦ, ὁ, colum, qualus. quaſi ab ἵω, mitto.

H I.

Ἤϊε, pro ᾔει, ivit, 3. ſing. perſ. med. Jon. Sic ἤϊον per ſolutionem, pro ᾔειν, pluſq. perfect. med. ab εἶμι, eo.

Ἠΐθεος, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis, cœlebs: virgo, qui illibatam ſervat, & incolumem virginitatem. q. ab αἴθω, quia calidioris ſanguinis. vel ab ἀΐσσω, impetuoſe ruo.

Ἤϊκτο, ſimilis erat, 3. ſingul. pluſq. perſ. paſſ. verbi εἴκω, ſimilis ſum. fut. εἴξω. p. εἶχα. perſ. paſſ. εἶγμαι, εἶξαι, & per ſolutionem, verſoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in pluſq. perſ. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. perſ. verbi ἀΐσσω, ruo. f. ἀΐξω.

Ἤϊμεν, per ſolutionem diphthongi pro ᾔμεν, quod per ſyncopen pro ᾔειμεν, 1. pl. pluſq. perſ. med. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

Ἤϊξα, irrui, & in 3. plur. ἤϊξαν, aor. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, f. ξω, p. ἦιχα.

Ἤϊξαι, ſimilis factus es, 2. ſing. perſ. paſſ. vide ἤϊκτο.

Ἠϊόεις, εντος, ὁ, per ſyncopen pro ἠϊονόεις, habens magnas ripas, in dativo ἠϊόεντι. ab ἠϊών, όνος, ἡ, ripa, littus.

Ἤϊον, ου, τό, viaticum, eſca. ab ἴω, ſeu εἶμι, eo. quia eundi conſilio datur.

Ἠϊόνα, pro ἠϊόνα, acc. ſing. ab ἠϊών, όνος, ἡ, littus, ripa.

Ἠϊόνεσσι, dat. plur. Jon. ejuſdem thematis.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Ἠΐνησαι, per ſolutionem diphthongi Jon. vel Poet. pro αἰνῆσαι, a. 1. inf. activ. verbi αἰνέω, aſpergo, perfundo.

Ἤϊος, ου, ὁ, jaculandi peritus, ab ἵημι, jacio. Epitheton Apollinis, & Bacchi.

Ἤϊς, pro ῇς, & hoc pro αἷς, dat. plur. ab ἥ, qua.

Ἤϊσαν, iverunt, per pleonaſmum τοῦ ι, pro ᾖσαν, 3. plur. imperſ. ᾔειν, verbi εἶμι, eo. Alii formant ab aor. 1. εἶσα, & in 3. plur. εἶσαν, per ſolutionem diphthongi, & ε verſo in η, quaſi ab εἴω. Alii volunt eſſe 3. plur. pluſ. perſ. med. dempto ε, pro ἤεσαν, ſed tunc ι deberet ſubſcribi. Sunt qui velint eſſe 1. ſingul. imperſ. ᾔδειν, Jonic. ᾔδεα, & Attice ᾔδη, & ι in η mutato, ἤϊσαν, ſciebam. ab ἴσημι, cognoſco.

Ἤϊσκεν, aſſimilabat, 3. ſing. imperſ. verbi ἐΐσκω, aſſimilo. Them. εἴκω, ſimilis ſum.

Ἠΐστωσα, ας, ε, everti, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, memoriam alicujus aboleo, deleo. ab ἄϊστος, ου, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt. ex α priv. & εἴδω, ſcio.

Ἠΐχθην, ης, η, excurri, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω, irruo. f. ξω. p. ἦιχα.

Ἠϊχι, pro ἧχι, ubi.

Ἠϊών, όνος, ἡ, littus, ripa, q. ab αἰονάω, aſpergo. Alii ab ἀΐω, audio, quod reſonat fluctibus.

H K.

Ἧκε, pro ἧκε, miſit, a. 1. verbi ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Ἦκα, & ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. leniter, quiete, ſenſim. q. ab ἀκαλῶς, quiete. vel ab ἵω, pono, quieſcere facio. ὁ ἥκιστα ἢ ἥδιστα. hinc ἥκιστος, minimus, ἥκιστα, minime, nullatenus.

Ἤκαχα, comedi, perſ. act. verbi ἔδω, pro quo etiam ἐδήδοκα dicitur, vel eſt perſ.

verbi ἔθω, ſoleo. Sed ᾖκα cum tenui ſpiritu, & ι ſubſcripto eſt perſ. ab ᾄδω, cano.

Ἧκα, miſi, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & perf. eſſe ab ἥδω. fut. ἥσω, delecto.

Ἤϊκαζον, aſſimilabam, imperf. Att. η pro ει, verbi εἰκάζω, aſſimilo. Th. ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἠκαλὸς, quietus. Thema ἦκα, ſenſim, leniter.

Ἤκαχον, aor. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἧκε, immiſit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἷκα. aor. 2. ἧν. Poteſt etiam eſſe imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, venio.

Ἤικειν, εις, ει, pluſq. perf. Attic. pro εἴκειν, ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel ut alii ab εἶμι, eo. perf. inuſit. εἷκα.

Ἦκι, certe, adverb. ab ἦ, aut.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, medicinam adhibui. a. 1. med. ab ἀκέομαι, ſano. fut. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, audieram, pro ἀκηκόειν, & in 3. plur. ἠκηκόεσαν, Attic. pro ἠκηκόεισαν, pluſq. perf. med. ab ἀκήκοα, perf. Attic. verbi ἀκούω, audio. f. ούσω. p. ἤκουκα. p. m. ἦκοα, & Attic. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰκίζω, contumelioſe tracto, pulſo. f. ίσω. p. ᾔκικα. perf. part. paſſiv. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, ας, ἡ, verberatio, pulſatio, plaga.

Ἥκιστα, adv. minime. ab ἥκιστος, ου, ὁ, minimus. Them. ἦκα, ſenſim, paululum.

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, ſequor. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus.

Ἥκομεν, 1. plur. præſ. a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio. f. ξω.

Ἠκόνημαι, ſum acutus, perf. paſſ. verbi ἀκονάω, f. ήσω, acuo, Th. ἀκόνη, ης, ἡ, cos.

Ἦ μὰν, Ion. pro ἦ μὴν, certe.

Ἤκουκα, perſ. act. verbi ἀκούω, audio. f. ούσω. p. m. ἤκοα. Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, audivi, a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἠκριβωμένος, η, ον, accuratus, perf. part. paſſ. verbi ἀκριβόω, plane cognoſco. Th. ἀκριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, diligens, accuratus.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, exquiro. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, exquiſitus.

Ἠκροάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἀκροάομαι. fut. άσομαι, idem ac ἀκούω, audio

Ἠκρωτηριασμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἀκρωτηριάζομαι, audior. Ab eodem themate.

Ἦκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἦκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. paſſ. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum reddo. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἥκω, venio, pertineo. imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. perf. ἧκα, ας, ε. a. 1. ἧξα. a. 1. ſub ἥξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἥξωσι q. ab ἵω, mitto. unde & ἧκα. miſi. Vel ab ἴω, eo. Hinc καθήκω, pertineo. καθήκει, convenit, decet. καθῆκον, οντος, τὸ, decorum, officium. προσήκω, pertineo. προσήκει, decet.

Η Λ.

Ἠλάθην, ajectus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, vagor. ab ἠλεὸς, ſtultus. q. ab ἄλη, error.

Ἤλακα, expuli, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus, arundo, δόναξ, κάλαμος. Item pars mali navis ; telum. unde πολυηλάκατα τὰ τῶν ποταμῶν χείλη. q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo. Sed ἠλάκατα eſt fuſus, cujus uſus eſt circa ἠλακάτην, colum.

Ἠλακατῆνες, piſcis quidam inſtar coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. plur. ἠλάλαξαν, clamarunt, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, vox militum ante pugnam.

Ἡλάμην, ω, ατο, exilii, & in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. med. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Ἤλασ', pro ἤλασε, percuſſit, a. 1. act. verbi ἐλαύνω. f. άσω. a. 1. ἤλασα.

Ἠλάσκω, & ἠλασκάζω, vagor, erro, fodio, occulto, devito, ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito. Qui enim vagantur huc, & illuc aguntur.

Ἠλάστεον, ουν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indignor, mœrore afficior. ab ἄλαστος, Doric. pro ἄληστος, cujus memoria erit perpetua, ex α priv. & λήθω, lateo.

Ἠλάστρεις, agebas, 2. ſing. imperf. activ. verbi ἐλαστρέω, idem ac ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἧλατο, ſaltavit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ἅλλομαι, ſalio. f. m. ἁλοῦμαι.

Ἠλαττοῦντο, decreverunt, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐλαττόω, minuo. Th. ἐλαχὺς, vilis, parvus, pauper.

Ἠλάττωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo, f. ώσω, perf. ἠλάττωκα. Th. ἐλαχὺς, parvus. comper. ἐλάσσων, minor. ſuperl. ἐλάχιστος, minimus.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo. f. ήσω. perf. part. ἠλγηκὼς. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἤλγουν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἀλγέω, doleo.

Ἤλεγξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἤλειμμαι, unctus ſum, perf. paſſ. verbi ἀλείφω, ungo. fut. ψω. p. φα. aor. 2. ἤλειφον. aor. 1. med. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, perf. act. ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem ac ἠλακάτη, quia ex ea nere eſt fila ἐλκεῖν αὐτὸ. Eſt etiam ἠλακάτη machina in ſummis navigiorum diſpoſita ; qua levi labore poſſint duo homines ſagenam quantumvis gravem attollere. Vide Interpr. Thucyd. ſuper dictione Ὄνκος.

Ἠλέκτρα, ας, ἡ, Electra, nomen mulieris.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ. & τὸ ἤλεκτρον, electrum, μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. a λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, ὁ, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Ἠλέκτωρ, Sol. quia non ſinit homines in lectis jacere, ſed excitat ad opera. Aut quia non cubat, ſed in perpetuo motu eſt.

Ἠλέματος, ου, ὁ, vanus. ab ἠλεὸς, οῦ, ὁ, ſtultus, & μάταιος, vanus.

Ἠλεὸς, οῦ, ὁ, ſtultus, ſtolidus. q. ab ἄλη, error. inde ἠλεαίνω, ſtulteſco.

Ἤλευα, Poet. & Æol. pro ἤλευσα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per epentheſim τοῦ υ, pro ἀλέω, vito. hinc a. 1. med. ἠλευάμην, ω, ατο.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, liberavi, aor. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, libero. fut. ώσω.

Ἠλήλατο, transfixus eſt, pro ἐλήλατο, 3 ſing. pluſq. perf. Att. & 3. plur. ἠλήλαντο, verbi ἐλαύνω, agito. Alii volunt eſſe imperf. paſſ. ab ἄλημι, erro, vagor. Thema ἀλάομαι, ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, pluſq. perf. paſſ. ind. Att. redupl. & ſyſtola diphthongi, verbi ἀλείφω, ungo, fut. ψω, perſ. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ', pro ἦλθε, venit, 3. ſing aor. 2. ἦλθον, ες, ε, ab ἔρχομαι, venio.

Ἦλθον, ες, ε, veni, per ſyncopen pro ἤλυθον, aor. 2. ind. act verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt, 3. pl. aor. 2. Bœot. pro ἦλθον, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἠλὶ, vox Hebraica, Latin. Deus mi. Eſt & nomen viri ἄκλιτον, Eli, Hebr. aſcenſus.

Ἠλίας, ου, ὁ, Elias, nomen Prophetæ. Hebr. Deus meus, DOMINUS.

Ἠλίβατος, ου, & Ion. ἠλιβάτεος, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius. ab ἥλιος, ου, ὁ, Sol. Æol. ἅλιος, & βαίνω, eo. Alii formant ab ἀλιτεῖν, aberrare, & βαίνω, eo.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piſcor. ab ἁλιεὺς, piſcator. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ἤλιθα, adverb. fruſtra, incaſſum. q. ab ἠλεὸς, ſtultus. Them. ἠλίθιος, ου, ὁ, ſtultus.

Ἠλίθιος, ου, ὁ, ſtultus, vecors, idem ac ἠλεὸς, ſtultus, ſtolidus.

Ἡλικία, ας, ἡ, ætas, adoleſcentia, vigor. Item ſtatura, Matth. cap. 6. Pariter integra, & valida ætas, Plato in Epiſt. ἡλικίας πόῤῥω ἥκων, ætate longa provectus, Plutarch. in Romulo. ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος, ætate florens, Xenoph. ἡλικίαν ἔχουσαι γάμου, nubiles, Demoſth.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, coævus, coætaneus æqualis, Plato. In genere autem fœm ἡλικιῶτις, ιδος.

Ἡλίκος, η, ον, quantus, quot annorum. Sed ἥλικος, gen. ſing. ab ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, vide in ἡλικία, q. ab ὅς, ut quantus a qui.

Ἠλίαν, acc. ſing. ab ἠλίας, Helia.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀλινδέω, idem ac ἀλίω, volvo.

Ἥλιος, ου, ὁ, Sol. q. ab ἕλη, ſplendor. ut Sol a σέλας Platoni, quia homines ἁλίζει, id eſt, congregat. Hinc ἡλιακὸς, οῦ, ὁ, Solaris. παρήλιος, ου, ὁ, Sol geminatus.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, peccavit, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλείτω, pecco. aor. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος, & ἀλιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, aberrans a menſibus, non juſto tempore natus. ab ἀλιτέω, aberro, & μὴν, menſis. Sic ἠλιτόμωρος, ὁ, ſtultus, errans.

Ἠλὶψ, ιπος, ἡ, calceus. q. ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio eſt, quod ungi ſolet ; & veteres ungebant pedes, antequam calcearentur. unde apud Homer. λιπαροὶ πόδες.

Ἡλιωθεὶς, ὁ, Sole æſtuans, a. 1. part. paſſ ab ἡλιώθην, aor. 1. verbi ἡλιόω, inſolo. Th. ἥλιος, Sol.

Ἡλιῶσαι κόμαι, aureæ, & flavæ comæ, ab ἡλιόω, f. ώσω, colore radios Solis refero. Th. ἥλιος, Sol.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. activ. verbi ἕλκω, traho.

Ἡλκωμένος, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἑλκόω, exulcero, f. ώσω.

Ἠλλάγησαν, mutati ſunt, 3. plur. a. 2. ind. paſſiv. verbi ἀλλάσσω, vel ττω. fut. ξω, a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, ὁ, perf. part. paſſ. ἠλλάχθαι, perf. inf. ejuſdem verbi.

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἀλλάσσω, muto.

Ἠλλοίωμαι, mutatus ſum, perf. paſſiv. verbi ἀλλοιόω, immuto. f. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλλοτρίωνται, alienati ſunt, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἀλλοτριόω, abalieno. fut. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλοήθην, contuſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀλοάω, trituro, comminuo. fut. άσω, & ήσω.

Ἠλοίησε, amputavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poet. pro ἀλοάω, trituro. f. ήσω.

Ἠλὸς, οῦ, ὁ, per ſyncopen pro ἠλεὸς, vagus, ſtolidus. ab ἄλη, error.

Ἧλος, ου, ὁ, clavus. q. ab ἵω, mitto, quia immittitur. Item oleæ morbus, qui & fungus, vitium oculi, rotundus callus, perſimilis clavo, Poll. l. 4. ἧλοι, κρεφία σίδηρα, laminulæ ferreæ. Heſych. Item ἧλος, locus, in quo nihil oritur.

Ἤλπικα, perf. act. ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, ſpero. fut. ίσω. Thema ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἠλύ-

Ἠλύγη, vel ἠλυγή, ἡ, tenebræ nocturnæ, umbra. Th. λύγη, ης, ἡ, idem.

Ἤλυθα, ας, ε, & in 1. plur. ἠλύθαμεν, p. m. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Ἤλυθον, ες, ε, & per ſync. ἦλθον, ες, ε, aor. 2. ind. ejuſdem verbi. Sic ἤλυθ᾽, pro ἤλυθε, 3. ſing. a. 2.

Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἀλύσκω, evito, effugio. f. ξω. tanquam ab ἀλύζω. Th. ἀλύω, vito.

Ἥλωκα, captus ſum, perf. activ. verbi ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα. Att. ἑάλωκα. tanquam ab ἁλόω. aor. 2. ἧλων, & Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἧλων, & Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἥλωκα.

Ἥλωσαν, 3. plural. a. 2. ἧλων, quod vide.

H M.

Ἧμα, ατος, τὸ, jaculum, miſſile. hinc ἡμήμων, jaculator. ab ἵημι, mitto.

Ἠμάθηνε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, in ignorantia verſor. quod ab ἀμαθὴς, indoctus. ex α priv. & μανθάνω, diſco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, Emathion, nomen regis.

Ἠμαθόεις, εντος, ὁ, arenoſus, Jon. pro ἀμαθόεις, idem ac ψαμμώδης. Them. ψάμμος, ου, ἡ, arena.

Ἧμαι, σαι, ται, ſedeo. κάθημαι, idem. q. ab ἕω, colloco.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ, quotidie, aſſidue; in Epigr. & in plur. ἤματα. q. ab αὔω, ſplendeo. Vel ἦμαρ, dies, ab ἦμος, quo tempore. Eſt temporis notabiliſſima quædam portio. hinc ἠμάτιος, α, ον, diurnus, a, um. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἥμαρτες, peccaviſti, 2. ſing. aor. 2. ἥμαρτον. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἡμάρτηκα, peccavi, perf. ind. act. ἡμαρτηκότα, acc. ſing. part. perf. act. verbi ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. aor. 2. ἥμαρτον.

Ἥμαρτον, ες, ε, peccavi, aor. ind. act. ab ἁμαρτάνω, pecco, delinquo.

Ἡμάτωμαι, cruentatus ſum, perf. paſſ. verbi αἱματόω, cruento. fut. ώσω. Th. αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Ἤμβλακον, ες, ε, deliqui, a. 2. verbi Poet. ἀμβλακίσκω. forte ἀμπλακέω, pecco: quod a πλανία, ας, ἡ, error. Th. πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύνω, ſum obtuſus, & hebes. fut. ύνῶ. Th. ἀμβλὺς, ὺ, ὁ, ἡ, obtuſus.

Ἤμβροτον, ες, ε, aberravi, aor. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Jon. ἄμαρτον, Poet. ἤμβροτον, tanquam ab ἀμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, pecco.

Ἦμε παρεῖμεν. Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, ut ego præſens adeſſem.

Ἡμέας, acc. plur. Jon. pro ἡμᾶς, nos, ab ἐγὼ, nom. plur. ἡμέες, pro ἡμεῖς, nos.

Ἠμείβετο, reſpondit, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀμείβω, permuto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἠμέληκα, ας, ε, perf. act. hinc ἠμεληκὼς, perf. part. verbi ἀμελέω. quod ex α privat. & μελέω, video. fut. ήσω.

Ἡμεῖς, nos, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμέων, noſtrum, Jon. pro ἡμῶν, gen. plural. ſed. ἡμεῖς, nos, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμεσάω, ægre fero, indignor. forte ab ἐμέω, vomo, & ἔχω, habeo, quaſi vomitum, & faſtidium habeo.

Ἠμελημένος, ὁ, neglectus, perf. part. paſſ. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἤμελλ᾽, pro ἤμελλε, 3. ſingul. imperf. Att. verbi μέλλω, futurus ſum. f. μελλήσω.

Ἠμέλουν, 3. plur. imperf. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα, quod ex α privat. & μέλει, curæ eſt, imperſonal.

Ἠμὲν, Poet. &, conjunct. copulat. ab ἦ, & μὲν, cui reſpondet ἠδὲ. At ἦ μὲν, ſane, profecto.

Ἦμεν, eramus, 1. plural. imperf. ἦν, verbi εἰμί, ſum. Eſt & ἦμεν, & ἤμεν, præſ. inf. Dorice pro εἶναι, ejuſdem verbi. Eſt & ἤμεν, per ſyncopen pro ἤειμεν, iveramus, 1. plur. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἥμενος, η, ον, ſedens, humilis, præſ. part. ab ἧμαι, ſedeo.

Ἡμέρα, ας, ἡ, & Jon. ἡμέρη, dies, lux q. ab ἦμαρ, Plat. Veteres ἡμέραν ἱμέραν vocabant, quod appetibilis ob lucem. Hinc σήμερον, hodie. ἡμερινὸς, ὁ, ἡ, diurnus. ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἐφήμερος, ὁ, ἡ, diarius, unicum diem durans. ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, diarium. ἰσημερινὸς, ου, ὁ, æquinoctialis. μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. μεσημβρινὸς, ὁ, ἡ, meridianus. ἡμέρα κυριακὴ, dies Dominicus. γενέθλιος ἡμέρα, dies natalis.

Ἡμερέων, genit. plur. Jon. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερήσιος, ὁ, diurnus, unius diei. ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερινὸς, ῦ, ὁ, diurnus, ab ἡμέρα.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Th. ἥμερος, manſuetus. Eſt & ſpecies roboris, hemeris Plinio l. 16. c. 6.

Ἡμεροδρόμος, ὁ, diurnus curſor, Solis epitheton. tabellarius. ab ἡμέρα, dies, & τρέχω, curro. p. m. δέδρομα.

Ἡμεροκοίτος, ου, ὁ, qui tota die dormit. ab ἡμέρα, dies, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.

Ἡμερολογέειν, έω, Jon. dies numerare. ab ἡμέρα, dies, & λέγω, dico.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, ſpeculator diurnus. ab ἡμέρα, dies, & σκοπὸς, ſpeculator. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἥμερος, ου, ὁ, ἡ, manſuetus, domeſticus, cicur. ἥμερος μοῦσα, mitis Muſa. hinc ἡμερόω, manſuefacio. ab ἡμέρα, quia dies jucunda, ut nox fera. ἡμέρως, placide.

Ἦμεν, vide in ἦμεν, Dor. pro εἶναι, eſſe.

Ἡμετέρης, gen. ſing. Jon. f. g. ab ἡμέτερος, α, ον, noſter, ra, um.

Ἡμέτερος, ρα, ον, noſter, ra, um. ab ἡμεῖς, nos. quod ab ἐγὼ, ego.

Ἠμημένος, ὁ, collectus, perf. part. paſſ. verbi ἀμάω, meto, colligo. f. ήσω.

Ἦμην, ησο, ητο, fueram, vel eram, pluſq. perf. Poet. verbi εἰμί, ſum.

Ἥμην, ſedebam, imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤμησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμάω, meto. f. ήσω. p. ἤμηκα.

Ἠμὶ, loquor, Attica aphæreſi, pro φημί.

Ἡμίαῤῥην, ενος, ſemivir. ab ἥμισυς, dimidius, & ἄῤῥην, mas.

Ἡμιγένειος, ὁ, ſemibarbatus. ex ἥμισυς, dimidius. & γένειον, ου, τὸ, barba.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ, ἡ, ſeminex, ſemimortuus. ab ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius, & θανὴς, quod ab ἔθανον, aor. 2. verbi θνήσκω morior.

Ἡμίθεος, ὁ, ſemideus, & gen. pl. ἡμιθέων. ab ἥμισυς, dimidius, & Θεὸς, Deus.

Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii. ab ἡμι, ſemi.

Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, mula. quaſi ſemiaſinus. dat. plur. Jon. ἡμιόνοισι. ab ἥμισυς, & ὄνος, aſinus.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, ſecuricula, dimidiata ſecuris. ab ἥμισυς, dimidius, & πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris.

Ἡμιπλίνθιον, τὸ, dimidiatus later. ab ἥμισυς, dimidius, & πλίνθος, ου, ἡ, later.

Ἡμίπνοον, accuſ. ſing. ab ἡμίπνοος, ου, ſemivivus. ab ἥμισυς, dimidius, & πνέω, ſpiro.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, dimidia, fœm. & Jon. ἡμίσεα, ab ἥμισυς, τὰ ἡμίση, contracte pro ἡμίσεα, nom. plur. n. g. vide ἥμισυς.

Ἡμίσους, gen. contract. ab ἡμίσεος, εος, in nom. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ, dimidius, a, um. q. ab ἡμι, ſemi, & ἴσος, æqualis. Dimidium enim unum eſt alteri dimidio æquale.

Ἡμιτάλαντον, τὸ, ſemitalentum. ex ἥμισυς, dimidius, & τάλαντον, talentum.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, imperfectus, ſemiperfectus. ab ἥμισυς, dimidius, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἡμίτομος, ου, ὁ, dimidiatus, dimidiata pars. ex ἥμισυς, dimidius, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, ſemihora. ab ἥμισυς, dimidius, & ὥρα, ἡ, hora.

Ἧμμαι, accenſus ſum, perf. paſſ. ind. Hinc ἡμμένος, tactus, perf. part. verbi ἅπτω, tango, accendo.

Ἠμοιρηκὼς, ὁ, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, exors, & expers ſum. ab ἄμοιρος, expers. quod ex α priv. & μοῖρα, ἡ, portio. Th. μείρω, partior.

Ἦμος, adv. quando, quum, ſine interrogatione. q. ab ἦμαρ, aut potius ab ἦ, quæ. Eſt enim ἦμος, τῆμος, ut ὅσος τόσος. cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἠμπεχόμην, induebar, cum duplici augmento, pro ἀμπεχόμην, imperf. paſſ. verbi ἀμπέχομαι. vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, fut. ἀμφέξω, circumdo, induo. ex ἀμφὶ, circum, & ἔχω, habeo.

Ἠμπισχόμην, itidem pro ἀμπισχόμην, aor. 2. med. verbi ἀμπέχω, circumdo, induo.

Ἠμπισχόμην, induebas, imperf. paſſ. verbi ἀμπίσχω, idem ac ἀμπέχω, circumdo: induo.

Ἠμπόλησε, vendidit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, vendo in aliquo loco. Th. πωλέω, vendo.

Ἤμυν᾽, pro ἤμυνε, ultus eſt, 3. ſing. imperf. vel a. 1. vel 2. verbi ἀμύνω, opem fero, auxilior.

Ἠμύνατο, auxilium tulit, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Ἤμυσε, cecidit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἠμύω, cado.

Ἠμύω, inclino, cado. f. ύσω. p. ἤμυκα, Att. ἠμήμυκα, quaſi a μύω, η præpoſito. μύει, id eſt, πίπτει, cadit, Heſychius.

Ἠμφαγνόουν, ex parte ignorabam, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, ex parte ignoro. ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω ignoro, ex α priv. & νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Ἠμφιεσμένος, ὁ, indutus, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. perf. paſſ. ἠμφίεσμαι, utrinque aſſumpto augmento. ex ἀμφὶ, circum, & ἕω, induo.

Ἠμφέβαλλον, dubitabam, imperf. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω, dubito. Th. βάλλω, jacio. fut. βαλῶ. præt. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφεγνόουν, dubitabam, imperf. activ. foris etiam ſumpto augmento, verbi ἀμφιγνοέω, dubito; unde etiam aor. 1. ind. ἠμφεγνόησα. ex ἀμφὶ, circum, & νοέω, cogito.

Ἠμφιεννύμην, indutus eram, imperf. act. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι. ex ἀμφὶ, & ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἠμφίεσα, veſtivi, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. ejuſdem verbi.

Ἠμφίεσμαι, indutus ſum, perf. paſſ. ind. hinc ἠμφιεσμένος, verbi ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἠμφισβήτουν, contendebam, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, contendo de re aliqua.

Ἡμῶν, ονος, ὁ, ἡ, jaculator. ab ἵημι, ſeu ἕω, mitto. Sed ἡμῶν, noſtrum, gen. plur. ab ἐγὼ, ego.

H N.

Ἢν, ſi, cum ſubjunct. ἢν μὴ, niſi. ἣν, quam, acc. ab ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod. Tum ἦν, erat, poterat, 3. ſingul. imperf. & ponitur pro ἦσαν, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. Ponitur & pro ἐστὶ, eſt. Item pro ἐξῆν, licebat. Item ἦν, ης, η, pro ἔφην, ης, η, dixi. Sed ἧν, ης, η, miſi, eſt aor. 2. ind. verbi ἵημι, mitto.

Ἠνάγκασα, ας, ε, coegi, a. 1. ind. act. ἠναγκάσθην, a. 1. ind paſſ. verbi ἀναγκάζω, cogo. imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. paſſ. ἠνάγκασμαι. perf. part. paſſ. ἠναγκασμένος, ου, ὁ, coactus.

Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Ἠναιδηκότες, αἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, impudens ſum. ab ἀναιδὴς, έος, ὁ, ἡ, impudens: quod ex α priv. & αἰδὼς, pudor.

Ἠνάλωσα, conſumpſi, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα. Sic ἠνάλωκα, pro ἀνήλωκα, perf. activ. verbi ἀναλίσκω, abſumo, quod ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα.

Ἠναντιώθην, adverſatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἠναντίωμαι, perf. paſſ. hinc ἠναντιωμένος, perf. part. paſſ. ab ἐναντιόομαι, adverſor, quod ab ἐναντίος, pro ἀντίος, α, ον, adverſus, oppoſitus. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤναξα, ας, ε, imperavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, regno. f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, ακτος, ὁ, rex.

Ἤναρα, interfeci, aor. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ.

Ἤνασσε, imperabat, 3. ſing. imperf. verbi ἀνάσσω, impero.

Ἥνδανον, ες, ε, placebam, imperf. act. verbi ἁνδάνω, placeo.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, viriliter ago. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἀγαθὸς, ου, ὁ, bonus.

Ἠνδρώθην, ad virilem perveni ætatem, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνεγκα, ας, ε, tuli, & in 3. plur. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. Sic ἠνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον, quaſi ab ἐνέγκω.

Ἤνεγκον, a. 2. act. & ἠνεγκόμην, a. 2. med. verbi φέρω, fero.

Ἤνεγμαι, perf. paſſ. hinc ἠνεγμένος, latus, perf. part. ejuſdem verbi.

Ἠνέθην, laudatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, laudo. f. έσω, & ήσω. p. ᾔνεκα. perf. paſſ. ᾔνημαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἤνεικα, ας, ε, intuli, & in 3. plur. ἤνεικαν, aor. 1. ind. act. Jon. pro ἤνεγκα, verbi φέρω, fero. fut. οἴσω. Sic ἠνείκαντο, 3. plur. a. 1. med. pro ἠνέγκαντο.

Ἤνεπε, edixit, vetuit, a. 1. vel 2. pro ἀνεῖπε, pro quo etiam ἐνένιπε, dicitur Poetis per anadiplaſiaſmum. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. aor. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, celatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. Jon. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, ſuſtinebam, pro ἀνειχόμην, duplici augmento. hinc ἠνείχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀνέχομαι, tolero. Th. ἔχω, habeo. imperf. εἶχον.

Ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, porrectus, extenſus in longitudinem, continuus, perennis. q. ἔνον ἔχων, habens annum. vel q. ab ἓν, & ἥκω, id eſt ſub ratione unius venio. Vel ab ἐνέχω, id eſt extendo. Continua enim extenduntur ſine interruptione. Hinc διηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus, perpetuus.

Ἠνεμόεις, εντος, ὁ, ventis expoſitus, ventoſus, ab ἤνεμος, Poet. pro ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ἤνεπον, dixi, allocutus ſum, a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpoſitione ſumente augmentum, quia nihil addit ad ſignificatum. ex ἐν, & ἔπω, dico.

Ἤνεσα, laudavi, aor. 1. verbi αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. ᾔνηκα.

Ἠνεσχέθην, ſuſtinui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνέχω, attollo. fut. ἀνέξω, & ἀνασχήσω, tanquam a σχέω. p. ἀνέσχηκα. perf. paſſ. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀνεσχέθην, & aucta præpoſitione, ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, habeo.

Ἠνεσχόμην, ſuſtinui, itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. med. verbi ejuſdem.

Ἠνέχθην, ης, η, celatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi φέρω, perf. paſſiv. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳγα, aperui, pro ἀνέῳγα, p. m. ἠνέῳγμαι, perf. paſſ. hinc aor. 1. paſſ. ἠνεῴχθην, verbi ἀνοίγω, aperio. fut. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, aperti ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. vide ἠνέῳγα.

Ἠνήλωμαι, conſumptus ſum, cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀναλίσκω, abſumo. Sic in particip. paſſ. ἠνηλωμένος, pro ἀνηλωμένος, conſumptus. & in a. 1. paſſ. ἠνηλώθην, pro ἀνηλώθην. itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα, pro ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, renui, & in 3. plur. ἠνήνατο, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι, recuſo.

Ἦνθε, ſeu ἤνθεν, Doric. pro ἦλθε, aor. 2. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἠνθισμένος, ὁ, tinctus, perf. part. paſſ. a perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in plur. ἤνθομεν, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἠνὶ, ecce, pro eodem & ἠνίδε. Inde Latin. en.

Ἡνία, ας, ἡ, habena. ἡνίον, ου, τὸ, idem. q. ab ἑνόω, colligo, quia habena ligatur, & tenetur equus; ut ſit ἐνηὴς, id eſt, manſuetus. Hinc ἀνήνιος, ου, ὁ, ἡ, immitis, ſævus.

Ἤνιγμαι, obſcure dixi, perf. paſſ. unde ᾐνιγμένος, perf. part. ᾐνιξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰνίττομαι, obſcure innuo. f. ξομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus, dictum fabuloſum.

Ἠνίδε, Doric. pro ἠνίδε, ſeu ἰδὲ, ecce. vide ἠνί.

Ἠνίησαι, mœrore confectus es, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνιάω, fut. ήσω. perf. paſſ. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, ἡ, mœror.

Ἡνίκα, quum, quando, adv. Scribitur & ἡνίκ', q. ab ἦν, quam. quod ab ὃς, qui. in interrogatione eſt πηνίκα, quando?

Ἡνιοχεῖν, aurigari, aurigam eſſe. ex ἡνία, ἡ, habena, & ἔχω, habeo.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. agitatrix.

Ἡνιοχῆες, οἱ, nomin. plur. ab ἡνιοχεὺς, ὁ, auriga, gen. έως. ex ἡνία, habena, & ἔχω, teneo.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga, quaſi ἡνίας ἔχων, habenas tenens.

Ἠνίπαπε, dixit, pleonaſmo Poet. pro ἤνιπε, 3. ſing. præt. med. vel aor. 2. act. verbi ἐνίπτω. fut. ψω. idem ac ἐνέπω, dico minitabundus. Th. ἔπω, dico.

Ἦνις, ιος, ἡ, anniculus. ab ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἠνιξάμην, ω, ατο, obſcura dixi, aor. 1. med. verbi αἰνίσσω, obſcure loquor, innuo. f. ξω. p. ᾔνιχα. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus. At

Ἠνισσόμην, male dixi, ſine ι ſubſcripto, eſt a. 1. med. verbi ἐνίσσω, idem ac ἐνίπτω. Th ἔπω, dico.

Ἠνίσσετο, obſcure dicebat, 3. ſing. imperf. ᾐνισσόμην, verbi αἰνίσσομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus.

Ἠνίχθω, ænigmatice dicta ſint, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ᾔνιξο, χθω, verbi αἰνίσσομαι, obſcure ſignifico. Thema αἶνος, ου, ὁ, apologus.

Ἤνοθα, florui, p. m. interpoſito ο, pro ἦνθα, verbi ἄνθω, per metatheſin pro ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἠνοίγην, ης, η, apertus ſum, a. 2. ind. paſſ. pro ἀνῴγην, verbi ἀνοίγω, aperio. f. ξω. Th. οἴγω, aperio.

Ἤνοιξα, ας, ε, aperui, a. 1. act. verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἤνοισται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἀμφέρω, refero, vel ἐμφέρω, ab inuſitato Themate οἴω, habens augmentum ſuum extrinſecus.

Ἤνον, perficiebam, per ſyncopen pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, fut. ύσω, perficio.

Ἠνορία, vel Jon. ἠνορέη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνοχα, & Attic. ἐνήνοχα, tuli, p. m. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ὁ, ſonorus, vocalis: item perſpicuus. Th. ὤψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ἧνται, ſedent, 3. plur. præſ. ind. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, occurro, obviam fio. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤντετο, occurrebat, 3. ſingul. imperf. verb. ἄντομαι, pro ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ.

Ἤντησε, occurrit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀντάω, occurro. fut. ήσω. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, contra.

Ἠντιβόλουν, occurrebam, imperf. verbi ἀντιβολέω. quod ab ἀντιβολὴ, collatio, verbi ἀντιβάλλω, contra jacio. Thema βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἠντιδίκουν, contradicebam, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, ου, ὁ, adverſarius. hoc ab ἀντὶ contra, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἥντιν', pro ἥντινα, quam, acc. ſing. ab ἥτις, ἧστινος, quæ. Th. ὅς, qui, & τίς.

Ἧντο, ſedebant, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤνυεν, 3. ſing. imperf. act. ab ἀνύω, perficio. f. σω. p. ἤνυκα. a. 1. ἤνυσα.

Ἤνυσα, perfeci, a. 1. ab ἀνύω, perficio.

Ἠνώγεα, mandavi, p. m. ſic ἠνώγειν, εις, ει, pluſq. perf. med. verbi ἀνώγω, jubeo. f. ξω. p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἥνωμαι, unitus ſum, perf. paſſ. verbi ἑνόω, unio. Th. εἷς, unus. gen. ἑνὸς.

Ἤνωξα, ας, ε, juſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ξω, jubeo.

Ἠνώρθουν, corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, corrigo. ex ἀνὰ, & ὀρθὸς, ου, ὁ, rectus. hinc ὀρθόω, erigo.

Ἠνώρθωσα, emendavi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi, & thematis.

Ἠνώχλουν, angebar, imperf. act. cum duplici augmento, verbi ἐνοχλέω, turbo. fut. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. perf. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Η Ξ.

Ἦξα, veni, aor. 1. ind. act. verbi ἥκω, venio. f. ἥξω.

Ἦξα, & ἔαξα, aor. 1. ind. activ. verbi ἄγνυμι, frango, vel ab ἄγω, duco. & in 3. plur. ἦξαν. f. ἄξω.

Ἥξει, 3. ſing. fut. 1. verbi ἥκω, venio. fut. ἥξω. a. 1. ἦξα.

Ἠξίου, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀξιόω, dignum cenſeo. aor. 1. ἠξίωσα. Thema ἄξιος, ου, ὁ, dignus.

Ἠξίωται, 3. ſingul. perf. paſſ. ἠξιώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀξιόω, dignum cenſeri. Th. ἄξιος, dignus.

Ἥξουσι, 3. plural. fut. 1. vide ἥξει. Th. ἥκω.

Ἡξῶ, veniam, Dor. pro ἥξω, f. 1. ab ἥκω, venio.

Η Ο.

Ἠοῖ, auroræ, dativ. ſingular. ab ἠὼς, genit. ἠόος, aurora.

Ἠῷος, orientalis, matutinus, adject. ab ἠὼς, όος, ἡ, aurora.

Ἤομεν, 1. plur. aor. 2. ἦον, ες, ε, Attice pro ᾖον, ες, ε. vulgariter ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, eo.

Ἦον, ες, ε, ibam; vide thema præcedens.

Ἠόνα, acc. ſing. ab ἠὼν, όνος, ἡ, ripa. pro ἠιὼν, όνος, ἡ, littus.

Ἠόνησας, 2. ſing. a. 1. act. verbi αἰονάω, aſpergo, perfundo. fut. ήσω. perf. part. paſſ. ᾐονημένος.

Ἠοῦς, gen. ab ἠὼς, όος, & contracte οῦς, ἡ, aurora.

Η Π.

Ἠπανία, ας, ἡ, inopia, indigentia. ἠπανεῖ, eget. Heſych. convenit cum ἀπάνεια, egeſtas, penuria. forte ab ἀπὸ, & ἀνίημι, remitto, deſino.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur. in plur. τὰ ἥπατα. Hinc ἡπατικὸς, ου, ὁ, hepatiens. Ducamus ab ἕπω, operor, curo, & ἔαρ, ſanguis. Eſt enim officina ſanguinis. Quidam ab ἀπανία, inopia. Forte rectum eſt ἤπαρ, ab ἤπιον, benignum: vel ab ὀπάω, perforare, quia venis, ceu canalibus quibuſdam quaſi perforatum.

Ἠπατήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπατάω, decipio, fallo. fut. ήσω. præt. ἠπάτηκα.

Ἤπαφε, decepit, 3. ſingul. aor. 2. ἤπαφον, ver-

Google

verbi ἀπαρέστω. Th. ἀπαίρω, idem.

Ἠπάω, perforo, ſarcio. hinc ἠπήσασθαι, aor. 1. inf. med. videtur dici ab ὀπῇ, foramen.

Ἠπεδανὸς, quaſi ἀπεδανός, ὁ, claudus, infirmus, ſtolidus. ab α priv. & πεδανὸς, firmus, quod a πέδον, ſolum. Alii a πὸς, pes, derivare volunt.

Ἠπείγετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἐπείγω, urgeo, feſtino.

Ἠπείγμαι, acceleratus ſum, perf. ind. paſſ. hinc ἠπειγμένος, perf. part. ejuſdem verbi.

Ἠπείθησα, ας, ε, & in 3. plur. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, non pareo, incredulus ſum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. ex α priv. & πείθω, perſuadeo, a. 2. ἔπιθον.

Ἠπείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω, incredulus ſum.

Ἠπείλησεν, minatus eſt, a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, minor. fut. ήσω, præt. ἠπείληκα.

Ἠπείροιο, gen. Jon. ab ἤπειρος, ου, ὁ, terra continens.

Ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens, regio mediterranea, q. ἄπειρος, infinito velut tractu cohærens, nec ullo interfuſo mari. ex α priv. & πέρας, τὸ, finis.

Ἠπειρωτῶν, gen. plut. ab ἠπειρώτης, ου, ὁ, Epirota, in continente natus. ab Ἤπειρος, Epirus.

Ἤπειτα, Poet. pro ἔπειτα, deinde. ex ἐπὶ, & εἶτα, poſtea.

Ἠὲ, aut, conjunctio disjunct. Th. ἢ, aut.

Ἠπεροπεύσας, ὁ, qui decepit, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, decipio. f. εύσω. quaſi ἀπείρῳ ὀπὶ, infinita, & incerta voce utor. Th. ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ἠπεχθάνοντο, offenſi fuerunt, 3. plural. imperf. paſſ. pro ἀπεχθάνοντο, verbi ἀπεχθάνομαι, inviſus ſum. ex ἀπὸ, & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, ſartor, ab ἠπάω, ſarcio. a. 1. inf. med. ἠπήσασθαι. vide ἠπάω.

Ἠπίαλος, ου, ὁ, epialus, febris quotidianæ ſpecies. q. ἤπιος, blandus, mitis, per antiphraſin.

Ἠπιάνθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἠπιάω, mitigo, placo. fut. άσω, & ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ, lenis.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ, lenis, qui ſuavia dat. ex ἤπιος, ου, ὁ, ἡ, mitis, & δῶρον, donum.

Ἤπιος, α, ὁ, ἡ, clemens, placidus, mitis ſermone, quaſi ab ἔπος, verbum; vel ἔπω, dico, quia affari alios non gravatur. Hinc ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas.

Ἠπίστατο, Jonic. & Attic. pro ἐπίστατο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, idem ac ſimplex ἵσημι, ſcio. hinc imperf. Att. ἠπιστάμην, & ἠπίστατο, Jonic. pro ἠπίστατο.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo. fut. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. plur. ἠπίστησαν, ex α priv. & πίστις, fides. Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Attice dici pro ἐπιστήθην. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἠπίστησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo.

Ἠπίστουν, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἠπόμην, ut & εἱπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω.

Ἠπόρουν, imperf. act. verbi ἀπορέω, dubito. ἠπορεῖτο, imperf. paſſ. quod ab α priv. & πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Thema πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἦπου, profecto, aut. ab ἢ, aut, & πού, alicubi.

Ἧπται, tactus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἧμμαι, verbi ἅπτω, tango. f. ψω. præt. ἧφα.

Ἤπυον, clamabant, 3. plural. imperf. verbi ἠπύω, vel ἀπύω, ſono. fut. ύσω. q. ab ἔπω, loquor. hinc ἠπὴ, vox. an ab ἄω, ſpiro?

Ἠπυτα, voc. ſing. ab ἠπύτης, α, ὁ, vociferator, ab ἠπύω, pro ἀπύω, clamo.

Η Ρ.

Ἦ ῥ', pro ἦ ῥα, numquid? ex ἦ, certe, & ῥα, enclytica particula, vel expletiva.

Ἥρα, ας, & Jon. ἥρη, ης, ἡ, Juno: gratia, auxilium, Etym. Quidam per metatheſin ita dici volunt pro ἀὴρ, aer. Vel q. ab ἐράω, quia amabilis, utpote ad reſpirationem nobis omnino opus eſt. Hinc ἥραιον, Junonis templum. ἥραια, τὰ, Junonia feſta.

Ἦρα, tuli, aor. 1. ind. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. Sed ἦρα, ſine ι ſubſcripto, eſt præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Attic. ἄραρα, quod uſitatius.

Ἤρα, amabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Ἠρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi ἀράομαι, imprecor. imperf. ἠρώμην, ἠρᾶμην, Th. ἀρὰ, ἡ, preces, imprecatio.

Ἡρακλέης, & contracte Ἡρακλῆς, Hercules. gen. έος, dat. εῖ, acc. έα. Th. κλέω, celebro.

Ἡρακλείδης, α, ὁ, Heraclides, nomen proprium: filius, vel nepos Herculis.

Ἡράκλειος, ης, ὁ, Herculea. ab Ἡρακλέης, Hercules.

Ἡρακλῆς, ὁ, Hercules. vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, amatus ſum, perf. paſſ. verbi ἐράω, amo.

Ἠράμην, ω, ατο, extuli, a. 1. med. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Ἦραν, 3. plur. a. 1. ἦρα, verbi ejuſdem.

Ἤρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, magiſter. q. ab ἐρανὸς, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Ἤραρα, accommodavi, pro ἄραρα, p. m. Att. verbi ἄρω, apto.

Ἤρας, amabas, 2. ſingul. imperf. act. verbi ἐράω, amo.

Ἠρασάμην, devovi, aor. 1. med. verbi ἀράομαι, devoveo, maledico, Th. ἀρὰ, ἡ, preces. alii volunt eſſe ab ἐράομαι, amor, vel ἐράζομαι, idem. Th. ἐράω, amo.

Ἠράσθην, adamatus ſum, aor. 1. paſſ. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Ἠράσσαο, Jon. & Dor. pro ἠράσω, amaſti, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐράω, amo.

Ἠρᾶτο, exſecrabatur, 3. ſingul. imperf. verbi ἀράομαι, ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, imprecatio. Sed ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, amo. vel per ſyncopen pro ἠράσατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. paſſ. ab ἐργάζομαι, operor.

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀργαίνω, albico. f. ανῶ.

Ἦργμαι, orſus ſum, perf. paſſ. verbi ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα.

Ἤρεαι, interrogas, 2. ſing. Jon. pro ἤρῃ, verbi ἔρομαι. dicitur & εἴρομαι, interrogo. Th. εἴρω, dico.

Ἡρέθην. delegi, a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἤρεθον, 3. plural. imperf. verbi ἐρέθω, laceſſo.

Ἥρει, 3. ſing. imperf. act. verbi αἱρέω, eligo, capio.

Ἠρείκει, 3. ſing. plusq. perf. verbi ἐρείδω, firmo, ſulcio. f. σω. præt. ἤρεικα, & in part. ἠρεικὼς. a. 1. part. med. ἠρεισάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, proſcindebam, imperf. act. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Ἠρείσατο, ſuſtinuit ſe, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐρείδω, ſulcio. f. σω.

Ἡρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, capio, eligo. aor. 1. paſſ. ἡρέθην.

Ἤρειψαντο, corripuerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω. a. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, tacite, ſenſim, paulatim, leniter, lente. adverb. ab ἠρεμῶ, quieſco. οὐκ ἠρέμα ἄχθεσθαι, non mediocriter ſuccenſere. Plato.

Ἤρεμος, ου, ὁ, quietus, mitis, placidus. Hinc ἠρέμα, ſenſim, leniter. q. ab ἐρατὸς, amabilis, quod ab ἐράω, amo: vel ab ἥμερος, manſuetus, mitis.

Ἦρεν, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Ἥρεον, capiebam, imperf. act. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, placui, aor. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, placo, & placeo.

Ἡρέτισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἱρετίζω, eligo. f. ίσω. p. ᾑρέτικα. Them. αἱρέω, capio.

Ἤρετο, 3. ſingul. imperf. Attic. verbi ἔρομαι, interrogo. imperf. Jonic. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint eſſe aor. 2. med. ἠρόμην. Tum ᾑρόμην, ι ſubſcripto, imperf. paſſ. eſt verbi αἴρω, tollo.

Ἠρῶν, venabantur, Doric. imperf. pro θηρῶν, verbi θηράω, venor. Th. θὴρ, fera. At ᾕρουν, cum ι ſubſcripto, eſt imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. præt. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, ſcrutatus ſum, aor. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, fut. ήσω, ſcrutor.

Ἥρη, Jon. pro Ἥρα, ας, ἡ, Juno. Item gratia, auxilium. Etym. Item aer.

Ἥρημαι, elegi, perf. ind. paſſ. verbi αἱρέω, eligo, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα, & in 3. plur. ᾕρηκασι.

Ἥρημεν, Varinus per ſyncopen dici tradit pro ᾑρήκαμεν, cepimus, 1. plur. perf. ᾕρηκα, verbi αἱρέω, capio.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. verbi ἐρημόω, vaſto. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, α, ἡ, ſolitudo.

Ἠρημωμένος, η, ον, vaſtatus, perf. part. paſſ. ab ἐρημόω, vaſto.

Ἠρήρειν, accommodaveram, plusq. perf. med. Attic. verbi ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα, p. m. ἦρα, Attic. ἄραρα, & cum novo adhuc eugmento ἤραρα.

Ἠρήρειστο, inhæſerat, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. ἠρηρείσμην, σο, το, verbi ἐρείδω, figo, f. σω. perf. paſſ. ἤρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo eugmento ἠρήρεισμαι.

Ἡρήσαντο, optarunt, 3. plural. a. 1. med. verbi αἱρέω, ſeligo. f. ήσω. a. 1. ᾕρησα. a. 1. med. ἡρησάμην. Sed ἠρήσαντο, eſt 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, precor.

Ἤρθην, ſublatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi αἴρω, tollo. perf. ἦρκα.

Ἠρθρωσας, formaſti. 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, formo, fingo. f. ώσω.

Ἦρι, mane, adv. vel vere, ab ἦρ, ἦρος, τὸ, ver, factum ex ἔαρ, ἔαρος.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, aurora, quia ἦρι γίνεται, id eſt mane exiſtit, oriente Sole. Hinc ἠριγενὴς, έος, ὁ, ἡ, vernus, matutinus. ab ἔαρ, & contracte ἦρ, ver. vel ab ἠὴρ, pro ἀὴρ, aer, & γίγνομαι, ſum.

Ἠριδανοῖο, gen. Jon. ab Ἠριδανὸς, οῦ, ὁ, Eridanus, nomen fluvii.

Ἤριζε, ἶος, ὁ, mortuus.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, contendo. fut. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, ἔριδος, ἡ, lis.

Ἠριθμημένοι, numerati, nom. pl. perf. part. paſſ. ſ. g. verbi ἀριθμέω, numero. f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. paſſiv. ἠριθμημένος, η, ον.

Ἠρίκει, litigarat, 3. ſing. plusq. perf. act. verbi ἐρίζω, contendo, litigo. f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἤρικον, ες, ε, ſecui, aor. 2. ind. activ. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Ἤριμος, α, ὁ, matutinus.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, vel potius ἠρινὸς, laneus, pro ἐρινεός.

Ἠρινὸς, ὸ, ὸν, per craſin pro ἐαρινὸς, vernus. Th. ἔαρ, ρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ.

Ἠρίον, ου, τὸ, monumentum, tumulus, ſepulcrum. quaſi ab ἔρα, terra. In terra enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, cecidi, lapſus ſum, a. 2. act. ἠριπόμην, dirutus ſum, a. 2. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, everſus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐριπόω, idem ac ἐρείπω, everto.

Ἤρισα, ας, ε, contendi, a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo. Thema ἔρις,

ιδος, ἡ, contentio.

Ἦρκα, tuli, perf. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, ſufficiebat, 3. ſing. imperf. activ. ἠρκεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀρκέω, auxilior, ſufficio.

Ἤρκεσα, ας, ε, ſuffeci, a. 1. ind. activ. ejuſdem verbi.

Ἦρκται, incepit, 3. ſing. perf. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, incipio, ſeu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἠρκὼς, ὁ, perf. part. act. verbi αἴρω, tollo. p. ἦρκα.

Ἦρμαι, ſublatus ſum, perf. ind. paſſiv. verbi αἴρω, tollo. aor. 1. ind. paſſ. ἤρθην. a. 1. part. paſſ. ἀρθείς.

Ἥρμοζε, 3. ſing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἁρμόζω, apto. f. όσω. Th. ἄρω, apto.

Ἠρνεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ἠρνεόμην, ούμην, verbi ἀρνέομαι, recuſo. f. ήσομαι. a. 1. med. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. plur. imperf. verbi ἄρνυμαι, capio, conſequor.

Ἠρξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. & in 3. plur. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, incipio. f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium, imperium.

Ἤρξαντο, & ἤρξατο, vide in ἠρξάμην.

Ἦρξεν, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero, f. ξω. Thema ἀρχὴ, imperium.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, Herodotus, nomen proprium.

Ἤρομαι, aratro conſciſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ἤροκα.

Ἠρόμην, interrogavi, imperf. vel aor. 2. med. verbi Poetic. ἔρομαι, interrogo. At ᾐρόμην, ι ſubſcripto, eſt imperf. paſſ. verbi αἴρω, tollo.

Ἤρος, amabilis, jucundus, ab ἐράω, amo.

Ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ἤροκα.

Ἤρου, interrogaſti, 2. ſingul. imperf. vel aor. 2. med. verbi ἔρομαι, interrogo. Sed ᾔρου, eſt 2. ſing. imperf. paſſ. ᾐρόμην, verbi αἴρω, tollo. At ᾑροῦ, eſt 2. ſing. imperf. paſſ. verbi αἱρέω, capio, eligo.

Ἡροῦντο, 3. plur. imperf. paſſ. ᾑρούμην, verbi αἱρέω, capio.

Ἡροῦς, gen. ſing. ab Ἡρώ, gen. όος, οῦς, ἡ, Ero, nomen proprium virginis.

Ἡροῦς, genit ſingul. ab Ἡρώ, nomen proprium.

Ἤρουν, arabat, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀρόω, aro.

Ἥρπασε, rapuit, 3. ſingul. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. paſſ ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω. Sed ἦρσαν, 3. plur. a. 1. eſt ab ἄρδω, humecto.

Ἦρται, 3. ſing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἤρτημαι, appenſus ſum, perf. paſſ. verbi ἀρτάω, appendo. f. ήσω. hinc 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ex ἤρμην, verbi αἴρω, tollo.

Ἠρύγγιον, ου, τὸ, herba quædam aculeata, a ſimilitudine aliqua ἠρύγγου, villi dependentis e mento caprarum, & hircorum.

Ἤρυγε, eructavit, 3. ſing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω.

Ἤρυγγος, villus dependens ex mento hircorum, aut caprarum, tanquam ἔριον, ſeu lanugo. Araneum vocari ab antiquis teſtatur Plin. l. 8. c. 50. ſpirillum etiam antiqui dicebant, teſte Feſto.

Ἠρύκακε, inhibuit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρυκακέω, idem ac ἐρύκω, inhibeo.

Ἤρυκον, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, inhibeo, impedio. f. ξω.

Ἤρυον, hauriebam, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, ſeu ἀρύτω, haurio. f. ύσω.

Ἤρυτο, pluſq. perf. paſſ. 3. ſingul. verbi ἐρύω, traho, cuſtodio. An pro ἐρύσατο, 3 ſing. a. 1. med.?

Ἦρχε, pro ἦρχε, incepit, 3. ſing. imperf act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχατο, Jon. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perſ. paſſ. verbi ἔργω, idem ac εἴργω, arceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero.

Ἦρχε, præibat, 3. ſing. imperſ. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄρχομαι. Them. ἄρχω, incipio, impero.

Ἤρω, 2. ſing. a. 1. med. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, tollo. Sed ἥρω, per apocopen pro ἥρωα, accuſ. ſing. ab ἥρως, heros. At Ἡρώ, όος, οῦς, ἡ, Ero, nomen proprium virginis.

Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. plur. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡρώδης, ου, ὁ, nomen Regis, Herodes.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, nomen Herodis concubinæ, Herodias.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gr heroas profligans.

Ἠρώησα, ας, ε, aor. 1. verbi ἐρωέω, fluo.

Ἡρώϊος, & κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, communiter vero ἡρωϊκὸς, ή, όν, heroicus. Th. ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἤρων, amabam, imperſ. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros, nom. plural. ἥρωες, heroes. inde ἡρωίνη, ης, ἡ, heroina.

Ἠρώτα, interrogabat, 3. ſing. imperſ. act. verbi ἐρωτάω, interrogo. f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. ſing. & 3. plur. imperſ. act. ejuſdem verbi.

Η Σ.

Ἧς, ſuæ, genit. ab ἥ, ſua. quod ab ὅς, ſuus. Sed ἧς, & ἧσιν, pro αἷς, dat. plur Jon. ab ἥ. Th ὅς, ſuus.

Ἦς, eras, 2 ſing. imperf. & Doric. pro ἦν, 3. ſing. Sed ᾖς, ſis, 2. ſing. ſub. At ἦς, dixiſti, per aphæreſin pro ἔφης, quod pro ἔφη, imperf. vel a. 2. verbi φημί, dico.

Ἦσα, cecini, a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contracta pro ἀείδω, cano.

Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. ἧμαι, ſedeo.

Ἠσαΐας, ου, ὁ, nomen Prophetæ, Iſaias. Hebr. ſalus a Domino.

Ἦσαν, erant, 3. plur. imperſ. verbi εἰμί, ſum. At ᾖσαν, Att. pro ᾔεσαν, iverunt, 3. plur. aor. 2. act. verbi εἶμι, vel ἴω, eo. Vel per ſynæreſin poſitum pro ᾔεσαν, 3. plural. pluſq. perf. med ᾔειν. Poteſt etiam ᾖσαν, eſſe 3. plur. aor. 1. verbi ᾄδω, cano. Sunt qui velint ἦσαν etiam dici pro ᾔδεσαν, 3. pluſq. perf. per craſin pro εἰδήκεσαν, verbi εἰδέω, ſcio. fut. εἴσω. p. εἴδηκα.

Ἧσας, 2. ſing. a. 1 ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, delecto. f. ἥσω. Th. ἡδὺς, εῖα, ὺ, ſuavis.

Ἥσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ἥδομαι, delector. vide ἧσας. Sed ᾄσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ᾄδω, cano.

Ἠσαῦ, ὁ, nomen viri ἀκλίτου, Eſau, Hebr. factus.

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. & σέβω, colo.

Ἥσει, mittet, 3. ſingul. fut. ind. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω p. εἷκα. Poteſt etiam eſſe fut. 1. verbi ἥδω, delecto.

Ἠσέλγημαι, petulans fui, perfect. ind. paſſ. verbi ἀσελγέω, petulanter ago. f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἡ, petulans, inſolens.

Ἠσέλγησα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, idem ac ἀσελγέω, petulanter ago. vide ἠσέλγημαι.

Ἧσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἕω, ſeu ἵζω, ſedeo. Sed ᾖσεν, eſt aor. 1. ab ᾄδω, cano.

Ἦσθα, eras, paragoge Æol. τῷ θα, pro ἦς, 2. ſing. imperf. Sed ᾖσθα, ſis, Æol. etiam pro ᾖς, 2. ſing. ſub. verbi εἰμί, ſum. Sunt etiam, qui ἦσθα per Syncopen poni credant pro ᾔδεισθα, noveras, & hoc pro ᾔδεις, θα Æolic. paragoge, quod eſt 2. ſing. pluſq. perf. ᾔδειν, pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio. f. εἴσω. p. m. εἶδα.

Ἧσθαι, ſedere, præſ. inf. ab ἧμαι, ſedeo.

Ἡσθείην, aor. 1. opt. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ἡδέος, ὁ, ἡ, ſuavis.

Ἠσθένηκα, elangui, perf. activ. verbi ἀσθενέω, ſum infirmus viribus, fut. ήσω. ab ἀσθενὴς, invalidus, quod ex α priv. & σθένω, valeo, poſſum.

Ἠσθένουν, languebam, imperſ. ejuſdem verbi.

Ἡσθέντες, gaviſi, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἤσθετο, 3. ſingul. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, ſentio. f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. ſingul. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, ſuavis. Sed ᾔσθη ejuſdem temporis, & modi ab ᾄδω, cano.

Ἤσθημαι, ſenſi, perf. ind. paſſ. hinc in 3. ſing. pluſq. perf. ᾔσθητο, & in perf. inf ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, ſentio. a 2. med. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, lætatus ſum, & in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. paſſ. hinc ἡσθῆναι, aor. 1. inf. verbi ἥδω, delecto. Them. ἡδὺς.

Ἠσθησάμην, ω, ατο, ſenſi, a. 1. ind. med. verbi αἰσθάνομαι, ſentio.

Ἠσθῆσθαι, ſenſiſſe, perf inf. paſſ. ejuſdem verbi. vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, lætabor, f. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. a. 1. ind. paſſ. ἥσθην. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἤσθητο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi inuſit. ἐσθέομαι, pro ἕννυμαι, induor. perf. part. ἠσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis. Them. ἕω, ſeu ἕννυμι, induo. At ᾔσθητο, cum ι ſubſcripto, eſt 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi αἰσθάνομαι, ſentio. vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, devorabam, imperf. act. verbi ἐσθίω, edo. f. ίσω. p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἦσθμανα, ας, ε, anhelavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, anhelo. fut. ανῶ. præt. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, ατος, τὸ, flatus.

Ἠσθόμην, & in 3. plur. ᾔσθοντο, aor. 2. med. verbi αἰσθάνομαι, ſentio. fut. αἰσθήσομαι.

Ἦσι, ſit, Jonic pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab εἰμί, ſum. Sed ἦσι, per apocopen pro φησί, 3. ſing. a φημί, dico.

Ἦσιν, per paragogen Poet. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. εἰμί, ſum. Sed ᾗσιν, ſuis, dat. pl. Jonic. pro αἷς, ſuis, vel quibus. ab ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, a, um. vel, qui, quæ, quod.

Ἡσίοδος, ου, ὁ, Heſiodus, nomen proprium. q. ex ἥσις, εως, ἡ, delectatio, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἠσίτει, inedia premebat, imperf. verbi ἀσιτέω quod ex α priv. & σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis.

Ἤσκειν, Jonic. vel ob ſequentem vocalem, pro ἤσκει, exercebat, 3. ſing. imperfect. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno. f. ήσω. p. ἤσκηκα. perf. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, exercitatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἤσκηκα, exercui, perf. act. verbi ἀσκέω, exerceo. perf. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἤσκησαν, aptarunt, 3. plur. a. 1. act. ejuſdem verbi.

Ἤσκουν, exercebam, imperf. act. ejuſd. verbi.

Ἦσμαι, decantatus ſum, perf. paſſ. verbi ᾄδω, cano.

Ἥσμαι, lætatus ſum, perf. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ἡδέος, ὁ, ſuavis. Sunt qui ἧσμαι, ſedi, velint eſſe perf. paſſ. verbi ἵζω, ſedeo, perf. ἧκα.

Ἦσμεν, ſciveramus, per ſyncopen pro ᾔδειμεν, 1. plural. pluſq. perf. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per craſin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio.

Ἦσο, eras, vel fueras, 2. ſing imperf. vel pluſq. perf. ἤμην, verbi εἰμί, ſum. Tum ἧσο, eſt 2. ſing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἠσπάζοντο, 3. plur. imperſ. paſſ. verbi ἀσπάζομαι, amplector. fut. άσομαι. p. ἤσπασμαι.

Ἠσπα-

Digitized by Google

Ἤσπικα, tutatus ſum, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότι, verbi ἀσπίζω, delendo. Th. ἀσπίς, ίδΘ-, ἡ, clypeus.

Ἦσε, pro ᾖσε, cecinit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, cano.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἡσσάομαι, ſuperor. Th. ἥσσων, ονΘ-, ὁ, ἡ, minor.

Ἧσσον, minus, o. g. vide ἥσσων.

Ἥσσων, & ἥττων, ονΘ-, ὁ, ἡ, minor, & in neut. gen. ἧσσον, vel ἧττον, minus. q. ἥκιων, ab ἦκα. ἥσσα, vel ἧττα, inferiores partes. inde ἡσσάομαι, ſuperor.

Ἧσται, 3. ſing. perf. ab ἧσμαι, ſedr. quod vide.

Ἠστάτουν, imperf. act. verbi ἀστατέω, inſtabilis ſum, vacillo. ex α pr. & ἵστημι, ſto. inde στάσις, ſtabilitas.

Ἦστε, ſciebatis, per ſyncopen pro ᾔδειτε, a. plur. pluſq. perf. ᾔδειν, per craſin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, ſcio. Sic ᾖσαν, pro ᾔδεισαν, 3. plur. pluſq. perf.

Ἤστην, erant, dual. imperf. Poet. pro ἤτην, & in a. plur. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, ſum. Sed ἥστην, ſedebant, 3 dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, ſedeo. At ᾔστην, ſciverant, 3. dual. pluſq perf. per ſyncop. pro ᾐδείτην, verbi εἴδω, ſcio.

Ἧστο, ſedebat, Poet. pro ἧτο, 3. ſingul. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo. vel eſt pluſq. perf. ab ἕζω, ſedeo.

Ἦσταν, ἤστην, eratis, erant, Poet. pro ἦτον, ἤτην, dual. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἤστραπτε, illuminabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, fulguro. fut. ψω. p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. act. verbi ἀσυνθετέω, non ſto pactis. quod ex α priv. & συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono.

Ἡσυχάζω, quieſco, fut. άσω. p. ἡσύχακα. præſ. part. f. g. ἡσυχαζούσα. Th. ἥσυχΘ-, ου, ὁ, ἡ, quietus.

Ἡσυχία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, tranquillitas, ſilentium, ab eodem themate.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἥσυχΘ-, quietus, tranquillus.

ἭσυχΘ-, ου, ὁ, ἡ, quietus. q. ἧσιν ἔχων, ſuam habens complacentiam. Gall. *qui eſt a ſon aiſe*, ab ἥδω, delecto. inde ἥσις, voluptas, vel ab ἕω, colloco, pono. vel ab ἦκα.

Ἠσφαλίσαντο, muniverunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἀσφαλίζω, firmo. fut. σω. p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, tutus. hoc ex α priv. & σφάλλω, everto.

Ἤσχαλλον, 3. plur. a. a. act. verbi ἀσχάλλω, moleſte fero.

Ἠσχολήθησαν, operam dederunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀσχολέω, occupatus ſum, quod ab ἄσχολΘ-, cui otium non eſt. quod ex α priv. & σχολὴ, ῆς, ἡ, otium.

Ἠσχύνετο, erubeſcebat, & in 3. plural. ἠσχύνοντο, imperf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Them. αἶσχΘ-, εος, τὸ, turpitudo.

Ἥσω, mittam, fut. 1. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν. Sed ἥσω, ibo, f. 1. verbi εἶμι, ab εἶω, inuſitato.

Η Τ.

Ἤτασεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐτάζω, examino. f. άσω.

Ἦτ', pro ἦτε, hæcque, articulus præpoſitivus, habetque accentum, ob ſequentem dictionem encliticam τε.

Ἦτε, eratis, a. plur. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, ſum. Sed ἦτε eſt 2. plural. ſub. ejuſdem verbi.

Ἤτει, & ᾔτεεν, ſequente vocali, & contracte ᾔτει, 2. ſing. imperf. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Ἦ τι κε, certe, nimirum.

Ἠτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκνόω, aor. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, ſterilem efficio. ex α priv. & τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Ἠτιάσεω, accuſaveram, pluſq. perf. verbi αἰτιάω.

Ἤτην, & ἦτον, erant, eratis, imperf. dual. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἤτησαν, 1. plur. ᾔτησεν, 3. ſing. aor. 1. med. verbi αἰτέω, peto, poſtulo. f. ήσω. a 1. ᾔτησα.

Ἦ τι, vere, certe, adverb. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, objurgabat, 3. ſing. imperf. ab αἰτιάομαι, accuſo. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτιμάω, negligo, aſpernor.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, inhonoravit, 3. ſing. aor. 1 act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ἤτοι, ſive, ſeu, vel. Th. ἤ, aut.

Ἡτοίμαζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. vide ἡτοίμασα.

Ἡτοίμασα, ας, ε, & in 3. plur. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω. p. ἡτοίμακα. perſ. part. paſſ. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, paratus.

Ἡτοίμασται, 3. ſing. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι. vide ἡτοίμασα.

Ἦτον, eratis, dual. imperf. εἰμὶ, ſum.

Ἦτορ, ορος, τὸ, cor, animus. Sunt tamen, qui indeclinabile eſſe dicant. q. ab ἄω, ſpiro, fulgeo. unde αἴω, accendo. aor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus.

Ἠτοῦντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Ἦτρεον, ου, τὸ, ſtamen, textum. ut ſit quaſi νήτρεον, a νέω, nen. Schol. Nicandri etiam ἦτρεον affert pro hepate, jecore. an a textura venarum? In Epigr. pro laboro ſumitur.

Ἦτρον, ου, τὸ, imus venter, pars umbilico ſubjecta, ubi ſcil. ἦτρεον, textum inteſtinorum, Gaz. abdomen, ſumen, aut ab ἦδα, quia ibi vaſa cibaria, aut inteſtina, velut corona complicata.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, clades: quod ab ἡττάομαι, vincor. Th. ἥττων, minor.

Ἡττᾶσθαι, præſ. inf. ab ἡττάομαι, vincor.

Ἡττάομαι, ῶμαι, ſuperor, inferior evado. part. paſſ. ἥττημαι. a. 1. paſſ. ἡττήθην, ης, η. a. 1. part. ἡττηθεὶς, ἐντος. Th. ἥττων, minor.

Ἥττημα, ατος, τὸ, diminutio, defectus, clades. Th. ἥσσων, minor.

Ἡττημένος, ὁ, victus, perſ. part. paſſ. verbi ἡττάομαι, ſuperor, vincor.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus, item damnum. ἐπὶ τῷ ἥττονι. cum detrimento. Th. ἥσσων. quaſi a μικρὸς, parvus. ἥττων, minor. ἐλάχιστος, minimus.

Ἠτύχει, 3. ſing. imperf verbi ἀτυχέω, adverſa fortuna utor. quod ex α priv. & τύχη, ης, ἡ, fortuna.

Ἤτω, ſit, vel eſto, pro ἔστω, 3. ſing. imperat. ab εἰμὶ, ſum. ab inuſit. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, & craſi ἤτω.

Η Υ.

Ηὔγει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐγέω, credo. ηὔχει, ab αὐχέω, glorior.

Ηὔδα, & ηὔδα, 3. ſing. imperf. ηὔδαον, dicebam, verbi αὐδάω, fut. ήσω. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi αὐδάζομαι, loquor. idem ac αὐδάω. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδηκὼς, ὁ, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω. fut. ήσω, vocem edo. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, volo: acquieſco.

Ηὗδον, dormivi, imperf vel aor. 2. act. verbi εὕδω, dormio. f. εὑδήσω.

Ηὕηνα, areſeci, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, areſacio. Th. αὔω, ſicco.

Ηὐθύνθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi εὐθύνω, dirigo. f. υνῶ. p. υγκα. Th. εὐθὺς, rectus.

Ηὐκαίρουν, imperf. Attic. pro εὐκαίρουν, ον, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi. f. ήσω. quod ex εὖ, bene, & καιρὸς, ῦ, ὁ, occaſio, tempus.

Ἠΰκομος, ὁ, pulchricoma, Poetica diæreſi, pro εὔκομος, gen. Jonic. ἠϋκόμοιο. ex εὖ, bene, belle, & κόμη, coma.

Ηὔλει, 3. ſing. imperf. act. ηὔλεον, ουν, verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia.

Ηὐλήσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. activ. ηὔλησα, verbi αὐλέω, tibia cano. fut. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia.

Ηὐλίσθην, ης, η, & in 3. plur. ηὐλίσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi αὐλίζομαι, ſtabulor, pernocto, excubo. perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, ſtabulum.

Ηὐλόγει, 3. ſing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, benedico. f. ήσω. p. εὐλόγηκα. ex εὖ, & λόγος, verbum. quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ἠῢν, bonum, acc. ſing. ab ἠῢς, bonus. Th. ἐῢς, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invaleſco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 1. paſſ. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ηὔξατο, 3. ſing. aor. 1. med. Att. verbi εὔχομαι, oro.

Ἤϋξε, ingemuit, aor. 1. ind. act. verbi αὔω, & per διάλυσιν ἀΰω. fut. αὔσω. hinc præſens, geminato σσ, ἀΰσσω, fut. ξω, a. 1. ἤϋξα. Vel a comm. f. αὔσω, Dor. αὔξω.

Ηὔξετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo. f. 1. med αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.

Ηὐξήθην, auctus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, augeo, invaleſco. f. αὐξήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. paſſ. ηὔξημαι.

Ηὔξησα, aor. 1. ind. act. vide ηὐξήθην. Th. αὔξω, invaleſco.

Ηὐπορεῖτο 3. ſing. imperf. paſſ. Att. verbi εὐπορέω, abunde poſſum, eſt mihi facultas. f. ήσω. p. εὐπόρηκα. quod ab εὔπορος, pervius. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, inveni, per ſyncopen pro ηὑρησάμην, Att. & Æol. pro εὑρησάμην, aor. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. paſſ. Att. verbi εὑρίσκω, invenio, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα.

Ηὕρω, 2. ſingul. aor. 1. med. ηὑράμην, ab εὑρίσκω, invenio.

Ἠΰς, Poetica ectaſi pro ἐῢς, bonus, fortis, generoſus, Iliad. β. gen. ἠέος.

Ἤϋσα, ας, ε, clamavi, diſſoluta diphthongo pro ηὖσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ἠΰτ', pro ἠΰτε, ſicut, tanquam. per ectaſin, & dialyſin Jon. pro εὖτε, adverb.

Η Φ.

Ἧφα, perf. act. ab ἅπτω, necto. f. ψω. a. a. ἧψα, perf. paſſ. ἧμμαι, a 1. paſſ. ἥφθην.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, ignis, q. ab ἅπτω, accendo, & αἰστόω, deſtruo.

Ἥφασα, contrectavi, aor. 1. ind. activ. verbi ἀφάω, tracto. quod ab ἁφὴ, ῆς, ἡ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἠφειδήκεισαν, 3. pl pluſq. perf. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno. imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκὼς, quod ab ἀφειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui non parcit. ab α priv. & φείδομαι, parco.

Ἠφείθην, conceſſi, pro ἀφείθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι, dimitto, permitto. quod ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἠφηνιακὼς, ὁ, duplici augmento, pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detrecto. ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena.

Ἥφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. ſing. aor. 1. paſſ. ab ἅπτω, tango.

Ἧφθαι, attigiſſe, perf. inf. paſſ. ab ἅπτω, tango. f. ψω. p. ἧφα. perf. paſſ. ἧμμαι.

Ἠφίει, permiſit, aor. 2. verbi ἀφίω, ſeu ἀφίημι, permitto. cujus aor. 2. ἄφιον, & cum augmento præpoſitionis ἤφιον, ες, ε. Vel potius dicendum, eſſe a. 2. verbi ἀφιέω, dimitto. f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον.

Ἠφίει, emittebat, 3. ſing. imperf. pro ἀφίει, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, emitto, vel ut alii volunt ἀφίημι. Th. ἵω, mitto.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio. f. ύσω. p. ἤφυκα.

Ἠφυ-

Ἠρωρίσθαι, perf. inf paſſ. verbi ἀφορίζω, termino, definio, f. ίσω. p. ἀφώρικα. quod ex ἀπὸ, & ὅρος, ου, ὁ terminus, limes.

H X.

Ἦχα, 3. ſing. perf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. paſſ. ἦχθαι. a. 1. paſſ. part. ἀχθεὶς, ductus.

Ἠχεῖ, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ἠχέω, ſono. f. ήσω. Th. ἠχὴ, ῆς, ἡ, ſonus.

Ἠχῆεν, pro ἠχῆεν, voc. ſingul. ab ἠχήεις, εσσα, εν, canorus. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχὼ, idem ac ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχήεις, ὁ, & in f. g. ἠχήεσσα, reſonans, adject. ab ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἤχθέσθην, ægre tuli, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἄχθομαι, ægre fero. f. έσομαι, quaſi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἤχθημαι, inimicus ſui, perf. ind. paſſ verbi ἐχθαίρομαι, quaſi ab ἐχθέομαι. f. 2. med. ἐχθαροῦμαι. aor. 2. med. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium. Sunt qui velint, ab ἄχθομαι, ſum inviſus, derivari. Tum Thema eſt ἄχθος, εος, τὸ, onus.

Ἤχθην, ης, η, ductus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω. odio proſequor. f. αρῶ. p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἠχθόμην, odio fui, & in 3. plur. ἤχθοντο, a. 2, ind. med. verbi ἐχθάνομαι, odio ſum. q. ab ἐχθέομαι. vide ἤχθημαι. Vel eſt imperf. verbi ἄχθομαι, ſuccenſeo. ſut. έσομαι, vel ἔσομαι. Thema ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἦχι, pro ᾗ, ubi, adverb. Them. ὅς, ἥ, qui.

Ἤχλυσε, 3. ſing. aor. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obtenebror. f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ, caligo.

Ἠχμαλώτευται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco. a. 1. act. ᾐχμαλώτευσα, ας, ε. vide in αἰχμάλωτος, captivus.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. activ. ab ἔχω, habeo. f. ἕξω.

Ἦχος, ου, ὁ, ſonus, vox. An ab ἦχα, perf. act. verbi ἄγω, frango? an potius ab ἄω, flo? unde αὔω, clamo. Hinc ἠχέω, ſono. Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, Echo. κατηχέω, ſono, inſono. κατήχησις, εως, ἡ, inſtitutio, qua prima rudimenta alicujus ſcientiæ traduntur, κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit. κατηχούμενος, ου, ὁ, qui prima elementa diſcit.

Ἠχρειώθην, & in 3. plur. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀχρειόω, inutilem reddo, f. ώσω, p. ἠχρείωκα. ex α priv. & χρεία, ας, ἡ, uſus.

H Ψ.

Ἡψάμην, ω, ατο, attigi, aor. 1. med. verbi ἅπτομαι, ſeu ἅπτω, tango. fut. ψω. p. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω, coquo. f. ἑψήσω. inde ἕψημα, pulmentum.

H Ω.

Ἠῶθ', pro ἠῶθεν. vide ἠὼς, aurora.

Ἠῶθεν, mane. Eſt & ἠῶθεν, diluculo. Th. ἠὼς, aurora.

Ἠῷοι, adv. in aurora. ab ἠὼς, aurora.

Ἠωνίκει, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi αἰωνίζω, æterno. fut. ίσω. p. ᾐώνικα. Th. αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum.

Ἠωρεῖτο, 3. ſingul. imperf. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Them. αἰωρέω, ſurſum tollo.

Ἠώρουν, imperf. act. verbi αἰωρέω, in ſublime attollo. f. ήσω. p. ᾐώρηκα.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, aurora, diluculum, antemeridianum tempus, dies. acc. ἠόα, ἠῶ, & ἠῶ, pro ἠῶα, vel ἠῶα. hinc ἠῷος, ου, ὁ, matutinus. ab αὔω, ſplendeo, ut ſit quaſi αὔως: αυ mutatur in η, & inde ſit ἠώς. πρὸς ἠῶ, ad auroram.

Θ.

Θ Octavæ litteræ figura, novem denotat. ſonum habet τ τ, addita aſpiratione, θ Jon. pro τ. θ in φ, Æol. ut φήρ.

Θ', pro τε, &; ſequente aſpiratione.

Θάασσεν, ſedebat, 3. ſing. imperf. verbi θαάσσω, idem ac θοάζω, ſedeo, celeriter moveor. Th. θοὸς, ῦ, ὁ, celer, velox.

Θαγῆ, 2. ſingul. fut. 2. med. θαγήσομαι, verbi θάσσω, propero, pro θάσσειν. vide θάσσειν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli, Thaddæus. Syriace uber.

Θαεῖτο, Doric. pro θηεῖτο, & hoc Jonic. pro ἐθεᾶτο, 3. ſingul. imperf. verbi θεάομαι, & Jonic. θηέομαι, ομαι, ſpecto.

Θαεῦ, Jon. pro θαῦ, vide, præſ. imper. paſſ. verbi θέομαι, pro θεάομαι, ſpecto. f. άσομαι. ſic θᾶσαι, pro θέασαι aſpice, a. 1. imperat. med. θασάμενος, pro θεασάμενος, Dor.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, ſpectaculum. vide θεάομαι.

Θαητὸς, ῦ, ὁ, mirus, admirandus, conſpicuus, Doric. pro θεατὸς, ab eodem verbo.

Θαίζω, agito, impello. Heſych. pro ἐλαύνω. An a θέω, pro ὁρμῶ, & ἐλαύνω, & a βία, vis?

Θαιμὸς, ὁ, domus, plantatio; οἰκία, φυτὸς, Heſych. an corruptum a δόμος?

Θαιρὸς, ῦ, ὁ, cardo, axis. a θύρα, janua. Heſych.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile: piſcium latibulum: quia eſt eis ut θάλαμος. Nam & θάλαμος pro ſtabulo piſcium dicitur. eſt & θαλάμη, pars narium, quæ μύξαι ἀποκρίνονται. Item θαλάμαι, fanum Caſtoris, ac Pollucis, quia οἶκος, domus.

Θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Thema θάλαμος, ου, ὁ, thalamus.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, cubicularius, in thalamo verſans. ex θάλαμος, thalamus, & πολέω, verſo.

Θαλαμίη, ης, ἡ, navis foramen, qua remus in aquas exſertus exſtat. Th. θάλαμος, thalamus, cubile, cella.

Θαλάμιος, ὁ, ad thalamum pertinens: ut in navi θαλάμιοι, remex.

Θαλάμοισι, dat. plur. Jon. a θάλαμος, cella.

Θάλαμος, ου, ὁ, thalamus, cubiculum, cella, domus: pars navis inferior, Poll. l. 1. Nuptiarum locus, & dies. Item latibulum piſcium, Ariſtot. l. 4 anim. & nidus avium. Hinc θαλάμη, ης, ἡ, cubile. θαλάμιος, ad thalamum pertinens. Ἐπιθαλάμιον, carmen nuptiale.

Θάλασσα, ſeu θάλαττα, ης, ἡ, mare, a qua marina, aqua ſalſa. quaſi a θάλλω, quod vitrei ſit coloris, vel quia aquarum vi eſt omnis vigor, & generatio. unde Thales aquam omnium corporum principium dixit. vel quia θολὸς, turbida eſt aqua marina. Lib. 3. Reg. cap. 10. θάλασσα, pro ſulco ponitur. hinc θαλάσσιος, θαλασσαῖος, & θαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, marinus.

Θαλασσοκρατέω, maris imperium obtinere. hinc θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur. ex θάλασσα, ἡ, mare, & κρατέω, fortiter impero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Θαλάττιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, a θάλαττα, ης, ἡ, mare.

Θαλέει, Poet. pro θάλλει, viret, 3. ſingul. præſ. ind. verbi θάλλω, vireo.

Θαλέθοντες, οἱ, florentes, præſ. part. verbi θαλέθω, idem ac θάλλω, floreo.

Θάλεια, ας, ἡ, nomen Muſæ, Thalia. Eſt & θάλεια, ſeu θαλία, ἡ, epulum ſolemne, dies feſtus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω, vireo.

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, virens, floridus, a θάλλω, vireo. θάλεια, ἡ, florens vita ſtatus, dies feſtus.

Θαλερὸς, οἱ, ὸν, in flore exiſtens. ab eodem them. θαλερώτερον, profuſius, comp.

Θαλέω, ῶ, fut. ήσω. Poet. floreo, vireo. metaph. decoror, ornor. θάλησε, aor. 1. Jon. Th. θάλλω, vireo.

Θαλία, Jon. θαλίη, ης, ἡ, nomen mulieris, Thalia. Et θαλίαι, convivia ſunt, ſolemnitates. θαλιάζω, florida convivia agito. Th. θάλλω, vireo.

Θαλίη, convivio, dat. ſing. θαλίῃσι, dativ. plural. Jon. a θαλία, ας, ἡ, convivium ſolemne. Th. θάλλω, vireo.

Θαλλία, ſeu θαλία, ας, ἡ, idem etiam ac θαλλὸς, ῦ, ὁ, ramus virens, germen. Th. θάλλω, vireo.

Θάλλοισα, ας, ἡ, Doric. pro θάλλουσα, ης, ἡ, florens, præſ. part. f. g. a θάλλω, vireo.

Θαλλὸς, ῦ, ὁ, olea, pineus ramus, omnis frons virens. θάλλος, εος, τὸ, ſtirps, planta. a θάλλω, vireo.

Θάλλουσι, florent, 3. pl. ind. præſ. a θάλλω, vireo, pullulo.

Θάλλω, fut. λῶ, vireo, pullulo, floreo. p. τέθαλκα. hinc θαλερὸς, ῦ, ὁ, virens, floridus. an a θάλος, germen?

Θάλος, εος, τὸ, germen, Poet. pro θαλλὸς, ῦ, ὁ, vel θαλλὸς, ῦ. ὁ, proles, filius. Et pro τιμὴ, δόξα, honor, gloria, decus. Th. θάλλω, vireo.

Θάλπεαι, Jon. & Dor. pro θάλπῃ, cremaris, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a θάλπω, foveo.

Θάλπιος, ου, ὁ, nomen proprium, quaſi a θαλπιάω, caleſco. Th. θάλπω, foveo.

Θαλπιόων, pro θαλπιῶν, præſ. part. Poet. a θαλπιάω, caleſco. Th. θάλπω, foveo, f. ψω.

Θαλπιὼθ, Cant. 4. 4. ἐν θαλπιώθ, ubi Aquila ἐν ἐπάλξεσι. Hieron. in propugnaculis. Junius, ad armaria. Alii, turres prealtas vertunt.

Θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio: q. θάλλειν ποιῶ, florere facio. hinc θάλψις, εως, ἡ, focus, fomentum. θάλπος, εος, τὸ, calor, æſtus.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. Item ſpes, quia calefacit: ut contra metus frigefacit. ab eodem them. Vide Heſych.

Θαλύνει, Heſych. θάλλειν ποιεῖ, florere facit. θαλύνω. calefacio. θαλυκρὸς, calidus.

Θαλύσιος, α, ον, ex novis frugibus factus, ut panis θαλύσιος. Sed θαλύσια, feſtum poſt comportatas fruges: primitiæ frugum. Them. θάλλω, vireo, germino.

Θαλφθεὶς, ὁ, calefactus, aor. 1. part. paſſ. θαλφθῇ, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi θάλπω, foveo. f. ψω.

Θάλψωμεν, 1. plur. aor. 1. ſub. act. verbi θάλπω, vel θαλέω, foveo.

Θαμὰ, adverb. crebro, frequenter. θαμάκις, idem. q. ex ἅμα, quod ſimul eſt: inde θαμινὸς, frequens. hinc θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, creber, frequens. θαμειὸς, ῦ, ὁ, idem.

Θάμαρ, ἡ, nomen mulieris ἄκλιτον, Thamar. Hebr. palma.

Θάμβεε, obſtupuit, 3. ſing. imperf. Jon. verbi θαμβέω, obſtupefacio. fut. ήσω. Th. θάμβος, εος, τὸ, ſtupor.

Θαμβέω, ῶ, obſtupefacio, expaveſco. f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præſ. paſſ. θαμβέομαι, expaveſco, obſtupeſco. imperf. paſſ. ἐθαμβούμην, οῦ, & 3. plur. ἐθαμβοῦντο, οῦντο. aor. 1. paſſ. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, εος, τὸ, ſtupor.

Θάμβησαν, expavit, 3. ſingul. aor. 1. Jonic. pro ἐθάμβησαν, verbi θαμβέω, expaveſco.

Θάμβος, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio. hinc θαμβέω, ſtupeo. q. a θάπτω, idem ac θάπος.

Θαμεῖς, & θαμέες, frequentes, crebri, nom. & acc. plur. a θαμὴς, frequens.

Θαμειὰ, ᾶς, ἡ, & θαμειὸς, ῦ, ὁ, frequens. Th. θαμὰ, adv. crebro.

Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, frequens, creber. nom. plur. θαμέες, frequentes. Th. θαμὰ, crebro.

Θαμίζω, frequento, frequens ſum.

Θαμιμασάδης, Scythice Neptunus appellatur.

Θαμι-

Digitized by Google

Θαμινᾶ, frequenter, crebro, Poetic. adv. idem ac θαμὰ, crebro.

Θάμνος, ου, ὁ, frutex, fruticetum, quaſi creber ramis. a θαμινὸς, creber, & quaſi denſus. Frutices enim in ſylvis denſius concreſcunt. quod a θαμὰ, crebro.

Θάμυρις, ἡ, ſolemnis cœtus, congregatio, quia θαμὰ, id eſt, cum frequentia congregata.

Θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, lethalis, mortifer, a θνήσκω, morior.

Θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ, lethifer, a θάνατος, ου, ὁ, mors, quod a θνήσκω, morior, & φέρω, fero. præt. med. πέφορα.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, gen. Jon. θανάτοιο, a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον. θανάτῳ πέμπειν, dare letho.

Θανατοῦν, præſ. inf. a θανατόω, occido, interficio.

Θανατόω, ῶ, occido. fut. ώσω. p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. aor. 1 ſub. θανατώσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. act. θανατῶσαι. aor. 1. ind. paſſ. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. θανατωθεὶς, έντος, ὁ, ab eodem themate.

Θανατώσουσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi θανατόω, occido.

Θανέειν, Jon. pro θανεῖν, a. 2. inf. a θνήσκω, morior.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. Jon. & Dor. pro θανεῖν, mori, a θνήσκω, morior.

Θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Θάνησι, a. 2. opt. act. ejuſdem verbi.

Θανόντος, mortui, gen. Dor. pro θανόντος, aor. 2. part. f. g. a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, τὸ, aor. 2. part. act. neut. gen. θανόντ', pro θανόντα, accuſ. ſing. m. g. θανόντων, genit. plur. a. 2. part. a θανὼν, όντος, ὁ, verbi θνήσκω, morior.

Θανοῦμαι, fut. 2. med θανεῖται, aor. 2. part. act. f. g. a θνήσκω, morior.

Θανὼν, όντος, ὁ, qui mortuus eſt, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

Θάοντα, Dor. pro θεῶντα, accuſ. ſingul. part. præſ. act. verbi θεάω, vel θεάομαι, ſpecto.

Θάπτεν, ſepeliebat, 3. ſingul. imperf. Jon verbi θάπτω, ſepelio.

Θάπτω, ſepelio admiror. fut. ψω. p. τέταφα. aor. 1. ind. ἔθαψα. aor. 1. inf. θάψαι. aor. 2. ind. ἔταφον. aor. 2. ind. paſſ. ἐτάφην, ης, η, ſepultus fui. aor. 2. inf. paſſ. ταφῆναι. fut. 2. paſſ. ταφήσομαι. præt. med. τέθηπα. Hinc τάφος, ου, ὁ, ſepulchrum. ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura. ἐντάφιος, ου, ὁ, ἡ, ſepulchralis, funebris. quaſi a θῶ, id eſt, pono, vel ab ἅπτω, τ præfixo, accendo: quod veteres cadavera non ſepelirent, niſi concremata, & ad cineres redacta.

Θάρα, ὁ, nomen viri, ἄλλοτε, Zara. Hebr. ſparſus.

Θαργήλια, ας, ἡ, ſc. ἑορτὴ, feſtum. Vel θαργήλια, τὰ, ſc. ἱερὰ, ſacra in honorem Apollinis, & Dianæ. Cum pro primitiis ſacra facerent, coquebant ſemina in olla, quam vocabant θάργηλον, eodem nomine quoque ipſam ἱκετηρίαν, id eſt, ſupplicationem. q. a θέρω, calefacio, & γῆ, terra. nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, ὁ, undecimus menſis Athenienſium: quia θέρει τὴν γῆν, calefacit terram. Aprili reſpondet.

Θαῤῥαλέος, idem ac θαρσαλέος, ὁ, fidens. Them. θάρσος, εος. τὸ, fiducia.

Θαῤῥεῖν, præſ inf. a θαῤῥέω, confido, bono ſum animo.

Θαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum. f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθάῤῥησα, a θάῤῥος, εος, τὸ, idem ac θάρσος, fiducia.

Θαρσαλέος, ου, ὁ, fidens, audax. comp. θαρσαλεώτερον. major audacia, ſubſtantive. Thema θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θαρσαλέως, audacter, adv. a θαρσαλέος, fidens, audax.

Θάρσει, confide. præſ. imperat. activ. a θαρσέω, fiduciam habeo. præſ. part. θαρσῶν. θαρσήσας, a. 1. part. τεθάρσηκα, perſ. act. Th. θάρσος, τὸ, audacia.

Θαρσεὺς, έως, ὁ, Tharſenſis. θάρσος, ου, ἡ, Tharſus, D. Pauli patria.

Θαρσεῦσα, ας, ἡ, Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, confidens.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. vide θάρσει.

Θάρσος, εος, τὸ, & per metatheſin θράσος, εος, τὸ, fiducia, audacia. q. a θέρω. calefacio. ut θερμὸς eſt calidus, & audax. θερμὸν ἔργον, audax facinus: hinc θρασὺς, έος, ὁ, audax. θαρσαλέος, ου, ὁ, idem. θαρσέω, fiducia præditus ſum. θαῤῥέω, idem. θρασὺς, έος, ὁ, audax. θρασέως, audacter.

Θαρσὸς, ου, ἡ, nomen urbis, Tharſus, Apoſtoli Pauli patria. Ponitur & pro Oceano. 1. Reg. 22. 49. Pro gemma, Exod. 28. 29. Actor. 3. 30. hinc θαρσεὺς, Tharſenſis.

Θαρσυνέσκω, Poet. pro θαρσύνω, fiduciam affero. inde imperf. θαρσυνέσκον.

Θαρσύνω, fiduciam affero. f. υνῶ. præſ. part. f. g. θαρσύνουσα. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θάσαι, Dor. pro θέασαι, Poet. vel Jon. aor. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, ſpecto, pro quo Poetæ θηέομαι.

Θασεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Θησεὺς, Theſeus.

Θασεῦμαι, ponam, Doric. pro θήσομαι, f. 1. med. verbi τίθημι, pono.

Θασσάμενος, Doric. & per craſin pro θεασάμενος, ὁ, fut. 1. med. part. a θεάομαι, ſpecto.

Θάσος, ου, ἡ, Thaſus, inſula quædam maris Ægæi. unde Thaſia uva. An a θέω, pono, quod bene poſita?

Θᾶσσον, τὸ, celerius, compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, celer.

Θάσσω, ſedeo, a θέω, pono, quod eſt ſedere facio.

Θάσσων, ὁ, celerior, quaſi θοάσσων, a θοὸς, celer, comparativus ex ταχὺς, celer, τάχιων & θάσσων, celerior.

Θάτερος, ὁ, alteruter, a τοῦ, pro ὁ, & ἕτερος. Sic θατέρου, pro τοῦ ἑτέρου, & ſic porro θατέρᾳ, Dor pro τῇ ἑτέρᾳ.

Θαῦμα, ατος, τὸ. res mira. in plur. θαύματ', pro θαύματα. Th. θαυμάζω, miror.

Θαυμάζομεν, 1. plur. præſ. ind. θαυμασόμεθα 1 plur. fut. 1. med. a θαυμάζω, miror, admiror, colo.

Θαυμάζω, miror, admiror, colo, obſervo. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. άσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε. a. 1. ſub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. τεθαύμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. θαυμασθῆναι, admirationi eſſe. f. 1. med. θαυμάσομαι, ῃ, εται. q. a θαῦμα, miraculum, quod a θάω, vel θεάω, ut ſit quaſi θέαμα, ſpectaculum, quo viſo homines mirantur. Hinc θαυμάσιος, α, ὁ, admirabilis. θαυμαστὸς, οῦ, ὁ, idem. θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, miraculum.

Θαυμαίνω, admiror, pro θαυμάζω. inde θαυμανέοντες, fut. part. plur. numeri.

Θαύμαντος, gen. ſing. a θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Θαυμάσιος, α, ον, admiratione dignus, a, um. Thema θαυμάζω, miror.

Θαυμαστὸς, ὁ, ὸν, admirabilis. οὐ θαυμαστὸν, non eſt mirum. Th. θαυμάζω, miror, admiror.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, ſepultus, a, um, in dat. plur. θαφθεῖσι, aor. 1. part. paſſ. a θάπτω, ſepelio. aor. 1. inf. paſſ. θαφθῆναι.

Θάψαι, aor. 1. inf. act. verbi θάπτω, ſepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam ferulacea, a Thapſo inſula ſic dicta.

Θάψος, ου, ἡ, lignum Scythicum. Vel herba ad tingendum apta; quia lanam rubefacit. a Thapſo flumine, ubi naſcitur, ita dicta.

Θάω, video, ſcil. cum ſtupore. Eſt & θάω, nutrio.

Θ E.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, Dea, θεᾶν, gen plur. Dor. ſed θεάων, pro θεῶν, Æolic. Th. θεὸς, Deus.

Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum. accuſ. ſingul. θέαν. Thema θεάομαι, ſpecto. Poteſt θέα etiam dici in præſ. imperat. act. a θεάω, ſpecto.

Θεαθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi θεάομαι, ſpecto, contemplor.

Θέαινα, idem ac Θεὰ, Dea.

Θεανὼ, ἡ, Theano. 4. contractorum.

Θεάομαι, ſpecto, contemplor. fut. 1. med. άσομαι. perſ. paſſ. τεθέαμαι. a. 1. paſſ. ἐθεάθην aor. 1. inf. paſſ. θεαθῆναι. aor. 1. med. ἐθεασάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. med. θεάσασθαι. aor. 1. part. med. θεασάμενος. hinc θέαμα, ατος, τὸ, ſpectaculum. θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. θέατρον, ου, τὸ, locus, in quo ludi ſpectantur. q. a θάω, contracte ex θεάω, ſpecto, ſcil. cum admiratione.

Θεάριον, ου, τὸ, pro loco ſacro, vel templo ſumitur. Erat enim Θεάριον locus publicus in Ægina inſula, ubi convivia ſiebant. Alii fanum Pythii Apollinis fuiſſe dicunt. Pind. Scholiaſt.

Θεασάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. θεάσασθαι, aor. 1. inf. med. a θεάομαι, ſpecto.

Θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. acc. plur. θεατὰς, a θεάομαι, ſpecto.

Θεατρίζω, in theatrum omnibus ſpectandum produco. f. ίσω. p. τεθεάτρικα. perſ. paſſ. τεθεάτρισμαι, quod a θέατρον, ου, τὸ, theatrum, a θεάομαι, ſpecto.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum. ſpectaculum. dativ. ſingul. τῷ θεάτρῳ. Th. θεάομαι, ſpecto.

Θέε, diſcurrebat, pro ἔθεε, 3. ſing. imperf. Jon. verbi θέω, curro.

Θεὲ, legitur 1. Reg. 14. 29. Ezech. 4. pro thalamo. Symmachus vertit οὐδὸς, ſolum, limen. Aquila πρόθυρον, veſtibulum, limen.

Θέειον, Poet. & Jon. pro θεῖον, ου, τὸ, ſulphur. hinc θεειόω, ſulphure fumigo. Sic & θέειος, Poet. pro θεῖος, α, ον, divinus, divina, divinum.

Θεεύμενος, Jon. pro θεώμενος, ὁ, præſ. part. a θεάομαι, ῶμαι, ſpecto.

Θεήϊος, ου, ὁ, Poetic. pro θεῖος, divinus.

Θεῆς, Deabus, Jonic. pro θεαῖς, a θεὰ, Dea. Th. Θεὸς, Deus.

Θεήσασθαι, contemplari, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med. a θεάομαι, ſpecto.

Θεήσεαι, Jonic. pro θεάσῃ, 2. ſing. fut. med. verbi θεάομαι, ſpecto. f. θεάσομαι, & Jon. θεήσομαι, η.

Θεητὸς, οῦ, ὁ, cum admiratione ſpectandus. a θεάω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, ſpecto. fut. άσομαι, Jon. ήσομαι.

Θεία, ἡ, nomen mulieris. Sed θείην, divinam. Jon. pro θείαν, a θεῖος, εία, θεῖον, divinus, a, um. Thema Θεὸς, Deus.

Θείει, Jonic. vel Poetic. pro θεῖ, currit, 3. ſing. præſ. a θέω, curro. f. θεύσομαι. Sic θείειν, pro θεῖν.

Θείην, ης, η, aor. 2. opt. act. Sed θείη, ponat, eſt 3. ſingul. præſ. ſub. a θέω, pono, pro quo Poetæ θείω. vel eſt a. 2. ſub. Poetic. pro θῇ, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. a τίθημι, pono.

Θείνω, ferio, percutio, Poet. fut. νῶ. p. κα. præt. part. paſſ. f. g. θεθειμένην, verberatam. vide θείνω, τύπτω, id eſt, cædo.

Θείοιο, gen. Jonic. pro θείου, a θεῖος, divinus.

Θείομεν, ponamus, 1. plur. a. 2. ſub. act. Poet. pro θῶμεν, verbi τίθημι. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. ſub. θῶ, Poet. θεῶ, & in plural. θέωμεν, & metri gratia θείομεν, & ſyſtole θέομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, ſulphur. quod a θεῷ, Deo, ſit, tanquam, πῦρ κεραύνιον, ignis fulmineus. Eſt & θέαφον, & θείαφον, tanquam divinitus accenſum, ab ἅπτω, accendo. Eſt & θεῖον, ου, τὸ, divinitas, numen. Th. Θεὸς, Deus.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, a, um. Eſt & θέειος, Poetic. pro θεῖος. Th. Θεὸς, Deus.

Θερ-

Θειότερον, & Θειότερα, divinius, adverb. comp. a Θεὸς, Deus.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majeſtas. ejuſdem thematis.

Θεῖτε, per ſyncopen pro θείητε, 2. plur. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θειώδης, εος, ὁ, ſulphureus. a θεῖον, ου, τὸ, ſulphur.

Θείωσα, conſecravi, Joa. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, Deo conſecro. Th. Θεὸς, Deus.

Θέλ', pro θέλε, præſ. imperat. act. a θέλω, vel ἐθέλω, volo, vis. f. θελήσω, a. 1. part. θελήσας.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, veneficus. a θέλγω, decipio.

Θελγομένη, ῆ, geſtiens, præſ. part. paſſ. f. g. a θέλγομαι, geſtio.

Θέλγω, mulceo, delinio, decipio. f. ξω. q. ἐν τῷ θέλειν ἄγω, impello quocumque velim. Poſſis etiam referre ad θηλὴ, quæ mamma: ut ſit velut lactare, & quæ molliter tractanda. hinc θελκτὴρ, delinitor. θελκτήριον, illecebra.

Θέλεις, vis, 2. ſingul. præſ. ind. a θέλω, volo, vis.

Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. a θέω, pono. Them. θέμεθλον, baſis, fundamentum.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas, & in plur. τὰ θελήματα. θέλησις, εως, ἡ, idem. a θέλω, volo, vis.

Θελήσω, volam, f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Θελητὸς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. ab eodem themate.

Θελκτὴρ, ὁ, delinitor. θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. a θέλγω, mulceo.

Θελξινόων, permulcentium, gen. plur. a θελξίνοος, ὁ, mentem demulcens. a θέλγω, mulceo, & νόος, mens.

Θέλοισα, Doric. pro θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. a θέλω, volo.

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, volunt, 3. pl. præſ. ind. act. a θέλω, volo.

Θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. a θέλω, volo, f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω pono. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum.

Θέλω, ſeu ἐθέλω, volo, delector, opto. imperf. ἤθελον, ες, ε. fut. θελήσω. perf. τεθέληκα. a. 1. ἠθέλησα, ας, ε, & Attic. ἠθέλησα. aor. 1. ſub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω. an θέλειν, a θέω λέειν? Potius a θέω, & λῶ.

Θέμα, ατος, τὸ, poſitio; id, quod poſitum. quæſtio, quæ pro fundamento diſſertationis ponitur. Eſt & θέμα, ſidus natalitium, horoſcopum. a τίθημι, pono.

Θεμαῖος, ἄνεμος νότος, ἡ ἀνατολὴ, ventus Notus, aut Oriens.

Θεμέθλοις, dativ. plural. a θέμεθλον, idem ac θέμελον, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμείλιον, Poet. pro θεμέλιον, ου, τὸ. & θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Th. θέμεθλον, idem.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. p. τεθεμελίωκα, perf. paſſ. τεθεμελίωμαι. pluſ. perf. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, & Jon. τεθεμελίωτο, 3. ſing. Hinc θεμέλιον, & θεμέλιος, ab eod. themate.

Θέμεν, Jonic. pro θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, ponere, a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὴν ἅπασαν ἀμφὶ τοῖς πράγμασι, ponere omne ſtudium circa rem aliquam. θέμενος, aor. 2. part. med. a τίθημι, pono.

Θεμερὸς, ου, ὁ, gravis, venerandus. Th. θέμις, jus.

Θέμεθλον, Poet. idem ac θέμελον, fundamentum. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Θέμηλον, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω, pono. θεμείλιον, ου, τὸ, idem. θεμελιόω, baſim, fundamentum pono.

Θεμίπλεκτος, ου, ὁ, Poet. a Themide contextus. ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, a πλέκω, plico, necto, & Θέμις, jus, lex, inſtitutum

Θέμις, ιδος, vel ιος, ἡ, jus, lex, inſtitutum. vectigal. a θέω, pono. hinc θεμιστὸς, οῦ, ὁ, legibus conſentaneus. ἀθέμιστος, ου, ὁ, ἡ, nefarius. Eſt &

Θέμις, nomen Deæ, Themis.

Θεμισκέρως, οντος, ὁ, juris ſtudioſus. qui jura colit, & juſtitiam exercet. ex θέμις, jus, & κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, miſceo.

Θεμίσκοπος, ου, ὁ, Poetic. juris inſpector, & præſes. Ex θέμις, jus, & σκέπτομαι, video.

Θεμιστεύω, fut. εύσω. aor. 1. med. ἐθεμιστευσάμην; Poet. juſte judico, guberno. Th. θέμις, jus, lex.

Θέμιστα, juſtitiam, acc. ſing. θέμιστες, vectigalia, oracula, a θέμις, ιστος, ἡ, jus, lex: vectigal.

Θεμιστεῖος, α, ον, Poetic. pro δίκαιος, juſtus. Th. θέμις, jus.

Θεμιστέων, gen. plur. Jon. a θεμιστὴ, ῆς, ἡ, a θεμιστὸς, οῦ, ὁ, legibus conſentaneus. Th. θέμις, lex.

Θεμιστοκλέους, gen. ſing. a Θεμιστοκλῆς, έους, ὁ, Themiſtocles.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. quæ ſapit ex legibus.

Θεμιστὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸς, ὴ, ὸν, conſentaneum θέμιδι, licitum. Eſt & θεμιστὸς. θεμιστεύω, jus dico, impero. Th. θέμις, jus, lex, inſtitutum.

Θεμὸς, ὁ, diſpoſitio, monitio. Th. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquare, accedere cogo, facio. q. a θέω, pono. ut ſit ponere in conſpectu. Alii a θέμις, jus; quatenus eſt δυνατὸν, poſſibile.

Θέναρ, αρος, τὸ, palma, vola. cavitas manus, & pedis. q. a θέσει, quia in volam ponuntur, quæ dantur. aut a θείνω, cædo, quod illa pars manus percutiatur.

Θείνω, cædo, pulſo, tundo. at θενῶ. f. ενῶ. a. 2. ἔθενον. hinc θάνατος. q. a θύω, ferio, macto.

Θεοβλαβὴς, ὁ, ἡ, cui Deus mentem eripuit. ex Θεὸς, Deus, & βλάπτω, noceo. f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, Theognis, nomen proprium.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a Deo doctus. ex Θεὸς, Deus, & διδάσκω, doceo.

Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ου, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus, tributus. Sic θεοδμάτα, ας, ἁ, Dor. pro θεοδμήτη, divinitus condita. Ex Θεὸς, Deus, & δέμω, ſtruo. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, Theodorus.

Θεόδοτος, ου, ὁ, divinitus, & a Deo datus. idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex Θεὸς, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, vocat. ſingul. a Θεοείκελος, Deo ſimilis. quod ex Θεὸς, Deus, & εἴκελος, ſimilis. Th. εἴκω, aſſimilo.

Θεόθεν, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, divinitus, a Deo, adverb.

Θεοῖο, genit. Jonic. pro Θεοῦ, a Θεὸς, Deus.

Θέοισα, Doric. pro θέουσα, ης, ἡ, currens, præſ. part. f. g. a θέω, curro.

Θεῖτο, θοῖτο, 3. ſing. aor. 2. med. opt. Jonic. a θέω, ῶ, pro communi θείμην, εῖο, εῖτο, verbi τίθημι, pono.

Θεοκρίτης, ου, ὁ, Deorum judex: periphraſis Paridis. a Θεὸς, Deus, & κρίνω, judico.

Θεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, a Deo conditus. a Θεὸς, Deus, & κτίζω, condo, creo.

Θεολόγος, ου, ὁ, ἡ, Theologus. Tribuitur Joanni Evangeliſtæ κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam, q. d. λέγων περὶ τοῦ Θεοῦ, loquens de Deo.

Θεομαχέω, Deo repugno. fut. ήσω. p. τεθεομάχηκα. hinc θεομάχος, ου, ὁ, ἡ, Deo repugnans. ex Θεὸς, Deus, & μάχομαι, pugno.

Θέωμεν, Poet. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεόμοιρος, ου, ὁ, Poet. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, qui ſortem divinitus eſt adeptus: & hinc præſtantiſſimus. Ex Θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, ſortior.

Θεόντων, gen. plur. part. præſ. a θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θεόπνευστος, ου, ὁ, ἡ, divinitus inſpiratus. ex Θεὸς, Deus, & πνέω, ſpiro. fut. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, Theopompus, nomen proprium. Vel a Deo miſſus. a πέμπω, mitto, & Θεὸς, Deus.

Θεοπροπέω, vaticinor. θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio. θεοπρόπιον, vaticinium. θεοπρόπος, ου, ὁ, vates. quod a Θεὸς, Deus, & πρέπω, excello, decorus ſum.

Θεόρτος, ου, ὁ, Poet. ἐκ Θεοῦ ὡρμημένος, καὶ ἐλθὼν, a Deo excitatus, & protectus. ex Θεὸς, Deus, & ὄρω, excito.

Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. aliquando etiam pro Dea ſumitur. q. a θέω, pono, facio. q. ὁ θεὶς τὸ πᾶν, & idem θεῶ, ſeu θεᾶται, inſpicit omnia, & θεῖν διὰ πάντων, penetrat omnia. hinc θειότης, ητος, ἡ, Deitas. θεῖος, ε, ὁ, divinus. ἄθεος, ου, ὁ, ἡ, impius. ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas. ἔνθεος, ου, ὁ, ἡ, divinus, in quo Deus eſt. ἐνθουσιάζω, numine afflor. ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, afflatus divinus.

Θεόσδοτα, divinitus data. ex Θεὸς, Deus. & δίδωμι, do. Θεόσδοτος, a Deo datus.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei. θεοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, Dei cultor. ex Θεὸς, Deus, & σέβω, colo.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ, ἡ, Dei oſor. ex Θεὸς, Deus, & στυγέω, odi.

Θεόταυρος, ου, ὁ, Deus taurus. Epitheton Jovis.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Them. Θεὸς, Deus.

Θεότιμος, ου, ὁ, Theotimus, nomen proprium. Vel divinitus honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Jonic. Dei apparitio. ex Θεὸς, Deus, & φαίνω, appareo.

Θεόφιν, divinitus, adverb. Interdum & pro θεοῖς, a θεός.

Θεόφραστος, ου, ὁ, Theophraſtus, nomen proprium.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Divina mente præditus, vates, propheta. ex φρὴν, mens, & Θεὸς, Deus.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla. θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, ſervus.

Θεραπεία, ας, ἡ, ſanatio; famulatus. ab eodem themate.

Θεραπευθείσῃ, dat. ſingul. aor. 1. part. paſſ. f. g. θεραπεύσειε, 3. ſingul. a. 1. opt. act. Æol. verbi θεραπεύω, famulor, ſervio.

Θεραπεύω, famulor, ſervio, curo, ſano, cum Accuſ. imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. fut. εύσω. p. τεθεράπευκα. aor. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω. imperf. paſſ. ἐθεραπευόμην, ου, ετο. perf. paſſ. τεθεράπευμαι. perf. part. τεθεραπευμένος, η, ον. aor. 1. ind. paſſiv. ἐθεραπεύθην, ης, η. Thema θεράπων, ὁ, miniſter.

Θεραπηΐη, Jonic. pro θεραπεία, ſanatio: famulatus.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ. Locus in Lacedæmone, Helenæ civitate celebris. Hinc Therapnæi fratres, Caſtor, & Pollux.

Θεράποντα, acc. ſingul. θεράποντε, nom. dual. θεράπουσι, dat. plur. a θεράπων, οντος, ὁ, miniſter.

Θεράπων, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus. q. a θέω, curo. hinc θεράπαινα, ης, ἡ, miniſtra. θεραπεύω, famulor, ſervio, curo. θεραπεία, ας, ἡ, miniſterium, ſanatio. θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, miniſter. item curator, medicus. θεραπευτικὸς, οῦ, ὁ, officioſus. ἀθεράπευτος, ου, ὁ, ἡ, inſanabilis.

Θεραφεῖμ, imagines, idola, Theraphim.

Θερείη, ης, ἡ, Jon. pro θέρεια, vel θερεία, idem ac θέρος, æſtas.

Θερείτατε, per ſyncopen pro θερειοτάτη, ης, ἡ, ſuperlativ. a θέρειος, æſtivus.

Θέρεος, Dor. pro θέρους, gen. ſing. a θέρος, εος, τὸ, æſtas.

Θέρω, idem ac θερμαίνω, calefacio.

Θε-

Θερίζω, meto, cum Accuſ. ſæpe abſolute ponitur. f. ίσω. p. τεθέρικα. a. 1. paſſ. θερίσας, αντος, ὁ, perf. paſſ. τεθέρισμαι. a. 1. paſſ. ἐθερίσθην. Th. θέρος, εος, τὸ. meſſis.

Θερινὸς, ῦ, ὁ, æſtivus. a θέρος, εος, τὸ, æſtas.

Θερίσδεν, Dor. pro θερίζειν, præſ. inf. a θερίζω, meto.

Θερισμὸς, ῦ, ὁ, meſſis. ab eodem themate.

Θεριστὴς, ῦ, ὁ, meſſor. ejuſdem etiam thematis.

Θέριστρον, ſeu θερίστριον, ου, τὸ, veſtis æſtiva. Th. θέρος, æſtas.

Θερμὰ, nom. plur. n. g. a θερμὸς, calida. Th. θέρω, calefacio.

Θερμαίνω, calefacio. fut. ανῶ. a. 1. ἐθέρμηνα. perf. τεθέρμαγκα. præſ. paſſ. θερμαίνομαι, caleſio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο. perf. paſſ. τεθέρμασμαι. aor. 1. paſſ. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, calefacio.

Θέρμετο, calefaciebat, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi Poet. θέρμομαι, pro θερμαίνω, calefacio.

Θερμὸς, ῦ, ὁ, ἡ, calidus, calida, & in ſuperlat. θερμότατος, caliditiſſimus. hinc θέρμη, ης, ἡ, calor. Th. θέρω, calefacio.

Θέρος, εος, τὸ, æſtas, meſſis. q. a θέρω, ferveo. quia calida ejus temperies, & æſtas maxime fervet, & in æſtate nos pariter incaleſcimus. hinc θερινὸς, ῦ, ὁ, æſtivus. θερίζω, æſtatem tranſigo, ſano. θερισμὸς, ῦ, ὁ, meſſis. θεριστὴς, ῦ, ὁ, meſſor.

Θερσίτης, ου, ὁ, Therſites, nomen proprium.

Θέρσος, Æolice pro θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θέρσω, fut. Æol. a θέρω, calefacio. unde θερσόμενος, f. 1. part. medii.

Θέρω, calefacio, medeor, curo. f. θερῶ, & Æol. θέρσω. q. curo fovendo. calore enim fovemur, & fomentationes calidæ eſſe debent ad perſpirationem promovendam. hinc θερμὸς, ῦ, ὁ, calidus. θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor. θέρμη, calor, æſtus.

Θὲς, pro θέτω, pone, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θέσαν, poſuerunt, Jonic. pro ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. ἔθην, a τίθημι, pono.

Θέσθαι, aor. 2. inf. med. θέσθω, 3. ſingul. a. 2. imperat. med. a τίθημι, pono.

Θέσις ἐπέων, carminum compoſitio. a τίθημι, pono.

Θέσκελος, per ſyncop. pro θεοείκελος, Deo ſimilis, admirabilis. Iliad. γ. ſic in plur. n. g. θέσκελα, divina, Deo ſimilia. ex Θεὸς, Deus, & εἴκελος, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Θεσμὸς, ῦ, ὁ, lex, ſanctio, ritus, mos vetus: ſtrues lignorum. q. a θέω, pono, ſtatuo. inde θέσμιος, ου, ὁ, legitimus. θέσμια, inſtituta.

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, ſacrum Cereris. θεσμοφόρια, feſta in Cereris honorem. ex θεσμὸς, lex, & φέρω, fero.

Θεσπεσίη, ας, ἡ, & Jon. θεσπεσίη, vide in θεσπέσιος, divinus.

Θέσπισμα, τὸ, edictum, decretum divinum.

Θεσπέσιος, ου, ὁ, ἡ, divinus, genit. Jon. θεσπεσίοιο, Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vaticinans, divinus.

Θεσπιδαὲς πῦρ, ignis divinitus ardens. quod a θέσπις, divinus, & δαίω, uro.

Θεσπίξαισα, Doric. pro θεσπίσασα, aor. 1. part. activ. f. g. a θεσπίζω, vaticinor.

Θεσπίζω, vaticinor. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, & θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum.

Θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, divinus. q. ex Θεὸς, Deus. & ἔπω, vel ἐσπω, Poetic. dico. hinc θεσπίζειν, vaticinari, ſtatuere, ſancire.

Θεσπρωτῶν, gen. plur. a θεσπρωτοὶ, Theſproti, populi in Epiro.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, nomen urbis, Theſſalonica. Gr. victoria Theſſalia reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis.

Θέσσαν, Jon. & Poet. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic θέσαντο, 3. pl. a. 2. med. a τίθημι, pono.

Θεστίης, ου, ὁ. Theſties, nomen proprium.

Θέστωρ, ὁ, Ænopis filius. hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τὰ, reſponſa divina: oracula, vaticinia. a θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, a Deo dictus: oraculo prædictus. fatalis. Odyſſ. δ. quod a Θεὸς, Deus, & φημὶ, dico.

Θετέον, ponendum eſt, conſtituendum, a τίθημι, pono.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, poſitivus, a, um. in pl. n. g. θετικά. θετικῶς, affirmativa. Nazianz. in Orat. Th. τίθημι, pono.

Θέτις, ἡ, Thetis, nomen proprium Deæ.

Θέτο, repoſuit, Jon. pro ἔθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi τίθημι, pono. aor. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Θετὸς, ἡ, ὸν, poſitus, adoptivus, adoptatus.

Θετταλία, ας, ἡ, Theſſalia. nomen regionis. hinc θετταλοὶ, οἱ, Theſſali.

Θέτω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. θὲς, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θεῦ, Doric. pro θοῦ, vel θέσο, aor. 2 imperat. med. verbi τίθημι, pono.

Θεύγνις, ιδος, ἡ, per craſin, pro θεόγνις.

Θεύγνωθαι, Cretenſium dialecto, pro θέλγεσθαι. Heſych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Pſeudoprophetæ, Theudas. Gr. torrens.

Θευμαρεῖ, Dor. pro θεομαρεῖ, quod Attice θουμαρῆ, dat. ſingul. a θουμαρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Dor. pro θεομαρὴς, έος, ὁ, ἡ, divinus, a, um. q. ὑπὸ θεοῦ μεμερισμένη, τουτέστι δεδομένη τῷ θεῷ. quod a Θεὸς, Deus, & μερίζω, partior. Th. μείρω, divido.

Θεύμορος, ου, ὁ, per craſin, & Dorice pro θεόμορος, a Deo datus. ſeu per diſtributionem alicui a Deo datus. ex Θεὸς, Deus, & μείρω, partior.

Θεύσεται, Jon. pro θεύσῃ, 2. ſingul. f. 1. med. hinc θεύσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θευσούμενος, Dor. pro θευσόμενος, ὁ, f. 1. part med. ejuſdem thematis.

Θευχαρίλα, Dor. pro θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

Θέω, f. θεύσομαι, curro, curſu contendo. Eſt & θέω, pono, facio. unde τίθημι, pono.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Jon. ponamus, a. 2. plur. aor. 2. ſub act. a τίθημι, pono.

Θεώντων, gen. plur. part. præſ. a θεάω, exhibeo me videndum. Th. θεάομαι, ſpecto.

Θεωρεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. a θεωρέω, ſpecto. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio.

Θεωρέω, ſpecto. fut. ήσω. p. τεθεώρηκα. aor. 1. ſub. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρὸς, ſpectator, contemplator.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, nomen navis publicæ, qua Athenienſes ſuos θεωροὺς, Theoros, & ſacrorum publicos miniſtros quotannis in Delum mittebant litatum Apollini. Item θεωρὶς nomen proprium vatis. Demoſth.

Θεωρὸς, ῦ, ὁ, ſpectator, contemplator: oraculi conſultor. a θεάομαι, ſpecto. hinc θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur; item præceptum. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio. Eſt & θεωρὸς, ὁ, qui rerum divinarum curam gerit. a Θεὸς, Deus, & ὤρα, cura. hinc & θεώριον, pro loco ſacro. Fuit locus publicus in inſula Ægina, ubi convivia fiebant. Alii fanum Pythii Apollinis eſſe dicunt, Pind. Schol.

Θ Η.

Θήβα, Doric. pro Θήβῃ, ſeu ἐν ταῖς Θήβαις, Thebis.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus. ex θήβη, Thebæ, & γίνομαι, naſcor.

Θήβαζε, Thebas, adverb. a Θῆβαι, Thebæ.

Θηβαῖος, ου, ὁ, Thebanus, & in plur. θηβαῖοι, οἱ, Thebani.

Θήβη, ης, ἡ, nomen urbis Bœotiæ. hinc θήβηθεν, Thebis adverb.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. a θήγω, acuo.

Θήγει, acuit, 3. ſing. præſ. ind. a θήγω, acuo.

Θήγω, acuo, incito, inſtigo. f. ξω. p. τέθηχα, a. 1. ἔθηξα. q. τίθω τὸ θοὸν ἄγω, ad acumen cogo, id eſt, acutum reddo.

Θηεῖσθαι, Jonice pro θεᾶσθαι, præſ. inf. a θεάομαι, ſpecto.

Θηεῖτο, contemplabatur, Jon. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3 ſingul. imperf. a θηέομαι, Jonice pro θεάομαι, ſpecto.

Θηεύμενος, ου, ὁ, Jon. & Dor. pro θεώμενος, præſ. part. a θεάομαι, ſpecto.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Jon. pro ἐθεῶντο, intuebantur, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Θηήσαντο, contemplati ſunt, Jonice pro ἐθεήσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi θηέομαι, pro θεάομαι, contemplor. hinc θηήσασθαι, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med.

Θηητὸν, τὸ, mirandum, verbale a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, ſpecto.

Θήϊον, Jon. pro θεῖον, τὸ, ſulphur.

Θηκαῖος, α, ον, thecæ deſtinatus, ad aliquid condendum, vel recipiendum. a τίθημι, pono.

Θηκάμενος, ὁ, ponens, aor. 1. part. med. a τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθηκα. a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Jon. pro ἔθηκαν, poſuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. θήκατο, 3. ſingul. aor. 1. med. Jon. ejuſdem verbi.

Θῆκε, poſuit, Jon. pro ἔθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Θήκη, ης, ἡ, theca, ubi aliquid reponitur, ſepulchrum, loculus. Plato lib. de Legibus. a τίθημι, pono.

Θηλάζω, lacto, lac præbeo, ubera ſugo, mamma nutrio. Uſurpatur tam de muliere lactante, quam de puero, qui lactatur. præſ. part. f. g. θηλάζουσα. f. άσω. p. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præſ. part. Thema θηλὴ, ἡ, papilla.

Θηλαμὼν, ὁ, ἡ, nutritor, nutrix. a θηλάζω, lacto. Them. θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla.

Θήλεας, & θηλέας, Jon. pro θηλείας, fœmella. accuſ. plural. θηλέες, nom. pl. θήλειαι. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus. acc. θῆλυν.

Θηλέω, Jonic. pro θαλέω, idem ac θάλλω, germino, pubeſco.

Θηλέων, genit. Attic. a θῆλυς, fœmina.

Θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla, mamma, apex, ſumma. q. a θάω, nutrio. vel eo quod lac θάλλει, ſcaturit, & quaſi pullulat. hinc θηλάζω, lacto, ſugo.

Θηλητὴρ, κυνηγέτης, apud Heſych. forte legendum θηρητὴρ, venator. a θὴρ, fera.

Θηλυδρίας, ὁ τεθηλυμμένος, mollis, effœminatus, a θῆλυς, fœmina, & δράω, facio.

Θηλυνόεσθαι, fœminarum more laſcivire. a θῆλυς, fœmina.

Θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, & θήλεια, ας, ἡ, τὸ θῆλυ, fœmineus, a, um: vel fœmina. q. a θηλὴ, quia mamma lactifera inſtruitur, viriſque majores mammas habet.

Θηλυτεράων, mulierum, gen. plur. Æol. a θηλύτεραι, compar. f. g. a θηλύτερος, effœminatior, mollior. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus.

Θηλυτόκος, ου, ὁ, fœmellipara. ex θῆλυς, fœmina, & τίκτω, pario. præt. med. τέτοκα.

Θηλὼ, Heſych. τροφὸς, τιθὴ, altrix, nutrix. a θηλὴ, mamma.

Θημὼν, ὁ, cumulus, acervus rerum ſimul poſitarum. a τίθημι, pono. Eſt & θημωνία.

Θὴν, νὸς, ὁ, acervus, idem ac θὶς. Eſt & θὴν, expletiva particula; & pro quidem ſumitur, & certe. Homer. Iliad. β.

Θήνιον, lac, γάλα, Heſych. a θάω, nutrio, lacto.

Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a θήγω, acuo. f. ξω.

Θηοῖο, 2. ſingul. opt. præſ. paſſ. a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, ſpecto, video.

Θήπω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. q. a θηέω, miror. admirationem enim viſu oſtendimus. Sic & mirari eſt videre, uſurpatur τέθηπα, & ταφὼν, pro θαπών. Alii ad θάπτω, ſepelio, referunt.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera. Item leo, Homer. Iliad. γ. gen. plur. θηρῶν. dat. pl. θηρσί. q. a θέω, curro. huc enim illuc in ſylvis diſcurrunt feræ. Hinc θηρίον, ου, τὸ, bellua. θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferinus. θήρα, ας, ἡ, venatio, tendicula. θηράω, & θηρεύω, venor, ſector. θηρατὴς, & θηρευτὴς, ου, ὁ, venator.

Θήρα, ας, ἡ, venatio: aucupium, captura: item tendicula. hinc θηράω, venor. Th. θὴρ, ὁ, fera. Eſt & θήρα, ἡ, inſula.

Θηραῖον ἔπος, vaticinium in inſula Thera redditum. Th. θήρα. θηραῖον, τὸ, veſtis genus. Poll. l. 7. θήραιον vero vinum quoddam Cretenſe. Idem. θηραῖον οἶνος, Galen. κατὰ τόπ. l. 7.

Θηρᾶν, præſ. inf. a θηράω, venor. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Θήρεον, πέπλον ποικίλον, peplum varium Atticie, inquit Heſych. q. a θὴρ, bellua.

Θήρευε, præſ. imperat. activ. a θηρεύω, præſ. inf. θηρεῦσαι, aor. 1. inſ. activ. a θηρεύω, feras venor. Them. θὴρ, fera.

Θηρευέμεν, Jon. pro θηρεύειν, venari, affectare. præſ. inf. a θηρεύω, feras venor.

Θηρευτὴς, ac θηρευτὴρ, ὁ, venator. a θηρεύω, feras venor.

Θηρευτικὸς, ῦ, ὁ, venaticus. θηρευτικὸς βίος, venatoria vita. Ariſt. Polit.

Θηρεύω, feras venor, inſidioſe obſervo, capto. f. εύσω. p. τεθήρευκα. a θὴρ, ὁ, fera.

Θήρης, gen. ſing. Jonic. a θήρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fera. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Item Poet. pro θηρευτὴρ. a θηρεύω, venor. Th. θὴρ, ρὸς, ὁ, fera.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator. ejuſdem verbi, & thematis.

Θηριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris captus, a θηρίον, fera, & ἁλίσκω, capio.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris comeſtus. a θηρίον, fera, & βρώσκω, comedo.

Θηριομαχέω, cum belluis pugno. f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. quod a θηριομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui cum feris pugnat. compoſ. ex θηρίον, ου, τὸ, fera. Th. θὴρ, fera, & μάχομαι, pugno.

Θηρίον, ου, τὸ, fera, beſtia. θὴρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, fera.

Θηριωδέστατα, τὰ, feris refertiſſima, ſuperl. a θηριώδης, ferus.

Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferus, a. hinc θηριωδῶς, adverb. ferino more.

Θηροφόνη, ης, ἡ, fericida. ex θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, & φένω, occido. p. m. πέφονα.

Θηρώμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. a θηράω, venor. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Θηρῶν, ὁ, captans, præſ. part. activ. ab eodem verbo, & them.

Θὴς, τὸς, ὁ, operarius, ſervus, mercenarius, proletarius, Plutarch. in f. g. θῆσσα, ancilla, quaſi a θέω, facio; ut famulus a facio.

Θῆσαι, lactaſſe, a. 1. inſ. act. per ſyncopen pro θηλάσαι. Sic θήσατο, ſuxit, pro θηλάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jonic. a θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla.

Θησαίατο, contemplati ſunt, Jonic. pro θεάσαντο, ea in η coaleſcentibus, & ν in α verſo. a θεάομαι, ſpecto. f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. med. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, theſauros extruo, congero, repono. f. ίσω. p. τεθησαύρικα. perſ. paſſ. τεθησαύρισμαι. Hinc θησαυρισμὸς, congerendi prudentia. Th. θησαυρὸς, ῦ, theſaurus.

Θησαυρὸς, ῦ, ὁ, theſaurus, gaza: litterarum monumenta, Xenoph. A τίθημι εἰς αὔριον, in craſtinum repono. Vel ab αὐρὸν, dives. ut ſit divitiarum repoſitio. hinc θησαυρίζω, theſaurizo.

Θησέα, acc. ſing. a Θησεὺς, έως, ὁ, Theſeus. nomen proprium.

Θήσει, 3. ſing. fut. 1. act. θήσειν, f. 1. inſ. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θησέμεν, Doric. pro θήσειν, fut. 1. inſ. act. a τίθημι, pono.

Θησεύμεσθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, ponemus, 1. plur. f. 2. med. verbi τίθημι, pono.

Θησεὺς, έως, ὁ, Theſeus. nomen proprium.

Θῆσθαι, lactare, contracte pro θάεσθαι, præſ. inſ. Jon. pro θᾶσθαι. Sed alii per ſyncopen dici volunt pro θηλάζεσθαι, præſ. inſ. paſſ. a θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, ἡ, papilla.

Θήσομαι, ponam, fut. 2. med. θήσω, fut. 1. act. in plur. θήσομεν, ponemus, verbi τίθημι, pono.

Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, ponunt, 3. plur. f. 1. act. a τίθημι, pono.

Θήσω, & Dor. θησῶ, ponam, f. 1. act. a τίθημι, pono.

Θῆτα, ſervum, acc. ſing. a θὴς, θητὸς, ὁ, ſervus, θῆσσα, ἡ, ancilla.

Θητεύω, mercede ſervio. fut. εύσω. a θὴς, τὸς, ὁ, mercenarius.

Θ Ι.

Θιαγὼν, ὁ, panis, qui Diis proponebatur.

Θιάζω, choros duco, tripudia, a θίασος, thiaſus.

Θίασος, ου, ὁ, thiaſus, ſaltatio, & pompa, quæ Baccho exhibebatur. Athen. l. 2. Virg. Ecl. 5. Inſtituit Daphnis thiaſos inducere Baccho. θιάσους συνάγειν, Demoſth. Tum ſodelitas, ſocietas. Xenophon.

Θίβη, ης, ἡ, fiſcella ſcirpea inſtar arculæ. Exod. 2. Heſych. θίβη πλεκτὸν τι κιβωτοειδὲς, ὡς γλωσσόκομον. Duci poſſet a θέω, pono, ut ſit repoſitorium. Sed vide θήκη.

Θιβρὸς, ά, όν, toſtus ſub carbonibus: fervidus: item tener, venerabilis. forte a πῦρ, ignis. vel a θύω, incendo. pro tenero, eſt q. a τρυφερός.

Θιγεῖν, aor. 2. inſ. activ. θιγέμεν, Jon. pro θίγειν, præſ. inſ. a θίγω, tango.

Θίγοισα, Doric. pro θίγουσα, ἡ, tangens. præſ. part. f. g. ab eodem verbo.

Θίγον, tange, Dor. pro θίγε, aor. 2. imperat. act. verbi θίγω, tango.

Θίγω, tango, attingo. f. ξω. p. τέθιχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. hinc θίξις, εως, ἡ, tactus. q. a θέω, pono. Tango manum appono.

Θὶν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus. Item littus. Eſt & θῖνα, acc. ſing. pro θῖνα, a θὶς, littus, q. a θέω, pono, vel curro. aqua enim ad littora confluit. Vel a θείνω, quod littora aquarum aſſultu verberentur. Tradunt Grammatici θὶν pro littore acceptum eſſe f. generis, alias m.

Θιός, Deus, Cretenſ. a θεός.

Θιπόβρωτος, malus, pro θριπόβρωτος, comeſtus a vermibus, vel tineis, quæ θρῖπες, & βρώσκω, comedo.

Θισπίω, conjicio, Heſych. Puto a θέσπις, vates, ut ſit vatis inſtar divinare.

Θ Λ.

Θλαδίας, ὁ, eunuchus, proprie, cui teſtes contuſi. a θλάω, frango.

Θλάσπι, εως, τὸ, thlaſpi, herba. a θλάω, quia fructus ejus quaſi contuſus.

Θλάσσε, 3. ſing. aor. 1. act. Poet. pro ἔθλασε, verbi θλάω, frango.

Θλάω, elido, frango. f. σω. p. κα. hinc θλάσμα, ατος, τὸ, fractura.

Θλιβίας, θλαδίας, ὁ, ſpado, cui teſtes τεθλιμμένοι, contuſi.

Θλίβω, attero, ſtringo, contero, premo. fut. ψω. p. φα, cum acc. perſ. paſſ. τέθλιμμαι. perſ. part. τεθλιμμένος, preſſus. q. a θλάω. hinc θλίψις, εως, ἡ. afflictio. θλιμμὸς, idem.

Θλίψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas, compreſſio. In ſacris litteris ponitur pro anguſtia, & tribulatione. Ad Hebr. 10. a θλίβω, premo.

Θ Ν.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, morior, θνάσκομεν, Dor. pro θνήσκομεν. & θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, mortalis.

Θνατὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. plur. Dor. pro θνητὰ, mortalis, Dor. θνατός. Thema θνήσκω, morior.

Θνήξομαι, moriar, f. e. med. a θνήσκω, morior.

Θνῆσις, ἡ, mors, corruptio. θνησιμαῖος, ὁ, morticinus.

Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperſ. θνήσκοντες, οἱ, nom. plur. præſ. part. a θνήσκω, morior.

Θνήσκω, morior, interficior. πρὸς σοῦ θνήσκομαι, a te occidor. Lucian. fut. θνήξομαι, η, εται. fut. 2. med. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. pluſq. perſ. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. præt. med. τέθνεα. inde inſ. præt. med. τεθνάναι, contract. pro τεθνηκέναι. q. a θνάω, inuſit. quod quaſi θέω ἄνω, ſurſum tendo, ſcil. ad Deum, qui animam infuderat. Hinc θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis. θάνατος, ου, ὁ, mors; item pro capite. θανατόω, morte afficio, ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors.

Θνητοῖο, gen. Jon. a θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis. dat. plur. θνητοῖσι. Th. θνήσκω, morior.

Θνητῶν, genit. plur. a θνητὸς, mortalis.

Θ Ο.

Θοάζω, celeriter moveor: a θοὸς, celer. ſaſideo Sophocli in Œdip. aliis curro, erro, inſanio, bacchor, feſtino, ut Interpr. Apollon. Rhod. aliis terreo: abſolvo: interficio: more figuli fingo.

Θοῇσι, velocibus, dat. plur. f. g. Jonic. pro θοαῖς, a θοὸς, ῦ, ὁ, celer, feſtinus.

Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. opt. med. Poet. pro θείμην, εῖο, εῖτο, tanquam a θέω, pro τίθημι, pono.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum. convivium, cibus. tanquam a θύω, epulor. vel a θέω, pono, & οἶνος, vinum. Convivia enim erant maxime συμπόσια, combibia: hinc θοινάω, ήσω, epulor.

Θοινίζω, Jon. convivio excipio.

Θοῖτο, vide in θοίμην.

Θολία, ας, ἡ, petaſus, pileus faſtigiatus, umbella faſtigiata, umbraculum, ſive muſcarium. ex θόλος, ου, ὁ, ædificium, tholus.

Θολὸς, ῦ, ὁ, ſordes, fæx, atramentum ſepiæ. Etiam ſumitur θολὸς adjective; turbidus. hinc θολόω, turbo: θολερὸς, ῦ, ὁ, turbidus. q. ab ὀλλύω, perdo, quia πᾶν ὄλλυται, hoc perditur, & ejicitur.

Θόλος, ου, ὁ, ædificium, teſtudo, camera faſtigiata. Erat etiam θόλος locus, ubi Athenis ſervabantur ſcripturæ publicæ, & ubi ii, qui ex Prytaneo eſſent, cœnare ſolebant. Plut. in Apolog.

Θολοῦντα, acc. ſing. part. præſ. a θολόω, turbo. Th. θολὸς, fæx.

Θοὸς, ά, ὸν, celer, velox. q. a θέω, celeriter eo. Acuta enim ſubito penetrant.

Θόρε, deſiliit, 3. ſing. aor. 2. act. Jon a θορέω, vel θόρω, ſalio. Sic θόρον, Jon. pro ἔθορον. imperf. vel a. 2.

Θορὸς, ὁ, & θορὴ, ἡ, ſemen genitale. Theophr. Thema θόρω, ſalio.

Θορυβεῦντι, Dor. pro θορυβοῦσι, tumultuantur, 3. plur. ind. præſ. verbi θορυβέω, tumultuor.

Θορυβέω, tumultuor, perturbo, applaudo. Demoſth. in 2. Philipp. f. ήσω, p. τεθορύβηκα. imperſ. ἐθορύβουν, εις. Th. θόρυβος, tumultus.

Θορυβήσῃ, obſtrepat, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a θορυβέω, tumultuor.

Θόρυβος, ου, ὁ, tumultus, turba. q. a θρόος, tumultus, & βοὴ, clamor, quia in tumultu clamor multiplex eſt.

Θορυβοῦντες, οἱ, tumultuantes, præſ. part. pl. num. m. g. a θορυβέω, tumultuor.

Θορνύσθαι, libidine agitari, coitum appetere, q. πρὸς τὴν θορὴν ὄρνυσθαι, ad genitale ſemen excernendum impetu quodam ferri.

Θόρω,

Θόρω ſive θρώσκω, ſalio, quaſi a θέω ὀρούω, curro, ob celeritatem motus. præſ. part. θόρων.

Θοῦ & θέο, θέσθω, a. 2. imperat. med. verbi τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, Thucydides. in dativ. Θουκυδίδη.

Θούριδος, impetuoſæ, gen. ſing. a θοῦρις, ιδος, ἡ. Th. θόρω, ſalio.

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſus, exiliens, libidinoſus. & in f. g. θοῦρις. ab eodem themate.

Θοῦρος Συβαρίτης, Thurus Sybarita, nomen viri.

Θόωκος, Poet. pro θῶκος, ſedile, ſolium. a θοάζω, ſedeo. Th. θοός, celer.

Θόωνα, acc. ſing. a Θόων, Thoon, nomen proprium.

Θοῶς, adv. celeriter, raptim, graviter. Odyſſ. ξ. Th. θοός, ή, όν, celer.

Θ Ρ.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia.

Θρᾳκιστί, Thracum more, a Θρᾷξ, Thrax.

Θρᾶνος, ου, ὁ, ſella, ſedes. Item tranſtrum: ſcamnum, ſubſellium, Ariſtoph. in Plut. aſſula, tabula, Poll. l. 10. Galeno laſanum, vas, quo recipiuntur excrementa. a θράω, ſedeo.

Θρᾷξ, ᾳκός, & Poet. Θρήξ, ηκός, ὁ, Thrax. ab auctore ſic dict. hinc Θρᾴκιος, & Θρηΐκιος, ου, ὁ, Thracius. Θρᾷξ nomen avis apud Oppian.

Θράσεια, ας, ἡ, f. g. θρασύς, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θράσσω, perturbo, vellico, Poet. pro ταράσσω, turbo, per ſyncopen.

Θρασύγυιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui audacia habet membra, ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, magnanimus, Heſiod. a θρασύς, έος, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & καρδία, ἡ, cor.

Θρασυμαχᾶν, gen. plur. Dor. pro θρασυμάχων, a θρασύμαχος, ου, ὁ, audax in pugna.

Θρασυμάχανος, ου, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, audax machinator, qui conſilium init audax. Ex θρασύς, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & μηχανή, ῆς, ἡ, machina.

Θρασύμαχος, ου, ὁ, Thraſymachus, nomen proprium, q. audax in bello. ex θρασύς, audax, & μάχη, pugna.

Θρασυμέμνονα, acc. ſing. a θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, audax. ex θρασύς, audax, & μένω, maneo, exſpecto. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θρασυμήδεα, accuſ. ſingul. a Θρασυμήδης, εος, ὁ, Thraſymedes, nomen proprium.

Θρασύπονος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασύς, qui labores audacter adit, & tolerat.

Θρασύς, εῖα, ύ, audax. a θαῤῥέω, audeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θραύω, frango, tero. hinc θραυστός, ή, όν, fragilis. q. a θλάω, contundo.

Θράω, ſedeo. f. ήσω. aor. 1. med. ἐθρησάμην. aor. 1. inſ. med. θρήσασθαι.

Θρᾷσσα, ας, ἡ, Dor. pro Θρῇσσα. legitur & Θρᾷσσα, vel ττα, Threſſa.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne, quod alitur, pro θρέμμα. a τρέφω, alo. f. θρέψω. perf. paſſ. τέθραμμαι.

Θρέξασκον, concurri, vel concurrerant, 1. ſing. vel 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt eſſe imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem ac τρέχω, curro.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω, curro.

Θρεσικάρδιος, ου, ὁ, Poet. cui præ metu cor in pectore trepidat, & ſalit. a θορέω, & per ſyncop. θρέω, ſalio. Th. θόρω, idem, & καρδία, cor.

Θρεπτήρια, τά, educationis præmia. Th. τρέφω, alo. f. θρέψω.

Θρέττε, barbar. pro θάῤῥει. Ariſtot. & Heſych. θρέττε· τὸ θάῤῥει, ἢ θαρσεῖ.

Θρέφθη, aor. 1. paſſ. Ion. a τρέφω, alo. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Θρέψαι, aor. 1. inf. act. θρέψαιο, 2. ſingul. aor. 1. opt. med. ejuſdem verbi.

Θρεψάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ejuſdem verbi τρέφω, alo.

Θρέψαντα, aor. 1. part. act. f. g. θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. ejuſdem verbi.

Θρέψον, nutri, aor. 1. imperat. act. θρέψω, f. 1. act. a τρέφω, alo.

Θρέψω, alam, f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Θρέω, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. hinc θρόος, ου, ὁ, clamor.

Θρηίκιος, ου, ὁ, Thracius. a Θρήξ, ηκός, Ion. pro Θρᾷξ.

Θρηΐξ, Ion. pro Θρήξ, quod pro Θρᾷξ, Thrax.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. Θρήκηθεν, adv. ex Thracia.

Θρηκῶν, gent. plur. Ion. pro Θρᾳκῶν, a Θρᾷξ, Thrax.

Θρήνει, præſ. imperat. activ. a θρηνέω, lamentor.

Θρηνέω, lamentor, odas lugubres cano. imperf. ἐθρήνεον, ουν. fut. ήσω. p. τεθρήνηκα. aor. 1. imperat. act. θρήνησον, ατω, plange. Them. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

Θρῆνος, ου, ὁ, & θρῆνος, εος, τὸ, luctus, planctus. q. a θρέω. alii a θραύω, frango, quod luctus animam frangat.

Θρηνοῦσι, 3. plur. præſ. ind. act. θρηνέω, lamentor.

Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. q. a θρόνος, ſella. Them. θράω, ſedeo. f. ήσω.

Θρησκεία, ας, & Ionic. ίη, ης, ἡ, religio, cæremonia, ſuperſtitio: modo in bonam partem, modo malam uſurpatur. a θρησκεύω, religioſe colo, veneror.

Θρησκεύω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror, colo. q. θεοῖς ἀρέσκειν, Deo placere. an a τρέω, timeo? Vulgo a Θρᾷξ, Ion. Θρήξ, Θρηκός, Thrax, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc θρησκεία, ſuperſtitioſus Deorum cultus. ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus divinus, quem quis ſua ſponte elegit.

Θρῆσκος, ου, ὁ, religioſus. Th. θρησκεύω, colo.

Θρίττανον, ου, τὸ, ea pars currus, cui onera imponuntur, Heſychius. an a θρᾶσθαι, ſedere?

Θριαί, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam mittunt. an a θραύω, frango, quia fragmenta lapidum? aut quod eis frangant dubitationem? θριοβόλος, qui θριὰς βάλλει, ſortilegus. Hinc θριᾶσθαι, vaticinari.

Θριαμβεύω, triumpho de aliquo, triumphare facio, cum acc. f. εύσω. aor. 1. part. θριαμβεύσαντα, αντος, ὁ, a θρίαμβος, triumphus.

Θρίαμβος, ου, ὁ, triumphus, θριαμβεύω, triumpho. Qui enim triumphabant, ſolebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum foliis, ſeu ſeſta fronde incedere; vel a θρίον, folium, & ἀμβαίνω, circumeo. Folia enim laurina victorum tempora olim circumibant, & ornabant. Hinc redimitus tempora lauro. Suidas ducit θρίασις, id eſt Poetarum furor.

Θριγκός, ſeu θριγχός, οῦ, ὁ, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus, ſeptum, vallum, templum, a θρίξ, quia ut capillus muri. Dicitur & τριγχός, & τριγκός. θριγκόω, ſepio, χαρακῶ.

Θρίδαξ, ακος, ἡ, lactuca, herba nota. q. a θρίον, ία, & ἀΐσσω, quod cito ſua expandat folia. Vel ſit quaſi θρίναξ, quod tota herba ſit fere folia; radicula ejus negligatur. velim a θρίω, & δάκνω, quod ſedens quaſi admordeat humum.

Θρισμός, γογγυσμός, murmur. Heſych. an a τρίζω, ſtrido?

Θρίναξ, ακος, ὁ, ventilabrum, vannus, vannulus: tridens, cribrum. Alii legunt τρίναξ.

Θρίξ, τριχός, ἡ, capillus. dat. pl. θριξί. q. a θερίζω, meto; quod ubi exemerit, denuo tondeatur; ut ſit quaſi θέριξ, hinc τριχίας, ου, ὁ, ἡ, piloſus, τριχωτός, ή, όν, idem. capillus ergo eſt, ut ἀθήρ, ariſta; a θερίζω, meto.

Θρῖον, τὸ, folium, ficus, frons ficulnea. q. a θρέω, ſono. ficulneæ enim frondes valde crepant. Item membrana cerebri ſimilis folio ficulneo. Item genus edulii apud Athenienſes, ex lacte, adipe ſuillo, & ſemidalide, quod in ficu foliis coquebatur. Ariſtoph. in Achar.

Θρῖον, ὁ, extremus rudens, qui laxatur primum in prora, vento favente. An vero θρῖον, quia in θύρα, janua, navis? aut ejus vi navis excitatur ad curſum, ad τὸ θρεῖν? pl. θρῖοι, nautici funes. Ariſtoph. in Equit.

Θροέω, turbo: dico, refero, edo, ſono. Sophocl. f. ήσω. p. τεθρόηκα, quod a θρόος, ου, ὁ, clamor tumultuantium, quod a præt. med. τέθροα, verbi θρέω, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo.

Θροηθῆναι, turbatum eſſe, a. 1. inf. paſſ. θροηθείς, a. 1. part. paſſ. a θροέω, turbo, tremefacio.

Θρόμβος, ου, ὁ, grumus, ſanguis coagulatus, gutta: fragmentum, Dioſcor. lib. 1. q. a θρέψαι, quatenus eſt πῆξαι. τρέφω. nutrio, coagulo. Quid ſi ducamus a θραύειν, frangere, ut ſit fruſtum coagulatum?

Θρόνον, ου, τὸ, flos, roſa, pigmentum. q. a θορεῖν ἄνω, quod furſum q. ſaliat e terra. vel a θράω, quod inſideat plantæ. aut a θραύω, quod frangi ſoleat in folia. aut a θρῖον, quia folioſa. Item pigmentum, venenum, Theocr. A Cypriis vocantur θρόνα veſtes inſigniter variegatæ; a Theſſalis animalia maculoſa. Cæl. l. 9. c. 9.

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, ſolium, regnum. quaſi a θράω, ſedeo. præt. med. τέθροα. unde θρόος & per epentheſin τοῦ ν, θρόνος.

Θρόος, ου, ὁ, tumultuoſus clamor. a θρέω, clamo.

Θρυαλλίς, ίδος, ἡ, ellychnium. herba, cujus folia ſunt apta ad ellychnia. q. a θρύον, & ἅλλεσθαι, quod ſaliat, ac ſurgat. Item ellychnium, focus, favilla, lucerna, Poll. l. 10. radius, Ariſtophani.

Θρυγανάω, frico, ſcabo. ſcalpo. q. a θρέω τῷ κνᾶν, ſonare radendo. an a θύρα, & γοᾶν? ut ſit januam gemere, aut ſtridere. an a θρέω, & γάω, ut ſit ſonare facere?

Θρολέω, idem ac θρυλλέω, divulgo.

Θρυλλίζω, & θρυλλίσσω, ſuſurro, murmuro: tero, comminuo, frango. Them. θρύλλος, ου, ὁ, ſuſurrus.

Θρύλλος, ου, ὁ, ſuſurrus, murmur, tumultus. q. a θρέω, ſono. hinc θρυλλέω, & θρυλλίζω, ſuſurro, murmuro. πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, multum celebratus.

Θρύον, ου, τὸ, juncus, herba paluſtris, ulva. q. a θρύπτω, quia fragilis. Eſt & ellychnium.

Θρυπτόμενος, ὁ, contritus, præſ. part. paſſ. a θρύπτω, frango.

Θρύπτω, frango, comminuo, frio, emollio, frango luxu. f. ψω. p. τέτρυφα. perf. paſſ. τέθρυμμαι. hinc θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. τρύφος, εος, τὸ, idem. τρυφή, ῆς, ἡ, deliciæ. τρυφάω, delicate vivo. q. a θραύω, frango.

Θρώσκω, ſalio, inſilio: curro: cado: gigno, Æſchyl. hinc θρωσμός, οῦ, ὁ, tumulus, locus eminens, quaſi a θρώσκω, ſalio.

Θρώσσω, genero, Plato in Timæo.

Θ Υ.

Θύα, ἡ, arbor quædam odora, thya dicta, quæ & θυΐα, & θυία, & θύον Theophr. l. 5. c. 5. hiſt. plant. a θύω, ſuffio.

Θυάζω, Orgia celebro: ſacrifico. Them. θύω, ſacrifico.

Θυάναξ, ὁ, ſacrilegus, ſacrorum depeculator. Heſych. Legendum credo θυάρπαξ.

Θύαρος, lolium, Dioſc. l. 2. c. 25. ab eo quod cum impetu naſcitur, & velut currit inter fruges, a θύω, vel θέω? an quia eas θύει, occidit?

Θυάς, άδος, ἡ, Thyas, ſacrificula Bacchi, quæ furore percita fertur. Scribitur etiam θυιάς, & θυιας, q. a θύω, ὁρμῶ. Symmachus θυάς interpretatus

- eſt, quos Græci ſolent ἐγγαστριμύθους appellare, id eſt, qui extra inſpiciunt, & ex iis ventura prædicant, Hieron. in c. 2. Daniel.

Θυὸς, ἡ, feſta, ſolamnia. quaſi a θύω, ſacrifico.

Θυεῖν. Quod eſt Dan. 2. 27. τὸ μυστήριον ... ἐπαοιδῶν γαζαρηνῶν, Symmachus vertit θυτῶν.

Θύεσσι. Sic, alibi ſcriptum pro θύεσι.

Θυάτειρα, ων, τὰ, nomen urbis, Thyatira. Gr. victimas abſumens.

Θυάω, ſuffio. a θύω, id eſt ὁρμῶ.

Θυγάτηρ, ἡ, filia, nata. gen. έρος, ρὸς, acc. θυγατέρα, τρα, voc. ὦ θύγατερ, dat. plur. θυγατράσι. q. a θύω, & γάω, quod celeriter ſuccreſcat: vel a θύω, cum impetu moveo, & γάω. Fœmellæ enim citius in utero moventur, quam mares.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola: a θυγάτηρ.

Θῦε, æſtuabat, 3. ſingul. imperf. Jon. a θύω, macto: impetu feror.

Θυέεσσι, ſuffimentis, dativ. plural. Poet. a θύος, ους, τὸ, a θύω, macto, ſacrifico.

Θύει, inſanit, 3. ſing. præſ. ind. a θύω, impetu feror. præſ. inf θύειν.

Θυεία, ας, ἡ, mortarium, pila, ἴγδη. Puto a θύω, vehementer moveo, aut ab odore aromatum. nam θύος eſt odoramentum.

Θύελλα, ης, ἡ, turbo, procella. q. a θύειν, & εἱλεῖν, quod ruens volvitur. Vel a θύω, & ἄελλα, procella. an a θύω, impetuoſe ruo?

Θύεσσι, dativ. plur. Poetica pro θύεσι, a θύος, εος, τὸ, victima, ſuffimentum, a θύω, ſacrifico.

Θυέστ᾽, pro Θυέστα, voc. ſing. a Θυέστης, ου, ὁ, Thyeſtes.

Θυέτω, ſacrificet, præſ. imperat. activ. a θύω, ſacrifico.

Θυήεις, εντος, ὁ, redolens ſuffimentis. a θύω, ſacrifico.

Θυηκόος, ου, ὁ, qui thura adolet, ſacrificus. a θύος, εος, τὸ, ſuffimentum, & κόω, id eſt καίω, uro.

Θυηλαὶ, an potius θυηλὴ, ῆς, ἡ, libamenta. primitiæ ſacrorum. a θύω, ſacrifico.

Θυηλαῖς, dativ. plur. a θυηλὴ, ſacrificium.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, ſacrificium, vaticinium, aruſpicium, libamenta: arcula, in qua odoramenta reconduntur. a θύος, εος, τὸ, victima. Th. θύω, ſacrifico.

Θυηπόλος, ου, ὁ, ſacrificus. a θύος, εος, τὸ, victima, quod a θύω, & πολέω, verſo.

Θύϊνος, η, ον, thyinus. a θύα, thya, arbor quædam odora.

Θυΐσκος, ου, ὁ, vas, in quod conjiciuntur θύη, id eſt, ſuffimenta.

Θύλακος, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, ſaccus, fere ſcorteus, ubi farina, vel panis: panarium: vagina feminis: veſtium area, Poll. l. 7. culeus, utriculus. folliculus, Gaza, quaſi φύλακος, quod in eo aliquid cuſtodiatur.

Θυλακοτρώξ μῦς, mus, vel locuſta, quia ſaccos eſcarios τρώγει, id eſt, rodit.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis θύεται, ſacrificatur, irrorato vino, & oleo.

Θῦμα, ατος, τὸ, adoramentum, ſacrificium: victima, hoſtia. hinc θυμιάω, ſuffio. θυμίαμα, ſuffimentum. θυμιατήριον, thuribulum. Th. θύω, ſacrifico.

Θυμαλγέα, acc. ſing. a θυμαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, afferens dolorem animo. ex θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Θυμάλωψ, ſcintilla, carbo, titio ambuſtus. Ariſtoph in Achar. a τύφω, uſtulo. fut. θύψω. unde θύψις, uſtio.

Θυμαρέα, gratum, acc. ſing. a θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, gratus, placitus. hinc θυμαρέω, alicujus animo placeo. quod ex θυμὸς, animus, & ἄρω, apto.

Θύμβρα, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. Plin. l. 19. c. 8. cunila, & ſatureja. forte ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam. hinc θυμβροφάγος.

Θύμβρις, ιδος, Heſych. eſt nomen fluvii, nempe Tyberis. hinc θυμβρεὶς αὐδὴ, Romana vox.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare, ubi θύεται, ſacrificatur. ſpecialiter ara Bacchi poſt orcheſtram: tum farina, quæ in ara offertur: ſcena, theatrum. Item ſcenæ pars illa, in qua ſunt thymelici, id eſt, ludii, citharœdi, tibicines, ſymphoniaci, ſimileſque artifices, qui ſuas per orcheſtram præſtant actiones. Poll. l. 4. pulpitum: ara, Cæl. l. 5. c. 8.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, ad thymelen pertinens, in thymele verſans, ludens, theatricus, Iſid. 18. orig. cap. 44.

Θυμηγερέω, animum recolligo. q. θυμὸν ἀγείρω, animum colligo.

Θυμηδεῖν, Poet. præſ. inf. animo lætari. Ex θυμὸς, animus, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Θυμήνας, & in f. g. θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, iraſcor. f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα, quod a θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, ira.

Θυμήρης, & θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, animo conveniens, gratus. q. θυμῷ ἄρον. ab ἄρω, apto. θυμάρμενος, idem.

Θυμιάζω, ſuffitum facio, odores incendo. fut. άσω. perf. act. τεθυμίακα. perf. paſſ. τεθυμίασμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem. vel a θῦμα, ſuffitus, quod a θύω, ſacrifico, ſacris operor.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, vapor, ſuffimentum.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra: item altare ſuffitus. Eſt & ſidus cæleſte hujus nominis. Procl.

Θυμιάω, ſuffio, odores incendo, ſuffumigo. q. a θῦμα, ſacrificium. inde θυμίαμα, ſuffitus. θυμιατήριον, acerra.

Θυμιῆται, Jon. & Dor. pro θυμιᾶται, 3 ſingul. præſ. ind. paſſ. a θυμιάω, adoleo, ſuffio, ſuffumigo.

Θυμοβορέω, animum exedo triſtitia. Heſiod. ex θυμὸς, animus, ira, & βορὰ, pabulum.

Θυμολέοντα, acc. ſing. a θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus. ex θυμὸς, animus, & λέων, leo.

Θυμομαχέω, infenſo animo bellum gero, cum dat. animoſe dimico. Diodor. animo pugnam meditor. Act. 12. f. ήσω. p. τεθυμομάχηκα. ex θυμὸς, & μάχομαι, pugno.

Θυμοξάλμη, ἡ, conficitur ex thymo trito, & ealme, id eſt, acida muria, ſeu ſalſo aceto. Dioſc. l. 5.

Θυμοραιστὴς, & Poet. dialyſi θυμοραϊστὴς, animum deſtruens. ex θυμὸς, animus, & ῥαίω, deſtruo.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens, ira. q. a θύω, cum impetu feror. Mens enim eſt velociſſimum. θυμὸν δακὼν, animum mordens, id eſt, reprimens. Ariſtoph. θυμὸν φέρω εἰς τὰ χωρία, animum intendo in provinciam, Thucyd. Hinc θυμώδης, εος, ὁ, ἡ, animoſus. θυμικὸς, animoſus, iratus. θυμαίνω, & θυμόομαι, iraſcor.

Θύμος, ου, ὁ, ſive θύμον, ου, τὸ, thymus, herba, Dioſc. l. 3. a θύω, ſuffio, quia odorata. cæpa agreſtis, porrum, Ariſtoph. in Plut. Item verrucæ nomen, ſeu ulceris inſtar fabæ Ægyptiacæ, quæ thymi florem repræſentat. Ruel.

Θυμουμένοις, dat. plural. præſ. part. paſſ. a θυμόω, ad iram provoco.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ, animum labefactans, pernicioſus animo, ad mortem pertinens. ex θυμὸς, animus, & φθείρω, quod a φθίω, corrumpo.

Θυμόω, ῶ, ad iram provoco, concito, incito. f. ώσω, perf. τεθύμωκα. præſ paſſ θυμόομαι, οῦμαι, excandeſco. præſ. part. paſſ. θυμούμενος, ου, ὁ. præt. ind. paſſ. τεθύμωμαι. a. 1. paſſ. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, ira, animus.

Θυμωθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. θυμώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jon. a θυμόω, ad iram provoco. θυμωθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Θῦνε, imperf. Jon. pro ἔθυνε, currebat. Poteſt etiam eſſe præſ imperat. verbi θυνέω, idem ac θύω, cum impetu feror.

Θύννος, ου, ὁ, thynnus piſcis. q. a θύω, pro ὁρμῶ, quia circa ortum canis æſtu agitatur. θυννεῖον, ου, τὸ, ſacrum, quo piſcatores Neptuno thynnum immolabant in ſpem felicioris capturæ. Cæl. θυννοσκοπῶ, thynnos capto; obſervo, Ariſtoph. in Equit. θυννοσκόποι, thunnarii, Gazæ; i. e. qui thunnos piſces obſervant, & captant. θυννοσκοπία, accipitur pro accurata, & inconniventi obſervatione.

Θυνοῦντ᾽, pro θυνοῦντα, acc. ſing. præſ. part. verbi θυνέω, propero. θύω, idem.

Θυνέω, cum impetu feror, propero, feſtino. Th. θύω, idem.

Θυόεντος, gen. ſing. a θυόεις, εντος, ὁ, odorus. Th. θύω, ſuffio.

Θύοισα, Doric. pro θύουσα, ruens, furens, præſ. part. a θύω, cum impetu feror.

Θῦον, furens, præſ. part. act. n. g. a θύω, cum impetu feror.

Θύοντι, Doric. pro θύουσι, ſacrificant. a θύω, ſacrifico.

Θύος, εος, τὸ, ſacrificium, ſuffimentum. inde thus. θυόεις, θυώδης, odoratus. a θύω, ſacrifico.

Θυοσκόος, ου, ὁ, aruſpex, qui intelligit ea, quæ per ignita ſacrificia ſignificantur, Ariſtoph. in Equit. a κοέω, Jon. pro νοέω, intelligo. vel a θύος, & κάω, id eſt, καίω, quod ſacra adolet.

Θύρα, ας, ἡ, janua, oſtium, foris. οἱ ἐπὶ θύραις τοῦ βασιλέως, oſtiarii Regis. Plut. in Themiſt.

Θύραζε, adv. foras. θύρασι, prompte. q. ad fores. θύρηφι, foris. Th. θύρα, janua.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. plural. a θύρα, janua.

Θύρασι, Ariſtoph. in Pace, expon. ἐξ ἑτοίμου, id eſt, prompte, quaſi ad θύρας, fores.

Θυραυλέω, extra fores ago. a θύρα, janua.

Θυράων, gen. plural. Æol. pro θυρῶν, a θύρα, janua.

Θυργανάω, Heſych. κρίνω, judico.

Θυρεὸς, ὁ, ſcutum, a ſimilitudine januæ. Eſt & ſaxum claudens ſpeluncæ ingreſſum. Phryn.

Θύρετρον, ου, τὸ, janua, oſtium, veſtibulum. Poet. Th. θύρα, idem.

Θυρίον, ου, τὸ, portula, oſtiolum, & feneſtra. Ariſtoph.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, oſtiolum; item feneſtra: cellula, Gazæ. θυρόω, foribus munio.

Θύρσος, ου, ὁ, thyrſus, haſtula frondibus veſtita, baculus Bacchicus. a θύω, quia agitur a vento.

Θυρωὸς. οῦ, ὁ, nuptialis corona.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua, oſtium. a θύρα.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, januæ cuſtos, janitor, pro θυρουρός. ex οὖρος, ου, ὁ, cuſtos. vel ab ὤρα, ας, ἡ, cura, & θύρα, ας, ἡ, janua. Tum Dores ου mutant in ω.

Θῦσαι, ſacrificare, aor. 1. inf. activ. a θύω, ſacrifico. Item rami: thyrſi, id eſt, ſacra Bacchica. Pariter omnia, quæ ad imitationem faciant. Euſtath. Iliad. ζ.

Θύσανοι, οἱ, fimbriæ, villi, ſeu nodi a crumenis dependentes. hinc θυσανόεσσα, & θυσανωτός, fimbriata. q. a θῦσαι, movere, quia mobilis.

Θύσειν, fut. 1. inf. act. a θύω, macto.

Θύσθλα, τὰ, ſacra, liba. a θύω, ſacrifico.

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, altare. ejuſd. them.

Θυσιάων, genit. plur. Æol. pro θυσιῶν, a θυσία, ας, ἡ, ſacrificium Them. θύω, ſacrifico. inde & θύσιμος, ου, ον, ſacrificabilis.

Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, recipiens τὰ θύματα, ſacrificia, quæ Diis offeruntur. θυΐσκη, acerra, mortariolum.

Θυσανόεις, & in fœm. gen. θυσανόεσσα, fimbriatus, a Them. θύσανοι, fimbriæ.

Θύσσω, quatio, moveo, extendo. a θύω.

Θυστὰς, άδος, ἡ, ſacrifica, ſacrificalis. a θύω, ſacrifico.

Θύω, macto, ſacrifico, ſacris operor, odores accendo, ſuffio, epulor: feſtino: impetum facio: ruo. Athen. l. 7. Heſiod. f. θύσω, p. τέθυκα. aor. 1. imperat. act. θῦσον, άτω. perf. paſſ. τέθυμαι. aor. 1. paſſ. ἐτύθην, ης, η. Hinc θυσία, ας, ἡ, ſacrificium. θυμέλη, ης, ἡ, altare. εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, idolis immolatum. q. a θέω, facio.

Θύω, impetu feror, ferveo, quaſi a θέω, curro.

Θύων, præſ. part. act. a θύω, quod vide,

Θυι-

Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ Semele, παρὰ τὸ θύειν, ἢ ὁρμᾷν, ἢ μαίνεσθαι.

Θυωρὸς, ὁ, menſa, quæ ſacris uſibus dicatur, Laert. quia θύη ὠρεῖ, id eſt, φυλάττει, tenet, & ſervat ea, quæ Diis θύονται, ſacrificantur. Θυωρὶς, idem. Θυωρίτης, ὁ, qui ad menſem illam miniſtrat. Θυωρεῖσθαι, eſt σπουδάζεσθαι.

Θυώτης, ὁ, præ libidine geſtiens.

Θ Ω.

Θῶ, contractum ex θέω, eſt pono, colloco, unde τίθημι. item curro. Contractum ex θάω, ſignificat nutrio, lacto: item cœno: epulor: fruor: mulcto, dejicio.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. ſub. act. a τίθημι, pono, a. 2. ἔθην.

Θωὴ, ῆς, ἡ, jactura, mulcta. damnum, Odyſſ. β. q. a θῶ, pono. hinc ἀθῶος, ου, ὁ, ἡ, impunis.

Θωθ, September apud Ægyptios. Plut. in Rom.

Θῶκος, idem ac θᾶκος, ου, ὁ, ſedile. Th. θοὸς, ᾶ, ὁ, celer.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas, nomen Apoſtoli. Hebr. geminus. Eſt & θωμᾶς, ἀβυσσος, ὁ δίδυμος.

Θῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. θῶ. a τίθημι, pono. ſ. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θωμίζω, vel θωμίσσω, funiculis ligo, flagris cædo. θῶμιγξ, ὁ, funiculus tenuis, laqueus. Suid.

Θώμιστος, Heſych. μισθὸς. puto a θωμὸς, ut ſit congregatio nummorum.

Θώμισυ, Att. pro ἥμισυ, dimidium. Heſiod. Interpr. ut θάτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωμὸς, οῦ, ὁ, cumulus, ariſtarum acervus. Teophr.

Θώομαι, epulor, inebrior. refer ad θοίνη.

Θωπεία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. Plato.

Θωπεύοντες, nomin. plur. præſ. part. a θωπεύω, idem ac θώπτω, aſſentor.

Θώπτω, adulor, cavillor, aſſentor, irrideo; colo, inſervio. hinc θὼψ, aſſentator. q. a θάω, video cum admiratione, & ὤψ, facies. Aſſentatoris enim eſt alios reſpicere, & admirari mendaciter. Vel potius a θάω, θῶ, nutrio, epulor. victus enim cauſa blandiuntur κόλακες, adulatores. unde hi a ἀίλω, id eſt, etbo. hinc θωπεύω, aſſentor, adulor. θωπεία, ας, ἡ, aſſentatio.

Θώραξ, ακος, ὁ, thorax, veſtis, qua tegitur pectus, lorica. quaſi e θορέω, ſedeo. vel a θέρω, calefacio, quia ibi cor. hinc θωρακίζω, thoracem munio, armo. θωρήσσω, idem. θωράκιον, ου, τὸ, lorica.

Θωρηκοφόρος, ὁ, Jon. pro θωρακοφόρος, thoracem ferens. ex θώραξ, thorax, & φέρω, fero.

Θώρηξ, Jon. pro θώραξ, pectus. acc. ſing. θώρηκα. inde θωρήσσω, pectus lorica munio. θωρήξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act.

Θωρήσσετο, armabatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. a θωρήσσω, armo. f. ξω. p. τεθώρηχα. a. 1. paſſ. ἐθωρήχθην. ab eod. them.

Θωρηχθεὶς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντ', pro θωρηχθέντα. a. 1. part. paſſ. θωρηχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd. verbi, & them.

Θὼς, θωὸς, ὁ, animal lupo ſimile, lyna: lupus cervarius Gazæ: thos Plinio l. 8. c. 34. a θέω, curro; vel a θοὸς, celer.

Θῶσθαι, Dorica, convivari.

Θωτάζω, irrideo, cavillor. Heſych.

Θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, alterum.

Θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, Jon. pro θαῦμα. hinc θωυμάζω, miror, ut & θωυμάσιος, admirandus, & θωυμαστὸς, admirator; tum & θωύμαστος, admirandus. Sic αὐτὸς, pro ωὐτὸς.

Θωΰσσω, f. ξω, clamo, latro, vociferor, impetu belluino feror. κυσὶ θωΰξαι, clamore canes excitare. Eurip.

Θωυτὸς, ή, όν, mirabilis, & in plur. n. g. θωυτὰ, pro θαυμαστὰ, Jon. q. a θαῦμα. Th. θαυμάζω, miror.

Θὼψ, ωπὸς, ὁ, adulator, aſſentator. Suid.

I.

I Nonæ apud Græcos litteræ nota, in numeris eſt denarius. Ἵ, ipſe, unde genitivus οὗ.

Ἰὰ, vox, clamor. quaſi ab αὔω, clamo. Ἴα, vis, violentia. ea ἴς, robur. Ἴα, iola, ex οἶα. vide οἶος, & ἴος. Tum & ἴα ex μία eſſe poſſit, abjecto μ. ἴα Heſychio tela, τὰ βέλη, flores, violæ Theophraſto. Eſt & Ἰὰ, nomen Dei apud Hebræos.

Ἰαβοὶ, dolentis interjectio. ut αἰβοῖ.

Ἰάειρος, ου, ὁ, nomen viri, Jairus. Hebr. illuminabit.

Ἰάθην, ης, η, ſanatus fui, a. 1. ind. paſſ. ἰαθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. ab ἰάομαι, ſano, medeor.

Ἰαίνεται, gaudet, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἰαίνω, calefacio, liquefacio, liquo, perfundo, reſolvo. Theocr. q. ab ἴα, vis. calor enim eſt fortis qualitas. Vel ab ἰὴ, læte acclamatio in hymnis. Eſt & ἰαίνω, ad iram concito. Heſych. liquo.

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus, aut ipſum feſtum, Ariſtoph. hymnus, canticum, Plutarch. in Themiſt. ἰακχάζω, bacchor. ἰακχάζουσιν φωνὴν, vocem tollunt, bacchantur. Herod.

Ἰακὼβ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jacob. Hebr. plantam tenens.

Ἰάλεμος, ου, ὁ, Jelemus, vir, qui in carmine ineptus, ac frigidus. carmen lugubre: Apoll. lib. 4. Item carmen Apollini ſacrum. Item miſer. q. ab ἰάλλω, projicio.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. verbi ἰάλλω, mitto, volo, as.

Ἰάλλω, f. λῶ, mitto, emitto: volo, as, Heſiod. appeto: tribuo, 2. Argon.

Ἰάλμενος, ου, ὁ, Jalmenus, nomen proprium viri.

Ἴαμα, ατος, τὸ, ſanatio, remedium, medicamentum. ab ἰάομαι, ſano.

Ἰαμβικὸς, maledicus, convitiator. Heſych.

Ἴαμβος, ου, ὁ, jambus, pes metricus, vel carmen, Ariſtoph. quaſi ab ἰὸν βάζειν, jacula loqui. Eſt enim carmen maledicum. hinc ἰαμβίζω, maledictis inſector, proſcindo, convitior. Suid.

Ἰαμβρῆς, ῆ, ὁ, alias Μαμβρῆς, nomen magi Ægyptii, rebellans.

Ἰαμβύκαι, ſunt organa muſica triangula, quibus jambica canebant. Suidas, & Heſychius vocant σαμβύκας.

Ἰαμενὴ, & ἰαμενὸς, idem ac εἱαμενὴ, locus irriguus, & herboſus.

Ἰαμιδέων, Jon. pro Ἰαμιδῶν, gen. plur. ab Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, Jamidæ.

Ἰάνθη, ης, ἡ, nomen ſing. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἰάνθην, ης, η, florui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἰαίνω. floreo, exhilaro.

Ἴανθον, ου, τὸ, flos quidam, color purpureus. q. ab ἴον.

Ἰαννὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Luc. 3. 24.

Ἰαννῆς, ῆ, nomen magi Ægyptii, reſponſans. 2. Tim. 3. 8.

Ἰαωλκὸς, οῦ, ἡ, & per craſin Ἰωλκὸς, Jolcus. nomen urbis Theſſalicæ.

Ἰάομαι, ῶμαι, f. ἰάσομαι, medeor, ſano. curo: emendo, ſarcio. Æſchin. q. ab ἴα, vis. vi enim, & efficacitate pharmacorum opus eſt ad ſanandum: cum accuſ. imperf. ἰώμην, ἰῶμην, ῶ, ῶ, ῶτο, ᾶτο. perf. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἰάθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. ἰάσωμαι, ῃ, ηται.

Ἰαπετοῖο, gen. Jon. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, Japetus. ab ἰάπτω, mitto, maledictis laceſſo. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Japeti filius. vocat. Ἰαπετιονίδη.

Ἰάπτω, mitto, noceo. q. ab ἵημι. vel q. ab ἰὸν ἵπτω, id eſt, miſſo jaculo lædo.

Ἰάπυξ, υγος, ὁ, ventus ex Apulia flans, cujus pars Japygia.

Ἰαρδανίη νύμφη, Omphales. periphraſis.

Ἰαρὲδ, nomen viri ἄκλιτον, Jared. Hebr. dominabitur.

Ἰὰς, Jas, Jonia. Ἰαστὶ, Jonice.

Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. ἰάσῃ, a. ſing. f. 1. med. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. med. ab ἰάομαι, medeor.

Ἰᾶσθαι, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Ἴασι, eunt, 3. plur. præſ. ind. Jon. pro εἶσι, verbi εἶμι, eo.

Ἰᾶσι, mittunt; contracte pro ἱέασι, & hoc Jon. pro ἱεῖσι, 3. plur. ind. præſ. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ἴασις, εως, ἡ, ſanatio. ab ἰάομαι, ῶμαι, ſano, medeor.

Ἰασίῳ, dat. ſing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri. q. ab ἰάω. Eſt & Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Ἰασιώνη, ης, ἡ, Jaſione, herba.

Ἴασπις, ιδος, ἡ, Jaſpis, gemma.

Ἰασὼ, Dea ἰάσεως, id eſt, ſanationis.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jaſon, nom. viri Gr. ſanaturus.

Ἰατέον, curandum, adject. verbale ab ἰάομαι, ſano.

Ἰατὴρ, & Jon. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Poet. pro ἰατρὸς, ab ἰάομαι, ſano.

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. dat. pl. ἰατροῖς, ejuſdem them. Uſurpatur & pro digito medio, qui medicus quoque vocatur.

Ἰατταταὶ, heu, adverb. item ἰατταταιὰξ. exclamatio apud Ariſtophanem in Neb. cujuſdam, qui exagitabatur a pulicibus.

Ἰαῦ, interjectio indignantis: vox etiam lugubris, ſonus, cantus, Eurip.

Ἴαυον, traduxi, imperf. act. verbi ἰαύω, tranſigo.

Ἰαύω, commoror, tempus tero, dormio, pernocto, quieſco. f. σω. q. ab ἰάω, ſino. Pro ἰαύω etiam eſt, rejecto ι, αὔω, apud Nicandr.

Ἰαφέτης, qui ſagittas emittit. ab ἰὸς, & ἀφίημι, emitto.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Ἰαχαῖς, dat. plur. Jon. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.

Ἴαχε, reſonabat, 3. ſing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, clamo. perf. ἴαχα.

Ἴαχον, ες, ε, imperf. ἰάχουσα, præſ. part. act. f. g. ab eodem verbo.

Ἰαχυῖα, reſonans, perf. part. act. f. g. vide ἴαχε.

Ἰάχω, f. ξω, p. χα, vociferor, clamo, reſono. quaſi ab ἴα, vox, & χέω, fundo. hinc ἴαχημα, ατος, τὸ, vociferatio.

Ἰαχὼς, perf. part. act. ab ἰάχω, clamo, perf. ἴαχα.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωλκὸς, οῦ, ὁ, nomen urbis.

Ἰάων, ονος, ὁ, Poetic. pro Ἴων, quod vide.

I B.

Ἰβανάω, haurio. ex ἶβα, quatenus multum ſignificat. vel ex ἱμάω, β, & μ commutantur. Hinc ἱβανητρὶς, funis hauſtorius. ἰβάνη, cadus, urna.

Ἰβδηνὸς, ου, ὁ, & ἴβδη, ης, ἡ, clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit, Iliad. ι. Is πάνταλος, Heſiodo χειμάρροος, quia inde aqua effluit ceu ex torrente. an ex εἴβω, pro λείβω, aut ex ἶβα ῥαίζω?

Ἴβηρ, Iberus, gentile. Iberia una Orientalis circa Perſiam: altera Occidua, quæ Hiſpania.

Ἰβηρὶς, an Ἰβερὶς, Iberis, naſturtium ſylveſtre, herba, quæ & καρδαμαντική, cardamantice planta. Dioſc. l. 2.

Ἶβις, ιδος, ſeu ιος, ἡ, Ibis, avis ſerpentes devorans. q. ab ἰβύω, verbero, clamo.

Ἰβίσκος, ου, ὁ, hibiſcus, ſpecies malvæ ſylveſtris, althea. q. ab ἶβα, quod ſit magna ejus vis, cum ad alia, tum ad θλάσματα, fracta, contuſa, percuſſa.

Ἶβα, Jon. adverb. ſignificans multum, & magnum. q. ab ἴα, vis. & q. ab ἶφι.

Ἴβυξ, genus avis vocalis. ὄρνεα εἶδος ἢ ἴβυς. Etymolog. a qua Ibycus, nomen proprium factum eſt.

Ἰβύω, verbero, clamo. q. ab ἶβα.

Ι Γ.

Ἴγα Cypriis eſt σιώπα, ſile, tace.
Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila. Θυεία, Etym.
Ἰγμένος, ὁ, profectus, perf. part. paſſ. ab ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι.
Ἰγνύα, ας, ἡ, poples.

Ι Δ.

Ἴδ᾽, pro ἰδὲ, idem ac ἠδὲ, &, atque.
Ἴδα, ης, ἡ, Ida, mons in Phrygia, & Creta. q. ab ἰδεῖν, quod conſpicuus eſſet. locus arboribus conſitus, locus frigidus. Hinc Ἰδαῖος, frigidus. Eſt & Idæus, nomen propr. Ἴδα Heſychio eſt μάχη, pugna.
Ἰδάλιμος, ο, ὁ, ſudorificus, humidus. ab ἶδος, εος, τὸ, ſudor, idem ac ἱδρώς, ῶτος, ὁ.
Ἴδε, & Attica ἰδὲ, aſpice, a. 2. imperat. act. Eſt & ἴδε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi εἴδω, video. fut. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες. aor. 2. part. ἰδὼν, όντος, & in f. g. ἰδοῦσ᾽, pro ἰδοῦσα.
Ἰδὲ, &, atque, ex ἠδὲ Illud Jon. hoc Att. ab ἢ, vel. Item ecce.
Ἰδέα, ας, ἡ, viſus, ſpecies, idea. in plur. ἰδέαι. ab εἴδω, video.
Ἰδέειν, Jon. pro ἰδεῖν. vidiſſe. ab 2. a. ἶδον, verbi εἴδω, video.
Ἴδει, æſtu, dat. ſing. ab ἶδος, εος, τὸ, ſudor.
Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω. ἰδεῖν, pro ἰδεῖν, Dor. & Æol.
Ἰδέμεν, Jon. Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. quod vide.
Ἰδῆν, Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act.
Ἰδέσθαι, aor. 2. inf. med. ejuſdem verbi.
Ἰδήρως, ωτος, ὁ, ἅμα τῷ ἰδεῖν, ἐρῶν, qui ſimul ac vidit, amat, qui primo intuitu in amorem rapitur, ut Leander Muſæi. Suid.
Ἴδεσκε, Jon. paragoge, pro ἶδε, vidit, 3. ſing. aor. 2. ἶδον, verbi εἴδω, video.
Ἰδεσχηδὴς, ὴς, ὁ, ἡ, fœdus, deformis.
Ἴδεω, pro εἴδω, video. Sed Ἴδεω, gen. Jon. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, Ida, nomen proprium.
Ἴδῃ, viderit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, video. aor 2. ἶδον. Ἰδῆν, Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide. Eſt & Ἴδη, Jon. pro Ἴδα. quod vide.
Ἴδηαι, Jon. pro ἴδῃ, 2. ſing aor. 2. ſub. med ejuſdem verbi εἴδω, video.
Ἴδῃς, videris, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. ab εἴδω. Sed Ἴδης, gen. ſing. ab Ἴδα, ας, mons Cretæ.
Ἰδησῶ, Dor pro ἰδήσω, fut. 1. ab ἰδέω, video.
Ἴδητε, videritis, 2. plur. a. 2. ſub. verbi εἴδω, video. a. 2. ἶδον.
Ἰδίᾳ, adverb. privatim; cui opponitur δημοσίᾳ. ἰδίᾳ πράττων, ſuapte auctoritate agens. Eurip. Th. ἴδιος, proprius.
Ἰδίη, Jonic. idem ac ἰδίᾳ, privatim.
Ἰδιοβουλέω, privato, & ſuo conſilio uti. ab ἴδιος, proprius, & βουλὴ, conſilium.
Ἴδιος, α, ον, proprius, a, um, privatus, ſpecialis, ſuus, quaſi ab ἰδέα, ſpecies. κατ᾽ ἰδίαν, privatim. Sæpe ponitur pro ἑαυτοῦ, ῆς, ut τὸ ἴδιον φρονεῖν, pro τὸ ἑαυτοῦ. ſic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, id eſt, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, a ſe ipſo. οἱ ἴδιοι, familiares. Hinc ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. ἰδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιώτης, ου, ὁ, privatus.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, affinitas, cognatio, & propinquitas generis. Suid.
Ἰδιότητα, acc. ſing. ab ἰδιότης, ητος, ὁ, proprietas. Th. ἴδιος, proprius.
Ἴδιον, ſudo, Th. ἶδος, εος, τὸ, ſudor.
Ἰδίων, gen. plur. ab ἴδιος, α, ὁ, proprius.
Ἰδίως, propria. ſenſim, privatim, peculiariter, Ariſt. adverb. ab ἴδιος.
Ἰδιωτευόντων, gen. plur. part. præſ. ab ἰδιωτεύω, privatam vitam ago. Th. ἴδιος, α, ὁ, proprius.
Ἰδιώτης, ε, ὁ, idiota, privatus: rudis Xenoph. civis Ariſtoph. in Ranis.
Ἰδιωτικὸς, ὸ, ὸν, privatus, vulgaris.
Ἰδιωτισμὸς, ὸ, ὁ, loquendi genus e vulgo ſumptum: vulgaris ſtatus. Hermog.
Ἴδμεν, ſcimus, Doric. ſeu Æolic. pro ἴσμεν, per ſyncopen pro ἰσάμεν. 1. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, ſcio. Hinc ἴδμων, peritus, & ἰδμοσύνη, peritia. dat. plut. Jonic. ἰδμοσύνῃσι. Alii volunt per ſyncop. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἶδον, verbi εἴδω, video. Tum etiam ἴδμεν, per ſyncop. dicitur pro ἰδέμεν, Jon. ſeu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω.
Ἴδμεναι, ſcire, per ſyncopen pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Jonic. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, video.
Ἴδμων, ſciens. vide ἴδμεν, ab εἴδω, ſcio.
Ἰδνόω, incurvo, inflecto. q. ab ἴς, nervus. unde ἰνώδης, nervoſus. Vel ab ἴς, & νεύω. nervorum enim virtute fit, ut flectantur manus.
Ἰδοίατο, viſi fuiſſent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jon. pro ἴδοιντο, verbi εἴδω, video. a. 2. ἶδον.
Ἴδοιμι, εις, ει, a. 2. opt. activ. ejuſdem verbi.
Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, quæ vidit, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video.
Ἰδόμην, a. 2. ind. med. ejuſdem verbi.
Ἴδον, ες, ε, vidi, a. 2. ind. act. hinc ἰδόντες, nom. plur. aor. 2. part. verbi εἴδω, video.
Ἴδοντο, 3. plur. a. 2. med. ejuſdem verbi.
Ἶδος, εος, τὸ, ſudor, æſtus. ἱδρώς, ῶτος, ὁ, idem. ἰδίω, & ἱδρόω, ſudo. ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, in æſtu maximo. Heſiod. q. ex ἶδος, quod aliter ὕδωρ, unde & ſudor, & ἱδρώς.
Ἴδοσαν, Bœot. pro ἶδον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.
Ἰδοὺ, ecce, adverb. diſtinguitur accentu ab ἰδοῦ, præſ. imperat. paſſ. verbi εἴδω, video.
Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumæa, nomen regionis. Syr. rufa.
Ἰδοῦσα, ἡ, intuita, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἶδον.
Ἰδρεία, ας, & ἰδρία, ἡ, peritia.
Ἴδριες, οἱ, periti, nom. plur. ab ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, quod ab ἴσημι, ſcio.
Ἰδρείη, ης, ἡ, Jon. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, peritia.
Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, ſciens; providus. q. ex εἰδέω, ſcio. formica Heſiodo. hinc ἄϊδρις, imperitus. πολύϊδρις, multiſcius. ab eodem them.
Ἵδρυμαι, ſeu ἱδρυνῶ, idem ac ἱδρύω, ſtatuo, colloco, ſedere facio.
Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, collocatus, moribus receptus, a. 1. part. paſſ. Jon. pro ἱδρυθείς. Sic ἱδρυνθῆναι, Jon. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἱδρύω, ſtatuo.
Ἱδρύω, ſeu ἵδρυμαι, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco. q. ab ἵζω. hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum. ἵδρυσις, εως, ἡ, conſtitutio, fundatio.
Ἱδρῶ, per apocopen pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab ἱδρώς, ῶτος, ὁ, ſudor. Th. ἶδος.
Ἱδρώς, ῶτος, ὁ, ſudor. ab ἶδος, εος, τὸ, idem. vel ab ὕδωρ, aqua. eſt enim aqueus humor e poris animalia manans; deinde transfertur ad ſimilia.
Ἱδρώω, f. ώσω, ſudo, Poetic. vel Attic. pro ἱδρόω, ab ἱδρώς, ὁ, ſudor. Th. ἶδος, εος, τὸ, idem. quaſi ὕδρος, ab ὕδωρ, aqua.
Ἰδυῖα, docta, ſciens, præt. med. part. f. g. ex præt. med. οἶδα, verbi εἴδω, ſcio. Alii formari poſſe credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, & in f. g. εἰδυῖα, & abjecto ε, reperiri ἰδὼς, ἰδυῖα, per craſin pro εἰδυῖα, ας, ἡ, ejuſdem verbi. Eſt & Εἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mulieris. q. εἰδυῖα, gnara.
Ἴδωμαι, a. 2. ſub. med. ab εἴδω, video. aor. 2. ind. act. ἶδον.
Ἰδὼν, όντος, intuens, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.
Ἴδωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, video.

Ι Ε.

Ἴε, vade, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, eo. a. 2. ἶον, ες.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, nomen reginæ ἄκλιτον, Jezabel. Syr. in inſula habitans.
Ἵεθι, ἱέτω, mitte, mittat, præſ. imperat. verbi ἵημι, mitto.
Ἵει, mittebat, 3. ſingul. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἱέω, verbi ἵημι, mitto.
Ἱείην, ης, mitterem, præſ. opt. act. verbi ἵημι.
Ἵεις, ἵει, mittebas, bat, 2. & 3. ſingul. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, mitto.
Ἱεὶς, έντος, ὁ, mittens, præſ. part. ejuſdem verbi.
Ἱεῖσαι, αἱ, mittentes, nom. plur. præſ. part. f. g. ab ἵημι, mitto.
Ἱεῖσι, & Jon. ἱεῖσι, 3. plur. præſ. ind. ab ἵημι, mitto.
Ἵεμαι, & ἵημι, eo. ab ἵω, idem. pro quo jam εἶμι.
Ἵεμαι, mittor, cupio. ab ἵημι, mitto.
Ἱέμεν, Jon. ſed ἱέμεναι, Att. & Doric. pro ἱέναι, mittere, præſ. inf. verbi ἵημι, mitto, præſ. part. ἱέμενος.
Ἴμεν, & ἴμεναι, itidem Jon. & Dor. pro ἰέναι, præt. inf. act. ab εἶμι, eo.
Ἵεν, mittebant, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto. Sed ἴεν, 3. ſing. a. 2. ἶον, ες, ε, verbi εἶμι, eo. ν additur ob ſequentem vocalem.
Ἱέναι, mittere, præſ. inf. act. ab ἵημι, mitto.
Ἰέναι, ire, præſ. inf. act. verbi ἴημι, pro εἶμι. eo.
Ἵενται, 3. plur. præſ. ind. paſſiv. ἵεντο, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi ἵημι, mitto.
Ἱέντες, οἱ, nom. plur. præſ. part. act. ἱεὶς, ejuſdem them.
Ἱερὰ, τὰ, ſacra. ab ἱερόν. Eſt & medicamenti compoſitio. ἡ ἱερὰ, eſt etiam ſerpentis cujuſdam puſilli nomen. Ariſtot. l. 8. anim. Item epilepſis. ἱερὰ νόσος, morbus comitialis Galeno. Pariter major anchora, ac tutior, extremum navis ſubſidium.
Ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter, quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id eſt fertur in aere velociter. hinc epitheta ὠκύπτερος, ὠκυπέτης, &c. Ideo & Soli ſacer exiſtimatur, quia maxime ταχυδρομεῖ, velociter currit. vel quia ales ἱερός. Marti enim ſacer, ut pugnax. Item piſcis. Athen. lib. 7.
Ἱεράπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Jerapolis. Gr. ſancta civitas.
Ἱεράται, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἱεράομαι, ῶμαι, ſacerdotio fungor. Thema ἱερός, ῦ, ὁ, ſacer.
Ἱερατεία, ας, ἡ, functio ſacerdotalis, ſacerdotium. Th. ἱερός, ῦ, ὁ, ſacer.
Ἱερατεύω, ſacerdotio fungor. fut. εύσω. p. ἱεράτευκα, perf. paſſ. ἱεράτευμαι. hinc ἱεράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium.
Ἱερῶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. plur. f. g. ab ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um.
Ἱερεὺς, ως, ὁ. & Jonic. ἱερεύς, ſacerdos. in plur. ἱερεῖς, ab eodem them.
Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima, hoſtia. ab ἱερὸς, ſacer. Item avis.
Ἱερεμίας, ου, ὁ, nomen Prophetæ: Jeremias. Hebr. exaltans Dominum.
Ἱερεὺς, έως, ὁ, ſacerdos, qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεὺς, pontifex, ſummus ſacerdos. ab ἱερὸς, ſacer.
Ἱερὴ, Jon. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερός.
Ἱεριχὼ, ὁ, nomen urbis, Jericho.
Ἱερῇσιν, dat. plur. Jon. ab ἱερὸς, ſacer.
Ἱερομηνία, Poet. ſyncop. pro ἱερομηνία, ἡ, ſacer menſis, vel totus ille menſis, in quo Nemea celebrantur. ex ἱερὸς, ſacer, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.
Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, ſanctimoniam decens, ſacer, divinus, Lucian. ex ἱερὸς, ſanctus, & πρέπω, convenio.
Ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um, divinus, ſan-

ſanctus, auguſtus, præſtans, magnus, a, um. τὰ ἱερὰ, res ſacræ. q. ab ἵεμαι, aupio, quia ſacra debent appeti. hinc ἱερὸν, ῦ, τὸ, ſacrificium, victima, templum. ἱερόω, ſacro, dedico.

Ἱερουσαλήμ, ἡ, ἡ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱερουσαλήμ, ἡ, ἄκλιτον, nomen metropolis, Jeruſalem. Hebr. metuite Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hieroſolymitanus.

Ἱεροσυλέω, ſacrilegium committo, ſum ſacrilegus. f. ήσω. p. ἱεροσύληκα. ab ἱερόσυλος, ſacrilegus.

Ἱερόσυλος, ου, ὁ, ἡ, ſacrilegus, a. hinc ἱεροσυλία, ἡ, ſacrilegium. ἱεροσύλως, ſacrilege. comp. ex ἱερὸν, ſacrum, & συλάω, ſpolio.

Ἱερουργέω, ſacra celebro, ſancte operor, cum acc. f. ήσω. p. ἱερούργηκα, ex ἱερὸν, τὸ, ſacrum, & ὀργιάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium. Th. ἱερεὺς, ἑως, ὁ.

Ἵεσαν, 3. plur. imperf. ἵην, ex ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ἱέσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. plur. imperf. paſſ. verbi ἵεμαι, cupio.

Ἰεσσαί, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jeſſe. Hebr. ſenex.

Ἵετο, aupiebant, 3. ſing. imperf. verbi ἵεμαι, deſidero. Th. ἵημι, mitto.

Ἴττα, pater. Item ſylveſtris aaper. quaſi ab ἄττα.

Ἰοὺ, heu, adverb. irridendi.

Ἰεφθάε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jephthas. Hebr. apertor.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Jechonias. Hebr. præparatus a Domino.

Ἵεω, mitto. ab ἵω. Sed ἰέω, & ἴεμαι, Jon. pro εἶμι, eo.

I Z.

Ἰζίνη, caprina pellis, loco veſtis, qua utebantur ſatyri actores, Poll. lib. 4.

Ἰζάνω. f. ήσω, quaſi ab ἵζω, idem ac ἵζω, ſedere facio.

Ἵζε, ſede, præſ. imperat. act. ἵζεο, & ἵζευ, Jon. & Dor. pro ἵζου, præſ. imperat. paſſ. ab ἵζω, ſedere facio.

Ἵζησας, aor. 1. part. act. verbi ἱζάνω. f. ήσω, ſedere facio, inſtituo.

Ἵζοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἵζουσα, ἡ, ſedens, præſ. part. f. g. ab ἵζω, ſedeo.

Ἵζον, ες, ε, ſedebam, imperf. act. verbi ἵζω, ſedeo.

Ἵζω, fut. ἵσω, ſedere facio, ſedeo, colloco. quaſi ab ἕω, colloco. Hinc καθίζω, idem.

I H.

Ἰὴ, adv. ſeu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi ſolita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Alii aſpirari volunt ἱὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, deſiderare. Hinc Ἰήιος, ου, ὁ, Apollo. q. ab ἰάομαι, ſano. vel q. ab ἵεω, quod ſagittas emittat. Eſt autem Sol, qui & radios jaculatur, & medicamenta maturat. Eſt & ἰὴ, vox. q. ab ἰάω, ſudo. vide ἰὰ.

Ἴῃ, æquali, dat. ſing. ab ἴος, ἴα, ἴον, ſolus, a, um. unus, a, um. Ariſtarchus ſcribit, genit. & dat. hujus nominis circumflecti. Niſi Jon. pro μιᾷ poſitum dicamus, a μία, μιᾶς. vide in ἰὸς, ὁ, ſagitta.

Ἰήκεστος, doloribus medens. ab ἰάομαι, medeor, & κόπος, labor. Thema κόπτω, ſeco, tundo. fut. ψω. præt. med. κέκοπα.

Ἴηλα, injeci, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Ἵημι, mitto. imperf. ἵην, ης, η, vel ἵεον, ες, ει, ουν. f. ἥσω. præt. εἷκα. aor. 1. ἧκα. a. 2. ἧν, ης, η, præſ. paſſ. ἵεμαι, mittor, deſidero. imperf. ἱέμην, σο, το. perf. εἷμαι. aor. 1. paſſ. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἕω, mitto. Sed ἵημι, eo, ut εἶμι, & ἴω.

Ἰησάσθαι, currere, Jon. pro ἰασάσθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, auro. f. ἀσομαι. Sic ἰήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon.

Ἵησι, mittit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἵημι. Sed ἴησι, vadit, 3. ſing. verbi ἴημι, eo. ab εἶμι.

Ἴῃς, eas, Jon. paragoge pro ἴῃς, 2. ſingul. aor. 2. ſub. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἶον.

Ἰήσονι, dat. ſingul. ab Ἰήσων, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, ῦ, ὁ, Jeſus, nomen Salvatoris. Hebr. Salvator.

Ἰῆται, ῶν, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκοῦντες, Jon. inſulam incolentes.

Ἰητὴρ, Jon. pro ἰατὴρ, ὁ, medicus. ab ἰάομαι, ſano.

Ἰήτης, & Ἰήτωρ, ορος, ὁ, jaculator. Heſych.

I Θ.

Ἰθαγενὴς, oriundus, indigena, ingenuus. An ἰθυγενὴς, qui recte, & legitime natus? ab ἰθὺ, recta, & γίνομαι, naſcor.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen regionis.

Ἶθαρ, celeriter, confeſtim, Heſych.

Ἰθεῖα, Jon. pro ἰθεῖαι. vide ἰθὺς, rectus.

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um. dat. plur. Jon. ἰθείῃσι, ab ἰθεῖα, Jon. pro ἰθεῖαι.

Ἰθεῖως, Jon. pro ἀθείως, celeriter.

Ἰθὴ, εὐφροσύνη, lætitia. ἰθαίνω, εὐφραίνω. Heſych.

Ἴθι, vade, præſ. imperat. ab εἶμι, eo.

Ἴθματ', pro ἴθματι, dat. ſing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, greſſus, paſſus. ab ἴω, vel εἶμι, vado.

Ἴθορε, vox incitantis, & adhortantis. quaſi ab ἶθαρ, celeriter, & ὄρω, ruo.

Ἶθρις, ὁ, ſpado, eunuchus, cui ἡ ἶς ἀπέθρισται, vis demeſſa eſt.

Ἰθυδίκῃσι, dat. plur. Jon. ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia ſunt recta. ab ἰθὺς, rectus, & δίκη, jus.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, qui rectos capillos habet. a θρὶξ, ἡ, capillus.

Ἰθυμαχία, ας, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit.

Ἴθυμβος, ου, genus carminis, & ſaltationis ridiculæ, in honorem Liberi Patris, Poll. l. 3. quaſi ab ἰθύειν βοῇ, prorumpere clamore, aut greſſu. a βαίνω.

Ἰθύνει, dirigit, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, dirigo. ἰθύνοντος, gen. ſing. part. præſ. Th. ἰθὺς, rectus.

Ἴθυνεν, direxit, 3. ſingul. imperf. act. ejuſdem verbi, & them.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, ἡ, recta volans, qui recto curſu fertur. ab ἰθὺς, rectus, & πέτομαι, volo, as.

Ἰθὺς, ἰθεῖα, ὁ, rectus, directus, & in f. g. ἰθεῖα, in comp. ἰθύτερος. hinc ἰθύνω, dirigo. quaſi ab εὐθὺς. Sed ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. ab ἰθύω, recta feror.

Ἰθύτεραι, rectiores, nom. plur. f. g. ab ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus.

Ἰθύω, recta feror, impetu feror. hinc ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Them. ἰθὺς, ύος, ἡ,

I I.

Ἰΐζω, æruginoſus reddor. ab ἰὸς, ærugo.

I K.

Ἵκανε, vel ἵκανεν, pervenit, 3. ſingul. imperf. verbi ἱκάνω, idem ac ἵκω, venio.

Ἱκανέτην, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, venio.

Ἱκανὸς, ἡ, ὸν, idoneus, ſufficiens, congruus. inde ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia. ἱκανόω, ſufficientem reddo. ἱκανῶς, ſcienter, abunde. ἐξ ἱκανοῦ, ſcil. χρόνου, a multo tempore. ἐφ' ἱκανὸν, diu. q. ab ἱκάνω, aſſequor, ſcil. meram, quod ſat eſt faciens.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, idoneitas.

Ἱκανοῦσθαι, inferior ſum, 3. ſingul. imper. paſſ. verbi ἱκανόω. Them. ἱκανὸς, idoneus.

Ἱκανόω, idoneum reddo. f. ώσω. p. ἱκανώκα. ab eodem them.

Ἱκάνω, convenio, adeo, aſſequor, ſupplico. Heſych.

Ἴκαρ, prope, omnino. ut ἴκταρ.

Ἴκελος, & εἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. ab εἴκω, ſimilis ſum.

Ἷκεν, ibat, imperf. act. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. a. 1. ἶξα.

Ἵκεο, veni, Jon. pro ἵκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵκομαι, vel 2. ſingul. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, & Jonic. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι. fut. ἵξομαι, veniam.

Ἱκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Ἱκέσθην, 3. dual. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἵκετ', pro ἵκετο, pervenit, 3. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἱκετεύω, ſupplico.

Ἱκέτευσε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi ἱκετεύω, ſupplico. fut. εύσω. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Ἱκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. ab ἱκέτης, ſupplex.

Ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex. acc. ſing. ἱκέτην. dat. plural. Jonic. ἱκέτῃσι, q. ab ἱκνέομαι, venio, ſcil. ad aliquem veniam implorandi gratia. Hinc ἱκετεύω, ſupplico. ἱκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. ἱκέτις, quæ ſupplicat. ἱκετήσιος Ζεὺς, ſupplicum præſes Jupiter.

Ἵκηαι, venias, Jon. pro ἵκῃ, 2. ſingul. a. 2. ſub. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἵκηται, veniat, 3. ſing. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor, quia facile ἱκνεῖται, id eſt penetrat, pertingit. vel humor nativus manando ſponte per corpus meat. inde ἰκμαλέος, humidus. ἰκμάζω, humecto.

Ἴκμενος, ὁ, ſecundus, ſecundus, per ſyncopen pro ἱκόμενος, euphoniæ cauſa ſpiritu mutato, ſunt tamen qui ἵκμενος ſcribant, eſtque vel præſ. partic. verbi ἵκομαι, vel aor. 2. part. med. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος, expon. humidus, a Themate ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor.

Ἰκνεῦσθαι, Jon. pro πρέπειν, decere.

Ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, advenio, ſupplico. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο. Hinc ἷξις, εως, ἡ, adventus, ἐφικνέομαι, aſſequor, conſequor. ἐφικτὸς, ῦ, ὁ, quem aſſequi poſſumus. ὅσον ἐφικτὸν, quantum licet pro viribus.

Ἱκνεύμενον, Jon. pro τὸ ἱκανὸν, id, quod ſufficit, & decorum eſt. Hinc & ἱκνουμένως, rite.

Ἱκνουμένῳ χρόνῳ, temporis progreſſu. Jon. per craſin ἐκ τοῦ ἱκνουμένου, χρόνου.

Ἱκνεῦνται, Jon. & Dor. pro ἱκνοῦνται, veniunt. 3. plur. ab ἱκνέομαι.

Ἱκνούμενος, ὁ, veniens, congruens, juſtus. ut ἱκανός. ἱκνούμενον μέγεθος, juſta magnitudo.

Ἵκοι, occuparet, 3. ſingul. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. ἱκοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. optat. verbi ejuſdem.

Ἵκομαι, venio. ab ἵκω, idem, quod uſitatius. eſt & ἵκομαι, ſupplico.

Ἱκόμην, ου, ετο, veni, aor. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. part. med. ἱκόμενος.

Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, nomen urbis, Iconium, Gr. imaguncula.

Ἵκοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. ἱκόμην, quod vide.

Ἶκου, præſ. imperat. verbi inuſitati ἵκομαι, Th. ἵκω, venio. Vel a. ſing. a.

2. ind,

2. ind. med. verbi ἱκνέομαι. Sed ἱκοῦ, eſt aor. 2. imperat. med. verbi ἱκνέομαι, venio. aor. 2. med. ἱκόμην, ε, ετο.

Ἴκριον, ε, τὸ, tabula, tabulatum: lignum, furca, patibulum. In genere eſt tabulatum μετέωρον, ideſt, in alto ſuſpenſum. In ſpecie illud, ubi ſedet gubernator navis. Item ἴκριον, pertica, ſuper quam dormiunt gallinæ. Ariſtophan.

Ἴκταρ, adverb. prope, celerrime. ἀπὸ τῷ ἱκνεῖσθαι. Hippocrati ἴκταρ eſt muliebre pudendum.

Ἰκτίνα, ἐθνικῶς ἰχθῦς, Heſych. puto ab ἴκταρ, quia celeriter in aqua movetur.

Ἴκτερος, ε, ὁ, morbus regius, icterus. & pro ave galbula. Scribitur & ἰκτερίς.

Ἰκτεριᾶν, laborare morbo regio.

Ἵκτηρ, ηρος, ὁ, ſupplex. Ergo ab ἱκνέομαι, ſupplico. Vel per ſyncopen ab ἱκέτης, ε, ὁ, ſupplex.

Ἰκτίδεος, ε, ὁ, & per aphæreſin κτίδεος, e muſtela confectus. a κτὶς, κτιδὸς, ἡ, pro ἰκτὶς, muſtela.

Ἰκτῖν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ε, ὁ, milvus. Ariſtophan. Eſt & lupi ſpecies. Oppian. de venatione.

Ἰκτὶς, ιδος, ἡ, viverra, muſtela ſylveſtris. Eſt rapax, ut & ab ἰκτῖν eſſe poſſit. Vel quaſi ἰχθὺς, quia eſt ἰχθυοφάγος, piſces devorans.

Ἵκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἴξομαι. p. ἷγμαι. Vel per ſyncopen dicitur pro ἵκετο, 3. ſingul. a. 2. med. ejuſdem verbi, quod eſt in a. 2. med. ἱκόμην, ε, ετο.

Ἵκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἷξα. hinc ἱκάνω, Poet. idem. q. ab ἥκω, venio. quod ab ἵω, mitto, vel ἴω, eo.

Ἵκωμαι, a. 2. ſub. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab ἱκνέομαι, venio.

I Λ.

Ἰλαδὸν, turmatim, confertim, ἀθρόως, gregatim. adv. ab ἴλη. agmen, turma, quod & εἴλη. Th. εἰλέω, congrego.

Ἵλαθι, propitius eſto, Lucæ. præſ. imperat. ab ἵλημι, unde & part. ἱλαὶς. Th. ἱλάσκομαι. Alii vero volunt ἵλαθι, per ſyncopen dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imper. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, propitium reddo. f. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι, σαι, σται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι. f. ήσω, propitius ſum.

Ἵλαος, ε, ὁ, & Attic. ἵλεως, propitius, benevolus, placidus, hilaris. quaſi ab ἴλη, ſplendor, qui ſe ſerenum exhibet. ut & ἱλάειρα eſt σελήνη. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ά, όν, hilaris, e, lætus, alacer. ἱλαρὸν φέγγος, lumen jucundum. Ariſtoph. ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas.

Ἰλάρχης, ε, turmæ præfectus. ἰλάρχαι, οἱ, octo elephantis præfecti: turmæ principes. ab ἴλη, turma.

Ἰλᾶς, Dor. & ſyncop. pro Ἰόλαος, ε, ὁ, Jolas, viri nomen.

Ἱλάσθητι, propitius eſto, & per ſyncopen ἵλαθι, & Poetic. ectaſi ἵληθι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, placo. f. άσομαι, perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἱλάσκομαι. placo, delinio, propitium reddo. ἱλάσκοντο, 3. plur. imperf. f. ἱλάσομαι. præſ. part. f. g. ἱλασκομένη. Th. ἱλάω.

Ἱλάσκομαι, propitius fio; exhilaro. fut. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. aor. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dativ. ejuſdem them.

Ἱλασκόμενος, η, ον, præſ. part. vide ἱλάσκεσθαι.

Ἱλασμὸς, ε, ὁ, propitiatio, benevolentia, reconciliatio gratiæ. Cic.

Ἱλάσομαι, placabo, fut. 1. med. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι. aor. 1. med. ἱλασάμην, ejuſdem them.

Ἱλασάμενος, ε, ὁ, a. 1. part. m. gemin. -σσ, ejuſdem them.

Ἱλάσσεται, placet, Jon. pro ἱλάσηται, aor. 1. ſub. med. 3. ſing. verbi ἱλάσκομαι, placo. Th. ἱλάω.

Ἱλασσόμεθα, placemus, gemin. σσ, 1. pl. aor. 1. ſubjunct. med. ejuſd. verbi, & them.

Ἱλαστήριος, α, ον, propitiatorius, a, um. habens vim τῷ ἱλάσκεσθαι. Sed ἱλαστήριον, ε, τὸ, propitiatorium. Sic Chriſtus eſt vere ἱλαστήριον, qui ſua oblatione nobis placavit Deum.

Ἱλάω, & ἵλημι, propitius ſum. f. ήσω. p. ηκα. præſ. imperat. ἵλαθι, & per ectaſin ἵληθι. ἱλάομαι, eſt propitium facio. quaſi ἵεμαι λάειν, cupio videre ſcil. ejus faciem, quæ a me nunc eſt ad tempus averſa, ut placatum reddam. Hinc ἱλάσκομαι, propitium reddo, placo. ἱλασμὸς, ε, ὁ, propitiatio. ἱλαστήριον, ε, τὸ, propitiatorium. ἵλαος, ε, ὁ, ἡ, propitius. ἵλεως, ὁ, ἡ, Attica idem. ἱλαρὸς, ε, ὁ, hilaris, lætus. ἱλαρόω, exhilaro.

Ἰλεὸς, ε, ὁ, latebra, ubi latet ſerpens, aut alicujus feræ cubile. Eſt & ἰλεὸς, ileus, convolvulus, morbus inteſtinorum. Th. εἰλέω, verſo, involvo.

Ἱλεόω, placo, propitium reddo ab ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Attic. pro ἵλαος, propitius. ἱλάω, propitius ſum.

Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος. vide ἱλεόω.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, agmen, turma. κατ' ἴλην, turmatim.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, quod vide.

Ἱλήκῃσι, Jonic. paragoge pro ἱλήκῃ, 3. ſing. perf. ſub. act. verbi ἵλημι, ſeu ἱλάω. f. ήσω, propitius ſum.

Ἰλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ε, ὁ, quod per aphæreſin pro Οἰλιάδας, α, ὁ, Ajax, Oilei filius. ὁ τῷ Οἰλέως παῖς.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, turdi ſpecies. Ariſt. l. 9. anim. Item Poema Homeri de rebus Iliacis. Sumitur etiam pro congerie, ut ἰλιὰς κακῶν, Ilias malorum.

Ἰλιὰς μάχη, Poet. pro Ἰλιακὴ μάχη, Iliacum prælium.

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex aquarum Diodoro; vertigo Luciano. Inde ἰλιγγιάω, vertigine laboro, hæſito. quaſi ab εἴλιγγος, ε, ὁ, vortex. Thema εἰλέω, verſo.

Ἴλιον, Ilium, Troja. ab Ἴλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοπερσὴς, ε, ὁ, Ilii populator. ab Ἴλιον, & πέρθω, deſtruo.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funiculus. ab ἴλλω, ſeu εἴλλω, quod ab εἰλέω, contorqueo.

Ἴλλος, ε, ὁ, oculus, q. ab εἰλέω, verſo, volvo. quia oculi volubiles. inde ἴλλω, oculis conniveo. ἰλλαίνω, oculos diſtorqueo, Hippocr. σιλλὸς, ſeu σίλλος, ων, οἱ, ſcomma, irriſorium Poema.

Ἰλλυρικὸν, ε, τὸ, nomen regionis, Illyricum. inde Ἰλλυρικοὶ, ων, οἱ, Illyrii.

Ἰλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum, fæx. quaſi ab ἕλος, palus. ut palus a πηλὸς, lutum. inde ἰλύω, oblimo.

I M.

Ἱμαῖος, ε, ὁ, hauſtor. Hinc ἱμαῖον, carmen, quod concinnabant aquarum hauſtores. Callimach. ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. Eadem cantio & ἐπαυλήτειον dicta. an ex eo, quod ἀνατεινεῖ ex molendi actu? ea & ἱμαῖος. a νέω, dan moleri.

Ἱμαλιὰ, ὁ, additamentum farinæ: rejectamentum palearum. Heſych. eſt ex ἱμάω, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἱμάλιον, eſt abundans, copioſus.

Ἱμαλὶς, ἡ, reditus. Item Ceres, & Dea farinæ.

Ἵμασ', pro ἵμασε, verberavit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, loris cædo, verbero.

Ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, funiculus ex loris bubulis: ferramentum rotæ, cingulum, Ariſtoph. dat. plur. ἱμᾶσι. quaſi ab ἵεμαι, emitto. quia emitti ſolet ad trahendum. Hinc ἱμάσσω, loris cædo. ἱμάσθλη, flagellum, ſcutica.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, flagellum. Th. ἱμὰς, άντος, lorum.

Ἱμᾶσι, dat. plur. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum.

Ἱμάσσας, Poet. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. verbi ἱμάσσω, loris cædo, verbero. f. άσω. Th. ἱμὰς.

Ἱματίζω, veſtio. f. ίσω. p. ἱμάτικα. perf. paſſ. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, veſtitus. ab εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Th. ἕω, ſeu ἕννυμι, induo. perf. paſſ. εἷμαι.

Ἱμάτιον, ε, τὸ, veſtimentum, pro εἱμάτιον, ſtragulum, Athen. lib. 12.

Ἱματισμὸς, ε, ὁ, veſtis, veſtitus, cultus.

Ἱμάω, loreo funa extraho, haurio. f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, cantilena, quam canit ὁ ἱμῶν ἱδροποιῶν.

Ἱμείρω, deſidero, cupio, amo, cum genit. q. ab ἵεμαι, cupio, & ἐράω, amo. hinc ἵμερος, ε, ὁ, deſiderium.

Ἴμεν, ἴτε, imus, itis, 1. & 2. plur. præſ. ind. εἶμι, eo. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejuſdem verbi.

Ἴμεν, ire, Jon. ſed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι, & ἰέναι, præſ. inf. ab εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἱμέρα, ας, ἡ, fluvii nomen. ut & Ἱμέρας, α, ὁ, Siciliæ fluvius.

Ἱμερόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, deſiderabilis, ſuavis, amabilis. in ſuperlat. ἱμεροέστατος. ab ἵμερος, ε, ὁ, deſiderium. Th. ἱμείρω, deſidero.

Ἱμερόφωνος, ε, ὁ, ἡ, dulciloquus, qui vocem habet optabilem, ac dulcem. ab ἱμείρω, deſidero, & φωνὴ, vox.

Ἱμερτῶν, gen. plur. ab ἱμερτὸς, ῦ, ὁ, deſiderabilis. ab eodem them.

Ἱμονιὰ, funis, quo aqua ex puteo ἱμᾶται, hauritur.

Ἵμπτω, lædo, pungo, torreo. ex ἵπτω. Tum ἵμπτω, jungo. quaſi ab ἐν, pro ἰν, & ἅπτω, alligo.

I N.

Ἶν, menſuræ nomen. Euſtath Iliad. χ putat ἡμίνας eſſe τὸ ἥμισυ τῷ ἶν. Nonnunquam Græce vertunt χοῦς, id eſt, congius. Hieron. ſextarius. Item fibra, vena, nervus venis vicinus, filum, ligamentum. ἶνας apud Euſebium quiſquilias exponit Rufinus. Tum ἶν, ipſum, vel ipſam, pro αὐτὸν, & αὐτήν. Pro quo Poetæ μιν dicunt. Latinis olim etiam im, & em, pro eum. Ἰν, in, præpoſitio etiam pro ἐν, & εἰς, ut & in compoſitione.

Ἶν, pro ἶνα, fortitudinem, acc. ſing. ab ἲς, ἰνὸς, ὁ, nervus, fibra.

Ἵν', pro ἵνα, ut.

Ἵνα, ut, conjunct. cauſalis. regit ſub. ἵνα, ubicunque, Ariſtoph. in Pluto. ἵνα, ubi, unde, Ariſtoph. in Nub. ἵνα μὴ, niſi. ἵνα τί, vel ἱνατί, ut quid? propter quid? quare? Jonic. pro πῶς, quomodo? ἵνα, ης, ἡ, occaſus.

Ἰέναι, ire, præſ. inf. verbi εἶμι, eo. Dicimus & εἶναι, & ἰέναι.

Ἰνάω, & ἰνέω inanio, vacuo, expurgo, effundo. Heſych.

Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor, videor, appareo. quaſi ἐνδάλλομαι, inſero, ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem.

Ἴνδαλμα, ſimulachrum, imago, ſpecies: ἰνδάλματα, τὰ ſpectra. quod ab εἶδος, facies, forma. Thema εἴδω, video.

Ἰνδικὸν, ε, τὸ, piper, vel zingiber Indicum.

Ἶνες, vide in ἲς, ἡ, fibra.

Ἰνάω, tendo. Heſych. ab ἲς, nervus, tendendi organum vim habens.

Ἰνέω, vacuo, expurgo.

Ἰνίον, ε, τὸ, occipitium, poſterior colli pars. ab ἲς, ἰνὸς, ὁ, nervus. Item manſura.

Ἶνις, ιος, filius. Heſych.

Ἴννη, filia. ut & ἴννος, ε, ὁ, filius. ab ἶνις. Heſych.

Ἰννὸς, pullus ex equo, & mula, aut aſina. q. ab ἶνις. Item mancus, enaus.

Ἰνύομαι, fleo. aut ab ἶνις, aut ab ἰνέω.

Ἰνόω, Poet. pro ἰνάω, exhauria, conſumo, abſorbeo.

Ἰνὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, Ino. q.

ἰα-

Digitized by Google

valide. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur.

I Ξ.

Ἰξ ἰούς, ὁ, vermiculus vites comedens, Heſych.

Ἴξαλος, ου, ὁ, impetuoſus, libidinoſus, ſalax, ſaltatorius. Heſych. ab ἰξὺς, lumbus, & ἅλλομαι, ſalio. capræ epitheton. hinc ἰξαλῆ, pellis capræ.

Ἷξε, 3. ſingu. aor. 1. ind. act. verbi ἵκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἷξα, ας, ε.

Ἵξεαι, pervenies, 2. ſing. fut. 1. med. pro ἵξῃ, verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perſ. paſſ. ἷγμαι. a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἰξευτὴς, ου, ὁ, qui viſco aves captat, auceps. Th. ἰξὸς, οῦ, ὁ, viſcum.

Ἵξις, εως, ἡ, adventus rectus, proceſſus, præſentia, ſupplicatio. Item viſcum odorem habens ſimilem ocymo. Etym.

Ἰξίων, ονος, ὁ, quis iſte fuerit, & cur apud Inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2.

Ἵξομαι, fut. 1. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἷξον, 2. ſing. vel 3. plur. pro ἷκον, Bœoti ſolent enim κ in ξ mutare. vel eſt e. e. ind. act. vel impert. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. Alii volunt eſſe impert. verbi ἵξω, quod a fut. ἵξομαι, verbi ἱκνέομαι, formatum aſſerunt.

Ἰξὸν, accuſ. ſing. ab ἰξὸς, οῦ, ὁ, viſcum.

Ἰξὸς, οῦ, ὁ, viſcum. arundo aucupatoria, pedica paſſerum. parcus, tenax, ſordidus. ἰξία, ας, ἡ, idem. ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ, viſcoſus, tenax. ἰξόεις, εντος, ὁ, viſcoſus. ἰξεύω, viſco aves capio. q. ab ἴσχω, inhibeo. avium enim volatus viſco inhibetur. Verinus vult, ἰξὸς, quaſi ἄξος, quia ἄγει, nectit aves. aut ab ἵκω.

Ἰξύς, ύος, ἡ, lumbus, dorſum. quaſi ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur eſt animalis. Alii q. ab ἵκω, venio. non eſt ſine lumborum robore inceſſus.

I O.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, purpureus. ab ἴον, violæ, & δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

Ἰοδόκος, ου, ἡ, ſagittarum receptrix pharetra. legitur & ἰοδόκη. ab ἰὸς, jaculum, & δέχομαι, capio.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, niger, rubiginoſus. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, telum, rubigo cujuſque metalli, & εἶδος, forma. Th. εἴδω, video. Vel ἰοειδὴς, purpureus, violacei coloris. ab ἴον, ου, τὸ, viola.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἴον.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, profecta, a. 2. part. f. g. ab εἶμι, eo. aor. 2. ἴον.

Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit Jolaus, quando ex mortuis reſurrexerit, & cur, Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

Ἴομεν, eamus, 1 plur. a. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per ſyſtolen Jonic. poni pro ἴωμεν, 1. plur. a. 2. ſub.

Ἰόμωρος, ου, ὁ, jaculator, & jaculis deſtinatus, mortem inferens jaculis. Vel ὁ περὶ τὸν ἰὸν μεμορημένος, telis male exceptus. ab ἰὸς, jaculum, & μόρος, fatum, verſo ο in ω. Th. μείρω, partior.

Ἴον, ου, τὸ, viola; item ſolum. Id ἴον, naſcitur, ideſt, ſolum, non multa ſimul conglobata, & ad εἶον, ideſt, viam. ἴον μέλαν, viola nigra. Theophr. lib. 2. plant. inde ἰώδης, violaceus. Eſt & ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἰόνθ', pro ἰόντα, acc. ſing. aor. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, eo.

Ἴονθος, ου, ὁ, lanugo, primi pili: varus in facie. Poll. l. 4. quaſi ab ἄνθος, quia flos juventæ. an ab ἰαίνω, quod a calore prodeant? an ab ἴου ἄνθος, ideſt flos violæ? ut enim violæ primo vere ſe produnt; ita lanugo tanquam in juventutis vere efloreſcit.

Ἰόντα, euntem, acc. ſing. aor. 2. part. εἶμι, eo. a. 2. ἴον. a. 2 part. ἰὼν, ἰοῦσα, ὄν, & io f. g. ἰοῖσα.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos, vel nigros capillos habens. Ex ἴον, ου, τὸ, viola, & πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ἰόππη, ης, ἡ, nomen urbis, Joppe. Hebr. pulchritudo.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes, nomen fluvii Hebr. orientis ex Jor, & Dan, qui duo fontes ad radices Libani montis.

Ἴορκοι, ων, οἱ, caprarum genus, quaſi δόρκοι, a viſus acumine. a δέρκω, video.

Ἰὸς, οῦ, ὁ, miſſile, jaculum, ſagitta; venenum: rubigo. q. ab ἵημι, mitto. hinc ἰόω, rubigine obduco. ἰώδης, rubiginoſus. Sed ἰὸς, ἰα, ἰὸν, ſolus, a, um, q. ab εἷς, unus: vel οἶος, ſolus.

Ἰοστέφανος, ὁ, coronam e violis geſtans; viola redimitus. ab ἴον, ου, τὸ, viola, & στέφω, corono. ἰοστέφανος Κύπρις, Venus violis ornata. Plut. in Solone.

Ἰότης, ητος, ἡ, conſilium, voluntas. ab ἴω, vel ἵημι, mitto. hinc ἵεμαι, deſidero. an ab ἰὸς, ſolus; ut ſit quod quis ſolus ſecum cogitat, & concludit?

Ἰοὺ, adverb. dolentis, hei, heu! hinc ἰύζω, lamentor: indignantis, cum gemit. cum circumflexo eſt & exultantis adv. ἰοῦ. q. ab ἰὲ, vel ἰῇ.

Ἰουδαΐζω, Judaizo, fio Judæus, Judaice vivo. f. ίσω. p. ἰουδάϊκα. a Ἰουδαῖος. Judæus. Th. Ἰούδας, α, ὁ, Judas.

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, Judaicus, a, um, hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. Judaice.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus, item Judaicus, a, um, ut γῆ Ἰουδαία, terra Judaica.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, Judaiſmus.

Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri, Judas. Hebr. celebrationis filius.

Ἰουλίας, α, ὁ, nomen viri, Julias. Gr. barbatulus.

Ἰούλιος, ου, ὁ, nomen viri, Julius. Gr. barbatulus.

Ἴουλος, ὁ, lanugo, prima barba, quæ ἴσται ὕλη, ecit mollis, & criſpa. Th. οὖλος, η, ον, mollis. Item vermis multipes parietibus arrepens, Lycophr. Item villus cujuslibet fructus, ut nucis florentia. Eratoſthenes in hymno Mercurii uſurpat pro cantillatione puellarum lanificarum, quæ penſum ducunt. Didymus arbitratur eſſe hymnum in laudem Cereris. Theophr. lib. 3. hiſt. plant. docet, quid ſit ἴουλος in nuce avellana. Numenius Poeta apud Athen. lib. ζ. vocat ἰούλους inteſtina terræ. Præterea mergites, ſpicarumque manipuli in faſciculum collecti ita nominantur.

Ἴουν, mittebam, imperf. contract. ex ἴεον, ουν, quaſi ab ἰέω. Th. ἴω, vel ἵημι, mitto.

Ἰοῦσα, ης, ἡ, & in acc. plur. ἰούσας, accedentes, aor. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἰοῦστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Juſtus.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit ſagittas: vel quæ ſagittis gaudet. ab ἰὸς, ſagitta, & χέω, fundo. vel χαίρω, gaudeo. Epitheton Dianæ. Nicander etiam aſpidem ἰοχέαιραν vocat, gaudentem veneno; vel fundentem venenum.

I Π.

Ἰπνὸς, vel ἴπνος, ὁ, furnus, caminus, culina.

Ἶπος, muſcipula, quæ ἰποῖ, id eſt opprimit murem: laqueus murium. Ἶπος vero pœna, ſupplicium.

Ἰπόω, premo, cogo, πιέζω, ut ἰπώθην συμφοραῖς, premi calamitatibus.

Ἱππάζεσθαι, equitare. ab ἵππος, ου, ὁ, equus.

Ἱππαίχμος, ου, ὁ, Poet. qui haſta, vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵππος, & αἰχμὴ, ἡ, cuſpis.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Doric. pro ἱππεὺς, έως, ὁ, eques.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, Hipparchus, nomen viri. Eſt & equitum præfectus. Et ſic vocatur Neptunus.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Jon. pro ἱππικὴ, equeſtris. hinc ἱππάσιμος, equitabilis. ab ἵππος, equus.

Ἵππειος, ου, ὁ, equeſtris. Th. ἵππος, equus.

Ἱππεὺς, έως, ὁ, eques. & in plur. ἱππεῖς, ejuſdem thematis.

Ἱππευτὸς, οῦ, ὁ, equeſtris, vel equitandi peritus. ab ἱππεύω, equito.

Ἱππεύω, equito. fut. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππος, equus.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equeſtris via, qua equi aguntur. Juriſconſulti actum appellabant. ἱππηλάσιος, equeſtris. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, impello. f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, vocat. ſing. ab ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, agito.

Ἱππήλατος, ſc. τόπος, locus equitabilis. Odyſſ. δ.

Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, equitatus. ab ἵππος, equus.

Ἱπποβότοιο, genit. Jon. ab ἱππόβοτος, ου, ὁ, equos nutriens. ex ἵππος, & βόω, paſco.

Ἱπποδάμοιο, gen. Jon. ab ἱππόδαμος, ου, ὁ, equorum domitor. ex ἵππος, equus. & δαμάω, domo. a. 1. ἐδάμασα.

Ἱππόδασυς, ὁ, denſus inſtar equi, hirſutus. ex ἵππος, & δασὺς, ὁ, denſus, piloſus.

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques, auriga. ab ἵππος, equus, & διώκω, perſequi.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, curſus equeſtris. Hinc Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, Neptunus equeſtrium certaminum præſes. ab ἵππος, equus, & δρόμος, ου, ὁ, curſus. Th. τρέχω, curro. p. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, circus, ubi equorum curſu certatur. ἱππόδρομοι ψιλοὶ, ferentarii, levis armaturæ milites.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mulieris; celer inſtar equi, valde celer.

Ἵπποιιν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dativ. plur. Jon. ab ἵππος, equus.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, Hippocentaurus. ab ἵππος, equus, & κεντέω, pungo.

Ἱπποκορυστὴς, ὁ, galeatus, eques bellicoſus. ex ἵππος, equus, & κορύσσω, galea armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ. galea.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ, ἡ. equis perſtrepens, ab ἵππος, equus, & κρότος, ου, ὁ, ſonus.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poet. pro Ἱππολύτου, Hippolyti filia.

Ἱππομανὲς, an herba ſit: an virus ex equarum inguinibus deſluens, an caruncula, vide notas noſtras in Virgilium. Theocr. in φαρμ. plantam eſſe ait.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equeſtre prælium. ex ἵππος, equus, & μάχομαι, pugno.

Ἱππόμητις, ιος, ὁ, Poet. rei equeſtris peritus. ab ἵππος, equus, & μῆτις, ιος, ἡ, conſilium.

Ἱππόνικος, ου, ὁ, Hipponicus, nomen viri.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. valde intelligens.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poet. ὁ τῶν ἵππων καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ τούτων ἐμπειρος, qui equi, ac artis equeſtris periculum fecit.

Ἵππος, ου, ὁ, equus, equitatus. ſed ἵκκος, Doric. pro ἵππος, q. ab ἰκέσθαι ποτὸν, eſt enim celerrimum animal: unde & Soli ſacrificabant. Vel quia humum ἰποῖ ποσὶ, premit pedibus admodum, unde ſonipes. Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ, ſella equina. Sed ἡ ἵππος, pro ſubſtantia, Geneſ. 14. 31. In compoſitione intendit ſignificationem: ut ἱππογνώμων, qui de equis cognoſcit: ἱππολάπαθον, hippolapathum. Dioſc. lib. 2.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, equorum agitatrix. ὁ τοὺς ἵππους σεύουσα, τουτέστιν ἐλαύνουσα, ἢ κινοῦσα. quod ab ἵππος, equus, & σεύω, quatio. Hinc & ἱπποσόας, α, ὁ, Poetic. & Doric. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, qui equos agitat.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia, ars equitandi. gen. plur. Æolic. ἱπποσυνάων. ab ἵππος, equus.

Ἱππότα, vocat. ſing. ab ἱππότης, ου, ὁ, eques. ſæpe vocativus pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, equus.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques ſagittarius. ab ἵππος, equus, & τόξον, ου, τὸ, arcus.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. ſumptus in equos alendos factus. ab ἵππος, & τρέφω, alo: Hinc ἱπποτρόφος, ου, ὁ, qui equos alit.

Ἱππουκρήνη, quaſi equi fons. Nomen fontis in Bœotia. Hippocrene.

Ἵππουρις, ἡ, epitheton galeæ criſtam ex ſetis equinis habentis. ex ἵππος, equus, & οὐρὰ, cauda. Eſt etiam herba. Dioſc. l. 4. c. 48.

Ἱππο-

Digitized by Google

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, locus paſcendis equis, equile: capiſtrum, ex ἵππος, equus, & φέρβω, paſco. p. m. πέφορβα.

Ἱππιοχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱππιοχάρμης. ου, ὁ, equis gaudens. ab ἵππος, equus, & χαίρω, gaudeo.

Ἵπταμαι, volo, as. præſ. inf. ἵπτασθαι. f. πτήσομαι. q. a πτάω. a. 2. med. ἐπτάμην, vel ἐπτόμην, q. a πτέω, volo.

Ἱπτάσομαι, volabo, fut. 1. med. verbi ἵπταμαι, volo, volas.

Ἵπτω, Att. pro ἵπτασο, volabas, 2. ſing. imperf. ἱπτάμην, ejuſdem verbi.

Ἵπτω, vel ἴπω, noceo, lædo. Iliad. α. q. ab ἰὸς, quaſi venena infundo. vel ἰὸς, jaculum, & πίπτω, cado. Læditur enim, in quem jaculum inciderit. aut ab ἰάπτω, maledico. inde ἴψ, ἰπὸς, ὁ, vermis cornua corrodens. ἰπνὸς, ου, ὁ, ſeu ἴπνος, ου, ὁ, furnus. ἶπος, ου, ὁ, muſcipula.

I P.

Ἱρὰ, ſacra, ab ἱρὸν, Jon. pro ἱερὸν, ſacrum, ſacrificium. Ἵρα vero eſt concio, quaſi ab εἴρω, loquor.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ἱεράομαι, ſacerdos ſum. præſ. inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱρᾶτο, pro ἱερᾶτο, 3. ſingul. imperf. Th. ἱερὸς, ſacer.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Jonic. ſacerdos. Ariſtoph. περὶ σῶν λαμπτήρων ἱρεὺς, nugarum ſacerdos, & cultor. Augur a Plutarcho vertitur. Th. ἱερὸς, ά, ὁ, ſacer.

Ἱρέω, pro εἴρω, loquor. Heſych.

Ἵρη, ης, ἡ, Hira, nomen regionis.

Ἱρῆες, Jon. pro ἱερεῖς, ſacerdotes. ἱρήϊον, Jon. pro τὸ ἱερεῖον, hoſtia, victima, Odiſſ. ξ.

Ἴρηξ, Jon. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.

Ἱρίγγες, arteriæ. Hippocr. an quaſi ἀἱρίγγες, quia aer ibi agitur? Si Græcum eſt ἱρίγξ, velim ab ἱρέω, loqui. Arteriæ enim vi loquimur.

Ἶρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, arcus cœleſtis, Iris Dea, in acc. ἶριν, quaſi ab εἴρω, dico, prædico. Pluviam enim prædicit Iris. Item iria genus herbæ aromaticæ. Dioſc. lib. 1. c. 1. & Theophr. lib. hiſt. plant. c. 7. ἴρινον μύρον, unguentum, quod ex iride fit. Item ἶρις, Thaumantis, & Electræ filia. Heſiod. in Theogonia. Item avis ſpecies. Eſt etiam ἶρις, circulus in oculo circa pupillam, & lapis chryſtallinus. Etym.

Ἴρισιν, pro ἴρισι, dativ. plur. ab ἶρις.

Ἱρὸς, Jon. pro ἱερὸς, ά, ὁ, ſacer. Sed Ἶρος, ου, Irus, nomen proprium.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, ſacra, cæremoniæ.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Jon. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ, alias vocatur, ſacrorum antiſtes, ſacrificulus. ab ἱερὸς, ſacer, & φαίνω, appareo.

Ἱρῶν, Jon. pro ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, ſacrum.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Jon. pro ἱερωσύνη, ſacerdotium.

I Σ.

Ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur, vis. Hinc ἰνίον, ου, τὸ, occiput. ἶφι, valde, fortiter, Poet. ἴφθιμος, α, ὁ, robuſtus.

Ἶσα, pro ἴσον, æque, adv. ab ἴσος, vel ἶσος, ου, ὁ, æqualis.

Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri, Iſaac. Hebr. ridebit.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ, par Angelis.

Ἰσάζω, adæquo. Th. ἴσος, æqualis.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, Iſaias.

Ἰσαῖος, α, ὁ, Iſæus, nomen proprium.

Ἴσαις, paribus, dat. plur. f. g. ab ἴσος, η, ον, par, æqualis.

Ἰσάλη, ης, ἡ, veſtis e pelle caprina: pellis. rectius ἰξάλη, vel ἰξαλῆ.

Ἴσαμι, ſcio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, ibant, 3. plural. imperf. ἦιν, verbi εἶμι, eo. Tum & ἴσαν, ſciebant, per ſyncopen dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσημι, imperf. verbi ἴσημι, ſcio, & ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, ſciunt.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ, par. ex ἴσος, æqualis, par, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Ἴσασι, pro ἴσασι, ſciunt, 3. plur. ind. præſ. Sic ἴσαντ, αντος, præſ. part. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἴσασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. ſingul. præſ. ἴσαμαι, ſcio.

Ἴσασι, & ἴσαντι, ſciunt, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἰσάχαρ, Iſaſchar, nomen viri. Hebr. eſt merces.

Ἴσατι, ſcit, Dor. pro ἴσησι, 3. ſingul. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἰσάτις, ιδος, ἡ, herba glaſtum. valde exſiccat. quaſi ab ἰσόω, quia vim habet æquandi tumores, quos ſorta impoſita διαφορεῖ, digerunt, ac reprimunt. ἰσάζω, eſt æquo, complano.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ, ἡ, cognominis. ex ἴσος, æqualis, & αὐδὴ, ἡ, vox.

Ἴση, ſciebat, 3. ſing. imperf. act. ἴσημι. Sed ἴσῃ, ſcia, pro ἴσασαι, 2. ſing ind. verbi ἴσαμαι, ſcio.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas. quod ex ἰσηγορέω, æque libere loquor. quod ex ἴσος, æqualis, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἴσημι, ἴσης, ἴσησι, ſcio, cognoſco, quaſi ab εἴδω, εἴσω, ut ſit quaſi εἴσημι, idem. Hinc ἴδμων, ὁ, ἡ, peritus. ἰδμοσύνη, ης, ἡ, peritia. ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus. ἰδρεία, ας, ἡ, ſcientia. ἐπίσταμαι, ἐπίσημι, ſcio. ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia. ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus.

Ἰσήρης, ους, ὁ, ἡ, æqualis, par. ab ἴσος, idem, & ἄρω, apto.

Ἴσθι, ſcias, per ſyncopen pro ἴσαθι, præſ. imperat. ab ἴσημι, ſcio. Sed ἴσθι, ſis, præſ. imperat. ab εἰμὶ, ſum.

Ἰσθλη, corrupte pro ἰξάλη, pellis capræ.

Ἰσθμιάδων μαντεῖον, Iſthmenium oraculum.

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, & in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Iſthmiader. τὰ Ἴσθμια, ων. οἱ, Ἰσθμικοὶ ἀγῶνες, ludi Iſthmici. Ἰσθμιονίκης, pro ἀνὰ τὸν Ἰσθμόν.

Ἰσθμιον, ου, τὸ, collum, colli ornamentum.

Ἴσθμιος, ου, ὁ, in Iſthmo habitans. Neptunus. Ἴσθμια, ſacra Iſthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμιακὸς, ad Iſthmia pertinens. ἰσθμιάζω, idem, & de mala vita dicitur, quia morbolum (ἀκόλαστον) dat illud tempus, quo Iſthmia agitabantur. Heſych.

Ἰσθμοῖ, Poet. adverb. pro ἐν Ἰσθμῷ, in Iſthmo, apud Iſthmum.

Ἰσθμὸς, οῦ, ὁ, & ἡ, Iſthmus, terra inter duo maria anguſta. quaſi ἰσθμὸς, q. ab ἰέναι, quod in mare excurrat, & ſupercilio promineat. Eſt & ἰσθμὸς, aliquid Iſthmo ſimile, ut pars inter os, & gulam: collum clepſydræ, imbrex navium: cribrum, colum.

Ἴσι, eunt, 3. plur. ind. præſ. pro εἶσι, & Jon. ἴασι, ab εἶμι, eo.

Ἰσίκιος, ου, ὁ, & ἰσίκιον, ου, τὸ, edulii genus e carne minutiſſime contrita: lucanica, farcimen: tomaculum, & tomaclum. vox eſt Romana, quæ eſt inſicium, ab inſecta carne. Vide Lat. Etymolog.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, Iſcariotes, cognomen Judæ proditoris. Syr. quæſtor ærarii.

Ἴσκον, ες, ε, imperf. verbi ἴσκω, aſſimilo.

Ἴσκω, aſſimilo, comparo, pro εἴσκω, idem. Th. εἴκω, ſcio.

Ἴσμεν, ſcimus, per ſyncop. pro ἴσαμεν, 1. plur. ind. præſ. ab ἴσημι, ſcio.

Ἰσόθεος, ου, ὁ, Deo ſimilis. ab ἴσος, ſimilis, & Θεὸς, Deus.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, pari poteſtate præditus. ex ἴσος, æqualis & κράτος, εος, τὸ, robur. hinc ἰσοκρατία, ας, ἡ, Jon. pro α, æqualis potentia.

Ἰσοκράτης, εος, ους, ὁ, Iſocrates, nomen proprium.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, æqualis matri. ex ἴσος, æqualis, & μήτηρ, mater.

Ἴσονται, ibunt, Poetic. pro ἴξονται, 3. plur. f. 1. med. verbi ἱκνέομαι, venio. An potius ſcribendum ἵσονται, ab ἵζω? nam ἵσονται verius ſignificat ἱδρύσονται ab ἵζω, colloco, ſedeo.

Ἰσοπαλὴς, ὁ, ἡ, Jon. & ἰσόπαλος, in lucta ſeu pugna æqualis. ex ἴσος, & πάλη, ἡ, lucta.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities, patens, & apertus campus, Xenophon. ab ἰσόπεδος, planus. quod ab ἴσος, æqualis, & πέδον, ſolum.

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, par, æquivalens, ejuſdem ponderis. ex ἴσος, par, & ῥέπω, propenſus ſum.

Ἴσος, vel ἶσος, ου, ὁ, æqualis, par. ἴσον ἴσῳ διδόναι, par pari referre. q. ab εἴδω, aſſimilo. ἴσον ἴσῳ ἀποφέρειν, par pari referre. Hinc ἴσως, æqualiter; item fortaſſe. ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas. ἰσόω, æquo, adæquo. ἄνισος, ου, ὁ, inæqualis, impar.

Ἰσότης, ητος, ἡ, par conditio, æquabilitas, parilitas. Th. ἴσος, par.

Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, æque pretioſus: qui in communi, atque in eodem, quo cæteri, jure verſantur. Herodian. ab ἴσος, par, & τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præſ. inf. ab ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, ου, ὁ, par.

Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo, ſum par. q. ἰσοφερίζω, ab ἴσος, æqualis, & φέρω, fero, dico. hinc ἰσοφόροι, boves æquali ferendo oneri apti: Vel ἰσοφαρίζω, indutus ſum paribus indumentis. a φᾶρος, εος, τὸ, pallium.

Ἰσοφαριζέμεν, Doric. pro ἰσοφαρίζειν, parem eſſe: adæquare.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ, eodem animo præditus, unanimis.

Ἰσόω, adæquo. hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. med. Th. ἴσος, par.

Ἴσπω, tempora ſumit ab ἔπω, dico.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacob Patriarchæ, ἀλέκτωρ, Iſrael. Hebr. princeps Dei. Hinc Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, Iſraelita.

Ἵστα, ſtatue. Att. pro ἵσταθι, præſ. imper. act. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. ἵσταον, ων, αες, ας, αε, α, verbi ἱστάω, ſeu ἵστημι, ſto. Sed ἱστᾷ eſt 3. ſingul. præſ. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἵσταμαι, σαι, ται, ſcio, ſæpe pro ἐπίσταμαι, ut in compoſ. ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἴσημι, ſcio.

Ἱστάμενος, η, ον, ſtans. gen. Jonic. ἱσταμένου. ab ἵστημι, ſto.

Ἱστᾶντι, Dor. pro ἱστᾶσι 3. plur. ind. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἵστας, Jonic. pro ἵστασο, ſtatuebas. 2. ſingul. imperf. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἱστῶ, pro ἵστασο, præſ. imperat. paſſiv. verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ἔστην. f. στήσω.

Ἵστατο, 3. ſingul. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἴστε, ſcitis, per ſyncopen pro ἴσατε, 2. pl. præſ. ind. act. ab ἴσημι, ſcio. Et per ſyncopen dici poteſt in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in plur. ἴστε.

Ἰστέον, ſciendum, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, ſcio. perf. paſſ. εἴσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, ſta, ſiſte, pro ἵσταθι, Att. imperat. ſit a 3. ſing. imperf. ἵστην, ης, η, verbi ἵστημι, ſto. Vel eſt 2. ſing. præſ. paſſiv. etiam Attice pro ἵστασαι. ἱστῇ, Doric. pro ἱστῇ. Sed ἱστῇ dici credunt pro ἱστῇς, 2. ſing. præſ. ſub. med. & 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἵστημι, ſtatuo, firmo, excitem, erigo, colloco, cohibeo, ſiſto, ſubſiſto, adduco, appendo, pondero, inſtituo, τίθημι. Nazianz. excito. Odyſſ. ξ. ordior, reſto. Heſiod. ἱστάναι, aſtare, aſſiſtere. Sophocl. in Thrac. ἱστάναι χορὸς, choros inſtaurare. Sophocl. ἱστὰς βοὴν, vociferator, Eurip. quaſi a στάω, inuſitato. unde ſto Latinum f. στήσω, præt. ἕστηκα. perf. part. ἑστηκὼς, & per ſyncopen ἑστὼς, ἑστῶτος. hinc per craſin ἑστὼς, ῶτος, ὁ, qui ſterit. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστηκέναι. (ſed ἱστάναι eſt præſ. inf. ab ἵστημι, pro ἱστάειν.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. paſſ. ἕσταμαι. a. 1. paſſ. ἐστάθην, ης, η. aor. 1. inf. σταθῆναι, aor.

Digitized by Google

aor. 1. part. σταθεὶς, fut. 1. σταθήσομαι, η, εται. Hinc στάσις, εως, ἡ, ſtatio. στάσιμος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis. στασιάζω, factionibus contendo, diſſideo. στασιασμὸς, ῦ, ὁ, ſeditio. στάδιον, ου, τὸ, ſtadium, menſura ſexcentorum pedum. στάθμη, ης, ἡ, amuſſis. σταθμὸς, ῦ, ὁ, ſtabulum, caula; item ſtatera, libra. στήμων, ονος, ὁ, ſtamen. ἱστὸς, ῦ, ὁ, malum navis. ἱστίον, ου, τὸ, velum. ἀνίστημι, erigo. ἀνάστασις, εως, ἡ, reſurrectio. διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. ἔνστασις, εως, ἡ, inſtantia. ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio alicujus rei a ſtatu, in quo erat. καθίστημι, conſtituo. κατάστασις, εως, ἡ, conſtitutio. παραστάτης, ου, ὁ, ſocius, auxiliarius, opitulator. προστάτης, ου, ὁ, præfectus. προστασία, ας, ἡ, præfectura. προστατεῖον, ſeu προστατήριον, prælum. συνίστημι, conſtituo. σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, compages. ὑπόστασις, εως, ἡ, ſubſiſtentia. στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater.

Ἱστίην, Jon. pro ἑστίαν, accuſ. ſing. ab ἑστία, ας, ἡ, Veſta, focus.

Ἱστιητόριον, ου, τὸ, Jon. pro ἑστιατόριον, cœnaculum.

Ἱστίον, ου, τὸ, navis velum. in plur. τὰ ἱστία, ab ἱστὸς, malum navis. Thema ἵστημι, ſto.

Ἱστοβοῇ, ſtivæ, dat. ſing. ab ἱστοβοεὺς, temo, ſtiva. ab ἱστὸς, tela, quod ab ἵστημι, ſto, & βοῦς, bos.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali, caſteria Plauto. ab ἱστὸς, malum navis, & δέχομαι, capio.

Ἵστορα, acc. ſing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, ſciens, gnarus, teſtis, prudens.

Ἱστορία, ας, ἡ, hiſtoria, narratio, commentatio. gen. plur. ἱστοριῶν, hinc ἱστορικὸς, ῦ, ὁ, ἡ, hiſtoricus. Th. ἵστωρ, ὁ, ἡ, ſciens.

Ἱστοροῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἱστορέω, inſpicio, cognoſco, memoriæ trado. perf. ἱστόρηκα. præſ. part. paſſ. ἱστορούμενος, η, ον. Th. ἵστωρ, ſciens.

Ἱστὸς, ῦ, ὁ, malum navis. Iliad. α. ab ἵστασθαι, quia erigitur, vel firmiter collocatur ad excipienda, & ſuſtinenda appenſa lintea. Item tela, penſum Heſiodo. Th. ἵστημι.

Ἴστρον, acc. ſing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nomen fluvii Germaniæ, Danubius.

Ἴστω, ſcito ille, per ſyncopen pro ἰσάτω, præſ. imperat. ſic ἴστων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴσημι, ſcio. Sed ἵστω, contracte pro ἵστασο, 2. ſingul. imperf. paſſ. vel præſ. imper. paſſ. verbi ἵστημι, ſto.

Ἵστων, ſtabam, imperf. act. pro ἵστην. quaſi ab ἱστάω, pro ἵστημι, ſto. Sed ἴστων per ſyncopen pro ἰσάτων, 3. dual. imperat. vel pro ἰσάτωσαν, 3. plur. imperat. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſciens, prudens, peritus, teſtis, arbiter, Heſiod. q. ab ἴσημι, ſcio. Hinc ἱστορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium, hiſtoria. ex hiſtoriis enim ſcientia rerum geſtarum petitur. πολυΐστωρ, ορος, ὁ, multiplici doctrina præditus.

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præſ. imperat. eſt, vel 3. ſing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, habeo.

Ἰσχανάα, Poet. pro ἰσχανᾷ, cupit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἰσχανάω, appeto. quod ab ἴσχω. Them. ἔχω, habeo.

Ἰσχάνει, detinet, 3. ſingul. præſ. verbi ἰσχάνω, idem ac ἴσχω, ſeu ἔχω, habeo.

Ἰσχανόωσι, Poet. pro ἰσχανῶσι, reprimunt, 3. plur. ſub. præſ. Sic ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præſ. part. f. g. verbi ἰσχανάω, cohibeo. quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo.

Ἰσχὰς, carica, quia ἰσχνὴ, ſiccando gracilis facta.

Ἴσχει, cohibet, 3. ſing. ind. ἴσχειν, præſ. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, habeo.

Ἰσχέμεν, & ἰσχέμεναι, Jon. & Dor. pro ἴσχειν, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Ἴσχεο, Jon. pro ἴσχου, contine, præſ. imperat. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἰσχέω, Dor. pro ἴσχω, ejuſdem temporis, & verbi.

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, & nervus ille, qui coxendicem femori committit, acetabulum coxæ, Dioſc. l. 3. ἰσχίων πόνοι, vel ἀλγήματα, coxendicum labores. τὰ ἰσχία, clunes. Th. ἰσχὺς, lumbus.

Ἰσχὶς, ιος, ἡ, lumbus, ſive lumbi. quaſi ab ἰσχὺς, robur. in lumbis enim eſt robur. Vel lumbis nos ἴσχομεν, ſuſtinemus.

Ἰσχνὸς, ῦ, ὁ, macer, exilis, ſtrigoſus, tenuis.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas, hæſitatio. Galeno l. 1. ad Glauc. extenuatio.

Ἴσχονται, cohibent, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ἴσχω, pro ἔχω, contineo.

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, robuſtus, a, um, potens. in comp. ἰσχυρότερος. ſuperl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vires, virtus, fortitudo, poteſtas.

Ἰσχύσει, poterit, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ἰσχύω, poſſum. fut. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vis.

Ἰσχύω, valeo, poſſum, robuſtus ſum.

Ἴσχω, εις, ει, præſ. ind. Sed ἴσχωσ', 3. pl. præſ. ſub. Th. ἔχω, habeo, contineo.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro ἰσώνυμος, ὁ, qui idem nomen habet, cognominis. ab ἴσος, par, æqualis, & ὄνομα, nomen.

Ἴσωσι, norunt, 3. plur. a. 1. ſub. ab εἴδω, ſcio. fut. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide utrum legendum ἴσασι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἴσημι, ſcio.

I T.

Ἴτ', pro ἴτε, accedite, 2. pl. præſ. imp. ab εἶμι, eo.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, nomen peninſulæ nobiliſſimæ ab Italo rege ſic dictæ. Ἰταλὸς, ῦ, ὁ, vitulus, Italus. Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, Italicus, Latinus.

Ἰταλὸς, ῦ, ὁ, priſca lingua, taurus, bos. ab ἴτης, temerarius, audax, quia animoſus. hinc Ἰταλία, Gell. l. 11. c. 1. nam Ἰταλοὺς Græci tauros vocabant. Alii ſcribunt Ἴταλος, ου, ὁ, vitulus, Italus.

Ἰταμὸς, violentus, audax, trux, τὸ ἰταμὸν τῆς ψυχῆς, conſtantia animi. Plut. in Rom.

Ἴτε, accedite, 2. plur. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. ab εἶμι, eo.

Ἰτέα, & ἴτυς, ἡ, ſalix, haſta ſaligna. q. ab ἰέναι, quia it creſcendo celeriter.

Ἰτέον, eundum, verbale ab εἶμι, vado.

Ἴτην, iverunt, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἴτης, ου, ὁ, temerarius, audax, animoſus, impudens, ardelio. Ariſtoph.

Ἴτον, dual. præſ. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis, Ituræa. Syr. montuoſa.

Ἴτρια, ων, τὰ, ima pars ventris. q. ab ἦτρον, τὸ, venter ab umbilico ad pubem. hinc ἴτριον, ου, τὸ, bellarium, placentæ genus tenue. Item ἴτρια, τὰ, ſuminales placentæ, ὑπογάστρια τρίμματα, Heſych.

Ἴτερον, iterum, iteratum. Latin. Gr. barbar.

Ἰτρύς, vitua. Gl. Cyr. leg. ἴτυς.

Ἴττω, apud Ariſtophan. pro ἴστω, quod vide.

Ἴτυν, acc. ſing. ab ἴτυς, quod vide.

Ἴτυς, υος, ἡ, circumferentia, & curvatura rotæ. quaſi ab ἰέναι, quia currui eſt cauſa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ ἁψίς. Tum ἴτυς, eſt omnis extremitas rotundæ rei: umbo, ora clypei, ambitus. Heſiod.

Ἴτω, ito ille, 3. ſing. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, eo.

I Y.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, & ἰυγμὸς, ῦ, ὁ, vox, ſibilus, clamor. ab ἰοὺ, adv. exultantis.

Ἴυγξ, γγος, ἡ, torquilla, verticilla, motacilla, quia collum torquet. aviculæ nomen. Ad philtra in uſu erat. Alii appellant ſcintillam. Finis autem eſt Venus. Propterea etiam ἴυγξ, illecebra quævis.

Ἰυγμὸς, ὁ, ſibilus, clamor, vociferatio.

Ἰυκτὰ, Macedonice pro ἰυκτὴς, ῦ, ὁ, ſibilator; vocalis, Theocrit. ab ἰύζω, clamo. Th. ἰοὺ, adv. exultantis.

I Φ.

Ἶφα, læſi, perf. act. verbi ἴπτω, ſeu ἴπτω, noceo. ſ. ψω.

Ἴφθιμος, ου, ὁ, robuſtus, animoſus. dat. ἰφθίμῳ. quod ab ἶφι, fortiter. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. Hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, potens.

Ἶφι, fortiter, adv. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. ἴφιος, ὁ, robuſtus.

Ἴφια μῆλα, pingues, & vegetæ oves, ab eodem themate.

Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, Iphianaſſa. nomen mulieris.

Ἰφικλείδην, acc. ſing. nomen viri.

Ἰφικλῆα, acc. ſingul. ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen viri. q. d. valde honoratus.

Ἶφις, ἡ, Iphis, nomen proprium mulieris.

I X.

Ἰχθυάοντες, οἱ, piſcibus inhiantes, nomin. plur. part. præſ. ab ἰχθυάω, piſcor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piſcis.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, piſciculus. diminut. ab ἰχθὺς, piſcis.

Ἰχθυόεντα, acc. ſing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, piſcoſus, in f. g. ἰχθυόεσσα, ab eodem themate.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, piſcis. q. ab ἰθύειν, recte ferri. Vel ab ἵεσθαι, & θύειν; eſt enim animal πολυκίνητον, agitabile, vel ab ἴχνος θύειν.

Ἴχνεσι, dat. plural. ab ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium.

Ἰχνεύμων, ichneumo. Suidæ piſcis quidam. qui & ἰχνευτὴς, tanquam veſtigator crocodili. Heſych.

Ἰχνεύω, veſtigo, per veſtigia ſequor. ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, veſtigia perſequor.

Ἰχνέω, ῶ, Poetic. pro ἔρχομαι, εἶμι, eo, accedo. Thema ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium.

Ἴχνια, nomin. plur. ab ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium.

Ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, ideſt, veſtigia perſequor.

Ἴχνιον, ου, τὸ, veſtigium. Thema ἴχνος, idem.

Ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium: ima pedis pars: greſſus. q. ab ἵημι, & γνόω. eſt γνώρισμα τοῦ ἰόντος: aut quod quis ἰὼν χέει. Hinc ἰχνεύω, veſtigo. ἰχνευτὴς, ῦ, ὁ, veſtigator.

Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, ſanguis crudus, ſanies, tabum. Sumitur & pro ſero. & pro humore, qui ex Deorum corporibus effluit. q. ἰς χωροῦσα, vis cedens, ubi ejuſmodi eſt ſanguis, ibi labefactantur vires.

I Ψ.

Ἶψ, ἰπὸς, vermis, qui ligna, vel cornua corrodit. Th. ἴπτω, noceo.

Ἴψαο, læſiſti, Jon. pro ἴψω, 2. ſing. a. 1. med. ἰψάμην, verbi ἴπτω, ſeu ἴπω, noceo.

Ἶψος, ſuber, arbor. an quia ei cortex facile ἴπτεται, læditur? nam is admodum ſcaber eſt, ſponte dehiſcens, & in fragmenta ſeſe ſeparans. ἶψος vero hedera. arbores enim, quibus adhæret, ἴπτει, id eſt, lædit.

I Ω.

Ἰὼ, heu, eheu, adv. dolentis, exclamantis, ut ἰοὺ. Sed ἰῷ, dat. ſing. ab ἰὸς, ῦ, ὁ, ſagitta. Ἰῶ, ἰῇς, mittam, as, præſ. ſub. verbi ἵημι, mitto. Et ἰὼ, pro ἐγὼ, Schol. Ariſtoph.

Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Joatham. Hebr. a Deo perfectus.

Ἰωακείμ, nomen viri, Joachim. Hebr. q. d. Dominus excitabat ipſum.

Ἰωὰς, nomen viri ἄκλιτον. Alii Ἰωάν.

Ἰωάννα, ας, ἡ, Joanna. Hebr. gratioſa.

Ἰωάννης, ου, idem. Vel Ἰωαννᾶ, eſt ἄκλιτον.

Ἰωάν

Digitized by Google

Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri, Joannes. Hebr. gratioſus.
Ἰώβ, nomen viri ἄκλιτον, Job. Hebr. ejulans.
Ἰώγα, Bœot. pro ἐγώ, ego. comp. ex ἰώ, & γά, pro γέ, quidem.
Ἰωγή, ῆς, ἡ, tegmen: diverſorium, littus: clamor. Pro tegmine forte ab ἰαύω, ſub quod ὑπνώσομεν, & ubi ἡσυχάζομεν, requieſcimus. pro voce ab ἰώ, pro littore, quia vocale, & ſonorum ex plangore fluctuum. Vel ἰωή, clamor, & ἄγω, duco.
Ἰωγμός, per aphæreſin τοῦ δ, pro διωγμός, ὁ, perſecutio, tumultus bellicus. Th. διώκω, perſequor.
Ἰωή, ῆς, ἡ, clamor, vox, flatus. quaſi ab ἵημι, vel ab ἴα, vox.
Ἰωήλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Joel. Hebr. acquieſcit.
Ἰωκάς, acc. plur. ab ἰωκή, perſecutio.
Ἰωκή, per aphæreſin, pro διωκή, ſeu δίωξις, perſecutio. Th. διώκω, perſequor.
Ἰωλκός, ὁ, ἡ, Jolcus, urbs Theſſaliæ.
Ἴωμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. verbi εἶμι, eo.
Ἴων, ωνος, ὁ, Jon, vox bacchantium. filius Xuthi, a quo Jones dicti. Sed ἰών, ἰῶν, eho, heus, ex ἰώ. Eſt & ἰών, ἰόντος, a. 2. part. verbi εἶμι, eo. Item ἰῶν, plenus veneno.
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Jonas. Hebr. columbus.
Ἰωνιά, violetum, violarium, ubi violæ naſcuntur. Sed Ἰωνία, ας, ἡ, eſt Jonia, regio. Item Ἰωνία, Jonia, vocatur Athenis herba, quæ & χαμαιπίτυς dicitur. Dioſc. l. 3.
Ἰωράμ, ὁ, nomen regis, Joram, ἄκλιτον. Hebr. ex Domino excelſus.
Ἰωρείμ, ὁ, nomen viri, Jorim.
Ἰωσαφάτ, ὁ, nomen pii regis, Joſaphat, ἄκλιτον. Hebr. Dominus judicabit.
Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Joſa. Hebr. ſenex.
Ἰωσήφ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Joſeph. Hebr. addat.
Ἰωσίας, α, ὁ, nomen viri, Joſias. Hebr. qui eſt a Domino.
Ἰῶτα, τό, nomen minimæ litteræ apud Hebræos.
Ἰωχμοῖο, tumultus, genit. Jon. ex ἰωχμός, ῦ, ὁ, idem ac ἰωκή, clamor, minæ, tumultus. Th. διώκω, perſequor.
Ἰώψ, ἰωπος, ὁ, piſcis nomen apud Callim.

K A.

K Decimæ litteræ ſignum, viginti denotat. & κ', pro καί, ponitur. κά, Dor. pro κε, vel κέν, com. ἄν.
Καβάλλης, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius. Plutarch. ἐργάτης ἵππος, Heſych.
Κάββαλ', & κάββαλε, proſtravit, Doric. ſeu Poet. pro κατέβαλε, a. 2 ind. act. Heſiod. ἐπὶ χθονὶ κάββαλε μίσγων, humi ſtravit. Sic καββαλέειν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. κάββαλετ', 3. ſing. aor. 2. med. pro κατεβάλετο, verbi καταβάλλω, dejicio. Th. βάλλω, jacio.
Καββάς, άντος, ὁ, deſcendens, Poetic. ſyncop. pro καταβάς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, deſcendo.
Κάβη, ης, ἡ, cibus. q. a κάπτω, edo.
Καβιδάριος, Cabidarius, Gloſſ. Cyr. λιθουργός.
Κάβος, ου, ὁ, frumentaceæ menſuræ genus: lagena. Hinc κάβη, cibus.
Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ.
Κάγχαμον, ου, τό, lacryma Arabici ligni, quia καγχαίνει, calefacit. Plin. lib. 12. cap. 20. cancamum vocat.
Κάγκανος, ſeu κάγχανος, ου, ὁ, aridus. a καγχαίνω, calefacio. q. a καίω.
Καγχάζω, f. άσω, p. ακα, cachinnor, effuſe rideo: convitior. inde καγχασμός, ῦ, ὁ, cachinnus. an a καγχαίνω, calefacio, quia riſus a calore cordis?
Καγχαίνω, calefacio, areſacio. hinc κάγκανος, ου, ὁ, aridus, ſiccus.
Καγχαλόωσι, Poet. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi καγχαλάω, exulto, rideo. Th. χαλάω, laxo, demitto.
Κἀγώ, pro καὶ ἐγώ, & ego.
Κάδ', pro κατὰ δέ. κάδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δ' ἄρα.
Κάδ' ἔδυνον, pro κατέδυνε δέ. Sic κάδ' ἔθηκε, pro κατέθηκε δέ.
Καδδέ, Poet. pro κατὰ δέ.
Κάδδεπεσε, Æol. Syncop. pro κατέπεσε δέ, a. 2. ind. a καταπίπτω, decido, diruor.
Καδδραθέτην, Dor. vel Æol. pro καταδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, ſeu καταδαρθέω, dormio. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per metatheſin ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.
Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro virili. Iliad. β. a δύναμις, εως, ἡ, potentia. Th. δύναμαι, poſſum.
Καδδῦναι, pro καταδῦναι, a. 2. inf. act. verbi καταδύω, ſubeo, penitus ingredior. Th. δύνω, & δύω, idem.
Καδμεῖος, ου, ὁ, Cadmæus, dat. plur. Jonic. Καδμείοισι. a Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.
Καδμείωνας, acc. plural. a Καδμείων, ωνος, ὁ, Cadmienſis. ejuſdem them.
Καδμειᾶν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμειῶν ἀπὸ Θηβῶν, Cadmæis a Thebis.
Καδμηΐς, ίδος, ἡ, Cadmæa.
Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.
Κᾶδος, εος, τό, Poet. pro κῆδος, εος, τό, funus, & ipſa cadaveris elatio, funeriſque pompa: affinitas.
Κάδος, vel κάδδος, ου, ὁ, cadus, vas vinarium. Item ſitula pro ſuffragiis colligendis; hinc κάδιον, parvus cadus. Athen. l. 10. κάδος, & καδίσκος nomina poculorum.
Καδύτας, α, ὁ, cadyta. herbula quædam Syriaca, quæ arboribus, & vepribus innaſcitur. Theophr. de cauſ. plant. lib. 2. c. 25. & Plin. lib. 16. c. ult.
Καείς, έντος, ὁ, deuſtus, a. 2. part. paſſ. a καίω, uro. fut καύσω. aor. 2. paſſ. ἐκάην.
Κάζω, orno, inſtruo, excolo, κεκασμένος δόλοισιν, dolis inſtructus. Iliad. δ. Item vinco. κάζουσα σταφυλή, præcox uva. fut. σω. Poetic. perf. paſſ. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. ſing. pluſ. perf.
Καῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. καῆναι, a. 2. inf. paſſ. a καίω, uro. fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a 2. paſſ. ἐκάην, & Jon. καήν.
Καήσομαι, ardebo, f. 2. paſſ. verbi καίω, uro. a. 2. paſſ. ἐκάην.
Καθά, adv. ſicut, velut, ex κατά & ἅ, ſecundum quæ.
Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio, demolitio, everſio. ex καθαιρέω, everto.
Καθαιρέω, detraho, deſtruo, everto: interimo, Sophocl. damno, Baſil. f. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. καθαιρεῖν τοὺς ὀφθαλμούς, morientium oculos comprimere & claudere. Iliad. λ. καθαιρεῖν περιπλέγδην, amplecti. καθαιρεῖν ἀγῶνα, peragere, & vincere ſuſceptum certamen. Plutarch.
Καθαίρω, purgo, mundo, luſtro, expio, flagris cædo. fut. αρῶ, perf. κεκάθαρκα. perf. paſſ. κεκάθαρμαι, perf. part. paſſ. κεκαθαρμένος, η, ον. q. ex κατά, & αἴρω. ſordes enim purgando tolluntur. vel ab αἱρῶ, pro everto. Hinc κάθαρμα, ατος, τό, purgamentum. καθαρός, ά, όν, purus. καθάρσιος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Καθάπαξ, omnino, prorſus. adverb. ex κατά, & ἅπαξ, ſemel. καθάπαξ εἰπεῖν, ut ſemel dicam, vel plane.
Καθάπερ, ſicut, quemadmodum. καθαπερανεί, ut, quemadmodum, Theophr. καθαπερεί, ut, ſicut, Plato.
Καθάπτεσθαι, demulce, inf. præſ. pro imperat. more Attic. verbi καθάπτομαι mulceo. hinc καθαπτόμενος, part. præſ. ex κατά, & ἅπτομαι, tango. f. ψομαι.
Καθάπτω, contingo, invado. cum genit. f. ψω. p. κάθηφα. a. 1. καθῆψα. ex κατά, & ἅπτω, tango.
Καθάρειος, ſeu καθάριος, ου, ὁ, mundus. καθαρείως, pure, eleganter.
Καθαρεύω, purgo, purus ſum. a καθαίρω, purgo.
Καθάρθαι, purum factum eſſe, Jon. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. paſſ. καθαρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi καθαίρω, purgo.
Καθαρίζω, purgo, purifico. f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imper. καθάρισον, άτω. a. 1. ſub. καθαρίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρίσαι. perf. activ. κεκαθάρικα.
Καθάρμιον, τό, luſtratio, purificatio.
Καθαρισμός, ῦ, ὁ, purgatio, purificatio.
Καθαρμός, ῦ, ὁ, idem. & ab eodem Th.
Καθαρός, ά, όν, purus, a, um. hinc καθαρῶς, pure, adverb. a καθαίρω, purgo.
Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, munditia, nitor: puritas ſermonis. Hermog.
Καθάρσιον, ου, τό, purgatio, expiatio. καθάρσιος, expiator. κάθαρσις, ἡ, purgatio, expiatio.
Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, genit.
Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, ſedebo, f. 2. med. verbi καθέζομαι, ſedeo.
Καθέδρα, ας, ἡ, ſuggeſtus, cathedra.
Καθέζομαι, ſedeo. præſ. part. καθεζόμενος, imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. med. καθεδοῦμαι. hinc καθέδρα, & ἕδρα, ſella. ex κατά, & ἕζω, ſeu ἕω, colloco.
Καθεικέναι, perf. inf. act. a καθίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo.
Καθειμένος, ὁ, demiſſus, perf. part. paſſ. verbi καθίημι, demitto. Th. ἕω, mitto.
Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. a καθίημι, demitto.
Καθεῖντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſiv. a καθίημι, demitto. perf. paſſ. καθεῖμαι.
Καθείργνυται, & καθείργεται, 3. ſing. perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi καθείργω, concludo, coerceo. quod ex κατά, & εἴργω, includo. f. ξω.
Καθείς, έντος, ὁ, a. 2. part. activ. a καθίημι, demitto. Sed καθεῖς, vel καθ' εἷς, alius poſt alium, ſigillatim. malim pro καὶ ἐπεὶ εἷς, vel καὶ εἶτα εἷς, εἷς καὶ εἶτα εἷς vel εἷς καὶ ἕτερος, unus & item alter. Καθ', pro καὶ εἶτα, & deinde.
Καθεῖσεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθίζω, ſedere facio. quod ex κατά, & ἵζω. a. 1. εἷσα.
Καθεστήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. verbi καθίστημι, conſtituo.
Καθεῖτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. a καθίημι, demitto.
Καθέκαστος, ου, ὁ, unuſquiſque. ex κατά, & ἕκαστος, quiſque.
Καθεκούσιος, ὁ, voluntarius. ex κατά, & ἑκούσιος, idem ac ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.
Καθέλῃς, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi καθαιρέω, deſtruo.
Καθελῶ, εῖς, εῖ, fut. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo.
Καθέμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.
Καθεξῆς, adv. ordine, deinceps. ex κατά, & ἑξῆς, idem.
Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, detineo, retineo. vide ſimplex ἔχω, habeo.
Κάθεσο, demittito, Jon. pro κάθεσο, vel καθοῦ. a. 2. imperat. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, mitto.
Κάθες, demitte, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.
Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. καθῆκα, verbi καθίημι, demitto.
Καθέσσαντο, Jon. & Poet. pro καθείσαντο, collocarunt, 3. plur. a. 1. med. ind. vide in καθεῖσεν.
Καθεσταμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo, ſtatuo, perf. paſſ. καθέσταμαι. ex κατά, & ἵστημι, ſto.
Καθέστακα, ας, ε, perf. ind. act. & in 3. pl. καθεστάκασι. hinc καθεστακώς, perf. part. a καθίστημι, conſtituo.
Καθεστώς, ῶτος, ὁ, per ſyncop. pro καθεστηκώς, perf. part. verbi καθίστημι, conſtituo.
Κάθετος, ου, ἡ, perpendiculum: vere: linea piſcatoria. Agnus, qui in mare projicitur. Harpocr. ἀμυός.
Καθεῦδε, dormivit, pro ἐκάθευδε, 3. ſing. imperf. Jonic. vel eſt præſ. imperat. activ. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. ſing.

Digiti

ſing. part. preſ. καθεύδωμεν, dormiamus, præſ. ſub. Th. εὕδω, f. ἑύσω, dormio.

Κάθῃ, ſedes, Att. pro κάθησαι, & Jon. κάθηαι, 2. ſing. præſ. verbi κάθημαι, idem ac ἧμαι, ſedeo.

Καθηγητὴς, ῦ, ὁ, doctor. quod a καθηγέομαι, ῦμαι, præeo, præceptor ſum. ex κατὰ, & ἡγέομαι, duco.

Καθῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto.

Καθήκω, convenio, pertineo. καθήκει, convenit, decet, cum dat. hinc καθήκων, ουσα, ῆκον. unde καθῆκον, officium, quod convenit alicui. καθηκόντως, officioſus: ἀκαθήκων, inofficioſus.

Καθηλόω, clavo defigo, vel configo. ab ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Κάθημαι, ſedeo. imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, inſidens, præſ. part. ejuſdem verbi, & them.

Καθημέραν, quotidie, per ſingulos dies. ponitur adverbialiter, & ſæpe præponitur τό. hinc καθημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus. ex κατὰ, & ἡμέρα, dies.

Κάθηρε, abſterſit, Jon. 3. ſing. aor. 1. act. verbi καθαίρω, purgo. f. αρῶ.

Καθῃρέθην, per ſyſtolen pro καθῃρήθην, a. 1. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo.

Καθίστατο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Καθῆσθαι, ſediſſe, præſ. inf. a κάθημαι, ſedeo.

Κάθησο, ſede, præſ. imperativ. ejuſdem verbi.

Καθήσομαι, ſedebo, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθῆτο, ſedebat, Poetice pro καθῆτο, penultima circumflexa, Jonic. pro ἐκάθητο, 3. ſing. imperf. verbi κάθημαι, ſedeo. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. perf. ab ἕζω, perf. paſſ. ἧσμαι, pluſq. perf. ἥσμην, σο, το.

Καθῆψεν, annexuit, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθάπτω, annecto. Thema ἅπτω, necto. f. ψω. p. ἧφα.

Κάθιδρος, ου, ὁ, laſſus, & feſſus ad ſudorem uſque. ex κατὰ, & ἱδρώς, ſudor. Eſt & Θάσσω ἕως τοῦ ἱδρῶ.

Καθιδρυνθέντες, ων, nom. plur. a. 1. part. paſſ. a καθιδρυνέω, pro καθιδρύω, ſedeo. Th. ἱδρύω, ſedere facio.

Καθίει, demittebat, 3. ſing. imperf. q. a καθιέω, verbi καθίημι, demitto.

Καθίεσαν, 3. plur. imperf. καθίημι, ejuſdem verbi.

Καθίζεο, ſede. Dor. pro καθίζου, præſ. imperat. paſſ. a καθίζω, ſedeo.

Καθίζουσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi καθίζω, ſedeo.

Καθίζω, εις, ει, ſedeo, colloco, inſideo, ſedere facio. ſut. ίσω. aor. 1. ἐκάθισα. hinc aor. 1. imperat. κάθισον, ἀτω, & in plural. καθίσατε. aor. 1. part. act. καθίσας. aor. 1. ſub. καθίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. καθίσαι, perf. act. κεκάθικα, præſ. med. καθίζομαι. aor. 1. med. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καθίσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. καθίσησθε. compon. ex κατὰ, & ἵζω, ſedere facio. καθίζω σοι τὸν δικαστὴν, tibi judicem conſtituo, te in jus rapio. Plato de Legibus. καθίζω δικαστήριον αὐτῷ θεῶν, eum apud Deos accuſo. Liban. καθίζειν δικαστάς, judices in conſilium mittere. Plato.

Καθίημι, demitto, ſubmitto. fut. ήσω. aor. 1. ind. καθῆκα. præſ. paſſ. καθίεμαι, demittor. præſ. part. καθιέμενος, η, ον. καθιέναι λόχον, inſidias collocare, Syneſ. καθιέναι πεῖραν, ἢ ἀπόπειραν, tentare, probare, experiri. Baſil.

Καθικέσθαι, Jon. pro καθίκετο, 2. ſing. aor. 2. med. verbi καθικνέομαι, contingo, percutio, aſſequor.

Καθικέτευε, 3. ſing. imperf. act. verbi καθικετεύω, idem ac ἱκετεύω, ſupplico.

Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act Doric. pro καθίσας, a καθίζω, ſedeo.

Καθιξῆ, forte ſcribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καθίσω, ſedeo; vel legendum καθιξῇ, 3. ſing. ſut. 1. Dor. καθιξῶ, ῇς, ῇ, pro καθίσω, εις, ει. Vel lege καθίξῃ, ut in Criſpini codice.

Καθιξῶ, Doric. pro καθίσω, ſut. 1. verbi καθίζω, ſedeo.

Καθιῶμαι, ſedebo, Att. pro καθίσομαι, fut. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Καθίσατε, conſedite, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi καθίζω, ſedeo.

Καθίσει, 3. ſing. fut. 1. act. καθίσεσθε, 2. plur. fut. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. plur. καθίσωσι. ab eodem verbo.

Καθίστα, appone, per apocopen pro καθίστασθε, præſ. imperat. καθιστάναι, præſ. inf. verbi καθίστημι, appono.

Καθίστη, 3. ſing. imperf. act. verbi καθίστημι, conſtituo.

Καθίστημι, vel καθιστάω, conſtituo, efficio, redigo. καθίστημι εἰς ἀπορίαν, notam inuro. καθίστημι εἰς, refero inter, Xenoph. præficio, Ariſtot. reprimo, compeſco, Dioſc. καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας, controverſias dirimere, Plutarch. in Solone. demulceo, compono, ſedo, Iſocr. incipio, Thucyd. fut. καταστήσω. præt. καθέστηκα. pluſq. perf. καθεστήκειν. a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέστην, ης, η. præſ. paſſ. καθίσταμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ κατεστάθην, ης, η. ex κατὰ, & ἵστημι, ſtatuo.

Καθίστησι, conſtituit, 3. ſing. præſ. ind. act. καθίστημι, ης, ησι.

Καθιστῶσα, Attic pro καθιστᾶσα, præſ. part. f. g. quaſi a καθιστάω, ab eodem verbo.

Καθὸ, ſicut, quatenus, tanquam, quoniam. adv. ex κατὰ, & ὅ.

Καθολικὸς, ὴ, ὸν, generalis, univerſalis, communis. ex κατὰ, & ὁλικὸς, univerſalis. Thema ὅλος, η, ὁ, totus. καθόλου, prorſus, generatim, denique, ſummatim, breviter.

Καθοπλίζομαι, armor. præſ. inf. καθοπλίζεσθαι, perf. paſſ. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. ex κατὰ, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Καθορᾷ, intuetur, 3. ſing. indic. act. a καθοράω, f. άσω. p. καθεώρακα, Attic. καθεώρακα. Th. ὁράω, video.

Καθόρμιον, ου. τὸ, monile. Hoſ. 2. 13. ex κατὰ, & ὅρμος, ου, ὁ, idem.

Καθόσον, & καθ' ὅσον, quantum, quoad, ex κατὰ, & ὅσος, quantus.

Καθότι, eo quod, quatenus. ex κατὰ, & ὅ, τι.

Κάθου, demitte, a. 2. imperat. med. κάθεσο, κάθεο, & κάθου, verbi καθίημι, demitto. item κάθου, ſede, pro κάθησο, unde κάθησο, & per ſyſtolen κάθεσο, ſublato σ, & craſi facta κάθου, a κάθημαι, ſedeo.

Κάθυγρος, ου, ὁ, aquoſus, humidus. ex κατὰ, & ὑγρός, ὁ, ὁ, humidus.

Καθύπερθεν, in ſummo loco, ſupra, deſuper, ultra. adv. ex κατὰ, & ὕπερθεν, ſupra.

Καθυφεὶς, ὁ, a. 2. part. activ. verbi καθυφίημι, ſubtraho. hinc καθυφεῖσθαι, e. 2. inf. med. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Καθώς, ſicut, ut prout. ex κατὰ, & ὡς, idem.

Καὶ, &, etiam, æque, nam, igitur, aut. conjunctio copulat. καίτοι, quamvis.

Καιάδας, ου, ὁ, barathrum, ſeu foſſa, in quam cadavera eorum, qui publico ſupplicio fuerant affecti, projiciebant. Item locus apud Lacedæmonios, in quem ſontes dejiciebantur. Strabo lib. η. Aliter καιάτας. Heſych. καιάτα vocat ὀρύγματα, fiſſuras, loca a terra motibus dirupta. a κέω, fundo. alii legunt καιέτας.

Καιάφας, ὁ, nomen Pontificis, Caiphas. Hebr. q. d. circuitor, vel blaſphemans.

Καίγε, & quidem, ex καὶ, & γε, dictio enclitica.

Καῖε, pro ἔκαιε, adolebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi καίω, uro. f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Καικίας, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æſtivo ſpirans, a Caico fl. Myſiæ ſic dictus. Vitruvius.

Κάϊν, nomen primi fratricidæ, Cain. Hebr. acquiſitus.

Καϊνὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Cainan. Hebr. poſſeſſor.

Καινέα, acc. ſing. a Καινεύς, ἔως, ὁ, nomen proprium Regis.

Καινὸς, ὴ, ὸν, novus, a, um, recens. q. a καὶ νῦν, qui vel nunc eſt. compar. καινότερος, α, ον, recentior. ſuperlativ. καινότατος, recentiſſimus.

Καινοτέροις, novis, dat. plur. comp. grad. f. g. a καινὸς, ῦ, ὁ, novus.

Καινότης, ητος, ὁ, novitas.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. ex καινός, novus, & φωνὴ, ἡ, vox.

Καίνυμαι, vinco, ſupero. unde καίνισις, ως, ἡ, victoria. Heſych. a καίνω, quia victoria bellica præcipue conſiſtit in cæde hoſtium.

Καίνω, perimo, occido.

Καιομένοισι, incenſis, dat. pl. Jon. f. g. præſ. part paſſ. a καίω, uro. f. καύσω, a. 2. paſſ. ἐκάην.

Καίοντο, incendebantur, Jonice pro ἐκαίοντο, 3. plural. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Καιοῦ, pro καιούσῃ, præſ. part. f. g. a καίω, uro.

Καίτοι, etſi, quamvis, tametſi, etiamſi, ex καὶ, & τοι, particula expletiva.

Καιρία, ας, ἡ, tempeſtivitas. a καιρός, tempus. hinc καιριώτατα, ſuperl. a καίριος, tempeſtivus. Item καιρία, inſtita, faſciæ ſepulcrales.

Καιρὸς, ῦ, ὁ, occaſio, opportunitas, tempus, temporis articulus. καιρῷ ἐν καιρῷ, in tempore, opportune. ἀπὸ καιροῦ, intempeſtiva. καιρῷ ἔργου, cum res ipſa poſtulat. Thucyd. καιρῷ δουλεύειν, tempori ſervire Hinc καίριος, ου, ὁ, ἡ, tempeſtivus. ἔγκαιρος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἄκαιρος, ὁ, ἡ, intempeſtivus. πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius. quaſi a κυρῶ, accidit, contingit, vel a καίρω, curro.

Καῖρος, ου, ὁ, licium, filum. hinc καιρόω, ſtamen connecto.

Καίρω, τρέχω, Etymol. an propter verbum καίρω, ut ſit percurrere pectine telas?

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæſar. nomen primi Monarchæ inter Romanos. Lat. a cædendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Latin. Cæſarea.

Καίτοιγε, quanquam, conjunct. cum ind. ex καὶ, & τοι, & γε.

Καίω, uro, accendo, cremo, torreo, adoleo. fut. καύσω. præt. κέκαυκα. perf. paſſ. κέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐκαύθην. a. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι. a. 1. ſub. med. καυθήσωμαι, ῃ, ηται. 1. Corinth. 13. 3. Hinc καῦσις, εως, ἡ, uſtio. καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus, καυστικός, ῦ, ὁ, urendi vim habens, καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, inſtrumentum, quo ſtigmata inuruntur. καυτήριον, ου, τὸ, cauterium, quod urendi vim habet. ἔγκαυστος, ῦ, ὁ, inuſtus. ὁλόκαυστον, ου, τὸ, holocauſtum, ſic dictum, quia tota victima cremabatur.

Κακὰ, pro κακαὶ, nom. plur. n. g. & κακαὶ, ῶν, αἱ, Dor. pro κακή, ῆς, ἡ, improba.

Κακαγορία, ας, ἁ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, maledicentia. Sic & κακάγορος, Dorice pro κακήγορος.

Κακκαβίζω, excitare, acuere. Lacon. ab ἀκονῶ.

Κἀκεῖ, & illic. ex καὶ, & ἐκεῖ.

Κἀκεῖθεν, & illinc. ex καὶ, & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, & ille. ex καὶ, & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, ex καὶ, & ἐκεῖσε, illuc, eo. Th. ἐκεῖνος, ille.

Κακέμφατος, de quo κακῶς φασὶν, male loquuntur. Heſych. figura, cum junctura vocum inſuaviter ſonat. quod & κακέμφατον.

Κακηγορέω, maledico. κακήγορος, maledicus. κακηγορία, maledicentia.

Κακηπελέω, male affectus ſum, ægroto, male valeo. κακῶς πέλω.

Κακῇς, dat. plur. Jon. pro κακαῖς, a κακός, ἡ, όν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia, vitium, moleſtia, vitioſitas. Item ſcelus, maleficium, culpa, dedecus. Interdum afflictio, miſeria. Matth. 6.

Κακίζω, objurgo, male accipio.

Κάκιον, pejus, n. g. & κακίων, pejor, ὁ, ἡ, compar. a κακός.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, labefacto, improbo. præſ. part. paſſiv. κακιζόμενος.

Κάκιστος, ε, ὁ, peſſimus, ſuperlat. a κακός.

Κακκάβη, ης, ἡ, perdix: κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix, a ſono ita dicta.

Κάκκαβος, ου, ἡ, cacabus. olla teſtacea.

Κακκάω, ſive κακάω, puerorum vox eſt, qua utuntur ſignificantes cacare: κάκκη, merda. q. κακόν τι, malum aliquod.

Κακκείω, Æol. ſyncop. pro κατακείω, dormiturio. Sic κακκείοντες, pro κατακείοντες, præſ. part. ex κατακείω, dormiturio. quod ex κατὰ, & κείω, cubare cupio. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κακκεφαλῆς, comp. ex ἐξ, ἐκ, & κεφαλῆς, capitis. κακκεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro ἐκ τῆς κεφαλῆς, è ex capite.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. ſyncope pro κατακῆαι, ſeu κατακαῦσαι, nam καίω, uro, facit a. 1. ἔκηα, & ἧκα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, in galeam. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. in acc. κόρυθα, & κόρυν.

Κακκορυφὴν, id eſt, κατὰ κορυφὴν, in vertice.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, ὁ, præſ. part. a κρύπτω, abſcondo. f. ψω. aor. 2. ἔκρυβον.

Κακόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ignobilis. Item qui mala eſt opinione. a κακός, malus, & δοκέω, videor.

Κακοεργὸς, ῦ, ὁ, maleficus, injuſtus, Phocyl. χρὴ κακοεργὸν ἀποτρωπᾶσθαι, ſceleratum averſari oportet.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, miſera vita, victus tenuis. Poet. pro κακὴ ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, prava conſuetudo, malignitas, moroſitas, perverſitas. Ariſt. 2. Rhetor. Ex adject. κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, malignus, a. quod ex κακὸς, ἡ, ὸν, malus, a, um, & ἦθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo. in plur. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia: imprudentia, ordo confuſus, Herodot. Ex κακὸν, malum, & θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum.

Κακοῖο, gen. Jon. a κακὸς, malus. κακοῖσι, dat. plur. vide κακός.

Κακοκερδείῃσι, dativ. plur. Jon. pro κακοκερδείαις, a κακοκερδεία, ας, ἡ, turpis quæſtus.

Κακόκναμος, Doric. pro κακόκνημος, ε, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia: macilentus ob victus tenuitatem. ex κακὸς, malus, & κνήμη, tibia.

Κακολογέω, ῶ, maledico, cum accuſ. a κακολόγος, ου, ὁ, maledicus. fut. ήσω, p. κεκακολόγηκα.

Κακομήχανος, ου, ὁ, malorum machinator. ex κακὸς, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Κακόνομος, ου, ὁ, ἡ, qui malis legibus utitur: pravis moribus. a νόμος, lex.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio. labor, moleſtia, calamitas. ab adject. κακοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ærumnoſus. ex κακὸς, malus, & πάθος, εος, τὸ, paſſio.

Κακοπαθέω, patior mala. æger ſum animo, tolero adverſa, defatigor, vexor, laboro. f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. aor. 1. ἐκακοπάθησα. κακοπαθῶν ζῆ, aſpere tractatur. Ariſtot. l. 2. Polit.

Κακοπαθῶς, ærumnoſe vivere.

Κακοπάτρις, ὁ, ἡ, malo patre ortus, ignobilis. Item qui patriam [illegible]: aut potius, cui mala eſt patria. in acc. κακοπάτριδα. ex κακὸς, malus, & πατὴρ, pater.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, verſutia, maleficium. ex κακὸς, & ποιέω, facio.

Κακοποιέω, ῶ, malefacio, lædo, noceo. f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. aor. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iiſdem them.

Κακοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, maleficus, a, qui male agit, nocens, noxius.

Κακοπραγέω, ῶ, conflictor malis, infelix ſum. ex κακὸς, malus, & πράσσω, facio. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Κακοπραγία, ας, ἡ, jactura, res adverſa, infelicitas.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, maleficus, doloſus.

Κακορραφία, ας, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ. κακορραφίας, conſutum dicit Tacit. Plautus ſutelas, & conſutos dolos. ex κακὸς, & ῥάπτω, conſuo, f. ψω. a. 2. paſſ. ἐῤῥάφην.

Κακὸς, ή, & Jon. ὴ, ὸν, malus, improbus, ignavus, ignobilis, imperitus, timidus. quaſi a χάζω, recedo. Ignavi enim, & timidi recedere ſolent. Hinc κακότης, ητος, ἡ, improbitas, vitium. κακία, ας, ἡ, idem. κακόω, malo, ſeu damno afficio.

Κακότας, ατος, ἁ, Doric. pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum, ærumna, Heſiod. flagitium, ſcelus, injuria, Iliad. γ. Aliquando δειλία, timiditas, ignavia. Iliad. β.

Κακότεχνος, ου, ὁ, malis artibus deditus, malignus, iniquus. κακοτεχνέω, malis artibus utor. ex κακὸς, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Κακότητι, dat. ſing. κακότητα, acc. ſing. a κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia, malus conatus, aſtutia.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, a κακοῦργος, ου, ὁ, contracte pro κακοεργὸς, ὁ, ἡ, maleficus, improbus. ex κακὸς, malus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κακουχέω, male tracto, male habeo aliquem. f. ήσω. p. κεκακούχηκα. ex κακῶς, male, & ἔχω, habeo. Hinc κακουχέομαι, male vexor, animum deſpondeo. κακουχία, ἡ, ſtatus in malis, vexatio, afflictio, Polyb.

Κακόχαρτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, alienis malis gaudens, Heſiod. ex κακὸν, malum, & χαίρω, gaudeo.

Κακοχράσμων, ονος, ὁ, improbus. ex κακὸς, & χράομαι, utor.

Κακοχυμία, ας, ἡ, malus ſuccus, malus humor, redundantia vitioſorum humorum, Galen. ex κακὸς, & χυμὸς, ſuccus.

Κακόψογος, α, ὁ, maledicus. ex κακὸς, & ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero. p. m. ἔψογα.

Κακτάμεναι, occidere, Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. a κατακτείνω, vel κατακτάω, occido.

Κάκτανε, ſyncop. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt eſſe pro κατέκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατακτείνω, occido.

Κάκτεινε, per ſyncop. pro κατέκτεινε, 3. ſingul. imperf. vel a. 1. ind. activ. verbi κατακτείνω, occido.

Κάκτος, ε, ἡ, ſpinoſa quædam planta, carduus ſativus. quaſi a καίω, quia urit, ſeu pungit.

Κὰκ τῶ, Dor. pro ἐξ ἐκ τῶ, ex hoc tempore. ſcil. χρόνω.

Κακχεῦαι, effudiſſe, per ſyncopen. Æol. pro καταχεῦαι, a. 1. inf. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Κακῶς, male, perperam, vitioſe, miſere, adverb. a κακὸς, malus, κακώτερος, Poet. pro κακίων, pejor.

Κακώσουσι, 3 plur. fut. 1. ind. act. verbi κακόω, damno afficio.

Κᾶλα, ligna. a nom. τὸ κᾶλον, ου, lignum. Sed καλᾶ, opportune, adverb. a καλὸς, pulcher.

Καλαβρίζω, Calabros imitor. Heſych.

Κάλαθος, ου, ὁ, calathus, ſportula, quaſillum, Ariſtoph. calix, Heſiod. q. a κᾶλον, & θέω, quod in ejus ſtructura ligna in orbem currant. Item genus ſaltationis.

Κάλαϊς, nomen lapidis cujuſdem. vide Plinium lib. 37. cap. 13. puto quia καλὸς, colore elegans. Sed καλαῖς, velum. Heſych. q. a κάλως, funis nauticus; eo enim & velum tenditur.

Καλαμαΐα, ας, ἡ, alii καλαμαΐτις, cicada minima, ἀπὸ τῶν καλάμων, quia inter calamos, ſtipulaſque naſcatur, creſcat, degat.

Καλαμευτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro καλαμευτὴς, οῦ, ὁ, meſſor. Item qui calamo, & linea piſcatur, in Epigram. a καλαμεύω, metere. Th. κάλαμος, calamus.

Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, ſtipula, calamus, culmus, ſtramentum, Odyſſ. ξ. ἐπὶ καλαμῶν ἀμῶν, dicitur apud Lyſiam malus, avaruſque agricola qui ſemente terram quotannis fatigat. Item cadaver hominis interempti; vel ſenile corpus aridum. καλαμάομαι, ſtipulas colligo poſt meſſores. a κάλαμος, arundo.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, nepeta, ſimilis eſt menthæ agreſti. q. καλὴ μίνθη, utilis mentha.

Καλαμίνθιος, nomen ranæ. a κάλαμος, ου, ὁ, arundo. vel a καλαμίνθη, herba.

Κάλαμος, ε, & Dor. καλάμω, ὁ, calamus, arundo, virga Geometrica. quia καλῶς ἀμᾶται, facile metitur, ſive ſucciditur. Hinc καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria. item calamaria theca. καλάμη, ης, ſtipula, culmus.

Καλαμοστεφῶν, gen. plur. a καλαμοστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, calamis circumdatus. ex κάλαμος, calamus, & στέφω, corono.

Καλάσιρις, ιος, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa: Ægyptia vox. Item καλασίριες dicuntur Ægyptiorum bellatores.

Καλαυρίτης, ἡ, ſpuma argenti, quæ ex argento fit, Dioſc. l. 5. caleuritis Marcell. calabritis Ruell.

Καλαῦροψ, οπος, ὁ, baculus, pedum in ſummo repandum. quaſi κᾶλον αὖ ῥέπον. a ῥέπω, vergo, propendeo. Id etiam dicitur καλάβροψ, quaſi lignum terra repens, id eſt, reflexum.

Καλέεσκον, ες, ε, Jon. epentheſi τῆς σκα, pro ἐκάλεον, ες, ε, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Καλήμεναι, vocare, inf. Poet. pro καλέμεναι, Jonic. pro καλεῖν, a καλέω, voco.

Καλεῖν, vocare, præſ. inf. a καλέω, voco.

Καλεοίμην, præſ. opt. paſſ. a καλέω, voco.

Καλέοισι, Dor. pro καλέουσι, vocant, 3. plur. præſ. ind. act. a καλέω, voco.

Κάλεον, Jon. pro ἐκάλουν, imperf. act. ejuſdem verbi.

Καλέοντες, ἔντων, οἱ, ſic dicti ἀπὸ τῶν κάλων. κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux καλοῦντας appellat. & οἱ ἐπίποδες καλοῦνται, recta ligna, quæ telas ſuſtinent, telæ jugum.

Καλεῦντι, Dor. pro καλοῦσι, ῦσι, vocant, 3. plur. præſ.

Καλήσαντο, vocarunt, Jon. pro ἐκαλέσαντο, 3. plur. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Καλέσας, pro καλέσασα, a. 1. part. act. f. g. a καλέω, voco.

Καλέσσατο, vocavit, 3. ſing. a. 1. med. gem. σ, & Jon. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σ. ab eodem verbo.

Καλεῦνται, dicuntur, Dor. pro καλοῦνται, 3. plur. præſ. paſſ Sic καλεῦντο, Doric. pro ἐκαλοῦντο, 3. plur imperf. paſſ. verbi καλέω, voco. Sic καλεύμενα, Dor. pro καλούμενα. καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα.

Καλέω, voco, cito, invito, acceſſo, imploro, nomino. κάλει Θεὸν, invoca Deum. f. έσω, perf. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, ἑτω. a. 1. inf. καλέσαι, a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ. perf. paſſ κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην. f. 1. paſſ. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc κλῆσις, εως, ἡ vocatio, κλητὸς, ῦ, ὁ, vocatus, ἐγκαλέω, accuſo. ἔγκλημα, ατος, τὸ, accuſatio, actio. ἐκκαλέω, evoco. ἐκκλησία, ας, ἡ, cœtus vocatorum, Eccleſia. ἐκκλησιαστὴς, ῦ, ὁ, concionator. παρακαλέω, acceſſo: item hortor, oro, rogo. παράκλησις, εως, ἡ, adhortatio; item precatio.

Καλήμεναι, Dor. & Poet. pro καλεῖν, τὸ καλεῖν, quaſi a κάλημι, ſeu καλέω, voco.

Καλήμενος, Æolic. pro καλούμενος, ὁ, vel præſ. partic. paſſ. a κάλημι, pro καλέω, voco.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus, acc. Jon. καλιήν. Hinc καλιαὶ, horrea. Th. κᾶλον, lignum. quod nidus ex lignis, ſeu ſarmentis fiat; vel quod καλῶς, & affabre fit ab ave conditrice, & quaſi arte componitur.

Καλιῆς, gen. ſing. Jon. καλιὴν, accuſ. ſing. a καλιὰ, nidus.

Καλινδέω, volvo, verſo, verto, aſſiduus ſum.

Κάλλαια, τὰ, galli gallinacei barba. Ariſtot.

Digitized by Google

riſtor. Et omnis color purpureo ſimilis, Heſych.

Κάλλεα, nom. plur. a κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Thema καλός, pulcher.

Καλλείπω, Poet. pro καταλείπω, relinquo. f. καλλείψω, pro καταλείψω. ex κατὰ, & λείπω, linquo. f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nomen proprium.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram, & ſuavem vocem habet. ὁ καλὴν βοὴν, ἤτοι φωνὴν ἔχων.

Καλλιγύναικα, acc. ſing. a καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, pulchris mulieribus abundans. ex καλὸς, pulcher, & γυνὴ, ἡ, mulier.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea, Heſych. quaſi καλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιος, oleaſter, q. ſylveſtris olea.

Καλλιερέω, ῶ, lito, numine propitio neo. quaſi felici eventu ſacrifico, καλῶν ἱερῶν. καλλιερεῖσθαι, idem.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ, ἡ, pulchre fundatus. ex καλὸς, pulcher, & θέμεθλον, idem ac θεμέλιον, ου, τὸ, fundamentum.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, locus quidam amœniſſimus juxta Simoenta. Dis ſacer. proprie, pulcher collis, tumulus. ex καλὸς, pulcher, & κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus.

Καλλικόμοιο, pulchricomæ, gen. ſing. Jon. a καλλίκομος, ου, ὁ, ἡ. ex καλὸς, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poet. præclara victoria, ἡ καλὴ νίκη. Et inter ſaltationum genere ponit Pollux. Et καλλίνικος, carminis genus, quod ob victoriæ præſtantiam cani ſolet.

Καλλίνικος, ὁ, victor egregius, Eurip. καλλίνικος γίγνομαι τῶν ἐχθρῶν, victoriam reporto de inimicis.

Κάλλιον, melius, compar. n. g. vel adv. a καλὸς, pulcher.

Καλλιόπη, ης, & Doric. Καλλιόπα, ἡ. Calliope, nom. Muſæ. ex κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, quod a καλὸς, pulcher, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Καλλιπάρηος, Æol. pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas. ex καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & παρειὰ, ſed Æol. παρηά, ας, ἡ, mala, gena.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, qui pulchrum peplum, vel veſtem habet. ὁ ἔχων καλὸν πέπλον.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulchricomus, pulchras comas, vel cincinnos habens. Ex καλὸς, pulcher, & πλόκαμος, cincinnus. Th. πλέκω, necto.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, qui præclaras opes habet. ex καλὸς, pulcher, & πλοῦτος, divitiæ.

Κάλλιπον, Æol. ſyncop. pro κατέλιπον, 1. ſing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ου, ὁ, qui pulchros equos habet. Ex καλὸς, pulcher, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Καλλιρρέεθρον, pulchrifluum. Heſiod. a καλὸς, pulcher, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. præt. ἐῤῥευκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Καλλιρόῳ, pulchrifluo, dat. ſing. a καλλίρροος, ου, ὁ, ex καλὸς, pulcher, & ῥέω, ῥεύσω, fluo. Hinc ῥόος, fluentum.

Καλλιῤῥόη, ης, ἡ. fons Athenis.

Καλλίῤῥοον, limpidum, am, acc. ſing. ex iiſdem them.

Καλλίστα, ας, ἁ, Doric. pro καλλίστη, pulcherrima. Sed κάλλιστα, adverb. pulcherrime, optime, ſuperlativ. καλλίστη νῆσος, ſic dicta Thera inſula. a καλὸς, pulcher.

Καλλιστεύω, pulchritudine excellere, fortiſſime rem gerere. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλιστος, η, ον, ſuperl. a καλὸς pulcher. compar. καλλίων, pulchrior.

Καλλιστρέω, voco. Heſych. καλλιστρεῖν, καλεῖν.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, pulchros talos habens. ex καλὸς, pulcher, & σφυρὸν, malleolus. Th. σφῦρα, ας, ἡ, malleolus.

Καλλίτριχας, pulchricomos, as, acc. pl. a καλλίθριξ, χος, ἡ, pulchros crines habens. ex καλὸς, pulcher, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Κάλλιφ', ob ſequentem aſpiratam pro κάλλιπε, Æol. ſyncop. pro κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro καλλίχωρος, qui pulchram regionem, aut locum habet, ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονή, ῆς, Jon. pro κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλος, εος, & contracte κάλλους, τὸ, pulchritudo, decor. Th. καλὸς, pulcher.

Καλλυντρον, ου, τὸ, redimiculum, ſcopa, ſcopæ. Phrin. & omne inſtrumentum comptorium.

Καλλύνω, orno, decoro, verro. Ariſt. in Probl.

Καλλωπίζω, decoro, proprie pulchros oculos facio.

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, nimis pulchritudini addictus, laſcive ſe ornans.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honeſtatis magiſter. ex καλὸς, pulcher, & διδάσκω, doceo.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas. ex καλὸς, pulcher, & ἀγαθὸς, bonus.

Κάλον, τὸ, lignum, quia καίεται ὅλον, totum igni imponitur. ergo a καίω. hinc καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Sed καλὸν Poet. pulchre.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, & in plur. τὰ, ligneæ compedes. Th. πέδιλον, τὸ, calceus.

Καλοποιέω, benefacio, adorno. ex καλὸς, pulcher, & ποιέω, facio.

Καλόπους, & καλοπόδιον, ligneum pedem habens, ipſe pes ligneus. Eſt & nomen animalis Indici. Item forma lignea pedis, ſutorium inſtrumentum.

Καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, honeſtus, bonus, decens, egregius. καλὼς, Dor. pro καλοὺς, acc. plur. comp. καλλίων. ſuperl. κάλλιστος. Etymol. a καίω, id eſt, orno. Plato a καλέω, vocare, quod pulchritudo omnium oculos ad ſe vocet, & alliciat, animoſque efficiat. Sed τὸ καλὸν, ſubſtantive, decus, commodum, honeſtas. hinc καλῶς, adverb. bene, recte, comparat. κάλλιον, melius. hinc κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. φιλόκαλος, ὁ, ἡ, amans pulchritudinis, honeſtatis ſtudioſus.

Καλοῦμαι, præſ. ind. paſſ. καλούμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. καλοῦμεν, 1. plur. præſ. act. καλοῦσι, 3. plur. præſ. act. verbi καλέω, voco.

Κάλπη, ης, ἡ, & κάλπις, urna, pelvis, ſitula, hydria. q. a κόλπος, ſinus, quod ſit ſinuoſa. aut a καλύπτω, quod occultet liquorem.

Κάλπη, etiam equus tolutarius, tolutim currens, curſor, curſus ſpecies. Heſych hinc καλπάζειν, Gell. galloper.

Καλύβη, ης, ἡ, tugurium. a καλύπτω, abſcondo.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, Calydon, urbis nomen.

Καλύκων, gen. plur. a κάλυξ, υκος, ἡ, theca.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, tegmen.

Κάλυξ, υκος, ἡ, roſa clauſa, theca, calyx, vel cui aliquid includitur, ut folliculus, putamen, a καλύπτω, tego. quia eſt tectus flos, nondum revelatus. Item κάλυξ, herba anchuſa, Dioſc. l. 4.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum. a καλύπτω, tego.

Καλύπτρην, acc. Jon. a καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. a καλύπτω, tego.

Καλύπτω, tego, velo, obduco, operio. f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in plur. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον. perf. paſſ. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον. q. καλὸν ὑπὸ, pulchritudo recte ſubeſt, & ab injuria cœli tuta conſervatur. Metaphora a mulieribus delicatulis ducta. Hinc κάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, velum. καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. καλύβη, ης, ἡ, tugurium. κάλυξ, υκος, ἡ, roſa clauſa, calyx roſæ. κέλυφος, εος, τὸ, cortex. ἀποκαλύπτω, revelo. ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio.

Καλυγεον ξυλεφιον, ſigillum. Heſch. a κάλον.

Καλύστεροι, οἱ, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, tegens. a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. med. καλύψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a καλύπτω, tego.

Καλυψοῖ, dat. ſing. a Καλυψὼ, Calypſo.

Καλυψὼ, όος, οῦς, ἡ, Calypſo, Dea, quæ καλύπτει τὸ διαπρόμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium; Calchas. a καλχαίνω, alta mente cogito.

Κάλχη, ης, ἡ, flos, vel animal, quo tingitur purpura. q. a κάλυξ, quod idem aliquando. κάλχιον, purpura, pannus, qui κάλχῃ tingitur.

Καλῶ, vocabo, fut. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, voco.

Κάλως, ω, vel ωος, ὁ, rudens, funis nauticus, quo velum contrahitur, vel demittitur. Inde proverb. πάντα κάλων σείειν, omnem rudentem movere, in Epigram. Junis. Hinc καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus.

Καλῶς, adv. pulchre, recte. a καλὸς.

Κάμαξ, ακος, ὁ, vitis pedamentum, palus, pertica, tibicen, loſſa. dat. plur. κάμαξι. q. a κάμνω, quia velut laborat geſtando onere.

Καμάρα, ας, ἡ, camera, fornix, teſtudo: zona militaris: pars auris juxta foramen. Item lecticæ pars fornicata, Poll. καμάρης ἅμαξα, pleuſtrum concameratum, Herodot.

Καμασῆνες, οἱ, piſces marini. Alii καμασῖνες. Forte a καμμύω.

Καμάσσω, moveo Heſych.

Κάματος, ου, ὁ, labor, defatigatio, morbus. καμάτους, pro καματοὺς, acc. plur. Hinc καματηρὸς, & καματώδης, εος, ὁ, ἡ, laborioſus, ærumnarum plenus.

Καματηρὸς, ὁ, laborioſus, defeſſus.

Καμβαίνω, ceſſo.

Κάμβαλον, depoſui, per ſyncopen pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Jonic. verbi καταμβάλλω. ex κατὰ, ἐν, & βάλλω, jacio.

Καμβρίζω, ceſſator ſum, Æol. ſyncop. pro καταβρίζω, Heſych.

Καμβύσης, ου, ὁ, Cambyſes. nomen propr.

Κάμε, vel κάμεν, elaboravit, afflictabatur, 3. ſing. aor. 2. act. verbi κάμνω, fatigor. fut. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. ſing. f. a. med. καμοῦμαι. καμεῖσθε, a. plur. ejuſdem temporis. verbi κάμνω, laboro, fatigor.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, pileus, galerus; quia καῦμα ἐλαύνει, æſtum cohibet.

Κάμηλος, ου, ὁ & ἡ, camelus, jumentum: quia ſub mercibus dorſo impoſitis κάμνει, laboret. Vel q. χαμαὶ ὅλος, totus humi procumbit, ut onera ſuſcipiat; vel ea de cauſa κάμπτεται ὅλος, totus incurvatur. Item funis nauticus, cui anchoram alligabant a ſimilitudine cameli animantis tortuoſi, Cœl. l. 4.

Κάμητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. verbi κάμνω, laboro.

Κάμιλος, funis craſſus. a κάμνω, fatigor. Extenſione enim quaſi fatigatur.

Κάμινος, ου, ὁ, ἡ, caminus, fornax, ignis, flamma, ardor. Bos validus, Num. c. 25. Item lupanar. Pariter pars quædam navis.

Καμμάρψαι, per ſyncop. pro καταμάρψαι. Heſych.

Καμμὸ, pro κατὰ μοὸ, utique, Heſiod.

Καμμένειν, per ſyncopen pro καταμένειν, præſ. inſ. a μένω, maneo.

Κάμμες, Æolic. pro ἡμεῖς ἡμᾶς, vel ἄμμες.

Καμμονίη, Jonic. per ſyncopen pro καταμονία, perſeverantia, victoria: victoria ex duello, Iliad. χ. a καταμένω, conſtanter permaneo.

Κάμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, Poet. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος.

Καμμύω, per ſyncop. pro καταμύω, conniveo. claudo oculos. f. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσα. perf. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. ex κατὰ, & μύω, claudo.

Κάμνε, elaborabat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi κάμνω.

Κάμνω, laſſeſco, laſſor, ſuccumbo, fatigor,

gor, deficio: laboro: ægroto. Item fabrico, operor, Odyſſ. ο. fut. καμῶ, vel καμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2. ſub. κάμω, ῃς, ῃ, & in 2. plur. κάμητε.

Κάμον, Jon. pro ἔκαμον, a. 2. ind. καμόντες, mortui, nom. plur. a. 2. part. act. verbi κάμνω, ægroto.

Καμοῦσα, ἡ, laborans, a. 2. part. act. f. g. ejuſdem verbi.

Καμπανός, ȣ, ὁ, ſtatera. Gl. Cyr.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca, uruca. Gl. Cyr. καμπὴ, ῆς, ἡ, autem flexus artuum, articulus, nodus, poples. Ariſtoph. in Neb.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capſa, quæ fiebat ex lignis flexis. a κάμπτω, flecto.

Κάμπτω, flecto, inflecto, deflecto. f. ψω. p. κέκαμφα. Hinc καμπύλος, ȣ, ὁ, curvus, inflexus. Ducamus e γνάμπτω, flecto.

Καμπύλος, ȣ, ὁ, curvus, inflexus, flexibilis, aduncus. Th. κάμπτω, flecto.

Καμφιεσσαμένα, Dor. pro ἡ ἀμφιεσσαμένη, ſuperinduta.

Κάμψα, ης, ἡ, theca, capſa. καμψάκης, ȣ, ὁ, vas olearium.

Καμών, ȣσα, όν, fatigatus, a, um, a. 2. part. act. a κάμνω, fatigo. f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κἂν, etſi, quamvis, pro καὶ ἄν. Interdum ſignificat ſaltem. Item ut, forſaſſe. ſic Nazianz. κἂν εἰ μὴ, & ſi non, tametſi, Ariſtot.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Cana. Hebr. poſſeſſio. κανᾶ, caniſtra, Geneſ. 40. verſ. 16.

Κάναβος, ȣ, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram, vel limum circumlinunt. q. a κάννη, arundo.

Κάναθρον, ȣ, τὸ, crates viminibus intexta, currui imponi ſolita, Euſtath. Iliad. ω.

Κανανίτης, ȣ, ὁ, nomen viri, Cananites. Hebr. æmulator.

Κανᾱφόρος, ω, ἁ, Dor. pro κανηφόρος, caniſtrifera puella. ex κάνης, ητος, ὁ, caniſtrum, & φέρω, fero.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus, ſtrepitus, clamor. καναχῇσι, dat. plur. Jon. hinc καναχηδὰ, & καναχηδὸν, adv. cum ſtrepitu.

Κανάχιζε, ſubſtrepebat, 3. ſing. imperf. act. a καναχίζω, & καναχέω, reſono.

Κανδάκη, ης, ἡ, nomen commune omnibus Æthiopum reginis, Candace.

Κανδαύλης, ȣ, ὁ, Candaules, nomen proprium.

Κάνδυλος, ȣ, ὁ, edulii genus, ex amylo, caſeo, lacte, melle, Poll. l. 6. An a Candaule rege? Eſt & Belgis Kandeel, ſorbitio calida. Had. Junius e κανδύλῳ ducit. Vel κάνδαυλος, & κάνδαυλον, cibus ex carne elixa, pane, & caſeo Phrygio cum anetho, & jure pingui, Poll. l. 11. c. 14. & Athen. l. 12.

Κάνδυς, υος, ὁ, indumentum Perſicum, exterius geſtabatur ut pallium.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. a κτείνω, perimo. a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Jon. pro κανέȣ, a κάνεον, contracte κανοῦν, τὸ, caniſtrum.

Κάνεον, ȣ, τὸ, caniſtrum. Item κάνειον, ȣ, τὸ, Hom. Apud Dionyſium legitur κανίσι ex 3. Declinatione. Dicitur & κανοῦν, & κανίσκιον, Hippocrati κάνεον, ſed eidem τῶν γυναικείων l. 2. eſt olim operculum, τῆς χύτρας ἔκπωμα. Ejuſdem them. vel a κάννη, canna, ex qua plectitur.

Κανῆν, Dor. & Æol. pro κανεῖν. a. 2. inf. act. verbi κτείνω, perimo. f. κανῶ. a. 2. ἔκανον.

Κάνης, ητος, ὁ, caniſtrum, ſtorea, calathus.

Κάνθαρος, ȣ, ὁ, ſcarabæus, & κανθάρως, acc. plur. Dor. quia naſcitur ex ſtercore κάνθωνος, id eſt aſini. Eſt & κάνθαρος, poculum, cantharus. Item navigii cujuſdam genus. Dici volunt ab auctore, ſeu inventore: aut a κάννη, quia oblongior, & cavus, ut canna. Germani certe dicimus Kanne.

Κανθήλιος, ȣ, ὁ, aſinus prægrandis. Item hebes, ſtupidus. inde κανθήλια, clitellæ Polybio, onera aſinorum Heſychio, cui etiam ligna in puppi incurva ad σελωσποιΐαν. Apud Strabonem κανθήλιον videtur ſignificare ciſtam.

Κανθὸς, ȣ, ὁ, oculi angulus, hirquus, Galen. Item ferrum, quo rotæ extremitates vinciuntur.

Κάνθων, ωνος, ὁ, aſinus, Ariſtoph. Idem in Pace de ſcarabæo uſurpavit.

Κάννα, ſeu κάννη, ης, ἡ, ſtorea, canna.

Κάνναβις, εως, ἡ, & κάναβις, cannabis. Hinc κανναβινος, ȣ, ὁ, ex cannabe factus.

Κάννομος, ȣ, ὁ, per craſin pro καὶ ἔννομος, & legitimus. ab ἐν, & νόμος, lex.

Κἀννυπόδητος, ω, ὁ, Dor. pro ἡ ἀνυπόδητος, ȣ, ὁ, diſcalceatus, & nudis pedibus. ex α priv. & ὑποδέω, ſubligo.

Κανὼν, όνος, ὁ, regula in libra, menſura, & aliis, amuſſis, linea, perpendiculum, examen, norma, Ariſtoph. in Ran. Item calamus, circa quem textores lina involvunt, Iliad. ψ. κανὼν etiam eſt ſaltus menſura, Poll. Pariter columna: ἡ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης, & accedens ad columnam, quæ erat ad caput lecti ejus, Judith. c. 13. κανόνες αὐλῶν, regulæ organorum dicuntur tabellæ, quæ digitis percutiuntur, in Epigramm. Hinc κανονικὸς, ȣ, ὁ, regularis.

Κάνωπον, ȣ, τὸ, ſambuci flos: ſambuci cortex Paulo Æginetæ. An quia in Canopo (qui locus eſt Ægypti) copioſe naſcitur?

Κἄξ, Dor. & per craſin pro καὶ ἐξ.

Κἀξήγειρε, excitavit quoque, Doric. & Attic. per craſin pro καὶ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, excito.

Καπανῆος, Jon. pro Καπανέȣς, & hoc pro Καπανέος, genit. a Καπανεὺς, Capaneus. genit. Jonic. Καπανῆος. hinc

Καπανηϊάδης, patronymicum. q. a κάπτω, comedo.

Κἄπειτα, pro ἡ ἔπειτα, & deinde.

Καπερναούμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. vicus conſolationis.

Κάπετος, ȣ, ὁ, καὶ ἡ, foſſa, conditorium, ſepulcrum, ſcrobs.

Κάπη, ης, ἡ, præſepe. a κάπτω, avide comedo.

Κάπηλος, ȣ, ὁ, caupo, inſtitor, propola, tabernarius. Hinc καπηλεύω, cauponor. καπηλεῖον, ȣ, τὸ, caupona, taberna.

Κἀπὶ, pro ἡ ἐπὶ.

Καπνιζόμενος, ȣ, ὁ, fumans, præſ. part. paſſ. a καπνίζω. Th. καπνὸς, fumus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Jon. fumarium, vel caminus. παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

Καπνὸς, ȣ, ὁ, fumus, vapor, nidor: & pro igne, Poet. hinc κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. καπνία, ας, ἡ, fuligo. καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, fumoſus. καπνίζω, fumum excito. καπνόω, f. ώσω, fumo denigro.

Καπνοῦχος, ȣ, ὁ, tumulus, per quem fumus exit. a καπνὸς ἔχω.

Καπνοδόχον, ȣ, τὸ, caminus.

Κᾶπος, ω, ὁ, Dor. pro κῆπος, ȣ, ὁ, hortus.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, Cappadocia, ab amne Cappadoce.

Κάππαρις, εως, ἡ, capparis, & frutex ſpinoſus. Videtur a Cypro dici, ubi abundat.

Καππαύει, per ſyncopen pro καταπαύει, ſedat. vide καταπαύω.

Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, in campo, per campum. Th. πέδον, ſolum, terra.

Κάππεσε, decidit, Æol. ſync. pro κατέπεσε, 3. ſing. a. 2. act. & in 3. dual. καππεσέτην. κάππεσον, pro κατέπεσον, 3. plur. a. 2. verbi καταπίπτω.

Καππυρίσασα, inflammata, Dor. & Poet. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. a καταπυρίζω, inflammo. f. ίσω. a. 1. κατεπύρισα.

Καπρομανὴ, pruriginoſa mulier. Euſtath.

Καπράω, ῶ, f. ήσω, ad libidinem concito, apto, ſeu excito ad coitum, prurio libidine. Proprie uſurpatur de porca aprum appetente, Ariſtoph. in Plut.

Κάπριαι, αἱ, ſunt in mentula cameli prominentes carnes, Suid.

Καπρία, ας, ἡ, ſubantium ſcropharum virus, quale equorum hippomanes.

Κάπριος, ȣ, ὁ, aper, vel qui apri inſtar roſtrum habet. Item navis roſtrata. Th. κάπρος, ȣ, ὁ, aper.

Κάπρος, ȣ, ὁ, aper, verres. Heſiodus κάπρον pro ſue domeſtico uſurpavit. Eſt etiam κάπρος apum morbus. Item membrum genitale viri. Item piſcis, qui in Acheloio fluvio vocalis eſt. Ariſtot. l. 6. anim. & Athen. lib. ζ.

Κάπτω, comedo avide, mordeo: ſpiro, flo. f. ψω. p. φα. hinc κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta.

Καπυρὸς, ȣ, ὁ, torridus, fervens, exuſtus: facundus: ſtridulus Ruellio, ſicceſcens Marcello, hiulcus Hermolao. Gaza καπυρὸν transfert durum, & rigidum. hinc καπυρίζειν, gulæ indulgere.

Καπφάλαρ', pro κατὰ φάλαρα, Æolic. & Poet. ſyncope, ornamenta equorum.

Κάπω, ſpiro, flo.

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.

Κὰρ, Car, gentile nomen, homo nihili. Nam Cares ſerviles, & barbari. Et κὰρ pro κάρη, τὸ, per apocopen idem ac κάρηνον, caput, vertex, ſummitas. Sumitur etiam pro κὴρ, mors: ovis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, caput, vertex.

Κάραβος, ȣ, ὁ, carabus, animal marinum, e cancrorum genere. Item locuſta, ſcarabæus, genus inſecti.

Καραδοκέω, ῶ, exſpecto, præſtolor. q. capite exerto ad videndum.

Καρακάλλιον, τὸ, cuculla, q. ἡ κάρα κάλλος.

Καρβατίνη, ης, ἡ, vile, & ruſticum calceamentum, una ſuppactum ſolea, e καρβατίζω, Carice ago, vili modo. a κὰρ, homo nihili.

Κάρδα, virile, & bellicoſum eſt Perſis. q. a καρδία, cor.

Καρδάκες, οἱ, qui rapto vivunt: milites mercede conducti, Pauſan. Item impii, Areop. Cæl. lib. 10.

Κάρδαμον, ȣ, τὸ, naſturtium, Ariſtoph. in Neb. eſt Perſarum pueris obſonium, Xenoph. quia κάρα δαμᾷ, caput tentet acrimonia ſua.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymolog. conniveo.

Καρδάμωμον, ȣ, τὸ, cardamomum, genus aromatis, a κάρδαμον, & ἄμωμον, habens cum cardamo, & amomo ſimilitudinem.

Καρδία, ας, ἡ, cor, animus. ἐκ καρδίας φιλῶ, ex animo amo, Ariſtoph. os ventriculi, ſtomachus. Item alvus: ut καρδία τῆς κλεψύδρας, alvus clepſydræ, Ariſtot. in Problemat. inde καρδιακός, cardiacus. καρδιόω, cordis dolorem ſentio. intellige per καρδίαν, os ventriculi.

Καρδιογνώστης, ȣ, ὁ, cordium cognitor. Actor. 1. ex καρδία, cor, & γνώστης, cognitor.

Κάρδοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur, Ariſtoph. Item mortarium, Nicand. Apud Artemid. l. 5. pro ſolio balneatorum uſurpatur.

Κάρη, τὸ, indeclinab. caput. per apocopen pro κάρηνον, & κάρηαρ, ατος, τὸ, & per ſyncopen κάρητος, idem.

Καρῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. a κείρω, tondeo. a. 2. paſſ. ἐκάρην.

Καρηκομόωντες, comati, Poet. pro καρηκομοῦντες, præſ. partic. a καρηκομάω, f. ήσω. ex κάρηνον, caput, & κόμη, coma.

Καρῆναι, detonſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω, tondeo. a. 2. ἔκειρον. f. 2. καρῶ. a. 2. paſſ. ἐκάρην.

Κάρηνον, ȣ, τὸ, caput, vertex, ſummitas, Iliad. β.

Κάρητος, per ſyncopen pro καρήατος, gen. ſing. a κάρηαρ, ατος, τὸ, caput, idem ac κάρηνον.

Καρικοί, οἱ, Carici, nom. plur. a Καρικὸς, ȣ, ὁ. Th. Κὰρ, Car, gentile nomen.

Καρῖναι, αἱ, præficæ. a κὴρ, mors, vel dictæ ſunt, quod e Caria eſſe ſolerent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, ſquilla. piſcis: galbacus. Dicitur καρὶς παρὰ τὸ κάρη, h. e. κεφαλὴ, quia maxima pars corporis ejus caput eſt. Ab Athenæo lib. 3. vocatur etiam κυρὶς, & κωρὶς. Hinc καρίδιον, parva ſquilla, Ariſtoteles.

Καρκαίρω, reſono, ſono, tremo, ſtrepo, Homer.

Καρκίνος, ſeu καρκῖνος, ȣ, ὁ, cancer piſcis, & morbus. a κάρα κινεῖν, caput movere. Cancer enim morbus quaſi

ſem-

Digitized by Google

ſemper eſt in motu latias quotidie ſerpens. καρκῖνος etiam Cancer ſidus, Arat. Item καρκῖνοι, oſſa jugalia, Poll. l. 7. Pherecrates autem apud Poll. l. 7. cum dixit, κάττυμα τοὺς καρκίνους, calceamenti genus intellexit.

Καρκινόω, ῶ, quaſi cancro aſſimilo, oblique moveo. ſic καρκινοῦν τοὺς δακτύλους dicitur tibicen. Plantarum radices dicuntur καρκινοῦσθαι, quæ cancri inſtar divaricatis, & in latera diſperſis fibris, vel capillamentis terram apprehendunt. Theophr. de cauſis plant. l. 1. c. 14.

Κάρνος, ου, τὸ, pediculus, ovis, pecus. Heſych.

Κάρος, ου, ὁ, ſopor cum gravedine, marcor. q. a κάρα, caput, cui accidit.

Καρόω, ῶ, ſoporem gravem affero, perturbo. Sed καρὸς, pro κηρὸς, gen. Doric. a κὴρ, parca, mors. vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Κάρουχον, ου, τὸ, rheda, a carruca.

Κάρπαι, ων, αἱ, vel κάρμαι, carpæ, vermes, qui oleis innaſcuntur.

Καρπαία, ας, ἡ, ſaltationis quoddam genus. an a καρπῷ manu, qua ſe complecterentur? Al. καρπαία.

Καρπάλιμος, ου, ὁ, celer. q. ἁρπάλιμος, rapidus. hinc καρπαλίμως, cito, ſubito, raptim, adverb. Th. ἁρπάζω, rapio.

Κάρπασον, ου, τὸ, venenatum quoddam medicamentum, quod ſoporem affert. q. a κάρος, ſopor, & ποιῶ, facio.

Καρπήσιον, ου, τὸ, carpeſium, feſtuca tenuis. Etiam herba, de qua Galen. 1. Antid. & 1. κατὰ γεν. Ab Aetio Serm. 11. c. 13. dicitur καρπησία.

Καρπίζω, fructum decerpo, defrugo, a καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus. καρπίζομαι, in libertatem aſſero. a καρπὶς, vindicta, aſſertio. καρπιστὴς, adſertor, vindex. καρπισμὸς, adſertio: quod manus brachiale caperetur, qui carpus dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ου, ὁ, frugifer, fructuoſus, fructifer. Th. καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Καρπόβρωτος, & ον, id, unde καρπὸν βρώσκων licet. καρπόβρωτον ξύλον, pomiferum lignum, Deuteron. 20.

Καρποῖσιν, dat. plural. a καρπὸς, fructus.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, ſemen, fœtus. utilitas καρπὸς φρενῶν, fructus mentis, ideſt, prudentia. Eſt & pars manus, ubi pullum explorant. Capitur etiam pro vola, ſed καταχρηστικῶς. Eſt & Κάρπος, ου, ὁ, nomen viri, Carpus.

Καρποφορέω, ῶ, fructum fero: fructus offero, Nazianz. in Orat. f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. aor. 1. ἐκαρποφόρησα. a καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, ra.

Καρπόω, ῶ, fructum colligo, carpo ad fruendum, percipio: ſacrifico. οὐ προσοίσεις ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι τῷ κυρίῳ, non offeras ex eo ad ſacrificandum Domino.

Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, q. fructibus affectum, vel variorum fructuum figuras habens intextas. Vel ut Henr. Stephanus exponit, manuleatus. καρπωτὸς χιτὼν, veſtis talaris, l. 2. Reg. 3.

Καῤῥέζοισα, Æol. ſyncope pro καταῤῥέζουσα, præſ. inſ. καῤῥέζουσα, demulcans, præſ. part. f. g. pro καταῤῥέζουσα, ex κατὰ, & ῥέζω, f. ξω, facio.

Κάῤῥον, ου, τὸ, rheda, currus.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, fortior, melior. quaſi a κάρσων, a κάρτος.

Καῤῥώτης, ου, ὁ, quis iſte fuerit, docant Græca Scholia Pyth. Od. 5. 270. 5.

Κάρσιος, ου, ὁ, obliquus. πλάγιος, unde Zodiacus ἐγκάρσιος. q. a κάρα, caput: ut ſit quaſi καρὰ ... caput enim in aliquibus pronum eſt, & in unam partem magis, quam in aliam propendet.

Κάρτα, valde, Sophocl. Item plaſquam ſatis, admodum, præcipue, vehementer, plane. a κάρτος, pro κράτος, robur.

Καρταλάμιον, τὸ, parvus κάρταλλος, cophinus.

Κάρταλλος, ου, ὁ, cartallus, cophinus, ſeu corbis in anguſtum deſinens.

Κάρτει, robori, dat. ſing a κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερεγχής, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro καρτερεγχέμης, haſtipotens, qui bellicis armis eſt potens. Ex καρτερὸς, robuſtus, & αἰχμὴ, ῆς, cuſpis.

Καρτερέω, ῶ, forti animo ſum, tolero, patienter ſuſtineo. λιμὸν καρτερῶ, famem ſuſtineo, Xenophon. fut. ήσω. p. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. aor. 1. opt. Æol. καρτερήσειε, ας, ε. a καρτερὸς, validus. quod a κάρτος, per metatheſ. pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia. αἱ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι, aſſidua ſtudia, Xenoph. hinc καρτερικὸς, οῦ, ὁ, tolerans, Xenophon. Item temperans, fortis.

Καρτερόθυμον, dat. ſingul. a καρτερόθυμος, ου, ὁ, pertinax, qui tolerante animo eſt. magnanimus, fortiſſimus, Heſiod.

Καρτερὸν εἶναί τινος, pro κρατεῖν τινος, vincere aliquem.

Καρτερὸς, οῦ, ὁ, robuſtus, potens, fortis, arduus, aſper, acer, patiens, vehemens. Item temperans, conſtans, modeſtus. καρτερὸς πρὸς πάντα, ad omnia ferenda acrior, Xenophon. hinc καρτερέω, fortis ſum. & καρτερὸν, pro καρτερῶς, vel καρτερικῶς, fortiter, temperanter.

Καρτερόφρονα, accuſ. ſing. a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prætractus. magnanimus, conſtans, durus, Heſiod.

Κάρτιστος, ου, ὁ, præſtantiſſimus, fortiſſimus, Iliad. α. per metatheſ. pro κράτιστος, ſuperlat. ab ἀγαθὸς, bonus. comparat. κρείσσων, melior.

Καρτῦναι, per metatheſim pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. verbi κρατύνω, firmum reddo, corroboro. Th. κράτος, τὸ, robur.

Καρύα, ας, ἡ, nux juglans, arbor. κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus. Item nucleus in ipſis nucibus. κάρυον πικρὸν, nux amara Celſo. κάρυον εὐβοϊκὸν, caſtanea. κάρυον φηγινὸν, fagea glans Plinio, quæ omnium dulciſſima eſt, Theophr. l. 3. hiſtor. c. 6.

Καρυΐνη, amygdalina. a καρύα, ἡ, nux juglans.

Καρύκη, ης, ἡ, genus eduli, intritum quoddam, ſeu condimentum Lydorum, Hippocrates. καρύκης τὸ γένειον ἀναπλέων, cum jure barbam perfudiſſet. Lucianus. Legitur etiam καρυκὴ pro condimento.

Κᾶρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, ὁ, præco.

Καρύξαισι, Æol. pro κηρύξασι, quum præconio promulgaſſet, a. 1. part. act. f. p. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Jon. pro ἐκήρυξε. a. 1. ind. act. a κηρύσσω, prædico. f. ξω.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, prædico.

Καρφαλέος, α, ον, ſiccus, aridus, paleaceus, friatile. καρφαλέον πῦρ, ſiccans ignis, Nicand.

Κάρφος, εος, τὸ, palea, feſtuca, ſtipula. Dicitur & κάρφη, ης, ἡ, Amian.

Κάρφω, ſicco, arefacio. fut. ψω. p. κέκαρφα. hinc κάρφος, εος, τὸ, palea.

Καρχαρόδοντα, dentibus aſperum, accuſ. ſing. a καρχαρόδους, quod a κάρχαρος, aſper. Thema χαράσσω, ſculpo, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Κάρχαρος, ου, ὁ, aſper, acutus. Th. χαράσσω, ſculpo; vel a κάρχω, exaſpero.

Καρχάσιον, Doric. pro καρχήσιον, carcheſium.

Καρχηδόνιος, α, ον, Carthaginienſis.

Καρχηδὼν, όνος, ἡ, Carthago.

Καρχήσιον, ου, τὸ, carcheſium, ſumma pars mali nautis: navis. Item poculum quoddam oblongum. Ab Oribaſio καρχήσιον inter laqueorum, ſeu vinculorum genera numeratur in libello de vinculis edito.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. ſing. a κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Κασάλβη, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασαλβεῖον, ſeu κασωρεῖον, ου, τὸ, lupanar, Ariſtoph.

Κάσας, ου, ἡ, tapes utraque parte villoſus; amicus; habitatio.

Κασωρὶς, & κασωρίς, πόρνη, ſcortum. Heſych. ex κάσα, meretrix, & ὥρα, cura.

Κἀσθλοῖσιν, & in bonis, dat. plur. Jon. a κἀσθλὸς, pro & ἐσθλὸς, & bonus.

Κασία, ας, ἡ, caſia, frutex lauro ſimilis, cujus cortex abraditur. Κασία μέλανον, caſia fiſtularis.

Κασίγνητε, pro κασίγνητε, vocat. a κασίγνητος, α, & Jon. ου, ὁ, frater. κασιγνήτη, ης, ſoror, ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, frater, ſoror, & γίνομαι, naſcor.

Κάσις, ὁ, ἡ, frater, vel ſoror: fraternus: coætaneus. q. γάσις, a γάω, genero. cui ſcil. idem principium generationis.

Κάσσα, ης, ἡ, meretrix, quæ ſe illecebroſe κάζει, id eſt, ornat, & fucat. aut κίει ἄσσον, prope erit. aut q. καίεται, ardet libidine.

Κασσία, ας, ἡ, caſſia, frutex aromaticus.

Κασσίτερος, ου, ὁ, & Att. καττίτερος, ὁ, ſtannum. quaſi a κάσσα, meretrix. videtur enim argentum, nec eſt.

Κασσύω, & Att. καττύω, ſappingo, conſuo, ut ea, quæ ſubtus ſuuntur, uſu conterenda. unde κάττυμα, ſolamenta, ſolum, pro ſolea. an a κάτω, & σύω? Suimus τῷ σύειν fila, agitando ea, perforando aliquid, & connectendo.

Καστάνα, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ, & Ponti. unde & καστανικὸν κάρυον, nux caſtanea, quæ & κάστανον. an a κάζω, orno? ab ornatu loci.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειος ὕμνος. Pindar. Iſthmior. Od. 1. 437. 5.

Κάστωρ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. qui prope nihil, niſi venter: ideo ducunt a γαστήρ. quid ſi a κέω, & τορέω? ſecat, & ſternit arbores mira ſolertia. Vide Ritterſhuſ. ad lib. 1. Oppian. Halieut. verſ. 398.

Κασύτας, Συριακὸν βοτάνιον, quod forte in officinis cuſcuta.

Κάσχεθε, detinebat, 3. ſingul. imperf. Æol. ſyncop. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, inhibeo. Sic & κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. ſingul. a. 2. med. verbi κατασχέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Κατὰ, præpoſit. cum genit. contra, per, de, e, ſuper, in. cum acc. ſecundum, verſus, cum, propter, apud, in. κατὰ οἶκον, domi. καθ' ὥραν, ad tempus. In compoſit. valet contra, de, ad, valde, & deorſum, & aliquando eſt κάτω, at ἄνα eſt ἄνω: ut καταβαίνω, deſcendo.

Κατάβα, deſcende. per apocopen pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. verbi καταβαίνω, deſcendo. a a. 2. κατέβην.

Καταβαίνω, deſcendo, deprimo, ſubſido. fut. καταβήσομαι. perf. καταβέβηκα. aor. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατάβηθι, & κατάβαθι, καταβάτω, & per apocopen κατάβα. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, άντος, ὁ.

Καταβάλλω, dejicio, abjicio, negligo, deſtruo, diruo, proſterno. Iſocr. fut. αλῶ, pr. καταβέβληκα. Dicimus & pecuniam καταβάλλειν, cum eam exſolvimus, aut pendimus. præſ. med. καταβάλλομαι, fundamentum jacio. perf. paſſ. καταβέβλημαι. aor. 1. paſſiv. κατεβλήθην. perf. med. καταβέβολα.

Καταβαπτίζομαι, immergor. f. ίσομαι. perf. καταβεβάπτισμαι. a. 1. paſſiv. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, intingo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, onero. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. aor. 1. κατεβάρησα.

Καταβὰς, άντος, ὁ, & in f. g. καταβᾶσα, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, deſcendo.

Κατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus.

Καταβάτω, deſcendat, 3. ſing. a. 2. imperat. act. κατάβηθι, a καταβαίνω, deſcendo.

Καταβαυκαλάω, jocunda cantillatione ſopio. idem ac βαυκαλάω.

Καταβαυκαλήσεις, αἱ, nutricum cantilenæ, Athenæus.

Καταβεβαιόομαι, affirmo.

Καταβεβλακευμένως, ſegniter, diſſolute. Ariſtophanes.

Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. paſſ. fœm. gen. a καταβάλλω, dejicio.

Καταβεβρίθασι, onuſtæ ſunt, 3. plur. perf. med. ex κατὰ, & βρίθω, onero, ſum gravis. f. σω. p. κα.

Κατάβῃ, deſcenderit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. a καταβαίνω, deſcendo.

Κατάβηθι, a. 2 imperat. act. ejuſdem verbi.

Καταβήσεο, deſcende, Jon. pro καταβήσου, præſ. imperat. verbi καταβήσομαι. formatum a fut. 1. med. verbi καταβαίνω, deſcendo. Th. βαίνω, eo.

Καταβήσεται, intrabit, 3. ſing. f. 1. med. verbi καταβαίνω, deſcendo.

Καταβιβάζω, facio deſcendere, deturbo, demitto, dejicio, deprimo: deduco. καταβιβάζεσθαι ὑπὸ τῶν διδασκάλων παῖδας περὶ τὰ τείχη περιπατήσοντας, a præceptore pueros circa mœnia cauſa deambulandi deduci, Plutarch. in Camill. f. άσω. aor. 1. act. κατεβίβασα. aor. 1. paſſ. κατεβιβάσθην. fut. 1. paſſ. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται.

Καταβιβρώσκω, comedo. præſ. inf. paſſ. καταβιβρώσκεσθαι. ex κατὰ, & βιβρώσκω, ſeu βρώσκω, comedo. f. βρώσω.

Καταβληχᾶσθαι, balare. Th. βληχάομαι, balo.

Καταβολά, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταβολή, fundamentum. a καταβάλλω, deſtruo.

Καταβόσκειν, depaſcere. Thema βόσκω, paſco.

Καταβοσκομενάων, depaſcentium, gen. plur. Æol. pro καταβοσκομένων, præſ. part. paſſ. a βόσκω, f. ήσω, paſco.

Καταβραβεύω, debito præmio privo, præmio fraudo, in capiendo bravio aliquem circumvenio. Item reum perago, Demoſth. imperioſe ago. f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα.

Καταβρέχω, irrigo, madefacio. metaph laudo. Sic. καταβρέχω σιγῇ, rigare ſilentio, pro ſilentio premere, tegere.

Καταβρίθω, Att. gravari, Poet. longe ſuperare. Th. βρίθω, gravis ſum.

Καταβρώξαις, Dor. pro καταβρώξας, a. 1. part. act. a καταβρώσκω, depaſco.

Καταβώσομαι, Jonic. pro καταβοήσομαι, fut. 1. med. καταβοᾶσθαί τινος, magnis clamoribus in aliquem invehi.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. Attic a κατάγω, deduco.

Καταγαῖος, ὁ, ἡ, & καταγαῖος, α, ον, ſubterraneus. Th. γαῖα, terra.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annuntiator. a καταγγέλλω, annuntio.

Καταγγέλλω, annuntio, celebro, indico. fut. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. καταγγέλλει τὸν πόλεμον τοῖς εἵλωσι, inducit bellum ſervis, Plutarch. in Lycurg. Item deſero, accuſo. Sic in canone lib. 5. Concilii Sardin.

Καταγέειν, deducere, præſ. inf. a καταγέω, deduco.

Καταγελασθήσῃ, irrideberis, 2. ſing. f. 1. paſſ. a καταγελάω, irrideo.

Καταγέλαστον, ridiculum, adject. verbale ab eodem verbo.

Καταγελάω, ῶ, derideo, irrideo cum gen. Etiam cum dat. Πέρσῃσι καταγελῶ, Perſis illudo, Herodot. imperf. κατεγέλαον, ων, αες, ας, αε, α. f. άσω. perf. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, rideo.

Κατάγελως, ωτος, riſus, irriſio. Item ridiculus, riſu perfuſus. Machab. l. 2. cap. 10. ex κατὰ, & γελάω, rideo.

Καταγηράσκουσι, 3. plur. ind. præſ. a καταγηράσκω, ſeneſco. f. άσω.

Καταγίζω, conſecro, adoleo, Jon. pro καθαγίζω, quod ab ἁγίζω, idem. Th. ἅγος, εος, τὸ, veneratio.

Καταγινέειν, Jon. pro κατάγειν, deducere, reducere.

Καταγινώσκω, decerno adverſus aliquem, arguo, reprehendo, damno, noto, condemno. Item cognoſco, intelligo, percipio. fut. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. paſſ. κατέγνωσμαι.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, damno.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, confringo. fut. άξω. aor. 1. κατέαξα. præſ. paſſiv. κατάγνυμαι, confringor. a. 2. paſſ. κατεάγην, ης, η.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio. quod ex κατὰ, & γινώσκω, noſco.

Καταγορεύω, accuſo: occultum detego, expono. καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico defero, Thucydides.

Καταγράφω, deſcribo, delineo, depingo. ab Herodoto ſumitur pro dilaniare.

Κατάγω, frango, Plato. deduco, volvo, filum nendo deduco. κατάγω τὰ ἔρια, deduco lanas. deorſum ago, Plutarch. in Numa. e mari in portum navigo, applico, Demoſth. in patriam reduco, Iſocr. κατάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, reſtituo in regnum, Thucyd. f. κατάξω. a. 2. κατήγαγον, Att. a. 2. ſub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγών, οῦσα, όν. perf. act. κατῆχα. perf. paſſ. κατῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. paſſ. κατήχθην, ης, η, devectus ſui.

Καταγωγὴ, & καταγώγιον, diverſorium, manſio, domicilium, receptus, portus. Item ſuſtentaculum, cui innitimur aſcenſuri, Herodot. appulſus, diverſio, & applicatio. Budæo reditus.

Καταγωνίζομαι, debello, in lucta, & prælio vinco, expugno. καταγωνισάμενος Πομπήϊον, qui ſuperavit Pompejum. Plutarch. in Numa. f. ίσομαι. perf. paſſ. καταγώνισμαι. aor. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, ατο.

Καταδαίομαι, devoro, comedo. a δαίω, epulum præbeo.

Καταδάκνω, mordeo, præſ. ind. ex κατὰ, & δάκνω, idem. fut. δήξομαι aor. 2. ἔδακον.

Καταδεέστερος, α, ον, compar. a καταδεής, imperfectus, obſcurus, egenus, tenuis. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καταδεῖ, pro δεῖ, indiget, deficit, deſideratur.

Καταδέξαι, Jon. pro καταδεῖξαι, oſtendere, aor. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, oſtendo.

Καταδεύῃ, madefiat, 3. ſing. præſ. ſub. καταδεύω, madefacio. Thema δεύω, rigo.

Καταδέω, obligo, vincio, colligo, cohibeo. fut. ήσω. a. 1. κατέδησα. perf. καταδέδεκα, & ηκα. Thema δέω, ligo.

Κατάδηλος, ου, ὁ, manifeſtus, conſpicuus. οὐ πάνυ σοι κατάδηλον; nonne tibi conſtat? ex κατὰ, & δῆλος, ου, ὁ, idem.

Καταδημοβορέω, ῶ, populum devoro, quæ ſunt rei publicæ devoro. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, eſca.

Καταδιδοῦν, Jon. pro καταδιδόναι, influere, præſ. inf. a δίδωμι, do.

Καταδικάζω, judico contra aliquem, condemno, ut judex. Item irrogo, pœnam infligo, Baſil. f. άσω. a. 1. paſſ. κατεδικάσθην. fut. 1. paſſ. καταδικασθήσομαι.

Καταδιώκω, proſequor. f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, proſequor.

Καταδοκέω, ῶ, opinor, reor, ſuſpicor, exiſtimo, expecto. καταδοκέομαι, exiſtimor, & ſuſpicione opprimor, Antiph.

Καταδουλόω, ῶ, in ſervitutem adigo, ſubigo. f. ώσω. perf. καταδεδούλωκα. aor. 1. med. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. decurrere, verbi κατατρέχω, f. ξω.

Καταδρέπω, idem ac δρέπω, decerpo, ſtringo.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro καταδῦναι, ingredi, aor. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδύομαι, demergo. a. 2. act. κατέδυν.

Καταδυναστεύω, ſub poteſtatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem, tyrannide opprimo. καταδυναστεύουσιν πλούσιοι ὑμῶν, divites in vos tyrannidem exercent, Jacob. 2. f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα.

Καταδυνέειν, præſ. inf. vide καταδύμεναι.

Καταδύντα, occidentem, acc. ſing. a 2. part act. a καταδύς, ύντος, ὁ, a καταδύομαι, demergo. Th. δύω, ſubeo.

Καταδύς, ύντος, ὁ, a. 2. part ejuſdem verbi.

Καταδύσεο. Jon. pro καταδύσου, præſ. imperat. paſſiv. a καταδύσομαι, ſubmergor; abdo me, quod ex futuro in præſens abiit. ex κατὰ, & δύσομαι, Poet. δύσομαι, mergor.

Καταείδειν, pro κατᾴδειν, incantare. Th. ἀείδω, cano.

Καταειμένος, ου, ὁ, tectus, denſus, Poet. pro καθειμένος, perf. part. paſſ. verbi καθέννυμι, ſeu καθέω. quod ex κατὰ, & ἕω, induo. a. 1. εἷσα. perf. paſſ. εἷμαι.

Καταείνυον, cooperiebant, 3. plur. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ, & εἰνύω, idem ac ἕω, induo.

Καταείσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi κάτειμι, deſcendo, proficiſcor. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.

Καταθεῖναι, deponere, perſolvere, aor. 2. inf. act. a κατατίθημι, depono.

Καταθείης, poneres, 2. ſing. a. 2. opt. m. verbi κατατίθημι, depono.

Καταθέσθαι, reponere, aor. 2. inf. med. ejuſdem verbi.

Κατάθεσο, reconde, & Poet. κάτθεο, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Καταθῆαι, depoſueris, Jon pro καταθῇ, 2. ſingul. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσεις, repones, 2. ſing. f. 1. med. a κατατίθημι.

Καταθνητός, οῦ, ὁ, mortalis. dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ, & θνητὸς, quod a θνήσκω, morior.

Καταθραύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a καταθραύω, effringo. Thema θραύω, frango. f. σω.

Καταθύμιος, α, ον, gratus, a, um. ex κατὰ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Καταθυμοβορήσῃς, animi affectibus devores, 2. ſing. a. 1. ſub. ex κατὰ, & θυμοβορέω, animum exedo triſtitia.

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταθύω, occido. Th. θύω, macto. f. θύσω.

Καταθώμεθα, deponamus, 1. plur. a. 2. ſub. med. a κατατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono.

Καταιδέσθαι, revereri. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, ἡ, pudor.

Καταιθύσσω, Poetic. cum ſplendore immittere. quod ab αἰθύσσω. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poet. pro κατακαίω, comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινεῖν. Jon. comprobare, collaudare, annuere. ab αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Καταιρεθεῖσα, everſa, aor. 1. part. paſſ. a καταιρέω, Jonic. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Thema αἱρέω, capio.

Καταιρεόμενος, Jon. pro καθαιρούμενος, ὁ, præſ. part. paſſiv. a καθαιρέω, dejicio. Th. αἱρέω, capio.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. a καταισχύνω, fœdo, contumelia, & probro afficio.

Καταισχύνω, pudefacio, dedecoro, contumelia, & probro afficio. pudore ſuffundo. τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνειν γυναῖκας, quod Horatius, alienas permolere uxores. fut. καταισχυνῶ. præt. κατῄσχυγκα. aor. 1. κατῄσχυνα. præſ. paſſ. καταισχύνομαι, pudefio. imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. paſſ. κατῃσχύνθην, ης, η.

Καταιτιᾷ, 3. ſingul. præſ. a καταιτιάω, accuſo, criminor. Thema αἰτία, ας, ἡ, crimen, cauſa.

Καταῖτυξ, υγος, ἡ, caſſis, galea ſine criſta, & depreſſa.

Κατακαεὶς, εῖσα, ἐν, a. 2. part. paſſ. verbi κατακαίω, exuro.

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. paſſiv. a κατακαίω, exuro.

Κατακαίριος, ου, ὁ, ἡ, lethalis, lethifer, a καιρὸς, occaſio.

Κατακαίω, exuro, comburo. αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων, ſeipſum deurens, Ariſtoph. imperf. κατέκαιον. fut. κατακαύσω. a. 1. κατέκαυσα. a. 1. inf. κατακαῦσαι. aor. 2. κατέκαον. perf. κατακέκαυκα.

Κατακαλύπτω, obtego, operio, circumtego. f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, tego.

Κατακαύσει, 3. ſing. fut. 1. act. verbi κατακαίω, exuro.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adverſus alt-

Digitized by Google

aliquem. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, ne glorieris adverſus ramos, ad Rom. 11. Th. καυχάομαι, glorior. f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, diſcumbo, accumbo. ἐπὶ κλινῶν κατακεῖσθαι, ſuper lectos accumbere, Plato 2. de Rep. κοσμίως κατεκείμεθα, rite cubamus. Ariſtoph. in Pluto. Item morbo decumbere. εἴ τις τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, ſi quis ſodalium morbo decumbat, Lucian.

Κατάκεισο, pro κατάκεισο, recumbe, præſ. imperativ. verbi κατάκειμαι, recumbo.

Κατακεκλιμένος, ὁ, perſ. part. paſſ. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Thema κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, condemnatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. a κατακρίνω, condemno, judico. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.

Κατακερτομέω, verbis mordacibus inſectari. vide in κερτομέω.

Κατακεχύαται, Jon. pro κατακέχυνται. vide in κέχυμαι.

Κατακηέμεν, cremare, Jon. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, cremo. f. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, cera tego, ex κατὰ, & κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

Κατακλάω, frango, diſtorqueo. f. άσω. aor. 1. κατέκλασα, ας, ε. Thema κλάω, frango. f. κλάσω.

Κατακλείω, includo, contineo, adſtringo. fut. είσω. aor. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Thema κλείω, claudo.

Κατακληροδοτέω, ſorte diſtribuo, Actor. cap. 13. a κληροδότης, ου, ὁ, teſtator. quod ex κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & δότης, dator. Th. δίδωμι, do.

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. a κατακλίνω, diſcumbo.

Κατακλῖναι, dejicere, a. 1. inf. act. ejuſdem verbi.

Κατακλίνω, facio diſcumbere, diſcumbo. f. νῶ. perſ. κατακέκλικα. a. 1. κατέκλινα. a. 1. imper. κατάκλινον, άτω. a. 1. ind. paſſ. κατεκλίθην. κατακεκλιμένοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, jacentes in lectis, Ariſtoph. in Veſp. κατακλίνομαι ὑπὸ τ' ἡδονῆς, mulceor, alliciorque voluptate, Ariſtot. 6. Animal.

Κατακλύζω, inundo, ſubmergo. undis obruo. irrigo. κατακλύσουσί με αἱ εὐθηνίαι τ' ἐμὴν δίαιταν, copia victum meum abundare faciunt, Xenoph. f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perſ. paſſ. κατακέκλυσμαι.

Κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, diluvium, terrarum inundatio. a κατακλύζω, undis obruo.

Κατακοιμάω, ῶ, edormio, ſopio, ſomnum concilio.

Κατακοιμηθήτω, cubet, a. 1. imperat. paſſ. verbi κατακοιμάω. fut. ήσω.

Κατακοιμίζω, idem ac κατακοιμάω.

Κατακοιρανέουσι, adminiſtrant, 3. plur. ind. præſ. act. ex κατὰ, & κοιρανέω, impero. Th. κοίρανος, ου, ὁ, princeps.

Κατάκοιτος, ου, ὁ, qui in cubili eſt, jacet, aut dormit. Ex κατὰ, & κοίτη, ἡ, cubile.

Κατακολουθέω, ῶ, ſubſequor, cum dat. f. ήσω. aor. 1. κατηκολούθησα. a. 1. part. activ. κατακολουθήσας, αντος, ὁ, & in f. g. ασα, & in neut. αν. perf. act. κατηκολούθηκα. Them. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, comes.

Κατακοντίζω, telis, vel jaculis conficio, vel confodio. Thema ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Κατακοπεὶς, εῖσα, έν, conciſus, a, um. a κόπτω, ſcindo. aor. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατακόπτω, concido, obtrunco, trucido, contundo; nummos cudo, Herodot. arbores præcido, materiam luxuriantem raſeco. Theophr. f. ψω. perſ. κατακέκοφα.

Κατακόρως, adverb. abunde, crebrius, ad ſatietatem, immodice. a κατάκορος, ſatur. Thema κορέω, ſatio.

Κατακοσμέω, ῶ, compono, orno, apto, digero in ordinem. κατακοσμοῦντες ἑαυτοὺς, colentes, obſervantesque ſe invicem. Plutarch. in Romul.

Κατακούω, pro ὑπακούω, obtempero.

Κατακράτος ἑκὼν, per vim vincere.

Κατακρεουργέω, ῶ, laniorum more concido, dilanio. Ex κρέας, ατος, τὸ, caro, & ἔργον, τὸ, opus.

Κατακρατέω, ῶ, f. ήσω, vinco, domo, ſupero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κατακρημνίζω, præcipitem deorſum ago, præcipito. fut. ίσω. aor. 1. κατεκρήμνισα. perf. act. κατακεκρήμνικα. perſ. paſſ. κατακεκρήμνισμαι.

Κατάκρημνος, ου, ὁ, præceps. a κρημνὸς, ῦ, ὁ, præcipitium.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, condemnatio, Nazianz. a κατακρίνω, condemno.

Κατακρίνω, judico, fero ſententiam contra aliquem, condemno. cum accuſ. & genit. ἅπαντας θάνατον κατακρίνειν, omnes morte damnare, Iſocrates. fut. νῶ. aor. 1. κατέκρινα, ας, ε. perſ. activ. κατακέκρικα. perſ. paſſ. κατακέκριμαι, σαι, ται. aor. 1. paſſiv. κατεκρίθην, ης, η.

Κατάκρισις, εως, ἡ, damnatio, condemnatio. a κατακρίνω, condemno.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. vide κατακρύψαντες.

Κατακρύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. a κατακρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abſcondo. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 2. inf. Dor. pro κατακτάναι. quod ex κατὰ. & κτείνω, occido. fut. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Jon. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. a f. 2. med. κατακτανοῦμαι, verbi κτείνω, occido. fut. 2. κτανῶ. perſ. ἔκτακα, & Poetice ἔκτογκα.

Κατακυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi κατακυλίω, devolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω.

Κατακείοντα, acc. ſing. part. præſ. activ. f g a κατακείοντω, iocuivo ma, decumbo.

Κατακυριεύω, dominor, dominium exerceo, cum gen. f. εύσω. aor. 1. κατεκυρίευσα. aor. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, ὁ.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. med. καταλάβητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. med. verbi καταλαμβάνω, deprehendo.

Καταλαβῶ, pro καταλαμβάνω, deprehendo.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. med. καταλαβοῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ejuſdem verbi.

Καταλαλέω, ῶ, obloquor, loquacitate obruo, detraho, deblatero. interdum doleo, mœſtus ſum. cum gen. fut. ήσω. p. καταλελάληκα. καταλαλημένος, celebratus. κατάλαλος, ου, ὁ, obtrectator, oblocutor, maledicus. Them. λαλέω, loquor

Καταλαλία, ας, ἡ, obtrectatio, obloquutio. ex κατὰ, & λαλέω, loquor.

Καταλαμβάνω, deprehendo, circumvenio: invenio: accipio: complector: obduco, Theophr. l. 5. de plantis. deligo. καταλαμβάνω τὸ στρατόπεδον, locum caſtris deligo. Thucyd. καταλαμβάνει ἐξιόντας, offendit egredientes, Demoſth. opprimo, affligo, Plato de Leg. advenio, Herodian. reum perago, Antiph. fut. καταλήψομαι. perſ. κατείληφα. perſ. inf. κατειληφέναι. aor. 2. activ. κατέλαβον. aor. 2. part. καταλαβὼν, ῦσα, όν. perſ. paſſ. κατείλημμαι. perſ. part. paſſ. κατειλημμένος, η, ον. aor. 1. paſſiv. κατελήφθην, ης, η. a. 2. med. κατελαβόμην, ου, ετο, aſſequutus ſum.

Καταλαμπτέος, Jonic. pro καταληπτέος, deprehendendus. a καταλαμβάνω, deprehendo.

Καταλάμπω, f. ψω, p. φα, illuſtro. illumino: luceo, Lucian.

Καταλέγω, deligo, allego, conſcribo, delectum facio, Plutarch. in Camill. recenſeo, enumero, Xenoph. l. ξω. perſ. καταλέλεχα. præſ. paſſ. καταλέγομαι, allegor. Th. λέγω, lego, colligo.

Καταλείβομαι, ῃ, εται, deſtillo, defluo. f. ψομαι. perſ. λέλειμμαι. Th. λείβω, libo. f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. a καταλείπω, relinquo.

Καταλείπω, εις, ει, relinquo, derelinquo, deſero, teſtamento lego. καταλείπω τ' λόγον, finem dicendi facio, Iſocr. in Evagora. f. ψω. perſ. καταλέλειφα. a. 1. κατέλειψα. aor. 2. κατέλιπον.

Καταλελειμμένος, ὁ, relictus, perſ. part. paſſ. a καταλείπω, relinquo.

Καταλέλοιπα, p. m. ejuſdem verbi.

Καταλέξεται, cubabit, f. 1. med. 3. ſing. a λέγομαι, cubare facio.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, recenſebo, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλέω, ex κατὰ, & ἀλέω, molo. f. έσω, & ήσω.

Καταλεῦσαι, pro καταλιθῶσαι, lapidibus obruere. aor. 1. κατέλευσα. quod ex κατὰ, & λεύω, lapido.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio, invaſio, comprehenſio. κατάληψις τ' βασιλείας, adeptio regni, Iſocr. κατάληψις τ' ἱερῶ, invaſio templi, Demoſth. κατάληψις eſt etiam morbus, Galenus l. 4. de locis affectis. Muſici etiam κατάληψιν vocant comprehenſionem, pulſationemque chordarum, cum concentum explorant, Interpr. Ariſtoph. in Neb.

Καταλιθάζω, lapido, cum acc. f. άσω. perſ. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα.

Καταλιμπάνω, Jon. pro καταλείπω, derelinquere.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, aor. 2. opt. καταλιπὼν, ῦσα, όν, aor. 2. part. act. a καταλείπω, relinquo.

Καταλιπὼν, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, reconciliatio: commutatio, Ariſt. 2. Œcon. a καταλλάσσω, reconcilio.

Καταλλαγεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. paſſ. καταλλάγηθι, ήτω, a. 2. imperat. a καταλλάσσω, reconcilio.

Καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. aor. 1. κατήλλαξα. καταλλάσσομαι, muto, Demoſth. aliено, vendo, Herodian. concilio. Dinarch. & Sophocl. in Ajace.

Καταλογάδην, adverb. proſa oratione, Iſocr. a καταλέγω, ſigillatim enarro.

Κατάλογος, ου, ὁ, catalogus, enumeratio, a καταλέγω, conſcribo. Thema λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ, reliquus, reſiduus. a καταλείπω, relinquo.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diverſorium. a καταλύω, diverto, hoſpitium capio. Th. λύω, ſolvo.

Καταλύουσι, 3. plur. præſ. ind. a καταλύω, diſſolvo.

Κατάλυσις, εως, ἡ, deſtructio. ejuſdem verbi.

Καταλύω, diſſolvo, deſtruo, everto, diverſor, commoror, hoſpitor: damno. πλέω καταλέλυκα, navigare deſii, Demoſth. καταλύειν τ' βίον, vitam finire, Xenoph. f. ύσω, a. 1. κατέλυσα.

Καταμάθετε, diſcite, 2. plur. a. 2. imper. activ. κατάμαθε, verbi καταμανθάνω, diſco. f. καταμαθήσω. a. 2. κατέμαθον.

Καταμανθάνω, diſco, conſidero, intelligo, animadverto, cognoſco. τ' σαυτῦ φύσιν κατάμαθε, conſule naturam tuam, Epict. f. καταμαθήσω. p. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον, aor. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθών. ex κατὰ, & μανθάνω, diſco.

Καταμαρπτέω, pro καταμάρπτω, comprehendere, manu tangere. Th. μάρπτω, capio.

Καταμαρτυρέω, teſtor contra aliquem: diſſentio. f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Thema μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Καταμάρψαισα, Doric. pro καταμάρψασα, corripiens, a. 1. part. act. f. g. vide καταμάρψας.

Καταμάρψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. καταμάρψη, opprimat, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. a καταμάρπτω, comprehendo. Th. μάρπτω, capio. f. ψω.

Καταμάω, accumulo, ſic ut ſoleant facere οἱ ἀμῶντες, qui metunt. Th. ἀμάω, meto.

Καταμεθύσκω, vide in μεθύσκω, ebrium reddo.

Digitized by Google

κεῖ, ſufficit. καταρκέσει μοι, mihi ſatis erit, Eurip.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi καταῤῥήγνυμαι, cum impetu deſero. Th. ῥήσσω, frango. fut. ξω. aor. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.

Καταῤῥέον, defluens, præſ. part. a. g. a καταῤῥέω. ex κατὰ, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Καταῤῥεύσαν, defluens, aor. 1. part. act. n. g. a καταῤῥέω, defluo. Thema ῥέω, fluo.

Καταῤῥήγνυμι, diſcindo, diſrumpo: item dejicio. f. ξω. p. χα. vide ῥήγνυμι, frango.

Καταῤῥύτης, ὁ, ἡ, irriguus. καταῤῥυτὸς τόπος, locus, in quem humor influit. καταῤῥύτος ποταμοῖς χώρα, regio fluviis irrigua, Plutarch. a καταῤῥέω, defluo. Them. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, metuo. an pro ὀῤῥωδέω, metuo? Th. ὄῤῥος, ου, ὁ, linea, quæ ſcrotum interſecat.

Καταρτᾷν, aptare. ab ἀρτάω, appendo.

Καταρτίζω, proprie, luxata membra in ſuum locum repono; item perficio, ſarcio, coagmento, concinno. Item concilio diffidentes, conſocio diremptos. Herodot. reconcinno. Polyb. fut. ίσω. a. 1. ind. activ. κατήρτισα, ας, ε. a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, ας, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι. perf. paſſ. κατήρτισμαι. perf. inf. paſſ. κατηρτίσθαι. Th. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, par. de numero uſurpatur.

Κατάρτισις, εως, ἡ, inſtauratio: abſolutio, perfectio, integritas, ὑπομένειν, & κατάρτισις, cura, atque inſtitutio. καταρτισμὸς, οῦ, ὁ, coagmentatio. a καταρτίζω, coagmento.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compoſitor, moderator, reconciliator, a καταρτίζω, concilio.

Κατάρχουσα, præſ. part. f. g. a κατάρχω, imperito. f. ξω. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus, initium.

Καταρῶνται, imprecantur, 3. plur. ind. paſſ. a καταράομαι, imprecor.

Κατασείω, proprie deorſum moveo, concutio, manu ſilentium facio, ſignum do manu. f. είσω. perf. κατασέσεικα. a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε.

Κατασιωπᾶτε, 2. plur. præſ. ind. vel imperat. act. verbi κατασιωπάω, conticeſco. Th. σιωπάω, ſileo. f. ήσω.

Κατασκάπτω, effodio, everto, diruo. f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα. perf. paſſ. κατέσκαμμαι. perf. part. paſſ. κατεσκαμμένος, dirutus. τὰ κατεσκαμμένα, ruinæ. Th. σκάπτω, fodio.

Κατασκαφὰς, acc. plur. a κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, everſio. a κατασκάπτω, everto.

Κατασκευάζω, præparo, ædifico, extruo: probo, aſtruo. f. άσω. p. κατεσκεύακα. aor. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. perf. paſſ. κατεσκεύασμαι. perf. part. paſſiv. κατεσκευασμένος. a. 1. ind. paſſiv. κατεσκευάσθην, ης, η. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατασκευαῖς, dat. plur. a κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio, ædificium, ſtructura. machina: fraus, commentum, Demoſth.

Κατασκευαστικὰ, ad aſſertionem facientia, nom. plur. n. g. a κατασκευαστικὸς, aſtruendi vim habens. Hermog.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, ſtructura, compages, Halicarn. deſcriptio. genit. plur. κατασκευῶν. κατασκευὴ τοῦ σώματος, conſtitutio corporis, Galen.

Κατασκηνόω, nidulor, nidum ſtruo, habito: requieſco, Matth. 13. in tabernaculo maneo, Xenoph. hoſpitium exhibeo, Nazianz. f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. Hinc κατασκήνωσις, εως, ἡ, nidus. Matth. 8. Luc. 9. Item umbraculum, receptaculum, diverſorium.

Κατασκήπτω, ingruo, graſſor, emergo: decumbo, Ariſtot.

Κατασκιάζω, obumbro. fut. άσω. p. κατεσκίακα. Hinc κατάσκιος, ου, ὁ, ἡ, opacus, obſcurus.

Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, ſpeculor, circumſpecto, exploro. fut. ήσω. perf. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. quod ex κατὰ, & σκέπτομαι, circumſpicio. fut. ψομαι. perf. paſſ. ἔσκεμμαι. præt. med. ἔσκοπα.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, explorator, ſpeculator; index. a κατασκέπτομαι, ſpeculor.

Κατασκώπτω, idem ac σκώπτω, cavillor. κατασκώπτω τοὺς συμπότας, inter convivas jocor.

Κατασμύξαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. verbi κατασμύχω, comburo. f. ξω. Th. σμύχω, attero.

Κατασοφίζω, ſophiſmatis, & argutis fallaciis utor adverſus aliquem, accipio. f. ίσω. perf. κατασεσόφικα. præſ. part. paſſiv. κατασοφιζόμενος. a. 1. med. κατασοφισάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. κατασοφισάμενος. ex κατὰ, & σοφὸς, ſapiens.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, diſtractio, disjunctio. Ex κατὰ, & σπάω, traho.

Κατασπουδάζω, rebus ſeriis operam do. quod a σπουδάζω, ſedulo ago. Th. σπεύδω, feſtino.

Κατασταθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. κατασταθήσομαι, f. 1. indic. paſſiv. verbi καθίστημι, conſtituo.

Κατασταθῶσιν, conſtituti fuerint, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo.

Καταστάντος, gen. ſing. a. 2. part. activ. a καταστάς. f. g. καταστᾶσα. n. g. άν. verbi καθίστημι, conſtituo. Th. ἵστημι, ſto.

Κατάστασιν, accuſ. ſing. a κατάστασις, εως, ἡ, conſtitutio, conſeſſus, concilium, ſedes. Thucyd. rerum reductio in meliorem ſtatum, Polyb. induſtria, ratio, Herodot. Item execratio. Tranquillitas, ſtatus, Lucian. ſtatio, præſidium, Eupolem. apud Suid. ſtipendium, Lyſ.

Καταστεγάζω, idem ac them. στέγω, tego, obtego, cooperio.

Καταστεῖλαι, a. 1. inſ. activ. καταστείλας, quum repreſſiſſet, a. 1. part. act. a καταστέλλω, reprimo, in officio contineo.

Καταστέλλω, reprimo, ſedo, cum acc. f. 1. καταστελῶ. f. 2. καταστελῶ. aor. 1. κατέστειλα, perf. κατέσταλκα. perf. paſſ. κατέσταλμαι. perf. part paſſ. κατεσταλμένος. ſedatus. p. m. κατέστολα, demiſi, ornavi.

Κατάστημα, ατος, τὸ, habitus, ſtatus. conſtitutio. a καθίστημι, conſtituo. κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, nativus habitus, Dioſc. lib. 6.

Καταστῆναι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act καταστήσῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, veſtis promiſſa, amictus, habitus. proprie vero actus καταστέλλειν, id eſt, demittendi, ſedandi, cohibendi. Tum modeſtia in veſtitu. a καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, amicio. præt. med. κατέστολα.

Καταστορέω, ſterno humi: item obfirmo.

Καταστρέφω, ſubverto: ſubigo, morior Plutarcho. f. ψω. p. κατέστροφα, aor. 1. κατέστρεψα. p. m. κατέστροφα. fodio Heſichio.

Καταστρεψάμενος, ὁ, a. 1. part. med. vide in καταστρέφω, ſubigo. καταστρέψασθαι, a. 1. inf. med.

Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. plur. f. 1. verbi καταστρέφω, ſubigo.

Καταστρηνιάζω, laſcivio. f. άσω. p. κατεστρηνίακα. a. 1. ſub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, εος, τὸ, luxus, deliciæ, inde στρηνιάω, luxurior.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, ſubverſio, expugnatio: extrema pars fabulæ Luciano. καταστροφὴ φυλλάδος, torus ex herbis confectus, Eurip.

Καταστρώννυμαι, proſterno, ſtragem edo. f. στρώσω. p. κατέστρωκα. a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η. Th. στρόω, ſterno.

Καταστυγέω, averſor, odio proſequor, mœreo, triſtor. a. 2. κατέστυγον. Thema στυγέω, odi. fut. ξω. quaſi a στύγω.

Καταστύφελος, ὁ, valde durus: aridus Heſiodo. a στυφελὸς, durus, aſper. Th. στύφω, aſtringo. f. ψω.

Κατασύρω, pertraho: populor, vexo. Polyb. f. συρῶ. perf. κατασέσυρκα. Th. σύρω, traho.

Κατασφάξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. a κατασφάττω, jugulo.

Κατασφάττω, jugulo, macto, occido. f. ξω. aor. 1. κατέσφαξα.

Κατασφραγίζω, obſigno. fut. ίσω. perf. κατεσφράγικα. perf. paſſ. κατεσφράγισμαι. perf. part. paſſ. κατεσφραγισμένος, obſignatus. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, ſigillum.

Κατασχεῖν, occupare, appellere, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt eſſe præſ. inf. verbi κατασχέω. Thema ἔχω, habeo.

Κατασχεθήτω, 3. ſingul. a. 1. imper. paſſ. verbi κατέχω, quod vide.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, poſſeſſio, occupatio, detentio, a κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Κατάσχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ, a κατέχω.

Κατασχοῖσα, ας, ἁ, Doric. pro κατασχοῦσα, ης, ἡ, quæ cohibuit, & retinuit, aor. 2. part. activ. f. g. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχόμενοι, Poet. pro θελγόμενοι, delinitus, aor. 2. part. med. verbi κατέχω, quod vide.

Κατάσχωμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.

Κατασχὼν, ὁ, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, contabefacies, 2. ſing f. 1. act. verbi τήκω, liquefacio.

Κατατάττω, enumero, in ordinem refero, colloco. Ex κατὰ, & τάττω, ordino.

Κατατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Κατατίθεσθαι κλέος, gloriam adipiſci, Herod.

Κατατίθημι, depono. f. θήσω. perf. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. Th. τίθημι, pono.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, conciſio. a p. m. κατατέτομα, verbi, κατατέμνω, concido.

Κατατοξεύω, ſagitta trajicio, telo configo. f. εύσω. perf. κατατετόξευκα. f. 1. paſſ. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Κατατρέχω, incurro, inſector. fut. θρέξω, aor. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, curro. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Κατατρίψεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi κατατρίβω, contero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. φα.

Κατατρύχω, exhaurio, affligo, domo, vexo, abſumo facultates. Th. τρύχω, idem ac τρύω, tero, attero.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, ſtatim.

Καταφάγω, devoro, comedo, f. 2. med. καταφάγομαι, pro φάγομαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος, ὁ. Th. φάγω, comedo.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, videor eſſe, appareo. καταφανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. Them. φαίνω, oſtendo. f. νῶ.

Καταφημίζω, & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, divulgo, celebro. f. ίσω, & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, accuſ. ſing. a καταφανὴς, conſpicuus, vel ι ſubſcripto, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. a καταφαίνομαι, appareo.

Καταφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus, apertus, manifeſtus. καταφανῶς, manifeſte, palam. ex κατὰ, & φαίνω, appareo.

Καταφέρω, fut. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, tuli. præſ. paſſ. καταφέρομαι, deorſum feror, mergor. a. 1. ind. paſſ. κατηνέχθην. a. 1. part. paſſ. κατενεχθείς. Th. φέρω, fero.

Καταφεύγω, perfugio, perfugium habeo ad aliquem, fugam intendo. f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος, ὁ, καταφεύγω πρὸς σε, ad te confugio, Plutarch.

Καταφθαρήσονται, 3. plur. f. 2. paſſ. a καταφθείρω, corrumpo.

Καταφθείρω, corrumpo, depravo, trucido, Iſocr. f. καταφθερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. paſſ. κατέφθαρμαι. a. 2. paſſ. κατεφθάρην. f. 2. paſſ. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, corrumpar. καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. Compon. ex κατὰ, & φθείρω, corrumpo.

Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat. plur. perf. part. paſſ. Jon. verbi φθίω, corrumpo. f. ίσω. præt. ἔφθικα. perf. paſſ. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per ſyncopen dicitur in præſ. part. paſſ. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. paſſ. pro ἐφθίσθαι, Jon.

Jon. Vel per ſyncopen pro φθίνθαι. a φθίω. Th. φθίω, corrumpo.

Καταφιλέω, deoſculor. imperf. κατεφίλεον, ες, εε, ον. præſ. part. καταφιλέων, ῶν, έουσα, ῶσα. a. 1. ind. act. κατεφίλησα. perf. act. καταπεφίληκα. quod a φιλέω, idem. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Καταφλέξαι, combuſſiſſet, 3. ſing. aor. 1. opt. act. Th. φλέγω, uro. f. ξω. p. πέφλεχα. a. 1. ἔφλεξα.

Καταφοιτέειν, ᾶν, Jon. pro καταφοιτᾶν, venire, accedere. a καταφοιτάω, ventito, accedo.

Καταφονεύω, trucido. idem ac φονεύω. Th. φένω, occido.

Καταφορά, ᾶς, ἡ, impetus, delapſus, incurſus, alliſio vehemens. Item ſoporis vehementis impetus, torpor degravans. Eſt & ſua oratoribus καταφορά, id eſt, inter accuſandum longior ſpiritus productio. Hermog.

Καταφορέω, Jon. pro καταφέρειν, deferre.

Καταφράζεσθε, 2. plural. præſ. imper. paſſ. a καταφράζομαι, conſidero. Th. φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. aor. 2. ἔφραδον. præt. med. πέφραδα.

Καταφρονέω, proprie, ſentio contra aliquem. Item deſpicio, ſperno, cum gen. præſ. imperat. καταφρόνεε, ει, & ἑο 3. plur. είτωσαν, είτωσαν. f. ήσω. a. act. κατεφρόνησα. perſ. καταπεφρόνηκα. Them. φρήν, ἡ, mens.

Καταφρονήσεως, gen. ſing. a καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus. a καταφρονέω, contemno, deſpicio.

Καταφρονητής, ᾶ, ὁ, contemptor. καταφρονητικῶς, contemptim.

Καταφρονοῦντας, accuſ. plur. præſ. part. act. verbi καταφρονέω, deſpicio.

Καταφυγοῦσαν, accuſ. ſing. f. g. part. act. verbi καταφεύγω, perfugio.

Καταφυλλοῤῥοέω, vel καταφυλλοῤῥέω, proprie de arboribus, quarum folia humi fluunt, ideſt, cadunt, & delapſa marceſcunt. Ex κατά, & φύλλον, folium, & ῥέω, fluo.

Καταχαλκόω, ære, vel ferro, obtego, obduco. Th. χαλκός, ὁ, ὁ, æs.

Κατάχαρμα, ατος, τό, ludibrium. a χάρμα, ατος, τό, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Καταχεῦατ', pro καταχεύατο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi καταχεύομαι, effundo. Th. χέω, f. χεύσω, fundo.

Καταχέω, effundo. fut. εύσω. a. 1. act. κατέχεα, ας, ε. Th. χέω.

Καταχήνη, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi καταχαίνω, hiſco, derideo. καταχάσμα, τό, hiatus. Th. χαίνω, hiſco.

Καταχής, ὁ, ἡ, reſonans, Doric. pro κατηχής, ex κατά, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtia afficior, quod ab ἄχθομαι, ægre fero. Th. ἄχθος, εος, τό, pondus.

Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, ſubterraneus, infernus. a χθών, ονός, ἡ, terra.

Καταχορδεύω, reſcindo, lanio. Th. χορδή, ῆς, inteſtinum, chorda.

Καταχοῦν, præſ. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. humo congeſta tegere, verbi χόω, ſeu χώννυμι. f. χώσω. vide in χῶσαι.

Καταχρᾶν, ſatis eſſe alicui. vide ἀποχρᾶν.

Καταχράομαι, ῶμαι, abutor, male accipio: interficio. fut. ήσομαι. aor. 1. med. κατεχρησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. καταχρήσασθαι, abuti, cum dativo. Th. χράομαι, ſeu χράω, commodo.

Καταχρῆσθαι, interficere, præſ. inf. Sic καταχρήσασθαι, interfeciſſe, a. 1. inf. med. a καταχράομαι, interficio. καταχρησθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Καταχρυσοῦν, inaurare, præſ. inf. a χρυσόω. Th. χρυσός, ὁ, ὁ, aurum.

Καταχῶσαι, vide in χῶσαι.

Καταψᾶν, attrectare, demulcere, defricare. Th. ψάω, leniter tango.

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, mentior. f. σομαι. perf. κατέψευσμαι. Them. ψεύδω, fallo.

Καταψύξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. κατάψυξον, a. 1. imperat. verbi καταψύχω, refrigero.

Καταψύχω, refrigero. f. ύξω, perf. κατέψυχα. aor. 1. κατέψυξα. aor. 1. ſub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Them. ψύχω, frigefacio.

Κατεαγέναι, perf. inf. med. a κατάγνυμι, frango. Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem. f. ἄξω. præt. med. ἦγα, & per ſolut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα, & ἔαξα. aor. 2. paſſ. ἤγην, & ἐάγην. hinc κατεαγείς, a. 2. part. paſſ.

Κατέαξα, a. 1. ind. act. a κατάγω, confringo.

Κατέαται, ſedent, Jonic. pro κάθηνται, 3. pl. a κάθημαι, ſedeo.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. ſing. aor. 2. act. verbi καταβαίνω, deſcendo.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλου, conjiciebaris, 2. ſing. imperf. paſſ. a βάλλω, jacio.

Κατέβην, ης, η, deſcendi, aor. 2. ind. activ. verbi καταβαίνω, deſcendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. aor. 2. imperat. κατάβηθι. aor. 2. part. act. καταβάς, άντος, ὁ. ex κατά, pro κάτω, deorſum, & βαίνω, eo.

Κατεβήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi βιβάζω, deſcendo, demitto, ſubdivido.

Κατεβλήθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſiv. verbi καταβάλλω, dejicio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Them. βάλλω, jacio.

Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλαον, ας, αε, αον. a καταγελάω, derideo, irrideo. f. άσω.

Κατέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. act. κατεγνώσθην, ης, η, damnatus ſum, a. 1. ind. paſſ. κατεγνῶσθαι, perf. inf. paſſiv. a καταγινώσκω, condemno. Th. γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. paſſ. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a κατά, & δαίω, divido, diſco.

Κατεδαίσατο, devoravit, 3. ſing. a. 1. med. a κατεδαίνυμαι, devoro, comedo.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio. f. δραθῶ. aor. 2. ἔδαρθον.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. δέδειχα.

Κατέδευσας, irrigaſti, 2. ſing. a. 1. activ. verbi καταδεύω, irrigo. Th. δεύω, rigo. fut. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Attic. pro κατῆκα, perf. act. hinc perf. part. paſſ. κατεδηδεσμένος. Th. ἔδω, edo.

Κατεδιώκετο, 3. ſingul. imperf. paſſiv. a καταδιώκομαι, idem ac διώκω, perſequor.

Κατεδίωξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καταδιώκω, perſequor. Th. διώκω, idem. f. ξω.

Κατεδόκεον, imperf. verbi δοκέω, videor.

Κατεδουλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a καταδουλόω, in ſervitutem redigo. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Κατέδραθες, 2. ſing. a. 2. act. per metatheſin literarum pro κατέδαρθες. vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, decurro.

Κατέδυ, occidit, 3. ſing. a. 2. act. κατεδύετο, 3. ſingul. imperf. verbi καταδύνω, δύμι, vel δύω, ſubeo. f. δύσω. a. 2. ἔδυν, ες, ε.

Κατεηγώς, ότος, ὁ, Jonic. pro κατεαγώς, perf. part. med. Vide in κατεαγέναι.

Κατεθάῤῥησε, 3. ſing. aor. 1. activ. verbi καταθαῤῥέω, fidenti animo ſum. f. ήσω. Them. θάρσος, εος, τό, fiducia.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi κατατίθημι, depono.

Κατεθοινήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi καταθοινάω, abſumo, comedo. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Κάτει, deſcendis, & deſcende, 2. perſ ſingul. præſ. ind. a κάτειμι. Vide in κατήιε.

Κατείβω, Æol. & Jonic. pro καταλείβω, effundo. Thema λείβω, libo, fundo. fut. ψω.

Κατεῖδε, vidit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Κατείδωλος, ου, ὁ, ἡ, idolis refertus: idololatriæ deditus. Act. 17. ab εἴδωλον, ου, τό, idolum. quod ab εἶδος, εος, τό, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Κατήιε, deſcendebat, 3. ſing. perf. med. κατῄα, ας, ε. a κάτειμι, deſcendo, proficiſcor, redeo. quod ex κατά, pro κάτω, deorſum, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον. p. m. ᾖα.

Κατεικάζειν, idem ac εἰκάζειν conjecturis aſſequi. Thema εἴκω, ſimilis ſum.

Κατειλέω, idem fere ac εἰλέω, involvo.

Κατειλημμένος, η, ον, deprehenſus, perf. part. Att. a καταλαμβάνω, deprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα, inde κατειληφέναι, perf. inf.

Κατειλίσσω, Jonic. & Æol. pro καθελίσσω, involvo. ab εἰλίσσω, vel ἴττω, idem ac εἰλέω.

Κατειλίχατο, Jon. pro καθειλίχατο. Vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, recenſuit, Att. pro κατείληχε, 3. ſing. perf. act. ex κατά, & λέγω, dico.

Κάτειμι, deſcendo, proficiſcor, redeo. Odyſſ. ο. ex κατά, & εἶμι, eo.

Κατεῖναι, demiſiſſe, Jon. pro καθεῖναι, a. 2. inf. verbi καθίημι, demitto.

Κατειπεῖν, accuſare, a. 2. inf. κατειπεῖν, denunciare, a. 2. inf. ex κατά, & εἴπω, dico.

Κατειργάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi κατεργάζομαι, operor. fut. άσομαι. a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην. perf. paſſ. κατείργασμαι. Th. ἔργον, ου, τό, opus.

Κατειργνύναι, coercere, concludere, præſ. inf. ab εἴργνυμι. Th. εἴργω, arceo.

Κατείρεικον, reſcindebant, imperf. verbi κατερείκω, reſcindo. Th. ἐρείκω, frango.

Κάτεισιν, 3. ſing. vel plur. ind. præſ. a κάτειμι, accedo. Thema εἶμι, eo. vide in εἶω.

Κατεκάην, ης, η, exuſtus fui, a. 2. paſſ. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Κατέκανε, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem ac καίνω, perimo, occido.

Κατεκείμην, jacebam, imperf. ex κατά, & κεῖμαι, jaceo.

Κατέκηε, 3. ſing. a. 1. act. a κατακαίω, exuro. Thema καίω, uro. fut. καύσω. a. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατακηλέω, idem ac κηλέω, permulceo. f. ήσω.

Κατεκλάξατο, concluſit, Dor. pro κατεκλείσατο, aor. 1. med. κατεκλᾴσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. ſing. a. 1. paſſ. Th. κλείω, claudo.

Κατεκλᾴσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, incluſus eras, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. a κατακλείομαι. Th. κλείω, claudo.

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. κατέκοψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, amputo, concido. Th. κόπτω. f. ψω, ſcindo.

Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico. f. νῶ.

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejuſdem verbi.

Κατέκτα, 3. ſingul. aor. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, ſeu κατακτείνω, interficio, quod a κτῆμι, aor. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. aor. 2. med. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, interficio. Alii volunt per apocopen dici pro κατέκτανε, 3. ſing. a. 2. ejuſdem verbi.

Κατέκταθεν, interfecti ſunt, Jonic. ſeu Poet. pro κατεκτάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi κατακτείνω, interficio. Th. κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτονα, & Poet. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον.

Κατέκταθεν, Bœot. ſyncop. pro κατεκτάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ex κατά, & κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poet. ἔκταγκα. hinc perf. paſſ. ἔκταμμαι, αι, αται, a. 1. paſſ. ἐκτάνθην.

Κατέκτανον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατέλαβεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. perf. εἴληφα.

Κατε-

Digitized by Google

Κατελεγχέτω, redarguat, 3. ſing. præſ. imperat. act. a κατελέγχω, redarguo. Th. ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Κατελέειν, demoliri, Jonic. pro καθελεῖν, a. 2. inf. verbi καθαιρέω, deſtruo, demolior. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατελείφθην, ης, η, relictus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω.

Κατέλεκτο, Jon. pro κατελέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi λέγομαι, cubare facio. Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, cubui, a. 1. med. a λέγομαι, cubare facio. κατέλεξεν, a. ſing. aor. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλεξε, recenſuit, 3. ſing. a. 1. act. a καταλέγω, recenſeo. Th. λέγω, dico. f. ξω.

Κατελήφθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. a καταλαμβάνω, deprehendo.

Κατελθέμεν, deſcendere, a. 2. inf. Jonic. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. κατελθὼν, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Κατελθών, aor. 2. part. act. vide κατέλθωμεν.

Κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. f. ψω. Th. λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem ac κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενοι, Jonic. pro καθελόμενοι, ὁ, qui detraxit, aor. 2. part. med. verbi καθαιρέω. Thema αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατελοῦσι, Jon. pro καθελοῦσι, dat. plur. a. 2. part. ejuſdem verbi.

Κατελπίζω, idem ac ἐλπίζω, ſpero. quod vide.

Κατέλυσε, 3. ſingul. imperſ. κατέλυσε, diſſolvit, 3. ſing. a. 1. act. Th. λύω, ſolvo.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. a μανθάνω, diſco.

Κατέμαρπτε, cepit, 3. ſing. imperf. κατέμαρψε, 3. ſing. a. 1. ind. ex κατὰ, & μάρπτω, capio. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi καταμήδομαι. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt per accumulabat, & volunt eſſe aor. 1. med. verbi καταμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω. f. ήσω, meto.

Κατεμματέω, manum immitto in guttur vomitus ciendi cauſa. tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατένατι, κατεναντία, & κατεναντίον, adv. cum gen. ex adverſo, e regione, coram, contra. Th. ἀντὶ, pro.

Κατένασσε, 3. ſingul. aor. 1. ind. act. pro κατένασε, ab inuſit. verbo καταναίω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατένεικε, detulit, 3. ſing. a. 1. act. Poet. & Jonic. pro κατήνεγκε, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, annuit, 3. ſing. aor. 1. indic. act. a κατανεύω. Th. νεύω, innuo. fut. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi καταφέρω.

Κατενεχθῆναι, appulſum eſſe, deferri, a. 1. inf. paſſ. a καταφέρω. Vide in κατενεχθεὶς.

Κατενήνεκται, 3. ſing. perf. paſſ. per Att. reduplic. pro κατήνεκται, ejuſdem verbi καταφέρω.

Κατενήνοθε, conſtraverat, 3. ſingularis præt. med. a κατανθέω, quod ab ἀνθέω, per metatheſin pro ἐνόθω. præt. med. ἤνοθα, & per reduplic. Attic. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα eſſe præt. med. & carere præſenti. Scotus dicit, quod ἀνέθω per metatheſin fiat ex ἀνθέω, floreo, quamvis ſit triſyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἤνοθα.

Κατενήρατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κατεναίρω, idem ac ἐναίρω, fut. αρῶ, occido.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, deſcendere, a. 2. inf. a κατέρχομαι.

Κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. verbi κατανύσσω, compungo. f. ξω. Th. νύσσω, pungo. a. 2. ἔνυγον.

Κατενώπα, vel κατενώπια, in conſpectum, ἐν προσώπῳ, per ſyncopen pro κατενώπια, a κατενώπιον, idem ac ἐνώπιον. ex κατὰ, ἐν, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κατεξουσιάζω, cum genitivo, poteſtatem exerceo in aliquem. quod ab ἐξουσία, poteſtas, hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, ſum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Κατεπάλμενος, ὁ, ex κατὰ, & ἐπάλμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio.

Κατεπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco. fut. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, ſedavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπαύω, ſedo. Th. παύω, ceſſo. f. σω. a. 2. ἔπαυσα.

Κατεπείγοντος, gen. ſing. part. præſ. ab ἐπείγω, urgeo. f. ξω.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi κατεφίστημι, inſurgo. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνον, occidit, per ſync. pro κατεπέφενον, 3. ſingul. a. 2. ind. activ. verbi καταφονεύω, occido. Alii formant a φῶ, vel φένω, per reduplicat. πεφένω, & per ſyncop. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Vel a φένω eſt a. 2. ἔφενον, & per ſyncop. ἔφνον, & per anadiplaſiaſm. ἔπεφνον. Vel eſt imperſ. a πέφνω, idem ac φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, ſalio.

Κατέπηξε, defixit, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi καταπήγνυμι. f. ξω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo, ſtruo.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω, idem ac πιαίνω, pinguefacio, f. ανῶ. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. plural. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo. f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπίνω, deglutio. perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. activ. verbi καταπραΰνω, demulceo. Thema πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, exſequor, conficio, concoquo: opprimo: vinco, ſupero: interficio. f. 1. m. άσομαι. a. 1. med. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. κατεργάσασθαι. a. 1. part. med. κατεργασάμενος, qui confecit, ſuperavit. a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατεργασμένοι, η, ον, Jon. pro κατειργασμένος, confectus, paratus, perf. part. paſſ. verbi κατεργάζομαι, conficio.

Κατέργειν, Jon. pro καθείργειν, coercere, concludere. Th. εἴργω, includo.

Κατέρεξε, demulſit, aor. 1. ind. act. verbi καταῤῥέζω, f. ξω. Th. ῥέζω, facio. p. ἔῤῥεκα.

Κατερέφω, tego. f. ψω. p. φα. comp. ex κατὰ, & ἐρέφω, tego.

Κατερήτυον, detinebant, 3. plur. imperſ. verbi ἐρητύω, f. ύσω, inhibeo.

Κατειρύω, pro κατερύω, detraho. Them. ἐρύω, traho. f. ύσω.

Κατέρυκε, 3. ſing. imperf. act. Jon. vel præſ. imperat. activ. ex κατὰ, & ἐρύκω, inhibeo, contineo. f. ξω.

Κατέρχομαι, deſcendo. f. κατελεύσομαι. a. 2. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέσβη, 3. ſingul. a. 2. verbi κατασβέννυμαι, extinguo. Thema σβέννυμι, idem. fut. σβέσω. aor. 2. ἔσβην, tanquam a σβῆμι.

Κατέσειε, 3. ſing. imperf. act. verbi κατασείω, decutio. Th. σείω, moveo.

Κατεσθίω, devoro. imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. ſing. præſ. part. Th. ἐσθίω, edo.

Κατεσκαμμένα, τὰ, ruinæ, perf. part. paſſ. n. g. verbi κατασκάπτω, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Κατέσκαψα, ας, ε, dirui, a. 1. ind. act.

Κατεσκεύασε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi κατασκευάζω, inſtruo, aſſero. f. άσω. perf. κατεσκεύακα. Thema σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατέσταθεν, oppoſiti ſunt, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. plural. a. 1. ind. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo. Th. ἵστημι, ſto. fut. στήσω. a. 1. ind. paſſ. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſiv. vide κατέσταθεν.

Κατέστασαν, Jon. pro κατέστησαν, 3. plural. a. 2. vide κατέστην.

Κατεστήκει, Jon. pro καθεστήκει, inſtitutum eſt, 3. ſing. pluſq. perf. act. κατεστηκέναι, Jon. pro καθεστηκέναι, conſtituiſſe, perf. inf. a καθίστημι, conſtituo.

Κατέστην, ης, η, & in 3. plural. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, conſtituo. Thema ἵστημι, ſto.

Κατεστηκὼς, ότος, ὁ, Jon. pro καθεστηκὼς, ότος, conſtitutus, perf. part. act. verbi καθίστημι, conſtituo.

Κατεστράφατο, Jon. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſiv. verbi καταστρέφω, ſubigo. Thema στρέφω, verto.

Κατεστράφησαν, proſtrati ſunt, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi καταστρέφω, everto. Th. στρέφω, verto.

Κατεστρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi καταστρέφω, ſubverto. Thema στρέφω, verto. fut. ψω. a. 2. ἔστραφον. p. m. ἔστροφα.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατεστρώθησαν, proſtrati fuerunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi καταστρώννυμι, proſterno. f. ώσω. perf. κατέστρωκα. a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ, & στρώννυμι, ſterno. Th. στρόω, idem.

Κατέστυγε, 3. ſing. aor. 2. act. verbi καταστυγέω, idem ac στυγέω, horreſco, odio proſequor. f. ήσω. tanquam a στύγω.

Κατέσχεθε, 3. ſing. imperf. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, retineo.

Κατέσχεν, 3. ſingul. a. 2. act. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, contabeſcebat, Dor. pro κατετήκετο, 3. ſing. imperf. a κατατήκομαι, contabeſco. Th. τήκω, liquefacio.

Κατετόξευσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, ſagitta trajicio. fut. εύσω. p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Κατέτριβον, atterebant, 3. plur. imperf. act. verbi κατατρίβω, attero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, ſtridebat, imperf. a κατατρίζω. Th. τρίζω, ſtrido.

Κατέτρωξαν, comederant, 3. plur. a. 1. act. a τρώγω, comedo. f. ξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κατατιτρώσκω, vulnero. Th. τιτρώσκω, idem. f. τρώσω.

Κατευθύνω, dirigo. f. υνῶ. a. 1. κατεύθυνα. aor. 1. opt. act. κατευθύναιμι. aor. 1. inf. act. κατευθῦναι. ex κατὰ, & εὐθύνω, dirigo, corrigo. Thema εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um.

Κατεύχομαι, glorior, precor, deprecor, imprecor, devoveo, inſulto. κατεύχομαί σοι τ' ἀγαθὸν, tibi bonum opto, Eurip.

Κατευωχεῖσθαι, epulari, præſ. inf. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium.

Κατέφαγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφάγω, devoro.

Κατεφαίνετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi καταφαίνομαι, videor. a. 2. ind. paſſ. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ, & φαίνω, oſtendo.

Κα-

Κατεφάμιξεν, Doric. pro κατεφήμιξε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi καταφημίζω, divulgo.

Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. vide καταφαίνω.

Κατεφθαρμένοι, οἱ, perf. part. paſſ. a καταφθείρω, corrumpo. fut. ερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 1. κατέφθειρα. perf. paſſ. κατέφθαρμαι. ex κατά, & φθείρω. Th. φθίω, corrumpo.

Κατέφθειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καταφθείρω, corrumpo. vide κατεφθαρμένοι.

Κατεφίσταμαι, inſurgo, adverſum ſto: f. κατεπιστήσω. perf. κατεφέστηκα. a. 2. act. κατεπέστην, ης, η: quod ex κατά, ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Κατεφόνευσε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi καταφονεύω, trucido. f. εύσω. p. καταπεφόνευκα. Th. φένω, occido.

Κατέφυγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio. f. εύξομαι. a. 2. part. καταφυγών, όντος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.

Κάτεχε, 3. ſing. imperf. act. Jon. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχῃ, 3. ſing. præſ. ſub. Th. ἔχω, habeo.

Κατέχεεν, 3. ſing. a. 1. act. κατέχευε, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Κατέχευσα, a. 1. act. Vide κατέχεεν.

Κατέχευσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατεχόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſiv. a κατέχω, retineo.

Κατέχω, retineo, obſto, detineo, occupo, poſſideo, cuſtodio, amplector. imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. p. κατέσχηκα. a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχε, bellum vos remorabatur, Plat. in Epiſt. κατέχει φρουραῖς, occupat, tenet præſidiis, Demoſth. κατέχειν τὰ γράμματα, callere litteras, Cebes Theb. κατέχων καιρός, præſens tempus, Baſil. κατεσχηκὼς λόγος, ſermo, qui increbuit, aut invaluit, Thucyd.

Κατήγαγον, aor. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ξω, a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Κατηγέομαι, Jon. pro καθηγέομαι, viæ dux ſum, deduco: narro. Thema ἡγέομαι, duco. hinc κατηγεμών, όνος, ὁ, ἡ, viæ dux.

Κατηγορεῖν, præſ. inſ. activ. κατηγορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a κατηγορέω, accuſo.

Κατηγορέω, ῶ, accuſo, reprehendo, objicio. cum accuſ. & genit. fut. ήσω. perf. κατηγόρηκα. κατηγορῶ σε τούτου, accuſo te de hoc, Ariſtoph. cum duplici genit. κατηγορῶ ἐμαυτοῦ τὴν ἀναλγησίαν, ſtupiditatem meam condemno, Rhod. Megaren. Item judico, arguo, Demoſth. Dialecticorum autem eſt κατηγορεῖν, & κατηγορεῖσθαι, quod vocant prædicari, Ariſtot. l. 7. Metaphyſ. ex κατά, contra, & ἀγορεύω, ſeu ἀγοράω, loquor.

Κατηγορηθὲν, έντος, τό, aor. 1. part. paſſ. n. g. ab eodem verbo, & them.

Κατηγόρημα, ατος, τό, accuſatio, prædicatum. ab eodem verbo, & them.

Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio, crimen, reprehenſio, prædicamentum. Ariſtot. κατηγορία μου, mei delatio, Demoſth.

Κατήγορος, ου, ὁ, accuſator, actor, petitor, Plat. in Epiſt.

Κατηγορούμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κατηγωνίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi καταγωνίζομαι, debello. f. ίσομαι, quod ab ἀγωνίζομαι, certo.

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. act. verbi καταιδέω, erubeſcere facio. ex κατά, & αἰδώς, pudor.

Κατῃθαλωμένη, perf. part. paſſ. f. g. a καταιθαλόω, idem ac αἰθαλόω, uro. f. ώσω. Th. αἴθω, incendo.

Κατῄειν, deſcendit, 3. ſing. præt. med. Attic. pro κατῄει, ab εἶμι, eo.

Κατήκει, Jonic. pro καθήκει, convenit, a καθήκω, pertineo. ſic κατῆκον, οντος, pro καθῆκον, id, quod ad nos pertinet. ex κατά, & ἥκω, venio. f. ξω.

Κατῄκιζεν, imperf. act. verbi καταικίζω, contumelioſe fœdo. Th. αἰκία, ας, ἡ, indigna verbera, injuria.

Κατήκοος, ου, ὁ, explorator, ſubditus, obediens, dicto audiens, morem gerens. ἄκουε κατήκοος, audi, in Epigr. ex κατά, & ἀκούω, audio. præt. med. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Κατήλασα, ſubegi, percuſſi, a. 1. ind. act. verbi καταλαύνω. f. άσω.

Κατῆλθε, 3. ſing. a. 2. act. κατῆλθον, ες, ε, verbi κατέρχομαι, deſcendo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Κατῆλιψ, ιφος, vel ιπος, ἡ, tabulatum, trabs, ſcalæ. Ducamus a καταλείπω, ut ſit trabs, in qua ſuperſtructa aliqua moles relinquitur, ut incumbat, & ſtructura eidem impoſita.

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος, ὁ. ex κατά, & ἀλλάσσω, ſeu ττω, muto.

Κατηλογέω, ῶ, contemno, negligo, nihili facio. in compoſitione α in η vertitur, ut κατηγορέω. ex κατά, & ἀλογέω, contemno.

Κατηλέϊκισται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi καταλεϊκίζω, idem ac ἀλοκίζω, ſeu αὐλακίζω, ſulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.

Κατηλωκώς, Jon. pro καθηλωκώς, perf. part. act. ſ. g. a καθαλίσκω, quod ex κατά, & ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. præt. ἥλωκα. aor. 2. ἥλων, quaſi ab ἅλωμι.

Κατημύχθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi καταμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω, mungo.

Κατηναλωμένα, perf. part. paſſiv. n. g. a καταναλίσκω, abſumo. ex κατά, & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα. hinc perf. paſſiv. ἀνήλωμαι, σαι, ται.

Κατήναρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταναίρω, idem ac ἐναίρω, interficio. f. ἐναρῶ. a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, detuli, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Thema φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. med. Att. ἐνήνοχα.

Κατηνήνοχα, præt. med. verbi καταφέρω. vide κατήνεγκα.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καταντάω, pervenio. f. ήσω. ex κατά, & ἀντάω, obviam venio.

Κατηξιώθησαν, digni ſunt habiti, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξιόω. f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, α, ὁ, dignus.

Κατῄονον, imperf. act. verbi καταιονάω, idem ac Th. αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Κατηπιόωντο, 3. plur. imperf. Poet. pro κατηπιῶντο, verbi καταπιάω, mitigo, placo. fut. άσω, vel ήσω.

Κατηρᾶτο, imprecatus eſt, 3. ſing. imperf. verbi καταράομαι. a. 1. med. κατηρασάμην, ω, ατο. ab ἀράομαι. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, inanem reddo, aboleo. f. ήσω. p. κατήργηκα. ab ἀργός, idem ac ἀεργός, otioſus. Th. ἔργον, ου, τό, opus.

Κατῆρε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Κατήρει, Jon. pro καθῄρει, 3. ſin. imperf. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Κατηρέθιστο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi καταρεθίζω. Thema ἐρεθίζω, irrito, laceſſo.

Κατηρεφῆ, pro κατηρεφέα, accuſ. ſingul. κατηρεφέεσσι, dat. plur. Jon. a κατηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus. Th. ἐρέφω, f. ψω, tego.

Κατήρειπε, diruit, 3. ſing. a. 2. verbi καταρείπω. Th. ἐρείπω, everto, f. ψω.

Κατέῤῥαξαν, compulerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, impetuoſe dejicio.

Κατηρτίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi καταρτίζω, luxata membra in ſuum locum repono, perficio. f. ίσω. perf. paſſ. κατήρτισμαι. hinc κατηρτισμένος, perf. part. paſſ. κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. med. Th. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, par, proprie de numero.

Κατήρτισε, a. ſing. a. 1. med. verbi καταρτίζω, luxata membra in ſuum locum repono, reficio.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, comedo. Th. ἔσθω, Poet. edo.

Κατῃσχύνθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταισχύνω, pudefacio. fut. υνῶ. p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τό, turpitudo.

Κατῄσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejuſdem verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, & Jon. κατηφείη, vultus demiſſus, ſeu pudor cum mœrore. a κατηφής, έος, ὁ, ἡ, ſubtriſtis, qui eſt vultu demiſſo ex pudore, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Them. φάω, luceo.

Κατηφής, έος, ὁ, pudibundus, ſubtriſtis præ verecundia, ſupercilia, & vultum demittens. a κάτω, & φάος, lumen, oculus.

Κατηφέοντες, mœſtus, a. 1. part. act. a κατηφέω, ſum vultu demiſſo: quod a κατηφής, ſubtriſtis.

Κατηφόνες, οἱ, infames. a κατηφέω, increpo, taxo.

Κατηχέω, inſtituo, erudio: audio, Actor. 21. fut. ήσω. p. κατήχηκα. perf. paſſ. κατήχημαι, σαι, ται, cum acc. κατηχοῦσι μύθοις, Lucianus de Poetis, i. e. fabulis perſonant, ſeu fabulis initiant lectorem. κατηχοῦντες τόποι, loci diſſonantes, Vitr. l. 5. c. 8. hinc κατήχησις, inſtitutio, inſtructio.

Κατηχέων, ῶν, οῦντος, ὄντος, qui tradit elementa religionis. κατηχούμενος, ἀμενος, qui ea diſcit.

Κατήχθην, ης, η, & in 1. plural. κατήχθημεν, a. 1. ind. paſſ. verbi κατάγω, deduco. fut. ξω. p. κατῆχα. a. 2. ind. act. κατήγαγον. a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. paſſ. κατῆγμαι, ξαι, κται. Thema ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem ac κατηχέω, inſtituo, admoneo, ad Gal. 6. f. ίσω. perf. paſſ. κατήχισμαι, unde κατηχισμός, idem ac κατήχησις. inſtructio. Et κατηχιστής, idem ac κατηχέων. inſtituens.

Κατηωρεῦντο, ſuſpenſi erant, 3. plur. imperf. paſſ. Dor. pro κατῃωροῦντο, verbi καταιωρέομαι, dependeo. ex κατά, & αἰωρέω, in ſublime tollo. f. ήσω.

Κάτθανε, & κάτθανεν, mortuus eſt, per ſyncop. Æol. pro κατέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω, morior.

Κατθέμεν, Æol. ſync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Jon. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Κάτθεο, depone, iiſdem pro κατάθεο, Jon. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κάτιασι, deſcendunt, 3. plur. ind. præſ. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, eo. At καθιᾶσι, dimittunt, 3. plur. ind. a καθίημι, ab ἵημι, mitto. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. a κατείδω, perſpicio. Th. εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Κατιδόντες, οἱ, nom. plural. a. 2. part. κατιδών, όντος, ὁ, ab eodem verbo.

Κατιέναι, redire, præſ. inf. ex κατά, & ἴεναι, pro εἶμι, eo.

Κατίζεν, Jonic. pro καθίζεν, collocare. Th. ἵζω, ſedere facio. hinc κάτισσε, collocavit, a. 1. ind. act.

Κατιθὺ, recta, e regione. Th. ἰθύς, rectus.

Κατικετεύειν, Jonic. pro καθικετεύειν, idem ac ἱκετεύω, ſupplico. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Κατιόντα, acc. ſing. vel plur. n. g. a. 2. act. ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Κατιόω, rubigine vitio, & conſumo. f. ώσω. p. κατίωκα. κατιόομαι, rubiginem detraho. f. ώσομαι. p. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰός, ου, ὁ, rubigo.

Κατιππάζεσθαι, Jonic. pro καθιππάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππος, equus.

Κατιρῶν, Jon. pro καθιερῶν, conſecrare. ab ἱερόω, idem. Th. ἱερός, ſacer.

Κατίστασθαι, Jon. pro καθίστασθαι, conſtitui eſſe. Th. ἵστημι, ſtatuo.

Κατιστάτο, Jonic. pro καθίσταντο, 3. plur. im-

imperf. paſſiv. verbi καθίστημι, conſtituo.

Κατίσχω, Jon. pro κατισχῶ, appellere.

Κατισχύσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi κατισχύω, quod vide.

Κατισχύω, invaleſco, prævaleo, vinco, roboro, cum gen. imperf. κατίσχυον, ες, ε. f. ύσω. perf. κατίσχυκα, κατισχύσατε αὐτόν, robora eum, Deuter. 1. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Κατίωται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κατιόω, ærugine vitio.

Κάτοδος, ἡ, Jon. pro κάθοδος, reditus. Th. ὁδὸς, via.

Κατοικέω, ῶ, habito, commoror, frequento. fut. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inſ. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel dat. ſeqq. ἐν, ἐπί. κατοικησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Κατοικῆν, Dor. pro κατοικεῖν, incolere, præſ. inſ. ab οἰκέω, habito.

Κατοίκησις, εως, ἡ, domicilium. a κατοικέω, habito.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, domicilium, habitaculum, habitatio.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, domus, ædes, oppidulum.

Κατοικτείρω, idem ac οἰκτείρω, miſereor. Th. οἶκτος, ὁ, miſericordia.

Κατοικτίζω, idem ac κατοικτείρω, miſereor.

Κατοιχόμενος, ου, ὁ, præſ. part. a κατοίχομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Κατόκνει, præſ. imperat. act. verbi κατοκνέω, tergiverſor, piget me, timeo. Th. ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Κατοπάζω, appello: κατοπάζῃ, 3. ſingul. ſub. ab ὀπάζω, perſequor. f. σω.

Κατόπιν, adv. in poſterum, poſt, retro, a tergo. ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ, hominem cæcum ſequitur. Ariſt. in Plut.

Κατόπτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator. ab ὄπτομαι, video. ſed κατοπτὸς, ου, ὁ, & ἡ, pertoſtus, Dioſc. l. 1.

Κατοπτρίζω, imagines, ſeu reflexiones facio in modum ſpeculi. f. ίσω. p. κατώπτρικα, ad ſpeculum me affingo, & compono, in ſpeculo repræſento, ac refero. κατοπτρίζων ὁ ἥλιος τὴν ἶριν, Sol imaginem Iridis reddens. κατοπτρίζεσθαι autem eſt imaginari, contemplari, mirari, 2. ad Corinth. 3. Hinc κατοπτρικὸς, ῦ, ὁ, perſpicax, ſpecularis. κατοπτρική, pars optices, quæ reflexiones deprehendit. κατοπτρικῶς, ſpeculari ratione.

Κατορθοῦσαν, acc. ſingul. f. g. part. præſ. act. κατορθοῦν, præſ. inſ. act. κατορθοῦσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi κατορθόω, erigo, cum virtute aliquid gero, corrigo. f. ώσω. p. κατώρθωκα. Them. ὀρθὸς, ῦ, ὁ, rectus.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, officium, recte factum. Cic. offic. 1. præclarum aliquod facinus. In dat. pl. κατορθώμασι.

Κατορρωδέω, vehementer timeo, trepido, metuo. ab ὀρρωδέω, metuo, Th. ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, ſerum lactis.

Κατορωρύχθαι, pluſq. perf. inf. paſſ. Att. a κατορύττω, perfodio. Th. ὀρύσσω, fodio, f. ξω. p. ὤρυχα, & Attic. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, poſſeſſio. ἡ τοῦ πνεύματος κατοχή, ſpiritus retentio.

Κάττιτρος, ου, ὁ, Attic. pro κασσίτερος, ſtannum. καττιτερινὸς, ſtanneus.

Καττύπτεσθαι, plangere, & præ mœrore corpus percutere, Poet. ſyncop. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, pulſo.

Καττῶ, Dor. pro κατὰ τοῦ, contra, &c.

Κατύπερθε, Jonic. pro καθύπερθε, ſuper, ſupra, ultra. hinc κατυπέρτερος, Jonic. pro καθυπέρτερος, ſuperior.

Κατυπνῶσαι, obdormiviſſe, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Jon. pro καθυπνόω.

Κάτω, adv. infra, peſſum, deorſum, inferne, ſubter. compar. κατωτέρω, inferius. Hinc adject. κατώτερος, α, ον, infimus, a, um.

Κάτωθεν, ab imo; ex inferiore loco. Dicitur etiam κάτωθε, Dorice, ut ἄγραθε, Pindar.

Κατῴκει, 3. imperf. κατῴκησεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. κατῴκησαν, 3. plur. imperf. act. verbi κατοικέω, habito.

Κατῴκισθεν, Bœot. ſyncop. pro κατῳκίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κατοικίζω, condo. f. ίσω. p. κατῴκικα.

Κατῳκοδομημένοις, dat. plur. f. g. perf. part. paſſ. verbi κατοικοδομέω, ædifico.

Κατωμαδὸν, adv. humeris. Hinc κατωμάδιος, qui humeris fertur, ab humero pendens, lib. 4. Epigram.

Κατωμόσασθαι, vel κατομόσασθαι, dejerare. ab ὄμνυμαι, juro.

Κατωμοσία, ἡ, jusjurandum. ab ὄμνυμαι, juro.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, veſtis ſervilis, & brevis, cui aſſutus erat limbus a pelle ovilia. a κατὰ, & νάκος, ovilla pellis, Comment. Ariſtoph.

Κατώνοντο, 3. plur. imperf. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo.

Κατώρα, 3. ſing. imperf. act. Jon. pro καθώρα, verbi ὁράω, video.

Κατώρυξε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi κατορύσσω, terra obruo. f. ξω. p. χα.

Κατωρχέοντο, ſaltabant, 3. ſing. imperf. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Κατωτέρω, inferius, compar. a κάτω, infra.

Καύαξ, vel καύηξ, larus. Eſt & κήϊξ, & κέβαρ. Videtur ea vox Geſnero per onomatopœjam facta. Sed eſt avis vorax, cui merito nomen dedit βορὰ, id eſt, cibus.

Καυάξαις, confregeris, 2. ſing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, ſublato τ, & adjecto υ, Æolice, ut in αὐὴρ, pro ἀὴρ, verbi κατάγνυμι. f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii a καυάζω, contero, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſ. verbi καίω, uro, f. καύσω, perf. paſſ. κέκαυμαι, a. 1. paſſ. ἐκαύθην. aor. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι. 1. Corinth. 13. 3.

Καυκάλιον, ου, τὸ, vas quoddam, vulgo boccale, quaſi a καυκίον, calix.

Καυκαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam, daucus ſilveſtris.

Καυκίον, ου, τὸ, calix. an a κάπτω, bibo?

Καυκὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. aliter βαυκὶς, & inde factum puto.

Καυλὸς, ῦ, ὁ, caulis, qui & ſcapus, & thyrſus. Item haſtæ extremitas, quæ cuſpidi immittitur: & enſis pars, quæ manubrio inditur. Etiam penis. Pariter caulis, quo conſtat penna avis, Ariſtot.

Καῦμα, ατος, τὸ, calor, æſtus, Solis fervor, incendium. a καίω, f. καύσω, uro.

Καυματίζω, torrefacio, æſtu affligo, exuro. fut. ίσω. aor. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inſ. act. καυματίσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐκαυματίσθην, ης, η, torrefactus ſum. Th. καίω, uro.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis ſtragula, vel veſtimentum ab altera parte villoſum. Alii leg. γαυνάκη. Quia calefacit, cum villoſum ſit. a καίειν, pro θάλπειν, derivarem.

Καῦνος, ὁ, ſors, κλῆρος. Hinc καυνίζω, ſortior. Sed καυνὸς, malus, q. ὁ κενὸς, vanus.

Καυνὸς, ὁ, ὁ, malus, avarus.

Καῦσις, εως, ἡ, exuſtio, crematio. καῦσις item dicitur in aspolitionibus ceræ Punicæ loricatio, quæ igni liquefacta ſeta inducitur. Vitr. l. 7. c. 9.

Καυσόω, ῶ, inflammo, fut. ώσω. p. κεκαύσωκα. præſ. paſſ. καυσόομαι, οῦμαι.

Καυστειρὴ, ῆς, ἡ, ardens, fervens, a καίω, uro. Pugnæ epitheton, Homer.

Καύσω, incendam, f. 1. act. a καίω, uro.

Καύσων, ωνος, ὁ, æſtus, ardor, febris æſtuans.

Καυτὰς, α, ὁ, Dor. pro καύτης, ου, ὁ, combuſtor. Th. καίω, uro.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cremator, combuſtor, a καίω, uro.

Καυτηριάζω, cauterio amputo, reſeco. fut. άσω. p. κεκαυτηρίακα. perſ. paſſ. κεκαυτηρίασμαι. perſ. part. paſſ. κεκαυτηριασμένος, cauterio reſectus. a καυτήριον, ου, τὸ, cauterium. locus, ubi inuruntur ſtigmata.

Καὐτὸς, pro καὶ αὐτὸς, & ipſe.

Καύχα, ας, ἁ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, jactantia, gloriatio. Thema καυχάομαι, glorior.

Καυχᾶσαι, ᾶται, gloriaris, pro καυχᾷ, 2. ſingul. præſ. paſſ. verbi καυχάομαι, glorior.

Καυχάομαι, ῶμαι, glorior. καυχᾶσαι, 2. ſingularis præſ. ad formam ἵσταμαι, σαι. f. καυχήσομαι. aor. 1. med. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καυχήσωμαι, ῃ, ηται. q. ab αὐχέω, glorior. Hinc καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio. καύχησις, ἡ, idem.

Καυχᾶσαι, gloriaris, 2. ſingul. præſ. verbi καυχάομαι, glorior.

Καὐχένα, cervicem, acc. ſing. pro τὸν αὐχένα. ab αὐχὴν, ὁ, cervix.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι, glorior.

Καύχημα, ατος, τὸ, & καύχησις, εως, ἡ, gloriatio. a καυχάομαι, glorior.

Καφέω, ſpiro. a κάπτω, flo. f. ψω. p. κέκαφα. inde καφέω. perſ. part. κεκαφηὼς, & per craſin κεκαφηώς, ότος, ὁ, ſpirans.

Καφίσιος, ου, ὁ, Doric. pro Κηφίσιος, ὁ, Cepheſius. a Κηφισσοῖ τοῦ Ὀρχομενοῦ ποταμοῖ.

Καφισσὸς, ῦ, Dor. pro Κηφισσὸς, ῦ, ὁ, Bœotiæ fluvius.

Καχάζω, cachinnor, in cachinnos effundor.

Καχαξῶ, Doric. pro καχάξω, cachinnos edam. a καχάζω, cachinnor.

Καχεταιρείης, gen. ſing. Jonic. a κακεταιρία, ας, ἡ, ex κακὸς, malus, & ἑταιρεία, ας, ἡ, ſodalitas. Th. ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis.

Καχλάζοισα, ας, ἁ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, bulliens. Thema κάχληξ, lapillus.

Κάχληξ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus. hinc καχλάζω, ſtrepito, reſono.

Κάχρυς, ſeu κάγχρυς, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum, quaſi a καίω, & χροιὰ, ob uſtum colorem: item roſmarinum fœcundum, quod etiam a Plinio canchrys dicitur. Eſt & κάχρυς, quod pilulæ fere forma, in quibuſdam naſcitur arboribus, ut robore, abiete, nuce, &c. id, quod vim calefaciendi, & exſiccandi habet. ergo a καίω deduci poteſt. καχρυώδης, quod cachryi ſimile.

Κάψα, ης, ἡ, capſa, q. a κάμπτω, flecto, quod ea flexis lignis fiat. alii a κάπτω, comedo.

K E.

Κὲ, & ſequente vocali κὲν, in carmine idem valet, ac in proſa ἂν potentiale.

Κεάζω, findo, divido, ſcindo, frango. f. άσω. hinc κέασσε, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἐκέασε. Th. κέω, findo.

Κεάνωθος, ſpina quædam. an quia ἀκὶ ἄνωθεν, ſuprema parte pungit?

Κέαρ, ατος, τὸ, cor, animus. contracta κῆρ, ῆρος, τὸ, a καίω, vel κέω, quia cor fons caloris, quem in univerſum corpus expandit.

Κέασσε, Jon. pro ἐκέασε, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi κεάζω, findo. hinc κεάσσας, aor. 1. part. act. gem. σσ. Th. κέω, idem.

Κέαται, ſeu κείαται, jacent, Jonic. pro κεῖνται, 3. plur. præſ. κεῖμαι. unde κέατο, pro ἔκειντο, 3. plur. imperf.

Κέατο, jacebant, erant, Jonic. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. a κεῖμαι, jaceo. ſic κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet, 3. ſing. præſ.

Κεβλὴ, ῆς, ἡ, caput, Maced. pro κεφαλή.

Κεβριόνης, ου, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portus Corinthiaci. Gr. κέγχρος, milium.

Κέγχρος, ου, ὁ, milium. dat. plural. Jonic. κέγχροισι. Item ſerpentis genus, Dioſcor. l. 8. Dicitur etiam κεγχρίδιον, cenchridium. Eſt item κέγχρος, ornamentum veſtis, Athen. κεγχροειδὴς, ἑος, ὁ, ἡ, milio ſimilis. quia etiam κέρχνος eſt milium, plana eſt origo a κέρχω, aſpero. Milium album, ſeu luteum eſt caule aſpero, & hirſuto. aut a κέρχνον, ſiccum, & hinc optime, quia milium eſt ſicciſſimum.

Κεδασθέντες, a. 1. part. paſſ. a κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.

Κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.

Κέδματα, ων, τὰ, diuturni ex defluxione affe-

affectus, præcipue circa coxendicem. Forte a κέω, quod dolore velut ſecent.

Κεδνῇ, caſtæ, prudenti, dat. ſing. a κεδνός, ή, όν, dignus, cujus cura habeatur. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κεδνός, ή, ὸν, venerandus, inclytus, curioſus, ſolicitus, probus, inſignis. ſuperl. κεδνότατος. Th. κῦδος, gloria.

Κέδρος, ου, ἡ, cedrus. quaſi a κέω, uro. Uritur enim ea ea pia celebris, quæ cedria.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, ἄκλιτον, Cedron. Hebr. opacus.

Κεδρωτὶς, ἴδος, ἡ, vitis alba, quæ bryonia: ſimilis nonnihil cedro, Dioſc. l. 4.

Κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet.

Κέηται, 3. ſing. præſ. ſub. a κέομαι, κέω, a κέομαι, inuſitato, pro κεῖμαι, jaceo.

Κέαντες, a. 1. part. activ. pro καύσαντες, dici volunt. ut & κηάμενοι, pro καυσάμενοι, aor. 1. part. med. a καίω, uro.

Κέαται, Jon. pro κεῖνται, 3. plural. ind. præſ. κέατο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κεῖμαι, jaceo.

Κῆν, Dor. pro καὶ ἐν.

Κεῖθεν, Jon. pro ἐκεῖθεν, illinc.

Κεῖθι, illic, & κεῖσε, illuc, adverb. Th. ἐκεῖνος, η, ο, ille.

Κεῖμαι, σαι, ται, jaceo, cubo, decumbo, diruor, dejectus ſum: poſitus ſum: pendeo: deſideo, ſitus ſum. κεῖται καλῶς ἐν παράπλῳ Ἰταλίας, Italiam verſus navigantibus commode eſt ſita, Thucyd. collocor, Plato Rep. l. 5. fut. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præſ. part. κείμενος, η, ον. ab a κέω, quaſi κέων εἰμί; Hinc κειμήλιον, ου, τὸ, bonum immobile: item pretioſa ſupellex.

Κείμενος, η, ον, præſ. part. κείμενα, τά, plur. n. g. a κεῖμαι, jaceo.

Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex depoſita: munus, monimentum. Homerus Odyſſ. β. per κειμήλια intelligit τὰ ἀκίνητα, immobilia. Quamquam ſignificat etiam quidquid reconditur; πρόβασις vero eſt proventus, & ea, quæ moventur, hinc κειμηλιάρχιον, locus, in quo res pretioſæ reconduntur. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κεῖνε, Poet. adverb. pro ἐκεῖ, illic.

Κεῖνος, contract. Jon. pro ἐκεῖνος, ille, in dat. plural. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. ſing.

Κεινός, ῆ, ὁ, pro κενός, vacuus.

Κείνῳ, illi, pro ἐκείνῳ, dativ. ſingul. a κεῖνος, illic. κείνως, Jonic. pro ἐκείνως, illo modo, κατὰ ἐκεῖνον τρόπον.

Κειράμεναι, detonſæ, nom. pl. f. g. aor. 1. part. med. a κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.

Κειράς, άδος, Jerem. 48. verſ. 36. ἄνδρας κειράδας, viros tonſos. Sed meliores editiones habent κεῖρ ἄρας.

Κεῖρε, tonde, præſ. imperat. act. κείρεν, Doric. pro κείρειν, tondere. præſ. inf.

Κειρία, ας, ἡ, faſcia, cui mortuus involvitur, faſcia ſepulchralis, Joann. 11. Ea & κηρεία, a κὴρ, mors, fatum.

Κείρω, tondeo, abſcindo, vaſto. Eurip. κείρεσθαι διπλῇ μαχαίρᾳ, tonderi geminis forcipibus. Item κείρω, depopulor, ſterno, devoro, ſcindo, trucido, Sophocl. præſ. part. κείρων, tondens, tonſor. fut. κερῶ. aor. 1. ἔκειρα. Hinc κουρά, ᾶς, ἡ, tonſura. κουρεύς, έως, ὁ, tonſor. κουρεῖον, ου, τὸ, tonſtrina.

Κεὶς, Dor. pro καὶ εἰς.

Κεῖσθαι, præſ. inf. a κεῖμαι, jaceo.

Κεισεῦμαι, & κεισεῦμαι, Doric. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι, jaceo.

Κεῖτ', & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. κεῖται, jacet, 3. ſing. præſ. ejuſdem verbi.

Κειῶ, jacere cupio, ex κέω. unde κεῖμαι, jaceo.

Κεκαδήσομαι, & in 1. plur. κεκαδησόμεθα, f. 2. paſſ. a κεκάδην, ης, ἡ, aor. 2. ind. paſſ. verbi χάζω, concedo, capio, anxie ſollicitus ſum. fut. σω. aor. 2. ἔχαδον, Poet. κέχαδον, & Jonic. κέκαδον, privavi. aor. 2. part. κεκαδών. aor. 2. med. κεκαδόμην. Alii dici volunt κεκαδήσομαι, pro κεκηδήσομαι, curabo, paulo poſt fut. verbi κήδομαι, curo. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι poſitum dicant, & correpta prima ſyllaba κεκαδήσομαι, q. a καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, aor. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, exornatum, Doric. pro κεκασμένον, perf. part. paſſ. a καζω, orno. f. σω.

Κέκαδον, privavi, aor. 2. Jon. pro ἔχαδον. Sic κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο, 3. pl. Jon. a. 2. med. verbi χάζω, recedo.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, colloco.

Κεκάλυμμαι, tectus ſum, perf. paſſ. ind. κεκαλυμμένος, η, ον, perf. part. verbi καλύπτω, operio, tego.

Κέκαμον, pro ἔκαμον, laboravi, a. 2. ind. act. verbi κάμνω, laboro.

Κεκάμω, laboraverim, per redupl. pro κάμω, a. 2. ſub. act. verbi κάμνω. fut. μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. a κείρω tondeo.

Κέκαρκα, totondi, perf. activ. κεκάρκει, Jonic. pro ἐκεκάρκει, 3. ſing. pluſq. paſſ. a κείρω. f. ερῶ. perf. paſſ. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, genit. pl. perf. part. paſſ. verbi καρόω, veternum induco. fut. ώσω. Th. κάρος, ου, ὁ, ſopor profundus.

Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. a καίζω, orno. f. σω. perf. paſſ. κέκασμαι.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦσθαι, perf. inf. paſſiv. verbi καίω, uro. fut. καύσω, præt. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκαφηώς, ότος, ὁ, qui exſpiravit, Jon. pro κεκαφηκώς, perf. part. act. q. a καφέω. Th. κάπτω, ſpiro. fut. ψω. p. κέκαφα.

Κέκευθα, ας, ε, texi, perf. med. Sic κεκεύθει, occultabat, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi κεύθω, occulto. f. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε, a. 2. eſſe velint pro ἔκευθε, Jonic. reduplicat.

Κέκηα, accendi, p. m. verbi καίω, uro. f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κηρύσσω, prædico. fut. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, facinus cum periculo, perf. part. paſſ. a κινδυνεύω, periclitor.

Κεκινέαται, moti ſunt, Jon. pro κεκίνηνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κινέω, moveo. f. ήσω. p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poetica reduplicat. pro κλάγξω. f. 1. verbi κλάζω, clamo. aor. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγγα.

Κέκλεμμαι, furto ſum ſublatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor.

Κεκλαυμένων, Varin. affert pro κεκλαυσμένων, genit. plur. perf. part. paſſiv. verbi κλαίω, ſlango.

Κέκλαστο, fractus erat, Jon. pro ἐκέκλαστο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Κεκλαύσεται, flebitur, imperſonaliter, paulo poſt f. a κλαίω, fleo.

Κεκλειμένος, η, ὁ, clauſus, pro κεκλεισμένος, perf. part. paſſiv. verbi κλείω, claudo. fut. σω. p. κα. perf. paſſiv. κέκλειμαι. & κέκλεισμαι. Malim tamen a κλείω, celebro, formare; unde & κλειτός, inclytus, ſolemnis, Iliad. α.

Κεκλεμμένον, furto ablatum, perf. part. paſſ. a κλέπτω, furor. f. ψω.

Κέκλεο. Jon. pro κέκλου, præſ. imperat. verbi κέκλομαι, idem ac κέλομαι, hortor.

Κεκλίαται, & κεκλίατο, Jon. pro κέκληνται, & ἐκέκληντο, quorum illud 3. plural. perſ. paſſ. hoc pluſq. perſ. verbi καλέω, voco. perf. κέκληκα.

Κέκλαγγα, clamavi, p. m. verbi κλάζω, clango. f. γξω. a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκλαγγυῖα, perf. part. med. f. g.

Κεκλήγοντες, clamantes, ſunt qui velint Æolice poni pro κεκληγότες, nom. plur. part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii vero ſtatuunt eſſe præſ. part. act. verbi κεκλήγω, facti a κέκλαγγα, præt. med. verbi κλάγγω, vel κλάζω.

Κεκλήγω, clango, ſtrepo, reſono, ex præt. med. κέκλαγγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκληγὼς vociferans, præt. med. part. vide κέκλαγγα.

Κέκληκα, vocavi, perf. act. κεκληκώς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. paſſ. hinc κεκλημένος, η, ον, perf. part. paſſ. a καλέω, voco.

Κεκλῆσθαι, vocari, perf. inf. paſſiv. a καλέω, voco.

Κεκλήσομαι, paulo poſt fut. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκλίαται, inclinati ſunt, Jonic. pro κέκλινται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίατο, Jonic. pro ἐκέκλιντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi. Sunt qui velint, κεκλίαται per ſyſtolen dici pro κεκλήαται, incluſi ſiunt, idque Jon. pro κέκλεινται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κλείω, claudo. Sic & κεκλημένος, pro κεκλεισμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. part. paſſ. f. g. a κλίνω, inclino.

Κέκλομαι, idem ac κέλομαι, hortor. inde κεκλόμενος, præſ. part.

Κέκλοφα, furatus ſum, Att. pro κέκλεφα, perſ. act. vide κλέπτω, furor. fut. ψω. perf paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Doric. vel Poet. pro κλῦθι, audi, præſ. imperat. act. a κλῦμι, ſeu κλύω, audio. Sunt qui velint perf. imperat. eſſe pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, η, ὁ, colluſus, oblitus, perf. part. paſſ. a κλύζω, eluo.

Κέκλυτε, audite, Poet. reduplicat. pro κλῦτε, 2. plur. præſ. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, ſeu κλύω, audio.

Κέκλωσμαι, fato deſtinatus ſum, perf. paſſ. verbi κλώθω, neo. f. σω.

Κεκμακώς, Dor. pro κεκμηκώς, defeſſus, perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κέκμηκα, defeci, feſſus ſum, perf. act. a κάμνω, laboro. vide κεκμακώς.

Κεκμηῶτι, laſſo, Poet. metri gratia pro κεκμηκότι, dat. ſing. Jon. perf. part. κεκμηκώς, & ſublato κ, Jonic. κεκμηώς, ότος, ὁ, verbi κάμνω, laboro.

Κέκνισμαι, excitatus ſum, perf. paſſ. verbi κνίζω, idem ac κνάω, ſcindo.

Κεκοίμηται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi κοιμάω, ſopio. fut. ήσω. perf. act. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω, punio. f. άσω. perf. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. paſſ. verbi κόπτω, ſcindo. fut. ψω. præt. κέκοφα. præt. med. κέκοπα.

Κέκτανε, occidi, Poet. pro ἔκτανε, præt. med. ſublato primum τ, & præpoſito κ, a κτείνω, occido. fut. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἔκτακα, & κέκτακα.

Κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus, perſ. part. paſſ. a κονιάω, dealbo. f. άσω. a κονία, ας, ἡ, calx. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Κεκονιμένος, ὁ, pulverulentus, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. paſſ. a κονίζω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κεκονισμένος, ὁ, per ſyncop. pro κεκονισμένος, quod vide. vel κεκονιμένος.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, quieſco.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, laboro. fut. άσω. Thema, κόπτω, ſcindo.

Κεκοπώς, ότος, ὁ, perf. part. med. verbi κόπτω, tundo, ſcindo. f. ψω. p. κέκοφα.

Κεκορεσμένος, η, ὁ, perf. part. paſſ. a κορέννυμαι, ſatio. f. κορέσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, ὁ, ſatiatus, perf. part. paſſ. a κορέω, ſatio. fut. έσω, & ήσω. p. κεκόρηκα.

Κεκορηώς, Jonic. pro κεκορηκώς, perf. part. act. ejuſdem verbi.

Κεκορυθμένος, η, ὁ, galea armatus, per ſyncopen pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, armo.

Κεκοτηότα, iratum, acc. ſing. perf. part. act. Jon. verbi κοτέω, iraſcor. f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκώς, ότος, & Jon. κεκοτηώς. Th. κότος, ου, ὁ, ſimultas, ira vetus.

Κεκέασθαι, ſciſſum eſſe, perf. inf. paſſ. a κεάζω, ſcindo. fut. ψω. perf. paſſ. κεκέασμαι.

Κεκράαντο, abſoluti fuerant, Poet. & Jon. pro ἐκεκράαντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi κραίνω, efficio. f. ανῶ. p. κέκραγκα. perf. paſſ. κέκρασμαι.

Κέκραγα, ας, ε, clamavi, perf. med. verbi κράζω, f. ξω, clamo.

Κεκράγω, clamo, quod formant a κέκραγα, p. m. verbi κράζω, clamo.

Κέκρακα, miſcui, per ſyncopen pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω, & per ſyncopen κράσω. perf. paſſ. κέκραμαι. perf. part. paſſ. κεκραμένος. a. 1. part. κραθείς.

Κεκράξομαι, mox clamabo, paulo poſt fut. verbi κράζω, clamo. f. ξω. p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Jonic. pro κεκραγμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κέκραχθι, clamato, per ſyncopen pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι. idem ac κράζω, clamo. Alii pro κέκραχε dici volunt.

Κέκραγα, pro κέκραγε, præt. med. verbi κράζω, clamo.

Κέκρητο, Jon. pro ἐκέκρατο, 3. ſingul. pluſq. perf. verbi κεράω, miſceo. fut. κεράσω, & per ſyncopen κράσω. p. κέκρακα.

Κεκριγότες, incerte loquentes, nom. plur. perf. part. med. a κρίζω, ſtrido. f. ξω. p. m. κέκριγα.

Κεκριμένην, diverſam, acc. ſing. perf. part. paſſ. a κρίνω, ſecerno.

Κέκριται, judicatum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. paſſ. verbi κροτέω, pulſo. f. ήσω. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Κέκροψ, οπος, ὁ, impoſtor, aut ſimia, Heſiod. Et per metatheſin eſt a κέρκωψ.

Κέκρυφα, præt. med. verbi κρύπτω, occulto. fut. ψω. præt. κέκρυφα. aor. 2. ἐκρύβην.

Κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines compeſcunt, vitta, flammeum. Eſt etiam κεκρύφαλος equorum κορυφαστήρ, & κορύφωσις, Heſych. Item ſecundus venter in cornigeris, Ariſtot. de partibus anim. l. 3. c. 13. κεκρύφαλος pariter eſt vocabulum a venatoribus uſurpatum, quo ſinuoſum illum plagarum contextum ſignificant, in quam ſe inſinuant animalia canibus ea inſectantibus, & urgentibus, Xenoph.

Κεκρύφαται, latent, Jon. pro κεκρυμμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κέκτημαι, poſſedi, perf. paſſ. κεκτῆσθαι, perf. inf. κεκτημένος, perf. part. paſſ. a κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι.

Κεκτημένος, id eſt, κύριος, dominus, ut qui poſſideat ſervum, perf. part. paſſ. a κτάομαι, poſſideo.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Jon. & Poet. redupl. pro κύθωσι, 3. plur. a. 2. ſub. verbi κεύθω, occulto. f. εύσω.

Κελαδεῖν, Poet. pro ὑμνεῖν, celebrare, carminibus cantare. Thema κέλαδος, clamor. κελαδεῖσθαι, idem ac τὸ κελαδεῖν, Att.

Κελαδεινός, ή, όν, obſtreperus, clamoſus, tumultuoſus. Hinc κελαδέω, ſtrepo, f. ήσω.

Κελαδεννός, ῦ, ὁ, canorus, clarus, Poet. pro κελαδεινός. Hinc κελαδεννᾶς, Dor. pro κελαδεννοῦ.

Κελάδεος, gen. Jon. pro κελάδου, a κέλαδος, ſtrepitus, clamor.

Κελαδέοντι, reſonant, Dor. pro κελαδέουσι, 3. plur. præſ. act. vide κελαδεινός.

Κελαδῆτις, ιδος, ἡ, decantatrix, celebratrix. Th. κέλαδος, clamor.

Κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, clamor. quaſi a κελεύω, vel κέλω ἄδην, valde, vel abunde hortor, quod non fit ſine ſtrepitu quodam. Hinc κελαδέω, ſtrepo.

Κελάδων, οντος, ὁ, Poet. idem ac κελαδέων, præſ. part. a κελαδέω, ſtrepo. Th. κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Κελαινεγχής, έος, ὁ, ἡ, qui nigram, ac funeſtam haſtam habet. Epitheton Martis, qui propter cædes, quas facit, homines atratos incedere cogit. Ex κελαινός, niger: idem ac μέλας, & ἔγχος, εος, τὸ, haſta.

Κελαινεφεῖ, nubium offuſcatori, dat. ſing a κελαινεφής, έος, ὁ, ἡ, & τὸ κελαινεφές. ex κελαινός, niger.

Κελαινεφέϊ, έος, ὁ, ἡ, vide κελαινεφεῖ.

Κελαινῇ, nigræ, dat. ſing. f. g. a κελαινός, ή, όν. q. a μελαινός, ή, όν. vel a κηλάς, niger. Th. μέλας, niger.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, qui nigrum vultum, vel corpus habet, vel formidabilem aſpectum. Ex κελαινός, ſeu μέλας, niger, & ὤψ, vultus. κελαινώπαν θυμόν, niger animus, occultus, & ſubdolus, Sophocl.

Κελαρύζω, cum ſtrepitu fluo. fut. σω. p. κα. Hinc κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, ſtrepitus.

Κελαρυσδέω, Dor. pro κελαρύζειν murmurare. a κελαρύζω, cum ſtrepitu fluo.

Κέλεαι, jubes, Jon. pro κέλῃ, 2. ſing. præſ. κέλομαι, hortor. f. κελήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα. poculum. an a χέειν λοιβήν, id eſt libamen fundere? aut quod initio e cortice fieret, qui κέλυφος.

Κέλεσθε, jubete, 2. plur. præſ. imperat. verbi κέλομαι.

Κελεός, οῦ, ὁ, avis perniciſſima, galgulus. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κέλευθα, in plur. pro κέλευθοι, viæ, per metaplaſ. Th. κέλευθος, ου, ἡ, via, Poet.

Κέλευθος, ου, ἡ, via in plur. τὰ κέλευθα, viæ. ὑγρὰ κέλευθα, viæ humidæ, Homer. κέλευθρον, ου, τό, idem.

Κέλευ', pro κέλευε, jube, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. Jon. verbi κελεύω, jubeo.

Κέλευσε, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi ejuſdem

Κέλευσμα, ατος, τὸ, celeuſma, clamor hortatorius nautarum. Θεοῦ κέλευσμα, Dei mandatum Eurip.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, mandatum, præceptum, Herodot. Thema κέλω, jubeo.

Κελευτιάω, Poet. pro κελευστιάω, idem ac κελεύω, jubeo.

Κελεύω, jubeo, hortor: precor. κελεύω τοῖς Θεοῖς, precor a Diis, Plato, in Alcibiad. a. f. εύσω. perf. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα.

Κέλης, ητος, ὁ, equus deſultorius. hinc κελητίζω, tali equo vehor. Eſt & navis minoris genus, celocem vocant. Plin. videtur κέλητας uſurpaſſe pro ſtatuis equeſtribus l. 24. c. 5. Apud Comicos κέλης ſignificat etiam mulieris pudenda. Vide Euſtathium Odyſſ. ε.

Κελήσατο, Jon. pro ἐκελήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κελήσομαι, idem ac κέλω, jubeo.

Κελήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi κέλομαι, ſeu κέλω, jubeo, hortor.

Κέλλω, appello, pervenio in portum, f. κέλσω, a. 1. ἔκελσα, Æol. at quidam volunt pro ἔκειλα. ſic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι. q. a κέω, eo.

Κελοίμην, hortarer, præſ. opt. κελοίμην, imperf. Jonic. pro ἐκελόμην, a κέλομαι, hortor.

Κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. plur. imperf. a κέλομαι, hortor, jubeo.

Κελός, niger. q. a κάω, uro. aliter a μέλας.

Κέλσαι, appuliſſe, a. 1. inf. act. verbi κέλλω.

Κέλυφα, τά, nom. plur. a κέλυφος, εος, τό, putamen, cortex, teſta, calculus: cruſta. ſcaphula in Epigr. a καλύπτω, tego, quia tegit lignum arboris.

Κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor, q. a κηλῶ, voco. Hinc κελεύω, jubeo. κέλευσμα, ατος, τό, clamor adhortatorius nautarum, mandatum.

Κεμάς, άδος, ἡ, hinnulus cervi: cerva. q. ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι, a dormiendo. quod adhuc in ſpelunca dormiat.

Κενδύλη, ης, ἡ, incurva ſecuris ad naves fabricandas. quaſi a κείω, ſecare.

Κενεαυχής, έος, ὁ, ἡ, vana glorians. a κενός, vacuus, & αὐχέω, glorior.

Κενεήν, Poet. pro κενήν, acc. ſing. f. g. a κενός, vacuus, inanis.

Κενεοί, Poet. & Doric. idem ac κενός, inanis. κενεὰ πνεῖν, inania ſpirare: id eſt, inanem, & gloria vacuam vitam degere.

Κενεόφρονι, dat. ſing. a κενεόφρων, ονος, ὁ, ſtultus. a κενός, inanis. & φρήν, mens.

Κενεῶνα, acc. ſingul. a κενεών, ῶνος, ὁ, venter. Th. κενός, vacuus, inanis.

Κενώτερον, τὸ, vanius, comparat. a κενός, vanus, levis.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana, inanis gloria. Hinc κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ex κενός, inanis, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

Κενός, ή, όν, vacuus, inanis, levis. quaſi ab ἐνέω, vacuo, inanio. Nam & alias κ otioſe præponitur, ut in κραιπάλιμος, velox. Hinc κενόω, vacuo, exinanio. κενότης, ἡ, vanitas. Sic εἰς κενόν, fruſtra, in vanum.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν, qui vana ſapit. Th. φρήν, ἡ, mens.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus, vocum inanitas. Naz. in Orat. a κενός, vanus, & φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Κενόω, ῶ, exinanio. f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. paſſ. κεκένωμαι. aor. 1. paſſ. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενός, inanis, levis.

Κένσαι, ſtimula, per ſyncopen pro κέντησαι, a. 1. imperat. med. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, ſtimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντησαι poni, a. 1. imperat. med. a κεντάζω, idem ac κεντέω. Alii a κέντω formant. fut. κένσω. a. 1. ἔκενσα, idem ac κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέντασε, Dor. & Jon. pro ἐκέντησε, pupugit. Th. κεντέω, pungo. f. ήσω.

Κένταυροι, οἱ, Centauri. ex κεντέω, pungo, & ταῦρος, Latine taurus.

Κεντέω, pungo, ſtimulo. f. ήσω. p. κεκέντηκα. q. a κείω, findo, & ἐντός, intus. Dicitur & κεντόω. Hinc κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus. κέντρων, ωνος, ὁ, cento, veſtis verſicolor.

Κέντορες, οἱ, ſtimulatores. a κέντωρ, ορος, ὁ, percuſſor, ſtimulator. Th. κεντέω, pungo.

Κεντρηνεκέας, acc. plur. a κεντρηνεκής, έος, ὁ, ἡ, ſtimulis agitatus ex κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus, quod a κεντέω, pungo, & εἴκω, cedo.

Κέντρον, ου, τό, ſtimulus, calcar. a κέντω, ſeu κεντέω, pungo.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox originæ Latina, a centum dicta.

Κεντῶν, pungens, præſ. part. act. a κεντέω, pungo.

Κέονται, jacent, Jon. vel Poet. pro κεῖνται, 3. plur. præſ. Sic κέοντο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plural. imperf. Sic κέοιτο, 3. ſing. opt. q. a κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κέπφος, ου, ὁ, avis quædam marina leviſſima, Gazæ fulica. Item homo levis, ſtolidus. q. a κοῦφος, levis. κεπφόω, elevo, decipio.

Κεράεσσιν, cornibus, dat. plur. Jon. pro κέρασι. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραία, ας, ἡ, cornu: antenna. Item virgula inflexa: tum apex, punctulum ſupra literam. κεραῖαι etiam ſunt apices eminentes in aliqua re, ut trabes e muro ſuſpenſæ. Them. κέρας, cornu.

Κεραϊζέτην, ſcindebant, 3. dual. imperf. Jon. a κεραΐζω, cornibus diſſipo. Th. κέρας, ατος, τό, cornu.

Κέραιε, miſce, præſ. imperat. verbi κεραίω, idem ac κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω.

Κεραμεῖ, dat. ſingul. a κεραμεύς, figulus.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſubintell. τέχνη, ars figuli, figlina. Th. κέραμος, ου, ὁ, tegula, teſta.

Κεραμεύς, έος, & Att. έως, ὁ, figulus. κεράμειος, & Jonic. ήιος, figulinus. Thema κέραμος, tegula.

Κεραμήϊος, Jonic. pro κεράμειος, figulinus.

Κεράμεος, ᾶ, οῦν, fictilis, e. κεράμιον, ου, τὸ, amphora, urceus fictilis.

Κέραμος, ου, ὁ, terra figularis: teſta, tegula: vas fictile; dolium; urceus; cra-

ter lapideus. quaſi a καίω, uro, & ἔρα, terra. Vas enim terreum, ſive fictile in furno coquitur, & quaſi uritur. lingua Cypriorum carcer, Heſych. Hinc κεράμιον, ου, τὸ, vas fictile. κεραμὶς, ίδος, ἡ, tegula. κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus. κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina. κεραμεύω, fingo.

Κεράμῳ, dat. ſingul. a κέραμος, tegula.

Κεράννυμι, ſeu κεραννύω, & κεράω, miſceo. fut. άσω. præſ. perf. κεκραχώς, ότος. p. κεκέρακα. aor. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. activ. κέρασον, άτω. perf. paſſiv. κεκέρασμαι. Varinus dici vult a κέρας, cornu, quia veteres ante uſum poculorum e cornibus bibebant. Hinc κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura. κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. κιρνάω, Poetice, miſceo. ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, ſincerus, purus. σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies. ἄκρατος, ου, ὁ, ἡ, purus, impermixtus. εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies.

Κεραοὶ, cornutæ, nom. plur. a κεραὸς, οῦ, ὁ, ἡ. hoc a κέρας, cornu.

Κέρας, ατος, τὸ, cornu. quaſi a κάρα, caput, cujus eſt ornamentum. Hinc κερατώδης, εος, ὁ, ἡ, cornutus. κεράϊνος, ου, ὁ, corneus, ex cornu factus. κερατίνη, ης, ἡ, buccina. κεράτιον, ου, τὸ, corniculum; item ſiliqua. βούκερως, ω, & ωτος, ὁ, ἡ, bubulis cornibus præditus. μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, unum cornu habens.

Κέρασος, ου, ὁ, Ceraſus arbor. a Ceraſunte urbe. τὰ κεράσια, fructus ceraſi. Forte a κῆρ, κῆρος, cor, quod ceraſi fructus cordis ſpecie, & colore in pomariis noſtris viſantur: quæ Anglice dicuntur *Heartcherries*.

Κεράσω, miſcebo, & per ſyncopen κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, miſceo.

Κεράτιον, ου, τὸ, ſiliqua. a κέρας, cornu, quia eſt corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, ſiliquæ, ſeu folliculi fabarum.

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi κερατίζω, cornu peto. Th. κέρας, cornu.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ, fulmine ictus. a κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen, & βλητὸς, attonitus, quod a βάλλω, jacio.

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen. q. a κείρειν, ſcindere, καὶ αὔω, accendo, uro: quia ſcindit, & urit: nec eſt fulmen ſine fulgore. hinc κεραυνόω, fulmino. τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, fulmen.

Κέρβερος, ου, ὁ, Cerberus.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio. præſ. part. κερδαίνων, οντος, ὁ. f. κερδανῶ, & κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. aor. 1. ind. paſſ. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. paſſ. κερδηθήσομαι. f. 1. ſub. paſſ. κερδηθήσωμαι, ῃ, ηται, 1. Pet. 3. 1. The. κέρδος, εος, τὸ, lucrum, ſtipendium.

Κερδαλέη, ης, ἡ, vulpina pellis. Sed κερδαλέος, ου, ὁ, lucroſus, utilis. Them. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, vulpina mente præditus. quod a κερδαλέος, ου, ὁ, aſtutus. Th. κέρδος, εος, τὸ, aſtutia. Vel a κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes, & λέων, leo, & φρὴν, ἡ, mens.

Κερδαλεώτερον, τὸ, quæſtuoſius, utilius, compar. a κερδαλέος, ου, ὁ, lucroſus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδανέομεν, Jon. pro κερδανοῦμεν, quæſtum faciemus, 1. plur. fut. verbi κερδαίνω, lucror. fut. κερδανῶ. a κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδήσαι, a. 1. inf. act. κερδήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi κερδαίνω, lucror.

Κέρδιον, τὸ, utilius, & in m. g. κερδίων, ονος, ὁ, ἡ, quæſtuoſus, utilis, utilior. ſuperlat. κέρδιστος, utiliſſimus. Thema κέρδος, τὸ, lucrum.

Κέρδος, εος, τὸ, lucrum. q. κέαρ ἥδει, cor oblectat: uſus, ſtipendium: proventus: aſtutia vulpina, aſtus. Hinc κερδαλέος, ου, ὁ, lucroſus, quæſtuoſus. κερδαίνω, lucror, quæſtum facio. αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, turpi lucro deditus.

Κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes. a κέρδος, εος, τὸ, aſtutia, lucrum.

Κέρεα, Jonic pro κέρατα, cornua. Sic κέρεος, Jonic. pro κέρατος, gen. s. a κέρας, cornu.

Κερθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. a κείρω, tondeo. f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκαφὶς, ἡ, nomen mulieris.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; vel tela; pannus radio textus, Eurip. & quævis textura. Homeri Interp. os brachii, & tibiæ. qui radius dicitur cuneus theatri, Poll. piſtillum, Galen. pinus cacumen, aut populi arboris, Heſych. Item genus avis.

Κερκοπίθηκος, ſimia caudata, πίθηκος κέρκον ἔχων, clunia ſimia, a clunibus tritis ſic dicta.

Κέρκος, ου, ὁ, cauda: item membrum virile. Hinc κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus; item aſtutus.

Κερκυραῖος, ου, ὁ, Corcyræus.

Κέρκουρος, ου, ὁ, genus navigii brevioris, navigium actuarium. q.d. caudata navis.

Κέρκω, idem ac κρέκω, pecto, tundo, pulſo.

Κέρκωψ, ὁ, facie caudatus, verſutus. Item ſimiarum genus. Κέρκωπας enim improbos homines fuiſſe ajunt. Th. κέρκος, cauda.

Κέρμα, ατος, τὸ, ſegmentum æris, nummulus. a κείρω, ſeco. inde κερματιστὴς, οῦ, ὁ, nummularius, collybiſta.

Κέρνος, vas fictile, multos cotyliſcos in ſe continens, quos feſto die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad ſacra deferebant; quos ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνος dici potuit a κεραννύω, quod varia in eo miſcerentur.

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, cornigera. ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερόωντο, miſcebant, Jon. & Poetic. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, ſeu κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω.

Κέρσαι, totondiſſe, aor. 1. inf. Æol. a κείρω, tondeo. fut. κερῶ, & Æolic. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἔκερσε, totondit, a κείρω, tondeo.

Κέρτομα, τὰ, convitia, nom. plur. n. g. a κέρτομος, mordax, cavillatorius. Hinc κερτομέω, convitior. ex κείρω, tondeo. vel potius a κέαρ, cor, & τέμνω, ſcindo. p. m. τέτομα.

Κερτομίῃσι, dat. plural. Jon. a κερτομίαις, cor ſcindens maledicentia. ab iiſdem thematibus.

Κέγχρος, ὁ, Jon. millium. vide κέγχρος.

Κερχνὸς, ἡ, ὸν, durus, aſper. q. a κέρχω, exaſpero.

Κέρχω, exaſpero. κέρχνος, ου, ὁ, aſperitas gutturis; item milium. κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio.

Κερῶ, tondebo, fut. verbi κείρω, tondeo. unde inf. Poet. κερέειν, pro κερεῖν. vide κέρσαι.

Κέσκετο, Jon. & Poet. pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. a κέσκομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κεστὸς, οῦ, ὁ, acu pictus. a κεντέω, pungo.

Κέστρα, ας, ἡ, eſt genus teli militaris, ſudis. quaſi a καίω, uro. Sunt qui exponant malleum. Et tum q. a κείω, findo. Mallei enim opera, & uſu findimus ligna.

Κεστρεὺς, ὁ, mugil; quod teli modo inſeret adulteros. q. a κέστρα, Juvenal. Satyr. x.

Κέστρον, τὸ, herba quædam, betonica. Item teli genus; unde κεστροσφενδόνη, ceſtrophendona. Liv. l. x. Dec. 5.

Κεστρωτὸν, τὸ, lignum grave, acuminatum, ſine ferro, & cuſpide. an a καίω, uro?

Κεῦθε, præſ. imperat. κεύθει, 3. ſingul. præſ. a κεύθω, occulto.

Κεύθεα, acc. plur. κεύθεσι, dat. plur. a κεῦθος, εος, τὸ, caverna profunda, penetrale. ab eodem themate.

Κεύθῃς, 2. ſing. præſ. ſub. a κεύθω, occulto.

Κευθμοῖσι, latebris, dat. plur. a κεῦθμα, ατος, τὸ, ejuſdem thematis.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, locus, qui occultat, latibulum. latebra. Th. κεύθω, occulto.

Κεύθω, occulto, abſcondo. fut. σω. p. κέκευθα. q. a κέω, jaceo. hinc κευθμὸς, οῦ, ὁ, latebra, latibulum. κεῦθος, εος, τὸ, idem.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, hoc eſt, pars libri; item ſumma pecuniæ. Thema κεφαλὴ, caput.

Κεφαλαιόω, ῶ, ſummatim repeto. Item caput ferio, vulnero. f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα. hinc κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, ſumma. ab eodem themate.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput. genit. plur. Jon. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῆσι. q. κυφαὴ, quod ἐν αὐτῇ κεῖται τὰ φάη, lumina, ſive oculi. Eſt enim caput quaſi corporis ſpecula, oculi ſpeculatores. Hinc κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum. κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, ſummarius, capitalis. κεφαλαιωδῶς, ſummatim. κεφαλαιόω, ώσω, ſummatim attingo, in ſummas redigo. ἀνακεφαλαιόω, ſummatim repeto. ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio. περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis. ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, ſine capite, ſine principio, imperfectus. Βουκέφαλος, ου, ὁ, Bucephalus, equus Alexandri Magni.

Κεφαλὶς, ίδος, idem ac εἴλημα, ατος, τὸ, volumen. ab eodem themate.

Κεφάλῳ, dativ. ſing. a Κέφαλος, ου, ὁ, nomen viri.

Κέχαδα, ας, ε, perf. med. verbi χάζω, hio, capax ſum. fut. a. χαδῶ. a. 2. ἔχαδον.

Κεχάδοντο, Jon. diplaſiaſm. pro ἐχάδοντο, 3. plur. a. 2. ejuſdem verbi.

Κεχηνότα, hiantem, capientem, accuſ. ſingul. præt. med. Poet. pleonaſm. a κέχηνα, præt. med. pro κέχηνα. Sic p. m. part. κεχηνὼς, pro κεχηνὼς, verbi χάζω, hio, capax ſum.

Κέχαρα, gaviſus ſum, præt. med. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ου, ὁ, inſenſus. perf. part. paſſ. a χαράσσω, ſculpo. f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα, gaviſus ſum, perf. activ. a χαίρω, gaudeo, lætor. fut. χαιρῶ. fit præſens χαρέω. f. ήσω. perf. paſſ. κεχαρημένος, lætus. q. a χαρέω.

Κεχαρηότα, gaviſum, q. a χαρέω. f. ήσω. p. κεχάρηκα, fit part. κεχαρηκὼς, & per craſin Jon. κεχαρηὼς, ότος, ὁ. refertur ad χαίρω.

Κεχαρήσεμεν, Jon. diplaſiaſm. pro χαρήσειν, fut. 1. inf. act. verbi χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάρητο, lætatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. Jon. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, verbi χαρέω, pro χαίρω, lætor.

Κεχαρισμένος, ὁ, perf. part. paſſivi. hine κεχαρισμένη, chariſſime, vocat. ſing. a χαρίζομαι, gratificor. fut. ίσομαι. perf. paſſiv. κεχάρισμαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχάρισται, 3. ſing. perf. paſſ. vide κεχαρισμένος.

Κεχαροίατο, gaviſi fuiſſent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jonic. pro χάροιντο. Tum Poetæ etiam perfecti augmentum aoriſtis ſecundis præcipue tribuunt, & formant Jones 3. pl. a 3. ſing. ante το, vel ται α inſerentes. Eſtque a χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχείμανται, fluctuant, 3. pl. perf. paſſ. verbi χειμαίνω, fluctibus agito, jacto. fut. ανῶ, perf. κεχείμαγκα. perf. paſſ. κεχείμασμαι, σαι, σται.

Κέχηνα, hiavi, præt. med. ind. hinc part. κεχηνὼς, verbi χαίνω, hiſco.

Κέκλαδα, præt. med. verbi χλάζω, ſibilo. a. 2. ἔχλαδον.

Κεκλαδὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. a χλάζω, ſibilo. fut. σω. a. 2. ἔχλαδον, & αναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, tepefacio. f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ὁ, deliciis abundans, perf. part. med.

med. verbi χλιδάω, luxui deditus ſum. Th. χλίω, delicijs frango.

Κεχολωμένος, ὁ, iratus, perf. part. vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, mox ſuccenſebis, Jon. pro κεχολώσῃ, 2. ſing. paulo poſt fut. verbi χολόω, ad iram provoco, irrito.

Κεχολώσεται, mox ſuccenſebit, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi χολόω, iraſcor. f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. paſſ. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis.

Κεχολῶσθαι, iratum eſſe, perf. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus ſum, perf. ind. paſſ. κεχρημένος, perf. part. ab oraculo prædictus: egens. verbi χράομαι, ῶμαι. f. χρήσομαι, utor. Thema χράω, commodo.

Κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promiſſus, perf. part. paſſ. a χρηματίζω, Dai monice loquor, divinitus admoneo. f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui. a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. χρηματισθείς, έντος, ὁ. Th. χρῆμα, ατος, τό, res, negotium.

Κεχρήσεται, 3. ſing. paulo poſt fut. a χρήζω, indigeo. f. σω. perf. paſſ. κέχρησμαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχρησθε, 2. plural. perf. paſſiv. verbi ejuſdem, & thematis.

Κέχρισμαι, perf. paſſiv. a χρίω, ungo. f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυνται, & ἐκέχυντο, confuſi ſunt, 3. plur. perf. paſſ. κέχυντο, Jon. pro ἐκέχυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. κεχυμένος, effuſus, perf. part. a χύνω, vel χύω, fundo. Th. χέω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. κέχυται, 3. ſingul. perf. ejuſdem verbi.

Κεχωρήκοιεν, ceſſerant, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. activi verbi χωρέω, cedo, eo. fut. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, ſejuncti ſunt, Jonic. pro κεχωρισμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. a κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, ſeparo. Th. χωρίς, ſeorſum.

Κεχωρισμένος, η, ον, ſeparatus, diſtans, perf. part. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Κέω, & per epentheſin κείω, findo, jacere cupio, cubo. unde & κεῖμαι, jaceo. Eſt & καίω, uro.

K H.

Κῆ, Jon. pro πῆ, quo?

Κῆαι, accendiſſe, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, uro.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. med. κήας, a. 1. part. activ. κηάμενος, a. 1. part. med. ejuſdem verbi.

Κῆβος, ου, ὁ, animal e ſimiarum genere.

Κἠγώ, ut & κἠγών, Dor. pro καὶ ἐγώ, & ego.

Κηδάρ, locus in Arabia deſerta, ubi Cedar Iſmaelis filius habitavit.

Κῆδε. pro ἔκηδε, torquebat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi κήδω, ango. Sic & κήδε', pro κήδεα, nom. plur. a κῆδος, cura.

Κήδει, lædit, 3. ſing. præſ. act. a κήδω, ango. præſ. inf. κήδειν. Th. κῆδος, εος, τό, cura.

Κηδεμόνας, acc. pl. a κηδεμών, όνος, ὁ, curator, ſollicitus. Th. κῆδος, εος, τό, cura.

Κήδεσθε, 2. pl. præſ. κήδομαι, curam gero. κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. ſing. imperf. ejuſdem verbi, & thematis.

Κήδεσι, dativ. plural. a κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστής, & κηδεμονεύς, qui curam alicujus gerit, affinis. Th. κῆδος, εος, τό, cura.

Κηδεύω, funero. & idem ac κηδέω, curo.

Κηδέω, curo, curam gero. f. ήσω, & έσω. q. a καίω, uro. quia ardentem curam ſignificat, qualem propinqui de ſe mutuo habent. Th. κῆδος, τό, cura.

Κήδιστος, η, ὁ, familiariſſimus, quem ex amore ſingulariter curamus. ſuperlat. a κῆδος, cura.

Κηδομένη, ἡ, curans, præſ. part. f. g. a κήδομαι, curam gero. ab eodem themate.

Κῆδος, εος, τό, cura, ſollicitudo. quaſi κῆρ ἔδει, cor comedit. hinc κηδέω, curo, curam gero. κήδομαι, idem. κηδεμών, ό, ὁ, ſollicitus, anxius. ἀκηδής, έος, ὁ, ἡ, nullam curam gerens. ἐπικήδειον, carmen funebre.

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo. inde κήδων, ὁ, affligens, præſ. part. ab eodem themate.

Κἤδωκε, & dedit, pro καὶ ἔδωκε.

Κηθίον, & κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum, in quo ſuffragia, ſeu ſortes conjiciebantur. Jon. pro χύτιον, a χύτρα. ſic κιθών, Herodot. pro χιτών, &c. Eſt ergo a χῶ, capio, aut κεύθω, quia occulit ſortes, donec palam educantur. niſi a κάδος, ὁ, cadus, fiſtula, ſeu urnula judiciaria, in quam ſuffragia demittebant.

Κἠκ, Dor. pro καὶ ἐκ, & ex.

Κἤν μὴ ἀποθάνω, Dor. pro καὶ ἂν μὴ ἀποθάνω, etſi non moriar.

Κήκιε, Poet. anadiplaſiaſmo pro κίκιε, & hoc pro ἴκιε, verbi οἴω, vel κίω. a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt eſſe imperf. a κηκίω, ſalio. Th. κίω, eo, vado.

Κηκίς, ἡ, nidor, in altum velut ſaliens. Eſt & κηκίς, galla, quia e quercu ſubito κηκίει, id eſt, proſilit.

Κηκίω, ſalio. a κίω, eo.

Κῆλα, nom. plur. a κῆλον, ου, τὸ, telum, Jon. pro ξύλον, lignum.

Κηλάς, ἡ, hiberna dies, nubes: capra, vulpes. q. a κηλέω, mulcere, decipere.

Κήλαστρος, arbor ex iis, quæ tardiſſime ſuos fructus perficiunt: ut juniperus, ilex, &c. an ergo a κηλάς, quatenus dies hiberna? κηλάστρια, arbores quædam agreſtes, item vaſa paſtoralia.

Κήλεος, & κήλειος, ὁ, ardens, ſplendens, calidus. q. a καίω, uro.

Κηλέω, mulceo, decipio. f. ήσω. Sed κηλέω, dat. ſing. a κήλεος, ο, ὁ, calidus. Th. καίω, uro.

Κήλη, ης, ἡ, tumor ſcroti, ramex, q. a κῆλον, ſeu ξύλον, lignum. quia durus, & quaſi lignoſus.

Κηλίς, ῖδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, q. a καίω, ut ſit quaſi uſtione factum.

Κῆλον, ου, τό, jaculum e ligno, Jon. pro ξύλον. Sed κᾶλον, ſiccum, a κάω, uro.

Κηλῶν, precor. Puto Poeticum eſſe pro κηλεῖν, ut ſit Deum mulcere precibus.

Κηλώνειον, τὸ, inſtrumentum, quo aqua e puteis hauritur. Tollenonem vocant Feſtus, Plinius, & Vegetius.

Κἠμαυτόν, Dor. pro καὶ ἐμαυτόν, & me ipſum.

Κἠμέ, Dor. pro καὶ ἐμέ, & me.

Κημός, ῦ, ὁ, fræni genus, fiſcella e viminibus plexa. Haud male a κάμπτω, quia eſt flexilis. Varinus a κάμνω, laboro, quia ſub fræno jumentum laborat.

Κἠν, Dor. pro & ἐν, ſed κ' ἦν pro καὶ ἦν.

Κῆνσος, ου, ὁ, cenſus, hoc eſt, æſtimatio bonorum. vox origine Latina a cenſeo.

Κήξ, vel κήυξ, ἡ, avis quædam, larus. Quidam κέπφον, fulicam exponunt.

Κἠξαπίνης, Jon. & Dor. ex τῷ καὶ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, repente.

Κἦπε, Dor. pro & εἶπε, & dixit.

Κἦπει, Dor. pro & ἐπεί, & poſtquam.

Κἤπειτα, Doric. pro καὶ ἔπειτα, & poſtea.

Κῆπος, ου, ὁ, hortus, pecten, pubes muliebris. q. a κάπω, ſpiro. hortus eſt locus perſpirabilis, διαπνεόμενος. Eſt & tonſuræ ſpecies. Hinc κηπουρός, ῦ, ὁ, hortulanus. κηπουρέω, hortum colo. ex οὖρος, ου, ὁ, cuſtos, & κῆπος, hortus. Eſt & κῆπος, animal ſimile ſimiæ.

Κηπωρός, ῦ, ὁ, hortulanus.

Κήρ, ρὸς, ἡ, ſors, fatum, mors fatalis. Poſſet referri ad κείω, ſeco. Alii a κείρω, depopulor. Sors enim omnia vertat. Hinc ἀκήρατος, & ἀκήριος, ου, ὁ, ἡ, immortalis, incorruptus.

Κῆρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, cor.

Κῆρα, acc. ſing. & κῆρας, acc. plural. a κήρ, ſors.

Κηρεία, ας, ἡ, faſcia; quæ & κειρία, & κηρία, a κήρ, mors.

Κηρεσσιφόρητος, ο, ὁ, ἡ, fatis agitatus, vel advectus. a φορέω, agito, fero, & κήρ, ἡ, ſors.

Κηρίον, ου, τό, favus. a κηρός, ῦ, ὁ, ceræ.

Κηριτρεφέων, gen. plur. a κηριτρεφής, έος, ὁ, ἡ, morti obnoxius. q. d. fato nutritus. a κήρ, fatum, & τρέφω, alo.

Κηρόδετος, ο, ὁ, ἡ, cera ligatus, & compactus. ex κηρός, cera, & δέω, ligo.

Κηροδομοῦσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. a κηροδομέω, cellas cereas ſtruo. quod ex κηρός, ῦ, ὁ, cera, & δομέω, condo, ſtruo. Them. δέμω, ſtruo.

Κηρόθι, ex corde, adverb. a κέαρ, contract. κῆρ, cor.

Κηρός, ῦ, ὁ, cera, quia κεχυμένος ῥεῖ, aſtulata fluit. Hinc κηρόω, cere obduco. κηρωτός, ῦ, ὁ, ceratus. κήρινος, ο, ὁ, cereus. κηρίον, ο, τὸ, favus. Eſt & κηρός, mollis, flexilis, μαλακός.

Κηρύβια, ων, τὰ, folliculi, reſecamenta fabarum. q. a κείρω, quia reſecantur.

Κήρυγμα, ατος, τό, prædicatio. Them. κήρυξ, præco.

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. plur. Jon. a κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κηρύκειος, ο, ὁ, ad præconem pertinens. Them. κήρυξ, præco. hinc κηρυκηΐη, ἡ, Jonice pro κηρυκεία, ἡ, vel κηρύκειον, præconis munus.

Κήρινθος, ὁ, Cerinthus, nomen proprium.

Κήρυξ, υκος, ὁ, præco. q. a κράζω, clamo. vel a γῆρυς, vox. Vel forte ab ἤρυξα, traxi, a. 1. (verbi ἐρύκω) id eſt evocavi, ſcil. e caſtris militem, vel etiam populum quemcumque ad audiendum, & præſto. Hinc κηρύσσω, vel ὅττω, prædico, promulgo. f. ξω. κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύσσω, prædico, publico, celebro. imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, f. ύξω. p. κεκήρυχα. aor. 1. ἐκήρυξα. perf. paſſ. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. paſſ. ἐκηρύχθην. aor. 1. part. paſſ. κηρυχθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. κηρυχθήσομαι, η, εται. Th. κήρυξ, præco.

Κηρυχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. κηρυχθῆναι, a. 1. inf. a κηρύσσω, prædico.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ, a κηρός, ῦ, ὁ, ceræ.

Κῆτος, εος, τὸ, cetus, balæna. q. a κεῖμαι, jaceo, quia jacet, ut moles. κητώεις, locus, ubi tales piſces capiebant, aut condiebant.

Κητώ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κεὖ, Dor. pro & εὖ, & bene.

Κήυκα, acc. ſing. a κήυξ, υκος, ὁ, nomen Regis.

Κἠφ' ὅτι, Dor. pro καὶ ἀφ' ὅτι, & ἀφ', pro εἶπε, dixit.

Κἦφα, Dor. pro καὶ ἔφη, & dixit; vel & εἶπε, & dixi.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apoſtoli, Cephas, Syr. Petrus.

Κηφήν, ῆνος, ὁ, fucus, ex apum genere. dat. plur. κηφήνεσσι, pro κηφῆσι. An a καίω, qui edit tantum? Eſt & vicinum κωφός, quod non tantum ſurdus, ſed fatuus, & inefficax. inde κωφόω, eſt κακουργέω, βλάπτειν, nocere.

Κήφθη, Dor. Jon. & Æol. pro καὶ ἥφθη, & accenſa eſt, a. 1. paſſ. 3. ſing. verbi ἅπτω, accendo.

Κηφισσίδι, dat. ſing. a Κηφισσίς, ίδος, ἡ, Cephiſis, lacus.

Κῆχος, Dor. pro πῆχος, a πῆ, quo?

Κηώδης, & κηώεις, ὁ, bene olens, redolens, fragrans. a κηώδης, quia odoris cauſa accenditur.

K I.

Κίβδηλος, ο, ὁ, ἡ, cui ſcoria immixta eſt: adulterinus, proprie de nummis. q. a κίβδηλ, metallorum ſcoria. Metaphorice non ſincerus, fucatus. ſuperlat. κιβδηλότατος, quaſi a κίβδης. ἀκίβδηλος, ο, ὁ, ἡ, purus, ſincerus.

Κίβδης, lutum, nempe metallorum ſcoria. Item improbus.

Κίβισις, εος, ἡ, pera, ſacculus, ubi κεῖται

 βίν

βίοτος, victus reconditur. Hinc & κίβος, arca.

Κιβώριον, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi, quod ex illo fructu fieri cœptum.

Κιβωτὸς, οῦ, ὁ, arca, ciſta, capſa. q. a κίβος, arca, in qua κεῖται βίος, jacet paſtus, ſeu nutrimentum.

Κιγκλίζω, agito, Dor. pro κινέω, moveo, a κίγκλος, quod vide.

Κιγκλὶς, carcer: cancelli, fori, quibus a judicio populus arcebatur. Plutarch. in Galb. uſurpatur & pro valva, ſera, ſive foramine, per quod immittitur clavis. q. a κλείω, claudo.

Κίγκλος, ου, ὁ, avis quædam, quæ & κίγκαλος dicitur ex eo, quia crebro caudam movet. Sic dici poſſet a κινῶ, & κλόνω. hinc κιγκλίζῃ, 2. ſing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζου, movebaris. a κιγκλίζω, agito, moveo.

Κίδαρις, ιος, ἡ, pileus regius. ſcribitur & κίταρις.

Κιδάφη, ης, ἡ, vulpes. aliter κίδαφος. q. a κίναδος, ὁ, & τὸ, vulpes: a κινοῦσθαι ἄλλως, quod valde ſe moveret.

Κίε, Jonic. pro ἴκε, imperf. vel aor. 2. verbi ἵκω, eo, accurro; per metatheſin pro ἵκω.

Κιθάρα, ας, ἡ, cithara. κίθαρις, ιος, ἡ, idem, lyra. q. a κλάθω, vel κινεῖν ἱμέρους, quod cieat amores. κιθαρίζω, cithara ludo. κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista.

Κιθάριζον, perſonabat, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi κιθαρίζω, cithara cano.

Κίθαρις, ιος, ἡ, idem ac κιθάρα, cithara. παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quod ad amorem alliciat.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista. in plural. οἱ κιθαρισταί. κιθαριστὺς, ἡ, ars pulſandi citharam. ab eodem themate.

Κίθαρος, ου, ὁ, piſcis citharus, Apollini ſacer. q. a κιθάρα, cithara.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, ex κιθάρα, cithara, & ᾠδὸς, οῦ, ὁ, cantor. Th. ᾄδω, cano.

Κιθαρῳδέω, ad citharam cano. ex κιθάρα, cithara, & ᾄδω, cano.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro χιτὼν, ῶνος, tunica, lorica, veſtis, paludamentum, quod ponitur ſub veſte. Herod.

Κίκι, ιος, τὸ, cici, plantæ nomen. Lat. ricinus.

Κίκιννος, ου, ὁ, cincinnus, cirrus. q. a κυκᾶν, confundere, reduplicata prima ſyllaba.

Κικκαβαῦ, vox noctuarum. a κικκάβη, noctua. aliter κίκυμις.

Κικκὸς, οῦ, ὁ, gallus. videtur a ſono ita dici. Vel a κίκκη, συνουσία, coitu. eſt enim avis ſalacior, & in Venerem pronior.

Κικλήσκουσ', pro κικλήσκουσα, vocans, præſ. part. f. g. a κικλήσκω, Poetic. pro καλέω, voco.

Κίκυς, υος, ὁ, vires, robur. quaſi a κίω, moveo. quia ὁ ἰσχυρὸς ἐκ κινήσεως φαίνεται, fortis ex motu apparet.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, Cilicia, a Cilice, filio Phœnicis.

Κίλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Cilicia oriundus. κιλίκιον, ου, τὸ, veſtis ex hircis Ciliciæ, illic villoſioribus.

Κίλλα, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Κιλλίβαντες, ligna, quibus deſeſſi clypeos ſuſtentabant. a κιλλὸς, aſinus, & βάσις, aſinina baſis, quæ aliquid ſuſtinet inſtar aſini, vel a ξύλον, lignum.

Κιλλὸς, οῦ, ὁ, aſinus. apud Dores.

Κιμβέρικον, ου, τὸ, vel ut alii, κιμβερικὸν, veſtimenti pretioſi genus. an a Cimbria, aut a Cimmerio oppido Aſiæ?

Κίμβηξ, ſeu κίμβιξ, ικος, ὁ, animalculum e veſparum, vel apum genere. Item nimis parcus, ſordidus.

Κίμβικον, τὸ, parſimonia: apicula. Eraſm. Proverb.

Κιμωλία, ας, ἡ, terra ex inſula Cimole.

Κινάβρα, ας, ἡ, canam cibus, fœtor, quaſi κινοῦν βρῶσιν, a κιναβράω, oleo.

Κίναδος, ου, τὸ, & ὁ, vulpes. apud Siculos aſtutus. quaſi a κινεῖσθαι ἄλλως. Eſt & κίδαφος, vulpes. quid ſi a κύων, canis? eſt enim vulpes canini generis.

Κινάμωμον, ου, τὸ, cinnamomum, vide κιννάμωμον.

Κίνδαλος, ου, ὁ, clavus, paxillus. q. a κινέω, movere, quoniam mobilis.

Κίνδαξ, ὁ, agilis, facile mobilis, εὐκίνητος, a κινέω, moveo.

Κινδυνεύω, periclitor. fut. εύσω. perf. κεκινδύνευκα. Them. κίνδυνος, ὁ, periculum.

Κίνδυνος, ου, ὁ, periculum. q. κινῶ, & δέος, metus, vel δύω, moveo. movet enim metum, & mergi facit. Vel quia κινεῖ τὰς ὀδύνας, dolores excitat. Hinc κινδυνεύω, periclitor. κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculoſus. ἀκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, vacuus a periculis. ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui ſe in pericula præcipitat.

Κινείσθω, moveatur, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. a κινέω, moveo.

Κινεῦ, Doric. & Æol. pro κινοῦ, move, præſ. imperat. paſſ. a κινέω, moveo.

Κινέω, moveo. fut. ήσω. p. κεκίνηκα. aor. 1. ἐκίνησα. aor. 1. paſſ. ἐκινήθην, ης, η. q. a κίω, eo. Motus primus, & evidentiſſimus eſt itio, ſeu loci mutatio. Hinc κίνησις, εως, ἡ, motus. κινητὴς, οῦ, ὁ, motor. ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis.

Κινηθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. a κινέω, moveo.

Κινηθμὸς, οῦ, ὁ, motus, Poet. pro κίνησις. Th. κινέω, moveo.

Κινήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ejuſdem verbi.

Κινητὴρ γῆς, quaſſator terræ, Periphraſis Neptuni.

Κινητικώτατα, τὰ, plural. nom. n. g. ſuperl. grad. a κινητικὸς, ή, όν, movendi vi præditus. Th. κινέω.

Κίννα, ης, ἡ, cinna, genus ἀγρώστεως, graminis in Cilicia. Dioſc. l. 4. c. 33.

Κιννάβαρι, εως, τὸ, cinnabari; item coloris genus, vulgo κόκκινον, rubis. Videtur dici a κινάβρα, fœtore, ob fœdam odorem, quem exhalat, dum foditur. Cinnabaris duo genera eſſe tradit Theophraſtus: alterum minium, quod vulgo vermillon; alterum, quod ſanguinem ſerpentis vocant pharmacopolæ. Vide Plin. l. 33. c. 7.

Κίνναβος, ου, ὁ, exemplar aliquod futuri operis. Suid.

Κιννάμωμον, ου, τὸ, cinnamomum.

Κινεούσης, gen. ſing. f. g. præſ. part. act. a κινέω, moveo. fut. ήσω. præſ. part. κινέων, ουσα, ον.

Κινύρα, ας, ἡ, cithara. κινυρὸς, ά, όν, lamentabilis.

Κινύρομαι, lamentor, lugubri voce queror, cantillo.

Κίον', pro κίονα, columnam, a κίων, columna.

Κίοσιν, columnis, dat. plur. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna. κίον' acc. ſingul. pro κίονα, columnam.

Κίοντες, euntes, nom. plur. part. præſ. ſ. g. a κίω, eo. Sunt qui a. 2. eſſe velint pro ἰὼν, ἰόντα, ab εἶμι, eo.

Κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, Circe, nomen ſagæ.

Κίρκος, ου, ὁ, circulus, locus in orbem rediens. Eſt & ſpecies accipitrum. Ariſt. hiſt. anim. c. 1. & 36. & Plin. l. 10. c. 8.

Κίρνα, Jon. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, ſeu κεράω, idem.

Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. ſing. imperf. a κίρνημι: quamquam nonnulli Doricum eſſe malint pro ἐκίρνα. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, miſceo.

Κίρνων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. verbi κιρνάω, miſceo.

Κιρράθεν, ἐκ τῆς Κίρρας, a Cirrha.

Κιρρὶς, ſpecies accipitris, & piſcis. a κιρρῷ, colore.

Κιρρὸς, οῦ, ὁ, fulvus, ſeu gilvus. q. a καίω, uro.

Κιρσὸς, οῦ, ὁ, varix, cum vena a multo ſanguine dilatatur. q. a κιρρῷ, colore. Et κρισσὸς, dicitur, & κρίξος.

Κὶς, κιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno, frumentove naſcitur. Referri poſſet ad κίω, ſeco, ſcindo. Hinc ἄκιος, non corroſus a vermibus. Eſt & Κὶς, ὁ, nomen viri ἀκλίτως, Cis. Hebr. durus.

Κίσσα, & Att. κίττα, ης, ἡ, pica, avis garrula, galoſa. Et ſumitur pro faſtidio ciborum, & appetitu abſurdorum, & pro malacia. Varinus ducit a κίω, & σεύεσθαι, quod cum vehementia ruat ad τὸ συνουσιάζειν, coeundum. Vel a κὶς, vermis. Oritur enim ex humore acri ventriculum vellicante. Hinc κισσάω, pica laboro, cupio, concipio.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex, lapis tanquam a verme roſus. Thema κὶς, vermis. Vel a κίω, uro, & ξηρόω, arefacio.

Κισσὸς, & Att. κιττὸς, οῦ, ὁ, hedera. q. a κίω, eo, quod in pariete late ſerpat. Vel a κίω, ſcindo, quia hedera arborea alias arbores ſcindit, & perdit. Hinc κισσήρης, hedera redimitus. q. a κισσὸς, hedera, & ἄρω, apto.

Κισσοφορὴς, ιος, ὁ, ἡ, qui capite geſtat hederam. Ex κισσὸς, ου, ὁ, hedera.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum a ligno hederaceo. Th. κισσὸς, ὁ, hedera.

Κίστη, ης, ἡ, ciſta, capſa, ex vimine proprie. q. a κεῖσθαι, quod ibi certæ res poſitæ ſint.

Κίστος, ου, ὁ, vel κίσθος, fruticis genus. q. a κισσὸς, hedera.

Κιτρέα, ας, ἡ, citria arbor. ſeu malus medica. κίτρεον μῆλον, pomum citrinum.

Κίττα, idem ac κίσσα, pica.

Κιττὸς, hedera; vide κισσὸς. Tam κιττὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um, Laconice. Puto a κίττα, quatenus appetitur. Quæ enim appetimus, bona ſunt, aut videntur.

Κιτῶνα, acc. ſing. Dor. pro χιτῶνα, a χιτὼν, tunica, amictus, interula.

Κιχάνω, idem ac κιχέω, deprehendo. f. ήσω. a. 2. ἔκιχον, ες, ε. a. 2. inf. κιχεῖν.

Κιχείη, deprehendat, 3. ſingul. præſ. opt. a κίχημι, ut τιθείη, a τίθημι: unde & κιχείῃ. Sunt qui velint eſſe 3. ſingul. ſub. ſed tum ι deberet ſubſcribi. & κιχέω, Poetic. pro κιχέω, deprehendo.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in plur. præſ. opt. per ſyncopen Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, aſſequor. Them. κιχέω, deprehendo.

Κιχέω, κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor, comprehendo. q. a χῶ, capio, & κίω, eo. fut. ήσω. p. ηκα. Hinc ἀκίχητος, ου, ὁ, ἡ, quem aſſequi, & comprehendere non poſſumus.

Κίχῃ, apprehendat, 3. ſing. aor. 2. ſub. a κιχάνω, vel κιχέω, aſſequor.

Κιχήμεναι, aor. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio. f. κιχήσω. aor. 2. ind. ἔκιχον. aor. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχήμεναι, & ectaſi Poet. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, aſſequutus, præſ. part. paſſ. verbi κίχημι, idem ac κιχέω, aſſequor.

Κιχήσας, ὁ, aſſequutus, a. 1. part. act. verbi κιχέω. hinc κιχήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. verbi κιχέω, aſſequor.

Κιχήτην, per ſyncopen & Jon. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi ejuſdem.

Κίχλη, ης, ἡ, turdus, avis. Doric. κίχλα.

Κιχλίζω, pinguibus κίχλαις, ſeu turdis veſcor. hinc delicior, immoderate rideo. affine eſt καγχλάζω, immodeſte rideo.

Κιχράω, & κίχρημι, commodo, utendum do. a χράω, idem.

Κιχώρη, ης, ἡ, vel κιχώριον, intubum, cichorium. q. a κίω, eo, & χωρίον, locus, quod per agros ſerpat.

Κίω, vado, eo. q. ab ἴω, quod ex ἴω, ſeu εἶμι.

Κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna, columella. Varin. ducit a κίω, ἢ κινεῖται εἰς ὕψος, quod ſurſum q. eat. Eſt κιὼν, vadens,

Digitized by Google

vadens, præſ. part. a κίω. vel potius a. 2. pro ἰών, ab εἶμι, eo.

K A.

Κλαγγεῦντι, Doric. & Æol. pro κλαγγοῦσι, 3. plur. præſ. q. a κλαγγέω, ῶ. Th. κλάζω, clamo. f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor. a κλάζω, f. κλάγξω, ſono, clango.

Κλάγγω, κλαγγάω, idem ac κλάζω, ſono, clango.

Κλάγξω, fut. 1. a κλάζω, clango. aor. 1. ἔκλαγξα.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας, claves.

Κλαδὶ, dat. ſingul. per metaplaſmum pro κλάδῳ. in nominat. κλάδος, ου, ὁ, ramus.

Κλάδος, ου, ὁ, ramus tener. q. a κλάω, frango, quia facile frangitur.

Κλάειν, Attic. & Doric. pro κλαίειν, a κλαίω, ploro. f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. particip. præſ. a κλάζω, clamo, clango.

Κλάζω, clamo, clango, de anſeribus, gruibus, &c. a ſono. fut. κλάγξω. a. 1. ἔκλαγξα. p. m. κέκλαγγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, clangor. Dicitur & κλάζω, pro κλάω, frango. Et κλάζω, Doric. claudo, a κλαΐς, id eſt, κλεὶς, clavis.

Κλαῖε, pro κλαῖε, Jonic. pro ἔκλαιε, 3. ſing. imperf. verbi κλαίω, lacrymor, ploro.

Κλαίεσκε, 3. ſingul. imperf. Jon. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, ploro. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. paragoge pro κλαίοις, 2. ſing. opt. act. ejuſdem verbi.

Κλαίοντα, flentem, acc. ſing. part. præſ. κλαίων, ουσα, ον, verbi ejuſdem.

Κλαίουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi κλαίω, fleo. præſ part. f. g. κλαίουσα.

Κλαΐς, ΐδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, clavis. hinc Jon. κληΐς, unde Dor. κλαΐς.

Κλαΐθρον, ου, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, ου, τὸ, clauſtrum. Th. κλείω, claudo.

Κλαίω, lacrymor, ploro, fleo. imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα. q. a κλάω, frango. quia vox flentium ſubinde frangitur, & crebris ſingultibus interrumpitur. Hinc κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, ploratus.

Κλαμβὸς, οῦ, ὁ, mutilatus. quaſi a κλάω, frango, mutilo.

Κλάσιον βραχεῖλιον γυναικὸς, hæc viriola.

Κλάξ, ἀ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis.

Κλαξῶ, vel ut alii κλαξῶ, Dor. pro κλείσω, fut. 1. ex κλαΐζω, claudo. Them. κλείω, claudo fut. κλείσω, & Doric. κλαΐξω, σ verſo in ξ. hinc a. 1. ἔκλαιξα. Sic κλαῖξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλαίοισα, Dor. pro κλαίουσα præſ. part. f. g. verbi κλαίω, fleo.

Κλαπεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. paſſ. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμως, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, heredes.

Κλᾶρος, ὁ, Dot. pro κλῆρος, ου, ὁ, ſors, hæreditas.

Κλάρωσε, conciliavit. Jon. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κληρόω, pro κληρόω, ſortior, ſorte lego. Th. κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Κλάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. κλάσαι, aor. 1. inf. verbi κλάω, frango. fut. άσω.

Κλασθείσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. a κλάω, frango. fut. άσω. aor. 1. paſſ. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio. Thema κλάω, frango.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum. ab eodem themate.

Κλασῶ, claudam, Dor. pro κλείσω, fut. 1. a κλείω, claudo.

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen inſulæ. Gr. vox fracta.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Claudia. Latin. q. clauda.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus: a κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, ſiro, vagio, & in fletum adduco. ab eodem themate.

Κλαυθμῶν, ὁ, fletus, locus fletus. Thema κλαίω, fleo, ploro.

Κλαυσεῖται, 3. ſing. fut. 1. med. Doric. verbi κλαίω, fleo. fut. κλαύσω, Doric. κλαυσῶ. f. 1. med. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. plur. fut. 1. verbi κλαίω, fleo.

Κλαυσῶ, fut. 1. Dor. pro κλαύσω, vide κλαυσεῖται.

Κλάω, frango. f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα. aor. 1. inf. κλάσαι. a. 1. partic. κλάσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. κέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην. præſ. part. paſſ. κλώμενος, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ, fractio. q. a κόλος, mutilus, fractus.

Κλεάρετε, vocat. ſing. a Κλεάρετος, ου, ὁ, proprium nomen.

Κλεεινὸς, οῦ, ὁ, inclytus, glorioſus. quod a κλεινὸς, idem. Th. κλέω, celebro.

Κλεηδὼν, όνος, ἡ, vide in κληδών.

Κλεθήσεται, f. 1. verbi καλέω, voco. Geneſ. 32. verſ. 28.

Κλέα, pro κλέεα, & hoc ex κλέεσι, res præclare geſtæ. a κλέος, εος, τὸ, gloria. Th. κλέω, celebro.

Κλείετε, celebrate, præſ. imperat. activ. 2. plur. verbi κλείω, celebro.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, clauſtrum, ſera. a κλείω, claudo.

Κλεινὸς, ὴ, ὸν, Poet. celebris, a κλείω, celebro.

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, aor. 1. inf. activ. a κλείω, celebro, glorifico. Vel a κλείζω, f. ίσω. Dor. κλείξω. Sic κλεΐξειν, fut. 1. inf. Dor. pro κλείσειν.

Κλείουσαι, celebres, nom. pl. præſ. part. f. g. a κλείω, celebro. Sunt qui velint Jon. & Poet. dici pro κλέουσαι, a Th. κλέω, pro κλείω.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis. accuſ. τὴν κλεῖν, & in accuſ. plur. κλεῖδας, & per ſyncopen κλεῖς. Eſt item κλεὶς in corpore ea pars, quæ dividit pectus a cervice, h. e. os latum in ſummo coſtarum, quod & κλειδίον vocatur. Nonnulli non dubitarunt appellare claviculam, Ariſtot. lib. 5. Ethic. cap. 1. Th. κλείω, claudo.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. a κλείω, claudo, fut. 1. σω.

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. a κλείω, claudo.

Κλειτάς, acc. plur. κλειτὴν, acc. ſing. f. g. a κλειτὸς, οῦ, ὁ, celebris. Th. κλείω, celebro.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Item pudendum muliebre. Heſych. Hinc κλειτορίζειν, & κλειτοριάζειν, pudenda fœminæ attrectare.

Κλειτὸς, ὸ, ὸν, celebris, inclytus.

Κλείω, claudo; item celebro, memoro, apud Poetas. f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. ſub. κλείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. paſſ κέκλεισμαι. κλείσαι τὰ ἐμπόρια, laudare, Odyſſ α. Item obſideo, præcludo. Demoſth. Hinc κλεΐζω, vel κλῄζω, claudo, celebro. κλειτὸς, οῦ, ὁ, inclytus. κληδὼν, & κλεηδὼν, όνος, ἡ, gloria. εὐκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber.

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, & Muſæ, Clio.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum: circumventio, Plato de Rep. lib. 3. a κλέπτω, furor.

Κλεμμύς χελώνη, teſtudo, quia in ſua teſta veluti κλέπτει, id eſt, καλύπτει, abſcondit.

Κλεόβιν, nomen propr. acc. ſing. Κλέοβιν.

Κλεόπας, α, ὁ, Cleopas, nomen viri. Gr. omnis gloria.

Κλεοπάτρῃ, dat. ſing. Jon. a Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κλέος, & κλεῖος, εος, τὸ, gloria, fama, nominis ſplendor. Th. κλέω, celebro.

Κλέπταξ, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, fur; Pherecrates.

Κλέπτε, laͤde, præſens imperat. activ. κλέπτειν, præſ. inf. a κλέπτω, furor.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur; Pherecrates.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans. præſ. part. f. g. a κλέπτω, furor.

Κλεπτόμενος, præſ. part. paſſ. a κλέπτω, furor.

Κλέπτω, furor, occulo, clam facio, fallo, aufero. f. ψω. p. κέκλοφα. a. 1. ἔκλεψα. a. 1. ſub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. κλέψωσι, aor. 2. ἔκλαπον. perf. paſſ. κέκλεμμαι. præt. med. κέκλοφα. κλέπτειν τὰ κοινὰ, ſubtrahere res publicas, Demoſth. Iliad. α. Item ſignificat λανθάνω, lateo, Sophocl.

Κλέτας, τὸ, rupes, cacumen, devexitas, q. a κλίνω, quia ſc. acclivis.

Κλεώνικος, α, ὁ, Dor. pro κλεόνικος. ex κλέος, gloria, & νίκη, victoria.

Κλέψας, ὁ, furatus, aor. 1. part. act. κλέψαι, a. ſingul. f. 1. κλέψωσι, 3. plur. a. 1. ſub. verbi κλέπτω, furor.

Κλέων, ωνος, ὁ, Cleon, nomen proprium.

Κλεωνία, ας, ἡ, helenium, herba, Dioſc. l. 1. Forte a Cleone quodam ſic nominata.

Κλῄδην, nominatim, adverb. Hom. in Iliad. a καλέω, voco.

Κλῆθος, ους, τὸ, ſepes. a κλείω, claudo, quia horti iis clauduntur.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama bona, celebritas, gloria, omen bonum, Heſych. vocatio, appellatio. Poet. κλεηδὼν, ex κλεΐζω. Item divinatio, fama, ſors, omen. νεὼς φήμης, ἢ κληδόνος, famæ templum, Plutarch. in Camillo. κληδόνος ἕνεκα, ominis gratia, Herodot. At l. 2. cap. 1. κλιδῶνα τὸν ἐπὶ τῷ βραχίονος, exponitur armilla brachii. Peculiariter κληδονίζεσθαι, de augurio dicitur.

Κλιδὼν, 2. Reg. 1. 10. exponitur armilla. Sed pro τὸν κλιδῶνα, rectius legitur χλιδῶνα, a χλιδὼν, ῶνος, ἡ, armilla, ſive monile, Diodorus Siculus.

Κληΐειν, Jon. pro κλείειν, claudere.

Κληθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. κληθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſ. κληθῆτε, a. plural. aor. 1. ſub. paſſ. verbi καλέω, voco, cito.

Κλήθρα, ας, & κλῆθρον, ου, ἡ, alnus. q. a κλάω, frango. Nam lignum alni fragile eſt: nec flexiles ejus rami, uti aliorum aquaticorum.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. ſub. paſſ. verbi καλέω, voco.

Κληῒς, ῖδος, ἡ, clavis, ut κλεὶς. vel aliquid clavi ſimile, ſedes nautica, tranſtrum. Th. κλείω, claudo.

Κληΐσαι, Jon. pro κλεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel κλείω, claudo, celebro.

Κληΐω, Jonic. pro κλείω, claudo.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, virga vitea, quia fragilis. a κλάω, frango. Hinc κληματὶς, ίδος, ἡ, & κληματίτις, & pro vite ponitur, & pro ſarmentis aridis. κληματίζομαι, pampinis, & ſarmentis opacor, & ſylveſco. Et κλῆμα eſt ὑπόδημα, Heſych.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri, Clemens. Latin. clemens.

Κληροδότης, ου, ὁ, qui per ſortem dat, quod eſt, διδόναι ἐν κλήρῳ. Hinc κληροδοσία, ας, ἡ, hæreditatis diviſio. Nazianz. κληροδοτέω, ſorte divido.

Κληρονομέω, ῶ, hæreditatem adeo, hæres ſum, hæreditatis jure obtineo, poſſideo, Iſocr. fut. ήσω. præt. κεκληρονόμηκα. ex κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & νέμω, tribuo.

Κληρονομησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, hæres ſum.

Κληρονομία, ας, ἡ, hæreditas, actio κληρονόμου, hæredis.

Κληρονόμος, ου, ὁ, hæres, qui κλῆρον νέμει, dividit ſortem, ſeu hæreditatem cum alio.

Κλῆρος, ου, ὁ, ſors, conditio, fatum, patrimonium, ſortitio. ἐπὶ τὸν κλῆρον πορεύεσθαι, adire hæreditatem, Plato de Legibus. κλῆρον τίθεσθαι, ſortem ducere, Eurip. Uſurpatur aliquando κλῆρος pro terræ menſura, v. g. jugeri, horti, quemadmodum Latini hæredium pro prædio accipiunt, Plato de Legibus.

Κληρουχέω, ῶ, in ſortem accipio, ſorte poſſideo, ut coloni, & veterani, Appian. lib. 5.

Κληροῦχος, ου, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, aliquid

ſorte ſibi attributum tenet: urbis gubernator, & agros diſtribuens vel ſortem coloniæ. Pauſaniæ eſt colonus. κληρουχία, actio illa, hæreditatis aditio: diviſio, quæ per ſortem fit. κληρουχικὸν, ſorte datum, Ariſtoph. in Nebulis.

Κληρόω, ſorte lego, ſorte deligo, ſortior. fut. ώσω. p. κεκλήρωκα. præſ. paſſ. κληρόομαι, οῦμαι, in ſortem adſciſcor.

Κληρώσομαι, ſortiar, fut. 1. med. verbi κληρόω, ſortior.

Κληρωτὶ, ſortito, in ſorte, adverb. Th. κλῆρος, ſors.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, vocabulum, appellatio, officium. τὴν κλῆσιν τὴν Κύρου ἀκούει, audivit ſe a Cyro vocari, Xenoph.

Κλῇσον, pro κλήισον, per ſynæreſin, aor. 1. imperat. activ. verbi κληΐζω, claudo, celebro. Them. κλείω, idem. At κλῆσον ſine ι ſubſcripto per ſyncopen pro κάλεσον, a. 1. imperat. activ. verbi καλέω, voco.

Κλητεύω, in jus voco.

Κλητικῆς, gen. ſingul. f. g. a κλητικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, a, um. a καλέω, voco.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus, a, um, inclytus, exoptatus, celebris.

Κληΐω, claudo, Jonic. pro κλείω.

Κλεβάδιον, ου, τὸ, herbæ genus.

Κλίβανος, ου, ὁ, clibanus, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur.

Κλίμα, ατος, τὸ, regio, plaga, tractus.

Κλίμαξ, ακος, ἡ, ſcala, gradus. Hinc κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalæ gradus, gradus ſcanſilis.

Κλίνη, ης, ἡ, Dor. κλίνα, lectus, lectica, menſa. Plato in Sympoſiis. feretrum, in Epigram. Hinc κλινοποιὸς, lectorum faber.

Κλινθήτην, Jon. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. aor. 1. indic. paſſ. verbi κλίνω, inclino.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus, lectica.

Κλίνομεν, 1. plur. præſ. ind. act. κλινόμενος, inclinans, præſ. part. paſſ. a κλίνω, inclino.

Κλινοῦμεν, 1. plur. f. a. ind. act. verbi κλίνω, inclino.

Κλίνω, inclino, reclino, demitto, incumbo. f. ινῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα, perf. paſſ. κέκλιμαι, ισαι, ται. κλίνοντος ἡλίου, Sole ſe inclinante, Apoll. deprimo, everto, minuo. ἡμέρη κλίνει κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια, dies omnia humana proſternit, & rurſum erigit.

Κλισία, ας, ἡ, locus, ubi κλίνονται, diſcumbitur, tabernaculum, tentorium, caſa.

Κλισιάδες, αἱ, januæ bifores, valvæ, a κλίνω, inclino.

Κλισίη, ης, ἡ, Jonic. pro κλισία. Hinc κλισίηθεν, ex tentorio, adv. de loco. κλισίηνδε, ad tentorium.

Κλίσις, εως, ἡ, flexio, inclinatio, declinatio. κλίσις ἄρθρων, accubitus articulorum, & artuum, Eurip. κλίσις ἡελίοιο, Solis occaſus, Dionyſ.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, torus diſcubitorius, ſella recubitoria, ubi cibum capiebant. dat. plur. Jon. κλισμοῖσιν.

Κλισμῷ, ſolio, dat. ſing. a κλισμὸς, lectica, torus diſcubitorius.

Κλίτος, εος, τὸ, devexitas, latus, in quod res aliqua κλίνεται, inclinatur.

Κλιτὸς, υος, ὁ, vallis, declivitas, devexitas montis Plinio.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, collare, vinculum, quo collum κλείεται. Th. κλείω, claudo.

Κλονέοντο, turbabantur, 3. plur. imperf. Jon. a κλονέομαι, turbor, quatior. Th. κλόνος, tumultus.

Κλονιστὴρ, ῆρος, ὁ, gladiolus, ad femora ſuſpenſus. q. a κλόνιον, ἰσχίον, ῥάχις. q. a κλόνις.

Κλόνος, ου, ὁ, tumultus, ſtrepitus, perturbatio. Hinc κλονέω, commoveo, concutio. q. a κλάω, frangere, vel a κλύω, ut κλέος ſit, qui late exauditur.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, a p. m. κέκλοπα verbi κλέπτω, furor.

Κλόπιμος, η, ον, furtivus, a, um. ab eodem them.

Κλοτοπεύω, verba dare, decipere, quaſi κλοπτὰ ἔπεα λέγειν, elegantia verba dicere, id eſt tempus inaniter producere. q. a κλέπτω, furor: ut & furari eſt decipere.

Κλῦβος, ſigillum. vide περικλυβίζω.

Κλύβατις, herba, quæ ἑλξίνη, Latinis parietaria. q. a κόλλα, gluten, & βαίνω, eo. Ideo & ἑλξίνη, a trahendo.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda, æſtus. Th. κλύζω, abluo. κλύδων πέλαγος, quia fluctuoſum.

Κλυδωνίζομαι, fluctibus agitor, fluctuo. f. ίσομαι. a. 1. paſſ. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. Th. κλύζω, abluo.

Κλύεν, audivit, 3. ſingul. imperf. Jon. a κλύω, audio.

Κλύζεσκεν, abluebat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἔκλυζε, verbi κλύζω, abluo.

Κλυζομένῳ, inundanti, dat. ſingul. part. præſ. paſſ. a κλύζω, quod vide.

Κλύζω, abluo, eluo, purgo, q. a κλύω, audio, ſonum excipio, ſono. Hinc κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, clyſter, medicamenti genus, quo alvus eluitur. κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. κατακλύζω, proluo, inundo. κατάκλυσις, εως, ἡ, & κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium, inundatio.

Κλῦθι, audi, præſ. imperat. a κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, a κλύω, audio.

Κλυμένη, ἡ, nomen mulieris. a κλύμενος, ου, ὁ, clarus. a κλύω, audio.

Κλύοιμι, audirem, præſ. opt. a κλύω, audio.

Κλύον, Jonic. pro ἔκλυον, audiverunt, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Κλυτὰ, nom. plur. n. g. a κλυτὸς, inclytus. Th. κλύω, audio.

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, Clytæmneſtra, nomen mulieris.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ, qui fert inclytum fructum. Ex κλυτὸς, inclytus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Κλυτοπώλῳ, dat. ſing. a κλυτόπωλος, ου, ὁ, inclytus equis, Plutonis epitheton: vel cujus adventus facile auditur ob mortuorum luctus, Iliad. ε, a κλυτὸς, inclytus, & πῶλος, pullus equinus.

Κλυτὸς, οῦ, ὁ, inclytus, clarus, celebris. Item vocalis, clamoſus, & ſtrepitu turbulentus. Sophocles in Ajace appellat αἰπόλια κλυτὰ caprarum greges clamoſos, & tumultuoſos. Diluculum etiam ab Ibyco vocatur κλυτὸς, quia eo tempore κλύειν audire, & loqui licet. κλυτὸς, alma, a κλύω, audio.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, inclytus artifex, ex κλυτὸς, inclytus, quod a κλύω, audio, & τέχνη, ης, ἡ, artificium.

Κλύω, audio, morem gero, ſentio, auſculto: obedio. ὀνομακλυτὸς, οῦ, ὁ, celebris.

Κλωβὸς, οῦ, ὁ, cavea avium, in Epigramm.

Κλώζω, f. ξω, clamo more graculorum; item explodo e theatro.

Κλωθὼ, όος, ἡ, Clotho, Noctis filia, una ex Parcis, Heſiod. in Theogonia.

Κλώθω, neo, glomero, torqueo, contorqueo, circumvolvo, μίτον κλώθω, filum glomero. Lucian. fataliter deſtino: unde κεκλωσμένα dicuntur fato deſtinata. κλωστὴρ, fuſus.

Κλωμακόεις, εντος, ὁ, aſper, confragoſus, ſalebroſus, montanus, præruptus, locus, in quo ſunt κλώμακες, aſperitates. a κλίμαξ, q. κλιμακόεις, ſcala egens, aſcenſu difficilis. vel a κλάω, frango.

Κλὼν, ωνὸς, ὁ, ramus, vel ſurculus, acc. ſing. κλῶνα, acc. plur. κλῶνας. hinc κλωνίον, ramulus. q. a κλάω, frango.

Κλωρὸς, Attice pro χλωρὸς, qui & κύανος.

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, contract. ex Κλεόπατρος, gloria patris.

Κλῶπες, οἱ, fures, nom. plur. a κλὼψ, κλωπὸς, ὁ, fur. Th. κλέπτω, furor.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, qui ex fure patre natus. ex κλὼψ, ὁ, fur, & πατὴρ, ὁ, pater.

Κλωστὴρ, ῆρος, fuſus, filum, nexus, Eurip. a κλώθω, neo.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, κλέπτης, ου, ὁ. Thema κλέπτω, furor.

Κ Μ.

Κμέλεθρα, trabes apud Pamphilum. δοκοί, Etym.

Κμητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus, factus. a κάμνω, laboro, facio.

Κ Ν.

Κνακὸν, Dor. pro κνηκὸς, flavus, albus. Thema κνῆκος, ου, ἡ, ſpecies ſeminis.

Κνάκων, ωνος, ὁ, caper, a colore κνακῷ, flavo, Theocr.

Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, crus.

Κνάμπτω, idem ac γνάμπτω, ſeu κάμπτω, flecto, polio, carmino, lenio.

Κναμώς, acc. plur. Dor. pro κνημούς, colles. vide κνημός.

Κνὰξ γάλα λευκόν. Heſych. a κνηκός.

Κνάπτω, ſeu γνάπτω, fut. ψω, p. φα, carmino, carpo. proprie fullonum: unde κνάφος, ſeu γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonius. κναφεὺς, ſeu γναφεὺς, έως, ὁ, fullo. Varinus κνάπτειν κελεύω γλῶτταν, jubeo continere linguam intra ſepta dentium.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, ſcindo, rado.

Κναφεῖον, ου, τὸ, Jon. pro γναφεῖον, officina fullonica. Thema κνάπτω, carmino.

Κνάω, κνῶ, item κνῆμι, ſcindo, rado, ſcalpo, pruritum excito, ſcarifico, leniter frico, cum accuſativo.

Κνέφας, αος, τὸ, caligo, tenebræ, crepuſculum. κνεφαῖος, ου, ὁ, tenebroſus, obſcurus. q. a νέφος, nubes.

Κνέωρον, ου, τὸ, vel κνέωρος, ου, herba quædam, quæ & κνῆστρον. Plin. lib. 13. 21. q. a κνάω, rado. nam linguam mordet. Item pudendum muliebre.

Κνῆ, ſcalpſit, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, ſcindo.

Κνήθω, ſcalpo, frico, pruritum moveo. f. κνήσω. p. κέκνηκα.

Κνηκίων, ου, ὁ, niger, fulvus. a κνηκός.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus. a κνηκὸς, flavus, quia tali colore præditus.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, parva nubecula. quia κνηκή, nigra. Suidæ ſervus.

Κνῆκος, ου, ἡ, ſpecies quædam ſeminis, vel herba croco ſimilis. Hinc κνηκὸς, ή, όν, flavus, inclinans in candidum. Forte a χαίνω, urere, quia πυῤῥὸν, ignei coloris, ut crocus.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum; item pruritus. Th. κνάω, rado.

Κνημάργος, ου, ὁ, cruribus albis præditus. ex κνήμη, ἡ, tibia, & ἀργὸς, οῦ, ὁ, albus.

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, crus, quaſi κινήμη, a κινέω, moveo. ejus prior pars ἀντικνήμιον, poſterior γαστροκνήμιον dicitur, q. a κινέω, movere. quia eſt motus cauſa. Et rotæ radius, quem Lyſias κνημὶν vocavit.

Κνήμῃσι, dat. plur. Jon. pro κνήμαις, a κνήμη, tibia.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. a κνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ, ocreis armatus. ex κνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea. Th. κνήμη, tibia, & φέρω, fero.

Κνημὶς, ῖδος, ἡ, munimentum κνήμης, tibiale, ocrea.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipſius (quæ ὑπώρεια, & πρόποδες) aſcendit. Th. κνήμη, tibia.

Κνῆστις, ιος, ἡ, pennus rarus, per quem aliquid colatur, & quaſi raditur. a κνάω, rado.

Κνησθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi κνήθω, ſcalpo, frico. fut. σω. p. κα. Thema κνάω, ſcindo, perdo.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit, homicida, mactator, occiſor, radula. ab eodem them.

Κνηστήριον, & κνῆστρον, inſtrumentum, quo raditur, radula. ejuſdem them.

Κνῆστις, εως, ἡ, culter, ſpina dorſi. Plato, quia ea eſt ceu radula dentata.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica. quia κνᾷ, pruritum excitat. prurigo, pruritus.

Κνί-

Digitized by Google

Κνίδιοι κόκκοι, gramen cnidium, fructus thymeleæ. Theophraſt. l. 9. cap. 22. ubi dicit eſſe rotundum, rubrum, pipere calidius, quod gulam adurat; ideo meretur dici a κνίδη, urtica, quod urat tanquam urtica.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica, quia κνίζει, & cum prurita quaſi mordet.

Κνίδιον, ου, τὸ, grani ſpecies, atriplex herba.

Κνίδος, quædam regio in Doride, & nomen fluvii. hinc κνίδιος οἶνος, vinum Cnidium.

Κνιζομένα, ας, ἁ, Dor. pro κνιζομένη, ἡ, puncta, dolore affecta. Vide in κνίζω, ſeco.

Κνίζω, ſeco, pruritum excito, ſcarifico, ango, ſcrupulum injicio, perdo.

Κνιπολόγος, ου, ὁ, avis, quæ κνῖπας λέγει, id eſt, legit, & edit vermes, qui ligna erodunt. Alii ſcrib. κνιπολόγος, quod κνίψιν, culicibus inſidietur, id quod eſt λοχεύει.

Κνιπός, οῦ, ὁ, parcus, tenuiter vivens, qui de neceſſariis quoque aliquid κνάει, radit.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, a κνάω. A nonnullis oculorum ariditas exponitur.

Κνὶς, κνιδὸς, ἡ, urtica, ut κνίδη.

Κνισαέντα, Dor. per craſin ex τῆ κνισάεντα, pro κνισήεντα, a nomin. κνισήεις, εντος. Th. κνίσσα, ſeu κνίσα.

Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, pungere. vide κνίζω.

Κνίσσα, ſeu κνίσα, ης, ἡ, nidor, uſtura carnium, arvina, pinguedinis incenſæ fumus. quia nares κνίζει, a κνίζω, rado. aut potius a καίειν, quia ex incendio oritur. Hinc κνισωτὸς, οῦ, ὁ, catillo, qui κνίσσαν ſectatur.

Κνίσαι, pupugiſſe, Poet. pro κνίσαι, a. 1. inſ. act. verbi κνίζω, ſcalpo. Them. κνάω, ſcindo.

Κνισοδιώκτης, ου, ὁ, nomen muris. ex κνίσσα, ἡ, nidor, & διώκω, perſequor.

Κνίσφιον, ου, τὸ, acucula, quæ & acuncula, βελόνη, ſcaphium, ξυστήρ. q. s. κνίζω, rado.

Κνίψ, culex, mulio, Ariſtoph. in Avibus. vermiculus ex iis, qui lignum vorant, quia illud κνᾷ. Eſt & vermis ficus.

Κνὰς, gemitus axis in rota, quum ſcilicet κνᾶται. Eſt & κνόη, etiam pedum ſtrepitus.

Κνόφος, caligo, idem ac γνόφος, & κνέφας.

Κνῦ, res minima, hilum, Heſych. Dicitur etiam γρῦ.

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio. a κνάω, idem ac Th. κνάω, rado.

Κνυζεῦνται, Doric. pro κνυζοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. verbi κνυζάω, gannio, de canibus. a κνύζω, rado, queribunde gannio. Th. κνάω, ſcindo.

Κνύζω, rado, ſcalpo, a κνάω, idem.

Κνώδαλον, ου, τὸ, beſtia, fera tam terreſtris, quam aquatica, & aerea, Heſiodus. Interpres Heſych. in Prometh. bovem transfert.

Κνώδων, οντος, vel κνώδαξ, ὁ, mucro, ſeu acies gladii, quia κνάει ὡς ὀδούς.

Κνώσσω, dormio, ſterto, quaſi a κενὰ, & ὄσσε, quum vacui ſunt oculi, nec occupati videndo.

Κνὼψ, πὸς, ὁ, cæcus. quaſi κενὸς ὠπὶ, vacuus viſu.

K O.

Κοάλεμος, ου, ὁ, ſtolidus, amens, fatuus, inanis.

Κόαξ, rana. a ſono κοὰξ, quæ vox ranæ.

Κοέω, audio, intelligo, contracte ex ἀκοέω, aut a κοέω, quod vide.

Κόβαλος, ου, ὁ, dicax, ineptus, verſutus, illiberalis, vafer, maledicus, loquax, adulator, quaſi a κακόβηλος.

Κόβειρος, ου, ὁ, riſum movens, deriſor, convitiator.

Κόβολις, ιος, ἡ, radula, qua caſeus raditur.

Κόγχη, ης, ἡ, oſtreum, concha, vaſculum concavum. κόγχος, ου, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura.

Κογχίτης, ου, ὁ, lapis albus, & mollis: in quo κόγχαι, conchæ.

Κόγχος, ου, ὁ, ἡ, concha, proprie turbinata.

Κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura. κογχύλιον, conchylium, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas. Item ipſa lana, aut veſtis eo cruore infecta.

Κόδαλον, ου, τὸ, piſcis mugil, κεστρεὺς, Heſych. Puto a κόω, ſeco.

Κοδομεύω, hordeum frigo, ſeu torreo.

Κοδράντης, α, ὁ, a quadrante Latino factum eſt, quarta pars aſſis.

Κοέω, intelligo, ſentio, pro νοέω, aut ex ἀκοέω.

Κόθορνος, ου, ὁ, cothurnus, calceus utrique pedi aptus, & erat altus.

Κόθουρος, ου, ὁ, fucus: fur iners. παρὰ τὸ κόθουρον οὐρὰν, quod occulat caudam, nec aculeum exſerat, ut aliæ apes.

Κοθοῦρις, vulpes. ut κολοῦρις, q. cauda trunca, ſed ſatis caudata.

Κοῖ, κοῖ, vox porcellorum.

Κοίη, Jon. pro ποίῃ, ſc. ὁδῷ, qua via, qua ratione? Sic & κοῖος, η, ον. Jon. pro ποῖος, qualis?

Κοιαύλλω, circumſpicio, ut ſit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. ſin. a κοιλὰς, vallis, ſpelunca.

Κοιλᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, cavo, exentero, detraho.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis, quia cava inter montes. Th. κοῖλος, α, ὁ, cavus.

Κοιλέμβολον, ſonat κοῖλον ἔμβολον, cavum roſtrum. eſt ordo quidam aciei militaris.

Κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis: at ca Polluci. κοίλη ναῦς, venter navis, Xenoph.

Κοιλήναντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo.

Κοίλῃσι, κοίλῃσιν, dat. pl. Jon. pro κοίλαις. a κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.

Κοιλία, ας, ἡ, venter, uterus, ventriculus, alvus. Tum & canalis, per quem aqua ducitur. Item cadaver, Polyb. Pariter κοιλία, domus lignea.

Κοιλιακὸς, οῦ, ὁ, laborans morbo fluidæ κοιλίας, cœliacus.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ, paraſitus, qui κοιλίᾳ ſervit, ut δαίμονι, cujus venter Deus eſt.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale. q. vinculum ventris, quod ſupra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ, epithetum loci, qui cavam planitiem habet. ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

Κοῖλος, ου, ὁ, cavus, depreſſus. κοῖλος ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti ſe aperit, & cavum exhibet. κοῖλον ἀργύρεον, cælatum. τὸ κοῖλον, vola, cavum pedis, Poll. Sic κοίλη, aut κοιλαινομένη θάλαττα dicitur, cum, turbato mari, unda dehiſcens terram inter fluctus aperit.

Κοιλοσταθμέω, facio κοιλόσταθμον, fornico, camero. f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε. ex κοῖλος, cavus, & σταθμὸς, ſtabulum, manſio. Th. ἵστημι, ſto.

Κοιμᾶτο, pro ἐκοιμᾶτο, dormiebat, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi κοιμάω, dormire facio.

Κοιμάω, ῶ, facio dormire. f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præſ. paſſ. κοιμάομαι, dormio. præſ. part. κοιμαόμενος, ώμενος. perf. paſſ. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, qui obdormivit. a. 1. paſſ. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. paſſ. κοιμηθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, locus, in quo dormitur, cœmeterium.

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. κοιμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. κοιμηθήτω, a. 1. imperat. verbi κοιμάω, dormire facio.

Κοιμήσαντο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κοιμήσασθε, cubate, a. pl. a. 1. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio, obitus. Sic can. 23. Concil. Antioch. μετὰ κοίμησιν, poſt obitum. hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, cœmeterium. a κοιμάω, dormire facio.

Κοιμίζω, idem ac κοιμάω, dormire facio.

Κοινάομαι, ῶμαι, Pindar. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, οῦ, ὁ, communis.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. activ. verbi κοινόω, communico. f. ώσω. Th. κοινὸς, ἃ, ὁ, communis.

Κοινῇ, communiter, adv. a κοινὸς, communis.

Κοινοῖ, dicitur in 3. ſingul. præſ. ind. act. & in 3. ſingul. præſ. opt. & ſub. activ. & in 2. ſingul. præſ. indic. paſſ. & 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi κοινόω, communico.

Κοινολογεῖσθαι, aliquid cum aliquo communicare. ex κοινὸς, communis, & λέγω, dico.

Κοινόπους, ſocio pede (κοινῷ ποδὶ) factus, ut κοινόπους παρουσία, adventus conſors eorum, qui ſimul φοιτῶσιν.

Κοινὸς, οῦ, ὁ, communis, publicus, vulgaris, expoſitus, pollutus, impurus. quia quod promiſcuo omnium uſui patet, ſolet contaminari, & quod communiter manibus ſuis multi tractant, ſordes colligit. Varinus ducit a κέω, ut ſit ὁ πᾶσι προκείμενος, ut poſſint κοινοῦσθαι. Hinc κοινῇ, communiter, adv. κοινῶς, idem. κοινότης, ητος, ἡ, communitas: κοινόω, communico. κοινωνὸς, οῦ, ὁ, particeps, conſors. κοινωνέω, particeps ſum. κοινωνία, ας, ἡ, communio. ἐπίκοινος, α, ὁ, ἡ, communis, promiſcuus.

Κοινόω, ῶ, communico, committo, commune reddo; item polluo, inquino, pro impuro habeo. f. ώσω. perf. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. aor. 1. inf. activ. κοινῶσαι. Th. κοινὸς, communis.

Κοινῷ, dat. ſing. a κοινὸς, communis.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro κοινωνὸς, ſocius, familiaris.

Κοινωνέω, ῶ, communico, impertio, ſum particeps. f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. κοινωνῶ σοι τῶνδε, commune hoc habeo tecum. κοινωνῶ σοι, tecum mihi convenit. κοινωνῶμαι τὸν στόλον, ſum particeps claſſis, Thucyd.

Κοινωνήσασι, dat. plur. aor. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, ὁ, verbi κοινωνέω, ſum particeps.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, ſocietas, conſortium, beneficentia, eleemoſyna. Th. κοινὸς, communis.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, ſociabilis, non difficilis, qui eſt facilis convictus.

Κοινωνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ſocius, particeps, adjutor. Xenoph.

Κοινωνοῦσιν, 3. plur. præſ. ind. verbi κοινωνέω, ſum particeps.

Κοινότερος, α, ὁ, communior, comparat. grad. a κοινὸς, communis.

Κοὶξ, ικὸς, ὁ, palmæ arboris quædam ſpecies. an quod κοίαις, ſacerdotibus in uſu? Eſt etiam κοὶξ, vas farinaceum, Antiphan.

Κοιάνης, ſacerdos, augur, qui & κοίης.

Κοῖον, ἐνέχυρον, ideſt, pignus. an a κοέω, quod eo ſibi ſapienter cavet creditor? aut pignus, quod apud eum κεῖται. κοιάζω, ἐνεχυράζω. Heſych.

Κοῖος, qualis, Æolic. pro ποῖος. Eſt & Κοῖος, α, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, gravida, quia κοῖον, ideſt, αὐτὸ φέρει. Ex κυέω, prægnans ſum.

Κοιρανέοντα, acc. ſingul. part. præſ. verbi κοιρανέω, impero.

Κοιρανέοντι, Doric. pro κοιρανέουσι, regnant, gubernant. a κοιρανέω, impero.

Κοιρανέω, impero, princeps ſum. f. ήσω. p. κεκοιράνηκα. Th. κοίρανος, rex.

Κοίρανος, ου, ὁ, princeps, dominus. hinc κοιρανέω, dominor, impero. Eſt & Κοίρανος, nom. propr. viri.

Κοισύρα, uxor Alcmæonis, Athenienſis, nobilis ea & opulenta, ſed luxurioſa. Hinc κοισυροῦσθαι, & κοισυρῶσθαι, luxu diffluere, nimium ornari, Ariſtoph. in Nub.

Κοιτάζομαι, in lecto cubo.

Κοιτάζω, colloco. f. άσω. p. ακα.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio. fut. σω, & Dor. ξω. hinc a. 1. ἐκοίταξα. Th. κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus, proles, inſtrum feratum. κοῖται, ῶν, αἱ, libidines. q. a κεῖμαι, cubo. Hinc κοῖτος, ου, ὁ, idem ac κοίτη. κοιτίον, ου, τὸ, dormitorium, cubiculum. κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum. ἀκοίτης, α, ὁ, maritus. ἄκοιτις, ιδος, & ιος, ἡ, uxor. Poet. παρακοίτης, ου, ὁ, & παράκοιτις, ιος, ἡ, idem ac ἀκοίτης, & ἄκοιτις.

Κοιτὶς, arcula, ſpecialiter ea, in qua mundus muliebris ſervatur. Item cunæ.

Κοῖτον, acc. ſing. a κοῖτος, ου, ὁ, cubile,

Digitized by Google

le. ſomnus in cubili. piſciculus fluviatilis. Th. κοίτη.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum. κοιτωνὶς, ίδος, lectulus. κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius.

Κόκκαλον, ου, τὸ, os. Corona pretioſa, κόκκαλος, όγκ. Puto a κίκυς, robuſtus.

Κόκκινος, η, ον, coccineus, cocco tinctus. a κόκκος, granum.

Κόκκος, ου, ὁ, granum. bacca. color ex cocco factus, puniceus. unde etiam pro purpura ſumitur.

Κόκκυ, celeriter, adv.

Κοκκύαι, & κοκύαι, ῶν, αἱ, καὶ οἱ, aviæ, majores, progenitrices. Ita vocantur quercus l. 1. Epigr. quod olim homines glandibus veſcerentur. Ibi tamen legitur κακκαὶ.

Κοκκύζει, canit, 3. ſing. præſ. ind. verbi κοκκύζω, coccyzo, canto, ut cuculus, vel gallus. a κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum præcox.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus, avis a ſono, unde & κῦκκος. vel quod ſit κόκκινος colore: hinc κοκκύζειν, cucurire.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, cocorire. Th. κόκκυξ, υγος, cuculus.

Κόκυ, celeriter, Atticis.

Κόλα, ας, ἡ, venter, Suid. ſive quia κόλον, id eſt, eſcam capit: ſive quia κοίλη.

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva, parvum fruſtum. a κόλον, cibus.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, laſcive ſalto, reſilio. Inde genus ſaltationis petulantis, & laſcivæ κολαβρισμὸς eſt dictus. Sic Job 5. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατακλασθήτωσαν, a Sym. πατηθήτωσαν. Item κολαβρίζω, extendo, diſrumpo, deſpicio.

Κόλαβρος, ου, ὁ, obſcœna cantio. Item porcellus.

Κολάζω, punio, caſtigo, animadverto, vindico. f. σω. p. κεκόλακα. præſ. med. κολάζομαι, punior, pœnas do. a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, ατο. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, carcer.

Κόλακας, acc. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, aſſentatio. a κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεύσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a κολακεύω, adulor.

Κολακευτικὸς, adject. verbale a κολακεύω, adulor. κολακευτικὸς, ῆ, adulandi peritus. κολακευτικῶς, adulatorie, aſſentatorie.

Κολακεύω, adulor, aſſentor. fut. εύσω. p. κεκολάκευκα.

Κολακρέται, vel κωλακρέται, & κωλακρέται, civilium pecuniarum quæſtores, Cælius lib. 5. c. 9. Dicebantur etiam κωλακρέται, qui pecuniæ præerant, quæ ad res divinas erogabatur. Cuſtodiebant pariter pecuniam, quæ diſtribuebatur judicibus.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, paraſitus, a κόλον, cibo, quem quærit. Ideoque proprie eſt, ψωμοκόλαξ. Vel a κόλος, mutilus, quia adulator ex ſe mutilus eſt, & nihil habet niſi precario. Hinc κολακὶς, ίδος, ἡ, aſſentatrix.

Κολάπτω, tundo, ſcalpo, lacero, tundendo excavo. τὸ ἧπαρ κολάπτειν, jecur pertundere. κολάπτειν τὰ ὄμματα, oculos exculpere. Ariſtot. l. 9. c. 2.

Κόλαρις, ιος, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, ſupplicium, cruciatus, cohibitio.

Κολάσωνται, 3. plur. a. 1. ſub. med. verbi κολάζω, punio.

Κολαφίζω, alapam alicui infigo, colaphis cædo, colaphum infligo. f. ίσω. p. κεκολάφικα.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poet. pro κολεοῖν, a κολεὸς, ου, ὁ, vagina.

Κολεοῖο, gen. Jon. pro κολεοῦ, a κολεός, vagina.

Κολεὸς, οῦ, ὁ, vagina, capſula, culeus, teſticulus, Iliad. α. Item galgulus avis. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κολοβὸς, οῦ, ὁ, glaber. hinc κολοβαὶ, ῶν, αἱ, oves glabræ, intellige, quæ breviorem lanam habent: & hinc quaſi κόλαι, mutilæ. Ariſtot. l. 8. Anim. c. 10.

Κολεργάω, proculco. Heſych.

Κολία, ας, ἡ, ſaltatio quædam. Puto a ventris circumactu.

Κολίας, α, ὁ, piſcis quidam, ſic dictus, quod κοιλίαν, ventrem habeat notabilem.

Κολιάω, ſalto: contendo, ingretus ſum. Heſy.

Κόλλα, & κόλλη, ης, ἡ, gluten. q. a κλείω, claudo, quia claudit interſtitia, & jungit extrema. Hinc κολλάω, glutino. κολλητὴς, glutinator. χρυσόκολλα, ης, ἡ, auri glutinum.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ, &c. qui eſt clavicula, qua fides vertuntur & intenduntur. Dici poſſet, q. a κλεὶς βοὸς, clavis boni. Euſtath. ducit a κόλλοψ. Eſt & κόλλαβος, panis genus. Vide Polluc. lib. 9. 7.

Κολλάω, glutino, adjungo. fut. ήσω. perf. κεκόλληκα. præſ. paſſ. κολλάομαι, ῶμαι, agglutinor, adhæreo, cum dat. aor. 1. paſſ. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. κολληθεὶς, έντος, ὁ. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, glutinum coquit. κολλοπώλης, ου, ὁ, qui glutinum vendit.

Κολλήεντα, ferruminata, nom. plural. n. g. a κολλήεις, εσσα, εν, glutinatus. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Κολλήθητι, adjunge, a. 1. imperat. paſſ. verbi κολλάω, adjungo.

Κόλλησις σιδήρου, ferruminatio. a κόλλα, ἡ, gluten.

Κόλλαστος, panis Ægypt. q. κόλον, cibus.

Κολλητὸς, οῦ, ὁ, conglutinatus, bene compactus, compactilis Vallæ. acc. pl. f. g. κολλητὰς. a κόλλα, gluten.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, quod & κόλιξ, panis rotundus, paſtillus, panis ſubcinericius, Athen. l. 3. Item origanum. Interpr. Ariſtoph. in Acharn. Idem in Ranis κόλλικας, vertit ἄρτους, ἢ ἴτρια, panes, aut vermes.

Κολλούριον, ου, τὸ, collyrium, idem ac κολλύριον, oculare medicamentum, quod fluxum oculorum ſiſtat, Dioſc. l. 2. de Iride.

Κόλλοψ, οπος, ὁ, corium durius, in cervicibus, & dorſis boum, &c. quia inde κόλλα ἕψεται. unde exoleti, & calloſi pueri κόλλοπες dicebantur. Item κόλλοψ, ſinus, gremium. Item verticillum citharæ, quo fides intenduntur, Ariſt.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, nummularius, trapezita. Th. κόλλυβος, quod vide.

Κόλλυβος, ου, ὁ, collybus, ſpecies numiſmatis: bos in numiſmate parvo ſculptus, qui κολλύμενος βοῦς. Bos enim, & moneta in unum conſluere, & q. conglutinabantur. Vel a κόλον, & λαβεῖν quod perexiguum ſit, ac quaſi mutilum. Sumitur & pro permutatione. Pariter ſpecies bellariorum, Ariſtoph. in Plut. hinc κολλυβιστὴς, ᾶ, ὁ, trapezita, nummularius.

Κολλύρα, ας, ἡ, panis parvus, cruſtum. Ariſtoph. in Plut.

Κολλύριον, ſive κολλούριον, ου, τὸ, collyrium, genus medicamenti. q. a κωλύειν τὸ ῥεῖν, quod oculorum fluxum ſiſtat. Sed vox eſt generalis, & nomen a figura inditum.

Κολλυρίων, ονος, ὁ, avis nomen. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κολοβόκερκος, ου, ὁ, cauda truncatus. ex κολοβὸς, mutilus, & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

Κολόβιον, ου, τὸ, colobium, ſubucula: tunica, veſtis brevis ſine manicis, quaſi humero tenus exerta, quali utebantur monachi, & eremitæ.

Κολοβὸς, ἡ, όν, mutilus, vitiatus, κολοβὸς χειρῶν, mancus, in Epigram. Interpr. Gaz. ex 8. Anim. κολοβὸς, ſumpſit de oto duce coturnicum. Suidæ κολοβὸς eſt blaterator, hallucinator, planipes. hinc κολοβόω, mutilo, brevio. Them. κολούω, amputo.

Κολοβόω, ῶ, contraho, decurto, minuo, diminuo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα.

Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. paſſ. verbi κολοβόω, decurto.

Κολοιὸς, οῦ, ὁ, graculus, monedula; Aretino cornix apud Ariſtot. in Ethicis κολοιώδης, τὸ, graculeum. κολωὸς, tumultus, turbatio, ſtrepitus.

Κολοκασία, ας, ἡ, & κολοκάσιον, ου, τὸ, fabæ Ægyptiæ radix. Et pro planta, cujus flos per æſtatem ſervit coronis, ut ψυχτικώτατος: radix ſervit cibo ex juſculo. Ducamus a κόλα, & κάζω. quod ventrem ornet. Sycionibus κολοκασία eſt Palladis templum.

Κολοκύνθη, ſive κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita. q. κόλον κινεῖ, ventrem movet: aut quia per ſe fatuus, & inſipidus cibus, tanquam κόλον κενόν.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, colocynthis, cucurbita agreſtis. Speciem diminutivi habet ex κολοκύνθη. abſtergit inteſtina, ita ut dici potuerit κατὰ τὸ κόλον κινεῖν, ſeu κενοῦν. Et coli vitiis confert. Vide Plin. l. 20. 3.

Κολοκύντη, ης, ἡ, idem ac κολοκύνθη, cucurbita.

Κόλον, ου, τὸ, cibus. Inde εὔκολος, facilis, id eſt, qui cibum quemlibet aſſumit ſine nauſea. Item κόλον, paſtor. Hinc βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus. βουκολικὸς, ῦ, ὁ, paſtoralis. βουκόλιον, ου, τὸ, locus, ſeu ſedes boum. βουκολέω, paſco boves. δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, moroſus, difficilis. δυσκόλως, adv. moroſe.

Κόλος, η, ον, mutilus, truncatus. hinc κολούω, amputo. Eſt etiam κόλος Athenæo facilis. Item κόλος, vel κῶλος, animal quoddam, Strabo lib. ζ.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. Coloſſus.

Κολοσσὸς, ᾶ, ὁ, Coloſſus, ſtatua immenſæ magnitudinis. Vide Adag. Coloſſi magnitudo. Κολοσσιαῖα, grandiora, Coloſſi inſtar habentia, Vitruv. Interpr.

Κολοσυρτὸς, ῦ, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum trahuntur: cremium, palea. Ex σύρω, traho, & ξύλον, lignum, ſeu potius κόλος, mutilus. Eſt enim ſarmentum lignum defractum.

Κόλουρος, ου, ὁ, cauda mutilus, imperfectus, truncus. quaſi κόλος οὐρὰν. Eſt κόλουρος, circulus. Coluri enim ſunt circuli duo in Cœlo, per polos mundi ducti, qui Æquatorem in partes æquales, Zodiacum inæqualiter ſecant.

Κολουτέα, ας, ἡ, arbor Si quis eam mutilet, ipſa moritur. Sit ergo a κολούω, mutilo.

Κολούω, amputo, decurto, turbo, frango, arceo. fut. σω. p. κα. τὸν ἄλλους κολούειν, alios imminuere, lædere, Plato in Apol.

Κολόφωνα, τὰ, jumenta, armenta, boves, muli. Callimacho reptilia.

Κολοφὼν, ῶνος, ὁ, faſtigium, ſumma manus, finis. Hinc κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, colophonem, ſeu ultimam manum imponere. Plato Epiſt. 3. Eſt & Κολοφὼν, ἡ, urbs Jonica, celebris loco, ubi Clarii Apollinis oraculum. Equitatu ita præſtabant, ut ubicunque bellum aliquod ambiguum eſſet, Colophonio equitatu ſuperveniente dirimeretur: unde ortum ferunt adagium, Colophonem impoſuit.

Κόλπος, ου, ὁ, ſinus, gremium, a κοῖλος, quia cavus. Item rete, in Epigr. κόλποι etiam ponitur pro loculis mulieribus, & utero, Callimach. in hymno ad Jovem. Item κόλπος, ulceris nomen, quo cutis, & caro ſumma redditur laxa, & ſinuoſa. Dicitur etiam κόλπος affectus, ubi cutis a ſubjectis partibus multum diducta eſt, & ſoluta, Galen. l. 2. ad Glauc. Hinc κολπόω, ſinuo, curvo. κολπώδης, εος, ὁ ἡ, ſinuoſus, Theophr. l. 1. cap. 16. κόλπωμα, ατος, τὸ, veſtis ſinuoſa, qua in Tragœdiis Reges utebantur, Poll. κόλπωσις, εως, ἡ, remigium, velificatio, Herodian. κολπωτὸς, ῦ, ὁ, ſinuoſus, ἐγκολπίζω, in ſinum recipio.

Κόλπω, Doric. pro κόλπου, gen. ſing. a κόλπος, ſinus.

Κόλυθρον, ου, τὸ, plantæ genus. puto, quæ jam poſſit eſſe κόλον, cibus.

Κολυμβάω, ῶ, nato, aquas ſubeo. f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. Hinc κολυμβήθρα, ας, ἡ, pi-

ό, piſcina, locus, ubi natare poſſumus.
Κόκκινα, ας, ἡ, arbor quædam Idæa. Theophr. hiſt. Plant. lib. 3. 17.
Κολχικὸν, ȣ, τὸ, Colchicum, herba quædam venenata, a regione Colchorum.
Κόλχοι, ων, οἱ, Colchi, Aſiæ populi.
Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. Colonia.
Κολωνὸς, ȣ, ὁ, tumulus, collis, jugum, locus altus. Vallæ maceria.
Κολωὸς, ȣ, ὁ, ſtrepitus, tumultus, turba. Iliad. α.
Κόμαρος, ȣ, ὁ, ἡ, arbutus. Eſt & κόμμαρος, vel κάμμαρος, pro κάμμαρος, piſcis, gammarus.
Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, comam ferat, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi κομάω, comam alo.
Κομάω, ῶ, comatus ſum, comam alo. f. ήσω. p. κεκόμηκα. hinc κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι, tyrannidem affectare. Herodot.
Κομβέω, ῶ, ſonum edo. Item orno; como.
Κόμβος, ȣ, ὁ, nodus. Item locus editus. Pariter γόμφιος ὀδὼν, dens molaris. hinc κομβόω, nodum necto.
Κομείτην, Jonic. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. verbi κομέω, curo.
Κομέω, curam gero, nutrio, alo: orno, como. Item ſum comatus. κομίζω, idem, & porto, fero, &c.
Κόμη, ης, & Doric. κόμα, ἡ, coma, cæſaries culta. hinc κομάω, comatus ſum. q. a κομέω, orno. κομήτης, ȣ, ὁ, comatus, crinitus.
Κόμης, κόμητος, ὁ, comes, præfectus, princeps, dux. a Lat. comes.
Κομιδὴ, ῆς, ἡ, actio τȣ͂ κομίζοντος, cura, diligentia, advectio, receptio, recuperatio debiti, Auctor. l. 5. Ethic.
Κομιδύμεσθα, Jonic. & Dor. pro κομιούμεθα, 1. plur. fut. 2. med. Att. vide in κομίζω.
Κομίζω, fero, veho, duco, geſto, reporto. Item acceſſo, adduco, Sophocl. mortuum effero, Sophocl. in Ajace. f. ίσω. κομίζω τινὰ ἐκ θανάτȣ, aliquem a morte reducere. p. κεκόμικα. aor. 1. ἐκόμισα. perf. med. κομίζομαι, reporto, proficiſcor. f. 1. med. κομίσομαι, & Attic. κομιοῦμαι. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, obtineo. Th. κομέω, curo.
Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, reducere, a. 1. inf. act. Sic κομίξας, αντος, ὁ, Dor. pro κομίσας, aor. 1. part. act. a κομίζω, reduco.
Κομιοῦμαι, ῆ, εῖται, f. 2. med. Att. ut & κομιῶ, f. 2. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, curo, fero.
Κομίσαντο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κομίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi κομίζω.
Κομίσηται, 3. ſing. a. 1. ſub. med. ejuſdem verbi.
Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. verbi κομίζω, fero.
Κόμμι, τὸ, gummi, lacryma arborum quarundam ſiccata. κομμιώδης, εος, ὁ, & ἡ, gummoſus.
Κομμὸς, ȣ, ὁ, ornatus accuratior, lenocinium. Item Tragœdiæ pars, Ariſtoteles in Poet. Hinc κομμόω, fuco. κομμωτὴς, ȣ, ὁ, comptor, mango. Eſt & κομμὸς, planctus, a κόπτω, plango. Sed κόμμος, dens molaris.
Κομόωντι, comam habent, Doric. pro κομῶσι, 3. plur. præſ. verbi κομάω, comam nutrio.
Κομπαςὴς, ȣ, ὁ, jactator, mendax. a κομπάζω, jactito, crepito.
Κόμπος, ȣ, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis ſonitus, jactantia, faſtus. Item ſtridor, ſonus, Eurip. in Rheſo. Hinc κομπέω, & κομπάζω, crepito, glorior. κομπασμὸς, ȣ, ὁ, jactantia.
Κομψὸς, ȣ, ὁ, ſcitus, elegans, loquax, facundus, vafer, verſutus, Plato. comp. κομψότερος, α, ον, elegantior. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, elegantia. κομψεύω, ſcite aliquid dico, aut facio.
Κονάβησε, edidit fragorem, a. 1. ind. act. Jon. verbi κοναβέω, reſono.
Κόναβος, ȣ, ὁ, ſonitus, ſtrepitus, plauſus. Hinc κοναβέω, & κοναβίζω, ſtrepitum facio.
Κονδὸς, ȣ, ὁ, curtus, parvus.
Κόνδυ, τὸ, poculum Perſicum.
Κόνδυλος, ȣ, ὁ, digiti articulus, & junctura: pugnus: tuberculum. κονδύλοις ληφθῆναι, alapis cædi, Demoſth. κονδύλη, ης, ἡ, ictus κονδύλῳ factus, tuber, vibex. κονδυλίζω, κονδύλῳ cædo, κονδυλώδης, tuberoſus, nodoſus.
Κονέω, ῶ, feſtino, curro, miniſtro, operor, famulor.
Κονία, ας, ἡ, pulvis, cinis. idem ac κόνις. Hinc κονιάω, dealbo. fut. άσω. p. κεκονίακα. perf. paſſ. κεκονίαμαι. perf. part. paſſiv. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. a κονία, ἡ, calx. Th. κόνις, pulvis.
Κονία, ας, ὁ, adjective poſitum, Att. & Poetic. pro, κονιατὴς, ȣ͂, ὁ, pro κονιώδης, εος, pulverulenta.
Κονίῃσι, dat. plur. Jon. pro κονίαις. a κονία, ας, ὁ, pulvis.
Κονίζω, ſeu κονίω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.
Κονίλη, ης, ἡ, origanum ſylveſtre, cunila herba, thymbra; quia ſicca, & calida. duc a κόνις, urere.
Κονίοντες, οἱ, pulverem excitantes, præſ. part. act. a κονίω. Th. κόνις, pulvis.
Κονίπους, calcamentum lacerum, quod totum pedem non tegit, ſed a pulvere aſpergitur, Heſych. ex κόνις, pulvis, & πȣς, pes.
Κονιορτὸς, ȣ, ὁ, pulvis. ex κόνις, ιος, ἡ, pulvis, & ὄρω, excito.
Κονίποδες, οἱ, homines plebeji, & vulgares, qui pedes pulverulentos habent. Plutarch. in Græcanicis.
Κόνις, εως, ἡ, pulvis, cinis. κονία, idem. κονίω, & κονίζω, pulvere impleo, fœdo.
Κόνις, ιδος, ἡ, lens, aut furfures capitis. Cyrill.
Κονίσαλος, ȣ, ὁ, pulvis motus, κόνις συνελαμένη. vel ab ἅλλεσθαι, ſalio.
Κονιώδης, εος, ὁ, ἡ, pulverulenta. Th. κόνις, ἡ, pulvis.
Κόνναρος, ȣ, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16. q. a κνᾶν, ſcalpere, ſcarificare, radere.
Κοννέω, pro κοινωνέω, συνίημι, intelligo, ſcio. Ducam a κοέω, cognoſco.
Κόννις, ὁ, Connis, nomen viri.
Κόννος, ȣ, ὁ, barba. Hinc κοννοφόρος, qui κόννον, ſeu villoſam barbam φέρει, fert. Sic κοννόφρων, qui barba ſapiens eſt.
Κόνος, ἀρπεζὴν, punarium ſcalprum.
Κοντὸς, ȣ, ὁ, contus, nautica haſta longa, & robuſta, remus. Item trudes, quibus navis foris inhærens extrahitur.
Κόνυζα, & κνύζα. ἡ, herba quædam coronaria: cunilago Plin. lib. 21. cap. 9. 10.
Κόνωνα, acc. ſing. a Κόνων, ωνος, ὁ, Conon Athenienſis.
Κοπάζω, deſino, quieſco, ceſſo. fut. άσω. p. κεκόπακα. a κόπος, labor, laſſitudo. inde κοπόω, laſſo.
Κόπανον, ȣ, τὸ, piſtillum, quo aliquid κόπτομεν, id eſt, tundimus in mortario. Th. κόπτω, ſcindo.
Κοπῆναι, a. 2. inf. act. a κόπτω, ſcindo. f. ψω. a. 2. ἔκοπον, aor. 2. part. paſſ. κοπείς, ὁ, cæſus. p. m. κέκοπα.
Κόπιον, vel κόπαιον, τὸ, fruſtum ab aliquo integrum deſectum. Th. κόπτω, cædo.
Κοπετὸς, ȣ, ὁ, planctus, luctus, ejulatus. a κόπτομαι, plango. Th. κόπτω, plango.
Κοπεὺς, έως, ὁ, cælum, quo lapides, &c. cælamus.
Κοπὴ, ῆς, ἡ, cædes, ſtrages: contuſio, tritura: a p. m. κέκοπα, verbi κόπτω, cædo.
Κοπῆναι, aor. 2. inf. paſſ. a κόπτω, ſeco.
Κοπιάω, laboro, negotium faceſſo. Item feſſus ſuccumbo. f. άσω. perf. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, ὁ, defatigatus. a κόπος, labor.
Κοπὶς, ἡ, μάχαιρα, culter, mucro, falx, bipennis, gladius, ſecuris.
Κοπιῶντες, præſ. part. act. plur. num. κοπιώντων, gen. plur. verbi κοπιάω, laboro.
Κοπίδες, αἱ, cœnæ Lacedæmoniorum. Athen. l. 2. & 4. Hinc κοπίζειν, mentiri.
Κόπος, ȣ, ὁ, labor, negotium, defatigatio, moleſtia. Hinc κοπόω, laſſo. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω. p. m. κέκοπα.
Κοπόω, laſſo. hinc κόπωσις. a κόπος, labor.
Κοπρέω, ſtercoro. planto: quia id fit lætamine adhibito.
Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus. Th. κόπρος, ȣ, ὁ, idem.
Κοπρεὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, ſcarabæus, quod ſtercoreas pilas provolvat. Hippocr.
Κοπρολόγοι ἄνδρες, viri ſordida loquentes, legentes ſtercora. Ita vocat Rhetoras Ariſtoph. ἐν εἰρήνῃ.
Κόπρος, ȣ, ὁ, ſtercus, fimus. q. κοπιηρὸς, moleſtus. quod a κόπος, moleſtia. Nam retentio excrementorum moleſta, & periculoſa eſt. Hinc κοπρὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium. κοπρέω, κοπρόω, & κοπρίζω, ſtercoro. κοπροθέσιον, ſterquilinium.
Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta tundendo facta. a κόπτω, ſcindo, pulſo.
Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, ἡ, cædens, tundens. Th. κόπτω, cædo.
Κοπτομένη, ἡ, excitata, præſ. part. paſſ. f. g. a κόπτω, ſcindo.
Κόπτω, cædo, ſcindo, pulſo, plango.
Κόρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ἡ, puella.
Κοράκεσσι, dat. plur. Jon. pro κόραξι, a κόραξ, ακος, ὁ, corvus.
Κόρακι, dat. ſing. a κόραξ, corvus.
Κορακῖνος, piſcis. a κόραξ, niger; κορακῖνος, corvinus, a κόραξ, corvus.
Κοράλλιον, ſeu κουράλλιον, τὸ, corallium. Et λιθόδενδρον, dicitur q. lapidea arbor.
Κοράμβλη, ης, ἡ, braſſica, quia κόρας ἀμβλύνει, pupillas hebetat.
Κόραξ, ακος, ὁ, corvus, dat. plur. κόραξι, & Jonic. κοράκεσσι. Κόραξ dicitur etiam aliquid inflexum, ceu roſtrum corvi, quo res aliqua attrahi poteſt, ut annulus januæ, cantharus Plauto, manus ferrea Lucretio. Item ſidus, ſignum cœleſte, Procl. de ſphæra. Pariter machina nautica, cujus in naumachia uſus apud Polybium lib. 10. c. 1. & Appianum. Corvus demolitor, & grus Vitruvio. De his corvis mentionem facit Curtius l. 4. Κόραξ fuit etiam locus ſupplicii in Theſſalia. Ariſtoph. in Nub. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ; non abibis in perniciem?
Κοράξαι, ſuppliciter obſecrare, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel ἀίσσω, precibus inſto. f. ξω.
Κοράσιον, ȣ, τὸ, puella, a κόρος, ȣ, ὁ, juvenculus. Th. κορέω, verro, purgo.
Κορβᾶν, Hebr. oblatio, donum. Syriace κορβανᾶς.
Κόρδαξ, ακος, ὁ, ſaltatio quædam ridicula, & ruſtica in comœdiis, Demoſth. κόρδαξ capitur pro pede trochæo apud Quintil. lib. 9.
Κορδύλη, ης, ἡ, clavæ caput, quæ pars craſſior. ipſa clava, & aliquid ſimile, tuber. Eſt & fœtus thynni, qui in pelamidem abit, & anno exacto thynni nomen aſſumit. Ariſtot.
Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Core. Hebr. calvus.
Κορέει, pro κορέσει, per ſyncopen κορέει, pro κορέσει, f. 1. ut ὀρύει, pro ὀρῶ. Th. κορέω, ſatio.
Κορέννυμι, f. κορέσω, ſaturo, idem ac κορέω, ſatio.
Κορέσασθαι, ſaturato, aor. 1. inf. med. pro imperat. κορέσαντο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. a κορέννυμι, ſeu κορέω, ſatio.
Κορέσειεν, ſaturaverit, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. a κορέννυμι, ſeu κορέω, ſatio.
Κορεσθεὶς, ὁ, ſatiatus, aor. 1. part. paſſiv. κορεσθῆναι, aor. 1. inf. paſſiv. ab aor. 1. ind. ἐκορέσθην, verbi κορέννυμι, ſeu κορέω, ſatio.
Κορέω, verro, purgo; item ſatio. f. έσω, & ήσω. Hinc κόρος, ȣ, ὁ, ſcopa; item puer, juvenculus. etiam ſatietas. κόρη, ης, ἡ, pupa, puella.
Κόρη, ης, ἡ, pupa; pupilla oculi. puella: virgo: pulchra mulier. Κόρη ſignificat etiam manicam. Item genus chirothe-

Digitized by Google

rothecæ, quo etiam hodie mulieres noſtræ utantur. Xenoph.

Κορθύνεται, faſtigiatur, 3. ſing. præſ. κορθύνομαι, in acervum colligor.

Κόρθυνε, collegit, 3. imperf. act. Jonic. verbi κορθύνω, vel κορθύω, coacervo. Th. κόρθυς, ὁ, acervus.

Κόρθυς, υος, ἡ, acervus, agger, tumulus. q. a κορύσσω, aut κόρυς, a ſimilitudine galeæ. Hinc κορθύνω, coacervo, colligo.

Κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum. Idem & κορίαννον, & κόριον. Item κορίαννον fuit annulus, qui in indice ferebatur. Poll. lib. 2. ornatus muliebris.

Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρον, aut κόρην, unde κορίζομεναι, αἱ, puellæ nubiles.

Κορωνεύς, ὁ, e clanculario concubitu conceptus. ex ea ſcil. quæ κόρη, virgo, putabatur.

Κορίνθιοι, ων, οἱ, Corinthii. a Κόρινθος, ου, ἡ, Corinthus, urbs Græciæ.

Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, puellula. Eſt & κόριον, ſacrificium pro κόρων, pueris. Tum κόριον eſt coriandrum.

Κόρις, ιος, ἡ, καὶ ὁ, cimex. q. a κείρω, ſcindo. Item piſcis quidam. κορίζω, a cimicibus repurgo.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, truncus. κορμὸς ξύλου, candex. κορμὸς ἀνθρώπου, truncus. a κείρω, tondeo.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri, Cornelius. Lat. a cornu dictus.

Κόροιβος, ου, ὁ, ſtultus. a quodam Corœbo, ſtulto viro.

Κόρεω, gen. Jon. a κόρος, ου, ὁ, ſatietas. Th. κορέω, ſatio.

Κόρος, ου, ὁ, puer, pullus: novellum germen: ramus: ſcopæ: ſatietas. Et pro inſolentia, & petulantia, quæ a ſatietate. Eſt & Κόρος, Corus, menſura aridorum. Item, hominum multitudo, Galen. in Gloſſ. Item menſuræ genus. Sed κόρος, ... niger. q. a καίω, uro.

Κόρρα, & κόρση, ας, ἡ, Dor pro κόρρη. ſeu κόρση, tempus, pars capitis: & pro toto capite ſumitur.

Κόρση, & Att. κόρρη, ης, ἡ, crinis, quia ... tondetur. κορσόω, tondeo.

Κορύβας, αντος, ὁ, ſacerdos Rheæ, ſeu Veſtæ. Hinc κορυβαντιάω, inſanio more Corybantum. κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, luſtratio, ſeu expiatio, quæ fit a Corybanta: inſanus furor.

Κορυδαλλὶς, ἡ, herba, ſumaria bulboſa, cujus uſus in morbis colicis: alauda.

Κορυδαλλῶ, Dor. pro κορυδαλλοῦ, gen. a κορυδαλλὸς, alauda.

Κορυδὸς, & κορυδαλλὸς, ὁ, alauda, avis, galerita, caſſita. q. a κόρυς, galea.

Κόρυζα, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens, mucus. Item ſuperbia, faſtus.

Κορυθάιξ, qui κόρυθα ἀίσσει, galeam movet: bellator violentus.

Κορυθαίολος, ου, ὁ, qui habet galeam variegatam. Iliad. β. lege κορυθαίολος.

Κόρυθος, gen. ſing. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. acc. ſing. κόρυθα, & κόρυν. Et avis e trochilis, forte quia κόρυν ἔχει, galeam habet. Eſt & κόρυθος, fruſtum maſſæ. q. a κορέω, ſatiare.

Κώρυκος, ου, ὁ, pera, ſacculus, genus pilæ ex pelle factæ, ventoque inflatæ, Latinis follis. Item teſtium conceptaculum, & ſacculus, ſcrotum, Apſyrt.

Κόρυμβος, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, cincinnus. Item coma muliebris plexilis. Pariter coles, & racemus, ſive racemus. κόρυμβα ὄφρυν, id eſt, ramus, in Epigr. Eſt etiam idem, ac ῥόμβος, turbo. hinc κόρυμβα, roſtra: q. a κάρα, caput.

Κορύνη, ης, ἡ, clava, quia capitatus fuſtis. Hinc κορυνήτης, clava pugnans.

Κορυνηφόρος, ὁ, ſatelles clavam geſtans.

Κορυπτίλος, ου, ὁ, & κορυπτόλος, vel κορυπτίλος, ου, ὁ, cornupeta.

Κορύπτω, caput jacto, cornu ferio, arieto.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea, caſſis. Eſt & κόρυς, alauda, galerita. Hinc κορυστὴς, οῦ, ὁ, armiger. κορύσσω, armo.

Κορυσσέμεναι, Jonic. & Dor. pro κορύσσειν, præſ. inf. a κορύσσω, armo.

Κορύσσω, galea armo, armo; orno; augeo, turbo. concito: ſurgo: ſævio. Argon. a. Th. κόρυς, galea.

Κορυστὸς, ἡ, ὸν, auctus. a κορύσσω, augeo. Th. κόρυς, galea.

Κορυφαῖος, ὁ, princeps, ſummus.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, proprie capitis, quia a κάρα, ſummum in quavis re. dativ. plur. Jon. κορυφῇσιν. Hinc κορυφαῖος, ου, ὁ, ſupremus, præcipuus, cujuſque ordinis caput, & princeps. κορυφόω, erigo, attollo, impleo.

Κόρχορος, ου, ὁ, olus quoddam ſylveſtre vile, Theophr. hiſt. l. 7. c. 7. Scribitur & κόρκορος. unde proverb. κόρχορος ἐν λαχάνοις, Eraſmus in Chiliad.

Κορώνη, ης, ἡ, cornix; fulica, vel mergus, Homer. Odyſſ. ξ. Item curvatura in arcu, ubi figitur ex utraque parte nervus: a quibuſdam corona tenuis dicitur, a Valla cuſpis. Κορώνη etiam vocatur apex ligni inter utrumque bovem in aratro protenſi. Sic annulus jugi, Apoll. l. 3. Ruffo medico κορώνη eſt ſutura ſincipitis: Hippocrati de natura oſſium eſt exortus, ſive proceſſus rotundus in ulna, vexillo coronæ genus Euſtathio: penis glans, βάλανος Artemidoro. Κορώνη etiam vocatur κόραξ, catena, ſeu catenula oſtii, vel annulus, quo fores pulſantur, & attrahuntur. Hinc κορωνίζω, cornici ſtipem colligo. κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis cum puppi inflexa.

Κορωνιόωντα, pro κορωνιῶντα. acc. ſing. part. præſ. Poet. verbi κορωνιάω, incurvus, & lunatus ſum. Th. κορώνη.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis roſtrata. Item faſtigium, ſummitas, & apex in re aliqua, finis. Th. κορώνη.

Κορωνόπους, herba, quæ & κορωνόπους, a cornicis pede ſic dicta. Dioſc. l. 2. c. 158.

Κορωνὸς, οῦ, ὁ, altus, cervicem attollens, ferox, improbus. Cyrillus explicat angulum.

Κόσιοι, αι, α, eſt μονάδες, ſeu finis numeri poſt centum uſque ad mille: ut διακόσιοι, αι, α, id eſt δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσιοι dici, quaſi ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ, ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum. Ex κόσκινον, cribrum, & μάντις, εως, ὁ, vates.

Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum. κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ, cribrarius. Pſello eſt figura, quæ collectione numerorum perficitur, eo quod velut per incerniculum quoddam dilabantur primi quilibet numeri.

Κόσκυλμα, ατος, τὸ, corii minutum præſegmen, quod abjicitur. Ariſtophani in Equit. κοσκυλμάτια fallacia verbula, & illecebroſa.

Κοσμέω, ῶ, orno, como, laudo: impero, rego. f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, & Jon. κόσμησα, ας, ε.

Κόσμηθεν, ornati ſunt, Bœot. ſyncop. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Jon. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, ornare.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κοσμέω, orno.

Κοσμήσαντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμήτορε, principes, nom. dual. a κοσμήτωρ, duo, principes. Th. κόσμος, ordo.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, mundanus, a, um. a κόσμος, mundus, ordo.

Κόσμιος, ου, ὁ, ἡ, bene compoſitus, moderatus. κόσμιον, ου, τὸ, & κοσμιότης, ἡ, modeſtia.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Nazianz.

Κόσμον, jumentum, Græcis barbaris.

Κόσμος, ου, ὁ, ordo; item mundus, ornatus, pulchritudo. κόσμος γυναικεῖος, mundus muliebris. Plato de Rep. κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ornator: item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορος, ὁ, princeps, dux.

Κόσμῳ φέρειν τι, Poeticum loquendi genus, pro κοσμίως, ἢ μετρίως φέρειν τι, aliquid moderate ferre.

Κόσος, pro πόσος, Jonice, quantus.

Κόσσαβος, pro κόττα βος, ὁ, maxilla.

Κόσσυφος, & Att. κόττυφος, ου, ὁ, merula avis. q. a καῦσις, uſtio, & ὀφὴ, textura, quia eſt velut aſtis, aut nigris pennis.

Κόστη, ακόστη, ἡ, hordeum.

Κόστος, ου, ὁ, coſtus, planta aromatica, cujus radix eximii odoris. Dioſc. l. 1.

Κόσυμβος, ου, ὁ, nodus: nodus capillorum, veſtis fimbriata. Exod. c. 28. q. a κόμβος, nodus, προσωπεῖον: vel a κοσμῶ, & ἀμβαίνω, ut ſit nodus, qui ornatus cauſa alicui immittitur. Legitur & κοσύμβη.

Κοτὲ, Jon. pro ποτὲ, quondam, interdum. κότερα, Jon. pro πότερα.

Κοτέει, infeſtus eſt, 3. ſing. præſ. a κοτέω, iraſcor. f. έσω, & έσω. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Κοτέσσεται, iraſcetur, f. 1. med. gem. σσ, verbi κοτέω, iraſcor.

Κοτέω, iraſcor. κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, figulus figulo eſt infeſtus, Heſiod. f. έσω, & ήσω, p. κεκότηκα. præſ. part. f. g. κοτέουσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præſ. κοτέων, οντος, ὁ. Th. κότος, ira.

Κοτήεις, εντος, ὁ, iratus. Th. κότος, ira vetus.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ, qui fert oleaſtros. ex κότινος, oleaſter, & φέρω, fero.

Κότινος, ου, ὁ, ἡ, oleaſter, & corona ex oleaſtro. Theophraſto acinus l. 2. c. 8.

Κοττὶς, ίδος, ἡ, occiput, nervus cervicis, cerebellum, Hippocr. Item ira, inimicitiæ.

Κότος, ου, ὁ, & τὸ κότον, vetus ira. quia diu in mente manet, a κεῖμαι. Manet alta mente repoſtum, Virg. Hinc κοτέω. f. έσω, & ήσω, iraſcor.

Κότταβος, & κόσσαβος, ου, ὁ, genus luſus convivalis, reliquiarum ſc. vini eleganter cum ſonitu effuſio. Plauto cottabus eſt ænea phiala, quam in convivio apponere ſolebant vino plenam: deinde in minora pocula ab alto transfundentes ſonum edebant, qui ſi eliſa major ederetur, ab amaſiis diligi ſe augurabantur. Accipitur etiam pro ipſo ſono. Hinc κοτταβίζω, hujuſmodi ſonum elido, & κοτταβεῖον, ipſe ludus, Plutarch. in Sympoſ. Et κοττάβια, præmia vincenti eo ludo data. Et qui ita ludebant, μεθυσοκότταβοι appellabantur. Vide Athen. lib. 11.

Κόττη, ης, ἡ, & κοττὶς, ίδος, ἡ, caput. Hinc κόττοι gallinacei dicti, quod criſtam in capite ferant.

Κοττέω, vehementer verberare, lancea configere, pro κόπτειν, Heſych.

Κόττος, alea. forte a κοττέω, jacere. κοττίζω, alea ludo. κοττιστὴς, aleator. Eſt & κόττος, gallus, capitis inſigne, criſta. Eſt & nomen viri, ſeu gigantis.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavitas, cavitas coxæ, ſinus, femoris cavitas: hemina. Athenæo l. 13. genus quoddam ludi.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem ac κοτύλη, & acetabulum.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ, ἡ, in poculum fluens, a κοτύλη, ης, ἡ, poculum, & ῥέω, fluo.

Κοτυλίσκος, placenta, ex cotyla farinæ. Item parvus crater, quo in ſacris utebantur.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum capiens quantum κοτύλη, menſura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, Cotys, dæmon turpitudinis præſes, aut a κοίτη, pro libidine. aut a κότος, ira. nam propter illa venit ira Dei in homines. Hinc ſacra turpia, κοτύττια.

Κοῦ, ubi, Jon. pro ποῦ, ubinam?

Κούαρτος, ου, nomen viri. Lat. Quartus, Sic κοαίστωρ, ωρος, ὁ, quæſtor.

Κουβαρίς, aſellus, qui ſub aquariis vaſis, ſtabulatur, cuſio.

Κοὐκ, pro καὶ οὐκ, & non.

Κοὐκέτ', pro καὶ οὐκέτι, nec jam. Th. ἔτι, adhuc.

Κοῦκι, fructus arboris. q. a κίκυς, robur.

Κουκούλλιον, cucullus. Gl. Cyr. χειρομάνδιλιον, cucula. Illud a κύκλῳ, hoc, quia τὸ κάρα καλύπτει.

Κούκουμος, hæc cucuma. eſt vas ventricoſum, ut cucumis.

Κουλεὸς, ὁ, vagina, Jon. pro κολεὸς.

Κο-

Digitized by Google

Κοῦμι, eſt verbum Hebr. Marc. 5. 41. ſurge.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. q. a κείρω, tondeo. hinc κουρεῖον, tonſtrina.

Κούρη, ης, ἡ, puella, Jonic. pro κόρη. dat. plur. Jonic. κούρῃσι, Th. κορέω, verro.

Κουρῆτες, ων, οἱ, Curetes, Corybantes. dat. plur. Jon. κουρήτεσσι.

Κουριδίης, genit. ſing. Jon. a κουριδίη. V. in

Κουρίδιος, α, ὁ, qui juvenilis ætate uxorem duxit. κουριδίη, ης, ἡ, quæ ſic virum. a κοῦρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουρίζοντα, a teneris educant, 3. plur. præſ. act. quod a κουρίζω, adoleſco. quod a κοῦρος, Jon. pro κόρος. Th. κορέω, ſatio.

Κοῦρμι, curmi, potionis genus, ut cereviſia. Ducamus a κεράω, miſceo.

Κοῦρος, Jon. pro κόρος, ὁ, juvenculus. ut & κούρη, pro κόρη, juvencula.

Κουρότερος, ὁ, junior. a κοῦρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουροτρόφος, ε, ὁ, juvenculorum nutritor. a κούρη, pro κόρη, juvencula. Th. κορέω, & τρέφω, alo.

Κουστωδία, ας, ἡ, cuſtodia. vox origine Latina.

Κούφως, pro κούφως, leviter, adv. a κοῦφος, levis.

Κουφίζοντα, acc. ſing. f. g. præſ. part. act. a κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, levis.

Κουφίζω, allevo, ſublevo. imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. p. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. a

Κοῦφος, ε, ὁ, levis, facilis, inanis. Item remiſſus. Dioſcor. ἕψε κούφῳ πυρὶ κινῶν τρανῶς, coque igne non vehementi leniter movens. κοῦφα σπέρματα, a Theophraſto vocantur ſemina, quæ terram nimia defructione non exinaniunt, ſed quaſi ſublevant, atque recreant. Unde κουφότης γῆς, ejuſmodi ſoli levamentum. hinc κούφως, adverb. facile, κουφότερος, comparat. κουφίω, & κουφίζω, levo, ſublevo. an a κόπτω, tundo?

Κόφινος, ε, ὁ, cophinus, corbis, vas vimineum. a κόπτω, quia ſit ex ſectis viminibus.

Κόχλαξ, ακος, ὁ, calculus, lapillus: q. a κάχληξ, calculus. κόχλος, concha, a κοχλάω, quia in gyrum acta.

Κοχλιάριον, ε, τὸ, cochleare. a κοχλάω, gyro.

Κοχλίας, ε, ὁ, cochlea. gen. plur. κοχλιῶν, ab eodem them.

Κόχλος, ε, ὁ, concha. Th. κοχλάω, gyro.

Κοχλάω, gyro, roto. Hinc κόχλος, ε, ὁ, concha, κοχλίας, ε, ὁ, idem. κοχλιάριον, ε, τὸ, cochleare.

Κόχος, ε, ὁ, humor abunde fluens.

Κοχύδεσκον, Jonic. pro ἐκόχυδον, imperf. verbi κοχυδέω, ſuperfundo.

Κοχύεσκον, ſtillabat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἐκόχυε, per epentheſin τ σκ, verbi κοχύω, magna cum copia defluo.

Κοχώνη, ης, ἡ, & κόχωνον, ε, τὸ, coxendicis commiſſura.

Κόψας, αντος, ὁ, a. 1. part. κόψεν, Jon. pro ἔκοψεν, 3. ſing. a. 1. activ. verbi κόπτω, ſcindo.

Κόψιμος, ε, ὁ, arbor meſpilo ſimilis. Theophraſt. l. 3. hiſt. Plant. c. 15.

Κόψιχοι, ſeu κόψυχος, ε, ὁ, avis quædam, merula. Vide κόσσυφος.

K P.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, aor. 1. imper. verbi κραίνω, perficio.

Κράατ', pro κράατα, nom. plur. a κρᾶας, ατος, τὸ, caput.

Κράββατος, ſeu κράββατος, ε, ὁ, grabatus, lectus humilior: lectica.

Κραγγὴ, κραγγών, vel κραγγών, cancer, piſcis a ſquillarum genere. Videtur dici a κέρας, cornu, & ἐγγὺς, quia cornua habet in fronte propinqua.

Κραγεὶς, ὁ, clamatus, a. 2. part. paſſ. κραγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κράζω, clamo.

Κραγέτης, ε, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo. p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, ſeu κραδάω, vibro, quatio. a κράδη, ramus; item folium.

Κράδη, ης, ἡ, ramus ficulneus, folium, q. a κλάδος, λ in ρ liqueſcente. Eſt & κράδη, ficus ſylveſtris. Hine κράδος, ε, ὁ, idem, κραδάω, & κραδαίνω, vibro, criſpo.

Κραδίη, ης, ἡ, cor, pro καρδίη, per metatheſin. Sic κραδίη, ης, ἡ, Jon. cor.

Κραδίην, Jon. & per metatheſin, pro καρδίαν, acc. ſing. a καρδία, ας, ἡ, cor.

Κράζω, clamo. imp. ἔκραζον. f. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξα, & per reduplicationem ἐκέκραξα. paulo poſt fut. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc per epentheſin τ α, κραυγὴ, ης, ἡ, clamor. κραυγάζω, clamo.

Κραθεὶς, έντος, ὁ, mixtus, a. 1. part. paſſ. a κεράννυμι, miſceo, diluo. fut. κεράσω, & per ſyncopen κράσω. perf. paſſ. κέκραμαι. a. 1. paſſ. ἐκράθην.

Κραθῆναι, miſceri, aor. 1. inf. paſſ. verbi κεράννυμι. fut. άσω, miſceo. Th. κεράω, idem.

Κραίνω, perficio, effectum reddo: præſum, impero. ὁ κραίνων στρατῦ, qui imperat exercitui, Sophocl. in Ajace. Apud Hippocratem Galenus exponit per λήγειν, deſinere. Hinc κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector. κραίντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps.

Κραιπάλη, ης, ἡ, crapula, comeſſatio. Item dicuntur κραιπάλαι, medicamenta, quibus vini levitas excitatur: ἀκραιπάλα, medicamenta ebrietatem prohibentia. hinc κραιπαλίζω, crapulor. q. ex κάρα, τὸ, caput, & πάλος, ε, ὁ, agitatio.

Κραιπνὸς, ἡ, ὁ, velox, celer. hinc κραιπνῶς, velociter, adverb. pro κραιπνῶς. κραιπνῶς διώκεσθαι, velociter currere, in Epigr.

Κραῖρα, ας, ἡ, caput. q. a κάρα, & aliquando idem eſt, ac κεραία, antenna.

Κραίων, ὁ, rex. κραίουσα, ἡ, regina. a κραίω, regno.

Κράμβη, ης, ἡ, braſſica, caulis. gen. pl. κραμβῶν. quaſi a κάρα, quia capitata

Κράμβος, ε, ὁ, aridus. torridus. Eſt & vitium in uvis ex aduſtione. ex καίω, uro. ρ interpoſito κραμβαλέος, κραμβαλέος, toſtus.

Κραμβοφάγος, nomen ranæ. ex κράμβη, braſſica, & φάγω, comedo.

Κράνα, ας, ἡ, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, fons. hinc κρανιάδες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, fontium Deæ. quæ & Najades, & Nymphæ vocantur, quæ & κρανίδες dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ἡ, ὁ, aſper, ſterilis, montanus. a κάρηνον, vertex, caput.

Κρανέεσθαι, abſolutum iri, pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, perficio, idem ac κρααίνω. f. κρανῶ. f. 2. med. κρανοῦμαι. fut. 2. inf. med. κρανεῖσθαι, & dialyſi Poet. ſeu Jon. κρανέεσθαι.

Κρανεία, ας, ἡ, cornus arbor. a κρανίον, quia capitatum fructum fert.

Κρανίον, ε, τὸ, galea. a κρανίον, quia capitis tegumentum.

Κρανιάδων. gen. pl. Dor. pro κρηνιάδων. Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, ης, ἡ, fons.

Κρανίον, ε, τὸ, calvaria, cranium, caput. item poculi genus. Pariter erat gymnaſium ante Corinthum, Laert. lib. 3. A Theophr. dicitur κρανίον genus fruticis radicibus carentis, ut tubera, & fungi, l. 1. hiſt. plant. Item κρανίον fuit nomen civitatis Cephaleniæ. Thucyd.

Κράνον, ε, τὸ, caput corni, fructus Theophr. ſed κράνος, εος, τὸ, galea.

Κράξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κράζω, clamo. f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κρᾶας, κράατος, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ε, τὸ, idem.

Κράσπεδον, ε, τὸ, fimbria, limbus. Item a ſimilitudine radicis montis dicitur uvæ, ſive columellæ affectus in tenuem, & oblongam membranam deſinentis. Aretæus l. 2. Acutor. Item κράσπεδον de retibus uſurpatur, Poll.

Κράστις, εως, ἡ, gramen, fœnum ſemiaridum. Idem ac γράστις.

Κράταιγος, ε, ὁ, ſeu κραταιγὼν, ωνος, ὁ, arboris ſpecies folio meſpili ſine inciſura.

Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, ὁ, firmus, fortis, a κραταιὸς, fortis. Them. κράτος, εος, τὸ, robur, & γύαλον, ε, τὸ, cavitas, vola.

Κραταιὸς, ἡ, ὸν, potens, fortis, validus, robuſtus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταιόω, ῶ, corroboro, confirmo. f. ώσω. p. κεκραταίωκα. imperf. paſſ. ἐκραταιούμην, ου, ετο, praeſ. imperat. paſſ. a. plur. κραταιοῦσθε, fortes eſtote. aor. 1. ind. paſſ. ἐκραταιώθην. inf. κραταιωθῆναι. Them. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταίποδες, ων, οἱ, qui pedes robuſtos habent. ex κραταιὸς, fortis. Th. κράτος, τὸ, robur, & πῦς, pes.

Κραταίπους, per ſyncopen pro κραταιόπους, ὁ κραταιὸς πόδας ἔχων, de tauro, qui validos, & firmos pedes habet. Ex κραταιὸς, & πῦς, pes.

Κρατεῖ, dominatur, 3. ſingul. præſ. ind. verbi κρατέω, dominor.

Κράτει, imperio, dativ. ſing. a κράτος, εος, τὸ, robur, imperium.

Κράτει, 2. ſingul. imperat. præſ. Sed κρατεῖ, 3. ſingul. præſ. ind. act. verbi κρατέω, impero.

Κρατεράων, pro κρατερῶν, gen. plur. Æol. f. g. a κρατερὸς, ά, ὸν, validus, ſuperl. κρατερώτατος. Th. κράτος, robur.

Κρατερὸς, ὰ, ὸ, fortis, validus, minax. in dual. κρατερώ, ejuſdem them.

Κρατερόφρονα, acc. vel dat. a κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui infracto animo eſt. ex κράτος, εος, τὸ, robur, & φρὴν, animus.

Κρατερώνυχας, ſolidas ungulas habentes, acc. pl. a κρατερώνυξ, υχος. Ex κρατερὸς, fortis, quod a κράτος, & ὄνυξ, unguis.

Κρατευτάων, gen. plur. Æol. pro ῶν, a κρατευταὶ, αἱ, veruum fulcra, ac baſes. Th. κράτος, robur.

Κρατέω, ῶ, teneo, apprehendo: vinco, domo: fortiter impero. Interdum maneo. κρατῶ τῷ πολέμῳ, bello ſuperior evado. Demoſth. fut. ήσω. a. 1. ἐκράτησα, perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, eam gen. fieri compotem. perf. paſſ. κεκράτημαι. Them. κράτος, robur.

Κρατηθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κρατὴρ, & Jon. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Item ſignum cœleſte. Procl. in ſphæra. Item κρατῆρες in monte Ætna dicuntur foramina, a quibus ignis, cinisque evomitur. Ariſt. de mundo. Pariter κρατὴρ dicitur in fonte ſalientis aquæ conceptaculum; Odyſſ. ε.

Κρατηρεῖον πλοῖον, τὸ, navigium inſtructum. Herodot.

Κρατηρίζω, vinum infundo, libo.

Κρατηρίσκον, & κρατηρίδιον, ε, τὸ, parva cratera, Pollux.

Κρατησίμαχος, ε, ὁ, qui victoriam in prœliis obtinet. Ex κρατέω, quod a κράτος, εος, τὸ, robur, imperium, & μάχομαι, pugno.

Κρατησίππος, ε, ὁ, qui vicit equis, ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κρατησίπους, οδος, ὁ, ἡ, qui pedibus, curſuque pedum vicit. ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατὶ, capiti: dat. ſing. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Th. κάρηνον, idem.

Κρατὶς, ἡ, farrago. Ariſtot. l. 8. Anim.

Κρατιστεύω, ſum præſtantiſſimus, & fortiſſimus. Xenoph. τῷ σώματι, καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, corpore & animo præſtantes.

Κράτιστος, η, ον, validiſſimus, a, um, præſtantiſſimus, ſuperl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κράτος, εος, τὸ, & per metatheſin κάρτος, robur, potentia, victoria, imperium, Sophocl. q. ab inuſitato κράω, vaſto. Vel a κραίνω, potenter facio. κρατὺς, robuſtus. Hinc ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, rerum potens. ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ἀριστοκρατία, ας, ἡ, ſtatus, ſeu forma Reipubl. quæ gubernatur ab optimatibus. δημοκρατία, ας, ἡ, imperium populare. παγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ. παντοκράτωρ, ορος, omnipotens.

Κρατὸς, capitis, gen. ſing. a κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

Κρατοῦντας, acc. plur. part. præſ. verbi κρατέω, impero.

Κρατύνω, confirmo, munio, firmo, cum accuſ. Item oſſa fracta, cum per callum glutinantur, dicuntur ab Hippocrate κρατύνεσθαι, a Celſo conſervere.

Κρατὺς, ὁ, fortis,

Κρατυσμὸς, ὁ, corroboratio.

Κραυγάνομαι, pro κραυγάζομαι, vide κραυγάζω, vociferor, vagio.

Κραυγάζω, vociferor, vagio. fut. άσω. perf.

Digitized by Google

perf. κεκράγμαι. a κραυγὴ, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo. f. ξω.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen ranæ. a κραυγὴ, ἡ, clamor. Th. κράζω.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo.

Κραῦρος, ου, ὁ, aridus, ſiccus. quaſi καύρος, vel καίυρος, a καίω, uro.

Κρέα, nom. vel acc. plur. contracta pro κρέατα, a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέας, ατος, & Att. κρέως, τὸ, caro. In plur. κρέατα, κρέαα, κρέα, gen. plur. κρεάτων, & κρεῶν. q. a κείρω, ſeco. ὅτι δὲ διαιρετὴ ἡ σὰρξ πάντη, dividua eſt caro undiqua: aut a κέαρ, cor, quod in ſuperioris præcipuum: aut a κρᾶς, vel κάρα, quæ ſummitas carnis. Tum κρέας, eſt caro animalis mortui: duc argo a κὴρ, mors: aut a κέω, ſeco, & ῥᾴα, facile. eſt enim ſectilis. Inde κρεονόμος, qui carnem dividit, κρέα νεμέω, carnem divido. κρεωπώλιον, ου, τὸ, macellum, laniena. κρεωπώλης, ου, ὁ, macellarius, lanio.

Κρείουσα, Dor. pro κρείουσα, regina, præſ. part. a κρέω, impero, Poet. κρείω.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, ahenum, a κρέας, caro. Eſt & Κρεῖον, acc. ſing. a Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. ſing. a Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri. q. a κραίνω, impero.

Κρείσσονα, nom. plurel. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. a κρείσσων, melior.

Κρείσσοσιν, præſtantioribus, dat. plur. a κρείσσων, compar. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, robur.

Κρείσσων, vel ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, præſtantior, vel melior, & τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρειττόνων, dativ. plural. a κρείττων, ſeu κρείσσων, melior.

Κρείω, Poetic. pro κρέω, impero. hinc κρείων, imperator.

Κρείων, οντος, ὁ, regnator. a κραίνω, impero. Eſt & Κρείων, οντος, ὁ, nomen proprium.

Κρειῶν, Poetic. pro κρεῶν, genit. plural. a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine, ſeu radio pulſo. f. ξω. p. χα. quaſi a κρούω, pulſo. κρέκειν ἱστὸν, texere telam.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. a κρέμαμαι. Th. κρεμάω, ſuſpendo. a. 1. part. κρεμάσας, αντος, ὁ.

Κρεμασθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. κρεμασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρεμάω, ſuſpendo.

Κρεμάω, ῶ, κρεμαννύω, & κρεμάννυμι, ſuſpendo. fut. άσω. aor. 1. ἐκρέμασα. præſ. paſſ. κρέμαμαι, σαι, ται, pendeo, ſuſpendor. a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην. a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῶ. aor. 1. part. κρεμασθείς. Hinc κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit. κρεμαστήριος, ε, ὁ, penſilis. κρεμαστὸς, ῦ, ὁ, idem. κρεμάστρα, ſuſpendium.

Κρέμβαλον, ου, τὸ, crepitaculum. Ducamus a κρέκω, vel κρέω, & ἐμβάλλω, ut ſit, quod ſola injecta manu pulſatum, edit ſonum jucundum.

Κρέμυς, quidem piſcis. vide Athan. lib. 7. cap. 15. q. a κάρα, & ἐμεῖν, q. capite vomat aliquid.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, capillus. Item avis pugnex. Ariſtoph. in Avibus. eadem & κρεκὰς, a κρέκω, ſono. forte a roſtri crepitu.

Κρέουσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρείουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium, Creuſa, vel Regina.

Κρεοφάγος, ου, ὁ, qui carnes edit. ex κρέας, τὸ, caro, & φάγω, edo.

Κρεουργηδὸν, adv. in parva fruſta diſſectum. a κρεουργὸς, lanius. quod a κρέας, caro, & ἔργον, opus.

Κρέσσονες, οἱ, præſtantiores, nom. plur. gen. plural. κρεσσόνων. e κρέσσων, Doric. vel Jonic. pro κρείσσων. Them. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno, Poet. κρείω.

Κρεωδοσία, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio.

Κρεωδότης, ου, ὁ, carnium diſtributor.

Κρεωθοινία, ἡ, cœna ex carnibus.

Κρέων, οντος, ὁ, Rex. a κρέω, impero. hinc κρέουσα, Regina.

Κρήγυον, ου, τὸ, bonum, placitum. q. κῆρι ἡδὺ, cordi jucundum.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, inſula, velum, vitta; item pinnæ murorum. Per metaphoram Heſiodus pro mœnibus uſurpat, ut ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, qui Thebes mœnia obtinet. Item ſignificat operculum vaſis, Odyſſ. γ.

Κρήηνον, perfice, e. 1. imperat. act. κρηῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, a quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poet. pleonaſm. tanquam a κρααίνω, mutato priori α in η, pro κρᾶνον.

Κρηθείδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ου, ὁ, ὁ Κρηθέως παῖς Αἴσων, Crethei filius Æſon.

Κρῆθεν, adv. a capite. a κρὰς, κρατὸς, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.

Κρῆθμον, ου, τὸ, herbæ genus.

Κρηθεὺς, ὁ, Crethon, nomen proprium.

Κρῆιον, placenta, quæ carnes immiſtas habebat: mittebatur a ſponſa ad ſponſum, Athen. lib. 14. a κρέας, & κρῆς, caro.

Κρήμνη, præcipita, per apocopen pro κρήμνηθι, præſ. imperat. verbi κρήμνημι, præcipito. imperf. ἐκρήμνην, ης, η. ita ut κρήμνη poſſit eſſe imperf. Jon. Th. κρημνὸς, ῦ, ὁ, præcipitium.

Κρημνημι, præcipito. hinc præſ. inf. κρημνάναι, part. κρημνὰς, άντος, ὁ. a κρεμάω, ſuſpendo.

Κρημνοκοπέω, glorior, me jacto, magnifice de me prædico.

Κρημνοποιὸς, ῦ, ὁ, grandiloquus, Ariſtoph. in Neb.

Κρημνὸς, ῦ, ὁ, præcipitium, locus eminens, & abruptus. Hippocrati labrum ulceris, & pudendi muliebris. Hinc κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, præruptus, arduus. κρημνίζω, præcipito.

Κρῆνον, a. 1. inf. act. κρῆνον, perfice, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, perficio.

Κρηνάων, gen. plur. Æol. pro κρηνῶν. a κρήνη, ης, ἡ, fons.

Κρήνη, ης, ἡ, fons: aqua pluvia retenta, & ſtagnans. Plato de Leg. In Poemate Epigonis vas aquarium.

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, baſis, fundamentum Xenophonti, placenta Polluci, crepida Gellio.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, Cretenſis. οἱ Κρῆτες Cretenſes. Κρῆσσα, ης, ἡ, Cretenſis fœmina. Κρητίζειν, Cretiſſare, Cretenſes imitari.

Κρησέρα, ας, ἡ, cribrum, ſeu lineus ſacculus, per quem aliquid colatur. Ducamus a κρίνω, ſecerno, unde & cribrum.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. Creſcens.

Κρησφύγετον, τὸ, refugium, latebra, aſylum, perfugium, Herodot. q. a Κρὴς, Cretenſis, ſc. Minois, & φεύγω, fugio.

Κρήτη, ης, ἡ, nom. Inſulæ, Creta. Inde Κρῆτες, Cretenſes.

Κρητῆρος, genit. ſing. κρητῆρι, dat. pl. e κρητὴρ, Jon. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Th. κεράννυμι, miſceo. fut. άσω.

Κρῖ, τὸ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum, apud Homerum. Alii per apocopen pro κρῖμνον dici volunt.

Κριαίνω, rideo. Heſych. q. κῆρι ἀδεῖν, cordi placere; Bœotii uſurpant pro γελάω.

Κρίβανος, ου, ὁ, clibanus. κριθῆς βαῦνος, hordei fornax.

Κρίγε, Jon. pro ἔκριγε, 3. ſing. a. 2. verbi κρίζω, ſtrideo. f. ξω. p. m. κέκριγα.

Κρίζω, ſtrideo, ſtridorem edo, tibia cano acutiſſime. fut. ξω. an a κράζω? Hinc κριγμὸς, ῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor.

Κρίθεν, Bœot. ſyncope pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis ſeparati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κρίνω, ſecerno.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum: pudendum virile. Ariſtophanis Comment. & Suidæ; Celſo autem tuberculum parvulum in palpebra ſuper pilorum loco. Hinc κρίθινος, ου, ὁ, hordeaceus. κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. q. a κρίνω, ſecerno, quod ejus grana a ſe invicem diſtent & ſecernantur.

Κριθῆναι, e. 1. inf. paſſiv. κριθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. a κρίνω, judico, diſcerno.

Κρίθινος, ου, ὁ, hordeaceus, a κριθὴ, hordeum.

Κριθῶν, gen. plur. a κριθὴ, hordeum.

Κρίκε, reſonuit, ſtridebat, vel eſt perf. Jon. pro κέκριγε, verbi κρίζω, ſtrideo. f. σω, & ξω. vel eſt a. 2. Jonic. & Poet. pro ἔκριγον, ες, ε.

Κρίκος, idem ac κίρκος, circus, circulus, annulus. κρίκοι ἱστίων, velorum anſulæ, Herodot. Item oſtii annulus, quo fores pulſantur: manus exſecta Lucretio, cantharus Plauto: armilla, brachiale, Plut. in Demoſth. harpago, uncus Heſychio.

Κρῖμα, vel κρίμα, ατος, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta. τὰ κρίματα, lites. Th. κρίνω, judico.

Κρίμνον, ου, τὸ, farina craſſior, ex qua pultes fiunt: mica. Exponitur & κριθή.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. a κρίνω, judico.

Κρινάμενος, ὁ, qui delegit, a. 1. part. med. κρίναντο, 3. plur. a. 1. med. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, judico.

Κρῖνε, judicabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἔκρινε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præſ. verbi κρίνω, judico.

Κρινέωσι, Poet. pro κρίνωσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi κρίνω, judico.

Κρίνον, ου, τὸ, lilium. Aliquando cucurbitæ flos. Item ſpecies ſaltationis in pulpito, vel ſcena chori. Euſtath. ex Athenæo. Dicitur & κρίνος, εος, τὸ, lilium. q. a κρίνω, ſecerno, quod folia ejus ſint diſtincta. Vel a κρίνω, judico. Eſt enim κριτήριον, & indicium veris.

Κρίνω, judico, diſcerno, deligo: ſentio: examino: punio, culpo, condemno: interdum interpretor. κρίνω ὀνείρους, explico ſomnia, Ariſtoph. κρίνω τὰ ὅλα, extremam aleam experiri. f. κρινῶ. aor. 1. ἔκρινα. a. 1. imperat. κρῖνον, ἀτω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, αντος, ὁ, perf. act. κέκρικα. præſ. paſſ. κρίνομαι, in judicium vocor. perf. paſſ. κέκριμαι, a. 1. paſſ. ἐκρίθην. aor. 1. ſub. paſſ. κριθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. paſſ. κριθήσομαι. Hinc κρίσις, εως, ἡ, judicium. κριτὴς, ῦ, ὁ, judex. κριτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum judicandi, & nota, ex qua judicium facimus. διακρίνω, diſcerno. διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio. κατακρίνω, condemno. κατάκριτος, ου, ὁ, damnatus. συγκρίνω, coagmento: item comparo. σύγκριμα, τος, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. ὑποκρίνομαι, fingo, ſimulo.

Κριὸς, ῦ, ὁ, aries, Ariſtot. Item aries bellicum inſtrumentum. Eſt etiam vocabulum architecturæ Heſych. quo ſignificatur ornamentum quoddam inſtar tortilis pampini, & clavicularum, ſive capreolorum in capitulis columnæ Corinthiæ, & Jonicæ. Vitruvius appellat volutam, & helicem. Naves etiam quædam κριοὶ dicebantur, quod arietis inſigne haberent, Bayf. Hinc κριοπρόσωπος, ὁ, arietis vultu præditus.

Κρισὴ, ῆς, nomen mulieris.

Κρίσις, εως, ἡ, judicium, damnatio, diſceptatio, controverſia, ſententia tam civilis, quam criminalis. Item κρίσις ἀντὶ τοῦ ἔκκρισις, excretio Nicandr. κρίσιν λαβεῖν, dimicaſſe, exitum habere, Demoſth. κρίσιν λαμβάνω ἱκανὴν, ſum contentus judicio, Plato de Leg. κρίσιν παραγγέλλειν, diem dicere, Plutarch. in Ageſilao. Eſt etiam κρίσις medicorum vox, qua in morbis eorumdem ſolutio ſignificatur: aliquando vero quælibet repentina mutatio in melius, aut pejus, Galenus Epidemiorum 1. Hippocr. ῥοπὴ ἐπὶ τὸ ἄμεινον, ἢ τὸ χεῖρον.

Κρισάρια, ων, τὰ, Regis ſcrinia. Cteſias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Criſpus.

Κρισσὸς, ὁ, ſciſſura, tuberculum in quercubus, per quod viſcus effluit, & in corpore humano extuberatio dura, ac fœtida.

Κριτήριον, ου, τὸ, tribunal, forum, controverſia. a κρίνω, judico.

Κριτὴς, ῦ, ὁ, judex, arbiter, æſtimator.

Κριτικὸς, ῦ, ὁ, judicialis. judicio valens. κριτικοὶ, οἱ, Poematum judices, & cenſores aliorum operum, Ariſtoph. Grammatici.

Κριτὸς, ῦ, ὁ, Poet. pro ἔκκριτος, eximius; ſecretus. Th. κρίνω, ſecerno.

Κριὼ, ἡ, nomen mulieris.

Κροαίνω,

Κρεμβαλιάζω, pulſo pedibus, laſcive ſalto, cum ſtrepitu cano. q. a κρεμβαλίζω. Th. κρέω, pulſo.
Κρόβυλος, idem ac κρώβυλος, cincinnus.
Κροῖσος, ε, ὁ, Crœſus, Lydorum rex.
Κρόκα, tramam, per ſyncop. pro κροκίδα, acc. ſing. a κροκίς, ίδος, ἡ. vel tanquam a κρόξ. Th. κρόκη, ἡ, trama.
Κρόκη, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, filum: litus: arena. κρόκαι Ariſtoteli ſunt calculi frequenti motu in mari rotundi effecti.
Κροκίς, ίδος, ἡ, idem ac κρόκη, trama.
Κροκόδειλος, ε, ὁ, crocodilus, quia κρόκον δειλιᾷ, crocum metuit. Vel quia eſt animal timidum, δειλὸς, & colore κρόκον imitatur a
Κροκόπεπλος, ε, ὁ, ἡ, croceo peplo. a κρόκος, ε, ὁ, crocus, & πέπλος, ε, τὸ, veſtis muliebris.
Κρόκος, ε, ὁ, & τὸ κρόκον, crocus, & crocum. hinc κρόκεος, έα, εον, croceus, a, um.
Κρόμμυον, & Poet. κρόμυον, ε, τὸ, cepe. q. a κάρα, caput, quia capitata.
Κρονίδης, ε, ὁ, filius τ̃ Κρόνε, ſeu Saturni. genit. Jonic. Κρονίδεω.
Κρονίων, ωνος, ὁ, idem ac Κρονίδης, a Κρόνος, ε, ὁ, Saturnus.
Κρόνος, ε, ὁ, Saturnus. quaſi χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo ſuo orbe: vel quia χρόνε, temporis auctor. Interdum κρόνος, bardus, ſtupidus. hinc Κρονιακὸς, ῦ, & Κρόνιος, ε, ὁ, Saturninus. Κρονίδης, & Κρονίων, ὁ, Saturni filius, Jupiter.
Κροσσαὶ, ſunt pinnæ murorum, & turrium, propugnacula. Alii κρόσσας legunt, & pro ſcalis accipiunt. Thema κροσσός, ῦ, ὁ, fimbria.
Κροσσὸς, ῦ, ὁ, extrema veſtis ora, fimbria, limbus.
Κρόταφος, ε, ὁ, cuſpis ferrea: pilum.
Κροταλίζω, pulſo, concutio, riſu effuſo excipio, Euſtath.
Κρόταλον, ε, τὸ, crotalum, crepitaculum. quia ſonum edit, cum κρόται, pulſatur. Aliis eſt inſtrumentum muſicum, quo Ægyptii utebantur.
Κρόταφος, ε, ὁ, tempus, pars capitis. Homerus.
Κρότος, ε, ὁ, pulſus, plauſus. q. a κρέω, pulſo. hinc κροτέω, pulſo, verbero. κρόταλος, ε, ὁ, homo loquax.
Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, arbor: muſca canina: pars in aure. Κρότωνες Hippocrati ſunt pulmonum branchia cartilaginea, ſive cartilagineæ cavitates in pulmone.
Κροτώνη, ης, ἡ, vitium in olea arbore, tanquam κρότων.
Κρουνὸς, ῦ, ὁ, ſcatebra, ſaliens fons. Item lavacrum, & latrina.
Κρούπαλα, lignei calcei. quaſi a κρέω, & πάλλω, quod vibrent, quæ illis pulſantur calcata. Eadem & κρούπεζα, tanquam κρέεσα πέζα.
Κρέκα, ὁ, a. 1. part. act. a κρέω, pulſo.
Κρέω, pulſo. fut. κρέσω. p. κέκρεκα. a. 1. ἔκρεσα. q. a κέρας, cornu. hinc κρέμα, ατος, τὸ, ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum. κρέσις, εος, ἡ, pulſatio inſtrumenti muſici.
Κρύβδα, & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν, clam. adv. a κρύπτω, occulto.
Κρυβεὶς, ένος, ὁ, abſconditus, a. 2. part. paſſ. κρυβῆναι, aor. 2. inf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo.
Κρυερὸς, ῦ, & Jon. κρυόεις, ὁ, frigidus. hinc κρυόεις, frigidus, horridus. Thema κρύος, εος, τὸ, frigus.
Κρυμὸς, ῦ, ὁ, frigus, glacies.
Κρυόεσσα, ης, ἡ, horribilis, fœm. gen. a κρυόεις, εντος, ὁ, formidandus.
Κρύος, εος, τὸ, frigus, rigor, hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poetic. idem ac κρυερὸς, ῦ, ὁ, frigidus.
Κρυπτάδιος, ε, ὁ, clandeſtinus. hinc κρυπταδίης, gen. ſing. f. g. a κρύπτω, abſcondo.
Κρυπτάζω, cooperio. a κρύπτω, idem.
Κρύπτε, imperf. Jon. vel præſ. imper. verbi κρύπτω, abſcondo.
Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, occultus, a, um. ἐν κρυπτῷ, in occulto. Th. κρύπτω.
Κρύπτεσ', pro κρύπτεσι, occultant, 3. p. ind. præſ. verbi κρύπτω, abſcondo.
Κρύπτω, abſcondo, celo, occulto. f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. 1. paſſ. ἐκρύφθην. aor. 2. paſſ. ἐκρύβην. a. 2. inf. paſſ. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς. Ariſtoteles utitur verbo κρύπτειν etiam pro ita argumentari, ut fallamus, & fateamus eum, cum quo diſſerimus, quo tandem ſimus evaſuri. Hinc κρύψις, εως, ἡ, occultatio. κρυπτὸς, ῦ, ὁ, abditus, occultus. κρύβδην, & κρύφα, occulte. κρυφαῖος, ε, ὁ, occultus.
Κρυσταλλίζω, inſtar cryſtalli ſplendeo. a κρύσταλλος, cryſtallus.
Κρύσταλλος, ε, ὁ, glacies, gelu; item cryſtallus, lapis. q. κρύει σϛελλόμενος, frigore contrahitur in duritiem.
Κρυφᾷ, latenter, ſecreto, clam, Dor. pro κρύφα, a κρύπτω, abſcondo.
Κρυφήιος, ίη, ιον, Poetice, idem ac κρύφιος, ία, ιον, occultus, a, um, latens, clandeſtinus.
Κρυφῆ, occulte, adv. a κρυφὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulto.
Κρυφίων, genit. plur. a κρύφιος, ε, ὁ, occultus. dat. pl. Jon. κρυφίοισι. κρυφίως, occulte, clam. Th. κρύπτω, abſcondo. f. ψω.
Κρύφος, ε, ὁ, Poet. pro κρύψις, εως, ἡ, occultatio, tenebræ, latebra, κρύψις etiam eſt ars quædam, & ſolertia diſputandi.
Κρύψαι, celare, a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, ὁ, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.
Κρύψε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. κρύψεϛι, a. & 3. ſingul. a. 1. ſub. act. verbi κρύπτω, occulto.
Κρώβυλος, ε, ὁ, crinis retortus, cincinni puerorum. Scribitur & κρόβυλος. Aliter & melius κρώβυλος exp. reticulum comam conſtringens. Ducemus a κάρα, vel κόρας, & βάλλω, quod capiti, ſeu crinibus injiciatur.
Κρώζω, crocito, garrio, pipio. Aliquando præda inhio. Eraſm. κρώζη, 3. ſing. ſub. q. a κράζω. hinc κρωγμὸς, ῦ, ὁ, crocitatio, vociferatio.
Κρώμαξ, ακος, ὁ, acervus lapidum. alitor πλώμαξ.
Κρώπιον, ε, τὸ, falx. an a δρέπω, meto?
Κρωσσὸς, ὁ, hydria, vas aquarium.
Κρωσσὸς, ῦ, ὁ, hydria, urceus. Hujus uſus ad κρᾶσιν, temperamentum aquæ cum aliis liquoribus. Licophroni guttus, quo aquæ funditur.

K T.

Κτὰ, Jon. pro ἔκτα, quod per apocopen pro ἔκτανε. Alii vero formant ab aor. 2. ἔκταν, τροπῆ τῦ η ; ut ἔβα, pro ἔβη, verbi κτείνω, occido, vel κτῆμι.
Κτάμεναι, Jon. & Dor. κτάμεναι, pro κτάναι, a. 2. inf. act. a κτείνω, occido. Vel κτάμεναι, Jon. & Dor. κτάμεναι, pro κτῆναι, a κτῆμι, idem cum κτείνω.
Κταμένοιο, gen. Jon. a κτάμενος, qui interemit.
Κτάμενος, ὁ, qui interemit, aut interemptus eſt, a. 2. part. med. verbi κτῆμι, idem ac κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτην, a. 2. med. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτανόμενος. ſic ἐκτάμην, pro ἐκτανόμην, verbi κτείνω.
Κτῶν, poſſederunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, poſſideo. a. 2. ἔκτην, & in 3. plur. ἔκτησαν, & per ſyncopen ἔκταν, & depoſito augmento κτάν. Thema κτάομαι. Poſſet etiam eodem modo derivari a κτῆμι, pro κτείνω, occido. a. 2. ἔκτην.
Κτάνε, Jon. pro ἔκτανε, interfeciſſet, 3. ſing. a. 2. act. verbi κτείνω. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.
Κτανέεσθαι, per dialyſin, pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi κτείνω, interficio. f. 2. med. κτανοῦμαι.
Κτανέοντες, Jonic. dialyſi pro κτανοῦντες, nom. plur. fut. 2. partic. act. ejuſdem verbi.
Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. plural. futur. 2. activi ejuſdem verbi.
Κτάνθεν, Bœot ſyncop. & ſimul Jon. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κτείνω, interficio.
Κτάντας, α, ὁ, Dor. pro κτάντης, ὁ, interfector. Th. κτείνω, interficio.
Κτάομαι, acquiro, poſſideo. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, ατο. κτήσασθαι ἔχθραν, odia ſuſcipere, Thucyd. Hinc κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. κτήματα, ων, τὰ, bona, facultates, opes. κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio. κτητὸς, ῦ, ὁ, acquiſitus.
Κτᾶσθαι, præſ. inf. verbi κτάομαι, poſſideo. Sed κτᾶσθαι dicunt eſſe aor. 2. inf. med. verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτην. a. 2. med. ἐκτάμην.
Κτᾶτο, Jon. pro ἐκτᾶτο, 3. ſingul. imperf. verbi κτάομαι, poſſideo. Sed κτᾶτο Jonic. pro ἔκτατο, 3. ſingul. aor. 2. med. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio.
Κτάω, cædo, occido. Sic & κτάω, pro κτάομαι, poſſideo.
Κτεάνων, gen. plur. κτεάνεσι, dat. plur. a κτέανον, ε, τὸ, poſſeſſio, Poetic. idem ac κτῆμα, ατος, τὸ. Th. κτάομαι, poſſideo.
Κτέαρ, κτέατος, τὸ, idem ac κτῆμα, prædium, poſſeſſio, Odyſſ. ξ.
Κτεάτεσσι, poſſeſſionibus, dat. plur. Jon. & Poet. a κτέαρ, ατος, τὸ, idem ac κτῆμα. Th. κτάομαι, poſſideo.
Κτεάτισσε, Jon. & Poet. pro ἐκτεάτισε, 3. ſing. a. 1. act. verbi κτεατίζω, acquiro, fut. ίσω. Th. κτάομαι, idem.
Κτεῖναι, a. 1. inf. act. κτείνας, αντος, ὁ, & in accuſ. κτείναντα, a. 1. part. act. ut & κτείνασα, f. g. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.
Κτεῖνε, præſ. imperat. activ. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præſ. inf. κτείνεσθαι, præſ. inf. paſſ. ejuſdem verbi.
Κτεινόμενος, ε, ὁ, occiſus, præſ. particip. paſſ. ejuſdem verbi.
Κτείνοντ', pro κτείνοντα, acc. ſing. præſ. part. act. κτείνονσι, 3. plur. præſ. verbi κτείνω, occido.
Κτείνω, interficio, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. Hinc ἀποκτείνω, idem. ἀνδροκτόνος, ε, ὁ, ἡ, homicida. πατροκτόνος, ε, ὁ, parricida. Legitur & κτείνω, & κτίννυμι.
Κτεὶς, ενὸς, ὁ, pecten. Item pubes, quæ & pecten Juvenali. Item pectines piſces, qui pectinatim conchas ſtriatas habent. κτένες etiam ſunt quatuor dentes anteriores, dicti pectunculi, qui naribus junguntur, Gaza apud Ariſtot. hinc κτενίζω, pecto. f. ίσω.
Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω, occido.
Κτέρας, ατος, τὸ, res poſſeſſa, donum. Th. κτάομαι, poſſideo.
Κτέρεα, ων, τὰ, monumenta: exequiæ, inferiæ. Item κτήματα νεκρῶν, mortuorum poſſeſſiones, ideſt parentalia, ſeu juſta, quæ mortuis debentur. hinc κτερεΐζω, exequias celebro.
Κτερεΐξεσι, pro κτερεΐξουσι, Att. 3. plural. fut. 1. verbi κτερεΐζω, a κτέρεα, exequiæ.
Κτέω, idem ac κτείνω, occido.
Κτέωμεν, poſſideamus, Jon. pro κτῶμεν, 1. plural. a. 2. ſub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci a κτῆμι, pro κτείνω, occido.
Κτηδὼν, όνος, ὁ, venarum curſus in arboribus, quaſi pectines, a κτεὶς, pecten. Apud Hippocr. κτηδόνας Interpres ſtrias, & ſegmenta, tranſtulit: apud Ruffum fibras, ſeu filamenta.
Κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio, lucrum, res, emolumentum, facultates. εἰς τὰ κτήματα πορεύεσθαι, hæreditatem adire. Demoſth. dat. plural. κτήμασ', pro κτήμασι. Th. κτάομαι, poſſideo.
Κτῆμι, occido. Hinc κτάμενος, interfectus. a. 2. ἔκτην. aor. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.
Κτῆνος, εος, τὸ, jumentum, pecus. a κτάομαι, poſſideo. κτηνηδὸν, pecudum more adverb.
Κτήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. ſed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. ſub. med. verbi κτάομαι, poſſideo.
Κτησίας, ε, ὁ, Creſias, nomen proprium.
Κτῆσιν, acc. ſing. a κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio. Th. κτάομαι, poſſideo.
Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejuſdem verbi.
Κτητοὶ, n. g. nom. plur. a κτητὸς, ῦ, ὁ, acquiſibilis. Th. κτάομαι, poſſideo.
Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula. ab eodem verbo, & them.
Κτήτωρ, ορος, ὁ, poſſeſſor. a κτάομαι, poſſideo.
Κτίδεος, ὁ, per aphæreſin pro ἰκτίδεος, e muſtela

ſtela confactus. a κτὶς, ιδὸς, ἡ, muſtela.

Κτιδέω, idem ac κτιδέιον, venatum euſus in arboribus. Thucyd.

Κτίζω, σω, κα, condo, creo, fabricor, munio, cingo. fut. κτίσω. a. 1. ἔκτισα. a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος, ὁ. p. ἔκτικα. perſ. paſſ. ἔκτισμαι. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην. ἐκτίζοντο τείχεσι, muris cingebantur, Thucyd. Forte a κτάομαι. cujus enim eſt condere, ejus eſt jure optimo poſſidere. ὅς κτίσῃς, κ' κτεῖνε. Hinc κτίσμα, ατος, τὸ, opus, ſtructura. κτίσις, εως, ἡ, creatio, & creatura. κτιστὴς, ᾶ, ὁ, creator, conditor.

Κτίλος, ε, ὁ, aries, dux gregis. Homer. q. a τίλλω, vello, quod ſit mas τιλλόμενος, qui valliſtur, lanatus. Vel a κίω, eo, ut ſit q. κίλος, quia τῶν ἄλλων προηγεῖται, & reliquum gregem præcedit. Vel τίλος, q. ἀείτιλος. ab ἄγω, duco, quia dux gregis. Item κτίλος familiaris, cicur, manſuetus. hinc κτιλόω, demulceo.

Κτίμενος, Poet. pro ἐκτισμένος, conditus, perſ. part. paſſ. a κτίζω, condo, creo.

Κτὶς, idem ac ἰκτὶς, viverra, quæ eſt ex muſtelis ſylveſtribus.

Κτισσάσθην, Dor. & Jon. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. med. verbi κτίζω, condo, f. ἴσω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatura. ſtructura: res conditæ: quodvis opus. Item magiſtratus: homo. a κτίζω, condo.

Κτίσμα, ατος, τὸ, opus, ædificium, creatura. Jacob. 1. a κτίζω, creo.

Κτιστὴς, ὁ, ὁ, creator, conditor. ab eodem them. κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio.

Κτυπέω, ſtrepo, ſonum edo, obſtrepo. Hinc κτύπος, fragor, ſtrepitus, ſonitus. Th. τύπτω, pulſo.

Κ Υ.

Κύαθος, ὁ, cyathus, cotula, ſextarius. q. a χύαθος, a χύω, fundo. Vel a κεύθω, occulto, quia potum ſervat, & quodammodo occultat, ut ſit quaſi κεύθοι, tegumentum.

Κύαμος, ε, ὁ, faba, qua ſortiebantur olim magiſtratus, & conſilium congregabatur, Thucyd. Item lactis coagulatio, Poll. Hinc κυαμεύω, fabis eligo, ſortior. κυαμοβόλος, judex. κυαμοτρὼξ, judex, quia victum habet a ſuffragiis, κυάμοις dictis.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poet. nigram, ac formidabilem ægidem geſtans. ex κύανος, cæruleus, & αἰγὶς, ægis. Th. αἲξ, ἡ, capra.

Κυανεᾶν, Doric. pro κυανεῶν, ſc. νήσων, Cyaneæ inſulæ.

Κυανέη, ης, ἡ, nigra. dat. plural. Jonic. κυανέῃσι. gen. plur. Æol. κυανεάων. a κυάνεος, ε, ὁ, cæruleus, niger. Th. κύανος, ſeu κυανὸς, ε, ὁ, color cæruleus.

Κυάνεος, idem ac κυάνεος, cæruleus.

Κυανόπεζα, de menſa, & κυανόπεζος, nigros habens pedes. ex κύανος, niger, & πὲς, pes.

Κυανόπεπλος, ε, ὁ & ἡ, cæruleo peplo utens. a κύανος, cæruleus, & πέπλον, peplum.

Κυανόπρωρος, cæruleam habens proram. ex κύανος, cæruleus, & πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

Κύανος, ε, ὁ, & κυανὸς, ε, ὁ, color cæruleus; aqua marina. Item avis quædam. hinc κυάνεος, & κυάνεος, ε, ὁ, cæruleus, niger. q. a χάος, aer, Cœlum.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, nigrum habens ſupercilium. ex κύανος, niger, & ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Κυανοχαίτης, ε, ὁ, qui eſt nigricantibus ſetis. ex κύανος, ε, ὁ, niger, & χαίτη, ης, ἡ, juba, coma.

Κυανώπιν, nigroculam, acc. ſing. a κυανῶπις, ἡ, cæruleus aſpectu. ex κύανος, & ὤψ, ωπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα.

Κύαρ, ατος, τὸ, foramen acus. Hippocr. Item pars auris interna. Poll. Pariter foramen manubrii molæ truſatilis.

Κύββα, ἡ, poculum, quia κυφὸν, concavum.

Κυβδα, inclinato capite. Ariſtoph.

Κυβεία, ας, ἡ, luſus aleæ, jactus talorum. Item aſtutia, nequitia. a κύβος, ε, ὁ, teſſera. hinc κυβεύω, alea luſito. κυβεῖον, locus, in quo alea luditur.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, mater Deorum, quæ & Rhea. Item aurium foramen, Cæl. lib. 10. cap. 17.

Κυβέρνασις, ἡ, Dor. pro κυβέρνησις, gubernatio.

Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, gubernator. Sic κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνήτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, gubernator.

Κυβερνάω, ῶ, ήσω, ᾶς, ᾷ, ᾷ, guberno, proprie navem rego. q. κῦμα ὑγροῖο, fluctus ſcrutor, atque obſervo. fut. ήσω.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio, regimen, adminiſtratio, recta vitæ inſtitutio, Plato.

Κυβερνήσαντος, gen. ſing. f. 1. part. activ. verbi κυβερνάω, guberno.

Κυβερνήτης, ε, ὁ, gubernator navium, navium rector.

Κύβη, ης, ἡ, caput. quia κυφὴ, curvum. a κύπτω, inclino. Hinc κυβιστάω, in caput me dejicio, in caput ſalto.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele, quæ ſuos miniſtros facit κυβηβᾶν, id eſt, κύπτειν, vel κυβιστᾶν, κυφοὺς fieri. Inde & κύβηβος, Cybelejo furore correptus.

Κύβηλις, ιος, ἡ, ſecuris, bipennis. Hinc κυβηλίζω, ſecuri percutere.

Κυβιστάω, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput ſalto, me præcipito. Xenophon. Item urinor, nato. Aliquando taxillis ludo, Bud. in Annot. a κύβη, caput, & στάω. Hinc κυβιστὴρ, ῆρος, ſaltator, qui ſe in caput dejicit: urinator. Item præceps, Nonn.

Κύβιτον, ε, τὸ, cubitus, nodus brachii. κύβιλον, ε, τὸ, idem. quaſi a κυβῶ, converto. Vel ut alii a κύπτω, pro κάμπτω, inclino. Eſt enim cubitus curvatura brachii.

Κύβος, ε, ὁ, teſſera, vel aliquid habens figuram quadratam, cubus. q. a κίω, vel κεῖμαι, jaceo, & βάσις, quod in omni poſitione, aut jactu baſin habeat firmiter jacentem. Inde homo conſtans, & immobilis dicitur τετράγωνος. Item κύβος, quadrantale, numeri ſpecies, Ariſtot. in Problem. Etiam ipſa monas, quæ in teſſera erat, Eurip. Κύβοι, vertebræ, & panes quadrati Athenæo. Hinc κυβικὸς, ε, ὁ, cubicus. κυβεύω, alea, ſeu teſſeris ludo. κυβεία, ας, ἡ, luſus aleæ, item fraus, dolus.

Κυγχνὶς, ίδος, ἡ, crater magnus, Hippocr. Martinus ex Galeno probat eſſe parvum calicem, & doliolum medicum.

Κύγχραμος, ε, ὁ, avis dux coturnicum.

Κυδαίνω, celebro, decoro, orno, laudo. imperf. Jon. κυδαίνεσκον. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.

Κυδάλιμος, ε, ὁ, idem ac κύδιμος, glorioſus. Th. κῦδος, gloria.

Κυδηθῆναι, decoratum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ab ἐκυδήθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi κυδαίνω, glorior. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Κυδιάνειρα, α, ον, honeſtans viros, claros viros continens. a κῦδος, gloria. & ἀνὴρ, vir.

Κυδιάω, glorior, jacto, glorioſe me efferο. a κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Κυδιόων, exultans, Poet. pro κυδιῶν, præſ. part. a κυδιάω, glorior.

Κυδίστη, voc. ſing. a κύδιστος, η, ον, glorioſiſſimus, a, um. in comparat. κυδίων, glorioſior. Th. κῦδος, gloria.

Κυδρὸς, ὁ, ὸν, inclytus, venerandus, celebris. Heſiod. in Theogon. Th. κῦδος, gloria.

Κύδνος, ε, ὁ, cycnus.

Κυδοιδοπᾶν, tumultuari, confundere. q. a κυδοιμὸς, turba, & δουπέω, ſtrepere.

Κυδοιμὸς, ε, ὁ, turba, tumultus: bellum. κυδοιμέω, turbas excito. quaſi a κύειν δεῖμα, parere timorem.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus. q. a κύειν δέος, parere timorem. Vel a κύω, ut κυδνὸς, eſt venerabilis. At κύδος, ε, ὁ, convitium, probrum. a κῦδος, eſt κυδήεις, εντος, ὁ, glorioſus. κύδιμος, & κυδάλιμος, ε, ὁ, idem. κυδαίνω, ανῶ, celebro, laudo. κυδιάω, glorior.

Κυδρὸς, ε, glorioſus. a Th. κῦδος, gloria.

Κυδωνία μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, cotonea malus. κυδώνιον μῆλον, ε, τὸ, cotoneum, ſeu cydonium malum, a Cydone oppido Cretæ.

Κύει, uterum fert, 3. ſingul. præſ. verbi κύω, uterum gero.

Κυηθεὶς, ὁ, conceptus, a. 1. part. paſſ. ab ἐκυήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κύω. f. ύσω. in utero geſto.

Κυέω, idem ac κύω, uterum gero.

Κύημα, ατος, τὸ, fœtus, germen, partus, conceptus. a κυέω, idem ac κύω, in utero geſto.

Κυθέρεια, ἡ, Cytherea, Venus. ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, quia occultat amores Venereos. vel τὸ κύειν, & θέλειν.

Κυθήροισι, dat. plur. Jon. a κύθηρος, ε, ὁ. Th. Κυθήρα, urbs Cypri.

Κύϊξ, κος, ἡ, bulboſa quædam planta. Theophr. lib. 7. 13. an a κύειν?

Κύκας, Æthiopicum palmarum genus. Theoph. lib. 2. 8.

Κυκάω, miſceo, proprie de liquoribus; confundo, agito, perturbo. Dicitur vero ἀπὸ τοῦ κυκεῶνος, poculo, in quo multæ ſimul herbæ conſondebantur, & terebantur. Hinc κυκεία, ας, ἡ, & κύκημα, ατος, τὸ, permixtio, confuſio. κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio.

Κυκεῶ, per apocopen pro κυκεῶνα, acc. ſingul. a κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio. Th. κυκάω, miſceo.

Κυκηθήτην, Jon. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. paſſ. verbi κυκάω, miſceo.

Κύκλα, per metatheſin pro κύκλοι, rotæ.

Κυκλάδω, idem ac κυκλέω, verſo.

Κυκλέω, verſo, duco, vel rota veho. a κύκλος, ε, ὁ, circulus, orbis.

Κυκλόθεν, adverb. in circuitu, undique.

Κύκλος, ε, ὁ, circulus, orbis, rota, gyrus, ambitus. Sumitur etiam κύκλος pro corona, & cœtu hominum in orbem collectorum, Eurip in Androm. Apud Hermogenem κύκλος eſt figura dictionis, idem proponens, & concludens, licet aliis verbis; circularis argumentatio, quæ in ſe ipſam redit. Hippocrates autem vocavit κύκλον locum ſub oculis, in mali rotundi ſpeciem extuberantem. κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, in circuitu. q. a κυλίω, volvo. Hinc κυκλόθεν, adv. cum gen. in circuitu. κυκλόω, in orbem roto. ἐγκύκλιος, & ἐγκύκλιος, ε, ὁ, ἡ, circularis. ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, orbis diſciplinarum.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. ex κύκλος, circulus, & τερέω, terebro.

Κυκλόω, cingo, circumdo, vallo. f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. paſſ. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος, circulus.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus.

Κύκνος, ε, ὁ, cygnus, olor. Eſt & nomen proprium. Item navigii genus habens in prora cygnos inſculptos. Etym.

Κυκόωντι, Poet. pro κυκῶντι, miſcenti, dat. ſing. part. præſ. a κυκάω, miſceo.

Κύλα, ων, τὰ, cavitates oculorum: inferior palpebra. κυλὶς, ὑποκυλὶς, ſuperior.

Κυλίκων, genit. plur. a κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volvo.

Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλίνδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. a κυλίνδω, idem ac κυλίω, volvo.

Κύλινδρος, ε, ὁ, cylindrus, lapis teres in modum columnæ.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Thema κυλίω. volvo.

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum, volutatio.

Κυλίχναι, αἱ, caliculi, catini, ſeu parva vaſa potoria oris compreſſioris. Item cucurbitulæ. a κύλιξ, calix.

Κυλίω, volvo, voluto, verſo.

Κυλλοποδίων, ὁ, qui diſtortis pedibus eſt, loripes. Vulcani epitheton. a κυλλὸς, claudus, & πὸς, pes.

Κυλλὸς, ε, ὁ, claudus, curvus: varus.

Κυλοιδιόωντες, nom. plur. part. præſ. a κυλοιδιάω, oculis turgeſco.

Κυλοιδιάω, oculis turgeſco.

Κύλων, ωνος, ὁ, Cylo. Κυλώνειον, Cylonium.

Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempeſtas: magna lues. Eſt & κῦμα pro κύημα, τὸ, fœtus, germen, Eurip. Plato lib. 5. de Rep. adhibuit pro riſu, quo loquentes aliquando dirumpuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Interdum κῦμα accipitur pro aere, & igni ob eorundem corporum lubricitatem, Hermol. & Plin. Secundus. κῦμα, & κυμάτιον ſunt

etl-

etiam cauliculus propria braſſicæ, qui prima germinatione producitur, a Celſo, Plinio, & Columella dictus cyma.

Κυμαίνοντος, gen. ſingul. part. præſ. act. κυμαίνων, & in f. g. κυμαινούσης, a κυμαίνω, fluctuo, ferveo: turgeo.

Κυματ', pro κύματα, nom. pl. κύματα, dat. pl. a κῦμα ατος, τὸ, fluctus.

Κυματίας, ου, ὁ, undoſus. κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. κυματίζω, & κυματόω, undis agito. κυμάτης, ης, ἡ, tempeſtas. κυμαίνω, ανω, fluctuo, æſtuo.

Κυματίης, ου, Jonic. pro κυματίας, ου, ὁ, undoſus.

Κυματολέγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, & legitur κυματωγὴ, litus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur.

Κυματυθέντα, ης, ὁ, a. 1. part. paſſ. f. g. a κυματόομαι, reſtagno.

Κυμβαλίζω, cymbalum pulſo. a κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. Th. κύμβος, ου, ὁ, cavus receſſus.

Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. q. a κύμβος, cavus.

Κύμβη, ης, ἡ, cymba, teſta, caput: poculi genus.

Κύμβαχος, ου, ὁ, pronus, in caput præceps. Item occipitium, cutis. Etymol. extrema pars galeæ. Cæl. l. 2. c. 23.

Κύμβος, ου, ὁ, cavus receſſus, ollæ fundum, quaſi a κυφὸς, curvus. hinc κύμβιον, & κυμβίδιον, ου, τὸ, acetabulum.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis, Cyme.

Κύμινδις, ιος, vel ιδος, ἡ, avis quædam nocturna. Euſtath. putat eſſe q. κρύμινδις, a κρύπτω, & ἰδεῖν, quod occultet ſui viſionem.

Κύμινον, ου, τὸ, cyminum herba, & ſemen. q. a καῦμα, quia calefacit.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mul. Cymothoe.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμώ, nomen mulieris.

Κυνάβα, idem ac κινάβρα, alarum fœtor.

Κυναγέτας, α, ὁ, Doric. pro κυνηγέτης, venator.

Κυνάγχη, ης, ἡ, q. κυνὸς ἄγχη, canum ſuffocatio: angina. Item collare canum, in Epigr.

Κυναγὸς, ῶ, ὁ, Doric. pro κυνηγὸς, ῦ, ὁ, venator. Ex κύων, canis, & ἄγω, duco.

Κυνάδες, ων, αἱ, canum pili. a κύων, canis.

Κυνάμυια, ἡ, impudens, temeraria, in Epigram.

Κυνανθρωπος, ὁ, verſipellis; impudens. q. canis. Item melancholicus.

Κυνάρα, carduus altilis. ex & κυνάρος ἄκανθα, & κίναρα. Lobelius.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus. diminut. a κύων, canis.

Κύνας, acc. plur. κύνες, nom. plur. a κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis.

Κυνάγμασι, ſupra κινάκαισι, clavi, paxilli.

Κυνέη, ης, ἡ, galea. Th. κύων, canis. hinc κύνεος, caninus.

Κυνέεσκε, Jonic. & Poet. pleonaſm. ε, pro ἐκύνει, imperf. act. verbi κυνέω, idem, ac κύω, oſculor.

Κύνες, οἱ, nom. pl. canes. κυνέσσι, canibus, dat. plu. Jon. pro κυσὶ, a κύων, canis.

Κυνέω, oſculor, blandior, adoro.

Κυνηγέσιον, τὸ, locus aptus venationi: canes venatores, & inſtrumenta venationis.

Κυνηγέτης, ὁ, venator. q. κυνῶν ἡγέτης. hinc κυνηγέω, venor. Dicitur & κυνηγὸς, ῦ, ὁ, venator.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Κυνικὸς, ῦ, ὁ, Cynicus: item caninus, mordax, inverecundus.

Κυνοθαρσὴς, ὲος, ὁ, impudens. ex κύων, canis, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Κυνόμυια, ας, ἡ, muſca canina, cynomyia. Metaphorice pro impudente uſurpatur. κυνόμυια γαστὴρ, venter impudens, ut canis, & muſca, in Epigramm. a κύων, canis, & μυῖα, ἡ, muſca. Alii legunt κυνάμυια.

Κυνόσουρα, Cynoſura, urſa minor, quaſi κυνὸς οὐρὰ, cauda canis. Pro aſtro hic ſumitur.

Κυνότερος, ὁ, impudentior. Superlat. κυνότατος, impudentiſſimus. Th. κύων, canis.

Κυνῶπα, vocat. ſing. a κυνώπης, ου, ὁ, habens canis vultum. & in f. g. κυνῶπις, inverecunda. ex κύων, canis, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κυνώπιδος, gen. ſingul. a κυνῶπις, ἡ, inverecunda. vide κυνῶπα.

Κύος, εος, τὸ, fœtus, Ariſtoph. Th. κύω, in utero geſto, vel κυέω.

Κυόμενα, nom. plut. n. g. part. præſ. paſſ. a κυέω, idem ac κύω, in utero geſto.

Κυπάρισσος, ου, ἡ, cupreſſus, arbor. quia κύει παρίσους τοὺς ἀκρέμονας, id eſt, ramos grandiores pariles parit. hinc κυπαρίττινος, ex cupreſſo factus.

Κύπασσος, ου, ὁ, vas magnum, concavum, & capax. Item pudendi glans: pinus, aut piceæ germen.

Κυπάς, ἀδος, ἡ, pallium, lecti ſtragulum. Lycophr.

Κύπασσις, & κύπασις, ιος, ὁ, ἡ, ſupparum, ſpecies tunicæ lineæ: cinctus apud Poll.

Κύπειρος, ου, ὁ, & κύπειρον, τὸ, cyperus, herba ex juncorum genere.

Κύπελλον, ου, τὸ, poculum, cyathus, deflexum a κύφελλον, quia cavum. a κυφὸς, curvus.

Κύπη, τρώγλη, id eſt, caverna, foramen. q. a κυφὸν, cavum. Vel a κύπτω, propendeo.

Κύπριδα, acc. ſing. a Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus.

Κυπρίζω, germino venuſte, floreo. Thema Κύπρος, Cyprus, at propriè de Cypri baccis dicitur.

Κυπρῖνος, ὁ, Cyprinus, q. a Κύπρις. Et Κύπρινος, ου, ὁ, Cyprinus. ab eodem Them.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπρος, Cyprus inſula, quia ibi nata.

Κυπρογενὴς, ὲος, ὁ, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in inſula Cypro. Dicitur & Κυπρογένεια, ας, ἡ.

Κύπρος, Cyprus, arbor Ægypti ſimilis liguſtro. Item inſula: unde Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. κύπρινον, ου, τὸ, unguentum Cyprinum.

Κύπτω, pronus ſum, incurvo me ad videndum, oculos demitto. Item caput erigo, & excro, Strabo. f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, αντος, ὁ. Hinc κυπτὸς, ῦ, ὁ, inclinatus, ſupplex. κυφὸς, ῦ, ὁ, incurvus, gibboſus. κῦφος, εος, τὸ, gibbus. ἐγκύπτω, inclino ad videndum aliquid. ἔγκυος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, gravida fœmina.

Κυράνα, ας, ἡ, Doric. pro Κυρήνη, ἡ, Cyrene. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. 298.

Κυρβαῖος, αία, ον, ſublimis, ſublime. a κύρβις, εως, ἡ, tabula.

Κυρβασία, ας, ἡ, criſta gallinacei: caſſis, galea, tiara. Item pili genus inſtar coni. Bayſ. 4. de re Veſt.

Κύρβις, εως, ἡ, tabula triangula, cui leges inſcribebantur. a κυροῦν βίον, ſancire vitæ leges. Ab Ariſtophane in Neb. capitur pro legulejo, ſeu legum perito.

Κύρε, Jon. pro ἐκύρε, imperf. verbi κύρω, incido, naaciſcor. κυρέω, idem. hinc κυρήσας, a. 1. part.

Κύρη, ἡ, Ceres apud Cnidios. Sic dicta, quia κυρία τοῦ ζῆν, domina vitæ.

Κυριάζω, cornibus pugno, fut. ἄσω. q. a κέρας, cornu.

Κυρηβία, ων, τὰ, furfures, dilatum hordei, aut tritici, acus, paleæ. Galen. apud Hippocratem. Apud Aphrod. Politian. vertit folia arida.

Κύρημα, & per ſyncopen κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, præda; ſors, lucrum, quod caſu accidit. Th. κύρω, incido.

Κυρήνη, ἡ, nomen urbis; Cyrene. Hebr. murus. hinc Κυρήνιος, ου, ὁ, Quirinus, nomen viri.

Κυρῆσαι, aor. 1. inf. κυρήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. a κυρέω, idem ac κύρω, incido.

Κυρηθεὶς, ὁ, adeptus, a. 1. part. paſſ. verbi κυρέω. a. 1. ind. paſſ. ἐκυρήθην.

Κυρία, ας, ἡ, hera, domina. Item dies vadimonii ſiſtendi. Interdum κυρία dicitur is locus concionis Athenis, ubi magiſtratus creabantur; Latini comitia appellant. κυριακὸς, ἡ, ὸν, dominicus, a, um. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas. κυρία ἡμέρα, ſtatutus dies, Jonic. κύριος μὴν, præſtitutus menſis partus.

Κυριεύω, dominor, in poteſtate habeo. cum genit. f. εύσω. p. κεκυρίευκα.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, cornibus peto. q. a κέρας, cornu.

Κύριος, ου, ὁ, dominus, herus. cui eſt κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Κύριος, ου, ὁ, qui auctoritate valet, præſtans. ὁ κῦρος ἔχων.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio. Item dies, in qua, quæ ſtatuta fuerant, peraguntur.

Κυρκανάω, miſcere. q. a κυκάω, ρ interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per ſyncop. pro κύρημα, præda.

Κύρν', pro Κύρνε, vocat. a Κύρνος, ου, ὁ, Cyrnus, nomen proprium.

Κῦρος, εος, τὸ, auctoritas, poteſtas, arbitrium: edictum. cardo rei: probatio: hinc κυρόω, auctoritatem do. Eſt & Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus, Perſarum rex.

Κυροῦν, præſ. inf. act. a κυρόω, ſancio, & ratam facio.

Κυρόω, ῶ, ſancio. f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. paſſ. κεκύρωμαι.

Κύρσαι, incidere, a. 1. inf. κύρσας, a. 1. part. act. a κύρω, incido. f. Æol. κύρσω.

Κύρσω, adipiſcar, Æol. f. 1. a κύρω, incido.

Κυρτὸς, ῦ, ὁ, curvus, gibboſus, flexuoſus, devexus. Hinc κυρτόω, inflecto.

Κύρτος, ου, ὁ, ſagena, naſſa. Ex & κύρτη, & κυρτίς, quia cava, ſeu gibboſa.

Κύρω, ſum, incido, conſequor. fut. σ. Æol. κύρσω. κυρέω, idem ac κύρω.

Κύσας, ὁ, oſculatus, a. 1. part. act. a κύω, oſculor.

Κῦσε, ſeu κύσεν, Jonic. pro ἔκυσεν, 3. ſing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

Κύσθος, & κύσος, ου, ὁ, & κυσὸς, ῦ, ὁ, nates, podex. Item muliebre pudendum. Eſt etiam genus poculi Laconici, Ariſtoph. Interp. ἐν ἀσίνῃ. forte a χύω, fundo: vel a κεύθω, occulto.

Κυσὶ, dat. plural. a κύων, canis.

Κυσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, verbi κύω, in utero geſto.

Κύσσε, Jon. & Poet. pro ἔκυσε, aor. 1. verbi κύω, oſculor.

Κύστις, εως, ἡ, veſica. accuſ. κύστιν. q. a χύσις urinæ. Varinus ἀπὸ τοῦ κεύθειν, ἢ κύειν τὸ οὖρον, urinam parit, vel χύει, fundit.

Κύτινοι, ων, οἱ, flores mali Punici. q. a κύω.

Κύτισος, ου, ὁ, cytiſus, nomen herbæ.

Κύτος, εος, τὸ, cavitas, ſinus, alveus, ubi aliquid κεῖται, ſeu κεύθεται. Item venter navis.

Κύτραν, Dor. pro χύτραν, acc. ſing. a κύτρα, olla. idem ac χύτρα.

Κύτταρος, ὁ, ſublimior cœli pars. Item κύτταροι, loculi, cellulæ apum, aut veſparum, Ariſtot. l. 5. Anim. Theophraſto lib. 3. hiſtor. plant. κύτταρος ὁ πιτύινος eſt lanugo, quæ in picea arbore pro flore eſt; Ruellio l. 3. pannicula; nucamentum Plinio. Idem etiam Theophr. hiſtor. l. 4. cap. 10. κύτταρον adhibuit ad ſignificandum cellulam fabæ Ægyptiæ.

Κύφελλα, nubes, & omnia cava. q. a κυφὸς, incurvus.

Κῦφι, ſuffimenti genus apud Ægyptios ſacerdotes, Dioſcor. l. 1. c. 24.

Κυφὸς, ὁ, incurvus. q. a κύπτω, flecto.

Κύφων, locus teſtudinatus, baculus incurvus. Pſello angina: camera, fornix, Etym. Lignum, in quo vinciuntur nocentes, Ariſt. 5. Polit. Eſt etiam veſtis genus.

Κύφων', pro κύφωνα. acc. ſing. a κύφων, ωνος, ὁ, ſtiva. Them. κύπτω, pronus ſum.

Κύψαντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. act. a κύπτω, f. ψω, incurvo me.

Κυψέλη, ης, ἡ, alveare apum, vaſis, aut menſuræ ſpecies. Eſt & κυψέ-

λη

λη, auris foramen, ejuſque ſordes.

Κυψελὶς, ἴδος, ἡ, alveus: ſordes aurium; cerumina, Cel. l. 9. c. 53.

Κυψέλλιζον, nomen proprium.

Κύω, in utero geſto, Heſiod. oſculor, Ariſtoph. f. σω. p. κα. σύω, idem.

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. acc. κύνα. dat. plur. κυσί. Item canicula, ſignum cœleſte, Procl. de Sphæra. ὑπὸ κυνί, caniculæ tempore, canicula oriente, Ariſt. l. 8. anim. Pariter κύων, canis marinus: membrum virile; inferior præputii pars cuti adnata, Etym. Eſt etiam ſcintilla ex ferri attritu orta. Item jactus in teſſeris, ὁ χεῖρ βόλος. Hinc κυνικὸς, ῦ, & κύνειος, ac κύνεος, ὁ, caninus. κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. προκύων, ονος, ὁ, Procyon ſidus, quod ante majorem canem exoritur.

Κ Ω.

Κῶας, an κῶας, τὸ, pellis ovilla?

Κωβιὸς, ῦ, ὁ, gobius piſcis.

Κώδεια, & κωδία, ας, ἡ, caput papaveris: orbiculus, globus. caput fabæ Theophraſto l. 4. c. 10. κώδη, fructus papaveris.

Κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, crepitaculum, tuba, nola, παρὰ τὸ ἐν τῷ κενῷ ᾄδειν.

Κώεα, nom. plur. a κῶας, εος, τὸ, pellis agnina, ſtragulum.

Κώθων, ωνος, ὁ, poculum militare Athen. l. 11. compotatio: ebrietas. hinc κωθωνίζω, poto.

Κωκάλια, ων, τὰ, animalia quædam teſtis tecta, ut limaces, conchylia.

Κώκαλος, ῦ, ὁ, Rex Sicanorum.

Κωκύω, f. ύσω, fleo, ploro. hinc κώκυμα, ατος, τὸ, ploratus. κωκυτὸς, ῦ, ὁ, fletus, luctus. Item Cocytus, fluvius infernus.

Κωλακρέται, οἱ, diſpenſatores, quæſtores, cuſtodes judicialis pecuniæ, & ſumptuum in Deos.

Κωλεὸς, ὁ, perna. inde κῶλα, τὰ, majores victimæ.

Κωλὴψ, ηπος, ἡ, talus, ſura. Thema κῶλον.

Κῶλον, ου, τὸ, membrum, periodi pars. Item inteſtinum craſſum.

Κωλυέτω, caſtiget, 3. ſingul. imperat. act. a κωλύω, prohibeo.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum, prohibitio. Th. κωλύω, coerceo.

Κωλύω, prohibeo, impedio, reprimo, inhibeo, arceo. fut. ύσω. p. κεκώλυκα. aor. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. paſſ. ἀπωλύθην. q. κῶλον λύω, membri alicujus integritatem ſolvo, ne quis poſſit evadere. Hinc κώλυσις, εως, ἡ, impedimentum. κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit.

Κωλώτης, ου, ὁ, ſtellio, genus lacertæ.

Κῶμα, ατος, τὸ, ſyncopa, comma: ſomnus profundus: veternus. Item illecebra, lenocinium, pallacia. Pind. in Olymp.

Κωμάζειν ἐς τινα, hymnum in alicujus laudem canere. Item ſaltare, choreas celebrare.

Κώμαζον, imperf. Jonic. κωμάζοντα, accuſ. ſing. part. præſ. verbi κωμάζω, comeſſor: hymnis celebro: ſum petulans, Heſiod. νέοι κώμαζον ὑπ᾽ αὐλῶ, juvenes ad tibiam tripudiabant. Item accedo: κωμάσας ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον, ad carcerem accedens, Hermog. Th. κῶμος, ου, ὁ, comeſſatio.

Κώμακον, ου, τὸ, comacum, fructus quidam aromaticus, quem unguentis ſumptuoſis permiſcere ſolent. Theoph. lib. 9. hiſtor. plant. Nonnullis gariophyllon.

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, hymno celebrate, a. 1. imperat. act. verbi κωμάζω, hymnis celebro.

Κωμάσδεν, Dor. pro κωμάζειν, comeſſari.

Κωμασία, ας, ἡ, a κῶμος, ου, ὁ, comeſſatio.

Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus, villa, caſtellum, oppidum. κῶμαι, ων, αἱ, pagi. κατὰ κώμας, vicatim.

Κωμηδὸν, vicatim. κωμήτης, ου, ὁ, paganus, vicinus. κωμητικὸς, ὁ, idem.

Κωμῳδοποιητὴς, ὁ, appellatur is, in cujus laudem hymnus eſt ab aliquo ſcriptus.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. q. ex κώμη, vicus, & πόλις, urbs.

Κῶμος, ου, ὁ, comeſſatio: hymnus, laudatio, encomium, Pindarus in Olymp. laſcivum convivium, laſcivia. Item Deus comeſſationum, nocturnarumque ſaltationum præſes. Pariter tempus a cœna, dum cubitum itur. hinc κωμάζω, comeſſor. κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator.

Κώμυς, υθος, ἡ, lautus, quæ ante fores ominis gratia ſtatuitur. Faſciculus fœni Theocrito.

Κώμῳ, dat. ſing. a κῶμος, comeſſatio.

Κωμῳδοδιδάσκαλος, ὁ, Poeta Comicus.

Κωμῳδὸς, ῦ, ὁ, qui per κώμας ᾄδει, per vicos canit. hinc κωμῳδία, ας, ἡ, comœdia. Ex κώμη, pagus, & ᾄδω, cano.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta: venenata potio. Sic dicitur propter vertiginem, & tenebras, quæ accidunt bibentibus. Nam κωνᾶν eſt ςρέφειν, vertere.

Κῶνος, ου, ὁ, conus galeæ, turbo, involucrum nucis pineæ: figura ex lato in acutum deſinens. Item genus placentæ ex uvis paſſis, & amygdalis. Pariter tegmen illud, quo fructus aliquarum arborum includuntur, quod abſcis ſeparari poteſt. κῶνοι etiam in areis dicuntur metæ, Hippocr. hinc κωνάω, circumago.

Κωνωπεῖον, τὸ, conopeum ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Thema κώνωψ, culex.

Κώνωπες, nomin. plur. a κώνωψ, culex vinarius, Ariſtot.

Κώνωψ, ωπος, ὁ, ἡ, culex. An quia culicis facies in acutum exit? ut ſit q. a κῶνος, & ὤψ. aut a κένωψ, a κέντρον, id eſt, κέντρον. q. animal aculeata facie.

Κωπέες, οἱ, Jonic. pro κωπηλάται, remiges. a κώπη, ἡ, remus, & ἐλαύνω, agito.

Κώπη, ης, ἡ, anſa, remus, manubrium. q. a κόπτω, tundo. Hinc κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalmus, cui alligantur remi. κωπὰς, ἀδος, ὁ, & κωπηλάτης, remex. κωπίον, ου, τὸ, remulus.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, ſive κούρη, ἡ, puella, oculi pupilla: injuria.

Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, filium, puerum.

Κωροσύνα, ας, ἁ, Dor. pro κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia. a κόρος, in κορίω.

Κώρυκος, ου, ὁ, pera, ſaccus coriaceus, follis.

Κῶς, ῷος, τὸ, ovium vellus. ſtragulum. κῶς, εος, τὸ, idem. Eſt & κῶς, ῶ, ἡ, Cos, nomen inſulæ. Corinthiis ergaſtulum, in quo fures, & fugitivi includebantur, Etym.

Κωσὰμ, ὁ, nomen viri. Hebr. divinans.

Κώταλις, hodie κοτύλη, rudicola, cochleare majus.

Κωτίλλω, fut. ιλῶ, p. ιλκα, fabulor, garrio: fallaciter loquor. hinc κωτιλία, ἡ, adulatio.

Κωτίλος, ου, ὁ, loquax, garrulus.

Κωφὸς, ῦ, ὁ, ſurdus: mutus. Item languidus, invalidus, ſtupidus, abſurdus, Sophocl. κωφὰ ἔπη, ψυχρὰ, frigida, & futilia verba. Hinc κωφόω, όω, & έω, exurdo, ſordum reddo: ſurdeo.

Κῴχετ᾽, pro καὶ ᾤχετο, & abiit, 3. ſingul. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Κωχέω, ſuſtollo. Heſych. q. ab ὀχῶ, veho, in altum tollo. Item coeo.

Κωχὸς, eſt aqua. Flendo aquam egerimus, id eſt, lacrymam. Malim a κακὸν, malum. Miſeria enim eſt cauſa lamenti.

Λ Α.

Λ Eſt undecima littera Græcorum, triginta deſignat.

Λα, particula, per ſe nihil ſignificans, verum in compoſitione auget ſignificationem. q. ex λίαν.

Λᾶας, λᾶαος, λᾶος, ὁ, vel ὁ λᾶας, τὸ λᾶν, τῷ λᾶϊ, τὸν λᾶαν, lapis, ſaxum, q. ex λα, & αὔω, ſicco. eſt terra valde ſiccata, & coacta. λᾶας, λαος, idem ac λᾶαι. λάϊνος, α, ὁ, lapideus. λαΐω, λαΐσω, lapido.

Λάβα, Dor. pro Λάβη, gen. a Λάβας, pro Λάβης, viri nomen.

Λάβε, Jon. pro ἔλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Sed λαβὲ, cape, & in plur. λάβετε, eſt a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.

Λαβὲν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehenſio, capulus; cauſa, anſa; manubrium; occaſio. λαβὴν παρέχειν, anſam præbere, Ariſtoph. Apud Hippocr. λαβὴ eſt morbi acceſſio, & invaſio. hinc λαβὶς, forceps, fuſcina. Thema λαμβάνω, capio.

Λάβῃς, 2. ſing. λάβῃσι, Jon. paragoge pro λάβῃ. 3. ſing. a. 2. ſub. activ. verbi ejuſdem.

Λάβηρος, ὁ, fovea, Heſych.

Λαβὶς, ἴδος, ἡ, anſa, fibula, manubrium: forceps, fuſcina.

Λάβοιμεν, ceperimus, 1. plur. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. a λαμβάνω, capio.

Λαβέσθην, Jon. pro ἐλαβέσθην, ου, ετο, a. 2. med. λαβόμενος, a. 2. part. med. ejuſdem verbi.

Λάβου, Doric. pro λαβὲ, a. 2. imperat. act.

Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter loquax, temerarius in loquendo, rabula. a λάβρος, vorax, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Λαβρεύομαι, præceps ſum in loquendo. Th. λάβρος, α, ὁ, vorax, avidus.

Λάβρος, ου, ὁ, valde vorax, avidus q. ex λα, & βορὸς, vorax, quia βορὰν, ſeu cibum valde appetit, & ingluvie delectatur. hinc λάβραξ, lupus piſcis. λαβρότης, ἡ, voracitas, incontinentia.

Λαβρώνιον, τὸ, poculum quoddam latum. Ex quo eſt λάβρως, voraciter, rapide.

Λαβύρινθος, ου, ὁ, labyrinthus: mons in Creta habens antrum ſinuoſum, difficile ingreſſu, & reditu difficilius. Uſurpatur etiam λαβύρινθος de loquacibus, qui orationis exitum numquam inveniunt.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ, ἡ, tortuoſus, flexuoſus. λαβυρινθώδης ἐρώτησις, interrogatio intricata. Lucian.

Λάγανον, ου, τὸ, placentæ genus.

Λαγαρὸς, ά, ὸν, laxus, non diſtentus, non plenus. in quo ſc. eſt λαγὼν, ſeu κενότης, vacuitas. Hinc λαγαροὶ, homines ſunt graciles, non ventricoſi. Item λαγαροὶ ſunt verſus pro longa brevem ſyllabam in medio habentes, qui & σπανιόδοι.

Λαγαρότης, ητος, ἡ, anguſtia, cavitas cum gracilitate. Euſtath.

Λαγγάζω, fugio, περιφεύγω.

Λαγγεύω, laqueo.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro λαγέτης, dux populi.

Λαγέτης, dux, & ductor populi. q. λαοῦ ἡγέτης. vel λαὸν ἄγει.

Λάγηνος, ου, ἡ, lagena, ita dicta a cavitate, quæ λαγών. Scribitur ſere λάγυνος.

Λαγνεία, ας, & Jonic. ης, ἡ, ſalacitas. Th. λάγνος, libidinoſus.

Λάγνης, ſive λάγνος, ου, ὁ, mollis, effœminatus, ſalax, libidinoſus, laſcivus, quaſi λάγωνος, valde mulieroſus.

Λάγνος, ὁ, pudendum fœmininum.

Λαγόνεσσι, ilibus, dat. plur. Jon. a λαγὼν, όνος, ἡ, ilia.

Λαγὼς, acc. plur. Dor. pro λαγὼν, lepores. Tum & λαγῶς, ῶ, ὁ, Jon. pro λαγωὸς. a λαγωὸς, ῦ, ὁ, lepus, Att. λαγὼς, ὡ. Ex λα, & οὖς, auris.

Λαγχάνω, ſortior, ſorte accipio, conſequor, cum gen. & acc. fut. λήξομαι. a. 2. ἔλαχον. a. 2. ſub. λάχω, ης, η. a. 2. part. λαχὼν, όντος, ὁ. p. m. λέλογχα. q. ab inuſit. λήχω. γέρας λαχεῖν, præmium ſortiri, Sophocl. Item accuſo. λαχεῖν δίκην τῆς κακηγορίας, actionem injuriarum intendere. Hinc λαχμὸς, ῦ, ὁ, ſors. λάχος, εος, τὸ, idem. λάξις,

ἡ

& λάξις, εως, ἡ, ſortitio. Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, una ex Parcis. λόγχη, ης, ἡ, lancea.

Λαγὼν, όνος, ἡ, ilia, lateris cavitas laxior, & exilis. Hinc λαγαρὸς, ᾶ, ὸν, laxus, vacuus. ſed hoc a λαγὼν malim. Ducam a λέγω, colloco: ut ſit vacuitas, ubi aliquid locari poteſt.

Λαγωὸς, οῦ, ὁ, & λαγὼς, ῶ, ὁ, lepus. q. ex λα, & οὖς, auris, quod ſit valde auritus. vel q. a λα, & ἄγω, ob celeritatem. Agit enim ſe ocyus. Vel quia ob metum amat λόχμας. Alii a λα, & γοάω, q. multum gemere.

Λάδων, ωνος, ὁ, pater Daphnes. acc. Λάδωνα. Eſt & nomen fluvii.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, Laertiades, nomen proprium.

Λᾶες, ων, οἱ, lapides. a λᾶς, λᾶος, idem ac λάας, ὁ, lapis.

Λάζαρος, ου, ὁ, per aphæreſin pro Ἐλεάζαρ, Eleazar.

Λάζεο, Jon. & λάζευ, Dor. pro λάζου, præſ. imperat. paſſ. λάζετο, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi λάζομαι, capio.

Λάζευ, Dor. pro λάζεο, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Jonic. pro λάζοιντο, 3. plural opt. paſſ. ejuſdem verbi.

Λάζομαι, capio, prehendo. q. a λαβὴ, λαβίζομαι. Dicitur & λάζυμαι.

Λάζων, abjecto α, pro ἀλαζὼν, ὁ, mendax, vanus, ſuperbus.

Λαέομαι, Dor. pro λάω. Heſych. exponit φθέγγεσθαι, loqui. Sic λάε, Jon. pro ἔλαε, verbi λάω. quod tamen & alias habet ſignificationes.

Λάθα, ας, ἁ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.

Λαθίδιον, occulte, clam. q. a λαθεῖν.

Λαθάργος, q. λαθόδακος, ſeu λάθρα ἀργὸς, clam malus, & mordens, clandeſtinus. Vel q. a λαθραίως, clam mordens. Item vermis quidam: canis latenter mordens: ramentum corii, pellis, membrana.

Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. ſing. a. 2. ind. Jon. λάθεσθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. verbi λανθάνω, obliviſcor.

Λαθέμεν, Jon. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. verbi λανθάνω, obliviſcor.

Λάθετ᾽, ſeu λάθετο, 3 ſingul. a. 2. med. Jon. ejuſdem verbi.

Λαθέφηβος, ὁ, immemor juventæ, ſenex. ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, juventus.

Λάθητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, obliviſcor. a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ, ἡ, curas oblivione tegens. a λήθω, & κῆδος, εος, τὸ, cura.

Λαθιφθόγγοιο, genit. Jonic. a λαθίφθογγος, ου, ὁ, vocis oblivionem inducens. ex λήθω, lateo, & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Λαθόμεσθα, obliviſcimur, Doric. pro λαθόμεθα, 1. pl. præſ. a λάθομαι, Dor. pro λήθομαι. quod a λήθω, lateo.

Λᾶθος, εος, το, oblivio, Dor. pro λῆθος, εος, το, idem ac λήθη, oblivio.

Λάθρα, adv. clam, latenter. λαθραῖος, clandeſtinus. λαθραίως, clam. adv. a λήθω, Dor. λάθω, lateo.

Λάθρη, Jonic. pro λάθρα, clam, furtim.

Λαθρογαμαῖος, ου, ὁ, ſpurius, illegitimo coitu natus.

Λαθριδίοισιν, occultis, dat. plural. Jon. a λαθρίδιος. λαθριδίως, clam.

Λάθριος, ὁ, occultus, clandeſtinus. ab eodem them.

Λαθυρίς, herba e genere tithymalorum. Plin. 27. 11. q. ex λα, valde, & θέρω, calefacio.

Λάθυρος, ου, ἡ, & λαθύριον, ου, τὸ, cicercula, genus leguminis. Theophr. l. 8. hiſt. Plant.

Λαθὼν, ὁ, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λαιδρὸς, οῦ, ὁ, ſiniſter, impudens, procax, velox, rapax. Nicandr.

Λαιθάργος, ὁ, canis latenter mordens. Heſych.

Λαιθυρίζω, irrideo.

Λαικάζω, decipio. Item ſcortor, Ariſtoph. in Equit.

Λαῖλαψ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus, procella, nimbus. a λαι, vel λα, & λάπτω, lambendo bibo. vel q. λίαν ἅπτεται, robuſte, & valde tangit, & torquet. hinc λαιλαπίζω, procello, & λαιλαπώδης, ὁ, cœli conditio nubila, & ventoſa. Ariſtot. de mundo.

Λαίμαργος, ὁ, helluo, guloſus, decoctor. Ex λαι, & μάργος, inſanus, vecors.

Λαιμαργεῖν, ἀμέτρως ἐσθίειν, intemperanter edo. Suidas a λαιμὸς, gula.

Λαιμὸς, οῦ, ὁ, guttur, gula, ingluvies, vorago, lacuna. Item meatus cibi, & potus.

Λαιμόσχαστον, τὸ, præmium ob λαιμοσχασίαν, merces athletici homicidii.

Λάϊνος, & λάϊνος, ου, ὁ, lapideus. Th. λᾶας, ὁ, lapis.

Λαιὸς, ὁ, ſiniſter, durus: terra frumento conſita.

Λαΐον, ου, τὸ, ſeges. Item falx meſſoria.

Λαιὸς, ὁ, ſiniſter, lævus.

Λαιοτομεῖν, ſegetem ſecare, demetere. a λαΐον, ου, τὸ, ſeges, & τέμνω, ſeco.

Λαικὸς, ὁ, impudicus. An ex λαι, & κῖς?

Λαισήϊον, ου, τὸ, breve ſcutum, parmula, telum, Iliad. ε. a λάσιος, hirſutus, quia ex crudo, & λασίῳ, corio. Vel a λαιὸς, ᾶ, ὸν, ſiniſter. quia in ſiniſtra geſtabatur.

Λαίδη, ης, ἡ, turpitudo. q. a λαζω, id eſt, αἰσχύνω, dehoneſto.

Λαικάστης, ὁ, & ἡ, cinædus; meretrix.

Λαιστὸν, τὸ, oneroſum, moleſtum. an a λα, & οἰστὸς, ferendum?

Λαῖτμα, τὸ, trajectus, latitudo, profunditas, æquor, mare, Homerus. a λα, & ἰέναι, quod in amplum eat, ſeu extendatur.

Λαῖφος, εος, τὸ, veſtis, velum. Dicitur & λαίφη, veſtis ex licio, veſtis pannoſa, & turpis. Homer. in Odyſſ. q. λεπτὸν ὕφος, levis textura.

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, rapidus, celer, oblique means, Heſiod. ex λαῖλαψ, απος, ἡ, tempeſtas, & κέλευθος, ου, ἡ, via.

Λαιψηρὸς, οῦ, ὁ, velox, celer, levis. ex λα, & αἰψηρὸς, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, ſtatim.

Λακάθη, ης, ἡ, lacara arbor campeſtris.

Λάκαινα, Lacæna, nomen proprium.

Λακαφθον, ου, τὸ, lacaphthum, ſpecies quædam aromatis. unde κῦφι conficitur, quæ compoſitio quædam thymiamatis ſacerdotibus Ægyptiis uſitata, Dioſcor. l. 1. cap. 24.

Λάκε, crepitabat, 3. ſing. a. 2. act. Jon. pro ἔλακε, verbi λακέω, crepitum cieo a. 2. ἔλακον. p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, Lacedæmon, nomen proprium. Hinc Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, Lacedæmonii.

Λακέρυζα, ας, ἡ, loquax, garrula, ſtridula. κύων λακέρυζα, canis latrans. hinc λακερύζομαι, garrio: nugor, convitior Suidæ. q. ex λα, & κράζω, clamo.

Λακέω, increpo, clamo, ludo fiſtula, Eurip.

Λακὶς, ἡ, fiſſura, ruptura, propria cum crepitu facta, a λακέω, crepo. Item detrimenta veſtis, & ipſa veſtis lacera, Ariſtoph. in Neb. hinc λακίζω, findo.

Λάκκος, ου, ὁ, foſſa, fovea, ciſterna: lacus ubi vinum fit. Item tranſenna Interpr. Polit. Plutarchi ſegmina panni, & carbaſorum fragmina.

Λακκόπεδον, τὸ, ſcrotum, ſinus teſticulorum, Poll.

Λακτίζοισα, Doric. pro λακτίζουσα ἢ πλήττουσα, præſ. part f. g. a λακτίζω, jacto calces.

Λακτίζω, calcitro. f. ίσω. p. λελάκτικα. præt paſſ. λελάκτισμαι, calcibus petor. Th. λὰξ, adv. calcitrando, pede porrecto. hinc λακτιστής, calcitro. Xenoph.

Λάκων, ὁ, qui e Laconia. Λακωνικὴ, regio Peloponneſi. Item Laconica, genus plantæ.

Λαλὰ, lala. unde lallara dicuntur infantes, quos nutrix carmine ſopit.

Λαλαγεῦντες, canentes, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι, pro λαλαγοῦσι, garriunt, 3. plur. præſ. λαλαγέω, vocem edo.

Λαλαγέω, vociferor, vocem edo, cano, tumultuor verbis. a λάλαξ, ſonus. Th. λαλέω, loquor, profero, narro.

Λαλάζω, vociferor. a λαλέω, loquor.

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, ſonitus, tumultus, λαλαγή. Th. λαλέω, loquor.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, loquuntur. a λαλέω, loquor.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. plur. ab eodem verbo.

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. plur. præſ. ejuſdem verbi.

Λαλέω, ῶ, loquor. fut. ήσω. p. λελάληκα. aor. 1. ἐλάλησα. aor. 1. ſub. act. λαλήσω. perf. paſſ. λελάλημαι, dictus ſum. a. 1. paſſ. ἐλαλήθην. fut. 1. paſſ. λαληθήσομαι, q. a λῶ, volo. Sermo enim eſt animi index. Vel q. a λα, & λῶ, ut ſit q. λαλῶ, viſa memoramus. Hinc λάλος, ὁ, ἡ, loquax, vocalis. compar. λαλίστερος. ſuperl. λαλίστατος, loquaciſſimus. μογιλάλος, ου, ὁ, balbus, linguæ impeditæ. μογιλαλία, ας, ἡ, hæſitantia in verbis.

Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo, loquacitas. Euripid.

Λάλησον, a. 1. imper. act. verbi λαλέω, loquor.

Λαλητὸς, ὁ, prædicandus, in Epigram.

Λαλητικὸς, οῦ, ὁ, garrulus, loquax, Ariſtoph.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, garrulitas, loquacitas, ipſa pronunciatio. Th. λαλέω, loquor.

Λαλίστατος, ου, ὁ, loquaciſſimus, ſuperl. a λάλος, quod vide in λαλέω, loquor.

Λάλλη, ἡ, calculus, lapillus a mare, aut fluvio agitatus cum ſtrepitu.

Λάλος, ου, ὁ, loquax, diſertus, garrulus.

Λαμὰ, adv. interrogandi, Hebr. vertitur Græce ἵνα τί; Lat. quare?

Λαμβάνω, capio, conſequor, convinco, damno. f. λήψομαι. p. λέληφα, Att. εἴληφα. aor. 2. ind. ἔλαβον, a. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβέ, a 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, aor. 2. ſub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. aor. 2. part. λαβὼν, όντος, ὁ. perf. paſſ. Attic. εἴλημμαι, ψαι, πται. q. a λήβω, inuſitato. Hinc λῆμμα, ατος, τὸ, res, quæ accipitur. λῆψις, εως, ἡ, acceptio. λαβὴ, ῆς, ἡ, prehenſio. προσωποληψία, ας, ἡ, perſonæ acceptio. προσωπολήπτης, ου, ὁ, perſonarum acceptor. εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, timidus, religioſus, pius. εὐλάβεια, ας, ἡ, timiditas; religio, pietas. εὐλαβέομαι, timeo, vereor.

Λάμεχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Lamech. Hebr. pauper.

Λάμια, ſeu λαμίας, ου, ὁ. piſcis quidam galeorum maximus, dictus a λαιμὸς, id eſt, gulæ amplitudine alii a λάπτω, lambo. Significat & dęmoniũ alios vocare exiſtimarum.

Λάμνα, ἡ, lamella. Ex Lat. lamina.

Λαμνιὰς, άδος, Doric. pro Λημνιὰς, ἡ, Lemniaca. Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex Lemno. Vel ἀπὸ τῆς Λήμνου.

Λαμπαδηφορέω, lampadem geſto.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, Jonic. lampadum geſtatio.

Λαμπαδηφόρος, ὁ & ἡ, ferens lampada.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax: candelabrum.

Λαμπάδες, tormentorum genus. Cyrill.

Λάμπεν, collucebat, imperf. Jonic. act. λάμπετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi λάμπω, luceo.

Λαμπετόωντα, fulgentia, pro λαμπετῶντα, Poet. acc. ſing. præſ. part. Sic λαμπετόωντι, Poet. pro λαμπετῶντι, dat. ſing. part. a λαμπετάω, idem ac λάμπω, luceo.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius, lectica, Pollux. a λάμπω, ſplendeo.

Λαμπομένῃσι, dat. plural. Jonic. part. præſ. paſſ. a λάμπω, luceo.

Λαμπετίδα, gen. Dor. a Λαμπετίδης, ου, ὁ nomen proprium.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, ſplendidus, a, um. compar. λαμπρότερος. ſuperl. λαμπρότατος. a them. λάμπω, luceo.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor, lux, dignitas.

Λαμπρύνω, clarum reddo, illuſtro, ſplendorem affero. Th. λάμπω, luceo.

Λαμπρῶς, ſplendide, adv.

Λάμπω, luceo, coruſco, ſplendeo. Aliquando active illuſtro, illumino. f. λάμψω. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω. aor. 1. inf. λάμψαι.

Λάμυρος, vel λαμυρὸς, ὁ, diſertus, eloquens, loquax, facetus, ſcurrilis. Item avidus, guloſus. Hinc θάλασσαν λαμυρὰν dixere maris gurgites.

Λαμφθείην, ης, η, aor. 1. opt. paſſ. Jon.

pro ληφθεῖσαι. Sic λαμφθεῖσαι, pro ληφθεῖσαι, aor. 1. inf. λαμφθεῖς, pro ληφθεὶς, aor. 1. part. paſſ. Jon. quaſi a λάμβω, pro λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι.

Λάμψαι, aor. 1. inf. activ. λαμψάτω, 3. ſingul. a. 1. imperat. activ. verbi λάμπω, luceo.

Λάμψακον, Lampſacum. nomen urbis.

Λαμψοῦμαι, ῇ, εῖται, Jon. & Dor. λαμψοῦμαι, pro λήψομαι, fut. 1. med. a λαμβάνω, capio.

Λανθάνεμος ὥρα, anni tempeſtas tranquilla, qua latet, ſiletque ventus. Ex ἀνέμοιο, venti, & λανθάνω, lateo.

Λανθάνω, ſeu λήθω, Dor. λάθω, lateo, ignotus ſum. f. λήσω. p. λέληκα. a. 2. ἔλαθον. perf. paſſiv. λέλησμαι. p. m. λέληθα.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ληνὸς, ᾶ, ὁ, torcular.

Λὰξ, adv. calce, ſeu calcibus; pede porrecto, Odyſſ. ε.

Λαξεῦσαι, Dor. pro ληξεῦσαι, aor. 1. inf. med. ab inuſitato λήχω, pro λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, in ſaxo inciſus. a λαξεύω, lapides polio, ex λᾶς, λαὸς, lapis, & ξέω, polio, ſculpo.

Λάξις, ιος, ἡ, ſors, portio, diviſio, Herodot. l. 4. Item ſepis conſtructio, Etym.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, Laodicea, nomen urbis. Gr. jus populi. Hinc Λαοδικεὺς, ἰος, ὁ, Laodiceus.

Λαοδίκη, ης, ἡ, Laodice, nomen virginis.

Λαοὶ, οἱ, nom. plur. a λαὸς, populus.

Λαομέδεια, nomen propr. mulieris, Laomedia.

Λαομέδων, οντος, ὁ, Laomedon. nomen proprium.

Λαὸς, ῦ, ὁ, Attic. λεὼς, ὼ, ὁ, plebs, populus, turba. q. a λα, & αὔω, ſono: quia λαὸς πολλάζοντες. vel a λᾶας, lapis: ut qui ſit ortus e lapidibus tecto jactis Deucalionis ævo.

Λαοσεβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς, ῦ, ὁ, populus, & σέβομαι, colo.

Λαοσσόος, ὁ, populorum defenſor, vel agitator.

Λαοτρόφος, ου, ὁ, qui populum alit. Et paſſiva etiam aliquando accipitur. ex λαὸς, populus, & τρέφω, alo.

Λαοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, populi corruptor. ex λαὸς, populus, & φθείρω, corrumpo.

Λαοφόνος, ου, ὁ, Poetic. pro λαοκτόνος, populum cædens, ex λαὸς, populus, & φόνω, occido.

Λαπάζω, & λαπάσσω, fut. ξω, evacuo, perdo, mollio. q. a λάπτω, lambendo patina evacuatur. Hinc λάπαθος, ου, ἡ, & λάπαθον, ου. τὸ, foſſa, terræ ſulcus. Eſt & herbæ nomen. a λαπάζω, quod ventrem evacuet. λαπαρὸς, ᾶ, ὸν, vacuus, inanis.

Λαπάρη, & λάπαρον, pars inter coſtas nothas, & oſſa, quæ ad ilia pertinent: quia λαπαρὰ, id eſt, inania. Item abdomen: laxitas, Iliad. ξ. Item morbus eam partem vexans, quæ inter thoracis, & iliorum oſſa ſubſidit. Galen. λαπαρὸς, vacuos. Th. λαπάζω, evacuo.

Λάπη, ης, ἡ, pituita. Hippocr.

Λαπῆναι, a. 2. inf. paſſ. a λάπτω, f. ψω, lambendo bibo.

Λαπίζω, inſolentius me effero, glorior, jacto me. q. ex λα, & ἔπος, ut ſit, amplius loqui juſto. Hinc λαπιςὴς, ῦ, ὁ, jactator, nugax, temerarius.

Λαπιθᾶν, gen. plur. Dor. pro Λαπιθῶν, a Λαπίθης, ου, ὁ, Lapitha. Ii cum Centauris congreſſi.

Λάπτω, lambendo bibo more canum, ingurgito me. f. ψω. Dicitur vel a ſono, vel e λα, & πίνω, bibo.

Λάρδος, lardus. Gloſſ. Cyr. Vide laridum.

Λαρινὸς, ῦ, ὁ, ſaginatus: dulcis, tener. λαρινόω, ſagino.

Λάρκος, ῦ, ὁ, corbis a vimine plexus, quo carbones feruntur. An a λα, & ῥικνὸς, pro ἐσκαμμένος, σκολιὸς?

Λαρνακόγυιος, α, ὁ, quid ſignificet, & ut Pani tribuatur, vide notas Theocr.

Λάρναξ, ακος, ἡ, urna, capſa, loculus, in quo λαρινὰ, ſeu pinguia reponuntur. Uſurpatur etiam de nave.

Λάρος, α, ὁ, larus, avis marina vorax, a cujus ſtupiditate homines laros appellamus.

Λαρὸς, ᾶ, ὁ, jucundus, gratus, dulcis, lautus, Opyſſ. ξ.

Λάρυγξ, υγγος, ὁ, guttur, gula. a λαύω. vel a λα, & ῥέω, quod liquida facile in gulam influat.

Λαρύζω, clamo. a λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λασία, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. hirſute, herbida.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, oblitus, a, um, aor. 1. part. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω.

Λάσανον, ου, τὸ, olla; item cloaca, matella, ſella familiaris. Item poſterior pars femoris, quia δασὺ, denſum.

Λάσδεο, accipe, Doric pro λάζου, præſ. imperat. λάσδομαι, Doric. pro λάζομαι, capio.

Λασόμεθα, Doric. pro λησόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi λανθάνω, obliviſcor. fut. med. λήσομαι, & Dor. λασεῦμαι, & λασοῦμαι, ῇ, εῖται.

Λάσθη, ἡ, contumelia, irriſio. vox Jon. λάσθω, illudo. a λάζω, ὑβρίζω.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. Dor. pro λησθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι. a. 1. paſſ. ἐλάσθην.

Λασιαύχην, ενος, ὁ, hirtam, & villoſam habens cervicem.

Λασιόκωφος, ὁ, qui ſurdus ex hirſutie. κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

Λάσιος, α, ὁ, ἡ, hirſutus, hiſpidus, ſetoſus, calidus, amatolus. Sunt enim piloſi calidi, ἢ ὁρμητικοί.

Λάσκω, loquor. q. a λαλῶ.

Λάσταυρος, ὁ, hirſutus parte virili, ſalax, inſignitus mutoniatus.

Λασῶ, Doric. pro λήσω, f. 1. a λήθω, lateo.

Λάταξ, αγος, ἡ, gutta, humor excidens e poculo. Eſt & nomen animalis quadrupedis a mari victum quærentis. Ariſt. 8. Anim.

Λατῖνος, ὁ, Latinus, nomen viri.

Λατοΐδας, α, ὁ, Doric. Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonides, Apollo Latonæ filius. a Λητὼ, Latona, filia Cœi, & Phœbes. Heſiod.

Λατομέω, lapides incido, & polio, cum accuſat. fut. ήσω. aor. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. paſſ. λελατόμημαι, perf. part λελατομημένος, η, ον. Quod ex λατόμος, α, ὁ, ἡ, lapicida, quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, & τόμος, fruſtum abſciſſum, ex præt. med. τέτομα, verbi τέμνω, ſcindo.

Λάτος, ο, ὁ, nomen piſcis delicati. Ath. lib. 5. 17. q. a λάω, volo. expetendus enim.

Λατρεία, ας, ἡ, cultus divinus, religio, ſervitus, obſequium: ſacrificium, Sophocl. in Ajace. Et pro δούλη, ſerva. Th. λάτρις, ιος, ſervus.

Λατρεύω, ſervio, famulor, religioſe colo: ſacrifico, cum dat. καιρῷ λατρεύειν, tempori ſervire. f. σω. p. λελάτρευκα. aor. 1. ἐλάτρευσα. ejuſdem them.

Λάτριν, acc. ſing. λάτρεσι, dat. plur. a λάτρις, ιος, ὁ, ſervus.

Λάτρειος, α, ον, famularis. Th. λάτρις, ſervus.

Λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, ſervus, famulus, qui pro mercede ſervit. q. a λάτρον, merces. Vel ex λα, & τρέμω, tremo. Domini enim ſunt ſervis reverendi. Hinc λατρεύω, ſervio, famulor. λατρεία, ας, ἡ, ſervitus; item cultus religioſus. εἰδωλολάτρης, α, ὁ, idololatra. εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria.

Λάτρον, α, τὸ, merces, quæ ſervienti datur. quaſi e λαύω, fruor. Eſt enim id, quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμνον, ο, τὸ, nomen montis.

Λαυκανία, vel λευκανία, ας, ἡ, guttur, gula, arteria, q. a λαύω, fruor.

Λαῦρος, α, ὁ, lætus, opulentus, copioſus. q. a λα, & εὖρος, latus. Hinc λαύρα, platea lata, vicus.

Λαύω, fruor. unde uſitatum ἀπολαύω. Th. λάω, volo. Frui enim eſt cum voluptate uti.

Λάφυρα, τὰ, ſpolia, exuviæ, quæ vivis detrahuntur. Th. λαφύσσω.

Λαφύσσω, vel λαφύττω. f. ξω. avide deglutio, helluor, evacuo: lenio, devoro. Proprium eſt canum, & porcorum. q. a λάπτω. vel ex λα, & φυσάω. Hinc λάφυρα, ſpolia.

Λαχαίνω, fodio. fut. ανῶ. p. ηγκα. Ducunt a λα, & χαίνω, quia terram fodere, eſt facere, ut ea hiet. Sed duc a λάχανον, ut ſit fodere oleris ſerendi cauſa. Hinc λάχανον, ου, τὸ, olus.

Λαχεία, ἡ, terra foſſu facilis. a λαχαίνω, fodio. Item nomen inſulæ, Etym.

Λαχεῖν, ſortiri, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξω. p. λέληχα, & Att. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν αἴδαν, mori. Pind.

Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, nomen Parcæ. a λαγχάνω, ſortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem ac λάχος, εος, τὸ, ſors.

Λαχήνας, a. 1. part. act. a λαχαίνω, fodio. f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, ᾶ, ὁ, ſortitio, ſors. a λαγχάνω, ſortior, mico. Item denſitas pilorum, Odyſſ. ν. calcitratio equorum. Antimach.

Λαχνάεις, εντος, ὁ, Dor. pro λαχνήεις, villoſus, hiſpidus. Th. λάχνη, lanugo.

Λάχνη, ης, ἡ, lana, villus, ſetæ: lanugo ſpuma maris. q. a λα, & χνοῦς, lanugo. hinc λαχνήεις, εντος, ὁ, ſetoſus.

Λαχοίην, ης, η, ſortirer, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. a λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, ſors. a λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, ἡ, ſortita, a. 2. part. act. f. g. ejuſdem verbi.

Λαχὼν, ῦσα, ὸν, aor. 2. part. verbi λαγχάνω, ſortior.

Λαψεῦμαι, ſeu λαψοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι, aor. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, ſumes, Dor. pro λήψῃ, 2. ſing. fut. 1. med. vide λαμψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι, capiam.

Λάω, video; fruor; volo, vis. q. a λῶ, video. hinc ἀπολαύω, fruor. ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio. ἀπολαυςὸς, ῦ, ὁ, ἡ, in voluptate vivens. ἀπολαυςικὸς, ῦ, ὁ, ἡ, idem.

Λ Ε.

Λεία, ἡ, lapis, quem textor ſtaminibus inter texendum appendit: vel lapis velis navium ſuſpenſus, Etym.

Λέαινα, ας, ἡ, leæna. a λέων, leo.

Λεαίνω, lævigo. fut. ανῶ. aor. 1. ἐλέηνα. Th. λεῖος, ου, ὁ, lævis, non aſper.

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. verbi λεαίνω, lævigo.

Λέανδρος, α, ὁ, Leander, nom. propr.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Hebr. cordatus.

Λεβηρὶς, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depoſita. q. e λέπω, exuo, decortico. λεβηρὸς, ὁ, humidus Hippocr.

Λέβης, ητος, ὁ, lebes, cacabus: pelvis. q. a λείβω, fundo, libo.

Λεβωνα, nomen oppidi. Jud. 21. 19.

Λέγειν, præſ. inf. a λέγω, dico.

Λεγεὼν, ἡ, legio. a Latinis ſumpta vox. Gr. τάγμα.

Λέγνον, α, τὸ fimbria, quæ aſſuitur extremæ veſtis oræ. q. a λέγω, cubare facio. quia velut adjacet veſti.

Λεγόμεθεν, dicimur, Æolic. pro λεγόμεθα, 1. plur. ind. paſſiv. verbi λέγω, dico.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, dicimus.

Λέγοντι, dicunt, Dor. pro λέγουσι.

Λέγω, colligo: dico, loquor, cubare facio: jubeo. λέγω κλαίειν, jubeo te flere. fut. λέξω. p. λέλεχα. aor. 1. ἔλεξα. aor. 2. ἔλεγον. perf. paſſ. λέλεγμαι. p. m. λέλογα. Hinc ἐκλεκτὸς, ῦ, ὁ,

Digitized by Google

ὸς, ὁ, ſelectus. ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio. συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. λέξις, εως, ἡ, dictio. λόγος, ου, ὁ, verbum. ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio. ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio, excuſatio. διαλέγομαι, diſſero. διάλεκτος, ου, ἡ, ſermo unicuique genti peculiaris. διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ, ars diſſerendi. διάλογος, ου, ὁ, colloquium. ἐπίλογος, ου, ὁ, concluſio, peroratio. αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. γενεαλογία, ας, ἡ, generis recenſio. ταυτολογία, ας, ἡ, ejuſdem rei repetitio. λογίζομαι, rationem ineo, ſeu ſubduco. λογιστὴς, οῦ, ὁ, calculator. λογιστικὸς, ὴ, ὸν, calculatorius. παραλογίζομαι, ſubdola ſupputatione fallo. παραλογισμὸς, ὸ, ὁ, falſa ratiocinatio. συλλογίζομαι, ratiocinando colligo. συλλογισμὸς, ὸ, ὁ, collectio, quæ fit ratiocinando, ſyllogiſmus. ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, conjux. Item gallus gallinaceus.

Ληλασία, ας, ἡ, prædatio, populatio; actio ejus, qui ληλατεῖ, id eſt, prædam agit. q. λείαν ἐλαύνει.

Λεία, ας, ἡ, præda, ſpolium. q. a λάω, cupio. Præda enim cupitur, & capitur. vel a λαβεῖν, quia propriè eſt hominis capti. Sed λεία, lævigata, vide in λεῖος. ληΐζω, & ληϊζέω, prædor. ληστὴς, οῦ, ὁ, prædo. ληστικὸς, & ληστρικὸς, ῦ, ὁ, prædatorius, ex rapto vivens.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen propr. mul. ſuaviloquia. ex λεῖος, lævis, & ἀγοράομαι, concionor. Them. ἀγορὰ, ἡ, forum.

Λειαίνω, lævigo, polio. f. ανῶ. aor. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, lævis.

Λείβεται, ſtillat, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi λείβω, libo, ſtillo.

Λείβω, libo, fundo, ſtillo. f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & εἴβω, Jonic. & Æolic. Ducam a λύω, ſolvo. Solutus humor eſt fuſilis. aut a λεῖος, lubricus, & βάω, eo. Lubrica fundantur, & quaſi eunt, & labuntur.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præſ. paſſiv. verbi λειόω, fut. ώσω, lævigo. Them. λεῖος, ο, ὁ, lævis.

Λείηναν, explanarunt, 3. plur. Jon. a. 1. act. verbi λειαίνω, lævigo.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, ventilabrum; ornamentum Bacchicum Callimacho, caniſtrum Heſychio. Puto a λείαν κενοῦν, frumentum evacuare, hoc eſt, purgare. hinc λικνίζω, vanno. λικνητήριον, ventilabrum.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, reſervatio, reliquiæ, idem ac λεῖψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, linquo.

Λειμὼν, ῶνος, ῶνι, ὁ, pratum. quaſi a λείβω, quia rigatur, & aqua illi affunditur ad fœcundandum. Vel a λείπω, quod in eo uligo ab alluente flumine relinquitur. hinc λειμώνιος, ου, ὁ, pratenſis. λειμωνόθεν, ex prato.

Λειογένειος, ὁ, ἡ, læves malas habens. ex λεῖος, lævis, & γένειον, ο, τὸ, mentum.

Λεῖος, εία, εῖον, lævis, non aſper. Item planus, a, um, lubricus, lenis, perfectus. Duci poſſit a λα, & ἴσος, æqualis. hinc λειότης, ητος, ἡ, lævitas. λειόω, f. ώσω, lævigo. λειαίνω, & λεαίνω, mollio, tero, ſubigo.

Λείουσι, leonibus, pro λέουσι, per ectaſin Poet. dat. plur. a λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεῖπ', & λεῖπε, Jon. pro ἔλειπε, 3. ſing. imperf. activ. vel præſ. imperat. λείπεσθ', pro λείπεσθαι, præſ. inf. paſſ. λείπετ', pro ἐλείπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi λείπω, linquo.

Λεῖπεθ', vide in λεῖπ'.

Λείπομαι, ῃ, εται, præſ. ind. paſſ. λειπόμενος, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Λειποψυχοῦντα, acc. ſingul. part. præſ. verbi λειποψυχέω, animam linquo. fut. ήσω. ex λείπω, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ deſertio. ex λείπω, linquo, & στρατὸς, exercitus.

Λειπυρίας, ſcil. πυρετὸς, febris quædam ſimilis epialo.

Λείπω, relinquo, deſum, deficio. f. ψω. p. λέλειφα. a. 1. ἔλειψα. aor. 2. ἔλιπον. perf. paſſ. λέλειμμαι. præt. med. λέλοιπα, q. a λύω, ſolvo. hinc λοιπὸς, ῆ, ὸ, reliquus. ἀπολείπω, relinquo, derelinquo. ἐκλείπω, idem, & deficio. ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio. ἐλλείπω, prætermitto. ἔλλειψις, εως, ἡ, omiſſio.

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præſ. part. f. g. a λείπω, linquo.

Λειριόεις, εντος, ὁ, & in f. g. λειριόεσσα, ης, ἡ, florida. Th. λείριον, ο, τὸ, lilium.

Λειριόεντι, dat. ſingul. f. g. a λειριόεις, floribus dulcis, ſuavis.

Λείριον, ου, τὸ, lilium. Eſt folio λεῖον, læve. hinc λειριόεις, liliaceus.

Λειρὸς, ὁ, gracilis, pallidus. q. a λεῖος, minutus.

Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, prædabilis, prædativus, a, um. a λεία, ας, ἡ, præda.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, publicus, a, um. λεὼς, & λαὸς, populus, Jon. reſolut. λήϊτος, pro λειτός.

Λειτουργέω, miniſtro, opus publicum facio. f. ήσω. perf. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. aor. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λεῖτος, publicus, & ἔργον, ο, τὸ, opus.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium publicum. hinc λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, miniſtratorius, a, um. ab iiſdem them.

Λειτουργὸς, ῦ, pro λειτοεργὸς, & hoc pro ληϊτοεργὸς, miniſter publicus. ab iiſdem them.

Λειχὴν, ῆνος, ἡ, lichen, ſummæ cutis aſperitas: genus morbi, quem mentagram Latini vocant. Eſt item herbæ ſpecies petris adhærens, quæ lichenas ſanat. Dioſc. lib. 4. c. 23.

Λειχήνωρ, nomen muris, a λείχω, lambo.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen proprium muris. ex λείχω, lambo, & μύλη, ης, ἡ, mola frumentaria.

Λειχοπίναξ, nomen muris. a λείχω, lambo, & πίναξ, tabula.

Λείχω, lambo, lingo. f. ξω. p. χα. hinc λιχμάω, & λιχμάζω, lambo.

Λεῖψαν, Jonic. pro ἔλειψαν, 3. plur. a. 1. act. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. Sed λείψαν', pro λείψανα, τὰ, reliquiæ, nom. plur. a λείψανον, ο, τὸ. Th. λείπω, linquo.

Λείψω, fut. 1. act. ejuſdem verbi.

Λείων, Poet. pro λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεκάνη, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina. inde λεκάνιον, ου, τὸ, parva pelvis, patella. Ex λα, & χαίνω, quod valde pateat.

Λέκιθος, ου, ἡ, vitellus, ovi luteum, flavum, Galen. Item ampulla, urceus, capſula. Galenus pro lente, cui detracta ſunt putamina, apud Hippocratem interpretatur.

Λεκὸς, ſcutella. inde λεκὶς, patina, & diminut. λεκίσκος, patella.

Λεκτέον, legendum, adject. verbale, a λέγω, lego.

Λέκτο, Poet. pro λέλεκτο, Jon. pro ἐλέλεκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi λέγω, dico.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, thalamus. Th. λέγω, cubare facio.

Λελαβέσθαι, Poet. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβῃσι, Jon. anadiplaſiaſmo, & paragoge τῦ σι, pro λάβῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.

Λελαβόμην, Poet. pro ἐλαβόμην, 2. a. med. ejuſdem verbi.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, præt. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθόμην, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἐλαθόμην. a. 2. med. Sic λέλαθον, pro ἔλαθον, aor. 2. ind. act. λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. med. λελάθῃ, pro λάθῃ, 2. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

Λέλακα, ας, ε, ſtrepo, præt. med. ſed præſentis ſignificationem habet. hinc λελακυῖα, præt. part. med. f. g. verbi ληκέω, reſono, crepo. aor. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant a λακέω, vociferor. præt. part. λελακηκυῖα, ας, & per ſyncopen λελακὼς λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, loquor.

Λελάμπρυνται, reſplenduit, 3. ſing. perf ind. paſſ. verbi λαμπρύνω, reſplendeo. fut. υνῶ. p. λελάμπρυγκα. perf. paſſ λελάμπρυμμαι. a λαμπρὸς, ſplendidus. Th. λάμπω, ſplendeo, luceo.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. paſſ. Sic λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, ſeu λήθω, lateo.

Λελάσται, oblitus eſt, Dor. pro λέλησται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi λανθάνω, ſeu λήθω.

Λελάχωσι, ſortiti fuerint, Jonic. anadiplaſiaſmo pro λάχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi λαγχάνω, ſortior. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλειπται, relictus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. λέλειμμαι, ψαι, πται, a λείπω, linquo. fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, οἱ, lambentes, perſ. part. activ. per ſyncopen, & epentheſin τ̃ ι, pro λελιχμηκότες, verbi λιχμάω, lambo. Th. λείχω, lingo. f. ξω. poſſet etiam ab hoc præterito formari.

Λελέχθαι, perf. inf. paſſiv. a λέγω, dico. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, latui, præt. med. verbi λανθάνω, ſeu λήθω. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λέληκα, locutus ſum, perſ. activ. verbi λαλέω. fut. ήσω. p. λελάληκα, & per ſyncop. λέληκα. An potius dicendum, eſſe p. m. verbi ληκέω, pro βοάω? unde p. m. λέληκα, ας, ε. perſ. part. med. λεληκώς.

Λέλημμαι, captus ſum, perſ. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελῆσθαι, oblitum eſſe, perſ. inſ. paſſ. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. perſ. paſſ. λέλησμαι. Sed λελῇσθαι, cum ι ſubſcripto, eſt a verbo ληΐζομαι, ſeu λῄζομαι, prædo. Th. λεία, præda.

Λέλησμαι, perſ. ind. paſſ. λελησμένος, perſ. part. verbi λήθω, ſeu λανθάνω.

Λέληφα, cepi, perſ. ind. act. verbi λαμβάνω, capio.

Λελιημένος, ὁ, charus, promptus, perſ. part. paſſ. verbi, λιλάω, ῶ, volo. perſ. λελίληκα. perſ. paſſ. λελίλημαι, & euphoniæ gratia λελίημαι.

Λέλεγα, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Λελογίσμεθα, reputati ſumus, 1. plur. perf. paſſ. verbi λογίζομαι, reputo.

Λελογισμένως, prudenter, adv. Eurip.

Λέλογχα, ας, ε, ſortitus ſum, præt. med. λελογχὼς, perſ. part. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξομαι. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλοιπα, ας, ε, reliqui, p. m. hinc λελοιπὼς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, linquo.

Λελουμένος, ὁ, lotus, perſ. part. paſſ. verbi λούω, lavo. f. λούσω. perſ. λέλουκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perſ. ind. act. Attice pro λέλεχα. hinc λελοχυῖα, enixa, perſ. part. f. g. verbi λέγω, dico. quod tamen a λέχομαι, peperi, derivatum volunt.

Λελύμασμαι, perſ. paſſ. Attic. pro λελύμαμμαι. hinc λελυμασμένος, labefactatus, perſ. part. paſſ. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. fut. ανῶ. præt. λελύμαγκα. Thema λύμη, ης, lues, noxa.

Λέλυται, 3. ſingul. perſ. paſſ. λέλυντο. 3. plur. pluſq. perſ. paſſ. Jonic. verbi λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα. perſ. paſſ. λέλυμαι. præt. inſ. paſſ. λελύσθαι. perſ. part. paſſ. λελυμένος.

Λέμβος, ο, ὁ, lembus, parvum navigium. παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Videri poſſit ſumptum ex Latino limbus: ut ſit, qua limbum fluminis, ſeu oram legimus. λεμβαρχος, qui λέμβῳ ἄρχει, lembo præeſt.

Λέμφος, mucus concretus. Sed λέμφος, adject. mucoſus; ſtultus, vanus.

Λέντιον, ου, τὸ, linteum. vox Lat. Græce ὀθόνιον, ο, τό

Λέξατο, recenſuit, numeravit, Jon. pro

ἐλε-

ἐλέξατο, 3. ſingul. a. 1. ind. med. verbi λέγω, dico.

Λέξεο, cubato, Jon. pro λέξαι, præſ. imperat. paſſ. verbi λέξομαι, quod a fut. formatum verbi λέγω, dico. f. ξω.

Λέξιος, gen. ſing. a λέξις, ἡ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.

Λεξοῦντι, dicent, Dor. pro λέξουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi λέγω.

Λέοντα, acc. ſing. a λέων, οντος, ὁ, leo. in plur. λέοντες. dat. plur. λέουσι.

Λεοντέη, & λεοντῆ, ἡ, pellis leonis, a λέων, leo.

Λεοντιδεῖς, οἱ, leonum catuli.

Λεοντοκέφαλοι, leonicipites. Lucian.

Λεοντοκόμος, ὁ, cui negotium eſt curandi leonis.

Λεοντοφόνον, τὸ, animal quoddam in Syria, leonem interficiens.

Λεοντοφόνος, ὁ καὶ ἡ, leonicida.

Λέπαδνον, ου, τὸ, lorum latum circa pectus jumenti, antilena, capiſtrum. in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, decortico.

Λέπαργος, ὁ, albus, recutitus: taurus pili albi. Item aſinus apud Nicandr. in Theriac. in Epigr.

Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. q. a λέπος, quod in cortices ruptum. λεπαῖος, αία, ον, montanus. Sed λεπάς, άδος, ἡ, genus oſtreæ, vel piſcis: lepas Plauto, patella Gazæ. hinc λεπάστη, genus calicis inſtar conchæ. Apud Pollucem λεπὰς ἑφθὴ, edulium vilis pretii.

Λεπίδιον, τὸ, herba lepidion, ἰδίως Paolo Æginetæ. Item ſquamula.

Λεπίζω, decortico, a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπίς, ίδος, ἡ, ſquama. a λέπω, decortico. λέπισμα, ατος, τὸ, decorticatio.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, ſquama. Item tunica, liber, Aphrodiſio.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo. Th. λεπρός, ſcaber.

Λεπράς, acc. plur. f. g. a λεπρός, ſcaber. Et λεπράς, άδος, ἡ, aſpera. petræ epitheton.

Λεπρός, οῦ, ὁ, ſcaber. Dicitur & λεπρός, ά, όν, leproſus, ſcabioſus. hinc λέπρα, ας, ἡ, lepra, velut in λέπη, id eſt, ſquamas reſolutio. vel a λέπος, quod cutis detrahitur, & decorticatur, ut ſanetur æger.

Λεπταλέος, ὁ, tenuis, gracilis, ſubtilis.

Λεπτῇ, macilentæ, dat. ſing. f. g. a λεπτός, tenuis, ſubtilis.

Λεπτός, οῦ, ὁ, tenuis, ut λέπος, id eſt, cortex; gracilis, rarus. in f. g. λεπτή. hinc λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis, & inanis ſermo.

Λεπυρός, ά, όν, corticoſus, ſquama tectus. λεπύριον, parvus cortex. λεπύριον, ου, τὸ, putamen ovi, teſta. a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπύχανον, τὸ, cortex; putamen ovi, aut mali punici cortex.

Λέπω, f. ψω, decortico. exuo. Qui λέπει, is λύει, ſolvit aliquid ὑποκείμενον, & id a ſubjecto corpore facit λεῖπον. λεπίζω, idem. λέμμα, ατος, τὸ, cortex. λέπος, εος, τὸ, idem. λεπίς, ίδος, ἡ, idem. λοπός, οῦ, ὁ, cortex.

Λερία, Leria inſula, cujus incolæ Λέριοι. Ii male audiebant ob malitiam.

Λερναία, ας, ἡ, nomen hydræ, Lernæa. a Λέρνη, palude, in qua verſabatur.

Λέρνη, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi ſordium confluges. hinc Λέρνη κακῶν, Lerne malorum.

Λεσβίδας, acc. plur. a Λεσβίς, ίδος, ἡ, Lesbis.

Λέσβος, Lesbus. inſula in Ægæo mari. hinc

Λεσβόθεν, adverb. e Lesbo. Λεσβίς, Lesbis fœm. Λεσβίζειν, & Λεσβιάζειν, mores fœdos oris polluti Lesbiorum imitari tetra, & execrabili turpitudine, fellare. Ariſtoph. in Veſp.

Λεσχάζοντες, οἱ, garrientes, nom. plur. præſ. part. verbi λεσχάζω, garrio, nugor. Th. λέσχη, ης, ἡ, confabulatio.

Λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio, confabulatio, nuga: locus communis Heſiodo: exedra Vitruvio. Aliis lignum ſiccum: aliis genus cantilenæ. quidam loca calida, & æſtiva exponunt. Etym. Hinc λεσχηνεύω, celebrare. ἀδολέσχης, ου, ὁ, ἡ, loquax, garrulus. ἀδολεσχία, ας, ἡ, garrulitas.

Λευγαλέῃς, dat. plural. Jonic. f. g. pro λευγαλέαις. Sic λευγαλέοισιν, dat. pl. Jon. m. g. a λευγαλέος, perniciosus.

Λευγαλέος, ου, ὁ, perniciosus, gravis, triſtis. q. λοιγαλέος. a Themate λοιγός, pernicies.

Λευί, & Λευίς, ὁ, Levi, nomen viri. genit. τοῦ Λευῒ. acc. Λευίν. Hebr. additus. Hinc Λευίτης, ου, ὁ, Levita. Λευιτικός, ή, όν, Leviticus.

Λευκά, pro λευκή, alba. a λευκός, albus.

Λευκαίνω, dealbo, candidum facio. Item remigo. Didym. Odyſſ. μ. f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. paſſ. ἐλευκάνθην. Th. λευκός, albus.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. λευκάνας, a. 1. part. a λευκαίνω, dealbo.

Λευκανθέα, legitur apud Pindar. candore florentem. an λευκανθέα legend. an a λευκαίνω? Th. λευκός, albus. an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, flos?

Λευκανθεὶς, ὁ, dealbatus, aor. 1. part. paſſ. a λευκαίνω, dealbo.

Λευκανθίζω, albico, candidus ſum. Th. λευκός, albus.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba, cujus lignum λευκόν, album: item vitiligo alba. Th. λευκός, albus. λευκὴ γῆ, creta.

Λεύκιππος, ου, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet. q. λευκόϊππος. ex λευκός, albus, & ἵππος, equus.

Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem ac λευκός, candidus.

Λευκίτις, ιδος, ἡ, creta, ejuſdem them.

Λευκόγαιος, creta, cretifodina. ex λευκός, albus, & γῆ, terra.

Λευκοθέα, Albunea mater, Matuta. q. λευκὴ θεά. ſua enim eſt alba.

Λευκόϊον, caltha, viola. q. λευκὸν ἴον, alba viola.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Jon. a λευκοί, albus.

Λευκόλινον, ου, τὸ, album linum. ex λευκοί, albus, & λίνον, ου, τὸ, linum.

Λευκομέτωπος, candidus: habens frontem albam. Item cinædus.

Λευκοπάρειος, ὁ, qui candidis genis eſt, ex λευκός, albus, & παρειά, & Æol. παρεά, ᾶς, ἡ, gena.

Λευκόπωλος, ου, ὁ, qui albis equis utitur, & vehitur: Solis epitheton. quod duobus equis albis vehatur. Item epitheton diei, Sophocl. Ex λευκός, albus, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Λευκόροδον, τὸ, liguſtrum, roſa alba.

Λευκός, οῦ, ὁ, albus, candidus, albicans, ſerenus. Item λευκός, leucus, ardeola, avis. αἱ λευκαί, cant. in Epigr. Hinc λευκότης, ητος, ἡ, albedo. λευκόω, & λευκαίνω, dealbo.

Λευκότερος, έρα, ον, candidior, compar. a λευκός, albus.

Λευκόφρυν ὄγκος, cana ſori facies, Herodot. ex λευκός, albus, & ὀφρύς, ſupercilium.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam gerens, ex λευκός, οῦ, ὁ, albus, & χιτών, ῶνος, tunica.

Λευκόχρους, ὁ, albicans, albus colore. ex λευκός, albus, & χροιά, color.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ, candido corpore decorus. ex λευκός, albus, & χρώς, ὁ, corpus. Th. χροιά, ἡ, color.

Λεῦκτρα, plur. tantum, Leuctra, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ὁ, καὶ ἡ, albis ulnis, ſeu brachiis. Epitheton Junonis ab aeris perſpicuitate, Iliad. α. ex λευκός, albus, & ὠλένη, ης, ἡ, ulna.

Λευρός, οῦ, ὁ, Poet. pro ὁμαλός, æqualis, planus, latus, tenuis, humilis.

Λεύσσετε, videtis, 2. plur. præſ. ind. act. verbi λεύσσω, video.

Λεύσσω, video, aſpicio, Poet. pro βλέπω, 3. plur. λεύσσουσι. q. a λάω. vel a λάω, & ὄσσε, oculi.

Λευστήρ, ῆρος, ὁ, dignus, qui lapidibus obruatur. a λεύω, lapido.

Λευχείμων, ονος, ὁ, albis indutus.

Λεύω, lapido. a λᾶς, lapis.

Λεχέεσσι, dat. plur. Jon. a λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λεχεποίη, ης, ἡ, regio herboſa. a ποία, Jon. ποίη, herba, & λέχος, εος, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubo.

Λεχθέν, τὸ, dictum, a. 1. part. paſſ. n. g. a λέγω, dico. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, lectus. gen. plur. λεχέων, dat. p. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, cubo, cubare facio.

Λεχόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐλεχῶντο, 3. plur. impert. paſſ. verbi λεχάομαι, apud Heſych.

Λέχριος, α, ὁ, obliquus. a λέγομαι.

Λεχώ, όος, ἡ, puerpera. a λέχος, εος, τὸ, lectus, in quo puerpera decumbit. hinc λεχώϊος, puerperus, a, um. Th. λέγω, cubare facio.

Λεωδάμας, αντος, ὁ, Leodamas, nomen Philoſophi.

Λεῷμι, vellem, præſ. opt. act. a λεάω, ῶ, pro θέλω.

Λέων, οντος, ὁ, leo. Item leo ſerpens Nicandr. in Theriac. genus ſaltationis horridæ Polluci; piſcis Plinio l. 9. c. 31. Item λέων, elephantiaſis a ſimilitudine pellis ſuperficiei, Aretæo Cappadoci. λέαινα, ης, ἡ, leæna, q. a λάω, quia viſu valet. Dormit enim leo dilatatis palpebris. aut q. λεύσσων. hinc χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus.

Λεωπέτρα, an λειοπέτρα, lævis, ſeu plana petra? legitur & λεωπετρία.

Λεωργός, ὁ, audax, temerarius. Epitheton Promethei apud Æſchylum.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ, quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt. ex λαός, & λεώς, ὁ, Att. populus, & σφέτερος, ſuus. Th. ὅ, ſe.

Λεωφόρος, Jon. & Att. pro λαοφόρος, via publica. Anacreon dixit λεωφόρον fœminam proſtitutam.

Λ Η.

Λῆ, velit, Dor. pro θέλει, 3. ſing. præſ. ſub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt, λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt a λάω deducere, in ſubjunct. λάω, λάῃς, λάῃ, craſi λῶ, λῇς, λῇ, & Dor. λῶ, λῆς, λῆ, velim, is, it.

Λήβω, inuſit. pro λαμβάνω, capio, fut. λήψομαι.

Λῆγ', pro λῆγε, quieſce, præſ. imperat. λήγοντι, Dor. pro λήγουσι, præſ. ind. verbi λήγω, ceſſo.

Λήγοιεν, 3. plur. opt. præſ. a λήγω.

Λήγω, εις, ει, ceſſo, deſino, quieſco. hinc λῆξις, ceſſatio. q. a λέγω, pono. Nam & pono eſt facio quieſcere: aliquando & quieſco: ut venti poſuere.

Λῆδον, ου, τὸ, frutex, ciſti ſpecies, ex quo fit λήδανον, pingue ſucci reſinoſum. quod a λήδε foliis colligitur.

Λῆδος, vel λῆδον, εος, τὸ, veſtis ex panno raro, ac detrito. Doric. λᾶδος, q. a λάω.

Ληθαῖος, & ληθαῖος, ὁ, Lethæus, adject. a λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθεαι, obliviſceris, Jonic. pro λήθῃ, 2. ſing. præſ. verbi λήθομαι, ſeu λήθω, vel λανθάνω.

Λήθει, latet, 3. ſing. præſ. act. verbi λήθω, lateo.

Λήθετ', & λήθετο, oblitus eſt, 3. ſing. imperf. paſſ. Jonic. pro ἐλήθετο, ejuſdem verbi.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθουσα, præſ. part. f. g. a λήθω, lateo.

Λήθω, ſeu λανθάνω, lateo, celo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. Forte a λα, & θῶ, a θέω, pono, ſive in locum aliquem me abdo. Hinc λήθη, ης, ἡ, oblivio. λάθρα, adv. clam, clanculum. ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, obliviosus.

Λῇδ' pro λῆϊδα, accuſ. ſingul. a λῆϊς, ίδος, ἡ, pecus. Thema λεία, ας, ἡ, præda.

Ληΐζετ', pro ληΐζετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi ληΐζομαι, fortiar, nanciſcor. f. ίσομαι. perf. paſſ. λελήϊσμαι. Th. λεία, præda.

Ληΐζομαι, prædor. vide in ληΐζετ'. perf. λελήϊσμαι, σαι, ται.

Ληΐη, Jonic. dialyſi, pro λεία, ας, ἡ, præda.

Λήϊον, ου, τὸ, ſeges. in plural. τὰ λήϊα, q. a λεῖος, lævis. æqualis. Seges vero eſt æqualis longitudinis.

Ληΐς

Digitized by Google

Ληΐς, ΐδος, ἡ, idem ac λεία, ας, ἡ, præda.

Ληΐσσατο, Poet. & Jonic. pro ἐληΐσατο, 3. ſing. a. 1. med. ſic ληΐσσεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi ληΐζομαι, nanciſcor. Th. λεία, præda.

Ληϊστός, ὁ, ὁ, bello captus, prædatitius Gellio. a ληΐς, Jon. pro λεία, ας, ἡ, præda.

Ληΐτις, ἡ, prædatrix. Epitheton Minervæ, quia prædæ præeſt. Th. λεία, præda.

Λήϊτος, ὁ, populus. Item publicus, Jon. dialyſi pro λῆτος. hinc λήϊτον, ου, τὸ, curia.

Λήκω, vel Dor. λακέω, ſono, crepo. f. ήσω. a. 2. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. p. m. λέληκα, & λέλακα. Hinc λακίς, ίδος, ἡ, fiſſura, ſeu ſciſſura cum crepitu. λακίζω, lacero.

Λήκυθος, ου, ἡ, lecythus, ampulla olearia. q. a λα, vel ἔλαιον, & χέω, vel κεύθω, quia oleum fundit, vel occultat.

Λήμαντος, ου, ὁ, nomen proprium.

Λῆμα, ατος, τὸ, & λῆμμα, cum duplici μμ, propoſitum animi, virilis, fortiſque animus. q. a λάω, volo.

Λήμη, ης, ἡ, lippitudo, humor in oculis concretus, idem ac γλήμη, q. a λα, & μύω, quod lippientes oculi ſubinde clauduntur, & aperiuntur.

Λημνία ἔργα, Lemnia facinora. Λημνίων, Dor. pro Λημνιῶν, Lemniarum.

Λημνίσκος, ου, ὁ, lemniſcus, faſciola e coronis dependens. Item λημνίσκος a tæniæ ſimilitudine dicitur linamentum, quod Chirurgi ſolent vulneribus indere; turunda vocatur a Galeno lib. 3.

Λήμνῳ, dat. ſing. a Λῆμνος, Lemnus, inſula.

Ληναί, ῶν, αἱ, Poet. pro Βάκχαι. alii ſcribunt Λῆναι, quas dicunt eſſe Nymphas torcularium.

Ληναιῶνα, acc. ſing. a ληναιών, ῶνος, ὁ, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, οῦ, ὁ, lacus torcularii præli. hinc Ληναῖος, Bacchus.

Ληνὸς, οῦ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ prælo exprimuntur. q. a λεαίνω. comminuo. Uvæ enim in prælo comminuuntur. Sed λῆνος, εος, τὸ, lana, quia eſt λεῖον, mollis.

Λῆξαν, Jonic. pro ἔληξαν, 3. plur. aor. 1. activ. λῆξαι, deſiiſſe, a. 1. inf. act. λήξασθαι, aor. 1. inf. med. verbi λήγω, ceſſo.

Λήξειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λήγω, ceſſo. f. ξω.

Λῆρος, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ. hinc ληρέω, nugor. q. a λα, & ῥέω, fluo. vel εἴρω, dico. Loquaciores enim ut plurimum ſunt ineptiores.

Λῆς, Doric. pro θέλεις, velis. vide in λῶ.

Λήσεαι, 2. ſing. f. 1. act. λήσεσθε, 2. plur. f. 1. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epitheton Bacchi. ex λήθω, lateo, & παῖς, puer. hinc παίζω, παίγμα. Sunt qui legant λυσιπαίγμων, a λύω, ſolvo, & παίγμα, jocus.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Heſiod. in Theogonia, a λήθω, lateo.

Λήσομαι, obliviſcar, f. 1. med. λησόμεθα, 1. plur. f. 1. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo.

Ληστὴς, οῦ, ὁ, pro ληϊστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, ſicarius, graſſator. Th. λεία, ας, ἡ, præda. Hinc ληΐζω, prædor. f. σω. perf. paſſ. λελῄισμαι, σαι, ται. hinc ληϊστὴς, οῦ, ὁ, & per ſynæreſin ληστὴς, latro.

Λήστρον, latrina, puto, ubi latent λησταὶ, latrones.

Λησῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. act. a λάω, ῶ, volo. vel a λήθω, lateo.

Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius. Th. Λητώ, όος, οῦς, Latona.

Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, Latona, mater Apollinis. acc. Λητόα, ὦ. q. a λήθω, lateo.

Ληφθέν, έντος, τὸ, captum, aor. 1. part. paſſ. ληφθέντα, acc. ſingul. m. g. ληφθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. paſſ. ἐλήφθην. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.

Ληφθέντω, 3. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. a λαμβάνω, capio.

Λήχω, inuſitat. pro λαγχάνω, ſortior.

Λήψομαι, η, εται, & in 1. plur. ληψόμεθα, f. 1. med. verbi λαμβάνω, capio.

Λ Ι.

Λία, pro λεία, præda. Gl. Cyr.

Λιάζω, agito, jacto, ſeparo, dirimo, turbo. p. λελίακα, q. a λίαν, valde.

Λίαν, valde, admodum. quaſi a λάω, volo. Ea enim intendimus, quæ inſigniter volumus.

Λιαρὸς, ά, όν, tepidus, temperatus, ſuavis. Odyſſ. ν. Apoll. a λιαρὴ αὔρη, aura levis, & liquida.

Λίβανος, ου, ὁ, Libanus, Syriæ mons. Item thus, arbor thuris. λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus, thuribulum: λιβανωτὶς, roſmarinus. λιβανώδης, εος, ὁ, ἡ, odoratus.

Λιβερτῖνοι, ων, οἱ, Libertini, nomen Sectæ.

Λιβυκόθεν, adverb. ἀπὸ τῆς Λιβύης, a Libya. ergo Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, Libya. Λιβυστικοί, Libyſſæ. Λίβυς ἀνὴρ, vir ex Libya, Afer, Pœnus. Λίβυς etiam ventus Africus. Dicitur tibia a Poetis λιβυκὴ σάλπιγξ.

Λίβυρνον, ου, τὸ, liburnum, ſpecies navigioli.

Λίγα, ſtridule, argute, pro λιγέα, Heſych.

Λιγαίνω, oblecto, proprie arguto ſono: ſtrido. Item ludo cithara. Apoll.

Λίγγω, reſono, ſtrideo, ſtridorem edo. fut. ξω. hinc λιγὺς, έος, ὁ, ſtridulus, canorus, argutus, facundus.

Λίγδα, cos, pulvis: item lixivium.

Λίγδην, ſtrictim, in ſuperficie. Odyſſ. χ. adverb.

Λίγδος, pila, mortarium, Nic. in Ther. Eſt & λίγδος, fornacula, in qua conflant metalla, χοάνη.

Λιγέα, acc. plur. n. g. a λιγὺς, έος, ὁ. λιγεᾶν, Dor. pro λιγειῶν, genit. plur. vide λιγεῖν.

Λιγείῃ, canoræ, dat. ſing. f. g. a λιγὺς, εῖα, ὺ, ſtridulus, a, um. Th. λίγγω, ſtrideo.

Λιγέως, ſtridule: acute, dulciter, celeriter. Iliad. γ. adv. a λιγύς.

Λιγνὺς, ἡ, fuligo, fumus, fumi emiſſio, flamma. An a λίαν, & καίω?

Λιγνυώδης, ου, ὁ, pingui ſimilis. q. a λιγνύς.

Λίγξε, ſonuit, pro ἔλιγξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi λίγγω, ſtrideo, f. ξω.

Λιγυρῇ, pro λιγυρῇ, ſuavi, dativ. ſingul. f. g. λιγυροῖσι, dat. plur. Jon. a λιγυρός, ά, όν, idem ac λιγύς. Th. λίγγω, ſtrideo: oblecto.

Λίγυς, υος, ὁ, ἡ, Ligur, qui ex Liguria Italiæ regio. Hinc Λιγυστικὸς, ου, ὁ, Liguſticus. Sed λιγὺς, εῖα, ύ, ſtridulus, a, um, ſonorus: ſuavis. a λίγγω, ſtrideo.

Λιγυφθόγγοισι, ſonora voce præditis, dat. plur. Jon. a λιγύφθογγος, quod a λιγύς, ſtridulus, quod a λίγγω, ſtrideo, & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ὁ, ἡ, argutus: canorus. Ex λιγύς, εῖα, ὺ, ſtridulus, a, um. quod a λίγγω, ſtrideo, & φωνὴ, ἡ, vox.

Λίην, Jo. pro λίαν, valde, adv.

Λιθάζω, lapido, lapidem jacio. cum acc. fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. aor. 1. ſub. λιθάσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. λιθάσωσι. aor. 1. inf. λιθάσαι. aor. 1. part. λιθάσας, αντος, ὁ. perf. act. λελίθακα.

Λιθάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Λιθασθῶσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi λιθάζω, lapido.

Λιθάσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Λιθία, vel λιθεία, ἡ, maſſa auri, pretioſitas auri.

Λίθρα, ἡ, lunus, luxuries, ubertas, quaſi ex λίαν, & θὶς, acervus, vel a λίαν θέειν, vel θέειν, ut ſit quæ admodum erupit in molem, aut quod multum lactear, ſeu humeat. a λίαν, valde, & θάω, lacto. niſi a λίθος, id eſt, βῶλος.

Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um. Them. λίθος, lapis.

Λιθοβολέω, lapido, cum accuſ. imperf. ἐλιθοβόλουν, ουν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. aor. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος, ὁ. perf. act. λελιθοβόληκα.

Λιθόλευστος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus, Sophocl. in Ajace. ex λίθος, & λεύω, lapido. Th. λᾶας, ὁ, lapis.

Λίθος, ου, ὁ, ἡ, lapis, ſaxum. dat. pl. Jonic. λίθοισι. hinc λίθεος, lapideus. λιθάζω, lapido. q. a λίαν θῶ, firmiter pono, ſcil. ob rei gravitatem, quæ ex ſe deorſum vergit.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus ſtratus. ex λίθος, lapis, & στρωτός, ſtratus. quod a στρώννυμι, ſterno. Th. στορέω, ſterno.

Λιθοτόμοι, οἱ, lapicidæ. Item chirurgi veſicæ calculum excindentes. ex λίθος, lapis, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτμηκα.

Λιθωμότης, ὁ, qui ad lapidem jurat; qui ad populum concionatur. ex λίθος, lapis, & ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro.

Λικερτίζω, ſalio immodeſte. ex λίαν valde, & σκιρτῶ, ſalio.

Λίκιγξ, minima, & exiliſſima avis vox. Ariſtoph. Interpr. in Acharn. Item tinnitus aurium minimus.

Λικμάω, ventilo, diſſipo, cribro, comminuo. f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμός.

Λικμήσει, 3. ſingul. fut. 1. verbi λικμάω, ventilo.

Λικμητήρ, & λικμητὴς, ὁ, ventilator.

Λικμὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus. hinc λικμάω, ventilo. q. a λίαν, valde, & κάμνω; quia id καματηρὸν, id eſt, laborioſum, an a λείως κομεῖν, id eſt, frumentum purgare?

Λικμώντων, ventilantium, genit. plural. part. præſ. activ. verbi λικμάω, ventilo.

Λίκνον, ου, τὸ, idem ac λικμός, vannus, quia eſt λεῖον κανοῦν, plana corbis. Vel a λίαν κινεῖν, quia valde agitetur.

Λικριφὶς, vel λικριφὶς. Iliad. ξ. oblique. a λέχριος, obliquus.

Λικροὶ, οἱ, rami cervinorum cornuum. q. a λοξ, & κέρας, ut ſint obliqua cornicula rectis agnata.

Λίκτης, ὁ, lictor. quaſi λείκτης, a λείχω, lingo.

Λιλαίομαι, Poet. cupio, appeto, deſidero; feſtino. λιλαίεαι, Jonic. pro λιλαίῃ. q. a λίαν, valde, & λάω, cupio.

Λιμαγχονέω, & έω, fame neco, ango, & affligo fame. ex λιμός, fames, & ἀγχόνη. Th. ἄγχω, ſtrangulo.

Λίμβος, ὁ, ligurius, guloſus, inſatiabilis. Heſych. λίμβον, λίχνον, ἄπληστον. Ergo liguritor, a λείχω, lingo.

Λιμὴν, ένος, ὁ, portus, litus ſinus maris. in Odyſſ. acc. λιμένα. q. λίαν μονή, quod ibi naves totæ conquieſcant. hinc λιμενάρχης, portitor, qui portui præeſt, λιμεναρχία, munus portuum curandorum.

Λιμηρὸς, οῦ, ὁ, famelicus. a λιμός, fames.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, & λιμνῆτις, ιδος, ἡ, lacuſtris, paluſtris. Ariſtoph. in Ran. Th. λίμνη, ἡ, palus, ſtagnum, lacuna. Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις.

Λίμνη, ης, ἡ, ſtagnum, palus, lacuna. q. a λίαν μενεῖν, ſcil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua manet, & non movetur: ut ſtagnum a ſtando. Item λίμνη eſt gymnaſium in Trœzena, Eurip. in Hyppol.

Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen ranæ. a λίμνη, lacus.

Λιμνόχαρις, nomen ranæ. ex λίμνη, ſtagnum, & χαίρω, gaudeo.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, & Dor. ἡ, fames. Item homo ſordidus, præparcus, Euſtath. in Odyſſ. quaſi a λείπω, deficio. Eſt enim fames ex defectu nutrimenti ſolidi. Hinc λιμαίνω, eſurio. λιμώττω, idem.

Λιμπάνω, linquo. a λείπω, idem.

Λιμφεύω, decipio. a λιμφὸς, ſycophanta. quod a λίαν φαίνω levem videri.

Λο-

Digitized by Google

Λιμώττων, οντος, ὁ, præſ. part. a λιμώττω, eſurio. Th. λιμὸς, fame.

Λινοθώρηξ, ὁ, thorace lineo indutus. ex λίνον, linum, & θώρηξ, Jonic. pro θώραξ, thorax, pectus.

Λινοκαλάμη, lini ſtipula. λίνου καλάμη, Joſ. 2. 6. λινοκαλαμεὶς, linum agreſte.

Λίνον, ου, τὸ, linum, chorda, carbaſum, navis velum. Item λίνον in fidibus nervorum loco, Iliad. σ. Pariter λίνον ſumitur pro eo, quod eſt ὁρμιὰ, aut ἄγκιστρον, linea, aut hamus piſcatorius. Iliad. π. q. λεῖον, leve. hinc λίνεος, ου, λινέη, ης, λίνεον, ου, lineus, a, um. λινουργὸς, lini textor.

Λίνος, ου, ὁ, Linus. nomen viri.

Λὶξ, obliquans. Heſych. Item latus: lapis.

Λίπ', pro λίπα, indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ, per apocopen factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indeclin. ponant, & hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος. Ponitur & λίπ', pro λίπε, a. 2. Jonic. verbi λείπω, linquo.

Λιπάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, qui ſplendidis vittis eſt ornatus. Comment. Ariſtoph. Acharn. patera vini rhaſii plena.

Λιπαροὺς, abundantes, acc. plur. ſ. g. a λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis.

Λιπαρέω, aſſiduus ſum.

Λιπαρῆ, Jonic. pro λιπαρὰ, ſplendida.

Λιπαρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, aſſiduus, ſedulus. λιπαρῶς, & έως, aſſidue, jugiter. λιπαρία, ας, ἡ, aſſiduitas. λιπαρέω, aſſiduus ſum. q. a λίαν παρεῖναι, valde adeſſe.

Λιπαροκρήδεμνος, pulchram habens vittam. a λιπαρὸς, ſplendidus, & κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis, obeſus, opimus, nitidus: maturus, formoſus, plenus, ſplendidus, lautus. λιπαρὸν γῆρας, lauta ſenectus. Dionyſ. de ſitu orbis. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo. hinc ἀλιπὴς, έος, ὁ, macilentus.

Λιπαρόχροος, ου, ὁ, nitido corpore præditus. Sic λιπαρόχροας, acc. Doric. a λιπαρόχροος, pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, pinguis.

Λίπε, pro ἔλιπε, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi λείπω, linquo. λείψω. f. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, dialyſi Poet. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejuſdem verbi.

Λιπόρνης, ὁ, qui ex agro in urbem fugit: ὁ λιπὼν τὰ ὄρη. Vel ex divite pauper factus, ὁ λειπόμενος τῶν ἔργων.

Λιπεσήνορας κόρας, Steſichorus vocat τὰς νεογάμους παῖδας τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id eſt, puellas recens nuptas, quæ ſuos maritos deſeruerant.

Λιπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. ſing. aor. 2. opt. act. λιποίμην, aor. 2. opt. med. λιποῖσα, Doric. pro λιποῦσα, aor. 2. part. act. ſ. g. ejuſdem verbi.

Λίποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. λίποιμι, verbi λείπω, linquo.

Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Jon. ejuſdem verbi.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, navis deſertor. ex λείπω, linquo, & ναῦς, ἡ, navis.

Λίπος, εος, τὸ, pinguedo, adeps. q. a λίαν, & πῖος, pinguedo. Hinc λιπάω, pinguis ſum. λιπαίνω, pinguefacio. λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis.

Λιποφεγγέα, accuſ. ſingul. a λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem, cæcus. ex λείπω, linquo, & φέγγος, εος, τὸ, lumen.

Λιπόων, Poet. pro λιπῶν, præſ. part. verbi λιπάω, pinguis ſum. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

Λίπτω, cupio, deſidero, amplector. quaſi a λάω, volo. vel λίαν ποθέω, valde cupio.

Λιπών, οῦσα, ὸν, aor. 2. part. activ. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

Λίρος, ſeu λιρὸς, ου, ὁ, impudens, audax. q. a λίαν ὁρῶν, valde videre. Sunt enim impudentes viſu ſtabili, & irreverenti.

Λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue, & ſubtile linteum, q. a λίνον. Eſt etiam λὶς, leo, Poet. cujus accuſ. λῖν. Eſt & λὶς per apocop. pro λισσὴ, levis.

Λίσαι, precare, a. 1. imperat. med. verbi λίσσομαι, ſupplico. f. λίσομαι. Διὶ λίσαι, Jovi ſupplica. Iliad. α.

Λίσπη, ης, ἡ, animalculum quoddam gracile. q. a λὶς, pro λισσὸς, lævis, glaber.

Λίσπος, ου, ὁ, attritus uſu, gracilis. Th. λίσπαι. attrita enim ſunt plana. λίσποι etiam dicitur, cui nates ſunt graciles. ac tumore prorſus vacant: λισπόπυγοι, depyges. Athenienſes ſic dicti a Comicis. ἀστράγαλοι λίσποι dicuntur, qui in medio pertuſi ſunt: & γλῶσσα λίσπη, ἐκτετριμμένη, καὶ ὀλισθηρὰ, lubrica, Comment. Ariſtoph. in Ran.

Λίσσεσθαι, præſ. inf. verbi λίσσομαι.

Λισσέσκετο, ſupplicabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι, ſupplico. Λίσσομ', pro λίσσομαι, precabor, præſ. ind. vel f. 1. Poetic. pro λίσομαι.

Λίσσομαι, ſupplico, precor, oro. hinc part. λισσόμενος, ου, ὁ. Dicitur etiam λίτομαι, a λίπτω, cupio. Hinc λιτὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, preces. λιτανεία, ας, ἡ, idem.

Λισσὸς, οῦ, ὁ, lævis, glaber. planus. Odyſſ. γ. Interdum aſper, altus, acclivis, præruptus. a. Arg.

Λίστρον, τὸ, ſcaphula, ſeu ventilabrum ferreum ad complanandum ſolum: ſartago, Poll. novacula: ventilabrum Heſych.

Λῖτα, acc. ſingul. a λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue linteum. Alii volunt eſſe pl. ex ſingul. λῖτον, τὸ. Homero eſt λιτὸν περιβόλαιον, ſtragulum tenue. Iliad. θ.

Λιταὶ, αἱ, preces, Deæ præſides ſupplicationum. Th. λίσσομαι, precor.

Λιτοῖσι, frugalibus, dat. plural. ſ. g. a λιτὸς, οῦ, ὁ, vilis, tenuis.

Λιτάνευε, 3. ſing. imperf. Jon. λιτάνευσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi λιτανεύω, idem ac λίσσομαι, precor, oro.

Λιτάων, precum, genit. plur. Æolic. pro λιτῶν, a λιτὴ, preces. Them. λίσσομαι, oro.

Λίτομαι, idem ac λίσσομαι, oro.

Λιτὸς, οῦ, ὁ, ſimplex, frugi, tenuis, nudus: vilis. λιτὸς, ὁ, ὸν, ſupplex. q. a λίσσομαι, ſupplico. Vel qui vivit ex λιτῆς, id eſt precario. aut q. ex λειτὸς, a λεῖος. aut q. λιπτὸς. niſi a λεῖος, pro trito.

Λιτότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, frugalitas. Item figura, cum rem magnam modeſtiæ cauſa extenuamus.

Λίτρα, ας, ἡ, libra, obolus, menſuræ, & ponderis nomen. a Latino libra. λίτραν ἐτῶν ζήσας, modicum temporis, in Epigr. λιτραῖος, libralis.

Λίτρον, pro νίτρον, nitrum, Attice, apud Ariſtoph.

Λιχανὸς, οῦ, ὁ, index digitus. q. a λείχω, lingo. hinc λιχὰς, menſura interſtitii inter pollicem, & indicem diſtentos. λίχνος, ου, ὁ, liguritor, guloſus, λιχνεύω, ligurio. f. σω. λιχνεία, ας, ἡ, edacitas, liguritio, ganea, gula, Suid.

Λίχμαζον, imperf. Jon. verbi λιχμάζω, lingo, lambo.

Λιχμάομαι, ῶμαι, idem ac λιχμάζω, lingo.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, guloſitas, ganea, gula, Suid.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, petra, unde aqua ſtillat. a λείβω, ſtillo. Eſt & venti nomen, Africus. Gell. l. 2. cap. 22. Item pugna.

Λ O.

Λοβοὶ, οἱ, phaſeli, ſive phaſeoli. Colum.

Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima auris pars, quæ prehendi poteſt: q. a λάβω, pro λαμβάνω, capio, quia facile prehenditur. Item omnis folliculus, in quo continetur ſemen. Plinio ſiliqua.

Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, electus, eximius. οἱ λογάδες, lecti. a λέγω, eligo. Eſt & album in oculo.

Λογία, ας, ἡ, collecta, conventus, collectio. 1. ad Corinth. 16. a λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præſ. inf. a λογίζομαι, loquor.

Λογίζομαι, colligo, ſtatuo, cogito, computo, arbitror. imperf. ἐλογιζόμην. f. ίσομαι. perf. λελόγισμαι. a. 1. paſſ. ἐλογίσθην. f. 1. paſſ. λογισθήσομαι.

Λογικὸς, ὴ, ὸν, rationalis. λογικὴ, ratio differendi. ab eodem them.

Λόγιμος, ὁ, inſignis, eximius.

Λόγιον, ου, τὸ, oraculum, reſponſum divinum: rumor, conſilium, ſupputatio, ratio. τὰ λόγια, eloquia. θεῖα λόγια, Sacræ litteræ, Nazianz.

Λόγιος, ου, ὁ, ἡ, diſertus, facundus, doctus, eloquens, & orationis ſolutæ ſcriptor. Mercurius λόγιος ob id dicitur, quia ſtudiorum, & eloquentiæ præſes eſt. Syneſ. Plutarchus in Sylla vocat λογιωτάτους, vaticiniorum interpretes peritiſſimos.

Λόγισαι, conſule, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, rationem ineo.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

Λόγοισι, dat. pl. Jon. a λόγος, verbum.

Λογομαχέω, de verbis pugno. fut. ήσω. p. λελογομάχηκα. ex λόγος, verbum, quod a λέγω, & μάχομαι, pugno.

Λογομαχία, ας, ἡ, verborum pugna, loquax contentio. a λογομάχος, qui verbis pugnat.

Λόγον ἑαυτῷ διδόναι, ſecum aliquid reputare.

Λογοποιέω, fabulas condo: verba facio, fabulor, orationem habeo; fingo. inde λογοποιὸς, οῦ, ὁ, fabularum, & hiſtoriarum conditor. ex λόγος, & ποιέω, facio.

Λόγος, ου, ὁ, verbum, ratio, juſſum, negotium: rumor, verſus, carmen, &c. κατὰ λόγον, quantum æquum eſt. a p. m. λέλογα, verbi λέγω, dico.

Λόγχῃσι, dat. plur. Jon. a λόγχη, lancea.

Λόγχη, ης, ἡ, ſors, lancea, mucro. a λαγχάνω, ſortior, & aſſequor. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχεα, haſtæ cuſpidem habentes, vide λόγχη. hinc λογχάω, cuſpide munio.

Λόγω, Dor. pro λόγου.

Λοεσσάμενος, η, ον, lotus, a, um, a. 1. part. med. Poetic. pro λουσάμενος, quaſi a λοέω, pro λούω, dialyſi υ in ε. Hinc λόεσσαν, aor. 1. ind. act. Jon. abjecto augmento, & Poetic. gemin. σσ. aor. 1. inf. activ. λοέσσαι, & ſic porro.

Λοετρὸν, pro λουτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, balneum. a λούω, lavo. λοετροχόος, aptus ad lavacrum.

Λοέω, Poet. pro λούω, lavo.

Λοιβῇ, libamini, dat. ſingul. a λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. Them. λείβω, libo, ſtillo.

Λοίγια, τὰ, exitialia nomin. plural. n. g. a λοίγιος, pernicioſus. Th. λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, exitium, quaſi a λήγω, deſino, ceſſo. Res enim perditæ ceſſant eſſe, ut exitium ab exeo. Hinc λοίγιος, λοιγήεις, & λοιγαλέος, pernicioſus.

Λοιδορέω, ῶ, convitior, maledico. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præſ. inf. paſſ. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. paſſ. λοιδορηθεὶς, έντος, ὁ. præſ. part. paſſ. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Λοιδοριῶν, gen. plur. a λοιδορία, ας, ἡ, convitium. Them. λοίδορος, convitiator, maledicus.

Λοίδορος, ου, ὁ, convitiator, maledicus. quaſi λάας δέρων. vel qui verba q. λοίδορα loquitur. hinc λοιδορία, ας, ἡ, convitium. λοιδορέω, convitior.

Λοιμοῖο, gen. Jon. a λοιμὸς, peſtis.

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, peſtis, contagium. Item vir peſtifer, ac ſceleſtus. Ariſtid.

Λοιπὸς, ὴ, ὸν, reliquus, a, um. τὸ λοιπὸν, quod ſupereſt. λοιπὸν, alioquin. τὸ λοιπὸν, de cætero. Th. λείπω, linquo. p. m. λέλοιπα.

Λοίσθιος, & λοῖσθος, ου, ὁ, ultimus, poſtremus. quaſi a λείπω, relinquo. Hinc λοισθήϊα, præmia, quæ ultimo dantur. τὸ λοίσθιον, poſtremum, tandem.

Λοισθοτάτην, poſtremam, acc ſing. f. g. ſuperlat. grad. a λοισθὸς, ſeu λοίσθιος, poſtremus.

Λοκροὶ, Locri. nomen nationis.

Λοξὰ, oblique. adverb. a λοξὸς, obliquus.

Λοξίης, Jon. pro Λοξίας, ου, ὁ, Apollo.

Λοξοβάται, οἱ, oblique ingredientes, nom. plur. a λοξοβάτης, ου, ὁ, ex λοξὸς, οῦ, ὁ, obliquus, & βαίνω, eo.

Λοξὸς, οῦ, ὁ, obliquus. λοξότης, obliquitas. q. a λέχω, cubo, jaceo. λοξότερον ἔχειν πρός τινα, minus alicui fidere. Odyſſ.

Λοπὰς, patella, patina. q. a λέπω.

Λόπιμος, η, ον, quod poteſt λέπεσθαι,

id eſt, decorticari.
Λοπὶς, ὁ, cortex. a λέπω, decortico.
Λορδὸς, ὁ, ὁ, curvus, cernuus. an a λάαν ὁρᾶν, videre terram?
Λοῦγος, ὁ, corvus, Celtis. an a λύγος?
Λουδοτρόφος, ὁ, laniſta, quaſi λοῦδον τρέφων, ludum alens.
Λουκᾶς, ᾶ, Lucas, nomen viri.
Λουκάνος, ὁ, nomen Prophetæ, a luce ſic dicti.
Λοῦμαι, Attica ſyncope pro λούομαι, lavor. imperf. ἐλούμην, pro ἐλουόμην. præſ. inf. λοῦσθαι, pro λούεσθαι. Them. λούω, lavo.
Λουσὸς, ὁ, ὁν, ſplendidus, a, um. Heſych.
Λοῦσσε, pro ἔλουσε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. verbi λούω, lavo. f. σω.
Λοῦσσον, luſſum, album quiddam in abiete naſcens, Theophr. an a λεύσσω, video? unde & λευκὸς, albus.
Λουσῶ, lavabo, Dor. pro λούσω, fut. 1. a λούω, lavo.
Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum.
Λουτρὸν, ῦ, τὸ, balneum, lavacrum. Sed λοῦτρον, τὸ, aqua ſordida, qua nos lavimus. Th. λούω, lavo.
Λουτρῷ, dat. ſing. a λουτρὸν, balneum.
Λούω, f. σω, lavo. p. λέλουκα. aor. 1. ἔλουσα. aor. 1. part. act. λούσας, αντος, ὁ, perf. part. paſſ. λελουμένος, η, ον. a. 1. med. ἐλουσάμην, ω, ατο. q. a λύω, ſolvo. Lavando enim ſolvimus, & tollimus ſordes, & lavamus in liquido, quod facile ſolubile. hinc λουτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum. λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum. ἀπολούω, abluo.
Λοφιῆ, dorſo, Jon. pro λοφιᾷ, dat. ſing. a λοφιὰ, ᾶς, ἡ, cervix, jubæ leonum. Th. λόφος, ου, ὁ, idem.
Λοφνὶα, & ἡ λοφνὶς, fax monoxyla, non ex colligatis lignis, lychnus. aliter ἡ ἐκ φλοιοῦ λαμπάς. Euſtath. ex λόφος, quatenus eſt ὕψος δένδρου, tanquam ſit fax ex arboreo cacumine.
Λόφος, ου, ὁ, cervix in jumentis: apex, criſta, galerus, faſtigium. Item criſta galeæ, Apollon. Item λόφοι, colles, tumuli.
Λόφουρα, τὰ, animalia, quæ habent ſetas in cervice erectas in modum criſtæ: ruminantia animalia Gazæ. a λόφος, criſta, & οὐρὰ, cauda.
Λοφωτὸς, ῦ, ὁ, criſta inſignis: ſuperbus. Them. λόφος, criſta.
Λοχάω, & λοχάομαι, inſidias collocare. hinc ἐλοχήσαντο, 3. plur. a. 1. med. Th. λόχος, inſidiæ.
Λοχεῖο, gen. Jon. a λοχεὸς, ῦ, ὁ, idem ac λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.
Λοχεύομαι, ſeu λοχεύω, parturio, enitor, pario, fœtifico. Th. λοχὸς, ἡ, gravida.
Λοχηγετεῖν, pro λοχαγεῖν, cohortis ducem eſſe. ex λόχος, cohors, & ἄγω, duco.
Λοχίζειν, pro εἰς λόχους διαιρεῖν, in cohortes dividere. item inſidias ponere, Thucyd. Them. λόχος, cohors.
Λόχος, ου, ὁ, cohors, agmen, manipulus, centuria, claſſis. item inſidiæ. Hinc λοχάω, & λοχίζω, inſidior. λοχὸς, ῦ, ἡ, puerpera, gravida. a λέγω, id eſt, κεῖμαι, jaceo, ſcil. ἐν τῷ λέχει, in lecto. Sic Gallis accouchee.

Λ Υ.

Λύα, Dor. pro λύη, ης, ἡ, ſeditio, bellum, diſſenſio, lues. a λύω, ſolvo, quia ſolutio unitatis.
Λυγγαίνω, ſingultio, a λύζω. λύγδην, ſingultiendo.
Λυγγέος, genit. a λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.
Λύγδινος, ου, ὁ, levis, politus, candidusque marmoris Parii inſtar. Thema Λύγδος, Lygdus.
Λύγδος, ου, ὁ, Lygdus. lapidis marmorei genus, candoris eximii: calculus littoralis. glarea.
Λύγη, ης, ἡ, obſcuritas, tenebræ, nox. Hinc λυγαῖος, α, ον, obſcurus, a, um, tenebroſus. ἠλυγαῖος, α, ὁ, umbroſus, opacus. ἠλυγάζω, & ἠλυγίζω, obumbro.
Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, fut. 1. inf. act. verbi λυγίζω, flecto, vincio.
Λυγκεὺς, ὁ, Lynceus. Hic fertur acutiſſima oculorum acie præditus fuiſſe.
Λύγξ, υγκος, ὁ, ἡ, lynx fera, acutiſſimi viſus. q. a λύκη, quatenus lux: aut quia rapax ut λύκος, lupus. Sed λύγξ, λυγγὸς, ſingultus, a λύζω, ſingultio.
Λύγος, ο, ὁ, vimen, vitex, virga, bacillus, tenebræ Etym. Hinc λυγόω, & λυγίζω, flecto. q. a λύω, quia vimen ſolvi poteſt a figuratione naturali. aut a λίαν, & ἄγω, quod valde duci queat. Sed λυγὶς, eſt inſtrumentum, in quod ea conjiciuntur, quæ glutinantur & committuntur. Eſt etiam quæſtionis genus. Heſych.
Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro λυγρὰ, triſtia, odioſa. vide λυγρός.
Λυγρὸς, ῦ, ὁ, gravis, difficilis, pernicioſus, moleſtus, perhumidus, Hom. funeſtus. Hinc λυγρῶς, adv. graviter.
Λύδδα, ης, nomen urbis in Judæa, Lydda.
Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris e Lydia regione. Λυδία μίτρα, præclarus hymnus quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, qui Lydorum more deliciis, & voluptatibus indulget. quaſi ἡδυπαθής. luxuriolus Anacreonti.
Λυδὸς, ῦ, ὁ, Lydus. plur. Λυδοὶ, Lydi.
Λύειν, ſolvere, præſ. inf. a λύω, ſolvo.
Λύζω, ſingultio. fut. ξω. Hinc λυγμὸς, ῦ, ὁ, ſingultus. λύγξ, γγὸς, ἡ, idem. q. a λύω. eſt enim affectio ſtomachi aliquid impactum ſolvere, & excutere conantis. Vel quia λύει τὸ ζῆν, & quodammodo ſuffocat.
Λύθεν, ſoluti ſunt, Bœotic. ſyncop. & Jon. pro ἐλύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi λύω, ſolvo. fut. λύσω. a. 1. paſſ. ἐλύθην.
Λύθη, Jon. pro ἐλύθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. vide λύθεν.
Λύθρος, vel λύθρον, ου, τὸ, cruor, tabes, ſanguis pulverulentus, Interpr. Hom. Iliad. ὁ.
Λυκάβας, αντος, ὁ, annus. a λύκη, id eſt, Solis, βάσει, progreſſu in Zodiaco.
Λυκαίου Διὸς βωμὸς, Lycæi Jovis ara.
Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Aſia, Lycaonia. Gr. lupina.
Λυκάων, ονος, ὁ, Lycaon, nomen proprium.
Λύκη, ης, ἡ, prima lux præcedens ortum Solis. Hinc λυκαυγὲς, crepuſculum. λυκόφως, ſummum crepuſculum. Euſtath.
Λυκιδεῖς, οἱ, luporum catuli. Th. λύκος, lupus.
Λυκίηθεν, adv. ex Lycia. a Λυκία, ας, ἡ, Lycia.
Λύκιοι, οἱ, Lycii. accuſ. plur. Λυκίους. Th. Λυκία, Lycia.
Λυκοεργὴς, ὁ, παρὰ τὸ λύκους εἴργειν, ſeu εἴργειν, a lupis arcendis. conficiens lupos, Herodot.
Λυκομήδεα, acc. ſingul. a Λυκομήδης, εος, ὁ, Lycomedes. nomen viri.
Λύκος, ο, ὁ, lupus. q. a λύω. eſt & λύκους, acc. plur. Dor. hinc λύκειος, ο, ὁ, lupinus. Eſt & λύκος, Sol. a λύκη, lux.
Λυκοῦργος, ο, ὁ, Lycurgus. nomen viri.
Λυκόφρων, ονος, ὁ, alta ſapiens. qui eſt lupini animi. ex λύκος, lupus & φρὴν, animus. Eſt etiam nomen Poetæ, Lycophron.
Λύκτος, α, ἡ, nomen urbis in Creta.
Λῦμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes, illuvies, quaſi a λύω, aluo. Hinc λυμαίνω, purgo.
Λυμαίνω, vaſto, lædo, labefacto, corrumpo, noceo. fut. ανῶ. præſ. med. λυμαίνομαι, idem. fut. λυμανοῦμαι. a. 1. med. ἐλυμηνάμην, ω, ατο. cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.
Λύματ', pro λύματα, nom. plur. a λῦμα, ſordes.
Λύμη, ης, ἡ, lues, noxa, corruptela, contumelia, exitium. hinc λυμαίνω, perniciem affero, corrumpo. quæ enim λύονται, ſolvuntur, in exitium tendunt.
Λύμην, λῦς, λῦτο, redimeret, Poet. pro λελυμένος εἴην, pluſq. perf opt. paſſ. a λύω. Alii volunt eſſe a. 2. opt. m. a λῦμι.
Λυμηνάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, purgo, vaſto. fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. Th. λῦμα, vel λύμη, lues.
Λῦντο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi λύω, ſolvo.
Λύομαι, ſolvor, præſ. paſſ. a λύω.
Λυπέω, triſtem reddo, dolore afficio, contriſto. fut. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præſ. paſſ. λυπέομαι, contriſtor. a. 1. paſſ. ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. λυπηθῆναι. a. 1. part. paſſ. λυπηθεὶς, έντος, ὁ. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.
Λύπη, ης, ἡ, dolor, ægritudo. q. a λύω, ſolvo. Dolor enim fere ex ſolutione continui oritur. Hinc λυπηρὸς, ὁ, moleſtus. λυπέω, dolore afficio. f. ήσω. a. 1. paſſ. ἐλυπήθην. a. 1. inf. paſſ. λυπηθῆναι.
Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.
Λυπῇς, moleſtus ſis, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi λυπέω, moleſtia afficio. fut. λυπήσω, εις, ει.
Λυπῶ, ango, præſ. imperat. paſſ. λυπουμένοις, dat. plur. part. præſ. paſſ. verbi λυπέω, ango. Th. λύπη, dolor.
Λυπρὸς, ὁ, ὁν, moleſtus, a, um, infimus. Eſt & gracilis. jejunus, aſper. Th. λύπη, dolor. Hinc λυπρὸς, triſtis, comparat. λυπρότερος.
Λύρα, ας, & Jon. ης, ἡ, lyra. Item ſidus cœleſte, Plin. Piſcis etiam, qui ſonum vocalem emittere creditur, Ariſtotel. l. 4. Anim. cap. 9. Inde λυρικὸς, ῦ, ὁ, Lyricus. λυρίζω, lyra cano, & ludo. λυροκτύπος, lyram pulſans, citharœdus.
Λυροκτύπης, ου, ὁ, Lyricus, qui lyram pulſat. λυροκτύπος, ὁ, uſitatius eſt. ex λύρα, lyra, & τύπτω, pulſo.
Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ', pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν, pro ἔλυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. λύσαιεν, 3. plur. a. 1. opt. act. λύσαιτο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. verbi λύω, ſolvo.
Λύσαις, Æol. pro λύσας, qui ſolvit, liberavit, a. 1. part. act. m. g. a λύω, ſolvo.
Λυσανίας, ο, ὁ, curas, & triſtitiam ſolvens, Ariſtoph. in Nub. a λύω, & ἀνία, ας, ἡ, mœror. Eſt & nomen præfecti Romanorum, Lyſanias.
Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. λύσειας, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. verbi λύω, ſolvo.
Λύσει, dat. ſing. a λύσις, diſſolutio.
Λυσιάνασσα, nomen mulieris.
Λυσίας, ου, ὁ, Lyſias, nomen viri. Gr. diſſolvens. a λύω, ſolvo.
Λυσίζωνος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ ſolvit zonam: corruptus, vel corrupta. ex λύω, ſolvo, & ζώνη, zona. Th. ζωννύω, cingo.
Λυσίκακος, ο, ὁ, ſedator malorum. ex λύω, ſolvo, & κακὸν, malum.
Λυσιμελὴς, ὁ, ἡ, ε, ſolvens membra. ſomni epitheton eſt. Hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Sicilia, portus Syracuſarum. a λύω, ſolvo, & μέλος, εος, τὸ, membrum.
Λύσιν, ſolutionem, acc. ſing. a λύσις, ιος, ἡ. Th. λύω, ſolvo.
Λύσιος, ου, ſolvendi vim habens, pro Baccho, qui curas λύει, ſolvit. Item luſtrationum præſes, Plato de Rep.
Λυσίπονοι θεράποντες, famuli, qui labores dominorum ſolvunt, hiſque dominos liberant. ex λύω, ſolvo, & πόνος, labor.
Λύσις, εως, ἡ, diſſolutio: rationis propoſitæ labefactatio, Hermog. expiatio. λύσεις, καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων, ſcelerum expiationes. λύσεις, apud Hippocr. dicuntur luxationes membrorum, intervalla inter disjunctos articulos.
Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas. Vide λυσιτελέω, utilis ſum. λυσιτελούντως, commode, Xenoph.
Λυσιτελέω, utilis ſum, proſum, cum dat. Hinc λυσιτελεῖ, expedit. a λύω, ſolvo, & τέλος, vectigal.
Λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis, frugifer. in comp. λυσιτελέστερος, utilior. ſuperl. λυσιτελέστατος, utiliſſimus.
Λυσάτω, άτω, a. 1. imperat. act. λύσονται, 3. plur. fut. 1. med. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω, ſolvo.
Λύσσα, ſive λύττα, ης, ἡ, rabies, furor, proprie canum. Hinc λυσσάω, ſeu ττάω, furo, rabie percellor, inſanio. λυσσώδης,

Poe-

Poetic. in rabiem ego. q. a λύω, ſolvo.

Λυσσῶν, Dor. pro λυσσῶν, præſ. inf. act. verbi λυσσάω, furo. Th. λύσσα, rabies.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. Th. λύσσα, rabies.

Λυσσώων, Poetic. vel Jon. pro λυσσῶν, præſ. part. activ. verbi λυσσάω. vide in λύσσα.

Λυσσώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, rabidus, rabioſus, ab eodem them.

Λυσσωθείης, rabioſus fias, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi λυσσόω, in rabiem ago.

Λυσσῶσι, 3. plural. præſ. ind. vel ſub. activ. verbi λυσσάω, furo.

Λύστρα, ας, ἡ, nomen urbis, Lyſtra.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λύστροι, ο, ὁ, Lyſtrenſis.

Λυτήριον, ο, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat, expiatio. a λύω, ſolvo.

Λύτο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυτο, 3. ſing. pluſq. perſ. paſſ. verbi λύω, ſolvo.

Λυτὼ, juſtitium, quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ο, τὸ, redemptionis, ſeu ſolutionis pretium, pretium captivi redempti. λύτρων δεκάτη, decima redemptionis, Herodot. ἐν λύτρῳ τοῖ πτερὰ ἔχει, ei pennatum tutelæ cruſta ſupervenit. Gaz. ea Ariſtot.

Λυτρόω, redimo. f. ώσω. p. λελύτρωκα. perſ. paſſ. λελύτρωμαι, ωσαι, ωται. a. 1. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. med. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. Th. λύω.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. λυτρωτὴς, ῦ, ὁ, redemptor.

Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum. e λύχνος, lucerna.

Λυχνοκαΐα, ἡ, dies feſtus, in quo nocte lampades accenduntur. ex λύχνος, lucerna, & καίω, uro.

Λύχνος, ου, ὁ, lychnus, lucerna. q. a λύω νύχος, ſolvere noctem, & tenebras.

Λύω, ſolvo: attmen diluo: ſervo: λύω σε κακότητος, libero te miſeria, Homerus in Odyſſ. λύειν τοῖ ἀπορίαν, alicujus inopiam ſublevare, Lucian. dimitto. Iliad. ω. λύειν μίτρην, parere. Item λύω, virginitatem amitto, ſicuti apud Muſ. virginitatem atipio. imperſ. ἔλυον, ες, ε. fut. λύσω. præt. λέλυκα. Hinc λύσις, εως, ἡ, ſolutio. λύτρον, ε, τὸ, redemptionis pretium. λυτρόω, redimo. ἀπολυτρόω, redimo. ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. παραλύω, reſolvo. παράλυσις, εως, ἡ, reſolutio. peculiariter reſolutio membrorum.

Λ Ω.

Λῶ, λῇς, volo, Dor. pro ἐθέλω. Hinc λωΐων, melior, quem magis volumus. λώϊστος, & λῷστος, ο, ὁ, optimus.

Λωβάομαι, injuriam infero, contumelia afficio, cavillor, ludibrio habeo, mutilo, deformo. f. λωβήσομαι. inde λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε. a. plur. a. 1. ſub. med. ἐλωβήθην, a. 1. paſſ.

Λώβη, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus, mutilatio: vitium Heſiod. in Theog. Item blaſphemia apud Sacros Scriptores, Theodor. in α. hiſt. Eccleſiaſt. τὴν ἀρείου λώβην, Arii blaſphemiam. Pariter cruciatus, ſupplicium, pœna, Phalar. in Epiſt. λώβην μοι ἀποδοῦναι, cruciatum mihi reddere. λώβην τίσειεν, injuriæ pœnam luerit, Apoll. Rhod. Hinc λωβητὴς, ῦ, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, contumelioſus.

Λωβηθεὶς, ὁ, læſus, a. 1. part. paſſ. verbi λωβάομαι, injuriam infero.

Λωβήσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med. λώβησαι, aor. 1. imper. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam infero.

Λωβητὸς, ῦ, ὁ, infamia notatus. Th. λώβη, dedecus.

Λώϊον, τὸ, melius, comp. n. g. ab ἀγαθὸς, bonus. compar. λωΐων. ſuperl. λώϊστος, vel λῷστος. Th. λῶ, volo.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. melior.

Λωλὸς, ῦ, ὁ, ſtultus, Græcis barbaris. q. a λεώς, & ὀλεῖν.

Λῶμα, ατος, τὸ, fimbria, inſtita, ora veſtimenti, Exod. 28.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. plural. præſ. ind. verbi λάω, idem ac θέλω, volo.

Λῷστα, accuſ. plur. a λῷστον, contracte pro λώϊστον, melius.

Λῷος, vel λῶος, ὁ, menſis Auguſtus.

Λῶπος, ὁ, & λώπη, ἡ, veſtimentum tenue, indumentum. a λωπίζω, nudo. γυμνῶ λῶπος, detraho.

Λωποδύτης, α, ὁ, fur veſtium, graſſator. λωποδυτέω, furari. q. a λῶπος, & δύω, induo qui veſtes ſcilicet induit ſurreptas.

Λῷστα, optima, ſuperl. n. g. plur. num. vide λώϊον, melius.

Λὼτ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Lot, Hebr. abſconditus.

Λωτεῦντα, acc. ſing. Dor. pro λωτοῦντα, Att. λωτοῦντα. a λωτόεις, όεντος, ὁ, loto abundans. Th. λωτὸς, ὁ, lotus.

Λωτίζω, lotum carpo, decerpo: flores decerpo. perdo. Thema λωτὸς, lotus, arbor.

Λωτὸς, ῦ, ὁ, lotus, arbor, cujus multæ ſpecies. Theophr. hiſt. l. 7. c. 14. Ejus fructus adeo dulcis, ut externi, eo degustato, patriæ ſuæ obliviſcantur: unde proverbium, λωτὸν φαγεῖν, lotum comedere, de iis dicitur, qui regionem externam præponunt ſuæ. λωτῶ, Doric. pro λωτῦ, genit. q. a λῶ, volo. Hinc λωτοφάγοι, populi, qui ex loto arbore victitant, Odyſſ. ι. Eſt etiam λωτὸς, herba. Dioſc. l. 4. c. 111.

Λωφάω, reſpiro, interquieſco, ceſſo, recreor, onere levor, Thucyd. f. ήσω. Inde λώφησις, λώφημα, laxamentum. λώφησις, εως, ἡ, quies, reſpiratio. q. a λόφος, collum. propria de jumentis, a quorum collo jugum deponitur.

M A.

M Eſt duodecima littera, μῦ, dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et μ', pro μὲ, vel ἐμὲ, ab ἐγὼ, ego.

Μὰ, jurandi adv. ſere negare ſolet: nonnunquam affirmat: unde ναὶ, & οὐ, adv. jungitur.

Μαάθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Maath, Hebr. vacillans.

Μάγαδις, ἡ, & μάγαδος, ε, ὁ, inſtrumentum muſicum quoddam, quod dicitur inventum a Lydis. Athen. l. 14.

Μαγάς, άδος, ἡ, tabulatum citharæ, vel teſtudinis chordas ſuſtinens: hinc μαγάζω, fides pulſo.

Μάγγανον, ε, τὸ, machinamentum; peſſulus ſeræ; obex: venenum, quo quis mortem machinatur: dolus: ſera. Item vas vinarium ligneum. Hinc μαγγανεύω, præſtigiis utor. μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium.

Μαγδαλά, nomen viri. Hebr. turris.

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulier. Magdalene. Syr. magnifica.

Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, e Magdalo, Magdalenſis.

Μαγεία, ας, ἡ, ars magica, incantatio, præſtigia. a μάγος, ε, ὁ, magus.

Μάγειρος, ο, ὁ, coquus, qui cibos μάσσει, ſtruit. Hinc μαγειρεῖον, ο, τὸ, culina.

Μαγεύω, artem magicam exerceo, ſum magus. fut. εύσω. p. μεμάγευκα. Th. μάγος, ε, ὁ, magus.

Μαγικὸς, ῦ, ὁ, magicus, veneficus.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, vas ſubigendæ farinæ: lanx: menſa tripus. a μάσσω, ſubigo.

Μάγνης, ητος, ὁ, magnes. Si opus eſſet, dici poſſet, quaſi præſtigioſus lapis, a μάγγανον. Et μάγνης, jactus quidam aleæ: forte a Magnetibus populis. Eſt & Magnes, Magneſiæ habitator, quæ eſt urbs Aſiæ ad Mandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, Magneſia.

Μάγνητας, acc. plur. a μάγνης, ητος, ὁ, magnes.

Μάγος, ο, ὁ, magus, ſapiens, præſtigiator. q. a μέγας, potens intellectu.

Μαγύδαρις, εως, ἡ, radix laſerpitii.

Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium, Magog. Heb. munimentum.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Madian. Hebr. judicium.

Μαδμαρίμ, ad deſertum, Joſuæ 18. verſ. 13.

Μαδὸς, ῦ, ὁ, lævis, glaber. Μαδαρὸς, ῦ, ὁ, idem. hinc μαδάω, & μαδίζω, debilem reddo.

Μᾶζα, ης, ἡ, maza, libum; polanta Heſychio. aliis panis nauticus. q. a μάσσω, ſubigo. hinc Latin. maſſa. Dor. dicitur μάδδα.

Μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma, mammilla: nutrix. μαστὸς, ῦ, ὁ, mamma, tumulus.

Μαζουρὼθ, ſigna cœleſtia. Job. 38. 32.

Μάθε, ετω, ſcias, 2. ſingul. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, e. 2. inf. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῦμαι, fut. 2. med. Dor. pro μαθοῦμαι, verbi μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina, ars. τὰ μαθήματα, doctrinæ. ab eodem them.

Μαθήσεαι, diſces, Jon. pro μαθήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi μανθάνω. f. 1. med. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθητεύω, doceo, cum acc. Abſolute poſitum ſum diſcipulus, ut Matth. 27. ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, diſcipulus fuit Jeſu. f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. aor. 1 part. paſſ. μαθητευθεὶς, έντος, ὁ. Th. μανθάνω.

Μαθητῶν, gen. p. e μαθητὴς, ῦ, ὁ, diſcipulus. Th. μανθάνω, diſco.

Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, quæ didicit, a. 2. part. act. f. g. verbi μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἄκλιτον, Mathuſala. Hebr. mortem pellens.

Μαθὼν, όντος, ὁ, & in nominat. plural. μαθόντες, a. 2. part. activ. verbi μανθάνω, diſco.

Μαῖα, ας, ἡ, obſtetrix: nutrix: avia; mater apud Euripidem in Alceſt. Eſt etiam honeſta adverſus grandiorem ætate allocutio. Hinc μαιεύω, obſtetricem ago. μαιεύομαι, idem.

Μαίανδρος, ε, ὁ, Mæander, Phrygiæ fluvius ſinuoſus, flexus. Feſtus dixit Mæandrum genus picturæ, in qua multæ ſunt flexiones, & gyri.

Μαῖς, Jon. pro Μαῖα, quod vide. Eſt & ſoror Atlantis.

Μαιμάω, vehementer cupio. fut. ήσω. pro quo Poetæ μαιμώω. Th. μαίω, idem.

Μαίμησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μαιμάω, deſidero.

Μαιμώωσα, prompta, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poet. pro μαιμάω.

Μαινὰν, nomen viri ἄκλιτον, Mainan. Hebr. præparatus.

Μαινὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. Vel quæ facit alios inſanire. Thema μαίνομαι, inſanio.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, qui totus inſanit, ac furit.

Μαίνομαι, inſanio, decipio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.

Μαίομαι, cupio. quæro. præſ. part. μαιόμενος, inquirens, ex μαίω, idem.

Μαῖρα, ας, ἡ, canicula, ſidus: æſtus intenſiſſimus: Luna Heſychio. a μαίρω, luceo.

Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, & μάκαιρα, Poet. beatus, felix: dives apud Heſiodum. in nom. plur. μάκαρες. dat. plur. μάκαρσι, & Jon. μακάρεσσι. Hinc μακάριος, α, ὁ, idem. μακαρίτης, ο, ὁ, ἐν τοῖς ἁγίοις. μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo. μακαρίζω, prædico beatum.

Μακαρίζω, beatum prædico. f. ίσω, & Attica μακαριῶ. perſ. act. μεμακάρικα.

Μακάριος, α, ον, beatus, a, um, comp. μακαριώτερος, α, ον, beatior. Thema μάκαρ, beatus.

Μακαρισμὸς, ῦ, ὁ, beatitudo. μακαριστὸς, ῦ, ὁ, beatus.

Μακαριῶ, Attic. pro μακαρίσω, fut. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ, beatus.

Μακαρτάτη, ης, ἡ, feliciſſima, ſuperlat. a μάκαρ, felix. comp. μακαρώτερος, & μακάρτερος, felicior.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis, Macedonia.

Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo. in plural. Μακεδόνες. hinc Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, Macedo-

Digitized by Google

cedonicus. q. ex μᾶκος, Dor. pro μήκος, εος, τὸ, longitudo, & ἕδος, εος, τὸ, ſedes; quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo, Poet. & Jon. pro μάκελλα, ſeu μάκελλα.

Μάκελλα, ης, ἡ, ligo, a μία, & κέλλω, moveo.

Μάκελλον, ου, τὸ, macellum, vox Lat. Græce κρεοπώλιον, ου, τό.

Μάκερ, cortex, qui ex India advehitur, aroma, de quo Dioſc. l. 7. c. 111.

Μακκοᾷν, deſipere, fatue & ſtulte ſe gerere. q. μὴ κοεῖν, non ſapere.

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος, adverbialiter poſitum, pro in longitudinem, longe, procul.

Μακρηγορία, ας, ἡ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, prolixitas orationis. a μακρὸς, longus. Th. μῆκος, longitudo, & ἀγορὰ, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longe, procul, a μακρὸς, longus. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Μακρῆν, accuſ. Jonic. pro μακρὰν. μακρῇσι, dat. plur. Jonic pro μακραῖς, ab eodem them.

Μακρόθεν, adverb. eminus, procul, longe.

Μακροθυμέω, ῶ, iram differo, patienter fero, ſum patiens, & æquanimus, ſum leni animo. fut. ήσω. p. μεμακροθύμηκα. Ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas, æquanimitas, tolerantia. a μακρόθυμος, ε, ὁ, longanimis.

Μακροθύμως, adverb. patienter.

Μακρολογέω, prolixe loquor, longa oratione utor. hinc μακρολογώμεθα, 1. plural. præſ. ſub. ex μακρὸς, longus, & λέγω, dico.

Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ε, ὁ, Telemachus, Ulyſſis filius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, a, um, altus, porrectus, longinquus. Sed μακρὰ, n. g. plur. num. ſæpe ſumitur adverbialiter. comp. μακρότερος, α, ον, longior. Th. μῆκος, & Dor. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.

Μακροχρόνιος, ε, ὁ, longævus, diuturnus. ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, longitudo, & χρόνος, tempus.

Μακύνω, Dor pro μηκύνω, produco, magnifico, elongo. a μῆκος, longitudo.

Μακὼν, ὁ, in longum protenſus, vociferatus, a. 2. part. activ. a μηκάω, vel μηκέω. Th. μῆκος, Doric. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.

Μάκων, ωνος, ἁ, Doric. pro μήκων, ἡ, papaver.

Μάλα, valde, multum, admodum. μάλα γε, ſane quidem. μάλα σφόδρα, valde vehementer, Plato. μάλα aliquando uſurpatur pro μέγας, magnus, Xenoph. comp. μᾶλλον, ſuperl. μάλιστα.

Μαλακίποδες, οδος, ὁ, ἡ, molles, & teneros pedes habens. metri cauſa pro μαλακόπους, ex μαλακὸς, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, & πὸς, pes.

Μαλακῇ, dat. ſing. μαλακῇσι, dat. plur. Jonic. f. g. a μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, languor corporis, mollities quædam prægnantium, & defectio, cum languentes modo hoc, modo illud appetunt. τῆς σὴς μαλακίας, ſtomachi malacia, debilitas, languor, ignavia, Nazianz. Sumitur & pro κίσσα, ης, ἡ, pica, ſtomachi ignavia.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi μαλακίζω, ægroto, molleſco, ſum ignavus.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis, molle. comp. μαλακώτερος, α, ον, mollior. Them. μαλάσσω, mollio.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ, Poet. qui mollem habet, vel admovet manum. a μαλακὸς, mollis.

Μαλακᾶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μάλαπερ, adv. quantumlibet. Thema μάλα, valde.

Μαλάσσω, ſeu μαλάττω, mollio, ſubigo. f. άξω. p. χα. perf. paſſ. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur, mollie.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva. quia alvum mollit.

gen. plur. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω, mollio.

Μαλελεήλ, ὁ, nomen viri, Maleleel. Hebr. laudans Deum.

Μαλερὸς, ὰ, ὸ, fervidus, ſævus, pernicioſus. Item imbecillis, σκληρὸς, Euſtath. Iliad. ῥ. Th. μαλὸς, ῶ, ὁ, tener.

Μάλη, ης, ἡ, ala, axilla. ὑπὸ μάλης πράξεις, res clandeſtinæ, quæ utpote turpes clam, & ſine conſcio geruntur, Plutarch.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸ, mollis, delicatus, languidus. a μαλθάσσω, idem ac μαλάσσω, mollio.

Μαλθακόφωνος, ε, ὁ, qui mollem, ac ſuavem habet vocem. ex μαλθακὸς, mollis, & φωνὴ, ἡ, vox.

Μάλιμον, ο, τὸ, proprium loci nomen videtur; vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum cenſet γαλήμενον, ex γάμος, & λιμήν.

Μάλις, & μαλίη, morbus jumentorum, cum tuſſiunt, malis, idis. An a μάλη, quod humeros eum primis tentet?

Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, malus arbor. Eſt & Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, maxime, majorem in modum. adv. ſuperlat. grad. a μάλα, valde, comp. μᾶλλον, magis.

Μάλκη, ης, ἡ, manuum, pedumve contractio, & ſtupor ex frigore. μαλκίω, frigore contrabor.

Μαλλοῖς, velleribus, dat. plur. a μαλλὸς, ῶ, ὁ, vellus.

Μᾶλλον, magis, compar. a μάλα, valde. μᾶλλον τοῦ δέοντος, pluſquam oportet, Xenoph. μᾶλλον βούλομαι τοῦτ' αὐτὸ ἐκείνου, id malo, quam illud, Thucyd. πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multo promptius, Iſæus. Superl. μάλιστα, maxime.

Μαλλὸς, ῶ, ὁ, vellus, lana, coma promiſſa. hinc μαλλωτὸς, ῶ, ὁ, villoſus.

Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ο, τὸ, ovis. Et μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ω, malum, pomum.

Μαλοπάρῃος, ε, ὁ, ἡ, teneras, ac molliculas genas habens. Ex μαλὸς, ῶ, ὁ, tener, & παρειὰ, gena.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ε, τὸ, malum, & φέρω, fero.

Μαλὸς, ῶ, ὁ, tener. q. ἀμαλός. Item exirioſus. & pro μαλλωτὸς, ὁ, villoſus.

Μάλχος, ε, ὁ, nomen ſervi, Malchus. Hebr. regius.

Μαμμιρὰ, ſeu μαμμηρὰ, aut μαμμαρὰς, medicamenti genus, manna thuris, Ægineræ lib. 3. eſt veluti herbæ radicula.

Μάμμα, & μάμμη, ης, ὁ, & μαμμαία, ας, ἡ, voces puerulorum ad matrem, aviam. μαμμαία, ας, ἡ, mater, & avia.

Μαμμάκυθος, ε, ὁ, ſtultus. niſi ſit pro μαμμόθρεπτος, qui ab avia enutritus. Solent enim aviæ nepotes mollius educando corrumpere: ita eſſet a μάμμη, avia, & κεύθω, occulo.

Μαμμᾶν, vox eſt balbutientium puerorum, ſignificans panem, Ariſtoph. hinc μαμμάω, panem peto.

Μαμμωνᾶ, Mammons, τὸ ἄκλιτον. vox Syr.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis. Eſt & μὰν pro μάννα, manna. Et μὰν dicitur Dor. pro μὴν, quidem, tamen, certe, ut ἀλλὰ μὴν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Manaen. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Joſephi, Manaſſes. Hebr. faciens oblivifci.

Μανδάκη, ης, ἡ, corium, pellis. Hinc adverbium μανδακηδὸν, ad cutim, Apſyrt.

Μάνδαλος, ε, ὁ, peſſulus.

Μανδαλωτὸν, ῦ, τὸ, oſculi genus immodeſtum. q. a μάνδαλος, peſſulus.

Μάνδρα, ας, ἡ, ſtabulum, caula, ſpelunca. Item locus, in quo ſunt torcularia, & uvæ exprimuntur.

Μανδραγόρας, ε, ὁ, planta, cui ineſt vis ſomnifica, mandragorae.

Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, veſtimenti militaris genus apud Perſas.

Μανεῖσα, ἡ, furore percita, a. 2. part. paſſ.

f. g. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανῶμαι. a. 2. paſſ. ἐμάνην. hinc μανεὶς.

Μανθάνω, diſco intelligo, deprehendo, cognoſco. μανθάνω παρὰ τῶν ἄλλων, diſco ex aliis, Plato. μανθάνω ἱππεύειν, diſco equitare, Xenoph. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, έτω, & a. plur. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, ὁ. perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. paſſ. μεμάθημαι. Hinc μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina. μαθητὴς, ῦ, ὁ, diſcipulus. μάθησις, εως, ἡ, cognitio, diſcendi actio. ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus. ὀψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ſero diſcere cœpit. φιλομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, diſcendi cupidus.

Μανία, ας, & Jon. μανίη, ης, ἡ, furor, inſania. Th. μαίνομαι, inſanio.

Μανιάκης, torques, Gl. Cyr. μανιάκη, tortile, circulus. Dan. 5. verſ. 7. 31. q. a μήνη, Luna, Dor. μάνα, quia eſt ut Lunaris circulus, μηνίσκος.

Μᾶνις, ιδος, ἁ, Dor. pro μῆνις, ιος, ὁ, ira permanens, & diuturna.

Μάννα, τὸ, manna, ἄκλιτον, vox Hebr. q. d. cibus paratus.

Μάννος, ſeu μάνος, ε, ὁ, ornamentum colli, vel manuum. q. a μήνη, Dor. μάνα, Luna.

Μανὸς, ῦ, ὁ, rarus, laxus, ſolutus. hinc μανότης, raro.

Μανοῦμαι, fut. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μαντεία, ας, ἡ, vaticinium, divinatio, oraculum. μαντικὸς, α, ον, vaticinans, fatidicus. Th. μάντις, vates.

Μάντεσι, vatibus, dat. plur. a μάντις, εως, ὁ, ariolus.

Μαντεύομαι, vaticinor, auguror, præſagio. Item oraculum conſulturus adeo. Thema μάντις, vates.

Μαντήιον, ε, τὸ, Jon. pro μαντεῖον, τὸ, vaticinium, oraculum. Sic μαντήιος, pro μαντεῖος. Th. μάντις, vates.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ars divinandi, ſcientia rerum futurarum.

Μάντις, εως, ὁ, vates, ariolus. q. a μαίνομαι, furo. Nam qui ſupra vulgus ſapiunt, videntur inſanis inſanire.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium. Thema μάντις, vates.

Μάνυε, Jon. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. ſing. imperf. ſic μανύει, Doric. pro μηνύει, indicat. verbi μηνύω, indico.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, indico. f. ύσω.

Μανυτὴς, ῦ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ῦ, ὁ, index, qui rem aliquam indicat. Thema μηνύω, indico.

Μαπέειν, apprehendere, per ſyncopen τοῦ ρ, pro μαρπέειν, & Poet. μαπεῖν, Joniaque diæreſi μαπέειν, & Poet. reduplic. μεμαρπέειν. p. m. μέμαρπα, verbi μάρπτω, capio.

Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præſtaret ſcribere μ' ἀποθάνω.

Μάραγδος, ε, ὁ, gemma, quæ & σμάραγδος appellatur. a μαίρω, ſplendeo.

Μάραγνα, ης, ἡ, flagellum, ſcutica. Euripidi genus ſupplicii.

Μάραθρον, ε, τὸ, fœniculum.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen proprium. Μαραθὼν λιπαρὰ, Marathon opulenta.

Μαραίνω, fut. ανῶ, marceſcere facio, flaccidum reddo. a. 1. paſſiv. ἐμαράνθην. f. 1. paſſ. μαρανθήσομαι, q. ob defectum humoris. Dicatur ergo a μὴ, & ῥαίνω, aqua perfundo. Μαραινομένου humidum radicale deficit. hinc ἀμάραντος, ε, ὁ, ἡ, immarceſcibilis.

Μαρὰν ἀθὰ, hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit ὁ Κύριος ἐλήλυθεν, Dominus venier ad judicium.

Μαρανθῆναι, tabefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. μαρανθήσομαι, η, εται, fut. 1. ind. paſſ. verbi μαραίνω, tabefacio.

Μαργαίνω, inſanio. Th. μάργος, ε, ὁ, inſanus.

Μαργαρίτης, ε, ὁ, ſcilicet λίθος, lapis, margarita, unio. Th. μάργαρον, unio.

Μάργαρον, ε, τὸ, unio, hinc μαργαρίτης, ε, ὁ, unio.

Μαργέλλη, corallium. ſpecies anagallidis, e lapis corallium.

Μάργος, ε, ὁ, inſanus, ſtolidus, vecors,

Digitized by Google

cors. q. a μάλα, & ἀργὸς, otioſus. hinc μάργη, & μαργοσύνη, ης, ἡ, inſania. μαργαίνω, inſanire.

Μαρδόνιος, ε, ὁ, Mardonius Perſa.

Μάρη, ης, ἡ, vel plur. μάραι antiqua voce manus, quibus dividimus, & componimus. q. a μείρω, divido. hinc δυσμαρὴς, ὲος, ὁ, ἡ, difficilis. εὐμαρὴς, ὲος, ὁ, ἡ, facilis.

Μάρθα, ας, ἡ, nomen mulieris, Martha. Hebr. magiſtra.

Μαρία, ας, ἡ, nomen Beatæ Virginis, Maria. & Μαριάμ, ἡ, nomen ἄκλιτον. Hebr. amara.

Μαριανδυνοὶ, mancipia a gente ſubacta. Mariandyni Bithyniæ populi.

Μαρίλη, ſeu μαρίλα, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla, languidus ignis. Item pulvis carbonum tenuiſſimus, Ariſtoph. in Achar. & Pollux, apud quem ſcribitur etiam μαρίλλη. Hinc μαριλευταὶ, homines carbonarii, & verbum μαριλεύειν, carbonariam facere.

Μάρις, εως, ὁ, menſura quædam cotylarum ſex capax. q. a μείρω, divido.

Μάρκος, ε, ὁ, nomen viri, Marcus.

Μαρμαίρω, rutilo, reſplendeo. f. αρῶ. hinc μάρμαρος, ε, ὁ, albus, candidus.

Μαρμάρεαι, ſplendidæ, f. g. plur. num. a μαρμάρεος, marmoreis more candens.

Μάρμαρον, ε, τὸ, marmor. plur. μάρμαρα, marmora, Chryſoſt. Item μάρμαρα, eſt equorum morbus.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor.

Μάρναμαι, pugno, Poet. & in ſ. pl. μαρνάμεθα. quaſi a μάρη, manus, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιιν, depugnantium, Jonic. pro μαρναμένοιν, genit. dual. part. præſ. μαρναμένων, genit. plural. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Jonic. pro ἐμάρναντο, 3. plur. imperf. μάρνασθαι, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μαρνώμεθ', ſeu μαρνώμεθα, Jonic. pro μαρνώμεθα, 1. plur. præſ. ſub. verbi μάρναμαι, pugno.

Μάρον, τὸ, marum; herba.

Μαρπτέειν, Jon. reſol. pro μαρπτεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, prehendo.

Μαρπήσσα, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μάρπτω, capio, prehendo. fut. ψω p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα.

Μάρσυπος, & μάρσιππος, ε, ὁ, marſupium, ſacculus, crumena. q. μάρη σιπύη, manus arcula.

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal eſſe ex Cteſia videtur.

Μάρτυρ, υρος, ὁ & ἡ, teſtis. q. a μείρω, divido, dirimo. hinc μαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium. μαρτυρέω, teſtor, teſtis ſum.

Μάρτυρα, acc. ſing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, teſtis.

Μαρτυρέω, ῶ, teſtor, teſtimonium dico: ſignifico, declaro. f. ήσω. perf. μεμαρτύρηκα. perf. paſſ. μεμαρτύρημαι, teſtimonium obtineo. Item μαρτυρέω, cruciatu in martyrio affici, Baſil. μαρτυρεῦ pro μαρτύρεσθαι, vocare in jus, Ariſtophanes.

Μαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium. μαρτυρίαν γράφειν, & μαρτυρίαν συγγράφεσθαι, denuntiare teſtimonium, Demoſth. ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre teſtimonium, Demoſth. Apud Nazianzenum μαρτυρία videtur ſumi pro cœtu, ut ἐξάρχοντος μαρτυρίας, auſpicante cœtu.

Μαρτυρίῃσι, dat. plur Jon. pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, & Jon. μαρτυρίη, ης, ἡ, teſtimonium.

Μαρτύριον, ε, τὸ, teſtimonium, teſtificatio, argumentum. Thema μάρτυρ, teſtis.

Μαρτύρομαι, teſtor, obteſtor, teſtem adduco. τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται, Homerum teſtem citant.

Μαρύεται, Doric. pro μηρύεται, innectitur, 3. ſingul. præſ. paſſ. verbi μηρύω, revolvo, glomero. hinc inſ. Dor. μαρύεσθαι. volvi.

Μαρυκᾶται, ruminat, Doric. pro μηρυκᾶται, 3. ſingul. a μηρυκάομαι. vide μηρύκω.

Μάρψαις, corripiens, a. 1. part. act. pro μάρψας. verbi μάρπτω, capio.

Μάρψῃς, corripueris, a. ſing. aor. 1. ſubact. verbi μάρπτω, capio.

Μασάομαι, ſeu μασσάομαι, mando, edo, manduco. hinc μάσαξ, ακος, ἡ, mandibula, os, oris, Odyſſ. δ.

Μάσδα, ας, ἁ, Dor. pro μάζα, ἡ, placenta.

Μασδὸς, ῦ, ὁ, Doric. pro μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma, ſinus.

Μάσθλη, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, pellis. Item ardelio, homo futilis. Ariſtoph. in Neb.

Μάσπετα, ων, τὰ, prima ſilphii folia.

Μασσαγέτης, Maſſagetis. nomen propium.

Μάσσω, vel μάττω, tergo, abſtergo: tango, pinſo, ſubigo.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac μακρότερος, longior, major, Hippocr. μάσσον, plus. Heſych.

Μάσσω, q. a μακρὸς, longus. compar. μακρότερος, μακρίων, & μάσσων, longior. ſuperlat. μακρότατος, & μάκιστος, longiſſimus.

Μάσταχ' pro μάστακα, eſcam, acc. ſing. a μάσταξ, ακος, ὁ, eſca. Th. μασάομαι, mando.

Μαστεύω, quæro, requiro, indago. a μάω, quæro. hinc μαστευτὴς, ῦ, ὁ, inquiſitor. μαστὴρ, ῆρος, & μάστωρ, ωρος, ὁ, idem.

Μάστιγα, acc. ſing. a μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστιγεῦν, Jon. pro μαστιγεῖν, præſ. inf. vide μαστιγόω.

Μαστιγίας, ίου, ὁ, flagellator.

Μαστιγούσθω, flagelletur, 3. ſing perſ. imperat. paſſ. verbi μαστιγόω, flagello. f. ώσω. perſ. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα.

Μαστιέτην, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel aor. 2. act. Jon verbi μαστίω, Poet. pro μαστιγόω, flagello. hinc μαστίων, per ſyncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστίζω, flagello. fut. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. plur. part. præſ. ab eodem them.

Μάστιξ, γος, ἡ, flagrum, ſcutica: vibex. hinc μαστιγίας, ε, ὁ, maſtigia, verbero. μαστιγόω, flagello. μαστιγὼν, ῶνος, ὁ, flagellator. Ὁμηρομάστιξ, ſic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina reprehenderet.

Μάστιξεν, flagellavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon verbi μαστίζω. fut. ξω.

Μαστίσδεν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. plur. præſ. opt. ejuſdem verbi, & them.

Μαστίχη, ης, ἡ, maſtiche. lentiſcina reſina. q. a μαστίζω, flagello. nam e caudice lentiſci cæſo exſudat.

Μαστιχόωντι, mandenti, Poet. pro μαστιχῶντι, dativ. ſing. part. præſ. verbi μαστιχάω, ῶ. Sed de hac voce altum ſilentium in Lexicis.

Μαστὸς, ῦ, ὁ, vel μαζὸς, uber, mamma, proprie mulierum. Pollux μαστὸν jugum appellavit. Athenæo lib. 11. μαστὸς eſt poculi genus, Xenophonti autem, & Polluci rete.

Μαστροπὸς, ſeu μαστροπὸς, ῦ, ὁ, ἡ, leno, lena. q. μαστρὸν ὦτα habens blandiendo.

Μασχάλη, ης, ἡ, ala, axilla: armi Polluci. μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μάταια, vana, n. g. plur. num. vide μάταιος.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex μάταιος, vanus, & βουλὴ, conſilium.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. a ματαιολόγος, ε, ὁ, vaniloquus. ex μάταιος, vanus, quod a μάτην, fruſtra, & λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ε, ὁ, ἡ, vanus, a, um, inanis, ineptus. Th. μάτην, fruſtra.

Ματαιοτάτη, ἡ, vaniſſima, ſuperlat. a μάταιος, vanus. comparat. ματαιότερος. ejuſdem them.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. ad Epheſ. 4.

Ματαιόω, vanum reddo. fut. ώσω. p. μεματαίωκα. præſ. paſſ. ματαιόομαι, ῦμαι, vanus fio. a. 1. paſſ. ἐματαιώθην. Th. μάτην, fruſtra.

Ματᾶν, Dor. pro μάτην, fruſtra.

Ματάω, torpeſco, vane tempus contero. Item aberro a ſcopo: Iliad. ε.

Ματέω, quæro, indago, per ellipſin pro μαστεύω, idem.

Μάτην, adv. fruſtra, gratis, ſine cauſſa, incaſſum. q. a μάω, quæro, temerario ſcil. & inani niſu. hinc μάταιος, ε, ὁ, vanus, inanis. ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas.

Μάτηρ, τρος, ἁ, Dor. pro μήτηρ, mater.

Ματεῖς, Æol. & Dor. pro ματεῖν, 2. ſing. verbi ματέω. unde Poet. inſerto υ, ματεύω, & inſerto σ, μαστεύω, quæro, inveſtigo.

Ματήσετον, inertes ſunt, dual. fut. 1. verbi ματέω, torpeo.

Ματθαῖος, ε, ὁ, nomen Apoſtoli, Matthæus. Hebr. a Deo datus.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Mathan. Hebr. donum.

Ματθίας, ε, ὁ, nomen Apoſtoli, Matthias. Hebr. donum Dei.

Ματία, ας, ἡ, vanitas, ſtoliditas, Apoll. Th. μάτην, fruſtra.

Μάτος, εος, τὸ, inquiſitio. a μάω, quæro.

Ματραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poet. & Dor. pro μητράδελφος, ε, ὁ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, matris frater, avunculus.

Ματροδόκος, ε, ὁ, & ἁ, Poet. & Dor. pro μητροδόκος, pro ſemine, quod mater a viro in matricem recepit. Vel qui matrem ſuam recipit, ac fovet. a μήτηρ, mater, & δέχομαι, accipio.

Ματρομάτωρ, ορος, ἁ, Doric. pro μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, matris mater, avia.

Ματρόπολις, ιος, ἁ, Dor. pro μητρόπολις, ἡ, metropolis. q. d. mater urbs. a πόλις, urbs.

Ματροφόνος, ε, ἁ, Dor. pro μητροφόνος, quæ cum matribus verſatur, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολεῦσα.

Ματρύλλη, ης, ἡ, lena, quæ ſe matrem fingit. a μήτηρ, mater. hinc ματρυλλεῖον, ε, τὸ, lupanar.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, matris fratres, avunculi. Item majores. Sic μάτρως, ωος, ὁ, Doric. pro μήτρως, maternus avunculus, maternus avus.

Ματτάβος, ε, ὁ, ſtultus, fatuus, inſanus. a μάτην, & βοῶ, inaniter clamare.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Mattatha. Hebr. donum Dei.

Ματταθίας, ε, ὁ, nomen viri, Mattathias. Hebr. donum Dei.

Ματτύα, vel η, ἡ, lautitiæ. a μάσσω, pinſo.

Μαυλίον, ὁ, pro μάχαιρα, gladius.

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, culter, quaſi a μισθαρνία. Eſt & μαυλὶς, quæ mercede aliquid facit. μαυλίζω, mercede proſtituo.

Μαυρῦσι, obſcurant, 3. plur. præſ. ind. active. & per aphæreſin pro ἀμαυρῦσι. Sic μαυρῦσθαι, præſ. inf. ab ἀμαυρόω, obſcuro. Them. ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, obſcurus.

Μάχαι, plur. nom. a μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μάχομαι, pugno.

Μάχαιρα, ας, ἡ, gladius, ſica, culter. Xenophonti Perſicus gladius. μάχαιρα Δελφικὴ, Delphicus gladius, Ariſtot. l. 1. Politic. Th. μάχομαι, pugno.

Μαχανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, machinatio, molimen: res, opus, facultas, vires.

Μαχατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ῦ, ὁ, pugnax, bellicoſus.

Μαχεόμενος, præſ. part. verbi μαχέομαι, Poetic. epentheſi pro μαχέομαι, idem ac μάχομαι, pugno.

Μαχέοιτο, præſ. opt. ſic in 3. plur. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poet. pro μάχομαι, pugno.

Μαχεσαίμην, aor. 1. opt. med. μαχέσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μάχομαι, ſeu μαχέομαι, pugno.

Μάχεσθον, præſ. inf. μαχέσθην, 3. dual. imperf. Jon. μάχεσθε, 2. plur. præſ. imperat. verbi μάχομαι, pugno.

Μαχέσομαι, & ήσομαι, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Μαχέσασθαι, pugnare, a. 1. inf. m. gemin. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. aor. 1. part. med. ejuſdem verbi.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, certamen. in plur. μα-

Digitized by Google

μάχαι. Th. μάχομαι, pugno.
Μαχήμων, ονος, ὁ, pugnax, pugnator, pugnans, bellicoſus.
Μαχέσομαι, fut. 1. med. & in e. plur. μαχεσσόμεθ᾽ pro μαχεσσόμεθα. hinc μαχεσσάμενος, fut. 1. part. med. ejuſdem verbi.
Μαχητὴς, ᾶ, ὁ, pugnax, bellator. acc. pl. μαχητάς. Th. μάχομαι, pugno.
Μάχιμος, ου, ὁ, pugnax, bellator, bellicoſus. τὸ μάχιμον τῆς πόλεως, civitatis pars, quæ militiæ ſtudet, Plato in Legib.
Μάχλος, ου, ὁ, ἡ, incontinens, libidinoſus, laſcivus, intemperans, ἀνδρῶν μάχλος, virorum appetens, in Epigramm. unde μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia.
Μαχλότεραι, αἱ, ſalaciſſimæ, ſuperl. a μάχλος, laſcivus, ſalax.
Μάχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi μάχομαι, pugno.
Μάχομαι, pugno, rixor, litigo, prælio contendo. fut. μαχέσομαι, μαχήσομαι, & ἴσομαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο. perf. μεμάχημαι. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, ω, ατο. μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς χώρας, pugnare pro regione, Xenoph. 5. Pæd. ἐγὼ περὶ τούτων ἐ μαχοῦμαί σοι, de hac re tecum non contendam, Ariſtoph. μάχομαι τοῖς πολεμίοις, pugno adverſus hoſtes, Demoſthenes.
Μαχεόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Jonic. μαχεόμεσθα, Poetic. pro μαχόμεθα, 1. plur. præſ. ind. verbi μάχομαι, pugno.
Μᾶχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανή, machina.
Μαχοῦμαι, f. 2. med. a μάχομαι, pugno.
Μὰψ, fruſtra, incaſſum. Poet. pro μάτην. hinc μαψίδιος, ſtultus. μαψιδίως, ſtulte.
Μαψυλάκας, ὁ, ſeu μαψολάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui fruſtra garrit. quod ex μαψιδίως, ſtulte. Th. μὰψ, fruſtra, & λακέω, Doric. pro ληκέω, ſono, crepo.
Μάω, ῶ, vehementer cupio, quæro. Forraſſe ex α epitatico, & μῶ, contract. ex μάω, fit Latin. amo.

M E.

Μὲ, & μ᾽, pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego.
Μέγα, vel n. g. a μέγας, magnus. vel Jonic. adverbial. ponitur pro μεγάλως.
Μεγαθαρσεῖ, dat. ſingul. a μεγαθαρσής, έος, ὁ, ἡ, magna fiducia præditus. Ex μέγας, magnus, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Μεγάλοιο, Jon. pro μεγάλου, magni.
Μέγαθος, Jonic. pro μέγεθος, magnitudo.
Μεγάθυμος, ου, ὁ, magnanimus. gen. pl. μεγαθύμων. ex μέγας, magnus, & θυμὸς, ου, ὁ, animus.
Μεγαίρω, odi, invideo, æmulor; item euro, reſpecto. q. παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri ſolet. Et ſumma petit livor. Inde Μέγαιρα, ας, ἡ, Megæra, una ex Furiis.
Μεγακήτης, εος, ὁ, magnus, inſtar ceti. accuſ. ſing. μεγακήτεα. ex μέγας, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, vel cete.
Μεγάλα, magna, nomin. plural. n. g. a μέγας, magnum. μεγάλαν, Doric. pro μεγάλην.
Μεγαλανορία, ας, ἡ, Dor. pro μεγαληνορία, ſuperbia. μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ. magna fortitudine præditus. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Μεγαλαυχέω, ῶ, magnifice me effero, jacto me. a μεγαλαυχής, έος, ὁ, ἡ, & μεγάλαυχος, qui valde gloriatur, oſtentator. ex μέγα, & in plur. μεγάλα, magna, & αὐχέω, glorior.
Μεγαλεῖος, α, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnifica. a μέγας, magnus.
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majeſtas, magnifica Dei virtus, magnificentia.
Μεγαλεῖωμα, ατος, τὸ, magnificentia. ejuſdem them.
Μεγαληγορίῃ, dat. Jon. a μεγαληγορία, ας, ἡ, grandiloquentia. ex μέγα, & ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Μεγαλήτορα, acc. ſing. a μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, magnanimus, ſuperbus. ex μέγα, magnum, & ἦτορ, cor, animus.
Μεγαλίζεο, pro ου, præſ. imperat. paſſ. Jon. verbi μεγαλίζω, magnifice effero. Th. μέγας, magnus.
Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, magnam habens, vel afferens gloriam. Ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.
Μεγαλοιτος, ο, ὁ, ἡ, valde miſer, infelix, ex μέγας, magnus, & οἶτος, ου, ὁ, ærumna.
Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui magna penetralia, ſeu latibula habet. ex μέγας, magnus, & κεῦθος, εος, τὸ, latibulum. Thema κεύθω, occulto.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, ingens animus, ſuperbia. μεγαλόνοον, τὸ, magnitudo animi.
Μεγαλοπόλιος Συρακόσαι, grandiurbes Syracuſæ. Ex μέγας, magnus, & πόλις, ἡ, urbs.
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, magnificus, clarus, magnum virum decens. hinc μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majeſtas, dignitas. ex μέγας, magnus, & πρέπω, convenio.
Μεγάλους, accuſ. plur. m. g. a μέγας, magnus. gen. μεγάλου.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, magnanimus, magnificus. acc. plur. μεγαλόφρονας. hinc μεγαλοφροσύνη, ἡ, animi magnitudo. ex μέγας, magnus, & φρὴν, ἡ, mens. hinc adverb. μεγαλοφρόνως, magnifice, largiter.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi magnitudo. a μεγαλόψυχος, ου, ὁ, magnanimus. ex μέγας, magnus, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
Μεγαλύνω, prædico verbis extollo, magnifico, exaggero, amplifico. imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. perf. μεμεγάλυγκα. perf. paſſ. μεμεγάλυμμαι. μεγαλύνειν ἑαυτὸν, ſeſe efferre.
Μεγάλως, magnopere, adverbium. hinc μεγαλωστί, Jon. pro μεγάλως, valde. a μέγας, magnus.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majeſtas.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus, Epitheton divitiarum apud Pindarum, quod faſtum, & animum addant. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Μεγάροισιν, pro Μεγάροις, dat. plur. a Μέγαρα, ων, τὰ, urbe.
Μεγαρέως, Megarenſis, gen. nom. prop.
Μεγάροισιν, domibus, dat. plur. a μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum.
Μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium, a μεγαίρω, invideo, æmulor; vel a μέγας, magnus.
Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. gen. μεγάλου. acc. μέγαν. in plur. οἱ μεγάλοι, magnates. q. a μὴ, & γῆ, quod non humile. & virtus ſpernit humum. in comp. μείζων, major. ſuperl. μέγιστος, maximus. Hinc μεγαλύνω, magnifica prædico. μεγαλεῖος, α, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnificentiæ. μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium.
Μεγασθενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui magnam potentiam habet, præpotens, magnanimus. Ex μέγα, magnum, & σθένος, εος, τὸ, robur, potentia. Th. σθένω, valeo.
Μεγαφρονέω, ſeu μεγαλοφρονέω, inſoleſco, magnifice de me ſentio.
Μέγεθος, εος, ους, τὸ, magnitudo, proceritas. μέγεθος τῶν λόγων, Hermog. granditas verborum Ciceroni.
Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, ὁ, Megara Creontis filia.
Μεγήρατα τέκνα, perquam amabiles liberi. Ex μέγα, valde, & ἐράω, amo. Sunt qui legant μεγέρατα.
Μέγης. Meges. nomen proprium.
Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, magnas, atis. μεγιστᾶνες, ων, οἱ, proceres, magnates, megiſtanes Suetonio in Callimac. dat. plur. μεγιστᾶσι. a μέγιστος, maximus.
Μεγιστόπολις ἡσυχία, pax, quæ reddit urbes maximas. Concordia enim res parvæ creſcunt.
Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um, ampliſſimus. ſuperl. a μέγας, magnus. comparat. μείζων, major.
Μεδέοντα, præſ. part. f. g. a μεδέω, pro μέδω, impero. hinc μεδέων, Poet. cum dativo.
Μεδέσθω, 3. ſing. præſ imperat. paſſ. verbi μέδω, curam gero, impero.
Μεδήσομαι, curabo, fut. 1. med. verbi μεδέομαι, ſeu μέδομαι, curo. Thema μέδω, curo, impero.
Μέδιμνος, ου, ὁ, medimnus. menſuræ genus ad arida metienda.
Μεδοίατο, Jon. pro μέδοιντο, curarent, 3. plur. præſ. opt. med. verbi μέδομαι, curo, impero.
Μέδουσα, ας, ἁ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, Meduſa.
Μέδοντες, οἱ, principes, nom. plur. part. præſ. act. a μέδω, impero.
Μέδουσα, ἡ, nomen mul. Meduſa. a μέδω, curo.
Μέδω, impero, curam gero. μεδέω, idem, ut & μέδομαι.
Μεδώμεθα, curemus, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.
Μέζεα, τὰ, genitalia, pudenda, Jonice. a μέσον, medium, quia in medio corpore.
Μεζόνως, prolixius, majorem in modum, a μέζων, Jon. pro μείζων, major.
Μεθ᾽, ſequente aſpirat. & μετ᾽, pro μετὰ, trans, cum, poſt.
Μεθέηκεν, Jonic. pro μεθῆκεν, 3. ſingul. aor. 1. verbi μεθίημι, dimitto.
Μεθεῖλε, 3. ſing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω. quod ex μετὰ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Μεθειμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi μεθίημι, dimitto. perf. paſſ. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεῖναι, aor. 2. inf. act. ejuſd. verbi, & them.
Μεθεὶς, ὁ, relinquens, a. 2. part. act. verbi μεθίημι, ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεῖτε, per ſyncopen pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi μεθίημι, dimitto. ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθέω, Jon. vel Poet. pro μεθῶ, a. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.
Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inuſitat. quod ex μετὰ & αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.
Μεθέμεν, prætermiſiſſe, aor. 2. inf. act. Jon. pro μεθεῖναι, Doric. μεθέμεναι, verbi μεθίημι, dimitto. Thema ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, ceſſatio, negligentia. a μεθίημι, prætermitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθέξομαι, partem capiam, fut. 1. med. verbi μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. Th. ἔχω, habeo.
Μέθεπε, inveſtigabat, 3. ſingul. imperf. Jon. pro μεθεῖπε, verbi μεθέπω, ſector.
Μεθέπω, inveſtigo, quæro, ſector, ſequor. ex μετὰ, & ἕπω, ſeu ἕπομαι, ſequor.
Μεθερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. perf. μεθηρμήνευκα. ex μετὰ, & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres.
Μέθες, dimitte, & in 2. plural. μέθετε, aor. 2. imperat. activ. verbi μεθίημι, prætermitto. quod ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεστάναι, per ſyncopen pro μεθεστηκέναι, perſ. inſ. act. verbi μεθίστημι, amoveo. ex μετὰ, & ἵστημι, ſto.
Μεθέστηκα, perſ. ind. activ. hinc perf. part. μεθεστηκὼς, & per craſin μεθεστὼς, ab eodem verbo, & themate.
Μέθη, ης, ἡ, ebrietas, vinolentia. Th. μέθυ, τὸ, vinum, Odyſſ. ξ.
Μεθῆκα, dimiſi, aor. 1. ind. act. verbi μεθίημι, dimitto. fut. μεθήσω. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remiſſus, negligens, remittens. a verbo μεθίημι, dimitto.
Μεθημερινῶν, diurnis, genit. plur. a μεθημερινὸς, pro μεθημερινὸς, ex μετὰ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.
Μεθῇ, 3. ſingul. a. 2. ſub. act. μεθῶ, ῇς, ῇ, dimittam, f. 1. ind. act. verbi μεθίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἕω, mitto. f. ἥσω. perſ. εἷκα. a. 2. ἕω.
Μεθήσεμεν, Jon. pro μεθήσειν, fut. 1. inſ. act. ejuſdem verbi.
Μεθίει, pro μεθίη, 3. ſing. imperf. q. a μεθιέω, verbi μεθίημι.
Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præſ. inſ. act. ejuſdem verbi.

Μεθίεν, prætermittebant, Bœot. ſyncope pro μεθίεσαν, 3. plural. imperf. μεθίεω, verbi μεθίημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Μεθίημι, ceſſo, negligens ſum, prætermitto, dimitto. fut. μεθήσω. Μεθίεισι autem ſignificat διώκουσι, καὶ ζητοῦσι, ulciſcuntur, indagant.

Μεθιστάω, transfero, loco moveo, traduco. f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. aor. 1. paſſ. μετεστάθην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. μεταστῶ. ab ἱστάω, ſeu ἵστημι, ſto.

Μεθίστημι, amoveo, loco moveo, luxo. μεθίστημι τῆς χρώματος, muto colorem, Ariſtoph. μεταστῆναι ἀπὸ σφῶν, a ſe ſeceſſiſſe, Thucyd. f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 2. μετέστην. a. 1. ind. paſſ. μετεστάθην, amotus ſui. ex μετὰ, & ἵστημι, ſto.

Μεθοδεία, ας, ἡ, fraudulenta circumventio, inſidiæ, aſſultus Virgilio. a μεθοδεύω, machinor.

Μεθοδεύω, machinor. ex inſidiis adorior, decipio, pertranſeo. Item artificioſe tracto. μεθοδεύειν ἐπιστήμην, ſcientiam tractare. Nicomach. lib. 1. Arithm. f. εύσω. perf. μεθώδευκα.

Μεθομίλεον, ων, converſabar, imperf. activ. Jon. verbi μεθομιλέω. ex μετὰ, & ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Μεθόριος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, confinis. μεθόριον, ου, τὸ, confinium, & in plur. μεθόρια, ων, τὰ, confinia.

Μέθυ, τὸ, vinum, a μεθίημι, quod nos μεθιέμενους, id eſt, negligentes reddat. Hinc μέθη, ης, ἡ, ebrietas. μεθύω, ebrius ſum. μεθύσκω, ebrium reddo.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epitheton. ex μέθυ, τὸ, vinum, & δίδωμι, do.

Μεθύοντα, acc. ſing. part. præſ. μεθύουσι, 3. plural. præſ. ind. vel dat. plur. part. præſ. verbi μεθύω, ebrius ſum. Th. μέθυ, vinum.

Μεθυσθείς, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi μεθύσκω, ebrium reddo.

Μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio. Item ebrius ſum. fut. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præſ. paſſ. μεθύσκομαι, inebrior. a. 1. paſſ ἐμεθύσθην.

Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius, temulentus. Ariſtophanes in Neb. γραῦν μεθύσην, dixit vinolentam anum. μέθυσις, inebriatio.

Μεθύω, ebrius ſum. Item inebrio. Transfertur etiam μεθύω aliquando ad alias res, neque ſolum de vino, & potu uſurpatur. μεθύω τὸ φίλημα, ſum ebrius propter oſculum, in Epigramm.

Μειδάω, ſeu μειδιάω, rideo, ſubrideo. f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. perf. μεμείδηκα. hinc μειδιάω, ſeu μειδιόω, Poet. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, riſus.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. plur. μείδησαν, a. 1. ind. Jon. hinc μειδήσας, & in f. g. μειδήσασα, aor. 1. part. activ. verbi μειδάω, rideo.

Μείζον, majus, n. g. a μείζων, major. dicitur & μειζότερος, idem ac μείζων. Jo. 3. 4.

Μείζω, nom. vel acc. n. g. μείζονα, μείζονα, μείζω, comparat. a μέγας, magnus.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, major, & τὸ μεῖζον, majus, comp. a poſitivo μέγας, magnus. ſuperl. μέγιστος, maximus.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλινος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, fraxineus, Poet. pro μέλινος. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μειλισσέμεν, præſ. inf. Jonic. pro μειλίσσειν. μειλίσσεο, præſ. imperat. paſſiv. Jon. pro μειλίσσου, verbi μειλίσσω, mellitum reddo.

Μειλίσσω, f. ξω, mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo. q. a μέλι, mel. hinc μείλιχος, & μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus.

Μειλιχίοισι, dat. plur. Jonic. a μειλίχιος, idem ac μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, mellifluus, ſuavis, jucundus.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. vide in μείνας.

Μείνας, αντος, ὁ, & in plur. μείναντες, aor. 1. part. activ. verbi μένω, maneo. fut. μενῶ. p. μεμένηκα. aor. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. plur. a. 1. imper. activ. verbi ejuſdem.

Μεινάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act.

Μείνῃς, ῃ, maneas, maneat, 2. & 3. ſingul. a. 1. ſub. verbi ejuſdem.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. & τὸ μεῖον, minus, compar. irregularis a μικρὸς, parvus.

Μειράκιον, ου, τὸ, adoleſcens, adoleſcentulus. Th. μεῖραξ, idem.

Μεῖραξ. ακος, ὁ, ἡ, adoleſcens, puer, puella. hinc μειράκιον, ου, τὸ, idem. quaſi ab ἱμείρω, quia ea ætate concupiſcit. Vel ab εἴρω, loquor. quod ſit ea ætate ut jam loqui poſſit. Vel ex μὴ, & εἴρω, quod præ modeſtia vix loquatur.

Μείρεο, partire, præſ. imperat. paſſ. pro μείρου, verbi μείρω, ſeu ὁμαι, divido.

Μείρεται, partitur, 3. ſingul. præſ. verbi μείρομαι. Dicitur & μείρεται, deſideratur, per aphæreſin pro ἱμείρεται, 3. ſing. præſ. paſſiv. verbi ἱμείρω, deſidero.

Μειρόμεναι, plur. num. f. g. part. præſ. paſſ. a μείρω, ſeu μείρομαι, divido.

Μείρω, vel potius μείρομαι, divido, partior: privor. perf. paſſ. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. p. m. ἔμμορα. q. μὴ εἴρω, non necto, quin potius in partes diſtribuo. μέρος, pars, eſt a μείρω. pars enim oritur ex diviſione totius. hinc μερίς, ίδος, ἡ, pars, portio: μερίζω, divido, diſtribuo. μερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio. μόρος, ου, τὸ, pars. ſed μόρος, ου, ὁ, portio: item fatum, mors. μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio: item fatum.

Μεὶς, μηνὸς, ὁ, menſis, Æol. pro μὴν, idem. q. a μήνη, luna, cujus curſu deſcribitur.

Μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor, comparat. irregularis a μικρὸς, ὁ, parvus. hinc μειόω, minuo. μείωσις, εως, ἡ, imminutio, extenuatio. q. μὴ ὤν, non exiſtens. qui enim eſt reliquis minor, ſe ſubducit.

Μελάγγειος, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram, pullus, niger. ſic μελάγγεως, ὁ, καὶ ἡ, ut μελάγγεως χώρα. Ex μέλας, niger, & γαῖα, ſeu γῆ, terra.

Μελαγχαίτην, acc. ſing. μελαγχαίτης, ου, ὁ, ἡ, nigram cæſariem habens. ex μέλας, μέλανος, niger, m, & χαίτη, ης, ἡ, juba, cæſaries.

Μελάγχροος, ου, ὁ, qui nigri coloris eſt. ex μέλας, niger, & χροιά, ας, ἡ, color.

Μέλαθρον, ου, τὸ, domus, Poetic. atrium, palatium, Iliad β. Item trabs in medio tecti fumo denigrata. Quidam accipiunt pro tecto. Heſychius.

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra, tenebroſa, profunda, Etym. nigra. gen. plur. Æol. μελαινάων. dat. plur. μελαίνῃσι, Jon. in m. g. μέλας, niger.

Μελαίνετο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi μελαίνομαι. vide μελαίνω.

Μελαίνω, nigrum reddo. μελαίνομαι, nigreſco. Th. μέλας, niger.

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poet. pro Μελάμπους, οδος, proprium viri nomen.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ, qui nigra folia habet.

Μέλαν, τὸ, n. g. a μέλας, niger. Sumitur etiam pro atramento.

Μελάνδετον, ου, τὸ, vagina incluſum nigra. ex μέλας, niger, & δέω, ligo.

Μελάνθιον, ου, τὸ, herbæ nomen.

Μελάνθησαν, nigreſcebant, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Jon. verbi μελαίνω, denigro. f. ανῶ. Th. μέλας, niger.

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανοχρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, nigrum habens corpus, vel potius fuſco colore præditus, niger. ex μέλας, niger, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρόα, ἡ, color.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigrum murum habet. Ex μέλαν, nigrum, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, profundus, habens nigram aquam. Epitheton fontis, Homer. Iliad. π. ex μέλας, niger, & ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Hinc μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. μελαίνω, denigro.

Μέλας, ανος, ὁ, niger, ater, pullus, fuſcus. μέλας ζωμὸς, jus nigrum, Poll. l. 6. μέλαινα χολὴ, atra bilis, Aphrod. Probl. 92. l. 1. Item μέλας, cæcus, Etym. n. g. μέλαν, nigrum. f. g. μέλαινα, nigra.

Μελδόμενος, ὁ, tabeſcens, præſ. part. paſſ. a μέλδω, conſumo.

Μέλδω, liquefacio, edo, conſumo, elixo, macero: membra exedo.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Melea, Hebr. plenus.

Μελεαγρίδες, gallinarum Africanarum genus. a quodam Meleagro.

Μελέαγρος, ου, ὁ, Meleager, nomen viri.

Μελεδαίνω, εις, ει, curo, deſidero. q. a μέλει, vel q. μέλει ἰδεῖν. Hinc μελέδημα, ατος, τὸ, cura.

Μελεδὼν, ῶνος, ὁ, cura, & μελεδώνη, ης, ἡ, & μελέδημα, idem. Hinc μελεδωνὸς, procurator. μελεδωνεὺς, idem. a μελεδαίνω, curo.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, membris, dativ. plur. Jon. & Poet. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

Μέλεθρον, ου, τὸ, pedica, funis, quo membra ligantur. an a μέλος, membrum?

Μέλει, curæ eſt. imperf. ἔμελε, Att. ἠμελλε. præſ. imperat. μελέτω. fut. μελήσει. perſ. act. μεμέληκε. perfect. med. μέμηλε. Hinc μέλομαι, curo. μελετάω, idem. μελέτη, ης, ἡ, cura. ἀμελὴς, έος, ὁ, ἡ, negligens. ἀμέλεια, negligentia. ἀμελέω, negligo. μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia.

Μελεϊστὶ, membratim, adverb. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

Μέλεος, ου, ὁ, inanis, ſtultus, infelix, tardus, otioſus: cæcus, Heſiod. dat. plur. μελέοισι. q. μὴ λεύσσων, id eſt, ὁρῶν, nihil videns.

Μέλεται, curæ eſt. a μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ eſt.

Μελετᾷς, 2. ſingul. præſ. ind. a μελετάω, ῶ, ᾷς, ᾷ, curo, as. fut. ήσω. Th. μέλει, curæ eſt.

Μελετάω, ῶ, meditor, cogito, exerceo, curo. præſ. imperat. μελέτα, α. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. them. ejuſdem.

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura, exercitatio, commentatio.

Μελέτω, 3. præſ. imperat. verbi μέλει, curæ eſt.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, ſolicitudo, cunctatio. a Th. μέλει, curæ eſt.

Μελήσει, curæ erit, fut. 1. imperſonale, a μέλει, curæ eſt.

Μελήσονται, fut. 1. med. μελήσουσι, curæ erunt, 3. plural. fut. 1. activ. ejuſdem verbi.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ, qui curæ eſt mortalibus. quod a fut. μελήσει, verbi μέλει, curæ eſt, & βροτὸς, mortalis.

Μέληται, curæ eſt, Poet. pro μέλει, vel eſt 3. ſub. a μέλομαι, ῃ, εται, vel eſt 3. præſentis a μέλομαι.

Μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, melleus.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus. haſta fraxinea. Hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores converſis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, mellea dulcedine præditus.

Μελιᾶν, Doric. pro μελιῶν, gen. plur. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μελίγαρυς, υος, ὁ, Poet. & Dor. ſuaviloquus, qui mellis inſtar vocem fundit. Ex μέλι, mel, & γῆρυς, υος, ἡ, vox, Dor. γᾶρυς. hinc μελιγάρυες ὕμνοι, ſuaviloqui hymni.

Μελίδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. dulciſtrepus. ex μέλι, mel, & δοῦπος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Μεληδὼν, όνος, ὁ, Poetic. pro μελεδὼν, ῶνος, ὁ, cura.

Μελιζέμεν, Jonic. & Doric. pro μελίζειν, modulari, celebrare, canere, præſ. inf. vide μελίσδειν.

Μελιηδέα, dulcem, acc. ſing. μελιηδέϊ, dat. ſing. a μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, dulcis inſtar mellis. ex μέλι, mel, & ἡδὺς, ſuavis,

Me

Μελίκηρον, ου, τὸ, ſavus, & in pl. μελίκηρα. a μέλι, mel, & κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Μελίκομπος, ου, ὁ, ἡ, qui mellis inſtar ſuavem vocem habet. Vel qui voce mellis inſtar dulci gloriatur. Ex μέλι, τὸ, mel, & κόμπος, ου, ὁ, crepitus, jactantia.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μελικτὴς, οῦ, ὁ, ſuavis cantor, Poeta. Th. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μελίνη, ης, ἡ, panicum. a μέλι, mel.

Μελίπνοος, οος, ὁ, ἡ, ſuaviter ſpirans. ex μέλι, mel, & πνέω, ſpiro.

Μελίσδεις, a. ſingul. præſ. ind. Doric. pro μελίζεις. μελίσδεο, 2. ſingul. imperf. Doric. & Jonic. pro ἐμελίζου. Sic μελίσδεται, modulatur, pro μελίζεται, a μελίζω, modulor. Them. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantus. a μελίζω, modulor: mellitum facio.

Μέλισσα, ſeu μέλιττα, ης, ἡ, apis. gen. plur. Dor. μελισσᾶν. μελιττῶν, Doric. pro μελισσῶν. q. a μέλι, mel, ejus effectrix.

Μελισσεὺς, ου, ὁ, apiarius. ex μέλισσα, ης, ἡ, apis.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, Poetis. pro ἀοιδὸς, vel Λυρικὸς, ὁ, cantor, vel Lyricus poeta. a μελίζω, modulor. vide in μελίσδεις.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen inſulæ, & mulieris, Melita. Gr. melliflua.

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, mellea, mellita, Jon. pro μελιτοῦττα, placentæ genus melle conditæ.

Μέλιτος, gen. ſingul. a μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, dulcis, gratus.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, alveare. ab ἔργον, opus, & μέλι, mel.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium, placenta mellita. ab eodem them.

Μελίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, mellifonus, dulcia verba fundens. Ex μέλι, mel, & φθόγγος, ου, ὁ, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Μελίφρονα, dulcem, acc. ſingul. a μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mellea dulcedine animam perfundit. a μέλι, mel, & φρὴν, animus.

Μελιχρὸς, ά, ὸν, mellis inſtar flavus. ex μέλι, mel, & χρόα, ἡ, color.

Μελίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, pallidus, a, inſtar mellis. ex μέλι, mel, & χλωρὸς, mollis.

Μέλκα, ης, ἡ, lac. q. ab ἀμέλγω, mulgeo.

Μέλλεσι, a. 1. ind. Jon. an potius legendum μέλλουσι, præſ. part. f. g. a μέλλω? f. μελλήσω, futurus ſum.

Μελλήσω, fut. 1. act. verbi μέλλω, futurus ſum.

Μελλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ brevi nuptias contrahet. ex μέλλω, futurus ſum, & γαμέω, uxorem duco.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

Μέλλω, futurus ſum: cunctor, differo, protraho, moror. debeo: videor, exiſtimor, Odyſſ. σ. imperf. ἔμελλον. f. μελλήσω, vel σομαι. præſ. part. μέλλων, ουσα, ον. τὰ μέλλοντα, futura. μελλόντων, gen. plur.

Μελόντων, curæ ſint, Att. pro μελέτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. verbi μέλει, curæ eſt.

Μέλος, εος, τὸ, membrum, artus: cantus, cantilena, carmen ſuis membris conſtans. παρὰ μέλος γενοιὸς, abſurdum, inconcinnum, diſcrepans, Ariſtot. 4. Ethic. Hinc πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, immoderatus. πλημμέλεια, ας, ἡ, vitioſitas, peccatum, error. πλημμελέω, immoderate, vel improbe me gero, delinquo, erratum admitto.

Μέλουσι, curæ ſunt, 3. plur. præſ. ind. μέλει, curæ eſt.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludibrium: ludus, voluptas, Iliad. ρ. a μέλπομαι, ludo, tripudio.

Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. plur. a μέλπομαι, cano.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Muſæ, Melpomene.

Μέλποντι, dat. ſing. part. præſ. a μέλπω, canto. hinc particip. μέλπων, οντος, ὁ. Sed & μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, canunt, præſ. ind. act.

Μέλπω, canto, cantu celebro. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus. quaſi μέλος ἔπω, carmen dico.

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. cantiuncula. a μέλος, carmen.

Μελχὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Melchi. Hebr. Rex meus.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen filii Dei ἄκλιτον, Melchiſedech. Hebr. Rex juſtitiæ.

Μέμαα, promptus ſui, perf. activ. Jonic. ſyncop. pro μέμακα. Siquidem Jones e præteritis ſubtrahunt κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν, pro μεμάκαμεν, 1. plur. perf. activ. & in 3. plur. μεμάασι, verbi μάω, copio.

Μεμάθηκα, didici, perf. activ. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Doria. pro μεμηκυῖα, perf. part. med. f. g. a μηκάομαι, balo.

Μεμαλὼς, ότος, ὁ, Doric. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, cupivimus, 1. pl. perf. activ. per ſyncop. pro μεμάκαμεν, verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμάνημαι, perf. paſſiv. a μαίνομαι, inſanio. fut. ήσομαι.

Μεμάποιεν, corripuiſſent, 3. plur. aor. 2. opt. act. Poet. redupl. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, apprehendo. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. vide in μάρπτω.

Μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. perf. paſſiv. verbi μείρω, divido.

Μέμαρπον, Jon. pro ἔμαρπον, a. 2. activ. verbi μάρπτω, prehendo.

Μεμαρπὼς, ὁ, p. m. part. verbi μάρπτω, corripio. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per ſyncop. Jon. pro μεμάκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. Jon. verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμαυῖα, pro μεμαυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαὼς, perf. part. act. Jon. pro μεμακὼς, υῖα, verbi μάω, incito.

Μεμαῶτες, ῶτος, ὁ, & in dual. μεμαῶτε, prompti. ejuſdem temporis, & verbi.

Μέματον, per ſyncopen pro μεμάκατον, dual. perf. activ. μέμακα, verbi μάω, promptus ſum.

Μέμβλεται, pro μεμέλεται. item μέμβλητο, pro μεμέλητο, per ſyncopen & pleonaſmum τῆ β, aut ex μέμβλω, idem ac μέλω, curo.

Μέμβλωκα, ας, ε, veni, curavi, per ſyncopen pro μεμόληκα, perf. act. a μολέω. vel pro μεμέληκα, a μελέω, i. q. μέλω, curo.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. ex Lat.

Μεμβρὰς, ἡ, apuæ ſpecies quædam. manet in loco, & non migrat aliud ad eſcam. μεμβράδες, piſces, de quibus Athen. l. ζ.

Μεμένηκα, manſi, perf. activ. hinc μεμενήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. Jonic. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, οἱ, pleni ſunt, perf. part. paſſ. verbi μεστόω, impleo. Th. μεστὸς, ὁ, ὁ, plenus.

Μεμετιμένος, ὁ, Jonic. pro μεθειμένος, dimiſſus. a μετίεμαι, Jonic. pro μεθίεμαι, dimittor. vel a μετίω, pro μεθίω, dimitto. Them. ἵημι, vel ἵω, mitto.

Μεμετρέαται, menſurati ſunt, 3. pl. perf. paſſiv. Jon. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω. f. ήσω. perf. μεμέτρημαι. Them. μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. med. verbi μηκάομαι, balo. perf. part. med. μεμηκὼς, & μεμακώς.

Μέμηλε, vel μέμβλε, curæ eſt, perf. act. per ſyncopen pro μεμέληκε. Alii volunt eſſe præt. medium. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. part. a μέλει, curæ eſt.

Μεμήλῃ, curæ fuerit, perf. ſub. activ. vide μέμηλε.

Μεμηλὼς, ότος, ὁ, per ſyncopen etiam pro μεμεληκὼς, perf. part. verbi μέλει, curæ eſt.

Μέμηνα, ας, ε, præt. med. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μεμηχανημένος, ου, ον, perf. part. paſſiv. verbi μηχανάω, molior, ſtruo. f. ήσω. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μεμίασμαι, conſpurcatus ſum, perf. paſſ. verbi μιαίνω, conſpurco, fœdo. f. ανῶ, perf. part. paſſ. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus ſum, perf. ind. paſſiv. hinc μεμιγμένος, perf. part. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, ὁ, effictus, perf. part. paſſiv. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι. perf. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paulo poſt futur. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, ατι.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Thema μισθὸς, οῦ, ὁ, merces.

Μεμῖχθαι, perf. inf. paſſ. τῆ μίγνυμι.

Μέμναμαι, Doric. pro μέμνημαι, perf. paſſiv. hinc μεμναμένος, memor, Dor. pro μεμνημένος. hinc & μεμναμένω, gen. Dor. vide in μέμνη. a μνάομαι, recordor.

Μέμνανται, meminerunt, Dor. pro μέμνηνται, 3. plural. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. ſingul. perf. ejuſdem verbi.

Μεμνέῳτο, memor eſſet, pro μεμνέοιτο, per ectaſin: hoc autem per dialyſin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῇτο, 3. ſingul. perf. opt. paſſiv. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, & Dor. μεμνᾶιτο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. paſſ. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνῄμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνη, meminiſti, 2. ſing. perf. paſſ. pro μέμνησαι, & Jon. μέμνεαι, & μέμνηαι, tum Att. μέμνη, verbi μνάομαι, recordor. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, manſi, per ſyncopen pro μεμένηκα, perf. activ. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. paſſiv. hinc μέμνησο, perf. imperat. paſſiv. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι, recordor.

Μεμνῇο, ῇτο, memor eſſes, eſſet, 2. & 3. ſing. perf. opt. paſſiv. μεμνῄμην, verbi ejuſdem.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. paſſ. vide μέμνημαι. perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένῃ, perf. part. paſſ. f. g. dat. caſ. a μνηστεύω, deſpondeo.

Μέμνονα, acc. ſing. a Μέμνων, nomen viri, Memnon. Eſt & μέμνων, aſinus. q. a μέμνω, maneo. quia eſt καρτερικὸς, tolerans in labore.

Μέμνω, Jonic. pro μέμνησο. quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα. Eſt & Μέμνων, Memnon, Tithoni, & Auroræ filius.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, memor eſſet, perf. opt. paſſ. vide μεμνῇο.

Μεμοίραται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi μοιράομαι, ſortito partem capio. hinc perf. part. μεμοιραμένος. quod a μοῖρα, ας, ἡ, portio. Thema μείρω, divido.

Μέμονα, pro μέμενα, manſi, p. m. verbi μέμνω, vel μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, partitus ſum, p. m. verbi μείρω, divido. f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, ſortitus ſum, perf. ind. paſſ. verbi μείρω, partior.

Μεμπτὸς, ὁ, ὁ, incuſandus, malus, improbandus: lamentabilis. in plur. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. plur. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. fut. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, ῶ, mugio. a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accuſas, 2. ſing. Jon. pro μέμφῃ, verbi μέμφομαι, accuſo.

Μέμφις, ἡ, urbs Ægypti, Memphis.

Μέμφομαι, conqueror, expoſtulo, accuſo, incuſo, vitupero, cum dativ. fut. μέμψομαι. perf. paſſiv. μέμεμμαι, ψαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην, ω, ατο, q. μέμψιν φάω, reprehenſionem dico. Hinc μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, queſtus, querimonia. μέμψις, εως, ἡ, idem. μεμπτὸς, ὁ, ὁ, incuſandus. μεμψίμοιρος, ου, ὁ, querulus.

Μεμψάμενος, ὁ, a. 1. part. med. μέμψη, 2. ſingul. a. 1. ſub. med. verbi μέμφομαι, conqueror.

Μεμψίμοιρος, ο, ὁ, ἡ, querulus. Ex μέμψις, εως, ἡ, querela, & μοῖρα ας, ἡ, fatum. Th. μείζω, fortior.

Μεμώς, ῶτος, ὁ, incitatus, per ſyncopen pro μεμαηκώς, & Jon. μεμαώς, perf. part. act. verbi μάω, promptus ſum.

Μὲν, quidem, conjunct. diſcr. Solet hanc particulam excipere δὲ, μὲν οὖν, tamen. q. a μένω. quod enim aſſeveratur, manere indicatur.

Μένανδρος, ο, ὁ, Menander, nomen Poetæ.

Μένγαρ, enim. Ex μὲν, quidem, & γὰρ, enim.

Μένδης, ὁ, hircus, ſeu caper Ægyptiorum lingua. Et capripes Pan. Et quia hircus eſt pugnax, duci poſſet a μενδήϊος, bellicoſus, qui μένει δηΐοις.

Μενεαίνεσκε, Jonic. pro μενεαίνε, præſ. inſ. verbi μενεαίνω, cupio. imperſ. Jon. μενεαίνεσκε.

Μενεαίνω, cupio, gaſtio, cogito, Iliad. γ. linquor animo, Iliad. π. iraſcor, Homer. f. ανῶ. aor. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενεδήϊος, ὁ, ἡ, audax, bellicoſus, belli patiens. quaſi μένων ἐν τῇ δηΐοτῆτι, in pugna perſeverans. Vel a μένος, εος, τὸ animus, & δήϊος, quod a δηΐω, vaſto.

Μενέηνα, vel μενέηνα, & in plur. μενεήναμεν, a. 1. ind act. Jon. verbi μενεαίνω, cupio.

Μενεῖν, 3. ſingul. ind. præſ. μενέω, præſ. inf. μενεῖν, 3. ſing. præſ. ſub. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μενέλας, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν, Jonic. pro μένειν, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μένεος, gen. ſingul. a μένος, εος, τὸ, animus, ira.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, conſtans in bello, fortis. a μένος, εος, τὸ, animus, & πόλεμος, ο, ὁ, bellum.

Μενίδην, acc. ſingul. a Μενίδης, ου, ὁ, nomen proprium.

Μενεσθὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. plur. a μενεχάρμης, ο, ὁ, & μενέχαρμος, promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, & χαίρω, gaudeo.

Μενέω. Jon. dialyſi pro μενῶ. fut. verbi μένω, maneo.

Μενίππη, nomen mulieris, Menippe.

Μενοεικέα, acc. ſing. a μενοεικής, έος, ὁ, ἡ, animo gratus. a μένος, εος, τὸ, animus, & εἴκω, obedio.

Μενοινάω, ῶ, άεις, ᾷς, άει, ᾷ, impetu quodam animi concitatus cupio: opto, geſtio, curo. Poeticum verbum eſt. Sophocl. τί ποτε μενοινᾷ; quid vult? quid curat? μενοίνα, præſ. imperat. activ. Dicitur & μενοινέω, έω, a μενοινὴ, ἡ, impetus animi. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενοιτιάδης, ο, ὁ, Menœtiades. a Μενοίτιος, ο, ὁ, nomen proprium.

Μένοντι, nom. dual. μένοντε, dat. ſingul. part. præſ. a μένω, maneo. præſ. part. μένων, οντος, ὁ, & τὸ μένον.

Μένοντι, manent, Doric. pro μένουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi μένω, exſpecto.

Μενεπτόλεμος, ο, ὁ, nomen proprium. Eſt & bellicoſus, conſtans in bello. ex μένος, animus, & πόλεμος, bellum.

Μένος, εος, τὸ, animus, ardor animi, furor, ſtimulus, ira. q. a μένω, maneo. Hinc δυσμενής, έος, ὁ, ἡ, malevolus, inimicus. εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, benevolus. εὐμενῶς, benevole.

Μενοῦν, imo vero, nempe, videlicet, nimirum. ex μὲν, quidem, & οὖν, igitur. Hinc μενοῦνγε, imo vero, quin potius.

Μένουσα, præſ. part. f. g. a μένω, maneo. in 3. plur. μένουσι.

Μέντοι, tamen, nihilominus, porro, certe, atqui, Xenoph.

Μένω, maneo, habito, duro, expecto. μένει σε δίκη, pœna te manet, Phalar. μένειν τοῖς τούτων δόγμασι, eorum in opinionibus perſiſtere. Ariſt. 2. Politic. imperf. ἔμενον, ες, ε. fut. μενῶ. perf. μεμένηκα, pluſq. perf. ἐμεμενήκειν, & in 3. plur. Jon. μεμενήκεσαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε. a. 1. imper. μεῖνον, άτω. a. 1. ſub. μείνω, ης, η. a. 1. inſ. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, αντος, ὁ. p. m. μέμονα. Hinc μονὴ, ῆς, ἡ, manſio. ὑπομένω, expecto, ſuſtineo, perfero. ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, patientia, tolerantia.

Μεράρχης, ὁ, qui parti imperat, μέρει ἄρχει.

Μέρδω, f. σω, privo. Item intueor, video, oculos undequaque obverto. Hinc σμερδνός, ῦ, ὁ, terribilis. σμερδαλέος, ου, ὁ, idem.

Μερίδα, acc. ſing. a μερίς, pars.

Μεριδάρπαξ, ὁ, nomen muris. a μερίς, ίδος, ἡ, pars, vel μερίδες, fercula, quod a μείρω, divido, & ἁρπάζω, rapio.

Μεριδάρχης, ὁ, qui particeps eſt principatus; procurator Regius apud Joſephum, ut vertit Gellius interpres. a μερίς, ίδος, ἡ, pars. quod a μείρω, divido, & ἀρχὴ, imperium.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν.

Μερίζω, partior, divido. fut. ίσω. præt. μεμέρικα. aor. 1. ἐμέρισα. præſ. paſſ. μερίζομαι, diſſideo. perf. paſſ. μεμέρισμαι. aor. 1. paſſ. ἐμερίσθην, ης, η. aor. 1. part. paſſ μερισθεὶς, εῖσα, ἐν. aor. 1. med. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

Μέριμνα, ης, ἡ, ærumna, meditatio, cura, ſolicitudo. genitiv. pl. Æolice μεριμνάων, quia μερίζει τὸν νοῦν, mentem diſtrahit. Hinc μεριμνάω, curo, ſolicite cogito, ſolicitus ſum. f. ήσω. p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε. a. 1. ſub μεριμνήσω, ῃς, ῃ.

Μεριμνήσητε, 2. plur. a. 1. ſub. activ. verbi μεριμνάω, ſolicitus ſum.

Μερίς, ίδος, ἡ, pars, particula, communio: factio Demoſtheni. Th. μείρω, divido.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω, divido.

Μερισμὸς, ῦ, ὁ, diviſio, partitio, diſtributio. a μερίζω. f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.

Μεριστὴς, ῦ, ὁ, partitor. ab eodem verbo, & them.

Μερμαίρω, μερμήρω, & μερμηρίζω, anxie cogito, curo, delibero, conſulo. Hinc μέρμερος, ο, ὁ, curioſus, anxius, exquiſitus interrogator, percunctator. μέριμνα, ας, ἡ, cura.

Μέρμερα, ſolicita, accuſ. plural. a μέρμερος, ο, ὁ, anxius. Thema μερμαίρω, curo, anxie cogito.

Μερμηράων, genit. plur. Æol. pro μερμηρῶν, a μέρμηρα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω, curo.

Μερμήριξε, cogitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act Jonic. verbi μερμηρίζω, f. ξω, idem ac μερμαίρω, curo.

Μέρμις, ιθος, ὁ, funiculus, filum. q. a μάλα εἴρω, necto. Sed velim a μήρυμα, filum. ex μηρύω, glomero, neo.

Μερόπεσσιν, hominibus, dat. pl. Jon. pro μέροψι. a μέροψ, οπος, diviſam vocem habens. genit. plur. μερόπων. quod ex μέρος, pars. Them. μείρω, divido, & ὤψ, vox.

Μερόπων, vide μερόπεσσιν.

Μέρος, εος, τὸ, pars: viciſſitudo, Thucyd. τὸ σὸν μέρος, quantum in te fuit, pro virili parte, Eurip. ἀπὸ μέρους, ex parte. ἀνὰ μέρος, viciſſim, κατὰ μέρος, ſingulatim. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, ὁ, homo. Item μέροψ, avis apibus inimica. a μείρω, divido, & ὤψ, vox. quia vocem habet in diverſe articulatos, & ſignificantes ſonos diviſam.

Μέσαβον, ο, τὸ, medium lignum inter boves. dat. ſingul. μεσάβῳ. ex μέσος, medius, & βοῦς, bos.

Μεσαιπόλιος, ὁ, ſemicanus, qui medium canæ ætatis attigit. ex μέσος, medius, & πολιός, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maxime medius, pro inuſitato μεσώτατος.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, ὁ, meridianus.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινὸς, meridianus.

Μεσάραιον, ου, τὸ, meſenterium: membrana venis, arteriis, nerviſque contexta, per cujus vaſa alimentum a ventriculo in hepar diſtribuitur. Dicitur μεσεντέριον, & μεσόκωλον, Hippocr. a μέση, media, & ἀραιὰ, ἡ, venter.

Μέσατος, η, ον, medius, a, um, Poet. per ſyncopen pro μεσαίτατος, ſuperl. a μέσος.

Μεσηγὺ, & μεσσηγὺ, adv. inter, in medio. μεσσηγὺς νηός τε, καὶ αὐτοῦ, inter navem, & ipſum.

Μεσήεις, εντος, ὁ, Poet. mediocris, medius. ab eodem them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies, medium diei. a μέση ἡμέρα. Hinc μεσημβρινὸς, ὁ, ὸν, meridianus.

Μεσιτεύω, ſum mediator, intervenio, fidejubeo. f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα. Th. μέσος, medius.

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, ſequeſter, interceſſor, internuntius.

Μέσιτος, ο, ὁ, mediator, internuntius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea. ex μέσος, medius, & γαῖα, terra.

Μεσόγαιος, ου, ον, mediterraneus, a, um. μεσόγαιον, mediterraneum mare. 2. Machab. 8. 35. mendoſe legitur μεσόδιον.

Μεσόδμη, trabs per mediam domum trajecta: a μέσος, & δέμος, quod a δέμω, ſtruo.

Μεσόμφαλος, ο, ὁ, ἡ, res poſita in medio: umbilicum in medio habens. ex μέσος, medius, & ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus.

Μεσονύκτιον, ῦ, τὸ, nox intempeſta, medium noctis.

Μεσοπορέω, medium iter teneo. ex μέσος, ὁ, medius, & πόρος, ου, tranſitus.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, nomen regionis, Meſopotamia. Gr. interamnis.

Μέσος, ου, ὁ, medius. in f. g. μέση. Sed μέσον, ου, τὸ, medietas, dimidium.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium.

Μεσότοιχον, ο, τὸ, integerinum paries. ex μέσος, medius, & τοῖχος, ο, ὁ, paries.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli. a μεσουρανέω, ſum in medio cœli. ex μέσος, medius, & οὐρανὸς, cœlum.

Μεσούσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. a μεσόω, ſum medius. Them. μέσος, medius.

Μεσόω, ſum medius: ambigo. Eurip. in Med præſ. part. μεσόων, ῶν, όωσα, ῶσα, όον, ῶν.

Μεσπίλη, ης, ἡ, meſpilus, arbor. μέσπιλον, ου, τὸ, meſpilum, fructus. μεσπιλώδης, ὁ, ἡ, meſpilaceus.

Μεσάτη, ες, ἡ, Luna apud Scythas.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ὁ, Meſſenius.

Μέσσατος, μεσσάτιος, pro μέσατος, Poet. idem ac μέσος, medius.

Μεσσηγὺς, vel μεσσηγὺ, inter, in medio, Epigr. Thema μέσος, medius.

Μεσσίας, ο, ὁ, Meſſias. Vox Hebr. Latine unctus. Gr. Χριστὸς, Chriſtus.

Μέσσοισιν, dat. plural. Jon. & Poet. a μέσσος, Poet. pro μέσος, medius. dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεστῇ, dat. ſing. f. g. a μεστὸς, plenus.

Μεστὸς, ἡ, ὸν, plenus, a, um, refertus, cum gen. hinc μεστόω, impleo.

Μεστόω, ῶ, repleo, refercio. f. ώσω. p. μεμέστωκα. præſ. paſſiv. μεστόομαι, οῦμαι, plenus ſum, impleor. perf. paſſ. μεμέστωμαι. perf. part. paſſiv. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, plenus.

Μέσφα, Poet. pro μέχρι, dum, donec, uſque ad. μέσφ' ἠοῦς, ad auroram uſque.

Μετ', pro μετὰ, quod vide.

Μετὰ, cum genitiv. cum, per, inter, γῆρας μετὰ πενίας, ſenectus juncta cum paupertate. μετὰ Κρητῶν, inter Creteſes. cum acc. poſt, ſecundum, in, propter. cum accuſ. Poet. pro πρὸς, vel ἐπὶ. Item præ, μετὰ χεῖρας ἔχω, habere præ manibus.

Μετὰ, ſine caſu apud Poetas eſt poſtea, deinde. Æolicum eſt κατὰ uſurpare pro μετὰ. In compoſitione ſignificat mutationem: interdum otioſum eſt. Notetur metatheſis Luc. 15. 3. μετ' ὁ, pro ὁ μετὰ. μετὰ χρόνον, poſtea.

Μέτα, retracto accentu, eſt μέτεστι, ſimul eſt.

Μεταβαίνω, digredior, tranſeo, deflecto,

emi-

emigro. f. βήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imp. μετάβηθι. a. 2. ſub. μεταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. μεταβὰς, άντος, ὁ, digreſſus. ex μετὰ, & βαίνω, eo.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβάλλω, muto, transfero, inverto. Item mutor. μετέβαλλεν ἡ τάξις, mutatus eſt ordo. Ariſtot. Polit. 5. f. βαλῶ. perf. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβολα. μεταβάλλειν eſt etiam vocabulum agriculturæ, pro ceſpites refringere, & terram invertere, Virg. tellurem movere, Theoph. de cauſ. lib. 3. unde μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio. εὐμετάβολος, ου, ὁ, ἡ, facilis mutatu. Th. βάλλω, jacio.

Μεταβὰς, άντος, ὁ, digreſſus, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆναι, a. 2. inf. act. a βαίνω, eo. Vel Poet. a μεταβιβάζω, transfero.

Μεταβεβήκαμεν, 1. plur. perf. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. μετάβηθι, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Μεταβήσεται, 3. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Μεταβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, damnoſus. a βλάπτω, noceo. f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſivi, verbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio. a μεταβάλλω, muto. p. m. μεταβέβολα.

Μεταβουλεύεσθαι, conſilium, vel ſententiam mutare.

Μεταγειτνιὼν, ὁ, menſis ſecundus Athenienſium in quo Apollini μεταγειτνίῳ ſacrificabant. Plutarcho Majus. Gazæ Junius. γειτνία eſt vicinia.

Μεταγινώσκω, pœnitentia duci, & ſententiam mutare, reſipiſcere. hinc μετάγνωσις, pœnitentia.

Μετάγω, circumago, traduco, deduco, perſequor. f. μετάξω. præt. paſſ. μετῆγμαι, ξαι, κται. Them. ἄγω, duco.

Μεταδίδωμι, diſtribuo, impertio. futur. μεταδώσω. perf. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετάδοθι, έτω. a. 2. ſub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μεταδοῦναι. ar. 2. part. μεταδοὺς, όντος. præſ. inf. μεταδιδόναι. præſ. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, do.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Μεταδοξεῖν, ſententiam mutare.

Μεταδοῦν, pro μεταδοῦναι, participem facere, a. 2. inf. act. verbi μεταδίδωμι, impertior.

Μετάδουπος, ὁ, intermedius, incertus. ex μετὰ, & δοῦπος, ου, ὁ, ſonus aquarum.

Μεταδρομάδην, curſim, currendo. adverb. a μετατρέχω, tranſcurro. Th. τρέχω. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2 ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. ſub. act. verbi μεταδίδωμι, diſtribuo.

Μεταείσασθαι, Poet. pro μετείσασθαι, f. 1. inf. med. verbi μέτειμι, interſum.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, transfero.

Μετάθεσις, εως, ἡ, mutatio, tranſlatio, amotio. ab eodem verbo.

Μεταΐξας, ὁ, a. 1. part. act. μεταΐσσω, irruo. Th. ἀΐσσω, ruo.

Μεταίρω, ſolvo, navi proficiſcor. f. μεταρῶ. a. 1. act. μετῆρα, ας, ε ex μετὰ, & αἴρω, tollo.

Μεταιτέω, aliquid affecto: repeto: appello debitorem. μεταίτιος, ejuſdem cauſæ, culpæve particeps, vel auctor. ἐ μεταίτιος, extra culpam. Herodot.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, campus, ſeu ſpatium inter duas acies.

Μετακαλέομαι, οῦμαι, accerſo, cum acc. fut. 1. med. καλέσομαι, ῃ, εται. a. 1. med. μετεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετακάλεσαι, accerſa. ex μετὰ & καλέω, voco.

Μετακιάθω, abeo inde ad, tranſeo imperſ. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ, & κίω, eo.

Μετακινέω, dimoveo, tranſpono. f. ήσω. p. μετακεκίνηκα. aor. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ, & κινέω, moveo.

Μετακλαίω, lacrymis, & fletu proſequor. fut. 1. inf. med. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, fleo, f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, vide in μετακλαίω, lachrymis proſequor.

Μετακυλινδέω, inflectere, præſ. inf. act. ex μετὰ, & κυλινδέω. Them. κυλίω, volvo.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. ſing. 2. ſub. act. verbi μεταλαμβάνω, capio, ſuſcipio.

Μεταλαμβάνω, capio, percipio, particeps ſum, cum genit. imperſ. μετελάμβανον, ες, ε. f. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε, nactus ſum, cum acc. Th. λαμβάνω, capio.

Μεταλήξαντι, ceſſanti, dat. ſing aor. 1. part. act. verbi μεταλήγω. Th. λήγω, ceſſo. f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio: ex μεταλαμβάνω, capio.

Μετάλλα, perſcrutare, præſ. imperat. act. verbi μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλατὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro μεταλλητὸς, ὁ, qui indagari poteſt. a μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλάττω, tranſmuto. f. ξω. p. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. μετήλλαξε τὸν βίον, vitam cum morte commutavit. hinc μεταλλαγὴ, mutatio.

Μεταλλάω, ſcrutor, diligenter inquiro. f. ήσω. μετάλλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. Th. μέταλλον, metallum.

Μέταλλον, ου, τὸ, metallum, fodina: cuniculus, Polyb. Hinc μεταλλεύω, cuniculos agere, Polyb.

Μεταλμενος, ὁ, tranſiliens & aggreſſus, Homer. per ſyncop. pro μεθαλλόμενος, præſ. part. ex μετὰ, & ἅλλομαι, ſalio.

Μεταμάζιος, quod medium eſt inter mamillas. ex μετὰ, inter, & μαζὸς, ῦ, ὁ, mamilla.

Μεταμαίεσθαι, Poet. pro μεταζητεῖν. Vide ſimplex μαίομαι, quæro, veſtigo.

Μεταμανθάνω, addiſco. Agathiæ eſt etiam τὸ μεταγνῶναι, pœnitere, reſipiſcere, & conſilium mutare. Th. μανθάνω, diſco.

Μεταμέλει, pœnitet, imperſon. a μέλει, curæ eſt. proprie μετὰ τὸ πραχθῆναι μέλει, poſt factum curæ eſt. μετεμέλεσεν αὐτῷ τῆς ὁδοῦ, eum viæ pœnitebat. Ariſtoph. in Nob.

Μεταμεληθεὶς, έντος, ὁ, pœnitentia ductus, a. 1. part. paſſ. μεταμεληθῆναι, a. 1. inf. act. a μεταμέλομαι, pœniter me.

Μεταμελίη, Jon. pro μεταμέλεια, ἡ, pœnitentia, mutatum conſilium. μεταμελείας ἐλάχιστα λαμβάνω, minime pœnitenda committo. Thucyd.

Μεταμέλομαι, & ἔομαι, οῦμαι, pœnitet me. imperf. μετεμελόμην, & εόμην, ούμην. perf. paſſiv. μεταμεμέλημαι. aor. 1. paſſ. μετεμελήθην. aor. 1. part. paſſ. μεταμεληθείς. f. 1. paſſ. μεταμεληθήσομαι, ῃ, ηται, pœnitebit me. ex μετὰ, poſt, & μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ eſt.

Μεταμορφόω, transformo. f. ώσω. perf. μεταμεμόρφωκα. a. 1. paſſ. μεταμορφώθην, ης, η. ex μετὰ, trans, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μεταμώνιος, pro μεταμώλιος, Attic. ventoſus, vanus, irritus, nullius frugis, q. ab ἄνεμος, ventus. Vel a μετὰ, particula negat. μὴ, & ὀνῶ, juvo.

Μετανάστας, cohabitatores, incolas, acc. plur. a μετανάστης, ου, ὁ. Th. ναίω, habito.

Μετανάστης, ου, ὁ, & μετανάστιος, pulſus patria, exul, peregrinus, profugus, vagus. ἀστέρες μετανάσται, ſtellæ vagæ. Arat. a μετὰ, & ναίω, ſeu ναίω, habito.

Μετανίσσομαι, mutato loco vado, tranſeo. a νίσσομαι, ſeu νίσσομαι, idem ac νέομαι, eo, redeo.

Μετανισόμενος, Dor. pro μετανισσόμενος, ὁ, accedens, præſ. part. paſſ. verbi μετανίσομαι. a νέομαι, ſeu νέω, eo, redeo.

Μετανίσσεαι, Jon. pro μετανίσσῃ, adis, perſequeris, exerces, 2. ſing. præſ. ind. a μετανίσσομαι. vide μετανίσσομαι.

Μετανοέω, poſt factum ſapio, reſipiſco, ſententiam retracto. fut. ήσω. perſ. μετανενόηκα. aor. 1. μετενόησα, ας, ε. aor. 1. imparat. act. μετανόησον, άτω. aor. 1. ſub. μετανοήσω, ῃς, ῃ. ex μετὰ, & νοέω, cogito.

Μετάνοια, ας, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia. ab iiſdem them.

Μετανοοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. verbi μετανοέω, reſipiſco.

Μέταξα, ης, ἡ, ſericum.

Μεταξὺ, inter, in medio, interim, interdum. μεταξὺ ἀμφοῖν γίγνοιτ' ἂν, fit amborum medium, Plato. interea dum, cum genit. Cum nomin. μεταξὺ λουόμενος, interea dum lavaretur. Cum accuſ. μεταξὺ ὀπτώμενα, inter aſſandum.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interloquutio. a μεταξὺ, inter.

Μεταπεισθεῖεν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. per ſyncop. pro μεταπεισθείησαν, verbi μεταπείθομαι, in diverſam ſententiam traducor. Th. πείθω, perſuadeo.

Μεταπέμπομαι, accerſo, cum acc. fut. ψομαι. a. 1. med μετεπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετάπεμψαι. a. 1. ſub. med. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. paſſ. μετεπέμφθην. a. 1. part. paſſ. μεταπεμφθεὶς, έντος, ὁ, accerſitus. ex μετὰ, & πέμπω, mitto.

Μεταπεμπτὸς, ὁ, ἡ, accerſitus. a μεταπέμπομαι, accerſo.

Μεταπλάσσω, transformo. præſ. part. μεταπλάσσων, οντος, ὁ. Th. πλάσσω, ſeu ττω, fingo. f. ξω.

Μεταπρέπει, eminet, 3. ſing. præſ. verbi μεταπρέπω, decorus ſum inter. μετέπρεπον, imperſ. Thema πρέπω, decorus ſum.

Μεταρρυθμίζω, apto, accommodo, corrigo. Th. ῥυθμὸς, ῦ, ὁ, rhythmus.

Μετάρσιος, ὁ, ἡ, ſublimis, in alto ſtans. hinc μεταρσιόω, in altum elevo, quod a μεταίρω, transfero. Them. αἴρω, tollo.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, aor. 1. inf. activ. μεταστήσασθαι. aor. 1. inf. med. verbi μεθίστημι, amoveo. f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, ſto.

Μεταστοναχίζετ', ingemiſcebat, 3. ſingul. imperſ. med. verbi μεταστοναχίζομαι, idem ac μεταστένω, ingemiſco. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, anguſtus.

Μεταστρέφω, converto, muto: averto. f. ψω. perſ. μετέστροφα. a. 1. μετέστρεψα. aor. 2. μετέστραφον. aor. 2. paſſ. μετεστράφην, ης, η. aor. 2. imperat. paſſ. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. paſſ. μεταστραφήσομαι. ex μετὰ, & στρέφω, verto.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, habeo.

Μετασχηματίζω, transfiguro. f. ίσω. a. 1. μετεσχημάτισα. perſ. μετεσχημάτικα. a μετὰ, & σχηματίζω, fingo. Th. ἔχω, habeo.

Μετατίθημι, transfero: unum pro altero pono, vel dico. Demoſth. muto ſententiam, retracto, revoco, Xenoph. præſ. part. μετατιθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. μεταθήσω. perſ. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. paſſ. μετετέθην, ης, η, tranſlatus fui.

Μετατρέπῃ, εται, commovetur, 2. & 3. ſing. præſ. paſſ. verbi μετατρέπω, converto. Th. τρέπω, verto.

Μετατροπαλίζω, idem ac μετατρέπω, converto.

Μετατροπία, ας, ἡ, mutatio.

Μετάτροπος, ου, ὁ, qui poteſt converti. mutabilis, verſatilis. hinc μετάτροπα ἔργα τελέσι, res in integrum reſtituunt. Thema τρέπω, verto.

Μεταύριον, perendie.

Μεταυτίκα, mox.

Μεταῦτις, Jon. pro μετὰ ταῦτα, poſtea.

Μεταφερόμενος, ὁ, tranſpoſitus, præſ. part. a μεταφέρω, εις, ει, traduco. f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, fero.

Μεταφρασσόμεθα, Dor. pro μεταφρασσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi μεταφράζομαι, poſt delibero. vel a μεταφράζω, interpretor. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorſum, tergum, interſtitium, quod eſt inter lumbos, & ſcapulas. in dat. μεταφρένῳ. ex μετὰ, poſt, & φρὴν, ἡ, mens.

Μεταφωνέω, interloquor, compello, vociferor, alloquor, quod ex μετὰ, & φωνέω, loquor. Thema φωνὴ, vox.

Μεταχειρίζομαι, adminiſtro, gero, rego, in manus ſumo, aggredior. ex μετὰ, & χει-

& χειρίζω, tracto.

Μεταχθόνιοι, in cœlo degentes. a μεταχθόνιος, ſerus, diuturnus. quod a χρόνος, cœlum, tempus, & μετὰ, trans.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, muto. f. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, jacio.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. activ. verbi μεταβαίνω, digredior. f. μεταβήσομαι. Th. βαίνω, eo.

Μετέειπε, Poet. pro μετεῖπε, interlocutus eſt, 3. ſing. a. 1. vel a. act. verbi μετεῖπω. Ex μετὰ, inter, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέῃσι, Jon. & Poet. pro μετῇ, interfuerit, Poetic. paragoge pro μετῇ, 3. ſing. ſub. præſ. verbi μέτειμι, accedo, quod ex μετὰ, & εἰμὶ, ſum.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, tranſpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετείην, ης, η, intereſſem, præſ. vel a. 2. optativ. verbi μέτειμι. Thema εἰμὶ, ſum.

Μέτειμι, interſum: accedo: ulciſcor, Plato. ex μετὰ, & εἰμὶ, ſum.

Μετεῖναι, intereſſe, præſ. inf. cum dat. μέτεστι, adeſt, 3. ſing. verbi μέτειμι, interſum.

Μετεὶς, Jon. pro μεθεὶς, ὁ, aor. 2. part. a μεθίημι, negligo, prætermitto: ulciſcor.

Μετεῖχε, adeptus er, 3. ſing. imperf. act. verbi μετέχω, ſum particeps.

Μετεκίαθον, adibat, 3. ſingul. imperf. verbi μετακιάθω, inſequor, accedo, adeo, ex μετὰ, & κίω, vado.

Μετελάμβανον, 3. ſingul. imperf. activ. verbi μεταλαμβάνω, particeps ſum. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, capio.

Μετέλθε, perſequere, a. 2. imperat. act. μετελθεῖν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, accedo. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſiv. μεταμελήθην, verbi μεταμέλομαι, ſeu ἔομαι, pœniteo me. impeɾſ. μεταμέλει. quod ex μετὰ, & μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ eſt.

Μετέμμεναι, Jon. & Dor. pro μετεῖναι, converſari, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum.

Μετεμόρφωσεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo, f. ώσω. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μετενήνοχα, ας, ε, perfact. med. verbi μεταφέρω, traduco. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. p. 01. Attic. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, Jonic. pro ἔνιοι, nonnulli. a μετὰ, ἐξ, & ἕτερος, alter.

Μετεόν, Jon. pro μετόν, ὄντος, τό.

Μετέπειτ', & μετέπειτα, poſtea, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, & εἶτα, deinde.

Μετέρχεο, exerce, præſ. imperat. Jon. pro μετέρχου, verbi μετέρχομαι, prætereo. Heſiod. tracto. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Μεθεστεῶσης, converſæ, Jon. pro μεθεστώσης, genit. ſing. perſ. part. act. f. g. per craſin ab ἵστημι, ſto. f. στήσω, perſ. part. ἑστώς.

Μέτεστι, adeſt, 3. ſing. a μέτειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Μετέσχηκα, ας, ε, perſ. act. verbi μετέχω, particeps ſum, cum gen. fut. μεθέξω, aor. 2. μετέσχον, ες, ε. Thema ἔχω, habeo.

Μετετέθην, ης, η, & in 3. pl. μετετέθησαν. a. 1. ind. paſſ. verbi μετατίθημι, transfero. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω, perſ. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. ſing. imperf. quaſi a τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, transfero.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, interloquor. ex μετὰ, & φημὶ, ſeu φάω, dico.

Μετεφώνησε, alloquutus eſt, 3. ſing. imperf. act. verbi μεταφωνέω, alloquor. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Μέτεχε, præſ. imperat. μετέχειν, præſ. inf. a μετέχω, particeps ſum.

Μετέχω, particeps ſum, cum genit. fut. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Μετεωρίζω, in ſublime tollo: aliquando ſublimis feror. Item ad defectionem excito, ad ſpem rerum novarum, Polyb. lib. 5. f. ίσω. perſ. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, ὁ, ἡ, ſublimis. q. ex μετὰ, & αἴρω, tollo. q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, in aerem tollo.

Μετέωρος, ο, ὁ, ἡ, ſublimis, editus, erectus: aliquando levis. Item ſerus, poſt tempus. Ex μετὰ, & αἴρω, tollo, vel ὄρω. Hinc μετεωρότερος, ſublimior. μετέωρα etiam ſunt impreſſiones quæ ſunt circa locum aſtris vicinum. Ariſtot. μετεωρίζω, in ſublime tollo.

Μετήισαν, Jon. pro μετῆσαν, proſecuti ſunt, 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ, & εἶμι, eo. a. 1. ᾖσα, Att. ᾔεσα, Jon. ἤισα.

Μετῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, prætereo: tracto.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, tranſmuto.

Μετήλυθεν, adivit, 3. ſingul. a. 2. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poet. pro μετέωρος, idem ac μετέωρος, ſublimis.

Μετῆρε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi μεταίρω, ſolvo, navi proficiſcor. fut. ἀρῶ. ex μετὰ, & αἴρω, tollo.

Μετήσεσθαι, Jon. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. med. a μεθίημι, dimitto.

Μετηύδα, 3. ſing. imperf. verbi μεταυδάω. f. ήσω, verba facio.

Μετιεῖν, Jon. pro μεθιεῖν, & μεθιέναι, remittere, emittere, relinquere, præſ. inf. a μεθίημι, ſino.

Μετιέναι, Jon. pro μεθιέναι, præſ. inf. ut & μετίεσθαι, pro μεθίεσθαι, & μεθιέναι, emittere.

Μέτιθι, præſ. imperat. a μέτειμι, perſequor, tranſeo. quod ex μετὰ, & εἶμι, eo. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν, pro μετέχειν, participem eſſe.

Μετοικεσία, ας, ἡ, deportatio, tranſmigratio: inquilinatus, Matth. cap. 1. ex μετὰ, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Μετοικίζω, transfero, migrare cogo. f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα, perſ. μετῴκικα, μετῴκισεν αὐτοὺς, eos migrare juſſit, Ariſtot. 2. Œconom. Ex μετὰ, & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto; item ſtruo. Th. οἶκος, domus.

Μετοκλάζω, flexis genibus ſuccumbo, claudico. ex μετὰ, & ὀκλάζω, in genua procumbo.

Μετονομάζεσθαι, mutato nomine priore, alio nomine nominari, præſ. inf. ab ὄνομα, nomen.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem ac ὄπις, ultio.

Μετόπισθε, & σθεν, poſtea, pone, poſt. adv. ex μετὰ, & ὄπισθεν, retrorſum.

Μετοπωρινὸς, ῦ, ὁ, autumnalis. μετοπωρινῶς, adverb. in autumno. ex μετὰ, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio, conſortium, communicatio. a μέτοχος, particeps.

Μετοχλίζω, refero, emoveo, tranſmoveo, transfero. Th. ὀχλέω, moveo.

Μέτοχος, ο, ὁ, ſocius, conſors, particeps. a μετέχω, particeps ſum.

Μέτρα, τὰ, nom. plur. a μέτρον, metrum.

Μετρεῖ, 3. ſingul. præſ. ind. activ. μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. a μετρέω, metior.

Μετρέω, ῶ, metior. Demoſth. navigo, Apoll. 2. Item mutuum do: aliquando moderor. μετρήσαι τὴν ἴσην, vices rependere, Pauſan. in Corinth. f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. Thema μέτρον, ο, τὸ, menſura.

Μετρητὴς, ῦ, ὁ, menſura, amphora: amphora Attica, continens tres urnas. urnæ viginti conſtituunt culeum. Item μετρητὴ, ῆς, ἡ. Pariter μετρητὴς, ὁ, ὁ metator, menſor.

Μετριάζω, modeſta de me loquor. Chryſoſt. μετριάζω περὶ λύπην, modice fero, Plato de Rep. mediocris ſum, Ariſtot. 5. Politic.

Μετριοπαθεῖν, ῶ, idem ac συμπαθέω, condoleo: vel condoleo quantum ſatis eſt. fut. ήσω. perſ. μεμετριοπάθηκα. μετριοπαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, modum tenens in affectibus, moderatus.

Μέτριος, ο, ὁ, mediocris. μετρίως, mediocriter, adv. Th. μέτρον.

Μετριοφρονέω, modeſta ſentio, modeſtus ſum. ex μέτρον, modus, & φρονέω, ſentio.

Μέτρον, υ, τὸ, menſura, modus. Hinc μετρέω, metior. μετρητὴς, ῦ, ὁ, menſor. μέτριος, ο, ὁ, ἡ, mediocris, modicus. μετρίως, modice, moderate. μετριότης, ητος, ἡ, mediocritas, modeſtia. διάμετρος, ο, ὁ, diameter, linea per medium ſecans. ἐπίμετρον, υ, τὸ, auctarium. συμμετρία, ας, ἡ, apta compoſitio membrorum, modus, & proportio. γεωμέτρης, ο, ὁ, geometra. γεωμετρία, ας, ἡ, geometria: terram dimetiendi ſcientia.

Μετωνομάζετο, 3. ſing. imperſ. paſſ. verbi μετονομάζομαι, vocor. f. άσομαι. ex μετὰ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Μετωπηδὸν, adv. adverſa fronte. μετωπηδὸν πρέψαντες, in frontem dirigentes, Herod. ab ὤψ, & ὄπτομαι, video.

Μέτωπον, ſeu μετώπιον, ο, τὸ, frons, pars faciei, quæ poſt, ſeu ſupra oculos. Item unguenti genus Ægyptiaci, Dioſcor. l. 1. c. 72. Pariter genus olei ex amaris nucibus confecti. μετώπω, gen. ſing. Dor. ex μετὰ, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Μετῴχετο, curſu petebat, 3. ſing. imperſ. μετοίχομαι, ει, εται. ex μετὰ, & οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Μεῦ, pro μοῦ, mei, gen. Dor. ab ἐγὼ, ego.

Μέχρι, ſeu μέχρις, ſequente vocali, uſque ad, adv. cum genitivo. Aliquando ſine caſu, donec. Ἄχρι, ſeu ἄχρις, idem.

M H.

Μὴ, adverbium prohibendi, ne, non, niſi. Item nunquid? οὐ μὴ, nequaquam. εἰ μὴ, niſi.

Μήγε, alioquin, ex μὴ, non, & γε, quidem. εἰ δὲ μήγε, cæteroquin.

Μηδαμόθι, nuſquam. ex μηδαμοῦ, & Jon. μηδαμῇ, nuſquam, quod a μηδαμὸς, nullus. Th. μὴ, non, δὲ, & ἀμὸς, aliquis.

Μηδαμὸς, nullus. ex μὴ, non, δὲ, & ἀμὸς, aliquis. hinc adv. μηδαμῶς, nequaquam, nullatenus.

Μηδὲ, neque, conjunctio. Th. μὴ, non.

Μήδεα, τὰ, conſilia: genitalia. a μῆδος, εος, τὸ, conſilium.

Μήδεια, ας, ἡ, Medea, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, Medi.

Μήδειος, υ, ὁ, nomen viri.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus, nemo. μηδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. μηδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, nihil. ex μὴ, non, & εἷς, unus.

Μηδεμία, ᾶς, & Jon. ῆς, ἡ, nulla. vide in μηδεὶς, nullus.

Μηδὲν, n. g. a μηδεὶς, nullus.

Μήδεο, Jon. pro μήδου, præſ. imper. verbi μήδομαι, curam gero.

Μηδέποτ', & μηδέποτε, nunquam, adv. ex μηδὲ, neque, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μηδέπω, necdum, nondum. ex μὴ, non, & πω, enclitica, aliquatenus. Th. ὅς, qui.

Μηδέτερος, μηδετέρα, ας, ὁ, ἡ, neuter, neutra. ex μὴ, non, & ἕτερος, alter.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. ſingul. imperſ. verbi μήδομαι, curo. f. μήσομαι. Th. μῆδος, τὸ, cura.

Μηδόλως, adv. nullo modo. Ex μὴ, non, & ὅλως, omnino.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor. f. μήσομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poet. provideo, proſpicio. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura, conſilium.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, conſilium: pudenda. quaſi a μάω, quæro. Hinc μήδομαι, curam gero, conſulo. ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus, circumſpectus. προμήθεια, ας, ἡ, prudentia.

Μῆδος, ο, ὁ, Medus, nomen gentile. Hebr. dimenſio.

Μηδοτιοῦν, adv. nullo pacto. ex μηδὲ, ὅτι,

Digitized by Google

τις, & ὄν.

Μηδ', pro μήτε, neque. Th. μή, non.

Μηδεὶς, nullus. Ex μήτε, & εἷς, unus.

Μηκάομαι, balo. μηκάζω, idem. proprie eſt caprarum, ab earum ſono. μηκὰς, άδος, ἡ, capra.

Μηκέτι, non amplius, ne poſthac. Ex μή, non, & ἔτι, adhuc, κ inſerto ad hiatum prohibendum.

Μήκιστος, ου, ὁ, ἡ, longiſſimus, procerrimus, ſuperl. a μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Μῆκος, εος, τὸ, longitudo, prolixitas. quaſi a μέγα, magnum. Et μῆχος, Jon. pro μῆχος, remedium. hinc μηκύνω, longum facio, produco. μακρὸς, ὰ, ὸ, longus, prolixus.

Μηκύνω, prolongo. f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præſ. paſſ. μηκύνομαι, prolongor, ſuccreſco. Th. μῆκος.

Μήκων, ωνος, ἡ, papaver, forte a capitis μήκει, id eſt longitudine.

Μῆλα, τὰ, oves, nom. plur. a μῆλον, ου, τὸ. Sic & μῆλον, Dor. μᾶλον, τὸ, pomum: item malæ, ſeu genæ. Th. μηλέα, malus arbor.

Μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. An quia flos ejus ad μέλι, mel, carpitur ab apibus, aut quia ab ivis hominibus curæ eſt malus: a μέλειν, curæ eſſe. μῆλον, ου, τὸ, malum, pomum. item ovis, pecus. χρυσόμηλον, τὸ, malum aureum.

Μήλη, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum. hinc μηλόω, ſpecillum demitto, ſpecilli demiſſione pertento. Puto a μάω, quæro: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, Melius, nomen proprium, & Jon. pro προβάτειος, ovillus.

Μηλοβότις, ἡ, nomen mulieris. q. d. ovium cuſtos.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium paſtor, opilio. Ex μῆλον, ovis, & βόσκω, paſco. hinc μηλόβοτος χώρα, regio, quæ pecudes alit.

Μηλοδόκος, ου, ὁ, ἡ, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & δέχομαι, capio.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, malum, pomum: item ovis, pecus. Oves enim præcipue μέλει, curæ ſunt hominibus. Sed forte eſt a μαλὸς, tener, mollis. Eſt enim ovis talis corpore, & lana. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

Μῆλος, ου, ἡ, Melos, inſula una ex Cycladibus. a rotunditate μήλου, pomi ſic dicta.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, ſc. ovina pellis.

Μηλωτρὶς, & μηλωτὶς, ίδος, ἡ, auriſcalpium, auricularium ſpecillum, Gl. Cyr.

Μήλοψ, pomacei coloris. a μῆλον, pomum.

Μὴν, tamen, quidem. aliis particulis jungitur. a μὲν, quidem; vel a μένω, maneo. Ea aliquid aſſeveratur, & manere indicatur.

Μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis. a μήνη, Luna, quæ menſem deſcribit curſu ſuo. accuſ. plural. μῆνας. Hinc δεκάμηνος, ο, ὁ, ἡ, qui decem menſium eſt. ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, ſex menſium, ſemeſtris.

Μήνατο, Jon. pro ἐμήνατο, 3. ſing aor. 1. med. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.

Μήνη, ης, ἡ, Luna, Dor. μάνα, q. a μειοῦν, quod ejus facies ſubinde minui ſoleat. Hinc νεομηνία, ας, ἡ, nova Luna, vel novus menſis. διχομηνία, ας, ἡ, plenilunium.

Μήνι', pro μήνιε, iraſcere, præſ. imperat. act. verbi μηνίω, iraſcor. Th. μῆνις, ιος, ἡ, ira.

Μήνιγξ, ιγγος, ἡ, membrana; maxime quæ cerebrum ambit. q. a μένος, vis, robur, quia roborat, & molle cerebrum adverſus cranii duritiem munit.

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira divina, ira. Thema μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira. a μηνίω, iraſcor.

Μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens. acc. ſing. μῆνιν. hinc μηνίω, iraſcor, iram exerceo. q. a μένω, maneo, vel a μὴ, & ἡνία, frænum. ut ſit quaſi ira effrænis.

Μηνίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μηνίω, iraſcor. Th. μῆνις, ἡ, ira permanens.

Μηνίσκος, Lunula, ornamentum: a μήνη, Luna.

Μηνοειδὴς, ὁ, ἡ, lunatus. ex μήνη, Luna, & εἶδος, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Μηνύω, indico, ſignifico. fut. ύσω. p. μεμήνυκα. aor. 1. ἐμήνυσα. aor. 1. ſub. activ. μηνύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. μηνύσας, αντος, ὁ, aor. 1. paſſ. ἐμηνύθην, ης, ἡ, aor. 1. part. paſſ. μηνυθεὶς, εῖσα, έν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, ſignificatio. q. a μένος, mens, ut ſit mentem aperio.

Μὴ 'πιβάλῃς, pro μὴ ἐπιβάλῃς, ne injicias.

Μὴ 'πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, ne incidas, a. 2. ſub. act. a τέμνω, ſeco.

Μήποτε, ne quando: ſi forte. ex μὴ, ne, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μήπω, nondum, μήπως, ne quando. Ex μὴ, ne, & πῶς, quomodo?

Μηρ', pro μηροὶ, nom. plur. a μηρὸς, οῦ, ὁ, femur. in plur. μηροὶ, & μηρά.

Μηρί', pro μηρία, femora, nom. plur. a μηρίον, ου, τὸ, femur. Th. μηρὸς οῦ, ὁ, femur.

Μήρινθος, ου, ὁ, funiculus. q. a μηρύω, glomero.

Μηρίον, ου, τὸ, idem ac μηρὸς, femur.

Μηριόνης, ου, ὁ, Meriones, nomen proprium.

Μηρὸς, οῦ, ὁ, femur, crus, coxa. μηρίον, ου, τὸ, idem. q. a μείρω, divido, quod temore corpus quaſi in ramos dividatur.

Μηρυκάω, μηρυκάζω, & μηρυκάομαι, rumino. quaſi μηρύω, quia ruminare eſt revolvere cibum. aut a μείρω, divido, ſeco, partior, diſtribuo.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med. verbi μηρύω, deduco filum, texo, glomero.

Μηρύω, revolvo, glomero. fut. ύσω. p. κα. hinc μήρυμα, ατος, τὸ, filum agglomeratum. q. a μείρω, quod glomeratio fiat fila dividendo.

Μήσαο, Jon. pro μήσω, 2. ſing. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο. & Jon. μήσαο, μήσατο, verbi μήδομαι, ſtruo, curo. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Μήσεαι, Jon. pro μήσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi μήδομαι, curam gero, meditor.

Μῆς, Dor. pro μὴ ἐστ, non eſt.

Μῆστο, Jon. pro μέμηστο, ſeu ἐμέμηστο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi μήδομαι, curam gero.

Μήστωρε, periti, nom. dual. a μήστωρ, ωρος, ὁ, peritus. Th. μῆδος εος, τὸ, cura.

Μήτ', & μήτε, neque, conjunct. ex μὴ, non, & τε, que.

Μήτηρ, ἡ, mater. genit. έρος, τρός. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητράσι. voc. ſing. ὦ μῆτερ. q. a μάω, vehementer cupio. Ardens eſt enim ejus στοργὴ, amoris affectio in liberos. vel a μάω, quæro. Proli enim ſuæ victum quærit. Hinc μητρῷος, ου, ὁ, maternus. μήτρως, ω, & ωος, ὁ, avunculus maternus. μητρυιὰ, ᾶς, & Jon. ῆς, ἡ, noverca. μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus.

Μήτι, num? Et μήτι, nequid. a μὴ, non, & τὶς, aliquis. Μήτιγε, nedum.

Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. plur. imperat. paſſ. Poet. verbi μητιάω, conſulto, delibero. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητιέτα, vocat. ſing. a μητιέτης, ου, ὁ, conſiliarius. Them. μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητίζομαι, & μητιόομαι, machinor, concito. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μῆτιν, acc. ſing. a μῆτις, conſilium. Eſt & nomen proprium mulieris.

Μητιόεντος, gen. ſing. a μητιόεις, εντος, ὁ, conſultus. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητιόωσι, Poet. pro μητιῶσι, 3. plur. præſ. act. verbi μητιάω, conſulto, delibero, ab eodem themate.

Μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium, prudentia. q. a μῆδος, conſilium. hine μητιάω, conſilia agito, conſulto. μητιέτης, ου, ὁ, conſultus, prudens, conſiliarius. ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, verſatus. πολυμήτης, ου, ὁ, & πολύμητις, ιος, ὁ, abundans conſilio.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus. Th. μήτηρ, mater.

Μητραλώης, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, α, ὁ, matricida. ex μήτηρ, mater, & ἀλοιάω, ῶ, percutio. Sic πατραλοίας, patris percuſſor dicitur.

Μητρόθεν, adverb. materno genere. Th. μήτηρ, mater.

Μητροπάτωρ, matris pater, avus maternus. Ex πατὴρ, pater, & μήτηρ, mater.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis. q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ, a matre abjectus. De Paride dicitur. ex μήτηρ, mater, & ῥίπτω, projicio.

Μητρυιὰ, ᾶς, & Jon. μητρυιῆς, ἡ, noverca. Th. μήτηρ, mater.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus, a μήτηρ, mater.

Μηχανάασθαι, Poet. pro μηχανᾶται, machinatur, 3. ſing. ind. paſſ. verbi μηχανάω, machinor. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium, machina q. a μῆχος, artificium, quo aliquid molimur. hinc μηχανάω, & Jonic. μηχανέω, machinor, molior. μηχάνημα, ατος, τὸ, fraus. ἀμήχανος, ου, ὁ, ἡ, ſimplex, minime ſolers. πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, verſatus ad omnia.

Μηχανόωντο, Jon. pro μηχανῶντο, machinentur, 3. plur. præſ opt. a μηχανάομαι, pro μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανὴ, ἡ, machina.

Μηχανώμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανὴ, machina.

Μῆχος, εος, τὸ, conſilium, remedium, commentum Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μήων, ονος, ὁ, ἡ, Doric. & Æolic. pro μείων, minor.

Μήονος, gen. ſing. a Μήων, ονος, ὁ, nomen proprium viri.

M I.

Μία, ᾶς, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Jon. μιῇ, a maſc. εἷς, unus.

Μιαίνω, inquino, polluo, conſpurco. f. ανῶ. a. 1. ἐμίανα. perf. μεμίαγκα. perf. paſſ. μεμίαμμαι, & Att. μεμίασμαι. perf. part. paſſ. μεμιασμένος. a. 1. paſſ. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, ῇς, ῇ. Hinc μιαρὸς, ὰ, ὸ, pollutus. ἀμίαντος, ου, ὁ, ἡ, impollutus.

Μιαιφόνος, ου, ὁ, homicida, qui cæde ſe polluit. in vocat. ὦ μιαιφόνε. hinc μιαιφονέω, cæde me polluo. ex μιαίνω, polluo, & φόνος, ου, ὁ, cædes. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Μιάνθην, Poet. pro ἐμιάνθησαν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Vel per ſyncopen pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. paſſ. verbi μιαίνω, polluo. hinc a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, & in 3. plur. μιανθῶσι.

Μιανῶ, f. 1. act. verbi μιαίνω, polluo.

Μιαρὸς, οῦ, ὁ, pollutus, ſceleſtus. Th. μιαίνω, polluo.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, μιασμὸς, οῦ, ὁ, impuritas. Th. μιαίνω, polluo.

Μίγδα, mixtim, adverb. pro μίγδην, a μίγνυμι, miſceo.

Μιγείην, ης, η, aor. 2. opt. paſſ. μιγεὶς, εῖσα, ὁ, & in ſ. g. μιγέντα, a. 2. part. paſſ. ab a. 2. paſſ. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. ſyncope pro ἐμίγησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Μιγέωσι, per ectaſin Jon. pro μιγῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. ſing. a. 2. paſſ. Jon. μιγήμεναι, Att. & Doric. pro μιγῆναι, congreſſum fuiſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo.

Μιγήσομαι, f. 2. paſſ. verbi ejuſdem.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura. Th. μίγνυμι, miſceo.

Μίγνυμι, ſeu μιγνύω, miſceo. f. ξω. p. μέμιχα. a. 1. ἔμιξα. perf. paſſ. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. paſſ. ἐμίγην. aor. 2. inf. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. paſſ. ind. ἐμίχθην. paulo poſt f. μεμίξομαι. q. a μίσγω.

Μιγνύειν, præſ. inf. activ. a μίγνυμι, miſceo.

Μίδας, beſtiola, & vermiculus fabis naſcens, eaſque peredens. Theophr. l. 4. de cauſis plant. cap. 16. q. a μίω, edo. Eſt & jactus, in teſſerarum ludo fortunatus. Fuit & rex Phrygiæ ditiſſimus iſtius nominis.

Μιζμαλὼθ, crater, Jerem. 52, 19.

Μικκὸς, ά, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ά, όν, hinc μικκύλος, parvus, a, um: parvulus.

Μικρῆς, gen. Jon. f. g. a μικρὸς, parvus.

Μικρὸς, ά, ὸν, & Att. σμικρὸς, parvus. Dor. μικκὸς, parvus. a μειῶ, minuo. comp. μικρότερος. ſup. μικρότατος, vel irregularit. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, paulo poſt. μικρὸν, parum. μικρότης, vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas.

Μίκτο, Jonic. vel Poet. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. μίγνυμι, miſceo.

Μικτὸς, ῦ, ὁ, mixtus. in plur. o. g. τὰ μικτά. ab eodem themate.

Μίλαξ, quæ & σμίλαξ, genus hederæ, Ariſtoph. in Nub.

Μίλητος, ου, τὸ, & ος, ἡ, nomen urbis. Gr. coccinea. a μίλτος, minium.

Μίλιδος, ου, ὁ, inſtrumentum quoddam artis plaſticæ, Poll. Leg. & λίγδος, & melius.

Μίλιον, ου, τὸ, milliare, ſpatium mille paſſuum.

Μιλτηλιφὴς, ὁ, ἡ, minio tinctus, miniatus. quod a μίλτος, ου, ἡ, minium, & ἀλείφω, ungo.

Μιλτοπάρῃος, ὁ, ἡ, rubras habens proras. a μίλτος, ου, ἡ, minium, & παρῄα, pro παρειά, ᾶς, ἡ, gena: Poetis prora navis.

Μίλτος, ου, ἡ, minium.

Μίλφαι, ῶν, αἱ, & μίλφωσις, ἡ, defluvium pilorum palpebræ. q. a μίλτος, minium, & φάος, τὸ, lux: oculus in Odyſſ.

Μίλω, Doric. per apocopen pro Μίλωνι, Miloni.

Μιμαίκυλον, ου, τὸ, fructus arbuti.

Μίμαντα, acc. ſingul. a Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Μίμαρκυς, ἡ, farciminis genus. an quod μία ἀρκεῖ? unum ſatis eſt? Potius a μῦμα, quod eſt obſonii genus.

Μιμέομαι, οῦμαι, imitor, cum acc. præſ. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, σαι, ται. Hinc μίμησις, εως, ἡ, imitatio. μιμητὴς, ῦ, ὁ, imitator. μῖμος, ου, ὁ, imitator hiſtrionicus. Ducamus a μιμαίω, cupide feror. μωμεῖσθαι ῥᾷον μιμεῖσθαι χαλεπὸν: reprehendere facile eſt, imitari difficile. Prov.

Μιμήσαιντο, imitentur, 3. plur. a. 1. opt. med. μιμήσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. 1. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησόμεθα.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. a μιμέομαι, imitor.

Μιμητὸς, ᾶ, ὁ, imitator.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω, ſeu μένω, maneo.

Μιμνάσκετο, Dor. pro ἐμιμνήσκετο, recordabatur, 3. imperf. paſſ. verbi μιμνήσκω, facio recordari, moneo.

Μίμνει, manet, 3. ſing. præſ. ind. μίμνω, Poet. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recordari, moneo. præſ. imperat. μίμνησκε. mutuatur ſua tempora a Them. μνάομαι, reminiſcor. f. μνήσω. p. μέμνηκα. præſ. paſſ. μιμνήσκομαι, recordor, perf. paſſ. μέμνημαι, memini. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, in 1. plur. ἐμνήσθημεν. aor. 1. med. ἐμνησάμην, ατο.

Μίμνον, manebant, 3. plur. imperf. act. Jon. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem ac μένω, maneo. præſ. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro μίμνουσι, præſ. part. μίμνων, οντος, ὁ, manens, ejuſdem verbi.

Μίμνω, idem ac μένω, maneo. præſ. part. μίμνων, manens.

Μιμὼ, οῦς, ἡ, ſimia; quia μιμεῖται, actiones hominum imitatur, auctore Tzetze, πίθηκος.

Μὶν, ipſum, ipſam, acc. indeclinabile. Dor. pro αὐτὸν, αὐτήν. vel ὅ. Sic αὐτὸ μιν, pro ἑαυτὸν, ſeipſum. In genit. ſignificat αὐτοῦ, vel αὐτῆς. Ducunt a nominativo ἵ, pro ὅς, ille, cujus accuſativus eſſet ἵν, & inde μὶν, & νίν.

Μίνθα, ſeu μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba Oppian. An quia ἐν μίνθῳ, in ſtercore naſcitur? An a μένος, robur, & θύω, ſacrifico?

Μίνθος, τὸ, & μίνθη, ἡ, ſtercus humanum, ſive flos ille in ſterquiliniis enaſcens, quo hirci mirifice afficiuntur. Alii volunt ſignificare capraram retrimenta. Vide Com. Ariſtoph. in Plut. Μίνθος etiam eſt mentha. Theophr. in hiſt. plant. lib. 6. c. 7.

Μινυᾶν, genit. Dor. pro Μινυῶν. Et Minyæ argonautæ dicuntur. Sic & Μινύθεια, ας, ἡ, eadem, quæ & Μινύα, ſcilicet πόλις, urbs.

Μινύθει, minuit, 3. ſing. ind. præſ. μινύθῃ, 3. ſing. ſub. præſ. a μινύθω, minuo. Apoll. Aliquando paſſive. Heſiod μινύθουσι δὲ οἶκοι, minuuntur familiæ. Th. μινυὸς, ῦ, ὁ, parvus.

Μίνυνθα, adv. paululum. Hinc μινυνθάδιος, ου, ὁ, ἡ, brevi tempore durans, μικρόβιος. μινυνθαλία, ας, ἡ, Luna, ἀπὸ τοῦ μινύθειν, a minuendo. Th. μινυὸς, ῦ, ὁ, parvus.

Μινυὸς, ῦ, ὁ, Euſtath. Attice dici vult pro μικρὸς, parvus, exilis. hinc μινύθω, minuo. μινυνθάδιος, brevi tempore durans: μινυρὸς, puerulus, gracili voce cantillans. Item μινυροὶ, pipiones, & fœtus avium reliquarum. μινυρίζω, cantillo, voce querula cano. Item vagio metaphorice. Iliad. ε.

Μινύριζε, præſ. imperat. act. a μινυρίζω, exili voce lamentor, cantillo. minurizo Sidonio. Item vagio metaph. hinc μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritiones. quod a μινυρὸς, idem ac Them. μινυὸς, parvus: quia intelligitur vox exilis.

Μινύρομαι, querula voce cantillo, fleo, ploro, imploro, clara voce loquor. in Epigram.

Μινυώριος, ου, ὁ, qui brevis eſt temporis fluxus. ex μινυὸς, parvus, & ὥρα, ας, ἡ, tempus. μινυώριον ὕδωρ, aqua parum durans. μινύωρον, paulum.

Μίνως, ωος, ὁ, Minos. nomen viri.

Μίξις, ιος, ἡ, concubitus, miſtio.

Μιξοπάρθενος, ὁ, ἡ, naturam habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, miſceo, & παρθένος, ἡ, virgo.

Μίξω, miſcebo, f. a. act. verbi μίγνυμι, miſceo.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in qua fit miſtio aquarum. a μίσγω, ſeu μίγνυμι, miſceo, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Μίσγεαι, Jon. pro μίσγῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. verbi μίσγω, idem ac μίγνυμι, miſceo.

Μισγέμεν, præſ. inf. a μίσγω, tempero. Th. μίγνυμι, miſceo, tempero.

Μίσγετο, miſcebatur, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi μίσγομαι, ῃ, εται. Them. μίγνυμι, miſceo.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, miſcentes, præſ. part. f. g. a μίσγω, idem ac μίγνυμι, miſceo.

Μισγόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi, & thematis.

Μισεῖ, 3. ſing. præſ. activ. ſed μίσει, præſ. imperat. act. verbi μισέω, odi.

Μισέω, ῶ, odi, minus amo, cum accuſ. imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. præt. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. ſub. μισήσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. μισήσωσι. præſ. paſſ. μισέομαι, odio habeor. perf. paſſ. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, exoſus, a, um. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μισηθεὶς, ἐντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi μισέω, odi.

Μισήσῃ, oderit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Μισητὴ, ῆς, ἡ, odioſa. a μισητὸς, odioſus. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium, averſatio.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis perſolutio. præmii retributio, pœna. Ex μισθὸς, ου, ὁ, merces, & ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit: præmiorum largitor. ab iiſdem them.

Μίσθιος, ου, ὁ, mercenarius. Thema μισθὸς, merces, ſtipendium, præmium.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης, ου, ὁ, mercedis dator, quæſtor. ex μισθὸς, ῦ, ὁ, merces, & δίδωμι, do.

Μισθὸς, ῦ, ὁ, merces, præmium laborum. q. a μῖσος, odium, & ὠθῶ, depello. odium enim depellit, & amorem conciliat. hinc μισθόω, mercede loco. μισθοῦμαι, mercede conducor. μισθωτὸς, ῦ, ὁ, mercede conductus, mercenarius, ἀντιμισθία, ας, ἡ, remuneratio.

Μισθοφόρος, ου, ὁ, miles, mercenarius. ex μισθὸς, ῦ, ὁ, merces, & φέρω, fero.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, ſumptus. Th. μισθὸς, merces, ſtipendium.

Μίσκοι, ων, οἱ, fruſta cœnarum, quæ everri ſolent, Poll. hinc μίσκελλος, ου, ὁ, ſordidus, præparcus, qui fruſta etiam colligit. μισόσκελλος, ου, ὁ, ſcil. οἶνος, vile, & nigrum vinum.

Μῖσος, εος, ους, τὸ, odium, averſatio. quaſi a μὴ ἴσον, non æquale. quia odium eſt quædam inconvenientia. vel a μύω, anto, ut ſit quod μύοντες ἀποβλέπομεν. Hinc μισέω, odi, odio proſequor. μισάνθρωπος, ου, ὁ, inhumanus homo, qualis Timon, Lucian.

Μίστυλλον, ες, ε, imperf. Jonic. verbi μιστύλλω, minutatim ſeco.

Μιστύλλω, in minutas partes ſeco. q. εἰς μικρὸν στέλλω, id eſt, in particulas tribuo. μίστυλλον, fruſtum panis canibus objectum.

Μίσυ, ſuccus in metallis concretus.

Μίσχος, ου, ὁ, pediculus, quo fructus, & folia plantæ appenſa ſunt. quaſi ab ἴσχω, teneo.

Μίτος, ου, ὁ, licium, filum, quod ſtamini implicatur. a μεῖον, quia tenue.

Μίτρα, ας, ἡ, cingulum, baltheus. acc. Jon. μίτρην. q. ε μίτος.

Μιτροχίτων, ὁ, mitra tunicam cingens. ex μίτρα, mitra, & χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen inſulæ, Mitylene. Gr. μίτυλος, mutilus.

Μίτυλος, & μύτιλος, ου, ὁ, mutilus, cornibus carens. q. cui μεῖον τύλος, vel a μειῶ, minuo.

Μίτυς, υος, ἡ, commoſis, purgamentum ceræ. vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, ὁ, nomen Angeli ἄκλιτον, Michael: item viri: item Chriſti.

Μιχθεὶς, ὁ, mixtus, a. 1. part. paſſ. a μίγνυμι, miſceo.

M N.

Μνᾶ, ᾶς, ἡ, mina, libra, varii ponderis apud diverſos.

Μνάα, ſpondæ, Poetic. pleonaſm. τοῦ α, pro μνᾶ, 2. ſing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.

Μναμεῖον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, monumentum.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μνημονεύω, memini. Th. μνάομαι, recordor.

Μναμοσύνα, ας, ἁ, Dor. pro μνημοσύνη, ἡ, memoria.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, recordor, memor ſum, ambio, affecto. γάμον μνάσθαι, nuptias petere, Lucian. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, ης, η. q. a μνάω, pro μένω, a μένος, quod meminiſſe facere ſit in mentem revocare. Hinc μνήμη, ης, ἡ, memoria. μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. μνημονικὸς, ῦ, ὁ, memoria valens; item ad memoriam pertinens. μνημονεύω, memoria teneo, memini. μιμνήσκομαι, recordor. ἀναμιμνήσκομαι, idem. ἀνάμνησις, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum. μνηστὸς, ῦ, ὁ, deſponſatus. μνηστὴ, ῆς, ἡ, ſponſa. μνηστὴρ, procus. μνηστεύω, ambio nuptias. μνηστέω, idem.

Μνάσειεν, in memoriam reduceret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσειε, & hoc pro μνήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. activ. verbi μιμνήσκω, ſeu μνάομαι, recordor.

Μνάσῃς, memores, 2. ſing. a. 1. ſub. Dor. pro μνήσῃς. a μιμνήσκω. f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, ambire. μνωόμενος, ambiens, præſ. part. Jon. a μνάομαι, ambio.

Μνάστειρα, ας, ἁ, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, monitrix. quod a μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, monitor. Th. μνάομαι, memor ſum. Sic & μναστὴρ, pro μνηστὴρ, ὁ, qui memor eſt alicujus rei, ſtudioſus.

Μναστεύω, Dor. pro μνηστεύω, quod pro μνηστεύω, nuptias ambio. hinc μναστεύσας, a. 1. part. Dor. pro μνηστεύσας.

Μνάστις, ιος, ἁ, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, ἡ, memoria.

Μνα-

Digitized by Google

Μναίσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, meminiſſe facio. quaſi a μένος, mens.

Μνεῖσθαι, Jon. pro μεμνῆσθαι, commemorare. μνώμενος, ambiens, Jon. a μνάομαι, ambio.

Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria. Thema μνάομαι, memini.

Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, ſepulchrum. a præt. paſſ. μέμνημαι. Them μνάομαι, recordor.

Μνημεῖον, ε, τὸ, idem ac μνῆμα, monumentum.

Μνήμη, ης, ἡ, mentio. a perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, recordor.

Μνημονεύω, memoria teneo, præſ. ind. hinc μνημονεύῃς, 2. ſingul. præſ. ſub. hinc μνημονεύομαι, memoror. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Eſt & nomen Deæ Mnemoſynis Muſarum matris ſecondum Heſiodum. a μνήμων, ονος, ὁ, & ἡ, memor. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημόσυνον, ε, τὸ, recordatio, memoria.

Μνησαίατο, Jon. pro μνήσαιντο, 3. plur. aor. 1. opt. med. verbi μνάομαι, recordor.

Μνήσασα, recordata, a. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, ſeu μνάομαι, recordor.

Μνησάσκετο, Jon. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Μνήσεαι, meminerις, Jonic. pro μνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Μνησθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. μνήσθητι, aor. 1. imperat. paſſ. ab aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, recordor.

Μνησθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. μνήσθητι, & in plur. μνήσθητε, a. 1. imperat. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. paſſ. verbi ejuſdem.

Μνησικακεῖν, mali, vel injuriarum acceptarum memorem eſſe. ex μνάομαι, recordor, f. μνήσω, & κακός, malus.

Μνήσομαι, memor ero, f. 1. med. μνησόμεθ', pro μνησόμεθα, 1. plur. ejuſdem temporis, verbi μνάομαι, memor ſum.

Μνηστεύω, nuptias ambio, ſum procus: deſpondeo. Item ambio, magiſtratum appeto: reminiſcor: concilio, comparo. μνηστεύω γάμους, concilio nuptias, Eurip. f. εύσω. perf. μεμνήστευκα. præſ. paſſ. μνηστεύομαι, deſpondeor, quod eſt mulieris, cum dat. perſ. paſſ. μεμνήστευμαι. perſ. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, deſponſata. a. 1. paſſ. ἐμνηστεύθην. aor. 1. part. paſſ. μνηστευθεὶς, εῖσα, έν, a μνηστὸς, ῦ, ὁ, ſponſus. & μνηστὴ, ῆς, ἡ, ſponſa. quæ ſunt orta a 3. ſing. perſ. μέμνηται, σαι, ται, verbi μνάομαι, ambio.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, ſponſa. μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus. Th. μνάομαι, ambio.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, Jon. pro μνήμη, ἡ, memoria.

Μνηστὸς, ῦ, ὁ, deſponſatus. μνηστὺς, ύος, ἡ, petitio mulieris in uxorem.

Μνίον, ε, τὸ, muſcus, alga.

Μνίω, vel μίω, edo, comedo.

Μνοῦς, prima lanugo, pilus tener: lana teneriima, cum quæ naſcuntur agni: in anſeribus pluma molliſſima, Heſych.

Μνώεο, Jonic. pro μνῶ, præſ. imperat. paſſ. a μνώομαι, Poet. pro μνάομαι, recordor.

Μνώοντο, Jonic. & Poet. pro ἐμνῶντο, 3. plur. imperſ. verbi μνώομαι, pro μνάομαι, recordor; ambio, affecto.

M O.

Μογγὸς, ῦ, ὁ, qui obtuſa eſt voce. Uſurpetur in Hippiatr. de aſino admiſſario.

Μογήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μογέω, ærumnas patior. fut. ήσω. The. μόγος, ὁ, labor.

Μογεῦμες, Dor. pro μογοῦμεν, laboramus, 1. plur. præſ. a μογέω, tolero.

Μογιλάλος, ε, ὁ, ἡ, balbus, difficulter loquens. ex μόγις, ægre. & λαλέω, loquor.

Μόγις, adv. vix, ægre. Th. μόγος, labor.

Μόγος, ε, ὁ, labor, ærumna, afflictio, Poet. q. a μόγις, vix. at is ſit, qui vix perfertur. Hinc μογερὸς, ῦ, laborioſus, ærumnoſus. μογέω, & ῶ, laboro. μόγις, vix, ægre.

Μογοστόκος, ὁ, ἡ, partus laborem ſuſcipiens, circa partum laborans. Epitheton Lucinæ, circa τόκος μογεῦσα, at quæ parturientibus adſit. a μόγος, ὁ, labor, & τίκτω, pario.

Μόδιος, ε, ὁ, modius. menſura aridorum. a Lat. modius.

Μόθαξ, ακος, ὁ, verna. μόθων, ωνος, ὁ, idem, quia ad μόθον, laborem, adhibetur.

Μόθος, ε, ὁ, labor: item bellum, pugna, tumultus.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, mihi, dat. ab ἐγὼ, ego.

Μοιμυᾶν, & μοιμύλλειν, contrahere labia. Item lac ſugere, Heſych.

Μοῖρα, pro μοῖρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fatum, Parca, ſors. Plato, decens, decorum, officium. Iliad. α. cohors, decuria, acies. Strabo, pars, membrum, tractus. Item providentia, decretum certum: μοῖρα θεῶν, divinæ providentiæ, Xenophon. gen. pl. Æol. μοιράων. Th. μείρω, divido, ſortior. p. m. μέμορα.

Μοιρηγενὴς, ὁ, felici fato natus, fortunatus. a μοῖρα, ἡ, fatum, felicitas, & γίνομαι, naſcor.

Μοιρίδιος, ία, ιον, Poetic. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, fatalis. μοιριδίῳ θανάτῳ, letho fatali. Plutarchus.

Μοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro μοῦσα, ἡ, muſa. Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισαῖος, α, ον, Poet. & Doric. pro Μουσαῖος, a Muſis factus, & paratus. hinc Μοίσαισι, dat. plur. f. g.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, adultera: adulterium. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχάομαι, ῶμαι, ſum adultera, adulterium committo. f. ήσομαι. p. μεμοίχημαι. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχευθεὶς, ὁ, adulteratus, a. 1. part. paſſ. a μοιχεύω, adulteror. fut. εύσω. aor. 1. paſſiv. ἐμοιχεύθην. ab eodem themate.

Μοιχεύω, ſtupro, vitio, ſum adulter, mœchor. fut. εύσω. p. μεμοίχευκα. a. 1. ἐμοίχευσα. ejuſdem them.

Μοιχικὸς, ῦ, ὁ, adulterinus. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχὸς, ῦ, ὁ, mœchus, adulter. Item indecora prorſus, & cinædica tondendi ratio. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. μοιχεύω, mœchor, adulter ſum. μοιχεία, ας, ἡ, adulterium.

Μολγὸς ῦ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus. μολγὸς etiam idem eſt, ac tempus mulgendi. Ariſtoph. in Equit.

Μολέω, ſeu μόλω, venio, & vado, curro, q. a μέλλω, futurus ſum. hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα, ſeu μολύβδαινα, ἡ, pila, ſeu meſſa plumbea. a μόλιβδος, plumbum.

Μόλιβδος, ſeu μόλυβδος, ε, ὁ, plumbum. q. a μολεῖν τὶς βυθὸς, quod in fundum facile deſcendat. Vel a μόλις, & βαίνω, quia qui plumbum fert, vix procedit. Hinc μολίβδινος, & μολύβδινος, ſeu μολύβδινος, ε, ὁ, plumbeus.

Μόλιβος, ſeu μόλυβος, idem ac μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, adverb. vix, tandem; idem ac μόγις. Th. μόλος, ε, ὁ, labor.

Μολοβρὸς, ῦ, ὁ, vorax, guloſus, inſatiabilis. Item humilis, pumilio, Nicand.

Μολόθουρος, herbæ nomen perpetuo virentis.

Μολοῖσα, profecte, Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. a μολέω, venio.

Μόλος, ε, ὁ, labor, pugna, fremitus. q. a μόλις, vix.

Μολοσσὸς, ὁ, Moloſſus, pes metricus, tribus ſyllabis longis conſtans.

Μολὸχ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον, Moloch. Hebr. regnans.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantilena, cantus, hymnus. Item ludus, Didym. in Odyſſ. dat. ſing. μολπῇ.

Μολύβδαινα, ἡ, & μόλυβδος, ὁ, meſſa plumbea. μολύβδαινα numeratur etiam a Polluce inter piſcatoris inſtrumenta.

Μολύνω, inquino, contamino, polluo. fut. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. paſſ. μεμόλυσμαι, & Att. μεμόλυσμαι, aor. 1. paſſ. ἐμολύνθην, ης, η. Hinc μολυσμὸς, ε, ὁ, contaminatio.

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, contaminatio, fœditas, turpitudo, inquinamentum.

Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μομφὴ, querela, querimonia.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, reprehenſio. a præt. med. μέμομφα, verbi μέμφομαι, incuſo.

Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poet. unicum equi frenum. Ex μόνος, ſolus, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, reticulum muliebre.

Μονάμπυξ, ὁ, jubetus.

Μοναρχέω, Monarchiam obtineo, ſolus regno. Μόναρχος, ε, ὁ, pro Μονάρχης, ε, Princeps, Monarcha. Μοναρχικὸς, Monarchicus, ad Monarcham pertinens.

Μοναρχία, ας, ἡ, unius dominatus. a μόνος, ε, ὁ, ſolus, & ἀρχὴ, imperium.

Μοναχὸς, ἡ, όν, monachus, ſolitarius, a, um. Th. μόνος, ſolus.

Μονὴ, ῆς, ἡ, & Dor. μονὰ, manſio, habitatio. Th. μένω, maneo. Sed μόνη, ης, ἡ, ſola. a μόνος, ſolus.

Μόνιμον, τὸ, ſtabile. quod a μένω, maneo. p. m. μέμονα.

Μονιὸς, ῦ, ὁ, ſolitudines captans. Sumitur etiam pro porco agreſti. Item torques, monile. Th. μόνος, ſolus.

Μονοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro μονοβήμων, ὁ, ἡ, qui ſingularem habet inceſſum. ex μόνος, ſolus, & βαίνω, eo.

Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, unigenitus. ex μόνος, ſolus, & γένος, familia. Th. γίνομαι, naſcor.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum habens truncum. Ex μόνος, ſolus, & δρέπω, decerpo.

Μονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, uniformis, ſimplex, uniuſmodi, ex μόνος, unus, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Μονοήμερος, ὁ, uno die durans. ex μόνος, η, ον, unus, a, um, & ἡμέρα, dies.

Μονοκρήπις, ιδος, ὁ, qui unicam crepidam, ſeu calceum habet. ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. a κρηπὶς, ἡ, baſis, pes.

Μόνος, η, ον, ſolus, a, um, unicus, ſingularis. q. a μένω, maneo, ut ſit proprie qui remanet relictus. Vel ab inuſit. μόος, unde μία. hinc μόνον, adverb. ſolum, ſolummodo. μονὰς, άδος, ἡ, unitas. μοναχὸς, ῦ, ὁ, unicus; item homo ſolitarius. μοναστήριον, ε, τὸ, monaſterium.

Μονότροπος, ε, ὁ, ἡ, qui vitam ſolitariam degit: ſimplex, candidus. ex μόνος, ſolus, & τρέπω, verſo.

Μονόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, luſcus, unoculus, altero oculo captus. ex μόνος, unus, & ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus. Thema ὄπτομαι, video.

Μονόψαφος, ε, ὁ, Doric. pro μονόψηφος, ε, ὁ, qui ſolus ſuum ſuffragium cum aliorum ſuffragiis conſentiens non habet. Th. ψῆφος, ε, ἡ, calculus, ſuffragium.

Μονόω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo. f. ώσω. p. μεμόνωκα. perſ. part. paſſ. f. g. μεμονωμένη, ſola relicta. aor. 1. paſſ. ἐμονώθην. Th. μόνος, ſolus.

Μονωθεὶς, ὁ, ſolus relictus, a. 1. paſſ. part. μονωθῆναι, a. 1. inf. verbi μονόω, deſtituo.

Μονώνυξ, υχος, ſive μώνυξ, ὁ, ἡ, ſimplex: ſolidas habens ungulas. μωνύχες πόδες, ſolidi pedes. Ariſtot. 2. anim. ex μόνος, ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Μονώτατος, ε, ὁ, maxime ſolus, ſuperl. a μόνος, ſolus.

Μορέα, ας, ἡ, morus, arbor. μόρον, ε, τὸ, morum, fructus. συκόμορος, ε, ἡ, & συκομορέα, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor. συκόμορον, ε, τὸ, fructus ſycomori.

Μορέω, f. ήσω, Poet. pro interficio: laboro, abrado, tumulo, Etym. Th. μόρος, mors.

Μόριμος, ſeu μόρσιμος, ε, ὁ, fatalis.

Μόριον, ε, τὸ, particula, portiuncula, membrum: pudenda. a μόρος, portio. μόρια δικαίου, partes juris, Hermog. Th. μείρω, divido. p. m. μέμορα.

Μορμολύκειον, ε, τὸ, larva, perſona, terriculum, ſpectrum. Item caprorum ſenies, Etymol. Th. μορμὼ, ός, ἡ, mulier horrenda.

Μόρ-

Digitized by Google

Μόρμος, ου, ὁ, terrificus, terror inanis: moleſtus. Heſ.

Μορμύρω, murmuro, ſtando, obſtrepo. quaſi a μύρω, fluo. μορμύροντα, ferveſcentem, acc. part. præſ.

Μορμὼ, οῦς, ἡ, ſtrix, mulier horrenda facie, larva, lamia. q. a μόρμος, terribilis. Eſt etiam μορμὼ, adverb. pro φεῦ. Hinc μορμολύττομαι, terreo. μορμολύκειον, ſeu εῖον, ου, τὸ, larva.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. μόρξω, obſtergam, f. 1. act. verbi μοργνύω, ſeu μόργνυμαι, pro ὀμόργνυμαι, abſtergo.

Μορόεις, εντος, ὁ, fatalis, exitioſus. a μόρος, ὁ, portio, fatum exitiale. Th. μείρω, divido.

Μόρος, ου, ὁ, portio, labor, cruciatus, morbus, interitus: fatum, mors. Th. μείρω, divido, ſortior. præt. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, necem alicui inferre.

Μόροχθος, ο, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad veſtes dealbandas.

Μόρσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόρσιμος. a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, ſortior, divido. præt. perf. part. εἱμαρμένος.

Μορύσσω, inquino, fœdo, contamino, polluo. fut. ξω. p. χα. q. a μολύνω.

Μορφά, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφὴ, forma. Hinc μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, ὁ, formoſus.

Μορφὴ, ῆς, ἡ, Dor. μορφὰ, ἡ, forma, ſpecies, ſtatura corporis. Hinc μορφόω, formo. μόρφωσις, εως, ἡ, formatio. μεταμορφόω, transformo. μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio. σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis.

Μορφνοῖο, gen. Jon. a μορφνὸς, obſcurus.

Μορφνὸς, οῦ, ὁ, idem ac ὀρφνὸς, obſcurus, tenebroſus: lethifer. Th. ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.

Μορφόω, ῶ, formo, delineo, figuro. f. ώσω. p. μεμόρφωκα. perf. paſſ. μεμόρφωμαι. a. 1. paſſ. ἐμορφώθην. a. 1. ſub. paſſ. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφὴ, forma.

Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, ſpecies, inſtituendi ratio. ejuſdem them.

Μόσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum, domus lignea, tribunal, Apoll.

Μοσχίον, diminut. a μόσχος, ὁ, vitulus.

Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum conflo. futur. ήσω. præt. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, vitulus, & ποιέω, facio.

Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulus: item ramus novellus: muſcus. q. ab ὄζω, ut ſit quaſi ὄσχος, ob fragrantiam, & odoris ſuavitatem. Item μόσχος, puer, Eurip. capreolus, & claviculi Hermol. ex Galeno. Pariter calendæ menſis, neomenia. Homerus vocat μόσχους ramos teneros, & vitilium modo lentos, ac flexibiles. Item idem ac μόσχευμα, viviradix. Item pampinus. μόσχω, Dor. pro μόσχου. & μόσχως, Dor. pro μόσχους. Eſt & Μόσχος, Moſchus, nomen proprium.

Μοτὸς, οῦ, ὁ, linteum, quod vulneribus inditur, turunda. Hinc μοτόω, indo tale linamentum.

Μούναρχος, ου, ὁ, pro μόναρχος, monarcha, qui ſolus imperat. hinc μοναρχία, & Jon. η, monarchia.

Μουνογενὴς, έος, ὁ, ἡ, unicus. a μοῦνος pro μόνος, ſolus, & γίνομαι, naſcor.

Μονόκωλον οἴκημα, domus unius contignationis.

Μονόλιθος, ου, ὁ, ἡ, ex unico ſaxo factus. Th. λίθος, lapis, & μόνος, ſolus.

Μονομαχέω, ſingulari prœlio dimico.

Μοῦνος, ου, ὁ, Poetic. pro μόνος, ſolus. nomin. plur. μοῦνοι. Sic μενοῦν, pro μένειν, præſ. inf.

Μονοφυὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, qui unius eſt naturæ, ſimplex. Th. φύω, naſcor.

Μουνυχία, ας, ἡ, Luna. Item portus Athenienſium: templum Dianæ. a Munychio, quod Dianæ cognomen. Laert. 1. in Epimen.

Μουνυχιὼν, ὁ, menſis primus vernus Athenienſibus, quia in eo ſacra fiebant Dianæ Munychiæ.

Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa, cantus, Orph. in hymnis. q. a μάω, inquiro. Studioſi & φιλομαθεῖς ſunt, & ζητητικοί. Vel μοῦσα, quaſi ὁμοῖαι οὖσαι, quod novem Muſæ ſibi invicem ſimiles ſint, quales decet eſſe ſorores. Vel q. ὁμοῦ οὖσαι, quod Scientiarum, & Artium ſit quædam cognatio. Μοῦσαι ſumuntur a Plutarcho in Romulo pro humanitate, & doctrina literarum. μουσάων, gen. plur. Æol. μουσᾶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc μουσεῖος, ὁ, muſæus, doctus. μουσεῖον, ου, τὸ, muſeum, locus ſtudiis deſtinatus. ἄμουσος, ὁ, ἡ, cantandi imperitus, indoctus. φιλόμουσος, ὁ, ἡ, Muſarum amans.

Μουσικὸς, οῦ, ὁ, cantor, muſicus: decens, commodus ad vitam. μουσικώτατα ποιεῖν, ἐκ ἀείδειν, mediocris cenſus. Plato l. 5. de Legibus. Μουσικὴ, ῆς, ἡ, Muſica, ſcilicet τέχνη, ars. μουσικὴ ἐν ἀσπίδι, concinnitas in clypeo, Eurip. a Μοῦσα, Muſa.

Μουσικῶς, muſice, decenter, eleganter.

Μουσικώτατα, doctiſſime, Ariſtoph.

Μουσίσδειν, Poet. & Dor. pro μουσίζειν, canere. Th. μοῦσα, Muſa.

Μῶσιν, Attici dicunt pro μὴ οὖν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. plur. part. præſ. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθέω, laboro: efficio Ariſtophani. f. ήσω. præſ. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, labor.

Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. a μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, perverſus, laborioſus.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas.

Μοχθήσαντι, dat. ſing. a. 1. par. act. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθίζοντι, laborant, Dor. pro μοχθίζουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi μοχθίζω, idem ac μοχθέω, laboro.

Μόχθος, ου, ὁ, labor, moleſtia, fatigatio, ærumna. 2. ad Corinth. c. 11. q. a μόγος. Hinc μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, laborioſus, ærumnoſus: agricola Ariſtophani. μοχθέω, & μοχθίζω, laboro.

Μοχλεύω, μοχλέω, & όω, vectibus avello, vel moveo: obfirmo vecte, Chryſoſt. μόχλευσον τὴν θύραν, claude januam, Ariſtoph. a μοχλὸς, vectis, idem cum ὀχλεύς. Th. ὀχλεύω, moveo.

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, vectis, repagulum, contus, palus.

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri, Mopſus.

M Υ.

Μῦ, flebilis vocula fictitia duodecies reperita ab Ariſtoph. in Equit. in verſu Jambico.

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μύας, acc. plur. a μῦς, mus.

Μυδαίνομαι, averſor, abhorreo, averto, Nicander in Alexipharmac.

Μυδαλέος, ου, ὁ, madidus: fœdus, teter, putridus, Heſiodus.

Μυδάω, nimio madore & uligine vitiat, putreſco: fœteo, tabeſco. f. ήσω. p. κα. Hinc μύδησις, εως, ἡ, putrefactio ex nimio humore. μυδαλέος, ου, ὁ, humidus.

Μύδος, ου, ὁ, ἄφωνος, mutus. a μύω, labra claudo.

Μυδόωντα, Poet. pro μυδῶντα, accuſ. ſing. part. præſ. ſ. g. verbi μυδάω, tabeſco.

Μυδρίασις, εως, ἡ, oculi vitium, cum pupilla effunditur, & dilatatur, acieſque hebeſcit, Celſus.

Μύδρος, ου, ὁ, ferrum ignitum: aurum apud Lycophronem.

Μυδῶν, ῶνος, ὁ, caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo. a μυδᾶν, putreſcere. Sed Μύδων, ωνος, ὁ, Mydon, nomen proprium.

Μυελὸς, οῦ, ὁ, medulla. μυελόεις, medulloſus. quod in oſſibus μύεται, clauditur.

Μύες, nomin. plural. a μῦς, ὁς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. gen. plur. μυῶν. dat. plur. μύεσσι.

Μυέω, inſtituo in ſacris, initio, arcana, quæ clauſa, doceo. q. a μύω, claudo. f. ήσω. p. κα. Hinc μύστης, ου, ὁ, myſta, qui initiatus eſt ſacris. μυστήριον, ου, τὸ, myſterium. μυστικὸς, οῦ, ὁ, myſticus, cui ſubeſt myſterium.

Μύζω, muſſo, clauſis labris ſonum e naribus emitto, ut eſt vox gementium, a ſono μῦ, vel a μύω. Item ſugo. hinc μυγμὸς, οῦ, ὁ, ſonus, qui labris occluſis e naribus emittitur. μυχθίζω, ſuſpiro, ingemiſco. μυζέω, & μυζάω, ſugo.

Μυθέαι, Jon. pro μυθῇ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi μυθέομαι pro μυθίζομαι, dico.

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. ſing. præſ. med. μυθεῖσθαι, præſ. inf. verbi μυθέομαι, loquor. Th. μῦθος, fabula, verbum.

Μυθησαίμην, dixerim, a. 1. opt. med. μυθήσασθαι, a. 1. inf. med. μυθήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi ejuſdem.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, dicens. præſ. part. ſ. g. verbi μυθίζω, dico.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, fabuloſus, a, um. Th. μῦθος, fabula.

Μυθογράφος, ου, ὁ, fabulæ auctor. ex μῦθος, fabula, & γράφω, ſcribo.

Μυθολογέω, fabulor, narro, loquor. μυθολογία, ας, ἡ, fabula. ex μῦθος, verbum, fabula, & λόγος, ſermo. quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ, fabulæ conditor, fabulator. ex μῦθος, fabula, & ποιέω, facio.

Μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio, ſermo, diſputatio, fabula: ſeditio apud Homerum, Odyſſ. φ. Hinc Anacreon μυθιήτας factioſos homines vocat, teſte Euſtath. hinc παραμυθέω, hortor, commonefacio; item conſolor. παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio; item conſolatio.

Μυθωδέστατος, ου, ὁ, ἡ, ſuperl. grad. a μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, fabuloſus.

Μυῖα, ας, ἡ, muſca. q. a μύζω, murmuro. genit. plur. μυιάων, Doric. pro μυιῶν.

Μυκάω, mugio, boo, reboo, rudo, rugio. Uſurpatur de aſinis, camelis, bobus, & tonitruis. fut. ήσω, & ήσω. a. 2. ἔμυκον, & Jon. μύκον. Hinc μύκημα, ατος, τὸ, mugitus. μύκησις, μυκηθμὸς, idem. q. a ſono μῦ.

Μύκε, pro ἔμυκε, 3. ſing. a. 2. Jon. ἔμυκον, ες, ε, verbi μυκάω, mugio.

Μύκημα, ατος, τὸ, mugitus.

Μυκηνόθεν, adv. ex Mycenis.

Μυκηρός, vel μύκηρος, ου, ὁ, amygdala.

Μύκης, ητος, vel ου, ὁ, fungus. vel ſumma gladii pars, quæ eſt in ipſo manubrio, Herodot. μύκης etiam de lucernis uſurpatur: fungus etiam Latine, quod eſt inter futuræ pluviæ præſagia, Ariſtoph. in Veſp. Pariter ſignificat pudendum virile, quod ἀνδρεῖον μόριον Heſychius exponit. Aliis eſt inſectum volucre culici non diſſimile lucernas circumvolitans. Item pulvinus nauticus ex corio, qui ſubſternitur remigibus.

Μυκητᾶν, mugientium, genit. Dor. pro μυκητῶν, vel a μυκητὴς, οῦ, ὁ, vel a μυκητὸς, ὁ. Th. μυκάω, mugio.

Μύκλαι, ῶν, αἱ, ſeu μύκλοι, οἱ, lineæ nigræ, quæ in aſinorum collis, dorſis, & pedibus ſunt. Callimacho proci; gulosi, & ſalaces, Heſychio.

Μύκον, Jonic. pro ἔμυκον, crepuerunt, 3. plur. aor. 2. act. verbi μυκάω, mugio.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus, proboſcis: irriſio Luciano. Hinc μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, ſubſannatio. μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, ſubſannator.

Μυκτηρίζω, nares attraho, irrideo, naſo ſuſpendo. f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. Iliad. μ.

Μύλη, ης, ἡ, mola, dens molaris: tumor uteri induratus Aetio; & caro informis in utero conſiſtens Plin. 7. c. 15. ex Hippocr. Præterea dicitur μύλη patella, quæ genu operit. Denique μύλη in herbarum numero a Galeno collocatur. Μύλος, ου, ὁ, idem. hinc μυλὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum. μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, molitor, piſtor.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, molaris, e. Thema μύλη, mola.

Μυλιόωντες, Poet. pro μυλιῶντες, nom. plur. præſ. part. act. verbi μυλιάω, dentibus frendeo. Th. μύλη, dens molaris.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix. q. a μύλλω, permolo.

Μυλλὸς, οῦ, ὁ, curvus, tortuoſus: ſtrabo. q. a κυλλὸς. Item de eo uſurpatur, qui audiens audire diſſimulat. Eſt vero μύλλος, ου, ὁ, mullus, piſcis, qui Gr. τρίγλα.

Μύλλω, ore aliquid ſignifico, & velut innuo. & Poet. pro molo, coeo, & ſubagito ſumitur. q. a μύλη, mola.

Μυλων-

Μυλοειδὴς, ἐ͂ος, ὁ, ἡ, ſimilis lapidi molari, rotundus. a μύλος, vel μύλη, mola, & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Μυλων, ωνος, ὁ, & μυλὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum. Th. μύλη, mola.

Μυμαρ, ατος, τὸ, edulium ax carnibus, & ſanguine. an ab αἷμα, ſanguis?

Μῦν, murem, acc. ſing. a μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μυνδὸς, ε, ὁ, mutus, ὁ μὴ αὐδῶν, numina afflatus, Erym. malim a μύω, at μῦδος.

Μυνὴ, ης, ἡ, πρόφασις, excuſatio, prætaatus, mora. Th. μύνομαι, prætexn.

Μύνομαι, prætexo, prætendo. hinc μυνὴ, ης, ἡ, prætextus, excuſatio.

Μύξα, ης, ἡ, mucus, mucor: quia μύσσεται, id eſt, mungitur e naribus.

Μυοκτόνος, ε, ὁ, ἡ, murium occiſor. ax μῦς, mus, & κτείνω, interficio.

Μυρα, ων, τα, oppidi nomen. Gr. fundens. a μύρω ſtillo, ſundo.

Μύρετο, lugebat, 3. ſingul. imperſ. Jon. verbi μύρομαι, lugeo.

Μυρᾶ, pro μυρία, acc. plur. n. g. a μυρίος, ε, ὁ, numerus infinitus.

Μυριάδες, nom. pl. a μυριὰς, ἀδος, ἡ, decem millium aumerus. hinc μυριάκις, ſæpius. Th. μυρίος, infinitus.

Μυρίζω, ungo, unguento imbuo. ſut. ίσω. p. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inſ. μυρίσαι. Th. μύρον, ε, τὸ, unguentum.

Μυρίκη, ης, ἡ, myrica, tamaria, arbor. inde μυρίκινος, myricinus.

Μυρίος, ε, ὁ, infinitus, multiplex, ingens, extremus. in plur. μυρίοι, innumerabiles. ſed μύριοι, αι, α, decem mille. Hinc μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus.

Μυριόντα, acc. ſingul. a μυριόεις, εντος, ἡ, infinitus numerus.

Μυρμαξ, Dor. pro μύρμηξ, formica.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος, ε, ὁ, formica.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. a

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, nomen proprium militum Achil. fortiſſ. genit. plural. Μυρμιδόνων.

Μύρμος, ε, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica. Item μύρμος, timor. μυρμηδὼν, όνος, ὁ, formicarum contubernium.

Μύρον, Jon. pro ἔμυρον, 3. plur. imperſ verbi μύρω, fluo, ſtillo.

Μύρον, ε, τὸ, unguentum liquidum, pigmentum. q. a μύρω, fluo. Hinc μυρίζω, inungo. μυρόω, idem. μύῤῥα, ας, ἡ, myrrha. σμύρνα, ης, ἡ, idem.

Μύρος, vel μύραινος, ὁ, murue, piſcis. μύραινα, muræna.

Μύρτος, ε, ἡ, myrtus, arbor. μυρσίνη, ης, ἡ, idem. Galen. ad Glauc.

Μύρω, fluo, ſtillo, fundo. μύρομαι. fleo, ploro.

Μῦς, μυὸς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. dat. pl. Jonic. μύεσσι. Item μῦς muſculus in corpore, Iliad. π.

Μῦσαν, clauſerunt, Jon. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi μύω, claudo.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis, Myſia. Gr. μύσος, εος, τὸ, ſcelus.

Μύσος, εος, τὸ, ſcelus, abominatio. q. a μύω, μύσω, quia ſceleſti ſcelera occultant. vel a μῖσος, odium. Vel ad quod μύεις, id eſt, oculos claudas. Verum μύσος, ὁ, ſceleratus Jano Lalcar. μυσαρὸς, ὃ, ὁ, deteſtandus, abominandus. μυσαρὸς, ὃ, ὁ, idem. μυσάττομαι. f. ξομαι. perſ. μεμύσαγμαι, abominor, averſor.

Μύσσω, vel ττω, Att. mungo, emungo: comminuo, in fruſta ſeco.

Μύσταξ, κος, ὁ, myſtax, ſuperius lebrum, & in eo nati pili, Plut. in Agide.

Μυστήριον, ε, τὸ, myſterium, res arcana. quod a μύστης, ε, ὁ, ſacrie initiatus. Th. μυέω, inſtituo in ſacris.

Μυστίλη, ης, ἡ, buccea panis excavete, qua pulmentum, aut jus hauritur: panis, qui canibus objicitur. Interpr. Ariſtoph. in Equit. canicas Latini vocant, Cæl. l. 9. c. 9. cochleare, ligula, Poll. μύστρον, ε, τὸ, idem.

Μυστίλλω, in parva ſeco. q. εἰς μικρὰ τίλλω, vel a μυστίλη.

Μύστρον, ε, τὸ, cochlaer. Item menſuræ ſpecies.

Μύστις, ὁ, myſtica, myſteriorum perita. μυστὶς μολπὴ, myſticum carmen, Epigramm. l. 5.

Μυτις, ιδος, ἡ, naſus, proprie de magnis piſcibus. a μύσσω, mungo.

Μυττὸς, ε, ὁ, quod & μύτης, mutus. q. a μύω, quia os ei clauſum.

Μύττω, idem ac μύσσω, mungo.

Μυττωτὸν, ε, τὸ, edulium quoddam ex acribus condimentis, allietum. quod concinnatum eſt ex allio, caſeo, ovo, porro. Schol. Ariſtoph. in Equit.

Μύχατος, ε, ὁ, Poet. idem ac μύχιος, abſtruſus, intimus, penitiſſimus. Thema μυχὸς, ε, ὁ, penetrale.

Μυχοίτατος, ὁ, penitiſſimus, ſuperl. a μυχὸς, ε, ὁ, receſſus, penetrale.

Μυχὸς, ε, ὁ, penetrale, locus intimus. ἐνδόμυχος, ε, ὁ, ἡ, abditus, occultus. q. a μύω, claudo.

Μύω, claudo, occludo: nicto, conniveo oculis. f. σω. a. 1. ἔμυσα. Inde μυστήριον, quod ſit res arcana, & clauſa, nec cuivis pateat.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, muſculus: ſura: item pars, quæ præcipua habet muſculos. Th. μῦς, mus.

Μυωπάζω, nihil procul cerno, a μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, connivens.

M Ω.

Μῶκος, ε, ὁ, fatuus, irriſor, deriſor, quod a μῶ, quæro, quod in aliena ſemper inquirat. Hinc μωκάω, & μωκίζω, irrideo, illudo.

Μῶλος, ε, ὁ, bellum, pugna, ſtrages, tumultus. Item μῶλοι, ædificium in fluctibus extructum ad uſum nautarum, portus manu factus, in Epigr. Hinc μωλέω, pugno.

Μῶλυ, υος, τὸ, moly, herbæ nomen.

Μώλυζα, ης, ἡ, caput allii, non diviſum in nucleos. Ergo bene a μὴ, & λύω.

Μώλυς, υος, ſeu μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, imbecillis: imperitus, hebes, Sophocl. ſegnis, torpidus Nican. in Ther.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, flagellum ex bove: vibex, verberum in cute veſtigium, cicatrix.

Μωμάσατο, Dor. pro ἐμωμήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi μωμάομαι, quod vide.

Μωμάομαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo. fut. ήσομαι. Th. μῶμος, ε, ὁ, dedecus.

Μωμεύμενος, ὁ, invidus, præſ. part. paſſiv. Doric. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. ſingul. aor. 1. opt. med. μωμήσασθαι, aor. 1. inf. med. μωμήσωμαι, ηται, aor. 1. ſub. med. verbi ejuſdem.

Μῶμος, ε, ὁ, dedecus. probrum, macula, labes, infamia. Item Momus, Deus quidam reliquorum Deorum irriſor: & pro homine cavillatore. Hinc μωμέομαι, ſeu μωμάομαι, vitupero. μωμητὸς, ὃ, ὁ, vituperator.

Μῶν, num, numquid, an?

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, ſolus.

Μώνυχας, acc. plur. a μώνυξ, υχος, per ſyncop. pro μονόνυξ, ſolidas ungulas habens. ex μόνος, ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, ungula.

Μωραίνω, infatuo. f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. perſ. μεμώραγκα. præſ. paſſ. μωραίνομαι, infatuor, ſtultus fio. perſ. paſſ. μεμώραμμαι. a. 1. paſſ. ἐμωράνθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. μωρανθεὶς.

Μωρανθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. μωρανθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi μωραίνω.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia. Item morus arbor.

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium. a μωρολόγος, ε, ὁ, ἡ, ſtulta loquens. ex μωρὸς, & λόγος, ſermo. Thema λέγω, dico.

Μωρὸς, ὃ, vel μῶρος, ε, ὁ, ſtultus, fatuus. Hinc μωραίνω, ſtulta ago. μωρῶς, adv. ſtulte.

Μῶσα, ας, ἡ, Doric. pro Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa.

Μωσῆς, ῆ, ὁ, & Μωσέας, έως, ὁ, Moyſes, dativ. Μωσῇ, & Μωσεῖ, accuſ. Μωσέα. nomen Prophetæ.

Μῶσθαι, per ſync. pro μώεσθαι, dicitur eſſe Laconicum pro ζητεῖν. a μάω, quæro.

Μῶυ, τὸ ὕδωρ, aqua. Heſych.

Μωυσῆς, ῆ, & Μωυσέας, έως, ὁ, idem ac Μωσῆς, Moſes, nomen Prophetæ.

N A.

N Eſt litera decima tertia, in numeris eſt quinquaginta.

Ναασσὼν, ὁ, Naaſſon, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illuſtrans.

Νάβλα, ων, τὰ, nablia, inſtrumenta muſica. Hinc ναβλᾶς Athenæo, qui nablia pulſat.

Ναγγαὶ, οἱ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illuſtrans.

Νᾶες, Dor. & Jon. pro νῆες, nom. plur. a ναῦς, νεὸς, ἡ, navis.

Ναέτης, ſeu ναιέτης, ε, ὁ, incola, habitator, civis. Thema ναίω, habito.

Ναζαραῖος, ε, ὁ, & Ναζαρηνὸς, ὃ, ὁ, Nazarenus; item Ναζωραῖος, ε, ὁ, Actor. 25. 5.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazaret, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. ſurculus.

Ναζωραῖος, ὁ, Nazaræus.

Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Nathan. Hebr. dedit.

Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Nathenael. Hebr. Deus dedit.

Ναὶ, adverb. aæ, profecto, imo, etiam. ναὶ μὰ τὸν, certe per.

Ναῖε, pro ἔναιε, Jon. 3. ſing. imperſ. act. verbi ναίω, habito.

Ναίει, incolit, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ναίω, incolo.

Ναίεσκε, habitabat, Poetic. vel Jonic. epenth. pro ἔναιε, 3. ſingul. imperſ. act. verbi ναίω, habito.

Ναιετάεσκον, ες, ε, per epentheſ. Jon. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem ac ναίω, habito.

Ναιετάουσα, præſ. part. ſ. g. ejuſdem verbi, & them. ſic ναιετάω, pro ναιετάουσι, 3. plur. ind. præſ. act.

Ναιετάωσι, Poet. vel Jon. pro ναιετῶσι, 3. plur. præſ. ind. vel ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, verbi ναιετάω, idem ac ναίω, habito.

Ναῒν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Nain. Syr. amœni, ſc. agri.

Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, habitans, præſ. part. a ναίω. ναίοισι, Doric. & Æol. pro ναίουσι, habitant, 3. pl. præſ.

Ναῖον, Jonic. pro ἔναιον, habitabant, 3. plur. imperſ. act. verbi ναίω, habito.

Ναῖρον, τὸ, narum, odoramentum quoddam, quod immiſcent unguentis. an a ναίω, fluo?

Ναίω, habito, incolo: fluo. ναιετάω, ῶ, idem.

Νάκος, εος, τὸ, ſeu νάκη, ης, ἡ, pellis cum ſuo villo, vellus. quaſi a νάσσω, quia eſt aliquid ναστὸν, id eſt denſe compactum.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, unda, rivus aquæ, latex. dat. plur. νάμασιν, a νάω, ſeu ναίω, fluo.

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, navem.

Νάννη, ης, ἡ, patris, matriſque ſoror, vel et alii, frater.

Νᾶνος, ε, ὁ, vel νάννος, ε, ὁ, nanus, pumilio. q. a νὴ, & ἄνω, ſurſum non crevit. Hinc νανώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens.

Ναοὶ, nom. pl. a ναὸς, ε, ὁ, templum.

Ναὸς, ὃ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, templum. q. a νέομαι, adeo: quod adeundum ſit. Hinc πρόναος, ε, ὁ, templi veſtibulum.

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Nahum. Hebr. verbum majeſtatis.

Νάπος, εος, τὸ, ſeu νάπη, ης, ἡ, ſaltus, viretum, locus cavernoſus. Plutarchus in Numa dixit νάπας σκιερὰς, lucos opacos. Item mons, clivus, receſſus intra montes, vallis, Sophocl. in Ajace.

Νᾶπυ, υος, τὸ, ſinapi, q. a νὴ, & πάω, quod parum paſcat. Vel a νὴ, & πίω, quod ob acrimoniam non poſſit bibi.

Νάρδος, ε, ἡ, nardus, frutex, & oleum nardinum.

Νάρη, ſtulta. ἡ ἄφρων & μωρά. an a ναρὸς, humidus? omnium humidi ſtulti. aut potius a νεαρὸς, puerilis, quin & ſtolidus.

Νάρθηξ, ηκος, ὁ, arbor quædam. Item ferula, bacillus, medium inſtrumentum a ferula fabrefactum, Etym.

Ναρκάφθον, ου, τὸ, odoramenti genus, quod ſuffitibus admiſcebatur. Dioſc. l. 1. c. 22.

Ναρκάω, & έω, torpeo, obtorpeſco. Th. νάρκη, torpedo.

Νάρκη, ης, ἡ, torpedo, piſcis genus. Item torpor, veternum. Hinc ναρκάω, torpeo. ναρκώδης, εος, ὁ, ſtupidus, ſegnis. ναρκόω, torpore afficio. νάρκισσος, ου, ὁ, ἡ, narciſſus.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Narciſſus. & in f. g. pro flore ſumitur.

Νάρταλος, ου, ὁ, vaſis genus, apud Ariſtophanem.

Νάρτη, ης, ἡ, planta odorata; unde ſiunt unguenta, Theophr. 9. plant. c. 4.

Νάσατο, Jon. & νάσσατο, Poet. 3. ſing. a. 1. med. pro ἐνάσατο, verbi νάω, habito. a. 1. inf. med. νάσσασθαι. Th. νάω, idem.

Νάσθην, Jon. pro ἐνάσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi νάω, pro ναίω, habito.

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, inſulanus, inſulæ incola. Th. νῆσος, ου, ἡ, inſula.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, inſula.

Νάσσα, Jon. & Poet. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, habito.

Νάσσω, f. νάξω, & νάξω, æquo, complano, premo. Hinc ναστός, οῦ, ὁ, confertus, denſus.

Ναυαγέω, ῶ, navem frango, naufragium facio.

Ναυαγήσασι, naufragis, dat. plur. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, ὁ, verbi ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγνυμι, navem frango. perf. νεναυάγηκα. aor. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium, navis amiſſio.

Ναυαρχέω, claſſi præeſſe. ex ναῦς, navis, & ἀρχή, imperium.

Ναυβάτης, Jonic. & Poet. pro quo & ναυβάτης, & ναύτης, nauta, vector.

Ναυηγός, Jon. pro ναυαγός, οῦ, ὁ, naufragus. Sic ναυηγέω, Jon. pro ναυαγέω, & ναυηγίη, Jon. pro ναυαγία, naufragium, calamitas. ſic & ναυήγιον, pro ναυάγιον. ex ναῦς, navis, & ἄγω, frango.

Ναύκληρος, ου, ὁ, nauclerus, navis dominus. ex ναῦς, navis, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors, hæreditas.

Ναυκράρων, genit. plur. a Ναύκραροι, Reipubl. principes, & magiſtratus. q. d. οἱ τὴν κάραν ἢ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηὶ ἔχοντες.

Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, & ναυκράτωρ, idem, qui ſcil. claſſe pollens maris imperium obtinet. ἢ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.

Ναύλα, idem ac νάβλα, nablia.

Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, portorium, merces, quæ pro navigatione perſolvitur. Th. ναῦς, navis.

Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, portuoſus. hinc ναυλοχέω, in portu maneo. ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus. Th. λέγω, cubo. vel a λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.

Ναυμαχέω, navale prælium committo, claſſe pugno.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium. ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, navali prælio aptus. ex ναῦς, navis, & μάχομαι, pugno.

Ναῦν, navem, acc. ſingul. & Poet. νηῦν, νῆα. vel νέα, a ναῦς, navis.

Ναυπηγάμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. vide in ναυπηγός.

Ναυπηγός, οῦ, ὁ, navium fabricator. Hinc ναυπηγέομαι, naves compingo. ναυπηγία, navium ædificatio, ναυπηγήσιμος, aptus fabricandis navibus. ex ναῦς, navis, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo.

Ναύπακτος, ου, ὁ, Naupactus.

Ναῦς, ναός, ἡ, navis. Jon. νηός, νηΐς, dativ. νηΐ. q. a νάω, fluo. Hinc ναύτης, ου, ὁ, nauta. ναυτικός, οῦ, ὁ, nauticus. ναυτίλος, ου, ὁ, idem. ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. ναυτία, ας, ἡ, nauſea. ναυσιώδης, εος, ὁ, ἡ, nauſeam faciens, faſtidioſus. ναῦλον, ου, τὸ, naulum.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nomen viri. q. qui navi currit. ex ναῦς, navis, & θέω, curro.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri. q. cujus animus eſt in navibus. ex νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus, & ναῦς, navis.

Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam claſſi gemitum, & luctum adfert. a ναῦς, ἡ, navis, & στόνος, ου, ὁ, gemitus. Th. στενός, ὁ, arctus.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ, Pind. qui navibus vehitur. ex ναῦς, & φέρω, fero.

Ναυστολέω, navi mittere, ducere, ferre. quaſi τὸ ναῦ στέλλω. Item rego, guberno. ναυστολήσεις τὴν πόλιν, reges civitatem, Eurip.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta. acc. plur. ναύτας. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ναυτία, ſeu Jon. ναυσίη, ας, ἡ, nauſea. Inde ναυτιάω, nauſeo. a ναῦς navis. navigantibus propria is affectus accidit.

Ναυτιλία, ας, & Jon. ης, ἡ, navigatio.

Ναυτίλλεσθαι, Jonic. & Poet. pro πλέω, navigare.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem ac ναυτικὸς, οῦ, ὁ, nauticus, vel nauta. Th. ναῦς.

Νάφθα, ης, ἡ, naphtha, oleum Medeæ. bitumen.

Νάω, pro ναίω, habito. aor. 1. ἔνασα, & Poet. ἔνασσα. aor. 1. paſſ. ἐνάσθην. aor. 1. med. ἐνασσάμην, Poet. Eſt & νάω, fluo, ſcaturio. a νέω.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

N E.

Νε, in compoſitione negat.

Νέα, & νῆα, Jon. & Poet. pro ναῦν, acc. ſing. a ναῦς, ναός, ἡ, navis. Item νέα, novale, novalis ager. Item juventus, ætas juvenilis, Plato.

Νεάζει, juvenis eſt, 3. ſingul. ind. præſ. a νεάζω. Th. νέος, novus.

Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens. a νεάν, ᾶνος, ὁ, idem. Th. νέος, novus.

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcentulus. Sed νεᾶνις, ſeu νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. ab eodem them.

Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Neapolis. Gr. nova urbs.

Νεαρός, οῦ, ὁ, juvenis, novus. Th. νέος, novus.

Νέαται, habitantur, ſtructa ſunt, detracto augmento pro νενέαται, Jon. pro νένηνται, 3. plural. perf. paſſ. verbi νέω, ſtruo. vel a νάω, Jon. pro νάω, vel ναίω, habito.

Νέας, naves, pro ναῦς, acc. plur. Jon. a ναῦς.

Νέατος, Jon. ſyncop. pro νεώτατος, noviſſimus. Th. νέος, novus.

Νεβὴλ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta a LXX. 1. Sam. 1. 24.

Νεβρός, οῦ, ὁ, hinnulus, pullus cervi, Anacreonti. νεβρῶ, Dor. pro νεβροῦ, & νεβριὸς, pro νεβρὸς, q. a νὲ, & βάρος, quod onus ferre non poſſit, vel quod paſcatur νὴ βορᾷ, q. νεββορός, id eſt, lactens tantum. Hinc νεβρὶς, ίδος, hinnuli pellis.

Νεελάσσα, exultat, læta eſt. vox Hebr. Job. 39. 13.

Νεεμὰν, nomen viri ἄκλιτον. Syriac. amœnus.

Νέεσθαι, redire, præſ. inf. a νέομαι, vel νέω, eo, redeo.

Νέηαι, Jon. pro νέῃ, eas, 2. ſing. præſ. ſub. verbi νέομαι, vel νέω, eo, redeo.

Νεήκεσσι, dativ. pl. Poet. a νεήκης, εος, ὁ, ἡ, recenter acutus. a νέος, novus, & ἀκὴ, cuſpis.

Νεήλυς, ὁ, qui nuper advenit. a νέος, novus, & ἐλεύθω, ſeu ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Νεῆνις, Jon. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. Th. νέος, novus.

Νεῖ, net, 3. ſing. ind. præſ. a νέω, neo, f. νήσω.

Νειαίρη, ης, ἡ, pars extrema ventris, venter inferior. a νεαρός, vel νείατος, novus, ultimus. Th. νέος, idem.

Νείατος, ου, ὁ, infimus, ultimus, per ſyncop. pro νεώτατος, ſuperlat. a νέος, pro νέος, novus, recens.

Νείκεα, ut & νείκη, acc. plur. a νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικεῖ, contendit, 3. ſingul. præſ. ind. νεικέω. Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικείεσκεν, Jon. paragoge pro ἐνείκει, 3. ſingul. imperf. act. verbi νεικέω, Poet. pro νεικέω, rixor. Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικείῃ, & Jon. paragoge νεικείῃσι, vincat, probris afficiat, 3. ſing. ſub. præſ. act. ejuſdem verbi, & them.

Νείκεσσε, & νείκεσε, Jon. pro ἐνείκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi νεικέω, rixor, objurgo. f. ήσω & έσω. Th. νεῖκος.

Νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium, concertatio, bellum. quaſi a νὲ, & εἴκω. alitur enim lis, cum neuter neutri cedit. Hinc νεικέω, & είω, rixor, objurgo. φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, contentioſus. φιλονεικία, ας, ἡ, rixa, contentio. φιλονεικέω, contendo.

Νεῖλος, ου, ὁ, Nilus, nomen fluvii.

Νείμας, αντος, ὁ, qui tribuit, aor. 1. part. act. νείματο, 3. ſingul. aor. 1. med. Jonic. verbi νέμω, tribuo. a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν, vel νεῖμε, tribuit, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἔνειμεν, verbi νέμω, tribuo.

Νειόθεν, per ſyncopen pro νειατόθεν, adv. ex imo. Sic νειόθι, adv. pro νειατόθι, in imo fundo. a νεῖος, ου, ὁ, novellus. Th. νέος, novus.

Νειὸν, ου, τὸ, Jonic. pro νέον, ου, τὸ, novale. Item adverb. pro nuper. Them. νέος, novus.

Νειός, οῦ, ἡ, Jon. pro νεός, ager renovatus. νεώς, novalis. Sed νεῖος, ου, ὁ, novellus. ſuperlat. νείατος, noviſſimus, infimus. Th. νέος, novus.

Νείσεαι, Jon. pro νείσῃ, 2. ſing. præſ. ſub. νείσεο, Jon. pro νείσου, præſ. imperat. a νείσσομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo.

Νείσσονται, 3. plur. præſ. ind. verbi νείσσομαι, eo. Th. νέω, idem.

Νεῖται, redit, 3. ſing. præſ. verbi νέομαι. Th. νέω, eo, redeo.

Νεχθεὶς, ὁ, reverſus, aor. 1. part. paſſ. a νείσσομαι, redeo. Th. νέω. Verum vix veriſimile inde derivari poſſe; & potius ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. vide Scoti Grammaticam Græcam.

Νεκάδεσσι, cadaverum acervis, dativ. pl. Jon. a νεκάς, άδος, ἡ, acervus cadaverum, Callimachus. Th. νεκρὸς, οῦ, ὁ, mortuus.

Νεκρός, οῦ, ὁ, mortuus, cadaver ipſum. πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν, magnam ſtragem ediderunt, Polyb. inde νεκρόω, eneco. νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus. q. a νὲ, & κῆρ, ut ſit is, in quo cor extinctum ſit, & vitæ flammula.

Νεκρόω, mortifico, cædo, interimo. fut. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. paſſiv. νενέκρωμαι. perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς, ὁ, mortuus.

Νεκρωθείς, έντος, ὁ, neci datus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐνεκρώθην, aor. 1. paſſ. verbi νεκρόω, interimo.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, cædes, a νεκρόω, quod a νεκρὸς, mortuus.

Νέκταρ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. q. a νὲ, & κτῶ, occido, quod ſit immortalium potus. Vel q. νέον κτέαρ, nova poſſeſſio. juventutem enim ætate deperditam reſtituit, ut ait Suidas. Hinc νεκτάρεος, ου, ὁ, ἡ, nectaris ſuavitatem referens.

Νεκύδαλος, inſectum quoddam.

Νέκυες, οἱ, defuncti, manes. νεκύεσσι, dat. plur. Jon. νεκύων, gen. pl. a νέκυς, υος, ὁ, idem cum νεκρὸς, mortuus.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, oraculum, in quo mortui de re aliqua conſuluntur. a Th. νεκρὸς, mortuus, & μάντις, ὁ, vates.

Νέκυς, υος, ὁ, defunctus. gen. plur. νεκύων. q. a νὲ, & κίω, eo. Th. νεκρὸς.

Νεμεηΐς, ίδος, ἡ, Poet. pro Νεμεαία, Nemea.

Νέμει, tribuit, 3. ſing. præſ. νέμεις, præſ. ind. a νέμω, tribuo.

Νεμεαῖος, ου, ὁ, Nemeæus, a Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμείη, ης, ἡ, Jon. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis. a νέμος, εος, τὸ, nemus. Th. νέμω, paſco.

Νέμειον ἄγαλμα, Nemeæum ornamentum.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσῆσαι, 3. ſing.

a. 1.

a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω, ſuccenſeo.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor juſta de cauſa, cupiens ſuum cuique νέμεσθαι. f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. paſſ. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ἡ, indignatio cum quadam invidia.

Νεμεσητὸς, ὁ, ὁ, reprehenſibilis, Poet. νεμεσσητὸς. a νεμεσάω, iraſcor.

Νέμεσθαι, præſ. inf. paſſ. a νέμω, paſco.

Νεμεσίζῃ, vitio vertas, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a νεμεσίζω, vel ομαι, indignor, revereor. Th. νεμεσάω, indignor.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio. Eſt etiam Nemeſis nomen Deæ, inſolentiam hominum reprimentis, quæ & ἀδράστεια, & ῥαμνουσία, ſc. Adraſtia, & Rhamnuſia, ſive Rhamnuſis Ovidio: eſtque divina ultio inevitabilis, & fine effugio, ἡ νέμεσις κατὰ πόδας βαίνει. Item Ariſtoteli lib. 2. Rhetoric. eſt dolor de felicitate ejus, qui ea indignus eſſe videatur. Item vox νέμεσις adhibetur ad rei alicujus indignitatem ſignificandam, & arguendam, Hom. Iliad. γ. Th. νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσᾷ, Poetic. pro νεμεσᾷ, indigne fert, 3. ſing. præſ. ind. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro Νεμεσσητὸς, reprehendendus, culpandus.

Νεμεσσήθεν, pro νεμεσσήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Sic νεμεσσήθην, Jon. pro ἐνεμεσήθην. a. 1. paſſ. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητὸς, ὁ, ἡ, ὸν, Poet. pro νεμεσητὸς, ὁ, ὁ, reprehendendus, a, um. Th. νεμεσάω, indignor.

Νεμηθεὶς, ὁ, tributus, a. 1. part. paſſ. verbi νέμω, tribuo.

Νέμονται, fruuntur, 3. plur. præſ. ind. paſſ. νέμομαι. Th. νέμω, poſſideo, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus denſus. Item oculorum cavitas. Celſo τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, naturalia, mulieris pudenda.

Νέμω, tribuo, diſtribuo; colo, habito: paſco, rego; guberno: magni facio, Sophocl. habeo, Sophocl. imputo, aſſigno, Sophocl. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα. Hinc νομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio: paſtus.

Νενάσμαι, Dor. pro νένασμαι, perf. ind. paſſ. verbi νάω, ſcaturio. q. a νέω.

Νενέαται, Jon. pro νενέηνται, collecti ſunt, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi νέω, vel νήω, ſtruo: habito. fut. ήσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, diſtribui, perf. act. verbi νέμω. f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νένηκα, nevi, perf. act. verbi νέω, neo. f. νήσω. perf. paſſ. νένημαι, & νένησμαι. perf. part. paſſ. νενημένος, & νενησμένος. Th. νέω, neo.

Νενιηλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, cæcus, attonitus, ſtupidus, ſtolidus, vecors. q. a νοῦς, ſtolidus.

Νενικάνται, Dor. pro νενίκηνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi νικάω, vinco.

Νενίκημαι, perf. paſſ. νενικημένος, perf. part. paſſ. verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκηκα.

Νεννὸς, ὁ, ὁ, patruus, avunculus, avus maternus Polluci.

Νένοος, ὁ, ὁν, ſtolidus. q. a νὴ, & νόος, mens.

Νενομισμαι, perf. ind. paſſ. νενομισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi νομίζω, puto, moribus inſtituo. hoc a νόμος, ὁ, ὁ, lex. Th. νέμω, tribuo.

Νενοσσευμένοι, legendum νενοσσευμένα, perf. part. paſſiv. a νοσσεύω, nidifico. Th. νεοσσὸς, pullus.

Νένοσται, per ſyncopen pro νενόηται, excogitatum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. a νοέω, cogito. Th. νοῦς, mens.

Νένοφα, perf. med. verbi νέφω.

Νενώμεθα, per ſynæreſin Jon. pro νενοήμεθα, & νένωνται, pro νενόηνται, 1. plur. & 3. ſing. perf. paſſ. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Νεόαρδης, έος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus: ex νέος, novus, & ἄρδω, irrigo. f. σω.

Νεόγαμος, ὁ, qui recens uxorem duxit, Th. γαμέω, uxorem duco.

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, & νεογιλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, recens natus. q. νεογενής. ex νέος, recens, & γίνομαι, naſcor.

Νεόγραπτος, ὁ, ὁ, nuper pictus. a γράφω, ſcribo.

Νεόγυιος, ὁ, ὁ, qui juvenilia membra habet, juvenis. Ex νέος, juvenis, & γυῖον, ου, τὸ, membrum.

Νεόδματος, ω, ὁ, Dor. pro νεόδμητος, ὁ, ὁ, recens ſtructus. Ex νέος, novus, & δέμω, ſtruo. fut. μῶ. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Νεόδρεπτος, ὁ, ὁ, ἡ, recens decerptus. Th. νέος, novus, & δρέπω, decerpo. fut. ψω.

Νεοθηλὴς, & νεοθηλὲς, έος, ὁ, nuper virens, & pullulans; item recens. ex νέος, novus, & θάλλω, floreo.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. a νέος, α, ὁ, juvenis.

Νέοικος, ὁ, ὁ, ἡ, recens conditus, & habitatus; novus habitator Polluci. ex νέος, & οἶκος, ὁ, ὁ, domus.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens. dat. ſingul. νεοκηδέϊ. Ex νέος, novus, & κῆδος, εος, τὸ, cura.

Νεόκλωστος, ὁ, ὁ, recens contextus, Theocr. ex νέος, novus, & κλώθω, neo.

Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, recens conditus. νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ. ex νέος, recens, & κτίζω, condo, creo.

Νεόκτατος, ὁ, ὁ, Poet. recens interfectus. Ex νέος, novus, & κτείνω, interficio, p. m. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum cœtus, idem ac νεότης. Th. νέος, juvenis.

Νέομαι, neo, nato, vado. Thema νέω, idem.

Νέον, recens, nuper, adverb. νεωστὶ, Att. idem. Item novale Gazæ. Th. νέος, novus.

Νεόπηκτος, ὁ, ὁ, nuper preſſus, nuper fabricatus, Hom. ex νέος, novus, & πήγνυμι, compingo.

Νεόπλυτος, ὁ, ὁ, recens lotus. Ex νέος, novus, & πλύνω, lavo.

Νέος, α, ὁ, novus, juvenis. νέος τὴν ἡλικίαν, juvenis, Demoſth. ὁ ἄγαν νέος, valde adoleſcens, Xenoph. in f. g. νέα, n. g. νέον. comparat. νεώτερος, α, ον, junior. plur. num. αἱ νεώτεραι, juvenculæ, minores natu. Hinc νεόω, novo. νεωτερίζω, res novas molior. νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis.

Νεοσίγαλος, ω, ὁ, Doric. pro νεοσίγηλος, ὁ, ὁ, modus propter rei novitatem, & excellentiam admirandus, adeo ut cum audienti ſilentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεν appellaret. Ex νέος, novus, & σιγάω, ſileo.

Νεόσμηκτος, ὁ, ὁ, nuper verſus, vel politus. ex νέος, novus, & σμάω, vel σμήχω, abſtergo, purgo.

Νεοσσεύω, & Attic. νεοττεύω, nidifico, nidulor, facio cunabula: fœtifico Gazæ. Th. νεοσσὸς, ῦ, ὁ, pullus.

Νεοσσία, ας, ἡ, nidus avium. gen. plur. Jon. νεοσσιέων. Th. νεοσσὸς, pullus.

Νεοσσὸς, & Att. νεοττὸς, ῦ, ὁ, pullus, avicula, vitellus. dat. plural. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσία, ας, ἡ, nidus.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσῦς.

Νεότας, ατος, ἡ, Dor. pro νεότης, juventus.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper factus. ex νέος, & τεύχω, fabricor.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adoleſcentia. acc. ſing. νεότητα, pro νεότητα. Th. νέος, juvenis.

Νεοτήσιος, ὁ, ὁ, ἡ, juvenilis. νεοτήσιος ὥρα, juvenilis pulchritudo, Phocyl.

Νεότματος, Doric. pro νεότμητος, ὁ, ὁ, recens ſectus, Lucian. Ex νέος, recens, & τέμνω, ſeco.

Νεοτριβὲς, ἐος, τὸ, recens extritum. ex νέος, recens, & τρίβω, tero.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία, nidus.

Νεοττοποιοῦμαι, οῦμαι, pullos gigno. f. ήσομαι. hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος, ὁ, ὁ. ex νεοττὸς, ſeu νεὸς, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Νεοττὸς, ῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, pullus avium, fœtus, Ariſtoph. in Nub.

Νεουρέω, ſecundo vento utor. a ναῦς, navis, & οὖρος, ventus ſecundus.

Νεούτατος, ὁ, ὁ, recens vulneratus, ex νέος, novus, & οὐτάω, fut. ήσω, vulnero.

Νεόφυτος, ὁ, ὁ, nuper conſitus, ſeu plantatus. q. d. νέον φυτὸν, nova planta, per metaph. pro novitio. νεόφυτον, ου, novella planta.

Νεοχμὸς, ὁ, ὁ, novus, qui integris eſt viribus, recens, integer, inexpertus. Hinc νεοχμόω, res novas molior.

Νέπους, οδος, ὁ ἐξ ἡ, pedibus carens. piſcis, nepos. a νὴ, & πῶς, pes. Euſtathio in Odyſſ. ſoboles.

Νέρθεν, per aphæreſin pro ἔνερθεν, infra, adv. Hinc νέρτερος, inferior, pro ἐνέρτερος. ab ἔρα, ας, ἡ, terra.

Νέστορα, accuſ. ſing. a Νέστωρ, ορος, ὁ, Neſtor. nomen proprium.

Νεστορίδης, ου, ὁ, Neſtorides, patronym. a Νέστωρ, Neſtor.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus, greſſus: aſſenſus, voluntas, Thucyd. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, innuo, vel a νέω, νεύσω, nato.

Νεῦμαι, Dor. vel Jon. pro νέομαι, ῦμαι, pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per enallagen pro fut. νευσόμεθα, redibimus. a νέω, redeo.

Νεύοιεν, nutabunt, vergent, 3. plural. opt. præſ. verbi νεύω, innuo.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, & Jon. ῆς, nervus arcus, Iliad. δ. Item fides. Aphrod. lib. 2. Probl. Th. νεῦρον, ου, τὸ, nervus.

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poet. νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus.

Νευρῆς, gen. Jon. a νευρὰ, nervus arcus.

Νεῦρον, ου, τὸ, nervus, robur: nervus in arcu, funis, Iliad. δ. penis Ariſtoph. in Avibus. νευρὰς, ἄδος, ἡ, & νευρὰ, ας, ἡ, nervus.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, ſimulacra, quæ nervis occultis trahuntur. ex νεῦρον, nervus, & σπάω, traho.

Νεῦσε, & νεῦσεν, Jon. pro ἔνευσεν, annuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi νεύω, innuo. fut. σω. p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νευστάζω, nuto, caput concutio; nutu admoneo. Odyſſ. σ. Thema νεύω, innuo.

Νεύω, innuo, annuo: promitto, Apoll. a. vergo. νεύω ἐπὶ χθονὸς, terram reſpicio, ſeu deorſum. fut. σω. p. κα. Hinc νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. νεῦσις, εως, ἡ, idem. ἀνανεύω, abnuo.

Νέφεα, nom. plur. νεφέεσι, dat. pl. Jon. a νέφος, εος, τὸ, nubes.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, nebula, nubes. Th. νέφος, εος, τὸ, nubes.

Νεφεληγερέταο, gen. Æolic. a νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubicogus. vocat. ὦ νεφεληγερέτα. ex νέφος, nubes, & ἐγείρω, excito.

Νεφέλῃσι, dativ. plur. Jon. a νεφέλη, nubes.

Νεφθαλείμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. lucta.

Νέφος, εος, τὸ, nubes, nebula. per metaph. magna multitudo: rete venatorium, Eurip. νέφος ὀφρύων, dicunt Græci, ut Latini nubem frontis, vel ſupercilii, pro nimis ſevero, ac triſti vultu, Eurip. in Hippol.

Νεφρὸς, ῦ, ὁ, ren. q. a νέω, fluo, & φέρω, renes enim deferunt humores quoſdam. nam per ductus urinales urina fluit, & defertur in veſicam. Hinc νεφρῖτις, ιδος, ἡ, morbus, ſeu affectus renum.

Νέω, f. νέσω, no, nato; item eo, redeo; neo, Heſiod. Hinc νήχω, nato. νεῦσις, εως, ἡ, natatio. At νεύω, νεύσω, innuo.

Νεωκόρος, ὁ, ὁ, æditnus. Item nauta purgandæ navis curam habens, in Epigr. Ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ῦ, ὁ, templum, & κορέω, ſcopis purgo.

Νεώμεθ', pro νεώμεθα, redeamus, 1. pl. ſub. paſſ. νέομαι, ſeu νέω, redeo.

Νεωμένη, iterata, ſcil. γῆ, præſ. part. f. gen. a νεόω, renovo. Th. νέος, novus.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ῦ, ὁ, templum. hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes. ex νεῶν, navis, & οἶκος, ου, ὁ, domus. νεῶν, in gen. Jon. νεός. Attic. νεώς.

Νεωτερίζεσθαι, renovari, inſtaurari, refici, præſ. inf. a νεωτερίζω. Th. νέος, novus.

Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, juvenilis: ſtultus, ratione carens. Th. νέος, ὁ, novus.

Νεώτερον, ου, τὸ, novitas, inſolentia. Item juventus.

Νεώτερος, ου, ὁ, junior, minor natu. ſuperlat. νεώτατος. Them. νέος, juvenis.

N H.

Νὴ, per, adv. affirmandi, & jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. Aliquando vim augendi habet, ut in νητρεκὴς, νήχυτος, & in νήδυμος, ſuavis. νὴ ironiæ etiam inſervit.

Νῆ, pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem. a nom. ναῦς, Jonic. νηῦς, νηός. dat. plur. νήεσσι.

Νέαιθος, ου, ὁ, Neæthus, nomen fluvii.

Νηγάτεος, ου, ὁ, ἡ, novus, nuper factus. Iliad. β. q. a νέον, nuper, & γάω, ſio.

Νήγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo quis excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, excito. Item dulcis, ſuavis; profundus. Iliad. β. νήγρετον, dulciter.

Νηδύια, τὰ, inteſtina, Apoll. 2. Arg. a νηδὺς, ύος, ἡ, venter, uterus. Heſiod.

Νήδυμος, ου, ὁ, ſuavis, per pleonaſm. literæ, pro ἥδυμος. Thema ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis. Vel ex νὴ, epitat. & ἡδύς.

Νηδυόφιν, Poet. adverb. ex utero. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, venter.

Νηδὺς, ύος, ἡ, venter, uterus. Hinc ἐνηδύϊα, inteſtina.

Νήεσσι, pro νήεσσι, dat. plural. Jonic. & Poet. a ναῦς, & Jon. νηῦς, navis.

Νηέω, congrego. f. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imperat. med. Th. νέω, glomero, neo. f. νήσω. aor. 1. part. νήσας, & pleonaſmo lit. η, νηήσας.

Νηήσας, ὁ, onerans, aor. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, aor. 1. imperat. med. Sic νήησαν, pro ἐνήησαν, a. 1. Jonic. verbi νηέω.

Νήθω, neo, filum a colu duco. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένησμαι. Thema νέω, neo, glomero.

Νηΐ, dat. ſing. Jon. a ναῦς, navis, Jonic. νηῦς, νηός.

Νήϊα, navalia, τά. a νήϊος, ου, ὁ, navalis. Th. ναῦς, Jon. νηῦς, navis.

Νήϊς, ιδος, ἡ, inſcius, rudis, timidus. a νὴ, priv. & εἴδω, ſcio.

Νηκέστως, inſanabiliter, adv. ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, ſano.

Νηκουστέω, pro ἀνηκουστέω, non audio. ex νὴ, & ἀκούω, audio.

Νηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, ſævus, implacabilis: miſer. ex νὴ, & ἀλέγω, curo.

Νηλεὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεὲς, crudelis, e, ſævus, immiſericors, firmus. νηλεὲς θυμός, firmus animus, Homer. Dicitur & νηλειὴς, & νηλὴς, έος. dat. ſing. νηλεῖ. ex νὴ, priv. & ἐλεέω, miſereor. Alii ab ἵλαος, propitius.

Νηλεῖ, immiti, dat. ſing. a νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, immitis, vel per ſyncopen pro νηλεεῖ, dat. a νηλεής.

Νηλειὴς, idem ac νηλεὴς, ſævus.

Νηλεόποινος, ου, ὁ, immitis, crudelis, a νηλεὴς, immitis, & ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna.

Νήλοιστος, ου, ὁ, pro νηλόιστος, inviſibilis: immortalis. ex νὴ, & λεύσσω, video.

Νηλήϊος, poſſeſſivum a Νηλεύς. idem ac Νηληϊάδης.

Νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, pro νηλεὴς, crudelis.

Νήλιπος, diſcalceatus. Lycophron. ex νὴ, & ἤλιψ, calceus. Item qui unica tunica indutus eſt, Etym.

Νηλιτὴς, έος, ὁ, ἡ, peccati expers, inſons, Odyſſ. π. peccator, Nicand. a νὴ, & ἀλιτέω, pecco.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, ſtamen, tela. In plural. νήματ', pro νήματα. Th. νέω, neo.

Νημερτὴς, έος, ὁ, ἡ, verus, inerrabilis, Iliad. α. ex νὴ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Eſt & Νημερτὴς, nomen proprium mulieris.

Νηνεμίης, gen. Jon. a νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum, a νήνεμος, ventos non habens.

Νήξει, dat. ſing. νήξεις, acc. pl. a νῆξις, εως, ἡ, natatio. Th. νέω, vel νήχω, nato.

Νήξομαι, navigabo, fut. 1. med. verbi νήχομαι. Thema νέω, no.

Νηοῖς, templis, Jonic. pro ναοῖς, a ναὸς, οῦ, ὁ, templum. Sic νηὸν, pro ναόν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, æditnus, ſacerdos, Poet. a νηὸς, Jon. pro ναὸς, templum, & πολέω, verſor.

Νηὸς, navis, genit. Jonic. pro νεὼς, a ναῦς, ἡ, navis. dat. plut. νηυσί. Ponitur & νηὸς, Jonic. pro ναὸς, ὁ, templum.

Νηπεδανὸς, οῦ, ὁ, firmus, a νὴ, & ἠπεδανὸς, debilis, infirmus. quaſi ἀνεδανός. ex α privat. & πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.

Νηπιάζω, infantiliter ago, puer ſum, infans ſum. fut. άσω. p. νενηπίακα. a. 1. ἐνηπίασα.

Νηπιαχεύω, pueriliter me gero, inſtar vagientis doleo. ex νήπιος, infans, & ἀχεύω, doleo. Thema ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Νηπίαχος, ου, ὁ, parvus, infans.

Νήπιε, vocat. ſing. a νήπιος, infans.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia. Iliad. ι. dat. ſing. νηπιέῃ. Th. νήπιος, infans.

Νήπιος, ου, ὁ, infans: imbecillus, infirmus. Homer. ſtultus ætatis vitio, imprudens Ariſtoph. Theophr. l. 8. hiſt. νήπια vocat frumenta imbecilla, & tenera.

Νήπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, incomptus, inornatus. ex νὴ, & πλέκω, plico.

Νήποινος, ου, ὁ, ἡ, impunitus. interdum ἄμοιρος, ἀτιμώρητος. Ex νὴ, στερητικῇ particula, & ποινὴ. ῆς, ἡ, pœna.

Νηπύτιος, ου, ὁ, ſtultus, infans. νηπυτίη, infantia.

Νηρεὺς, έος, & ῆος, ὁ, nomen viri, Nereus. Gr. νηρὸς, humilis.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. lucerna.

Νήριθμος, ου, ὁ, innumerabilis. ex νὴ, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Νήριον, ου, τὸ, fruticis ſpecies, circa amnes naſcens, Plinio l. 24. cap. 11. vocatur nerium. q. a νηρὸς, humidus.

Νηρίτης, ὁ, nerites, concha quædam natatilis. naticem vertit Gaza Ariſt. l. 4. de part.

Νήριτος, vel νήριστος, ου, ὁ, de quo non eſt contentio. ex νὴ, & ἐρίζω, contendo.

Νηρὸς, ὰ, ὸν, humidus, cavus, recens, humilis. Eſt & νηρὸς, pro νεαρὸς, recens, a νέος, novus.

Νῆσαι, cumulare, a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. med. Jon. verbi νήθω, ſeu νέω, glomero, neo.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mul. a νῆσος, inſula.

Νησίον, ου, τὸ, parva inſula.

Νῆσος, ου, ἡ, inſula. dat. pl. νήσοισι. q. a νέω, no.

Νῆσσα, ſeu νῆττα, ης, ἡ, anas. νησσάριον, ου, τὸ, anaticula. q. a νέω, natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium, inedia. a νῆστις, ιος, ὁ, jejunus.

Νηστεύω, jejuno, cibum non guſto. fut. εύσω. p. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος, ὁ. Th. νῆστις, ιος, ὁ, jejunus.

Νῆστις, ιος, ὁ, ἡ, jejunus. Hinc νηστεύω, cibum non capio. νηστεία, ας, ἡ, jejunium.

Νησώ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτρον, adv. fruſtra, inutiliter, incaſſum.

Νήτη, ἡ, ultimus, poſtremus, multus, accumulatus. contract. a νεάτη, noviſſimus. Th. νέος, novus.

Νητρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, certus, verus. ex νὴ, valde, & ἀτρεκὴς, verus.

Νηῦν, accuſ. Jon. pro ναῦν, navem, a ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.

Νηυσὶ, dat. pl. Jon. a ναῦς, navis, Jon. νηῦς.

Νήϋτμος, ου, ὁ, ἡ, animæ, vocis, ſeu ſpiritus expers, Heſiod. ex νὴ, privat. & ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, ſpiritus.

Νηφάλιος, & νηφάλεος, ὁ, ἡ, ſobrius, prudens. Th. νήφω, ſobrius ſum.

Νήφουσι, vigilantibus, dat. plut. part. præſ. act. vel 3. plural. præſ. ind. verbi νήφω, vigilo, ſobrius ſum.

Νήφω, ſobrius ſum, vigilo: diligens ſum: caſtus dego. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 2. imper. νῆψον, άτω, & in plur. νήψατε. q. ex νὴ, & πίω, non bibo, vel a νὴ, & ἁφὴ, tactus. Hinc νηφαλέω, ſobrius ſum. νηφάλιος, ου, ὁ, ſobrius. νηφαλιότης, ητος, ἡ, & νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, ſobrietas.

Νήχετο, natabat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi νήχομαι, ſeu νήχω. Thema νέω, nato.

Νῆχον, natabant, 3. plur. imperf. activ. Jonic. verbi νήχω, nato. νηχόμενος, præſ. part. med. Th. νέω, nato.

Νήχυτος, ου, ὁ, ἡ, late fluens, affuſus, multifluus, Apollon. a νὴ, & χύω, ſeu χέω, fundo.

Νήχω, nato. fut. νήξω. idem cum νέω.

Νηῶν, Doric. & Jonic. νηὸς, pro ναὸς, a ναὸς, templum.

N I.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ, Niger. Latin. niger.

Νίγλαρος, ὁ, muſici modulaminis genus; muſicus. Vide Comment. Ariſtoph. in Acharn.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, lavo, proprie de manibus: onero, detraho.

Νικᾷ, 3. ſing. præſ. ſed νίκα, vince, præſ. imperat. act. a νικάω, vinco. præſ. ind. νικῶ.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi, Nicanor. Gr. vir victoriæ.

Νικαξῶ, εῖς, εῖ, Doric. pro νικασῶ, & hoc pro νικήσω, vincam, fut. 1. a νικάω, vinco.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. νικάταις, Æol. pro νικήσας, aor. 1. part. activ. qui vicit, victor. Sic & νικάσας, Doric. pro νικήσας, αντος, ὁ. a νικάω, vinco.

Νικασεῖν, fut. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejuſdem.

Νικάτω, vincat, 3. ſingul. præſ. imperat. act. a νικάω, vinco.

Νικαφορία, ας, ἁ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, victoriæ reportatio, vel adeptio. Sic νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ, victor. Ex νικάω, vinco.

Νικάω, vinco, ſupero. q. ex νὴ, & εἴκω, cedo. f. νικήσω. p. νενίκηκα, a. 1. ἐνίκησα. a. 1. ſub. νικήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. activ. νικῆσαι. νικώμεθα σου, vincor abs te, Sophocl.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. a νικάω, vinco.

Νικῇ, Doric. pro νικᾷ, vincit, 3. ſingul. præſ. act. verbi νικάω, vinco.

Νικηθεὶς, έντος, ὁ, victus, aor. 1. part. paſſ. verbi νικάω, vinco.

Νικημι, pro νικάω, vinco.

Νικήσας, νικήσασα, ſuperans, a. 1. part. activ. maſc. & fœm. gen. verbi νικάω, vinco.

Νικόδημος, ου, ὁ, nomen viri, Nicodemus. Gr. populi domitor.

Νικοκλῆς, έος, ὁ, nomen proprium, Nicocles.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, Nicolaita, aſſecla Nicolai. a Νικόλαος, Nicolaus.

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Attice Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri, Nicolaus. Gr. populi victor.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Nicopolis. Gr. civitas victrix.

Νῖκος, εος, τὸ, victoria, æternitas. εἰς νῖκος, in perpetuum. Them. νικάω, vinco.

Νικῷεν, Attica contractione pro νικάοιεν, 3. plur. præſ. opt. a νικάω, vinco.

Νὶν, Poet. & Doric. ipſum, am, um, nec habet alios caſus, pro ἓ, vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν ſumunt pro αὐτῷ. Pro αὐτὴ reperitur apud Sophoclem, & pro αὐτοὺς apud Euripidem.

Νινευὶ, ἡ, Ninive, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. amœna habitatio. Hinc Νινευίτης. ου, ὁ, Ninivita, & in plural. Νινευῖται, αἱ, Ninivitæ.

Νιόβη, ης, ἡ, Niobe, nomen mulieris.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω, lavo. νίπτρον, τὸ, pelvis abluendis pedibus, pollubrum.

Νίπτω, lavo, abluo, proprie de manibus. f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. ſub. νίψω, ῃς, ῃ. præſ. med. νίπτομαι, abluo. fut. 1. med. νίψομαι. a. 1. med. ἐνιψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. med. νίψαι, άσθω. a. 1. ſub. med. νίψωμαι,

ῃ, ηται.

ν, νται. a. 1. inſ. νίψαϲθαι. a. 1. part. med. νιψάμενοϛ. Hinc χερνίπτω, manus lavo.

Νίϲϲομαι, vel νίϲομαι, eo, vado. hinc νιϲϲομένηϛ, gen. ſingul. part. præſ. f. g. Th. νίω, eo.

Νίϲϲοντ', pro νίϲϲοντο, revertebantur, 3. plur. imperf. Jon. verbi νίϲϲομαι, eo.

Νίτρον, ου, τό, nitrum, ſali ſimile.

Νίφα, per apocopen, pro νιφάδα, acc. ſing. a νιφάϛ, άδοϛ, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo. f. ψω.

Νιφάδεϲϲι, dat. plur. Jon. pro νιφάϲι, a νιφάϛ, άδοϛ, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.

Νιφετόϛ, οῦ, ὁ, idem ac νιφάϛ, άδοϛ, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.

Νιφόειϛ, εντοϛ, ὁ, nivoſus. Them. νίφω, ningo.

Νίφω, & νείφω, ningo, madefacio. hinc νιφάϛ, άδοϛ, ἡ, nix acervatim decidens. νιφετόϛ, οῦ, ὁ, idem.

Νίψαι, a. 1. imperat. med. a νίπτω, lavo. f. ψω.

Νιψάμενοϛ, ου, ὁ, lotus, aor. 1. part. med. a νίπτω lavo.

Νιψάντων, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, lavo.

N O.

Νοῇ, νοῇ, ſapiet, 3. ſingul. præſ. ſub. a νοέω, cogito. Th. νόοϛ, mens.

Νόει, cogites, præſ. imperat. act. a νοέω, cogito. Sed νόειϛ, præſ. part. pro νοῶν, Æol. retracto accentu, a νόημι, pro νοέω.

Νοεῦντι, Doric. pro νοοῦϲι, cogitant. a νοέω, cogito.

Νοεῦϲ', pro νοοῦϲι, 3. plur. præſ. ind. act. a νοέω, cogito.

Νοεούϲῃ, dat. ſing. part. præſ. f. g. a νοέω, cogito. part. præſ. νοέων, ῶν, νοέουϲα, οῦϲα. Th. νόοϛ, νοῦϛ, ὁ, mens.

Νοεῦντεϛ, Doric. pro νοοῦντεϛ, cogitantes, nom. plur. præſ. part. activ. verbi νοέω.

Νοέω, cogito, intelligo, conſidero, in animo habeo: ſapio, Phocyll. f. νοήϲω. p. νενόηκα. perſ. paſſ. νενόημαι. Them. νόοϛ, νοῦϛ, ὁ, mens.

Νοηθὲν, ένтоϛ, τό, a. 1. part. paſſ. n. g. a νοέω, intelligo. Th. νόοϛ, mens.

Νόημ', pro νόημα, ατοϛ, τό, intellectus, cogitatio, conſilium. a νοέω, cogito. Th. νόοϛ, mens.

Νοήμων, ονοϛ, ὁ, nomen proprium. acc. ſing. Νοήμονα.

Νοήϲαϛ, αντοϛ, ὁ, aor. 1. part. activ. νοῆϲαι, a. 1. inſ. a νοέω, cogito. Them. νόοϛ, mens.

Νόηϲε, Jon. pro ἐνόηϲε, 3. ſing. a. 1. ind. act. νοήϲῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. activi verbi νοέω, cogito.

Νόθοϛ, ου, ὁ, nothus, ſpurius, degener, illegitimus. q. a νη, id eſt, οὐ, & θεῖοϛ, divinus, legitimus. Inde νοθεύω, adultero, corrumpo. νοθεία, αϛ, ἡ, ſpuritas. νοθεῖα, ων, res, quæ dantur nothis, Suid.

Νομαῖον, ου, τό, Jonic. pro νόμοϛ, ritus, mos.

Νομάρχηϛ, ου, ὁ, provinciæ præfectus.

Νομεῖϛ, έων, οἱ, pro navium coſtis. Herodot.

Νεμέϲθαι, pro νέμεϲθαι, diluniare.

Νομεὺϛ, έωϛ, ὁ, paſtor, dator, tributor. In Pandectis Græcis νομεῖϛ poſſeſſorem ſignificat.

Νομευϲῶ, Dor. pro νομεύϲω, paſcam, f. 1. ind. activ. verbi νομεύω, paſco.

Νομὴ, ῆϛ, ἡ, pabulum, paſtio, paſcuum: diſtributio: ſtipendium, præda: poſſeſſio: conſuetudo: annona. congiarium Herodiano. νομαὶ, perfecturæ provinciarum. Item viſcera ſerpentia, quæ depaſcunt, Dioſcor.

Νομίζω, lege ſancio; item puto, exiſtimo. item conſueſco, legem impono, ritum aliquem inſtituo, Plut. in Herm. Minoe. νομίζομαι, cenſeor, exiſtimor, videor. νομίζονται οὐδὲν ἧττον, cenſeri jure non inferiori, Herodot. Interdum νομίζεται, vel νενόμιϲται legitimum eſt, moris eſt, Xenoph. Ariſtoph. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν πρὸϛ τοὺϛ θεοὺϛ, juſta Diis facere. Ariſtot. in Polit. Θεοὶ νομιζόμενοι, Dii patrii ex lege recepti: νόμιϲμα νομιζόμενον, lex, quæ in uſu habetur. imperf. ἐνόμιζον, εϛ, ε. f. ίϲω. perf. νενόμικα.

Νομικὸϛ, οῦ, ὁ, legis interpres, juriſconſultus, legalis. νομικὴ ϲτάϲιϛ, legalis ſtatus.

Νομίμωϛ, adverb legitime. ab adject. νόμιμοϛ, ου, ὁ, ἡ, legitimus. quod a νόμοϛ, lex. Th. νέμω, diſtribuo.

Νομιοῦμεν, 1. plur. fut. 2. ind. act. Attic. a νομίζω, puto.

Νομίϲαι, a. 1. inſ. act. νομίϲαϛ, αντοϛ, ὁ, aor. 1. part. νομίϲητε, 2. plur. aor. 1. ſub. activ. verbi νομίζω, exiſtimo.

Νόμιϲμα, ατοϛ, τό, numiſma, nummus, moneta. Item conſuetudo. Ariſtoph. in Neb.

Νομιῶ, exiſtimabo, fut. Attic. pro νομίϲω, verbi νομίζω, puto. hoc a νόμοϛ, ου, ὁ, lex.

Νομοδιδάϲκαλοϛ, ου, ὁ, legis doctor, profeſſor juris. a διδάϲκω, doceo, & νόμοϛ, lex.

Νομοθεϲία, αϛ, ἡ, legis conſtitutio, legiſlatio. νομοθεϲίμωϛ, adverb. legitime.

Νομοθέτηϛ, ου, ὁ, legiſlator.

Νομοθετέω, legem fero, ſancio, inſtituo, f. ήϲω. p. νενομοθέτηκα.

Νομοθετήϲειαϛ, αϛ, ε, aor. 1. opt. Æolic. verbi νομοθετέω, leges ſancio.

Νόμοϛ, ου, ὁ, lex, quia ſuum cuique νέμει. conſuetudo Xenoph. cantilena, carmen Ariſtoph. terræ tractus, plaga, provincia, Joſepho. Dorice νόμοϛ, numiſma, Latinis nummus.

Νομὸϛ, οῦ, ὁ, idem ac νομὴ, pabulum, regio, præfectura, provincia. a νέμω, paſco.

Νόοϛ, νοῦϛ, ὁ, mens, cogitatio. genit. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν, voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦϛ, gen. νοὸϛ. dat. νοΐ. q. a νέω, eo, quia in perpetuo motu eſt, & omnium rerum velociſſimum. Hinc νοέω, cogito. νόημα, ατοϛ, τὸ, cogitatum, cogitatio. νόηϲιϛ, ιοϛ, ἡ, cogitatio, intelligentia. νοητὸϛ, οῦ, ὁ, intelligibilis. ἀγνοέω, ignoro. ἄγνοια, αϛ, ἡ, ignorantia. ἀγχίνοοϛ, ου, ὁ, ἡ, ingenioſus, perſpicax. ἀγχίνοια, αϛ, ἡ, ſolertia, ſagacitas. ἄνοοϛ, ου, ὁ. genit. όου, οῦ, amens. ἄνοια, αϛ, ἡ, amentia. ἀνόητοϛ, ου, ὁ, ἡ, qui intelligi non poteſt. ἀνοήτωϛ, ſtulte, inſipienter. διάνοια, αϛ, ἡ, cogitatio, mens. μετάνοια, αϛ, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia. ὁμόνοια, αϛ, ἡ, concordia, unanimitas. ὑπόνοια, αϛ, ἡ, ſuſpicio.

Νοϲεῦντι, laborant, ægrotant, Dor. pro νοϲοῦϲι, 3. plur. verbi νοϲέω, ægroto.

Νοϲέω, ægroto, morbo corripior, inſanio: item erro, Chryſoſt. 1. in ad Corinth. 15. Unde & νόϲοϛ pro hæreſi. præſ. inſ. νοϲεῖν. f. ήϲω. p. νενόϲηκα. a. 1. part. νοϲήϲαϛ, αντοϛ, ὁ. Th. νόϲοϛ, morbus.

Νοϲηλεύω, ægrotantem curo. νοϲηλεία, morbus, languor. a νόϲοϛ, morbus.

Νόϲημα, ατοϛ, τὸ, ægritudo, morbus. Thema νόϲοϛ, morbus.

Νόϲοϛ, ου, ἡ, morbus, ægrotatio, languor, vitium, peſtis. νόϲοϛ μεγάλη, & νόϲοϛ ἱερὰ, comitialis morbus. νόϲῳ φθείρεϲθαι, peſte perdi, Thucyd. quaſi a νη, pro οὐ, & ϲῶοϛ, ſanus. hinc νοϲέω, ægroto. νοϲερὸϛ, οῦ, ὁ, morbidus, morboſus.

Νοϲϲάδαϛ ὄρνιϛ, pro νεοϲϲάδαϛ ὄρνιθαϛ. vide νεοϲϲόϛ, ὁ, pullus.

Νοϲϲιὰ, ᾶϛ, ἡ, pullities, manſiuncula, per ſyncop. pro νεοϲϲιὰ. a Them. νεοϲϲόϛ, vel Attice νεοττόϛ, οῦ, ὁ, pullus.

Νοϲϲίον, ου, τὸ, pullulus, a νεοϲϲὸϛ, οῦ, ὁ, per ſyncopen pro νεοϲϲὸϛ, idem. unde νεοϲϲίον, ου, τὸ, idem.

Νοϲτέω, redeo, eo, proficiſcor: erro, circumferor. ὑπὸ γῆϛ νοϲτέειν, ſub terra circumferri: hinc νόϲτοϛ, via, ſuavitas, reditus, dulcedo. ἀνόϲτητοϛ, unde rediri nequit. ἀπονοϲτέω, redeo aliunde.

Νοϲτήϲω, redibo, fut. 1. a νοϲτέω, redeo.

Νόϲφι, ſeorſum, ſine: eminus. νόϲφι θεοῖο ἀνώγηϛ, abſque hera. νόϲφι θεῶν, exceptis Diis. hinc νοϲφίζω, ſeparo, ſegrego. q. e νη, & ἕπομαι, ſequor.

Νοϲφίζομαι, interverto, ſurripio: recedo, averſor. Iliad. β. f. ίϲομαι. aor. 1. m. ἀποϲφιϲϲάμην, ω, ατο. a. 1. inſ. med. νοϲφίϲαϲθαι. Th. νόϲφι.

Νοϲφιϲθεὶϛ, έντοϛ, ὁ, ſeparatus, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Νοϲῶν, ὁ, ægrotans, præſ. part. act. a νοϲέω. Th. νόϲοϛ, ου, ἡ, morbus. νόϲου, genit. Dor. pro νόϲου.

Νοτὶϛ, ίδοϛ, ἡ, idem ac νοτὶϛ, ίδοϛ, humiditas, diluvium, imber. Hom.

Νοτὶϛ, ίδοϛ, ἡ, humor, humiditas. q. a νέω, no, fluo. Plutarch. q. νάουϲα, quod ex inferiore, vel occulto loco ſpiret. Hinc νότιοϛ, ου, ὁ, humidus. νοτίζω, humecto. νοτερὸϛ, οῦ, ὁ, humidus.

Νότοιο, gen. Jon. a νότοϛ, Auſter.

Νότοϛ, ου, ὁ, Notus, Auſter. quaſi a νέω, fluo. Hinc νότιοϛ, ου, ὁ, Auſtralis.

Νουβυϲτικὸϛ, ὴ, ὸν, prudens, mentis plenus. vox jocularis. νουβυϲτικῶϛ, prudenter. Ariſtoph. a νοῦϛ, mens, & βύω, impleo.

Νουθεϲία, αϛ, ἡ, admonitio, inſtitutio. Dicitur etiam νουθεϲία, Plat. & νουθετηϲμὸϛ, Menand.

Νουθετέω, admoneo, commonefacio, inſtituo, increpo. f. ήϲω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτηϲα.

Νουθέτημα, ατοϛ, τὸ, admonitio, increpatio, caſtigatio.

Νουθετικὸϛ, ὴ, ὸν, admonitorius, a, um.

Νουμηνία, αϛ, noviluniuum, calendæ, quaſi νεομηνία. ex νέοϛ, novus, & μὴν, μηνὸϛ, ὁ, menſis.

Νοῦμμοϛ, ου, ὁ, nummus. Epicharmus, Ariſtot.

Νουνεχὴϛ, ὁ, cordatus, intelligens, prudens, qui νοῦν ἔχει: ubi νοῦν pro φρένα. Hinc νουνεχῶϛ, adverb. cordate, ſapienter, prudenter. νουνεχόντωϛ, pro eodem.

Νοῦϲοϛ, Poet. pro νόϲοϛ, ου, ἡ, morbus, peſtis. Iliad. α.

N Υ.

Νὺ, expletiva particula Poet. a νῦν.

Νυγεὶϛ, ὁ, punctus, percuſſus, aor. 2. part. paſſ. verbi νύϲϲω, pungo. fut. ξω. aor. 1. ἔνυξα. aor. 2. paſſ. ἐνύγην.

Νύκτ', pro νύκτα, noctem, acc. ſing. a νὺξ, νυκτὸϛ, ἡ, nox.

Νυκτερὶϛ, ίδοϛ, ἡ, veſpertilio, noctua. Item genus piſcis noctu graſſans, & interdiu quieſcens. Oppian.

Νυκτιλαμπὴϛ, έοϛ, ὁ, ἡ, qui noctu lucet. ex νὺξ, ἡ, nox, & λάμπω, luceo.

Νυκτομαχία, αϛ, ἡ, prælium nocturnum. Thucyd. ex νὺξ, nox, & μάχομαι, pugno. fut. μαχέϲομαι.

Νύκτωρ, adverb. noctu. Th. νὺξ, nox.

Νυμφαγωγὸϛ, οῦ, ὁ, dux ſponſæ; pronuba, Bud. ex νύμφη, ſponſa, & ἄγω, duco.

Νυμφὰϛ, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. ſponſus. At νυμφάϛ, quæ nympharum eſt.

Νυμφεῖοϛ, εία, ον, ſponſalis, ad ſponſam pertinens. Th. νύμφη, ſponſa.

Νυμφεύειν τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸϛ, alicujus filiam alicui deſpondere, ſponſam dare. Th. νύμφη, ſponſa.

Νύμφη, ηϛ, ἡ, ſponſa, nova nupta: q. νέον φαινομένη, nova apparens. nurus, Lucæ 12. Apud Athenæum νύμφη eſt inter genera cancrorum. Eſt etiam νύμφη cavitas in inferiori labio. Pariter νύμφη ſignificat formicam alatam; vermem in apum favis; calicem roſarum paululum ſe aperientem. Item νύμφη etiam dicitur cuneolus in aratri vomere, qua parte cum temone committitur. Procl. l. 2. Gen. plur. νυμφέων, Jon. pro νυμφῶν. Hinc νυμφίοϛ, ου, ὁ, ſponſus. ſed νυμφίδιοϛ, ſeu νυμφικὸϛ, οῦ, ὁ, ſponſalis. νυμφεύω, f. ϲω, nuptum do. νυμφαῖοϛ, ου, ὁ. ad nymphas pertinens.

Νυμφίδιοϛ, ία, ον, Poet. ſponſalis, ad ſponſam pertinens. ab eodem them.

Νυμφίοϛ, ου, ὁ, ſponſus. Th. νύμφη, ſponſa.

Νυμφοκόμοιο, genit. Jon. a νυμφοκόμοϛ, ου, ὁ, ſponſam ornans. ex νύμφη, ηϛ, ἡ, ſponſa, & κομέω, orno, curam gero.

Νυμφοϲτόλοϛ, ου, ὁ, ἡ, ſponſam ornans. quaſi auſpex, procus, & ſponſus apud Joſeph.

a νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & νάλλω, orno.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile ſponſi. Th. νύμφη, ſponſa.

Νῦν, vel Attice νυνὶ, nunc. ὁ, ἡ, τὸ νῦν, ſc. ὢν, οὖσα, præſens. ἄχρι τ̃ νῦν, ſc. καιρῦ, ad hoc uſque tempus. ἀπὸ τ̃ νῦν, ſc. χρόνυ, ab hoc tempore.

Νὺν, igitur, enclitica. Idem ac νό.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox. accuſ. νύκτα. q. a νεύω, quia Solis νεύειν, id eſt declinationem & devergentiam ſequens. Sumitur etiam pro tempore ignorantiæ. hinc νύκτερος, υ, ὁ, ἡ, nocturnus. νύκτωρ, & νύχα, adv. noctu. μεσονύκτιον, υ, τὸ, media nox. πάννυχος, ſeu παννύχιος, υ, ὁ, pernox.

Νὺξ, pro νύξε, Jon. pro ἔνυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero.

Νύξω, pungam, fut. 1. act. a νύσσω, pungo.

Νυὸς, ὖ, ἡ, nurus, ſponſa. a νέα, q. nova filia.

Νῦσος, ὁ, claudus, χωλὸς, Syracuſ. Puto, quia νεύει, declinat in latus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. Item orbita, ſeu linea. ὁρατὴ μεσημβρινὴ νύσσα, linea meridiana.

Νύσσοντες, οἱ, nom. plur. præſ. part. activ. a νύσσω, pungo.

Νύσσω, ſeu ττω, pungo, ferio, percutio, fodico. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα, perſ. paſſ. νένυγμαι. Hinc νυγμὴ, ῆς, ἡ, & νυγμὸς, ῦ, ὁ, punctura, ſtimulus. νύσσα, ης, ἡ, meta. κατανύττω, compungo. κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio.

Νυστάζω, dormito, præ ſomno capite nuto. fut. ξω. p. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, a νεύω, nuo.

Νύττω, vide in νύσσω, pungo.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, juſtus dies, ſpatium 24. horarum, ex die, & nocte. ex νὺξ nox, & ἡμέρα, dies. κτ mutantur in χθ, ob ſequentem aſpiratam.

Νύχιος, α, ον, nocturnus, a, um, pernox. Th. νὺξ, nox.

Νύχος, εος, τὸ, nox, tenebræ. Thema νὺξ, nox.

N Ω.

Νώγαλα, ων, τὰ, lauta fercula, edulia ſuavia, & delicata. q. νέον γάλα.

Νωδὸς, ῦ, ὁ, edentulus. ex νὴ, & ὀδὼς, dens.

Νώδυνος, υ, ὁ, expers doloris. ex νὴ, & ὀδύνη, ης, ἡ, dolor. hinc νωδυνία, indolentia.

Νῶε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Noe. Hebr. requieſcere.

Νῶθ', pro νῶτα, ob ſeq. aſpiration. nom. plur. a νῶτον, υ, ὁ, dorſum. in plur. τὰ νῶτα, dorſa.

Νωθὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, ſegnis, hebes, languidus, piger. νωθρὸς, ῦ, ὁ, idem. νωθεία, ας, ἡ, & νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities, veternum. ex νῶ, pro νη, part. priv. & θέω, curro.

Νώθητι, ſynæreſi Jon. pro νοήθητι, a. 1. imperat. paſſ. a νοέω, cogito. Thema νόος, νῦς, ὁ, mens.

Νῶϊ, νῷ, nos. & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, ego.

Νώλαψ, torpor exanimis Euſtath. Iliad. ι. a νὼ, pro νὴ, & σαίρω, curro.

Νωλεμὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & τὸ νωλεμὲς, indefinens, aſſiduus. q. ex νὴ, & λείπω, ſeu λείπομαι. Hinc νωλεμέως, indefinenter, adverb. Item violenter. 2. Argon.

Νωμᾶν, Poet. regere, gubernare, præſ. inſ. act. a νωμάω. hinc νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. νωμάσαισαν, Dor. pro νωμήσωσιν, 3. plur. f. 1. act. verbi ejuſdem.

Νωμάω, diſtribuo, moveo, vibro, Iliad. γ. divido. Iliad. α. conſidero: verſor. l. 1. Epigr. Th. νέμω, divido, paſco.

Νώμησαν, diſtribuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. νωμήσας, αντος, ὁ, vibrans, a. 1. part. act. a νωμάω, agito, moveo. Th. νέμω.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω, diſtribuo.

Νώνυμος, & νώνυμνος, Poet. pro ἀνώνυμος, υ, ὁ, ἡ, obſcurus, ignobilis, nomine carens. ex νὴ, & ὄνυμα. Æolic. pro ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ, ſplendidus. Scribitur etiam νώροψ. Ex νὼ, pro νὴ, & ὄψις,

ιος, ὁ, viſus. hoc ab ὄπτομαι, video. quod obſcuret viſum.

Νῶσαι, ſynæreſi Jon. pro νοῆσαι, a. 1. inſ. act. Sic νώσατο, excogitavit, pro νοήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inſ. med. & ſic in aliis, verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νῦς, ὁ, mens.

Νῶτ', pro νῶτα, dorſa, nom. pl. a νῶτος, υ, ὁ, dorſum.

Νωτάκμονες, οἱ, incudes gerentes in tergo, nom. plur. a νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ. ex νῶτος υ, ὁ, tergum, & ἄκμων, ονος, ὁ, incus.

Νῶτος, υ, ὁ, dorſum, tergum, humerus, armus. & in plur. τὰ νῶτα. dat. plur. νώτοισι. gen. plur. νώτων. q. a. νεύω, moveo.

Νωτοπλὴξ, ῆγος, ὁ, verbero, maſtigia.

Νωτοφόρος, υ, ὁ, humeris portans.

Νωχελὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐς, tardus, ſegnis, imbecillis, ignavus. Hinc νωχελία, ας, ἡ, ignavia; tarditas, imbecillitas.

Ξ A.

Ξ Decima quarta eſt littera, & apud Græcos ſexaginta ſignificat. ξ, pro σ, Dor. in fut. & a. 1. Attici fero, Æoles nunquam ξ receperunt. Ideo σκύθος ſcribebant pro ξίφος, &c.

Ξαίνω, carmino, carpo, texo, neo. Item cædo, percutio. f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. q. a ξέω. Hinc ξάνιον, υ, τὸ, pecten.

Ξάνθη, ης, ἡ, nomen mul. ξανθῇσιν, dat. plur. Jon. pro ξανθαῖς, a ξανθὴ, ῆς, ἡ, flava.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, flavicomus. a ξανθὸς, flavus, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ξανθοκομᾶν, genit. plur. Doric. a ξανθοκόμης, υ, ὁ, flavicomus.

Ξανθοκόμης, υ, ὁ, flavicomus, epitheton Bacchi. ex ξανθὸς, flavus, & κόμη, coma.

Ξανθὸς, ή, ὸν, flavus, a, um, rufus, luteus, quaſi ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. Vel a ξαίνω. Flavedo enim oritur in cute ex ictu, ſive percuſſione. Eſt & Ξάνθος, υ, ὁ, nomen propr. fluvii, Xanthus.

Ξανθόχροος, υ, ὁ, qui flavam cutem habet. ex ξανθὸς, flavus, & χρὼς, cutis. Thema χροία, color.

Ξανθῶ gen. Dor. pro ξανθῦ. a ξανθὸς, flavus. luteus.

Ξανῶ, cædam, fut. 1. activ. verbi ξαίνω, carmino, carpo, cædo, percutio.

Ξ E.

Ξεινήϊα, τὰ, hoſpitalia, nom. plur. a ξεινήϊον, vel ξείνιον, Poet. pro ξένιον, υ, τὸ, munus, quod datur hoſpiti. Th. ξένος, υ, ὁ, hoſpes.

Ξεινίζω, hoſpitem excipio, a ξεῖνος, Poet. pro ξένος, hoſpes.

Ξεινικὸς, ὁ, peregrinus, Jon. pro ξενικός. Th. ξένος, hoſpes, advena.

Ξείνιος, pro ξένιος, υ, ὁ, ἡ, hoſpitalis, ad hoſpites pertinens, ab eodem themate.

Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, υ, ὁ, hoſpitium præbens. dat. ξεινοδόκῳ, hoſpiti. ξεινοδόχος, cui hoſpitium præbetur. a ξεῖνος, pro ξένος, hoſpes, & δέχομαι, accipio.

Ξεινοκτονέω, Jon. pro ξενοκτονέω, peregrinos interficio. A ξένος, peregrinus, & κτείνω, interficio.

Ξεῖνος, Jon. pro ξένος, hoſpes.

Ξεναγέτης, υ, ὁ, qui eſt hoſpitum dux, & exceptor. A ξένος, υ, ὁ, hoſpes, & ἄγω, duco.

Ξειναπάτας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ξειναπάτης, υ, ὁ, hoſpitum deceptor. A ξένος, hoſpes, & ἀπατάω, decipio.

Ξενικὴ δίκη, hoſpitalium jus. Sed ita vocatur ἡ δίκη ἡ τοῖς ξένοις ἀρήγουσα, καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα: id eſt, juſtitia, quæ peregrinis, & hoſpitibus opem fert, & omnem contumeliam ab ipſis amovet.

Ξενία, ας, & Jon. ίη, ἡ, hoſpitium.

Ξενίζω, hoſpitio excipio; item novitate quaſi peregrina ſtupeo. hinc part. præſ.

να ξενίζοντα, peregrina, a vulgi ſententia abhorrentia. fut. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præſ. paſſ. ξενίζομαι, η, εται, diverſor; item re peregrina percellor. a. 1. paſſ. ἐξενίσθην. a. 1. ſub. paſſ. ξενισθῶ. Th. ξένος, hoſpes.

Ξενισθεὶς, ὁ, hoſpitio ſuſceptus, a. 1. part. paſſ. ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. a ξενίζω, excipio hoſpitio.

Ξενοδοχέω, ῶ, hoſpitalis ſum, hoſpitio alios excipio. a ξένος, hoſpes, & δέχομαι, recipio. p. m. δέδοχα. unde δοχὴ, ῆς, ἡ, convivium.

Ξενόλογος, υ, ὁ, Xenologus, nomen proprium.

Ξένος, & Poet. ξεῖνος, υ, ὁ, hoſpes, peregrinus. Hinc ξένιος, vel ξείνιος, υ, ὁ, hoſpitalis. ξένιον, υ, τὸ, munus, ſeu donum, quod datur hoſpiti. ξενόω, & ξενίζω, hoſpitio accipio. πρόξενος, υ, ὁ, publicus hoſpes, προξενέω, ſum publicus hoſpes, hoſpitio excipio nomine civitatis. προξενητὴς, ῦ, ὁ, proxeneta, conciliator, qui interponitur in verſuris, atque uſuris, cæteriſque contrahendis negotiis. interpres, internuntius. ἄξενος, υ, ὁ, ἡ, inhoſpitalis. πολύξενος, υ, ὁ, ἡ, qui multos excipit hoſpitio.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, Xenophon.

Ξέρξης, ὁ, Xerxes. Perſicum eſt nomen. Gr. Ἀρήϊος, Martius.

Ξεσθεὶς, ὁ, raſus, a. 1. part. paſſ. a ξέω, rado. f. έσω. a. 1. paſſ. ἐξέσθην.

Ξέστης, υ, ὁ, ſextarius, nomen menſuræ. gen. plur. ξεστῶν. Ex Latina voce ſextus.

Ξεστὸς, ῦ, & Jon. ξεστοῖο, ὁ, raſus, ſcalptus, dolando politus. in plur. ξεστοί. a ξέω, rado, ſcalpo.

Ξέω, rado, polio, ſcalpo, dolo. f. έσω. perf. paſſ. ἔξεσμαι. a. 1. paſſ. ἐξέσθην. q. a κέω, ſeco. Hinc ξέσις, εως, ἡ, raſura. ξεστὸς, ῦ, ὁ, raſus, ſcalptus. ξύω, idem ac ξέω. ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis. ξυήλη, ης, ἡ, radula. ξυρὸς, ῦ, ὁ, acutus. ξυράω, novacula rado.

Ξ H.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra. a ξηρὸς, aridus.

Ξηραίνω, areſacio. fut. ανῶ. p. ἐξήραγκα. a. 1. ἐξήρανα. perſ. paſſ. ἐξήραμμαι. perſ. part. paſſ. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐξηράνθην, ης, η. aor. 1. ſub paſſ. ξηρανθῶ. fut. 1. paſſ. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.

Ξηρανθεὶς, ὁ, ſiccatus, aor. 1. part. paſſiv. ξηρανθῶ, aor. 1. ſub. paſſ. a ξηραίνω, areſacio.

Ξηρὸς, ῦ, ὁ, aridus, ſiccus, tabidus. q. a ξέω, rado. Sicca enim ſunt ξεστὰ, vaſa, & commodius raduntur. Hinc ξηραίνω, ſicco. ξηρότης, ητος, ξήρανσις, εως, & ξηρασία, ας, ἡ, ſiccitas.

Ξ I.

Ξίφιον, ſeu ξυρὶς, herba quædam, & genus aromatici fruticis. Theophr. l. 9. c. 9. hiſt. plant.

Ξίφος, εος, τὸ, enſis, gladius. dativ. τῷ ξίφει. q. a. ξέω, ſeco, & ἁφὴ, tactus. Quod enim ejus acies tetigerit, illud ſecat. hinc ξιφίδιον, υ, τὸ, gladiolus, pugio. ξιφίας, ε, ὁ, piſcis marini nomen: Gazæ gladius: Straboni galeota: cometæ genus in mucronem faſtigiati Plinio.

Ξ O.

Ξουθὸς, ῦ, ὁ, flavus, albus, rufus, celer, dulcis, mollis, tener. q. a ξανθός. Sed quare albus? Flavus eſt rufus in album vergens.

Ξ Y.

Ξυγκάτθανε, Poet. ſyncop. pro συγκατέθανε, 3. ſingul. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, & θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξύλα, τὰ, ligna. a ξύλον, τὸ, lignum.

Ξύλινος, η, ον, ligneus, a, um. a ξύλον, τὸ, lignum.

Ξύλον, υ, τὸ, lignum. q. a ξύω, rado; quia ſecari, & radi poteſt. Hinc ξύλινος, υ, ὁ, ligneus, ξυλίζομαι, lignor, ligna conveho.

Digitized by Google

Ξυλουργέω, artem fabrilem exerceo. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλουργικὰ, τὰ, fabrilia. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλοχίσδεσθαι, Dor. & Poet. pro ξυλοχίζεσθαι, idem fere ac ξυλεύεσθαι, ligna ſecare, & findere, vel colligere. e ξύλοχος, ο, ὁ, ſylva, lucus.

Ξύλοχος, ου, ὁ, locus arboribus conſitus, ſylva. e ξύλον, lignum, materia, & ἔχω, habeo.

Ξυμβαίη, contingat, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, contingo. Th. βαίνω, eo.

Ξυμβάλλειν, obviam ire, præſ. inf. e συμβάλλω, invado, occurro.

Ξύμβλητο, Jon. & Att. pro συνεβέβλητο, occurrebat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi συμβάλλω, conjicio, committo. ex σὺν, & βάλλω, jacio.

Ξύμπαντας, univerſos, acc. plur. m. g. Attic. Sic Ξύμπασα, f. g. e ξύμπας, univerſus. Theme πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Ξὺν, Att. & Jon. pro σὺν, cum, præpoſitio regens dativum.

Ξυνάγον, cogebant, 3. plur. a. 2. vel imperf. Jonic. & Attic. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

Ξυνάγω, congrego, committo, ineo, præſ. ind. act. Attic. Sic ξυνάγοντες, nom. plur. part. præſ. ab eodem themate.

Ξυνάειδε, concine, præſ. imperat. act. Att. e συναείδω, concino. Th. ἀείδω, cano.

Ξυνᾶν πανηγυρίων, Doric. pro ξυνῶν, ἀντὶ κοινῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. pro κοινωνὸς, ῦ, ὁ, q. d. ὁ ξυνὸν, ἰόντος, qui cum aliquo eſt, & verſatur, ſocius alicujus, particeps.

Ξυνδέδετο, Jon. & Attic. pro ξυνδέδεντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ξυνδέω, conſtringo. Th. δέω, ligo.

Ξυνδῆσαι, colligare, a. 1. inf. Attic. e συνδέω, colligo. Th. δέω, ligo.

Ξυνέηκε, ας, ε, Jonica diſſolutione, & Attica pro συνῆκε, ας, ε, commiſi: intellexi, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, committo; item intelligo. ex σὺν, & ἵημι, ſeu ἵεω, mitto. imperf. ἵην. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. ἕς. fut. ἥσω.

Ξυνέεργε, contrahebat, 3. ſing. imperf. Jon. & Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω, contraho, coerceo, in cuſtodia teneo. ex σὺν, & εἴργω, arceo. f. ξω.

Ξυνὲς, intellige, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι, intelligo. ξυνέτο, 3. ſing. a. 2. med. Att. vide ξυνέηκε.

Ξυνετὰ, τὰ, intelligibilia, acc. plur. n. g. e ξυνετὸς, ῦ, ὁ, intelligibilis. Att. a συνίημι, intelligo. Th. ἵω, mitto.

Ξυνεῦνις, ιος, ἡ, σὺν τινι εὐναζομένη, quæ cum aliquo dormit. ἡ συνευνέτις, ιδος, ἄκοιτις, ἄλοχος, ejuſdem cubilis, & lecti conſors, uxor.

Ξυνήϊος, ο, ὁ, ἡ, communis. a ξυνὸς, ῦ, ὁ, communis.

Ξυνήονας, participes, accuſ. plural. e ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ. quod a ξυνὸς, ῦ, ὁ, communis.

Ξυνίασι, congrediuntur, 3. plur. præſ. ind. a ξύνειμι, congredior, confligo, Att. quod ex σὺν, & εἶμι, eo.

Ξυνίεν, pro ξυνίεσαν, quod pro ξυνίησαν, 3. plur. imperf. Attic. verbi συνιέω, vel συνίημι, intelligo.

Ξυνιόντων, confligentium, gen. plur. a. 2. part. act. e ξυνίημι, vel ξύνειμι, congredior. quod ex σὺν, & ἵημι, vel εἶμι, eo. a. 2. ἰὼν, ες, ε.

Ξυννενοφυῖαν, acc. ſingular. perf. part. act. f. g. Attic. verbi ξυννέφω, quod in perf. part. ξυννενοφυῖα, Attica mutatione ε in ο. Thema νέφος, εος, τὸ, nubes.

Ξυνοίσεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi ξυμφέρω, ſimul fero, confero. ex σὺν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομάλικι, æquali, dat. ſing. a ξυνομᾶλιξ, ικος. ex ξυν, Att. pro σὺν, & ὁμᾶλιξ, ικος, ὁ, coætaneus, quod ex ὁμὸν, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ξυνὸς, ῦ, ὁ, communis. Attic. pro κοινός. Hinc ξυνόω, ῶ, conjungo, conſocio.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, coarctatio, in anguſtum contractio. e συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo.

Ξυνὼν, præſ. part. Attic. pro συνὼν, όντος, ὁ, e σύνειμι, ſum cum alio. Th. εἰμὶ, ſum.

Ξυνωρὶς, ἡ, par equorum, aut mulorum currum trahentium biga, Luciano.

Ξυομένη, ης, ἡ, præſ. part. paſſ. f. g. a ξύω, idem ac ξέω, rado. ſcalpo.

Ξυράω, ſeu ῶ, rado, tondeo ad cutem. præſ. paſſ. ξυράομαι, ῶμαι, tondeor. præſ. inf. ξυρᾶσθαι. perf. paſſ. ἐξύρημαι. unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonſus, a, um. a. 1. med. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. med. ſub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. ξυρήσωνται, quod a ξυρὸς, ῦ, ὁ, novacula, culter tonſorius. quod a ξύω, rado. Th. ξέω, rado.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, acutus, a, um. Subſtantive pro novacula, ut & ξυρὸν, quia acuta. e ξύω, ſeco, rado. Th. ξέω, idem.

Ξυσθεὶς, ὁ, raſus, a. 1. part. paſſ. ab aor. 1. ind. paſſ. ἐξύσθην, verbi ξύω, rado novacula. Th. ξέω, idem.

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, raſus, ſcalptus. ξυστὰ, τὰ, haſtilia radendo polita. Eſt & ξυστὸς, ſeu ξυστὸν, locus, ubi athletæ exercentur. a ξύω, quia raſus, & planus. hinc ξυστάρχης, princeps xyſti. Th. ξέω, rado.

Ξύστρον, vel ξύστρα, pala ferrea ad radendum. e ξύω, rado, idem ac ξέω.

Ξύω, idem ac ξέω, rado.

Ο Α.

O Decima quinta littera, in numeris eſt ſeptuaginta. Veteres autem ο pro ω dicebant. Dorice vertitur in α, Æolice in υ, ut Ἀπύλλων, pro Ἀπόλλων, ὄνυμα, pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc: articuli præpoſitivi, ſic dicti, quod nominibus præponantur. Sed ὅ, quod, eſt genus neutrum ex ὅς, qui.

Ὄα, pellis ovilla, ab ὄϊς, ovis. Eſt & ὄα, ſorbus, & ὄον, ſorbum: q. ab ἐάω, linquo, quod ob inſuavitatem relinquatur.

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor. in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες, genit. pl. ὀάρων, dat. plur. ὤρεσσι, Poet. pro ὦρσι. Dictum ὄαρ, quaſi ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν ſimul congruere, quod conveniat viro, ὁμογραμματικῶς, ſc. quoad litterarum ſonum. Apte nubere eſt pari nubere. Hinc ὀαρίζω, colloquor familiariter, ſicut cum conjuge. ὀαριστὴς, confabulator, familiaris. ὀαριστὺς, ἡ, confabulatio, commercium.

Ὀαρίζω, ὀαριστὴς, ὀαριστὺς, vide ſupra in ὄαρ.

Ὄαρας, confabulationes, accuſ. plur. ὀάρων, gen. plur. nom. plur. ὄαρες dicimus, & ὄαροι. Them. ὄαρ, αρος, ἡ, uxor.

Ο Β.

Ὀβελοῖσιν, dativ. plur. Jonic. ab ὀβελὸς, veru.

Ὀβελὸς, ῦ, ὁ, veru; item notæ certis ſcriptorum locis apponi ſolitæ. Eſt quaſi βέλος, telum, & in modum jaculi acuminatum. Hinc ὀβελίσκος, ο, ὁ, parvum veru. ὀβελίζω, obelo noto.

Ὀβολὸς, ῦ, ὁ, obolus: ſexta pars drachmæ. hinc τριώβολον, ο, τὸ, tres oboli.

Ὄβρια, & ὀβρίκαλα, leonum, luporum, &c. catuli. forte quia ὄβριμα, fortia, ex ὀβρίμοις, fortibus nata.

Ὀβριμοεργὸς, ῦ, ὁ, fortium facinorum patrator, ardua patrans. ex ὄβριμος, robuſtus, potens, & ἔργον, opus.

Ὀβριμόθυμος, ο, ὁ, forti animo præditus. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robuſtum reddo, & θυμὸς, animus.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robuſtum reddo, & πατὴρ, pater.

Ὄβριμος, ου, ὁ, fortis, potens. Them. βριάω, robuſtum reddo.

Ὄβρυζον χρυσίον, τὸ, aurum obryzum, purum ex crebra concoctione. quaſi ὀφρίζον, ab Ophir, loco.

Ο Γ.

Ὀγδοάτῃ, dat. ſing. f. g. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδόατος, ου, ὁ, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὄγδοος, ο, ὁ, octavus. Them. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδώκοντα, Jonic. pro ὀγδοήκοντα, octoginta, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. ab ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὅγε, maſc. ab ὁ, ἡ, τό.

Ὀγκάομαι, rudo, proprie de aſinis. ὀγκωμένου, gen. ſing. præſ. part. hinc ὀγκηθμὸς, ο, ὁ, ruditus. ab ὄνος, ὁ, aſinus.

Ὀγκίον, ὀγκεῖον, τὸ, vas, in quo aliqua reponuntur. Them. ὄγκος, ο, ὁ, tumor.

Ὄγκος, ου, ὁ, tumor, faſtus: item gravitas, pondus, moles, eminentia. puto ab ἄνω κεῖσθαι, ſurſum jacere. Tumor enim eſt quædam ἄρσις, ſeu ἔπαρσις σωματικὴ, elatio corporea. Hinc ὀγκηρὸς, ῦ, ὁ, tumidus. ὀγκόω, tumidum reddo, ὑπέρογκος, ο, ὁ, ſupra modum tumidus.

Ὄγμος, ο, ὁ, ſulcus, via. ab ἄγω, frango; vel οἴγω, aperio.

Ὀγχήστιος, ἴα, ιον, nomen adject. a ſubſtantivo Ὀγχηστὸς, ῦ, ὁ, Onchesti urbis incola. Apud Pindar. Iſthm. Od, 1. 493. 3. vitioſe legitur Ὀγχεστίαις, pro Ὀγχηστίαις.

Ὄγχνη, vel ὄχνη, ἡ, pyrum ſylveſtre. q. ab ἄγχω, quia ſuffocat.

Ο Δ.

Ὅδ', pro ὅδε, hic. quod vide.

Ὀδὰξ, adv. mordicus, ab ἔδω, edo, vel ὀδοὺς, dens.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc. hinc ὧδε, adv. hoc modo. Ex ὁ, & δὲ.

Ὀδελὸς, Dor. vel Bœot. pro ὀβελὸς, veru.

Ὀδεύω, iter facio, eo. præſ. part. ὀδεύων, οντος, ὁ. f. εύσω, p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Ὁδήγει, in viam duc, præſ. imperat. activ. ab ὁδηγέω, ſum dux itineris. f. ήσω. perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδὸς, via, & ἄγω, duco.

Ὁδηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, dux viæ, ab iiſdem thematibus.

Ὄδιος, ο, ὁ, nomen proprium viri.

Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro ὁδίτης, ο, ὁ, viator. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor, Them. ὄζω. f. ὀζήσω, oleo.

Ὁδοιπορέω, ῶ, iter facio, viam emetior: Ex ὁδὸς, ῦ, ἡ, via, & περῶ, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, iter. quod ab ὁδοιπόρος, ο, ὁ, viator.

Ὀδόντα, dentem, accuſ. ſingul. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Ὁδὸς, ῦ, ἡ, via: auxilium: inſidiæ. Hinc ὁδεύω, iter facio, proficiſcor. ἐπάνοδος, ο, ἡ, reditus. εἴσοδος, ο, ἡ, ingreſſus. ἔξοδος, ο, ἡ, exitus, egreſſio. ἔφοδος, ο, ἡ, aditus. ἐφόδιον, ο, τὸ, viaticum. μέθοδος, ο, ἡ, ratio, & via diſcendi, ac docendi. περίοδος, ο, ἡ, circuitus. πρόσοδος, ο, ἡ, adventus, acceſſus. πρόσοδοι, ων, αἱ, ſupplicationes ad Deorum templa. σύνοδος, ο, ἡ, conventus, congreſſus. συνόδιον, ο, τὸ, coitus Lunæ cum Sole: interlunium.

Ὁδοῦν, viam oſtendere, ducere, præſ. inf. verbi ὁδόω, viam monſtro. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens. acc. ſingul. ὀδόντα. dat. plur. ὀδοῦσι, q. ab ἔδω, edo. ut ſit q. ἐδούς.

Ὁδοφύλαξ, ακος, vel ὁδοφυλάκος, ο, ὁ, viarum cuſtos. ab ὁδὸς, via, & φυλάσσω, cuſtodio.

Ὀδυναρὸς, ᾶ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ῦ, ὁ, dolorificus, dolorem adferens, ὁ ὀδύνην, ἢ λύπην φέρων.

Ὀδυνᾶσαι, cruciatus, contractum, pro

ὀδυν-

ὀδυνάσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. ſingul. ind. paſſ. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ὀδυνάων, gen. plur. Æolic. pro ὀδυνῶν, ab ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ὀδύνη, ης, ἡ, dolor. gen. plur. Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Jonic. ὀδύνῃσιν. quaſi ab ἔδω, rodo. Eſt enim dolor veluti roſio quædam corporis, aut animi. Hinc ὠδὶν, ſeu ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. ἀνώδυνος, ου, ὁ, ἡ, nullum dolorem ſentiens: item dolorem ſedans.

Ὀδυνήφατος, η, ον, dolores mitigans. in plur. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, dolor, & φάω, occido.

Ὀδύρεο, luge, Jon. pro ὀδύρου, præſ. imperat. ab ὀδύρομαι, lugeo, ploro, lamentor.

Ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, ejulatus, lamentatio. Th. ὀδύρομαι, lamentor, ploro.

Ὀδύρομαι, lamentor, ploro. Ὀδύρωνται, 3. plur. præſ. ſub. præl. part. ὀδυρόμενος. f. ὀδυροῦμαι. p. ὤδυρμαι. q. ab ὀδύνη, dolor. Dolor enim eſt cauſa lamenti. Hinc ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, lamentatio. ὄδυρμα, ατος, τὸ, luctus, lamentum.

Ὀδυσῆϊ, dat. ſing. ab Ὀδυσσεὺς, ῆος, ὁ, Ulyſſes.

Ὀδύσαντο, iratus fuit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. aor. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Thema ὀδύσσω, iraſcor.

Ὀδυσσεὺς, ῆος, ὁ, Ulyſſes. accuſ. ſingul. Ὀδυσσέα, vel ῆα. Hinc Ὀδύσσεια, ας, ἡ, Odyſſea.

Ὀδύσσω, iraſcor, ſuccenſeo. quaſi ab ὀδύνη, dolor. Iraſcens enim aliquid odit, quod depellere nititur.

Ὀδωδα, Att. pro ὦδα, olui, perſ. med. verbi ὄζω, oleo. fut. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι. perſ. part. med. ὀδωδώς.

Ὀδώδη, oluerat, Att. & Jon. pro ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. perſ. med. verbi ὄζω, oleo. p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Ὀδώδυσται, Att. reduplic. pro ὤδυσται, 3. ſing. perſ. paſſ. verbi ὀδύσσω, iraſcor. f. ύσω.

O E.

Ὄϊεσσι, Jon. & Æol. pro οἴεσι, ab οἶς, contracte οἶς, ovis. gen. οἰὸς, vel ὄϊος.

O Z.

Ὄζειν, olere, præſ. inf. ab ὄζω, oleo.

Ὀζήσω, olebo, fut. 1. verbi ὄζω, oleo.

Ὀζίας, ου, ὁ, nomen viri, Ozias. Hebr. robur a Domino.

Ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris: ramus. q. ab ἕζομαι, ſedeo. Ramus enim ſedet in arbore, & ei adſtat: vel quod illi aves inſideant. Metaphorice homo bellicoſus. Pro clava etiam legitur in l. 2. Epigram.

Ὄζω, oleo. f. ὀζήσω, & έσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & Att. ὄδωδα. Hinc ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor. ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, olidus, fœtidus. ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Εὐοσμέω, bene oleo. εὔοσμος, ου, ὁ, ἡ, bene olens. εὐοσμία, ας, ἡ, bonus odor.

O Θ.

Ὅθ', pro ὅτε, quando, quum.

Ὅθεν, unde, ex qua cauſa, adverb. ab ὃς, qui.

Ὄθετ', pro ὄθετο, curabat, 3. ſing. imperſ. med. Jon verbi ὄθομαι, curo. Th. ὄθη, ης, ἡ, cura.

Ὄθη, ης, ἡ, cura, ratio. q. cura conſueta, ab ἔθω, conſuevi, vel ab ἔδω, edo, vel ab ὄθω, moveo. cura enim movet mentem, eamque corrodit.

Ὅθι, ubi, adverb. ab ὃς, qui.

Ὀθλὰς, planta quædam. q. ex ὁμοῦ θάλλειν, ſimul virere; vel quia fragilis, a θλάω, frango.

Ὀθνεῖος, ὁ, peregrinus, pro νοθεῖος. hinc gen. plur. ὀθνείων. Th. νόθος, ſpurius.

Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum; item velum nauticum.

Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum; diminut. ab ὀθόνη, linteum: velum nauticum.

Ὀθόννα, ης, ἡ, herba quædam, & ſuccus oculis conveniens. Folia habet foraminum plena, ceu ὀθόνη.

Ὄθριξ, qui eſt ejuſdem capilli. ab ὅμοιος, ſimilis, & θρὶξ, capillus.

Ὀθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis. q. ab ἀθρέω, conſpicor.

Ὄθω, moveo; vertor.

O I.

Οἶ, hei, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω. f. ξω. ploro, ejulo.

Οἱ, hi, attic. præpoſit. vide in ὁ. Οἳ, qui, vide in ὅς. οἷ, adverb. quo, ubi, vide in ὅς. οἷ, pronomen dat. caſ. in ῖ. & Jon. οἱ, pro ἑαυτῷ.

Οἷ, pro οἷα, qualia, ab οἷος, α, ον, qualis. Eſt & οἷα, adv. ceu, tanquam.

Οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum, clavus navis, quo fertur. q. ab οἴω, fero.

Οἶγε, aperi, præſ. imperat. act. ab οἴγω.

Οἰγήσεται, aperiat, l. 2. paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 2. paſſ. ὤγην.

Οἴγω, ſeu οἰγνύω, & οἴγνυμι, aperio. f. οἴξω. perſ. ῷχα, & ὤιχα, f. 1. paſſ. οἰχθήσομαι. p. m. ἔῳγα. Hinc ἀνοίγω, adaperio. ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio. q. ab ἄγω, frango. quod enim aperitur, quaſi frangitur.

Οἶδ', pro οἶδα, vel οἶδε. quod vide.

Οἶδα, ας, ε, novi, & in plural. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, perſ. m. verbi εἴδω, ſcio.

Οἰδαίνω, ſeu οἰδάνω, & οἰδάω, tumefacio, Item fundatus ſum, conſtitutus, Herodot. a quo οἰδαίνομαι, η, εται, tumeſio, turgeſco, ſuperbio. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἴδαθα, noſti, Æolic. paragoge, & per ſyncopen οἶσθα, pro οἶδας, 2. ſing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, ſcio.

Οἰδέω, & οἰδάω, tumeo, inflatus ſum. hinc οἴδημα, ατος, τὸ, tumor: æſtus, fervor.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Doric. pro Οἰδιπόδης, ου, ὁ, Œdipus, Thebarum Rex. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἰδίπος, ου, ὁ.

Οἶδμα, ατος, τὸ, per ſyncopen pro οἴδημα. ατος, τὸ, tumor. οἰδνεα, tumor terræ, tuber. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἴεαι, Jon. pro οἴῃ, putas, 2. ſing. præſ. verbi οἴομαι, puto. l. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. οἴω, puto, ſeu νέω.

Οἴει, putas, Att. pro οἴῃ, 2. ſingul. præſ. ind. hinc οἴεσθαι, præſ. inf. verbi ejuſdem.

Ὄϊεσι, dat. plur. Jonic. ab οἶς, οἶος, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis.

Οἰέτεας, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ejuſdem ætatis, par, æqualis, pro ὁμοετέας. Ex ὅμοιος, ſeu ὁμὸς, ſimilis, & ἔτος, εος, annus.

Ὀϊζυρὸς, ο, ὁ, miſer, calamitoſus, ærumnoſus. Th. ὀϊζὺς, ἡ, ærumna, miſeria.

Οἰζυρῇ, dat. ſing. Jonic. f. g. ab οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitoſus. Them. ὀϊζὺς, ύος, ἡ, ærumna.

Ὀϊζὺς, ύος, ἡ, filia noctis, Heſiodus. ærumna, miſeria, mendicitas. acc. ſing. ὀϊζύν. q. ab οἴ, hei, & ζέω, ferveo, vel ἵζω, colloco, ut ſit in animo, & corpore defixa. hinc οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitoſus.

Οἴῃ, ſoli, dat. ſing. f. g. ab οἶος, ου, ὁ, ſolus.

Οἰηθῆναι, potaſſe, a. 1. inf. paſſ. ab οἴω, ſeu οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. perſ. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis. ab οἴαξ, ὁ, idem.

Οἰηκίζειν, Jon. pro οἰακίζειν, gubernaculum regere. Th. οἴαξ, gubernaculum.

Οἴηξ, Jon. pro οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum. οἴακες, etiam dicuntur annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.

Οἰήσομαι, putabo, f. 1. med. verbi οἴομαι, ſeu οἶμαι. Th. οἴω, puto.

Ὄϊδα, acc. ſing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶς, οἴδος, ovicula. Th. ὄϊς, ovis.

Οἶκα, præt. med. verbi εἴκω, cedo. ſimilis ſum: ſed frequentius pro eo uſurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ', pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδις, domum, adv. ad locum. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἴκασι, & Att. ἐοίκασι, videntur, 3. pl. perſ. med. Sic οἴκατε, Attic. ἐοίκατε, verbi εἴκω, ſimilis ſum.

Οἴκει, & Att. ἐῴκει, videbatur, 3. ſingul. perſ. med. vide οἴκασι.

Οἰκεῖν, vivere, præſ. inf. act. verbi οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, a, um, familiaris. item proprius. οἰκεῖος δεσπότης, clemens, & facilis dominus, Plut. οἱ οἰκεῖοι, domeſtici. in ſuperlat. οἰκειότατος, familiariſſimus.

Οἰκειοφώνως, ſua voce. ex οἰκεῖος, proprius, & φωνὴ, ἡ, vox.

Οἰκειόω, mihi vendico, concilio. Th. οἶκος, domus.

Οἰκείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. activ. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκείων, habitans, Poet. pro οἰκῶν, præſ. part. act. verbi οἰκέω, habito. fut. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, domus.

Οἰκείως, adv. domeſtice, proprie, familiariter, amice, apte. convenienter. Interdum οἰκείως, pro ὁμοίως, ſimiliter.

Οἴκεισι, habitant, Æolic. pro οἰκοῦσι, 3. plur. præſ verbi οἴκημι, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέοιτο, Jon. pro οἰκοῖτο, 3. ſingul. præſ. opt. paſſ. ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus; item ſervus, famulus. gen. plur. οἰκετῶν. in nom. plur. οἰκέται. οἰκέτις, ιδος, ἡ, domeſtica, ancilla.

Οἰκεῦντες, habitantes, Dor. pro οἰκοῦντες, præſ. part. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκεὺς, έος, ὁ, domeſticus, ſervus. acc. plur. οἰκῆας. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέω, ῶ, habito, incolo, adminiſtro. Xenoph. in Œcon. εὖ οἰκεῖν οἶκον, bene domum gubernare, Plut. in Apoph. f. ήσω, p. ᾤκηκα. aor. 1. ᾤκησα. præſ. paſſ. οἰκέομαι, οῦμαι, incolor. præſ. part. paſſiv. οἰκούμενος, ομένη, οἰκουμένη, ομένης, ης, ἡ, orbis terrarum habitabilis. οἰκουμένη, ſcil. γῆ, terra, quæ incolitur. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέωντι, Dor. & Æolic. pro οἰκοῦσι, habitant, 3. plur. præſ. ind. activ. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκῆας, acc. plur. ab οἰκεὺς, ῆος, ὁ, domeſticus, ſervus.

Οἰκήϊα, τὰ, res domeſticæ. οἰκηΐη, ἡ, familia. ab οἰκήϊος, Jon. pro οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus. Th. οἶκος, domus.

Οἰκηιοῦσθαι, Jon. pro οἰκειοῦσθαι, ſuum facere. ab οἰκειόω, familiarem facio.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, carcer, caſa, domus, ædicula. Polluci lupanar. ab eodem them.

Οἰκημένος, Jon. pro ᾠκημένος, qui habitat, perſ. part. paſſ. ab οἰκέω, habito.

Οἰκῆσαι, habitaſſe, aor. 1. inf. activ. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. f. ήσω, aor. 1. ᾤκησα.

Οἴκησις, εως, ἡ, ſedes, domus, domicilium. Item familia, genus, cognatio. Et οἰκήσεις, penates.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, habitator, incola, colonus. ab οἶκος, ὁ, domus.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, familia. οἰκίαν διατρέφει, familiam paſcit. Xenophon.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, a, um. ab οἰκία, ſeu οἶκος, domus.

Οἰκίον, ου, τὸ, idem ac. οἶκος, domus.

Οἰκίσαι, habitare feciſſe, a. 1. inf. activ. verbi οἰκίζω. f. ίσω. a. 1. ᾤκισα. Th. οἶκος, domus.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. idem ac οἰκιστὴς, ῦ, ὁ, conditor, ædificator, coloniæ deductor.

Οἰκισταὶ, nom. plur. ab οἰκιστὴς, ῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, domus.

Οἰκογενεῖς, acc. plur. ab οἰκογενὴς, έος, ὁ, ἡ,

Digitized by Google

ὁ, ἡ, vernaculus. οἰκογενεῖς ἀλεκτορίδες, cortales gallinæ, Ariſtot. in principio l. 6. Animal. ab οἶκος, domus, & γείνομαι, naſcor.

Οἰκοδεσποτέω, domum adminiſtro, familiæ præſum. f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα. ab οἶκος, domus, & δεσπότης, ου, ὁ, dominus.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, herus, paterfamilias. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias.

Οἰκοδομέω, ῶ, ædifico, extruo, reficio: doceo, emendo. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. aor. 1. ᾠκοδόμησα. fut. 1. paſſ. οἰκοδομηθήσομαι, inſtruar. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομα.

Οἰκοδομή, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; item emendatio. οἰκοδόμημα, idem. ab οἶκος, domus, & δέμω, ſtruo.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ſtructura, incrementum in cognitione Dei. ab iiſdem them.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator, ſtructor.

Οἰκόθεν οἴκαδε, de domo in domum.

Οἰκόθι, domi, & a domo. οἴκοι, idem. Th. οἶκος, domus.

Οἰκοισιν, dat. plur. Jon. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἰκόνδε, domum, ad locum, adv. ab οἶκος, domus.

Οἰκονομέω, ſum diſpenſator. fut. ήσω. p. ᾠκονόμηκα. ex οἶκος, domus, & νέμω, tribuo, rego, paſco. p. m. νένομα.

Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio, rei familiaris cura, & adminiſtratio, prudentia domeſtica. Item negotium, Plut. in Lycurg.

Οἰκονόμος, ου, ὁ, diſpenſator rei familiaris.

Οἶκος, ου, ὁ, domus, familia. οἰκία, ας, ἡ, idem. hinc οἴκαδε, & οἶκόνδε, domum. οἴκοθι, οἴκοι, domi, adv. οἴκοθεν, domo. οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus. οἰκέω, habito. οἰκουμένη, ης, ἡ, Orbis terrarum, οἴκησις, εως, ἡ, habitatio. οἰκίζω, ædifico. οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus. διοικέω, adminiſtro. διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, diœceſis. πάροικος, ου, ὁ, accola. παροικέω, accolo. σολοικίζω, vitioſe loquor. σολοικισμός, οῦ, ὁ, ſolœciſmus, vitioſa locutio, aut actio. σύνοικος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis. συνοικία, ας, ἡ, contubernium.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ, qui ſuo cibo veſcitur, & ex ſuis facultatibus vivit. ab οἶκος, domus, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, (ſubaudi γῆ) terra habitabilis.

Οἰκουρέων, gen. plur. 2. declin. pro οἰκουρῶν, ab οἰκούριος, ἴα, ιον, ὁ τῆ οἴκου οὖρος ϗ φύλαξ, domus cuſtos, domeſticus. vide οἰκουρός, domi cuſtos.

Οἰκουρός, οῦ, ὁ, domi manens, domus cuſtos. q. d. οὖρος τῆ οἴκου. Th. οὖρος, ου, ὁ, cuſtos.

Οἰκοφθορέω, rem familiarem perdere. ab οἶκος, domus, & φθείρω, corrumpo.

Οἰκοφυλακέω, domum cuſtodio. ex οἶκος, domus, & φυλάσσω, cuſtodio. f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, miſereor. Them. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.

Οἰκτειρήσω, fut. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, miſereor.

Οἰκτείρω, miſereor, commiſeror. fut. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. aor. 2. ᾤκτειρα. aor. 1. imperat. activ. οἴκτειρον, miſerere. Them. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.

Οἰκτιρμός, οῦ, ὁ, commiſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. ſed οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμός, οῦ. Th. οἶκτος, miſericordia.

Οἰκτιῶ, miſerebor, f. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος, miſericordia.

Οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio: ejulatio Sophocl. hinc οἰκτίζω, miſereor, commiſeror. οἰκτείρω, idem. οἰκτιρμός, οῦ, ὁ, miſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. οἰκτρός, ά, όν, miſerabilis, e.

Οἰκτίστερος, Jon. pro οἰκτρότερος, miſerabilior, comp. ab οἰκτρός, miſerabilis.

Οἰκτρός, οῦ, ὁ, miſerabilis. in ſuperlat. οἰκτρότατος, & οἴκτιστος. Th. οἶκτος, miſericordia.

Οἰκῶ, præſ. ind. contracte pro οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκώς, ότος, ὁ, & Att. ἐοικώς, ſimilis, perf. part. med. ab εἴκω, ſimilis ſum.

Οἰκωφελής, έος, ὁ, ἡ, qui domum, & rem domeſticam juvat. ex οἶκος, domus, & ὠφελέω, juvo.

Οἶμα, ατος, τό, impetus, per ſyncopen pro οἴμημα, ab οἰμάω, impetu feror. Th. οἴμη, via, iter.

Οἶμαι, puto, arbitror, contractum ex οἴομαι. fut. οἰήσομαι. p. ᾤημαι.

Οἰμεῖν, Jon. pro ἐλθεῖν, venire.

Οἴμη, ης, ἡ, via, ſemita, cantus, vox. οἶμος, ου, ὁ, ἡ, idem. οἰμάω, impetum do. παροιμία, ας, ἡ, proverbium. προοίμιον, ου, τό, exordium. οἴμη ergo, quaſi ab οἴω, fero. via enim fert euntes.

Οἴμοι, & ὤμοι, hei, heu mihi, adverb. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, ſemita, via. Them. οἴμη, via.

Οἰμωγή, ῆς, ἡ, ejulatus. ab οἰμώζω, ejulo. f. ξω. Th. οἴ, hei, heu, adverb. ægre ferentium.

Οἰμώξας, ὁ, plorans, a. 1. part. act. ab οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, heu.

Οἰμωχθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Οἶν, ovem, acc. ſing. ab οἶς, ἡ, ovis.

Οἰνάνθα, ας, ἡ, Poetic. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, vitis florens. Sic οἰνανθίς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, ης, ἡ, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, vitis. Apud priſcos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.

Οἰνάρεον, ου, τό, idem ac οἴναρον, pro quo & οἰναρίς, ίδος, ἡ, vitis pampinus. Sic οἰνάρεος, ου, ὁ, pampineus. Th. οἶνος, ὁ, vinum.

Οἰνείδαο, genit. Jon. pro οἰνείδου, ab Οἰνείδης, nom. propr. ab Οἰνεύς, έως, ὁ, Œneus.

Οἴνη, ης, ἡ, vitis apud antiquos.

Οἰνηραί φιάλαι, vinariæ phialæ.

Οἰνηρός, οῦ, ὁ, vinarius, vinoſus.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, trulla vinaria, poculum, aut vas vinarium. ab οἶνος, vinum, & ἀρύω, haurio.

Οἰνεΐδαι, ῶν, οἱ, Œnidæ. πατέρων, οἱ τῆ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεύς, Οἰνείδης, & inſerto ι, Οἰνεΐδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, vinum emo, vel vinoſum ſaporem refero. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνέων, genit. plural. Jonic. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis, Them. οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοβαρής, έος, ὁ, ἡ, vino gravis, ebrius. in voc. ſing. οἰνοβαρές. ab οἶνος, vinum, & βαρύς, έος, ὁ, gravis.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vini exceptrix, Jon. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, ου, ὁ, Doric. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator. Bacchi epitheton, ab οἶνος, vinum, & δίδωμι, do.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Οἴνοπα, acc. ſing. οἴνοπι, dat. ſing. ab οἶνοψ, οπος, ὁ, niger, vinei coloris. q. ὄψις τῆ οἴνου. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, viſus. Th. ὄπτομαι, video.

Οἰνοπέδοιο, gen. Jon. pro ου, ab οἰνόπεδος, ου, ὁ, vinifer. ab οἶνος, vinum, & πέδον, ου, τό, ſolum, terra.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen proprium.

Οἰνοποτάζω, idem ac οἰνοποτέω, vinum bibo, præbeo bibendum, convivor. ex οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor, bibaculus. ex iiſdem them.

Οἶνος, ου, ὁ, vinum. Capitur etiam οἶνος pro potu ex hordeo confecto, Herodot. hinc πάροινος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius.

Οἰνοστηλύσαντες, οἱ, qui vinum adminiſtrarunt.

Οἰνόσπονδοι θυσίαι, ſacra, in quibus vinum libatur.

Οἰνοφόρος, ου, ὁ, vinum ſervans.

Οἰνοῦμαι, inebrior, vino impleor.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, inebrior. f. ήσω. Deut. 21.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compotatio, ebrietas Plat. ab οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ, ebrius, vinoſus.

Οἰνόφλυξ, ὁ, vinoſus. qui οἴνῳ φλύζει, vino fervet. vel a φλύω, erucro. f. ξω.

Οἰνοχοείτω, miſceat, 3. ſing. præſ. imper. act. ab οἰνοχοέω, potum miniſtro.

Οἰνοχοέω, ſeu οἰνοχοεύω, infundo vinum, potum miniſtro. ab οἰνοχόος, pincerna.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, patina libatoria, cyathus, trulla. ex οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. dativ. plur. οἴνοψι. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, viſus.

Οἰνών, ῶνος, ὁ, cella vinaria. Xenoph.

Οἴξαντα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Οἰόθεν, adv. ſeorſum, ſolitarie. οἰόθεν οἶος, cum ſolo ſolus. Th. οἶος, ſolus.

Οἴομαι, vel οἶμαι, opinor, exiſtimo, puto. præſ. imperat. οἴου, οἰέσθω. f. οἰήσομαι. perf. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην. quaſi ab οἴημαι. Th. οἴω puto.

Οἰονόμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ οἶος ἢ μόνος νεμόμενος, qui ſolus paſcitur. Vel ὁ τὰς ὄϊς νέμων, πατέρα ἢ ποιμὴν, id eſt, qui oves paſcit, in ſolitudine paſcens.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, deſertus, ſolitarius, Poet. ὁ οἶος ἢ μόνος πολῶν, ἀπο πολούμενος ἐν τινι τόπῳ, qui ſolus vagatur, & in aliquo loco verſatur.

Οἶος, ου, ὁ, ſolus q. ab ἴος, ſolus, in f. g. οἴη. neut. οἶον, ſolum. quod & adverbialiter ſumitur. Hinc οἰόω, ſolum reddo, deſolo.

Οἷος, ου, ὁ, qualis, quantus, ab ὅς, qui. βίος οἷος ἁβρότατος, vita quam delicatiſſima, Lucian. Uſurpetur etiam οἷος pro ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus, ſtrenuus. Ariſtoph. in Nub. item pro ὅμοιος, ſimilis; item pro δυνατός, potens, poſſibilis, οὐχ οἷον δὲ, pro δυνατὸν δὲ, non poſſibile vero. Hinc ποῖος, ου, ὁ, qualis? interrog. ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. τοῖος, ου, ὁ, talis.

Οἰός, vel ὄϊος, gen. ſing. ab οἶς, vel ὄϊς, ἡ, ovis.

Οἰοῖς, & οἰσί, tribus, Attice. Euſtath. Iliad. λ.

Οἰόω, deſolo, vaſto, ſolum facio. Them. οἶος, ſolus.

Οἶς. οἰός, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis, vel ὁ, aries. Ovis enim multa bona οἴει, fert:

Οἴϊς, οἴδος, ἡ, ovicula.

Οἴσατο, & ὀΐσατο, putavit, 3. ſing. a. 1. med. Poet. pro ᾠήσατο, facta ſyncope, & rejecto augmento, verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. f. οἰήσομαι. a. 1. med. ᾠησάμην, ατο.

Οἶσε, ferto, præſ. imperat. verbi οἴσω, factum ex fut. verbi οἴω, pro φέρω, fero. Hinc οἰσέτω, ferent, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. ſing. fut. a.

Οἰσέσθαι, fut. 1. inf. med. ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσομαι, ῃ, εται.

Οἰσεῦμες, feremus Dor. & Æolic. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω,

Οἰσῇ, Dor. pro οἴσῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσομαι.

Οἶσθα, noſti, per ſyncopen pro οἴδαθα, 2. ſingul. præt. med. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, ſcio. p. m. οἶδα, ας, ε.

Ὀϊσθείς, ὁ, ſuſpicatus, indignatus, aor. 1. part. paſſiv. Poet. verbi οἴομαι. aor. 1. paſſiv. ᾠήθην. Alii volunt eſſe a. 1. part. paſſ. ab οἴω, fero. f. οἴσω.

Οἰσία, ας, ἡ, ſalix, ſycomorus, q. ab ἴω, eo, quia it celeriter creſcendo.

Οἴσομαι, & Doric. οἰσεῦμαι, fut. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 2. ἤνεγκα.

Οἰσόμεθα, 1. plural. fut. 1. m. vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τό, funis, quaſi ab οἴω, quia fit ad ferendum aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi φέρω, fero.

Ὀϊσάμενος, ὁ, ratus, aor. 1. part. med. ὀΐσατο, 3. ſing. a. 1. m. g. ον, & Poetic. verbi οἴομαι, fut. οἰήσομαι, puto, pro οἴομαι. f. οἰήσομαι. Th. οἴω, puto.

Οἰστέον, ferendum, verbale ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσω.

Οἰστεύω, ſagitta peto. Argon. 1. ab ὀϊστός, οῦ, ὁ, ſagitta. Th. οἴω, fero.

Οἰστός, οῦ, ὁ, ſagitta, jaculum. in plur. οἰστοί, οἱ, ab οἴω, fero. f. οἴσω. vel quia οἴσεται, id eſt fertur celeriter excuſſa arcu.

Οἰστρηθείς, ὁ, furore percitus, a. 1. part. paſſ. verbi οἰστρέω, f. ήσω, œſtro agitor.

Οἶστρος, ου, ὁ, œſtrus, tabanus, ſtimulus.

Eſt

Eſt genus inſecti horriſono ſtrepitu. Eſt & aquatilis οἶστρος, vermiculus ſub pinna thynni, & gladii piſcium, apud Ariſtot. Gaza aſilum vertit. hinc οἰστρήεις, εντος, ὁ, furioſus, œſtro percitus. οἰστράω, & έω, œſtro agitor, inſanio. οἴστρημα, ατος, τὸ, ſtimulus.

Οἰσύα, ας, ἡ, ſalix, vimen.

Οἴσυπος, ſordes ovium. ab οἶς, ovis, & σήπω, putreſacio. Eſt putridum, quod in lanis fert ovis.

Οἶσω, feram, fut. 1. act. verbi φέρω, fero. a. 2. ἤνεγκον.

Οἰσῶ, feram, Dor. pro οἴσω. ſic. οἰσοῦς, Dor. pro οἴσων, allaturus, fut. 1. part. verbi φέρω.

Οἴτ', pro οἵτε, qui, nom. pl. ab ὅς, & τε.

Οἵτινες, quicunque, nom. plur. ab ὅστις, gen. ὅτου. & in ſ. g. ἥτις. neut. ὅτι.

Οἶτος, ου, ὁ, ærumna, calamitas, pernicies, luctus, fletus, mors.

Οἰτόσυρος, Scythice vocatur Apollo. Herodot. l. 4.

Οἰφέω, ſeu άω, coeo, συνουσιάζω. Item ago virum. Hinc illud Theocr. ἄγ' ἄνθρωπε φιλοῖφα, age homo libidinoſe.

Οἰφὶ, epha. apud LXX. Interpretes.

Οἰχέοντι, Doric. pro οἰχέουσι, οῦσι, 3. pl. præſ. ind. verbi οἰχέω, vebo, fero. pro quo uſitat. οἴχομαι.

Οἴχεσθαι, abire, præſ. inf. ab οἴχομαι, ῃ, εται. f. οἰχήσομαι. præt. ᾤχημαι.

Οἰχέαται, Jon. pro ᾤχηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχήσομαι, abibo, fut. 1. med. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, ὁ, apertus, aor. 1. part. paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 1. paſſ. ᾤχθην.

Οἰχνεσκον, Jon. inſerto σκ, pro ᾤχνεον, imperſ. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo. Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦντι, Doric. pro οἰχνοῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo.

Οἰχοίατο, Jon. pro οἴχοιντο, 3. plur. præſ. opt. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴχομαι, ῃ, εται, abeo diſcedo, proficiſcor: pereo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. aor. 1. paſſiv. ᾠχήθην.

Οἰχώκει, detracto augmento, pro ᾠχώκει, Att. pro ᾤχηκε, perſ. act. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχώκεε, ivit, Jon. dialyſi, & Attic. pro ᾠχώκει, 3. ſingul. pluſq. perf. activ. Sic οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴω, ſeu ὀΐω puto, exiſtimo, ſuſpicor: item fero, porto. f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, puto. οἴησις, εως, ἡ, opinio. q. ab ἐάω, ſino. ſic ergo fero eſt ſicut patior.

Οἰῶν, ovium, gen. plur. ab ὄϊς, ὄϊος, ſeu οἶς, ὁ, ovis.

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνὸς, avis.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium. & οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis.

Οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, augur. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis; item augurium.

Οἰωνοπόλος, ο, ὁ, augur, ariolus, aruſpex, vates per cantum avium. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis, & πολέω, verſo.

Οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis. proprie major, & carnivora. Puta quia οἶος, ſola eſſe amat, in ſolitudine degens, prædæ capiendæ ſolitariæ inhians. item augurium, omen, auſpicium. Proprie autem οἰωνοὶ, γῦπες, i. e. vultures, & κόρακες, corvi dicuntur, & carnivoræ aves. hinc οἰωνίζομαι, auguror.

O K.

Ὄκα, Dor. pro ὅτε, quando.

Ὀκέλλοντες, οἱ, appellentes. nom. plural. a. 1. part. activ. verbi ὀκέλλω, appello, accedo. fut. ελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω.

Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, quando. Et ὄκκα, pro ὅτε.

Ὄκκος, oculus, Dor. pro ὄσσος, ab ὄπτομαι, video.

Ὀκλάζω, in genua ſuccumbo, procumbo, labaſco, deficio. q. a κλάω, genua frango τῷ κλίνειν.

Ὀκνηλέως, pigre, adv. ab ὄκνος, ο, ὁ, pigritia.

Ὀκνείω, idem ac ὀκνέω, pigreſco, ſum tardus.

Ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum, cunctor, ſum tardus, tergiverſor. f. ήσω. p. ὤκνηκα. aor. 2. ὤκνησα. aor. 1. inf ὀκνῆσαι. fut. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος, pigritia.

Ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ, cunctator, timidus, piger. in neut. gen. ὀκνηρὸν, moleſtum, tædioſum.

Ὄκνος, ο, ὁ, pigritia, metus, ſegnities, ignavia. hinc ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum. ἄοκνος, ο, ὁ, ἡ, impiger.

Ὀκνοῦσι, tergiverſantur, 3. plur. præſ. ind. ὀκνῶσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi ὀκνέω, piger ſum.

Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, qualia, qualiter. vide ὁποῖος.

Ὀκρίβας, αντος, ὁ, pulpitum, ſcala. Plut. in Symp. q. ab ἄκρον, ſummitas, & βάω, aſcendo. quia ad ejus ſummum gradatim aſcenditur. Eſt etiam inſtrumentum pictorum.

Ὀκριόεις, εντος, ὁ, longas prominentias habens, ab ὄκρις, ιος, ἡ, eminentia montium, aut rupium. idem ac ἄκρις. Th. ἄκρος, ſummus.

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem ac ἄκρις, ſummitas montis, cacumen.

Ὀκρυόεις, εντος, ὁ, horrendus, dirus, aſper, moleſtus, difficilis, pro κρυόεις, Poet. idem ac κρυερὸς, ῦ, ὁ, frigidus, horrendus. ὀκρυόεντα, Homerus in Iliad. horribilis, & aſpera. ὀκρυόω, ῶ, aſperum reddo, Etym.

Ὀκταβλώμιος, ο, ὁ, octo morſuum, octo buccellarum, ex octo quadris. ex ὀκτὼ, octo, & βλωμὸς, ῦ, ὁ, buccella.

Ὀκταήμερος, ο, ὁ, ἡ, octo dies natus. ex ὀκτὼ, octo, & ἡμέρα, dies.

Ὀκτάκνημος, ο, ὁ, octo radios habens. proprium rotæ. ex ὀκτὼ, octo, & κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.

Ὀκτάποδες, οἱ, apud Scythas, qui duos boves, & unum currum poſſidebant, Lucianus.

Ὀκταπόδην, octopedalem, acc. ſing. ab ὀκταπόδης, quod idem ac ὀκτάπους, octipes: cancer fluviatilis, Nicand. ex ὀκτὼ, octo, & πῦς, pes.

Ὀκτὼ, octo, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, octonarius numerus.

Ὄκχ' ἢ, Dor. pro ὅτε ἢ, quum, ὄκχ', pro ὄκκα, quod vide.

Ὄκχος, ο, ὁ, Poet. metri gratia pro ὄχος, vehiculum, currus. Pindarus.

Ὄκως, ut, poſtquam, pro ὅπως, Jon.

O Λ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felix, fortunatus, Iliad. γ. ab ὄλβιος, felix, dives. Th. ὄλβος, ο, ὁ, felicitas, & δαίμων, felix.

Ὄλβος, ο, ὁ, felicitas, opes. beatitudo, Odyſſ. ζ. ὄλβον, gen. Dor. q. ὅλος βίος. Hinc ὄλβιος, ο, ὁ, beatus. πανόλβιος, ο, ὁ, omni ex parte beatus.

Ὀλέεσκον, pro ὄλεσκον, pleonaſm. τ ε, imperſ. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὄλεθρος, ο, ὁ, pernicies, interitus, peſtis, mors, ſtrages, cædes, jactura, clades, Demoſth. hinc ὀλέθριος, exitialis. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ὀλεῖται, peribit, 3. ſing. f. 2. med. verbi ὄλλυμι. f. 2. med. ὀλοῦμαι, ολῇ, εῖται.

Ὄλεκον, peribam, imperſ. act. Jon. ὀλέκοντας, acc. plur. part. præſ. act. ὀλέκοντο, 3. plur. imperſ. paſſ. verbi ὀλέκω, idem ac ὄλλυμι, perdo.

Ὀλεσίζωος, ο, ὁ, male olens, tanquam corruptum aliquid, fœtidus. ex ὀλέω, perdo.

Ὀλέσειε, perdat, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. plur. ab ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ, viros perdens. ab ὄλλυμι, perdo, & ἀνὴρ, vir.

Ὀλέσῃς, perdas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.

Ὄλεσα, ας, ε, perdidi, a. 1. ind. act. Jon. & Poet. pro ὤλεσα. ſic ὀλέσσας, a. 1. inf. Poet. ὀλέσσας, αντος, ὁ, qui deſtruxit, a. 1. part. act. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέσσῃ, perdat, Poet. pro ὀλέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ὀλέσσω, fut. 1. ind. act. vel a. 1. ſub. Poet. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, pernicioſa.

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector, occiſor. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὄληαι, pereas, Jon. pro ὄλῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verb. ὄλλυμι, f. ὀλῶ. a. 2. m. ὀλόμην: p. m. ὄλωλα.

Ὀλίγα, plur. n. g. ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum potentia, paucorum regimen.

Ὀλιγαρχούμενος, η, ον, paucorum dominatui ſubditus. ab ὀλίγος, paucus, & ἄρχομαι, imparo. Th. ἀρχὴ, imperium.

Ὀλιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, alicunde. q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλίγιστος, ο, ὁ, pauciſſimus, ſuperl. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγόγονος, ὁ, ἡ, parum fœcundus. ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, ο, ὁ, ſoboles.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo. uſurpatur de animam agentibus, Homer. de Hectore expirante. quod ab ὀλιγοδρανὴς, idem ac ἀδρανὴς, έος, ὁ, ἡ, faciendi facultate deſtitutus.

Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, ῶ, parva res ſum, infirmus ſum, & fere mortuus: eximo, deficio. Odyſſ. τ.

Ὀλιγόπιστος, ο, ὁ, ἡ, exigua fide præditus. ex ὀλίγος, paucus, & πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ὀλίγος, ο, ὁ, paucus, parvus, anguſtus, infrequens. ὀλίγον, pauxillum, adv. in ſuperl. ὀλίγιστος, pauciſſimus. ὀλίγος τὴν διάνοιαν, tenui, & puſillo ingenio, Nazianz. κατ' ὀλίγον, paulatim, leviter, modice, Ariſtot. de mundo. ὀλίγον χρόνον, paulliſper, Thucyd.

Ὀλιγότητι, dat. ſing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. Th. ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγοχρόνιος, ο, ὁ, brevis temporis, exiguo temporis ſpatio durans. ὀργὴ μανία ὀλιγοχρόνιος, ira, furor brevis eſt, Themiſt.

Ὀλιγόψυχος, ο, ὁ, ἡ, puſillanimis, impatiens. ex ὀλίγος, η, ον, exiguus, a, um, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo, cum gen. ab ὀλίγωρος, ο, ὁ, ἡ, negligens.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, minor, exiguus, vilis. ab ὀλίγος, paucus.

Ὄλισβος, ο, ὁ, penis coriaceus. q. ab ὀλίσθω, & σβέω, ſcil. τὸ σπέρμα.

Ὀλισθάνει, delabitur, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ὀλισθάνω, vel αίνω. Thema ὄλισθος, ο, ὁ, lapſus.

Ὀλισθέω, ῶ, cado, labor, defluo. hinc ὀλισθεῖν, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Jon. ὄλισθεν, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, ο, ὁ, lapſus, caſus.

Ὀλισθηρᾶς, gen. ſing. f. g. ab ὀλισθηρὸς, labilis, lubricus.

Ὀλισθήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, cado.

Ὄλισθος, ο, lapſus, caſus, lubricitas. Lucian.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria, navis onuſta mercibus, navigium, Thucyd. ab ὁλκὴ, tractio, Th. ἕλκω, traho.

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, tractio, tracti inclinatio, attractio. ἡ ὁλκὴ τῦ νοτίδος, attractio humoris, Theophr. l. 5. c. 5. de cauſ. plant. Item pondus, menſura. ὁλκὴ ὀβολῶν ε, quinque obolorum pondus, Dioſc. vis Heſychio, cauſa aliis, drachma Galeni.

Ὁλκοὶ, οἱ, inſtrumenta, quibus naves in terram ex mari ſubducuntur, & ex terra in maria deducuntur: ab Iſidoro vocantur pulvini. ab ἕλκω traho.

Ὁλκὸς, ῦ, ὁ, tractus, ſulcus, veſtigium corporis tractim ſe agentis, ac veluti reptantis, proprie τὸ τῶν δρακόντων σύρμα, Nicand. in Theriac. cui etiam cor-

corpus; herbæ nomen Plinio l. 27. c. 10. aranei ſpecies Dioſcoridi l. 2. c. 68. lutum Sophocli in Electra; cauda Luciano; tractus, & ſulcus flammarum, quem ducit ſtella diſcurrens per æthera, Apoll. in Argon.

Ὄλλυσι, Jon. pro ὄλλῃ, 1. ſingul. præſ. ſub. paſſ. ab ὄλλυμαι. Thema ὄλλυμι, perdo. Sic ὄλησι, Jon. pro ὄλῃ, a. 2. ſub. med.

Ὀλλυμένοιο, pereuntis, gen. ſing. Jon. part. præſ. paſſ. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ὄλλυμι, ſeu ὀλλύω, perdo: pereo: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὤλα, & Att. ὀλώλα. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. inf. med. ὀλέσθαι.

Ὀλμειός, ῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ab Holmejo Siſyphi filio ſic dictus. Item ὀλμειός, pila. Interpr. Ariſtophanis in Veſp.

Ὅλμος, ῦ, ὁ, mortarium; pila culinaria, Heſiod. Invenitur ὅλμος pro Apollinis tripode, aut vate. Hinc εὔολμος cognomentum Apollinis Interp. Ariſtoph. pars humeri corporis, quæ thorax, a collo ad pudenda, Poll. cylindrus Heſychio. Item cavitas coxendicis. Eſt etiam poculi genus inſtar cornu apud Athenæum l. 11.

Ὀλοῆ, ῆς, ἡ, pernicioſa, dat. plur. ὀλοῇσι. ab ὀλοός, ἡ, όν. ὀλοὸν γῆρας, gravis ſenectus, Apoll. Rhod. ὀλοώτατος ὀδμή, odor teterrimus, Odyſſ. δ.

Ὀλοθύριον, ῦ, τὸ, ſpecies marinorum piſcium. ὀλοθύρια, τὰ, verticula, calli, tubera, Ariſtot.

Ὀλοθρευτής, ῦ, ὁ, exterminator. ab ὀλοθρεύω, exitium effero.

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, fut. εύσω, exitium effero, vaſto, perimo, perdo. p. ὠλόθρευκα.

Ὀλοίατο, pereant. Jon. pro ὄλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοίτροχος, ῦ, ὁ, omni ex parte rotundus: obliquus. ab ὅλος, totus, & τροχός, ῦ, ὁ, rota. Item grave ſaxum Valiæ apud Herodot. l. 5.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, holocauſtum, Iſa. 41. ex ὅλος, totus, & καρπός, ῦ, ὁ, fructus.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, & ὁλοκαύτωσις, εως, victimæ, ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum. a verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, totum comburo, cremo. f. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα. perf. paſſ. ὡλοκαύτωμαι.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas hæreditatis, ſanitas, Iſaiæ 1. ab ὁλόκληρος, hæres ex aſſe.

Ὁλόκληρος, ῦ, ὁ, ἡ, propria, hæres ex eſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortito ei obtigerunt: item integer, totus, incolumis.

Ὁλοκονίτης, ιδος, ἡ, herba quædam, olus quoddam ſylveſtre. alii legunt ὁλοκωνῖτις, q. ὅλος κῶνος, totus tegmen.

Ὀλολυγή, ῆς, ἡ, ejulatus, muliebris vociferatio. Iliad. ζ. ὀλολυγμός, ῦ, ὁ, idem. ab ὀλολύζω, ejulo.

Ὀλολύζω, ululo, ejulo, ploro, clamito. f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, άτω. perf. act. ὠλόλυχα. perf. paſſ. ὠλόλυγμαι. hinc ὀλολυγμός, ῦ, ὁ, ululatus, ejulatus.

Ὄλοντο, perierunt, 3. plur. a. 2. med. Jon. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοοίτροχος, Poet. pro ὀλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, totus, & τροχός, ῦ, ὁ, rota.

Ὀλοός, ή, όν, pernicioſus, a, um. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοόφρονα, pernicioſum, acc. ſing. ab ὀλοόφρων, ονος. ab ὀλοός, pernicioſus. Th. ὄλλυμι, perdo, & φρὴν, mens.

Ὀλόπτω, vello, decortico. evello, Heſych.

Ὅλος, ῦ, ὁ, totus, integer, ſolidus, univerſus. hinc καθόλου, adverb. in univerſum, in genere. Sed ὅλος idem ac θολος, atramentum ſepiæ.

Ὁλοσχερής, integer, plenus, totus perfectus. αἰσπαλάθου ὁλοσχερέστερον κοπέντος, integre tuſum, Mercell. plenius tuſum, Ruell. Dioſcor. l. 1. c. 94.

Ὀλύνθαι, οἱ, pediculi pomorum: quia ab ὄχη ὄλλυνται, quum decerpuntur.

Ὁλοτελής, έος, ὁ, ἡ, totus, perfectus. ex ὅλος, totus, & τελέω, abſolvo.

Ὀλόμην, f. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοφυδνός, ῦ, ὁ, luctuoſus, lugubris, ab ὀλοφύρομαι, lugeo, queror.

Ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo, queror, deploro, lugeo. ὀλοφυρθεὶς τοῖς κακοῖς, calamitatis tædio affectus. Hinc ὀλοφυρμός, ῦ, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοφώϊος, ῦ, ὁ, exitialis, verſutus, pernicioſus. ὀλοφώϊα, τὰ, artes, aſtutiæ, moleſta conſultatio. Homerus, Odyſſ. δ.

Ὄλπη, ης, ἡ, & Doric. ὄλπα, lecythus, ampulla olearia, vas. Theocr. Item vas, quo vinum infunditur. Athen. l. 11. ὀλπίς, ίδος, ἡ, idem.

Ὄλπια, montes dividentes Italiam, & Calticam.

Ὄλπις, Dor. idem ac ἁλιεύς, Piſcator.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. cæleſtis.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, urbs Achajæ.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Muſæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. ab Ὄλυμπος, Olympus. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, Olympiacas oleas.

Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ, & in pl. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικός, ῦ, ὁ, Olympicus.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Doric. pro Ὀλυμπιονίκης, ῦ, ὁ, victor in Olympicis ludis. Sic & Poet. dicitur Ὀλυμπιόνικος, ῦ, ὁ, idem. Ex νικάω, vinco, & Ὀλύμπια.

Ὄλυμπος, ῦ, ὁ, Theſſaliæ, vel Macedoniæ mons altiſſimus; item cœlum. q. ab ὅλος, & λάμπω, luceo. Vel, ut Scaligero placet, ab ὀλλύω, & πούς, quod altius ſcandentium pedes q. perdat. Hinc ὀλύμπιος, ῦ, ὁ, olympum incolens. cæleſtis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympiaca certamina, in honorem Jovis celebrari ſolita. Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ, Olympiaci certaminis victoria; item ſpatium quatuor annorum.

Ὄλυνθος, ῦ, ὁ, groſſus, ficus immatura, ficus ſylveſtris, caprificus. hinc ὀλυνθιακός, ῦ, ὁ, immaturus.

Ὄλυρα, ας, ἡ, ſpecies frumenti, affinis zeæ. Homerus etiam facit pabulum equorum, Iliad. θ.

Ὄλωλα, ας, ε, perdidi; perii, Sophocl. Attic. pro ὦλα, p. m. hinc ὀλώλῃ, 3. ſing. ſub. p. m. verbi ὄλλυμι, perdo.

O M.

Ὁμὰ, ſimilia, nom. pl. n. g. ab ὁμός, ῦ, ὁ, ſimilis.

Ὁμάγυρις, ιος, ἁ, Doric. pro ὁμήγυρις, congregatio, concilium.

Ὁμαδέω, congrego. Heſych. ὁμαδέω, tumultuor. ab ὅμαδος, ῦ, ὁ, multitudo.

Ὅμαδος, ῦ, ὁ, multitudo, conventus, cœtus.

Ὁμαίμιος, ſeu ὅμαιμος, ὁ, ἡ, & ὁμαίμων, ονος, qui eſt ejuſdem ſanguinis, conſanguineus. ex ὁμός, ſimilis, & αἷμα, τὸ, ſanguis.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, belli ſocietas. Dicitur etiam ὁμαιχμίη, Heſych. ab ὁμός, ſimilis, & αἰχμή, ἡ, cuſpis.

Ὁμαλός, ῦ, ὁ, planus, levis; item par, ſimilis, æqualis, æquabilis. q. ab ὁμός, ſimilis. ὁμαλής, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνώμαλος, ῦ, ὁ, ἡ, aſper, inæqualis. ἀνωμαλής, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτει, ſequere, præſ. imper. act. ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω.

Ὁμαρτῆ. Poet. idem ac ὁμοῦ, ſimul, una: collectim, eodem tempore, Iliad. ε. Hinc ὁμαρτέω, ſequor.

Ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, ſecutus, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, ſimul.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, univerſitas, multitudo.

Ὀμβρηρός, ῦ, ὁ, ἡ, ſeu ὀμβρηρὸς, ῦ, ὁ, ἡ, pluvioſus. Them. ὄμβρος, ῦ, ὁ, imber.

Ὀμβρήσαντος, genit. ſing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, pluo. Th. ὄμβρος, ῦ, ὁ, imber.

Ὀμβριμοπάτρης, ῦ, ὁ, ἡ, forti patre genitus. ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, robuſtus, & πατήρ, pater.

Ὄμβριμος, ῦ, ὁ, robuſtus, gravis, impetuoſus, Heſiod. ex ὄβριμος, idem. Th. βρίθω, robuſtus ſum.

Ὄμβριος, α, ον, pluvius, a, um. Th ὄμβρος, imber.

Ὄμβρος, ῦ, ὁ, imber, pluvia. Hinc ὀμβρέω, pluo. aor. 1. part. ὀμβρήσας, αντος, ὁ. ὄμβριος, ῦ, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. ὄμβριμος, vel ὄβριμος, ῦ, ὁ, ἡ, impetuoſus, vehemens.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. ſingul. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὀμώμοκα. fut. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

Ὁμηγερής, έος, ὁ, ἡ, ſimul congregatus. in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμοῦ, ſimul. At ὁμηγερέως, adv. ſimul, confertim, Etym.

Ὁμηγυρής, έος, ὁ, ἡ, Poet. & Æol. pro ὁμηγερής, ſimul congregatus.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, ſocietas, concilium, multitudo hominum congregatorum, ab ὁμοῦ, ſimul, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Ὁμήλικας, coætaneos, accuſ. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, quod ab ὁμός, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηλικία, ας, & Jon. ίη, ἡ, ætatis æqualitas, æqualium cœtus. ab ὁμός, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηροῦσαι, pl. num. præſ. part. f. g. ab ὁμηρέω, in unum convenio. fut. ήσω. Th. ὅμηρος, ῦ, ὁ, obſes.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, Homeridæ. Quinam dicerentur, conſule Græca ſcholia Pindar. Nem. Od. 2. 341. 1.

Ὅμηρος, ῦ, ὁ, obſes. q. ab ὁμοῦ εἴρειν, ſimul nectere. quia partes de ſe mutuo dubitantes ad fidem ſibi habendam jungit. ὅμηρον, pignus, quod eſt vice obſidis. Item ὅμηρος, cæcus. Hinc Homerus, nomen Poetæ celeberrimi, ſicuti de ſeipſo ſcribit, in Epigr.

Ὁμίλει, converſare, præſ. imperat. activ. ὁμιλεῖν, præſ. inf. ab ὁμιλέω, converſor. Th. ὅμιλος, cœtus.

Ὁμιλέω, ῶ, colloquor, converſor, cum dat. imperf. ὡμίλουν, ουν. 3. ſingul. opt. præſ. ὁμιλοῖ. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. propinquo, accedo, Odyſſ. δ. contingo, tango, Aphrod. ſignificat etiam apud Hermog. animum appellere, ὁμιλεῖν πρὸς ἡδονὴν, ad voluptatem confabulari, Plat. in Epiſtol. δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις, ad ſecundas nuptias convolare, ſecundo nubere, Chryſoſt.

Ὁμιλαδὸν, adv. turmatim, catervatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιλητικός, ῦ, ὁ, qui bene ſcit converſari, ſociabilis, effabilis.

Ὁμιλητής, ῦ, ὁ, diſcipulus, conturbernalis, Xenoph.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, converſatio, colloquium: ἐλθεῖν εἰς ὁμιλίαν τινός, venire in colloquium cum aliquo. Chryſoſt. commercium linguæ, doctrina, λαμβάνειν τ ὁμιλίας μισθὸν, accipere doctrinæ mercedem, Xenoph. Dicitur etiam ὁμιλία de re Venerea, ut apud Latinos conſuetudo, cultus Venereus, Lucian.

Ὅμιλος, ῦ, ὁ, cœtus, turba, multitudo. Hinc ὁμιλέω, converſor, commercium habeo. ὁμιλεῖν ταῖς τύχαις, in aliquos caſus incidere: variam fortunam experiri.

Ὀμιχέω, mejo, mingo; lotium reddo, quaſi ὁμοῦ χέω, ſimul fundo.

Ὀμίχλη, & Jon. ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula: ſuffitus. quaſi ab ὁμοῦ, ſimul, & ἀχλύς, caligo.

Ὄμμα, ατος, τὸ, oculus, os, frons, aſpectus, facies: ſpectaculum, Sophocl.

Ὄμματ᾽, pro ὄμματα, nom. pl. ab ὄμμα, ατος, oculus, aſpectus.

Ὄμνυ,

Digitized by Google

Ὄμνυ, jura, præſ. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμνύεις, 2. ſingul. ind. præſ. verbi ὀμνύω, juro.

Ὄμνυμι, ſeu ὀμνύω, juro, jurejurando affirmo, dejero. f. ὀμόσω. præt. ὤμοκα, & Attic. ὀμώμοκα. ὀμνύειν τὸν πατρικὸν ὅρκον, jurejurando ſe adſtringere patrio more, Plutarch. in Pericle.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus. ab ὁμοῦ, ſimul.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur. ex ὁμὸς, ſimilis, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ὁμογλωττέω, ῶ, eadem lingua utor, Xenophon.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, ejuſdem ſum ſententiæ. ab ὁμὸς, ſimilis, & γνώμη, ἡ, ſententia.

Ὁμόγνιος, α, ὁ, ἡ, Poetic. pro ὁμογενὴς, conſanguineus, cognatus, germanus frater, Plato de Leg. Ex ὁμοῦ, ſimilis, & γείνομαι, naſcor, præt. med. γέγονα.

Ὁμόδαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόδημος, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὢν, qui eſt ex eodem populo, popularis.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui ſimul, & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθεν, ſimul, quod ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, ſimilis.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui eidem ſolio inſidet, & ejuſdem particeps eſt. Ex ὁμὸς, ſimilis, & θρόνος, thronus.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, unanimi conſenſu, unanimiter, uno animo. ab ὁμόθυμος, unanimis, quod ex ὁμὸς, ſimilis, & θυμὸς, animus.

Ὅμοια, plur. num. n. g. ὁμοίας, gen. ſingul. f. g. ab ὅμοιος, idem ac ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. f. άσω. p. ὡμοίακα. ὁμοιάζει, convenit, ſimilis eſt.

Ὁμοίην, acc. ſing. Jon. f. g. ὁμοίη, ſimilis. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, ſimilis.

Ὁμοῖος, Poet. pro ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimiliter affectus, iiſdem affectibus obnoxius. ab ὅμοιος, ſimilis, & πάθος, ους, τὸ, affectus.

Ὅμοιος, οία, ον, ſimilis, e. Th. ὁμὸς, idem. hinc ὁμοίως, ſimiliter, adv.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ὁμοιότης φιλίαν παρέχεται, ſimilitudo amicitiam conciliat, Plato in Phædro.

Ὁμοιόω, ῶ, aſſimilo, comparo. ſut. ώσω. p. ὡμοίωκα. perf. paſſ. ὡμοίωμαι. a. 1. paſſ. ὡμοιώθην.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. paſſ. ὁμοιωθησόμεθα, 1. plur. fut. 1. paſſiv. ab ὁμοιόω, aſſimilo.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo. ab ὅμοιος, ſimilis.

Ὁμοίως, adv. ſimiliter, itidem, ſimili modo.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipſa aſſimilatio, ſimilitudo, effigies, imitatio.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, qui ejuſdem ſortis cum aliquo eſt particeps, conſors. Ex ὁμοῦ, ſimul, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Ὁμοκλάω, ſeu έω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpo. quod ab ὁμοκλὴ, increpatio.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum; minæ, comminatio. Apud Heſiodum ſcribitur cum ſpiritu leni. hinc ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator.

Ὁμοκλήσας, αντος, ὁ, minans, a. 1. part. activ. ab ὁμοκλάω, vel έω, increpo.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt in eodem lecto, vel toro, ſimul accumbens.

Ὁμολογέω, ῶ, confiteor, profiteor, ſpondeo, aſſentior, ſententiæ accedo. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ὁμολογεῖν χάριν, gratias habere, gratias agere, Naziānz.

Ὁμολογηθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. ὁμολογήσας, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, confiteor.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio, aſſenſus, convenientia, pactum. τῆς ὁμολογίας τοῖ κειμένου, inter nos convenit, Plato de Leg. ὁμολογίᾳ ἐπ' ἴσῃ, æquis conditionibus, Thucyd. ὁμολογίαν παραινέσας, ad deditionem exhortans, Herod. ab ὁμόλογος, ου, ὁ, iiſdem verbis utens, conſentiens. ab ὁμὸς, ſimilis, & λέγω, dico.

Ὁμολογουμένως, adv. ſine controverſia, plane, profecto. μὴ ὁμολογουμένως αὐτοῖς, diverſo judicio, Plato de Leg. quod a præſ. part. paſſ. ὁμολογούμενος, ὁμένος. ex iiſdem them.

Ὁμομήτριος, α, ἡ, qui eſt ex eadem matre natus. ex ὁμὸς, ſimilis, & μήτηρ, mater.

Ὁμὸν, eundem, ſimilem, acc. ſing. ab ὁμὸς, ſimilis, par.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, conſenſus, ab ὁμὸς, ſimilis, & νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Ὁμοούσιος, ſeu ὁμόουσος, ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis, Nazianz. Orat. ab ὁμὸς, ſimilis, & οὐσία, eſſentia. quod ab ὤν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ὀμόργνυ, abſterſit, 3. ſing. imperf. act. Jon. ab ὀμόργνυμι, abſtergo.

Ὀμόργνυμι, abſtergo, imprimo, inuro. f. ὀμόρξω. p. ὤμορχα. q. ab ἀμέργω, exſugo.

Ὀμόρξω, tergam, f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι, abſtergo.

Ὅμορος, ου, ὁ, finitimus, confinis, affinis, amicus. genit. plur. ὁμόρων. hinc ὁμορέω, confinis ſum. q. ὁμοῦ ὅρον, ſimul terminum habens.

Ὁμὸς, οῦ, ὁ, ſimilis, par. q. ab ἅμα, ſimul, vel ὁμοῦ. hinc ὁμόω, unio, in unum coire facio. ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. ὁμῶς, ſimiliter, æque, pariter. ὅμως, tamen. ὁμοῦ, una, ſimul. ὅμοιος, ου, ὁ, ſimilis. ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ὁμοιόω, ſimilem efficio. ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo, ſimulacrum.

Ὅμωσε, 3. ſing. a. 1. Jon. ab ὁμόω, unio. f. ὁμώσω. Th. ὁμὸς, ſimilis.

Ὀμόσαι, jurare, aor. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὀμόσῃ, ῃ, 2. & 3. ſing. aor. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ὁμοσιτέω, ſimul edo. hinc ὁμόσιτος, convictor, qui cum aliquo edit. ex ὁμὸς, ſimilis, & σῖτος, ὁ, frumentum.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ, qui eſt ex eodem ſemine, & genere; ſimul ſeminatus, & natus. Ex ὁμὸς, ſimilis, & σπείρω, ſemino.

Ὀμόσσῃ, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. Poet. gem. σσ. ut & ὀμόσσας, pro ὀμόσας, aor. 1. part. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμοσσάτω, jurato, a. 1. imperat. act. gem. σσ, ejuſdem verbi.

Ὀμοῦμαι, jurabo, fut. 1. ind. act. verbi ὀμόω, ſeu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

Ὁμότεχνος, α, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt artificii, ejuſdem artis opifex. ex ὁμὸς, οῦ, ὁ, ſimilis, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Ὁμότιμοι, οἱ. qui ſunt in pari honore, æque honorati. ab ὁμὸς, ſimilis, & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, commenſalis, menſæ conſors, convictor. ab ὁμὸς, ſimilis, & τράπεζα, ἡ, menſa.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, ſimilis, tam de ingenio, quam moribus, conſentaneus, iiſdem præditus moribus.

Ὁμοῦ, ſimul. ab ὁμὸς, ſimilis.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, finitimus ſum, cum dat. ab ὅμουρος, Jon. pro ὅμορος, α, ὁ, finitimus.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, comes, qui cum aliquo it, Nonn. ex ὁμοῦ, ſimul, & φοιτάω, eo.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. ſing. & plur. ab ὁμόφρων, concors.

Ὁμοφρονέω, conſentio, concors ſum, conſpiro.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, ejuſdem animi, & ſententiæ. ex ὁμὸς, ſimilis, & φρὴν, animus, mens.

Ὁμοφωνέω, eadem voce, vel lingua utor, concordo in verbis. ab ὁμὸς, ſimilis, & φωνὴ, ἡ, vox. hinc ὁμόφωνος, ὁ, qui eadem lingua utitur, concors, conſentiens.

Ὁμοχροίη, Jon. pro ὁμοχροία, coloris ſimilitudo. ab ὁμὸς, ſimilis, & χροιά, ας, ἡ, color.

Ὁμόψηφος, ὁ, ἡ, ſuffragii ferendi ſocius. ex ὁμὸς, ſimilis, & ψῆφος, ου, ἡ, calculus, ſuffragium.

Ὁμόω, unio, coire facio. ab ὁμὸς, ſimilis, par. Sed ὀμόω, juro, jurando comprobo, idem ac ὄμνυμι. f. ὀμόσω.

Ὄμφακες, αἱ, nom. pl. ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, & immatura. Galen.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, a, um, rotundus. epith. ſcuti. ab ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus.

Ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus, umbo, media pars agminis. q. ab ἀμφιελίσσω, circumvolvo. Eſt etiam umbilicus id cavum in ventre, ubi inteſtina circumvolvi incipiunt; ligamentum inteſtinorum. Vel ab ὅμοιος, & φαλὸς, umbo, inde umbilicus. Item ὀμφαλὸς, accipitur ab Ariſtotele pro poris, & meatibus in generatione piſcium. Sic etiam appellatur imum fici. Quin & in pomis, pyris, ſorbis, meſpilis, quod in ſummo umbilici modo deſcendit, ὀμφαλὸν Græci vocaverunt. ὀμφαλὸς χρυσοῦς, aureus umbilicus, pro ornatu libri. Lucian. Item ὀμφαλοὶ, οἱ ἐν τῷ ζυγῷ τρυπήματα, jugi foramina, ex quibus religantur habenæ. Euſtath. Ilia. ω.

Ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura. quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, cruda ad veſcendum. Hinc ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, vox divina, vaticinium, reſponſum a Deo datum, ſomniorum viſio. Iliad. β. ὀμφήεις, εντος, vocalis, divinus, fatidicus, Nonn. ὀμφηταὶ, vates, fatidici.

Ὁμωθῆναι, ſimilem factum eſſe, vel unitum, a. 1. inf. paſſ. ab ὁμόω, unio.

Ὀμώμοκα, Attica pro ὤμοκα, juravi, perf. activ. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὅμως, tamen, nihilominus. conjunct. disj. ὅμως μέντοι, verumtamen. Sed ὁμῶς, ſimul, Poet. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως.

O N.

Ὄν, ὄντα, quem, acc. ſing. ab ὃς, qui.

Ὂν, ens, exiſtens, præſ. part. n. g. ab ὢν, οὖσα, ὄν. ab εἰμὶ, ſum.

Ὄναγρος, ὁ, ὄνος ἄγριος, onager.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, adjutus fuerim, per ſync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. med. verbi ὄνημι, juvo, proſum.

Ὀνάμαι, vitupero. ab ὄνομαι.

Ὀνάμενος, ὁ, qui fructum percepit, per ſyncop. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. med. verbi ὄνημι, juvo. Alii volunt eſſe præſ. part. ab ὄναμαι.

Ὄναρ, τὸ, ſomnium, inſomnium, ἐνύπνιον. Item ὄναρ, adv. in ſomnis, per quietem. Plato de rep. κατ' ὄναρ, in ſomnio. ὄνειρος, ου, ὁ, q. ὄντως ἀργός. Somnia enim ut plurimum vana ſunt, in quibus res apparent, nec ſunt.

Ὀνάριον, ου, τὸ, aſellus, diminut. ab ὄνος, ου, ὁ, aſinus.

Ὀνασεῖ, juvabit, Dor. ſeu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνασῶ, deinde ὀνασεῖ, verbi ὄνημι, proſum.

Ὄνασθαι, frui, præſ. inf. ab ὄναμαι, vel a. 1. inf. med. per ſyncop. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὄνασις, ἡ, Dor. pro ὄνησις, uſus, utilitas. ab ὄνημι, juvo.

Ὀνάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. activ. verbi ὄνημι, juvo.

Ὀνείατα, pro ὀνήατα, τὰ, cibaria, commoda. ab ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum. Th. ὄνημι, proſum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. Th. ὄνημι. juvo, proſum.

Ὀνείδεα, & contracte ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, ους, τὸ, probrum.

Ὀνειδίζω, exprobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. aor. 1. ὠνείδισα. Th. ὄνειδος, ους, τὸ, probrum.

Ὀνειδίσας, ὁ, a. 1. part. act. at ὀνείδισας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. ὀνείδισον, aor. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

Ὀνειδίσεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi ὀνει-

ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνειδισμὸς, ὁ, ὁ, convitium. ab eodem them.

Ὀνειδίσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνειδιῶ, fut. 2. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὄνειδος, ϵος, τὸ, probrum, dedecus. q. ab ὀνῶ, vitupero. Alii ab ὄνος, aſinus, & εἶδος. Quibus enim dedecus redundat ex re aliqua, iſti vituperantur, & quaſi aſini videntur. Item ὄνειδος, laus, & gloria apud Eurip. hinc ὀνειδείδης, probroſus. ὀνεῖον, ſtabulum aſinorum. ὄνειον, Corinthi mons.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, inſomnia. ab ὄνειρος idem ac ὄναρ, ſomnium.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄναρ, ſomnium, & κρίνω, judico.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄνειρος, ου, ὁ, ſomnus. Thema ὄναρ, ſomnium, & πολέω, verſor.

Ὀνείρῳ, dat. ſing. ὀνείρων, gen. plur. ab ὄνειρος, idem ac ὄναρ, ſomnium.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὀνίνημι, juvo, proſum.

Ὀνήμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ab ὀνίναμαι. Th. ὀνίνημι, juvo.

Ὀνίνημι, juvo, utilitatem affero, proſum: item vitupero: fruor. Plato. cum acc. f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præſ. paſſ. ὀνίναμαι, ſeu ὄνημαι, juvor, fruor, cum pen. fut. 1. med. ὀνήσομαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. med. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas. ὀνήσιμος, ου, ὁ, utilis. ὀνοστὸς, ὁ, ὁ, vituperabilis.

Ὄνησα, Jon. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. ὄνησαι, fruere, a. 1. imperat. med. verbi ὀνίνημι, juvo, proſum.

Ὀνήσεαι, juvaberis, Jon. pro ὀνήσῃ, a. ſing. f. 1. med. ὀνήσομαι, verbi ὀνίνημι, juvo. ὀνήσει, erit emolumento, 3. ſing. fut. 1. act. Sunt qui exponunt per reficieris, & volunt Attice dici pro ὀνήσῃ, a. ſing. f. 1. med. ab ὀνίναμαι, juvor, fruor.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ, propr. nom. Gr. utilis.

Ὄνησις, εως, ἡ, fructus, juvamen, utilitas. Th. ὀνίνημι, juvo.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ, nomen propr. Lat. ferens opem, opitulator.

Ὄνησο, præſ. imperat. paſſ. ab ὀνίναμαι, fruor.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, Onetor. nomen propr.

Ὀνθυλεύω, ſtercore inquino.

Ὄνθος, ου, ὁ, ἡ, ſtercus, ſeu fimus jumentorum, propria aſini. ab ὄνος, aſinus.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, aſininus, a, um. ab ὄνος, ου, ὁ, aſinus.

Ὀνίνησι, juvat, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ὀνίνημι, idem ac ὄνημι. fut. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ὄνομαι, vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνόομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνομαι, vitupero.

Ὄνυμα, pro ὄνομα, nomen, Æolice ὄνυμα.

Ὄνομα, Poet. ὄνυμα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen, fama, celebritas, prætextus. q. a νέμω. quia unicuique rei nomen ſuum tribuitur. Nomine etiam juvamur ad rem cognoſcendam: ut poſſit eſſe ab ὄνημι, juvo, κατ᾽ ὄνομα, nominatim, adv. τοὔνομα, nomine. Hinc ὀνομάζω, nomino. ὀνομαστὸς, ὴ, ὸ, celebris, clarus. ἀνώνυμος, ο, ὁ, ἡ, obſcurus, ignotus. μετωνυμία, ας, ἡ, transnominatio, nominis pro nomine poſitio. ὁμώνυμος, α, ὁ, idem nomen habens. παρώνυμος, ο, ὁ, ἡ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen commune habens. συνωνυμία, æquivalentia. ψευδώνυμος, ο, ὁ, ἡ, nomen habens rei non reſpondens. ἐπονομάζω, cognomino.

Ὀνόμαζε, nominabat, Jon. pro ὠνόμαζε, 3. ſing. imperf. verbi ὀνομάζω, nomino.

Ὀνομάζω, nomino. 3. ſing. præſ. opt. ὀνομάζοι. præl. inf. ὀνομάζειν. f. 1. ind ὀνομάσω. p. ὠνόμακα.

Ὄνομαι, vitupero. ab ὄνημι.

Ὀνομαίνω, nomino, nominatim recenſeo, voco. f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. ſub. act. ὀνομήνω, quod quidam Attice dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, nomen.

Ὀνομάκριτος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ὀνόμαξα, ας, ε, Æol. & Poet. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. hinc ὀνομάξομαι, f. 1. med. Æol. verbi ὀνομάζω, nomino.

Ὀνόμασθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ab ὀνομάζω, nomino.

Ὀνόμασι. nominibus, dativ. plur. ab ὄνομα, nomen.

Ὀνομαστὸς, ῦ, ὁ, clarus, illuſtris, celebris, in plur. ὀνομαστοί. Sed ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, nominativus, a, um. ὀνομαστὶ, Poet. adv. nominatim. Th. ὄνομα, nomen.

Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Jon. ὀνομήνω, a. 1. ſub. activ. verbi ὀνομαίνω, nomino.

Ὄνος, ου, ὁ, ἡ, aſinus, a. quaſi ab ὄνημι, juvo. Item ὄνος, mola ſuperior: aliis etiam inferior. verſus, τὸ κατὰ ἄνδρας ἀλετῶν, Phavor. Pariter ὄνος primus numerus in teſſeris, qui & μονὰς dicitur, Poll. ſic inſtrumentum, quo nent mulieres, & devolvunt penſa, fuſus, Poll. Etiam vaſis genus, Ariſtoph. Comment. in Veſp. In quodam ludi genere, qui dicebatur ὀστρακίνδα, is dicebatur ὄνος, qui victus fuerat, & imperata facere cogebatur. Poll. ὄνος, & ὀνίσκος eſt piſcis apud Athen. lib. ζ. & Ariſtot. in Anim. hiſt. qui a Plinio aſellus vocatur, lib. 32. cap. 10. qui Galeno lib. 3. τῶν κατὰ τόπ. eſt inſectum exiguum, Latinis multipeda. Dioſcorides lib. 2. c. 57. ὄνον accipit pro locuſta, cui etiam nomen ὀνίσκος. Ariſtoteles autem μηχανικῶν lib. quæſt. 14. accipit ὄνον pro axe, & ὀνίσκον pro axiculo, ſucula, quæ & ὄνος dicitur.

Ὀνόσεται, vituperabit, 3. ſing. f. 1. med. gem. σσ, verbi ὀνόω idem ac ὄνημι, vitupero.

Ὀνοτὸς, ῦ, ὁ, vituperandus, in pl. n. g. ὀνοτά, ab ὄνημι, vitupero.

Ὀνοτάζω, carpo, convitior, vitupero.

Ὀνοτὸς, ὁ, ὁ, Poet. pro ψεκτὸς, ſeu μεμπτὸς, vituperabilis, contemptibilis. ab ὀνόω, ſeu ὄνημι, vitupero.

Ὀνοφορβὸς, ῦ, ὁ, qui aſinos paſcit, ac nutrit. ab ὄνος, aſinus, & φέρβω, paſco. p. m. πέφορβα.

Ὀνόω, f. όσω, idem ac ὄνημι, vitupero.

Ὄντα, exiſtentem, acc. ſing. part. præſ. ὢν, ὄντος, ὁ, ab εἰμὶ, ſum.

Ὅντινα, quemcumque, acc. ſing. ab ὅστις, ὅντινος, ᾧτινι. ab ὃς, & τὶς, aliquis.

Ὄντως, vere, plane, ſane. adv. ab ὢν, ὄντος, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis. δι᾽ ὀνύχων ἀκριβοῦν, ad unguem exigere, Plutarch. Eſt & onyx, gemma. Item ὄνυξ apud Athen. l. 11. ligneum poculum, alabaſtrum Horatio. Apud Dioſcor. l. 2. c. 10. Cornario auctore, ὄνυξ a quibuſdam vocatur unguis aromaticus. Plutarch. lib. de virtut. mulierum accipit pro unco anchoræ. Item ὄνυξ, unguis in roſa, pars candida folii floris, Dioſc. l. 1. c. 120. Apud Hipp. l. de ſuperfœtat. ὄνυξ eſt uncinus, quo impacto mortuus fœtus educitur.

Ὄνυχες, οἱ, ungues: item inſtrumenta, Herodot.

Ὀνῶνις, ὁ, herbæ genus.

O Ξ

Ὀξάλμη, ης, ἡ, muria acida, Ruell. acetum ſalſum, Plin. Dioſc. l. 1. c. 145.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta, f. g. ab ὀξὺς. Et ὀξέα, exponitur per acutum, in plur. n. g. pro ὀξεῖα, metri gratia, pro ὀξέων. Eſt & ὀξειᾶν, genit. plur. Dor. pro ὀξειῶν.

Ὀξεῖ, dat. ſing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, acutus. ὀξέεσι, dat. plur. Jon. pro ὀξέσι. ab ὀξεῖα, f. g.

Ὄξος, εος, τὸ, acetum: vir iracundus. Th. ὀξὺς, acutus.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, acutam cuſpidem habens, acutus, celeriter emiſſus: celeriter jaculans, aut celeriter jaculo percuſſus, Etym. ab ὀξὺς, acutus, & βέλος, τὸ, telum.

Ὀξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina, adeps.

Ὀξύθυμος, ο, ὁ, qui acerbo eſt animo, iracundus, iræ impatiens, cerebroſus. hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas, iracundia: ſordes.

Ὀξυθύμια, τὰ, erant piacula, atque expiationes quædam, quas, luſtratis ædibus, efferebant in trivio, Poll. A quibuſdam hac voce cruces intelliguntur, & ligna, ex quibus nonnulli ſtrangulabantur. Ariſtarch. apud Suid.

Ὀξύνω, acuo: item acidum reddo. f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

Ὀξυόεντι, dat. ſing. ab ὀξυόεις, εντος, ὁ, acutus, ſpinoſus. Th. ὀξύς.

Ὀξυρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, dicitur & ὀξυῤῥοπὴς, & ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ, qui celeriter repit, ac movetur, celer, velox.

Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, a, um, velox. genit. ὀξέος.

Ὀξύσχοινος, ο, acutus juncus, juncus marinus, Plin. ex ὀξὺς, acutus, & σχοῖνος, ο, ἡ, juncus.

Ὀξύτερος, ο, ὁ, & in f. gen. Jon. ὀξυτέρη, acutior, compar. ab ὀξὺς, acutus.

Ὀξύτομος, ο, ὁ, acute ſecans, acutus. ab ὀξὺς, acutus, & τέμνω, ſeco.

O O

Ὄου, Poet. pro ὅ, cujus. ab ὅς, qui.

O Π

Ὄπ᾽, pro ὄπα, vocem, ſonum, acc. ſing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ὄπα, Doric. pro ὅπῃ, vel ὅπως, ubi? quomodo?

Ὀπαδέω, pro quo Homer. ὀπηδέω, ſequor, adſum, procedo, opitulor. Thema ὀπάζω.

Ὀπαδὸς, ῦ, ὁ, aſſecla, comes. Dicitur & ὀπηδὸς, & ὀπάων, Poet. Th. ὀπάζω, comitem do.

Ὀπάζω, perſequor, ſequi jubeo, comitem do, præbeo. q. ab ἕπομαι, ſequor. Hinc ὀπαδὸς, & ὀπηδὸς, ῦ, ὁ, comes, aſſectator.

Ὀπάζομαι, a perſequente urgeor, comitem accipio. hinc ὀπαζόμενον, auctus, præſ. part. paſſ. ab ὀπάζω.

Ὀπανίκα, Doric. pro ὁπηνίκα, quando.

Ὄπασα, ας, ε, Jon. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. ὀπάσαι, a. 1. inf. act. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. act. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὀπάσσαιτον, præbeas, a. 1. opt. activ. gemin. σσ. ſic ὀπάσσει, 3. ſing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὄπατρος, per ſync. pro ὁμόπατρος, ab ὀπάτωρ, pro ὁμοπάτωρ, eodem patre genitus, ab ὁμὸς, ſimilis, & πατὴρ, pater.

Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, miniſter, aſſectator, comes. Th. ὀπάζω, ſequi jubeo. Alii ὀπάων legunt, q. ab ἕπω, ſequor.

Ὅπερ, quod, ex ὅ, & περ.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, Jon. pro ὀπάων. quod vide.

Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, per quod videri poteſt. q. ab ὄπτομαι, video; vel ὄψ, oculus.

Ὅπη, ubi, quo? quomodo? quaſi ab ὅς, qui.

Ὀπηδεῖ, comitatur, 3. ſing. præſ. act. ab ὀπηδέω. Th. ὀπάζω, comitem do.

Ὁπηνίκα, quando. Ex ὅπη, & ἡνίκα, quum, quando.

Ὀπὶ, voci, dat. ſingul. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ὀπίζετο, curabat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ὀπίζομαι, curo, revereor. hinc ὀπιζόμενον, præſ. part. Thema ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.

Ὄπιθεν, retro, poſt, Jonic. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorſum.

Ὄπιν, acc. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura, ira.

Ὀπιπτεύοντ᾽, pro ὀπιπτεύοντα, ſpectantem, acc. ſing. part. præſ. ab ὀπιπτεύω, circum-

cumſpicio, per redupl. ab inuſitat. ὀπτέω. Th. ὄπτομαι, video.

Ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina, cura. q. ab ἕπομαι, ſequor. Hinc ὀπίζομαι, caveo, revereor: item caveo, rependo. ὀπιδνὸς, reverendus.

Ὀπισαμβὼ, itio retrograda. ab ὀπίσω ἀμβαίνω, id eſt, ἀναβαίνω.

Ὄπιθεν, pone, a tergo, adv. Th. ὀπίσω, retro.

Ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας, retro mortales ſequens gloriatio laudis. Poſt mortem enim nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud poſteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, boves præpoſtere paſcentes. ab ὄπισθεν, a tergo, & νέμω, paſco.

Ὀπισθοφανῶς, retrorſum, adv. ex ὀπίσω, retro, & φαίνω.

Ὀπίσσω, Poet. pro ὀπίσω, retro.

Ὀπίστερος, poſterior. ὀπίστατος, poſtremus. ab ὀπίσω.

Ὀπίσω, retrorſum, retro, poſt, adv. cum gen. item ſine caſu, τὰ ὀπίσω, ſc. ὄντα, quæ retro ſunt. ὄπισθεν, a tergo. q. ab ἕπομαι, ſequor retro.

Ὅπλα, τὰ, inſtrumenta, ab ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ὅπλεα, acc. ſing. ab Ὅπλευς, έως, ὁ, nom. propr. viri.

Ὁπλίσθαι, præſ. inf. ab ὅπλομαι, armor. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ὁπλέων, Jon. pro ὁπλῶν, gen. plur. ab ὁπλὴ, ungula. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Ὁπλίζω, armo. f. ίσω. p. ὥπλικα. præſ. paſſ ὁπλίζομαι, armor. præſ. inf. ὁπλίζεσθαι, a. 1. med. ὡπλισάμην, ω, ατο. a. 1. imper. med. ὅπλισαι, ἀσθω, & in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον, arma.

Ὁπλισόμεσθα, armemur, 1. plur. f. 1. med. Poet. ab ὁπλίζω, armo.

Ὁπλότες, ο, ὁ, Poetic. pro ὁπλιστικὸς, ῦ, ὁ, vel ὡπλισμένος, armatus. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Ὅπλον, ου, τὸ, vel τὰ ὅπλα, arma, inſtrumenta quævis, quæ ſunt armorum loco. Hinc ὁπλέω, & ὁπλίζω, armo, inſtruo, ὁπλισμὸς, ῦ, ὁ, & ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. ὁπλίτης, ου, ὁ, & ὁπλιστὴς, ῦ, ὁ, armatus. ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. πάνοπλος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus militis tegens.

Ὁπλοτεράων, juvenum, genit. plur. Æol. pro ὁπλοτέρων, f. g. ab ὁπλότερος, junior.

Ὁπλότερος, ου, ὁ, junior, poſterior, recentior. ὁπλότατος, minimus natu. Dicitur de iis, qui arma ferre poſſunt. Th. ὅπλον, arma.

Ὁποδαπὸς, ῦ, ὁ, cujas, ex qua regione. ex ὅπου, ubi, & δάπεδον, ου, τὸ, ſolum.

Ὅποι, quo. vide ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, idem ac οἷος, citra interrogationem.

Ὀπὸς, ῦ, ὁ, lacteus ſuccus, humor, coagulum. q. ab ὀπῆ, unde fluit. Poſſit & ὀπὸς eſſe a πίω, bibo. Succus enim eſt ποτόν τι. Eſt autem ὀπὸς, ſuccus ſponte manans: χυλὸς, expreſſus ſuccus. Hinc ὄπιον, ου, τὸ, opium, ſuccus lacteus ex ſcapo papaveris.

Ὁπόσην, acc. ſing. f. g. ὁπόσα, plural. n. g. ab ὁπόσος, quotus, quantus.

Ὁπόσος, & Poet. ὁππόσος, ου, ὁ, quotus, quantus. quod a πόσος, & hoc ab ὅσος, quantus.

Ὁπόταν, quum, quoniam, quando, quandocunque, pro ὁπότε, & ἄν, ubi.

Ὁπότε, & Poet. ὁππότε, quando, citra interrogationem, adverb. idem ac ὅτε.

Ὁπότερος, ὁ, uter, uterlibet, alteruter, quilibet infinite, ut πότερος, uter, interrogative, a πῶς, quomodo? Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, qui.

Ὅπου, ubi, infinite, idem ac ubi, qua, quum. Interdum aliquando, quando, ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, ὅπου ἄν, ubique, Xenoph.

Ὅππα, Doric. pro ὅππη, & hoc pro ὁπόθεν, unde. Th. ὅτε, quando.

Ὅππη, Poetic. pro ὅπη, ᾗ ὅπου, quo, hic. Lucian. de luctu.

Ὀππόκα, Doric. pro ὁππότε, quando.

Ὅππως, pro ὅπως, vide ὅπως. Sic ὁππότερος, pro ὁπότερος, Poet. Sic ὁπποτέρην, utram, acc. ſing. f. g. ὁπποτέροισι, dat. plur. Jon. & Poet.

Ὀπταλέος, ου, ὁ, aſſatus. Hom. in Iliad. Th. ὀπτάω, aſſo.

Ὀπτάνω, video. Ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, apparitio, quæ fit καθ' ὕπαρ, viſio, aſpectus, conſpectus. ab ὀπτάνω, video.

Ὀπτάω, torreo, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα. perf. paſſ. ὤπτημαι, σαι. Hinc ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa torrendi actio. ὀπτὸς, ῦ, ὁ, aſſus, toſtus.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, ὁ, q. ab ὀπτέομαι, pro ὀπτάομαι, præſ. part. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτῆ, Dor. pro ὀπτᾷ, ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1 part. paſſ. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτήσωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀπτάω, torreo.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὄπτομαι, video, videor, appareo. fut. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται. a. 1. paſſ. ὤφθην, ης, η. f. 1. paſſ. ὀφθήσομαι. a. 1. med. ὠψάμην. a. 1. ſub. med. ὄψωμαι. q. ab ὤψ, oculus. Hinc ὄμμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectaculum; item oculus. ὄψις, εως, ἡ, viſus. ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. ὀπτικὸς, ῦ, ὁ, viſorius, ὀπτασία, ας, ἡ, viſio. ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus. ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus. ὄσσομαι, video. ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσε, τὸ, oculus. διόπτρα, ας, ἡ, inſtrumentum ad explorandas dimenſiones. ἐπόπτης, ου, ὁ, inſpector. ἔποψις, εως, ἡ, inſpectio. αὐτόπτης, ου, ὁ, qui ſuis oculis aliquid vidit. αἴθιοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, ſeu rutilus. αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, caprinus oculus, vitium oculi. γλαύκωψ, ωπος, ὁ, glaucos oculos habens. γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, fœm. Minervæ epitheton. δυσωπία, ας, ἡ, pudor, moroſitas. μέτωπον, ου, τὸ, frons. μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, luſcioſus. μυωπάζω, ſum luſcioſus, cæcutio; item connivo. πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, item perſona. σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ, triſtem vultum gerens. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. ὕσσωπος, ου, ὁ, vel ὕσσωπον, ου, τὸ, hyſſopus.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, aſſus, a, um, toſtus. Th. ὀπτάω, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. ſingul. ab ὀπτὸς, aſſus.

Ὀπυίω, ineo, coeo, uxorem habeo. imperf. ὤπυιον, ες, ε. præſ. paſſ. ὀπυίομαι, ineor: in matrimonio habeor. q. ab ὀπὸς, vel ὀπή.

Ὄπωπα, vidi, p. m. Att. pro ὦπα. hinc ὀπώπειν, εις, ει, pluſq. perf. med. ab ὄπτομαι, video. hinc ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus, vultus.

Ὀπώπει, Jonic. pro ὠπώπει, pluſq. perf. med. vide ὄπωπα. hinc ὀπώπεσαν, Jon. pro ὠπώπεσαν, 3. plur. pluſq. perf.

Ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus: melioris corticis fructus: poma inter æſtatem, & autumnum provenientia, ut notat Marcell. 3. fructus autumnales: uvas maturiores, q. ὀπῶν ὥρα, ſeu ὤρα, tempus, & cura ſuccorum, quia tunc fructus maturi ſunt. aliis ὀψὲ ὥρα, tempus ſerum anni. aut quia in autumno eſt ὀπῶν ὤρα, cura fructuum, qui tum colliguntur. ἐν ἀρχῇ τῆς ὀπώρας, & περὶ τὴν ὀπώραν, ineunte autumno. Ariſt. l. 9. anim. Dioſcor. πεπαίνειν τὴν ὀπώραν, fructum coquere, quod de uvis dixit Xenophon. Hinc ὀπωρινὸς, ῦ, ὁ, autumnalis.

Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. ſingul. fut. 1. activ. verbi ὀπωρίζω, fructus autumnales, ſeu poma colligo. Sic & ὀπωριζόντι, Dor. ſeu Æol. pro ὀπωρίζοντες, quod Atticum eſt pro ὀπωριοῦντες, nom. plur. fut. 1. part. act. a Th. ὀπώρα.

Ὀπωρινὸς, ῦ, ὁ, autumnalis. ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Ὅπως, ut, quomodo; conjunct. ex Th πῶς, adv. quomodo? Hinc & ὁπωσοῦν, quomodocunque.

Ο Ρ.

Ὁρᾷ, videt, 3. ſing. præſ. ab ὁράω, video. Sed ὅρα, præſ. imperat. act. ὁρᾶν, præſ. inf. ὁρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ.

Ὅραμα, ατος, τὸ, viſio, quæ fieri ſolet κατ' ὄναρ ſpectaculum. ab ὁράω, video.

Ὄραμνος, frons, ramus. q. contracte pro ὀρεθάμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, rhamnus ſpinoſus frutex.

Ὁρῆν ἀλκὰν, Doric. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ὅρα βλέπειν ἀνδρείαν, ſpectare fortitudinem. Pro quo in proſa diceretur, πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, bellicum robur aſpectu præ ſe ferre; oculis, vultuque Martem ſpirare.

Ὀρανὸς, ῶ, ὁ, Æolic. pro οὐρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum.

Ὁρᾶται, ſpectat, 3. ſingul. præſ. med. ὁρᾶτο, 3. ſing. imperf. med. Jon. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, video.

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, viſibilis, aſpectabilis.

Ὁράω, video, cerno, intelligo. præſ. imperat. ὅρα, ὅρη, imperf. Att. ἑώρων, ἑώρων. f. άσω. p. ὥρακα, & Attic. ἑώρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. pluſq. perf. ind. activ. ἑωράκειν, εις, ει. perf. paſſ. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Doric. pro ὀργὴ, ira.

Ὀργάζω, mollio, concupiſco, tempero, miſceo, irrigo. Galen.

Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva, quæ & ἐργάνη. ab ἔργον, quia textrix.

Ὄργανον, ου, τὸ, inſtrumentum, ferramentum, vel opus: inſtrumentum muſicum: torcular. Ariſtoteles ὄργανον Dialecticam vocat, quod totius Philoſophiæ inſtrumentum, & quaſi manus ſit. Hinc ὀργανικὸς, ῦ, ὁ, inſtrumentalis. ὀργανικῶς, inſtrumentaliter.

Ὀργὰς, άδος, ἡ, locus, vel lucus Deo ſacer: vinea in Epigr.

Ὀργάω, appeto impatienter, ſum ad libidinem propenſus. ὀργᾷ πρὸς ὁμιλίαν, ſtimulatur ad Venerem, Ariſtot. lib. 3. Anim. Hinc ὀργάζω, inſtigo, incito; item ſubigo, mollio.

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira, pœna, animi inclinatio, ſtudium: impetus coeundi, quaſi ab ὀρῶ, incito, & ἄγω, impello, quia eſt impulſus quidam animi. Sophocl. in Ajace adhibet pro moribus. Hinc ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus, ὀργίζω, irrito. ὀργίζομαι, iraſcor.

Ὀργὴ, etiam Jonibus ſignificat picem. An ab ὀρέγεσθαι, quia poteſt extendi? ὀργάζω, pico.

Ὄργια, ων, τὰ, Orgia, ſacra Liberi, & cujuſvis Dei myſteria. q. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργιάζω, Orgia celebro.

Ὀργίζω, ad iram incito, laceſſo, facio iraſci. f. ίσω, p. ὤργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, iraſcor, cum dativ. præſ. inf. ὀργίζεσθαι. aor. 1. paſſ. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. ὀργισθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὀργιζώμεσθα, 1. plur. præſ. ſub. paſſiv. ab ὀργίζω, ad iram provoco.

Ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus, ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia. Th. ὀργὴ, ira.

Ὀργισθῇς, iratus fueris, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, iraſcor. perf. ὤργισμαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, menſura ſex pedum, paſſus, ulna. q. ab ὀρέγω, extendo, & γυῖον, pes. eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ὀρέγεσθαι, præſ. inf. paſſiv. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſiv. ab ὀρέγω, extendo.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, paſſus, ab ὀρέγω, extendo.

Ὀρεγνὺς, ύντος, ὁ, porrigens, præſ. part. activ. ab ὀρέγνυμι, ſeu ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέγω, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα. aor. 1. ὤρεξα. præſ. med. ὀρέγομαι, appeto, cum gen. f. 1. med. ὀρέξομαι. a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, η. aor. 1. med. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus.

Ὀρέων, Dor. pro ὀρῶν, gen. plur. ab ὄρος, εος, ους. Vel ab ὄρειος, ου, ειον, montanus, quod ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρείγανον, ſeu ὀρίγανον, ου, τὸ, origanum,

herbæ

Digitized by Google

herbæ nomen. q. ab ὄρος, mons, & γάνος, gaudium. In montoſis enim, & clivoſis locis amat naſci.

Ὀρεινός, ἡ, όν, montanus, a, um. hinc ὀρεινή, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, montana regio. Th. ὄρος, ους, τό, mons.

Ὀρεῖται, 3. ſing. fut. 2. med. ὀροῦμαι, ῇ, εῖται, ab ὄρω, excito, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ὀρειχάλκοιο, gen. Jon. ab ὀρείχαλκος, ου, orichalcum, æs montanum. ab ὄρος, εος, τό, mons, & χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Ὀρεκτός, ή, όν, porrectus. Them. ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέξαι, porrigere, a. 1. inf. act. ὀρέξασθαι, a. 1. inf. med. ὀρεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ὀρέξῃ, 3. ſingul. a. 1. ſub. act. ejuſdem them.

Ὄρεξις, εως, ἡ, libido, appetitus. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, quod vide.

Ὀρέοντο, ruebant, Jonic. & Poetic. Pleonaſm. τοῦ ε, pro ὤροντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὄρω, excito.

Ὄρευς, gen. ſingul. ab ὄρος, εος, τό, mons.

Ὀρεσκῴοισι, montanis, dat. plur. ab ὀρεσκῷος, per ſyncop. pro ὀρεσκήνοος, ου, in montibus degens. ab ὄρος, εος, τό, mons, & κέω, ſeu κεῖμαι, jaceo.

Ὄρεσσι, montibus, dativ. plur. Poet. ab ὄρος, εος, τό, mons.

Ὀρεσινόμος, ου, ὁ, ἡ, in montibus paſcens. ex ὄρος, εος, τό, mons, & νέμω, paſco. p. m. νένομα.

Ὀρέστης, ου, ὁ, Oreſtes, nom. propr. acc. ſing. Ὀρέστην.

Ὀρεύς, Jonic. οὐρεύς, έως, ὁ, ἡ, mulus, mula. ab ὄρος, mons, quod ad opera montana ſit idoneus. Sed ὄρεος, Dor. pro ὄρους, τοῦ, ab ὄρος, τό, mons.

Ὀρέω, Jonic. pro ὁράω, video. ſic ὀρέει, pro ὁρᾷ, 3. ſing. ind. præſ.

Ὅρη, Dor. pro ὅρα, vide, præſ. imper. ab ὁράω.

Ὄρηαι, movearis, Jonic. pro ὄρῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſiv. verbi ὄρομαι. in ſub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ. Them. ὄρω, excito.

Ὁρῇς, Dor. pro ὁρᾷς, ſic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. ſing. & plur. præſ. ind. activ. verbi ὁράω, video.

Ὄρηται, orta fuerit, 3. ſingul. ſub. paſſ. vel ut alii, aor. 2. ſub. med. verbi ὄρομαι.

Ὁρῆτε, videtis, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. plur. præſ. ind. verbi ὁράω, video.

Ὄρθαι, motum eſſe, per ſyſtolen Jonic. pro ὦρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, excito. futur. ὀρῶ. perf. paſſiv. ὤρμαι, σαι, ται.

Ὀρθαί, nom. plur. f. g. ab ὀρθός, ή, όν, rectus, a, um.

Ὀρθῶν, Dor. ſeu Æol. pro ὀρθοῦν, præſ. inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός, rectus.

Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, procerorum, gen. plur. ab ὄρθιος, arduus.

Ὄρθιος, α, ον, ὁ, ἡ, arduus, in altum tendens, arrectus, acclivis. ὀρθίαι τάφροι, rectæ foveæ. Theophr. ὀρθίας εἶμι πορείας, ſum ardua via. hinc ὄρθιον φωνεῖν, altum clamare. ὄρθιον ὠρύσασθαι, vehementer vociferari. Th. ὀρθός.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ, qui rectum conſilium ſuppeditat. Ab ὀρθός, rectus, & βουλή, conſilium.

Ὀρθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicia dans: veridicus. Thema δίκη, jus.

Ὀρθοκραιρᾶν, gen. plur. Dor. pro ῶν, f. g. ab ὀρθόκραιρος, α, ον, cornua erecta habens, rectum caput, vel erectas antennas, Homer. in Iliad. ex ὀρθός, rectus, & κραίρα, ας, ἡ, caput, antenna.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ, qui vera vaticinatur: veridicus vates. ab ὀρθός, rectus, & μάντις, vates.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico. ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, recto pede progrediens. ex ὀρθός, rectus, & πούς, pes.

Ὀρθόπολις, ιδος, ὁ, erigens, & ſervans civitatem. Epithetbon boni Principis.

Ὀρθός, ή, όν, rectus, a, um, ſtans, erectus: verus. ὀρθότερόν ἐστι λέγειν, Cicero vertit, dictu verius, & melius. Hinc ὀρθῶς, recte. ὀρθόω, erigo; item tectum facio. κατορθόω, erigo, inſtauro; item feliciter rem gero. κατόρθωμα, ατος, τό, res feliciter geſta. κατόρθωσις, εως, ἡ, felix rei ſuſceptæ adminiſtratio. ὀρθίπαλξ, ſternax equus.

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte ſeco, divido, diſtribuo. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα. ab adject. ὀρθότομος, ου, ὁ, ἡ, recte ſecans.

Ὀρθοῦν ὕμνον, erigere hymnum, pro carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.

Ὀρθρεύω, mane ſurgo. ab ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum. ὀρθρευοίσᾳ, Doric. pro ὀρθρευούσῃ, mane vigilanti, dat. ſingul. part. præſ. f. g.

Ὀρθρίζω, diluculo venio, mane ſurgo, vigilo. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω præt. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὀρθρινός, ή, όν, matutinus, a, um.

Ὄρθριος, α, ον, matutinus, ſummo mane veniens. ejuſdem them.

Ὀρθρίσαντος, a 1. part act. verbi ὀρθρίζω.

Ὀρθριῶ, vigilabo, Attic. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. activ. verbi ὀρθρίζω, vigilo.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane lugens, quiritans, Heſiod. ab ὄρθρος, ου, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, f. ήσω, gemo.

Ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum, quia nos ad opera ὀρθοῖ, erigit, ſeu excitat. περὶ ὄρθρον, circa auroram, Thucyd. Hinc ὀρθρινός, ή, όν, & ὄρθριος, α, ον, matutinus.

Ὄρθῳ, dat. ſing. ab Ὄρθος, ου, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῇ, feliciter ſuccedat, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi ὀρθόω, rectum facio.

Ὀρθώσαις, Æol. pro ὀρθώσας, a. 1. part. activ. verbi ὀρθόω, erigo. Thema ὀρθός, rectus.

Ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθός, rectus.

Ὁρίζω, definio, ſtatuo, æſtimo: metior. fut. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, conſtitui. præſ. paſſ. ὁρίζομαι. perf. paſſiv. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus. a. 1. paſſ. ὡρίσθην. a. 1. part. paſſ. ὁρισθείς, έντος, ὁ, declaratus. Thema ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὀρίτροφος, ου, ὁ, Poet. pro ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, in montibus enutritus. Th. ὄρος, εος, τό, mons.

Ὀριμαλίδες, ων, αἱ, montana poma. Theocr. Edyl. 5. ab ὄρος, εος, τό, mons, & μᾶλα, Dor. pro μῆλα, poma.

Ὀρίναις, moveres, 2. ſing. a. 1. opt. act. ab ὀρίνω, concito. præſ. inf. ὀρίνειν. Thema ὄρω, excito.

Ὀρίνετον, commovent, dual. præſ. indic. act. ὀρίνω, commoveo.

Ὀρίνω, excito, commoveo, turbo, fut. νῶ. præſ. inf. ὀρίνειν. Th ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω, Æol.

Ὅριον, ου, τό, finis, terminus. hinc in plur. τὰ ὅρια, ων, fines. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὁρίσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel aor. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, definio.

Ὀριγνάομαι, appeto, cupio.

Ὁριῶ, definiam, Att. pro ὁρίσω, fut. 1. act. verbi ὁρίζω. Sed ὁρίων, gen. plur ab ὅριον, finis.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem ac ἑρκάνη, ſeptum: ſagena, rete. ab εἴργω, includo.

Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium, aut vinarium. ab εἴργω, coerceo, contineo. Continet enim liquida.

Ὀρκήσομεν, Gen. 34 verſ. 16. leg. ἀρκέσομεν, ab ἀρκέω, ſufficio; an οἰκήσομεν, f. 1. ab οἰκέω, habito?

Ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. fut. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, ου, ὁ, juramentum.

Ὅρκιον, ου, τό, fœdus juramento ſancitum. ὅρκιοι θεοί, Dii, qui jurejurando interſunt. Æſchines.

Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum, ſacramentum.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, & ὁρκωμόσιον, τό, jusjurandum, Plato in Phæd. ὁρκωμόσια, τά, ſacrificia, in quibus feriebantur fœdera.

Ὁρκωμότος, ὁ, jurejurando abſtrictus.

Ὁρμαθός, οῦ, ὁ, ordo, ſeries, catena: latibulum, q. ab ἁρμόζω, apto. poſſit etiam referri ad εἴρω, ſero, ordino. unde εἱρμός, ſeries.

Ὁρμαίνω, in animo cogito, agito, moveo: impetu feror, ruo. f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμή, impetus.

Ὄρμαιν ποτὶ τηλαυγὲς κλέος, θεῶν σὺν παλάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindar. loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem fere ac ὁρμάω, & ſignificat proficiſcor.

Ὅρμασται, adaptatum eſt, 3. ſingul. perf. paſſiv. per metathesin literarum pro ἅρμοσται, Jon. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ἥρμοκα. perf. paſſ. ἥρμοσμαι, σαι, σται, Th. ἄρω, apto.

Ὁρμάω, ῶ, ruo, irruo, impetu feror, prorumpo. f. ήσω. p. ὥρμηκα, aor. 1. ὥρμησα. perf. paſſ. ὥρμημαι. Them. ὁρμή, impetus.

Ὁρμέατο, Jonic. pro ὥρμηντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὁρμάω, irruo. Sic ὁρμεώμενος, ruens, Jon. pro ὁρμώμενος, præſ. part. paſſ.

Ὀρμενίδαο, genit. Æol. pro ου. ab Ὀρμενίδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ὄρμενος, per ſyncopen pro ὀρόμενος, qui citatu impetu fertur, concitatus, præſ. part. paſſ. verbi ὄρω, excito. Eſt & ὄρμενος, caulis braſſicæ, qui vere ὄρνυται, vel ὁρμᾶται, id eſt, cum impetu germinat.

Ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus, alacritas, appetitus animi. quaſi ab ὄρνυμαι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, fut. ήσω, impetu feror, irruo.

Ὁρμηθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. paſſ. Jon. ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.

Ὅρμημα, ατος, τό, impetus. Thema ὁρμή, impetus.

Ὁρμήσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. fut. ήσω.

Ὁρμιά, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus, linum, linea piſcatoria ſetis equinis texta, hamus. q. ab εἴρω, necto. Varinus ab ὅρμος, id eſt, ἀσφάλισμα, firmitas, quod ad eam hamus firmetur.

Ὁρμίζω, naves in ſtationem ſubduco: invado, impello. hinc ὅρμισις, ἡ, quies in portu. ab ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium, portus: monile.

Ὅρμινον, ου, τό, herba marrubio ſimilis. q. ab ὁρμάω, incito.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, parvum monile. Th. ὅρμος, monile.

Ὅρμος, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; item ſtatio navium. q. ab εἴρω, necto. In catena enim pars parti annectitur. vel ab ὅρμα, ſtabilimentum. Hinc ὁρμέω, ſtationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco.

Ὀρνίθιον, ου, τό, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.

Ὀρνιθάρια, τά, aviculæ, Ariſtoph.

Ὀρνιθοπωλεῖον, τό, locus, ubi aves venduntur.

Ὀρνιθοπώλης, ου, ὁ, avium venditor.

Ὀρνιθοσκοπέω, augurari.

Ὀρνιθοσκόπος, ὁ, augur.

Ὀρνιθόω, in avem muto.

Ὀρνιθευτής, ὁ, auceps.

Ὄρνιθας, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, acc. ſing. ὄρνιθα.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium, ab ὄρνις, avis, & θήρα, ας, ἡ, venatio. Th. θήρ, ὁ, fera.

Ὄρνιξ, χος, ὁ, Dor. pro ὄρνις, avis.

Ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales: gallina: augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος, παρὰ τὸ ὀρνύειν, ὃ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuoſe ſe movet, volando alte ſe extollit. proprius eſt ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνιθίας, ου, ὁ, tempeſtas: hyems.

Ὄρνισι, dat. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ, avis.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus inſidias ſtruit, ὁ τοῖς ὄρνισι λόχον τιθείς. Ab ὄρνις, ἡ, avis, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.

Ὄρνυμαι, excitor, ſurgo. ab ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, movere, Dor. pro ὀρνύναι, præſ. inf. act. ὀρνυμένοιο, pro ου, gen. Jon. præſ. part. paſſ. verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὄρνυσθε, concitamini, 2. plur. præſ. imperat. paſſ. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύω, Poet. moveo, incito. idem ac ὄρω, excito.

Ὄροβος, ου, ὁ, orobus, ervum, leguminis genus. Dioſc. lib. 2. cap. 133. q. ab ἐρέπτω, edo. quia frequenter in cibum venit.

Ὀρωρυῖα, quæ porrexit, perf. part. med f. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὤρωγα. perf. part. med. ὠρεγὼς, υῖα, & ſyſtole Jonica ὀρωρυῖα.

Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, ſurculus, ramuſculus: q. ῥαδαμνὸς, quia facile frangitur, & domatur, quia ramus tener. vel quia ἐν ὄρει διαμένει, in monte permanet.

Ὀροδεμνιάδες, nymphæ Oreades. Item apes. quia ἐν ὄρει δέμνια habent. aut ab ὀρεδεμνιάς.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, terminus poſitus. q. d. θέσις τοῦ ὅρου, poſitio termini.

Ὀροθύνω, idem ac ὄρω, vel inde flexum, vel compoſitum ex ὄρω, & θύνω, ut ſit, concito ruendo.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα, poma montana.

Ὀρόσπιτον, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, montes? Eſt herba, quæ ictericis in balneo luridum colorem detrahit. Galen. l. 9. κατὰ τόπ.

Ὄρος, εος, τὸ, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo: eſt enim erecta in tumorem terra. Hinc ὀρεινὸς, ὁ, ὁ, & ὄρειος, α, ὁ, καὶ ἡ, montanus, montoſus.

Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, meta. ab ὁρῶ, video. Termini enim ſignari ſolent, ut ſint ὁρατοὶ, viſibiles. vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁρισμὸς, ου, ὁ, definitio. περιορίζω, termino, circumſcribo. περιορισμὸς, ου, ὁ, determinatio, diſtincta rerum explicatio.

Ὀροσάγγαι, Perſarum lingua vocantur homines de rege bene meriti, Herodot l. 8.

Ὀρούσαν, irruerant, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. pro ὤρουσαν. Sed ὀρούσας, præcipitans, pro ὁρμήσας, a. 1. part. act. f. g. ab ὀρούω, irruo. Th. ὄρω, concito.

Ὀρούω, irruo, gradu concitato feror. f. ούσω. p. ὤρουκα. Th. ὄρω, concito.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, faſtigium, culmen, contignatio, lacunar, tectum. Item arundo aquatica tectis ſtruendis apta. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

Ὀρόων, Poet. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες, pro ὁρῶντες, præſ. part. act. verbi ὁράω, video. f. άσω. p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα.

Ὀρόωντι, Doric. pro ὁρῶσι, ſeu ὁρῶντι, vident, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρόωτε, videretis, Poetic. pro ὁρῷτε, 2. plur. præſ. opt. activ. verbi ὁράω. præſ. opt. ὁράοιμι, ῷμι.

Ὀρπετὸν, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, ut τὸ ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρπηκα, ſtimulum, ramum, accuſat. ſingul. ab ὄρπηξ, ramus.

Ὄρπηξ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, ſtolo, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus. q. ab ἕρπω, quia ex arbore prorepit.

Ὄῤῥ' οἱ, Poet. pro ὄφρα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, ultima pars ſpinæ, in quam vertebræ deſinunt, in avibus maniſeſtior, quam in homine. ab ὄῤῥος, & πυγή.

Ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, ſerum lactis. Dicitur & ὀρὸς, οῦ, ὁ. q. ab ἐῤῥύω, ſeu ῥέω, fluo. Sed ὄῤῥος, ου, ὁ, linea, quæ ſcrotum medium interſecat. Et facit oſſis extremum. q. ab οὐρά, cauda. Item metus. Hinc ὀῤῥωδέω, metuo.

Ὀῤῥωδέω, metuo. ab ὄῤῥος. quod vide.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, concito. fut. Æol. ὄρσω.

Ὄρσεο, ſurge, Jon. pro ὄρσου, præſ. imperat. verbi ὄρσομαι. quod Thema Poetæ finxerunt a fut. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, excito.

Ὄρσῃς, provoces, a. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄρω. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ, Poet. horriſonus, vel qui ſtrepitum excitat, ciens tonitrua, apud Pind. ὁ ὄρσων κτύπον.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, Orſilochus, nomen proprium.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, excitator nubium, Jovis epitheton. ab ὄρω, excito, fut. ὄρσω, & νέφος, nubes.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ, ἡ, quatiens ſolum. ab ὄρω, quaſſo, & πέδον, τὸ, ſolum.

Ὄρσο, per ſyncopen pro ὄρσεο, & hoc Jon pro ὄρσου, præſ. imperat. paſſ. a præſ act. ὄρσω, quod a fut. 1. formatum verbi ὄρω.

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æolic. pro comm. ὀρσοτριαίνης, & Doric. ὀρσοτριαίνας, genit. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνου, agitator tridentis. Epitheton Neptuni. ab ὄρω, excito, & τρίαινα, ης, ἡ, tridens.

Ὄρσω, concitabo, fut. Æol. verbi ὄρω.

Ὀρτάζω, Jon. pro ἑορτάζω, diem feſtum celebro.

Ὀρταλὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallina quaſi ab ὄρω, in altum erigo. ὀρταλὶς βοσκὰς, cortalis gallina, Nicand. Hinc ὀρταλίζω, incipio alas quatere, & volatum tentare. ὀρτάλιχος, ου, ὁ, avis pullus.

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἑορτὴ, ἡ, dies feſtus.

Ὀρτυγία, ας, ἡ, Ortygia, olim inſula, poſtea facta continens.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitetur. Malo ab ὄρω, & τίκτω, quod ad gignendum excitata avis. Semine abundat, & libidinoſa eſt.

Ὄρυζα, ης, ἡ, oryza, genus frugum, de quo Dioſcor. l. 2. c. 130.

Ὀρυμαγδὸς, οῦ, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus, ſonitus. q. ὀρυγμαδὸς, ut ſit ſtrepitus foſſione excitatus.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, defoſſus, a, um. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὄρυξ, υγος, ὁ, capra quædam ſylveſtris, animal capræ ſimile, unicorne, & biſulcum, Ariſtot. l. 2. Anim. ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀρύσσω, ſeu ὀρύττω, fut. ξω, fodio, effodio. p. ὤρυχα. aor. 1. ὤρυξα. a. 2. ὤρυχον. ὀρύσσω τάφρον, duco foſſam. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. ὄρυξις, εως, ὁ, foſſio, foſſura. ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem. ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor.

Ὀρφανὰ τέκνα, orphani, ab ὀρφανὸς, οῦ, ὁ, pupillus.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas liberorum, ſterilitas. Sumitur etiam pro defunctorum deſiderio, & jactura, Plato de Legibus.

Ὀρφανίζω, orbo, privo, cum genit. ζωῆς ὠρφάνισας, vita orbaſti, in Epigr. ὀρφανίζεσθαι, parentibus orbari, orbum eſſe.

Ὀρφανικὸς, οῦ, ὁ, pupillaris, orphanus. οἶκος ὀρφανικὸς, domus, in qua ſunt filii orphani, Ariſtot. l. 2. Œcon.

Ὀρφανὸς, οῦ, ὁ, orphanus, pupillus, orbus parentibus, deſertus, privatus. q. ab ὄρφνος, obſcurus. Negligitur enim & veluti in tenebris verſatur.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus, docet Pindar. Pythior. Od. 4 353.

Ὀρφναῖος, α, ον, tenebroſus, a, um, niger, obſcurus, fulvus color. ab ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obſcuritas.

Ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα. tenebræ, caligo, obſcuritas. quaſi ab ὀρφὸς, lucis expers. Vel ἐρέφω, tego.

Ὀρφὸς, οῦ, ὁ, lucis expers, orbus aliis quoque rebus. q. ab ἐρέφω, tego. luce privo, vel ab αἴρω, tollo, & φῶς, lumen. Eſt & ὀρφὸς, vel Attic. ὀρφῶς, ὁ, orpheus piſcis.

Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux populi, pro ἀρχὸς, idem ac ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus.

Ὄρχατος, ου, idem ac ὄρχος, ου, ὁ, plantarum ſeries, vitium ordo. hortus.

Ὀρχέομαι, οῦμαι, ſalto, tripudio. f. ήσομαι. a. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, geſticulor. ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ad numerum ſaltare, Xenoph. Item ſaltando repræſento. Στάλλον Ἀρισταγόρας ὠρχήσατο, Stallum Ariſtagoras ſaltando repræſentavit. Hinc ὀρχηστὴς, οῦ, & ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator.

Ὀρχεῦνται, tripudiant, Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ὀρχέομαι, tripudio.

Ὀρχηδὸν, vel ὀρχηδὸν, viritim. adverb. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio, tripudium. genit. Jon. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι, ſalto.

Ὄρχησις, εως, ἡ, ſaltatio, chorea, Chryſoſt.

Ὀρχήσομαι, f. 1. med. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltandi ars, ab eodem them.

Ὄρχις, εως, ὁ, teſtis, teſticulus. q. ab ὀρέγομαι, appeto. quod inde ὄρεξις συνουσίας. Item ὄρχις, herba teſtes hominis in radice expreſſos oſtendens. hinc τριόρχης, ου, ὁ, habens tres teſticulos.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὄρχος, ου, ὁ, plantarum ſeries, vitium ordo: hortus. κατ' ὄρχους, ordinatim, Theophr. hinc ὄρχους, accuſ. plur. Doric.

Ὄρω, a cito, concito: inveho, infero. fut. ὀρῶ, & ὄρσω. p. ὦρκα. p. m. ὄρωρα. hinc ὀρίνω, excito.

Ὁρῶ, contract. ex ὁράω, video.

Ὁρῴατο, Jon. pro ὁρῷντο, 3. plur. opt. ab ὁράομαι, video.

Ὁρῴην, ῴης, ῴη, videam, præſ. opt. Attic. pro ὁράοιμι, ῷμι, verbi ὁράω, video.

Ὁρῶμαι, contracte ab ὁράομαι. ſic in plur. ὁρώμεθα, præſ. ind. act. ὁρῶντες, plur. part. præſ. act.

Ὁρῶμεν, 1. plur. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρῶν, gen. plur. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Sed ὁρῶν, præſ. part. ab ὁράω, video.

Ὀρώρει, Att. pro ὤρει, p. m. verbi ὄρω, excito. pluſq. perſ. med. ὀρώρειν, & ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχαται, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρῃ, moveatur, 3. ſing. præt. ſub. med. vide ὄρωρα.

Ὀρώρεκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρεκα, verbi ὀρέω, ῶ, f. έσω. unde 3. ſing. perf. paſſ. ὀρώρεται. Niſi malis eſſe præt. ſub. paſſ. 3. ſing. verbi ὀρόω, quod factum ex præt. med. ὄρωρα, verbi ὄρω excito.

Ὤρορεν, extulit, Att. pro ὦρσεν, aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, concito.

Ὀρωρυγμένος, foſſus, p. part. paſſ. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὀρώρυχα, fodi, Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω.

Ὁρῶσαι, videntes, præſ. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁράω, video.

O Σ.

Ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod, artic. poſtpoſ. Hinc ὅπου, ubi? ποῦ, ubi, ubinam? ὅθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅσα, quanta, nom. plur. n. g. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, ου, ὁ, quantus.

Ὁσάκις, quoties, adv. citra interrog. Th. ὅσος, quantus.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὅς, qui, & γε.

Ὄσδοντι, olent, Dor. pro ὄζουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ὄζω, oleo. f. όσω. Sic ὄσδω, pro ὄζω.

Ὁσημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὁσίαν, acc. Jon. f. g. q. ab ὅσιος, ſanctus.

Ὅσιος, ία, ον, ſanctus, a, um, juſtus. dat. plur. ὁσίοισι, q. ab ὅσιος, Doric. Deus, id eſt, Deus inter homines. Hinc ὁσιότης,

Digitized by Google

ὁσία, fas, juſta funebria. ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. ὁσιόω, fut. ώσω, ſanctum reddo; item pio, expio.

Ο᾽σιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. Thema ὅσιος, ſanctus.

Ο῾σπερ, quicunque, Poet. pro ὃς ἄν.

Ο᾽σμὴ, ῆς, ἡ, odor, olfactus, halitus, ab ὄζω, Dor. ὄσδω, oleo.

Ο῾σονπερ, idem ac ὅσοντε, circiter, ferme.

Ο῾σσοῦν, Jon. pro ὁσονοῦν, quantulumcunque.

Ο῾σος, η, ον, quantus, a, um, citra interrog. ἐφ᾽ ὅσον, quamdio. καθ᾽ ὅσον, quatenus. q. ab ὃς, qui.

Ο᾽σπριον, ου, τὸ, legumen. ὀσπριωνία, ας, ἡ, munus comparandarum leguminum. ὀσπριῶναι vocantur ii, quibus hoc munus committitur.

Ο῎σσ᾽, oculos, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, oculus, Them. ὄπτομαι, video. Eſt & ὅσσ᾽, pro ὅσσα, quæcunque. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, η, ὁ, quantus.

Ο῎σσα, ης, ἡ, vox, fama, rumor, vaticinium, omen. Iliad. β. Hinc ὄσσομαι, auguror, vaticinor, item video. Sed ὅσσα, Poet. pro ὁσάκις, quoties.

Ο῾σσοι, Poet. pro ὅσοι, quotquot, plurnum. ſ. g. ab ὅσος, quantus.

Ο῾σσάτιον, pro ὅσον, quatenus, quatenus, Apoll. Rhod. ab ὁσσάτιος, quantus.

Ο῎σσε, τὰ, oculos, dual. num. pro ὄσσεε, per apocopen τ̃ ε.

Ο῎σσετο, prævidebat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ο῎σσα, ης, ἡ, Oſſa, mons Theſſaliæ.

Ο῾σσίχον, Dor. pro ὅσον, quantum.

Ο῾σσος, Poet. pro ὅσος, quicunque. ab ὅσος, quantus.

Ο῎σσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. Eſt & ὄσσομαι, prædico. ab ὄσσα, omen.

Ο῾σσον, & ὅσσον τ᾽, pro ὅσον, quantum.

Ο῎σσος, ου, ὁ, & ὄσσος, εος, τὸ, oculus. in dual. τὼ ὄσσε, per apocop. pro ὄσσεε, vel per metaplaſm. pro ὄσσω. in dat. plur. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, video.

Ο᾽στᾶ, plur. ab ὀστὸν, ου, τὸ, teſta: Sed ὀστᾶ, contract. pro ὀστέα, oſſa, plural. num. ab ὀστέον, ου, os.

Ο᾽στακὸς, idem ac ἀστακὸς, cancri ſpecies.

Ο᾽στέα, ων, oſſa, plur. num. ab ὀστέον, ου, τὸ, os, oſſis.

Ο᾽στέον, ου, gen. ὀστοῦ, τὸ, os, oſſis, Hinc ὀστέινος, oſſeus.

Ο῾στις, quicunque. gen. ὅτινος. dat. ᾧτινι, &c. ab ὅς, qui, & τὶς.

Ο῾στλιγξ, γος, ἡ, ſcintilla; ſeu flamma criſpa. Item cirrus loliginum, atque ſepiarum, & cincinnus capillorum, Callimach. & Nicander in Alexiph.

Ο᾽στοφυεῖς, nom. vel acc. plur. ab ὀστοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, oſſeus natura.

Ο᾽στρακίζω, relego.

Ο᾽στράκινος, η, ον, teſtaceus, a, um, fictilis, ile. ὀστράκινα ἀγγεῖα, vaſa fictilia, Alex. Aphrod.

Ο᾽στρακόδερμος, ου, ὁ, oſtripellis. ab ὄστρακον, ου, τὸ, teſta, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod a δέρω, excorio. Ariſtoteles vocat ζῶα ὀστρακόδερμα animalia cute teſtacea, quorum cutis oſtraco, ſc. teſtæ ſimilis eſt, quæ tegmine ſiliceo operiuntur, ut oſtrea, ut ait Plinius, quibus teſtacea ſunt operimenta.

Ο῎στρακον, ου, τὸ, teſta, putamen, cortex. Hinc ὀστράκινος, ου, ὁ, teſtaceus. ὀστρακίζω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego. ὀστρακισμὸς, ου, ὁ, relegatio.

Ο῎στρεον, ſeu ὄστρειον, ου, τὸ, oſtreum, conchylium, murex.

Ο῎στρυς, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, arboris nomen. Forte quia dura, ut ὄστρεον, oſtreum.

Ο᾽σφραίνομαι, odoror, olfacio. ὀσφρήσομαι, idem. f. ὀσφρήσομαι. perf. paſſ. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ο῎σφρησις, εως, ἡ, odoratus. ὀσφρήσεις ſignificant etiam nares.

Ο᾽σφρόμενος, ου, ὁ, qui odoratur, per ſyncop. pro ὀσφραινόμενος, præſ. part. ab ὀσφραίνομαι, odoror.

Ο᾽σφὺς, ύος, ἡ, lumbus, ilia, accuſ. ὀσφῦν. Alii ὀσφύος, ὀσφῦν. Apollodoro dicta q. ὀστεοφυὴς, quod tota ſit oſſea, & ſine carne. Poſſit forte etiam dici, quia ibi ἡ φύσις, robur naſcitur.

Ο῎σχος, ου, ὁ, ὄσχη, & ὠσχὴ, ramus, novellus palmes. & pro ſcroto ſumitur. Hinc ὄσχεος, & ὄσχεον, ſcrotum.

O T.

Ο῎τ᾽, ut & ὅθ᾽, pro ὅτε, quando.

Ο῾ταν, quum, conjunctio. item quamdiu. ex ὅτε, & ἄν.

Ο῾τε, quando, quoniam, dum, quoad, quandoquidem. Poetic. ὅττε, Dor. ὅκα. Etiam pro ὅστις, qui, Odyſſ. ξ. Sed πότε, quando? τότε, tunc. ὅτε μὴ, pro εἰ μὴ. ἢ ὅτι μὴ, niſi, Iliad. π. ὅτε ἄν, quandoquidem. ὅτε περ, & ὅτε τε, quando, Homer.

Ο῞τεο, Jonic. & Dor. ὅτευ, pro ὅτινος, cujuſcumque, Herodot.

Ο῞τεῳ τρόπῳ, Jonic. pro ᾧτινι τρόπῳ, quo modo.

Ο῾τεῳδὴ, Jonic. pro ᾡτινιδὴ, cuicunque. Sic ὅτεων, pro ὧν τινων, quorum.

Ο῞τι, & Poetic. ὅττι, quod, quia, quoniam, conjunctio. Sed ὅ, τι, quicquid, pronomen n. g. ab ὅστις. Sed διότι, quare, quamobrem. q. ab ὅς, qui.

Ο῾τιοῦν, quis igitur? ab ὅς, quis, & οὖν, ergo. Item ὁτιοῦν, quodcunque, quodvis, quodlibet, quantulumcunque, quantumlibet. καὶ ὁτιοῦν, vel tantillum, Plat. μηδ᾽ ὁτιοῦν φρονοῦντας, nullius ſenſus, atque mentis homines, Xenoph.

Ο῾τιπερ ἦν, quod vero, quod autem, itaque. μηδαμῶς ὁτιπερ ἂν εἴπῃς, tu vero cave dicas, Plato in Phæd.

Ο῞τις, Poet. pro ὅστις, quicunque, Odyſſ. ὁ.

Ο᾽τλέω, laboro, ſum miſer, ſuſtineo, f. ήσω. p. ηκα.

Ο᾽τλήμων, ονος, ὁ, miſer, laborioſus.

Ο῎τλος, ου, ὁ, ærumna, labor, calamitas. ὀτλέω, ærumnas fero. a τλάω, per pleonaſmum τ̃ ο.

Ο῎τοβος, & ὄτοβος, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonitus.

Ο῞του, Attice pro ὅτινος, cujus, gen. ſing. ab ὅστις, qui. quod ab ὅς, & τίς. ὅτου δήποτε ἕνεκα, cujuſcunque gratia, Ariſtoph. in Plut.

Ο῾τοῦν, uſurpatur, pro ὁτινοσοῦν, alius cujuſcumque, Plato 5. de Rep.

Ο᾽τρὰξ, ακος, ἡ, gallinacea cauda, Heſych.

Ο᾽τραλέως, celeriter, ocyſſime, accurate, adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito.

Ο᾽τρηρὸς, οῦ, ὁ, celer, citatus, diligens, ſedulus, impiger.

Ο῾τριχες, pro ὁμοιότριχες, οἱ, ejuſdem pili. nam ὅμοιος patitur hanc ſyncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ο᾽τρύνομεν, 1. plur. præſ. ind. act. verbi ὀτρύνω, incito.

Ο᾽τρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, inſtigatio. Th. ὀτρύνω, incito.

Ο᾽τρύνω, hortor, jubeo, excito, incito, inſtigo. fut. υνῶ, & Jon. ὀτρυνέω. in paſſ. ὀτρύνομαι, incitor. Hinc ὀτρηρὸς, οῦ, ὁ, celer, diligens, ſedulus, impiger.

Ο῞ττα, vide ὄσσα.

Ο῞ττι, quia, quoniam, Poetic. pro ὅτι, quod.

Ο῞ττεο, quodcunque, Poet. pro ὅ, τι, & κεν.

Ο᾽τοτοῖ, hei, heu, ah! hinc ὀτοτύζω, lamentor.

Ο῞τῳ. Att. pro ᾧτινι, cui. ab ὅστις, quicunque, ex ὅς, & τὶς, quis.

Ο῞τῳ μὴ ἀχθομένῳ ᾖ, ſi cui volenti, & non invito eſſet. (ut loquitur Tacitus) Plat. in Phædone.

Ο῞τῳ οὖν, & ὅτῳ δήποτε, cuilibet, cuicunque.

Ο῞τῳ ποτὲ, quonam pacto.

Ο῞των, pro ὧν, ὅτων ἂν, Ariſtid.

O Υ.

Οὐ, non, adverb. ſeq. conſon. οὐκ ſeq. vocali tenui, & οὐχ ſeq. vocal. aſpirat. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & vertitur nequaquam.

Οὗ, pro ὅθι, ubi, adverb. ἐν ᾧ τόπῳ. Ergo ab ὅς. Sed ποῦ, ubi? Sic & οὗ, ſui, gen. vel ab ὅς, οὗ, quis, cujus. Eſt & οὗ, pro οἱ, qui. Joſ. 1. verſ. 9. 26.

Οὗ, miſiſti, pro ἧου, vel ἧκας, & contract. οὗ, 2. ſingul. aor. 2. ind. med. vel aor. 2. imperat. med. ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Οὐὰ, vah! adverb. Marc. 15. 29.

Οὐαὶ, væ, adv. cum dat. ἡ οὐαὶ, miſeria.

Οὖας, ατος, τὸ, auris, Poetic. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὔατα, τὰ, aures: vaſorum anſæ. nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, auris, & contracta οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία, vel οὐγκία, ας, ἡ, uncia.

Οὐδαμῆ, & Doric. οὐδαμᾷ, nuſquam, nullatenus, nullo modo.

Οὐδαμινὸς, οῦ, ὁ, nihili. nugatorius, gerro, contemptus, nullius pretii.

Οὐδαμὸς, nullus. quod ex οὐδὲ, neque, & ἀμὸς, οῦ, ὁ, unus, aliquis. Doric. noſter. hinc οὐδαμῶς, nequaquam, adv. οὐδαμόσε, & οὐδαμοῦ, nuſquam.

Οὔδας, ατος, τὸ, pavimentum, idem ac οὖδος, εος, τὸ, ſolum.

Οὐδὲ, neque, conjunct. ex οὐ, non, & δὲ, vero.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus. οὐδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum. ex οὐδὲ, neque, & εἷς, unus.

Οὐδέκοτε, Jon. pro οὐδέποτε, nunquam.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum. vide οὐδείς.

Οὐδενόσωρος, ο, ὁ, nulla cura dignus, contemnendus. ab οὐδεὶς, nullus, & ὤρα, cura.

Οὐδέποτ᾽, pro οὐδέποτε, nunquam, adv.

Οὐδέπω, nondum, nunquam, adv.

Οὐδεπώποτε, neutiquam, idem ac οὐδέποτε. οὐδεπώποτε, nunquam antea, Demoſth.

Οὐδέτερος, α, ον, neuter. οὐδετέρως, neutro modo. οὐδετέρωθεν, neutra ex parte, Galen. ad Glauc. οὐδετέρωσε, neutram in partem.

Οὐδ᾽ ἔτι, neque ullum. οὐδέπω, nunquam, Homer.

Οὖδος, εος, τὸ, ſolum, pavimentum. Sed οὐδὸς, οῦ, limen. οὐδὸς εἰς λαύρην, angiportus. Hinc οὐδαῖος, α, ὁ, humilis, terreſtris. Sed οὐδὸς, οῦ, ἡ, Jon. pro ὁδὸς, iter.

Οὐδοτιοῦν, nihil prorſus, nequaquam. ex οὐδεὶς, nullus, & οὖν, igitur.

Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma, abundantia, ſumen, arvina. οὔθατα σφαραγεῦντο, ubera diſtendebantur. Odyſſ. ι. οὖθαρ ἀρούρης, ubertas telluris, ager fœcunditate inſignis. Iliad. ι.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, nullus, a, um. ex οὔτε, & εἷς, unus.

Οὔθην, non equidem, non tamen, non omnino, nequaquam, Apollon.

Οὐκ, non ſequente tenui, nonne, an non? Lucian. οὐκ pro μὴ in prohibitione, Iſocr.

Οὐκέτι, non item, non amplius. ex οὐκ non, & ἔτι, adhuc.

Οὐκὶ, Poet. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.

Οὐκοῦν, non igitur? quin igitur? Significat etiam profecto, Xenoph. ex οὐκ, non, & οὖν, ergo.

Οὔκω, Jon. Pro οὔπω nondum. ſic οὔκων, Jon. pro οὐκ, vel οὐκοῦν, non igitur.

Οὔκως, Jon. pro οὔπως, nullo modo.

Οὐλαὶ, hordeum, quod οὖλον, id eſt, integrum ederetur cum ſale, ante molas inventas. οὐλαὶ, αἱ, Atticis crines, farinæ, molæ, hordea.

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, confertum agmen, cohors, acies virorum, caterva.

Οὐλαφὸς, οῦ, ὁ, mortuus. ab οὐλον, ſeu ὀλοὸν ἀφῆ, quem res mortifera tetigit.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, tuber, ulcus, vomica. τὰς οὐλὰς ἐξαλείφομεν, cicatrices delemus, Nazienz. in Orat.

Οὖλον, & οὐλαμὸς, idem ac οὖλος.

Οὐλίας, α, ὁ, Doric. pro Οὐλίου, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges, faſciculus hordei collecti. ab οὖλος, faſcia, & δέω, ligo. vel ab οὐλαὶ, hordea. Item meſſor, manipulos ligans. Hinc οὐλόδετον, funis, quo οὖλος δεῖται, id eſt, faſciculus colligatur.

Digitized by Google

Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, qui criſpos habet capillos. ex οὖλος, criſpus, & θρὶξ, capillus.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo molas ſalſas, offero.

Οὐλοκάρηνος, α, ὁ, criſpo capite. ex οὖλος, contortus, & κάρηνον, α, τὸ, caput.

Οὐλομένη, ης, ἡ, pernicioſa, Poet. pro ὀλομένη. ſic οὐλομένοιο, gen. Jon. m. g. ejuſdem temporis, & modi, verbi ὄλλομαι, perdo.

Οὐλόπους, οδος, ὁ, integer pedibus. ab οὖλος, integer, & πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Οὖλος, α, ὁ, totus, integer, ſanus, perfectus. item mollis, tener: criſpus, Iliad. κ. item manipulorum collectorum faſcis. unde Οὐλὼ, Ceres, ab εἰλέω, conſtringo. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, pernicioſus, quod vide in ὄλλυμαι. Ab οὖλος, tener, eſt οὖλον, ο, τὸ, gingiva, quia tenera eſt ejus caro. ἐν τοῖς οὔλοις ὀδόντες, in gingivis dentes, Aphrod.

Οὐλοχύτας, acc. plur. ab οὐλοχύτης, υ, ὁ, mola, id eſt, hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum, Iliad. α.

Οὔλυμπος, α, ὁ, & Jonic. οὐλύμποιο, Poetic. pro ὄλυμπος, Olympus, quaſi ὁλολαμπος, totus lucens. Οὔλυμπόνδε, ad Olympum, q. εἰς Οὔλυμπον. hinc Οὐλύμπιοι, Olympius, cœleſtis.

Οὖλω, recte valeo, ſum ſanus. Th. οὖλος, integer, ſanus.

Οὑμὸς, ὁ, per ſynæreſin, pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τοὐμὸν, pro τὸ ἐμόν.

Οὖν, igitur, itaque, ergo, tandem, certe. q. ex ὄν. Eſt enim δι' ὅ, propter quod.

Οὕνεκα, & οὕνεκ', pro οὗ ἕνεκα, cujus rei gratiâ. Sic τοὔνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poetic. pro ὄνοσθε, 2. plur. ind. paſſ. verbi ὄνομαι, idem ac ὀνόω, vitupero. Th. ὄνομαι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poet. pro ὄνομα, nomen. ſic οὐνομάζω, pro ὀνομάζω.

Οὐνομαίνειν, Jonic. pro ὀνομαίνειν, nominare.

Οὐνομάκλυτος, α, ὁ, Poet. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.

Οὐνομάρχης, α, ὁ, provinciæ præfectus, Jon. pro νομάρχης. ex νέμω, rego. hinc νόμος, & ἀρχὴ, imperium.

Οὐνομαστὸς, ῦ, ὁ, nobilis, celebris. Jon. pro ὀνομαστός.

Οὗξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὗπερ, gen. ſingul. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. οὗπερ autem, ubi, Ariſtoph.

Οὔποτε, nunquam. ex οὐ, & ποτὲ, & hoc ab πότε, quando.

Οὔπω, nondum. οὔπω δύνασαι, non potes, Ariſtoph. in Plato. Item pro nunquam οὐδαμῶς, Iliad. γ.

Οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda, extremum agmen, prora: tum membrum virile. Item puppis. hinc οὐραῖος, υ, ὁ, ad caudam pertinens, poſtremus. αἴλουρος, υ, ὁ, catus, felis. οὐραγὸς, υ, ὁ, ſtella poſt caudam majoris urſæ; Arcturus. μύουρος, ſeu μείουρος, υ, ὁ, cui cauda truncata eſt, mutilus. μελάνουρος, υ, ὁ, nigram caudam habens. σκίουρος, ο, ὁ, ſciurus, cui cauda loco umbræ eſt.

Οὐραγὸς, ῦ, ὁ, extremi agminis dux. Item οὐραγὸς, cauda Dioſcor. l. 4. c. 275. Hinc οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. ab οὐρὰ, cauda, & ἄγω, duco.

Οὐρήθρα, ης, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina defertur e renibus in veſicam: matula. Et οὐρῆνες, loci, qui ex renibus urinam emittunt, foramen penis.

Οὐρανία, ας, ἡ, & Jonic. Οὐρανίη, ης, ἡ, Urania, una ex Muſis.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Doric. pro Οὐρανίδης, υ, ὁ, ὁ οὐρανοῦ παῖς, Cœli filius.

Οὐρανίδης, α, ὁ, cœleſtis, cœlicola. in nom. plural. οὐρανίδαι. Them. οὐρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum.

Οὐράνιος, υ, ὁ, cœleſtis, excelſus. Et οὐράνιον ὅσον κέκραγα, Ariſtoph. in Ran. pro vehementer clamabat.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœleſtis. in nom. plural. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων.

Οὐρανόθεν, adverb. a cœlo, cœlitus.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, altiſſimus, prælongus, magnus. ab οὐρανὸς, cœlum, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Οὐρανὸς, ῦ, & Doric. ὠρανὸς, ὁ, cœlum. Hinc οὐράνιος, α, ὁ, ἡ, cœleſtis. οὐρανόθεν, cœlitus.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανὸς, cœlum.

Οὐρὰς, accuſ. plural. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρβανὸς, ῦ, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.

Οὔρεα, Jon. pro ὄρεα. vide οὖρος.

Οὐρέειν, præſ. inf. pro imperat. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.

Οὔρεος, Jonic. & Poet. pro ὄρεος, montis, gen. ſingul. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. plur. οὔρεσι, dat. plur. ab ὄρος, εος, mons.

Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, Jonic. & Poet. pro ὀρεὺς, mulus: jumentum, Iliad. α. οὐρῆες, cuſtodes, φύλακες. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Nam οὖρος cuſtos. ab ὁράω, cuſtos.

Οὐρῇ, Jon. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρεὺς, έως, Jon. ῆος, ὁ, mulus.

Οὐρὴν, acc. ſing. Jon. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρήσῃς, mejas, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, mejo. fut. ήσω. Th. οὖρον, υ, τὸ, urina.

Οὐρίας, υ, ὁ, nomen viri: Urias. Hebr. lux Domini.

Οὐρίαχος, υ, ὁ, ferrum, quo ima pars haſtilis præfixa eſt. ab οὐρὰ, cauda, & ἀκὶς, cuſpis, quod ſit acutum in extremitate.

Οὐρίζω, Jonic. pro ὁρίζω, conterminus ſum, finio, adapto, appropinquo. Item ſecundo vento navigo. Sic οὔρισμα, Jonic. pro ὅρισμα, terminus, finis.

Οὔριος, υ, ὁ, nomen propr. viri, Urius. Eſt & ventus ſecundus. Οὔρια, res proſperæ.

Οὖρον, υ, τὸ, urina, lotium, quia ὁρμᾷ, ruit ex veſica. vel ſit quaſi ὁμοῦ ῥέον, ſimul fluens, & ruens. Hinc οὐρέω, urinam reddo. fut. ήσω. δυσουρία, ας, ἡ, urinæ difficilis excretio.

Οὖρος, υ, ὁ, ventus ſecundus, proſper ſucceſſus. hinc προσουρίζω, ſecundo flatu vehor. Item οὖρος, cuſtos, inſpector. quaſi ab ὄρω, incito, vel ὁράω, video. Hinc οἰκουρὸς, ῦ, ὁ, domus cuſtos. οἰκουρέω, domum cuſtodio. φρουρὸς, ῦ, ὁ, cuſtos. φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præſidium. φρούριον, ο, τὸ, locus, aut munitio, cui præſidia imponuntur. φρούρια, ων, τὰ, oppida, caſtella. φρουρέω, in præſidio ſum, cuſtodio.

Οὐρὸς, ῦ, ὁ, alveus, ſeu foſſa, per quam deducitur navis in mare, quia per eam navis ὁρμᾷ, id eſt, ὁρμᾷ, καθέλκεται. Item mons, moles. Eſt ὀρὸς, ſerum lactis, & ſanguinis. ex ὀῤῥὸς. aſt & οὖρος, Jon. pro ὅρος, finis, terminus. & οὖρος, pro ὄρος, mons.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, in plur. τὰ ὦτα, aures. q. ex ἀΐω, audio, Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὖσαν, acc. ſing. ab οὖσα, ης, ἡ, præſ. part. ab εἰμὶ, ſum.

Οὓς, quos, acc. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὕς, ſuos, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, natura, ſubſtantia, opus, peculium, patrimonium. ab ὤν, οὖσα, ens, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Οὔτ' ἄρ', pro οὔτε ἄρα, neque.

Οὖτα, vulneravit, per apocopen pro οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, vulnero. fut. άσω. alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. activ. verbi οὐτάω, vulnero. imperf. οὔταον, ας, αε, ας, αο, ω.

Οὐτάμεναι, Jon. pro οὐτᾶναι, Dor. οὐτάμεναι, præſ. inf. activ. verbi οὔταμι, idem ac οὐτάω, vulnero.

Οὐτάμενος, ὁ, præſ. perf. paſſ. ab οὔταμαι, quod ab οὔταμι, pro οὐτάω, vel per ſyncopen pro οὐτασάμενος, aor. 1 part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασε, pro οὔτασε, vulneravit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, vulnero.

Οὐτάω, vulnero, vulnus infligo. f. ήσω. p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσκω, & οὔταμι, idem. An ab ἄτη, damnum? Vulnerando enim damnum patitur corpus animalis. an ab ἀ, & τάω, extendo? quia ἀτάω eſt cominus vulnero.

Οὔτε, & οὔτ', ut & οὐδ', neque. ex οὐ, & τε, que.

Οὔτερος, Jon. pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτιδανὸς, ῦ, ὁ, homo nullius pretii, vilis. ab οὔτις, nullus, & δάνος, εος, τὸ, munus.

Οὔτιν', pro οὔτινα, accuſ. ſing. ab οὔτις, nullus, gen. οὔτινος, ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὔτινος, gen. ſing. ab ὅστις, quicunque. Pro ὅτινος Attici dicunt ὅτου, Jones ὅτευ, Dor. ὅτω, Æol. & Poet. ὅττεο, & ὅττω. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Jon. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Jones ὅτεων. Pro οἷστισι, Attici ὅτοις, Jones ὅτεοισι, & ὁτέοισι. Ex ὅς, & τὶς, quis?

Οὔπωπω, Dor. pro οὐδαμῶς, nullo modo.

Οὔτις, nullus. gen. οὔτινος, acc. οὔτινα, & οὔτινα, ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, ταύτης. nom plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. plur. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτὸς. Sic οὗτος, in vocat. caſu, pro, heus tu. οὗτος καθεύδεις, dormis? vel heus tu dormis? Ariſtoph. in Nub. οὗτος, σὲ φωνῶ, heus tu, te appello, Sophocl. in Ajace.

Οὕτω, & οὕτως, ſeq. vocali, ſic, itane? tantopere: hoc modo, ad hunc modum. Attice οὑτωσί.

Οὐχ, ante aſperam. οὐκ, ante vocalem. οὐ, ante conſonantem, non.

Οὐχὶ, nonne? adv. interrogandi. Item Attice non, nequaquam. adv. negandi. Th. οὐ, non.

Ο Φ.

Ὀφειλέτης, α, ὁ, debitor. acc. plural. ὀφειλέτας. ab ὀφείλω, debeo.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Pro merito uſurpat D. Paulus, & opponit τῇ χάριτι, gratiæ, & δωρεᾷ, dono, ad Rom. 4. Th. ὀφείλω, debeo.

Ὀφείλω, debeo, reus ſum. debitor ſum. Ὀφείλω σοι βλάβην, ſum tuæ injuriæ obnoxius, Eurip. imperf. ὤφειλον, & ὀφείλεσκον. p. ὠφείληκα. aor. 2. ὤφελον.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, utinam.

Ὄφελλεν, Poet. pro ὄφελε, quod Jon. pro ὤφελε, 3. ſing. a. 2. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὀφέλλω, εις, ει, augeo, adjuvo, proſum. Item excito, concito. ὄφελλε δ' ἀγαθὸν μάχην, pugnam concitat, Heſiod. bene mereor, Argon. a. Uſurpatur & pro ὀφείλω, debeo. f. ὀφελῶ. p. ὤφελκα. a. 2. ὤφελον.

Ὀφέλλωσιν, augeant, 3. plural. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, augeo.

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, debeo. Et uſurpatur ut adverb. optandi, in prima, ſecunda, & tertia perſona; ut αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, utinam ſederes. αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, utinam cœlebs eſſem. ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν, utinam mihi mors placuiſſet.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſusfructus. ab ὀφέλλω, juvo, augeo.

Ὄφεως, genit. Jonic. ab ὄφις, εος, ὁ, anguis.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus. lippitudo. hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro, lippio. ab ὀφθαλμὸς, oculus.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obſequium ad oculos exhibitum. ab ὀφθαλμόδουλος, υ, ὁ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat. ab ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & δοῦλος, υ, ὁ, ſervus.

Ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus: excellentia. Pindaro. Vir illuſtris. vel qui res futuras ſua prudentia prævidere poteſt. dativ. plural. Jonic. ὀφθαλμοῖσι. accuſ. plural. ὀφθαλμούς, Dor. pro ὀφθαλμός. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀφθεὶς, έντος, ὁ, viſus, aor. 1. part. paſſ.

ὀφ-

Digitized by Google

ὀφθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ὀφθεῖεν, 2. ſing. f. 1. paſſ. verbi ὄπτομαι, video.

Ὀφθῆναι, ὀφθεῖεν, vide in ὀφθείς.

Ὄφεος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, ſerpens.

Ὄφις, ιος, & εως, ὁ, ſerpens. Hinc ὀφιώδης, εος, ὁ, ſerpentinus, anguinus.

Ὀφλεῖν, aor. 2. inf. act. per ſyncop. pro ὀφιλεῖν, verbi ὀφείλω, debeo, & per ſyncop. ὄφλω. f. ὀφλήσω, & per ſyncop. ὀφλήσω. præt. ὤφληκα. aor. 2. ὦφλον.

Ὀφλήσω, per ſyncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὄφρα, & ὄφρ', ut, quo, donec, dum, adverb. Poet. pro ἵνα, ὅπως, ad quem finem, & quouſque, donec; etiamſi, quatenus. Reſpondet ei τόφρα, tunc. Ducunt ὄφρα ab ὅπω, ut ſit reſpiciendo ad illum finem: τόφρα autem ab ὄφρα, ut τόσον ab ὅσον.

Ὀφρῦς, idem ac ὀφρύς, ſupercilium. Reſpondet ei τόφρα, tunc.

Ὀφρυόεις, οεντος, ὁ, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, ἡ, excelſus, item ſuperciliolus. Thema ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium, ſuperbia, tumulus: ripa fluvii. dat. plur. ὀφρύσι. hinc ὀφρυώδης, εος, ὁ, ſuperciliolos.

Ο Χ.

Ὄχ', pro ὄχα, valde, præ cæteris, longe. ponitur pro ſuperlat. ab ἔχω, habeo. uſitatius eſt ἔξοχα, & ἔξοχος, ab ἐξέχω, emineo.

Ὄχανον, ου, τό, anſa clypei, qua ille tenetur. ab ἔχω, teneo, & ὀχάνη, idem.

Ὄχεσκον, Jon. pro ὤχουν, impert. act. verbi ὀχέω, veho, porto. f. ήσω.

Ὄχεσφιν, curribus, dat. plural. Jonic. pro ὄχεσι. dicitur & ὀχέεσσι, dativ. plural. Jonic. ab ὄχος, εος, τό, currus.

Ὀχετηγός, ῦ, ὁ, aquæ ductor: irrigator. ab ὀχετός, canalis.

Ὀχετός, ῦ, ὁ, canalis, fiſtula, aquæ ductus. q. ab ὀχέω, veho, duco. hinc ὀχετεύω, in rivos diduco. ὀχετὸς ἄτης, canalis calamitatis, pro perpetua calamitate.

Ὀχεύς, έος, ὁ, reticulum, vectis: lorum galeæ, Iliad. γ. Item ſcrotum. in plur. ὀχεῖς, ab ἔχω, teneo.

Ὀχεύω, admiſſarium admitto, coeo, ineo. f. εύσω. præt. ὤχευκα. Hinc ὀχεία, ας, ἡ, coitus. q. ab ὀχέω, veho.

Ὀχέω, veho, porto. præſ. part. ὀχέων, moderans. Th. ὄχος, ου, ὁ, & εος, τό, currus.

Ὀχή, ῆς, ἡ, cibus. ab ἔχω, ſuſtento.

Ὀχήσιος, ου, ὁ, Ocheſius, nomen proprium.

Ὀχθαίρομαι, ingemo. Heſych.

Ὄχθας, acc. plur. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa. dat. plur. ὄχθαις, & Jon. ὄχθῃσιν, & ὄχθῃσι, Poet.

Ὀχθέω, indignor, gravate fero, doleo, ſuſpiro. Odyſſ. δ. q. ab ὀχθέομαι. alii ab ὄχθη, ripa. qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, id eſt, ripam pulſa allidit. Alii referunt ad ἄχθω, odi.

Ὄχθη, ης, ἡ, ripa, intra quam ἔχεται, ſeu ὀχεῖται aqua. ὄχθος, ου, ὁ, ripa, tumulus: labor.

Ὀχθήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθέω, gravate fero.

Ὄχθῃσιν, dat. plur. Jon. ab ὄχθη.

Ὀχθοιβος, ου, ὁ, limbus, fimbria. Suidæ eſt ὀχθοίβιος, q. ab ὄχθη, ripa. vel ducitur ab ὄχθη, & βαίνω, ille ſcil. limbus, qui eſt ad βάσιν.

Ὄχθος. vide in ὄχθη.

Ὀχλεῦνται, turbantur, Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ὀχλίζω, moveo: moleſtiam exhibeo: frequento, Ceb. Theb. f. ίσω. ab ὀχλέω, veho. Hinc ὀχλεύς, έος, ὁ, vectis.

Ὀχλέω, turbo, moleſtiam exhibeo. f. ήσω. p. ὤχληκα. præſ. paſſ ὀχλέομαι, οῦμαι, vexor.

Ὀχληρός, ά, όν, turbulentus, a, um, moleſtus, gravis, infeſtus, obſtreperus, Ariſtoph. quod ab ὀχλέω, turbo. Th. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ὀχλοποιέω, ῶ, cogo turbam. fut. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, ου, ὁ, turba, & ποιέω, facio.

Ὄχλος, ου, ὁ, turba, motus, caterva, multitudo, populus. Item moleſtia, tumultus. Hinc ὀχληρός, ῦ, ὁ, turbulentus. ὀχλέω, turbo, commoveo. ἐνοχλέω, idem. παρενοχλέω, obturbo, moleſtiam exhibeo.

Ὄχμα, ατος, τό, & ὄχμα, retinaculum, fibulamentum, πόρπαμα. ab ἔχω, retineo. hinc ὀχμάζω, inhibeo.

Ὄχμος, ου, ὁ, ſeries, ordo. ubi una res ἔχεται ἄλλης, id eſt, adhæret alii.

Ὀχεῦσα, ας, ἁ, Poet. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, vehens, ferens, præſ. part. f. g. ab ὀχέω, veho, ſuſtineo. Thema ὄχος, ου, ὁ, currus.

Ὄχος, ου, ὁ, & ος, τό, currus, vehiculum, plauſtrum, biga, rheda, Eurip. q. ab ἔχω, contineo. multorum enim eſt capax. vel ἄγω, impello. Hinc ὀχέω, veho, porto. ἐποχέω, inveho. παράοχος, ου, ὁ, qui a latere alterius vehitur.

Ὀχυρός, ῦ, ὁ, idem ac ὀχυρός, munitus, fortis, firmus. ἀπὸ ὀχυροῦ, ex tuto, Thucyd. ὀχυρόω, munio, fulcio.

Ὀχύρωμα, ατος, τό, munitio. ab ὀχυρόω, munio.

Ο Ψ.

Ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, cantus. q. ab ὄπω, loquor. Sed ὤψ, oculus, viſus, aſpectus, facies, ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, eſt ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, item piſcis acipenſer. ὀπιπεύω, decipio. μέροψ, οπος, ὁ, diviſam, ſeu articulatam vocem habens. Epitheton hominis. Eſt & avis nomen. σκώψ, ωπός, ὁ, avis nomen ex genere noctuarum.

Ὀψαμάτης, ου, ὁ, qui ſero metit. ex ὀψέ, ſero, & ἀμάω, meto.

Ὄψανον, ου, τό, facies, vultus. Æſchyl.

Ὀψάομαι, opſonor. f. ήσομαι. p. ημαι.

Ὀψάριον, ου, τό, parvum opſonium, piſciculus. Th. ὄψον, ου, τό, quicquid cum pane comeditur. per ſynecd. gen. piſcis.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, qui ſero arat. ex ὀψέ, ſero, & ἀρόω, aro.

Ὀψέ, ſero, veſperi. ὀψὲ ἦν ἡμέρας ἤδη, ſerum diei erat. Thucyd. μέχρι ὀψέ, ad veſperum uſque, Thucyd. q. ab ὀψ, retro. vel ὄπισθεν, poſt. Alii deducunt ab ὤψ, oculus, ἀντιφραστικῶς, quod veſperi res minus clare cernantur. Hinc ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, ſerus, ſerotinus. ὀψίζω, ſero aliquid facio. ὀψίγονοι, poſteri.

Ὄψεαι, videbit, Jonic. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. med verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὦμμαι. aor. 1. ὤφθην.

Ὄψει, videbis, Att. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi. Eſt & ὄψει, dat. ſing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀψείω, videre cupio, videre deſidero. Thema ὄπτομαι, video.

Ὄψεσθε, 2. plur. fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, in 3. plur. ὄψονται.

Ὀψία, ας, ἡ, veſpera, ſerum diei, tempus veſpertinum. Th. ὀψέ.

Ὀψίγονος, ου, ὁ, ſero natus, poſteri. ab ὀψέ, ſero, & γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.

Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. ab ὀψιμαθής, έος, ὁ, ἡ, ſero doctus. ex ὀψέ, ſero, & μανθάνω, diſco.

Ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, ſerotinus, ſerus. Th. ὀψέ.

Ὀψίνοος, ου, ὁ, qui ſero ſapit, ſero ſapiens. ab ὀψέ, ſero, & νόος, ὁ, mens.

Ὄψις, εως, ἡ, vultus, facies, ſpecies, vis conſpiciendi, viſus. Item ſpectaculum, forma, imago, Ariſtot.

Ὀψισμός, ῦ, ὁ, tarditas.

Ὀψίσπορα, τα, quæ ſero ſerenda ſunt, Theophr.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus, ſerotinus. ab ὀψέ, ſero, & τελέω, perficio.

Ὀψίτρυγος ἄμπελος, vitis ſero putata. Theophr.

Ὀψιφάγος, ου, ὁ, qui opſoniis inhiat.

Ὀψιφανής, έος, ὁ, ἡ, ſero, & tandem apparens.

Ὀψιχά, ſero, veſperi. Heſych.

Ὀψοδόκον, ου, τό, vaſculum, in quo opſonia ponuntur.

Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ, ſtructor opſoniorum, ferculorum inſtructor.

Ὀψωνία, ας, ἡ, opſonii egeſtas, Suid.

Ὀψολογία, ας, ἡ, de re culinaria ſermo.

Ὀψολόγος, ου, ὁ, artis culinariæ, popinaliſque ſcriptor.

Ὀψομανής, έος, ὁ, ἡ, inſano amore opſoniorum ductus.

Ὀψαμάτης, ου, ὁ, ſero metens, Theocr. Idyll. 10.

Ὄψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. perſ. paſſ. ὦμμαι. a. 1. paſſ. ὤφθην.

Ὄψον, ου, τό, opſonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus. piſcis. Hinc ὀψάομαι, opſonor, veſcor cum pane.

Ὀψοφάγος, ου, ὁ, guloſus, helluo, edax. ab ὄψον, opſonium, & φάγω, comedo.

Ὀψώνιον, ου, τό, annona: ſtipendium, lucrum, ſalarium. ab ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator.

Ὀψώρικος, ου, ὁ, ſcabioſus.

Ο Ω.

Ὀάρων, τῶν, mulierum, pro ὀάρων.

Π Α.

Π Eſt decimaſexta Græcorum litera, & octogiuta denotat. majuſculum Π ſignificat quinque. Et π aliquando Jonice tranſit in κ, ut πῶς in κῶς.

Πᾶ, Dorica pro πῇ, & ſæpe πᾶ, quod & πόθι dicitur, ubi, quo, qua? Theocr. in φαρμακ. Et πᾶ, pro ποῖ, quonam? in quem in locum? Et πα, nullo accentu notata, enclitica eſt.

Πᾶα, pro πάντα, ſecundum Herodian. Etym.

Παγάν, Dor. pro πηγήν, acc. ſingul. ſed παγᾶν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν, a πηγή, ῆς, ἡ, fons. παγαῖσι, Dor. dat. plural.

Παγασαίω, gen. ſing. Dor. pro Παγασαίου, epith. Apollinis. Sic Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. Th. πηγή, ῆς, ἡ, fons.

Παγγλωσσία, ας, ὁ, pro λαλιά, nimia loquacitas, clamores. παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὴν γλῶσσαν.

Παγείς, ὁ, concretus, fixus, junctus, Eurip. a. 2. part. paſſ. παγείην, a. 2. opt. paſſ. a πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. concreſcere facio. f. ξω. p. πέπηχα.

Πάγεν, Jon. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.

Παγετός, ῦ, ὁ, glacies, compacta aqua, gelu; rupes; ſcopulus. a πηγνύω, compingo, gelo.

Πάγη, defixum eſt, Jonic. pro ἐπάγη, 3. ſing. 2. a. ind. paſſ. hinc παγῆναι, aor. 2. inf. paſſ. verbi πηγνύω. Eſt πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum.

Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, a παγίς. quod vide.

Πάγιος, ου, ὁ, firmus. ſtabilis, ſolidus, fixus. γῆ παγία, terra firma, Nazianz. in Orat. a πηγνύω, compingo.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas, firmitas.

Παγίς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. acc. ſing. παγίδα.

Πάγκακος, ου, ὁ, omnino malus, infauſtiſſimus. παγκακίστη, improbiſſima, nequiſſima.

Πάγκαρπος, & παγκάρπιος, ου, ὁ, ἡ, qui fructuum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπός, ὁ, fructus.

Πάγκοινος, ου, ὁ, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινός, ῦ, ὁ, communis.

Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens, & abſumens. Ex πᾶν, & κρατέω, vinco.

Παγκράτιον, ου, τό, athletici certaminis genus,

Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, qui criſpos habet capillos. ex οὖλος, criſpus, & θρὶξ, capillus.
Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo molas ſalſas, offero.
Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ, criſpo capite. ex οὖλος, contortus, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.
Οὐλομένη, ης, ἡ, pernicioſa, Poet. pro ὀλομένη. ſic οὐλομένοιο, gen. Jon. m. g. ejuſdem temporis, & modi, verbi ὄλλυμαι, perdo.
Οὐλόπους, οδος, ὁ, integer pedibus. ab οὖλος, integer, & πούς, ποδός, ὁ, pes.
Οὖλος, ου, ὁ, totus, integer, ſanus, perfectus. item mollis, tener: criſpus, Iliad. κ. item manipulorum collectorum faſcis. unde Οὐλώ, Ceres, ab εἰλέω, conſtringo. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, pernicioſus, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, tener, eſt οὖλον, ου, τὸ, gingiva, quia tenera eſt ejus caro. ἐν τοῖς οὔλοις ὀδόντες, in gingivis dantes, Aphrod.
Οὐλοχύτας, acc. plur. ab οὐλοχύται, ῶν, αἱ, mola, id eſt, hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum, Iliad. α.
Οὔλυμπος, ου, ὁ, & Jonic. οὐλύμποιο, Poetic. pro Ὄλυμπος, Olympus, quaſi ὁλόλαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum, q. εἰς Οὔλυμπον. hinc Οὐλύμπιος, Olympius, cœleſtis.
Οὔλω, recte valeo, ſum ſanus. Th. οὖλος, integer, ſanus.
Οὑμός, ὁ, per ſynæreſin, pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τοὐμόν, pro τὸ ἐμόν.
Οὖν, igitur, itaque, ergo, tandem, certe. q. ex ὄν. Eſt enim δι' ὅ, propter quod.
Οὕνεκα, & οὕνεκ', pro οὗ ἕνεκα, cujus rei gratiâ. Sic τοὔνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.
Οὔνεσθε, Poetic. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. paſſ. verbi ὄνομαι, idem ac ὀνόω, vitupero. Th. ὄνομαι, idem.
Οὔνομα, ατος, τὸ, Poet. pro ὄνομα, nomen. ſic οὐνομάζω, pro ὀνομάζω.
Οὐνομαίνειν, Jonic. pro ὀνομαίνειν, nominare.
Οὐνομάκλυτος, ου, ὁ, Poet. τῷ ὀνόματι κλυτός, nomine clarus, inclytus.
Οὐνομάρχης, ου, ὁ, provinciæ præfectus, Jon. pro νομάρχης. ex νέμω, rego. hinc νόμος, & ἀρχή, imperium.
Οὐνομαστός, ῦ, ὁ, nobilis, celebris. Jon. pro ὀνομαστός.
Οὖξ, Dor. pro ὁ ἐξ.
Οὗπερ, gen. ſingul. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. οὗπερ autem, ubi, Ariſtoph.
Οὔποτε, nunquam. ex οὐ, & ποτέ, & hoc ab ὅτε, quando.
Οὔπω, nondum. οὔπω δυνάσαι, non potes, Ariſtoph. in Pluto. Item pro nunquam οὐδαμῶς, Iliad. γ.
Οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda, extremum agmen, prora: tum membrum virile. Item puppis. hinc οὐραῖος, ου, ὁ, ad caudam pertinens, poſtremus. αἴλουρος, ου, ὁ, catus, felis. ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, ſtella poſt caudam majoris urſæ; Arcturus. μείουρος, ſeu μύουρος, ου, ὁ, cui cauda truncata eſt, mutilus. μελάνουρος, ου, ὁ, nigram caudam habens. σκίουρος, ου, ὁ, ſciurus, cui cauda loco umbræ eſt.
Οὐραγὸς, ῦ, ὁ, extremi agminis dux. Item οὐραγὸς, cauda Dioſcor. l. 4. c. 275. Hinc οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. ab οὐρὰ, cauda, & ἄγω, duco.
Οὐραίη, ης, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina defertur e renibus in veſicam: matula. Et οὐρῆνες, loci, qui ex renibus urinam emittunt, foramen penis.
Οὐρανία, ας, ἡ, & Jonic. Οὐρανίη, ης, ἡ, Urania, una ex Muſis.
Οὐρανίδας, α, ὁ, Doric. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, τοῦ οὐρανοῦ παῖς, Cœli filius.
Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleſtis, cœlicola. in nom. plural. οὐρανίδαι. Them. οὐρανός, ῦ, ὁ, cœlum.
Οὐράνιος, ου, ὁ, cœleſtis, excelſus. Et οὐράνιον ὅσον ἀνέβοα, Ariſtoph. in Ran. pro vehementer clamabat.
Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœleſtis. in nom. plural. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων.
Οὐρανόθεν, adverb. e cœlo, cœlitus.
Οὐρανομήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ, altiſſimus, prælongus, magnus. ab οὐρανὸς, cœlum, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
Οὐρανὸς, ῦ, & Doric. ὠρανὸς, ὁ, cœlum. Hinc οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœleſtis. οὐρανόθεν, cœlitus.
Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανὸς, cœlum.
Οὐρὰς, accuſ. plural. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρβανὸς, ῦ, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.
Οὔρεα, Jon. pro ὄρεα. vide ὄρος.
Οὐρεῖν, præſ. inf. pro imperat. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.
Οὔρεος, Jonic. & Poet. pro ὄρεος, montis, gen. ſingul. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. plur. οὔρεσι, dat. plur. ab ὄρος, εος, mons.
Οὐρεὺς, έος, ὁ, Jonic. & Poet. pro ὀρεὺς, mulus: jumentum, Iliad. α. οὖροι, cuſtodes, φύλακες. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Nam οὐρεὺς cuſtos. ab οὖρος, cuſtos.
Οὐρῇ, Jon. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρεὺς, έος, Jon. ῆος, ὁ, mulus.
Οὐρὴν, acc. ſing. Jon. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρήσῃς, mejas, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, mejo. fut. ήσω. Th. οὖρον, ου, τὸ, urina.
Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri: Urias. Hebr. lux Domini.
Οὐρίαχος, ου, ὁ, ferrum, quo ima pars haſtilis præfixa eſt. ab οὐρὰ, cauda, & ἀκὶς, cuſpis, quod ſit acutum in extremitate.
Οὐρίζω, Jonic. pro ὁρίζω, conterminus ſum, finio, adapto, appropinquo. Item ſecundo vento navigo. Sic οὔρισμα, Jonic. pro ὅρισμα, terminus, finis.
Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri, Urius. Eſt & ventus ſecundus. Οὔρια, res proſperæ.
Οὖρον, ου, τὸ, urina, lotium, quia ὀρύει, ruit ex veſica. vel ſit quaſi ὁμοῦ ῥύον, ſimul fluens, & ruens. Hinc οὐρέω, urinam reddo. fut. ήσω. δυσουρία, ας, ἡ, urinæ difficilis excretio.
Οὖρος, ου, ὁ, ventus ſecundus, proſper ſucceſſus. hinc προσουρέω, ſecundo flatu vehor. Item οὖρος, cuſtos, inſpector. quaſi ab ὄρω, incito, vel ὁράω, video. Hinc οἰκουρὸς, ῦ, ὁ, domus cuſtos. οἰκουρέω, domum cuſtodio. φρουρὸς, ῦ, ὁ, cuſtos. φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præſidium. φρούριον, ου, τὸ, locus, aut munitio, cui præſidia imponuntur. φρούρια, ων, τὰ, oppida, caſtella. φρουρέω, in præſidio ſum, cuſtodio.
Οὐρὸς, ῦ, ὁ, alveus, ſeu foſſa, per quam deducitur navis in mare, quia per eam navis ὀρύει, id eſt, ὁρμᾷ, καθέλκεται. Item mons, moles. Eſt ὀρὸς, ſerum lactis, & ſanguinis. ex ὀῤῥὸς. eſt & οὖρος, Jon. pro ὅρος, finis, terminus. & οὖρος, pro ὄρος, mons.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, in plur. τὰ ὦτα, aures. q. ex ἀΐω, audio, Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὖσαν, acc. ſing. ab οὖσα, ης, ἡ, præſ. part. ab εἰμὶ, ſum.
Οὓς, quos, acc. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὕς, ſuos, ab ὅς, ἥ, ὅν.
Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, natura, ſubſtantia, opus, peculium, patrimonium. ab ὤν, οὖσα, ens, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.
Οὔτ' ἄρ', pro οὔτε ἄρα, neque.
Οὖτα, vulneravit, per apocopen pro οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, vulnero. fut. άσω. alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. activ. verbi οὐτάω, vulnero. imperf. οὔταον, αες, αε, ων, α.
Οὐτάμεναι, Jon. pro οὐτᾶν, Dor. οὐτάμεναι, præſ. inf. activ. verbi οὔτημι, idem ac οὐτάω, vulnero.
Οὐτάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι, pro οὐτάω, vel per ſyncopen pro οὐτασάμενος, aor. 1 part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.
Οὔτασε, pro οὔτησε, vulneravit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, vulnero.
Οὐτάω, vulnero, vulnus infligo. f. ήσω. p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσαι, & οὔτημι, idem. An ab ὄτη, damnum? Vulnerando enim damnum patitur corpus animalis. an ab οὐ, & τείνω, extendo? quia οὐτάω eſt cominus vulnero.
Οὔτε, & οὔτ', ut & οὐδ', neque. ex οὐ, & τε, que.
Οὕτερος, Jon. pro ὁ ἕτερος, alter.
Οὐτιδανὸς, ῦ, ὁ, homo nullius pretii, vilis. ab οὔτις, nullus, & δάνος, εος, τὸ, munus.
Οὔτιν', pro οὔτινα, accuſ. ſing. ab οὔτις, nullus, gen. οὔτινος, ex οὐ, non, & τίς, quis.
Οὕτινος, gen. ſing. ab ὅστις, quicumque. Pro οὕτινος Attici dicunt ὅτου, Jones ὅτεο, Dor. ὅτω, Æol. & Poet. ὅτεο, & ὅτευ. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Jon. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Jones ὅτεων. Pro οἷστισι, Attici ὅτοις, Jones ὁτέοισι, & ὁτέοισι. Ex ὅς, & τὶς, quis?
Οὔπως, Dor. pro οὐδαμῶς, nullo modo.
Οὔτις, nullus. gen. οὔτινος, acc. οὔτιν', & οὔτινα, ex οὐ, non, & τίς, quis.
Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, ταύτης. nom plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. plur. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic οὗτος, in vocat. caſu, pro, heus tu. οὗτος καθεύδεις, dormis? vel heus tu dormis? Ariſtoph. in Nub. οὗτος, σὲ φωνῶ, heus tu, te appello, Sophocl. in Ajace.
Οὕτω, & οὕτως, ſeq. vocali, ſic, itane? tantopere: hoc modo, ad hunc modum. Attice οὑτωσί.
Οὐχ, ante aſperam. οὐκ, ante vocalem. οὐ, ante conſonantem, non.
Οὐχὶ, nonne? adv. interrogandi. Item Attice non, nequaquam. adv. negandi. Th. οὐ, non.

Ο Φ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. acc. plural. ὀφειλέτας. ab ὀφείλω, debeo.
Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Pro merito uſurpat D. Paulus, & opponit τῇ χάριτι, gratiæ, & δωρεᾷ, dono, ad Rom. 4. Th. ὀφείλω, debeo.
Ὀφείλω, debeo, reus ſum. debitor ſum. Ὀφείλω σοι βλάβην, ſum tuæ injuriæ obnoxius, Eurip. imperf. ὤφειλον, f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. aor. 2. ὤφελον.
Ὄφελον, vide in ὤφελον, utinam.
Ὄφελλεν, Poet. pro ὤφελεν, quod Jon. pro ὤφειλεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi ὀφείλω, debeo.
Ὀφέλλω, εις, ει, augeo, adjuvo, proſum. Item excito, concito. δῆριν ὀφέλλει, pugnam concitat, Heſiod. bene mereor, Argon. 2. Uſurpatur & pro ὀφείλω, debeo. f. ὀφελῶ. p. ὤφελκα. a. 2. ὤφελον.
Ὀφέλλωσιν, augeant, 3. plural. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, augeo.
Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, debeo. Et uſurpatur ut adverb. optandi, in prima, ſecunda, & tertia perſona; ut αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, utinam ſederes. αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, utinam cœlebs eſſem. ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν, utinam mihi mors placuiſſet.
Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſusfructus. ab ὀφέλλω, juvo, augeo.
Ὄφεος, genit. Jonic. ab ὄφις, εως, ὁ, angue.
Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus, lippitudo. hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro, lippio. ab ὀφθαλμὸς, oculus.
Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obſequium ad oculos exhibitum. ab ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat. ab ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.
Ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus: excellentia, Pindaro. Vir illuſtris. vel qui res futuras ſua prudentia prævidere poteſt. dativ. plural. Jonic. ὀφθαλμοῖσιν. accuſ. plural. ὀφθαλμούς, Dor. pro ὀφθαλμοῦς. Th. ὄπτομαι, video.
Ὀφθεὶς, έντος, ὁ, viſus, aor. 1. part. paſſ.

ὀφ-

Digitized by Google

ὀφθῶσι, aor. 1. inſ. paſſ. ὀφθῆναι, 2. ſing. ſ 1. paſſ. verbi ὄπτομαι, video.

Ὀφθῶσι, ὀφθῆτε, vide in ὀφθείς.

Ὄφιος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, ſerpens.

Ὄφις, ιος, & εως, ὁ, ſerpens. Hinc ὀφιώδης, εος, ὁ, ſerpentinus, anguinus.

Ὀφλεῖν, aor. 2. inf. act. per ſyncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, debeo, & per ſyncop. ὄφλω. f. ὀφλήσω, & per ſyncop. ὀφλήσω. præt. ὤφληκα. aor. 2. ὦφλον.

Ὀφλήσω, per ſyncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὄφρα, & ὄφρ', ut, quo, donec, dum, adverb. Poet. pro ἵνα, ὅπως, ad quem finem, & quouſque, donec; etiamſi, quatenus. Reſpondet ei τόφρα, tunc. Ducam ὄφρα ab ὅπτω, ut ſit reſpiciendo ad illum finem: τόφρα autem ab ὄφρα, ut τόσον ab ὅσον.

Ὀφρύη, idem ac ὀφρύς, ſupercilium. Reſpondet ei τόφρα, tunc.

Ὀφρυόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, ἡ, excelſus, item ſuperciliolus. Thema ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium, ſuperbia, tumulus: ripa fluvii. dat. plur. ὀφρύσι. hinc ὀφρυώδης, εος, ὁ, ſupercilioſus.

Ο Χ.

Ὄχ', pro ὄχα, valde, præ cæteris, longe. ponitur pro ſuperlat. ab ἔχω, habeo. uſitatius eſt ἔξοχα, & ἔξοχον, ab ἐξέχω, emineo.

Ὄχανον, ου, τό, anſa clypei, qua ille tenetur. ab ἔχω, teneo, & ὀχάνη, idem.

Ὀχέεσκον, Ion. pro ὤχουν, imperf. act. verbi ὀχέω, veho, porto. f. ήσω.

Ὀχέεσφιν, curribus, dat. plural. Ionic. pro ὀχέσι. dicitur & ὀχέεσσι, dativ. plural. Ionic. ab ὄχος, εος, τό, currus.

Ὀχετηγός, οῦ, ὁ, aquæ ductor: irrigator. ab ὀχετός, canalis.

Ὀχετός, οῦ, ὁ, canalis, fiſtula, aquæ ductus. q. ab ὀχέω, veho, duco. hinc ὀχετεύω, in rivos diduco. ὀχετὸς ἄτης, canalis calamitatis, pro perpetua calamitate.

Ὀχεύς, έως, ὁ, reticulum, vectis: lorum galeæ, Iliad. γ. Item ſcrotum. in plur. ὀχῆες. ab ἔχω, teneo.

Ὀχεύω, admiſſarium admitto, coeo, ineo. f. εύσω. præt. ὤχευκα. Hinc ὀχεία, ας, ἡ, coitus. q. ab ὀχέω, veho.

Ὀχέω, veho, porto. præſ. part. ὀχέων, moderans. Th. ὄχος, ου, ὁ, & εος, τό, currus.

Ὀχή, ῆς, ἡ, cibus. ab ἔχω, ſuſtento.

Ὀχήσιος, ου, ὁ, Ocheſius, nomen proprium.

Ὀχθαίρομαι, ingemo. Heſych.

Ὄχθας, acc. plur. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa. dat. plur. ὄχθαις, & Ion. ὄχθῃσι, & ὄχθῃσιν, Poet.

Ὀχθέω, indignor, gravate fero, doleo. ſuſpiro. Odyſſ. α. q. ab ὀχθέομαι. alii ab ὄχθη, ripa. qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, id eſt, ripam pulſa alliditur. Alii referunt ad ἔχθω, odi.

Ὄχθη, ης, ἡ, ripa, intra quam ἔχεται, ſeu ὀχεῖται aqua. ὄχθος, ου, ὁ, ripa, tumulus: labor.

Ὀχθήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθέω, gravate fero.

Ὄχθῃσι, dat. plur. Ion. ab ὄχθη.

Ὀχθοιβος, ου, ὁ, limbus, fimbria. Suidæ eſt ὀχθοιβος, q. ab ὄχθη, ripa. vel ducatur ab ὄχθη, & βαίνω, ille ſcil. limbus, qui eſt ad βαίνειν.

Ὄχθος. vide in ὄχθη.

Ὀχλεῦνται, turbantur, Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ὀχλίζω, moveo: moleſtiam exhibeo: frequento, Ceb. Theb. f. ίσω. ab ὀχλέω, veho. Hinc ὀχλεύς, έως, ὁ, vectis.

Ὀχλέω, turbo, moleſtiam exhibeo. f. ήσω. p. ὤχληκα. præſ. paſſ. ὀχλέομαι, οῦμαι, vexor.

Ὀχληρός, ά, όν, turbulentus, a, um, moleſtus, gravis, infeſtus, obſtreperus, Ariſtoph. quod ab ὀχλέω, turbo. Th. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ὀχλοποιέω, ῶ, cogo turbam. fut. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, ου, ὁ, turba, & ποιέω, facio.

Ὄχλος, ου, ὁ, turba, motus, caterva, multitudo, populus. Item moleſtia, tumultus. Hinc ὀχληρός, οῦ, ὁ, turbulentus. ὀχλέω, turbo, commoveo. ἐνοχλέω, idem. παρενοχλέω, obturbo, moleſtiam exhibeo.

Ὄχμα, ατος, τό, & ὄχμος, retinaculum, fibulamentum, πόρπαμα. ab ἔχω, retineo. hinc ὀχμάζω, inhibeo.

Ὀχμός, ου, ὁ, ſeries, ordo. ubi una res ἔχεται ἄλλης, id eſt, adhæret alii.

Ὀχεῦσα, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, vehens, ferens, præſ. part. f. g. ab ὀχέω, veho, ſuſtineo. Thema ὄχος, ου, ὁ, currus.

Ὄχος, ου, ὁ, & εος, τό, currus, vehiculum, plauſtrum, biga, rheda, Eurip. q. ab ἔχω, contineo. multorum enim eſt capax. vel ἄγω, impello. Hinc ὀχέω, veho, porto. ἐποχέω, inveho. παρόχος, ου, ὁ, qui a latere alterius vehitur.

Ὀχυρός, οῦ, ὁ. idem ac ἐχυρός, munitus, fortis, firmus. ἀπὸ ὀχυροῦ, ex tuto, Thucyd. ὀχυρόω, munio, fulcio.

Ὀχύρωμα, ατος, τό, munitio. ab ὀχυρόω, munio.

Ο Ψ.

Ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, cantus. q. ab ἔπω, loquor. Sed ὤψ, oculus, viſus, aſpectus, facies, ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, eſt ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, item piſcis acipenſer. ἠπεροπεύω, decipio. μέροψ, οπος, ὁ, diviſam, ſeu articulatam vocem habens. Epitheton hominis. Eſt & avis nomen. σκώψ, ωπός, ὁ, avis nomen ex genere noctuarum.

Ὀψαμάτος, ου, ὁ, qui ſero metit. ex ὀψέ, ſero, & ἀμάω, meto.

Ὄψανον, ου, τό, facies, vultus. Æſchyl.

Ὀψάομαι, opſonor. f. ήσομαι. p. ημαι.

Ὀψάριον, ου, τό, parvum opſonium, piſciculus. Th. ὄψον, ου, τό, quicquid cum pane comeditur. per ſynecd. gen. piſcis.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, qui ſero arat. ex ὀψέ, ſero, & ἀρόω, aro.

Ὀψέ, ſero, veſperi. ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἦν, ſerum diei erat. Thucyd. μέχρι ὀψέ, ad veſperum uſque, Thucyd. q. ab ὄψ, retro. vel ὄπισθεν, poſt. Alii deducunt ab ὤψ, oculus, ἀντιφραστικῶς, quod veſperi res minus clare cernantur. Hinc ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, ſerus, ſerotinus. ὀψίζω, ſero aliquid facio. ὀψίγονοι, poſteri.

Ὄψεαι, videbis, Ionic. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὦμμαι. aor. 1. ὤφθην.

Ὄψει, videbis, Att. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi. Eſt & ὄψει, dat. ſing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀψείω, videre cupio, videre deſidero. Thema ὄπτομαι, video.

Ὄψεσθε, 2. plur. fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, in 3. plur. ὄψονται.

Ὀψία, ας, ἡ, veſpera, ſerum diei, tempus veſpertinum. Th. ὀψέ.

Ὀψίγονος, ου, ὁ, ſero natus, poſteri. ab ὀψέ, ſero, & γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.

Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. ab ὀψιμαθής, έος, ὁ, ἡ, ſero doctus. ex ὀψέ, ſero, & μανθάνω, diſco.

Ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, ſerotinus, ſerus. Th. ὀψέ.

Ὀψίνοος, ου, ὁ, qui ſero ſapit, ſero ſapiens. ab ὀψέ, ſero, & νόος, ὁ, mens.

Ὄψις, εως, ἡ, vultus, facies, ſpecies, vis conſpiciendi, viſus. Item ſpectaculum, forma, imago, Ariſtot.

Ὀψισμός, οῦ, ὁ, tarditas.

Ὀψίτοκα, των, quæ ſero ferenda ſunt, Theophr.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus, ſerotinus. ab ὀψέ, ſero, & τελέω, perficio.

Ὀψίτομος ἄμπελος, vitis ſero putata. Theophr.

Ὀψιφάγος, ου, ὁ, qui opſoniis inhiat.

Ὀψιφανής, έος, ὁ, ἡ, ſero, & tandem apparens.

Ὀψιχί, ſero, veſperi. Heſych.

Ὀψοδόκιον, ου, τό, vaſculum, in quo opſonia ponuntur.

Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ, ſtructor opſoniorum, ferculorum inſtructor.

Ὀψοδεία, ας, ἡ, opſonii egeſtas, Suid.

Ὀψολογία, ας, ἡ, de re culinaria ſermo.

Ὀψολόγος, ου, ὁ, artis culinariæ, popinaliſque ſcriptor.

Ὀψομανής, έος, ὁ, ἡ, inſano amore opſoniorum ductus.

Ὀψομάτος, ου, ὁ, ſero metens, Theocr. Idyll. 10.

Ὄψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. perf. paſſ. ὦμμαι. a. 1. paſſ. ὤφθην.

Ὄψον, ου, τό, opſonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus. piſcis. Hinc ὀψάομαι, opſonor, veſcor cum pane.

Ὀψοφάγος, ου, ὁ, guloſus, helluo, edax. ab ὄψον, opſonium, & φάγω, comedo.

Ὀψώνιον, ου, τό, annona: ſtipendium, lucrum, ſalarium. ab ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator.

Ὀψωρός, ου, ὁ, ſcabioſus.

Ο Ω.

Ὀάρων, τῶν, mulierum, pro ὀαρῶν.

Π Α.

Π Eſt decimaſexta Græcorum litera, & octoginta denotat. majuſculum Π ſignificat quinque. Et π aliquando Ionice tranſit in κ, ut ὅπως in ὅκως.

Πᾶ, Dorice pro πῆ, & ſæpe πᾷ, quod & πόθι dicitur, ubi, quo, qua? Theocr. in Φαρμακ. Et πᾶ, pro ποῖ, quorſum? quem in locum? Et πα, nullo accentu notata, enclitica eſt.

Πᾶν, pro πᾶσαν, ſecundum Herodian. Etym.

Παγάν, Dor. pro πηγήν, acc. ſingul. ſed παγᾶν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν, a πηγή, ῆς, ἡ, fons. παγαῖσι, Dor. dat. plural.

Παγασαίου, gen. ſing. Dor. pro Πηγασαίου, epith. Apollinis. Sic Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. Th. πηγή, ῆς, ἡ, fons.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλιά, nimia loquacitas, clamores. παρὰ τὸ πᾶν ἢ τῆς γλώσσης.

Παγείς, ὁ, concretus, fixus, innixus, Eurip. a. 2. part. paſſ. παγείην, a. 2. opt. paſſ. a πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo, concreſcere facio. f. ξω. p. πέπηχα.

Πάγεν, Ion. pro ἐπάγησαν, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.

Παγετός, οῦ, ὁ, glacies, compacta aqua, gelu; rupes; ſcopulus. a πηγνύω, compingo, gelo.

Πάγη, defixum eſt, Ionic. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. hinc παγῆναι, aor. 2. inf. paſſ. verbi πηγνύω. Eſt πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum.

Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, a παγίς. quod vide.

Πάγιος, ου, ὁ, firmus, ſtabilis, ſolidus, fixus. γῆ παγία, terra firma, Nazianz. in Orat. a πηγνύω, compingo.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas, firmitas.

Παγίς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. acc. ſing. παγίδα.

Πάγκακος, ου, ὁ, omnino malus, infauſtiſſimus. παγκάκιστα, improbiſſima, nequiſſime.

Πάγκαρπος, & παγκάρπιος, ου, ὁ, ἡ, qui fructuum omne genus fert. Ex πᾶς, omnia, & καρπός, ὁ, fructus.

Πάγκοινος, ου, ὁ, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινός, οῦ, ὁ, communis.

Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens, & abſumens. Ex πᾶς, & κρατέω, vinco.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus,

Digitized by Google

genus, ad quod πᾶν κράτος, omnis vis, & robur adhibendum erat: pugilatus, & lucta. παγκρατιάζειν, pancratium exercere, pancratio uti. Lucian.

Πάγος, ου, ὁ, tumulus, collis, glacies: ſal. Th. πηγνύω, compingo.

Παγχάλκεος, α, ον, ex ſolido ære, æreus. ex πᾶς, omnis, & χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Παγχρύσεα, prorſus aurea, quaſi πάντως χρύσεα· a χρυσός, οῦ, ὁ, aurum.

Πάγχυ, penitus, omnino, funditus, adverb. Poet. pro πάνυ. a πᾶς, omnis.

Παδεῦσι, ſaltatis, Doric. pro πηδᾶτε, a. plur. præſ. verbi πηδάω, ſalio.

Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poet. caſus, clades, quod a πάθος, τὸ, paſſio. Th. πάσχω, patior.

Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. ſingul. a. 2. Jon. pro ἔπαθε, verbi πάσχω, patior.

Παθέειν, Jonic. reſolut. pro παθεῖν, aor. 2. inf. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθει, dat. ſing. a πάθος, εος, τὸ, paſſio.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. plur. a πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Πάθη, paſſiones, nom. plur. a πάθος, εος, τό. Eſt & πάθη, 2. ſing. a. 2. ſub. med. vel 3. ſingul. aor. 2. ſub. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθημα, ατος, τὸ, afflictio, vitioſus affectus. & in plur. τὰ παθήματα, paſſiones. Th. πάσχω, patior.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, paſſivus, a, um. qui affectibus detinetur, aut ducitur. Ariſtot. in Polit. affectus impellens, Theofr. l. e. c. de cauſis plant. Th. πάσχω, patior.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, patibilis; qui pati poteſt. a πάσχω, patior.

Πάθον, paſſus ſum, Jon. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. hinc παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, patior.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: ſchema adhibitum ad iracundiam, odium, vel miſericordiam commovendam; quo etiam vehementiores affectus exprimuntur, quorum exempla ex Tragœdiis facile cognoſcuntur.

Πάθος, εος, ους, τὸ, affectus, paſſio, perturbatio, morbus, mollities. dat. plur. πάθεσι.

Παθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. vide παθών.

Παθὼν, όντος, ὁ. qui paſſus eſt, a. 2. part. act. in f. g. παθοῦσα. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Παῖ, vocat. ſing. a παῖς, puer.

Παιὰν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis; & Dianæ, quod canebatur parta victoria, in belli congreſſu, aut in averſione malorum. Item pes metricus. Apollo ipſe ſic dictus a παύω, vel παίω, quia mala ſedat. Hine Παιανιεῖς δῆμος, Pæanienſis populus.

Παιάνων, gen. pl. a παιὰν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, vir, qui jocis delectatur. a παίγνιον, τὸ, ludus.

Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνίη, ἡ, Jon. gen. pl. παιγνιέων, ludus, res ludicra. a παῖς, puer.

Παῖδ', pro παῖδα, acc. ſing. a παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer.

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, pædagogus, puerorum cuſtos, & informator. ex παῖς, puer, & ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, dux. Th. ἄγω, duco.

Παιδάριον, ου, τὸ, puerulus. diminut. a παῖς, puer.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, caſtigatio, diſciplina, eruditio, educatio. a παῖς, παιδὸς, puer.

Παιδεῖος ὕμνος, Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur. a παῖς, puer.

Παιδέρως ἄκανθος, acanthus ſativus. q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, amo.

Παιδεύετε, 2. plur. præſ. ind. act. verbi παιδεύω, doceo, erudio, inſtituo.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, eruditor, caſtigator, præceptor, doctor.

Παιδεύω, erudio, doceo, caſtigo, emendo, corripio, inſtituo. ἀείμνηστον παιδεύων αὐτὸν διετέλεσε, perpetuo documento eum docuit. Æſchines.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, luſus. a παῖς, puer.

Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, ſeu a pueritia. a παῖς, puer.

Παιδίον, ου, τὸ, infans, puerulus, diminut. a παῖς, παιδὸς, ὁ, puer. παιδίων νόσος, morbus comitialis, quod in puerili ætate frequenter accidat.

Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla. παιδίσκος, ου, ὁ, puellus, diminut. a παῖς, puer.

Παιδογόνος, ου, ὁ, liberorum procreator. ex παῖς, puer, & γίνομαι, fio.

Παιδόθεν, adverb. ἀπὸ τοῦ, vel ἐκ παιδὸς, a puero, a pueritia.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio: facultas generandi. a παιδοποιέω, liberos procreo. hinc παιδοποιητικὸν, verbale, ex παῖς, & ποιέω, facio.

Παιδὸς, gen. ſing. a παῖς, puer. dat. pl. παισί, pueris.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, ludimagiſter. ex παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, puerorum, gen. plur. a παῖς, puer.

Παίζω, quaſi contracte pro παιδίζω, more puerorum luſito, ludo, ſalto. f. παίξω, & σω. p. πέπαιχα. aor. 1. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, ου, τὸ, ludus.

Παιήονα, hymnum, acc. ſing. a παιήων, ονος, ὁ, idem ac παιὰν, ᾶνος, ὁ, idem ac παιὼν, ῶνος, ὁ, hymnus.

Παίονες, οἱ, Macedones.

Παιπαλά, ων, τὰ, loca prærupta & ſalebroſa, a παιπάλη, hoc eſt, pulvere, eunctium remota. hinc παιπαλόεις, pulverulentus, ſalebroſus.

Παιπαλάω, circumſpicio, ſcrutor.

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima, pollen, pulvis.

Παιπάλλω, f. αλῶ, quatio, concutio: exploro, indago.

Παιπαλόεσσαν, dat. plur. Jon. pro παιπαλόεσσαν, f. g. a παιπαλόεις, aſper, præruptus, ſaxoſus. in f. g. παιπαλόεσσα. Th. παιπάλη, farina tenuiſſima: pulvis.

Παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer, vel puella: ſervus: filius. q. a πάομαι, acquiro: curro. vel παίω, expedita facio. vel a πάω, paſco, quod paſcatur ab iis, qui curam illius gerunt. vel a πάω, veſcor. Hinc παιδίον, ου, τὸ, puerulus. παιδάριον, ου, τὸ, idem. παιδεύω. f. σω, doceo, inſtituo. παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio. παίδευσις, εως, ἡ, idem. πεπαιδευτὸς, οῦ, ὁ, doctus, eruditus. ἀπαίδευτος, ου, ὁ, indoctus. ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, liberis carens. βούπαις, αιδος, ὁ, ἡ, puer adultus.

Παίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. a παίω, percutio. f. παίσω. p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo. fut. ξω, & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.

Παῖδα, Dor. pro παῖδα, puerum, acc. ſing. a παῖς, puer.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, ludat, 3. ſing. præſ. ſub. activ. verbi παίσδω, pro παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Παίσῃς, 2. ſingul. aor. 1. ſubjun. act. a παίω, percutio.

Παισὸς, οῦ, ἡ. dat. Παισῷ, nomen regionis.

Παιφάσσω, oculos circumquaque verto: voliſto, feſtino, impetum facio: illuſtro, maniſeſto.

Παιχθεὶς, ὁ, illuſus, aor. 1. part. paſſ. a παίζω, ludo. f. ξω. perſ. paſſ. πέπαιγμαι. aor. 1. paſſ. ἐπαίχθην. Th. παῖς, puer.

Παίω, cædo, percutio, ſerio, pulſo: quidvis expedite facio: ſubagito, Ariſtoph. in Pace. comedo, Ariſtoph. in Acbar.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Deus Medicinæ, hymnus. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Πακτὶς, ίδος, ἡ, pectis, muſicum inſtrumentum.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, ἦ, ὁ, compactus. πακτὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, pectis, muſicum inſtrumentum. Hinc πακτόω, compingo. Th. πήγνυμι, idem.

Παλάθη, ης, ἡ, maſſa ficorum, aut caricarum: Gazæ offa. An a παλάσσω, contundo? Sed πλάθη videtur prius a πλάσσω, fingo, formo. Eſt maſſa velut in laterem formata. Vel a παλαιὸς, ut ſit carica ad vetuſtatem compacta.

Πάλαι, adv. olim, quondam, pridem. Hinc παλαιὸς, ἀ, ὸν, vetus, antiquus. παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ſenex, vetuſtus, annoſus, vetula. olim genitus. genit. plur. παλαιγενέων. ex πάλαι, olim, & γίνομαι, naſcor.

Παλαιγόνος, ου, ὁ. ἡ, idem ac παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ſenex. παλαιγόνοι, majores. Παλαίγονον ergo accipe pro eo, qui aliquam olim genuit, & procreavit: παλαίγονον vero pro eo, qui olim eſt genitus, & qui eſt antiquus. Ex πάλαι, olim, & γίνομαι, naſcor.

Παλαίει, luctatur, 3. ſing. præſ. ind. act. a παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φόνῳ, cum cæde luctari. Thema πάλη, ης, ἡ, lucta.

Παλαιμονεῖν, Poet. pro παλαίειν, contendere, Pind. in Pythiis. μάχεσθαι, luctari, certare.

Παλαίμων, Palæmon. Portumnus.

Παλαιομάλευψ, ὁ, veterator, verbero. qui veteribus μάλευψιν eſt notatus.

Παλαιὸς, ἀ, ὸν, antiquus, a, um, vetus. in compar. παλαιότερος, ρα, ρον, antiquior. Th. πάλαι, olim, adverb.

Παλαιοτέρα, ας, ἡ, vetuſtior, comparat. f. g. a παλαιὸς, vetus, antiquus.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas. ab eodem them. πάλαι, olim, antiquitus.

Παλαιόω, ῶ, antiquo, aboleo. fut. ώσω. præt. πεπαλαίωκα. præſ. paſſiv. παλαιόομαι, οῦμαι, veteraſco. fut. 1. paſſ. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται. a πάλαι, olim.

Παλαισμάτεσσι, Jon. pro παλαίσμασι, dat. plur. a παλαίσμα, ατος, τὸ, lucta, idem ac Th. πάλη, ἡ, lucta.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, palæſtræ ludus, palæſtræ lucta.

Παλαιστὴ, ῆς, ὁ, palmus, menſura quatuor digitorum. q. a παλαίω, luctor. opus enim eſt παλαιστῇ in lucta. aut a πάλλω. unde & παλάμη, manus, palma.

Παλαιστιαῖος, α, ον, unius palmi longitudinem, vel craſſitiem habens.

Παλαίτερος, Jon. & Att. pro παλαιότερος, ὁ, antiquior. vide παλαιὸς, antiquus.

Παλαίφατον, Poet. pro παλαίφατος, ſecundum priſcam famam. Ex πάλαι, olim, & φάτις, ſeu φάτις, ἡ, rumor. Th. φάω, ſeu φημί, dico.

Παλαίφατος, ου, ὁ, Palæphatus Peripateticus. in dat. ſingul. Παλαιφάτῳ. Significat etiam antiquitus celebratus. vide παλαίφατον.

Παλαίω, luctor, palæſtra certo. a πάλη, lucta. Hinc παλαιστὴς, οῦ, ὁ, qui luctatur.

Παλάμαις, manibus, dat. plur. παλαμάων, gen. plur. Æol. pro παλαμῶν, a παλάμη, ἡ, palma.

Παλάμη, ης, & Dor. παλάμα, ἡ, manus, palma: machinatio, ars, Ariſtoph. in Veſp. παλάμῃσι, dat. plur. Jon. pro παλάμαις, q. a πάλλω, quatio, ut ſit quaſi παλλάμη. Hinc παλαμάομαι, manu tracto, ſtruo, molior: facio, Ariſtoph. in Neb.

Παλαμήδης, ου, ὁ, Palamedes, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Jon. ſeu Æol. pro παλάξειν, fut. 1. inf. verbi παλάσσω, contamino, fœdo. f. ξω. Thema πάλλω, vibro.

Παλάσσετο, polluebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi παλάσσω, fœdo. Th. πάλλω, quatio, vibio.

Παλάσσω, ſortior; inquino, contamino: contundo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio. vel a πηλὸς, lutum.

Παλεύω, allicio, fallo. f. σω. Hinc παλευτρια, illex columba. quaſi a πάλλω, agito.

Πάλη, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, commovendo manus. Hinc παλαίω, luctor. παλαιστὴς, οῦ, ὁ, luctator. παλαίστρα, ας, ἡ, palæſtra, lucta. παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima, flos farinæ. ἀντιπαλος, ου, ὁ, ἡ, obluctator, adverſarius.

Παλί-

Παλαίσαι, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. a παλαίω, pro παλαίω, luctor. Sed verbum de mendo ſuſpectum. Vide Æ. Porti Dictionarium Æolicum.

Παλαι, pro πάλιν, rurſus, adv.

Παλιὰ, ἡ, ſecundus nuptiarum dies, repotia. q. a πάλιν ἰέναι, quod tunc redeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio. ex πάλιν, rurſus, & γένεσις, generatio. Th. γίνομαι, naſcor.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, diverſilinguis, παλίγγλωσσος πόλις, urbs, quæ lingua contraria utitur. Ex πάλιν, rurſus, e contrario, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Παλίγκοτος, ου, ὁ, iracundus, vindex, tetricus. Hinc παλιγκότως, iracunde, adv. ex πάλιν, iterum, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Παλίλλογος, ου, ὁ, rurſus numeratus, vel collectus. Hinc παλιλλογέω, iterum narro. ex πάλιν, rurſus, & λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Παλίμβαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro παλίμβημος, ὁ, retrogradus, reciprocus. ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαίνουσα καὶ προϊοῦσα. Eſt itus, reditaſque manuum, & textorii inſtrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur. Ex πάλιν, rurſus, & βαίνω, eo.

Παλιμπετὴς, ἐος, ὁ, ἡ, relapſus. ex πάλιν, rurſus, & πίπτω, cado. παλιμπετὲς, adv. retrorſum, retro: identidem, crebro, Argon. 2.

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, ὁ, errans, aor. 1. part. paſſ. a παλιμπλάζομαι, aberro, vagis erroribus retro agor. a πάλιν, rurſus, & πλάζω, errare facio, ſeduco.

Πάλιν, adv. iterum, rurſus, e contrario: poſthac, Iliad. γ. Hinc ἔμπαλιν, e contrario: item vice verſa.

Παλινάγρετος, pro παλιναγρέτος, ου, ὁ, revocabilis, mutabilis, rurſus congregatus: irritus. ex πάλιν, rurſus, & ἀγείρω, congrego.

Παλινδραμεῖν, recurrere. ex πάλιν, rurſus, & τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ, reſiliens. ex πάλιν, rurſus, & ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντονος, ου, ὁ, reflexus. ex πάλιν, rurſus, & τείνω, tendo.

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, Pelion, Theſſaliæ mons.

Παλίουρος, ὁ, paliurus, frutex ſpinoſus.

Παλίωξις, pro παλιωίωξις, εως, ἡ, inſecutio. proprie, cum ii, qui fugerunt, verſa Martis alea, inſectantur, Euſtath. Iliad. ω. ex πάλιν, rurſus, & διώκω, perſequor.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. ſing. a Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Minerva.

Παλλάθη, idem ac παλάθη, ficorum, aut caricarum maſſa.

Παλλακεύεσθαι, pellicem habere. παλλακὴ, ἡ, pellex, concubina.

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, pellex, puella, concubina. Th. πάλλαξ, juvenis.

Παλλακίοισι, dat. plur. Jon. a παλλάκιον, ου, τὸ, adoleſcentulus. Th. πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem ac παλλακὴ, pellex.

Πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens, quaſi jam idoneus ad τὸ πάλλειν, vibrandum haſtam. vel a πάλη, lucta, cui idoneus eſt. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur, a πάλλω, quod ſc. haſtam vibret, ut bellicoſa. Eſt & παλλὰς, adoleſcentula, a πάλλαξ, juvenis.

Πάλλε, jactabat, Jonic. pro ἔπαλλε, 3. ſing. imperf. act. Sic πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi πάλλω, vibro, quatio.

Παλλήνη, ης, ἡ, Pallene, nomen proprium.

Παλλομένων, genit. plural. part. præſ. paſſ. a πάλλομαι, ſortior, moveo ſortes. Th. πάλλω, vibro.

Πάλλω, vibro, agito, quatio, ſalio, verto, ſortior. f. παλῶ. hinc πάλος, ου, ὁ, concuſſio, ſortitio, ſors. an a παίω, quatio, percutio?

Παλτὸν, οῦ, τὸ, telum, tragula, pilum, quod πάλλεται vibratur.

Πάλτο, impactus fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐπεπάλμην, σο, το, & Jon. ſublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, agito. fut. παλῶ. p. πέπαλκα. perf. paſſ. πέπαλμαι.

Παλύνω, aſpergo, albefacio: miſceo, humecto. proprie de farina. a πάλη, vel παλίνη, ἡ, tenuiſſima farina, nempe παιπάλη, pulvis.

Πάμβιος, ου, ὁ, Poet. qui vim adverſus omnia habet, adverſus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, & βία, vis.

Πάμμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. a πάω, poſſideo.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, omnino magnus, prægrandis. in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, omne, & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλη, ὁ, magnus.

Πάμπαν, adverb. prorſus, omnino, plane. q. d. πάντως. Th. πᾶς, omnis. gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui omnia perſuadet. Ex πᾶν, omne, & πείθω, perſuadeo.

Παμπήδην, & παμπήδη, πάμπαν, omnino, adv. a παμπησία, univerſa poſſeſſio. Ex πᾶς, omnis, & πάω, ſeu πάομαι, poſſideo. perf. πέπαμαι.

Παμπληθεὶ, adverb. quod fit a toto populo, per univerſam multitudinem. q. d. πᾶν πλῆθος, εος, τὸ, omnis multitudo.

Παμποίκιλος, ου, ὁ, varie pictus. ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Πάμπολλα, plural. n. g. πάμπολλος, m. g. παμπόλλων, gen. plur. a πάμπολυς, permultus.

Πάμπολυς, genit. παμπόλλου, omnino multus, permultus. ex πᾶς, omnis, & πολὺς, multus.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. παντελῶς πορφύρεος, omnino purpureus. ex πᾶς, omnis, & πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Πάμπρωτος, ὁ, omnino primus, omnium primus. ex πᾶς, omnis, & πρῶτος, primus.

Παμφαίνῃσι, totus ſplendeat, 3. ſing. præſ. ſub. act. Jonic. epentheſ. verbi παμφαίνω, idem ac παμφανάω, totus luceo, undecunque appareo.

Παμφαίνω, idem ac παμφανάω, quaſi πάντα φαίνω.

Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo. hinc παμφανόωντα, plur. n. g. pro παμφανῶντα, præſ. part. act. ut & παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. Ex πᾶς, omnis, & φαίνω, luceo, appareo. fut. φανῶ. præt. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in παμφανάω.

Παμφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, omnium venenorum peritus. Ex πᾶς, omnis, & φάρμακον, ου, τὸ, venenum.

Πάμφορος, ου, ὁ, ἡ, omnia rapiens, ac trahens. Ex πᾶς, omnis, & φέρω, fero.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis, Pamphylia. Gr. cujuslibet gentis, ſeu nationis. ex πᾶν, omne, & φῦλον, ου, τὸ, gens, natio.

Πὰν, πανὸς, ὁ, Pan, paſtorum Deus. q. a πάω, paſco. hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.

Πᾶν, omne, n. g. a πᾶς, πᾶσα, quod vide. & τὸ πᾶν, vulgus.

Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, præferox. ex πάνυ, omnino. Th. πᾶς, omnis, & ἄγριος, ferus. Th. ἀγρὸς, rus.

Πάναγρον, ου, τὸ, rete, quod omnia capiat. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ἄγρα, præda.

Παναγύρεις, ιος, ἁ, Dor. pro πανήγυρις, conventus univerſalis, ſolemnitas.

Πανάθλιος, ου, ὁ, omnino miſer, miſerrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄθλιος, ου, miſer. Th. ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πάναιθος, ου, ὁ, totus lucidus, ſplendidus. ex πᾶς, omnis, & αἴθω, luceo, uro.

Παναίολος, ου, ὁ, omnino varius. ex πᾶς, omnis, & αἰόλος, ου, ὁ, varius.

Παναπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocens, prorſus innoxius, a. ex πᾶς, omnis, & ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πανάποτμος, ου, ὁ, miſerrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄποτμος, miſer. quod ab α, & πότμος, ου, ὁ, ſors, fatum.

Πανάριστος, ου, ὁ, longe præſtantiſſimus, ex πᾶς, & ἄριστος, optimus, ſuperlat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Πανομῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui caret æqualibus, & ſociis. ex πᾶν, omne, & ἀφῆλιξ, impubes. quod ab ἧλιξ, coætaneus. Th. ἡλικία, ſtatura.

Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, omnino intempeſtivus: qui immatura morte moriturus eſt. Ex πᾶς, omnis, & ἄωρος, idem ac ἄωρος, qui non ſuo tempore fit, intempeſtivus, præcox. quod ab α privat. & ὥρα, hora.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium. ex πᾶς, omnis, & δαὶς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnidomitor, omnia domans. ex πᾶς, omnis, & δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ου, ὁ, Pandarus. nomen proprium.

Πανδελέτιος, ου, ὁ. improbus: moleſtus. importunus: veteratorius. a Pandeleta deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. cum omni populi totius ordine, vulgo. Th. δῆμος, populus.

Πάνδημος, ου, ὁ, ἡ, popularis, publicus, univerſalis. ex πᾶς, omnis, & δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs.

Πανδιονὶς, ἡ, fabula de filia Pandionis.

Πανδοκεύω, cauponor. q. d. omnes excipio. a πανδοκεὺς, Jon. pro πανδοχεὺς, publicus hoſpes, vel πανδόκος, omnes excipiens.

Πάνδοκος, ſeu πανδόκος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ πάντας δεχόμενος, omnes excipiens. Ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, capio.

Πανδοῦρα, ſeu πανδουρὶς, ἡ, Pandura, muſicum inſtrumentum.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diverſorium, publicum hoſpitium. ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, excipio. præt. med. δέδοχα.

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, publicus hoſpes; ſtabularius, hoſpes. ab iiſdem thematibus.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris. Videtur etiam epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶς, omnis, & δῶρον, donum.

Πανέλλανες, Dor. pro Πανέλληνες, omnes Græci.

Πανελλήνεσσι, omnibus ad unum Græcis, dat. plur. Jon. a πανέλληνες, ex πᾶς, omnis, & Ἕλλην, ηνος, ὁ, Græcus.

Πάνετες, Poet. adverb. idem valens ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, per totum annum.

Πανέφθου, gen. ſing. a πάνεφθος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus. Th. ἕψω, coquo, eliso. f. ἑψήσω.

Πανηγυρικὸς, οῦ, ὁ, panegyricus, celebris, feſtus. a πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus: ludi publici, dies feſti: quod a πᾶς, omnis, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus univerſalis, ſolemnitas, cœtus. ex πᾶς, omnis, & ἄγυρις, cœtus, congregatio. quod quaſi ab ἀγείρω, congrego.

Πανημέριος, ου, ὁ, per totam diem, toto die. ex πᾶσα, omnis, & ἡμέρα, dies.

Πανημερὸν, ſeu πανήμερον, idem ac τὸ πανῆμαρ, toto die. vide πανημέριος.

Πανίσδεται, Dor. pro πηνίζεται, pingit, conglomerat, 3. ſing. fut. 1. med. verbi πηνίζω, evolvo, agglomero licium. Th. πῆνος, ου, ὁ, ſeu πήνη, ης, ἡ, tela.

Πανιώνιον, τὸ, locus erat, in quem omnes Jones communiter de rebus communibus conſultaturi conveniebant.

Παννύχιος, α, ὁ, per totam noctem, pernox. Dicitur etiam πάννυχα, & ος. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & νὺξ, nox.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, vigiliæ, quaſi per πᾶσαν νύκτα, totam noctem. Hinc παννυχίζω, lucubro, pernocto.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum tota domo. Scribitur & πανοικεί.

Πανόλβιος, ου, ὁ, ex omni parte beatus,

ex

Digitized by Google

Eſt genus inſecti horriſono ſtrepitu. Eſt & aquatilis οἶστρος, vermiculus ſub pinna thynni, & gladii piſcium, apud Ariſtot. Gaza aſilum vertit. hinc οἰστρήεις, εντος, ὁ, furioſus, œſtro percitus. οἰστράω, & έω, œſtro agitor, inſanio. οἴστρημα, ατος, τό, ſtimulus.

Οἰσύα, ας, ἡ, ſalix, vimen.

Οἴσυπος, ſordes ovium. ab οἶς, ovis, & σήπω, putrefacio. Eſt putridum, quod in lanis fert ovis.

Οἴσω, feram, fut. 1. act. verbi φέρω, fero. a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, feram, Dor. pro οἴσω. ſic. οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, allaturus, fut. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ', pro οἵτε, qui, nom. pl. ab ὅς, & τε.

Οἵτινες, quicunque, nom. plur. ab ὅστις, gen. οὗτινος. & in f. g. ἥτις. neut. ὅτι.

Οἶτος, ο, ὁ, ærumna, calamitas, pernicies, luctus, fletus, mora.

Οἰτόσυρος, Scythice vocatur Apollo. Herodot. l. 4.

Οἰφέω, ſeu όω, coeo, συνουσιάζω. Item ingo virum. Hinc illud Theocr. ἄγ' ἄνθρωπε φιλοῖφα, age homo libidinoſa.

Οἰφί, epha. apud LXX. Interpretes.

Οἰχεῦντι, Doric. pro οἰχέουσι, ῦσι, 3. pl. præſ. ind. verbi οἰχέω, veho, fero. pro quo uſitat. οἴχομαι.

Οἴχεσθαι, abire, præſ. inf. ab οἴχομαι, ῃ, εται. f. οἰχήσομαι. præt. ᾤχημαι.

Οἰχήαται, Jon. pro ᾤχηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχήσομαι, abibo, fut. 1. med. verbi οἴχομαι.

Οἰχθείς, ὁ, apertus, aor. 1. part. paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 1. paſſ. ᾠχθην.

Οἰχνεσκον, Jon. inſerto σκ, pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo. Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦντι, Doric. pro οἰχνοῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo.

Οἰχοίατο, Jon. pro οἴχοιντο, 3. plur. præſ. opt. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴχομαι, ῃ, εται, abeo diſcedo, proficiſcor: pereo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. aor. 1. paſſiv. ᾠχήθην.

Οἴχωκα, detracto augmento, pro ᾤχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχώκει, ivit, Jon. dialyſi, & Attic. pro ᾤχήκει, 3. ſingul. pluſq. perf. activ. Sic οἰχωκώς, υῖα, ός, perf. part. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴω, ſeu οἴω puto, exiſtimo, ſuſpicor: item fero, porto. f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, puto. οἴησις, εως, ἡ, opinio. q. ab ἰάω, ſino. ſic ergo fero aſt ſicut patior.

Οἰῶν, ovium, gen. plur. ab ὄϊς, ὄϊος, ſeu οἶς, ὁ, ovis.

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνός, avis.

Οἰώνισμα, ατος, τό, augarium. & οἰωνισμός, ῦ, ὁ. ab οἰωνός, ῦ, ὁ, avis.

Οἰωνιστής, ῦ, ὁ, augur. ab οἰωνός, ῦ, ὁ, avis; item augurium.

Οἰωνοπόλος, ῦ, ὁ, augur, ariolus, aruſpex, vates per cantum avium. ab οἰωνός, ῦ, ὁ, avis, & πολέω, verſo.

Οἰωνός, ῦ, ὁ, avis. propria major, & carnivora. Puta quia οἶος, ſola eſſe amat, in ſolitudine degens, prædæ capiendæ ſolitarie inhians. item augurium, omen, auſpicium. Propria autem οἰωνοί, γῦπες, i. e. vultures, & κόρακες, corvi dicuntur, & carnivoræ aves. hinc οἰωνίζομαι, augeror.

O K.

Ὄκα, Dor. pro ὅτε, quando.

Ὀκέλλοντες, οἱ, appellentes. nom. ploral. a. 1. part. activ. verbi ὀκέλλω, appello, accedo. fut. κελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω.

Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, quando. Et ὅκκα, pro ὁπότε.

Ὄκκος, oculus, Dor. pro ὄπτος, ab ὄπτομαι, video.

Ὀκλάζω, in genua ſuccumbo, procumbo, labaſco, deficio. q. a κλάω, genua frango τῷ κλίνειν.

Ὀκναλέως, pigre, adv. ab ὄκνος, ο, ὁ, pigritia.

Ὀκνείω, idem ac ὀκνέω, pigreſco, ſum tardus.

Ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum, cunctor, ſum tardus, tergiverſor. f. ήσω. p. ὤκνηκα. aor. 1. ὤκνησα. aor. 1. inf. ὀκνῆσαι. fut. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος, pigritia.

Ὀκνηρός, ῦ, ὁ, cunctator, timidus, piger. in neut. gen. ὀκνηρόν, moleſtum, tædioſum.

Ὄκνος, ε, ὁ, pigritia, metus, ſegnities, ignavia. hinc ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum. ἄοκνος, ε, ὁ, ἡ, impiger.

Ὀκνῶσι, tergiverſantur, 3. plur. præſ. ind. ὀκνῶσιν, 3. plur. præſ. ſub. verbi ὀκνέω, piger ſum.

Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, qualia, qualiter. vide ὁποῖος.

Ὀκρίβας, αντος, ὁ, pulpitum, ſcala. Plur. io Symp. q. ab ἄκρον, ſummitas, & βάω, aſcendo. quia ad ejus ſummum gradatim aſcenditur. Eſt etiam inſtrumentum pictorum.

Ὀκριόεις, εντος, ὁ, longas prominentias habens, ab ὄκρις, ιος, ἡ, eminentia montium, aut rupium. idem ac ἄκρος. Th. ἄκρος, ſummus.

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem ac ἄκρις, ſummitas montis, cacumen.

Ὀκρυόεις, εντος, ὁ, horrendus, dirus, aſper, moleſtus, difficilis, pro κρυόεις, Poet. idem ac κρυερός. ῦ, ὁ, frigidus, horrendus. ὀκρυόεντα, Homerus in Iliad. horribilis, & aſpera. ὀκριόω, ῶ, aſperum reddo, Etym.

Ὀκταβλωμος, ε, ὁ, octo morſuum, octo buccellarum, ex octo quadris. ex ὀκτώ, octo, & βλωμός, ῦ, ὁ, buccella.

Ὀκταήμερος, ο, ὁ, ἡ, octo dies natus. ex ὀκτώ, octo, & ἡμέρα, dies.

Ὀκτάκνημος, ε, ὁ, octo radios habens. proprium rotæ. ex ὀκτώ, octo, & κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.

Ὀκτάποδες, οἱ, apud Scythas, qui duos boves, & unum currum poſſidebant, Lucianus.

Ὀκταπόδην, octopedelem, acc. ſing. ab ὀκταπόδης, quod idem ac ὀκτάπους, octipes: cancer fluviatilis, Nicand. ex ὀκτώ, octo, & πῦς, pes.

Ὀκτώ, octo, οἱ, αἱ, τά, ἄκλιτον. ὁ ὀκτὼ ἀριθμός, octonarius numerus.

Ὄκχ' ἅ, Dor. pro ὅτε ἡ, quum, ὄκχ', pro ὄκκα, quod vide.

Ὄκχος, ε, ὁ, Poet. metri gratia pro ὄχος, vehiculum, currus. Pindarus.

Ὄκως, ut, poſtquam, pro ὅπως, Jon.

O Λ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felix, fortunatus, Iliad. γ. ab ὄλβιος, felix, dives. Th. ὄλβος, ε, ὁ, felicitas, & δαίμων, felix.

Ὄλβος, ε, ὁ, felicitas, opes. beatitudo. Odyſſ. ζ. ὄλβον, gen. Dor. q. ὅλος βίος. Hinc ὄλβιος, ε, ὁ, beatus. πανόλβιος, ε, ὁ, omni ex parte beatus.

Ὀλέεσκον, pro ὤλεσκον, pleonaſm. ᾧ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλλύω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὄλεθρος, ε, ὁ, pernicies, interitus, peſtis, mors, ſtrages, cædes, jactura, clades, Demoſth. hinc ὀλέθριος, exitialis. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ὀλεῖται, peribit, 3. ſing f. a. med. verbi ὄλλυμαι. f. a. med. ὀλοῦμαι, ὀλῆ, εῖται.

Ὄλεκον, peribam, imperf. act. Jon. ὀλέκοντας, acc. plur. part. præſ. act. ὀλέκοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὀλέκω, idem ac ὄλλυμι, perdo.

Ὀλερός, ῦ, ὁ, male olens, tanquam corruptum aliquid, fœtidus. ex ὀλέω, perdo.

Ὀλέσαι, perdat, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὀλεσάνορας, acc. plur. ab ὀλεσάνωρ, ορος, ὁ, viros perdens. ab ὄλλυμι, perdo, & ἀνήρ, vir.

Ὀλέσῃς, perdas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.

Ὄλεσσα, ας, ε, perdidi, a. 1. ind. act. Jon. & Poet. pro ὤλεσα. ſic ὀλέσσαι. a. 1. inf. Poet. ὀλέσσας, αντος, ὁ, qui deſtruxit, a. 1. part. act. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέσσῃ, perdat, Poet. pro ὀλέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ὀλέσσω, fut. 1. ind. act. vel a. 1. ſub. Poet. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, pernicioſa.

Ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector, occiſor. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὄληαι, pereas, Jon. pro ὄλῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. verb. ὄλλυμαι, f. έσω. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὄλωλα.

Ὀλίγα, plur. n. g. ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum potentia, paucorum regimen.

Ὀλιγαρχούμενος, ε, ον, paucorum dominatui ſubditus. ab ὀλίγος, paucus, & ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή, imperium.

Ὀλιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, aliucunde. q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλίγιστος, ε, ὁ, pauciſſimus, ſuperl. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγόγονος, ὁ, ἡ, parum fœcundus. ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, ε, ὁ, ſoboles.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo. aſurpatur de animam agentibus, Homer. de Hectora expirante. quod ab ὀλιγοδρανής, idem ac ἀδρανής, έος, ὁ, ἡ, faciendi facultate deſtitutus.

Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, ῶ, parva res ſum, infirmus ſum, & fere mortuus: eximo, deficio. Odyſſ. τ.

Ὀλιγόπιστος, ε, ὁ, ἡ, exigua fide præditus. ex ὀλίγος, paucus, & πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ὀλίγος, ε, ὁ, paucus, parvus, anguſtus, infrequens. ὀλίγον, pauxillum, adv. in ſuperl. ὀλίγιστος, pauciſſimus. ὀλίγος τὴν διάνοιαν, tenui, & puſillo ingenio, Nazianz. κατ' ὀλίγον, pauletim, leviter, modice, Ariſtot. de mundo. ὀλίγον χρόνον, paulilper, Thucyd.

Ὀλιγότητι, dat. ſing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. Th. ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγοχρόνιος, ε, ὁ, brevis temporis, exiguo temporis ſpatio durans. ὀργὴ μανία ὀλιγοχρόνιος, ira, furor brevis eſt, Themiſt.

Ὀλιγόψυχος, ε, ὁ, ἡ, puſillanimis, impatiens. ex ὀλίγος, η, ον, exiguus, a, um, & ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo, cum gen. ab ὀλίγωρος, ε, ὁ, ἡ, negligens.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, minor, exiguus, vilis. ab ὀλίγος, paucus.

Ὄλισβος, ε, ὁ, penis coriaceus. q. ab ὀλέω, & σβέω, ſcil. τὸ σπέρμα.

Ὀλισθαίνει, delebitur, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ὀλισθαίνω, vel άνω. Thema ὄλισθος, ε, ὁ, lapſus.

Ὀλισθέω, ῶ, cado, labor, defluo. hinc ὀλισθεῖν, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Jon. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, ο, ὁ, lapſus, caſus.

Ὀλισθηρᾶς, gen. ſing. f. g. ab ὀλισθηρός, labilis, lubricus.

Ὀλισθήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, cado.

Ὄλισθος, ο, lapſus, caſus, lubricitas. Lucian.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria, navis onuſta mercibus, navigium, Thucyd. ab ὁλκή, tractio, Th. ἕλκω, traho.

Ὁλκή, ῆς, ἡ, tractio, tracti inclinatio, attractio. ἡ ὁλκὴ τῦ νοτίδος, attractio humoris, Theophr. l. 5. c. 5. de cauſ. plant. Item pondus, menſura. ὁλκὴ ὀβολῶν ε, quinque obolorum pondus, Dioſc. vis Heſychio, cauſa aliis, drachma Galeſi.

Ὁλκοί, οἱ, inſtrumenta, quibus naves in terram ex mari ſubducuntur, & ex terra in mare deducuntur: ab Iſidoro vocantur pulvini. ab ἕλκω, traho.

Ὁλκός, ῦ, ὁ, tractus, ſulcus, veſtigium corporis tractim ſe agentis, ut veluti reptantis, propter τὸ τῶν δρακόντων σύρμα, Nicand. in Theriac. cui etiam cor-

corpus; herbæ nomen Plinio l. 27. c. 10. aranei ſpecies Dioſcoridi l. 2. c. 68. lorum Sophocli in Electra; cauda Laciſno; tractus, & ſulcus flammarum, quem ducit ſtella diſcurrens per æthera, Apoll. in Argon.

Ὄλλυαι, Jon. pro ὄλλῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. ab ὄλλυμαι. Thema ὄλλυμι, perdo. Sic ὄλωαι, Jon. pro ὄλῃ, a. 2. ſub. med.

Ὀλλυμένοιο, pereuntis, gen. ſing. Jon. part. præſ. paſſ. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ὄλλυμι, ſeu ὀλλύω, perdo: pereo: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὤλα, & Att. ὀλώλεκα. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. inf. med. ὀλέσθαι.

Ὀλμειός, ῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ab Holmæjo Siſyphi filio ſic dictus. Item ὀλμειός, pila. Interpr. Ariſtophanis in Veſp.

Ὅλμος, ο, ὁ, mortarium; pila culinaria, Heſiod. Invenitur ὅλμος pro Apollinis tripode, aut vate. Hinc ἐνόλμιος cognomentum Apollinis Interp. Ariſtoph. pars humanæ corporis, quæ thorax, a collo ad pudenda, Poll. cylindrus Heſychio. Item cavitas coxendicis. Eſt etiam poculi genus inſtar cornu apud Athenæum l. 11.

Ὀλοή, ῆς, ἡ, perniciosa, dat. plur. ὀλοῇσι. ab ὀλοός, ή, όν. ὀλοὸν γῆρας, gravis ſenectus, Apoll. Rhod. ὀλοώτατος ὀδμή, odor teterrimus, Odyſſ. δ.

Ὀλοθύριον, υ, τό, ſpecies marinorum piſcium. ὀλοθύρια, τά, vertibula, calli, tubera, Ariſtot.

Ὀλοθρευτής, ῦ, ὁ, exterminator. ab ὀλοθρεύω, exitium affero.

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, fut. εύσω, exitium affero, vaſto, perimo, perdo. p. ὠλόθρευκα.

Ὀλοίατο, pereant, Jon. pro ὄλοιντο, 3. plur. a. 2 opt. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοίτροχος, υ, ὁ, omni ex parte rotundus: obliquus. ab ὅλος, totus, & τροχός, ῦ, ὁ, rota. Item grave ſaxum Valla apud Herodot. l. 5.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, holocauſtum, Iſa. 42. ex ὅλος, totus, & καρπός, ῦ, ὁ, fructus.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τό, & ὁλοκαύτωσις, εως, victima, ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum. a verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, totum comburo, cremo. f. ώσω. p. ὡλοκαύτωκα. perf. paſſ. ὡλοκαύτωμαι.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas hæreditatis, ſanitas, Iſaiæ 1. ab ὁλόκληρος, hæres ex aſſe.

Ὁλόκληρος, ο, ὁ, ἡ, proprie, hæres ex aſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortito ei obtigerunt: item integer, totus, incolumis.

Ὁλοκονῖτις, ιδος, ἡ, herba quædam, olus quoddam ſylveſtre. alii legunt ὁλοκονίτις, q. ὅλος κόνος, totus tegmen.

Ὀλολυγή, ῆς, ἡ, ejulatus, muliebris vociferatio. Iliad. ζ. ὀλολυγμός, ῦ, ὁ, idem. ab ὀλολύζω, ejulo.

Ὀλολύζω, ululo, ejulo, ploro, clamito. f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imperat. ὀλόλυξον, άτω. perf. act. ὠλόλυχα. perf. paſſ. ὠλόλυγμαι. hinc ὀλολυγμός, ῦ, ὁ, ululatus, ejulatus.

Ὄλοντο, perierunt, 3. plur. a. 2. med. Jon. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοοίτροχος, Poet. pro ὀλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, totus, & τροχός, ῦ, ὁ, rota.

Ὀλοός, ή, όν, pernicioſus, a, um. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοόφρονα, pernicioſum, acc. ſing. ab ὀλοόφρων, ονος. ab ὀλοός, pernicioſus. Th. ὄλλυμι, perdo, & φρήν, mens.

Ὀλόπτω, vello, decortico. evello, Heſych.

Ὅλος, ο, ὁ, totus, integer, ſolidus, univerſus. hinc καθόλου, adverb. in univerſum, in genere. Sed ὅλος idem ac θολός, atramentum ſepiæ.

Ὁλόσχερής, integer, plenus, totus perfectus. πεντάφυλλον ὁλοσχερέστερον κοπέντα, integra tuſum, Marcell. plenius tuſum, Ruell. Dioſcor. l. 2. c. 94.

Ὀλόφυκες, οἱ, pediculi pomorum: quia ab ὄχη ὄλλυνται, quum decerpuntur.

Ὁλοτελής, ἐος, ὁ, ἡ, totus, perfectus. ex ὅλος, totus, & τελέω, abſolvo.

Ὀλοῦμαι, f. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοφυδνός, ῦ, ὁ, luctuoſus, lugubris. ab ὀλοφύρομαι, lugeo, queror.

Ὀλοφύρομαι, lamentor. ejulo, queror, deploro, lugeo. ὀλοφυρθεὶς τοῖς κακοῖς, calamitatis tædio affectus. Hinc ὀλοφυρμός, ῦ, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοφώιος, ο, ὁ, exitialis, verſutus, pernicioſus. ὀλοφώια, τά, artes, aſtutiæ, moleſta conſultatio. Homerus, Odyſſ. δ.

Ὄλπη, ης, ἡ, & Doric. ὄλπα, lecythus, ampulla olearis, vas. Theocr. Item vas, quo vinum infunditur. Athen. l. 11. ὀλπίς, ίδος, ἡ, idem.

Ὄλπια, montes dividentes Italiam, & Celticam.

Ὀλπεύς, Dor. idem ac ἁλιεύς, Piſcator.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. cæleſtis.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, urbs Achajæ.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Muſæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. ab Ὄλυμπος, Olympus. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, Olympiacas oleas.

Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ, & in pl. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικός, ῦ, ὁ, Olympicus.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Doric. pro Ὀλυμπιονίκης, ο, ὁ, victor in Olympicis ludis. Sic & Poet. dicitur Ὀλυμπιόνικος, υ, ὁ, idem. Ex νικάω, vinco, & Ὀλύμπια.

Ὄλυμπος, υ, ὁ, Theſſaliæ, vel Macedoniæ mons altiſſimus; item cœlum. q. ab ὅλος, & λάμπω, luceo. Vel, ut Scaligero placet, ab ὀλλύω, & πούς, quod altius ſcandentium pedes q. perdat. Hinc ὀλύμπιος, υ, ὁ, olympum incolens. cæleſtis. ὀλύμπια, ων, τά, Olympiaca certamina, in honorem Jovis celebrari ſolita. Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ, Olympiaci certaminis victoria; item ſpatium quatuor annorum.

Ὄλυνθος, υ, ὁ, groſſus, ficus immatura, ficus ſylveſtris, caprificus. hinc ὀλυνθιακός, ῦ, ὁ, immaturus.

Ὄλυρα, ας, ἡ, ſpecies frumenti, affinis zeæ. Homerus etiam facit pabulum equorum, Iliad θ.

Ὄλωλα, ας, ε, perdidi; perii, Sophocl. Attic. pro ὦλα, p. m. hinc ὀλώλῃ, 3. ſing. ſub. p. m. verbi ὄλλυμι, perdo.

O M.

Ὁμά, ſimilia, nom. pl. n. g. ab ὁμός, ῦ, ὁ, ſimilis.

Ὁμάγυρις, ιος, ἡ, Doric. pro ὁμήγυρις, congregatio, concilium.

Ὁμαδέω, congrego. Heſych. ὁμαδέω, tumultuor. ab ὅμαδος, ο, ὁ, multitudo.

Ὅμαδος, υ, ὁ, multitudo, conventus, cœtus.

Ὁμαίμιος, ſeu ὅμαιμος, ὁ, ἡ, & ὁμαίμων, ονος, qui eſt ejuſdem ſanguinis, conſanguineus. ex ὁμός, ſimilis, & αἷμα, τό, ſanguis.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, belli ſocietas. Dicitur etiam ὁμαιχμίη, Heſych. ab ὁμός, ſimilis, & αἰχμή, ἡ, cuſpis.

Ὁμαλός, ῦ, ὁ, planus, lævis; item par, ſimilis, æqualis, æquabilis. q. ab ὁμός, ſimilis. ὁμαλής, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνώμαλος, υ, ὁ, ἡ, aſper, inæqualis. ἀνωμαλής, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτει, ſequere, præſ. imper. act. ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω.

Ὁμαρτῇ, Poet. idem ac ὁμοῦ, ſimul, una; collectim, eodem tempore, Iliad. ι. Hinc ὁμαρτέω, ſequor.

Ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, ſecutus, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. The. ὁμαρτῇ, ſimul.

Ὁμάς, ἄδος, ἡ, univerſitas, multitudo.

Ὀμβρηνός, ῦ, ὁ, ὁ, ſeu ὀμβρηρός, ῦ, ὁ, ἡ, pluvioſus. Them. ὄμβρος, υ, ὁ, imber.

Ὀμβρήσαντος, genit. ſing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, pluo. Th. ὄμβρος, υ, ὁ, imber.

Ὀμβριμοπάτρος, ο, ὁ, ἡ, forti patre genitus. ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, robuſtus, & πατήρ, pater.

Ὄμβριμος, υ, ὁ, robuſtus, gravis, impetuoſus, Heſiod. ex ὄβριμος, idem. Th. βριάω, robuſtus ſum.

Ὄμβριος, α, ον, pluvius, a, um. Th ὄμβρος, imber.

Ὄμβρος, υ, ὁ, imber, pluvia. Hinc ὀμβρέω, pluo. aor. 1. part. ὀμβρήσας, αντος, ὁ. ὄμβριος, υ, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. ὄμβριμος, vel ὄβριμος, ο, ὁ, ἡ, impetuoſus, vehemens.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. ſingul. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὀμώμοκα. fut. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

Ὁμηγερής, έος, ὁ, ἡ, ſimul congregatus. in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμοῦ, ſimul. At ὁμηγερέες, adv. ſimul, confertim, Etym.

Ὁμηγυρής, έος, ὁ, ἡ, Poet. & Æol. pro ὁμηγερής, ſimul congregatus.

Ὁμήγυρις, ιος, ἡ, cœtus, ſocietas, concilium, multitudo hominum congregatorum, ab ὁμοῦ, ſimul, & ἄγυρις, ιος, ἡ, cœtus.

Ὁμήλικας, coætaneos, accuſ. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, quod ab ὁμός, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηλικία, ας, & Jon. ης, ἡ, ætatis æqualitas, æqualium cœtus. ab ὁμός, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεύουσαι, pl. num. præſ. part. f. g. ab ὁμηρέω, in unum convenio. fut. ήσω. Th. ὅμηρος, ο, ὁ, obſes.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, Homeridæ. Quinam dicerentur, conſule Græca ſcholia Pindar. Nem. Od. 2. 341. 1.

Ὅμηρος, ο, ὁ, obſes. q. ab ὁμοῦ ἄρειν, ſimul nectere. quia partes de ſe mutuo dubitantes ad fidem ſibi habendam jungit. ὅμηρον, pignus, quod eſt vice obſidis. Item ὅμηρος, cæcus. Hinc Homerus, nomen Poetæ celeberrimi, ſicuti de ſeipſo ſcribit, in Epigr.

Ὁμίλει, converſare, præſ. imperat. activ. ὁμιλεῖν, præſ. inf. ab ὁμιλέω, converſor. Th. ὅμιλος, cœtus.

Ὁμιλέω, ῶ, colloquor, converſor, cum dat. imperf. ὡμίλουν, ευ. 3. ſingul. opt. præſ. ὁμιλοίη. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. propinquo, accedo, Odyſſ. δ. contingo, tango, Aphrod. ſignificat etiam apud Hermog. animam appellere, ὁμιλεῖν πρὸς ἡδονήν, ad voluptatem confabulari, Plat. in Epiſtol. δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις, ad ſecundas nuptias convolare, ſecundo nubere, Chryſoſt.

Ὁμιλαδόν, adv. turmatim, catervatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιλητικός, ῦ, ὁ, qui bene ſcit converſari, ſociabilis, affabilis.

Ὁμιλητής, ῦ, ὁ, diſcipulus, contubernalis, Xenoph.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, converſatio, colloquium: ἐλθεῖν εἰς ὁμιλίαν τινός, venire in colloquium cum aliquo. Chryſoſt. commercium linguæ, doctrina, λαμβάνειν τῆς ὁμιλίας μισθόν, accipere doctrinæ mercedem, Xenoph. Dicitur etiam ὁμιλία de re Venerea, ut apud Latinos conſuetudo, coitus Venereus, Lucian.

Ὅμιλος, υ, ὁ, cœtus, turba, multitudo. Hinc ὁμιλέω, converſor, commercium habeo. ὁμιλεῖν ποι τύχαις, in aliquos caſus incidere: variam fortunam experiri.

Ὀμιχέω, mejo, mingo; lotium reddo, quaſi ὁμοῦ χέω, ſimul fundo.

Ὀμίχλη, & Jon. ὁμίχλη, ης, ἡ, nebula: ſuffitus. quaſi ab ὁμοῦ, ſimul, & ἀχλύς, caligo.

Ὄμμα, ατος, τό, oculus, os, frons, aſpectus, facies: ſpectaculum, Sophocl.

Ὄμματ', pro ὄμματα, nom. pl. ab ὄμμα, ατος, oculus, aſpectus.

Ὄμνυ,

Ὄμνυ, jura, præſ. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμνύεις, 2. ſingul. ind. præſ. verbi ὀμνύω, juro.

Ὄμνυμι, ſeu ὀμνύω, juro, jurejurando affirmo, dejaro. f. ὀμόσω. præt. ὤμοκα, & Attic. ὀμώμοκα. ὀμνύειν τὸν πατρικὸν ὅρκον, jurejurando ſe adſtringere patrio more, Plutarch. in Pericle.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus. ab ὁμοῦ, ſimul.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur. ax ὁμὸς, ſimilis, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ὁμογλωττέω, ῶ, eadem lingua utor, Xenophon.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, ejuſdem ſum ſententiæ. ab ὁμὸς, ſimilis, & γνώμη, ἡ, ſententia.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro ὁμογενὴς, conſanguineus, cognatus, germanus frater, Plato de Leg. Ex ὁμοῦ, ſimilis, & γείνομαι, naſcor, præt. med. γέγονα.

Ὁμόδαμος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ὁμόδημος, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὤν, qui eſt ax eodem populo, popularis.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui ſimul, & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθεν, ſimul, quod ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui eidem ſolio laſidet, & ajuſdem particeps eſt. Ex ὁμὸς, ſimilis, & θρόνος, thronus.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, unanimi conſenſu, unanimiter, uno animo. ab ὁμόθυμος, unanimis, quod ax ὁμὸς, ſimilis, & θυμὸς, aoimus.

Ὅμοια, plur. num. n. g. ὁμοίας, gen. ſingul. f. g. ab ὅμοιος, idem ac ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. f. άσω. p. ὡμοίακα. ὁμοιάζει, convenit, ſimilis aſt.

Ὁμοίην, acc. ſing. Jon. f. g. ὁμοίη, ſimilis. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilia.

Ὁμοίιος, Poet. pro ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιοπαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ſimiliter affectus, iiſdem affectibus obnoxius. ab ὅμοιος, ſimilis, & πάθος, εος, τὸ, affectus.

Ὅμοιος, οία, ον, ſimilis, e. Th. ὁμὸς, idem. hinc ὁμοίως, ſimiliter, adv.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ὁμοιότης φιλίαν παρέχεται, ſimilitudo amicitiam conciliat, Plato in Phædro.

Ὁμοιόω, ῶ, aſſimilo, comparo. fut. ώσω. p. ὡμοίωκα. perf. paſſ. ὡμοίωμαι. a. 1. paſſ. ὡμοιώθην.

Ὁμοιωθῆμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. paſſ. ὁμοιωθησόμεθα, 1. plur. fut. 1. paſſiv. ab ὁμοιόω, aſſimilo.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo. ab ὅμοιος, ſimilis.

Ὁμοίως, adv. ſimiliter, itidem, ſimili modo.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipſa aſſimilatio, ſimilitudo, effigies, imitatio.

Ὁμόκλαρος, ο, ὁ, ἁ, Dor. pro ὁμόκληρος, qui ejuſdem ſortis cum aliquo eſt particeps, conſors. Ex ὁμοῦ, ſimul, & κλῆρος, ε, ὁ, ſors.

Ὁμοκλάω, ſeu έω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpo. quod ab ὁμοκλὴ, increpatio.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum; minæ, comminatio. Apud Heſiodum ſcribitur cum ſpiritu leni. hinc ὀμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator.

Ὁμοκλήσας, αντος, ὁ, minans, a. 1. part. activ. ab ὁμοκλάω, vel έω, increpo.

Ὁμόκλινος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt in eodem lecto, vel toro, ſimul accumbens.

Ὁμολογέω, ῶ, confiteor, profiteor, ſpondeo, aſſentior, ſententiæ accedo. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ὁμολογεῖν χάριν, gratias habere, gratias agere, Nazianz.

Ὁμολογηθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. ὁμολογήσας, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, confiteor.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio, aſſenſus, convenientia, pactum. τῆς ὁμολογίας συνωνεῖ, inter nos convenit, Plato de Leg. ὁμολογίᾳ ἐπ' ἴσῃ, æqua conditione, Thucyd. ὁμολογίαν καλόμενος, ad deditionem exhortans, Herod. ab ὁμόλογος, α, ὁ, iiſdem verbis utens, conſentiens. ab ὁμὸς, ſimilis, & λέγω, dico.

Ὁμολογουμένως, adv. ſine controverſia, plane, profecto. μὴ ὁμολογουμένως αὐτοῖς, diverſo judicio, Plato de Leg. quod a præſ. part. paſſ. ὁμολογούμενος, ὁμονοεῖ. ex iiſdem them.

Ὁμομήτριος, ὁ, ἡ, qui eſt ex eadem matre natus. ex ὁμὸς, ſimilis, & μήτηρ, mater.

Ὁμὸν, eundem, ſimilem, acc. ſing. ab ὁμὸς, ſimilis, par.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, conſenſus, ab ὁμὸς, ſimilis, & νόος, νῦς, ὁ, mens.

Ὁμοούσιος, ſeu ὁμόουσος, ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis, Nazianz. Orat. ab ὁμὸς, ſimilis, & οὐσία, eſſentia. quod ab ὤν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ὀμόργνυ, abſterſit, 3. ſing. imperf. act. Jon. ab ὀμόργνυμι, abſtergo.

Ὀμόργνυμι, abſtergo, imprimo, inuro. f. ὀμόρξω. p. ὤμορχα. q. ab ἀμέργω, exſugo.

Ὀμόρξω, tergam, f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι, abſtergo.

Ὅμορος, ο, ὁ, finitimus, confinis, affinis, amicus. genit. plur. ὁμόρων. hinc ὁμορῶ, confinis ſum. q. ὁμοῦ ὅρον, ſimul terminum habens.

Ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis, par. q. ab ἅμα, ſimul, vel ὁμοῦ. hinc ὁμόω, unio, in unum coire facio. ὅμαδος, ο, ὁ, multitudo. ὁμῶς, ſimiliter, æque, pariter. ὅμως, tamen. ὁμοῦ, una, ſimul. ὅμοιος, ο, ὁ, ſimilis. ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ὁμοιόω, ſimilem efficio. ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo, ſimulacrum.

Ὅμωσε, 3. ſing. a. 1. Jon. ab ὁμόω, unio. f. ὁμώσω. Th. ὁμὸς, ſimilis.

Ὀμόσαι, jurare, aor. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὀμόσῃ, ῃ, 2. & 3. ſing. aor. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ὁμοσιτέω, ſimul edo. hinc ὁμόσιτος, convictor, qui cum aliquo edit. ex ὁμὸς, ſimilis, & σῖτος, ὁ, frumentum.

Ὁμόσπορος, ο, ὁ, qui eſt ex eodem ſemine, & genere; ſimul ſeminatus, & natus. Ex ὁμὸς, ſimilis, & σπείρω, ſemino.

Ὀμόσσῃ, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. Poet. gem. σ. ut & ὀμόσσας, pro ὀμόσας, aor. 1. part. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὄμοσσον, jurato, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejuſdem verbi.

Ὀμοῦμαι, jurabo, fut. 2. ind. act. verbi ὀμόω, ſeu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

Ὁμότεχνος, ο, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt artificii, ejuſdem artis opifex. ex ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Ὁμότιμοι, οἱ, qui ſunt in pari honore, æque honorati. ab ὁμὸς, ſimilis, & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ὁμοτράπεζος, ε, ὁ, ἡ, commenſalis, menſæ conſors, convictor. ab ὁμὸς, ſimilis, & τράπεζα, ἡ, menſa.

Ὁμότροπος, ο, ὁ, ἡ, ſimilis, tam de ingenio, quam moribus, conſentaneus, iiſdem præditus moribus.

Ὁμοῦ, ſimul. ab ὁμὸς, ſimilis.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, finitimus ſum, cum dat. ab ὅμουρος, Jon. pro ὅμορος, ο, ὁ, finitimus.

Ὁμόφοιτος, ο, ὁ, ἡ, comes, qui cum aliquo it, Nonn. ex ὁμοῦ, ſimul, & φοιτάω, eo.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. ſing. & plur. ab ὁμόφρων, concors.

Ὁμοφρονέω, conſentio, concors ſum, conſpiro.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, ejuſdem animi, & ſententiæ. ex ὁμὸς, ſimilis, & φρὴν, animus, mens.

Ὁμοφωνέω, eadem voce, vel lingua utor, concordo in verbis. ab ὁμὸς, ſimilis, & φωνὴ, ἡ, vox. hinc ὁμόφωνος, ὁ, qui eadem lingua utitur, concors, conſentiens.

Ὁμοχροίη, Jon. pro ὁμοχροία, coloris ſimilitudo. ab ὁμὸς, ſimilis, & χροιά, ας, ἡ, color.

Ὁμόψηφος, ὁ, ἡ, ſuffragii ferendi ſocius. ex ὁμὸς, ſimilis, & ψῆφος, ο, ἡ, calculus, ſuffragium.

Ὁμόω, unio, coire facio. ab ὁμὸς, ſimilie, par. Sed ὀμόω, juro, jurando comprobo, idem ac ὄμνυμι. f. ὀμόσω.

Ὄμφακες, αἱ, nom. pl. ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, & immatura. Galen.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, a, um, rotundus. epith. ſcuti. ab ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus.

Ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus, umbo, media pars aginnis. q. ab ἀμφιειλίσσω, circumvolvo. Eſt etiam umbilicus id cavum in ventre, ubi inteſtina circumvolvi incipiunt; ligamentum inteſtinorum. Vel ab ὅμοιος, & φάλος, umbo, inde umbilicus. Item ὀμφαλὸς, accipitur ab Ariſtotele pro poris, & meatibus in generationa piſcium. Sic etiam appellatur imum fici. Quin & in pomis, pyris, ſorbis, meſpilis, quod in ſummo umbilici modo deſcendit, ὀμφαλὸν Græci vocaverunt. ὀμφαλοὶ χρυσοῖ, aureus umbilicus, pro ornatu libri. Lucian. Item ὀμφαλοὶ, οἱ ἐν τῷ ζυγῷ τρῆμαι, jugi foramina, ex quibus religantur habenæ. Euſtath. Ilia. ω.

Ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura. quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, cruda ad veſcendum. Hinc ὀμφάκιον, ο, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, vox divina, vaticinium, reſponſum a Deo datum, ſomniorum viſio. Iliad. β. ὀμφήεις, εντος, vocalis, divinus, fatidicus, Nonn. ὀμφητὴς, vates, fatidicus.

Ὁμωθῆναι, ſimilem factum eſſe, vel unitum, a. 1. inf. paſſ. ab ὁμόω, unio.

Ὀμώμοκα, Attice pro ὤμοκα, juravi, perf. activ. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὅμως, taman, nihilominus. conjunct. disj. ὅμως μέντοι, verumtamen. Sed ὁμῶς, ſimul, Poet. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως.

O N.

Ὃν, ὅντα, quem, acc. ſing. ab ὃς, qui.

Ὂν, ens, exiſtens, præſ. part. n. g. ab ὤν, οὖσα, ὄν. ab εἰμὶ, ſum.

Ὄναγρος, ὁ, ὄνος ἄγριος, onager.

Ὀναίμην, ασο, αιτο, adjutus fuerim, per ſync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. med. verbi ὀνίνημι, juvo, proſum.

Ὀνάομαι, vitupero. ab ὄνομαι.

Ὀνήμενος, ὁ, qui fructum percepit, per ſyncop. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. med. verbi ὀνίνημι, juvo. Alii volunt eſſe præſ. part. ab ὀνίνημι.

Ὄναρ, τὸ, ſomnium, inſomnium, ἄκλητον. Item ὄναρ, adv. in ſomnis, per quietem. Plato de rep. κατ' ὄναρ, in ſomnio. ὄνειρος, α, ὁ, q. ὄντως ἀρεῖ. Somnia enim ut plurimum vana ſunt, in quibus res apparent, nec ſunt.

Ὀνάριον, ο, τὸ, aſellus, diminut. ab ὄνος, ε, ὁ, aſinus.

Ὀνασεῖ, juvabit, Dor. ſeu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνασῶ, deinde ὀνασῶ, verbi ὀνίνημι, proſum.

Ὄνασθαι, frui, præſ. inf. ab ὄναμαι, vel a. 2. inf. med. per ſyncop. pro ὀνήσασθαι, verbi ὀνίνημι, juvo.

Ὄνασις, ἡ, Dor. pro ὄνησις, uſus, utilitas. ab ὀνίνημι, juvo.

Ὀνάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. activ. verbi ὀνίνημι, juvo.

Ὀνείατα, pro ὀνήατα, τὰ, cibaria, commoda. ab ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum. Th. ὀνίνημι, proſum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. Th. ὀνίνημι. juvo, proſum.

Ὀνείδεα, & contracte ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίζω, exprobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. aor. 1. ὠνείδισα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίσας, ὁ, a. 1. part. act. at ὀνειδίσειας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. ὀνείδισον, aor. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

Ὀνειδίσεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi

ὀνει-

Digitized by Google

ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνειδισμὸς, ὁ, ὁ, convitium. ab eodem them.

Ὀνειδίσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνειδιῶ, fut. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὄνειδος, εος, τὸ, probrum, dedecus. q. ab ὀνόω, vitupero. Alii ab ὄνος, aſinus, & εἶδος. Quibus enim dedecus redundat ex re aliqua, iſti vituperantur, & quaſi aſini videntur. Item ὄνειδος, laus, & gloria apud Eurip. hinc ὀνειδίζω, probroſus. ὀνεὼν, ſtabulum aſinorum. ὄνειον, Corinthi mons.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, inſomnia. ab ὄνειρος idem ac ὄναρ, ſomnium.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄναρ, ſomnium, & κρίνω, judico.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄνειρος, ου, ὁ, ſomnus. Thema ὄναρ, ſomnium, & πολέω, verſor.

Ὀνείρῳ, dat. ſing. ὀνείρων, gen. plur. ab ὄνειρος, idem ac ὄναρ, ſomnium.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὀνίνημι, juvo, proſum.

Ὀνήμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ab ὀνίναμαι. Th. ὀνίνημι, juvo.

Ὀνίνημι, juvo, utilitatem affero, proſum: item vitupero: fruor. Plato. cum acc. f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præſ. paſſ. ὀνίναμαι, ſeu ὄνομαι, juvor, fruor, cum gen. fut. 1. med. ὀνήσομαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. med. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνημα, ατος, τὸ, utilitas. ὀνήσιμος, ο, ὁ, utilis. ὀνοτὸς, ὁ, ὁ, vituperabilis.

Ὄνησα, Jon. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. ὄνησαι, fruere, a. 1. imperat. med. verbi ὀνίνημι, juvo, proſum.

Ὀνήσεαι, juvaberis, Jon. pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ὀνήσομαι, verbi ὀνίνημι, juvo. ὀνήσει, erit emolumento, 3. ſing. fut. 1. act. Sunt qui exponunt per reficieris, & volunt Attice dici pro ὀνήσει, 2. ſing. f. 1. med. ab ὀνίναμαι, juvor, fruor.

Ὀνήσιμος, ο, ὁ, propr. nom. Gr. utilis.

Ὄνησις, εως, ἡ, fructus, juvamen, utilitas. Th. ὀνίνημι, juvo.

Ὀνησιφόρος, ο, ὁ, nomen propr. Lat. ferens opem, opitulator.

Ὄνησο, præſ. imperat. paſſ. ab ὀνίναμαι, fruor.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, Onetor. nomen propr.

Ὀνθυλεύω, ſtercore inquino.

Ὄνθος, ου, ὁ, ἡ, ſtercus, ſeu fimus jumentorum, proprie aſini. ab ὄνος, aſinus.

Ὀνικὸς, ὴ, ὸν, aſininus, a, um. ab ὄνος, ου, ὁ, aſinus.

Ὀνίνησι, juvat, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ὀνίνημι, idem ac ὄνημι. ſor. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ὄνομαι, vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνίνημι, vitupero, carpo. Th. ὄνομαι, vitupero.

Ὄνυμα, pro ὄνομα, nomen, Æolice ὄνυμα.

Ὄνομα, Poet. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen, fama, celebritas, prætextus. q. a νέμω. quia unicuique rei nomen ſuum tribuitur. Nomine etiam juvamur ad rem cognoſcendam: ut poſſit eſſe ab ὀνίνημι, juvo, κατ᾽ ὄνομα, nominatim, adv. τοὔνομα, nomine. Hinc ὀνομάζω, nomino. ὀνομαστὸς, ὴ, ὸ, celebris, clarus. ἀνώνυμος, ο, ὁ, ἡ, obſcurus, ignotus. μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio. ὁμώνυμος, ο, ὁ, idem nomen habens. παρώνυμος, ο, ὁ, ἡ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ο, ὁ, ἡ, nomen commune habens. συνωνυμία, æquivalentia. ψευδώνυμος, ο, ὁ, ἡ, nomen habens rei non reſpondens. ἐπονομάζω, cognomino.

Ὀνόμαζε, nominabat, Jon. pro ὠνόμαζε, 3. ſing. imperf. verbi ὀνομάζω, nomino.

Ὀνομάζω, nomino. 3. ſing. præſ. opt. ὀνομάζοι. præſ. inf. ὀνομάζειν. f. 1. ind ὀνομάσω. p. ὠνόμακα.

Ὀνομαι, vitupero. ab ὄνημι.

Ὀνομαίνω, nomino, nominatim recenſeo, voco. f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. ſub. act. ὀνομήνω, quod quidam Attice dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, nomen.

Ὀνομάκριτος, ο, ὁ, nomen proprium.

Ὀνόμαξα, ας, ε, Æol. & Poet. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. hinc ὀνομάξομαι, f. 1. med. Æol. verbi ὀνομάζω, nomino.

Ὀνόμασθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ab ὀνομάζω, nomino.

Ὀνόμασι. nominibus, dativ. plur. ab ὄνομα, nomen.

Ὀνομαστὸς, ὸ, ὁ, clarus, illuſtris, celebris, in plur. ὀνομαστοί. Sed ὀνομαστικὸς, ὴ, ὸν, nominativus, a, um. ὀνομαστὶ, Poet. adv. nominatim. Th. ὄνομα, nomen.

Ὀνόμηνα, ας, ε. a. 1. ind. act. Jon. ὀνομήνω, a. 1. ſub. activ. verbi ὀνομαίνω, nomino.

Ὄνος, ο, ὁ, ἡ, aſinus, a. quaſi ab ὄνημι, juvo. Item ὄνος, mola ſuperior: aliis etiam inferior. verpus. τὸ κατὰ ἄνδρας αἰδοῖον, Phavor. Pariter ὄνος primus numerus in teſſeris, qui & μονὰς dicitur, Poll. ſic inſtrumentum, quo nent mulieres, & devolvunt penſa, ſuſus, Poll. Etiam vaſis genus, Ariſtoph. Comment. in Veſp. In quodam ludi genere, qui dicebatur ὀστρακίνδα, is dicebatur ὄνος, qui victus fuerat, & imperata facere cogebatur. Poll. ὄνος, & ὀνίσκος eſt piſcis apud Athen lib. ζ. & Ariſtot. in Anim. hiſt. qui a Plinio aſellus vocatur, lib. 32. cap. 10. qui Galeno lib. 3. τῶν κατὰ τόπ. eſt inſectum exiguum, Latinis multipeda. Dioſcorides lib. 2. c. 37. ὄνον accipit pro locuſta, cui etiam nomen ἀσέλλιος. Ariſtoteles autem μηχανικῶν lib. quæſt. 14. accipit ὄνον pro axe, & ὀνίσκον pro axiculo, ſucula, quæ & ὄνδος dicitur.

Ὀνόσσεται, vituperabit, 3. ſing. f. 1. med. gem. σσ, verbi ὀνόω idem ac ὄνομαι, vitupero.

Ὀνοστὸς, ὸ, ὁ, vituperandus, in pl. n. g. ὀνοστὰ, ab ὄνομαι, vitupero.

Ὀνοτάζω, carpo, convitior, vitupero.

Ὀνοτὸς, ὸ, ὁ, Poet. pro ψεκτὸς, ſeu μεμπτὸς, vituperabilis, contemptibilis. ab ὀνόω, ſeu ὄνομαι, vitupero.

Ὀνοφορβὸς, ὸ, ὁ, qui aſinos paſcit, ac nutrit. ab ὄνος, aſinus, & φέρβω, paſco. p. m. τέτροφα.

Ὀνόω, f. ὀνώσω, idem ac ὄνομαι, vitupero.

Ὄντα, exiſtentem, acc. ſing. part. præſ. ὤν, οὖσα, ὄν, ab εἰμί, ſum.

Ὅντινα, quemcumque, acc. ſing. ab ὅστις, ἥτις, ὅτι. ab ὅς, & τίς, aliquis.

Ὄντως, vere, plane, ſane. adv. ab ὤν, ὄντος, præſ. part. verbi εἰμί, ſum.

Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, υχος, ὁ, anguis. δι᾽ ὄνυχος ἀκριβοῦν, ad unguem exigere, Plutarch. Eſt & onyx, gemma. Item ὄνυξ apud Athen. l. 11. ligneum poculum, alabaſtrum Horatio. Apud Dioſcor. l. 2, c. 10. Cornario auctore, ὄνυξ a quibuſdam vocatur unguis aromaticus. Plutarch. lib. de virtut. mulierum accipit pro unco anchoræ. Item ὄνυξ, unguis in roſa, pars candida folii floris, Dioſc. l. 1. c. 130. Apud Hipp. l. de ſuperfœtat. ὄνυξ eſt uncinus, quo impacto mortuus fœtus educitur.

Ὄνυχες, οἱ, ungues: item inſtrumenta, Herodot.

Ὀνῶνις, ἡ, herbæ genus.

O Ξ

Ὀξάλμη, ης, ἡ, muria acida, Ruell. acetum ſalſum, Plin. Dioſc. l. 1. c. 145.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta, f. g. ab ὀξύς. Et ὀξεῖα, exponitur per acutum, in plur. n. g. pro ὀξέα, metri gratia, pro ὀξεῖαι. Eſt & ὀξειᾶν, genit. plur. Dor. pro ὀξειῶν.

Ὀξεῖ, dat. ſing. ab ὀξύς, ἐος, ὁ, acutus. ὀξέεσσι, dat. plur. Jon. pro ὀξέσι. ab ὀξεῖα, f. g.

Ὄξος, εος, τὸ, acetum: vir iracundus. Th. ὀξύς, acutus.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, acutam cuſpidem habens, acutus, celeriter emiſſus: celeriter jaculans, aut celeriter jaculo percuſſus, Etym. ab ὀξύς, acutus, & βέλος, τὸ, telum.

Ὀξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina, adeps.

Ὀξύθυμος, ο, ὁ, qui acerbo eſt animo, iracundus, iræ impatiens, cerebroſus. hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas, iracundia: ſordes.

Ὀξυθύμια, τὰ, erant piacula, atque expiationes quædam, quas, luſtratis ædibus, efferebant in trivio, Poll. A quibuſdam hac voce cruces intelliguntur, & ligna, ex quibus nonnulli ſtrangulabantur. Ariſtarch. apud Suid.

Ὀξύνω, acuo: item acidum reddo. f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

Ὀξυόεντι, dat. ſing. ab ὀξυόεις, εντος, ὁ, acutus, ſpinoſus. Th. ὀξύς.

Ὀξυρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, dicitur & ὀξυῤῥεπής, & ὀξύῤῥοπος, ο, ὁ, qui celeriter repit, ac movetur, celer, velox.

Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, a, um, velox. genit. ὀξέος.

Ὀξύσχοινος, ο, acutus juncus, juncus marinus, Plin. ex ὀξύς, acutus, & σχοῖνος, ο, ἡ, juncus.

Ὀξύτερος, ο, ὁ, & in f. gen. Jon. ὀξυτέρη, acutior, compar. ab ὀξύς, acutus.

Ὀξύτομος, ο, ὁ, acute ſecans. acutus. ab ὀξύς, acutus, & τέμνω, ſeco.

O O

Ὄο, Poet. pro οὗ, cujus. ab ὅς, qui.

O Π

Ὄπ᾽, pro ὄπα, vocem, ſonum, acc. ſing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ὄπα, Doric. pro ὅπῃ, vel ὅπως, ubi? quomodo?

Ὀπαδέω, pro quo Homer. ὀπηδέω, ſequor, adſum, procedo, opitulor. Thema ὀπάζω.

Ὀπαδὸς, ὸ, ὁ, aſſecla, comes. Dicitur & ὀπηδὸς, & ὀπάων, Poet. Th. ὀπάζω, comitem do.

Ὀπάζω, perſequor, ſequi jubeo, comitem do, præbeo. q. ab ἕπομαι, ſequor. Hinc ὀπαδὸς, & ὀπηδὸς, ὸ, ὁ, comes, aſſectator.

Ὀπάζομαι, a perſequente urgeor, comitem accipio. hinc ὀπαζόμενος, auctus, præſ. part. paſſ. ab ὀπάζω.

Ὀπανίκα, Doric. pro ὁπηνίκα, quando.

Ὄπασα, ας, ε, Jon. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. ὀπάσσαι, a. 1. inf. act. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὀπάσσας, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. act. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὀπάσσειας, præbeas, a. 1. opt. activ. gemin. σσ. ſic ὀπάσσει, 3. ſing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ὄπατρος, per ſync. pro ὁμόπατρος, ab ὀπάτωρ, pro ὁμοπάτωρ, eodem patre genitus, ab ὁμὸς, ſimilis, & πατήρ, pater.

Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, miniſter, aſſectator, comes. Th. ὀπάζω, ſequi jubeo. Alii ὀπάων legunt, q. ab ἕπω, ſequor.

Ὅπερ, quod, ex ὅ, & περ.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, Jon. pro ὀπάων. quod vide.

Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, per quod videri poteſt. q. ab ὄπτομαι, video; vel ὄψ, oculus.

Ὅπῃ, ubi, quo? quomodo? quaſi ab ὅς, qui.

Ὀπηδεῖ, comitetur, 3. ſing. præſ. act. ab ὀπηδέω. Th. ὀπάζω, comitem do.

Ὁπηνίκα, quando. Ex ὅπη, & ἡνίκα, quum, quando.

Ὀπὶ, voci, dat. ſingul. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ὀπίζετο, curabat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ὀπίζομαι, curo, revereor. hinc ὀπιζόμενοι, præſ. part. Thema ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.

Ὄπιθεν, retro, poſt, Jonic. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorſum.

Ὄπιν, acc. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura, ira.

Ὀπιπτεύοντ᾽, pro ὀπιπτεύοντα, ſpectantem, acc. ſing. part. præſ. ab ὀπιπτεύω, circum-

cumſpicio, per redupl. ab inuſitat. ὀπτέω. Th. ὄπτομαι, video.

Ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina, cura. q. ab ἕπομαι, ſequor. Hinc ὀπίζομαι, curo, revereor: item caveo, rependo. ὀπιδνὸς, reverendus.

Ὀπισαμβὼ, itio retrograda. ab ὀπίσω ἀμβαίνω, id eſt, ἀναβαίνω.

Ὄπιθεν, pone, a tergo, adv. Th. ὀπίσω, retro.

Ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας, retro mortales ſequens gloriatio laudis. Poſt mortem enim nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud poſteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, boves præpoſtere paſcentes. ab ὄπισθεν, a tergo, & νέμω, paſco.

Ὀπισθοφανῶς, retrorſum, adv. ex ὀπίσω, retro, & φαίνω.

Ὀπίσσω, Poet. pro ὀπίσω, retro.

Ὀπίστερος, poſterior. ὀπίστατος, poſtremus. ab ὀπίσω.

Ὀπίσω, retrorſum, retro, poſt, adv cum gen. item ſine caſu, τὰ ὀπίσω, ſc. ὄντα, quæ retro ſunt. ὄπισθεν, a tergo. q. ab ἕπομαι, ſequor retro.

Ὅπλα, τὰ, inſtrumenta, ab ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ὁπλέα, acc. ſing. ab Ὁπλεὺς, έως, ὁ, nom. propr. viri.

Ὁπλεῖσθαι, præſ. inf. ab ὅπλομαι, armor. Th ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ὁπλέων, Jon. pro ὁπλῶν, gen. plur. ab ὁπλὴ, ungula. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Ὁπλίζω, armo. f. ίσω. p. ὥπλικα. præſ. paſſ ὁπλίζομαι, armor. præſ. inf. ὁπλίζεσθαι, a. 1. med. ὡπλισάμην, ω, ατο. a. 1. imper. med. ὅπλισαι, άσθω, & in 1. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον, arma.

Ὁπλισόμεσθα, armemur, 1. plur. f. 1. med. Poet. ab ὁπλίζω, armo.

Ὁπλίτης, ου, ὁ, Poetic. pro ὁπλιτικὸς, ὁ, vel ὡπλισμένος, armatus. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Ὅπλον, ου, τὸ, vel τὰ ὅπλα, arma, inſtrumenta quævis, quæ ſunt armorum loco. Hinc ὁπλέω, & ὁπλίζω, armo, inſtruo, ὁπλισμὸς, ῦ, ὁ, & ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. ὁπλίτης. ου, ὁ, & ὁπλιστὴς, ῦ, ὁ, armatus. ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. πάνοπλος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus militis tegens.

Ὁπλοτεράων, juvenum, genit. plur. Æol. pro ὁπλοτέρων, f. g. ab ὁπλότερος, junior.

Ὁπλότερος, ου, ὁ, junior, poſterior, recentior. ὁπλότατος, minimus natu. Dicitur de iis, qui arma ferre poſſunt. Th. ὅπλον, arma.

Ὁποδαπὸς, ῦ, ὁ, cujas, ex qua regione. ex ὅπε, ubi, & λάπεδον, ου, τὸ, ſolum.

Ὅποι, quo. vide ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, idem ac οἷος, citra interrogationem.

Ὀπὸς, ῦ, ὁ, lacteus ſuccus, humor, coagulum. q. ab ὀπὴ, unde fluit. Poſſit & ὀπὸς eſſe a πίω, bibo. Succus enim eſt ποτόν τι. Eſt autem ὀπὸς, ſuccus ſponte manans: χυλὸς, expreſſus ſuccus. Hinc ὄπιον, ου, τὸ, opium, ſuccus lacteus ex ſcapo papaveris.

Ὁπόσην, acc. ſing. f. g. ὁπόσοι, plural. n. g. ab ὁπόσος, quotus, quantus.

Ὁπόσος, & Poet. ὁππόσος, ου, ὁ, quotus, quantus. quod a πόσος, & hoc ab ὅσος, quantus.

Ὁπότε, quum, quoniam. quando, quandocunque, pro ὁπότε, & ὡς, ubi.

Ὁπότε, & Poet. ὁππότε, quando, citra interrogationem, adverb. idem ac ὅτε.

Ὁπότερος, ὁ, uter, uterlibet, alteruter. qualibet infinite, ut πότερος, uter, interrogative, a πῶς, quomodo? Hoc ab ὡς, quod ab ὃς, qui.

Ὅπου, ubi, infinite, idem ac ubi, quo, quum. Interdum aliquando, quando, ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, ὅπου ἂν, ubique, Xenoph.

Ὅππα, Doric. pro ὅπῃ, & hoc pro ὄπισθεν, unde. Th. ὅτε, quando.

Ὅππη, Poetic. pro ὅπῃ, ἢ ὅπου, quo, hic. Lucian. de luctu.

Ὁππόκα, Doric. pro ὁππότε, quando.

Ὁππόσ', pro ὁπόσα, vide ὁπόσος. Sic ὁππότερος, pro ὁπότερος, Poet. Sic ὁπποτέρην, utram, acc. ſing. f. g. ὁπποτέροισι, dat. plur. Jon. & Poet.

Ὀπταλέος, ου, ὁ, aſſatus. Hom. in Iliad. Th. ὀπτάω, aſſo.

Ὀπτάνω, video. Ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, apparitio, quæ fit καθ' ὕπαρ, viſio, aſpectus, conſpectus. ab ὀπτάνω, video.

Ὀπτάω, torreo, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα. perf. paſſ. ὤπτημαι, σαι. Hinc ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa torrendi actio. ὀπτὸς, ῦ, ὁ, aſſus, toſtus.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, ὁ, q. ab ὀπτέομαι, pro ὀπτάομαι, præſ. part. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτῆ, Dor. pro ὀπτᾷ, ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτήσωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀπτάω, torreo.

Ὄπτιλος, ου, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὄπτομαι, video videor, appareo. fut. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται. a. 1. paſſ. ὤφθην, ης, η. f. 1. paſſ. ὀφθήσομαι. a. 1. med. ὠψάμην. a. 1. ſub. med. ὄψωμαι. q. ab ὤψ, oculus. Hinc ὄμμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectaculum; item oculus. ὄψις, εως, ἡ, viſus. ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. ὀπτικὸς, ῦ, ὁ, viſorius, ὀπτασία, ας, ἡ, viſio. ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus. ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus. ὀσσομαι, video. ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσε, τὸ, oculus. διόπτρα, ας, ἡ, inſtrumentum ad explorandas dimenſiones. ἐπόπτης, ου, ὁ, inſpector. ἐπόψις, εως, ἡ, inſpectio. αὐτόπτης, ου, ὁ, qui ſuis oculis aliquid vidit. αἴθιοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, ſeu rutilus. αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, caprinus oculus, vitium oculi. γλαύκωψ, ωπος, ὁ, glaucos oculos habens. γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, fœm. Minervæ epitheton. δυσωπία, ας, ἡ, pudor, moroſitas. μέτωπον, ου, τὸ, frons. μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, luſcioſus. μυωπάζω, ſum luſcioſus, cæcutio; item conniveo. πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, item perſona. σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ, triſtem vultum gerens. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. ὕσσωπος, ου, ὁ, vel ὕσσωπον, ου, τὸ, hyſſopus.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, aſſus, a, um, toſtus. Th. ὀπτάω, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. ſingul. ab ὀπτὸς, aſſus.

Ὀπυίω, ineo. coeo, uxorem habeo. imperf. ὤπυιον, ες, ε. præſ. paſſ. ὀπυίομαι, ineor: in matrimonio habeor. q. ab ὀπὸς, vel ὀπὴ.

Ὄπωπα, vidi, p. m. Att. pro ὦπα. hinc ὀπώπειν, εις, ει, pluſq. perf. med. ab ὄπτομαι, video. hinc ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus, vultus.

Ὀπώπεα, Jonic. pro ὀπώπειν, pluſq. perf. med. vide ὄπωπα. hinc ὀπώπεσαν, Jon. pro ὀπωπείσαν, 3. plur. pluſq. perf.

Ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus: melioris corticis fructus: poma inter æſtatem, & autumnum provenientia, ut notat Mercell. 3. fructus autumnales: ætas maturior, q. ὀπὸν ὥρα, ſeu ὥρα, tempus, & cura ſuccorum, quia tunc fructus maturi fiunt. alii ὁ ὀψὲ ὥρα, tempus ſerum anni. cui quis in autumno eſt ὀπώρας ὥρα, cura fructuum, qui tum colliguntur. ἐν ἀρχῇ τῆς ὀπώρας, & περὶ τὴν ὀπώραν, ineunte autumno. Ariſt. l. 9. anim. Dioſcor. πεπαίνειν τὴν ὀπώραν, fructum coquere, quod de uvis dicit Xenophon. Hinc ὀπωρινὸς, ῦ, ὁ, autumnalis.

Ὀπωριῶ, Att. pro ὀπωριέσω, 3. ſingul. fut. 1. activ. verbi ὀπωρίζω, fructus autumnales, ſeu poma colligo. Sic & ὀπωριξόντες, Dor. ſeu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum eſt pro ὀπωριέσοντες, nom. plur. fut. 1. part. act. a Th. ὀπώρα.

Ὀπωρινὸς, ῦ, ὁ, autumnalis, ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Ὅπως, ut, quomodo; conjunct. ex Th πῶς, adv. quomodo? Hinc & ὁπωσοῦν, quomodocunque.

Ο Ρ.

Ὁρᾷ, videt, 3. ſing. præſ. ab ὁράω, video. Sed ὅρα, præſ. imperat. act. ὁρᾷν, præſ. inf. ὁρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ.

Ὅραμα, ατος, τὸ, viſio, quæ fieri ſolet κατ' ὄναρ ſpectaculum. ab ὁράω, video.

Ὄρμενος, frons, ramus. q. contracte pro ὀρνύμενος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, rhamnus ſpinoſus frutex.

Ὁρῆν ἀλκὰν, Doric. pro ὁρᾷν ἀλκὴν, ὅμοιον βλέπειν ἀνδρείως, ſpectare fortitudinem. Pro quo in proſa diceretur, πρόσωπον ἀνδρείου ἔχειν, bellicum robur adſpectu præ ſe ferre; oculis, vultuque Martem ſpirare.

Ὠρανὸς, ῦ, ὁ, Æolic. pro οὐρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum.

Ὁρᾶται, ſpectat, 3. ſingul. præſ. med. ὁρᾶτο, 3. ſing. imperf. med. Jon. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, video.

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, viſibilis, aſpectabilis.

Ὁράω, video, cerno, intelligo. præſ. imperat. ὅραε, ὅρα, imperf. Att. ἑώρων, ἑώρων. f. άσω. p. ἑώρακα, & Attic. ἑόρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. pluſq. perf. ind. activ. ἑωράκειν, εις, ει. perf. paſſ. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Doric. pro ὀργὴ, ira.

Ὀργάζω, mollio, concupiſco, tempero, miſceo, irrigo. Galen.

Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva, quæ & ἐργάνη. ab ἔργον, quia textrix.

Ὄργανον, ου, τὸ, inſtrumentum, ferramentum, vel opus: inſtrumentum muſicum: torcular. Ariſtoteles ὄργανον Dialecticam vocat, quod totius Philoſophiæ inſtrumentum, & quaſi manus ſit. Hinc ὀργανικὸς, ῦ, ὁ, inſtrumentalis, ὀργανικῶς, inſtrumentaliter.

Ὀργὰς, άδος, ἡ, locus, vel lucus Deo ſacer: vinea in Epigr.

Ὀργάω, appeto impatienter, ſum ad libidinem propenſus. ὀργᾷ πρὸς ὁμιλίαν, ſtimulatur ad Venerem, Ariſtot. lib. 3. Anim. Hinc ὀργάζω, inſtigo, incito; item ſubigo, mollio.

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira, pœna, animi inclinatio, ſtudium: impetus cocundi, quaſi ab ὄρω, incito, & ἄγω, impello, quia eſt impulſus quidam animi. Sophocl. in Ajace adhibet pro moribus. Hinc ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus, ὀργίζω, irrito. ὀργίζομαι, iraſcor.

Ὀργὴ, etiam Jonibus ſignificat picem. An ab ὀρέγεσθαι, quia poteſt extendi? ὀργάζω, piro.

Ὄργια, ων, τὰ, Orgia, ſacra Liberi, & cujuſvis Dei myſteria. q. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργιάζω, Orgia celebro.

Ὀργίζω, ad iram incito, laceſſo, facio iratc. f. ίσω, p. ὤργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, iraſcor, cum dativ. præſ. inf. ὀργίζεσθαι. aor. 1. paſſ. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. ὀργισθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὀργιζώμεσθα, 1. plur. præſ. ſub. paſſiv. ab ὀργίζω, ad iram provoco.

Ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus, ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia. Th. ὀργὴ, ira.

Ὀργισθῇς, iratus fueris, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, iraſcor. perſ. ὤργισμαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, menſura ſex pedum, paſſus: ulna. q. ab ὀρέγω, extendo, & γυῖον, pes. eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ὀρέγεσθαι, præſ. inf. paſſiv. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſiv. ab ὀρέγω, extendo.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, paſſus, ab ὀρέγω, extendo.

Ὀρεγνὺς, ύντος, ὁ, porrigens, præſ. part. activ. ab ὀρέγνυμι, ſeu ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέγω, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα. aor. 1. ὤρεξα. præſ. med. ὀρέγομαι, appeto, cum gen. f. 1. med. ὀρέξομαι. a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, η. aor. 1. med. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus.

Ὀρεᾶν, Dor. pro ὀρειῶν, gen. plur. ab ὀρειὰς, άδος. Vel ab ὀρεῖος, εία, εῖον, montanus, quod ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρείγανον, ſeu ὀρίγανον, ου, τὸ, origanum, herbæ

herbæ nomen. q. ab ὄρος, mons, & γάνος, gaudium. In montoſis enim, & clivoſis locis amat naſci.

Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, montanus, a, um. hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, montana regio. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεῖται, 3. ſing. fut. 2. med. ὀρεῖμαι, ῇ, εῖται, ab ὄρω, excito, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ὀρειχάλκοιο, gen. Jon. ab ὀρείχαλκος, ου, orichalcum, æs montanum. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Ὀρεκτὸς, ῦ, ὁ, porrectus. Them. ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέξαι, porrigere, a. 1. inf. act. ὀρέξασθαι, a. 1. inf. med. ὀρεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ὀρέξῃ, 3. ſingul. a. 1. ſub. act. ejuſdem them.

Ὄρεξις, εως, ἡ, libido, appetitus. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, quod vide.

Ὀρέοντο, ruebant, Jonic. & Poetic. Pleonaſm. τῦ ε, pro ὤροντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὄρω, excito.

Ὄρεος, gen. ſingul. ab. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεσκῴοισι, montanis, dat. plur. ab ὀρεσκῷος, per ſyncop. pro ὀρεσικοίτος, ου, in montibus degens. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & κέω, ſeu κεῖμαι, jaceo.

Ὄρεσσι, montibus, dativ. plur. Poet. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεσινόμος, ου, ὁ, ἡ, in montibus paſcens. ex ὄρος, εος, τὸ, mons, & νέμω, paſco. p. m. νένομαι.

Ὀρέστης, ου, ὁ, Oreſtes, nom. propr. acc. ſing. Ὀρέστην.

Ὀρεῦς. Jonic. ὀρεὺς, έος, ὁ, ἡ, malus, mula. ab ὄρος, mons, quod ad opera montana ſit idoneus. Sed ὀρέων, Dor. pro ὀρῶν, τῶν, ab ὄρος, τὸ, mons.

Ὀρέω, Jonic. pro ὁράω, video. ſic ὁρέει, pro ὁρᾷ, 3. ſing. ind. præſ.

Ὄρη, Dor. pro ὅρα, vide, præſ. imper. ab ὁράω.

Ὄρηαι, movearis, Jonic. pro ὄρῃ, 2. ſing. præſ ſub. paſſiv. verbi ὄρομαι. in ſub. ὀρῶμαι, ῃ. Them. ὄρω, excito.

Ὀρῇς, Dor. pro ὁρᾷς, ſic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. ſing. & plur. præſ. ind. activ. verbi ὁράω, video.

Ὄρηται, orta fuerit, 3. ſingul. ſub. paſſ. vel ut alii, aor. 2. ſub. med. verbi ὄρνυμαι.

Ὁρῆτε, videris, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. plur. præſ. ind. verbi ὁράω, video.

Ὄρθαι, motum eſſe, per ſyſtolen Jonic. pro ὦρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, excito. futur. ὀρῶ. perf. paſſiv. ὤρμαι, σαι, ται.

Ὀρθαὶ, nom. plur. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, a, um.

Ὀρθᾶν, Dor. ſeu Æol. pro ὀρθοῦν, præſ. inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, procerorum, gen. plur. ab ὄρθιος, arduus.

Ὄρθιος, ου, ὁ, ἡ, arduus, in altum tendens, arrectus, acclivis. ὄρθιαι τάφροι, rectæ foveæ. Theophr. ὀρθίος εἶμι πορείας, ſum ardua via. hine ὄρθιον φωνεῖν, altum clamare. ὄρθιον ἀνωρύξασθαι, vehementer vociferari. Th. ὀρθὸς.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ, qui rectum conſilium ſuppeditat. Ab ὀρθὸς, rectus, & βουλὴ, conſilium.

Ὀρθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicia dans: veridicus. Thema δίκη, jus.

Ὀρθοκραιράων, gen. plur. Dor. pro ῶν, f. g. ab ὀρθόκραιρος, α, ον, cornua erecta habens, rectum caput, vel erectas antennas, Homer. in Iliad. ex ὀρθὸς, rectus, & κραῖρα, ας, ἡ, caput, antenna.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ, qui vera vaticinatur: veridicus vates. ab ὀρθὸς, rectus, & μάντις, vates.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico. ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, recto pede progrediens. ex ὀρθὸς, rectus, & πούς, pes.

Ὀρθόπολις, ιδος, ὁ, erigens, & ſervans civitatem. Epithethon boni Principis.

Ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, a, um, ſtans, erectus: verus. ὀρθότερόν ἐστι λέγειν, Cicero vertit, dictu verius, & melius. Hinc ὀρθῶς, recte. ὀρθόω, erigo; item rectum facio. κατορθόω, erigo, inſtauro; item feliciter rem gero. κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter geſta. κατόρθωσις, εως, ὁ, felix rei ſuſceptæ adminiſtratio. ὀρθόνυξ, ſternax equus.

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte ſeco, divido, diſtribuo. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα. ab adject. ὀρθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, recte ſecans.

Ὀρθοῦν ὕμνον, erigere hymnum, pro carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.

Ὀρθρεύω, mane ſurgo. ab ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum. ὀρθρευοίσᾳ, Doric. pro ὀρθρευούσῃ, mane vigilanti, dat. ſingul. part. præſ. f. g.

Ὀρθρίζω, diluculo venio, mane ſurgo, vigilo. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω præt. ὤρθρικα, a. 1. ὤρθρισα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus, a, um.

Ὄρθριος, α, ον, matutinus, ſummo mane veniens. ejuſdem them.

Ὀρθρίσαντες, a 1. part act. verbi ὀρθρίζω.

Ὀρθριῶ, vigilabo, Attic. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. activ. verbi ὀρθρίζω, vigilo.

Ὀρθρογόης, ου, ὁ, mane lugens, quiritans, Heſiod. ab ὄρθρος, ου, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, f. ήσω, gemo.

Ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum, quia nos ad opera ὀρθοῖ, erigit, ſeu excitat. περὶ ὄρθρον, circa auroram, Thucyd. Hinc ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, & ὄρθριος, α, ον, matutinus.

Ὄρθῳ, dat. ſing. ab Ὄρθος, ου, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῇ, feliciter ſuccedat, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv verbi ὀρθόω, rectum facio.

Ὀρθώσαις, Æol. pro ὀρθώσας, a. 1. part. activ. verbi ὀρθόω, erigo. Thema ὀρθὸς, rectus.

Ὀρθωτὴς, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθὸς, rectus.

Ὁρίζω, definio, ſtatuo, æſtimo: metior. fut. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, conſtitui. præſ. paſſ. ὁρίζομαι. perf. paſſiv. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus. a. 1. paſſ. ὡρίσθην. a. 1. part. paſſ. ὁρισθεὶς, έντος, ὁ, declaratus. Thema ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὀρίτροφος, ου, ὁ, Poet. pro ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, in montibus enutritus. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀριμαλίδες, ων, αἱ, montana poma. Theocr. Edyl. 5. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & μᾶλα, Dor. pro μῆλα, poma.

Ὀρίναις, moveres, 2. ſing. a. 1. opt. act. ab ὀρίνω, concito. præſ. inf. ὀρίνειν. Thema ὄρω, excito.

Ὀρίνετον, commovent, dual. præſ. indic. act. ὀρίνω, commoveo.

Ὀρίνω, excito, commoveo, turbo, fut. νῶ. præſ. inf. ὀρίνειν. Th ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω, Æol.

Ὅριον, ου, τὸ, finis, terminus. hinc in plur. τὰ ὅρια, ων, fines. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὁρίσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel aor. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, definio.

Ὀριχάομαι, appeto, cupio.

Ὁριῶ, definiam, Att. pro ὁρίσω, fut. 1. act. verbi ὁρίζω. Sed ὁρίων, gen. plur ab ὅριον, finis.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem ac ἑρκάνη, ſeptum: lagena, rete. ab εἴργω, includo.

Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium, aut vinarium. ab εἴργω, coerceo, contineo. Continet enim liquida.

Ὀρκήσομεν, Gen. 34 verſ. 16. leg. ἀρκέσομεν, ab ἀρκέω, ſufficio; an οἰκήσομεν, f. 1. ab οἰκέω, habito?

Ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. fut. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, ου, ὁ, juramentum.

Ὅρκιον, ου, τὸ, fœdus juramento ſancitum. ὅρκιοι θεοὶ, Dii, qui jurejurando interſunt. Æſchines.

Ὅρκος, ου, ὁ, juſjurandum, ſacramentum.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, & ὁρκωμόσιον, τὸ, juſjurandum, Plato in Phæd. ὁρκωμόσια, τὰ, ſacrificia, in quibus feriebantur fœdera.

Ὁρκωμότης, ὁ, jurejurando obſtrictus.

Ὁρμαθὸς, ῦ, ὁ, ordo, ſeries, catena: latibulum, q. ab ἁρμόζω, apto. poſſit etiam referri ad εἴρω, ſero, ordino. unde εἱρμὸς, ſeries.

Ὁρμαίνω, in animo cogito, agito, moveo: impetu feror, ruo. f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὁρμᾶν ποτὶ τηλέφαντον κλέος, θεῶ σὺν παλάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindar. loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem fere ac ὁρμάω, & ſignificat proficiſcor.

Ὅρμασται, adaptatum eſt, 3. ſingul. perf. paſſiv. per metatheſin literarum pro ἅρμοσται, Jon. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ἥρμοκα. perf. paſſ. ἥρμοσμαι, σαι, ται. Th. ἄρω, apto.

Ὁρμάω, ῶ, ruo, irruo, impetu feror, prorumpo. f. ήσω. p. ὥρμηκα, aor. 1. ὥρμησα. perf. paſſ. ὥρμημαι. Them. ὁρμὴ, impetus.

Ὁρμέατο, Jonic. pro ὥρμηντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὁρμάω, irruo. Sic ὁρμεώμενος, ruens, Jon. pro ὁρμώμενος, præſ. part. paſſ.

Ὁρμενίδαο, genit. Æol. pro ου. ab Ὁρμενίδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ὄρμενος, per ſyncopen pro ὀρόμενος, qui citatu impetu fertur, concitatus, præſ. part. paſſ. verbi ὄρω, excito. Eſt & ὄρμενος, caulis braſſicæ, qui vere ὄρνυται, vel ὁρμᾶται, id eſt, cum impetu germinat.

Ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus, alacritas, appetitus animi. quaſi ab ὄρομαι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, fut. ήσω, impetu feror, irruo.

Ὁρμηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. paſſ. Jon. ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, impetus. Thema ὁρμὴ, impetus.

Ὁρμήσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. fut. ήσω.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus, linum, linea piſcatoria ſetis equinis texta, hamus. q. ab εἴρω, necto. Varino ab ὅρμα, id eſt, ἀσφάλισμα, firmitas, quod ad eam hamus firmetur.

Ὁρμίζω, naves in ſtationem ſubduco: invado, impello. hinc ὅρμισις, ἡ, quies in portu. ab ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium, portus: monile.

Ὅρμινον, ου, τὸ, herba marrubio ſimilis. q. ab ὁρμάω, incito.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, parvum monile. Th. ὅρμος, monile.

Ὅρμος, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; item ſtatio navium. q. ab εἴρω, necto. In catena enim pars parti annectitur. vel ab ὅρμα, ſtabilimentum. Hinc ὁρμέω, ſtationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco.

Ὀρνεον, ου, τὸ, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.

Ὀρνεόπωλα, τὰ, aviculæ, Ariſtoph.

Ὀρνεοπωλεῖον, τὸ, locus, ubi aves venduntur.

Ὀρνεοπώλης, ου, ὁ, avium venditor.

Ὀρνεοσκοπεῖν, augurari.

Ὀρνεοσκόπος, ὁ, augur.

Ὀρνεόω, in avem muto.

Ὀρνευτὴς, ὁ, auceps.

Ὄρνιθας, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, acc. ſing. ὄρνιθα.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium, ab ὄρνις, avis, & θήρα, ας, ἡ, venatio. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Ὄρνιξ, χος, ὁ, Dor. pro ὄρνις, avis.

Ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales: gallina: augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος, παρὰ τὸ ὀρνύειν, ὃ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuoſe ſe movet, volando alte ſe extollit. proprius eſt ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνιθίας, ου, ὁ, tempeſtas: hyems.

Ὄρνισι, dat. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ, avis.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus inſidias ſtruit, ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἵζων. Ab ὄρνις, ἡ, avis, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.

Ὄρνυμαι, excitor, ſurgo. ab ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, movere, Dor. pro ὀρνύναι, præſ. inf. act. ὀρνυμένοιο, pro ου, gen. Jon. præſ. part. paſſ. verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὄρνυσθε, concitamini, 2. plur. præſ. imperat. paſſ. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύω, Poet. moveo, incito. idem ac ὄρω, excito.

Ὄροβος, ου, ὁ, orobus, ervum, leguminis genus. Dioſc. lib. 2. cap. 133. q. ab ἐρέπτω, edo, quia frequenter in cibum venit.

Ὀρογυῖα, quæ porrexit, perſ. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὤρογα. perſ. part. med. ὠρογώς, υῖα, & ſyſtole Jonica ὀρογυῖα.

Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, ſurculus, ramuſculus: q. ῥάδαμνος, quia facile frangitur, & domatur, quia ramus tener. vel quia ἐν ὄρει διαμένει, in monte permanet.

Ὀροδεμνιάδες, nymphæ Oreades. Item apes. quia ἐν ὄρει δέμνιον habeant. aut ab ὀρειδεμνιάς.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, terminus poſitus. q. d. θέσις τῶν ὅρων, poſitio termini.

Ὀροθύνω. idem ac ὄρω, vel inde flexum, vel compoſitum ex ὄρω, & θύνω, ut ſit, concito ruendo.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα, poma montana.

Ὀρείτιον, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, montes? Eſt herba, quæ ictericis in balneo luridum colorem detrahit. Galen. l. 9. κατὰ τόπ.

Ὄρος, εος, τὸ, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo: eſt enim erecta in tumorem terra. Hinc ὀρεινός, ῦ, ὁ, & ὄρειος, ου, ὁ, καὶ ἡ, montanus, montoſus.

Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, meta. ab ὁρῶ, video. Termini enim ſignari ſolent, ut ſint ὁρατοὶ, viſibiles. vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁρισμός, ῦ, ὁ, definitio. ἀφορίζω, termino, circumſcribo. ἀφορισμός, ῦ, ὁ, determinatio, diſtincta rerum explicatio.

Ὀροσάγγαι, Perſarum lingua vocantur homines de rege bene meriti, Herodot. l. 8.

Ὄρουσαν, irruerant, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. pro ὤρουσαν. Sed ὀρούσας, præcipitans, pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ὀρούω, irruo. Th. ὄρω, concito.

Ὀρούω, irruo, gradu concitato feror. f. ούσω. p. ὤρουκα. Th. ὄρω, concito.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, faſtigium, culmen, contignatio, lacunar, tectum. Item arundo aquatica tectis ſtruendis apta. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

Ὁρόων, Poet. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες, pro ὁρῶντες, præſ. part. act. verbi ὁράω, video. f. άσω. p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα.

Ὁρόωσι, Doric. pro ὁράουσι, ſeu ὁρῶσι, videat, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὁρόωτε, videretis, Poetic. pro ὁρῷτε, 2. plur. præſ. opt. activ. verbi ὁράω. præſ. opt. ὁράοιμι, ῷμι.

Ὄρπετον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, ου, τὸ, ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρπηκα, ſtimulum, ramum, accuſat. ſingul. ab ὄρπηξ, ramus.

Ὄρπηξ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, ſtolo, ramus, ſurculus ea radice arboris enatus. q. ab ἕρπω, quia ex arbore proſerpit.

Ὄῤῥ' οἱ, Poet. pro ὄφρα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, ultima pars ſpinæ, in quam vertebræ deſinunt, in avibus maniſeſtior, quam in homine. ab ὄῤῥος, & πυγή.

Ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, ſerum lactis. Dicitur & ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ. q. ab ῥέω, ſeu ῥέω, fluo. Sed ὄῤῥος, ου, ὁ, linea, quæ ſcrotum medium interſecat. Et ſacri oſſis extremum. q. ab οὐρά, cauda. Item metus. Hinc ὀῤῥωδέω, metuo.

Ὀῤῥωδέω, metuo. ab ὄῤῥος. quod vide.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, concito. fut. Æol. ὄρσω.

Ὄρσεο, ſurge, Jon. pro ὄρσου, præſ. imperat. verbi ὄρσομαι. quod Thema Poetæ finxerunt a fut. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, excito.

Ὄρσῃς, provoces, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄρω. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ, Poet. horriſonus, vel qui ſtrepitum excitat, ciens tonitrua, apud Pind. ὁ ὄρων κτύπους.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, Orſilochus, nomen proprium.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, excitator nubium, Jovis epitheton. ab ὄρω, excito, fut. ὄρσω, & νέφος, nubes.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ, ἡ, quatiens ſolum. ab ὄρω, quatio, & πέδον, τὸ, ſolum.

Ὄρσο, per ſyncopen pro ὄρσεο, & hoc Jon. pro ὄρσου, præſ. imperat. paſſ. a præſ. act. ὄρσω, quod a fut. 1. formatum verbi ὄρω.

Ὀρσοτρίαινα, ανα. Æolic. pro comm. ὀρσοτριαίνης, & Doric. ὀρσοτριαίνας, genit. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνου, agitator tridentis. Epitheton Neptuni. ab ὄρω, excito, & τρίαινα, ης, ἡ, tridens.

Ὄρσω, concitabo, fut. Æol. verbi ὄρω.

Ὀρτάζω, Jon. pro ἑορτάζω, diem feſtum celebro.

Ὀρταλὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallina quaſi ab ὄρω, in altum erigo. ὀρταλὶς βοσκάς, cortalis gallina, Nicand. Hinc ὀρταλίζω, incipio alas quatere, & volatum tentare. ὀρταλιχος, ου, ὁ, avis pullus.

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἑορτὴ, ἡ, dies feſtus.

Ὀρτυγία, ας, ἡ, Ortygia, olim inſula, poſtea facta continens.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitetur. Melius ab ὄρω, & τίκτω, quod ad gignendum excitata avis. Semine abundat, & libidinoſa eſt.

Ὄρυζα, ης, ἡ, oryza, genus frugum, de quo Dioſcor. l. 2. c. 130.

Ὀρυμαγδὸς, ῦ, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus, ſonitus. q. ὀρυγμαδος, ut ſit ſtrepitus foſſione excitatus.

Ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, defoſſus, a, um. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὄρυξ, γος, ὁ, capra quædam ſylveſtris, animal capræ ſimile, unicorne, & biſulcum, Ariſtot. l. 2. Anim. ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀρύσσω, ſeu ὀρύττω, fut. ξω, fodio, effodio. p. ὤρυχα. aor. 1. ὤρυξα. a. 2. ὤρυγον. ὀρύσσω τάφρον, duco foſſam. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. ὄρυξις, εως, ἡ, foſſio, fiſſura. ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem. ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor.

Ὀρφανὰ τέκνα, orphani, ab ὀρφανὸς, ῦ, ὁ, pupillus.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas liberorum, ſterilitas. Sumitur etiam pro defunctorum deſiderio, & jactura, Plato de Legibus.

Ὀρφανίζω, orbo, privo, cum genit. ζωῆς ὠρφάνισαι, vita orbaſti, in Epigr. ὀρφανίζεσθαι, parentibus orbari, orbum eſſe.

Ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, pupillaris, orphanus. οἶκος ὀρφανικὸς, domus, in qua ſunt filii orphani, Ariſtot. l. 1. Œcon.

Ὀρφανὸς, ῦ, ὁ, orphanus, pupillus, orbus parentibus, deſertus, privatus. q. ab ὀρφνὸς, obſcurus. Negligitur enim & veluti in tenebris verſatur.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus, docet Pindar. Pythion. Od. 4. 353.

Ὀρφναῖος, α, ον, tenebroſus, a, um, niger, obſcurus, fulvus color. ab ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obſcuritas.

Ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα. tenebræ, caligo, obſcuritas. quaſi ab ὀρφανὸς, lucis expers. Vel ἐρέφω, tego.

Ὀρφὸς, ῦ, ὁ, lucis expers, orbus aliis quoque rebus. q. ab ἐρέφω, tego. luce privo, vel ab αἴρω, tollo, & φῶς, lumen. Eſt & ὀρφὸς, ῦ, vel Attic. ὀρφὼς, ὁ, orpheus piſcis.

Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux populi, pro ἀρχὸς, idem ac ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus.

Ὀρχάτος, ου, idem ac ὄρχος, ου, ὁ, plantarum ſeries, vitium ordo. hortus.

Ὀρχέομαι, οῦμαι, ſalto, tripudio. f. ήσομαι. a. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, geſticulor. ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ad numerum ſaltare, Xenoph. Item ſaltando repræſento. Σιτάλκην Ἀθηναγόρας ὠρχήσατο, Stallum Athenagoras ſaltando repræſentavit. Hinc ὀρχηστὴς, ῦ, & ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator.

Ὀρχεῦνται, tripudiant, Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ὀρχέομαι, tripudio.

Ὀρχηδὸν, vel ὀρχειδὸν, viritim. adverb. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

Ὀρχηθμὸς, ῦ, ὁ, ſaltatio, tripudium. genit. Jon. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι, ſalto.

Ὄρχησις, εως, ἡ, ſaltatio, chorea, Chryſoſt.

Ὀρχήσομαι, f. 1. med. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltandi ars, ab eodem them.

Ὄρχις, εως, ὁ, teſtis, teſticulus. q. ab ὀρέγομαι, appeto. quod inde ὄρεξις oriatur. Item ὄρχις, herba teſtes hominis in radice expreſſos oſtendens. hinc τρίορχις, ου, ὁ, habens tres teſticulos.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὄρχος, ου, ὁ, plantarum ſeries, vitium ordo: hortus. κατ' ὄρχους, ordinatim, Theophr. hinc ὄρχως, accuſ. plur. Doric.

Ὄρω, excito, concito: inveho, infero. fut. ὀρῶ, & ὄρσω. p. ὦρκα. p. m. ὄρωρα. hinc ὀρώρω, excito.

Ὀρῶ, contract. ex ὁράω, video.

Ὁρῴατο, Jon. pro ὁρῷντο, 3. plur. opt. ab ὁράοιμι, video.

Ὁρῷμι, ῷς, ῷ, videam, præſ. opt. Attic. pro ὁράοιμι, ῷμι, verbi ὁράω, video.

Ὁρῶμαι, contracte ab ὁράομαι. ſic in plur. ὁρώμεθα, præſ. ind. act. ὁρῶντες, plur. part. præſ. act.

Ὁρῶμεν, 1. plur. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρῶν, gen. plur. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Sed ὁρῶν, præſ. part. ab ὁράω, video.

Ὄρωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, excito. pluſq. perf. med. ὀρώρειν, & ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ὠρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὦρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρηται, moveatur, 3. ſing. præt. ſub. med. vide ὄρωρα.

Ὀρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὥρηκα, verbi ὁράω, ῶ, f. άσω. unde 3. ſing. perf. paſſ. ὀρώρηται. Niſi malis eſſe præt. ſub. paſſ. 3. ſing. verbi ὄρωρα, quod factum ex præt. med. ὄρωρα, verbi ὄρω excito.

Ὤρετο, extulit, Att. pro ὦρτο, aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, concito.

Ὀρωρυγμένον, foſſus, p. part. paſſ. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὀρώρυχα, fodi, Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω.

Ὁρῶσαι, videntes, præſ. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁράω, video.

O Σ.

Ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, artic. poſtpoſ. Hinc οὗ, ubi? ποῦ, ubi, ubinam? ὅθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅσα, quanta, nom. plur. n. g. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, ου, ὁ, quantus.

Ὁσάκις, quoties, adv. citra interrog. Th. ὅσος, quantus.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὅς, qui, & γε.

Ὄσδοντι, olent, Dor. pro ὄζουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ὄζω, oleo. f. ὄσω. Sic ὄσδω, pro ὄζω.

Ὁσημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὁσίην, acc. Jon. f. g. q. ab ὅσιος, ſanctus.

Ὅσιος, ία, ον, ſanctus, a, um, juſtus. dat. plur. ὁσίοισι, q. ab ὅς, Doric. Deus, id eſt, Deus inter homines. Hinc

ὁσία,

ὁσίη, fas, juſta funebria. ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. ὁσιόω, fut. ώσω, ſanctum reddo; item pio, expio.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. Thema ὅσιος, ſanctus.

Ὅσκεν, quicunque, Poet. pro ὃς ἄν.

Ὀσμή, ῆς, ἡ, odor, olfactus, halitus, ab ὄζω, Dor. ὄσδω, oleo.

Ὅσονπερ, idem ac ὅσοντε, circiter, ferme.

Ὁσονῶν, Jon. pro ὁσονοῦν, quantulumcunque.

Ὅσος, η, ον, quantus, a, um, citra interrog. ἐφ' ὅσον, quamdiu. καθ' ὅσον, quatenus. q. ab ὅς, qui.

Ὄσπρεον, ου, τὸ, legumen. ὀσπρεωνία, ας, ἡ, munus comparandarum leguminum. ὀσπρεῶναι vocantur ii, quibus hoc munus committitur.

Ὄσσ', oculos, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσεε, ab ὄσσος, ου, τὸ, oculus. Them. ὄπτομαι, video. Eſt & ὅσσ', pro ὅσσα, quæcunque. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, η, ὁ, quantus.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox, fama, rumor, vaticinium, omen. Iliad. β. Hinc ὄσσομαι, auguror, vaticinor, item video. Sed ὅσσα, Poet. pro ὁσάκις, quoties.

Ὅσσαι, Poet. pro ὅσαι, quotquot, plur. num. f. g. ab ὅσος, quantus.

Ὁσσάτιον, pro ὅσον, quantum, quatenus, Apoll. Rhod. ab ὁσσάτιος, quantus.

Ὄσσε, τὼ, oculos, dual. num. pro ὄσσεε, per apocopen τ͂ ε.

Ὄσσετο, prævidebat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ὄσσα, ης, ἡ, Oſſa, mons Theſſaliæ.

Ὁσσίχον, Dor. pro ὅσσον, quantum.

Ὅσσοι, Poet. pro ὅσοι, quicunque. ab ὅσος, quantus.

Ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. Eſt & ὄσσομαι, prædico. ab ὄσσα, omen.

Ὅσσον, & ὅσσοντ', pro ὅσον, quantum.

Ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, ου, τὸ, oculus. in dual. τὼ ὄσσε, per apocop. pro ὄσσεε, vel per metaplaſm. pro ὄσσω. in dat. plur. ὄσσοισι. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, video.

Ὀστᾶ, plur. ab ὀστέον, οῦ, τὸ, teſta: Sed ὀστᾶ, contract. pro ὀστέα, oſſa, plurel. num. ab ὀστέον, οῦ, os.

Ὀστακός, idem ac ἀστακός, cancri ſpecies.

Ὀστέα, ων, oſſa, plur. num. ab ὀστέον, οῦ, τὸ, os, oſſis.

Ὀστέον, οῦ, gen. ἐου, οῦ, τὸ, os, oſſis, Hinc ὀστέινος, oſſeus.

Ὅστις, quicunque. gen. ὅτινος. dat. ᾧτινι, &c. ab ὅς, qui, & τὶς.

Ὀστλιγξ, γος, ἡ, ſcintilla; ſeu flamma criſpa. Item cirrus loliginum, atque ſepiarum, & cincinnus capillorum, Callimach. & Nicander in Alexiph.

Ὀστοφυεῖς, nom. vel acc. plur. ab ὀστοφυὴς, ἐος, ὁ, ἡ, oſſeus natura.

Ὀστρακίζω, relego.

Ὀστράκινος, η, ον, teſtaceus, a, um, fictilis, ile. ὀστράκινα ἀγγεῖα, vaſa fictilia, Alex. Aphrod.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ, oſtripellis. ab ὄστρακον, ου, τὸ, teſta, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod a δέρω, excorio. Ariſtoteles vocat ζῶα ὀστρακόδερμα animalia cute teſtacea, quorum cutis oſtraco, ſc. teſtæ ſimilis eſt, quæ tegmine ſiliceo operiuntur, ut oſtrea, ut ait Plinius, quibus teſtacea ſunt operimenta.

Ὄστρακον, ου, τὸ, teſta, putamen, cortex. Hinc ὀστράκινος, ου, ὁ, teſtaceus. ὀστρακίζω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego. ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, relegatio.

Ὄστρεον, ſeu ὄστρειον, ου, τὸ, oſtreum, conchylium, murex.

Ὄστρυ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, arboris nomen. Forte quia dura, ut ὄστρεον, oſtreum.

Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio. ὀσφραίνομαι, idem. f. ὀσφρήσομαι. perf. paſſ. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus. ὀσφρήσεις ſignificant etiam nares.

Ὀσφρώμενος, ου, ὁ, qui odoratur, per ſyncop. pro ὀσφραινόμενος, præſ. part. ab ὀσφραίνομαι, odoror.

Ὀσφῦς, ύος, ἡ, lumbus, ilia, accuſ. ὀσφῦν. Alii ὀσφύος, ὀσφῦν. Apollodoro dicta q. ὀστεοφυὴς, quod tota ſit oſſea, & ſine carne. Poſſit forte etiam dici, quia ibi ἰς φύεται, robur naſcitur.

Ὄσχος, ου, ὁ, ὄσχη, & ὤσχη, ramus, novellus palmes. & pro ſcroto ſumitur. Hinc ὄσχεος, & ὄσχιον, ſcrotum.

Ο Τ.

Ὅτ', ut & ὅθ', pro ὅτε, quando.

Ὅταν, quum, conjunctio. item quamdiu. ex ὅτε, & ἄν.

Ὅτε, quando, quoniam, dum, quoad, quandoquidem. Poetic. ὅττε, Dor. ὅκα. Etiam pro ὅστις, qui, Odyſſ. ξ. Sed πότε, quando? τότε, tunc. ὅτε μὴ, pro εἰ μὴ. ἢ ὅτε μὴ, niſi, Iliad. π. ὅτε ἂν, quandoquidem. ὅτε περ, & ὅτε τε, quando, Homer.

Ὅτευ, Jonic. & Dor. ὅτεῦ, pro ὅτινος, cujuſcumque, Herodot.

Ὅτεῳ τρόπῳ, Jonic. pro ᾧτινι τρόπῳ, quo modo.

Ὅτεῳ δὴ, Jonic. pro ᾧτινιδὴ, cuicunque. Sic ὅτεων, pro ὧν τινων, quorum.

Ὅτι, & Poetic. ὅττι, quod, quia, quoniam, conjunctio. Sed ὅ, τι, quicquid, pronomen n. g. ab ὅστις. Sed διότι, quare, quamobrem. q. ab ὅς, qui.

Ὅτι οὖν, quis igitur? ab ὅς, quis, & οὖν, ergo. Item ὁτιοῦν, quodcunque, quodvis, quodlibet, quantulumcunque, quantumlibet. ἢ ὁτιοῦν, vel tantillum, Plat. μηδ' ὁτιοῦν φρονοῦντες, nullius ſenſus, atque mentis homines, Xenoph.

Ὅτι οἷον, quod vero, quod autem, itaque. μηδαμῶς ὅτι οἷον εἴπῃς, tu vero cave dicas, Plato in Phæd.

Ὅτις, Poet. pro ὅστις, quicunque, Odyſſ. δ.

Ὀτλέω, laboro, ſum miſer, ſuſtineo, f. ήσω. p. ηκα.

Ὀτλήμων, ονος, ὁ, miſer, laborioſus.

Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, calamitas. ὀτλέω, ærumnas fero. a τλάω, per pleonaſmum τ͂ ο.

Ὄτοβος, & ὄττοβος, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonitus.

Ὅτου, Attice pro ὅτινος, cujus, gen. ſing. ab ὅστις, qui. quod ab ὅς, & τὶς. ὅτου δήποτε ἕνεκα, cujuſcunque gratia, Ariſtoph. in Plut.

Ὁτουοῦν, uſurpatur, pro ὁτουδήποτε, alius cujuſcumque, Plato 9. de Rep.

Ὄτρα, ας, ἡ, gallinacea cauda, Heſych.

Ὀτραλέως, celeriter, ocyſſime, accurate, ade. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito.

Ὀτρηρός, οῦ, ὁ, celer, citatus, diligens, ſedulus, impiger.

Ὄτριχες, pro ὁμότριχες, οἱ, ejuſdem pili. nam ὅμοιος patitur hanc ſyncopen, & θρὶξ, τριχός, ἡ, capillus.

Ὀτρύνομεν, 1. plur. præſ. ind. act. verbi ὀτρύνω, incito.

Ὀτρυντύς, ύος, ἡ, hortatio, inſtigatio. Th. ὀτρύνω, incito.

Ὀτρύνω, hortor, jubeo, excito, incito, inſtigo. fut. υνῶ, & Jon. ὀτρυνέω. in paſſ. ὀτρύνομαι, incitor. Hinc ὀτρηρός, οῦ, ὁ, celer, diligens, ſedules, impiger.

Ὅττα, eade ὅσσα.

Ὅττι, quia, quoniam, Poetic. pro ὅτι, quod.

Ὅττικεν, quodcunque, Poet. pro ὅ, τι, & κεν.

Ὀτοτοῖ, hei, heu, ah! hinc ὀτοτύζω, lamentor.

Ὅτῳ. Att. pro ᾧτινι, cui. ab ὅστις, quicunque, ex ὅς, & τὶς, quis.

Ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ ᾖ, ſi ei volenti, & non invito eſſet. (ut loquitur Tacitus) Plat. in Phædone.

Ὅτῳ ἂν, & ὅτῳ δήποτε, cuilibet, cuicunque.

Ὅτῳ ποτέ, quonam pacto.

Ὅτων, pro ὧν, ὅτων ἄν, Ariſtid.

Ο Υ.

Οὐ, non, adverb. ſeq. conſon. οὐκ ſeq. vocali tenui, & οὐχ ſeq. vocal. aſpirat. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & certius nequaquam.

Οὗ, pro ὅθι, ubi, adverb. ἐν ᾧ τόπῳ. Ergo ab ὅς. Sed ποῦ, ubi? Sic & οὗ, ſui, gen. vel ab ὅς, ἥ, quis, cujus. Eſt & οὗ, pro οἱ, qui. Joſ. 1. verſ. 9. 16.

Οὗ, miſiſti, pro ἕου, vel ἕου, & contract. οὗ, 2. ſingul. aor. 2. ind. med. vel aor. 2. imperat. med. ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐά, vah! adverb. Marc. 15. 29.

Οὐαί, væ, adv. cum dat. ἡ οὐαί, miſeria.

Οὖας, ατος, τὸ, auris, Poetic. pro οὖς, ὠτός, τὸ, idem.

Οὔατα, τὰ, aures: vaſorum anſæ. nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, auris, & contracte οὖς, ὠτός, τὸ, idem.

Οὐγγία, vel οὐγκία, ας, ἡ, uncia.

Οὐδαμῇ, & Doric. οὐδαμᾶ, nuſquam, nullatenus, nullo modo.

Οὐδαμινός, οῦ, ὁ, nihili, nugatorius, gerro, contemptus, nullius pretii.

Οὐδαμός, nullus. quod ex οὐδὲ, neque, & ἀμός, οῦ, ὁ, unus, aliquis. Doric. noſter. hinc οὐδαμῶς, nequaquam, adv. οὐδαμόθι, & οὐδαμοῦ, nuſquam.

Οὖδας, ατος, τὸ, pavimentum, idem ac οὖδος, εος, τὸ, ſolum.

Οὐδέ, neque, conjunct. ex οὐ, non, & δὲ, vero.

Οὐδείς, ενός, ὁ, nullus. οὐδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. οὐδὲν, ενός, τὸ, nullum. ex οὐδὲ, neque, & εἷς, unus.

Οὐδέκοτε, Jon. pro οὐδέποτε, nunquam.

Οὐδέν, ενός, τὸ, nullum. vide οὐδείς.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ, nulla cura dignus, contemnendus. ab οὐδείς, nullus, & ὤρα, cura.

Οὐδέποτ', pro οὐδέποτε, nunquam, adv.

Οὐδέπω, nondum, nunquam, adv.

Οὐδεπώποτε, neutiquam, idem ac οὐδέποτε. οὐδεπώποτε, nunquam antea, Demoſth.

Οὐδέτερος, α, ον, neuter. οὐδετέρως, neutro modo. οὐδετέρωθεν, neutra ex parte, Galen. ad Glauc. οὐδετέρωσε, neutram in partem.

Οὐδ' ἔτι, neque ullum. οὐδέ τι πω, nunquam, Homer.

Οὖδος, εος, τὸ, ſolum, pavimentum. Sed οὐδὸς, οῦ, limen. οὐδὸς ἐν λαύρῃ, angiportus. Hinc οὐδαῖος, ου, ὁ, humilis, terreſtris. Sed οὐδός, οῦ, ἡ, Jon. pro ὁδός, iter.

Οὐδοτιοῦν, nihil prorſus, nequaquam. ex οὐδείς, nullus, & οὖν, igitur.

Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma, abundantia, ſumen, arvina. οὔθατα σφαραγεῦντο, ubera diſtendebantur. Odyſſ. ι. οὖθαρ ἀρούρης, ubertas telluris, ager feracitate inſignis. Iliad. ι.

Οὐθείς, οὐθεμία, οὐθέν, nullus, a, um. ex οὔτε, & εἷς, unus.

Οὔθην, non equidem, non tamen, non omnino, nequaquam, Apollon.

Οὐκ, non ſequente tenui, nonne, an non? Lucian. οὐκ pro μὴ in prohibitione, Iſocr.

Οὐκέτι, non item, non amplius. ex οὐκ non, & ἔτι, adhuc.

Οὐκί, Poet. pro οὐχί, hoc autem pro οὐκ.

Οὐκοῦν, non igitur? quia igitur? Significat etiam profecto, Xenoph. ex οὐκ, non, & οὖν, ergo.

Οὔκω, Jon. Pro οὔπω nondum. ſic οὐκῶν, Jon. pro οὐκ, vel οὐκοῦν, non igitur.

Οὔκως, Jon. pro οὔπως, nullo modo.

Οὐλαί, hordeum, quod οὖλον, id eſt, integrum ederetur cum ſale, ante molas inventas. οὐλαί, αἱ, Atticis crines, farinæ, molæ, hordea.

Οὐλαμός, οῦ, ὁ, confertum agmen, cohors, acies virorum, caterva.

Οὐλαφρός, οῦ, ὁ, mortuus. ab οὖλον, ſeu ὀλοὸν ἄρῃ, quem res mortifera tetigit.

Οὐλή, ῆς, ἡ, cicatrix, tuber, ulcus, vomica, τὰς οὐλὰς ἐξαλείφομεν, cicatrices delemus, Nazianz. in Orat.

Οὔλιος, & οὔλιμος, idem ac οὖλος.

Οὐλιάς, α, ὁ, Doric. pro Οὐλιάδης, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges, faſciculus hordei collecti. ab τόλος, faſcis, & δέω, ligo. vel ab οὐλαί, hordea. Item meſſor, manipulos ligans. Hinc οὐλοδέτην, funis, quo οὖλος δεῖται, id eſt, faſciculus colligatur.

Οὐλόθριξ, τριχός, ὁ, qui criſpos habet capillos. ex οὖλος, criſpus, & θρὶξ, capillus.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo molas ſalſas, offero.

Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ, criſpo capite. ex οὖλος, contortus, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Οὐλομένη, ης, ἡ, pernicioſa, Poet. pro ὀλομένη. ſic οὐλόμενος, gen. Jon. m. g. ejuſdem temporis, & modi, verbi ὄλλυμαι, perdo.

Οὐλόπους, ποδος, ὁ, integer pedibus. ab οὖλος, integer, & πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Οὖλος, ου, ὁ, totus, integer, ſanus, perfectus. item mollis, tener: criſpus, Iliad. κ. item manipulorum collectorum faſcia. unde Οὐλώ, Ceres, ab εἰλέω, conſtringo. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, pernicioſus, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, tener, eſt οὖλον, ου, τὸ, gingiva, quia tenera eſt ejus caro. ἐν τοῖς οὔλοις ὀδόντες, in gingivis dentes, Aphrod.

Οὐλοχύτας, acc. plur. ab οὐλοχύται, ου, ὁ, mola, id eſt, hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum, Iliad. α.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, & Jonic. Οὐλύμποιο, Poetic. pro Ὄλυμπος, Olympus, quaſi ὁλόλαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum, q. εἰς Οὔλυμπον. hinc Οὐλύμπιος, Olympius, cœleſtis.

Οὐλῶ, recte valeo, ſum ſanus. Th. οὖλος, integer, ſanus.

Οὑμὸς, ὁ, per ſynæreſin, pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τοὐμὸν, pro τὸ ἐμόν.

Οὖν, igitur, itaque, ergo, tandem, certe. q. ex ὄν. Eſt enim δι᾽ ὃ, propter quod.

Οὕνεκα, & οὕνεκεν, pro οὗ ἕνεκα, cujus rei gratia. Sic τοὔνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poetic. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. paſſ. verbi ὄνομαι, idem ac ὀνέω, culpo, peto. Th. ὄνομαι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ. Poet. pro ὄνομα, nomen. ſic οὐνομάζω, pro ὀνομάζω.

Οὐνομαίνειν, Jonic. pro ὀνομαίνειν, nominare.

Οὐνομάκλυτος, ου, ὁ, Poet. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, provinciæ præfectus, Jon. pro ὀνομάρχης. ex νέμω, rego. hinc νόμος, & ἀρχὴ, imperium.

Οὐνομαστὸς, ῦ, ὁ, nobilis, celebris. Jon. pro ὀνομαστός.

Οὔξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὔπερ, gen. ſingul. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. οὗπερ autem, ubi, Ariſtoph.

Οὔποτε, nunquam. ex οὐ, & ποτὲ, & hoc ab ὅτε, quando.

Οὔπω, nondum. οὔπω δυνήσει, non potes, Ariſtoph. in Pluto. Item pro nunquam οὐδαμῶς, Iliad. γ.

Οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda, extremum agmen, prom: tum membrum virile. Item puppis. hinc οὐραῖος, ου, ὁ, ad caudam pertinens, poſtremus. αἴλουρος, ου, ὁ, catus, felis. ἀρκτοῦρος, α, ὁ, ſtella poſt caudam majoris urſæ; Arcturus. μείουρος, ſeu μύουρος, ου, ὁ, cui cauda truncata eſt, mutilus. μελάνουρος, ου, ὁ, nigram caudam habens. σκίουρος, ου, ὁ, ſciurus, cui cauda loco umbræ eſt.

Οὐραγὸς, ῦ, ὁ, extremi agminis dux. Item οὐραγὸς, cauda Dioſcor. l. 4. c. 275. Hinc οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. ab οὐρὰ, cauda, & ἄγω, duco.

Οὐραίη, ης, ἡ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina defertur e renibus in veſicam: matula. Et οὐρανίσκοι, loci, qui ex renibus urinam emittunt, foramen penis.

Οὐρανία, ας, ἡ, & Jonic. Οὐρανίη, ης, ἡ, Urania, una ex Muſis.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Doric. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ οὐρανοῦ παῖς, Cœli filius.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleſtis, cœlicola. in nom. plural. οὐρανίωνες. Them. οὐρανὸς, ου, ὁ, cœlum.

Οὐράνιος, ου, ὁ, cœleſtis, excelſus. Et οὐράνιον ὅσον ἀνῆσε, Ariſtoph. in Ran. pro vehementer clamabat.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœleſtis. in nom. plural. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων.

Οὐρανόθεν, adverb. e cœlo, cœlitus.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ, ἡ, altiſſimus, prælongus, magnus: ab οὐρανὸς, cœlum, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Οὐρανὸς, ῦ, & Doric. ὠρανὸς, ὁ, cœlum. Hinc οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœleſtis. οὐρανόθεν, cœlitus.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανὸς, cœlum.

Οὐρὰς, accuſ. plural. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρβανὸς, ῦ, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.

Οὔρεα, Jon. pro ὄρεα. vide οὖρος.

Οὐρεῖν, præſ. inf. pro imperat. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.

Οὔρεος, Jonic. & Poet. pro ὄρεος, montis, gen. ſingul. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. plur. οὔρεσι, dat. plur. ab ὄρος, εος, mons.

Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, Jonic. & Poet. pro ὀρεὺς, mulus: jumentum, Iliad. α. οὖροι, cuſtodes, φύλακες. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Nam οὐρεὺς cuſtos. ab οὖρος, cuſtos.

Οὐρῇ, Jon. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρεὺς, ῆος, Jon. ῆος, ὁ, mulus.

Οὐρήν, acc. ſing. Jon. pro οὐράν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρήσῃς, meias, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, mejo. fut. ήσω. Th. οὖρον, ου, τὸ, urina.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri: Urias. Hebr. lux Domini.

Οὐρίαχος, ου, ὁ, ferrum, quo ima pars haſtilis præfixa eſt. ab οὐρὰ, cauda, & ἀκὶς, cuſpis, quod ſit acutum in extremitate.

Οὐρίζω, Jonic. pro ὁρίζω, contermimus ſum, finio, adapto, appropinquo. Item ſecundo vento navigo. Sic οὔρισμα, Jonic. pro ὅρισμα, terminus, finis.

Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri, Urius. Eſt & ventus ſecundus. Οὔρια, res proſperæ.

Οὖρον, ου, τὸ, urina, lotium, quia ὁρμᾷ, ruit ex veſica. vel ſit quaſi ὁμοῦ ῥέον, ſimul fluens, & ruens. Hinc οὐρέω, urinam reddo. fut. ήσω. δυσουρία, ας, ἡ, urinæ difficilis excretio.

Οὖρος, ου, ὁ, ventus ſecundus, proſper ſucceſſus. hinc προσουρέω, ſecundo flatu vehor. Item οὖρος, cuſtos, inſpector. quaſi ab ὄρω, incito, vel ὁράω, video. Hinc οἰκουρὸς, ῦ, ὁ, domus cuſtos. οἰκουρέω, domum cuſtodio. φρουρὸς, ῦ, ὁ cuſtos. φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præſidium. φρούριον, ου, τὸ, locus, aut munitio, cui præſidia imponuntur. φρούρια, ων, τὰ, oppida, caſtella. φρουρέω, in præſidio ſum, cuſtodio.

Οὐρὸς, ῦ, ὁ, alveus, ſeu foſſa, per quam deducitur navis in mare, quia per eam navis ὁρμᾷ, id eſt, ὁρμᾷ, καθέλκεται. Item mons, moles. Eſt ὀῤῥὸς, ſerum lactis, & ſanguinis. ex ὀῤῥός. eſt & οὖρος, Jon. pro ὅρος, finis, terminus. & οὖρος, pro ὄρος, mons.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, in plur. τὰ ὦτα, aures. q. ex ἀΐω, audio, Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὖσαν, acc. ſing. ab οὖσα, ης, ἡ, præſ. part. ab εἰμὶ, ſum.

Οὓς, quos, acc. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ. Ar οὕς, ſuos, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, natura, ſubſtantia, opus, peculium, patrimonium. ab ὢν, οὖσα, ens, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Οὔτ᾽ ἄρ᾽, pro οὔτε ἄρα, neque.

Οὖτα, vulneravit, per apocopen pro οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, vulnero. fut. άσω. alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. activ. verbi οὐτάω, vulnero. imperf. οὔταον, ων, αες, ας, αε, α.

Οὐτάμεναι, Jon. pro οὐτᾶναι, Dor. οὐτάμεναι, præſ. inf. activ. verbi οὔτημι, idem ac οὐτάω, vulnero.

Οὐτάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι, pro οὐτάω, vel per ſyncopen pro οὐτασάμενος, aor. 1 part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ᾽, pro οὔτασε, vulneravit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, vulnero.

Οὐτάω, vulnero, vulnus infligo. f. ήσω. p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσω, & οὔτημι, idem. An ab ἄτη, damnum? Vulnerando enim damnum patitur corpus animalis. an ab οὐ, & τείνω, extendo? quia οὐτάω eſt commune vulnero.

Οὔτε, & οὔτ᾽, ut & οὐδ᾽, neque. ex οὐ, & τε, que.

Οὕτερος, Jon. pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτιδανὸς, ῦ, ὁ, homo nullius pretii, vilis. ab οὔτις, nullus, & δάνος, εος, τὸ, munus.

Οὔτιν᾽, pro οὔτινα, accuſ. ſing. ab οὔτις, nullus, gen. οὔτινος, ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὔτινος, gen. ſing. ab ὅστις, quicumque. Pro ὅτινος Attici dicunt ὅτου, Jones ὅτευ, Dor. ὅτω, Æol. & Poet. ὅττεο, & ὅττω. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Jon. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Jones ὅτεων. Pro οἷστισι, Attici ὅτοις, Jones ὅτεοισι, & ὁτέοισι. Ex ὅς, & τὶς, quis?

Οὐτιπῶ, Dor. pro οὐδαμῶς, nullo modo.

Οὔτις, nullus. gen. οὔτινος, acc. οὔτινα, & οὔτιν, ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, ταύτης. nom. plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. plur. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic. οὗτος, in vocat. caſu, pro, heus tu. οὗτος καθεύδεις, dormis? vel heus tu dormis? Ariſtoph. in Nub. οὗτος, σὲ φωνῶ, heus tu, te appello, Sophocl. in Ajace.

Οὕτω, & οὕτως, ſeq. vocali, ſic, itane? tantopere: hoc modo, ad hunc modum. Attice οὑτωσί.

Οὐχ, ante aſperam. οὐκ, ante vocalem. οὐ, ante conſonantem, non.

Οὐχὶ, nonne? adv. interrogandi. Item Attice non, nequaquam. adv. negandi. Th. οὐ, non.

O Φ.

Ὀφειλέτης, α, ὁ, debitor. acc. plural. ὀφειλέτας. ab ὀφείλω, debeo.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Pro merito uſurpat D. Paulus, & opponit τῇ χάριτι, gratiæ, & δωρεᾷ, dono, ad Rom. 4. Th. ὀφείλω, debeo.

Ὀφείλω, debeo, reus ſum. debitor ſum. Ὀφείλω σοι βλάβην, ſum tuæ injuriæ obnoxius, Eurip. imperf. ὤφειλον, f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. aor. 2. ὤφελον.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, utinam.

Ὄφελλεν, Poet. pro ὄφελεν, quod Jon. pro ὤφελεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὀφέλλω, εις, ει, augeo, adjuvo, proſum. Item excito, concito. δῆριν ὀφέλλει, pugnam concitat, Heſiod. bene mereor, Argon. 2. Uſurpatur & pro ὀφείλω, debeo. f. ὀφελῶ. p. ὤφελκα. a. 2. ὤφελον.

Ὀφέλλωσιν, augeant, 3. plural. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, augeo.

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, debeo. Et uſurpatur ut adverb. optandi, in prima, ſecunda, & tertia perſona; ut αἴθ᾽ ὄφελες ἧσθαι, utinam ſederes. αἴθ᾽ ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, utinam cœlebs eſſem. ὡς ὄφελον θάνατός μοι ἁδεῖν, utinam mihi mors placuiſſet.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſusfructus. ab ὀφέλλω, juvo, augeo.

Ὄφιος, genit. Jonic. ab ὄφις, εος, ὁ, anguis.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus, lippitudo. hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro, lippio. ab ὀφθαλμὸς, oculus.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obſequium ad oculos exhibitum. ab ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat. ab ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus. Th ὄπτομαι, video, & δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Ὀφθαλμὸς, ῦ, ὁ, oculus: excellentia, Pindaro. Vir illuſtris. vel qui res futuras ſua prudentia prævidere poteſt. datic. plural. Jonic. ὀφθαλμοῖσι. accuſ. plural. ὀφθαλμὼς, Dor. pro ὀφθαλμούς. Th ὄπτομαι, video.

Ὀφθεὶς, ἐντος, ὁ, viſus, aor. 1. part. paſſ.

Digitized by Google

ὀφθῶσι, aor. 1. inſ. paſſ. ὀφθεῖεν, 2. ſing. f. 1. paſſ. verbi ὄπτομαι, video.

Ο'φθῶσι, ὀφθῆτε, vide in ὀφθεὶς.

Ο'φιος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, ſerpens.

Ο'φις, ιος, & εως, ὁ, ſerpens. Hinc ὀφιώδης, εος, ὁ, ſerpentinus, anguinus.

Ο'φλεῖν, aor. 2. inf. act. per ſyncop. pro ὀφιλεῖν, verbi ὀφείλω, debeo, & per ſyncop. ὄφλω. f. ὀφειλήσω, & per ſyncop. ὀφλήσω. præt. ὤφληκα. aor. 2. ὤφλον.

Ο'φλήσω, per ſyncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ο'φρα, & ὄφρ', ut, quo, donec, dum, adverb. Poet. pro ἵνα, ὅπως, ad quem finem, & quouſque, donec; etiamſi, quatenus. Reſpondet ei τόφρα, tunc. Ducam ὄφρα ab ὄπτω, ut ſit reſpiciendo ad illum finem: τόφρα autem ab ὁράω, ut πόρω ab ὅρον.

Ο'φρύη, idem ac ὀφρὺς, ſupercilium. Reſpondet ei τόφρα, tunc.

Ο'φρυόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, ἡ, excelſus, item ſuperciliouſus. Thema ὀφρὺς, ὑος, ἡ, ſupercilium.

Ο'φρὺς, ὑος, ἡ, ſupercilium, ſuperbia, tumulus: ripa fluvii. dat. plur. ὀφρύσι. hinc ὀφρυώδης, ου, ὁ, ſuperciliofos.

Ο Χ.

Ο'χ', pro ὄχα, valde, præ cæteris, longe. ponitur pro ſuperlat. ab ἔχω, habeo. uſitatius eſt ἔξοχον, & ἔξοχα, ab ἐξέχω, emineo.

Ο'χανον, ου, τὸ, anſa clypei, qua ille tenetur. ab ἔχω, teneo, & ὀχάνη, idem.

Ο'χέεσκον, Jon. pro ὤχουν, impert. act. verbi ὀχέω, veho, porto. f. ήσω.

Ο'χέεσφιν, curribus, dat. plural. Jonic. pro ὄχεσιν. dicitur & ὀχέεσσι, dativ. plural. Jonic. ab ὄχος, εος, τὸ, currus.

Ο'χετηγὸς, οῦ, ὁ, aquæ ductor: irrigator. ab ὀχετὸς, canalis.

Ο'χετὸς, οῦ, ὁ, canalis, fiſtula, aquæ ductus. q. ab ὀχέω, veho, duco. hinc ὀχετεύω, in rivos diduco. ὀχετὸς ἄτης, canalis calamitatis, pro perpetua calamitate.

Ο'χεὺς, έως, ὁ, reticulum, vectis: lorum galeæ, Iliad. γ. Item ſcrotum. in plur. ὀχεῖς. ab ἔχω, teneo.

Ο'χεύω, admiſſarium admitto, coeo, ineo. f. εύσω. præt. ὤχευκα. Hinc ὀχεία, ας, ἡ, coitus. q. ab ὀχέω, veho.

Ο'χέω, veho, porto. præſ. part. ὀχέων, moderans. Th. ὄχος, ου, ὁ, & εος, τὸ, currus.

Ο'χὴ, ῆς, ἡ, cibus. ab ἔχω, ſuſtento.

Ο'χήσιος, ου, ὁ, Ochesius, nomen proprium.

Ο'χθέομαι, ingemo. Heſych.

Ο'χθας, acc. plur. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa. dat. plur. ὄχθαις, & Jon. ὄχθῃσιν, & ὄχθῃσι, Poet.

Ο'χθέω, indignor, gravate fero, doleo, ſuſpiro. Odyſſ. δ. q. ab ἄχθομαι. alii ab ὄχθη, ripa. qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, id eſt, ripam pulſa alliditur. Alii referunt ad ἔχθω, odi.

Ο'χθη, ης, ἡ, ripa, intra quam ἔχεται, ſeu ὀχεῖται aqua. ὄχθος, ου, ὁ, ripa, tumulus: labor.

Ο'χθήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθέω, gravate fero.

Ο'χθῃσιν, dat. plur. Jon. ab ὄχθη.

Ο'χθοιβος, ου, ὁ, limbus, fimbris. Suidæ eſt ὄχθοιβος, q. ab ὄχθη, ripa. vel ducatur ab ὄχθη, & βαίνω, ille ſcil. limbus, qui eſt ad βάσιν.

Ο'χθος. vide in ὄχθη.

Ο'χλεῦνται, turbantur, Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ο'χλίζω, moveo: moleſtiam exhibeo: frequento, Cab. Theb. f. ίσω. ab ὀχλέω, veho. Hinc ὀχλεὺς, έος, ὁ, vectis.

Ο'χλέω, turbo, moleſtiam exhibeo. f. ήσω. p. ὤχληκα. præſ. paſſ ὀχλέομαι, οῦμαι, vexor.

Ο'χληρὸς, ὰ, ὸν, turbulentus, a, um, moleſtus, gravis, infeſtus, obſtreperus, Ariſtoph. quod ab ὀχλέω, turbo. Th. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ο'χλοποιέω, ῶ, cogo turbam. fut. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, ου, ὁ, turba, & ποιέω, facio.

Ο'χλος, ου, ὁ, turba, motus, caterva, multitudo, populus. Item moleſtia, tumultus. Hinc ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, turbulentus. ὀχλέω, turbo, commoveo. ἐνοχλέω, idem. παρενοχλέω, obturbo, moleſtiam exhibeo.

Ο'χμα, ατος, τὸ, & ὄχμα, retinaculum, fibulamentum, πόρπημα. ab ἔχω, retineo. hinc ὀχμάζω, inhibeo.

Ο'χμος, ου, ὁ, ſeries, ordo. ubi una res ἔχεται ἄλλης, id eſt, adhæret alii.

Ο'χεῦσα, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, vehens, ferens, præſ. part. f. g. ab ὀχέω, veho, ſuſtineo. Thema ὄχος, ου, ὁ, currus.

Ο'χος, ου, ὁ, & εος, τὸ, currus, vehiculum, plauſtrum, biga, rheda, Eurip. q. ab ἔχω, contineo. multorum enim eſt capax. vel ἄγω, impello. Hinc ὀχέω, veho, porto. ἐποχέω, inveho. παράοχος, ου, ὁ, qui a latere alterius vehitur.

Ο'χυρὸς, οῦ, ὁ, idem ac ἐχυρὸς, munitus, fortis, firmus. ἀπὸ ὀχυροῦ, ex tuto, Thucyd. ὀχυρόω, munio, fulcio.

Ο'χύρωμα, ατος, τὸ, munitio. ab ὀχυρόω, munio.

Ο Ψ.

Ο'ψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus. q. ab ἔπω, loquor. Sed ὢψ, oculus, viſus, aſpectus, facies, ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, eſt ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, item piſcis acipenſer. ἠπεροπεύω, decipio. μέροψ, οπος, ὁ, diviſam, ſeu articulatam vocem habens. Epitheton hominis. Eſt & avis nomen. σκὼψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen ex genere noctuarum.

Ο'ψαμάτης, ου, ὁ, qui ſero metit. ex ὀψὲ, ſero, & ἀμάω, meto.

Ο'ψανον, ου, τὸ, facies, vultus. Æſchyl.

Ο'ψάρτυσις, opſonor. f. ήσομαι. p. ημαι.

Ο'ψάριον, ου, τὸ, parvum opſonium, piſciculus. Th. ὄψον, ου, τὸ, quicquid cum pane comeditur. per ſynecd. gen. piſcis.

Ο'ψαρότης, ου, ὁ, qui ſero arat. ex ὀψὶ, ſero, & ἀρόω, aro.

Ο'ψὲ, ſero, veſperi. ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἦν, ſerum diei erat. Thucyd. μέχρι ὀψὲ, ad veſperum uſque, Thucyd. q. ab αὖψ, retro. vel ὄπισθε, poſt. Alii deducunt ab ὢψ, oculus, ἀντιφραστικῶς, quod veſperi res minus clare cernantur. Hinc ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, ſerus, ſerotinus ὀψίζω, ſero aliquid facio. ὀψίγονοι, poſteri.

Ο'ψεαι, videbis, Jonic. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὦμμαι. aor. 1. ὤφθην.

Ο'ψει, videbis, Att. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi. Eſt & ὄψει, dat. ſing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ο'ψείω, videre cupio, videre deſidero. Thema ὄπτομαι, video.

Ο'ψεσθε, 2. plur. fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, in 3. plur. ὄψονται.

Ο'ψία, ας, ἡ, veſpera, ſerum diei, tempus veſpertinum. Th. ὀψὲ.

Ο'ψίγονος, ου, ὁ, ſero natus, poſteri. ab ὀψὲ, ſero, & γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.

Ο'ψιμαθῆ, acc. ſing. ab ὀψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ſero doctus. ex ὀψὲ, ſero, & μανθάνω, diſco.

Ο'ψιμος, ου, ὁ, ἡ, ſerotinus, ſerus. Th. ὀψὲ.

Ο'ψίνοος, ου, ὁ, qui ſero ſapit, ſero ſapiens. ab ὀψὲ, ſero, & νόος, ὁ, mens.

Ο'ψις, εως, ἡ, vultus, facies, ſpecies, vis conſpiciendi, viſus. Item ſpectaculum, forma, imago, Ariſtot.

Ο'ψισμὸς, οῦ, ὁ, tarditas.

Ο'ψίσπορα, τὰ, quæ ſero ſerenda ſunt, Theophr.

Ο'ψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus, ſerotinus. ab ὀψὶ, ſero, & τελέω, perficio.

Ο'ψίτρυγος ἄμπελος, vitis ſero putata. Theophr.

Ο'ψοφάγος, ου, ὁ, qui opſoniis inhiat.

Ο'ψιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſero, & tandem apparens.

Ο'ψιχὰ, ſero, veſperi. Heſych.

Ο'ψοθήκιον, ου, τὸ, vaſculum, in quo opſonia ponuntur.

Ο'ψοδαιδαλος, ου, ὁ, ſtructor opſoniorum, ferculorum inſtructor.

Ο'ψοδεία, ας, ἡ, opſonii egeſtas, Suid.

Ο'ψολογία, ας, ἡ, de re culinaria ſermo.

Ο'ψολόγος, ου, ὁ, artis culinariæ, popinaliſque ſcriptor.

Ο'ψομανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, inſano amore opſoniorum ductus.

Ο'ψαμάτης, ου, ὁ, ſero metens, Theocr. Idyll. 10.

Ο'ψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. perf. paſſ. ὦμμαι. a. 1. paſſ. ὤφθην.

Ο'ψον, ου, τὸ, opſonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus. piſcis. Hinc ὀψώνομαι, opſonor, veſcor cum pane.

Ο'ψοφάγος, ου, ὁ, guloſus, helluo, edax. ab ὄψον, opſonium, & φάγω, comedo.

Ο'ψώνιον, ου, τὸ, annona: ſtipendium, lucrum, ſalarium. ab ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator.

Ο'ψώριος, ου, ὁ, ſcabioſus.

Ο Ω.

Ο'ὠρων, τῶν, mulierum, pro ὀάρων.

Π Α.

Π Eſt decimaſexta Græcorum litera, & octoginta denotat. majuſculum Π ſignificat quinque. Et π aliquando Jonice tranſit in κ, ut ὅπως in ὅκως.

Πᾶ, Dorice pro πῆ, & ſæpe πῦ, quod & πόθι dicitur, ubi, quo, qua? Theocr. in φαρμακ. Et πᾷ, pro ποῖ, quonam? quem in locum? Et πα, nullo accentu notata, enclitica eſt.

Πᾶα, pro πᾶσα, ſecundum Herodian. Etym.

Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. ſingul. ſed παγᾶν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν, a πηγὴ, ῆς, ἡ, fons. παγαῖς, Dor. dat. plural.

Παγασαίω, gen. ſing. Dor. pro Πηγασαίου. epith. Apollinis. Sic Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλιὰ, nimia loquacitas, clamores. παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, ὁ, concretus, fixus, infixus, Eurip. a. 2. part. paſſ. παγείην, a. 2. opt. paſſ. a πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. concreſcere facio. f. ξω. p. πέπηγα.

Πάγεν, Jon. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, compacta aqua, gelu; rupes; ſcopulus. a πηγνύω, compingo, gelo.

Πάγη, defixum eſt, Jonic. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. hinc παγῆναι, aor. 2. inf. paſſ. verbi πηγνύω. Eſt πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum.

Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, a παγὶς. quod vide.

Πάγιος, ου, ὁ, firmus. ſtabilis, ſolidus, fixus. γῆ παγία, terra firma, Nazianz. in Orat. a πηγνύω, compingo.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas, firmitas.

Παγὶς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. acc. ſing. παγίδα.

Πάγκακος, ου, ὁ, omnino malus, infauſtiſſimus. παγκάκιστε, improbiſſime, nequiſſima.

Πάγκαρπος, & παγκάρπιος, ου, ὁ, ἡ, qui fructuum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Πάγκοινος, ου, ὁ, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινὸς, οῦ, ὁ, communis.

Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens, & abſumens. Ex πᾶς, & κρατέω, vinco.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus,

genus, ad quod πᾶν κράτος, omnis vis, & robur adhibendum erat: pugilatus, & lucta. παγκρατιάζω, pancratium exercere, pancratio uti. Lucian.

Πάγος, ε, ὁ, tumulus, collis, glacies: ſal. Th. πηγνύω, compingo.

Παγχάλκεος, ε, ὁ, ex ſolido ære, æreus. ex πᾶν, omnis, & χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs.

Παγχρύσεα, prorſus aurea, quaſi πάντως χρύσεα· a χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.

Πάγχυ, penitus, omnino, funditus, adverb. Poet. pro πάνυ. a πᾶν, omnis.

Παδεῖτε, ſaltatis, Doric. pro πηδᾶτε, 2. plur. præſ. verbi πηδάω, ſalio.

Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poet. caſus, clades, quod a πάθος, τὸ, paſſio. Th. πάσχω, patior.

Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. ſingul. a. 2. Jon. pro ἔπαθε, verbi πάσχω, patior.

Παθέειν, Jonic. reſolut. pro παθεῖν, aor. 2. inf. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθει, dat. ſing. a πάθος, εος, τὸ, paſſio.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. plur. a πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Πάθη, paſſiones, nom. plur. a πάθος, εος, τό. Eſt & πάθῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. med. vel 3. ſingul. aor. 2. ſub. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθημα, ατος, τὸ, afflictio, vitioſus affectus. & in plur. τὰ παθήματα, paſſiones. Th. πάσχω, patior.

Παθητικὸς, ὴ, ὸν, paſſivus, a, um. qui affectibus detinetur, aut ducitur. Ariſtot. in Polit. affectus impellens, Theofr. l. 6. c. de cauſis plant. Th. πάσχω, patior.

Παθητὸς, ῦ, ὁ, patibilis; qui pati poteſt. a πάσχω, patior.

Πάθον, paſſus ſum, Jon. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. hinc παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, patior.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: ſchema adhibitum ad iracundiam, odium, vel miſericordiam commovendam; quo etiam vehementiores affectus exprimuntur, quorum exempla ex Tragœdiis facile cognoſcuntur.

Πάθος, εος, ες, τὸ, affectus, paſſio, perturbatio, morbus, mollities. dat. plur. πάθεσι.

Παθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. vide παθών.

Παθών, όντος, ὁ, qui paſſus eſt, a. 2. part. act. in f. g. παθοῦσα. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Παῖ, vocat. ſing. a παῖς, puer.

Παιὰν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis; & Dianæ, quod canebatur parta victoria, in belli congreſſu, aut in averſione malorum. Item pes metricus. Apollo ipſe ſic dictus a παίω, vel παύω, quia mala ſedat. Hinc Παιανιεὺς δῆμος, Pæanienſis populus.

Παιάνων, gen pl. a παιὰν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, vir, qui jocis delectatur. a παίγνιον, τὸ, ludus.

Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνίη, ἡ, Jon. gen. pl. παιγνιέων, ludus, res ludicra. a παῖς, puer.

Παῖδ᾽, pro παῖδα, acc. ſing. a παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer.

Παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, pædagogus, puerorum cuſtos, & informator. ex παῖς, puer, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, dux. Th. ἄγω, duco.

Παιδάριον, ου, τὸ, puerulus. diminut. a παῖς, puer.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, caſtigatio, diſciplina, eruditio, educatio. a παῖς, παιδὸς, puer.

Παιδεῖος ὕμνος, Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur. a παῖς, puer.

Παιδέρως ἄκανθος, acanthus ſativus. q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, amo.

Παιδεύετε, 2. plur. præſ. ind. act. verbi παιδεύω, doceo, erudio, inſtituo.

Παιδευτὴς, ῦ, ὁ, eruditor, caſtigator, præceptor, doctor.

Παιδεύω, erudio, doceo, caſtigo, emendo, corripio, inſtituo. αἰειμνήστῳ παιδείᾳ αὐτοὺς ἐπαίδευσε, perpetuo documento eos docuit. Æſchines.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, luſus. a παῖς, puer.

Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, ſeu a pueritia. a παῖς, puer.

Παιδίον, ου, τὸ, infans, puerulus, diminut. a παῖς, παιδὸς, ὁ, puer. παιδίον νόσος, morbus comitialis, quod in puerili ætate frequenter accidat.

Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla. παιδίσκος, ου, ὁ, puellus, diminut. a παῖς, puer.

Παιδογόνος, ου, ὁ, liberorum procreator. ex παῖς, puer, & γίνομαι, fio.

Παιδόθεν, adverb. ἀπὸ τῦ, vel ἐκ παιδὸς, a puero, a pueritia.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio: facultas generandi. a παιδοποιέω, liberos procreo. hinc παιδοποιητέον, verbale, ex παῖς, & ποιέω, facio.

Παιδὸς, gen. ſing. a παῖς, puer. dat. pl. παισὶ, pueris.

Παιδοτρίβης, ε, ὁ, ludimagiſter. ex παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, puerorum, gen. plur. a παῖς, puer.

Παίζω, quaſi contracte pro παιδίζω, more puerorum luſito, ludo, ſalto. f. παίξω, & σω. p. πέπαιχα. aor. 1. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, ου, τὸ, ludus.

Παιῆονα, hymnum, acc. ſing. a παιήων, ονος, ὁ, idem ac παιών, ῶνος, ὁ, idem ac παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Παίονες, οἱ, Macedones.

Παιπαλα, ων, τὰ, loca prærupta & ſalebroſa, a παιπάλη, hoc eſt, pulvere, euntium remore. hinc παιπαλόεις, pulverulentus, ſalebroſus.

Παιπαλάω, circumſpicio, ſcrutor.

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima, pollen, pulvis.

Παιπάλλω, f. αλῶ, quatio, concutio: exploro, indago.

Παιπαλοέσσῃσι, dat. plur. Jon. pro παιπαλοέσσαις, f. g. a παιπαλόεις, aſper, præruptus, ſaxoſus. in f. g. παιπαλόεσσα. Th. παιπάλη, farina tenuiſſima: pulvis.

Παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer, vel puella: ſervus: filius. q. a πάομαι, acquiro: nutrio. vel παίω, expedite facio. vel a πάω, paſco, quod paſcatur ab iis, qui curam illius gerunt. vel a πάω, veſcor. Hinc παιδίον, ε, τὸ, puerulus. παιδάριον, ε, τὸ, idem. παιδεύω, f. σω, doceo, inſtruo. παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio. παιδεύματα, ων, τὰ, idem. παιδευτὸς, ῦ, ὁ, doctus, eruditus. ἀπαίδευτος, ε, ὁ, indoctus. ἄπαις, αιδὸς, ὁ, ἡ, liberis carens. βούπαις, αιδὸς, ὁ, ἡ, puer adultus.

Παίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. a παίω, percutio. f. παίσω. p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo. fut. ξω, & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.

Παίσδα, Dor. pro παῖδα, puerum, acc. ſing. a παῖς, puer.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, ludet, 3. ſing. præſ. ſub. activ. verbi παίσδω, pro παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Παίσῃς, 2. ſingul. aor. 1. ſubjunc. act. a παίω, percutio.

Παισὸς, ῦ, ἡ. dat. Παισῷ, nomen regionis.

Παιφάσσω, oculos circumquaque verto: volito, feſtino, impetum facio: illuſtro, manifeſto.

Παιχθεὶς, ὁ, illuſus, aor. 1. part. paſſ. a παίζω, ludo. f. ξω. perf. paſſ. πέπαιγμαι. aor. 1. paſſ. ἐπαίχθην. Th. παῖς, puer.

Παίω, cædo, percutio, ferio, pulſo: quidvis expedite facio: ſubagito, Ariſtoph. in Pace. comedo, Ariſtoph. in Achar.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Deus Medicinæ, hymnus. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Πακτὶς, ίδος, ἡ, pectis, muſicum inſtrumentum.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, ῦ, ὁ, compactus. πακτὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, pectis, muſicum inſtrumentum. Hinc πακτόω, compingo. Th. πήγνυμι, idem.

Παλάθη, ης, ἡ, maſſa ficorum, aut caricarum: Gazæ offa. An a παλάσσω, conſundo? Sed παλάθη videtur prius a πλάσσω, fingo, formo. Eſt maſſa velut in laterem formata. Vel a παλαιὸς, ut ſit carica ad vetuſtatem compacta.

Πάλαι, adv. olim, quondam, pridem. Hinc παλαιὸς, ῦ, ὁ, vetus, antiquus. παλαιότης, τητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ſenex, vetuſtus, annoſus, vetula. olim genitus. genit. plur. παλαιγενέων. ex πάλαι, olim, & γίνομαι, naſcor.

Παλαιγόνος, ε, ὁ, ἡ, idem ac παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ſenex. παλαιγόνοι, majores. Παλαιγόνον ergo accipe pro eo, qui aliquem olim genuit, & procreavit: παλαίγονον vero pro eo, qui olim eſt genitus, & qui eſt antiquus. Ex πάλαι, olim, & γίνομαι, naſcor.

Παλαίει, luctetur, 3. ſing. præſ. ind. act. a παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φόνῳ, cum cæde luctari. Thema πάλη, ης, ἡ, lucta.

Παλαιμονέω, Poet. pro παλαίειν, contendere, Pind. in Pythiis. μάχεσθαι, luctari, certare.

Παλαίμων, Palæmon. Portumnus.

Παλαιομάλωψ, ὁ, veterator, verbero. qui veteribus μώλωψιν eſt notatus.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, antiquus, a, um, vetus. in compar. παλαιότερος, ρα, ον, antiquior. Th. πάλαι, olim, adverb.

Παλαιοτέρα, ας, ἡ, vetuſtior, comparat. f. g. a παλαιὸς, vetus, antiquus.

Παλαιότης, τητος, ἡ, vetuſtas. ab eodem them. πάλαι, olim, antiquitus.

Παλαιόω, ῶ, antiquo, aboleo. fut. ώσω. præt. πεπαλαίωκα. præſ. paſſiv. παλαιόομαι, οῦμαι, veteraſco. fut. 1. paſſ. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται. a πάλαι, olim.

Παλαισμάτεσσι, Jon. pro παλαίσμασι, dat. plur. a παλαισμα, ατος, τὸ, lucta, idem ac Th. πάλη, ἡ, lucta.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, palæſtræ ludus, palæſtræ lucta.

Παλαιστὴ, ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum. q. a παλαίω, luctor. opus enim eſt παλαιστῇ in lucta. aut a πάλλω. unde & παλάμη, manus, palma.

Παλαιστιαῖος, α, ον, unius palmi longitudinem, vel craſſitiem habens.

Παλαίτερος, Jon. & Att. pro παλαιότερος, ὁ, antiquior. vide παλαιὸς, antiquus.

Παλαίφατον, Poet. pro παλαίφατος, ſecundum priſcam famam. Ex πάλαι, olim, & φάτις, ſeu φάτος, ὁ, rumor. Th. φάω, ſeu φημὶ, dico.

Παλαίφατος, ε, ὁ, Palæphatus Peripateticus. in dat. ſingul. Παλαιφάτῳ. Significat etiam antiquitus celebratus. vide παλαίφατον.

Παλαίω, luctor, palæſtra certo. a πάλη, lucta. Hinc παλαιστὴς, ῦ, ὁ, qui luctatur.

Παλάμαις, manibus, dat. plur. παλαμάων, gen. plur. Æol. pro παλαμῶν, a παλάμη, ἡ, palma.

Παλάμη, ης, & Dor. παλάμα, ἡ, manus, palma: machinatio, ars, Ariſtoph. in Veſp. παλάμῃσι, dat. plur. Jon. pro παλάμαις, q. a πάλλω, quatio, ut ſit quaſi πάλλαμα. Hinc παλαμάομαι, manu tracto, ſtruo, molior: facio, Ariſtoph. in Neb.

Παλαμήδης, ε, ὁ, Palamedes, filius Naupli.

Παλαξέμεν, Jon. ſeu Æol. pro παλάξειν, fut. 1. inf. verbi παλάσσω, contamino, fœdo. f. ξω. Thema πάλλω, vibro.

Παλάσσετο, polluebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi παλάσσω, fœdo. Th. πάλλω, quatio, vibro.

Παλάσσω, fortior; inquino, contamino: contundo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio. vel a πηλὸς, lutum.

Παλεύω, allicio, fallo. f. σω. Hinc παλεύτρια, illex columba. quaſi a πάλλω, agito.

Πάλη, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, commovendo manus. Hinc παλαίω, luctor. παλαιστὴς, ῦ, ὁ, luctator. παλαίστρα, ας, ἡ, palæſtra, lucta. παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima, flos farinæ. ἀντιπάλος, ου, ὁ, ἡ, obluctator, adverſarius.

Παλί-

Παλαίοιμι, 3. ſing. a. 2. opt. Æol. a παλαίω, pro παλαίω, luctor. Sed verbum de mendo ſuſpectum. Vide Æ. Porti Dictionarium Æolicum.

Παλι, pro πάλιν, rurſus, adv.

Παλία, ἡ, ſecundus nuptiarum dies, repotia. q. a πάλιν ἰέναι, quod tunc redeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio. ex πάλιν, rurſus, & γένεσις, generatio. Th. γείνομαι, naſcor.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, diverſilinguis, παλίγγλωσσος πόλις, urbs, quæ lingua contraria utitur. Ex πάλιν, rurſus, e contrario, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Παλίγκοτος, ου, ὁ, iracundus, vindex, tetricus. Hinc παλιγκότως, iracunde, adv. ex πάλιν, iterum, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Παλίλλογος, ου, ὁ, rurſus numeratus, vel collectus. Hinc παλιλλογέω, iterum narro. ex πάλιν, rurſus, & λέγω, colligo. p. m. λέλεγα.

Παλιμβάμιος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro παλιμβήμιος, ὁ, retrogradus, reciprocus. οἶδα παλιμβάμιος, ἡ πάλιν βαίνουσα καὶ πορευομένη. Eſt itus, reditusque manuum, & textorii inſtrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur. Ex πάλιν, rurſus, & βαίνω, eo.

Παλιμπετής, έος, ὁ, καὶ ἡ, relapſus. ex πάλιν, rurſus, & πίπτω, cado. παλιμπετές, adv. retrorſum, retro: identidem, crebro, Argon. a.

Παλιμπλαγχθείς, έντος, ὁ, errans, aor. 1. part. paſſ. a παλιμπλάζομαι, aberro, vagis erroribus retro agor. a πάλιν, rurſus, & πλάζω, errare facio, ſeduco.

Πάλιν, adv. iterum, rurſus, a contrario: poſthac, Iliad. γ. Hinc ἔμπαλιν, e contrario: item vice verſa.

Παλινάγρετος, pro παλιναγρέτος, ου, ὁ. revocabilis, mutabilis, rurſus congregatus: irritus. ex πάλιν, rurſus, & ἀγρέω, congrego.

Παλινδραμεῖν, recurrere. ex πάλιν, rurſus, & τρέχω, curro. f. θρέξω. pert. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ, reſiliens. ex πάλιν, rurſus, & ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντονος, ου, ὁ, reflexus. ex πάλιν, rurſus, & τείνω, tendo.

Πάλιον, ου, τό, Dor. pro Πήλιον, Pelion, Theſſaliæ mons.

Παλίουρος, ὁ, paliurus, frutex ſpinoſus.

Παλίωξις, pro παλιν-ίωξις, εως, ἡ, inſectatio. proprie, cum ii, qui fugerunt, verſa Martis alea, inſectantur, Euſtath. Iliad. ω. ex πάλιν, rurſus, & διώκω, perſequor.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. ſing. a Παλλάς, άδος, ἡ, Pallas, Minerva.

Παλλάθη, idem ac παλάθη, ficorum, aut caricarum maſſa.

Παλλακεύεσθαι, pellicem habere. παλλακή, ἡ, pellex, concubina.

Παλλακή, ῆς, ἡ, pellex, puella, concubina. Th. πάλλαξ, juvenis.

Παλλακίοισι, dat. plur. Jon. a παλλάκιον, ου, τό, adoleſcentulus. Th. πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis.

Παλλακίς, ίδος, ἡ, idem ac παλλακή, pellex.

Πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens, quaſi jam idoneus ad τὸ πάλλειν, vibrandum haſtam. vel a πάλη, lucta, cui idoneus eſt. Hinc παλλακή, ῆς, ἡ, vel παλλακίς, ίδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Παλλάς, άδος, ἡ, Pallas, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur, a πάλλω, quod ſc. haſtam vibret, ut bellicoſa. Eſt & παλλάς, adoleſcentula, a πάλλαξ, juvenis.

Πάλλε, jactabat, Jonic. pro ἔπαλλε, 3. ſing. imperf. act. Sic πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi πάλλω, vibro, quatio.

Παλλήνη, ης, ἡ, Pallene, nomen proprium.

Παλλομένων, genit. plural. part. præſ. paſſ. a πάλλομαι, ſortior, moveo ſortes. Th. πάλλω, vibro.

Πάλλω, vibro, agito, quatio, ſalio, verto, ſortior. f. αλῶ. hinc πάλος, ου, ὁ, concuſſio, ſortitio, ſors. an a παίω, quatio, percutio?

Παλτόν, οῦ, τό, telum, tragula, pilum, quod πάλλεται vibratus.

Πάλτο, impactus fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐπεπάλμην, σο, το, & Jon. ſublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, agito. fut. αλῶ. p. πέπαλκα. perf. paſſ. πέπαλμαι.

Παλύνω, aſpergo, albefacio: miſceo, humecto. proprie de farina. a πάλη, vel παλίνη, ἡ, tenuiſſima farina, unde παιπάλη, pulvis.

Παμβίας, ου, ὁ, Poet. qui vim adverſus omnia habet, adverſus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, & βία, vis.

Πᾶμα, ατος, τό, poſſeſſio. a πάω, poſſideo.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, omnino magnus, prægrandis. in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, omne, & μέγεθος, εος, τό, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλη, ὁ, magnus.

Πάμπαν, adverb. prorſus, omnino, plane. q. d. πάντως. Th. πᾶς, omnis. gen. παντός.

Παμπειθής, έος, ὁ, ἡ, qui omnia perſuadet. Ex πᾶν, omne, & πείθω, perſuadeo.

Παμπησίῃ, & παμπηδί, πάμπαν, omnino, adv. a παμπησία, univerſa poſſeſſio. Ex πᾶς, omnis, & πάω, ſeu πάομαι, poſſideo. perſ. πέπαμαι.

Παμπληθεί, adverb. quod fit a toto populo, per univerſam multitudinem. q. d. πᾶν πλῆθος, εος, τό, omnis multitudo.

Παμποίκιλος, ου, ὁ, varie pictus. ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Πάμπολλα, plural. n. g. πάμπολλος, m. g. παμπόλλων, gen. plur. a πάμπολυς, permultus.

Πάμπολυς, genit. παμπόλλου, omnino multus, permultus. ex πᾶς, omnis, & πολύς, multus.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. παντελῶς πορφύρεος, omnino purpureus. ex πᾶς, omnis, & πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Πάμπρωτος, ὁ, omnino primus, omnium primus. ex πᾶς, omnis, & πρῶτος, primus.

Παμφαίνῃσι, totus ſplendeat, 3. ſing. præſ. ſub. act. Jonic. epentheſ. verbi παμφαίνω, idem ac παμφανάω, totus luceo, undecunque appareo.

Παμφαίνω, idem ac παμφανάω, quaſi πάντα φαίνω.

Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo. hinc παμφανόωντα, plur. n. g. pro παμφανάοντα, præſ. part. act. ut & παμφανόωσαν, pro παμφανάουσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. Ex πᾶς, omnis, & φαίνω, luceo, appareo. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in παμφανάω.

Παμφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, omnium venenorum peritus. Ex πᾶς, omnis, & φάρμακον, ου, τό, venenum.

Πάμφερος, ου, ὁ, ἡ, omnia ſapiens, ac trahens. Ex πᾶς, omnis, & φέρω, fero.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis, Pamphylia. Gr. cujuslibet gentis, ſeu nationis. ex πᾶν, omne, & φῦλον, ου, τό, gens, natio.

Πάν, πανός, ὁ, Pan, paſtorum Deus. q. a πάω, paſco. hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.

Πᾶν, omne, n. g. a πᾶς, πᾶσα, quod vide. & τὸ πᾶν, vulgus.

Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, præferox. ex πάνυ, omnino. Th. πᾶς, omnis, & ἄγριος, ferus. Th. ἀγρός, ager.

Πανάγρον, ου, τό, rete, quod omnia capiat. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ἄγρα, præda.

Παναγύρεις, εος, ἁ, Dor. pro πανήγυρις, conventus univerſalis, ſolemnitas.

Πανάθλιος, ου, ὁ, omnino miſer, miſerrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄθλιος, ου, miſer. Th. ἆθλος, ου, ὁ, certamen.

Πανάϊθος, ου, ὁ, totus lucidus, ſplendidus. ex πᾶς, omnis, & αἴθω, luceo, uro.

Πανάιολος, ου, ὁ, omnino varius. ex πᾶς, omnis, & αἰόλος, α, ον, varius.

Πανάπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocens, prorſus innoxius, u. ex πᾶς, omnis, & ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, ατος, τό, damnum.

Πανάποτμος, ου, ὁ, miſerrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄποτμος, miſer. quod ab α, & πότμος, ου, ὁ, ſors, fatum.

Πανάριστος, ου, ὁ, longe præſtantiſſimus, ex πᾶς, & ἄριστος, optimus, ſuperlat. ab ἀγαθός, bonus. Th. Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Πανάφηλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui caret æqualibus, & ſociis. ex πᾶν, omne, & ἀφῆλιξ, impuber. quod ab ἧλιξ, coætaneus. Th. ἡλικία, ſtatura.

Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, omnino intempeſtivus: qui immatura morte moriturus eſt. Ex πᾶς, omnis, & ἄωρος, idem ac ἄωρος, qui non ſuo tempore fit, intempeſtivus, præcox. quod ab α privat. & ὥρα, hora.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium. ex πᾶς, omnis, & δαίς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnidomitor, omnia domans. ex πᾶς, omnis, & δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ου, ὁ, Pandarus. nomen proprium.

Πανδαλέτιος, ου, ὁ, improbus: moleſtus. importunus: veteratorius. a Pandaleto deceptore quodam.

Πανδημεί, adv. cum omni populi totius ordine, vulgo. Th. δῆμος, populus.

Πανδήμιος, ου, ὁ, ἡ, popularis, publicus, univerſalis. ex πᾶς, omnis, & δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs.

Πανδιονίς, ἡ, fabula de filia Pandionis.

Πανδοκεύω, cauponor. q. d. omnes excipio. a πανδοκεύς, Jon. pro πανδοχεύς, publicus hoſpes, vel πάνδοκος, omnes excipiens.

Πάνδοκος, ſeu πανδόκος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ πάντας δεχόμενος, omnes excipiens. Ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, capio.

Πανδοῦρα, ſeu πανδουρίς, ἡ, Pandura, muſicum inſtrumentum.

Πανδοχεῖον, ου, τό, diverſorium, publicum hoſpitium. ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, excipio. præt. med. δέδοχα.

Πανδοχεύς, έως, ὁ, publicus hoſpes; ſtabularius, hoſpes. ab iiſdem thematibus.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris. Videtur etiam epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶς, omnis, & δῶρον, donum.

Πανέλλανες, Dor. pro Πανέλληνες, omnes Græci.

Πανελλήνεσσι, omnibus ad unum Græcis, dat. plur. Jon. a πανέλληνες, ex πᾶς, omnis, & Ἕλλην, ηνος, ὁ, Græcus.

Πάνετες, Poet. adverb. idem valens ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, per totum annum.

Πανέφθου, gen. ſing. a πάνεφθος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus. Th. ἕψω, coquo, elixo. f. ἑψήσω.

Πανηγυρικός, ῆ, ὁ, panegyricus, celebris, feſtus. a πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus: ludi publici, dies feſti: quod a πᾶς, omnis, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus univerſalis, ſolemnitas, cœtus. ex πᾶς, omnis, & ἄγυρις, cœtus, congregatio. quod quaſi ab ἀγείρω, congrego.

Πανημέριος, ου, ὁ, per totam diem, toto die. ex πᾶσα, omnis, & ἡμέρα, dies.

Πανημερόν, ſeu πανήμερον, idem ac τὸ πανῆμαρ, toto die. vide πανημέριος.

Πανιεῦνται, Dor. pro πηνίζεται, pingit, conglomerat, 3. ſing. fut. 1. med. verbi πηνίζω, evolvo, agglomero licium. Th. πῆνος, ου, ὁ, ſeu πήνη, ης, ἡ, tela.

Πανιώνιον, τό, locus erat, in quem omnes Jones communiter de rebus communibus conſultaturi conveniebant.

Παννύχιος, ου, ὁ, per totam noctem, pernox. Dicitur etiam πάννυχος, & ος. ex πᾶν, πᾶσα, omnis, & νύξ, nox.

Παννυχίς, ίδος, ἡ, vigiliæ, quaſi per πᾶσαν νύκτα, totam noctem. Hinc παννυχίζω, lucubro, pernocto.

Πανοικί, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum tota domo. Scribitur & πανοικεί.

Πανόλβιος, ου, ὁ, ex omni parte beatus,

ex

ex πᾶς, omnis, & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, Panomphæus, epitheton Jovis, a πᾶς, omnis, & ὀμφή, ῆς, ἡ, divina voce, reſponſum a Deo datum. Vel ſic dictus, quod omni voce, & lingua colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris, Panope. q. d. pro omnibus loquens.

Πανοπλία, ας, ἡ, integra armatura. ex πᾶν, omne, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Πανὸς, ὁ, penis, Meſſapiis. quaſi a πάω, paſco. Eſt & πανὸς, lucerna, pro φανός.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, a πανοῦργος, callidus, aſtutus.

Πανοῦργος, ο, ὁ, ἡ, callidus, aſtutus, verſipellis. q. d. πανεόεργος, per ſyncopen τοῦ ε, πανόεργος, & crasi ſcilicet, πανοῦργος. ex πᾶν, omne, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Πανστρατιῇ, Jonic. cum frequentibus copiis. ex πᾶς, omnis, & στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus.

Πανσυδὶη, & πανσυδὶ, omni impetu, feſtinantiſſime: vel cum toto exercitu. ex πᾶν, omne, & σεύω, celeriter. quod a σεύω, concito, impello. Thema σεύω, quatio.

Πάντ', pro πάντα, acc. ſing. m. g. vel pl. n. g. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne. gen. παντὸς, dat. παντὶ, &c.

Παντᾷ, Dor. pro πανταχόσε, quoquoverſum, in omnes partes. Th. πᾶς, omnia.

Παντᾶ, Dor. pro παντῇ, ubique.

Πανταχῆ, Jon. pro πανταχῇ, adv. quoquo verſus.

Παντάπασιν, dat. plur. a ἅπαντες, univerſus. Th. πᾶς, omnis.

Πανταχόθεν, undique: ubique: πανταχόσε, idem.

Πανταχοῦ, ubique, ubivis terrarum, quovis. adv. πανταχοῦ γῆς, ubique gentium, Chryſoſt.

Παντελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, plenus, plena: ad finem perductus, perfectus, integer. εἰς τὸ παντελὲς, in perpetuum: prorſus. q. d. πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptus finem.

Παντελῶς, & παντελέως, Jon. omnino, plene, adv. a παντελὴς, plenus.

Πάντεσσι, dat. plur. Jon & Poet. pro πᾶσι, a πᾶς, omnia. gen. παντὸς.

Πάντη, adverb. prorſus, ſemper, ubique, paſſim. a πᾶς, omnis. πάντῃ κύκλῳ, circumcirca, quavis parte, Ariſtot. παντῆ, πανταχῆ, ubique.

Παντοδαπὸς, ῆς, ὁ, omnis generis; varius, multiplex.

Παντοδαποῖσι, omnigenis, dativ. plur. a παντοδαπὸς, ὁ, ἡ, quod eſt ex omni ſolo. ex πᾶς, omnis, ſeu πᾶν, omne, & δάπεδον, ſolum.

Πάντοθεν, ubique: undique, undequaque, adv. a πᾶς, omnia.

Παντοίην, acc. ſing. Jon. a παντοία, ας, ἡ, & in m. g. παντοῖος, ου, ὁ, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnia.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnipotens. Ex πᾶν, omne, & κράτος, εος, τὸ, robur, potentia. hinc κρατέω, impero.

Παντορέκτης, ου, ὁ, Poet. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, omnium appetens, qui res omnes concupiſcit.

Παντὸς, παντὶ, genit. & dativ. a πᾶς, omnis.

Πάντοσ', pro πάντοσε, undique, adverb. a πᾶς, omnis.

Πάντοτε, adv. ſemper. Th. πᾶς, omnis.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. plur. a πᾶς, omnis.

Πάντως, adv. omnino, Dorice.

Πάνυ, adv. omnino, valde, admodum. q. a. παύω, quieſco. ejuſdem thematis.

Πάνυσις, ἡ, nutrix, Heſych. Item vitta, faſcia crines retinens.

Πανωλέθρως, omnino, prorſus. quaſi dicas, penitus cum pernicie. & idem cum παντελῶς, omnino, prorſus.

Παξ, mirantis, & interpellantis adv. Item calceamenti genus.

Πάξαι, Dor. pro πῆξαι, premere, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πάξε, Dor. & Jonic. pro ἔπηξε, a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας. a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi πήγνυμι, figo. f. ξω.

Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. vide πάξαι. a πήγνυμι, figo.

Πάομαι, ſeu πάω, poſſideo, guſto, veſcor.

Πάος, ὁ, affinis, amicus, cognatus. Nicand. a πάομαι, acquiro.

Παπαὶ, papæ, atat. an a πάπαι, Dii, ut ſit Deos teſtari? niſi ex πῶς?

Παπαῖος, Scythice Jupiter vocatur. Herodot.

Πάποτ' ὄλως, pro πώποτε ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, nullibi unquam omnino.

Παππάζουσιν, patrem appellant, 3. pl. præſ. ind. a παππάζω, adblandior patri vocando pappam. Th. πάππας, ου, ὁ, pater.

Πάππαξ, & παππαπαππάξ, vox imitans crepitantem alvum, imitatio crepitus ventris. Ariſtoph. in Nubibus.

Πάππας, ου, ὁ, pappa, pater, vox liberorum. Scythæ Jovem πάππαν vocant. Cæl. l. 6. c. 43. Genitivus πάππα in Epigram. Hinc πάππος, ου, ὁ, avus ſive paternus, ſive maternus. Item barba inferiori labro adnaſcens.

Παππεφόνος, ου, ὁ, avi interfector. ex πάππος, ὁ, avus. vide in πάππας, ου, ὁ, & φόνος, cædes. Th. φένω, occido.

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præſ. part. a παπταίνω, circumſpicio.

Παπταίνω, circumſpicio, oculis luſtro, παπταίνων εἰς ἅπαντας, omnes intuens. Lucian. f. ανῶ. a. 1. ἐπάπτηνα. a. 1. part. act. παπτήνας. q. πᾶν ὀπτεύων, omne video. ut ſit quaſi πανοπταίνω. vel q. φάη πετάννυμι, lumina pando.

Πάπυρος, ου, ὁ, ἡ, charta, papyrum, Plinio. planta in paluſtribus Ægypti, ex qua papyrus conficiebatur, Aphrod. l. 1. Probl. Papyro utebantur pro ligno ad ignem. Dici poſſet a πάω, & πῦρ, quod ignis pabulum eſſet.

Πὰρ', per apocopen Poetic. pro παρὰ, a, ab, juxta, prope. Sed πάρ', pro πάρα, ſeu πάρεστι, adeſt. ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum. & πὰρ, Dor. pro παρὰ, cum genit. a, ab, ante, juxta, prope, cum accuſ.

Παρὰ, præpoſit. cum genit. a, ab, ex. cum dat. apud. cum acc. præter, propter, prope, inter, contra, juxta, ſupra. In compoſitione valet trans. præter, apud. Et ſæpe in malam partem accipitur, & vertitur perperam, vitioſe, male. quaſi a περάω, tranſeo.

Πάρα, pro πάρεστι, vel πάρεισιν, adeſt, vel adſunt. a πάρειμι, adſum.

Παραβαίνω, tranſgredior, violo, prætereo. f. παραβήσομαι. perf. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. paſſ. παραβέβασμαι, σαι, ται. quod ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παράβακχος, ου, ὁ, furore correptus, debacchans.

Παραβαλεῖ, 3. ſing. fut. act. verbi παραβάλλω, confero, adjicio.

Παραβαλλόμενος, ὁ, trajiciens, conferens, præſ. part. paſſ. a παραβάλλω, confero, comparo.

Παραβάλλω, confero, adjicio. f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. aor. 2. παρέβαλον, appuli. aor. 2. ſub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ, & βάλλω, jacio.

Παραβαλλόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. a παραβάλλω, confero, adjicio.

Παράβασις, εως, ἡ, ipſa tranſgreſſio, a παραβαίνω, tranſgredior.

Παραβατέω, pugno ex curru, pro παραβάτης εἰμί.

Παραβάτης, ου, ὁ, tranſgreſſor, legis violator. Item ſocius in curru, dominus currus, miles in curru pugnans. Vide Parerg. Alciati. fœm. gen. παραβάτις, ἡ. in pl. οἱ παραβάται, quod ex παραβαίνω, tranſgredior, violo.

Παραβὰς, tranſiliens, a. ſing. a. 2. ſub. act. verbi παραβαίνω, tranſgredior.

Παραβιάζομαι, adigo, cogo. f. άσομαι. aor. 1. med. παραβιασάμην, ω, ατο. ex παρὰ, & βιάζω, vim affero.

Παραβλήδην, adverb. comparate: doloſe, ſimulate. a παραβάλλω, comparo, confero, adjicio.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ, ſtrabus, ſtraba. in plur. παραβλῶπες, ſtrabi. a παραβλέπω, oculis obliquis aſpicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, obſcura ſententia, typus, exemplar, adagium, ſimilitudo. Item concurſio, Plato in Timæo. Arithmeticis, atque Geometris παραβολὴ eſt partitio, ſive diviſio, ratio multiplicationi contraria. Ex παραβάλλω, comparo.

Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, qui temere cum periculo caput objicit, audax. παράβολον ἔργον, audax facinus. Item παράβολος ſignificat ὁ γνήσιον, adulterinum, non germanum, Ariſtoph. in Veſp.

Παραβουλεύομαι, perperam conſulo. ad Epheſ.

Παραγαγεῖν, producere, a. 2. a παράγω, tranſeo, prætereo, traduco.

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. & in m. g. παραγαγών, όντος, ὁ, verbi παράγω, traduco.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum, a παραγγέλλω, præcipio.

Παραγγέλλω, præcipio, denuntio, accerſo, jubeo. imperf. παρήγγελλον. fut. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. præt. med. παρήγγελκα. Hinc παραγγελτὴς, denuntiator.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, a παραγγέλλω, præcipio.

Παραγέγονα, ας, ε, præter. med. verbi παραγίνομαι, advenio, adſum.

Παράγει, protrudit, 3. ſing. præſ. ind. ex παρὰ, & ἄγω, duco.

Παραγενόμενος, ὁ, aor. 2. part. med. παραγίνομαι, η, ηται, aor. 2. ſub. med. verbi παραγίνομαι, advenio, adſum.

Παραγηράω, deliro præ ſenectute. παραγήραμα, delirus, ſilicernium.

Παραγίνομαι, η, εται, advenio, adſum. imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. c. paſſ. παραγενήσομαι. a. 2. med. παρεγενόμην, ου, ετο.

Παράγοισα, ας, ἁ, Dor. pro παράγουσα, ἡ, abducens, præſ. part. f. g. a παράγω, traduco, adduco, progredior.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, conſolabatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi παρηγορέω, conſolor.

Παραγυμνόω, denudo, explico, aperio, manifeſto. παραγυμνούμενον, revelatum, Nazianz.

Παράγω, traduco, progredior, prætereo, adduco, fallo. f. παράξω. præt. παρῆχα. a. 2. act. παρήγαγον, ες, ε.

Παραδαρθάνω, concumbo. quod a δαρθάνω, dormio. fut. 2. δραθῶ, per metatheſ. litt. quaſi a δαρθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. παραδεδώκειν, pluſq. perf. Attic. παραδέδομαι, perf. indic. paſſiv. a παραδίδωμι, trado.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar. Ex παρὰ, & δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. χα.

Παραδειγματίζω, ignominiæ expono. fut. ίσω. perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ, & δειγματίζω, oſtendo in exemplum. Th. δείκνυμι, oſtendo.

Παραδεικνύω, juxta oſtendo, confero, indico, attribuo. Hinc παράδειγμα, exemplar.

Παράδεισος, ου, ὁ. Paradiſus, Apocal. 2. Item hortus, viridarium, pomarium: vivarium Xenophonti.

Παραδέχομαι, excipio, recipio. f. παραδέξομαι. perf. paſſ. παραδέδεγμαι. ex παρὰ, & δέχομαι, capio.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, perverſa exercitatio, diſputatio inutilis. 1. Tim. 6. Ex παρὰ, perperam, & διατριβὴ, ῆς, ἡ, opera, quæ alicui rei impenditur, conſuetudo: ſtudium, collatio, congreſſus: diſputatio. quod a διατρίβω, verſor. Th. τρίβω, tero.

Παραδιδόσθαι, præſ. inf. paſſ. παραδιδοὺς, præſ. particip. act. a παραδίδωμι, trado.

Παρα-

Digitized by Google

Παραδίδωμι, trado, præbeo, committo, concedo, permitto. imperf. παρεδίδουν, tanquam a παραδιδόω. fut. παραδώσω. fut. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ως, ω. a. 2. ſub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. aor. 2. part. παραδούς, όντος, ὁ. perf. act. παραδέδωκα. pluſq. perf. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδεδώκειν, Attice. Marc. 15. 10. præſ. paſſ. παραδίδομαι, prodor. perf. paſſ. παραδέδομαι, traditus ſum, ac commendatus. a. 1. paſſ. παρεδόθην, ης, η. f. 1. paſſ. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. παραδούς, όντος, ὁ, verbi παραδίδωμι, trado.

Παράδοξος, ου, ὁ, quod eſt παρὰ δόξαν, præter opinionem. Th. δοκέω, videor. παράδοξον, ου, τὸ, inopinatum.

Παράδοσις, εως, ἡ, traditio, conſtitutio, inſtitutum, præceptio. a παραδίδωμι, trado.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. παραδούς, όντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, trado.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. παραδώσω, fut. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, trado.

Παραζηλόω, ῶ, ad æmulationem provoco, irrito. f. ώσω. p. παρεζήλωκα. ex παρὰ, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, maritimus, & ἡ παραθαλασσία, maritima. Ex παρὰ, & θάλασσα, vel ττα, ης, ἡ, mare.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παράθεμα, ατος, τὸ, depoſitorium, repoſitorium, additamentum. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. med. παραθέσθαι, a. 2. inf. med. ab eodem verbo, & themate.

Παράθεσις, εως, ἡ, appoſitio: ferculum Athen. Item comparatio, compoſitio, contentio.

Παραθέτης, ου, ὁ, ſtructor, inſertor, qui dapes apponit. a παρατίθημι, appono.

Παραθεωρέω, ῶ, deſpicio: contendo, comparo, Lucian. f. ήσω. p. παρατεθεώρηκα. imperf. paſſ. παρεθεωρούμην, ου. ex παρὰ, & θεωρέω, ſpecto.

Παραθήγειν, incitare, movere, præſ. inf. a παραθήγω, exacuo.

Παραθήκη, ης, ἡ, depoſitum, pignus. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθήσει, 3. ſing. fut. 1. act. παραθήσομαι, fut. 1. med. παραθησόμενος, fut. 1. part. med. a παρατίθημι, appono.

Παράθου, ἡ, παράθεσο, a. 2. imperat. med. a παρατίθημι, appono.

Παράθυρα, ας, ἡ, poſticum, quaſi falſa θύρα, janua, ita ut παρὰ notet perverſionem.

Παραί, per ectaſin Poet. pro παρὰ, præpoſit. varias habens ſignificationes.

Παραιβασία, ας, ἡ, delictum, tranſgreſſio, idem ac παράβασις. a παραιβαίνω, tranſgredior. Th. βαίνω, eo.

Παραιβάτης, ου, ὁ, tranſgreſſor legis, tum qui e curru pugnat. in plur. παραιβάται, ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, mulier mercede conducta.

Παραιθύσσειν, præſ. inf. ab αἰθύσσω, moveo, quaſſo. Th. αἴθω, uro.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio: adhortatio, conſilium. acc. ſingul. παραίνεσιν. hinc παραινετικός, admonitorius. a παραινέω, admoneo.

Παραινέω, ῶ, admoneo: adhortor. imperf. παρῄνουν, ει. fut. έσω. perf. παρῄνεκα. aor. 1. παρῄνεσα. quod ex παρὰ, & αἰνέω, laudo.

Παραινοῦντος, gen. ſing. παραινοῦντας, acc. plural. part. præſ. verbi παραινέω, admoneo.

Παραιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. a παραιρέομαι, adimo, aufero.

Παραίσιος, α, ον, dirus, a, um, infauſtus. & παραίσιον, ου, ſiniſtrum, averſum, moleſtum, Homer. in Iliad.

Παραΐσσω, prætereo, proripio me raptim. Ex παρὰ, & ἀΐσσω, ruo.

Παραιτεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi παραιτέομαι, excuſo, recuſo.

Παραιτέομαι, οῦμαι, recuſo, excuſo: deprecor; averſor, vito, repudio, Herodian. παραιτεῖσθαι γυναῖκα, uxorem repudiare, uxori nuncium remittere, Plut. de Cæſare. veniam poſco, Ariſtid. fut. ήσομαι. a. 1. med. παρῃτησάμην, ω, ατο, deprecatus ſum. perf. paſſ. παρῄτημαι: unde part. παρῃτημένος, excuſatus. Ex παρὰ, & αἰτέομαι, ſeu αἰτέω, peto.

Παραιτητέον, fugiendum, verbale a παραιτέομαι, fugio: recuſo, excuſo.

Παραιτούμεθα, 1. plural. præſ. indic. med. παραιτέομαι, recuſo, excuſo.

Παραιφάμενος, ου, ὁ, admonens, appellans, aor. 2. part. med. per epentheſin Poet. a παράφημι, hortor. Th. φημί, ſeu φάω, dico.

Παραφρονέειν, exanimatum eſſe. παραφρονέω, demens ſum: deficio.

Παραιωρεύμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ὁ, juxta pendens, præſ. part. ex παρὰ, & αἰωρέω, ſurſum tollo.

Παρακαθίζω, ſedeo, aſſideo. παρακαθίζομαι, aſſideo. præſ. part. παρακαθίζων, ουσα, ον. fut. ίσω. perf. παρακεκάθικα. Syneſ. metaphorice arbitrum ex compromiſſo eligere, Demoſth. Ex παρὰ, & καθίζω, ſedere facio. quod ex κατὰ, & ἵζω, idem. fut. ίσω.

Παρακαίριος, ſeu παράκαιρος, ὁ, intempeſtivus, indecens, injuſtus, Heſiod. ex παρὰ, & καιρός, οῦ, ὁ, opportunitas temporis, occaſio.

Παρακαλέω, ῶ, rogo, precor, hortor, conſolor, advoco, conſulo, Æſchin. provoco, Plato. imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. έσω. perf. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præſ. paſſ. παρακαλέομαι, οῦμαι, conſolatione erigor, fruor. Ex παρὰ, & καλέω, voco.

Παρακαλύπτω, occulto. f. ψω, perf. παρακεκάλυφα. perf. paſſ. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Th. καλύπτω, abſcondo, tego.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum, ſponſio, pignus. Ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Παρακατολέγομαι, adcubo, præſ. med. hinc pluſq. perf. paſſ. παρακατέλεκτο, pro παρακατελέλεκτο. Ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, cubo.

Παρακατατιθώμεθα, committamus, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. Ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Παρακατέλεκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. act. paſſ. per ſyncopen pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακατολέγομαι, adcubo, concumbo.

Παράκειμαι, σαι, ται, adjaceo, accubo, adhæreo. f. είσομαι. Ex παρὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi παρακαλέω, hortor.

Παρακεκριμένος, ὁ, diſpoſitus. perf. part. paſſ. ex παρὰ, & κρίνω, judico.

Παρακεκρούαται, inſaniverant, 3. plur. perf. paſſ. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσί, verbi παρακρούομαι, decipio. Th. κρούω, pulſo.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, abſolutio, provocatio, Thucyd. Ex παρὰ, & κελεύω, hortor, jubeo.

Παρακεχειμακότι, dat. ſing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, idem ac χειμάζω, hiberno.

Παρακεώμεθα, 1. plural. præſ. ſub. a κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Παρακλαίοντι, juxta flenti, dativ. ſingul. particip. præſ. verbi παρακλαίω, quod ex παρὰ, & κλαίω, ploro. f. παρακλαύσω.

Παρακληΐειν, excludere, Ion. pro παρακλείειν, præſ. inf. Th. κλείω, claudo.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. a παρακαλέω, rogo, precor, hortor.

Παράκλησις, εως, ἡ, conſolatio, admonitio, exhortatio: advocatio, Demoſth.

Παράκλητος, ου, ὁ, advocatus, conſolator. Sic vocatur Chriſtus, & Spiritus Sanctus. Item patronus. a παρακαλέω, rogo.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, conſolator. a παρακαλέω, rogo, hortor.

Παρακλῶν, præſ. part. activ. ex παρὰ, & κλάω, frango.

Παρακοή, ῆς, ἡ, contemptus, contumacia, inobedientia. Item prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, Plato epiſt. 7. Ex παρακούω, negligo audire.

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. παράκοιτις, ἡ, uxor. ex παρὰ, juxta, & κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus.

Παρακολουθέω, ῶ, έεις, εῖς, ſequor, comitor, cum dat. intelligo, percipio. f. ήσω. p. παρηκολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum, perſcrutatus ſum. Ex παρὰ, & ἀκολουθέω, ſequor. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, a, comes.

Παρακούσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi παρακούω, non obtempero, negligo audire.

Παρακούω, negligo audire. f. ούσω. præt. παρήκουκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. ſub. act. παρακούσω, ῃς, ῃ. p. m. παρήκοα. Ex παρὰ, & ἀκούω, audio.

Παρακτᾶσθαι, aſciſcere, præſ. inf. a κτάομαι, poſſideo.

Παρακύπτω, incurvo me, ut videam. fut. ψω. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. Ex παρὰ, & κύπτω, pronus ſum, inclinor.

Παρακύψας, αντος, ὁ, a. 1. part. a παρακύπτω, proclinato capite in obliquum aſpicio.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, aſſumo.

Παραλαβών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ejuſdem verbi παραλαμβάνω, aſſumo.

Παραλαμβάνω, aſſumo, adduco. & cum σι. f. παραλήψομαι. perf. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε, accepi. Ex παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, vel reſplendens cicatrix in nigro oculorum, Galen. apud Hippocr. in Gloſſ.

Παραλέγεσθαι, Poet. pro παρακοιμᾶσθαι, juxta dormire, accumbere.

Παραλέγομαι, prætérlego, prænavigo, prætervehor. imperf. παρελεγόμην, ου, ετο. Ex παρὰ, & λέγω, colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, dimitto, ſilentio prætereo: cum accuſ. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermiſſa. Ex παρὰ & λείπω, linquo.

Παραλελειμμένος, η, ον, perf. part. paſſ. παραλέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. παραλελεῖφθαι, perf. infin. paſſ. verbi παραλείπω, omitto, ſilentio prætereo.

Παράλιος, ου, ὁ, ἡ, maritimus. ex παρὰ, apud, & ἅλς, ἁλός, ἡ, mare.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπη, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi παραλείπω, prætereo, omitto.

Παραλλαγή, ῆς, ἡ, tranſmutatio, alternatio. Item hallucinatio, aberratio. Plutarch. a παραλλάττω. f. ξω, tranſmuto. p. m. παρήλλαγα.

Παράλληλα, inter ſe ex adverſo poſita, n. g. plur. num. a παράλληλος, æquidiſtans. Ex παρὰ, & ἀλλήλων, invicem. Th. ἄλλος, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando fallo, falſa argumentatione utor, illudo, Lucian. f. ίσομαι. a. 1. med. παραλογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. παραλελόγισμαι. unde eſt παραλογισμός, οῦ, ὁ, falſa ratiocinatio, fallax concluſio & captioſa. Ex παρὰ, perperam, & λογίζομαι, ratiocinor.

Πάραλοι, οἱ, qui maris imam incolunt oram. a πάραλος, α, ὁ, maritimus. ex παρὰ, & ἅλς, mare. Dicebatur etiam πάραλος judicium tribuarium Athenis.

Παραλύσαι δυσφρόνων, Poetic. & Pindar. pro δυσκόλων φροντίδων ἀπολύειν, moleſtis curis liberare. a παραλύω, ſolvo.

Παραλυτικός, οῦ, ὁ, paralyticus, reſolutus: victus, debilis, cui ſcil. nervi παραλέλυνται, ſoluti ſunt. a παραλύω, ſolvo.

Παραλύω, ſolvo, diſſuo, debilito: libero, immunem facio. παραλύειν τινὰ τῆς κολάσεως, pœna aliquem eximere, Lucian. f. ύσω. perf. παραλέλυκα. perf. paſſ. παραλέλυμαι. unde perf. part. paſſ. παραλελυμένος, η, ον, proprie reſolutus; item laborans paralyſi.

Παραμείβηται, prætereat, 3. ſing. præſ. ſub.

Digitized by Google

ſub. paſſ. verbi παραμείβω, prætereo. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Παραμείψεται, tranſierit, 3. ſingul. fut. 1. med. verbi παραμείβω, prætereo.

Παραμελέω, negligo, contemno, ſperno. ex παρά, & ἀμελέω, curæ non habeo.

Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι, recordatus ſum.

Παραμένω, permaneo, perſiſto. f. παραμενῶ. perf. παραμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα. ex παρά, & μένω, maneo.

Παράμερος, ου, ὁ, Dor. pro παρήμερος, quotidianus. ut τὰ παράμερα πράγματα, res quæ ſingulis diebus geruntur. Ex παρά, & ἡμέρα, dies.

Παραμεύομαι, Poet. pro παραμείβομαι, prætereo, ſupero. Th. ἀμεύω, vado: vinco.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, conſolor. f. ήσομαι. a. 1. med. παραμυθησαίμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. παραμυθήσωμαι, η, ηται, & in 3. plur. παραμυθήσωνται. Ex παρά, & μυθέομαι, dico. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum.

Παραμυθησαίμην, conſolatus fuero, a. 1. opt. med. παραμυθήσασθαι, a. 1. infin. med. verbi παραμυθέομαι, conſolor.

Παραμυθητικός, ή, όν, conſolationem adferens, a παραμυθέομαι, conſolor.

Παραμυθία, ας, ἡ, conſolatio, ex παρά, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, ſermo.

Παραμύθιον, ου, τό, conſolatio. Ex iiſdem thematibus.

Παραμυθουμένοις, dat. plur. part. præſ. παραμυθοῦνται, 3. plural. præſ. ind. verbi παραμυθέομαι, conſolor.

Παρανομέω, ῶ, legem tranſgredior. f. ήσω. p. παρανενόμηκα. Ex παρά, contra, & νόμος, ου, ὁ, lex.

Παρανομία, ας, ἡ, tranſgreſſio, quod a παράνομος, ου, ὁ, ἡ, qui legem violat. ab iiſdem thematibus.

Παράνομος, ου, ὁ, impius, violator legis, ſceleratus. hinc παρανόμως, adverb. impie, præter jus, nefarie. ab iiſdem thematibus.

Παραπειρᾶσθαί τινος, periculum alicujus rei facere, explorare aliquid. Th. πεῖρα, ἡ, conatus, experientia.

Παραπεπήγασι, confixerunt, 3. plur. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, configo. fut. ξω. Ex παρά, & πήγνυμι, figo.

Παραπεσόντας, acc. plur. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω, prolabor, allabor, contingo, accido: intercedo, interſero.

Παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. a. 1. act. παρεπίκρανα. ex παρά, & πικραίνω, amarum reddo, exacerbo. Th. πικρός, ά, όν, amarus.

Παραπικρασμός, οῦ, ὁ, exacerbatio. a παραπικραίνω, exacerbo.

Παραπίπτω, prolabor: intercalo. fut. παραπεσοῦμαι. perf. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσών, όντος, ὁ, prolapſus. Ex παρά, & πίπτω, cado.

Παραπλάζω, ſeduco. hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. ſing. opt. præſ. paſſ. παραπλάζοιτο. Ex παρά, & πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, οἱ, præternavigantes, & in acc. plur. παραπλέοντας, præſ. part. act. verbi παραπλέω, præternavigo.

Παραπλέω, præternavigo, prætervehor, oram lego. fut. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι. ex παρά, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Παραπλήσιος, ου, ὁ, proxime ad aliquem accedens, affinis, ſimilis. in plur. n. g. παραπλήσια, ſimilia. hinc adv. παραπλησίως, proxime, tantundem, ſimiliter. Ex παρά, & πλησίος, ου, ὁ, propinquus. Thema πέλας, prope.

Παραποιέω, falſa aſſimulo, adultero. Ex παρά, & ποιέω, facio, formo, fingo.

Παραπορεύομαι, tranſeo, prætereo, ad latus incedo. imperf. παρεπορευόμην, ου, ετο. fut. εύσομαι, quod ex παρά, & πορεύομαι, eo, proficiſcor. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, male geſta legatio. Ex παρά, perperam, & πρεσβεία, legatio. quod a πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.

Παραπροσποιοῦμαι, diſſimulo, cohibeo. παραπροσποίησις, diſſimulatio. ex παρά, πρός, & ποιέω, facio.

Παράπτωμα, ατος, τό, lapſus, offenſio, delictum, erratum, peccatum, a παραπίπτω, offendo, prolabor, allabor.

Παραπύλιον, ου, τό, portella. q. portula juxta portam. a πύλη, ης, ἡ, porta.

Παράρος, ου, ὁ, inutilis, vanus, diffluens, diſſolutus, qui non eſt mentis compos. Ex παρά, quæ & vim privationis habet, & ἄρω, pro ἁρμόζω, apto.

Παραῤῥέοντος, præterfluentis, gen. ſing. part. præſ. act. a παραῤῥέω, præterfluo. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω, p. ἐῤῥύηκα.

Παραῤῥητός, οῦ, ὁ, exorabilis, qui verbis flecti poteſt, adhortatorius. Ex παρά, & ῥέω, dico. f. ῥήσω. p. εἴρηκα.

Παραῤῥυέω, vel παραῤῥέω, præterfluo. Demoſth. ab illo eſt a. 2. activ. παρέῤῥυον, & hinc a. 2. paſſ. παρεῤῥύην, ης, η. a. 2. ſub. paſſiv. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, & in 1. plur. παραῤῥυῶμεν, quod ex παρά, & ῥέω. Th. ῥέω, fluo.

Παραρτέω, έω, Jon. pro παραρτάω, parare, inſtruere. Th. ἀρτάω, ſuſpendo, vel ἀρτύομαι, paro.

Παρασάγγης, ſeu παρασάγγας, ου, ὁ, paraſanga, apud Perſas menſura eſt viarum, triginta ſtadia continens. Paraſanga conſtat tricenis ſtadiis apud Ægyptios. Herod. lib. 4.

Παράσημος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, inſigni notatus. παράσημον, ου, τό, inſigne. τὰ παράσημα, monſtroſa, prodigioſa. Item notæ, indicia. Ex παρά, & σῆμα, ατος, τό, ſignum.

Παρασκευάζω, præparo, apparo. f. άσω. p. παρεσκεύακα. perf. paſſ. παρεσκεύασμαι, paratus ſum. f. 1. med. παρασκευάσομαι. ex παρά, & σκευάζω, paro. Th. σκεῦος, εος, τό, vas.

Παρασκευή, ῆς, ἡ, præparatio, paraſceve.

Παρασπονδηθεῖσι, dat. plural. aor. 1. part. paſſiv. παρασπονδοῦντες, nom. plur. part. præſ. activ. a παρασπονδέω, fœdus frango. f. ήσω. p. παρεσπόνδηκα. Ex παρά, contra, & σπονδαί, fœdera. Thema σπένδω, libo. f. σπείσω. perf. paſſ. ἔσπεισμαι. a. 1. paſſ. ἐσπείσθην. p. m. ἔσπονδα.

Παραστάδις, adſtando prope, a propinquo. verbale a παρίστημι, ſiſto prope. quod ex παρά, & ἵστημι, ſto.

Παρασταθμίζω, perpendo, interrado, præpondero. quod ex παρά, & σταθμός, ου, ὁ, ſtatera, libra. Thema ἵστημι, appendo, ſto.

Παραστάς, άδος, ἡ, porticus, vel pars ædificii Græci. παραστάδες, lapides utramque oſtii latus munientes.

Παραστῆναι, adeſſe, opem ferre, ſe dedere, a. 2. inf. a. παρίστημι, ſiſto.

Παραστῆσαι, a. 1. inf. act. παραστησάμενος, a. 1. part. med. παραστήσεται, 3. ſing. f. 1. med. verbi παρίστημι, ſiſto, ſiſto.

Παραστῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ, ejuſdem verbi.

Παραστρέφω, perverto: redeo. f. ψω. Ex παρά, & στρέφω, verto. fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον.

Παρασφαίζω, præcido. Gl. præcedo.

Παρασφάλλω, errare facio, diverto. ex παρά, & σφάλλω, everto, ſupplanto. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, præſigno, adulterino ſigno noto. ex παρά, & σφραγίς, ῖδος, ἡ, ſignum.

Παρασχεῖν, a. 2. inf. act. a παρέχω, efficio, præſto. παρεῖχον, imperf. act. ex παρά, & ἔχω, habeo. fut. ἕξω. aor. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, præbueris, 2. ſing. aor. 2. opt. act. παράσχου, exhibe, a. 2. imperat. med. ab eodem verbo, & them.

Παράσχῃ, vide in παράσχοις.

Παράταξις, εως, ἡ, inſtructa acies, inſtructus exercitus. Item tenor, appoſitio. Gazæ inſitio arborum. a παρατάσσω, aciem inſtruo. Ex παρά, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, productio, a παρατείνω, protendo. Th. τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. aor. 1. ἔτεινα.

Παρατατικός, ſcil. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum, extenſivus. Thema τείνω, tendo.

Παρατείνω, produco, extendo. fut. νῶ. perf. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. The. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, ῶ, obſervo. imperf. παρετήρουν, ουν. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, ὁ, & in f. g. παρατηρήσασα. præſ. med. παρατηροῦμαι, idem. Th. τηρέω, ſervo.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. a παρατηρέω, obſervo.

Παρατήρησις, εως, ἡ, obſervatio. ab eodem themate.

Παρατίθημι, appono, propono. fut. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. ſub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præſ. paſſ. παρατίθεμαι, apponor. Item in media forma, ob oculos pono, demonſtro: commendo. f. 1. med. παραθήσομαι. a. 2. med. παρεθέμην, ου, το, commendavi. a. 2. imperat. med. παράθου, pro παράθεσο, committe. quod ex παρά, & τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, volſella pilos extraho. παρατίλτρια, tricula, quæ τρίχας evellit.

Παρατρίβομαι, atteror, præſ. ind. paſſ. ex παρά, & τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui a recta via eſt averſus. Metaph. pro illicito. Ex παρά, & τρόπος, ου, ὁ, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Παρατρωπῶσ', pro παρατρωπῶσι, convertunt, 3. plural. præſ. ind. vel ſub. verbi παρατρωπάω, diverto, deſpecto. ex παρά, & τρωπάω. quod a τρέπω, verto.

Παρατυγχάνω, obvius fio, adſum, intervenio. f. παρατεύξομαι. a. 2. παρέτυχον. a. 2. part. act. παρατυχών, όντος, ὁ. Th. τυγχάνω, ſum.

Παρατυχόντα, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. a παρατυγχάνω, obvius fio: interſum alicui actui.

Πάραυλος, ὁ, male ſonans ad tibiam. Ex παρά, male, & αὐλός, tibia.

Παραυτίκα, adv. confeſtim. Ex παρά, & αὐτίκα, ſtatim.

Παραφέρω, transfero. f. παροίσω, a. 1. παρήνεγκα. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρά, & φέρω, fero.

Παράφημι, perſuadeo, hortor. Th. φημί, ſive φάω, dico.

Παραφθαίησι, ſuperet, prævertat, 3. ſing. a. 2. opt. act. per paragogen σι, pro παραφθαίη, verbi παραφθάνω, præcurro. f. φθάσω a. 2. ἔφθην. q. a φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Παραφορέω, Jon. & Poet. pro προσφέρω, affero.

Παραφράζω, interpretor. quod ex παρά, & φράζω, dico. fut. σω p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. dativ. παραφράσει. ab eodem verbo, & themate.

Παραφραστικός, οῦ, ὁ, expoſitorius. a παραφράζω, interpretor.

Παραφρονέω, ῶ, demens ſum: deficio. f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρά, contra, & φρήν, ενός, ἡ, mens.

Παραφροσύνη, ας, ἡ, dementia. a παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. q. d. παρά τὰς φρένας, contra mentem.

Παραφυλακτέον, cavendum. verbale a παραφυλάττω, idem ac Them. φυλάσσω, cuſtodio. f. ξω. p. χα.

Παραχειμάζω, hyberno. fut. άσω. perf. παρακεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Thema χεῖμα, ατος, τό, hyems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hybernatio, hyematio. a παραχειμάζω, hyberno.

Παραχορδιεῖ, Att. pro παραχορδίσει, 3. ſing. f. 1. act. verbi παραχορδίζω, a

chor-

Google

chorda aberto. Thema χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adverb. eo tempore, illico. q. d. in ipſa re. a παρὰ, & χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Παραχρῆσθαι, abuti, contemnere, cum dat. genit. & accuſ. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Παραχύτης, ου, ὁ, mediaſtinus, perfuſor. Hic eſt ſervus in balneis, qui aqua, aut oleo lavantes perfundit. a χέω, fundo.

Παραψυχῆσθαι, Poet. pr. παραμυθεῖσθαι, ſolari.

Παρδακὸς, ὴ, ὸν, humidus, uvidus, q. ab ἄρδω, irrigo, aut potius a παρά, & δεύω, perfundo.

Παρδαλῆ, ῆς, & Dor. παρδαλὰ, ſcil. δορά, pantherina pellis, a παρδάλεος, pantherinus, quod a πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, ſeu panthera. Th. πάρδος, ου, ὁ, pardus, fera.

Πάρδαλις, εως, ἡ, panthera.

Πάρδος, ου, ὁ, pardus, fera. Græcis eſt πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, ſeu panthera. Dicitur a παρεκάλλομαι, hoc eſt a παρὰ, δὲ, & ἅλλομαι, quod adoriens inſiliat.

Παρέασι, adſunt, Jonic. pro πάρεισι, 3. plural. præſ. ind. πάρειμι, adſum. The. εἰμὶ, ſum.

Παρεβάλομεν, 1. plural. a. 2. ind. activ. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκεν, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, tranſgredior. Ex παρά, & βάσκω. Poet. pro βαίνω, eo.

Παρέβην, tranſgreſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, tranſgredior. f. βήσομαι. Thema βαίνω, eo. a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi παραβιάζομαι, vi adigo. f. άσομαι. Ex παρὰ, & βιάζω, vim adfero. Them. βία, vis.

Παρεδόθην, ης, η, traditus ſum, a. 1. ind paſſ. verbi παραδίδωμι, trado.

Παρεδρεύω, εις, ει, aſſideo, aſſiduus ſum in aliqua re. Ex παρὰ, & ἕδρα, ἡ, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι.

Πάρεδρος, ου, ὁ, ἡ, aſſeſſor. παρεδρεύω, aſſideo.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi παραδίδωμι, trado. a. 2. παρέδων. Thema δίδωμι, do, f. δώσω.

Παρεζέσθαι, ſedere, præſ. inf. verbi παρέζομαι. Ex παρὰ, & ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι.

Παρέζετο, aſſidebat, 3. ſing. imperf. παρέζεο, aſſide, Jon. pro παρέζου, præſ. imperat. ejuſdem verbi.

Παρεζόμενος, ὁ, aſſidens, præſ. part. verbi παρέζομαι, aſſideo. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Παρεθέμην, ου, το, appoſitus ſum, & in 3. plur. παρέθεντο, a. 2. ind. med. verbi παρατίθεμαι, appono.

Παρεθεὶς, ὁ, labefactatus, a. 1. part. paſſ. a παρέθην, ſeu παρείθην, a. 1. paſſ. verbi παρίημι, labefacto. Thema ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Παρέθην, appoſitus ſum, vel a. 1. ind. act. a παρατίθημι, appono, vel a. 1. paſſ. a παρίημι, labefacto.

Παρέθρισαν, per ſyncopen pro παρεθέρισαν, amputarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, demeto, amputo. Ex παρὰ, & θέρος, εος, τὸ, æſtas, meſſis.

Πάρει, ades, præſ. imperat. Eſt & πάρει, 2. ſing. ind. verbi πάρειμι, adſum. The. εἰμί, ſum. præſ. imperat. ἴσθι, pro quo & εἶ invenitur.

Παρειὰ, & Æol. παρηϊὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla. gen. plur. παρειῶν, quod ἐν τῷ παρεῖναι oſtendatur. Hinc παρειὸς, ου, ὁ, genis laxioribus præditus.

Παρείατο, aſſidebant, Jon. pro παρεῖντο, 3. plural. pluſq. perf. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἕω, ſedeo, induo, perf. paſſ. εἶμαι.

Παρείθην, ης, η, dimiſſus ſum, a. 1. ind. paſſiv. a παρίημι, dimitto; quod vide in παρεθείς.

Παρεῖκα, dimiſi, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Παρεῖμαι, perf. paſſiv. ejuſdem verbi παρίημι, dimitto. unde part. παρειμένος.

Παρείλετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi παραιρέω, diruo, adimo. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. plur. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem ac λαμβάνω, accipio, f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειμένος, η, ον, remiſſus, a, um, perf. part. paſſ. hinc παρειμένας, acc. plur. f. g. ejuſdem temporis, & modi, verbi παρίημι, remitto.

Πάρειμι, adſum, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præſ. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, ὁ, præſens. imperf. παρῆν, aderam. f. παρέσομαι, ῃ, εται, & παρέσται. Ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum. Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, in 2. & 3. ſing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ. a. 2. part. παριών, όντος, ὁ, quod ex παρὰ, & εἶμι, ſeu ἴημι, vado, eo.

Παρεῖναι, præſ. inf. a πάρειμι, adſum.

Παρείπῃ, perſuadeat, ſeducat, 3. ſing. a. 2. vel 1. ſub. act. a παρεῖπω, moveo, ſeduco. Th. εἶπω, dico.

Παρεὶς, ὁ, a. 2. part. act. verbi παρίημι, omitto.

Παρεισάγω, introduco, clam induco. f. άξω. p. παρεισῆχα. perf. paſſ. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. ex παρὰ, εἰς, & ἄγω, duco.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio. a παρεισάγω, introduco.

Παρεῖσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. verbi παρίημι, dimitto.

Παρείσακτος, ου, ὁ, ἡ, irreptitius, clam ſe inſinuans. a παρεισάγω, clam induco.

Παρεισδύω, ſubrepo. f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, vel ἐς, & δυνέω, vel δύω, ſubeo. f. δύσω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, prætereo, introeo. fut. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Παρείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſiv. παρεῖσο, σθω, verbi παρίημι, omitto.

Παρεισφέρω, contero. f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, ὁ. quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, fero. f. οἴσω: παρεισφέρειν τὸν νόμον, legem abrogare. Demoſth.

Παρεῖχε, 3. ſing. imperf. activ. verbi παρέχω, exhibeo. Thema ἔχω, habeo. imperf. εἶχον, aor. 2. ἔσχον, fut. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, extra, foris. a παρὰ, & ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. plural. imperf. verbi παρακάθημαι, aſſideo. ex παρὰ, & κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, hortatus ſum. a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, f. έσω. perf. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεκάλουν, contracte pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejuſdem.

Παρεκβαίνουσι, exorbitant, 3. plural. ind. præſ. a παρεκβαίνω, excedo, digredior, deflecto, exorbito. quod ex παρὰ, ἐκ, vel ἐξ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, digreſſio. dat. plur. παρεκβάσεσι. a παρεκβαίνω, digredior, deflecto.

Παρεκελεύετο, admonebat. 3. ſing. imperf. med. Ex παρὰ, & κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi παρακαλέω, rogo, hortor. Th. καλέω, voco. fut. έσω. p. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi παρακρίνω, diſcerno.

Παρεκρούσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi παρακρούω, decipio. Th. κρούω, pulſo.

Παρεκτικὸς, ὴ, ὸν, ſuppeditans, adject. verbale a παρέχω, præbeo. quod ex παρά, & ἔχω, habeo.

Παρέκτοπος, ὁ, devius. a παρὲκ, extra, & τόπος, locus.

Παρεκτὸς, præter, præterquam, extra, foris, excepto, extrinſecus, cum genit. Ex παρὰ, & ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus ſum, inclino me. f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. verbi παραλαμβάνω, aſſumo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, veho, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Παρελέξατο, concubuit, 3. ſing. a. 1. med. Ex παρὰ, & λέγομαι, cubo. fut. λέξομαι.

Παρελεύσεαι, præteribis, Jon. reſolut. pro παρελεύσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi παρέρχομαι. The. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθὼς, ότος, ὁ, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. med. Attic. hinc παρεληλυθότα, acc. ſing. m. g. ejuſd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρελθεῖν, præteriiſſe, a. 2. inf. act. verbi ejuſd. παρελθέτω, a. 2. imperat.

Παρελθόντας, acc. plur. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, acc. ſing. f. g. ejuſd. temp. a παρέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. 1. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, accuſ. ſing. part. præſ. a παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho. ſut. ξω.

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procraſtinator, & in f. g. παρελκύστρια. a παρελκύω, remoror. Th. ἕλκω, traho.

Παρελογίσω, 2. ſing. a. 1. med. ind. verbi παραλογίζομαι, falſis rationibus decipio, illudo.

Παρεμβάλλω, immitto, clam immiſceo. hinc παρεμβάλλομεν, 1. plur. præſ. act. præt. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον. p. m. παρεμβέβολα. ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, jacio. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκυῖαν, accuſ. ſingul. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, immitto, clam immiſceo.

Παρεμβολὴ, ῆς, caſtra; item exercitus. a παρεμβάλλω, immitto: loco caſtra.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, loco caſtra.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, præteriiſſe. Sic παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas. aor. 2. ſub. act. a παρέρχομαι, prætereo, tranſeo.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interjectio, additamentum. a παρεντίθημι, interſero. ex παρά, ἐν, & τίθημι, pono.

Παρενοχλέω, ῶ, obturbo, cum dat. f. ήσω. p. παρηνώχληκα. Ex παρά, ἐν, & ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Παρὲξ, vel παρὲκ, extra, foris, præter. Ex παρά, & ἐξ.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. a παρέχω, præbeo, f. ξω. Ex παρά, & ἔχω.

Παρεξεληλάκει, Jon. pro παρεξηλάκει, & Att. παρεξεληλάκει, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παρεξελαύνω, prætereo. Th. ἐλαύνω.

Παρεξῄεις, 2. ſing. perf. med. Jon. verbi παρέξειμι, prætereo. Th. εἶμι, eo.

Παρεξῆκε, ſuperſedit, 3. ſing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, ſuperſedeo. quod ex παρά, ἐξ, & ἵημι, mitto.

Παρεξιέναι, præterire, præſ. inf. Ex ἵημι, pro εἶμι, eo.

Παρέξομεν, dabimus, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω, præbeo.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεοῦσα, Jon. pro παροῦσα, ἡ, præſens. quod ex παρά, & εἰμί, ſum.

Παρεόντα, accuſ. ſing. part. præſ. a παρεών, όντος, ὁ, Jonic. pro παρών, verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρεοῦσι, præſentibus. dat. plur. part. præſ. pro παροῦσι, Jonic. a παρεών, a πάρειμι, adſum.

Παρέρπειν, doloſe ſubire. Thema ἕρπω, ſerpo.

Παρέπεισεν, perſuaſit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi παραπείθω, idem ac πείθω,

perſuadeo. fut. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, advena, hoſpes. Ex παρὰ & ἐπίδημος, ου, ὁ, verſans in populo. quod ex ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. activ. verbi παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. Ex παρὰ, & πικραίνω, idem ac πικρόω, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρός, οῦ, ὁ, amarus.

Παρέπλαξαν, Doric. pro παρέπληξαν, in errorem impulerunt, 3. plur. a. 1. act. verbi παραπλήττω, ſeduco: mente percellor. fut. ξω. a πλήττω, percutio.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. activ. verbi παραπέτομαι, prætervolo. Ex παρὰ, & πέτομαι, volo. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμην.

Παρέργων, gen. plural. a πάρεργον, ου, τὸ, acceſſio. Ex παρὰ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Παρεῤῥύηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi παραῤῥέω, præterfluo. Ex παρὰ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Παρέρχομαι, prætereo. fut. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. ſub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. 2. inf. activ. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθών, όντος, ὁ, adveniens, p. m. παρελήλυθα. hinc παρεληλυθὼς χρόνος, tempus præterlapſum.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. med. verbi παρασημειόομαι, annoto. Ex παρὰ, & σημειόω, noto. f. ώσω. Thema σῆμα, ατος, ſignum, nota.

Πάρεσις, εως, ἡ, remiſſio, a παρίημι, prætermitto. Ex παρὰ, & ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Παρεσιώπα, 3. ſing. imperf. act. verbi παρασιωπάω, ſileo, æquanimis ſum. Th. σιωπάω, ſileo.

Παρεσκευάδατο, Jon. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. a παρασκευάζω, præparo.

Παρεσκευάζοντο, 3. plural. imperf. paſſ. a παρασκευάζω, præparo. f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ, & σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Παρέσπαρται, 3. ſing. perf. paſſ. a παρασπείρω, ſemino juxta. Th. σπείρω, ſero, ſemino. f. ρῶ. a. 1. ἔσπειρα. perf. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσσῃ, aderis, Poet. pro παρέσῃ, 2. ſing. f. 1. Sic παρέσσεται, pro παρέσεται, verbi πάρειμι, adſum. Ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Παρεστάμεν, adeſſe, adſtare, Jon. pro παρεστάναι, præſ. inf. act. a παρέστημι, pro παρίστημι, ſiſto, adſto. Ex παρὰ, & ἵστημι, ſeu ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, adſtiterunt, Poetic. ſync. pro παρέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι. adſto. Th. ἵστημι, ſto.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, ſiſto, adſto.

Παρεστήσατο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ejuſdem.

Πάρεστι, adeſt, 3. ſing. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρεστῶτες, οἱ, adſtantes, nom. plur. perf. part. act. a παρεστὼς, ῶτος, ὁ, contracte pro παρεστηκὼς, ότος, ὁ, verbi παρίστημι, adſto.

Παρέσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo, præbeo.

Παρέσχεθεν, appoſuit, 3. ſing. imperf. act. a παρασχέθω, idem ac παρέχω, præbeo. Thema ἔχω, habeo, imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi παρατάσσω, aciem inſtruo.

Παρέτεινα, ας, ε, produxi, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco. f. νῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτρεψε, deflexit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. a παρατρέπω, diverto. fut. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσαν, trepidarunt, 3. plural. a. 1. Poetic. gem. σ. verbi παρατρέω, trepido. Thema τρέω, tremo. f. τρέσω.

Παρευρέσια, excogitata. Th. εὑρίσκω, invenio.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. a πάρειμι, adſum.

Παρεχάλκευε, 3. ſing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, ago fabrum ferrarium: cudo. quod a χαλκεύω, ærariam artem tracto. Th. χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Παρεχέμεν, Jon. pro παρέχειν, præſ. inf. verbi παρέχω, exhibeo.

Παρέχοντι, Doric. pro παρέχουσι, permittunt, præbent, 3. pl. præſ. verbi παρέχω, præbeo, exhibeo.

Παρέχου, præbe, præſ. imperat. paſſ. a παρέχω, præbeo.

Παρέχω, exhibeo. imperf. παρεῖχον. fut. παρέξω. p. παρέσχηκα. a. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχών, όντος, ὁ. præſ. med. παρέχομαι, præbeo. imperf. παρεχόμην, ου, ετο. Ex παρὰ, & ἔχω, habeo.

Παρεών, ὁ, præſens, Poetic. vel Jon. pro παρών, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρῇ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio. f. γελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα. ex παρὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορέεσκε, conciliabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro παρηγόρει, verbi παρηγορέω, hortor. Ex παρὰ, & ἀγορεύω, f. εύσω, idem cum ἀγοράω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορέω, conſolor, præſ. part. παρηγορέων. παρηγοροῦμεν, 1. plural. præſ. ind. παρηγορέατο, Jonic. pro παρηγόρηντο, 3 ſing. pluſq. perf. paſſ.

Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium. a παρήγορος, ου, ὁ, conſolator. a παρηγορέω, conſolor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηέρθη, ſuſpenſum eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a παραείρομαι. ex παρὰ, & ἀείρω, attollo. f. ἀερῶ. perf. ἤερκα. a. 1. paſſ. ἠέρθην. a. 1. ſub. paſſ. ἀερθῶ.

Παρήιξε, perrexit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, prætereo. Th. ἀΐσσω, ruo. fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, Poet. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Παρήϊος, ὁ, ad genam pertinens. παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum equorum maxillis apponi ſolitum. Th. παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, omitto.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum, perf. indic. activ. verbi παρακολουθέω, ſequor. f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, pediſſequus.

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρημελήκεε, Jonic. pro παρημελήκει, neglexit, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi παραμελέω, contemno, negligo, non curo.

Παρῆμεν, Doric. pro παρεῖναι, adeſſe, præſ. inf. a πάρειμι, adſum.

Παρήμενος, ὁ, aſſidens, præſ. part. a πάρημαι, aſſideo, quod ex παρὰ, & ἧμαι, ſedeo.

Παρῄνει, 3. ſing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo. perf. ᾔνεκα. f. έσω, & ήσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Παρήορος, ὁ, protenſus, extenſus, ad jugum devinctus. ex παρὰ, & εἴρω, ligo, vel ἀείρω, attollo. Item ſtolidus. ex παρὰ, male, & ἄρω, congruo. Hinc παρηορίαι, lorum externum. παρηορίαι, habenæ.

Παρήπαφε, a. 2. ind. act. a παραπαφίσκω, decipio. ex παρὰ, & ἀπαφίσκω, Poetic. idem ac ἀπατάω, fallo, decipio.

Παρῃρημένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. m. g. verbi παραιρέομαι, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Παρήρτητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀρτάω, ſuſpendo. vel ἀρτίζομαι, apparo.

Παρῆσαν, 3. plur. imperf. verbi πάρειμι, adſum. Thema εἰμὶ, ſum. imperf. ἦν.

Παρῄσθευ, ſenſiſti, Dor. pro παρῄσθου, 2. ſing. a. 2. med. ex παρὰ, & αἰσθάνομαι, ſentio. f. αἰσθήσομαι. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. plural. fut. 1. med. verbi παρίημι omitto. Alii legunt παρέσονται, aderunt, a πάρειμι, adſum.

Παρήσωσι, ſi codex mendo caret, eſt 3. plural. a. 1. ſub. verbi παρίημι, permitto ut intret, fut. παρήσω. Forte legendum παρήσουσι, 3. plural. fut. ejuſdem.

Παρῃτημένος, excuſatus, perf. part. paſſ. a παραιτέομαι, οῦμαι, excuſo. fut. ήσομαι. perf. παρῄτημαι. Thema αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, ὁ, apponens. Poet. ſeu Jonic. ſyncop. pro παραθέμενος, a. 2. part. med. verbi παρατίθημι, appono. fut. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενεών, ῶνος, ὁ, Jon. pro παρθενών, conclave virginum. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. a παρθένος, ου, ἡ, virgo. Hinc παρθένιος, ία, ον, Poet. pro παρθενικός, virgineus.

Παρθενικάων, gen. plur. Æol. pro παρθενικῶν. dativ. plur. Jon. παρθενικῇσι. a παρθενικός, ἡ, όν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενεών, ῶνος, vel παρθενεών, Jonic. pro παρθενών, ῶνος, ὁ, conclave virginum. Them. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator, aut obſervator. a παρθένος, ου, ἡ, virgo, & ὀπιπεύω, quod ab inuſitat. ὀπτάω, inſpicio, obſervo. Th. ὄπτομαι, video.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, interdum adject. ὁ, ἡ. & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους. q. quæ adhuc παραμένει apud matrem, atque inſervit. Dicitur & πάρθη. Vide Suid. hinc παρθένιος, ſeu παρθένειος, & παρθενικός, ἡ, όν, virgineus.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus. nomen gentile Scythicum, exul.

Παριαύων, ὁ, ſtuens, juxta dormiens, præſ. part. a παριαύω. Th. ἰαύω, commoror, diverſor.

Παριέναι, tranſire, introire, permittere, exporrigere, præſ. inf. ex παρὰ, & ἵημι, pro εἶμι, eo. vel ab ἵημι, mitto.

Παρίεσαν, præteribant, 3. plur. imperf. a παρίημι, quod ab ἵημι, pro εἶμι, eo. imperf. ἴειν, ες, ε.

Παρίζεο, Jon. & Poet. pro παρίζεσθαι, aſſidere. Th. ἵζομαι, ſedere facio.

Παρίημι, omitto. f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præſ. paſſ. παρίεμαι, remiſſus fio. perf. παρεῖμαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. παρειμένος, η, ον, remiſſus. Th. ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Πάριος, & πάρινος, ου, ὁ, Parius lapis. a Paro inſula.

Πάρις Σιμιχίδας, Paris, q. Simichi filius.

Παρισόω, æquiparo. ab ἴσος, par, æqualis.

Παριστάνω, ſeu παρίστημι, ſiſto. f. παραστήσω. Th. ἵστημι, ſto.

Παριστάς, άντος, ὁ, præſ. part. activ. παρίστασο, præſ. imperat. paſſ. a παρίστημι, ſiſto.

Παρίστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Παρίστημι, ſiſto. f. παραστήσω. p. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, ὁ, & contracte παρεστὼς, ῶτος, ὁ, adſtans. pluſq. perf. ind. act. παρειστήκειν. a. 2. act. παρέστην, ſteti. a. 1. imperat. act. παράστησον, & in plur. παραστήσατε, ſiſtite. a. 1. inf. act. παραστῆσαι, probare. a. 2. παρέστην, ης, η, adſtiti. f. 1. med. παραστήσομαι, ſiſtar. quod ex παρὰ, & ἵστημι, ſto.

Παρίσχεν, pro παρέχειν, inf. præſ. παρίσχομεν, præbemus, 1. plur. præſ. ind. παρίσχω, idem ac παρέχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo.

Παριών, όντος, ὁ, & in accuſ. plur. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, pervenio. ex παρὰ, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες, ε.

Παρκατέλεκτο, accubabat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per ſync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακατελέγομαι, quod ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, ſeu λέγω, cubare facio.

Παρμόνιμος, per ſyncop. Poetic. pro παρα-

μόνιμ-

παρακείμενος, ὁ, adjacens, vicinus. vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, deflectunt, per ſync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præſ. ind. a them. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κα.

Παρκύπτοισα, procumbens, Doric. pro παρακύπτουσα, præſ. part. activ. f. g. Th. κύπτω, incurvo me.

Παρμέμβλωκε, Æol. ſync. pro παραμεμόβλωκε, curavit, advenit, adſtitit, 3. ſingul. perf. act. ex παρά, & μέμβλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. ſing. perf. per ſyncop. τοῦ ο, & euphoniæ gratia inſerto β, & η verſo in ω. a Th. μολέω, venio, advenio, fut. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμένας, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, Parmenas. Gr. permanens.

Παρμονώτερος, ο, ὁ, Poetic. ſync. pro παραμονιμώτερος, durabilior, & conſtantior. quod a poſitivo παραμόνιμος, deductum. hoc e παραμένω, perſevero, conſtans ſum. Hinc verbale παραμονή, ἡ, conſtantia. Theme μένω, maneo.

Παρνήσοιο, gen. Jon. & Poet. e Παρνασός, ου, ὁ, nomen montis in Delphis, Parnaſſus.

Πάρνοπες, ων, οἱ, genus locuſtarum, attelabi. Attici ajunt eſſe culices. an quia πείρουσι ὀδοῦ, facile penetrant, ſeu perfodiunt, & abſumunt ſegetes?

Πάροδος, ο, ἡ, tranſcurſus. hinc παροδεύω, prætereo. ex παρά, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Πάροιθε, & πάροιθεν, ante, antea, cum gen. Th. πάρος, Poet. ante.

Παροικέω, ῶ, commoror, habito. f. ήσω. præt. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα. παροικῆσαι, a. 1. inf. act. hinc παροικία, ας, ἡ, commoratio. Ex παρά, & οἶκος, domus.

Πάροικος, ο, ὁ, ἡ, advena. ex παρά & οἰκέω, habito. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium. ex παρά, apud. & οἴμη, ης, ἡ, ſeu οἶμος, ου, ὁ, ἡ, via.

Πάροινος, ο, ὁ, vinoſus, ebrius. ex παρά apud, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Παροινούμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. a παροινοῦμαι, inebrior, quod a παροινέω, pecco per vinolentiam. Thema οἶνος, vinum.

Παροισθέντι, dat. ſingul. a. 1. part. paſſ. verbi παραφέρω, transfero. f. 1. παροίσω. Th. φέρω, fero.

Παροίτερος, ο, ὁ, prior, ratione temporis, vel loci. a πάρος, ante.

Παροίχομαι, prætereo. imperf. παρῳχόμην, ου, ετο. fut. παροιχήσομαι. perf. paſſ. παρῴχημαι, præterivi, perſ. part. paſſ. παρῳχημένος, η, ον, præteritus. quod ex παρά, præter, & οἴχομαι, eo, abeo. f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, præteritis, dativ. plural. præſ. part. verbi παροίχομαι, prætereo.

Παροιχώκει, Jon. & Poet. pro παρῳχώκει, præterierat, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi παροίχομαι, prætereo.

Παρομαρτέω, comitor. hinc παρομαρτοῦντα, acc. ſing. maſc. gen. part. præſ. ex παρά, & ὁμαρτῆ, ſimul, adverb.

Παρομοιάζω, ſimilis ſum, aſſimilo. f. άσω. p. παρωμοίακα. ex παρόμοιος, ο, ὁ, ſimilis, quod ex παρά, ad, & ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμός, ῦ, ὁ, idem.

Παρόμοιος, οία, οιον, ſimilis, e. Ex iiſdem thematibus.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. verbi παροξύνω, exacerbo.

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſiv. verbi παροξύνω, exacerbo.

Παροξύνω, εις, ει, exacerbo, f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα, imperf. paſſ. παρωξυνόμην, ου, ετο. perſ. paſſ. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι. Ex παρά, & ὀξύνω, acuo. Th. ὀξύς, εῖα, ύ, acutus, a, um.

Παροξυσμός, ῦ, ὁ, exacerbatio, incitamentum. e παροξύνω, exacerbo.

Παροργίζω, ad iram provoco. fut. ίσω, & Att. ιῶ. præt. παρώργικα. perſ. paſſiv. παρώργισμαι. Ex παρά, & ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Παροργισμός, ατος, τό, & παροργισμός, ῦ, ὁ, irritatio ad iram. e παροργίζω, ad iram provoco.

Πάρος, ante, adverb. loci. & temporis. cum gen. hinc πάροιθε, & προπάροιθε, idem. q. a πρό, ante.

Παροτρύνω, exſtimulo. fut. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a 1. παρώτρυνα. Ex παρά, & ὀτρύνω, inſtigo, incito.

Παρούσης, gen. ſing. f. g. a παροῦσα, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum, præſ. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι, vel παροῦσιν, præſentibus, dativ. plur. præſ. part. παρών, όντος, ὁ. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρουσία, ας, ἡ, adventus, præſentia. a παρών, οῦσα, όν, præſ. part. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παροψίς, ίδος, ἡ, patina, in qua opſonia apponuntur. Ex παρά, & ὄψον, ου, τό, opſonium.

Παρπεπιθών, & παρπεπιθών, per ſyncop. pro παραπεπιθών, παραπεπιθών. deinde anadiplaſiaſmo Jonic. dicitur pro παραπιθών, & παραπιθών, a. 2. a. inf. & part. verbi παραπείθω, atque pallicio, fallo. Thema πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ον, ante pedes exiſtens, Poet. pro παρά ποδί ὤν.

Παῤῥησία, ας, ἡ, libertas, loquendi fiducia. hinc παῤῥησίᾳ, aperte, palam. ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, celebrem eſſe, & in omnium ore verſari. q. d. πᾶν ῥῆσις, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, dico.

Παῤῥησιάζομαι, libere loquor, audacter, ingenue, plane dico. imperſ. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο. fut. άσομαι. f. inf. med. παῤῥησιάσεσθαι. a. 1. med. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. Hinc παῤῥησιαστικός, licentioſus. παῤῥησιαστικῶς, licenter. Ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ῥέω, dico.

Παρτιθεῖ, apponit, ſyncop. Æolic. pro παρατιθεῖ, 3. ſingul. præſ. act. e τιθέω, pro τίθημι, pono.

Παρτιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. activ. Æolic. ſyncop. pro παρατιθέτω, verbi παρατίθημι, appono.

Παρυφή, ῆς, ἡ, prætexta, prætexta. Ex παρυφαίνω, attexo. Th. ὑφαίνω, texo.

Παρφάμεν, Æolic. ſyncop. pro παραφάμεν, quod Jon. pro παραφάναι, a. 2. inf. activ. Sic παρφάμενος, male ſuadens, decipiens dicendo, pro παραφάμενος, a. 2. part. med. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, adhortans, verbi παράφημι, alloquor, perſuadeo, hortor. Sic παρφάσθαι, a. 2. inf. med. Th. φημί, vel φάω, dico.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio, qua quis decipitur, deceptio, fraus. vide παρφάμεν.

Πάρφυκτον, ου, τό, Poet. ſync. pro παράφυκτον, quod vitari poteſt. Ex παρά, & φεύγω, fugio.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, commoror. f. ήσω. p. παρῴκηκα. Ex παρά, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παρῴκισμαι, perf. ind. paſſ. verbi παροικίζω, juxta habitare facio. fut. ίσω. Ex παρά, & οἰκίζω, condo, loco. Th. οἶκος, ο, ὁ, domus.

Παρῳκοδόμηνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi παροικοδομέω, ædifico juxta. ex παρά, juxta, & οἰκοδομέω, ædifico. fut. ήσω. præt. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ο, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομα.

Παρωός, ὁ, præditus colore inter cinereum, & rufum medio, a πυῤῥός, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Παρῶπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi παρόπτομαι, negligo. Thema ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὦμμαι.

Παρωτίς, ίδος, ἡ, tumor glandularum ſub auribus, apoſtema ſecus aures, inflammatio circa glandulas auribus adjacentes, Celſ. lib. 6. c. 26. quia παρά ὠσί.

Παρώτρυναν, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, exſtimulo. f. υνῶ. perſ. παρώτρυγκα. Ex παρά, & ὀτρύνω, inſtigo.

Παρῴχηκε, præteriit, perf. ind. activ. παρῳχηκώς, præteritus, part. perf. activ. παρῳχημένος, part. perf. paſſ. verbi παροίχομαι, prætereo. f. 1. med. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, eo.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, gen. παντός, πάσης, παντός, omnis, omne, quivis, totus. in nec. πάντες, πᾶσαι, πάντα. gen. pl. Jon. πασέων, pro πασῶν. dat. plur. πᾶσι, & Jon. πάντεσσι, & in f. g. πάσῃσι, pro πάσαις. Hinc πάντως, omnino. πάντῃ, idem. πανταχῆ, & πανταχοῦ, ubique. ἅπας, αντος, ὁ, univerſus, totus.

Πᾶς, pater; vocula infantium, quaſi e πάω, paſco.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, omnium, gen. plur. f. g. a πᾶς, πᾶσα, omnis.

Πάσασθαι, guſtaſſe, a. 1. inf. med. e πάω, vel πάομαι, edo, guſto. hinc πασάμενος, a. 1. part. med. Poet.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασιθέα, ης, ἡ, nomen mulieris, quæ ad omnes currit.

Πάσσα, Dor. pro πάσσαλον.

Πάσσαλος, & Att. πάτταλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus. a Dor. πάσσω, pro πήσσω, vel q. πήσσαλος. a πήσσω, figo. quod eo res figantur, ſive committantur.

Πασάμενος, ὁ, adeptus, a. 1. part. med. gem. ου, a πάομαι, poſſideo. perſ. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Jon. pro ἔπασσε, conſpergebat, 3. ſing. imperf. act. verbi πάσσω, ſpargo.

Πασσυδίη, idem ac πασσυδί, omni impetu, catervatim, omnino, communi conſenſu, publice: adverb. Invenitur & πασσυδεί, funditus. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & σεύομαι. Th. σεύω, Dor. quatio.

Πάσσω, vel ττω, inſpergo, conſpergo, f. άσω. p. ακα. Hinc παστάς, άδος, ἡ, thalamus. Dicimus & πάσσω, pro πήσσω, Dor. infigo.

Παστάς, άδος, ἡ, thalamus nuptialis, a πάσσω, variego, quia variegatus, & artificioſe factus. Item cœnaculum. πάσασθαι enim cœnam eſt in Epigr. Porticus eſt Polluci; domus qualibet ad excipiendum apta Moſchop. παστοφόρος, παστὸν φέρων. Venus παστὸν φέρουσα, quaſi thalamifera. παστοφόριον, locus, ubi thalamus, pro ipſo thalamo ſumitur.

Παστός, ῦ, ὁ, conſperſus: thalamus. e πάσσω, conſpergo.

Πάσχα, τό, ἄκλιτον, paſcha, vox origine Hebræa. Latine tranſitus.

Πασχέμεν, Jon. pro πάσχειν, præſ. inf. verbi πάσχω, εις, ει, patior.

Πάσχω, εις, ει, patior, afficior. ab inuſit. πήθω. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθών. perſ. activ. πέπονθα. p. m. πέπονθα.

Πατα, Scythice, quod Græce κτείνειν, interficere.

Πάταγος, ου, ὁ, ſtridor, ſtrepitus, fragor tonitrui. a πατάσσω, percutio, cum ſtrepitu palpito.

Πάταικοι, οἱ, Patæci, Dii Phœnicum; ſimulacra Deorum in puppibus navium. Referunt autem viri Pigmæi imaginem, Herodot.

Πατάνη, ης, ἡ, & πατάνιον, ου, τό, patella. a πετάω, pando, aperio.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. πατάξας, percutiens, a. 1. part. act. πατάξειν, a. ſing. f. 1. act. verbi πατάσσω, percutio. πατάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act.

Πάταρα, ων, τά, Patara, nomen urbis Lyciæ in Aſia, a Pataro conditore ſic nominata.

Πατάσσω, cum ſtrepitu palpito, illido, ferio, concutio, percutio. f. ξω. p. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα. Hinc πάταγος, ου, ὁ, fragor, crepitus, ſtrepitus. Ariſtoph.

Πατέσθαι, idem ac πάσασθαι, guſtaſſe. Herodot.

Πατεῦντι, Doric. pro πατοῦσι, calcant. a πατέω, calco.

Πάτερ, vocat. ſingul. ſed πατέρ, pro πατέρα, accuſ. ſingul. a πατήρ, pater.

Πατέω, calco, conculco, proculco, pessundo, pro-

Digitized by Google

tero, f. ήσω. p. πεπάτηκα. Item πατῶ, terere auctorem aliquem. Ariſtoph. in Avibus.

Πατὴρ, έρος, τρὸς, ὁ, pater, tutor, curator. dat. πατέρι, τρί. acc. πατέρα, tantum. vocat. ὦ πάτερ. Hinc πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. πάτριος, & πατρῷος, α, ον, paternus. πατριώτης, ου, ὁ, conterraneus, popularis. πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia. ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens patre. ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens matre. quaſi a πάω, paſco. ut ſit liberorum nutritor. Vel παρὰ τὸ τηρεῖν τοὺς παῖδας, quod liberos tueatur, ac ſervet.

Πατήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. πατησεῦς, Doric. pro πατήσεις, fut. 1. a πατέω, calco.

Πάτμος, ου, ἡ, Patmus, nomen inſulæ in Ægeo mari. a πάομαι, acquiro.

Πάτρα, ας, & Jon. πάτρη, ης, ἡ, familia Pindaro, & idem ac πατρὶς, patria. Thema πατὴρ, pater.

Πατραδελφεός, οῦ, ὁ, Poet. pro πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruelis, patruus, ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτρηθε, ex familia, ἐκ τῆς πάτρης καὶ φρατρίας. vide πάτρα.

Πατραλοίης, ου, ὁ, patricida. ex πατὴρ, & ἀλοιάω, ſeu ἀλοάω, ῶ, trituro, multis ictibus contundo, verbero.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, gens, cognatio, tribus. Th. πατὴρ, pater.

Πατριάρχης, ου, ὁ, Patriarcha. quaſi τῆς πατριᾶς ἄρχων, familiæ princeps.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, paternus, a, um.

Πατρικῶς, patrie, patria affectu.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. in acc. πατρίδα. ab eodem themate.

Πατροβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Gr. paternis inſiſtens veſtigiis.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patruus. ex πατὴρ, pater, & κασίγνητος, frater. Th. κάσις, frater, & γίνομαι, naſcor.

Πατροκλέης, ῆς, genit. έος, ῆος, οῦς, dat. έει, έϊ, εῖ, έα, ῆ, ῆ. voc. εις, ες. Dicitur & Πάτροκλος, ου, ὁ, Patroclus. ex πατὴρ, & κλέος, εος, τὸ, gloria. Th. κλέω, celebro.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a parentibus traditus. Ex πατὴρ, pater, παρὰ, & δίδωμι, do.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, patris pater, avus paternus.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, qui patrem verberat, Iſæos. ex πατὴρ, pater, & τύπτω, verbero.

Πατροῦχος παρθένος, ἡ, virgo pupilla, ad quam ſolam patris hæreditas pertinet. a πατὴρ, pater.

Πατρῴα, ας, ἡ, paterna. vide πατρῷος.

Πατρώϊος, ſeu πατρῷος, ῴα, ῷον, patrius, a, um, paternus. πάτρως, ω, ὁ, patruus. Dicimus & πάτρως, ωος, ὁ. a πατὴρ, pater.

Πάτταλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, pertica, unde aliquid ſuſpenditur.

Παῦε, ceſſa, deſiſte, præſ. imperat. act. a παύω, ceſſo. f. σω. p. πέπαυκα. a. 1. ἔπαυσα. perf. paſſ. πέπαυμαι.

Παύθη, remiſit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jonic. pro ἐπαύθην, ης, η, verbi παύω, ceſſo.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli, Paulus. Lat. puſillus.

Παῦρος, ου, ὁ, Poet. paucus, facilis numeratu, non multus. in compar. παυρότερος, minor. Th. παύω, ceſſo. Paucos enim numerantes cito παύομεν, deſicimus.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. παυσάμενος, a. 1. part. med. παύσασθαι, aor. 1. inf. med. παύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. παυσάσαις, a. 1. part. act. f. g. pl. num. a παύω, ceſſo.

Παύσειεν, ſedaret, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab eodem themate.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio, quies, ab eodem themate.

Παυσώμεσθα, Poet. pro παυσώμεθα, a. pl. a. 1. ſub. med. a παύω, ceſſo.

Παύω, facio ceſſare, finio, finem impono, coerceo, f. παύσω. p. πέπαυκα. aor. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, σάτω. præſ. med. παύομαι, ceſſo, deſiſto. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο. & in 3. plur. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. paſſiv. πέπαυμαι, deſtiti. Hinc παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. παῦρος, ου, ὁ, paucus, parvus. ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, Paphlagon, nomen proprium. gen. plur. Παφλαγόνων.

Πάφλαζεν, fervebat, 3. ſingul. imperf. Jon. παφλάζοιτο, 3. ſing. opt. præſ. paſſ. verbi παφλάζω, ferveo.

Παφλάζω, ferveo, æſtuo. Ex them. φλάζω, ferveo. niſi forte φλύζω legendum.

Πάφος, ου, ἡ, Paphus. nomen urbis. Gr. ſic vocata a Papho conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, denſa, παχείῃ, dat. ſing. f. g. Jonic. a παχὺς, έος, ὁ, craſſus. παχεῖς, οἱ, craſſi, locupletes.

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. a πήγνυμι, compingo.

Πάχνη, ης, ἡ, pruina, ros concretus. quaſi a πήγω, compingo. hinc παχνόω, congelo.

Παχνήεντος, genit. ſingul. a παχνήεις, εντος, ὁ, pruinoſus. Th. πάχνη, pruina.

Παχνόω, congelo. a πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Παχύδερμος, ου, ὁ, fatuus: rudis. Item qui eſt cute pingui. ex παχὺς, craſſus, & δέρμα, cutis.

Παχυνθεὶς, έντος, ὁ, qui pinguefactus eſt, a. 1. part. paſſ. a παχύνω, pinguefacio.

Παχύνω, pinguefacio. f. υνῶ. perf. πεπάχυγκα. perf. paſſ. πεπάχυσμαι. aor. 1. paſſiv. ἐπαχύνθην, ης, η, pinguefactus ſum. Them. παχὺς, έος, ὁ, craſſus.

Παχὺς, έος, ὁ, craſſus, ſpiſſus, denſus: tardus, ingenio rudi. Item dives. in f. g. παχεῖα, ας, ἡ. in n. g. παχύ. Hinc παχύτης, ητος, ἡ, craſſities. παχύνω, craſſum reddo. πᾶχυς, εος, ὁ, Dor. pro πῆχυς, cubitus, ulna.

Πάω, vel potius πάομαι, guſto, veſcor: poſſideo, adipiſcor, acquiro. f. άσομαι. perf. πέπαμαι. ἄπαστος, jejunus, non paſtus. Hinc πηὸς, οῦ, ὁ, affinis, propinquus.

Π Ε

Πέδα, præpoſ. Æol. pro μετὰ, poſt, accuſ. regit. quaſi a πὸς. Hinc πεδαμείβομαι, pro μεταμείβομαι. πέδελθε, pro μέτελθε.

Πεδάασκον, impediebant, Jon. pro ἐπέδων, ων, 3. plural. imperf. act. verbi πεδάω, pedicis vincio.

Πεδάγρετος, ὁ, reprehenſus ex fuga a perſequentibus. varius.

Πεδαίρω, e ſolo in ſublime tollo, Eurip. a πέδα, Æol. pro μετὰ, & αἴρω, tollo.

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν. Ex πέδα, Æolic. pro μετὰ, & ἀμείβειν, mutare.

Πεδανὸς, οῦ, ὁ, per terram ſerpens, firmus, humilis. Item merces data pro vaticinio, Heſych. Them. πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.

Πεδάορος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro μετέωρος, ſublimis, excelſus, volans, Ariſtoph.

Πέδας, acc. plural. a πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδᾶσαι, Doric. pro πεδῆσαι, aor. 1. inf. act. πέδασον. Dor. pro πέδησον. aor. 1. imperat. activ. a πεδάω, impedio, vincio pedicis. Them. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάφρων, ονος, ὁ, mentem vinctam habens, mente captus, ſtultus. Ex πέδη, pedica, & φρὴν, mens.

Πεδάᾳ, Jonic. pleonaſmo pro πεδᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. Sic in inf. πεδάαν, pro πεδᾶν, verbi πεδάω, irretio, compedibus adſtringo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάω, pedicis vincio, impedio, ligo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδέρχομαι, Æolice pro μετέρχομαι, prætereo, ſector. ex πέδα, Æol. pro μετὰ, & ἔρχομαι, accedo.

Πέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum, compes. q. a πὸς, pes. Hinc πεδάω, pedicis vincio.

Πέδησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi πεδάω, pedicis vincio.

Πέδιλον, ου, τὸ, calceus, talare, ſoccus. quaſi a πὲς, pes, & εἱλέω, volvo; quia circa pedem volvitur, ſeu ſtringitur. Et pro carmine, quod alicui concinit.

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, campeſtris, e. Th. πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities. gen. Jonic. πεδίοιο. Them. πέδον, ου, τὸ, ſolum. Sed πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. Th. πέδη, pedica, compes.

Πεδόθεν, adverb. ex fundo, e terra, funditus: a puero, Heſiod. Th. πέδον, ſolum, terra.

Πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra, humus: domus, domicilium. Etym. Hinc ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus. κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus. στρατόπεδον, ου, τὸ, caſtra, exercitus. στρατοπεδεύω, caſtra metor.

Πέζα, ης, ἡ, malleolus, ſeu planta pedis: fimbria, quaſi margo, finis. Eſt & retis genus rotundum. Item meretrix ſine organis ſymposia frequentans. Hinc πεζὸς, οῦ, ὁ, pedes, pedibus iter faciens. πεζῇ, pedeſtri itinere.

Πεζεύω, pedibus iter facio, incedo. f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα, ἡ, planta pedis.

Πεζῇ, pedibus. πεζῇ, ſcil. ὁδῷ, pedeſtri itinere. ab eodem themate.

Πεζοβόας, ου, ὁ, qui pedeſtrem pugnam committit, pedes, peditis, Poet. ex πεζὸς, pedeſtris, & βοὴ, ἡ, clamor, bellum.

Πεζομάχας, ου, ὁ, Doric. pro πεζομάχης, α, ὁ, vel πεζομάχος, ου, qui pedeſtre prælium committit. vide πεζομαχέω, pedeſtre prælium committo.

Πεζομαχέω, pedeſtre prælium committo. Hinc πεζομαχία, ας, ἡ, pedeſtre prælium. Th. πέζα, planta pedis, & μάχομαι, pugno.

Πεζὸς, οῦ, ὁ, pedes, pedeſtris. πεζὴ δύναμις, peditatus. πεζὰ ζῶα, greſſilia animalia, Ariſtot. Capitur etiam adjective πεζὸς, ἡ, ὸν, pedeſtris, e.

Πεῖ, Dor. pro ποῦ, ubi.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, perſuadebat, 3. ſing. imperf. act. Jon. verbi πείθω, perſuadeo.

Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo, f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. Th. ἄρχω, impero.

Πεῖθε, forte legendum πρῆθε.

Πειθέμεν, perſuadere, Jon. & Dor. pro πείθειν, præſ. inf. activ. verbi πείθω, perſuadeo.

Πείθεο, obtempera, Jonic. pro πείθου, præſ. imper. paſſ. πείθεσθαι, præſ. inf. paſſ. πείθηται, 3. ſingul. præſ. ſub. a πείθω, perſuadeo.

Πειθέω, ῶ, Poet. & Attic. pro quo & πιθέω, ῶ, pro πείθομαι, pareo, morem gero.

Πείθομαι, præſ. paſſ. Hinc πειθόμενος, ου, ὁ, præſ. part. πείθοντο, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. a πείθω, perſuadeo.

Πείθοντο, vide in πείθομαι.

Πειθὸς, ὴ, ὸν, pro πιθανὸς, ὴ, ὸν, perſuaſorius, a, um. 1. Cor. 2. 4. Eſt ſuſpecta vox, & alibi non legitur. vel legere poſſis, οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, non in perſuaſibilibus humanæ ſapientiæ verbis: ut ſit appoſitio. Thema πείθω, perſuadeo.

Πείθου, præſ. imperat. paſſ. a πείθω, perſuadeo.

Πειθοῦς, perſuaſionis, genit. ſingular. a πειθὼ, όος, οῦς, ἡ, Suada. Thema πείθω, perſuadeo.

Πείθω, perſuadeo, ſuadeo, oratione flecto, cum accuſ. imperf. ἔπειθον. fut. πείσω, ſecurum reddam. a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præſ. med. πείθομαι, perſuadeor, aſſentior: item cum dat. obedio, pareo, credo: pariter ſpero: contendo. imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο. perf. πέπεισμαι, perſuaſus ſum. perf. part. πεπεισμένος, η, ον. aor. 1. paſſ. ἐπείσθην, ης, η, aſſenſus ſum, credidi. f. 1. paſſ. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, confido. præt. inf. med. πεποιθέναι, confidere. perf. part. med. πεποιθὼς, ότος, ὁ, fretus. plusq. perf. med. ἐπεποίθειν, εις, ει. Hinc πεποίθησις, εως, ἡ, perſuaſio. πεισμονὴ, ῆς, ἡ, idem. πιστεύω, fidem habeo, credo. πί-

στις,

Digitized by Google

τὸς, ῦ, ὁ, fidus, fidelis. ἀπειθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, inobediens, contumax. εὐπειθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui facile paret, ſeu obſequitur. ἀξιόπιστος, ου, ὁ, ἡ, fide dignus.

Πειθὼ, όος, οῦς, ἡ, Deæ nomen dicendi præſidis. Sueda Ennio, Suadela Horatio, lepor Ciceroni, perſuadendi Dea Quintiliano. Item perſuaſio, obedientia, obſervantia, obſequium, inductio. εἰς πειθὼ, ad fidem faciendam, Plato de Legibus. μετὰ πειθοῦς, perſuadendo, Plato de Legibus. πειθὼ ἐρωτικὴ, lenocinium amatorium.

Πειθώμεθα, pareamus, 1. plur. præſ. ſub. med. verbi πείθω.

Πείκω, vel πέκω, pecto, carmino, carpo, tondeo. Theocr. fut. ξω, p. πέπεχα. Idyll. 5. aor. 1. paſſiv. ἐπέχθην. p. m. πέποκα. Hinc πόκος, ου, ὁ, vellus.

Πεῖνα, & Jon. πείνη, ης, ἡ, fames, eſuritio. quaſi a πένομαι, pauper ſum. pauperes enim ſunt famelici. ut ſit πεῖνα, quaſi πενία, pauperies. Hinc πεινάω, vel πεινέω, eſurio. fut. άσω, vel ήσω. perf. πεπείνηκα.

Πεινᾶντι, eſurienti, Dor. pro πεινῶντι, dativ. ſing. part. præſ. verbi πεινάω, eſurio.

Πεινᾶσαι, aor. 1. inf. activ. a πεινάω, eſurio, fame laboro.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, a πεινάω, eſurio. Sic πεινάμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῶσαι, q. ex πείνομαι.

Πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum, periculum, tentatio, experientia; dolus, Sophocl. quaſi a πείρω, tranſeo. Hinc πειράω, f. άσω, & ήσω, conor, nitor; item tento. πείρασις, εως, ἡ, tentatio. πειρατὴς, ῦ, ὁ, tentator. πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἡ, primum ſeſe exercens.

Πειράζω, tento, experior, conor; exploro. f. άσω. perf. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειρᾶσαι. præſ paſſ. πειράζομαι, tentor, ad peccandum ſollicitor. perf. paſſ. πεπείρασμαι. a. 1. paſſ. ἐπειράσθην. a. 1. ſub. paſſ. πειρασθῶ. aor. 1. inf. paſſ. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρασθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. πειρασθῶ, & in 3. plur. πειρασθῶσι, a. 1. ſub. paſſ. verbi πειράζω, tento, exploro.

Πειραίνειν δίκας τινὶ, lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere. Et πειραίνω, ductum a περαίνω, quod a περάω, ſupero.

Πεῖραρ, ſeu πεῖρας, ατος, τὸ, finis. Th. τὸ πέρας, ατος, idem.

Πείρας, αντος, ὁ, qui fixit, a. 1. part. act. a πείρω, tranſadigo, tranſfigo. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. πειράσειε, a. 1. inf. act. πειρᾶσαι, a 1. imperat. med. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, tentatio.

Πειρασθῆναι, aor. 1. inf paſſ a πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, tentatio, periculum. a πειράζω, tento.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. a πεῖραρ, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατέον, nomen verbale a πειράω, conor.

Πειρατὴς, ῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. Sophocl. dat. plur. πειραταῖς. πειρατικαὶ νῆες, naves prædatoriæ. Plut.

Πειράτω, tentet, 3. ſing. præſ. imperat. activ. a πειράω, conor. fut. άσω, vel ήσω. præſ. imperat. πείρα, α. Them. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Πειράω, ῶ, conor, nitor, tento. πειρῶν ἀνὴρ dicitur τὴν γυναῖκα, cum de ſtupro ſollicitat, & interpellat. Latine attentare pudicitiam. Bud. f. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειραθῆναι, periculum feciſſe, aor. 1. inf. paſſ. a πειράω, conor, nitor. fut. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Πείρησαι, experire, aor. 1. imper. med. verbi πειράω, conor. fut. άσω. vel ήσω. aor. 1. med. ἐπειρησάμην. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πειρητίζω, experior, periculum facio. quod a πειράω, idem. Thema πεῖρα, conatus.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri, Pirithous. eidelio.

Πείρινς, θος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru, ubi res ponuntur, vel ubi ſedent, qui curru vehuntur. Hom. Volunt a πεῖραρ, pro πέρας, finis, terminus; quia eſt ad terminos, & latera currus. Vel a περιθέειν, in orbem currere, quod in orbem currat.

Πείρω, tranſadigo, tranſfodio, penetro, trajicio, pungo, figo. Item tranſeo. f. περῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perſ. paſſ. πέπαρμαι. p. m. πέπορα. Hinc πόρος, ου, ὁ, tranſitus, trajectus; item meatus. πορίζω, acquiro, paro. πόρισμα, ατος, τὸ, propoſitio, quæ ex aliis neceſſario conſequitur. πορισμὸς, ῦ, ὁ, acquiſitio; item reditus, vectigal, abundantia. πορσύνω, præbeo; item paro, adminiſtro. πορεύω, σω, κα, trajicio. πορεύομαι, eo, proficiſcor. f. εύσομαι. p. πεπόρευμαι. πορεία, ας, ἡ, profectio, iter. πορθμὸς, ῦ ὁ, fretum, ſinus maris; item trajectus. πορθμεὺς, έως, ὁ, portitor, qui aliquem lintre per fretum tranſportat. πορθμεύω, εύσω, tranſvehor, fretum trajicio. ἔμπορος, ου, ὁ, mercator, negotiator. ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium. ὁδοιπόρος, ου, ὁ, per viam incedens. ὁδοιπορέω, ήσω, iter facio. ἀπορέω, dubito; item indigeo. ἀπορία, ας, ἡ, anxietas, anguſtia; item inopia.

Πειρῶ, tenta, præſ. imperat. paſſ. πειράου, ῶ, verbi πειράω, conor. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρῴατο, Jon. pro πειρῷντο, 3. plural. opt. paſſ. a πειράω, conor. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plural. præſ. ind. med. verbi πειρῶμαι. præſ. part. πειρώμενος. ab eodem themate.

Πεῖσαι, pro πίσαι, irrigare, a. 1. inf. act. a πίω, potum do.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi πείθω, perſuadeo, f. σω. Hinc & πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g.

Πείσας, ὁ, perſuadens, a. 1. part. activ. a πείθω, perſuadeo.

Πεισιχάλινα ἅρματα, currus habenis obedientes. τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virgil. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas. Ex πείθω, obedio, & χαλινὸς, ῦ, frenum.

Πείσεαι, obedies, Jon. pro πείσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Πείσειν, a. ſing. f. 1. act. a πείθω. quod vide. f. 1. inf. πείσειν.

Πεισέμεν, perſuaſurum eſſe, Jon. pro πείσειν, fut. 1. inf. act. a πείθω, perſuadeo. f. σω. ſed πείσεσθαι, f. 1. inf. med.

Πείσῃ, vel 3. ſingul. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. fut. 1. med. a πείθω, perſuadeo.

Πεισθέντες, nom. plural. a. 1. particip. paſſ. a πεισθεὶς, έντος, έν, ab eodem themate.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. πεισθήσομαι, f. 1. inf. paſſ. e πείθω, perſuadeo.

Πεῖσις, ἡ, læſio, paſſio: perſuaſio Alex. Aphrod. a πάσχω, patior, cujus futurum πείσομαι.

Πεῖσμα, τὸ, firmamentum: funis nauticus, quo navis in litore religatur; & quod ei navis quaſi pareat. a πείθω, obedio, pareo.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, perſuaſio, credulitas.

Πείσομαι, patiar, vel parebo, f. 1. med. a πάσχω, patior, vel πείθω, pareo.

Πεῖσος, vel πίσος, τὸ, locus humidus, hortus, pratum, quaſi qui poſſit πίσαι, id eſt, potum præbere. a πιπίσκω, potum præbeo. Th. πίνω, bibo. fut. πόσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens. quaſi a πείθω, obedio. Eſt & πειστὴρ, rudens, vel funis, ſeu funiculus.

Πέκος, εος, τὸ, pellis tondenda. a πέκω, pecto, tondeo.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Jon. a πέλαγος, mare.

Πέλαγος, εος, τὸ, pelagus, mare. in nom. plural. πελάγη. q. πλόϊμ ἄγον, naves ducens a citeriora ad ulteriorem ripam; vel quia regiones diſſitas maris navigatio unit: ut ſit q. πλάγος, a πλέω, & ἄγω. Hinc πελαγίζω, inundo, reſtagno.

Πελάγων, ὁ, Pelegon, nomen viri.

Πελάζω, admoveo, pertingo, dejicio. Interdum accedo, cum dat. f. άσω. p. κα. præſ. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, admovere victoriæ, dare victoriam. Sic κράτει πέλασσον, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. activ. Poet. Th. πέλας, prope.

Πέλανος, ου, ὁ, libum e polline farinæ. q. a πάλη, tenuis farina. Item obolus, Nicand. ſpuma concretior circa os, Eurip.

Πελαργὸς, ῦ, ὁ, ciconia. q. a πελὸς, niger, fuſcus, & ἀργὸς, albus, quia nigris, & albis pennis. Item πελαργὸς eſt fictilis quoddam inſtar ciconiæ roſtrum habens. Hinc ἀντιπελαργέω, gratiam refero, beneficium rependo. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, mutua gratiarum actio.

Πέλας, adv. prope, αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ, calamitates vicinorum, Thucyd. Hinc πελάω, & πελάζω, propinquo. πλησιάζω, fut. σω, propinquo. ἐμπελάζω, pervenio ad aliquem locum. ἀμφίπελας e ωτος, τὸ. ignis facer.

Πέλασαν, applicarunt, Jon. pro ἐπέλασαν, 3. plur. a. 1. act. πελάσας, accedens, a. 1. part. act. πελάσαι, a. 1. inf. a πελάζω, admoveo. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, prope.

Πελασθεὶς, έντος, ὁ, accedens, aor. 1. pert. paſſ. πελάσθη, infixa eſt, Jonic. pro ἐπελάσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Πελάσσας, Æolic. pro πελάσας, aor. 1. part. act. Poet. gem. σ, verbi πελάζω, admoveo, pertingo.

Πέλεθος, ὁ, merda.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, jugerum, menſura centum ſtadiorum; aliis mille pedum, Heſych.

Πέλει, eſt, contingit. a πέλω, ſum. Hinc πέληται, in ſubjunct. a πέλομαι, idem.

Πελειάσι, columbis, dat. plur. a πελειὰς, άδος, ἡ, vel πέλεια, columbarum quędam ſpecies.

Πελεκὰν, ᾶνος, ὁ, Attice, pelecanus. Gl. πελεκᾶνος, θαλάσσιον ὄρνεον, maritime avis. Sed dicitur πελεκὰν, ᾶνος, & ᾶντος, & πελεκᾶς, ᾶ. Nomen ei eſt a πελεκάω, ſeco; quod roſtrum habet magnum, & latum dolationi aptum.

Πελεκάω, & πελεκέω, ſecurim adigo, ſeco, ſecuri incido. πελεκηθεὶς, laborans. Hinc πελέκημα, fomes; id, quod inter dolandum excidit, ſcobs, ramentum, quod pro fomite eſſe poteſt; ſegmina, quæ bipenni auferuntur.

Πελέκκησε, Jonic. & Poet. pro ἐπελέκησε, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi πελεκάω, ſeco.

Πελεκίζω, ſecuri ferio. fut. ίσω. p. πεπελέκικα. perſ. paſſ. πεπελέκισμαι. Th. πέλεκυς, ſecuris.

Πελεκῖνος, ὁ, ſecuridaca, herba, cujus ſemen eſt ut πέλεκυς, ſecuris. Theophr.

Πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris, bipennis, in acc. πέλεκυν. Hinc πέλυξ, υκος, ὁ, ſeu πέλυς, υος, ἡ, idem, & pelvis. quia ad ſecandum πέλει ὠκὺς, eſt cita.

Πελεμίζετ', Jon. pro ἐπελεμίζετο, contremuit. quaſſatus fuit. 3. ſing. imperſ. paſſ. verbi πελεμίζω, moveo.

Πελεμίζω, moveo, commoveo, agito, gradu dejicio. f. ξω. p. πεπελέμιχα. perſ. paſſ. πεπελέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, receſſus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. Jon. a πελεμίζω, moveo.

Πέλεν, Jon. pro ἔπελεν, extabat, 3. ſing. imperf. verbi πέλω, ſum.

Πέλεσκε, Jon. pro ἔπελε, erat, 3 ſingul. imperſ. verbi Poet. πέλω, ſum.

Πελῆ, Dor. pro πέλῃ, præſ. imperat. verbi πέλομαι, ſeu πέλω, ſum.

Πελίης, υ, ὁ, nomen viri.

Πέλλα, ης, ἡ, mulctra. πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. a. πλέος, plenus, quod ſæpe lacte impleri ſoleat. Etymol. deducit a πελεκάω, quod excavatum ſit. Ligneum enim erat, ut ſcyphus fundo lato ideoque ex eo quoque bibebant defecto calice. πελλητὴρ e

γῶ, ὁ, qui mulget.

Πέλλη, ης, ἡ, Pella, urbs Macedoniæ, unde Alexander Magnus Pellæus dictus.

Πέλμα, ατος, τὸ, planta pedis: item ſolea: extremitas, Aphrod. q. a πελὸς, niger, quia nigra, aut a πηλὸς, lutum, quod eo calcamus. Etim. a πέλας, quod ſit prope ſolum.

Πέλομαι, ſum, idem cum πέλω. πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. plural. ind.

Πέλοντο, erant, 3. plur. imperf. Jon. verbi πέλομαι, ſum.

Πελοπηιάδαι & Πελοπηίδαι, Jon. Dor. & Poet. pro Πελοπίδαι, nom. plur. a Πελοπηιάδης, ου, ὁ.

Πελοπόννησος, ου, ἡ, regio Græciæ, infra mare Jonium, & Ægæum, Peloponneſus. Hinc

Πελοποννησιακὸς, ῦ, ὁ, Peloponneſiacus, & Πελοποννησιστὶ, adv. Peloponneſiace.

Πέλοπος, gen. ſing. a Πέλοψ, οπος, ὁ, Pelops, nomen proprium.

Πελὸς, ῦ, ὁ, niger, fuſcus. πέλιος, ου, ὁ, & πελλὸς, idem. Forte a μέλας, niger. β enim, μ, & π ſunt affines litteræ.

Πέλτη, ης, ἡ, pelta, ſcutum brevius. ideoque παλτὸν, quod vibrari poſſet. q. a πάλλω, vibro. Item piſcis nomen Cel. l. 6. c. 4. Hinc πελταστὴς, ῦ, ὁ, peltatus, cetratus. καταπέλτης, ε, ὁ, catapulta.

Πέλυξ, vel πέλυς, pelvis, proprie lignea, dicta τῷ πελεκᾶν, ſecando. Item galea: ſecuris.

Πέλω, & πέλομαι, ſum, venio, verto, admoveo, appropinquare facio. q. πέλας ὤ, præſto ſum.

Πέλωρ, ορος, τὸ, monſtrum. Eſt & πέλωρος, idem. q. a πέλω, verto. id enim eſt monſtroſum, in quo verſus eſt communis ordo naturæ. vel a πέλας, prope. & ὁράω, video, quia propius accedimus, ut monſtra ſpectemus. Hinc πελώριος, ου, ὁ, ἡ, ingens, magnus, admirandus: prodigioſus.

Πελώρη, ἡ, vaſta, f. g. a πέλωρος, ε, ὁ, idem ac πέλωρ. Hinc & πελώριος, ingens. q. a πέλας ὄρος, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πέμμα, τὸ, coctura, coctum aliquid. a πέπτω, coquo. πέμματα, τὰ, bellaria, ſecundæ menſæ, condimenta, cupediæ. τοῖς πέμμασι μίγνυται βούτυρον, bellariis butyrum miſcetur, Dioſc. l. 2. c. 83.

Πέμπε, Æolic. pro πέντε, quinque. πεμπάς, quinarius. πεμπάζω, numero per quinarios. Item ſimpliciter numero. Et πέμπε, mittebat, pro ἔπεμπε, Jon. 3. ſing. imperf. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πεμπελος, ὁ, ſenex. quaſi jam mittendus in ſepulchrum. a πέμπω, mitto.

Πέμποισα, ας, ᾶ, Dor. pro πέμπουσα, ἡ, mittens, præſ. part. f. g. a πέμπω, mitto. fut. ψω.

Πέμπον, Jonic. pro ἔπεμπον, ες, ε, mittebam, impert. Jon. verbi πέμπω, mitto, & in 3. plur. πέμποντο.

Πεμπταῖον βρέφος, infans quinque dies natus. quod a πέμπτος, quintus. Th. πέντε, quinque.

Πεμπταίμερος, ε, ὁ, Jonic. & Doric. pro πεμπθήμερος, vel πενθήμερος, quinque dierum. Ex πέντε, quinque, & ἡμέρα, dies.

Πέμπτοι, ῳ, genit. & dat. ſing. f. g. a πέμπτος, η, ον, quintus, a, um. dat. plur. πέμπτοισι a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque.

Πέμπτος, η, ον, quintus. a πέντε, quinque. Sed πεμπτὸς, ἡ, ὸν, quintus, a, um. a πέμπω, mitto.

Πέμπω, mitto, amando, dimitto, veho, trajicio. f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. præt. med. πέπομφα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio; item pompa. ἀποπέμπω, dimitto. προπέμπω, mitto ante: item proſequor, comitor.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru ad aſſandas carnes cum quinque cuſpidibus. a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque, & ὀβελὸς, ῦ, ὁ, veru.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, turbo, flatus; item gutta, nubes, & bulla. Poteſt duci a πέμπω, mitto, ut ſit quod emittitur e re aliqua. vel quia cito mittitur, id eſt, amittitur, ut ſi quaſi πέμφιξ, bulla, nubes.

Πεμφρηδὼν, όνος, ἡ, inſectum e veſparum genere. An a πῆμα φέρω, quod damnum ferat? vel a πείνην φέρω, deflorans ſtirpibus.

Πέμψαν, Jon. pro ἔπεμψαν, miſerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. πέμψαντ, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi πέμπω, mitto.

Πέμψει, mittet, 3. ſingul. μέμψουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi πέμπω, mitto.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, f. 1. mittam.

Πέμψωμεν, mittamus, 1. plur. a. 1. ſub. act. a πέμπω, mitto.

Πένεσθαι, præſ. inf. a πένομαι, laboro, ego. 3. plural. πένονται. præt. med. πέπονα.

Πενέστης, ου, ὁ, ſervus, famulus. a πένομαι, laboro.

Πένηαι, Jon. pro πένῃ, 2. ſing. ſub. verbi πένομαι, laboro, pauper ſum.

Πένης, ητος, ὁ, qui labore victum quærit, pauper. dat. plur. πένησι, a πένομαι, laboro, egeo.

Πένθει, luge, præſ. imperat. a πενθέω, lugeo. Sed πένθει, dat. ſing. a Them. πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πενθερὸς, ῦ, ὁ, ſocer, uxoris meæ pater. πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus. q. a πένθος, luctus. Soceri etiam ſæpe dolent filiarum vicem, & metuunt, ne res illis male cedant.

Πενθέω, ῶ, lugeo. fut. ήσω, p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. inf. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πενθήμεναι, Doric. pro πενθῆναι. præſ. inf. a πένθημι, lugeo. Alii pro πενθέειν, præſ. inf. verbi πενθέω, lugeo. Th. πένθος, luctus.

Πένθος, εος, τὸ, luctus, mœror. q. πόνθος, a præt. med. πέπονθα, verbi πάσχω, patior. Alii a πάθος, paſſio, ducunt. alii a πένομαι, pauper ſum, laboro. Hinc πένθιμος, ου, ὁ, ἡ, lugubris. πενθέω, lugeo.

Πενία, ας, ἡ, & Jon. η, ης, paupertas. quod a πένης, pauper. Th. πένομαι, laboro, inops ſum.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, pauperculus, a, um, ab eodem themate. πενιχρῶς, per inopiam.

Πενιχρότης, ητος, ὁ, indigentia.

Πένομαι, facio, efficio: pauper ſum. δαῖτα πένεσθαι, convivium curare, & ſtruere. πενόμενος, præſ. part. πέπονα. præt. med. Hinc πένης, ητος, ὁ, pauper. πενία, ας, ἡ, paupertas. πόνος, ου, ὁ, labor. πονέω, laboro. πονηρὸς, ῦ, ὁ, improbus, ſceleſtus. φιλόπονος, ου, ὁ, ἡ, amans laborem, gnavus. μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, fugiens laborem.

Πένοντο, faciebant, Jon. pro ἐπένοντο, 3. plur. imperf. verbi πένομαι, facio.

Πενταέθλος, quinquertio. πεντάεθλον, τὸ, quinquertium. ex πέντε, quinque, & ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum. a πενταέτηρος, quinquennis. Sed Attice πενταετηρὶς ponitur pro adject. vo πενταετηρικόν.

Πενταέτηρος, ε, ὁ, quinquennis, quinquennalis. πενταετὴς, idem. a πέντε, quinque, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντάκις, quinquies, adv. a πέντε, quinque.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.

Πενταπλάσιος, Jon. pro πενταπλάσιος, ὁ, quinquies major. Them. πέντε, quinque.

Πένταχα, & πενταχῆ, quinquefariam, quinque modis. ab eodem themate.

Πέντε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. q. a παύειν, quieſcere. Eſt enim primus numerus, in quo quieſcimus, ſeu ſubſiſtimus, ſupputantes ad digitos, qui quini in quavis manu. πενταχῶς, quinquim. πεντήκοντα, quinquaginta. πεντηκοστὸς, ῦ, ὸν, quinquageſimus. πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.

Πεντεκαιδέκατος, ε, ον, decimus quintus, a, um.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. Ex πέντε, quinque.

Πεντηκονταετὴς, ες, ὁ, quinquaginta annorum. Ex πεντήκοντα, quinquaginta, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis, quæ quinquaginta remis agitur. πεντηκοντόρος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ε, ὁ, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex πεντήκοντα, quinquaginta, & γύα, ſeu γύης, arvum, jugerum.

Πεντηκοντακάρηνος, ex πεντήκοντα, quinquaginta, & κάρηνον, ε, τὸ, caput.

Πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, quinquageſimus, a, um. Hinc πεντηκοστὴ, ſcil. ἡμέρα, Pentecoſte, dies quinquageſimus, ſcil. a reſurrectione Domini.

Πεντόζοιο, gen. Jon. a πέντοζος, ε, ἡ, manus. ex πέντε, quinque, & ὄζος, ramus. Digiti enim ſunt veluti quinque ramuſculi.

Πέξαιτ', pro πέξαιτο, tondeatur, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, ſeu πεκτέω, pecto. f. ξω.

Πεξῶ, Doric. pro πέξω, fut. 1. verbi πέκω, pecto.

Πέος, πέεος, τὸ, penis, mentula, pudendum. in Epigr.

Πεπάγοντι, Doric. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. med. verbi πήγνυμι, compingo. f. ξω. aor. 2. ἔπαγον. perf. med. πέπηγα. πεπαθυῖα, ἡ, paſſa, per ſyncopen pro πεπονθυῖα, perf. part. act. f. g. verbi πενθέω. f. ήσω. pro πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίνω, coquo, a πέπων, ονος, maturus, coctus a Sole.

Πεπαιγμένος, ὁ, illuſus, perſ. part. paſſiv. verbi παίζω, vel παίω, ludo. fut. ίσω. perſ. paſſ πέπαιγμαι. Sunt qui a πεπαίνω, maturo, mollio, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, ὁ, maturior, mitior, comparat. a πέπων, maturus.

Πεπαλαγμένος, ου, ὁ, pollutus, perſ. part. paſſ. a παλάσσω, inquino, fœdo. f. ξω, p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro. fut. αλῶ. Alii a πηλὸς, ῦ, ὁ, lutum.

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jon. verbi παλάσσω, inquino. f. ξω.

Πεπάλαχθε, 2. plural. perf. imperat. paſſ. a παλάσσω, ſortior, quod a πάλος, ſors: item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πεπαλὼν, ὁ, qui vibravit, Jon. reduplic. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro. f. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πεπᾶναι, a. 1. inf. activ. verb. πεπαίνω, coquo. a. 1. part. paſſ. πεπανθεὶς, coctus.

Πεπαρεῖν, per anadiplaſiaſ. pro παρεῖν, tranſire, a. 2. inf. verbi πείρω, tranſeo. f. περῶ. a. 2. ἔπαρον. Potius legendum credit πεπορεῖν, a. 2. inf. pro πορεῖν, verbi πόρω, vel πορέω, do, præbeo.

Πεπάρθαι, perf. inf. paſſ. a perf. ind. πέπαρμαι, a πείρω, tranſeo.

Πέπαρμαι, perf. inf. paſſ. πεπαρμένος, η, ον, trajectus, a, um, confixus, perf. part. verbi πείρω, tranſadigo. f. περῶ. perſ. act. πέπαρκα. p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, debacchatus ſum, perſ. Attic. pro παρῴνηκα. Sic πεπαρῳνημένος, ludibrio habitus, perſ. part. paſſiv. Attic. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, pecco per vinolentiam. Ex παρὰ, & οἰνέω. Thema οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Πέπασαι, acquiſivit, Poet. pro πέπασται, 3. ſingul. perſ. ind. paſſiv. πεπάσθαι, perſ. inf. paſſ. verbi πάομαι, vel πάω, poſſideo.

Πέπασται, 3. ſingul. perſ. paſſiv. verbi πάομαι, poſſideo. fut. ἄσομαι. perſ. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, deſii, perſ. ind. paſſ. πεπαυμένοις, dativ. plural. perf. part. πέπαυσο, 2. ſing. perf. imperat. verbi παύω, ceſſo. fut. παύσω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον.

Πεπείθασι, perſuaſi ſunt, Jon. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. paſſ. πέπεισμαι.

Πεπίθοντο, peruerunt, Jon. reduplic. pro ἐπίθοντο, 3. plural. impert paſſ. verbi πείθω, perſuadeo.

Πεπείραμαι, expertus ſum, Dor. pro πεπείραμαι. perf. ind. paſſ. unde a. 1. ἐπειράθην, verbi πειράω, tento. f. άσω, & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πέπειρος, ὁ, maturus, mitis, concoctus, digeſtus. a πεπαίνω, coquo.

Πε-

Πεπείϑω, perſuaſum habeat, 3. ſingul. perf. imperat. paſſ. verbi πείϑω, perſuadeo.

Πέπεισμαι, perſuaſus ſum, perf. ind. paſſ. a πείϑω, perſuadeo.

Πεπερακέναι, perf. inf. act. verbi περαίνω. f. ανῶ. p. πεπέρακα. idem ac περατόω, finio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Πεπερασμένος, η, ὁ, advectus, & venditus. a περάω, vendo. f. άσω, & ήσω. p. πεπέρακα. perf. paſſ. πεπέρασμαι.

Πέπερι, ιος, vel εως, τὸ, piper. q. a πέπερος, maturus, concoctus, quod calore ſuo coctionem juvet. vel a πέπτω, coquo.

Πέπηγα, ας, ε, concrevi, perf. med. hinc πεπηγώς, infixus, perf. part. med. verbi πήγνυμι, ſeu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω, ſalto.

Πεπιεσμένος, η, ον, preſſus, perf. part. paſſ. a πιέζω, premo. f. σω. p. πεπίεκα. perf. paſſ. πεπίεσμαι.

Πεπιϑεῖν, inducere, Jon. reduplicat. pro πιϑεῖν, a. 2. inf. verbi πείϑω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιϑον.

Πεπιϑημένος, ὁ, perſuaſus, perf. part. paſſ. verbi πιϑέω, pro πείϑω, perſuadeo.

Πεπιϑήσω, perſuadebo, Jonica reduplic. pro πιϑήσω, f. 1. verbi πιϑέω, pro πείϑω, perſuadeo. a. 2. ἔπιϑον. unde πιϑέω.

Πέπιϑμεν, per ſyncopen pro πεπίϑομεν, Jon. reduplic. pro ἐπίϑομεν, 1. plur. a. 2. act. verbi πείϑω, perſuadeo.

Πεπίϑοιμεν, ſuaſiſſemus, & in 3. plural. πεπίϑοιεν, Jon. reduplicat. pro πίϑοιμεν, & πίϑοιεν, a. 2. opt. activ. verbi πείϑω, perſuadeo.

Πέπιϑον, Jon. reduplic. pro ἔπιϑον, perſuaſi, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi. ſic πεπιϑών, a. 2. part. act.

Πεπιστεύκαμεν, credidimus, 1. plur. perf. ind. act. verbi πιστεύω, credo. f. εύσω. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείϑω, perſuadeo.

Πεπιστεύκεισαν, crediderant, 3. pl. pluſq. perf. Attic. pro ἐπεπιστεύκεισαν, verbi πιστεύω, credo.

Πεπιστευμένην, acc. ſing. fœm. gen. part. perf. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Πέπλασται, 3. ſing. perf. paſſ. πεπλάσϑαι, perf. inf. πεπλασμένος, perf. part. paſſ. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. a πλάσσω, fingo.

Πεπλάτυνται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Thema πλατὺς, εῖα, ὁ, latus, amplus.

Πεπλήγημεν, & πεπληγέμεναι, Jonic. & Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, quod ex præt. med. πέπληγα in præſens abiit. unde & præt. imperf. πεπλήγον, Jon. pro ἐπέπληγον. niſi malis eſſe a. 2. act. verbi πλήσσω, percutio. fut. 2. πληγῶ, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, percuſſi, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἔπληγον, verbi πλήττω, percutio. fut. ξω.

Πεπλήϑυνται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi πληϑύνω, multiplico: creſco.

Πεπληϑὼς, υῖα, ὸς, plenus, a, um, perf. part. med. a πλήϑω, impleo. f. πλήσω. p. m. πέπληϑα.

Πέπληντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi πίμπλημι, idem ac πλήϑω, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλησμαι.

Πεπλήρωμαι, & in 3. plur. πεπλήρωνται, perf. ind. paſſ. verbi πληρόω, impleo. fut. ώσω. p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, plenus.

Πεπλησιακὼς, ὁ, perf. part. activ. verbi πλησιάζω, appropinquo, ſector, accedo familiariter ad aliquem. fut. άσω. p. κα. a πλησίον, prope. Th. πέλας, idem.

Πέπλος, ε, & Jon. πέπλοιο, ὁ, & πέπλον, ε, τὸ, peplus, peplum, veſtis muliebris. Item velum curribus inſtratum ad pulverem cohibendum. Apud Homerum ponitur etiam pro inſtratis equorum. Item hoc nomine erat Ariſtotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur, & navium ad Trojam catalogum.

Πεπλύσϑαι, Poet. perf. inf. paſſ. ab inuſitato πλύω, lavo. fut. πλύσω. perf. paſſ. πέπλυμαι. Th. πλυνέω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπίπλως, ως, ω. & πέπλως, acc. plur. Dor. pro πέπλους, a πέπλος, ὁ, peplus.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, ſapiens, perf. part. paſſ. & in dual. πεπνυμένω, a perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύμι, ſeu πνύω. f. σω, idem cum Th. πνέω, ſpiro, flo. πνύμαι, ſapio.

Πέπνυσο, ſapito, perf. imperat. paſſ. a πνύμαι, ſapio. quod a πνύμι, vel πνύω, idem ac πνέω, ſpiro, flo.

Πεποίηκα, ας, ε, & in 3. plur. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, perf. ind. act. πεποίημαι, & in 3. plur. πεποίηνται, perf. ind. paſſ. πεποιῆσϑαι, perf. inf. paſſ. πεποιημένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi ποιέω, facio.

Πεποιϑ', pro πέποιϑε, confidit, 3. ſing. præt. med. πέποιϑα, ας, ε. hinc πεποίϑῃς, 2. ſing. ſub. præt. med. πεποιϑέναι, perf. inf. med. πεποιϑὼς, ότος, ὁ, & in plur. πεποιϑότες, perf. part. med. verbi πείϑω, perſuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιϑον. πεποίϑει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. Jon.

Πεποίϑησις, εως, ἡ, fiducia. a præt. med. πέποιϑα, verbi πείϑω, perſuadeo.

Πεποίϑομεν, 1. plural. præſ. ind. a πεποίϑω, quod Siculo more factum ex præt. med. πέποιϑα, verbi πείϑω, perſuadeo.

Πέπομφα, miſi, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέπον, ὦ, mollis, ignave, vocativ. a nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, mitis, maturus. Th. πέπτω, coquo. fut. ψω. perf. paſſ. πέπεμμαι.

Πέπονα, præt. med. a πένομαι, laboro. hinc πονέω, idem. πόνος, labor.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένος, ὁ, elaboratus, perf. part. a πονέω, excolo, inſtruo. Th. πένομαι, laboro.

Πεπονηρευμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi πονηρεύω, improbus ſum, improbe ago. quod a πένομαι, miſer. Th. πένομαι, laboro.

Πέπονϑα, paſſus ſum, præt. med. ind. πεπονϑὼς, p. m. part. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαϑον.

Πέπορδα, pepedi, præt. med. verbi πέρδω, pedo.

Πεπορεῖν, Jon. anadiplaſiaſmo pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poet. idem ac πορίζω, præbeo. Th. πείρω, tranſadigo. p. m. πέπορα.

Πεπορεύσο, præt. imperat. paſſ. verbi πορεύομαι, proficiſcor.

Πεπόσϑαι, perf. inf. paſſ. a πόω, vel πίνω, bibo. f. πίσω. p. πέπωκα. a. 1. paſſ. ἐπόϑην. a. 1. part. ποϑείς.

Πέποσϑε, laboraſtis, per ſyncopen pro πεπόνησϑε, 2. plural. perf. ind. paſſ. verbi πονέω, laboro. fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. paſſ. πεπόνημαι. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per ſyncopen dici pro πεπόνϑατε, pleonaſm. inſerto σ, præt. med. verbi πάσχω, patior.

Πεποτέαται, volarunt, Jon. pro πεπότηνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi ποτάομαι, f. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. ποτάω, vel πέτομαι, volo, as.

Πεπότητο, volaverat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Jon. ejuſdem verbi, & thematis.

Πεπραγμένος, η, ον, factus, a, um, perf. part. paſſ. verbi πράσσω, facio.

Πέπρακα, terminavi, per ſyncopen pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, tranſeo. f. άσω, & ήσω. Alii a πράσσω, facio, formant.

Πέπρακα, vendidi, perf. a πιπράσκω, vendo.

Πέπρακται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πράσσω, facio.

Πεπρᾶσϑαι, perf. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω. fut. 1. paſſ. πραϑήσομαι. a. 1. paſſ. ἐπράϑην, ης, η. Th. περάω, vendo.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. perf. inf. act. πεπραχέναι. perf. paſſ. πέπραγμαι. a. 1. paſſ. ἐπράχϑην.

Πεπραχέναι, perf. inf. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. p. χα.

Πεπρῆσϑαι, Jonic. pro πεπρᾶσϑαι, præt. inf. paſſ. a πιπράσκω, vendo.

Πεπρησμένος, η, ὁ, incenſus, perf. part. paſſ. verbi πρήϑω, incendo. perf. paſſ. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, fato deſtinatus ſum, per ſyncopen pro πεπερωμένος, perf. ind. paſſ. hinc πεπρωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi περατόω, & per ſyncopen περόω, deſtino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πέπρωται, per ſyncopen pro πεπεράτωται, 3. ſingul. perf. paſſ. πέπρωτο, pro πεπεράτωτο, 3. ſingul. pluſq. perf. Jonic. verbi περατόω, determino. Thema πέρας, ατος, τὸ, finis.

Πέπταμαι, per ſyncopen pro πεπέτασμαι. ſic in 3. plur. πέπτανται, expanſa ſunt, pro πεπέτανται, perf. paſſ. verbi πετάζω, vel πετάννυμι, expando. Sunt qui πέπταμαι, exponant volavi, & pro ἔπταμαι, poni credant perf. paſſ. verbi πτάμαι, volo, volas.

Πεπτεῶτα, vel πεπτῶτα, lapſum, acc. ſingul. perf. part. act. a πεπτεὼς, per ſyncopen pro πεπτωκὼς, gen. ότος, vel ότος, perf. part. a πίπτω, cado. fut. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ὁ, terrefactus, perf. part. activ. verbi πτήσσω, metu contrahor. f. ξω. præt. πέπτηχα, & ſublato χ Jonice, πέπτηα. hinc part. πεπτηὼς, & in acc. πεπτηῶτα, quod tamen per Ectaſin dici pro πεπτῶτα quidam credunt. quod vide.

Πέπτω, coquo, maturo. f. ψω. p. πέπεφα. Et Æol. πέσσω, Attic. πέττω. q. πυρὶ ἕψω, igne coquo. Hinc πέψις, εως, ἡ, coctio. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, maturus: item mollis, mitis, de fructu dicitur.

Πέπτωκα, cecidi, perf. activ. πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πτώσω. aor. 2. ἔπεσον. fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per ſyncopen pro πεπτωκότα, accuſ. ſing. perf. part. activ. verbi ejuſdem.

Πεπύϑωνται, Jonic. anadiplaſiaſmo pro πύϑωνται, 3. plur. aor. 2. ſub. med. verbi πυνϑάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. 2. a. med. ἐπυϑόμην.

Πεπυκασμένοι, αι, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi πυκάζω, denſo. Thema πύκα, adv. denſe.

Πεπυρωμένοι, αι, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi πυρόω, inflammo. f. ώσω. p. πεπύρωκα. Them. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πεπύσϑην, Jonic. pro ἐπεπύσϑην, 3. dual. pluſq. perf. paſſiv. verbi πυνϑάνομαι, interrogo.

Πέπυσμαι, interrogavi, perf. paſſ. πέπυστο, Jon. pro ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Πέπωκα, bibi, perf. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, coctus a Sole, maturus: item mollis, ignavus. Interdum πέπων eſt blanda, & amica vox, ὦ πέπον, amiciſſime, jucundiſſime, cariſſime, Homerus in Odyſſ.

Πὲρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet; & plerunque ſignificat quanquam, tametſi. interdum reſpondet particulæ cunque. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ eſt περὶ.

Πέρα, ultra, ulterius, ſupra. πέρα τοῦ δέοντος, præter decorum, & fas, Ariſtot. πέραν, πέρας, idem. περαίτερος, & περαῖος, α, ὁ, ulterior.

Περάαν, penetrare, Jon. pro περᾶν, præſ. infin. verbi περάω, tranſeo. fut. ήσω, & άσω.

Περαίη, ης, ἡ, Jon. terra, quæ eſt ultra mare. Th. πέρα, ultra.

Περαιτέρω, ac περαίτερον, ulterius, longius,

Digitized by Google

gius, amplius, cum gen. περαιτέρω τ̃ προσήκοντος, ſupra juſtum, Eurip.

Πέραν, adv. trans, ultra, ſupra, cum gen. πέραν θαλάσσης, trans mare, Thucyd. item cis, ſecus. idem ac πέρα, ultra. Sed περῶ, præſ. inſ. a περάω, tranſeo.

Πέρας, ατ☉, τὸ, & πεῖραρ, τὸ, finis, extremitas, terminus, limes, meta, exitus: item adver. tandem, denique. πέρας δὲ ἐστὶ χώρα τις, denique regio eſt, Procl. hinc περατόω, finio, termino. ἄπειρ☉, ε, ὁ, ἡ, infinitus.

Περάσαις, Æolic. pro περάσας, aor. 1. part. act. verbi περάω, tranſeo.

Πέρατα, τὰ, fines, n. plural. a πέρας, finis. περάτη, ης, ἡ, pro πέρας, finis.

Περάω, tranſeo, ſupero, emetior, penetro, transfero, tranſporto: vendo. Item accedo, cum infin. f. άσω, & ήσω. πέρασεν ἔξω δόμων, prodi ex ædibus, Sophcl. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα, e tentorio profert pedes, Eurip. ἐπιπόνως διὰ γήρως περῶντες, per ſenectutem tranſeuntes, Xenoph.

Περγαμία, ας, ἡ, Poet. pro ἡ Πέργαμ☉, Pergamus, Troja.

Πέργαμος, ε, ἡ, urbs Aſiæ inſignis, Troja: ita dicta, quod edita in rupe ſit ſita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγασίδην, Pergaſidem, accuſ. ſing. nom. patronymici.

Πέργη, ης, ἡ, Perga, nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. velum.

Πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, aſtutus, libidinoſus. q. a περιδέω, circumedo. Perdix enim eſt avis obeſa, unde & eſa facit τὸ πέρδειν, pedere. Vel a πηδᾶν, quod ſaltet e loco in locum.

Πέρδω, pedo, crepitum ventris emitto. fut. σω. p. κα. aor. 2. ἔπαρδον.

Περέω, Jonic. pro πέραν, ultra, idem ac πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act.

Περήσεις, tranſibis, 2. ſing. fut. 1. activ. verbi περάω. f. ήσω, vel άσω.

Περητός, Jon. pro περατός, qui tranſiri poteſt, meabilis. περητὸς νηυσὶ ποταμός, fluvius, qui navibus poteſt trajici, Herodot.

Πέρθαι, Jonic. pro πεπέρθαι, perf. inf. paſſ. verbi πέρθω, vaſto.

Πέρθω, privo, vaſto, perimo, perdo, everto, diſſipo, f. σω. p. κα. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Περί, præpoſit. cum genit. de, pro, propter, contra. cum accuſ. circa, circiter, circum, erga, adverſus, per, ex, de, ut τὰ περὶ ἐμέ, res meæ, οἱ περὶ βασιλέα, regis miniſtri, cum dat. in, pro, circum. περί, præ, cum comparationem aliquam, & excellentiam ſignificamus. Eſt & loci, cauſæ, & temporis particula. περὶ τρίτην ὥραν, circiter horam tertiam. περὶ τριάκοντα, circiter triginta, Demoſth. Adhibetur etiam περὶ pro ἕνεκα, propter οὐδ' ἐκκεκρουμένος περὶ πραγμάτων, neque diſtractus propter negotium, Ariſtoph. in Nubibus. Dicitur etiam locutione Græca, οἱ περὶ Σωκράτην, pro Socrates, οἱ περὶ Ἀρίστιππον, pro Ariſtippus. In compoſitione ſæpe auget ſignificationem. ut περίφοβος, pertrepidus. περιάσχολος, nimis occupatus. περικαλλής, valde pulcher. Hinc περισσός, ε, ὁ, eximius, præſtans. περισσεύω, abundo. περισσεία, ας, ἡ, abundantia.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poetic. pro ὑπὸ φόβου φεύγειν, præ metu fugere.

Πέρι, pro περίεστι, ſuperior eſt, ſicut ἔνι, pro ἔνεστι. Th. εἰμί, ſum.

Περιάγω, circumeo, circumduco, luſtro, circumago, adduco tandem. εἰς ὁμόνοιαν, καὶ φιλίαν περιήγετο, adductus eſt tandem ad conditionem amicitiæ, & concordiæ, Herodian. redigo, Dioſcor. l. 5. Eſt etiam expando & explico apud Nazianz. Item contorqueo, contorquendo contringo. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον. Th. ἄγω, duco.

Περιαιρέω, ῶ, aufero, amputo, circumcido. f. ήσω. p. περιῄρηκα. a. 2. περιεῖλον, ες, ε. a. 2. inf. περιελεῖν. præſ. paſſ. περιαιρέομαι, ῦμαι, tollor. περιαιρέω τὸν θάλαμον τῶν κλάδων, thalam ramis abſcindo, Theopht.

Περιαιρῦσα, præſ. part. f. g. verbi περιαιρέω, aufero.

Περίαλλ☉, ε, ὁ, aliis præſtans, eximius. περίαλλα, vel περιάλλως, eximie, ſupra modum.

Περιαστράπτω, circumfulgeo, circum illumino, Actor. 9. fut. ψω. p. περιήστραφα. aor. 1. περιήστραψα. Ex περί, circum, & ἀστράπτω, fulguro.

Περιαύων, οντος, ὁ, dormiens, præſ. part. activ. a περιαύω, pernocto.

Περίαχε, inſonuit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Doric. περιαχέω, circumſono. fut. ήσω.

Περιβαίνω, defendo, protego, circumeo, fut. βήσομαι. a. 2. περιέβην. a. 2. inf. act. περιβῆναι.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. περιβάλλω, circumdo.

Περιβάλλω, circumdo, cingo, ambio, induo, amicio: amplector, Xenoph. de lepore. irretio, circumvenio, implico. κακοῖς περιβάλλειν, incommodis implicare, Xenoph. & Æſchines. Poetice vinco, ſupero, Odyſ. ό. f. περιβαλῶ. aor. 2. περιέβαλον, amicui. præt. περιβέβληκα. præſ. paſſ. περιβάλλομαι, veſtior. perf. paſſ. περιβέβλημαι.

Περίβαρις, genus calceamenti, Suid. περιβαρίδες. An a περιβάλλω, quod pedi circumjiciatur?

Περιβῆναι, protegere, a. 2 inf. act. verbi περιβαίνω, protego, defendo.

Περίβλεπτος, ε, ὁ, ſpectabilis, luſtrabilis, conſpicuus, illuſtris, inſignis, celebris. hinc περιβλεπτότης, ſpectabilitas. a περιβλέπω, circumſpicio.

Περιβλέπω, circumſpicio: item admiror, ſuſpicio. f. ψω. p. περιβέβλεφα. uſitatius vero eſt περιβλέπομαι, idem. imperf. med. περιεβλεπόμην, ε, ετο.

Περιβόητος, ε, ὁ, clarus. a βοάω, clamo.

Περιβόλαιον, ε, τὸ, veſtis, ſtragulum, pallium, operimentum, amictus, velamen. περιβολή, ῆς, ἡ, veſtitus. a p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, circumdo.

Περίβωτος, ε, ὁ, celebris, clarus, famoſus, pro περιβόητος. Th. βοάω, clamo.

Περιγίγνομαι, ſuperſum, ſupero, ſuperſtes ſum, ſervor, Demoſth. invado, inceſſo. φόβος τοῖς παισὶ περιεγίγνετο, metus pueros inceſſit, Aphthon. potior ſum, ſum victor, Plutarch.

Περιγίνομαι, ῦ, εται, conſequor. aor. 2. med. περιεγενόμην. a. 2. part. med. περιγενόμενος. a. 2. inf. m. περιγενέσθαι. Th. γίνομαι, ſum, fio.

Περιγλαγής, lacte plenus, abundans, ſucculentus, lacteus. Ex περί, & γλάγος, Poetic. pro γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Περίγλωσσος, ε, ὁ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, qui lingua eſt eximius, diſertus, eloquens, & dicendi facultate præditus.

Περιγογγύζωσι, murmurent, 3. plur. præſ. ſub. Ex περί, & γογγύζω, murmuro.

Περιγυία, ας, ἡ, circinus, quo rotarum περιγραφή, id eſt, circumferentia perficitur. q. a περιάγω, circumago.

Περιδδείσαντα, verita, ectaſi Poet. pro περιδείσαντα, aor. 1. part. f. g. verbi περιδείδω. fut. είσω. a. 1. ἔδεισα. aor. 1. part. δείσας, δείσαντα. præt. med. περιδέδια. Th. δείδω, timeo.

Περιδεής, έος, ὁ, ἡ, meticuloſus, trepidus, metuens. Ex περί, & δέος, ους, τὸ, metus.

Περιδέδια, timui, p. m. verbi περιδείδω. Th. δείδω, idem. f. σω.

Περιδέξιος, ε, ὁ, ambidexter: aptus, ſapiens. ex περί, & δεξιά, ας, ἡ, dextera.

Περιδέω, circumligo, alligo, involvo, objicio, cum accuſ. f. ήσω. p. περιδέδεκα. præſ. paſſ. περιδέομαι, obvincior. perf. paſſ. περιδέδεμαι. pluſq. perf. paſſiv. περιεδεδέμην, σο, το.

Περιδραμόντες, nom. plur. a. 2. part. act. a περιτρέχω, percurro. fut. περιθρέξω, a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμών, όντος, ὁ. perf. ind. act. περιδεδράμηκα.

Περίδρομ☉, ε, ὁ, circumdatus, rotundus, velox. Th. τρέχω, curro.

Περιδύω, circumveſtio. Ab Hom. περίδυσε exponitur ſpoliavit, pro ἀπέδυσε.

Περιεβάλετε, 2. plur. a. 2. ind. act. περιεβάλετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi περιβάλλω, amicio.

Περιεγένετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi περιγίνομαι, conſequor.

Περιέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιτρέχω, percurro.

Περιεζωσμένος, ε, præcinctus, perf. part. paſſ. verbi περιζώννυμαι, præcingo.

Περιέθηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono. f. θήσω. a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, pono.

Περιειληθείς, έντος, ὁ, involutus, indutus, a 1. part. paſſ. a περιειλέομαι.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλήφασι, 3. plur. perſ. act. Att. verbi περιλαμβάνω, complector.

Περιελίξαντες, οἱ, circumvolventes, nom. pl. a. 1. part. act. ex περί, & ἑλίσσω, vel ίττω. Th. ἑλίσσω, verſo.

Περίειμι, ſuperior ſum, abundo, ſuperſum, ſuperſtes ſum. περιεῖναι ταῖς ναυσί, abundare navibus, Thucyd. ὁ περίεστι τὰ χρήματα, non ſupererunt pecuniæ, Demoſth.

Περιεῖναι, ſupereſſe. a περίειμι. Thema εἰμί, ſeu ἔω, ſum.

Περιείχετο, circuibat, 3. ſingul. imperſ. paſſ. a περιέχω, circumeo.

Περιέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p. περικέκρυφα. The. κρύπτω, abſcondo.

Περίελαι, apud Heſych. pro ἀφελοῦ, quaſi eſſet aor. 1. imperat. med. verbi περιαιρέω, aufero. fut. 1. περιελῶ. ex inuſitat. Themate περιέλω, unde a. 1. περίειλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio. ex περί, & ἐλαύνω, agito.

Περιέλειχε, 3. ſingul. imperſ. act. verbi περιλείχω, circumlingo. Them. λείχω, lambo.

Περιελθών, όντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Thema ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. ſing. aor. 2. opt. act. περιελεῖν, aor. 2. inf. act. verbi περιαιρέω.

Περιελόντες, οἱ, nom. plur. aor. 2. part. act. περιελών, όντος, ὁ, & in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέπω, curare, officioſe tractare. ab ἕπω, tracto, ſequor.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιπίπτω, incido, cum dat. fut. περιπεσοῦμαι, præt. περιπέπτωκα· ex περί, & πίπτω, cado.

Περιεργάζομαι, inaniter ſatago, & laboro. curioſe agito, anxie, & accurate conficio, Plato in Apoll. fut. άσομαι. aor. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περί, & ἔργον, opus.

Περιέρχομαι, circumeo, luſtro, oberro. irrumpo: circumſido, circumdo, Plutarch. in Public. decipio, circumſcribo, Ariſtoph. evenio, contingo, Buil. in Epiſt. poſt. cum acc. f. περιελεύσομαι, a. 2. περιῆλθον, oberravi.

Περιεσπᾶτο, 3. ſingular. imperſ. paſſiv verbi περισπάω, ῶ, diſtraho.

Περιέσπασε, 3. ſing. a. 1. Jonic. verbi περισπάω, avello, diſtraho. a. 2. περιέσπων. Th. σπάω, traho. Alii a περισπέω deductum volunt.

Περιέσσασθαι, a. 1. inf. med. gem. σ, verbi περιέννυμαι, circuminduo. Them. ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 1. med. ἑσσάμην, Jon. & Poet.

Περιεσταλμένος, ε, ὁ, circumcirca indutus, verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, orno, f. λῶ. p. ἔσταλκα. perſ. paſſ. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιίσταμαι, circumſto. Th. ἵσταμαι, ſto. f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιίστημι, circumdo, obſideo.

Περίεστιν, 3. ſingul. præſ. ind. verbi περίειμι, ſuperior ſum, abundo.

Περιέστραψεν, circumfulſit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Thema ἀστράπτω, fulguro.

Περιεστῶτα, accuſ. ſing. perf. part. activ. περιεστὼς, ῶτος, ὁ, contracte pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, proprie circumſto.

Περιέσχατος, ου, ὁ, extremus. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιέχω, occupo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, aor. 2. ind. activ. verbi περιτέμνω, circumcido. fut. περιτεμῶ. præt. περιτέτμηκα. perf. med. περιτέτομα. Thema τέμνω, ſeco.

Περιετέτμητο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, adipiſcor. The. τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, circumventi ſunt, Jonic. pro περιείφθησαν, 3. plural. a. 1. ind. paſſiv. verbi περιέπω, proſequor.

Περιέχω, occupo. ſic περιέχει, pro περιέχεται, continetur. 1. Petr. 2. 6. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Item contineo, concludo, ambio, undique amplector, & teneo, circumdo, cingo, Plutarch. in Publ. Demoſth. contra Calli. excello, Thucyd.

Περιεώρα, 3. ſingul. imperf. activ. verbi περιοράω, circumſpicio.

Περιζώννυμι, præcingo, circumcingo, ambio. fut. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. paſſ. περιέζωσμαι. perf. part. paſſ. περιεζωσμένος, præcinctus. a. 1. med. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. περίζωσαι, άσθω. a. 1. part. med. περιζωσάμενος. Ex περί, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo. f. ζώσω.

Περίζωσαι, præcingere. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι, præcingo.

Περιζώστρα, ας, ἡ, faſcia, cingulum. Th. ζώννυμι, cingo.

Περιηγηματικὸς, ῦ, ὁ, circumductus, adjectiv. verbale a περιηγέομαι, circumducor. ex περί, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel aor. 2. verbi περιάγω, circumduco. Thema ἄγω, duco. fut. ἄξω. præt. ἦχα. a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, εις, ει, pluſq. perf. med. verbi.

Περίειμι, eo, accedo. Th. εἶμι, eo, p. m. εἶα, pluſq. perf. ᾔειν, & in plur. ᾔεισαν, & Att. ᾖσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes ſuas ad ſummum laudis gradum perveniunt: mutatis in orbem vicibus pervenio, & redeo, recido. Th. ἥκω, venio.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιέρχομαι, circumeo.

Περιηλυτέω, circumeo. hinc. 2. plur. præſ. med. περιηλυτέεσθε, circuitis. Hinc περιήλυσις, circuitus. Ex περί & ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, venio.

Περιημεκτέω, iniquo animo fero, lamentor. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. ſing. imperf. verbi περίειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Περιήνεικα, circumtuli, Jonic. pro περιήνεγκα, a. 1. vel perf. ind. act. verbi περιφέρω, circumago.

Περιηργυρωμένος, ου, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi περιαργυρόω, argento tingo. Ex περὶ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Περιῃρεῖτο, ablata erat, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περιαιρέομαι, aufero. The. αἱρέω, capio, fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστραψε, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιαστράπτω, circumfulgeo.

Περιθεὶς, έντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpoſitio, a περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono.

Περιιδέμεναι, & per ſyncop. περιίδμεναι, Dor. & Att. pro περιιδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, ſcite ſupra, excellere, circumſpicere. quod ex περί, & εἴδω, ſcio. Them. εἴδω, video, a. 2. εἶδον, ἴδον.

Περιίδῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi περιείδω, contemno, negligo, circumſpicio. ex περὶ, & εἴδω, ſcio, video, a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιιοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιιστάμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. verbi περιΐσταμαι, circumſto.

Περιΐστημι, proprie circumſto; obſideo, circumdo, Thucyd. degenero, Syneſ. incommode affligo, Plutarch. in Lycurg. converto, immuto, Athen. l. 12. circumfundor, Lucian. f. στήσω. perf. περιέστηκα. a. 2. περιέστην. perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, ὁ, & contracte περιεστὼς, ῶτος, ὁ, circumſtans. Hinc περιΐσταμαι, cohibeo. περιΐστασο, obſiſte, cohibe, præſ. imperat. paſſ. cum acc. quod ex περί, & ἵσταμαι, ſto.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, retrimentum, ſordes undique collectæ, a περικαθαίρω, circumquaque purgo, Ex περὶ, circum, & καθαίρω, purgo, ſut. αρῶ. præt. κεκάθαρκα.

Περικαλλέα, accuſ. ſing. f. g. a περικαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpulcher, in nom. pl. περικαλλέες. Ex περί, & καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, re, rum.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego, contego, obtego. ſut. ψω. p. περικεκάλυφα. aor. 1. περιεκάλυψα. perf. paſſ. περικεκάλυμμαι, perf. part. paſſ. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um. Ex περὶ, & καλύπτω, abſcondo.

Περικαρφίζω, feſtucam circumpono, hinc περικαρφισμὸς, ῦ, ὁ, quum gallina, ovo edito, ſe feſtuca aliqua purificat. Ex περί, & κάρφος, εος, τὸ, feſtuca, palea. Th. κάρφω, ſicco.

Περικατῆσθαι, Jonic. pro περικαθῆσθαι, obſidere, præſ. inf. Sic περικατημένῳ, Jonic. pro περικαθημένῳ, dat. ſingul. part. præſ. a κάθημαι, ſedeo.

Περίκειμαι, circumponor, circumdor, veſtior, undique cingor, cum acc. Hinc περίκειται, 3. ſing. ſupereſt, reſtat: περίκειται ἀσθένειαν, circumdatus eſt infirmitate, ad Hebr. 5. Th. κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis, quaſi περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Item capitis dolor, Theophr. l. 3. c. 10. Item comæ ſuggeſtus, ſpiræ capilli muliebris.

Περικήδεο, Jon. pro περικήδου, præſ. imperf. paſſ. verbi περικήδομαι, idem ac κήδομαι, curam gero. The. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, ου, ὁ, valde aridus, ſiccus, ambuſtus, præduruſ. Ex περί, & καίω, uro. unde κηλὸς, calidus.

Περικλασθέντων, genit. plur. aor. 1. part. paſſ. περικλασθεὶς, verbi περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, ου, ὁ, circumcluſus, præſ. part. paſſ. a περικλείω, circumcludo.

Περικληΐω, Jonic. pro περικλείω. Them. κλείω, claudo.

Περικλῆς, έος, ὁ, Pericles, nomen proprium.

Περικλυτὸς, ῦ, ὁ, celebris. Ex περί, & κλύω, audio.

Περικνίδιον, particula, quæ libando ambedi poteſt. a περικνίζω, circumcarpere. Th. κνίζω, ſeu κνάω, rado.

Περικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, cum genit. Ex περὶ, & κρατέω, teneo.

Περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυβον, ες, ε.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, circumvicinus, accola, in plur. περικτῖται. ſic περικτίων, finitimus. Ex περὶ, & κτίζω, ædifico, ſtruo. itaque περικτίονες, ſunt, qui vel ædificia circa nos habent, vel poſſeſſiones, ſi velis, a κτέομαι, poſſideo.

Περικτίων, ονος, ὁ, finitimus habitator, vide in περικτίτης, ου, ὁ.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro eodem ſcribitur & περικτίονες, a περικτίων, ονος, ὁ, qui circum aliquem locum ædificia extruit. Ex περί, circum, & κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, ῶ, circumcingo, circumdo. fut. ώσω. perf. περικεκύκλωκα, aor. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.

Περικωνέω, circumcirca illino, oblino, obduco. Ex περί, & κῶνος, ου, ὁ, conus, picea, turbo.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo. τῇ ψυχῇ περιλαμβάνω, memoriæ mando. Plato in Epiſt.

Περιλάμπω, circumfulgeo, colluſtro. fut. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος, ὁ. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, reliquum facio, relinquo. fut. ψω. præt. περιλέλοιπα. præſ. paſſ. περιλείπομαι, reliquus ſum. perf. part. paſſ. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, reſiduus, a, um. Ex περί, & λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Περιλέπω, deglubo, decortico, deſquamo. The. λέπω, decortico.

Περιλεσχήνευτος, ῦ, ὁ, celebris. ex περί, & λεσχηνεύω, ſermocinor.

Περίλυπος, ὁ, ἡ, valde triſtis, dolore confectus, ſolicitus, anxius, Iſocr. περὶ in compoſitione intendit. & λύπη, ης, ἡ, dolor.

Περιμαίνεται, valde furit, circumquaque furit, 3. præſ. ind. Ex περί, & μαίνομαι, furo, inſanio. f. μανοῦμαι.

Περιμαρνάμεθ', pro περιμαρνάμεθα, propugnamus, 1. pl. præſ. ind. verbi μάρναμαι, pugno.

Περίμετρον, ου, τὸ, circuitus, ambitus.

Περιμήδεα, acc. ſing. a Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri, Perimedes.

Περιμήκεες, prælonga, nom. plural. a περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, prælongus.

Περιμένῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi περιμένω, expecto.

Περιμένω, expecto, opperior, præſtolor, cum acc. fut. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα.

Περιναιετάωσι, circumhabitant, 3. plur. præſ. ſub. verbi περιναιετάω, circumhabito.

Περίνεον, vel περίναιον, ου, τὸ, perinæum, pars inter πρωκτὸν καὶ αἰδοῖον, ſcrotum, & anum, ubi veſicæ colum eſt, id eſt pars interior femoris, & natis communis. puto, quod humore ſoleat quaſi περινεῖν, id eſt, circumnatare.

Περίνεως, ω, ὁ, ſuperfluus in navi vector. a περὶ, ſupra, & ναῦς, navis.

Περινισσομενάων, circumeuntibus, gen. plur. Æol. part. præſ. a περινίσσομαι, circumeo.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. & f. g. a περινοστέω, redeo. Th. νοστέω, redeo.

Πέριξ, circumcirca, undique. πέριξ αὐτῆ, in ejus circuitu. Th. περὶ, circum.

Περίοδος, ου, ἡ, circuitus, ambitus. continuatio, circumſcriptio. Medicis eſt tempus in morbis ex intenſione, & remiſſione conſiſtens, Galen. περὶ τύπων. Eſt etiam vas, quo metallici utuntur, Poll. Item acceſſio. περίοδος πυρετῦ, acceſſio febris, Demoſth. Ex περὶ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Περιοικέω, ῶ, accola ſum, circumcolo. f. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ, & οἰκέω, habito.

Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, locus juxta domum. Item accola, qui circa nos habitat, qui nobis eſt vicinus. περιοικὶς, ίδος, ἡ, circa urbem ſita, vicina.

Περιοπτέος, ου, ὁ, negligendus, adject. verbale a περιόπτομαι, contemno.

Περιορᾷν, præſ. inf. activ. a περιοράω, circumſpicio. negligo.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præſtantia, opum copia. Item luxus, laſcivia, Polyb. ſalus, incolumitas, Demoſth. a περίειμι, abundo.

Περιουσιασμὸς, ῦ, ὁ, ſingularis poſſeſſio, & quaſi actus τῦ περιουσιάζοντος, peculium, copia, ſubſtantia.

Περιούσιος, ου, ὁ, ἡ, acceptus, peculiaris, abundans, eximius, a περιὼν, verbi περίειμι, excello: item ſubſtantivus. Th. εἰμί, ſum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, ſumma, complexio, ambitus, ſeptum. πόλις ἦν ἐν περιοχῇ, civitas obſidebatur. l. 4. Reg. c. 25. Apud Theophraſtum l. 1. c. 21. eſt involucrum, & integumentum. a περιέχω, contineo.

Περιπαρῆναι, aor. 2. inf. paſſ. a περιπείρω, trajectus, aor. 2. part. paſſ. verbi περιπείρω, circumcirca transfigo.

Περιπατέω, ῶ, obambulo, circumambulo, ſpatior, circumcalco. fut. ήσω. p. περιπεπάτηκα. Hinc περιπατητικὸς, ὸ, ὁ, Peripateticus.

Περιπατητικὸς, vide in περιπατέω. περιπατητικῶς, deambulendo, Bud. in Epiſt.

Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præſ. opt. act. verbi ejuſdem.

Περιπείρω, transfigo, perforo. f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in paſſ. περιπείρομαι, η, εται, transfigor.

Περιπέπταμαι, circumcirca expanſus ſum.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. activ. verbi περιπίπτω, incido, cado ſuper. ex περὶ, & πίπτω, cado.

Περιπεσὼν, όντ☉, ὁ, aor. 2. part. activ. περιπεσεῖν, a. 2. inf.

Περιπετὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, qui incidit, incurrit: temerarius. Res vero περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium ſtatum ſunt lapſæ. περιπετεῖς τύχαι, fortunæ effrenatæ, & diverſæ, Eurip. Apud Sophoclem in Ajace, ἔγχ☉, ᾧ περιπετὴς κατηγορεῖ, id eſt, ᾧ περιέπεσε, telum, in quod incidit.

Περιπεφλεγμένων, ambuſtis, gen. plur. perf. part. paſſ. a περιφλέγω, pro περιφλύω, amburo. quod a φλύω, ferveo.

Περιπίπτω, incido, decido, illidor, impingo. oſtendo, obviam fio. cum dat. fut. περιπτώσω. p. περιπέπτωκα. a. 1. περιέπεσον. aor. 2. inf. περιπεσεῖν. περιπίπτειν ἑαυτῷ, ſibi ipſi contradicere, ſecum pugnantia dicere, vel agere, Alexander de fato.

Περίπλεκτ☉, ε, ὁ, ἡ, implicitus, connexus. verbale a περιπλέκω, circumplico.

Περιπλόμεν☉, ε, ὁ, per ſyncopen pro περιπελόμεν☉, circumvolutus. in genit. pl. περιπλομένων. Hinc περιπλόμεν☉ ἐνιαυτὸς, vertens annus, a περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, ſum, & verto.

Περίπλο☉, ε, ὁ, circumvectio. Itam circum navigabilis. περίπλους ἐςὶ γῆ, ora navigando ambiri poteſt, Thucyd. ex περὶ, circum, & πλέω, navigo.

Περιποιέω, ῶ, comparo, foveo. juvo. tueor, ſervo, aſſequor, curo, proſum, conlero, tribuo. περιποίησε τὰς Ῥωμαίους, Romanos tutatus eſt, Plut. in Publ. περιποιοῦσι τὰ πράγματα εἰς αὐτοὺς, ad ſe res transferunt. εὔχροιαν περιποιεῖ, bonum colorem reddit, Dioſc. lib. 3. cap. 30. fut. ήσω. p. περιπεποίηκα. præſ. med. περιποιοῦμαι, ῦμαι, acquiro, vendico, uſurpo, mihi aſſero. τὸ μὴ προσῆκον περιποιήσασθαι, elienam rem ſibi aſſerere, Syneſ. præpoſtere facio. περιποιεῖσθαι, arte ſingulari, atque induſtria fieri.

Περιποίησις, εως, ἡ, acquiſitio, vendicatio, aſſertio in libertatem.

Περιπρὸ, ultra: permultum, Dionyſ. de Sit. orbis.

Περιπτύξασα, complexa, aor. 1. part. fœm. gen. a περιπτύσσω, complector.

Περίπυστ☉, ε, ὁ, ἡ, celebris, illuſtris, fama notus. Ex περὶ, & πυνθάνομαι, audio, cognoſco. fut. πεύσομαι. perf. paſſiv. πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, idem ac ῥαίνω, ſuo. fut. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥαντήριον, ε, τὸ, aſpergillum aquiminale. Ex περιῤῥαίνω, circumaſpergo.

Περιῤῥέω, circumfluo, alluo, circumluo, redundo. περιῤῥέων ἐν ἀμφότερα, utrinque circumfluens. Thucyd. hinc περίῤῥυτ☉, alluens.

Περιῤῥήγνυμι, dirumpo, circumfringo, circumſcindo. fut. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηχα. aor. 1. περιέῤῥηξα.

Περίῤῥο☉, ε, ὁ, ἡ, circumfluus. a περιῤῥέω, circumfluo.

Περίῤῥυτ☉, ε, ὁ, circumfluus. mari clauſus. Ex περὶ, & ῥέω, fluo.

Περισκεπτ☉, ε, ὁ, excelſus, altus, editus. a περισκέπτομαι, circumſpicio.

Περισκυλακίζω, luſtro per σκύλακα, canem. Veteres enim ſe luſtrare, & expiare ſolebant, catulo circa corpus ducto: quam luſtrationem vocabant περισκυλακισμόν. a σκύλαξ, ακ☉, ὁ, ἡ, canis, catulus. Th. ὑλάω, latro.

Περισπάω, ῶ, diſtraho, flecto, contraho, circumflecto. περισπᾶν ξίφ☉, ſtringo enſem, Eurip. vi auſero, Philoſt. in Heroic. conſcindo, diſcerpo. περιεσπάσατο τὴν τιάραν, diſcerpſit tiaram, Xenophon. fut. άσω. p. περιέσπακα.

Περισπέρχω, & Attic. vel Jonic. περισπερχέω, ſtudioſe propero, graviter fero, vel infenſus ſum.

Περισπούδαστ☉, ε, ὁ, ſtudioſe expetitus, expetendus. Ex περὶ, & σπουδάζω, ſedulo ago, enitor. Th. σπεύδω, feſtino.

Περισσὰ, eximia, nom. plur. n. g. vel pro περισσῶς. a περισσὸς, excelſus.

Περισσεία, ας, ἡ, redundantia, ſuperfluitas: abundantia, copia. 2. ad Corinth. 8. quod a περισσὸς, excellens.

Περίσσευμα, ατ☉, τὸ, abundantia. ab eodem them.

Περισσεύω, vel περιττεύω, abundo, exubero, redundo, excedo, ſuperſum, excello. fut. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, fecit exuberare. περισσεύσαιμι, aor. 1. opt. act. περισσεῦον, οντ☉, τὸ, quod ſupereſt, reliquum, præſ. particip.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, excellens; item redundans. ἐκ περισσοῦ, multo magis.

Περισσῶς, adverb. amplius, ſupra modum, præterea. a περισσὸς, excellens.

Περισταδὸν, adv. circumſtando, circum, circumcirca. Ex περὶ, & ἵστημι, ſto.

Περιστὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. partic. activ. verbi περιΐστημι, circumſto. περιστάντας, accuſ. pl. a. 2. part. quod ex περὶ, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, ſtatio: circumſtantia: turba circumfuſa, Polyb. ſeditio, Phalar. in Epiſt. ad Epiſtrat. rerum eventus, viciſſitudo, Laert. occaſio, opportunitas, Polyb. clades, afflictio, Polyb.

Περιστείωσι, circumſtent, Poetic. pro περιστέωσι. & hoc Jonic. pro περιστῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi περιΐστημι, circumſto.

Περιστέλλειν, protegere, diligenter obſervare: ornare. περιστέλλειν ἀοιδὴν, carmen concinnare, & componere.

Περιστερὰ, ᾶς, ἡ, columba. Hinc περιστερεὼν, ῶν☉, ὁ, columbarium.

Περιστερεὼν, ῶν☉, ὁ, columbarium. Item criſta gallinacea, trixalis, verbena, herba ita dicta, quod columbæ libenter circa hanc verſari ſoleant, Dioſc. l. 4. c. 60.

Περιστεφανόω, ῶ, corona cingo, undique redimio, corono.

Περιστέφεται, coronatur, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi περιστέφω, corona cingo.

Περιστοναχίζε, circumquaque ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. activ. Jonic. verbi περιστοναχίζω, idem ac περιστένω, circumcirca gemo.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, circumfulgeo. a. 1. περιέστραψε, ας, ε, Act. 9. 13. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιστρέφομαι, η, εται, circumvertor. Item ambio, complector. περιστρέφεται κύκλον, peragit ſuum circulum, Procl. de Sphæra. περιστρέφεσθαι, converti, Arat. a περιστρέφω, converto.

Περιστρωφᾶσθαι, Jonic. pro περιστρέφεσθαι.

Περισφύριον, ε, τὸ, fimbria, talaria, faſcia circa talos. ex περὶ, & σφῦρα, ἡ, malleus.

Περίσχεο, auxiliare, Jon. pro περίσχου, a. 2. imperat. med. verbi περιέχω, quod a περὶ, & ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Περισχίζω, circumcido, dirimo, abſcindo. Ex περὶ, & σχίζω, findo.

Περιταμνέμεν, incidere, Jonic. pro περιτάμνειν, præſ. inf. activ. a περιτάμνω, Jon. pro περιτέμνω, circumcido. Thema τέμνω, ſeco. fut. τεμῶ. p. τέτμηκα.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιτίθημι, attribuo.

Περιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, circumvallatio murorum, Thucyd. Ex περὶ, circum, & τειχίζω, murum ſtruo.

Περιτέλλομαι, Poet. pro ἀνατέλλω, orior, exorior.

Περιτέλλω, circumvolvo, perficio: morior. Ex περὶ, & τέλλω, Poet. ſum, impero.

Περιτεμεῖν, f. 2. inf. act. a περιτέμνω, circumcido.

Περιτέμνω, circumcido, circumſeco, amputo. fut. εμῶ. p. περιτέτμηκα. a. 2. περιέτεμον, & ἔταμον. a. 2. inf. activ. περιτεμεῖν. perf. paſſ. περιτέτμημαι. perf. part. paſſiv. περιτετμημέν☉. præt. med. περιτέτομα.

Περιτέτμηνται, 3. plural. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτίθημι, circumpono. 3. plural. περιτιθεῖσι, Jonic. pro περιτιθέασι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθεικα. aor. 1. περιέθηκα. aor. 2. περιέθην, ης, η. a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος, ὁ. Them. τίθημι, pono.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτραπείσης, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi περιτρέπω, converto, circumago.

Περιτρέπω, circumago, converto, inverto, ſubverto, redigo, impello. f. ψω. p. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. aor. 2. περιέτραπον.

Περιτρέχω, percurro, in orbem curro, Ariſtoph. fut. περιθρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμὼν, όντος, ὁ. perf. περιδεδράμηκα, quaſi a δραμέω. Th. τρέχω curro, f. ξω. p. m. δέδρομα.

Περιτροπέων, revertens, Jonic. pro περιτροπῶν. a περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, viciſſitudo, qua aliquid per vices fit, & in orbem, circuitio, orbis. vertigo, Nazianz. a περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιττὸς, ῦ, ὁ, impar, modum excedens. περιττοὶ λόγοι, grandia, & mirifica verba, eximiæ rationes, Æſchines. περιττά ἐστι, ſunt impari numero, Gaza. περιττῶς πρὸς τοὺς ἄλλους πολλὰ ἔχει, multa habet præter alios, Ariſt. lib. 2. Polit. cap. 9.

Περιτυχὼν, όντος, ὁ, & in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi περιτυγχάνω, incido, forte reperio.

Περιφάνεια, ας, ἡ, proſpectus, ſplendor. quoquoverſus proſpectus.

Περιφανῇ, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſiv. verbi περιφαίνομαι, circumquaque conſpicior.

Περίφαντα, acc. ſing. a Περίφας, αντος, ὁ, Periphas, propr. nomen.

Περιφανῶς, adverb. ſplendide, plane, palam, perſpicue, Sophocl.

Περιφέρω, circumfero, circumago, traduco, Syneſius. in errorem induco, perturbo: transfero, Plutarch. mecum ſemper fero, Syneſius. περιφέρει, pertinet, Herodot. in Erat. f. περιοίσω. aor. 2. περιήνεγκον. præſ. paſſ. περιφέρομαι, circumferor. præſ. part. paſſ. περιφερόμεν☉, η, ον, circumactus.

Περιφθὰς, aor. 2. part. activ. a περίφθημι, pro quo uſurpatur περιφθάνω. Them. φθάνω, prævenio, anteverto. f. φθάσω. aor. 2. ἔφθην. tanquam a φθῆμι.

Περιφοραί☉, ε, ὁ, regula. An quia περιφέρεται, circumfertur? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφοραῖ☉, circumforaneus.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, quoquoverſus verſatilis. a περιφέρω, circumago.

Περιφραδέως, adv. accurate, perite, ſcite, ſcienter, Odyſſ. ξ. περιφραδὴς, έ☉, ὁ, ἡ, ſciens, peritus, quod a περιφράζω, circumloquor. conſidero.

Περιφρονέω, deſpicio, contemno. fut. ήσω. p. πεπεριπεφρόνηκα. Item contemplor, conſidero, ſcrutor, perpendo. περιφρόνει τὰ πράγματα, perpende, & obſerva, Ariſtoph. in Neb.

Περίφρον☉, genit. ſing. a περίφρων, vide περιφρονέω.

Περιχαρὴς, έ☉, ὁ, ἡ, ſupra modum lætus. a περιχαίρω, ſummopere lætor. Th. χαίρω, lætor. f. αρῶ, & χαιρήσω, a. 2.

Digitized by Google

α. 2. ἔχαρον. perf. paſſ. κέχαρμαι.

Περίχωρος, ο, ὁ, ἡ, circumjacens regio, vicina. Ex περὶ, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, ο, ὁ, locus.

Περίψημα, ατος, τὸ, ſordes, ſcobs, ramentum. a περιψάω, circumquaque abſtergo, defrico. quod a περὶ, & ψάω, tergo. fut. ψήσω. p. ἔψηκα.

Περιψιλοῦν, circumcirca nudare, ſpoliare. Ex περὶ, & ψιλόω, nudo.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula: item attenta conſideratio, ipſa circumſpiciendi actio. Ex περὶ, circum, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Περιώσιος, admodum ſanctus, eximius, nimius. Hinc περιώσιον, adv. magnopere, ſupra modum, ſupra cætera. ex περὶ, & ὅσιος, ου, ὁ, ſanctus. Vel quaſi περιαύσιος, qui facile exaudiri poteſt. a περιαύω, admodum clamo.

Περκνὸς, ου, ſeu περκνός, ῦ, ὁ, niger, nigris maculis variegatus: q. παρὰ τὸ περικαίειν, emburere.

Περμησσὸς, ῦ, & Jonic. οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo, & Muſis ſacer.

Πέρνα, ης, ὁ, perna, petaſo. πτέρνα, ης, ἡ, cala, pes ſuis ſale maceratus, & infumatus.

Περνὰς, ὁ, præſ. part. act. a πέρνημι, vendo, πέρνασθαι, vendi. Thema περάω, idem.

Περνίσκω, περνάω, πέρνημι, vendo. a περάω, idem.

Περόνημα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, opus: ſed proprie opus acu factum. Th. περόνη, ἡ, fibula.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονῷν, fibula nectere. ab eodem them.

Περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, veſtis, quæ fibula ſuccingebatur. Th. περόνη, fibula.

Περονάω, ῶ, fibula necto.

Περόνη, ης, ἡ, fibula, acus, ſura: item monile. a πείρω, transfigo, figo. Hinc περονάω, f. ήσω, fibula ſubnecto, fibulo.

Περπερεύομαι, perperam ago: extollor, oſtento me, 1. ad Cor. 13. aliis garrio; aliis præceps ſum, & temerarius. Th. πέρπερος, ο, ὁ, vanus.

Πέρπερος, ο, ὁ, levis, vanus, præceps, procax, temerarius. Hinc περπερεύομαι, temerarius ſum. περπερεία, ας, ἡ, temeritas.

Περρίθηκαντο, metri gratia, pro περιέθηκαντο, 2. ſing. a. 1. med. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono.

Πέῤῥοχος, ο, ὁ, excellens, eminens. a πεῤῥέχω, pro περιέχω, ὑπερέχω. hinc verbale περίοχος, & per ſyncop. Poet. πέῤῥοχος.

Πέρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, vaſto. f. σω. Eſt & Πέρσαι, nom. plur. e Πέρσης, ο, ὁ, Perſa.

Περσεὺς, έος, vel ῆος, ὁ, Perſeus, nomen viri.

Περσεφόνεια, ſeu Περσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina, filia Jovis, & Cereris. quaſi a πέρθω, vaſto, & φόνω, occido, vel quaſi φέρουσα φόνον.

Περσήϊος, ο, ὁ, Poetic. pro Περσεῖος, Perſejus, ex Perſeo natus, quod e Περσεὺς, έος, ὁ, Perſeus.

Περσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

Πέρσης, ο, ὁ, Perſa, nom. plur. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Heſiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, vocat. caſus. Eſt & πέρσης, jactus quidam teſſerarum. Perſia dicta a Perſe quodam.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Perſis, nomen fœminæ. H. q. d. ungula.

Πέρυσι, anno præterito: item nuper. Hinc περυσινὸς, qui eſt anni ſuperioris.

Περῶ, fut. verbi πείρω, transfigo. p. πέπαρκα. a. 1. ἔπειρα. aor. 2. ἔπαρον. p. m. πέπορα. hinc πόρος, meatus.

Περῶν, ὁ, tranſiens, præſ. part. act. a περάω, tranſeo. f. άσω, & ήσω.

Πέσε, ſeu πέσεν, cecidit, Jon. pro ἔπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi πίπτω, cado, fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεσέεσθαι, caſurum, Jonic. diphthongi diſſolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi πίπτω, cado.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. πεσεῖται, 3. ſingul. fut. 2. med. πεσεῖσθαι, fut. a. inf. med. ejuſdem verbi.

Πεσέειν, Jon. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſdem.

Πεσέτωσαν, decidant, 3. plur. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, ἔτω.

Πεσέομαι, cadam, Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. med. verbi ejuſdem.

Πέσῃσι, Jonica paragoge pro πέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Πέσκος, idem ac πέκος, pellis tondenda, vellus. a πέκω, tondeo.

Πέσον, Jonice pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. ſing. πεσόντες, nom. plur. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Πέσος, εος, τὸ, cadaver. Th. πίπτω, cado.

Πεσοῦμαι, f. 2. med. in 3. plur. πεσοῦνται, verbi πίπτω, cado.

Πεσσέμεν, Jonice pro πέσσειν, præſ. inf. act. e πέσσω, Æol. pro πέπτω, concoquo, digero.

Πεσσὸς, ſeu πεττὸς, ῦ, ὁ, calculus, vel ſcrupulus luſorius, ipſe ludus. q. a πεσεῖν, cadere. Eſt & πεσσός, medicamentum molli lana compoſitum, quod fœminis ſubjicitur inter naturalia. Vide Celſ. l. 5. c. 20. & Æginet. l. 3. c. 61.

Πέσσω, Æolic. pro πέπτω, coquo. hinc præſ. part. πέσσων, demulcens.

Πεσὼν, όντος, ὁ, qui cecidit, a. 2. part. act. a πίπτω, cado.

Πετάζω, extendo, explico, pando, idem ac πετάω.

Πέταλ', pro πέταλα, folia, nom. plur. e πέταλον, folium.

Πέταλοι, οἱ, vituli, qui cornua habent inſtar πετάλων, id eſt, foliorum, ſeu ramorum.

Πέταλον, & Jonic. πέτηλον, ο, τὸ, folium; item lamina, bractea. pariter lana coacta, in Epigram. dat. pl. πετάλοισι. Hinc πεταλίζω, germino, folia protrudo.

Πετάννυμι, idem ac πετάω, pando.

Πετεηνὸς, ὰ, ὸν, Poetice, & Doric. pro πετεινὸς, volatilis, volucris. Th. πέτομαι, volo, as.

Πέτασαν, & gem. σ, πέτασσαν, Jonic. pro ἐπέτασαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi πετάω, vel άζω. fut. άσω, expando.

Πέτασος, ο, ὁ, pileus latior, petaſus, galerus. Item umbella. Pariter texturæ genus.

Πετάσω, extendam, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, explico.

Πετασών, petaſo, coxa cum coſtis. e πετάω, expando.

Πέταυρον, ο, τὸ, pertica, in qua gallinæ dormiunt: gallinarium Ariſtoph. genus ludi, Juven. Satyr. 14. Græcis eſt laqueus; nonnullis aſſeres, quibus domus tegitur.

Πέταχνον, vel πέδαχνον, ο, τὸ, poculum amplum in modum folii expreſſum, e πετάω, expando.

Πετάω, πετάννυμι, πιτνάω, pando, extendo, elevo, explico, aperio, f. άσω.

Πετεηνοῖς, volucribus, per epentheſin Poet. pro πετεινοῖς, dat. plural. e πετεινὸς, ῦ, ὁ, volucris. Dicitur & πετεηνὸς, pro πετεινὸς, volatilis: nam Poetæ ει in duplex ει mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, volo.

Πετεινὸν, ῦ, τὸ, volatile, avis. a πέτομαι, volo, as. πετεινὰ, ῶν, τὰ, volucres.

Πετέσθην, volabant, Jon. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Πέτευ, Dor. pro πέτου, præſ. imperat. e πέτομαι, volo, as.

Πέτευρον, ο, τὸ, trabs, lignum, lacunar, tignum, ſcandula, locus, ubi gallinæ, aut aliæ aves dormire ſolent. Dictum quaſi πέταυρον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ αὔειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέταυρον.

Πετεῶ, Att. pro Πετεὼ, genit. ſingul. e Πετεὼς, ὁ, nomen proprium.

Πέτηλα, Jon. pro πέταλα, nom. plur. e πέταλον, folium.

Πέτηται, 3. ſingul. ſub. præſentis verbi πέτομαι, volo.

Πέταμαι, αμαι, & πετάομαι, volo, as, q. a πετάω. Volatus enim fit panſis alis. præſ. part. med. πεταόμενος, præſ. ſub. πέτωμαι, ῃ, ηται. a. 1. paſſ. ἐπετάσθην, ης, η, volavi. Hinc πετεινὸς, ῦ, ὁ, volucris.

Πετόντεσσι, Jonic. & Poet. pro πέτουσι, dat. pl. part. præſ. act. vel ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, cado.

Πετεῖν, præſ. inf. act. idemque valet ac ἐμπίπτειν, ἐντυγχάνειν, incidere in aliquid, nancisci, verbi πετέω, in aliquid incido.

Πετέω, f. ήσω, incido in aliquid, nanciſcor. a πέτω, cado, inuſit. pro πίπτω.

Πέτρα, ας, ἡ, rupes, petra. Hinc πετρήεις, εντος, ὁ, petroſus, ſaxeus, ſaxatilis. Th. πέτρος, ο, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετράεσσα, ης, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, ſaxoſa. Vide πετρήεις.

Πετραῖος Ποσειδῶν, Neptunus Petræus, ita dictus, quod olim ſuper ſaxo conſopitus urinam profuderit genitalem, unde natus ſit primus equus.

Πετρήεις, gemma quædam apud Orpheum.

Πέτρη, ης, ἡ, Jonic. pro πέτρα. dat. pl. Jon. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, ὁ, ſaxoſus. in fœm. gen. πετρήεσσα, & in n. g. πετρῆεν. Thema πέτρος, petra.

Πετρηέσσῃ, dat. ſing. f. g. a πετρήεις, εντος, ὁ, & ἡ πετρήεσσα, petroſus, ſaxoſus, ejuſdem them.

Πέτρος, ο, ὁ, lapis minor, qualis eſt qui manum implet. an a πήγνυω, compingo? eſt enim terra compacta. aut a πίπτω ῥᾳον, facile cadere? Hinc πέτρα, ας, ἡ, grande ſaxum, rupes. πετραῖος, ο, ὁ, ſaxatilis. πετρόω, in ſaxum verto. Eſt & Πέτρος, ο, ὁ, nomen Apoſtoli, Petrus.

Πετροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ſaxis adhærens. Ex πέτρος, ο, ὁ, ſaxum, & φύω, naſcor.

Πετρώδης, εος, ὁ, ἡ, petroſus. a πέτρος, lapis.

Πέτω, cado, inuſit. pro πίπτω, idem. q. a πέδον, ſolum. Eſt enim ad ſolum moveor.

Πετώμενος, ο, ὁ, contracte a πεταόμενος, verbi πετάομαι, ſeu πέτομαι, volo, as.

Πεύθετο, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πεύθομαι, audio.

Πευθοίατο, audirent, Jon. pro πεύθοιντο, 3. plur. opt. præſ. verbi πεύθομαι, audio. Th. πυνθάνομαι, audio, intelligo, fut. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, αἱ, abietes, nom. plur. a πεύκη, ης, ἡ, abies.

Πευκάλιμος, ο, ὁ, amarus: acutus, intelligens, prudens, cautus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, vel larix arbor. Vel quaſi a πύκα: nam & πυκνός eſt συνετός.

Πευκέτας, acc. plur. e Πευκέτης, ο, ὁ, nomen gentile.

Πευκεδανὸς, ῦ, ὁ, amarus, lethalis, Iliad. κ. Them. πεύκη, ης, ἡ, picea arbor, cujus lacryma amara.

Πεύκη, ης, ἡ, pinus, larix. an a πικρὸς, amarus? An quia πῖος ἔχει, pingue habet? aut a πίσσα, pix? Πεύκη pro face aliquando uſurpatur, Ariſtophanes in Nub. Hinc πευκεδανὸς, ο, ὁ, picaus.

Πευσεῖσθε, audietis, Doric. pro πεύσεσθε, 2. plur. fut. 1. verbi πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, audio. f. πεύσομαι.

Πέφαμαι, interii, perſ. paſſ. pro πέφαμαι, a φάω, occido. Alii volunt eſſe præſ. paſſ. verbi πέφημι, idem ac φάω. hinc 3. ſing. perſ. πέφαται, & in 3. plural. πέφανται. inf. πεφάσθαι. paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πέφασμαι, apparui, & in 3. plur. πέφανται, perſ. paſſ. verbi φαίνω, appareo. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, ὁ, obſtructus, per metatheſin lit. pro πεφραγμένος, perſ. part. paſſ. verbi φράγνυμι, idem ac φράσσω, ſepio. f. ξω. p. χα.

Πέφασμαι, apparui, perſ. Att. pro πέφαμαι,

μαι, quod vide; hinc perf. part. πεφασμένος.

Πεφιδήσεαι, parces, pro πεφιδήσῃ, 2. ſing. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco, remitto pœnam. fut. φείσομαι, & φειδήσομαι. perf. paſſiv. πεφείδημαι.

Πεφείσεται, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφεισμένος, ὁ, perf. part. paſſ. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφευγέναι, perf. inf. med. a φεύγω, fugio. f. ξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Attic. metaplaſm. pro πεφεύγοιμι, præt. opt. med. verbi ejuſdem.

Πέφηνα, viſus ſum, præt. med. verbi φαίνω, videor, oſtendo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Jon. pro πεφήσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, occido. f. φήσω. paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, apparebit, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φάω, idem ac φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Jon. anadiplaſiaſm. pro φιδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi φιδέω, fut. ήσω. perf. paſſ. πεφίδημαι, σαι. Vel eſt fut. med. verbi πεφιδέω, factum ex p. m. πέφιδα, verbi φείδομαι, parco.

Πεφίδοιτο, parcat, Jon. anadiplaſiaſ. pro φίδοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi φείδω, vel φείδομαι, parco, a. 2. ἔφιδον, & Jon. anadiplaſiaſmo πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, amatus, perf. part. paſſ. verbi φιλέω, amo.

Πεφίμωσο, ώσθω, obmuteſce, perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω, os occludo: ad ſilentium adigo. fut. ώσω. p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, οῦ, vel φῖμος, ου, ὁ, camus, fiſcella.

Πέφνε, interemit. vide ἔπεφνον, imp. Jon. a πέφνω, pro φένω, occido: vel a. 2. quod in p. m. πέφονα.

Πεφοβήατο, territi erant, ectaſi Poet. pro πεφόβηντο, quod Jonic. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi φοβέω, terrafacio. fut. ήσω. p. πεφόβηκα. pluſq. perf. paſſiv. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, ferebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi φορέω, fero. fut. ήσω. p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero. fut. οίσω.

Πεφορτισμένος, η, ὁ, oneratus, perf. part. paſſ. verbi φορτίζω, onero. f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φέρω, fero.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, loquor. fut. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti ſunt, Jonic. pro πεφρασμένοι εἰσί, 3. pl. perf. paſſ. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδατο, itidem Jon. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Πέφραδε, Jon. anadiplaſiaſmo, pro ἔφραδε, 3. ſingul. a. 2. act. hinc πεφραδέτην, pro ἐφραδέτην, 3. dual. a. 2. act. πεφραδέμεν, Jon. vel Dor. pro πεφραδεῖν, per anadiplaſ. pro φραδεῖν, a. 2. inf. act. verbi φράζω, dico, memoro. fut. σω. a. 2. ἔφραδον, & Jon. anadiplaſiaſmo πέφραδον.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. pro φραδεῖν. Vide in πέφραδε.

Πεφραδέτην, 3. dual. aor. 2. ind. activ. pro ἐφραδέτην. Vide in πέφραδε.

Πέφραδμαι, Doric. pro πέφρασμαι, perfect. paſſ. verbi φράζω, loquor. f. σω. p. πέφρακα.

Πεφραδώ, όος, ἡ, nomen mulieris. a πέφραδα, p. m. verbi φράζω, dico.

Πέφρικα, horrui, perf. activ. Jon. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel ττω. fut. ξω. p. χα, & ſequitur tertiam conjug. hinc πέφρικαν, Chalcidice dici volunt pro πεφρίκασι, 3. plur. perf. act. Th. φρὶξ, κὸς, ἡ, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων, οντος, ὁ, præſ. part. a πεφρίκω, horreo. Quod præſens a perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυα, natus ſum, præt. med. verbi φύω, naſcor. a. 2. ἔφυν, vel ἔφυσα: vel imperf. activ. dicitur pro πέφυκα, Poet. hinc πεφύασι, pro πεφύκασι, 3. plur. perf. act.

Πεφυγμένος, ὁ, qui fugit, perf. part. paſſ. pro πεφευγμένος, verbi φεύγω, fugio. f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præſ. a præt. med. πέφυγα factum, more Syracuſano. Alioquin eſt præt. med. ſub. verbi φεύγω, fugio.

Πέφυζα, Jon. pro πέφυγα. perf. med. itidemque πεφυζώς, pro πεφυγώς. πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per ſyncopen dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, ῶ, f. ήσω. Th. φεύγω, fugio.

Πέφυκα, ας, ε, extiti, & in 3. plur. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, ſum, naſcor. fut. φύσω.

Πεφύκει, nata eſt, 3. ſingul. perf. act. Jon. verbi φύω, naſcor.

Πέφυκεν, 3. ſing. perf. act. πεφυκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſdem.

Πεφυκὼς, ὁ, innatus, perf. part. act. verbi φύω, naſcor.

Πεφυλαγμένος, ὁ, obſervatus, perf. part. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ττω, f. ξω, cuſtodio, ſervo. p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Πεφωρακὼς, ότος, ὁ, in furto deprehenſus, perf. part. activ. verbi φωράω, in furto deprehendo. f. άσω. Them. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Πεφωραμένος, ὁ, perf. part. paſſ. a φωράω, in furto deprehendo. fut. άσω. p. πεφώρακα, & Jonic. πεφώρηκα. hinc perf. paſſ. πεφώρημαι.

Πεφωτισμένος, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω, p. πεφώτικα. a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Π Η

Πῆ, extra interrogationem, ullo modo, interdum: πῆ, interrogat. pro πῶς; qui, quonam modo? qua ratione? cui reſpondet ᾗ. πῇ δή; quo pacto, qua ratione? ᾗ, ὧ, δ' ἐγώ, ea, inquam, ratione. πῆ apud Poetas ponitur pro ποῖ, quo, & qua, Odyſſ. ε: πῆ γὰρ ἴω, quonam me conferam? πη vero ſine accentu encliticum eſt. Interdum etiam πη παρέλκει, ſupervacaneum eſt, redundat, Ariſtoph. Interpr. ab ᾗ, quatenus, quomodo. Th. ὅς, qui.

Πηγαὶ, αἱ, plural. num. a πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, quia σπέρμα πηγνύει, compingit ſuo calore, & ſiccitate. Ideo caſtitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concreſcere facio.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies. Item rupes, ſcopulus. Apoll. Schol. l. 2.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, equus Perſei alatus, natus ex ſanguine Meduſæ. Heſiodus in Theogonia.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ, villoſus, vel habens vellus nigrum, vel album. Iliad. γ.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons, ſcatebra. quia πηδᾷ ἐκ γῆς, hoc eſt, quia aqua a terra ſalit. Hinc πηγαῖος, ου, ὁ, fontanus. πηγάζω, ſcateo, ſcaturio.

Πῆγμα, ατος, τὸ, aliquid compactum, Th. πηγνύω, compingo.

Πηγνύω, υμι, & πήσσω, ſeu πήττω, compingo, cogo, concreſcere facio, conglutino, figo, f. ξω. Hinc πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, congelatio. πηκτὸς, οῦ, ὁ, compactus, concretus, congelatus. πάγη, ης, ἡ, laqueus. παγὶς, ίδος, ἡ, idem. παγιδεύω, illaqueo. ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator. σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculorum compactio. Feſtum eſt apud Hebræos.

Πηγὸς, οῦ, ὁ, bene compactus, pinguis; albus. πηγὸν πλόκαμον dicit Lycophr. albos crines.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis, glacies, gelu. Ex p. m. πέπηγα, compactum eſt. Them. πηγνύω, compingo.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis: ſtiva Heſiodo. Th. πηδὸν, οῦ, τὸ, remus, vel πηδὸς, ου, ὁ, ligni ſpecies.

Πήδαιος, ου, ὁ, Pedæus, nomen proprium.

Πήδασος, ου, Pedaſus, nomen proprium regionis. uliginoſus locus, unde aqua πηδᾷ ſalit. Item mons, Nicand. Schol.

Πηδάω, ſalio, ſalto. fut. ήσω. p. πεπήδηκα. q. a ποῦς pes. Eſt enim pedum actio. nunc pede libero pulſanda tellus, Horat. vel a πέδον, ſolum: quod in terra ſaltemus. hinc πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus, πήδασος, uliginoſus locus, unde aqua πηδᾷ, ſalit.

Πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus. Th. πηδάω, ſalio.

Πηδήσας, ὁ, aor. 1. part. activ. πηδήσωσι, 3. plur. aor. 1. ſub. verbi πηδάω, ſalto.

Πηδὸς, ου, ὁ, ligni ſpecies. τὸ πηδὸν, οῦ, remus. hinc πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum. clavus navis. q. ἀπὸ τῆ παίειν.

Πηδύω, aqua ſcateo: aquam ſalire facio. πηδύλει πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥεῖ, Heſ.

Πήθω, inuſitat. patior. Thema πάσχω, patior.

Πηκτὶς, exponitur gelu fictitium. a πηγνύω, compingo. Item culter ad ſcindendas carnes. q. a πέκω, vello, carpo. Inſtrumentum etiam muſicum, magadis, quia e lignis πηκτόν. an a πέκω, quod q. pectatur ut ſonet? πηκταὶ, januæ.

Πηκτίδες, αἱ, fides, ium. Vel muſicum inſtrumentum.

Πηκτὸς, οῦ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, compingo. f. ξω.

Πηλακίζω, probro afficio: illudo. hinc πηλακισμὸς, contumelioſa injuria. Th. πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum. ut ſit luto aſperſo ἀτιμάζειν, contumelia afficere.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, palamis, genus piſcis, ex thynnorum genere, quia ἐν πηλῷ μένει, luto nictat. Th. πηλὸς, lutum.

Πήλας, ὁ, qui vibravit. aor. 1. part. activ. πῆλε, Jon. pro ἔπηλε, aor. 1. ind. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. aor. 1. inf. πῆλαι.

Πῆλε, vibravit. pro ἔπηλε, aor. 2. ind. act. Jon. a πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. ſing. a Πηλεὺς, έος, ὁ, Peleus, nomen viri.

Πηλείων, ωνος, ὁ, Pelida, nomen propr. Eſt & ranæ nomen. a luto ſic dictæ.

Πηληϊάδεω, gen. Jon. per diſſolut. ηι, per ει, & εω, pro ου, a Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλεΐδης, & per craſin Πηλείδης, patronymicum a Πηλεὺς, έος, & Jon. ῆος, ὁ, Peleus. Hinc Πηλεΐδης.

Πήληξ, ηκος, ἡ, galea, caſſis. quod a πάλλεσθαι, id eſt, κινεῖσθαι, quod vibrari ſoleat.

Πηλίκος, η, ον, quantus, a, um? ἡλίκος, quantus, citra interrogationem. Idem ſit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, qualis. ὅτε πότε, quando. οὗ ποῦ, ubi. ὅθεν πόθεν, unde. ὡς πῶς, quomodo.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ. ex πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum, & βαίνω, eo.

Πῆλον, vibravi, a. 2. ind. act. Jonic. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, vibro.

Πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum, cœnum. item mortarium. quaſi a πελὸς, niger. Eſt & πηλὸς, vinum, Jonic. proprie feculentum, vel vinum rubrum, quod turbidum videtur. an a πηλὸς, lutum?

Πηλοσίος, ου, ὁ, nomen ranæ, a πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum.

Πῆμα, ατος, τὸ, damnum, jactura, exitium, clades. q. a πάθω, patior. ut ſit, quod quis patitur. πήματα ſunt παθήματα, παθήματα ſunt μαθήματα. hinc ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. πημαίνω, noceo.

Πημαίνω, noceo, lædo, pecco. f. ανῶ. a. 1. ἐπήμηνα, Att. ἐπήμανα. a. 1. paſſ. ἐπημάνθην. a. 1. inf. paſſ. πημανθῆναι. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πημανθῆναι, oblæſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ. verbi πημαίνω, noceo.

Πημήνειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro

πη-

Digitized by Google

πεμίπαμαι, verbi ejuſdem.

Πήμος, Doric. pro πήνικα, quando? ab ἦμος, quando.

Πῆνα, Pro ἀπήνη, rheda.

Πηνειὸς, ῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius Peneus.

Πηνελόπη, ης, ἡ, Penelope, uxor Ulyſſis.

Πήνη, ης, ἡ, tela, textum: fuſus.

Πηνίκη, vel πηνίκη, fucus: coma addititia.

Πηνίκα, quando? ab ἡνίκα. idem.

Πηνίον, ῦ, τὸ, ſtamen, ſeu filum, quod e colo deducitur: licium: fuſus. Item inſectum ex erucis generatum. Ariſt. l. 5. c. 19. Interpres Ariſtophanis in Veſp. animal ait eſſe culici ſimile.

Πῆνος, ο, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, tela, textum. q. a πένομαι, operor. Quidam derivant a Πὰν, qui perhibetur inventor artis textoriæ.

Πηξάμενος, ὁ, qui compegit, a. 1. part. med verbi πηγνύω, vel πήγω. f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. inf. med. πήξασθαι.

Πῆξεν, infixit, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. Jon. pro ἔπηξεν, verbi ejuſdem.

Πήξω, figam, fut. 1. activ. verbi πηγνύω, vel υμι, compingo.

Πηὸς, ῦ, ὁ, Jon. pro πἀὸς, ῦ, ὁ, affinis, cognatus. in plur. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, poſſideo.

Πήρα, ας, ἡ, vel πήρη, Jon. pera, ſaccus. πηρίδιον, α, τὸ, perula, ſacculus manticula. q. a φέρω, fero. Malim a πάω, pateo, ut ſit eſcaria pera.

Πηρὶν, teſticulus; mentula, Suid. Malo a πήρα, quia ὄσχεον eſt, ceu πήρα.

Πηρὸς, ῦ, ὁ, mutilus. mancus, tractus: mutus: cæcus. hinc πηρόω, f. ώσω, mutilo. πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio. q. a πάθω, tanquam aliquid paſſus.

Πησόμενος, η, ον, paſſurus. an a πήθω, f. πήσω, patiar. a. 2. ἔπαθον. pro quo magis uſitat. πάσχω, patior.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. a πήγω, cogo, coagulo.

Πήχεε, lacertos, nom. dual. a πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, ulna.

Πήχθεν, Bœot. ſyncop. & Jon. pro ἐπήχθησαν, fixi ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi πηγνύω, vel υμι. f. πήξω. p. πέπηχα. perf. paſſ. πέπηγμαι. aor. 1 paſſ. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, cubitalis, unius cubiti, Dioſc. l. 5.

Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, ulna. In arcu πῆχυς eſt pars brachiorum arcus media, qua arripitur, & quæ ſagittam ſuſtinet. Odyſſ. φ. Item pars citharæ, quæ verticillos continet, quibus fides tenduntur, & laxantur. Interpr. Iliad. ι. Item apud architectos regula, norma, γνώμων.

Π Ι

Πιάζω, quaſi Doric. pro πιέζω, premo, affligo: capio, reprehendo. f. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, & in 3. plur. ἐπίασαν. aor. 1. ſub. πιάσω, ης, η. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος, ὁ. a. 1. ind. paſſ ἐπιάσθην, ης, η, captus fui. f. 1. paſſ. πιασθήσομαι, capiar.

Πιαίνω, pinguefacio. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, opes ſuas augere. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιανάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, verbi πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. ſub. πιάνω, ης, η. Them. πίων, ονος, ὁ, pinguis, obeſus, ſaginatus, opimus.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, capio.

Πῖαρ, ατος, τὸ, pinguedo, pro πιότης, τητος, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιάσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi πιάζω, capio.

Πιγκέρνης, pocillator. Gl. Cyr.

Πῖδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, ſcatebra, ſcaturigo, ſtilla. q. a πίω, bibo, vel πηδάω, ſalio. Hinc πιδακόεις, εντος, ὁ, aquis ſcatens, irriguus. Euripides.

Πιδήεσσης, ſcatebris abundantis, genit. ſing. f. g. a πιδήεσσα, ης, ἡ, & ὁ πιδήεις, per ſyncopen pro πιδακόεις, εντος, ὁ, irriguus. Th. πῖδαξ, ακος, ὁ, fons.

Πίε, bibe, aor. 2. imperat. ut & πίεθι, a πίνω, bibo. fut. πιέσω. præt. πέπωκα. aor. 2. ἔπιον. hinc πῖεν, pro ἔπιεν, 3. ſing. imperf. Jon.

Πιέειν, bibere, Jon. dialyſi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejuſdem.

Πιέζευν, premebant, Jonic. ſeu Dor. pro ἐπίεζον, 3. plural. imperf. activ. verbi πιεζέω, idem ac πιέζω, premo.

Πιέζω, εις, ει, premo, ſtringo: item crucio. fut. έσω. præt. πεπίεκα. perf. paſſiv. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, q. ἐπάζω, ut vult Etym. ab ἰπῶ. Duci poſſet a πέζα, pes, ut ſit proprie, premo, pede calco.

Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, bibo. f. πιέσω. a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ῦ, ὁ, & ἡ πίειρα, pinguis, uber, opulentus. Th. πίων, idem.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis, quæ credita fuit Muſarum ſedes, Pieria. Hinc Πιερίηθεν, adv. ex Pieria. Πιερὶς, ίδος, ἡ, & in plur. Πιερίδες, Pierides.

Πίετε, 2. plur. a. 2. imperat. πίε, bibe, verbi πίνω, bibo.

Πίῃ, abſorbeat, 3. ſing. a. 2. ſub. activ. verbi ejuſdem.

Πίησθα, Æolic. paragoge, pro πίῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, doliolum, & poculum inſtar dolii. Thema πίθος, ῦ, ὁ, dolium.

Πιθανολογία, ας, ἡ, probabilitas ſermonis. Ex πιθανὸς, perſuaſorius, pro πειθανός. The. πείθω, perſuadeo, & λόγος, ſermo. Thema λέγω, dico.

Πιθανὸς, ὴ, ὸν, probabilis, e. Item gratus, jucundus, Ariſtid. In compar. πιθανώτερος. ſuperlativ. πιθανώτατος. ab eodem them.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas. The. πείθω, perſuadeo. f. σω. aor. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, perſuadeamini, 2. pl. a. 2. imperat. med. πίθω, verbi πείθω. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, obediant, 3. dual. a. 2. imper. med. ejuſdem verbi.

Πιθεών, torcular, cella vinaria.

Πίθηαι, perſuaſus ſis, Jonic. paragog. pro πίθῃ, 2. ſingul. aor. 2. ſub. med. a πείθω.

Πίθηκος, ῦ, ὁ, idem ac πίθηξ, ηκος, ὁ, ſimius, & ſimia: nanus.

Πιθηκοφαγέω, ſimias edere. ex πίθηξ, ſimia, & φάγω, edo.

Πίθηξ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ῦ, ὁ, ſimia; item pumilio. an a πιθέω, pro πείθω?

Πιθήσας, ὁ, fretus, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, paruerit, 3. ſing. a. 2. ſub. med. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejuſdem.

Πῖθι, bibe, pro πίε, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo, fut. πιέσω. p πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, credant, Jon. pro πίθοιντο, 3. plur. aor. 2. opt. med. πιθοίμην, οιο, οιτο. Them. πείθω, perſuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Πίθοιο, Jon. pro πίθου, gen. ſing. a πίθος, ῦ, ὁ, dolium.

Πιθόμην, obedivi, a. 2. ind. med. Jon. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Jon. pro ἔπιθον, a. 2. ind. activ. verbi πείθω, perſuadeo. f. πείσω, a 2. ἔπιθον.

Πίθος, ῦ, ὁ, dolium, cadus, fidelia, urceus. q. ubi τὸ πιεῖν θέτο. hinc πιθεών, torcular, cella vinaria.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. ſing. a πίθος, ῦ, ὁ, dolium.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poet. idem ac πίθηξ, ſimia.

Πικέριον, ῦ, τὸ, butyrum, Hippocr. an πῖον κηρίον, optimum butyrum ex buceris, ſeu bobus.

Πικραίνω, amaritudinem affero, exacerbo, irrito. f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. a. 1. inf. πικρᾶναι. præſ. paſſ. πικραίνομαι, exacerbor, ſum amarulentus. a. 1. paſſ. ἐπικράνθην, ης, η. Th. πικρὸς, amarus.

Πικρὰν, acc. ſing. f. g. a πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um.

Πικρία, ας, ἡ, amarulentia. Thema πικρὸς, amarus.

Πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um, acerbus, difficilis. Item aſper, cum de ſapore uſurpetur. An a πεύκη, pinus, cujus lacryma eſt amara? ut ſit quaſi πευκαρὸς. an a πείκω, tondeo? amara tondent, & radunt linguam. hinc γλυκύπικρος, ο, ὁ, dulcedinem amarori permixtam habens.

Πιλᾶτος, ῦ, ὁ, nomen Præſidis Romani, Pilatus. Lat. telo armatus.

Πιλέω, & πιλῶ, cogere. ut Germ. einſtopffen.

Πιλνᾷ, dejicit, 3. præſ. ind. act. verbi πιλνάω, idem ac πελάω, appropinquo, Th. πέλας, adv. prope.

Πίλναμαι, paſſ. a πίλνημι, appropinquo, idem ac πιλνάω.

Πίλνατο, Jon. pro ἐπίλνατο, 3. ſingul. imperf. paſſ. a πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, ῶ, idem ac πελάω, ſeu πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.

Πῖλος, ῦ, ὁ, pileus, ſeu pileum, petaſus. proprie ex lana coacta. πιλεῖν eſt lanam cogo. an a πιέζω λῶον? an a πιλεῖν? cogendo partes πιλοῦνται. hinc πιλόω, & έω, cogo, coarcto.

Πιμελὴ, ῆς, ἡ, pinguedo. hinc πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, pinguis, obeſus. quaſi a πῖαρ, pinguedo, & μέλος, membrum. ut ſit quaſi ſolidarum partium pinguedo.

Πιμπλάνεται, impletur, 3. ſing. præſ paſſiv. verbi πιμπλάνομαι. perf. πέπλησμαι. a. 1. paſſ. ἐπλήσθην. Th. πλέος, plenus.

Πίμπλαντ', plena erant, pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. paſſ verbi πίμπλημι. fut. πλήσω, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πιμπλεῦσαι, replentes, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. plur. part. præſ. f. g. a πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι. f. πλήσω, idem cum πλήθω, impleo. Them. πλέος, plenus.

Πίμπλη, imple, Attic. pro πίμπλαθι, præſ. imperat a πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præſ. partic. activ. a πίμπρημι, idem ac πρήθω, incendo.

Πίμπρημι, ſeu πρήθω, incendo. f. πιμπρήσω, & πρήσω. præt. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. præſ. paſſ. πίμπραμαι, incendor, intumeſco. præſ. inf. paſſiv. πίμπρασθαι. Th. πρήθω, incendo.

Πιμπρήσω, incendam, f. 1. a πίμπρημι, incendo.

Πῖν', pro πῖνε, bibe, præſ. imperat. a πίνω, bibo.

Πινακίδιον, ῦ, τὸ, pugillaris, tabella cerata, in qua olim ſcribebant Lucæ c. 1. Item index. Gell. l. 20. c. ult.

Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, aſſer: libellus: index. Eſt & πίναξ, diſcus, quadra. q. a πίτυς, pinus: quod e pineo ligno maxime fuerit olim confecta. Hinc πινάκιον, ῦ, τὸ, tabella: edictum.

Πινδόθεν, adverb. ἐκ Πίνδου, ex Pindo. Pindus autem mons erat agri Perrhæbæi. Vel, ut alii, etiam urbs.

Πίνεθ', pro πίνεται, ob ſequentem aſpiratam, 3. ſingul. præſ. paſſ. verbi πίνω, bibo præſ. imperat. πῖνε, bibe.

Πινέμεν, Jon. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præſ. inf. verbi πίνω, bibo. fut. πιέσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, bibebatur, Jon. pro ἐπίνετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Πίννα, ης, ἡ, pinna; genus conchæ. Ariſtot. hiſtor. Animal. lib. 5. cap. 15. Ducunt a πίνος, id eſt, ῥύπος, ſcil. a ſordibus, quibus fere ſemper obducta eſt. Scribitur & πίνα. Hinc πίνινος, marinum, proprie ad πίνην pertinens.

Πῖνον, ῦ, τὸ, vinum hordeaceum. a πίνω, bibo. Th. πῖνος.

Πίνοντ', pro πίνοντα, bibentem, acc. ſing. part. præſ. verbi πίνω, bibo.

Πίνος, ῦ, ὁ, ſordes. q. πόνος, quia labore detergitur. Sed πίνος, α, ὁ, pinus. q. a πίων, pinguis, quia abundat reſina.

Πίνουσ', pro πίνουσι, bibunt, 3. plur. præſ. ind. act. verbi πίνω. f. πιέσω.

Πινύσκω, ſeu πινύσσω, moneo, ſapere facio. a πνύμαι. ſapio, quod a πνέω, ſpiro.

Πινυτὴ, aliquando ſubſtantive ſumitur pro

πινυτὴν, ſapientia, prudentia. quod a πινυτὸς, ὁ, prudens, conſultus. hoc a πινύω, vel πινύσσω, moneo, & ad ſanam mentem reduco. quod a πνέομαι, ſapiu. Th. πνέω, ſpiro.

Πινυτὸς, vide in πινυτή.

Πίνω, bibo. imperf. ἔπινον. f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε, & πῖθι. a. 2. ſub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. aor. 2. part. πιών, οῦσα, όν. f. 1. med. πίομαι, ἔσαι, pro πίομαι, ῃ, εῖται. Hinc πόσις, ιος, ἡ, potio. πότης, ου, ὁ, potor, potator. ποτίζω, potum præbeo. συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio.

Πίνωσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi πίνω, bibo.

Πίομαι, bibam, fut. 1. vel 2. med. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint eſſe præſens a πίω, fut. πίσω, pro πίνω, bibo.

Πίονος, gen. ſingul. a πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis. accuſ. πίονα, pinguem. hinc compar. πιότερος, ſuperl. πιότατος.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Thema πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis.

Πιότερος, & πιότατος, compar. & ſuperlat. a πίων, pinguis.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, ubertas. Th. πίων.

Πιοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον. aor. 2. part. πιών, οῦσα, όν.

Πιπίσκω, potum præbeo. quod a πίω, pro πίνω, bibo.

Πίπλημι, & πίμπλημι, impleo, idem ac πλήθω. Th. πλέος, plenus.

Πίπος, ὁ, pipus, avis marina. q. a πίω, quod frequentius bibat.

Πίππος, pipio, pullus avis: a ſono πιππίζω, pipire.

Πιπράσκω, vendo, venundo. imperf. ἐπίπρασκον, ες, 1. fut. πράσω, quaſi a πράω, pro περάω. perf. πέπρακα. perf. paſſ. πέπραμαι. perf. part. πεπραμένος, venditus. a. 1. paſſ. ἐπράθην. a. 1. inf. paſſ. πραθῆναι. a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. paſſ. πραθήσομαι, vendar. Th. περάω, vendo.

Πίπτε, cadebat, imperf. Jonic. verbi πίπτω, cado.

Πίπτουσαι, incidentes, plural. num. f. g. part. præſ. verbi ejuſdem.

Πίπτω, cado, procido. fut. πέσω. q. a πέτω. fut. med. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. πέπτωκα. q. a πτόω. a. 1. ἔπεσα, a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in plural. πέσετε. aor. 2. ſub. πέσω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσών, οῦσα, όν. Hinc πτῶμα, ατος, τὸ, caſus, lapſus. πτῶσις, εως, ἡ, idem. προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, petulans. προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, petulantia.

Πίπτωσι, 3. plur. præſ. ſub. a πίπτω, cado.

Πισάγας, ου, ὁ, nomen Perſicum, quod leproſum ſignificat.

Πίσαι, potum præbere, aor. 1. inf. activ. verbi πιπίσκω. f. πίσω. q. a πίω, pro πίνω, bibo.

Πισιδία, ας, ἡ, Piſidia, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, piſum, & piſa; legumen, a πτίσσω, tundo.

Πίσος, & πῖσος, εος, τό, locus humidus, hortus, pratum. q. a πίσαι, irrigare.

Πίσσα, ſeu πίττα, ης, ἡ, pix, quaſi a πῖος, quia pinguis. aut a πίτυς, pinus, unde eſt. aut a πήσσω, coagulo. coagulatum enim aliquid eſt, & coagulat. Hinc πιττάκιον, ου, τό, tabula.

Πιστὰ, pignora, beneficentiæ, nom. plur. n. g. a πιστὸς, ἡ, όν, fidus, a, um. quod a πίστις, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Πιστάκια, ων, τὰ, piſtacia, nuculæ pineis nucibus ſimiles, intus viridi nucleo, Nicand.

Πίστεις, αἱ, nom. plur. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Πιστευθέντες, οἱ, nom. plur. a. 1. paſſ. a πιστεύω, credo.

Πιστεύω, ſω, κα, credo, fidem habeo, recipio, aſſentior, ſum fretus, cum dat. & accuſ. πιστεύω σοι ταῦτα, hæc fidei tuæ committo. Nazianz. in Orat. πιστεύω ταῦτα, hæc ita eſſe credo. Demoſt. Æſchines. πιστεύων τῷ λόγῳ, dicendi facultate fretus. πιστεύω etiam uſurpatur pro fidem facere, & probare ab Ariſtotele in lib. 1. priorum Analyt. fut. εύσω. p. πεπίστευκα. pluſq. perf. πεπιστεύκειν, Attice pro ἐπεπιστεύκειν. part. præt. act. πεπιστευκώς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. aor. 1. imperat. πίστευσον, άτω, & in plur. πιστεύσατε. a. 1. ſub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præſ. paſſ. πιστεύομαι, credor. perf. paſſiv. πεπίστευμαι, conceditur mihi. a. 1. paſſ. ἐπιστεύθην, ης, η. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Πιστικὸς, ἡ, όν, fidelis, ſalubris. Item qui fidem maxime facere poteſt, Ariſtot. l. 1. Rhetoric. πιστικοὶ λόγοι. Eſt & πιστικὸς, ἡ, όν, potabilis, liquidus, a, um. a πίω, vel πίνω, bibo. vel dicitur πιστικὸς, pro ὀπιστικὸς, per aphæreſin τοῦ ο, ab Ὄπις, ιδος, ὁ, nomine urbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, fides, fiducia, credulitas.

Πιστὸς, ἡ, όν, fidelis, le, fide dignus. Eſt & πιστὸς, οῦ, ὁ, Chriſtianus, credens in Chriſtum. οἱ πιστοὶ, credentes. πιστὸν, adv. pro πιστῶς, fideliter. Eſt & πιστὸς, ἡ, όν, potabilis, liquidus, a πίω, poto. Thema πίνω, bibo.

Πιστότερος, ου, ὁ, compar. a πιστὸς, fidelis.

Πιστοῦται, 3 ſing. præſ. ind. paſſ. verbi πιστόω, fidem facio.

Πιστόω, fidem facio, confirmo, ſtabilio, fidem accipio, & do. f. ώσω. p. πεπίστωκα.

Πιστωθεὶς, έντος, ὁ, cui fides habita eſt, a. 1. part. paſſ.

Πισύγγιον, ου, τὸ, corium: ſutrina.

Πίσυγγος, ου, ὁ, ſutor, cerdo.

Πίσυνος, ὁ, fretus, fidens, credulus, obediens. Thema πείθω, perſuadeo. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες, & πίσσυρες, Æol. pro τέσσαρες, quatuor, Etym. Odyſſ. ε.

Πίσω, potabo, f. 1. Poet. a πίω, bibo.

Πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors; tribus quædam ab urbe Æolidis Πιτάνη. inde Πιτανάτης λόχος, cohors Pitanete.

Πίτνα, cadebat, imperf. Jon. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel a πίτνημι, τροπῇ τοῦ η in α, ut ἔβα, pro ἔβη. hinc πιτνὰς, præſ. part. Th. πίπτω, cado.

Πίτνον, 3. plural. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. vide πίτνα.

Πιτνῶ, cadere facio, jacio. Att. πιτνέω. hinc πιτνεῖν. a Them. πίπτω, cado.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, Pittacus Mitylenæus, unus a ſeptem Græciæ ſapientibus.

Πίτυλος, ου, ὁ, ſtrepitus aquæ remo percuſſæ. Item crebra agitatio, & motus, qualis comploſio, vel micatio manuum, Heſych. & Poll. lib. 2. Metaphorice adhibuit etiam Eurip. in Hippol. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος, h. e. lacrymarum ubertim manantium crebra veluti micatio, & diſtillatio.

Πίτυρον, ου, τό, furfur, palea. q. a πίτω. Eſt enim id, quod πίπτει, id eſt, excidit a frumento, cum molitur.

Πίτυς, υος, ἡ, picea, pinus. quaſi a πῖος, quia pingui abundat. vel a πίττα, pix. ſiquidem ex ea pix defluit. Hinc πιτυόεις, εντος, ὁ, pinis abundans. πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. πιτύινος, ου, ὁ, pineus.

Πιφαύσκεαι, Jon. pro πιφαύσκῃ, loqueris, 2. ſingul. præſ. ſub. verbi πιφαύσκομαι, pro φαύσκω, jactito, dico. Th. φάω, vel φημὶ, dico.

Πιφαύσκεο, Jon. pro πιφαύσκου, præſ. imperat. paſſ. a πιφαύσκω, inſerto υ, pro πιφάσκω, quod per reduplic. pro φάσκω, idem ac φημὶ, dico, loquor. Thema φάω, dico. Eſt etiam πιφαύσκω, in lucem profero. a φάω, idem.

Πίω, inuſit. pro πίνω, bibo. Eſt & a. 2. ſub. activ. verbi πίνω. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. activ. verbi ejuſdem.

Πίων, ονος, ὁ, pinguis, obeſus, q. a πῖος, τὸ, pinguedo. πιαίνω, pinguefacio.

Πιὼν, όντος, ὁ, qui bibit, a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Π Λ

Πλαγὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus, ornamentum quoddam puellare ex cera factum, Heſychius. a πλάσσω, fingo. Sunt qui πλαγγὼν exponant vagus, voluntque eſſe a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγῶ. a. 2. ἔπλαγον, & pleonaſmo τοῦ γ, ἔπλαγγον. unde a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verum contra morem participiorum flectitur per όνος: ut apud Heſych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, reticula muliebria.

Πλαγιαστὸς, ου, ὁ, plagiarius, ſragana. Gl. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, obliqua tibia, quæ fiebat ex loto. ex πλάγιος, obliquus, & αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

Πλάγιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus, tranſverſus. q. a πλάζομαι, erro.

Πλαγχθέντες, οἱ errantes, nom. plur. a. 1. partic. paſſ. ab aor. 1. ind. paſſ. ἐπλάχθην, euphoniæ gratia interpoſito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, erravi, verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Jon. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. paſſ. Vide πλαγχθέντες.

Πλάδον, ου, τὸ, & πλάδος, ου, ὁ, humor ſuperfluus. q. a πλάζομαι, quod humores ſuperflui per univerſi corporis ductus errent: vel potius dicitur a πολὺ, multum, & ὕδος, aqua. πλαδαρὸς, valde humidus.

Πλάζομαι, vagabundus jactor, erro. hinc part. præſ. πλαζόμενος. Thema πλάζω, errare facio.

Πλάζω, errare facio: amoveo, diſturbo. f. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξα. p. χα. q. a πολὺς, ut ſit quaſi πολάζω. Errantium enim multæ ſunt viæ, & in diverſa abeunt. Ponitur & πλάζω, per ſyncopen pro πελάζω, appropinquo, accedo. Them. πέλας, prope.

Πλάθανον, ſeu πλαθανὸν, οῦ, τὸ, orbis, ſuper quo panes formant. ut puto, a πλάσσω, formo.

Πλάθω, appropinquo, admoveo. a πελάω. Th. πέλας, prope.

Πλαίσιον, ου, τό, lateris forma, vel forma, in qua lateres formantur. Item militaris ordo quadrangularis forma. ἐν πλαισίῳ τεταγμένοι, quadrato agmine inſtructi, Thucyd. Pariter machina compacta ex quatuor trabibus, Suid.

Πλάκα, acc. ſing. a πλὰξ, ἡ, tabula lata.

Πλακεὶς, ὁ, involutus, aor. 2. part. paſſiv. a πλέκω, plecto, necto, fut. ξω. aor. 2. paſſ. ἐπλάκην. aor. 2. infin. paſſ. πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, error, peccatum. a πλάζω, erro. ἀμπλακία, error, peccatum. ab ἀνὰ, & πλακία, error.

Πλακόεις, εσσα, εν, latus, & tenuis, ut πλὰξ, tabula. ἄρτος πλακοῦς, placenta. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλακοῦς, placenta, nom. ſing. a πλακόεις, εντος, ὁ, & per contract. πλακοῦς, panis cruſtæ ſpeciem referens. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Doric. pro πλῆκτρον, plectrum, inſtrumentum, quo citharæ fides pulſantur. a πλήσσω, percutio.

Πλακῶ, plicatus ſum, a. 2. ſub. paſſ. verbi πλέκω, plecto.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, niſi, præterquam quod. Item præter, ſeorſum.

Πλανάω, facio errare, fallo, ſeduco. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præſ. paſſ. πλανάομαι, ſeducor, erro. perf. paſſ. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, ſeductus, a, um. a. 1. paſſ. ἐπλανήθην, ης, η, ſeductus ſui. Th. πλάνη, error.

Πλάνη, ης, ἡ, error, deceptio. Eſt & πλάνος, error. q. a πλάζω. hinc πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagabundus. πλανάω, fut. ήσω, errare facio. πλανάομαι, erro.

Πλανήσας, αντος, ὁ, decipiens, aor. 1. part. act. a πλανάω, fallo.

Πλα-

Digitized by Google

Πλανήτης, ου, ὁ, erro, onis, erraticus: ſtella erratica. Plato.

Πλάνος, ου, ὁ, ſeductor, impoſtor. Item error, Ceb. Theb. Sed πλάνος, ος, ον, fallax.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula lata: æquor: planities, cruſta: profunditas Pindaro. Item lapis, qui ſuperponitur ſepulcro.

Πλᾶξεν, Dor. & Jon. pro ἔπληξε, percuſſit, 3. ſing. aor. 1. verbi πλήττω, vel πλήσσω, percutio. fut. ξω.

Πλαξίππου, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro πληξίππου, equorum agitator, παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους, a percutiendis equis.

Πλάσαντι, dat. ſing. a πλάσας, a. 1. part. a πλάσσω, fingo.

Πλάσας, aor. 1. part. act. dat. ſing. πλάσαντι. a πλάσσω, fingo.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. ab eodem Them.

Πλάσσε, finxit, Jon. & Poet. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω p. πέπλακα. aor. 1. paſſ. ἐπλάσθην.

Πλάσσω, & Att. ττω, fingo, comminiſcor, ſimulo. f. πλάσω. p. πέπλακα. perf. paſſ πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. πλάστης, ου, ὁ, fictor. πλαστὸς, ὴ, ὸν, fictus. q. a πηλὸς, ut ſit prima, e luto formo, ſicut Deus πλάσας πρωτόπλαστον Adamum e terra.

Πλαστίγγιον, τὸ, ferula chirurgica exponitur in Hippiatria.

Πλάστιγξ, ἡ, lana a jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur. tum tabula, in qua cottabis ludebatur. Tum πλάστιγξ, pro πλάστιγξ, ferula.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, fictus, a, um, fictitius, commentitius, adulterinus.

Πλαταγέω, crepito, crepitaculo ſonitum edo. a πλαταγὴ, crepitaculum, quod a πλατάσσω, ex ictu ſonitum excito. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonus, a πλαταγέω, crepito.

Πλαταγίζω, palmula aquam percutiendo ſtrepitum excito. a πλάτη, palmula, latior remi pars. Thema πλατὺς, latus.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, Platææ. hinc Πλαταιεὺς, έως, ὁ, Platæenſis. dat. plural. Πλαταιεῦσι.

Πλατάκες, οἱ, piſces coracini dicti. Athen. lib. ζ.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem ac πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor. Item vaſis genus, in quo popana fingebantur.

Πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor, quia late diffuſa ramis. Thema πλατὺς, latus.

Πλατεῖ, pro πλατέα, nom. plural. n. g. πλατέων, gen. plur. a πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, a, um.

Πλάτη, ης, ἡ, palmula. extrema, & latior pars remi, vel ipſa remus. Thema πλατὺς, latus.

Πλάτιγξ, ſumma pars remi, qua percutitur aqua, quia πλατεῖα, lata.

Πλατίον, Dor. pro πλησίον, proximum, prope.

Πλάτιον, τὸ, navicula, in Epigr. vel parvus remus. Laſcar. tamen pro πλησίον, prope, exponit.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. Thema πλατὺς, latus.

Πλατειάσδοντες, Dor. pro πλατειάζοντες, ore diducto pronuntiantes, nom. plural. part. præſ. a πλατειάζω. Alii πλατυάσδοντες legunt, a πλατυάσδω, Doric. pro πλατυάζω, ore in latum diducto loquor. Th. πλατὺς, latus.

Πλάτυγξ, ſumma pars remi, qua percutitur aqua, quia πλατεῖα, lata.

Πλατύκερως, gammus, Gall. chamois: dama. In Dioſcoride eſt animal cervo minus, præditum cauda pro corporis ſtatura longiore, pilo magis albicante, cornibuſque ſupra fidem patulis.

Πλατυνθήσεται, f. 1. paſſ. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. paſſ. πεπλάτυμμαι. a. 1. paſſ. ἐπλατύνθην. a. 1. imperat. paſſiv. πλατύνθητι, ήτω. Thema πλατὺς, latus.

Πλατύνωτοι, οἱ, lati tergo, nomin. plur. ex πλατὺς, latus, & νῶτος, ου, ὁ, tergum.

Πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, amplus. patens, patulus, & in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, & in g. n. πλατύ. Etymolog. a πλῶ, id eſt, πληρόω, impleo. nempe ab inuſitato πλέω, unde πλήθω. Hinc πλάτος, εος, τὸ, latitudo. πλατύνω, dilato. πλάτανος, ου, ἡ, platanus. πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula.

Πλάτων, ωνος, ὁ, Plato, magiſter Ariſtotelis. Item πλάτων, vaſculum aneum, quo lacte coagulato ſerum exhauritur.

Πλάω, per ſyncopen pro πελάω, appropinquo. Inde πλάτις, uxor. ἐμπλὴν, prope, tanquam ab ἐμπλάω. Th. πέλας, adv. prope.

Πλέγμα, ατος, τὸ, & in plur. τὰ πλέγματα, cincinni, crines intorti. Thema πλέκω, necto.

Πλεῖας, Poet. pro πλείονας, per ſyncopen pro πλείονας, acc. plur. a πλείων. Sic & πλεῖες, pro πλείονες, nom. plur. comparativi gradus a πολὺς, multus.

Πλέθρα, τὰ, humida, & herboſa loca.

Πλέθρον, ου, τὸ, jugerum. larta a πολεῖν, vertere, arare. Eſt tantum agri, quantum jugo boum uno die arare poſſis.

Πλεῖ, naviga, pro πλέε, præſ. imperat. act. vel eſt 3. ſing. præſ. ind. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, Plejas. Etymolog. a πλείων. quod pluribus ſtellis conſtet. an a πλέω, navigo, quia navigationis tempus oſtendit? Latina Vergiliæ.

Πλείειν, Jon. ſeu Poet. epentheſi pro πλέειν, præſ. inf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλεῖθι, per pleonaſm. ſyllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præſ. imperat. act. ejuſdem verbi.

Πλείη, Jon. pro πλέα, ας, ἡ, plena. a maſc. πλεῖος, plenus, Poet. πλέος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præſ. inf. a πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλεῖον, plus, compar. n. g. genit. πλείονος. genit. plural. πλειόνων. In nom. plur. n. g. πλείονα, plura. Th. πολὺς, multus, comparat. πλείων, ſuperlat. πλεῖστος.

Πλείσταις, plurima. dat. plur. f. g. πλείσταις, ſuperlat. grad. a πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειστηριάζω, plurimi licitor. a πλεῖστος, ſuperl. a πολὺς, multus.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt. πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um, ſuperl. a πολὺς, multus. comp. πλείων.

Πλείω, contracte pro πλείονα, ονα, α, nom. pl. n. g. a πλεῖον, plus. comparat. a πολὺς, multus.

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, major, amplior. & n. g. πλεῖον, plus, comparat a πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus. ſic dictus, quod eo compleantur tempora, vel a Plejadibus, quarum circumvolutio annum deſcribit. Theon. in Arat.

Πλεκάνω, implico, necto. a πλέκω, plico.

Πλεκτοῖσιν, plicatis, dativ. plural. Jonic. a πλεκτὸς, ὴ, ὸν, plexus. Th. πλέκω, necto. f. ξω.

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, plicatus, implexus, textilis, plicatilis, ovalis; textus, Heſiod.

Πλέκω, plico, necto, concinno, texo. fut. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλακον, perf. paſſiv. πέπλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐπλέχθην. p. m. πέπλοκα. Etymolog. ab ἕλκω, traho. Malim a πέλω, verto. Quæ plicamus, invertimus, & flectimus. vel a πολλὰ ἔχω, quia quæ plicantur, πολλὰ ἔχονται, ideſt, arcte cohærent. hinc πλεκτὸς, ὴ, ὸν, plexus. πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus. πλόκος, ου, ὁ, cirrus, coma plexilis. πλόκαμος, ου, ὁ, idem. συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, connexio.

Πλέννα, ſeu βλέννα, mucus narium. q. a βάλλω, vel πλύνω. quia abjicitur, & lavari debet.

Πλέξαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi πλέκω, plico.

Πλέξῃ, a. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πλέον, ονος, τὸ, Poet. pro πλεῖον, plus, in plur. πλέονα, & per ſyncop. & craſin πλέω. hinc πλεονάζω, abundo. Thema πολὺς, multus.

Πλεονάζον, τὸ, abundans, præſ. part. n. g. πλεονάζουσι, 3. pl. ind. præſ. verbi πλεονάζω, abundo

Πλεονάζω, plus habeo, abundo; item facio abundare. f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, multus.

Πλεονάσαι, 3. ſingul. a. 1. opt. act. a πλεονάζω, abundo.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, abundantia, ſuperfluitas, nimietas. In ſacris litteris ſumitur pro eo, quod præter ſortem uſuræ nomine accipitur, Ezech. 22.

Πλεονεκτέω, ῶ, quæſtui habeo, lucror: plus poſſideo, plus habeo, Iſocr. fraudo, vi ago, rapio. circumvenio. οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν, neminem per avaritiam circumſcripſimus, 2. ad Corinth. 7. fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. a. 1. paſſ. ἐπλεονεκτήθην.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, melior conditio, prærogativa, Xenoph. victoria, Dionyſ. Halicarn. lucrum, Xenoph. fraudatio, injuria, Demoſth. rerum copia, præcipuum legatum, Demoſth.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, avarus, q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, qui vult plus habere, ad rem attentior.

Πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia: commoditas, melior conditio, Iſocr. in Nicocl.

Πλέονες, plures, nom. pl. πλείονες, pro πλείοσι, pluribus, dat. plur. Jon. a πλέων, Poet. pro πλείων, major, compar. m. g. a πολὺς, multus, ſuperlat. πλεῖστος, plurimus.

Πλέος, α, ον, plenus, Poet. πλεῖος, & Attic. πλέως. quaſi a πολὺς, multus. Hinc πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. πληρόω, impleo. πλήρωμα, ατος, τὸ, complementum. πλήρωσις, εως, ἡ, repletio. πλήθω, impleo. πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas. πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. πίμπλημι, f. πλήσω, impleo.

Πλεούσας, navigantes, accuſ. plur. part. præſ. act. f. g. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλέτο, Jon. pro ἔπλετο, quod per ſyncop. pro ἐπέλετο, 3. ſing. imperf. verbi πέλομαι, ſum.

Πλεῦν, Jonic. pro πλέον, plus. πλεῦνα, pro πλείονα, accuſ. ſingul. m. g. πλεῦνες, Jonic. pro πλέονες, & ſic in reliquis.

Πλεῦνες, οἱ, Jonic. pro πλείονες, & Att. πλείους, plures. πλεύνων, pro πλειόνων. πλεύνεσι, Jon. pro πλείοσι, plus.

Πλευρὰ, ᾶς, ἡ, membrana ſuccingens coſtas: latus, coſta. Dionyſ. in περιηγήσει dixit ripas amnis πλευρὰς ποταμοῦ.

Πλεύσεαι, Jon. pro πλεύσῃ, 2. ſingul. fut. 1. med. verbi πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Πλεύσω, navigabo, f. 1. act. a πλέω.

Πλέω, navigo. f. πλεύσω. p. πέπλευκα. quaſi a πλάω, pro πελάω, propinquo. ad regiones enim a nobis diſſitas navigationis beneficio appropinquamus. Hinc πλόος, ου, ὁ, navigatio. πλοῖον, ου, τὸ, navigium.

Πλέω, plura, per ſyncopen & craſin pro πλέονα, ονα, α, nom. vel acc. plur. n. g. Poet. pro πλείονα, compar. a πολὺς, multus. comp. πλείων, & Poet. πλέων, & in n. g. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέῳ, pleno, dat. ſing. a πλέως, ω, ὁ, plenus.

Πλέων, Poetic. pro πλείων, comparat. a πολὺς, multus.

Πλέως, Att. pro πλέος, plenus.

Πληγεὶς, έντος, ὁ, percuſſus, & in f. g. πληγεῖσα, a. 2. part. paſſ. a πλήσσω, vel ττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, & Doric. πλαγὰ, percuſſio, plaga, ictus, vulnus. πληγαῖς ἔχειν, affici verberibus, Ariſtoph.

Πληγῆναι, percuſſum eſſe, a. 2. inf. paſſ.

verbi πλήσσω. ſut. ξω, percutio.

Πληγῶν, genit. plural. a πληγὴ, plaga.

Πλήθει, dat. ſingul. a πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. Th. πλέος, plenus.

Πλήθοντι, dat. ſing. part. præſ. a πλήθω, inundo, hinc part. πλήθων, οντος, ὁ. Th. πλέος, plenus.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, cum frequens eſſet turba in foro. Quod aliæ dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo, vulgus. Th. πλέος, plenus.

Πλήθουσι, 3. plural. ind. præſ. act. verbi πλήθω, impleo. f. ήσω. Th. πλέος, plenus.

Πληθύειν, plenum eſſe, abundare. πληθύεσθαι, idem. Th. πλέος, plenus.

Πληθυῖ, multitudinem, accuſ. ſingul. a πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo.

Πληθυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. paſſ. πληθυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi πληθύνω, multiplico.

Πληθύνομαι, η, εται, creſco, præſ. paſſ. a πληθύνω, multiplico. Thema πλέος, plenus.

Πληθύνω, multiplico, creſco: item coacervo, augeo. ſut. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. perſ. paſſ. πεπλήθυμμαι, υνσαι, υνται. a. 1. ἐπληθύνθην. a. 1. opt. paſſ. πληθυνθείην. a. 1. inf. πληθυνθῆναι, Th. πλέος, plenus.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. acc. πληθυῖ, idem ac πλῆθος, εος, τὸ, Th. πλέος, plenus.

Πλήθω, impleo, inundo. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perſ. act. πέπληκα. a. 1. paſſ. ἐπλήσθην, ης, η, impletus fui. a. 1. ſub. paſſ. πλησθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. part. paſſ. πλησθεὶς, έντος, ὁ. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Πληθώρη, ης, ἡ, humorum abundantia, plenitudo, repletio. Item maxima hominum frequentia.

Πλήθωσι, 3. plur. ſub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poet. pro πλειάδες, Vergiliæ, ſidus in dorſo tauri, a πλειὰς, άδος, quod a πλείονες, quod ibi ſint ſtellæ complures. Th. πολὺς, multus. Alii a πλέω, navigo, derivari malunt.

Πλήκτης, ου, ὁ, percuſſor: objurgator, convitiator, a perſ. paſſiv. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, percutio.

Πληκτίζομαι, pugno, pungo, injuria afficio, uſque ad plagam digladior; affectus moveo.

Πληκτικώτερα, vehementiora, nom. pl. n. g. a πληκτικὸς, qui percutiendi vim habet, mordax. a πληκτὸς, percuſſus. Th. πλήσσω, percutio.

Πλήμη, ης, ἡ, æſtus maris. a πλήθω, impleo. Eſt enim cum mare πλήθει, plenum eſt. Th. πλέος, plenus.

Πλῆμι, appropinquo. a πλάω, per ſync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, prope.

Πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, inconditus, incompoſitus: mendoſus, vitioſus, culpabilis. πλημμελὲς, quod vitio vertitur, Eurip.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æſtuantis acceſſus, inundatio. ex πλῆμι, accedo. hinc πλήμη, æſtus maris, quod vide, & μύρω, fluo. vel ſit a πλέος, & μύρω, cum mare uberius fluit. cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, maris æſtuantis receſſus, pro ἀνάπωτις, ex ἀναπίνω, quod ab ἀναπίνω, reſorbeo.

Πλῆμναι, αἱ, modioli, nom. plural. a πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ. πλῆμναι enim ſunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur, & circa eum volvuntur. quaſi a πολοῦμαι, verſor. Thema πλέος, plenus.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, ſeſſamentum rotæ, quo radii modiolo junguntur, ſeu δέονται.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas quoddam fictile. Athen. a πλήθω, impleo, & χέω, fundo.

Πλὴν, adverb. præterquam, præter, cum genit. ſed, ſed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque. πλὴν pro χωρὶς, ſine, Ariſtoph. Comm. in Pluto. πλὴν εἰ, vel πλὴν εἰ μὴ, niſi ſi, Demoſth. πλὴν ἢ, præterquam, Plato in Apol. πλὴν ἵνα, niſi ut, Demoſth. πλὴν ὅτι, niſi quod, Nazian. in Orat. quatenus, aliter quam, Plato de Leg. πλὴν ὅτι, niſi quod, præterquamquod, Ariſtoph. in Neb. πλὴν οὐχ ὁμοίως, etſi non ſimiliter, Argyrop.

Πλήοντο, implebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Jonic. verbi πλῆμι, idem ac πλήθω, impleo. f. σω. Thema πλέος, plenus.

Πλῆξ, Jon. pro ἔπληξε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi πλήσσω, percutio.

Πλήξας, αντος, ὁ, & in nom. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Πληξαύχη, ης, ἡ, nomen mulieris, quæ multiloquio aerem verberat.

Πλῆξεν, deterruit, Jonic. pro ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi πλήσσω, percutio.

Πλήξιππος, ου, ὁ, eques, equorum domitor, & ſtimulator. ex πλήσσω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Πλήρες, n. g. a πλήρης, plenus.

Πλήρη, acc. ſing. a πλήρης, εος, ὁ, ἡ.

Πλήρης, εος, ὁ, ἡ, & τὸ πλῆρες, plenus, a, um, cum gen. hinc πληρόω, impleo, exſolvo. Thema πλέος, plenus.

Πληροῖ, 3. ſingul. præſ. indic. activ. & optat. verbi πληρόω, impleo.

Πληροφορέω, ῶ, plenam fidem facio, plenum affero. f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imper. πληροφόρησον. præſ. paſſ. πληροφοροῦμαι, οῦμαι, certus ſum, perſuaſiſſimum habeo. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, quæ nobis plene notificatur, omnino perſuadetur. perſ. paſſ. πεπληροφόρημαι.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena aſſenſio, certioratio, certa perſuaſio. πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, ſatisfactio.

Πληρόω, ῶ, impleo; item abſolvo, finio, perficio. f. ώσω, ſupplebo. p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. ſub. paſſ. πληρώσω, ῃς, ῃ. perſ. paſſ. πεπλήρωμαι. πληρῶσαι τὰς ναῦς, ſupplementum claſſi præbere, clariſſimos milites imponere. Demoſth.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πληρόω, impleo.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, plenitudo, impletio. a πληρόω, impleo.

Πληρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a πληρόω, impleo.

Πλησάμενος, cum implevisset, a. 1. part. med. verbi πλήθω, impleo.

Πλήσας, αντος, ὁ, & in plur. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, impleo. f. σω. a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, έντος, ὁ, impletus, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Πλησίαζε, appropinqua, præſ. imperat. act. a πλησιάζω, f. άσω, appropinquo.

Πλησιάζω, converſor, appropinquo, prope accedo, admoveor, ſum familiaris. f. άσω. hinc acc. plural. part. præſ. πλησιάζοντας. Th. πέλας.

Πλησιαιτέρω, Jonic. adv. pro ἐγγύτερον, propius.

Πλησίον, adv. prope, cominus. ſed ὁ πλησίον, proximus. Animadvertendum, Scripturam accipere τὸ πλησίον pro quovis alio homine præter loquentem. Th. πέλας, prope.

Πλήσιος, ία, ον, propinquus, a, um. qui eſt πέλας, prope.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ, ἡ, alicujus agro vicinus. ex πλησίον, vicinus, & χῶρος, ager, locus.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas, expletio, plenitudo, κόρος, ingurgitatio. Iſocrates πλησμονὴ ἁπάντων, omnium rerum ſatietas eſt.

Πλήσσω, ſeu ήττω, percutio, illido, vulnero, ferio, frango, cædo, vexo, percello, terreo. f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα.

Πλήττει, 3. ſing. præſ. ind. act. πλήττετε, 2. plur. præſ. imperat. a πλήττω, idem ac πλήσσω, percutio.

Πλῆτο, implebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλῆμι, idem ac πλήθω, impleo. futur. ήσω. Sunt qui velint eſſe pluſq. perſ. paſſ. & Poet. ſeu Jon. poni pro ἐπέπληστο. Th. πλέος, plenus.

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων, copioſior, prolixior, major.

Πλινθεύσωμεν, 1. plural. a. 1. ſub. act. a πλινθεύω, lateres fingo. Thema πλίνθος, later.

Πλίνθος, ου, ὁ, later, πλίνθον πλύνειν, laterem lavare. Vide Eraſmum in Proverb. πλίνθον ἐπαγωγὰς, Ariſtophanes dixit de genere quodam torturæ. hinc πλίνθινος, ου, ὁ, lateritius. πλινθεύω, lateres fingo.

Πλὶξ, gradus: os inter femora, cujus præcipuus uſus ad τὸ πλίσσεσθαι, gradiendum. Hinc apud Sophoclem ἀμφιπλὶξ τὸ περιβάδην, pedibus alternatim motis, Comment. Ariſtoph. in Acharn. Alius πλὶξ eſt etiam ſpatium inter pollicem, & medium digitum, id eſt, dodrans, Suid.

Πλίσσω, ſeu ομαι, gradior, greſſus glomero, tollutim incedo.

Πλιχὰς, cutis, quæ pudendis ſubeſt, inter utrumque femur. a πλὶξ.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navigiolum, navicula, diminut. a πλοῖον, ου, τὸ, navis.

Πλοῖον, ου, τὸ, navigium, navis, a præt. med. inuſit. πέπλοα, verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, cæſaries, capillorum nodus, crines plexi, coma. a πλέκω, necto.

Πλόκαμος, ου, ὁ, cincinnus, cæſaries, coma, cirrus, crines plexi, & intorti. Apud Poetas interdum πλόκαμοι ſignificant fumos, q. circumvolutiones, Poll. Apud Galenum lib. 3. ὑγιεινῶν, calathorum plexus πλόκαμοι dicuntur, ut vertit Linacer. item πλοκαμὸς, ὁ, & πλοκὰς, άδος, ἡ, a πλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio.

Πλοκερὸς, ὰ, ὸν, pro πλόκιμος, textilis. Th. πλέκω, plico.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, flexus, implicatio, textura, dolus: ἐμπλέκειν πλοκὰς, intexere dolos, Eurip. πλοκὴ τριχῶν, plicatura, nexuſque capillorum. 1. Petr. 3. λογισμῶν πλοκαὶ, argutiarum perplexitates, Nazianz.

Πλόκος, ου, ὁ, Poet. idem ac πλέγμα, ατος, τὸ, plica, nexus, contextus.

Πλόος, ου, ὁ, genitiv. οῦ, ὁ, navigatio, curſus navis, nautica expeditio: via, iter. ὑλήεντα διὰ πλόον, in via nemoroſa, Nicand. & Antimachus. Item πλοῦς, πλοῦς, πλοῖ. Them. πλέω, navigo.

Πλοῦ, genit. contract. a πλόος, ου, navigatio. quod vide.

Πλουμάκιον, ου, τὸ, plumacium. Gloſſ. Eſt cervical, a pluma.

Πλούσιος, ου, ὁ, dives, locuples, opulentus. πλουσία πόλις, urbs opulenta. in compar. πλουσιώτερος, α, ον, locupletior. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτε, vocativ. ſingul. a Πλοῦτος, ου, ὁ, Plutus. Deus divitiarum præſes.

Πλουτεῖν, præſ. inf. act. a πλουτέω, dives ſum.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. ſing. præſ. part. activ. verbi πλουτέω, dives ſum. Thema πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλουτέω, ῶ, dives ſum, dives evado, ditor. f. ήσω. p. πεπλούτηκα. aor. 1. ἐπλούτησα. πλουτοῦσι πρὸς σῶμα, creſcunt in corpus. Aphrod. lib. 2. Probl.

Πλουτίζω, dito, locupleto, divitem reddo. ſut. ίσω. p. πεπλούτικα.

Πλούτοιο, gen. Jon. pro πλούτου, a πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ, Plutus. quaſi πολύετος, quod ſit opulentia ex multorum annorum proventu. a πολὺ, & ἔτος, unde ἐτῶν. Ergo πλοῦτοι ſunt πολλὰ ἔτη, & πλούσιος, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουτοῦντι, dat. ſingul. præſ. part. act. πλουτοῦσι, dat. plural. part. præſ. vel 3. pl. indicat. præſ. verbi πλουτέω, dives ſum.

Πλουτὼ, όος, ἡ, nom. mul. q. d. opulenta.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis plexus, & intortus, per ſyncopen pro πλόκαμος, ὁ, crines plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλυθεὶς, έντος, ὁ, lotus, a. 1. part. paſſ. verbi πλύνω, lavo. perſ. paſſiv. πέπλυμαι.

Πλύνεσκε, lavabat, Jon. pro ἔπλυνε, 3. ſin-

ſingul. imperf. activ. verbi πλύνω, lavo.

Πλυνὸς, ὁ, ὁ, locus, ubi lavabatur, balneum, piſcina, labrum, pelvis. Th. πλύνω, lavo.

Πλύνω, lavo, proprie veſtimenta: ut λύω, corpus: νίπτω, manus, & pedes. Significat & maledictis proſcindo, objurgo, contamino. fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. p. πέπλυκα. μυρίοις σε πλύνοις ἔπλυναν λοιδορίαις, infinitis te contumeliis quidam affecerunt. Hinc πλυνεὺς, ȣ, ὁ, qui veſtimenta lavat, fullo.

Πλῶν, navigabat, 3. ſingul. imperf. act. Jonic. Sic πλώεσκε, imperf. Jon. πλώειν, præſ. inf. verbi πλώω, ſeu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Πλωούσας, pro πλωούσας, acc. pl. f. g. part. præſ. Jon. pro πλεούσας, a πλώω, quod a πλέω, navigo.

Πλωΐζεσκε, navigabat, 3. ſingul. imperf. Jon. vel Poet. verbi πλωΐζω, navigo.

Πλῶμι, ſeu πλώω, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλώσω.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem ac πλώτωρ, ορος, ὁ, natator, navigator, nauta. a πλώω, Poetic. idem ac πλέω, navigo.

Πλωτὸς, ή, όν, natans in aquis, aquatilis. τὰ πλωτὰ ζῶα, beſtiæ aquatiles. Item navigabilis. πέλαγος πλωτὸν, mare navigabile, Philo de mundo.

Π N.

Πνείοντες, οἱ, anhelantes, nom. plural. part. præſ. act. verbi πνείω, Poet. pro πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνείουσα, ας, ἡ, Dor. pro πνέουσα, ſpirans, præſ. part. f. g. a πνέω, ſpiro.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ventus, ſpiritus, flatus, anima, animus. Th. πνέω, ſpiro.

Πνευματικὸς, ή, όν, ſpiritualis, e. τὰ πνευματικὰ, res ſpirituales. Hinc adverb. πνευματικῶς, ſpiritualiter. Item πνευματικὸς, pulmonis inflammatione laborans. πνευματικαὶ διαθέσεις, inflationes, Dioſcor. l. 3. c. 92.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum. πνεύμων θαλάσσιος, pulmo marinus, fruticis magis naturam, quam piſcis, refert, Dioſc. l. 2. c. 38.

Πνεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi πνέω, ſpiro. f. πνεύσω. aor. 1. ἔπνευσα. aor. 1. part. πνεύσας, αντος, ὁ.

Πνεύσειεν, ſpiraret, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

Πνεύσω, ſpirabo, f. 1. act. a πνέω.

Πνέω, flo, ſpiro. f. πνεύσω. p. πέπνευκα. perf. paſſ. πέπνευμαι, cum acc. πῦρ πνέοντες, ignem ſpirantes, feroces, Xenoph. cum genit. πνεῖν πεποίηκε τράγου, olere fecit hircum, lib. 2. Epigram.

Πνιγεὶς, έντος, ὁ, ſuffocatus, a. 2. part. paſſ. verbi πνίγω, ſuffoco.

Πνιγήσομαι, ſuffocabor, fut. 2. paſſ. a πνίγω, ſuffoco.

Πνίγω, ſuffoco, ſtrangulo; eneco, torqueo, ango. f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. paſſ. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. paſſ. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. paſſ. ἐπνίγην. fut. 2. paſſ. πνιγήσομαι. q. πνοὴν ἄγω, ſpiritum frango. Hinc πνιγμὸς, ȣ, ὁ, ſuffocatio. πνῖγος, εος, τὸ, idem. πνικτὸς, ή, όν, ſuffocatus, a, um.

Πνικτὸς, ή, όν, ſuffocatus, a, um, præfocatus. Thema πνίγω, ſuffoco.

Πνίξαντες, οἱ, ſuffocantes, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πνίγω, ſuffoco.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, ſpiritus, flatus, afflatus, halitus, aura. Ariſtophani tibiarum flatus.

Πνοιὰς, flatus, acc. pl. πνοιῇσι, dat. pl. Jon. a πνοιὴ, ῆς, ἡ, per epentheſ. ι, pro πνοὴ, Dor. quod vide.

Πνύμαι, ſeu πνύομαι, ſpiro, ſapio, intelligo, perf. πέπνυμαι. hinc πεπνυμένος, ſapiens, prudens. Thema πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνὺξ, ἡ, locus Athenis, ubi concio habebatur: concio. q. a πινύω, moneo.

Πνύτο, ſpirabat, intelligebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πνύομαι, ſeu πνύμι, ſpiro, ſapio, intelligo.

Π O.

Πόα, ας, ἡ, Jon. ποίη, herba, pabulum. q. a πάω, olim paſco, alo: quia πάσμαι, eſt guſto, edo. unde apud Hom. πάσσασθαι, pro γεύσασθαι, & ἄπαστος, eſt jejunus. alii volunt a πόω, bibo. herba enim pluviam imbibit, & ab humo humet.

Πόδα, acc. ſingul. πόδας, acc. plural. a ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδαβρὸς, ȣ, ὁ, Jon. pedibus mollibus, & delicatis præditus. ex ποὺς, pes, & ἁβρὸς, mollis.

Ποδάγρα, ας, ἡ, podagra, morbus circa pedes oriens: pedala, pedica, tendicula, qua πόδες ἀγρεύονται, pedes capiuntur. Ex ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis. ex ποὺς, pes, & νίπτω, lavo.

Ποδαπὸς, ή, όν, cujas, qualis, quaſi ποίου δαπέδου. Ariſtoph. in Neb. ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία, quænam feræ.

Πόδαργε, vocat. ſing. a πόδαργος, ȣ, ὁ, albos, vel celeres pedes habens. ex ποὺς, pes, & ἀργὸς, ὁ, albus.

Ποδαρκέω, Poet. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, pedibus valere, pedum velocitate præditum eſſe. vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ, pedibus valens, celer. ex ποὺς, pes, & ἀρκέω, ſufficio, par ſum.

Ποδεκμάγειον, ȣ, τὸ, pedale. id, quo pedes ἐκμάσσονται, abſterguntur. Ex ποὺς, pes, & μάσσω, abſtergo.

Πόδες, nom. plur. πόδεσσιν, dat. pl. Jon. pro ποσί. a ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, in utribus vocant pedianius, a pellibus dependens, & accipitur pro rei alicujus figura in anguſtum deſinente, idque ad humani pedis ſimilitudinem. Hinc apud Theocritum ποδεῶνες, calceamenti ruſtici genus, perones. Item ποδεὼν, membrum virile, Interpr. Thucyd.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, uſque ad pedes dependens, talaris. ex ποὺς, pes, & ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, porrectus in longitudinem: item perpetuus.

Ποδήνεμος, ȣ, ὁ, ἡ, pedibus velox, ventipes. ex ποὺς, pes, & ἄνεμος, ȣ, ὁ, ventus.

Ποδήρης, εος, ὁ, (ſcilic. χιτὼν) veſtis talaris, ad pedes uſque dependens. ex ποὺς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄρω, apto.

Ποδίσκος, ȣ, ὁ, ἡ, μικρὸς ποὺς, pediculus, parvus pes.

Ποδιῶ, compede vinciam, Att. pro ποδίσω, fut. 1. ind. act. verbi ποδίζω. f. σω. pede metior. ποδισμὸς, pedatura, pedeſtris ſaltatio. Pollux lib. 3. 14.

Ποδοῖιν, Jon. pro ποδοῖν, gen. & dat. dual. a ποὺς, pes.

Ποδοκοίλιον, ȣ, τὸ, cavilla. Eſt vola pedis, ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρτιον, ȣ, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa. Ex ποὺς, pes & ἄρω, vel ἁρμόζω.

Ποδὸς, gen. ſingul. ποδῶν, gen. plural. a ποὺς, pes.

Ποδόψελλον, ȣ, τὸ, pediculum. Gl. Cyr. puto πόδιον ψέλιον, pedicula.

Ποδοψόφοι, οἱ, ſunt qui pede ſtrepitum excitant, ποδὶ ψοφεῖν.

Ποδώκεα, acc. ſing. a ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer. ex ποὺς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς, έος, ὁ, celer.

Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, tanquam res pedata, pedibus fulta.

Πόει, Att. pro ποίει, præſ. imperat. act. a ποέω, Att. ποιέω, facio.

Ποθ', ſequente aſpirat. pro ποτὲ, aliquando. vide in πότε, quando?

Ποθέεσκε, deſiderabat, Jon. pro ἐπόθει, ει, 3. ſing. imperf. verbi ποθέω, deſidero. Thema πόθος, ȣ, ὁ, deſiderium.

Ποθεινὸς, ȣ, ὁ, deſiderabilis, Thucyd. Them. πόθος, ȣ, ὁ, deſiderium.

Πόθεν, unde? undenam? quomodo? adverb. interrogativum. ab ὅθεν, unde, indefinitum.

Ποθεῦσαι, Dor. pro ποθοῦσαι, deſiderantes, nom. plur. part. præſ. f. g. a ποθέω. Th. πόθος, deſiderium.

Ποθέοντε, deſiderantes, nom. dual. præſ. part. verbi ποθέω, deſidero, præſ. part. ποθέων, ουσα, ον. hinc ποθέοντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. plur. præſ. ind. activ. Th. πόθος, deſiderium.

Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, ſerpendo accedere: accedere. ex πρὸς, & ἕρπω, ſerpo.

Πόθεσαν, Jon. pro ἐπόθησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, deſidero. f. ήσω, & έσω. aor. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, deſiderium.

Ποθεσπέρια, veſperi, Doric. pro προσεσπέρια. Th. ἑσπέριος, veſper.

Ποθεῦντες, amantes, Dor. pro ποθοῦντες, nom. plural. part. a ποθέω. ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præſ. ind. verbi ejuſdem.

Ποθήμεναι, per ectaſin pro ποθέμεναι, deſiderare, Doric. ſeu Jonic. pro ποθεῖν, præſens infinit. verbi ποθέω, cupio.

Πόθι, ubi? quo? πόθι τοι πόλις; Odyſſ. ξ. ubi tibi civitas? cujas es? πόθι νίσσομαι, quo tendo? in Epigr. Sed ποθὶ, alicubi, aliquando. ab ὅθι, ubi, indefinitum.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, aſpiciens, præſ. part. f. g. a προσοράω. Th. ὁράω, video.

Ποθορῇ, Doric. pro προσορᾷ, aſpicit, 3. ſing. præſ. indicat. ex ποτὶ, pro πρὸς, & ὁράω.

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poet. pro προσορῶ, aſpicio.

Ποθορῇσθα, Dor. & Æol. pro προσορᾷς, aſpicis, 2. ſingul. præſ. ind. act. verbi προσοράω. vel a Doric. ποθόρημι.

Ποθορῶσα, ας, ἡ, Doric. pro προσορῶσα, ἡ, aſpiciens. ab ὁράω, video.

Πόθος, ȣ, ὁ, deſiderium, ardor, amor, affectus, cupido. q. a πόθω, deſidero, inuſit. unde Latinum peto. alii a p. m. πέποιθα, verbi πείθω, perſuadeo. hinc ποθέω, ῶ, deſidero. ἐπιποθέω, idem.

Ποθοῦμεν, deſideramus, 1. plur. præſ. ind. verbi ποθέω, deſidero.

Ποῖ, quo, quorſum? ab indefin. οἶ, quo. ποῖ δὴ καὶ πόθεν, elegans phraſis, qua petimus, quo quis tendat, & unde veniat, Plato in Phæd.

Ποία, ας, ἡ, qualis? in m. g. ποῖος, n. g. ποῖον. Th. οἷος, qualis, citra interrog.

Ποιάεις, άεσσα, άεν, herboſus, a, um, Dor. pro ποιήεις. vide in ποίη.

Ποίαντος υἱὲ, pro Philoctete.

Ποιεῖ, facit, 3. ſingul. præſ. ind. Sed ποίει, 2. ſing. imperat. præſ. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦ, fac, Dor. pro ποιοῦ, præſ. imperat. paſſ. ποιεῦντι, facienti, Dor. pro ποιοῦντι, dativ. ſingul. particip. præſ. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, accuſ. ſingul verbi ejuſd.

Ποιεύμην, Dor. & Jon. pro ἐποιούμην, 1. ſing. imperf. paſſ. ſic ποιεύμεσθα, Doric. & Jon. pro ἐποιούμεθα. 1. plur. imperf. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

Ποιέω, facio, factito, fabricor, carmina facio, pono, creo. ποιῶ σοι ἀργύριον, pario tibi argentum, Demoſth. ποιῶ εὖ, beneficia confero. ποιῶ ὕδωρ, pluo, Laert. moror, Baſil. in Epiſt. ποιῶ σε κακῶς, te incommodo afficio, affligo, Demoſth. ποιεῖ λέγοντας, inducit loquentes, Plutarch. in Solone. f. ήσω. p. πεποίηκα. præſ. paſſ. ποιέομαι, οῦμαι, fio. perf. paſſ. πεποίημαι. a. 1. paſſ. ἐποιήθην. a. 1. med. ἐποιησάμην, ω, ατο. Helleniſmus εὖ ποιεῖν τινα, alicui benefacere. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν, veritati operam dare. Hinc ποίημα, ατος, τὸ, opus; item poema. ποιητὴς, ȣ, ὁ, factor, conditor; item Poeta. περιποιέω, tueor; item acquiro. περιποίησις, εως, ἡ, acquiſitio, vindicatio, aſſertio. προσποιέω, mihi aſſumo, vindico: item ſimulo, fingo. προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio & ſimulatio. ἀγαλματοποιὸς, ȣ, ὁ, ſtatuarum fa-

fabricator. ζωοποιὸς, ῦ, ὁ, vivificus. θαυματοποιὸς, ῦ, ὁ, præſtigiator, circulator. νεωτεροποιὸς, ῦ, ὁ, novarum rerum ſtudioſus. ὀνοματοποιὸς, ῦ, ὁ, vocabulorum fictor. παιδοποιὸς, ῦ, ὁ, liberorum procreator.

Ποίη, ης, ἡ, Jon. pro ποία, ας, ἡ, herba. Item interrogativum pro ποία. hinc ποιήεις, herboſus. in f. g. ποιήεσσα, herboſa.

Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide in ποίη.

Ποιηθεὶς, έντος, ὁ, factus, a. 1. part. paſſ. verbi ποιέω, facio.

Ποίημα, ατος, τὸ, opus, actio, poema, figmentum. ποιήματα, ων, τὰ, res conditæ.

Ποιήμενος, Jon. pro πεποιημένος, factus, perf. part. paſſ. a ποιέω, facio.

Ποίησ', pro ποίησε. quod vide.

Ποιήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. abjecto augmento, verbi ejuſdem.

Ποίησε, fecit, Jonic. pro ἐποίησε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. a ποιέω.

Ποιῆσι, Jon. paragoge pro ποιῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, actio, conficiendi ratio, poeſis, poetica deſcriptio. Item adoptio. a ποιεῖσθαι, adoptare.

Ποιήσομ', faciam, pro ποιήσομαι, f. 1. med. a ποιέω, facio.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ποιητὸς, ῦ, ὁ, Poeta; item effector, factor, conditor, creator, auctor. ὁ ποιητὴς τῶν αἰώνων, ſæculorum auctor, Nazianz. fit a 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποιητικὸς, ῦ, ὁ, Poëticus, efficax, ad carmen aptus. in plur. n. g. ποιητικὰ, a ποιητὴς, ῦ, ὁ, Poeta.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, factus, a, um, adoptivus, factitius. ποιητοὶ πολῖται, civitate donati, Ariſtot. l. 3. Polit. c. 1. adject. verbale a ποιέω, facio.

Ποιηφαγεῖν, herbas comedere, Herodot. ex ποία, ſeu πόη, herba, & φάγω, edo.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas, varius color, macula, verſutia, prudentia. a ποικίλος, ου, ὁ, varius.

Ποικιλάνιος, ω, ὁ, Dor. pro ποικιλήνιος, ὁ, qui variegatas habenas habet. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικίλλω, variego, vafre fingo, acu pingo, exorno. f. λῶ. Th. ποικίλος, varius.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus verſicolor, varietas, textura, pigmentum.

Ποικιλόβουλος, ου, ὁ, verſutus, qui animo ſuo agitat varia conſilia. Ex ποικίλος, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ, ἡ, Dor. pro ποικιλόγηρυς, variam vocem, ſonumque habens, ὁ ποικίλην γῆρυν ἢ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ου, ὁ, ἡ, canorus, varians vocem: habens collem variatum. ποικιλόδειρος ἀηδὼν, luſcinia varium habens collum, vel querulam lamentationem, Heſiod. Ex ποικίλος, varius, & δειρὴ, ſeu δέρη, ῆς, ἡ, collum, & per metonym. cauſæ, vox.

Ποικιλόνωτος, ου, ὁ, qui tergum variis maculis diſtinctum habet.

Ποικίλος, ου, ὁ, varius, diſcolor, diverſi generis, diverſis maculis diſtinctus, vafer, Xenoph. οὐδὲν ποικίλον δεῖ μηχανᾶσθαι, nihil oportet argutum moliri. ςοὰ ἡ ποικίλη, porticus picta erat Athenis, Æſchines. maculoſus. Hinc ποικίλως, varie, multiplici ſpecie, multis modis: vafre Xenoph. ποικίλλω, fut. λῶ, variego, exorno.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, epitheton carminis, quod vario citharæ ſono canitur.

Ποιμαίνονθ', acc. ſing. part. præſ. act. verbi ποιμαίνω, paſco. præſ. inf. ποιμαίνειν. Th. ποιμὴν, paſtor.

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, paſcunt, 3. plur. præſ. verbi ποιμαίνω, paſco, paſtorum more guberno, & curo gregem, rego. f. ανῶ, aor. 1. ἐποίμανα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, paſtor.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. activ. verbi ποιμαίνω, paſco.

Ποιμαντέον, paſcendum, verbale a ποιμαίνω, paſco.

Ποιμανῶ, paſcam, f. 1. verbi ejuſdem.

Ποιμένι, dat. ſing. a ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor.

Ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor, opilio, Theocr. adjutor, Sophocl. in Ajace, ποιμένες ὄχων, rectores curruum, Eurip.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex, Doric. ποίμνα. hinc ποιμνήϊος, ου, ὁ, ad ovium gregem pertinens.

Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, ovile, armentum. ποίμνια, καὶ πρόβατα, Plato de Leg.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, pœna, ultio, injuria, vindicta. Pro præmio etiam accipitur, mercede, ſatisfactione: tum pro mulcta pecuniaria: tum pro liberatione, & ſolutione. hinc ποινάω, punio.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præſ. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ſpicas legens. ex ποία, ſeu ποίη, herba, & λέγω, colligo.

Ποῖος, οία, οῖον; qualis, e? Th. οἷος, qualis. citra interrogationem.

Ποιότητα, qualitatem. accuſ. ſing. a ποιότης, ητος. a ποιὸς, ῦ, ὁ, qualis.

Ποιῦ, præſ. imperat. paſſ. verbi ποιέω, facio. ποιεῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præſ. act.

Ποιούντων, faciant, Attic. pro ποιείτωσαν.

Ποιπνύω, ſeu ποιπνύω, operor, valde occupor, aliquid ſedulo ago, ſatago, expeto, miniſtro. ἀπὸ τοῦ πνέω. & πνύω, ſeu πνέω, ſpiro. hinc & ποίπνυος, ου, ὁ, ſedulus, miniſter.

Ποσθὶς, ίδος, ἡ, ſcrotum, mentula, virgæ virilis caput. Etymol. a σπείρω. vide πόσθη.

Ποίτνυος, ου, ὁ, ἡ, Poet. remunerator, qui gratiam refert. per ſyncopen. ἐκ τοῦ ποινήτνυος, ὁ ποινὴν τίνων, τουτέστιν ὁ ἀνταμοιβὴν ἀποτίνων, καὶ χάριν ἀνταποδιδοὺς.

Ποιῴην, Attic. pro ποιοῖμι, præſ. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, quando, aliquando.

Ποκίζω, tondeo.

Ποκίξατο, Dor. & Jon. pro ἐποκίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ποκίζω, vello, tondeo. f. ίσω. a πόκος, ου, ὁ, vellus.

Πόκος, ου, ὁ, vellus. Th. πέκω, vel πείκω, tondeo, vello.

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. a πόκος, vellus.

Πόλεας, Poet. pro πολλοὺς, acc. pl. m. g. a πολὺς, multus. Sed πόλεις, urbes, acc. pl. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολέες, Jon. ſeu Poet. pro πολλοί. πολέσιν, pro πολέεσσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro πολλοῖς, a πολὺς, multus.

Πόλει, dat. ſing. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολεῖν, præſ. inf. act. a πολέω, verto.

Πολεμέω, ῶ, bello, prælior, pugno, belligero. fut. ήσω. p. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. πολεμοῦμαι, oppugnor, bellum ſuſtineo. πολεμωθεὶς, bello implicitus, Xenoph. πολεμοῦμαι etiam ἀντὶ τοῦ πολεμῶ, bellum gero, belligero. πολεμεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, bellum adminiſtrari a nobis, Thucyd. πολεμητέον, bellandum, pugnandum eſt.

Πολεμήϊος, Jonica dialyſi pro πολέμιος, ου, ὁ, bellicus. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμήσει, præliabitur, 3. ſing. fut. 1. act. verbi πολεμέω. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, pugnare, præſ. inf. Jon. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, pugno. f. ίσω. p. πεπολέμικα.

Πολέμιζον, Jon. pro ἐπολέμιζον, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi πολεμίζω, pugno. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμικὸς, ῦ, ὁ, bellicus, bellicoſus, militaris. & pro eodem πολεμιστήριος. πολεμικῶς ἔχειν, hoſtili animo eſſe.

Πολέμιος, ου, ὁ, hoſtis, inimicus. πολεμίως, hoſtiliter, animo hoſtili.

Πολεμιστὴς, ῦ, ὁ, bellicoſus, bellator, bello deſtinatus. ἵππος πολεμιστὴς, equus bellator, Plut. in Fabio. a πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ, Poet. bellum excipiens, ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖσι, dat. plur. Jon. a πόλεμος, bellum.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ, tumultuoſus, bellicoſus. πολεμόκλονον ἔργον ἄρηος, belli turbulentum opus, Homer. in Batrach. ex πόλεμος, ου, ὁ, bellum, & κλόνος, ου, ὁ, tumultus.

Πόλεμος, ου, & Jon. οιο, ὁ, bellum. πόλεμον ἀναλαβεῖν, bellum ſuſcipere, Demoſth. πόλεμον ποιῆσαι, bellum excitare, Thucyd. πόλεμον ποιοῦμαι μετὰ τῶν συμμάχων, bellum additis ſociis gero, Thucyd.

Πολέος, gen. Poet. pro πολλοῦ. ſic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν, a πολὺς, multus.

Πολέσκετο, Jon. pro ἐπολεῖτο, ἕετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πολέω, verto.

Πόλεος, gen. ſing. Dor. pro πόλεως, a πόλις, ὁ, urbs.

Πολεύω, nutrio, miniſtro, contineo. Item verſor, habito, circumeo, ambio, Phrynich.

Πολέω, verto, verſo: item ſcindo, aro, occo, τὰς βώλους ἀποστρέφω τῇ δικέλλῃ, Interpr. Heſiod. f. ήσω. p. πεπόληκα. Hinc πόλος, ου, ὁ, vertex, ſeu cardo mundi. μυστιπόλης, ſeu μυστιπόλος, ου, ὁ, qui myſtica verſat, ſacerdos. ὀνειροπόλος, ου, ὁ, conjector.

Πόληος, & Poet. πόληος, gen. ſingul. a πόλις, ἡ, urbs.

Πολήων, genit. plur. Jon. pro πόλεων, urbium.

Πολιάοχος, ου, ὁ, ἡ, & per craſin πολιοῦχος, urbium conſervator, vel præſes.

Πολίαρχος, ου, ὁ, patriæ princeps, ὁ τῆς πόλεως ἀρχὸς, ὅστις ἀρχων καὶ ἡγεμών.

Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης, ου, ὁ, pro πολίτης, civis.

Πολιῆς, gen. ſing. f. g. a πολιὸς, ἡ, ὸν, canus, a, um.

Πολιήταις, dat. plur. πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης, Poet. pro πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολίζω, urbem condo. Th. πόλις, urbs.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, cana habens tempora. Ex πολιὸς, ῦ, ὁ, canus, & κρόταφος, ου, ὁ, tempora.

Πολιορκέω, urbem obſideo, cingo obſidione, præſ. part. paſſ. πολιορκούμενος. hinc πολιορκία, ας, ἡ, obſidio. ex πόλις, urbs, & ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum. Th. εἴργω, f. ξω, includo.

Πολιὸς, ῦ, ὁ, canus, albus, ſenilis. hinc πολιὰ θρὶξ, canus capillus.

Πόλις, εως, ἡ, urbs, civitas, ubi homines πολεῦσιν, id eſt, verſantur. vel potius a πολὺς, quod ſint πολλοὶ certis legibus juncti. hinc πολίτης, ου, ὁ, civis. πολιτεύω, rempub. adminiſtro. πολιτεία, ας, ἡ, reipub. ſtatus, & adminiſtratio. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. ἀκρόπολις, εως, ἡ, ſumma, ſeu altiſſima pars urbis; item arx. ἄπολις, εως, ὁ, ἡ, extorris. δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes, Decapolis, regio Judææ contermina. ἑλέπολις, εως, ἡ, machina obſidionalis, capiendis urbibus apta. μητρόπολις, εως, ἡ, primaria urbs.

Πολισμάτιον, ατος, τὸ, parva urbs, vicus, oppidum.

Πολίσσαμεν, Jon. & Poet. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, urbem condo. f. ίσω. p. πεπόλικα.

Πολῖται, nom. pl. a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, urbs.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, gubernator civium, urbis præfectus. ex πόλις, urbs, & ἄρχω, impero.

Πολιτεία, ας, ἡ, & Jon. πολιτείη, civitas, reſpublica, jus civitatis.

Πολιτεύεσθαι, præſ. inf. paſſ. a πολιτεύω, remp. adminiſtro.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, vita civilis, in pl. τὰ πολιτεύματα. Th. πόλις, urbs.

Πολιτευτὴς, ῦ, ὁ, magiſtratus. πολιτευταὶ, αἱ, civitatis adminiſtratores, Nazianz. a πολιτεύω, rempub. adminiſtro. Thema πόλις, urbs.

Πολιτεύω, rempub. adminiſtro, civiliter negotior; rego, guberno. f. εύσω. part. πεπολίτευκα. præſ. med. πολιτεύομαι, idem. item me gero. perf. paſſ. πεπολίτευμαι ſervivi. cum dat. a πόλις, urbs.

Πολίτης, ου, ὁ, civis, popularis, municeps.

cepſ. in nom. pl. πολῖται. in genit. plur. πολιτῶν. πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, fœmina.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, politicus, civilis. hinc compar. πολιτικώτερος, ρα, ον. ſuperl. πολιτικώτατος, ȣ, ὁ.

Πολίχνη, ης, ἡ, urbs, oppidulum. Th. πόλις, urbs.

Πολλὰ, nomin. vel accuſ. plur. n. g. vel adv. pro πολύ. aliquando pro πολλάκις, ſæpe. Th. πολύς, multus.

Πολλάκι, Poet. pro πολλάκις, adverb. ſæpe, multoties, frequenter.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, multiplex, multiplicatus. acc. ſing. πολλαπλασίονα. Them. πολύς, multus.

Πολλαχῶ, & πολλαχοῦ, & πολλαχῆ, ſæpe, multifariam, vulgo, paſſim, variis modis. ab eodem them.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, multa, f. g. u πολύς, multus.

Πολλαπλήσιος, Jon. pro πολλαπλάσιος, multis partibus major, copioſior.

Πολλός, ȣ, ὁ, Poet. pro πολὺς, multus. hinc πολλόν, Poet. pro πολύ, multum, longe.

Πολλȣ, πολλῷ, gen. & dat. ſing. πολλοῖς, dat. pl. u πολύς, multus.

Πόλος, ȣ, ὁ, polus, cœlum: horologium, Athen. l. 5. cranium, calvaria, Pollux. Item ovis pelati vertex.

Πόλτος, ȣ, ὁ, puls, pulmentum. q. a πολέω, verſo, quia fit verſando, dum maſſa liquida πολεῖται, vertitur.

Πολὺ, multum, n. g. vel adverbialiter ſumitur, & vertitur valde, ſæpe τὸ πολὺ, diu. ſic & in plur. τὰ πολλὰ, multum, valde.

Πολυάϊκος, gen. ſingul. a πολυάϊξ, impetuoſus.

Πολύαιν', pro πολύαινε, vocativ. u πολύαινος, multum laudatus.

Πολύαινος, ȣ, ὁ, multum laudatus, laudatiſſimus. in vocativ. πολύαινε. ex πολὺς, multus, & αἶνος, ȣ, ὁ, laus. Eſt & proprium nomen Πολύαινος.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, impetuoſus, multas mutationes habens. Belli epith. Iliad. α. Ex πολύς, multus, & ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror.

Πολυάνδριον, ȣ, τὸ, cœmeterium, quod multos viros capiat, & eo ferantur, Ælian. ex πολύς, multus, & ἀνήρ, ἀνδρὸς, ὁ, vir.

Πολυάνθεμος, ȣ, ὁ, ἡ, Poetic. idem ac πολυανθής, ὁ, ἡ, multos habens flores, floribus abundans, floribus refertus. Ex πολύς, multus, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Πολυαρκέστατος, ȣ, ὁ, copioſiſſimus, uberrimus, longe ſufficientiſſimus. ex πολύς, multus, & ἀρκέω, ſufficio.

Πολύαρνι, αρνος, ὁ, ἡ, multos agnos habens, & per conſeq. dives. Ex πολύς, multus, & ἄρν, ἀρνός, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Πολύαρχος, ȣ, ὁ, multorum princeps, multorum dominus, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii legunt πολίαρχος, princeps urbium.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ, ἡ, valde profundus. ex πολύ, valde, & βένθος, εος, τὸ, quod a βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Πολύβοσκος, ȣ, ὁ, epitheton telluris, quæ multos paſcit. ex πολύς, multus, & βόσκω, paſco. Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poet. πολυβοτείρη, ης, ἡ, quæ multos paſcit. ex πολύς, multus, & βόω, paſco.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, multas habens uvas. Ex πολύς, multus, & βότρυς, υος, ὁ, uva.

Πολύβουλος, ȣ, ὁ, valde prudens, aſtutus, Homer. u πολὺ, valde, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Πολυβοῦται, nom. plural. a πολυβούτης, ȣ, ὁ, multos boves habens, dives boum copia. Iliad. ι. a βοῦς, bos.

Πολυβούτα, pro πολυβούτης, u πολυβόοις, idem ac πολυβούτης, dives boum copia, Iliad. ι.

Πολυγαθὴς, έος, ὁ, ἁ, Dor. pro πολυγηθής, quod vide.

Πολυγηθὴς, έος, ὁ, ἡ, multum lætitiæ adferens. ex πολὺ, multum, & γηθέω, lætor.

Πολύγναμπτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, ὁ πολλὰς ἔχων καμπάς, qui multos habet flexus. u γνάμπτω, flecto.

Πολύγνωτος, ȣ, ὁ, valde notus, multiſcius, celeberrimus.

Πολύγομφος, ȣ, ὁ, multos clavos habens. multis clavis junctus. Ex πολύς, multus, & γόμφος, ȣ, ὁ, cuneus, clavus.

Πολύγονος, ȣ, ὁ, ἡ, abundans fœtu, fœcundus, ferax, fœtificus.

Πολυδαίδαλος, ȣ, ὁ, multo artificio elaboratus, ingenioſus, affabre factus, pereleganſ, aſtutus. Ex πολύς, multus, & Δαίδαλος, ȣ, ὁ, Dædalus, ingenioſus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, multum lacrymans, lacrymoſus, acc. ſing. πολύδακρυν. ex πολὺς, multus, & δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Πολυδειράς, άδος, ὁ, ἡ, cacuminoſus, eminens. Iliad. α. ex πολύς, multus, & δειράς, άδος, ἡ, jugum montis. Th. δέρη, & δειρὰ, ἡ, cervix, jugum montis.

Πολυδένδρεος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multas arbores habet, multis arboribus conſitus. Th. δένδρον, arbor.

Πολυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, multos intuens. ex πολύς, multus, & δέρκω, video.

Πολυδεύκης, Pollux, nomen proprium.

Πολυδίψιος, ȣ, ὁ, ἡ, multum ſiticuloſus, vel valde deſiderabilis. ex πολὺς, multus, & δίψα, ης, ἡ, ſitis.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πολύδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, multa donans, aut qui multa dona accepit, vel qui ingentem dotem attulit. Ex πολύ, multum, & δῶρον, ȣ, τὸ, donum. Eſt &

Πολύδωρος, ȣ, ὁ, nomen proprium.

Πολυειδὴς, έος, ὁ, ἡ, multiplex, multiformis, multifarius, diverſas habens ſpecies. ex πολύ, multum, & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.

Πολύειδος, ȣ, ὁ, Polyidus, nomen proprium.

Πολυεργός, ȣ, & πολύεργος, ȣ, ὁ, multi operis homo, operoſus, ſemper aliquid agens.

Πολύζυγος, ȣ, ὁ, ἡ, habens multa tranſtra, multijugus. Ex πολύς, multus, & ζυγός, jugum. in plur. ζυγά, tranſtra. Thema ζεύγνυω, jungo.

Πολυήρατος, ȣ, ὁ, ἡ, peroptabilis, amabilis, multum expetitus. Ex πολύ, multum, & ἐράω, ῶ, amo. f. άσω.

Πολυηχής, έος, ὁ, ἡ, multiſonus, ſonorus. acc. ſing. πολυηχέα. Ex πολύς, multus, & ἦχος, ȣ, ὁ, ſonus.

Πολύθυτος, ȣ, ὁ, ἡ, Epithetum, quod & convivio tribuitur, & epulo multis victimis mactatis inſtructo: ubi ſæpe ſacrificatur, halans crebris ſuffitionibus. Ex πολύς, multus, & θύω, macto.

Πολυΐδριν, multiſcium, acc. ſing. a πολυΐδρις, ιος, ὁ, & ἡ, ſciens, prudens, multarum rerum peritus, admodum callidus, Odyſſ. ο.

Πολυκαγκής, έος, ὁ, ἡ, multum aridus, peraridus. Ex πολύ, & κάγκανος, ȣ, ὁ, aridus, quod a καγκαίνω, arefacio.

Πολυκάρανος, ȣ, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, multiceps, qui multa capita habet. Ex πολύ, multum, & κάρηνον, ȣ, τὸ, caput.

Πολυκαρπία, ας, ἡ, fertilitas, Theophr.

Πολυκαρπότατος, ȣ, ὁ, fructibus abundantiſſimus. Ex πολύς, multus, & καρπός, ȣ, ὁ, fructus.

Πολυκέντητος, ȣ, ὁ, multum acu pictus, & ornatus. Ex πολύ, multum, & κεντητὸς, ȣ, ὁ, acu pictus. Th. κεντέω, pungo.

Πολυκήτης, εος, ὁ, ἡ, magnis piſcibus abundans. ex πολύ, multum, & τὸ κῆτος, εος, cete, balæna.

Πολυκλαύτοιο, gen. Jon. u πολύκλαυτος, ſeu πολύκλαυστος, ȣ, ὁ, multum defletus. Ex πολὺ, multum, & κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Πολύκλειστος, ȣ, ὁ, bene clauſus, Phocyl. Ex πολύ, multum, & κλείω, claudo.

Πολύκλειτος, ȣ, ὁ & ἡ, clariſſimus, glorioſiſſimus.

Πολυκληῗδα, acc. ſing. u πολυκληΐς, ῖδος, ὁ, ἡ, multis tranſtris inſtructa, vel multa compage juncta. Ex πολύ, multum, & κληΐς, ſedes nautica. vel u κληΐς, pro κλείς, δός, clavis.

Πολύκλητος, ȣ, ὁ, multis locis evocatus, in Iliad. ex πολύ, multum, & καλέω, voco.

Πολύκλυστος, ȣ, ὁ, undoſus, undis agitatus, qui multis abluitur fluctibus, multiſonus, murmurabundus, Heſiod.

Πολυκλύστῳ, dat. ſing. u πολύκλυστος, ȣ, ὁ, undis agitatus. Ex πολύ, multum, & κλύζω, abluo. fut. σω.

Πολύκμητος, ȣ, ὁ, multum elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus, ex πολύ, multum, & κάματος, ȣ, ὁ, labor. Thema κάμνω, laboro.

Πολυκνήμος, ȣ, ὁ, ἡ, multos habens colles, ſaltuoſus: habens multas ſuras. Iliad. β. Ex πολὺ, multum, & κνημός, pars montis. Th. κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Πολυκοιρανίη, ας, ἡ, & Jonic. ίη, ης, multorum imperium, multorum dominatio. u πολυκοίρανος, multorum dominus, & rex. Ex πολύς, multus, & κοίρανος, ȣ, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτέανος, ȣ, ὁ, multarum poſſeſſionum dominus. Ex πολύ, multum, & κτέανον, ȣ, τὸ, Poetis idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, res, poſſeſſio.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives.

Πολυκώκυτος, ȣ, ὁ, luctuoſus. Ex πολύ, multum, & κωκυτός, fletus. Th. κωκύω, fleo.

Πολυλήϊος, ȣ, ὁ, habens multas ſegetes, aut pecudes, aut ſpolia, dives, locuples, fertilis. Iliad. ι. ex πολύ, multum, & λήϊον, ȣ, τὸ, campus, ſeges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, multus ſermo, facundia, loquacitas. u πολυλόγος, ȣ, ὁ, ἡ, multiloquus. Ex πολύς, multus, & λόγος, ſermo.

Πολυμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui multa didicit, multiſcius, eruditus, Iſocr. Ex πολύ, multum, & μανθάνω, diſco.

Πολυμερῶς, adv. multifariam, varie, multis vicibus. Ex πολύ, multum, & μέρος, εος, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.

Πολύμηλος, ȣ, ὁ, pecoroſus, dives, Iliad. β. Ex πολύ, multum, & μῆλον, ȣ, τὸ, ovis.

Πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ, valde prudens, ſapiens. Ex πολύ, valde, & μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, vocat. a πολυμήχανος, artificioſus.

Πολυμήχανος, ȣ, ὁ, ἡ, valde artificioſus, induſtrius, acutus, verſutus. τέχναι πολυμήχανοι, artes peracutæ, Lucian. Ex πολύ, multum, & μηχανή, ῆς, ἡ, artificium.

Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Muſæ, Polymnia. Ex πολύς, multus, & ὕμνος, ȣ, ὁ, hymnus, cantus. Th. ὕδω, celebro, cano.

Πολύμοχθος, ȣ, ὁ, laborioſus, ærumnoſus, πολυμόχθω, gen. Dor. pro ȣ.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ȣ, ὁ, qui multas habet nubes.

Πολύξεινος, ȣ, ὁ, multorum hoſpes. Ex πολύς, multus, & ξεῖνος, ȣ, ὁ, Poet. pro ξένος, hoſpes.

Πολυξένα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur alias πολύξενος, ὁ, qui, quæve multos habet hoſpites. Ex πολύς, multus, & ξένος, hoſpes.

Πολύολβος, ȣ, ὁ, perbeatus, prædives. Ex πολὺς, multus, & ὄλβος, ȣ, ὁ, beatitudo.

Πολυπαίδης, ȣ, ὁ, Polypæda, nom. proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ, locuples, pecuniis dives. ex πολύ, multum, & πάμμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. Thema πάω, poſſideo.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, luctuoſus, gravi luctu affectus. Ex πολὺ, multum, & πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui multa mala, & damna dat, qui multas clades infert. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, & πολυπίδακος, ȣ, ὁ & ἡ, multos habens ſcaturigines, fonti-

fontibus ſcatens. Ex πολὺς, multus, & παῖφλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, ſcatebra.

Πολύπλαγκτος, ου, ὁ, multivagus, & πολυπλανής, ἐος, ὁ, & ἡ, pererrans, anni epitheton, Sophocl. gen. plur. πολυπλαγκτῶν. Ex πολὺ, multum, & πλάζω, f. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανέων, gen. pl. a πολυπλανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, multivagus. πολυπλάνητος, qui multum vagatur. Th. πλανάω, errare facio.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verſutia. a πολύπλοκος, in quo multæ ſunt πλοκαί, ſeu nexus, nodoſus, implicitus, implicatus, ſinuoſus. πολύπλοκον, multiplex. quod ex πολὺ, multum, & πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, multiformis, multicolor, varius. ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, multifaria, & multimoda ſapientia Dei, multiplex, valde varia, ad Epheſ. 3. ex πολὺς, multus, & ποικίλος, varius.

Πολύπους, Polypus. ex πολὺς, multus, & ποῦς, pes, gen. ποδός.

Πολυπραγμονέω, curioſe perſcrutor, indago, ſatago. Ex πολὺ, multum, & πρᾶγμα, ατος, τὸ, res.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curioſitas; negotiatio, multiplex ſtudium, ſolicitudo inanis. quod a πολυπράγμων, curioſus.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ, ἡ, pecoris abundans. ex πολὺ, multum, & πρόβατον, ου, τὸ, pecus.

Πολύπτυχος, ου, ὁ, ſinuoſus, implicitus, fortis, multipliciter duplicatus. Ex πολὺ, multum, & πτύσσω, duplico.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. a πολύῤῥην, multos agnos habens, dives. quod pro πολύρρηνος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um, frequens, præſtans, vehemens. g. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολύ. οἱ πολλοὶ ſunt verſatiles inſtar ſegetis, quam ventus modo hoc, modo illuc impellit.

Πολυσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, multum agilis in ſaltu, peragilis, Iliad. β. ex πολὺ, multum, & σκαίρω, ſalio.

Πολυσπερέες, diſperſæ, nom. pl. a πολυσπερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, multum ſparſus, diſſeminatus, multiplex, Iliad. β.

Πολυσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, valde miſericors, ſumma miſericordia abundans. Ex πολὺ, multum, & σπλάγχνον, ου, τὸ, viſcus.

Πολυσπέρχων, ὁ, Polyſpercon. nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, uvis abundans. Iliad. β. ex πολὺ, multum, & σταφυλή, ῆς, uva. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.

Πολύστονος, ου, ὁ, multum gemens; faciens ſuſpirare. Item luctuoſus. Ex πολὺ, multum, & στένω, gemo.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ἡ, multorum vorticum. Ex πολὺ, multum, & στροφάλιγξ, γγος, ἡ, converſio, vortex. Th. στρέφω, verto.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas pullorum, vel liberorum, copia filiorum. Ex πολὺ, multum, & τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles.

Πολυτελειῶν, gen. plur. a πολυτέλεια, ας, ἡ, magnificentia, quod a πολυτελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ſumptuoſus. Ex πολὺ, multum, & τέλος, εος, τὸ, impenſa, ſumptus.

Πολυτελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, pretioſus, exquiſitus, ſumptuoſus, qui multa profundit, opiparus, operoſus. πολυτελὴς δίαιτα, victus exquiſitus, & ſumptuoſus.

Πολυτελῶς, adv. magnifice, ſumptuoſe.

Πολύτιμος, ου, ὁ, ἡ, valde pretioſus, multo honore dignus. Ex πολὺ, multum, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium.

Πολύτλας, αντος, ὁ, ἡ, multa paſſus, nobilis, Sophocl. ex πολὺ, multum, & τλάω, ſeu ταλάω, tolero.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columbis abundans. ex πολὺ, multum, & τρήρων, ωνος, ἡ, columba.

Πολυτρόπως, adv. multis modis. a πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, varius, cujus ſunt multi modi. πολυτροπίη, ης, ἡ, Jonic. aſtutia.

Πολυύμνητος, ου, ὁ, ἡ, valde celebratus. Ex πολὺ, multum & ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen. Th. ὑμνέω, celebro.

Πολυφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, multorum venenorum peritus, medicamentis ſcatens. ex πολὺ, multum, & φάρμακον, venenum, medicamentum.

Πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, celebris, illuſtris. ex πολὺ, multum, & φημὶ, ſeu φάω, dico. Eſt & Πολύφημος, ου, ὁ, nomen proprium. Forum etiam dicitur πολύφημον, in quo varii rumores narrantur.

Πολύφθορος, ου, ὁ, qui multos perdit, & auctor eſt multorum interituum. ὁ πολλοὺς φθείρων. Th. φθείω, corrumpo.

Πολύφιλτρος, ου, ὁ, valde amans. ex πολὺς, multus, & φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Jon. pro ου, a πολύφλοισβος, ου, ὁ, magnum ſtrepitum faciens.

Πολύφοιτος, ου, ὁ, ἡ, prolixus, vagus. ex πολὺ, multum, & φοιτάω, venio, ventito.

Πολυφόρβη, ης, ἡ, multos paſcens. & in m. g. πολύφορβος, multa nutriens, Heſiod. Ex πολὺς, multus, & φέρβω, paſco.

Πολυφορία, ας, ἡ, fertilitas.

Πολύφορτος, ου, ὁ, ἡ, onuſtus, qui multas habet ſarcinas. ex πολὺς, multus, & φόρτος, ου, ὁ, onus.

Πολυφραδέεσσι, aſtutis, dat. pl. a πολυφραδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, valde conſultos. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Πολυφροντίδες βουλαὶ, conſilia multarum curarum plena. a φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, multiplex peritia, prudentia. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Πολύφωνος, ου, ὁ, nomen ranæ, a multo clamore ſic dictæ.

Πολύχαλκος, ου, ὁ, multum habens æris, ſolidus, firmus: epitheton cœli. Iliad. ε. Ex πολὺ, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Πολύχορδος αὐλὸς, tibia, quæ multas habet chordas. a χορδὴ, ἡ, chorda, fides. Hinc πολυχορδία, ας, ἡ, in fidibus chordarum multitudo.

Πολυχρονιώτερος, έρα, ον, diuturnior, us, comparat. a πολυχρόνιος, α, ον, diuturnus, longævus, diu vivens, durabilis, antiquus. Ex πολὺς, multus, & χρόνος, ου, ὁ, tempus.

Πολύχρυσος, ου, ὁ, ἡ, dives, abundans, & affluens auro. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ, ἡ, littus multis calculis, ſeu lapillis abundans. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Πολυώδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui multos dolores affert: calamitoſus, afflictus, triſtis. Th. ὀδύνη, dolor.

Πολυώνυμος, ου, ὁ, ἡ, multa habens nomina, celebris, Heſiodus in Theogonia vocavit itidem πολυώνυμον ὕδωρ, multi nominis aquam, a colorum varietate. Ex πολὺ, multum, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Πόμα, ατος, τὸ, potus, potio: poculum. Themα πίω, bibo.

Πομπαὶ, idem etiam ac πομπαὶ τῶν νεῶν πρὸς τὸν λιμένα πέμπουσαι.

Πομπαῖος, ου, ὁ, Mercurii cognomen, quod animas ad inferos deducat, Sophocl.

Πομπαῖος οὖρος, ventus ſecundus, qui naves deducit, quo nautæ pervenire cupiunt. Sic πόμπιμον τέλος, ſecundus, ac proſper finis. Th. πέμπω, mitto.

Πομπεία, ας, ἡ, convitium, ſcomma, Demoſth.

Πομπεῖα, τὰ, utenſilia ad luſtrationes, pompamque pertinentia, Demoſth.

Πομπεῖον, ου, τὸ, locus Athenis celeberrimus. Laert. Interpr. lib. 6. in Diogene tranſtulit palatium, & lib. 2. celeberrimum urbis locum.

Πομπεύεσκον, Dor. pro πομπεύειν, in pompa duci. a πομπὴ, pompa. Th. πέμπω, mitto.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio, legatio, deductio, comitatus, pompa, impulſus, ac afflatus divinus, ſolemne ſpectaculum in modum triumphi, vectura, Thucyd. ventus, Eurip.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, comes.

Πομφολύζω, f. ξω, bullarum inſtar eo, mano. hinc πομφόλυξαν, 3. plur. a. 1. act. Jon. vide πομφός.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, eminentia cutis tumida, & ſimul humore abundans, πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla, apud Euripidem ſuperbus, inflatus.

Πονάθῃ, Dor. pro πονηθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi πονέω, laboro. The. πένομαι, facio, p. m. πέπονα.

Πονεῖν, præſ. inf. act. a πονέω, laboro: vexo, fatigo, f. ήσω. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.

Πονέετο, laborabat, Jon. pro ἐπονεῖτο, 3. ſing. imperf. act. verbi πονέομαι.

Πονέοντο, Jon. pro ἐπονέοντο, laborabant, 3. plur. imperfect. ejuſdem verbi, & the.

Πονάμενος, Dor. pro πονούμενος, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Πονᾶμεν, laboramus, Dor. pro πονοῦμεν, 1. plur. a πονέω, laboro.

Πονᾶντας, tractantes, Dor. pro πονοῦντας, acc. plur. part. præſ. act. a πονέω, laboro.

Πονηρεύομαι, ῃ, εται, præſ. ind. paſſ. πονηρεύηται, præſ. ſub. paſſ. a πονηρεύω, improbe, malitioſe ago. f. εύσω.

Πονηρία, ας, ἡ, malitia, nequitia, pravitas. Item defectus, infirmitas, inopia, Plato l. 2. de Republ.

Πονηρότατος, ſuperl. a πονηρὸς, οῦ, ὁ, malignus, ſceleſtus. ab eodem them.

Πονηρὸς, οῦ, ὁ, de induſtria malus, malignus, pravus, malitioſus, improbus, ſceleſtus. Item putris, carioſus, inops, mancus, debilis, infirmus, σῶμα πονηρὸν, corpus imbecille & fragile, Plato lib. 5. de Republ. πονηρὸς, οῦ, ὁ, diabolus, κατ' ἐξοχήν. in comp. πονηρότερος, α, ον. ſuperl. πονηρότατος. Sed πόνηρος, ου, ὁ, eſt laborioſus, miſer, infelix. Th. πένομαι, efficio.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, laboro.

Πονησάμενος, ου, ὁ, laborans, a. 1. part. med. πονήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, laboro. f. ήσω.

Πόνοιο, gen. Jon. pro πόνου, a πόνος, labor.

Πόνος, ου, ὁ, labor, dolor, moleſtia, laſſitudo, exercitatio. Item peſtis, morbus, ex Epicuri epiſt. πόνοι, tormina, Ariſtot. a præt. med. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. a πόντιος, ία, ον, marinus. ut ποντιᾶν Νηρηΐδων.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poet. pro ποντία, maritima, Eurip. Th. πόντος, ου, ὁ, mare.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, qui maris eſt rex, ſeu dominator. Ex πόντος, mare, & μέδω, impero.

Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mulieris. vide in ποντοπόρος.

Ποντοπόροιο, gen. Jon. a ποντοπόρος, ου, ὁ, mare ſulcans. Ex πόντος, ου, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter. quod a πορεύω, duco, ago. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Πόντος, ου, ὁ, pontus, mare. Etym. a πνέω, ſpiro, quod in eo præcipue ſentiantur πνοαὶ, id eſt, venti. vel q. πόνος, a πονεῖν, quod in mari laborandum. Vita enim nautica amara. hinc ποντικὸς, οῦ, ὁ, marinus. πόντιος, ου, ὁ, idem. Eſt & Πόντος, nomen regionis, Pontus, Aſiæ pars.

Πόπανον, ου, τὸ, popanum, placenta lata tenuis, & rotunda ſacrificiis apta, Ariſtot. Item effigies Deo ſimilis, Euſtath. Iliad. ϑ. Gl. Cyr. πόπανα, liba.

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. Publius.

Πόποι, proh Dii. Dryopum enim lingua Dii dicebantur, quaſi πάντα ἐπτακότες. Eſt & vox admirantis, vel indignantis.

Ποππύζω, ſibilo, demulceo, blande contrecto. a ſono. hinc πόππυσμα, ατος, τὸ, ſibilus, adulatio, plauſus. ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ποππυλιάσδεν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν.

Ποππύσδεν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόρδαλις, pardus, mas. nam fœmina πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, panthera. a πάρδος, ὁ, pardus.

Πόρε, præbuit, 3. ſing. a. 2. act. Jon. pro ἔπορε. Eſt & πόρε, da. a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poet. pro πορίζω, ſuppedito. ſic πόρεν, pro ἔπορεν, & πόροι, 3. ſingul. opt. act. ejuſdem verbi. πορεῖν θανάτῳ, dare morti. Them πείρω, tranſadigo. l. πορῶ. præt. med. πέπορα.

Πορεία,

Πορεία, ας, ἡ, via, iter, ingreſſus, profectio, progreſſus. a πορεύω, trajicio. πορείαν ποιοῦμαι, iter facio, Lucianus.

Πορευθῆναι, aor. 1. infin. paſſ. verbi πορεύομαι, proficiſcor.

Πορεύομαι, proficiſcor. imperf. ἐπορευόμην, ου, ετο. præſ. inf. πορεύεσθαι. fut. med. πορεύσομαι. perf. paſſ. πεπόρευμαι, verſatus ſum. a. 1. paſſ. ἐπορεύθην, ης, η, abivi. a. 1. imperat. paſſ. πορεύθητι, Th. πείρω, tranſeo.

Πορεύσῃ, ibis, 2. ſing. f. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Πορεύω, ago, duco, deduco, ire jubeo, facio ire: mando, mitto. f. εύσω. p. πεπόρευκα. a πόρος, tranſitus. Thc. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Πορίω, ſeu πόρω, do, præbeo, Poet. pro πορίζω, aditum facio, comparo; item do. Th. πείρω, tranſadigo.

Πορθέω, vaſto, imperf. ἐπόρθεον, ουν. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. e. 1. part. act. πορθήσας, αντος, ὁ. a Th. πέρθω, diruo, depopulor. f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, depopulaturum eſſe, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, vaſto.

Πορθμήιον, Jonic. pro πορθμεῖον, α, τὸ, naulum, fretum, & navis, qua fretum trajicitur. Πορθμεὺς, qui per πορθμὸν vehit, portitor.

Πορθμὸς, ῦ, ὁ, fretum, ſinus maris, trajectus, a πείρω, tranſeo. hinc & πορθμεὺς, portitor, in pl. πορθμῆες, & Jon. πορθμέες.

Πορθουμένη, ης, ἡ, devaſtata, præſ. part. paſſ. f. g. verbi πορθέω, vaſto.

Πορίζεσθαι, præſ. inf. paſſ. a πορίζω, paro tranſitum.

Πορίζω, tranſitum patefacio, paro, invenio, ſuppedito: rem familiarem augeo, conſequor, acquiro, conflo. f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. paſſ. πεπόριςμαι.

Πόριμα, pervia, nom. pl. a πόριμος, ον, τὸ, quod a πόρος, tranſitus. Th. πείρω.

Πόρις, ιος, ἡ, vitula parva, juvenca.

Πόρκης, ου, ὁ, anulus, ſeu fibula, cujus circumplexu haſtæ ferrum cum ligno coercetur. Item rete piſcatorium ex funiculis contextum, Plat.

Πόρκιος, ου, nomen viri, Porcius. Gr. piſcator.

Πόρκος, ου, ὁ, rete piſcatorium, circulus quivis a περάω, penetro. vel quia piſces ingredientes περαιοῦνται.

Πορνεία, ας, ἡ, ſcortatio. a πόρνη, meretrix.

Πορνεύω, ſcortor. f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα. p. πεπόρνευκα. Th. περνάω, vendo.

Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, quod corpus ſuum περνᾷ, id eſt, vendit, ac proſtituit, quod a περνάω, ſeu πέρνημι, vendo. p. m. πέπορνα.

Πόρνος, ου, ὁ, ſcortator: ſcortum maſculum, cinædus. οἱ παῖδες πόρνοι, pueri meritorii, Ariſtoph.

Πόρος, ου, ὁ, tranſitus, vadum, meatus, via, canalis: ora maritima: via, & ratio aliquid efficiendi: pons. πόρον λύειν, pontem interſcindere, vel ſolvere, Herodot. exercitus, Halic. lib. 6. reditus, vectigal, Ariſtoph. in Veſpis. πόρον ποιεῖσθαι, quæſtum facere, Ariſtot. in Polit. ratio parandæ pecuniæ, & augendi vectigalia, pecunia ipſa, & lucrum, Demoſth. emporium, Thucyd. facultas rei gerendæ, & occaſio. πόρον, καὶ λόγον ἀνευρίσκομεν, modum, rationemque rei conficiendæ comperimus, Plato de Leg. πόρος etiam ab Herophilo vocabatur nervus opticus, quia inſignem habet meatum, & velut canalem ſpiritus, qui viſionis eſt cauſſa, Galen. lib. 4. de different. Symptom.

Πόρπη, ης, ἡ, fibula: annulus clypei, hinc πορπάω, vel έω, fibulis aſtringo. πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula.

Πόῤῥω, adv. procul, longe ante, in anteriorem partem: aliquando prope, proxime. Eſt autem idem πρόσω, πόρσω, & πόῤῥω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, ante, & retro. hinc compar. ποῤῥωτέρω, longius. ποῤῥώτερος, ulterior.

Πόῤῥωθεν, adv. procul, a πόῤῥω.

Ποῤῥωτέρω, compar. a πόῤῥω.

Πορσαίνω, vel πορσύνω, præbeo, orno, paro, curo, molior, honoro: alo, Pindarus in Olympiis.

Πόρσιον, Poet. adv. pro ποῤῥώτερον, longius, remotius. Quod a πρόσω, adv. longe, & per Metatheſ. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσιον, & ſuperl. πόρσιστα, longiſſime. Th. πρὸ, ante.

Πόρσιστα, longiſſime.

Πορσυνέουσα, Jon. pro πορσυνοῦσα. fut. part. f. g. verbi πορσυνέω. vide in πορσαίνω, augeo, amplifico.

Πορσύνω, augeo, in pretio habeo, honoro. Vide πορσαίνω.

Πόρσω, longe, compar. πόρσιον, longius. vide πόῤῥω.

Πόρτις, ιος, ἡ, parva vitula, juvenca. Item & πόρταξ, quæ jam cœpit πορεύεσθαι, ire.

Πορφύρα, ας, ἡ, purpura. genus conchæ nobilis. Item pannus purpuræ liquore tinctus, veſtis purpurea.

Πορφύρεος, ῦς, gen. έου, οῦ, ὁ, purpureus.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo, rubeo. Et mare fluctuans, πορφύρον dicitur. Hinc & animus dicitur πορφύρειν, cum æſtuat, ſed leniter. Thema πορφύρω.

Πόρω, ſuppedito, præbeo, do, Poet. idem ac πορίζω.

Ποσ', pro ποσὶ, pedibus, ſic & πόσσ', pro ποσσὶ, Poet. dativ. plural. a πὸς, pes.

Ποσάκις; quoties? adv. interrogandi. a πόσος, η, ον, quantus?

Πόσε; quo? quem in locum?

Πόσει, dat. ſingul. a πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, Neptunius, a, um. Dicimus & Ποσειδάων, άωνος, & ᾶνος, ὁ, Poet. & per craſin pro Ποσειδῶν, ὁ, Neptunus.

Ποσειδῶν, gen. ῶνος, & Jon. Ποσειδέων, ὁ, Neptunus, Deus maris. Dicimus & Ποσειδάων. acc. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, q. πόσιν δοῦναι, potum dare. Eſt enim aquarum ſcaturigo mare. vel παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον, quod terram aſſilientibus undis quaſi concutiat.

Πόσεως, gen. ſing. a πόσις, ἡ, potus, idem ac πόμα. Them. πίνω, bibo. f. πίσω.

Πόσθη, ης, ἡ, pellis, qua glans virilis tegitur. Item penis, pudendum, præputium, membrum virile.

Ποσίδειον, per ſyncopen pro Ποσειδώνειον, ου, τὸ, Neptuni templum. a Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσις, ιος, ἡ, potus, potio, compotatio, Homer. παρὰ τὴν πόσιν, inter compotandum. Item ſponſus, vir, conjux, maritus, Odyſſ. α. Interdum uſurpatur pro vino.

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. The. πίνω, bibo.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? πόσου, quanti? Them. ὅσος citra interrogat.

Ποσίκροτος, ου, ὁ, ἡ, terræ epitheton, quod pedibus pulſetur. ex πὸς, pes, & κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Ποσσὶ, pedibus, dativ. plur. Poet. pro ποσὶ, a πὸς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ πός.

Πόσσω, Dor. pro πόσου, quanti pretii. a πόσος, & gem. σ, πόσσος.

Πόστος, quotus, quaſi πόσατος. ex πόσος. Ποστημόριον, hæc portiuncula.

Ποτ', & ποθ', pro ποτὲ, aliquando.

Πόταγε, admove, Dores dicunt pro πρόσαγε, age, præſ. imperat. act. a Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω.

Ποταγχόμεθα, appropinquamus, Dor. pro προσαγχόμεθα, 1. plur. præſ. ind. verbi προσάγχομαι, a πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, & ἄγχομαι. Th. ἄγχι, adv. prope, juxta.

Ποταείδω, eccino, Dor. pro προσαείδω. f. ποταείσομαι.

Ποταινὶ, nuper, recenter. ποταίνιος, recens, novus, peregrinus, primus. a Dor. ποτὶ, ad, prope. Th. πρὸς.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, reſpondere.

Ποταμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ποταμοῖο, gen. Jon. pro ποταμοῦ, a ποταμὸς, quod vide.

Ποταμὸς, ῦ, ὁ, fluvius. q. a πότος, quia potulentam aquam continet, non ſalſam, ut mare. Et quod animalibus potum præbeat, ſive quod illa ποτίζῃ, id eſt, potet. ποταμὸς ὁ τῶ ὠρίωνος, ſignum cœleſte, Proclus de Sphære. Hinc ποταμία, ας, ἡ, fluvialis.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a flumine abripitur. Ex ποταμὸς, ῦ, ὁ, fluvius, & φορητὸς, ῦ, ὁ, qui geſtari poteſt. quod a φορέω, idem ac φέρω, fero. f. οἴσω.

Ποτανὸς, ῦ, ὁ, volucer, qui volat, volatilis, Dor. pro ποτηνὸς, ῦ, ὁ, a ποτάομαι, volo, as.

Ποτάομαι, volo, as. f. ποτήσομαι. perf. πεπότημαι. hinc 3. pl. Jon. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Them. πέτομαι, volo, as.

Ποταπὸς, ὴ, ὸν, qualis, e? cujas? a Th. δάπεδον, ου, τὸ, ſolum, pavimentum, hinc ποδαπὸς, cujas? inde ποταπὸς, mutato τ in δ.

Ποταυγάζευ, Dor. pro προσαυγάζου, τουτέστι προσορᾶν, eſpicere, intueri quod ex Dor. præpoſit. ποτὶ pro πρὸς, & αὐγάζομαι, video.

Ποτηύλει, accinebat, Dor. pro προσηύλει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, ῦ.

Ποταῷος, Dor. pro προσηῷος, Orientalis, ad Orientem ſitus. Th. ἠὼς, aurora.

Πότε; quando? adverb. interrogandi. ἕως πότε; quouſque? Sed ποτὲ, aliquando, eſt dictio enclitica, & ſolo accentu diſcriminantur.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, aor. 2. a τρέχω, curro.

Ποτεκλεπτόμην, Dor. pro προσεκλεπτόμην, imperf. paſſ. verbi προσκλέπτομαι, furtim ad aliquem duco, The. κλέπτω, furor.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. med. a προσμάττομαι.

Ποτέοντο, volabant, 3. plur. imperf. Jon. verbi ποτέομαι, f. ήσομαι, idem ac πέτομαι, volo, as.

Ποτερίζειν, Dor. pro προσερίζειν, cum aliquo certare. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ποτέροισι, dat. pl. a πότερος, uter.

Πότερος, α, ὁ, & in f. g. ποτέρα, n. g. πότερον, uter, utra, utrum? q. ab ὅς, ut ὁπότερος. uter, infinite.

Ποτέρχευ, Dor. & Æol. pro προσέρχου, accede, præſ. imperat. ab ἔρχομαι, venio.

Ποτεφύετο, adhærebat. Dor. pro προσεφύετο, 3. ſing. imperf. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, naſcor.

Πότεχ', & πότεχε, adhibe, Dor. pro πρόσεχε, præſ. imperat. act. a προσέχω.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præſ. inf. verbi πρόσειμι.

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix. Item ſpinoſus frutex, quem Dioſc. l. 3. c. 17. & Plin. l. 27. c. 12. vocant φρύνιον, καὶ νευράδα. πότης, bibax, potax, a πίνω, bibo.

Ποτὶ, & ποτὶν, Dor. pro προτὶ, a πρὸς, adv. ποτὶ χρόνος ἔρπει, tempus adveniat, per Tmeſin, & Dori pro προσέρπει.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, aſpicere, præſ. inf.

Ποτίδαια, ας, ἡ, Potidæa, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. vel potius pro προσδεδεγμέναι, nom. plur. perf. part. paſſiv. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, expecto. Sic ποτιδέγμενος, pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος. ex πρὸς, ad, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adſpexiſſe, a. 2. inf. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi προσδέρκομαι, aſpicio. Th. δέρκω, video.

Ποτιδέομαι, indigeo, Dor. pro προσδέομαι.

Ποτῖδεν, Dor. pro προσῖδεν, 3. ſingul. a.

2,

2. opt. ab ἴδω, video. Sic ποτιδῶν, pro προσιδῶν.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, ad cœnam utilis, Dor. pro προσδόρπιος. ποτιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam, Apoll. Rhod. Alii ποτιδόρπια explicant comeſſationes, ut Heſychius.

Ποτιδῶ, Dor. pro προσιδῶ, a. 2. ſub. activ. verbi προσείδω. Th. εἴδω, video.

Ποτίζω, do potum, duco aquatum, rigo. fut. ίσω. p. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. ſub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ. a. 2. ind. activ. ἐπότισον. præſ. paſſ. ποτίζομαι. ποτίζει τοὺς πιεῖν ἐθέλοντας, potum præbet bibere volentibus.

Ποτίθει, Dor. per ſync. pro ποτιτίθει; pro Attic. προστίθει, appone, & hoc pro προστίθετι, præſ. imperat.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, qui in corde hæret, cordi inſidens. Th. καρδία, cor.

Ποτικεκλιμένος, ου, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, inclinatus. Ex πρὸς, & κλίνω, inclino.

Ποτικράνιον, ου, τὸ, Dor. pulvinum, pulvinar. quod ex ποτὶ, pro πρὸς, & κράνιον, caput.

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, alloqui. hinc ποτιλέξατο, pro προσελέξατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ποτιμάξατο, Dor. & Jon. pro προσεμάξατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi προσμάττω, attingo. Ex πρὸς, & μάσσω, tango. f. ξω.

Ποτιμυθεῖσθαι, alloqui, Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, ſermo.

Ποτινίσσομαι, ῃ, εται, advehor, Dor. pro προσνίσσομαι, advenio, præſ. ind. a ποτὶ, Dor. pro πρὸς, & νίσσομαι, eo, venio. Th. νέω, eo.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Lat. puteus.

Ποτιόσσεται, adſpicit, 3. ſing. præſ. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι, idem. p. ὦμμαι. p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιρρίπτειν, Dor. pro προσρίπτειν, quod Attice formatum a gravitono προσρίπτω, projicere. Th. ῥίπτω, idem.

Ποτισδέω, Dor. pro ποτίζω, potum præbere.

Ποτίσῃ, bibendum dederit, 3. ſingul. a. 1. ſub. activ. & in plural. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, potum præbeo.

Ποτιστάζω, Dor. pro προσστάζω, adſtillo, inſtillo. Ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & στάζω, ſtillo. fut. ξω.

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, accommodatus, conveniens, aptus.

Ποτιῶ, fut. 2. Att. & in 1. plur. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, potum præbeo.

Πότμος, ου, ὁ, ſors, fatum, mors, interitus, caſus, eventus. a πέτω, cado. πότμω, Dor. gen. pro πότμου.

Πότνα, ας, ἡ, Dor. pro πότνια. quod vide. Sic πότνος, pro πότνιος.

Πότνι', pro πότνια. quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contracte πότνα, veneranda, domina. a πότνιος, α, ὁ, venerandus.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ, ἡ, dominatu venerandus. ex πότνιος, venerandus, & ἄναξ, rex.

Πότνιος, ου, ὁ, venerandus, honorandus. in f. g. πότνια, & contracte πότνα.

Ποτοῖο, gen. Jonic. a ποτὸν, οῦ, τὸ, potio, potus, a πίνω, bibo.

Ποτὸν, οῦ, τὸ, potio, potus, quod bibitur.

Πότος, ου, ὁ, compotatio. ποτὸς, ἡ, ὁ, potulentus. Them. πίνω, bibo.

Ποτόσδον, præſ. part. n. g. a ποτόσδω.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem ac ſimplex ὄζω, oleo. f. ὀζήσω, & ίσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & ὄδωδα, Attica.

Ποτῶ, gen. ſing. a ποτὸν, potio.

Ποττὸν, vel πὸτ τὸν, pro ποτὶ τὸν, Dor. pro πρὸς τόν. Sic ποττὶν, Dor. pro ποτὶ τὶν, & hoc pro πρὸς τόν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel πὸτ τῶ, & hoc pro πρὸς τοῦ.

Ποῦ; ubi? quo? adv. Eſt & dictio enclitica. aliquando vacat, ut in δήπου, δήποθεν. ab οὗ. Th. ὅς, qui.

Πυγγὴ, πυγγίον, ſacculus.

Πυγγία, τὰ, vincula ex ſericis filis contexta, quæ ad ſuperſtitionem uſurpant.

Πούδης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. Pudens.

Πουλυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumna. Epitheton terræ. Ex πουλὺς, Poet. pro πολὺς, & βόσκω, paſco. Them. βόω, idem.

Πουλὺς, Poet. pro πολὺς, multus. quod eidem acc. πολύν.

Ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ ποῦ. dat. pl. ποσί. ποῦς νεὼς, pro ipſo gubernaculo. κατὰ πόδα, lenta. πρὸς τοῖς ποσὶν, apud pedes. ὑπὸ πόδας τίθεσθαι pro ὀλιγωρεῖν, contemnere, aſpernari, Plutarch. contra Epicurum. τῷ ποδὶ collato pede, Eurip. πρὸ ποδὸς, & πρὸ ποδῶν, ante pedes, Ariſtoph. περὶ πόδα, convenienter, congruenter, Plat. κατὰ πόδα, continuo, e veſtigio, Sophocl. in Phil. παρὰ ποδὶ, quod inſtat, imminetque, Pindar. ὅλῳ ποδὶ, omni conatu, Suid. τὸν ποδὸς, at τὸ παρ ποδὸς, dicitur præſens ſtatus, humanæ vitæ conditio, Pindar. ἐπὶ ποδῶν, pedibus innitendo, Ariſtot. hiſt. anim. l. 5. ἐπὶ πόδα, retro, Xenoph. Pæd. 3. ἐκτὸς ἔξω πόδα, extra periculum conſtitutum eſſe, Pindar. in Pythiis hymno 4. ἐκ ποδὸς, a veſtigio. Dionyſ. Halicarn. l. 3. ἐκ δυοῖν ποδοῖν καταπεδᾶν, duobus pedibus fugere, h. e. ſumma celeritate, & conatu, Ariſtid. in Panath.

Πόχ' ἡ, Dor. pro ποτὶ ἡ, & hoc pro πόκα.

Πόω, inuſitat. bibo. a πίω, vel πίνω.

Π Ρ.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium, res, opus, factum, officium. ἔχειν πράγματα, moleſtias capere, difficultates habere, Lucian. παρέξω σοι πράγματα, exhibebo tibi moleſtias, Ariſtoph. in Plut. Item πράγματα, rerum adminiſtratio, Thucyd. fortunæ, Demoſth. contra Æſchinem, judicia, lites, Ariſtoph. in Neb.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotium, negotiatio, ſtudium, commentatio. ποιεῖσθαι πραγματείαν, conſcribere opus, Galen. lib. 2. ad Glauc. res forenſis, advocatio, Iſocr. ad Nicocl. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, negotia.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, negotior, negotiis implicor: molior, laboro, tento, Xenoph. philoſophor, commentor, animo occupor in quærenda veritate, & rectitudine, Plat. l. 4. de Rep. lucrum ſector, Chryſoſt. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, ſerius, a, um, ſolers in rebus tractandis.

Πραέσι, dat. pl. a πραεὺς, έος, ὁ, idem ac πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis, manſuetus.

Πραθέειν, Jonica diphthongi reſolutione pro πραθεῖν, vaſtare, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, vaſto. f. πέρσω. fut. a. παρθῶ, & per metatheſ. πραθῶ. hinc aor. a. ἔπραθον.

Πραθεὶς, ὁ, venditus, a. 1. part. paſſ. πραθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω.

Πράθον, ες, ε, Jon. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. f. σω. a. 2. ἔπαρθον, & per metatheſin ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, prætorium. a nomine Latino prætor, ſic dictus quaſi præitor, a præeundo.

Πρακτέον, verbale, faciendum. a πράσσω, facio.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, & Jon. πρηκτὴρ, actor, coactor tributorum.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, tractabilis, opera pollens, efficax, operoſus. πρακτικῶς, efficaciter.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator. Dioni quæſtor, Demoſth. exactor.

Πράμνειος, ſeu πράμνιος οἶνος, vini genus, ſic dictum a Pramnia rupe, vel vite. At πραμνεῖος, ου, ὁ, manſuatus.

Πρᾶν, Dor. pro πρώην, nuper: dudum.

Πρανεχθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, præcipito. Th. πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, facio.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. a πράξας, αντος, ὁ, & in n. g. πρᾶξαν, verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Πρᾶξις, ιος, ἡ, factum, actio, actus, tranſactio, ſucceſſus rerum, executio. πρᾶξις πολεμική, bellum, bellica actio, Plato de Legibus. ἔργῳ, & πράξει, re, & factis, Demoſth. οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν, magiſtratus. Item πρᾶξις, ſors, ſtatus, Herodot. exactio, Ariſtot. l. 6. Politic. ſubdola molitio, Æſchin.

Πράξωσι, 3. plural. aor. 1. ſub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶος, & πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis, mollis, moderatus, humanus, manſuetus, placidus, facilis. πρὸς τοὺς οἰκείους πρᾶος, in familiares mitis, & humanus. Plato l. 2. de Rep.

Πραπίδες, ων, αἱ, præcordia. dat. plur. πραπίδεσι. q. ex πρὸ, & ἰδεῖν, quod mens ſit futuri προβλεπτική, ſive rerum futurarum ſagax.

Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, areola in horto.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio. a πιπράσκω, vendo. πρᾶσιν ποιεῖσθαι, venale habere, Plato de Legibus.

Πράσον, ου, τὸ, porrum. q. a πρήθω, incendo. Eſt enim calidum. Eſt etiam πράσον algæ ſpecies, Theophr. hiſt. plant. l. 4. c. 7.

Πρασαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ, a πράσον, porrum, in quo verſatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præſ.

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, exigunt, 3. pl. præſ. ind. act. verbi πράσσω, exigo.

Πρασοφάγος, ου, ὁ. nomen ranæ. ex πράσον, porrum. & φάγω, comedo.

Πράσσω, & ττω, facio, ago, adminiſtro, adjuvo, tracto, vivo, exigo. f. ξω. p. πέπραχα. perf. paſſ. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, gloriam ſibi parare. Hinc πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, Jonic. πρῆγμα. πρᾶξις, εως, ἡ, actio. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, multis negotiis ſe implicans, curioſus. πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curioſitas.

Πράω, vendo, quod & πιπράσκω, a περάω, tranſeo, ſeu circumeo, vendendi, aut emendi ergo. Hinc πράτης, venditor.

Πράσω, vendam, f. 1. verbi πιπράσκω, vendo.

Πράτιστος, ου, ὁ. Doric. pro πρώτιστος, primus, ſuperl. a πρῶτος, primus.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, primus. Th. πρό. Et πρᾶτον, pro πρῶτον, primum.

Πραΰμητις, ιος, ἡ, quæ mite conſilium habet, mitis.

Πραῢς, εῖα, ὑ, idem ac πρᾶος, ου, ὁ, mitis. gen. πραέος. Hinc πραότης, ητος, ἡ, lenitas.

Πράω, inuſit. pro aro, vel vendo. eide πιπράσκω. Th. περάω, vendo.

Πραέως, leniter, manſuete, placide, adv. a πρᾶος, lenis.

Πρέμνον, ου, τὸ, ſtipes, ſtirps, caudex, arboris truncus. αὐτόπρεμνος, radicatus per ſe. πρεμνίζω, una cum radice evello, quia eſt firmum ſτέλεχος, ut ſit q. πρεμνιζόμενον.

Πρέπει, decet, cum dat. imperſ. ἔπρεπε. part. præſ. τὸ πρέπον, decorum. præſ. inf. πρέπειν. a πρέπω.

Πρεπέμεν, Jon. pro πρέπειν, præſ. inf. a πρέπω, vel πρέπει, decet.

Πρέποι, 3. ſing. opt. præſ. πρέποιεν, 3. pl. præſ. ind. πρέπουσι, gen. ſing. part. præſ. a πρέπω, decorus ſum.

Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, congruo, ſum dignus, excello. πρέπει τᾶ κουρᾶ, mihi congruit tonſura, Eurip. εἰ ἀμφοτέροις ἔπρεπε, utrique conveniebat, in Epigramm. Hinc πρέπει, decet. πρέπον, οντος, τὸ, decorum. θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, vates. θεοπροπία, ας, ἡ, & θεοπρόπιον, ου, τὸ, oraculum.

Πρέσβα, antiqua, per ſyncopen pro πρέσβειρα, f. g. a πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex. & in f. g. πρέσβειρα, in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio, honos auguſtior: deprecatio Gregorio. Th. πρέσβυς, legatus.

Πρέσβεις, acc. plural. contract. a πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.

Πρεσβεύω, legatione fungor. fut. εύσω. p. πεπρέσβευκα. aor. 1. ἐπρέσβευσα. ejuſdem them.

Πρεσ-

Google

Πρεσβῆες, ſeniores, nom. pl. Jon. a πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem ac πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Jon. pro πρεσβεῖον, α, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui maximus eſt natu: vel in genere, quo aliquis honoratur, veluti major natu. Them. πρέσβυς, υος, vel Attice εως, ὁ, legatus, ſenex.

Πρεσβηῒς, ΐδος, ἡ, antiqua. acc. ſingul. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς, ſenex.

Πρέσβεις, εων, ὁ, legatus. a πρέσβυς, quia ſenes, & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβιστος, & πρεσβύτατος, ſuperl. a πρέσβυς, ſenex, compar. πρεσβύτερος, ſenior.

Πρεσβυγενείη, Jon pro πρεσβυγένεια, primogenitura. vide in πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, maximus natu. ex πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex, & γίνομαι, naſcor.

Πρέσβυν, acc. ſing. a πρέσβυς, ſenex.

Πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, ſenex; item legatus, princeps, ſenator. Hinc πρεσβύτερος, ου, ὁ, ſenior. πρεσβύτης, ου, ὁ, ſenex. πρεσβεύω, ſenior ſum: item in honore, & pretio ſum: legatione fungor. πρεσβεία, ας, ἡ, legatio.

Πρεσβύτας, acc. pl. a πρεσβύτης, α, ὁ, ſenex. Th. πρέσβυς, ſenex.

Πρεσβύτατος, ὁ, maximus natu, ſuperlat. a πρέσβυς, ſenex, comparat. πρεσβύτερος, ſenior.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, natu grandior. οἱ πρεσβύτεροι, ſeniores, majores; item ſenatores. Th. πρέσβυς, ſenex.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, ſeniorum ordo, ſenatus Eccleſiaſticus. ejuſdem them.

Πρεσβύτης, α, ὁ, ſenex. Thema πρέσβυς, idem.

Πρεσβῦτιν, acc. ſing. a πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, anus, acc. ſing. πρεσβύτιδα, & ῦτιν. ab eodem them.

Πρευμενὴς, έος, ὁ, ἡ, placidus, mitis, manſuetus, propitius. a πρᾶος, & μένος.

Πρέπων, οντος, ὁ, qui convenit, a. 2. part. act. verbi πρέπω. fut. ψω, decorus ſum.

Πρῆγμα, pro πρῆγμα, Jon. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, pretium. πρήγματα ἔχειν, moleſtias habere. dat. plur. πρήγμασι. Them. πράσσω, facio. fut. ξω.

Πρηγορεών, pro προηγορεών, gula, guttur, ingluvies.

Πρηθῆναι, Jon. pro πραθῆναι, venditum fuiſſe. vide πραθείς.

Πρήθω, incendo, inflammo: inflo. ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ventus perflavit media vela, Iliad ά. Numer. 5. ſignificat ῥήγνυσθαι. diſrumpi. fut. σω. p. πέπρηκα. q. a πρέω.

Πρηκτῆρα, acc. ſing. a πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Jon. pro πρακτὴρ, actor. Th. πράσσω, facio.

Πρημαίνω, furenti impetu ſpiro. a πρήθω, ſpirare, & μαίνεσθαι, furere.

Πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, præceps. q. a πρὸ, & νέω, ſeu νεύω, nuo.

Πρῆξαι, egiſſe, a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήξεις, facies, 2. ſing. fut. 1. ind. activ. πρήξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω.

Πρήξιες, nom. pl. a πρῆξις, Jon. pro πρᾶξις, εως, ἡ, utilitas, res. acc. ſing. πρῆξιν. Th. πράσσω, facio. f. ξω.

Πρῆσαι, incendiſſe, aor. 1. inf. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Πρῆσε, incendit, Jon. pro ἔπρησε, 3 ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Πρῆσις, ἡ, venditio, Jon. pro πρᾶσις, Lucian. Item inflatio: aſtio.

Πρῆσσε, præſ. imper. activ. Jonic. a πρήσσω, pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήσσω Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω. Eſt & περάω. fut. 1. a περάω, tranſeo. f. περάσω, & per ſyncop. πρήσω.

Πρηστήρων, gen. plur. a πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, valde ſpirans. a Th. πρήθω, incendo. f. σω.

Πρήσω, futur. 1. act. verb πρήθω, incendo.

Πρητίων, agnus. vel hædus, agniculus. An a περὶ ἔτος? Eſt & ὑποπρητίων.

Πρητήριον, ου, τὸ, mercatus, locus, in quo res venduntur. a πρῆσις, venditio, Jon. pro πρᾶσις. Item prætorium. Herodot.

Πρηΰνει, mitigat. Jonice pro πραΰνει, 3. ſingul. præſ. ind. verbi πραΰνω. Thema πραΰς, vel & πρᾶος, α, ὁ, lenis, mitis.

Πρηὼν, ῶνος, ὁ, cacumen montis; eminentia, excellentia. Dicimus & πρὼν & πρώων. q. ex πρὸ, & ἀμί.

Πρίαιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. a πρίαμαι, emo. Sed πρίατο, Jon. pro ἐπρίατο, 3. ſing. imperf.

Πρίαμαι, emo, redimo. q. a περάω. Emens, & vendens περᾷ, tranſit in alia, & alia loca. hinc πριάμενος, præſ. part. πρίασθαι, præſ. inf.

Πριαμίδης, ου, ὁ, Priamides. vocat. ὦ Πριαμίδη. a Πρίαμος, Priamus.

Πρίαπος, ου, ὁ, Priapus, hortorum cuſtos, idolum hortorum. Item membrum virile.

Πρίζω, idem ac πρίω, ſerra ſeco.

Πρὶν, priuſquam, & pro πρὸ, cum genit. ante, adv. regit inf. & ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, antequam cecinerit. Eleganter poſtponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, antequam habitaret. πρὶν aliquando geminatur, ut priore loco poſitum ante ſignificet, ſecundo vero quam. ὁ πρὶν cum articulo, prior, priſtinus, antecedens, priſcus, ut ὁ πρὶν χρόνος, ſuperius tempus. Thucyd.

Πρινὴ, priuſquam, pro quo ſæpius πρὶν ἤ.

Πρίνινον, ilignum, iligneum, a πρῖνος, ου, ἡ, ilex.

Πρῖνος, ου, ἡ, ilex, arbor; frutex, en quo naſcitur coccus. Ilicis genus lignum eſt craſſiſſimum, quod, ſi crematur, crepitum edit. Ariſtoph. in Ran.

Πρίσαντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. activ. verbi πρίω vel πρίζω, ſerra ſeco. fut. σω. præt. πέπρικα. perf. paſſ. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, ὁ, ſectus, aor. 1. part. paſſiv. ab ἐπρίσθην, aor. 1. ind. paſſiv. verbi πρίω, vel πρίζω, ſerra ſeco.

Πρίσκος, ου, ὁ, nomen viri. Latine Priſcus.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mul. Lat. Priſcilla.

Πρίω, ſeu πρίζω, ferro, ſerra ſeco: ſtringo, alligo. f. σω. p. πέπρικα. perf. paſſ πέπρισμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας, noli dentes ſerrare, & ſtringere, Ariſtoph. hinc πρίστης, ου, ὁ, qui ſerra aliquid ſecat, & findit. πρίων, ονος, ὁ, ſerra. Eſt & πρίω, Attic. & Jon. pro ἐπρίασο, 2. ſing. imperf. vel eſt πρίω, eme, præſ. imperat.

Πρὸ, ante, coram, præ, genit. regit. In compoſitis modo tempus notat, modo ordinem. interdum pro παρὰ ponitur πρόσθεν, & ἔμπροσθεν, idem. πρὸ, præ, in comparatione, ſc. magis, ἐπαινῶ πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν, præ juſtitia laudare injuſtitiam.

Προάγῃ, 3. ſingul. præſ. ſub. activ. a προάγω, præcedo.

Προάγγελα, prænuntia, nom. plural. n. g. Ex πρὸ, & ἄγγελος, nuntius.

Προάγω, præcedo, progredior, procedo, cum acc. f. προάξω a. 2. προήγαγον, ες, ε, produxi. proveho, deduco, Herodot. Item proſtituo. Pariter impello, ſtimulo, Demoſth. ad honores promoveo, Plut. in Themiſth.

Προαγωγεύσῃς, proſtituas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi προαγωγεύω, produco, proſtituo. quod a προαγωγὸς, perductor. Th. ἄγω, duco.

Προαιδεῖσθαι τινα, alicui reverentiam ante alios debere. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προαιρέομαι, οῦμαι, præopto, eligo, malo, præfero. f. ήσομαι. a. 2. med. προειλόμην, ου, ετο perf. paſſ. προῄρημαι, σαι. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum. Thema αἱρέω, eligo.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum, inſtitutum, conſilium, ſtudium, ἐκ προαιρέσεως, vel κατὰ προαίρεσιν, voluntarie, conſulto, de induſtria, Demoſth.

Προαιρουμένοις, dat. plur. part. præſ. paſſ. verbi προαιρέομαι, præopto.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, ante criminor, cauſor, ante cauſſam reddo. fut. άσομαι. a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, ante avici, & demonſtravi. Th. αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Προακήκοα. à. perf. pert. med. f. 2. verbi προακούω, prior audio, ante audio. f. ούσω. perf. προήκουκα. aor. 1. προήκουσα. p. m. προήκοα, & Attic. προακήκοα.

Προακούω, prior audio, ante audio, præſentio. f. ούσω. perf. προήκουκα perf. med. προήκοα, & Att. προακήκοα. Th. ἀκούω, audio.

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, promptus, declivis, præceps, audax. a προάλλομαι, proſilio. Thema ἅλλομαι, ſalio.

Προαμαρτάνω, ante pecco, f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος, ὁ. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, præcedo.

Προαπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi προαπέρχομαι, diſcedo. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. aor. 1. part. paſſ. verbi προαποδείκνυμαι, prius demonſtro. quod ex πρὸ, ἀπὸ, & δείκνυμι, oſtendo. f. ξω. p. δέδειχα.

Προάστειον, ου, τό. vel ut alii legunt, προάστιον, ſuburbium. ex πρὸ & ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Προαύλιον, ου, τό, aulæ veſtibulum, πρὸ τῆς αὐλῆς, ante aulam. Item procemium ſonandi, præludium in tibiarum cantu. Ariſtot. Rhetor. 3.

Προβάδην, adv. in progrediendo. a προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo.

Πρόβαινε, progredere, præſ. imperat. act. a προβαίνω, progredior.

Προβαίνω, progredior. fut. προβήσομαι. p. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ός. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Προβάλλω, emitto, propello, protero, promo, Demoſth. excuſo, Phal. quæro, interrogo, Ariſtoph. deſigno, creo, Æſchin. protendo, & prætendo, Heſiod. protego, propugnaculum oppono, Demoſth. reum detero, diem dico, Demoſth. contra Mid. projicio, Dioſc. l. 7. c. 2. promoveo, produco. Eſt etiam accedo; προβαλεῖν τῷ ὄρει, accedere ad montem. Item mitto, abjicio, Polyb. f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προέβαλον. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, emitto, jacio.

Προβάλοιτο, proponat, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi προβάλλω, emitto.

Προβάλοντο, Jon. pro προεβάλοντο, projecerunt, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ejuſdem.

Προβάλωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi προβάλλω, emitto.

Προβὰς, άντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, progredior.

Προβάσαι, Dor. pro προβῆσαι, hoc vero pro προβιβάσαι, a προβαίνειν, promovere.

Πρόβασις, εως, ἡ, progreſſio, actio τοῦ προβαίνοντος, progredientis, tum ipſa res, quæ προβαίνει, provenit, ut pecus, proventus ex pecudibus. a προβαίνω, provenio.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, proprie ovillus, per ſynecd. ſp. pecuarius, a, um. προβατικὴ, ſc. πύλη, pecuaria porta.

Πρόβατον, ου, τὸ, pecus, ovis. in pl. πρόβατα. dat. pl. προβάτοις, quia προβαίνει, procedere ſolet paſcendo.

Προβέβηκε, anteivit, 3. ſing. perf. ind. act. verbi προβαίνω, anteeo, ſupero.

Προβέβουλα, prætuli, malui, perf. med. verbi προβούλομαι, juuſit, a βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, progredietur, 3. ſing. f. 1. verbi προβαίνω, progredior.

Προβιβάζω, produco. Item prius edoceo, informo, Xenoph. pono ob oculos, repræſento, Deuter. cap. 6. fut. άσω. a. 1. προεβίβασα. Dicuntur etiam προβιβάζειν, peroriges, qui equas ſummittunt equis, aliaque jumenta id genus per admiſſuram.

Προβλέπομαι, provideo. f. ψομαι. a. 1. med. προεβλεψάμην, ω, ατο.

Προβλεψάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. verbi προβλέπομαι, provideo.

Προ-

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propoſitio. propugnaculum, ſcutum, ſalus, tutela, Lucian. prætextus, Sophocl. Item problema, quæſtio. Pariter periculum, Polyb. a προβάλλω, propono.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, projectus, prominens. προβλῆτες ἐν αὐτῷ ἀκταὶ, littora ardua, littora prominentia, Odyſſ. ε.

Προβοηθεῖν, prius opem ferre. a βοηθέω, auxilior.

Προβόλαιον, ſeu πρόβολος, ου, ὁ, propugnaculum, vel ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit. ſed προβόλαιος, ου, ον, objectus, a, um. a προβάλλω. Th. βάλλω, jacio.

Προβολὴ, ἡ, ictus, plaga.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, q. vicarius paſtoris. a βόσκω, paſco.

Πρόβουλος, ου, ὁ, ſenator, princeps. a βουλὴ, conſilium.

Προγεγεννημένος, perf. part. paſſ. verbi προγεννάω, ante genero.

Προγεγονότων, genit. plural. perf. particip. med. verbi προγίνομαι, antecedo.

Προγένειος, ου, ὁ, qui barbam habet promiſſam. a γένειον, ου, τὸ, mentum, barba.

Προγενέστερος, ου, ὁ, major natu, antiquior. compar. a προγενὴς, quod a προγίγνομαι, ſum ante, præcedo.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι, antecedo.

Προγένοντ', pro προγένοντο, præcedebant, Jon. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi προγίνομαι, præcedo.

Προγίνομαι, antecedo, ſum ante, prius gigno, prior orior. f. προγενήσομαι. perf. paſſ. προγεγένημαι.

Προγινώσκω, ante decerno, præfinio: præſcio. f. προγνώσομαι. perf. προέγνωκα. aor. 2. προέγνων, ως, ω. perf. paſſ. προέγνωσμαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, prænotio. a προγινώσκω, præſcio.

Πρόγονοι, ων, οἱ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι. οἱ ἔκγονοι, poſteri.

Πρόγονος, ου, ὁ, ante genitus: avus, proavus, progenitor. hinc πρόγονοι, majores. Eſt & πρόγονος, privignus. Item auctor, cauſa, Soph. in Ajace.

Προγράφω, ante ſcribo, præſcribo, deſcribo, Ariſtot. 2. Œcon. proſcribo, ad Galat. 3. ſcriptum edictum propono, Demoſth. f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. paſſ. προεγράφην, ης, η, coram depictus fui.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, exercitium. προγυμνάσματα, τὰ, primæ exercitationes, præexercitationes, Quint. l. 2. c. 4. quaſi a γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, ἡ, ὁ, nudus.

Προδέδαε, 3. ſingul. perf. med. verbi προδαέω, prænoſco. The. δαέω, diſco. f.δαήσομαι. a. 2. ἐδάην, inde δαῆναι, & δαήμεναι. p. m. δέδαα, pro δέδηα, novi.

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. προδεδωκὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. προδεδομένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi προδίδωμι, prior do.

Προδείελος, ε, ὁ, ante veſperam; antemeridianus. The. δείλη, ἡ, pomeridianum tempus.

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, protector, patronus, præſes. Th. δέχομαι, capio.

Προδηλεῖσθαι, ante lædere. auctorem eſſe cladis. an a δῆλος, manifeſtus?

Πρόδηλος, ου, ὁ, idem ac δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus, perſpicuus.

Προδιδοῦσιν, produnt, 3. plur. præſ. ind. προδιδοὺς, όντος, ὁ, præſ. part. act. verbi προδίδωμι, prodo.

Προδίδωμι, do prior, prodo, proditionem molior, deſero, negligo, Herodot. fut. δώσω. perf. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th δίδωμι, do.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, præjudex. Gl. Cyr. προδικάζειν, præjudicare. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδοκάζω, expecto, obſervo, inſidior, Heſych. hinc προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus inſidiis aptus: inſidiæ. Th. δοκάζω, obſervo.

Πρόδομος, ου, ὁ, & πρόδομον, ου, τὸ, veſtibulum, anterior domus pars. quod a δόμος, ου, ὁ, domus. Th. δέμω, ſtruo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ου, ὁ, proditor.

Προδοῦναι, a. 2. inf. act. a προδίδωμι, prodo.

Πρόδρομος, ου, ὁ, præcurſor, anteambulo, emiſſarius. Ex πρὸ, & τρέχω, curro. f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, ante Solis occaſum. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. ſing. a. 2. part. a δύω, ſubeo. a. 2. ἔδυν.

Προέγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. προεγνωσμένος, prædecretus, perf. part. paſſ. verbi προγινώσκω. quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi προγράφω, ante ſcribo.

Προέγραψα, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Προεδρία, ας, ἡ, primum ſubſellium, Pollux.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, præcurro. Thema τρέχω, curro.

Προεδρεύω, præſideo, gero magiſtratum.

Προεδρία, ας, ἡ, prima ſedes, prima ſubſellia, Herodot.

Προεδρίη, ης, ἡ, Jonic. princeps locus, in ſedendo prærogativa, vide ἕδρα, ſella.

Πρόεδροι, οἱ, ſive οἱ δέκα, decemviri, quaſi præſides, magiſtratus quidam primi ſubſellii, Æſchines κατὰ Κτησιφῶντος.

Προεῖκε, præmiſit, 3. ſing. a. 1. Attic. pro προῆκε, verbi προΐημι, præmitto.

Προειδέναι, expertum eſſe, perf. inf. act. per ſync. pro προειδηκέναι, verbi εἰδέω, ſcio. fut. ήσω. The. εἴδω, ſcio, video.

Προείδω, proſpicio, provideo, præſcio. fut. εἴσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδὼν, οῦσα, όν. Th. εἴδω, ſcio.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. med. verbi προαιρέομαι, præopto. The. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Προεῖπα, ας, ε, aor. 1. ind. act. προεῖπον, ες, ε, & in 1. plur. προείπομεν, aor. 2. ind. act. verbi προέπω, prædico.

Προείρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. paſſ. προείρηται, σαι, ται. perf. part. paſſ. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um. verbi προρρέω. fut. ήσω. perf. προείρηκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. paſſ. a προερέω, ῶ, prædico. quod ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Πρόεισιν, 3. plur. præſ. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexo, promineo, præſto. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκμανθάνω, ante ediſco. Ex πρὸ, ἐκ, vel ἐξ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, anteſero. Th. κρίνω, ſecerno, judico. f. νῶ. p. κέκρικα.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, præcipio.

Προελήλατο, proceſſiſſet, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Jonic. & Att. a προελαύνω, f. άσω. perf. προήλακα, & Att. προελήλακα, & in paſſ. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προελήλυθεν, 3. ſing. p. m. ind. Attic. verbi προέρχομαι, prævenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Προέλθῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. προελθεῖν, a. 2. inf. προελθὼν, οῦσα, a. 2. part. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncopen ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προελοίμεθα, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι, præfero, conſtituo. Thema αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior ſpero, ante ſpero. f. ίσω. p. προήλπικα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes. Hinc ἐλπίζω, ſpero.

Προεμαντεύου, 2. ſing. imperf. paſſiv. verbi προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod a μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμεν, promiſiſſe, Jon. ſeu Doris. pro προεῖναι, a. 2. inf. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Προεναρχόμαι, ante incipio. fut. ξομαι. a. 1. med. προενηρξάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐν, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. paſſ. ἐνήνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. partic. paſſiv. ἐνεχθείς.

Προεξαναστῆναι, proruere. Ex πρὸ, ἐξ, & ἀνίστημι, ruo.

Προεξανίστασθαι, ante alios ſurgere. Ex πρὸ, ἐξ, & ἵστημι, ſto.

Προεξέδρα, ſedes prominens: prætorium, Herodot. Th. ἕδρα, ſella.

Προεπαγγέλλομαι, multo ante promitto, ad Rom. c. 1. aor. 1. med. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προέρυσσεν, deduxit, Jon. & Poet. gem. σ, pro προείρυσε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi προερύω. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσσω, deduxero, a. 1. ſub. act. Poet. gem. σ, ab eodem verbo, & themate.

Προέρχομαι, prævenio, præcedo, originem duco, pervenio. ἐς τοσοῦτον προῆλθον, ad tantum ſucceſſum pervenerunt, Iſocr. προσέρχεσθαι ὁδὸν, conficere viam, Plato de Rep. προέρχεσθαι τῆς οἰκίας, domo prodire, Gal. ad Glauc. l. 2. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam. a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. part. προελθὼν, όντος, ὁ, progreſſus.

Πρόες, έτω, præmitte, aor. 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto.

Πρόεσαν, præmiſerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προΐημι, præmitto.

Προεσάξαντο, Jon. pro ἐσάξαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi προσάγω, prius importo.

Προεστάτε, præeſtis, per ſyncopen pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. vide προεστῶτες.

Προεστῶτες, οἱ, præfecti, nom. plural. perf. part. Attica pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præſum. Thema ἵστημι, ſtatuo, ſiſto. fut. στήσω. præt. ἕστηκα. aor. 2. ἔστην.

Προετοιμάζω, ante præparo. f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, ου, ὁ, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, ante euangelizo. a. 1. med. προευηγγελισάμην, ω, ατο, quod ex πρὸ, εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, propheto, prophetas expono. quod a πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio. fut. προφθάσω. p. προέφθακα. Th. φθάνω, prævenio. aor. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, & in 3. plur. προέχουσι, præcello, prætendo. f. προέξω. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo. f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. act. Att. verbi προάγω, præcedo, procedo. f. ξω. a. 2. προήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγεν, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo.

Προηγέομαι, οῦμαι, præeo, arbitror. cum acc. & in 3. ſing. προηγεῖται. f. προηγήσομαι. perf. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

Προηγορεὼν, ῶνος, ὁ, gula, guttur, veſica eminentior in avibus; ubi eſca προαγείρεται, id eſt præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, prædicator. a προαγορεύω, prædico. quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, ἡ, forum.

Προηυφρανθέντας acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi προευφραίνω delecto ante. quod ex εὐφραίνω, lætitia afficio. Th εὐφρὼν, ονος, ὁ, ſuavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar, pluſq. perf. med. a πρόειμι, procedo, progredior. Th. εἶμι, eo. perf. med. εἶα. pluſq. perf. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προΐημι, præmitto. vide πρόες.

Προῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε &

Digitized by Google

& per ſyncopen. ἦλθον, ες, ε. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλουθα.

Προηλπικότας, acc. plur. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior ſpero. fut. ίσω. p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Προήμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, ante diem.

Προημαρτηκόσι, dat. plu. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω, ante pecco, f. προαμαρτήσω, præt. προημάρτηκα. perf. part. προημαρτηκὼς, ότος, ὁ.

Προῄειν, proceſſi, a. 2. ind. verbi προίημι, procedo. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Προήνεγκα, ας, ε, excellui, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, excello. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῄρητο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προαιρέομαι, prætero, conſtituo, tollor. Thema αἱρέω, capio, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προήρχετο, 3. ſing. imperf. verbi προέρχομαι, prævenio, cum genit. imperf. προηρχόμην, ου, ετο.

Προησκήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi προασκέω, ante exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo, fut. ήσω.

Προήσομαι, η, εται, profundam, fut. 1. med. verbi προίημι, projicio. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto. f. ἥσω.

Προῃτιασάμεθα, ante demonſtravimus, a. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι, ante criminor. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Προθέλυμνα, funditus, radicitus, adv. a προθέλυμνος, qui radicitus extirpatur. Aliquando idem ac ἐπ' ἀλλήλοις, invicem. Ex πρὸ, & θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμεθλον, idem.

Προθέντα, acc. ſing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέωσιν, præmittant, 3. pl. ind. præſ. verbi προθέω. Th. τίθημι pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propoſitum, propoſitio, a προτίθημι, propono.

Προθεσμία, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, tempus præfinitum. ab adject. προθέσμιος, ου, ὁ, ante conſtitutus. quod etiam a προτίθημι, ante conſtituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ propoſitio, res propoſita. προθῆμα. ab eodem verbo, & them.

Προθορών, ὁ, proſiliens, Apoll. lib. 3. aor. 2. part. activ. verbi προθρώσκω. Th. θόρω, ſeu θορέω, ſalio, inſilio.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo, ſedulitas, diligentia. Th. θυμὸς, animus.

Πρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, promptus, ſtudioſus, expeditus. hinc προθύμως, adv. prompte, alacri animo, ſtrenue, impigre, accurate.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem ac προθύραιον, veſtibulum, quod eſt ante januam. Them. θύρα, ας, ἡ, janua, oſtium.

Προϊάπτω, præmitto, procul mitto. f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. ε. inf. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Προΐαψε, 3. ſing. aor. 1. verbi προϊάπτω, præmitto.

Προϊδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi προείδω, video. Th. εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Προϊδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Att. pro προΐη, 3. ſingul. imperf. activ. verbi προϊέω, ſeu προΐημι, præmitto, largior. Them. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Προϊέμεν, Jon. & προϊέμεναι, Attic. ſeu Dor. pro προϊέναι, præſ. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo.

Προϊέμενος, ὁ, amittens, præſ. part. paſſ. προΐεται, 3. ſingul. præſ. ind. verbi ejuſdem.

Προϊέναι, pro καθιέναι, projicere, dejicere, & pro ἐφιέναι, permittere, ſinere.

Προΐζεσθαι, ante alios ſedere. ex πρὸ, & ἵζομαι. Th. ἵζω, ſede a facio.

Προΐαλλε, præmiſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Προΐητι, emittit, miniſtrat, Dor. pro προΐησι, 3. ſing. præſ. ind. a προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus, petens gratis, Odyſſ. ρ. Item ſcurra, impoſtor, Suid. a πρὸ, & ἱκετεύω, ſupplico: vel quia προῖκα petit.

Προὶξ, & προῖξ, κὸς, ἡ, donum, dos, quam affert uxor: gratia. acc προῖκα, ſed adverbialiter etiam uſurpatur, pro gratis, ſine mercede. q. a πρὸ, & ἵκω, venio, quia eſt donum, quo quis alium prævenit ultro: vel quod dos, ſive pactum de dote celebrationem nuptiarum præcedat. Etymolog. ducit a πρὸ, & οἶκος, domus, quod dos in generi domum præmittatur. Aut a πρόσις, largitio, quod a προΐεμαι, effundo largiter.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι.

Προΐσταμαι, præficio. f. προστήσω, ind. præſ. med. προΐσταμαι, ασαι, ται, præſum, cum gen. Th. ἵστημι, ſto.

Προΐσχειν, & προϊσχέμεναι, Jon. pro προτείνειν, prætendere.

Προΐτος, ο, ὁ, ſordidus. quia ſolet προΐεσθαι, projici, abjici.

Προϊὼν, όντος, ὁ, & in f. g. προϊοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ind. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, perſecutio, proſecutio, per ſync. pro προδίωξις, a προδιώκω, Th. διώκω, perſequor. f. ξω. p. χα.

Πρόκα, adv. ſtatim, extemplo, ſubito. ut puto, more προκὸς, id eſt, hinnuli, qui velox.

Προκαθεστηκότος, gen. ſingul. f. g. perf. part. act. verbi προκαθίστημι, ante conſtituo. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἵστημι, ſtatuo. f. στήσω. p. ἕστηκα, ſeu ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, provoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα. προκαλέομαι οἱ ὁμολογίῃ αὐτοὺς, hortor ipſos ad deditionem, Herodot.

Προκαλίζετο, provocabat, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi προκαλίζομαι, provoco, ſuadeo, rogo.

Προκαμών, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. a προκάμνω, prælaboro. Th. κάμνω, laboro. fut. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, capite deorſum vergens. Th. κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuntio, ante promitto, 2. ad Corinth. 9. f. ελῶ. p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. paſſ. προκατηγγελμένος, prænunciatus.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo. quod ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, capio.

Προκαταρκτικός, ου, ὁ, principalis, primarius. ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προκαταρτίζω, prius abſolvo, præconcinno, præcompono, 2. ad Corinth. 9. fut. ίσω. aor. 1. προκατήρτισα. a. 1. ſub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. προκαταρτίσωσι. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, perficio.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. paſſiv. fœm. gen. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo. quod vide in προκαταλαβεῖν.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, ante denuntio.

Προκατήμενος, Jon. pro προκαθήμενος, ὁ, ante ſedens, præſ. part. a κάθημαι, ſedeo.

Προκατίζειν, Jon. pro προκαθίζειν, propalam ſedere.

Προκατοψόμεναι νῆες, naves, quæ exploratum præmittuntur, f. 1. part. med. pl. num. ab ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, propono. hinc part. præſ. προκείμενος, η, ον, propoſitus. f. προκείσομαι. præſ. inf. προκεῖσθαι. quod ex πρὸ, & κεῖμαι, jaceo.

Προκεκηρυγμένον, τὸ, pronuntiatum, perf. part. paſſ. a προκηρύσσω, pronuntio.

Προκεχειροτονημένοις, prius deſignatis, dat. pl. perf. part. paſſ. a προχειροτονέω. Ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω. ante prædico. fut. ξω. a. 1. προεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. paſſ. προκεκήρυγμαι.

Προκλέης, έους, ὁ, Procles. nom. propr.

Προκληθεὶς, έντος, ὁ, provocatus, a. 1. part. paſſ. a προκαλέομαι, provocor.

Προκλυτὸς, ῦ, ὁ, præauditus, præcognitus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, ἡ, augmentum, proceſſus, progreſſus. προκοπὴ εἰς τὴν ἀρετὴν, progreſſio ad virtutem. Bion apud Laertium ajebat, τὴν οἴησιν ἐγκοπὴν εἶναι προκοπῆς, opinationem eſſe profectus retardationem.

Προκόπτω, proficio, progredior, procedo. fut. ψω. imperf. προέκοπτον. perf. act. προκέκοφα. perf. med. προκέκοπα. prætereo, tranſeo, ad Rom. 13. unde προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, mora. Th. κόπτω, ſcindo.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propria, prælatio, qua alii alium anteponimus. a προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, judico.

Προκρίνω, εις, ει, antefero. antepono. præſ. inf. προκρίνειν. Th. κρίνω, judico.

Προκρόσσαι νῆες, dicuntur naves aliæ poſt alias, ſeu ſuper alias in continua ſerie. a κροσσὸς, ῦ, ὁ, fimbria. vel κρόσσαι, ſcalæ.

Προκυρόω, ῶ, ante ſancio. fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. paſſ. προκεκυρωμένος, η, ον, prius ſancitus. quod a κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τῷ κώμῳ γραφόμενον. Quod ante κῶμον, hymnumque ſcribitur, aut canitur. Hymni proœmium.

Προλαμβάνω, præoccupo: præcipio præcurro, anteverto, Aphrod. in Probl. præcedo, Synaſ. opinor, exiſtimo, Lucian. fut. προλήψομαι. p. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, prædico, prius commemoro, præoccupo. imperf. προέλεγον. dat. præſ. part. act. προλέγοντι.

Προλελεγμένος, ου, ὁ, ante delectus.

Προλελοιπότες, οἱ, relicti, nom. plural. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo.

Προλεσχηνεύω, vide in λεσχηνεύω. Th. λέσχη, ἡ, ſermocinatio.

Προλιπόντ', & προλιπόντε, pro προλιπόντα, acc. ſingul. & pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo. vide προλιπών.

Προλιπὼν, ὁ, relinquens, & in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejuſdem. vide προλελοιπότες.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, Prolochus. q. d. primus inſidiator.

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, ἡ, ἤτοι πρόνοια, ἡ, providentia.

Προμαθεῖν, prædidiciſſe, a. 2. inf. act. verbi μανθάνω, diſco.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, Prometheus.

Πρόμαλος, ου, ἡ, plantæ ſpecies, myrica. Hippocr.

Προμαρτύρομαι, ante teſtor, prænuntio. fut. ῦμαι. a. 1. med. προεμαρτυράμην, ω, ατο, quod a μαρτύρομαι, teſtor.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum.

Προμαχίζω, in prima acie pugno. Iliad. γ. f. ίσω. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, & Jon. προμάχοισι, propugnatoribus, dat. plur. a πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ. Th. μάχομαι, pugno.

Προμάχων, gen. plur. a πρόμαχος, ου, ὁ, antaſignanus, propugnator in prima acie pugnans, Iliad. γ. Eſt & genus placentæ. Dicebatur etiam πρόμαχος, qui prabibendo cæteris præibat, Athen.

Προμελετάω, ῶ, præmeditor. fut. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. quod a μελετάω, curo, meditor.

Προμεριμνάω, ῶ, ante ſum ſollicitus. fut. ήσω. p. προμεμερίμνηκα. quod a μεριμνάω, anxie cogito.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale. ex πρὸ, & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Th. ὄπτομαι, video.

Προμηθέομαι, curam alicujus gero, ex

Digitized by Google

πρὸ, & μῆδος, εος, τὸ, cura. hinc προμηθεία, & προμηθίη, Jon. pro προμήθεια, providentia.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, Prometheus, nomen viri. q. a μῆδος, εος, τὸ, cura.

Προμιγῆναι, miſceri, a. 2. inf. paſſ. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, miſceo.

Προμολέω, progredior, procedo, præcedo. ex πρὸ, & μολέω, ſeu μόλω, venio, eo. præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, veſtibulum, cacumen, eminentia, progreſſus.

Πρόμος, ου, ὁ, anteſignanus, primus in acie. contract. ex πρόμαχος, primarius bellator.

Προναυμαχέω, prælio navali dimicare. ex πρὸ, & ναυμαχία, navale prælium.

Προνέμω, ſeu προνέμομαι, tribuo: promoveo.

Προνήιον, ου, τὸ, Jon. pro πρόναον, templi veſtibulum.

Προνοέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, procuro, prævideo, proſpicio. fut. ήσω. perf. προνενόηκα. cum acc. præſ. inf. act. προνοεῖν. præſ. inf. paſſ. προνοεῖσθαι, præparare, comparare, procurare, Xenoph. προνοοῦμαι, conſulto, & de induſtria aliquid aggredior. Lyſias in Apolog.

Προνόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Pronoe.

Προνοήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a προνοέω, prævideo.

Πρόνοια, ας, ἡ, & Jon. προνοίη, cura, prudentia, proviſio. ἡ Θεοῦ πρόνοια, Dei providentia, qua mundus regitur, ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτοῦ πρόνοιαν, Deus ei providit, Iſocr. πρόνοια etiam appellabatur Pallas, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι, quia ante templum ſedebat. Æſchines contra Cteſiphontem.

Προνοοῦσι, 3. plur. præſ. ind. προνοοῦντος, gen. ſingul. part. præſ. verbi προνοέω, prævideo. hinc πρόνοος, providus.

Πρόνυξ, Poet. adv. idem valet, ac πρὸ νυκτὸς, ante noctem.

Πρὸξ, προκὸς, ὁ, hinnulus, dama.

Πρόξενος, & πρόξενος, ου, ὁ, hoſpes publicus civitatis. Item qui nobis aliquid conciliat, & parat.

Προοιμιάσῃ, 2. ſingul. fut. 1. med. verbi προοιμιάζομαι, exordior.

Προοπτέον, proſpiciendum, & πρόοπτος, manifeſtus. Th. ὄπτομαι, video.

Προοράω, ῶ, proſpicio, provideo, conſulo. προορέω, idem. προορῶντες τοῦ σίτου, rei frumentariæ conſulentes, Herodot.

Προορίζω, prius definio. f. ίσω, præt. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædeſtinavi, decrevi exſequi. a. 1. pert. activ. προορίσας, αντος, ὁ, qui prædeſtinavit.

Πρόου, projice, aor. 2. imper. med. πρόεσο, πρόου, καὶ προῦ, verbi προΐεμαι, projicio. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Πρόουρος, Jon. pro πρόορος, ὁ, ἡ, conterminus. ab ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προοφειλόμενος, η, ον, ante debitus. Th. ὀφείλω, debeo.

Πρόπαν, n. g. & πρόπας, m. g. univerſus, um, totus, totum.

Πρόπαρ, per apocopen a προπάροιθε, ante, e regione, in conſpectu.

Προπάσχω, ante patior, ante afficior. a. 2. προέπαθον. a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος, ὁ. Them. πάσχω, patior. f. πείσομαι. p. m. πέπονθα. a. 2. med. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ὁ, ſecundus auctor, qui vice patris, ſeu auctoris. Alioqui vulgo Græcis προπάτωρ eſt avus, progenitor, generis auctor.

Πρόπειρα, ἡ, periculum, quod de re aliqua fit, antequam aliquid aggrediamur, antegreſſa experientia. Th. πεῖρα, conatus.

Προπέμπω, deduco, præmitto, honoris gratia deduco, Eurip. f. ψω. a. 1. προὔπεμψα. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, deducendum cura. a. 1. ſub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, proſequar. a. 1. paſſ. προπεμφθῶ, ῇς, ῇ, Them. πέμπω, mitto. fut. ψω.

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, qui ante aliquid intellexit, perf. part. paſſ. a πυνθάνομαι, audio. fut. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, ότος, ὁ, qui propinavit, perf. part. act. verbi προπίνω, propino.

Προπεσόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. a προπίπτω, procido. Thema πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπετῆ, acc. ſing. a προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps.

Προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus, protervus, procax, temerarius, effuſus, effrenis. προπετῶς, præcipitanter, adverb. Ex πρὸ, & πέτω, pro quo in uſu eſt πίπτω, cado.

Προπεφραδμένα, prædeliberata, Dor. pro προπεφρασμένα, præſ. part. paſſ. nom. pl. n. g. Thema φράζω, dico.

Προπηλακισθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi προπηλακίζω, probro, & ignominia afficio. Th. πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum.

Προπίπτοντες, οἱ, incidentes, nom. pl. præſ. part. verbi προπίπτω, procido.

Προποδίζω, procedo, progredior, ingredior. a ποδίζω, gradior. Hinc Mathematici προποδισμοὺς ſtellarum dicunt, cum videntur de ſigno aliquo vel ad præcedentia, vel ad ſequentia procedere, & pergere.

Προποιέω, prius facio, occupo.

Πρόπολος, ου, ὁ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ κύριον πολῶν ἢ στρεφόμενος, qui circa dominum ſuum verſatur, ut ad imperata facienda ſit paratior, miniſter, ſervus: ſacrificulus, æditus, Ariſtoph. in Nub.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, promptus. q. πρόθυμος.

Προπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus. Homer. Iliad. γ. Th. πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaſeos gratia pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more ſupplicis.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, porticus, veſtibulum. πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ, templi veſtibulum. Herodot. Th. πύλη, ης, ἡ, porta.

Προῤῥεῖ, profluit, 3. ſing. præſ. ind. vide προῤῥέοντι.

Προῤῥέοντι, profluenti, dat. ſingul. part. præſ. Ex πρὸ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Προῤῥέω, prædico: profluo. f. ήσω. perf. προῤῥηκα, & Attic. προείρηκα. Th. ῥέω, dico. f. ῥήσω. Heſych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, vaticinium; oraculum. dativ. pl. προῤῥήσεσι, verbi προῤῥέω. Apud Lucianum περὶ Θεῶν. capitur pro loco, in quo oraculum redditur.

Πρόῤῥιζον, & πρόῤῥιζοι, una cum radice, radicitus, Sophocl. Them. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Πρὸς, cum genitivo eſt a, ab, ex, erga, cum. cum dativo ad, apud, uſque. cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter. q. a περάω. Abſolute πρὸς eſt προσέτι, præterea. Sed πρὸς δὲ, ad hæc vero.

Προσάββατον, ου, τὸ, dies, qui ſabbathum antecedit.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. verbi προσάγω, adduco.

Προσαγορεύω, cognomino: alloquor, appello. f. εύσω. præt. προσηγόρευκα. præſ. paſſ. προσαγορεύομαι, η, εται, cognominor. a. 1. ind. paſſ. προσηγορεύθην, ης, η. quod ab ἀγορεύω, verba facio, ſeu conciono. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, compellativus, ſalutatorius, a, um. a προσαγορεύω, alloquor.

Προσάγω, adduco, admitto, admoveo, affero, appono, offero, Lucian. in Caucaſo. accedo, appropinquo, Plutarch. in Galba. obrepo; προσάγουσι τοῖς βασιλεῦσι, obrepunt regibus. Idem. προσαγαγόντο λόγοις, hoc verbis aggreditur, Plutarch. in Pericle. concilio, placo, Plut. in Publicola. f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. ſub. προσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, ὁ, qui pertraxit. Th. ἄγω, duco. f. ξω.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, acceſſus: admiſſio; admotio. a προσάγω, admoveo.

Προσαιτέω, ῶ, mendico, ſtipem oſtiatim peto. f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Προσακτέον, adducendum, verbale a προσάγω, adduco.

Προσαμύνει, tutatur, 3. ſingul. præſ. ind. act. verbi προσαμύνω, auxilior.

Προσαναβαίνω, aſcendo. f. βήσομαι. a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imper. προσανάβηθι, & Att. ἀνάβαθι, per apocopen ἀνάβα.

Προσαναλίσκω, impendo. f. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανάλωσα. Ex πρὸς, & ἀναλίσκω, conſumo.

Προσαναπληρόω, ῶ, ſuppleo. f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. Ex πρὸς, ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Προσανατίθεμαι, præſ. ind. paſſ. confero, adjicio, ſuperaddo. Item ſimul delibero, in conſilium adhibeo. τοῖς μάντεσι προσαναθέμενος περὶ τοῦ σημείου, cum ſuper portento Chaldæos conſuluiſſet. Diodor. de Alexandro. προσανατίθης, 2. ſingul. præſ. ind. act. προσανεθέμην, ου, το, a. 2. ind. med. cum dat. quod ex πρὸς, ἀνὰ, & τίθημι, pono.

Προσανεσπάσθησαν, convulſi fuerunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi προσανασπάω, convello.

Προσανὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro προσηνὴς, έος, ὁ, ἡ, mitis, lenis.

Προσάντης, εος, ὁ, καὶ ἡ, acclivis, arduus, oppoſitus. κατάντης, declivis. ab ἄντα, coram.

Προσάπαξ, ſemel duntaxat. Th. ἅπαξ, ſemel omnino.

Προσαπειλέομαι, οῦμαι, addo minas. fut. ήσομαι. aor. 1. med. προσαπειλησάμην, ω, ατο, addidi minas.

Προσαπολοῦντες, nom. plural. fut. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, ſimul perdo, una amitto. ſunt qui velint eſſe nom. plural. præſ. part. activ. verbi προσαπολέω.

Προσαρήρεται, adjungit, aptat, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. a προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificans idem ac primitivum. Sic ab ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, unde præſens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, adaptata, nom. pl. n. g. vel acc. ſing. l. m. g. præt. med. part. verbi προσάρω, adapto. Th. ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. reduplic. ἄρηρα, inde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος, ὁ.

Προσβαλλόντων, gen. plur. præſ. part. act. verbi προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto. f. βαλῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Προσβὰς, ὁ, adiens, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, adeo, accedo. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. hinc & πρόσβασις, ἡ, acceſſus.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, oppugnatio, impetus, incurſus, impreſſio, tormentum, machina, Herodot. Thucyd. appropinquatio, tranſitus, trajectus. ἀτραποῦ οὐ μόνον στενῆς, καὶ τραχείας προσβολῆς, itinere non ſolum anguſto, ſed etiam aſpero, Polyb. ictus, plaga, vulnus, noxa ob læſum numen, Comment. Ariſtoph. in Pace. Plutarchus τὸν ἐν προσβολῇ ἀγῶνα vocat pugnam, quæ in urbis aggreſſione, atque obſidione circa muros committitur. προσβολὴ dicitur etiam ἡ ἀκμὴ, cuſpis, & gladii mucro a Dione hiſtorico.

Προσγελάω, arrideo. Th. γελάω, rideo.

Προσγίνεσθαι, accedere ad aliquem.

Προσδαπανάω, ῶ, præterea inſumo, inſuper abſumo. fut. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. ſub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ. Them. δαπανάω, conſumo.

Πρὸς δὲ, Jon. pro πρὸς δὲ τούτοις, præterea.

Προσδέκομαι, Jonice pro προσδέχομαι, expecto.

Προσδέομαι, egeo, cum genit. δεῖσθαι, præſ. inf. δεόμενος, præſ. part. Them. δέω, unde δεῖ, opus eſt.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi προσδέχομαι, expecto.

Προσδέχομαι, expecto, præſtolor. διὰ φόβον προσδεχόμενοι, timentes, & caventes, Plato de Leg. accipio, ſuſcipio, aſſumo, admitto, Polyb. προσδέχου, præſ. imperat. f. ξομαι, perf. προσδέδεγμαι.

a. 2.

Google

a. 1. med. προσεδεξάμην, ω, ατο. aor. 2. imperat. med. προσδέξαι, άσθω. Th. δέχομαι, capio.

Προσδοκάω, ῶ, expecto, ſpero. προσδοκῶ ἀποδέξειν, confido me probaturum, Æſchines. imperf. προσεδόκων, ων. f. ήσω, a. 1. προσεδόκησα. quod a δοκεύω. idem ac Th. δοκεύω, obſervo, expecto.

Προσδοκέω, Jon. pro προσδοκάω, expecto.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio: metus, opinio impendentis mali. Ariſt. in Probl. ſect. 7.

Προσδόκιμος, ὁ, qui expectatur, approbatus, imminens, impendens, adfuturus, προσδόκιμος δύναμις ἐκ Παιονίας, ex Pannonia copiæ expectantur, Plut. in Othone.

Προσδοκώμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. a προσδοκάω, expecto.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσδραμών, ὁ, aor. 2. part. act. verbi προστρέχω, accurro. Th. τρέχω, curro.

Προσεάω, ῶ, permitto, ſino. fut. άσω. aor. 1. προσείασα. Th. ἐάω, ſino, permitto. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Προσεβήσατο, acceſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi προσβαίνω, accedo.

Προσεγγελῶσι, 3. plural. præſ. ind. activ. verbi προσεγγελάω, arrideo.

Προσεγγίζω, appropinquo. f. ίσω. p. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. ab ἐγγίζω, appropinquo.

Προσεδεχόμεθα, 1. plural. imperf. verbi προσδέχομαι, expecto.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, expecto.

Προσεδόκων, imperf. activ. προσεδόκαον, ων, verbi προσδοκάω, expecto.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω, accurro.

Προσεδρεύω, aſſideo. fut. εύσω. quod a πρόσεδρος, aſſeſſor. quod ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Προσέθηκα, ας, ε, admovi, a. 1. ind. act. verbi προστίθημι, appono.

Προσέθου, 2. ſing. a. 2. ind. med. verbi προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην, ἔθετο, Jon. ἔθεο, & per craſin Att. ἔθου.

Προσέειπε, alloquebatur, Att. vel Poet. pleonaſm. pro προσεῖπε, 3. ſingul. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. εἴπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε.

Προσεοικὼς, υῖα, ός, aſſimilis, ſimilis. ab ἔοικα, ſimilis ſum.

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. perf. act. Att. verbi προσλαμβάνω, aſſumo. Them. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσείλου, 2. ſing. a. 2. med. verbi προσαιρέομαι, οῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. med. εἱλόμην, ου, ετο.

Προσεῖναι, adeſſe, juvare, præſ. inſ. a πρόσειμι. Th. εἰμί, ſum.

Προσειπεῖν, alloqui, affari, a. 2. inſ. act. a προσείπω, Th. εἴπω, dico. aor. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. ſing. præſ. ind. a πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto, caveo. fut. προσέξω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Jon. pro προσέκειντο, 3. plur. imperf. vide in προσέκειτο.

Προσέκειτο, inſtabat, 3. ſingul. imperf. verbi πρόσκειμαι. Thema κεῖμαι, jaceo.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. verbi προσκολλάω, agglutino. fut. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκόπτω, offendo, impendo. ſut. ψω. p. προσκέκοφα. a. 1. ſub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perſ. paſſ. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, ſcindo.

Προσεκτήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi προσκτάομαι, acquiro. Them. κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω. p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. ſing. imperf. activ. verbi προσκυνέω, oſculor, adoro. fut. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 1. προσεκύνησα. quod ex πρός, & κυνέω, pro κύω. Th. κύω, oſculor.

Προσέκυρσε, appulit, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. Æolic. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido. fut. Æol. κύρσω.

Προσελέλεκτο, alloquebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Poet. pro προσλέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico. f. ξω. p. χα.

Προσελέξατο, verſavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Προσελεύσεται, 3. ſingul. f. 1. med. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσελήλυθα, p. m. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσελθών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncopen ἦλθον. præt. med. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, ὁ, attrahens, præſ. part. med. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho. f. ξω.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiſcuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, admiſceo.

Προσεμπικραίνομαι, inſuper acerbor in aliqua re, ſævio. Ex πρός, ἐν, & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρός, ά, όν, amarus.

Προσεμφερὴς, έος, ἑτέρου, vide ἐμφερής, ſimilis.

Προσένηχε, Dor. pro προσενήχει, 3. ſingul. imperf. a προσνήχω, adnato. fut. ξω. Th. νέω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω. vide in προσενεχθέντος. προσενέγκας, a. 1. part. act.

Προσενεχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi προσφέρω. Th. φέρω, fero. ſut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Attic. verbi προσφέρω. vide in προσήνεγκα.

Προσενθυμεῖται, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. verbi προσενθυμέω, intelligo. fut. ήσω. p. προσεντεθύμηκα, quod ex πρός, ἐν, & θυμός, οῦ, ὁ, animus.

Προσεοικότα, acc. ſing. a προσεοικώς, ότος, ὁ, aſſimilis, decens, præt. part. med. quod ex πρός, & εἴκω, ſimilis ſum. p. m. ἔοικα.

Προσέπαισε, Attice pro προσέπαιξε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Them. παίζω, ludo, jocor. f. ξω, & σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes. f. προσπεσοῦμαι. perſ. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado. f. a. med. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, inſuper oſtendo. quod ex πρός, ἐπί, & δείκνυμι, ſeu δεικνύω, monſtro. f. ξω. p. δέδειχα.

Προσεπλάκη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi προσπλέκω, annecto. Th. πλέκω, necto. fut. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. ſing. imperſ. paſſ. verbi προσποιέομαι, fingo, ſimulo. Them. ποιέω, facio.

Προσέπταισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω, impingo. Th. πταίω, idem. f. σω. p. ἔπταικα.

Προσεπτύκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. a προσπτύσσομαι. f. ξομαι. perf. paſſiv. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, circumvolutus, vel adplicitus ſum. Ex πρός, & πτύσσω, plico.

Προσεργάζομαι, lucrifacio, operam do, acquiro. fut. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο. quod ab ἐργάζομαι, operor. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Προσερεῖ, 3. ſingul. verbi προσερέω, alloquor. quod ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico.

Προσερείσεις, 2. ſing. fut. 1. activ. verbi προσερείδω, affigo, allido. Th. ἐρείδω, figo, firmo. f. σω.

Προσερεύγω, adructo. Th. ἐρεύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, accedo, aggredior, ſubeo, adeo, cum dat. imperf. προσηρχόμην, ου, ετο. f. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσελθε. a. 2. part. act. προσελθών, οῦσα, όν. p. m. προσελήλυθα. Them. ἔρχομαι, venio.

Πρόσεσθε, 2. plur. aor. 2. ind. vel imperat. med. verbi προσίημι, admitto. quod ab ἵημι, ſeu ἕω, mitto. Them. ἕω, idem.

Προσέσχηκα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi προσέχω, adhibeo.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, aliquem ſibi ſocium adjungere, Them. ἑταῖρος, ſodalis.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel άττω, mando, præcipio; ordino. f. ξω. p. προστέταχα. perf. paſſ. προστέταγμαι. perf. part. paſſ. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, ordino.

Προσετέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προστίθημι, appono.

Προσετίθει, 3. ſing. imperf. act. q. a προστιθέω, pro τίθημι, pono.

Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Προσεύξομαι, f. 1. med. verbi προσεύχομαι, precor.

Προσευχή, ῆς, ἡ, precatio, petitio; item locus precationis proſeucha dictus. quod a προσεύχομαι.

Προσεύχομαι, precor, oro, vota nuncupo, imperf. προσηυχόμην, ου, ετο. fut. προσεύξομαι. a. 1. med. προσηυξάμην, ω, ατο, Attice. a. 1. imperat. med. πρόσευξαι, άσθω. a. 1. ſub. med. προσεύξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inſ. med. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, precor.

Προσέφερον, 3. ſingul. imperſ. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, alloquor. Them. φημί, ſeu φάω, dico.

Προσεφώνουν, alloquebantur, 3. plur. imperf. act. a προσφωνέω. Th. φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Προσεχής, έος, ὁ & ἡ, vicinus, attentus, continuus, contiguus. a προσέχω.

Προσέχοντος, gen. ſingul. præſ. part. act. verbi προσέχω, attendo.

Προσέχω, adhibeo, ſc. τὸν νοῦν, animum adverto, caveo. imperf. προσεῖχον, ες, ε. præſ. inſ. προσέχειν. fut. προσέξω. præt. προσέσχηκα. a. 1. ſub. act. προσέξω, ῃς, ῃ. Th. ἔχω, habeo.

Προσεῶντος, gen. ſingul. part. præſ. verbi προσεάω, permitto. Th. ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέῳξα, ας, ε, occluſi, a. 1. ind. act. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, aperio.

Προσῇ, 3. ſing. ſub. verbi πρόσειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσεγγίζω, appropinquo.

Προσῆγε, acceſſivit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi προσαγορεύω, cognomino.

Προσηγορία, ας, ἡ, appellatio, allocutio, compellatio. a προσαγορεύω, alloquor, appello.

Προσήικται, ſimilis eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Jon. dialyſi pro προσῇκται, verbi προσείκω, vel προσεοίκω, ſimilis ſum. perf. paſſ. προσῇγμαι, ῇξαι, ῇκται. Sed a προσείκω eſt in perf. paſſ. προσῇγμαι, ξαι, κται, & ſoluta diphthongo, mutatoque augmenti gratia ε in η, προσήϊγμαι. Th. εἴκω, ſimilis ſum. p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, admiſit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi προσίημι, admitto. Them. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Προσήκει, pertinet, 3. ſing. præſ. vel imperſonale a προσήκω, pertineo. hinc προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, pertinens. κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet. τὰ προσήκοντα in plur. Th. ἥκω, venio.

Προσηλόω, ῶ, clavis affigo. fut. ώσω, p.

Digitized by Google

προσήλωσε. a. 1. προσήλωσα. quod ab ἡλόω, clavis affigo. Th. ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσήλυτος, ου, ὁ, ἡ, proſelytus, qui, vel quæ ex Paganiſmo ad Judaiſmum accedebat: advena, peregrinus. a προσέρχομαι, accedo. in præt. med. προσελήλυθα.

Προσημαίνω, ante ſignifico, præſignifico.

Προσῄειν, imperf. activ. verbi πρόσειμι, adſum.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi προσανδραποδίζομαι, inſuper in ſervitutem redigo. vide ἀνδραποδίζεται.

Προσήνεγκε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, offero.

Προσήνεγκον, vide ſimplex ἤνεγκον, dixi.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προσφέρω, accedo, offero. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. perf. paſſ. ἐνήνεγμαι.

Προσηνής, έος, ὁ, ἡ, benignus, lenis, manſuetus, blandus. Ex πρός, & ἠΰς, bonus.

Προσηρτημένος, ὁ, appenſus, perf. part. paſſ. verbi προσαρτάομαι. Them. ἀρτάω, appendo.

Προσηύδα, alloquebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi προσαυδάω. f. ήσω, quod ab αὐδάω, loquor. imperf. ηὔδαον, ων, αες, ας, αε, α. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. med. Attic. verbi προσεύχομαι, precor.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, adduco. Th. ἄγω. fut. ξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, ante, coram, antea, prius, ulterius, ſupra, priori loco. a πρό. πρόσθε βαλών, ſuperans. πρόσθ' ἵππων, ante equos.

Προσθεῖναι, a. 2. inf. act. προσθείς, έντος, a. 2. part. act. verbi προστίθημι, addo, oppono, pergo.

Προσθείσης, gen. ſing. f. g. a. 2. part. activ. verbi προστίθημι, vide in προσθεῖναι.

Προσθέμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi προστίθημι, appono, adjicio.

Πρόσθεν, antea, & Poet. πρόσθε. Them. πρό, ante.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, additio.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, a προστίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθήσομεν, 1. pl. fut. 1. activ. verbi ejuſd.

Προσιέναι, præſ. inf. act. προσιέσθαι, præſ. inf. paſſ. a προσίημι, aggredior, admitto.

Προσίεσαν, per Ectaſim Poet. pro προσῄεσαν, 3. plur. imperf. verbi πρόσειμι, accedo. quod ab εἶμι, ſeu ἴημι, eo.

Προσιόντι, dat. ſing. aor. 2. part. act. a προσιών, όντος, ὁ, a. 2. part. verbi πρόσειμι, accedo.

Προσίσχειν, appellere, admovere. Them. ἴσχω, vel ἔχω.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius, quaſi dicas, ad tempus durans. τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, quæ enim videntur, temporalia ſunt. 2. ad Cor. 4. Th. καιρός, οῦ, ὁ, occaſio, opportunitas temporis.

Προσκαλεσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco. f. έσομαι. a. 1. med. προσεκαλεσάμην. a. 1. imper. med. πρόσκάλεσαι, άσθω. a. 1. ſub. med. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται. perf. paſſiv. προσκέκλημαι. Th. καλέω, voco.

Προσκαρτερέω, ῶ, cum dat. ſemper ſum præſto, perduro, perſto, inſiſto, perſevero, aſſiduus ſum, tolero. f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις, ſtudiis perſeveranter incumbens, Athen. προσκαρτερεῖν τινι, ab alicujus latere non diſcedere. Actor. 8.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perſeverantia, perpeſſio. a προσκαρτερέω, tolero.

Προσκέεται, Jon. pro πρόσκειται.

Πρόσκειμαι, adjaceo, vicinus ſum, adhæreo. præſ. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, aliquem urgere: aſſectari. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκελευσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. a προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor. f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τό, cervical, pulvinar.

& προσκεφαλίς, ῖδος, ἡ, idem. quod ex πρός, & κεφαλή, ῆς, ἡ, caput.

Προσκηδής, έος, ὁ, ἡ, curarum plenus, ſollicitus, qui eſt affinis alicui. a κῆδος, εος, τό, affinitas, cura.

Προσκληρόομαι, οῦμαι, conſocior, cum dat. a. 1. paſſ. προσεκληρώθην, ης, η, vide προσκληρόω.

Προσκληρόω, ῶ, ſorte allego, ſeu ſorte lectum adjungo, addico, quaſique ſortito affigo, & circumſcribo, Lucian. fut. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, propenſio, metaph. a libra. Ex πρός, & κλίνω, reclino.

Προσκολλάω, ῶ, agglutino, conglutino. f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. a. 1. paſſ. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. paſſ. προσκολληθήσομαι, adhærebo. cum dat. ſeq. πρός. προσκολλᾶσθαι τῷ σώματι. corpori conglutinari. Aphrod. 2. Probl.

Πρόσκομμα, ατος, τό, offendiculum, offenſio, impedimentum, obex. a προσκόπτω, offendo.

Προσκοπή, ῆς, ἡ. offenſio, Polyb. προσκοπὴν διδόναι, offenſioni eſſe, 2. ad Cor. 6. ἐς προσκοπὴν νεῶν, ad impediendas naves, vel ad ſpeculandum. Thucyd.

Προσκόπτω, offendo, impingo, collidor. cum dat. vel ſeq. πρός, cum accuſ. fut. ψω. præt. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα.

Προσκρουσάσης, gen. ſing. fœm. g. aor. 1. part. act. verbi προσκρούω, impingo, offendo. Th. κρούω, pulſo.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo, inſuper acquiro, ſeu paro, Iſocr. in Evag. a κτάομαι, poſſideo.

Προσκυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi προσκυλίω, advolvo.

Προσκυλίω, advolvo. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Them. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, proprie oſculor: colo, ſupplico, adoro, veneror, cum acc. & ſæpe dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα.

Προσκυνητής, οῦ, ὁ, adorator. προσκυνητός, οῦ, ὁ, adorandus. Nazianz.

Προσλαβόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. προσλαβών, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, aſſumo.

Προσλαλέω, alloquor, colloquor. cum dat. f. ήσω. perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. aor. 1. inf. act. προσλαλῆσαι.

Προσλαμβάνω, accipio præterea, admitto, occupo, mihi aſciſco, aſſumo, excipio, accipio, cum accuſ. fut. προσλήψομαι. aor. 2. προσέλαβον. a. 2. inf. activ. προσλαβεῖν. προσλαβὼν ὁ μᾶλλον ἐξ τῶν ἐπιτηδειοτάτους, aſſumptis ſex accommodatiſſimis, Xenoph. Sed προσλαβεῖν τροφῆς, aſſumere aliquid cibi, tanquam verbum deſiderii, cùm genit. Act. 27. 34. a. 2. med. προσελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. προσλαβοῦ, έσθω, recipe.

Πρόσληψις, εως, ἡ, aſſumptio, comprehenſio.

Προσλογιστέος, ὁ, adnumerandus. a λογίζομαι. Th. λέγω.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. προσμείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. verbi προσμένω, permaneo.

Προσμενέτω, expectet, 3. ſingul. imperat. præſ. act. verbi ejuſdem.

Προσμένω, permaneo, ſuſtineo, cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. a. 1. ind. προσέμεινα. Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, admiſceo, adjungo, confligo. προσμίξαι, appellere aliquo, a. 1. inf. προσμιγνύναι τινὶ κράτει, aliquem victoria compotem efficere, præſ. inf. act. verbi προσμίγνυμι, ſeu προσμιγνύω.

Πρόσοδος, ου, ἡ, acceſſus, aditus. Th. ὁδός, ἡ, via.

Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω, adfero.

Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. ſub. med. verbi ejuſd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi προσομαρτέω, ῶ, comitor. quod ex πρός, & ὁμαρτέω. f. ήσω. ſequor.

Th. ὁμαρτῇ, idem ac ὁμοῦ, ſimul.

Προσομίλει, converſare, præſ. imper. act. a προσομιλέω. f. ήσω. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Προσόμουρος, ὁ, ἡ, vicinus, confinis. ex ὁμός, & οὖρος, Jon. pro ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προσόν, όντος, τό, præſ. part. n. g. verbi πρόσειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum. fut. ίσομαι. perf. paſſ. προσώρμισμαι. aor. 1. paſſ. προσωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco. Th. ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium.

Πρόσου, pro πρόσεσο, admitte, a. 2. imper. med. verbi προσίημι. Th. ἵημι, ſeu ἵω, mitto. f. ἥσω, a. 2. ἧν, a. 2. imperat. med. ἕσο, οῦ, & οὗ.

Προσουδίζω, humi allido, proſterno. Thc. οὖδας, εος, τό, ſolum.

Πρόσουρος, ου, ὁ, vicinus, conterminus. ab οὖρος, Jon. pro ὅρος, ὁ, terminus.

Προσοῦσαν, acc. ſingul. part. præſ. f. g. a πρόσειμι, adſum. Them. εἰμί, ſeu ἔω, ſum. præſ. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, inſuper debeo. fut. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo, f. ήσω.

Προσοχθέω, idem ac προσοχθίζω.

Προσοχθίζω, infenſus ſum, cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. quod ab ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, indignor.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies, vultus: aſpectus, proſpectus.

Πρόσφατος, ου, ὁ, recens, novus, ſubitus. ἐκ προσφάτου, repente, recenter. προσφάτως, idem.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo, defigo. Them. πάσσαλος, ου, ὁ, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui valde eſurit, eſuriens, famelicus. a πεῖνα, ης, ἡ. fames.

Προσπεσοῦσαν, acc. ſing. a. 2. part. f. a προσπίπτω, irruo.

Προσπήγνυμι, affigo, cruci affigo. f. ήξω. p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. activ. προσπήξας, αντος, ὁ. Them. πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι, affigo.

Προσπίπτουσι, 3. plur. ind. præſ. verbi προσπίπτω, procedo.

Προσπίπτω, accido ad pedes, incido. cum dativ. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado.

Προσπλάζω, per ſyncopen pro προσπελάζω, idem ac ſimplex πλάζω, per ſyncopen pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας, prope.

Προσπλωτός, ὁ, ὁν, navigabilis, e, a πλώω, ſeu πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, οῦμαι, ſimulo, pro me ſero: acquiro: ſuborno. imperf. προσεποιούμην, ου, ὁ, ἑτο, εῖτο. Th. ποιέω, facio.

Προσποιῇ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. paſſ. verbi προσποιέομαι, ſimulo.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, famulus, a. Th. πολέω, verſo.

Προσπορεύομαι, accedo, procedo, progredior. cum dat. f. εύσομαι. perf. προσπεπόρευμαι. προσπορευομένου μηνός, procedente, & labente menſe. Th. πόρω, tranſeo. f. ρῶ. p. ρα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω. idem ac Th. πταίω, offendo.

Προσπτῆναι, a. 2. inf. activ. verbi προσίπταμαι, advolo. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. Th. ἵπταμαι, volo, as.

Προσρεῖν, affluere. Th. ῥέω, fluo.

Προσρήγνυμι, alido. f. ήξω. perf. προσέρρηχα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Them. ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. fut. ξω.

Πρόσσω ἢ ὀπίσσω, præſentia, & futura. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρό, ante.

Προστάγματων, gen. plural. a πρόσταγμα, ατος, τό, mandatum. quod a προστάσσω, mando. Th. τάσσω, vel ττω, ordino, f. ξω. perf. τέταχα. perf. paſſ. τέταγμαι.

Προσ-

Digitized by Google

Προστάξαι, a. 1. inf. act. προστάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. a. 1. ſub. med. verbi προστάσσω, mando.

Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eodem verbo, & rhem.

Προστάξομεν, 1. plural. fut. 1. ind. act. verbi προστάσσω, jubeo, impero, mando.

Προστάσσω, vel ττω, mando, præcipio. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perſ. paſſ. προστέταγμαι. perſ. part. paſſ. προστεταγμένος, η, ον, & in plur. n. g. τὰ προστεταγμένα σοι, quæ tibi præcepta ſunt. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. f. ξω.

Προστάτης, ου, ὁ, patronus, Plutarch. in Mario. dux, præfectus, præſul, præſes, Xenoph. auxiliator, defenſor, tutor, Sophocl. in Œdipo.

Προστάτις, ιδος, ἡ, hoſpita. ſic vocatur Phœbe, Rom. 16. 2. quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit. Item tutatrix, patrona, Chryſoſt.

Προστατοῦντι, dat. ſing. part. præſ. a προστατέω, præſum. quod a προστάτης, ου, ὁ, præſes. hoc a προΐσταμαι. Th. ἵστημι.

Προστεθείς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. a προστίθημι, appono.

Προστετέον, apponendum, verbale a προστίθημι, appono.

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar, fut. 1. ind. paſſ. verbi προστίθημι, appono, pergo.

Προστεταγμένος, ου, ὁ, perſ. part. paſſ. verbi προστάσσω, mando.

Προσθεῖναι, a. 2. inf. act. a προστίθημι, appono.

Προστιθείς, έντος, ὁ, præſ. part. act. προστιθέναι, præſ. inf. activ. ejuſdem verbi.

Προστίθεμεν, 1. plur. præſ. ind. act. προστιθέμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. verbi προστίθημι, appono.

Προστίθημι, appono, pergo. imperf. act. προσετίθην, & in 3. ſingul. προσετίθει, & προσετίθεν, tanquam a προστιθέω. fut. προσθήσω. perſ. προστέθεικα. a. 1. προσέθηκα, adjeci. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες, auge. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθείς, έντος, ὁ, pergens. præſ. paſſ. προστίθεμαι, adjungor. imperf. προσετιθέμην, σο, το. a. 1. ind. paſſ. προσετέθην, ης, η. fut. 1. paſſ. προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar. a. 2. med. προσεθέμην, σο, το, perrexi.

Προστραπών, όντος, ὁ, qui evertit aliquid, ac in ſuum poteſtatem redegit, a. 2. part. act. verbi προστρέπω. Th. τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα.

Προστρέχω, accurro, & in 3. plur. προστρέχουσι. fut. θρέξω. perſ. προσδεδράμηκα. aor. 2. προσέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. προσδραμών, όντος, ὁ. præt. med. προσδέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Προσυπεδείξαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi προσυποδείκνυμι, oſtendo. quod ex πρός, ὑπό, & δείκνυμι, monſtro. fut. ξω.

Προσφάγιον, ου, τό, idem ac τὸ ὄψον, quicquid cum pane comeditur, pulmentarium. Ex πρός, & φάγω, edo.

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, proprie recens dictus, vel occiſus, & in genere recens, juvenis, junior. προσφάτως, adverb. pro νεωστί, modo, nuper, recenter. Thema φάω, loquor, vel occido. perſ. paſſ. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adverb. nuper, recens; nuperrime.

Προσφερής, έος, ὁ, ἡ, ſimilis, aſſimilis. Item conducibilis. Herodot. inde προσφερέω, ſimilem eſſe.

Προσφέρω, offero, affero, profero, adhibeo, injicio. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. præt. med. προσενήνοχα, ας, ε, obtuli. Attice pro προσήνοχα. προσφέρω σοι τὰ βοηθήματα, tibi remedia admoveo, Aphrod. προσενήνοχε τὰς χεῖρας ἑαυτῷ, ſibi manus attulit, Polyb. προσφέρω λόγον, alloquor, Herodot.

Προσφιλής, έος, ὁ, ἡ, amabilis, gratus. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Προσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio: probrum, Polyb. hinc πρόσφορος, commodus, aptus, conveniens, congruus. a προσφέρω, offero.

Πρόσφορος, ου, ὁ, nomen pro participio προσφερόμενος, & hoc pro φερόμενος, allatus, advectus. Et pro ἐπιτήδειος, accommodatus, aptus, conveniens.

Προσφυῆ, acc. ſing. a προσφυής, έος, ὁ, ἡ, accommodatus, aptus, commodus, adhærens. hinc προσφυέως, Jonic. apte, ſcite. a προσφύω, adnaſci facio, adhæreo.

Πρόσφυξ, υγος, ὁ, perfuga, profugus. Item cliens in Pandect. Græcis.

Προσφῦσα, adhærens, a. 2. part. act. f. g. verbi πρόσφυμι, ſeu προσφύω, adhæreo. Th. φύω, naſcor.

Προσφωνέω, ῶ, acclamo, alloquor, appello. cum dat. nuncupo, conſecro, devoveo. fut. ήσω. perſ. προσπεφώνηκα. aor. 1. ind. act. προσεφώνησα.

Προσχέθομαι, prætendo, idem ac προέχομαι, ſeu ἔχω.

Πρόσχειρος, ου, ὁ, ad manum ſitus. Ex πρός, ad, & χείρ, χειρός, manus.

Πρόσχημα, ατος, τό, prætextus, color, ſpecies, decus, dignitas, amplitudo. Ariſtot. in argumentum, Ariſtot. l. 2. Rhetor. cauſſa, occaſio. Thucyd. Demoſth. perſona, larva, Suid. prooemium, initium, Plato in Hippia majore.

Πρόσχω, 1. ſing. a. 2. ſub. act. προσχεῖν, a. 2. inf. verbi προσέχω, obtendo, objicio.

Προσχώννυμι, vide χώννυμι.

Προσχόντες, nom. plural. a. 2. part. activ. προσχών, όντος, ὁ, verbi προέχω, prætendo, præemineo. Th. ἔχω.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, affuſio, effuſio, profuſio. a προσχέω, affundo. fut. εύσω. p. προσκέχυκα. perſ. paſſ. προσκέχυμαι, σαι, ται.

Πρόσχωρος, ου, ὁ, vicinus, accola, finitimus. hinc προσχωρέω, accommodo. Th. χῶρος, ου, ὁ. locus.

Προσψαύω, attingo, primoribus digitis tango. cum dat. f. αύσω. præt. προσέψαυκα. quod ex πρός, & ψαύω, idem ac ψάω, contingo. cum genit.

Πρόσω, adv. in anteriorem partem, ante, ultra, ulterius. a fronte, eminus, longe, procul. πρόσω σοφίας, ſupra ſapientiam, Philoſtr. Th. πρό, ante.

Προσώδης, εος, ὁ, fœtidus, Hippocr. ab ὄζω. f. ὀζέσω, oleo. Sed προσοιδής, inflatus, tumidus, ab οἰδέω, tumeo.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus. ex πρός, & ᾠδή, ῆς, cantus. Critias cantus citharœdicos προσῳδίας appellavit, Poll.

Προσώπασι, per metaplaſm. pro προσώποις, dat. plur. a πρόσωπον, ου, τό, facies, vultus.

Προσωποληπτέω, ῶ, faciem, perſonam reſpicio, fut. ήσω. hinc προσωπολήπτης, ου, ὁ, perſonarum acceptor, qui accipit faciem, id eſt, movetur rebus illis externis. quod a πρόσωπον, facies, & λαμβάνω, capio.

Προσωποληψία, ας, ἡ, acceptio perſonarum, ad Epheſ. 6.

Πρόσωπον, ου, τό, facies, perſona, vultus, aſpectus; initium, Pindar. homo, Phocyl. πρόσωπον in acie dicitur frons. κατὰ πρόσωπον ἄγειν τὸν στρατόν, copias inſtructas a fronte ducere, & recta in hoſtem tendere, Xenoph. 1. Pæd. κατὰ πρόσωπον, coram, Diodor. Sicul. larva, ſpecies, figura, Lucian. Theologi πρόσωπον vocant perſonam, non qualis fuit Roſcii in theatro, ſed ſubſtantiam individuam, & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant: qualitatem inſeparabilem dixit Valla, ut eſt color, & lux in Sole. βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, reſpicere faciem. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, facie ad faciem, hoc eſt coram. 1. Cor. 13. verſ. 12. Hebraiſmus. Sumitur etiam πρόσωπον pro fronte domus.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, fictio perſonæ.

Προσωρμίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi προσορμίζομαι, appello in portum. fut. ίσομαι. perſ. paſſ. προσώρμισμαι. a. 1. paſſ. προσωρμίσθην, ης, η.

Προσωτάτω, longiſſime, ulterius, ſuperlat. a πρόσω, quod vide. προσωτέρω, ulterius Jonie.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσοχθίζω, infenſus ſum. f. ίσω. præt. προσώχθικα.

Προταμοίμην, a. 2. opt. med. verbi προτέμνω, præſcindo.

Προταμών, ὁ, præſcindens, a. 2. part. activ. verbi ejuſdem.

Προτάσσω, vel ττω, præſtituo, præordino, præfinio, præfigo. fut. ξω. perſ. προτέταχα. perſ. paſſ. προτέταγμαι.

Προτεθείς, έντος, ὁ. aor. 1. part. paſſ. verbi προτίθημι, propono.

Προτείνω, diſtendo, protendo, in medium affero. Item prætendo, præ me fero. Plato 2. de Rep. f. ενῶ. a. 1. προέτεινα. perſ. προτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Προτέρεος, Jon. pro πρότερος, prior.

Προτερεῖ, 3. ſing. præſ. ind. a προτερέω, prior ſum, præeo.

Προτερέοισιν, dat. plur. Jon. a πρότερος, prior, antecedens, ſuperior, natu major.

Πρότερος, ου, ὁ, prior. dat. plur. προτέροις. hinc προτέρω, adverb. ante.

Προτί, idem ac πρός. Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, alligo, appello. affigo, agglutino: item attribuo, defero. a πρός, & ἅπτω, necto.

Προτιβάλλεαι, coerces, Dor. & Jon. pro προσβάλλῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. verbi προσβάλλω, aggredior, coerceo.

Προτιδέγμενος, Doric. & Æolic. pro προσδεδεγμένος, ὁ, præt. part. paſſ. verbi προσδέχομαι, admitto, expecto. Th. δέχομαι, capio. fut. ξομαι. vide & ſimplex δέγμενος.

Προτιΐδεν, Dor. pro προσιδεῖν, adſpicere, præſ. inf. act. verbi εἴδω, video.

Προτιειλεῖν, propellite, præſ. inf. pro imperat. Dor. verbi προτιειλέω, pro προσειλέω. Th. εἰλέω, verto.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, propono, exhibeo, præfero, præopto, Eurip. f. προθήσω. perſ. προτέθεικα. a. 2 med. προεθέμην, σο, το, propoſui. Th. τίθημι, pono.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, attingo. Th. μάσσω, vel αττω, pinſo, ſubigo, tango. fut. ξω.

Προτιμῶν, præſ. part. act. a προτιμάω, pluris facio, præfero. quod a τιμή, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Προτιόσσομαι, aſpicio, præſagio, Doric. pro προσόσσομαι, quod Æolic. eſſe ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, auguror. Th. ὄσσα, ης, ἡ, vox, omen.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipſa actio præſcindendi, id, quod præſcinditur. unde & umbilicus aſpidis πρότμησις dicitur, quoniam ab ipſo ſtatim partu umbilicus infantibus præſcindi ſolet. aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. Quod ex πρό, & τέμνω, ſeco. perſ. τέτμηκα.

Προτόνοισι, dat. plur. a πρότονος, ου, ὁ, vel πρότονον, ου, τό, funis ille, qui deducitur a malo ad proram. Th. τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Προτοῦ, prius, antea, antehac, antequam, dudum, Ariſtoph. ἐν τῷ προτοῦ χρόνῳ, tempore ſuperiori. Herodot.

Προτράποντο, revertebantur, 3. plural. imperf. paſſiv. Jonic. Ex πρό, & τρέπω, verto.

Προτρεπτικός, ῆ, ὁν, adhortatorius. a προτρέπω, adhortor.

Προτρέπω, ante me verto, ſubſiſtentem, & cunctantem urgeo, ſuadeo, exhortor, invito. προτρέψασθαι ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετήν, ad virtutem homines incitare, Xenophon. f. ψω. p. προτέτροφα. aor. 2. med. προετραπόμην, ου, ετο. Th. τρέπω, verto.

Προτρέχω, præcurro, adjungo me feſtinanter. προτρέχοντες currum præcurſores, Baſil. f. 1. med. προθρέξομαι. f. 2. med. προδραμοῦμαι. a. 2. προέδραμον, perſ. act. προδεδράμηκα. p. m. προδέδρομα. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω.

Προτροπάδην φεύγειν, dicuntur, qui cum maxima celeritate fugiunt, hoſtibus terga vertentes.

Προτροπαῖς, dat. plur. a προτροπή, ῆς, ἡ, exhortatio. quod a προτρέπω, adhortor.

Προτείχιον, ίου, τὸ, pro προτείχισμα, quid-

quicquid ſe nobis fortuito offert, vel obvium eſt. Th. τυγχάνω, ſum. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde aor. 2. part. τυχὼν, όντος, ὁ.

Πρὔβαλον, projecit, Attica ſynæreſi pro προέβαλον, 3. ſingul. aor. 2. act. verbi προβάλλω, projicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Πρὔβη, itidem pro προέβη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, progredior.

Πρὔγραφε, Attic. ſynæreſi pro προέγραφε, 3. ſingul. imperf. act. verbi προγράφω, ante ſcribo.

Προὐδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, prius doceo. Th. διδάσκω, doceo. f. ξω.

Προὔδωκας, pro προέδωκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Προὔθετο, pro προέθετο, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi προτίθημι, propono.

Προὔθηκεν, pro προέθηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, propono. Thema τίθημι, pono. fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Προὔκειτο, propoſitus erat, Att. pro προέκειτο, 3. ſing. imperf. Ex πρὸ, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Προὐκινδύνευον, pro προεκινδύνευον, 3. ſing. imperf. verbi προκινδυνεύω, periculis me objicio pro aliquo.

Προὔνεικος, ου, ὁ, convitiator, mercenarius, homo turbulentus, bajulus. Ex πρὸ, & ἐνέγκω, fero. vel a νεῖκος, rixæ.

Προὔνη, ης, ἡ, prunus. An quia ei magnus, & durus nucleus?

Προὐξένησεν, conciliavit, Att. pro προεξένησεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, ſum hoſpes publicus: comparare conor. Th. ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes.

Προὐπάρχω, ante exiſto, tempore præcedo. προϋπάρχουσα φιλότης, καὶ κοινωνία, præcedens neceſſitudo, & antiqua conſuetudo. Plato in Epiſt. Item liberalis prior in aliquem exiſto. προϋπάρχοντες τῷ ποιεῖν εὖ, qui priores partes occupant in officio beneficentiæ, Demoſth. imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. quod a πρὸ, & ὑπάρχω, ſum, exiſto.

Προὐπειλήφασιν, 3. plur. perf. ind. Attic. Ex πρὸ, ἐπὶ, & λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. perf. Attic. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Attic. ſynæreſ. pro προέπεμψαν, 3. plural. aor. 1. ind. act. verbi προπέμπω, mitto ante, deduco.

Προὐπῆρκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi προϋπάρχω, prævenio. Hinc προϋπηργμένα, beneficia in quampiam collata. Ex πρὸ, & ὑπάρχω, auctor ſum, exiſto. Th. ἀρχὴ ῆς, ἡ, initium.

Προὐπῆρχον, ες, ε, imperf. activ. verbi προϋπάρχω, præexiſto.

Προὔπτον, evidens, manifeſtum, viſibile, Eurip. pro πρόοπτον, ου, τὸ, quod ex πρὸ, & ὄπτομαι, video.

Προὐργιαίτερον, meliue, utilius, antiquius, Thucyd. q. πρὸ ἔργου αἱρετώτερον, quod a προὔργου, pro πρὸ ἔργου, quod operæ pretium eſt, & prævertendum.

Προὐτίθει, Attic. pro προετίθει, 3. ſingul. imperf. act. quaſi a προτιθέω, propono, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η.

Προὐτρέπετο, Att. ſynæreſ. pro προετρέπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προτρέπω, impello, adhortor, Th. τρέπω, verto.

Προὔτυψαν, Attic. pro προέτυψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi προτύπτω.

Προὔφειλες, Att. pro προώφειλες, debebas, Ion. pro προώφειλες, 2. ſingul. imperf. quod ex πρὸ, & ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προὔχειν, pro προέχειν, præſ. inf. verbi προέχω, emineo.

Προφανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi προφαίνω, præluceo, præmonſtro, oſtento.

Πρόφαντον, ου, τὸ, oraculum, prædictum, Herodot. πρόφαντον γενέσθαι, declarare.

Πρόφαντος, ου, ὁ, idem ac προφανὴς, ὁ, manifeſtus, eximius, conſpicuus, clarus, celebris. Ex πρὸ, & φαίνω, oſtendo.

Προφασίζομαι, cauſificor, occaſionem prætendo, ſimulo, tergiverſor. fut. ίσομαι. quod a πρόφασις, εως, ἡ, prætextus.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, tergiverſatio. πρόφασιν ποιεῖν, prætexere, prætendere, Demoſth. occaſio, cauſa, Menand. Hippocrates interdum vocat προφάσεις, cauſſas primarias, & principes, ut lib. 1. Epidem. interdum etiam Galenus cauſſas ſeſſas, lib. 2. & 3. de fracturis. προφασιστικὸς λόγος, occaſionis verbum, excuſatorium verbum, Deuteron. cap. 22. cauſarius.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, Propheta.

Πρόφερε, præſ. imperat. προφέρει, promovet, 3. ſing. ind. activ. verbi προφέρω.

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, præſtans: aliquando vilis. Polluci eſt, cujus facies multos annos præ ſe fert, cum ſit junior. in compar. προφερέστερος, melior, præſtantior. in ſuperlat. προφερέστατος, optimus, quod a προφέρω, præſto.

Προφέρησι, adferat, 3. ſing. præſ. ſub. act. pro προφέρῃ, per paragogen τ͂ σι, verbi προφέρω, profero.

Προφέρω, profero, in medium adduco, propono: cito, allego: ſic proferre inſtrumentum in Pandectis. præſto, excello, ſum melior, προφέρω οὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ, nemine veſtrum viribus ſum melior, Thucyd exprobro, objicio.

Προφητεία, ας, ἡ, prophetia, vaticinium: interpretatio Divinæ Scripturæ, 1. ad Corinth. 4. a πρόφημι, prædico.

Προφητεύω, propheto, prophetas expono, vaticinor, præſagio, interpretor. imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, prænuntiator, prophetarum interpres. a φάω, dico.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, propheticus, a, um. ex πρὸ, & φημὶ, ſeu φάω, dico.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, propheriſſa.

Προφθάνω, prævenio, anticipo. fut. προφθάσω perf προέφθακα. aor. 1. προέφθασα, prævəni, cum acc.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, enuntiatio, pronuntiatio, elatio. a προφέρω, profero.

Προφράζω, prædico, prænuntio. Th. φράζω, dico.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propenſa, benevola, prompta, animata, Iliad. η. a πρόφρων, propenſus.

Προφρόνως, Poet. idem ac προφρονέως, animo prompto, lubenter. Th. φρὴν, mens.

Πρόφρων, ονος, ὁ, prudens, promptus, alacer, propenſus, benevolus, Odyſſ. ξ. hinc προφρονέως, adv. prompto animo, libenter.

Προφυγεῖν, aor. 2. inf. activ. verbi προφεύγω, effugio. Them. φεύγω, fugio. fut. φεύξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Προφύγοι, 3. ſing. aor. 2. opt. act. verbi ejuſdem, & them.

Προφυλάσσω, ante aliquem locum excubias ago, caveo, proſpicio, protego, cuſtodio, Xenoph.

Προχέειν, infundere, præſ. inf. act. a προχέω, infundo.

Προχειρίζομαι, proprie, manum admoveo operi antequam fiat, habeo in manibus, ante oculos pono, expromo, Lucianus. deligo, deſigno, inſtituo, Act. 22. expedio, apparo, comparo, Ariſtoph. ante omnia facio, primum in manus ſumo, Ariſtot. de Cœlo. f. ίσομαι. a. 1. med. προεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. προχειρίσασθαι.

Πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt in promptu, expeditus, facilis: audax, manu promptus, Nazianz. credulus, ſimplex, Polyb. hinc adverb. προχειρότατα, faciliime.

Προχειροτονέω, prius deſigno, prius deligo, Demoſth. fut. ήσω. p. προκεχειροτόνηκα. perf. paſſ. προκεχειροτόνημαι. perf. part. paſſ. προκεχειροτονημένος, η, ον, prius deſignatus, a, um. quod ex πρὸ, & χειροτονέω, manum protendo.

Προχειροτονίζω, idem.

Προχέοντι, Doric. pro προχέουσι, profundunt, 3. plur. præſ. ind. act.

Πρόχνυ, in genua, adv. quaſi per ſyncopen pro πρόγονυ, ἐπὶ γόνυ, geniculatim.

Προχοῇ, alveo, gutturnio, dat. ſingul. a προχοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, alveus, omnis fluxus aquæ.

Προχόῳ, alveo, dat. ſing. a πρόχοος, ου, ὁ, gutturnium, vas aquarium.

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri, Prochorus. Gr. præiens in choro.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profuſio, alluvio. Hinc πρόχυσις χθονὸς, limo obducta terra, & aggeſta, regio oblimata, ut eſt Ægyptus, Dionyſ.

Προώμεθα, vel πρόωμαι, deferam, remittam, & in 3. plur. προώμεθα, ant. 2. ſub. med. verbi προΐημι.

Προώρισα, ας, ε, prædeſtinavi, decrevi, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, prius definio. f. ίσω. p. προώρικα. perf. paſſ. προώρισμαι. a. 1. paſſ. προωρίσθην.

Προωρώμην, imperf. med. verbi προοράω, ῶ, proſpicio. imperf. med. προεωρώμην, ώμην. Th. ὁράω, video.

Πρυλέες, ων, οἱ, propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata. dat. plural. Jonic. πρυλέεσσι, pro πρυλέεσι. Euſtath. a περάω, tranſeo. an a προλυόμενος λέων?

Πρύλις, ἡ, ſaltatio armata, pyrrhica, quam pedites ſaltant, Callimach.

Πρύμνα, Jonic. η, ης, ἡ, puppis, poſterior pars navis: interdum navis. Item puppis non ſolum navis, ſed rei cujuſlibet extremitas, Etym. πρυμνόθεν, a puppe, a tergo.

Πρυμνήσια, pro πρυμνήσια, retinacula, nom. plur. n. g. a πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis, quo navis religatur ad terram. quod a πρύμνα, ης, ἡ, puppis.

Πρυμνὸς, ου, ὁ, extremus, ultimus, ſummus. Hinc πρύμνα, ης, ἡ, puppis. πρυμνήσιος, ὁ, ad πρύμναν, puppim pertinens.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nomen mulieris. q. d. ultima.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis, radix montis.

Πρυτανεία, numerus triginta dierum, Ariſtoph. Ex Harpocratie eſt numerus triginta quinque, vel triginta novem dierum.

Πρυτανεῖα, των, pecunia tam ab actore, quam reo, qui inter ſe litigabant, in Prytaneo depoſita: Latine dicitur ſportula, Ariſtoph.

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo magiſtratus, & judices verſabantur, ac de rep. diſceptabant. In eo alebantur publice de rep. bene meriti, qui honos maximus habebatur, Plato in Apolog. ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι, in Prytaneo ſumptu publico nutriri.

Πρυτανεύομαι, f. εύσομαι, pr. ἔυμαι, in Prytaneo publice alor, Demoſth. in 3. Philippica.

Πρυτανεύω, rego, moderor, adminiſtro, pro imperio conſtituo. ἂν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύητε, niſi de pace agatis, & conſilia agitetis, Ariſtoph. Achar. τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, pro poteſtate pacem firmavit, & confecit, Iſocr.

Πρυτανηΐη τ͂ ἡμέρης, dies imperii. Herodot.

Πρυτάνις, ιος, & πρύτανις, εως, ὁ, diſpenſator, gubernator, frumentorum præfectus, Thucyd. l. 6.

οἱ Πρυτάνεις, qui ſimul ſacrificant, & comedunt, Demoſth. quæſtores, conſilio præfecti, Plato de Leg. τὰς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere concionem, Æſchines.

Πρύτανις, εως, ὁ, præfectus, adminiſtrator, cuſtos.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, paulo ante, primum, nuper, non ita pridem.

Πρώην, adv. paulo ante, nuper.

Πρωθήβης, ου, ὁ, & πρωθήβος, ου, ὁ, ἡ, qui primos pubertatis annos agit.

Πρωΐ, mane, diluculo. Poetice pro πρωΐ dicitur πρώϊζα, & πρωϊζὸν, nudius tertius, vel ut alii volunt, hodie mane.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, matutinum tempus, mane. Th. πρωΐ, mane.

Πρώϊζα, præmature, nudius tertius.

Πρώϊμος, ου, ὁ, ἡ, matutinus, maturus.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus, a, um, feſtinus, celer.

Πρώϊος, ία, ον, matutinus, a, um, præcox.

Πρω-

Digitized by Google

Πρωκτὸς, ῦ, ὁ, podex, anus, nates.

Πρὼν, & πρώων, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, cacumen montis, collis.

Πρὼξ, ωκὸς, ἡ, gutta, ros. Th. πρωὶ.

Πρῷρα, ας, ἡ, prora, frons navis. In vite etiam πρῷρα dicitur extrema cacuminum articulatio, ut Plinius loquitur, Theophr. hiſt. l. 2. c. 1.

Πρώραθεν, adv. a prora. Th. πρῷρα, prora.

Πρῶτα, primum, adv.

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, Proteſilaus.

Πρωτεύω, primas teneo, ſum primus.

Πρώτη, ης, ἡ, prima, f. g. a πρῶτος, primus.

Πρωτοπόρῳ, dat. ſing. a πρωτοπόρος, ου, ὁ, qui primus arat.

Πρώτιστα, pro πρώτιστα, adv. ſuperl. a πρῶτος. Sic πρώτιστος, ſuperlat. maſc. gen. a πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

Πρωτογένης, εος, ους, ὁ, Protogenes, nomen proprium.

Πρωτογόνων, primogenitorum, gen. plur. a πρωτόγονος, ου, ὁ, quod ex πρῶτος, primus, & γείνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus conſeſſus, prima cathedra, primus locus.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus.

Πρωτομαῖδας, ας, ἡ, nomen mulieris, quæ prior curat.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. primum.

Πρωτοπαγεῖς, nom. plur. a πρωτοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, recens compactus.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus formatus eſt, ut Adam.

Πρῶτος, ου, ὁ, primus, contract. ex πρόατος, pro πρότατος, ſuperlat. τὴν πρώτην Græci dicunt pro prima vice, vel primum.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus ſtat in acie; item princeps. auctor.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, jus primogeniti. ad Hebr. 12. 16.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Π Τ.

Πταίην, volem, a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, volo, as. a. 2 ἔπτην.

Πταίουσα, offendens, Dor. pro πταίουσα, præſ. part. f. g. a πταίω, offendo.

Πταίρω, & πταίω, ſternuto. a. 2. ἔπταρον. Eſt aliquid cadere facio, ſterno: ut poſſit eſſe a πτόω, cado. quod ſternutatione aliquid e naribus decidat.

Πταίσητε, fut. 1. ind. act. πταίσητε, 2. plur. a 1. ſub. act. verbi πταίω, impingo.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offenſio, lapſus, caſus, peccatum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis ſcenicis. Terent. in prologo Hecyræ calamitas.

Πταίω, impingo, offendo, erro, labor. f. πταίσω. perf. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. aor. 1. ſub. activ. πταίσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἔπταισμαι. οὐκ ἐλάσσω πταίει, non minus labitur, Thucydides.

Πτάμενος, η, ον, volans, præſ. part. paſſ. verbi πτῆμι, & in paſſ. πτάμαι. Alii malunt eſſe a. 2. part. med. verbi ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι. aor. 2. med. ἐπτάμην.

Πτάτο, volabat, Jon. pro ἔπτατο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πτάμαι, vel aor. 2. med. ut dictum in πτάμενος.

Πτάω, inuſit. volo, as. unde ἵπταμαι, q. a πέταμαι.

Πτὲ, particula Poet. per ſyncopen ex ποτέ.

Πτελέα, ας, ἡ, ulmus, & πτελεὸς, ου, ὁ, idem.

Πτερὰ, nomin. vel accuſ. plur. a πτερὸν, ου, τὸ, ala: πτερὰ νίκας, alæ victoriæ, id eſt, victoria, quam quis celeriter adipiſcitur.

Πτερὶς, ίδος, ἡ, filix herba, Theophr. l. 8. hiſtor. c. 8. ab ala πτέρυξ, quia folia habet inciſa, & explicata.

Πτέρνα, ης, ἡ, calx, calcaneum, cujuſvis rei extremitas. ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, poſt veſtigia gregum, Cantic. 1. Salomon. dolus Suidæ. Hinc πτερνὶς, ίδος, ἡ, calx pedis. πτερνίζω, calce peto, ferio.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, a πτέρνα, ης, ἡ, calx, & γλύφω, ſcalpo. Th. γλάφω, cavo.

Πτερνοτρώκτου, genit. ſing. a πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris. Ex πτέρνα, ης, ἡ, calx, & τρώγω, rodo, comedo.

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. a πτέρνα, ης, ἡ, calx, & φάγω, comedo. a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, penniger, velox, agilis, levis. accuſ. ſingul. πτερόεντα, velocem. Aliquando ſagittis tribuitur: aliquando etiam verbis, quod emiſſa ex ore revocari nequeant, ac animum vulnerent inſtar ſagittarum, Homerus.

Πτερὸν, ου, τὸ, ala, penna, q. per ſyncopen pro πετερὸν, quod a πέτομαι, volo. Item πτερὸν, umbella, Poll. πτερὰ, remorum palmulæ, Poll. Heſiodus dicit νηῶν πτερὰ, h. e. ἱστία, vela. In architectura πτερὰ, ſeu πτερώματα, ſunt duo muri in altitudinem conſurgentes alarum inſtar.

Πτεροφόρος, ου, ὁ, penniger Plinio, ſicuti penniger Ovidio. Hinc ordo quidam militaris vocabatur πτεροφόρος propter criſtas, quas in cono geſtabant. Πτεροφόροι etiam dicebantur Sacerdotum genus apud Ægyptios. Ex Dionyſio, πτεροφόροι appellabantur curſores, tabellarii, ac nuntii, quod peregre proficiſcentes ſummas in capita pennas geſtare ſolerent.

Πτερόω, ῶ, alatum facio, alas addo: alicujus animum excito, Gregor. The. πτερὸν, ου, τὸ, ala.

Πτερύγεσσι, dat. plur. Jon. pro πτέρυξι, a πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. dat. ſingul. πτέρυγι. Th. πτερὸν, ala.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. Item temonis pars latior, Poll.

Πτῆσθαι, volaſſe, pro πτάσθαι, a. 2. inf. med. q. a πτάω, pro ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. a. 2. inf. med. πτάσθαι.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. aor. 2. ἔπτην.

Πτηνὸν, οῦ, τὸ, volatile, avis. τὰ πτηνὰ, ῶν, aves. a πτάω, ſeu ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι.

Πτῆξαι, conſternare, a. 1. inf. activ. verbi πτήσσω. f. ξω. The. πτοέω, ῶ, conſterno.

Πτήσσω, metu contrahor. f. ξω. Them. πτοέω, terrefacio.

Πτήσω, volabo, fut. 1. act. verbi πτῆμι, ſeu ἵπτημι, volo. Them. ἵπταμαι, idem. f. πτήσομαι.

Πτίλος, ου, ὁ, cui ex ciliis pili periere, calvus.

Πτίσσω, ſeu πτίω. f. πτίσω, pinſo, tundo: decortico.

Πτοέω, terrefacio, terreo: item obſtupefacio: hallucinor. f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. paſſ. ἐπτοήθην. a. 1. ſub. paſſ. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. πτοηθῆτε. aor. 1. part. paſſ. πτοηθεὶς, έντος, ὁ, conſternatus, attonitus.

Πτοηθῆτε, 2. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πτοέω, terreo.

Πτοιημένος, ου, ὁ, attonitus, admirans, Jonic. pro ἐπτοημένος, perf. part. paſſ. verbi πτοέω, terreo.

Πτόησις, εως, ἡ, conſternatio, pavor, timor, impotens libido.

Πτοίμην, οιο, οιτο, volem, es, &c, pro πταίμην, αιο, αιτο, aor. 2. opt. med. verbi ἵπταμαι, volo. fut. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.

Πτοιοῦμαι, conſternor, præſ. paſſ. a πτοιόω, Poet. pro πτοέω, exterreo.

Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, nomen urbis, Ptolemais. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζειν, Poet. pro πολεμίζειν, præſ. inf. a πολεμίζω, bello. fut. ίσω. The. πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poet. pro πόλεμος, bellum.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum, diminut. a πτόλις, εως, ἡ, Poet. pro πόλις, ἡ, urbs.

Πτολίεσσιν, dat. plural. Jon. & Poetic. a πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθῳ, dat. ſing. a πτολιπόρθος, ου, ὁ, urbium everſor. quod a πτόλις, Poet. pro πόλις, εως, ἡ, urbs, & πέρθω, vaſto. p. m. πέπορθα.

Πτόρθου, gen. Jonic. a πτόρθος, ου, ὁ, ramus. Forte a πτάω, volo, & ὀρθὸς, rectus, quod velut rectus volet. Rami enim ſunt velut alæ arborum. Them. ὀρθὸς, ῦ, ὁ, rectus.

Πτύγμα, pro πτύγμα, ατος, τὸ, plicatura. a πτύσσω, plico. f. ξω.

Πτύγξ, γὸς, ὁ, avis genus. Eadem cenſetur quæ ὕβρις.

Πτυκτὸς, ῦ, ὁ, plicatus, complicatus. quod a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica, cacumen montis, devexitas montis. πτύχαι, valvæ Poll. In ſcutis πτύχες dicuntur coria alia ſuper alia complicata. Iliad. η.

Πτύξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo ſordes a frumentis veluti πτύονται, ſeu ἐκβάλλονται. Hinc πτυόφιν, cum ventilabro. Iliad. ν.

Πτυόφι, Poet. abject. ν, cum ventilabro. a πτύον, ventilabrum.

Πτύρω, terreo, conſterno, expavefacio. f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præſ. paſſ. πτύρομαι, perterrefio, proprie de equis. Th. πτοέω, terreo.

Πτύσμα, ατος, τὸ, ſputum. a πτύω, ſpuo.

Πτύσσω, complico, plico. fut. ξω. p. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα, q. a πτύω, pando. Hinc πτυκτὸς, ῦ, ὁ, plicatus. πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica. πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem. δίπτυχος, ου ὁ, duplex, duplicatus.

Πτύχες, αἱ, plicæ, nom. plur. a πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico. f. ξω.

Πτυχθεὶς, έντος, ὁ, plicatus, a. 1. part. paſſ. verbi πτύσσω, plico. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐπτύχθην.

Πτύω, ſpuo, exſpuo, exſcreo: contemno: e mari ejicio, in Epigr. hinc πτύελον, ου, τὸ, ſputum. πτύσμα, ατος, τὸ, idem.

Πτωκαζέμεν, Jon. ſeu Doric. pro πτωκάζειν, præſ. inf. activ. verbi πτωκάζω, idem cum πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶμα, ατος, τὸ, cadaver. Item caſus, ruina, lapſus. Lyſias olivas cadivas dicit πτώματα ἐλαιῶν.

Πτὼξ, κὸς, timidus. Subſtantive pro lepore uſurpatur; a timiditate, h. e. ἀπὸ τοῦ πτώσσειν, a trepidando, Poll. The. πτοέω, terrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, ruina. Exod. cap. 30. vertitur plaga.

Πτώσσῃς, 2. ſingul. præſ. ſub. a πτώσσω, mendico, trepido. præſ. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. plur. præſ. act. a πτώσσω.

Πτώσσω, trepido, trepide oberro mendicans. f. ξω. hinc πτὼξ, trepidus. Th. πτοέω.

Πτώσω, fut. 1. act. verbi πίπτω cado. q. a πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia. 2. ad Corinth. 8. πτωχεία ψυχῆς, puſillanimitas apud Nazianz.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, domus mendicorum, in Canon 8. Concilii Chalcedon. Dicitur etiam πτωχοτροφεῖον.

Πτωχεύω, pauper ſum, mendico. f. εύσω. perf. πεπτώχευκα. aor. 1. ἐπτώχευσα. δαῖτα πτωχεύειν, prandium emendicare. Odyſſ. ρ.

Πτωχὸς, ῦ, ὁ, mendicus, pauper, inops. χήρα πτωχὴ, vidua pauper. Th. πτοέω, terrefacio.

Π Υ

Πυανέψια, τὰ, & πυανεψία, Pyanepſia ſacra, feſtum quoddam Athenis. a πυάνων ἑψήσει, fabarum coctione.

Πυανέψιον, ου, ὁ, in quo legumina coquuntur.

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, menſis apud Athenienſes, October Gazæ, Julius Lupo in Theſ. Plutarch.

Πυάνιον, ου, τὸ, fabaginum. πυάνιος, ου, ὁ, fabaginus.

Πύανον, ου, τὸ, faba, aliter πύαμος, & κύαμος.

Πύαρ, coagulum, forte quia eſt craſſum, ut πύον, pus. Πυαρίτης, lac decoctum, quod ſtatim a partu emulgetur.

Πύγαργος, ου, ὁ, aquilæ genus cauda albicante. Item qui eſt albo podice, mollis.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur clunes. πυγαῖον, ου, τὸ, poſticum, πυγαῖον ἄκρον, extrema

na-

natium. πυγαῖος, ου, ὁ, ſalax, libidinoſus.

Πυγὴ, ῆς, ἡ, & ἡ πὺξ, nates, clunes.

Πυγίζω, pædico. hinc πύγισμα, pædicatio. πυγιστὴς, ῆ, ὁ, pædico, onis. adv. πυγηδὸν συνιόντες λέοντες, leones averſi coeuntes. Ariſtot. l. 5. animal.

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, luctator. ex πυγμὴ, pugnus, & μάχομαι, pugno.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus. Item bellator, & ad bella promptiſſimus, inquit Hieron. in c. 27. Ezech.

Πύγματος, ου, ὁ, inſtabilis.

Πυγμαχίη, ας, ἡ, Poet. pro πυγμὴ, pugilatus, pugilum certamen.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, caeſtus. πυτάσσειν πυγμῇ, pugno percutere. Euſtathius ducit a πτύσσω, plico, quia pugnus fit clauſis digitis. πυγμῇ νίπτεσθαι. Marc. 7. vertitur, crebro lavare. q. ſit πυκνῇ, vel potius πυκνά. Sumitur & pro menſura cubiti, unde dicti ſunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubitales.

Πυγον, ου, ὁ, πῆχυς, cubitus. a πήγνυμι, quia pars compacta nervis, ad robur.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, quæ nates veſtibus ornat. meretricis epitheton, a πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes, & στέλλω, orno. p. m. ἔσταλκα.

Πυγὼν, όνος, ὁ, menſura a cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis. a πῆχυς, unde id ſpatium incipit. Th. πὺξ, adverb. pugno.

Πυδαρίζω, ægre fero, reſilio, calcitro, clunes meritans laſcive ſalto, Etym.

Πύελος, ου, ὁ, πυέλιον, ου, τὸ, πυελὶς, ίδος, ἡ, πύελον, ου, τὸ, ſolium balneorum, ſeu cella, alveus. Apud Medicos πύελος eſt cavitas, ſeu interſcapedo, in quam cerebri meatus exeunt. πύελοι, καὶ πυελὶς, pala annuli Polluci.

Πυθαγόρας, ου, ὁ, Pythagoras Philoſophus. Hinc Πυθαγορικὸς, ὴ, ὸν.

Πυθαγορικτάς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, ῦ, ὁ, Pythagoricus.

Πυθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo, quæro. f. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. ſingul. præſ. ind. med. verbi πύθομαι, putreſco. Th. πύθω, putrefacio. f. πύσω.

Πυθοῦ, Dor. pro πύθευ, a. 2. imper. med. verbi πυνθάνομαι, vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. ſingul. præſ. ſub. activ. verbi πύθω, putrefacio. Eſt & 2. ſing. a. p. ſub. med. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Jon. pro πύθῃ, a. ſing. aor. 2. ſub. med. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro. fut. πεύσομαι.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poet. pro τὰ Πύθια, ων, Pythia, orum, id eſt, Pythii ludi; vel tempus ipſum τῶν Πυθίων, a Πύθιος, quod vide.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro Πυθιονίκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor. ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. Dicitur & Πυθιόνικος, ου, ὁ. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν, vocat Pind. theſaurum hymnorum de victoria Pythica, id eſt copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici.

Πύθιος, ου, ὁ, Pythius, cognomen Apollinis ita dicti a ſerpente Pythone, quem ſagittis ſuis interemiſſe Poetæ fabulantur. Apud Lacedæmones πύθιοι erant, qui mittebantur Delphos ad conſulendum oraculum, & veſcebantur in luco publico cum Regibus, Herodot. l. 6.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. ramus, propago. dat. ſingul. πυθμένι, acc. πυθμένα. q. a πέδον, ſolum.

Πυθόθεν, ex Pythone, per ſyncopen ἐκ τοῦ Πυθωνόθεν. quod a Πυθὼ, οῦς, unde factum Πυθόνοθεν, & per ſyncopen Πυθόθεν, ideſt, ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ, dat. ſing. a Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, Pythum verſus. Hic δε poſtponitur dativo; alioquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἶκόνδε, &c.

Πυθοίατο, rogaviſſent, Jon. pro πύθοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi πυνθάνομαι, quæro, audio. fut. πεύσομαι.

Πυθόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι, quæro. vide πυθοίατο.

Πύθοντο, audierunt, Jon. pro ἐπύθοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ejuſdem.

Πύθω, putrefacio. f. πύσω. πύθομαι, putreſco. Hinc πύθων, ωνος, ὁ, draco, vel ſerpens, quem Apollo interemit. πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. πύματος, η, ὁ, Poet. extremus, ultimus.

Πύθων, ωνος, ὁ, divinator, vel dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant, & vulgo πυθωνικοὶ, appellabantur. Et ſic dictus Apollo δαιμόνιον μαντικὸν παρὰ τὸ πυθέσθαι. Tradit Plutarchus, ſuo tempore πύθωνα, vocatum fuiſſe, quem olim & εὐρυκλέα, & ἐγγαστρίμυθον dicebant. πυθὼν, ὁ, idem ac πυθὼ, όος, ὁ, putredo: & urbs Phocydis, Etym.

Πυθωνάδε, Poet. pro εἰς Πυθῶνα, in, vel ad Pythonem, Πυθωνόθεν, ἐκ τοῦ Πυθῶνος, ex Pythone.

Πύκα, denſa, ſpiſſa, ornate, affabre, accurate, prudenter. Hinc πυκάζω, denſo, ſpiſſo.

Πυκάζω, denſo, ſtipo. fut. άσω. Thema πύκα, denſe.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πυκάζω, munio, fulcio, condenſo. fut. άσω.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, ornare. ſic πυκάσδη, Dor. pro πυκάζῃ, ornaris.

Πυκιναί, nom. pl. f. g. a πυκινὸς, ὴ, ὸν, idem ac πυκνὸς, creber, denſus, ſpiſſus, prudens. Th. πύκα, denſe, adverb.

Πυκινῆς, gen. ſing. f. g. a πυκινὸς, idem ac πυκνὸς, denſus. Th. πύκα, denſe.

Πυκινὸς, ῦ, ὁ, denſus, prudens, idem ac πυκνός. Th. πύκα, denſe.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, creber, a, um: denſus, a, um, per ſyncopen pro πυκινὸς, hinc πυκνὰ, adverb. pro ſæpe.

Πυκνῶς, ſæpe, crebro, adv. in comparat. πυκνότερον, ſæpius, ab eodem them.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, pugil. Thema πὺξ, pugnis.

Πυκτεύω, pugil ſum, pugilem ago, pugnis decerto. Sumitur etiam pro quovis modo contendere, Lucian. fut. εύσω. perf. πεπύκτευκα.

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πὺξ, adv. pugno, vel pugnis.

Πυλαγόραι, ῶν, οἱ, & Πυλαγόροι, dicebantur legati, qui a ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de rep. acturi mittebantur. Vide πυλαία, apud Suidam, & alios.

Πυλάων, αἱ, gen. plur. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, a πύλη, ης, ἡ, porta. Dicebatur etiam πύλαι conventus Amphictyonum.

Πυλαίη, Jon. pro Πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, ſiva Thermopylas haberi ſolebat, Æſchines. Hinc πυλαία, & πυλαϊκὴ ἐγχασμαγία pro triviali loquacitata uſurpatur, quia ad Thermopylas hominum colluvies confluebat, quos πυλαιαστὰς nuncupabant, & Suidas πυλαιαστὰς dicit. ταῦτα μὲν ἔτι πυλαϊκῆς ἐγχασμαγίας, hæc redolant Thermopylarum ineptias, Plutarch. in Pyrrho.

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas, & bene compactas. Epith. Plutonis apud Hom. Odyſſ. λ.

Πυλέων, gen. plural. Jon. pro πυλῶν, a πύλη, porta.

Πύλη, ης, ἡ, porta, janua, columna ex lapide quadrato, vel laterculis, Apoll. Rhod. διὰ πυλῶν vectigal quoddam apud Athenienſes. πύλῃσι, pro πύλαις, dat. plur. Jon. Hinc πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium. Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, calidæ portæ, locus quidam in Græcia, Thermopylæ.

Πύλιγγες, αἱ, lanugo, pili, qui in ano naſcantur. πυλὶς, ίδος, ἡ, portula.

Πυλίων, gen. plural. a πύλιος, ου, ὁ, Pylius, nomen proprium. Th. Πύλος, ὁ, Pylus, vel πύλος, ου, ὁ, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta.

Πύλος, ου, ἡ, nomen regionis, Pylus. Eſt & πύλος, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta. Eſt & Pylus, ingens opus Athenienſium.

Πυλωρὸς, πυλουρὸς, & πυλαιουρὸς, ου, ὁ, janitor, portæ cuſtos, urbis portarum cuſtodiæ præfectus. Apud Galenum πυλωρὸς etiam ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας, inferius ventriculi orificium.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium, veſtibulum, item ipſa porta, janua. πυλῶνες portæ, fores, januæ, in Epigr.

Πυμάτῃ, ultimæ, dat. ſing. f. g. a πύματος, η, ον, extremus.

Πύματος, υ, ὁ, Poet. extremus, ultimus, quod a πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum; aut a παύομαι, ceſſo, quia ibi ſiſtitur.

Πύνδαξ, ακος, ὁ, fundum, manubrium gladii. Gaza apud Ariſtot. in Problem. pro operculo accepit.

Πυνθάνομαι, ſeu πεύθομαι, audio, intelligo, cognoſco, comperio, percontor, ſciſcitor, quæro. f. πεύσομαι. perf. paſſiv. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην, ου, ετο. πυνθάνομαι ταῦτα, hæc audio, Xen. πυνθάνομαι τὸν ἄνδρα πάντων, ab omnibus ſciſcitor de viro. Ariſtoph. πυνθάνομαι ἐκ σοῦ, audio ex te, Thucyd. Hinc πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

Πὺξ, adv. pugno, vel pugnis. Hinc πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμῇ, adv. ſtatim. πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus, parvæ ſtaturæ homo. πύκτης, ου, ὁ, pugil. Eſt & πὺξ, aſſidue, frequenter. q. compacte. a πύκα, denſa, ſpiſſe.

Πύξος, ου, ἡ, buxus. a πυκάζω, denſo. denſum enim eſt ejus lignum. Hinc πυξὶς, ίδος, ἡ, pixis, vaſculum e buxo. πυξίον, tabella ſcriptoria. Item inſtromentum pictoris.

Πύον, ου, τὸ, pus, ſanguis corruptus. Th. πύθω, putrefacio.

Πύππαξ, vox poppyſmatis, Ariſtoph. in Acharn. unde πύππαξ ἐπιφωνεῖν eſt palpum obtrudere, Plaut.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis, vis ignea, calor, incendium. πῦρ κάειν, ignem facere, focum accendere. Xenoph. in Œcon. Volunt πῦρ pro æthere etiam uſurpari, at in illo adagio, ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρὶ, me mortuo terra cœlo miſceatur. πῦρ πνέοντες, feroces, Xenoph. 7 Ἑλλην. in Epigr. πῦρ videtur accipi metonymice pro febre. Hinc πυρόεις, εντος, ὁ, igneus. πυρίτης, ου, ὁ, lapis ignem emittens. πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium. πυρσὸς, ῦ, ὁ, fax, facula. πυρσεύω, facem prætero. πυῤῥὸς, ῦ, ὁ, rufus, rutilus. πυῤῥίχος, ου, ὁ, idem. ζώπυρον, ου, τὸ, fuſcitabulum ignis, unde, qui mortuus, vivus fiat. ζωπυρέω, ῶ, ignem ſoſpitam ſuſcito.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus, pyra, lignorum ſtrues, buſtum. Them. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυράγρα, ας, forceps, qua πῦρ ἀγρεύομεν, ignem capimus, Iliad. σ. quod ab ἀγρέω, capio.

Πυραίθουσα, præſ. part. f. g. a πυραίθω, ignem facio. ex πῦρ, ignis, & αἴθω, uro.

Πυράκανθος, ου, ὁ, & πυῤῥάκης, rufus. q. ax πῦρ, ignis, & ἄγω, Gen. 25. verſ. 25.

Πυρακτέω, & όω, in igne verſo, candefacio, comburo. a πῦρ, ignis, & ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, falx meſſoria, qua πυρὸς, triticum demetitur.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum attenuata, tanquam meta πυρῶν, tritici collecti. Them. πῦρ, ignis.

Πύραυνον, & ος, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur, a πῦρ, ignis, & αὔω, accendo.

Πυργηδὸν, in modum turris. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

Πύργος, ου, ὁ, turris. Martiali pyrgus, Juvenali fritillus: eſt alveolus, in quo agitantur teſſeræ ante jactum. Eſt etiam πύργος, ordo militaris viros quadringentos complectens, cohors, turma equeſtris. Hinc πυργόω, turris inſtar erigo, in altum tollo. πυργωθεὶς ἐλέφας, elephas turritus, & ingens, l. 1. Epigram.

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium, thuribulum, quia in id πῦρ, ignis, imponitur. Jonic. πυρήϊον.

Πυρέσσω, vel πυρέττω, febricito, febri laboro, febre confligor. præſ. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. πυρέττω τοῦτον τὸν πυρετὸν, corripior hac febre, Galen.

Digitized by Google

Galen. lib. 3. ad Glauc. πυρέττοντες τεταρταίῳ, quartana febre laborantes, Philoſtr. in Heroicis.

Πυρετὸς, ȣ̃, ὁ, febris. ab eodem them.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus. a πῦρ, ignis, quia ignea vis ſeminis in eo eſt.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ȣ, ὁ, ferens triticum. ex πυρὸς, ȣ̃, ὁ, triticum, & φέρω, fero.

Πυρία, ας, ἡ, fotus, fomentum Galen. ſudatio ſicca, quia πυρὶ elicitur: tum ipſum ea, in qua πυρία peragitur, caldarium.

Πυρίεφθος, & πυρεφθος, igni coctus. a πῦρ, ignis, & ἕψω, coquo.

Πυρινὸς, ἡ, ὸν, igneus, a, um.

Πυριπνέοντας, ignitos, acc. plural. part. præſ. activ. verbi πυριπνέω, metri gratia pro πυρπνέω. quod ex πῦρ, τὸ, ignis, & πνέω, flo.

Πυριστάκτοισι, dat. plur. a πυρίστακτος, ȣ, ὁ, ardens. ex iiſdem them.

Πυρισμάραγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat, & abſumit. Ex πῦρ, ignis, & σμάραγος, ȣ, ὁ, ſonus.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus. Ex πῦρ, τὸ, ignis, & καίω, incendo.

Πυρνοῦς, ȣ, ὁ, maturus, uber. a πυρὸς, ȣ, ὁ, triticum.

Πυροῖο, gen. Jon. pro πυρȣ̃. a πυρὸς, ȣ̃, ὁ, triticum.

Πυρὸς, ȣ̃, ὁ, triticum, frumentum. quaſi σπυρὸς, pro σπορὸς, a σπείρω, ſemino. p. m. ἔσπαρμαι.

Πυροφόρος, ȣ, ὁ, ignem ferens, pro quo & πυρφόρος, a πῦρ, ignis, & φέρω, fero. Eſt πυροφόρος, triticum ferens, frugifer, Plut. in Solone ex πυρὸς, ȣ̃, ὁ, triticum, & φέρω, fero.

Πυρόω, ῶ, igne injecto uro. fut. ώσω. præt. πεπύρωκα. præſ. paſſ. πυρόομαι, ȣ̃μαι, ator. præſ. inf. paſſ. πυρόεσθαι, ȣ̃σθαι. perf. paſſ. πεπύρωμαι. perf. part. paſſ. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um; item igni exploratus. Them. πῦρ, ignis.

Πυρπάλαμον βέλος, fulmen. a Pindaro dicitur, quod Jovis manu jaciatur.

Πυρπάλαμος, ȣ, ὁ, cerſutus, vafer, callidus: ignem protendens. a πῦρ, ignis, & παλαμάομαι. quaſi qui ignem poſſit tractare manu. Them. παλάμη, manus, & πῦρ, ignis.

Πυρπολέειν, & έσθαι, incendere, flammis vaſtare. ex πῦρ, ignis, & πολέω, verſo.

Πυῤῥάζω, rubeo. f. άσω. perf. πεπύῤῥακα. Th. πῦρ, ignis.

Πύῤῥιχος, fulvus, Dor. idem ac πυῤῥός.

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, rufus, a, um. colorem τȣ̃ πυρὸς, ignis habens. Sed Πύῤῥος, ȣ, ὁ, Pyrrhus rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ȣ, ὁ, rufis capillis præditus, flavus etiam. ex πυῤῥὸς, rufus. Them. πῦρ, ignis, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥȣ, Pyrrhi.

Πυρσὸς, ȣ̃, ὁ, fax, facula, flamma, ignis, ignis editus, ignis accenſus. Eſt etiam πυρσὸς feſtum quoddam anniverſarium Argivis. Uſurpatur etiam πυρσὸς apud Euripidem in Hecuba pro πυῤῥὸς, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρφόρος, ȣ, ὁ, qui ignem fert, ignifer, ſacrificulus. ex πῦρ, ignis, & φέρω, fero.

Πυρωθέντων, gen. plural. aor. 1. partic. paſſ. verbi πυρόω, incendo, cremo.

Πύρωσις, εως, ἡ, exploratio, quæ fit per ignem: incendium, uſtio, concoctio. Theophr. l. 7. c. 7.

Πύσει, 3. ſing. f. 1. act. verbi πύθω, putrefacio. l. πύσω. a. 1. paſſ. ἐπύθην.

Πυθεὶς, έντος, ὁ, putrefactus, a. 1. part. paſſ. ab eodem verbo.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæſtio, ſciſcitatio, quæſitum, interrogatio. hinc πυσματικὸς, ὴ, ὸν, rationalis, e, a πύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, quæro, interrogo. f. πεύσομαι.

Πύσω, putrefaciam, fut. 1. activ. verbi πύθω, putrefacio.

Πυτίνη, ης, ἡ, lagena vimine obducta; vas vinarium. Eſt ceu πίθος, cadus quidam, & inde duco. vel a πότος, potus, cujus ſervandi cauſa fit.

Π Ω.

Πῶ, quomodo? Dor. pro πȣ̃, ubi. Eſt & πω, enclit. quodammodo, Doric. aliunde. Th. ὅς, qui.

Πῶ, bibe, præſ. imp. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, & per Ectaſin πῶθι, hinc per apocopen πῶ. Th. πίνω, bibo.

Πώγων, ωνος, ὁ, barba: villus barbæ inſtar pendens. Etymolog. quia ſignificat auctius πήξιν, q. coagmentatum ſtatum. Malo quod fit, q. πȣ γονὴ, herba fructificans in mento. hinc πωγωνίας, ȣ, ὁ, barbatus.

Πώεα, acc. plur. a πῶυ, εος, τὸ, grex. Th. πάω, vel πάομαι, poſſideo.

Πώλεαι, Jonic. pro πωλῆ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέεσκε, Jon. pro ἐπώλει, 3. ſing. imperf. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέσκετο, verſabatur, Jon. pro ἐπωλεῖτο, & ο verſo in ω, a πολέω, verſor, dego. nam πωλέω cum ω dicitur vendo. Vel eſt imperf. paſſ. verbi πωλέσκομαι, idem ac πωλέω, Poetic. pro πολέω, verſo.

Πωλεύμην, Jon. & Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. paſſ. verbi πωλέομαι, ȣ̃μαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Πωλέω, vendo, venale propono. imperf. ἐπώλουν, ȣν. fut. ήσω. p. πεπώληκα. Hinc προπωλέω, inſtitoris munere fungor. προπώλης, ȣ, ὁ, propola, inſtitor. βιβλιοπώλης, ȣ, ὁ, librorum venditor. φαρμακοπώλης, ȣ, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. activ. πωλήσας, αντος, ȣ, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, aor. 1. imperat. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλήσεαι, Jon. pro πωλήσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. vel aor. 1. ſub. med. verbi πωλέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Πῶλος, ȣ, ὁ, pullus, plerunque equinus. q. a πολεῖν, verſare, quod ſit agilis ad ſe verſandum, vel quod ἐν πόᾳ ἅλλεται, in herba ſalit, vel q. ἐν πόᾳ λίαν ſe oblectet.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus. a πολλοῖς ποσὶ, multis pedibus.

Πῶμα, pro πῶμα, ατος, operculum.

Πῶμα, ατος, τὸ, operculum; item potus, poculum. tanquam a πόω, ſeu πίνω. fut. πώσω bibo.

Πώμαλα, haudquaquam, minime, vox Dorica. Sonat πῶ μάλα, quomodo valde? niſi ſit a παύω, & μάλα, quieſco valde, nihil ago.

Πωμενικὸς, ὴ, ὸν, Doric. pro ποιμενικὸς, paſtoralis. Th. ποιμὴν, ὁ, paſtor.

Πώποτε, pro πότε, unquam, aliquando. adverb. ab ὅτε, quando.

Πῶρος, ȣ, ὁ, luctus Comment. Ariſtoph. in Plut. Item calloſa concretio, duritiem inſtar tophi, præſertim in articulis, callus, Ariſtot. l. 4. Anim. πῶροι ποδαγρῶν, duritiei lapidoſæ in podagris, Gaz. apud Alexandr. Aphrod. hinc πωρόω, facio occalleſcere, obduro. πώρωσις, εως, ἡ, obduratio.

Πωρὸς, ȣ̃, ὁ, cæcus. πωρόω, excæco.

Πωρόω, facio occalleſcere, obduro. fut. ώσω. perf. πεπώρωκα, obduravi. πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, callum obduxit cordi eorum, ſc. obduravit, Joan. 12. præſ. paſſ. πωρόομαι, ȣ̃μαι, occalleſco. perf. paſſ. πεπώρωμαι. a. 1. paſſ. ἐπωρώθην, ης, η, ex callo obdurui, occallui.

Πώρωσις, εως, ἡ, obduratio. a πωρόω, obduro.

Πῶς, interrog. quomodo? qui? qua ratione? πως, (extra interrog.) enclit. quodammodo, cum particulis, εἰ, μή. ut εἴπως, ἐάν πως, ſi forte. μήπως, ne forte. q. ab ὡς, quod ex ὅς.

Πίσω, bibam, fut. 1. act. verbi πίνω, bibo. aor. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα.

Πωτάομαι, Poetic. pro πετάομαι, volo, volito. quod a πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, volabis, 2. ſingul. fut. 1. med. vel aor. 1. ſub. med. verbi πωτάομαι.

Πωτῶ, Dor. pro πότε.

Πῶυ, εος, τὸ, grex ovium, pecus. in nom. plur. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, poſſideo.

Πῶϋγξ, γος, ἡ, mergus quidam. Scribitur & πῶυξ.

Ρ Α.

P Eſt littera decimaſeptima, & in numerorum notis centum deſignat. Attici dictiones habentes communiter ρσ efferunt per duplex ρ, ut pro ἄρσην, ἄῤῥην, &c.

Ῥ', pro ῥα, quod vide.

Ῥα, (enclitica partic. apud Poetas expletiva, ſicut ἄρ, ex qua facta per metatheſin) certe, utique. q. ex ῥέω, loquor: q. ῥητῶς affirmando. Cum accento etiam invenitur, ut ἦ ῥά ἄρα, dixit quidem. ut diſcernatur ab ἄρα, nom. plur. & ab imperf. ἦρα. ſum ab ἦ ῥα, aut profecto, & ἦ ῥα, certe quidem.

Ῥᾶ, vel potius ῥᾷ, pro ῥᾳδίως, facile. τὸ ῥᾶ apud Medicos genus eſt radicis.

Ῥαὰβ, vel Ῥαχὰβ, ἡ, nomen hoſpitæ ἀκλίτως, Rhaab. Heb. latitudo.

Ῥαβάσσω, ſurſum, ac deorſum eo, ſtrepitum excito, complodo.

Ῥαββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב rab, multum; item magiſter, ſic dictus a multiplici eruditione, qua præditus eſſe debet. ῥαββονὶ, & ῥαββουνὶ, eodem ſenſu dicuntur.

Ῥαβδίζω, virgis cædo, excutio, decutio. f. ίσω. p. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. paſſ. ἐῤῥάβδισμαι. a. 1. paſſ. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ἐῤῥάβδιζε, pro ἐῤῥάβδιζον, 3. ſing. imperf. act. Jud. 6. 11. Th. ῥάβδος, ȣ, ἡ, virga.

Ῥάβδος, ȣ, ἡ, virga, bacillus, ſceptrum, faſces, ſecures: vena metallica. τὰς ῥάβδους ὑφεῖναι, ſummittere faſces, Plut. in Publ.

Ῥαβδοῦχος, ȣ, ὁ, viator; lictor. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quod geſtaret bacillum, quo magiſtratus utebatur, vocandi, & nuntiandi cauſa.

Ῥάγα, ας, ἡ, rigor, vis, impetus. quaſi a ῥώμη. Item ῥάγα σταφυλῆς, acinus uvæ, Dioſc. l. 4. c. 72.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura, rima, ſciſſura, a ῥηγνύω, rumpo. Th. ῥήσσω, idem. f. ξω.

Ῥαγαῦ, ὁ, nomen viri ἀκλίτως, Hebr. proximus.

Ῥαγεὶς, έντος, ὁ, ruptus, a. 2. part. paſſ. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, frango. fut. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Ῥαγήσεσθαι, rupturum eſſe, f. 2. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ῥαγίζειν, uvæ grana, vel uvas legere, vel comedere. hinc ῥαγίζοντι, Doric. pro ῥαγίζουσι, comedunt. Th. ῥάξ, ῥαγὸς, ὁ, acinus.

Ῥαδινὸς, ȣ̃, ὸ, tener, mollis, delicatus, diſſolutus. a ῥάδιος, facilis, tener.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, Rhadamanthus, judex inferorum, in accuſ. Dor. Ῥαδάμανθυ, pro υν.

Ῥάδαμνος, ȣ, ὁ, germen, ramus tener, ſurculus. quia ῥᾷ δαμᾶται. vel q. ῥαδινὸς, mollis, tener.

Ῥᾳδῖαι, αἱ, calcei quidam, quod ῥᾳδίως, facile induerentur.

Ῥαδινάκη, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸ ἔλαιον.

Ῥαδινοῖς, agilibus, dat. plur. Jon. pro ῥαδινοῖς, a ῥαδινὸς, ἡ, ὸν. quod vide.

Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, gracilis, tenuis, mollis, imbecillis, delicatus, impotens. Item celer, Anacr. famoſus, Nicand. in Theriac. Steſichorus ῥαδινὰς ἄκοντας, ſtridula jacula vocat.

Ῥάδιξ, ικος, ὁ, ramus. Nicand. in Theriac. q. a ῥάδιος, quia ῥᾷ δίκεσθαι, poteſt facile jaci.

Ῥᾴδιος, ȣ, ὁ, facilis, proclivis, expeditus, in comp. ῥᾴων, facilior. ſuperlat. ῥᾷστος, facillimus. ῥηΐδιος, apud Poet. idem ac ῥᾴδιος.

Ῥᾳδιούργημα, ατος, τὸ, veteratorium facinus, aſtutia, malitia, fallacia. propenſio ad facinus quodvis. Unde Plutarchus hoc vocabulo uſus eſt ad ſignificandam teſtamenti ſuppoſitionem. Item otium, deſidia, mollities, incuria, vivendi facilitas, Xenoph. a ῥᾳδιουργέω, ῶ, facile ad ſcelus perpetrandum prorumpo.

Ῥᾳδιουργία, ας, ἡ, ſcelus, maleficentia. a ῥᾳδιουργὸς, ȣ, ὁ, maleficus, falſarius.

Ῥᾳδίως, adverb. facile, leviter, temere. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥαι-

Ῥαίζω, idem ac ῥαίνω, adſpergo. Eſt & ῥαίζω, latro.

Ῥάθαγος, α, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonitus proprie remi aquam ferientis, & fragor a fluctibus in ſcopulos alliſis excitatus, Nicand. Interpr.

Ῥαθάμιγξ, γος, ἡ, Poet. gutta. Item pulvis ex equitatu in plur. ῥαθάμιγγες.

Ῥανθείς, ἐντος, ὁ, inſperſus, a. 1. part. paſſ. verbi ῥαίνω, adſpergo. a. 1. paſſ. ἐῤῥάνθην.

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, remiſſio animi, deſidia, ignavia, inertia, ſocordia, mollities animi.

Ῥᾴθυμος, ου, ὁ, remiſſus, piger, ſegnis, quietus, ſupinus.

Ῥᾳθυμοῦντες, οἱ, ſegniter agentes, nom. pl. præſ. part. a ῥᾳθυμέω, torpeo, piger ſum, deſes.

Ῥαΐα, ſanitas, a ῥώω, roboro. vel ῥᾶα. Sanitas enim eſt quædam facilitas vitium.

Ῥαιβός, ῦ, ὁ, incurvus, intortus.

Ῥαιστήρ, ης, ἡ, flagellum. a ῥαίω, diſperdo. unde & ῥαιστήρ, malleus.

Ῥαίνω, perfundo, aſpergo. f. ανῶ. p. ἔῤῥαγκα.

Ῥᾷστα, Poet. pro ῥᾷστα, facillima.

Ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ, malleus. a ῥαίω, deſtruo.

Ῥαίτερον, Poet. pro ῥᾷον, facilius. compar. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥαίω, profligo, corrumpo, perdo, caſto, deſtruo. fut. σω. p. κα. hinc ῥαιστής, malleus.

Ῥακά, vox convitii. Syr. ſed Latin. cavus, cerebro vacuus.

Ῥακίς, ίδος, ἡ, ſurculus, ramus, quia facile ῥήγνυται, rumpitur.

Ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis, panniculus. Hinc ῥακόεις, εσσα, εν, pannoſus, a, um. Th. ῥήσσω, frango. f. ξω.

Ῥάκτης, ου, ὁ, vallum: vallis, petra. a ῥήσσω, frango. Sic rupes a ruptura.

Ῥαμά, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Rama. Hebr. celſa.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, ſutura. Item licium, filum, & fibula, ſive tænia, quæ per anulos excurrit, veſtiſque ſciſſuras inter ſe committit, Joſeph. de Antiquit. a ῥάπτω, ſuo. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. perf. paſſ. ἔῤῥαμμαι.

Ῥάμνος, ου, ὁ, ſpina alba, ſpinoſus frutex, quaſi ῥαίων μένος, corrumpens robur.

Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Rhamanſia, Nemeſis. A Rhamunte vico Atticæ, ubi ſepulchrum habuit. Alioqui dici potuiſſet παρὰ τὸ ῥαίειν μένος, quod animi robore deſtruat hoſtilia.

Ῥάμφος, εος, τὸ, roſtrum avium. ῥομφαία, culter, gladius. quaſi a ῥαίω, deſtruo. eo enim deſtruit, ac pungit.

Ῥανθείς, εῖσα, ἐν, rigatus, aor. 1. part. paſſ. a ῥαίνω, perfundo.

Ῥανθός, ῦ, ὁ, aſperſus. a ῥαίνω, aſpergo. f. ῥανῶ.

Ῥαντίζω, aſpergo. f. ίσω. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. paſſ. ἐῤῥάντισμαι.

Ῥαντισμός, ῦ, ὁ, aſperſio. ab eodem verbo, & them.

Ῥάξ, ῥαγός, ὁ, acinus uvæ, & granum. q. a ῥήσσω, quia ῥήσσεται a ſcapo: aut quia ex ea ῥεῖ, latex vitigenus.

Ῥᾷον, facilius, comparat. neut. gen. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥαπαύλης, ου, ὁ, & ῥαπταύλης, ου, ὁ, calamum inflans. a ῥαπάνη, calamus, ſtipula. vel ab αὐλός, ῦ, ὁ, tibia, & ῥάπτω, ſtruo.

Ῥαπίζω, bacillo, fuſte, virga cædo, percutio. f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα, bacillo cæcidi. perf. paſſ. ἐῤῥάπισμαι. Them. ῥαπίς, ίδος, ἡ, virga.

Ῥαπίς, ίδος, ἡ, virga, crepida, fibula. quia ea aliquid ῥαίεται, ut malleo, & idem ac ῥάβδος.

Ῥαπίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur, alapa. Th. ῥαπίς, ίδος, ἡ, virga.

Ῥάπτω, ſuo, conſuo, ſarcino, conſarcino, machinor. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. q. ῥᾷον ἅπτω, facile necto. Hinc ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſarcinator. ῥαφίς, ίδος, ἡ, acus.

Ῥάπυς, & ῥάφυς, υος, ἡ, rapa.

Ῥαρεῖς, Ceras. quia alimonia roborat mortales. a ῥώω, roboro.

Ῥάριον, ου, τὸ, infans, puer. cui ſolus venter adhuc curatur.

Ῥάρος, ου, ὁ, venter. puto a robore, quod in eo habet animal. a ῥώω, roboro.

Ῥαρός, ῦ, ὁ, venter: robuſtus. Item puer. Pariter nomen proprium loci, Etym.

Ῥάσατε, a. plur. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, aſpergo.

Ῥάσσω, allido, dejicio, pulſo, tundo. idem ac ἀράσσω. f. ξω. p. χα.

Ῥᾷστα, facillima, nom. plur. n. g. & ſuperlat. grad. a ῥᾴδιος, α, ὁ, facilis. in comp. n. g. ῥᾷον, facilius.

Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas, res ſecundæ. Item remiſſio, relaxatio, reſpiratio, quies, otium, deſidia, ſegnities. a ῥᾷστος, facillimus. Them. ῥᾴδιος.

Ῥαστήρ, ηρος, ὁ, poculum, crater. a ῥαίζω, irrigo.

Ῥάφανος, ου, ὁ, radix, ſeu radicula, raphanus. dicitur & ῥαφανίς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, raphanus. q. a ῥᾷον, ſeu ῥᾷστα, vel q. ῥᾳδίως φαινόμενος, cito apparens poſt ſeminationem.

Ῥαφίς, ίδος, ἡ, acus, fibula, virga, calceamentum. a ῥάπτω, ſuo, conſuo. fut. ψω. præt. ἔῤῥαφα. unde ῥαφή, ῆς, ἡ, ſutura. ῥαψωδός, ῦ, ὁ, ſutor.

Ῥαχοί, flagella in vitibus, quia fragilia. a ῥήσσω, frango.

Ῥαχήλ, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον, Rachel. Hebr. ovis.

Ῥαχθείς, έντος, ὁ, alliſus, a. 1. part. paſſ. verbi ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ῥαχία, ας, ἡ, ſpina: rupes in mare procurrens: quia ibi fluctus ῥήσσονται, rumpuntur; & inundatio.

Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi: quaſi rupta multis vertebris. terræ dorſum, in Epigr. acc. ῥάχιν, lumbum. a ῥήσσω, frango. hinc ῥαχίζω, diſſeco ſpinam dorſi.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præſertim heroicorum. hinc ῥαψῳδοί. quod ex ῥάπτω, ſuo, texo, & ᾠδή, canticum, quod ab ἀείδω, cano.

Ῥᾴων, facilior, comparat. a poſitivo ῥᾴδιος, facilis.

Ρ Ε.

Ῥέα, facile. q. ῥέζα, a ῥέζω, ut facile a facio, & ῥέα, idem ac ῥᾳδίως. Th. ῥᾴδιος, facilis.

Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον, Rebecca. Heb. craſſa, ſaginata.

Ῥέγχω, vel ῥέγκω, ſterto, ronchizo. f. ξω. q. ῥινὶ ἔχω. eſt enim narium ſonitus. hinc ῥόγχος, ου, ὁ, ronchus.

Ῥέδη, ης, ἡ, rheda. Apoc. 18. 13.

Ῥέδω, facio: ſacrifico. a ῥέζω, idem:

Ῥέε, & ῥέεν, fluebat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, fluenta, nom. plur. a ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. Dicitur & ῥεῖθρον.

Ῥεῖ, ῥέει, 3. ſing. ind. præſ. verbi ῥέω, fluo.

Ῥέζεσκε, ſacrificabat, Jon. pro ἔῤῥεζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ῥέζω, facio.

Ῥέζοντα, facientem, acc. ſing. part. præſ. act. ſ. g. verbi ejuſdem.

Ῥέζω, facio, ſacrifico. & in 3. plural. ῥέζουσι. fut. ῥέξω, & ἔρξω. p. χα. Hinc paſſ. ῥέζομαι, fio. præt. med. ἔοργα, & per metath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω, pro ῥέζω.

Ῥέη, ας, ἡ, Rhea, nomen mul. accuſ. Ῥέην.

Ῥεθομαλίδαι, οἱ, qui delicata cute, quibus ῥέθη μαλά.

Ῥέθος, εος, τὸ, membrum, corporis pars. q. a ῥέζω. quia aptatum ad opus vitale. Vel a ῥέω, quia vis animæ per corporis membra q. fluit, & in ſpiritibus natat.

Ῥεῖα, Poet. pro ῥέα, & pro ῥᾳδίως, facile. idem ac ῥᾳδίως. Them. ῥᾴδιος, facilis. comparat. ῥείων, facilior. ſuperlat. ῥήϊστος, facillimus.

Ῥεία, ας, ἡ, Rhea, nomen mulieris.

Ῥέῃ, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi ῥέω, Poet. pro ῥέω, fluo.

Ῥέκτηρ, ῆρος, ὁ, factor, auctor. a ῥέζω, facio. f. ξω.

Ῥέμβω, in gyrum ago, circumverto: vacillo. ac quaſi ῥέα ἀμείβω, facile verto? Hinc ῥόμβος, ου, ὁ, rhombus. rota.

Ῥεμφάν, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον, Remphan. Lat. Saturnus. Gr. Κρόνος. Act. 7. 43.

Ῥέξ, ſacrificavit, quod pro ῥέξε, Jonic. pro ἔῤῥεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

Ῥέξαι, facere, a. 1. part. act. ῥέξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ejuſdem.

Ῥέξειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ῥέζω, facio.

Ῥέοντε, fluentes, nom. dual. præſ. part. act. ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ῥέω.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. præſ. part. ῥέων, ῥέουσα.

Ῥεόμενοι, οἱ, fluentes, nom. plur. part. paſſiv. a ῥέω, fluo.

Ῥέπω, vergo, declino, propendeo, inclino, propenſus ſum, pertineo. f. ψω. ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει, eo pertinet Oraculum, Ariſtoph. τὰ ἰσόῤῥοπα faciunt æquilibrium. hinc ῥοπή, ῆς, ἡ, clava. ῥομφαία, ας, ἡ, telum, framea, enſis. ῥώψ, ωπός, ὁ, virgultum. ῥίψ, ῥιπός, ὁ, vimen flexile. ἰσόῤῥοπος, ὁ, æqualiter vergens, in neutram partem inclinans. ἰσόῤῥοπον, ου, τὸ, ejuſdem valoris, ponderis.

Ῥέρῐφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, perf. paſſ. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluxus, humoris affluentia. ῥεύματα τῶν ὀφθαλμῶν, diſtillationes oculorum, Galen.

Ῥεύσεται, fluet, 3. ſing. fut. 1. med. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Ῥεύσῃς, diffluas, a. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ῥεύσω, fluam, & in 3. plural. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, fluo.

Ῥεχθέν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. neut. gen. verbi ῥέζω, facio. f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέχθην. a. 1. part. ῥεχθείς.

Ῥέω, fluo, fundo, evaneſco. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα. a. 1. ἔῤῥευσα. perf. paſſ. ἐῤῥύημαι. hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum. ῥέεθρον, ου, τὸ, idem. ῥοή, ῆς, ἡ, idem. διαῤῥέω, per medium fluo; item diffluo. διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus; item profluvium ventris.

Ῥέω, dico, ab ἐρέω; niſi a ῥέω, fluo; quod ſermo ſit veluti fluentum e pulmonibus per os. f. ῥήσω. p. ἐῤῥηκα, & Attice εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκώς, ότος. pluſq. perf. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. paſſ. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, ſecundum quod dictum erat. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥήθην, ης, η, ſcribitur & ἐῤῥέθην, ſed rarius. a. 1. part. paſſ. ῥηθείς, εῖσα, έν. nunquam ῥεθείς. f. 1. ind. paſſiv. ῥηθήσομαι, dicar.

Ρ Η.

Ῥαγῆναι, pro ῥαγῆναι, ruptum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ind. paſſ. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ου, τὸ, nomen urbis terræ motu ab Italia avulſæ. Gr. ruptura.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptio, ruina, fractura, avulſio. Thema ῥήσσω, frango.

Ῥηγμίν, ῖνος, ῖνι, ὁ, littus, quia ibi unda ῥήσσεται, frangitur. Propria procella, & aqua alliſa littori, Etym.

Ῥήγνυνται, reſtringuntur, 3. plur. ind. paſſ. verbi ῥήγνυμαι. vide in ῥηγνύω.

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, illido: erumpere facio, Plutarch. ῥηγνύναι δάκρυα, erumpere in lacrymas, l. 3. Epigram. fut. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. activ. ῥῆξον, άτω. a. 1. ſub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ. aor. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα. præſ. paſſ. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & in 3. plur. ῥήγνυνται, franguntur. perf. paſſ. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται.

Ῥῆγος,

Digitized by Google

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, ſtragulum. Item pannus tinctus. a ῥήγνυμαι, ſeu ῥήσσω, frango.

Ῥηδίη, pro ῥηϊδίη, facilis, f. g. a ῥηΐδιος, facilis.

Ῥηθεὶς, ῥηθεῖσα, ὲν, declaratus, a, um, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω, a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥήθην, a. 1. inf. paſſ. ῥηθῆναι.

Ῥητέον, verbale a ῥέω, dico.

Ῥηϊδίη, ης, ἡ, facilis. in m. g. ῥηΐδιος, facilis.

Ῥηΐδιος, α, ὁ, Jonic. vel Poet. pro ῥᾴδιος, facilis. hinc ῥηϊδίως, facile.

Ῥηΐτερος, α, ὁ, facilior. ῥήϊστος, faciliſſimus, comparat. & ſuperlat. a ῥηΐδιος, facilis.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum dictum, vocabulum, res, factum, carmen, mandatum, ſermo: res nova, quæ rumore divulgatur, Luc. 2. dat. pl. ῥήμασι. Th. ῥέω, dico.

Ῥήμασι, dat. plural. a ῥῆμα, verbum.

Ῥηρὸς, α, ὁ, inſtrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

Ῥὴν, ῥηνὸς, ἡ, ovis. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. ῥήξας, αντος, ὁ, & in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. ῥηξάτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango, fut. ξω. p. ἔῤῥηχα. aor. 1. ἔῤῥηξα.

Ῥῆξε, abrupit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. Jon. pro ἔῤῥηξε. vide ῥῆξαι.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ. & Jonic. ῥηξηνορίη, fortitudo in perrumpendis hoſtium copiis. a ῥηξήνωρ, bellicoſus.

Ῥηξήνορα, acc. ſing. a ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere poteſt, ſtrenuus, fortis, bellicoſus. a ῥήσσω, frango.

Ῥήξω, rumpam, fut. 1. ind. act. ῥήξωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ῥήσσω. fut. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

Ῥηταὶ, ῶν, αἱ, ſublicæ, tigilla ad ſubſtructiones apta.

Ῥησὼ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Syr. aſperſus.

Ῥήσαντο, dixerunt, Jonic. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα, Attic εἴρηκα.

Ῥησείδιον, ου, τὸ, idem ac ῥησίδιον, λεξίδιον, ου, τὸ, dictiuncula. βραχὺς λόγος, breve dictum, a ῥῆσις, dictio.

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictio, mandatum, locutio, ſententia, oratio.

Ῥῆσος, ου, ὁ, nomen fluvii, Rheſus.

Ῥήσσω, ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξα. a. 2. ἔῤῥηγον.

Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. ſing. a ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, rhetor, orator. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. paſſ. εἴρημαι, σαι, ται.

Ῥητίνη, ης, ἡ, reſina, a ῥέω. quia aliquid fluxum.

Ῥητοὶ, οἱ, clari. ἄῤῥητοι, ignobiles, a ῥέω, dico.

Ῥητορεία, ας, ἡ, rhetorica, orandi ratio, actio dicendi. ejuſd. thematis.

Ῥητορεύω, rhetoram ago, declamo, oro, dico. f. εύσω. ab eodem them.

Ῥητορικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars Rhetorica, ratio dicendi, Oratoria facultas. a ῥέω, dico, vide ῥητήρ.

Ῥήτορσι, dat. plur. a ῥήτωρ, orator.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dictus, certus, ratus: celebris, a ῥέω, dico.

Ῥήτρα, lex, propria Lycurgi: commentarius, ſcriptura. ῥήτραν ἔγραψε, rogationem tulit, Demoſth. conventio, pactum.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, orator, rhetor, cauſidicus, concinnator: delator, Plato in Apol.

Ῥητῶς, adv. diſerte, palam, plane, certo, certis verbis.

Ῥηχὸς, ῦ, ὁ, vallum, ſepes.

Ῥηχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aſper, ſalebroſus.

P I

Ῥιγεδανὸς, ῦ, ὁ, terribilis, horribilis, quem omnes exhorrent. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor.

Ῥιγηλὸς, ῦ, ὁ, rigidus, horrendus. hinc ῥίγιον, durius, comparat. a ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

Ῥιγέω, ſeu ῶ, rigeo, algeo, horreo, obſtupeſco. ab eodem them.

Ῥιγησέμεν, fut. 1. inf. activ. verbi ῥιγέω, rigeo.

Ῥίγιον, durius, comparat. a ῥῖγος, vide in ῥίγιστα.

Ῥίγιστα, horrenda, ſuperlat. neut. gen. plurium. a ῥῖγος, εος, τὸ, rigor. compar. ῥίγιον, durius. ſuperlat. ῥίγιστον.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, horror. q. a ῥήγνυμαι, frango. quod frangat calorem nativum in plantis, atque inde vitam deſtruat. hinc ῥίγιον, ου, τὸ, magis horrendum.

Ῥίζα, ης, ἡ, radix, ſtirpa. q. per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, fluit vita.

Ῥίζῃσι, Jon. pro ῥίζαις, dat. plural. a ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ῥιζόω, ῶ, radicibus munio, figo radices, fulcio, ſtabilio. fut. ώσω. p. ἐῤῥίζωκα. aor. 1. ἐῤῥίζωσα. præſ. paſſ. ῥιζόομαι, οῦμαι, radicor. perf. paſſ. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, radicatus.

Ῥικάω, ῶ, decipio, quod fit inanitate propoſita pro veritate.

Ῥικνὸς, ῦ, ὁ, rugoſus. curvus. q. a ῥηγνύω, rumpo.

Ῥικνώσεται, Jon. pro ῥικνώσῃ, f. 1. med. 2. ſing. a ῥικνόομαι, incedentar me flecto. Th. ῥικνὸς, curvus.

Ῥίμφα, adv. celeriter, leviter. facile, ſtatim. a ῥίπτω, projicio cum impetu.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ, ἡ, qui celeriter curru fertur. Ex ῥίμφα, celeriter, quod vide, & ἅρμα, ατος, τὸ currus.

Ῥὶς, & ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, naris: naſus, q. a ῥέω, quia per eum fluit humor a capite.

Ῥῖνα, acc. ſing. a ῥὶν, naſus.

Ῥινάω, ῶ, decipio, proprie nares, ut cum canes falluntur olfactu. Th. ῥὶν, naſus.

Ῥίνη, ης, ἡ, lima. quaſi a ῥαίω, quia lima ῥαίομεν, tundimus, & radimus: Eſt & ῥίνη, ſquatina piſcis: ſquatinæ enim cutis pro lima eſſe poteſt. Item ῥίνη, inſtrumentum auro fundendo aptum, in Epigram. hinc ῥινέω, polio.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, poſticum. tanquam ῥίο arva.

Ῥινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ſcutum, pellis, cutis per quam ſudores ῥέουσι, fluunt.

Ῥινοτόρῳ, clypeos diſſecanti, dat. ſing. a ῥινοτόρος, ου, ὁ, proprie pellem perforans, tranſverberans. Eſt Martis epith. a ῥινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, pellis, & per ſynecdoc. clypeus, & τορέω, perforo, terebro.

Ῥινῶν, narium, gen. plur. a ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, naſus.

Ῥίον, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium. Etymolog. ab ὁράω, quod inde ſit ὁρᾶν, circumſpicere, alii a ῥέω, quod undis circumfluat.

Ῥιπαῖς ἀνέμων κλονέεσθαι, impetuoſis ventis agitari, turbari. vide ῥιπή.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus ejus, quod ῥίπτεται, ſeu projicitur, jactus teli miſſi ſicut fulminis. impulſus, properatio, incitamentum. Th. ῥίπτω, projicio.

Ῥιπίζω, flabello ventilo. ῥιπὶς, flabellum. a ῥίπτω, huc illuc jacto.

Ῥῖπος, εος, τὸ, crates, teſegmina, ſtorea, idem ac ῥὶψ. vide in ῥίπτω, projicio.

Ῥιπτάσκον, ες, ε, imperf. Jon. verbi ῥιπτάζω, Poet. pro ῥιπτάζω, jacto, projicio, præcipitem do. fut. άσω. vel Jon. dicitur pro ἐῤῥίπταζον, adjiciebant, 3. plur. imperf. verbi ῥιπτάζω, Them. ῥίπτω, projicio.

Ῥίπτει, 3. ſing. præſ. verbi ῥίπτω. ſed ῥιπτεῖ, a ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.

Ῥιπτοῦμαι, Att. pro ῥίπτομαι, vel a ῥιπτέω. idem ac ῥίπτω.

Ῥίπτω, fut. ψω. & ῥιπτέω, ήσω, projicio, jacto, præcipito. q. a ῥέπω. projectum enim ῥέπει, & inclinat. hinc ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus: item ictus, ſeu jactus. ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum. ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, ramus ſalignus, vimen flexile, ἀποῤῥίπτω, abjicio.

Ῥίσκος, ου, ὁ, riſcus, ciſta pelle contecta, a ῥύσκω, cuſtodio.

Ῥιφθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. paſſ. ἐῤῥίφθην.

Ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, vimen, ramus ſalignus. Ducamus a ῥέπω, quia inclinari, & flecti poteſt. Eſt & ῥῖπος. ου, & εος, vimen, & aliquid inde factum.

Ῥίψαι, a. 1. inf. act. ῥίψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥίπτω.

Ῥίψαις, Æol. pro ῥίψας, a. 1. part. act. a ῥίπτω, projicio.

Ῥίψε, Jon. pro ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, projicio.

Ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ, temerarius, qui ſe ῥίπτει εἰς κίνδυνον, audax, qui ſe periculo objicit, ῥιψοκίνδυνον ἔργον, audax facinus, Xenoph.

Ῥίψω, ῃς, ῃ, aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

P O.

Ῥοὶ, vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malus Punica, ejuſque fructus. an a ῥοή?

Ῥοαῖσι, dat. plur. a ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo.

Ῥοὰς, acc. plur. a ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ῥοβοάμ, ὁ, nomen filii Salomonis, ἄκλιτον, Roboam. Hebr anguſtus.

Ῥογέω, floreo: concito: domo.

Ῥογὸς, ῦ, ὁ, horreum, granarium, σιτοβόλιον. puto a ῥαγὰ, fractura.

Ῥόδα, roſæ, nom. plur. a ῥόδον, roſa.

Ῥοδάμνος, ου, ὁ, ramus, germen. Vide ῥάδαμνος.

Ῥοδάνη, ης, ἡ, trama, ſubtegmen. an quia ῥοδανὴ, rapida?

Ῥοδανὸς, ῦ, ὁ, rapidus. a ῥέω, fluo, Hinc Rhodanus fluvius in Gallia, ob velocitatem motus.

Ῥοδαρὸς, ἡ, ὸν, roſeus, ſpecioſus. τὸ ῥοδαρὸν τοῦ σώματος, coloris bonitas in corpore ἀκμαίῳ. Th. ῥόδον, roſa.

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. roſa.

Ῥόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii. a ῥόδον, ου, τὸ, roſa.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, habens roſeos digitos. Ex ῥόδον, roſa, & δάκτυλος, ου, ὁ, digitus.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arboreſcens ſtirps, quam Apulejus roſam lauream appellat: nerium planta. Dioſc. l. 4. c. 82.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, roſeus. ex ῥόδον, roſa, & εἶδος, εος, τὸ, forma.

Ῥοδόεις, εσσα, ὁ, roſaceus. Th. ῥόδον, ου, τὸ, roſa.

Ῥοδόμαλον, Dor. pro ῥοδόμηλον, ου, τὸ, roſea gena. Ex ῥόδον, roſa, & μῆλον, malum. Th. μηλέα, ἡ, malus arbor.

Ῥόδον, ου, τὸ, roſa. quaſi ex ῥέω, fluo, & ὀδμὴ, odor, quia ex ea fluit odor. vel ex ῥᾷ, & ὄζω, a. 2. ὦδον, quod odorem facile ſpiret.

Ῥοδόπαχυς, εος, ὁ, ἡ, Doric. pro ῥοδόπηχυς, habens lacertos roſeos.

Ῥοδόπηχυς, quæ habet roſeos cubitos. Ex ῥόδον, ου, τὸ, roſa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Ῥόδος, ου, ἡ, nomen Nymphæ, & inſulæ. olim dicta videtur Ῥόθος, ου, ὁ, ab undarum ſtrepitu.

Ῥοδόχροος, οος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόχρως, roſei coloris. ex ῥόδον, τὸ, roſa, & χρόα, ἡ, color.

Ῥοζῶ, latro, ſterto. potius ῥοιζῶ, & ῥοιζῶ, a ῥοῖζος, ſtridor.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluctus, a ῥέω, fluo.

Ῥόθιον, ου, τὸ, impetus undarum, unda, fluctus. Them. ῥόθος, undarum ſtrepitus.

Ῥόθος, ου, ὁ, undarum ſtrepitus, tumultus. q. a ῥέω, & θέω. Eſt ea fluentis aquæ curſu, ῥόθιον, ſtreperus.

Ῥοίζασχ', pro ῥοίζασκε, ſtridebat, ob ſequent. aſpir. 3. ſingul. imperf. activ. verbi ῥοιζέω, ſtrido. imperf. ἐῤῥοίζεον, & Poet. ἐῤῥοίζεσκον, & pro ε, α. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, ſtridor.

Ῥοιζέω, vide in ῥοῖζος, ου, ὁ, ſtridor.

Ῥοιζηδὸν, adverb. cum ſtridore. 2. Petr. 3. 10. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, ſtridor.

Ῥοῖζος, ου, ὁ, ſtridor, impetus fluctus vehemens, Iliad. π. quaſi a ῥέω, quia propria aquæ fluentis. Hinc ῥοιζέω, ῶ, ſtridorem edo, ſtrido, latro.

Ῥοιὴ, ἡ, Jonic. pro ῥοιὰ, malum granatum.

Ῥοικὸς, ῦ, ὁ, incurvus: fluxione laborans, Dioſcor.
Ῥοΐσκος, q. parva ῥοιά. figura referens malum Punicum.
Ῥόμβος, ου, ὁ, rhombus, turbo, ictus, impetus. a ῥέμβω, circumago.
Ῥόμοξ, vermis ligna corrodens, teredo.
Ῥομφαία, ας, ἡ, gladius, framea, jaculum longum. a ῥέμβω, in gyrum circumago, vel a ῥέπω, vergo, propendeo. unde ῥοπὴ, ῆς, ἡ, inclinatio, proprie lancis. hinc ῥοπαία, ῥομφαία.
Ῥομφεῖς, lora, quibus conſuuntur calcei.
Ῥόον, acc. ſing. a ῥόος, ου, ὁ, fluxus. a præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
Ῥόπαλον, ου, τὸ, baculus, fuſtis, clava, ſceptrum, virga: membrum virile, in Epigr. a ῥέπω, flecto, vel a ῥέω, moveo, quatio.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, inclinamentum, momentum: auxilium, propenſio in aliquem, Chryſoſt. diſcrimen, periculum, Sophocl. in Trach. exitus, finis, Sophocl. in Œdip. Colon.
Ῥουβὴν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Ruben. Hebr. filius viſionis.
Ῥοὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, ἄκλιτον, Ruth. Hebr. tremor.
Ῥοῦσσος, ου, ὁ, color coccineus, & flammeus, qualis eſt rubricæ Sinopicæ. Ruſſus Latinum eſt. aut a ῥοιά, cujus granum rubet.
Ῥοῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Rufus.
Ῥοφέω, & άω, ſorbeo, exhaurio. fut. ήσω. p. ἐῤῥόφηκα.
Ῥοχθέω, ſonum edo, fremo, ſtrepo, ſtrideo.
Ῥόω, moveo, ruo, a ῥέω, fluo.

Ρ Υ

Ῥύγχος, εος, τὸ, roſtrum, rictus proprie porci. quia eo ῥύγχει, animal ſtertit.
Ῥυεὶς, έντος, ὁ, qui fluit, a. 2. part. paſſ. verbi ῥέω, vel ῥύω, a. 2. paſſ. ἐῤῥύην. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
Ῥύεο, libera, Jon. pro ῥύου, præſ. imperat. paſſ. verbi ῥύομαι. imperf. ἐῤῥυόμην, ου, ετο. Th. ῥύω, tueor: fluo.
Ῥύεται, tuetur, 3. ſing. præſ. ind. verbi ῥύομαι, ſervo. f. ῥύσομαι. & in plur. ῥυόμεσθα.
Ῥύηθι, a. 2. imperat. paſſ. verbi ῥύω, pro ῥέω, fluo. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην.
Ῥυήσομαι, ῃ, εται, fluam, fut. 2. paſſ. verbi ῥέω, pro ῥύω, fluo.
Ῥυσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, libero.
Ῥυθμὸς, ῦ, ὁ, rhythmus, numerus, concinnitas, quicquid certo modo, & ratione fit. παρὰ ῥυθμὸν, extra numerum.
Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum, pro ῥεῦμα. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. Eſt & ῥῦμα, ατος, τὸ, tractus, a ῥύω, traho. Hinc ῥύματα, tractorii funes, Polyb. l. 1. Item ῥῦμα, arx, defenſio, propugnaculum.
Ῥῦμαι, liberavi, Jon. dempto augmento pro ἔῤῥυμαι, perf. paſſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, libero.
Ῥύματα, nom. plur. a ῥῦμα. quod vide.
Ῥύμβος, ου, ὁ, turbo, vertex, rotula. Euripides accipit pro motu, & vertigine capitis. a ῥέμβω, circumago.
Ῥύμη, ης, ἡ, vicus, tractus in urbe, Actor. 2. defenſio, cuſtodia, Heſych.
Ῥυμικὸς, 2. Mach. 11. 5. ἐν ῥυμικῷ χωρίῳ, aliter & recte ἐρυμνῷ, id eſt, forti, munito, vet. interp. anguſto. q. ad ῥύμην, plateam retulerit.
Ῥυμὸς, ῦ, ὁ, temo currus, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id eſt, trahitur. Th. ῥύω, traho.
Ῥύονται, tuentur, 3. plur. ind. præſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, cuſtodio.
Ῥύοντο, ſervabant, Jon. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. verbi ejuſdem.
Ῥυππαπαί, nautica quædam acclamatio, an q. ῥὺπ παπαί. Ariſtoph. in Ran. & Veſp.
Ῥυπαρευθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſiv. verbi ῥυπαρεύω, ſum ſordidus. Th. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.
Ῥυπαρία, ας, ἡ, ſordes, ſpurcities: avaritia. Eſt etiam genus ſordidi ulceris apud Dioſcor. l. 5. c. 67. Th. ῥύπος, ου, ὁ, idem.
Ῥυπαρὸς, ά, όν, ſordidus, a, um, putris, ſpurcus, ſqualidus. ab eodem th.
Ῥύπος, ου, ὁ, ſordes, per metaph. avaritia. Item ῥύπος, cera ſigillaris, Ariſtoph. in Lyſiſtr. piſcina, & locus in quo quidvis eluebant, Poll. Hinc ῥυπαρὸς, ῦ, ὁ, ſordidus.
Ῥυπόω, ῶ, ſordeſco, ſqualeo. præſ. part. ῥυπόων, ῶν. fut. ώσω. p. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Them. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.
Ῥύπτω, ſordes eluo, purgo, abſtergo, detergo. Th. ῥύπος, ſordes.
Ῥυσὰ, ας, γήρατος, ſenectus: quum quis fit rugoſus ob ſenectam, ῥυσὸς, & ῥυσσὸς, rugoſus: cum cutis veluti in ſulcos ῥύεται, id eſt trahitur. Ruga enim eſt cutis in plicas contractio. Item ῥυσαί, anus. Them. ῥύω, traho.
Ῥυσαί, rugoſæ, nom. plur. a ῥυσά, ruga. Sed ῥῦσαι, ασθω, pro φύλαξαι, eſt aor. 1. imperat. med verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, cuſtodio. a. 1. med. ἐῤῥυσάμην.
Ῥύσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ῥύσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ῥύομαι, tueor. fut. ῥύσομαι, a. 1. med. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.
Ῥυσάσθω, 3. ſing. aor. 1. imperat. med verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ῥύσθαι, Jon. pro ἐῤῥύσθαι. perf. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥύσθαι, per ſyncop. vel ſynæreſin dici pro ῥύεσθαι, præſ. inf. verbi ῥύομαι.
Ῥυσθῶ, liberer, & in plural. ῥυσθῶμεν, a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.
Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ, ἡ, epitheton aurigæ, qui trahit, ac trahendo currum regit. Ex ῥύω, traho, & δίφρος, currus.
Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta, quod a venenis ῥύεται, liberet. Eſt & ῥύσιμον, ſeries, tractus, a ῥύω, traho.
Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro ῥύσει, liberatione, datur: pignus, ſpolium. Item præmium gratulatorium. Accipit pro valetudine bona, aut felici eventu Dionyſ. de ſitu orbis.
Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio. The. ῥύω, vel ῥύομαι, libero. Eſt & ῥύσις, εως, ἡ, fluxio, fluxus, Athenæo l. 11. ῥυσὶς eſt aurea patera.
Ῥύσκω, ſeu ῥύσκομαι, cuſtodio, tueor, idem ac ῥύω, libero.
Ῥυσμὸς, ῦ, ὁ, Poet. rerum aliquarum ſeries: figura, ſpecies, imago. Item extenſio. Th. ῥύω, traho.
Ῥυσὸς, ῥυσσὸς, ῦ, ὁ, rugoſus. e ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. Th. ῥύω, traho.
Ῥυστάζω, trahendo rapto, extraho: violo, Odyſſ. π. Th. ῥύω. traho.
Ῥυτὰ, τὰ, fræna, habenæ. Apud Athenæum l. 11. vaſa cornea.
Ῥυπαίνω, convitior, detraho, fœdo, maledictis lacero.
Ῥυτίνη, ἡ, reſina. Geneſ. 37. 25.
Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, ſervator, a ῥύομαι, cuſtodio. Eſt & tractor, a ῥύω, traho. Item tendens arcum, Dionyſ. de ſitu orbis, habena, lorum, frænum, flagellum, Sophocl. in Ajace.
Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. a ῥύω, traho.
Ῥύτο, Jon. ſeu Poet. pro ἔῤῥυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ῥύω, ſeu ῥύομαι, libero, tueor.
Ῥυτὸν, ῦ, τὸ, rhython, poculum e quo potus tenuiſſime ῥύει, ſeu fluit. Capiebat duos congios, teſte Athenæo. Erat poculum heroibus peculiare; vide Interpr. Demoſth. Eſt & ῥυτὸν, habena, quia ea equus ῥύεται, trahitur.
Ῥυφὸς, ῦ, ὁ, incurvus, Æol. a ῥέπω, inclino, curvo. vide & ῥίψ.
Ῥύω, vel potius ῥύομαι, traho, tueor, libero: ut ἐρύω, Pauſanias etiam de ſacrificiis uſurpat. Hinc ἀπορῥύειν, ſacrificare.

Ρ Ω.

Ῥωβικάστρος, ου, ὁ, qui vix literam ῥῶ pronuntiare poteſt.
Ῥωγαλέος, α, ον, fiſſus, fractus. ῥωγὴ, fiſſura. Th. ῥήσσω, frango.
Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima, a ῥήσσω, frango.
Ῥώθων, ωνος, ὁ, naris. frequentius pl. ῥώθωνες, nares. q. a ῥὶς, vel ῥέω, fluo.
Ῥωμαῖος, αία, αῖον, Romanus, a, um, a Ῥώμη, Roma.
Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vires, potentia, ſanitas. q. a ῥωννύω. Eſt & Ῥώμη, ης, ἡ, Roma. Gr. robur.
Ῥώννυσι, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ῥώννυμι, ſeu Ῥωννύω, corroboro.
Ῥωννύω, ſeu ῥώννυμι, confirmo, corroboro. f. ῥώσω, q. a ῥόω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. præſ. paſſ. ῥώννυμαι, σαι, ται, roboror, valeo. perf. paſſiv. ἔῤῥωμαι, σαι, ται. perf. imperat. paſſ. ἔῤῥωσο, ωσθω, vale. & in plur. ἔῤῥωσθε, valete. Hinc ἐῤῥωμένοι, robuſti. ῥώμη, ης, ἡ, robur.
Ῥὼξ, ωγὸς, ἡ, fiſſura, rupes: acinus uvæ: Iſa. c. 78. Item genus phalangii ſimile acino uvæ, Nicand. in Theriac.
Ῥώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. plural. imperf. paſſ. Jon. ab inuſit. ῥώομαι, quatior, cum impetu feror. a ῥωννύω, confirmo.
Ῥωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus. a ῥὼψ, virgultum.
Ῥωσὸς, ῦ, ὁ, vehemens. a ῥόω, ſeu ῥώννυμι, roboro.
Ῥὼς, caput, vertex. 2. Sam. cap. 16. verſ. 16.
Ῥωσθεὶς, vide in ῥώσω.
Ῥώσω, roborabo, f. 1. act. verbi ῥωννύω. a. 1. paſſ. ἐῤῥώσθην, a. 1. part ῥωσθείς.
Ῥωτακίζω, litteram ῥῶ ſæpe itero.
Ῥωχμὸς, ῦ, ὁ, ſciſſura, rima, hiatus. a ῥωγὴ, fiſſura.
Ῥώχω, dentibus fremo.
Ῥὼψ, mera non magni momenti: virgultum. a ῥέπω, vergo, propendeo. vel q. ῥῖπος, rejectamenta.
Ῥώω, roboro, firmo. ex ῥύω, tueor.

Σ Α.

Σ Decima octava Græcorum litera. Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. & Dor. & Æol. in δ mutatur. In numeris eſt 200. σ in ρ crebro mutabant Lacedæmones. Multarum vocum initio impune σ adeſt, etiam abeſt: ut σμικρὸς, μικρός.
Σὰ, tua, ex σοὶ, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Sed σᾶ, ſalva, contract. ex σάα, quod a σάος, ſalvus.
Σαβάζιος, ου, ὁ, Bacchus. a σαβάζειν, εὐάζειν, bacchari, tripudiare.
Σάβανον, ου, τὸ, pannus aſperior a balneo deſiccandis corporibus accommodatus.
Σαβαχθανὶ, Syr. ἐγκατέλιπές με, dereliquiſti me.
Σαβαὼθ, exercitus. Legitur & Σαββαὼθ.
Σαββατισμὸς, ῦ, ὁ, ſabbatiſmus.
Σάββατον, ου, τὸ, ſabbatum, quies. Synecd. hebdomada. in plural. num. eſt quintæ declinationis ſimplicium, σάββατα, ων, σάββασι.
Σαββαὼθ, idem ac Σαβαὼθ.
Σαβοῖ, vox bacchantium. Ea utitur Demoſthenes contra Æſchinem. σάβοι, ων, οἱ, Baccho initiati.
Σάγαρις, εως, ἡ, ſecuris Amazonum. Scythica vox.
Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri, Sangarius.
Σαγήνη, ης, ἡ, vox Lat. ſagena, verriculum, genus retis piſcatorii.
Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti ſarcinarii. ſcuti theca. Item ſtipata congeries, atque acervus, Plut. in Catone. σάγματα, τὰ, clitellæ.
Σάγος, εος, τὸ, ſagum.
Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, Sadducæus, ſic dictus a ſectæ illius auctore Zadoko.
Σαδημώθ, campeſtria, 2. Reg. 23. 4.
Σαδώκ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. juſtus.
Σαθέριον, ου, τὸ, animal quadrupes, ex mari victum quærens. Ariſt. lib. 8. hiſt. cap. 5.
Σάθη, ης, ἡ, pudendum virile, veretrum.
Σαθρὸς, ῦ, ὁ, marcidus, putris, a σήπω, putrefacio. ſeu qui σεσημμένον ἄρθρον habet, aut σείεται ῥᾳδίως. Vel a σείω, & θραύω.
Σάϊν, acc. ſing. a Σάϊς, ϊος, ἡ, Sais, urbs Ægypti.
Σαίνει, adulatur, 3. ſingul. ind. præſ. a σαίνω,

Digitized by Google

a σαίνω, idem ac σείω, moveo.

Σαίνουρος, ου, ὁ, cauda blandiens. Ex σαίνω, moveo, & οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Σαίνω, idem ac σείω, moveo, caudam moveo. (proprie de canibus, qui cauda adblandiuntur) f. σανῶ. aor. 1. ἔσηνα. præſ. paſſ. σαίνομαι, commoveor.

Σαίρω, ſcopis purgo, verro: ore ſam hianti. f. σαρῶ. perf. σέσηρκα. perf. paſſ. σέσηρμαι. p. m. σέσηρα, ας, ε. Hinc σάρμα, ατος, ſordes purgando collectæ. σάρωθρον, ου, τὸ, ſcopæ. σάρος, ου, vel σαρὸς, ῦ, ὁ, idem.

Σακέσπαλος, ου, ὁ, ſcuti vibrator. a σάκος, εος, τὸ, ſcutum. Th. σάττω, onero, & πάλλω, vibro.

Σακῶνα, ſtabularium, acc. ſing. a σακῶν, ῶνος, ὁ, Dor. pro σηκῶν, ῶνος, ὁ. Th. σηκὸς, ῦ, ὁ, ſtabulum.

Σάκκος, ου, ὁ, ſaccus: cilicium, Iſa. 20. inde σακκέω, σακκίζω, vel σακκελίζω, per ſaccum tranſmitto.

Σάκος, εος, τὸ, ſcutum, clypeus: barba, Heſiod. σακὸς, Doric. pro σηκὸς, ου σάκεος. Dores enim mutant genit. ου in ω. Th. σάττω, onero. fut. ξω. ſed σακὸς, ῦ, ὁ, Doric. pro σηκὸς. quod vide.

Σάκχαρ, αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ, ſaccharum.

Σακῶν, gen. plur. a Σακαὶ, Sacæ, Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Sala. Hebr. jaculum.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Salathiel. Hebr. petivi a Deo.

Σαλαΐζω, lamentor. a mentis turbatione, σάλη.

Σαλάκων, ωνος, ὁ, pauper, qui opulentiam ſimulat, jactabundus. Item Salecon Autolyci pater, ob mollitiem infamis. Hinc molles σαλάκωνες dicti, quaſi a σαλεύω, jacto.

Σαλαμάνδρα, ας, ἡ, animal lacerti figura.

Σαλάμβη, ης, ἡ, foramen, per quod σέλας βαίνει. Heſych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen inſulæ. Gr. marula ſali.

Σαλάττω, moveo, concutio, ut modium impleo largiter, ut diffluat.

Σαλείμ, τὸ, nomen loci ἄκλιτον. Hebr. pupillus. Jo. 3. 23.

Σαλεύω, agito, propria de mari ventorum vi agitato. per Synecd. concutio, commoveo, concito, quatio, jacto. f. εύσω. perf. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. activ. σαλεῦσαι. præſ. part. paſſ. σαλευόμενος, qui agitatur. τὰ σαλευόμενα, res inſtabiles. perf. paſſ. σεσάλευμαι. perf. part. paſſ. σεσαλευμένος, agitatus. a. 1. paſſ. ἐσαλεύθην, ης, η, concuſſus fui.

Σαλὴμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Salem. Hebr. pax. Pſelm. 76. 3. Hebr. 7. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis ἄκλιτον, Salmon. Hebr. pacificus.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nomen mul. Hebr. perfecta, pacifica.

Σάλος, ου, ὁ, ſalum: item jactatio ejus, qui navigat. hinc σαλεύω, fluctuo, fluito. Σάλος ergo q. σεάλος, a σείω, quatio, & ἅλς, mare. in ſalo enim naves σαλεύονται, agitantur.

Σάλπη, ης, ἡ, ſalpa, piſcis. q. a σέλας ſplendor, & φάω, appareo.

Σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba, lituus, buccina. acc. plur. σάλπιγγας. Etymolog. a σέλας, & ὄψ, quod tubæ ſit ſplendida vox. niſi ab ὄψ, facies, quod ſit ſplendida ſpecie. Hinc σαλπίγγω, f. ξω, & σαλπίζω, σω, tuba cano, buccino, reſono. σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, tubicen, buccinator.

Σαλπίζω, tuba cano. fut. ίσω, & Attic. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. ſub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ, tuba.

Σαλπίσῃ, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi σαλπίζω, buccina cano.

Σαλπιστὴς, ῦ, ὁ, tubicen. ab eodem verbo, & them.

Σᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro σῆμα, ſignum, monumentum. Accipitur etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi σημαίνω, ſignifico. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, Samaria. Hebr. a viro Schemer. Lat. ſæa.

Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus, & Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem ac σάνδαλον, calceus. inde ἀσάμβαλος, qui ſandalis caret.

Σαμβύκη, ης, ἡ, inſtrumentum muſicum: item machina bellica. Dan. 3. 5.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodie, Att. τήμερον.

Σαμοθρᾴκη, ης, ἡ, nomen inſulæ, ſic dictæ a Samiis tractum illum occupantibus.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id eſt, litteram ſigma fert.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Samuel. Hebr. exauditus a Deo.

Σάμψυχον, majorana herba, vel amaracus.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri ἄκλιτον, Sampſon. Hebr. Sol.

Σὰν, nomen litteræ σ, ex Phœnicio ſchin nomen factum.

Σανδάλιον, ου, τὸ, ſandalium, calceamentum muliebre.

Σανδαράχη, ης, ἡ, ſuccus concretus, ſandaracha. hinc σάνδυξ, υκος, ἡ, ceruſſa uſta & rufa.

Σανὶς, ίδος, ἡ, tabula, aſſer, ſtipes. σανίδες, αἱ, valvæ. σανίδιον, ου, τὸ, tabella.

Σάννας, σάννου, ὁ, fatuus. vide Sannio.

Σάνταλον, ου, τὸ, ſantalum.

Σάοι, ſervet, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi σάω, Poet. pro σώζω, ſervo. Them. σάος, ου, ὁ, ſalvus.

Σάος, idem ac σῶος, ſalvus, & contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαοὺλ, nomen regis, Saul. item Apoſtoli, ἄκλιτον, Hebr. petitus. Flectitur etiam Græce Σαῦλος, ου, ὁ, Actor. 13. 2.

Σαόφροσι, prudentibus, dativ. plural. a σαόφρων, prudens.

Σαόφρων, & σώφρων, cui mens ſalva eſt. Item prudens, caſtus. ex σάος, ſeu σῶος, ſalvus, & φρὴν, ἡ, mens.

Σάπαξ, tinea, quia σήπει veſtes. Th. σήπω, putrefacio.

Σαπέντος, putrefacti, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi σήπω, putrefacio. f. ψω. a. 2. ἔσαπον.

Σαπέρδης, ου, ὁ, ſaperda, piſcis nomen, ponticum opſonium: alio nomine coracinus vocatur, Cæl. l. 7. c. 47. Accipitur etiam pro homine ſapienta, & aſtuto, Varro Saperdam pro ſapiente ponit; ſed Lipſius ſcurram exponit.

Σαπρὸς, ου, ὁ, putris, vetuſtate putridus, vietus. a σήπω, putrefacio.

Σαπφείρη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. Sapphirus, gemma.

Σάπφειρος, ου, ὁ, ſapphirus, gemma.

Σαπφικὸν, Sapphicum.

Σαπφὼθ, pelvis, limen Jerem. 52. verſ. 19.

Σαπὼν, όντος, ὁ, qui putrefecit, aor. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. ἔσαπον. Eſt & σάπων, ſapo.

Σαράβαρα, ſarabara, bracca, tibialia; veſtis Perſica.

Σάραδον, αἰδοῖον γυναικεῖον, muliebre pudendum: generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, ſporta, ciſta. vinculum. idem ac σπυρὶς, ίδος, ἡ.

Σάργος, ου, ὁ, ſargus, piſcis e mugilum genere.

Σάρδεις, αἱ, nomen urbis, plur. num. tantum. Syr. clypeus.

Σάρδινος, ου, ὁ, & σάρδιος, ου, ὁ, ſubaudi λίθος, ſardius, nomen gemmæ ſic dictæ a Sardinia inſula, ubi laudatiſſ. naſcitur. Rabbini rubinum. F. I. pyropum vocat. Nomen ſuum enim onyche communicavit. unde σαρδόνυξ factum.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, ſardonyx, nom. gemmæ. compoſ. ex σάρδιος, ου, ὁ, ſardius, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, quod colore ſuo unguem humanam imitetur.

Σαρδὼ, & Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, inſula.

Σαρεῖ, verret, 3. ſing. f. 1. act. verbi σαίρω, verro, ſcopis purgo. f. αρῶ. Sed σαροῖ, eſt 3. ſing. opt. præſ. verbi σαρόω, idem cum σαίρω, verro.

Σάρεπτα, τὰ, nomen urbis, Sarepta. Hebr. officina aurifabri. nom. plur. n. g. ἄκλιτον. Vel fœm. ἡ.

Σάρισσα, ης, ἡ, ſariſſa, Macedonica haſta a σαρκίζω, ſeu σαρκάζω, carnes carpere. ac vellere. Th. σὰρξ, caro.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, carnalis, e.

Σάρκινος, η, ον, carneus, a, um.

Σὰρξ, σαρκὸς, ἡ, caro: corpus, in Selectis ſentent. Epicuri. Item pulpa olivæ, Theoph. l. 6. c. 11. Dorienſ. σύρξ, a σύρω, quia pellis ab ea σύρεται. Hinc σαρκόω, carneum reddo. σαρκάζω, carnes detraho; item diducto rictu irrideo. σαρκασμὸς, ῦ, ὁ, irriſio amarulenta.

Σαρὲχ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. palmes.

Σαρπηδὼν, Sarpedon, nomen proprium.

Σαρπὸς, ου, ὁ, arca, domus lignea.

Σαρόω, verro, orno. fut. ώσω. perf. part. paſſ. σεσαρωμένος, quod a σαίρω, idem.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nom. mul. uxoris Abrahami, Sarra. Hebr. princeps.

Σάρων, ωνος, ὁ, libidinoſus, Heſych. nomen regionis, Saron. Act. 9. 35. Hebr. lorica. Eſt & σάρων, natura muliebris. Item Saron Deus nauticus. Hinc apud Græcos proverbium illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, Σάρωνος ναυτικώτερος. Pariter rete venatorium, Heſych.

Σάρωνες, quercus cava. quia σέσηρε.

Σὰς, tuas, acc. pl. f. g. a σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Σατᾶν, ὁ, nomen principis malorum Angelorum, ἄκλιτον, Satan. Hebr. adverſarius.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2. Cor. 11. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, vel σάτινον, ου, τὸ, plauſtrum. a σάττω, onero.

Σάτον, ου, τὸ, frumenti menſura, tertia pars ephæ; & reſpondet ſeſquimodio. Et ſeſquimodius continet ſex cabos, cabus vero 24. ova.

Σατράπης, ου, ὁ, ſatrapa, provinciæ præſes. vox Perſica, Ariſtot. de mundo.

Σατραπηΐη, ης, ἡ, Satrapia, principatus, Herodot. l. 3.

Σάττω, onero, onus impono: impleo, refercio, conſtipo, Lucian. premo, ſubigo. σεσαγμένη γῆ, ager ſubactus. fut. ξω. præt. σέσαχα, perf. paſſ. σέσαγμαι.

Σάτυρος, ου, ὁ, Satyrus. Eſt & Orphei hymnus in Satyrum. Hinc σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans, Dioſc. Item animal amphibium in Ariſtot.

Σαυκὸς, ου, ὁ, aridus, ſiccus.

Σαυλὸς, ῦ, ὁ, delicatus, mollis, fluxus, levis, vitioſus. Dicitur & σαυνὸς, & σαυκὸς. σαυλοῦσθαι, deliciari. Apud Euripidem in Cyclope Interpres vertit tripudiare.

Σαυνιάζω, ſaunio percutio. σαύνιον, haſta, penis. a σαίνω, quatio.

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, mollis, tener.

Σαύρα, vel σαῦρα, ας, ἡ, lacerta. ſed σαῦρος, ου, ὁ, lacertus. Eſt & nomen piſcis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſpis in imo haſtæ ferro tranſverſa, ſeu ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema haſtæ pars inſerta efficit, ut erigatur, & ſolo depangatur, q. σαυρωτὴρ, a σαυρόω, palum depango.

Σαύσαρος, ου, ὁ, ſuſurrus. q. a σείω, & σαίρω, ut ſit ſonus, qualis eſt rei, quæ quatitur. aut ſimpliciter a σεῖς, ſonus.

Σαυσαρισμὸς, ῦ, ὁ, linguæ hæſitatio.

Σαυτὸν, per craſin, pro σεαυτὸν. ſic σαυτῷ, pro σεαυτῷ, te ipſum. Ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipſe.

Σάφα, adverb. perſpicue, certo, vere, manifeſte. a σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus.

Σαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, Doric. pro σαφηνὴς, perſpicuus, clarus, certus. Th. σαφὴς manifeſtus.

Σαφὲς, Poet. n. g. loco adverbii σαφῶς, aperte, perſpicue.

Σαφεστέρα, ας, ἡ, comparat. manifeſtior, a σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus. ſuperlat. σαφέστατος, manifeſtiſſimus.

Σαφέως, & σαφηνέως, Jon. pro σαφῶς, aperte, palam, plane, explanate.

Σαφῆ, accuſ. ſingul. a σαφὴς. quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, claritas, perſpicuitas. Th. σαφὴς, manifeſtus.

Σαφηνίζω, manifeſto, declaro, idem ac

σαφέω. Th. σαφὴς, έος, ὁ, manifeſtus.
Σαφηνιῶ, ſut. 2. Attic. pro σαφηνίσω, verbi σαφηνίζω, manifeſto.
Σαφηνῶς, idem ac σαφῶς, perſpicue.
Σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus. Hinc σαφῶς, manifeſte. σαφήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas.
Σαφῶς, adv. manifeſte, perſpicue. Th. σαφὴς, manifeſtus.
Σαχθεὶς, έντος, ὁ, conſtipatus, aor. 1. part. paſſ. a σάττω, onero. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐσάχθην.
Σαὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. ſalva.
Σάω, ſervavit, ſervabat, pro ἐσάωσε, 3. ſingularis aor. 1. ind. activ. rejecto augmento, & apocope Poet. σάω. Sumitur & pro σάωσον, ſerva, aor. 1. imperat. act. per eandem apocopen. Alii volunt eſſe 3. ſingul. imperf. pro ἐσάωζε, vel præſ. imperat. pro σάωζε, verbi σαώζω. Sunt qui σάω Doricum eſſe dicant pro σαῦ, verbi σάομαι, vel σάω, Poet. ſervo. quod a σάος, Poet. pro σῶος, ſalvus.
Σαώζω, Poet. pro σώζω, ſervo. Them. σάος, ου, ὁ, ſalvus.
Σάωσε, ſervavit, Jon. pro ἐσάωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σάος, ſalvus.
Σαώσει, ſervabit, 3. ſing. f. 1. verbi ejuſdem & them.
Σαωσέμεν, ſervaturum eſſe, Jonic. pro σαώσειν, fut. 1. inf. act. verbi σαώζω ſervo.
Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejuſd.
Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.
Σαώτερος, ου, ὁ, magis ſalvus, compar. a σάος, idem ac σῶος, ου, ὁ, ſalvus.

Σ Β

Σβεννυμενάων, Æolic. pro σβεννυμένων, gen. plur. part. præſ. paſſ. verbi σβέννυμαι, ſupprimor. Th. σβέννυμι, extinguo. f. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. paſſ. ἐσβέσθην.
Σβέννυμι, & σβεννύω, extinguo, reſtinguo. præſ. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε. fut. σβέσω. ab inuſit. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. aor. 1. inf. activ. σβέσαι, perf. ἔσβεκα. præſ. paſſ. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. σβέννυνται. perf. paſſ. ἔσβεσμαι. aor. 1. paſſ. ἐσβέσθην. fut. 1. paſſ. σβεσθήσομαι, ῃ, εται. Hinc ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, inextinguibilis. Σβέω argo, q. σείω βίον, quatere vitam.
Σβέσε, ας, ε, Jon. pro ἔσβεσε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι.
Σβέσσαι, gem. σσ, Poet. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.
Σβέσω, εις, ει, extinguam, fut. 1. act. verbi ejuſdem.

Σ Ε

Σὲ, te, acc. ſing. a σὺ, tu. σὲ φρένας, Att. pro σοῦ φρένας, vel potius pro κατὰ φρένας, Synecd.
Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contracte σαυτοῦ, ῆς, οῦ, tui ipſius, caret nominativo, compoſitum ex σεῖο, pro σοῦ, tui, & αὐτοῦ.
Σεβάζομαι, idem ac σέβομαι, colo, veneror; item vereor: religioſe admiror, Gennad. f. άσομαι. perf. paſſ. σεσέβασμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.
Σέβας, τὸ, indeclinab. reverentia, cultus, veneratio, pudor. ſtupor præ admiratione, Odyſſ. ζ. res auguſta, Sophocl. Th. σέβω, colo.
Σεβάσθησαν, coluerunt, Jon. pro ἐσεβάσθησαν, 3. plural. a. 1. ind. paſſ. verbi σεβάζομαι, colo.
Σέβασμα, ατος, τὸ, numen: cultus, religio. σεβάσματα, ων, τὰ, ſacra.
Σεβάσσατο, Jonic. & Poet. gem. σσ, pro ἐσεβάσατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi, & them.
Σεβαστὸς, οῦ, ὁ, venerabilis, veneratione dignus, Lat. Auguſtus. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, Auguſta, Cæſaris uxor.
Σέβε, cole, præſ. imperat. act. a σέβω.
Σεβένιον, ου, τὸ, palmæ involucrum. q. σέβαννον.

Σεβίζω, Poet. idem ac σεβάζομαι, colo, veneror.
Σέβομαι, colo, veneror, ſum pius, ſum religioſus. cum accuſ. præſ. imperat. σέβου, præſ. inf. σέβεσθαι, part. præſ. σεβόμενος, ου, ὁ, religioſus. σεβομένη, ης, ἡ, religioſa; religionem Judaicam amplexa. Act. 13. 50.
Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. plur. præſ. act. a σέβω, colo, veneror.
Σέβω, veneror, adoro, colo. τὰ θεῖα σέβειν, divina colere. Hinc σεβασμός, οῦ, ὁ, veneratio. σεβαστός, οῦ, ὁ, Auguſtus, quaſi veneratione dignus.
Σέθεν, per ſyncop. pro σέοθεν, Poet. Dor. ſeu Jon. pro σοῦ, gen. ſing. a σὺ, tu. Vel etiam acc. ſing. pro σέ.
Σεῖο, & σέο, Jonic. pro σοῦ, genit. a σὺ, tu.
Σειόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. a σείω, moveo. f. σω. p. σέσεικα.
Σείοντες, nom. plur. præſ. part. act. verbi ejuſdem.
Σεῖος, Laconice pro θεῖος, ου, ὁ, divinus. Th. Θεός, Deus.
Σεὶρ, ρὸς, ὁ, Sol. a σείρω, deſicco.
Σειρὰ, ᾶς, ἡ, catena, funis, reſtis, vinculum, linea, ſera, & obex. σειραὶ quoque bulborum, & olerum faſciculi, q. ab εἴρω, necto, quod catena ex variis partibus connexis conſtet, vel quod res rebus annectat. Item morbus in equorum jumentorumque ſuffraginibus præcipue, Colum. l. 6. c. ult. Hinc Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren, monſtri marini genus.
Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren. Alii ab εἴρω, necto, alii a σύρω, traho. Alii a σειρά, quod audientes voces Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur. Item σειρὴν, inſectum api non diſſimile, Ariſtot.
Σειριάω, inflammatione capitis laboro. a σείρω, deſicco. Item ſuffraginum vitio laboro.
Σείριος, ου, ὁ, Sirius. Item Sol, Heſiod. nomen ſtellæ, quæ etiam canicula dicitur. Σείριον, ου, τὸ, aſtrum.
Σείρω, deſicco. hinc σεὶρ, Sol.
Σεισαμένα, Dor. pro σεισαμένη, aor. 1. part. med. f. g. a σείω, quatio.
Σεισθεὶς, έντος, ὁ, commotus, a. 1. part. paſſ. verbi σείω, moveo. f. σείσω. a. 1. paſſ. ἐσείσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσείσθησαν.
Σεισμὸς, οῦ, ὁ, motus, concuſſio. Th. σείω, moveo.
Σείω, concutio, quatio, moveo, vibro, agito: calumnior, Suid. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. paſſ. σέσεισμαι. Hinc σεισμὸς, οῦ, ὁ, concuſſio. terræ motus.
Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Secundus.
Σέλα, jubari, dat. ſing. a σέλας, αος, τὸ, fulgor. dat. σέλαϊ, α.
Σελαγέω, ῶ, ſplendeo, fulgeo, luceo, eluceo. q. σέλας ἄγω. Th. σέλας, fulgor.
Σέλαγος, ου, ὁ, nomen propr. Selagus.
Σελαναία, Dor. & σεληναίη, ἡ, Jon. Luna.
Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. ſing. a σελήνη, Luna.
Σέλας, αος, & ατος, τὸ, fulgor, jubar, lumen. Hinc σελαγέω, fulgeo, luceo. σελήνη, ἡ. Luna. πανσέληνος, ου, ἡ, Luna cum eſt in plenilunio.
Σέλαχος, εος, τὸ, & σελάχιον, ου, τὸ, genus piſcium cartilaginoſum. an a σέλας, eoris ſcilic. ſplendore? Galen. in Gloſſ. vocat σελάχη, piſces ſine ſquamis.
Σελεύκεια, ας, nomen urbis, a Seleuco Nicanore ſic dictæ, Seleucia.
Σελευκὶς, ίδος, ἡ, poculi, navis, & veſtis quoddam genus. Item calceamentum muliebre. Pariter avis quædam locuſtis veſcens, Oppianus in Ixeut.
Σελήνη, ης, ἡ, Luna. q. d. σέλας νέον, lumen novum. Sic dicta, quod ſubinde novas accipiat phaſes. Item Diana. Æliano eſt etiam nomen piſcis. Hinc σεληναῖος, lunaris, clarus.
Σεληνιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμὶ, lunaticus ſum, conflictor morbo per certa Lunæ intervalla redeunte. f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο præſ. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, lunaticus, a, um.
Σέλινον, τὸ, apium, herba. ab ἕλος, palus.

Σελὶς, ίδος, ἡ, pagina, ſpatium inter lineas: carina navis, ſpatium inter tabulata navis.
Σέλλα, ſella, ex Lat. Tamen ex Lacon. ἕλλα, quod ab ἕζω, ſedeo.
Σελλάστρωσις, εως, ἡ, ſelliſternium. Gl. Cyr. σελλῶν στρῶσις.
Σελλὸς, οῦ, ὁ, Sellus, pauper, qui dives haberi volebat, jactator, ambitioſus & pauper. Comment. Ariſtoph.
Σέλμα, ατος, τὸ, ſpatium inter tabulata navis, tranſtrum. a σελὶς, ſpatium inter lineas.
Σελμὶς, ἑρμιὰ τριχίνη, funiculus piſcatorius, rudens. An a σείω, & εἰλέω, quod moveatur, & volvatur?
Σεμεῒ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Semi. Hebr. attonitus.
Σεμέλη, ης, ἡ, Semele, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt a σέλας, & μέλλειν, quod Jovi voluit jungi cum fulgure, & tonitru, καὶ ἐστάθη τῇ μέλλῃ. Item mania, & tellum quoddam.
Σεμιαμίδιον, ου, ὁ, exiguus lacertus: Itali *tarantola* appellant: veteribus Chalcidica lacerta dicta.
Σεμίδαλις, εως, ἡ, ſiligo, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.
Σεμίραμις, ἡ, Semiramis, Nini uxor. Item columba ſylveſtris.
Σεμνὸς, ἡ, ὸν, honeſtus, venerandus, auguſtus, gravis, ſeverus. compar. σεμνότερος, præſtantior. Hinc σεμνόω, illuſtro, exorno.
Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, honeſtas, auctoritas, majeſtas. Th. σεμνὸς, honeſtus.
Σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero, ad gravitatem me compono. jactito me. a σεμνὸς, venerabilis.
Σένα, ſena, planta inter purgantes excellens.
Σέο, Jon. pro σοῦ, gen. ſing. a σὺ, tu.
Σεοὶ, Dii, Dor. melius σιοί.
Σεπτὸς, οῦ, ὁ, venerabilis, colendus, adorandus, pretioſus, ſanctus.
Σεραπιὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen.
Σεραφεὶμ, Seraphim.
Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani, Sergius.
Σέρις, ιος, ἡ, cichorii genus, intybum.
Σερίφιον, vel σέριφον, ου, τὸ, abſinthium marinum, Dioſc. l. 3. c. 27.
Σέριφος γραῦς, ἡ, anus, quæ in virginitate conſenuit.
Σέρφος, ου, ὁ, inſecti genus, culex.
Σέσαγμαι, inſtratus ſum, perf. paſſiv. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. σέσαχα.
Σεσαρυῖα, ridens, dentes ſtridens, præt. med. part. f. g. verbi σαίρω, ſum ore hiante, ſeu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur. unde pro ridente accipitur. f. ρῶ. p. σέσαρκα. p. m. σέσηρα, & σέσαρα.
Σεσεῖσθαι, perf. inf. paſſ. verbi σείω, quatio, moveo.
Σέσελι, εως, τὸ, & σέσελις, ἡ, herbæ nomen, Dioſc. l. 3. c. 63.
Σέσηπα, putrefactus ſum, p. m. verbi σήπω, putrefacio, f. ψω.
Σέσηρα, ſum ore aperto, p. m. verbi σαίρω, idem, & verro. part. præt. med. σεσηρώς, υῖα.
Σέοθεν, & σέθεν, Poetic. pro σοῦ, gen. ſing. vel acc. ſing. a σὺ, tu.
Σεσιγαμένον, Dor. pro σεσιγημένον, ου, qui ſilentio præteritur, perf. part. paſſ. a σιγάω, ſileo, fut. ήσω.
Σεσιωπαμένος, α, ον, tacitus, qui ſilentio premitur, Dor. pro σεσιωπημένος, perf. particip. paſſiv. verbi σιωπάω, ſileo.
Σεσοφισμένος, ου, ὁ, peritus, perf. part. paſſ. verbi σοφίζω, reddo ſapientem. f. ίσω. præt. σεσόφικα. Th. σοφὸς, οῦ, ὁ, ſapiens.
Σεῦ, Dor. pro σοῦ, genit. a σὺ, tu.
Σεῦα, fugavi, a. 1. Jon. pro ἔσευα, verbi σεύω, cieo, agito. Them. σείω, quatio.
Σεύατο, Jon. pro ἐσεύατο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi σεύω, vide σεύω.
Σεύσθω, concitetur, per ſync. pro σευάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med. σεῦαι, άσθω, verbi ejuſdem.
Σευτλᾶς, ου, ὁ, nomen ranæ. a σεῦτλον, vel τεῦτλον, beta, in qua verſatur.

Σεσῆσθαι, a. 1. inf. paſſ. verbi σήθω, cribro, vexor.

Σεσάχθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Σεωυτῦ, Jon. pro σεαυτῦ, tui ipſius.

Σ Η

Σὴθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Seth. Hebr. ſepoſitus.

Σήθω, cribro, excutio. quod a σείω, moveo.

Σηκάσθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi σηκάζω, ſtabulo includo. Them. σηκὸς, ῦ, ὁ, ſtabulum.

Σηκὸς, ῦ, ὁ, caula, ſtabulum, propria ovium, & caprarum: templum. Item ovium loculi, nidus. Eſt etiam pondus, vel ſtatera: unde σηκόω, pondero. σηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla. σήκωμα, ατος, τὸ, æquipondium.

Σὴμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Sem. Hebr. ὀνομαςὸς, celebris. Sed σῆμ', pro σῆμα, quod vide.

Σῆμα, ατος, τὸ, ſignum, nota, trophæum, vexillum, ſepulchrum: podex, Theocr. Idyl. ὁ. σημεῖον, ῦ, τὸ, idem. Hinc σημειόω, noto, ſigno. σημαίνω, νῶ, ſignifico. διάσημος, ῦ, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris. ἐπίσημος, ῦ, ὁ, ἡ, idem.

Σήμαιν', pro σήμαινε, præſ. imperat. a σημαίνω, ſignifico.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, ſignificans, præſ. part. f. g. a σημαίνω.

Σημαίνω, ſignum do, ſignifico, nuntio, præcipio, impero. f. ανῶ. a. 1. ind. act. ἐσήμανα. a. 1. inf. act. σημᾶναι. præſ. paſſ. σημαίνομαι. perf. paſſ. σεσήμασμαι, & Att. σεσήμαμμαι. hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, obſignatus, a, um. Th. σῆμα, ſignum.

Σημᾶναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω, ſignifico.

Σημανέω, indicabo, Jon. pro σημανῶ, f. 1. ind. activ. verbi σημαίνω, ſignifico. Th. σῆμα, ſignum.

Σημαντέον, ſignificandum, verbale a σημαίνω, ſignifico.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux, prætor, qui ſignum dat claſſicum canendo, quod a σημαίνω. Th. σῆμα, ſignum.

Σήματα, τὰ, litteræ, nom. plur. a σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημεῖον, ῦ, τὸ, ſignum, miraculum. Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.

Σημειόομαι, ῦμαι, noto, commentarium rerum ſcribo. præſ. imperat. σημειόυ, ῦ, οόσθω, ούσθω, & in 2. plur. οῦσθε, ούσθε. fut. ώσομαι. perf. paſſ. σεσημείωμαι. Them. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σήμερον, & Att. τήμερον, hodie, adv. q. d. τῇδε ἡμέρᾳ, hoc die. ἡ σήμερον, ſcil. ἡμέρα, hodiernus dies. σημερινὸς, hodiernus.

Σημήϊον, pro σημεῖον, ῦ, τὸ, ſignum.

Σημήνῃ, ſignificaverit, 3. ſingul. aor. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, ſignifico. fut. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημικίνθιον, & σιμικίνθιον, ῦ, τὸ, ſunt Lat. origine, ſemicinctium, quod & ſuccinctorium, aut ſubligaculum dicitur. Græce περίζωμα, ατος, τὸ.

Σὸν, acc. ſingul. σῦ, genit. Sed σῆς, σῆσι, & σῆσιν, Jonice pro σοῖς, dat. plur. a σὸς, ή, ὸν, tuus, a, tuum. Th. σὺ, tu.

Σηπία, ας, ἡ, ſepia: nomen piſcis atrum liquorem in timore emittentis: accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, putrefacio.

Σήπω, putrefacio, corrumpo. f. ψω. a. 1. ἔσηψα. perf. act. σέσηφα. præt. med. σέσηπα, & Dor. σέσαπα. unde σαπρὸς, putris. σήπομαι, putreſco, computreſco. aor. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η, computrui. q. cum a madore pannus putreſcit, σὴς ἥπει, tinea ſtatim ſequitur, & tum eſt σητόβρωτος. Hinc σῆψις, εως, ἡ, putredo. σὴψ, πὸς, ἡ, ſerpentis nomen. σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis nomen. accipitur etiam pro atramento. σὴς, τὸς, ὁ, tinea. σαπρὸς, ῦ, ὁ, putris, putridus. σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcor. σαθρὸς, ῦ, ὁ, putris, marcidus.

Σήραγξ, αγγος, ὁ, antrum, ſpecus, rima, & fiſſura terræ. a σεσηρέναι, verbi σαίρω, apertus ſum.

Σῆρες, ων, οἱ, Seres, populus: item vermiculi, qui nent ſericum.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, ſericus, a, um, a σὴρ, σηρὸς, ὁ, vermiculus, qui net ſericum.

Σὴς, τὸς, ὁ, tinea. Th. σήπω, putrefacio. naſcitur enim ex putredine.

Σῇς, & σῇσι, Jon. pro σαῖς, dat. plur. vide σὸν.

Σησάμη, ης, ἡ, ſeu σήσαμον, ῦ, τὸ, ſeſamon, frumenti Indici genus.

Σηςὸς, ῦ, nomen propr. inſulæ. Hine Σηςιὰς, άδος, Seſtia puella.

Σῆτες, adv. hoc anno. Att. τῆτες, quaſi τῷ ἔτει τούτῳ. hinc σητινὸς, ῦ, ὁ, hornus.

Σητόβρωτος, ῦ, ὁ, ἡ, a tineis conſumptus. ex σὴς, tinea, & βρωτὸς, voratus. Th. βιβρώσκω, comedo.

Σητοκόπος, ῦ, ὁ, a tineis cæſus, ſeu pertuſus. quod a σὴς, σητὸς, ὁ, tinea, & κόπτω, ſcindo. p. m. κέκοπα.

Σ Θ

Σθενὼ, όος, ἡ, nom. mul. robuſta. quod a σθένος, robur.

Σθεναρὸς, ῦ, ὁ, robuſtus, validus. quod a σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo.

Σθενελαΐδες, Sthenelaides.

Σθένελος, ῦ, ὁ, nomen proprium viri.

Σθένος, εος, τὸ, robur, vis. Th. σθένω, valeo.

Σθενόω, ῶ, roboro, confirmo. f. ώσω. p. ἐσθένωκα. aor. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. e. Petr. 5. 10. ab eodem them.

Σθένω, valeo, poſſum. σθένειν ἐν πλούτῳ, opibus valere, Sophocl. in Ajace. οὐδὲν ἂν σθένοι, nihil poſſit, Plutarch. in Opuſcul. Hinc σθένος, εος, τὸ, vis, robur, potentia. ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, invalidus, imbecillis. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas. ἀσθενέω, imbecillis ſum.

Σ Ι

Σιαγὼν, όνος, ἡ, mala, maxilla. Hine σιαγόνιον, pars maxillaris, Deut. 18. ver. 3. q. σείεται ἀγομένη, id eſt, μασωμένη, movetur, dum edimus.

Σιαίνομαι, tædio efficior. Gloſ. Cyr.

Σίαλον, ῦ, τὸ, ſaliva, ſpuma ex ore emiſſa. Dicitur & σίελον. quaſi a σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ῦ, ὁ, porcus ſaginatus, pinguis. gen. Jon. σιάλοιο. q. a σιτεύω, & ἄλις, quia admodum paſtus.

Σίβυλλα, ης, ἡ, Sibylla vates, vaticinatrix. q. d. σιῦ βουλὴ, Dei conſilium. Σιὸς enim Dorice Deus eſt.

Σιβύνη, ης, ἡ, venabulum, haſtile, proprie quo ſues ſubiguntur. Dicitur & συβύνη, a σῦς, ſus. Item tibiarum theca, Poll.

Σιγαλόεις, εντος, ὁ, ſplendidus, elegans, varius, ob pulchritudinem ſilentium, & admirationem inducens. χιτὼν σιγαλόεις, elegans tunica, Odyſſ. ὁ. Them. σιγάω, admiror, ſileo.

Σιγαλὸς, ά, όν, Dor. pro σιγηλὸς, tacitus, taciturnus. Th. σιγάω, taceo.

Σιγᾶν, tacere, præſ. inf. act. a σιγάω, taceo.

Σιγάω, taceo, ſileo. f. ήσω. p. σεσίγηκα. σίγα λόγους, ſupprime ſermones, & verba. Eurip. Hinc σιγαλέος, ῦ, ὁ, tacitus.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas. σιγῇ, tacite, adverbialiter ſumitur. Them. σιγάω, ſileo.

Σιγηθεὶς, έντος, ὁ, ſilentio præteritus, a. 1. part. paſſ. verbi σιγάω, ſileo.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, ſilere, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Σίγλαι, ῶν, αἱ, inaures. Sed σιγλαὶ, ciſtæ, notæ compendiariæ in ſcribendo, quod per eas aliquid σιγῶμεν, tacemus.

Σιγνοφόρος, ῦ, ὁ, manipularis. Ex σίγνον, ſignum, quod Lat. & φέρω, fero.

Σιγύνης, ὁ, jaculum e ferro. at σιβύνη, Oppian. 1. dicitur & σίγυνον.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, ſilent, 3. plur. præſ. a σιγάω, ſileo.

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος, ferreus.

Σιδαρόδετος, ῦ, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος, ferro vinctus, Herodot.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, ferrum.

Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicoſus, ὁ σιδηροχάρμης. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. plur. a σιδηροχάρμης, ῦ, ὁ.

Σίδη, ης, ἡ, malus Punica, & fructus, a Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, ῦς, έη, ῆ, (& Dor. έα, ᾶ) εον, ῦν, ferreus, a, um.

Σιδηρῖτις, & σιδαρῖτις, α, ὁ, Dor. pro σιδηρίτης, ῦ, ὁ, magnes. σιδήρεος, ας, ον, ὁ, ferreus. Them. σίδηρος, ῦ, ὁ, ferrum.

Σιδηρόδετος, ῦ, ὁ, ferro ligatus. a δέω, ligo, & σίδηρος, ῦ, ὁ, ferrum.

Σίδηρος, ῦ, ὁ, ferrum, enſis. quaſi a σίζω, ſtrideo, quod dicitur de ferro candente, cum in aqua reſtinguitur. Hinc σιδηρίτης, ῦ, ὁ, magnes. σιδήριον, ῦ, τὸ, ferramentum.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Sidon. Hebr. venatio. Hinc Σιδώνιος, ῦ, ὁ, Sidonius, nomen gentile.

Σίζω, dicitur de ferro candente, quum in aqua reſtinguitur, a ſono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, Sicani, gens.

Σικάριος, ῦ, ὁ, ſicarius, vox origine Lat. a ſica. q. ſeca, a ſecando, eſt gladiolus. Gr. δόλων, ωνος, ὁ, pugio.

Σικελία, ας, ἡ, Sicilia, regio.

Σικελὸς, ῦ, ὁ, ἡ, Siculus, a. in plural. Σικελοὶ, Siculi.

Σίκερα, τὸ, ſicera, ἄκλιτον. & ſumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut eſt cerevisia, &c.

Σίκιννις, ιος, ἡ, ſaltatio quædam militaris: ſaltatio ſatyrica. a σείω, & κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινόμενοι.

Σίκλος, ῦ, ὁ, ſiclus, nummi ponderiſque genus.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, κολοκύνθη. quia ſimilis eſt τῷ σικυῷ, cucumeri. Item Galeno in Gloſſ. eſt medicinalis cucurbita. Th. σίκυος, ῦ, ὁ, cucumis.

Σικυήρατον, ῦ, τὸ, cucumerarium. Eſai. 1. 8. Aliter σικυήλατον, quod ibi σίκυοι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σίκυος κρατεῖ.

Σίκυος, ῦ, ὁ, cucumis. Item pepo. q. a σεύεσθαι, & κίειν. Eſt enim planta ἑρπυστικὴ, & late funditur.

Σικυωνόθεν, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, ex urbe Sicyone.

Σικχὸς, ῦ, ὁ, gracilis, invalidus, injucundus, moleſtus. imbecillus. deriſor. Athen. l. 5. moroſus. σικχασία, tædium. σικχαίνω, faſtidio.

Σίλας, α, ὁ, nomen viri, Silas, Lat. taciturnus.

Σιλίγνις, ιος, ἡ, ſiligo. a Lat.

Σιλλικύπριον, ῦ, τὸ, planta quædam.

Σίλλοι, ων, οἱ, ſales, dicacitates, convitia, q. a σείειν ἰλλὸς, movere oculos. Heſych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Eſt & σιλλὸς, ἀναφαλαντος, id eſt, recalvaſter.

Σίλλυβον, ἀκανθῶδές τι ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμον. Dioſc. l. 4. Eſt ſpina lata, foliis chamæleontis. Eſt & σίλλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα. quaſi a συλλαμβάνω, quia pellis, in qua liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, ῦ, ὁ, Silvanus, nomen viri.

Σίλουρος, piſcis ſilurus, quia σείει τὴν οὐράν.

Σίλφη, ης, ἡ, blatta. Silpha inſecti genus, quod ſenectutem exuit, Ariſtot. l. 8. Anim.

Σίλφιον, ῦ, τὸ, laſerpitium. frutex.

Σιλωάμ, ὁ, nomen piſcinæ, ἄκλιτον. Hebr. miſſus.

Σίμβλαι, αἱ, citharæ partes ſummæ, & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed σιμβλαὶ ſunt apes, q. a σιμὸς, quia obtuſiorem habent aculeum, quam veſpæ.

Σίμβλον, ῦ, τὸ, vel σίμβλος, ῦ, ὁ, ἡ, & σιμ-

Digitized by Google

σίμβλα, ης, ἡ, alveare, ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι, apes mel ponunt.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Simeon. Hebr. exauditus.

Σιμὴ, ῆς, ἡ, & in nom. pl. σιμαί, αἱ, apes.

Σιμικίνθιον, Suidas exponit faſciam, ſudarium, ſemicinctum, Actor. 19.

Σιμόεις, εντος, ὁ, Simois, nomen fluvii, & viri.

Σιμὸς, ῦ, ὁ, ſimus, preſſis naribus. Eſt & σιμὸς, τυφλὸς, cæcus. Item ad locum relatus, declivis.

Σιμοῦντα, pro Σιμόεντα, acc. ſing. a Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri, vel fluvii, Simois.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, Simonides.

Σινᾶ, τό, nomen montis, ἄκλιτον, Sina. Hebr. robur.

Σινάμωρος, ου, ὁ, ad alios lædendos natus, libidinoſus. a σίνω, lædo, & μόρος, fatum, tanquam cui fatale ſit nocere. hinc σιναμωρέω, vaſto, corrumpo.

Σίναπι, vide in σίνηπι, ſinapi.

Σινδὼν, όνος, ἡ, ſindon, amictus ex lino, linteum tenue.

Σίνεται, 3. ſing. ind. præſ. verbi σίνομαι, lædo, noceo.

Σίνηπι, & σίναπι, εως, τό, ſinapi. quia σίνει ὦπας, lædit oculos. hinc σιναπίζω, vultum adduco, δριμύσσομαι, ut qui ſinapi edunt.

Σινιάζω, ventilo, vanno, cribro, concutio. fut. άσω. p. σεσινίακα.

Σινώπη, ης, ἡ, urbs quædam Ponti, Sinope.

Σίντης, ου, ὁ, noxius. Hinc Lemnii incolæ Σίντιες dicti, quod piraticam exercuerint, Iliad. α.

Σίνπιος, vide in σίνομαι.

Σίνω, & σίνομαι, noceo, attero, lædo. Hinc σίνος, εος, τὸ, noxa, damnum. σινερὸς, ῦ, ὁ, noxius. ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, innoxius.

Σινωπίζειν, laſcivire more ſcorti. a Sinope ſcorto quodam nobili, & celebratæ laſciviæ.

Σίον, ου, τό, laver. herba aquatica.

Σιὸς, Deus, Dorice, quia omnia σείει, movet, vel a Θεός.

Σιπαλὸς, ῦ, ὁ, deformis, difficilis, moleſtus, impurus. σιφλὸς, ῦ, ὁ, idem.

Σιπταχόρας, nomen Indicum fluvii.

Σιπύη, ης, ἡ, arca, proprie panaria. Suidæ quaſi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Reſpicit, opinor, ad σῖτος, & βύω, impleo.

Σιρὰ, vide σειρά, & in Lat. Etymol. ſira.

Σίραιον, ου, τό, deſrutum, ſapa, vinum novum decoctum. Aphr. l. 2. Probl.

Σιρὸς, vel σειρὸς, ῦ, ὁ, ſirus, ſovea in uſum granarii cavata. q. σωρός.

Σισαμὶς, ίδος, ὁ, ſeſamum, ſpecies frugum, molo, quæ frugibus inſpergitur. Hom. in Batrach.

Σίσαρον, ου, τό, ſiſer, olus.

Σισόη, ης, ἡ, Suidas σισόη· ἡ πλεξίδιον. Levit. 19. 29. An a σείω, ut indicetur coma contorta in diverſos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, qui cincinni concuti poſſint? an a σίνω, ut ſit capillus, velut caprini villi?

Σίσυβος, ου, ὁ, fimbria. quaſi a σείω, & βοῆ, quod concuti queat, & reſonare.

Σισύμβριον, ου, τό, ſerpillum ſylveſtre, ſiſymbrium, menthæ hortenſis ſimilitudine. Eſt & aquaticum guſto naſturtii, Dioſc. l. 2. c. 156.

Σισύρα, ας, ἡ, ſagum pelliceum, veſtis e pellibus caprinis, penula.

Σίσυς βαίτη, pellis capræ, vile veſtimentum. q. a σισύρα.

Σίσυφος, ου, ὁ, Siſyphus, nomen proprium.

Σίσων, vel σίσων, ωνος, ὁ, ſemen apio ſimile in Syria. Dioſc. l. 3. c. 64.

Σιταῖθαι, Dor. & Jon. pro σιτεῖσθαι, comedi, a. 1. paſſ. a σιτέω. vide in σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Σιτανίας, ου, ὁ, ſpecies frumenti.

Σιτευτὸς, ἡ, όν, ſaginatus, a, um. a verbo σιτεύω, frugibus ſagino.

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, demenſum frumentum, frumenti diſtributio, frumentatio Suet. ſtipendium militare Demoſth. Item teſſera frumentaria, Plut. in Craſ.

Σιτίζω, pinguefacio, nutrio, alo, paſco. fut. ίσω. perf. σεσίτικα. perf. paſſ. σεσίτισμαι, σαι, ται. hinc σιτιστὸς, ἡ, ὸν, altilis, e. Th. σῖτος, frumentum.

Σιτίον, ου, τό, cibus, commeatus, res frumentaria, Xenoph. dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Σιτοβολῶνας, horrea, acc. plur. a σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, quod ex σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & βάλλω, jacio.

Σιτοδεία, ας, Jon. σιτοδείη, ης, ἡ, annonæ caritas. Ex σῖτος, frumentum, & δέομαι, indigeo.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, frumentatio.

Σιτομέτριον, ου, τό, demenſum. q. d. μέτρον τοῦ σίτου, menſura cibi.

Σῖτον, ου, τό, panis ex frumento, cibus. Thema σῖτος, frumentum.

Σιτοποιὸς, ῦ, ὁ, piſtor, panifex. Ex σῖτος, & ποιέω, facio.

Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis, cibus, annona, commeatus. Item σῖτος, fruges, far, ſeges. Unde σίτου ἐκβολή, quando ſegetes ariſtas emittunt. Thucyd. l. 4. Apud Demoſth. κατὰ ἀρχὰς. eſt σῖτος annua penſitatio ad viduarum, & pupillorum alimentum. Hinc σιτέω, σιτεύω, & σιτίζω, alo, nutrio, paſco, ſagino. σιτηγὸς, frumentarius. σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται, emit. σιτοπώλης, qui σῖτον πωλεῖ, vendit. παράσιτος, ου, ὁ, adulator.

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. quod a σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & φάγω, comedo.

Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui frumentum portat.

Σίττα, vox paſtorum, ut feſtinet grex. a σοῦ, curre, & hoc ea σόω, concito.

Σιττύβη, ης, ἡ, veſtis pellicea.

Σίττυβος, ου, ἡ. genus vaſis. an quod in eo σῖτος, frumentum ponatur?

Σιφλὸς, ῦ, ὁ, deformis, debilis, per ſync. pro σιπαλός. Lycii ferulæ medullam etiam σιφλὸν vocant, ob fungoſam ejus raritatem, Euſtath. Iliad. ξ. hinc σιφλόω, deformem reddo, ignominiam affero.

Σιφνὸς, ῦ, ὁ, vacuus.

Σίφων, ωνος, ὁ, tubus, canalis: culex Meleagro, l. 7. Epigr. Item homo turdidus, libidinoſus.

Σιὼν, τὸ, nomen montis ἄκλιτον, Sion. Hebr. ariditas.

Σιώπα, præſ. imperat. act. a σιωπάω, taceo.

Σιωπάω, ſileo, conticeſco. fut. ήσω. perf. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. aor. 1. ſub act. σιωπήσω, ης, η. Hinc σιωπὴ, ῆς, ſilentium. σιωπῇ, adverb. ſilentio, tacite.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, ſilentium. a σιωπάω, taceo.

Σ K

Σκάζω, claudico. fut. άσω. p. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς, ῦ, ὁ, lævus, ſiniſter. σκάνδαλον, ου, τό, ſcandalum, in quod ita impingimus, ut claudicemus, ab a. 2. ἔσκαδον, ν inſerto. σκανδαλίζω, ſcandalo ſum.

Σκαιὰς πύλας, Scæas portas, acc. plural. vide σκαιῇ.

Σκαιῇ, dat. ſing. unde Latinor. ſcæva. a σκαιὸς, ἡ, ὸν, ſiniſter. Th. σκάζω, claudico.

Σκαιὸς, ῦ, ὁ, ſiniſter. ab eodem them.

Σκαίρω, ſalio, tripudio. f. αρῶ, q. σκέλη αἴρω, crura attollo. Hinc σκάρος, ὁ, & σκαρὶς, ίδος, ἡ, nomen piſcis. σκαλμὸς, ῦ, ὁ, lignum, cui remum alligant. Accipitur etiam pro navi. σκαῦρος, ου, ὁ, qui talos tumentes, & porrectos habet. σκιρτάω, ſalto, ſalio.

Σκαληνὸν τρίγωνον, cujus tria latera ſunt inter ſe inæqualia. a σκάζω, claudico, ſeu σκαλιὸς.

Σκαλὶς, σκαλιστήριον, inſtrumentum τοῦ σκάλλειν, ſarculum.

Σκάλλω, fodio. Ducunt a κίλλω, moveo, & σκέω, pro ξέω, rado. Hinc σκαλεύω, & σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, ῦ, ὁ, ſcalmus, paxillus. ad quem alligatur remus, quia eo σκάλλεται pars navis, dum incutitur.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. quia σκάλλει ὀπὰς, fodit foramina. Vel a καλύπτω, quia tectos oculos habet.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, Scamander, nomen fluv. dat. Σκαμάνδρῳ. Hinc Σκαμάνδριος.

Σκαμβὸς, ῦ, ὁ, qui obliquus in latus procedit. a σκάζειν, vel σκαιῶς βαίνειν.

Σκαμμώνιον, ου, τὸ, vel ία, ας, ἡ, ſcammonium, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, taberna, tentorium. Fortaſſe ab ἐσκαμμαι.

Σκανδαλίζω, ſcandalizo, offenſioni ſum. f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, feci, ut offenderet. a. 1. ſub. σκανδαλίσω, ης, η. & in 1. plur. ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. paſſ. ἐσκανδαλίσθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. σκανδαλισθῆτε. f. 1. paſſ. σκανδαλισθήσομαι, η, εται. quod a σκάνδαλον, ου, τό, offendiculum. Th. σκάζω, claudico.

Σκάνδαλον, ου, τό, offendiculum in via poſitum, obex. Th. σκάζω, claudico.

Σκάνδιξ, ικος, ὁ, genus oleris ſylveſtris. An a σκέω, id eſt, ξέω, ſeco, quia ſemen ei acutum?

Σκανθαρίζω, vel potius σκινδαρίζω, medio digito naſum ferio. σκαφίζω, pro eodem apud Heſych.

Σκάνθηι, κράββατον, grabatum. vide ἀσκάνται.

Σκάνος, αἰτία, κώλυμα. Heſych. culpa, impedimentum, tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, & Doric. α, ὁ, inſtio: ligo. a σκάπτω, fodio.

Σκαπέρδα, ludi genus. an σκαπέρδα leg. Poll. lib. 9. cap. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, foſſa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαπτησύλη, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. ſing. opt. paſſ. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τό, Doric. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, ſceptrum. Th. σκήπτω.

Σκάπτω, fodio, excavo. fut. ψω. a. 1. ἔσκαψα. perf. ἔσκαφα. unde σκάφη, ης, ἡ, ſcapha. Act. 27. verſ. 31. σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſa. σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor.

Σκαρδαμύττω, & σκαρδαμύσσω, oculis ſalientibus crebro conniveo. Item σκαρδαμύττω, adnictor mulieri, oculis invito, & provoco, Xenoph. in Sympoſ.

Σκαρθμὸς, ου, ὁ, ſaltus, agilitas. a σκαίρω, ſalio. unde εὐσκαρθμος, bene ſaliens, agilis.

Σκαρίζω, ſalio, palpito, tripudio, turbor, bullio.

Σκαριφάω, radiis delineo, leviter, & umbris tantum delineo; ſcarifico.

Σκάριφος, ου, ὁ, & σκάριφον, τὸ, ſtylus, penicillus; item ſtipula, feſtuca. quaſi a κάρφος, feſtuca.

Σκάρος, ου, ὁ, ſcarus, piſcis, Æliano. & Ariſtot.

Σκαῦρος, ου, ὁ, ſcaurus, qui extantes talos habet, quia difficulter σκαίρει, ſalit.

Σκαφεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi σκάπτω, fodio.

Σκάφη, ης, ἡ, ſcapha, vas oblongum, & ſpecies navium; item alveus. Galeno capitalis vinculi genus. Item inſtrumentum repurgandis ſeminibus aptum, πτύον Heſych. σκάφη etiam eſt inter inſtrumenta horoſcopa, & horologica. Sed σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαφθῆναι, effoſum eſſe a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. fut. ψω. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην. a. 2. paſſ. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, ligo, quo σκάπτεται, foditur.

Σκαφὶς, ίδος, ὁ, mulctra, vas melli ſervando deſtinatum. Th. σκάπτω, fodio.

Σκάφος, εος, τό, foſſa, foſſio. Item vocabulum commune cujuſcunque generis navium. σκάφη τετρηρικά, naves quadriremes, Diodor. Ruſticum inſtrumentum foſſorum, Poll. Pariter vas, in quo ventris onus reddebant fœminæ. Cavitas auri Pollucei; naſturtium Interpr. Ariſtoph. in Neb. paſtinatio Heſiodo; cavitas, venter navis Diodoro.

Σκεδᾷ, diſſipabis, Bœot. pro σκεδάσεις, 2. ſingul. fut. 1. med. verbi σκεδάω. ſeu σκεδάζω. fut. 1. med. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & ſublato σ, σκεδάῃ. unde per craſin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, diſſipo.

Σκεδάσεις, 2. ſingul. fut. 1. activ. verbi σκεδάω, άζω, & σκεδάννυμι, diſſipo, diſper-

pergo. f. άσω. p. ἐσέδακα.

Σκεθρὸς, ᾶ, ὁ, exactus, diligens, exquiſitus. σκεθρὴ δίαιτα, ratio victus exacta; in Hippiatr.

Σκίρων, ωνος, ὁ, Caurus, ventus e Scironiis ſaxis ſpirans.

Σκελετὸς, ᾶ, ὁ, aridus. Item humani corporis oſſium invicem cohærentium univerſa compactio.

Σκελέω, idem ac σκέλλω, exſicco.

Σκέλη, nom. plur. a σκέλος, εος, τὸ, crus.

Σκελοκοπία, cruris fractio. a σκέλος, crus, & ἄγω, frango.

Σκελλὸς, ᾶ, ὁ, aridus; item diſtortus.

Σκέλλω, exſicco, arefacio, attenuo. q. a σκελλὸς, aridus. hinc σκελετὸς, ᾶ, ὁ, exſiccatus, item cadaver aridum.

Σκέλος, εος, τὸ, crus, pes. quaſi a σκέλλω, quaſi aridum, ἄσαρκον. Etymolog. a χίζω, quia crus diviſa. σκέλος ῥιπτεῖν inter σχήματα, & geſtus ſaltationum tragicarum enumeratur, a Comm. Ariſtoph. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, perna. περισκελὴς, έος, ὁ, ἡ, crura ambiens.

Σκέπα, tecta, accuſ. plur. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, tego.

Σκέπαρνον, ου, τὸ, aſcia, dolabra. Dithyrambi σκέπαρνον dixerunt pecoris vellus, Euſtath. in Homer.

Σκεπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω, tego. Th. σκέπω, idem.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, quo quis tegitur.

Σκέπη, ης, ἡ, tegumentum, velamentum. ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου, metus prætextu, Herodot.

Σκέπτευ, ſpeculare, Jon. pro σκέπτου, præſ. imperat. verbi σκέπτομαι, conſidero.

Σκεπτέον, conſiderandum, adject. verbale a σκέπτομαι, conſidero.

Σκέπτομαι, circumſpicio, inviſo, meditor, video, ſpeculor, delibero. fut. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι.

Σκέπω, tego, velo, operio, munio, prætexo, Aphrod. σκεπάω, & άζω, idem. σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum.

Σκερβόλλος, ου, ὁ, conviciator. q. a κὴρ, cor, & βάλλω, jacio, ut ſit cor petens verbis. vel a σκὼρ βάλλω, ut ſit, qui ſtercus verborum in aliquem jacit.

Σκευάζω, inſtruo, paro, orno, concinno, molior, ſtruo: σκευασάμενοι τόξοις, arcubus inſtructi, atque armati. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. æquator. Act. 19. 13.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, armamenta navis, Act. 27. apparatus, ornatus, habitus, cultus, veſtis, geſtamen, Ariſtoph. armatura, apparatus militaris, Demoſth.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, vaſis: utenſile, geſtamen. σκεῦος ὀστράκινον, vas teſtaceum, inſtrumentum, velum. Act. 9. 15. & 27. Forte a χέω, capio. quod ſit capax. σκεῦος ἐκλογῆς, Act. 9. de D. Paulo, inſtrumentum electum; Eraſmo organum. τὰ σκεύη, armamenta, ſupellex, ſarcinæ, impedimenta. σκεύη τριηρικὰ, armamenta triremium, Demoſth. τὰ τῶν ἵππων σκεύη, ornamenta equorum, Xenoph. l. 4. Pædag.

Σκευοφόρος, ο, ὁ, ἡ, qui ſarcinas fert, lixa, calo Suidæ. σκευοφορεῖον Polluci.

Σκευωρὸς, ᾶ, ὁ, qui τὰ σκεύη αἴρει, vaſorum, & armorum cuſtos. σκευωρέω, utenſilia cuſtodio, ſatago.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. σκεψόμενος, fut. 1. part. med. verbi σκέπτομαι, circumſpecto. fut. ψομαι. aor. 1. imper. med. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, conſideratio, deliberatio, contemplatio, circumſpectio, diſceptatio. σκέψιν ποιεῖσθαι, diſſerere, Plato de Leg.

Σκῆλαι, arefecerit, 3. ſing. a. 1. ſub. verbi σκέλλω, arefacio, vel σκάλλω, fodio. ſindo. fut. σκαλῶ. a. 1. ἔσκαλα, & Att. ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλειε, ας, ε. a. 1. ſub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, arefecerim. a. 1. inf. σκῆλαι.

Σκηνὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, compotatio; actio ſcenica: ſcena, οἱ ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ſcenici, & hiſtriones. Item σκηνὴ convivium. τὴν σκηνὴν εἰς κοίτην διέλυσαν, convivium in lectum diſſolverunt, h. e. cubitum ſe contulerunt, Xenoph. Hinc σκηνίτης, & σκηνίτης, ο, ὁ, in tentoriis habitans. σκηνόω, ſeu σκηνέω, tentorium figo.

Σκηνίπτω, idem ac σκνίπτω, quaſi σκῆνος ἵπτω, id eſt, corpus lædere. σκῆνος corpus eſt, in quo σκηνοῖ anima habitat.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio: nidi conſtructio, Ariſtot. σκηνοπηγία erat dies Hebræorum feſtus, qui menſe Septembri propter convectas fruges celebrabatur, in quo tabernaculis confectis tanquam ſub dio agentes lætabantur. ἡ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτὴ, dies feſtus tabernaculorum, Zach. 14.

Σκηνοποιὸς, ᾶ, ὁ, tabernaculorum confector, qui aulæa texit, Actor. 18.

Σκῆνος, εος, τὸ, tabernaculum, cella. hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ο, ὁ, contubernalis.

Σκηνόω, ῶ, habito, commoror, caſtrametor, tentorium erigo. f. ώσω. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, & Jon. σκηπανίον, & Dor. σκαπάνιον, ſceptrum. a σκήπτω, innitor.

Σκήπτεσθαι, prætexere ſpecioſam aliquam cauſam, ſimulare. Th. σκήπτω, innitor.

Σκηπτὸς, ᾶ, ὁ, fulmen. in plur. σκηπτοὶ, procellæ. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, ſceptifer. a σκῆπτρον, ου, τὸ, ſceptrum.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, ſceptrum, ſcipio, baculus, ſuper quo quis σκήπτεται, innititur.

Σκήπτω, innitor, incumbo, cado, ruo, fulmino, irruo, Sophocl.

Σκήπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Th. σκήπτω, incumbo.

Σκηρίπτω, fulcio, innitor. χηλαῖς σκηριπτόμενος, ungulis innitentes. 1. Argon. de bobus.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſa, prætextus, ſimulatio, fictio, excuſatio.

Σκιὰ, ᾶς, ἡ. umbra, adumbratio. ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de re nullius pretii, Proverbium. Per metaphoram σκιαὶ dicuntur convivæ advocati, & aſſumpti ab invitatis. Plutarch. 7. Sympoſ. Item σκιαὶ, manes, & umbræ apud Latinos, Odyſſ. κ.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Doric. pro σκιαρῶν πηγῶν, umbroſorum fontium.

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, ᾶ, ὁ, opacus.

Σκίγγος, vel σκίγκος, ο, ὁ, crocodilus terreſtris. Dioſc. l. 2. c. 71.

Σκιδναμένη, diſperſa, præſ. part. paſſ. f. g. verbi σκίδνημι, diſſipo, diſpergo.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, diſpergo, diſſipo. in paſſ. σκίδναμαι.

Σκιερὸς, ὁ, ὁ, opacus, umbroſus, Heſiod.

Σκιῇ, dativ. Jonicus a σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιητροφέω, Jon. pro σκιατροφέω, in umbra vitam degere.

Σκίλλα, ης, ἡ, ſquilla. herba bulbum inſignem habens.

Σκιμαλίζω, pertento, an gallina ovum conceperit. q. σκιὰς μαλεύω, locum tenebroſum explorare. Deinde eſt χλευάζειν, medio digito oſtenſo irridere.

Σκιμβὸς, ᾶ, ὁ, claudus, loripes, qui σκίμπτεται in fulcro.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, nitor, incumbo.

Σκίμφθη, Jon. pro ἐσκίμφθη, fixa eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi σκίμπτω.

Σκίναξ, ακος, ὁ, agilis, velox ad ſubſiliendum. quaſi a κινέω, movere.

Σκίνωψ, ωπος, ὁ, fœtus, fœtura. fit a κυέω, ut & κύος, fœtus.

Σκινδάλαμος, vel σκινδαλμὸς, ᾶ, ὁ, ſcrupulum, & us: aſſula, fragmentum: Interpr. Ariſtoph. in Ran. σκινδαλμοί, parvæ nebulæ eidem Interpreti, nugæ, quiſquiliæ, Ariſtoph. in Neb. Hinc σκινδαλαμοφράστης, qui meras argutias captat, ſubtilitates effutiens, ſubtiliter deblaterans.

Σκινδαψὸς, ᾶ, ὁ, planta quædam hederæ ſimilis; item muſicum Lyricorum inſtrumentum, vulgo cetra.

Σκινθὸς, ᾶ, ὁ, naufragus, urinator. Vide Theophraſt. hiſt. 4. 7. 8.

Σκιόεις, εντος, ὁ, umbroſus, obſcurus, opacus. in accuſ. σκιόεντα.

Σκιόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐσκιῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. a σκιάω, obumbro.

Σκιπωνὸς, ᾶ, ὁ, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.

Σκίπων, ſcipio, baculus. a σκήπτω, innitor.

Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum, a σκιά. Sed σκίρα, feſtum quoddam Athenis: unde σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, Martius menſis Gazæ.

Σκίρος, ου, ὁ, marmoris fragmentum. cæmentum, gypſus. puto a σκίω, id eſt, ξέω, ſcalpo.

Σκίῤῥος, ο, ὁ, tumor quidam durus, ut in hepate, liene, quia ſimilis σκίῤῥῳ.

Σκιρτάσατε, ſaltetis. an legendum σκιρτάσατε, a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε? a σκιρτάω, ſalio.

Σκιρτάω, ῶ, ſalio, exulto, laſcivio. Thema σκαίρω, idem. fut. ήσω. perf. ἐσκίρτηκα.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi σκιρτάω, ſalio. Th. σκαίρω, ſalio.

Σκιρτῶσιν, 3. plur. præſ. act. ejuſdem verbi, & them.

Σκίταλοι, ων, οἱ, homines viles, & improbi, Ariſtoph. a Scitone quodam fullone.

Σκλάω, & σκλῆμι, durus ſum ex nimia ariditate, areo. per ſyncop. pro σκελέω.

Σκλῆναι, aruiſſe, aor. 2. inf. verbi σκλῆμι (quod ex σκλάω, per ſyncop. factum pro σκελέω, exſicco) perf. ἔσκληκα.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, duritia cordis, quaſi dicas, σκληρὰ καρδία, durum cor.

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, durus, a, um. Them. σκέλλω, exſicco, arefacio.

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, ſcabrities.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ, duræ cervicis homo, pertinax, metaph. ab equo indomito. quod ex σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exſicco, & τράχηλος, ου, ὁ, collum.

Σκληρύνω, induro, obduro. fut. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. ind. paſſ. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληροῦ, genit. a σκληρὸς, durus.

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, parcus, a, um, ſordidus, avarus. q. a σκνὶψ, culex, quod ſit μικρόβορος, parvi cibi.

Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, hebes viſu, cæcutiens, Att. eſt σκνῖπος, nempe κνίζων.

Σκνὶψ, idem ac κνὶψ, vermiculus ligna erodens culici ſimilis, Ariſtot. l. 8. anim. c. 3.

Σκοιὸς, ᾶ, ὁ, validus, fortis, mollis, varius, tenebroſus, Heſych.

Σκολιῇσι, dat. plur. f. g. pro σκολιαῖς. a σκολιὸς, tortuoſus.

Σκολιὸς, ὰ, ὸν, tortuoſus, a, um, obliquus, diſtortus, & per metaph. parvus, aſper, difficilis. Hinc σκολιόω, tortuoſum reddo.

Σκόλλυς, υος, ὁ, lanugo, villus. quia σκολιὸς, intortus.

Σκολόπαξ, ακος, ὁ, gallinago avis, quæ in arbore nunquam ſedet, Ariſtot. l. 9. anim. c. 8. vel piſcis quidam a roſtro extenſo, inſtar σκόλοπος.

Σκόλοπας, palos, acc. plur. a σκόλοψ, οπος, ὁ, palus.

Σκολόπενδρα, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum totum piloſum. Eſt etiam piſcis hujus nominis ſic dictus a ſimilitudine terreſtris animalculi, Plin. l. 9. c. 43. Item σκολόπενδρα, ſive σκολοπένδριον, herba, quæ a ſcolopendra animali nomen eſt mutuata. Dioſc.

Σκόλυμος, ſpinæ ſpecies, quia σκύλλει, id eſt, offendit, vel σκύλλει, pungit.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, ſurculus, aculeus, ſtimulus. veluti σκόλος ὤψ, ſpinea facies.

Σκόλυθρος, ο, ὁ, humilis, parcus, ſordidus, illiberalis. an a σκελλὸς, aridus, quia parci ſe aridos gerunt?

Σκόλυμος, ου, ὁ, cardui ſpecies. q. a σκόλος,

Σκολύπτω, lacero, evello.

Σκόλυφρος, ο, ὁ, tetricus, durus, operoſus, difficilis.

Σκόμβρος, ου, ὁ, ſcombrus, piſcis marinus, Ariſtot. l. 6. anim. c. 2.

Σκοπαῖος, vel potius σκωπαῖος, ου, ὁ, nanus, homuncio, Athen. l. 10.

Σκόπει, præſ. imperat. act. σκοπέω, præſ. inf. verbi σκοπέω, ſpeculor.

Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, locus altus, unde σκοπεῖν, ſpeculari licet. Thema σκέπτομαι, circumſpicio.

Σκοπέω, ῶ, & Jon. σκοπέω, ſpeculor, conſidero, contemplor, ſpecto, obſervo, accurate cogito. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Them. σκέπτομαι, circumſpicio. f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. med. ἔσκοπα.

Σκοπῇ, 3. ſingul. præſ. ſub. act. verbi σκοπέω, ſpeculor.

Σκοπιά, ᾶς, ἡ, ſpecula. hinc σκοπιάζω, ſpeculor, ſpecto. Th. σκέπτομαι, circumſpicio. fut. ψομαι, p. m. ἔσκοπα.

Σκοπιαζέμεν, Jon. ſeu Dor. pro σκοπιάζειν, præſ. inf. act. verbi σκοπιάζω, ſpeculor.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. & gen. Jon. a σκοπιά, ᾶς, ἡ, ſpecula.

Σκοπός, ῦ, ὁ, ſpeculator, inſpector, explorator, cuſtos, princeps, qui σκοπεῖ, ſeu σκέπτεται, ἀπὸ τῦ σκοπῦ, præter propoſitum, Odiſſ. λ. ρίψειν τὸν σκοπὸν πρός τι, ad aliquid intendere. Eſt & σκοπός, ῦ, ὁ, ſcopus, finis: id, quod acturus σκοπεῖ, conſiderat. Aphrod. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Σκοποῦντα, acc. ſing. m. g. σκοποῦντες, nom. plural. part. præſ. verbi σκοπέω, ſpecto.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo. a κόραξ, corvus: tum maledictis perſequor, vitupero, convitior, profligo, odi, Plutarch. in Artaxerxe. σκορακισμός, ῦ, ὁ, contumelia, vituperatio. Hinc ἀποσκορακίζειν, ἀπαθενισμάζεσθαι. ἀποσκορακισμός, ἐξουδένωσις.

Σκορδινάομαι, pandiculor: eſt extendere membra cum oſcitatione, ut faciunt, qui a ſomno ſurgunt, Galen. l. 3. de cauſa ſymptom. Ab a κόρος, & δινέομαι; accidit enim ille motus ex ſatietate, & faſtidio. Th. σκόροδον, ου, τὸ, allium.

Σκόρδιον, ου, τὸ, ſcordium. herba in malignis morbis efficax, ita dicta ab odore allii, quem refert. Dioſc. l. 3. c. 125.

Σκόροδον, ου, τὸ, allium. cæpe. q. σκῶρ ὄζων, quod fœde oleat, tanquam ſtercus. Hinc σκοροδίζω, alliis paſco. σκοροδινάομαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione.

Σκορπίζω, diſſipo, ſpargo. fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. aor. 1. paſſ. ἐσκορπίσθην. a. 1. ſub. paſſ. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ.

Σκορπίος, ου, ὁ, ſcorpius, ſerpens. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν, a ſpargendo veneno. Item piſcis nomen. Pariter σκορπίος, coma plexilis puerorum, cincinnus crinium in acumen deſinens, idque in pueris, Schol. Thucyd. Eſt etiam σκορπίος genus plantæ, quæ & τηλέφιον dicitur, Theoph. l. 9. hiſt. plant. Ciceroni apud Aratum eſt nepa ſidus quoddam. Item genus tormenti bellici, ſcorpio Cæſari. Hinc diminut. σκορπίδιον, τὸ, Polyb. in Epirom.

Σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. ſub. paſſ. verbi σκορπίζω, ſpargo.

Σκοτεινός, ή, όν, tenebroſus, a, um. nom. plur. n. g. σκοτεινά. Thema σκότος, ους, τό, caligo.

Σκοτίζω, tenebras alicui offundo, obſcuro. fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, obtenebratus. ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, quorum intellectus, vel cogitatio obſcurata eſt, & tenebris obducta, ad Epheſ. 4.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inſ. act. verbi σκοτοδινιάω, tenebricoſa vertigine laboro.

Σκοτομήνη, nox illunis, in qua μήνη σκοτεινή.

Σκότος, ου, ὁ, vel ους, τό, tenebræ, caligo: mors Homero. Hinc σκοτόεις, εντος, ὁ, tenebroſus, σκοτεινός, ῦ, ὁ, idem. σκοτόω, obſcuro. σκοτίζω, idem. σκότωμα, ατος, τό, vertigo.

Σκοτόω, obſcuro, tenebras induco, caligare facio, Sophocl. f. ώσω. p. ἐσκότωκα. præſ. paſſ. σκοτόομαι, οῦμαι, tenebroſus fio. perf. paſſ. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον.

Σκουτάριον, cetra. Gl. Cyr. Ex Latio. q. parvum ſcutum.

Σκύβαλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum.

Th. σκύβαλον, ου, τὸ, ſtercus.

Σκύβαλον, ου, τό, ſtercus, fimus, quiſquiliæ.

Σκυδμαίνω, iraſcor, triſti vultu ſum. q. a σκύζω, ad iram concito. vel murmuro, ut canis, q. a κύων, ut ſit q. κυδμαίνω.

Σκυζάω, catulio. de canibus appetentibus catellos. Gloſſ. Cyr. σκυζᾷ, canit. Canire a cane dixit, ſicut a catulo catulire, & ab equo equire. Th. κύων, κυνός, ὁ, ἡ, canis.

Σκυζομένῳ, irato, dat. ſing. part. præſ. paſſ. a σκύζομαι, ad iram provocor.

Σκύζω, placide admurmuro, ut canis. σκύζονται αἱ ἵπποι, equæ equiunt, ad libidinem incitantur, Ariſt. l. 6. Anim.

Σκύθα, vocat. ſing. Σκύθαι, nom. plur. a Σκύθης, ου, ὁ, Scytha. Hinc & σκύθαι, ſagittarii.

Σκύθης, ου, ὁ, Scytha, qui eſt e Scythia. Accipitur & pro fero. q. a σκύζω, quod ſint feroces. & facile σκυζόμενοι. Hinc Σκυθικός, Scythicus. Σκυθιστί, adverb. Scythice. q. a σκυθρός, torvus.

Σκυθρός, ῦ, ὁ, vultum præferens iratum, & tetricum, moleſtus, triſtis. Thema σκυδμαίνω, iraſcor.

Σκυθρωπός, ῦ, ὁ, qui eſt vultu tetrico, moeſto, torvo. quod ex σκυθρός, tetricus.

Σκύλακας, accuſ. plural. a σκύλαξ, ακος, ὁ. catulus canis. Th. ὑλάω, latro. an ab ἴσχειν ὑλακὴν, quod continent latratum.

Σκυλάκεσσιν, dat. plur. Jon. e σκύλαξ. vide σκύλακας.

Σκυλάκιον, ου, τὸ, catulus. diminut. a σκύλαξ.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus, proprie canis.

Σκυλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω, ſpolio.

Σκυλῆναι, a. 2. inſ. paſſ. verbi σκύλλω.

Σκύλλου, vexator, præſ. imperat. paſſ. verbi σκύλλω, vexo.

Σκύλλω, vexo, moleſtiam exhibeo, moleſtus ſum. Marc. 5. cum acc. f. υλῶ. præſ. paſſ. σκύλλομαι, vexor.

Σκυλμαινεῖς, 2. ſing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, iraſcor. fut. ανῶ.

Σκῦλον, ου, τὸ, ſpolium, exuviæ mortuo detractæ, præda. Item leonis pellis, Interpr. Sophocl. idem ac σῦλον, τό. Th. σύλη, ἡ, ſpolium.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; item catulus in genere. a σκυζάω, catulio.

Σκύμνους, acc. plur. Dor. pro σκύμνους, e σκύμνος, catulus.

Σκύνιον, ου, τό, ſumma palpebra, ſupercilium. quaſi e σκιάζειν, quod oculos tegat.

Σκῦρον, Scyrum, nomen urbis.

Σκυρωτὴ ὁδός, quænam fuerit, vide apud Pindar. Pythior. Od. 9. v. 277. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poet. σκύταλον, τό, ſcytale, ſcutica, fuſtis, clava, vectis. Item mus araneus, Colum. lib. 6. c. 17. pera ex corio. Pariter σκυτάλη, ſurculus ſoricetus, quod erat genus epiſtolæ apud Lacedæmonios. Vide Gell. l. 17. c. 9. Item ſerpens venenata, Nicand. & Dioſc. l. 8. c. 7. caterva equeſtris. Eſt quoque tabula, in qua ſontium delicta proponebantur.

Σκυτεύς, έως, ὁ, coriarius, cerdo, qui artem ſutoriam exercet.

Σκῦτος, εος, τό, corium, pellex ſcutica: quibuſdam medulla dorſualis. aliis occiput, ſeu nervus cervicis; aliis capitis cutis, caput, Etymol. Hinc σκύτινος, ου, ὁ, coriaceus. σκυτάλη, ης, ἡ, flagrum. σκυταλίς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ, coriarius, qui coria in ſuum uſum ſcindit ad lora, calceos &c. ſutor. quod a σκῦτος, εος, τό, corium; & τέμνω, ſcindo, ſeco.

Σκύφος, ου, ὁ, & εος, τό, ſcyphus.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui phthiriaſi periit, a vermibus arroſus.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis. quia non habet κῶλον. Vel quia terram σκάλλει, fodit.

Σκῶλον, ου, τό, offendiculum, ſcandalum, impedimentum in itinere, Heſych.

Σκῶλος, ου, ὁ, ſpinæ genus, palus præacutus, & præuſtus.

Σκωλύπτομαι, obliquo tractu moveor. Nicand.

Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poet. lacero.

Σκῶπες, ων, οἱ, ululæ, bubones. a σκώψ, σκωπός. Th. ὤψ, ὠπός, ἡ, vox.

Σκώπτω, cavillor, irrideo, jocor, illudo, contumelioſo geſtu ſubſanno. fut. σκώψω. præt. ἔσκωφα. hinc σκῶμμα, ατος, τό, cavillum. σκώπτης, ου, ὁ, cavillator. σκωπτισμός, ῦ, ὁ, cavillatio.

Σκώρ, gen. σκατός, τό, ſtercus, oletum.

Σκωρία, ας, ἡ, ſcoria, fæces metalli. σιδήρου σκωρία, ferri excrementum. Dioſc. l. 5. c. 86.

Σ Μ.

Σμᾶνος, εος, Dor. pro σμῆνος, apum examen. Item alveare, apiarium, Heſiod. in Theogon.

Σμάραγδος, ου, ὁ, ſmaragdus, gemma, & idem ac μάραγδος. hinc σμαράγδινος, η, ον, ſmaragdinus, a, um.

Σμαραγέω, ῶ, reſono, ſtrepo. f. ήσω.

Σμάραγνα, ης, ἡ, quæ & μάραγνα, flagellum.

Σμαραίνω, quod & μαραίνω, ſplendeo, luceo.

Σμαρίς, ίδος, ἡ, piſcis quidam puſillus. mane candida. quaſi a μαίρω, ſplendeo.

Σμάω, & σμέω, abſtergo, detergo, purgo. σμήχω, idem. hinc σμῆγμα, ατος, τό, ſmegma, quo in abſtergendo utimur. σμῆξις, εως, ἡ, abſterſio.

Σμερδαλέα, έον, adv. terribiliter, proprie viſu. a σμερδαλέος, terribilis.

Σμερδαλέος, ου, ὁ, terribilis viſu, horrendus, formidandus, immanis. idem cum σμερδνός, quod a σμέρδω, intueor. Th. μείρω, privo; item intueor.

Σμερδνή, ῆς, ἡ, terribilis. Th. μέρδω, intueor.

Σμῆγμα, ατος, τό, ſmegma, ſapo. a σμήχω, lomento. Hinc σμηγματοπώλης, lomentarius. Th. σμάω, abſtergo.

Σμήνεσι, & σμήνεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. a σμῆνος, εος, τό, examen apum.

Σμῆνος, εος, τό, examen apum: alveare: ſermonis ſuavitas. Item multitudo, copia.

Σμήχω, idem ac σμάω, abſtergo, detergo, purgo, lavo. σμήχω αἰθίοπα, Æthiopem lavo, Lucian.

Σμικρός, ά, όν, parvus, a, um, Jon. idem ac μικρός. σμικρὸν μέλιτος, parvum mellis, Ariſtoph. κατὰ σμικρὰ νέμειν, particulatim diſtribuere, in minima quæque, Plato de Leg. pro cultello, quo pennæ ſcriptoriæ parantur, in Epigr.

Σμῖλαξ, ακος, ἡ, & σμίλος, ου, ὁ, taxus arbor feralis, & venenata.

Σμίλη, ης, ἡ, ſcalprum, cœlum, σμιλίον, ου, τό, ſcalpellum. σμιλεύω, ſcalpello reſeco.

Σμίνθα, ας, ἡ, οἰκοδίδιος μῦς, mus domeſticus, qui vaſa eſcaria σμῇ, Heſych.

Σμινθεῦ, voc. ſing. a Σμινθεύς, Apollo. Sic dictus, quia cum Sminthem urbem mures infeſtarent, animalia infeſta confecit, cujus memores beneficii, templum, & ſimulacrum Apollini Sminthæo poſuerunt, & figuram muris ad ſtatuæ pedes expreſſam, Iliad. α.

Σμυγείς, έντος, ὁ, exuſtus, a. 2. part. paſſ. verbi σμύχω, abſumo. f. ξω. p. ἔσμυχα. a. 2. paſſ. ἐσμύγην.

Σμυγερός, ῦ, ὁ, ærumnoſus, Apoll. a. Argon. qui σμύχεται, atteritus malis. Th. σμύχω, conſumo.

Σμύξαι, incendere, a. 1. inſ. act. verbi σμύχω, inflammo, conſumo. f. ξω.

Σμύρις, & σμίρις, lapis, quo annularii gemmas cæterunt, Dioſc. l 5. c. 116. Eo etiam vitrarii utuntur ad vitrum frangendum.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. Eſt lacryma arboris Arabicæ. Dioſc. l. 1. c. 18. Eſt & nomen urbis ſic dictæ a Smyrna Amazone.

Σμυρνίζω, myrrha imbuo, myrrham redoleo. f. ίσω. præt. ἐσμύρνικα. perf. paſſ. ἐσμύρνισμαι. perf. part. paſſ. ἐσμυρνισμένος, myrrha imbutus.

Σμύχω, attero, conſumo, inflammo, perdo, abſumo, corrumpo.

Σμῶδιξ, ιγος, & σμώδιγξ, γγος, ἡ, vibex, livor ex percuſſione. q. a σμάω, & δίκω, ξω, jacio.

Σμων

Σμώχω, mando, is, Ariſtoph. Suidæ eſt convitior. q. a σμάω, detrico.

Σ Ο.

Σοβαρὸν, Poet. pro σοβαρῶς, inſolenter, ſuperbe. a σοβέω, abigo.

Σοβέω, abigo, expello, obvios ſubmoveo, Demoſth. f. ήσω. p. σεσόβημαι. quatio, excutio, σοβεῖν τὴν κόνιν, pulverem excutere, Xenophon. Item compeſco, gregem cogo. Hinc σόβη, ης, ἡ, muſcarium, σοβὰς, άδος, ἡ, inſolens, de meretrice. σοβαρὸς, ᾶ, concitatus, mobilis.

Σόγχος, ου, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.

Σόδομα, ων, τά, nomen urbis, Sodoma. Hebr. ſecretum.

Σοεις, σοεῖς, σόει, σοῖ, a. & 3. ſing. præſ. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σῶος, ſalvus.

Σόη, σοῇ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi σόω, ſervo. f. σώσω. Th. σῶος, ſalvus.

Σοί, tibi. dat. ſing. a σύ, tu.

Σοῖο, gen. Jon. pro σοῦ, vel a σύ, tu vel a σός, tuus.

Σοῖσι, dat. plur. Jon. pro σοῖς, tuis. a σός, tuus. Th. σύ, tu.

Σολομών, ῶντος, ὁ, nomen regis, Salomon. Hebr. pacificus.

Σόλος, ου, ὁ, diſcus, quem exercitationis gratia jaciunt, ferreus orbis. Interpr. in Iliad. ψ.

Σομφὸς, ὸ, ὁ, inanis, fungoſus, ſpongioſus, laxus. Item ſubſtant. cucurbita ſylveſtris. Plin l. 20. c. 3.

Σόοις, ſerves, a. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, ſervo.

Σόος, ου, ὁ, ſalvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poetic. pro σώζω, νόω, vel σαόω, ſervo. fut. ώσω. σωτὴρ, ῆρος, ὁ ſervator. σωτηρία, ας, ἡ, ſalus. Sed σόος, σοῦς, eſt motus corporum, quæ ſurſum feruntur. Ariſtot. lib. 4. de cœlo, cap. ultim. a σόομαι, σοῦμαι, ὁρμῶ.

Σορδισμὸς, ῦ, ὁ, ſolœciſmus in Græco ſermone. Heſych.

Σορὸς, ῦ, ὁ, ἡ, loculus, ſepulchrum, urna, capulum, ſandapila, conditorium.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. a σύ, tu.

Σῶ, gen. ſing. a σύ, tu. Eſt σοῦ, contract. ex σόου, præſ. imperat. paſſ. a σόομαι, vel σόω, ſervo, vado, irruo. Eſt & σοῦ, vox abigentis aves, curra. a σόω, in fugam conjicio. Th. σοέω, agito.

Σουβλίον, ſubula, Heſych.

Σοῦβος, ου, ὁ, animal terreſtre, ſed & marinis inſectum. Oppian. lib. 2. de venatione.

Σουδάριον, ου, τό, ſudarium. nomen origine Latin. a ſudor, quod a Græc. ὕδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, Suſanna, nom. fœm. Hebr. lilium.

Σούσθω, & σούσθε, vadat; ruite, ite. vel perſ. imperat. paſſ. a σόομαι, σόσθω, detracto augmento Jonice: vel eſt 3. ſing. & 2. plur. præſ. imperat. paſſ. verbi σόω, vado, irruo.

Σοῦσον, ου, τό, lilium, flos, lingua Phœnicum. Eſt & σοῦσον, vade, a. 1. imperat. act. verbi σόω, vado.

Σοῦτοῦ, pro σεαυτοῦ, tui ipſius, ex σύ, tu, & αὐτός, ipſe.

Σοφία, ας, & Jon. ης, ἡ, ſapientia. Th. σοφὸς, ῦ, ὁ, ſapiens.

Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſiv. a σοφίζω, ſapientem reddo.

Σοφίζω, ſapientem reddo, erudio. f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præſ. paſſ. σοφίζομαι, ῃ, εται. perf. paſſ. σεσόφισμαι. perſ. part. paſſ. σεσοφισμένος, η, ον. Th. σοφὸς, ῦ, ὁ, ſapiens.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi σοφίζω, ſapientem reddo.

Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum, ſubtilitas, argutiæ, artificium.

Σοφιστὴς, ῦ, ὁ, ſophiſta, artifex callidus, gen. plur. σοφιστῶν, acc. plur. σοφιστάς.

Σοφοκλεῖ, dat. ſing. a Σοφοκλῆς, έος, ὁ, Sophocles. nomen proprium.

Σοφὸς, ῦ, ὁ, ſapiens, doctus, acutus, ſcitus, peritus. Eſt & σοφὸς, Dor. pro σοφούς, acc. plur. Olim dicebantur σοφοὶ cujuslibet opificii artifices, ut animadvertit Euſtath. Iliad. a.

Σοφῶς, ſapienter, apte, ingenioſe.

Σοφωτέρῳ, ſapientiori, dat. ſing. a σοφώτερος, ου, ὁ, comp. a σοφὸς, ῦ, ὁ, ſapiens. & in ſuperl. σοφώτατος, ſapientiſſimus.

Σόω, ſervo, & in 3. plur. ſubjun. σόωσι. a σόος, ου, ὁ, ſalvus. Sed σόω, in fugam conjicio, abeo. a σοέω, agito.

Σ Π.

Σπαδίζω, detraho, futur. σω. Th. σπάω, traho.

Σπάδων, οντος, & οντος, ὁ, ſpado: cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulſus eſt. a σπάω, traho, evello.

Σπαθαλάω, quaſi a σπαθάω, prodigo.

Σπαθαρίσκος, Gen. 38. 14. θέριστρον Scholiaſtes exponit. Puto quaſi textum σπάθῃ, aut oblongum ut σπαθάριον.

Σπάθη, ης, ἡ, rudis, ſeu rudicula, ſpatha: gladius: inſtrumentum textorium: palma. Rudicula enim eſt, qua ſpumam σπῶμεν, trahimus. Hinc σπαθάω, prodigo, texo.

Σπαθῶσι, diſſipant 3. pl. præſ. ind. act. verbi σπαθάω, prodigo.

Σπαίρω, palpito, vibro, tremo trepido, efflo ſpiritum. In palpitatione συστολή, & διαστολή, ſunt ſupra modum vehementes. Θρέψεν ἔτι σπαίροντα τὸν γέροντα, nutri adhuc palpitantem vetulum. Epigr. l. 6

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, quæ & ἀσπάλαξ. Item genus herbæ, Theophr. l. 1. c. 22. Them. σπάω, traho.

Σπαλεὶς, Æolic. pro σταλεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi στέλλω, mitto. f. 2. σταλῶ.

Σπαλύσσομαι, laceror, turbor. quaſi a σπαράσσω, turbo.

Σπανία, ας, ἡ, idem ac σπανιότης, ητος, ἡ, raritas, penuria. a σπανὸς, rarus. Et Σπανία, ἡ, Hiſpania.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi σπανίζω, penuria laboro, indigeo. f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perſ. paſſ. ἐσπάνισμαι. a. 1. ἐσπανίσθην. Th. σπανὸς, rarus.

Σπανὸς, ῦ, ὁ, & σπάνιος, ου, ὁ, rarus, infrequens. q. a πόνω, laboro. vel σπάω, traho. Hinc σπανίζω, penuria laboro, egeo, careo.

Σπὰξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σπαράσσω, vel άττω, lacero, lanio, vellico, diſcerpo. fut. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perſ. paſſ. ἐσπάραγμαι. σπαράττειν τὸν στόμαχον, ſtomachum vellicare. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ. σπαραγμὸς, ῦ, ὁ, laceratio, avulſio.

Σπαργανίσασα, faſciis involuta, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, faſciis involvo. f. ίσω. p. σπαργάνικα. Them. σπάργανον, α, τὸ, faſcia.

Σπάργανον, ου, τὸ, faſcia, qua infans involvitur, pannus oblongus. q. a σπαράσσω, quia diviſi panniculi, & vincula: cunabula. Item σπάργανα, monumenta, Donat. in Eunuchum. Hinc σπαργανίζω, & σπαργανόω, faſciis involvo.

Σπαργανόω, faſciis involvo. fut. ώσω. præt. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα. perſ. paſſ. ἐσπαργάνωμαι. perſ. part. paſſ. ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus. Th. σπάργανον, α, τὸ, faſcis.

Σπαργάω, tumeo, turgeo libidine, inanitor, diſtentus ſum, ut quum ubera lactis plena ſunt. Hinc σπάργη appetitus ille exinaniendi, quod plenum eſt.

Σπαρέδρας, ας, ὁ, Sparedra, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, έντος, ὁ, ſatus, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω, ſemino, ſero. fut. a. σπερῶ. præt. ἔσπαρκα, a. 2. paſſ. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, palpito, ſalto, moveor, ut piſcis.

Σπαρνὸς, ῦ, ὁ, infrequens, rarus, paucus, tenuis, diſperſus.

Σπάρος ἰχθὺς, cammarus, ſparus, piſcis genus.

Σπάρτη, ης, ἡ, Sparta, Laconiæ urbs primaria. Item σπάρτη, filum, linea, carpentarii rubrica, ſcirpus.

Σπάρτον, ου, τὸ, ſpartum vitile, funis ſparteus, funiculus. Etiam ὁ σπάρτος. Puto a σπάω, quia flecti, & trahi poteſt, vel a σπαίρω, quia ceu in ſpiram convolvi poteſt. hinc σπαρτίον, ου, funiculus.

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ, incanus, ſemicanus.

Σπαρτῶν γένος, Satorum genus. Thebani ſic dicti, quod ex draconis dentibus a Cadmo ſatis nati credantur. Th. σπείρω, ſemino.

Σπασάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. a σπάω, traho.

Σπάσσε, traxit, Jon. pro ἔσπασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Σπάταγγος, ſeu σπατάγγης, α, ὁ, ſpatangus, echinorum ſpecies.

Σπαταλάω, ῶ, laſcivio, in deliciis vivo. Jacob. 5. fut. ήσω. perſ. ἐσπατάληκα. a. 1. ἐσπατάλησα. a σπατάλη, ης, ἡ, idem ac τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ.

Σπατάλη, ης, ἡ, cibus, deliciæ. a σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, rudicula.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum præſegmina: hominis excrementum, ſtercus.

Σπάτος, εος, τὸ, corium, pellis. Bœot. forte a σπάω, quia contrahi poteſt. Hinc σπάτινος, coriacus. σπατίω, opus ex corio facio.

Σπάω, traho, extraho, ſtringo, contorqueo, vello. fut. σπάσω. perſ. ἔσπακα. præſ. med. σπάομαι, diſtringo, ſtringo. a. 1. med. ἐσπασάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. σπασάμενος.

Σπεῖο, ſequere, per Ectaſin Poet. pro σπέο, quod Jon. pro σποῦ præſ. imperat. verbi ἕσπομαι. Poet. pro ἕπομαι, ſequor, ſed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἕπεσθαι, in part. σπόμενος, pro ἑπόμενος. Them. ἕπω, ſequor.

Σπεῖος, Poet. pro σπέος, εος, τὸ, ſpecus, ſpelunca.

Σπεῖρα, ας, ἡ, ſpira, funis: item cohors, legio, hominum caterva.

Σπειρέμεν, ſerito, præſ. inf. pro imperat. Jon. verbi σπείρω, ſero.

Σπεῖρον, ου, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. Item ſubucula: velum.

Σπείρω, ſero, ſemino, ſpargo. f. 1. σπερῶ. fut. 2. σπαρῶ. perſ. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inſ. act. σπεῖραι. aor. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. aor. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præſ. paſſ. σπείρομαι, feror. perſ. paſſ. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perſ. part. paſſ. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. paſſ. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. paſſ. σπαρεὶς, έντος, ὁ. præt. med. ἔσπορα.

Σπεῖσαι. a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. σπείσασθαι, a. 1. inf. med. med. σπεισάμενος, a. 1. part. med. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Σπείσαντ', libaverunt, Jon. pro ἐσπείσαντο, 3. plur. a. med. verbi ejuſdem.

Σπείσασκε, Poet. pro ἔσπεισε, 3. ſingulari a. 1. ind. activ. verbi σπένδω, libo. fut. σπείσω.

Σπείσω, libabo, f. 1. ind. act. verb. σπένδω, libo.

Σπεὼ, όος, ἡ, Speo, nomen mulieris. q. d. in ſpecu latitans.

Σπέκλον, ſpeculum, Gloſſ. Cyr. ex Latin. σπεκλοποιὸς, ſpecularius.

Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpeculator, vox Lat. ſic dictus a ſpiculo, quod geſtabat. δορυφόρος, ου, ὁ, ſeu δεξιολάβος, ου, ὁ, ſatelles. Alii tamen ſpeculatorem a ſpeculando dictum volunt: ideoque per r ſcribi debere.

Σπέλεθος, & πίλιθος, ου, ὁ, ſtercus excrementum. quaſi a σπίλος, ſordes. vel quia εἰς σπέος, puta cloacam, ἔλθῃ.

Σπένδεσκε, libabat, Jon. pro ἔσπενδε, 3. ſing. imperf. act. verbi σπένδω, libo.

Σπενδόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. a σπένδω, libo.

Σπένδω, libo, ſacrifico, fœdus ineo. σπένδετε πηγῆς, libate ex fonte. fut. σπείσω. aor. 1. ἔσπεισα, præſ. paſſ. σπένδομαι, libor. p. m. ἔσπονδα. unde σπονδὴ, ῆς, ἡ, libamen, fœdus.

Σπέος, ἔεος, τὸ, ſpecus, ſpelunca. Poet. σπεῖος, Jon. σπεῖος. dat pl. σπέεσι, Poet. & Jon. σπήεσσι. q. quod in eo lux a tenebris quaſi σβέννυται, five extin-

extingui videtur: ut ſit q. σβέῳ. Hinc σπίλωμα, ου, τὸ, idem.

Σπέρμα, ατος, τὸ ſemen. a σπείρω, ſemino.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, & in plural. σπέρματα, dat. plural. σπέρμασι. Metaphorice σπέρμα παρέχειν accipitur pro auctorem eſſe, Demoſth. περὶ στεφ.

Σπερμαίνω, idem ac σπείρω, ſemino, ſemen emitto, genero, Heſiod.

Σπερμολογία, ας, ἡ, collectio ſeminis avium, quando ſeminatur. Item φλυαρία, loquacitas.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπερμολογῶ, nugor, deblatero. ex σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, & λόγος, ου, ὁ, ſermo, qui ſuas nugas diſſeminat. Th. λέγω, dico.

Σπερχθεὶς, έντος, ὁ, irritatus, a. 1. part. paſſ. verbi σπέρχω, urgeo. a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, οῦ, ὁ, acris, celer, feſtinus, diligens, Heſych.

Σπέρχω, urgeo, hortor, excito, propello, iraſcor, feſtino. a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, ſeminabo, fut. 2. act. verbi σπείρω, ſemino.

Σπεὶς, dic, pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, a σπέω, vel σπῶ, dico. f. σπήσω. a. 2. ἔσπεον. Quod σπέω ponitur pro ἔπω, Poet. pro εἴπω, dico. vel pro ἕπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, ſequor.

Σπέσθαι, ſequi. vide in σπέω.

Σπέτε, 2. plural. a. 2. imperat. σπές. quod vide.

Σπεύδει, feſtinat, 3. ſing. præſ. ind. verbi σπεύδω, feſtino.

Σπεύδοι, 3. ſingul. optat. activ. ejuſdem verbi.

Σπεύδοντ', pro σπεύδοντα, accuſ. ſingul. σπεύδοντες, nom. plur. part. præſ. σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, properant, 3. plural. præſ. verbi ejuſdem.

Σπεύδω, feſtino, præcurro. σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poet. loquendi genus, immortalem vitam affectare. præſ. imperat. σπεῦδε, ἕτω. imperf. ἔσπευδον. fut. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, ἀτω. a. 1. part. activ. σπεύσας, αντος, ὁ. præt. med. ἔσπευδα.

Σπεύδωμες, properemus, Doric. pro σπεύδωμεν, 1. plur. præſ. ſub. verbi σπεύδω.

Σπεύσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi σπεύδω, feſtino. σπεῦσον, a. 1. imperat.

Σπέω, ſequor, ex ἕπω, quod ab ἕπω.

Σπῆι, alii legunt σπέει, idque melius, dat. ſing. a σπέος, pro σπεῖος, εος, τὸ, antrum, & Jon. σπεῖος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, & σπῆλυγξ, ſpelunca. Th. σπέος, εος, τὸ, ſpecus, antrum.

Σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, idem ac σπήλαιον, ſpelunca.

Σπήλωνες, οἱ, lapides prægrandes in itineribus projecti poatis loco. n σπιλάς, ſaxum. Th. σπίλος, ου, ὁ, idem.

Σπιδὲς, paſſus amplus, ſpiſſus. a σπίζω, extendo.

Σπίζα, ης, ἡ, avis paſſeri ſimilis.

Σπίζω, extendo, expando. q. a σπάω traho. trahendo enim res extenditur. Eſt etiam σπίζω, pipilo, ſonus quarundam avium.

Σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, ſpithama, ſpatium inter pollicem, & minimum digitum manu extenſa. menſura duodecim digitorum. ſatio, ſeges, Eurip. palmus major. dodrans. q. a σπίζω, extendo. quippe manus, digitique extenduntur.

Σπίλα, fraces, στέμφυλα, Heſych. Sunt quædam ſordes. a σπίλος, ου, ὁ, macula.

Σπιλάδεσσιν, procellis, dat. pl. Jon. a σπιλάς, άδος, ἡ, rupes, procella. Th. σπίλος, macula, ſaxum.

Σπιλάς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus maris, qui ceu σπίλος, ſcopulus maris. Item glarea, vel terra glareoſa. Eſt & σπιλάς, procella. ab eodem them.

Σπίλος, ου, ὁ, macula, labes, vitiligo. item ſaxum. Lycophroni inſula. Hinc σπιλάς, άδος, ἡ, rupes. σπιλόω, maculo.

Σπιλόω, maculo. fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, macula.

Σπινθαρὶς, ιος, ὁ, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an a σπινθήρ?

Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, ſcintilla. quaſi a σπῶ, & αἶθος, ignis. vel q. σπιζόμενον τὸ θέρον, calidum quid extenſum, & quaſi ejaculatum. hinc & σπινθαρὶς, ſcintilla. σπινθηρίζω, ſcintillo.

Σπίνος, ου, ὁ, paſſeris genus. fringilla, avis, a σπίζειν, expandere.

Σπλαγχνίζομαι, miſericordia commoveor, miſericordia tangor. a. 1. paſſ. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. σπλαγχνισθεὶς, έντος, ὁ. ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, miſertus eſt eorum, Matth. 9.

Σπλάγχνον, ου, τὸ, viſcus. τὰ σπλάγχνα, viſcera, inteſtina, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiſeratio. τὰ ἱερὰ σπλάγχνα, victimæ exta, Plut. in Galb. Hinc ἄσπλαγχνος, non habens cor, & εὔσπλαγχνος, animoſus, miſericors. Euſtath. ducit a Dor. σπλὰν, pro σπλὴν, ſplen, unum ex viſceribus.

Σπλεδὸς, οῦ, ὁ, cinis, a σποδὸς, οῦ, ὁ, idem.

Σπλὴν, σπληνὸς, ὁ, ſplen, lien. An a σπλεδὸς, quia nigricat, ut cinis? aut potius quia σπιλοῦ, a σπίλος, colligit ſanguinis ceu σπίλα, id eſt, fraces?

Σπόγγος, ου, ὁ, ſpongia. σπόγγοι Hippocrati l. 4. Epidem. adenes, glandulæque ſpongioſæ juxta fauces. Hinc σπογγώδης, εος, ὁ, ſpongioſus.

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, cinis, & εὐνὴ, ἡ, cubile.

Σποδέω, ferventi cinere obruo, percutio, cædo: item ſubagito: atas cinere expurgo. Interpr. Ariſtoph. in Ran.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ex σποδὸς, οῦ, ὁ, cinis, & εἶδος, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Σποδὸς, οῦ, ὁ, cinis ſordidus, & in quo extincti carbones permixti ſunt, & aliarum rerum reliquiæ. Lucian. de Luctu. Lycophron utitur pro incendio.

Σπολὰς, άδος, ἡ, veſtis coriacea, diptera, Poll.

Σπολὴ, ῆς, ἡ, ſtola. Heſych. pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur. a σπάω, traho, evello.

Σπόμενος, pro ἑσπόμενος. ſic σπομένα, Dor. pro σπομένη, ης, ἡ, vide in σπέω.

Σπονδαρχίαι, ῶν, immulatorum libamina, Herod.

Σπονδὰς, acc. plural. a σπονδὴ, libatio.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio. Ariſtophanes adhibet pro vino, quod libatur. σπονδῇσι, dat. pl. Jon. pro σπονδαῖς. Peculiariter σπονδαὶ dicuntur libationes, quæ in ſanciendis fœderibus adhibentur: & ſæpe etiam ipſa fœdera. a σπένδω, libo. fut. σπείσω. præt. med. ἔσποιδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ, qui libationes fert, ſacerdos. Ex σπονδὴ, ἡ, libatio.

Σπόνδυλος, ου, ὁ, ſpondylus, vertebra, ſpina dorſi. Etym. ducit a σφίγγω, quod inter ſe conſtrictæ. malim a σπῶ, & δύνω, quod altera alteram quaſi attrahat, & ſubingrediatur. Item σπόνδυλος, piſcis, Plin. l. 32. c. 11. Feſtus ſcribit σπονδύλους, cubos appellatos fuiſſe. Plinius etiam oſtreis ſpondylum tribuit, lib. 33. cap. 6. callum interiorem exponunt. Apud Martial. Epigram. 19. l. 7. ſpondylos animalium oſſicula interpretantur. Item σπόνδυλος inſtrumentum illud, & ponduſculum, quod mulieres nentes ima parti fuſi apponunt, ut illum facilius torqueant. A Latinis vocatur verticillum, vel vertibulum.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρος, ου, ὁ. Item generatio, genus, Sophocl. item ſemen. a præt. med. ἔσπορα, verbi σπείρω, ſemino.

Σπόριμος, ου, ὁ, ἡ, qui ſeminari poteſt. σπόριμα, ων, τὰ, ſata.

Σπόρου, gen. Dor. pro σπόρου. vide σπορά.

Σποῦ, pro ἕσπου, pro quo & σπέο, Jon. & Poet. præſ. imperat. med. verbi ἕσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, ſequor, in cujus temporibus ſæpe amittitur ε. vide in σπέω. Et σπῦ Scythice oculum ſignificat.

Σπουδάζω, ſedulo ago, ſtudeo, operam do, elaboro. f. άσω. perf. ἐσπούδακα.

Σπουδαῖος, α, ὁ, honeſtus, probus, diligens, compar. σπουδαιότερος, & Attica σπουδαίτερος, majori ſtudio utens. a σπουδὴ, ſtudium. Th. σπεύδω, feſtino.

Σπουδαιότατοι, nom. plural. ſuperl. grad. a σπουδαῖος, probus.

Σπουδαιοτέρως, & σπουδαιότερον, diligentius, adv. compar. grad. a σπουδαῖος, αία, αῖον, ſtudioſus. Th. σπεύδω, feſtino.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. σπουδὰ, feſtinatio, deſiderium, ſtudium, diligentia, ſedulitas, ſolicitudo. σπουδὴν ποιῶ, ſerio accipio, Ariſtoph. in Ran. σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam dare, Chryſoſt. σπουδῇ ἦλθε, diligenter incubuiſti, diligenter feciſti Sophocl. Th. σπεύδω, feſtino. p. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, diligenter, feſtinanter, properanter, cum ſtudio, cum labore.

Σπυράθια, ας, ἡ, & σπύραθος, ου, ὁ, ἡ, tum σπυρὰς, άδος, ἡ, caprarum ſtercus & ovium.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, ſporta, ſportula, corbis, fiſcella, ſeu vas vimineum, aut junceum. puto quia ex flexilibus virgis Σπυράτων. Eſt & caprarum fimus. Thema πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Σ Τ.

Στίγμα, ἑξάγωνον, ς nota ſenarii.

Σταγὼν, όνος, ὁ, ſtilla, gutta, ſtillicidium. κατὰ σταγόνα, guttatim. Lucianus in Timone uſurpavit σταγὼν, in gen. fœm.

Στάδιος, ία, ον, firmus, a, um, compactus, ſtabilis. ab ἵσταμαι, ſto. στάδιος, appenſus, Nicand. in Alexiph. σταδία μάχη, pugna ſtataria, Thucyd. Sed στάδιος, ὁ, ἡ, ſubſtant. & τὸ στάδιον, ſtadium, curriculum, ſeu campus, ubi equeſtria vigent exercitia, continens ſex jugera.

Σταδιοδρομέω, curſu contendo, ſtadium curro. f. ήσω.

Στάζοντα, ſtillantem, acc. ſing. part. præſ. a στάζω, ſtillo.

Στάζω, ſtillo, στάζω δάκρυ, ſtillo, ſeu bibo lacrymas. Soph. in Ajace. f. ξω, Hinc σταλάζω, ξω, ſtillo. σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, diſtillatio.

Σταθεὶς, ὁ, ſtatus, a. 1. part. paſſ. verbi ἵσταμαι, ſto. f. στήσω. a. 1. paſſ. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. ſyncop pro ἐστάθησαν, ſteterunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi ἵσταμαι, ſto.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, ſtabilis, firmus, conſtans, a στάω, ſeu ἵστημι, ſto. Item calidus, fervidus, Plato in Phædro.

Σταθῇ, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. σταθήσομαι, η, εται, fut. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Στάθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ejuſdem.

Στάθμα, ας, ᾳ, Dor. pro στάθμη, ἡ, meta.

Σταθμάω, ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo. σταθμάομαι, conjicio. a στάθμη, amuſſis Th. ἵστημι, ſto.

Σταθμεώμενος, Jon. pro σταθμώμενος, conjiciens. a σταθμάομαι, vel ἄομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, ad quam aliquid exæquatur, meta. Item enſis capulus. Diod. Siculus. inde σταθμίζω, expendo. Them. ἵστημι, ſto, pondero.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum, libra, ſtatera, pondus, dat. ſing. σταθμῷ. dat. plur. Jon. σταθμοῖσι. σταθμοὶ, poſtes. The. ἵστημι, ſto.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, τὸ, pectus.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Attica ſyncope. pro σταίημεν, ητε, σταίησαν, 1. plur. a. 2. opt. act. verbi, ἵστημι.

Σταὶς, & σταὶξ, αιτὸς, τὸ, farina triticea aqua ſubacta. q. a στάω. quod ſit maſſa ad conſiſtentiam redacta.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, gutta, a στακτὸς, ὁ, ἡ, ſtillatitius. Th. στάζω. f. ξω. ſtillo.

Στάλα, ας, ᾳ, Dor. pro στήλη, ἡ, columna.

Σταλάω, & σταλάζω, ſtillo. Th. στάζω, idem.

Σταλῆναι, miſſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi στέλλω, mitto, a. 2. paſſ. ἐστάλην.

Στάλιξ, ικος, ἡ, varus, paxillus, qui facit impoſita στάσιν, ſtara.

Στάμεν, Poet. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, ſto. Alii ſcribendum cenſent

Digitized by Google

ſent, ἆμεν, a στῆσαι, Dor. σᾶναι, hinc Att. & Jon. στάμεναι, & per apocopen στᾶμεν.

Σταμὶν, lignum in navi erectum, σταμίνες, tabulata navis, Odyſſ. έ. ſtatumina vocat Cæſar.

Στάμνος, ου, ὁ, ἡ, orna, hydria, amphora, ut puto, a στάω, & μένω, quod erecta ſtet.

Σταν, Jon. pro ἔσταν, hoc vero Bœot. ſync. pro ἔστησαν, ſteterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Σταξοῦμες, Dor. & Æol. pro στάξομεν, ſtillabimus. 1. plur. f. 1. verbi στάζω, ſtillo. fut. ξω.

Στάξοισι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. perſ. plural. f. 1. verbi στάζω, ſtillo. fut. ξω.

Σταότα, Jon. pro ἑστῶτα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, ſto. perf. part. ἑστηκὼς, ότος, & Jon. craſi ἑστεὼς, ῶτος, & per aphæreſin σταότα.

Στὰς, ὁ, qui ſterit, a. 2. part. act. Sed στᾶσ' pro στᾶσα, aor. 2. part. f. g. ab ἵστημι, ſto.

Στάσῃ, conſiſtas, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, ſto.

Στασιάζω, ſeditionem excito: res novas molior.

Στάσιμος, ου, ὁ, ſtativus, firmus, conſtans. Gloſſ. Cyr. ab ἵστημι, ſto.

Στάσις, εως, ἡ, propria ſtatio, quies, ipſe ſtandi actus. Deinde factio, ſeditio, bellum civile, & inteſtinum. Item ſitus, collocatio, ſtabilitas, firmitas. στάσις uſurpatur etiam de choro, ſtatio, & στάσιμα μέλη dicuntur carmina, quæ chorus ſtando recitabat, Comment. Ariſtoph. in Veſpis. στάσις apud Rhetores eſt id, in quo maxime res vertitur, ſtatus a Latinis dicitur, & cauſæ conſtitutio, ab Ariſtotele ἀμφισβήτησις. Vide Cic. in Topicis, & Quinctil. l. 3. cap. 6. Heſychio στάσις eſt officina, & ab Ariſtophane in Equitib. στάσεις dicuntur etiam amnium aggeres, ac ripæ. hinc στασιώδης, εος, ὁ, & στασιώτης, ου, ὁ, ſeditioſus.

Στάσκε, Jon. & Poetic. pro ἔστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, f. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Στασῶ, Dor. pro στήσω, f. 1. verbi ἵστημι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, eris, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum: alias ſiclus. Apud Epicharmum debitor.

Στατὸς, οῦ, ὁ, ſtans, ſtabilis, qui diu ſtat. Sic στατὸς ἵππος, equus, qui in ſtabulo continetur. hinc στατίζομαι, ſto.

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, crux. σταυρὸς, retis genus, quod viſco oblinitur, Comment. Ariſtoph. in Avibus. hinc σταυρόω, palo, ſeu cruci affigo. σταυροφόρος, furcifer.

Σταυρόω, ῶ, crucifigo: per metaph. impetum carnis, ne in me regnet, frango: virtute ſcil. Spiritus S. precibus, &c. fut. ώσω. perf. ἐσταύρωκα.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa. σταφὶς ἀγρία, herba pedicularis Scribonio Largo, a necandis pediculis ita dicta. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva. σταφυλὴ ἀγρία, uva ſilveſtris. Dioſc. l. 5. c. 16. Sed σταφύλη, ης, eſt perpendiculum.

Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide σταφίς. σταφυλῇσι, dat. plur. Jon. a σταφυλὴ, uva.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina, Doric. ab ἵστημι, pondero.

Στάχυς, υος, ὁ, ſpica. Item herba ſimilis marrubio. Eſt & Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri. Item nexus, & vinculum quoddam ita dictum a ſpicæ ſimilitudine. invenitur etiam στάχυς uſurpatum in navium fabrica, aliiſque aliquot artibus, ſed ubique a ſpicis translatum. Item στάχυς vocatur pars, quæ ventri ſubjacet. Euſtath. Iliad. γ. animadvertit, lumbos animalium στάχυν dici. At στάχυς, Proclo eſt ſtella fulgida in Virginis ſiniſtra manu, dicta Spica.

Στάω, στῶ, ſto, maneo. ab hoc inuſit. eſt ἵστημι, ſtatuo.

Στέαρ, ατος, τὸ, ſebum, ſeu ſevum, adeps.

Στεγανὸς, & στεγνὸς, ῆ, ὁ, opertus, ſolidus. a στέγω, tego, ſuſtineo.

Στεγαστρίδες, ad aliquid tegendum aptæ, Th. στέγω, tego.

Στέγω, tego, operio, celo, occulto. item tolero, ſuſtineo, impedio, propulſo: fero, porto. fut. ξω. perf. ἔστεχα. præt. med. ἔστεγα. Hinc στέγη, ης, ἡ, & στέγος, εος, τὸ, tectum.

Στείβω, calco, conſtipo, ambulo, tero. Hinc στίβος, ου, ὁ, via, ſemita.

Στείλαντο, collegerunt, Jon. pro ἐστείλαντο. 3. plur. a. 1. ind. med. verbi στέλλω, mitto, contraho.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris, in quod στέλλεται, id eſt, immittitur lignum, ſecuris manubrium. στειλειὸν, οῦ, τὸ, ſecuris manubrium.

Στεινομένη, arctata, Jon. pro στενομένη, præſ. part. paſſ. fœm. g. verbi στένω, gemo. Th. στενὸς, ᾶ, ὁ, anguſtus, arctus, Jon. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Jon. pro ἐστείνοντο, reſonabant, 3. pl. imperf. a στείνομαι, inſpiro. vide στεινομένη.

Στεινὸς, οῦ, ὁ, Jon. idem ac στενὸς, οῦ, ὁ, anguſtus. Sed στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta, anxietas.

Στεινωπὸς, Jon. pro στενωπὸς, hoc autem Poet. pro στενοπὸς, arcta, ſeu anguſta via, a στενὸς, ᾶ, ὁ, anguſtus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στείομεν, ſteterimus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. activ. ω, in ει reſoluto, στέωμεν, & ectaſi Poet. στείομεν, verbi ἵστημι. fut. στήσω. aor. 2. ἔστην. a. 2. ſub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Jon. στείρη, ης, ἡ, carina navis, quaſi στεῤῥὰ, firma: a στεῤῥὸς, ſolidus, pro στερεὸς, idem. quod carina ſit ſolidiſſimus aſſerum, quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis. eſt etiam στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis. Polluci στεῖρα eſt genus ornamenti inſtar carinæ, ut ſunt capilli hinc inde pectinis diſcrimine per mediam lineam diſcreti.

Στεῖρος, α, ὁ, ſterilis vir. στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis fœmina: tamen & στεῖρος de fœmina. Thema στερέω, privo.

Στεῖχον, Jon. pro ἔστειχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, eo, vado.

Στείχω, vado, ordine incedo, accedo, advento, prodeo. στεῖχε δωμάτων πάρος, prodi ante ædes. fut. ξω. p. ἔστειχα. aor. 2. ἔστιχον. Hinc στίχος, & στοῖχος, ου, ὁ, ordo; item verſus ſuis pedibus incedens. στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. δίστιχος, & δίστοιχος, ου, ὁ, duobus verſibus conſtans.

Στελεγγὶς, ἡ, ſtrigilis; item coronamenti genus, lamina. a στέλλειν γυῖα, ornare membra. vide στλεγγίς.

Στέλεχος, εος, τὸ, & στέλεχον, ου, τὸ, truncus, caudex, ſtipes.

Στελὶς, ίδος, ἡ, viſcum, quod arbori innaſcitur.

Στέλλεν, ornare, Dor. pro στέλλειν, præſ. inf. act. vide στέλλω. στέλλειν νῆας, eſt armare naves.

Στέλλω, mitto, inſtruo, apparo, orno, amicio: contraho, aſtringo, compeſco. τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν, quæ alvum aſtringunt, Aprod. fut. στελῶ. fut. a. στέλω, perf. ἔσταλκα. aor. 1. ἔστειλα. præſ. med. στέλλομαι, devito, ſubduco. prætet. med. ἔσταλα. Hinc στόλος, ου, ὁ, commeatus, profectio: item expeditio terreſtris, & navalis.

Στελμονίαι, αἱ, faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur. a στέλλω, inſtruo.

Στελῶ, mittam, f. 2. verbi στέλλω, mitto.

Στέμβω, contumelia, ſeu injuria afficio. quaſi a στόμα, ατος, τὸ, ut ſit, ore lædo. Eſt & στέμβω, aſſidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, ſertum, corona, Th. στέφω, corono. fut. ψω. perf. act. ἔστεφα. perf. paſſ. ἔστεμμαι.

Στέμφυλα, τὰ, vinacea: floces, fraces: Sunt folliculi σταφυλῶν, vitis.

Στέμφω, moveo. unde ἀστεμβὴς, & ἀστεμφὴς, immotus.

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpirium, gemitus. a στενάζω, ingemiſco. Th. στενὸς, οῦ, ὁ, anguſtus.

Στενάζω, ingemiſco, ſuſpiro. præſ. imperat. act. στέναζε, έτω, & in plur. στενάζετε. fut. activ. άξω. a. 1. ἐστέναξα, ingemui. a στένω, gemo. Th. στενὸς, anguſtus. gemitus enim fit anguſto corde.

Στενάχιζε, ingemiſcebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi στεναχίζω, idem ac στένω, gemo. Them. στενὸς, οῦ, ὁ. anguſtus.

Στενόεντα, acc. ſing. m. g. vel plur. n. g. a στενόεις, εντος, ὁ, gemebundus. Th. στενὸς, ᾶ, ὁ, arctus.

Στενολεσχῶ, anxium eſſe, ſeu torqueri in rebus frivolis, & anguſtoriis, a στενὸς, οῦ, ὁ, anxius, & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

Στενὸς, ᾶ, ὁ, anguſtus, arctus, compreſſus. Hinc στένω, gemo, ingemiſco. στενάζω. fut. ξω, idem. στεναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus. στεναγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Στενόσημον, ου, τὸ, anguſticlavium. Ex στενὸς, anguſtus, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum. ita πλατύσημον, laticlavium.

Στενόστομον, ου, τὸ, oſculi genus, quod fit labris compreſſis, Poll. Heſchylus dixit στενόστομον τεῦχος vas oris anguſti.

Στενοχωρέω, ῶ, coarcto, in arctum cogo. f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. præſ. paſſ. στενοχωρέομαι, οῦμαι, coarctor. quaſi ex στενὸς χῶρος, anguſtus locus.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtia, locus anguſtus. Dicitur etiam στενοχώρημα.

Στέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta. dat. ſing. Στέντορι.

Στένω, gemo, ſuſpiro, ingemiſco, deploro, anhelo, Sophocl.

Στενωπὸς, Poet. pro στενωπὸς, οῦ, ὁ, anguſtus, in quo viſus contrahitur: arcta, ſeu anguſta via. a στενὸς, anguſtus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στέομεν, ſtetiſſemus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, ſto.

Στεργοίσα, Dor. pro στέργουσα, præſ. part. f. g. a στέργω, diligo.

Στέργω, amo, adamo, amore proſequor, naturali charitate complector; item acquieſco, ſum contentus, æqui bonique facio. f. ξω. p. ἔστερχα. p. m. ἔστοργα. Hinc στοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes, & liberi ſe mutuo proſequuntur. φιλόστοργος, ου, ὁ, propenſus ad amorem.

Στέργωσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi στέργω, amo.

Στερεὸς, ᾶ, ὁ, ſolidus, integer, perfectus: rigidus, firmus. Virg. Vos o quibus integer ævi ſanguis, ait, ſolidæque ſuo ſtant corpora virm. Hinc στερεόω, ῶ, confirmo, ſolidum reddo, corroboro. f. ώσω. perf. ἐστερέωκα.

Στερεόω, ῶ, confirmo, ſolidum reddo, corroboro. f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. paſſ. ἐστερεούμην, ούμην, & in 3. pl. ἐστερέοντο, οῦντο, perf. paſſ. ἐστερέωμαι. a. 1. paſſ. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερέσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, privo.

Στέρεται, privatur, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ejuſdem.

Στερέωμα, ατος, ſoliditas, firmamentum. ab eodem them.

Στερέω, privo, orbo, eruo, fraudo. fut. έσω, & ήσω. Hinc στέρησις, εως, ἡ, privatio. στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis.

Στερεῶς, adv. ſolide, firmiter, conſtanter, arcte. a στερεὸς, ſolidus, firmus.

Στερηθεῖσαι, nom. plur. a. 1. part. paſſ. fœm. g. verbi στερέω, privo. a. 1. paſſ. ἐστερήθην.

Στερήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejuſdem.

Στερῆμεν, privatum eſſe, per ſyncopen pro στερηθῆμεν, ſeu στερηθήμεναι, Jonic. & Doric. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi στερέω, privo.

Στερίσκονται, privantur, 3. plural. ind. paſſ. verbi στερίσκω, idem ac στερέω, privo.

Στέριφος, ου, τὸ, pectus, quia στεῤῥὸν, ſolidum. Et στέριφος, ου, ὁ, ſterilis Dioni, ſolidus Thucydidi, minime dumoſus, minime aquoſus eidem.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus, quia στερεὸν, oſſibus firmiter munitum. τὰ στέρνα παίειν, ferire pectus, Xenoph. Item στέρνον, animus,

co-

Digitized by Google

cogitatio. διὰ ϛέρνων ἔχειν, in animo habere, cogitare. Sophocl. in Antigona.

Στέρξαι, amaviſſe, a. 1. inf. act. verbi ϛέργω, naturali charitate complector. f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐϛέρχθην.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor, per Aphæreſ. pro ἀστεροπὴ, Poetic. pro ἀστραπή, ab ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. Eſt &

Στερόπης, nom. propr. Cyclopis, Steropes.

Στεροπηγερέτα, vocat. ſing. a ϛεροπηγερέτης, υ, ὁ, qui fulgur ſuſcitat: Jovis Epitheton a ϛεροπὴ, fulgur, & ἀγείρω, excito.

Στέροψ,οπος, idem ac ϛεροπὴ, fulgur, Sophocl.

Στερχθεὶς, ὁ, dilectus, a. 1. part. paſſiv. verbi ϛέργω. f. ξω. vide in ϛέρξαι.

Στεῦτ', pro ϛεῦτο. vide in ϛεῦται.

Στεῦται, firmatur, per ſyncopen pro ϛεύεται, 3. ſing. præſ. verbi ϛεύομαι, & ϛεῦμαι, promitto, firmo, præ me fero. ſic ϛεῦτ', pro ϛεῦτο, firmabatur, Jonic. & per ſyncop. pro ἐϛεύετο, 3. ſing. imperf.. verbi ejuſdem.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. ſertum.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona: circulus verſicolor pupillam ambiens, Galen. vertex orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ ſpecies, caſſis, loricula; Polluci circuitus capillorum, cætremas, qui caput ambit, Luciano ornatus capitis muliebris, Apſyrto angalæ pedis equorum circuitus, atque ambitus. Item orbiculus capiti impoſitus, quo mulieres onera geſtant, ab Ovidio vertex vocatus, a Feſto ceſticillum. Eſt etiam ϛεφάνη circulus venatoriæ ſupellectilis, quo feræ inſerto collo capiuntur. Denique incerniculi, ſive cribri ambitus, cribrumque ipſum, Ariſtot. in Concion.

Στεφανηφορέω, ῶ, coronam fero, Ariſtot.

Στεφανηφόρος ἀγών, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex ϛεφάνη, quod a ϛέφω, corono, & φέρω, fero.

Στέφανος, υ, ὁ, corona: virtutis præmium: cœtus: mœnium ambitus: podex: ſidus dictum corona: Procl. ϛεφάνως, Dor. pro ϛεφάνους. Them. ϛέφω, corono.

Στεφανοῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ϛεφανόω, corono.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac ϛεφανηφορία, ἡ, coronæ geſtatio.

Στεφανόω, ῶ, corono, cingo, redimio. f. ώσω. perf. ἐϛεφάνωκα.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & metaph. pro ornamento.

Στέφον, coronarunt, Jon. pro ἔϛεφον, 3. pl. imperf. verbi ϛέφω.

Στέφος, εος, τὸ, ſertum, corollarium, Callimach. in hymno Dianæ. Item tectum: pellis.

Στέφω, corono, redimio. f. ψω. p. ea. perf. paſſ. ἔϛεμμαι. Hinc ϛέμμα, ατος, τὸ, ſertum, corona. ϛέφος, εος, τὸ, idem. ϛέφανος, υ, ὁ, idem. ϛεφανόω, & ϛεφανίζω, corono.

Στέψας, αντος, ὁ, qui coronavit, aor. 1. part. act. verbi ϛέφω, corono. fut. ψω. a. 1. ἔϛεψα.

Στέωμεν, Jon. pro ϛῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. verbi ἵϛημι, ſto. a. 2. ἔϛην.

Στῇ, ſterit, Jon. pro ἔϛη, 3. ſing. a. 2. ind. act. Sed. ϛῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. activ. verbi ἵϛημι, ſto. f. ϛήσω. a. 2. ἔϛην.

Στήῃ, vel ϛήῃ, & ϛήῃ, Poet. pro ϛέῃ, & hoc pro ϛῇ, quod Jon. pro ϛῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Vel ϛήῃ, pleonaſmo τ̃ η, pro ϛῇ, verbi ἵϛημι, ſto. a. 2. ἔϛην.

Στήθεσσιν, dat. plur. Jon. pro ϛήθεσι, a ϛῆθος, εος, τὸ, pectus.

Στήθεσφιν, φ additur per paragogen. dat. pl. ejuſdem them.

Στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ἵϛημι, ſto. f. ϛήσω. a. 2. ἔϛην.

Στηθιστὴρ, antilena. ϛηθόδεσμον, pectorale.

Στῆθος, εος, τὸ, pectus, quaſi a ϛῆναι, ſtare. quia ſtat quaſi immotum. Polluci ϛῆθος in manu eſt, ubi palmæ initium coit, & eſt pars toroſior exaggeratum quid, & prominens oſtendens. ϛῆθος ἀντίχειρος eſt illud carnoſum in radicibus pollicis: nonnulli montem vocant: quod vero paulo depreſſius ſubeſt, dicitur ϛῆθος χειρός.

Στήκετε, 2. plural. præſ. verbi ϛήκω, firmiter ſto.

Στήκω, (ab ἕστηκα) firmiter ſto. legitur vero in ſolo præſenti. dicitur σμήκω, pro ἑστήκω, per aphæreſin, perſto, conſtanter ſto. fut. ϛηξω, & ϛησω.

Στήλη, ης, ἡ, columna, lapis e terra extans, monitionis, vel ſigni gratia. ſæpe ſumitur pro cippo, vel columna, quæ in ſepulchris ſtatuebatur. Hinc ϛηλόω, cippum erigo.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, ſeu columella: lignum in puppi erectum Polluci.

Στηλίτας, acc. plur. a ϛηλίτης, υ, ὁ, notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inſcriptus. ϛηλίτης ἐν ἀκροπόλει, ærarius factus, in Ceritum tabulas relatus. Ariſtot. Rhetoric. lib. 2.

Στῆμα, ατος, τό, ſtamen: omnes herbæ marinæ. ϛήμων, ſtamen. ϛῆμα in genitalibus hominis, quod ex virga propendet.

Στήμονα, acc. ſing. a ϛήμων, ονος, ὁ, ſtamen, dat. ϛήμονι. Th. ἵϛημι, ſto.

Στῆναι, potuiſſe, a. 2. inf. act. verbi ἵϛημι, ſto. f. ϛήσω. a. 2. ἔϛην.

Στηνίω, feſtum erat Athenis, quo ſe mutuo ſcommatis perſtringebant.

Στήνιον, ιυ, τό, pectus. a ϛῆναι, firmum ſtare.

Στηνιῶσαι, convitiis & ſalibus inceſſere.

Στηρίζω, firmiter ſtatuo, confirmo, fulcio, figo, ſto. quaſi a ϛερεὸς, firmus. Item ſtationem facio. fut. ξω. a. 1. imperat. act. σήριξον, άτω. a. 1. opt. σηρίξαιμι, αις, αι. præt. ἐστήριχα. perf. paſſ. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. Hinc στήριγμα, ατος, τό, fulcrum, ſtabilimentum.

Στήριξε, firmiter fixit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi ϛηρίζω, confirmo, ſtabilio.

Στῇς, 2. ſingul. aor. 2. ſub. activ. ab ἵϛημι, ſto.

Στῆσαι, ſtatuiſſe, a. 1. inf. act. σήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ἵϛημι, ſto. f. σήσω.

Στήσαντ', pro ϛήσαντο, erexerunt, 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἐστήσαντο, verbi ejuſdem.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. verbi ejuſdem.

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Στήσομεν, conſtituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵϛημι, ſto. fut. σήσω.

Στῆτε, σήτωσαν, 2. & 3. plur. a. 2. imperat. act. σῆθι, στήτω. verbi ejuſdem.

Στήτη, vel στήτα, ης, ἡ, fœmina, mulier, uxor, apud Theocr.

Στήτην, Jon. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵϛημι, ſto.

Στήωσιν, ſteterint, 3. plur. a. 2. ſub. act. Poet. pro ϛῶσιν, verbi ἵϛημι, ſto. a. 2. ſub. ϛῶ, & pleonaſmo ϛέω, deinde ectaſi ϛήω, & Attice η, pro ει, ϛήω, & in 3. plur. στήωσι.

Στία, ας, ἡ, & ϛίον. Scribitur etiam ϛεία, ἡ, lapillus, calculus. a ϛάω, quia immobilis. Hinc ϛιῶδες, durum.

Στιβαρὸς, ῦ, ὁ, denſus, craſſus, firmus, dativ. plural. Jon. ϛιβαροῖσι, a ϛείβω calco, denſo. Hinc & ϛιβὰς, culcitra.

Στιβὰς, άδος, ἡ, ſtratum calcatum: torus ex herbis, aut foliis humi ſtratis.

Στιβεύω, veſtigo, indago. Gl. Cyr. proprie eſt calco: at ϛιβέω, a ϛείβω.

Στίβος, ο, ὁ, iter tritum, ſemita, veſtigium.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, ſignum alicui inuſtum, aut impreſſum. plural. τὰ ϛίγματα. Th. ϛίζω, pungo. f. ξω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. ϛιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. a ϛίζω, pungo.

Στίζω, pungo, percutio, ſigno, noto. f. ξω. perf. ἔϛιχα. perf. paſſ. ἔϛιγμαι. hinc ϛίγμα, ατος, τὸ, nota, qua aliquis compunctus eſt. ϛιγματίας, ο, ὁ, ſtigmate notatus. ϛιγματίαι, οἱ, ſervi compuncti notis, ſtigmatici Cic. Off. 2. inuſti Val. Max. literati Plauto in Caſina.

Στίλβω, ſplendeo, luceo, coruſco, illuſtro. fut. ϛίλψω. perf. ἔϛιλφα. id eſt, ϛίλλω ἔλλω βαίνω, id eſt, ἴνα βαίνῃ, ſcil. ut quaſi emicando progrediatur. Hinc ϛίλβη, ης, ὁ, nitor, ſplendor. ϛιλβὸς, ῦ, ὁ, fulgidus, lucidus. ϛιλβόω, ῶ, ſplendidum reddo.

Στίλπη, ης, ἡ, numulus minimi pretii. Unde pro τὸ ἐλάχιστον, id eſt, minimum, ſumitur. Ariſtoph. in Veſp.

Στιλπνὸς, ὁ, lucens. a ϛίλβω, ſplendeo.

Στίμμι, τό, ſtibium. Eſt, quo aliquid ϛείβεται, denſatur.

Στὶξ, ϛιχὸς, ἡ, ordo. in plur. αἱ ϛίχες, acc. plur. ϛίχας. Th. ϛείχω, ordine eo, vado.

Στῖφος, εος, τὸ, turba, globus militum. Iliad. γ. a ϛείβω, denſo.

Στιφόω, ſum ϛιφρὸς, denſus.

Στιφρὸς, denſus, firmus, toroſus, contractus. a ϛείβω, denſo.

Στίχας, acc. pl. a ϛὶξ, ϛιχὸς, ἡ, ordo, turma. Th. ϛείχω, ordine eo.

Στιχάω, & ἀομαι, ordine eo. Th. ϛείχω, idem. a. 2. ἔϛιχον.

Στίχε, diſcede, a. 2. imperat. act. verbi ϛείχω, eo, vado. a. 2. ἔϛιχον.

Στιχθεὶς, ὁ, notatus, a. 1. part. paſſ. verbi ϛίζω, pungo. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐϛίχθην.

Στίχος, ο, ὁ, verſus, ordo: manipulus militum: virga. Euſtath. Iliad. α.

Στλεγγὶς, ίδος, ἡ, olei gutta: ſtrigil, idem ac ϛελεγγὶς, & ϛελγίς. Balnearis ſtrigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus ſimilitudine ϛλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari ſolita, faſciola quædam, ταινίδιον, lamina, qua pro corona utebantur. Item vas, quo aqua hauritur. Pariter ornamentum capitis mulierum. Athen. lib. 4. Hinc ϛλεγγίζω, fut. ίσω, deſtringo, ſtrigili rado.

Στοά, ᾶς, ἡ, porticus. quaſi a ϛάω, ſeu ἵϛημι, quia ibi ſtari poteſt, & diſputari. Item horreum: cella, apotheca.

Στοβὸς, ὁ, convitium, a ϛέμβω, contumelia afficio. quaſi ϛέμματος βοὴ, ut ia clamor, jurgium.

Στοιβάζω, compono, ſtruo. ϛοιβάσιμος, ὁ, ſtabilis. ϛοιβαστὴς, ὁ, ſtipator. ϛοιβὴ, ἡ, ſtipatio.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons, dis. Idem ac βαΐον, ο, τὸ, ramus proprie palmæ, termes. a ϛείβω, calco. f. ψω. p. ἔϛοιφα. p. m. ἔϛοιβα.

Στοιχεῖον, υ, τὸ, elementum. Ex elementis omnia corpora compoſita ϛοίχουσι, id eſt, procedunt. Vel omnia compoſita fiunt ex elementorum coalitu. τὰ ϛοιχεῖα per metaphoram rudis inſtitutio, rudimenta, fundamenta. ϛοιχεῖον etiam dicitur Solarii umbra quia ex hac veluti elementis horarum ratio, temporiſque momenta deprehendantur. Poll. lib. 6. c. 1. ϛοιχεῖα ὀράνια dicuntur imagines, & ſigna cœleſtia. quod a ϛοῖχος, ordo.

Στοιχέω, ῶ, incedo. f. ήσω. perf. ἐϛοιχηκα. a ϛοῖχος, ordo.

Στοῖχος, ο, ὁ, ordo, verſus. Th. ϛείχω, ordine eo.

Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis oblonga. Th. ϛέλλω, orno, amicio. & hinc ϛολίζω, veſtio.

Στολίσας, αντος, ὁ, ornate præparans, a. 1. part. act. ϛόλισον, orna, a. 1. imperat. act. Poet. verbi ϛολίζω, amicio, apparo. Th. ϛέλλω, exorno.

Στόλος, υ, ὁ, militaris expeditio, claſſis, copiæ, quæ aliquo mittuntur, a ϛέλλω, mitto.

Στόμα, ατος, τὸ, os, oris: ſermo, acies gladii: oſtium, aditus. q. a τέμνω, σ præfixo. at ϛόμα, ſit quaſi σιτότομα. nam τόμα, ſectio eſt, & dentes cibum ſcindant. ϛόμα πρὸς ϛόμα λαλῆσαι, loqui cum præſentibus. ἀχάλινον ϛόμα, os effrænatum, Eurip. in Bacchis. Hinc ϛωμύλος, (at ϛομύλος, ſcrib.) garrulus, loquax: ϛωμύλλω, & ϛωμυλέω, loquax ſum. ἐπιϛομίζω, frænum injicio. ἀποϛομίζω, os obturo, χρυσόϛομος, ο, ὁ, aureum os habens, ſeu aurea verba ore fundens.

Στόμαγγος, ο, ὁ, tabula. Gl. Cyr.

Στομάτεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. a ϛόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Στόμαχος, υ, ὁ, ventriculus, ſtomachus. q. a ϛόμα, os, quia duo ϛόματα ἔχει, ora habet, ſuperius ſcil. & inferius. Sunt qui ducant a ϛόμα, os, & ἄγχω, ſtrangulo, ob anguſtum ventriculi os.

Στόμβος, ὁ, qui ore dilatato ſonum edit, clamoſus, a ϛόμα, os, & βοῶ, clamo.

Στο-

Στόμος, ὁ, garrulitas, convitium. a στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Στομόω, στόμα ἔχω ποιῶ, ore afficio, os facio, acuo: diſertum reddo: & os claudo. στόμωμα, τὸ, robur. στομωθὲν, chalybs.

Στομβάζω, oror grandibus verbis. a στόμβος, graviter ſonans, clamoſus.

Στοναχεῦντι, Doric. & Æol. pro στοναχοῦσι, 3. plural. ind. præſ. vel Doric. pro στοναχοῦντι, dat. ſing. part. præſ. verbi στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. a στένω, gemo. Thema στενὸς, anguſtus.

Στοναχίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi στοναχίζω, ſeu ... , fut. ... . idem ac στένω, gemo, ingemiſco. Thema στενὸς, ὁ, ὁ, anguſtus.

Στονόεις, εντος, ὁ, & in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, ſuſpirioſus, gemebundus. quod a στόνος, gemitus. Th. στενὸς, arctus.

Στόνυξ, ὁ, pro ὄνυξ, unguis. Oppian.

Στοργὴ, ἡ, actus τοῦ στέργοντος, amor ingenitus. Th. στέργω, amo.

Στορέννυμαι, vide in στορέω, ſterno.

Στορέσαι, ſternere, a. 1. inſ. act. στόρεσαν, Jon. pro ἐστόρεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, ſterno, f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. & Æolic. pro στορέσουσι, ſternent, 3. plur. f. 1. act. verbi στορέω, ſterno.

Στορέω, ſterno. f. έσω, vel ήσω: q. a στρόω. Hinc στορεννύω, ſeu στορέννυμι, & στρωννύω, ſeu στρώννυμι, idem. στρῶμα, ατος, τὸ, ſtramentum, ſtragulum. στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſtrator.

Στόρθυγξ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ. idem ac στόρθη, quaſi a στορέω, ſterno, quod ea aliquid ſternere poſſimus. Στόρθυγγες, συνεστραμμέναι τρίχες μετὰ ῥύπου, Pollux lib. 3. 5. Heſych. legit σπόρθυγγες.

Στοχάζομαι, collineo, ad ſcopum tendo: conjecto. f. άσομαι. perf. ἐστόχασμαι, q. a στείχω, ordine incedo. Eſt enim collineare, ὀρθῷ κανόνι στοιχεῖν, radiis oculorum velut lineis rectis aliquid deſignare, & quaſi recta in rem tendere. Hinc στοχασμὸς, ῦ, ὁ, conjectura. στοχαστέον, verbale. στοχαστικῶς, conjecturaliter.

Στοχασάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi στοχάζομαι, ſcopum peto.

Στοχαστικῶς, conjecturaliter. a στοχάζομαι, in ſcopum intendo.

Στράβηλος, ὁ, qui eſt tereti corpore: tortus. tortuoſus. q. a στραβὸς, ῦ, ὁ, qui eſt oculis diſtortis. hoc a στρεβλὸς, tortus. Th. στρέφω, verto.

Στραβὸς, ῦ, ὁ, qui eſt oculis diſtortis, luſcus. Th. στρέφω, diſtorqueo.

Στραγγαλιὰ, ſeu στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, tortuoſus laqueus, doloſum conſilium. Th. στραγγὸς, ῦ, ὁ, tortus. hinc στραγγάλη, ης, ἡ, ſtrangulatio, nempe cum collum στρέφεται, torquetur.

Στραγγεύω, & στραγγίζω, guttatim exprimo. Metaph. premo. a στράγξ, ὁ, gutta, ſtilla, quod a στάζω, ſtillo. fut. στάξω, unde pleonaſmo τοῦ γ & ρ, στράγξ.

Στραγγίας, triticum ſtrangias appellatum. an a rotunditate guttæ?

Στραγγὸς, ῦ, ὁ, tortuoſus, obliquus. q. a στρέφω, verto. Hinc στραγγεύω, & στραγγίζω, torqueo. στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium. a στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta, & οὖρον, ου, τὸ, urina.

Στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla. q. a στάζω, ut ſit quaſi στάγξ, quia a re aliqua ſtillat. Hinc στραγγίζω, f. ίσω, guttatim exprimo.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, ſplendeo.

Στρατάομαι, exercitum colloco, caſtra pono. hinc στρατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐστρατοῦντο, 3. plur. imperf. Thema στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus.

Στρατάρχης, ου, ὁ, dux exercitus, στρατηγός.

Στράταρχος, ου, ὁ, Poet. idem ac στρατάρχης, exercitus dux, Imperator.

Στρατεία, ας, ἡ militia. Th. στρατὸς, exercitus.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus: a στρατεύω, milito. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατεύω, milito. fut. εύσω. perf. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præſ. med. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς, exercitus. q. a στορέω, ſterno.

Στρατηγέω, præſum exercitui. ex στρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Στρατηγὸς, ῦ, ὁ, præfectus militiæ, dux, prætor. ex iiſdem thematibus.

Στρατηίη, idem ac στρατεία, ἡ, militaris expeditio.

Στρατηλασίη, ἡ, pro στρατεία, militaris expeditio. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατηλατέω, idem ac στρατηγέω, ducem rei bellicæ ago.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, miles. ab eodem themate.

Στρατολογέω, ῶ, militem deligo. q. d. στρατὸν συλλέγω, exercitum conſcribo. Hinc & στρατολόγος, qui exercitum colligit.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, exercituum præfectus, imperator belli. q. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, princeps caſtrorum. Th. ἀρχὴ, imperium & στρατόπεδον, caſtra.

Στρατόπεδον, ου, τὸ, proprie caſtra ſignificat, hoc eſt, locum, ubi imperator cum ſuo exercitu commoratur. tum per metonym. exercitus. Ex στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus, & πέδον, ου, τὸ, ſolum, campus. Hinc στρατοπεδεύω, caſtrametor.

Στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus. q. a στορέω, ſternere, hoſtiliter dejicere.

Στρατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐστρατοῦντο, 3. plu. imperf. verbi στρατάομαι, caſtra pono.

Στραφθεὶς, έντος, ὁ, & στρεφθεὶς, converſus, a. 1. part. paſſ. a στρέφω, verto.

Στραφῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi στρέφω, verti. f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

Στρεβλὸς, ῦ, ὁ, tortuoſus, callidus, perverſus. Thema στρέφω, verto, torqueo.

Στρεβλόω, ῶ, detorqueo. f. ώσω. perf. ἐστρέβλωκα.

Στρεπτοῖο, gen. Jon. a στρεπτὸς, ῦ, ὁ, torques. Th. στρέφω, verto.

Στρεπτὸς, ῦ, ὁ, flexibilis, exorabilis, verſatilis, tortus. Sed στρεπτὸς, ſubſt. torques. Th. στρέφω, verto.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ, torquatus. a φέρω, & στρεπτὸς, torques.

Στρεύγω, dolore afficio: tardo, ceſſo. στρεύγομαι, paulatim deficio, tabeſco. q. στραγγεύομαι, Th. στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta.

Στρεφεδινέω, in gyrum verto. oculi dicuntur alicui στρεφεδινεῖσθαι, cum vertigine corripiuntur. Ex στρέφω, verto, & δινέω, gyro, circumago. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Στρεφθεὶς, έντος, ὁ, converſus, aor. 1. part. paſſ. a στρέφω, verto.

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. ſingul. a στρεφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi στρέφω, verto. fut. ψω. a. 1. paſſ. ἐστρέφθην.

Στρέφω, verto, torqueo, flecto. q. a τρέπω, verto, fut. στρέψω. pret. ἔστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, obverte. a. 2. ἔστραφον. præſ. paſſ. στρέφομαι, convertor, converto me. a. 1. paſſ. ἐστρέφθην. a. 2. paſſ. ἐστράφην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. paſſ. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, converſus, a, um. a. 1. part. paſſ. στρεφθεὶς, έντος. ὁ. p. m. ἔστροφα. Hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, flexus. στρεβλὸς, ῦ, ὁ, tortus, tortuoſus. στραβὸς, ῦ, ὁ, qui eſt oculis diſtortis, ſtrabus. στρόβιλος, ου ὁ, vortex; item turbo, trochus. ἀναστρέφω, inverto; item redeo. ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio; item reditus. ἀντιστρέφω, in contrariam partem verto. ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, reciprocatio. ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, averſio.

Στρηνὲς, adverb. aſpere, horribiliter. a στρηνὴς, aſper. Eſt & στρηνὲς pro σαφὲς, manifeſte.

Στρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, aſper, indomitis moribus, qui rationis habenas excutit. Ducatur ideo a στερεῖν ἡνίας, excutere habenas.

Στρηνιάω, luxurio, diſſolute vivo. f. άσω. perf. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, luxus.

Στρῆνος, εος, τὸ, luxus, deliciæ: aſperitas morum, faſtus. a στρηνὴς, aſper, quaſi a στερεῖν ἡνίας, ab ablatis habenis, (ἄσωτοι, helluones enim nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. effrenatus.

Στρίβος, ὁ, exilis & tenuis vox avis. a στρίζω, pro τρίζω, ſtrido.

Στριγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor quidam, a στρίζω, pro τρίζω, ſtrido.

[illegible], ὁ, ſtrigoſus. Gloſſ. Cyr.

Στρίξ, in columnis ſtriatis pars cava canaliculi inſtar. Vitruv. l. 10. c. 15.

Στριφνὸς, ῦ, ὁ, ſtrigoſus. a στρίβω, ſtringo.

Στρόβος, ὁ, vortex aquarum; vertigo, gyrus. a στροβέω, circumago. unde & στρόβιλος, inſtrumentum quoddam fullonum e carduis, quo ſudem pannum tractant, & lanæ villos excitant: vel potius eſt verticillus. Comment. Ariſtoph. in Equit. στρόβιλος, vortex, procella, turbo, trochus. Item cochlea, & murex marinus, qui & στρόμβος.

Στρογγύλος, ου, ὁ, rotundus, contractus: teres inſtar cylindri. quaſi a στραγγὸς, tortuoſus. γογγύλος idem ac στρογγύλος.

Στρομβιχίδης, Strombichides, nomen proprium.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus. idem ac στρόβιλος, a στροβέω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρουθίον, ου, τὸ, paſſercolus, diminut. a στρουθὸς, paſſer.

Στρουθὸς, ῦ, ὁ, paſſer. parva avis. hinc στρουθίον, ου, paſſerculus. q. cum οἴστρῳ θεῖ, ſcil. ad ὀχείαν. Eſt enim avis ſalax. Vel a σοβαρῶς, & θέω, quia velox.

Στροῦς, paſſer Heſych. contractum ex στρουθός. Si στρὸς, quia ſalax, duxerim a σάθη, q. σάτυρος. Vel a στορέω, quia ſe ſternit crebro ad ὀχείαν. coitum.

Στροφάλιγξ, ἡ, vertigo, gyrus. a στροφαλίζω, idem ac στρέφω, verto.

Στροφάω, verſo. στροφώωντες, Jon. pro στροφῶντες, verſantes. Th. στρέφω, verto.

Στρόφιγξ, ὁ, vertebra, cardo oſtii. quia ejus vi aliquid vertitur. ut collum, porta. a στρέφω, verto.

Στροφίοιο, gen. Jon. a Στρόφιος, ου, ὁ, nomen proprium.

Στρόφις, ὁ, homo verſatilis: qui ſe novit στρέφειν, vertere.

Στρόφος, ὁ, aliquid tortum, & torquens: cincinnus, cirrus: funis, faſcia, lorum. Eſt & tormen morbus. στροφοποιὸς reſtio, qui στρόφους, id eſt, funes ποιεῖ, facit.

Στρύμαργος, ὁ, furioſe libidinoſus. Refer ad στρὸς, paſſerem, quia ὀχευτικὸς, ſalax.

Στρυμόνα, acc. ſing. a Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii, Strymon.

Στρυφνὸς, ὁ, acerbus. Idem ac στυφνὸς, unde & factum ajunt interpoſito ρ. Alii referunt ad στύφω, conſtringo.

Στρύχνος, ου, ὁ, ſolanum, herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, a στρώννυμι, ſterno.

Στρώννυμι, vel στρωννύω, ſterno. imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. q. a στρόω. aor. 1. ἔστρωσα. aoriſt. 1. imperat. activ. στρῶσον, άτω. perf. ἔστρωκα. perf. paſſ. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐστρωμένος, η, ον, ſtratus. Hinc στρῶσις, ſtramen, ſtratura. στρωτῆρες, aſſeres, quia illis pavimentum ſternitur. στρῶμα, τὸ, ſtratum, ſtragulum. στρωματεὺς, pulvinar, veſtis aliqua ſutilis. Thema στορέω, ſterno.

Στρῶσον, ſterne, aor. 1. imperativ. activ. στρώσω, ſternam, fut. 1. activ. verbi στρώννυμι, ſterno. Thema στορέω, idem.

Στρωτοῖς, dativ. plural. a στρωτὸς, ῦ, ὁ, ſtratus, quod a στρώννυμι. idem ac στορέω, ſterno.

Στρωφᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi στρωφάω, idem ac στροφάω, verſor, circumago. fut. 1. med. στρωφήσομαι. quod a στροφὴ, verſio, flexus. Thema στρέφω, verto. f. ψω. p. m. ἔστροφα. a. 2. med. ἐστραφόμην.

Στρωφῶ, Dor. pro στρέφω, verto.

Στρωφώμενος, præſ. part. paſſ. verbi στρωφάω, circumago.

Στρώω, ſtruit. a στορέω, ſterno.

Στυγέῃ, odit, 3. ſing. ind. præſ. στυγέει, timeat, 3. ſing. præſ. ſub. verbi στυγέω, odio proſequor.

Στυγερῇ, Jon. pro στυγερᾷ, ᾶς, ἡ, horribilis, odioſa, dativ. plural. στυγεροῖς. Th. στυγέω, odi.

Στυγερώπης, ὁ, inviſus, ex στυγερὸς, horribilis, & ὤψ, ὠπὸς, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Στυγέω, odio proſequor, reformido. fut. ήσω,

ήσω,

Digitized by Google

ἴσω, & ςύζω, eb inuſit. ςύγω. a. 1. ἔςυξα. a. e. ἔςυγον. Hinc ςύγος, εος, τὸ, odium. Θεόςυγος, ου, ὁ, Deo exoſus. An ἀπὸ τῆς Στυγὸς, e Styge palude Infernali, quæ odioſa, & formidanda?

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, odioſus, a, um. The. ςυγέω, odio proſequor.

Στυγνάζω, triſtis ſum, contriſtor. f. άσω. a. 1. ἐςύγνασα, a. 1. perf. act. ςυγνάσας, αντος, ὁ, quod e ςυγνὸς, ὴ, ὸν, odioſus, inviſus: item triſtis. hoc a ςύγος, εος, τὸ, odium. Th. ςυγέω, odio proſequor.

Στυγνάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ςυγνάζω, triſtis ſum.

Στύλος, ου, ὁ, columna; item graphium, γραφεῖον. q. a ςάω, quia ſtat erecta.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, nomen fluvii Infernalis, a ςυγέω, exhorreſco.

Στύξαιμι, odiſſem, a. 1. opt. act. verbi ςυγέω, odi.

Στυππεῖον, ου, τὸ, Jon. pro ςυπεῖον, & ςύππη, ſtupa.

Στύπη, & ςύππη, ης, ἡ, ſtupa. Eſt & ςύπη, ſtipes, ſtirps. q. e ςύφω, quia ea utimur ad ſtipandum, & obſtruendum.

Στύπος, εος, τὸ, idem etiam ac ςύπη, ſtupa.

Στυπτηρία, ἡ, alumen; quia valide ςύφει, id eſt, adſtringit.

Στυρακίνη, populea. Gen. 30. 37.

Στύραξ, ακος, ὁ, cuſpis haſtæ, quaſi ςεῤῥὸς, firmus.

Στυφελίζω, aſpere tracto, everto, quatio. f. ξω.

Στυφελίξαι, quatere, a. 1. inf. act. verbi ςυφελίζω, aſpere tracto, depello. f. ξω. Th. ςύφω, adſtringo.

Στυφελὸς, ὴ, ὸν, durus, aſper. Th. ςύφω, adſtringo.

Στυφνὸς, ὴ, ὸν, acerbus, quia linguam ςύφει, id eſt, adſtringit. Στυφὸς, acerbus. ςυφὸς οἶνος, inſipidum vinum.

Στυφρὸς, ὴ, ὸν, durus, rigidus.

Στύφω, adſtringo, de iis, quæ guſtantur, ſpiſſo. f. ψω. ab hoc verbo ςυπτικὸς, ſtypticus, adſtrictivus. ςυφνὸς, ὴ, ὸ, adſtringendi vim habens.

Στύω, tentigine laboro, priapum extendo. q. e ςύω, unde ἵςημι, erigo.

Στωϊκὸς, ὴ, ὸν, Stoicus, a, um, ἀπὸ τῆς ςοᾶς, e portico ſic dicti Stoici, ubi diſputabant. Zeno autem ejus ſectæ auctor traditur.

Στωμύλος, ου, ὁ, garrulus, lepidus: dicax. ςωμυλία, argutiæ.

Σ Υ

Σὺ, tu, Dor. τὺ, & addita ſyllaba νη, τύνη, pronomen omnis gen. in gen. σοῦ, &c. Hinc σὸς, σὴ, ὸ, tuus.

Σύαγρος, ὁ, aper, σῦς ἄγριος, ſus agreſtis.

Σύβαρις, ιδος, & εως, ἡ, Sybaris, urbs magna Græciæ; & ut alii volunt Italiæ. Ob luxum ab ὕβρις, deliciis nimiis dici meretur. Hinc Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari. & Συβαρῖτις, ἡ, quæ eſt e Sybari. Συβαριτικὸς, Sybariticus.

Συβαρίτας, α, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης, Sybarita. h. e. ab urbe Sybari.

Συβήνη, vel συβίνη, ἡ, theca ex corio, ut ſuillo, a σῦς, ſus. Eſt etiam venabulum.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex ſuum, qui paſcuntur. e σῦς, ſus, & βόσις, ἡ, paſtus. Th. βόω, ſeu βόσκω, paſco.

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus. qui σῦας βόσει, boves paſcit.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi συγγράφω, conſcribo. Thema γράφω, ſcribo. fut. ψω. præt. γέγραφα.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis, & ſanguinis communio. Ex σὺν, & γένος, εος, τὸ, genus, proſapia. Thema γίνομαι, naſcor.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor. Th. γίνομαι, naſcor, ſum. a. 2. med. ἐγενόμην.

Συγγενέσι, cognatis, dat. plur. a συγγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, conſanguineus.

Συγγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, conſanguineus. ab iiſdem them.

Συγγενώμεθα, 1. plur. a. 2. ſub. med. e συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor.

Συγγηράσκω, εις, ει, conſeneſco. quod a γηράσκω, f. άσω, ſeneſco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Συγγίνεσθαι, præſ. inf. e συγγίνομαι, converſor, convenio, coeo. Them. γίνομαι, naſcor.

Συγγινώσκειν, cognoſcere, ſibi conſcium eſſe, conſiderare, ignoſcere. Vide γινώσκω, cognoſco.

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia. quod e συγγινώσκω, ignoſco, quod ex σὺν, & γνώμη, ſententia. Thema γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωσθῆναι, veniam conſequi. a. 1. inf. paſſ. verbi συγγινώσκω, ignoſco. fut. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων. Thema γινώσκω, cognoſco.

Σύγγονος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, Poet. idem ac συγγενὴς, conſanguineus.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, ſcriptum. dat. plur. συγγράμμασι. Th. γράφω, ſcribo.

Συγγραφεὺς, έως, ὁ, auctor. a γράφω, ſcribo.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, deſcriptio. e γράφω, ſcribo.

Συγγράφω, εις, ει, conſcribo. f. ψω. Hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ab eodem themate.

Συγκαθαιρέω, tollenti onus auxilior, juvo.

Συγκάθημαι, conſideo. Ex σὺν, & κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, una colloco; item una ſedeo. a. 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & καθίζω, ſedere facio. Th. ἵζω, idem.

Συγκακοπαθέω, ῶ, ſum particeps afflictionum, una patior. fut. ήσω. perf. συγκεκακοπάθηκα. Ex σὺν, & κακοπαθέω, malis affligor. quod ex κακὸς, malus, & πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, ῶ, una male vexo. fut. ήσω. perfect. συγκεκακούχηκα. præſ. paſſiv. συγκακουχέομαι, οῦμαι, una male vexor. quod ex σὺν, & κακουχέω, male tracto. hoc ex κακὸς, malus, & ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, ῶ, ſeu έομαι, οῦμαι, convoco. f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. med. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, voco.

Συγκαλύπτω, operio. f. ψω. perf. συγκεκάλυφα. perf. paſſ. συγκεκάλυμμαι. a. 1. paſſiv. συνεκαλύφθην. a. 2. paſſiv. συνεκαλύβην. perf. part. paſſ. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego. fut. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, operio.

Συγκάμπτω, incurvo. f. ψω, perf. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα, a. 1. imper. act. σύγκαμψον, άτω, incurva. quod ex σὺν, & κάμπτω, flecto. f. ψω.

Συγκαταβαίνω, una deſcendo. a. 2. ind. activ. συγκατέβην, ης, η. aor. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος, ὁ, quod ex σὺν, κατὰ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, una deſcendo.

Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι, una depono, idem ſentio. quod ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, conſenſio. a συγκατατίθημι, idem ſentio.

Συγκατασκευάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκατασκευάζω, una inſtruo, & adorno. quod ex σὺν, κατὰ, & σκευάζω, inſtruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Συγκατατίθεμαι, aſſentior, præſ. ind. perf. paſſ. συγκατατέθειμαι. perf. part. paſſ. συγκατατεθειμένος, aſſenſus. Ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Συγκαταφαγόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi συγκατεσθίω, una comedo. quod ex σὺν, κατὰ, & φάγω, edo. aor. 2. ἔφαγον. a. 2. inf. φαγεῖν.

Συγκαταψηφίζω, una damno: item una eligo. fut. ίσω. perf. συγκατεψήφικα. præſ. paſſiv. συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis eligor. aor. 1. paſſiv. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis electus fui. quod ex σὺν, κατὰ, & ψηφίζω, calculis computo; item decerno, ſtatuo. Them. ψῆφος, ὁ, ἡ, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. ſub. activ. verbi συγκατέρχομαι, infra accedo. quod ex σὺν, & κατέρχομαι, deſcendo. hoc ex κατὰ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τι τινι, aliquem in re aliqua comparanda juvare.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi συγκατορύσσω, confodio una. quod ex σὺν, κατὰ, & ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. χα.

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum. e σύγκειμαι, ſimul poſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Συγκεντέω, Jon. compungo, conficio.

Συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. perf. συγκεκέρακα. perf. paſſiv. per ſyncopen συγκέκραμαι. perf. part. paſſ. συγκεκραμένος, η, ον, contemperatus, una permiſtus. quod ex σὺν, & κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω.

Συγκεχυμένη, confuſa, perf. part. paſſ. f. g. verbi συγχύνω, vel έω. f. εύσω, confundo.

Συγκεχωρήκει, 3. ſingul. pluſq. perf. imperat. paſſ. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo. quod ex χωρέω, eo, accedo: capio. f. ήσω.

Συγκεχωσμένη, humo congeſta tecta, perf. part. paſſ. a συγχόω, humo congeſta tego.

Συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ήσω. perf. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκλείω concludo. f. είσω. perf. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα, perf. paſſ. συγκέκλεισμαι, σαι, ται. perf. partic. paſſ. συγκεκλεισμένος, η, ον. Them. κλείω, claudo. f. σω.

Συγκληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes cohæredes: tanquam adjective accipitur. Epheſ. 3. 6. Componitur ex σὺν, & κληρονόμος, hæres. hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & νέμω, tribuo, poſſideo. f. νεμῶ. aor. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Σύγκλητος, ὁ, collectitius, conventus. e συγκαλέω, convoco. συγκλείζω autem eſt includo.

Συγκοινωνέω, una ſum particeps, una communico, commercium habeo. cum dat. nom. plur. part. præſ. συγκοινωνοῦντες. fut. ήσω. perf. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. aor. 1. part. activ. συγκοινωνήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & κοινωνέω, particeps ſum. hoc e κοινωνὸς, ὁ, ὁ, ἡ, conſors, particeps. Th. κοινὸς, ὴ, ὸν, communis.

Συγκοινωνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, particeps, conſors. ab iiſdem thematibus.

Σύγκοιτος, ου, ὁ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat, & dormit. ex σὺν, cum, & κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Συγκολυμβήσει, 3. ſing. f. 1. activ. verbi συγκολυμβάω, ſimul nato. Th. κολυμβάω, nato. f. ήσω.

Συγκομίζω, una effero. fut. ίσω. perf. συγκεκόμικα. aor. 1. συνεκόμισα. ex σὺν, & κομίζω, fero. Them. κομέω, curo.

Συγκόπτω, concido, contundo. diſcindo. f. ψω.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. συγκρίνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκρίνω, comparo, conjungo.

Συγκρίνω, comparo, conjungo. f. κρινῶ. aor. 1. συνέκρινα. aor. 1. inf. act. συγκρῖναι, Them. κρίνω, ſecerno, diſcerno, judico.

Σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. dativ. plural. συγκρίσεσι. a συγκρίνω, comparo.

Συγκρύπτω, idem fere ac κρύπτω, celo, abſcondo. f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἐκρύβην.

Συγκρύψαι, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Συγκτίστης, ο, ὁ, ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius. a κτίζω, condo.

Συγκύπτω, deorſum aſpicio, ſimul inclinor; conſentio. f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus ſum, demitto oculos, incurvo me deorſum.

Συγκυρέω, occurro alicui; invenio.

Συγκυρία, ας, ἡ, caſus. quod a συγκύρω, concido. apud Hom. ponitur pro προσκρούω, colliſo, quod ex σύν, & κύρω, incido. f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel a συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγχαίρω, gratulor. cum dativ. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. fut. 1. med. συγχαιρήσομαι. a. 2. paſſ. συνεχάρην, ης, η, gratulatus ſum. a. 2. imperat. paſſiv. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, gaudeo. f. ρῶ. p. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, f. 2. med. a συγχαίρω, gratulor.

Συγχάρητε, 2. plural. aor. 2. imperat. act. verbi συγχαίρω, gratulor.

Συγχεῖ, turba, præſ. imperat. act. verbi συγχέω, confundo.

Συγχέω, confundo, conſterno; item concito turbam, ubi omnis generis homines promiſcue confluunt. f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. aor. 2. συνέχεον, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω, & χεύω, fundo. f. χεύσω, & χεῦσω & χώσω. aor. 1. ἔχευσα, ἔχεα, & ἔχεα.

Συγχόω, humo congeſta tego. fut. ώσω. quod a χόω, aggerem duco. Th. χέω, fundo.

Συγχράομαι, ῶμαι, commercium habeo cum aliquo, cum dat. f. ήσομαι. perf συγκέχρημαι. Th χράω, commodo.

Συγχύνω, & συγχέω, confundo. f. ύσω. præt. συγκέχυκα. aor. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, diſputando pudefeci, ſuperavi. perf. paſſ. συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui. perſ. part. paſſ. συγκεχυμένος, η, ον, confuſus, a, um. a 1. paſſ. συνεχύθην, ης, η. quod ex σύν, & χύω, vel χυύω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ. confuſio. ab eodem verbo, & themate.

Σύγχωρα, ας, ἡ, ejuſdem regionis. ex σύν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Συγχωρέω, concedo, aſſentior, indulgeo. f. ήσω. præſ. part. paſſ. συγχωρούμενος. quod ex σύν, & χωρέω, eo, accedo.

Συγχωρητέον, concedendum eſt, adject. verbale a συγχωρέω, concedo, aſſentior, indulgeo.

Συγχῶσαι, aor. 1. inf. a συγχόω, humo congeſta tego.

Σύδην, adverb. celeriter. a σεύω, concito. Th. σείω, agito.

Σύες, οἱ, αἱ, ſues, nom. plur. a σῦς, συός, ὁ, ἡ, ſus. pro quo uſitatius ὗς, ὑός, ἡ.

Σύετο, concitatus eſt, 3. ſingul. imperf. vel a. 2. med. Jonic. pro ἐσεύετο, verbi σεύομαι, vel σοῦμαι, concito. Them. σείω, agito.

Συζάω, ῶ, una vivo. præſ. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω. perf. συνέζηκα. quod ex σύν, & ζάω, vivo.

Συζεύγνυμι, vel συζεύγνυμαι, conjungo. f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. paſſ. συνέζευγμαι. perf. part. paſſ. συνεζευγμένος, η, ον. quod ex σύν, & ζεύγνυμι. jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, præſ. inf. activ. verbi συζάω, una vivo.

Συζητέω, ῶ, mutuo quæro, diſcepto, diſputo. imperf. συνεζήτουν, εις, ει, ουμεν, ειτε, ουν. f. ήσω. perf. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. quod ex σύν, & ζητέω, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, diſputatio, diſceptatio. ab eodem verbo & themate.

Συζητητής, οῦ, ὁ, diſquiſitor, diſputator. ejuſdem verbi, & thematis.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio. a σύζυγος, conjunctus. quod a συζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Σύζυγος, ου, ὁ, conjunctus, copulatus. quod a ζυγός, jugum. Them. ζεύγνυμι, jungo.

Συζῶν, ῶντος, ὁ, præſ. part. act. a συζάω, una vivo.

Συζωοποιέω, una vivifico. f. ήσω. præt. συνεζωοποίηκα. aor. 1. συνεζωοποίησα. quod ex σύν, & ζωός, οῦ, ὁ, vivus, quod a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo, & ποιέω, facio.

Συηνός, οῦ, ὁ, qui porcinis eſt moribus, ſtupidus, inſulſus. hinc συηνία, porcini mores. Th. σῦς, ſus.

Συθείς, ὁ, concitatus, a. 1. part. paſſ. verbi σεύω, vel σείω, concito. perſ. paſſ. σέσυμαι, & ἔσσυμαι, per hypertheſin. a. 1. paſſ. ἐσύθην. Th. σείω, agito.

Σύθεν, impetum fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Jon. & Bœotica ſyncope pro ἐσύθησαν, verbi ejuſdem, & thematis.

Σύθι, per ſyncopen pro σύθητι, feſtina, a. 1. imperat. paſſ. verbi ejuſdem vel eſt præſens, vel a. 2. imperat. activ. verbi σῦμι, ejuſdem thematis.

Συκαλλίς, ἡ, ficedula, quia ficu pingueſcit.

Συκάμινος, ου, ἡ, ſycaminus, ſycomorus. nomen arboris. Pro fructu eſt συκάμινον. volunt dici, quod fructum ferat σῦκον ἀμείνω, qui ficubus melius ſapiat.

Συκέα, ἡ, ῆς, ῆ, ἡ, ficus arbor: σῦκον, ου, τό, ficus, fructus. q. a σείω, quod celeriter creſcat. Hinc σύκινος, ου, ὁ, ἡ, ficulnus.

Συκομωραία, ας, ἡ, ſycomorus. Ex συκέα ου, ἡ, ficus, & μορέα, ſeu μωρία, ας, ἡ, morus.

Συκοφαντέω, ῶ, proprie, indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant abſque vectigali expenſo. per ſynecdochen ſpeciei, calumnior. fut. ήσω. perf. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. quod a συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, calumniator, delator. Ex σῦκον, ου, τό, ficus. Th. σευκῆ, ficus, & φαίνω, in lucem profero, indico.

Συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, delator, calumniator.

Σύκχοι, οἱ, calceamenta Phrygia.

Συλαγωγέω, ῶ, prædas ago, & abduco, deprædor, ſpolio, denudo. Ex σύλη, ης, ἡ, præda, & ἄγω, duco.

Συλαθείς, έντος, ὁ, Dor. pro συληθείς, a. 1. part. paſſ. a συλάω, prædor.

Σύλασκε, vi ſpoliabat, 3. ſingul. imperf. act Jonic. pro ἐσύλα, verbi συλάω, prædor, ſpolio.

Συλάω, vel έω, ſpolio, diripio. Item violo. fut. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλεύμενος, ου, ὁ, Dor. pro συλώμενος, ου, prædans, part. præſ. verbi συλάομαι, ῶμαι. Th. σύλη, præda.

Συλεύω, idem ac συλάω, prædor.

Σύλη, ης, ἡ, præda, ſpolium, maxime in ſylvis captum; q. a σύν, & ὕλη, ſylva. σύλησις ἱερῶν, ſacrilegium. Plato de Leg. Hinc ἱερόσυλος, ου, ὁ, ſacrilegus. ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium.

Συληθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω, prædor. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλήσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi συλάω, deprædor. f. ήσω. fut. 1. part. act. συλήσων. p. σεσύληκα. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf act. συλλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συλλαμβάνω, comprehendo: concipio.

Συλλαβοῦσα, ἡ, a. 2. part. act. f. g. verbi ejuſd.

Συλλαλέω, ῶ, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συνελάλησα. aor 1. part. activ. συλλαλήσας, αντος, ὁ. quod ex σύν, & λαλέω, loquor.

Συλλαμβάνω, comprehendo, concipio. f. συλλήψομαι, concipiam. perf. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφώς, ῦια, ός. a. 2. ind. act. συνέλαβον, concepi. præſ. med. συλλαμβάνομαι, opitulor, auxilior, cum dat. aor. 1. paſſ. συνελήφθην, conceptus fui. aor. 2. med. συνελαβόμην, ου, ετο, adjuvi, cum dat. comprehendi, cum acc. Th. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι.

Συλλέγω, colligo. f. συλλέξω. perf. συλλέλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imp. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. ſub. συλλέξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. συλλέξωσι. præſ paſſ. συλλέγομαι, colligor: comparo, quæro, Demoſth. ratiocinor, Naz. confluo, convenio, Plato.

Συλλέξατε, 2. plur. a. 1. imperat. activ. verbi συλλέγω, colligo.

Συλλήβδην, comprehenſim, collectim, ſimul, ſummatim. adv. a verbo συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλληφθείς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. συλληφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλλήψῃ, concipies, 2. ſing. fut. 1. med. a συλλαμβάνω, concipio.

Συλλογίζομαι, ratiocinor, computo, cogito, conſidero, fut. 1. med. ίσομαι, & Att. ιοῦμαι, a. 1. med. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. συλλελογισμαι. Ex σύν, & λογίζομαι, rationem ineo.

Συλλογισμός, οῦ, ὁ, collectio, quæ ratiocinando fit. Item ſyllogiſmus dialecticus, conſtans propoſitione, aſſumptione, & concluſione. a συλλογίζομαι, ratiocinor.

Σύλλογος, ὁ, hominum frequentia, concio, conventus, cœtus a συλλέγω, colligo.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejuſdem cohortis ſocius. Th. λόχος, ου, ὁ, cohors.

Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleo, condoleſco. ex σύν, & λυπέω, dolore afficio, contriſto. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Συλώμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi συλάω, idem ac συλέω, deprædor. fut. ήσω. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Συλῶν, ὁ, præſ. part. act. verbi συλάω, vel έω, ſpolio. præſ. part. paſſ. συλώμενος. Th. σύλη, ἡ, præda.

Συμβαίη, eveniat, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβαίνω, εις, ει, evenio, contingo. Item tranſigo, paciſcor, fœdus ineo, conſentio. Ariſtoph. in Ran. congredior, ſimul eo. Sophocl. imperf. activ. συνέβαινον. fut. συμβήσομαι. perf συμβέβηκα. perſ. particip. act. συμβεβηκώς, ότος, ὁ, a. 1. ind. act. συνέβην, ης, η, a. 2. ſub. συμβῶ, ῇς, ῇ.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω, diligenter conſidero, confero.

Συμβαλλόμενος, conjiciens, Jon. & Att. pro συμβαλλόμενος, præſ. part. Sic συμβαλλομένη, pro συμβαλομένη, a. 2. part. med. Th. βάλλω, jacio.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Jonic. pro συνεβάλλετον, verbi συμβάλλω.

Συμβάλλω, diligenter conſidero, confero, conjicio: item congredior cum aliquo, confligo, Xenoph. colloquor, Eurip. commiſceo, connecto, Philoſtr. commercium habeo, paciſcor, Plato de Leg. f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf. activ. συμβαλεῖν, confligere. perf συμβέβληκα. a. 2. med. συνεβαλόμην, ου, ετο, contuli, cum dat. præt. med. συμβέβολα.

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβάντα, acc. ſing. a. 2. part. act a συμβάς, άντος, ὁ. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβασιλεύω, una regno. fut. εύσω. perf. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. ſub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Them. βασιλεύς, έως, ὁ, rex.

Σύμβασις, ἡ, comparatio, conventio. a συμβαίνω, evenio.

Συμβεβάναι, Jonic. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſdem.

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. συμβήσομαι, f. 1. med. verbi ejuſdem.

Συμβιβάζω, inſtruo, collatis Scripturæ locis probo. f. άσω, αι, α. a. 1. ind. activ. συνεβίβασα. præſ. paſſ. συμβιβάζομαι, compingor. a. 1. ind. paſſiv. συνεβιβάσθην, ης, η, aor. 1. part. paſſ. συμβιβασθείς, έντος, ὁ, compactus. Ex σύν, & βιβάζω, fa-

cio aſcendere. Th. βαίνω, ſcaudo, eo.

Συμβιβαζόντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi συμβιβάζω, inſtruo.

Συμβλητέον, conferenda ſunt. verbale a συμβάλλω, confero.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, ſignum, argumentum. συμβολὴ, ῆς, ἡ, congreſſus, conflictus, commiſſura. a συμβάλλω, congredior, confero.

Συμβολικὸς, ῦ, ὁ, conjectoralis, ænigmaticus. hinc συμβολικῶς, adv. conjecturaliter. quod ex συμβάλλω, conjicio. p. m. συμβέβλημαι. Hinc συμβολὴ, ῆς, ipſe actus conjiciendi, conjectura. Them. βάλλω, jacio.

Σύμβολον, ου, τὸ, ſignum, teſſera militaria. a συμβάλλω, confero.

Συμβουλευτικὸς λόγος, oratio ſuaſoria. a συμβουλεύω, conſilium do.

Συμβουλεύω, ſimul conſulto, conſilium do. f. εύσω. perf. συμβεβούλευκα. aor. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος, ὁ. aor. 1. med. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. quod ex σὺν, & βουλεύω, conſulto. Th. βουλὴ, conſilium.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio. Them. βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Συμβουλία, ας, & Jon. η, ἡ, conſilium. ab eodem themate.

Συμβούλιον, ου, τὸ, conſilium. item ſenatores.

Συμμαθητὴς, ῦ, ὁ, condiſcipulus. Ex συμμανθάνω, una diſco. Th. μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, ῶ, una teſtimonium reddo, una teſtor. fut. ήσω, p. συμμεμαρτύρηκα, a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν, & μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Συμμαχία, ας, & Jon. η, ἡ, ſocietas in bello. ex σὺν, & μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.

Συμμαχίδα, acc. ſing. a συμμαχὶς, ίδος, ἡ, ſocia. ab eodem Themate.

Σύμμαχος, ου, ὁ, commilito, pugnæ ſocius. ejuſdem them. Hinc συμμαχικὸν, ῦ, τὸ, ſociale.

Συμμένω, conſiſtere, permanere, durare.

Συμμερίζομαι, una partem capio, cum dat. Ex σὺν, & μερίζω, partior, diſtribuo, f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Them. μείρω, divido.

Συμμετασχηματίζω, transfiguro. Hinc præſ. part. paſſ. συμμετασχηματιζόμενος. quod a μετασχηματίζω, transformo. hoc ex μετὰ, trans, & σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω, perf. paſſ. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperſ. activ. verbi συμμετέχω, una particeps ſum, quod ex σὺν, & μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. hoc ex μετὰ, & ἔχω, habeo. imperſ. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ, ἡ, conſors, una particeps.

Σύμμετρος, ου, ὁ, modice temperatus. Hinc συμμέτρως, moderate. Th. μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Σύμμιγα, adv. promiſcue cum, ſimul cum. a συμμίγνυμαι, commiſceor.

Συμμίγνυμαι, commiſceor. præſ. partic. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, miſceo. fut. μίξω. præt. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ, omnigenus, permixtus. ab eodem verbo, & themate.

Συμμιμητὴς, ῦ, ὁ, ſimul imitator. Ex σὺν, & μιμητὴς, ῦ, ὁ, imitator. Th. μιμέομαι, οῦμαι, imitor. f. ήσομαι.

Συμμίξαι, 2. ſing. a. 1. ſub. act. συμμίξαι. a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, commiſceo. f. ξω. Th. μίγνυμι, miſceo.

Συμμίσγε, præſ. imperat. act. verbi συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, commiſceo.

Συμμιχθῇς, commiſcearis, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συμμίγνυμι, commiſceo.

Σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis. σύμμορφα, nom. plur. n. g. Ex σὺν, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Συμμορφόω, ῶ, conformo. f. ώσω. perf. συμμεμόρφωκα. præſ. paſſ. συμμορφόομαι, οῦμαι, conformor. ab eodem themate.

Συμπαθέω, ῶ, condoleo, una patior. f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω. a. 1. inſ. act. συμπαθῆσαι. quod ex σὺν, & πάσχω, patior. fut. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, compatiens, condolens. ab eodem themate.

Συμπαιστέον, Dor. pro συμπαίζειν, colludere. Th. παίζω, ludo.

Συμπάντων, gen. plur. a σύμπας, αντος, ὁ, univerſus, totus, quod ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, adſum. f. συμπαραγενήσομαι. aor. 2. med. συμπαρεγενόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, παρὰ, & γίνομαι, ſeu γίγνομαι, ſum, fio, naſcor.

Συμπαρακαλέομαι, οῦμαι, communem conſolationem percipio. a. 1 ind. paſſ. συμπαρεκλήθην, ης, η. aor. 1. inf. paſſ. συμπαρακληθῆναι, mutua erigi conſolatione. quod ex σὺν, παρὰ, & καλέω, voco.

Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inſ. paſſ. verbi συμπαρακαλέομαι, communem conſolationem percipio.

Συμπαραλαμβάνω, ſimul aſſumo. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος, ὁ. quod ex σὺν, παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Συμπαραληφθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi συμπαραλαμβάνω, ſimul aſſumo.

Συμπαραμένω, una permaneo. f. νῶ. perſ. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα. ex σὺν, παρὰ, & μένω, maneo. fut. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Συμπαρεόντες, οἱ, qui cum iis ſunt, nom. plur. præſ. part. Poet. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι, una adſum. quod ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, ſum. præſ. part. ὢν, Poet. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρέστησεν, adſtare fecit, vel juſſit, Dor. pro συμπαρέστησεν, 3. ſing. aor. 1. activ. verbi συμπαρίστημι. Ex σὺν, παρὰ, & ἵστημι, ſto.

Σύμπας, αντος, ὁ, univerſus, totus. σύμπαν κράτος, totum robur. σύμπαν ὡρμῶντο, omni ope incubuerunt, Thucyd.

Συμπάσχω, ſimul patior. aor. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα, quod ex σὺν, & πάσχω, patior.

Σύμπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν, & πεῖρα, ας, ἡ, inceptum.

Συμπέμπω, una mitto. fut. ψω. aor. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, verbale a συμπεριαιρέω. Quod ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. aor. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, amplector. f. συμπεριλήψομαι. a. 2. συμπεριέλαβον. a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, ὁ, complexus. quod ex σὺν, περὶ, & λαμβάνω, capio. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα.

Συμπίνω, bibo cum aliquo, combibo. cum dat. fut. συμπίομαι. perſ. συμπέπωκα. a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

Συμπίπτοντα, acc. ſing. part. præſ. verbi συμπίπτω, incido, incurro, contingo, &c. Th. πίπτω, cado. f. a. med. πεσοῦμαι. perſ. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. paſſ. verbi συμπλέκω, connecto.

Συμπλάσαντες, αντων, ας, a. 1. part. act. συμπλάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi συμπλάσσω, vel ττω, fingo, accommodo. f. συμπλάσω, quod ex σὺν, & πλάσσω, vel ττω, fingo. fut. πλάσω.

Συμπλαταγέω, manibus complofis ſtrepitum edo. quod a πλαταγὴ, crepitaculum. hoc a πλατάσσω, ex ictu ſonitum excito. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Σύμπλασε, conformavit, Jon. & Poet. pro συνέπλασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμπλάσσω. Th. πλάσσω, formo.

Συμπλέκω, connecto, concinno. f. ξω. aor. 1. συνέπλεξα. fut. 2. ind. paſſ. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. paſſ. συμπλακῆναι. a. 2. part. συμπλακεὶς, έντος. quod ex σὺν, & πλέκω, necto. f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. colliſim, conferte, contexte. a συμπλήσσω. f. ξω, colliſdo, concutio. Thema πλήσσω, vel ττω, percutio.

Συμπληθύω, impleo, compleo, augeo, verbi πληθύω, vel πληθύνω.

Συμπληροῦνται, 3. plural. ind. paſſ. verbi συμπληρόω, compleo.

Συμπληρόω, ῶ, compleo. fut. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præſ. paſſ. συμπληρόομαι, οῦμαι. imperſ. paſſ. συνεπληρούμην, ούμην, όυ, οῦ, όετο, οῦτο, & in 3. plur. όοντο, οῦντο. præſ. inf. paſſ. συμπληροῦσθαι. quod ex σὺν, & πληρόω, impleo. quod a πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. Th. πλέος, idem.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, connexio, complicatio, complexio, commercium, congreſſio, conflictus. Item textura, comeatus. Pariter ſymploche figura quædam Rhetorica.

Σύμπλοος, ου, ὁ, navigationis ſocius, convector, curſus comes.

Συμπνίγω, ſuffoco, coarcto, imperſ. act. συνέπνιγον, coarctabam. fut. ίξω. perſ. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα, quod ex σὺν, & πνίγω, ſuffoco.

Συμποδήσας, ὁ, cum ligaſſet, a. 1. part. act. verbi συμποδέω. an legendum συμποδίσας, verbi συμποδίζω? Them. πούς, pes. Gen. 22. 9.

Συμποθὲν, τὸ, abſorptum, a. 1. part. paſſiv. n. g. verbi συμπίνω, una bibo. aor. 1. paſſ. συνεπόθην. Th. πίνω.

Συμπολιτεύομαι, in eadem republ. cum aliis verſor, in eadem gubernatione ſum. Quod ex σὺν, & πολιτεύω, rempub. adminiſtro. hoc a πολίτης, α, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. ab eodem Them.

Συμπορεύομαι, una proficiſcor, cum dat. item convenio, coeo. imperſ. med. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. paſſ. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. quod ex σὺν, & πορεύομαι, εω, proficiſcor.

Συμποσίη, ας, ἡ, Poet. idem ac συμπόσιον, convivium.

Συμπόσιον, ου, τὸ, convivium, compotatio, diſtinctio ordinum eorum, qui accubuerant, menſa convivii. Ex σὺν, & πίνω, bibo. f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, una presbyter, qui & ipſe presbyter eſt. Ex σὺν, & πρέσβυς, υος, & Attic. εως, ὁ, ſenex. comparat. πρεσβύτερος, ſenior.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Jon. adjutor. Th. πράττω, facio.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inſ. act. Ex σὺν, πρὸ, & πέμπω, mitto.

Συμφάγω, comedo, f. 2. συμφάγομαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, edo.

Συμφέρει, conducit, 3. ſingul. ind. præſ. verbi συμφέρω, conduco.

Συμφερτὸς, ὁ, ὁ, collatus, congeſtus: utilis. Ex σὺν, & φέρω, fero.

Συμφέρω, εις, ει, conduco, proſum; utilis ſum, comporto. συμφέρω χρήματα, cumulo pecuniam. Item ſimul fero, ſimul tolero, Eurip. Sophocl. quadro, competo, Sophocl. obſequor, pareo Sophocl. in Electra. convenio, Ariſtoph. Interpr. συμφέρον, οντος, τὸ, commodum, præſ. part. n. g. fut. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα, comportavi. a. 2. part. activ. συνενεγκὼν, όντος, ὁ.

Σύμφημι, proprie, una loquor, & per metonym. conſentio, confiteor, aſſentior, cum dat. aor. 2. συνέφην, ης, η.

Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro. quod a συμφορὰ, ἡ. calamitas.

Συμφορέω, Jon. pro συμφέρω, comporto.

Συμφορὴ, Jon. pro συμφορὰ, ῆς, ἡ, calamitas, caſus, colliſio, jactura, damnum, detrimentum. & τὰ συμφορὰ, idem. Ex σὺν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Σύμφορος, ου, ὁ, utilis, aptus, frugi, conveniens, decens: item comes.

Συμφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, qui una conſilia agitat, conſiliarius: a συμφράζομαι, ſimul conſulo.

Συμφράσσασθαι, aor. 1. inſ. med. Poetic. συμφράσσατο, contulerat, 3. ſingul. a. 1. med. Jon. & Poetic. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι, ſimul delibero, fut. άσομαι, & Poetic. συμφράσσομαι. Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Συμ-

Digitized by Google

Συμφυεῖσαι, nom. plur. fœm. g. aor. 2. part. paſſ. verbi συμφύομαι, coeo.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, gentilis, contribulis, qui eſt ex eadem tribu. Quod ex σὺν, & φυλέτης, ου, ὁ, tribulis.

Συμφύομαι, una enaſcor, coaleſco, coeo, a. 2. paſſ. συνεφύην, ης, η. a. 2. part. paſſ. συμφυείς, εῖσα, ἐν. Th. φύω, naſcor.

Σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, una plantatus, ſimul genitus, cognatus, inſitus, innatus, genuinus, τὸ σύμφυτον, cognatio, cognata natura, Plato de Leg. Item ſeaut, Eurip.

Συμφύω, coaleſcere facio, conglutino, coagmento.

Συμφυῶς, congenite.

Συμφωνέω, ex diverſis vocibus unum efficio concentum, concino. Per metaph. conſentio, communi conſenſu paciſcor, conſpiro, idem ſentio. συμφωνῶ σοι ἐπὶ τούτοις, adverſus hos tecum conſpiro, Ariſtot. lib. 4. Polit. c. 12. ſ. ήσω. p. συμπεφώνηκα. aor. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus ſum. a. 1. paſſ. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, convenit inter vos.

Συμφωνηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſiv. verbi ejuſdem.

Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia, convenientia, conſenſus. a συμφωνέω, conſentio.

Συμφωνία, ας, ἡ, concentus, conſonantia. ab eodem verbo, & themate.

Σύμφωνος, ὁ, ἡ, conſonus. per metaph. concors, reſpondens. συμφώνως, concorditer.

Συμψάω, ῶ, contero, conturbo, corrado, confundo veſtigia, ne amplius appareant. Ariſtoph. in Neb.

Συμψηφίζω, computo. ſ. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. quod ex σὺν, & ψηφίζω, calculis computo.

Σύμψυχος, ου, ὁ, unanimis, ejuſdem ſententiæ. Ex σὺν, & ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Σὺν, cum præpoſit. regit dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Chriſto eſſe. Aliquando ſine caſu eſt, & ſignificat pariter, una. Sed σῦν, ſuem, acc. a σῦς, συὸς, ſus.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi συνάγω, colligo.

Συναγάγετε, 2. plur. a. 2. imperat. activ. συνάγαγον, pro συνήγαγον, aor. 2. ind. act. verbi ejuſdem.

Συνάγγελος, ου, ὁ, legationis ſocius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Συναγείρω, colligo me. Th. ἀγείρω.

Συνάγερθεν, Bœotic. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Συναγοράσαντες, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συναγοράω, colloquor, ſ. άσω, quod ex σὺν, & ἀγοράω, idem ac ἀγοράομαι, concionor, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Συναγρόμενος, ὁ, præſ. part. verbi συνάγρομαι, congrego. quod ex σὺν, & ἄγρομαι, per ſyncopen pro ἀγείρομαι. Them. ἀγείρω, congrego. ſ. ερῶ.

Συνάγω, εις, ει, colligo, congrego, ſimul duco. claudo, glomero, coarcto, conjungo, Ariſtot. l. 5. hiſtor. de pinnophylace. conſocio, concilio, Ariſtot. de mundo. conquiro, confero, comparo, committo, Plato de Leg. συνάγειν φθόνον, conflare invidiam, Demoſth. Item συνάγειν, una bibere, compotare, Menander, teſte Athen. l. 8. fut. συνάξω a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, & in 2. plur. συνηγάγετε, hoſpitio excepiſtis. a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, & in 2. plur. συναγάγετε, a. 2. ſub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. act. συναγαγών, οῦσα, όν. perf. ind. act. συνῆχα, perf. paſſ. συνῆγμαι, ξαι, κται, perf. part. paſſ. συνηγμένος, η, ον, congregatus. a. 1. ind. paſſ. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συναχθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. ind. paſſ. συναχθήσομαι, congregabor. p. m. συνήγαγα. quod ex σὺν, & ἄγω, duco.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, Synagoga, conventus, ſchola, a συνάγω, congrego.

Συναγωνίζομαι, una certo. fut. ίσομαι. perf. paſſ. συνηγώνισμαι. aor. 1. med. συνηγωνισάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. med. συναγωνίσασθαι.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui una certat, commilito.

Συνᾴδουσι, 3. plur. præſ. a συνᾴδω, conſono, conſentio. Th. ἀείδω, & contracte ᾄδω, cano. ſ. ᾄσω. præt. ᾖκα.

Συναθλέω, ῶ, una certo, certamen adjuvo. fut. ήσω. perf. συνήθληκα. a. 1. συνήθλησα, ας, ε. quod ex ἀθλέω, vel ἀεθλέω, certo.

Συναθροίζω, congrego, ſ. οίσω. præt. συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα.

Συναϊχθήτην, impetum pariter faciebant, 3. dual. pluſq. perf. paſſ. verbi συναΐσσω, impetu feror. fut. συναΐξομαι. perf. paſſ. συνῆϊγμαι. pluſq. perf. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror. ſ. ξω.

Συναίμοσι, conſanguineis, dat. plural. a σύναιμος, ου, ὁ, conſanguineus. ex σὺν, & αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Συναίρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi συναίρω, cum alio tollo, adjuvo, confero.

Συναίρω, opitulor, ſ. συναρῶ, p. συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. a. 1. inf. act. ξυνᾶραι. Th. αἴρω, tollo.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, concaptivus. quod ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captivus. hoc ab ἁλωτὸς, οῦ, ὁ, qui poteſt capi. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλον.

Συνακολουθέω, ῶ, una ſequor, ſ. ήσω. perf. συνηκολούθηκα a. 1. συνηκολούθησα.

Συναλγέω, una doleo, condoleo. ſ. ήσω. p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Συναλίζω, congrego. ſ. ίσω. perf. συνήλικα. præſ. part. paſſ. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum. aor. 1. part. συναλισθείς. quod ab ἁλίζω, congrego. hinc ἁλία, ας, ἡ, cœtus. Th. ἅλις, ſatis, adverb.

Συνάμ', pro συνάμα, adv. ſimul cum, una. ab ἅμα, ſimul.

Συνάμορος, vel συνάμωρος, ὁ, καὶ ἡ, vaſtator, maleficus.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo, vel ambæ.

Συναμορέω, lædo, vaſto. Alii malunt συναμωρέω legere, quaſi συνάμορος ſit, cui in fatis eſt nocere aliis, a μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Συναναβαίνω, una aſcendo. ſ. βήσομαι. a. 2. συνανέβην, ης, η. a. 2. part. act. συναναβὰς, άντος, & in dat. plur. συναναβᾶσι, & in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, & in plur. συναναβᾶσαι, quæ una aſcenderant. quod ex σὺν, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. a συναναβαίνω, una aſcendo.

Συναναιρέομαι, ſimul tollor: colligo. præſ. inf. συναναιρεῖσθαι. quod ex σὺν, ἀνὰ, & αἱρέω, capio. ſ. ήσω. a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, una accumbo. imperf. συνανεκείμην, σο, το, & in 3. plur. συνανέκειντο. præſ. part. συνανακείμενος, η, ον. quod ex σὺν, ἀνὰ, & κεῖμαι, jaceo. ſ. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, una commiſceo: intermiſceo, commiſceo. fut. συναναμίξω. a. 1. συνανέμιξα. præſ. inf. paſſ. συναναμίγνυσθαι, cum dat. quod ex σὺν, ἀνὰ, & μίγνυμι, miſceo. ſ. μίξω. p. μέμιχα.

Συναναπαύομαι, una refocillor: ſimul accumbo, ſimul quieſco. fut. αύσομαι. quod ex σὺν, ἀνὰ, & παύω, ceſſo. a. 2. ἔπαυν.

Συνανεστράφην, aor. 2. ind. paſſ. quod ex σὺν, ἀνὰ, & στρέφω, verto.

Συναντάω, ῶ, occurro, obviam eo. cum dat. ſ. ήσω. fut. 1. part. activ. συναντήσων, οντος, ὁ, a. 1. ind. act. συνήντησα. a. 1. part. συναντήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & ἀντάω, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra, pro, præpoſitio.

Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus. ab eodem verbo, & them.

Συναντιλαμβάνω, viciſſim juvo, opem fero, adjuvo. cum dat. a. 2. med. συναντελαβόμην, ου, ετο, a. 2. ſub. med. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. quod ex σὺν, ἀντὶ, & λαμβάνω, capio. ſ. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, occurro, obviam eo, Poet. pro συναντάω.

Συναντώντων, gen. plur. part. præſ. verbi συναντάω, occurro.

Συναντῶσι, occurrant, 3. plur. præſ. ſub. verbi ejuſdem.

Συνάξει, 3. ſing. f. 1. act. verbi συνάγω, congrego. ſ. ξω. Th. ἄγω, duco.

Συνάορος, ου, ὁ, ἡ, conjunctus, ſocius, comes: nupta uxor. Eurip. παρὰ τὸ συναείρειν, τὸ συναίρειν, in altum ſimul tollere, vel conjungere. ἀείρω. fut. ἀερῶ, perf. med. ἦορα, & Jon. ἄορα, unde illa verbalia.

Συναπάγω, ſimul abripio, una abduco, ſ. ξω. perf. συναπῆχα. præſ. part. paſſ. συναπαγόμενος, ου, ὁ, obſecundans, attemperans. a. 1. ind. paſſ. συναπήχθην, ης, η, ſimul abreptus fui. a. 1. part. paſſ. συναπαχθεὶς, έντος, ὁ, una abreptus. ex σὺν, ἀπὸ, & ἄγω, duco.

Συνάπας, αντος, ὁ, ſimul omnis. συνάπασα, univerſa. a πᾶς, omnis.

Συναπέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συναποκρύπτω, occulto. Ex σὺν, ἀπὸ, & κρύπτω, abſcondo. ſ. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναπιστέατο, Jonic. pro συναφίσταντο, 3. plur. imperf. verbi συναφίσταμαι. vide ἀφίσταμαι. alii legendum cenſent συνεπιστέατο.

Συναποθνήσκω, una morior, commorior. συναπέθανον ἀλλήλοις, alternis ictibus transfixi occiſi ſunt. Plutarch. in Publ. cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. aor. 2. inf. συναποθανεῖν.

Συναπολέσῃς, 2. ſingul. a. 1. ſub. activ. verbi συναπόλλυμι, una perdo.

Συναπόλῃ, una pereas, 2. ſing. a. 2. ſub. med. a συναπόλλυμι, una perdo.

Συναπόλλυμι, una perdo. συναπόλλυμαι, una pereo. a. 2. med. συναπωλόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. aor. 2. med. ὠλόμην. præt. med. ὦλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, una mitto, ablego. ſ. συναποστελῶ. perf. συναπέσταλκα. aor. 1. συναπέστειλα. quod ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συνάπτω, agglutino, copulo, coagmento, conjungo: cohæreo, coeo, coaleſco, Ariſt. congruo, conſentaneus ſum, Ariſtot. confligo, congredior, Ariſtid. bellum gero, Thucyd. ſ. ψω. perf. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, tempus inſtat, & urget. Th. ἅπτω, necto. fut. ψω. perf. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. activ. verbi συναίρω, confero. Them. αἴρω, tollo. ſ. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſdem, & them.

Συναράρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi συναράσσομαι, collidor. Them. ἀράσσω, vel ττω, amputo, tundo. ſ. ξω.

Συναράσσω, collido, configo, contundo, urgeo. Th. ἀράσσω, pulſo.

Συναρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento, congruenta proportione conſtruo. ſ. ήσω. perf. συνηρμολόγηκα. part. præſ. paſſ. συναρμολογούμενος, ουμένη, ούμενον, congruenter coagmentatus, a. Ex σὺν, & ἁρμολογέω, ῶ, apte concinno, compingo.

Συνάρμοξεν, Dor. vel Jon. pro συνήρμοσεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, adapto. ſ. ξω. quod ex σὺν, & ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.

Συναρπάζω, una abripio, corripio, Ariſtoph. cito intelligo, percipio. Sophocl. ſ. άσω. perf. συνήρπακα. pluſq. perf. συνηρπάκειν, εις, ει. aor. 1. ind. activ. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ind. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συναρπασθεὶς, έντος, ὁ, abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio. ſ. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejuſdem, & them.

Συναυξάνω, ſimul augeo, facio creſcere. una creſco, Nazianz. fut. συναυξήσω. perf. συνηύξηκα. præſ. paſſiv. συναυξάνομαι, una creſco. præſ. inf. paſſ. συναυξάνεσθαι. quod ex σὺν, & αὐξάνω, ſeu

αὔξω, augeo. f. αὐξήσω. Th. αὔξω, idem.
Συναυξηθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi συναυξάνω, augeo.
Συναχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συνάγω, congrego. f. άξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.
Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem.
Συνάχθομαι, condoleſco, vicem doleo. & in 3. pl. συνάχθονται. quod ab ἄχθομαι, gravor, ægre fero. f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τό, pondus, onus.
Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto. f. ψω.
Συνδείπνησον, άτω, aor. imperat. act. verbi συνδειπνέω, concœno. quod a δειπνέω, cœno. Thema δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.
Σύνδεσμος, ου, ὁ, nexus, vinculum, nodus, copula, conjunctio. Item nodus, ſtella præfulgens ἐν ἄκρῳ τῷ λίνῳ, Procl. Eſt etiam pars nervoſa connectens. a συνδέω, una vincio.
Συνδέω, una vincio, connecto, committo. f. ήσω, perf. συνδέδεκα. perf. paſſ. συνδέδεμαι. perf. part. paſſ. συνδεδεμένος, una cinctus.
Συνδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum ſubeo. Ex σύν, διά, & κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.
Συνδιατρίβω, commoror, una verſor, conſuetudine utor, operam, & ſtudium pono, Xenoph. Quod ex σύν, διά, & τρίβω, tero. f. ψω. præt. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.
Συνδιαφέρειν τί τινι, aliquem in re aliqua toleranda juvare.
Συνδιαχειρίζω, contrucido. vide διαχειρίζω.
Συνδεδέμενος, Jonic. pro συνδεδεμένος, ὑμενος, qui vinctus eſt cum aliquo. Th. δέω, ligo.
Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω, commoror.
Συνδιῃτᾶτο, 3. ſingul. imperf. med. verbi συνδιαιτάομαι, ῶμαι, cohabito, contubernalis ſum. quod a διαιτάομαι, vitam dego. Them. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.
Σύνδικος, ου, ὁ, ἡ, teſtis, comes, adjutor. proprie σύνδικοι vocantur plures patroni, qui ſimul unam, eamdemque cauſam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.
Συνδοκιμάζοντας, acc. plur. præſ. part. act. verbi συνδοκιμάζω, ſimul exploro. quod a δοκιμάζω, probo, exploro. Th. δοκέω, videor. f. ήσω. præt. δεδόκηκα.
Συνδοξάζω, ſimul glorifico. f. άσω. perf. συνδεδόξακα. a. 1. ind. paſſ. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. plur. συνδοξασθῶμεν. quod a δοξάζω, opinor, ſentio. hoc a δόξα, ης, ἡ, opinio. Th. δοκέω, videor.
Σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ, conſervus. Them. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.
Συνδραμόντων, gen. plur. a. 2. part. activ. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde συνδρομή, concurſus.
Συνδρομάδες, ων, concurrentes: anguſtæ. Epithetum inſularum, quæ & συμπληγάδες appellantur, a τρέχω, curro.
Συνδρομή, ῆς, ἡ, concurſus. a συντρέχω. quod vide in συνδραμόντων.
Σύνδρομος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro συντρέχων, concurrens. vide in συνδραμόντων.
Σύνδυο, Poet. duo ſimul conjuncti, bini. ex σύν, & δύο, duo.
Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi συμβάλλω, confero.
Συνέβη, & Dor. συνέβα, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Συνεβόσκετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi συμβόσκω, una paſco. quod a βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Them. βόω, paſco. fut. βόσω, & ώσω.
Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, conſulto, hortor. quod a βουλεύω, idem. Th. βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.
Συνεβουλεύσατο, & συνεβουλεύσαντο, 3. ſing. & plur. a. 1. med. verbi ejuſdem, & them.
Συνέγειρον, alleva, a. 1. imperat. act. verbi συνεγείρω, ſimul excito. Th. ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. paſſ. ἠγέρθην, ης, η.
Συνεγείρω, vide in συνέγειρον.
Συνεδρευόντων, gen. plur. part. præſ. act. verbi συνεδρεύω, conſideo. fut. εύσω. quod ab ἕδρα, ſedes. Them. ἕζομαι, ſedeo. fut. ἑδοῦμαι.
Συνέδριον, ου, τό, conſeſſus, ſc. judicum.
Συνεζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um, perf. part. paſſ. verbi συζεύγνυμι, vel υω, conjungo. quod ex σύν, & ζεύγνυμι, ſeu υω, jungo. f. ζεύξω. hinc & συνεζευγμένως, adv.
Συνέζευξε, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi συζεύγνυμι, conjungo.
Συνεζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi συζητέω, diſcepto.
Συνεζωοποίησε, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. verbi συζωοποιέω, una vivere facio, ad Ephes. 2.
Συνέηκα, ας, ε Jonic. pro συνῆκα. a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo. fut. συνήσω. quod ex σύν, & ἵημι, ſeu ἵω, mitto.
Συνεθέμεθα, 1. plur. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι, conſtituo, f. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. med. συνεθέμην, ου, το, pactus ſum. Th. τίθημι, pono.
Συνέθεντο, componebant, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejuſdem, & them.
Συνέθευ, pacta es, Doric. pro συνέθεσο, θεο, vel θου, 2. ſing. aor. 2. ind. med. verbi συντίθημι, paciſcor. aor. 2. med. συνεθέμην. Th. τίθημι, pono.
Συνεθισθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνεθίζω, conſuefacio. quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, εος, τό, mos, conſuetudo.
Συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia. in plur. συνειδήσεις. quod a συνείδημι. hoc ab εἴδησις, ſcientia. Th. εἴδω, ſcio.
Συνεῖδον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνοράω, proſpicio. a. 2. inf. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδών, όντος, ὁ. p. m. σύνοιδα, conſcius mihi ſum. Th. εἴδω, ſcio, video. f. εἴσομαι.
Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδώς, ότος, ὁ, conſcius, contracte pro συνειδηκώς, υῖα, ός, perf. part. activ. Them. εἴδω, vel εἰδέω, video. f. ήσω. p. εἴδηκα.
Συνειδώς, ότος, ὁ, conſcius, qui ſimul novit, Demoſth.
Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf. part. paſſ. verbi συλλέγω, colligo.
Συνειλέω, convolvo, cogo, compello, includo.
Συνείληφα, perf. ind. activ. Hinc συνειληφυῖα, ίας, ός, perf. par. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.
Συνειληφυῖα, & συνειληφώς, vide in συνείληφα.
Συνείληχα, ας, ε, perf. Attic. pro συλλέληχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, ſimul ſortior. Th. λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον, tanquam a λήχω, inuſit. præt. med. λέλογχα.
Συνειλοχέναι, collegiſſe, perf. inf. Attic. συνειλοχώς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, colligo. Th. λέγω, lego. f. ξω. perf. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.
Σύνειμι, ſum cum alio, utor familiariter, vivo cum aliquo, verſor. συνεῖναι τῷ πόνῳ, in labore verſari, Ariſt. Plut. cum dat. imperf. συνῆν. f. συνέσομαι. præſ. inf. συνεῖναι. præſ. part. συνών, όντος, ὁ. quod ex σύν, & εἰμί, ſum.
Σύνειμι pro συνέρχομαι, ſimul eo, convenio, coeo, pergo in congreſſum. inf. συνιέναι, una ire.
Συνείπετο, 3. ſing. imperf. med. verbi συνέπομαι, comitor. Th. ἕπω, ſequor.
Συνείς, έντος, ὁ, animadverſor, cognoſcens, conſcius, a. 2. part. activ. verbi συνίημι, intelligo.
Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi συνεισέρχομαι, una introeo, cujus dat. aor. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. quod ex σύν, εἰς, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Συνεισέρχομαι, una introeo, ſimul ingredior. a. 2. συνεισῆλθον, ες, ε. Th. ἔρχομαι, venio.
Συνεισέφρησε, Att. ſync. pro συνεισεφόρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, ſimul induco. quod a φορέω, geſto. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφρέω derivari, intus admitto. Th. φέρω, & φρῆμι, emitto. fut. ήσω.
Συνεισῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. vide in συνεισελθεῖν.
Συνεῖχε, continebat, 3. ſing. imperf. act. verbi συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.
Συνείχετο, angebatur, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi συνέχω, conſtringo.
Συνεκάθισαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, una colloco, & ſedeo.
Συνεκαίετο, coardebat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Ex σύν, & καίω, uro. f. καύσω. a. 1. act. ἔκαυσα. a. 2. paſſ. ἐκάην.
Συνέκδημος, ου, ὁ, ἡ, ſocius peregrinationis, comes itineris. συνεκδετήριος, Heſych. quod ab ἔκδημος, abſens a popularibus ſuis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.
Συνεκέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. perf. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, miſceo.
Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. verbi συγκινέω, ῶ, commoveo, fut. ήσω. quod ex σύν, & κινέω, moveo.
Συνέκλεισε, 3. ſingul. aor. 1. indicat. activ. verbi συγκλείω, concludo.
Συνεκλεκτός, ου, ὁ, ἡ, una electus. Ex σύν, & ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω. fut. ξω.
Συνέλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.
Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. med. vide συνέλαβεν.
Συνελάλουν, 1. ſing. vel 3. plural. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, colloquor, quod vide. Th. λαλέω, loquor.
Συνελαύνω, compello, is, in anguſtum redigo. συνελαύνω σε πρὸς ἔσχατον πενίας, in extremam neceſſitatem te redigo. Lucian. Neutraliter uſurpatum ſignificat infeſto animo concurro, Homer. f. συνελάσω. a. 1. συνέλασα, compuli.
Συνέλεξαν, collegerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω, colligo.
Συνεληλυθότας, accuſ. plur. part. præt. med. verbi συνέρχομαι, convenio.
Συνελήφθην, ης, η, & in 3. plur. συνελήφθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.
Συνελθεῖν, a. 2. inf. activ. συνελθόντων, gen. plur. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, convenio.
Συνελογίσαντο, 3. plural. aor. 1. med. verbi συλλογίζομαι, ratiocinor.
Συνελόντι, dat. ſingul. aor. 2. part. activ. verbi συναιρέω, ſimul everto, contraho in unum. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, aor. 2. part. ἑλών, όντος, ὁ.
Συνεμαχήσας, 2. ſingul. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugnæ ſum ſocius, ſto a partibus alicujus. fut. ήσω. Th. μάχομαι, pugno.
Συνέμεν, a. 2. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, percipio, intelligo.
Συνενείκαιεν, Jonic. & Æolic. 3. plur. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. vide ἐνείκαι.
Συνενείκεται, confertur, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. quod ab ἐνείκω, Poetic. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, una erro, & in 3. plur. συνεξαμαρτάνουσι. quod ex σύν, ἐκ, vel ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. a. 2. ἥμαρτον.
Συνεξεπράξαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi πρήσσω, Jon. pro πράττω, facio. f. ξω.
Συνεξετάζονται, 3. plur. præſ. ind. paſſiv. verbi συνεξετάζω, exquiro. quod ex σύν, ἐξ, & ἐτάζω, examino, f. σω.
Συνεξομοιοῦσθαι, præſ. inf. paſſiv. verbi συνεξομοιόομαι, aſſimilor. quod ex σύν, ἐξ, & ὁμοιόω, aſſimilo. hoc ab ὅμοιος, α, ον, ſimilis. Thema ὁμός, ή, όν, idem.
Συνεξώκειλεν, pertraxit, devenit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, pertraho. quod ex σύν, ἐξ, & ὀκέλλω, appello. Th. κέλλω. f. κέλσω, idem.
Συνεοχμός, Attic. pro συνοχμός, idem ac συνοχή, ῆς, ἡ, junctura, conjunctura.

Digitized by Google

natio, commiſſura. à συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνεπαθήσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, condoleo.

Συνέπαινος, ου, ὁ, ἡ, conſentiens, comprobans, approbans, cum dat. Herod. ex ἐπὶ, σὺν, & αἶνος, ὁ, laus.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα. quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Jon. pro συνεφάψασθαι, a. 1. inf. med. ſimul attingere, & aggredi. Ex σὺν, ἐπὶ, & ἅπτομαι, tango.

Συνεπελαφρύνω, ſimul allevo. Th. ἐλαφρὸς, ὁ, ἡ, levis, celer.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. activ. verbi συμπέμπω, una mitto. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπομφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, una præficio. Ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto. f. στήσω.

Συνέπηξεν, condenſavit, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi συμπήγνυμι, compingo. Thema πηγνύω, ſeu πήγνυμι, idem. fut. ξω. præt. χα. præt. med. πέπηγα.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, teſtimonium inſuper præbeo, adſtipulor, teſtis ſum. f. ήσω. perf. συνεπιμεμαρτύρηκα. quod ex σὺν, ἐπὶ, & μαρτυρέω, teſtor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Συνεπίομεν, 1. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπιόσω. perf. συμπέπωκα. a. 2. ind. act. συνέπιον, ες, ε.

Συνεπισπόμενος, ου, ὁ, ſimul ſequens. vide in σπέο, ſequere.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, ſuffoco. f. ξω. p. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Συνέπομαι, comitor, non reſiſto, attente audio, cum dat. imperf. med. συνεπόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, & ἕπω, ſequor.

Συνεπτώκεε, inciderat, Jon. pro συνεπεπτώκει, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω, quod vide.

Συνεργέω, ῶ, una operor, auxilior, adjuvo. imperf. συνήργεον, ες, εε, ουν, εις, ει. fut. ήσω. p. συνήργηκα. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνεργήσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi συνεργέω, adjuvo.

Συνεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, adjutor, ſocius, conſors operis, adminiſter, collega. συνεργὸς πρὸς τέχνην, adjuvans artem, Xenoph.

Συνέριθος, ου, ὁ, ἡ, adminiſter, ra, propria, qui, vel quæ lanificium exercet. Ex σὺν, & ἔριθος, quod fit ab ἔριον, ου, τὸ, lana.

Συνέρχομαι, convenio, una venio, in unum coeo, confluo, concurro. συνῆλθον τὸ σὸν λέχος, conveni ad tuum cubile, Sophocl. συνῆλθον εἰς λόγους, in colloquia venerunt, Plutarch. in Camillo. συνῆλθε τῷ σκέμματι, adhibitus eſt in conſilium hujus rei, Nazianz. imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, conſueſcere. a. 2. part. συνελθὼν, όντος, ὸν. p. m. συνελήλυθα, ας, ε, conveni. perf. part. med. συνεληλυθὼς, ότος, ὁ.

Σύνες, intellige, & in plur. σύνετε, a. 2. imperat. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνέσει, dat. ſing. a σύνεσις, εως, ἡ intelligentia. acc. σύνεσιν. verbi συνίημι, intelligo.

Συνεσθίω, veſcor cum aliquo. imperf. συνήσθιον, ες, ε. quod ab ἐσθίω, ίσω, idem ac ἔσθω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia, prudentia, peritia, perſpicacia. a συνίημι, intelligo.

Συνεσπάραξαν, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συσπαράσσω, vel ττω, diſcerpo. fut. ξω. p. συνεσπάραχα. Them. σπαράσσω, lacero.

Συνεσταλμένος, ου, ὁ, perf. part. paſſ. a συστέλλω, contraho.

Συνέστασαν, conſtituti erant, Poet. pro συνέστησαν, 3. plur. aor. 1. act. vide in συνέστη.

Συνεσταυρωμένος, ου, ὁ, perf. part. paſſ. verbi συσταυρόω, una crucifigo. f. ώσω. perf. συνεσταύρωκα.

Συνέστειλαν, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, compono ad ſepulturam, ſubtraho. fut. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα.

Συνεστεῶσα μάχη, prælium, quod adhuc committitur, perf. part. act. f. g. per epenth. τῦ ε, pro συνεστῶσα, quod per craſin dicitur pro συνεστακυῖα, verbi συνίστημι. Sic συνεστεῶτες λιμῷ, qui in fama ſunt conſtituti, fame affecti, perf. part. m. g. ab eodem verbo.

Συνέστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. συνέστηκε, 3. perſ. perf. ind. act. verbi συνίστημι, conſtituo.

Συνεστήκει, Jon. pro συνειστήκει, perſtitit, duravit, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συνίστημι, conſtituo, conſto.

Συνεστηκυῖαι, firmæ, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejuſdem.

Συνεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συνίστημι, conſtituo. f. συστήσω. perf. συνέστακα. perf. part. συνεστακὼς, & per craſin συνεστὼς, ῶτος.

Συνέστιος, ου, ὁ, conviviam. Th. ἑστία, ἡ, focus.

Συνεστῶτας, accuſ. plur. perf. part. activ. verbi συνίστημι, conſtituo.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Συνέταξα, ας, ε, præcepi, a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, conſtituo. fut. ξω. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. præt. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω, una ſepelio.

Συνετέλεσα, ας, ε, finii, a. 1. ind. act. a συντελέω, finio.

Συνετήρει, 3. ſingul. imperf. activ. verbi συντηρέω, obſervo.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, verbi συνετίζω, intelligentem reddo. quod a συνετὸς, intelligens, & hoc a συνίημι, intelligo.

Συνετέθειντο, conſtituerant, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi συντίθημι, conſtituo.

Σύνετο, intellexit, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι, intelligo.

Συνετὸς, ῦ, ὁ, prudens, intelligens. dativ. plur. συνετοῖς. a συνίημι, intelligo.

Συνετρίβη, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi συντρίβω, contero.

Συνεύαδον, complacuerunt, 3. pl. imperf. vel aor. 2. pleonaſmo Æol. pro εὔαδον, & hoc pro ἔαδον, quod & detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, placeo. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω. p. m. ἕαδα, & ἧδα.

Συνευδοκέω, conſentio, applaudo, communico, aſſentior, comprobo, cum dat. fut. ήσω. perf. συνευδόκηκα.

Συνευνάσθην, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi συνευνάζω, conſopio, cum aliquo ſopio. συνευνάζεσθαι vero, concumbere cum aliquo. quod ab εὐνάζω, ſopio.

Σύνευνος, ου, & συνευνέτης, ου, ὁ, ἡ, Poet. maritus, vel uxor, conjux, quod alter cum altero in eodem lecto cubet.

Συνευωχέομαι, οῦμαι, una epulor, una ſum in convivio. cum dat. quod ex σὺν, & εὐωχέω, convivio excipio.

Συνεφίστημι, una præficio; conſidero, diligenter animadverto, Polyb. l. 3. aor. 2. ind. activ. συνεπέστην. perf. part. act. συνεφεστὼς, ῶτος, ὸς, una præfectus. præſ. paſſiv. συνεφίσταμαι, una inſurgo. quod ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto, ſtatuo.

Συνεφώνησας, pactus es, 2. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi συμφωνέω, conſentio. f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα.

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, confundo, concito. f. συγχεύσω. a. 1. συνέχευα. Th. χέω, fundo.

Συνεχὲς, adverb. aſſidue, continenter; ſubinde, Ariſtoph. in Equit. a συνέχω, conſtringo.

Συνεχέως, Jonic. pro συνεχῶς, aſſidue, frequenter, ordinatim, quod a συνέχω, conſtringo.

Συνέχουσα, ης, ἡ, præſ. part. activ. f. g. verbi συνέχω, conſtringo.

Συνέχω, conſtringo, una teneo, contineo, coarcto, connecto, comprimo, Ariſtoph. in Nub. τὼ μηρὼ μὴ συνέχοντες, femora non comprimentes. Item cohæreo, implicor. Plato in Timæo. detineo, poſſideo. συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, Spiritus afflatu Paulus totus agebatur, & concitabatur. Pariter calleo, peritus ſum. συνέχοντες εἰρεσίαν, remigationis periti, artiſque nauticæ, Thucyd. συνέχεσθαι ἐκ τῶν δύο, a duobus contineri, h. e. coercari, cohiberi. f. συνέξω. perf. συνέσχηκα. aor. 2. συνέσχον, ες, ε, compreſſi. præſ. paſſ. συνέχομαι, conſtringor. imperf. paſſ. συνειχόμην, ου, ετο, angebar, numine afflabar. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continenter, aſſidue, frequenter, protinus. a συνέχω, contineo. Hinc & συνοχὴ, coarctatio.

Συνεψήφισαν, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συμψηφίζω, computo. fut. ίσω. perf. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συνηγάγετε, 2. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε.

Συνῆγε, 3. ſingul. aor. 2. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Συνήγειρε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, una excito. f. συνεγερῶ. a. 1. paſſ. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem, & them.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus, perf. part. paſſ. gen. plur. συνηγμένων, verbi συνάγω, congrego.

Συνηγόρει, 3. ſingul. imperf. activ. verbi συνηγορέω, patrocinor. quod ab ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium, advocatio, defenſio; cui opponitur κατηγορία, aphthon.

Συνηγοροῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi συνηγορέω, aſſentior.

Συνῄδεται, 3. ſing. perf. paſſ. cognovit, verbi συνειδέω. fut. ήσω. perf. paſſiv. συνείδημαι, σαι, ται, & Att. συνῄδηται, & Jon. diſſolut. συνηδέαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, ſcio.

Συνῄδει, conſcius erat, 3. ſingul. pluſq. perf. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio. fut. εἰδήσω. perf. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, & per ſyncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, delector, oblector, gratulor, cum dat. οὐ μὴν θανόντι συνήδομαι, non lætor ejus morte, Eurip.

Συνήθεις, acc. plural. a συνήθης, εος, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo, aſſuefactio, converſatio, familiaritas. quod a συνήθης, εος, ὁ, ἡ, conſuetus. a.

Συνήθη, nom. plur. n. g. a. συνήθες, εος, ος, τὸ, conſuetum.

Συνήθλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. p. συνήθληκα. quod ex σὺν, & ἄεθλος, ſeu ἆθλος, ου, ὁ, certamen.

Συνήθους, gen. ſing. a συνήθης, εος, ους, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi συναθροίζω, congrego.

Συνηθῶν, gen. plur. a συνήθης, εος. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνήθως, pro more, pro conſuetudine. adverb. ab eodem them.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi & in 3. plur. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήλασα, ας, ε, compuli, aor. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, is. Th. ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. præt. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, idem ac συνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, coævus. ex σὺν, & ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem ac ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus.

Συνηλοίησε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi συναλοιάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Them. ἀλοιάω, comminuo. dicitur & ἀλοάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, pactum, compoſitio, confœderatio. a συνίημι, committo. Th. ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Συνήθης, εος, ὁ, ſocius, familiaris: ab eodem verbo, & themate.

Συνηνέχθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſiv. a συμφέρω, conduco. perf. paſſ. συνήνεγμαι, & inſerto ε, συνενήνεγμαι. hinc ἠνέχθην, a. 1. paſſ. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi συναντάω, occurro. f. ήσω. quod ab ἀντάω, obvius fio. p. ἤντηκα.

Συνήργει, 3. ſing. imperf. act. verbi συνεργέω, ῶ, una operor. imperf. συνήργεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. ήσω. Thema ἔργον, opus.

Συνηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus umbra, opacus. ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἑστᾶναι, fumus in umbra. Lucian. in Anach.

Συνήρχετο, 3. ſing. imperf. med. verbi συνέρχομαι, convenio. imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. aor. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήσθιον, imperf. activ. verbi συνεσθίω, veſcor cum aliquo. fut. ίσω. Thema ἔσθω, edo.

Συνῆτε, intelligatis, 2. plur. aor. 2. ſub. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήφθην, aor. 1. indic. paſſiv. vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, & in 3. plur. συνήχθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. perf. paſſ. ἦγμαι. aor. 1. paſſ. ἤχθην. f. 1. paſſiv. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi συνάπτω, conjungo. f. ψω. a. 1. paſſiv. συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Συνθάπτω, una ſepelio, Sophocl. fut. ψω. perf. συντέθαφα. a. 2. συνέταφον. aor. 2. ind. paſſiv. συνετάφην, ης, η, conſepultus fuit. aor. 2. part. paſſ. συνταφείς, έντος, ὁ. Th. θάπτω, ſepelio.

Συνθέμενος, ου, ὁ, conjungens, ruminans, perpendens, a. 2. part. med. verbi συντίθημι, conjungo.

Σύνθεο, & σύνθου, compone, a. 2. imp. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum, fœdus. Iliad. β. gen. plural Æol. συνθεσιάων. quod a συντίθημι, compono.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio, pactum, compages, ſtructura, coagmentatio.

Σύνθετο, Jon. pro συνέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι, accumulatim colligo.

Σύνθετον, ου, τὸ, compoſitum. dat. plur. συνθέτοις, ejuſdem th. & verbi.

Συνθέτως, conjunctim, adv. ab eodem verbo, & them.

Συνθῆκαι, nom. plur. a συνθήκη, ης, ἡ, compoſitio. accuſ. plural. συνθήκας, a συντίθημι, compono. Them. τίθημι, pono.

Συνθήκη, ης, ἡ, pactum, conventum, fœdus. κατὰ συνθήκην, ex condicto, ex pacto. Item conſenſus, aſſenſus, adſtipulatio. πόλεως συνθήκη κοινή, communis conſenſus civitatis, Demoſth. contra Ariſtogit.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compoſitum, conſtitutum. ἀπὸ συνθήματος, ex compoſito. Item ſignum, teſſera. τὰ συνθήματα, ſymbola.

Συνθήσει, componet, 3. ſingular. fut. 1. ind. act. verbi συντίθημι, ejuſdem th.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. activ. verbi συνθλάω, confringo.

Συνθλασθήσεται, confringetur, 3. ſingul. fut. 1. paſſiv. verbi συνθλάω, confringo.

Συνθλάω, conquaſſo, confringo, contundo. f. άσω. a. 1. συνέθλασα. perf. συντέθλακα. perf. paſſiv. συντέθλασμαι. aor. 1. ind. paſſ. συνεθλάσθην. fut. 1. paſſ. συνθλασθήσομαι, ῃ, εται, conquaſſabor. Them. θλάω, frango.

Συνθλίβω, comprimo, conſtringo, vexo, affligo. f. ψω. imperf. συνέθλιβον, ες, ε. perf. συντέθλιφα.

Συνθνήσκουσι, 3. plural. præſ. ind. activ. verbi συνθνήσκω, commorior. Thema θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, proprie, deliciis frango, effœmino, enervo, affligo. Item comminuo, confringo. f. ψω. a. 1. συνέθρυψα. perf. συντέθρυφα.

Συνιδεῖν, perſpicere, conſiderare, a. 2. inf. act. verbi συνείδω. præt. med. σύνοιδα, conſcius mihi ſum. Th. εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Συνιεῖν, præſ. inf. pro συνιέναι. a συνιέω, pro συνίημι, intelligo. a. 2. συνεῖν.

Συνιείς, έντος, ὁ, intelligens, audiens, gnarus. acc. συνιέντα, dat. plural. συνιεῖσι. præſ. part. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνίεμαι, paciſcor, convenio, congredior, coeo. συνιέναι εἰς αὐτό, ſe colligere, in ſe coire, Ariſtot. Problem.

Συνιέμεν, Jonic. pro συνιέναι, præſ. inf. act. verbi συνίημι, committo, intelligo. ab eodem them.

Συνίετε, intelligite, 2. plural. imperat. præſ. act. συνίεθι, έτω, verbi συνίημι, intelligo. Th. ἵω, mitto.

Συνιζέειν, Jonic. conſiderare, pro συνιζέσθαι. Them. ἕζομαι, ſedeo. vel ἵζω, ſedere facio.

Συνίημι, proprie committo: item intelligo, diſco, ſentio, animadverto. 3. plur. συνιοῦσι, intelligunt, quaſi a συνιέω. Sic ad Rom. 3. 11. συνιῶν, pro συνιείς, έντος, ὁ, præſ. part. ad formam ποιῶν. Item compono, committo. Iliad. præſ. imperat. activ. συνίεθι, ίτω, & in 3. plur. συνίετε, intelligite. præſ. ſub. συνιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. ῶσι. præſ. inf. συνιέναι. f. συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. συνήσουσι. a. 1. συνῆκα. a. 2. σύνην, ης, η. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, & in 2. plur. σύνετε. a. 2. ſub. συνῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. συνῆτε. aor. 2. part. συνείς. Matth. 13. 23. quaſi a συνιέω. Hoc ex σύν, & ἵημι, ſeu ἵω, mitto.

Συνίμεν, Jonic. Æolic. ac Doric. pro συνιέναι, quod idem valet, ac τὸ συνέρχεσθαι, convenire, præſ. inf. activ. a σύν, & εἶμι. hinc ἰέναι, in inf. Th. ἴω, eo, vado.

Συνιόντες, οἱ, nom. pl. a. 2. part. act. verbi σύνειμι, ſimul eo. quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἶον, aor. 2. part. ἰών, ἰόντος, ὁ. Thema ἴω, eo.

Συνίουν, pro συνίεσαν, intelligebant, 3. plur. imperf. activ. q. a συνιέω, pro συνίημι, intelligo.

Συνιοῦσι, intelligunt, 3. plur. ind. præſ. tanquam a συνιέω, intelligo.

Συνίσαν, concurrerunt, una iverunt, 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, una eo. quod ab εἶμι, eo. imperf. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει, in dual. ᾖτον, &c. Th. ἴω, eo.

Συνίσασι, ſciunt, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.

Συνιστάμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. συνίστασθαι, præſ. inf. paſſ. verbi συνίστημι, conſtituo.

Συνίσταται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi συνίστημι, conſtituo. inf. συνιστάναι, conciliare, congregare. Th. ἵστημι, ſtatuo. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συνιστάντος, gen. ſing. part. præſ. activ. verbi ejuſdem.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, commendo, idem ac συνίστημι, 2. Cor. 3. 1. Item approbo, 2. ad Corinth. 6. concinno, Polyb.

Συνίστημι, conſtituo, commendo. præſ. part. συνιστῶν, ῶντος, ὁ, contracte, q. a συνιστάω, ῶ, idem ac συνίστημι. f. συστήσω. perf. συνέστακα, ſeu συνέστηκα. perf. part. act. συνεστακώς, & per craſin συνεστώς, συνεστῶσα, conſiſtens, & per Epenth. συνεστεώς, συνεστεῶσα. a. 1. ind. act. συνέστησα, teſtatum feci. præſ. inf. paſſ. συνίστασθαι.

Συνιστῶν, & in nom. pl. συνιστῶντες, præſ. part. act. quaſi a συνιστάω, commendo, idem ac συνίστημι.

Συνιῶν (pro συνιείς) præſ. part. activ. q. a συνιέω, idem ac συνίημι, intelligo, committo. Sed συνιών, (pro συνιείς) a. 2. part. act. etiam q. a συνιέω, ſeu συνίημι.

Συνιῶσι, 3. plur. ſub. præſ. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream una inſtituite, a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω. quod ex σύν, & κωμάζω, comeſſor. Th. κῶμος, ου, ὁ, hymnus, comeſſatio.

Συνναίεσκε, Jon. pro συνέναιε, 3. ſing. imperf. activ. verbi συνναίω, cohabito.

Συννενέαται, in acervum congeſti ſunt, Jonic. pro συννένηνται, 3. plural. perf. paſſ. verbi συννέω, vel συννηέω, in unum acervum congero. quod ex σύν, & νέω, glomero.

Συννεφέω, nubes cogo. Dicitur etiam apud Euripidem in Electra, συννεφοῦς ὄμματος, de vultus triſtitia, atque mœſtitia, quæ nubes Latine, & νέφος Græce dicitur.

Συννῆσαι, coacervare, a. 1. inf. activ. a νέω, glomero.

Συννοίη, Jon. pro σύννοια, ἡ, profunda cogitatio, mœror. Ex σύν, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Σύννομος, ου, ὁ, ἡ, qui cum aliquo paſcitur. Metaph. conjunctus, cognatus. σύννομοι παῖδες, filii una educati, Plut. in Lycurgo. ex σύν, & νομή, ῆς, ἡ, pabulum.

Σύννουν, gravem. ex σύν, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Συνοδεύω, iter facio cum aliquo, una iter aggredior, concurro. f. εύσω. perf. συνώδευκα.

Συνοδία, ας, ἡ, comitatus, colloquium, congreſſus, iter commune. σύνοδος, ὁ, proventus, reditus.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, comes in itinere. Ex σύν, ὁδός, via, & πόρος, tranſitus.

Σύνοιδα, conſcius mihi ſum. p. m. συνειδέναι, perf. inf. med. a συνείδω.

Συνοικέω, una verſor, una habito, contubernio utor, conſuetudinem habeo. Item in matrimonium accipio. συνοικήσασα τῷ ἀνδρί, in matrimonio copulata cum viro, Lucian. Item matrimonium contraho, conjugium ſubeo. Et nuptui colloco. Interdum implicor, adhæreo. fut. ήσω. p. συνῴκηκα.

Συνοικητήρ, ῆρος, ὁ, Poet. συνοικοῦντος; qui cum aliquo habitat, contubernalis.

Συνοικιστής, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condendo ædificio, urbe. Ex σύν, & οἰκιστής, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συνοικοδομέω, ῶ, una ædifico. fut. ήσω perf. συνῳκοδόμηκα.

Συνοισόμεθα, congrediemur, 1. pl. fut. 1. med. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fero.

Συνολοφύρομαι, una lugeo, lamentor, congemiſco. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo. f. ῦμαι.

Συνόλως, adverb. prorſus, omnino.

Συνομάλιξ, κος, ὁ, ἡ, Dor. pro συνομήλιξ, ætate par, æqualis. vide ὁμήλικας.

Συνομιλέω, ῶ, una colloquor, conſueſco, conſuetudinem habeo. cum dat. fut. ήσω. perf. συνωμίληκα.

Συνομορέω, ῶ, confinis ſum, contiguus. f. ήσω. perf. συνωμόρηκα. quod ex σύν, & ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus. quod ab ὁμοῦ, una, adv.

Συνοπαδός, οῦ, ὁ, comes. ex σύν, & ὀπάζω, perſequor, comitem do. f. άσω.

Συνουσία, ας, ἡ, conſuetudo, converſatio, conventus, ſodalitas, ſocietas, cœtus, neceſſitudo, familiaritas. Item coitus, concubitus, Venereus uſus. Ariſtot. in Polit. eſſentia, Theophr. in hiſtor. plant. a σύνειμι, una ſum, converſor.

Σύνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, juncta ſupercilia habens: ſuperbus, arrogans. Interdum triſtis. Th. ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Συνοχή, ῆς, ἡ, anxietas: cohærentia, conjunctio, coagmentatio. a συνέχω, conſtringo.

Συνοχωκότε, coarctati, in anguſtum coeuntes, nom. dual. perf. part. act. Attice pro συνοχηκότε. Atticorum enim eſt η vertere in ω, & Jon. rejicitur augmentum. a verbo συνοχέω, fut. ήσω, perf. συνώχηκα. quod a συνοχή, coarctatio, anguſtia. hoc a συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo. Heſych.

vere

Digitized by Google

vero ex συνοίχω derivari innuit: item ex οἴχω, ſit præt. med. ᾦχα, & Attice reduplicatis initialibus præſentis ὄχωκα.

Συντάμνειν, Jonic. pro Συντέμνειν, concidere. itineris compendio uti.

Συντανύσαις, Æolic. pro συντανύσας, a. 1. part. act. verbi συντανύω, idem ac συντείνω, tendo, vergo.

Σύνταξις, εως, ἡ, conſtructio, ſeries, ordo, compoſitio, acc. ſing. σύνταξιν. quod a συντάσσω, conſtruo.

Συντάσσω, vel άττω, colloco, compono, inſtruo, in ordines digero, una cum aliis ordino. conſtituo: jubeo, impero, Polyb. commentor, deſcribo, librum compono: comparo, conſtitutum habeo, Æſchines. f. ξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, præcepi. perf. συντέταχα. perf. paſſiv. συντέταγμαι, ξαι, κται.

Συντεταγμένος, η, ὁ, præſ. part. paſſ. a συντάσσω, conſtituo.

Συνταχύνω, propero, accelero, corripio. Th. ταχύς, celer.

Συντελέθειν, præſ. inf. Poet. pro συντελεῖν, conficere, efficere, parare.

Συντέλεια, ας, ἡ, conſummatio, finis: cenſus, tributum, penſitatio. εἰς συντέλειαν ἄγειν, vectigales facere, Demoſth. Item συντέλεια, manus in ſua decuria conferendi, Demoſth. contributio Papiniano. Pariter communitas, & conſortium claſſis alicujus, & ordinis.

Συντελέω, ῶ, finio, perficio, perago. συντελεῖν, cenſeri, annumerari, Demoſth. eodem tendere, pertinere, Herodian. συντελεῖν δίκην, reum peragere, Dion. Halicarn. hiſt. l. 7. f. έσω. a. 1. συνετέλεσα, ας, ε. perf. συντετέλεκα.

Συντελοῦντα, acc. ſingul. part. præſ. activ. verbi ejuſdem, & them.

Συντέμνω, concido, abbrevio. fut. εμῶ. perf. συντέτμηκα. ἐν συντεμόντι, unico verbo res ſummam colligens, Euripid.

Συντέτακται, 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi συντάσσω, conſtituo.

Συντετριμμένος, η, ον, contritus, a, um, perf. part. paſſ. verbi συντρίβω, contero.

Συντηρέω, obſervo, conſervo, revereor. f. ήσω. perf. συντετήρηκα.

Συντιθέναι, præſ. inf. activ. συντίθενται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. a συντίθημι, conſtituo.

Συντίθημι, conſtituo: compono, concinno, Teophr. comminiſcor, Antiph. συντιθέναι γέλωτα, riſum movere, aut irridere, Sophocl. f. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 1. συνέθηκα, præſ. med. συντίθεμαι, paciſcor, conſentio. perf. paſſ. συντέθειμαι.

Συντομία, ας, ἡ, brevitas, compendium; conciſſura. quod a συντέμνω, concido.

Συντόμως, conciſe, breviter, adv. quod a σύντομος, ε, ὁ, ἡ, conciſus.

Συντομώτατα, breviſſime, adv. ſuperl. a συντόμως, breviter.

Σύντονος, ε, ὁ, contentus, concitatus, intentus, vehemens. a συντείνω, contendo.

Συντρέχω, concurro: aſſentior, conſiteor, Demoſth. fut. 1. med. συνθρέξομαι. a. 2. συνέδραμον. p. m. συνδέδρομα.

Συντρίβω, contero, comminuo, confringo, quaſſo. fut. ψω. perf. συντέτριφα. a. 1. συνέτριψα. aor. 1. part. act. συντρίψας, αντος, ας. aor. 2. ind. act. συνέτριβον.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio, confractio. a perf. paſſ. verbi συντρίβω, contero.

Συντρίψαι, a. 1. inf. verbi συντρίβω, contero.

Σύντροφος, ε, ὁ, ἡ, una educatus. a συντρέφω, ſimul educo.

Συντροχάζω, Poet. pro συντρέχω, concurrere, ſimul currere. Ex συν, & τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, convenio, incido in aliquem, congredior, colloquor, contingo, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. inf. συντυχεῖν.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Συντυχίαν, acc. ſing. Jonic. a συντυχία, ας, ἡ, ſucceſſus, caſus. quod ex σὺν, & τυγχάνω, ſum. hinc συντυχὸν ἔργον, opus vulgare.

Συνυπακούεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi συνυπακούω, una ſubauſculto. quod ex σὺν, ὑπό, & ἀκούω, audio, f. σω. p. ἄκηκα.

Συνυποκρίνομαι, una ſimulo. aor. 1. ind. paſſ. συνυπεκρίθην, ης, η, quod ex σὺν, ὑπό, & κρίνω, ſecerno.

Συνυπουργέω, ῶ, una operam confero, una operam navo. f. ήσω. perf. συνυπούργηκα. quod ex σὺν, & ὑπουργός, ὁ, ὁ, ἡ, adjutor.

Συνυφαίνω, contexo, ſimul texo.

Συνῳδός, ὁ, ὁ, conſonus, conſentiens, conſentaneus, pro συνᾴδων. ex σὺν, & ἀείδω, cano.

Συνωδίνω, una inſtar puerperæ doloribus afficior, crucior. Ex σὺν, & ὠδίνω, parturio. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Συνῳκηκυῖα, marita, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, una verſor.

Συνώμεθα, aor. 2. ſub. med. 1. pl. verbi συνίεμαι, paciſcor, convenio.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. συνωμότης, ε, ὁ, conjuratus, confœderatus. a συνόμνυμαι, conjuro. fut. συνομόσω. perf. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, juro.

Συνωνέομαι, coemo.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. συνώνυμος, ε, ὁ, nomen commune habens. ex σὺν, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Συνωρίς, Att. ξυνωρίς, par equorum, aut mulorum currum trahentium. Per metaph. quodvis conjugium par, ſive compar, ut amicorum. Sic Syneſius dixit τὴν συνωρίδα τῶν ἀδελφῶν de fratrum concordia. a συνείρω, connecto. Camerar. a συναείρω.

Συνωχαδόν, confertim, continenter, adv. a συνέχω, contineo, Th. ἔχω, habeo.

Συός, ſuis, gen. ſing. a σῦς, Doric. pro ὗς, ſus.

Συρμαί, ῶν, αἱ, pervæ, vileſque lacernæ. vide συρμα.

Συράκοσαι, ῶν, αἱ, Doric. & Poet. pro Συράκουσαι, ῶν, Syracuſæ.

Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, & Συράκουσαι, Syracuſæ, nomen urbis. Gr. trahentes invitum.

Σύρβη, ης, ἡ, tumultus, & vox, qua ſubulci ad ſues utuntur: item theca fiſtulæ. Att. τύρβη, ης, ἡ. Et hinc Lat. turba. Hinc τυρβάζω, turbas, ſeu tumultum excito. q. a σύω, moveo, turbo. vel a σύρω, & βαίω, quia hoc & illuc βαίνοντες συρόμενοι.

Συργάστρος, ε, ὁ, ſerpens, in Theocr. a σύρω, traho, & γαστήρ, quia ventrem trahit.

Συρέντες, οἱ, tracti, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. a σύρω, traho. f. ρῶ. a. 2. paſſ. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, Syria, factum ex Aſſyria per aphæreſin, ab Aſſur, hoc eſt progreſſus, qui fuit filius Semi, Συριηγενής, ὁ, ἡ, genere Syrus.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, γγος, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, ſibilo.

Σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula: caverna, Ariſtot. de mundo. Item ſumitur pro cavo ſpinæ dorſi, quo medulla continetur, Poll. foramen rotæ, in quo vertitur axis, Eurip.

Συρικτάς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτής, ὁ, fiſtulator.

Συρίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συρίσσω. f. ξω, ſibilo, fiſtulo.

Συρίσδεν, & συρίσδειν, Dor. pro συρίζειν, fiſtula ludere. Th. συρίσσω, ſibilo.

Συρίσδες, Doric. pro συρίζειν, ſibilare, συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem ac συρίσσω, ſibilo.

Συρίσσω, vel ίττω, ſibilo. hinc σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula. q. a σύρω, quippe ſugendo humor σύρεται, id eſt attrahitur.

Συρμαΐζειν, purgare potione ex aqua, & ſale. συρμαϊσμός, ὁ, ὁ, hujuſmodi purgatio.

Σύροισα, trahens, Dor. pro σύρουσα, præſ. part. f. g. a σύρω.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœniſſa, ex Syria, Phœnicibus contermina, oriunda mulier.

Συῤῥάπτειν, conſuere, præſ. inf. activ. ex σὺν, & ῥάπτω, ſuo. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα.

Συῤῥέουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi συῤῥέω, confluo, quod ex σὺν, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Συῤῥηγνύναι, confluere impetuoſe. Th. ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango. f. ξω.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis, locus arenoſus in mari. in plur. αἱ σύρτεις, ſunt duo ſinus in mari mediterraneo periculoſiſſimi. a σύρω, traho, quod naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, ὁ, vilis multitudo, undecunque tracta, a σύρω, traho.

Συρφετός, ὁ, ὁ, ſordes corraſæ. q. contractæ, a σύρω, traho.

Σύρω, traho per pavimentum: ſtringo, evagino: curro, Suidæ. f. συρῶ. præt. σέσυρκα. perf. paſſ. σέσυρμαι. q. a σαίρω, ore ſum hiante. Qui enim hiat, magnam aeris copiam attrahit. unde eſt σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur: & veſtis caudata matronarum nobilium. σύρτης, ε, ὁ, tractor.

Σῦς, συός, ὁ, ἡ, porcus, ſus. dativ. plur. συσί. ὗς, idem. ὕας, ἄδος, ἡ, ſucula. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Eſt etiam nomen feræ.

Συσκιάσαι, a. 1. inf. act. verbi συσκιάζω, adumbro. f. άσω.

Συσπαράσσω, vel άττω, diſcerpo, lacero, f. ξω. perf. συνεσπάραχα. a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συσπεύδω, ſtudioſe, & impenſe alicui faveo. Th. σπεύδω. feſtino.

Σύσσημον, ε, τὸ, commune ſignum. σύσσημος, ε, ὁ, ἡ, conſignificans. Ex σὺν, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Συσσίτοισιν, ſodalibus, dat. plur. Jonic. a σύσσιτος, ε, ὁ, ſodalis.

Συσταθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi συνίστημι, conſtituo.

Συστάσεις, nom. plur. a σύστασις, εως, ἡ, conſtitutio, aſſertio, coitio, conſpiratio; item cœtus. quod a συνίστημι. f. συστήσω, conſtituo.

Συστασιαστής, ὁ, ὁ, ſocius ſeditionis. Ex σὺν, & στασιάζω, factionibus contendo. hinc στάσις, εως, ἡ, ſeditio.

Συστασιώτης, ε, ὁ, qui ejuſdem eſt factionis. vide in συστάσεις.

Συστατικός, ἡ, όν, commendatitius, a, um. a συνίστημι, commendo.

Συσταυρόω, ῶ, una crucifigo. fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. perf. paſſiv. συνεσταύρωμαι. aor. 1. ind. paſſ. συνεσταυρώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συσταυρωθείς, έντος, ὁ.

Συστέλλω, proprie contraho; item compono ad ſepulturam, veſtibus ſepulcralibus obvolvo. Alii vertunt ſubtraho, amoveo, corripio. fut. συστελῶ. f. 2. συσταλῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. ind. act. συνέστειλα.

Συστενάζω, una ſuſpiro, congemiſco. f. ξω. quod ex σὺν, & στενάζω, idem ac στένω, gemo. Th. στενός, ὁ, ὁ, anguſtus.

Συστῆσαι, a. 1. inf. act. συστήσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi συνίστημι, conſtituo, in unum congrego. Th. ἵστημι, ſto.

Συστοιχέω, ῶ, eadem ſerie reſpondeo. f. ήσω. perf. συνεστοίχηκα. quod ex σὺν, & στοιχέω, ordine procedo.

Συστολή, ῆς, ἡ, contractio. συστέλλω, contraho.

Συστρατιώτης, ε, ὁ, commilito. Ex σὺν, & στρατιώτης, ε, ὁ, miles.

Συστρέφω, convolvo in faſcem, contorqueo, colligo, ſubigo. fut. ψω. a. 1. συνέστρεψα. a. 1. part. act. συστρέψας, αντος, ὁ. p. m. συνέστροφα.

Συστροφή, ῆς, ἡ, convolutio, converſio, tumultuoſa, & ſeditioſa concio, concurſus. Item συστροφή eſt vitium in arboribus, cum ſe venæ convolverunt, & collecta, atque contorta materia veluti nodum effecit, Teophr. hiſt. plant. lib. 5. cap. 3. Hinc, hujuſmodi collectiones. & nodi in corporibus humanis συστροφαὶ appellantur, συστροφαὶ νεύρων, nervorum nodi, & concretiones. Dioſc. l. 5. c. 127. Pariter compita apud Halicarn. lib. 6. hiſtor. dicuntur συστροφαί, a converſione viarum. Hinc vero multitudo, quæ in compi-

tis

Digitized by Google

tis coit, & conſiſtit per circulos, & ſtationem, συστροφὴ dicitur, coitio, Actor. 19.

Συσῶ, ῇς, ῇ, conſtituerim, aor. 2. ſub. activi verbi συνίστημι, conſtituo. a. 2. συνέστην, quod ex σὺν, & ἵστημι, ſto, ſtatuo.

Συσχεθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνέχω, contineo. fut. συσχήσω. perf. paſſ. συνέσχημαι. a. 1. paſſ. συνεσχέθην.

Συσχηματίζω, configuro. fut. ίσω. præt. συνεσχημάτικα. præſ. paſſ. συσχηματίζομαι, configuror, conformor, me accomodo. συσχηματίζομαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ad Rom. 12. cum dat. quod ex σὺν, & σχῆμα, ατος, τὸ, figura.

Σύτο, concitatus eſt, proruit, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυντο, verbi σεύω, vel σύω, concito. vel eſt 3. ſing. a. 2. med. ἐσυόμην, ου, ετο, & per ſyncop. & Jon. σύτο.

Σύφαρ, exuvium anguis, & cicadæ, pellicula rugoſa: ſenectus: valde ſenex, Lycophr.

Συφορβὸς, ῦ, ὁ, ſubulcus, pro συοφορβός. a σῦς, ſus, & φορβὰ, pabulum.

Συφεὸς, vel συφειὸς, & συφεὼν, hara, ubi ſues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Sychar. Hebr. mercenaria.

Συχὶμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Sychem. Hebr. dorſum.

Συχνὸς, ῦ, ὁ, creber, multus, frequens. συχνὸν τ̃ βίου, vitæ bona pars, Plato in Epiſt. οὐσία συχνὴ, cenſus copioſus, Ariſtoph. hinc συχνῶς, crebro, aſſidue, frequenter.

Σύω, quatio, concutio, moveo, ut σείω.

Συώδης, εος, ὁ & ἡ, ſuillus, porcinis moribus, ſordidus.

Συῶν, aprorum, gen. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, ſus.

Σ Φ.

Σφ', pro σφὶ, nom. & acc. dual. ab ῦ, οἷ, ſui.

Σφάγαιον, ου, τὸ, enſis. a σφάζω, jugulo.

Σφαγεὶς, έντος, ὁ, trucidatus, aor. 2. part. paſſiv. verbi σφάζω, ſeu σφάττω, jugulo. f. ξω. a. 2. ind. paſſ. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, occiſor, jugulator: gladius, Sophocl. in Ajace. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, cædes, epulum, Demoſth. jugulum. σφαγὴν προτείνων, jugulum protendens, Plutarch. in Galba.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima. Item vas, quod ſupponitur hoſtiæ, dum jugulatur, & quo ſanguis excipitur. Hinc σφαγιάζεσθαι, hoſtias mactare.

Σφαδάζω, fut. σω, pedes agito, cum tractu quodam ſalio: palpito, diſcrucior, Soph. fatiſco, vacillo. Dicitur etiam equus σφαδάζειν, cum glomerat greſſus, & ſtare nequit. Hinc σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, cum quis pedes jactat.

Σφάζω, ſeu σφάττω, jugulo, macto, lanio, immolo. f. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον.

Σφαῖρα, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila, folliculus. Hinc σφαιρικὸς, ῦ, ὁ, ad ſphæram pertinens, globoſus. σφαιριστήριον, ου, τὸ, locus, in quo pila luditur. σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρηδὸν, in modum pilæ, inſtar globi. Th. σφαῖρα, ſphæra.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, globoſus. Ex σφαῖρα, ſphæra, & εἶδος, εος, τὸ, forma, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφάκελος, ου, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ. puto a σφάζειν, quia necata fere, & mortua eſt pars illa affecta, a σφάκος. Hinc σφακελίζω, ſphacelo laboro. Eſt etiam σφάκελος, medius digitus.

Σφάκος, ου, ὁ, ſalvia, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, Sphacteria.

Σφαλῆναι, lapſum eſſe, a. 2. inf. paſſiv. verbi σφάλλω, everto. f. λῶ. p. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præſ. act. a σφάλλω, fallo.

Σφάλλω, ſupplanto, everto, fallo, ſeduco, circumvenio, decipio. fut. αλῶ. Hinc σφαλερὸς, ῦ, ὁ, lubricus, inſtabilis. σφάλμα, ατος, τὸ, ſcabellum. ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, minime lubricus, tutus. ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas.

Σφάξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, veſpa.

Σφάξας, trucidaſſe, a. 1. inf. act. σφάξαι, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, jugulo. fut. ξω.

Σφάξωσι, 3. plural. aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Σφαραγεῦντο, Dor. & Jon. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi σφαραγέω, gutture ſonum edo. Th. σφάραγος.

Σφάραγος, & σφάραγγος, ου, ὁ, ſonus, qui gutture emittitur; item guttur. q. a φάρυγξ, guttur.

Σφὲ, & σφωὲ, nom. dual. ab ῦ, ſui: & σφὲ, Dor. pro αὐτὴ, ipſa, & pro αὐτόν.

Σφέας, illos, Jon. pro σφᾶς, acc. plur. ab ῦ, ſui. vide in ῦ. σφεῖς, Jon. pro αὐτοί.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, vehemens, terribilis, intenſus, acer, durus, feſtinus. q. a σπεύδω, feſtino.

Σφεῖς, nom. pl. ab ῦ, ſui. & pro αὐτοί.

Σφείων, Jon. & Poet. pro σφῶν, gen. plur. ab ῦ.

Σφέλας, ατος, τὸ, ſcabellum, lignum cavum, ſedes humilis.

Σφέλμα, ατος, τὸ, flos lentiſci, vel ilicis.

Σφένδαμνος, ου, ὁ, acer arbor. hinc σφενδάμνινος, acernus: item durus, firmus.

Σφενδόνη, ης, ἡ, funda, qua lapides violenter jaci queunt. Item pala annuli. Plato l. 2. de Rep. Pariter pars oculi alba. Eſt & crurum obligaculum: aliquando vertitur ſubligaculum. Ulpiano eſt faſcia pedalis. hinc σφενδονάω, & έω, fundam torqueo. σφενδονήτης, & σφενδονιστὴς, ου, ὁ, funditor.

Σφερωτήρ, Gen. 14. verſ. 23.

Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. plur. Æol. pro σφετέρων. Th. ὃ, ſe, acc. ſing. ab ῦ, ſui.

Σφετέρην, acc. ſing. Jon. f. g. a σφέτερος, ρα, ον, ſuus, a, um. dat. plur. σφετέροισι, & Jon. f. g. σφετέρῃσι, th. ejuſdem.

Σφετερίζω, meum facio, interverto, meum affero, mihi vendico, mihi aſſumo. Xenoph. emergor, aſciſco, Nazian. σφετερισμὸς, uſurpatio. ab eodem them.

Σφέων, Jon. pro αὐτῶν, ipſorum.

Σφηκόω, ῶ, in anguſtum ex lato contraho, revincio: exploro: obſtruo, Dioſc. l. 5. c. 86. ἐσφήκωντο, Dor. & Æolic. pro ἐσφηκοῦντο, 3. plur. imperf. paſſiv. Th. σφὴξ, ὁ, veſpa.

Σφῆλαι, movere, a. 1. inf. act. σφήλας, fallens, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, verto. f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, ῦ, ὁ, facile mobilis, obliquus, denſus: agilis. Heſych. a σφάλλω, ſupplanto.

Σφὴν, ηνὸς, ὁ, cuneus, quo ligna ſcinduntur. Apud Ariſtophanem inſtrumentum torquendum, quo veritas exprimitur. A Latinis fidiculæ dicuntur.

Σφὴξ, κὸς, ὁ, veſpa, crabro, fucus.

Σφήκιος, ου, ὁ, acer, vel acris.

Σφὶ, & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, ipſis. Nam Poetæ pro σφίσι, dat. plur. utuntur dual. σφὶν, per apocop. σφὶ, & per aphæreſin φὶν. Th. ὃ, ſe.

Σφίγγ', pro σφίγγα, accuſ. ſing. a σφίγξ, γγὸς, ἡ, Sphinx, nomen vatis cujuſdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leoni ſimilis, quæ reſponſa conſulentibus intellectu difficilia reddebat. Th. σφίγγω, ſtringo.

Σφίγγω, ſtringo, conſtringo, amplector, arceo, cogo. f. ξω. q. a σφάω. Non eſt ſtrictio, niſi ubi prægreſſa eſt tractio. hinc σφιγγία, ας, ἡ, parſimonia. Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, Sphinx: item qui ænigmatice loquitur.

Σφίγξαι, conſtrinxiſſe, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω, a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, ipſis, dual. vel dat. plur. pro σφίσι, ab ῦ, ſui. Th. ὃ, ſe.

Σφοδρὸς, ῦ, ὁ, vehemens, validus, acer, acerbus, vegetus, violentus, moleſtus, truculentus.

Σφοδρῶς, vehementer. adv. a σφοδρός.

Σφὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro σφέτερος, ſuus. quod ab ῦ, ſui. Th. ὃ, ſe.

Σφῶ, gen. ſing. a σφὸς, ſuus.

Σφραγίζω, ſigno, obſigno. fut. ίσω. perf. ἐσφράγικα. p. p. ἐσφράγισμαι. a. 1. imperat. activi σφράγισον, ισάτω. a. 1. ſub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. med. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. σφραγὶς, ῖδος.

Σφραγὶς, ῖδος, ἡ, ſigillum, ſignum, annulus, quo ſigilla imprimuntur, ſignatorius annulus, ſeu gemma. σφραγῖδα βάλλειν, ſigillum imprimere, Ariſtoph. baltheus Luciano, ſymbolum, & nota impreſſa Herodoto, terra Lemnia, quæ etiam hodie obſignatur, Dioſc. l. 5. c. 1. hinc σφραγίζω, ſigno, obſigno. f. ίσω.

Σφραγίσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. σφραγίσητε, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σφραγίζω, obſigno.

Σφρηγὶς, Jon. pro σφραγὶς, ſigillum.

Σφριγάω, ῶ, creſco, turgeo, ſum vegetus, & corpore bene habito, laſcivio.

Σφύζω, ſalio, pulſo, mico, palpito, deſiderio æſtuo. quaſi a φυσάω, inflare. hinc σφυγμὸς, ῦ, ὁ, pulſus. σφύξις, εως, ἡ, idem.

Σφῦρα, ας, ἡ, malleus, quo occantur glebæ. σφυρὸν, ῦ, τὸ, malleolus, pedis extremitas, & pro imis montium partibus. in plural. τὰ σφυρά.

Σφυροκόπος, ου, ὁ, malleator, faber. a σφῦρα, ας, ἡ, malleus, & κόπος, ου, ὁ, labor. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Σφύσδεν, Dor. pro σφύζειν, palpitare.

Σφωὶ, σφὶ, nom. dual. ab ῦ, ſui. The. ὃ, ſe.

Σφῶι, nom. dual. σφῶιν, gen. dual. a σὺ, tu. Sed σφωῒν, gen. dual. ab ῦ, ſui.

Σφωίτερος, ſuus, aliquando tuus, & veſter. a σφῶι, vel σφῶιν.

Σ Χ.

Σχαδὼν, όνος, ὁ, animal pennis, & pedibus carens: cella, vel ſoboles apum. Item jactus quidam teſſerarum. σχαδόνες, οἱ, favi.

Σχαλὶς, ίδος, ἡ, varus, paxillus, furcula attollendis retibus. q. σκαλίς.

Σχάσαις, Æol. pro χάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi χάζω, cohibeo, inhibeo. f. άσω. a. 1. ἔχασα. Th. χάω, idem.

Σχασθείην, impellerer, a. 1. opt. paſſ. verbi χάω, vel χάζω, impello. fut. άσω. a. 1. paſſ. ἐχάσθην.

Σχάω, ſcarifico, ſcalpo, aperio, laxo, demitto, deduco, transfero, cohibeo. Eſt & χάζω. Ducam a σχίω, id eſt, ξίω, ſeco.

Σχὲ, habe, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, tabula, in qua ſcribimus, proprie ex tempore. a σχεδὸν, illico.

Σχεδὸν, prope, ſenſim, pedetentim. q. retento greſſu. ab ἔχω, retineo.

Σχεδίην, adverb. cominus: prope, fere. a σχέδιος, ſubitarius.

Σχέδιος, α, ον, ſubito factus, ſimplex, inelaboratus. τὸ σχέδιον, opus tumultuarium, & ex tempore, Hermog. Hinc σχεδιάζω, ex tempore facio. σχεδία, navis tumultuarie facta.

Σχεδὸν, prope, propemodum, cominus, fere, ferme, fortaſſe, pæne, juxta. σχεδὸν τι ἐστὶ ταῦτα, hæc fere ſunt: circiter, Plato epiſt. 7. cum dat. & cum genit. hinc σχεδιάζω, ex tempore, & tumultuario opere facio. σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum. αὐτοσχέδιος, ου, ὁ, ex tempore factus. αὐτοσχεδιαστὶ, ex tempore.

Σχέθε, habe, præſ. imperat. vel eſt 3. ſing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, habeo. a σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſiv. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 1. paſſ. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Jon. & Dor. pro σχέθειν, habere, præſ. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, habeo, detineo, teneo, cohibeo, coerceo, reprimo, Odyſſ. ξ.

Σχελίδες, αἱ, laterum carnes, & pulpæ oblongæ. Ariſtot. ἱστ.

Σχέμεν, Jon. ſeu Dor. pro σχεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ἔχω, habeo.

Σχέο, Jonic. pro σχοῦ, tene, a. 2. imperat. med. verbi ἔχω, habeo. aor. 2. med. ἐσχόμην.

Σχο-

Σχερῷ, Poet. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope, juxta. Formant a σχέδιος, ſubito factus. hinc in dat. σχεδίῳ, & per ſyncopen σχεδῷ, & τροπῇ τοῦ δ in ρ, & accentu mutato, factum σχερῷ.
Σχές, habeto, a. 2. imperat. act. ab eodem verbo.
Σχέτλιος, ου, ὁ, durus, irrequietus, infelix, miſerabilis. ὦ σχέτλιε ἀνδρῶν, o hominum miſerrime, Ariſtoph. indignus, Ariſtoph. in Plut.
Σχέτο, tenebatur, Jon. pro ἔσχετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi ἔχω.
Σχέω, habeo, teneo, detineo, tolero, reprimo, cohibeo, prohibeo, abſtineo. σχέω χάριν τῷ Θεῷ, Deo gratiam habeo, Iſocr. hinc σχέσις, habitudo. σχῆμα, habitus.
Σχῆμα, ατος, τὸ, forma, figura, perſona, habitus, geſtus, ſpecies, vultus, Xenoph.
Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi σχέω, inuſitat. pro ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω.
Σχίδος, aſſula, a σχίζω, findo.
Σχίζῃς, dat. plur. Jon. a σχίζη, ης, ἡ, ſciſſura. Th. σχίζω, findo.
Σχίζω, findo, ſcindo, diſſeco. fut. ίσω. p. ἔσχικα, perſ. paſſ. ἔσχισμαι. σχίζειν ξύλα, ſcindere ligna, Xenoph. l. 8. Pæd.
Σχινδαλμός, ου, ὁ, aſſula: fruſtum τῷ σχίζειν ablatum: fiſſura.
Σχῖνος, ου, ἡ, lentiſcus, arbor. Eſt etiam herba bulboſa, ſcilla, vel ſquilla Varroni.
Σχίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a σχίζω, findo. f. σω. p. ἔσχικα.
Σχισθῆναι, ſciſſum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi σχίζω, ſcindo.
Σχίσμα, ατος, τό, fiſſura, diſſidium, diſſenſio: fiſſio. ab eodem them.
Σχίσαις, ὁ, conſcindens, gen. ας, pro σχίσας, a. 1. part. act. a σχίζω, findo, f. ίσω.
Σχοίατο, continerent, Jon. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. optat. med. verbi ἔχω, habeo.
Σχοίην, haberem, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejuſdem.
Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus: penis, ſive veretrum, Ariſtoph. in Veſp. Hinc σχοινίζεσθαι, obſcœne, turpiterque aliquid agere, Athen. l. 14.
Σχοῖνος, ου, ἡ, vel ὁ, juncus, funis e junco. Hinc σχοινίζω, fune metior, circumſcribo, & finio. σχοίνων συμβολεῖς, qui e junco funes nectunt. & ſtoreas.
Σχοῖνος, pro menſura 60. ſtadiorum. Eſt vox Ægyptiaca, nempe duplex paraſanga.
Σχοινοτενής, ὁ, ἡ, funibus extenſus, longus, rectus. σχοινοτενὲς κατὰ πόλιν ποιοῦνται, rectum limitem juxta urbem faciunt.
Σχοῖντο, 3. plural. aor. 2. opt. med. verbi ἔχω, habeo.
Σχολάζοι, otioſus eſſet, 3. ſingul. præſ. optat. verbi σχολάζω, otior.
Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. f. άσω. perf. ἐσχόλακα.
Σχολαίτερον, ſeu ως, adverb. tardius, ſegnius. Th. σχολή, otium.
Σχολή, ῆς, ἡ, otium, vacatio, lucubratio. Item ſchola. Hinc σχόλιον, ου, τό, gloſſema.
Σχόμενος, ὁ, qui tenuit, a. 2. part. med. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.
Σχοῦ, habe, a. 2. imperat. med. verbi ejuſdem.
Σχῶ, a. 2. ſub. act. Alii volunt eſſe fut. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Σ Ω.

Σωγενής, έος, ὁ, proprium viri nomen, Sogenes.
Σώεσκε, Jon. pro ἔσωε, ſervabat, 3. ſing. imperf. act. verbi σώω, idem ac σώζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus.
Σώαν, acc. ſing. fœm. g. a σῶος, idem ac σῶς, idem ac Thema σόος, ου, ὁ, ſalvus.
Σώζει, 3. ſing. ind. act. σώζοι, ſervet, 3. ſing. optat. præſ. verbi σώζω, ſervo. quod vide.
Σωζόμενος, ου, ὁ, & in dat. plur. Jonic. σωζομένοισι, præſ. part. paſſ. verbi σώζω, ſervo.
Σώζω, εις, ει, ſervo, libero, cuſtodio, tueor. fut. σω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, ſerva. a. 1. ſub. σώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. σέσωσμαι. a. 1. paſſ. ἐσώθην. præſ. part. paſſ. σωζόμενος, ſervandus, & in dat. plural. Jon. σωζομένοισι. Th. σόος, ου, ὁ, ſalvus.
Σωθείς, ὁ, ſervatus, a. 1. part. paſſ. verbi σώζω, ſervo. a. 1. paſſ. ἐσώθην.
Σωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. σωθησόμεθα, 1. pl. & σωθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ. verbi σώζω, ſervo.
Σωκέω, poſſum, valeo. a σῶς, ſanus. Th σόος.
Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ου, ὁ. Eſt autem πατρωνυμικόν, ἀντὶ τοῦ κυρίου Σωκλῆς, έος, ὁ.
Σῶκος, ου, ὁ, ſervator, Mercurii epitheton pro σωσίοικος. a σώω, ſervo, & οἶκος, domus.
Σωκράτης, εος, ους, ὁ, Socrates, vocat. ὦ Σώκρατες. Hinc Σωκρατικός, οῦ, ὁ, Socraticus.
Σωλήν, ῆνος, ὁ, canalis, fiſtula, tubus. quia σώζει λίαν ſcilicet aquam, ne diffluat. σωλὴν μηχανικός, inſtrumentum, quo utuntur medici in luxationibus, Galen. Item σωλήν, vertebrarum velut canalis, quo continetur medulla, Poll.
Σῶμ', pro σῶμα, corpus.
Σῶμα, ατος, τό, corpus. dat. σώματι. nom. pl. σώματα, corpora: ſervi. q. σῶον αἷμα, ſanus ſanguis. Vel a σώζω, ſervo, quia animam ſervat: vel quia σώζει τὸ αἷμα, ſanguinem ſervat. Hinc σωμάτιον, ου, τό, corpuſculum. σωματικός, οῦ, ὁ, corporalis. σωματοποιέω, corpus eſſe facio.
Σωματικός, ή, όν, corporeus, a, um. hinc σωματικῶς, adv. corporaliter. ab eodem them.
Σώπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Sopater. Gr. ſalvus pater.
Σώρακος, vaſis genus, in quo hiſtrionum ſupellex, Poll. a σωρός, quia in eo quædam σωρεύονται, acervantur.
Σωρεύσασα, a. 1. part. activ. fœm. gen. verbi σωρεύω, coacervo.
Σωρεύω, coacervo, colligo, cumulo, congero acervatim, onero, obruo. fut. εύσω. perf. σεσώρευκα. perf. paſſ. σεσώρευμαι. Them. σωρός, ὁ, acervus.
Σωρός, οῦ, ὁ, acervus, faſcis, ſtrues, cumulus. Hinc σωρεύω, cumulo. f. σω. σωρηδόν, acervatim, cumulatim, adv.
Σῶς, ῶ, ὁ, καὶ ἡ, integer, ſalvus. ex σῶος, idem ac σόος, & contracte σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶν.
Σῶσαι, ſervaſſe, a. 1. inf. act. σώσασα, aor. 1. part. act. fœm. g. σώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi σώζω, ſervo.
Σώσει, 3. ſing. fut. 1. ind. act. verbi ejuſdem.
Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Soſthenes. Gr. cui vires ſunt integræ.
Σῶσι, ſervant, per craſin pro σώζουσι, vel σώουσι, a σώζω, ſervo.
Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Soſipater. Gr. conſervatio patris.
Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσας, f. 1. part. act. verbi σώζω, ſervo.
Σῶστρον, ου, τό, merces, quæ datur medico ob ſanationem. a σώζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus.
Σώτειρα, ας, ἡ, Poet. pro σώζουσα, ης, ἡ, ſervatrix, liberatrix.
Σωτήρ, ῆρος, ὁ, ſervator, ſalvator. σώτειρα, ἡ, ſervatrix. σωτηρία, ας, ἡ, ſalus. σωτήριος, ου, ὁ, ἡ, ſalutifer. σωτήριον, ου, τό, ſalus.
Σῶτρον, ου, τό, lignum orbiculare rotæ, quod radios in ſe σώζει. q. a. σόω, agito.
Σώφρον', pro σώφρονα, accuſat. ſingul. a σώφρων, ονος, ὁ, temperans, quod ex σόος, vel σῶς, & contracta σῶς, ſanus, & φρήν, mens.
Σωφρονέω, ῶ, ſum ſobrius, ſana mente ſum præditus, modeſtus ſum, & temperans. οὐκ ἀφροδιτίων σωφρονῶ, ſum caſta, Eurip. σωφρονῶ πρὸς σέ, erga te ſum modeſtus, Xenoph. f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα.
Σωφρονή, ῆς, ἡ, Sophrone prop. nomen.
Σωφρονίζω, doceo ſapere, bonis moribus imbuo, moderor, cohibeo, compeſco, fut. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perſ. paſſ. σεσωφρόνισμαι: unde σωφρονισμός, οῦ, ὁ, ſanitas animi, caſtigatio, emendatio, Ex σόος, ſanus, & φρήν, mens.
Σωφρονίσκος, ου, ὁ, Sophroniſcus.
Σώφροσι, temperantibus, dat. plur. a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, temperanter, adverb. ab iiſdem them.
Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, ſobrietas, verecundia, pudicitia. item mentis ſanitas, ab iiſdem them.
Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans, caſtus, pudicus, honeſtus. gen. plur. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adverb. temperanter. Ex σόος, contracte σῶς, ſanus, & φρήν, mens.
Σώχω, tero, lævigo. a σείω, quatio.

T A.

T Eſt decima nona litera. Et in numeris trecentorum ſignum eſt. Attici ea pro σ utuntur, & ν, Jon. pro θ, Dor. pro κ.
Τά, hæc, τάγε, τάδ', τάδε, cum Enclit. nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc. Et τά, Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ, τᾷδε, pro τῇδε.
Ταβιθά, ἡ, nom. mul. Tabitha. Syr. caprea, dama. Ταβιτί, Scythice Veſta nominatur.
Τάγγη, ης, ἡ, rancor: cum vigor naturalis perit, & res τήκεται, molleſcit. τάγηνον, ſartago, in qua aliquid τήκεται, liqueſcit. Hinc ταγγός, οῦ, ὁ, rancidus. ταγγίζω, rancidus fio.
Ταγείς, ὁ, conſtitutus, a. 2. part. paſſ. a τάσσω, ordino. f. ξω. a. 2. paſſ. ἐτάγην.
Ταγκίστρῳ, Att. & Dor. pro τῷ ἀγκίστρῳ.
Ταγός, οῦ, ὁ, dux, præfectus, qui τάσσει aliquid. Item magiſtratus ſummus in Theſſalia. Xenoph.
Τάγμα, ατος, τό, ordo, acies, agmen, turma, legio, cohors, penſio certa, Ariſtot. 2. Oecon. τάγματα ἀνατιθέναι ἐν τῷ ἱερῷ, res quaſdam certas, & definitas in templo dicare.
Τάζω, extendo, ab inuſit. τάω, capio. a. 2. ἔταγον. unde a. 2. part. Jon. τεταγών. Th. τείνω, tendo. f. τενῶ, perf. τέτακα, a. 1. paſſ. ἐτάθην.
Ταθείς, ὁ, extenſus, a. 1. part. paſſ. verbi τείνω, extendo, a. 1. paſſ. ἐτάθην.
Ταθῶσι, intendantur, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.
Ταί, Jon. pro αἱ, & Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.
Ταίναρος, ου, ἡ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & urbem, & promontorium, & portum ita vocari.
Τάκεαι, Dor. & Jon. pro τήκεαι, & hoc pro τήκῃ, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi τήκω, Dor. pro τάκω, liquefacio. f. ξω.
Τακείς, έντος, ὁ, liquefactus, a. 2. part. paſſ. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἐτάκην.
Τακερός, ά, όν, quod liqueſcit, molle eſt. a τήκω, liquefacio.
Τακήσομαι, fut. 2. paſſ. verbi ejuſdem.
Τακτά, demenſum. a τακτός.
Τακτός, ή, όν, ſtatutus, a, um. Them. τάσσω, ordino.
Ταλαεργός, οῦ, ὁ, qui patienter opus facit, laborioſus, patiens laborum, gen. pl. ταλαεργῶν. a τάλας, ανος, ὁ, miſer. Th. ταλάω, ſuffero, & ἔργον, ου, τό, opus.
Τάλαθος, ου, ὁ, Talethus, nomen proprium.
Ταλαϊονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, ὁ Ταλαοῦ παῖς, id eſt, Adraſtus, Talai filius.
Ταλαιπωρέω, miſer ſum, laboro, fatigor, vexor, mecum miſere agitur, Thucyd. οὐ βούλομαι ταλαιπωρεῖν, recuſo ærumnas, Demoſth. Item fatigo, crucio, affligo, Iſocrates. τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς, nos afflixit.
Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miſeria, ærumna, afflictio, moleſtia. a ταλαιπωρέω, miſer,

Digitized by Google

ſer. quod ex ταλάω, ſeu τλάω, vel τλῆμι, ſuffero, & πένθος, ου, ὁ, luctus.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ, magnanimus, qui molla animo ſuſtinet. ex ταλάω, ſuffero, & καρδία, ας, ἡ, cor.

Τάλαν, miſer, vocat. ſing. a τάλας, αινα, αν, miſer. Th. ταλάω, ſuffero.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentarius, a, um, talentum ſuo pondere æquans. Th. τάλαντον, talentum.

Τάλαντον, ου, τὸ, ſtatera, libra, lanx, trutina, pondus 125. librarum, talentum. q. a ταλάω, fero; ſtatera enim fert, ſeu ſuſtinet pondus. Hinc ταλαντιαῖος, ſeu ταλαντιαῖος, ου, ὁ, talentum æquans.

Τάλαρος, ου, ὁ, qualus, calathus vimineus, in quo lana, & fuſi. in accuſ. plur. ταλάρους, & Dor. ταλάρως, ciſtas. Th. ταλάω, ſuffero.

Τάλας, ανος, ὁ, miſer, laborioſus, Ariſtoph. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω, ſuffero.

Ταλασία, laniſicium, textura. Poll. forte quo τάλας, miſer ſe ſuſtinet. Nam ταλάσιον, lana: id, circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ærumnoſus, cujus pectus omnia tolerat. Ex ταλάω, ſuffero, & φρὴν, mens.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, audax, fortis, prudens: in adverſis patiens, miſer, Iliad. δ. ταλαύρινον, adverb. audacter. a ταλάω, ſuffero.

Ταλάω, ſuffero, perpetior, ſuſtineo, poſſum, audeo. ἐτάλασε λάτριν, toleravit miniſtrum, Laſcar.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nomen proprium, Talthybius.

Ταλιθά, ἡ, nomen ἄκλιτον. Syriace, Talitha, puella, Marc. 5. 41.

Τᾶλις, ιδος, ἡ, virgo nubilis. q. τελῶσα ἀνδρὶ, viri potens. Item nympha nomen.

Τἆλλα, pro τὰ ἄλλα, plural. n. g. ab ἄλλος, alius.

Τἀμά, pro τὰ ἐμά, mea, nom. plural. n. g. ab ἐμός, meus. Th. ἐγώ, ego.

Ταμάλιστα, Jon. maxime: adverb. idem ac μάλιστα.

Τάματα, Poet. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, dies.

Τάμε, ſcidit, Jon. pro ἔταμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, ſcindo. f. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ταμεῖ, Jon. pro τεμεῖ, 3. ſingul. fut. 2. act. verbi ejuſdem. Sic ταμέειν, pro ταμεῖν, a. 2. inf. act.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, ſeco.

Ταμεῖον, ου, τὸ, conclave, promptuarium, cella, penu, pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, ſeu ου, ὁ, promus condus, diſpenſator.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω, ſcindo.

Ταμεσίχρως, ωτος, ὁ, incidens corpus. in Iliad. τέμνων τὸν χρόα. a τέμνω, ſeco. & χρόος, ου, ὁ, & contracte χροῦς, χροός, χροΐ, &c. cutis cum carne ſubjecta. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Ταμίας, ου, ὁ, promus condus, diſpenſator, quæſtor, qui ærario præeſt, domus œconomus, arbiter. Hinc ταμιεύω, ſum promus condus, quæſtoris munus obeo.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, conclave, idem ac ταμεῖον.

Ταμίη, ης, ἡ, proma, diſpenſatrix. a ταμίας, promus condus.

Τάμισος, ου, ὁ. coagulum, πιτύα, Heſych. vel pellis hirco recens detracta. a τέμνω, ſeco.

Τάμνον, dividebat, Jon. pro ἔταμνον, 3. ſing. imperf. verbi τάμνω, Dor. & Jon. pro τέμνω, ſeco.

Τάμνω, ſeco, Dor. pro τέμνω.

Τᾶμος, Dor. pro τῆμος, tum, tunc.

Ταμῶ, incidam, f. 2. ind. act. verbi τέμνω, ſeco. aor. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τᾶν, Dor. pro τῶν, vel τὴν. ſed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.

Τάγυμα, ας, ὁ, vas æneum, in quo condiebant carnes. q. a τανύω κρέας. Th. τείνω, extendo.

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία, ab ἐναντίος, contrarius, adverſus. Them. ἀντί, pro, contra.

Ταναός, ά, extenſus, porrectus, procentus, extentus: longus, acutus, aſper. ταναῆς δρυὸς, patulæ quercus, in Epigr. Th. τείνω, tendo.

Τανηλεγής, longum ſomnum afferens. faciens τὸ τανεῖν λέγεσθαι, in longum cubare. ex τανὸς, longus, quod a τανύω, idem ac τιταίνω, ſeu Th. τείνω, extendo, & λέγω, cubare facio.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc. quod ab ἡνίκα, quum.

Τάνταλος, ου, ὁ, Tantalus, nomen proprium.

Τανυέθειρα, ας, ἡ, Poet. epitheton mulieris paſſos habentis crines. παρὰ τὸ τανύειν τὰς ἔθειρας, expandere capillos, ſeu comam. Ex τανύω, pro τείνω, tendo, & ἔθειρα, ἡ, coma.

Τανυήκης, εος, ὁ, ἡ, longam habens cuſpidem, extenſus in acutum. quod a τανύω, idem ac τείνω, extendo, & ἀκή, cuſpis.

Τανῦν, nunc, in præſentia. adv. alias τὰ νῦν.

Τανύοντο, extendebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi τανύω, idem ac τείνω, extendo. Et pro ago, impello.

Τανύπεπλος, ου, ὁ, longum habens peplum, vel veſtem, Iliad. γ. πλακοῦς τανύπεπλος, placenta intumeſcens, apud eundem, in Βατραχομυομ. a τανύω, idem ac τείνω, extendo, & πέπλος, ου, veſtis muliebris.

Τανύπτερος, ου, ὁ, Poet. per ſyncop. pro τανυσίπτερος, habens alas extenſas, alis patentibus volans.

Τανυπτερύγεσσι, velocibus, dat. pl. Jon. & Poet. a τανυπτέρυξ, υγος, idem ac τανύπτερος, cui alæ ſunt extentæ. Quod ex τείνω, extendo, & πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Τανύρριζος, expandens radices. Epitheton arboris. a τανύω, pro τείνω, tendo, & ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Τανυσθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſiv. verbi τανύω. f. ύσω. extendo. a. 1. paſſ. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, expandens alas. avium epitheton. ex τανύω, pro τείνω, extendo, & πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Τάνυσσαν, 3. plur. τάνυσσε, 3. ſing. Poet. a. 1. ind. activ. verbi τανύω, idem ac τείνω, extendo.

Τανύσφυρος, ου, ὁ, ἡ, procera: talos extendens, velox, Heſiod. ex τανύω, pro τείνω, & σφυρὸν, ου, τὸ, malleolus pedis.

Τανύτριχα, hirſutam, acc. ſing. a τανύθριξ, qui laxo capillo eſt. a τανύω, ſeu τείνω, tendo, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, acies, agmen, pugnandi locus, ſtatio: centuria, Ariſtot. de mundo. locus, loci dignitas, ſitus, conditio, Plutarch. in Galba. officium, munus, inſtitutum, Demoſth. τάξιν τάξασθαι, certum modum præſcribere, Plato 8. de Leg. ἐν τάξει, per ordinem, Xenoph. τάξις, numeratur etiam inter figuras a Rutil. Lupo in fin. l. 2. τάξις Vitruvio eſt ordinatio, certus, ac ratus tenor, ordinata conſtructio, digeſtio concinna. εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας, Plato in Timæo, ex inordinato in ordinem adduxit, Cicero. Inde ταξιόω, in acie colloco. f. ώσω.

Ταπεινός, ή, ὸν, humilis, plebejus, abjectus, non multum a terra ſurgens. Hinc ταπεινόω, humilem reddo. ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas. ταπείνωσις, εως, ἡ, idem.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modeſtia, animi demiſſio. a ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cujus animus eſt humilis.

Ταπεινόω, ῶ, humilio, deprimo, attenuo, ſummitto. ταπεινοῖ τὸν φθόνον, levit invidiam, Plutarch. in Pericle. fut. ώσω. perf. τεταπείνωκα.

Ταπεινῶς, humiliter, adv. a ταπεινός. ταπεινῶς διάγειν τὸν αὐτοῦ βίον, ſordidum eſſe, ſordide vivere, Iſocr.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, humiliatio, humilitas, demiſſio.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes, ſtragulum. τάπις, idem ac τάπης, Heſych.

Ταπρῶτ', pro τὰ πρῶτα, ut primum. Th. πρό.

Ταράξῃ, turbet, 3. ſing. a. 1. ſub. activ. verbi ταράσσω, turbo.

Ταρασσομένων, gen. plur. part. præſ. paſſ. verbi ταράσσω, turbo.

Ταράσσω, vel ττω, turbo, commoveo, terreo, vexo, percello. f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. plur. ἐτάραξαν. præſ. imperat. paſſ. ταράσσου, έσθω, perf. paſſ. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. paſſ. τεταραγμένος, η, ον, turbatus. aor. 1. ind. paſſiv. ἐταράχθην. Hinc ταραχή, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus. q. ab ἀράσσω, pulſo, τ præfixo.

Ταράσσεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ταράσσω, vel ττω, turbo.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba, tumultus, diſcordia. a ταράσσω, turbo.

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus, turba.

Ταρβέω, timeo, tremo. f. ήσω. ταρβέω pro τιμᾶν, honorare, Suid. & Sophocl. Them. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντε, perterriti, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi ταρβέω, timeo.

Τάρβος, εος, τὸ, ſtupor, timor, metus. q. per ſyncop. pro τάραβος, idem. q. a ταράσσω, turbo, vexo. hinc ταρβέω, paveo.

Ταργαίνω, turbo. puto a ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, laqueus, pedica. Ubi unum cum alio ταργανοῦται.

Τάριχος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, ſalſamentum piſcium, caro ſale condita, & exſiccata. q. a τέρσω, exſicco. hinc ταριχεύω, ſale condio, ταριχοπώλης, ſalſamentorum venditor.

Ταρμύσσω, terreo, quaſi ταρβύσσω, a ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταρσός, velox, q. a τείνω, extendo, ſeu πτάω, volo, as.

Τάρπημεν, Jon. pro ἐτάρπημεν, 1. plur. a. 2. ind. paſſ. τάρπησαν, oblectati ſunt, Jonic. pro ἐτάρπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi τέρπω, delecto. f. ψω. a. 1. ἔτερψα.

Ταρρόθος, auxiliator. q. a θαρρὸς, & θέω, qui celeriter ſubvenit.

Ταρσὸς, vel ταρρὸς, crates, in qua aliquid τέρσεται, id eſt, ſiccatur. Vel aliquid ταρσῷ ſimile: ut ala avium cum pennis ei inſertis. palmula remi, palma manus, vel pedis. Eſt & Ταρσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis. Syr. marmoris exploratio.

Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus, profundiſſimus inferorum locus, & plur. τάρταρα, inferi, Tartarus, quod a ταράσσω, turbo, terreo. Hinc ταρταρόω, in Tartarum detrudo. fut. ώσω.

Ταρταρόω, ῶ, in Tartarum detrudo. f. ώσω. perf. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. act. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, vehementer: frequenter. adv. a τάρφος, εος, τὸ, denſitas.

Ταρφειαί, nom. plur. a ταρφὺς ſeu ταρφὸς, έος, ὁ, ἡ, denſus, creber. Th. τάρφος, εος, τὸ, denſitas.

Ταρφύς, ὕ, ὁ, & ταρφὸς, ὁ, ἡ, denſus, frequens.

Τάρφεσι, dat. plur. a τάρφος, εος, τό, denſitas.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, ſic dicta ob ſylvæ denſitatem.

Ταρφὺς, ύος, ὁ, ἡ, denſus. Th. τάρφος, εος, τὸ, denſitas.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro ταρφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τέρπω, oblecto, fut. ψω.

Τάρφος, εος, τὸ, denſitas, peculiariter ſylvæ, q. τρέφος, a τρέφω, nutrio, eo quod animal nutrit. Hinc ταρφὺς, ſeu ταρφὸς, έος, ὁ, ἡ, denſus, creber, frequens. ταρφειὸς, ά, ὸ, idem.

Τάρσω, ſicco. q. a τέρσω, idem.

Τάρχυα, ων, τὰ, & ταρχεῖαι, ῶν, αἱ, inferiæ, juſta, parentalia. Hinc ταρχύω, ταρχύσω, & ύω, exſequias facio.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic ταῖς, pro ταῖσι, ἢ ταῖσιν, & τὰς, pro ἕο.

Τάσσω, vel ττω, ordino, colloco, conſtituo. f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, ας, ε, ſtatui. præſ. paſſ. τάσσομαι, conſtituor. perf. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. paſſ. τεταγμένος, η, ον, ordinatus, prædeſtinatus. a. 1. med. ἐταξάμην, ω, ατο, conſtitui. a. 1. part. med. ταξάμενος, η, ον. Hinc τάγμα, ατος, τὸ, cohors, legio.

Ταυ-

Digitized by Google

τὸ, cohors, legio.

Τάττωμεν, 1. plur. præſ. ſub. activ. verbi τάττω, ſeu τάσσω, ordino.

Τητώμενος, ο, ὁ, Dor. pro τητώμενος, ε, ὁ, privatus re aliqua, præſ. part. paſſiv. verbi τητάω, privo.

Ταυγέτοιο, gen. Jon. a Ταΰγετος, ε, ὁ, nomen proprium.

Ταῦθ', ſeq. aſpiratione pro ταῦτα, hæc, nom. plural. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Ταὔλιον, ε, τὸ, Att. & Doric pro τὸ αὔλιον, ſtabulum. Th. αὐλὴ, ῆς, aula.

Ταύρειος, & ταύρεος, ε, ὁ, taurinus. ταύρειον αἷμα νεοσφαγὲς, tauri recens jugulati ſanguis, Dioſc. l. 6. c. 26. The. ταῦρος, ε, ὁ, taurus.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus. Th. πατὴρ, pater.

Ταῦρος, ε, ὁ, taurus. ταῦρος etiam locus inter pudenda, & anum: unde ἀταύρωτος παρθένος, expers conjugii, virgo apud Tragicos, teſte Poll. l. 2. Apud Suid. ταῦρος, τὸ αἰδοῖον τῆς ἀνδρὸς, καὶ ἀταύρωτε, ἡ ἄμικτος, καὶ ἁγνὴ. ταύρως, Doric. pro ταύρους, acc. plur. hinc ταύρεος, & ταύρειος, ε, ὁ, taurinus. κένταυρος, ε, ὁ, centaurus.

Ταυροφόνος, ὁ, tauricida. Ex ταῦρος, taurus, & φένω, occido. præt. med. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, hæc, nom. vel acc. plur. Att. Jon. & Dor. pro διὰ ταῦτα, ob hæc. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Accipitur & ταῦτα adverbialiter pro, quod magis eſt, in primis, præſertim. καὶ ταῦτα. eoque. ταυτᾶ, Dor. Æol. & Poet. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτά, eadem, pro τὰ αὐτά. ταύτῃ, pro οὕτω, hoc modo.

Ταύταν. Dor. pro ταύτην, hanc, iſtam.

Ταυτολόγος, ε, ὁ, qui idem dicit, ταὐτὸ λέγων. hinc ταυτολογία, ejuſdem ſermonis repetitio crebra.

Ταυτόματος, ſorte fortuna: per ſe ipſum, ſpontaneus. ἀπὸ ταυτομάτε, caſu, fortuito, ſponte, ultro. Th. μάτην, fruſtra, temere, adv.

Τάφε, Jon. pro ἔταφε, obſtupuit, aor. 2. ind. act. ταφεὶς, ſepultus, a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω, ſepelio.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura, a θάπτω, ſepelio.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam ſic dicti.

Τάφος, ε, ὁ, epulum funebre, ſepulchrum, tumulus. Item τάφος, ſtupor. Pariter podex.

Τάφρος, ε, ὁ, foſſa, fovea, in quam mortui ejecti fuerunt. Eſt & τάφρος, ἡ, vallum, foſſa circa mœnia, ager, ſulcus, ſcrobs. apud Thucyd. in gen. fœmin.

Ταφὼν, ὁ, a. 2. part. act. Eſt notandum, duplicem habere ſignificationem; nonnunquam declarat idem ac θάψας, qui ſepelivit, & tum eſt a θάπτω, ſepelio. nonnunquam idem ac θαμβήσας, obſtupefactus, & tum eſt a θήπω, obſtupeo. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro τάχα, adv. cito, velociter: forſitan, utique. Thema ταχὺς, celer.

Ταχέες, nom. pl. a ταχὺς, έος, ὁ, celer.

Τάχει, dat. ſing. a τάχος, εος, τὸ, celeritas. ejuſdem them.

Ταχεῖα, ας, ἡ, celeritas. διὰ ταχείας, celeriter.

Ταχέων, gen. plur. a ταχὺς, celer.

Ταχέως, adv. celeriter, cito, continuo.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, conſtituo. fut. ξω.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, pernix, celer. ταχινὰ, Poet. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, celeriter. Thema ταχὺς, celer.

Τάχιον, adverb. citius, τάχιστα, citiſſime. τὴν ταχίστην, celerrime. Th. ταχὺς, celer.

Τάχιστα, ocyſſima, velociſſima, ſuperlat. a ταχὺ, celeriter.

Ταχυάλωτος, ὁ, ἡ, qui cito capi poteſt. ex ταχὺ, celer, & ἁλίσκω, capio.

Ταχυδρόμος, ὁ, qui velociter currit. a ταχὺς, celer, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα. Inde δρόμος, curſus.

Ταχυνεῖ, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ταχύνω, feſtino. vide in ταχὺς, celer.

Ταχυπειθὴς, ὁ, ἡ, facile credulus. ex ταχὺς, celer, & πείθω, perſuadeo.

Ταχύποτμος, ε, ὁ, ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποπεπτωκὼς, qui cito morti eſt obnoxius, cito moriturus. Ex ταχὺς, celer, & πότμος, ε, ὁ, mors.

Ταχύπωλος, ὁ, celeres equuleos habens; rei equeſtris peritus. bellicoſus Homero. Quod ex ταχὺς, celer, & πῶλος, ε, ὁ, pullus equinus.

Ταχὺς, έος, ὁ, celer, velox, properans, præceps. quaſi a τείνω, extendo. Vel a τείω, extendo, & χέω, fundo. Curſor enim in viam extenditur, & quaſi effunditur. vel a τάσσω, ordino. comparat. ταχύτερος, celerior, pro quo uſitatius ταχίων: item θάσσων, & θάττων. ſuperlat. ταχύτατος, ſeu τάχιστος, celerrimus. Hinc τάχα, ταχὺ, & ταχέως, celeriter. τάχος, εος, τὸ, celeritas. ταχύτης, ητος, ἡ, idem. ταχύνω, accelero, propero.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Doric. pro ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas, velocitas. Them. ταχὺς, celer, velox.

Ταχυτᾶτ', pro ταχυτᾶτα, accuſ. ſing. a ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, ſeu ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas. Th. ταχὺς, celer.

Τάω, τῶ, capio. Inde format Euſtath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν genit. plur. f. g. ab ἡ, hæc.

Ταὼς, ταῶ, ὁ, ὁ, & ταὼν, ῶνος, ὁ, pavo. quaſi a τείνω, id eſt, extenſiona pennarum. Th. τείνω, extendo.

T E.

Τὲ, conjunctio copulative, valet idem ac Latinorum *que*. Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet. εἶπέ τε, dixitque. τὲ & ἄρα, aliquando apoſtrophantur: ut τ' ἄρ', & expletivæ particulæ ſunt. Et τὲ, Dor. pro σὲ, te.

Τέγγω, tingo, humecto, irrigo, mollio, madefacio, macero. f. ξω. τέγγειν ψευδῆ λόγον, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere. τέγγεσθαι ὑπὸ κολακείας, inſamia emolliri, & a propoſito dimoveri, Plato. Hinc τεγκτὸς, ε, ὁ, tinctus. τέναγος, εος, τὸ, locus humidus.

Τέγεα, Jonic. Τεγέη, eſt oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, ὁ, ſub tecto, ſublimis, altus. Item domus, porticus, Etym. cubilia fœminarum, Homer. Iliad. ζ. a τέγος, pro στέγος, tectum domus. quod a στέγω, tego.

Τέγος, εος, τὸ, Poet. pro λόφος, vel ὄρος, collis, mons. Item tectum, tegmen domus, Suid. cœnaculum Polluci.

Τεὰν, tuam, Poet. & Dor. pro σὴν, accuſ. ſing. f. g. a τεὸς, ὰ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. med. accuſ. ſingul. a θάλλω, floreo. vide τεθηλώς.

Τεθαλυῖα, ἡ, abundans, perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, floreo. fut. αλῶ. p.m. τέθηλα, & τέθαλα. perſ. med. part. τεθαλώς.

Τεθάῤῥηκα, auſus ſum, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, fiduciam habeo. a θάῤῥος, εος, τὸ, idem ac θάρσος, τὸ, fiducia.

Τεθαρσήκασι, 3. plur. perf. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Τεθάφαται, Jon. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, ſepultæ ſunt, 3. plur. perf. paſſiv. verbi θάπτω, ſepelio.

Τεθέαμαι, perf. paſſ. verbi θεάομαι, ſpecto. f. άσομαι.

Τεθεῖεν, Attic. ſyncope pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. τίθημι, perf. paſſiv. verbi τίθημι, pono.

Τεθεμελίωτο, fundata fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Attic. & Jon. verbi θεμελιόω, fondamentum jacio. f. ώσω. perf. τεθεμελίωκα, a θεμέλιος, ε, ὁ, fundamentum. Them. θέμεθλον, ε, τὸ, idem.

Τέθηλε, ας, ε, florui, perf. med. τεθήλει, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi θάλλω, floreo.

Τεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηπα, perf. med. verbi θάπτω, ſepelio, ſtupeo. aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. τεθηπέναι. perf. part. med. τεθηπὼς, ότος.

Τεθήσατο, Jon. pleonaſmo pro ἐθήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi θάομαι. Significat autem ἐθαυμάσατο.

Τεθλασμένος, ὁ, perf. part. paſſ. a θλάω, frango. fut. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, preſſus, a, um, perf. part. paſſ. verbi θλίβω, premo, affligo. f. ψω. p. τέθλιφα.

Τέθμιον, Poet. idem ac τεθμὸς, lex.

Τεθμὸς, ὁ, lex, mos. a τίθημι, pono.

Τέθναα, præt. med. quaſi a θνάω, τεθνάναι, contracte pro τεθνηκέναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior.

Τέθναθι, præſ. imperat. τεθναίην, præſ. opt. τεθνάναι, præſ. inf. τεθνὰς, præſ. part. a τέθνημι, morior. hoc a θνάω, ſeu θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. perſ. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, moriar, præſ. opt. a τέθνημι, pro θνήσκω, morior. Sunt qui anadiplaſiaſmo Jon. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αιτε, αιεν, per ſyncopen pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, num. plur. præſ. opt. τεθναίην.

Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. activ. verbi θνήσκω, morior. perf. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, ότος, ὁ, mortuus, Dor. pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τεθνάμεν, Jon. & τεθνάμεναι, Dor. pro τεθνάναι, præſ. inf. verbi τέθνημι, pro θνήσκω, morior.

Τεθνάναι, præſ. inf. a τέθνημι, morior. Sed τεθνάναι, contracte pro τεθναέναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανοῦμαι perf. activ. τέθνηκα. perf. med. τέθνηα. q. a θνάω.

Τεθνᾶσι, mortui ſunt, per ſynæreſin pro τεθνάασι, 3. pl. perf. med. verbi θνήσκω, morior. præt. med. τέθνηα.

Τεθνάτω, interficiatur, 3. ſingul. imper. præſ. τέθναθι, verbi τέθνημι, pro θνήσκω, morior.

Τέθνακα, Bœot. ſyncope pro τέθνηκα, perf. ind. activ. hinc τεθνεὼς, ῶτος, per ſyncopen pro τεθνηκὼς, ότος, perf. part. activ. verbi θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα, & Bœot. τέθνακα. aor. 2. ἔθανον. p. m. τέθνηα.

Τεθνεῶτος, gen. ſingul. perf. part. vide τέθνηκα.

Τεθνεὼς, ῶτος, & Poetic. τεθνειὼς, ὁ, per craſin pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. plur. τεθνήκασι, perf. act. τεθνηκέτω, 3. ſing. perf. imperat. act. a θνήσκω, morior.

Τεθνήξω, f. 3. verbi τεθνήκω. Syracuſano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω, morior.

Τεθνηὼς, Poetice pro τεθνεὼς. quod vide.

Τεθνεὼς, per ſyncopen pro τεθνηκὼς, perf. part. med. verbi θνήσκω, morior. p. m. τέθνηα.

Τεθόλωται, turbatus eſt, 3. ſingul. perf. paſſ. a θολόω, turbo, inquino. Them. θολὸς, ε, ὁ, ſordes turbidæ.

Τεθορεῖν, Jon. anadiplaſiaſmo pro θορεῖν, præſ. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, ſalio.

Τεθραμμένην, acc. ſingul. part. perf. f. g. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. paſſ. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi τετράω, ſeu τίτρημι, perforo. f. τρήσω. perf. paſſ. τέτρημαι.

Τεθριπποβάτης, ὁ, qui quadrigis vehitur. ex τέθριππον, τὸ, quadriga. quod ex τετρὰς, quaternio: hoc ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & βαίνω, aſcendo.

Τέθριππον ἅρμα, currus quadrijugus, quadriga. Ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus.

Τεθριπποτρόφος, ε, ὁ, quadrigarius, qui equos quadrijugos alit. Ex τεθριπποτροφέω, equos quadrijugos alo, & τέθριππον, τὸ, quadriga. quod a τετρὰς a ...

Digitized by Google

αἴϑ⊕, quaternio ; & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & τρέφω, alo.

Τεϑυμένος, η, ον, perſ. part. paſſ. verbi ϑύω, ſacrifico, immolo. f. ϑύσω. perf. τέϑυκα.

Τεϑυμῶσϑαι, iratum eſſe, prut. inf. paſſ. verbi ϑυμόω, ad iram provoco. fut. ώσω. p. τεϑύμωκα. Th. ϑυμὸς, animus, ira.

Τεϑυωμέν⊕, ὁ, perſ. particip. paſſiv. verbi ϑυόω, odorem jucundum reddo. Th. ϑύω, macto.

Τεΐν, & τὶν, Jon. Poet. & Dor. pro σοὶ, tibi, dat. ſing. a σὺ, tu.

Τείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

Τείνω, tendo, extendo, produco, porrigo me, ſeu pertineo: ire contendo, intendo. μακρὰν ἔτειναν, viam longam peregerunt, Sophocl. τείνω δεινῶς, vehementer intendo, Ariſtoph. ſpecto ad, cum præpoſitione πρὸς, Ariſtot. l. 1. Rhetoricor. πρὸς ἀλήϑειαν τείνει ταῦτα, hæc ad veritatem tendunt. Significat etiam τείνω cum magna difficultate, & labore canere. f. τενῶ. perſ. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτονα. Hinc τόνος, ου, ὁ, intentio; item accentus. τατικός, ὁ, ὁ, extentus. τανυὸς, ε, ὁ, idem. τιταίνω, tendo. ταινία, ας, ἡ, tænia.

Τείρεα, τὰ, aſtra, ob ſiccandi virtutem, a τείρω, ſicco, vel ob τέρας mirabilem.

Τειρεσίας, ου, ὁ, Tireſias, vates Thebanus præſtantiſſimus.

Τείρετο, Jon. pro ἐτείρετο, affligebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τείρομαι, vexor. Th. τείρω, vexo, tero.

Τειρέσω, εις, ει, fut. 1 a τειρέω, idem ac τείρω, affligo, vexo, domo. Geneſ. 3. 15.

Τειρομένοισιν, vexatis, dativ. plur. part. præſ. paſſ. τειρόμεν⊕, η, ὁ, verbi ejuſdem.

Τείροντι, Dor. pro τείρουσι, 3. plur. præſ. a τείρω, vexo.

Τείρω, vexo, affligo, ſubjugo, domo, conficio, tero, ſicco. fut. τερῶ. a. 2. ἔταρον. Hinc τέρην, εν⊕, ὁ, tener, mollis.

Τειχεσιπλῆτα, mœnium quaſſator, voc. ſing. a τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, quod ex τεῖχ⊕, murus, & πλήσσω, percutio.

Τειχέων, genit. plur. a τεῖχ⊕, murus. τειχόω. pro τειχίζω, muris cingo.

Τειχήρης, ὁ, ὁ, mœnibus concluſus, Thucyd. Ex τεῖχος, murus, & ἄρω, apto.

Τειχιόεις, ὁ, muris cinctus. a τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τειχίσαι, a. 1. inf. act. τειχισϑῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τειχίζω, muro urbem munio. f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχ⊕, εος, τὸ, murus.

Τειχομαχέω, muros oppugno. hinc τειχομαχία, & ίνα, η, murorum oppugnatio. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.

Τεῖχος, εος, τὸ, murus, mœnia. τεῖχος ξύλινον, lignorum ſtrues, rogus. q. a τεύχω, ſtruo. Hinc τειχίζω, murum ædifico.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos. τειχοφύλακες, cuſtodes in mœnibus conſtituti, Poll. ex τεῖχος, murus, & φυλάσσω, cuſtodio.

Τέκ', pro τέκε, Jon. pro ἔτεκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Eſt & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. p. m. τέτοκα. a. 2. inf. act. τεκεῖν.

Τεκέσϑαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.

Τεκέεσσι, dat. pl. Jon. pro τέκεσι. a τέκος, εος, τὸ, fœtus. Th. τίκτω, pario.

Τέκετ', pro τέκετο, Jon. pro ἐτέκετο, peperit, 3. ſing. a. 2. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, η, εται, deſtino, ad finem perduco, ſtruo, denuntio. a. 1. med. ἐτεκμηράμην. τεκμαίρω, indico, demonſtro. Th. τέκμαρ, τὸ, finis.

Τέκμαρ, ατος, τὸ, finis, exitus rei. Item ſignum, conjectura. Hinc τεκμηριόω, certis ſignis oſtendo. τεκμήριον, ου, τὸ, certum, & indubitatum ſignum.

Τεκμήριον, ου, τὸ, certum ſignum. τεκμήριον ποιῶ, teſtimonium perhibeo. Thucyd. τεκμήρια λέγειν, argumenta colligere, Demoſth.

Τέκμωρ, τὸ, idem ac τέκμαρ, ſignum.

Τέκνα, τὰ, pulli, filii, nom. pl. a τέκνον, ου, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario.

Τεκνίον, ε, τὸ, filiolus. τεκνία, ων, τὰ, filioli.

Τεκνογονέω, liberos pario, liberos gigno, fœtifico. fut. ήσω. perſ. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκνον, ε, τὸ, filius, proles, ſoboles, catulus. Et pro auctore generis, Pindarus. τέκνα, ων, τὰ, liberi. a τίκτω, pario.

Τεκνοποιηϑήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi τεκνοποιέω, quod ex τέκνον, ε, τὸ, filius. The. τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Τεκνοτροφέω, ῶ, liberos educo. f. ήσω. perſ. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Quod ex τέκνον, ε, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario, & τροφέω, nutrio. Th. τρέφω, alo. Hinc τεκνοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui, vel quæ liberos alit. τεκνότροφος, ε, ὁ, ὁ, qui, vel quem a liberis alitur.

Τεκνόϑι, adverb. per filium, opera filii. διὰ τ' τέκνου. Simonid.

Τέκον, ες, Jon. pro ἔτεκον, a. 2. ind. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. part. τεκών, όντος, ὁ, in gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, fœtus. proles, filius, vel filia. Διὸς τέκος, Pallas, Iliad. α. Item τέκος, pullus animalium, Iliad. ϑ. a τίκτω, pario.

Τεκοῦσα, pariens, a. 2. part. act. f. g. τεκών, όντος, ὁ, a. 2. part. m. g. a τίκτω, pario.

Τεκτήνατο, fabrefecit, Jon. pro ἐτεκτήνατο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi τεκταίνω, fabricor. f. ανῶ. quod a τέκτων, ονος, ὁ, faber. Theme τεύχω, fabricor.

Τέκτονος, gen. ſingul. e τέκτων, faber.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, architectus, ſtructor, ædificator. τέκτονες κακῶν, malorum fabricatores, Eurip. a τεύχω, fabricor. fut. ξω. perſ. τέτευχα.

Τεκών, οῦσα, όν, a. 2. part. activ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τελαμών, ῶνος, ὁ, faſcia, lorum clypei, aut enſis. a τελάω, ſuffero, ſuſtineo. Hinc τελαμώνια, baltea coriacea, quibus armantur canes adverſus feras.

Τελαμώνιος Αἴας, Ajax Telamonius, nomen proprium. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέεσϑαι, præſ. inf. paſſ. verbi τελέω, ad finem perduco.

Τελέῃς, perficias, 2. ſingul. præſ. ſub. act. verbi ejuſdem, & them.

Τελέϑουσι, ſunt, Dor. pro τελέϑουσι, 3. plur. præſ. verbi τελέϑω.

Τελέϑω, εις, ει, ſum, fio, orior, perficior. Poet. τελέϑομαι, idem. in 3. plur. τελέϑονται. τελέϑωσι, 3. plural. præſ. ſub. act. Th. τέλλω, ſum, fio.

Τέλει, dat. ſingul. a τέλος, ε⊕, τὸ, finis.

Τελείη. perfecta, f. g. a τέλειος, perfectus.

Τελείετο, perficiebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi τελείω, Poet. pro τελέω, perficio. Th. τέλ⊕, finis.

Τέλει⊕, τελεία, ον, perfectus, a, um, abſolutus, eximius integer, adultus, qui eſt perfectæ magnitudinis, & integræ ætatis. τέλειος ἀνὴρ, integra ætate vir, Lucian. τέλειον ἀτύχημα, luculentum detrimentum, Demoſth. Apud Plutarchum τέλειος dicitur, qui uxorem habet. Jupiter τέλειος, h. e. nuptiarum præſes, ſicut Junic. Ἥρα τελεία. Τέλεια etiam ἱερὰ dicebant hoſtias eximias, vel ſanctiores, quas Livius aliquando hoſtias majores, aliquando meliores appellat. τέλειοι ἵπποι etiam equi dicuntur, qui dentes ætatis indices amiſerunt, Plato l. 8. de Legibus. Luciano Θεοὶ τέλειοι ſunt Dii perfecti. Dii ſummi, Dii præcipui. In comparat. τελειότερ⊕, ρα, ρον. hinc adverb. τελείως, perfecte.

Τελειότης, ητος, ὁ, perfectio, integritas.

Τελειόω, ῶ, perficio, abſolvo, finio, ad Hebr. 11. Item initio, ſacro, conſecro, purifico, ut de ſacris Eleuſiniis dicebant τελεῖσϑαι τὰ μικρὰ, καὶ μεγάλα, Plutarch. de Demetrio. fut. ώσω. perſ. τετελείωκα.

Τελειοῦσϑω, perficitor, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi τελειόω, perficio. Th. τέλ⊕, finis.

Τελεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Τελείω, Poet. pro τελέω, perficio, conſummo. The. τέλ⊕, εος, τὸ, finis.

Τελειωϑῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi τελειόω, perficio, abſolvo.

Τελείως, integre, adverb. a τέλειος, εία, ον, perfectus, a, um. Th. τέλος, finis.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. a τελειόω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελειωτής, ε, ὁ, conſummator, initiator. propagator, finitor, Nazianz. in Orat. ab eodem τελειόω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελέοι, 3. ſingul. præſ. opt. act. verbi τελέω, finio, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλεος, ὁ, idem ac τέλειος, perfectus.

Τελεύω, idem ac τελειόω, perficio. hinc præſ. inf. τελεῦν.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. τελέσαιμι, aor. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi ejuſdem. & them.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τελέω, perficio.

Τέλεσαν, Jon. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. ab eodem verbo, & them.

Τελέσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejuſdem verbi.

Τέλεσσε, Jon. pro ἐτέλεσσε, 3. ſingul. aor. 1 act. ejuſdem verbi.

Τελέσητε, 2. plur. a. 1. ſub. act. verbi τελέω, perficio.

Τελεσϑέντων, Attice pro τελεσϑέντων, maſc. pro 1 g. aor. 1. part. paſſ. a τελέω, perficio.

Τελεσϑῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſd.

Τελεσϑήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.

Τελεσιπίδας, α, ὁ, Dor. pro τελεσιπίδης, ο, ὁ, πατρωνυμικὸν. pro Τελεσίας, ε, ὁ.

Τελέσιος, α, ὁ, perfectus, ultimus. a them. τέλος, finis.

Τελεσιουργὸς, ὁ, ὁ, perfector. efficax, effector operum. τελεσιουργὸς τῶν ὑποσχέσεων, promiſſorum perfector.

Τέλεσον, άτω, perfice, a. 1. imperat. activ. verbi τελέω, perficio. Them. τέλος, finis.

Τέλεσσα, Jonic. & Poet. gem. σσ, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελέσσῃ, gem. σσ, Poet. pro τελέσῃ, perfecerit, 3. ſing. aor. 1. ſub. activ. verbi ejuſdem.

Τελεσσιγάμοισι, perficientibus nuptias, dat. plur. a τελεσσίγαμος, ε, ὁ, ὁ. quod ex τελέω, perficio. The. τέλος, finis, & γάμος, ο, ὁ, nuptiæ.

Τελέσσω, perficiam, Poet. pro τελέσω, fut. 1. ind. vel a. 1. ſub. activ. verbi τελέω, perficio.

Τελεσφόρος, ε, ὁ, ἡ, ad finem perducens, & qui τέλειον φέρει, hinc qui perfectum fructum fert, fructifer; tertio tributum. τελεσφόρος γῆ, terra fruges perficiens, Theophr. μῆνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, per annum integrum, & totum, h. e. τέλειον, perfectum, Odyſſ. ζ. Nonnulli τελεσφόρον interpretantur vatem, aut etiam pythonem.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, & τελευτὴ finis, exitus. Th. τέλος, finis.

Τελέουσι, & τελεῦσι, Doric. pro τελοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελευταῖος, αία, αῖον, ultimus, extremus, poſtremus. a τελευτὴ, idem ac τέλος, finis.

Τελευτὰ, ᾶς, Dor. pro τελευτὴ, ἡ. Hoc vero Att. pro τελευταία, ας, ἡ, poſtrema. Th. τέλος, finis.

Τελευτᾶν, Att. pro τελευτάειν, præſ. inf. verbi τελευτάω, morior.

Τελευτάσει, perficiet, Dor. pro τελευτήσει. τελεύτασε, finivit, Dor. & Jon. pro ἐτελεύτησε, a. 1. ind. act. a τελευτάω, finio.

Τελευτάω, morior, ad finem perduco; affero, ſuppedito, Odyſſ. α. fut. ήσω. aor. 1. ἐτελεύτησα. perſ. τετελεύτηκα.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, pro τελετὴ, finis, mors.

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. plur. τελευτήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, morior.

Τελέω, ῶ, impleo, ſolvo, perficio. f. έσω. p. τετέλεκα, abſolvi.

Digitized by Google

Τελέως, plane, perfecte, abſolute, omnino, Iſocrates.
Τελεωτέρων, gen. plur. comparat. grad. a τέλεος, perfectus. Thema τέλος, finis.
Τελήεις, εντος, ὁ, perfectus, abſolutus. & in f. g. τελήεσσα, ης, ἡ, ab eodem them.
Τελιέσκομαι, compleor, perficior, initior. Heſych.
Τελήεσσας, perfectas, acc. plur. f. g. a τελήεις, perfectus.
Τέλλειν ὁδὸν, iter facere, proficiſci, Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.
Τελλίνη, ης, ἡ, piſcis nomen, quæ celeriter creſcit, & ſit τελλὶς, mutulus, ſive mytulus Athenæo lib. 3.
Τελλὶς, ίος, ἡ, totum, pars, ordo, Heſych. nempe τέλλειν, ex partibus, quæ illud τελοῦσι, perficiunt.
Τέλλομαι, Poetice pro ἀνατέλλω, ſum, exiſto: orior: mando. Item nutrio.
Τέλλω, inuſit. facio, fio, orior. hinc τελέθω, Poetic. ſum, ἀνατέλλω, oriri facio, orior.
Τέλμα, ατος, τὸ, lacuna, locus paluſtris. Hinc τελμὶς, ῖνος, ἡ, lutum.
Τέλος, εος, τὸ, finis, exitus, victoria. vectigal, impenſa, myſterium. dignitas magiſtratuum. legio, turma, cohors, Jonice ſcribentibus ſæpe eſt χρῆμα, res. q. a τέλλω, facio. Suidæ τέλος eſt nuptiæ. Accipitur etiam aliquando τέλος adverbialiter pro tandem, denique; ut τέλος θάνοιμι κ᾽ αὐτὸς, ad poſtremum ipſe quoque moriar, Sophocl. τέλος δὲ, demum, noviſſime autem, denique. τέλος δὲ τῶν πάντων, ad extremum omnium. Plato de Legibus. Hinc τελείωσις, ἡ, perfectio. τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis. item mors. τελευτάω, finio, finem habeo, deſino, morior. ἐπιτελέω, perficio. ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectus. peculiariter effectus ſtellarum. item eventus. διατελέω, perago, conficio, item permaneo, perſevero.
Τελοῦσι, perficiunt, 3. plur. præſ. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.
Τέλτον, ου, τὸ, finis, extremitas, Heſych. a τέλος, per Metatheſim.
Τελχὶν, ῖνος, ὁ, faſcinator, qui homines in rebus non bonis θέλγει, demulcet. furioſus, ſupra hominum vires habens ſceleſtus, malitioſus. Etymol. eſt ad mortem depreſſio, ſeu deductio. Τελχῖνες, οἱ, homines ſpiritu afflati, & inſani, quales feruntur fuiſſe Corybantes, & Cabiri.
Τελῶν, ὁ, perficiens, præſ. part. verbi τελέω, perficio.
Τελώνης, ου, ὁ, publicanus. quod eſt τέλος, εος, τὸ, vectigal, & ὠνέομαι, ὠνοῦμαι, emo.
Τελώνιον, ου, τὸ, telonium. locus, ubi publicani ſedebant, & vectigal exigebant. τελωνεῖον Suidæ.
Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum ſectione alicunde ablatum. Interpr. Ariſtoph. obſervat, de piſcibus, & placenta propria dici, non autem de carnibus.
Τεμένει, dat. ſing. e τέμενος, εος, τὸ, lucus. Th. τέμνω, ſeco.
Τέμενος, εος, τὸ, nemus, portio agri a cæteris reſecti, delubrum Diis dicatum, fanum, lucus, ſacellum, Ariſtoph. in Plut. Th. τέμνω, ſeco.
Τεμοῦσαι, ſecantes, Dor. pro τέμνουσαι, nom. plur. f. g. præſ. part. a τέμνω, ſeco.
Τέμνω, ſeco, ſcindo, amputo. τέμνετε ἵππων φόβην, tondete equorum jubam, Euripides. fut. τεμῶ. paſſ. τέτμηκα. aor. 2. ἔτεμον. præt. med. τέτομα. Hinc τόμος, ου, ὁ, fruſtum, pars. ἄτομος, ου, ὁ, ἡ, qui ſectus non eſt; item qui ſecari nequit. διχότομος, ου, ὁ, ἡ, in duas æquales partes diſſectus.
Τέμπεα, ων, τὰ, Tempe, locus amœniſſimus in Theſſalia, valles Herodot.
Τεμῶ, fut. 2. ind. verbi τέμνω, ſeco.
Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus, aquatis illuvies, limus: locus cœnoſus, vellum, Polyb. a τέγγω, humecto.
Τένθει, arrodit, 3. ſing. præſ. a τένθω, rodo.
Τένθω, ſeu τένδω, comedo, voro, rodo. Hinc τένθης, ου, ὁ, vorator, liguritor.

τενθρηδὼν, όνος, ἡ, inſectum aculeatum.
Τένεδος, gen. Jon. τενέδοιο, nomen proprium inſulæ, Tenedus.
Τενθρηδὼν, & τενθρήνη, ης, ἡ, inſectum aculeatum, ut veſpa, quia delectatur τενθείᾳ, id eſt, liguritione. Th. τένθω, edo.
Τένοντα, acc. ſing. τένοντε, nom. dual. a τένων, οντος, ὁ, tendo.
Τένων, οντος, ὁ, tendo. finis muſculi, qui pars nervoſa, cujus actio præcipua in τάσει, id eſt, tenſione conſiſtit: collum, cervix, nervus in collo, qui uſque ad talos protenditur. Gaza tendonem transfert. τὸν τένοντα τοῦ τυράννου καταπάτει, cervicem tyranni preme, Lucian. Polluci τένων poplitum nervus latus, tendens ad calcem. Baſilius uſurpat τένων per metaphoram de montis jugo, & cacumine.
Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.
Τεῦ, Jon. pro τοῦ, id eſt, τινὸς, Poet. ſubintellige ἕνεκα.
Τεοῖς, & τεοῖσι, dat. plur. a τεὸς, tuus.
Τεὸς, ὰ, ὸν, tuus, a, um, Dor. pro σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὺ, tu.
Τέραμος, η, ον, coctu facilis. a τεραίνω, ονος. Sed τέραμνον, ου, τὸ, alveare, umbraculum, Heſych.
Τερήμων, ὁ, ἡ, & τερήμονος, mollis, tener, a τέρην, idem. Th. τείρω, vexo, tero.
Τέρας, ατος, τὸ, ſignum, monſtrum, prodigium, portentum. quod facit τρέειν, quia terret. vel quo naturæ ordo τείρεται, quaſi teratur, & conturbatur. Hinc τερατώδης, εος, ὁ, ἡ, portentoſus. τερατεύω, & τερατολογέω, monſtra loquor. τερατουργὸς, οῦ, ὁ, præſtigiator, incantator. τερατεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantamentum.
Τερασκόπος, ου, ὁ, Poet. ſyncop. pro τερατοσκόπος, ὁ, prodigiorum inſpector, & obſervator, vates.
Τερέβινθος, ου, ἡ, terebinthus, arbor. Theophr. l. 3. hiſt. plant.
Τέρεινα, & Jonic. τερείνη, ης, ἡ, tenera, maſcul. ὁ τέρην, ενος, tener, mollis. Th. τείρω, tero, vexo.
Τέρενα, acc. ſing. e τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis, & τὸ τέρεν, molle.
Τερετίζω, laſcive canto. Gaza interpretatur tentare in Probl. Ariſtotelis.
Τερέω, fut. έσω, terebro, perforo, torno, vulnero. q. a τείρω, tero. Hinc τέρετρον, ου, τὸ, terebra. τερέτριον, ου, τὸ, terebella.
Τερηδὼν, όνος, ὁ, teredo, vermis in mari præcipue ligna corrodens, Ariſtoph. in Equit. τερηδὼν ὀστοῦ, a Galeno per metaphoram dicitur oſſis ex carie perforatio.
Τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis, friabilis, candidus, Iliad. ν. a τείρω, tero, quia facile teritur.
Τερθρεὺς, ὁ, præſtigiator. q. a τέρας, portentum, quia portenta edit.
Τέρθρον, ου, τὸ, artemo; funis, quo utrinque velum trahitur ad antennæ ſummum jugum. Etymol. q. τερέθρον, quia per foramen ducitur. Th. τερέω, terebro.
Τέρμ᾽, pro τέρμα, ατος, terminus.
Τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta, finis. adverb. tandem, ad extremum. Dicitur & τέρμις, & τέρμων. quaſi a τείρω. Moleſtia enim finem præcedit, vel a τέρπω, delecto. perf. paſſ. τέτερμαι. Finis efficientem delectat, & amorem medius cancellat.
Τέρμινθος, ου, ἡ, idem ac τερέβινθος, terebinthus. Item tumor præter naturam nigricans, maxime in tibiis, Æſchines.
Τερμιόεις, εντος, ὁ, ad pedes uſque demiſſus. in accuſ. τερμιόεντα, talarem. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminus.
Τέρπει, delectat, 3. ſing. præſ. act. τέρπεται, 3. ſingul. præſ. paſſ. verbi τέρπω, delecto.
Τέρπεο, delectare, Jon. pro τέρπου, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.
Τερπέσθω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ejuſdem.
Τέρπετο, Jon. pro ἐτέρπετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi τέρπω, delecto.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens. a τέρπομαι, delector, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen.
Τερπνὸς, ἡ, ὸν, jucundus, a, um, venuſtus. τερπνὸν, οῦ, τὸ, delectatio, voluptas. a τέρπω, delecto.
Τερπνότατος, ὁ, jucundiſſimus, ſuperlat. a τερπνὸς, οῦ, ὁ, jucundus. hinc τερπνῶς, adv. jucunde. Th. τέρπω, delecto.
Τερποίμην, præſ. opt. paſſ. verbi ejuſdem.
Τερπόμενος, ὁ, præſ. part. paſſiv. verbi τέρπω, delecto.
Τέρποντο, delectabantur, Jon. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi τέρπω, delecto.
Τέρπου, έσθω, oblectare, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.
Τέρπω, delecto, exhilaro, mulceo, demulceo, voluptate afficio. τερπώμεθα, 1. plural. præſ. ſub. paſſ. f. 1. ind. activ. τέρψω. p. φα. Etymolog. e τρέπω, oblectatio enim animum avertit a curis. Hinc τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio. τερπνὸς, οῦ, ὁ, jucundus, delectationem adferens. τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas.
Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem ac τέρψις, voluptas, delectatio. Th. τέρπω, delecto.
Τερσαίνω, idem ac τέρσω.
Τέρσει, fut. Æolic. verbi τείρω, vexo. fut. τερῶ, & Æol. τέρσω.
Τέρσετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi τέρσω. quod vide. Alioqui τέρσετον, eſt dual. fut. 1. Æolic. verbi τείρω, tero.
Τέρσηνε, ſiccabat, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi τερσαίνω, idem ac τέρσω.
Τέρσω, arefacio, ſicco, tero. quaſi a τείρω. hinc τερσαίνω, idem ac τέρσω. ταρσὸς, & Att. ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, crates, ſuper qua caſei, & alia ſolent ſiccari; item ala avium, & ordo remorum.
Τέρτιος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Tertius.
Τερτύλλος, ου, ὁ, nomen tabulæ forenſis, diminut. a Tertius.
Τέρυς, υος, ὁ, invalidus, imbecillis, tenuis, tritus. a τείρω, tero.
Τερύσκω, affligo. a τείρω, vexo.
Τερφθῇ, delectetur, 3. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. verbi τέρπω, delecto.
Τέρψας, ὁ, oblectans, a. 1. part. act. verbi τέρπω, oblecto.
Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio. in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, delecto.
Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpſichore, nomen Muſæ, tripudiis ſe oblectans. a τέρπω, delecto, & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, tripudium.
Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. Th. τέσσαρες, quatuor.
Τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ, ἡ, quadraginta annorum. Ex τεσσαράκοντα, quadraginta, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Τέσσαρες, & Att. τέτταρες, ων, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, quatuor. dat. τέσσαρσι. accuſ. τέσσαρας, & α. Hinc τετράκις, quater. τέταρτος, & Poet. τέτρατος, ου, ὁ, quartus. τέτραξ, & τετράων, avium nomina.
Τέσσερες, Jon. pro τέσσαρες, quatuor.
Τεταγμένος, η, ον, ordinatus, perf. part. paſſiv. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.
Τεταγὼν, ὁ, qui tetendit, Jon. reduplicat. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, prehendo, capio, tendo. Th. τείνω, tendo.
Τέτακα, extendi, perf. act. a τείνω, tendo. f. τενῶ. a. 1. paſſ. ἐτάθην.
Τέτακται, perf. ind. paſſ. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.
Τέταλμαι, perf. ind. paſſ. verbi τέλλω, orior. f. τελῶ. p. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.
Τετανὸς, οῦ, ὁ, extentus. a τιταίνω. Thema τείνω, extendo.
Τετάνυνται, exporrecti ſunt, 3. plural. perf. paſſ. verbi τείνω, extendo. part. paſſiv. τεταμένος.
Τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. paſſ. verbi ταράσσω, turbo, commoveo. f. ξω. p. χα.
Τεταρπόμενος, Jon. reduplic. pro ταρπόμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi τέρπω, delecto.
Τεταρπώμεσθα, Jon. reduplic. & Poet. pro ταρπώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. med. verbi ejuſdem.
Τεταρταῖος, αία, αῖον, quatriduanus, a, um. quod a τέταρτος, ου, ὁ,

quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετάρτῃ, dat. ſing. f. g. a τέταρτος, quartus.

Τέτατος, η, ον, & Poetic. τέτρατος, quartus, a, um. ejuſdem them.

Τέταται, Pindar. poſuit pro contendit, in iſtam curam incubuit, 3. ſing. perſ. paſſ. vide in τέτατο.

Τέτατο, Jon. pro ἐτέτατο, 3. ſingul. pluſq. perſ. paſſ. verbi τείνω, extendo. f. τενῶ. p. τέτακα. perſ. paſſ. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, ordinati ſunt, Jon. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perſ. paſſ. verbi τάσσω, ordino. fut. ξω. p. χα. perſ. paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, perſ. part. paſſ. verbi τειχίζω, murum ædifico. f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τέτελκα, perfeci, perſ. med. verbi τελέω, perficio. fut. έσω. Them. τέλος, εος, τὸ, finis.

Τετέλεκα, perſ. act. τετέλεσται, 3. ſing. perſ. paſſ. τετέλεσμαι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τετελεσμένον, peractum, perſ. part. paſſ. verbi τελέω, perficio.

Τετάγμενος, pro τετυγμένος, ὁ, conſecutus, perſ. part. paſſ. verbi τυγχάνω, aſſequor. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. perſ. paſſ. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, fabrefacti ſunt, Jon. pro τετευγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perſ. paſſ. Sic τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perſ. Jonic. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω.

Τέτηκα, perfect. med. inde τετηκὼς, ότος, perſ. part. med. verbi τήκω, liqueſacio.

Τετιημένε, afflicte, vocat. ſing. perſ. part. paſſ. τετιημένος, η, ον, verbi τιέω, crucio, dolore afficio. f. ήσω. perſ. τετίηκα. hinc perſ. part. act. τετιηὼς, per craſin pro τετιηκώς. Th. τίω, punio, ulciſcor.

Τετιήσθον, 3. dual. perſ. paſſ. τετίημαι, verbi τιέω, crucio. Th. τίω, punio.

Τετιηότες, vide in τετιηώς. a τιέω, crucio.

Τετιηὼς, ότος, per craſin pro τετιηκὼς, ότος, perſ. part. act. verbi ejuſdem, & them.

Τετιμένος, η, ον, honoratus, per ſyncop. pro τετιμημένος, perſ. part. paſſ. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Alii volunt eſſe perſ. part. paſſ. verbi τίω, honoro: punio. fut. τίσω. perſ. paſſiv. τέτιμαι.

Τετιμημένος, ὁ, æſtimatus. perſ. part. paſſiv. verbi τιμάω, æſtimo, honoro. Them. τίω, idem.

Τετιμῆσθαι, honoratum eſſe, perſ. inf. paſſ. verbi τιμάω. Th. τίω, honoro.

Τετίμηται, honorata eſt, 3. ſing. perſ. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Τέτλα, patere, per apocopen pro τέτλαθι, vel præſens imperat. act. verbi τίτλημι, tolero. Vel τέτλαθι, per redupl. Jon. dicitur pro τλῆθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, patior, a. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, & Doric. τλᾶθι. Th. ταλάω, ſeu τλάω, perfero.

Τέτληκα, perſ. med. verbi ejuſdem. Sunt qui velint eſſe perſ. ind. act. & per ſyncopen dici pro τετάληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, ſuſtineas. vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præſ. opt. act. a τέτλημι. Th. ταλάω, perfero.

Τετλάμεν, Jon. & τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præſ. inf. verbi τέτλημι, ab eodem them.

Τετλάναι, præſ. inf. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, perfero.

Τέτληκε, ſuſtinuit, 3. ſing. perſ. act. verbi τλάω, ſuſtineo. fut. ήσω. Thema ταλάω, idem.

Τετληώς, ότος, ὁ, paſſus, per ſyncopen pro τετληκώς, perſ. part. act. verbi ejuſdem, & Them.

Τέτμῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi τέτμω, invenio. Th. τέμνω, ſeco, inde τμῶ, & per reduplic. τέτμω.

Τέτμηκα, incidi, perſ. act. verbi τέμνω, ſeco. fut. μῶ, perſ. paſſ. τέτμημαι. perſ. part. paſſ. τετμημένος.

Τετμημένος, ὁ, inciſus, perſ. part. paſſ. ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, peperi, præt. med. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. præt. partic. med. τετοκώς, ότος, ός.

Τετοκυίης, enixæ, gen. ſingul. part. perſ. med. fœm. g. a τίκτω.

Τετολμηκέναι, perſ. inf. act. verbi τολμάω, audeo. f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τέτομα, incidi, perſ. med. verbi τέμνω, ſeco. f. τεμῶ. perſ. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. num. a τέτορες, quatuor, Jon. & Poet. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compoſitione eſt contracte pro τέτταρα, vel τετράκις, id eſt, quater. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, quadrata facie præditus. Ex τετράγωνος, quod vide, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies. Thema ὄπτομαι, video.

Τετράγωνος, ου, ὁ, ἡ, quadrangularis, quadratus. τετράγωνος ἀνὴρ, vir bonus, atque perfectus, Ariſtot. l. 1. de moribus ad Nicomach. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετράδ', acc. ſing. pro τετράδα, a τετράς, άδος, ἡ, quaternio.

Τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. diminut. a τετράς, άδος, ἡ, idem.

Τετραέτει, Dor. pro τετραετεῖ.

Τετραέτης, ὁ, ἡ, & τὸ τετραέτες, quadrimus, quatuor annos habens.

Τετραθέμελος, quatuor habens fundamenta, quadruplex. Ex τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, & θέμελον, ου, τὸ, fundamentum.

Τετραίνω, pro τιτραίνω, pertundo, perforo. Th. τετράω, perforo.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quater mille. diviſim τετράκις, quod a τέσσαρες, quatuor, & χίλιοι, mille.

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, qui quatuor habet radios. Epitheton rotæ. Ex τέσσαρες, quatuor, & κνήμη, ἡ, tibia.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. quod ex τέτρα, vel τετράκις, quater. Th. τέσσαρες, quatuor, & κόσιοι. quod vide.

Τετρακτύς, ύος, ἡ, idem ac τετράς, άδος, ἡ, quaternio. Them. τέσσαρες, quatuor.

Τετράμηνον, ου, τὸ, quadrimeſtre ſpatium. quod ex τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, & μήν, μηνός, ὁ, menſis.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perſ. paſſ. a τρέπω, verto. fut. ψω. perſ. φα. perſ. part. paſſ. τετραμμένος, verſatus. p. m. τέτροπα.

Τετραμμένος, vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ. Poet. pro τέθριππος, vel ον, quum adjectivum eſt, ſubaud. ἅρμα, ατος, τὸ, quadrigæ, vel quadrigarum curſus. τετράορον ἅρμα, Poet etiam pro ἅρμα τέθριππον, quadrigæ. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per ſyncopen τέτρα, quatuor, & ἀείρω, conjungo. p. m. ᾖρα. & Jonic. ἄορα, ας, ε.

Τετραπλῆ, quadrupliciter, adv. a τετραπλόος, ῦς, ὁ, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραπλόος, οῦς, όη, ῆ, όον, οῦν, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράπολος, ου, ὁ, ἡ, epitheton ſoli, quater aratro verſi. a τετράς, quod a τέσσαρες, quatuor, & πολέω, verſo.

Τετράπους, ὁ, ἡ, & τὸ τετράπουν, quadrupes. in gen. τετράποδος. dativ. τετράποδι. acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν. in plur. οἱ, & αἱ τετράποδες, & τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων. dat. τετράποσι. componitur ex τετράς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & πούς, pes.

Τετράρυμον ἅρμα, completum currum, ex quatuor ſc. ῥυμοῖς, id eſt temonibus, ſeu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, ſum tetrarcha, tetrarcham gero. f. ήσω. p. τετράρχηκα.

Τετράρχης, ου, ὁ, tetrarcha. quaſi quatuor provinciarum princeps. ex τέσσαρες, quatuor, & ἀρχή, imperium.

Τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio. dat. ſing. τετράδι. accuſ. τετράδα. dativ. plural. τετράσι. Thema τέσσαρες, quatuor.

Τέτρασι, Poet. metri gratia, pro τέτταρσι, quatuor, Attic. pro τέσσαρσι. vide τέσσαρες, quatuor.

Τέτρατος, per metatheſ. pro τέταρτος, quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράτρυφος, ὁ, qui in quatuor partes ſcinditur: in quatuor fruſta diviſus, Heſiod. quod ex τετράς, άδος, ἡ, quaternio, & hoc a Th. τέσσαρες, quatuor, & θρύπτω, frango. f. ψω.

Τετραφάληρος, τέσσαρας φάλους ἔχουσα, habens quatuor conos eminentes, ſeu phaleras. quod a τετράς, άδος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες. quatuor, & φάλος, ου, ὁ, conus galeæ, ſplendidus. Vel a φάλαρα, τὰ, pro φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, equitum, & nobilium.

Τετράφαται, verſi ſunt, Jon. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perſ. paſſ. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. τέτροφα. perſ. paſſ. τέτραμμαι, ψαι, πται. p. m. τέτροπα.

Τετράφατο, Jon. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perſ. paſſ. verbi ejuſdem.

Τετράψομαι, paulo poſt fut. verbi ejuſdem.

Τέτρηχα, turbatus ſum, perſ. med. τετρήχειν, turbatus eram, pluſq. perſ. med. Jon. per ſyncopen pro τετάραχα, & Jon. mutatione α in η, τέτρηχα, & in pluſq. perſ. med. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, turbo. fut. ξω. præt. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Jon. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi τετραίνω, idem ac τιτραίνω, ſeu τετράω, perforo. fut. τρήσω.

Τέτρηται, per ſyncop. pro τετέρηται, 3. ſing. perſ. paſſ. verbi τερέω, perforo. Th. τερέω, terebro. f. ήσω.

Τέτρηχα, perſ. ind. act. τετρήχει, 3. ſing. pluſ. perſ. Jonic. verbi Poet. τρήχω, pro τραχύνω, aſper, & ſalebroſus ſum. hinc perſ. part. τετρηχώς, υῖα. Th. τραχύς, έος, ὁ, aſper, Jon. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perſ. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per ſyncopen dici pro τεταραχυῖα, & α in η converſo, verbi ταράσσω, turbo. f. ξω. p. τετάραχα, per ſyncopen τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. ſing. pluſ. perſ. med. Jonic. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, ſtrido. f. σω. perſ. med. τέτριγα. hinc perſ. part. med. τετριγώς, υῖα.

Τετριγῶτας, Poet. pro τετριγότας, accuſ. pl. perſ. part. med. verbi τρίζω, ſtrido. vide in τετρίγει.

Τέτροφα, nutrivi, perſ. med. verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω. perſ. act. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, verti, Attice dicitur pro τέτραφα, verbi τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perſ. paſſ. verbi τρύω, tero.

Τέτρωκα, vulneravi, perſ. act. verbi τιτρώσκω, fut. τρώσω. hinc perſ. paſſ. τέτρωμαι. part. perſ. paſſ. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. vide in τέτρωκα.

Τέττα, adv. benevolentiæ, aut honoris, quo ſeniorem junior compellat, τέττα eſt amici, ἄττα, nutricis, πάππα, patris, ἠθεῖε, fratris.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, quatuor.

Τέττιξ, ιγος, ὁ, cicada. in pl. τέττιγες, q. τέρετιξ, a τερετίζω, muſicum pullum edo: quod ſit ſtridula: vel quia ſtridor ejus τέταται, ideſt, extenſus, & continuus eſt.

Τέτυγμαι, perſ. ind. paſſ. τετυγμένος, fabricatus, perſ. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχοντο, paraverunt, 3. pl. a. 2. med. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, & Jon. ἐτυκόμην, & Poet. anadiplaſiaſmo τετυκόμην, ου, ετο.

Τέτυκται, fabricatus eſt, 3. ſing. perſ. paſſ. τέτυκτο, Jonic. pro ἐτέτυκτο, 3. ſingul. pluſq. perſ. verbi τεύχω, fabricor. perſ. paſſiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. ſingul. perſ. paſſ. verbi τυφόω, fumo infeſto. item inſolentem reddo. f. ώσω. p. τετύφωκα. a τῦφος, fumus. Th. τύφω, fumum excito.

Τετύχηκα, nactus ſum, perſ. act. verbi τυγ-

Digitized by Google

τυγχάνω, nanciſcor. fut. τεύξομαι, & τυχήσω, tanquam a τυχέω. a. 2. ἔτυχον.
Τετύχῃ, Jonic. & Poet. reduplic. pro τύχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi τυγχάνω, ſum, nanciſcor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω. perf. paſſiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.
Τεῦ, Dor. τοῦ, & hoc pro σοῦ, tui. Thema σύ, tu. Sed τεῦ ſine accentu, pro τινός.
Τεῦγμα, ατος, τό, monumentum, opus. Th. τεύχω, pario.
Τευθεύς, έως, ὁ, explorator. a τεύω, quæro, vel pro πευθεύς.
Τευθὶς, ο, ὁ, piſcis ex ſepiarum genera. τευθίς, ίδος, ἡ, loligo minor.
Τεύθραν, acc. ſing. nom. propr.
Τεῦκρος, ου, ὁ, fabricator. Eſt & nomen proprium, a quo Trojani dicti ſunt Teucri. Th. τεύχω, fabricor.
Τευμάομαι, ſtruo, fabricor, apparo. a τεύχω, idem.
Τεῦξ', Jon. pro ἔτευξε, fecit, 3. ſing. a. 1. ind. act. τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, fabricor. f. τεύξομαι. f. 1. inf. med. τεύξεσθαι.
Τεύξεαι, Jon. pro τεύξῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ejuſdem.
Τευτάζω, ſatago, ſedulo rem curo. Item moliro, Suid. ponitur etiam pro ἡσυχάζω, quieſco.
Τεῦτλον, ου, τὸ, beta, Att. pro σεῦτλον, oleris genus.
Τεῦχε, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Jonic. vel præſ. imperat. act. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.
Τεύχεσ', pro τεύχεσι, armis, dat. plur. τεύχεσι. Th. τεύχω, fabricor.
Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, faciens, præſ. part. f. g. a τεύχω, fabricor.
Τεύχοντο, 3. plural. imperf. paſſ. Jon. verbi τεύχω, fabricor.
Τεύχου, para, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.
Τεύχω, fabricor, ſtruo, paro, cubo, obarmo, Heſiod. fut. ξω. perf. τέτευχα. a. 2. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται. Sic τεῦχον γέρας τινὶ, Poet. honorarium munus alicui parare. Gall. *Faire un preſent*. τεῦχον τιμὴν τινι, honorem alicui habere. Hinc τεῦχος, εος, τό, vas, alveus. τεύχεα, ων, τά, arma.
Τέφρα, ας, ἡ, cinis uſtorum lignorum tabquiæ, quaſi a τύφω, uro. Cinis enim ex lignis uſtulatis oritur. hinc τεφρός, οῦ, ὁ, cinereus. τεφρόω, in cinerem redigo. τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem ac τεφρός, cinereus.
Τεφρόω, in cinerem redigo. fut. ώσω. perf. τετέφρωκα. a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος, ὁ.
Τεχθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. τεχθῆναι, natum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 1. paſſ. ἐτέχθην.
Τεχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. fœm. g. verbi ejuſdem.
Τεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide τεχθείς.
Τεχθήσομαι, natus ero, fut. 1. ind. paſſ. verbi τίκτω, pario.
Τεχνάζω, aſtuo, dolis utor. Thema τέχνη, ars, dolus.
Τέχνασμα, ατος, τό, dolus, fraus, artificium, commentum, machinamentum. a τεχνάζω, arte conficio. Thema τέχνη, dolus.
Τέχνη, ης, ἡ, ars, artificium, artis profeſſio, diſciplina, dolus, aſtutia, fraus, fallacia. Hinc τεχνικός, οῦ, ὁ, ad artem pertinens, item artificioſus. τεχνάω, artificioſe fabricor. τέχνημα, ατος, τό, opus arte confectum. ἔντεχνος, ο, ὁ, peritus, doctus: item artificialis, arte conſtans.
Τεχνικώτερον, τό, artificioſius, comparat. a τεχνικός, artificioſus. Them. τέχνη, ars.
Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, opifex, artis peritus, faber, artis profeſſor. in acc. plural. τεχνίτας. ejuſdem them.
Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, magiſtra. ab eodem them.

Τέω, dat. Jon. pro τινὶ, cui, ſeu τῷ, dat. ſing. a τεός, tuus. At τεώ, nom. dual. a τεός, ἡ, όν, tuus, a, um. τέων, Jon. pro τινῶν, aliquorum. Them. σύ, tu.
Τέως, tandiu, antea, interea, interim, tunc, tum, tandem, eatenus, hactenus, paulo ante, nuper, olim, Heſych. tantiſper, Lucian. in Alcyone. τέως ἐν τῷ πρώτῳ, primum in principio, Hermog. τέως pro prius quam τέως, Demoſth. τέως, ἕως, tamdiu, quamdiu, & ita ſe habent, ut τότε, & ὅτε. τέως ἔτι, interim etiam, Demoſth. τέως τῆς παρούσης, ad hanc uſque diem, Phal.

T H

Τῇ, dat. f. g. adverbialiter ſump. hac, ea parte, hic, huc. Sic & τῇδ', τῇ μῇ, per ſynæreſin pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό. Τῆ, pro τέω, cape. præſ. imperat. verbi τέω. Vel pro τῆδε, per apocopen, a τῆμι, capio.
Τήβεννα, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ἡ, toga, veſtis Romana. a quodam Tebenno Arcade. τήβεννον ἐφόρει περιπόρφυρον, togam geſtabat purpura atraumtextam. Plut. in Romulo. Item τήβεννα pro candidatoria toga, Polybius. Accipitur etiam aliquando pro trabea, Halicarnaſſ. l. 6. hiſtor.
Τήγανον, ο, τό, ſartago, a τήκω, liquo.
Τῆδε, huc, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.
Τήθη, vel τηθή, nutrix. Ea & τιθή.
Τήθος, εος, τὸ, oſtreum quoddam. a τηθύς, terra, quia terreum.
Τηθύς, ἡ, terra, Homerus. q. a τιθή, nutrix. quia terra omnia nutrit. Eſt & Τηθύς, ύος, ἡ, nomen mulieris.
Τηκεδόνι, dat. ſing. a τηκεδών, idem ac τῆξις, εως, ἡ, tabefactio. Th. τήκω, liqueſacio. f. ξω.
Τήκεται, liqueſcit, 3. ſingul. præſ. paſſiv. verbi τήκω.
Τήκω, liqueſacio, mollio, macero. fut. ξω. p. τέτηκα. κηρὸς τακεὶς, liquata cera, Galen. ad Glauc. lib. 2. præſ. paſſ. τήκομαι, liqueſco, liqueſio. Hinc τηκτός, οῦ, ὁ, liquefactus. τηκτικός, οῦ, ὁ, liquefaciendi vim habens. τακερός, οῦ, ὁ, liquefactus, mollis, humidus.
Τηλαυγής, έος, ὁ, ἡ, eminus ſplendens. hinc comparat. τηλαυγέστερος, ου, ὁ. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, & αὐγή, ῆς, ἡ, ſplendor. hinc adverb. τηλαυγῶς, perſpicue, liquido, ſplendide. Heſych.
Τῆλε, adverb. procul, longe. τηλοῦ, & τηλόθι, idem.
Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.
Τηλεβόλος, ο, ὁ, eminus, e remoto loco jactus. Ex τῆλε, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα. Sed τηλεβόλος, qui longe jaculatur. τηλεβόλος ἰὸς, ſagitta longe feriens, in Epigr. Laſcari τηλεβόλος, bombarda.
Τηλεθάω, germino, floreo. hinc τηλεθάοντες, florentes, nom. plur. part. præſ. Thema θάλλω, floreo.
Τηλεκλυτοῖο, gen. Jon. a τηλεκλυτός, οῦ, ὁ, inclytus. Eſt & nomen viri, a τῆλε, procul, & κλέω, celebro.
Τηλεκλητός, οῦ, ὁ, ἡ, e longinquo evocatus, clarus, inclytus. Ex τῆλε, procul, & καλέω, voco. perf. paſſ. κέκλημαι, σαι, ται.
Τηλεκλυτός, οῦ, ὁ, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit. Ex τῆλε, procul, & κλύω, audio.
Τηλεσκοπος, ου, ὁ, ἡ, eminus apparens, procul ſpeculans. Ex τῆλε, procul. & σκέπτομαι, video. τηλεσκόπος autem procul videns, aſpiciens, Ariſtoph.
Τηλέφιον, ο, τό, portulaca agraſtis. Romani vocant illecebram. Galen in Gloſ. a Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.
Τηλία, ας, ἡ, & σηλία, vas ſitulæ figura, in qua farina ſubigitur. quaſi a σείω, moveo. Item τηλία, ſeptum, arca, ut arca aquaria, arca frumentaria. Ariſtoph. cribri annulus, περιφέρεια κοσκίνου, circulus cribri, vel ipſum incerniculum, Ariſtoph. in Veſp. Item tabula lata, in qua piſtores panes exponunt, ut ſiccentur, Suid. fumarii operculum, Ariſtoph. in Veſp. Accipitur etiam τηλία pro conceptaculo, & modio, in quo farinæ vendebantur in foro: in eo, qui coturnices alebant πρὸς ὀρτυγομαχίαν, ſive ὀρτυγοκοπίαν, eas committebant. Comm. Ariſtoph. in Plut.
Τηλικαῦτα, plural. n. g. a τηλικοῦτος, tantus.
Τηλίκος, ου, ὁ, tantus, tantæ ætatis, ab ἡλίκος, quantus. de magnitudine corporis.
Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, tantus, a, um, & de magnitudine, & de ætate.
Τῆλις, εως, & ιδος, ἡ, fœnum græcum. hinc τήλινος, ο, ὁ, ex fœno græco factus.
Τηλόθεν, Poet. pro τηλόσε, eminus, longe. τηλόθι, adverb. regit genitivum. idem ac τῆλε, procul.
Τηλυγέτης, ου, ὁ, per ſync. pro τηλυγενέτης, in ſenectute genitus, natu minimus, charus, abſente patre genitus, unicus. a τῆλε, procul, & γίνομαι, naſcor.
Τηλύγετος, ο, ὁ, idem fere, ac τηλυγέτης.
Τημελής, έος, ὁ, ἡ, diligens, ſtudioſus. hinc τημελέω, curo.
Τήμερον, Att. pro σήμερον, adverb. hodie, ex tempore. ab ἡμέρα, dies.
Τῆμος, & τημόσδε, tum, reſpondet ἦμος, quum, a quo derivatur.
Τημοῦτος, pro τῆμος, quod vide.
Τήν, hanc. τήνδε, τήνγε, acc. ſing. ab ἡ, hæc.
Τήνα, iſta, Doric. a τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, quod vide.
Τηνάλλως, obiter, leviter, gratis, inaniter, fruſtra. adv. q. τὴν ἄλλως, hoc fruſtra.
Τήνελλα, & ος, ὁ, lyræ harmonia, & pulſatiuncula, quæ in victoria edebatur. Heſych.
Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illuc.
Τήνελλα, ης, ἡ, & τήνελλος, ο, ὁ, lyræ harmonia, Ariſtoph. in Equit.
Τηνεσμός, οῦ, ὁ, teneſmus, inteſtinorum morbus. etiam τεινεσμός, a τείνω, tendo.
Τηνίκα, tunc, adverb. & τηνικάδε, & τηνικαῦτα, pro eodem. Thema ἡνίκα, quum. extra interrogationem.
Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.
Τῆνος, vel τῆνος, η, ο, hic, ille. Dor. τηνεῖ, illic. τηνῶθε, illinc.
Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, illius. a τῆνος, hic. hinc τηνῶθε, adverb. pro ἐκεῖθεν, illinc, ex eo loco.
Τῆπερ, Jon. & Poet. pro ὥσπερ, ut, veluti, & pro ἧπερ, illic.
Τήρει, præſ. imperat. act. a τηρέω, ſervo.
Τηρεῦντι, Dor. pro τηροῦσι, cuſtodiunt, 3. plural. præſ. ind. verbi τηρέω, cuſtodio.
Τηρέω, ῶ, έεις, εῖς, έει, εῖ, ſervo, aſſervo, tueor, cuſtodio. imperf. ἐτήρεον, ουν. fut. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. activ. τήρησον, άτω, & in plur. τηρήσατε, ſervate. a. 1. ſub. activ. τηρήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. activ. τηρήσας, αντος, ὁ. præſ. paſſiv. τηρέομαι, aſſervor. imperf. paſſiv. ἐτηρεόμην, ούμην, ἐο, οῦ, εῖτο, εῖτο. perf. paſſ. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. τετηρημένος, η, ον, ſervatus, a, um. a. 1. paſſ. ind. ἐτηρήθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. τηρηθῆναι, reſervari. Hinc τήρησις, & συντήρησις, εως, ἡ, obſervatio.
Τηρήσητε, 2. plur. aor. 1. ſub. activ. verbi τηρέω, obſervo.
Τήρησις, εως, ἡ, obſervatio; item cuſtodia, carcer. Th. τηρέω, ſervo.
Τῇσι, Jon. pro ταῖς, his, dativ. plural. f. g. ab ἡ, hæc.
Τητᾷ, quæris; cares, 2. ſing. præſ. med. verbi τητάομαι, ῶμαι, careo. Th. τητάω, privo, quæro. f. ήσω.
Τητάω, privo. an a τῆτα, ἡ, privatio, penuria? Eſt & τητάω, quæro, privo. τητάομαι, careo, mihi deeſt.
Τῆτες, Att. idem ac σῆτες, τῷ ἔτει, hoc anno.
Τῆτα, ἡ, penuria, privatio, egeſtas. Thema τητάω, privo.
Τηΰσιος, ου, ὁ, inanis. hinc τηΰσιως, temere, fruſtra. a τῆτα, privatio.

T I

Τί, cur? quid? Poet. τίη. a τίς, quis. gen. τίνος. τὶ, indefinit. aliquid.
Τιάρα, ας, & Jon. η, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara.

Τιβεριάς, άδος, ἡ, nomen urbis, Tiberiss. a Tiberio Cæſare ſic denominata.
Τιβέριος, ου, ὁ, nomen Cæſaris, Tiberius: quo nomine etiam appellabantur qui ad Tiberim naſcebantur.
Τιβλὼ, q. τριβλὼ, ῶνος, ὁ, tripus. q. quia τρεῖς βάσεις habet. eo utitur Lycophron.
Τίγρις, ιδος, & ιος, ὁ, tigris.
Τίει, honorat, 3. ſing. præſ. a τίω, honoro.
Τίεν, honorabat, 3. ſing. imperf. act. Jonic. pro ἔτιεν, verbi ejuſdem.
Τίεσκεν, honorabat, Poet. & Jon. pro ἔτιε, 3. ſing. imperf. act. a τίω, honoro. fut. τίσω.
Τίεται, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. verbi τίομαι, honoror. Th. τίω, honoro.
Τιέω, punio. idem ac τίω.
Τεῦ, vel τίῃ. Poet. pro τί, quid.
Τιθαιβώσσω, vel τιθαιβώσσω, mel conficio, favum condo, curam gero. q. a τιθέναι βόσιν, ponere eſcam. Mel eſca apum.
Τιθασσὸς, οῦ, ὁ, ἡ, & τιθασὸς, cicur, mitis, manſuetus, ſativus. hinc τιθασσεύω, cicuro, manſuefacio. q. a τιθηνέω, nutrio, lacto. Etenim quæ domi nutrimus, cicurantur.
Τιθέαι, Jon. pro τίθεσαι, 2. ſingul. præſ. ind. paſſ. verbi τίθημι, pono.
Τιθέασι, Jon. pro τιθεῖσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſdem.
Τιθέαται, Jon. pro τίθενται, 3. plural. præſ. paſſ. ejuſdem verbi.
Τιθέησι, Jon. pro τιθῇς, 2. ſing. præſ ſub act. verbi τίθημι, pono. præſ. ſub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Jon. τιθέω, έῃς, &c. & σι additum per paragogen.
Τίθει, ponebat, Jon. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. ſingul. imperf. act. quaſi a τιθέω, verbi τίθημι, pono. Sed τίθει, pone, præſ. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejuſdem. At τιθεῖ, 3. ſingular. præſ. indicat. a τιθέω.
Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per ſyncopen pro τιθείημεν, ητε, ησαν, plur. præſ. opt. act. verbi τίθημι, pono. præſ. opt. act. τιθείην, ης, η.
Τιθεὶς, έντος, ὁ, præſ. part. activ. verbi ejuſdem.
Τιθέμεν, Jon. & τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præſ. inf. act. verbi τίθημι.
Τίθημι, Æol. pro τίθημι, pono.
Τίθεν, Poet. & Dor. pro ἐτίθεσαν, 3 pl. imperf. activ. verbi τίθημι, pono. Hinc Pindarus τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.
Τιθέναι, præſ. inf. act. a τίθημι.
Τιθηνέω, nutrio, lacto. a τιθὴ, nutrix.
Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. a τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma.
Τιθήμεναι, Poet. ectaſi pro τιθέμεναι, quod Dor. pro τιθέναι, præſ. inf. act. Sic τιθήμενος, Poet. ectaſi pro τιθέμενος, præſens partic. paſſ. verbi τίθημι.
Τίθημι, pono, conſtruo, condo, colloco, ſuppono. facio ita eſſe. tribuo, aſſigno. Præſ. imperat. τίθετι, έτω. præſ. inf. τιθέναι. præſ. part. τιθεὶς, έντος, ὁ, imperf. ἐτίθην, ης, η, & ἐτίθευν, tanquam a τιθέω, & ἐτίθεν, pro ἐτίθεσαν. fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ης, η. a. 2. ſub. act. θῶ, θῇς, ῇ, a. 2. part. θεὶς, έντος, ὁ. perf. paſſ. τέθειμαι. pluſq. perf. ἐτεθείμην, σο, το. a. 1. paſſ. ἐτέθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τεθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. τεθῆναι. a. 2. ind. med ἐθέμην, σο, & ἔθου, ἔθετο. a. 2. imperat. med. θέσο, & θοῦ, θέσθω, & in 2. plural. θέσθε. a. 2. part. med. θέμενος, η, ον, qui poſuit. Hinc θέμα, ατος, τὸ, quod propoſitum eſt, θέσις, εως, ἡ, poſitio. θήκη, ης, ἡ, repoſitorium, theca. ἀνατίθημι, ſurſum pono, ſuſtollo. ἀνάθημα, ατος, τὸ, donum parietibus, & columnis templi appenſum. Item execratio. διατίθημι, diſpono. διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio. διαθήκη, ης, ἡ, teſtamentum. διάθετος λόγος, ὁ, ſermo mente conceptus. συντίθημι, compono. σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio, συνθήκη, ης, idem. fœdus. ὑποτίθημι, ſuppono. ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, baſis; item res, de qua agitur. ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, judex, & præſes certaminum. νομοθέτης, ου, ὁ, legiſlator. νουθετέω, ῶ, commonefacio, moneo. νουθεσία, ας, ἡ, commonefactio. ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, qui nomina imponit. ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, impoſitio nominum. βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca. χειροθήκη, ης, ἡ, chirotheca.
Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. & τιθηνὸς, nutrix. a τιθὴ, idem. Thema τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma.
Τίθητι, Doric. pro τίθησι, 3. ſing. præſ. verbi τίθημι.
Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, filius Laomedontis, ab Aurora adamatus. dat. ſing. Τιθωνῷ.
Τίκτε, Jon. pro ἔτικτε, 3. ſingular. imperf. act. verbi τίκτω, pario. τίκτῃς, 2. ſingul. præſ. ſub.
Τίκτω, pario; gigno, creo. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. ſub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. paſſ. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. τεχθεὶς, έντος, ὁ. fut. 1. paſſ ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται. præt. med. τέτοκα, ας, ε. perf. part. med. f. g. τετοκυῖα, ίας, ἡ. Hinc τόκος, ου, ὁ. partus. τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles. τεκνόω, liberos procreo, gigno. Θεοτόκος, ου, ἡ, Dei genitrix. Mariæ virginis epitheton. νεοτόκος, ου, ἡ. puerpera. ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, prole carens. πολύτεκνος, ου, ὁ, multos habens liberos.
Τιλά, τά, pennæ, quia ſolent τίλλεσθαι, velli.
Τιλαὶ, αἱ, quiſquiliæ: ut illæ, quæ a panno vulſo evolant: ſed τῖλαι, a. 1. inf. act. a τίλλω, vello.
Τίλλε, imperf. Jon. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω, vello.
Τίλλοισα, vellens, Dor. pro τίλλουσα, præſ. part. f. g. a τίλλω, vello.
Τίλλω, vello, vellico, vexo, diſcerpo, lacero. imperf. ἔτιλλον, ες, ε, fut. τιλῶ. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. paſſ. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος, depilatus. Etymolog. a τείνω, extendo. ut ſit quaſi τεινύλλω. quæ enim vellicantur, extenduntur.
Τίλος, ου, ὁ, ſtercus, Poll.
Τιμᾷ, honorat, 3. ſing. præſ. ind. act. ſed τίμα, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Jon. vel eſt præſ imperat. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.
Τιμαγόρας, ου, ὁ, Timagoras, proprium nomen.
Τιμᾶντι, ασα, ᾶν, Dor. pro τιμῶντι, honoratus. Vide τιμᾶντα.
Τιμαῖς, dat. plural. a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.
Τιμαίῳ, dat. ſing a Τίμαιος, ου, ὁ, Timæus, nomen proprium. Syr. contaminatus.
Τιμαλφέω, ob ingenioſa inventa honoro τιμαλφῶ. Τιμαλφὴς, qui honorem invenit, qui habetur in pretio, pretioſus, qui facile emptorem reperit. a τιμάω, honoro, & ἀλφάνω, invenio, excogito.
Τιμᾶν, Dor. pro τιμῶν.
Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῶντα, quod vide.
Τιμάορος, ου, ὁ, laudum alicujus celebrator. παρὰ τὸ τιμὴν αἴρειν, honorem afferre. Item vindex, ultor. a præt. med. ἦορα, & Jonic. ἄορα.
Τίμαρχος, ου, ὁ, Timarchus, nomen proprium.
Τιμάσαις, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, honoro.
Τιμασεῦντι, honorabant, Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. fut. 1. act. verbi τιμάω, honoro.
Τιμάω, honoro, æſtimo. mulcto, Demoſth. fut. ήσω. p. τετίμηκα. perf. paſſiv. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο. Th. τίω, honoro.
Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, dignitas, reverentia, cultus, veneratio. Item æſtimatio, pretium, Demoſth. pariter ultio, pœna, Iliad. α.
Τιμήεσσα, ης, ἡ, pretioſa. a τιμήεις, εντος, ὁ. Th. τίω, honoro.
Τιμῆντα, per craſin pro τιμήεντα, accuſ. ſing. a τιμήεις, εντος, ὁ, honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.
Τιμήορος, ου, ὁ, ultor, Poet. Pindar. τιμάορος etiam laudum celebrator, quaſi τιμὴν αἴρων. Item adjutor, inſpector, Etym. Oratoribus τιμωρὸς eſt ultor. q. a τιμὴ, pœna, & αἴρω, tollo, ſumo. vel ὠρέω, curo.
Τίμησαι, honoraſti, 2. ſing. a. 1. ind. act. Jon. τιμήσατε, 2. plural. a. 1. imperat. act. a τίμησον, verbi τιμάω, honoro.
Τιμήσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro.
Τιμήσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi ejuſdem, & them.
Τιμητέον, ὁ, honorandus, adject. verbale a τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro.
Τίμιος, ου, ὁ, pretioſus, carus, honorabilis. comparat. τιμιώτερος, α, ον. ſuperlat. τιμιώτατος, η, ον.
Τιμιότης, ητος, ἡ, opulentia. a τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.
Τιμιώτατος, η, ον, ſuperlat. a τίμιος, honorabilis. quod a τιμὴ. Th. τίω, honoro.
Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, Timodemidæ Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τοῦ Τιμοδήμου.
Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini, Timotheus. Gr. Colens Deum.
Τιμῶμαι, color, præſ. paſſ. a τιμάομαι, ῶμαι, ejuſdem them. τίω, honoro.
Τίμων, ωνος, ὁ, nomen viri, Timon. Gr. honorans.
Τιμωρέω, punio, crucio, vindico, mulcto: tutor, defendo: ulciſcor, Iſocr. fut. ήσω. perf. τετιμώρηκα. a. 1. paſſ. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. τιμωρηθῶσι, puniantur.
Τιμωρηθῶσι, puniantur, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi τιμωρέω, punio.
Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi τιμωρέω, punio.
Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta: ſupplicium, Plat. 2. de Rep. τιμωρητὴς, ῆτος, ὁ, & τιμωρητὸς, οῦ, ὁ, vindex a τιμωρέω, punio.
Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, ſupplicium, punitio: præſidium, auxilium, defenſio. quod a τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ultor. τιμωρίαν ὑπέσχοντο, auxilium promiſerunt, Thucyd.
Τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ultor, vindex, defenſor.
Τιμωροῦν, præſ. part. activ. n. g. a τιμωρέω, punio.
Τίν, Dor. pro σοὶ, tibi. a σὺ, tu.
Τίν᾽, pro τινὰ, acc. ſing. a τὶς, quis?
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro, agito. fut. ξω. p. χα. quaſi σινάσσω, a σείω, moveo.
Τίνεσθαι, Jon. pro τίνυσθαι, ulciſci, vide τίνυμαι.
Τίνεσκε, Jonic. pro ἔτινε, 3. ſingul. imperf. act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem.
Τινθαλέος, ου, ὁ, calidus, tepidus, fervidus.
Τίνυμαι, punio. τίνυσθαι, punire, ulciſci, præſ. inf. τινυμένας, vindicantes, accuſ. plur. part. præſ. paſſ. fœm. g. Th. τίω, punio.
Τίνυμι, τινύω, & τίνω, idem ac τίω, luo, ſolvo.
Τῖον, honorarunt, 3. plur. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τίον, 3. plur. imperf. Jon. verbi τίω, honoro.
Τίπτε, cur? ut quid? Eurip. & per ſyncop. τίπτε. a πότε, quando? Th. ὅτε, quando.
Τίπτ᾽, pro τίπτε, Poetic. pro τί ποτε, cur?
Τίρυνθ᾽, pro Τίρυνθον, accuſ. ſing. a Τίρυνθος, nomen oppidi.
Τὶς, τινος, & in n. g. τὶ, quis? quid? Sed τὶς, τινὸς, indefinitivum, aliquis, quidam. Hinc ὅστις, οὔτινος, & in f. g. ἥτις, quis, quæ, vel quiſnam, quænam.
Τίσαι, a. 1. inf. activ. verbi τίω, honoro, punio.
Τισαίατο, Jonic. pro τίσαιντο, 3. plur. a. 1. opt. med. τίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi τίομαι, ulciſcor, punio.
Τισαίμεθα, ulti fuerimus, 1. plural. a. 1. optat. med. τίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſdem.
Τῖσε, a. 1. Jonic. pro ἔτισε, verbi ejuſdem.
Τίσειαν, luiſſent, 3. plural. aor. 1. optat. activ. Æol. τίσειαν, α, ε. Thema τίω, punio.
Τίσαι,

Digitized by Google

Τίσεις, 2. ſingular. fut. 1. activ. verbi ejuſdem.

Τίσιν, ultionem, accuſ. ſing. a τίσις, ιος, ἡ, ultio. Th. τίω, punio.

Τίσον, άτω, 2. 1. imperat. act. a τίω, punio.

Τίσουσι, 3. plural. fut. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Τίσοιν', pro τίσοιεν, honorent, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi τίω, honoro.

Τιταίνεσκε, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi τιταίνω, tendo.

Τιταίνοντας, nocentes, acc. plur. part. præſ. activ. verbi τιταίνω, punio, vel tendo.

Τιταίνω, punio, ulciſcor, quod a τίω, idem. Sed τιταίνω, tendo, intendo, traho, a τείνω, idem.

Τιτάν, ᾶνος, ὁ, Titan. dat. plur. Τιτᾶσι.

Τιτανὶς, regina. Puto quia τιτώ, honorata. a τίω, honoro.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, qui Titanes ſuſtulit. a Τιτῆνες, ſeu Τιτᾶνες, Titanes. Th. τιταίνω, ulciſcor, & κτείνω, occido.

Τίτανος, ου, ἡ, calx, gypſum. τίτανος, ἀκατάσβεστος, calx vivs, Galenus. Eſt etiam Τίτανος, mons Theſſaliæ, a candore ſic dictus.

Τιτῆνες, Titanes, poſteri Saturni, Terræ, & Cœli filii, Heſiod. dat. plural. τιτᾶσι, & Poet. ſeu Jonic. τιτήνεσι. a τιταίνω, ulciſcor. Th. τίω, punio.

Τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma, mammilla. quia ſcil. προστίθεται, ſive infantis ori admovetur. Hinc τίτθη, ſeu τιτθὴ, ῆς, ἡ, idem: nutrix. τιτθευτὴς, οῦ, ὁ, nutritius. τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. τιθὴ, ῆς, ἡ, idem. τιθηνέω, nutrio, nutricor. τήθη, & τηθὶς, ίδος, ἡ, avia, amita, matertera. τυτθὸς, οῦ, ὁ, parvus, puſillus.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus, per ſyncopen ex Lat. Sed Græce eſt ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio.

Τίτος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini, Titus. Gr. honoratus.

Τιτράω, τίτρημι, & τιτραίνω, fut. τρήσω, pertoro, terebro. quaſi a τράω. perf. paſſ. τέτρημαι. hinc τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. τρῆσις, εως, ἡ, perforatio. τρητὸς, οῦ, ὁ, perforatus. τρανὴς, οῦ, ὁ, perſpicuus, manifeſtus.

Τιτρώσκω, fut. τρώσω, vulnero, lædo. quaſi a τιτρόω. Hinc τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus. τραῦμα, ατος, τὸ, idem.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi τιτύσκομαι, collimo, ſeu potius collineo.

Τιτυὸς, οῦ, ὁ, Tityus, gigas per novem jugera ſparſus, cujuſque jecur ſemper renaſcens a vulture exeditur.

Τιτύσκομαι, obſervo, tendo, collimo, dirigo ad ſcopum, ſtruo: paro, Iliad. β. q. a τεύω, tendo, unde & τιταίνω.

Τίφη, ης, ἡ, tipha, frumenti genus. Puto a τῖφος, quod ſit triticum degener. ut in τίφεσι, locis humidis.

Τίφθ', pro τί ποτε, cur, Poet. pro τίποτε, quid tandem? Th. ὅτε, quando.

Τῖφος, εος, τὸ, palus, paludis, locus uliginoſus.

Τίω, honoro, æſtimo, colo, magni facio. item pendo, punio, ulciſcor. fut. τίσω. p. τέτικα. perf. paſſ. τέτιμαι, q. a τὶ, aliquid, ſcil. præſtans; ergo & honorandum. τὶ, & μηδὲν, ut τίμιον, & vile opponuntur. unde τιμὴ, ῆς, ἡ, honor; item pretium. pœna, ultio. τιμάω, honoro. f. ήσω. item mulcto. τίμιος, ου, ὁ, honorabilis, honore dignus.

T Λ

Τλᾶθι, tolera, Dor. pro τλῆθι, præſ. imperat. act. a τλῆμι, tolero. Thema ταλάω, idem.

Τλαθυμὸς, ου, ὁ, ærumnarum, & laborum patiens, quod a ταλάω, ſeu τλάω, tolero, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Τλαίην, tollerarem, præſ. optat. vel aor. 2. verbi τλῆμι, perfero.

Τλάμων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. pro τλήμων, tolerans.

Τλὰς, ἄντος, ὁ, præſ. part. vel a. 2. a τλῆμι, tolero.

Τλάω, per ſyncop. idem ac ταλάω, ſuffero, audeo, ſuſtineo.

Τλῆ, toleret, 3. ſingul. a. 2. ſub. act. a τλῆμι. ſed τλῆ, ſine jota ſubſcripto, Jon. pro ἔτλη, 3. ſing. a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Τλῆμι, perfero, tolero, ſuſtineo, patior. fut. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην.

Τλῆμεν, pertulimus, Jon. pro ἔτλημεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Τλήμονες, οἱ, miſeri, nom. plur. a τλήμων, ονος, in accuſ. ſing. τλήμονα, a τλήμων, patiens.

Τλήμων, ονος, ὁ, patiens laborum, ærumnoſus, miſer: audax, fortis: τλημόνως, miſerabiliter, ἐλεεινῶς, miſere, Heſych.

Τλῆναι, paſſum eſſe, a. 2. inf. verbi τλῆμι, tolero. a. 2. ἔτλην.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, Tlepolemus, nomen proprium.

Τλήσω, tolerabo, fut. 1. ind. a τλῆμι, ſeu τλάω. pro ταλάω, perfero.

T M

Τμάγεν, ſecti ſunt, Jon. & Bœot. ſyncop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi τμήγω, idem cum τμάω, ſeco, ſcindo. fut. τμήξω, a. 2. ἔτμαγον, & ἔτμηγον.

Τμάω, ſeco, unde τμήγω. Th. τέμνω, ſeco.

Τμηγεὶς, ſeu τμαγεὶς, έντος, ὁ, ſciſſus, a. 2. part. paſſ. verbi τμήγω, ſcindo. Th. τέμνω, idem.

Τμήδην, idem ac τμητικῶς, cæſim, feſtinanter. a τμάω, inuſitat. pro τέμνω, ſeco.

Τμηθεὶς, έντος, ὁ, ſectus, a. 1. part. paſſ. verbi τέμνω, ſeco. perf. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθην.

Τμήξω, ſecabo, fut. 1. act. verbi τέμνω, ſeco, ab inuſit. τμάω.

Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, nom. proprium.

T O

Τὸ, hoc. Aliquando quapropter, & tunc ſubauditur κατὰ, vel διὰ, ut διὰ τὸ, ob id, τόγ' pro τόγε, τόδ' pro τόδε. τὸ ὄν, id, quod eſt.

Τοὐρχαῖον, Jon. pro πάλαι, olim, quondam, ab origine.

Τόγ' ἐμοὶ, Jon. quantum in me.

Τὸ δεύτερον, iterum, ſecundum.

Τοπάμπαν, Jonic. pro παντελῶς, omnino, penitus, ut plurimum.

Τόθι, ubi, ibi. ab ὅθι. Sed τόθ' pro τότε, & τόθεν, tunc. & pro ἐκεῖ, illic.

Τοὶ, quidem. particula eſt enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatus tantum gratia additur, a τοὶς, inuſit. pro ὅς.

Τοὶ, tibi, Dor. pro σοὶ, a σὺ, tu. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ', pro τοιαῦτα, talia, τοιαύτην, talem, accuſ. ſingul. fœm. gen. a τοιοῦτος, quod ex τοῖος, talis. Th. οἷος, qualis, & οὗτος, hic, gen. τούτου.

Τοιγὰρ, equidem: itaque. τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, enim, & οὖν, ergo.

Τοίη, ης, ἡ, talis. Th. οἷος, qualis.

Τοίνυν, igitur. Ex τοὶ, & νῦν, nunc.

Τοῖο, Jon. pro τοῦ, ab ὁ, hic, articul. præpoſit.

Τοῖος, ου, ὁ, talis. Thema οἷος, qualis, hinc τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, e. Ex τοῖος, & δὲ ſyllabica adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, talis, e. Ex τοῖος, & οὗτος, hic.

Τοῖς, ipſis, dat. plur. ſic & τοῖσι, & τοῖσιν. ab ὁ, vel τὸ, hic, hoc.

Τοῖσδε, & τοίσδεσι, Poetice dat. plur. ab ὅδε, hic. Retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, ſed quia particula δὲ nunc articulo τοῖς quaſi enclitica adjungitur.

Τ' οἰσίν, leg. δὲ τοι σίον, ſia paluſtria. vide in Σίον.

Τοῖχος, ου, ὁ, paries, murus: τοῖχοι in acie eſt profunditas. Item τοῖχοι, latus navis, ſ. a. Epigr. latus hominis apud Eurip. Hinc τειχίζω, murum ſtruo. μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intergerinus.

Τοίω, tales, dual. num. a τοῖος, talis. τοίως, Poet. pro οὕτω, ſic, ita. q. d. tali modo.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc. Ex ὅκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poet. idem valens, ac ἡ τεκοῦσα, quæ peperit.

Τοκέεσσι, Jon. & Poet. pro τοκεῦσι, dativ. plural. a τοκεὺς, parens. Thema τίκτω, pario.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens. gen. Jon. ῆος. acc. pl. τοκῆας, ab eod. them.

Τοκῆι, dat. Jon. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Jon. gen. plur. τοκήων, a τοκεὺς, parens. Th. τίκτω, pario.

Τόκος, ου, ὁ, uſura, fœnus: partus, fœtura. a τίκτω, pario. fut. τέξομαι, præt. med. τέτοκα.

Τόλμα, ης, ἡ, audacia, fiducia, q. ταλάσμα. a ταλάω, fero.

Τολμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. τολμάει, præſ. inſ. act. verbi τολμάω, audeo.

Τολμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τολμήεις, audax.

Τολμασεῦντ, Dor. pro τολμήσουσι, 2. ſing. fut. 1. verbi τολμάω, audeo.

Τολμάω, ῶ, audeo, ſuſtineo, conor, aggredior. imperf. ἐτόλμαον, ων, ας, ας. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα.

Τολμήεις, εντος, ὁ, audax, intrepidus, contumax, temerarius, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, audax, comparat. τολμηρότερος, audacior. Hinc τολμηροτέρως, adv. liberius. ejuſdem them.

Τολμῇς, Dor. pro τολμᾷς, 2. ſing. præſ. a τολμάω, audeo.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, homo audax, contumax, temerarius. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῷεν, auſint, 3. plural. præſ. optat. act. τολμάοιεν, ῷεν, verbi τολμάω, audeo.

Τολμῶσι, audeat, 3. pl. præſ. act. verbi τολμάω, audeo. præſ. part. act. τολμῶν.

Τολυπεύω, glomero, machinor, ad finem perduco, conficio, elaboro, abſolvo. Item herba lethalis, Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τομὴ, ῆς, & Dor. τομὰ, ſectio, ſtirpis amputatio, a τέμνω, ſeco.

Τομὸς, ὴ, ὸν, acutus, penetrans, ſcindens. comp. τομώτερος, α, ον, penetrantior, penetrantius. Sed τόμος, ου, ὁ, eſt fruſtum ſectione ablatum. Th. τέμνω, ſeco.

Τόμυρις, ἡ, Scytharum regina, Tomyris.

Τομώτερον, τὸ, penetrantius, compar. n. g. a τομὸς, penetrans.

Τὸν, pro ὃν, vel ὅντινα, quem, accuſ. ſing. ab ὅς.

Τονθορύζω, & τονθρύζω, murmuro, muſſo, ſubmiſſe loquor. f. ύσω. p. υκα.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, tenſio, robur, vires, Galen. τόνος ζωτικὸς, vigor vitalis, Baſil.

Τόξ', pro τόξα, nom. plur. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τόξευμα, ατος, τὸ, ſagitta, telum, miſſile, ſpiculum.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, & τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius, jaculator. a τοξεύω, jaculor. Th. τόξον, arcus.

Τόξον, ου, τὸ, arcus: telum: vel ars ipſa ſagittandi. ἐπέχειν τόξον, telum, in ſcopum dirigere. Hinc τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. τοξοφόρος, idem. τοξάζω, jaculor. f. άσω, p. ακα. τοξῖτις, epitheton Dianæ, ſagittaria.

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius: item τοξόται, miniſtri publici Athenis numero mille, Ariſtoph. Interpr. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, arcitenens, ſagittifer. τοξοφόροι Κρῆτες, ſagittarii Cretenſes. a τόξον, ου, τὸ, arcus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazius, nomen gemmæ. Forte a τοπάζω, quæro, inveſtigo.

Τοπάζω, ſtatuo, colloco, quaſi in loco, a τόπος. Item quæro: conjicio, ſuſpicor.

Τοπάλαι, idem ac πάλαι, olim. τοπαλαιὸν, antiquitus.

Τοπαράπαν, omnino prorſus.

Τοπαραυτίκα, ſtatim, in præſentia.

Τόπαρος, & τὸ παρόντος, idem ac πάρος, Poet. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ȣ, ὁ, præfectus.

Τόπος, ȣ, ὁ, locus, tractatus, argumentum. quaſi a τῶ, capio. Hinc τοπάζω, ſtatuo, colloco. ἄτοπος, ȣ, ὁ, ἡ, abſurdus.

Τοπρὶν, Jon. pro πρότερον, prius, olim.

Τοπρῶτον, principio, primum, Thucyd. a πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

Τοργύλιον, ſeu τόρδυλον, ȣ, τὸ, ſeſeli Creticum, herbæ nomen. Valde diureticam eſt, ut dignum ſit, quod dictum fuerit, queſi τορδιβύλιον.

Τορέω, ῶ, perforo, penetro, trajicio. a τορέω, idem.

Τόρμος, ȣ, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur, quia τορεῖται tignum.

Τόρνος, ȣ, ὁ, tornus, inſtrumentum e quo aliquid excevatur, idem ac τόρος, a τορέω, terebro.

Τορνόω, ῶ, torno, cælo, rotundum facio, circulo circumſcribo. a τόρνος, ȣ, ὁ, tornus. quod a τορέω, torno, terebro.

Τόρος, ȣ, ὁ, funis, & idem ac τόρνος, tornus. Sed τορὸς, ἡ, ὸν, penetrans, acutus. a τορέω, perforo. Th. τορέω, idem.

Τορυνὴ, ῆς, ἡ, id, quo aliquid inter coquendum agitatur, & teritur. a τείρω, tero.

Τὸς, inuſitat. pro ὁ, unde τȣ, hujus. pl. Poet. τοὶ, pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τὰς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, tanta, fœm. g. a τοσοῦτος, tantus.

Τόσος, & Poet. τόσσος, tantus. τόσον ὅσον, tantum quantum. Th. ὅσος, quantus.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσȣ̃το, tantus, a, um. in plur. τοσοῦτοι, tot. Ex τόσος, tantus. & οὗτος, hic. τοσοῦτο, Jon. pro οὕτω, ita.

Τόσσα, pro τόσα, tanta, nom. plural. n. g. a τόσσος, pro τόσος. quod vide.

Τοσσάκιν, Dor. pro τόσον, tantum.

Τότε, tunc ποτὲ, aliquando. ab ὅτε.

Τοτρίτον, tertium.

Τȣ̃, & τοῦ, hujus, gen. ſing. ab ὁ, & τὸ, hic, hoc.

Τοὔδ', ſeq. aſpirat. pro τοῦτο, hoc.

Τοὔλαττον, deterius, pro τὸ ἔλαττον, comparat. n. g. a μικρὸς. parvus. comp. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος.

Τἀμὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. ſing. ab ἐμὸς, ἡ, ὸ, meus. Them. ἐγὼ, ego.

Τοὔμπροσθεν, Attic. pro τὸ ἔμπροσθεν. adv. ante, anterior pars. idem ac πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contra, e contrario. Th. ἀντὶ, pro, contre.

Τοὔνεκ', ſeu τοὔνεκα, quocirca, pro τȣ̃ ἕνεκα, cujus gratia.

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, nomen, ellipſis præpoſit. κατά.

Τοὺς, hos, acc. plur. ab ὁ, hic.

Τοῦτ', pro τοῦτο, hoc, quod vide.

Τουτάκι, & τουτάκις, tunc, adv. e τοῦτο, vel τότε.

Τοὔτερον, Jon. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, elterum.

Τουτέστι, hoc eſt, legitur & τοῦτ' ἔστι. quod ex τοῦτο, & ἐστί.

Τουτέων, Jon. pro τούτων, horum, harum.

Τουΐ, Dor. adverb. ab Attico τουτοΐ, hic, & hoc pro τοῦτο.

Ταὐτὸ, hoc, ex τὸ αὐτὸ, vide in αὐτός.

Τουτόθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adverb.

Τουτονί, Attic. pro τοῦτον, hunc, ab οὗτος, hic.

Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τουτῶ, Dor. pro τούτου.

Τοφὶθ, 2. Reg. 23. verſ. 10. aliter ταφὶθ, ſed corrupte, ut Jerem. 6. verſ. 29. 30.

Τόφρα, tunc, interea, tamdiu, aliquando, cum. Aliquando adhibetur pro ἕως τότε, hactenus, Hom.

T P

Τραγανὸν, cellofum. Gl. Cyr.

Τραγάω, & τραγίζω, hircum refero. hircitallio. Dicitur de adoleſcentibus, qui incipiunt libidine tentari, quod hircis in primis accidit.

Τραγέα, ας, ἡ, ſcil. δορὰ, hircina pelle. Th. τράγος, hircus.

Τραγεῖν, comediſſe, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, comedo, rodo. fut. τρώξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, id, quod in ſecunda menſa apponitur.

Τράγος, ȣ, ὁ, hircus, caper: libido, ſalacitas. Lucian. caprificus, Herod. piſcis genus. Galen. de Animel. τράγοι etiam Hippocr. l. 6. Epid. vocat juvenes pubeſcentes. Hinc τραγικὸς, & τραγῳδικὸς, ἡ, ὁ, Tragicus, ad Tragœdum pertinens.

Τραγῳδὸς, ȣ, ὁ, Tragœdus. a τράγος, caper, & ᾠδὴ, cantus. utpote qui cantando caprum mereretur. Hinc & τραγῳδία, ας, ἡ, Tragœdia.

Τραικτεύω, negotior. hinc τραικτὸν κηρὸν. cera, quæ tractanda inalbuit. a Latino.

Τράμις, vel τράμιος, linea, quæ medium ſcrotum dividit, & q. τομή.

Τράμπις, ιος, ἡ, navicula, qua trajicitur. puto quia facile τρέπεται.

Τρανὸς, ἡ, ὁ, & τρανὴς, έος, ὁ, ἡ, integer, ſolidus, adultus. clarus, planus, manifeſtus. hinc τρανόω. f. ώσω, manifeſtum reddo.

Τράπε, aor. 2. Jon. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, verto.

Τράπεζα, ης, ἡ. menſa, quaſi per aphæreſin pro τετράπεζα. Ex τετρὰς αἰῶς, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes. Apud Ariſtoph. τράπεζα, pulpitum, aut locus editior, in quo vernæ, & mancipia venum exponebantur omnium oculis. Hinc τραπέζιος, ȣ, ὁ, menſarius.

Τραπεζίτης, ȣ, ὁ, menſarius, nummularius, collybiſta. in plur. οἱ τραπεζῖται.

Τραπεζοκόρος, ȣ, ὁ, menſipete, qui ſatiatur menſis appoſitis. a τράπεζα, menſa, & κορέω, ſatio.

Τραπεζοφόρον, ȣ, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur.

Τραπέειν, Jon. pro τρέπειν, vertere.

Τραπείομεν, vertamus, Jonic. & Poet. pro τραπῶμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. paſſ. ῶ, reſolut. in εω, deinde α pro ε, per ſyſtolen, & ι inſerto metri gratia, verbi τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, e. a τρέπω, muto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.

Τράπεν, Jon. pro ἔτραπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. Vel dici poteſt etiam Jonic. & Bœotica ſyncope pro ἐτράπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi τρέπω. fut. ψω. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Τραπεσδα, ας, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, menſa.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. med. τράπωμαι, aor. 2. ſub. med. verbi τρέπω, verto.

Τραπέω, ῶ, uvas calco. a τρέπω, verto. calcando enim vertuntur.

Τράπηξ, ηκος, ἡ, jaculum, haſta, quia poteſt τρέπεσθαι, vibrari.

Τράπωμαι, a. 2. ſub. med. verbi τρέπω, verto. vide τράπεν.

Τρασιὰ, locus, ubi ſiccantur ficus, & caſei: a τέρσω, ſicco.

Τραυλὸς, ȣ, ὁ, balbus, blæſus. τραυλίζω, balbutio. q. a τραῦμα, ut ſit quaſi ejus ſermo vulneratus.

Τραῦμα, ατος, (pro τρῶμα) τὸ, vulnus.

Τραυματίζω, vulnero, ſaucio. fut. ίσω. perf. τετραυμάτικα. perf. paſſiv. τετραυμάτισμαι.

Τραύξανα, (q. τρώξανα) reliquiæ pabuli, quæ de præſepi cadunt. quaſi a τρώγειν, edere.

Τράφ', pro τράφε, Jon. pro ἔτραφε, 3. ſing. a. 2. indicat. activ. verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω.

Τράφαλλος, ȣ, ὁ, coagulum, caſeus recens. a τρέφω, ideſt, πήσσω, cogo.

Τραφέμεν, Jon. & Dor. pro τραφεῖν, educare, vel educaſſe, pro τραφεῖν, e τρέφω, alo. vel Att. pro τράφηθαι.

Τραφέμεν, Jon. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω.

Τράφεν, Jon. & Bœot. ſync. pro ἐτράφησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. Sed τραφὲν, eſt aoriſt. 2. infin. Doric. & Æolic. pro τραφεῖν, vel Attic. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Τραφερὸς, ȣ, ὁ, ſiccus, compactus. Heſiod. tam de mari, quam de terra dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὴ, terra arida, continens. Them. τρέφω, alo.

Τράφηξ, ηκος, ἡ, pars navis, ceu labrum, ubi ſcalmi ponuntur. quia, ut puto, pars ea τραφερά, ſicca: tabula, qua panis ad furnum fertur, Etym. lignum Lycophroni.

Τραφήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. τραφήσεσθαι, fut. 2. inf. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Τραφθέντες, Jon. pro τρεφθέντες, aor. 1. part. paſſ. vel a τρέπω, verto, vel τρέφω, alo.

Τραφοῖσα, ας, ἡ, Doric. & Æol. pro τραφοῦσα, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. a τραχὺς, aſper.

Τραχέως, aſpere. compar. τραχύτερον, aſperius. ſuperlat. τραχύτατα, aſperrime.

Τραχηλίζω, in cervicem reſupino; item patefacio, Phavorin. Item cervicem cædo, & ferio, ut ſolent pancratiaſtæ, Suid. Plat. diſſeco, per dorſi ſpinam findo, ut aperiuntur porci, & olim victimæ. Phavorin. Apud Plutarch. in Antonio τραχηλίζειν eſt luctatores cervicibus manuum mutuo complexu hærentes, atque implicitos ſeparare. f. ίσω. p. τετραχήλικα.

Τράχηλος, ȣ, ὁ, collum, cervix. q. a τραχὺς, aſper, & ἧλος, clavus, quod oſſa ſint in eo tamquam aſperi clavi: purpurarum muricatum genus, Athen. l. 6. in cenſu τῶν ὀστρέων repoſuit. Item verticillum, vertebra. τράχηλος τῆς κύστεως. collum veſicæ, Hippocr.

Τραχὺς, εῖα, ὺ, aſper, durus, ſcaber, agreſtis, ſalebroſus. Hinc τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas, τραχύνω, aſpero, exaſpero.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis, Trachonitis, Græc. Latine, ſalebroſa.

Τράω, inuſit. unde τιτράω, perforo.

Τρεέτην, timebant, 3. dual. imperf. act. Jon. pro ἐτρεέτην, verbi τρέω, timeo.

Τρεῖν, præſens infin. a τρέω, tremo. Sunt qui velint τρέω, Dorice dici pro τρέμω.

Τρεῖς, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, tres, tria. gen. τριῶν. dat. pl. τρισί.

Τρεισταβέρναι, ῶν, αἱ, nomen hoſpitii. Lat. tres tabernæ. Act. 28. 15.

Τρέμω, tremo, timeo, horreo, præ metu trepido. fut. τρεμῶ. præt. med. τέτρομα. τρέμει περὶ τῆς ἀρχῆς, anxius eſt de principatu, Chryſoſt.

Τρέον, Jon. pro ἔτρεον, tremebant, 3. pl. imperf. act. verbi τρέω.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præſ. verbi τρέπω, verto.

Τρέπω, verto, converto, muto, transfero, ſubmoveo, fundo, fugo, profligo. conſidero. fut. ψω. p. τέτροφα. præt. med. τέτροπα, q. a τρέβω. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit curſum ſuum. ἐκτρέπω, averto, deflecto, ἐκτράπελος, ȣ, ὁ, ἡ, invenuſtus. προτρέπω, propello, incito, adhortor. προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, ἡλιοτρόπιον, ȣ, τὸ, herba Solaria. πολύτροπος, ȣ, ὁ, ἡ, multiplex. εὐτράπελος, ȣ, ὁ, ἡ, lepidus, ſcitus, elegans, facetus.

Τρέσσαν, territi ſunt, Jon. & Poet. pro ἔτρεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Sic τρέσσε, pro ἔτρεσε, 3. ſing. a. 1. verbi τρέω, tremo.

Τρέσας, ȣ, ὁ, timidus. a τρέω, tremo.

Τρέφοιν, alerem, per ſyncopen pro τρεφοίην. præſ. opt. Attic. pro τρέφοιμι, verbi τρέφω, alo.

Τρέφω, nutrio, compingo. futur. θρέψω. perf. τέθροφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. paſſ. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf. part. paſſ τεθραμμένος, educatus. præt. med. τέτροφα.

Τρέχω, curro, accurro. f. θρέξω, & δραμῶ. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. m. g. a τρέπω, verto. fut. ψω.

Τρέψας, αντος, ὁ, convertens, in accuſ. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. m. τέτροφα.

Τρέψειε, vertat, 3. ſingul. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

Τρέω, tremo, trepido, timeo, fugio. fut. τρέσω. perf. τέτρεκα. Hinc τρέμω, & τρομέω, idem. τρόμος, ου, ὁ, tremor. ἀτρέμας, & ἀτρέμα, adv. ſine timore.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen, cuniculus. tanquam a τρέω, ex τερέω, perforo.

Τρηματίζω, alea ludo. q. a τρῆμα, quia aleæ ſunt punctis cavis inſignitæ.

Τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columba, ſic dicta a timiditate. dat. plur. τρήρωσιν. a τρέω, quia timida.

Τρητοῖς, cavernoſi, gen. Jon. a τρητὸς, ῆ, ὸν, perforatus. Thema τετραίνω, perforo.

Τρηχῖνος, gen. ſing. a Τρηχὶν, ῖνος, ὁ, nomen viri.

Τρῆχος, ου, ὁ, Trechus, nomen viri.

Τρηχὺς, aſper, Jon. pro τραχὺς, εῖα, ὺ, idem. Hinc τρηχὺ, ῦ, ὁ, locus aſper. ſed τρήχω, Poet. pro τραχύνω, aſper ſum.

Τρία, tria, plural neut. gen. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuſcina, piſcatorum inſtrumentum, quo piſces feriunt: & Neptuni inſigne, Odyſſ. ὁ. a τρία, quia tres habet cuſpides.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ, ἡ, quæ habet triginta tranſtra. navis Epitheton ex τριάκοντα. Th. τρεῖς, & ζυγὰ, tranſtra. The. ζεύγνυμι, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a.

Τριάζω, vinco. ab athletis ſumptum, quorum victoria in triplici certamine ſita erat: quaſi terno. a τρία.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάζω, vinco, ſupero. fut. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine ſita erat. Quod a τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.

Τριβακὸς, ῦ, ὁ, homo diuturno uſu velut tritus. a τρίβω, tero. τριβακὴ ἀσέλγεια, tribadum laſcivia. τριβακὴ χρεία dicitur a Cyrillo vitioſitas, cujus viam plerique inſiſtunt, & terunt vafra, & veteratoria malitia. τριβακὴ etiam in abſceſſibus eſt cuticula, quæ & ῥαχώδης dicitur.

Τρίβαλλος, ου, ὁ, ſycophanta, menſarum aſſecla. Nam Triballis populis ſordes vitæ objiciebant.

Τριβὰς, άδος, ἡ, tribas, frictria. a τρίβω, tero.

Τριβεὺς, έως, ὁ, piſtillum, quo τρίβεται, teritur.

Τρίβολος, ου, ὁ, tribolus, herba. Etiam tribulum, quo paleæ teruntur. Item τρίβολοι ſunt, quæ lupatis equorum adduntur, & ipſi mandunt, dicta a tribuli aſperitate: his equi oris durioris domantur, effræneſque coercentur, Poll. l. 1.

Τριβόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. a τρίβω, tero.

Τρίβος, ου, ἡ, via trita, ſemita: tritus, conſuetudo, Hippocr. περὶ ἄρθρων, de articulis: τρίβον λαβεῖν, aſſueſcere, inveteraſcere. a præt. m. τέτριβα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβου, præſ. imperat. paſſ. τρίβουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi τρίβω, tero.

Τρίβω, tero, attero, vexo, frico, tundo, quotidianis laboribus exerceo. f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι. præt. med. τέτριβα. q. a τείρω, vexo. Hinc τρίψις, εως, ἡ, tritura. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem.

Τρίβωμες, teramus, Dor. pro τρίβωμεν, 1. plural. præſ. ſub. activ. a τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum: homo uſu rerum tritus. a τρίβω, tero.

Τρίγαμος, ου, ὁ, ἡ, tam de viro, quam de fœmina dicitur, quæ ter nupſit. a γαμέω, uxorem duco.

Τριγκὸς, idem ac θριγκὸς, ſeptum, vallum.

Τρίγλα, ης, ἡ, trigla piſcis. q. τρίγονος, qui τρὶς γονᾷ, id eſt, ter anno parit.

Τριγλήνος, ου, ὁ, tres habens pupillas, vel habens in modum trium pupillarum: perfectus. Th. γλήνη, pupilla, & τρεῖς, tres.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ, tricuſpis, in dat. τριγλώχινι, quod a τρεῖς, tres, & γλωχὶν, vel γλωχὶς, ῖνος, cuſpis, acies.

Τριγχὸς, maceria. vide θριγκὸς.

Τριετία, ας, ἡ, triennium, a τριετὴς, έος, ὁ, ἡ, trimus, triennis. & τριετίζων, idem. & in m. g. τριετίζων. Ex τρία, & ἔτεα, ων, τὰ, anni. Them. ἔτος, annus.

Τρίζω, & τρύζω, ſtrido, murmuro. hinc τρυγὼν, όνος, ὁ, turtur.

Τριηκὰς, άδος, trima pars, numerus trigeſimus, Poet. pro τριακάς. acc. ſing. τριηκάδα.

Τριήκοντα, triginta, Poet. vel Jonic. pro τριάκοντα. ſunt enim ἄκλιτα. Thema τρεῖς. τριηκοντούτιδες σπονδαὶ, triginta annorum fœdus.

Τριηκόντορος, ου, ἡ, lembus, navis, quæ triginta remis agitur. ex τριήκοντα, th. τρεῖς, & ἐρέσσω, remigo.

Τριηκοσίας, trecentas, acc. plurel. f. g. Jon. a τριηκόσιοι, trecenti.

Τριηρίτης, ου, ὁ, qui triremi vehitur.

Τριαίνη, ης, ἡ, tribula, qua ſcil. teritur frumentum. q. a τρίβω, tero.

Τρικάρηνος, triceps, ter geminus, Heſiod. in Theog. q. τρία κάρηνα, tria capita. Ex τρεῖς, & κάρηνον.

Τρίλιστος, & τρίλλιστος, ου, ὁ, multum cupitus. proprie ter petitus votis, imprecatus. Ex τρεῖς, & λίσσομαι, precor.

Τρίμηνον, ου, τὸ, trimeſtre ſpatium, anni quadrans. τρίμηνος, ὁ, ἡ, trium menſium. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Τριξάλλις, gryllus. vide τρώξαλλις.

Τριξὸς, ῆ, ὸν, triplex. τρισσὸς, a τρὶς. quod a τρεῖς, tres.

Τριόδοισιν, dat. plur. Jon. a τρίοδος, ου, ἡ, trivium. dat. ſing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, tres, & ὁδὸς, via.

Τριόδους, οντος, ὁ, tridens. Ex τρὶς, ter. Th. τρεῖς. tres, & ὀδοὺς, ὁ, dens.

Τρίοπον, ſeu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ, tricubitalis. acc. ſing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τριπλῆ, adv. tripliciter. q. τρίπλοις, a τριπλόος, όη, όον, triplus. hoc a τρεῖς, tres, & πέλω, ſum.

Τριπλόος, οῦς, ὁ, triplex. Vide in τριπλῆ.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. ſing. a τρίπους, οδος, ὁ, tripes. τριπόδης, ου, ὁ, tripedale. quod a τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ. ex τρεῖς, tres, & πους, ποδὸς, ὁ, pes.

Τριποδηφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, ἤτοι φέρειν, tripodas ferre.

Τριπόθατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro τριπόθητος, ter optatus. Ex τρὶς, ter, & ποθητὸς, a ποθέω, opto. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Τρίπολις, εως, ὁ, ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epith. loci tres urbes habentis.

Τριπόλῳ, dat. ſing. a τρίπολος, ου, ὁ, ἡ, ter aratus. a τρεῖς, tres, & πολέω, verto, aro.

Τρίπορθος, ου, ὁ, ἡ, qui ter captus, ac direptus fuit. ex τρὶς, ter, & πορθέω, vaſto.

Τρίπτυχος, ου, ὁ, triplex. a τρὶς, ter. Them. τρεῖς, tres, & πτυχὴ, plicatura. The. πτύσσω, plico.

Τρὶς, ter. ἐπὶ τρίς. Th. τρεῖς, tres.

Τρισεννάδα, acc. ſing. a τρισεννὰς, άδος, ἡ, tertius nonus dies menſis; hoc eſt, vigeſimus ſeptimus. Ex τρὶς, ter, & ἐννέα, novem.

Τρισκαίδεκα, tredecim. hinc τρισκαιδεκάτη, ης, ἡ, triceſima. Ex τρεῖς, tres, & δέκα, decem.

Τρισκαιδεκάπηχυς, ὁ, qui longus eſt tredecim cubitorum magnitudine. a πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τρισπτισάνιστος, ου, ὁ, ter piſtus, ter piſtillo ſubactus. ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, tres, & πτισάνιον, ου, τὸ, piſtillum. Th. πτίσσω, ſcindo.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, ὁ τρὶς ὀλυμπιονίκης, qui ter in Olympicis ludis victor fuit.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ, ἡ, tres ſpithamas longus. a τρὶς. Th. τρεῖς, tres, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, ſpithama, een ſpanne.

Τρίστεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, tertia contignatio. τρίστεγος, ου, ὁ, ἡ, tres contignationes habens. Ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, & στέγη, ης, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego.

Τριστοιχεὶ, adv. triplici ſerie, per tres ordines. quod ex τρὶς, ſeu τρεῖς, tres, & στοῖχος, ordine eo.

Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille. Ex τρὶς, ſeu τρεῖς, & χίλιοι, mille.

Τριταῖος ἄνεμος, ventus poſt triduum oriens. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτοισιν, dat. plur. Jon. a τρίτατος, ου, ὁ, tertius. dativ. ſingul. τριτάτῳ. quod a τρίτος, tertius. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτῳ, vide τριτάτοισιν.

Τρίτη, ης, ἡ, tertia, f. g. a τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, triens, tertia pars. hinc τριτημοριαῖος, & τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ epithetum a τριτὼ, οῦς, ἡ, Bœotice. caput, & γίνομαι, naſcor. Poetæ enim fingunt, illam e Jovis capite eſſe genitam. Vel a τρίτος, tertius, quod nata ſit tertia menſis die: aut quia eadem cum Luna eſt, quæ tertia a coitu die apparet.

Τριτογενὲς, έος, ὁ, Tritogenius.

Τριτομῇ, ex τρεῖς, & τέμνω, ſeco. Gen. 17. 22.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um. pro quo & τρίτατος. Th. τρεῖς, tres. τὸ τρίτον, ſc. μέρος, tertia pars. τὸ τρίτον, vel τότριτον, adv. tertio. ἐκ τρίτου, tertia vice. εἰς τρίτην, perendie.

Τριτωνὶς λίμνη. Conſule Græca Scholia Pind. Pyt. Od. 4. 234.

Τριφάσιος, Jon. τριπλοῦς, triplex.

Τριφίλατος, α, ὁ, Dor. pro τριφίλητος, maxime amabilis. Th. φίλος, amicus.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. id eſt, valde lucens.

Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, tripliciter, trifariam. adv. τριχῆ, tripliciter. a τρεῖς, tres.

Τρίχες, αἱ, pili, plur. nom. a θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus. dat. plur. θριξί.

Τρίχινος, ίνη, ινον, cilicinus, a, um. confectus ex pilis, ſeu crinibus. The. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Τρίψας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi τρίβω, tero. f. ψω.

Τριώροφον, vide διώροφον, ab ὀρέφω, tego.

Τροίη, ης, Jon. ης, ἡ, Troja. in accuſ. Τροίην, Jon. Th. Τρὼς. Τρωὸς, ὁ, Trojanus.

Τρομεοίατο, Jon. pro τρομέοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi τρομέω, tremo.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, ῶσι, metuunt, verbi τρομέω, tremo.

Τρομέω, tremo. τρομεῦσα, præſ. part. f. g. quod a τρόμος, tremor. hoc a τρέμω, idem ac Th. τρέω, tremo.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor. vide τρομέω, tremo.

Τρόπα, luſus puerorum, quum talos, aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux lib. 9. 7. quaſi a τρύπημα, foramen.

Τρόπαιον, ſeu τροπαῖον, ου, τὸ, tropæum, monumentum poſt τροπὴν hoſtium.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio. acc. pl. τροπάς, a τρέπω, verto.

Τρόπηλις, vel τρόπαλλις, alliorum manipulus. a τρέπω, verto, convolvo.

Τρόπηξ, ηκος, ὁ, manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, figurativus, a, um, metaphoricus. τροπικοὶ κύκλοι, tropici orbes a converſionibus dicti. hinc τροπικῶς, figurate, metaphorice, allegorice, per tropum. adv. a τρέπω, verto.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, carina navis: tropis Martiali. Fit ex lignis verſis.

Τρόπος, ου, ὁ, modus, mores, conſuetudo, formula, exemplum, ratio: mutatio, commutatio, Ariſtot. in Rhetor. ſed τροπὸς, ῦ, ὁ, lorum contortum,

quo

qua remus ſcalmo alligatur, rudens. Thc. τρέπω, certo, torqueo.

Τροποφορέω, ῶ, mores alicujus tolero: morem gero, indulgenter tracto. f. ήσω. perf. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα. quod a τρόπος, ου, ὁ, mos, & φέρω, fero.

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. τροφεὺς τῶν ἵππων, equiſo, Plato de Leg.

Τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, eſca, paſtus, victus, annona, educatio. τροφαὶ, apud Sophoclem dicuntur adoleſcentes.

Τρόφιμοι, οἱ, qui jam ſunt adulti. Thema τρέφω, nutrio.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. alumnus.

Τρόφις, ιος, ὁ, bene nutritus, craſſus, pinguis. τροφόεις, εντος, ὁ, idem. a τροφὴ, alimentum. The. τρέφω, alo.

Τροφὸς, ῦ, ὁ, ἡ, altor, & altrix, nutrix. Item τροφὸς, rex; Plat. in Polit.

Τροφοφορέω, legitur 2. Machab. 7. 27. τροφοφορήσασά σε, educavi te. Ex τροφὴ, & φέρω. Sed Martinius legendum cenſet τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. a τροποφορέω, mores tolero.

Τροχάων, ῶν, Poet. pro τροχῶν, unde τροχὸς, ῦ, ὁ, rota, & τροχάω, curro, feſtino.

Τροχαλὸς, ῦ, ὁ, velox, rotundus, loquax, incurvus, volubilis, ut τροχὸς, rota. τροχαλία, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam.

Τροχὰς, gallicula, Gloſſ. in qua ſc. poſſis τρέχειν.

Τροχάω, ῶ, curro, feſtino, volvor. Thema τρέχω, curro.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita, veſtigium, via. a τρέχω, curro.

Τροχιλία, torquilla. Gloſſ. Cyr. avis eſt torquilla. Lego τροχιλέα, rotula, id eſt, trochlea.

Τρόχιλος, ου, ὁ, trochilus. In architectura τρόχιλος, ſcotia, ornamentum quoddam columnarum, Vitruv. l. 3. c. 3.

Τρόχμαλα, τὰ, ſepta, & lapilli, quibus uſus eſt ad macerias, ad cingendos agros.

Τροχοειδεῖ, dat. ſing. a τροχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, rotæ ſpeciem habens, rotundus. hoc a τροχὸς, ῦ, ὁ, rota, quod a τρέχω, curro, & εἶδος, εος, τὸ, forma, ſimilitudo. Th. εἴδω, video.

Τροχὸς, ῦ, ὁ, rota. Sed τρόχος, ου, ὁ, curſus, curſor, trochus. τροχοὶ, fibulæ, quibus bidentes ligantur. Item τροχοὶ, rotæ piſces. Plin. l. 9.

Τροχόωντα, Poet. pro τροχῶντα, nom. pl. part. præſ. act. ſ. g. a τροχάω, citato gradu feror, propero. Th. τρέχω, curro.

Τρύβλιον, ſeu τρυβλίον, ου, τὸ, catinus, paropſis, patina, trulla: culeus Ariſtoph.

Τρυγάω, ῶ, fruges colligo; item vindemio, uvas decerpo, fruor. f. ήσω. perſ. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα. Thema τρύγη, ης, ἡ, triticum.

Τρυγέω, ῶ, ſicco. refer hoc ad τρύω, ſicco, ſi vis, & ἄγω, frango.

Τρύγη, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus: vindemia in Epigr. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo; item vindemio. τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens, muſtum.

Τρυγητήρων, gen plur. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, a τρυγάω, vindemio.

Τρυγητὸς, ῦ, ὁ, frugum collectio, vindemia. Thema τρύγη, triticum.

Τρυγόωεν, Poet. pro τρυγῷεν, 3. plur. præſ. opt. act. verbi τρυγάω, vindemio.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur. Item paſtinaca piſcis, Dioſc. l. 3. c. 40.

Τρυζόντων, gen plur. part. præſ. activ. a τρύζω, murmuro.

Τρύζω, idem ac τρίζω, murmuro, ſtrido, obſtrepo. vox per Onomatop. ſed propriè turturis. hinc turtur dicitur τρυγών.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen. tanquam a τρύω, pro τράω, foro.

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac τρύμα. foramen.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, fæx vini, muſtum. Exponitur etiam de granis tectas a Sole duratis, de ſcoria ferri atque retrimento, Nicand. in Alexiph. pariter de amurca uſurpatur, Poll. l. 1.

Τρύπα, ας, ἡ, foramen. a τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. a τρυπάω, terebro. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.

Τρυσὸς, ῦ, ὁ, afflictus, æger, imbecillus. Thema τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina, lanx. a τρύω, pro τράω, foro.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. delicatula.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens, Iliad. γ. q. τρίφαλον. dat. ſing. Jon. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, tres, & φαλὸς, ῦ, ὁ, conus galeæ.

Τρυφάω, ῶ, in deliciis vivo, genio indulgeo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα.

Τρυφερῶς, pro τρυφερῶς, delicate, molliter. Them. θρύπτω, frango.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ, mollities. a θρύπτω, frango. f. ψω. p. τέτρυφα.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. delicate vivens. quaſi a τρυφάω, delicate vivo.

Τρήχαλα, τὰ, aſpera loca, a τρηχὺς, aſper.

Τρύχνος, ου, ὁ, idem ac στρύχνος, mollis. Item oleris ſylveſtris genus, a Latinis dictum mala inſana.

Τρυχνὸς, ἡ, ὸν, mollis, e. tanquam tritas. a τρύχω, tero.

Τρύχονται, atteruntur, 3. plural. præſ. ind. paſſ. a τρύχω, tero.

Τρύω, tero, attero, vexo. Hinc τρύπω, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, εος, τὸ, pannus attritus. τρυτάνη, ης, ἡ, trutina.

Τρωΐανδε, Poet. & Dor. pro Τρωΐηνδε, ad Trojam.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis, Troas. Gr. penetratrix.

Τρώγαλα, τὰ, bellaria, quæ τρώγομεν, edimus ſecundæ menſæ. a τρώγω, comedo.

Τρωγάλια, τὰ, bellaria in genere, quæ ſeruntur voluptatis gratia velut rodebant. Th. τρώγω, comedo.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna.

Τρωγλοδυνοῦντα, accuſ. ſing. part. præſ. a τρωγλοδυνέω, latebram ſubeo. quod ex τρώγλη, caverna, & δύνω, vel δύω, ſubeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris. Item paſſer. τρωγλοδυτικὰ, τὰ, cavernas ſubeuntia, Ariſt. l. 4 de partib. anim. τρωγλοδῦται, οἱ, populi cavernas incolentes, qui a ſubeundis cavernis nomen acceperunt, Ariſt. hiſt. anim. c. 8. τρωγλοδυτέω, gaudeo cavernis. τρωγλοδυτικὰ, τὰ, animalia, quæ cavernas ſubeunt, & in iis degunt. τρωγλοδυτικὴ, ῆς, ἡ, ſpecies viperæ. Dioſc. lib. 2. c. 193. τρωγλοδύτης, ου, ὁ, qui cavernas ſubit.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγούσας, rodentes, acc. plur. f. g. part. præſ. a τρώγω, rodo. τρώγοντι, pro τρώγουσι.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr. cella penuaria.

Τρώγω, rodo, comedo, cibum capio. f. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον. Hinc τρὼξ, γὸς, ὁ, vermiculus, qui legumina rodit. τρώκτης, ου, ὁ, comeſtor, vorator.

Τρώεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro Τρωσὶ. a Τρὼς, Trojanus. hinc Τρωϊάδες, Trojanæ.

Τρωθῇ, vulneretur, 3. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. τρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi τιτρώσκω. fut. τρώσω perſ. τέτρωκα.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poet. pro Τροία, ας, ἡ, Troja. Τρωΐαθεν, Poet adv. pro Τροίαθεν, & Jon. Τροίηθεν, ex urbe Troja.

Τρωϊκῷ, Troi, dat. ſing. a Τρὼς, nomine proprio.

Τρώμα, ας, ἡ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, foramen: clades, damnum: vulnus Herodoto.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus, plaga, Jon. pro τραῦμα. Thema τιτρώσκω, vulnero.

Τρωξαλλίδες, αἱ, vermium quoddam genus.

Τρωξάρτου, gen. Æol. a τρωξάρτης, ου, ὁ, nom. propr. muris. ἀπὸ τοῦ τρώγειν ἄρτον, panem vorando.

Τρώξιμος, ου, ὁ & ἡ, edulis, maturus. a τρώγω, comedo. τρώξιμον, του, τὸ, herba rorybum.

Τρωπάω, ῶ, verto. a τρέπω, idem.

Τρῶσε, vulneravit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi τιτρώσκω, vulnero.

Τρώσω, vulnerabo, f. 1. ejuſdem verbi.

Τρώυμα, ατος, τὸ, Jonice pro τραῦμα, vulnus.

Τρωχάω, Poet. pro τροχάω, idem ac τρέχω, curro. f. θρέξω.

Τρώων, & τρωῶν, Dor. gen. pl. a Τρὼς, Τρωὸς, Trojanus. dat. plur. Τρωσὶν.

T Υ.

Τὺ, Dor. pro σὺ, tu, vel pro σέ. τύγα, Dor. pro σύγε, tu.

Τυγχάνω, εις, ει, ſum, compos ſio, ſortior, attingo, obtineo, aſſequor, cum gen. & cum accuſ. Pind. τυγχάνει, contingit, evenit. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον, ες, ε. perſ. τέτευχα, ας, ε, & τετύχηκα. τυχὼν λόγου, dicuntur ii, quibus dicendi poteſtas facta eſt, Demoſth. ὁ τυγχάνω, nihil proficio, Thucyd. τυγχάνειν τιμωρίας, luere pœnas, Demoſth. Hinc τύχη, ης, ἡ, fortuna. ἀτυχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, infortunatus. δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, infortunium, fortuna adverſa. δυστυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas, fortuna ſecunda.

Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Jon. a Τυδείδης, ου, ὁ, Tydides, nomen proprium.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, ἢ ἀλοωσα. Euſtath. a τύκω, paro.

Τυκίζω, ſcalpo, polio. a τύκος.

Τύκος, ου, ὁ, & τύχος, inſtrumentum, quo fabricantur, nimirum lapides ſcalpunt. a τεύχω, fabricor.

Τυκτὰ, Perſice, nomen cœnæ.

Τυκτὸς, ῦ, ὁ, factus, a τεύχω, fabricor.

Τύκω, paro, tanquam τέκω. vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, callus. a τύλος, idem.

Τύλιμον, ου, ὁ, crumena pellicea, quia ibi aliquid τυλίσσεται, involvitur.

Τυλίσσω, vel ίττω, involvo. Ex τύλη, ſodia, culcitra.

Τύλος, ου, ὁ, callus, ſeu callum; item clavus ligneus. quaſi a ξύλον. Hinc τυλόω, calloſum reddo. perf. paſſ. τετύλωμαι.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quæ circa τύμβους certat, & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.

Τύμβος, ου, & Dorice τύμβος, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus, q. a τύφω, uro: quod Ethnicis olim in more fuerit denatorum corpora concremare.

Τυμβοχοὴ, ῆς, ἡ, tumulus. a τυμβοχοέω, tumulum ſtruo, ſepelio. quod a τύμβος, & χοέω, ſeu χέω, terra aggeſta extruo.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poet. pro πληγὴ, ἡ, vulnus, plaga. a τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, diſtendo, fuſtigo, flagello. fut. ίσω, perf. τετυμπάνικα.

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, tympanum. inſtrumentum, quod fuſte percutitur.

Τυνὴ, tu, pro Dor. τὺ, & hoc pro σὺ, tu. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

Τυννὸς, vel τυννὸς, ου, ὁ, parvus, τυννοῦτος, parvulus

Τυπαλὸς, ῦ, ὁ, lutum. τυπαλίζω, lutum calca.

Τυπεὶς, έντος, ὁ, percuſſus, a. 2. part. paſſ. a τύπτω, verbero.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percuſſio, ictus, dat. plur. Jon. τυπῇσι, ab a. 2. verbi τύπτω, percutio.

Τύπος, ου, ὁ, nota, figura quælibet. ſignum percuſſione factum. typus, exemplar. a τύπτω, verbero. τύπος etiam dicebatur judicium, quo iis interdicebatur foro, qui creditoribus non ſatisfacerent. Vide Eraſmum in Adag. εἰς λαγωνίας, & Cæl. Rhodig. l. 20. c. 20.

Τυπτήσεις, verberabis, Att. pro τύψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi τύπτω. fut. ψω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. plur. præſ. ind. activ. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. plur. ind. paſſ.

Τυπτόντων, verberent, Att. pro τυπτέτωσαν. nam gen. pl. part. præſ. act. uſurpant pro 3. plur. imperat. præſ. verbi τύπτω, verbero.

Τύπτω, verbero, percutio, pulſo, tundo. imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præſ. paſſ. τύπτομαι, cædor, vapulo. p. m. τέτυπα, ας, ε.

Τυπωθέντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. paſſiv. verbi τυπόω, figuram pono. f. ώσω. Th. τύπτω,

Τυραννευόντων, gen. plural. part. præſ. verbi τυραννεύω, regno, impero. fut. εύσω. Th. τύραννος, rex.

Τυραννέω, idem ac τυραννεύω, tyrannidem obtineo, regno.

Τυραννίδας, acc. plur. a τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis. Th. τύραννος, tyrannus.

Τυραννικώτατος, η, ὁ, ſuperl. u τυραννικὸς, ὴ, ὸ, tyrannicus.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ, tyrannicida. a τύραννος, tyrannus, & κτείνω, occido. p. m. ἔκτονα.

Τύραννος, ου, ὁ, tyrannus, rex, princeps. q. a τείρω, vexo, quaſi τείραννος. Eſt & nomen viri. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. τυραννεύω, regno, impero.

Τυρβάζομαι, ſatago, perſtrepo. præſ. act. τυρβάζω, turbas do. f. άσω. perf. τετύρβακα, quod u τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, tumultus, turba.

Τύρβη, ης, ἡ, turba, tumultus: vita voluptuariorum. a σύρβη, vel θόρυβος.

Τυρία, ας, ἡ, pro Europa.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris. Ex τυρὸς, ῦ, ὁ, caſeus, & γλύφω, cavo, excavo. Th. γλύφω, idem.

Τυρόεις, οεντος, ὁ, vide in τυρὸς, caſeus.

Τυρὸς, ῦ, ὁ, caſeus. τυρὸς χλωρὸς, caſeus recens. Hinc τυρώδης, caſeoſus, ut & τυρόεις, οεντος, ὁ.

Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis, Tyrus. Syr. rupes.

Τυρσηνοῖσι, Tyrrhenis, dat. plur. nomen populi.

Τύρσις, ιος, ἡ, turris, propugnaculum, mœnia.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca, quæ & ὑρχή.

Τυρῶ, Dor. pro τυροῦ, caſei, genit. a τυρὸς, caſeus.

Τύσσω, ſupplico, Heſ. puto pro πτύσσω, ut ſit, plicat manus, vel genua.

Τυτθὸς, ῦ, ὁ, parvus, infans, parvulus, pendens adhuc ab uberibus. κοτύλιον τυτθὸν, puſillum poculum dicit Euſtath. Iliad. χ. τυτθὸν, paululum, adv. τυτθὸν ἧσσον, valde parum. Them. τιτθὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Τυτῦ, noctua. ex eo ſono, tu, tu.

Τυφάονα, acc. ſing. u Τυφάων, ονος, ὁ, nomen propr. viri. hinc Τυφάονιον, nomen proprium loci.

Τύφη, idem ac τίφη, tipha, genus frumenti.

Τυφθεῖμεν, εῖτε, εῖεν, verberati eſſemus, per ſync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi τύπτω, verbero.

Τυφλὸς, ῦ, ὁ, cæcus. τυφλὸν ἔντερον, inteſtinum cæcum, quod cum tenui committitur, ſpinæque inſidet, Galenus. Hinc τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. τυφλόω, excæco. f. ώσω.

Τυφλοῦται, cæcutit, 3. ſing. præſ. paſſ. a τυφλόω, excæco.

Τυφλοφόρος, ου, ὁ, peram geſtans.

Τυφλόω, ῶ, excæco. fut. ώσω. perf. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε.

Τῦφος, ου, ὁ, fumus. res inanis fumo ſimilis. fumoſa arrogantia. Item ſtupor, Hippocr.

Τυφόω, ῶ, fumo infeſto, vel eneco: item inſolentem reddo. f. ώσω. perf. τετύφωκα. præſ. paſſ. τυφόομαι, οῦμαι, inflor, turgeo. perf. paſſ. τετύφωμαι, ωσαι, ωται. perf. part. τετυφωμένος, η, ον, inflatus, a, um. a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. τυφωθεὶς, έντος, ὁ, tumefactus. a τῦφος, ου, ὁ, fumus, faſtus. Th. τύφω, fumum excito.

Τύφω, fumum excito, incendo, uro, inflammo, fut. θύψω. perf. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα. κατὰ τὴν τύφων πόλιν, fumo infeſtans civitatem, Ariſtoph. præſ. paſſ. τύφομαι, fumigo, fumum edo. Hinc τύφων, ſeu τῦφος, ου, ὁ, fumus; item jactantia, oſtentatio. τυφόω, fumo infeſto, vel eneco; item effero, inſolentem reddo.

Τυφωΐδος, gen. ſing. a Τυφωΐς, nomen gentis.

Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, turbulentus, a, um. quod a τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus procelloſus, turbo, vortex. Them. τύφω.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, ὁ, Typhoeus centiceps.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.

Τύχαις, dat. plur. u τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Jon. pro ἔτυχε, 3. ſingul. a. 2. verbi τυγχάνω. vide in τύχαις.

Τυχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſdem.

Τυχέειν, Poet. pro τυχεῖν, naniſci, aor. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, adipiſcor. a. 2. ἔτυχον.

Τύχη, ης, ἡ, fortuna, ſors, caſus fortuitus, eventus. ὦ τύχης, dolentis locutio eſt, Xenoph. 2. Pæd. τύχαι, ſucceſſus. ἐπ᾽ ἀμείνοσι τύχαις, melioribus auſpiciis, Plato de Leg. Eſt & τύχη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris, Tyche.

Τυχηρῶν, gen. plur. a τυχηρὸς, ά, ὸν, fortuitus, a, um. quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo.

Τύχης, aſſecutus eris, 2. ſing. aor. 2. ſubj. act. verbi ejuſdem.

Τυχήσω, fut. 1. q. a. τυχέω, idem ac τυγχάνω, aſſequor. hinc τυχήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. perf. paſſ. τέτυγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ῦ, ὁ, fortunatus. Item nomen viri. τυχικῶς, fortuito.

Τύχοιμι, aſſequi potero, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, adepta, aor. 2. part. act. fœm. g. u τυγχάνω, adipiſcor.

Τυχὸν, forſitan, adv. ab a. 2. part. n. g. verbi τυγχάνω, ſum.

Τυχόντι, ei, qui obviam fuerit, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντος, ὁ, conſecutus, a. 2. part. verbi ejuſdem.

Τύχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω, verbero.

Τυψάντων, verberent, Attice pro τυψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. activ. verbi τύπτω. f. ψω.

Τυψέλη, ης, ἡ, ſordes in auribus. Sed aliter eſt κυψέλη, Heſych.

Τύψεν, percuſſit, Jon. pro ἔτυψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τύπτω, verbero.

Τύψον, άτω, aor. 1. imperat. activ. verbi ejuſdem.

Τυψεῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ejuſdem.

Τ Ω

Τῷ, huic, dat. ſing. ab ὁ, & pro ᾧ, cui. Exponitur enim quare, idcirco, pro διὰ τοῦτο. Sed τῳ ſine accentu pro τινὶ, alicui. τῶ, Dor. pro τοῦ.

Τώγ᾽, ſeu τώγε, hi, dual. num. ab ὁ, hic.

Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, ſimulacrum.

Τὤγκιστρον, Dor. pro τὸ ἄγκιστρον, hamus.

Τωθάζω, conviciis, dicteriis inceſſo, irrideo, increpo, decipio: mordeo: glorior. fut. άσω. Nonnulli ducunt ab ὠθάζω, trudo. q. in infamiam. Quid ſi a τυτθὸς, ut ſit aliquem parvi pendere? & ſic erit q. τυτθάζω. Hinc τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irriſio. τωθαστὴς, ῦ, ὁ, irriſor.

Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, conviciis infeſtantes. a τωθάζω, irrideo.

Τὤλγεος, Dor. pro τοῦ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem ac ἀμπεχόνη, ἡ, veſtitus. ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, circumdo. Th. ἔχω, habeo.

Τῶ μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, mei.

Τῶν, τῶνγε, & τῶνδε, gen. plural. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, antro.

Τὤρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Them. ὄρνις, idem.

Τὠπὸ τούτω, pro τὸ ἀπὸ τούτου, poſtea.

Τὠργεῖοι, Dor. pro τῶν Ἀργείων, Argivi viri.

Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.

Τὠρχαῖον, Jon. pro τὸ ἀρχαῖον, antiquitus, olim.

Τὼς, ſic, pro οὕτως, per aphæreſin. vel Dor. pro ὡς. Them. οὗτος, hic. vel τὼς, ſimiliter, a τὸς, inuſitat. pro quo ὁ in uſu. τὸς, ὡς, tantum, quantum, & Dor. pro τὶς.

Τὠστέα, Dor. pro τὰ ὀστέα, oſſa.

Τωὐτ᾽ ἐπὶ χρέος, Dor. & Poet. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, ad idem miniſterium.

Τωὐτέω, τωὐτῷ, & τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτό.

Τωὐτοῦ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ Α

Υ Eſt littera vigeſima. In numeris eſt cccc. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. ο in ι Doric. & Æolic. mutatur, ut in Μοῖσα pro Μοῦσα, &c.

Ὗ, olfacientis ſonus, eum edit, qui ſe odoratu aliquid probare oſtendit, Ariſtoph. in Plut.

Ὑάδες, αἱ, Hyades, ſtellæ ſeptem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur, aut occidunt, pluvias excitant. ab ὕω, pluo. Dicuntur etiam Palilicium ſidus, Plin. l. 18. c. 26.

Ὕαινα, ζῶον, bellua, nomen quadrupedis, dict. a ſetis ſuillis in dorſo. ὗς eſt ſus.

Ὑακίζω, pluo, madefacio. Th. ὕω, idem.

Ὑάκινθος, ου, ὁ, ἡ, hyacinthus, puer, flos, & gemma, etiam nomen viri. Item lana, filique hyacinthi colore infecti, Exod. 28. Hinc ὑακίνθινος, η, ον, hyacinthinus, a, um. ὑακίνθια, feſtum in ejus honorem. ſic dict. quia μετὰ τὸ ὕειν καινὸν ἄνθος, florem emittit, ubi terra vernis imbribus permaduit.

Ὕαλος, ſeu ὕελος, ου, ἡ, vitrum, cryſtallus. Etymol. ab ὕω, pluo. eſt enim vitrum pluviæ conglaciatæ non abſimile. Malo ab ἅλη, ſplendor. hinc ὑάλινος, ίνη, ον, vitreus, a, um. ὑαλουργὸς, vitrarius. ὑαλουργεῖον, vitrarium.

Ὑὰς, άδος, ἡ, hyas. vide ὑάδες.

Υ Β

Ὑββάλλειν, ſubvertere, ſubjicere, Dor. ſeu Æol. ſyncope pro ὑποβάλλειν, præſ. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω, jacio.

Ὑβὸν, Dor. pro κυρτὸν, gibboſum.

Ὑβὸς, ῦ, ὁ, curvus, inflexus, u κυφός. Hinc ὕβωσις, ὕβωμα, curvamen. tanquam ab ὑβόω, curvo.

Ὑβούλοιο, Doric. pro Εὐβούλοιο, Eubuli.

Ὑβρίζω, contumelia afficio, lædo, offendo, injurius ſum. Vites etiam dicuntur ὑβρίζειν, cum luxuriant. fut. ίσω. perf. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. paſſ. ὕβρισμαι, σαι, σται. a. 1. paſſ. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part. ὑβρισθεὶς, έντος, ὁ, contumelia affectus. fut. 1. paſſ. ὑβρισθήσομαι, η. Th. ὕβρις, contumelia.

Ὕβρις, εως, ἡ, injuria, contumelia, flagitium, ſtuprum, ſuperbia, faſtus, petulantia, licentia, protervia. ὕβρις pro ſpecie deſpicientiæ ponitur ab Ariſtot. l. 2. Rhetoric. Item ὕβρις deliciæ prænimiæ, & inſolentes, Ariſtoph. in Ran.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, contumelia afficio. f. ίσω. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδεν, Dor. pro ὑβρίζειν, lædere.

Ὑβρισθέντας, accuſ. plural. a. 1. part. paſſ. verbi ὑβρίζω, lædo.

Ὑβρισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem ac ὕβρις, injuria.

Ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, contumelioſus, injurioſus, inſolens. Et ὑβρίστρια, ας, ἡ, contumelioſa, ſuperba. Th. ὕβρις.

Ὑγεία,

Υ Γ

Ὑγεία, vel ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas, valetudo, bona valetudo. τὸ ὑγιείας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, ſalubris Minervæ ſignum Athenis fuit a Pericle erectum, Plutarch.

Ὑγιαίνῃ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi ὑγιαίνω, ſanus ſum.

Ὑγιαίνω, ſanus ſum. f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιέα, acc. ſing. ab ὑγιὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιείης, gen. ſing. Jon. ab ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas.

Ὑγιεινότατος, υ, ὁ, ſaniſſimus, ſuperl. ab ὑγιεινὸς, idem ac ὑγιὴς, ſanus.

Ὑγιὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ſanus, incolumis, integer. Animadvertendum, Græcos vocare ὑγιὲς id omne, quod probatur. Hinc Proverbium ὑγιὲς μηδὲν, vel ὑγιὲς οὐδὲν, cum omnia diſplicent. ὑγιὲς ἔνδυμα, veſtis bona, integra, Baſil.

Ὑγρὰ, ſeu Jon. ὑγρὴ, interdum ſumitur ſubſtant. pro ὑγρὸς κέλευθος, mare, pelagus. Th. ὑγρὸς, humidus.

Ὑγρὸς, ά, ὸν, humidus, a, um, viridis, tener, mollis, lubricus, fluidus. laxatus, remiſſus. ὑγρὰ μέτρα, menſuræ rerum mollium, & liquidarum, Plato de Leg. ὑγροὶ ἀγκῶνες, teneri lacerti, Eurip. ὑγρὸς πρὸς τὴν δίαιταν, mollior in victu, Plutarch. in Solone. Homerus de ventis dicit, ὑγρὸν ἀέντων, h. e. μαλακῶς πνεόντων, molliter flantium.

Υ Δ

Ὕδασι, dat. ſing. ὕδατι, dat. plur. ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. hinc ὑδατώδης, εος, ὁ, aquoſus.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, veſicula, ſtilla, gutta. Gloſſ. Cyr. ab ὕδωρ, aqua.

Ὕδει, aquæ, limo, dat. ſing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, aqua.

Ὑδερος, ὁ, hydrops. ab ὕδωρ, aqua.

Ὑδης, ὁ, qui perite canit, ſapiens, prudens. ab ὕδω, cano.

Ὕδναι, ἔγγονοι, σύντροφοι. Heſych.

Ὑδνέω, nutrio. an ab ὕδνον;

Ὕδνον, υ, τὸ, tuber. ὕδνα, tubera.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra: aquatilis ſerpens, ut & ὕδρος, hydrus. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὑδραγωγὸς, ῦ, ὁ, aquæ ductor, aquator Cæſari, aquam educens. ὑδραγωγέω, aquæductio. ab ὕδωρ, & ἄγω, ducere. ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæ ductus.

Ὑδραλέτης, mola aquaria. vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, molo.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. ab ὕδωρ, aqua, & ἅλμη, ης, ἡ, ſalſugo, muria.

Ὑδραύλης, organarius, hydraules. ὑδραυλὶς, organum, ſcil. muſicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ, aquam.

Ὑδρεύω, rigo, aquam poto, aquam haurio. ὑδρεύομαι, aquor, aquam hauſio. f. εύσομαι. Th. ὕδωρ.

Ὑδρήιον, τὸ, Jon. pro ὑδρεῖον, urna.

Ὕδρην, Jon. pro ὕδραν, accuſ. ſing. ab ὕδρα, ας, ἡ, hydra.

Ὑδρία, ας, ἡ, cadus, urna, ſitula, hydria, aquarium. Item urna, in quam conjiciebantur ſortes, Xenoph.

Ὑδρομεδούση, ης, ἡ, nomen ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & μέδω, impero.

Ὑδροποτέω, ῶ, aquam bibo, ſum abſtemius. f. ήσω, perf. ὑδροπεπότηκα. quod ab ὑδροπότης, υ, ὁ, aquæ potor, pro ὑδατοπότης, α, ὁ.

Ὕδρος, υ, ὁ, hydrus, ſerpens aquaticus, coluber. Eſt & nomen ſideris, de quo Proclus in Sphæra.

Ὑδρόχαρις, nomen proprium ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & χαίρω, gaudeo.

Ὑδροχόος, υ, ὁ, aquarius, ſignum Zodiaci, Aratus.

Ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, hydropicus, a, um, qui laborat aqua intercute. ab ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. Eſt etiam ſeroſa, & mucoſa illa proluvies, quæ egeritur in partu, Hippocr. ὕδρωψ εἰς ἀμίδα, urinæ profluvium, Galen.

Ὕδρωψ, ῶπος, ὁ, hydropicus; Hippocr. in l. 2. Epidem.

Ὕδω, celebro, laudo, cano, dico, voco, Nicand. quaſi ab ᾄδω. Hinc ὑδέω, idem.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua, humor, pluvia, imber. Poet. eſt ὕδος, & ὗδος.

Ὕδωρ, ſidus, vocatum a Proclo in Sphæra ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου.

Υ Ε

Ὕε, vox minitantis, hui.

Ὕει, pluit, 3. ſing. præſ. verbi ὕω, pluo. f. ὕσω. hinc ὑετὸς, ῦ, ὁ, pluvia.

Ὕεια κρέας, ſuilla caro, Pollux.

Ὕειος, υ, ὁ, ſuillus. ὑεία, in gen. fœm. Dioſc. lib. 2.

Ὑελέω, ῶ, deliro, deſipio, Heſych.

Ὑέλεος, υ, ὁ, vitreus, e vitro confectus.

Ὑελέψης, ὁ, vitra coquens.

Ὑελίζω, vitri colorem exprimo, vitri ſplendorem imitor.

Ὑέλινος, υ, ὁ, vitreus. ὑέλινα κάτοπτρα, vitrea ſpecula, Alex. Aphrod.

Ὕελος, υ, ὁ, vitrum, pro ὕαλος. quod vide.

Ὑελοτέχνης, υ, ὁ, artifex vitri.

Ὑελουργεῖον, ο, τὸ, officina vitrearia.

Ὑελουργὸς, ῦ, ὁ, vitrearius.

Ὑελώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, vitreus, vitrea.

Ὑέσθαι, pluviis irrigari. Th. ὕω.

Ὕετιος, υ, ὁ, imbrem afferens, pluvialis, pluvius, Lucianus.

Ὑετόμαντις, ιος, ὁ, qui pluviam futuram prædicere novit. Epitheton cornicis.

Ὑετὸς, ῦ, ὁ, pluvia. ab ὕω, pluo, f. ὕσω, p. ὗκα.

Ὑετώτατος ἄνεμος, ventus maxime pluvius.

Ὕης, ὕος, ὁ, Bacchus, Heſych.

Υ Η

Ὑηνία & ὑωδία, mori ſuilli inſulſitas: ſtultitia, Ariſtoph. in Ran. ab ὗς, ſus.

Ὑηνὸς, ῦ, ὁ, porcinus.

Ὑηνέω, ſtulte ago, indocilis ſum.

Ὕης, υ, ὁ, Bacchi epitheton apud Ariſtoph. Item ὕης, Jupiter pluvialis, Heſych.

Υ Θ

Ὕθλος, υ, ὁ, nugæ, loquacitas.

Υ Ι

Ὑιάσι, dat. plur. pro ὑιοῖς, ab ὑιὸς, filius, gen. ὑιέος, & contracte ὑιοῦς, dat. ὑιεῖ. Th. ὑιὸς, ῦ, ὁ, filius.

Ὑιέε, filii, nom. dual. ab ὑιὸς, vide in ὑιάσι. ὑιεῖς, nom. plur. ab ὑιεὺς, έως, ὁ, filius. acc. plur. ὑιέας.

Ὑιεῖ, dat. ſing. contract. ab ὑιὸς, vide ὑιάσι.

Ὑιοθεσία, ας, ἡ, adoptio. q. d. θέσις ὑιοῦ.

Ὑιος, gen. contract. ab ὑιὸς, ut dictum in ὑιάσι.

Ὑιὸς, ῦ, ὁ, filius.

Ὑιωνὸς, ῦ, ὁ, nepos, filius filii. ὑιωνὴ, ῆς, ἡ, neptis.

Ὑιώσατο, in filium adoptavit, 3. ſingular. a. 1. med. verbi ὑιόω, adopto. fut. ώσω. a. 1. ὑίωσα. a. 1. med. ὑιωσάμην, ω, ατο. Th. ὑιὸς, ῦ, ὁ, filius.

Ὑίωσις, εως, ἡ, adoptio.

Υ Κ

Ὑκελὸν, ῦ, τὸ, ſanum.

Ὕκη, vel ὕκκη, & ὕκκη, piſcis quidam.

Ὑκὸς, υ, ὁ, Erythrinus piſcis.

Υ Λ

Ὕλα, ας, ἡ, Dor. pro ὕλη, ſylva. hinc ὑλαῖος, ſylveſtris.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, & ὑλαγμὸς, ῦ, ὁ, latratus.

Ὑλαγμὸς, ῦ, ὁ, idem ac ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. ab ὑλάω, latro.

Ὑλαγωγία, ας, ἡ, lignorum vectura.

Ὑλαγωγοὶ, ῶν, οἱ, qui ligna convehunt, Poll.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem ac ὑλαγμὸς, latratus.

Ὑλακτέω, idem ac ὑλάω, latro.

Ὑλάω, ῶ, latro. fut. ήσω. ὑλακτέω, idem.

Ὕλη, ης, ἡ, materia, ſylva, ligna, vibus, ſeges, alimenta, fæces cibi decocti: ſtirps humilis, frutetum, Xenoph. in Œcon. Hinc ὑλοτόμος, lignator.

Ὑλήεις, εντος, ὁ, ἡ, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, ſylvoſus, a. Th. ὕλη, ſylva.

Ὑλακοῖται, οἱ, qui in ſylvis dormiunt, nom. pl. ab ὑλακοίτης, υ, ὁ.

Ὑλητόμος, υ, ὁ, ſylvicida, lignator.

Ὑλῖαι, αἱ, præſegmina coriorum, res fæculentæ. ab ὕλη, fæx.

Ὑλλὶς σταθμὰ, Dorica libra. vide Scholiaſt. Pind. Pythion. p. 195.

Ὑλοτόμος, cæſor lignorum. hinc ὑλοτομέω, ligna in ſylvis cædo.

Ὑλοφάγοιο, gen. Jon. ab ὑλοφάγος, qui ſylvas depaſcitur.

Υ Μ

Ὑμέας, Jon. pro ὑμᾶς, vos. ὑμὸς, Dor. pro ὑμέτερος.

Ὑμεῖς, vos, q. σύμεῖς, a σὺ, tu. Inde ὑμέτερος, veſter. Poet. ὑμὸς.

Ὑμέναιος, ο, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen. Eſt & nomen Hæretici. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula.

Ὑμεναιόω, Poet. pro γαμέω, uxorem duco. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana.

Ὑμέτερος, α, ον, veſter, tra, trum. ab ὑμεῖς, vos. Th. σὺ, tu.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunicula. Vel carmen nuptiale. Ponitur & ὑμὴν, pro ὑμετέραν, veſtram, accuſ. ſing. fœm. gen. a σὺ, tu.

Ὕμμες, & ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. ſic ὔμμας, Æol. pro ὑμᾶς, accuſativo plur. a σὺ, tu.

Ὕμμι, & ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. plur. a σὺ, tu.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, celebrare. a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνεῦσαι, cantantes, nom. plur. part. præſ. f. g. Poet. pro ὑμνοῦσαι, verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, hymno celebramus, 1. plur. præſ. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνεῦσαι, Doric. pro ὑμνοῦσαι, nom. plural. part. præſ. f. g. Sic ὑμνεῦντι, pro ὑμνοῦσι, Dorica 3. plur. præſ. ind. verbi ejuſd.

Ὑμνέω, ῶ, celebro, hymnum cano: conqueror, convitior, Plato l. 2. de Rep. f. ήσω. perf. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα.

Ὑμνήσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνητὸς, ῦ, ὁ, celebratus, celebris.

Ὑμνοθέτης, ο, ὁ, qui hymnos ſcribit.

Ὕμνος, υ, ὁ, hymnus, carmen in honorem Dei ſcriptum. Th. ὕδω, celebro.

Ὕμνουν, imperf. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὕμνῳ, carmini, dat. ſing. ab ὕμνος, hymnus.

Υ Ν

Ὕνις, & ὕννις, εως, ἡ, & ὕννος, υος, ὁ, vomer.

Ὑνναὶς, ίδος, ἡ, capra ſylveſtris, αἲξ ἀγρία, Heſych.

Ὕννος, υ, ὁ, aquuleus, mannus. Puto ab ὑιὸς, tanquam equi filius.

Υ Ο

Ὑὸς, gen. ſing. ab ὗς, ſus. Them. σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, hyoſcyamus, herba caliculatis, vel ſuccularis, a ſuccula: unde ὑὸς κύαμος, q. ſuilla faba. Sues enim ejus paſtu convelluntur; ſopit enim. unde ad ἀνώδυνα, dolorem ſopientia adhibetur.

Ὑοφορβὸς, ῦ, ὁ, qui ὗας φέρβει, ſubulcus.

Ὑοφορβεῖον, τὸ, porcinarium, hara. ab ὗς, ſus.

Υ Π

Ὑπαγγέλλουσι, Jon. pro ὑπαγγέλλουσι, innuens, fut. 2. pert. act. f. g. Jones enim υ in ευ, reſolvunt.

Ὑπάγεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω, abeo.

Ὑπα-

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cervical, quod ſub ἀγκῶνα, lacerto ponimus.

Ὑπαγορευτέον, viciſſim dicendum, adject. verbale ab ὑπαγορεύω, viciſſim reſpondeo dicto.

Ὑπάγω, ſubduco me, abeo, dego, diſcedo, clam eximo, Iliad. λ. vado, accedo, progredior, procedo, Joan. 3. ſubjicio, ſubigo, Nazian. in Orat. pellicio, protrudo, Demoſth. Aliquando ad forum pertinet. ὑπάγουσιν αὐτὸν εἰς δίκην, cum in judicium vocent, Thucyd. ὡς ἱερόσυλος ὑπάγεται, tanquam ſacrilegus reus poſtulatur, Hermog. Item ὑπάγω, demittor, & in clunem ſubmitto. ὑπάγουσαι τὰ θήλεα δέχονται τὴν γονὴν, ſubſidentibus clunibus ſemen recipiunt genitale, Ariſtot. l. 5. Anim.

Ὑπαί, Poet. pro ὑπὸ, a, pæ, ſub.

Ὑπαιδὰ, ex obliquo, eoram, recta. ὑπαιδὰ λιάσθη, in obliquum declinavit.

Ὑπαιρέομαι, Jon. pro ὑφαιρέομαι, ſurripio. vide ὑφαιρόμενος.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, noxa, crimen, accuſatio, Bud. in Epiſt. ab ὑπαίτιος, obnoxius crimini. Ex ὑπὸ, & αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia, a præt. med. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω, obedio.

Ὑπάκουσον, audi, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. ſic ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. ſub. verbi ὑπακούω.

Ὑπακούω, obedio, pareo, Thucyd. audio, cum genit. τῆς ἀρχῆς ὑπακούειν, audire preces, Ariſtoph. in Neb. ex animi ſententia ſuccedere, Lucianus. intelligo, Ptolem. aſſequor: ὑπακούειν τοῖς λόγοις, orationis ſenſum aſſequi, Plat. l. 10. de Leg. Uſurpatur etiam ὑπακούω de janitoribus, & eſt cognoſcere quis adſit, & intromitti velit. προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι, proceſſit puella ad audiendum, Actor. 12. Dicitur etiam accuſator, & advocatus ὑπακούω, cum facta poteſtate dicendi, & rogatus in medium procedit, Demoſth. περὶ παραπρ. fut. σω. perf. ὑπήκοα, cum dat.

Ὑπαλύξασθαι, ſubterfugere, a. 1. inf. med. verbi ὑπαλύομαι, fugio, elabor.

Ὑπαλύου, Jon. pro ου, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ὑπαλύξαι, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, vel ὑπαλύζω, effugio.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium.

Ὕπανδρος, ου, ὁ, γυνὴ, viro ſubjecta mulier, ad Roman. 7.

Ὑπανίστασο, ſurge, præſ. imperat. paſſ. ab ὑπανίσταμαι, aſſurgo.

Ὑπαντάω, ῶ, obviam procedo, occurro. fut. ήσω, perf. ὑπήντηκα, aor. 1. ὑπήντησα.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, & ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, obviatio, occurſus.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, aor. 1. partic. activ. fœm. gen. verbi ὑπαντιάω, occurro. Hinc ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, beneſactori occurrere, id eſt, viro de nobis bene merito gratiam referre.

Ὑπαντιάω, & ὑπαντιάζω, obviam prodeo, incurro, incido.

Ὑπάπτειν, Jon. pro ὑφάπτειν, ſuccendere. Th. ἅπτω, accendo.

Ὕπαρ, τὸ, ἄκλιτον, viſio vere, q. ὕπνου ἄρσις, & ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργμένα, τὰ, Jonic. pro ὑπηργμένα, quæ jam facta ſunt. ab ὑπάρχω, ſum.

Ὑπάργυρος φωνὴ, vox pecunia venalis. hoc de illis dicitur, qui linguam, & vocem pretio venalem habent.

Ὕπαρνος, & ὑπόρρηνος, ἡ, ovis ſupra ſe, vel in ſe agnum habens, Eurip. Item grex, in quo ſunt agni. Ex ὑπὸ, & ἀρν, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Ὑπάρξαι, aor. 1. inf. activ. verbi ὑπάρχω, ſum.

Ὑπαρπάζειν, Jon. pro ὑφαρπάζειν, ſurripere. vide ἁρπάζω, rapio.

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, erat, 3. ſing. imperf. act. ab ὑπάρχω, ſum.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, nomen Indicum fluvii.

Ὑπαρχούσης, gen. ſing. f. g. part. præſ. ὑπάρχουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὑπάρχω, ſum.

Ὑπάρχω, εις, ει, ſum, adſum, exiſto: incipio. fut. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα, auſpicor, auctor ſum, Thucyd. l. 1. paro: præſum, Syneſ. obvenio, obtingo, Polyb. ὑπάρχει, ad rem pertinet, Xenoph. ὑπῆρχε, neceſſe fuit, vel erat, Æſchin. ὑπάρχειν, ineſſe, ſuppetere, Ariſtot. prodeſſe, proficere, Baſil. Dialecticis ſupponere, Plato in Timeo. ὑπάρχοντες, qui nunc ſunt incolumes. οἱ ὑπάρχοντες, ſuperiores, Demoſth. οἱ πρότερον ὑπάρχοντες, priores, Thucyd. τὸ ὑπάρχον, præſens rerum ſtatus, Plato epiſt. 4. τὰ ὑπάρχοντα, quæ quis habet bona, & poſſeſſiones, quas quis habet. τῶν ὑπαρχόντων ἐπιμελεῖσθαι, parta tueri, & conſervare, Iſocr. ad Demon. τὰ ὑπηργμένα, quæ quis accepit. τὰ ὑπηργμένα ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, quæ nobis a Diis data ſunt, Demoſth. ἄξιος τῶν ὑπηργμένων, in quem merito conferuntur beneficia, Ariſtid.

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ, clypeo tectus. hinc ὑπασπίδια, adverb. Ex ὑπὸ, ſub, & ἀσπὶς, ἡ, clypeus.

Ὑπασπίζω, ſub clypeo latentem incedere, vel pugnare. Metaphorice ſub alicujus patrocinio, & tutela eſſe. Item armigerum eſſe alicujus. Hinc ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, protector, ſatelles, propugnator.

Ὕπατος, η, ον, ſummus, a, um, contract. ex ὑπέρτατος. Eſt & ὕπατος, conſul, quia penes coſſ. erat ſumma poteſtas. Aliquando honoratus. τὸ ὕπατον, imum, & profundum, Apollon. 2. Argon.

Ὑπέασι, ſubſunt, Jon. pro ὕπεισι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὕπειμι, quod ex ὑπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ὑπέαω, cultro. ſed vocabulum hoc de mendo ſuſpectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuborno.

Ὑπεβλέποντο, 3. plural. imperf. paſſ. verbi ὑποβλέπομαι, torve intueor.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ, ἡ, qui ſponſioni eſt obnoxius. Item vicinus.

Ὑπέδδεισαν, timuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. σω.

Ὑπεδείδισαν, timuerunt, per ſyncopen pro ὑπεδεδιείσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. ὑποδείδω. quod ab ὑπὸ, & δείδω, timeo.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι. præmonſtro.

Ὑπέδεκτο, excepit, Dor. vel Poet. ſync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, excipio.

Ὑπεδέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, ſuſcipio.

Ὑπεθήκατο, inſtruxit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono.

Ὑπείκω, obſecundo, obedio, ſuccumbo, cedo. Poet. dicitur ὑποείκω. f. ὑπείξω.

Ὑπεῖναι, remittere, Jon. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι. & ὑπεῖναι, adeſſe, præſ. inf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ὑπείξομαι, ceſſero. f. 1. med. verbi ὑπείκω, cedo.

Ὑπείρεχον, ſuperabant, per metatheſin pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. verbi ὑπερέχω.

Ὑπείροχος, ου, ὁ, ἡ, Jon & Poet. pro ὑπέροχος, eximius, excellens, eminens.

Ὑπείσαντες, nom. plur. a. 1. part. activ. ab ὑπείω, Jon. pro ὑφίημι, ſummitto.

Ὑπεκθέωνται, Jon. pro ὑπεκθῶνται, 3. plur. a. 2. ſub. med. verbi ὑπεκτίθημι, ſubduco. Th. τίθημι, pono.

Ὑπεκκλαπῆναι, clam aliquo exportatum eſſe.

Ὑπεκκομίζεσθαι, clam exportare. Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. plur. a. 1. med. ab ὑπὸ, ἐκ. & κομίζω, fero.

Ὑπεκπροθεῖ, longe præcurrit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὑπεκπροθέω.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπεκπροφεύγω, clam profugio.

Ὑπεκφέρω, clam effero: cum velocitate curro, Odyſſ. γ.

Ὑπεκφεύγοντι, Doric. pro ὑπεκφεύγουσι, clam fugiunt. Th. φεύγω.

Ὑπέκφυγε, effugiſſet, Jonic. pro ὑπεξέφυγε, 3. ſingul. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφεύγω.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, ex aliquo loco me ſubduco. ὑπεκχωρῶ τοῦ βίου, naturæ cedo, morior. Plato.

Ὑπέλαβον, ες, ε, ſuſcepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, exiſtimo, præſumo.

Ὑπελείφθην, relictus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολείπω, relinquo. fut. ψω.

Ὑπελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολαμβάνω, exiſtimo.

Ὑπελύσαο, ſolviſti, Jon. pro ὑπελύσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ὑπολύω, diſſolvo.

Ὑπέμειναν, exſpectabant, vel ſuſtinuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, ſuſtineo. a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε.

Ὑπέμενεν, 3. ſing imperf. act. verbi ejuſdem.

Ὑπεμνήμυκε, deflexit, triſtatus eſt, 3. ſing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ab ὑπὸ, & ἡμύω, cado, inclino. f. ύσω. p. ἤμυκα, & Att. redupl ἀμήμυκα. mutato η in ι, & pleonaſmo Poet. τοῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, recordatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco.

Ὑπεναντίος, α, ον, occulte contrarius, adverſarius.

Ὑπένερθε, Poet. ſub, ſubtus. Ex ὑπὸ, & ἔνερθε, infra. Item ἔνερθε, pro ἐνέρθε, ab ἔνερθος, mortuus.

Ὑπενόουν, imperf. activ. verbi ὑπονοέω, ῶ, ſuſpicor. fut. ήσω. perf. ὑπονενόηκα.

Ὑπεξαναδὺς, ὁ, emerſus, vel fallens emergendo. præſ. vel a 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ανὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Ὑπέξειμι, relinquo, excedo, exeo, ſubterfugio. ab ὑπὸ, & ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.

Ὑπεξερύω, ſubtraho. ab ὑπὸ, ἐκ, & ἐρύω, Poet. pro ἐρύω, traho.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior. Ex ὑπὸ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέρχεσθαι, clam exire. Th. ἔρχομαι, venio.

Ὑπεξέχε, effugit, pro quo comm. ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, clam me ſubduco. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, ſubduco. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεξίεσαν, ſe ſubduxerunt. vide ἤεσαν.

Ὑπεξήλυξε, evitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω, fut. ξω. quod ab ὑπὸ, ἐξ, & ἀλύσκω, fut. ξω, evito. a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλύω, idem.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, filiusfamilias, proprie eſt qui ὑπ᾿ ἐξουσίᾳ, ſub poteſtate, ſcilicet patris, nondum emancipatus: ſubjectus, ſubditus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. Thema πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 1. ἔπλευσα.

Ὑπὲρ, Poet. ὑπεὶρ, cum gen. ſuper, pro, per. cum acc ultra, præter, trans. Hinc ὑπέρτερος, ου, ὁ, ſuperior. ὑπέρτατος, ſupremus. ὕπερθε, deſuper, ſuperne. ὕπατος, ου, ὁ, ſummus: item conſul. ὑπατεύω, conſulatum gero.

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, tenduntur, & laxantur. ab ὑπὲρ, & ἴω. ὑπέρον, τὸ, inſecta longa, quæ ita dicuntur e piſtilli forma, ἀπὸ τοῦ ὑπέρου, Ariſtot. l. 5. c. 19.

Ὑπεράγω, excello, ſupero. ὑπεραγόντως, valde. Th. ἄγω, duco. 2. Mach. 7. 20.

Ὑπεραεῖ, per dialyſ. pro ὑπερᾶεῖ, dat. ſing. ab ὑπεραὴς, έος, ὁ, ἡ, deſuper flans. ab ὑπὲρ, & ἄω, flo, ſpiro.

Ὑπεραίρω, ſupra modum me effero. item antecello, ſupergredior, vinco, ſupero. f. ὑπεραρῶ. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præſ. paſſ. ὑπεραίρομαι, ſupra modum efferor, vel effero me ipſum. aor. 1. paſſ. ὑπερήρθην. a. 1. inf. paſſiv. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ, ἡ, florem ætatis excedens, ſuperadultus. Ex ὑπὲρ, ſuper, & ἀκμὴ, ἡ, cuſpis: item flos ætatis.

Ὑπεράκριος, ου, ὁ, qui loca montana incolit, montanus. Th. ἄκρος, ſummus.

Ὑπε-

Digitized by Google

Ὑπέραλλος, ου, ὁ, ἡ, pro ἔξοχος, eximius, præſtans, excellens. Ex ὑπὲρ, ſuper, & ἄλλος, alius.

Ὑπεράλμενον, tranſilientem, per ſyncopen pro ὑπεραλλόμενον, accuſ. ſingul. part. præſ. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Ὑπεράνω, & ὑπεράνωθεν, adverb. cum genit. longe ſupra, ſuper, in cœlo. Ex ὑπὲρ, & ἄνω, ſurſum.

Ὑπεραπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπὲρ τινος ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo cauſam agere.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω, antecello.

Ὑπεραρρωδέω, ſupra modum metuo. ex ὑπὲρ, & ἀῤῥωδέω, non metuo. quaſi ex α priv. & ὀῤῥωδέω, metuo. Th. ὄῤῥος.

Ὑπερασπιῶ, f. 2. Att. pro ὑπερασπίσω, verbi ὑπερασπίζω, clypeo protego. Ex ὑπὲρ, & ἀσπίζω, clypeo defendo.

Ὑπεραυξάνω, vehementer augeſco. f. ὑπεραυξήσω. a. 1. ὑπηύξησα. quod ab ὑπὲρ, & αὐξάνω, creſco. Th. αὔξω, augeo.

Ὑπεράφανος, ω, ὁ, & ἁ, Doric. pro ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, præclarus, ſublimis, elatus.

Ὑπεράχθομαι, iniquiſſimo animo fero, valde doleo. hinc ὑπεραχθής, έος, ὁ, ἡ, ſupra modum gravatus, & onuſtus. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ὑπερβαίνω, ſupergredior, tranſeo, tranſgredior, ſcando ſuper reliquos, opprimo: exundo, ſupero, ſum major: ſuggeſtum aſcendo, Ariſtoph. in Conci. fut. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ης, η. quod ex ὑπὲρ, & βαίνω, eo.

Ὑπερβάλλῃ, præterierit, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ὑπερβάλλω, excello.

Ὑπερβαλλόντως, adv. excellenter, valde, plus juſto.

Ὑπερβάλλω, excello, ſupero, modum excedo. p. m. ὑπερβέβολα. The. βάλλω. jacio. fut. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, & Jonic. ης, ἡ, tranſgreſſio, contemptus, perjurium Suidæ, Poet. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, tranſgredior. The. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ. vide ὑπερβασία.

Ὑπερβατὸς, ου, ὁ, excellens, præſtantiſſimus, ab ὑπερβαίνω, tranſgredior.

Ὑπερβατὸν, ῦ, τὸ, quod tranſiri poteſt. ὑπερβατὸν, verbum, & conſtructionis ordo turbatus, Gaza lib. 4. Grammat.

Ὑπερβατῶς, in tranſitu, defunctorie, perfunctorie, Hippocr. περὶ τέχνης.

Ὑπερβερεταῖος, ου, ὁ, extremus anni menſis apud Macedones, & Aſiæ populos, October Suidæ. Unde pro comperendinatore, & cunctatore capitur.

Ὑπερβήῃ, Att. pro ὑπερβῇ, tranſgreſſus fuerit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπερβαίνω. The. βαίνω. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, ſuperare, aor. 2. inf. activ. verbi ejuſdem, & them.

Ὑπερβῇς, tranſeas, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ, violentus, ſuperbus, inſolens, omnem vim excedens. Hinc ὑπέρβιον, ſupra vires. ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, ſupra, & βία, ας, ἡ, robur.

Ὑπερβολάδην, adv. ſupra modum, in carmine. ab ὑπερβολή, ῆς, ἡ, exceſſus.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperantia, exceſſus, præſtantia, excellentia. ὑπερβολικός, excedens, nimius, ſuperans fidem. ab ὑπερβάλλω, excello. ὑπερβολὴ ἀρετῆς τὸ πάντας ἀγαθοποιεῖν, de omnibus bene mereri provenit ex virtutis exſuperantia. Ariſtot. lib. 1. Rhetoric.

Ὑπερβορέων, adv. procul, longe.

Ὑπερβόρεοι, οἱ, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Ὑπερδέα, per ſyncopen pro ὑπερδέεα, acc. ſing. ab ὑπερδεής, metu ſuperior, qui nullo metu ſuperatur, aut frangitur.

Ὑπερδείδω, ſupra modum timeo. Them. δείδω, timeo.

Ὑπερδικέω, ῶ, cauſam ago pro, defendo in judicio. ὑπερδικεῖν τῷ λόγῳ, orationi patrocinari. Plato in Phædr.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, Nemeſin ultricem evitare. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. χ. 314. 5. Alias ὑπέρδικος ſignificat ſupra modum juſtus.

Ὑπερεδράμομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, prætercurro.

Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Pſalm. 65. 3. ab ὑπὲρ, & δυναμόω, poſſum. fut. δυναμώσω. a. 1. paſſ. ἐδυναμώθην.

Ὑπερεθέμην, ου, το, a. 2. med. verbi ὑπερτίθημι, ſupra pono. Th. τίθημι, pono.

Ὑπερείδω, conniventia diſſimulo: firmo, confirmo, fulcio. f. εἴσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, ſuffulcio, pro fulcimine ſuppono.

Ὑπερέκεινα, adverb. trans, cum gen. 2. Cor. 10. verſ. 16. idem ac ἐκεῖνα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα. adverb. loci. Interdum ille, ultra, ante.

Ὑπερεκτείνω, præter modum produco, extendo me ultra, quam fas eſt. f. ὑπερεκτενῶ. aor. 1. ὑπερεξέτεινα.

Ὑπερεκτίνω, ſolvo pro. ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν, pro mortuis ſolvere. hinc ὑπερέκτισις, depenſio, depenſus.

Ὑπερεκχέω, ſuper effundo. Ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, fundo, f. χεύσω.

Ὑπερεκχύνω, nimium effundo. f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. ſed ὑπερεκχύνομαι, ſuperfluo.

Ὑπερελθὼν, όντος, ὁ, qui ſuperavit, qui vicit, aor. 2. part. activ. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι.

Ὑπερεντυγχάνω, deprecor pro alio, poſtulo, interpello, intercedo.

Ὑπερέξει, 3. ſing. f. 1. ab ὑπερέχω, ſupero.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi ὑπερεξέρχομαι, digredior.

Ὑπερεπαίρω, admodum effero, a. 1. ind. paſſ. ὑπερεπήρθην, ης, η. Pſal. 139. 5. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum deſidero. quod ex ὑπὲρ, & ἐπιθυμέω, deſidero.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ὑπερπλεονάζω, ſuperabundo. fut. άσω.

Ὑπερέσχε, protexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præſto.

Ὑπερηφανής, ſeu ὑπερήφανος, ſuperbus.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, τουτέστιν ἐφονεύθη ἢ ἔθανεν, qui pro patre periit, ac cæſus eſt. vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, emineo, prævaleo, vinco, ſupero, ſupereminco, præſtantior ſum: item protego, defendo, auxilior, tueor. fut. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. Ariſtoph. in Equit. τὸ ὑπερέχον, eminentia, præſ. part. a. g. in plural. τὰ ὑπερέχοντα, ſublimia. ὑπερέχοντα ζῶα, animalia prægrandia, Ariſtot. l. 1. Rhetoric.

Ὑπερήδομαι, ſupra modum delector, valde lætor. Bud. in Epiſt.

Ὑπερημίσεας τῶν ἀστῶν, ultra dimidiam civium partem.

Ὑπερηνορέω, ultra virum poſſum, inſoleſco, me effero, ſuperbio. quod ab ὑπερήνωρ, ſupra modum virilis, fortis, ſuperbus.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus, magnanimus, virilis, validus. vide ὑπερηνορέω, inſoleſco, me effero.

Ὑπερήφανα τέκνα, ſuperbæ proles. ab ὑπερήφανος, ſuperbus.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, faſtus: ſplendor.

Ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri. Hinc ὑπερηφανία, ſuperbia, faſtus. ὑπερηφανῶ, ſuperbio.

Ὕπερθε, ſeu ὕπερθεν, deſuper, ſupra. ὕπερθε βάλλειν, Poet. pro ὑψοῦν, extollere, in altum evehere. Th. ὑπὲρ, ſuper.

Ὑπερθεματίζω, licitor, liceor, pretium augeo. tanquam ab ὑπέρθεμα, pretium ſuperadditum. hinc ὑπερθεματισμός, licitatio adjectio. ὑπερθεματιστής, licitator.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, dilatio, mora, procraſtinatio. ab ὑπερτίθημι, differo.

Ὑπέρθορον, tranſilii, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθρῴσκω, tranſilio.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ, magnanimus, elatus. ex ὑπὲρ, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Ὑπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare. ὑπέρθυρον, idem.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, Hyperides, nomen proprium.

Ὑπεριδὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, conniventia diſſimulo.

Ὑπερικὸν, vel ιον, ου, τὸ, hypericum, herba. Ejus ſpecies ſunt ἀνδρόσαιμον, ἄσκυρον, & κόρις. Dioſc. l. 3. Dicitur etiam ἡ ὑπέρεικος, Nicand.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro ου, ab Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Ὑπερίονος, gen. ſing. ab Ὑπερίων, nomen viri.

Ὑπερίων, ονος, ὁ, ſupergrediens, Epitheton Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, ſupra iens.

Ὑπερκεράω, cornu circumvenio, alterum cornu hoſtis ſupero. Ex ὑπὲρ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ὑπερκορέσειας, exſaturaveris, 2. ſingul. a. 1. optat. act. verbi ὑπερκορέννυμι. fut. έσω. Quod ex ὑπὲρ, & κορέννυμι, idem ac κορέω, ſatio. f. έσω.

Ὑπερκρέμαμαι, σαι, ται, ſuſpendo, præſ. med. verbi κρέμαμαι.

Ὑπερκύδαντα, accuſ. ſing. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloria ſupereminens.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης, quod vide.

Ὑπερμεγάθης, ὁ, ἡ, Jon. pro ὑπερμεγέθης, ſupra modum magnus.

Ὑπερμενέος, præpotentis, genit. ſing. ab ὑπερμενής, έος, ὁ, ἡ, dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ, ἡ, præcelſus, præaltus, prælongus, ingens. a μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Ὑπέρμορον, & ὑπέρμορα, & ὑπερμοίρως, præter fatum, contra quod in fatis erat, præter ſortem, indecenter. a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido.

Ὑπερνικάω, ῶ, plus quam victor ſum, prævaleo. f. ήσω. p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, populi, qui ſupra Auſtrum habitant. Them. Νότος, ου, ὁ, Notus, Auſter.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ, ἡ, prætumidus: excedens, nimius, immodicus, redundans. τοὺς μεγάλους πλούτους, καὶ ὑπερόγκους, ingentes, & nimias opes, Plato in Epiſt. Ex ὑπὲρ, ſuper, id eſt, nimia, & ὄγκος, ου, ὁ, tumor, faſtus.

Ὑπεροικέω, ῶ, ſupra habito. hinc ὑπέροικος, ου, ὁ, ſupra habitans. ὑπέροικοι τῆς χώρας, ſupremi incolæ regionis.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, & ὑπεροπλείη, Etymol. ſuperbia. dativ. plur. Jon. ὑπεροπλίῃσι. ab ὑπέροπλος, ſuperbus.

Ὑπέροπλος, ου, ὁ, inſolens, elatus, fortis, audax, cujus robur arma ſuperat. *Βίῃ* ὑπέροπλος ὀπάων, miniſter immenſis viribus, 2. Argon. Pindarus etiam in Olympicis dixit ἄταν ὑπέροπλον, calamitatem ineluctabilem.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, ſuperbus, elatus, contemptor.

Ὑπεροπτικὸς, ῦ, ὁ, qui contemnere, & ſuperbe deſpicari ſolet, ſuperbus. Hinc adverb. ὑπεροπτικῶς, more eorum, qui ſuperbe contemnunt, contemptim.

Ὑπερορῶντας, accuſ. plur. part. præſ. act. verbi ὑπερορᾶω, contemno, negligo.

Ὕπερος, ου, ὁ, piſtillum. veteres mortario uſi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia, præſtantia, ſublimitas, dignitas, prærogativa. ab ὑπερέχω, excello.

Ὑπερόχως, Doric. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, accuſ. plural. ab ὑπέροχος, egregius, major, eminens. hinc ὑπεροχωτάτα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ῆ, excellentiſſima. ab ὑπερέχω, excello.

Ὑπερπαδᾶτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, tranſilitis, 2. plur. præſ. ind. a πηδάω, ſalio.

Ὑπερπερισσεύω, ſuperabundo. fut. εύσω. aor. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præſ. paſſ. ὑπερπερισσεύομαι, vehementer exundo. cum dat.

Ὑπερπερισσῶς, adv. ſupra modum.

Ὑπερπίμπλημι, ſuperimpleo, quod ab ὑπὲρ, ſuper, & πίμπλημι, idem ac πλήθω.

Digitized by Google

πλήθω, impleo. Th. πλῆθος, plenus.

Ὑπερπίπτω, præterlabor, delabor, ſuperincido. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερπλεονάζω, ſuperabundo, exubero. f. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα.

Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, εῖς, εῖ, exundo.

Ὑπερπονέω, ῶ, ſupra modum laboro, & exerceor, Galen. l. 1. ad Glauc.

Ὑπέρπονος, ου, ὁ, labore confectus.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ, Poet. tranſmarinus. ex ὑπὲρ & Πόντος, ου, ὁ, mare.

Ὑπερῤῥάγη, 3. ſingul. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑπεῤῥήγνυμαι, ſubtus rumpo.

Ὑπερσυντελικὸς, ῦ, ὁ, plus quam perfectus. ab ὑπὲρ, & συντελέω, perficio.

Ὑπερτατίζω, ſuperficiarium ſulcum duco. quod ex ὑπέρτατος, ſupremus, ſuperl. ab ὑπὲρ, ſuper. comparat. ὑπέρτερος, ſuperior.

Ὑπέρτατα, ſuprema, nom. plur. n. g. ab ὑπὲρ, ſuper.

Ὑπερτεγίης, gen. ſingul. Jonic. ab ὑπερτεγίη, ας, ἡ, ſtorea ſuperior.

Ὑπέρτερος, ου, ὁ, ſuperior, compar. ab ὑπὲρ, ſuper, & in ſuperlat. ὑπέρτατος, ſupremus.

Ὑπερτιθέμεν, & ὑπερτιθέμεναι, Jon. & Dor. pro ὑπερτιθέναι, præſ. inf. vide τίθημι. ὑπερτιθέναι τί τινι, aliquid alicui committere.

Ὑπερυψόω, ῶ, in ſummam effero ſublimitatem. fut. ώσω. perf. ὑπερύψωκα.

Ὑπερφέρω, excello, ſupero, antecello, præſto, cum dat. ὑπερφέρει μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos ſuperat, Plutarch. in Romul. & cum genit. ὑπερφέρω τῷ πλούτῳ αὐτῶν, opibus eos antecello, Thucyd. concito, cum accuſ. τεγμὸν ὑπερφέρει, concitat ſtrangulatum. Dioſc. l. 6. c. 33.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ, fœdifragus, qui pertranſit jusjurandum, quod per phialas factum eſt, infidus. ab ὑπὲρ, ſupra, & φιάλη, phiala, vas, ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinoſus, ſuperbus, inſolens. inde adverb. ὑπερφιάλως, ſuperbe, audacter, temere impudenter, perfide, Hom. in Odyſ. β.

Ὑπερφρονέω, ῶ, ſupra modum de me ſentio, contemno, deſpicio, inſoleſco. Item ſupra ſapio. ad Rom. 12. 3. Item ſupero, Laſcar.

Ὑπερφυᾶ, & ῆ, acc. ſing. ab ὑπερφυής, έος, ὁ, ἡ, naturæ modum excedens, valde admirandus, inſignis.

Ὑπεχώρησαν, retroceſſerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ὑποχωρέω, retrocedo.

Ὑπερώϊος, idem ac ὑπερῷος, qui ad cœnaculum attinet.

Ὑπερῷον, ῳ, τὸ, cœnaculum. Hinc adject. ὑπερῷος, ου, ὁ, ἡ, in ſuperiore ædium parte exiſtens.

Ὑπερώτατος, ου, ὁ, ſupremus, ſuperlat. ab ὑπὲρ, ſuper. comparat. ὑπερώτερος, ſuperior.

Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, ſuberit, 3. ſing. f. 1. ab εἰμὶ, ſum.

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστην, ſuſcepi, vel Bœot. ſyncop. pro ὑπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi ὑφίστημι, ſuppono.

Ὑπεστειλάμην, ſubterfugerim, a. 1. ind. med. verbi ὑποστέλλω, ſubduco.

Ὑπέστη, pollicetur, & in 1. pl. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, ſto.

Ὕπεστι, ſubeſt, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὕπειμι, ſubſum.

Ὑπέστρεφε, avertebat, 3. ſing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, verto.

Ὑπέστρεψεν, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi ejuſdem.

Ὑπέσχε, ſuſtinuit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, ſuſtineo.

Ὑπέσχετο, promiſit, 3. ſing. aor. 2. med verbi ὑπισχνέομαι, οῦμαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2 med. ὑπεσχόμην.

Ὑπέσχημαι, ſum pollicitus, perf. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in ὑπέσχετο.

Ὑπετάγησαν, 3. plural. a. 2. ind. paſſivi verbi ὑποτάσσω, ſubjicio.

Ὑπέταξεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ, obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens. ὑπεύθυνον ἀρχὴν ἔχει, adminiſtratorum rationem reddit, Herodot.

Ὑπεύνηθεῖσ', congreſſa, pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ὑπευνάω. quod ab εὐνάω, ſopio. f. ήσω.

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem.

Ὑπέχω, ſuſtineo, ſubmitto, cum acc. fut. ὑφέξω. aor. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε. ὑπέσχε θηλὴν νηπίοις, infantibus mammam ſubmiſit, Plutarch. in Romul. ὑπέχω δίκην, pœnam perſolvo, Demoſth. ὑπέχω λόγον, ſuſtineo quæſtionem, Demoſth. Item ὑπέχω, occupo, opprimo. Interdum ſumitur pro prudenter ago.

Ὑπήκοος, ου, ὁ, ἡ, obediens, morigerus, cum genit. ab ὑπακούω, obedio. ὑπήκοος τῶ βασιλέως, regi obtemperans, Herodot. πόλις ὑπήκοος Ἀθηναίων, civitas, quæ eſt ſub jure Athenienſium, Plutarch. in Pericle. Ab Ariſtophane uſurpatur cum dativo; ὑπήκοα τῷ πλούτῳ πάντ' ἐστι, omnia divitiis parent.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio. f. σω. a. 1. ὑπήκουσα.

Ὑπηκούσατε, 2. plur. ὑπήκουσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὑπήλασαν, ſubduxerunt, Poetic. pro ὑπήλασαν? ὑπήνεγκαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. verbi ὑποφέρω, ſubduco.

Ὑπήνη, ης, ἡ, barba, pili circa labia. Hinc ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis, pubeſcens.

Ὑπηνέμιος, ε, ὁ, evanidus, levis, qui eſt ſub vento poſitus. Th. ἄνεμος, ventus.

Ὑπήντησα, ας, ε, & in 3. plural. ὑπήντησαν, aor. 1. ind. activ. verbi ὑπαντάω, occurro. f. ήσω, perf. ὑπήντηκα.

Ὑπήντησε, obviam proceſſit, 3. ſingul. aor. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω.

Ὑπηργμένος, ου, ὁ, qui fuit, perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω, ſum. f. ξω. perf. paſſ. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ἡ, initium.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium, obſequium, ſervitium, adminiſtratio, officium. ὑπηρεσία νόμων, cultus legum, Plato de Legibus. ὑπηρεσία τῶν Θεῶν, cultus, & miniſterium Deorum. Ibidem.

Ὑπηρετεῖτο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ὑπηρετέω, ſervio, miniſtro.

Ὑπηρετέω, ῶ, ſervio, miniſtro. cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα. a. 1. ὑπηρέτησα, Plato de Leg. cum accuſ. ὑπηρετεῖν τὸ καλὸν, exequi quod honeſtum eſt.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, remex proprie, ſed per ſynecdochen quilibet miniſter, famulus, Æſchin. In Can. 20. Concil. Laodicen. Subdiaconus intelligitur.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑπηρετέω, miniſtro, ſervio.

Ὑπῆρμαι, perf. paſſ. verbi ὑπαίρω, attollo. ab ὑπὸ, & αἴρω, tollo.

Ὑπῆρξα, extiti, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, ſum. f. ξω. p. ὑπῆρχα.

Ὑπῆρχα, ας, ε, extiti, perf. ind. activ. ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. ejuſdem verbi, & them.

Ὑπῆσαν, prominebant, 3. plur. imperf. verbi ὕπειμι, ſubſum.

Ὑπήσειν, Jon. pro ὑφήσειν, fut. 1. inf. ab ὑφίημι, ſubmitto.

Ὑπίεσθαι, Jon. pro ὑφίεσθαι, remittere. Thema ἵημι, mitto.

Ὑπίλλω, claudo. ab ἴλλω, claudo, ſtringo, oculis conniveo.

Ὑπίστασθαι, Jon. pro ὑφίστασθαι, ſubſidere. ſubeſſe. Th. ἵσημι, ſto.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, voveo, ſpondeo, Demoſth. f. ὑποσχήσομαι. perf. paſſ. ὑπέσχημαι. a. 1. ὑπεσχέθην.

Ὑπίσχομαι, Jon. pro ὑπισχνέομαι, promitto.

Ὑπνόω, dormio, ſomnum capio, ſopior. Them. ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus. κατὰ τὸν ὕπνους ἰδὼν, videns per quietem; Plutarch. in Romulo. Hinc ἄυπνος, ου, ὁ, ἡ, inſomnis, pervigil. ἀγρυπνος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀγρυπνέω, vigilo.

Ὑπνοῦντα, accuſ. ſingul. præſ. part. activ. verbi ὑπνόω, ſopio. Th. ὕπνος, ſomnus.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, ſomni.

Ὑπνώοντας, Jon. vel Poet. pro ὑπνοῦντας, acc. plural. part. præſ. verbi ὑπνόω, dormio. Th. ὕπνος, ſomnus.

Ὑπὸ, Poet. ὑπαὶ, cum genit. junctum verbis paſſivis, & neutris, a, ab, ex. Cum dat. & accuſ. ſub, ſubter. In compoſitione etiam ſubmiſſionem, & diminutionem ſignificat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, ſe quæſtui ſubjicere, lucro ſervire.

Ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuppono, ſubjungo. fut. βαλῶ. perf. ὑποβέβληκα. a. 2. ὑπέβαλον, ſuggero, admoneo, commonefacio, Xenophon.

Ὑποβὰς, ὑποβᾶσα, ὑποβὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑποβλήδην, adv. ſubjiciendo, vel interpellato ſermone excipiendo verba dicentis nondum finita. ab ὑποβάλλω, ſubjicio.

Ὑποβρυχίαν, acc. ſing. ab ὑποβρύχιος, aquis ſubmerſus. alii leg. ὑπὸ βρυχίω. Th. βρύχω, f. ξω, ſtrideo. vel a βρέχω, madefacio.

Ὑπογάστριον, ου, τὸ, ſubventrale, pecten ſeu imus venter, pubes.

Ὑπογραμμὸς, ῦ, ὁ, exemplar. 1. Petr. 2. 21. ab ὑπὸ & γράφω, ſcribo. fut. ψω, perf. paſſ. γέγραμμαι.

Ὑπόγυιον, & ὑπόγυιον, nuper, ex tempore. ἐξ ὑπογυίου, ſubito. ὑπογυίως, nuper. Th. γυῖον, ε, τὸ, membrum. γυῖα, pedes.

Ὑποδδείσας, ὁ, ſubveritus, a. 1. part. activ. gem. δ. verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδοικα.

Ὑποδέδεκται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, excipio.

Ὑποδεδεμένους, accuſ. plural. perf. part. paſſ. verbi ὑποδέω, ſubligo.

Ὑποδεὴς, έος, ὁ, ſubtimidus, ſubnixus, humilis, indigens. ὑποδεέστερος, ου, ὁ, inferior. ex ὑπὸ, & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, ſignum, exemplum, exemplar. ab ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδείκνυ, per apocopen pro ὑποδείκνυσι, 3. ſingul. præſ. ind. activ. Sunt qui velint eſſe præſ. imperat. verbi ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδείκνυμι, præmonſtro, indico, ſuggero, ſubjicio. f. ὑποδείξω. a. 1. ὑπέδειξα. præt. χα. perf. paſſ. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κται. Them. δείκνυμι, ſeu δεικνύω, oſtendo. f. ξω.

Ὑποδειμαίνω, ſubvereor, metuo, timeo. Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. activ. ὑποδείξῃ, 3. ſing. aor. 1. ſub. ὑποδείξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὑποδέκεσθαι, Jon. pro ὑποδέχεσθαι, ſuſcipere.

Ὑποδέξαι, Jon. pro ὑποδέξασθαι. quod vide. Sic ὑποδέξω, pro δέξω.

Ὑποδεξίη, ης, apparatus, quo quis excipitur. commoditas excipiendi. ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι.

Ὑποδεξις, ιος, ἡ, ſuſceptio, Jon. ὑποδέξιος, ου, ὁ, ſuſceptor. verbi ejuſdem.

Ὑποδέχομαι, excipio: item virum admitto, concipio. fut. ὑποδέξομαι. perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι, excepi. a. 1. med. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, capio.

Ὑποδέω, ſubligo, ſub pedibus talaria ligo, calceo. fut. ήσω. perf. ὑποδέδεκα, & ηκα. præſ. paſſ. ὑποδέομαι, calceor. induo calceos, vel caligas. perf. paſſ. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμένος, η, ον. a. 1. med. ὑπεδησάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ὑπόδησαι. Quod ex ὑπὸ, & δέω, ligo.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceus, calceamentum, ſolea, ab ὑποδέω, ſubligo.

Ὑπὸ δ' ᾕρεον, pro ὑφῄρεον, imperf. ab ὑφαιρέω, ſubduco. Thema αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. med. verbi ὑποδέω, ſubligo.

Ὑπόδικος, ὁ, ὁ, ἡ, obnoxius, reus, ſons, cum dat. q. d. ὑπὸ δίκην. ſc. ὤν, qui ſubeſt pœnæ.

Ὑποδμηθεῖσα, ſubjugata, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi ὑποδμάομαι. f. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. paſſ. ὑποδμήθην. Quod ex ὑπό, & δμάω, domo, per ſyncopen pro δαμάω.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, convivium: hoſpitium, receptaculum. ab ὑποδέχομαι, excipio convivio. Them. δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Ὑπόδρα, adv. torve. q. ὑπόρα, ab ὑφοράω, torve aſpicio, per pleonaſmum τ̃ δ. Them. ὁράω, vel, ut alii volunt, δέρκω, video.

Ὑποδραμών, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑποτρέχω, curſu comprehendo: ſuffugio: circumvenio; aſſentor. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω, aor. 2. ἔδραμον.

Ὑποδρήσσειν, adminiſtrare, f. 1. inf. act. verbi ὑποδρήσσω, Th. δράω, ῶ, facio.

Ὑπόδροσος, ὁ, ὁ, ἡ, ſubroſcidus. Th. δρόσος, ου, ἡ, ros.

Ὑποδύω, ſubeo, ſubrepo, induo, calceo. hinc ὑποδῦσαι, ſuſcipere, a. 1. inf. act. a δύω.

Ὑποείκω, Poet. pro ὑπείκω, aſſimulo, morem gero, cedo. Th. εἴκω, cedo.

Ὑποεργὸς, ου, ὁ, Poet. pro ὑπουργὸς, adjutor, miniſter. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ὑποζάκορος, ὁ, ὁ, miniſter. ex ὑπό, & ζα, intenſiva partic. & κορέω, verro, purgo.

Ὑποζύγιος, ου, ὁ, ἡ, ſubjugis, & τὸ ὑποζύγιον, jumentum ſubjuge, aſina ſubjugia. Ex ὑπό, & ζυγὸς, ῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ὑποζώννυμι, ſuccingo. præſ. part. ὑποζωννὺς, ύντος, ὁ, & in f. ὑποζωννῦσα. & n. ὑποζωννύν, ύντος. f. ὑποζώσω. perf. ὑπέζωκα. ὑμὴν ὁ ὑποζωκὼς, membrana coſtas ſuccingens, Galen. Quod ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Ὑποθερμαίνω, ſubcalefacio. & ὑποθερμαίνομαι, incaleſco. quod a θερμαίνω, idem ac Th. θέρω, calefacio.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, ſuppoſitio, argumentum, thema, caput cauſæ. Item propoſitum: controverſia, quæſtio definita. Ariſtot. Rhetor. l. 2. occaſio, prætextus, Plut. ὑποθέσεις etiam vocantur principia, & elementa ſcientiarum, quæ a quibuſdam ſubjectiones, ab aliis ſuppoſitiones dicuntur, Bud. in Pand. dativ. plural. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι, ſuppono.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. med. verbi ὑποθέω, curſu ſubeo. vide θέω, curro.

Ὑποθῆκαι, αἱ, præcepta, documenta, admonitiones, ab ὑποθήκη, ης, ſuppoſitio, argumentum. quod ab ὑποτίθημι, ſuppono.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum; admonitio. ab ὑποτίθημι, ſuppono.

Ὑποθήσομαι, præcepta dabo, f. 1. med. ejuſdem verbi, & them.

Ὑποθυμιάδες, ων, αἱ, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, coronæ de cervice penſiles. ab ὑπὸ, & θυμιάω, ſuffio, odores incendo.

Ὑποθωπεύω, adulor. Th. θωπεύω, aſſentor.

Ὑποιστέον, ferre oportet, ſubeundum, verbale ab ὑποφέρω, ſuffero.

Ὑποκαίω, ſuccendo, ignem ſubdo. Them. καίω, uro. f. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ, qui eſt ſub corde. ὑποκάρδιος ὀμφή, cordis conceptio, cogitatio.

Ὑποκάτω, ſub, inferne, deorſum, adv. Ex ὑπὸ, ſub, & adv. κάτω, deorſum, cum gen.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, ſubjaceo, ſubjectus ſum, conſtituor. præſ. part. ὑποκείμενος, η, ον. f. 1. med. ὑποκείσομαι. ὑποκείμενα, τά, pignora, Demoſth.

Ὑποκεντέω, pungo, ſuppungo. Th. κεντέω, pungo.

Ὑποκινέω, ῶ, commoveo. Th. κινέω, moveo.

Ὑποκλέπτουσα, abſcondens, præſ. part. f. g. & in m. g. ὑποκλέπτων, verbi κλέπτω, furor. f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοπα.

Ὑποκλινθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, ſubluvies, id eſt, ſordes, quæ ſubtus e fundo luuntur. ὑποκλύζω, ſubluo, proluo. Th. κλύζω, eluo.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, ſumen, ſubventrale, quaſi ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ, qui eſt in ſinu. Th. κόλπος, ὁ, ſinus.

Ὑποκορίζομαι, blande appello. puto fere ut κόρη, vel κόριον, puellarem ætatem blandis verbis ſolemus tractare. Item extenuo, innuo.

Ὑποκρέκειν, Poetic. pro συμφωνεῖν, congruere, convenire, ſimile eſſe. ab ὑπό, & κρέκω, pectine ſeu radio pulſo.

Ὑποκρητηρίδιον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid tuto collocatur, capſa, theca.

Ὑποκρίνομαι, ſimulo, fingo, mentior: reſpondeo: conjicio, interpretor, Hippocr. fut. ὑποκρινοῦμαι. perf. paſſiv. ὑποκέκριμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο.

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, hypocriſis. ab ὑποκρίνομαι, ſimulo.

Ὑποκριτὴς, ὁ, proprie hiſtrio, mimus, ludio, perſonam aliquam in fabula ſuſtinens, actor. hypocrita, ſimulator. Item conjector, vates, Lucian. In voc. ὦ ὑποκριτά. ab eodem verbo, & themate.

Ὑποκρύφα, Poetic. pro ὑποκρύφως, ἢ λαθραίως, clam, occulte.

Ὑποκύπτω, ſuccumbo, ſubmitto me alicui. ὑποκύπτειν τὸν τύλον, ſummittere callum humerorum, Ariſtoph. in Acharn.

Ὑποκυσαμένη, ης, ἡ, prægnans, gravida facta, a. 1. part. med. gem. σ, metri gratia, verbi ὑποκύομαι, fio gravida.

Ὑπολαβεῖν, a. ſing. a. 2. ſub. ὑπολαβών, όντος, ὁ, & in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, puto.

Ὑπολαῒς, ſeu ὑπολαΐς, curruca, avis.

Ὑπολαμβάνω, exiſtimo, puto, ſuſcipio, præſumo: ſuſpicor, conjicio, deprehendo. Item abripio, ſubtraho, invado, Thucyd. ſubduco, ὑπέλαβεν αὐτὸν νεφέλη, ſubduxit eum nubes, cap. 1. Actor. Apoſtol. ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, equum fræno ſiſtere, & coercere, Xenoph. interpretor, Nazianz. ſequor, ſubſequor, Herodot. in Erat. ὑπολαμβάνω μισθῷ, conduco mercede, Thucyd. f. ὑπολήψομαι. perf. ὑπείληφα. aor. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, ſuſcepi.

Ὑπολαμπὲς, n. g. ab ὑπολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, ſublucidus. ab ὑπολάμπω, illuceſco. a Th. λάμπω, luceo. f. ψω.

Ὑπολείπω, relinquo, reliquum facio, deficio. f. ψω. perf. ὑπολέλοιπα, perf. paſſ. ὑπολέλειμμαι. aor. 1. paſſiv. ὑπελείφθην. relictus ſum. præt. med. ὑπολέλοιπα, aor. 2. med. ὑπελιπόμην.

Ὑποληφθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ὑποληφθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi ὑπολείπω, relinquo.

Ὑπολέλειπτο, an legend. ὑπολέλειπτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſiv. verbi ὑπολείπω, relinquo?

Ὑπολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albeſco.

Ὑπολήνιον, ου, τό, torcular, vas, quod τῷ ληνῷ, id eſt torculari, ſubjacet, & in quod muſtum expreſſum defluit; item lacus in torculari.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, reſponſio, ſuſpicio, conjectura, judicium, exiſtimatio, opinio: viciſſitudo. ἐξ ὑπολήψεως, alternis, viciſſim, Plato in Hipparc.

Ὑπολίζων, ονος, ὁ, compar, aliquanto minor. quod ab ὀλίζων, ὁ, ἡ, parvus. ὑπολίζονες, οἱ, minores magnitudine corporis, Heſych.

Ὑπολιμπάνω, relinquo, idem cum ὑπολείπω.

Ὑπόλοιπον, reliquum, n. g. ab ὑπολείπω, relinquo.

Ὑπολαῒς, & ὑπολαΐς, curruca; avis.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, αἱ, loca, quæ ſunt ſub mammis. a μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Ὑπόμαξον, a. 1. imper. verbi ὑπομάσσω, vel ὑπάττω, ſubigo, agito. f. ξω. p. χα.

Ὑπομαργότερος, ου, ὁ, ſubinſanus, vecors. Th. μάργος, ου, ὁ, inſanus.

Ὑπομάσχαλον, lateralium. Gloſſ. puto laterale regumentum ſub μασχάλη.

Ὑπόμαυρος, ο, ὁ, obſcurus, ſublucidus. a μαυρὸς, per aphæreſin pro ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, obſcurus, qui non bene videtur.

Ὑπομείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑπομένω, ſuſtineo, cum accuſ. ſine caſu, perſevero. f. ὑπομενῶ.

Ὑπομεμενηκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ὑπομένω, ſuſtineo.

Ὑπομένω, ſuſtineo, tolero, cum acc. ſine caſu, perſevero, expecto, permaneo, reſto, ſuperſum. f. ὑπομενῶ. perf ὑπομεμένηκα.

Ὑπομιμνάσκευ, Dorice pro ὑπομιμνήσκου, recordor.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, recenſeo, admoneo, ſuggero, memoro, commoneo, commonefacio, ante oculos pono. δακρύων ὑπεμίμνησκε τῶν ἀγώνων, flens ante oculos certamina ponebat. Plutarch. in Camillo. fut. ὑπομνήσω, memoriam refricabo. perf. ὑπομέμνηκα. perf paſſ. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ὑπεμνήσθην.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum, recordatio. ὑπομνήματα, commentarii, libri ad memoriæ ſtudium confecti. Plat. epiſt. 7. ὑπομνημάτων χάριν ταῦτα ἔγραψε, in memoriæ ſubſidium hæc ſcripſit.

Ὑπομνῆσαι, in mentem revocare, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, memoro.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio, mentio, memoria.

Ὑπομνήσω, fut. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω, memoro.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, tolerantia, patientia, expectatio. ab ὑπομένω, tolero.

Ὑπόμυξες, τὰ μέσα τῶν μηνίγγων, cartilago. Gloſſ. quia ὑπὸ μύξα.

Ὑπονοέω, ῶ, ſuſpicor, animo concipio. Aliquando arbitror, ſentio, Philo de mundo. imperf. activ. ὑπενόουν, εις. perf. ὑπονενόηκα.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Item locutio figurata, cum aliud dicitur ab eo, quod audiens expectabat, Interpr. Ariſtoph.

Ὑπόνομος, ου, ὁ, canalis ſubterraneus, cloaca, cuniculus.

Ὑποπεπτηῶτες, perculſi, perſ. part. activ. nom. plur. Quod a πτήσσω, expaveſco. fut. ξω. perf. πέπτηχα, perf. part. act. πεπτηχὼς, & per craſin Jon. πεπτηὼς, ῶτος, & in plur. οἱ πεπτηῶτες, & ectaſi Poetica πεπτηότες. Th. πτοέω, terrefacio.

Ὑποπέτριος, ὁ, ὁ, ἡ, ſaxoſus. Th. πέτρα, ſaxum.

Ὑποπιάζω, ſupprimo, quod a πιάζω, Dor. pro πιέζω, digitis premo, premo.

Ὑποπίπτω, decido, me ſubmitto: inſervio, adulor, aſſentor, Philoſtr. me offero, me objicio, Galen. ad Glauc.

Ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα.

Ὑποπνεύσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω, aſpiro.

Ὑποπνέω, aliquantum ſpiro, adſpiro. fut. εύσω. perf. ὑποπέπνευκα.

Ὑποπόδιον, ου, τό, ſcabellum. q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, ſub pedibus.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, quæ liberos habet. proprie dicitur de vacca vitulum habente. a πόρτις, ιος, ἡ, vitula.

Ὑποπρήθω, ſuccendo, incendo. Th. πρήθω, idem.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alatus, pennatus. Th. πτερὸν, τό, ala.

Ὑποπτεύει, Dor. pro ὑποπτεύει, ſuſpicatur, 3. ſing. præſ. vide ὑποπτεύοντες.

Ὑποπτεύοντες, nom. plur. part. præſ. verbi ὑποπτεύω, ſuſpicor.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, humiliatio, pœnitentia, ſubmiſſio, Can. 5. Concilii Ancyrani. Apud Dionyſ. Theolog. ὑπόπτωσις eſt genuum ſubmiſſio, & flexio.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba, quæ ſub naribus naſcitur. Latin. myſtax.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, ὁ, concuſſus, a. 1. part.

Google

part. paſſ. ab ὑποσείω, concutio.

Ὑποσειόμενος, ου, ὁ, irruens, præſ. part. paſſ. verbi σείω, agito.

Ὑποσταίην, ης, η, permitterem, a. 2. opt. act. ὑποστάς, ἀντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑφίσταμαι, ſubjicio, ſubſtituo.

Ὑποστάς vide in ὑποσταίην.

Ὑποστάσαντες, οἱ, ſupponentes, Doric. pro ὑποστήσαντες, nom. plural. aor. 1. part. act. ab ὑφίστημι, ſubjicio.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, perſona. hoc eſt, ὑφιστάμενον πρᾶγμα, res per ſe ſubſiſtens, intelligens, audacia, fiducia, confidentia, ſubſiſtentia. Item inſidiæ. Aliquando rebellio, defectio, Ælian. compages. ὑπόστασις κολλώδης, compages tenax, Theophr. l. 5. de cauſ. plant. Pariter ὑπόστασις alicujus rei fæx ſubſidens, ut urinæ ſedimentum.

Ὑποστέλλω, ſubterfugio. ſubticeo; aliqua ex parte diſſimulo, item ſubduco me. contraho vela. imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. fut. ὑποστελῶ. perf. ὑπέσταλκα. aor. 1. ὑπέστειλα. aor. 2. med. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, ſuppreſſi, detrectavi. aor. 1. ſub. med. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται, ſubducam. præt. med. ὑπέστολα: unde ὑποστολή, ſubductio. Item ὑποστέλλομαι, ſubtraho, ſubduco, adimo, ſummoveo. τὴν τροφὴν ὑποστέλλεσθαι, demere de cibo, cibum deducere, Ariſtot. Probl. ſect. 5.

Ὑποστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίσταμαι, ſuppono.

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὑφίσταμαι, excello, ſubjicio.

Ὑποστήτω, ſubjiciatur, a. 2. imper. activ. ὑπόστηθι, verbi ὑφίσταμαι, ſubjicio.

Ὑποστολή, ῆς, ἡ, ſubductio, ſubtractio, fuga. ab ὑποστέλλω, ſubtraho.

Ὑποστρέφω, revertor. præſ. imperat. ὑπόστρεφε, έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. f. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε.

Ὑποστροφή, ῆς, ἡ, reditus, converſio. Item ſchema orationis, Hermog. quæ a Trapezuntio dicitur injectio.

Ὑποστρωννύω, vel υμι, ſubſterno, ſubjicio. imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε. fut. ὑποστρώσω. perf. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. Th. στρόω, ſterno. f. ώσω.

Ὑποστρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑποστρωννύω, ſubſterno.

Ὑποσχέθω, idem ac ὑπέχω, porrigo. ſubtus teneo. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεο, promitte, Jon. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. med. verbi ὑπισχνέομαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι, perf. ὑπέσχημαι. aor. 2. med. ὑπεσχόμην. Quod ab ὑπίσχομαι, idem. hoc ab ὑπέχω, ſuppono, ſuſtineo. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiſſio, repromiſſio, Iliad β. profeſſio, Demoſth. Item bona, quæ quis poſſidet, Deuteron. 22.

Ὑποσχήσομαι, fut. 1. med. verbi ὑπισχνέομαι, promitto.

Ὑποσχόμενος, ου, ὁ, pollicitus, a. 2. part. med. verbi ejuſdem.

Ὑποσχών, ὁ, ſubmittens, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Ὑποταγή, ῆς, ἡ, ſubjectio. ab ὑποτάσσω, ſubjicio. Sed ὑποταγῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Ὑποταμέειν, Jon. pro ὑποτεμεῖν, ſuccidere. Th. τέμνω, ſcindo.

Ὑποταρταρίοι, οἱ, ſub Tartarum detruſi. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus.

Ὑποτάσσω, vel αττω, ſubordino, ſubjicio, certo ordine ſubjicio. f. ξω. p. ὑποτέταχα, a. 1. ὑπέταξα.

Ὑποτείνειν, Poet. pro προτείνειν, protendere. Th. τείνω, tendo.

Ὑποτελέω, ῶ, perſolvo tributum, Them. τέλος, vectigal.

Ὑποτίθημι, ſuppono, principia pono. fut. ὑποθήσω. perf. ὑποτέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, & in 3. plur. ὑπέθηκαν. præſ. med. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, ſubjicio.

Ὑποτοπέω, Jon. pro ὑποτοπάω, ſuſpicor, in ὑποτοπάοντες.

Ὑποτρέχω, infra curſu deferor, ſubeo. fut. ὑποθρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. aor. 2. part. ὑποδραμών, όντος, ὁ. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτρέω, perterrefacio: tremo, trepido. Them. τρέω, tremo.

Ὑπότροπος, ου, ὁ, rediens, redux. a τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Ὑποτρόχαλα κείρειν, in rotundum tondere. vide in ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poetic. pro ὑποτρέχω, infra curro. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτύπτω, ſuffringo. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar. Per tranſlationem ὑποτύπωσις dicitur impreſſa rei in mente forma, ſive naturalis ſit, ſive a præceptore imprimatur. Eſt etiam ὑποτύπωσις figura apud Cicer. l. 3. de Orat. illuſtris explanatio, rerumque, quaſi gerantur, ſub aſpectum pæne ſubjectio. ab ὑποτυπόω, delineo.

Ὑποτυχοῦσα, quæ ſcite reſpondit, aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, appoſite reſpondeo.

Ὑπουργέω, inſervio alicui, exequor, miniſtro. inde ὑπούργημα, ατος, τὸ, miniſterium.

Ὑπουργός, οῦ, ὁ, miniſter, artifex, cujus ὑπ' ἄλλου ἔργον.

Ὕπουλος, ου, ὁ, ſubdolus, latens, occultus. q. ſub cicatrice latens. ab ὑπὸ, & οὐλὴ, cicatrix.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ, qui ſupra cœlos eſt: item cœleſtis. Them. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum.

Ὑποφαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ὑποφαίνομαι, declaro, ſuboſtendo. Th. φαίνω, oſtendo. fut. φανῶ. præt. πέφαγκα.

Ὑποφῆτις, ιος, ὁ, Poetic. & Dor. pro ὑποφήτης, ſubvates, vatis alicujus miniſter. vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, εος, ἡ, alii ſeparatim leg. ὑπὸ φαῦσιν, ſub diluculum, ad auroram. Thema φάω, luceo.

Ὑποφέρω, ſuffero: veſtigium fallo, pedem aufero. f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, propheta, vel prophetæ miniſter: item interpres Poetarum, Laſcar. a φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ὑποφθάμενος, ου, ὁ, præveniens, aor. 2. part. med. ὑποφθὰς, a. 2. part. activ. verbi ὑποφθάνω, prævenio.

Ὑποχείριος, ου, ὁ, ἡ, in poteſtatem redactus, ſubjectus, obnoxios, captivus. ex ὑπὸ, ſub, & χεὶρ, ἡ, manus.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor. idem ac χυμός. Th. χέω, fundo.

Ὑποχωρέω, ſecedo, clam me ſubduco, cedo, digredior. f. ήσω. perf. ὑποκεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. ὑποχωροῦντες ὁδῶν, in via cedentes, Plutarch. ὑποχωρεῖν τῷ κρατοῦντι, ſuperioris imperia detrecto, Thucyd.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ, ſubarenaceus. Th. ψάμμος, ἡ, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio.

Ὕπτιος, ου, ὁ, ſupinus, reſupinus. Item ſocors, remiſſus. hinc ὑπτιάζω, reſupino.

Ὑπωλένιος, ου, ὁ, qui ſub ulnis geſtari ſolet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Ὑπώπια, τὰ, pars ſub oculis. Item ſuggillatio ſub oculo, orta ex ictu. Item ὑπώπια, coram. Pariter facies, aſpectus, vultus.

Ὑπωπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus ſubjicio reluctantem. fut. άσω. perf. ὑπωπίακα.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, pars oculo ſubjecta, Poll. Hinc ὑπώπια ſunt partes circa oculos percuſſionibus contuſæ, & lividæ. Quamquam ὑπώπιον de omni contuſione corporis ſine vibicibus accipitur. Hinc Ariſtot. in Probl. ὑπώπιον πᾶν σῶμα γίνεται πρεσβυτέροις, ſenibus totum corpus ſugillatum efficitur.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis. proprie latus montis, qua parte aſcenditur.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ, qui ſub tecto, ſeu camera eſt, contubernalis, domeſticus.

Υ Ρ.

Ὗραξ, ακος, ὁ, mus, Æol. a ſuillo roſtro, ab ὗς, ſus, porcus. Th. σῦς, idem.

Ὕρον, ου, τὸ, examen. Puto ab εἴρω, necto: eſt nexus apum. & hinc ὕρειον, favus, examinis opus.

Ὕρρις, ιδος, ἡ, ſporta, ab εἴρω, quia aliquid e viminibus nexum, ſeu plexum. hinc ὑρρισὸς, vas vimineum.

Ὑρώψ, ωπος, ὁ, ollæ operculum, quia ollæ ἐνείρεται, inſeritur. ab εἴρω, inſero. Heſychio eſt lotor, πλυνεύς.

Ὑρχὴ, ῆς, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant. vas fictile.

Υ Σ.

Ὗς, ὑὸς, ὁ, ἡ, ſus, aper, porcus, porca. Them. σῦς, idem. Eſt etiam ὗς piſcis nomen.

Ὕσγινον, ου, τὸ, hyſginum, plantæ ſpecies.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id eſt, ὄζω, oleo. Æol. in Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὕσδως μαλίνως, vel leg. ὄσδως, Dor. pro ὄζων. vel ὄσδων.

Ὑσθῆναι, pluvia madefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ab ὕω, pluo. fut. ὕσω. a. 1. paſſ. ὕσθην.

Ὕσον, ου, τὸ, vimen. ὑσοπλόκος, vietor. q. ab ὕω, pluo.

Ὕσκη, ης, ἡ, lignum, quo ignis accenditur. q. fomes ignis. Item obſoniolum.

Ὑσμίνη, ης, ἡ, pugna. Th. μένω, maneo.

Ὕσπλαγξ, Doric. pro ὕσπληγξ, repagula.

Ὕσπληγξ, γγος, ἡ, ſcutica; flagellum, quo βόες πλήσσονται, & quo alia animalia pulſantur. ſonus ſcuticæ vibratæ. & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur. Tum carceres, unde dimiſſi incipiunt. Eſt etiam ὕσπληγξ, paxillus terræ infixus, qui fit pro nota incipiendi curſus. Heſychio laquei genus. Item dimiſſio, remiſſio, Dionyſ. de ſitu orbis.

Ὕσσακος, ὕσσακον, vel ὕσσαξ, paxillus corneus. Heſych. an ab ὑσσός?

Ὑσσός, οῦ, ὁ, verutum, pilum, gæſum.

Ὕσσωπος, ου, ὁ, hyſſopus, libanotis arboreſcens. Matth. 27. 48.

Ὕστατα, poſtrema, nom. plural. n. g. ab ὕστατον, ου, τὸ, ultimum, ſuperlat. ab ὕστερος, poſterior.

Ὑστάτιον, adv. tandem, noviſſime, poſtremo. ab eodem them.

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, matrix, uterus, lori muliebres.

Ὑστεραῖος, α, ον, pro quo & ὕστερος, poſterior.

Ὑστερέω, ῶ, ſum poſterior. careo, deſum: ceſſo, ſerius accedo, tardius incipio, ὑστέρησαν τῇ διώξει, tardius ſunt inſecuti, Thucyd. ὑστέρησε τῆς μάχης, prælio non interfuit, Plutarch. in Othone. f. 1. ήσω. perf. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, defeci, inferior fui. præſ. paſſ. ὑστερέομαι, οῦμαι, deficior, deſtituor. perf. paſſiv. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑστερήθην, egui.

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, penuria, quod deeſt, in plur. ὑστερήματα, ων, τὰ, reliquiæ.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, inopia, egeſtas.

Ὕστερος, ου, ὁ, poſterior, ſequens, inferior. ὕστερον, adverb. poſtea. poſtremo, tandem. Hinc ὑστερέω, poſterior ſum: item non habeo, deeſt mihi. ὕστατος, ου, ὁ, poſtremus.

Υ Τ.

Ὕτνον, tuber. vide ſupra ὕδνον.

Υ Φ.

Ὑφ', pro ὑπὸ, ſub, &c.

Ὑφάγεο, Doric pro ὑφηγοῦ, clam duc, præſ. imperat. ab ὑφηγέομαι. Them. ἡγέομαι, duco.

Ὑφαίνω, texo. imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφαμμαι, & Att. ὕφασμαι. Them. ὑφάω, idem.

Ὑφαιρούμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὕφαλος, ου, ὁ, petra, latens ſaxum, nempe ὑφ' ἁλὶ, ſub mari.

Ὑφάντης, ου, ὁ, textor. vide ὑφαντός.
Ὑφαντός, ή, όν, textus, a, um. ab ὑφαίνω, texo. Them. ὑφάω, idem.
Ὑφάω, & ὑφῶ, texo. Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura. ὕφος, εος, τὸ, tela. ὕφασμα, ατος, τὸ, idem.
Ὑφέαρ, ἔαρος, τὸ, viſcus, ex abiete, vel larice, ita dictum, quia poteſt ſalva arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.
Ὑφεῖμαι, perf. paſſ. verbi ὑφίημι, remitto. Hinc ὑφειμένος, perf. part. paſſ. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Ὑφείς, εῖσα, έν, aor. 2. part. activ. verbi ejuſd.
Ὑφελοίατο, Jon. pro ὑφέλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, aufero.
Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Doric. pro ὑφελοῦσα, quæ ſubtraxit, ac evulſit, aor. 2. part. act. f. g. ab ὑφαιρέω. Vide ὑφελόμενος.
Ὑφελόμενος, ου, ὁ, aor. 2. part. med. verbi ejuſdem, & them.
Ὑφὲν, ενος, τὸ, unio. ὑπὸ ἕν. Gloſſ.
Ὑφέντες, οἱ, demittentes, nom. plur. aor. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, demitto.
Ὑφέξει, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ὑπέχω, ſuſtineo. f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.
Ὑφεῖσθε, 2. plur. a. 2. med. verbi ὑφίημι.
Ὑφῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.
Ὕφηνα, texui, aor. 1. ind. act. ὑφῆναι, aor. 1. inf. activ. ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑφαίνω, idem ac ὑφάω, texo.
Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, adminiſter aurigæ. ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga.
Ὑφῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. fut. ήσω. præt. ὑφῄρηκα. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, capio.
Ὑφήσσων, aliquanto minor, & junior. ab ὑπὸ, & ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.
Ὑφύφανται, ſubtextus eſt, 3. ſingul. perf. paſſ. Attic. redupl. verbi ὑφάω, texo. perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφύφασμαι, ſubſtituto υ pro υ.
Ὑφίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. ſingul. præſ. ind. verbi ὑφίημι, ſubmitto.
Ὑφίσταμαι, σαι, ται, ſubeo, ſubſiſto, conſiſto. ſuſtineo, ſuſcipio, εἰ τοιοῦτον ὑφίστασαι, ſi quid tale ſuſcipis. Lucian. polliceor, Xenoph. Pæd. 6. ſuppono, Athen. conſtituo, Aphrod. tolero, patior, Thucyd. impetum ſuſtineo, Plutarch. in rerum natura ſum. ὑφίσταται φῶς, lux oritur, lumen exoritur, Nazianz. præſ. particip. ὑφιστάμενος, repugnans, non ſuccumbens.
Ὑφοράσθαι, ſuſpicari, præſ. inf. paſſ. verbi ὑφοράομαι, ſuſpectum habeo.
Ὑφορβὸς, ῦ, ὁ, idem ac συφορβὸς, ſubulcus, qui ſues paſcit. ab ὗς, ſus, & φέρβω, paſco.
Ὑφόωσι, texunt, 3. pl. præſ. ind. Poetic. pleonaſm. pro ὑφῶσι, verbi ὑφάω, texo.
Ὑφύφασμαι. vide ὑφύφανται.

Υ Ψ.

Ὑψαυχεῖ, inſtat, 3. ſing. ind. præſ. verbi ὑψαυχέω. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & αὐχέω, glorior.
Ὑψερεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & ὑψηρεφὴς, & metri cauſa ὑψιρεφὴς, altum tectum habens, altus, alte extructus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἐρέφω, tego.
Ὑψηλοῖσι, altis, dat. plur. Jon. f. g. pro ὑψηλοῖς, ab ὑψηλὸς, altus.
Ὑψηλὸς, ή, όν, altus, procerus, editus, ſublimis, e. Comparat. ὑψηλότερος, ου, ὁ, altior. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Ὑψηλοφρονέω, ῶ, animo efferor, mihi placeo, ſuperbio. fut. ήσω. p. ὑψηλοπεφρόνηκα. Quod ab ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt mente elata, ſuperbus, magnanimus. quod ab ὑψηλὸς, altus.
Ὑψηλῶς, ſublimiter, alte. adverb. ab ὑψηλὸς, altus.
Ὑψήνωρ, ορος, ὁ, Hypſenor. nom. propr.
Ὑψηρεφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, altus, ſublime faſtigium habens.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ, ἡ, alte ſonans, altiſonus. & in plural. ὑψηχέες. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus.
Ὑψιβάμων, ονος, ὁ, ἡ, altigradus, altus, excelſus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βαίνω, eo.
Ὑψιβόας, nomen ranæ, ab alta voce ſic dictæ.
Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans, altifremus. Ex ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, reſono.
Ὑψίγυιος, ου, ὁ, alta membra habens, altus. ab ὕψος, altitudo, & γυῖον, τὸ, membrum.
Ὑψιθὶ, Poet. adverb. pro ὕψι, & ὑψόθι, in alto, in ſublimi.
Ὑψίζυγος, ου, ὁ, altijugus, ſummus, gubernator ſupremus, trutinator rerum humanarum, altus, ſublimis. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, ſeu ζευγνύω, jungo.
Ὑψίθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui in alto ſolio ſedet. ab ὕψι, alte. Them. ὕψος, & θρόνος, ὁ, ſolium.
Ὑψίκομος, ου, ὁ, alte comatus, in ſumma parte frondoſus. Epitheton quercus. δρῦς ὑψίκομος, alticoma quercus, Heſych. Ex ὕψι alte. quod ab ὕψος, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Ὑψίλοφος, ου, ὁ, epithetum loci ſublimis. q. d. qui criſtam, vel verticem, aut cacumen in alto habet. Th. λόφος, criſta.
Ὑψιμέδοντος, gen. ſing. ab ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans.
Ὑψινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eſt in altis nubibus. Epitheton Jovis. Ab ὕψι, alte, & νέφος, εος, τὸ, nubes.
Ὑψίπεδος, ου, ὁ, altum ſolum habens, altus, ſublimis. ab ὕψος, altitudo, & πέδον, τὸ, ſolum.
Ὑψιπετᾶν ἀνέμων, Doric. pro ὑψιπετῶν, altevolantium ventorum. vide an ab ὑψιπέτης, altivolans? an ab ὑψιπετὴς, alte cadens? quod a πίπτω, cado.
Ὑψιπέτης, ου, ὁ, altivolans. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέτομαι, volo, es.
Ὑψιπέταλος, ου, ὁ, folia in cacumine gerens: altus, excelſus. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέταλον, Jonic. πέτηλον, folium. quod a πετάω, pando.
Ὑψιρεφὲς, n. g. ab ὑψιρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, alte ædificatus.
Ὕψιστος, ου, ὁ, altiſſimus, de Deo dicitur. ab ὕψι, adverb. in alto. compar. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον. ſuperlat. ὕψιστος.
Ὑψιτένοντας, accuſ. plur. ab ὑψιτένων, qui alta cervice eſt. Ex ὕψι, alte.
Ὑψίφρων, ονος, ὁ, qui altos, & elatos animos habet, ſuperbus. ab ὕψι, alte, & φρὴν, ἡ, mens.
Ὑψιχαίτης, ου, ὁ, alte comatus. ab ὕψι, alte, & χαίτη, ης, ἡ, coma.
Ὑψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, alte, ex alto, ſuperne, adverb.
Ὑψόροφος, ου, ὁ, altum tectum habens, excelſus. ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ου, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.
Ὕψος, εος, τὸ, altitudo, proceritas, faſtigium, excellentia, ſublimitas, cacumen. ἐξ ὕψους, ex alto, q. ab ὑπὸ, ſub, quatenus notat motum ſurſum. Hinc ὑψηλὸς, ῦ, ὁ, altus. ὑψόθεν, ex alto. ὕψιστος, ου, ὁ, altiſſimus. ὑψόω, in altum tollo. ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio.
Ὑψοῦ, adverb. alte. Them. ὕψος, εος, τό.
Ὑψόω, extollo, erigo, eveho, in altum tollo: perficio, abſoleo, Joſeph. l. 2. f. ώσω. perf. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. aor. 1. ſub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑψώθην, ης, η, & in 3. plur. ὑψώθησαν. a. 1. ſub. paſſ. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθεὶς, εῖσα, έν. fut. 1. ind. paſſ. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται.
Ὑψώθην, vide in ὑψόω, extollo.
Ὕψωμα, ατος, τὸ, altitudo, ſublimitas, cacumen. dat. plur. ὑψώμασι. Th. ὕψος, εος, τὸ, idem.
Ὑψώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὕψος.

Υ Ω.

Ὕω, pluo, rigo, madefacio, pluvia perfundo, humecto. ὕω ὕδωρ, pluo aquam, Ariſtoph. præſ. part. ὕων. fut. 1. ind. ὕσω. p. ὕκα. (q. a χύω, fundo.) hinc ὑάδες, ων, αἱ, hyades, ſtellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, ῦ, ὁ, pluvia.
Ὑώδης, ſuillus, porcinus: immundus, ſtupidus, ab ὗς, ſus.

Φ Α.

Φ Eſt vigeſima prima littera. In numeris 500. ſignificat. Æoles pro θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες dicentes.
Φᾶ, dixit, Doric pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.
Φάανθεν, viſi ſunt, Poet. pleonaſm. pro φάνθεν, quod Jon. & Bœot. ſyncope pro ἐφάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, appareo, videor. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 1. paſſ. ἐφάνθην. a. 2. paſſ. ἐφάνην.
Φαγέειν, Jon. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. ſic φαγέεις, Jon. pro φάγῃς, aor. 2. optat. act. verbi φάγω, comedo.
Φαγεῖν, a. 2. inf. act. ejuſdem verbi.
Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. med. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. ſumitur, verbi φάγω, comedo.
Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, fut. 2. med. verbi ejuſdem.
Φάγος, ου, ὁ, edax, vorax, helluo. Sed φαγὸς, Doric. pro φηγὸς, ῦ, ἡ, fagus, arbor. Th. φάγω, comedo.
Φάγω, ſeu φήγω, edo, comedo. f. 2. med. φάγομαι, σαι, ται, edam, pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος, ὁ. Hinc φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, immodicus cibi appetitus. φάγος, ου, ὁ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, qui humana carne veſcitur. παμφάγος, ου, ὁ, helluo, qui omnia devorat.
Φάγωντι, Doric. pro φάγωσι, vorent, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.
Φάε, lucebat, Jon. pro ἔφαε, 3. ſingul. imperf. act. verbi φάω, luceo.
Φαέθων, ὁ, ſplendidus, præſ. part. a φαέθω, idem ac φάω, ſplendeo.
Φαείνει, lucet, 3. ſing. præſ. verbi φαείνω, idem ac Th. φάω, luceo.
Φαεινόμενος, ου, ὁ, præſ. part. med. verbi ejuſdem, & them.
Φαεινὸς, ῦ, ὁ, lucidus, ſpecioſus, rutilus, tenuis, ſubtilis, ſplendidus. ζῶμα φαεινὸν, cingulum fulgens, Odyſſ. ξ. Th. φάω, ſplendeo.
Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεινὴ νῆσος, lucida inſula. Nam φαεννὸς, ῦ, ὁ, Poet. & Argiva dialecto, pro φαεινὸς. quod vide. Hinc in comparat. φαεννότερος, ſplendidior. ſuperlat. φαεννότατος, ſplendidiſſimus.
Φαεννὸς, ῦ, ὁ, Poet. pro λαμπρὸς, ῦ, ὁ, lucidus, ſplendidus, manifeſtus, Eurip. a φαεινὸς, & hoc a φαίνω, vel φάω, luceo.
Φαεσίμβροτος, ου, ὁ, lucem hominibus afferens. a φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis.
Φαεσφορία, ας, ἡ, luna. φαεσφόρος, ου, ὁ, Lucifer. a φάος, εος, τὸ, lumen. Them. φάω, luceo, & φέρω, fero. p. m. πέφορα.
Φαζέλης, ης, ἡ, morbus quidam, qui mare rubrum navigantibus accidit, Heſych.
Φάζω, loquor: appareo. a φάω, unde φημὶ, dico. Eſt & φάζω, interficio, ut σφάζω, etiam a φάω, unde φόνος.
Φάθι, dic, præſ. imperat. a φημὶ, dico. Th. φάω.
Φαίαξιν, dat. plur. a φαίαξ, ακος, ὁ, Phæaces, populi.
Φαίδιμε, pro φαίδιμος, voc. ſing. a φαίδιμος, illuſtris.
Φαιδιμόεις, εντος, ὁ, idem ac φαίδιμος, ου, ὁ, illuſtris. Th. φαιδρὸς, ῦ, ὁ, hilaris.
Φαίδιμος, ου, ὁ & ἡ, illuſtris, clarus, fortis,

by Google

tia, Homer. Th. φαιδρός.

Φαιδρὸς, ῦ, ὁ, hilaris, alacer, nitidus, illuſtris, ſplendidus, quaſi a φάω, luceo. vel φαιδρὸς dicatur ie, cujus φανερὸν εἶδος. eſt enim hilarie facie pariter, & mente lucida, & apperente. φαιδρῶς, hilariter, nitide. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas. φαιδρόω, & φαιδρύνω, exhilaro. Sed Φαῖδρος, ῦ, ὁ, Phædrus, diſcipulus Platonis.

Φαιδρύνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi φαιδρύνω, nitidum reddo.

Φαίδων, ωνος, ὁ, Phædon. nomen viri.

Φαῖεν, εν, præſ. vel a. 2. optat. act. verbi φημί, dico. aor. 2. ἔφην.

Φαίκανον, ῦ, τὸ, πήγανον, ruta.

Φαικάσιον, ῦ, τὸ, ſolea, calceamenti genus. quia φαικόν, id eſt, leve.

Φαίκλη, vel φίκλη, ης, ἡ, fæx vini cocta. Ex Lat. fæcula.

Φαιδὸς, ῦ, ὁ, ſplendidus, efficax, vigens, agilis. a φάω, luceo.

Φαιλόνης, penula. quia φαίνεται ὅλος, tota apparet.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, plural. a. 2. optat. activ. per syncopen Attic. pro φαίημεν, ητε. ησαν, verbi φημί, dico. aor. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ῦ, ὁ, Phænaretes. nomen proprium.

Φαίνεθ', Jon. pro ἐφαίνετο, apparuit, 3. ſing. imperf. med. verbi φαίνω, appareo. f. ανῶ. p. πέφηνα.

Φαινέμεν, Jon. pro φαίνειν, indicare, denuntiare, præſ. inf. a φαίνω. quod vide.

Φαινέσκετο, Jon. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ejuſdem. Niſi a φαινέσκομαι dericari malis.

Φαίνεται, apparet, 3. ſing. & in 3. plur. φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, appareo.

Φαίνοισα, oſtendens, Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. a φαίνω, appareo.

Φαίνοιτ', appareat, pro φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ejuſdem.

Φαινόλης, ῦ, ὁ, penula.

Φαινομένην, apparentem, acc. ſing. f. g. part. præſ. med. cerbi φαίνω, oſtendo.

Φαινομένηφι, per paragogem τῦ φι, pro φαινομένῃ. dat. ſingul. f. g. part. præſ. verbi ejuſdem.

Φαίνοπος, gen. ſing. a φαίνοψ, οπος, ὁ, Phænops, nomen proprium.

Φαίνω, in lucem edo, declaro, demonſtro, oſtendo, item luceo, ſplendeo; do, exhibeo, Odyſſ. θ. accendo, Ariſtoph. in Ran. fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præſ. med. φαίνομαι, appareo, cideor, luceo. f. 1. med. φανοῦμαι. perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφανσμαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφάνην, ης, η, apparui. a. 2. ſub. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2. paſſ. φανήσομαι, ῃ, εται. Hine φάσμα, ατος, τό, viſum, ſpectrum. φάντασμα, ατος, τό, idem, φαντασία, ας, ἡ, viſio: item imaginatio. φανερὸς, ῦ, ὁ, manifeſtus. ἀποφαίνω, oſtendo, demonſtro. ἀπόφανσις, εως, ἡ, enuntiatio, διαφανής, έος, ἡ, perlucidus, tranſparens. ἐπιφανής, έος, ὁ, ἡ, illuſtris. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio; item ſuperficies. ὑπερφανής, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus ſupra alios. ὑπερήφανος, ῦ, ὁ, ὁ, ſuperbus, arrogans. ὑπερηφανία, & ὑπερηφάνεια, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia. Θεοφάνεια, ας, ἡ, apparitio Dei.

Φαιὸς, ῦ, ὁ, fuſcus, ſubniger. pullus.

Φαῖστος, ῦ, ὁ, nomen proprium, Feſtus.

Φάκελλος, ſeu φάκελος, ῦ, ὁ, faſciculus, faſcis, manipulus. Amm. exponit convulſionem cum inflammatione.

Φακῆ, vel φακὴ, ῆς ἡ, lens, lenticula, pulmentum ex lentibus vili genere leguminis.

Φακὸς, ῦ, ὁ, lens cruda, a φακῆ. Eſt & nigra quædam oculi macula.

Φάλα, vel φαλὰ, ornamentum galeæ, quia aliquid φαλὸν, ſplendidum: caput; phalera, Suid.

Φάλαγγες, nom. plur. & in accuſ. plural. φάλαγγας, a φάλαγξ, phalanx.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, phalanx, genus aciei apud Macedonas. acies quævis: aranea quædam: ſtatera Suidæ. Item internodium in digitis, Ariſtot.

Φαλαγγίς, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat. Eſt & φάλαινα, balæna.

Φαλακρὸς, ῦ, ὁ, calvus. hine φαλακρόω, calvum facio. (quia album φαλὸν, id eſt, λευκὸν κάρα habet) vel φαλὸν ἄκρον, quod eſt in capite calvo, ſeu depili.

Φάλανθος, ῦ, ὁ, canus, q. a φαλὸς, albus.

Φάλαρα, phaleræ. a φαλὸς, quia ſplendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. cua. verſ. 4. in voca Κωστος.

Φάλαρος, ῦ, ὁ, ἡ, Poet. pro λευκὸς, albus.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. rivus.

Φαληρὶς, idem ac φαληρός.

Φαληριάω, albeſco ſpuma: attollo; cumulo. quod a φαληρὸς, albus. Th. φαλὸς, albus.

Φαληρὸς, ῦ, ὁ, albus, ſpumeus. Eſt & φάληρος, ferrum galeæ. & nom. prop. viri. Th. φαλὸς, ῦ, ὁ, ſplendidus.

Φαλιόω, deſipio: ſpumo: dealbo. quaſi a φαλὸς, canus.

Φαλίσσομαι, ſpumo. Th. φαλὸς, albus.

Φαλλὸς, ῦ, ὁ, penis ligneus, vel coriaceus, Priapus.

Φαλὸς, ῦ, ὁ, ſplendidus, albus. quaſi a φάος, ος, τὸ, lux. alba enim ſplendent. Sed φάλος, ῦ, ὁ, conus, apex galeæ.

Φαλύνω, ſplendidum reddo, illuſtro, polio.

Φαλύνομαι, Heſych. χαταφέρομαι, περιέρχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, fama.

Φαμὲν, dicimoe, 1. plur. præſ. indicat. a φημί, dico. Th. φάω, idem.

Φάμενος, ῦ, ὁ, a. 2. part. med. verbi φημί. a. 2. med. ἐφάμην.

Φαμί, Dor. pro φημί, dico.

Φὰν, dicebant, Bœot. ſync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. plur. imperf. vel aor. 2. verbi φημί, dico. Th. φάω, idem.

Φάναι, dicere, præſ. inf. a φημί. Sed φᾶναι, apparuiſſe, pro φῆναι, a. 1. inf. actic. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. aor. 1. ἔφηνα.

Φανείην, ης, η, apparuerim, aor. 2. opt. paſſ. φανεὶς, έντος, ὁ, & in fœm. gen. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. paſſ. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 1. paſſ. ἐφάνθην. p. m. πέφηνα.

Φάνεν, apparuerunt, Æol. vel Bœot. syncop. pro ἐφάνησαν, 3. plur. aor. 2. paſſ. cerbi φαίνω.

Φανερὸς, ῦ, ὁ, apparens, manifeſtus, celebris, clarus. φανερῶς, adv. plane, maniſeſte. Th. φαίνω, appareo.

Φανερόω, manifeſto, patefacio, in lucem edo. fut. ώσω, perf. πεφανέρωκα, a. 1. imper. φανέρωσον, ώτω. præſ. paſſ. φανερόομαι, οῦμαι. perf. paſſ. πεφανέρωμαι, ωσαι, ωται. a. 1. paſſ. ἐφανερώθην. a φανερὸς, manifeſtus.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio.

Φανερώτερα, clariora, nom. pl. n. g. comparat. grad. a φανερὸς, manifeſtus.

Φάνεσκε, Jon. pro ἔφανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνω, appareo.

Φάνη, Jonic. pro ἐφάνη, apparuit, 3. ſingular. aor. 2. ind. paſſiv. Sed φανῇ, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſiv. verbi φαίνω, appareo.

Φανήῃ, videatur, pleonaſmo τῦ η, pro φανῇ, 3. ſing a. 2. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.

Φανήμεναι, apparere, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Φανῆναι, cide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, appareo, luceo.

Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſ. verbi φαίνω appareo, luceo.

Φανήτω, 3. ſing. a. 2. imperat. paſſ.

Φανθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. a φαίνω, appareo. a. 1. paſſ. ἐφάνθην.

Φανοτεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη deductum.

Φανὸς, ῦ, ὁ, laterna, lucerna, fax. Th. φαίνω, luceo. a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, apparere facio. imaginem mentior, in ſomnis video, fingo. fut. άσω. perf. πεφάντακα. præſ. paſſ. φαντάζομαι, appareo, videor; item imaginor. Th. φαίνω, oſtendo.

Φαντασία, ας, ἡ, oſtentatio, imaginatio, viſio, opinio: intuitus, ſpecies, Polyb. imago relata, repræſentatio, inanis rei exhibitio. Ariſtotel. in Meteor. pompa, faſtus, oſtentatio. Act. 25. a φαντάζω, apparere facio.

Φάντασμα, ατος, τὸ, ſpectrum, viſum, Eurip. a perf. paſſ. verbi φαντάζω, apparere facio.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, dicunt, 3. plur. præſ. indicat. verbi φημί, dico.

Φανῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, appareo.

Φάο, Jon. & Poet. pro ἔφασο, 2. ſing. a. 2. med. verbi φημί, dico.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux: dies in Epigram. oculus in Odyſſ. Item auxilium, ſalus. a φάω, luceo.

Φάραγξ, γγος, ἡ, barathrum, præcipitium, hiatus, callis, vorago.

Φαραὼ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον, Pharao. Hebr. cindex.

Φαρέεσσι, dat. plur. Jonic. & Poetic. & in dat. ſing. φάρει. a φᾶρος, εος, τὸ vestis exterior, palla.

Φάρει, dat. ſing. a φᾶρος, εος, τὸ, palla.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Phares. Hebr. ruptura.

Φαρέτρα, ας, ἡ, pharetra. q. a φέρω, & τρώω, vulnero. quia fert vulnifica tela.

Φαρέτρην, acc. ſing. Jon. a φαρέτρα, pharetra.

Φαρετρεών, ῶνος, ὁ, Poet. pro φαρέτρα, pharetra.

Φαρικὸν, ῦ, τὸ, genus veneni, Dioſc.

Φαρισαῖος, ῦ, ὁ, Phariſæus, hoc eſt, interpretans. Hebr. Phariſæi enim Scripturæ interpretes erant.

Φαρκὶς, ίδος, ἡ, ruga. φαρκιδώδης, rugoſus.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium. a φαρμακεύω, veneficio utor. Th. φάρμακον, venenum.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, veneficus, magus. Hinc φαρμακεύω, paro, conficio medicamenta; veneno utor.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica, incantatrix.

Φαρμακόεις, εντος, ὁ, venenatus. a φάρμακον, venenum, medicamentum.

Φάρμακον, ῦ, τὸ, medicamentum, venenum, medicina, pigmentum. φάρμακα, apud Herodotum in Clio, colores. Suidæ φάρμακα, colloquium, converſatio. Hinc φαρμακὸς, ῦ, ὁ, veneficus, magus. φαρμακεὺς, έως, ὁ, idem. φαρμακεύω, veneficio utor.

Φαρμακόω, fut. ώσω, Poetic. pharmaca, ſeu medicamentum miſceo. Th. φάρμακον, medicamentum, venenum.

Φαρμάσσω, veneno afficio, tingo: cingo: immergo ferrum in aquam frigidam. Item medeor. Metaphorice apud Plut. in Politic. φαρμάσσοντες τὰ πράγματα ταῖς βλασφημίαις, admiſcentes res maledictis. Th. φάρμακον, medicamentum, cenenum.

Φᾶρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis, tegmen: palla fœminea, Odyſſ. ε.

Φάρος, ῦ, ὁ, Pharus, inſula ante Ægyptum, Plin. Interdum oratio. Eſt etiam nomen urbis proprium. Pariter turris maxima prope Alexandriam, nocturno tempore navigantibus lumen præbens. Quare etiam aliæ turres ad hoc factæ φάροι, phari, vulgo appellantur.

Φαρόω, ſeu ἀροτρόω, aro. Heſych. φάρος, ἄροσις, φαρῶν, ἀροτριῶν.

Φάρσος, εος, τὸ, velum, eelamen, involucrum; tractus, regio, pars. Hinc φαρσοφόρος, ſignifer, vexillarius.

Φάρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, per quas φέρεται, fertur cibus, & ſpiritus.

Φάς, ὁ, dicens, a. 2. part. act. a φημί, ſeu φάω, dico.

Φάσγανον, ῦ, τὸ, culter, enſis: item herba dicta gladiolus a Plinio lib. 20. cap. 17. pro σφάγανον, a σφάζω, interficio.

Φάσε, dixit, Dor. & Jon. pro ἔφησε, 3. ſing. a. 1. act. a φημί, dico.

Φασεῖς, dicas, Dor. pro φήσεις, fut. 1. a φημί, dico.

Φάσθαι, dixiſſe, a. 2. inf. med. verbi

φημί, vel φάω, dico.

Φᾶσι, inquiunt, 3. plur. præſ. ind. Sed φάσι, dicentibus, dat. plur. a. 1. part. act. φάς, άντος, ὁ, verbi φημί, dico. Sed φάσιν, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio. Th. φάω, dico.

Φασιανός, ᾶ, ὁ, phaſianus, avis. Item ſycophanta, Ariſtoph. in Acharn.

Φασὶ, ajunt, 3. plur. ind. præſ. φημί, dico. Sed φάσιν, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio, apparitio. a φάω, dico, vel φαίνω, appareo.

Φάσις, εως, ἡ, dictio, fama, rumor. a φάω, dico. Eſt & φάσις, apparitio. Sic Luna habet multas phaſes, ſeu apparitiones, modo falcata, modo gibboſa, &c. a φαίνω, appareo. Eſt & Φᾶσις nomen fluvii. Item propoſitio, Ariſt. 3. Metaphyſ. affirmatio, Plato in Sophiſta. ſententia, Apophthegma, Ariſt. 6. Ethic. Relatio certorum criminum, ſed ἀγγελτικῶς, omotum. Iſocr. φάσιν τῶν χρημάτων ποιεῖν.

Φάσκε, dictitabat, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi φάσκω, Poet. pro φημί, dico. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. plur. præſ. paſſ. verbi φάσκω, dico, pro φημί.

Φάσκω, & διαφάσκω, illuceſco. a φάος, τὸ, lux. Th. φάω, luceo.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam, f. 1. med. a φημί, dico.

Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.

Φασσοφόνος, ὁ, occiſor columbarum. a φάσσα, columba, & φένω, occido. Th. φένω, idem. p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. activ. verbi φημί, dico. Th. φάω, idem.

Φατειῶν, gen. plur. a φατειός, enarrabilis. Th. φάω, dico.

Φατί, Dor. pro φησί.

Φατίζω, rumorem ſpergo. a φάω, dico.

Φάτις, ἡ, idem ac φάσις, dictio: apparitio.

Φάτνη, ης, ἡ, præſepe, ſtabulum. φάτναι, dentium ſedes, Galen. Item ſtellæ, quæ in cancro nubeculam referunt, Procl.

Φάτο, dixit, Jon. pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med. verbi φημί, dico. a. a. ἔφην. Th. φάω, dico.

Φατός, ὁ, celebris. a φάω, vel φημί, dico.

Φαύζω, frigo, torreo. Heſych.

Φαῦλος, α, ον, vilis, parvus, ſimplex, vitioſus, nugatorius: rudis, exiguus, levis. φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων, tardioris ingenii homines, Thucyd. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili habeo, flocciſacio.

Φαυλοτάτης, gen. ſingul. fœm. gen. ſuperlat. gradus, a φαῦλος, ου, ὁ, pravus. comparat. φαυλότερος, pejor. ſuperlat. φαυλότατος, praviſſimus. φαύλως, adverb. prave.

Φαῦρος, Doric. pro φαῦλος. q. a φλαῦρος, quod ἀπὸ τοῦ φλαύρου formatum dicunt.

Φαυσίμβροτος, α, ὁ, Solis epitheton, παρὰ τὸ φαῦσιν, τουτέστι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, quod lucem mortalibus ferat. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φαίνειν, καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, quod luceat mortalibus. Idem & φαεσίμβροτος ab Homero vocatus.

Φαύστιγγες, vel φωΐστιγγες, αἱ, maculæ in tibiis ex igne contractæ. quia a φωΐζειν ignis.

Φαύω, luceo. ex φάω, idem.

Φάψ, φαβὸς, avis a columbino genere. a φέβομαι, quia timida.

Φάω, Poet. luceo, ſplendeo: item dico. animi enim ſenſa in oratione lucent: item occido, interficio. Hinc φάος, εος, τὸ, lumen, lux. φῶς, φωτός, τὸ, idem. φὼς, φωτός, ὁ, Poetic. vir, homo. φωτεινός, ἡ, ὁ, lucidus. φανός, ἡ, ὁ, idem. φωτίζω, illumino. fut. ίσω. φωτισμός, ῦ, ὁ, ſplendor. ἀμφιφαής, έος, ὁ, ἡ, circumquaque lucem habens. φημί, dico. φημίζω, idem. φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, fama. φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum. φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia. φατός, ὁ, ὁ, loquax. ἀντίφημι, contradico, nego. ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. προφημί, prædico. προφήτης, ου, ὁ, propheta. προφητεύω, vaticinor. προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum. πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. βλάσφημος, α, ὁ, ἡ, famam alicujus lædens. βλασφημέω, probra, & convitia jacto in aliquem. βλασφημία, ας, ἡ, maledicentia. εὐφημέω, & εὐφημίζω, celebro, laudo. εὐφημία, ας, ἡ, fauſta acclamatio.

Φ Ε

Φέβεσθαι, fugere, præſ. inf. a φέβομαι, fugio.

Φέβομαι, fugio: item timeo, metuo. p. m. πέφοβα. Hinc φόβος, ου, ὁ, fuga; item timor, metus. φοβερός, ὰ, ὸ, formidabilis; item timidus. φοβέομαι, οῦμαι, metuo.

Φεβώμεθα, fugiamus, 1. pl. præſ. ſub. verbi φέβομαι, fugio.

Φέγγος, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen. (q. a φάω, luceo, & ἐγγὺς, ut ſit q. φάεγγος. lux enim prope adeſt, & ad ipſos oculos pertingit.) Hinc φέγγω, ſplendorem præbeo.

Φείδεο, parcas, præſ. imperat. med. Jon. pro φείδου, verbi φείδομαι, parco, ignoſco, condono. præſ. inf. φείδεσθαι.

Φείδομαι, parco, ignoſco: percontor, abſtineo, cum gen. Etymolog. quia φεύγει δοῦναι, id eſt, dare recuſat. præſ. inf. φείδεσθαι. fut. 1. med. φείσομαι, η, εται. aor. 1. med. ἐφεισάμην, ω, ατο, peperci. a. 1. med. ſub. φείσωμαι, η, ηται. Hinc adverb. φειδομένως, parce. φειδώ, όος, ἡ, parſimonia. φειδωλή, ῆς, ἡ, idem. φειδωλὸς, ῦ, ὁ, parcus. q. φεύγων τὸ δοῦναι.

Φειδομένως, parce, adv. a φείδομαι, parco. præſ. part. med. φειδόμενος.

Φειδώ, όος, ἡ, parſimonia. φειδωλή, ἡ, idem. Item Parca.

Φείσεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φείδομαι, parco.

Φελγυνέω, nugor, deſipio. Puto a φαῦλος: Heſych.

Φελλὸς, ῦ, ὁ, ſuber. q. a φλοιὸς, cortex.

Φέναξ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor. Hinc φενακίζω, decipio, fallo.

Φενόλης, α, ὁ, penula, vox originis Latinæ.

Φένω, occido, interficio. (q. a φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ῦ, ὁ, cædes, homicidium. φονεὺς, έος, ὁ, homicida. φονεύω, occido, cædem perpetro. ἀνδροφόνος, ῦ, ὁ, homicida. πατροφόνος, ῦ, ὁ, parricida. Περσεφόνη, ης, ἡ, Perſephone, quæ cædibus omnia vaſtat: Proſerpina, mater Orci.

Φεραί, ῶν, αἱ, oppidum Theſſaliæ.

Φερβέμεν, paſcere. præſ. inf. Jonic. pro φέρβειν, verbi φέρβω, paſco.

Φερβέσθαι, alere, nutrire, Att. paſſ. pro act. φέρβειν, a φέρβω, paſco, alo.

Φέρβω, paſco, alo. fut. ψω. p. ψα. p. m. πέφορβα. Hinc φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca. ἱπποφορβὸς, ῦ, ὁ, equorum paſtor. q. a φέρω, fero, & βίος, vita: vel φέρω βίον, paſtum affero.

Φέρε, fer, præſ. imperat. act. a φέρω, fero.

Φερέγγυος, ῦ, ὁ, ἡ, ſponſor fide dignus. a φέρω, fero, & ἐγγύη, ἡ, ſponſio.

Φέρεις, 2. & 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω, fero.

Φέρεκλος, ῦ, ὁ, nomen proprium.

Φερέμεν, Jon. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, fero.

Φερέοικος, domiporta. Epitheton cochleæ. Ex φέρω, fero, & οἶκος, domus.

Φερέπονος, ῦ, ὁ, Poet. laborum tolerans, ac ærumnas ſuſtinens. ex φέρω, fero, & πόνος, ῦ, ὁ, labor. Th. πονέομαι, laboro, p. m. πέπονα.

Φερέσβιος, ῦ, ὁ, ἡ, almus, vitam ferens mortalibus. a φέρω, fero, & βίος, ῦ, ὁ, vita.

Φερέσκετο, imperſ. act. Jon. pro ἔφερον, verbi φέρω, fero.

Φερεσσακέας, ferentes ſcuta, ſcutiferos, acc. plur. a φερεσσακὴς, έος, ὁ, ἡ. hoc a φέρω, fero, & σάκος, εος, τὸ, ſcutum. Th. σάττω, onero.

Φέρετ', Jon. pro ἐφέρετο, 3. ſing. imperſ. paſſ. φέρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φέρω, fero.

Φέρετρον, ῦ, τὸ, pherettum, capulum. a φέρω, fero.

Φέρῃ, ferat, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ejuſdem.

Φέριστος, φέρτατος, & φέρτερος, optimus, ſuperlat. a φέρω, fero, comparat. φέρτερος, validior.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam uxor affert, q. a φέρω, fero. Etymolog. quia φέρει ὄνησιν, affert emolumentum. Hinc παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem ſecum affert, paraphernalia.

Φέροιεν, gererent, 3. plur. optat. præſ. act. verbi φέρω, fero.

Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, ferens, præſ. part. f. g. a φέρω, fero.

Φερόμεσθα, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Φερόμεσθα, Poet. pro φερόμεθα, 1. plur. præſ. paſſ. verbi φέρω, fero.

Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. plur. præſ. part. act. verbi ejuſdem.

Φέροντι, ferunt, Dor. pro φέρουσι, 3. pl. præſ.

Φέρουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. verbi φέρω. Eſt & nomen Nymphæ.

Φέρουσι, 3. plural. præſ. indicat. verbi φέρω, fero.

Φερσεφόνα, ας, ἁ, Proſerpina, Dor. & Æol. pro Περσεφόνη, ἡ. Eadem & Περσεφόνεια dicitur, & Περσέφασσα.

Φέρτατος, & φέριστος, ὁ, præſtantiſſimus, ſuperlat. a φέρω, fero. comparat. φέρτερος, præſtantior.

Φέρτε, per ſyncop. pro φέρετε, ferte, 2. pl. imperat. act. verbi φέρω, fero.

Φέρτερος, α, ον, præſtantior, qui plus portat, comparat. a φέρω, fero. ſuperl. φέρτατος, præſtantiſſimus.

Φέριστος, vide in φέρτατος.

Φέρω, fero, porto; obtineo. conſequor: perſolvo: profero: auſero: confero: pendo, ſolvo. ἐνήνεγκαν χρήματα, pecunias ſolverunt, Plutarch. in Pericle. φέρειν μισθὸν, præmium, mercedem accipere, Ariſtot. Thucyd. φέρειν, tendere, pertinere, Antiph. φέρειν, καὶ ἄγειν, depopulari, & diripere, Herodot. l. 1. φέρειν χάριν, conferre beneficium, obſequi, gratificari, Iliad β. φέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium, Demoſth. φέρειν διὰ μνήμης, meminiſſe, Herodian. lib. 2. imperſ. ἔφερον, ες, ε, f. οἴσω, tanquam ab οἴω. aor. 1. ἤνεγκα, ας, ε, q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, & in 2. plur. ἐνέγκατε. a. 2. ind. ἤνεγκον. præſ. paſſ. φέρομαι, feror, agor. præſ. ſub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præſ. inf. φέρεσθαι. imperſ. paſſ. ἐφερόμην, ου, ετο. perſ. paſſ. ἐνήνεγμαι. aor. 1. paſſ. ἠνέχθην. aor. 1. part. paſſ. ἐνεχθεὶς, εῖσα, ἐν. præt. med. ἤνοχα, & Attic. ἐνήνοχα. Hinc a φέρω, compar. φέρτερος, ῦ, ὁ, validior, præſtantior. ſuperl. φέρτατος, ῦ, ὁ, validiſſimus, præſtantiſſimus. ἀδιάφορος, ῦ, ὁ, ἡ, indifferens. περιφέρω, circumfero, circumago. περιφερὴς, έος, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia. προσφέρω, offero. προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. συμφέρω, ſimul fero; item conduco, utilis ſum. συμφέρον, οντος, τὸ, utile. συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; item infortunium, calamitas.

Φεῦ, heu, aheu, papæ. quaſi a φεύγω, terreo. Eſt interjectio rejicientis, lamentantis, & admirantis.

Φεῦγον, Jonic. pro ἔφευγον, imperſ. act. verbi φεύγω, fugio.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, fugiunt, 3. pl. præſ.

Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. verbi φεύγω, fugio.

Φεύγουσι, nom. pluralis, φευγούσης, gen. ſing. præſ. part. activ. fœm. gen. φεύγουσι, 3. plur. præſ. indic. verbi ejuſdem.

Φεύγω, fugio, evado, declino. reus ſum, accuſor. Item exulo, φεύγει τὴν γῆν, extorris exulat, Ariſtoph. φεύγων ἐπὶ προδοσίᾳ, reus proditionis, Thucyd. fut. ξω. fut. 1. med. φεύξομαι. aor. 2. ind. activ. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε. Hinc φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga. φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, profugus, exul.

Φευκτέον, fugiendum, adject. verbale n. g. a φεύγω, fugio.

Φευκτῶν, gen. plur. a φευκτὸς, ἡ, ὁ, vitabilis. Th. φεύγω, fugio.

Φεύξομαι, fut. 1. med. verbi φεύγω, fugio.

Φευξῇ, fugies, 2. ſing. fut. 1. med. Doric. a φεύγω, fugio.

Φέψαλος, ῦ, ὁ, ſcintilla. hinc φεψαλόω, comburo.

Φ Η.

Φῆ, dicit, Jon. pro ἔφη, 3. ſing. imperf. vel aor. 2. ind. act. Sed φῇ eſt 3. ſing. aor. 2. ſub. activ. verbi φημὶ, vel φάω, dico.
Φηγεὺς, ὁ, Phegeus, nomen viri.
Φήγινος, ὁ, fagineus, adject. a φηγὸς, ἡ, fagus.
Φηγὸς, ὁ, ἡ, fagus ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, quod glandes fuerint veterum cibus. Item verpus, veretrum, Comm. Ariſtoph. in Pace.
Φήγω, inuſit. edo. unde, a. 2. ἔφαγον.
Φῆσι, dicat, per pleonaſm. τοῦ ς, pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, dico.
Φηλήτησι, furibus, alii legant φιλήτησι, dat. plur. Jon. a φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor. a φῆλος, ου, ὁ, idem. Hinc φηλόω, decipio. Sed φιλήτης, ου, ὁ, fur.
Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. Felix.
Φῆλος, ου, ὁ, impoſtor, fallax, inſidiator, improbus. Hinc φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor. φῆλιξ, ικος, ὁ, idem. φηλόω, & όω, decipio.
Φῆμαι, αἱ, tumores, nom. plur. a φήμη, ης, ἡ, rumor.
Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, rumor, fama. a φημὶ, dico.
Φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem. hinc φημίζω, divulgo.
Φῆμις, ἡ, idem ac φήμη, fama.
Φῆν, φῆς, φῆ, Jonic. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.
Φῆναι, a. 2. inf. a φημὶ, dico. Sed φῆναι, Att. pro φάναι, aor. 1. inf. verbi φαίνω, appareo.
Φήνη, ης, ἡ, aquila, quæ major oſſifraga dicitur.
Φὴρ, ρὸς, ὁ, fera, Æolic. ſeu Jon. pro θήρ. Gigas, centaurus Homero. Iliad. α.
Φήρεα, ων, τὰ, nervorum tumores, & tenſiones ſub auribus, Hippocr.
Φηρὴ, ῆς, ἡ, Phere, nomen proprium regionis.
Φῆρος, antiquorum Deorum cibus. Heſychius.
Φηρσὶν, dat. pl. a φὴρ, fera.
Φῆς, inquis, 2. ſing. præſ. ind. Sed φῆς Jon. pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel aor. 2. Att. φῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, dico.
Φήσει, dixerit, Æol. pro φήσῃ, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi φάω, dico.
Φήσεις, dices, 2. ſing. fut. 1. ind. act. verbi φάω, ſeu φημὶ, dico.
Φῆσθα, dicebas, Jonic. & Æol. paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. verbi φημὶ, dico.
Φησὶ, dicit, 3. ſing. præſ. Sed φῆσι, Jon. paragog. pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ejuſdem.
Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri, Lat. Feſtus.
Φήσω, dicam, f. 1. a φάω, ſeu φημὶ, dico.
Φήτρη, ης, ἡ, Jon. pro φυλὴ, ῆς, tribus.

Φ Θ.

Φθαίην, anticipaverim, a. 2. opt. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην.
Φθάμενος, ὁ, præveniens, a. 2. part. med. verbi ejuſdem.
Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Jon. pro ἔφθησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio.
Φθάνειν, vel præſ. inf. a φθῆμι, vel pro φθῆναι, aor. 2. inf. a φθάνω, prævenio.
Φθάνω, prævenio, anteverto. f. φθάσω. p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. aor. 1. ſub. φθάσω, ῃς, ῃ. a. 2. ἔφθην. q. a φθῆμι. a. 2. med. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. med. φθάμενος.
Φθαρεὶς, έντος, ὁ, corruptus, a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. aor. 2. paſſ. ἐφθάρην. Th. φθέω, idem.
Φθάρθι, pereas, per ſyncopen pro φθάρηθι, a. 2. imperat. paſſiv. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθερῶ. perf. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 2. paſſ. ἐφθάρθην.
Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, e, quod a 3. ſing. perf. paſſiv. verbi φθείρω, corrumpo. vide in φθάρθι.
Φθὰς, ὁ, qui præoccupavit, aor. 2. partic. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio, anteverto.
Φθάσας, αντος, ὁ, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. verbi ejuſdem.
Φθάσω, f. 1. ind. act. φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. verbi ejuſdem.
Φθέγγετ', Jon. pro ἐφθέγγετο, 3. ſing. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor, clamo.
Φθέγγοιθ', pro φθέγγοιτο, 3. ſing. optat. verbi φθέγγομαι, loquor.
Φθέγγομαι, ſonum edo; item loquor, clamo. f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. præt. med. ἔφθογγα. Hinc φθόγγος, ου, ὁ, ſonus. δίφθογγος, ου, ὁ, cujus geminus eſt ſonus, qui eſt duarum vocum. μονόφθογγος, ου, ὁ, unum ſonum habens.
Φθέγγονθ', ſonabant, Jon. pro ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, ſonum edo, loquor.
Φθεγξαμένῃ, dat. ſing. a. 1. med. part. verbi ejuſdem.
Φθεγξοῦνται, dicet, Dor. pro φθέγξεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φθέγγομαι, loquor.
Φθεγξῇ, loqueris, Dor. pro φθέγξῃ, 2. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.
Φθείμην, φθεῖο, φθεῖτο, defeciſſem, præteriiſſem, præſ. optat. paſſiv. a φθῆμι, pro φθάνω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην. vel a φθίω, corrumpo, pro quo & φθείω.
Φθείομεν, anticipemus, 1. pl. a. 2. ſub. activ. verbi φθάνω, ſeu φθῆμι, prævenio. a. 2. ἔφθην. a. 2. ſub. φθῶ, ῇς, ῇ, & Jonic. φθέω, φθέῃς, φθέῃ, Poetic. φθείω, ῃς, ῃ. 1. plur. φθείωμεν, & Poetica ſyſtole φθείομεν.
Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus. a φθείρω, corrumpo; quia naſcitur ex corporis φθορᾷ, corruptione. Th. φθέω, corrumpo.
Φθείρῃ, corrumpat, 3. ſingul. præſ. ſub activ. vel aor. 1. ſub. verbi φθείρω, corrumpo.
Φθειρίζεσθαι, pedicalos venari. vide in φθεὶρ, pediculus.
Φθείρουσι, 3. plur. præſ. ind. φθείρωσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi φθείρω, corrumpo.
Φθειροτραγέω, pediculis veſcor. ex τράγω, comedo, & φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus.
Φθείρω, corrumpo, vitio, perdo. f. φθερῶ, εῖς, εῖ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præſ. paſſ. φθείρομαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφθάρην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. med. ἔφθορα. Th. φθέω, corrumpo.
Φθερεῖ, 3. ſing. fut. 1. activ. verbi φθείρω, corrumpo.
Φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω, corrumpo: unde f. φθέρσω.
Φθέρσει, vaſtabit, 3. ſing. f. 1. act. verbi φθείρω, vaſto. f. ερῶ, & Æol. φθέρσω.
Φθέω, corrumpo, labefacto, vitio, perdo. f. φθέσω. Hinc φθίω, idem. φθίσις, εως, ἡ, corruptio. φθόη, ης, ἡ, idem. φθίνω, pereo, deficio. φθινύθω, perdo, corrumpo. φθείρω, corrumpo, vitio. φθαρτὸς, ῦ, ὁ, corruptibilis. φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus. φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus. φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus. ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, incorruptibilis.
Φθέωμεν, Jonic. pro φθῶμεν. vide in φθείομεν.
Φθῆ, Jon. pro ἔφθη, occupavit, 3. ſing. aor. 2. ind. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην. Sed φθῇ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſdem verbi.
Φθῇσι, ut Euſtath. vult, pro φθαίη, 3. ſing. a. 2. optat. Alii dici volunt pro φθῇ, per pleonaſm. τοῦ ς, eſtque a. 2. ſub verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio. a. 2. ἔφθην.
Φθῆσιν, præoccupavit, Jon. pro ἔφθησεν, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάω. f. φθήσω. Th. φθάνω, prævenio.
Φθήσιν, Jon. paragog. pro φθῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.
Φθήσομαι, & in 3. plur. φθήσονται, fut. 1. med. verbi ejuſdem, & them.
Φθίη, ης, & Jon. Φθίη, ης, ἡ, Phthia, oppidum Theſſaliæ, Achillis patria.
Φθιμένοισι, mortuis, dativ. plur. a φθίμενος, quod vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Jon. detracto augmento, & mutato accentu. vel per ſyncopen pro φθιόμενος, præſ. part. paſſiv. a φθίομαι, corrumpor. Thema φθίω, corrumpo.
Φθινόκαρπος, ου, ὁ, Poet. qui fructum non amplius fert. Ex φθίνω, quod a φθίω, corrumpo, & καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus.
Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, emarcidus, a, um. φθινοπωρὶς, fructibus exitialis. Ex φθίνω, deficio, contabeſco. Them. φθίω, corrumpo, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus. item fructus autumnalis.
Φθινόπωρον, τὸ, autumnus: emarcidus. Galen. 1. ad Glauc. ſic dicitur, quia eo tempore poma, fructuſque omnes, & folia quaſi mortis quadam imagine decidant.
Φθινύθεσκε, conſumebat, 3. ſingul. imperf. act. Jon. per epentheſ. τοῦ σκε, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt eſſe imperf. verbi φθινυθέσκω, quod a φθίνω, vel φθίω, idem cum Themate φθίω, corrumpo.
Φθίνω, ſeu φθίω, idem ac φθέω, corrumpo.
Φθισήνορα, accuſ. ſingul. a φθισήνωρ, ορος, ὁ, perdens viros. Epith. belli, quod a φθίω, ſeu φθέω, corrumpo, & ἀνὴρ, vir.
Φθίσθαι, periiſſe, per ſyncop. pro φθίεσθαι, præſ. inf. paſſiv. a φθίω, vel potius abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. inf. paſſiv. verbi φθίομαι. Them. φθίω, corrumpo.
Φθίσθω, per ſyncopen pro φθιέσθω, 3. ſing. imperat. præſ. paſſiv. verbi φθίομαι. Th. φθίω, corrumpo, labefacto.
Φθισίμβροτος, ὁ, pernicioſus; homicida: hominum corruptor. a φθίω, ſeu φθέω, corrumpo, & βροτὸς, mortalis.
Φθίσω, tabefaciam, fut. 1. ind. activ. verbi φθίω. hinc f. 1. inf. med. φθίσεσθαι, ejuſdem verbi, & thematis.
Φθόγγος, ου, ὁ, ſonus, ſonitus, Vitruvius. 1. ad Corinth. 14. ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, niſi ſonituum diſcrimen dederint.
Φθόη, ῆς, ἡ, ſeu φθίσις, diminutio corporis, & macies. Th. φθίω, corrumpo.
Φθοῒς, ΐδος, ἡ, & per contractionem φθοῖς, ὁ, quoddam placentæ genus. φθοῒς vero paſtillos vocat Hippocrates.
Φθονέω, invideo, æmulor, reprehendo, cum dativ. fut. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Theme φθόνος, invidia.
Φθονήσας, αντος, ὁ, φθονήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φθονέω, invideo.
Φθόνος, ου, ὁ, invidia, reprehenſio, obtrectatio. q. a φθίω. nam invidia facit marceſcere ſuos poſſeſſores. Hinc φθονερὸς, ῦ, ὁ, invidus. φθονέω, invideo. ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, invidia carens: item largus, copioſus.
Φθονοῦμεν, 1. pl. φθονοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. φθονοῦντας, accuſat. plur. præſ. part. verbi φθονέω, invideo.
Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus, exitium, ſtrages: vitium, corruptela, ſtuprum, inceſtus. φθόρος, ὁ, pernicies. a φθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. m. ἔφθορα.

Φ Ι.

Φὶ, & φὶν, particulæ paragogicæ. Poet.
Φιάλη, ης, ἡ, phiala, poculum planum, & repandum, patera. Hinc φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala. ἀνοσφίαλος, ου, ὁ, fœdifragus: item immenſus, abundans.
Φιαρὸς, ὁ, lucidus, magis ſplendens: pinguis, Nicand. crudus, acerbus.
Φιβάλεως, ω, ἡ, carica, ficus arida: myrtus.
Φίβλα, ἡ, fibula. Ex Lat.
Φιδάκνη, eſt pro πιθάκνη, ἡ, doliolum. a πίθος, ου, ὁ, dolium.
Φιδέομαι, Poet. pro φείδομαι, parco.
Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἴφι, fortiter, & κίω, incedo, quia ardo montes ſummis viribus ſuperandi ſunt.
Φίλ', pro φίλε, voc. ſing. a φίλος, amicus. Et φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g.
Φίλος φρονέων τινὶ, amicus alicui.
Φιλάγαθος, ου, ὁ, ἡ, amans bonorum.
Ex

Digitized by Google

Ex φίλος, ου, ὁ, amicus, & ἀγαθὸς, ῦ, ὁ, bonus.

Φιλάγλαος, ου, ὁ, ἡ, amicus ſplendoris. Ex φίλος, amicus, & ἀγλαὸς, ὁ, ſplendidus.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis, Philadelphia. Gr. amor fraternus.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas. Ex φίλος, amicus, & ἀδελφὸς, ῦ, ὁ, frater.

Φιλαθεὶς, ὁ, amatus, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi φιλέω, amo.

Φιλαίτατος, ὁ, Jonic. & Dor. pro φιλτάτος, ſuperl. a φίλος, amicus.

Φιλαίτιος, ου, ὁ, contentioſus. Ex φίλος, amicus, & αἰτία, ἡ, cauſa.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Doric. pro φίλημα, τὸ, oſculum.

Φίλανδρος, ου, ἡ, amans mariti. Epitheton probæ uxoris. φιλανδρία, amor erga maritum, Lucian. Euripidi φιλανδρία eſt cupiditas coeundi cum viro.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas: amor erga homines, Demoſth. quod a φιλάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, humanus. φιλάνθρωπος eſt etiam herba a veteribus dicta aperine, Dioſcor. l. 3. c. 104.

Φιλανθρώπως, adv. humaniter.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia, quæſtus cupiditas. φιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, avarus, a.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, oſculari, a. 1. inf. act. verbi φιλέω, oſculor.

Φίλατο, Dor. & Jonic. pro ἐφίλητο, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Φιλασεῖ, Dor. pro φιλήσει, 3. fut. φιλάσεις, Dor. pro φιλήσεις. φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. activ. φιλάσω, Dor. pro φιλήσω.

Φίλατο, amabat, 3. ſing. imperf. paſſiv. Jon. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Niſi mavis ſyncopen eſſe pro φιλήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλος, amicus.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, æcus amor ſui. a φίλαυτος, ου, ὁ, qui nimis ſibi placet, amans ſui ipſius.

Φίλει, dilige, pro φίλεε, præſ. imperat. activ. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλος, amicus.

Φιλεῖν, præſ. inf. verbi ejuſdem, & thematis.

Φιλέεσκε, diligebat, 3. ſing. imperf. activ. Jon. pro ἐφίλει, ει, verbi ejuſdem.

Φιλεῖ, ſolet, amat, 3. ſing. præſ. ind. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, ὁ, amicus.

Φιλεῦντι, Doric. & Æol. pro φιλοῦσι, ſolent, 3. pl. præſ. verbi φιλέω, amo.

Φίλεον, diligebam, imperf. Jon. pro ἐφίλεον, a φιλέω, diligo, amo.

Φιλεῦντι, amant, Dorice pro φιλοῦσι, 3. plur. præſ. indicat.

Φιλεπιτιμητὴς, ὁ, amicorum objurgator, amator reprehenſionum, mordax, linci. a φίλος, amicus, & ἐπιτιμάω, reprehendo, objurgo. hoc a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro, punio.

Φιλεργὸς, ῦ, ὁ, operis amicus, operoſus, induſtrius. Ex φίλος, amicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Φιλέρημος, ου, ὁ, deſerta diligens, ſolitudinis amicus. Ex φίλος, amicus, & ἐρῆμος, ου, ἡ, deſertum.

Φιλέριθος, α, ἡ, laniſicii amica. Ex φίλος, amicus & ἔριθος, ου, ἡ, laniſica.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, amant.

Φιλεῦσα, Doric. pro φιλοῦσα, oſculans, præſ. part. act. a φιλέω, oſculor.

Φιλεῦσι, amant, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεχθὴς, ὁ, ἡ, odioſus, & amans inimicitiarum. Ex φίλος, amicus, & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Φιλέω, ῶ, amo, diligo, benigne accipio. φιλεῖ δρᾶν, amo faciens, pro facio libenter, Ariſtot. in Plut. conſueſco, ſoleo, Ariſtoph. in Neb. oſculor, Xenoph. fut. φιλήσω. perf. πεφίληκα. p. m. πέφιλα. φιλεῖ imperſonal. cum infinit. præteriti vel præſentis temporis, numquam futuri, ut Plato de rep. 2. ἀμετακίνητα φιλεῖ γίγνεσθαι, non ſolent mutari.

Φίλη, ης, ἡ, amica. a φίλος, ου, ὁ, amicus.

Φιλήδονος, ου, ὁ, ἡ, voluptatibus deditus. Ex φίλος, amicus, & ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas. a φιλήκοος, audiendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & ἀκούω, audio. p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, oſculum, ἀσπασμός. a φιλέω, ſuavior, baſio.

Φιλήμεναι, dilexiſſe, aor. 2. inf. Jon. ſeu Dor. pro φιλῆναι, ab inuſit. φίλημι. Sunt qui per ectaſin dici volunt pro φιλημέναι, Dorice itidem pro φιλεῖν, præſ. inf. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nomen viri, Philemon. Gr. deoſculans.

Φιλήνωρ, ορος, ὁ, perblandus. Ex φίλος, ου, ὁ, amicus, & ἀνὴρ, vir.

Φίλησε, Jon. pro ἐφίλησε, amavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλῆσαι, amare, a. 1. inf. activ. φιλήσῃς, ῃ, a. & 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Φιλησίμολπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, qui amat cantionem, amans hymnorum. quod ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. p. m. μέμολπα.

Φιλήτης, ου, ὁ, fur. q. πιλήτης, a πιλέω, ſtipo. cupidus enim τῶν πιλέω aliena.

Φιλητὸς, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. dilectus.

Φιλία, ας, ἡ, amicitia, neceſſitudo, amor, favor, ſtudium.

Φίλιος, ώτερος, ώτατος, Jon. amicus, amicior, amiciſſimus.

Φιλιππήσιος, ου, ὁ, Philippenſis.

Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, adject.

Φίλιππος, ου, ὁ, Philippus, nomen viri. qui delectatur equis, ὁ φίλος τῶν ἵππων.

Φιλὶς, ίδος, ἡ, canna, fiſtula.

Φίλιστος, ου, ὁ, Philiſtus. dativ. ſingul. φιλίστῳ.

Φιλλυρέα, ἡ, arbor quædam liguſtro ſimilis, quam deſcribit Dioſc. lib. 1. c. 126.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ου, ὁ, patronymicum, ὁ τῆς φιλλύρας παῖς Χείρων.

Φιλλυρίδης, ὁ, nomen gentile.

Φιλοβολέων, ὁ, qui ſuper amicum ſe conjicit officii gratia: ut qui ſui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet, quaſi a φίλος, amicus, & βολέω, a βάλλω, jacio.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ, domini amans. Ex φίλος, amicus, & δεσπότης, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Φιλόζωος, ου, ὁ, ἡ, vitæ cupidus. The. φίλος, amicus, & ζάω, ſeu ζώω, vivo.

Φιλόθεος, ου, ὁ, ἡ, Dei amans.

Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem ac φιλόθρηνος, amans luctus. Ex φίλος, amicus, & θρῆνος, luctus.

Φιλοῖ, amat, 3. ſingul. præſ. opt. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. vel φιλοίφης, homo libidinoſus. Ex φίλος, amicus, & οἰφέω, coeo.

Φιλόκαλος, α, ὁ, pulchritudinis amans. Ex φίλος, amicus, & κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, lucri cupidus, avarus. Ex φίλος, amicus, & κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρτομος, ου, ὁ, ἡ, mordax, cavillator, irriſor, convitiorum amicus. Ex φίλος, amicus, κείρω, tondeo, & τομὴ, ῆς, ἡ, ſectio.

Φιλοκτέανος, ου, ὁ, avarus, lucri avidus, poſſeſſionum cupidus. in compar. φιλοκτεανώτερος. ſuperl. φιλοκτεανώτατος, avariſſimus. quod ex φίλος, amicus, & κτέανον, Poet. idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. Th. κτάομαι, acquiro.

Φιλοκτήταο, genit. Bœot. pro Doric. φιλοκτήτα, quod pro φιλοκτήτου. a Φιλοκτήτης, ου, ὁ, Pindarus, Pythior. Od. 1. pag. 193. verſ. 17.

Φιλόλογος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. eloquentiæ deditus, loquax. Ex φίλος, amicus, & λόγος. quod a λέγω, dico.

Φιλομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, diſcendi cupidus, diſciplinæ ſtudioſus. Ex φίλος, amicus, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ, ἡ, amans riſus. ex φίλος, amans, & μειδιάω, rideo.

Φιλομμηδὴς, έος, ἡ, quæ amat genitalia: Venus Heſiodo. in accuſ. φιλομμηδέα. Ex φίλος, amicus, & μῆδος, εος, τὸ, cura, & μήδεα, τὰ, pudenda.

Φιλόμολπος, ου, ὁ, ἡ, qui cantum amat. Ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. præt. med. μέμολπα. hinc μολπὴ, ἡ, cantus.

Φιλόμυθος, α, ὁ, ἡ, fabularum amans; fabuloſus. Ex φίλος, amicus, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

Φιλόμωσος, α, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, ὁ, Muſarum ſtudioſus. Ex φίλος, amicus, & Μοῦσα, ἡ, Muſa.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, ambitioſa vincendi contentio, animi concitatio. Ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, contentio.

Φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, contentioſus, rixoſus, victoriæ amans, Xenoph. Hinc φιλονεικέω, rixor.

Φιλονεικούντων, gen. plur. part. præſ. verb. φιλονεικέω, rixor, contendo.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hoſpitalitas, a φιλόξενος, ου, ὁ, ἡ, hoſpitalis. quod a φίλος, amicus, & ξένος, ου, ὁ, hoſpes.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, amator ludorum, vel jocorum, facetus, feſtivus. ex φίλος, amicus, & παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπάρθενος, ου, ὁ, amator virginum: ſtudioſus virginitatis. Ex φίλος, amicus, & παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Φιλοποίμνιος, ου, ὁ, amans gregis. Ex φίλος, amicus, & ποίμνιον, τὸ, grex. Them. ποιμὴν, ὁ, paſtor.

Φιλόπολις, ὁ, ἡ, amans civitatis, civitatis ſtudioſus, ſtudioſus civilis vitæ. Ex φίλος, amicus, & πόλις, ἡ, urbs.

Φιλόπονος, ου, ὁ, ἡ, laboris amans. comparat. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia. Ex φίλος, amicus, & πόνος, ου, ὁ, labor. Them. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Φιλοπονέοντι, 3. plur. præſ. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo. Ex iiſdem them.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas, ſalutandi ſtudium. a φιλοπροσήγορος, ſalutandi ſtudioſus. Ex φίλος, & προσηγορέω, compello, ſaluto. Quod ex πρὸς, & ἀγορεύω, ſeu ἄω, verba facio. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Φιλοπρωτεύω, primatum amo, ambio, cupio eſſe primus. φιλόπρωτος, ου, ὁ, cupiens eſſe primus. ex φίλος, amicus, & πρῶτος, ου, ὁ, primus. Th. πρό.

Φίλος, ου, ὁ, amicus, gratus, familiaris, carus. φίλη, ης, ἡ, amica.

Φιλοσοφέω, ῶ, ήσω, ῶν, ſapientiam amo. philoſophor, diſcepto, diſſero, diſputo. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, ὁ, & in acc. ſing. φιλοσοφήσαντα. Ex φίλος, amicus, & σοφὸς, ῦ, ὁ, ſapiens.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, Philoſophia; ſapientiæ ſtudium: item Sophiſtica, quæ eſt veræ Philoſophiæ abuſus. φιλόσοφος, ου, ὁ, Philoſophus, qui ſtudio ſapientiæ deditus, quaſi φίλος σοφίας.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præſ. activ. verbi φιλοσοφέω, philoſophor.

Φιλόστοργος, ου, ὁ, ἡ, ad amandum propenſus, amicus, benevolus, indulgens. Dicitur etiam de prole pia erga parentes, Xenoph. de Cyro, παῖς φιλόστοργος φύσει, parentum venerator, & pius puer. Ex φίλος, amicus & στοργὴ, ῆς, ἡ, amor inter parentes, & liberos reciprocus. quod a præt. med. ἔστοργα, verbi στέργω, amore naturali complector, diligo: acquieſco. f. ξω. præt. ἔστερχα.

Φιλότας, ατος, ἡ, Doric. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

Φιλότεκνος, ου, ὁ, ἡ, amans liberorum, indulgens liberis. Ex φίλος, amicus, & τέκνον, ου, τὸ, proles.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor: concubitus Heſiodo. in acc. pl. φιλότητας.

Φιλότης, ιος, ἡ, amicitia. ejuſd. them.

Φιλο-

Digitized by Google

Φιλοτιμεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi φιλοτιμέομαι, honorem ambio.

Φιλοτιμέομαι, οῦμαι, ambio honorem: contendo. quod a φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, honoris cupidus. Ex φίλος, amicus, & τιμή, ῆς, ἡ, honor.

Φίλου, gen. ſing. a φίλος, ου, ὁ, amicus.

Φιλοφρόνως, adv. comiter, peramice. a φιλόφρων, comis, benevolus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia. Ex φίλος, amicus, & φρὴν, mens.

Φιλόφρων, ονος, ὁ, comis, benevolus, affabilis, humanus.

Φιλοχρήματος, ου, ὁ, pecuniæ cupidus, avarus. Ex φίλος, amicus, & χρῆμα, ατος, τὸ, τος, pecunia.

Φιλοχρηματοσύνη, ης, ἡ, opulentia. ex iiſdem them.

Φιλοψυχίη, & Jonic. η, vitæ deſiderium. Ex φίλος, amicus, & ψυχὴ, ἡ, anima, vita.

Φίλτατος, ὁ, amiciſſimus, ſuperlat. a φίλος, amicus. comp. φίλτερος. ſuperlat. φίλτατος. per ſyncopen pro φιλαίτερος, φιλαίτατος.

Φίλτερος, ὁ, amicior, vide in φίλτατος.

Φιλύρη, ης, ἡ, philyra. arbor ſemper virens. an quia φιλεῖ ὑγρὰ, amat humida?

Φίλυπνος, ου, ὁ, amans ſomni. ex φίλος, amicus, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Φίλυρα, ας, ἡ, tilia, quæ commendabilis cortice. An a φλοιὸς, cortex?

Φιλωνίδα, Dor. pro φιλωνίδου, τ, Philonidæ.

Φιμὸς, οῦ, & φῖμος, ου, ὁ, fiſcella, camus, capiſtrum. φῖμος, in mulieribus eſt illud ornamentum, quo ora obducunt. Apud medicos φίμωσις, eſt meatuum naturalium præcluſio. Vocatur etiam φῖμος, cum ita arcte glans præputio obligatur, ut cute ſua nequeat renudari, Dioſc. l. 4. c. 92. Ætymol. ait φῖμος eſſe obturamentum, quo urinatores os ſibi obligant, ne aquam abſorbere cogantur; pariter ſagenam reticulatam inſtar fiſcellæ inter inſtrumenta piſcatorum. Cælius vult fuiſſe reticulatum operculum coli imagine quadam, ne immiſſa ſuffragia dilaberentur. Hinc φιμόω, os capiſtro obturo.

Φιμόω, ῶ, os capiſtro obturo, occludo, os obligo. Et per metaphoram ad ſilentium adigo. f. ώσω. perf. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. paſſ. πεφίμωμαι, obmutui. perf. imperat. paſſ. πεφίμωσο, ωσθω, obmutesce. a. 1. paſſ. ind. ἐφιμώθην, ης, η, prorſus obmutui, q. capiſtro injecto. a. 1. imperat. paſſiv. φιμώθητι. Th. φιμὸς, ὁ, capiſtrum.

Φιμωθεὶς, ὁ, obturatus, a. 1. part. paſſiv. verbi φιμόω, os capiſtro obturo.

Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, ſibi, dat. pl. ab οὗ, ſui.

Φίντης, pro φίλτης, ου, auriga: animus humani corporis auriga, & rector. a φίντατος, Dor. pro φίλτατος, amiciſſimus.

Φὶξ, φικὸς, Bœotic. pro σφὶγξ, ſphinx.

Φιτρὸς, οῦ, ὁ, ſtipes, truncus. q. φιτυρὸς. nam φιτὺ eſt τὸ φυτὸν, planta.

Φιτύω, genero. a φυτεύω, planto.

Φ Λ.

Φλάζω, ſtulte, & inarticulata loquor: item ferveo. q. a φλέω, nugor.

Φλᾶν, Attice pro θλᾶν, frangere, percutere.

Φλαυρίζω, garrio, ineptio, deliro, a φλέω, nugor.

Φλάσσαι, Jon. pro ἔφλασαν, aor. 1. ind. act. verbi φλάω, quod Attice pro θλάω, ῶ, frango, comminuo, tundo.

Φλάσω, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, ὁ, vilis, malus. ex φλύαρος, nugæ, ineptiæ. inde φλαύρως, male.

Φλάω, frango, contundo, mollio: avide comedo, Att. pro θλάω, frango.

Φλεγεθοίατο, Jon. pro φλεγέθοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi φλεγέθω, idem ac φλέγω, uro.

Φλεγέθοντος, ardentis, gen. ſing. part. præſ. verbi φλεγέθω. uro. quod ex φλέγω, incendo, & θέω, curro.

Φλεγέθω, idem ac φλέγω, uro.

Φλεγεὶς, έντος, ὁ, combuſtus, a. 2. part. paſſ. verbi φλέγω, uro. fut. ξω. aor. 2. paſſ. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, inflammatio; item humor albidus. Them. φλέγω, uro.

Φλεγμαίνειν, intumuiſſe, aor. 1. inf. act. verbi φλεγμαίνω, ardeo. fut. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. quod a φλέγμα, inflammatio. Them. φλέγω, uro.

Φλεγοίατο, combuerentur, Jon. pro φλέγοιντο, 3. plur. præſ. opt. paſſiv. verbi φλέγω, uro.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. plural. præſ ind. φλεγυάσθαι, Poet. pro λάμπειν, ſplendere, refulgere.

Φλέγρα, ας, ἡ, urbs Macedoniæ.

Φλεγύου, gen. Æolic. a φλεγύας, ου, ὁ, aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγειν, ab urendo.

Φλέγω, uro, incendo, illuſtro, illumino, ango, ardeo. f. φλέξω. p. πέφλεχα. perf. paſſiv. πέφλεγμαι. hinc φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor: item humor albidus, & frigidus, pituita. φλεγμαίνω, ardeo, æſtuo. φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. φλεγέθω, uro, incendo.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. urens.

Φλέξας, αντος, ὁ, qui combuſſit, aor. 1. part. act. verbi φλέγω, uro. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, ὁ, combuſtus, a. 1. part. paſſiv. φλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſiv. a φλέγω, uro.

Φλὲψ, φλεβὸς, ἡ, vena. q. a. φλέω, abundo, & ἕψω, coquo. Venæ enim ſanguine abundant, qui in illis coquitur. Hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ ſectio.

Φλέω, nugor, plenus ſum, abundo. Hinc φλέδων, ονος, ὁ, nugator, nugax. φλεδονία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. φλεδονέω, & φλεδονεύω, nugor, garrio, φλύω, & φλύζω, idem. φλυαρέω, idem. φλύαρος, ου, ὁ, nugæ, ineptiæ.

Φληνάφος, ου, ὁ, nugator, nugæ. q. a φληναφάω, nugor, & ἅπτεσθαι, hærere, ut ſit nugis adhærens.

Φληναφάω, nugor. a φλέω, idem.

Φλιὰ, ᾶς, ἡ, valvarum poſtes, veſtibulum, limen.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, premo, affligo.

Φλιδάω, putreſco, putreſio, rumpor, lanior. q. a φλάω, contundo.

Φλόγεος, ου, ὁ, flammeus, ſplendidus. a φλέγω, uro.

Φλογερὴν, flammeam, acc. ſing. f. g. a φλογερὸς, idem ac φλόγεος, flammeus, ſplendidus.

Φλογίζω, inflammo, exuro, præſ. part. φλογίζων, ουσα, ον, inflammans. f. ίσω. perf. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præſ. paſſ. φλογίζομαι. præſ. part. φλογιζόμενος, inflammatus. a. 1. ind. paſſ. ἐφλογίσθην, ης, η. quod a φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. Thema φλέγω, uro. Hinc φλόγεος, ου, ον, flammeus.

Φλογὸς, gen. ſing. a φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

Φλοιὸς, οῦ, ὁ, cortex. quaſi a φλάω, frango, quia fragilis: hinc φλοΐζω, decortico.

Φλοίσβοιο, gen. Jon. a φλοῖσβος, ου, ὁ, murmur.

Φλοῖσβος, ου, ὁ, ſonitus aquæ, murmur, tumultus. hinc πολύφλοισβος, ου, ὁ, ἡ, multo ſtrepitu reſonans.

Φλόμος, ου, ὁ, verbaſcum, herba.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. a φλέγω, uro. Item herba.

Φλοῦν, acc. ſing. a φλοῦς, οῦ, ὁ, teges, ſtorea. Th. φλοιὸς, οῦ, ὁ, cortex.

Φλυαρέω, garrio, blatero, nugor. fut. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. Th. φλέω, nugor.

Φλυαρία, ας, ἡ, garrulitas, importuna loquacitas. φλύαρος, ου, ὁ, garrulus: nugæ. quod a φλύω, vel φλέω, nugor.

Φλυδάω, humeſco, flacceſco: madeo. a φλύω, tumeſco. Hine φλυδαρὸς, humidus.

Φλύζω, vel φλύω, idem ac φλέω, ferveo, nugor, bullio, vomo, eructo.

Φλυηρέω, Jonic. pro φλυαρέω, garrio.

Φλύκταινα, ἡ, puſtula ex fervore, bulla. ea & φλυκτὶς dicitur. a φλύζω, ferveo.

Φλύος, nugæ. Th. φλέω, nugor.

Φ O

Φοβαθῇς, Dorice pro φοβηθῇς, metuas, 2. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. a φοβέομαι, timeo.

Φοβέεσκον, Poet. pro ἐφόβουν, 3. plur. imperf. act. verbi φοβέω, timorem injicio, terreo. φοβέομαι, οῦμαι, timeo.

Φοβεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. a φοβέω, terreo.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, formidabilis, horrendus, a, um. in comparat. φοβερώτερος. quod a φόβος, timor.

Φοβεύμενοι, Dor. pro φοβούμενοι, præſ. part. paſſ. verbi φοβέω, terreo.

Φοβέω, ῶ, timorem injicio, terreo. f. ήσω. p. πεφόβηκα. præſ. paſſ. φοβέομαι, οῦμαι, metuo, terreor, trepido, expaveſco. φοβοῦμαί σε pro περὶ σοῦ, timeo tibi, ad Galat. 4. φοβοῦμαι, minor, minitor. φοβεῖται ἤδη τὸν λιμὸν, jam minatur famem, Halicar. hiſt. lib. 6. cum accuſ. præſ. imperat. paſſiv. φοβέου, οῦ, είσθω, ούσθω, εῖσθε, οῦσθε. imperf. ἐφοβεόμην, ούμην, εῖο, οῦ, εῖτο, οῦτο. a. 1. paſſiv. ἐφοβήθην, ης, η, timui, & in 3. plur. ἐφοβήθησαν. aor. 1. imperat. paſſiv. φοβήθητι, ήτω, & in 2. plural. φοβήθητε. aor. 1. ſub. paſſ. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, metuam, & in 2. plur. φοβηθῆτε. aor. 1. part. paſſ. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, metuens.

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba leonis. a φοβέω, terreo, quia terrifica. Sed φοβῇ, 3. ſing. ſub. act. verbi φοβέω.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. φοβήθητε, 2. plur. a. 1. imperat. paſſ. verbi φοβέω, terreo.

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. verbi φοβέω, terreo.

Φόβητρον, ου, τὸ, terriculamentum, ſpectrum, monſtrum. a φοβέω, terreo.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus. a præt. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, timeo.

Φοβοῦ, præſ. imperat. paſſ. a φοβέω, terreo: ſed φόβου, gen. ſing. a φόβος, timor. φοβοῦμαι, φοβούμενος, præſ. ind. & part. paſſ.

Φοιβάω, Poet. pro καθαίρω, purgo, luſtro. Th. φοῖβος, purus.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. Luna. Item aqua, & omne purum.

Φοιβόλαμπτος, ου, ὁ, ἡ, Jonice pro φοιβόληπτος, Phœbi numine afflatus. φοιβόλαμπτος, ου, Phœbo inſtinctus, Herodot.

Φοῖβος, ου, ὁ, Phœbus, Apollo, Sol, quaſi φάος βίου, lumen vitæ. ſed φοῖβος, η, ον, purus, caſtus, ſplendidus. Hinc φοιβάζω, illuſtro.

Φοινήεις, εντος, ὁ, idem ac φοινικόεις, purpureus. The. φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma arbor, color ruber.

Φοινικάνθεμον, ἦρ, ver purpureos flores habens. Ex φοῖνιξ, purpura, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Φοινίκη, ης, ἡ, nomen regionis, Phœnice. Gr. palma.

Φοινίκεος, έα, εον, purpureus, a, um. Th. φοῖνιξ, purpura.

Φοινικόεις, εντος, ὁ, puniceus, purpureus. Th. φοῖνιξ, purpura.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ φοινικῆν κρόκην ἔχων, puniceam tramam habens. quod a κρόκη, trama, filum, ſubtegmen.

Φοινικόλοφος, ου, ὁ, rubram criſtam habens. Epith. galli gallinacei. ex φοῖνιξ, purpura, & λόφος, ὁ, criſta galeæ.

Φοινικόπεζα, ἡ, quæ rubrum pedem habet. a φοινίκεος, έα, εον, puniceus, ruber. Th. φοῖνιξ, purpura, & πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ου, ὁ, epitheton Jovis, rubra, ſeu rutila fulmina jaculantis. Ex φοῖνιξ, purpura, & στεροπὴ, ἡ, fulgor.

Φοινικόστολος, ου, ὁ, Phœnicum more inſtructus, aut armatus. Ex φοῖνιξ, purpura, & στολὴ, ἡ, ſtola, veſtis oblonga. Them. στέλλω, orno. p. m. ἔστολα.

Φοινίκων, gen. plur. a φοῖνιξ, purpura.

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma arbor. phœnix. nomen avis & viri, & nomen portus. purpura, puniceus color. & adject. ruber, rufus. q. a φόνος, cædes, ſanguis. Hinc φοινίκεος, ου, ὁ, phœniceus, puniceus. φοινικὶς, ίδος, ὁ, veſtis puniceі coloris; item purpureus amictus. φοινίσσω, rubeſacio.

Φοίνιος, ὁ, cruentus. a φόνος, cædes.

Φοίνισσα ἐμπολὴ, phœnicia mercatura

φοι-

φοίνισσα φλὸξ, rutila flamma.

Φοινίσσετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi φοινίσσω, rubefacio.

Φοινίχθην, a. 1. ind. paſſ. Jon. a φοινίσσω, rubefacio, cruento. Th. φοῖνιξ, purpura.

Φοίτα, ibat, 3. ſingul. imperf. act. pro ἐφοίτα, verbi φοιτάω, eo.

Φοιτάω, ito, ventito: inſanio. f. ήσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio. φοιτὸς, ῦ, ὁ, præco. φοιτὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa.

Φοιτέω, Jon. pro φοιτάω, eo, ventito.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, it, 3. ſing. præſ. φοιτάω, eo. Sic φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. ſing. præſ.

Φοιτίζω, idem ac φοιτάω, eo.

Φοιτῶν, præſ. part. act. φοιτῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. vel ſub. verbi φοιτάω, eo.

Φολὶς, ίδος, ἡ, ſquama, ut piſcium, aut ſerpentum. q. a φλύω, ferveo. ſquamæ enim velut bulliunt ex animantibus. Item textura picturis, & coloribus variegata.

Φολκὸς, ῦ, ὁ, ſtrabus, qui habet oculos diſtortos. q. φάολκος, a φάος, lumen, & ἕλκω, traho.

Φονεὺς, έως, ὁ, homicida. a φόνος, cædes, ſanguis.

Φονεύω, occido. f. εύσω, & in 1. pl. φονεύσομεν. perf. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα. Th. φένω, idem.

Φονῆος, gen. ſing. Att. a φονεὺς, homicida.

Φόνος, ῦ, ὁ, cædes, homicidium, ſtrages, occiſio. φόνος etiam dicitur ſpina, quæ & ἀτρακτυλὶς, Theophr. l. 6. c. 4. a præt. med. πέφονα, verbi φένω, occido.

Φόξινος, ῦ, ὁ, nomen piſcis.

Φοξὸς, ῦ, ὁ, cujus caput eſt acutum, & velut turbinatum. quaſi a φάος, lumen, & ὀξὺς, acutus.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, actio τῶ φερομένω, onus, a φέρω, porto. Item caſus temerarius, impetus, curſus. φορὰ πραγμάτων, curſus rerum, Demoſth. jactus, φορὰ δίσκυ, jactus diſci. Ariſt. tributum, collatio, Thucyd. proventus, ubertas, copia. Item vecturæ merces, Ariſtoph. apud Poll. l. 7. & 9.

Φορβὰς, ἡ, equa, quia foris φέρβεται, paſcitur, gregalis, non domeſtica. Eſt autem φορβὰς, ὁ, ἡ, alumnus, φορβὴν, eſcam ſuppeditans: ut φορβὰς γῆ, alma terra, quæ alit: & paſſive φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis, cui opponitur τροφίας, qui domi τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, quæ ſe φέρβει, proſtitutione corporis.

Φορβειὰ, ᾶς, eſca. Uſurpatur etiam pro capiſtro. Metaphorice corium ſignificat, quo veluti capiſtro tibicines ora ſua muniebant, quaſive capiſtrabant, ne nimio flatu labia ſcinderentur, ſeve capirati aeris moderatione inflatus lenior eſſet, ſonuſque gratior auribus accideret. Ariſtoph. in Veſpis.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca, alimentum. a φέρβω, alo. q. φέρω βίον, vitam fero.

Φορείτω, 3. ſing. imperat. præſ. act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέρω, idem.

Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, geſtant, 3. plur. præſ. ind. a φορέω, pro φέρω, fero. Sic & φορέονται, pro φέρονται.

Φορέοντα, accuſ. ſing. part. præſ. verbi φορέω, fero, porto.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præſ. part. paſſ. verbi φορέω, geſto.

Φορεῦντος, ferentis, Dor. pro φοροῦντος, gen. ſingul. præſ. part. activ. a φορέω, pro φέρω, fero.

Φορέω, ῶ, fero, geſto. f. ήσω. perf. πεφόρηκα. a. 1. ἐφόρησα.

Φορῆναι, tuliſſe, a. 1. inf. act. verbi φορέω, fero. f. ήσω. a. 1. ἐφόρησα.

Φόρκυν, υνος, ὁ, portus: quia naves in eum φέρονται, feruntur. Eſt & Φόρκυν, υνος, ὁ, & Φόρκυος, nomen monſtri marini. dat. Φόρκυϊ, pro Φόρκυνι, in accuſ. Φόρκυν.

Φόρμιγγ', pro φόρμιγγι, dat. ſingul. a φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.

Φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara, teſtudo, quæ ἐν ὤμοις φέρεται. hinc φορμίζω, citharam pulſo.

Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro φορμικτὴς, ῦ, ὁ, citharœdus. Th. φόρμιγξ, ἡ, cithara.

Φορμὸς, ῦ, ὁ, ſporta, corbis, calathus. quo aliquid φέρεται, fertur.

Φορεῦντες, ferentes, Dor. pro φοροῦντες, nom. pl. part. act. f. g. contract. a φορέω, porto.

Φόρον, ου, τὸ, forum. παρὰ τὸ φέρειν, quod eo omnia ferantur venalia. φόρον Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, Forum Appii.

Φόρος, ῦ, ὁ, tributum, quod φέρεται, infertur. φορὸς, ῦ, ὁ, ferax, ferens.

Φοροῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi φορέω, geſto, habeo.

Φορτηγὸς, ῦ, ὁ, bajulus. φορτηγὰ πλοῖα naves onerariæ, Ariſtoph. Interpr.

Φορτί, pro φορτία, onera, nom. pl. a φορτίον, ου, τὸ, idem ac φόρτος, ου, ὁ, onus.

Φορτίζεσθαι, imponito, præſ. inf. paſſ. pro imperat. verbi φορτίζω, onero, cum acc. fut. ίσω. p. πεφόρτικα.

Φορτικὸς, ὁ, onerarius. item metaph. moleſtus. ejuſdem thematis.

Φόρτος, ου, ὁ, onus: res moleſta, & odioſa. q. φέρτος, a φέρω, fero. hinc φορτίον, ου, τὸ, idem. φορτικὸς, ῦ, ὁ, onerarius. φορτίζω, onero.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Fortunatus.

Φόρυς, podex. a φορύω, inquino.

Φορυτὸς, ῦ, ὁ, quiſquiliæ. Th. φορύω, inquino.

Φορύω, φορύσσω, & ύσσω, pinſo, miſceo, fœdo. Hinc φορυτὸς, ῦ, ὁ, quiſquiliæ.

Φόως, idem ac φῶς, lumen. Metaphorice pro ſalute, auxilio, & victoria.

Φ Ρ

Φραγέλλιον, ου, φραγγέλιον, & φραγγέλλιον, τὸ, flagellum. Ex Lat. & eſt diminut. a flagrum, quod eſt ſcutica, qua ſervi cædebantur: ſic dicta, quod pars corporis ea percuſſa quaſi flagret, hoc eſt ardeat.

Φραγελλόω, ῶ, flagello. fut. ώσω. perf. πεφραγγέλλωκα.

Φραγῇ, obſtruatur, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſiv. φραγήσομαι, ῃ, εται. f. 2. ind. paſſ. verbi φράσσω, ſepio, occludo.

Φραγμὸς, ῦ, ὁ, ſeptum. a φράσσω, ſepio.

Φραδάζω, indico, declaro. a φραδὴ, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδεν, dixit, Jon. pro ἔφραδεν, 3. ſing. a. 2. ind. activi verbi φράζω, dico. p. m. πέφραδα.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia, conſilium. hinc φραδὴς, έος, ὁ, ἡ, conſultus, prudens. Suid.

Φραδμοσύνῃσι, dativ. pl. Jon. pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium. Th. φράζω, dico.

Φράδμων, ſeu φράσμων, ονος, ὁ, ſolers, conſultus, peritus, doctus.

Φράζεαι, Jon. pro φράζῃ, deliberas, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi φράζω, dico.

Φράζεο, Jon. pro φράζου, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Φράζεσθαι, præſ. inf. paſſiv. φραζέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. verbi φράζω, dico.

Φράζεσκε, Jon. pro ἔφραζε, 3. ſing. imperf. act. verbi φράζω, dico.

Φράζετο, Jon. pro ἐφράζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Φραζεῦ, Dor. pro φράζου, cogitato, præſ. imperat. paſſ. ejuſdem verbi.

Φράζω, dico, expono, memoro, ediſſero. jubeo, judico. depromo, Ariſtoph. φράζω σιγὴν, indico ſilentium, Ariſtoph. poſtulo, Sophocl. conſidero, diſpicio, Sophocl. f. άσω. perf. πέφρακα. aor. 1. ἔφρασα. a. 1. imperat. activ. φράσον, άτω, ediſſere. a. 2. ἔφραδον. præſ. med. φράζομαι, video, perſpicio, intelligo. perf. paſſ. πέφρασμαι, σαι. perf. med. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. μεταφράζω, in aliam linguam transfero, interpretor. μετάφρασις, εως, ἡ, interpretatio. μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, interpres. παραφράζω, juxta loquor; item latius explico. περιφράζω, circumloquor. περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. ἀφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, inconſultus, inconſideratus. ἀφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ὁμοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, unanimis, concors.

Φραξάμενος, ου, ὁ, munitus, aor. 1. part. med. verbi φράσσω, munio. f. ξω.

Φρασαίατο, dicantur, Jon. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. verbi φράζω, dico. f. φράσω. a. 1. med. ἐφρασάμην.

Φράσαντα, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. a φράζω, dico.

Φράσδεν, dicere, Dor. pro φράζειν, præſ. inf. a φράζω, dico.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, mentibus, dat. plur. a φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φράσις, ιος, ἡ, eloquutio, genus loquendi. ab eodem themate.

Φρασόμεσθα, Poet. pro φρασόμεθα, conſultabimus. 1. plur. fut. 1. med. verbi φράζομαι, ſeu φράζω, dico.

Φράσον, άτω, ediſſere, a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Φρασσόμεθα, geminato σσ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. med. a φράζω, dico.

Φράσσω, ſive ττω, ſepio, munio; item obturo, occludo: ſtipo, condenſo. f. φράξω. præt. πέφραχα. aor. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. paſſ. πέφραγμαι, ξαι, κται. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſepes. φραγμὸς, ῦ, ὁ, idem. φρακτὸς, ῦ, ὁ, ſeptus, munitus. καταφράττω, armis circumquaque munio: unde ἱππεὺς κατάφρακτος, eques cataphractus.

Φραστέον, τὸ, dicendum, adject. verbale a φράζω, dico.

Φρασώμεθ', cogitemus, 1. pl. a. 1. ſub. med. verbi φράζω, dico.

Φράτορες, ων, οἱ, contribules. Th. φρατρία, curia.

Φράτρα, ſeu φρατρία, ας, ἡ, curia; contubernium, ſodalitas, ſodalitium, Halicar. hiſt. l. 6. Hinc φράτριος, ου, ὁ, curialis, ad curiam pertinens. φράτωρ, ρος, ὁ, ejuſdem curiæ conſors. φράτηρ, ερος, ὁ, idem.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, faſtus. a φρυάττομαι, fremo, inſoleſco.

Φραχθεὶς, ὁ, ſeptus, a. 1. part. paſſ. a φράσσω, ſepio. fut. ξω. aor. 1. paſſ. ἐφράχθην.

Φρέαρ, Poetic. φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. q. a φρέω, emitto.

Φρεῖν, ferre, per ſyncop. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, fero.

Φρεναπατάω, decipio. f. ήσω. perf. πεφρεναπάτηκα. q. φρένας ἀπατάω, mentem decipio.

Φρένας, accuſ. plural. a φρὴν, ἡ, mens. φρένες, αἱ, intelligentiæ. φρεναπάτης, ου, ὁ, mentium deceptor. Ex iiſdem thematibus.

Φρενήρης, εος, ὁ, ἡ, mentis compos, prudens, cordatus. ex φρὴν, ἡ, mens, & ἄρω, apto.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, mente captus, ſtultus, deſipiens. ex φρὴν, mens, & βλάπτω, lædo.

Φρενῶν χρηστὶς, pro ipſa prudentia Poetice ſumitur.

Φρὲς, fer, aor. 2. imperat. activ. a φρῆμι. Niſi φρὲς, pro φρὶ, quod per ſync. pro φέρε, præſ. imperat. verbi φέρω, fero.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, dativ. plural. a φρὴν, ἡ, mens.

Φρέω, emitto. fut. φρήσω. q. a φέρω, fero.

Φρῆγμα, Jon. pro φράγμα, ατος, τὸ, ſeptum. Th. φράσσω, ſepio, munio.

Φρὴν, φρενὸς, ἡ, mens, ſapientia. φρένες, præcordia. q. a φέρω, ut ſit quaſi φερὴν, quo animus corpus agit, & fert quo velit. Hinc φρονέω, q. φρενέω, ſapio; item delibero, cogito. fut. ήσω. φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio. φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, intelligentia. φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, prudens. ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. εὐφραίνω, lætitia afficio. εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans. μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnanimus: σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens; item moratus, temperans. σωφροσύνη, ης, ἡ, prudentia; item temperantia. σωφρονέω, ſanæ mentis ſum, prudens ſum: item temperanter, & modeſte me gero. σωφρονίζω, ad ſanam mentem reduco; item caſtigo, emendo. σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, caſtigatio, emendatio. ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ,

Digitized by Google

ὁ, ἡ, qui eſt animo humili, & abjecto. ταπεινοφροσύνη, ης, animi humilitas.

Φρήτρη, Jon. pro φρατρία, ας, ἡ, curia, ſodalitas, tribus.

Φρήτωρ, Jon. pro φράτωρ, contribulis. vide etiam in φρατρία.

Φρικαλέας, accuſ. plural. fœm. gen. a φρικαλέος, idem ac φρικώδης, horribilis. Them. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίκη, ης, ἡ, horror frigoris, febrilis horror, algor. φρίκη πρὸς τὸ θεῖον, horror, & religio in Deum, Xenoph.

Φριμάσσετο, Jon. pro φριμάσσοιτο, præſ. imperſ. paſſ. a φριμάσσομαι, fremo.

Φριμάσσομαι, flatum naribus emitto, fremo. q. a βρέμω, fremo.

Φριμάσσονται, Dor. pro φριμάσσονται. vide φριμάσσομαι, fremo.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, maris, vel fluctuum fremitus. quaſi a φρίσσω, horreo. hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum horror frigoris, & febrilis. hinc φρίσσω, vel ττω, horreo. φρικτὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horribilis.

Φρίξος, ου, ὁ, quis iſte fuerit, vide Pindarum Pythior. Ode 4. a 5 r. 3. & Græca Scholia.

Φρίσσον, Jonic. pro ἔφρισσον, imperf. activ. verbi φρίσσω, horreſco: cum horrore reformido.

Φρίσσουσ᾽, pro φρίσσουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi φρίσσω, horreo.

Φρίσσω, vel ττω, horreſco, contremiſco: item cum horrore reformido, cum accuſ. q. θρίσσω, metaphora a capillis ducta, quos metus erigit, & horrere facit. futur. φρίξω. perf. πέφρικα. aor 1. ἔφριξα. perf. paſſ. πέφριγμαι, ξαι, κται. unde φρικτὸς, ἡ, ὸν, tremendus, a, um. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φροιμιάσασθαι, a. 1. inf. Att. pro προοιμιάσασθαι, verbi φροιμιάζω, ſeu ομαι, exordio utor. quod a φροίμιον, Attic. pro προοίμιον, exordium. Th. οἶμος, ου, ἡ, via, ſemita.

Φρόνει, 2. ſing. imperat. activ. φρονεῖν, præſ. inf. φρονῇ, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi φρονέω, ſapio.

Φρονεόντων, gen. plur. part. præſ. act. verbi φρονέω, ſapio.

Φρονέω, q. φρενόω, intelligo, cogito, ſapio, ſtatuo, deſidero: curo: glorior, exulto, Iſocr. recte ſentio, recte judico, recte conſulo, Plut. ἀσφαλοῦ τοι σοί, caveo tibi, & tuis rationibus, Sophocl. φρονῶ cum infinitivo, volo. φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι, animum intendit ad pugnam, Heſiod. f. ήσω. perf. πεφρόνηκα. Them. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus. item, deſiderium, voluntas. quod a φρονέω. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, ſenſus.

Φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, prudens, providus, cordatus, comparat. φρονιμώτερος, prudentior hinc φρονίμως, adverb. prudenter. Aliquando φρόνιμος, arrogans, animo elatus.

Φρονοῦντες, nom. plur. part. præſ. act. verbi φρονέω, ſapio, intelligo.

Φροντίδος, genit. ſing. a φροντὶς, cura, cogitatio, ſolicitudo.

Φροντίζετε, curatis, 2. plur. præſ. ind. vel imperat. act. verbi φροντίζω, curo, ſtudeo.

Φροντίζω, curo, ſtudeo, operam do, meditor, rationem habeo. fut. ίσω. perf. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. φροντίζειν περὶ τὸ πρᾶγμα, in re, & negotio occupari, Alexand. Aphrod. Thema φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Φροντὶς, ίδος, ἡ, cura, cogitatio, commentatio, ſolicitudo. Hinc φροντίζω, cogito, curam gero. φροντιστὴς, οῦ, ὁ, commentator, diſcipulus, Ariſtoph. φροντιστήριον, ου, τὸ, ſchola: locus, in quo cogitationes noſtras explicamus.

Φροῦδος, ου, ὁ, vanus, obſcurus, irritus, non apparens. φροῦδος ὢν οὐ φαίνεται, abſens non apparet, φροῦδα τὰ χρήματα, facultates ad irritum redactæ. Ariſtoph. in Neb.

Φρούρει, cuſtodi, præſ. imperat. activ. a φρουρέω, cuſtodio.

Φρουρέω, ῶ, præſidio teneo, cuſtodio, cum accuſ. imperf. ἐφρούρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. φρουρήσω. perf. πεφρούρηκα. præſ. paſſ. φρουρέομαι, οῦμαι, præſidio teneor, cuſtodior. οἱ φρουρούμενοι, qui præſidio cuſtodiuntur. Ariſtid. qui præſidio tuentur, Demoſth.

Φρουρῶμες, excubias agamus, Doric. pro φρουρῶμεν, 1. plural. præſ. ſub. activ. a φρουρέω, cuſtodio.

Φρυάσσω, vel ττω, fremo: proprie de equo feroci, & hinniente. fut. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα, uſitatius eſt φρυάττομαι, fremo.

Φρυάττομαι, fremo: inſoleſco, ferocio. q. a φρῦ. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus. φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φριμάσσομαι, idem cum φρυάττομαι.

Φρύγανον, ου, τὸ, cremium, virgultum aridum, a φρύγω, ſicco.

Φρυγία, ας, ἡ, & Jon. ης, Phrygia, regio in minori Aſia. Gr. torrida.

Φρύγιον, ου, τὸ, frictorium. id eſt, inſtrumentum frigendi. Sed φρύγιον, cantilena incitans ad arma, a Phrygibus ſic dicta. Item cremium, lignum aridum, Heſych.

Φρύγιος, ου, ὁ, aridus, ſiccus. Item flos quidam æſtivus, Theophr. l. 6. hiſt. Plant. Eſt & φρύγιος, Phrygius, nomen gentile.

Φρύγω, φρύσσω, vel ττω, torreo, torrefacio, frigo. hinc φρυγμὸς, οῦ, ὁ, torrefactio, frixio, φρυκτὸς, οῦ, ὁ, toſtus, torrefactus.

Φρυκτὸς, οῦ, ὁ, torridus. Subſtantive varia notat, ut faba fricta: calculus judiciarius: fax, qua hoſtium adventus ſignificatur: ſors μαντικὴ, &c. φρυκτοὶ, οἱ judiciarii calculi, judicium, ſuffragia, Poll. l. 8. Hinc διαφρυκτεύειν, ferre ſuffragia, ſortiri.

Φρυκτωρὸς, ὁ. qui φρυκτοὺς ὁρᾷ, obſervator ignium prænuntiorum. φρυκτώριον, ſ, ecula.

Φρῦνος, ου, ὁ, rubeta, rana venenoſa. q. a φυρμόω, fœdo: quia fœdum eſt animal.

Φρὺξ, φρυγὸς, ὁ, Phrygiæ incola. Proverb. Sero ſapiunt Phryges.

Φρυξεῖ, torrebit, Dor. pro φρύξει, 3. fut. 1. a φρύγω, torreo.

Φρύσσω, vel ττω, idem ac φρύγω, torreo.

Φρῶ, per ſyncopen pro φέρω, fero.

Φ Υ.

Φῦ, caluit, Jon. pro ἔφυ, 3. ſingul. a. 2. verbi φύομαι, inſin. aor. 2. ἔφυν a. 2. inf. φῦναι. a. 2. part. φύς. Them. φύω, gigno.

Φυὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro φύσις, εως, ἡ, natura, naturæ ſolertia. Thema φύω, naſcor.

Φυγαδεύομαι, in exilium pellor. a φεύγω, fugio.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω, fugio.

Φύγελλος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. hominum oculos fugiens.

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Jon. 3. ſing. a. 2. ind. verbi φεύγω, fugio.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, cautio: exilium, Ariſtoph. Sed φύγῃ eſt 3. ſing. a. 2. ſub. act. ut & φύγῃσιν, pro φύγῃ, per paragogen τῆς σι. & in plur. φύγωσι, verbi φεύγω, fugio.

Φυγοδικῶ, tergiverſor. q. φεύγω δίκην, fugio judicium.

Φύγοις, οι, 2. & 3. ſingular. a. 2. optat. act. & in 1. plur. φύγοιμεν, a φεύγω, fugio.

Φυγόξενος, ου, ὁ, ὁ φεύγων τὸν ξένον, hoſpites fugiens. Vel pro ἄξενος, qui fugit hoſpites, inhoſpitalis, inhumanus erga hoſpites. Ex φεύγω, fugio, & ξένος, hoſpes.

Φυὲν, a. 2. part. n. g. a φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω, naſcor.

Φύεται, 3. ſing. præt. paſſ. φύεσθαι, præſ. inf. verbi φύομαι, ſeu φύω, ſum, gigno.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, Jon. pro φυγὴ, fuga. Th. φεύγω, fugio.

Φυζακινὸς, οῦ, ὁ, fugax. a φύζα, fuga.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. acc. φυήν. Th. φύω, naſcor.

Φυῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. a φύω, naſcor. f. φύσω, a. 2. ἔφυν.

Φυὴν, Dor. pro φύειν.

Φυκιόεις, εντος, ὁ, algoſus. Th. φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga.

Φυκὶς, ἰχθὺς, ſaxatilis.

Φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga, herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur: ravicula, qua ſe fucant mulieres: Poll. l. 5. hinc φυκιόεις, algoſus. q. a φύω, quia in eo facile naſcitur.

Φυκτὸς, οῦ, ὁ, evitabilis. a φεύγω, fugio.

Φῦλ᾽, pro φῦλα, nom. plur. φῦλον, ου, τὸ. idem ac φυλὴ, tribus.

Φυλαδὸν, adverb. per tribus, tributim.

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, ἡ, cuſtodia. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φύλακες, nom. plur. a φύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos, & in dativ. pl. Jon. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, carcer, tutela, cuſtodia, ſtatio, præſidium. in dat. pl. Jon. φυλακῇσι. Sed φυλακεῖον, proprium loci, a φυλάττω, cuſtodio.

Φυλακίζω, in carcerem conjicio, pertraho. f. ίσω. perf. πεφυλάκικα, hinc φυλακίτης, carcerarius. Th. idem.

Φύλακος, ου, ὁ, Jon. pro φύλαξ, cuſtos.

Φυλακτέον, τὸ, cuſtodiendum, verbale a φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, excubitor. in plur. φυλακτῆρες. a φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλακτήριον, ου, τὸ, præſidium, tutela, munimentum, ara, locus cuſtodiæ. Item arma ſalutis. Antidotum etiam contra venena, amuletum.

Φυλακτήρια, ων, τὰ, Phylacteria, conſervatoria, quibus memoria legis conſervabatur. a φυλακτὴρ, cuſtos.

Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim τοῦ φυλάσσειν, cuſtodiendi.

Φύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos, ſervator. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Φύλαξαι, a. 1. imperat. med.

Φυλάξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Φυλάσσαι, Jon. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, cuſtodio. f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præſ. inf. verbi ejuſdem.

Φυλάσσοισι, cuſtodiunt. Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλάσσω, vel ττω, cuſtodio. tueor: excubo, obſervo: caveo, vito. q. a φυλὴ, quod φύλακας, cuſtodes haberent αἱ φυλαί, tribus. vel ſit quaſi πυλάσσω. non enim eſt urbs in tuto, niſi portæ occludantur. fut. φυλάξω. p. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. præſ. paſſ. φυλάσσομαι, caveo, cuſtodio. a. 1. med. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, obſervavi. perf. paſſ. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. Hinc φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, vigil. φυλακτηρία, ας, ἡ, cuſtodia, excubiæ. φυλακτήριον, ου, τὸ, ſtatio excubitorum, ſeu vigilum: item præſidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos; item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia; item excubiæ. νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legum cuſtos, vel præſes.

Φυλαττόμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. a φυλάττω, ſeu σσω, cuſtodio.

Φυλίδες, Phylides. nomen proprium.

Φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, claſſis: cognatio, familia, cohors. Thucyd. κατὰ φυλάς, tributim, Xenoph. γλώσσης φυλαί, adjective ſumitur a Nazianzeno, tribules linguæ, ſeu cognatæ. Niſi forte legendum ſit φίλαι. φῦλον, ου, τὸ, natio, genus: φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui eſt ex eadem tribu. ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt ex alia tribu. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt tribus. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Φύλλα, τὰ, folia. hinc φύλλ᾽ ἀοιδῶν, folia Poetarum. a φύλλον, τὸ, folium.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus, Th. φύλλον, τὸ, folium.

Φύλλινος, ου, ὁ, foliaceus, ex foliis factus. ex eodem them.

Φύλλον, ου, τὸ, folium: frons, dis. apud Theo-

Theophr. lib. 9. hiſt. c. 19. φύλλον eſt nomen herbæ.

Φυλλόστρωτος, ωτος, ὁ, foliis conſtratus. ex φύλλον, τὸ, folium, & στρῶμα, τὸ, ſtratum. quod a στρώννυμι, ſterno. Them. στρόω, idem.

Φυλλόφορος, α, ὁ, ſolia ferens. Ex φύλλον, ου, τὸ, folium, & φέρω, fero.

Φῦλον, α, τὸ, idem ac φυλή, ἡ, tribus.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, contentio, ſeditio, certamen: clamor bellicus. a φῦλον, ſeu φυλή, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπός, ἡ, vox. q. clamor nationum. vel quaſi ἡ τῶν φύλων ὄπις, id eſt, ultio. quod bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, vomica, tuber, tuberculum, tumor præter naturam φυόμενος, naſcens.

Φῦναι, naſci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, naſcor. fut φύσω. a. 2. ἔφυν.

Φύοντο, naſcebantur, Jon. pro ἐφύοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi φῦμι. Them. φύω, naſcor.

Φύξηλις, ὁ, ἡ, profugus, exſul: fugax, timidus. a φεύγω, fugio, & ἅλις, ſatis, adv.

Φυομένῳ, naſcenti, dat. ſing. part. præſ. paſſ. verbi φύω, naſcor.

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, naſcuntur, 3. pl. verbi φύω, naſcor.

Φύραμα, ατος, τὸ, maſſa luti, farina aqua ſubacta. quod a φυράω, miſceo: ſubigo. f. άσω. perf. πεφύρακα. perf. paſſ. πεφύραμαι. Th. φύρω, miſceo.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. verbi φυράω, miſceo: ſubigo.

Φύρειν, præſ. inf. act. a φύρω, miſceo.

Φύρω, miſceo, inquino, perfundo, rigo, pinſo: fœdo, perturbo, Heſiod. fut. φυρῶ, & Æol. φύρσω. p. πέφυρκα. perf. paſſ. πέφυρμαι. γαῖαν ὕδει φύρειν, terram aqua ſubigere. δακρύοισι πεφυρμένος, lacrymis perfuſus, in Epigr. πεφυρμένα ἄλφιτα τῷ οἴνῳ, ἢ ἐλαίῳ, vino, oleoque panis maceratus, Thucyd.

Φύς, φύντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, naſcor. a. 2. ἔφυν.

Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. Thema φυσάω, ſufflo, inflo.

Φυσαθείς, εῖσα, έν, Dor. pro φυσηθείς, inflatus, a. 1. part. paſſ. a φυσάω, inflo.

Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno. f. ύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσαλίς, ίδος, ἡ, bulla in aqua naſcens. Item φυσαλίς, veſicaria, quæ & ἁλικάκαβος, frutex eſt, Dioſc. l. 4. c. 72.

Φυσαντ, αντος, ὁ, & in fœm. gen. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, naſcor. nisi per ſyncopen pro φυσήσαντ, dici voluat, a φυσάω, inflo.

Φυσάω, & φυσσάω, ſufflo, inflo, ſpiritum immitto, flatu diſtendo, tumefacio. τὰς γνάθους φυσῶν, buccas inflans, Demoſth. Item efflo. φυσῶν ἄνω πρὸς ῥῖνας αἷμα, per nares efflantem cruorem. Sophocl. Item tumeo, inflor. Interdum effero, Xenophon. f. ήσω. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio. φυσητήρ, ῆρος, ὁ, flabellum; item follis. φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. φυσαλίς, ίδος, ἡ, bulla in aqua naſcens; item tibia. ſeu fiſtula. φύσαλος, ου, ὁ, bufo. φῦσιγξ, ιγγος, ἡ, veſicula, ſeu puſtula in manibus, aut pedibus. φυσιάω, anhelo: item inflo.

Φύσει, producet, 3. ſing. f. 1. a φύω, gigno. Poteſt etiam eſſe dat ſing. a φύσις, εως, ἡ, natura, a φύω, gigno.

Φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen proprium ranæ. q. buccas inflans. Ex φυσάω, inflo, & γνάθος, ου, ἡ, maxilla.

Φῦσιγξ, γγος, ἡ, veſicula, ſeu puſtula in manibus, vel pedibus.

Φυσίζοος, ου, ad victum generans neceſſaria. Epitheton terræ, & Solis.

Φυσικός, ή, όν, naturalis, e: nativus, aptus: ſpeculator, venatorque naturæ: qui flatum ciet, Baſil. φυσικῶς, naturaliter.

Φυσιόω, ῶ, inflo. f. ώσω. perf. πεφυσίωκα.

Φύσις, εως, ἡ, natura, recta ratio: ſtatura. φύσεως ἰσχύς, vis ingenii, Thucyd. φύσις metaph. ἡ οὐσία, ſubſtantia, Ariſtot. Accipitur etiam φύσις pro pudendis tum virorum, tum mulierum, quæ Plin. naturalia vocat, Cic. de Divinat. naturam.

Φυσίωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio animi. a φυσιόω, ῶ, inflo. Thema φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, veſica, quæ inflatur: craſſum inteſtinum, aut venter: inteſtinum, ex quo farina, & carnibus injectis lucanicæ fiunt, Ariſtophanes in Equit.

Φύσκα, Dor. pro φύσκη, gen. ε φύσκης. quid illud ſit Stephanus docet de Urbibus.

Φυσσᾷν, præſ. inf. a φυσσάω, pro φυσάω, inflo.

Φυσσάω, Jon. pro φυσάω inflo. hinc φυσητήρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum inflatorium.

Φυταλιά, ᾶς, ἡ, locus arboribus conſitus: hortus, vinea.

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, & idem ac φυτόν, ῦ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi φυτεύω, planto.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi φυτεύω, planto.

Φύτευμα, ατος, τὸ, Poet. pro φυτόν, ῦ, τὸ, planta.

Φυτεύσαιτο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. φυτεύσῃ, plantaret, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a φυτεύω, planto.

Φυτεύω. planto. φυτεύειν τινὶ θάνατον, Poet. pro mortem alicui machinari. fut. εύσω. perf. πεφύτευκα. perfect. paſſ. πεφύτευμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. πεφυτευμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. ἐφυτεύθην, ης, η. aor. 1. imperat. paſſ. φυτεύθητι, ήτω, plantator tu. quod a φυτόν, ῦ, τὸ, planta. Them. φύω, gigno.

Φυτόν, ῦ, τὸ, planta, propago, virgultum, ſtirps. Item quivis viſcens, Plato: homo apud Euripidem. φυτόν pro φῦμα, tuberculum. φυτόν etiam genus herbæ eſt, quæ pariter κυνόγλωσσον dicitur. Dioſcor. l. 4. c. 129. φυτὰ χαμαιζηλα, frutices Gazæ.

Φυτοσκάφος, ου, ὁ, agricola, foſſor. παρὰ τὸ φυτόν, planta, & σκάπτω, fodio.

Φύω, gigno, produco, edo, pario, naſcor. fut. φύσω. præt. πέφυκα. aor. 2. ἔφυον, ες, ε, & ἔφυν, υς, υ, tanquam a φῦμι, unde a. 2. part. φύς, φύντος, præſ. paſſ. φύομαι, naſcor. perf. paſſ. πέφυμαι, σαι, (unde φύσις, εως, ἡ, natura) & in 3. ſing. πέφυται, unde φυτόν, ῦ, τὸ, planta. aor. 2. paſſ. ἐφύην, ης, η. aor. 2. part. paſſ. φυείς, εῖσα, έν. Hinc φυτεύω, planto. φυτεία, ας, ἡ, plantatio. φύτευσις, εως, ἡ, idem.

Φ Ω.

Φωγνύω, vel υμι, torreo, uro. a φώγω, torreo.

Φώγω, idem ac φώζω, torreo.

Φώζω, uro in foco, torreo. a φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

Φώϊξ, vel φωΐξ, avis inimica harpæ, ὀφθαλμοβόρος, Ariſt. hiſt. 9. 1. quia κατατρώγει τὰ φῶτα, hoc eſt, ὀφθαλμούς.

Φώκαινα, ης, ἡ, balæna. hinc φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus.

Φωκῆες, οἱ, nomen gentis.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Jon. pro ου, a φωκυλίδης, ου, Phocylides.

Φωλάδες ἄρκτοι, urſi in luſtris degentes. Th. φωλεός, latibulum.

Φωλεός, ῦ, ὁ, & φωλεά, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antrum. Item palæſtra, ſchola, ludus, Poll. Hinc ἀποφώλιος, ineruditus, Suid. φωλέω ſeu έω, latibulum habeo. quaſi a φῶς ὀλέω, quod ibi φῶς ὄλετο, id eſt, ἀπόλωλε, periit.

Φωλεύω, idem ac φωλέω, in ſpeco lateo. Th. φωλεός, luſtrum.

Φῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. verbi φημί, ſeu φάω, dico.

Φωνάεις, εσσα, ᾶεν, Doric. pro φωνήεις, vocalis, ſonorus. a φωνή, ἡ, vox, ſonus.

Φωνᾶντα, per craſin pro φωνάεντα, Doric. pro φωνήεντα, accuſ. ſingul. a φωνήεις, vocalis, ſonorus.

Φωνᾶσαι, Eol. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. a φωνέω, voco.

Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. plur. part. præſ. verbi ejuſdem.

Φωνεῦντες, loquentes, Dor. pro φωνοῦντες, nom. plur. part. præſ. act. verbi φωνέω, voco, nomino.

Φωνέω, voco, cano, ſono, vocem edo, nomino, invito. τί φωνεῖς; quid ais? Sophocles. Item gemo, de palumbe uſurpatum, Gaz. apud Ariſt. l. 9. Animal. imperf. ἐφώνεον, ουν. fut. ήσω, ſonum edam. perf. πεφώνηκα.

Φωνή, ῆς, ἡ, vox, ſonus: locutio, dictum, verbum, ſententia. ἀλλάξαι τὴν φωνήν, mutare vocem, D. Paulus ad Galat. cap. 4. Item fama, rumor, Act. 2. γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, orto hoc rumore. Uſurpatur etiam φωνή pro lingua, ſicuti cum dicimus, lingua Latina, lingua Græca.

Φωνήεις, εντος, ὁ, vocem formans, loquens, Xenophon.

Φώνημα, ατος, τὸ, vox, dictum, cantus. Sophocl. in Ajace, φώνημ' ἀκούω, vocem audio.

Φωνήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, voco.

Φώνησεν, dixit, Jon. pro ἐφώνησεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Φωνητικὰ ὄργανα, vocalia organa, Nazianzeno Oratore.

Φωνομαχέω, ῶ, pugno de vocibus.

Φωνός, μεγαλόφωνος, ὁ, Suid. cui valida eſt vox.

Φώρ, φωρός, ὁ, fur, vel φῶρος, α, ὁ, ſpeculator, explorator. q. ab ὁράω, vel φέρω: quia φὼρ τὰ ἀλλότρια φέρει. hinc φωρά, ᾶς, ἡ, furtum. φωράω, in furto deprehendo; item quæro, perveſtigo. φωρίαμος, ου, ὁ, ipſe furandi actus. Item φώρ, & φώρες Heſychio genus apum, ſive potius fucorum.

Φωρᾶν, præſ. inf. a φωράω, furor. Thema φώρ, fur.

Φωριαμός, ῦ, ὁ, ſcrinium, arcula, quæ contra φῶρας, id eſt, fures. Sed puto eſt a χωριαμός, quod idem.

Φώριος εὐνή, furtivus congreſſus. a φώρ, fur.

Φωρῶν, gen. plur. a φώρ, fur.

Φώς, φωζός, ἡ, uſtio, a φώζω, torreo.

Φῶς, φωτός, τὸ, lux, lucerna, focus, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Sed φώς, φωτός, ὁ, vir.

Φωστήρ, ῆρος, ὁ, lumen, luminare: Heſychio feneſtra. a φώσκω, idem ac φάω, luceo.

Φωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex φορός, ῦ, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero, & φῶς, φωτός, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Φῶσσον, ὁ, velum.

Φῶτα, virum, acc. ſing. a φώς, vir. nom. plur φῶτες, viri.

Φῶτε, viros, nom. & accuſ. dual. a φώς, vir.

Φωτίζω, illumino, illuſtro, in lucem profero, patefacio. futur. ίσω. perf. πεφώτικα.

Φωτίον, ου, τὸ, oculus.

Φώτισμα, τὸ, ſplendor, fulgor, illuſtratio.

Φωτισμός, ῦ, ὁ, ſplendor, fulgor, lumen. a φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

Φωχθείς, ὁ, toſtus, aor. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι, ſeu φωγνύω, torreo. a. 1. paſſ. ἐφώχθην. Th. φάω, pro πυρόω, igne examino.

Χ Α.

Χ Eſt littera vigeſima ſecunda. hac nota Athenienſes adulterinos nummos notabant. unde χιάζω eſt, ut ſpurium rejicio. In numeris 600. denotat. Tum χ' ob ſeq. vocalem, pro κε vel κέ, ut χ' ὦ, Doric. pro κε ὦ, ſæpe pro κε, vel αν, quæ ſunt dictiunculæ potentiales.

Χαβός, ὁ, curvus, Heſych. Sed χαβός, ſubſtantive frænum.

Χάδε, vel χάδεν, Jon. pro ἔχαδε, 3. ſingul. a. 2. ind. act. verbi χάζω, recedo, privo, capio. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Jon. pro χαδεῖν, a. 2. inf. activ. verbi ejuſdem.

Χάεος, gen. ſing. a χάος, εος, τὸ, chaos, rudis, indigeſtaque materia: te-

Digitized by Google

nebræ, hiatus. Th. χαίνω, hiſco.

Χαζεο, & χάζεο, Jon. & Dor. pro χάζου præſ. imperat. paſſ. verbi χάζω, capio.

Χάζω, recedo, privo. capio: capax ſum. fut. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα. q. a χῶ, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, inhio. f. ανῶ. aor. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. aor. 2. inf. χανεῖν. perf. κέχηνα. perf. paſſ. κέχασμαι. q. a χάω, inuſit. Hinc χάσμα, ατος, τό, hiatus. χάος, εος, τὸ, idem. χάσκω, idem cum χαίνω. ἀχανής, έος, ὁ, ἡ, non hians: item mutus, os non aperiens. ἀκέων, tacite, adv.

Χαῖον, ου, τό, pedum, baculum paſtorale. Alii venabulum exponunt.

Χαιός, vel χάιος, probus. vide χαιός, bonus.

Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. ſingul. & 2. plur. præſ. imperat. activ. Eſt & χαίρεν, Jon. pro ἔχαιρεν, 3. ſingul. imperf. act. a χαίρω, gaudeo.

Χαίρετον, dual. imperat. præſ. act. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαίρεν, Dor. pro χαίρειν, præſ. inf.

Χαίρῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. χαιρήσειν, f. 1. inf. verbi ejuſdem.

Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, gaudens, præſ. part. f. g. a χαίρω, gaudeo.

Χαίρω, εις, ει, lætor, gaudeo, delector. imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præſ. imperat. χαῖρε, ſalve, ave. futur. χαιρῶ. perf. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον. perf. paſſ. κεχάρημαι. aor. 2. paſſ. ἐχάρην, ης, η, gavisus ſui. a. 2. ſub. paſſ. χαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. paſſ. χαρῆναι. fut. 2. paſſ. χαρήσομαι, lætabor. præter. med. κέχαρα. Hinc χαρά, ᾶς, ἡ, gaudium. χαίρειν χαρὰν, gaudere gaudium. Ducamus a χαιός, probus, & ἄρω, apto: lætamur bono apto.

Χαιτάεις, άεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, comoſus. qui comam habet. Thema χαίτη, coma.

Χαίτη, ης, ἡ, juba, coma, cæſaries quaſi a χέω, fundo, quia diffuſa. Hinc χαιτήεις, εντος, ὁ, jubatus, & in fœm. gen. χαιτήεσσα, ης, ἡ, jubata.

Χαλά, ᾶς, Dor. pro χηλή, ῆς, ἡ, forfex, ungula biſulca.

Χάλαζα, ης, ἡ, grando. quaſi a χαλάω, χαλῶ, laxo, remitto. hinc χαλαζήεις, εντος, ὁ, grandineus.

Χαλαίνοντες, οἱ, laxantes, nom. plural. præſ. part. verbi χαλαίνω, idem ac χαλάω, laxo. f. άσω.

Χάλανδρον, ου, τό, grabatum. Heſych.

Χαλάξαις, Dor. & Æol. pro χαλάσας, aor. 1. part. verbi χαλάω, laxo.

Χαλάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χαλάω, laxo.

Χαλᾶσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, laxantur, demittuntur, quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præſ. ſub. a χαλάω, laxo.

Χαλάω, vel χαλάζω, laxo, remitto: ceſſo, concedo. fut. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. χάλασον, άτω. perf. act. κεχάλακα. perf. paſſ. κεχάλασμαι, σαι, σται. a. 1. ind. paſſ. ἐχαλάσθην, demiſſus ſui. Hinc χαλασμός, οῦ, ὁ, laxatio.

Χαλβάνη, ης, ἡ, galbanum, ſuccus ferulæ arboris.

Χαλδαῖος, ου, ὁ, Chaldæus, nomen gentile.

Χαλέπαινε, difficilis ſum, ſuccenſeo, indignor, injuria laceſſo. præſ. imperat. activ. χαλεπαινέτω.

Χαλεπῇ, dativ. ſingul. f. g. a χαλεπός, difficilis, gravis.

Χαλεπός, ή, όν, pernicioſus, gravis, difficilis. gen. Jon. χαλεποῖο, dat. plural. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. Th. χαλέπτω, lædo, damno afficio.

Χαλέπτω. damno afficio, everto, labefacto, minuo, extenuo, lædo. fut. ψω. præt. κεχάλεφα. præt. med. κεχάλεπα. Hinc χαλεπός, ή, όν, difficilis; item noxius, gravis, moleſtus. χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. χαλεπαίνω, difficilem me præbeo.

Χαλεπῶς, difficulter, adv. a χαλεπός, difficilis. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπώτερος, α, ον, difficilior, & in ſuperlat. χαλεπώτατος, difficillimus. ab eodem themate.

Χάλικες, οἱ, lapides minuti. a χάλιξ, ικος, ὁ, lapillus.

Χαλίκρατος, ου, ὁ, merus, purus, quaſi a χάλις, vinum merum, & κεράω, miſceo, vinum infundo, tanquam vino ipſo mixtus.

Χαλιμάς, Baccha, q. ſoluta in furorem. a χαλάω, laxo. χαλιμάζω, in libidinem ruere.

Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus. an quia animas χαλᾷ & λύει, laxat, & exſolvit?

Χαλιναγωγέω, ῶ, fræno duco, refræno, moderor. cum accuſ. f. ήσω. perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, fræno moderari. Ex χαλινός, οῦ, ὁ, frænum, & ἀγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χαλινός, οῦ, ὁ, frænum: anchora: q. a χαλάω, remittere. Frænum enim certis modis laxatur, ſicut & adducitur. Hinc χαλινόω, fræno. ἀχάλινος, ου, ὁ, ἡ, effrænis.

Χαλίνου, fræna, præſ. imperat. act. χαλινόου, ου, verbi χαλινόω, fræno. Thema χαλινός, ὁ, frænum.

Χάλιξ, idem ac χάλις, Bacchus. Eſt etiam χάλιξ, ικος, ὁ, lapillus, ſilex, ex quo ignis excutitur: fruſtum capitis, Thucyd.

Χάλις, ſeu χάλιξ, ικος, ὁ, Bacchus: vinum merum. q. a χαλῶ, quia laxat velut in lætitiam. χαλίς, ίδος, ὁ, merum.

Χαλίφρονα, accuſ. a χαλίφρων, ὁ, remiſſus, inſipiens.

Χαλίφρων, ονος, ὁ, ἡ, inſipiens, remiſſus, delirus. a χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα, vinum mentem turbavit.

Χαλκάρματος, α, ὁ, Poet. & Jon. pro χαλκάρματος, qui æreo curru vehitur. Ex χαλκός, οῦ, æs, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χαλκάσπις, ιδος, ὁ, qui æreum clypeum geſtat. Ex χαλκός, æs, & ἀσπίς, clypeus.

Χαλκᾶ, pro χάλκεα, nom. plur. n. g. a χάλκεος, ου, æreus.

Χαλκείων, gen. plur. a χάλκειος, ου, ὁ, metri gratia pro χάλκεος, æreus.

Χαλκέλατος, ου, ὁ, ἡ, ex ære ducto factus. Ex χαλκός, æs, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω.

Χαλκεντής, έος, ὁ, Poet. qui æreis armis utitur. Ex χαλκός, οῦ, ὁ, æs, & ἔντεα, τά, arma.

Χαλκεογόμφος, ου, ὁ, æreis, vel ferreis clavis compactus. Ex χαλκός, æs, & γόμφος, ου, ὁ, clavus.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ, qui æneum pectus habet. Ex χαλκός, οῦ, ὁ, æs, & καρδία, ἡ, cor.

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ, Poet. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, qui æream mitram geſtat.

Χάλκεος, ος, εα, η, εον, ουν, æreus, a, um. Th. χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ, æream vocem & duram habens. Epitheton Cerberi apud Heſiodum. dat. ſing. χαλκεοφώνῳ. Ex χαλκός, æs, & φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Χαλκεύς, έως, ὁ, faber ærarius, excuſor. Them. χαλκός, æs.

Χαλκεύω, ex ære fabrico, cudo, tracto artem ferrariam: metaphorice expolio, Ariſtot. Rhet. 3.

Χαλκέῳ, dat. ſing. a χάλκεος, οῦ, ὁ, æneus.

Χαλκέως, adverb. ex ære. ab eodem th.

Χαλκηδών, όνος, ὁ, nomen gemmæ, Chalcedonius.

Χαλκήιον, ου, τό, Jon. pro χαλκεῖον, vas ahenum. Item fabri ferrarii officina. Th. χαλκός, æs.

Χαλκήλατος, ὁ, ex ære ductus. Ex χαλκός, æs, & ἐλαύνω, ſeu ἐλάω, duco, ductile opus facio.

Χαλκήρης, εος, ὁ, ἡ, æneus, ex ære factus, & aptatus. Ex χαλκός, æs, & ἄρω, apto.

Χαλκίδα, acc. ſing. a χαλκίς, ίδος, ἡ, nomen urbis, Chalcis.

Χαλκίον, ου, τό, vas æreum, quo coquus utitur. Th. χαλκός, æs.

Χαλκοβαρᾶν, gen. plur. Dor. pro χαλκοβαρῶν, a χαλκοβαρής, ου, ὁ, qui æreis, aut ferreis armis eſt ſublatus, ac interfectus. Vel active, qui ferro interficit hoſtes. Ex χαλκός, æs, & αἴρω, tollo, cædo.

Χαλκοβαρής, ὁ, ære gravis: item firmus, ſolidus. Ex χαλκός, æs, & βάρος, εος, τὸ, pondus.

Χαλκοβατής, έος, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατές, ahenea baſis, firma, ſolida. Ex χαλκός, æs, & βάσις, fundamentum. Thema βαίνω, eo.

Χαλκογένυς, υος, ὁ, ἡ, qui æreas, vel ferreas genas, vel maxillas habet. χαλκογένυς ἄγκυρα, anchora ærata, quaſique maxillis æreis armata, apud Pindarum Πυθίων δ. ex χαλκός, æs, & γένυς, υος, ἡ, mentum.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, æris domitor. ex χαλκός, æs, & δαμάω, domo.

Χαλκοῖο, gen. Jon. a χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Χαλκοκορυστῇ, dat. ſing. a χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, ærea galea munitus. Ex χαλκός, æs, & κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ, qui ſtrepitum edit ære pulſato. Ex χαλκός, æs, & κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, chalcolibanum. Ex χαλκός, æs, & λίβανος, ου, ὁ, thus.

Χαλκοπάραος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro χαλκοπάρῃος, α, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, qui æreas genas habet. Ex χαλκός, æs, & παρειά, ἡ, gena.

Χαλκόπεδος, ὁ, æreum pavimentum habens. Epith. Cœli. χαλκοῦν πέδον ἔχων.

Χαλκόποδες ταῦροι. Ex πούς, pes, & χαλκός.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ, ἡ, æreas, vel ferreas portas habens. Th. πύλη, porta.

Χαλκός, οῦ, ὁ, æs, arma ærea, vel moneta. Item numiſmatis genus, Poll. l. 9. χαλκοῖ τέσσαρες, ærei nummi quatuor. Plut. gladius, arma, Odyſſ. ξ. Ibidem haſtæ ferrum, ſecuris. In Epigram. autem vomer. Hinc χάλκεος, ος, εον, ου, ὁ, æneus. χαλκεύς, έως, ὁ, faber ærarius. ὀρείχαλκος, ου, τό, æs montanum, orichalcum.

Χαλκότοξος, ου, ὁ, ἡ, qui æreum arcum habet. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Χαλκοτόρος, ου, ὁ. qui æs perforat, & penetrat. Ex χαλκός, æs, & τιτράω, perforo.

Χαλκότυπος, ὁ, ære impreſſus, ferro inflictus. a χαλκός, æs, & τύπτω, verbero. p. m. τέτυπα. χαλκοτύπος, faber ferrarius, aut melius ærarius. In Epigram. fuſor.

Χαλκοῦσθαι, æreis armis armari, præſ. inf. paſſ. a χαλκόω, æreum reddo, ære obduco. Th. χαλκός, æs.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui æreis armis delectatur. Ex χαλκός, æs, & χαίρω, gaudeo.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, lorica ænea armatus. a χαλκός, æs, & χιτών, ὁ, tunica.

Χαλκῷ, æri, dat. ſing. a χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Χαμάδις, & χαμάζε, humi, adverb. a χαμαί, idem.

Χαμαί, humi, in terra, adverb. Hinc χαμάζε, humi.

Χαμαιάκτη, humilis ἀκτῆ, id eſt, ſambucus, ebulus.

Χαμαίβατος, ὁ, humilis rubus: ebulus, vel ebulum Plinio. χαμαίβατον, τό, fraga.

Χαμαιγενής, έος, ὁ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γενόμενος, terrigena, quique humi, & in terra eſt ortus. χαμαιγενὴς ποταμός, terreſtris fluvius, humi genitus, Heſiodus in Theogonia.

Χαμαιδάφνη, ἡ, laureola herba.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagiſter, inferioris ſc. ludi.

Χαμαιδικαστής, ὁ, pedaneus judex, qui plano pede judicat, nec tribunal habet. pedibus, non curru in forum iens. Sic χαμαιδιδάσκαλοι, pedanei magiſtri, qui primas litteras docent, nec cathedram habent.

Χαμαίδρυς, υος, ἡ, chamedrys, herba; trixago Plinio.

Χαμαιεῦνης, pro χαμαιεύνης, ὁ, qui humi cubat. ex χαμαί, humi, & εὐνή, ῆς, ἡ, cubile.

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, geniſta.

Χαμαίζηλος, ὁ, ἡ, humilis, pumilio. q. τῷ χαμαὶ ζηλῶν, humilia cum æmulatione conſectans. χαμαιζήλως, humi.

Χαμαιλεύκη, ἡ, humilis populus alba. χαμαιλεύκη Aetio tuſſilago. λεύκη enim populus alba.

Χαμαιλέων, ὁ, chamæleon, vertipellis, quia vertit pellis ſuæ colorem, ob pavorem: nullum enim animal pavidius eo dicitur. Eſt etiam herba. Dioſc. l. 3. c. 135. Theoph. l. 3. hiſt. plant. c. 3.

Χαμαιλέων βοτάνη, carduus: ſic dictus ob foliorum varietatem, a chamæleonte animali.

Χαμαίμηλον, camomilla. q. pumilum μῆλον, id eſt malum, ab odore mali Maciani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, humi cadentem, acc. ſing. præſ. part. act. a χαμαιπετέω, quod ex χαμαὶ, humi, & πετέω, quod a πίπτω, cado. Hinc χαμαιπετής, έος, ὁ, ἡ, humi cadens, vel in terram decidens.

Χαμαιπίτυς, υος, ὁ, chamæpitys, herba ita dicta, quia odore pinum refert. Dioſcor. l. 3. c. 175.

Χαμαιῤῥιφὴς, ὁ, in terram ſtratus. a ῥίπτω, projicio.

Χαμαιτύπη, ης, ἡ, ſcortum vile, quod ſe ſinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμελαία, contracte pro χαμαιελαία, ἡ, q. humilis olea.

Χαμεύνα, ας, ἁ, Dor. pro χαμεύνη, ης, ἡ, per ſyncopen pro χαμαιεύνη, humi jacens cubile. χαμεύνια, τά, humilia grabata. χαμευνία, ας, ἡ, humi dormitio, cum quis in humo dura dormit. Item ſtorea humi ſtrata lecti vice. Poll. l. 6.

Χαμεύνις, ιδος, humilis lectus. ex χαμαὶ, humi, & εὐνὴ, cubile.

Χαμόθεν, adv. ex humo, a terra. Item ſuppliciter. Them. χαμαὶ, humi.

Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, humilis, e, vilis. Poet. χαμηλαί, ungulæ. q. a χαμαὶ, humi.

Χαμουλκὸς, traha. machina, qua navis e mari in ſiccum trahitur. a χαμαὶ, & ἕλκω, traho.

Χαμὸς, ὁ, frænum. puto a κημὸς, camus. aut a χαμβὸς, curvus.

Χαναάν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Chanaan. Hebr. depreſſus, humiliatus.

Χανδάνω, idem ac χάζω, capio, ſum capax.

Χανεῖν, a. 2. inf. activ. verbi χαίνω, hiſco. f. χανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.

Χανοῦμαι, f. med. χανούμενος, fut. part. med. verbi ejuſdem.

Χανῶ, hiabo, fut. verbi χαίνω, hiſco, dehiſco.

Χάος, εος, τὸ, rictus, hiatus: confuſio, inconditæ congeries, tenebræ. hinc χαόω, in chaos verto. Thema χαίνω, hiſco.

Χάιος, ε, ὁ, bonus, illuſtris, generoſus, priſcus. Doriceſ. a χάω, capio. quia bonum eſt acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium. a p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, gaudeo.

Χάραγμα, ατος, τὸ, ſculptura, inciſura, nota impreſſa, vel inſculpta, character. quod a χαράσσω, vel ἄττω, inſculpo, incido.

Χαράδρα, ας, ἡ, & Jon. η, alveus, ſulcus, foſſa. Th. χαράσσω, excavo.

Χαράδρην, acc. ſing. Jonic. a χαράδρα, alveus, ſulcus, foſſa.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, character, typus, forma, nota inſculpta. Item ſtylus dicendi, vel genus: ritus, forma, nota, indicium. χαρακτῆρες γλώσσης, linguarum formæ, atque differentiæ.

Χάραξ, ακος, ὁ, vallum, ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent. Item caſtra, Polyb. piſcis Athenæo ἡ. a χαράσσω, ſculpo.

Χαρασσέμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, præſ. inf. act. verbi χαράσσω, ſculpo.

Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro χαράσσουσα, ης, ἡ, notans, vellicans, præſ. part. f. g. a χαράσσω, ſculpo.

Χαράσσω, ſeu ἄττω, ſculpo, imprimo, incido, excavo. fut. ξω. perſ. κεχάραχα.

Χαρείην, vide in Χαρείς, gaviſus.

Χαρεὶς, έντος, ὁ, gaviſus, a. 2. part. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ.

Χαρῆ, Jon. pro ἐχάρη, lætatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſiv. χαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. χαρήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, lætor, gaudeo.

Χαρίεις, εντος, ὁ, gratioſus, elegans. acc. pl. χαρίεντας. Thema χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρίεν, τό, a χαρίεις, εντος, ὁ, in acc. χαρίεντ', pro χαρίεντα, ejuſdem them.

Χαριεντισμῷ, dativ. ſingul. a χαριεντισμός, ῦ, ὁ, venuſtas ſermonis.

Χαριέντως, adverb. gratioſe, urbane.

Χαριέστατος, ὁ, jucundiſſimus, ſuperlat. a χαρίεις, εντος, gratioſus, elegans.

Χαρίζομαι, dono, gratificor, condono. f. χαρίσομαι, & ιοῦμαι. perf. paſſ. κεχάρισμαι. a. 1. part. paſſ. χαρισθείς, έντος, ὁ, donatus, gratis datus.

Χαρικλοῦς, gen. Æol. & Dor. pro χαρικλοῦς, a Χαρικλώ, Chariclo, proprium nomen.

Χαρίξῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. med. Dor. pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι, gratificor.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemoſyna: venuſtas: benevolentia: præmium, donum, munus. χάρις σοι καθέστηκε, gratia tibi debetur, Thucyd. in acc. χάριν. q. a χαίρω, lætor, gaudeo. Sæpe χάριν ponitur pro ἕνεκα. Hinc χαρίεις, εντος, ὁ. & in f. g. χαρίεσσα, elegans gratioſus. χάρισμα, ατος, τὸ, donum gratuitum. χαριτόω, gratia afficio. ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, ingratus.

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. a χαρίζομαι, dono.

Χάρισμα, ατος, τὸ, donum, gratia, munificentia. Item gratiarum actio.

Χάριτες, Deæ. in genit. pl. χαρίτων. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαριτόω, facio, ut aliquis ſit acceptus, gratioſum facio. fut. ώσω. perſ. κεχαρίτωκα. perſ. paſſ. κεχαρίτωμαι. perſ. part. κεχαριτωμένος, η, ον, gratiam conſecutus. Thema χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χάρμα, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, riſus, gaudium, Phocyl. pugna, conflictus, Iliad.

Χαρμόσυνά τινα ποιῆσαι, res quaſdam lætas facere. a χαίρω, gaudeo.

Χαροποῖο, genit. Jon. a χαροπὸς, ῦ, ὁ. lætus; vultu ſerenus. cæſius. Quod a χαίρω, gaudeo, & ὤψ, oculus. Them. ὄπτομαι, video.

Χαροῦσι, 3. plural. futur. 2. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Charran. Hebr. æſtus.

Χάρτης, ου, ὁ, charta, quia litteris χαράσσεται, inſcribitur: item chartarius. hinc χαρτίον, ου, τὸ, volumen. chartula.

Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartarius, qui chartas πωλεῖ, vendit. χαρτοφύλαξ, chartularius. φύλαξ, cuſtos.

Χάρυβδις, εως, ἡ, charybdis, vortex maris: vorago.

Χάρων, ωνος, ὁ, Charon, Orci portitor: mors. Ariſtoph. in Plut. Hinc χαρώνειος, ad Charontem pertinens.

Χάσκω, hiſco, dehiſco, idem ac χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, fiſſura, rictus, vorago, os, barathrum. Th. χαίνω. hiſco. f. χανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχηνα. perf. paſſ. κέχασμαι.

Χασμώμενος, Jonic. & Doric. pro χασμώμενος, ὁ, oſcitans, præſ. part. a χασμάομαι, vel χασμέομαι, hio.

Χάσμη, ης, ἡ, oſcitatio, actus hiantis oris. a χάσκω, ſeu χαίνω, hio.

Χασσάμενος, ὁ, retrocedens, aoriſt. 1. part. med gem. σσ, Poetic. verbi χάζω, recedo.

Χασσώμεσθα, Poet. pro χασώμεθα, cedamus, 1. plural. aor. 1. ſub. med. verbi χάζομαι, cedo.

Χατέουσι, indigentibus, dat. pl. part. præſ. act. verbi χατέω, egeo.

Χατέω, Poet. egeo, indigeo, cupio, Heſych. careo: prohibeo. Hinc χατεύω, & χατίζω, idem ac χατέω. χῆτος, εος, τὸ, indigentia.

Χατίζω, idem ac χατέω, egeo.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, dentes exſertos habens. Ex χαυλιόω, laxo, emitto, & ὀδοὺς, dens, gen. ὀδόντος.

Χαῦνος, ου, ὁ, mollis, inanis, ſolutus, laxus, fungoſus, tumidus, ſui opinione inflatus, ſuperbus, Plat. epiſt. 7. Item ſtulte, & abſurde liberalis, oſtentator ineptus, Ariſtotel. 4. Ethic. a χαύνω, hio.

Χαυῶν, placenta. Jer. 7. 17. & 44. 19.

Χάω, hio, apertus, vacuus ſum; capio.

X E.

Χέαι, fudiſſe, a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχεα. a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβριθάθοι, edulium quoddam Syrorum.

Χεδροπά, τά, legumina, quaſi χειρόδροπα. quia χερσὶ δρέπονται, manu colliguntur.

Χεῖ, fundit, 3. ſing. præſ. ind. a χέω, ſeu χεύω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. a. 1. paſſiv. ἐχύθην.

Χέζω, caco, ventris onus depono, Ariſtoph. in Equit. f. χέσω, q. a χέω. eſt enim effundo excrementa.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, cubile ferarum, ſerpentum latibulum. a χέω, ſeu χάω, id eſt, χωρῶ, capio.

Χείλεσι, & Poet. χείλεσσι, dat. plural. a χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium.

Χείλευς, Dor. pro χείλους, labri, genit. ſing. a χεῖλος, labrum.

Χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium. Per id q. χεόμεθα, fundimus potum, & ſputum. Et pro ſermone, per metaphoram littus, ripa, ſeu ora maris apud Æſchylum. χεῖλος τῆς τάφρου, crepido foſſæ.

Χεῖμα, ατος, τὸ, hyems; tempeſtas, quaſi a χέω, ſeu χεύω, quod multas fundat pluvias, & nives. Hinc χειμών, ῶνος, ὁ, idem. χειμάζω, hyemo, hyemem traduco, hyberno. χειμέριος, & χειμερινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, hyemalis, hybernus.

Χειμαίνειν, tempeſtate vexare. Th. χεῖμα, hyems.

Χείμαρος, ὁ, clavus ligneus ſub carina, quo foramen obſtruitur; eo amoto naves in terram tractæ aquam in ſentina collectam emittunt, Heſiod.

Χείμαῤῥος, ου, ὁ, & Χειμάῤῥους, ου, ὁ, torrens. ex χεῖμα, ατος, τὸ, hyems, & ῥόος, ου, ῶν, ῦ, ὁ, fluxus. Th. ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. perf. ἐῤῥύηκα. p. m. ἔῤῥοα. unde ῥόος, fluxus.

Χειμάῤῥῳ, dativ. ſing. a χείμαῤῥος, torrens.

Χείμεθλον, ου, τό, pernio, morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ, frangit calces.

Χειμερίζω, hyemem traduco. Th. χεῖμα, hyems.

Χειμέριος, ία, ον, & χειμερινὸς, ῦ, ὁ, hyemalis, frigidus, turbidus, brumalis, hybernus: tempeſtuoſus. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Χειμών, ῶνος, ὁ, hyems, tempeſtas, procella maris, frigus, idem ac Th. χεῖμα, τος, τὸ, hyeme.

Χείουσι, 3. plur. ind. præſ. verbi χείω, pro χέω, fundo.

Χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus: ſcriptura: copiæ: axis, l. 3. Reg. c. 7. poteſtas. Eurip. in Medea. Χεὶρ apud Trallianum de porci axungia legitur, niſi ſit legendum χοίρ, a χοῖρος, porcus. quaſi a χῶ, capio. eſt enim capiendi inſtrumentum & χέρ, pro χεῖρα, acc. ſing. Hinc χέρνια, ης, ἡ, pauperias, inopia. χέρνης, ητος, ὁ, ἡ, inops, pauper. χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui ſua ipſe manu aliquid facit; item qui ſua manu cædem patravit. ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, parvus gladius, pugio, ſica: item libellus, qui manu facile geſtari poteſt. ἐπιχειρέω, manum admoveo, aggredior. ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, conatus. δυσχερής, έος, ὁ, ἡ, difficilis, arduus. δυσχεραίνω, moleſte fero.

Χειραγωγέω, ῶ, manu duco: demulceo, lenio. Ariſtot. 8. Polit. de eo, qui inſtrumenta muſica pulſat. futur. ήσω. perf. κεχειραγώγηκα. quod a χειραγωγός, ῦ, ὁ, ἡ, qui ſci que manuducit. Ex χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, dux

Digitized by Google

-ἀ, dua ciæ. Th. ἄγω, duco.

Χειραπτάζω, manibus tracto. Ex χεὶρ, manus, & ἅπτω, necto.

Χείρεσι, & χείρεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro χερσί. a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Χειριδωτοὶ χιτῶνες, tunica manicata. Th. χιτὼν, menus.

Χειρίστην, acc. ſing. f. g. ſuperl. grad. a κακὸς, malus. compar. χείρων, & χερείων, pejor. ſuperlat. χείρισ☉, peſſimus.

Χειροβαλίστρα, ἡ, falarica. q. χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, chirographum, ſyngrapha. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propria ſcriptum.

Χειρόδεσμ☉, ὁ, copula. quaſi χειρῶν δεσμὸς, manuum vinculum. a δέω, ligo.

Χειροδίκαι, nom. pl. a χειροδίκης, ου, ὁ, violentus, cui jus eſt in manibus, Heſiod. Ex χεὶρ, manus, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Χειροδρόπ☉, ου, ὁ, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.

Χειροήθης, ὁ, ἡ, manſuetus, cicur. ex χεὶρ, manus, & ἦθ☉, τὸ, indoles.

Χειροκοπείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi χειροκοπέω, manum abſcindo.

Χειρόμακτρον, τὸ, mantile, quo ſcil. χεῖρας ἀπομάσσομεν, manus extergimus.

Χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manualis, mola truſatilis, q. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, pejus, in plur. χείρονα, & χείρω, ον☉, ὁ, ἡ, pejor, compar. a κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χειρονομέω, manibus geſticulor. Hinc χειρονομία, manuum geſticulatio.

Χειροπληθὴς, ὁ, manipulus, manum, ſeu carpum implens: δεσμαὶ χειροπληθεῖς, faſciculi manuales. Dioſc. l. 4. c. 2.

Χειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, manu factus. χειροποίητα νοσήματα, morbi manufacti Galen. quibus inepti medici curando ægrotos afficiunt, l. 4. ad Glauc.

Χειρὸς, gen. ſingul. a χεὶρ, ἡ, manus. dat. χειρί. dat. plur. χερσί.

Χειροσκόπ☉, ου, ὁ, qui manum inſpicit, ut inde divinet. qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, οἱ, nervoſis manibus, nom. pl. Ex χεὶρ, manus. & τείνω, tendo, inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερον, comp. n. g. pejus. a κακὸς, malus. Th. χεὶρ, manus.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. Ex χεὶρ, manus, & τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονέω, per ſuffragia creo. q. protenſa manu eligo. ut in ſuffragiis ſolebant. Item manus extendo ſimpliciter. Interdum defero, alicui trado in manus. f. ήσω. perf. κεχειροτόνηκα.

Χειροῦν, in ſuam poteſtatem redigere. a χειρόω. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Χειρουργὸς, οῦ, ὁ, q. χειροεργὸς, qui χειρὶ ἔργον facit, quique manu medicinam facit, chirurgus: operarius, opifex.

Χείρω, deteriora, nom. vel acc. plural. n. gen. pro χείρονα, ονος, ω. a χεῖρον, comp. a κακὸς. malus, comparat. χείρων, ſuperl. χείριστος. Th. χεὶρ, manus.

Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior, comp. κακὸς, ut dictum. Eſt etiam Χείρων, Chiron, nomen viri. gen. Χείρωνος.

Χειρώνακτες, οἱ, opifices, qui propriis manibus victum ſibi quæritant. Hinc χειρωναξία, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χειρόω, manuum viribus ſupero, domo. f. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χείσεται, capax erit, 3. ſingul. f. 1. med. verbi χείω, Poet. pro χέω, capio.

Χελεία, idem ac χειὰ, ἡ, caverna, latibulum ſerpentum.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo. q. a χείλη δονεῖν, quod ſc. labia agitet; vel quod χείλεσιν ᾄδει, labiis canet.

Χέλυς, υος, ἡ, lyra, chelys, teſtudo, animal, quod teſtam gerit. Item pectus. Hinc χελώνη, & χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, expectoro, eructo, tuſſio, a χέλυς, pectus. Item nato.

Χέουσα, ἡ, fundens, præſ. part. act. f. g. a χέω, fundo. fut. χεύσω.

Χεραὶς, άδος, ἡ, colluvies miſta cœno, & lapidibus. quod a χέρμα, acervus parvorum lapidum. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χερείονα, pejora, nom. plur. n. g. a χερείων, pejor.

Χερειότερος. & χερείων, Poet. pro χείρων, pejor, inferior, q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore ſuperatur, compar. a κακὸς, malus. ſuperl. χείριστος, peſſimus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χερείων, vide in χερειότερος, pejor.

Χέρεσσι, dat. plural. Poet. pro χείρεσσι. quod Jon. pro χερσί. Th. χεὶρ, ὸς, manus.

Χέρηι, dat. ſing. pro χερείονι, in accuſ. χέρηα, pro χερείονα, a χερείων, ονος, ὁ, ἡ, comparat. Poet. pro χείρων, pejor, inferior. ſuperlat. χείριστος. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χερμαστρᾶν, gen. pl. Dor. pro χερμαστρῶν, a χερμαστὴρ, ὁ, manibus aptans.

Χερμαστὴς, οῦ, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat, & compingit. χειρὶ ἄρει.

Χερμὰς, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere poteſt: tumulus in l. 5. Epigr. Th. χεὶρ, manus.

Χερμαδίῳ, ſaxo, dat. ſing. a χερμάδιον, ου, τὸ, lapis. quod ex χεὶρ, manus, & μάσσω, tango.

Χέρνης, ἡ, pauperras, ut quum quis χερσὶ, manu victum quærit. Vel ex χεὶρ, manus, & νέω, neo.

Χερνήτης, α, ὁ, idem ac χερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ manu victum quærit. χερνῆτις, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus. Ex χεὶρ, manus, & νέω, neo.

Χέρνιβον, ου, τὸ, gutturnium. quod a χερνίπτω, manus lavo. a χεὶρ, manus, & νίπτω, lavo. f. ψω.

Χερνίπτομαι, manus lavo. ab eodem th.

Χερνίψαντο, laverunt manus, 3. plural. a. 1. med. verbi ejuſdem.

Χέροιν, dat. duel. a Poet. genit. χερὸς, a χεὶρ, ἡ, manus.

Χέῤῥοι, αἱ, & χέῤῥαι, ταῖς, Dor. pro χεῖρες, & χεῖρας, manus, a χεὶρ.

Χέῤῥος, ſeu χέρσος, ου, ὁ, ἡ, deſertus, incultus ager. vel ſubſt. ſolum, deſertum. χέρσος γῆ, terra, quæ non aratur. Sophocles in Œdipo metaphorice χέρσους vocavit illocatas, ſteriles, atque incultas virgines. Hinc χερσεύω, incultus jaceo.

Χερσαῖος, αία, ον, terreſtris, neglectus: mediterraneus: a χέῤῥος, ſeu χέρσος, ager incultus.

Χερσὶ, dat. plur. a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Χέρσοθεν, Poetic. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, ex homo, ex terra. Vide χέῤῥος.

Χερσονησώδης, ὁ, ἡ, qui Cherſonneſi, id eſt, peninſulæ ſpeciem habet.

Χέρσος, vide in χέῤῥος.

Χερουβεὶμ, & βὶμ, οἱ, ἄκλιτον, nomen Angelorum ſic a forma juvenum dictorum.

Χερύδριον, ου, τὸ, diminut. a χεὶρ, ὁ, manus.

Χερῷ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, in propinquo. ab ἔχομαι. juxta ſum, adhæreſco.

Χευάντων, fundant, Att. pro χευάτωσαν, 3 pl. a. 1. imperat. act. a χεῦσα. άτω, verbi χέω, fundo. f. χεύσω, a. 1. ἔχευα, & ἔχευα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, unda: liquor. fluxus: flumen: extrema ora rei. quod fuſum: vas fuſile. a χέω, χεύσω, fundo.

Χεύωσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Χέω, fundo, ſpargo, liquefacio. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. Hinc χυμὸς, οῦ, ὁ, ſuccus, χοῦς, οὸς, ὁ, libamen.

X H.

Χηλευτὸς, ὁ, ὸν, forcipicalatus. Th. χηλὴ, ἡ, forfex.

Χηλὴ, ῆς, ἡ, forfex, ſeu forceps cancrorum, ſpecillum biſulcum Hippocrati. Item promontorium, eminentia. χηλαὶ Polluci ſunt puſtulæ, veſiculæ, tumoreſque in pedibus, & manibus. Item dicuntur χηλαὶ ſaxa, quæ ad arcendas undas mari objecta ſunt, ne muros lædant, Thucyd. dat. pl. Jon. χηλῇσι.

Χηλὸς, οῦ, ὁ, arca, a χέω, capio.

Χημέρα, pro ἡ ἡμέρα, & dies.

Χήμη, ἡ, hiatus. a χαίνω, hio. Et eſt menſura liquidorum, pendens drachmas tres, vel duas.

Χήμωσις, ἡ, affectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet: inflammatio palpebrarum.

Χὴν, χηνὸς, ὁ, ἡ, anſer. in pl. χῆνες.

Χηνοπλούμαστα, accubita ex plumis anſerum. Ex χὴν, anſer, & pluma.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. vide χῆρος, viduus.

Χηραμὸς, οῦ, ὁ, caverna, latibulum, antrum, receſſus.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas. Th. χῆρ☉, viduus.

Χηρεύω, εις, ει, viduam vitam dego. Hinc χηρεύουσι, viduitas. ab eodem themate.

Χῆρος, ου, ὁ, viduus, deſertus: orbus aliqua re. χήρα, ας, ἡ, vidua. χηρόω, viduo, viduum reddo. q. a χωρὶς, quia ſeparatus a compare.

Χήρωσε, deſolavit, Jonic. pro ἐχήρωσε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, viduo, vaſto: vitam cælibem ago. f. χηρώσω, εις, ει. Th. χῆρ☉, ου, ὁ, viduus, deſertus.

Χηρωσταὶ, οἱ, remoti cognati. Item viduarum tutores. Euſtath. Iliad. ι. ait magiſtratum eſſe, qui præficiebatur ſucceſſoribus viduarum, & viduis tutorum egentibus. Th. χῆρ☉, viduus.

Χήτει, dat. ſing. a χῆτ☉, ε☉, τὸ, penuria, privatio.

Χητίζω, indigeo, deficio. Th. χατέω, idem.

Χῆτος, εος, τὸ, penuria, privatio, orbitas, indigentia. Th. χατέω, indigeo.

X Θ.

Χθαμαλὸς, ὁ, pleonaſmo τῦ θ, pro χαμαλὸς, humilis, declivis, depreſſus, non multum a terra aſſurgens. a χαμαὶ, humi.

Χθὲς, adv. heri, nuper, dudum. ἐχθὲς, ſcil. ὢν, heſternus. q. ab ἐχθὲς, idem. Etymolog. ἐχθὲς. q. ἐκθέω, excurro: quia χθεσινὴ ἡμέρα eſt, quæ præteriit.

Χθιζὰ, pro χθὲς, heri.

Χθιζὸς, ὁ, heſternus. Th. χθὲς, heri.

Χθόα, corpus, Heſych. An ex χθὼν, terra?

Χθονὶ, dat. ſing. a χθὼν, νὸς, ἡ, terra.

Χθονίου, gen. ſing. a χθόνιος, ου, ὁ, terreſtris. Th. χθὼν, νὸς, ἡ, terra.

Χθονὸς, terræ, gen. a χθὼν, terra.

Χθὼν, χθονὸς, ἡ, terra. q. χῶν, a χῶ, capio. Hinc χθόνι☉, α, ὁ, terreſtris.

X I.

Χιὰ, ἡ, idem ac χειὰ, latebra.

Χιάζω, noto figura literæ χ, quæ quia Latinis decem ſignificat, χιάζειν, vertitur decuſſare. Eſt autem χ nota deletionis in ſcriptura. Item ſum nimis curioſus in carmine.

Χίδρον, χίδρα, nova ſpica, aut legumina.

Χίλιαι, α, mille, in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius.

Χιλίαρχ☉, ου, ὁ, militum tribunus. Ex χίλιοι, mille, & ἄρχος, dux. Th. ἀρχὴ, imperium.

Χίλιοι, αι, α, mille. Æolic. χέλλιοι. hinc χιλιοστὸς, οῦ, ὁ, milleſimus. χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius. δισχίλιοι, bis mille. τρισχίλιοι, ων, οἱ, ter mille.

Χιλὸς, οῦ, ὁ, pabulum. ſcribitur & χειλὸς, q. quod per τὰ χείλη labia recipiatur. hinc χιλόω, ῶ, paſco.

Χίμαιρα, ας, & Jon. ης, ἡ, Chimæra, monſtroſa quædam beſtia. vel capra hyeme nata. a χεῖμα, ατ☉, τὸ, hyems.

Χίμαρος, ὁ, hircus, aut hœdus hyeme natus. Th. χεῖμα, τὸ, hyems.

Χιμάρως, Dor. pro χιμάρους, capellas. ex ejuſdem thematis.

Χίμετλον, τὸ, idem ac χείμεθλον, pernio.

Χιονέων, gen. plur. a χιόνεος, ου, ὁ, niveus. Th. χιὼν, όν☉, ἡ, nix.

Χιονίζεσθαι, nive conſpergere. Th. χιὼν, όν☉, ἡ, nix.

Χῖος, ου, ἡ, nomen Inſulæ, a fundendo.

Χιτὼν, ῶνος, ὁ, & Jon. κιθὼν, tunica exterior, & interior, lorica. χιτῶ, pro χιτῶνα, accuſ. ſingul. Hinc χιτωνίσκος, tunicula.

Χιὼν, όνος, ἡ, nix. quaſi a χέω, fundo, quia funditur a cœlo.

Χ Λ.

Χλαῖνα, ης, ἡ, lana veſtis, quæ tunicæ exteriori ſuperinducebatur, ad frigus arcendum, penula, veſtis craſſa, toga, Odyſſ. ξ. χλαινοθήμων, fur veſtium. χλαινόω, induo.

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, α, ὁ, qui chlamydem fert. ex χλαμὺς, chlamys, & φέρω, fero.

Χλαμὺς, ύδος, ἡ, chlamys. q. a χλιαίνω, quod indutum corpus calefaciat. ut ſit q. χλιαμύς.

Χλευάζω, cavillor, irrideo. fut. άσω. perf. activ. κεχλεύακα. perf. paſſiv. κεχλεύασμαι, σαι, σται. Thema χλεύη, ης, ἡ, riſus.

Χλεύη, ης, ἡ, riſus, deriſio, ludibrium. q. a χεῖλος, labrum. labiorum enim motu fieri ſolet. Hinc χλευάζω, ludificor, irrideo. χλευασμὸς, ῦ, ὁ, illuſio. χλευαστὴς, ῦ, ὁ, illuſor, irriſor.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, tepeſco. f. ανῶ. perf. κεχλίαγκα. a. 1. paſſ. ἐχλιάνθην. Hinc χλιαρὸς, ᾶ, ὁ, tepidus.

Χλιαρὸς, ά, ὸν, tepidus, placidus, ſuavis. χλιαρόν, Poet. pro χλιαρῶς, ſuaviter. Th. χλιαίνω, tepefacio.

Χλιδαὶ, αἱ, nom. plur. e χλιδὴ, ῆς, ἡ, luxus. Th. χλίω, deliciis frango.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, qui delicatas pedum plantas habet. ex χλίω, deliciis frango, & σφυρὸν, ῦ, τὸ, malleolus pedis.

Χλιδάω, delicior, delicias facio, delicatus ſum. ſic χλιδῶσα μολπὴ, delicioſa modulatio, ſeu ſuavis cantus. hinc χλιδῶνες, armillæ, quia delicati iis utuntur. Th. χλίω, deliciis frango.

Χλιήνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, tepefacio.

Χλίω, deliciis frango, luxu effœmino. qui id facit, ſe χλιδᾶν; lexere, diſſolute vivere dicitur. Hinc χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus.

Χλίδον, ου, τὸ, luxus, deliciæ.

Χλόα, ας, ἡ, herba virens, gramen. Hinc χλοερὸς, & χλωρὸς, ῦ, ὁ, herbidus, viridis.

Χλοερῷ, dat. ſingul. a χλοερὸς, viridis. Th. χλόα, gramen.

Χλοεύνης, & contracte χλούνης, ὁ, qui in virenti gramine cubat; agreſtis. Ex χλόα, herba, & εὐνὴ, ἡ, cubile.

Χλόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Cloe. Gr. herba virens.

Χλοῦναι, agreſtes, nom. plur. a χλούνης, per craſin pro χλοεύνης, agreſtis.

Χλούνης, α, ὁ, accuſ. χλούνην. vide in χλοεύνης, agreſtis.

Χλωρὸς, ά, ὸν, per craſin pro χλοερὸς, viridis, herbidus, & qui res virides facit: mollis, tener: flavus, luteus, Them. χλόα, viride gramen.

Χ Ν.

Χναύω, carpo, vellico: voro, deglutio. fut. χναύσω. Hinc χνόος, ου, ὁ, & χνοῦς, ῦ, ὁ, raſio; item lanugo, pubes.

Χνοάω, lanuginem habeo, pubeſco. a χνόος, ὁ, lanugo. Th. χναύω, carpo.

Χνόος, χνοῦς, raſio. a χναύω, vellico.

Χ Ο.

Χοάνη, ἡ, infundibulum, a χέω, fundo.

Χοάνοιο, gen. Jon. a χόανος, α, ὁ, catinus.

Χόανος, ου, ὁ, fornax fuſoria: vas ex argilla ad fundenda metalla.

Χοεὺς, & χόος, χοῦς, ὁ, congius, menſura liquidorum capiens libras xx. Dor. χῶς. a χέω, capio.

Χοὴ, ῆς, libamen. χοαὶ, αἱ, inferiæ. a χέω, libo.

Χοθωνώθ, tunica. Nehem. c. 7. verſ. 70. 72.

Χοϊκὸς, ὁ, ὸν, pulvereus, a, um. quod a χόος, χοῦς, όος, ῦ, ὁ, pulvis, a χέω, fundo.

Χοινικὶς, modiolus, rotæ medium ſeu fiſtula, cui infixi ſunt radii. a χοῖνιξ.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, menſura duos continens ſextarios: ſemodius Vallæ apud Herodot. l. 3. pedicæ genus, craſſa, & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur. Ariſtoph. in Plut.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porca. a χοῖρος, porcus, vel ſaxum in mari aliquantum eminens, ut porcæ nauti ſimile videatur. Δήλου χοιράδες, ſcopuli Deli Euripidi. Item ſtruma, ſc. tumor, in quo quaſi glandulæ oriuntur ſub concretis quibuſdam ex pure, & ſanguine.

Χοιρίνη, ὁ, concha porcellana. e χοῖρος, porcus.

Χοιρογρύλλιος, ὁ, cuniculus. Levit. 11. 5. Deut. 14. 7.

Χοιροκομεῖον, τὸ, locus, ubi porci κομίζονται, curantur, & aluntur.

Χοῖρος, α, ὁ, porcus, ſus, etiam natura, qua mulieres ſunt, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ariſtoph. in Acharn. Hinc χοίρειος, α, ὁ, porcinus.

Χοιροσφαγεῖον, τὸ, confectorium, ubi porci conficiuntur, ſeu mactantur. a σφάζω, macto.

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, bilis.

Χολὰς, άδος, ἡ, inteſtinum, quia χολὴν, bilem capit, vel quaſi κοιλὰς, vallis, ſpelunca.

Χολάω, indignor, iraſcor, cum dat. f. άσω. perf. κεχόλακα. Th. χολὴ, bilis.

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, fel, ira, nauſea. Hinc χολέρα, ας, ἡ, cholere. χολερικὸς, ῦ, ὁ, cholericus, iracundus. χολόομαι, iraſcor. μελαγχολία, ας, ἡ, furor, ſeu deſipientia ex atræ bilis redundantia.

Χόλιξ, ἡ, idem ac χολὰς, inteſtinum.

Χόλοιο, gen. Jon. pro χόλου, a χόλος, ου, ὁ, idem ac χολὴ, bilis.

Χολούμενος, ὁ, iratus, præſ. part. a χολόομαι, οῦμαι, iraſcor. Th. χολὴ, bilis, fel.

Χολωθεὶς, ὁ, iratus, a. 1. part. paſſ. χολωθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi χολόομαι, iraſcor.

Χολωσάμενος, η, ον, iratus, a, um, a. 1. part. med. pro quo Poetæ dicunt χωσάμενος.

Χολωσέμεν, & χολωσέμεναι, ſuccenſuturum eſſe, Jon. & Dor. Pro χολώσειν, f. 1. inf. activ. verbi χολόω, iraſcor. f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, ira.

Χολῷτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. Jon. pro κεχολῷτο, iraſcatur, verbi ejuſdem, & thematis.

Χονδριτῶν, gen. plur. a χονδρίτης, α, ὁ, panis ex hordeo. Th. χόνδρος, ὁ, granum.

Χόνδρος, ου, ὁ, granum, grumus concretus, ut ſalis, thuris: cartilago: alica. q. a χέω ὕδωρ, quia affunditur aqua ad farinam, &c.

Χόος, χοῦς, ὁ, ὁ, terra egeſta, humus, agger, pulvis, a χέω, fundo. Hinc χοϊκὸς, terrenus. Eſt & χόος, ὁ, congius.

Χοραζὶν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Chorazin. Syr. promulgatrix.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, ὁ, tumor tenuis inteſtini, & fides in inſtrumento muſico, aut arcu. quia fit ex inteſtinis.

Χορδὴ, ῆς, ἡ, inteſtinum; item chorda, fides. dat. plur. Jon. χορδῇσι.

Χορεία, ας, ἡ, chorea, tripudium, in plur. χορεῖαι. Th. χορὸς, ὁ, chorus.

Χορεύω, ſalto, ſaltando celebro. χορεύῃ, 3. ſing. præſ. ſub. Th. χορὸς, chorus.

Χορηγέω, ſum dux chori: item ſuppedito, ſumptum præbeo. cum accuſ. fut. ήσω. perf. κεχορήγηκα.

Χορηγὸς, ῦ, ὁ, choragus, dux chori. a χορὸς, chorus, & ἡγέομαι, duco. Etymologo videtur quaſi χειραγὸς. Ex χεὶρ, manus, & ἄγω, duco.

Χορηγοῦντες, nom. plural. part. præſ. act. verbi χορηγέω, ſum dux chori.

Χορεῖα, & χορεῖα, τὰ, adulia e lacte, & melle: exta. Item χορεῖα, τὰ, carmina, quæ in choris canuntur.

Χόριον, χορίον, vel χορεῖον, τὸ, ſecundina, quia fœtum χωρεῖ, ideſt, capit. Item ſchole.

Χόρειος, vel χορεῖος, pes metricus choreis aptus.

Χοροιτυπία, ἡ, chorea, ipſa actio plaudendi pedibus ſolum inter ſaltandum. a χοροιτύπος, qui in choro pulſat terram pedibus. quod a χορὸς, ῦ, ὁ, chorus, & τύπτω, pulſo.

Χορὸς, ῦ, ὁ, chorus, cœtus canentium, & ſaltantium, chorea, tripudium. quaſi a χαίρω, vel χαρὰ, ut ſit q. χαρός. Hinc χορεύω, ſalto. χορεία, ἡ, ſaltatio. χορευτὴς, ῦ, ὁ, ſaltator.

Χορτάζω, herbis, ſeu gramine paſco, fœno ſaturo, item ſaturo. fut. άσω. perf. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι, ſaturare. præſ. paſſ. χορτάζομαι, ſaturor. perf. paſſ. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐχορτάσθην, ης, η, & in 3. plural. ἐχορτάσθησαν. a. 1. inf. paſſ. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. paſſ. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, & in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Thema χόρτος, ου, ὁ, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. inf. act. e χορτάζω, ſaturo.

Χορτασθῆναι, a. 1. inf. paſſiv. verbi ejuſdem.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, cibus. ab eodem verbo, & themate.

Χόρτος, α, ὁ, fœnum, gramen, herba. q. κόρτος, a κείρω, tondeo. hinc tondere paſcua dicuntur pecudes. hinc χορτάζω, gramine paſco. χορτοκόπιον, campus fœnarius. χορτοκοπία, ας, ἡ, fœniſecium.

Χουζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. videns.

Χεῦν, fundunt, Jon. pro χέουσι, a χέω, fundo.

Χ Ρ.

Χραίνω, coloro, imbuo, ungo; inficio. e χρόα, coloro.

Χραίσμῃ, Jon. pro ἐχραίσμησε, 3. ſing. aor. 2. ind. activ. verbi χραισμέω, auxilior, proſum. f. ήσω. Them. χράω, commodo.

Χραισμέω, adjuvo, opitulor. q. χρησιμέω, e χρήσιμος, utilis. quod e χράομαι, utor.

Χραῖσμα, ης, ἡ, auxilium. χραίσμησε, auxiliatus eſt, Jonic. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, adjuvo.

Χράω, oraculum reddere, vaticinari; commodare.

Χρανθεὶς, ὁ, pollutus, a. 1. part. paſſ. verbi χραίνω, ungo, coloro. f. ανῶ. a. 1. paſſ. ἐχράνθην.

Χράομαι, ῶμαι, utor. cum dat. præſ. imperat. χράου, ῶ, utere. impert. ἐχρώμην, ώμην, ῶ, ω, ἄετο, ᾶτο, & in 3. pl. ἐχρῶντο, ῶντο. f. χρήσομαι. perf. paſſ. κέχρημαι, uſus ſum. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imper. med. χρῆσαι, άσθω. a. 1. ſub. med. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, commodo.

Χρᾶσθε, 2. pl. imper. paſſ. vide χράομαι.

Χρέωνται, Jon. pro χρῶνται, ſic χρέεται, pro χρῆται, utitur.

Χραύσῃ, ſauciaret, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi χραύω, leviter ſaucio.

Χραύω, leviter ſaucio. fut. αύσω. q. χρὸς αὔω. Th. χράω, coloro, tingo.

Χράω, ῶ, do mutuo, commodato do. q. e manu in manum (ideoque duco a χερὶ, manu.) fut. χρήσω. perf. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Eſt & χράω, oracula edo. Hinc χράομαι, commodato accipio, mutuor: oraculum conſulo. item utor. χρῆσις, εως, ἡ, uſus. χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis. χρησιμεύω, opitulor, opem fero. χρηστὸς, ῦ, ὁ, utilis, commodus, item mitis, clemens, benignus. χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; item bonitas, clementia. benignitas, ἀποχράομαι, abutor. καταχράομαι, idem. κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. χρησμὸς, ῦ, ὁ, oraculum. χρηματισμὸς, ῦ, ὁ, idem. χρηματίζω, oraculum reddo. χρηματίζομαι, oraculo admoneor.

Χρώω, coloro, tingo, polluo, & pro ἐρ-

πίζω,

Digitized by Google

ἀΐττω, impetuoſe irruo, ſeco.

Χρέα, debita, per ſyncopen pro χρέεα, a χρέος, εος, τὸ, debitum. pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Jon. pro χρῆσθαι, oraculum conſulere. χρέεται, Jon. pro χρῆται. χρέωνται, pro χρῶνται. χρέωνται, pro χρέονται, & Att. χρῶνται.

Χρεία, ας, ἡ, uſus, utilitas, commodum: ſententia gravis: indigentia, neceſſitas, negotium. q. a χράομαι, utor. hinc ἄχρειος, ου, ὁ, inutilis. χρὴ, oportet. χρείαν ἔχω, egeo.

Χρεῖος, ου, ὁ, egenus. a χρεία, indigentia. Et χρεῖος, Poet. pro χρέος, ους, τὸ, debitum.

Χρειὼ, Jon. idem ac χρεία, indigentia.

Χρειώδης, εος, ὁ, ἡ, utilis. a χρεία, ας, ἡ, uſus.

Χρειῶν, genit. pl. a χρεία, ας, ἡ, uſus, utilitas, commodum.

Χρεμετίζω, hinnio, etiam χρεμίζω dicitur. fut. ίσω. p. ικα. q. χαρὰν ἱμάω, at ſit q. χαρμετίζω. nam hinnitus eſt lætabunda equi vociferatio.

Χρέμισαν, hinnivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. verbi χρεμίζω, per ſyncopen pro χρεμετίζω.

Χρέμπτομαι, ſcreo, excreo. hinc χρέμμα, ατος, τὸ, ſcreatus, ſputum.

Χρέμης, χρόμις, & χρέμυς, ὁ, chremis piſcis auditu acer.

Χρέος, εος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; item fatum, mors. quaſi a χρὴ, oportet.

Χρεὼ, χρειὼ, pro χρειὼ, quod Jon. pro χρεία, ας, ἡ, indigentia. & χρέω, Jon. pro χρῶ, utere, præſ. imperat.

Χρεωκόπος, ſeu χρεοκόπος, qui χρέος, ſeu χρέα κόπτει, debitum reſcindit, fraudans ſc. creditores, decocta pecunia, quod eſt χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, reſcindere, eſt nolle exſolvere, & foro cedere.

Χρεωλυτέω, debitum ſolvo. tanquam a χρεωλύτης, qui χρέος λύει, debitum ſolvit.

Χρεώμενος, Jon. pro χρώμενος, ὁ, præſ. part. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. fut. χρήσομαι. Th. χράω, utor.

Χρεὼν, τὸ, idem ac χρεὼν, όντος τὸ, debitum, mora, fatum. quaſi dicares χρεών ἐστι, neceſſe eſt, fas eſt.

Χρέωνται, Jon. pro χρῶνται.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, æs alienum.

Χρεώστης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, debitum. Χρεωστέω, ſum debitor. χρεωστεῖσθαι, deberi. Th. χρέος, τὸ, debitum.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, & ὀφείλω, debeo.

Χρὴ, oportet, imperſonale, cum accuſat. imperf. ἔχρην, & χρῆν. f. χρήσει, oportebit. præſ. inf. χρῆναι, pro quo ſubinde χρῆν. Thema χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρῄζοντι, volunt, Doric. pro χρῄζουσι. a χρῄζω, volo. Th. χρεία, ας, ἡ indigentia.

Χρῄζω, indigeo, cum gen. pro χρηΐζω. vide χρηΐζειν. χρῄζοις, 2. ſing. opt præſ. χρῄζοντι, dat. ſing. part. act.

Χρηΐζειν, præſ. inf. a χρηΐζω, idem ac χρῄζω, egeo, volo, rogo. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρηίσασθαι, Jon. pro χρῆσθαι, uti.

Χρῆμ', pro χρῆμα. quod vide.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res utibilis, qua quis poteſt χρῆσθαι, uti, ſc. pecunia, opes, merx: oraculum: opus: factum. in plur. τὰ χρήματα, pecuniæ, opes. hinc χρηματίζω, negotium tracto, conſulto, reſponſum do. χρηματίζεσθαι, oraculo admoneri. παραχρῆμα, adv. e veſtigio, eo tempore.

Χρήμαθ', ſeq. aſpirat. χρήματ', pro χρήματα, nom. plur. a χρῆμα, ατος, τὸ, pecunia, opes.

Χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo: nominor. a. 1. ind. act ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præſ. paſſ. χρηματίζομαι, divinitus admoneo. perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, σται, divinitus fui admonitus, fui adoctus. perf. part. paſſ. κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promiſſus. a. 1. paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. χρηματισθεὶς, έντος, ὁ, divinitus admonitus. Th. χρῆμα, res.

Χρηματίσαι, aor. 1. inf. activ. χρηματισθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi χρηματίζω, divinitus admoneo.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, divinum reſponſum. ab eodem verbo, & them.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria, neceſſitas, petitio, Herodot. q. a χρεία.

Χρῆμι, inuſit. opus ſum, debeo, imperſ. ἔχρην, & χρῆν, oportebat. ſub. χρῇ. inſ. χρῆναι. ἀπόχρη, ſufficit.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. a χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρῆν, Jon. pro ἔχρην, imperf. vel pro χρῆναι, inſ. verbi imperſonal. χρὴ, oportet.

Χρῆναι, inf. verbi imperſon. χρὴ, oportet.

Χρῆς, Heſych. exponit θέλεις, χρῄζεις, Doric. contractione ex χράεις, 2. ſing. præſ. verbi χράω, commodo.

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi χράομαι, utor. vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, rogare. an a χρῄζω, vel a χράω?

Χρήσας, ὁ, a. 1. part. act. a χράω, commodo.

Χρήσασθαι, uſum eſſe, aor. 1. inf. med. verbi χράομαι, utor. aor. 1. med. ἐχρησάμην. aor. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρῄσδειν, Dor. pro χρῄζειν, vel χρηΐζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. ſing. a χρῆσις, εως, ἡ, uſus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Χρήσηται, 3. ſing a. 1. ſub. med. verbi ejuſdem.

Χρῆσθα, Dor. pro χρὴ, oportet.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præſ. inf. verbi χράομαι utor.

Χρησθεὶς, ὁ, mutuatus, a. 1. part. paſſ. verbi χράω, commodo. aor. 1. paſſ. ἐχρήσθην. a. 1. inf. paſſ. χρησθῆναι.

Χρήσθων, utantur, 3. dual. Attice pro χρήσθωσαν, quod Doric. pro χράσθων, & χράσθωσαν, 3. dual. pro plur. imperat. præſ. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis, fructuoſus, frugi. in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. compar. χρησιμώτερος, ſuperl. χρησιμώτατος. ab eodem verbo.

Χρῆσις, εος, ἡ, Poet. pro χρησμὸς, ῦ, ὁ, oraculum. Item uſus, conſuetudo: operum functio: utilitas.

Χρησμολόγος, ὁ, vates, fatidicus, ariolus. ex χράω. & λέγω.

Χρησμὸς, ῦ, ὁ, oraculum. χρησμὼς, Dor. pro χρησμός.

Χρησμοσύνη, ἡ, oraculum, vaticinium: item indigentia, paupertas. Apoll. 2. Argon.

Χρησμῳδέω, vaticinari. Ex χράω, & ᾠδὴ, ῆς, cantus.

Χρησόμεσθα, 1. pl. f. 1. med. verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. f. 1. part. med. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, utendum, verbale a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστεύομαι, benignus ſum, indulgeo. f. εύσομαι. perf. paſſ. κεχρήστευμαι. a χρηστὸς, utilis, bonus. Th χράω, commodo.

Χρηστηριάζεσθαι, oraculum conſulere. a χρηστήριον, oraculum.

Χρηστήριον, ου, τὸ, oraculum: cædes: facinus. Th. χράω, commodo. Item locus vaticinii, id eſt, cortina, Poll. fatidicum templum.

Χρήστης, ου, ὁ, fœnerator, creditor. item debitor, Demoſth. a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia. a χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡ, blandiloquus.

Χρηστὸς, ή, όν, utilis, bonus, benignus, probus, humanus, facilis. χρηστότης, ητος, ἡ, benignitas. compar. χρηστότερος, α, ον, melior, us. Th. χράω, commodo.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas, benignitas, indulgentia, comitas.

Χρῆται, Doric. vel Att. pro χρᾶται, 3. ſing. præſ. ind. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρίμπτω, appropinquare facio, admoveo: accedo: fulcio me, innitor: illino, applico. f. ψω.

Χρισαμένη, uncta, aor. 1. part. med. verbi χρίω, ungo. fut. ίσω. perf. paſſiv. κέχρισμαι.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio, unguentum. a perf. paſſ. verbi χρίω, ungo.

Χριστιανὸς, ὴ, ὸν, Chriſtianus, a, um. ab eodem them.

Χριστὸς, ῦ, ὁ, unctus: cognomen D. N. JESU, quo officium ejus indicatur. a χρίω, ungo. perf. paſſiv. κέχρισμαι, σαι, σται.

Χρίω, ungo; pungo, ſtimulo. f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. paſſiv. κέχρισμαι, σαι, σται. Hinc χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum. χρίσις, εως, ἡ, unctio. χριστὸς, ῦ, ὁ, unctus. q. χειρὶ ἰῶ, manu aliquid infero, illino. an a χραίω, tingo?

Χρόα, ας, ἡ, color, ſuperficies: corpus, vel cutis hominis. Eſt & χρόα, accuſ. a χρὼς, χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis. (q. a χράω, coloro.) Hinc χροΐζω, coloro, colore imbuo. χρώζω, χρωννύω, ſeu χρώννυμι, idem. χρῶμα, ατος, τὸ, color; item cutis: ὁμόχροος, ου, ὁ, ἡ, concolor. χρόος, ου, ὁ, cutis. χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem.

Χροΐ, & χρῷ, dat. ſing. a χρὼς, cutis.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inſerto ι pro χρόα, ας, ἡ, color.

Χροΐζεσθαι, propius accubare: cutim tangere. Th. χρόα, cutis.

Χροιήν, accuſ. ſing. Jon. a χροιὰ, color.

Χρόμαδος, ὁ, ſtridor dentium, dentium, & maxillarum colliſio: ſtrepitus: q. a χρεμίζω.

Χρόμιος, ου, ὁ, Chromius, nom. propr.

Χρονέω, vivo: mentis compos ſum. Th. Χρόνος, ὁ, tempus.

Χρονίζω, tardo, moror, perſevero. fut. ίσω, & Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ, aor. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. perf. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus ſum. Thema χρόνος, tempus.

Χρόνιος, ου, ὁ, ſerus, diuturnus, tardus.

Χρόνος, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas. Item cœlum Heſiodo. (q. a χράω, utendum do. an a χέω, & ῥέω, fluo? quia in perpetuo fluxu eſt. an a χρῆ τελῶ, quod omnia perficiat?) hinc χρόνιος, ου, ὁ, diuturnus. χρονίζω, moror. χρονικὸς, temporalis. ὁμόχρονος, ου, ὁ, ἡ, contemporaneus.

Χρονοτριβέω, ῶ, tempus tero. f. ήσω. perf. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. Quod a χρόνος, tempus, & τρίβω, tero. fut. ψω.

Χροὸς, gen. a χρὼς, cutis.

Χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis, accuſ. ſing. χρόα. hoc a χρόος, ου, ὁ, idem. The. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρυσαλάκατος, ου, ὁ, Doric. pro χρυσηλάκατος, ου, ὁ, auream colum habens, & geſtans. ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα, ἢ φέρουσα. hinc χρυσαλακάτω Λατοῦς, Dor. pro χρυσηλακάτου Λητοῦς. Ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Χρυσαλλὶς, ἡ, blatta, eruca. a colore auri, quod χρυσὸς, Gaza in Ariſtot. vertit aureliam.

Χρύσαμμον, baloca. Gl. quod Hiſpanis eſt minutum. χρυσῆ ἄμμος, eſt aurea arena.

Χρυσάμπυκας, accuſ. plur. a χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea faſcia ligatos crines habens; vel habens auream habenam, vel frænum. Heſiod. in Theogonia. Ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea talis faſcia. q. ab ἀμπέχω, circundo.

Χρυσάνθεμον, τὸ, chryſanthemum, herba: caltha Dioſc. lib. 4. cap. 58. Item lutenin ovi, quod vitellus dicitur.

Χρυσάορος, ου, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ὁ, enſem aureum habens. Ex χρυσὸς, aurum, & ἄορ, ἄορος, τὸ, enſis. Them. ἀείρω, tollo.

Χρυσάρματος, ου, ὁ, qui aureo curru vehitur. Ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χρυσάσπις, ιδος, ὁ, Poet. ὁ χρυσῆν ἀσπίδα φέρων, aureum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, ορος, ὁ, nomen etiam viri. vide χρυσάορος, enſem aureum habens.

Χρυσάργυρον, tributi genus, quod pro ſuis, ac brutorum animalium excrementis dabant.
Χρυσὸ, vocat. ſing. a χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.
Χρύσεα, pro χρύσεια, nom. plural. neutr. gen. vel accuſ. a χρύσεος, idem ac χρύσεος, ὂς, aureus. Thema χρυσὸς, aurum.
Χρύσεος, ῦς, ὁ, aureus. dat. ſingul. χρυσέῳ, & in f. g. plur. χρυσέῃ, ῆ, & in n. g. ον, ῦν, in plur. χρύσεα, χρυσᾶ. ab eodem them.
Χρυσέῳ, dativ. ſingul. a χρύσεος, aureus.
Χρυσῆ, dat. ſing. f. g. a χρυσέη, ῆ. in acc. χρυσέην. vide in χρύσεος, ῦς, ὁ, aureus. Eſt & Χρύση, ἡ, nomen urbis.
Χρυσηΐς, ΐδος, ἡ, in acc. Χρυσηΐδα, patronym. a Χρύσης, Chryſes, ſacerdos Apollinis.
Χρυσηλάκατος, ὁ, auream habens colum; vel aureas habens ſagittas. Homer. Ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus, ſagitta.
Χρυσήνιος, ὁ, ὁ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἡνία, ας, ἡ, habena.
Χρύσινος, ὁ, ſolidus, aureus nummus. ex χρυσὸς, aurum.
Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. aureus nummus. idem ac χρυσὸς.
Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ, ἡ, aureum geſtans annulum. ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. Them. δάκτυλος, ου, ὁ, digitus. q. d. digitalis.
Χρυσόδετος, ὁ, ἡ, auro ligatus. χρυσοδέτα, Dor. pro η. fœm. g. a δέω, ligo, & χρυσὸς, aurum.
Χρυσόθεμις, Chryſothemis, nom. filiæ.
Χρυσόθρονος, ὁ, aureum thronum habens. Ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. Th. θράω, ſedeo.
Χρυσόκερων, vel eſt acc. ſing. a χρυσόκερως, ωτος, aureis cornibus, & accuſ. χρυσοκέρωτα, & κέρων. vel eſt quartæ declinat. ſimpl. ut Μενέλεως. Ex χρυσὸς, aurum, & κέρας, τὸ, cornu.
Χρυσόηλον, aureis clavis ornatum. a χρυσὸς, & clavus.
Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureo crine conſpicuus, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur & χρυσόκομος. Ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Χρυσόλιθος, ου, ὁ, chryſolithus, aurei coloris gemma. Ex χρυσὸς, aurum, & λίθος, lapis.
Χρυσόμαλλον δέρας, vellus aureum. Ex χρυσὸς, aurum, & μαλλὸς, ῦ, ὁ, vellus.
Χρυσόξυλον, ſic vocatur θάψος, quæ aliter ἐρυθρόδανος, rubia tinctorum, quæ eo ticem rubentem habet.
Χρυσόπαστος, ου, ὁ, ἡ, auro aſperſus. ex χρυσὸς, aurum, & πάσσω, inſpergo.
Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ, aureis calceamentis gaudens. Ex χρυσὸς, aurum, & πέδιλον, ου, τὸ, calceus.
Χρυσόπρασος, ου, ὁ, chryſopraſus, gemma viridis. Ex χρυσὸς, aurum, & πράσον, ου, τὸ, porrum.
Χρυσόῤῥαπις, & χρυσόραπις, ιδος, ἡ, aurivirga. quod ex χρυσὸς, aurum, & ῥαπὶς, ΐδος, ἡ, virga.
Χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum. moneta aurea. χρυσὸς ἄπεφθος, aurum recoctum, Poll. Item piſcis aurei coloris, ut tradit Plinius. q. a χρᾶσθαι, id eſt, uſu, vel a χρόα. eſt enim colore amabili. Hinc χρυσίον, ου, τὸ, aurum. χρύσεος, ῦς, ὁ, aureus. χρυσόω, inauro.
Χρυσοστέφανος, ὁ, aurea redimitus corona. Ex χρυσὸς, & στέφανος, corona.
Χρυσότοξος, ου, ὁ, qui auream arcum habet, & geſtat, ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.
Χρυσουργὸς, ου, ὁ, aurifer.
Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, auri cuſtos.
Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Doric. pro χρυσοχαίτης, ου, ὁ, auricomus. Ex χρυσὸς, aurum, & χαίτη, ης, ἡ, coma.
Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ. hinc χρυσῶ χρυσοτέρα, auro magis aurea.
Χρώζω, coloro. a χρῶς, color.
Χρῶμα, ατος, τὸ, color: cutis, Hippocr. περὶ ἐπιδημιῶν. Them. χρόα, ας, ἡ, idem. χρώματα, tranſlate dicuntur colores Rhetorici.
Χρώμενος, η, ον, præſ. part. a χράομαι, utor. Th. χράω.
Χρωννύω, coloro, tingo. a χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῶνται, 3. plur. præſ. ind. χράομαι, utor.
Χρὼς, ωτὸς, ὁ, corpus: cutis. idem ac χρῶς, χροὸς, χροΐ. Them. χρόα, color.
Χρωστὴρ, ὁ, colorans, infector, in Epigramm.
Χρώσω, colorabo, fut. 1. ind. activ. verbi χρώννυμι, ſeu χρόω, coloro. f. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. aor. 1. inf. paſſ χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῷτο, utatur, 3. ſingul. optat. præſ. paſſiv. χρῴμην, ῷο, ῷτο, verbi χράομαι, utor. Them. χράω, commodo.

Χ Υ.

Χύδην, fuſe, copioſe, abundanter, cumulate, paſſim. a χύω, fundo. hinc χυδαῖος, αία, αῖον, copioſus, vulgaris.
Χυλὸς, ῦ, ὁ, ſuccus, humor. q. a χύω, fundo. quia per univerſum corpus diffunditur. hinc χυλόω, in χυλὸν, ſuccum redigo. χυλίζω, ſuccum exprimo.
Χύμα, ατος, τὸ, aliquid effuſum, & confuſum. amplitudo, liquor, fluxus: copia. quaſi a χύω, fundo. Th. χύω, fundo.
Χυμὸς, ῦ, ὁ, proprie ſapor: ſuccus, humor, ſanguineus humor, quem e chylo ventriculi per meſentarium attracto coquit epar, quæ epatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.
Χύνω, fundo. χύσις, ἡ, fuſio. χύτης, ὁ, fuſor. Th. χύω, fundo.
Χύσις, εως, ἡ, effuſio. a χύω, ſeu χέω, fundo.
Χύτλον, τὸ, oleum aqua permixtum ad perfundenda lavantium corpora: vas olearium. Item luſtratio: quod mortuis libatur, atque effunditur. Argon. l. 1.
Χυτλόω, oleo perfundo. a χύω, ſeu χέω, fundo.
Χύτο, fuſus erat, Jon. pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. perſ. Sic χεῦντο pro ἐκέχυντο, 3. plur. verbi χύω, fundo. f. ύσω. perſ. paſſ. κέχυμαι.
Χυτὸς, ῦ, ὁ, agger ex congeſta terra. Item fuſus, fuſilis, liquidus, Ariſtot. 2. anim. cap. 9. Et circumcluſus, lapidibus conſtructus, vel cœnum, & ſordes habens, Etym. Th. χύω, fundo.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, fictile, fidelis, cacabus. Item luſor. Poll. lib. 9.
Χυτρόγαυλος, magna olla. χύτρα, ut γαυλὸς, mulctra: & γαυλὸς, eſt genus navigii.
Χυτροπόδων, gen. plur. a χυτρόπους, οδος, olla pedes habens. Ex χύτρος, ου, ὁ, olla, & ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.
Χύτρος, ου, ὁ, olla. q. a χύω, quia in eam aliquid funditur, coctuiæ cauſa.
Χύω, fundo. f. χύσω. perſ. κέχυκα. perſ. paſſ. κέχυμαι. pluſq. perſ. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χ Ω.

Χῶ, capio, pro ἔχω, vel χάω, unde & χανδάνω, capio. ſed χ᾽ ὠ, pro καὶ ὁ.
Χ᾽ ὤδωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.
Χώεο, Jon. pro χώου, iraſcere, præſ. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολοῦμαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χ᾽ ὤϊξ, Dor. pro καὶ ὁ ἴξ.
Χωλεύω, claudico, mutilo, claudum reddo. Hippocr. f. εύσω. Th. χωλὸς, claudus.
Χωλὸς, ῦ, ὁ, claudus, mutilus. q. a κολοὸς, idem. hinc χωλαίνω, & χωλεύω, claudico. χωλόω, claudum reddo. χώλωσις, εως, ὁ, claudicatio. χωλότης, ητος, ἡ, idem.
Χῶμα γῆς, terræ aggeſtæ moles.
Χ᾽ ὡμὸς, Dor. pro καὶ ὁ ἐμός.
Χῶν, ὁ, fundens, pro χέων, præſ. part.
Χώνη, ης, ἡ, infundibulum: fornax, Dioſc. lib. 5. cap. 77. a χέω, fundo.
Χωννύω, aggerem educo, f. χώσω. hinc χῶμα, agger. quod a χοῦς, ὁ, terra aggeſta, agger, pulvis. Th. χέω, terra aggeſta extruo.
Χῶνος, contract. ex χόανος, fuſorium vas, infundibulum. unde χωνεύω, in χῶνον conjicio.
Χωόμενος, η, ον, ſuccenſens. gen. Jon. χωομένοιο, præſ. part. a χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χ᾽ ὁπόσα, & quot, Dor. pro καὶ ὁπόσα.
Χώρα, ας, ἡ, regio, tractus, platea: ſolum, ſtatio: conceptaculum, Plutarch. Jon. χώρη. hinc χωρῶν, ῶν, αἱ, agri. Them. χῶρος, ου, ὁ, locus, ſedes.
Χωρέω, accedo, proficiſcor, capio, capax ſum: evado, locum do. f. ήσω. perſ. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. aor. 1. imperat. activ. χώρησον, άτω, & in plur. χωρήσατε, recipite nos. aor. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere. q. a χῶρος, locus. χωρεῖ, impersonaliter, pro χώρα ἐστὶ, locus eſt, ſpatium eſt, Ariſtot. de hiſt. ani. lib. 9. Hinc ἀναχωρέω, redeo. ἀναχώρησις, εως, ἡ, reditus. ἀναχωρητὴς, ῦ, ὁ, qui in ſolitudine vivit. συγχωρέω, concedo, aſſentior. συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, aſſenſus.
Χωρὴβ, ὁ, nomen montis ἄκλιτον, Choreb. Hebr. deſolatio, vaſtitas.
Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. χωρήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. verbi χωρέω, accedo.
Χωρισμὸς, ὁ, arca, ciſta, quia χωρεῖ, capit aliquid.
Χωρίζω, ſeparo, ſejungo. fut. ίσω. perſ. κεχώρικα. aor. 1. ἐχώρισα, ας, ε. aor. 1. inf. χωρίσαι. præſ. imperat. paſſ. χωρίζου, ίσθω. perf. paſſiv. κεχώρισμαι. perſ. part. κεχωρισμένος.
Χωρίον, ου, τὸ, membrana extima, quæ fœtum involvit, & capit. Item locus, ager, regio, prædium. χωρίον ἠμελημένον, prædium incultum Polluci, vinea Ariſtoph. mare Thucyd. ſpatium figuræ Geometricæ Ariſtoph. in Nub.
Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim, abſque, ſine, niſi: χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μέζονες, niſi quod ſunt multo capaciores. Herodot. lib. 4. Hinc χωρισμὸς, ῦ, ὁ, ſeparatio.
Χωρὶς δὲ, ἅμα δὲ, ad hæc, tum vero Herodot.
Χώρισις, ἡ, ſeparatio, ſegregatio.
Χωρισμὸς, ῦ, ὁ, ſejunctio.
Χωριστὸς, ῦ, ὁ, ſeparabilis, deſtinatus, ſeparatus.
Χωρίτης, ου, ὁ, agreſtis. Heſychius.
Χωριτικὸν πλῆθος, agreſtis multitudo.
Χωριτικῶς, ruſtice, duriter. Xenoph.
Χωρῖτις, ἡ, indigena, villica. Lucian.
Χωριοειδὴς ὑμὴν, membrana, quæ pro ſecundis habetur. Ariſt. lib. 6. anim. c. 3.
Χωροβατεῖν, in loco aliquo circumire, Heſych.
Χωροβάτης, ου, ὁ, inſtrumentum, cujus uſus eſt in aquarum libratione, Vitruvius lib. 8. c. 6.
Χωρογραφέω, regionem aliquam deſcribo.
Χωρογραφία, ἡ, regionis deſcriptio. Ptolom.
Χωρογράφος, ου, ὁ, locorum deſcriptor.
Χοροειδὴς πλέγμα, tenuis menynx, ſive membrana firmans, veſiculaſque cerebrum.
Χωρονομέω, regionem populor: pabulor: iraſcor. Heſych.
Χῶρος, ου, ὁ, locus, ſedes: item ager. prædium. q. a χῶ, id eſt, capio. Hinc ἔγχωρος, ου, ὁ, & ἐγχώριος, ου, ὁ, indigena. ἐπιχώριος, ου, ὁ, idem.
Χῶρος, ου, ὁ, nomen venti, chorus. Act. 27. 12.
Χωρυτὸς, idem ac γωρυτὸς, pharetra.
Χ᾽ ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.
Χῶσαι, aggeſſiſſe, aor. 1. inf. act. χώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. χωσάμενος, a. 1. part. med. verbi χώννυμι, aggerem duco. fut. χώσω. quod a χοῦς, ὁ, terra aggeſta.
Χώσατο, iratus fuit, 3. ſing. a. 1. med. Jon. Sic χωσάμενος, aor. 1. part. med. verbi χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χωσθεὶς, έντος, ὁ, aggeſtus, aor. 1. part. paſſ. a χώννυμι, aggerem duco.
Χώσω, aggerabo, f. 1. act. a χώννυμι. Th. χόω, aggerem duco.
Χ᾽ ὥταν, Dor. pro καὶ ὅταν, & quando.
Χ᾽ ὅ, ττι, Dor. pro καὶ ὅ, ττι, & quod.

Ψ Eſt

Digitized by Google

Ψ.

Ψ Eſt littera vigeſima tertia. valet βσ, πσ, φσ. In numeris ψ valet DCC.

Ψάγδαν, unguenti genus, Hippocr. a ψάω, mulceo, abſtergo.

Ψαθάλλω, contrecto turpiter: chordas muſicas tracto. q. a ψάω, tango.

Ψαθυρὸς, mollis, tener, delicatus. Suid. Item putris, fragilis, aridus.

Ψαθυρὸς, & ψαθυρὲς, Att. ᾶ, ὁ, friabilis.

Ψαθυρότης, ἡ, friabilitas.

Ψαδυρὸς, ᾶ, ὁ, rarus, raros habens capillos, planus, lævigatus.

Ψακάζω, ῥαίνω, roro, ſpargo, aſpergo.

Ψακὰς, idem ac ψεκὰς, gutta, ſtilla.

Ψαίρω, leviter ſtringo. (q. a ψάω, tango.) & pro innato, ſpiro, feſtino.

Ψαίω, tenue facio, contero. hinc ψαιστὸς, ἡ, ὀν, attenuatus, ſubactus.

Ψακὰς, άδος, ἡ, ros, ſtilla, gutta. (q. a ψάω, minuo.) hinc ψακὰς, & ψεκὰς, άδος, ἡ, idem. ψακάζω, & ψεκάζω, roro, roris guttas ſtillo.

Ψαλάσσω, tango. a ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile, Pſaldæus, pro Chaldæus, a Cheſeo filio Nachoris.

Ψαλιδόστομοι, οἱ, habentes forfices in ore. a ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Ψαλίζω, recido, reſeco. fut. ξω. Them. ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex.

Ψάλιον, ψαλίον, & ψέλλιον, ου, τὸ, frænum. ψάλια, ſeu ψέλλια, ων, τὰ, torques, monilia, collaria. q. a ψάω, tergo.

Ψαλὶς, ίδος, ἡ. forfex. (q. a ψάλλω, moveo) motus celer. hinc ψαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, forfica reſeco.

Ψάλλω, tango, leni motu percutio: fidibus cano, pſallo. (q. a ψάω, tango.) fut. αλῶ. perf. paſſ. ἔψαλμαι. p. m. ἔψηλα. Hinc ψαλμὸς, ῦ, ὁ carmen fidibus cantatum. ψαλτὴς, ῦ, & ψάλτης, ου, ὁ. qui ſcit fidibus. ψαλτήριον, ου, τὸ, pſalterium, inſtrumentum, quo pſallitur.

Ψαλμὸς, ῦ, ὁ, pſalmus. Th. ψάλλω, pſallo.

Ψαλυχιάδαν. Dor. pro ψαλυχιάδων, genit. plural. a Ψαλυχιάδαι, οἱ, Pindar. Illhm. Od. 6. 475. 4.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujuſdam Nereidos nomen. Pindar. Nem. Od. 5. 370. 2.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mul. a ψάμμαθος.

Ψάμαθος, & Poet. ψάμμαθος, ου, ἡ, arena, ſabulum. gen. Jon. ψαμάθοιο. Th. ψάμμος.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, ſabulum. q. ab ἄμμος, ου, ἡ, idem. Hinc ψαμμώδης, εος, ὁ, ἡ, arenoſus. ψάμαθος, & ψάμμαθος, ου, ἡ, arena. q. a ψάω, comminuo.

Ψὰρ, & Jon. ψὴρ, ὁ, ſturnus, avis varii coloris. in gen. plur. ψαρῶν. Dicitur, & ψάρος, q. a ψαίρω, idem ac ψάω.

Ψαρὸς, ὁ, celer, velox. Item coloris ſpecies.

Ψαῦσαι, attingam, f. 1. verbi ψαύω, tango.

Ψαῦε, attinge, præſ. imper. act. a ψαύω, idem ac ψάω, tango, tergo.

Ψαυστὸς, ὁ, agilis, levis, tenuis, delicatus. quaſi a ψαύω, leniter tango. Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, ὁ, palpatus, a. 1. part. paſſ. verbi ψαύω, tango, contrecto. fut. σω. perf. ἔψαυκα. aor. 1. paſſ. ἐψαύσθην. Th. ψάω.

Ψαύω, tango, contrecto, palpo: percutio. a ψάω, accedo, tango.

Ψαφαρὸς, ᾶ, ὁ, aridus, ſqualidus, infirmus, tenebroſus. Eſt & ψαφαρός.

Ψαφαρότης, ἡ, friabilitas. q. a ψάω. arida enim facile minuuntur, λεπτύνονται.

Ψᾶφος, ω, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ου, ὁ, calculus, ſuffragium.

Ψάω, f. ήσω, p. ἔψηχα, comminuo, extenuo, tango leniter, mulceo, abſtergo, accedo, foveo, calefacio. Hinc ψήχω, f. ξω, rado, frico. ψῆξις, εως, ἡ, raſura. ψαφὸς, ῦ, ὁ, mobilis, agilis. ψαύω, tango.

Ψ E.

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab ῦ, ſui.

Ψέγιος, ία, ιον, Poetic. idem ac ψόγιος. & ψογερὸς, ά, ὸν, vituperatorius. Th. ψέγω, vitupero.

Ψέγω, reprehendo, vitupero, carpo, improbo, culpo. fut. ψέξω. præt. ἔψεχα. perf. paſſiv. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehenſor. ψεκτὸς, ῦ, ὁ, vituperatus, reprehenſus. ψόγος, ου, ὁ, reprehenſio, vituperium.

Ψέγωνται, 3. pl. præſ. ſub. paſſ. verbi ψέγω, reprehendo.

Ψεδνὸς, ῦ, ὁ, raros habens capillos, & impexos, glaber, calvus. Iliad. β. ψεδνὸς dicitur etiam quis ſecundum Pindarum, qui ἀγνὼς, & σκοτεινὸς, ignobilis, & obſcurus.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, gutta. Ponitur etiam pro aliis rebus minutis, ſicuti pro auro inter arenam. ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ, quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conſpergunt. Hinc ψεκάζω, guttas demitto, ſtillo, rigo.

Ψεκτέον, vituperandum, verbale a ψέγω, vitupero.

Ψέλιον, α, τὸ, armilla. ψέλλιον etiam, ſive ψάλιον, in equorum frænis dicitur illa torques ferreus equorum mentum ſubſtringens, quo equus retinetur. Poll. l. 1.

Ψελιοφόρος, ου, ὁ, vel ψελλιοφόρος, qui fert armillas. a ψέλιον, armilla, & φέρω, fero.

Ψελλὸς, ῦ, ὁ, balbus, blæſus. q. a ψάω, minuo. Blæſus enim minuit integritatem litterarum. Apud Athen. l. 8. ψελλὸς uſurpatur pro eleganti. Hinc ψελλίζω, balbutio. ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties.

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, vitupero. f. ξω.

Ψέξομεν, 1. plur. fut. 1. activ. verbi ejuſdem.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falſus frater. a ψεύδω, fallo, & ἀδελφὸς, ῦ, ὁ, frater.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falſus Apoſtolus. Ex ψεύδω, fallo, & ἀπόστολος, Apoſtolus.

Ψευδῆ, mendacia, acc. plur. a ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. ſed ψευδεῖς, έας, acc. plur. a ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεύδω, decipio.

Ψεύδει, dat. ſing. a ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.

Ψεύδεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ψεύδω, fallo.

Ψευδῆ, acc. ſingul. a ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεύδω, fallo.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falſus doctor. a ψεύδω, fallo, & διδάσκω, doceo.

Ψευδολόγος, ου, ὁ, ἡ, falſiloquus. Hinc ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδομάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, falſus teſtis. Ex ψεύδω, & μάρτυρ, υρος, ὁ, teſtis. Hinc & ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falſum teſtimonium. ψευδομαρτυρέω, falſa teſtor. f. ήσω. præt. ἐψευδομαρτύρηκα.

Ψευδόμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi ψεύδω, fallo.

Ψευδοπάρθενος, ἡ, falſa virgo. Th. ψεύδω, fallo, & παρθένος, ἡ, virgo.

Ψεύδορκος, α, ὁ, pro ψευδόρκος, perjurus. Th. ὅρκος, ὁ, jusjurandum, & ψεύδω, fallo.

Ψευδόρκιον, τὸ, falſum juramentum. ex ψεύδω, fallo. & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſus propheta. Ex ψεύδω, fallo, & προφήτης, ου, ὁ, propheta.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium, vanitas, falſum commentum. Th. ψεύδω, fallo.

Ψευδοσέλινον, τὸ, apiaſtrum.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, falſus Chriſtus. Ex ψεύδω, fallo, & Χριστὸς, ῦ, ὁ, Chriſtus. Th. χρίω, ungo.

Ψεύδω, decipio, fallo. fut. ψεύσω. perf. ἔψευκα. præſ. paſſiv. ψεύδομαι, fruſtror, mentior. præſ. imperat. paſſiv. ψεύδευ, ἰδοῦ, & in plur. ψεύδεσθε. f. 1. med. ψεύσομαι. perf. paſſiv. ἔψευσμαι, σαι, σται. aor. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο. aor. 1. infinit. med ψεύσασθαι, mentiri. q. a ψάω, & ὕδω, pro λέγω. mendax rem narrando minuit. hinc ψεύστης, α, ὁ, mendax. ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, falſus, mendax, fictus. ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. ψευδολόγος, ου, ὁ, mendax.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, falſo nominatus. Ex ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω, fallo, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ψεύσαντο, mentiti ſunt, Jon. pro ἐψεύσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ψεύδω, fallo. a. 1. inf. med. ψεύσασθαι.

Ψευσθεὶς, ὁ, falſus, aor. 1. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω.

Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ου, ὁ, mendax, falſus.

Ψευστέω, mendacium dico, propoſitum ſcopum non aſſequor. a ψεύδω, fallo.

Ψεύστης, ου, ὁ, mendax, vanus, nebulo.

Ψεφηνὸς, ῦ, ὁ, obſcurus, homo ignobilis, Heſych.

Ψέφος, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas. caligo. (q. ex ψάω, minuo, & φάος, εος, τὸ, lux, quia lux tenebris obſeſſa minui videtur) hinc ψεφαρὸς, ῦ, ὁ, obſcurus. ψεφηνὸς, ῦ, ὁ, & ψεφενὸς, ὁ, idem.

Ψεχθεὶς, ὁ. vituperatus, aor. 1. part. paſſiv. verbi ψέγω, vitupero.

Ψέω, minuo. Euſtath. a ψάω.

Ψ H.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, auri ramentum; palæ Plinio; Suidæ ſimpliciter ramentum.

Ψήκτρα, ας. ἡ, ſtrigilis, inſtrumentum, quo radimus. quod a ψήχω, idem cum ψάω, rado.

Ψήλας, ὁ, qui cecinit, aor. 1. part. activ. verbi ψάλλω, cano. futur. λῶ. aor. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, ῶ, contrecto, palpo, attrecto, tango, rimor, Polyb. cum accuſ. part. præſ. paſſ. ψηλαφώμενος, η, ον, qui contrectatur, contrectabilis. Ex ψῆλα, quod a præt. med. ἔψηλα, verbi ψάλλω, tango, & ἁφὴ, tactus. Thema ἅπτω.

Ψηλαφήσειαν, ας, ε, aor. 1. optat. act. Æol. a ψηλαφάω, contrecto. fut. ήσω.

Ψὴν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus in caprificis naſcens. An quia ψάει, radit, vel urit?

Ψηνὸς, ὁ, calvus, ψεδνός. a ψάω, rado. Et ψηνίζω, rado.

Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Jon. pro ψὰρ, ſturnus, avis. a ψαίρω, idem ac ψάω.

Ψῆττα, vel ττης, piſcis e genere latorum.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, qui ſuffragium fert. Ex ψῆφος, α, ἡ, ſuffragium & φέρω, fero.

Ψηφίζω, calculis computo, ſupputo. f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. The. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Ψηφὶς, ίδος, ἡ, idem ac ψῆφος, ſuffragium.

Ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, ſuffragium fero.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiſcitum, decretum. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Ψῆφος, ου, ἡ, lapillus, calculus gemma. ſuffragium, decretum. Hinc ἀποψηφίζομαι, ſuffragio me abſolvo: item aboleo. καταψηφίζομαι, ſuffragio meo damno.

Ψήχω, rado, frico, ſtringo. Item demulceo, lenio, Heſych. Hinc ψηκτὸς, raſus. Item modius.

Ψ I.

Ψιάδας, guttas, accuſ. plural. a ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta.

Ψίαθος, ου, ὁ, ἡ, ſtorea, teges, maxime a junco. Dicitur & ὁ ψίαθος Suid. ψίαθος ἀνθράκων, ſporta, in qua feruntur carbones, Ariſtoph.

Ψιαίνω, reprehendo. q. a ψάω.

Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, ros, ſtilla minuta. Hinc ψιάζω, roro, minutatim ſtillo, q. a ψίω, minuo.

Ψι-

Ψίζω, cibo minutis cibis, a ψίω, tenue facio.

Ψιθία ας, ἡ, vitis ſpecies.

Ψιθυρίσδω, ψιθυρίσδες, Dor. pro ψιθυρίζειν, ſuſurrare, calumniari, accuſare.

Ψιθυρισμὸς, ῦ, ὁ, ſuſurrus. quod a ψιθυρίζω, ſuſurro. f. ίσω perf. ἐψιθύρικα. perf. paſſ. ἐψιθύρισμαι, σαι, ται. Th. ψίθυρος, ſuſurro: item ſuſurrus.

Ψιθυριστὴς, ῦ, ὁ, ſuſurro, onis. delator. Th. ψίθυρος, ſuſurro: item ſuſurrus.

Ψίθυρος, α, ὁ, ſuſurrus. Hinc, ψιθυρίζω, ſuſurro. f. ίσω. ψιθυριστὴς, ῦ, ὁ, ſuſurrator, occultus delator.

Ψιλὸς, ῦ, ὁ, tenuis: nudus: ſcaber. q. a ψίω, minuo. Hinc ψιλότης, τητος, ἡ, nuditas. ψιλίζω, & ψιλόω, nudo. ψίλωθρον, α, τὸ, medicamentum quo utuntur in depilando corpore.

Ψιμμύθιον, ſeu ψιμύθιος, ο, ὁ, ceruſſa, q. a ψίω.

Ψινάζει, dicitur vitis, quum deflorens irrorat, aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli conſtant. Hinc ψινὰς ἄμπελος, ἡ, vitis, quæ fructum ſolet amittere. q. a ψίω, minuo.

Ψὶν, ipſis, idem ac σφὶν.

Ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, minutum fruſtulum. Hinc ψιχίον, α, τὸ, parva mica. q. a ψίω, minuo.

Ψιττάκη, ης, ἡ, & ψιττακὸς, ȣ, ὁ, pſittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, micas rapiens. Nomen proprium muris. a ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, & ἁρπάζω, rapio.

Ψιχίον, ο, τὸ, parva mica. Th. ψὶξ, ἡ, mica.

Ψίω, tenue facio, ſeco, divido, minuo, Etym.

Ψ O.

Ψόα, ἡ, lumbus: ſutotrix Heſych. in plural. ψόαι. q. a ψάω, rado, frico.

Ψογερὸς, ῦ, ὁ, Poet. convitiator, vituperator. ψογερὸν, ῦ, turpe, reprehendendum, Heſych. Th. ψέγω, vitupero.

Ψόγος, ȣ, ὁ, vituperatio, vituperium. a ψέω, vitupero.

Ψοθέλλω, ſtrepo. a ψόφος, ſtrepitus, vel a ψάω, rado.

Ψολόεντι, ψολόεντα, dativ. & acc. a ψολόεις, εντος, ὁ, ardens. Th. ψόλος, α, ὁ, fuligo.

Ψόλος, α, ὁ, fumus: item flamma, fuligo. a ψάω, oeo. Hinc ψολόεις, εντος, ὁ, fumidus, flammeus.

Ψόφος, ο, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, fremitus, ſonus. Hinc ψοφέω, ſtrepitum edo, ſono.

Ψ Υ.

Ψύα, ἡ, idem ac ψόα, lumbus.

Ψυγήσομαι, ῃ, εται, refrigeſcam, f. 2. paſſ. verbi ψύχω, refrigero. fut. ξω.

Ψυδράκια, ων, τὰ, & ψυδράκια, ων, τὰ, puſtulæ. q. a ψάω, uro.

Ψυδρὸς, ὁ, ψεδνὸς, falſus. a ψεύδω, fallo.

Ψυθίζω, γογγύζω, murmuro minuta voce. a ψίω, minuo.

Ψύθος, mendacium. a ψεῦδος.

Ψύλλος, ȣ, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, pulex. q. a ψίω, & ἅλλομαι, ſalto. Pulex enim breviores, & quaſi minutos facit ſaltus. hinc ψύλλιον, ȣ, τὸ, herba pulicaria.

Ψύλλων, ωνος, ὁ, piſcis in littoribus pariens.

Ψύξας, ὁ, qui exſiccavit, a. 1. part. act. verbi ψύχω, ſpiro. fut. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, a ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, animus, vita, ſpiritus: ingenium, indoles, homo ſanguis. Ariſtoph. in Nebul. τὴν ψυχὴν ἐκπίονται, animam ebibunt, i. e. ſanguinem. Hinc ψυχικὸς, ῦ, ὁ, animalis. ψυχόω, animo, animam indo. μετεμψυχόω, animam ex uno corpore in aliud traduco, μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio animæ ex uno corpore in aliud.

Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, animalis, e, humanus, a, um. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, bona animi.

Ψύχος, εος, ȣς, τὸ, frigus, tempus frigidum Gaz. a ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ψυχρὸς, ὰ, ὸν, frigidus, a, om, gelidus, algidus. ψυχρὸν interdum pro aqua frigida ſumitur. ψυχρὸν πίνειν, frigidam bibere, Epictet. ψυχρότης, τητος, ἡ, frigiditas, refrigeratio. ψυχρότης etiam dicitur, cum ineptum quid, & frigidum eſſe dicimus, Demoſth. περὶ στεφ. Καί μοι πρὸς Διὸς, καὶ θεῶν μηδεμίαν ψυχρότητα κατηγορῇ μηδείς. Me per Deos immortales nullus ineptum eſſe judicet. Ψυχρῶ, Dor. pro ψυχρῦ. a ψύχω, refrigero.

Ψύχω, refrigero, areſacio, ſicco, flo, ſpiro. fut. ξω. perf. ἔψυχα. a. 2. ἔψυγον præſ. paſſiv. ψύχομαι, refrigeſco. perf. paſſiv. ἔψυγμαι. Hinc ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio.

Ψυχῶν, gen. plur. a ψυχὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio, vita, Pythagoras de Deo loquens, πάντων πατὴρ, νοῦς, καὶ ψύχωσις, omnium pater, meus, & vita.

Ψυχωφελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, animæ, vel animo utilis.

Ψ Ω.

Ψώα, ας, ἡ, fœtor, odor teter. q. a ψάω, tergo.

Ψῶζα, ης, ἡ, morbi ſpecies: malus odor, teter, Suid.

Ψώθιον, ȣ, τὸ, fruſtulum panis, mica.

Ψώκτης, α, ὁ, quadratarius. eſt marmotarius, qui circa quadrata occupatur.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, denudata glans: mentula.

Ψωλὸς, ῦ, ὁ, verpus, apella, recutitus: titio: herniosſus, Ariſtoph. in Plut.

Ψωμίζω, buccella in os inſerta paſco; item alo, cibo, fruſtulatim diſtribuo: in fruſta concido, ſeco. fut. ίσω. perf. ἐψώμικα. aor. 1. ἐψώμισα. aor. 1. ſub. ψωμίσω, ῃς, ῃ. Th. ψωμὸς, fruſtum.

Ψωμίον, ȣ, τὸ, offula, offella, buccella, fruſtulum. diminut. a ψωμὸς, ῦ, ὁ, buccella.

Ψωμίσω, f. 1. a ψωμίζω, alo.

Ψωμὸς, ῦ, ὁ, fruſtum, buccella.

Ψώρα, ας, ἡ, ſcabies, aſperitas cutis. Theophr. l. 4. c. 16. eſt etiam morbus in ficu. Item ψώρα eſt beſtiola, quæ in lychnos ardentes invehitur, dicta pyrauſta alio nomine. Hinc ψωραλέος, ȣ, ὁ, ſcabioſus. ψωρὸς, ῦ, ὁ, idem. ψωρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. ψώρα ἀγρία, fera ſcabies. hinc ψωραγριάω, fera ſcabie laboro.

Ψώχω, in fruſta comminuo, attenuo. Item lavo, polio, abſtergo. Hinc ψῶχος, ȣ, ὁ, terra arenoſa, γῆ ψαμμώδης Suidæ.

Ω.

Ω Ultima littera, ex duobus ο facta figura, & μέγα, id eſt, magnum, vocatur. In numeris eſt DCCC. Tum ω Dorice & Æolice in genitivo ſingul. tertiæ declinationis pro ȣ ponitur: ut λόγω, pro λόγȣ. Et in α mutatur in quinta declinatione ſimplicium, ut Ποσειδῶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α in participiis, quæ ω habent. ſic κνισάντος, pro κνισῶντος.

Ω', adv. vocantis, & exclamantis. ſed ὦ, adverb. admirantis, & dolentis. At ᾧ, cui, dat. ſing. ab ὅς. Tum ὦ, ſim, præſ. ſub. ab εἰμὶ, ſum. Sed ὧ, ῇς, miſerim, aor. 2. ſub. verbi ἵημι, ſeu ἵω, mitto. aor. 2. ἧν.

Ωα, pellis ovina, ea ὤα, ἡ, quod pro ὤια. Thema οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος. ἡ, ovis. Sed ὤα, pro ὤα, dicitur etiam fimbria veſtimenti. At ὦα, ὤων, plur. ab ὠὸν, ῦ, τὸ, ovum.

Ωα, ας, ἡ, faſtigium. Et τὰ ὦα, domicilia, οἰκήματα, ædificii faſtigia, Euſtath. Iliad. π.

Ωάζω, audio, f. ωάσω, audiam.

Ωάριον, ȣ, τὸ, ovulum.

Ωἀρίωνος ἐστὶν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τȣ̃ Ωρίωνος φύσιν λαχεῖν, Orionis naturam ſortitum eſſe, per epentheſin τȣ̃ α.

Ω'ας, τὸ, auris, Doric. pro ὦας, ὤατος, τὸ, idem.

Ωακουσθήσομαι, Dorice pro ἀκȣσθήσομαι, audiam. Suid.

Ω Β.

Ω'βαὶ, apud Plutarch. μερὶς τȣ̃ πλήθους.

Ω'βεα, ova, Argiv. pro ὠὰ, inſerto β, tanquam digamma.

Ω'βὴ, ῆς, ἡ, tribus, vox Laconica, pars populi. Hinc ὠβάζω, populum in tribus diſtribuo.

Ω'βὴδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Obed. Hebr. ſerviens.

Ω Γ.

Ω'γα, aperui, præt. med. & Att. ὤιγα, verbi οἴγω, aperio.

Ω'γαθὲ, Doric. pro ὦ ἀγαθὲ, o bone vir.

Ω'γὴν, Oceanus, Heſych. q. ab ἄγεσθαι, quod ſit in perpetuo motu.

Ω'γνυντο, aperiebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi οἴγνυμι, idem ac οἴγω, aperio. f. ξω.

Ω'γον, aperiebam, imperf. activ. verbi οἴγω, aperio.

Ω'γύγιος, α, ὁ, Poetic. antiquus. vetuſtus. ab Ogyge antiquiſſimo rege Thebanorum.

Ω'γυρες, palus, udis, lacus, ſtagnum. q. ab ἀγείρω, quia eſt aquarum congregatio.

Ω'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, quod ego.

Ω Δ.

Ω'δα, olui, præt. med. verbi ὄζω, oleo. f. ὀζέσω. Alii ab οἰδέω, ῶ, tumeo. perf. ᾤδηκα, p. m. ᾦδα, formant.

Ω'δε, adv. ſic, hoc modo. & pro τῇδε. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

Ω'δωνι, Do. pro ὦ Ἄδωνι, o Adonis.

Ω'δὴ, ῆς, ἡ, cantus, cantilena, canticum. per craſin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. a præt. med. ἤοιδα, verbi ἀείδω, cano.

Ω'δηκα, intumui, perſ. act. verbi οἰδέω, tumeo. perf. paſſ. ᾤδημαι.

Ω'δήκαντι, tumuerunt, Doric. pro ᾠδήκασι, 3. plur. perf. activ. verbi οἰδέω, tumeo.

Ω'δημένος, ὁ, inflatus, perf. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Ω'δὶν, ſive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parientium. Hinc ὠδίνω, doleo in partu, pario.

Ω'δίνω, parturio, pario, doleo in partu. f. ὠδινῶ, & ὠδινήσω. a. 1. ὠδίνησα. perf. ὠδίνηκα.

Ω'δοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, iter facio. fut. ήσω. p. ὡδοιπόρηκα.

Ω'δεον, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω, unde ᾤδει, pro ᾠδεῖ.

Ω'δύρετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ὀδύρομαι, lamentor. f. ὀδυροῦμαι.

Ω'δύσατο, & Poet. ὠδύσσατο, iratus eſt, 3. ſingul. aor. 1. med. ind. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. a. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, iraſcor.

Ω'δυσία, ας, ἡ, indignatio.

Ω'δώδει, pluſq. perf. med. ex perf. m. ὤδωδα, aſſumpto augmento, verbi ὄζω, oleo. præt. med. ὦδα.

Ω Ε.

Ω'ὲ, ohe, adv. dolentis.

Ω'ετο, exiſtimabat, 3. ſingul. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι. puto. imperf. ᾠόμην, ȣ. f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω, puto, exiſtimo.

Ω Ζ.

Ω'ζεσαν, oluerunt, 3. plur. a. 1 ind. act. verbi ὄζω, ſeu ὀζέω, oleo f. ὀζέσω, & ὀζήσω. a. 1. ὤζεσα, & ὤζησα. præt. m. ὦδα.

Ω'ζω,

Digitized by Google

Ὤζω, exclamo, clamo: admiror, Æſchyl. unde ὠγμὸς, exclamatio.

Ω Η.

Ὠ'ή, adv. clamandi, & vocantis, Eurip. ab ὦ.

Ὠ'ήθην, ης, η, putavi, a. 1. ind. paſſ. verbi οἴομαι, & οἶμαι, puto, exiſtimo. perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ω Θ.

Ὠ'θεῦνθ', pro ὠθοῦνται, trudunt, Doric. ab ὠθέω.

Ὠ'θέω, trudo, pello. f. ὠθήσω, & ὤσω. perf. ὦκα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, ῦ, ὁ, impulſio. βοώτης, ου, ὁ, boum agitator.

Ὠ'θήσω, pellam, fut. 1. activ. ab ὠθέω.

Ὠ'θίζομαι, in conferta turba premor, contendo. hinc ὠθισμὸς, ῦ, ὁ, impulſio, conflictus. Th. ὠθέω, pello.

Ω Ι.

Ὠ'ίγνυντο, patebant, 3. plur. imperf. med. Poet. ſeu Jon. reſolutione pro ὤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, aperio.

Ὠ'ίετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀίομαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem. hinc a. 1. ὠΐθην, vel potius ὠΐσθην.

Ὠ'ίξε, aperuit, 3. ſing. a. 1. Jonic. diſſolutione pro ὦξε, verbi οἴγω, aperio.

Ὠ'ιον, idem ac ᾠόν. vel diminut. ex ᾠὸν, ῦ, τὸ, ovum.

Ὠ'ίσατο, 3. ſing. a. 1. med. Poet. verbi ὀίομαι. Hinc aor. 1. ὠΐσθην, ης, η. quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω.

Ὠ'ίχετο, Poet. pro ᾤχετο, 3. ſing. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Ω Κ.

Ὠ' 'κ, Dor. ὁ ἐκ.

Ὦκα. adv. celeriter, per ſyncopen pro ὠκέα, & ὠκέως, & ſequent. aſpiratione ὦχ'. Th. ὠκὺς, ἐος, ὁ, celer.

Ὠ'κέα, acc. ſing. ab ὠκὺς. ἔος, ὁ, celer. Dicitur & ὠκέω, metri gratia pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς, celer.

Ὠ'κεανίνη, Oceanitis, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, filiæ Oceani.

Ὠ'κεανὸς, ῦ, ὁ, & genit. Jon. ὠκεανοῖο, Oceanus, mare ambiens orbem terrarum. quaſi τὸ ὠκέως, cito, & νέω, fluo.

Ὠ'κέες, οἱ, veloces, nom. plur. m. g. ab ὠκὺς, ἔος, ὁ, celer.

Ὠ'κεῖα, ας, ἡ, velox, f. g. ab ὠκὺς, ὦς, in accuſ. ὠκεῖαν. in dat. plural. Jonic. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ὤκηθεν, Bœot. ſync., pro ᾠκήθησαν, 3. plural. aor. 1. ind paſſ. verbi οἰκέω, habito. f. ήσω. p. ᾤκηκα.

Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, habito.

Ὠ'κιοάκος, Jonic. pro ὠκυάκος. ab ὠκὸς, celer.

Ὠ'κίσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. activ. verbi οἰκίζω, habito. f. ίσω. p. ᾤκικα.

Ὤκλασεν, defecit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, in genua procumbo, labaſco.

Ὠ'κοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ᾠκοδόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, ædifico: doceo. f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. præt. med. δέδομα.

Ὠ'κοδόμησα, ας, ε, & in 3. plural. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Ὤκτειρε, miſeratus eſt, aor. 1. ind. activ. verbi οἰκτείρω, miſereor. Th. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.

Ὠ'κτίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi οἰκτίζω, miſereor. f. ίσω. p. ᾤκτικα. Them. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.

Ὠ'κύαλος, ου, ὁ, ἡ, velociter per mare currens. ab ὠκὺς, velox, & ἅλς, mare.

Ὠ'κυδίνατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὠκυδίνητος, ο, velociter ſe movens, velox. Ex ὠκὸς, celer, & δινητὸς, volubilis. quod a δινέω, verſo. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ὠ'κύμορος, ου, ὁ, ἡ, cito periturus, Iliad. α. ab ὠκὺς, velox. & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Ὠ'κυμορώτατος, ὁ, ſuperlat. ab ὠκύμορος, cito periturus.

Ὠ'κυπέτη, nomen mulieris.

Ὠ'κυπέτης, ὁ, celeriter volans, Heſiodus. Epith. equorum. Ex ὠκὺς, έος, ὁ, celer, & πέτομαι, volo, as.

Ὠ'κύποδες, ων, οἱ, velocipedes, ab ὠκύπους, οδος, ὁ. in dat. plur. ὠκυπόδεσσι, ab ὠκὺς, celer, & πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ὠ'κύπορος, ου, ὁ, velox, fluvii, aut navis epitheton, Odyſſ. ζ. quod celeriter feratur. dat. plur. Jon. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, celer, & πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ὠ'κυρόη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. ab ὠκύῤῥοος, ου, ὁ, rapidus. quod ac ὠκὺς, velox, & ῥέω, fluo.

Ὠ'κύῤῥοος, ο, ὁ, celeriter fluens, Iliad. ι. ab ὠκὸς, celer, & ῥέω, fluo.

Ὠ'κὺς, έος, ὁ, & in f. g. ὠκεῖα, in n. g. ὠκὺ, velox, celer, citus. q. ἀκὺς, ab ἀκὴ. acuta enim celeriter penetrant. in compar. ὠκύτερος, ſuperl. ὠκύτατος, hinc ὠκέως, & ὦκα, adv. celeriter. ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer.

Ὠ'κύτας, ατος, ἁ, Dor. pro ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.

Ὠ'κύτερος, ο, ὁ, celerior, & in ſuperlat. ὠκύτατος, ab ὠκὺς, velox.

Ὠ'κυτόκιον, ου, τὸ, partus celeritas, Herodot. Ex ὠκὺς, velox, & τόκος, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ω Λ.

Ὤλα, perii, perf. med. verbi ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὤλα, & Att. ὄλωλα.

Ὦλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus. Hinc ὁμώλακες, finitimi.

Ὠ' 'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος, cervus.

Ὠ'λένη, ης, ἡ, ulna, cubitus, brachium. Dicitur & ὠλλὸ, ὄος, quaſi ab ὠλλός.

Ὤλετο, periit, 3. ſing. aor. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. p. m. ὤλα. a. 2. med. ὠλόμην, ου, ετο.

Ὠ' 'λίθιε, Dor. pro ὦ ἠλίθιε, o ingenue.

Ὤ 'λλοι, ὁ ἄλλοι, alius. ſic ὦλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

Ὠ'λλὸς, ὁ, curvatura brachii.

Ὠ'λοκαύτωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, totum comburo, quod in quibuſdam ſacrificiis fieri ſolebat. fut. ώσω. perf. ὡλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, totus, & καίω, comburo. fut. καύσω.

Ὠ'λοφύρετο, 3. ſing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, lamentor. f. ὀλοφυροῦμαι.

Ω Μ.

Ὠμὰ δάσασθαι, in fruſta cruda diſcerpi. ab ὠμὸς, crudus.

Ὠ'μάρτευν, Jon. & Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, ſequor.

Ὠ'μάρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, ſimul, idem ac ὁμοῦ.

Ὦμεν, ſimus, 1. plur. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum. in ſub. ὦ, ῇς, ῇ.

Ὦμες, ſimus, Dor. pro ὦμεν, 1. plur. ſub. ab εἰμὶ, ſum.

Ὠ'μήλυσις, ἡ, farina hordeacea. ὠμὴ λύσις, etiam ſeparatim dicitur.

Ὤμην, putabam, imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem.

Ὠ'μηστὴς, ῦ, ὁ, qui cruda edit, crudelis, efferus. ab ὠμὸς, crudus, & ἔδω, vel ἐδίω, edo.

Ὡ'μίλει, 3. ſing. imperf. activ. verbi ὁμιλέω, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Ὡ'μίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὡ'μιλλα, ης, ἡ, ludus nucum, contract. ex ἡ ἅμιλλα.

Ὡ'μίλουν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὁμιλέω. vide ὡμίλει.

Ὤμισυ, θὤμισυ, pro τὸ ἥμισυ, quod dimidium. Th. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Ὠ'μοβοΐη, ης, ἡ, cruda pellis bovis. hinc ὠμοβόϊνος, η, ον, ex cruda bovis pelle factus. ex ὠμὸς, crudus, & βοῦς, bos.

Ὠ'μοβόρος, ου, ὁ, crudivorax, ab ὠμὸς, crudus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, eſca.

Ὠ'μογέρων, ὁ, cui viridis, & cruda eſt ſenectus. Ex ὠμὸς, crudus, & γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Ὠ'μοθέτησαν, cruda poſuerunt, 3. plur. a. 1. ind act. verbi ὠμοθετέω, crudas carnes in ſingulis victimæ membris carpeas aris impono. Iliad. α. Item humeris impono. f. ήσω. ab ὠμὸς, crudus, & τίθημι, pono.

Ὤμοι, heu, interjectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.

Ὤμοις, & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Ὡ'μοιώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὁμοιόω, aſſimilo, fut. ώσω.

Ὤμοκα. & Att. ὀμώμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. όσω.

Ὠ'μόλινον, τὸ, ſudarium tonſorium humeris circumpoſitum, linum crudum. Galen. lib. 2. κατὰ τόπους. Gloſſar. id eſt, ὠμὸν λίνον, crudum, nondum curatum.

Ὡ'μολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3 ſing. perf. paſſ. verbi ὁμολογέω, confiteor. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα.

Ὦμος, ου, ὁ, humerus, ſcapula, quaſi ab οἴω, fero. humeris enim ferimus onera. hinc ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ſuperhumerale.

Ὠ'μὸς, ῦ, ὁ, immaturus, crudus, immitis, ſævus. Poſſit eſſe ab ὤζω, quia faciat ὤζειν, exclamare.

Ὤμοσα, ας, ε, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro. f. όσω. præt. ὤμοκα.

Ὠ'μοφάγος, α, ὁ, crudivorus: item ſanguinarius. dat. pl. ὠμοφάγοισιν.

Ὤμωξα, ας, ε, ploravi, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἶ, hei.

Ω Ν.

Ὤν, οὖσα, ὄν, ens, præſ. part. ab εἰμὶ, ſum. Sed ὧν, gen. plur. ab ὃς, qui. Eſt & ὦν, pro οὖν, ergo. Doric.

Ὠ'νάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. paſſ. ab ὄνημι, juvo, proſum.

Ὠ'νάμην, lucrifeci, vel deſpexi, per ſyncop. pro ὠνησάμην, a. 1. med. verbi ὄνημι, proſum, vitupero. f. ὀνήσω, aor. 1. ὤνησα. Alii volunt eſſe imperf. verbi ὄνημαι, ſeu ὄνομαι, paſſiv. ab ὄνημι.

Ὦ 'ναξ, Poet. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, Rex. Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, ἡ, Regina.

Ὤνασεν, Dor. pro ὤνησεν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, proſum.

Ὠ'νείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior. f. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὠ'νείδισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ejuſdem, & them.

Ὠ'νειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in ſomniorum interpretatione verſor, quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem ac ὄνειρον, τὸ, ſomnium, & πολέω, verſo.

Ὤνεκα, Dor. adv. pro ἕνεκα.

Ὤνεμος, ὁ, Dor. pro ὁ ἄνεμος, ventus.

Ὠ'νέομαι, ῦμαι, emo (q. ab ὀνέω, juvo.) f. ὠνήσομαι, perf. paſſ. ὤνημαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο. Hinc ὤνησις, εως, ἡ, emptio. ὠνητὴς, ῦ, ὁ, emptor. τελώνης, ου, ὁ, vectigalium redemptor, publicanus. τελώνιον, ου, τὸ, locus, in quo ſedent publicani. ὦνος, ου, ὁ, pretium.

Ὠ'νῆ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. verbi ὠνέομαι, ῦμαι. Sed ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio.

Ὠ' 'νὴρ, Jon. & Dor. pro ὁ ἀνὴρ, vir.

Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. ὤνησεν, 3. ſing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo, proſum. f. ὀνήσω.

Ὠ'νήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo. f. ὀνήσω. a. 1. med. ὠνησάμην, vel ab ὠνέομαι, emo.

Ὠ'νητὴ, f. g. ab ὠνητὸς, ῦ, ὁ, emptus. Th. ὠνέομαι, ῦμαι, emo, mercor.

Ὤνητο, lucrifecerat, vel eſt 3. ſing. imperf. paſſ.

paſſ. verbi ὄνημαι, ab ὀνίνημι, juvo, proſum. vel eſt 3. ſing. pluſq. perf. verbi ὠνέω, ſeu ὤνημι, vel ὠνέομαι, emo.

Ὤ 'νθρωπε, Jonic. & Doric. pro ὦ ἄνθρωπε. ſic ὤνθρωποι pro οἱ.

Ὤνομα, ατος, τὸ, Doric. pro ὄνομα, nomen.

Ὠνομάδαται, nominati ſunt, Jonic. pro ὠνομασμένοι εἰσί, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi ὀνομάζω, nomino. f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. paſſ. ὠνόμασμαι, σαι, σται. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμαζον, imperf. act. verbi ὀνομάζω, nomino. f. σω. a. 1. ὠνόμασα. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὠνομάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ὠνομάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ὦνος, ου, ὁ, pretium. id, quo ὠνέομαι, emimus. Gl. ὠνὴ, emptio.

Ὠνοχόει, propinabat, 3. ſing. imperf. Attic. verbi οἰνοχοέω, vinum infundo. imperf. ᾠνοχόεον, ουν, quod ab οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo.

Ω Ξ.

Ὤ 'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Ὦξα, aperui, a. 1. ind. activ. verbi οἴγω, aperio.

Ω Ο.

Ὠόμην, imperf. paſſ. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι, perf. ᾦημαι. Th. οἴω, idem.

Ὤοντο, 3. plural. imperf. ejuſdem verbi, & them.

Ὦον, ου, τὸ, ſuperior domus pars. q. ἄνω ὄν. Hinc ὑπερῷος, ου, ὁ, qui in ſumma ædium parte eſt.

Ὠὸν, ῷ, τὸ, ovum. Etiam ὤεον, ovum eſt, quaſi ab οἶον, ſolum, ſingula enim pariuntur. Hinc ᾠώδης, ovi ſpeciem gerens.

Ὠὸπ, ὠόπ, ὠὸπ, acclamationes nauticæ. ubi ὀπὶ, voce opus eſt.

Ω Π.

Ὦπα, acc. ſing. ab ὤψ, ὠπὸς, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὤπασε, & ὤπασεν, dedit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, præbeo; item inſequor. fut. ὀπάσω.

Ὠπίομαι, video. ſæpe apud Oppian. ὠπήσασθαι, a. 1. inf. med. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὦπερ, Dor. pro ὅπερ, ubi.

Ὤπια ὀφρύδια, ſupercilia. quia ſupra ὦπας, oculos. Heſych.

Ὠ 'πιμελητά, Dor. pro ὦ ἐπιμελητά, o curator.

Ὠπλὴ, ἡ, ictus, qui fit manu; plaga manu inflicta. manus enim eſt naturale ὅπλον. Heſych.

Ὤ 'πολλον, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.

Ὤ 'πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

Ὦπται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, & in 3. plur. ὤπτησαν, aſſarunt, a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, aſſo. f. ήσω.

Ω Ρ.

Ὥρα, ας, ἡ, tempus: item hora: q. ab ὁράω, video. Diſcimus enim quota ſit hora ſciotericum inſpiciendo. Item pulchritudo, venuſtas. ὥρᾳ κεκασμένος, qui temperatam pulchritudine formam habet, formoſus. ὡρᾶν, gen. plur. pro ὡρῶν, Doric. Hinc ὡραῖος, α, ον, tempeſtivus. Eſt & ὥρα, reſpiciebat, 3. ſing. imperf. act. ὥρων, ων, ας, ας, α, α, verbi ὁράω, video.

Ὤρα, ας, ἡ, cura. Hinc ὠρέω, curo, curam gero. ὀλιγωρέω, parvam curam habeo, negligo. ὀλίγωρος, ου, ὁ, qui aliquid parum curat.

Ὡραῖος, αία, αῖον, ſpecioſus, a, um, formoſus, tempeſtivus, vernus. ὡραῖα κρατεῖ dicuntur omnes fructus æſtivi. Th. ὥρα, ας, ἡ, pulchritudo, tempus.

Ὡραιότατος, ὁ, ſuperlat. ab ὡραῖος, ſpecioſus.

Ὡραίωσι, matura reddant, Æol. pro ὡραΐζωσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ὡραΐζω, orno. Th. ὥρα, tempus.

Ὠρανὸ, pro ὠρανῶ, vide in ὠρανός.

Ὠρανὸς, Dor. pro οὐρανός. ὠρανῶ, genit. Æol. & Dor. pro οὐρανοῦ.

Ὤ 'ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, Aratus.

Ὤ 'ργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀργίζομαι, iraſcor. hoc ab ὀργίζω, facio iraſci. f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὠρείθυια, ας, ἡ, Orithyia, regina Amazonum.

Ὠρέξατο, petiit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα. aor. 1. paſſ. ὠρέχθην. hinc ὠρέχθη, pro ὠρέξατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ὥρεον, videbam, imperf. act. ab ὁρέω, Jon. pro ὁράω, video.

Ὤρεσι, uxoribus, dat. plural. Jon. pro ὤρσι, ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, uxor. in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες.

Ὠρέω, curo, cuſtodio. ὠρίζω, idem. ὤρισμα, præceptum. Th. ὥρα, cura.

Ὥρη, ης, Jon. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus. dat. ὥρῃ, Jon.

Ὤρθριζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ὀρθρίζω. vide ὤρθρισα.

Ὤρθρισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὤρθριζον. fut. ίσω. p. ὤρθρικα. Thema ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Ὠριγνᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. vide ὠριγνῶντο.

Ὠριγνῶντο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. paſſ. ab ὀριγνάομαι, ῶμαι. Th. ὀρέγω, porrigo. f. ξω. præt. χα.

Ὤρινε, concitavit, a. 1. ind. act. ὠρίνετο, commovebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, excito.

Ὥριος, ου, ὁ, tempeſtivus, & certo tempore factus. ὥρια, pro ὥριαι, nom. plur. a. g. ὥριαι πάντες, ſolemnitates, quæ quotannis certo, ſtatoque tempore celebrantur. Th. ὥρα, hora, tempus.

Ὡρίσατο, 3. ſing. a. 1. med. ὡρισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi ὁρίζω, definio. f. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. p. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὤ 'ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, hœdus.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, Orion, ſignum cœleſte. ſed cum aſpiratione ſignum avis apud Ælianum.

Ὤρκισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, juro.

Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, cum impetu cepit, 3. ſing. aor. ind. paſſ. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὥρμαινε, agitaret, 3. ſing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, ruo, f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὡρμᾶτο, motus eſt, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi ὁρμάω, impetu feror, f. ήσω. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡρμέατο, Jon. pro ὥρμηντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω, ruo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡρμένος, per ſyncop. pro ὡρμημένος, ὁ, concitatus, perf. part. paſſ. ab ὁρμάω, ruo. Them. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὥρμησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, ruo. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὥρμησα, ας, ε, & in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὡρμῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὦ 'ρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, agni.

Ὤρνυτο, ruebat, 3. ſing. imperf. med. verbi ὄρνυμαι, excitor. Th. ὄρω, excito.

Ὤρορα, per metatheſ. pro ὄρωρα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excita.

Ὦρος, annus, tempus: ſol. ab ὥρα. At ὦρος, τὸ, Dor. pro ὄρος, mons.

Ὦρσα, ας, ε, concitavi, aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρχα.

Ὦρσε, concitabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poetæ finxerunt ab Æol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.

Ὦρτ', pro ὦρτο, concitatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, concito. f. ρῶ. p. ὦρκα.

Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel ὀρύττω, fodio. f. ξω.

Ὤρυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὠρύχαται, & Attice ὀρωρύχαται, quod Jonic. pro ὠρυγμένοι εἰσί, perf. paſſiv. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω. præt. ὤρυχα.

Ὠρύω, & ὠρύομαι, ululo, latro, rugio: lamentor, ejulo. f. ύσω. perf. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες, αἱ, feræ dicuntur, quarum clamor eſt horribilis.

Ὠ 'ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, ille antiquus.

Ὠρχεῖσθε, 2. plur. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, ſalto. fut. ήσομαι. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο.

Ὠρχεῦντο, Jonic. ſeu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, ſalto. fut. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. plur. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, ſalto, fut. ήσομαι.

Ὤ 'ρχόμενος, per ſyncopen pro ὁ ἀρχόμενος, incipiens, ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὠρώρειν, excitatus eram, pluſq. perf. med. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ. perf. med. ὦρα, & Att. ὄρωρα.

Ὠρωρέχατο, porrecti erant, Jon. pro ὠρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα, & Attice ὀρώρεχα. in paſſ. ὀρώρεγμαι, in pluſq. perf. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, porrexeram me, pluſq. perf. act. Attic. verbi ejuſdem.

Ὠρώρυκτο, Jon. & Attic. pro ὤρυκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀρύσσω, f. ξω, fodio.

Ὠρωρύχειν, foderam, pluſq. perf. Attic. verbi ὀρύσσω, vel ύττω, fodio. fut. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ω Σ.

Ὡς, particula varios habens uſus: ſic, tamquam, ſeu, veluti, ſicut: poſtquam: inſtar. ὡς pro ὅτι, perinde ac: ὡς, fere, ferme, circiter, Herodot. quam, quantum, quantopere, Ariſtoph. Att. pro πρὸς, ad, cum acc. ὡς λύκοι, h. e. δίκην λύκων, more luporum. Hom. in Iliad. ὡσεὶ, velut. ab ὡς, & εἰ. ὥσπερ, ſicut. ὥστε, adeo ut. ὥσπε, ut, utinam. καθώς, velut, ſicut. ἕως, donec, uſque dum. τέως, tam diu.

Ὥς, ſic. ex ὁ, vel ὅς, pro οὕτως, eſt enim οὕτω τρόπον, ὡσαύτως. Sed ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, auris.

Ὦσα, ας, ε, impuli, a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello. fut. ὠθήσω, & ὤσω. p. ὦκα. perf. paſſ. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο, repelleret, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſdem. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

Ὠσάμενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὤθω. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, repulerunt 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὡσανεὶ, quaſi, pro ὡσεὶ, tamquam, velut. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. ſerva quæſo, felicem ſucceſſum tribue. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὤσασκε, impulit, Jon. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind act verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, eodem modo, adverb. ab ὡς, ſicut, & αὐτὸς, ipſe.

Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, redolebat, imperf. ab ὄζω, oleo.

Ὦσε, pepulit, 3. ſing. a. 1. ὦσα.

Ὡσεὶ, perinde, tanquam. ab ὡς, ſicut, & εἰ, tanquam,

Ὡσεί,

Digitized by Google

Ὠσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, ἄκλιτον, Oſee. Hebr. ſervavit.

Ὠσθέντος, gen. ſ. ing. ὠσθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ὠθέω, pello.

Ὦσι, ſint, 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum. Ἄφῶσι, miſerint, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, mitto.

Ὠσὶ, auribus, dat. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, & Att. ἔωσμαι, perf. paſſ. verbi ὠθέω, pello. f. ὤσω. perf. ὦκα.

Ὠσμένος, ὁ, pulſus, perf. part. paſſ. ab eodem verbo.

Ὥσπερ, ſicut, adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὡσπερεί.

Ὥστε, & ὥστ', adeo ut, utque.

Ὠστιῶ, Attic. pro ὠστίσω, 1. ſingul. fut. med. ὠστιοῦμαι pro ὠστίσομαι, verbi ὠστίζω, trudo. f. ίσω. Th. ὠθέω, idem.

Ὠ'στοργος, Dor. pro ὁ ἄστοργος, crudalis.

Ὤσφραντο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀσφραίνομαι, olfacio.

Ὦσχος, ὁ, & ὦσχη, ἡ, ramus, ſarmenta.

Ὤσω, pallam, fut. 1. act. ab ὠθέω pello.

Ω Τ.

Ὦτα, aures, acc. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, inſtrumenti genus, quo aures ſontium contorquebantur, Syneſ. auricalaria ſorceps, quia ὦτα ἀγρεύει.

Ὠτακουστέω, auribus, capto, quæ dicuntur, intentis auribus aſto, Xenoph. Hinc ὠτακουστὴς, auricularius. Gl. qui ὦτ' ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα, & ὠτακουσταὶ dicuntur, quia ſunt eis pro auribus.

Ὦ 'ταῖ, o amice, heus tu bone vir, pro ὦ ἐταῖ, vocat. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, ſocius.

Ὠτάριον, ου, τὸ, auris Veneris, oſtreum quoddam Æolibus, ab auricola ſimilitudine. Uſurpatur etiam pro auricula.

Ὠτώεις, pro ὠτώδης, ὁ, auriculoſus, auritus, Gloſſ.

Ὦτε, Poet. pro ὥστε, aas, valut, ut. ᾧτινι, pro ᾧτινι, cuiaumque, Homer.

Ὠτεγχύτης, ὁ, auricularis clyſter: inſtrumentum, quod in ὦτα ἐγχεῖται.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, vulnus: cicatrix. ab ὠτάω, vulnero.

Ὤτερος, Dor. pro ἕτερος, alter.

Ὠτίον, ου, τὸ, auricula; itam auris. diminut. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Gl. quia aurita.

Ὠτὸς, gen. ſing. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Sed Ὦτος, ου, ὁ, Otus, nomen proprium.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperſ. vel aor. 2. verbi ὀτρύνω, incito. f. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, εντος, ὁ, auritus, acc. ſingul. ὠτώεντα. Th. οὖας, ατος, τὸ, auris.

Ω Υ.

Ὠὐτὸς, Jon. pro ὁ αὐτὸς, idem.

Ω Φ.

Ὠφὰζ, locus optimo auro abundans, Ophaz. Jerem. 10. 9.

Ὤφειλον, imperſ. ab ὀφείλω, debeo. fut. ήσω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον.

Ὤφθην, pluſq. perf. act. verbi ὄπτω, video. f. ψω. p. ὦφα.

Ὠφὶρ, nomen loci, vel regionis auriferæ, Ophir. Pſal. 45. 11.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, ſubſidium, præſidium, Ariſtot. de mundo. τὴν ἐκ θεοῦ ὠφέλειαν, Dei auxilium, & præſidium. Item præda, prædæ petitio, Plutarch. in Camil. Thema ὠφελέω, juvo.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. act. verbi ὠφελέω, juvo.

Ὠφελέω, ῶ, juvo, proſum, ſum utilis: commodo afficio: ſum auxilio, opem fero, adjumentum affero. cum acc. ſupina abſolute, q. ab ὀφέλλω. fut. ὠφελήσω. aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præſ. paſſ. ὠφελέομαι, οῦμαι, juvor, prodeſt mihi. a 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, η, percepi commodum. a. 1. ſub. paſſ. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. paſſ. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, adjutus, a, um. Hinc ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas. κοινωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, communem afferens utilitatem.

Ὠφεληθῇς, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ὠφελέω, ῶ, juvo.

Ὠφέλησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis, commodus, adjumentum afferens, Xenoph. ὠφελία, ας, ἡ, utilitas, in Epigr. ὠφελητέος, commodo afficiendus, Xenophon. ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas. ὠφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus, Sophocl. in Ajace. ὠφέλημα, ατος, τὸ, emolumentum. ab ὠφελέω, juvo, proſum.

Ὤφελον, ες, ε, debui, aor. 2. ind. activ. verbi ὀφείλω, debeo. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὁράομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, viſi ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὤφλε, 3. ſing. imperf. ab ὀφλέω, per ſyncop. ex ὀφειλέω.

Ὠ' φρόντιστος, Doric. pro ὁ ἀφρόντιστος, ſecurus.

Ω Χ.

Ὦχα, ας, ε, aperui, perf. ind. act. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὤχατο, Jon. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ᾤγμαι. ᾧξο, ᾧκτο, verbi οἴγω, aperio. f. οἴξω.

Ὤχετο, ibat, gradiebatur, 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, ingemuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, indignor. f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, ibamus, 1. pl. imperſ. med. verbi οἴχομαι, eo. fut. οἰχήσομαι.

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, qualitas ὠχροῦ. Deut. 28. 22.

Ὠχρὸς, ὰ, ὸν, pallidus, luteus, (q. ab ὠοῦ χρόα. eſt enim ut ovi vitellus. vel q. ἄχροος, ab α priv. & χρόα, color, vel quaſi νωχρὸς, expers coloris, ut νώδυνος, expers doloris) τὸ ὠχρὸν, id eſt, pallor, conflatus ex albi, & flavi commiatione, id eſt, λευκοῦ ξανθῷ μεμιγμένον, teſte Platone in Timæo. τῷ ὠχρῷ, pallori nullus color eſt contrarius, Ariſtot. in Prædic. Hinc ὦχρος, ου, ὁ, pallor. ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. ὠχριάω, & ὠχρείω, palleo, palleſco. ὠχρόω, & ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὤχωκα, abiit, Attica pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ω Ψ.

Ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus, facies. Hinc κατωπιάω, caput in terram demitto, Ariſtot. l. 8. κατωπὸς, capita in terram demiſſo, in Hippiat. ἀμβλυωπέω, oculis hebetibus ſum. ὀξυωπέω, acute cerno, Baſil. Item Ὢψ, ὠπὸς, ἡ, nomen proprium, apud Homerum. Ὠπὸς θυγάτηρ, Opi filia.

Ὠψὰ, τὰ, ὀπτήρια, Heſych. munera, & præmia, quæ in ſpectaculis impenduntur.

Ὤψικαν, cunctati ſunt, ab ὀψίζω, Suid.

Ὠψίασε, ſerius venit, ὀψὶ, ἢ βραδέως ἦλθε, Ælian.

Ὠψωνόμος, ου, ὁ, qui circa obſonia verſatur, obſonator, coquus. in Epigr. ſcribitur, ὠψονόμον Σωτῆρ' Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης Θῆκεν δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος, id eſt, ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀναστρεφόμενος, ὁ μάγειρος.

Ὤψωνες, penuariæ cellæ.

Ω Ω.

Ὠώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis ovo, inſtar ovi, ᾠοειδὴς, ovi ſpeciem gerens.

Τῷ Θεῷ Δόξα.

ΤΕ'ΛΟΣ.

L E.

Digitized by Google

LEXICON
LATINO-GRÆCUM.

A.

A Vel ab, ὑπὸ cum gen. ut & παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ, vel ἐξ.
a fronte, ἄντικρυς, cui opponitur κατόπιν, a tergo.
a me ſolvo aliquid, h. e. de mea pecunia παρ' ἐμοῦ ἐκτίνω. Lucian. Budæus.
a puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
a ſecretis, ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.
ab aliquo ſtare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι, πρός τινος εἶναι.
ab aliis, ὑφ' ἑτέρων.
ab argumento digredi, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν.
ab epiſtolis, ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
a, vel ab ſequente uſque, ἀπὸ ſequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως cum genitivo.
ab hoc tempore, ἐξ ἐκ τοῦ, ἀπὸ τοῦ, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
ab ineunte adoleſcentia, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδός, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
ab initio, κατ' ἀρχὰς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poetice.
ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
ab inteſtato, h. e. ſine teſtamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθέμενος.
ab occidente, ἀπὸ τῆς δύσεως.
ab re, ἔξω λόγου, ἀπὸ, vel ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
abacium, ἀβάκιον, ου, τό.
abactio, ἔλασις, εως, ἡ, ἀπελασία, ας, ἡ.
abactio boum, βοηλασία, ας, ἡ.
abactor, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ.
abactor boum, βοηλάτης, ου, ὁ.
abactus, a, um, ἀπελαυνθεὶς, έντος, ὁ, ἀπελαυνθεῖσα, ης, ἡ, ἀπελαυνθὲν, έντος, τό, ἀπωσθεὶς, έντος, ὁ, ἀπωσθεῖσα, ης, ἡ, ἀπωσθὲν, έντος, τό.
abaculus, ἀβάκιον, ου, τό, ψηφίδιον, ου, τό, τραπέζιον, ου, τό.
abacus, ἄβαξ, κος, ὁ, ἄβακος, ου, ὁ.
abalienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ.
abalienatio mentis, ἔκπληξις, εως, ἡ, ξένωσις, εως, ἡ, Eurip.
abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος, ου, ὁ.
abalieno, ἀλλοτριόω, ῶ, ἀπαλλοτριόω, ῶ, ἀποξενόω, ῶ. Lucian. & Athen. ἀπαλλοτριοῦν τινα τῶν ἰδίων, abalienare aliquem a propriis.
abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
abalienor ab aliquo, ἀλλοτριοῦμαί τινος, ἀπαλλοτριοῦμαι πρός τινα.
abambulo, κατ' ἰδίαν περιπατῶ.
abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποπατρὶς, ίδος, ἡ.
abarceo, ἀποκωλύω.
abavia, ἀπομάμμη, ης, ἡ, προγόνη, ης, ἡ.
abavia quinta, προμάμμη, ης, ἡ.
abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ου, ὁ, ἡ, θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
abavus, ἀπόπαππος, ου, ὁ, ἐπίπαππος, ου, ὁ, πρόγονος, ου, ὁ, προπάππου πατήρ.
abax, ἄβαξ, κος, ὁ.
abbas, κοινοβιάρχης, ου, ὁ, ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ.
abbatia, ἀββάτεια, ας, ἡ, κοινόβιον, ου, τό.
abbatiſſa, ἀρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ.
abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, cum acc. ut ἐπιτέμνω τὰς ἀπορίας, abbrevio difficultates, Eurip.
abdico, as, ἀποκηρύττω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι, οῦμαι, ἀπείπω.
abdicare filium, ἀποκηρύττειν τὸν υἱόν.
abdico munere, ἀποπαύω τῆς χρήσεως.
abdicare magiſtratu ſe, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχὴν, ἀπειπεῖν, vel ἐξόμνυσθαι, vel ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι, vel παύεσθαι τῆς ἀρχῆς.
abdicatio, ἀποκήρυξις, εως, ἡ, ἀπόρρησις, εως, ἡ.
abdico, is, ideſt, repudio, recuſo, ἀπαγορεύω, παραιτέω, ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀπαρνέομαι, οῦμαι.

abdite, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτὸν, οῦ, τό.
abditus, κρυπτὸς, οῦ, ὁ, ἀπόκρυφος, ου, ὁ, ἐνδόμυχος, ου, ὁ, μυχὸς, οῦ, ὁ, μυχαίτατος, ου, ὁ, ἀπόρρητος, ου, ὁ.
abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, abdo aliquid alicui, cum duobus acc. ἀποκρύπτω, καταδύω, ἀποκλείω.
abdomen, ὑπογάστριον, ου, τό, ἦτρον, ου, τό.
abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι, ἀφέλκω, κατασύρω.
abduco a ſententia, μεταπείθω, διάγω ἀπὸ τοῦ λόγου.
abduco a recto itinere, πλανάω, ῶ.
abduco a grege, ἀποβουκολέω, ῶ; quod idem etiam valet, ac in errorem abduco, per metaphoram.
abduco aliquem in ſervitutem, ἀνδραποδίζω τινά.
abduco aliquem a propoſito, ἀποπλανῶ τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως.
abductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
abductor, ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ & ἡ.
abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω, ἀπεσθίω.
abeo, ἀπέρχομαι, quod ſignificat etiam migrare ex hac vita. Chryſoſt. ἄπειμι, ἀποβαδίζω, ἀποίχομαι.
abeo in Thraciam, οἴχομαι εἰς Θρᾴκην.
abeo in malam rem, ἀπέρρω. V. abi.
abeo de via, ὑπάγω μοι τῆς ὁδοῦ.
abeo peregre a domo, ſive patria, ἀποδημέω, ῶ.
aberrare facio, διασφάλλω, παρασφάλλω.
aberratio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἀφαμάρτημα, ατος, τό, ἀπότευξις, εως, ἡ, ἀποσφάλσις, εως, ἡ.
aberro, ἀμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀμαρτάνομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι cum genitivo.
aberro a via, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ.
aberro a propoſito, ἀποπλανῶμαι τῶν προκειμένων. vel ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν.
aberro a ſcopo, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ.
aberro paulum, παρολισθαίνω.
aberrunco, ἐκβοτανίζω.
abgrego, ἀφορίζω.
abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦ δὴ, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε.
abhorreo, μυσάττομαι, ἀπαλλοτριοῦμαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω cum accuſativo, ut δυσχεραίνω τι, abhorreo ab aliqua re.
abhorret, ἀπεχθάνεται, ἀπῳδόν ἐστι.
abi, ἄπιθι, ἄπελθε, ἄφερπε.
abi in malam rem, φθείρου, ἀπόρρει, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔρρ' ἐς κόρακας, σκορακίζε.
abjecte, ἀπερριμμένως.
abjectio, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, ἀπόρριψις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
abjectio animi, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπεινότης, ητος, ἡ, κακοψυχία, ας, ἡ.
abjecto animo ſum, ταπεινοῦμαι, οῦμαι, ἀθυμέω, ἔχω, διάγω, διάκειμαι.
abjectus, ἀπερριμμένος, ου, ὁ, καταβεβλημένος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ, ἀνάρσιος, ου, ὁ, ταπεινὸς, οῦ, ὁ, ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἀπόθετος, ου, ὁ.
abiegnus, ἐλάτινος, ου, ὁ, ἐλάτεινος, ου, ὁ.
abies, ἐλάτη, ης, ἡ.
abigo, σοβέω, ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω cum acc. ut περιελαύνω τινά, aliquem abigo, Polyb. ἀπείργω, cum acc. perſonæ & gen. rei, ut ἀπείργω σε τοῦ τόπου, abigo te ab hoc loco, ἀνίστημι, ἐξωθέω, ῶ, ἐκβάλλω, ἐξάγω.
abigeatus, ἀπελασία, ας, ἡ.
abigeus, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ.
abjicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, ῶ, προΐεμαι, προΐεμαι, cum accuſativo.
abjicio curam de aliquo, προΐεμαί τινα.
abjicio onus, ἀποφορτίζομαι.
abjicio animum, ἀθυμέω, ῶ.
abiit, pro mortuus eſt, ἀποίχεται, οἴχεται, οἴχωκε; ſed hoc Poeticum eſt.
abitio, abitus, ἀπέλευσις, εως, ἡ, περιχώρησις, εως, ἡ, ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, χώρησις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ.
abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.

abju-

Digitized by Google

aliquid, ἀπομνύω, ῶ, ἀπόμνυμαι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμαι, cum acc. ἀποβάλλω τινὶ ὅρκων, abjuro aliquid jurejurando.
ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος, ου, ὁ.
ablacto, ἀπογαλακτίζω.
ablaqueatio, ῥιζοτομία, ας, ἡ.
ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, περισκαφῶμαι, γυμνόω, ῶ, cum dativo, & accuſativo, ut γυμνόω σκαπάνη τὰς ῥίζας, ablaqueo ligone radices.
ablatus, ἀφῃρημένος, ου, ὁ, ἀφαιρεθεὶς, ἐντος, ὁ.
ablatus furto, κλαπείς, ου, ὁ.
ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, συγκαλλωπισμένος.
ablegatio, ἀπόπεμψις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ.
ablegatus, ἀπόπεμπτος, ου, ὁ, ἀπόβλητος, ου, ὁ.
ablego, ἀποπέμπω, cum accuſativo, ut ἀποπέμπω τινὰ, ablego aliquem ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολὴν, ablego litteras.
ablego peregre aliquem, ἀποξενόω τινά.
ablego a patria, ἀποξενόω τῆς πατρίδος.
abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀποκερματίζω, ῶ, κικλίζω.
abloco, ἐκμισθόω, ῶ, ἀπομισθόω, ῶ.
abloco agros colendos, & fruendos, ἀπομισθῶ τὰς γεωργίας.
abluendus, πλυτέος, ου, ὁ.
abluo, ἀπονίπτω, πλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω, βαπτίζω.
abluo a ſordibus, expurgo, ἀπορρύπτω.
abluo undique περιρρύπτω.
iterum abluo, ἀναπλύνω.
abluo manus, χερνίπτω, χερνίπτομαι.
ablutio, ἔκπλυσις, εως, ἡ, ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, ἔκπλυσις, εως, ἡ, κλύσμα, ατος, τὸ.
ablutus, λελουμένος, ου, ὁ.
non ablutus, vel qui ablui nequit, ἀναπόνιπτος, ου, ὁ, ἀνέκπλυτος, ου, ὁ, ἄλυτος, ου, ὁ.
qui facile ablui poteſt, εὐέκπλυτος, ου, ὁ.
qui difficulter abloi poteſt, δυσέκπλυτος, ου, ὁ, δυσέκνιπτος, ου, ἡ, δυσέκνιπτος, ου, ὁ.
abluvium, κατακλυσμὸς, ου, ὁ, ἔκπλυτος, ου, ὁ.
abmatertera, ἡ θεία τῆς μητρὸς μεγάλη.
abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι, ὑποκολυμβάω, ῶ.
abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, ῶ.
abnegatio, ἀπάρνησις, εως, ἡ.
abnego, ἀπαρνέομαι, οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι, quaſi ſum negans.
abnepos, ἀπέγγονος, ου, ὁ.
abneptis, ἀπεγγόνη, ης, ἡ.
abnoſto, ἀπονυκτερεύω.
abnodo, h. e. vincula ſolvo, δεσμοὺς ἐκλύω.
abnormis, ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
abnuo, & abnuto, ἀνανεύω, cum accuſativo, ἀνανεύω τοῦτο, abnuo hanc rem, ἀπονεύω, ἀπειπεῖν, ἀρνέομαι, οῦμαι, ἀπαρνέομαι, ἀναίνομαι.
abnatus, ἐκ γένους γυμνὸς.
abolendus, ἐξαλειπτέος, ου, ὁ.
aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, ῶ, ἀμαυρόω, ἀπαλείφω, λήθη παραδίδωμι, quaſi oblivioni trado.
abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν, vel καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι, ἀποχειροτονεῖν, vel ἀποδοκιμάζειν νόμον.
aboleo memoriam alicujus, ἀϊστόω, ῶ, ἐξαϊστόω, ῶ, διαϊστόω, ῶ, cum accuſativo, ut διαϊστόω τινὰ, oblivioni aliquem trado; Poetice potius, quam Oratorie.
abolitio, ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, ἀζάνσις, εως, ἡ.
abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐντος, ὁ, ἐξαλειφθεὶς, ἐντος, ὁ.
qui aboleri poteſt, καταλύσιμος, ου, ὁ.
abolla, toga, ἱμάτιον, ου, τὸ.
abominabilis, & abominandus, βδελυκτὸς, οῦ, ὁ, βδελυρὸς, οῦ, ὁ, μυσαρὸς, οῦ, ὁ, μυσὸς, οῦ, ὁ, ἀπότροπος, ου, ὁ.
mors abominabilis, θάνατος ἀπόθεστος.
abominatio, βδέλυγμα, ατος, τὸ. μίασμα, ατος, τὸ, μύσος, εος, τὸ, ναυτία, ας, ἡ, προσόχθισμα, ου, ὁ.
abominor, βδελύττομαί σε, μυσάττομαι, ἀφοσιοῦμαι, ὑμᾶς, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
ab origine, ἀπ' ἀρχαιογονίας.
aborigines, αὐτόχθονες, οἱ.
abortio, abortum facio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλίσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυΐσκομαι.
abortire facio, ἀμβλίσκω.
abortivus, a, um, ἀγένητος, ου, ὁ, ἐκβόλιμος, ου, ὁ, ἐκτρωματικός, ου, ὁ.
abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ.
abortum, ἔκτρωμα, ατος, τὸ, ἔκτρωσις, εως, ἡ, ἐκβόλιον, ου, τὸ.
abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, οῦ, ὁ, ἔκτρωμα, ατος, τὸ, ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, ἐξάμβλωμα, τος, τὸ, ἄμβλωσις, εως, ἡ.
abortum infero, ἀποκυΐσκω. Ariſt. Hiſt. animal. l. 6.
pharmacum abortum faciens, φάρμακον φθόριον.
ab ortu ſolis uſque ad occaſum, ἀφ' ἡλίου ἀνίσχοντος μέχρι δυσμάτος.
abrado, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκείρω.
abraſus, ἀπόξεστος, ου, ὁ.
abreptus, ἀναρπαζόμενος, ου, ὁ, ἀφαρπαζόμενος, ου, ὁ.
abripio, ἀναρπάζω, vel ἀφαρπάζω, cum accuſativo, ut συναρπάζω τινά, aliquem abripio, ἰλλίζω, ῶ.

abrodo, ἀποτρώγω, ἀποτράγω, ἀποκείρω.
abrogatio, ἀπακύρωσις, εως, ἡ, ἀκύρωσις, εως, ἡ, ἀθέτησις, εως, ἡ, ἀποχειροτονία, ας, ἡ.
abrogo, ἀποκυρόω, ῶ ἀκυρόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ῶ, ἄκυρον ποιέω, ῶ, h. e. auctoritate privo, διαγράφω, μεταγράφω.
abrogo leges, ἀποχειροτονέω, ῶ, vel λύω, vel καταλύω, vel ἀκυρόω, ῶ, vel ἀποδοκιμάζω, vel ἀποψηφίζω, τοὺς νόμους, cum accuſativo.
abrogo tibi imperium, παύω σε τῆς ἀρχῆς.
abrotonum, ἀβρότονον, ου, τὸ.
abrumpere vitam ἀπορρῆξαι τὸν βίον. Eurip.
abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
abrupta, ἀποκρημνα, τὰ, ἀπερρωγότα, τὰ.
abrupta, ἀπότομα.
abruptio, ἀπόρρηξις, εως, ἡ, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ.
abruptus, ἀπότομος, ου, ὁ, ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ, ἀπορρὼξ, ῶγος, ὁ ἢ ἡ, ἀπερρωγὼς, ότος, ὁ.
abs, ἀπὸ, χωρὶς.
abſcedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι cum propoſitione ἀπὸ, & genitivo, ut ἄπειμι ἀπὸ τινος, ἀφίσταμαι cum genitivo, ἀφίσταμαι τινος, ἐξαναχωρέω, ῶ, ἀποχωρέω, ῶ.
abſceſſio, vel abſceſſus, ἀπόστημα, ατος, τὸ, ἀπόστασις, εως, ἡ.
abſcido, vel abſcindo, ἀποτέμνω, cum accuſativo, ut ἀποτέμνω τι, abſcindo aliquid, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, θρύπτω, ἀνακείρω.
abſciſſio, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἐκτομὴ, ῆς, ἡ.
abſciſſor, ἀποτμητὴς, οῦ, ὁ.
abſciſſus, ἀποκοπεὶς, ἐντος, ὁ, ἀποκεκομμένος, ου, ὁ.
abſciſſus, h. e. ſpado, evitatus, ἀπόκοπος, ου, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐντομίας, ου, ὁ.
abſcondite, κρυφῆ, λάθρα, λάθρη.
abſconditus, κρυβεὶς, ἐντος, ὁ, ἀποκεκρυμμένος, ου, ὁ, παρακρυφθεὶς, ου, ὁ.
non abſconditus, ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ, ἀπεριλήπτος, ου, ὁ.
omnino abſconditus, παγκαλυφὴς, έος, ὁ, Sophocl.
abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω, cum accuſativo, ut ἀποκρύπτω τι, abſcondo aliquid, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω, κεύθω, Poetica. Vide abdo.
ſubabſcondo, ὑποκεύθω.
abſconſio, ἀπόκρυψις, εως, ἡ.
abſens, ἀπὼν, όντος, ὁ, ἀδήμος, ου, ὁ, ἀποδημῶν, οῦντος, ὁ.
abſentia, ἀπουσία, ας, ἡ, ἀποτεία, ίας, ἡ.
abſentio, idem ac diſſentio, διαφωνέω cum propoſitione πρὸς, & accuſativo ſignificat diſſentio in aliqua re.
abſilio, reſilio, ἀποπηδάω, ῶ.
abſimilis, ἀνόμοιος, ου, ὁ, ἀφόμοιος, ου, ὁ, ἀπεοικὼς, ότος, ὁ.
abſinthium, ἀψίνθιον, ου, τὸ.
abſinthium marinum, σέριφον, ου, τὸ, σερίφιον, ου, τὸ.
abſiſto, ἀφίσταμαι, vel ἀποστατέω, cum genitivo, ut ἀποστατέω τινὸς, deficio ab aliquo, διαλείπω.
abſitanum, εἶδος χρυσοῦ.
abſoleo, h. e. ab uſu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
abſoletum, ἀπηρχαιωμένον, ου, τὸ, παρηλλαγμένον, ου, τό.
abſolvere, pro perficere, ἀποτελέω, cum accuſativo: ut ἀποτελῶ τι, perficio aliquid, ἀπεργάζεσθαι, διαπεράττω, πλέειν, κατασκευάζεσθαι.
abſolvere creditorem, h. e. ei ſatisfacere, διαλύω τὰ χρέα, æs alienum, ἀπαλλάττω.
abſolvere orationem, περαίνω τὸν λόγον, cum accuſativo.
abſolvere aliquem criminæ, ἀφιέναι, vel ἀφεῖναι τινὰ τῆς ἐγκλήματος, cum accuſativo, & genitivo.
abſolvere aliquem debito, ἀφεῖναι τινὰ τῆς χρέος, cum accuſativo, & genitivo.
abſolvere aliquem morte, ἀποψηφίζεσθαι τινος θάνατον, cum accuſativo, & genitivo.
abſolvo, ἀπολύω, cum accuſativo, τινὰ, ἀπογινώσκω τῆς ἐγκλήματος, crimine, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
abſoluta, τελείως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
abſolutio, liberatio a crimine, ἀπόλυσις, εως, ἡ, ἀποψήφισις, εως, ἡ, ἀθῴωσις, εως, ἡ.
abſolutio, ἐξεργασία, ας, ἡ, ἐπεξεργασία, ας, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ, συντέλεια, ας, ἡ.
abſolutorius, ἀπολυτικὸς, οῦ, ὁ.
abſolutum, αὐτοτελὲς, έος, τὸ, ἀπολελυμένον, ου, τό.
abſolutus, ἀπόλυτος, ου, ὁ, ἀνεθεὶς, ἐντος, ὁ, ἀφετος, ου, ὁ, ἄνετος, ου, ὁ.
abſolutus crimine, ἀφεθεὶς τῆς ἐγκλήματος.
abſolutus, h. e. perfectus, ἀποτελεσθεὶς, ἐντος, ὁ, ἀποτελὴς, έος, ὁ, τέλειος, ου, ὁ, ἀτρεπὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἐντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
abſolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, ἐντος, ὁ, κατὰ πάντα τέλειος.
abſono, ἀπᾴδω.
abſonum, ἀνάρμοστον, ου, τό.
abſonus, ἀπηχὴς, έος, ὁ καὶ ὁ, ἀπῳδὸς, οῦ, ὁ, ἀῤῥυθμος, ου, ὁ, κακοηχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, & κακόηχος, ου, ὁ, παραπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἐμμελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
abſorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, ῶ, & ἀναῤῥοφέω, ῶ, λαφύσσω.
abſorbitio, ῥόφημα, ατος, τὸ, ῥόφησις, εως, ἡ.
abſorptum, καταποθὲν, έντος, τὸ, συμποθὲν, έντος, τό.

abſque, ἄζω, cum gen. ἄνευ, & χωρὶς, δίχα Poet.
abſtemius, ἄοινος, ου, ὁ, ἄγευστος, ου, ὁ, ἀβρόμιος, ου, ὁ.
abſtentio, ἀνθυποτάσχεσις, εως, ἡ.
abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῦ, ὁ, ῥυπτικὸς, ῦ, ὁ.
abſtergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολὰς, & ἀποτρίβεσθαι διαβολάς.
abſtergo, & abſtergeo, ἀποσμάω, & ἀποσμήχω, ἀπολούω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω, & υμαι, ἀπομάττω, ἀπομάττομαι, σμάω, ἐπισμάω, & ὑποσμάω, ῥύπτω.
abſterreo, ἀποτρέπω, cum accuſativo, & genitivo cum præpoſitione ἀπὸ, ut ἀποτρέπω τινὰ ἀπό τινος, abſterreo aliquem ab aliqua re. ἐκφοβέω, ῶ, φοβέω, ῶ, πτοέω, ῶ, ἀποσοβέω.
abſterſio, ἀπόξεσις, εως, ἡ, ἔκνιψις, εως, ὁ, σμῆξις, εως, ἡ.
abſtinſio, ἀπαλλάττομαι, & ἀπέχομαι, cum genitivo, ut ἀπέχομαί τινος, abſtineo ab aliqua re, ἀπείργω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφοσιόω.
abſtinere a ſceleribus, ἀπέχω, vel ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, cum genitivo.
abſtinere a cibo, ἀποσιτέω, ἀσιτέω.
abſtinere ab injuria, ἀπέχω τῆς ὕβρεως, cum genitivo.
abſtinens a cibo, ἀπόσιτος, ου, ὁ.
abſtinens, ἀποσχὼν, όντος, ὁ, ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἀποσχὼν, όντος, ὁ.
abſtinenter, ἐγκρατῶς.
abſtinentia, ἀπόσχεσις, εως, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ἡ.
abſtinentia a cibo, ἀσιτία, ας, ἡ, ἀποσιτία, ας, ἡ.
abſto, ἀφίσταμαι.
abſtractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον, ο.
abſtractus, ἀφαιρετὸς, ῦ, ὁ, ἀποκεχωρισμένος, ου, ὁ.
abſtraho ἀποχωρίζω, διασπάω, ῶ, ἀπάγω, χωρίζω, cum accuſativo & genitivo cum præpoſitione ἀπὸ, ut χωρίζω ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν, abſtraho a corpore animum, ἀφέλκω.
abſtringo, ἀπολύω.
abſtrudo, ἀποθέω, ῶ, ἀποκρύπτω.
abſtruſus, ἀπόκρυφος, ου, ὁ, κρυφαῖος, ου, ὁ, ἀποκεχωρηκὼς, ότος.
abſum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποθέω, ῶ, ἀπολείπομαι. Dicitur ἄπειμι, τούτου, vel ἀπὸ τούτου, abſum ab hoc; cum ſimplici genitivo, & cum genitivo, & præpoſitione ἀπό.
annum totum abſum, ἀπενιαυτίζω.
abſum a domo, ſeu patria, ἀποδημέω.
parum abeſt, quin faciam, ὀλίγου δέω τοῦ ποιεῖν, vel μικρὸν ἀπολείπεται τοῦ ποιεῖν.
multum abeſt, ut &c. πολλοῦ δέω, τοῦ &c.
tantum abeſt, ut faciam hoc, ut &c. τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν τοῦτο, ὥστε &c.
abſit pro nequaquam, μηδαμῶς.
abſit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίη.
abſit ut facias hoc, ἄπαγε, μὴ δόξειε τοῦτο.
abſumo, δαπανάω, ἀναλίσκω, ἀποτρίβω, ἀπολλύω, διαφθείρω, ἐργάζω.
abſumptum, ἀφῃρημένον, τό. abſumpta καταναλωθέντα, τά.
abſurde, ἀτόπως, ἀκαίρως, παραλόγως.
abſurditas, & abſurdum, ἄτοπον, ου, τὸ, ἀτοπία, ας, ἡ, ἄπρεπον, ου, τὸ, ἀλλόκοτον, ου, τὸ, ἀμαθὲς, έος, τὸ, ἀνάρμοστον, ου, τὸ, ἀπηχὲς, τὸ, ἀσύμφυλον, ου, τό.
abſurdus, ἄλογος, ου, ὁ, ἄτοπος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ, ἀλόγιστος, ου, ὁ, παράλογος, ου, ὁ.
abundans, ἄφθονος, ου, ὁ, λάβρος, ου, ὁ, δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, ἄφθονος, ου, ὁ, περιττεύων, οντος, ὁ, περιούσιος, ου, ὁ.
abundanter, & abunde, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, δαψιλῶς, λιπαρῶς, ἅδην, ἄφθονα, περιττῶς, ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.
valde abundanter, ὑπερπερισσῶς.
abundantia, εὐπορία, ας, ἡ, εὐθηνία, ας, ἡ, περισσεία, ας, ἡ, ἀδροσύνη, ης, δαψίλεια, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, φορά, ας, ἡ, περιουσία, ας, ἡ.
ex abundantia, ἐκ περιουσίας.
abundatio, πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, ἐπίκλυσις, εως, ἡ, χύσις, εως, ἡ.
abunde, περιττῶς, ἀποχρώντως, ἱκανῶς, ἐκ περιουσίας. Vide abundanter.
abundo, εὐθηνέω, & ἔομαι cum dativo, ut εὐθηνέομαι φυτοῖς, abundo arboribus, περισσεύω, & εὐπορέω, ῶ, cum gen. ut εὐπορῶ ἀργυρίου, argento abundo, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω, πλεονάζω.
ſuperabundo, ὑπερπερισσεύω.
abvolo, ἀφίπταμαι, vel ἀφίπτομαι.
ab Urbe condita, ἐξ οὗ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν, h. e. ex quo urbem incolimus.
abuſive, καταχρηστικῶς.
abuſivus, καταχρηστικὸς, ῦ, ὁ, ἄχρηστος, ου, ὁ.
abuſus, κατάχρησις, εως, ἡ ἀπόχρησις, εως, ἡ, παράχρησις, εως, ἡ.
abuſus, a, um, ἀποχρησάμενος, ὁ, η, ἡ, ον, τό.
abutentes, ἀποχρώμενοι, οἱ, παραχρώμενοι, οἱ.
abutor, καταχράομαι, ῶμαι, cum dativo, ut καταχρῶμαί τινι, aliqua re abutor, ſic ἀποχράομαι, ῶμαί τινι κακῶς, vel ἀπειροκάλως, male utor aliqua re, παρακαταχράομαι, ῶμαι, παραχράομαι, ῶμαι.

abyſſus, ἄβυσσος, ου, ὁ, ἡ ἡ.

A C

Ac, ἠδ'. ἠδὲ Poetice.
Academia, Ἀκαδημία, ας, ἡ.
acanthus, ἄκανθος, ου, ὁ.
acatium, ἀκάτιον, ου, τό.
acanto, προσᾴδω.
accedere ſenectutæ, συγκαταγηράσκειν τινὶ cum dativo.
accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
accedo, προσβαίνω, cum dativo, ut προσβαίνω τινὶ, accedo ad aliquem, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, οῦμαι, εἰσαφικνέομαι, οῦμαι, πρόσειμι, μετέρχομαι, συνεγγίζω, προσεγγίζω.
propiuſcula accedo, παρεγγίζω.
acceleratio, ἐπίταξις, εως, ἡ, ταχύτης, ητος, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, ῶ, κατασπεύδω, ταχύνω.
accendo, ἀνακαίω, cum accuſativo, ut ἀνακαίω τι, accendo aliquid, ἅπτω, ἀνάπτω, ἐξάπτω, διαπυρόω, ῶ, καίω, πίμπρημι, κατεμπίμπρημι.
accendo ruſus, ἀναζωπυρῶ, ἀνακαίω.
accenſio, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ.
accenſor, εἰσαγωγεὺς, έως, ὁ, βάκαρχος, ου, ὁ.
accenſus, ἡμμένος, ου, ὁ, ἀπτόμενος, ου, ὁ, θαλπόμενος, ου, ὁ, ἐξαπτὸς, ου, ὁ, ἐνημμένος, ου, ὁ, ἐξημμένος, ου, ὁ, πεπυρωμένος, ου, ὁ πεπυρωμένος, ου, ὁ.
accentus, προσῳδία, ας, ἡ.
acceptio, λῆψις, εως, ἡ, πρόσληψις, εως, ἡ, παράληψις, εως, ἡ.
acceptio perſonarum, προσωποληψία, ας, ἡ.
acceptor perſonarum, προσωπολήπτης, ου, ὁ.
accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
acceptum habeo, χαίρω, cum ſimpl. dativo, vel cum dativo, & præpoſitione ἐπὶ, ut χαίρω τινὶ, vel ἐπί τινι, acceptum habeo alicui. Pro probo, ἀποδέχομαι.
acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφαιρέω, ῶ, ἀπογράφω.
accepti, expenſique rationem reddere, λόγον ἀποδιδόναι τῶν λαμβανομένων, καὶ δαπανωμένων.
acceptus, δεκτὸς, ῦ, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ, ἀσμενὴς, έος ὁ καὶ ἡ, καταθύμιος, ου, ὁ, εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ προσληφθεὶς, έντος, ὁ, ἀσπαστὸς, ῦ, ὁ.
accerſitor, κλήτωρ, ορος, ὁ, κλητὴρ, ῆρος, ὁ.
accerſitus, a, um, προσκληθεὶς, έντος, ὁ, προσκληθεῖσα, ης, ἡ, προσκληθὲν, έντος, τὸ, μετακληθεὶς, έντος, ὁ, μετακληθεῖσα, ης, ἡ, μετακληθὲν, έντος, τό.
accerſo, μετακαλέω, ῶ, μετακαλέω, ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω, cum accuſativo, ut προσπέμπω τινὰ, accerſo aliquem, προσκαλέω, ῶ.
accerſo aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τῆς συνωμοσίας τινὶ, cum accuſativo, & dativo.
acceſſio, ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ, ἐπίκτησις, εως, ἡ, αὔξησις, εως, ἡ.
acceſſu difficilis, δυσέμβατος, ου, ὁ, δυσέμβολος, ου, ὁ.
acceſſu facilis, ἐπίδρομος, ου, ὁ, εὐπρόσιτος, ου, ὁ, εὐπρόσοδος, ου, ὁ.
acceſſum tutum præbere, ἀσφάλειαν παρέχειν τινὶ, cum accuſativo, & dativo.
acceſſus, ἄφιξις, εως, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπέλευσις, εως, ἡ, πρόσοδος, ου, ἡ.
accidens, σύμπτωμα, ατος, τὸ, συμβεβηκὸς, ότος, τό.
accidentia, συμβλήματα, άτων, τὰ, συμβαίνοντα, όντων, τά.
accidit, συμβαίνει, cum dativo, & accuſativo, ut συμβαίνει μοι τοῦτο, hoc mihi accidit, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, & active πάσχω.
accido, συμπίπτω, προστυγχάνω, προσπίπτω.
accidere alicui ad genua, προσπίπτειν πρὸς γόνατά τινι.
accido, περικόπτω, ἐκτρύχω.
accieo, μεταπέμπω, cum accuſativo ut μεταπέμπω τινὰ, accivo aliquem, ἐπικαλέομαι, οῦμαι, προσπέμπω.
accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
accingo me ad navigationem, παρασκευάζομαι τὸν πλοῦν, h. e. navigationem paro.
accingo me ad bellum, παρασκευάζομαι εἰς πόλεμον.
accino, προσᾴδω, vel παραψάλλω, cum dativo, ut παραψάλλω τινὶ, accino alicui; παρῳδέω, ῶ.
accio, προσκαλέω, ῶ, vel μετακαλέω, ῶ, cum accuſativo, ut μετακαλῶ τινα, aliquem accio.
accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι, & ἀποδέχομαι, & προσδέχομαι, cum accuſativo, ut προσδέχομαί τι, accipio aliquid, κομιζέω, ῶ, κομίζομαι, cum accuſativo, & genitivo cum præpoſitione παρά, ut κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος, accipio epiſtolam ab aliquo.
accipio ſigillatim, διαλαμβάνω.
accipio per ſucceſſionem, παραλαμβάνω.
viciſſim accipio, ἀντιδέχομαι.
ultra accipio, προσπαραλαμβάνω, προσλαμβάνω.
una accipio, συμπαραλαμβάνω.
accipio in deteriorem partem, ὑπολαμβάνω ἐπὶ τὸ χεῖρον,

ρον, ἐξηγέομαι πρὸς τὸ δόγμα.
male accipio, *κατοκχωρέομαι, οῦμαι*, cum dativo.
accipiter, *ἱέραξ, ακος, ὁ, ἴρηξ, ηκος, ὁ, κίρκος, ου, ὁ, ἀστερίας, α, ὁ.*
accipitrarius, *ἱερακοτρόφος, ο, ὁ*
accio, h. e. ſimulo, *ἀκκίζω.*
accitus, a, um, *προσκληθεὶς, ἐντος, ὁ, προσκληθεῖσα, ης, ἡ, προσκληθὲν, ἐντος, τὸ, μετακληθεὶς, ἐντος, ὁ, μετακληθεῖσα, ης, ἡ, μετακληθὲν, ἐντος, τὸ.*
accitus, us, ui, *μετάκλησις, εως, ὁ, πρόσκλησις, εως, ἡ, προσκάλεσις, εως, ἡ.*
acclamatio, *ἐπικραυγὴ, ῆς, ἡ, ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, ἐπιβόημα, ατος, τὸ, εὐφήμησις, εως, ἡ, ἐπιφώνησις, εως, ἡ.*
per acclamationem, *ἐπιφωνηματικῶς.*
acclamatione approbo aliquid, *ἐπισημαίνομαί τι*, cum accuſativo.
acclamatione excipio, *ὑπερευφημέω, ῶ, κατευφημέω, ῶ, εὐφημέω, ῶ.*
acclamito, *προσφωνέω, ῶ.*
acclamo, *ἐπικράζω, ἐπιβοάω, ῶ, ἐπιφωνέω, ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, ῶ.*
acclinis, & acclinus, *ἐπικλινὴς, ἐος, ὁ, προσκλινὴς, ἐος, ὁ.*
acclino, *ἐπικλίνω, προσκλίνω.*
acclive, *ἐπικλινές.*
acclivis, & acclivus, *ἀνωφερὴς, ἐος, ὁ, ἀνάντης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἐπάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, παράντης, εος, ὁ, καὶ ἡ, προσάντης, εος, ὁ, καὶ ἡ*, Heſych.
acclivitas, *ἀνωφέρεια, ας, ἡ.*
accola, *πάροικος, ο, ὁ, πρόσοικος, ο, ὁ, περίοικος, α, ὁ.*
accolæ, *ἀγρογείτονες, όνων, οἱ.*
accolo, *παροικέω, ῶ, & προσοικέω, ῶ*, cum dativo, ut *προσοικῶ τινι*, aliquem accolo.
accommodate, *ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.*
accomodatio, *ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, προσοικείωσις, εως, ἡ.*
accommodatus, & accommodus, *ἐπιτήδειος, ο, ὁ, ἱκανὸς, ὁ, ὁ, λυσιτελὴς, ἐος, ὁ, οἰκεῖος, ο, ὁ, ἁρμόδιος, α, ὁ, ἁρμόττων, οντος, ὁ*, cum dativo, ut *ἁρμόττων τινί*, alicui rei accommodatus.
accommodo, *ἁρμόζω*, vel *προσαρμόζω*, vel *ἐφαρμόζω*, cum accuſativo, & dativo, ut *ἐφαρμόζω τινί τι*, accommodo alicui aliquid. *προσοικειόω, ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προχωρέω, ῶ.*
accredo, *ἐπιπείθομαι.*
accrementum, & accretio, *ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ὁ.*
accreſco, *ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.*
accubatio, & accubitus, *ἀνάκλισις, εως, ἡ, κατάκλισις, εως, ἡ, λοχεία, ας, ὁ.*
accubitorium, *ἀνακλιντήριον, α, τό.*
accubitus, *ἀνάκλισις, εως, ἡ, ἀνακλισμὸς, α, ὁ, κατάκλισις, εως, ἡ.*
accubo, & accumbo, *παράκειμαι*, cum dativo, ut *παράκειμαί τινι*, accumbo alicui rei, *κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω*, cum genitivo, & cum genitivo & præpoſitione *ἐπί*, ut *ἀναπίπτω τῆς γῆς*, vel *ἐπὶ τῆς γῆς*, in terra accumbo.
accudo, *κόπτω, τυπόω, ῶ.*
accumbo, *κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.* Vide accubo.
una accumbo, *συγκατακλίνομαι.*
juxta accumbo, *παρακλίνομαι.*
accumbo ſub alio, h. e. in inferiori loco, *ὑποκατακλίνομαι.*
accumbere facio, *κατακλίνω.*
accumulate, *σωρηδὸν, πλείως.*
accumulatio, *ἐπισώρευσις, εως, ἡ, συνάθροισμα, ατος, τὸ, ... εως, ἡ.*
accumulatus, *νηστὸς, ῦ, ὁ, νενημένος, ο, ὁ.*
accumulo, *ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω*, cum accuſativo. *συμφορέω, ῶ, νηέω, ῶ, & νήω.*
accurate, *ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς*, & *λιπαρέως, περιέργως, ἐσπουδασμένως.*
accurate perſequi, *ἀκριβολογεῖσθαι*, cum accuſativo, & cum genitivo, ac præpoſitione *ὑπέρ*, vel *περί*, ut *ἀκριβολογεῖσθαί τι*, & *ὑπέρ τινος*, & *περί τινος*, aliquid accurate perſequi.
accuratio, *ἐπιμέλεια, ας, ἡ.*
accuratus, *ἐπιμελὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκριβὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, λιπαρὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ.* & paſſive *ἐπιμεληθεὶς, ἐντος, ὁ.*
accuro, *ἐπιμελοῦμαι, ἀκριβόω, ῶ.*
accurro, *ἐπιτρέχω, προτρέχω, ἐπιθέω, ῶ.*
accurſus, *προδρόμημα, ατος, τὸ.*
accuſabilis, *αἰτιατὸς, ῦ, ὁ, ἐλεγκτὸς, ῦ, ὁ, ἐπιμεμπτος, ο, ὁ.*
accuſatio, *ἔγκλημα, ατος, τὸ, κατηγορία, ας, ἡ, αἰτίασις, εως, ἡ, γραφὴ, ῆς, ἡ.*
accuſatio, ideſt, conqueſtio, *κατάμεμψις, εως, ἡ, λαβὴ, ῆς, ὁ, μομφὴ, ῆς, ἡ, ὑπαίτιον, ο, τὸ.*
ad accuſationes reſpondere, *ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα*, cum accuſativo & præpoſitione *πρός.*
accuſator, *κατήγορος, α, ὁ, διώκων, οντος, ὁ, κρίνων, οντος, ὁ, γραψάμενος, α, ὁ, ἐλθὼν, οντος, ὁ, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.*
accuſatorie, *ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.*
accuſatorius, *ἐπιμεμπτικός, ῦ, ὁ, κατηγορικός, ῦ, ὁ.*

accuſatus, *ἐγκληθεὶς, ἐντος, ὁ, κακωσμένος, ο, ὁ, ὑπομείνας αἰτίαν.*
accuſo, *αἰτιάομαι, ῶμαι, κατηγορέω, ῶ, ἐγκαλέω, ῶ, ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω, τινὶ αἰτίαν ἐπιφέρω*, vel *ἐπάγω, δικαστήριον τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα, γράφομαι*, cum accuſativo.
accuſare falſo aliquem, *συκοφαντέω τινα, ψευδῆ ἐγκαλέω τινι.*
accuſare aliquem cædis falſo, *ψευδῶς κατηγορέω τινα φόνου*, vel *τινὸς φόνον.*
juſte aliquem accuſare, *ἐγκαλέω τινι δικαίως, τὴν κατηγορίαν δικαίαν ποιεῖσθαι.*
accuſari, *δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, εἰς κρίσιν παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.*
accuſationibus reſpondere, *ἀπολογεῖσθαι, ἀπολογίαν προΐεσθαι, λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, ἀπολύεσθαι τὰ κατηγορημένα.*
accuſo te hujus, *ἐπαιτιῶμαι*, cum accuſativo, & genitivo, ut *ἐπαιτιῶμαί σε τούτου*, viciſſim te accuſo, *ἀνθυπάγω σε.* nullius rei te accuſo, *ἐγκαλῶ σοι μηδέν.*
accuſare, & criminari ſe invicem, *κατηγορέω, καὶ διαβάλλειν ἀλλήλους.*
accuſare aliquem apud aliquem, *κατηγορεῖν τινος πρός τινα*, cum genitivo, & accuſativo, & præpoſitione *πρός.*
acedia, id eſt incuria, *ἀκηδία, ας, ἡ*
aceo, id eſt, acidus ſum, *ὀξύζω, ὀξυνέω.*
aceratus, id eſt, paleis plenus, *ἀχυρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.*
acer, eris, arbor, *σφένδαμνος, α, ἡ.*
acer, acris, *ὀξὺς, ὑος, ὁ, δριμὺς, ὑος, ὁ, ἄτρεπτος, α, ὁ.*
acerbe, *πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.*
acerbitas, *πόνος, ο, ὁ, πικρία, ας, ἡ, ὀξύτης, ητος ὁ, στρυφνότης, ητος, ἡ.*
acerbo, h. e. acerbum reddo, *πικραίνω, τραχύνω.*
acerbum, *ὀμφάκιον, υ, τὸ, πικρὸν, ῦ, τό.*
acerbus, *πικρὸς, ῦ, ὁ, σφοδρὸς, ῦ, ὁ, ἀηδὴς, ἐος, ὁ, στρυφνὸς, ῦ, ὁ.* metaphorice *δεινὸς, ῦ, ὁ.*
aceres, *σὺν λέπυρα.*
acero, id, eſt, paleis perfundo, *ἀχυρόω, ῶ.*
aceroſus, h. e. paleis plenus, *ἀχυρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.*
acerra, *θυμιατήριον, α, τὸ, λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ.*
acervatio, *σώρευσις, εως, ἡ.*
acervatim, *σωρηδὸν, ἀθρόως.*
acervo, as, *σωρεύω.*
acervus, *σωρὸς, ῦ, ὁ, ὄγκος, υ, ὁ, θημὼν, ῶνος, ὁ, θὶν, ινὸς, ὁ, & θὶς, ινὸς, ὁ, καὶ ἡ.*
aceſco, *ὀξύνομαι*, & *ὀξυνέω, ὀξύζω, παροξύζω.*
acetabulum, *ὀξύβαφον, α, τὸ, ἐμβάφιον, υ, τὸ, κοτύλη, ης, ἡ.*
acetaria, *τρώξιμα, ατος, τὸ.*
acetarium vas, *ὀξὶς, ίδος, ἡ, ὀξύβαφον, υ, τό.*
acetum, *ὄξος, εος, τὸ, ὀξάλμη, ης, ἡ.*
achates, gemmæ nomen, *ἀχάτης, α, ὁ.*
acheron, fluvius infernalis, *ἀχέρων, οντος, ὁ.*
achetæ, id eſt, cicadæ, *ἀχέται, οἱ.*
achilus, id eſt, pabulo deſtitutus, *ἄχιλος, α, ὁ.*
achillea, herbæ nomen, *ἀχίλλειον, α, τὸ, χιλιόφυλλον, α, τό.*
acia, *ῥάμμα, ατος, τό.*
aciarium, *ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ.*
acicula, *ἀλεστήριον, βελόνη, ῥαφίδιον, υ, τὸ, ἀνηπήριον, υ, τὸ, περόνη, ης, ἡ, ὑπήτριον, α, τό.*
aciditas, *ὀξύτης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ.*
acidulus, *ὕποξυς, υος, ὁ, ὀξώδιος, α, ὁ.*
acidum reddo, *ὀξύνω.*
acidus, a, um, *ὀξὺς, εῖα, ὺ, ὀξηρὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, τό.*
aciem inſtruere, *ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν*, cum accuſativo. *παράταξιν ποιεῖν*, copias inſtruere.
acie inſtructa, *συντεταγμένως.*
aciei inſtructio, *παράταξις, εως, ἡ.*
inſtructio aciei adverſus aliam, ſive acies contra inſtructa, *ἀντιπαράταξις, εως, ἡ.*
in prima acie pugno, *προμαχέω, ῶ.*
in acie ſto, *ἐν τῇ παρατάξει καθίσταμαι.*
acies falcis, & gladii, *ἀκὴ, ῆς, ὁ, ἀκὶς, ίδος, ἡ, αἰχμὴ, ῆς, ὁ, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἀκόνη, ης, ἡ.*
acies exercitus, *παράταξις, εως, ἡ, στίξ, ιχὸς, ἡ, τάγμα, ατος, τό.*
acies oculorum, *γλήνη, ης, ἡ, βλέμμα, ατος, τὸ, κόρη, ης, ἡ, ὀξυδερκὲς, ἐος, τό.*
aciem oculorum obtuſam habens, *ἀμβλυωπὸς, ῦ, ὁ*, & *ἀμβλυωπὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.*
acinoſus, *ῥαγώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ῥάγης, εος, ὁ, καὶ ἡ.*
acinus, & acinum, *ῥὰξ, γὸς, ὁ, καὶ ἡ, ῥὼξ, γὸς, ὁ, πυρὴν, ῆνος, ὁ*, & *πυρήνη, ης, ἡ.*
acipenſer, piſcis, *ἔλλοψ, οπος, ὁ*, & *ἔλλοψ, οπος, ὁ, ὄνισκος, ο, ὁ.*
aconitum, herbæ genus, *ἀκόνιτον, υ, τό.*
acontia, id eſt, jacula, *ἀκόντια, ων, τά.*
acontiæ ſerpentum genera, *ἀκοντίαι, ων, αἱ.*
acor, *ὀξύτης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ.*
acorona, planta quædam, *ἀκορνα, ης, ἡ.*
acquieſco, *στέργω, ἡσυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι,*

ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπακλίνομαι, ἀρέσκομαι.
acquieſco rebus præſentibus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τούτοις, ἀγαπητῶς ἔχω τούτοις, ἐμμένω τοῖς προϋπάρχουσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι, & ἀγαπάω, ῶ, & συγχωρέω τιμήματι, acquieſco pœnæ.
acquiro, αὐτέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, ῶμαι, προσκτάομαι, ῶμαι, περιποιέομαι, οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω, cum accuſativo, & dativo, ut περιάπτω τινί τι, acquiro aliquid alicui.
acquirere bonum aliquod civitati, περιάπτειν τῇ πόλει ἀγαθόν τι.
acquiro gloriam: τυγχάνω, vel ἐπιτυγχάνω δόξης, cum genitivo.
acquiſitu facilis, εὐπόριστος, α, ὁ.
acquiſitu difficilis, δυσπόριστος, ὁ καὶ ἡ, δύσκτητος, α, ὁ.
Qui acquiri non poteſt, ἄκτητος, ου, ὁ.
Qui acquiri poteſt, κτητὸς, οῦ, ὁ, κτητὸς, οῦ, ὁ.
acquiſitio, περιποίησις, εως, ἡ, κτῆσις, εως, ἡ, ἔκτησις, εως, ἡ.
acredo, πικρία, ας, ἡ.
acredula, id eſt, luſcinia, ἀηδὼν, όνος, ἡ, ἀηδὼ, όος, ὁ, φιλομήλη, ης, ἡ.
acrimonia, ὀξύτης, ητος, ἡ, δριμύτης, ητος, ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ, συντονία, ητος, ἡ, πικρία, ας, ἡ.
acris, acre, ὀξὺς, έος, ὁ, δριμὺς, έος, ὁ, ἄτρεπτος, ου, ὁ.
acriſita, ὀξύθυμος, ου, ὁ, ὀξυθυμικὸς, ου, ὁ.
acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
acritudo, πικρία, ας, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, δριμύτης, ητος, ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ, τραχύτης, ητος, ἡ.
acrodrua.h.e. lignoſum putamen habentia, ἀκρόδρυα, ων, τά.
acroſtichis, genus verſuum, ἀκροστιχὶς, ίδος, ἡ.
ac, ſi, ὡς ἂν εἰ.
ac ſiquis, ἐὰν δέ τις.
acta, æ, id eſt, littus, ἀκτὴ, ῆς, ἡ.
acta, orum, πράξεις, εων, αἱ.
acta publica, γραμματεῖα, ων, τά, ἀναγραφαὶ δημόσιαι.
In acta referre, ἀναγράφειν, & ἀναγράψασθαι apud Ariſtot. Œcon. a.
In acta relatus, ἀνάγραπτος, ου, ὁ.
actio injuriarum, αἰκίας δίωξις.
actio, & actus, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ, δρᾶσις, εως, ἡ.
actio, hoc eſt, accuſatio, κατηγορία, ας, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό, αἰτία, ας, ἡ.
actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν cum accuſativo, & dativo, ac genitivo, ut λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, injuriarum actionem alicui intendere.
actito, ἐνεργέω, ῶ, πραγματεύομαι.
active, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
activus, ἐνεργητικὸς, οῦ, ὁ, δραστικὸς, οῦ, ὁ, δραστήριος, α, ὁ, ἐνεργὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, πρακτικὸς, οῦ, ὁ.
actor, ποιητὴς, οῦ, ὁ, πράττων, οντος, ὁ, δραστὴρ, ῆρος, ὁ, & δραστήριος, ου, ὁ.
actor, h. e. accuſator, κατήγορος, ου, ὁ, διώκων, οντος, ὁ.
actor, h. e. Patronus, συνήγορος, ου, ὁ.
actor, h. e. Hiſtrio, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.
actualis ſcientia, πρακτικὴ, ῆς, ἡ.
actuarium, h. e. oneraria navis, ὁλκὰς, άδος, ἡ.
actuarius, h. e. actorum ſcriba, γραφεὺς, έος, ὁ.
actuarius, h. e. facilis, εὐάγωγος, ου, ὁ.
actum eſt, id eſt, periit, πέπρακται, οἴχεται, διαπεπράγμεθα, actum eſt de nobis, ἐξειργάσμεθα, apud Euripidem.
actuoſe, μεγαρῶς, δραστικῶς.
actuoſus, φιλόεργος, ου, ὁ, ἐργώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πρακτικὸς, οῦ, ὁ.
actus, ſubſt. πρᾶξις, εως ἡ, πραγματεία, ας, ἡ.
Secundus actus, δευτέρωμα, ατος. τό.
actus, a, um, πεπραγμένος, ου, ὁ, πραχθεὶς, έντος, ὁ.
In ipſo actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
actutum, αὐτίκα, τὰ αὐτίκα.
ac veluti καθάπερ.
acuens viſum, ὀξυωπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
aculeatus, ἀκανθώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἔγκεντρος, ου, ὁ, κεντρωτὸς, οῦ, ὁ.
aculeum, γυναῖκον, ου, τό.
aculeus, κέντρον, ου, τό, ἄκανθα, ης, ὁ, ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, μαρξίον, ου, τό, ὄγκος, ου, ὁ, ἧλος, ου, ὁ.
aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖς ἀκροωμένοις, cum accuſativo, & dativo.
acumen, ὀξύτης, ητος, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἄκρον, ου, τό.
acumen auditus, ὀξυηκοΐα, ας, ἡ.
acumen ingenii, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
acumen oculorum, ὀξυωπία, ας, ἡ, ὀξυβλεψία, ας, ἡ.
acuminatus, κεντρώτος, α, ὁ, ὀξυπυρὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
acumino, ὀξύνω.
acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω, ῶ.
acupedius, ὀξύπους, οδος, ὁ.
acupictores, πολυκέστοι, ῶν, οἱ, φρυγίωνες, ων, οἱ.
acu-pictus, κεστὸς, οῦ, ὁ, πολύκεστος, ου, ὁ.
acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
acus, eris, ἄχυρον, ου, τό, ἀθὴρ, έρος, ὁ, σπύραθος, ου, τό.
acus, us, ἀκέστρα, ας, ἡ, βελόνη, ης, ἡ, ῥαφὶς, ίδος, ἡ.
acuta, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.

acute vociferans, ὀξυβόας, ου, ὁ καὶ ἡ.
acute videns, ὀξυδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὀξυωπιάς, α, ὁ, & ὀξυώπης, ου, ὁ.
acutus, ὀξὺς, έος, ὁ, ἀκμὸς, οῦ, ὁ, ἀγκυλότης, ου, ὁ, ξυστὸς, οῦ, ὁ.
acutus, h. e. callidus, & ingenioſus, διαδέξιος, ου, ὁ, εὐστοχος, ου, ὁ, ἐντρεχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, quæ vox proprie ſignificat acrem, & celerem ingenio.
valde acutus, εὐήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ, παρήκης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
Præacutus, πρώηκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
utrinque acutus, anceps, ἀμφήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
acutum ſonum edens, ὀξύηχος, ου, ὁ.
Subacutus, ὕποξος, εος, ὁ.
in acutum extenuo, συνοξύνω.
acutum tonum habens in ultima ſyllaba, ὀξύτονος, ου, ὁ, in penultima, παροξύτονος, ου, ὁ, in antepenultima, προπαροξύτονος, ου, ὁ.

A D.

ad, παρὰ, πρὸς, εἰς, & ἐς cum accuſativo, κατά & Attice ὡς, ut ὡς Κάτωνα πορεύομαι, ad Catonem eo.
adactio, βίασις, εως, ἡ, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
adactus, ἐπακτὸς, οῦ, ὁ, βιασθεὶς, έντος, ὁ, εἰσαχθεὶς, έντος, ὁ, ἀναγκασθεὶς, έντος, ὁ.
ad amuſſim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς στάθμην.
adæquatio, ἀνίσωσις, εως, ἡ, παρίσωσις, εως, ἡ.
adædifico, προσοικοδομέω, ῶ.
adæque, ἐπίσης, πρὸς τὸ ἴσον.
adæquo, ἀνισόω, ῶ, ἐξισόω, ῶ, ἀνταρτίζω, ἀνθέλκω, ὁμαλίζω.
adæratio, ἐξαργυρισμὸς, οῦ, ὁ.
adæro, ἐξαργυρίζω, ῶ
adæſtuo, ὑποζέω, ἐπικυμαίνω, προσκυμαίνω cum dativo.
adaggero, ἐπισυναθροίζω.
adagium, & adagio, παροιμία, ας, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, λόγος, ου, ὁ.
adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, περιμαρπάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
adamantinus, ἀδαμάντινος, ου, ὁ.
adamas, ἀδάμας, αντος, ὁ.
adamatorius, ἐρωτικὸς, οῦ, ὁ.
adamo, ὑπερφιλέω, ῶ, cum accuſativo: ut ὑπερφιλῶ τινα, aliquem amo, ἀγαπάω, ῶ.
adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
adapertilis, & adapertus, ἀνεῳγμένος, ου, ὁ, εὐάνοικτος, ου, ὁ.
adapto, ἁρμόζω, cum accuſativo, & dativo, ut ἁρμόζω τί τινι, adapto aliquid alicui, ἐπαρτύω, διαπήγνυμαι, μεταρρυθμίζω.
adaquo, ποτίζω, cum accuſativo, ut ποτίζω τι, adaquo aliquid, ὑδρεύω.
adarca, vel adarces, concreta quædam ſalſugo, ἀδάρκης, ου, ὁ.
adareo, καταμαραίνομαι.
adauctus, us, ui, ἐπαύξησις, εως, ἡ.
adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
adbibo, ἐπιπίνω, cum genitivo, vel accuſativo, ut ἐπιπίνω τοῦ οἴνου, vel τὸν οἶνον, bibo vinum.
adblandior, παραινέω, ῶ, ὑποσαίνω, ἐπικαλλύνω.
adcreſco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
addecimo, ἀποδεκατόω, ῶ.
addenſo, πυκνόω, ῶ.
ad dexteram, ad ſiniſtram, ἐπὶ δεξιά, ἐπ' ἀριστερά.
addico, id eſt, vendo, ἀπεμπολέω, ῶ, καταλλάττομαι cum accuſativo, ut καταλλάττομαί τι, aliquid addico, ἀποκηρύττω.
addico, id eſt, pronuncio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
addico, id eſt, condemno, καταδικάζω.
addico me alicui, προσανατίθημί με τινι, cum accuſativo, & dativo.
addictus ſum alicui, προσανατίθεμαι, cum dativo, ut προσανατίθεμαί τινι, προσανέχομαι, ἀφιερόομαι, δουλεύω τινί.
addictio, id eſt, condemnatio, καταδίκη, ης, ἡ.
addiſco, id eſt bene diſco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω, cum accuſativo, & dativo, ut προσλαμβάνω τι τῶν ἐπιστημῶν, addiſco aliquid artium cognitione.
additamentum, ἐπίβλημα, ατος, τό, προσθήκη, ης, ἡ, παρενθήκη, ης, ἡ.
additio, πρόσθεσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ, πρόσθεμα, ατος, τό.
additum, προστιθὲν, έντος, τό.
additus, a, um, πρόσθετος, ου, ὁ, προστεθειμένος, ου, ὁ.
addo, ἐπιτίθημι, vel προστίθημι, cum accuſativo & dativo, ut προστίθημί τι τινι, addo aliquid alicui rei, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione πρὸς, ut συνάπτω τι πρός τι, aliquid addo ad aliquid, διατείνω.
addoceo, προσδιδάσκω.
addormio, κοιμάομαι, ῶμαι.
addormiſco, προσκαθευμαίνομαι, ῶμαι.
addubitanter, διαπορητικῶς.
addubitatio, ἀπόρησις, εως, ἡ, διαπόρησις, εως, ἡ, ὑποψία, ας, ἡ.

Digitized by Google

addubitatus, ὕποπτος, ου, ὁ, ἀπορηθεὶς, έντος, ὁ.
addubito, ἀμφισβητῶ, ῶ, cum genitivo, & præpoſitione περὶ, ut ἀμφισβητῶ περί τινος, addubito de aliqua re, διαπορέω, ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
adduco, ἀνάγω, διάγω, εἰσάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς, ut ὑπάγω τι εἴς τι, aliquid in aliud adduco.
adducere in ſuſpicionem, ἄγειν τινὰ εἰς ὑποψίαν, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς.
adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum accuſativo, προσ-ίεμαι, cum infinitivo.
adductio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
adductus, ἀναγόμενος, ου, ὁ, παραγόμενος, ου, ὁ, προσαγόμενος, ου, ὁ, συναγόμενος, ου, ὁ.
adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δώρων.
adduplico, διπλόω, ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
adedo, κατατρώγω.
ademptio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ.
ademptus, ἀφαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
adeo, id eſt, uſque eo, ἔτι, ἄχρι, ὡς, εἰς τοσοῦτον.
adeo, ut, τοσοῦτον, ὥστε cum indicativo, vel infinitivo.
adeo, ideſt, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί τινι, adeo aliquem, ἀφικνέομαι, ἔρχομαι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρὸς σε, accedo ad te, cum accuſativo, & præpoſitione πρός.
adeo, id eſt, adorior, ſeu aggredior, aliquem, ἐπιχειρέω, ῶ, cum dativo, vel accuſativo, & præpoſitione πρὸς, ut ἐπιχειρῶ τινι, vel πρός τινα, ἅπτομαι cum genitivo, ut ἅπτομαί τινος, aliquem invado, adorior.
adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, & κληρονομέω τῆς κληρονομίας.
adeps, στέαρ, ατος, τὸ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, ἀξύγγιον, ου, τὸ, ἄλειφαρ, ατος, τὸ, δημὸς, οῦ, ὁ.
adepti, τυχόντες, όντων, οἱ.
adeptio, ἐπιτυχία, ας, ἡ, ἐπίτευξις, εως, ἡ, ἀπόλαυσις, εως, ἡ.
adeptus, ἐπιτυχὼν, όντος, ὁ, ἀπολαύσας, αντος, ὁ.
adequito, id eſt, equitando propius accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
ades, πάρει.
adeſdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
adeſpotus, id eſt, ſine domino, ἀδέσποτος, ου, ὁ.
adeſurio, βουλιμιάζω, βουλιμιάω, ῶ, βουλιμιόττω.
adeundum eſt, προσιτέον ἐστὶ, δίκαιον προσιέναι.
adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, cum accuſativo.
adſtringo, προσάγχομαι.
adgannio, προσκνύζομαι, cum dativo.
adglomerati, συναθροισθέντες, έντων, οἱ.
adhabito, παροικέω, ῶ.
ad hæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτοις, πρὸς ἔτι.
adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσκολλάομαι, ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσέχομαι τοῖς ἱματίοις, veſtibus adhæreſco; omnia cum dativo.
adhæſio, προσκόλλησις, εως, ἡ.
adhalo, προσπνέω, προσπνέω.
adhamo, ἀγκιστρεύω.
adhibeo, ἀντιτίθημι, vel διατίθημι, cum accuſativo, ut διατίθημί τι, adhibeo aliquid, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
adhibeo curam, & diligentiam, ἔχω, vel ποιέω ἐπιμέλειάν τινος, alicujus.
adhibeo in conſilium, παρακαλέω σε εἰς συμβουλὴν, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινι, cum dativo.
adhibeo mentem, προσέχω cum dativo, ut προσέχω τινὶ, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι, mentem adhibeo alicui.
adhinnio, προσχρεμετίζω.
adhorreſco, ἐπιπλήττομαι, ἐκπλήττω.
adhortatio, διακελευσμὸς, ῦ, ὁ, ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, ἐγκέλευσις, εως, ἡ, παραίνεσις, εως, ἡ, προτροπὴ, ῆς, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ, παρακέλευσμα, ατος, τὸ, παρακελευσμὸς, ῦ, ὁ, παρακέλευσις, εως, ἡ.
adhortator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, προτρέπτωρ, ορος, ὁ, παραινέτης, ου, ὁ, ὀρθωτὴς, ῦ, ὁ, ἐργεπιστάτης, ου, ὁ.
adhortatorius, παρακελευστικὸς, ῦ, ὁ.
adhortor, ἀντιβολέω, ῶ, cum accuſativo, ut ἀντιβολῶ σε, accuſo te, προτρέπω cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς, vel ἐπὶ, ut προτρέπω τινὰ εἰς, vel ἐπ᾽ ἀρετὴν, adhortor aliquem ad virtutem, παρακαλέω, ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαι, cum dativo, & accuſativo, ut παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ad hoc te adhortor, ὀρτύω.
adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, πρὸς ἔτι, ἔτι.
adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
adjaceo, παράκειμαι, vel πρόσκειμαι, cum dativo, ut πρόσκειμαί τινι, adjaceo alicui.
adjectio, & adjectus, us, ui, ἐπίθεσις, εως, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπίβλημα, ατος, τὸ.
adjectivus, ἐπίθετος, ου, ὁ, παραβληπτικὸς, ῦ, ὁ.
adjectivum, ἐπίθετον, ου, τὸ.
adjectus, a, um, ἐπίθετος, ου, ὁ, πρόσθετος, ου, ὁ, ἐπιβεβλημένος, ου, ὁ, προσβεβλημένος, ου, ὁ.
adigo, id eſt, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
adigo, id eſt, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, cum accuſativo, ut βιάζομαί τινα, adigo aliquem. παρίσταμαι, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς, ut παρίσταμαί τινα εἴς τι, adigo aliquem ad aliquid.
adjicio, ἐπιβάλλω, cum accuſativo, ut ἐπιβάλλω τι, adjicio aliquid. προσεμβάλλω, cum dativo, ut προσεμβάλλω τινὶ, adjicio alicui, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
adjicio animum rei, vel ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὴν γνώμην, vel τὸν.
adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι, cum accuſativo, & dativo.
adimo, παρέλω, ἀφαιρέω, ῶ, vel ἐξαιρέω, ῶ, cum accuſativo rei, & genitivo perſonæ, vel cum accuſativo perſonæ & genitivo rei, ut ἐξαιρῶ τί τινος, vel τινά τι, aliquid alicui adimo. παραιρέω, ῶ, cum accuſativo perſonæ, vel cum genitivo, accuſativo & perſonæ & rei, vel cum accuſativo rei, & genitivo perſonæ, ut παραιρῶ τι, & τινά τι, vel τινός τι, aliquid adimo alicui.
adimpleo, ἀναπληρόω, ῶ, vel προσαναπληρόω, ῶ, τι, cum accuſativo, ἀναπλέω, ῶ.
adimeo, ἐπιτίθημι.
adinvenio, ἀνευρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω, cum dativo & accuſativo, ut προσευρίσκω τινί τι, aliquid alicui invenio.
adinventio, παρεύρεσις, εως, ἡ, ἐξεύρεσις, εως, ἡ, ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, ἐπιτήδευμα, ατος, τό.
adipalis, στεατικὸς, ῦ, ὁ.
adipatus, & adipoſus, στεατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, & στεατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πιμελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
adipes, στέατα, τὰ, λίπη, τά.
adipiſcor, προσλαμβάνω, cum accuſativo, τυγχάνω cum genitivo, ut τυγχάνω τινὸς, aliquid conſequor, ἐπιτυγχάνω, προσποιέομαι, οῦμαι, ἀντιποιέομαι, οῦμαι, cum genitivo.
adipoſus, λιπαρὸς, ῦ, ὁ, στεατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
aditio, & aditus, εἴσοδος, ου, ἡ, πρόσοδος, ου, ἡ, δίοδος, ου, ἡ, ἐπίβασις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ.
aditu difficilis ἀπρόσιτος, ου, ὁ, δυσπρόσοδος, ου, ἡ.
aditu facilis, εὐέφοδος, ου, ἡ, εὐπρόσιτος, ου, ὁ, εὐπρόσοδος, ου, ἡ, πρόσπλαστος, ου, ὁ.
aditus, εἴσοδος, ου, ἡ, ἐπίδειξις, εως, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
aditum præbens, προσαγωγὸς, οῦ, ὁ.
adjudico, ἐπινικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινα, aliquem, cum accuſativo.
adjugo, ἐπιζεύγνυμι.
adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸς συναγωνιστὴς, συνεργὸς, ἐπίκουρος. ἐπαγωνίζεσθαί τινι, cum dativo.
adjumentum, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
adjumentum afferens, ὠφέλιμος, ου, ὁ, ὠφέλειαν ἐμποιῶν.
adjunctio, ἐπίζευξις, εως, ἡ, ἐπίθεσις, εως, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ.
adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἐπιθέτης, ου, ὁ, προσθέτης, ου, ὁ.
adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω, cum dativo, & accuſativo, ut προσαρμόττω τινί τι, aliquid alicui adjungo, κολλάομαι, ῶμαι.
adjungo, ſeu intendo animum ad aliquid, φρονέω τι, cum accuſativo.
adjungo me alicui, προσφέρομαί τινί με, προσανατίθημί μέ τινι, cum accuſativo, & dativo.
adjungo mihi aliquem, familiarem reddo, προσοικειοῦμαι, vel συνοικειόω τινά μοι, cum accuſativo, & dativo.
adjuratio, ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ.
adjurgium, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, εος, τό.
adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω, ῶ, ἐπιμέμφομαι.
adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐνορκίζω cum accuſativo, ut ἐνορκίζω τινὰ, aliquem adjuro, ὁρκόω, ῶ, ἐνορκόω, ῶ, ἐνομνύω, ῶ, ἐπόμνυμι.
adjutor, & adjutrix, βοηθὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ἐπίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, συνεργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, ἀλεξήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, βοηδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ.
adjutorium, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἀλεξητήριον, ου, τό.
adjuvamen, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ.
adjuvator, & adjuvatrix, βοηθὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, συνεργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ.
adjuvo, βοηθέω, ῶ, cum dativo, ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω, ῶ, ἐπωφελέω, ῶ, συνωφελέω, ῶ, βοηδρομέω, ῶ.
adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου quaſi laborem tibi demo, cum genitivo & dativo. συναίρομαί σοι τὸν πόνον, cum dativo & accuſativo in eadem ſignificatione. ὠφελέω, ῶ, cum dativo, ut ὠφελῶ τινι, alicui opem fero, συνωφελέω, ῶ, τινι.

adjuvo te hac re, βοηθῶ σοι τούτῳ, cum gemino dativo.
Simul adjuvo, συνωφελέω, ῶ.
Viciſſim adjuvo, ἀντωφελέω, ῶ.
adlaboro, ταλαιπωρέω, ῶ, ἐπιπονέω, ῶ, ἐπαγωνίζομαι.
admando, ἐπιτάττω.
admembratim, κατὰ μέλ☉.
admetior, ἐπιμετρέω, ῶ, προσμετρέω, ῶ.
adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, ῶ, χαρακίζω.
adminiculum, χάραξ, ακ☉, ὁ, χαράκωμα, ου, τό, ἔρεισμα, ατ☉, τό, στήριγμα, ατ☉, τό, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατ☉, τό, ἐπικουρία, ας, ἡ.
adminiſter, ὑπηρέτης, ου, ὁ, διάκον☉, ου, ὁ.
adminiſtra, ὑπηρέτις, ιδ☉, ἡ.
adminiſtratio, διοίκησις, εως, ἡ, διακονία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ, ἐγχείρησις, εως, ἡ.
adminiſtratio Reipublicæ, πολιτεία, ας, ἡ.
in adminiſtratione Reipublicæ verſor, πολιτεύομαι, ἐμπολιτεύομαι.
in adminiſtratione Reipublicæ alicui adverſor, ἀντιπολιτεύομαί τινι, cum dativo.
a Reipublicæ adminiſtratione alienus, ἀπολίτευτ☉, ου, ὁ καὶ ἡ.
adminiſtratio prava Reipublicæ, κακοπολιτεία, ας, ἡ.
adminiſtro publica negotia. τὰ τῆς πόλεως πράττω, τὰ πολιτικὰ διοικῶ, τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ προστασίαν τῶν κοινῶν λαμβάνω, ἅπτομαι πολιτικῶν πραγμάτων, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρέφομαι.
adminiſtro male Rempublicam, τὰ πράγματα πάντα τῆς πόλεως λυμαίνομαι, κακῶς προΐσταμαι τῶν πραγμάτων.
adminiſtrator, διοικητής, οῦ, ὁ, ὑπηρέτης, ου, ὁ, ἐνέργητος, ου, ὁ.
adminiſtro, διοικέω, ῶ, ὑπηρετέω, ῶ, ἀμφιπολέω, ῶ, κατέχω.
adminiſtro res civitatis, διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
adminiſtro Rempublicam, διοικῶ τὰ κοινά.
adminiſtro rem familiarem, οἰκονομέω, ῶ.
adminiſtro male, ῥᾳδιουργέω, ῶ, cum genitivo, ut κακοδιοικῶ τιν☉, male aliquid adminiſtro, παραδιοικέω, ῶ, cum accuſativo.
adminiſtro domum bene, vel male, διοικῶ τὴν οἰκίαν εὖ, ἢ κακῶς.
adminiſtro Sacramenta, μυστήρια διαπορθμεύω.
admirabile, παράδοξον, ου, τό.
admirabilis, θαυμάσιος, ου, ὁ, θαυμαστός, οῦ, ὁ, ἀξιόλογος, ου, ὁ, ἀγαστός, οῦ, ὁ.
admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπληκτικῶς, ἀγαμένως.
admirandus, θαυμάσιος, ου, ὁ, θαυμαστός, οῦ, ὁ, ἀξιόλογος, ου, ὁ, ἀγαστός, οῦ, ὁ.
admiratio, θαῦμα, ατος, τό, θαυμασμός, οῦ, ὁ, θάμβος, ους, τό, θέλγμα, ατος, τό, θαυματοποιία, ας, ἡ.
admiratio attonita, θάμβος, ους, τό.
citra admirationem, ἀθαυμαστί.
admiratione dignus, ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ.
admiratione ſtupefactus, περιθαμβής, έος, ὁ καὶ ἡ.
admirationi ſum in re aliqua, θαυμάζομαι κατά τι.
admirator, θαυμαστής, οῦ, ὁ, ἀγαστής, οῦ, ὁ, θελκτήρ, ῆρος, ὁ.
admiror, θαυμάζω, ἀποθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θάπτω, καταθήπω, σεβάζω.
admiror ſapientiam tuam, vel admiror te ob tuam ſapientiam, θαυμάζω σε τῆς σοφίας, vel ἐπὶ σοφίας, vel θαυμάζω τὴν σοφίαν σου. Eodem modo conſtruitur ἄγαμαι.
admiror ſupra modum, ὑπερθαυμάζω.
admiror cum ſtupore, ἐκθαμβέω, ῶ, καταθαμβέω, ῶ.
admiſceo, κεράννυμι, ſive κεραννύω, & κεράω, ῶ, ἐπιμίγνυμι, παραπλέκω.
admiſceo vinum aqua, κερῶ ὕδωρ οἴνῳ, vel κερῶ οἶνον ὕδατι.
admiſſarium admitto, ὀχεύω.
admiſſario admoveo, βιβάζω.
admiſſarius, ſc. equus, ὀχευτής, οῦ, ὁ, ὀχεῖος, ου, ὁ, ἀναβάτης, ου, ὁ, θόρος, ου, ὁ.
admiſſio, εἰσδοχή, ῆς, ἡ, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ, ὀχεία, ας, ἡ.
admiſſum, ſc. ſcelus, πλημμέλεια, ας, ἡ, πλημμέλημα, ατος, τό, ἁμαρτία, ας, ἡ.
admiſſura, ſc. equæ, ὄχευμα, ατος, τό, ὀχεία, ας, ἡ.
admiſſus, προσδεχθείς, έντος, ὁ.
admiſtio, μίξις, εως, ἡ, ἐπίμιξις, εως, ἡ, πρόσμιξις, εως, ἡ.
admiſtus, ἐπίμικτος, ου, ὁ, πρόσμικτος, ου, ὁ.
admitto, ἄγαμαι εἰς, προσδέχομαι, cum accuſativo, τὴν εἰρήνην, pacem. ἐφίημι, παρίημι, προσίημί τινα εἴς τι, aliquem ad aliquid. προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφρέω.
admitto flagitium, δρῶ, vel αἰσχρόν τι ποιέω, ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, ῶ, cum accuſativo.
admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.
admodum, ἄγαν, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῆ, πάνυ.
admolior, ἐπιχειρέω, ῶ.
admoneo, παραινέω, cum accuſativo, atque accuſativo cum præpoſitione ἐπί, ut παραινῶ τινα ἐπί τι, aliquem de re aliqua admoneo. παραινέω, ῶ, cum dat. σοί, te; νουθετέω, ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accuſativis.
admonitio, νουθεσία, ας, ἡ, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτημα, ατος, τό, παραίνεσις, εως, ἡ, ἀνάμνησις, εως, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
admonitor, παραινέτης, ου, ὁ, νουθέτης, ου, ὁ, ἐπιμνηματιστής, οῦ, ὁ.
admonitorius, παραινετικός, νουθετικός.
admonitus, παραινούμενος, ου, ὁ, παραινεθείς, έντος, ὁ.
admordeo, ἐπιδάκνω, προσδάκνω.
admotio, & admotus, us, ui, πρόσωψις, εως, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ.
admotus, a, um, προσπελασθείς, έντος, ὁ.
admoveo, προστίθημι cum accuſativo, atque accuſativo cum præpoſitione πρός, ut προστίθημί τι πρός τι, aliquid ad aliquid admoveo. παραβάλλω, vel προσβάλλω cum accuſativo & dativo, ut προσβάλλω τί τινι, aliquid alicui rei adjicio, admoveo. ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω, προσαρμόζω. Lucianus.
admoveo manum alicui rei, προσάγω, vel παραβάλλω, vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα, cum accuſativo, & dativo.
admugio, ἐπιμυκάομαι, ῶμαι.
admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
admutilo, κολοβόω, ῶ.
adnaſcor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
adnatatio, πρόσνηξις, εως, ἡ.
adnato, & adno, ἀπονήχομαι, vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαι, cum dativo, ut προσνήχομαί τινι, ad aliquem natando pervenio.
adnavigatio, ἐπίπλοος, ου, ὁ, ἐπίπλους, οῦ, ὁ.
adnavigo, ἐπιπλέω, ῶ, προσπλέω, ῶ, ἐπιπλέω, ῶ.
adnecto, ἐπιπλέκω, ἐπισυνάπτω.
adnexus, συνεζευγμένος, ου, ὁ.
adnicto, ὀφθαλμιάω, ῶ, ἐποφθαλμιάω, ῶ, πρός τι, vel τινι cum accuſativo, & præpoſitione πρός, vel cum dativo. ἐποφθαλμιάω, ῶ, σκαρδαμύσσω, ύττω, δενδίλλω.
adnitor, πειράομαι, ῶμαι.
adnixus, πειραθείς, έντος, ὁ, προσπλακείς, έντος, ὁ.
adnominatio, παρονομασία, ας, ἡ, προσονομασία, ας, ἡ.
adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
adnubilo, ζοφόω, ῶ, & ἐπιζοφόω, ῶ.
adnuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
adnutivum, quaſi adjurativum, κατωμοτικόν, οῦ, τό.
adnutrio, ἐπιτρέφω.
adnutritus, ἐπιθρεπτός, οῦ, ὁ.
adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.
adoleo, θυμιάω, ῶ, καίω active. θυόω, ῶ, κνισάω, ῶ, καθαγίζω.
adoleſcens, μεῖραξ, ακος, ὁ, νεανίας, ου, ὁ, ἀκμαῖος, ου, ὁ, ἔφηβος, ου, ὁ, νέος, ου, ὁ, ἀντίπαις, αιδος, ὁ.
adoleſcentia, νεότης, ητος, ἡ, ἥβη, ης, ἡ, ἐφηβεία, ας, ἡ, ἐφηβότης, ητος, ἡ.
ab ineunte adoleſcentia, ἐκ νέου, ἐκ νέων, ἐκ νεότητος, ἐκ παιδός, ἐκ παίδων, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
adoleſcentior, adoleſcenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, οῦμαι.
adoleſcentula, νεᾶνις, ιδ☉, ἡ, μειρακύλλιον, ου, τό, μειρακίσκη, ης, ἡ, παιδισκάριον, ου, τό.
adoleſcentulus, μειράκιον, ου, τό, μειρακίσκος, ου, ὁ, νεανίσκ☉, ου, ὁ.
adoleſco, ἀκμάζω, ἡβάζω, μειρακιεύομαι, μειρακιόομαι, οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, ἀκμάζω.
adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συγκατακρύπτω.
adoptatitius, adoptivus, & adoptitius, ποιητὸς υἱός, υἱὸς θετός, υἱόθετος, ου, ὁ, εἰσποιητός, οῦ, ὁ.
adoptandus alteri traditus, ἐκποιητός, οῦ, ὁ.
adoptator, υἱοθετήρ, ῆρος.
adoptio activa, υἱοθεσία, ας, ἡ, θέσις, εως, ἡ, ποίησις, εως, ἡ, εἰσποίησις, εως, ἡ.
adoptio paſſiva, ἐκποίησις, εως, ἡ, ἐκποιεῖν enim eſt in adoptionem dare.
adoptivus, adoptitius, adoptatitius, ποιητὸς υἱός, υἱὸς θετός, υἱόθετος, ου, ὁ, εἰσποιητός, οῦ, ὁ.
adopto, υἱοθετέω, ῶ, υἱοποιέω, ῶ, εἰσποιέω, ῶ, τεκνοποιέω, ῶ, παῖδα τίθημι, filium adopto. ποιέω, ῶ, vel εἰσποιέω, ῶ, παῖδα εἰς θέσιν λαμβάνω, puerum in adoptionem accipio.
ador, ζέα, ας, ἡ, χόνδρος, ου, ὁ.
adoratio, προσκύνησις, εως, ἡ, σέβας, ατος, τό.
adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, ῶ.
adorior, iris, vel eris, ἐπιχειρέω, ῶ, cum dativo, vel accuſativo, & præpoſitione πρός, ut ἐπιχειρῶ τινι, vel πρός τινα. ἐπέρχομαι cum accuſativo, ut ἐπέρχομαί τινα, aliquem adorior, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσταμαι, κατάρχω, ἐκβιάζω.
adornatio, διακοσμήσις, εως, ἡ, συσκευασία, ας, ἡ.
adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, ἀρτύω, ἐσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
adorno convivium, συγκροτέω, ῶ, συμποσιάζω.
adoro, προσκυνέω, ῶ, cum dativo, vel accuſativo, ut προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσδέχομαι.
ad-

adoro, προσκυνέω, ῶ, cum dativo, vel accuſativo, ut προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσδέχομαι.
adoro Deum, προσκυνῶ τῷ Θεῷ, vel τὸν Θεόν.
adorſus, ἐπιθέμενος, ου, ὁ, κατασκευάμενος, ου, ὁ.
adortus, ἐπιχειρήσας, αντος, ὁ.
adpoſco, προσαιτέω, ῶ, ἐπαξιόω, ῶ.
adprecor, προσδέχομαι.
adpugno, προσμάχομαι.
adradico, προσριζόω, ῶ, cum accuſativo, & dativo, Philo de mundo.
adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
adraſus, ἐπιξεστος, ου, ὁ.
adrepo, προσέρπω cum dativo, ἐφερπύζω, cum accuſativo, & præpoſitione, ἐπί, ut ἐφερπύζω ἐπί τινα, ad aliquem repo. ἐφέρπω.
adruo, ἀνατρέπω.
adſciſco, προσποιέομαι, οῦμαι, cum accuſativo, ut ἐμαυτῷ τι, adſciſco mihi aliquid, ἀνάγομαί μοι δυναμιν, adſciſco mihi ſervitutem. ἐπισπάομαι, ῶμαι, cum accuſativo, ut ἐπισπῶμαι κίνδυνον, periculum adſciſco, attraho.
adſciſcere ſibi uxorem, γυναῖκα συνοικίζειν ἑαυτῷ, Nazian. in Orat.
adſcribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
adſcriptus in tribum, προσγραφθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
adſertor, διεγγυητὴς, ου, ὁ.
adſpecto, ἀφοράω, ῶ.
adſpectus, ἐπίβλεψις, εως, ἡ.
adſpiro, προσπνέω, ῶ.
adſpuo, καταπτύω.
adſtipulator, προσεπερωτητὴς, ου, ὁ.
adſtringo, τύφω.
adſum, ἐγγίζω, cum dativo vel accuſativo, & præpoſitione πρός, ut ἐγγίζω τινί, vel πρός τινα, alicui adſum, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσειμι, παραγίνομαι.
ad ſummam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
ad ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, τὸ ἔσχατον.
adtexo, παραπλέκω.
advectio, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἐποχὴ, ῆς, ἡ, κομιδὴ, ῆς, ἡ, εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ.
advectitius, ἐπακτὸς, οῦ, ὁ, περιείσακτος, ου, ὁ, πάροικος, ου, ὁ, ἐξωτικὸς, οῦ, ὁ.
advectus, παρακομισθεὶς, έντος, ὁ.
adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, εἰσκομίζω, & εἰσκομίζομαι.
adveho lapides, ἐπάγω τοὺς λίθους. Thucydides.
advena, προσήλυτος, ου, ὁ, πάροικος, ου, ὁ, ξένος, ου, ὁ, ἐπηλύτης, ου, ὁ, ἔπηλυς, υδος, ὁ.
advenior, σεβάζομαι, προσκυνέομαι, οῦμαι.
adveniens, ἐπιδημος, ου, ὁ, ἐπιδήμιος, ου, ὁ.
advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, οῦμαι, cum accuſativo, & præpoſitione ἐπί, ut, ἀφικνοῦμαι ἐπί τινα, ad aliquem pervenio. ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελθεῖν.
advenio peregre, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας.
adventitia bona, τυχηρὰ, τά.
adventitius, ἐπείσακτος, ου, ὁ, ἐξωτικὸς, οῦ, ὁ, ἔπηλυς, υδος, ὁ, συμβεβηκὼς, ότος, ὁ, ἐπεισόδιος, ου, ὁ, ἡ, ἐπεισόδιος, ου, ὁ.
adventitius morbus, συμβεβηκὼς νόσος.
advento, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί τινι, ad aliquem advento, ἔπειμι, πρόσειμι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, οῦμαι πρός τινα, cum accuſativo & præpoſitione πρός, advento ad aliquem.
adventor, προσήλυτος, ου, ὁ, πλησιάζων, οντος, ὁ, ὁμιλήτης, ου, ὁ.
adventus, ἐπέλευσις, εως, ἡ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ, παρουσία, ας, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ, ἐπιδημία, ας, ἡ, προσέλευσις, εως, ἡ.
adverbero, ἐπιμαστίω, προσραπίζω.
adverbium, ἐπίῤῥημα, ατος, τό.
adverſa, τὰ ἐναντία.
adverſa fortuna ἀτυχία, ας, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ, δυστύχημα, ατος, τό.
adverſa fortuna uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
adverſa res, ἀτύχημα, ατος, τό, δυσπραξία, ας, ἡ, κακοπραγία, ας, ἡ.
ex adverſa parte, ſeu adverſa fronte, ἐξεναντίας, cum genit.
adverſam faciem habens, ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ.
adverſans, ἐναντιούμενος, ου, ὁ.
adverſaria, ἐφημερίδες, αἱ, ὑπομνήματα, ων, τά.
adverſarius, ἐναντίος, ου, ὁ, πολέμιος, ου, ὁ, ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, ἀντιστάτης, ου, ὁ, ἀντιλέγων, οντος, ὁ, ὑπεναντίος, α, ὁ, ἐναντίωσις, ου, ὁ.
adverſator, ἀντιστάτης, ου, ὁ.
adverſipedes, ἀντίποδες, ων, οἱ.
adverſitas, ἐναντίωσις, εως, ἡ, ἐναντίωμα, ατος, τὸ, ἀντίπραξις, εως, ἡ.
ex adverſo, ἀντωπὸς, καταντικρὺ, πάλιν, ἐξ ἐναντίας, εἰς ἄντα.
adverſo flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέω. Herodotus.
adverſor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.
adverſum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
adverſus, vel adverſum, præpoſitio, κατὰ cum genitivo. πρὸς, ἐναντί.

adverſum, vel adverſus, adverb. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
adverſus, ἀντικείμενος, ου, ὁ, ὑπεναντίος, ου, ὁ.
advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκέπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
adverto id eſt, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
adveſperaſcit, ἑσπερίζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
advigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, τὰς νύκτας, noctes. ἐπιγρηγορέω, ῶ. & pro incumbo, ſeu operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, incumbo ad aliquid. σπουδάζω, ἢ ἀγωνίζομαι περί τινος, alicui rei operam do.
adulatio, κολακεία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ.
ab adulatione alienus, ἀκόλακος, ου, ὁ.
adulatione demulceor, vincor, titillor, κολακεύομαι.
adulatione non capiendus, non permulcendus, ἀκολάκευτος, ου, ὁ.
adulator, κόλαξ, ακος, ὁ, θὼψ, ωπὸς, θωπευτικὸς, οῦ, ὁ.
adulatorum more, κολακευτικῶς.
adulatorius, κολακευτικὸς, οῦ, ὁ, θωπευτικὸς, οῦ, ὁ, θωπικὸς, οῦ, ὁ, θὼψ, ωπὸς, ὁ.
adulatrix, κολακὶς, ίδος, ἡ, κολακεύτρια, ας, ἡ.
adulor, κολακεύω τινὶ, & τινὰ, alicui adulor, θωπεύω, κορυβαντίζω, κολακείαν προσάγω, ὑποσαίνω.
adulor ſupra modum, ὑπερκολακεύω.
adulor viciſſim, ἀντικολακεύω.
adulans, θωπεύων, οντος, ὁ, σαίνοντος, ου, ὁ, παράσιτος, ου, ὁ.
adulter, μοιχὸς, οῦ, ὁ, μάχλος, ου, ὁ, μάχλης, ου, ὁ, μοῖχος, ου, ὁ, πόσθων, ου, ὁ.
adultera, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, μοιχὰς, άδος, ἡ, μαχλὰς, άδος, ἡ, μαχλὶς, ίδος, ἡ.
adulteratus, μοιχικὸς, οῦ, ὁ, κίβδηλος, ου, ὁ, κιβδηλευθεὶς, έντος, ὁ.
adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον, vel παρακεκομμένον, vel οὐκ ὀρθῶς κοπέν, vel κεκιβδηλευμένον, vel κίβδηλον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
adulterine, ſpurie, aut etiam ficte, νόθως, ψευδῶς.
adulterino concubitu natus, μοιχίδιος, ου, ὁ.
adulterinus, κίβδηλος, ου, ὁ, μοιχικὸς, οῦ, ὁ, μοίχιος, ου, ὁ.
adulterium, μοιχεία, ας, ἡ, μαχλοσύνη, ης, ἡ, κιβδήλευμα, ατος, τό.
adultero, vel adulteror, μοιχεύω, μοιχεύομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα, alicujus mulierem corrumpo.
adultero, ideſt, rem ſinceram corrumpo, ut κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, nummos.
adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
adulteror, corrumpor, νοθεύομαι.
adultus, ἀνδρωθεὶς, έντος, ὁ, τέλειος, ου, ὁ, ἀκμαῖος, ου, ὁ.
adultus puer, ἀρτίπαις, παιδὸς, ὁ.
adumbratim, σκιερῶς, & σκιαρῶς.
adumbratio, σκίασμα, ατος, τὸ, σκιαγραφία, ας, ἡ, ἀποσκιασμὸς, οῦ, ὁ, ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ.
adumbratus, ἐπίσκιος, ου, ὁ.
adumbro, σκιάζω, σκεύζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
adumbro veritatem, σκιαγραφέω, ῶ, τὴν ἀλήθειαν. Nazianzenus.
adunco, id eſt, aduncum reddo, ἐπικάμπτω, γρυπόω, ῶ.
adunco naſo, γρυπὸς, οῦ, ὁ, ἐπίγρυπος, ου, ὁ.
aduncus, καμπύλος, ου, ὁ, γαμψὸς, οῦ, ὁ, ἐπικαμπὴς, έος, ὁ ἡ ὁ.
aduncitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, γρυπότης, ητος, ἡ.
ad unguem, εἰς ὄνυχα.
aduno, ἑνόω, ῶ.
ad unum, μέχρι ἑνὸς, παρ' ἕν.
advocatio, συνηγορία, ας, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
advocatus, συνήγορος, ου, ὁ, παράκλητος, ου, ὁ, πρόσκλητος, ου, ὁ.
advoco, προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, cum accuſativo, ἐπικαλέω, ῶ, & ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, μεταπέμπω.
advocare concionem, ποιεῖν ἐκκλησίαν.
advoco in auxilium, παρακαλέω, ῶ.
advolatio, & advolatus. πρόσπτωσις, εως, ἡ, ἐπίπτωσις, εως, ἡ.
advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτέω, ῶ.
advolvo, προσκυλίω, ῶ.
advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιτανεύω, ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα, me ipſum jacio ad alicujus genua.
advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
advorſor, pro adverſor, ἐναντιόομαι, οῦμαί σοι, tibi.
ad votum, id eſt ex ſententia, κατὰ γνώμην.
adurgeo, ἐπισπέρχω.
aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
eduſque, μέχρι.
aduſtio, ἀπόκαυσις, εως, ἡ, ἐπίκαυσις, εως, ἡ, ἐπίκαυμα, ατος, τό.
aduſtus, κεκαυμένος, η, ον.
adytum, ἄδυτον, ου, τό.

Ede-

A E.

Ædepol, νὴ τὸν πολυδεύκην, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὼ Θεὼ, νὴ Δία.
Ædes, is, id eſt, locus ſacer, ναὸς, ῦ, ὁ, τέμενος, εος, τὸ, ἐκκλησία, ας, ἡ, ἱερὸν, ῦ, τὸ, σηκὸς, ῦ, ὁ.
ædes, dium, id eſt, domus, οἶκος, υ, ὁ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
ædicula, id eſt, parva domus, οἰκίδιον υ, τὸ, πινακοθήκη, ης, ἡ.
ædificatio, οἰκοδομία, ας, ἡ, οἰκοδόμησις, εως, ἡ, οἰκοδόμημα, ατος, τό.
ædificator, οἰκοδόμος, υ, ὁ, κατασκευαςὴς, ῦ, ὁ, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, ἀρχιτεκτόναρχος, υ, ὁ.
ædificium, οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, οἴκημα, ατος, τὸ, δομὴ, ῆς, ἡ, δῶμα, ατος, τὸ, ἐφίδρυμα, ατος, τὸ, κατασκεύασμα, ατος, τὸ, κτίσμα, ατος, τό.
ædifico, οἰκοδομέω, ῶ, δέμω, δομέω, ῶ.
ædilis, ἀγορανόμος, υ, ὁ, ἀςυνόμος, υ, ὁ.
ædilitas, ἀγορανομία, ας, ἡ, ἀςυνομία, ας, ἡ.
ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ῶ, ἀςυνομέω, ῶ.
ædilitius, ἀγορανομικὸς, ῦ, ὁ, ἀςυνομικὸς, ῦ, ὁ.
æditυus, νεωκόρος, υ, ὁ, ζάκορος, υ, ὁ, ἱεροδῦλος, υ, ὁ, ἱεροκόμος, υ, ὁ, ναοφύλαξ, ακος, ὁ, Attice νεωφύλαξ.
æditυor, ſeu æditimor, νεωκορέω, ῶ.
æditus, corrupte pro editus, id eſt, altus, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ.
æger, νοσῶν, ῦντος, ὁ, νοσηρὸς, ῦ, ὁ & νοσηλὸς, ῦ, ὁ, λυπηρὸς, ῦ, ὁ, νόσιμος, υ, ὁ, νοσωδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
æger animi, δύσθυμος, υ, ὁ.
ægilops, oculi vitium, & herbæ, ſeu arboris ſpecies, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ.
ægis, æneum pectoris munimentum, αἰγὶς, ίδος, ἡ.
ægonomus, id eſt, caprarius, αἰπόλος, ο, ὁ.
ægre, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, δυσθύμως, in compoſitis δύς.
ægre fero, δυσπαθέω, ῶ, τι. ἀγανακτέω, ῶ, cum dativo, τῷ θανάτῳ, mortem. δυσχεραίνω, διαγανακτέω, ῶ, δεινὰ ποιοῦμαι, ὕβριν ἡγοῦμαι, δυσφόρως ἄγω, χαλεπῶς φέρω.
ægreſco, ἀσθενέω, ῶ.
ægrimonia, λύπη, ης, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
ægrimonium, ἀῤῥωςία, ας, ἡ.
ægritudo animi, λύπη, ης, ἡ, νόσημα, ατος, τὸ, πάθος, εος, τὸ, δυσθυμία, ας, ἡ.
ægro animo ſum, δυσθυμοῦμαι.
ægrotatio corporis, ἀῤῥωςία, ας, ἡ, ἀῤῥώςημα, ατος, τὸ, νόσημα, ατος, τὸ, πάθος, εος, τό.
ægroto, νοσέω, ῶ, τοὺς νεφροὺς, renibus, ἀσθενέω, ῶ, ἀῤῥωςέω, ῶ, πονηρῶς ἔχω, μαλακίζομαι, φιλοτίμως νοσέω.
ægrotus, ἄῤῥωςος, υ, ὁ, νόσιμος, υ, ὁ, ἐμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
ælurus, id eſt, felis, αἴλυρος, υ, ὁ.
æmulatio, ζηλοτυπία, ας, ἡ, ζῆλος, υ, μίμησις, εως, ἡ.
æmulatio bona, εὐζηλία, ας, ἡ.
æmulatio mala, κακοζηλία, ας, ἡ.
Magna cum æmulatione, ἀειζήλως.
Ad æmulatione excito, παραζηλόω, ῶ.
æmulatione dignus, ἐπίζηλος, υ, ὁ, pro ἐπίζηλος, υ, ὁ, ἀξιόζηλος, υ, ὁ.
æmulator, ζηλωτὴς, ῦ, ὁ.
æmulator bonus, εὔζηλος, υ, ὁ.
æmulator malus, κακόζηλος, υ, ὁ.
æmulor, ζηλόω, ῶ, τι, φθονέω, ῶ, κοτέω, ῶ, φιλονεικέω, ῶ, σοι πρὸς ἀρετὴν, æmulor te ad optimum, διαζηλοτυπέω, ῶ.
æmolor, id eſt, invideo, κθονέω, ῶ, τινος, vel ἐπί τινι.
æmulus, ἀντίζηλος, υ, ὁ, φθονερὸς, ῦ, ὁ, ζηλότυπος, υ, ὁ, ἀντίπαλος, υ, ὁ, φιλόνεικος, υ, ὁ, ζηλωτὴς, ῦ, ὁ, ἀντίτεχνος, υ, ὁ, ἁμιλλητὴς, υ, ὁ.
æneus, χάλκεος, ου, ὁ, χάλκεος, υ, ὁ.
æneum, vel Ahenum, χαλκεῖον, υ, τό.
ænigma, αἴνιγμα, ατος, τὸ, αἰνιγμὸς, ῦ, ὁ.
ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, αἰνικτηρίως.
ænigmatice loquor, αἰνιγματίζομαι.
ænigmatice loqui ſolitus, αἰνιγματιςὴς, ῦ, ὁ.
ænigmaticus, αἰνιγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
æquabilis, vel æqualis, ἴσος, υ, ὁ, ὁμαλὸς, ῦ, ὁ, ἄρτιος, υ, ὁ, ἰσοταχὴς, υ, ὁ, ἰσοπαλὴς, υ, ὁ, ὅμοιος, υ, ὁ.
æquabilitas, & æqualitas, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία ας, ἡ, ἰσότης, ητος, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ.
æquabiliter, ἴσως, cui opponitur ἀνίσως, inæquabiliter.
æquævus, ἰσόχρονος, υ, ὁ, ἡλικιώτης, υ, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ.
æqualis, ὁμαλὸς, ῦ, ὁ, ἴσος, υ, ὁ.
æqualitas, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία, ας, ἡ.
æqualiter, ἴσως, ὁμαλῶς, κατ' ἴσον.
æquamentum, γάθμησις, εως, ἡ.
æquator, ἰσημερινὸς, ῦ, ὁ.
æque, ἐξ ἴσου, ἀγχωμάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
æquanimitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ.
æquanimiter, εὐγνωμόνως.
æquanimis, εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
æquanimo, πρᾴθυμος.
æquatio, ἡ γεωμέτρησις, εως, ἡ.

æqui, bonique facio, ἀλογιςέω, ῶ, πρός τι, εὐγνωμονέω, ῶ, τινι, aliquid boni facio.
æquidialis, ἰσήμερος, υ, ὁ.
æquidies, ἰσημερινὸν, ῦ, τό.
æquilatatio, ἰσοπλατὲς, έος, τό.
æquilibris, ἰσόῤῥοπος, υ, ὁ, ἰσομέτρητος, υ, ὁ.
æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, ἰσοςάσιον, υ, τὸ, ἰσάζοντα ζύγα, ἰσομοιρία, ας, ἡ.
æquimanus, ἀμφιδέξιος, υ, ὁ.
æquinoctialis, ἰσημερινὸς, ῦ, ὁ.
æquinoctium, ἰσημερία, ας, ἡ.
æquiparabilis, ἰσαςὸς, υ, ὁ, παράλληλος, υ, ὁ, ἀνάλογος, υ, ὁ.
æquiparatio, ἴσωσις, εως, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
æquiparo, ἰσόω, ῶ, ἰσάζω, παρισόω, ῶ, ἐξισόω, ῶ.
æquipolleo, ἰσοδυναμέω, ῶ, ἰσοῤῥοπέω, ῶ.
æquipondium, ἀντίσηκωμα, υ, ὁ, σήκωμα, ατος, τό.
æquitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσοτιμία, ας, ἡ, εὐνομία, ας, ἡ.
æquitatem colere, νέμειν τὸ ἴσον.
æquiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
æquivalens, ἀντίῤῥοπος, υ, ὁ, ἴσος, υ, ὁ, ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
æquivaleo, ἰσόω, ῶ, ἰσοδυναμέω, ῶ.
æquivocum, ὁμώνυμον, υ, τό.
æquo animo ferre, ἀνεξικακεῖν, vel ἀνέχεσθαι, vel ἀνταχθῆναι, vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
æquo animo ſum, εὐγνωμονέω, ῶ, ut apud Plutarchum in conſol. ad Apoll. interpretatur Budæus.
Ex æquo, & bono ago, ἐπιεικεύω.
æquo, as, are, ὁμαλίζω, ῶ, ἰσόω, ῶ, ἀναλογίζω, ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
æquo, complano, διομαλίζω, διομαλύνω.
æquo ſolo, ὁμαλύνω, ἀπεδίζω, ἐρπεδίζω.
æquor, mare, πέλαγος, εος, τὸ, ἅλς, λὸς, ἡ.
æquor, planities, πεδίον, υ, τὸ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδιὰς, άδος, ἡ.
æquoreus, ἐνάλιος, υ, ὁ, πελάγιος, υ, ὁ, & πελάγιος, υ, ὁ, πελαγικὸς, ῦ, ὁ.
æquum, ἐπιείκεια, ας, ἡ, ἐπιεικὲς, έος, τὸ, ἀρεςὸν, ῦ, τὸ, δίκαιον, υ, τό.
æquum eſt, ἐπιεικές ἐςι, προσῆκόν ἐςι, εἰκὸς ἐςι.
æquum cenſeo, δικαιόω, ῶ.
æquum cenſeo ſacra facere, δικαιῶ θύειν.
æquus, bonus, juſtus, ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, ὅμαλος, υ, ὁ, ἴσος, υ, ὁ, χρηςικὸς, έος, ὁ, καὶ ἡ, δίκαιος, υ, ὁ.
æquus, planus, ὁμαλὸς, ῦ, ὁ, τρανὸς, ῦ, ὁ, πεδινὸς, ῦ, ὁ, ἀρτπεδὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ.
aer, ἀὴρ, έρος, ὁ, & ἡ ἀὴρ, έρος, αὔρα, ας, ἡ, αἴθρη, ης, ἡ.
ærramentum, χάλκωμα, ατος, τὸ, χρηματοφυλάκιον, υ, τό.
æraria fabrica, χαλκευτικὴ, ῆς, ἡ.
ærarii Præfecti, & tribuni, ἀποδέκται, ῶν, οἱ, ταμίαρχοι, ων, οἱ.
ærarii milites, μισθοφόροι, ων, οἱ.
ærarium, ταμιεῖον, υ, τὸ, χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, χαλκεῖον, υ, τὸ, ὀπισθόδομος, υ, ὁ.
ærarium militare, ςρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.
ærarius, ſive ferrarius faber, χαλκεὺς, έως, ὁ, χαλκουργὸς, ῦ, ὁ, χαλκοπλάςης, υ, ὁ, χαλκόκροτος, υ, ὁ, χαλκοτύπος, υ, ὁ.
ærarius, id eſt, qui ad æs pertinet, χάλκεος, ῦς, ὁ.
ærarius, id eſt, qui æs cogit, φορονόμος, υ, ὁ, ὑποτελὴς, έος, ὁ.
æratus homo, id eſt, debitor, ὑπόχρεως, ω, ὁ, χρεώςης, υ, ὁ, κατάχρεως, ω, ὁ.
æratus, id eſt, ære tectus, κεχαλκωμένος, υ, ὁ, κατάχαλκος, υ, ὁ.
æra alieno obſtrictum eſſe, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
æreum vas, ὅλκιον, υ, τὸ, ὀλκεῖον, υ, τὸ, χαλκὸν ἀγγεῖον, χάλκωμα, ατος, τό.
æreus, ἔγχαλκος, υ, ὁ, πάγχαλκος, υ, ὁ, χάλκεος, ῦς, ὁ, χαλκοςόμος, υ, ὁ, χάλκειος, υ, ὁ, Poetice.
æreus nummus, χαλκὸς, ῦ, ὁ, apud Poll. lib. 9. c. 2.
ærificium, χάλκωμα, ατος, τό.
ærifodina, χαλκωρύχειον, υ, τό.
æripes, ἀργίπους, οδος, ὁ.
æripes, id eſt, ferratus, χαλκόπους, οδος, ὁ.
aeris intemperies, δυσκρασία, ας, ἡ.
aeris bona conſtitutio, εὐκρασία, ας, ἡ.
aeris bonitas, εὐδία, ας, ἡ.
aerius, ἀέριος, ο, ὁ, ἠέριος, υ, ὁ, ἠλίβατος, υ, ὁ.
æris flos, χάλκανθος, υ, ὁ.
æro, as, χαλκόω, ῶ.
ærosus, χαλκώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
æruginoſus, ἰώδης, εος, ὁ καὶ ὁ, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ærugo, ἰὸς, ῦ, ὁ, ἐρυσίβη, ης, ἡ.
æruginem contraho, ἰοῦμαι, ῦμαι.
æruginì obnoxius, ἰώδης, εος, ὁ.
æruginem non contrahens, ἀνίωτος, υ, ὁ, καὶ ἡ.
ærugine obduco, ἰόω, ῶ.
ærumna, ταλαιπωρία, ας, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, ὀϊζὺς, ύος,

νος, ὁ, τὰ δεινὰ, ἀθλιότης, ητος, ἡ.
ærumnas patior, ταλαιπωρέω, ῶ, & ταλαιπωρέομαι, οῦμαι.
ærumnarum expers, ἀταλαίπωρος, ου, ὁ.
ærumnoſe, ταλαιπώρως.
ærumnoſus, ἄθλιος, ου, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἀτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὀιζυρὸς, ᾶ, ὁ, τάλας, ανος, ὁ, πολύπονος, ου, ὁ, ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυστυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, δυστυχῶν, οῦντος, ὁ, κακοπαθῶν, οῦντος, ὁ.
æs, χαλκὸς, οῦ, ὁ, pro pecunia, χρήματα, ων, τά.
æs alienum, id eſt, debitum, χρέος, εος, τὸ, χρέως, ω, τὸ, ὄφλημα, ατος, τό.
æs alienum diſſolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
æs caldarium, χαλκὸς, οῦ, ὁ, χυτὸς, οῦ, ὁ.
æs militare, χρήματα ϛρατιωτικά.
æs noſtrum, id eſt, nobis debitum, τὸ χρεωςούμενον, ου.
æſculeus, βαλανώδης, εος, ὁ,
æſculus, arboris ſpecies, βάλανος, ου, ὁ, ἡ.
æſtas, θέρος, εος, τὸ, θέρεια, ας, ἡ, ὦαρ, αρος, τό.
æſtifer, αἰθοφόρος, ου, ὁ.
æſtimabilis, τιμητὸς, οῦ, ὁ.
æſtimandum eſt, δοκιμαςέον.
æſtimata pœna, τίμημα, ατος, τό.
æſtimatio, ἀξία, ας, ἡ, διατίμησις, εως, ἡ, τίμημα, ατος, τό.
æſtimatio litis, ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, & ἀντιτίμησις, εως, ἡ.
æſtimator, δοκιμαςὴς, οῦ, ὁ, ἀποτιμητὸς, ὁ, ὁ, κριτὴς, οῦ, ὁ, λογιςὴς, οῦ, ὁ, τιμῶν, ῶντος, ὁ, τιμητὴς, οῦ, ὁ.
æſtimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, ἀποτιμάω, ῶ, ἐκτιμάω, ῶ, δοκιμάζω, ἀξιολογίζομαι, οῦμαι, μετρέω, ῶ.
æſtimare magni, τιμῶ πλείςου.
æſtimare pluris, τιμᾶσθαι μείζονος, προτιμᾶν.
æſtimare nihili, οὐδενὸς, ποιεῖσθαι.
æſtiva, τὰ θερινά,
æſtivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
æſtivus, θερινὸς, οῦ, ὁ, θέρειος, ου, ὁ.
æſtivum tempus, θερεία, ας, ἡ.
æſtu aſſligo, id eſt, exuro, καυματίζω.
æſtuarium, ῥοὴ, ῆς, ῥὼξ, ωκος, ὁ.
æſtuat mare, ἅλς πλημμύρει.
æſtuatio, καῦσων, ωνος, ὁ.
æſtuo, καυσόομαι, οῦμαι, καυματίζομαι, βράζω.
æſtuo, deſidero, σφύζω.
æſtuoſus, καυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, καυσώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πνιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
æſtus, calor nimius, καῦσων, ωνος, ὁ, ἔγκαυσις, εως, ἡ, αἶθος, εος, τὸ, θάλπος, εος, τό.
æſtus maris, σάλος, ου, ὁ, βρασμὸς, οῦ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
ætas, βίος, ου, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, χρόνος, ου, ὁ.
in ætate puerili conſtitutus, ὢν παρὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν.
ætate ſuperior, ἡλικίᾳ προέχων.
ætate inferior, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων.
ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
ætate progredi, ἡλικίας ἐπὶ τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
ætate venerandus, διὰ ἡλικίαν σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
ætatis ejuſdem, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ἰσόχρονος, ου, ὁ, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ.
ætate mea, ἐπ᾽ ἐμοῦ.
hac ætate, ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας.
ætas florens, ἀνθοῦσα, ἀκμή.
ætas ſeneſcens, ſeu deſloreſcens, παρηλικία, ας, ἡ.
ætas virilis, ἀνδρεία, ας, ἡ.
ætas ſenilis, παρακμὴ, ῆς, ἡ.
ætate florere, ἀκμάζειν.
ætate progredi, προκόπτειν τῇ ἡλικίᾳ.
ætatem ago, πράττω.
ætatis vigor, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
ætatula, νεανεία, ας, ἡ.
æternitas, ἀϊδιότης, ητος, ἡ, αἰὼν, ῶνος, ὁ, ἀθανασία, ας, ἡ.
æternitati mando, ſeu æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
æternum, & æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως, αἰῶνα, ἀθανάτως.
æternus, ἀΐδιος, ου, ὁ, αἰώνιος, ου, ὁ, ἀθάνατος, ου, ὁ.
æther, αἰθὴρ, έρος, ὁ.
æthereus, αἰθέριος, ου, ὁ.
ævitas, ἡλικία, ας, ἡ, τὸ πρεσβὺ, τῆς πρεσβύτης.
ævum, αἰὼν, ῶνος, ὁ.

A F

Afer, λίβυς, υος, ὁ.
Affabilem eſſe, ἔχειν, vel διατίθεσθαι ἡδέως πρός τινα. Iſocrates.
affabilis, εὐπροσήγορος, ου, ὁ, ὁμιλητικὸς, οῦ, ὁ.
affabilitas, εὐπροσηγορία, ας, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
affabre, id eſt, artificioſe, ſcite, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς, καλῶς.
affabrefacio, περιποιέω, & περιποιέομαι, περιποιοῦμαι.
affabrefactum, περιπεποιημένον, ου, τό.
affatim, id eſt, abunde, ἐκβαλῶς, ἅλις, & ἄδην, κατακόρως, ἀντιφράστως, ἅλις, & cum genitivo, & abſolute.
affatu, affatus, ἀποφάσει, προσφθέγματι, ἀπόφασις, εως, ἡ, πρόσφθεγμα, ατος, τό.
affectare, id eſt, curioſe, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
affectator, περίεργος, ου, ὁ.

affectatus, ἐπιτηδευτὸς, οῦ, ὁ. Hinc affectata coma, ἐπιτηδευτὴ κόμη.
affectatus ſermo, λογομανία, ας, ἡ, λογοδαιδαλία, ας, ἡ, σχηματώδεις λόγοι.
non affectatus, ἀνεπιτήδευτος, ου, ὁ.
ſine affectatione, ἀνεπιτηδεύτως.
affectio, & affectus, διάθεσις, εως, ἡ, πάθος, εος, τὸ, πάθημα, ατος, τὸ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, φρόνημα, ατος, τό.
affecto, id eſt, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μεταθέομαι τῆς φιλίας, affecto amicitias, σπουδάζω, cum accuſativo, ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι, οῦμαί τινος, aliquid appeto.
affectum, διάθεσις, εως, ἡ, ἄνυσις, εως, ἡ.
affectus, id eſt, ægrotus, ἐμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, κακοπαθέων, ῶν, ὁ, ἐνὼν, ὄντος, ὁ, τρυχόμενος, ου, ὁ, κατηργασμένος, ου, ὁ.
affectus ſum bene erga aliquem, εὐνοέω τινί.
affectus ſum male erga aliquem, κακονοέω τινί.
affectus graviter animo, δύσθυμος, ου, ὁ.
affectus ita ſum, οὕτως ἔχω γνώμης, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἑάλωκα τῷ πάθει.
affectus benevolus, ἀγαθοσύνη, ης, ἡ.
affectus vitioſus, πάθημα, ατος, τό.
affectus, us, φρόνημα, ατος, τὸ, πάθος, εος, τὸ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, πάθημα, ατος, τὸ, διάθεσις, εως, ἡ.
affero, προσφέρω σοί τι, affero tibi aliquid, ἐπιφέρω, κομέω, ῶ, παρέχω, & παρέχομαι, παρακομίζω.
In medium affero, παρέχομαι τὸ ψήφισμα.
afferre alicui manus, h. e. vim inferre, ἐπιφέρειν τινὶ χεῖρας.
afficio, διατίθημι, καθίστημι.
afficio aliquem beneficiis, εὐποιέω, ῶ, τινα, ποιέω, ῶ, τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά, talibus bonis afficio civitatem.
bene affici erga aliquem εὐνοεῖν τινι.
afficior, h. e. iſtius animi ſum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
affictitius, ἐπίπλαστος, ου, ὁ.
affingere alicui crimen proditionis, καταψεύδεσθαί τινος προδοσίαν.
affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω, ῶ, προσπασσαλεύω, & προσπατταλεύω.
affingo, προσπλάττω, προσαναπλάττω, προσποιέομαι, οῦμαι.
affinis, id eſt, cognatus, προσήκων, οντος, ὁ, συγγενὴς, έος, ὁ, φράτωρ, ορος, ὁ, ὁμόγαμβρος, ου, ὁ σύγγαμβρος, ου, ὁ, κηδεμὼν, όνος, ὁ.
affinis, id eſt, conterminus, ὅμορος, ου, ὁ, πρόσορος, ου, ὁ.
affinis culpæ, ἐν αἰτίᾳ ἔχων, vel ὑπέχων.
affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, verbatim, concilio affinitatem inter homines. Ariſtot. l. 6. Polit. c. 5.
Affinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ἀγχιστεία, ας, ἡ, κηδεία, ας, ἡ, κήδευμα, ατος, τὸ, ὁμογαμβρεία, ας, ἡ, συγγαμβρεία, ας, ἡ.
affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
affirmate, καταφατικῶς.
affirmatio, κατάφασις, εως, ἡ, ἐπίφασις, εως, ἡ, παράστασις, εως, ἡ, διαβεβαίωσις, εως, ἡ, ἐπίδειξις, εως, ἡ.
affirmo, ἀπορέω, act. βεβαιόω, ῶ, τινί τι, aliquid alicui; διαβεβαιόομαι, οῦμαι, καταφημί τι, διισχυρίζω, συμβιβάζω, διορίζομαι.
affixus, προσπεφυκὼς, ότος, ὁ, & προσπεφυκὼς, ότος, ὁ, προσαπτόμενος, ου, ὁ, προσηλωμένος, ου, ὁ, συμπλεκὴς, έος, ὁ, σύμπλοκος, ου, ὁ.
affixus cruci, ςαυρωθεὶς, έντος, ὁ, ςαυρῷ σύμπλοκος.
afflatus, a, um, ἐπίπνοος, & ἔπιπνος, ὁ, ἐπιπνευσθεὶς, έντος, ὁ.
afflatus numine, ἐνθουσιαστικὸς, οῦ, ὁ, ἔνθεος, ου, ὁ.
afflatus numinis, θειασμὸς, οῦ, ὁ.
afflatus, us, ui, ἐπίπνοια, ας, ἡ, πρόσπνευμα, ατος, τό.
afflictatio, afflictio, & afflictus, us, ui, κάκωσις, εως, ἡ, θλίψις, εως, ἡ, ταλαιπωρία, ας, ἡ, & ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, πάθος, εος, τὸ, πάθημα, ατος, τὸ, ἀνάγκη, ης, ἡ, κακότης, ητος, ἡ, Poetice.
afflictiones, τὰ κακά.
afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, ῶ, tranſitive, κακόω, ῶ.
afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, ταλαιπωρέω, ῶ, κακόομαι, οῦμαι.
afflictor, id eſt, qui affligit, ὑβριςὴς, οῦ, ὁ κακοποιὸς, οῦ, ὁ, ταλαιπωρίων, ων, ὁ.
afflictus, ταλαίπωρος, ου, ὁ, κακωθεὶς, έντος, ὁ, καταβεβλημένος, ου, ὁ, προσαραχθεὶς, έντος, ὁ, καταπεπονημένος, ου, ὁ.
affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προθλίβω, ταλαιπωρέω, ῶ, cum accuſativo, κακόω, ῶ, κακῶς ποιέω, ῶ, τινα, ἐπιτρίβω, προσαράττω, προσπαίζω.
affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, ταλαιπωρέομαι, οῦμαι, κακόομαι, οῦμαι, καταπονέομαι.
afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
affluens, περιουσιάζων, οντος, ὁ, περιουσιαςικὸς, οῦ, ὁ, εὔπορος, ου, ὁ.
affluens omnibus, εὔπορος πάντων.

affluen-

affluenter, ῥύδην, & ῥύδδην, δαψιλῶς.
affluentia, ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ, ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, πλεόνασμα, ατος, τό.
affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, neutr. abſolut. πλουτεῖν καὶ πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν, affluere omnibus bonis.
affluo, id eſt, abundo, ἐπιῤῥέω, περιουσιάζω, περισσεύω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω, ἀπορέω, ῶ.
affodio, προσορύττω.
affor, id eſt, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, ῶ. Act. προσκαλέω, ῶ.
affore, παρέσεσθαι.
affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
affrico, affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθρύπτω, προσψήχω.
affrictum, id eſt, quod quis affricat, ἐπίτριγμα, ατος, τό.
affrictio, & affrictus, us, ui, ἐπίτριψις, εως, ἡ, πρόστριψις, εως, ἡ.
affulgens, ἐπιλάμπων, ος, ὁ, ἐλλαμπρυνόμενος, ου, ὁ.
affulgentia, ἐπιλάμψις, εως, ἡ.
affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προσέλβω.
Nulla ſpes affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστί, μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω, ἐπιχεύω, προσχέω, προσχύνω.
affuſio, πρόσχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
affuſus, προσχυθείς, έντος, ὁ, ἐπιχυθείς, έντος, ὁ.
a foris, ἔξωθεν.
africus ventus, λίβος, ου, ὁ, λίψ, βός, ὁ, λίβος, ου, ὁ.

A G.

Agamus, id eſt, innuptus, ἄγαμος, ου, ὁ.
agaricum, ἀγαρικόν, οῦ, τό.
agaſo, ὀνηλάτης, ου, ὁ, ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, ἱπποφορβός, ου, ὁ, κομηγός, ου, ὁ.
age, ἄγε, ἀλλὰ γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὲ, φέρε γε.
agedum, ἄγε δὴ, εἶα ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.
age porro, age vero, εἶα δὴ, δεῦρο δὴ, φέρε δὲ, ἴθι δή.
agelaſtus, id eſt, qui ſine riſu eſt, ἀγέλαστος, ου, ὁ.
agellus, χωρίον, ου, τὸ, γήδιον, ου, τὸ, χωρίδιον, ου, τὸ, ἀγρίδιον, ου, τὸ, χωμάτιον, ου, τό.
ager, ἀγρός, οῦ, ὁ, χῶρος, ου, ὁ.
ager fertilis, πεδιὰς σπορίμη, τρόπος εὔυδρος, καὶ εὔχορτος.
agere ſerio, σπουδάζειν.
agri ſterilitas, ὀνήματος, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος γῆ.
agri partitio, γεωδαισία, ας, ἡ, γεωμορία, ας, ἡ.
agere animam, ὀλιγοδρανεῖν. Homerus, ψυχορραγεῖν. Nicander, ψυχορραγεῖν.
agere feſtum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.
agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι, ὄσθαι.
ageſis, ἄγε δὴ, ἄγε θῆτε.
aggemo, ἐπιστενάζω.
agger, τεῖχος, ου, ὁ, χῶμα, ατος, τὸ, χαράκωμα, ατος, τὸ, χοῦς, οῦ, ὁ, πρόχωμα, ατος, τό.
aggero, as, σωρεύω, χόω, περισάττω.
aggero, is, ere, ἐπιφορέω, ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
aggero lapides in meum uſum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους, Thucydides.
agglomero, συναγείρω, πιλίζω, ἐπιπιλίζω, συνάγω.
agglutino, προσκολλάω, ῶ, προσάπτω.
aggravatus, βαρυνόμενος, ου, ὁ.
aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
aggredior, ἐπιχειρέω, & ἐγχειρέω, ῶ, τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω, ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἐπειμι.
aggredi alia via, ἑτέραν τρέπεσθαι, ſc. ὁδόν.
aggredior agere, ἐγχειρέω ἔργῳ, Iſocrates.
aggredior quodlibet opus, ἐφίσταμαι τῷ ἔργῳ τυχόντι, Ariſtoteles.
aggredior una, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
aggreſſio, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἐπιχείρησις, εως, ἡ, ἐφόρμησις, εως, ἡ, ἐπίθεσις, εως, ἡ.
aggreſſus, εἰσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ.
agilis, ἐλαφρός, οῦ, ὁ, εὐκίνητος, ου, ὁ, εὐκίνητος, ου, ὁ, εὐστραφής, έος, ὁ, εὐσχημόθετος, ου, ὁ.
agilitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, εὐκινησία, ας, ἡ.
agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινής, έος, ὁ, δονητός, οῦ, ὁ.
agitare conſilia inter ſe, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλοις περί τινος.
agitatio, ἄσκησις, εως, ἡ, δόνησις, εως, ἡ, δόνημα, ατος, τὸ, εὐκινησία, ας, ἡ, ἐκπλήξεια, ας, ἡ.
agitator, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, ἀγωγεύς, έος, ὁ, κινητής, οῦ, ὁ, ἀγωνεύς, έος, ὁ.
agite, agitedum, ἄγετε, φέρετε.
agito, ἐλαύνω, δονέω, ῶ, κινέω, ῶ, ἀνακινέω, ῶ, πράττω, σαλεύω.
agitur tecum bene, ſeu præclare, γίνεταί σοι καλῶς.
agmen, ἄγημα, ατος, τὸ, λόχος, ου, ὁ, τάγμα, ατος, τὸ, πλῆθος, εος, τό.
agmen confertum, ὁλαμός, οῦ, ὁ, tranſfertur ad agmen apum a Nicandro in Theriac.
agmen duco, λοχαγέω, ῶ, λοχηγετέω, ῶ.
agminis præfectus, λοχαγός, οῦ, ὁ.
agna, ἀμνάς, ἀδος, ἡ.
agnaſcor, παραφύομαι.
agnatio, πρόσφυσις, εως, ἡ, ἀγχιστεία, ας, ἡ, ἐπιγένεσις, εως, ἡ.
agnati, συγγενεῖς, οἱ, πατρῷοι, οἱ, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρός, οἱ ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι.
agnatus, συγγενής, έος, ὁ, πατρῷος, ου, ὁ, ἀγχιστεύς, έως, ὁ, ἀνεψιός, οῦ, ὁ, ὁ πρὸς ἀνδρός.
agnellus, ἀρνίον, ου, τὸ, ἀμνίσκος, ου, ὁ.
agnicula, ἀμνίς, ίδος, ἡ, Theocr.
agni nuper nati, ἄρνες, οἱ.
agninus, ἀμνεῖος, ου, ὁ, ἄρνειος, ου, ὁ, ἀγνεῖος, ου, ὁ.
agnitio, ἐπίγνωσις, εως, ἡ.
agnitus, γνωστός, οῦ, ὁ.
agnomen, ἐπωνυμία, ας, ἡ.
agnoſco, ἀναγινώσκω τινά, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
agnus, ἀρνός, οῦ, ὁ, ἀρνίον, ου, τὸ, ἀρὴν, gen. ἀρνός, ὁ, ἀμνός, οῦ, ὁ.
ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, ῶ, πράττω, τελέω, ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
ago, id eſt, effingo, ὑποκρίνομαι.
ago annum, ἄγω ἔτος.
ago gratias, χάριν ὁμολογέω, ῶ, χάριν οἶδα.
agon, ἀγών, ῶνος, ὁ.
agonalia, θυσίαι, αι, αἱ.
agonia, ἀγωνία, ας, ἡ.
agonizo, ἀγωνίζομαι.
agonotheta, ἀγωνοθέτης, ου, ὁ.
agraria lex γεωργικὸς νόμος.
agrarius, ii, πολυκτήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
agrarius, a, um, ἀγροικός, οῦ, ὁ.
agreſtis, ἀγραῖος, ου, ὁ, ἄγριος, ου, ὁ, ἄγροικος, ου, ὁ, ἄπολις, εως, ὁ, χαμαίτης, ου, ὁ.
agricola, ἀγρότης, ου, ὁ, γεωργός, οῦ, ὁ, γεωμόρος, ου, ὁ, ἀγρώτης, ου, ὁ, γείτης, ου, ὁ, & γύης, ου, ὁ.
agricolatio, agricultura, γεωργία, ας, ἡ, γεωπονία, ας, ἡ, γεώργημα, ατος, τό.
agrimenſor, γεωμέτρης, ου, ὁ.
agripartitio, γεωδαισία, ας, ἡ, γεωμορία, ας, ἡ.
agrippa, ὁ ἐπὶ πόδας γεννηθείς.

A H.

ah, ah, αἰ, αἶ.
ah me miſerum, αἲ τάλας.
aheneus, ahenus, χάλκεος, οῦς, ὁ.
ahenum, χαλκεῖον, ου, τὸ, λέβης, ητος, ὁ, κρωσσὸς, ου, τό.
aheu, ἰοῦ.

A I.

ajo, φημί.

A L.

Ala, πτερόν, οῦ, τὸ, πτέρυξ, υγος, ἡ, θύσανον, ου, τὸ, θύσανος, ου, ὁ.
Ala, locus ſubter brachium, μασχάλη, ης, ἡ.
ala, equitum turma, τὸ πτερὸν, ἴλη, ἴλης, ἡ.
alabaſtrum, ἀλάβαστρον, ου, τό.
alacer, & alacris, εὔθυμος, ου, ὁ, φιλόπονος, ου, ὁ, πρόθυμος, ου, ὁ, φαιδρός, οῦ, ὁ, ἀκραιφνής, έος, ὁ, ἀνεπτερωθείς, έντος, ὁ.
alacritas, φαιδρότης, ητος, ἡ, προθυμία, ας, ἡ, εὐθυμία, ας, ἡ, εὐφροσύνη, ης, ἡ, θρασύτης, ου, τό.
alacriter, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς, ἐξ ἑτοίμου.
alapa, κόλαφος, ου, ὁ, κόνδυλος, ου, ὁ, Attice.
alapam impingere, ῥαπίζειν τινὰ, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
alapator, κομψευτής, οῦ, ὁ.
alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
alas addere, id eſt, animum addere alicui, ἀναπτερόω, πτερόω.
alas explico, διαπτερόω, ῶ.
alas expanſas quatio, ἐκπτερύσσομαι.
alas non habens, ἄπτερος, ου, ὁ.
alatus, πτερωτός, οῦ, ὁ, πτερωτός, οῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
alauda, κόρυς, υδος, ἡ.
albarium, κονίαμα, ατος, τό.
albatus, λελευκωμένος, ου, ὁ.
albedo, λευκότης, ητος, ἡ, λευκὸν, οῦ, τό.
albeo, id eſt, albus ſum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
albicans, ὑπόλευκος, ου, ὁ, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
albidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
albo, λευκόω, ῶ, λευκαίνω.
albor, oris, λευκότης, ητος, ἡ, λευκὸν, οῦ, τό.
albucum, ἀσφόδελος, ου, ὁ, ἀνθέρικος, οῦ, ὁ.
albugo, λεύκωμα, ατος, τὸ, λευκὸν, οῦ, τὸ, λευκὰς, ἀδος, ἡ, σφενδόνη, ης, ἡ, ἀλφός, οῦ, ὁ.

albu-

albugo in oculo, λεύκωμα τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος, ου, ὁ.
album, ſubſt. γραμματεῖον, ου, τὸ, λεύκωμα, ατος, τό.
albumen in ovo, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
albuuea, λευκοθέα, ας, ἡ.
albura, λεύκωμα, ατος, τό.
albus, λευκὸς, οῦ, ὁ, ἀργὸς, οῦ, ὁ, φαλὸς, οῦ, ὁ, φαληρὸς, οῦ, ὁ, ἀλφὸς, ου, ὁ.
valde albus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
alcedo, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
alea, πεττεία, ας, ἡ, κύβος, ου, ὁ, κυβεία, ας, ἡ, κότταβος, ου, ὁ.
alea ludit, πεττεύει, κυβεύει.
alea rem perdo, κατακυβεύω.
aleator, κυβευτὴς, οῦ, ὁ, κυβιστὴς, οῦ, ὁ, πεττευτὴς, οῦ, ὁ.
aleatorium, κυβευτήριον, ου, τό.
alec, μαινὶς, ίδος, ἡ.
aleſco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
ales, οἰωνὸς, οῦ, ὁ, ὄρνις, ιθος, ὁ, καὶ ἡ, πτερωτὸς, οῦ, ὁ, πτηνὸς, οῦ, ὁ.
ales, id eſt, velox, ταχὺς, έος, ὁ, ὠκὺς, έος, ὁ.
alga, φῦκος, εος, τὸ, vel φῦκος, εος, τὸ, θαλάσσιον, ου, τὸ, βρύον, ου, τό.
algeo, ψύχομαι, ῥιγέω, ῶ, φρίττω.
algidum, δυσχείμερον, ου, τό.
algidus, κρυώδης, εος, ὁ, κρυερὸς, οῦ, ὁ.
algificus, ψυχοποιὸς, οῦ, ὁ.
algioſus, δύσριγος, ου, ὁ.
alger, ἄλγος, εος, τὸ, ῥῖγος, εος, τὸ, φρὶξ, ικὸς, ὁ.
algoſus, φυκώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, βρυώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλο τι, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
alibi, ἀλλαχοῦ, ποῦ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
alica, ὀλυρὰ, ιτος, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίοτε, ποθί.
alicunde, ποθὲν, ἀμόθεν.
alienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ.
alienatus, ἀλλοτριωμένος, ου, ὁ, ἀλλοτρίως ἔχων πρός ἐκεῖνον.
alienigena, ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, ἀλλόφυλος, ου, ὁ.
alieno, ἀλλοτριόω, ῶ.
alieno animo eſſe erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα, ἀλλοτρίως διακεῖσθαι.
alienum, ἀλλόκοτον, ου, τὸ, ξένον, ου, τό.
alienus, ἀλλότριος, ου, ὁ, ἀδιάφορος, ου, ὁ, ξένος, α, ὁ, cum genitivo.
aliger, πτερωτὸς, οῦ, ὁ, πτερόεις, ίος, ὁ, πτεροφόρος, ου, ὁ.
alimentarius, σιτικὸς, οῦ, ὁ.
alimentum, alimonia, τροφὴ, ῆς, ἡ, βόσκημα, ατος, τὸ, βρῶμα, ατος, τό.
alimenti copia, εὐτροφία, ας, ὁ, εὐφορβία, ας, ἡ.
alio, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
alioqui, ἄλλως.
aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
alipes, πτερόπους, οδος, ὁ, καὶ ἡ.
aliqua, πῇ.
aliquandiu, ἐπὶ χρόνον, ἐπὶ πολὺ, ἐπί τινα χρόνον.
aliquando, ἄρτι, ποτὲ, ἐνίοτε, ἦμος.
aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιποσοῦν.
aliquantiſper, δι' ὀλίγου χρόνου.
aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
aliquantus, ποσός τις.
aliquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι τοῦ, ποσῶς.
aliquid, τί.
aliquis, τὶς, τινὸς, ὁ, καὶ ἡ, ἔνιος, ου, ὁ, δεῖνα, ὁ, ἀμὸς, οῦ, ὁ,
aliquo, ποῖ.
aliquo modo, ἁμηγέπως, πῶς.
aliquorſum, εἴς τινα τόπον.
aliquot, τινὲς, οἱ, ἔνιοι, οἱ, πλεῖστοι, οἱ, ὅσοι, οἱ.
aliquoties, ἐνίοτε, ἑκάστοτε, ἔστιν ὁσάκις.
aliquotfariam, ἐνίοτε.
aliquot annis, συχνοῖς ἐνιαυτοῖς.
aliter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, τἀνάπαλιν.
aliubi, ἄλλῃ ποῦ, ἀλλαχόθι.
aliud nihil, niſi quod, μηδὲν ἄλλο, πλήν.
aliunde, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
alius, a, ud, ἕτερος, ου, ὁ, ἄλλος, ου, ὁ, ἀλλοῖος, ου, ὁ,
alius quiſpiam, τὶς ἄλλος.
allabor, προσρέω, ῶ.
allaboro, ἐπιπονέω, ῶ.
allævo, λεαίνω.
allambo, ἐπιλείχω.
allatro, προσυλακτέω, ῶ.
allatus, προσενεχθεὶς, έντος, ὁ.
allaudo, ἐπαινέω, ῶ.
allecto, & allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
allectus, προσῃρημένος, ου, ὁ, προσκατειλεγμένος, ου, ὁ, ἐπαγόμενος, ου, ὁ, ἐφελκόμενος, ου, ὁ.
allegatio, παραγγελία, ας, ἡ, διδασκαλία, ας, ἡ, ἀποπρέσβευσις, εως, ἡ.
allegandum, δικαιολογητέον, τὸ, ἀναδιδακτέον, τό.
allego, as, παραπέμπω τινὰ, ἐγχειρῶ, προφέρω, ἐπάγω.
allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
allego, hoc eſt, ex aliquo auctore teſtimonium profero, ἔπω κατά τινα.

allegoria, ἀλληγορία, ας, ἡ.
allegoricus, ἀλληγορικὸς, οῦ, ὁ.
allegorice loquor, ἀλληγορέω, ῶ.
allegorice, συμβολικῶς.
allevamentum, & allevatio, ἀνακούφισις, εως, ἡ, ἐπικούφισμα, ατος, τό.
allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω, ἐνσμικρίζω.
alliatus, ἐσκοροδισμένος, ου, ὁ.
allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαί τινά τι, δημαγωγῶ τινα.
allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω, ῥίπτω.
allidor, προσκρούομαι πρὸς ταῖς πέτραις, ad petras, προσάγομαι τισι, προσειλοῦμαι, προσρήγνυμαι.
alligatio, & alligatura, πρόσδεσις, εως, ἡ, ἐπίδεσμος, ου, ὁ, ἐπίδεσις, εως, ἡ, περίαμμα, ατος, τό.
alligo, ἀπαρτάω, ῶ, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω, ῶ.
alligator, προσδετὴς, οῦ, ὁ.
allii caput, γέλγις, ιθος, & ιδος, ἡ.
allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
alliſio, προσάραξις, εως, ἡ.
allium, σκόροδον, ου, τὸ, σκόροδον, ου, τὸ, ἐλαιὸν, οῦ, τό.
allocutio, προσφώνησις, εως, ἡ.
alloquium, πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, παράφασις, εως, ἡ, προσαγόρευσις, εως, ἡ, προσφώνημα, ατος, τό.
alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω, ῶ τινα, λαλέω, ῶ τινι, ἐπαυδάω, ῶ, προσλαλέω, ῶ, προσαγορεύω.
alloquor benigne, & comiter, δεξιόομαι, οῦμαι.
alloquor aliquem ſecreto, ἔπω τινὶ μηδενὸς ἀκούοντος.
allubeſco, ἐπαρέσκω.
alluceo, ὑπερλάμπω, προσφαίνω.
allucinatio, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, παράβλεψις, εως, ἡ.
allucinor, παραβλέπω.
alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
alludo ad nomen, παρονομάζω.
alludo, προσπαίζω τινί. Plato de Legibus, & τινὶ Plutarchus; χαριεντίζομαι.
alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
alluvies, πρόσκλυσις, εως, ἡ.
almus, τρόφιμος, ου, ὁ, εὐτραφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ζείδωρος, ου, ὁ, κλυτὸς, οῦ, ὁ.
alnus, κλήθρη, ης, ἡ, & κλήθρα, ας, ἡ, αἴγειρος, ου, ἡ, θρύον, ου, τό.
alo, τρέφω, παίω, χιλεύω.
alo canes, σκυλακεύω.
alo equos curules, ἁρματοτροφέω, ῶ.
alo pane, ἀρτοτροφέω, ῶ.
alo lacte, γαλακτοτροφέω, ῶ.
alo in ſenectute, γηροτροφέω, ῶ.
aloe, ἀλόη, ης, ἡ.
a longe, πόρρωθεν.
alpes, ὄρη ὑψηλά.
altare, βῶμα, ατος, τὸ, θυσιαστήριον, ου, τὸ, βωμὸς, οῦ, ὁ.
alte, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
altioſus, altus, κρυώδης, εος, ὁ, κρυερὸς, οῦ, ὁ.
alter, ἕτερος, ου, ὁ.
alter, cum bis repetitur, ὁ μὲν, ὁ δέ.
alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
alteratio, ἑτεροίωσις, εως, ἡ.
altercatio, φιλονεικία, ας, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, νεῖκος, εος, τὸ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
altercatur, ἐριστὴς, οῦ, ὁ, ἀμφισβητικὸς, οῦ, ὁ.
altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, de aliqua re, ἐρίζω περί τι, ἀμφισβητέω, ῶ.
alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλὰξ.
alterno, ἀμείβω, ἀμείβομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
alternis, ἀνὰ μέρος, ἀμοιβαδὸν, ἀμοιβαίως.
alternis diebus, παρ' ἡμέραν, παρὰ μίαν ἡμέραν.
altero, ἑτερόω, ῶ, ἀλλοιόω, ῶ.
alteruter, ἑκάτερος, ου, ὁ, ὁπότερος, ου, ὁ, ὁποτεροσοῦν.
alterutrinque, ἐπαμφότερα.
alterutrum, θάτερον, ὁπότερον.
altilia, σιτιστὸς, οῦ, ὁ, τρόφιμος, ου, ὁ.
altiſonus, ὑψηχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
altitonans, ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ.
altiſſimus, ὕψιστος, ου, ὁ, πανυπέρτατος, ου, ὁ.
altitudo, ὕψος, εος, τὸ, ὕψωμα, ατος, τὸ, ὑψηλότης, τητος, ἡ, βάθος, εος, τό.
altitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
altitudo maris, θαλάσσης βάθος.
altitudo poli, ἔξαρμα, ατος, τό.
altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
altivolans, altivolus, ὑψιπέτης, ου, ὁ.
in alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθε.
altor, τροφεὺς, έως, ὁ, τιθηνὸς, οῦ, ὁ, τρόφιμος, ου, ὁ.
altrinſecus, ἑτέρωθεν.
altrix, τροφὸς, οῦ, ὁ, θρέπτειρα, ας, ἡ, τιθήνη, ης, ἡ.
altroverſus, ἑτέρωσε.
altum, id eſt, mare, βυθὸς, οῦ, ὁ, θάλασσα, ης, ἡ.
altus, τροφεὺς, έντος, ὁ.
altus, a, um, ὑψηλὸς, οῦ, ὁ, ὑψίβατος, ου, ὁ, αἰπὺς, ύος, ὁ, ἄκρος, ου, ὁ.
alvear, & alvearium, κυψέλη, ης, ἡ, σίμβλον, ου, τὸ,
σμῆ-

σμῆνος, ους, τό.
alvearia, σμῆνη, τά, σίμβλοι, οἱ, σίμβλα, τά, σίμβλαι.
alveolus, κύτταρος, ου, ὁ.
alveus, πλυνηκός, οῦ, ὁ, ῥεῖθρον, ου, τό, κύτος, εος, τό, κρουνός, οῦ, ὁ, κυψέλη, ης, ἡ, μελιττών, ῶνος, ὁ, γαστήρ, έρος, ἡ.
alveatus, κυτώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ῥοικώδης, εος, ὁ, καὶ ὁ.
alvinus, κοιλιακός, οῦ, ὁ.
alumen, στυπτηρία, ας, ἡ, σκευτηρία, ας, ἡ.
alumnus, τρόφιμος, ου, ὁ, θρεπτός, οῦ, ὁ.
aluta, κάσσυμα, ης, ἡ, βύρσα, ης, ἡ.
alutarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ.
alvum exonerare, ἀποπατῶ, βδεσύνω, ἀφοδεύω, ἀποσκυβαλίζεσθαι, χέζω.
alvus, γαστήρ, έρος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ, κοιλία, οὔθος, ὁ, νηδύς, ύος, ἡ.

A M.

amabilis, ἐράσμιος, ου, ὁ, ἐρατός, οῦ, ὁ, ἀγαπητός, οῦ, ὁ.
amabilitas, φιλότης, ητος, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
amabo, παρακαλῶ, ῶ, πρὸς θεοῦ.
amandatio, ἀπόπεμψις, εως ἡ.
amando, ἀποπέμπω τινά, ἀποστέλλω.
amans, ἐραστής, οῦ, ὁ.
amans perdite, δυσέρως, ωτος, ὁ, καὶ ἡ.
amans quietis, φιλήσυχος, ου, ὁ.
amanter, amatorie, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
amanuenſes, ὑπογραφεῖς, οἱ.
amanuenſis, προχειρογράφος, ου, ὁ, προχειρόγραφος, ου, ὁ.
amaracus, σαμψυχον, ου, τό, ἀμάρακος, ου, ὁ, & ἀμάρακον, ου, τό.
amaranthus, herbæ nomen, qu. immarceſcibilis, ἀμάραντος, ου, ὁ, καὶ ὁ, & ἀμάραντος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
amare, πικρῶς.
amareſco, πικραίνομαι.
amarites, πικρὰ γλῶσσα.
amarities, amaritudo, amaror, πικρότης, ητος, ἡ, πικρία, ας, ἡ.
amarulentus, & amarus, πικρός, οῦ, ὁ, ὀξυχολώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἁμυρός, οῦ, ὁ.
amarum, πικρόν, οῦ, τό.
amarus valde, ὑπέρπικρος, ου, ὁ, περιπικρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
amaſia, & amatrix, ἐρωμένη, ης, ἡ, ἐρασεία, ας, ἡ.
amaſius, & amator, ἐρώμενος, ου, ὁ, παλλακός, οῦ, ὁ, ἐραστής, οῦ, ὁ.
amator, ἐραστής, οῦ, ὁ, φιλητής, οῦ, ὁ, ζηλωτής, οῦ, ὁ.
amatorie, ἐρωτικῶς.
amatorium poculum, φίλτρον, ου, τό.
amatus, ἐρατός, οῦ, ὁ.
ambactus, δοῦλος, ου, ὁ, μισθωτός, οῦ, ὁ.
ambages, διέξοδος, ου, ὁ, περιπλοκή, ῆς, γρῖφος, ου, ὁ, & γρῖφον, ου, τό, περιαγωγή, ῆς, ἡ.
ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
ambagioſus, περιπλοκος, ου, ὁ, γριφώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ambedo, περιτρώγω.
ambeſus, περιφαγείς, έντος, ἡ, περιτραγείς, έντος, ὁ.
ambi-dexter, ἀμφιδέξιος, ου, ὁ.
ambigo, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω, ῶ.
ambigue, ἀμφιβόλως.
ambiguitas, ἀμφιβολία, ας, ἡ, ἀμφιλογία, ας, ἡ, ἀμφισβήτημα, ατος, τό.
ambiguus, ἀμφίβολος, ου, ὁ. ἀμφίλογος, ου, ὁ, ἀμφιδοξος, ου, ὁ, λοξός, οῦ, ὁ.
ambimenus, περιδέξιος, ου, ὁ.
ambio, undique cingo, κυκλέω, ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέχομαι.
ambire, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, conſulatum, μνηστεύω τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
ambire, id eſt, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, ὄμαι.
ambire, id eſt, ſimpliciter deſiderare, μνηστεύω, & μνηστεύεσθαι μοναρχίαν, imperium. Plut. in Cæſ.
ambitio, φιλοτιμία, ας, ἡ, φιλοδοξία, ας, ἡ.
ambitioſe, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
ambitioſus, φιλότιμος, ου, ὁ, φιλόδοξος, ου, ὁ.
ambitus, circuitus, περίβολος, ου, ὁ, & περίβολον, ου, τό, κύκλος, ου, ὁ, περίοδος, ου, ἡ.
ambitus, circumdatus, κυκλούμενος, ου, ὁ.
ambo, ἄμφω, ἀμφότεροι, ου, ὁ.
ambabus manibus haurire, ἀντλεῖν ἀμφοτέραις, ſubaudi χερσίν.
ambulacrum, ambulatio, περίπατος, ου, ὁ.
ambulatio, βάδισις, εως, ἡ, πορεία, ας, ἡ, περίπατος, ου, ὁ.
ambulatiuncula, μικρός, καὶ ὀλίγος περίπατος.
ambulator, περιπατητικός, οῦ, ὁ.
ambulatorius, περιπατικός, οῦ, ὁ.
ambulatrix, περίδρομος, ου, ὁ.
ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
ambulo animi cauſa, περιπατέω, ῶ.
amburo, περιφλέγω.
ambuſtus, περιφλεγμένος, ου, ὁ, περικεκαυμένος, ου, ὁ.

ambuſtio, περίκαυσις, εως, ἡ.
amellum, μελίφυλλον, ου, τό.
amens, ἄνους, ου, ὁ, μῶρος, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀπονενοημένος, ου, ὁ, ἄψυχος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
amentia, ἄνοια, ας, ἡ, μανία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
amento, ἀγκυλίζω.
amentum, λῶρον, ου, τό, ἅμμα, ατος, τό, ὀχάνη, ης, ἡ.
ames, πάλαμος, ου, ὁ, ἰξευτικός, οῦ, ὁ, σάλαξ, ακος, ἡ.
amethyſtus, ἀμέθυστος, ἡ.
amica, ἐρωμένη, ης, ἡ, φίλη, ης, ἡ, ἑταίρα, ας, ἡ.
amicabilis, ἀγαπητός, οῦ, ὁ.
amice, φιλοστόργως, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφιλῶς.
amicio, id eſt, veſtio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veſte, περιστέλλω στρεβονίῳ, palliolo, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω, & ἀμφιέννυμαι.
amiculum, ἀναβόλαιον, ου, τό, περιβολή, ῆς, ἡ.
amictus, a, um, ἀμφιεσμένος, ου, ὁ.
amictus, us, ui, ἀναβολή, ῆς, ἡ ἐπίβλημα, ατος, τό.
amiciſſime charus, & gratus, ἀφελής, έος, ὁ καὶ ἡ.
amiciſſimus, φίλτατος, ου, ὁ, φιλαίτατος, ου, ὁ.
amicitia, φιλία, ας, ἡ, ἑταιρεία, ας, ἡ, φιλότης, ητος, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
amicitiam conſervare, σώζειν τὴν φιλίαν.
amicitiam diſſolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
amicitiam inire, φιλιάζειν.
ad amicitiam pertinens, φιλικός, οῦ, ὁ, φιλοτήσιος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
amicitia trivialis, βάναυσος φιλότης.
amicitia fraudolenta, & lupina, λυκοφιλία, ας, ἡ.
amicitia bonorum, χρηστοφιλία, ας, ἡ.
amicitia Dei, θεοφιλία, ας, ἡ.
amicus, φίλος, ου, ὁ, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, γνωστός, οῦ, ὁ.
amicus certus in re incerta cernitur, δοκίμαζε τὸν φίλον ἐν τῇ περὶ τὸν βίον ἀτυχίᾳ.
amicum reddo, φιλιόω, ῶ.
amicis carens, ἄφιλος, ου, ὁ.
amicorum copia, πολυφιλία, ας, ἡ.
amicorum penuria, ἀφιλία, ας, ἡ, ὀλιγοφιλία, ας, ἡ.
Qui amicus fieri non poteſt, ἀφιλίωτος, ου, ὁ.
Qui identidem novis amicis utitur, καινόφιλος, ου, ὁ.
amicis abundans, πολύφιλος, ου, ὁ.
amicus amicis, φιλόφιλος, ου, ὁ.
Valde amicus, ὑπέρφιλος, ου, ὁ.
amicus pravorum, φιλοπόνηρος, ου, ὁ.
amicus laboris, φιλόπονος, ου, ὁ.
amicus Muſarum, φιλόμουσος, ου, ὁ.
amita, πατραδέλφη, ης, ἡ, θεία, ας, ἡ, τηθίς, ίδος, ἡ.
amitinus, ἀνεψιός, οῦ, ὁ.
amiſſio, ἀποβολή, ῆς, ἡ, ἀπώλεια, ας, ἡ, ut ἀποβολὴ χρημάτων, amiſſio pecuniarum.
amitto, id eſt, demitto, ἀποπέμπω τινά.
amitto, id eſt, perdo, ἀποβάλλω, στερέομαι, οῦμαι, cum genitivo, ἀφαιροῦμαι, cum accuſativo, ut ἀφαιροῦμαι τὴν οὐσίαν, privor bonis.
amnicus, ποτάμιος, ου, ὁ.
amnis, ποταμός, οῦ, ὁ.
amnicolæ, περιποτάμιοι, οἱ.
amo, στέργω τοὺς γονεῖς, parentes, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, ῶ, τινος, φιλέω, ῶ, ἀσπάζομαι.
amo vehementer, ὑπερφιλέω, ῶ, ζηλόω, ῶ.
amo illos, qui longe abſunt, μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶ. Iſocrates.
a modo, ἀπὸ τοῦ νῦν.
amœne, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
amœnitas, τερπνότης, ητος, ἡ, εὐφροσύνη, ης, ἡ.
amœnus, ἁβρός, οῦ, ὁ, τρυφερός, οῦ, ὁ, εὐθαλής, έος, ὁ, καὶ ἡ, τερπνός, οῦ, ὁ.
amoletum, φυλακτήριον, ου, τό.
amolior, ἀπωθέω, ῶ, & ἀπωθέομαι, οῦμαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
amolitio, ἀπώθησις, εως, ἡ.
amomum, ἄμωμον, ου, τό.
amor, ἔρως, ωτος, vel ἔρω, Attice, πόθος, ου, ὁ, φιλία, ας, ἡ.
allicere ad amorem, ὑπαγαγεῖν, καὶ ἐραστὴν ποιεῖν.
amore frui, ἀπολαύειν τοῦ κάλλους, τυχεῖν τῆς ἐρωμένης, vel ἐρωμένου.
amor ſui, φιλαυτία, ας, ἡ.
amor mutuus, φιλαλληλία, ας, ἡ.
amor gloriæ inſanus, δοξομανία, ας, ἡ, vel δοξομανεία, ας, ἡ.
amor Muſarum, ſeu muſices inſanus, μουσομανία, ας, ἡ. Hinc μουσομανέω, ῶ, inſanio per Muſas, vel ſtudio Muſarum.
amor inſanus mulierum, γυναικομανία, ας, ἡ. Hinc γυναικομανέω, mulierum amore inſanio.
amor equorum inſanus, ἱππομανία, ας, ἡ. Hinc ἱππομανέω, equorum amore inſanio.
amore auri inſanio, χρυσομανέω, ῶ.
amores, ἔρωτες, οἱ.
amore carens, ἄστοργος, ου, ὁ.
amore captus ſum, ἐράομαι, ῶμαι, ἐφίεμαι.
amore complecti animum, φιλοφρόνως, vel οἰκείως διακεῖσθαι, vel ἔχειν πρός τινα.

amo-

Digitized by Google

amotus, ἀρθεὶς, έντος, ὁ, ἐξαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
amotus ab uberibus matris, ἀπότιτθος, ου, ὁ.
amoveo, ἀποκινέω, ῶ, ἐκκινέω, ῶθα.
amphibolia, ἀμφιβολία, ας, ἡ.
amphisbæna, ἀμφίσβαινα, ης, ἡ. Eſt genus ſerpentis, quod in caput geminum inſurgit, quorum alterum loco ſuo eſt, alterum, ubi in cæteris animalibus ſolet eſſe cauda, utroque venenum fundente. Ab Hesychio dicitur etiam ἀμφισταίνα.
amphitheatrum, ἀμφιθέατρον, ου, τό.
amphora, ἀμφιφορεὺς, έος, ὁ, κεράμιον, ου, τὸ, σταμνίον, ου, τὸ, σταμνίον, ου, τὸ, στάμνος, ου, ὁ.
ample, πλατέως, ἐκτενῶς, δαψιλῶς.
amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
amplexor, περιπλέκομαι, cum accuſativo, συχνὰ περιπτύσσομαι.
amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, έντος, ὁ, προσπτυξάμενος, ου, ὁ.
amplexus, ἀσπασμὸς, ου, ὁ, περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, πρόσπτυξις, εως, ἡ.
ampliatus, ἠυξημένος, ου, ὁ.
ampliatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, πλατυσμὸς, ου, ὁ.
amplificatio, παραύξησις, εως, ἡ, δείνωσις, εως, ἡ, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
amplifico, πληθύνομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
amplio, πλατύνω, μεγεθύνω.
amplitudo, πλάτος, εος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, μέγεθος, εος, τό.
amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πλεῖον, ἔτι.
amplum, ἀμέγεθες, εος, τό.
amplus, πλατὺς, έος, ὁ, εὐρὺς, έος, ὁ, μέγας, άλη, ὁ.
ampulla, λήκυθος, ου, ὁ, φύσα, ης, ἡ, φιάλη, ης, ἡ, πομφόλυξ, υγος, ἡ.
ampullæ verborum, τὰ γομφώματα.
ampullas verborum fundens, κομποῤῥήμων, ονος, ὁ.
amputatio, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, περιτομὴ, ῆς, ἡ, περιαίρεσις, εως, ἡ.
amputator arborum, δρυοτόμος, ου, ὁ.
amputator marſupiorum, βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, & βαλαντιοτρητόμος, ου, ὁ.
amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum, ἀποκείζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
amputo vites, κλαδῶ ἀμπέλους, περιτέμνω τὰς ἀμπέλους, ἀμπελουργῶ.
amula, προῤῥαντήριον, ου, τό.
amuletum, ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, περίαμμα, ατος, τό.
amurca, ἀμόργη, ης, ἡ, ἐλαιότρυγον, ου, τό.
amuſſis, στάθμη, ης, ἡ, προσαγώγιον, ου, τὸ, κατάθεσπερεία, ας, ἡ.
amygdalus, ἀμυγδάλη, ης, ἡ.
amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ου, ὁ.
amylum, ἄμυλον, ου, τό.

A N.

an, nec ne, πότερον, ἢ μή.
an, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
an non, ἀλλ᾽ ὁ, ἀλλ᾽ οὐχὶ, ἆρ᾽ οὖν.
anagogicus, ἀναγωγικὸς, οῦ, ὁ.
anagrammatiſmus, ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ.
anapæſtus, ἀνάπαιστος, ου, ὁ.
anas, atis, βρένθος, ου, ὁ, νῆσσα, ης, ἡ, vel νῆττα, ης, ἡ.
anatarius, νηττοφύλαξ, ακος, ὁ.
anathema, homo execrabilis, ἀνάθεμα, ατος, τό.
anathema, donum, ἀνάθημα, ατος, τό.
anaticola, νηττάριον, ου, τό.
anatomia, ἀνατομία, ας, ἡ.
anatus, δακτυλιοφόρος, ου, ὁ.
anceps, ἀμφίβολος, ου, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ, ἀμφίσημος, ου, ὁ.
ancipiti Marte, ἀγχώμαλα, τά.
in ancipiti eſſe, ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖσθαι. Thucydides.
anceps, utrinque acutus, ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ.
anceps lingua, ἀμφήκης γλῶττα, id eſt, ancipitem uſum habens.
anceps ſecuris, ἀμφιπελέκη, ης, ἡ.
anceps talum, δίβολος, ου, ὁ.
anchora, ἄγκυρα, ας, ἡ, εὐνὴ, ῆς, ἡ.
anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν: ſolvere, αἴρειν ἄγκυραν.
ancilia, δουλεῖα, τά.
ancilla, δούλη, ης, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ, παιδίσκη, ης, ἡ.
ancillaris, δούλειος, ου, ὁ.
ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, ῶ.
ancillula, θεραπαινίδιον, ου, τὸ, παιδάριον, ου, τὸ, παιδάκιον, ου, τὸ, παιδισκάριον, ου, τό.
ancitus, σύδεσμος, ου, ὁ.
anethum, ἄνηθον, ου, τό.
anfractus, ἀμφιῤῥὼξ, ῶγος, ὁ, περίοδος, ου, ἡ.
angario, ἀγγαρεύω σε εἴς τι, te ad aliquid, Matth. 5. & 27.
angaria, ἀγγαρεία, ας, ἡ.
angellus, γωνίδιον, ου, τό.
angelus, ἄγγελος, ου, ὁ.
angi animo, ἐνθυμέω, ἐνθύμιος ἔχω.
angina, κυνάγχη, ης, ἡ, συνάγχη, ης, ἡ.
angiportus, στενωπὸς, οῦ, ὁ, ἀμφόδιον, ου, ἡ.
ango, ἄγχω, ἀνιάω, ῶ, λυπέω, ῶ.

angor, id eſt, mæreo, ἀδημονέω, ῶ, ἄχθομαι.
angor, oris, ἀδημονία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, λύπη, ης, ἡ.
anguiculus, ὀφίδιον, ου, τό.
anguilla, ἔγχελυς, εος, & υος, ἡ, ἔγχελυς, εως, ἡ, Ariſtoteles. ἐγχέλεια, τά, anguillæ, Ariſtoph. in Achar. πλῶται, αἱ, anguillæ in Sicilia, flutæ Plinio.
anguina, ἄγκυρα, ας, ἡ.
anguis, ὄφις, εως, ὁ.
angularis, γωνιαῖος, ου, ὁ.
angulatim, κατὰ γωνίας.
anguli oculorum, κανθοὶ, οἱ.
bene angulatus, εὐγώνιος, ου, ὁ.
anguloſus, γωνιώδης, εος, ὁ & ἡ, ἐγγώνιος, ου, ὁ.
angulus, γωνία, ας, ἡ, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
angulos multos habens, πολυγώνιος, ου, ὁ, & πολύγωνος, ου, ὁ.
angulos habens æquos, ἰσογώνιος, ου, ὁ, ὀρθογώνιος, ου, ὁ.
angulos habens ab omni parte, πανγώνιος, ου, ὁ.
angulum habens obtuſum, ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ.
angulum habens acutum, ὀξυγώνιος, ου, ὁ.
angulos quinque habens, πεντάγωνος, ου, ὁ.
angulos ſex habens, ἑξάγωνος, ου, ὁ.
anguſte, στενῶς.
anguſte dicere, στενολογέω.
anguſtia, στενοχωρία, ας, ἡ, στενότης, ητος, ἡ, θλίψις, εως, ἡ.
in anguſtias redigo, εἰς στενὸν συνελαύνω, στενόω, ῶ.
in anguſtiis verſor, στενοχωροῦμαι.
anguſtia ſpiritus, δύσπνοια, ας, ἡ.
anguſtia viarum, στενοχὴ, ῆς, ἡ.
anguſtiæ viarum, fauces, arcta via, στενωπὸς, οῦ, ὁ, vel στενωπὸς, οῦ, ὁ.
anguſto, στενοχωρέω, ῶ, στενόω, ῶ.
anguſtus, στενὸς, οῦ, ὁ, στενυγρὸς, οῦ, ὁ, στενωπὸς, οῦ, ὁ, στενωπὸς, οῦ, ὁ.
anhelator, ἀσθματικὸς, οῦ, ὁ.
anhelatus, ἐκπνευσθεὶς, έντος, ὁ.
anhelitus, anhelatio, ἆσθμα, ατος, τὸ, πνευμάτωσις, εως, ἡ.
anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω, ῶ.
anhelus, a, um, ἀσθματικός, οῦ, ὁ.
anicula, γραΐδιον, ου, τό.
anilis, γραϊκὸς, οῦ, ὁ, γραώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
aniliter, γραϊκῶς.
anima, πνεῦμα, ατος, τὸ, ψυχὴ, ῆς, ἡ, κῆρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, μένος, εος, τὸ, ἄνεμος, ου, ὁ.
anima carens, ἄψυχος, ου, ὁ: hinc ἀψυχέω, anima careo.
anima præditus, ψυχικὸς, ου, ὁ, ἔμψυχος, ου, ὁ.
animæ traductio ex uno corpore in aliud, μετεμψύχωσις, εως, ἡ.
animadverſio, id eſt pœna, κόλασις, εως, ἡ, ἐπιτίμημα, ατος, τό.
animadverſio, obſervatio, ἐπίστασις, εως, ἡ, ἐπιστασία, ας, ἡ.
animadverſor, κολαστὴς, οῦ, ὁ.
animadverſus, id eſt, cognitus, διανοηθεὶς, έντος, ὁ.
animadverſus, punitus, κολασθεὶς, έντος, ὁ.
Qui facile poteſt animadverti, εὐαισθητὸς, έος, ὁ & ἡ.
Qui difficile poteſt animadverti, δυσκατανόητος, ου, ὁ.
animadvertere, id eſt punire, κολάζειν τινά.
animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν, αἰσθάνομαι, κολάζω, ἐφίστημι, cum dativo.
animal, ζώδιον, ου, τὸ, ζῶον, ου, τὸ, ἔμψυχον, ου, τό.
animalculum, ζωδάριον, ου, τὸ, ζώδιον, ου, τό.
animal mutum, ζῶον ἄλογον.
animalis, ἔμψυχος, ου, ὁ, ψυχικὸς, οῦ, ὁ.
ago animam, ἐσχάτως διάκειμαι, ὀλιγοδρανέω, ῶ, Homerus de Hectore expirante. ψυχορραγέω, ῶ, Nicander. χειμεροβολέω, ῶ. Nicand. in Alex.
animans, adject. ἐμψυχέων, ῶν, ὁ.
animans, ſubſt. ἔμψυχος, ου, ὁ.
animatio, ἐμψύχωσις, εως, ἡ.
animatus, ψυχαγωγούμενος, ου, ὁ.
animatus ſum male, κακοφρονέω, ῶ, κακῶς φρονέω, δυσμενέω.
animatus ſum bene, εὐφρονέω, ῶ, ἀγαθὰ φρονέω, εὐμενέω, ῶ.
animi alacritas, προθυμία, ας, ἡ. Hinc προθύμως, alacriter, & προθυμέω, ῶ, alacriter facio, alacriter cupio.
animi conſternatio, ἀθυμία, ας, ἡ.
animi demiſſio, ταπείνωμα, ατος, τὸ, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπεινότης, ητος, ἡ, κακοψυχία, ας, ἡ.
animi ardor, μενοινὴ, ῆς, ἡ. Hinc μενοινάω, ῶ, & μενοινέω, ῶ, opto, geſtio, in animo habeo.
animi cauſſa, διατριβῆς ἕνεκα.
animi defectio, λειποθυμία, ας, ἡ, λειποψυχία, ας, ἡ.
animi magnitudo, εὐψυχία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
animi præſentia, παράστασις, εως, ἡ, παράστημα, ατος, τὸ, ὑπόστασις, εως, ἡ.
animi remiſſio, ῥᾳθυμία, ας, ἡ. hinc ῥᾳθυμέω, remiſſo animo ſum.
animi præſtantia, bonitas, εὐψυχία, ας, ἡ.
ex animi ſententia evenit, ἐπιτυγχάνεται.
ex animi ſententia, αὐτοπαθῶς. Polybius.
animis cadere, ἀπαυδάω, ῶ, ἀπολέγω, τὴν ψυχὴν ἀπολλύμενον.
animitus, ψυχόθεν.
animo, as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
bono animo ſum, εὐθυμέομαι, οῦμαι, & εὐθυμέω, ῶ.
animo æquo ferre, ὡς ῥᾷστα φέρειν, ῥᾳδίως, καὶ πρᾴως φέ-

 ρειν

Digitized by Google

ρω, ἀνδρείως, εὐψύχως, καὶ μετρίως φέρω, ἀσχημόνως φέρω, ἀνδρῶς, καὶ ῥᾳδίως φέρω, ἐπιεικῶς φέρω, ἀγεννῶς φέρω, ἀλύπως φέρω, γαληνῶς φέρω, σὺν πολλῇ τῇ μακροθυμίᾳ φέρω, ἀνεπαχθῶς φέρω, τῷ σώματι φέρω, λογισμοῖς ἰσχυροτέροις φέρω, πρᾴως φέρω, καρτερῶς φέρω, ἀγνωμόνως φέρω.
animo iniquo ferre, ἀνιαρῶς φέρω, λυπηρῶς, καὶ βαρέως φέρω, ἀγανακτέω, τραχέως ἐνεγκεῖν.
animo abjecto eſſe, ἀθύμως ἔχω.
animo concipio, νοέω, ῶ.
animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω, ῶ.
animo efferri, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
in animo habeo, ἐνθυμέομαι, οῦμαι.
animo forti, εὔψυχοι.
animo virili eſſe in calamitatibus, ἀνδρωδῶς διακεῖσθαι ἐν ταῖς συμφοραῖς.
animorum concordia, ὁμοθυμία, ας, ἡ, συμψυχία ας, ἡ.
animorum diſſenſio, διθυμία, ας, ἡ.
animos tollere, θρασύνεσθαι.
animos ſumere, αἴρω θάρσος.
animos remittere, ῥᾳθυμέω.
animus, διάνοια, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, νοῦς, νόου, νῷ, ὁ, θυμός, οῦ, ὁ, μένος, εος, τό.
animus bene affectus, εὐμένεια, ας, ἡ.
animus male affectus, δυσμένεια, ας, ἡ.
animo, as, ψυχόω.
animoſe, θυμοειδῶς, προθύμως, ὁμοψύχως.
animoſitas, θύμωσις, εως, ἡ, ἀνδρεία, ας, ἡ.
animoſus, θυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, θυμοειδής, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, εὔψυχος, ου, ὁ.
animula, animulus, ψυχάριον, ου, τό, ψυχίδιον, ου, τό, θυμίδιον, ου, τό.
animum addere, θαρσύνειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν, contra hoſtem.
animum deſpondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχὴν.
In animum induco, προθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
animum intendere ad aliquid, ἀφορᾶν εἴς τι.
animam oblectare, ψυχαγωγέω, cum accuſativo.
animum recipere, ἀναθαῤῥεῖν, & ἀναθαρρέω.
animam recipio, ἀναπομπάζομαι.
animum gerens generoſum, & mitem, εὔψυχος, ου, ὁ.
animum converto, & appello, προσέχω τὸν νοῦν τινί. Demoſthenes.
animo efferri propter aliquid, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι, ἀμφιέσθαι ἐπὶ τῷ κάλλει, propter formæ pulchritudinem.
animum applico, intendo, ἐφίσταμαι τοῖς ποιήμασι, ad Poemata.
animum invictum habere, ψυχὴν ἀήττητον ἔχω. Demoſth.
annales, ἐνιαύσιοι, οἱ, χρονικά, τά, ὡρογραφία, ας, ἡ.
annalis, ἐπέτειος, ο, ὁ, καὶ ἡ, ἐνιαύσιος, ου, ὁ.
annalium ſcriptor, χρονογράφος, ου, ὁ, ὡρογράφος, ου, ὁ.
annaſcor, προσφύομαι.
annecto, & derivata. Vide in adnecto.
annicula, ἦνις, ιδος, ἡ, ut βοῦς ἦνις, juvenca annicula, Homerus.
annicularis, ἀρχαῖος, ου, ὁ.
anniculus, ἐνιαύσιος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
annilis, le, πολυετής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
annitor, προσταλαιπωρέω, ῶ, τοῖς λόγοις, rationibus.
anniverſarius, ἐπέτειος, ο, ὁ, ἐνιαύσιος, ου, ὁ.
anno ab hinc tertio, aut quarto, τρίτον, ἢ τέταρτον ἔτος,
anno eodem, αὐτοετεί.
anno novo ineunte, νέῳ ἔτει.
anno elapſo, διελθόντος ἐνιαυτοῦ.
anni quarta pars, ὥρα, ας, ἡ, ὧρος, ου, ὁ.
annuis vicibus, κατ' ἔτος, κατ' ἐνιαυτόν.
anno præterito, πέρυσι.
anno ſequente, εἰς νέωτα.
annona, σῖτος, ου, ἡ, παρασκευή, ῆς, ἡ, εὐθηνία, ας, ἡ, σιτηρέσιον, ο, τό.
annonæ præfectus, σιτώνης, ου, ὁ, ſive σιτάρχης, ου, ὁ. Hinc σιταρχέω, ῶ, annonæ præfectus ſum.
annonæ procuratio, σιτοπομπεία, ας, ἡ.
annonæ penuria, σιτοδεΐα, ας, ἡ.
annoſus, πολυετής, έος, ὁ, καὶ ἡ, μακρόβιος, ου, ὁ.
annotandum, παρασημειωτέον,
annoterius, σιτηρέσιος, ο, ὁ.
annotatio, ἀποσημείωσις, εως, ἡ.
annotator, σημάντωρ, ορος, ὁ.
annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω, ῶ.
annua imperia, ἐνιαυσιαῖοι στρατηγίαι.
annuatim, κατ' ἔτος.
annulus, δακτύλιος, ου, τό, σύμβολον, ο, τό.
annulum geſtans aureum, χρυσοδακτύλιος, ο, ὁ.
annumero, προσκαταριθμέω, ῶ.
annuntiatio, προσαγγελία, ας, ἡ.
annuntio, ἐξαγγέλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω, κατανεύω, ῶ.
annus, ἐνιαυτός, οῦ, ὁ, ἔτος, εος, τό, χρόνος, ου, ὁ, ἀμφιετής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
annus elapſus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
ultra annum durans, ὑπερενιαυτίζων, οντος, ὁ.
annus climactericus, ἔτος κλιμακτηρικόν.
annuum, ἐνιαυσιαῖον, τό, ἐπέτειον, ο, τό,
annuus, ἐνιαύσιος, ου, ὁ, ἐπέτειος, ου, ὁ.
anſa, λαβή, ῆς, ἡ, ἀφορμή, ῆς, ἡ, κώπη, ης, ἡ, ἀντιλαβή, ῆς, ἡ.
anſam præbere, ἀφορμὴν δίδωμι τινί.
anſatus, κωτώεις, εντος, ὁ, ὠτόεις, εντος, ὁ.
anſer, χὴν, ηνός, ὁ, καὶ ἡ.
anſerarius, χηνοβοσκός, οῦ, ὁ.
anſerculus, χηνίσκος, ου, ὁ.
anſerinus, χήνειος, ου, ὁ.
anſula, βρόχος, ο, ὁ, λαβίδιον, ο, τό.
antæ, παραστάδες, αἱ, παραστάδμιδες, αἱ.
antarcticus polus, ἀνταρκτικὸς, οῦ, ὁ, ἀντάζων, οντος, ὁ.
ante, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ cum genitivo. πάρος Poeticè.
ante pedes, ἐν ποσί.
ante oculos, ἐν ὀφθαλμοῖς, vel πρὸ ὀφθαλμῶν, aut ὀμμάτων.
ante omnia agendum eſt, περὶ παντὸς ποιητέον.
ante tempus, πρὸ ὥρας.
antea, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον, πρὸ τούτου.
anteacta vita, προβεβιωμένα, τὰ τὸ πάρος. Eſt etiam πάρος adv. loci, aut temporis, antea, prius. πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι, prinſquam hæc opera fierent, in Iliad.
anteambulo, πρόδρομος, ου, ὁ.
antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
antecello, ὑπερέχω τινός τινι, aliquo in aliquam re, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
anteceſſor, πρόδρομος, ου, ὁ, προηγητής, οῦ, ὁ, προηγούμενος, ο, ὁ.
anteceſſus, πρόδρομα, ατος, τό, πρόληψμα, ατος, τό.
antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον, ου, τό.
antecurſor, πρόδρομος, ο, ὁ.
antedico, προλέγω, πρόφημι.
anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, alicui in aliqua re, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
antefero, προτιμάω, ῶ, σι, προκρίνω,
antegenitus, προπρογενής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
antegredior, προκατάρχω.
antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρίν, πρότερον.
antelatus, προτιμηθείς, ἐντὸς, ὁ.
anteloquium, προπαραλογία, ας, ἡ, προθεωρία, ας, ἡ.
anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
antelucanus, ὄρθριος, ου, ὁ, ἀμφιλύκειος, ο, ὁ, προηῷος, ο, ὁ, λυκαυγής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ante lucem, ἔννυχα, ὄρθρου.
anteluco, as, ὀρθρίζομαι.
antelucnlo, λυκαυγές.
antemeridianus, προμεσημβρινὸς, ο, ὁ, προδείελος, ο, ὁ.
antenna, ἐπίκριον, ου, τό, καρχήσιον, ο, τό.
anteoccupatio, προκατάληψις, ης, ἡ, πρόληψις, εως, ἡ, προκατάληψις, εως, ὁ.
anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
antepagmenta, προπύγματα, τά.
antepono, id eſt, prætero, προΐσταμαι τινά τινος, aliquem alicui, προτίθημι.
antequam, πρότερον, ἀλλ' ὅπως, πρὶν ἂν, πρὶν ἤ.
anterior, ἐμπρόσθιος, ο, ὁ.
anterius, προτέρως, πρόσθεν, cui opponitur ὄπισθεν, & ὄπιθεν, poſterius.
antes, παραστάται, οἱ.
anteſignanus, πρόμαχος, ου, ὁ.
anteſto, προΐσταμαι.
anteſtor, aris, κλητεύω,
antevenio, προφθάνω τι.
anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
anteurbanus, προάστειος, ο, ὁ.
antiæ, προκόμιον, ο, τό.
antichriſtus, ἀντίχριστος, ο, ὁ.
anticipatio, πρόληψις, εως, ἡ.
anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
antidotum, ἀντίδοτον, ου, τό, ἀντιφάρμακον, ου, τό.
antilena, προστηθίδιον, ου, τό.
antimonium, στίμμι, εως, τό. Dicitur etiam στίμμις, εως, ἡ, ab Jone Poeta ἐν Ὀμφάλῃ, apud Pollucem.
antiquarius, φιλαρχαῖος, ου, ὁ.
antiquatio, ἀναίρεσις, εως, ἡ.
antiquatio, per ſuffragia, ἀποχειροτονία, ας, ἡ.
antique, παλαιῶς, ἀρχαίως.
antiquior, γεραίτερος, ο, ὁ, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
antiquitas, ἀρχαϊσμός, οῦ, ὁ, παλαιότης, ητος ἡ.
antiquitatis amator, φιλάρχαιος, ου, ὁ.
antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
antiquius, τιμιώτερον.
Nihil eſt antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
antiquo, παλαιόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, καταργέω, ῶ.

antiq.

antiquare legem, λύειν τὸν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι τὸν νόμον.
antiquus, ἀρχαῖος, ου, ὁ, παλαιός, οῦ, ὁ, πρέσβυς, υος, ὁ.
antiquo cenſa dives, παλαιόπλουτος, ου, ὁ, ἀρχαιόπλουτος, ου, ὁ.
antiſtes, προστάτης, ου, ὁ, ἀντιστάτης, ου, ὁ, προφήτης, ου, ὁ.
antiſtes ſacrorum, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
antiſtitia ſacrorum dignitas, ἱεροφαντία, ας, ἡ.
antiſtita, ἱέρεια, ας, ἡ, ἱέρη, ης, ἡ.
antiſtitium, προστασία, ας, ἡ.
antitheſis, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
antithetum, ἀντίθετον, ου, τό.
per antitheta loquor, ἀντιθέτως λέγω.
antlare, ἀντλῆσαι.
antrum, ἄντρον, ου, τό, σπήλαιον, ου, τό, βυθμός, οῦ, ὁ.
anulare, δακτυλικόν, οῦ, τό.
anularius, δακτυλιοποιός, οῦ, ὁ.
anulatus, δακτυλιωτός, οῦ, ὁ.
anulus, δακτύλιος, ου, ὁ.
anus, us, ideſt, vetula, γραῦς, αός, vel εώς, ἡ, γραῖα, ας, ἡ, πρεσβῦτις, ιδος, ἡ.
anilis fabula, ὕθλος γραϊκός.
anus, ani, podex, πρωκτός, οῦ, ὁ, πυγή, ῆς, ἡ.
anxie, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
anxietas, ἀδημονία, ας, ἡ, θλίψις, εως, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
anxio animo eſſe, ἀπορίᾳ ἔχεσθαι, ἀπορέω, εἰς ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι, ἀπόρως διακεῖσθαι, εἰς ἀπορίαν καθεστάναι, τὴν γνώμην ταλαιπωρεῖσθαι, ἀμφιβολίαν ἔχειν.
anxius, δυσάρεστος, ου, ὁ, περιαλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, πολυμέριμνος, ου, ὁ.
anxius ſum, ἄχθω, λυποῦμαι.

A P.

apaga, & apage te, ἄπαγε.
apageſis, ἄπαγε δέ.
apella; ſine pelle, de Judæis circumciſis dicitur, λειπόδερμος, ου, ὁ, ψωλός, οῦ, ὁ.
apellam facio, ἀποψωλιῶ, ῶ.
aper, κάπρος, ου, ὁ, σύαγρος, ου, ὁ, ὗς ἄγριος.
aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
aperio horrea, λύω τὰς ἀποθήκας.
aperire ludum, κατασκευάζεσθαι διδασκαλεῖον.
aperio litteras, ἀποσημαίνομαι, vel λύω τὰ γράμματα, vel ἐπιστολήν.
aperimentum, ἄνοιγμα, ατος, τό, ἄνοιξις, εως, ἡ, διάνοιξις, εως, ἡ.
aperta, φανερῶς, ἀναφανδόν, σαφῶς, ἁπλῶς.
apertio, ἄνοιξις, εως, ἡ, διάνοιξις, εως, ἡ.
aperto Marte, ἐκ τοῦ εὐθέος.
in apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
apertus ſum, μύκω, πέπταμαι.
apertus, patens, ἀνεῳκτός, οῦ, ὁ, ἐμφανής, έος, ὁ καὶ ἡ.
apes, vel apis, μέλισσα, ης, ἡ, & μέλιττα, ης, ἡ.
apex, κεραία, ας, ἡ, κολοφών, ῶνος, ὁ, ἄκρον, ου, τό.
aphoriſmus, ἀφορισμός, οῦ, ὁ.
per aphoriſmos dico, ἀφορίζω.
apianus, μελισσηκατός, οῦ, ὁ.
apiarium, μελισσών, ῶνος, ὁ, μελιττοτροφεῖον, ου, τό, σμῆνος, εος, τό.
apiarius, μελιττουργός, οῦ, ὁ, μελισσεύς, έως, ὁ.
apiaſtra, μελισσοφάγος, ου, ὁ.
apiaſtrum, μελισσόφυλλον, ου, τό.
apicula, μελίσσιον, ου, τό.
apiculus, κεραία, ας, ἡ.
apium, σέλινον, ου, τό.
apluſtrum, ἄφλαστον, ου, ὁ.
apographum, ἀπόγραφον, ου, τό.
apocryphus, ἀπόκρυφος, ου, ὁ.
apollo, Ἑκατος, ου, ὁ, Παιάν, ᾶνος, ὁ, Ἀγυιεύς, έως, ὁ, Ἀπόλλων, ωνος, ὁ.
apologus, ἀπόλογος, ου, ὁ.
apophthegma, ἀπόφθεγμα, ατος, τό.
apoplexia, ἀποπληξία, ας, ἡ.
apoplexia laborans, ἀπόπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀποπληκτικός, οῦ, ὁ.
apoſtaſia, ἀποστασία, ας, ἡ.
apoſtata, ἀποστάτης, ου, ὁ.
apoſtato, ἀποστατέω, ῶ.
apoſtema, ἀπόστημα, ατος, τό.
apoſtolus, ἀπόστολος, ου, ὁ.
apoſtolatus, ἀποστολή, ῆς, ἡ.
apoſtolicus, ἀποστολικός, οῦ, ὁ.
apoſtolus falſus, ψευδαπόστολος, ου, ὁ.
apotheca, ἀποθήκη, ης, ἡ.
apparate, παρεσκευασμένως.
apparatio, & apparatus, παρασκεύασμα, ατος, τό, κατασκευή, ῆς, ἡ, ἑτοιμασία, ας, ἡ.
apparator, τελεστής, οῦ, ὁ.
apparatus bellicus, ὅπλισμα, ατος, τό.
appareo, φαίνομαι, δοκέω, ῶ.
apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλόν ἐστι.
apparitio, ἐπιφάνεια, ας, ἡ, παράστασις, εως, ἡ, ἐκδημασμός, οῦ, ὁ.
apparitio Dei, Θεοφάνεια, ας, ἡ.
apparitores, κλήτορες, οἱ, δορυφόροι, οἱ.
apparitura, παράστασις, εως, ἡ.
apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
apparuit, ὤφθη, ἐφάνη.
appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
appellare, accuſare, κατηγορεῖν τινὸς περί τινος, aliquem de hac re.
appellare, id eſt, provocare ad ſuperiorem judicem poſt ſententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
appellatio, πρόσρημα, ατος, τό.
appellativus, κλητικός, οῦ, ὁ, προσηγορευτικός, οῦ, ὁ.
appello, as, id eſt, nomino, ὀνομάζω τινά, προσαγορεύω.
appello, is, ere, προστέλλω, προσορμίζω ἐν λιμένι, ad portum. ἐφορμίζω, καταπλέω, cui opponitur ἀνάγομαι, ſolvo e portu.
appellere navem, κατακομίζειν ναῦν.
appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
appendeo, προσαρτῶμαι.
appendere, pro ponderare, σταθμίζειν, cum accuſativo ταλαντεύω.
appendix, προσθήκη, ης, ἡ, ἐξάρτημα, ατος, τό.
appendo, προσαρτάω τινί.
appenſio, προσάρτησις, εως, ἡ, ἀνάρτησις, εως, ἡ.
appetentia, ὄρεξις, εως, ἡ.
appetitio, ſeu appetitus, ὁρμή, ῆς, ἡ, ὄρεξις, εως, ἡ.
appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
appeto, ὀρέγομαι, cum genitivo. ἐπιθυμέω τινός, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω, ῶ.
appeto impatienter, ὀργάω, ῶ.
applaudo, ἐπιθορυβῶ, ἐπικροτέω, ῶ.
applauſor, ἐπικροτητής, οῦ, ὁ.
applauſus, κρότος, ου, ὁ, ἐπικρότησις, εως, ἡ.
applicatio, καταγωγή, ῆς, ἡ, κάταρσις, εως, ἡ.
applicatus, κεκολλημένος, ου, ὁ, ἡρμοσμένος, ου, ὁ.
applicitum, προσκριθέν, έντος, τό.
applico, κατάγω εἰς λιμένα, ad portum, προσορμίζω, ἐφαρμόζω, ἀπαρτίζω, προσάπτω, ἐφορμίζω.
apponere alicui crudum, παρατίθεσθαί τινι ὠμόν.
appono, προστίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, appono aliquid alicui, ἐπιτάττω.
apporto, προσφέρω σοι τὰ βοηθήματα, apporto tibi remedia, προσκομίζω.
appoſite, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
appoſitio, ἐπίθημα, ατος, τό, πρόσθεσις, εως, ἡ.
appoſitus, conveniens, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἱκανός, οῦ, ὁ, πρόσφορος, ου, ὁ.
apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines. ἐπιλαμβάνομαί τινα τῇ χειρί, apprehendo aliquem manu. ἔχομαι τῆς προφάσεως, apprehendo occaſionem.
apprehenſio, σύλληψις, εως, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ.
apprime, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
approbandus, δοκιμαστέος, ου, ὁ, ἀρεστός, οῦ, ὁ.
approbatio, δοκιμασία, ας, ἡ, συμφώνησις, εως, ἡ.
approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum.
appropinquatio, προσπέλασις, εως, ἡ, προσεγχισμός, οῦ, ὁ.
appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσταμαι, πλησιάζω.
approprio, ἰδιόω, ῶ, ἐξιδιάζομαι.
appulſio, κατάρσις, εως, ἡ, προσόρμισις, εως, ἡ.
appulſus, us, καταγωγή, ῆς, ἡ, προσβολή, ῆς, ἡ.
apricari, εἰληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
apricatio, ἡλίασις, εως, ἡ, ἡλιασμός, οῦ, ὁ.
apricus, προσήλιος, ου, ὁ, εὐήλιος, ου, ὁ.
aprilis, ἀνθεστηριών, ῶνος, ὁ, Θαργηλιών, ῶνος, ὁ.
aprinus, καπρεῖος, ου, ὁ.
a principio, ἐξ ἀρχῆς.
apte, ἐναρμονίως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
aptitudo, κομψότης, ητος, ἡ, ἐναρμοστία, ας, ἡ.
apto, ἄρω, ἁρμόττω, προσάπτω.
aptare corpori arma, περὶ τὸ σῶμα ποιεῖσθαι τὰ ὅπλα.
aptus, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, εὐχάριτος, ου, ὁ, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, ου, ὁ, εὐάρμοστος, ου, ὁ, ἐπιτηδής, έος, ὁ καὶ ἡ.
aptus ad aliquid, ἐπιτήδειος ἐπί τινι, vel εἴς τι.
minime aptus, ἀνάρμοστος, ου, ὁ, ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ καὶ ἡ.
apud in, cum accuſativo, παρά, πρός, cum dativo, & accuſativo.

A Q.

Aqua, ὕδωρ, ατος, τό, ὕδος, εος, τό, χεῦμα, ατος, τό.
aquæductor, ὑδραγωγός, οῦ, ὁ.
aquæductus, ὑδραγωγία, ας, ἡ, ἀμάρα, ας, ἡ, ἀγωγός, οῦ, ὁ.
aqua intercus, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
aqua intercute laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
In aquam converto, ἐξυδρόω, ῶ.
aqua, & igni interdicere, εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν.
aqua luſtralis, καθάρσιον ὕδωρ.
aqua limpida, ἀγλαὸν ὕδωρ, λευκὸν ὕδωρ. Homerus.
aqua, quæ lavandis manibus ante cibum adhibebatur, ὕδωρ κατὰ χειρός.
aqua ſalſa, θάλασσα, ης, ἡ, ἁλικὸν ὕδωρ.
aquæ potor, ὑδροπότης, ου, ὁ, hinc ὑδροποτέω, ῶ, aquam bibo.
aqualiculus, γαστήρ, ερος, ὁ, ἦτρον, ου, τό.

aqualis, ὑδρία, ας, ἡ.
aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικὸς, ου, ὁ, ὑδραγωγὸς, ου, ὁ, ὑδροφόρος, ου, ὁ.
aquarius, undecimum ſignum Zodiaci, ὑδροχόος, ου, ὁ, ὑδροφόρος, ου, ὁ.
aquaticus, qui in aqua degit, ἔνυδρος, ου, ὁ, ὑδατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, φιλυδρος, ου, ὁ.
aquatio, ποτισμὸς, οῦ, ὁ, ὕδρευσις, εως, ἡ.
aquator, ὑδροφόρος, ου, ὁ.
aqueus, ὑδατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ὑδατόεις, εντος, ὁ, ὑδάτινος, ου, ὁ, ὑδαλέος, ου, ὁ, ὑδαρὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ὑδρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ὑδρόεις, εντος, ὁ, ὑδρηλὸς, ου, ὁ.
aquila, ἀετὸς, οῦ, ὁ.
aquilex, ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ, ὑδρολόγος, ου, ὁ.
aquilifer, ἀετοφόρος, ου, ὁ.
aquilinus, ἀετώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀέτειος, ου, ὁ.
aquilo, βορέας, ου, ὁ, βορρᾶς, ᾶ, ὁ, & βορέης, ου, ὁ.
aquilonaris, βορειότερος, ου, ὁ, βόρειος, ου, ὁ.
aquo, as, aquor, ὑδρεύω.
aquoſus, ὑδατώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, ἔνυδρος, ου, ὁ, ἔφυδρος, ου, ὁ.
aquula, ὑδάτιον, ου, τό. Ital. *piouiggina*.

A R.

Ara, βῶμα, ατος, τὸ, βωμὸς, οῦ, ὁ, θυσιαστήριον, ου, τό.
pro aris, & focis dimicare, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, καὶ ὁσίων.
arabilis, ἀροτὸς, οῦ, ὁ, ἀροτήσιμος, ου, ὁ, ἀρόσιμος, ου, ὁ.
araneolus, ἀραχνίδιον, τό.
araneus, ἀράχνης, ου, ὁ, Heſiodus. aranea, ἀράχνη, ης, ἡ.
araneorum tela, ἀράχνιον, ου, τό.
arario, ἄρομα, ατος, τὸ, ἄρωσις, εως, ἡ.
arator, ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, ἀροτρεὺς, έως, ὁ.
aratrum, ἄροτρον, ου, τό.
Non aratus, ἀνήροτος, ου, ὁ, ἀφάρωτος, ου, ὁ.
aratu facilis, εὐάροτος, ου, ὁ.
aratu difficilis, δυσήροτος, ου, ὁ.
arbellum, βασανιστήριον, ου, τό.
arbiter, διαιτητὴς, οῦ, ὁ, δικαστὴς, οῦ, ὁ, διαγνώμων, ονος, ὁ.
arbiter ex compromiſſo, διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, & διαλλακτὴρ, ῆρος, Poetice.
arbiter ſum, διαιτάω, ῶ.
arbitrarius, προαίρετος, ου, ὁ, διαιτήσιμος, ου, ὁ.
arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
arbitratu meo facio, αὐτογνωμονέω, ῶ, ἰδιογνωμονέω, ῶ.
ſuo arbitratu, ſua ſponte, αὐτοπροαιρέτως.
arbitris remotis, κατὰ μόνας.
arbitrium, δίαιτα, ης, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, τὸ δοκοῦν, διαγνώμων, ονος, ὁ.
Liberum arbitrium, τὸ ἑκούσιον, ου, αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ.
Libero arbitrio agens, αὐτοπροαίρετος, ου, ὁ.
arbitror, ἡγέομαι, οῦμαι, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, νομίζω, λογίζομαι.
arbor, δένδρος, εος, τὸ, δένδρον, ου, τό.
arboribus conſitus, καταδένδρος, ου, ὁ, πολύδενδρος, ου, ὁ.
arbor navis, ἱστὸς πλοίου.
arboreſcens, arboreus, δενδρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
arboreſco, δενδρόομαι, οῦμαι.
arboretum, δενδρὼν, ῶνος, ὁ.
arboreus, a, um, δένδρεος, έα, εον.
arbuſtum, ἀναδενδράς, άδος, ἡ.
arbutus, κόμαρος, ου, ὁ.
arbutum, fructus arbuti, κόμαρον, ου, τό.
arca, κιβωτὸς, οῦ, ἡ, θήκη, ης, ἡ, ζύγαστρον, ου, τὸ, κίστη, ης, ἡ, σιπύριον, ου, τό.
arca fœderis, κιβωτὸς τῆς διαθήκης.
arcane, ἀπορρήτως, ἀῤῥήτως.
arcanum, ἀπόρρητον, ου, τὸ, μυστήριον, ου, τό.
arcanus, ἀπόρρητος, ου, ὁ, κρυφαῖος, ου, ὁ.
arcana pervulgare, τῶν ἀπορρήτων ἐκφορὰν ποιεῖν. ἐξορχεῖσθαι τὰ ἀπόρρητα, Lucianus.
arcana reticere, σιωπᾶν ἀπόρρητα. Laertius.
arceo, ἀμύνω αὐτῷ, arceo ab eo. ἀνείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, arceo aliquem a ſacris. ἀλέξω, κωλύω ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν, arceo a turpibus. Xenophon. ἀποσοβέω.
arceſſo, advoco, μεταπέμπω.
arceſſere aliquem impietatis, ἐλαύνειν τινὰ ἀσεβείας.
archaiſmus, ἀρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ.
archangelus, ἀρχάγγελος, ου, ὁ.
archarius, οἰκονόμος, ου, ὁ.
archetypum, ἀρχέτυπον, ου, τό.
archetypus, ἀρχέτυπος, ου, ὁ.
ex archetypo expreſſus, ἔκτυπος, ου, ὁ. Hinc ἐκτυπόω, ῶ, & ἐκτυπόομαι, οῦμαι.
archipirata, ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ.
architectonica ars, ἀρχιτεκτονικὴ, ſcilicet, τέχνη, vel ἐπιστήμη, ης, ἡ, τεκτοσύνη, ης, ἡ.
architectonicus, ἀρχιτεκτονικὸς, οῦ, ὁ.
architectonicam artem exerceo, ἀρχιτεκτονέω, ῶ.
architectura, ἀρχιτεκτονικὴ, ſcilicet, τέχνη, vel ἐπιστήμη, ης, ἡ, τεκτοσύνη, ης, ἡ.
architectus, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, τεκτονουργὸς, οῦ, ὁ.
architriclinus, ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ.

archivum, ἀρχεῖον, ου, τό.
arcitenens, τοξοφόρος, ου, ὁ.
arcte, συνεχῶς, στενῶς, ἐσφιγμένως.
arcto, στενόω, ῶ, στενοχωρέω, ῶ.
arctophylax, ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ.
arctous, ἀρκτῷος, ου, ὁ, ἀρκτικὸς, οῦ, ὁ, ἀρκτῷος, ου, ὁ, προσαρκτικὸς, οῦ, ὁ, προσάρκτιος, ου, ὁ, ὑπάρκτιος, ου, ὁ.
arctus, στενὸς, οῦ, ὁ, στενυγρὸς, οῦ, ὁ.
arctus, Urſa, ἄρκτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
arcuatus, τοξοειδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, καμαρωτὸς, οῦ, ὁ.
arcubaliſta, σκορπίων, ωνος, ὁ.
arcula, κιβώτιον, ου, τὸ, ἀργυροθήκη, ης, ἡ.
arculus, τοξάριον, ου, τό.
arcus, us, τόξον, ου, τὸ, καμάρα, ας, ἡ.
arcum habens bonum, & ſagittas bonas, εὔτοξος, ου, ὁ.
arcum intendere, τόξον ἐντείνω. Homerus τόξα τιταίνειν, arcus intendere.
arcum curvare, κυκλοῦν τόξον.
arcum gerens, τοξοφόρος, ου, ὁ.
arcu propulſo, ἀποτοξεύω.
arcum trahere, ἀνέλκεσθαι τόξον, apud Aratum.
arcu inclytus, κλυτότοξος, ου, ὁ.
arcus cœleſtis, ἶρις, ιδος, ἡ.
arcus triumphalis, ἀψὶς τροπαιοφόρος.
arcus parvus, τοξάριον, ου, τό.
ardea, ἐρωδιὸς, οῦ, ὁ.
ardelio, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
ardeus, πυρακτὸς, έος, ὁ, καὶ ἡ, καυστικὸς, οῦ, ὁ, περιφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
ardenter, πυρωδῶς.
ardentia, διάπυρα, τὰ, καιόμενα, τά.
ardeo, flagro, καίομαι, πυρόομαι.
ardere, amare, ὁρμητικῶς διατιθέναι πρός τινα, ardenter.
ardeſco, φλέγομαι, ἐξάπτομαι.
ardor, oris, διάκαυσις, εως, ἡ, καῦμα, ατος, τὸ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
ardore corripior, αἴθομαι.
arduitas, ἀπόκλιμα, ατος, τό, ut ἀπόκλιμα τοῦ ὄρους, arduitas montis.
arduum, δυσχερὲς, έος, τό.
arduus, ἀνωφερὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ὑψηλὸς, ου, ὁ.
area, ἅλως, ω, ἡ, ἅλως, ω, ἡ, πέδον, ου, τό.
areator, ἀλοητὴς, οῦ, ὁ.
arefacio, αὔω, αὐαίνω, σκέλλω, κατασκέλλω, τέρσω.
arefactio, αὔανσις, εως, ἡ, σκελετεία, ας, ἡ, τερσία, ας, ἡ.
arefactus, σκελετὸς, οῦ, ὁ.
areſio, σκέλλομαι, αὔομαι, αὐαίνομαι.
arena, ἄμμος, ου, ἡ, ἄμαθος, ου, ὁ, ψάμμος, ου, ἡ.
arenacius, ἀμμαθόεις, εντος, ὁ.
arenarius, ἀμμώδης, ου, ὁ.
arenatum, ψαμμωτὸν, οῦ, τό.
arenoſus, ἀμαθόεις, εντος, ὁ, ψαφαρὸς, οῦ, ὁ.
arenula, ψαμμίον, ου, τό.
areo, σκληρῶ, ῶ, αὐχμέω, ῶ, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
areola, αὐλὼν, ῶνος, ὁ, καὶ ἡ.
areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
argentaria ars, ἀργυροπρατικὴ τέχνη.
argentariæ officinæ, ἀργυροπρατικὰ ἐργαστήρια, ἀργυρεῖα, τά.
argentariam facere, ἀργυραμοιβεῖν.
argentarius, ii, τραπεζίτης, ου, ὁ, ἀργυροκόπος, ου, ὁ.
argenteus, ἀργυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἀργυροῦς, οῦ, ὁ.
argenteus nummus, ἀργύριον, ου, τό.
argenti ſcoria, ἔλκυσμα, ατος, τό.
argenti ſpuma, λιθάργυρος, ου, ὁ.
argenti fodina, ἀργυρεῖον, ου, τό.
argento obduco, περιαργυρόω τι, aliquid.
argentum, ἀργύριον, ου, τὸ, ἄργυρος, ου, ὁ.
argentum vivum, ὑδράργυρος, ου, ὁ.
argilla, ἄργιλος, ου, ἡ, ſeu ἄργιλλος, ου, ἡ.
ex argilla fiagens, πηλοπλάθος, ου, ὁ.
argillaceus, ἀργιλλώδης, εος, ὁ.
argumentatio, ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, συλλογισμὸς, οῦ, ὁ.
argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
argumentoſus, ἐλεγχώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
argumentum, hoc eſt, probatio, ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, πίστις, εως, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
argumentum, hoc eſt, materia, λῆμμα, ατος, τὸ, ὑπόθεσις, ης, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
argumentum alicujus libri, περιοχὴ, ῆς, ἡ.
argumentum propono, ἐρωτάω, ῶ, ἐρωτάομαι, ῶμαι.
argumentum mihi propono ſcribendi, ὑποτίθεμαι.
arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινί.
argutator, σοφιστικὸς, οῦ, ὁ, σοφιστὴς, οῦ, ὁ, λεπτολογιστικὸς, ὁ.
arguta diſputatio, λεπτολογία, ας, ἡ, λεπτολόγημα, ατος, τό.
argute, ſtridule, λιγέως.
argute diſſero, λεπτολογέω, ῶ, ſive λεπτολογέομαι, οῦμαι.
argutiæ, στωμυλίαι, αἱ, σοφίσματα, τά.
argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω, ῶ.
argutulus, ἐγχειρηματικὸς, οῦ, ὁ.
argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, έος, ὁ, ἀγχινοητικὸς, οῦ, ὁ, λεπτολογικὸς, οῦ, ὁ, κομψὸς, οῦ, ὁ, ἐλεγχθεὶς, έντος, ὁ.
argutus, ſtridulus, λιγὺς, έος, ὁ.

Digitized by Google

ariditas, ξηρασία, ας, ἡ, ξηρότης, ητος, ἡ, αὐχμός, ῦ, ὁ.
aridus, ξηρός, ῦ, ὁ, αὐχλήρος, ῦ, ὁ, σκελλός, ῦ, ὁ, αὖος, ῦ, ὁ.
aries, animal, κριός, ῦ, ὁ, ταλὸς, ῦ, ὁ.
aries, ſignum cœleſte, κριὸν, ῦ, ὁ.
aries, machina bellica, κριός, ῦ, ὁ.
arietarius, κριώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
arieto, as, κορύττω, κριοποιέω, ῶ.
ariolor, aris, κληδονίζομαι.
ariolus, γνώστης, ῦ, ὁ, οἰωνοθέτης, α, ὁ, οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, χρησμολόγος, ῦ, ὁ.
ariſta, ἀθὴρ, ἐρος, ὁ, ἀνθέριξ, ικος, ἡ.
ariſtocratia, ἀριστοκρατία, ας, ἡ.
ariſtocraticus, ἀριστοκρατικός, ἡ, όν.
arithmetica, ἀριθμητικὴ, ſubaudi, τέχνη.
ad arithmeticam pertinens, ἀριθμητικός, ἡ, όν.
arithmaticus, ἀριθμητικός, ῦ, ὁ.
arma, ὅπλα, τὰ, ἔντεα, σκεύη, τά.
arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
arma gero, ὁπλοφορέω, ῶ.
armamenta, ὄργανα, τὰ, σκεύη, τά.
armamenta navium, σκεύη τριηρικά.
armamenta bellica, σκεύη πολεμικά.
armamentarium, ὁπλοθήκη, ης, ἡ.
armarium, ἄβαξ, ακος, ὁ, πυργίσκος, ῦ, ὁ.
armari, ἔνοπλοι, οἱ.
armatis ſtipor, ὁπλοφορέομαι, ῦμαι.
armatura, ὁπλισμός, ῦ, ὁ, πανοπλία, ας, ἡ.
armaturæ levis, γυμνητία, ας, ἡ, κοῦφα ὅπλιτα.
armaturæ gravis miles, βαρὺς ὁπλίτης.
armatus, ἔνοπλος, ῦ, ὁ, ὡπλισμένος, ῦ, ὁ.
armentarius, ἀγελάρχης, ῦ, ὁ, βουκόλος, ῦ, ὁ, βουφορβὸς, ῦ, ὁ.
armentarius, a, um, ἀγελαῖος, ῦ, ὁ, βουκολικὸς, ῦ, ὁ.
armenti ductor, βουάγωρ, ορος, ὁ.
armenti locus, ἀγελαιών, ῶνος, ὁ.
armentoſus, ἀγελώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
armentum, ἀγέλη, ης, ἡ, ποίμνιον, α, τό.
armiductor, ὁπλοδιδάσκαλος, ῦ, ὁ.
armiger, ὁπλοφόρος, ῦ, ὁ.
armilla, ψέλλιον, ῦ, τό.
armillæ, βραχιονιστῆρες, οἱ.
armillatus, ψελλιοφόρος, ῦ, ὁ.
armipotens, κρατερός, ῦ, ὁ.
armiluſtrium, ὁπλοκαθάρσιον, ῦ, τό.
armis inſtruo, ὁπλίζω.
armis ſpolio, ἐκδύω τινὰ, ἀφοπλίζω.
armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
armorum fabricatio, ὁπλοποιΐα, ας, ἡ.
armorum opifex, ὁπλοποιός, ῦ, ὁ, ἱπποσυργὸς, ῦ, ὁ.
armorum ſtudioſus, φίλοπλος, ῦ, ὁ.
armus, humerus, ὦμος, ῦ, ὁ, ἐπωμὶς, ίδος, ἡ.
aro, ἀρόω, ῶ, ἀροτριάζω, αὐλακίζω.
aromata, ἀρώματα, των, τά.
aromaticus, ἀρωματικός, ῦ, ὁ.
aromatis imbuo, ἀρωματίζω.
aromatopola, ἀρωματοπώλης, ῦ, ὁ.
arquatus, ἰκτερικός, ῦ, ὁ.
arquites, τοξόται, οἱ.
artha, vel arthabo, ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, ἐνέχυρον, ῦ, τό.
arrhabo nuptiarum, μνῆστρον, ῦ, τό.
arrectus, ὄρθιος, ῦ, ὁ.
arrapta occaſione, δραξάμενος τῆ παρασάσεως. Budæus ex Libanio.
arreptitius, ἀναρπαστός, ῦ, ὁ.
arrideo, προσγελάω, ῶ, προσμειδιάω, ῶ.
arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, aures, τείνομαι τα ὄμματα, oculos; ἀνορθόω, ῶ, ἐπαίρω.
arripere occaſionem, συνεπιτίθεσθαι τοῖς καιροῖς.
arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
arrodo, περιτρώγω, λωβάττω.
arrogans, ἀλαζὼν, όνος, ὁ, ἡ ἡ, ἀποσεμνυνόμενος, ῦ, ὁ.
arrogans opinio de ſe, οἴημα, ατος, τὸ, οἴησις, εως, ἡ.
arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
arrogantia, ἀλαζονία, ας, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ, αὐθάδεια, ας, ἡ.
arroganter de me ſentio, κατοιόμαι, ὑπεροιόμαι.
arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμὴν, ſibi honorem arrogare, ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι, ῦμαι.
ars, τέχνη, ης, ἡ, τεχνοσύνη, ης, ἡ.
ars illiberalis, βαναυσία, ας, ἡ. Plutarchus.
arſenicum, ἀῤῥενικόν, ῦ, τὸ, ἀρσενικόν, ῦ, τό.
arte loquor, τεχνολογέω, ῶ, exponitur etiam, de arte loquor.
ſine arte, ἀτέχνως.
artafactum, παρὰ τεχνοποιημένον, ῦ, τό.
arteſectus, ἐντεχνωτὸς, ῦ, ὁ.
arte conficio, τεχνάομαι, ῶμαι.
arteria, ἀρτηρία, ας, ἡ.
arteria aſpera, φάρυγξ, υγγος, ὁ, τράχεια.
arteria magna, ἀορτὴ, ῆς, ἡ.
artes mechanicæ, χειροτεχνικαὶ τέχναι, & βαναυσικαί.
artium bonarum ſtudioſus, φιλόκαλος περὶ παιδείας.
artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, ἐλευθέριοι τέχναι.
artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
arthriticus, ἀρθριτικὸς, ῦ, ὁ, ἀρθριτικός, ῦ, ὁ.
arthritis, ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ.
artibus malis deditus, κακότεχνος, ῦ, ὁ, κακοτέχνης, ῦ, ὁ. unde κακοτεχνέω, ῶ, malis artibus utor.
artibus vanis deditus, ματαιότεχνος, ῦ, ὁ.
articularis, ἀρθριτις, ῦ, ὁ.
articularis morbus, ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ.
articulate, ſeu articulatim, διαρθρῶς.
articulo, as, ἀναρθρόω, ῶ.
articulator, μελοκόπος, ῦ, ὁ.
articulatus, ἔναρθρος, ῦ, ὁ, καὶ ἡ.
articulus, ἄρθρον, ῦ, τό.
artibus bene inſtructus, ἔντεχνος, α, ὁ, πάντεχνος, ῦ, ὁ.
articuli dolor, ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ.
artifex, τεχνίτης, ῦ, ὁ, δημιουργός, ῦ, ὁ, μηχανουργός, ῦ, ὁ.
artifex manuarius, χειροτέχνης, ῦ, ὁ.
artificium, τέχνη, ης, ἡ, τέχνημα, ατος, τὸ, ἐντεχνία, ας, ἡ.
artificio carens, ἀδαίδαλτος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, ἄτεχνος, ῦ, ὁ, ἡ ἡ.
artificioſa verba, τεχνολογία, ας, ἡ.
artificioſum opus, δαίδαλμα, ατος, τὸ, τέχνημα, ατος, τό.
artificioſus ſupra modum, ὑπέρτεχνος, ῦ, ὁ.
artificium orationis, κατασκευή, ῆς, ἡ.
artificioſus, ἔντεχνος, ῦ, ὁ, δαιδαλέος, ῦ, ὁ, πολύτεχνος, ῦ, ὁ, τεχνικός, ῦ, ὁ.
artificioſe, κατατετεχνημένως, κατὰ τέχνην.
ario, as, στείω, ῶ.
artocreas, cibus pane, & carne conſtans, ἀρτόκρεας, ατος, τό.
artuo, as, διαρθρόω, ῶ.
artus, ἄρθρα, τὰ, μέλη, τὰ, ἄρθρον, ῦ, τό.
artuum debilitas, ἀναρθρία, ας, ἡ.
artuum commiſſura, διάρθρωσις, εως, ἡ.
arvina, λίπος, εος, τὸ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, κνίσσα, ης, ἡ.
arundo, κάλαμος, ῦ, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ.
arundineus, καλάμινος, ῦ, ὁ.
arundinetum, δονακών, ῦ, τό.
arundo apta modulationi, ἐντολύριος δόναξ.
arundo aucupatoria, ἰξὸς, ῦ, ὁ.
arundo piſcatoria, καλαμὶς, ίδος, ἡ, hinc καλαμεύω, arundine piſcor.
aruſpex, θυοσκόπος, ῦ, ὁ, ἱεροσκόπος, ῦ, ὁ.
aruſpicina, ἱεροσκοπία, ας, ἡ.
aruſpicium, θυηλὴ, ῆς, ἡ.
arvum, ἄρουρα, ας, ἡ, ἀρώσιμον, ῦ, τὸ, γεωργία, ας, ἡ.
arx, ἀκρόπολις, εως, ἡ, ἄκρα, ας, ἡ, ὀχύρωμα, ατος, τό.

A S

as, aſſis, μνᾶ, ᾶς, ἡ, ἀσσάριον, ῦ, τό.
ex aſſe, ὁλοκλήρως.
aſcendere ad honores, κατασχεῖν ἀρχάς.
aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
aſcendere facio, ἐπιβιβάζω, εἰσβιβάζω, ἀναφέρω.
aſcendo aliquantum, & rem altius repeto, μακρόθεν ἀνάγομαι.
aſcendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
aſcenſor, ἀναβάτης, ῦ, ὁ, ἐπιβάτης, α, ὁ.
aſcenſus, ἀνάβασις, εως, ἡ, ἀνήλυσις, εως, ἡ, ἄνοδος, ῦ, ὁ, ἐπίβασις, εως, ἡ.
aſcenſu difficilis, δυσάνοδος, ὁ καὶ ἡ.
aſcia, ἀξίνη, ης, ἡ, πέλεκυς, εως, ὁ.
aſcio, id eſt, aſcia cædo, πελεκίζω.
aſciſco, ἐπάγομαί τινί τι, alicui aliquid, εἰσποιέω παῖδα, aſciſco mihi filium.
aſcititius, ἀλλότριος, ῦ, ὁ, εἰσποίητος, α, ὁ.
aſcribere, imputare, προστίθεσθαι.
aſcribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
aſcribere aliquem in catalogum, ἀπογράφειν τινὰ εἰς κατάλογον.
aſcribi in numerum virorum, τετάχθαι εἰς ἄνδρας.
aſcribi in tribum, προσνέμεσθαι τῇ φρατρίᾳ.
aſcribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
aſcribor, προσνέμομαι.
aſcribor in catalogum, προσκαταλέγομαι.
aſcriptio in margine, παραγραφή, ῆς, ἡ.
aſcriptitius, παρέγγραπτος, ῦ, ὁ.
aſcriptor, προσγραφεὺς, έως, ὁ.
a ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
aſella, ὀνίσκη, ης, ἡ.
aſelli agitator, ὀνηλάτης, ῦ, ὁ.
aſellus, ὀνάριον, α, τὸ, ὀνίδιον, ῦ, τὸ, ὀνίσκος, ῦ, ὁ.
aſilus, οἶστρος, ῦ, ὁ.
aſilo agitor, οἰστράω, ῶ, & οἰστρέω, ῶ, οἰστρηλατέομαι, ῦμαι.
aſina, ὄνος, ῦ, ἡ.
aſinarius, ὀνικός, ῦ, ὁ, ὀνηλάτης, ῦ, ὁ.
aſininus, ὄνειος, ῦ, ὁ, ὀνικὸς, ῦ, ὁ, ὀνώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
aſinus, ὄνος, ῦ, ὁ, βόνηλος, ῦ, ὁ, βρωμήτης, ητος, ὁ.
aſinum agito, ὀνηλατέω, ῶ.

aſinus indutus pelle Leonis, ὄνος ἐνδεδυμένος λεοντῆν.
aſparagus, ἀσπάραγος, ου, ὁ.
aſpectabilis, θεωρητὸς, ῦ, ὁ, ἐπίοπτος, ου, ὁ, ἐπόψιμος, ου, ὁ, κατόπτος, ου, ὁ.
aſpectio, θεωρία, ας, ἡ.
aſpectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ου, ὁ, βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ.
aſpectu manſuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
aſpectus, ὄψις, εως, ἡ, ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, βλέψις, εως, ἡ.
aſper, τραχὺς, εῖα, ὁ, χαλεπὸς, ῦ, ὁ, δεινὸς, ῦ, ὁ, σκληρὸς, ῦ, ὁ.
aſper utrinque, ἀμφιδάσυς, υος, ὁ.
ſub aſpectum cadens, ὁρατὸς, ῦ, ὁ, ὑποδερκτὸς, ῦ, ὁ.
aſpectu difficilis, δυσπρόσωπος, ου, ὁ, quæ vox ſignificat etiam illum, qui eſt aſpectus infauſti.
aſpere, τραχέως, χαλεπῶς.
aſpergillum, περιῤῥαντήριον, ου, τό.
aſpergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, ῥανίζω, ῶ, ἐπιπαίσσω.
aſpergo, inis, ῥαντισμὸς, ῦ, ὁ, κατάχυσμα, ατος, τό.
aſpergo labem, καταστιλβάζω, στιλόω, ῶ.
aſperitas, τραχύτης, ητος, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ.
aſpernabilis, ἀποβλητὸς, ου, ὁ.
aſpernatio, καταφρόνησις, εως, ἡ.
aſpernator, ἀποστρεπτὴρ, ῆρος, ὁ.
aſpernor, καταφρονέω τῶν νομίμων. jura. ἀμελέω τῶν φίλων, aſpernor amicos. ὀλιγωρέω, ῶ, ἀθετέω, ῶ.
aſpero, ἀγριόω, ῶ, δασύνω.
aſpicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, aliquem. ἐπιβλέπω τὴν γῆν, ἀθρέω, ῶ, Poetice cum accuſativo, aſpicio terram, εἰσοράω, δέρκω.
aſpicio intentis oculis, δέρκω, ἀτενίζω, ἐμβλέπω.
aſpicio limis oculis, ὑποβλέπω, παραβλέπω.
aſpicio recta, ἀντιβλέπω. Budæus.
aſpicio deorſum, καταθεάομαι, ῶμαι, συγκύπτω.
is, quem aſpicere non licet, ἀπρόσοπτος, ου, ὁ, Poetice, ἀπροτίοπτος, ο, ὁ.
aſpirare, favere, ἐπιγελάζειν.
aſpiratio, ἐμπνοια, ας, ἡ, ἐπίπνευσις, εως, ἡ.
aſpiro, afflo, ἐπιπνέω, ῶ.
aſpiro, aſſequi conor, ἐφικνέομαι, ῦμαι.
aſporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
aſſatio, ὄπτησις, εως, ἡ.
aſſator, ὀπτανεὺς, έως, ὁ.
aſſatus, ὀπτὸς, ῦ, ὁ, ὀπτανεὺς, ῦ, ὁ.
aſſatura, carnes aſſæ, ὄπτημα, ατος, τὸ, ὄπτησις, εως, ἡ.
aſſecla, ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἀμορβὸς, ῦ, ὁ, παράσιτος, ου, ὁ.
aſſecla menſæ, τραπεζεὺς, έως, ὁ.
aſſector, παρακολουθέω τινὶ, παρέπω.
aſſectatio, παρακολούθησις, εως, ἡ.
aſſectator, ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἀκολουθητικὸς, ῦ, ὁ.
aſſenſor, σύμψηφος, ου, ὁ.
aſſenſor alicui facilis in re aliqua, εὐσυμπεριφέρομαι, ου, ὁ.
aſſenſus, & aſſenſio, ὁμολογία, ας, ἡ, συγκατάθεσις, εως, ἡ, συμφώνησις, εως, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
aſſentatio, κολακεία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ.
aſſentator, κόλαξ, ακος, ὁ.
aſſentatorie, κολακευτικῶς.
aſſentatorius, κολακευτικὸς, ῦ, ὁ, θωπευτικὸς, ῦ, ὁ, θωπικὸς, ῦ, ὁ, θώψ, θωπὸς, ὁ.
aſſentio, & aſſentior, συναινέω, ῶ, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ῶ, ὑπογράφω.
aſſentior tibi in hoc, συναγορεύω σοι τῦτο, ὁμογνωμονῶ σοι τῦτο, & περὶ τύτο.
aſſentor, κολακεύω, τινὶ, vel τινὰ, alicui adulor, θωπεύω, κερκωπίζω, κολακεύω ποιέομαι, ὑποκορίζομαι.
aſſequor, ὑποκαταλαμβάνω τι, aliquid, ἀρχικνέομαι τ ἀρετ, virtutem, ἐπιτυγχάνω, κιχέω, ῶ.
aſſequor conjectura, συμβάλλω, εἰκάζω τινί.
aſſequutio, κίχησις, εως, ἡ, τεῦξις, εως, ἡ.
aſſer, πίναξ, ακος, ὁ, σανὶς, ίδος, ἡ.
aſſero, vindico, ἀντέχομαι, cum genitivo, ἐλευθερόω, ῶ.
aſſero, affirmo, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
aſſerere in libertatem, ἐξ ἀφαιρέσεως εἰς ἐλευθερίαν, & ἀφαιρεῖσθαι.
aſſerere in libertatem ſervos, τὰς οἰκέτας εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖν. Demoſthenes.
aſſertio, διαβεβαίωσις, εως, ἡ.
aſſertio, hoc eſt, vindicatio, περιποίησις, εως, ἡ, ad Eph. 1. ἀφαίρεσις, εως, ἡ.
aſſertor, βεβαιωτὴς, ῦ, ὁ, ἐκδικητὴς, ῦ, ὁ.
aſſervatio, ἀπόθεσις, εως, ἡ, θησαυρισμὸς, ῦ, ὁ, θησαύρισμα, ατος, τό.
aſſervo, φυλάττω, τηρέω, ῶ, ἐπιφυλάττω.
aſſeſſio, προεδρία, ας, ἡ, παρεδρία, ας, ἡ, συνέδριον, ου, τό.
aſſeſſor, πάρεδρος, ο, ὁ, σύνεδρος, ου, ὁ.
aſſeveranter, & aſſeverate, βεβαίως.
aſſeveratio, βεβαίωσις, εως, ἡ, ἰσχυρισμὸς, ῦ, ὁ.
aſſevero, διαβεβαιοῦμαί τι, διισχυρίζομαι.
aſſideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
aſſido, καθίζομαι.
aſſidue, vel aſſiduo, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
aſſiduitas, συνεχὲς, έος, τὸ, ἐνδελέχεια, ας, ἡ.

aſſiduus, συνεχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀδιάλειπτος, ου, ὁ, πολλὸς, πολλῦ, ὁ.
aſſiduus in aliquo negotio, ἀνέδρευος, ου, ὁ, καλῶς τεταγμένος, καὶ δικαίως.
aſſiduus ſum, προσκαρτερέω τινὶ, προσμένω τινὶ, διατελέω, ῶ, ἐπιμελοῦμαι.
aſſignatio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, προσανάθεσις, εως, ἡ.
aſſigno, attribuo, divido, ἀποδίδωμι, διαζόμαι, διανέμω, νέμω, προσνέμω.
aſſigno, obſigno, σφραγίζω, σφραγίζομαι.
aſſigno cauſam, αἰτιάομαι, ῶμαι, προσαιτιάομαι, ῶμαι, ὑπαιτιάομαι, ῶμαι.
aſſilio, ἐπιπηδάω, ῶ.
aſſimilatio, ἀφομοίωσις, εως, ἡ.
aſſimilatus, εἰκασμένος, ου, ὁ.
aſſimilis, ὅμοιος, ου, ὁ, προσόμοιος, α, ὁ.
aſſimilo, ὁμοιόω τί τινι, aliquid alicui, εἰκάζω.
aſſimulo, fingo aliquid eſſe, quod revera non eſt, ὑποκρίνομαί τι.
aſſiſto, παρίσταμαί τινι, παραμένω.
aſſo, torreo, ἀνθρακίζω, ὀπτάω, ῶ.
aſſocio, συνάπτω τινί τινα, aliquem alicui.
aſſolet, εἴωθε, φιλεῖ.
aſſono, ἐπηχῶ.
aſſuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι, aliquem ad aliquid, συνεθίζω.
aſſuefactio, ἐθισμὸς, ῦ, ὁ, συνεθισμὸς, ῦ, ὁ.
aſſueſco, ἐθίζομαι σύν τινι, alicui, συνεθίζομαι.
aſſuetudo, συνήθεια, ας, ἡ, ἐθημοσύνη, ης, ἡ.
aſſuetus, σύντροφος, ο, ὁ, συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἐθάς, αδος, ὁ, καὶ ἡ.
aſſula, σπινθαρισμὸς, ῦ, ὁ.
aſſumentum, ἐπίῤῥαμμα, ατος, τό.
aſſumo, προσλαμβάνω τινά.
aſſumo mihi, mihi uſurpo, σφετερίζω, unde σφετερισμὸς, uſurpatio, & σφετεριστὴς, ῦ, ὁ, uſurpator.
aſſumptio, πρόσληψις, εως, ἡ, σφετερισμὸς, ῦ, ὁ.
aſſuo, προσράπτω.
aſſurgo, ἐπανίσταμαί τινι, alicui.
aſſurgo honoris cauſa alicui, ὑπεξανίσταμαί τινι, ἐξανίσταμαι, vel ὑπανίσταμαι τῶν θακῶν.
aſſurgere ſenioribus, τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι.
aſſus, ὀπτὸς, ῦ, ὁ.
aſt, αὐτὰρ, ἐὰν δέ.
aſteriſcos, ἀστερίσκος, ου, ὁ.
aſtipulatio, συγκατάθεσις, εως, ἡ.
aſtipulator, συνέπαινος, ου, ὁ, συμπαραστάτης, α, ὁ.
aſtipulatrix, συνέπαινος, ου, ἡ.
aſtipulor, συναγορεύω, cum dativo. συνηγορέω, ῶ, συνᾴδω, συνεπαινέω, ῶ, συγκατανεύω, ῶ, συναιρόμαι, σύμφημι, προστίθεμαι, συνίσταμαι, συμπαραστατέω, ῶ, συνεπιμαρτυρῶ, ὑπογράφω.
aſtipulari ſententiæ, προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ.
a ſtirpe, ἀπὸ ῥίζης.
aſto, παρίσταμαί τινι, alicui.
aſtra, ἀστέρες, οἱ.
aſtragalus, ἀστράγαλος, ου, ὁ.
aſtricte, στενῶς, προσεσταλμένως.
aſtrictio, στύψις, εως, ἡ.
aſtrictus, περιηγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, περισφιγγόμενος, ου, ὁ.
aſtrictus jurejurando, ἐνώμοτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ὁρκωμότης, ου, ὁ, ἔνορκος, ο, ὁ, καὶ ἡ.
aſtringentia alvum, τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν.
aſtringere jurejurando, ὁρκόω, ῶ, ὁρκίζω.
adſtringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω, στυφόω, ῶ, ἀποστυφόω, ῶ, δεσμέω, ῶ, κατασφίγγω, ῶ, συγκαταλαμβάνω.
aſtrologia, ἀστρολογία, ας, ἡ.
ad aſtrologiam pertinens, ἀστρολογικὸς, ῦ, ὁ.
aſtrologus, ἀστρολόγος, ου, ὁ.
aſtronomia, ἀστρονομία, ας, ἡ.
aſtronomus, ἀστρονόμος, ου, ὁ.
aſtrum, ἄστρον, ου, τό.
aſtra contemplari, ἀστρονομεῖν.
aſtruo, προσκατασκευάζω.
aſtruo, probo, συνίστημι, ἰσχυρίζω.
aſtu, pro aſtute, πανούργως.
aſtus, πανουργία, ας, ἡ, δολοφροσύνη, ης, ἡ.
aſtute, πανούργως, κερδαλέως.
aſtutia, πανουργία, ας, ἡ, δεινότης, ητος, ἡ.
aſtutus, πανοῦργος, ου, ὁ, γλαφυρὸς, ῦ, ὁ, ἀλωπὸς, ῦ, ὁ, ποικιλόβουλος, ου, ὁ, αἴθωνος, ο, ὁ, κερδαλέος, ου, ὁ.
aſylum, ἄσυλον, ου, τό.

A T.

at, ἀλλὰ, ἀλλὰ μήν.
at at, ἦ ἦ, αἲ αἲ.
at certe, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
at enim, ἀλλὰ γάρ.
at ſaltem, καὶ μήν γε.
athenæ, ἀθῆναι.

athenienſis, ἀθηναῖος, ου, ὁ.
at vero, ἀλλὰ γάρ.
atavus, τρίπαππος, ου, ὁ, πρόπαππος, ου, ὁ.
ater, μέλας, αινος, ὁ, μελαγχρώς, ῶτος, ὁ, ζοφερός, ᾶ, ὁ.
athleta, ἀθλητής, οῦ, ὁ, ἀγωνιστής, οῦ, ὁ.
athletarum certamen, ἄθλημα, ατος, τὸ ἀθλητικὸς ἀγών.
athletice, ἀθλητικῶς.
athleticus, ἀθλητικός, οῦ, ὁ.
atlas, ἄτλας, αντος, ὁ.
atque, καὶ, τε, μέν, δέ.
atque adeo, καὶ τὸ δὴ, ὑπερμάλιστα.
atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
atqui, τοίνυν ἄρα, ἀλλά γε, γοῦν.
atra bilis, χολὴ μέλαινα, μελαγχολία, ας, ἡ.
atramentarium, μελανοδοχεῖον, ου, τό.
atramento ſcribere, διὰ μέλανος γράφειν.
atramentum, μέλαν, ανος, τό, ἀτράμεντον, ου, τό.
atramentum ſcriptorium, γραφικόν, οῦ, τό.
atramentum ſutorium, χάλκανθον, ου, τό.
atratus, μελανείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
atrici, θυρωροί, οἱ, janitores.
atrifer, μελαγχολιασμός, οῦ, ὁ.
atrienſis, αὔλιος, ου, ὁ, αὐλικός, οῦ, ὁ.
atriolum, αὐλίδιον, ου, τό.
atriplex, ἀτράφαξις, εως, ἡ, χρυσολάχανον, ου, τό.
atrium, αὐλή, ῆς, ἡ, μέλαθρον, ου, τό, αὐλαία, ας, ἡ.
atrocitas, ὠμότης, ητος, ἡ, αἰκία, ας, ἡ.
atrociter, ὠμῶς, αἰκῶς.
atrocius, δεινότερον, ου, τό.
atrox, χαλεπός, οῦ, ὁ, ἀτενής, έος, ὁ καὶ ἡ, δεινόν, οῦ, τό, ἀδίκημα, ατος, τό.
atrox ſcelus, ἀμπλάκημα, ατος, τό.
attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὥς, καὶ μήν.
attemperate, ἁρμοδίως.
attempero, προσάπτω τινί τι.
attendere animum, mentem, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
attendo, προσέχω, ἐκτείνομαι.
attente, φιλακόως, προσεχῶς.
attentio, προσοχή, ῆς, ἡ, πρόσχεσις, εως, ἡ, κατανόησις, εως, ἡ.
attento, πειράω, ῶ.
attentum facere, προσεκτικὸν ποιεῖν.
attentus, φιλήκοος, ου, ὁ, προσεχής, έος, ὁ καὶ ἡ.
attenuatio, λεπτυσμός, οῦ, ὁ.
attenuatus, ἐκλεπτυνθείς, έντος, ὁ.
attenuo, ψιλόω, ῶ, λεπτύνω.
attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω, cum dativo, & accuſativo. σμήχω.
atteſtor, μαρτύρομαι.
attexo, προστίθημί τινί τι.
attiguus, προσαφής, έος, ὁ καὶ ἡ.
attinere, pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
attinet ad me, προσήκει μοι.
attingo leviter, ἅπτομαι ἀκροθιγῶς, ἐπιψηλαφάω, ῶ.
attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
attollo, ἐπαίρω τὴν φωνήν, vocem, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω, ῶ.
attollere oculos, ἀνεγείρειν τὰς ὄψεις, ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα; cui opponitur, καταβάλλειν τὰ ὄμματα, oculos demittere.
attollere vocem, ἐγχαλᾶν φωνήν, ἐκφωνεῖν.
attollere ſupercilia, ὀφρυάζω, ὀφρυῶ.
attondeo, ὑποκείρω, κορίζω.
attonitus, ἐμβροντηθείς, έντος, ὁ.
attonitum reddo, ἐκπλήττω τινά, aliquem; ἀτύζω, ἀτίω.
attonitus, ἀπόπληκτος, ου, ὁ, ἐμβρόντητος, ου, ὁ.
attonitus ſum, δεδίττομαι, & δεδίττω.
attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, aſpectu.
attonſus, ἐπικεκαρμένος, ου, ὁ.
attractio, ἑλκυσμός, οῦ, ὁ, ἐπίσπασις, εως, ἡ.
attraho, ἐπισύρω, ὑφέλκω, ἐπισπάω, ῶ.
attraho ad me, προσάγομαι.
attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma: ψηλαφάω, ῶ, παραφάω, ῶ, προσάπτομαι.
attrecto leviter, ἐπιψηλαφάω, ῶ.
attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι, νέμω, ἐπινέμω.
attributio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, ἀπονομή, ῆς, ἡ.
attritio, τρίψις, εως, ἡ, παράτριψις, εως, ἡ.
attritus, παρατριβής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀνάτριπτος, ου, ὁ, παρατεθρυμμένος, ου, ὁ.

A V.

avare, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
avaritia, φιλαργυρία, ας, ἡ, πλεονεξία, ας, ἡ, φιλοχρηματία, ας, ἡ, ἀνελευθερία, ας, ἡ, φιλοκτεανία, ας, ἡ, μικρολογία, ας, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.
avaritiæ deditum eſſe, ἔχειν φιλοχρημάτως.
avarus, φιλάργυρος, ου, ὁ, φιλοχρήματος, ου, ὁ.
auca, πτηνός, οῦ, ὁ.
aucellus, στρουθίον, ου, τό.
auceps, ἰξευτής, οῦ, ὁ, ὀρνιθευτής, οῦ, ὁ, ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ.

auctarium, προθήκη, ης, ἡ, ἐπίμετρον, ου, τό, ἐπίμετρον, ου, τό, ἐπίβλημα, ατος, τό.
auctio, αὔξησις, εως, ἡ, δημοπρασία, ας, ἡ.
auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πωλεῖν αὐτὰ τῶν ποιοῦντων.
auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
aucto, αὐξάνω.
auctor, αὐτουργός, οῦ, ὁ, αἴτιος τινος, εἰσηγητής, οῦ, ὁ.
ſine certo auctore, ἀδέσποτον. ut ἀδέσποτον ἐπίγραμμα, Epigramma incerti auctoris.
auctorem certum non habens, ἀκέφαλος, ου, ὁ. ut ἀκέφαλος, αἵρεσις, Hæreſis ſine auctore.
auctoramentum, μισθοδοσία, ας, ἡ, ὀψώνιον, ου, τό.
auctorem, ſuaſoremque ſe præbere, ὑποσημαίνω τι.
auctoritas, ἀξιοπιστία, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τό, κῦρος, εος, τό, σεμνότης, ητος, ἡ.
auctoritate polleo, καταδυναστεύω.
auctoritate præditus, ἀξιωματικός, οῦ, ὁ.
auctoritate privo, ἀκυρόω, ῶ, ἀποκυρόω, ῶ.
auctuarium, ἐπίμετρον, ου, τό.
auctus, αὐξηθείς, έντος, ὁ, αὐξητός, οῦ, ὁ.
aucupatorius, ἰξευτικός, οῦ, ὁ.
aucupator, ἰξευτής, οῦ, ὁ.
aucupium, ἰξευτήριον, ου, τό, ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ.
aucupor, θηράομαι, ῶμαι, cum accuſativo, ἰξεύω, ὀρνιθοθηρέω, ῶ.
audacia, θράσος, εος, τό, θρασύτης, ητος, ἡ, τόλμα, ης, ἡ.
audacia verborum, θρασυγλωττία, ας, ἡ.
audacia, & impudentia fretus, τόλμῃ, καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
audaciter, vel audacter, θρασέως.
audacter loquor, παῤῥησιάζω.
audaculus, θρασύτερος, ου, ὁ, παράτολμος, ου, ὁ.
audax, τολμηρός, οῦ, ὁ, τολμητής, οῦ, ὁ, θρασύς, έος, ὁ, ἄθαμβος, ου, ὁ.
audax ſum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω, ῶ.
audens, θαῤῥαλέος, ου, ὁ, θαρσαλέος, ου, ὁ.
audeo, τολμάω τι, θαρσέω, ῶ, cum accuſativo.
audientiam facio, ὑποκηρύττω.
audio, ἀκούω, διακούω τι, & τινός, πεύθομαι, ἀκροάομαι, ῶμαι, πυνθάνομαι.
audire, præcipienti parere, ὑπακούω τινός.
audire bene, id eſt, laudari, εὖ aut καλῶς ἀκούω.
audire male, id eſt, vituperari, κακῶς ἀκούω, ἀδοξῶ, παραδοξῶ.
audire patienter orationes, ἀνέχομαι λόγους.
audire ex aliquo, ἀκούω τινός, vel παρά τινος.
audire de aliqua re, ἀκούω τινός, vel ἀκούω τι.
audire aliquem, hoc eſt, diſcipulum ejus eſſe, διακούω τινός.
audiendo falli, audire perperam, παρακούω.
auditio, ἀκρόασις, εως, ἡ.
auditor, ἀκροατής, οῦ, ὁ, ἀκουστής, οῦ, ὁ.
auditorium, ἀκροατήριον, ου, τό.
auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
auditu valens, ὀξυήκοος, ου, ὁ.
auditus, us, ἀκοή, ῆς, ἡ, ἀκρόασις, εως, ἡ, αἴσθησις, εως, ἡ, ἀκουστικόν, ῆς, ἡ.
auditus gravitas, δυσηκοΐα, ας, ἡ.
auditus, particip. ἀκουσθείς, έντος, ὁ, ἀκουστός, οῦ, ὁ.
ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
aveho, ἀπάγω.
avellana, λεπτοκάρυον, ου, τό.
avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ῶ, παῖδας ἀποσπᾷν ἀπὸ τῶν πατέρων, καὶ μητέρων, liberos avellere a parentibus: Iſocrates. ἀποτίλλω.
avellere a latere alicujus, παρασπάω, ῶ.
avena, βρῶμος, ου, ὁ, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ.
aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ῶ, ἐφίεμαι.
avernus, ἄορνος, ου, ὁ.
averruncare, id eſt, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
averruncatio iræ Deorum, ἀποτροπιασμός, οῦ, ὁ.
averruncus, ὁ ἀποτρόπαιος δαίμων.
averſandus, ἀποτροπιαστέος, ου, ὁ.
averſatio, ἀποτροπίασις, εως, ἡ.
averſe, κατεστραμμένως.
averſio, ἀποτροπή, ῆς, ἡ.
averſor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
averſus, ἀποστραφείς, έντος, ὁ, ἀπεστραμμένος, ου, ὁ.
avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι θεός.
avertere oculos aliquo, ἀποβλέπειν ποι.
averto, ἀποτρέπω, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
aufero, ἀποφέρω, cum accuſativo. ἀφαιρέω σε τοῦτο, aufero tibi hoc, ἀφαιρέω, ῶ, ἀφαιρέομαι, οῦμαι, παραιρέομαι, οῦμαι, ἀπαλλάττω, cum accuſativo, ἀπαίρομαι, ἀπαιωρέω, ῶ, κομίζω, νοσφίζομαι.
aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
augeo, αὔξω, ήσω, & αὐξάνω, συνάγω.
augere rem familiarem, περιουσίαν ποιεῖν.
augere res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις αὐξάνειν.
augere odium in aliquem, τὴν ἔχθραν πρός τινα μείζω ποιεῖν.
augeor, αὐξάνομαι, αἰρέω, ῶ.

augeſco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
augmento, συναρμόζω.
augmentum, & augmentatio, αὔξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
augur, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνομάντις, εως, ὁ, ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, ὀρνιθίας, ου, ὁ.
augurandi ars, οἰωνοσκοπική, ῆς, ἡ, οἰωνομαντική, ῆς, ἡ.
augurium, οἰωνὸς, ῦ, ὁ, οἰώνισμα, ατος, τὸ, οἰωνισμός, ῦ, ὁ.
augurium capio, προοιωνίζομαι.
augurium capio ex avibus, διαμαντεύομαι ὑπ' ὄρνισι.
auguro, & auguror, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, ῶ, διαγυχαλίζομαι, οἰωνίζομαι.
auguror bene, φημίζω ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
auguſtalis, πρυτανεῖον, ου, τό.
auguſte, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
auguſtus, a, um, σεβάσμιος, ου, ὁ, σεμνός, ῦ, ὁ, σεβαστός, ῦ, ὁ.
auguſtus menſis, αὔγουστος, ου, ὁ.
avia, μάμμα, ας, ἡ, & μάμμη, ης, ἡ.
aviarium, ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τό.
aviarius, ὀρνιθοκόμος, ου, ὁ.
avicula, ὀρνιθάριον, ου, τὸ, ὀρνίθιον, ου, τό, ὀρνιθίσκος, ου, ὁ.
avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avide, ἐπιθυμητικῶς, λελιμμένως.
aviditas, πλεονεξία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
avidus, πλεονέκτης, ου, ὁ, ἐπιθυμητικός, ῦ, ὁ.
avidus belli, φιλοπόλεμος, ου, ὁ.
avidus cædis, φιλαίματος, ου, ὁ.
avidus lucri, φιλοκερδὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
avis, ὄρνις, ιθος, ὁ, πετεινός, ῦ, ὁ, οἰωνός, ῦ, ὁ.
avis tarda, ὠτίς, ίδος, ἡ.
avitus, a, um, προγονικός, ῦ, ὁ, παππῷος, ου, ὁ.
avius, ſine via, ἄβατος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄνοδος, ου, ὁ, ἀδιέξοδος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
aula, αὐλή, ῆς, ἡ, βασίλειον, ου, τό.
aulæa, orum, αὐλαῖαι, αἱ. περιπετάσματα, τά.
auletes, tibicen, αὐλητής, ῦ, ὁ.
auletris, αὐλητρίς, ίδος, ἡ.
aulicus, αὐλικός, ῦ, ὁ.
avocamentum, διαγωγή, ῆς, ἡ.
avocatio, ἀποτροπή, ῆς, ἡ, ἀποστροφή, ῆς, ἡ.
avoco, ἀποκαλέω τινὰ, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω, ῶ.
aura, αὔρα, ας, ἡ, πνοή, ῆς, ἡ, ἀτμίς, ίδος, ἡ.
auramentum, χρύσωμα, ατος, τό.
auraria, χρυσεία, ας, ἡ.
aurarii, χρυσοχόοι, οἱ.
aurarius, ἔγχρυσος, ου, ὁ.
aurata, piſcis, χρύσοφρυς, υος, ὁ.
aurator, χρυσωτής, ῦ, ὁ.
auratus, ἔγχρυσος, ου, ὁ, χρυσωτός, ῦ, ὁ, διάχρυσος, ου, ὁ, χρυσοφαής, έος, ὁ, καὶ ἡ, χρυσοβαφής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
aures, ὦτα, τά.
aureus, χρύσεος, ου, ὁ, ἐπίχρυσος, ου, ὁ, χρυσοῦς, ῆς, ὁ.
aureus nummus, χρυσοῦς, ſubaudi, στατήρ.
auricomus, χρυσοκόμος, ου, ὁ. Hinc χρυσοκομέω, ῶ, aureas comas habeo.
auricula, ὠτίον, ου, τό.
auricula ſumma, μετεώριον, ου, τό.
auricularis, ὠταρές, ῦ, ὁ.
auricularius, ὠτακουστής, ῦ, ὁ.
aurifer, χρυσοφόρος, ου, ὁ.
aurifex, χρυσοποιός, ῦ, ὁ, χρυσοχόος, ου, ὁ, χρυσουργός, ῦ, ὁ.
aurificina, χρυσεῖον, ου, τό.
aurifodina, χρυσεῖον, ου, τό, χρυσωρυχεία, ας, ἡ.
auriga, ἡνίοχος, ου, ὁ, ἁρματηλάτης, ου, ὁ, ἁρματηλάτης, ου, ὁ, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, πωλοδάμνης, ου, ὁ.
aurigarius, ἁρματοποιός, ῦ, ὁ, ἁρματοπηγός, ῦ, ὁ.
aurigatio, ἡνιοχεία, ας, ἡ, ἁρματηλασία, ας, ἡ.
aurigor, ἡνιοχέω, ῶ, διφρηλατέω, ῶ.
aurilegulus, χρυσολόγος, ου, ὁ.
auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
auris, οὖς, ὠτός, τὸ, οὖας, ατος, τό.
in utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
aurem vellere, ἀνατείνω τῦ ὠτός.
aures obtundere, περιθρυλλέω τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχέω, ὠτοκοπέω.
auriſcalpium, ὠτογλυφίς, ίδος, ἡ.
auritus, magnas habens aures, ὠτώεις, εντος, ὁ.
auri amor, φιλοχρυσία, ας, ἡ.
auro, as, χρυσόω, ῶ.
auro abundans, ζάχρυσος, ου, ὁ, Euripides.
auro carens, ἄχρυσος, ου, ὁ.
auro adornatus, διάχρυσος, ου, ὁ, χρυσοπόικιλος, ου, ὁ.
auro intextus, χρυσοϋφής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
auro obduco, ſeu perlino, χρυσόω, ῶ, ἀποχρυσόω, ῶ, καταχρυσόω, ῶ, περιχρυσόω, ῶ.
auro captus, χρυσομανής, έος, ὁ, χρυσομανής, έος, ὁ καὶ ἡ.
auro micans, vel coruſcans, χρυσαυγής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
aurora, ἠώς, όος, ἡ, ἕως, έω, ἡ.
ſub auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.

auruginoſus, ἰκτερικός, ῦ, ὁ.
aurugo, ἴκτερος, ου, ὁ, ἰκτερισία, ας, ἡ.
aurum, χρυσός, ῦ, ὁ, χρυσίον, ου, τό.
auſcultatio, ἀκρόασις, εως, ἡ, ἀκρόαμα, ατος, τὸ, ἀκρόασις, εως, ἡ.
auſcultator, ἀκροατής, ῦ, ὁ, ἀκουστής, ῦ, ὁ.
auſcultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, obedio legi, προσέχω τινί.
auſculto, audio, ἀκροάω, ῶ, ἀκροάομαι, ῶμαι, ὑπακούω, ῶ, προσέχω, προσέχω.
auſim, τολμήσω.
auſpex, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνοπόλος, ου, ὁ.
auſpicatio, exordium rei, quæ inſtituitur, ἄρξασις, εως, ἡ.
auſpiciis bonis, θεῶν ἀμείμονι πομπῇ. Homerus.
quod bonis auſpiciis fit, ſeu bonis avibus, ἄορνις, ιθος, ἡ.
auſpicium loci capio, οἰωνίζομαι τὸ χωρίον.
auſpicato, εἰς καλὸν, αἰσίως.
auſpicialis, οἰωνιστικός, ῦ, ὁ.
auſpicium, οἰωνισμός, ῦ, ὁ, οἰωνοσκοπία, ας, ἡ.
auſpicor, οἰωνοσκοπέω, ῶ.
auſpicor, negotium aliquod aggredior, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
auſter, νότος, ου, ὁ.
auſtere, αὐστηρῶς, ἀποτόμως, στυγνῶς.
auſteritas, στρυφνότης, ητος, ἡ, αὐστηρότης, ητος, ἡ.
auſterus, αὐστηρός, ῦ, ὁ, σκληρός, ῦ, ὁ.
auſtralis, νότιος, ου, ὁ, ἀνταρκτικός, ῦ, ὁ.
auſus, τόλμημα, ατος, τό.
aut, ἢ, εἴτε.
autem, pro ſed, δὲ, δαὶ, δῆτα, δῆθεν.
authenticus, αὐθεντικός, ῦ, ὁ.
authorare, περιποιεῖσθαι.
authoritas, ἀξιοπιστία, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, κῦρος, εος, τὸ, σεμνότης, ητος, ἡ.
autographum, αὐτόγραφον, ου, τὸ, ἰδιόγραφον, ου, τό.
autoratus, ὠνημένος, ου, ὁ.
autumator, ὀνομαστής, ῦ, ὁ.
autumnalis, ὀπωρινός, ῦ, ὁ.
autumnus, ὀπώρα, ας, ἡ, μετόπωρον, ου, τό.
autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω, λέγω.
avulſio, ἀπόσπασμα, ατος, τό.
avulſus, ἀποσπασθείς, έντος, ὁ.
avunculus, θεῖος, ου, ὁ, μητράδελφος, ου, ὁ.
avus, πάππος, ου, ὁ.
avus paternus, προπάτωρ, ορος, ὁ, πατροπάτωρ, ορος, ὁ.
avus maternus, μητροπάτωρ, ορος, ὁ.
auxiliares, συμβοηθοί, οἱ.
auxiliaris, βοηθητικός, ῦ, ὁ, βοηθηματικός, ῦ, ὁ, ἐπικούριος, ου, ὁ, ἐπικουρικός, ῦ, ὁ.
auxiliarius miles, συμπαραστάτης, ου, ὁ.
auxiliatrix, ἀλεξήτειρα, ας, ἡ.
auxiliarius, βοηθητικός, ῦ, ὁ, ἀρωγός, ῦ, ὁ.
auxiliator, ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, βοηθός, ῦ, ὁ, ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἐπίχουρος, ου, ὁ.
auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τὰς πολεμίους, alicui adverſus hoſtes, ἐπικουρέω τινί.
auxilio tibi venio, βοηθὸν παρίσταμαί σοι.
auxilium, βοήθεια, ας, ἡ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ.
auxilium afferre, ὠφελεῖν, vel βοήθειαν πέμπειν, προσβοηθεῖν.
auxilium afferens, ὠφέλιμος, ου, ὁ.
auxilium viciſſim ferre, ἀντιβοηθέω.
citra auxilium, ἀβοηθητί.

A X.

axilla, μασχάλη, ης, ἡ, μασχαλίς, ίδος, ἡ.
axioma, ἀξίωμα, ατος, τό.
axis, ἄξων, ονος, ὁ.
axis mundi, ἄξων τῦ κόσμου, & ſimpliciter, ἄξων, ονος, ὁ.
axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt, ἀντάξων, ονος, ὁ, ἀνταρκτικός, ῦ, ὁ.
axungia, ὕειον, στέαρ.

A Z.

Azyma, ἄζυμον, ου, τό.

B A.

BAccæ, ἀκρόδρυα, τά.
baccha, θυιὰς, ſive θυιάς, άδος, ἡ, βάκχη, ης, ἡ.
bacchanale, διονύσιον, ου, τό.
bacchanalia, διονύσια, τά.
bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, Lucianus.
bacchantium vox, εὐοῖ.
bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
bacchatio, βάκχευσις, εως, ἡ.
bacchica ſacrificia, βακχεῖα, τά.

bacchi-

bacchicus, βακχικὸς, κὴ, κὸν, βακχεῖος, ου, ὁ.
bacchor, inſanio, βακχεύω, & βακχάω, ῶ.
bacchus, βάκχος, ου, ὁ, ἴακχος, ου, ὁ, διόνυσος, ου, ὁ, ζαγρεὺς, έως, ὁ.
bacillus, βακτηρίδιον, ου, τὸ.
baculus, βάκτρον, ου, τὸ, βακτηρία, ας, ἡ.
baculum geſtans, ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, ξυλοφόρος, ου, ὁ.
baculo inniti, βακτηρεύεσθαι, σκηπίωνι ἐρείδεσθαι, ſeu σκηρίζεσθαι.
bajulatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
bajulo, βαστάζω, φορτίζω, ἀχθοφορέω, ῶ.
bajulus, φορτοβαστάκτης, ου, ὁ, φορτηγὸς, οῦ, ὁ, πυρφόρος, ου, ὁ.
balæna, φάλαινα, ης, ἡ, κῆτος, εος, τὸ.
balanus, βάλανος, ου, ἡ.
balatus, us, βληχὴ, ῆς, ἡ, βλήχημα, ατος, τό.
balbus, ψελλὸς, οῦ, ὁ, ἄτυπος, ου, ὁ, ἰσχνόφωνος, ου, ὁ.
balbuties, τραυλότης, ητος, ἡ, τραυλισμὸς, οῦ, ὁ, ψελλότης, ητος, ἡ, ψέλλισμα, ατος, τὸ, ψελλισμὸς, οῦ, ὁ.
balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
baliſta, σφενδόνη, ης, ἡ.
balneaticum, βαλανικὸν, οῦ, τὸ.
balneator, βαλανεὺς, έως, ὁ, λουτροχόος, ου, ὁ, & λουτροχόος, ου, ὁ.
balneatrix, βαλανὶς, ίδος, ἡ, & βαλάνισσα, ης, ἡ.
balneum, βαλανεῖον, ου, τὸ, λουτρὸν, οῦ, τὸ, πλυνὸς, οῦ, ὁ.
balneare, lavare, λουτίζειν, νίπτειν, νίψαι.
balſamum, βάλσαμον, ου, τό.
balſami fructus, καρποβάλσαμον, ου, τὸ.
balſami ſuccus, ὀποβάλσαμον, ου, τὸ.
balteus, vel balteum, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, ζώνη, ης, ἡ.
baptiſmus, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τὸ.
baptiſterium, βαπτιστήριον, ου, τὸ.
baptizo, βαπτίζω.
baptizator, βαπτιστὸς, οῦ, ὁ.
barathrum, βάραθρον, ου, τὸ.
barba, πώγων, ωνος, ὁ, γένειον, ου, τὸ.
barba magna, πωγωνίας, ου, ὁ, Suidas.
barba prima, lanugo, πρωτογένειον, ου, τό.
cui raſa eſt barba, ἀπεξυρημένος, ου, ὁ, cui opponitur δασυπώγων, ωνος, ὁ, Pollux.
barba tenus Philoſophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
barbula, πωγωνάριον, ου, τό.
barbare, βαρβαριστί.
barbare loquor, βαρβαροφωνέω, ῶ, βαρβαροστομέω, ῶ.
barbara oratio, σόλοικος λόγος.
barbaries, βαρβαρότης, ητος, ἡ, βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ.
barbaricus, βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν.
barbariſmus, βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ.
barbarus, βάρβαρος, ου, ὁ.
barbatus, πωγωνίας, ου, ὁ, γενειήτης, ου, ὁ.
barbitos, βάρβιτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
barbiton pulſare, βαρβιτίζειν.
barbulus, φάγρος, ου, ὁ, ἰχθὺς, ύος, ὁ.
bardatus, νάκτος, ου, ὁ, σάγος, εος, τό.
bardus, δυσμαθέστατος, ου, ὁ.
bardus, ſtupidus, βλὰξ, ακὸς, ὁ, μογιλάλος, ου, ὁ.
barritus, ἐλέφαντος, ου, ὁ, βρύχημα, ατος, τό.
barrus, ἐλέφας, αντος, ὁ.
baſilica, βασιλικὴ, ῆς, ἡ, βασίλειον, ου, τό.
baſiliſcus, βασιλίσκος, ου, ὁ.
baſiator, φιλητὴς, οῦ, ὁ.
baſio, oſculor, φιλέω τινά.
baſis, βάσις, εως, ἡ, βάθρος, ου, ὁ, βάθρον, ου, τὸ, ἕδρα, ας, ἡ.
baſium, oſculum, φίλημα, ατος, τό.
batillum, πύραυνον, ου, τό.

B E.

beate, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
beate vivere, ἐν εὐδαιμονίᾳ ἄγειν, vel διάγειν, vel τὸν βίον διάγειν.
beatitudo, μακαριότης, ητος, ἡ, εὐδαιμονία, ας, ἡ.
beatum eſſe, πράττειν μακαρίως, Ariſtoteles. εὐδαιμονεῖν, Iſocrates.
beatum facere, εὐδαιμονίζειν.
beatum prædicare, ὀλβίζειν, μακαρίζειν.
beatus ex omni parte, πάμμακαρ, αρος, ὁ, πανόλβιος, ου, ὁ.
terque quaterque beatus, τρισόλβιος, ου, ὁ, τρισμάκαρ, αρος, ὁ, vel τρὶς μάκαρ, τρισμακάριος, ου, ὁ, τρισμακάριος, ου, ὁ.
beatum judicare, εὐδαιμονίζειν τινὰ τῆς ἱστορίας, ſubintellige ἕνεκα, hiſtoriæ cauſſa.
beatus, μακάριος, ου, ὁ, μάκαρος, ου, ὁ, ἀπελαύστορος, ου, ὁ, εὐτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὄλβιος, ου, ὁ.
beatus valde, πανόλβιος, ου, ὁ.
bellaria, τραγήματα, τὰ, ἐπιφορήματα, τὰ, τραγήματα, τά.
bellator, πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, ἀρηΐφιλος, ου, ὁ, αἴθων, ωνος, ὁ, μάχιμος, ου, ὁ.
bellatrix, αἰχμῆτις, ιδος, ἡ, πολεμίστρια, ας, ἡ.
belle, κομψῶς, καλῶς.

bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
belli dux, πολέμαρχος, ου, ὁ.
belli ſocius, σύμμαχος, ου, ὁ.
belli cupidum eſſe, πολεμικῶς ἔχειν.
bellica ars, πολεμικὴ ἐπιστήμη.
bellicoſus, φιλοπόλεμος, ου, ὁ, πολεμικὸς, οῦ, ὁ, βαθυπόλεμος, ου, ὁ, epithetum Martis.
belli expers, vel imperitus, ἀπειροπόλεμος, ου, ὁ, ἀπόλεμος, ου, ὁ.
belligero, bellum gero, πολεμῶ σοι, & πρός σε, tecum. πολεμοποιέω, ῶ.
bellicus, πολέμιος, ου, ὁ, πολεμικὸς, οῦ, ὁ.
bellipotens, ἐνυάλιος, ου, ὁ.
bello, as, πολεμέω, ῶ.
bellare cupio, πολεμησείω.
bello decerno, κρίνομαι, ut κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de ſumma rerum prælio decernere.
bello invado, ἀντιστρατεύω, vel ἀντιστρατεύομαι, ἐπιστρατεύω, στρατεύω.
bello vivos hoſtes capere, ζῶντας λαμβάνειν, ζωγρεῖν.
bello vincere, νικᾶν, τὴν νίκην ἀποφέρεσθαι, κρατεῖν, φέρεσθαι τὰ νικητήρια, τὸ βραβεῖον αἴρεσθαι.
bello invictus, ἀγναμπτοπόλεμος, ου, ὁ, ſeu ἀγναμπτοπόλεμος, ου, ὁ.
bello clarus, διαφερόντως ἀγαθὸς ἀνὴρ τὰ πολεμικά, τακτικῶν ἔμπειρος, τὰ πολεμικὰ κράτιστος, ἐν τοῖς πολεμικοῖς λαμπρός.
bello laceſſor, πολεμέομαι, οῦμαι.
bello captus, δορίκτητος, ου, ὁ.
bello parta, ἐκ πολεμίων.
bellona, ἐνυὼ, όος, ἡ. ἡ πολεμικὴ θεά.
bellonarii, οἱ θεοφορούμενοι.
bellua, θὴρ, ηρὸς, ὁ, θηρίον, ου, τό.
belluile, θηριῶδες, εος, τό.
belluinus, θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
bellum, πόλεμος, ου, ὁ.
bellum gero, πολεμίζω.
bellum inſtitutum, ἐνστὰς πόλεμος.
bellum gero contra, ἀντιπολεμέω, ῶ, προσπολεμέω, ῶ, καταπολεμέω, ῶ.
bellum fugiens, φυγοπόλεμος, ου, ὁ.
bellum decernere, γράφειν πόλεμον.
bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι, contra aliquem.
bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
bellum indico alicui, πόλεμον εἴπειν ἐς τινα.
bellum infero, πόλεμον ἐπιφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω, ῶ.
bellum ſuſcipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα, ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
bellum civile, ἐμφύλιος πόλεμος.
bellum inteſtinum, πόλεμος μεταξὺ συγγενῶν.
bellus, a, um, κομψὸς, οῦ, ὁ, καλὸς, οῦ, ὁ.
bellulus, καλλίας, ου, ὁ, ὑπόκαλος, ου, ὁ.
bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
bene audire, εὖ ἀκούω.
bene cogitare, εὐφρονεῖν.
bene mereri de aliquo, εὐποιεῖν τινα, εὖ δρᾶν τινα.
bene ſe habet, καλῶς ἔχει, εὖ ὑπάρχει, εὖ γε.
benedico, εὐλογέω, ῶ, εὐφημέω, ῶ.
benedictus, κατευλογημένος, ου, ὁ.
benefacio, εὐεργετέω, ῶ, εὐποιέω, ῶ.
benefactum, εὐεργέτημα, ατος, τό.
beneficentia, εὐεργεσία, ας, ἡ, φιλανθρωπότης, ητος, ἡ.
beneficiarius, εὐπαθὼν, όντος, ὁ.
beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
beneficio affici, εὖ πάσχειν, εὐπάσχειν.
beneficium, εὐεργεσία, ας, ἡ, χάρις, ιτος, ἡ.
beneficium accipio, εὐπάσχω, ἀγαθὰ πάσχω.
beneficium compenſo, ἀντευεργετέω, ῶ, ἀνταποδίδωμι.
beneficia referre cum fœnore, ἀμείβεσθαι σὺν ἐπικαρπίᾳ.
beneficia reddo, εὐαντιποιέω, ῶ.
beneficus in aliquem, εὐεργέτης τινός.
beneficus, εὐεργέτης, ου, ὁ, ἀγαθοεργὸς, οῦ, ὁ, εὐποιὸς, οῦ, ὁ.
benemerentes, εὐεργέται, οἱ.
benemereri de aliquo, εὐεργετεῖν τινα, ἀγαθοποιεῖν.
benemereri de republica, εὐεργετεῖν τὸ κοινόν.
benemeritum, εὐεργέτημα, ατος, τό.
benevole, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως, εὐνόως.
benevolentia, εὔνοια, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
benevolentia complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
benevolentiam recuperare ſubditorum, ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας.
benevolentiam comparare, εὔνοιαν κτήσασθαι.
benevolentiam conciliare, χάριν ποιεῖν, cui opponitur χάριν διαλύειν, diſſolvere.
benevolus, εὔνοος, εὔνους, ου, ὁ, πρόφρων, ονος, ὁ.
benigne, χρηστῶς, φιλανθρώπως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
benignior, ἀγαθώτερος, ου, ὁ.
benignitas, φιλανθρωπία, ας, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ, φιλανθρώπευμα, ατος, τό.

beni-

benignus, χρηςός, ȣ, ὁ, ἐπιεικής, ὁ, φιλάγαθος, ȣ, ὁ.
beo, μακάριον ποιῶ, μακαρίζω.
beryllus, βήρυλλος, ȣ, ὁ.
bes, beſſis, Vitruvio, δίμοιρος, ȣ, ὁ, διμοιρία, ας, ἡ.
beſtia, θηρίον, ȣ, τὸ, θήρ, ηρὸς, ὁ, ζῶον ἄλογον.
beſtialis, θηριώδης, ȣς, ὁ, ἡ ἡ.
beſtiarii, θηριομαχȣ̃ντες.
beſtiola, ζωύφιον, ȣ, τὸ.
beta, τεῦτλον, ȣ, τὸ, βλίτον, ȣ, τὸ, σεῦτλον, ȣ, τὸ.
betaceus, σεῦτλον, ȣ, τὸ.

B I.

bibacitas, πολυποσία, ας, ἡ, φιλοποσία, ας, ἡ.
bibaculus, φιλοπότης, ȣ, ὁ.
bibax, biboſus, πολυπότης, ȣ, ὁ, ποτικὸς, ȣ, ὁ.
bibliopola, βιβλιοπώλης, ȣ, ὁ.
bibliotheca, βιβλιοθήκη, ης, ἡ.
bibliotheca omnis generis libris referta, ἀμαλθεία, ας, ἡ, & ἀμαλθεῖον, ȣ, τὸ.
bibere, πίνειν.
bibendi primus locus, ἀρχιποσία, ας, ἡ.
bibo, πίνω, cum accuſativo ſed Attice cum genitivo.
aquam bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω, ῶ.
bibulus, πολυπότης, ȣ, ὁ.
biceps, δικέφαλος, ȣ, ὁ, δίκρανος, ȣ, ὁ.
bicolor, δίχροος, χρȣς, ȣ, ὁ.
bicornis, δικέρατος, & δίκερως, ω, ὁ, ἡ ἡ, & δικέρωτος, ȣ, ὁ, in Epigram.
bidens, δίοδυς, οντος, ὁ.
biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον, ȣ, τὸ.
biennis, διετὴς, ἑος, ὁ.
biennium, διετὲς, ἑος, τὸ, διετία, ας, ἡ.
bifariam, διχῶς, ἀμφίχα, δίχα.
biferus, δίφορος, ȣ, ὁ.
bifidus, δίχηλος, ȣ, ὁ, ἡ ὁ, διφυὴς, ἑος, ὁ, ἡ ἡ, διςχιδὴς, ἑος, ὁ, ἡ ἡ.
bifolius, δίφυλλος, ȣ, ὁ.
biforis, δίθυρος, ȣ, ὁ.
bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
biformis, δίμορφος, ȣ, ὁ.
bifrons, διμέτωπος, ȣ, ὁ, ἀμφιπρόσωπος, ȣ, ὁ.
bifurcus, δίζυγος, ȣ, ὁ.
biga, ξυνωρὶς, ίδος, ἡ.
bigæ, συνωρὶς, ίδος, ἡ, δίφρος, ȣ. Suidæ δίφρον, ȣ, τὸ, & in plur. τὰ δίφρα.
bijugis, & bijugus, δίζυξ, γος, ὁ, δίζυγος, ȣ, ὁ.
bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
bilabrum, δίχειλος, ȣς, τὸ.
bilanx, ζυγὸς, ȣ, ὁ.
bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινὰ, χολῶ.
bilex, δίμετρος, ȣ, ὁ.
bilibre, χοῖνιξ, ικος, ἡ.
bilinguis, δίγλωττος, ȣ, ὁ, δίλογος, ȣ, ὁ.
bilioſus, χολώδης, ȣς, ὁ, ἡ ἡ.
bilis, χολὴ, ῆς, ἡ.
bilis atra, μελαγχολία, ας, ἡ, χολὴ μέλαινα.
bilis flava, χολὴ ξανθὴ, χολέρα, ας, ἡ.
bile carens, ἄχολος, ȣ, ὁ. hinc ἀχολία, ας, ἡ, carentia bilis.
bile inflammo, χολόω, ῶ.
biluſtris, h. e. decem annorum, δεκαετὴς, ἑος, ὁ, ἡ ἡ.
bimaritus, δίγαμος, ȣ, ὁ.
bimater, διθύραμβος, ȣ, ὁ, διόνυσος, ȣ, ὁ.
bimatus, διετὲς, ἑος, τὸ.
bimembres, δίμορφοι, οἱ, δίσωμοι, οἱ.
bimembris, διμελὴς, ἑος, ὁ, ἡ ὁ, δίκωλος, ȣ, ὁ.
bimeſtris, δίμηνος, ȣ, ὁ.
bimulus, διετὴς, ἑος, ὁ, ἡ ἡ, διετὸς, ȣ, ὁ.
bimus, διετὸς, ȣ, ὁ, διετὴς, ἑος, ὁ, καὶ ἡ.
binarius, δυικὸς, ȣ, ὁ.
bini, διττοὶ, ῶν, οἱ, σύνδυο.
binis metris conſtans, δίμετρος, ȣ, ὁ.
binominis, διώνυμος, ȣ, ὁ.
bipalium, ὄρυξ, υγος, ὁ, ἄμη, ης, ἡ.
bipartior, διχοτομέω, ῶ, διχάζω.
bipartiti, δίχα μεμερισμένοι.
bipartito, δίχα.
bipartitus, διχασθείς, ἐντος, ὁ, διμερὴς, ἑος, ὁ, ἡ ἡ.
bipater, διόνυσος, ȣ, ὁ.
bipatens, διγωνόν, ȣ, ὁ, δίθυρος, ȣ, ὁ.
bipedalis, διποδιαῖος, ȣ, ὁ, δίποδος, ος, ὁ, ἡ ὁ.
bipennis, πέλεκυς, εος, ὁ, ἀξίνη, ης, ἡ, δίςομος, ȣ, ὁ.
bipertito, διχῆ, δίχα.
bipes, δίπους, οδος, ὁ.
biremis, διήρης, ȣς, ἡ.
bis, δίς.
bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
bis coctum, δίπυρον, ȣ, τὸ.
biſellium, διέδριον, ȣ, τό.
biſſextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
biſulcus, δίχηλος, ȣ, ὁ, διςχιδὴς, ἑος, ὁ, ἡ ἡ.

bitumen, ἄσφαλτος, ȣ, ὁ, & ἄσφαλτον, ȣ, τὸ.
bituminous, ἀσφάλτινος, ȣ, ὁ.
bitumino, ἀσφαλτόω, ῶ.
bivium, ἀμφοδος, ȣ, ἡ, δίοδος, ȣ, ἡ.

B L.

blæſitas, βλαισότης, ητος, ὁ, βλαισότης, ητος, ἡ.
blæſus, βλαισὸς, ȣ, ὁ, τραυλός, ȣ, ὁ.
blanda appellatio, ἀρέσκευμα, ατος, τό.
blanda verba, ἀγανὰ ἔπεα, Homerus.
blande compello, ἀρεσκεύομαι, κορίζομαι, προσπτύσσομαι.
blande, ἠπίως, μειλίχως.
blandiloquentia, χρηςολογία, ας, ἡδυλογία, ας, ἡ.
blandiloquus, χρηςολόγος, ȣ, ὁ, ἡδυλόγος, ȣ, ὁ.
blandimentum, θωπεία, ας, ἡ, προσκύνησις, ας, ἡ, ἀρέσκευμα, ατος, τό.
blandior, σαίνω σε, tibi, κορίζομαί τινι, alicui, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἰμύλλω.
blanditiæ, χρηςολογία, ας, ἡ, κολακεία, ας, ἡ.
blandus, χρηςολόγος, ȣ, ὁ, ἄρεσκος, ȣ, ὁ, ἀντιπρόσηγορος, ȣ, ὁ, αἱμύλος, ȣ, ὁ, ἤπιος, ȣ, ὁ, μείλιχος, ȣ, ὁ, ἐπαγωγὸς, ȣ, ὁ, αἱμύλιος, ȣ, ὁ.
blaſphemia, βλασφημία, ας, ἡ.
blaſphemo, βλασφημέω εἰς Θεὸν, in Deos.
blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω, ῶ.
blatero, onis, φλύαρος, ȣ, ὁ, ἀδολέσχης, ȣ, ὁ, ματαιολόγος, ȣ.
blatta, σίλφη, ης, ἡ, σφονδύλη, ης, ἡ.

B O.

boſtriom forum, βοτάνιον, ȣ, τό.
boarius, βοεικὸς, ȣ, ὁ, βόειος, ȣ, ὁ.
boatus, βοὴ, ῆς, ἡ, μυκηθμὸς, ȣ, ὁ.
boletus, βωλίτης, ȣ, ὁ.
bolis, βολὶς, ίδος, ἡ.
bolus, βῶλος, ȣ, ἡ, ἄκολος, ȣ, ὁ, βλωμὸς, ȣ, ὁ.
bombilatio, ſonus apum, βόμβος, ȣ, ὁ.
bombus, βόμβος, ȣ, ὁ, ἦχος, ȣ, ὁ.
bombum emitto, ſeu bombilo, βομβέω, ῶ.
bombycinus, βομβύκινος, ȣ, ὁ.
bombyx, βόμβυξ, υκος, ὁ.
bona Dea, ἀγαθὴ Θεὰ, ἄῤῥητος Θεά.
bona, ideſt, opes, ȣσία, ας, ἡ, χρήματα, ων, τά.
bona mobilia, ȣσία, ας, ἡ.
bona immobilia, κειμήλια, τά. Homer. Odyſſ. β.
bona terræ, τῆς γῆς ἀγαθά.
bona oppignorata, ἀποτετιμημένη ȣσία.
bonis cedere, ἐξίςασθαι τῶν ὄντων. Demoſthenes. παραχωρεῖν τῆς ȣσίας, ἀφίςασθαι τῶν χρημάτων.
bona hæreditaria, κλῆρος, ȣ, ὁ.
bona fide, ἀπροφασίςως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίςιν.
bona venia, ἐπιεικῶς.
bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
bona corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι.
boni conſulo, ςέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόρασιν.
Quod bonum, fauſtumque ſit, ἀγαθῇ τύχῃ.
bonitas, ἀγαθότης, ητος, ἡ, ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, χρηςότης, ητος, ἡ.
bonitas ingenii, ſeu naturæ, εὐφυΐα, ας, ἡ, ἀμαθεία τῆς φύσεως.
bonus, ἀγαθὸς, ȣ, ὁ, ἐσθλὸς, ȣ, ὁ, χρηςὸς, ȣ, ὁ, καλὸς, ȣ, ὁ.
bonus, & probus vir, καλοκἀγαθὸς, ȣ, ὁ.
boo, as, are, mugio, μυκάομαι, ὠρύω, βοάω, ῶ.
borealis, βόρειος, ȣ, ὁ, βόρειος, ȣ, ὁ.
boreas, Aquilo, βορέας, ȣ, ὁ, βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ.
bos, βȣ̃ς, οὸς, ὁ, ἡ ἡ.
boſphorus, βόσπορος, ȣ, ὁ. βοσπόριος, ȣ, ὁ, boſphorius.
botrus, βότρυς, υος, ὁ.
bovem mactare, βοθυτέω.
boves paſcere, βȣκολέω, βȣτροφέω.
bovilla, βοτασία, ας, ἡ.
bovillus, & bovinus, βόειος, ȣ, ὁ.
boum abactio, & abactor. Vide in abactor, & abactio.
boum armenta, τὰ βȣφόρβια.
boum cædes, βȣθυσία, ας, ὁ, βȣσφαγία, ας, ἡ.
boum cuſtos, βȣκόλος, ȣ, ὁ, βȣπόλος, ȣ, ὁ, βȣφορβὸς, ȣ, ὁ.

B R.

brabium, certaminis præmium, βραβεῖον, ȣ, τό.
bracca, femorale, ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, διαζώσματα, τά.
brachiale, περιβραχιόνιον, ȣ, τὸ, χλιδὼν, ῶνος, ὁ, χλιδώνιον, ȣ.
brachium, βραχίων, ονος, ὁ.
bractea, πέταλον, ȣ, τὸ, ἔλασμα, ȣ, ὁ.
bracteator, πεταλουργὸς, ȣ, ὁ.
bracteola, πεταλίδιον, ȣ, τὸ, ψῆγμα, ατος, τό.
branchiæ, βράγχια, τὰ, βέγχια, τά.
braſſica, κράμβη, ης, ἡ, κοράμβη, ης, ἡ.
brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
brevia, τὰ βράχεα.

Bre-

breviarium, compendium, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, βραχύτης, ητος, ἡ.
breviloquentia, βραχυλογία, ας, ἡ.
brevior, βραχίων, ονος, ὁ, βράσσων, ονος, ὁ.
brevis, βραχὺς, έος, ὁ, ἐπίτομος, ου, ὁ, σύντομος, ου, ὁ.
brevis in dicendo, βραχύλογος, ου, ὁ.
brevis ſum in dicendo, βραχυλογέω, ῶ.
brevis vitæ, βραχύβιος, ου, ὁ, ὀλιγόβιος, ου, ὁ ἡ μικρόβιος, ου, ὁ.
brevitas, βραχύτης, ητος, ἡ, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ.
breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
brochus, ὁ τὸ ἄνω χεῖλος ἁδρός.
bruma, χειμερινὴ, ῆς, ἡ, τροπὴ, ῆς, ἡ, χεῖμα, ατος, τό.
brumalis, χειμερινὸς, οῦ, ὁ.
brutum animal, ζῶον ἄλογον.
brutus, ſtupidus, ἀναίσθητος, ου, ὁ, προβατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἄλογος, ου, ὁ.

B U.

bubalus, βούβαλος, ου, ὁ.
bubile, βοαύλιον, ου, τὸ, βουστάσιον, ου, τό.
bubo, βύας, ου, ὁ, γλαῦξ, υκός, ὁ.
bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
bubulcio, βουκολέω, ῶ.
bubulcus, βουκόλος, ου, ὁ, βοηλάτης, ου, ὁ, βουποίμην, ενος, ὁ.
bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, ας, ἡ, βοοδέρειον, ου, τό.
bubulus, βόειος, ου, ὁ, βοϊκὸς, οῦ, ὁ.
bucca, στόμα, ατος, τὸ, κόῤῥη, ης, ἡ.
quod in buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
buccas inflare, τὰς γνάθους φυσῶ.
buccea, æ, ψωμὸς, οῦ, ὁ, ἔγκωμος, ου, ὁ.
buccella, στόμιον, ου, τὸ, ψωμίον, ου, τό.
buccina, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ.
buccinator, κῆρυξ, υκος, ὁ, σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ.
buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
buccinum, βυκάνη, ης, ἡ, κήρυγμα, ατος, τό.
buccula, παραγναθὶς, ίδος, ἡ, στόμιον, ου, τό.
bucolicus, βουκολικὸς, οῦ, ὁ.
bucula, diminut. δάμαλις, εως, ἡ, βοῦς, οὸς, ἡ.
bufo, μύσχος, ου, ὁ, φύσαλος, ου, ὁ.
bugloſſus, βούγλωσσος, ου, ὁ, & βούγλωσσον, ου, τό.
bulbaceus, βολβώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
bulbus, βολβὸς, οῦ, ὁ.
bulga, δερματίνη, ης, ἡ, πήρα, ας, ἡ.
bulla, πομφόλυξ, υγος, ὁ, φύσημα, ατος, τὸ, ἀποφυσία, ας, ἡ.
bulla, inſigne, κάλυξ, υκος, ἡ.
bulla Pontificia, δίπλωμα, ατος, τό.
bullatus, tumidus, πομφολυγώδης, εος, ὁ, & ἡ.
bullatus, bulla ornatus, ὁ κάλυκι κατεσκευασμένος, πομφολυγωμένος, ου, ὁ.
bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
bullo, as, ἀναφυσάομαι, ῶμαι.
bullula, φυσημάτιον, ου, τό.
bura, ſive buris, ἐχέτλη, ης, ἡ.
buſtuarius, ἐπιτύμβιος, ου, ὁ.
buſtum, τύμβος, ου, ὁ, πυρὰ, ᾶς, ἡ.
buſtum violare, τυμβωρυχέω.
butyrum, βούτυρον, ου, τό.
buxetum, πυξεὼν, ῶνος, ὁ.
buxeus, πύξινος, ου, ὁ.
buxum, vel buxus, πύξος, ου, ὁ.

B Y.

byſſinus, βύσσινος, ου, ὁ. βύσσινα ῥήματα, ornata verba, Plutarchus.
byſſus, βύσσος, ου, ἡ.

C A.

CAballarius, πώλης ἵππων, ἱπποκόμος.
caballinus, ἵππειος, ου, ὁ.
capallus, ἵππος, ου, ὁ.
cabro, σφὴξ, ηκός, ὁ.
cacabus, κάκαβος, ου, ὁ, λέβης, ητος, ὁ.
cacaturio, χεζητιάω, ῶ, χεζείω.
cachinnatio, καγχασμὸς, οῦ, ὁ.
cachinnator, καγχαστὴς, οῦ, ὁ, vel καγχαστικὸς, οῦ, ὁ.
cachinnor effuſe, ὑπερκαγχάζω.
cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
cachinnum tollere, ἀθρόον ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
cachinnus, καγχασμὸς, οῦ, ὁ, κιχλισμὸς, οῦ, ὁ.
caco, ventris onus depono, χέζω, ἀποπατέω, ῶ.
cacumen, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἄκρον, ου, τὸ, αἶπος, εος, ους, τό.
cacumen duplex habens, δικόρυφος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
cacumen montis, ἀκρώρεια, ας, ἡ, λοφιὰ, ᾶς, ἡ.
cacuminatus, ὀξυκωνοειδὴς, έος, ὁ.
cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω, ῶ.
cadaver, νεκρὸν, οῦ, τὸ, νεκρὸς, οῦ, ὁ, πτῶμα, ατος, τό.
cadavera ſpoliare, νεκροσυλέω.
cadaveroſus, νεκρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.

cadere facio, πτωματίζω.
cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, ob finem, τοῖς τινῶν νεκροῖς, ob cædes aliquorum; ἀθύμως διάγειν.
cadere in ſuſpicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἔχειν.
cadivus, πτώσιμος, ου, ὁ, ἀναπίπτωτος, ου, ὁ.
cado, ἐρείπω, πίπτω, εἰς γόνατα, ad genua cado.
caduceator, κῆρυξ, υκος, ὁ, εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ.
caduceatores mitto, προσκηρυκεύομαι.
caduceus, [illegible], κηρύκειον, ου, τό.
caducifer, κηρυκοφόρος, ου, ὁ.
caducum, τὸ χωρίον εἰς τὸν φίσκον.
caducus, πτώσιμος, ου, ὁ, ἐπίκηρος, ου, ὁ, ἐρείψιμος, ου, ὁ, φθαρτὸς, οῦ, ὁ.
cadus, κάδος, ου, ὁ, σκύφος, εος, τὸ, ἰβάνη, ης, ἡ.
cadus judicialis, ſeu ciſta, in quam calculos, judices mittebant, κημὸς, οῦ, ὁ, φιμὸς, οῦ, ὁ, Poetice.
cæcias, καικίας, ου, ὁ.
cæcitas, τυφλότης, ητος, ἡ, ἀβλεψία, ας, ἡ, ἀορασία, ας, ἡ.
cæco, τυφλόω, ῶ.
cæcus, τυφλὸς, οῦ, ὁ, ἀλαὸς, οῦ, ὁ, ἀφώτιστος, ου, ὁ.
cæcus aliquantum, ὑπότυφλος, ου, ὁ.
cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
cædes, κτόνος, ου, ὁ, φόνος, ου, ὁ, σφαγὴ, ῆς, ἡ, ἀναίρεσις, εως, ἡ.
cæde contaminatus, φόνιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, παλαμναῖος, ου, ὁ.
cædes mutua, ἀλληλοφονία, ας, ἡ.
cædis avidus, δαφοινὸς, οῦ, ὁ, ſeu δαφοινὸς, οῦ, ὁ, ὁ λίαν φόνιος, φονικὸς, οῦ, ὁ.
cædo, percutio, ſerio, δέρω, ἱμάσσω, fut. ἱμάσω, κόπτω, δείρω, πλήττω, ἐπιτρίβω, παίω.
cædo arbores, δενδροτομέω, ῶ, ὑλοτομέω, ῶ.
cædo flagris, μαστιγόω, ῶ, μαστίζω.
cædo fuſte, ξυλοκοπέω, ῶ.
cædo malas, γναθόω, ῶ, δέρω εἰς πρόσωπον.
cædo, occido, νεκρόω, ῶ.
cædua ſylva, ὑλοτομία, ας, ἡ.
cæduus, τομαῖος, ου, ὁ, κόψιμος, ου, ὁ.
cælamen, γλυφὴ, ῆς, ἡ.
cælator, γλυπτὴς, οῦ, ὁ, γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, τορευτὴς, οῦ, ὁ.
cælatura, γλυφὴ, ῆς, ἡ, ἀναγλυφὴ, ῆς, ἡ.
cælatus, γεγλυμμένος, ου, ὁ, γλυπτὸς, οῦ, ὁ.
cælatus ex auro, χρυσοτόρευτος, ου, ὁ.
cælebs, ἄγαμος, ου, ὁ, ἀνύμφευτος, ου, ὁ, ἀζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
cæleſtis, οὐράνιος, ου, ὁ, ἐπουράνιος, ου, ὁ, ὀλύμπιος, ου, ὁ, αἰθέριος, ου, ὁ.
cælibatus, ἀγαμία, ας, ἡ, ἀζυγία, ας, ἡ.
cælicola, οὐρανίων, ωνος, ὁ.
cælicolæ, οὐρανοκάτοικοι, οἱ.
cælites, οὐράνιοι, οἱ.
cælitus, οὐρανόθεν.
cælo, ſculpo, γλύφω, γλύπτω.
in cælo, οὐρανόθι.
cælum, inſtrumentum, γλυπτήριον, ου, τὸ, γλυφεῖον, ου, τό.
cælum, οὐρανὸς, οῦ, ὁ, πόλος, ου, ὁ.
cæmentarius, χαλικοδόμος, ου, ὁ, χαλικουργὸς, οῦ, ὁ.
cæmentum, χάλιξ, ικος, ὁ, γύψος, ου, ἡ, κονία, ας, ἡ.
cæpe, κρόμμυον, ου, τό.
cæremonia, θρησκεία, ας, ἡ, σέβασμα, τό.
cærites, δέλτοι, ἐν αἷς τὰς ἐγγραφὰς ἀποτίθενται.
cæruleus, κυάνεος, ου, ὁ.
cæſar, βασιλεὺς, έως, ὁ, ῥωμαῖος, ου, ὁ, καῖσαρ, αρος, ὁ.
cæſariatim, συντόμως.
cæſaries, coma, κόμη, ης, ἡ, χαίτη, ης, ἡ, βόστρυξ, υχος, ὁ, κουρὰ, ᾶς, ἡ.
cæſim, τμήδην, ἐκ τῆς φορᾶς.
cæſius, γλαυκὸς, οῦ, ὁ, χαροπὸς, οῦ, ὁ.
cæſpes, βῶλος, ου, ὁ, βῶλαξ, ακος, ὁ.
cæſpititius, ὁ ἐκ τῶν βώλων πεποιημένος.
cæſpito, παράφορον βαδίζω.
cæſtus, πυγμὴ, ῆς, ἡ.
cæſura, τομὴ, ῆς, ἡ, τμῆμα, ατος τό.
cæſus, κεκομμένος, ου, ὁ, τμηθεὶς, έντος, ὁ, τυπτηθεὶς, έντος, ὁ.
cætera, καὶ ἕτερα, τὰ λοιπά.
cæteroquin, ἄλλως τε.
cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, αὐτάρ.
cætum crudum, ὠμοτάριχον, ου, τό.
calamarium, καλαμοθήκη, ης, ἡ.
calamiſter, vel calamiſtrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, καλλύντρον, ου, τό.
calamiſtratus, βοστρυχωθεὶς, έντος, ὁ.
calamiſtro, βοστρυχίζω.
calamitæ, καλαμίται, οἱ.
calamitas, miſeria, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
calamitates levare, τὰς συμφορὰς ἐπικουφίζειν.
in calamitatem conjicio, δυόω, ῶ.
calamitate afficere, ταλαιπωρέω τινα.
calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, vel περί τι.
calamitoſa, δυστυχῶς, ταλαιπώρως, ἀθλίως.
calamitoſus, οἰζυρὸς, οῦ, ὁ, δυστυχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ,
δυστυ-

Digitized by Google

δύςηνος, ου, ὁ, ἄθλιος, ου, ὁ.
calamo cano, καλαμίζω.
calamus ſcriptorius, δόναξ, ακος, ὁ. In Epigramm.
calamus, κάλαμος, ου, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ, καλάμη, ης, ἡ.
calamus aromaticus, ἡδύοσμος, ου, ὁ.
calathus, κάλαθος, ου, ὁ, σπυρὶς, ίδος, ὁ, κάνης, ητος, ὁ, τάλαρος, ου, ὁ.
calator, κλήτωρ, ορος, ὁ, Demoſthenes.
calatores, ὑπηρέται ἱερέων, miniſtri ſacrorum.
calcaneum, πτέρνα, ης, ἡ.
calcar, κέντρον, ου, τὸ, πλῆκτρον, ου, τό.
calcar addere currenti, τὸν τρέχοντα ὀτρύνειν, προβάλλειν τοῖς κέντροις.
calcari urgeo, κεντρίζω, μυωπίζω.
calcaria equo ſubdere, κεντρίζειν ἵππον.
calcare uvas, τρυγᾷν.
calcarius, qui præeſt fornaci, γυψοποιὸς, ῦ, ὁ.
calcatores uvarum, τραπηταί, οἱ.
calceamentum, πέδιλον, ατος, τό.
calceamenta comica, ἔμβατα, τά.
calceamenta lignea, κρούπεζαι, αἱ, κρουπέζια, ſubintelli-ge, πέδιλα.
calceamenta muliebria, νυμφίδες, αἱ.
calceamenta ancillarum, περιβαρίδες, αἱ, Pollux.
calceamentum venatorium, ἀρβυλίς, ίδος, ἡ.
calceamentum vile, & ruſticum, καρβατίνη, ης, ἡ.
calceamentis carens, ἀνυπόδητος, ου, ὁ.
calceatus, ὑποδεδεμένος, ου, ὁ, ὑποδεθεὶς, έντος, ὁ.
calceo, ὑποδέω, ῶ.
calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, ου, ὁ, σκυτεὺς, έως, ὁ.
calcei, πτέρναι, αἱ.
calceus, ὑπόδημα, ατος, τὸ, πέδιλον, ου, τὸ, ἐμβάδιον, ου, τό.
calceos ſolvere, ἐμβάδας ὑπολύειν.
ſine calceis ſum, vel ingredior, nudis pedibus incedo, ἀνυποδητέω, ῶ. γυμνοποδέω, ῶ, Nazianzenus.
calceorum par, ζεῦγος, ους, τὸ, ἐμβάδων, ονος, ὁ.
calceor, ὑποδέω, ῶ.
calcitratus, λακτισμὸς, ῦ, ὁ.
calcitro, calcitras, λακτίζω, σκιρτίζω.
calcitro, onis, λακτιστὴς, ῦ, ὁ, σκιρτητὴς, ῦ, ὁ.
calcitroſus, λακτιστὸς, ῦ, ὁ.
calco, πατέω, ῶ, στιβέω, ῶ.
calculatio, ψῆφος, ου, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
calculator, λογιστὴς, ῦ, ὁ, ψηφιστὴς, ῦ, ὁ.
calculatoria tabula, ἀβάκιον, ου, τό.
calculatoriæ ſcholæ, λογιστήρια, τά.
calculatorius, λογιστικὸς, ῦ, ὁ. Significat etiam eum, qui calculatoriæ artis peritus eſt.
calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
calculorum generatio in veſica, λιθίασις, εως, ἡ.
calculorum ludus, πεττεία, ας, ἡ.
calculo laboro, λιθιάω, ῶ.
calculi damnatorii, ψῆφοι ἀναιροῦσαι, vel καθαιροῦσαι.
calculis ludo, πεσσεύω, πεττεύω, ῶ, διαπεττεύω.
calculis ludendi peritus, πεσσευτικὸς, ῦ, ὁ.
calculus luſorius, πεσσὸς, ῦ, ὁ, πεττὸς, ῦ, ὁ, πεσσό-πεσος, ου, ὁ, πεσσικὸς βόλος.
calculus, lapillus, κάχληξ, ηκος, ὁ, κόχλαξ, ακος, ὁ, ψία, ας, ἡ.
calculus computatorius, ψῆφος, ου, ἡ.
calculus, ſuffragium, ψῆφος, ου, ἡ, σφόνδυλος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ſeu σπόνδυλος, ου, ὁ, & ἡ, ſeu σπονδύλιος, ου, ὁ.
calculoſus, λιθώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, λιθιάων, ωντος, ὁ.
caldarium, λέβης, ητος, ὁ, θερμαστρὶς, ίδος, ἡ.
caldarius, θερμοδότης, ου, ὁ, θερμαντήριον, ου, ὁ, πυρίμο-τος, ῦ, ὁ.
calebra, ὕπνου βολή.
calefacio, θερμαίνω, θάλπω, παραθάλπω, χλιαίνω.
calefactus, θερμανθεὶς, έντος, ὁ θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρὶ ad ignem.
caleſio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
calendæ, καλένδαι, αἱ, νουμηνία, ας, ἡ, νεομηνία, ας, ἡ.
calendarium, ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ἐπιμήνιος, ου, ὁ.
in calendarium refero, ἀπογράφομαι, cum accuſativo, ἀπογράφω.
caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
caleſco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
caliculus, κυλίκιον, ου, τό.
calida aqua, τὸ θερμὸν, ſubintellige ὕδωρ.
calide, θερμῶς.
calidi dies, æſtatis tempus, θερμημερίαι, αἱ.
caliditas, θερμότης, ητος, ἡ.
calidus, θερμὸς, ῦ, ὁ, ζεστὸς, ῦ, ὁ.
calidus aliquantum, ὑπόθερμος, ου, ὁ.
calidus admodum, ζαθερὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
calidus multum, πολύθερμος, ου, ὁ.
caliendrum, κόσμιον, ου, τό.
caliga, σανδάλ, ας, ἡ, κρηπὶς, ίδος, ἡ.
caligatio, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
caligatus, κρηπιδόμενος, ου, ὁ.
caliginoſus, γνοφώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ζοφώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.

caligo, inis, ζόφος, ου, ὁ, σκότος, εος, τὸ, ἀχλὺς, ύος, ἡ.
caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
caligo, cæcutio, ἀμβλυώττω.
calix, κύλιξ, ικος, ἡ, ποτήριον, ου, τό.
calleo, hoc eſt, callum obduco, τυλόω, ῶ, σκληρόω, ῶ.
calleo, perfecte ſcio ἐπίσταμαι cum accuſativo, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
callide, πανούργως, δολοφρόνως.
callide ago, δολοφρονέω ῶ.
calliditas, πανουργία, ας, ἡ, σόφισμα, ατος, τὸ, δεινό-της, ητος, ἡ.
callidus, πανοῦργος, ου, ὁ, δολόφρων, ονος, ὁ, δεινὸς, ῦ, ὁ, ἀργαλέος, ου, ὁ.
callis, is, τρίβος, ου, ἡ, πάτος, ου, ὁ.
calloſum, τράγαλον, ου, τό.
calloſus, τυλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, τυλωτὸς, ου, ὁ, τυφλὸς, ῦ, ὁ, πεπωρωμένος, ου, ὁ.
callus, & callum, τύλος, ου, ὁ, πώρωσις, εως, ἡ.
callum obducere, σκληρόειν, σκληρυνεῖν, τυλοῦν.
calo, onis, καλοπόδιον, ου, τὸ, σκευοφόρος, ου, ὁ, ὑλοφόρος, ου, ὁ.
calor, & caliditas, θέρμη, ης, ἡ, θερμότης, ητος, ἡ, καῦμα, ατος, τὸ, αἶθος, εος, τὸ, θάλπος, εος, τό.
calorificus, θερμοποιὸς, ῦ, ὁ.
calvæ, πορπαὶ, πεφυργμέναι.
calvaria, κρανίον, ου, τὸ, βρέγμα, ατος, τό.
calvaſter, ὑποφαλακρίας, ου, ὁ.
calveo, φαλακρόομαι, οῦμαι.
calveſco, φαλακρόομαι.
calvitium, & calvities, φαλάκρωσις, εως, ἡ, φαλάκρωμα, ατος, τό.
calumnia, διαβολὴ, ῆς, ἡ, συκοφαντία, ας, ἡ, ἐπήρεια, ας, ἡ.
calumnias diluere, τὰς διαβολὰς ἀποτρίβεσθαι, ἐξολέσθαι τὰς διαβολὰς, τὰς διαβολὰς ἀπολύεσθαι, τὰς διαβολὰς διαλύεσθαι.
calumniator, συκοφάντης, ου, ὁ, διάβολος, ου, ὁ.
calumniatoria accuſatio, συκοφαντία, ας, ἡ, συκοφάντη-μα, ατος, τὸ, διαβολία, ας, ἡ, διαβολὴ, ῆς, ἡ.
calumniatorie, συκοφαντικῶς συκοφαντωδῶς, διαβόλως.
calumniatorius, συκοφαντικὸς, ῦ, ὁ, διαβολικὸς, ῦ, ὁ.
calumnior, διαβάλλω τινά, συκοφαντέω τινά τινος, συ-καζω τινά, ἀποσυκάζω, ἐπηρεάζω, ῶ, διασύρω, κακῶς λέγω τινά, κακῶς ἀγορεύω.
calumnioſus, συκοφαντικὸς, ῦ, ὁ.
calumnioſas delationes comminiſcor, συκοφαντέω, ῶ.
calumnioſus delator, συκοφάντης, ου, ὁ, συκαστὴς, ῦ, ὁ.
calumnioſa delatrix, συκάστρια, ας, ἡ, συκοφάντρια, ας, ἡ.
calvo, as, φαλακρόω, ῶ.
calvo, is, κατασοφίζομαι.
calvus, φαλακρὸς, ῦ, ὁ.
cala, extrema pars pedis, πτέρνα, ης, ἡ, σφυρίον, ῦ, τό.
calcibus impeto, κολοτρῶ, λακτίζω ω. Ariſtoteles.
calx, cis, τίτανος, ου, ὁ, κονία, ας, ἡ, γύψος, ου, ἡ.
calx viva, τίτανος, ου, ὁ, ἀκατάσβεστος, ου, ὁ.
camelarius, καμηλίτης, ου, ὁ.
camelus, κάμηλος, ου, ὁ.
camenæ, μοῦσαι, αἱ.
camera, καμάρα, ας, ἡ.
cameram altam habens, ὑψόροφος, ου, ὁ.
camerarius, καμαρικὸς, ῦ, ὁ.
cameratus, καμαρωτὸς, ῦ, ὁ.
camero, καμαρόω, ῶ.
camilla, ἱέρεια, ας, ἡ.
in camino excoquo, καμινεύω.
caminus, κάμινος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
cammarus, ἀσταχὸς, ῦ, ὁ.
camœna, μοῦσα, ης, ἡ.
campana, κώδων, ωνος, ὁ, καμπάνη, ης, ἡ.
campanam pulſare, κρούειν καμπάνην.
campeſtris, πεδινὸς, ῦ, ὁ.
campſor, κολλυβιστὴς, ῦ, ὁ.
campus, πεδίον, ου, τὸ, πέδον, ου, τό.
campus Martius, ἄρειον πεδίον.
per campum, κατὰ πεδίον, ου τό.
camurus, inflexus, & curvus, ἐπικαμπὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, καμπύλος, ου, ὁ.
camus, κημὸς, ῦ, ὁ.
canaliculus, σωλήνιον, ου, τό.
canalis, σωλὴν, ῆνος, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.
canalis ſubterraneus, ὑπόνομος, ου, ὁ.
canalitius, σωληνωτὸς, ου, ὁ.
caneum, h. e. ad ſimilitudinem canis, δίκην κυνός.
cancellarius, ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ.
cancellatum, κιγκλίδιον.
cancellatus, κεκιγκλιδωμένος, ου, ὁ, κιγκλιδωτὸς, ῦ, ὁ, δικτυωτὸς, ῦ, ὁ.
cancelli, κιγκλὶς, ίδος, ἡ.
cancello, κιγκλίζω.
cancer, cri, καρκίνος, ου, ὁ, ſive, καρκῖνος, ου, ὁ. eſt etiam hoc nomine Cancer ſidus, unum e duode-cim Zodiaci ſignis.
cancer morbus, καρκίνος, ου, ὁ, καρκίνωμα, ατος, τό.

cancer

cancer parvus, καρκίνιον, ου, τό.
candefacio, λευκαίνω.
candefacio, ingnitum reddo, ἐμπυρίζω.
candefactus, διάπυρος, ου, ὁ.
candela, λύχνος, ου, ὁ, λυχνίδιον, ου, τὸ, λυχνὶς, ίδος, ἡ, λύχνιον, ου, τὸ, λυχνία, ας, ἡ.
candelabrum, λυχνίον, ου, τὸ, κηροπήγιον, ου, τό.
candeo, candidus ſum, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
candeſco, λευκόομαι, ῦμαι.
candidati, qui dignitatem petunt, οἱ παραγγέλλοντες τὰς ἀρχὰς, οἱ δεξιούμενοι.
candidatum eſſe, ambire, παραγγέλλω. Plutarch. δεξιοῦσθαι.
candidatus, alba veſte indutus, λευχείμων, ονος, ὁ, λαμπροφόρος, ου, ὁ.
candide, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
candidus, λευκὸς, ῦ, ὁ, ἀργὸς, ῦ, ὁ.
candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἄκακος, ου, ὁ, χρηστὸς, ῦ, ὁ, καθαρὸς, ῦ, ὁ, εὐήθης, εος, ὁ, ἡ.
candor, oris, albedo, λευκότης, ητος, ἡ.
candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, ἁπλότης, ητος, ἡ.
caneo, & caneſco, πολιόομαι, ῦμαι, ὑποπολιόομαι, ῦμαι.
cani, αἱ πολιαί.
canicula, κυνίδιον, ου, τὸ, κυνίσκη, ης, ἡ.
canicula, ſidus, σείριος, ου, ὁ, κυνάστρον, ου, τό.
caniculæ æſtus, κυνόκαυμα, ατος, τό.
caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
caniculus, κυνάριον, ου, τό.
caninus, κυνικὸς, ῦ, ὁ, κύνειος, ου, ὁ.
caninos oculos habens, κυνώπης, ου, ὁ.
caninam faciem habens, κυνοπρόσωπος, ου, ὁ.
canina muſca, κυνόμυια, ας, ἡ.
canina carne veſci, κυνοφαγέω.
canini dentes, κυνόδοντες.
canina convulſio, κυνικὸς σπασμός.
canis, κύων, κυνὸς, ὁ, & ἡ, σκυλάκιον, ου, τό.
canis ſidus, ἀστρόκυων, ου, ὁ.
canis marinus, καρχαρίας, ου, ὁ.
canum admiſſura, σκυλακεία, ας, ἡ.
canis venaticus, κύων θηρευτής.
canis veſtigator, κύων ἰχνευτής.
caniſtrum, κάνεον, ου, τὸ, κάνης, ητος, ὁ.
caniſtrum parvum, κανίσκιον, ου, τὸ, κανίσκιον, ου, τό.
canities, πολιότης, ητος, ἡ, πολιά, ᾶς, ἡ.
canna, κάννα, ης, ἡ, δόναξ, ακος, ὁ, κάλαμος, ου, ὁ.
cannabaceus, καννάβινος, ου, ὁ.
cannabis, κάνναβις, ιος, & εως, ἡ.
canneus, καλάμινος, ου, ὁ.
cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
cano cithara, κιθαρῳδέω.
cano calamo, καλαμίζω.
calamo canens, καλαμόφθογγος, ου, ὁ.
cano fidibus, χορδολογέω, ῶ.
cano receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλοῦμαι.
cano claſſicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνω.
cano ſurdis, κωφοῖς λέγω.
cano eleganter, ἐμμελετέω, ῶ.
canon, κανὼν, όνος, ὁ.
in canonem relati libri, κανονικὰ βιβλία.
non relati, ἀκανόνιστα βιβλία.
canonicus, κανονικὸς, ῦ, ὁ.
canor, ἦχος ἀνθρώπου.
canorus, φωνήεις, εντος, ὁ, λιγυρὸς, ῦ, ὁ, λιγύφθογγος, ου, ὁ, εὔφωνος, ου, ὁ, ᾠδικὸς, ῦ, ὁ, εὔηχος, ου, ὁ, ἠχητικὸς, ῦ, ὁ, εὔθροος, ου, ὁ, λιγύθροος, ου, ὁ, λιγυρόθροος, ου, ὁ, εὐάρμοστος, ου, ὁ, λιγὺς, έος, ὁ, ἡ, ἐμμελὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἐμμελής, έος, ὁ, & ἡ, μουσικὸς, ῦ, ὁ, λίγειος, ὁ, γεία, ἡ, γεῖον, τό.
canore, ᾠδικῶς.
canore, ſeu ſuavi pronunciatione, εὐφώνως.
cantator, ἀοιδὸς, ῦ, ὁ, ψαλτὴς, ῦ, ὁ.
cantatrix, ψάλτρια, ας, ἡ.
cantatus, ἀοίδιμος, ου, ὁ, ὑμνηθεὶς, έντος, ὁ.
cantharis, κανθαρὶς, ίδος, ἡ.
cantharus, κάνθαρος, ου, ὁ, κρατὴρ, ῆρος, ὁ.
cantherius, καβάλλης μηχανικός.
canthus, κανθὸς, ῦ, ὁ.
canticum, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ᾆσμα, ατος, τὸ, μέλος, εος, τό.
canticum convivale, σκόλιον, ου, τό. Ariſtophanes.
cantilena, ᾆσμα, ατος, τὸ, μέλος, εος, τό.
cantilena paſtoralis, βουκολισμὸς, ῦ, ὁ.
cantilenæ, quas pueris nutrices canunt ad eos ſopiendos, ἐπάσματα, καταβαυκαλήσεις. Thema καταβαυκαλάω, & καταβαυκαλίζω, jucunda cantillatione ſopio.
cantillo, μινύρομαι.
cantillatio, λιγυρισμὸς, ῦ, ὁ.
cantio, cantus, ᾆσμα, ατος, τὸ, μέλος, εος, τὸ, ψαλμὸς, ῦ, ὁ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ.
cantito, ᾀστίζω.
cantiuncula, μελισμάτιον, ου, τὸ, μελύδριον, ου, τό.
canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
cantor, ψαλτὴς, ῦ, ὁ, ἀοιδὸς, ῦ, ὁ.

cantus, ᾆσμα, ατος, τὸ, ἀοιδὴ, ῆς, ἡ.
cantus lugubris, θρηνῳδία, ας, ἡ.
cantus elegantia, ἐμμελῳδία, ας, ἡ.
cantus ad citharam, κιθαρῳδία, ας, ἡ.
cantus chori, χορῳδία, ας, ἡ.
cantus ſtudioſus, φιλῳδὸς, ῦ, ὁ, φιλαοιδὸς, ῦ, ὁ, φιλοσύμμολπος, ου, ὁ.
canus, πολιὸς, ῦ, ὁ, λευκὸς, ῦ, ὁ, λευκανθὴς, έος, ὁ, λευκανθὲς κάρα, caput canum. Sophocles.
canus aliquantum, ὑπόπολιος, ου, ὁ.
canus ante tempus, πρωτόπολιος, ου, ὁ.
capacitas, χώρησις, εως, ἡ, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
capax, δεκτικὸς, ῦ, ὁ, χωρητικὸς, ῦ, ὁ.
capedo, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
capella, χίμαρος, ου, ἡ, αἰγίδιον, ου, τό.
caper, τράγος, ου, ὁ, χίμαρος, ου, ὁ.
capere, delectare, τέρπειν τινά.
capere, decipere, πλανᾶν, φενακίζειν τινά.
capere, eligere, αἱρέω τὰ ὅπλα, arma.
capere, tenere, αἱρέω τὴν πόλιν, urbem.
capero, ῥυσόω, ῶ, ῥυτιδόω, ῶ.
capero frontem, μέτωπον ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
capeſſo, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρέω, ῶ.
capeſſere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
capeſſere Rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτευμάτων.
capillaceus, τριχώδης, εος, ὁ, & ἡ.
capillamentum, τρίχωμα, ατος, τό.
capillatus, τετριχωμένος, ου, ὁ, τριχωτὸς, ῦ, ὁ.
cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
capilli nigri, rufi, flavi, τρίχες μέλαιναι, ξανθαὶ, πυῤῥαί.
capillitium, κόμη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατος, τό.
capillo, as, τριχιάω, ῶ.
capillorum defluvium, ἀλωπεκία, ας, ἡ.
capillos comere, τριχοκομέω, ἐπικομέω.
capilloſus, τριχώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, λαχνήεις, εντος, ὁ.
capillus, κόμη, ης, ἡ, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
capillus Veneris, ἀδίαντον, ου, τό.
capillos calamiſtratos habens, παραπλόκαμος, ου, ὁ.
capillos paſſos habens (mulier) λυσίθριξ, ας, ἡ.
capillos promiſſos habens, τανυπλόκαμος, ου, ὁ, ἁπλόθριξ, τριχὸς, ὁ.
capillos raros habens, ψεδνὸς, ῦ, ὁ.
capillum compono, βοστρυχίζω.
capio, prehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ῶ, ἁλίσκω, δέχομαι, ἁρπάω, ῶ.
capio cibum, προσάγομαι τροφήν. Ariſtoteles in Problem.
capiſtro, φιμόω, ῶ, κημόω, ῶ.
capiſtrum, κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, κημὸς, ῦ, ὁ, φιμὸς, ου, ὁ.
capita librorum, κεφάλαια, τά.
in capita redigo, κεφαλαιόω, ῶ.
capital, ἄμπυξ, υκος, ὁ, quibuſdam ἡ, ἀμφίδεμον, ου, τό.
capitalis, κεφαλικὸς, ῦ, ὁ, ἀτιμωτικὸς, ῦ, ὁ.
capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτική, θανατώδης.
capitales inimicitiæ, κεφαλικὴ ἔχθρα.
capitale odium, ἔσχατον μῖσος.
capitale flagitium, φονικὸν ἀδίκημα.
capitatus, κεφαλωτὸς, ῦ, ὁ.
capite periclitor, κινδυνεύω. Plutarchus κινδυνεύω ἀπολέσθαι.
a capite ad pedes, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, & inverſo ordine, ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν. Homerus.
capite plecti, ἀποβάλλειν τὴν κεφαλήν. ſine capite, ἀκέφαλος.
capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
capite doleo, κεφαλαλγέω, ῶ, καρηβαρέω.
capitis aliquem accerſere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
capitis diminutio, κεφαλῆς ἐλάττωσις.
capitis dolor, κεφαλαλγία, ας, ἡ, καρηβαρία, ας, ἡ.
capito, κέφαλος, ου, ὁ, κεφαλίων, ωνος, ὁ.
capitones, ἀτέραμνοι, οἱ.
capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
capitulum, κεφάλαιον, ου, τό.
capo, onis, ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ, καὶ ἡ, ἐκτομίας, ου, ὁ.
capra, αἶξ, αἰγὸς, ἡ.
capra, vel caper ſylveſtris, αἴγαγρος, ου, ὁ, vel ἡ.
capra cæleſtis, αἶξ, αἰγὸς, ἡ.
caprimulgus, αἰγοθήλας, ου, ὁ.
caprina facie, αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ.
caprarius, αἰγιβότης, ου, ὁ, αἰγονόμος, ου, ὁ, αἰπόλος, ου, ὁ.
caprea, δορκὰς, άδος, ἡ, αἰγάγριος, ου, ὁ, αἴγαγρος, ου, ὁ.
capreola, δορκὰς, άδος, ἡ.
capreoli, δορκάδια, τά.
capreus, αἴγειος, ου, ὁ.
capricornus, αἰγόκερως, ωτος, ὁ.
caprificatio, ἐρινασμὸς, ῦ, ὁ.
caprificus, ἐρινεὸς, ῦ, ὁ, ἀγρία συκῆ.
caprile, αἰγὼν, ῶνος, ὁ, αἰπόλιον, ου, τό.
caprinus, αἴγειος, ου, ὁ.
capſa, κάψα, ης, ἡ, κιβωτὸς, ῦ, ὁ, θύλαξ, ακος, ὁ.
capſula, θυλακίσκος, ου, ὁ, κιβώτιον, ου, τό.
captatio, venatio, θήρα, ας, ἡ, θήρασις, εως, ἡ, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.

captator, θηρευτὴς, ῦ, ὁ, θηρευτικὸς, ῦ, ὁ.
captator verborum, λογοθήρας, α, ὁ, ὀνοματοθήρας, α, ὁ.
captio, deceptio, δόλος, ου, ὁ, ἀπάτη, ης, ἡ.
captioſe, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
captioſus, ἀπατηλὸς, ῦ, ὁ, σοφιστικὸς, ῦ, ὁ, ἀγρευτικὸς, ῦ, ὁ.
captivitas, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
captivus, αἰχμάλωτος, ου, ὁ.
captivum abduco, αἰχμαλωτεύω, αἰχμαλωτίζω, cum accuſ.
captiva fœmina, αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ.
capto occaſionem, φυλάττω ἢ παραφυλάττω, ἐπιλαμβάνομαι προφάσεως.
capto, θηρεύω, θηρατεύω, ἀγρεύω, ἅπτομαι, θηράω, ῶ, ὑπολαμβάνομαι, σαγηνεύω, τηρέω, ῶ, φυλάσσω, παραφυλάσσω.
captura, ἄγρα, ας, ἡ, λῆψις, εως, ἡ, ἅλωσις, εως, ἡ, ἐμπολὴ, ῆς, ἡ.
captus, ἁλοὺς ἔρωτι, amore, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, ἕντος, ὁ, ἐιλημμένος, ου, ὁ.
captus, comprehenſio, ἀντίληψις, εως, ἡ, κατάληψις, εως, ἡ.
captu facilis, εὐάλωτος, ου, ὁ.
captu difficilis, δυσάλωτος, ου, ὁ.
captus ſum amore hujus rei, διάκειμαι περὶ τοῦτο ἐρωτικῶς.
capularis ſenex, ὁ τυμβογέρων.
capulus, manubrium gladii, λαβὴ, ῆς, ἡ, κώπη, ης, ἡ.
capus, i, vel capo, onis, ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ, καὶ ἡ.
caput, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, κεφάλαιον, ου, τὸ, κύριον, ου, τό.
caput, origo, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
caput, ſumma, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, κορυφὴ, ῆς, ἡ, at κορυφὴ τῶν λόγων, ſumma, vel caput ſermonis.
caput erigo, ἀνακύπτω.
caput inclino, ὑποκύπτω, κύπτω.
caput ſcalpere, τὴν κεφαλὴν κνᾶσθαι.
caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτω κρᾶτα.
caputium, tutela parietum ab aqua pluviali, θριγκὸς, ῦ, ὁ.
carbaſea vela, λίνεα καλύμματα.
carbaſeus, vel carbaſinus, λίνεος.
carbaſus, λίνον, ου, τὸ, λαῖφος, εος, τὸ, λαίφη, ης, ἡ, λαῖφις, ίδος, ἡ.
carbo, ἄνθραξ, ακος, ὁ, θρύμαλον, ονος, ὁ.
carbonaria fornax, ἀνθρακεία, ας, ἡ.
carbonarius, ſeu atram faciem habens, ἀνθρακίας, ου, ὁ, καὶ ἡ.
carbonarius, ἀνθρακεὺς, έως, ὁ.
carbunculus, ἀνθράκιον, ου, τὸ, ἄνθραξ, ακος, ὁ.
carbunculus, gemma, ἀνθράκιον, ου, τό.
carbunculus, ulcus, ἀνθράκωσις, εως, ἡ, ἄνθραξ, ακος, ὁ.
carcer, δεσμωτήριον, ου, τὸ, φυλακὴ, ῆς, ἡ, εἱρκτὴ, ῆς, ἡ.
carcerarius, φυλακτικὸς, ου, ὁ.
a calce ad carceres redire, διαυλοδρομεῖν.
carceres curſorum, βαλβὶς, ίδος, ὁ, γραμμὴ, ῆς, ἡ: ἀφετηρία, ας, ἡ, ſubintelliga γραμμὴ, vel θύρα.
in carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, aut ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
carcerarius, adject. εἱρκτικὸς, ῦ, ὁ.
a calce ad carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
a carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
e carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ ὕσπληγος, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι.
carceris cuſtos, ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ.
carcheſium, εἶδος ποτηρίου.
carcinoma, καρκίνωμα, ατος, τό.
cardiacus, καρδιακὸς, ῦ, ὁ.
cardines mundi, οἱ πόλοι.
cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
cardo, θαιρὸς, ῦ, ὁ, στροφεὺς, έως, ὁ, στρόφιγξ, ιγγος, ὁ, γιγγλυμὸς, ῦ, ὁ.
carduelis, ἀκανθὶς, ίδος, ἡ.
carduus, σκόλυμος, ου, ὁ.
care, πολυτίμως.
carectum, δονακὼν, ου, τό.
careo, ἀποστεροῦμαι, cum genitivo. ὑστερέω, ῶ, δέομαι.
carere ſenſu, ἀναισθητεῖν.
carex, quibuſdam τὸ ξιφίον, ου, aliis τὸ ἄκορον, ου, vel ἡ κύπειρος, ου.
carica, ἰσχὰς, άδος, ἡ.
caries, εὐρὼς, ῶτος, ὁ, σαπρότης, ητος, ἡ.
carina, τρόπις, εως, ἡ, στεῖρα, ας, ἡ, ἐντερόνη, ης, ἡ, κύτος, εος, τό.
carinari, χλευάζεσθαι.
carino, κυτόω, ῶ.
carioſus, εὐρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, σαπρὸς, ῦ, ὁ, εὐρώεις, εντος, ὁ.
cariſſimus, τιμιώτατος, ου, ὁ, γνησιώτατος, ου, ὁ.
caritas, πολυτιμία, ας, ἡ, τιμιότης, ητος, ἡ, ἀγάπη, ης, ἡ.
caritate annonæ premi, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι.
caritas rei frumentariæ, σιτοδεία, ας, ἡ, σιτοδεΐα, ας, ἡ.
caritas ſumma, τιμιοπωλία, ας, ἡ.
carmen, ᾆσμα, ατος, τὸ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, μέλος, εος, τὸ, ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, ᾄσμα, ατος, τὸ, μέλισμα, ατος, τὸ, μέτρον, ου, τὸ, νόμος, ου, ὁ, ὕμνος, ου, ὁ, ᾠδὸς νόμος Ariſtophanes.
carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, ὑμὴν, ένος, ὁ.
carmen paſtoritium, βουκολισμὸς, ῦ, ὁ.
carmentalia, ὑμνολογία, ας, ἡ.
carmina compono, μουσοποιέω, ποιῶ.
carmina ſcribo, στιχίζω.
carmine celebro, ἐξυμνέω, ῶ, ὑμνέω, ῶ, ἐξυμνέω, ῶ.
carminis amans, φίλυμνος, ου, ὁ.
carminatio, κτενισμὸς, ῦ, διάξανσις, εως, ἡ.
carmino, κτενίζω, διαξαίνω, ξαίνω.
carnalis, σαρκικὸς, ῦ, ὁ.
carnarium, κρεῖον, ου, τὸ, κρεωπώλιον, ου, τό.
carnarius, κρεωπώλης, ου, ὁ, κρεοδαίτης, ου, ὁ.
carneus, σαρκικὸς, ῦ, ὁ.
carnes bubulæ, κρέα βόεια.
carnes elixæ, ἀνάβραστα κρέα.
carnes aſſæ, φλογίδες, αἱ.
carnes diſtribuo, κρεανομέω, ῶ.
carnis privium, ἀπόκρεως, ω, ὁ.
carnium abſtinentia, ἐμψύχων ἀποχή.
carnium amor, φιλοσαρκία, ας, ἡ.
carnifex, δήμιος, ου, ὁ, σαρκοβόρος, ου, ὁ.
carnificina, σφαγεῖον, ου, τὸ, βασανιστήριον, ου, τό.
carnifico, κρεουργέω, ῶ, ἀναιρέω, ῶ.
carnivorus, σαρκοβόρος, ο, ὁ, κρεοφάγος, α, ὁ, σαρκοφάγος, ου, ὁ.
carnoſitas, πολυσαρκία, ας, ἡ.
carnoſus, πολύσαρκος, ου, ὁ, σαρκώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, εὔσαρκος, ου, ὁ.
caro, σὰρξ, κὸς, ἡ, κρέας, ατος, τό.
caro ovilla, οἰείων κρέας.
carpentarius, ἁμαξουργὸς, ῦ, ὁ.
carpentum, ὄχημα, ατος, τὸ, ἅμαξα, ης, ἡ.
carpo, decerpo, δρέπομαι, ἀμύσσω, vel ἀμύττω, ἀποδρέπω, ἀποδρέπομαι, τέκω, & τέκω, ἀποκνίζω, ῶ, χρώζω.
carpo flores, ἀνθολογέω, ῶ, ἀνθολογέομαι, ἀμάω.
carpo reprehendo, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
carptim, ἀκροθιγῶς, ἐξ ἐπιτομῆς.
carptor, reprehenſor, διασύρτης, ου, ὁ.
carptus, δρεφθεὶς, έντος, ὁ, ἐσπαραγμένος, ου, ὁ.
carpus, καρπὸς, ῦ, ὁ.
carruca, ἁμάξιον, ου, τὸ, ἁμαξὶς, ίδος, ἡ.
carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ῦ, ὁ, ἁμαξηλάτης, ου, ὁ.
carrus, vel carrum, ἅρμα, ατος, τὸ, ἅμαξα, ης, ἡ.
carticula, δοκίδιον, ου, τό.
cartilagineus, χονδρότυπος, ου, ὁ, χονδρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
cartilago, χόνδρος, ου, ὁ.
caruncula, κρεάδιον, ου, τὸ, σαρκίδιον, ου, τό.
carus, προσφιλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, πολύτιμος, ου, ὁ, ἔντιμος, ου, ὁ, τίμιος, ου, ὁ, γνήσιος, ου, ὁ.
caryota, φίλτρον, ου, τό. Euſtathius.
caſa, στέγη, ης, ἡ, ὕπαυλος, ου, ὁ, καλύβη, ης, ἡ.
caſarius, καλυβεὺς, έως, ὁ.
caſeus, τυρὸς, ῦ, ὁ, τροφαλὶς, ίδος, ἡ, & τροφαλλὶς, ίδος, ἡ.
caſeus recens, τυρὸς χλωρὸς, cui opponitur, τυρὸς ξηρὸς, vel παλαιός.
caſeus ſale aſperſus, ἁλίτυρος, ου, ὁ.
caſeolus, τυρίον, ου, τό.
caſei formulæ, τροφαλίδες γάλακτος.
caſſis, rete venatorum, δίκτυον, ου, τὸ, ἄρκυς, υος, ὁ, & ἄρκυον, ου, τό.
caſſis, galea, κόρυς, υθος, ἡ, περικεφαλαία, ας, ἡ.
caſſita, κορυδαλὸς, ου, ὁ, κορυδαλλὸς, ῦ, ὁ, κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ.
caſſum, κενὸν, ῦ, τὸ, μάταιον, ου, τὸ, ἄκυρον, ου, τό.
caſſus, inanis, φροῦδος, ου, ὁ, μάταιος, ου, ὁ.
incaſſum, εἰς κενόν.
caſtanea, κάστανα, ης, ἡ, λόπιμον, ονος, τό.
caſte, ἁγνῶς, καθαρῶς.
caſtellum, φρούριον, ου, τὸ, κώμη, ης, ἡ, ἔρυμα, ατος, τὸ, πρόβολος, ου, ὁ, ἐπιτείχισμα, ατος, τό.
caſtellatim, κατὰ φρούρια.
caſtigare, punire, κολάζειν τινὰ, τιμωρεῖν τινα.
caſtigatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, κολασμὸς, ῦ, ὁ, παιδεία, ας, ἡ, ἐπίπληξις, εως, ἡ.
caſtigator, ἐπανορθωτὴς, ου, ὁ, ἐπιτιμητὴς, ῦ, ὁ, σωφρονιστὴς, ῦ, ὁ.
caſtigo, παιδεύω τινὰ, ἐπιπλήττω τινὶ, & τινα, ἐπανορθόω, ῶ, κολάζω.
caſtitas, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ.
caſtor, κάστωρ, ορος, ὁ.
Caſtor, & Pollux, οἱ ἄνακες.
Caſtoris, & Pollucis templum, ἀνάκειον, ου, τό.
caſtoreus, καστόρειος, ου, ὁ.
caſtra, στρατόπεδον, ου, τὸ, παρεμβολὴ, ῆς, ἡ.
caſtra muto, μεταστρατοπεδεύω, μεταστρατοπεδεύομαι.
caſtrametatio, στρατοπέδευσις, εως, ἡ, κατασκηνὴ, ῆς, ἡ.
caſtris cingo, περιστρατοπεδεύω.
caſtrorum Præfectus, στρατοπεδάρχης, ου, ὁ.
caſtra moveo, ἀναζεύγνυμαι πρός τι, ἐξανίσταμαι τὴν στρατιάν.

caſtra

Digitized by Google

caſtra pono, ϛρατοπεδεύω.
caſtrametor, ϛρατοπεδεύω.
caſtratio, ἀπυχισμός, ῦ, ὁ, ὀρχοτομία, ας, ἡ.
caſtrator, τομεύς, έως, ὁ.
caſtratus, ἄνορχος, ου, ὁ, ὀρχοτομηθεὶς, έντος, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐκτετμημένος, ου, ὁ.
caſtrenſis, τὸ τῆ ϛρατοπέδου.
caſtro, excido, ἐκτέμνω τινὰ, ἀπυχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
caſtrum, locus muris munitus, ἔρυμα, ατος, τό, φρούριον, ου, τό.
caſtus, ἁγνὸς, ῦ, ὁ, καθαρὸς, ᾶ, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ.
caſu, ἐκ τύχης, συμβεβηκότως.
caſula, σκηνίδιον, ου, τὸ, καλυβίδιον, ου, τό.
caſurus, πεσόμενος, ου, ὁ.
caſus, lapſus, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τὸ, ὄλισθος, ου, ὁ, πτῶμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τό, διάπτωμα, ατος, τὸ, καταπτωσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ἡ.
caſus, calamitas, ἀτυχία, ας, ἡ, δυστύχημα, ατος, τό, ἀτύχησις, εως, ἡ.
caſus fortuitus, σύμβαμα, ατος, τό.
ſi caſu inciderit, ἐὰν τύχῃ.
cataclyſmus, κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ.
catadromus, κατάδρομος, ου, ὁ.
catalogus, κατάλογος, ου, ὁ.
catamitus, πόρνος, ου, ὁ.
cataphractus, κατάφρακτος, ου, ὁ.
catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
catapulterius, καταπελτικὸς, ᾶ, ὁ.
cataracta, vel cataractes, καταῤῥάκτης, ου, ὁ.
catarrhus, κατάῤῥοος, ῥυς, ὁ.
catecheſis, κατήχησις, εως, ἡ.
catella, κυνίσκη, ης, ἡ.
catellus, κυνίδιον, ου, τὸ, σκυλάκιον, ου, τὸ, κυνίσκος, ου, ὁ.
catena, δεσμός, ῦ, ὁ, σειρὰ, ᾶς, ἡ, ἅλυσις, εως, ἡ.
catena conſtringo, σειρόω.
catenæ in modum connecto, ὁρμαθίζω.
catenatus, ἀλυσιδωτὸς, ὃ, ὁ.
catenis conſtrictus, ἀλυσίδετος, ου, ὁ.
cateno, δεσμέω, ῶ, δεσμεύω.
catenula, ἀλυσίδιον, ου, τό.
caterva, τάγμα, ατος, τὸ, σπεῖρα, ας, ἡ, ἴλη, ης, ἡ, ἀλισμὸς, ῦ, ὁ, πολυπληθία, ας, ἡ.
catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
cathedra, καθέδρα, ας, ἡ.
catinus, vel catinum, τρυβλίον, ου, τὸ, παροψὶς, ίδος, ἡ.
catulus, σκύμνος, ου, ὁ, σκύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ.
catus, a, um, ſagax, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἀγχίνους, όος, ὁ ϰ ἡ.
catus, felis, αἴλουρος, ου, ὁ, γαλῆ, ῆς, ἡ.
cavamen, κοίλωμα, ατος, τό.
cavatus, κοιλωθεὶς, έντος, ὁ.
cauda, οὐρὰ, ᾶς, ἡ, κέρκος, ου, ἡ.
cauda vulpina, ἀλωπέκουρος, ου, ἡ.
cauda Urſæ. nomen ſtellæ, ἀρκτοῦρος, ου, ὁ.
cauda equina, ἵππουρος, ου, ὁ.
cauda canis, κυνόσουρα, ας, ἡ. Item ſidus cœleſte.
cauda blanditi, σαίνω ὀρῷ. κύων σαίνουρος, canis, qui cauda blanditur.
cauda mutilatus, κολοβόκερκος, ου, ὁ, κολόβουρος, ου, ὁ.
cauda avium, ὀῤῥοπύγιον, ου, τό.
caudam moritans, σείουρος, ου, ὁ, ſeu σαίουρος, ου, ὁ.
caudatus, οὐραῖος, ου, ὁ, κέρκουρος, ου, ὁ, κερκοφόρος, ου, ὁ.
caudex, σέλεχος, ου, τὸ, σέλεχος, εος, τὸ, κορμὸς, ῦ, ὁ.
caudicalis, ϛελεχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
cave facias, φυλάττου, vel ὅρα μὴ ποιήσῃς.
cavea, κάρτα, ης, ἡ, κυρτὶς, ίδος, ἡ, οἰκίσκος, ου, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ, γαλεάγρα, ας, ἡ.
cavendum eſt, εὐλαβητέον.
caveo, εὐλαβέομαι, ῦμαι, cum accuſativo. φυλάττομαι, ἐξαλέομαι, φεύγω.
caveo inſtrumento, δεσμοπλογέομαι, ῦμαι.
cavere ſibi ab aliqua re, προσέχειν ἀπό τινος, & προσέχειν ἑαυτῷ ἀπό τινος, φυλάττειν ἑαυτὸν ἀπό τινος.
caverna, ἄντρον, ου, τὸ, κρύπτη, ης, ἡ.
cavernæ dentium, ἐμβρώματα ὀδόντων.
cavernoſus, ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
cavernula, μυχὸς, ῦ, ὁ.
cavernum, τρύπημα, ατος, τό.
cavilla, æ, σκῶμμα, ατος, τὸ, σόφισμα, ατος, τό.
cavillatio, ὕβρις, ιος, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ, παρεγχείρησις, εως, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
cavillator, φιλοκέρτομος, ου, ὁ, σκώπτης, ου, ὁ, κερτόμιος, ου, ὁ.
cavillatorius, σοφιστικὸς, ῦ, ὁ, κέρτομος, ου, ὁ, κερτόμιος, ου, ὁ.
cavillor, σκώπτω τινὰ εἴς τι, propter aliquid, ἐπικερτομέω, ῶ, θώπτω.
cavitas, γλύφη, ης, ἡ, γύαλον, ου, τὸ, κοίλωμα, ατος, τὸ, κοιλότης, ητος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ.
caula, ἔπαυλις, εως, ἡ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
caulæ, μάνδραι, αἱ, περίβολοι, οἱ.
cauliculus, καυλίσκος, ου, ὁ.
caulis, καυλὸς, ὃ, ὁ.

cavo, κοιλόω, ῶ, κοιλαίνω.
caupo, κάπηλος, ου, ὁ, ξενοδόχος, ου, ὁ.
caupona mulier, καπηλὶς, ίδος, ἡ.
caupona, taberna, καπηλεῖον, ου, τὸ, οἰνοπώλιον, ου, τό.
cauponaria ars, καπηλεία, ας, ἡ.
cauponariam artem exerceo, καπηλεύω.
cauponarius, καπηλικός, ῦ, ὁ.
cauponor, καπηλεύω.
cauſa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ου, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ, δίκη, ης, ἡ.
hujus rei cauſa, τούτου.
tua cauſa, ὑπὲρ σοῦ.
abſque cauſa, ἀναιτίως.
qui eſt in cauſa, ideſt auctor alicujus rei, παραίτιος, ου, ὁ, συναίτιος, ου, ὁ, αἴτιος, ου, ὁ, αἴτιός εἰμι, in cauſa ſum.
hac de cauſa, ἐκ τούτου.
qua de cauſa, διότι.
cauſam attribuo, αἰτιάομαι, ῶμαι.
cauſam defendere. ἀντιδικεῖν δίκην. Ariſtophanes, ἀπολογεῖσθαι δίκην.
cauſam prodere, προδιδόναι δίκην.
cauſas fingo, προφασίζομαι.
cauſa cognita, τῆς αἰτίας φανείσης.
cauſa eſt, cur, αἰτία, δι' ἥν.
cauſa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
cauſa indicta damnare, ἀκρίτως, καὶ ἀμοίρους λόγου καταδικάζεσθαι.
cauſam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, ἀπολογεῖσθαι, δίκην εἰπεῖν, ἀποδικεῖν, δικαδικάζεσθαι.
cauſalis, αἰτιολογικὸς, ῦ, ὁ.
cauſidicus, δικαιολόγος, ου, ὁ, συνήγορος, ου, ὁ.
cauſor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω, ῶ.
caute, εὐλαβῶς.
cautela, εὐλάβεια, ας, ἡ, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
cauterium, καυτήριον, ου, τό.
cautes, is, ῥαχία, ας, ἡ, πέτρα, ας, ἡ, ἀποῤῥώξ, ῶγος, ἡ.
cautio, εὐλάβεια, ας, ἡ, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
cautio, chirographum, ſeu ſyngrapha, γραμματεῖον, ου, τὸ, συγγραφὴ, ῆς, ἡ. Budæus, Thucydides.
cautum eſt legibus, διείρηκεν ὁ νόμος.
cautiones, ἀσφάλειαι, αἱ.
cautor, προφυλακτικὸς, ῦ, ὁ.
cautus, εὐλαβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, προφυλακτικὸς, ῦ, ὁ, ἄνετος, ου, ὁ ϰ ἡ, σπουδαῖος, ου, ὁ.
cavum, κοίλωμα, ατος, τὸ, κοῖλον, ου, τό.
cavus, κοῖλος, ου, ὁ, ἀνάκοιλος, ου, ὁ, διάκοιλος, ου, ὁ.
cavus utrinque, ἀμφίκοιλος, ου, ὁ.

C E.

cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
cedo, ceſſi, παραχωρέω τινὶ τῆ βήματος, a ſuggeſtu. εἴκω τινὶ, ὑποχωρέω τινὶ ὁδοῦ, de via, ἀναχάζω.
cedo tibi ſede, ὑπείκω σοι τῆ ἕδρας.
cedo, ideſt, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
cedrinus, κέδρινος, ου, ὁ.
cedrus, κέδρος, ου, ὁ.
celator, τορευτὴς, ῦ, ὁ.
celatura, τόρευσις, εως, ἡ.
celatus, κρυφαῖος, ου, ὁ, ἀποκεκρυμμένος, ου, ὁ.
celeber, διάσημος, ου, ὁ.
celeberrimus, ἐπιφανέϛατος, ου, ὁ.
celebrare, prædicare, ἐπιφανῆ ποιεῖν. δοξάζω τινὰ, aliquem celebro.
celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
celebrare feſtum, ἄγειν ἑορτήν.
celebratio, ἐπιφημισμός, ῦ, ὁ, διαβόησις, εως, ἡ, ἑορτασμός, ῦ, ὁ.
celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον, ου, τό.
celebratus, εὐφημισθεὶς, έντος, ὁ, διαβόητος, ου, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ, περίπυστος, ου, ὁ.
celebris, ἔνδοξος, ου, ὁ, περιβόητος, ου, ὁ, εὐκλεὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, κυδνὸς, ῦ, ὁ, κυδήεις, εντος, ὁ, λόγιος, ου, ὁ, ὠνομασμένος, ου, ὁ, ὀνομαστός, ῦ, ὁ, μεγαλώνυμος, ου, ὁ, πολυώνυμος, ου, ὁ, περίπυστος, ου, ὁ, ῥητὸς, ῦ, ὁ, διάσημος, ου, ὁ, περίσημος, ου, ὁ, ὑμνητος, ου, ὁ, πολύφημος, ου, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, φατὸς, ῦ, ὁ.
celebritas, frequentia hominum, πολυπλήθεια, ας, ἡ, πανήγυρις, εως, ἡ.
celebritas, fama claritas, εὐδοξία, ας, ἡ, εὔκλεια, ας, ἡ, εὐφημία, ας, ἡ.
celebriter, ὀνομαστῶς.
celebro, frequento, φοιτάω πρός τι.
celer, ταχὺς, έος, ὁ, ὠκὺς, έος, ὁ, αἰψηρὸς, ῦ, ὁ, ἐσσύμενος, ου, ὁ, ἀργὸς, ῦ, ὁ, καρπάλιμος, ου, ὁ, ποδ-

χυδαῖος, ου, ὁ, ἀργὸς, οῦ, ὁ, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, (Anacreon) στρεβλόστομος, ου, ὁ, νωθρός, οῦ, ὁ, ἀργός, οῦ, ὁ, λαπαρός, οῦ, ὁ, ταχινός, οῦ, ὁ, εὐτροχος, ου, ὁ, εὐτρόχαλος, ου, ὁ, ἀθρόμος, ου, ὁ, ψυχρός, ὁ, ὀξὺς, έος, ὁ.
celer curſu, ὠκύπους, ου, ὁ.
celer ingenio, ταχύς, έος, ὁ.
celer manibus, ὀξύχειρ, ειρος, ὁ.
celer pedibus, ὠκύπους, οδος, ὁ.
celeritas, ταχύτης, ητος, ἡ, ὠκύτης, ητος, ἡ.
celeritas manuum, εὐχειρία, ας, ἡ, ὀξυχειρία, ας, ἡ.
celeritas mentis, ταχύνοια, ας, ἡ.
celeriter, ταχέως, κατὰ σπουδὴν, θοῶς, αἶψα, καρπαλίμως, τορῶς, ὦκα, κραιπνῶς, ἐν τάχει.
celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
celero, ταχύνω.
celerrima, τάχιστα.
quam celerrime, ὅτι τάχιστα.
cella, ἀποθήκη, ης, ἡ, ταμιεῖον, ου, τό.
cella vinaria, οἰνών, ῶνος, ὁ, οἰνοθήκη, ης, ἡ.
cellarium, ταμιεῖον, ου, τό.
cellarius, ταμίας, ου, ὁ.
cellula, τὸ μικρὸν ταμιεῖον, οἰκίσκος, ου, ὁ, καλυβίδιον, ου, τό.
celo, abſcondo, ἀποκρύπτομαι, & ἀποκρύπτω τινά, aliquem, καλύπτω, ἐγκρύπτω.
celox, κέλης, ητος, ὁ.
celſitudo, excellentia, ἐξοχή, ῆς, ἡ, ὑψηλότης, ητος, ἡ, ὕψος, εος, τό.
celſitudo animi, τὸ ὑψηλόνουν, μεγαλόνοια, ας, ἡ.
celſus, ὑψηλός, οῦ, ὁ, μετέωρος, ου, ὁ.
cenotaphium, κενοτάφιον, ου, τό.
cenſeo, puto, τιμάω, ῶ, ἀξιόω, ῶ, νομίζω, οἴομαι, δοκέω, ῶ, συμβάλλω.
cenſeor, νομίζομαι, ἐπινομίζομαι, τιμάομαι, ὦμαι.
cenſere, ſententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
cenſere, facultates æſtimare, τιμᾷν τινι τόσα, tanti.
inter viros cenſeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
cenſio, τίμησις, εως, ἡ.
cenſitor, ἀπογραφεὺς, έως, ὁ, τιμητής, οῦ, ὁ.
cenſor, τιμητής, οῦ, ὁ.
cenſorius, τιμητικός, οῦ, ὁ.
cenſura, τιμητεία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ, διατίμησις, εως, ἡ.
cenſus, τίμημα, ατος, τό.
cenſus, participium, τετιμημένος, ου, ὁ.
centaurus, κένταυρος, ου, ὁ.
centenarius, ἑκατοντάριος, ου, ὁ.
centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
centeſimus, ἑκατοστός, οῦ, ὁ.
centies, ἑκατοντάκις.
centimanus, ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ.
centipes, σκολόπενδρα, ας, ἡ, ἑκατόμπους, ποδος, ὁ.
cento, κέντρων, ωνος, ὁ.
centrum, κέντρον, ου, τό.
centum, ἑκατόν.
centunculus, πίλιον, ου, τό.
centupondium, ἑκατοντάσταθμον, ου, τό.
centuplus, ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, & ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, & ἑκατονταπλάσιος, ου, ὁ.
centuria, ἑκατοντάς, άδος, ἡ.
in centurias diſtribuo, συλλοχίζω, καταλοχίζω.
in centurias deſcribo, διακοσμέομαι ἐς δεκάδας. Homerus.
centuriatim, κατὰ λόχους.
centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
centuriatus, ταξιαρχία, ας, ἡ, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.
centurio, ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, vel ἑκατοντάρχης, ου, ὁ.
centurionatus, ταξιαρχία, ας, ἡ, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.
cepe, κρόμμυον, ου, τό.
cephalus, piſcis, κέφαλος, ου, ὁ.
cera, κηρός, οῦ, ὁ.
cera compactus, κηροπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, κηρόπλαστος, ου, ὁ.
cera obduco, κηρόω, ῶ.
cerarius, κηροπλάστης, ου, ὁ, κηρουργός, οῦ, ὁ.
ceraſtes, κεράστης, ου, ὁ.
ceraſum, κεράσιον, ου, τό.
ceraſus, κέρασος, ου, ὁ.
ceratura, κήρωμα, ατος, τό, κήρωσις, εως, ἡ.
ceratus, κηρωθείς, έντος, ὁ, κηρωτός, οῦ, ὁ.
cercopithecus, κερκοπίθηκος, ου, ὁ.
cerdo, βάναυσος, ου, ὁ, βυρσοδέψης, ου, ὁ.
cerealis, δημήτριος, ου, ὁ, δημητριακός, οῦ, ὁ.
cerebellum, παρεγκεφαλίς, ίδος, ἡ.
cerebrum, ἐγκέφαλος, ου, ὁ.
ceremoniæ, θρησκεία, ας, ἡ, τελετή, ῆς, ἡ, θεσμός, οῦ, ὁ, ἱερός, οῦ, ὁ.
ceres, Δημήτηρ, ηρος, ἡ, Ἐλευσίνα, ας, ἡ.
cereris lucus, Δημήτριον, ου, τό.
cereus, ea, um, κήρινος, ου, ὁ, καὶ ἡ, κήρινον, ου, τό.
cereus, κηρός, οῦ, ὁ, κηρίον, ου, τό.
cerites, gemma ceræ ſimilis, κηρίτης, ου, ὁ.
ceritus, δημητρόληπτος, ου, ὁ, μανιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
cerno, βλέπω τι, vel εἴς τινα.

cerno hereditatem, ἀγχιστεύω τινί· ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, aut οὐσίαν.
cerno acutum, ὀξυδερκέω, ῶ, & ὀξυδορκέω, ῶ.
ipſe oculis meis cerno, αὐτοπτέω, ῶ.
cernuus, ἐπικεκυφὼς, ότος, ὁ, πρηνής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
cero, as, κηρόω, ῶ, καταχηρόω, ῶ.
ceroma, κήρωμα, ατος, τό.
certamen, ἀγών, ῶνος, ὁ, ἆθλος, ου, τό, ἅμιλλα, ης, ἡ.
certamen equeſtre, ἱπποδρομία, ας, ἡ, ἀγὼν ἱππικὸς, ἐφίππιον, ου, τό.
certamen curulα, ἁρματοδρομία, ας, ἡ.
certamen gymnicum, ἀγὼν γυμνικός.
certamen ioco, ἀγωνίζομαι.
in certamen deſcendo, καταβαίνω εἰς ἀγῶνα, ἔρχομαι ἀγῶνος.
in certamen venio, καθίσταμαι εἰς ἀγῶνα.
certamen conſtituo, ἀθλοθετῶ.
certamen navale, ναυμαχία, ας, ἡ.
certaminis moderator, βραβεύς, έως, ὁ, βραβευτής, οῦ, ὁ.
certaminis ſocius, συναγωνιστής, οῦ, ὁ.
certaminis præmium, ἆθλον, ου, τό.
certatim, ἀγωνιστικῶς.
certatio, ἀγώνισμα, ατος, τό.
certator, ἀθλητής, οῦ, ὁ.
certe, ἀληθῶς, ὄντως, δηλονότι.
certiorem facio, παραγγέλλω, ῶ, cum dati. σημαίνω, μηνύω.
certiorem facio per litteras, ἐπιστέλλω.
certior fio, διδάσκομαι.
certitudo, βεβαιότης, ητος, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἀθλέω, ῶ, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adverſus hoſtes.
certo cum aliquo hac de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
certo, ἀκριβῶς, βεβαίως.
certo ſcio, εὖ οἶδα.
certum, ἀληθές, έος, τό.
certus, δῆλος, ου, ὁ, ἀκριβής, έος, ὁ, καὶ ἡ, βέβαιος, ου, ὁ.
certus, definitus, ῥητός, οῦ, ὁ.
cervical, προσκεφάλαιον, ου, τό.
cervicem duram habens, σκληραύχην, ενος, ὁ.
cervicem longam habens, δολιχαύχην, ενος, ὁ.
cervicem elatam habens, ὑψαύχην, ενος, ὁ.
cervinus, ἐλάφειος, ου, ὁ.
cerviſia, ζῦθος, ου, ὁ.
cervix, τράχηλος, ου, ὁ, αὐχήν, ένος, ὁ, δέρη, ης, ἡ.
ceruſſa, ψιμμύθιον, ου, τό, ψίμμυθος, ου, ὁ.
ceruſſa oblinere, ψιμμυθιοῦν.
ceruſſatus, ψιμμυθωθείς, έντος, ὁ.
cervus, ἔλαφος, ου, ὁ.
ceſpes, βῶλος, ου, ἡ, βῶλαξ, ακος, ὁ.
ceſſans, παυόμενος, ου, ὁ, ἀργός, οῦ, ὁ.
ceſſatio, ὀκνηρία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, παῦσις, εως, ἡ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ.
ceſſator, ὀκνηρός, οῦ, ὁ, ῥᾴθυμος, ου, ὁ.
ceſſio, ὕπειξις, εως, ἡ, ἐκχώρησις, εως, ἡ.
ceſſio iuris, ἐκδικία, ας, ἡ.
ceſſo, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ceſſo a pugna. ῥᾳδιουργέω, ῶ, ἀργέω, ῶ.
ceſſare facio, ἐλινύω, καταργέω, ῶ, λήγω, παύω, ἀποσβεννύω & ἀποσβέννυμαι.
ceſtus, κεστός, οῦ, ὁ.
cetarius, ria, rium, κητώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, κητῶδες, ους, τό.
cetarius, κητοπώλης, ου, ὁ.
cete, τὰ κήτεα, κήτη.
cetra, πέλτη, ης, ἡ, πέλτιον, ου, τό.
cetratus, πελτοφόρος, ου, ὁ, πελταστής, οῦ, ὁ.
cetus, κῆτος, εος, τό.
ceu, ὡς, οἷον, ὥσπερ.
ceveo, κιγκλίζω, & κιγκλίζομαι, διακιγκλίζομαι, σπαλοπρωκτιάω, ῶ, σπαλακωσέω, & σπαλακωνίζω.

C H.

chalybs, χάλυψ, υβος, ὁ.
chamæleon, χαμαιλέων, οντος, ὁ.
chamæmelum, χαμαίμηλον, ου, τό.
chaos, χάος, εος, τό.
character, χαρακτήρ, ῆρος, ὁ.
charitas, ἀγάπη, ης, ἡ, στοργή, ῆς, ἡ, φιλοστοργία, ας, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ.
charta, χάρτιον, ου, τό, χάρτης, ου, ὁ.
chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
chartula, χαρτίον, ου, τό.
charus, τίμιος, ου, ὁ, ἀγαπητός, οῦ, ὁ, τιμαλφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ποθεινός, οῦ, ὁ.
charybdis, χάρυβδις, ιος, ἡ.
chaſma, χάσμα, ατος, τό.
chelæ, χηλαί, αἱ.
chelidonia, χελιδόνιον, ου, τό.
chelidonius lapis, χελιδόνιος λίθος.
chelys, χέλυς, υος, ἡ.
cherroneſus, χερρόνησος, ſiue χερσόνησος. ſubintellige χώρα, ſeu πόλις, Regio, vel Civitas.
chiliarchus, χιλίαρχος, ου, ὁ.

chi-

Digitized by Google

chilias, χιλιὰς, άδου, ἡ.
chimæra, χίμαιρα, ας, ἡ.
chiragra, χειράγρα, ας, ἡ.
chiragricus, ἀρθριτικὸς, ῦ, ὁ.
chirographum, χειρόγραφον, ου, τὸ, ἀντίγραφον, ῦ, ἡ.
chiromantes, χειρόμαντις, ιδου, ὁ.
chiromantia, χειρομαντεία, ας, ἡ.
chironomus, χειρονόμου, ου, ὁ.
chirotheca, χειροθήκη, ης, ἡ.
chirurgia, χειρουργία, ας, ἡ.
chirurgus, χειρουργὸς, ῦ, ὁ.
chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτὸς, ῦ, ὁ.
chlamydula, χλαμύδιον, ου, τό.
chlamys, χλαμὺς, ύδου, ἡ.
cholera, χολέρα, ας, ἡ.
cholera laborare, χολεριᾷν.
cholericus, χολερικὸς, ῦ, ὁ.
churagium, χορήγιον, ου, τό.
choragus, χορηγὸς, ῦ, ὁ.
choraules, χοραύλης, ου, ὁ.
chorda, χορδὴ, ῆς, ἡ.
chorda ultima, ſeu ima, νεάτη, ης, ἡ, & contracte νήτη, ης, ἡ.
chorda penultimæ proxima, παρανήτη, ης, ἡ.
chorda ſuprema, ὑπάτη χορδὴ, & ſimpliciter ὑπάτη, ης, ἡ.
a chorda aberro, παραχορδίζω, παραχορδέω, ῶ.
chordas quinque habens, πεντάχορδου, ου, ὁ.
chordas novem habens, ἐννεάχορδου, ου, ὁ.
chordas multas habens, πολύχορδου, ου, ὁ.
chordis conſonus, πρόσχορδος, ου, ὁ, σύγχορδον, ου, ὁ.
chordula, νεύριον, ου, τό.
chorea, χορεία, ας, ἡ.
choreas ducere, χορεύω.
chorus, χορὸς, ῦ, ὁ.
chorum duco, χορηγέω, ῶ.
chori magiſter, χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ.
chorographia, χωρογραφία, ας, ἡ.
chorographus, χωρογράφος, ου, ὁ.
chriſtiana profeſſio, χριστιανισμὸς, ῦ, ὁ.
chriſtianus, χριστιανὸς, ῦ, ὁ.
CHRISTUS, ΧΡΙΣΤΟΣ, ῦ, ὁ.
Chriſti religionem profiteor, χριστιανίζω.
chronica, χρονικὰ, τά.
chronicus, χρονικὸς, ῦ, ὁ.
chryſendeta, χρυσένδετα, τὰ, ἐκπώματα, τά.
chryſocolla, χρυσοκόλλα, ης, ἡ.
chryſolithus, χρυσόλιθος, ου, ὁ.
chylus, χυλὸς, ῦ, ὁ.

C I.

cibalis, ἐδώδιμος, ου, ὁ.
cibaria, σιτία, τὰ, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ, ἐπισίτια, τὰ, τροφαὶ, αἱ.
cibariorum inopia, σιτοδεία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ, σιτοδοσία, ας, ἡ.
cibarius, ἐδώδιμος, ου, ὁ, τρώξιμος, ου, ὁ.
cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
cibi copia, εὐτροφία, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ.
cibi penuria, ἀβρωσία, ας, ἡ.
cibi avidus, βρωτικὸς, ῦ, ὁ.
cibi faſtidium, κορεσμός, ας, ἡ.
cibum capio, σιτέομαι, οῦμαι.
cibi abſtinentia, ἀποσιτία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ.
cibum capiens domi ſuæ, αὐτόσιτος, ου, ὁ, οἰκόσιτος, ου, ὁ.
cibo, σιτίζω τινὰ, aliquem.
cibum faſtidiens, ἀνόρεκτος, ου, ὁ.
cibum ſumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
cibum appeto, ſeu, alacriter ſumo, εὐσιτέω, ῶ.
cibus, σῖτος, ου, ὁ, βρῶμα, ατος, τὸ, ἔδεσμα, ατος, τὸ, τροφὴ, ῆς, ἡ, σιτίον, ου, τὸ, ἔδαρ, ατος, τό.
cicada, τέττιξ, ιγος, ὁ.
cicatrico, οὐλόω, ῶ.
cicatricoſus, οὐλώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
cicatricula, οὐλίδιον, ου, τό.
cicatrix, οὐλὴ, ῆς, ἡ, ὠτειλὴ, ῆς, ἡ.
cicer, ἐρέβινθος, ου, ὁ.
cicercula, λάθυρος, ου, ὁ.
cicindela, φάλαινα, ης, ἡ, λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ.
ciconia, πελαργὸς, ου, ὁ.
cicur, τιθασσὸς, ῦ, ὁ, ἥμερος, ου, ὁ, πρᾶος, ου, ὁ.
cicuratio, ἡμέρωμα, ατος, τὸ, ἐξημέρωσις, εως, ἡ, ἡμέρωσις, εως, ἡ, τιθάσσευσις, εως, ἡ.
cicurator, τιθασσευτὴς, ῦ, ὁ, ſeu τιθασσευτὴς, ῦ, ὁ.
cicuratu difficilis, δυστιθάσσευτος, ου, ὁ, δυσεξήμερος, ου, ὁ.
cicuro, τιθασσεύω, ἡμερόω, ῶ.
cicuta, κώνειον, ου, τό.
cieo, item cio, ἐξορμάω τινὰ, aliquem. κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
ciere alvum, κοιλίαν ἄγειν.
ciere urinam, ἄγειν οὖρον.
ciere bellum, πολεμοποιέω, πόλεμον ἐγείρειν.
cilicium, κιλίκιον, ου, τὸ, τριχῶνιον, ου, τὸ, διφθέρα, ας, ἡ.
cilium, βλεφαρὶς, ίδος, ἡ.
cimex, κόρις, εως, ὁ, ἡ ἡ.
cinædus, κίναιδος, ου, ὁ.
cinara, κινάρα, ας, ἡ.
cincinnatus, βοστρυχώδης, εος, ὁ, κικίννοις κεκοσμημένος.
cincinnus, κίκιννος, ου, ὁ, πλόκαμος, ου, ὁ, τρόφος, ου, ὁ, βόστρυχος, ου, ὁ.
cincinnos pulchros habens, εὐπλόκαμος, ου, ὁ.
cinctorium, περιζώνιον, ου, τό.
cinctus, us, διάζωμα, ατος, τὸ, ζῶμα, ατος, τὸ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
cinctus, a, um, ἐζωσμένου, ου, ὁ, περιβεβλημένου, ου, ὁ.
cineraceus, τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
cingere, circumſepire, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχου, civitatem muris.
cingo, coerceo, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω, ῶ.
cingula, æ, qua cinguntur jumenta, ζῶμα, ατος, τό.
cingulum, ζωστὴρ, ῆρου, ταινία, ας, ἡ.
cinifio, ὁ τὰς κιχλαμίδας σποδίζων, ἐπὶ σποδιᾶς θερμαίνων.
cinis, κόνις, εως, ἡ, τέφρα, ας, ἡ, αἰθάλη, ης, ἡ, σποδὸς, ῦ, ὁ.
cinis Cyprius, μέλαν τὸ Κύπριον.
ſub cinere coquo, σποδίζω.
cinereus, σποδιου, ου, ὁ, τεφρὸς, ῦ, ὁ, ὀστρέου, ου, ὁ.
cinnabaris, κιννάβαρις, εως, τό.
cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
cinnus, πλόκαμου, ου, ὁ, πολυμιγία, ας, ἡ.
cio, ἐξορμάω τινὰ, aliquem, κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
cippus, πεδοπέδη, ης, ἡ, στήλη, ης, ἡ.
circa, ἐπὶ, cum genitivo. κατὰ cum accuſativo, περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiem.
circellum, κρικίον, ου, τό.
circenſis, κύκλιου, ου, ὁ.
circenſes ludi, ἱπποδρομία, ας, ἡ, δίαυλου, ου, ὁ.
circinatio, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, περιδρομὴ, ῆς, ἡ, γύρωσις, εως, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
circino, περιάγω, γυρόω, ῶ, κυκλάζω, περικυκλέω, ῶ.
circinus διαβήτης, ου, ὁ.
circiter idem, ac circa, περὶ, ἀμφί.
circiter decem, δέκα πη.
circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
circitura, περιοδία, ας, ἡ.
circuitio, περίοδου, ου, ὁ.
circuitio loquendi, περίφρασις, εως, ἡ.
ſine circuitione ſermo, εὐθὺς λόγου.
circuitor, περιοδευτὴς, ῦ, ὁ, ἔφοδος, ου, ὁ.
circuitus, a, um, περιοχηθεὶς, έντος, ὁ, περιειλημμένος, ου, ὁ.
circuitus, ſubſtant. περίοδος, ου, ἡ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
in circuitu, ἀμφί.
circularis, ἐγκύκλιος, ου, ὁ, περιοδευτικὸς, ῦ, ὁ.
circularis argumentatio, κύκλος, ου, ὁ, apud Dialecticos.
circulatim, κυκληδὸν, κυκλῷ.
circulator, ἀγύρτης, ου, ὁ, ὀχλαγωγὸς, ῦ, ὁ, κυκλοβόρος, ου, ὁ, ψηφολόγος, ου, ὁ.
circulatorem ago, κυκλοβορέω, ῶ, ψηφολογέω, ῶ.
circulatorius, ἀγυρτικὸς, ῦ, ὁ.
circulo, κυκλόω, ῶ, γυρόω, ῶ.
circulor, ὀχλαγωγῶ.
circulus, κύκλος, ου, ὁ, κυκλίσκος, ου, ὁ.
circulus oculi. vide oculus.
circum, περὶ, cum accuſativo, ἀμφί.
circumactio, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
circumaggero, περιχωννύω, aut περιχώννυμι.
circumago, περιάγω, κυκλόω, ῶ, περιφέρω.
circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
circumcingo, περιζώννυμι, κατεζώννυμι.
circumcirca, πέριξ.
circumciſio, περιτομὴ, ῆς, ἡ, περικοπὴ, ῆς, ἡ.
circumciſus, πόσθων, ου, ὁ, ἐπίσπαστος, ου, ὁ.
non circumciſus, ἀπερίτμητος, ου, ὁ.
circumclamo, περικράζω.
circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω, ῶ.
circumcolo, περιοικέω, ῶ.
circumcurro, περιτρέχω.
circumdatus, περιβληθεὶς, έντος, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, urbem muro, κυκλόω, ῶ, περιέχω.
circumducere, decipere, περικρούεσθαί τινα, aliquem; ἐξαπατᾷν.
circumduco, περιάγω, περιηγέομαι, οῦμαι.
circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω π.
circumequito, περιιππεύω.
circumferentia, περιφέρεια, ας, ἡ.
circumfero, περιφέρω π, περιάγω.
circumflecto, περικαμπτω, ῶ, περιγνάμπτω.

circumflexio, περικαμπή, ῆς, ἡ.
circumflexus, us, περίκλασις, εως, ἡ, περιφορά, ᾶς, ἡ, περίγναμψις, εως, ἡ, περικαμπὴ, ῆς, ἡ.
circumfluo, ἀπορρέω ποσὶ, περιῤῥέω ω.
circumfluus, περίῤῥοος, ου, ὁ, ἡ ἡ, περιῤῥέων, οντος, ὁ.
circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀγοραῖος, ου, ὁ, ἀλήμων, ονος, ὁ.
circumforo, περιτετραίνω.
circumfoſſura, περισκαφὴ, ῆς, ἡ, περιόρυξις, εως, ἡ.
circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
circumfundo, περιχέω, ῶ, περιῤῥαίνω.
circumfuſio, περίχυσις, εως, ἡ.
circumfuſa lux, περιφέγγεια, ας, ἡ.
circumfuſus aer, περιέχων ἀὴρ, & ſimpliciter, τὸ περιέχον.
circumfuſus, περιῤῥανθεὶς, έντος, ὁ, περίῤῥοος, ου, ὁ, καὶ ἡ, περιεστάμενος, ου, ὁ, περικείμενος, ου, ὁ.
circumgelatus, περιπαγεὶς, έντος, ὁ.
circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
circumgeſto, περιφέρω ω.
circumglobor, περισφαιρόομαι.
circumjaceo, περίκειμαι.
circumjicio, περιβάλλω.
circumlambo, περιλείχω.
circumlator, περιφορεύς, εως, ὁ.
circumlatus, περιφορηθεὶς, έντος, ὁ.
circumligo, περιδέω, ῶ, ἀναδέω, ῶ.
circumlino, περιχρίω.
circumlitus, περιχρισθεὶς, έντος, ὁ.
circumlocutio, περίφρασις, εως, ἡ.
circumloquor, περιφράζομαι.
circummitto, περιπέμπω.
circummunio, περιφράττω.
circummunitio, περιφραγμὸς, ῦ, ὁ, περίφραξις, εως, ἡ.
circummunitus, περιφραχθεὶς, έντος, ὁ.
circumnaſcor, περιφύομαι.
circumnavigo, περιπλέω, ῶ, περινέω, ῶ.
circumobruo, περιχωννύω.
circumplector, περιπλέκω.
circumpono, περιτίθημί ημί ω.
circumpoſitus, περίθετος, ου, ὁ, ἀμφίθετος, ου, ὁ.
circumpoſitio, περίθεσις, εως, ἡ.
circumpullulo, περιβλαστάνω.
circumquaque, πέριξ, & Dorice πέριξ.
circumquaque fero, περισπείρω.
circumquaque traho, περιέλκω.
circumrado, περιξέω, ῶ.
circumrerio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
circumretitus, περιειλημμένος, ου, ὁ περιπλακεὶς, έντος, ὁ.
circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
circumſcalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
circumſcindo, περικόπτω, περιτέμνω.
circumſcribo, definio, determino, περιγράφω, ὁρίζομαι.
circumſcribo terminis, περιορίζω.
circumſcriptio, περιγραφὴ, ῆς, ἡ, διορισμὸς, ῦ, ὁ.
circumſcriptor, περιγραφεὺς, έως, ὁ.
circumſcriptus, περιγεγραμμένος, ου, ὁ, περιγραπτὸς, ῦ, ὁ.
circumſeco, περιτέμνω.
circumſedeo, obſideo, περικάθημαι.
circumſepio, περιφράττω, περιβάλλω.
circumſeptus, περιφραχθεὶς, έντος, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ,
circumſero, περιφυτεύω.
circumſeſſio, περιέδρασις, εως, ἡ, περικάθησις, εως, ἡ.
circumſeſſus, περικαθιζόμενος, ου, ὁ.
circumſideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω, ῶ.
circumſido, περικαθίζομαι.
circumſigno, περισημειόω, ῶ, περισφραγίζω.
circumſiſto, περιΐσταμαι, ἀμφίσταμαι.
circumſono, περιηχέω, ῶ, περιθρυλλέω, ῶ.
circumſonantes loci, περιηχοῦντες τόποι.
circumſpecte, περιεσκεμμένως, πεφυλαγμένως, ἀσφαλῶς.
circumſpectio, περίσκεψις, εως, ἡ.
circumſpecto, καταπεριπτήσσω.
circumſpectus, qui prudens eſt, πεφυλαγμένος, ου, ὁ, περιεσκεμμένος, ου, ὁ, συνετὸς, ῦ, ὁ.
circumſpergo, περιῤῥαίνω.
circumſpicio, περισκοπέω, ῶ, περιβλέπω πάντη, περισκοπέω, ῶ.
circumſpicio attonitus, παπταλάω, ῶ.
Facile circumſtans, circumdans, vel circumſiſtens, εὐπερίστατος, ου, ὁ.
circumſtantia, περίστασις, εως, ἡ.
circumſto, περιΐσταμαι.
circumſtrepo, περικτυπέω, ῶ, περιθρυλλέω, ῶ.
circumſtruo, περιοικοδομέω, ῶ.
circumſuo, περιῤῥάπτω.
circumtectus, περικεκαλυμμένος, ου, ὁ.
circumtego, περικαλύπτω.
circumtexo, περιπλέκω.
circumtondeo, περικείρω.

circumtono, περιβρομέω, ῶ.
circumtonſus, περικεκαρμένος, ου, ὁ.
circumvado, περιέρχομαι.
circumvagus, περιπλανώμενος, ου, ὁ, περιστιχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
circumvallo, περιβάλλω, περιφράσσω, & περιφράττω, περιχαρακόω, ῶ.
circumvallatus, περισταυρωθεὶς, έντος, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ, περιφραχθεὶς, έντος, ὁ.
circumvectio, περιφόρησις, εως, ἡ.
circumvector, περιοχέομαι, οῦμαι.
circumvectus, περιοχηθεὶς, έντος, ὁ.
circumveho, περιοχέω, ῶ, περιάγω.
circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, ῶ, περιΐσταμαι.
circumvenio, decipio, περιέρχομαι, περιεξαπατάω, ῶ, παρακρούω, ſeu παρακρούομαι, περιοδεύω.
circumvenio ſophiſmate, περισοφίζομαι, καταποφίζω.
circumventio, ἀμφίβασις, εως, ἡ.
circumventus, περιειλημμένος, ου, ὁ.
circumverſor, περιειλέομαι, οῦμαι, περιστρέφομαι.
circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, ῶ, περιδινέω, ῶ.
circumveſtio, περιστολίζω.
circumvincio, περιδέω, ῶ.
circumvolito, περιΐπταμαι.
circumvolo, περικυκλίζω, ἐγκυκλέω, ῶ, περιειλέω, ῶ.
circumvolutio, ἕλιξ, ικος, ἡ, κυλίνδησις, εως, ἡ.
circus, κύκλος, ἐν ᾧ ἱπποδρομίαι γίνονται.
ciris, avis, κεῖρις, εως, ἡ.
cirratus, βοστρυχωμένος, ου, ὁ.
cirrus, βόστρυχος, ου, ὁ, κίκιννος, ου, ὁ, στρόφος, ου, ὁ.
cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
ciſta, κίστη, ης, ἡ, κιβωτὸς, ῦ, ὁ, λάρναξ, ακος, ἡ, κόφινος, ου, ὁ, κοίτη, ης, ἡ.
ciſtella, κιστὶς, ίδος, ἡ.
ciſterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον, λάκκος, ου, ὁ.
citare teſtem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παρεγγυᾶν.
citatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
citatus, ἐξορμηθεὶς, έντος, ὁ.
citerior, ἐγγύτερος, ου, ὁ, ἐνδότερος, ου, ὁ.
cithara, κιθάρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, φόρμιγξ, ιγγος, ἡ.
cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
citharæ pulſandæ peritus, κιθαριστικὸς, ῦ, ὁ.
citharam pulſo, κιθάραν κρέκω, vel κρούω, διακρέκω.
citharista, κιθαριστὴς, ῦ, ὁ.
citharistria, κιθαρίστρια, ας, ἡ.
citharœdus, κιθαρῳδὸς, ῦ, ὁ.
citimus, ἐγγύτατος, ου, ὁ.
citius, τάχιον.
citius dicto aliquid facere, ἐμματέω.
citius dicto, ἐμματέως.
cito, τάχιον.
cito, as, ἐξορμάω, ῶ.
cito, in jus voco, diem alicui dico, προσκαλοῦμαί τινα.
citra, cis, δίχα, χωρὶς ἐντὸς.
citra, abſqua, ἐντὸς τοῦ ῥήνου, citra Rhenum, ἀνά.
citra laborem, ἀκμητὶ, vel ἀκμητεί.
citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
Ultro, citroque, δεῦρο κἀκεῖσε. πρόσω καὶ ὀπίσω. ἔμπροσθεν, καὶ ὄπισθεν.
citrum, κίτριον μῆλον. vel ſine adjectione, κίτριον, ου, τό.
citus, ἐξορμηθεὶς, έντος, ὁ, ταχὺς, έος, ὁ.
civicus, πολίτης, ου, ὁ.
civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
civilia negotia tracto, πολιτεύω.
civilis, πολιτικὸς, ῦ, ὁ, ἀστεῖος, ου, ὁ.
civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης, ητος, ἡ.
civiliter, ἀστείως, χρηματικῶς, πολιτικῶς.
civis, πολίτης, ου, ὁ.
civis novus, νεοπολίτης, ου, ὁ, νεοδαμώδης, ους, ὁ, καὶ ἡ.
civitas, πόλις, εως, ἡ, πολίτευμα, ατος, τό.
civitatis princeps, πολιστὴς, ῦ, ὁ.
civitate privare, ἀποξενόω.
civitatem extruere, ἐκπολίζω.
civitatis regimen, πολιτεία, ας, ἡ, πολίτευμα, ατος, τό.
civitatis oſor, μισόπολις, ιος, ὁ.
civitatis ſtudioſus, φιλόπολις, ιος, ὁ.
civitas condita, πόλις ἐκτισμένη.
civitate donare, πολιτείαν δοῦναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.

C L

Clades, ἧττα, ης, ἡ, ὄλεθρος, ου, ὁ, λύμη, ης, ἡ, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ.
cladem accipio, βλάπτομαι, πλήσσομαι.
clam, λάθρα, ſeu λάθρᾳ. λάθρα ἡμῶν, clam nobis, κρύφα τινός.
clamator, κράκτης, ου, ὁ, κεκράκτης, ου, ὁ.
clamito, κραυγάζω.
clamo, βοάω, ῶ, κραυγάζω, σύω, κράζω.
clamor, κραυγὴ, ῆς, ἡ, ἰαχὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ.
clamoſus, κραυγαστικὸς, οῦ, ὁ, μεγαλόφωνος, ου, ὁ.
clancularius, κρυπτὸς, οῦ, ὁ, κρύφιος, ου, ὁ.
clanculum, λαθραίως, κρύβδην.

clan-

Digitized by Google

clandeſtinæ nuptiæ, γάμοι ἀδιάδοχτοι, vel λαθραῖοι,
clandeſtinus, κρυφαῖος, ȣ, ὁ, λαθραῖος, ȣ, ὁ.
clango, tuba cano, κλάζω, κλάγγω.
clangor, κλαγγή, ῆς, ἡ, ἦχος, σάλπιγγος.
clare, ἀναφανδόν, λαμπρῶς, σαφῶς, ἐνδόξως.
clareo, φαίνω, φαίνομαι.
clareſco, ἐκφαίνομαι.
clarifico, δοξάζω.
clarigatio, ἀνδροληψία, ας, ἡ.
clariſonus, λαμπρόφωνος, ȣ, ὁ.
clariſſimus, λαμπρότατος, ȣ, ὁ.
claritas, σαφήνεια, ας, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
claritas viſus, ὀξυδορκία, ἐος, τό.
claritas vocis, εὐφωνία, ας, ἡ.
claritas nominis, εὐδοξία, ας, ἡ.
clarum, πρόδηλον, ȣ, τό, φανερόν, ȣ τό,
clarus, perſpicuus, λαμπρός, ȣ, ὁ, ἀγαυός, ȣ, ὁ, ἀγλαός, ȣ, ὁ, φανερός, ȣ, ὁ.
clarus ſum, εὐδοξέω, ῶ.
clarus, inſignis, εὐδοξος, ȣ, ὁ, ἐπίσημος, ȣ, ὁ.
claſſe pugnare, ναυμαχέω.
claſſem ædificare, προσναυπηγέω.
claſſem deducere, πομποστολέω.
in claſſes diſtribuo, κατακληρίζω.
claſſiarius, ἐπιβάτης, ȣ, ὁ, ναυμάχος, ȣ, ὁ, ναυμαχίων, ονος, ὁ.
claſſicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
claſſicum, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, ἀνακλητικόν, ȣ, τό.
claſſicum bellum, ναυμαχία, ας, ἡ.
claſſicus, ναυτικός, ȣ, ὁ.
claſſis, ordo, σύνταξις, εως, ἡ, φυλή, ῆς, ἡ.
claſſis, navium multitudo, στόλος νεῶν.
claſſis dux, ναύαρχος, ȣ, ὁ, στόλαρχος, ȣ, ὁ.
clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
clathro, as, κλείθρῳ ἐρείδω.
clathrum, κλεῖθρον, ȣ, τό.
clava, κορύνη, ης, ἡ, ῥόπαλον, ȣ, τὸ, κορύνη, ης, ἡ,
clavarius, ἡλοκόπος, ȣ, ὁ.
clavator, κορυνήτης, ȣ, ὁ, κορυνοφόρος, ȣ, ὁ.
clavatus, a, um, ἡλωτός, ȣ, ὁ.
claudicatio, χώλανσις, εως, ἡ, χωλεία, ας, ἡ.
claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
claudo, finio, καταστρέφω, κατακλείω, παύω, ἀποπαύω, περατόω, ῶ.
claudo, intercludo, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
claudus, χωλός, ȣ, ὁ, κυλλός, ȣ, ὁ, γυιός, ȣ, ὁ.
claudus utroque pede, ἀμφίχωλος, ȣ, ὁ.
clavicula, κλειδίον, ȣ, τό, ἕλιξ, ικος, ἡ.
clavicularius, κλειδοῦχος, ȣ, ὁ.
claviculus, γομφίον, ȣ, τό.
claviger, κλειδοῦχος, ȣ, ὁ.
clavis, κλείς, ειδός, ἡ.
clavis adulterina, ἀντίκλεις, ειδος, ἡ.
clauſtrarius, κλειθροποιός, ȣ, ὁ.
clauſtrum, κλεῖθρον, ȣ, τό.
clauſula, πέρας, ατος, τὸ, ἐσχατον, ȣ, τὸ, τέλος, ατος, τό.
clauſura, σύμπτυξις, εως, ἡ.
clauſus, κλειστός, ȣ, ὁ, ἀπόκλειστος, ȣ, ὁ, κατάκλειστος, ȣ, ὁ.
non clauſus, ἄκλειστος, ȣ, ὁ, ἀκλήιστος, ȣ, ὁ.
clavus, ἧλος, ȣ, ὁ, γόμφος, ȣ, ὁ.
clavus, gubernaculum, οἰάκιον, ȣ, τό, οἴαξ, ακος, ὁ, πηδάλιον, ȣ, τό.
clavus ligneus, πάτταλος, ȣ, ὁ.
clavis compactus, γομφοπαγής, έος, ὁ ϗ ἡ.
clavum tenere, πηδαλιουχέω.
clavis affigo, καθηλόω τινὰ, aliquem.
clemens, πρᾶος, ȣ, ὁ, ἐπιεικής, έος, ὁ ϗ ἡ, ἤπιος, ȣ, ὁ.
clementer, πρᾴως, ἐπιεικῶς.
clementia, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἐπιείκεια, ας, ἡ.
clepo, furor, κλέπτω.
clepſydra, κλεψύδρα, ας, ἡ.
clepſydra parva, κλεψύδριον, ȣ, τό.
clericus, κληρικός, ȣ, ὁ.
clerus, κλῆρος, ȣ, ὁ.
clibanus, κλίβανος, ȣ, ὁ.
cliens, πελάτης, ȣ, ὁ, θεραπευτής, ȣ, ὁ, πρόσφυξ, υγος, ὁ.
clientela, θεραπεία, ας, ἡ, πελατεία, ας, ἡ.
clima, κλίμα, ατος, τό.
climactericus, κλιμακτηρικός, ȣ, ὁ.
clinicus, κλινικός, ȣ, ὁ, κλινήρης, εος, ὁ.
clitellæ, ἐπισάγματα, τὰ, κανθήλια, τὰ, ἀστράβη, ης.
clitellarius, νωτοφόρος, ȣ, ὁ, σκευοφόρος, ȣ, ὁ.
clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινί.
clivoſus, βουνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
clivus, γεώλοφον, ȣ, τὸ, βουνός, ȣ, ὁ.
cloaca, ἀφεδρών, ῶνος, ὁ, ἀμάρα, ας, ἡ, βόρβορος, ȣ, ὁ.
clunes, πυγή, ῆς, ἡ, γλουτός, ȣ, ὁ.
clunis, ἰσχίον, ȣ, ὁ, ὀρθοπύγιον, ȣ, τό.
clypeatus, ἀσπιδοφόρος, ȣ, ὁ.

clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον, ȣ, τό.
clypeus, ἀσπίς, ίδος, ἡ, ὅπλον, ȣ, τό.
clypeo munitus, ὑπασπίδιος, ȣ, ὁ, ἀσπιδιώτης, ȣ, ὁ, ἀσπιστήρ, ῆρος, ὁ.
clypeo defendo, ἀσπίζω.
clypeatim teſtudine facta, ἀσπιδόν.
clypeis confertis pugno, συνασπίζω.
clypeum ferens, φέρασπις, ιδος, ὁ.
clypeus parvus, ἀσπίδιον, ȣ, τό, λαισήιον, ȣ, τό.
clypeum abjiciens, ἀσπιδαποβολεύς, έως, ὁ, ῥίψασπις, ιδος, ὁ.
clyſter, κλυστήρ, ῆρος, ὁ.
clyſter parvus, κλυστήριον, ȣ, τό.

C O.

Coacervatio, συναθροισμός, ȣ, ὁ.
coacervatus, σεσωρευμένος, ου, ὁ.
coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω, πάντα εἰς αὐτό, coacervo omnia in unum, συγκομίζω, συσσωρεύω.
coaceſco, συνοξύνω.
coactilarius, πιλοποιός, ȣ, ὁ.
coactio, συναγωγή, ῆς, ἡ.
coactor, εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ.
coactus, συνηγμένος, ȣ, ὁ, συνεσταλμένος, ȣ, ὁ.
coactus ſi, βιασθείς, έντος, ὁ.
coactus neceſſitate, ἀναγκασθείς, έντος, ὁ.
coadjuvo aliquem, συμβοηθέω πρός τινα.
coadunare, συναγαγεῖν.
coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
coæqualis, ἴσος, ȣ, ὁ, ὁμαλός, ȣ, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ.
coæquo, ὁμαλίζω, active.
coætaneus, ἡλικιώτης, ȣ, ὁ, σύγχρονος, ȣ, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ.
coævus, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, σύγχρονος, ȣ, ὁ.
coagmentarius, ἁρμολόγος, ȣ, ὁ.
coagmentatio, συναρμογή, ῆς, ἡ, σύστημα, ατος, τό.
coagmento, συναρμόζω, συνάπτω, συγκροτέω,
coagmentum, σύστημα, ατος, τὸ, σύγκριμα, ατος, τό.
coagulatio, πῆξις, εως, ἡ.
coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω, ῶ.
coagulum, πυετία, ȣ, τό.
coaleſcere facio, συνάπτω.
Qui nequit coaleſcere, ἀσύγκρατος, ȣ, ὁ.
coaleſco, συνίσταμαι, συμφύομαι, συμπίπτομαι.
coarctare, ἀποπεριστάνειν, στενόω, ῶ, στενοχωρέω, ῶ.
coarctatio, ἀποπερίστασις, εως, ἡ, συστολή, ῆς, ἡ.
coarctatus, στενοχωρούμενος, ου, ὁ.
coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
coax, vox ranæ, ſeu imitatio ejus vocis, κοάξ, ακος, ὁ.
coccinatus, κοκκοβαφής, έος, ὁ ϗ ἡ.
coccinea veſtis, κόκκινος χιτών.
coccineus, κόκκινος, ȣ, ὁ.
cocco tinctus, κοκκοβαφής, έος, ὁ ϗ ἡ, & κοκκινοβαφής, έος, ὁ ϗ ἡ.
coccum κόκκος, ȣ, ὁ.
cochlea, κόχλος, ȣ, ὁ, κοχλίας, ȣ, ὁ.
cochleare, ὄνυξ, υχος, ὁ, κοχλιάριον, ȣ, τό.
cochlides ſcalæ, κλίμαξ ἑλικτή.
coſta, ſeu clixa vendens, ἑφθοπώλης, ȣ, ὁ.
Locus, ubi coſta veneunt, ἑφθοπωλεῖον, ȣ, τό, ἑφθοπώλιον, ȣ, τό, & ἑφθοπώλιον, ȣ, τό.
coctilis, ἑφθός, ȣ, ὁ.
coctio, ἕψησις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ, κηλίς, ας, ἡ.
coctitius, a, um, ἑψητικός, ȣ, ὁ.
coctor, ἑψητός, ȣ, ὁ.
coctum, ἑφθόν, ȣ, τό, ἡψημένον, ȣ, τό.
coctura, ὄπτησις, εως, ἡ.
coctus, ἑψηθείς, έντος, ὁ, ὠπτημένος, ȣ, ὁ.
coctu difficilis, δύσπεπτος, ȣ, ὁ.
coctu facilis, εὔπεπτος, ȣ, ὁ, εὔεψος, ȣ, ὁ.
non coctus, ἄπεπτος, ȣ, ὁ, ἀνέψητος, ȣ, ὁ.
codex, κορμός, ȣ, ὁ, στέλεχος, εος, τό. ſed pro libro, βίβλος, ȣ, ἡ.
codex rationum ἀπολογισμός, ȣ, ὁ, Lucianus.
codicillus, γραμματεῖον, ȣ, τὸ, βιβλίδιον, ȣ, τό.
cœlebs, ἄγαμος, ȣ, ὁ.
cœlum, οὐρανός, ȣ, ὁ.
cœmeterium, κοιμητήριον, ȣ, τό.
coemo, συνωνέομαι, ὠνέομαι, συμπρίαμαι.
coemptio, συνώνησις, εως, ἡ.
cœna opipara, δεῖπνον, ȣ, τό, πολύοψον ϗ ποικίλον, πολυτελές, έος, τό.
cœna dominica, δεῖπνον κυριακόν.
cœna, δεῖπνον, ȣ, τό, δεῖπνος, ȣ, ὁ, δόρπον, ȣ, τό, δειπνοσύνη, ης, ἡ.
cœnam inſtruo, δόρπον ὁπλίζομαι. Poetice δειπνοποιέω, ῶ.
cœnam præbeo, δειπνίζω.
cœnaculum, δειπνητήριον, ȣ, τὸ, ὑπερῷον, ȣ, τὸ, ἀνώγεον, ȣ, τό, & Attice ἀνώγεων, ω, τό.
cœnatio, δειπνητήριον, ȣ, τό.
cœnatorium, οἴκημα, ατος, τό.

cœnaturio, δειπνητιάω.
cœnipeta, φιλόδειπνος, ου, ὁ, ἐπιθυμόδειπνος, ου, ὁ.
cœno, δειπνέω παρά τινι, apud aliquem, ξυνδειπνέω μετά τινος.
cœnobium, κοινόβιον, ου, τό.
cœnoſus, πηλώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
cœnula, δειπνάριον, ου, τό.
cœnum, lutum, πηλός, οῦ, ὁ, βόρβορος, ου, ὁ.
coeo, convenio, σύνειμι, συνιέω.
coeo, conſpiro, συνίσταμαι.
coeo ad arma, σύνειμι.
cœpi, ἄρχω, ἄρχομαι, ὑπάρχομαι.
coercitio, συνοχή, ῆς, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
coire, concumbere, μίσγεσθαι γυναικί, συγκαθεύδειν.
coitus, concubitus, μίξις, εως, ἡ, ἀνάμιξις, εως, ἡ, συνουσία, ας, ἡ.
cœptum, inſtitutum, κατάρχθεν, έντος, τὸ, ἀρχή, ῆς, ἡ, ἐπιχείρημα, ατος, τό.
coequito, συνιππεύω.
coerceo, καθείργω τινὰ, ἀπείργω τί τινος, ἀνακαιτίζω, συνείργω.
cœtus, συνουσία, ας, ἡ, ἐκκλησία, ας, ἡ, ὁμήγυρις, εως, ἡ.
cogitabundus, σύννους, ου, ὁ, [illegible], ου, ὁ.
cogitamentum, ἐνθύμημα.
cogitatio, ἔννοια, ας, ἡ, νόημα, ατος, τὸ, ἐπίνοια, ας, ἡ.
in cogitationem revoco, ἀναπολέω, ῶ.
cogitatiuncula, νοΐδιον, ου, τό.
cogitato, conſulto, ἐκ προνοίας.
cogito, meditor, ἐννοέω, ῶ, ἐνθυμέομαι τοῦτο, διανοέω, ῶ, λογίζομαι.
cogito mecum, διανοέομαι, οῦμαι.
cognata, σύστοιχα, τὰ, σύμφυλα, τά.
cognatio, συγγενὲς, έος, τὸ, συγγένεια, ας, ἡ.
cognationem habere inter ſe, προσήκειν ἀλλήλοις.
cognatus, συγγενὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, ὁμογενὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, συμφυὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, ἀγχιστεὺς, έως, ὁ.
cognitio, γνῶσις, εως, ἡ, ἐπίγνωσις, εως, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
cognitor, ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, [illegible], ου, ὁ, γνώστης, ου, ὁ.
cognitu difficilis, δύσγνωστος, ου, ὁ.
cognitu facilis, εὔγνωστος, ου, ὁ.
cognitus, γνωστὸς, οῦ, ὁ, γνώριμος, ου, ὁ, ἐγνωσμένος, ου, ὁ.
cognomen, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἐπωνυμία, ας, ἡ.
cognomento, adverb. ἐπίκλην.
cognominatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
cognomines, ὁμώνυμοι, οἱ, ἐπώνυμοι, οἱ.
cognomino, ἐπικαλέω τινὰ, ἐπονομάζω.
cognominatus, ἐπωνόμαστος, ου, ὁ.
cognoſco, γινώσκω, γνωρίζω, ἐπιγινώσκω, καταγινώσκω, εἰδέω, ῶ, ἱστορέω, ῶ, διαπυνθάνομαι.
cogo, adigo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, ἀγγαρεύω, ἐπάγω, ἐξαναγκάζω, ἐπαναγκάζω.
cogo, concervo, συνάγω, ἐπισυνάγω.
cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
cohabitatio, συνοίκησις, εως, ἡ.
cohabitator, σύνοικος, ου, ὁ, σύναυλος, ου, ὁ.
cohabito, συνοικέω, ῶ, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.
cohærens, ἐχόμενος, ου, ὁ, συνεχὼν, όντος, ὁ.
cohærentia, συνάφεια, ας, ἡ, σύστασις, εως, ἡ.
cohæreo, συγκολλάομαι, ἐφαρμόττω τινὶ, συνάπτομαι.
cohærens, συγκληρονόμος, ου, ὁ.
cohibentia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, συνοχή, ῆς, ἡ.
cohibeo, ἐπέχω τινὰ, καταστέλλω, συνέχω, συνείργω.
cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
cohibitio, κώλυσις, εως, ἡ.
cohoneſto, ἐπικοσμέω τινὰ, aliquem, σεμνολογέω, ῶ.
cohorreſco, καταφοβέομαι, οῦμαι.
cohors, σπεῖρα, ας, ἡ, τάγμα, ατος, τὸ, λόχος, ου, ὁ, ἔθνος, εος, τό.
ſtipata cohors, συμπληθὲς τάγμα.
cohortandus, παρακλητέος, ου, ὁ.
cohortatio, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
cohortor, συμπαρακαλέω, ῶ, παρηγορέω, ῶ, ἐπικελεύω, παραινέω, ῶ.
coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
coitio, συνέλευσις, εως, ἡ, συναγωγή, ῆς, ἡ.
coitum appeto, ἐγκισσάω, ῶ.
coitus, συνουσία, ας, ἡ.
coitus Lunæ cum Sole, συνόδιον, ου, τό.
colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινὰ ἐπὶ σιαγόνα, in maxillam, ἐπὶ κόῤῥην, in caput.
colaphus, κόλαφος, ου, ὁ, ῥάπισμα, ατος, τό.
colatio, ἠθησμὸς, οῦ, ὁ.
colator, ἠθητὴς, οῦ, ὁ.
colator vini, οἰνοηθητὴς, οῦ, ὁ.
colatum vinum, οἶνος ἠθημένος.
coliculus, καυλίον, ου, τὸ, καυλίσκος, ου, ὁ.
colicus, κωλικὸς, οῦ, ὁ.
colis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
collabaſco, συνολισθαίνω.
collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
collachrymatio, ἐπιδάκρυσις, εως, ἡ.

collachrymor, συνδακρύω τινὶ, ἐπιδακρύω, προσανακλαίομαί τινι.
collactaneus, iiſdem mammis nutritus, συγγάλακτος, ου, ὁ, σύντροφος, ὁμογάλακτος, ου, ὁ.
collare, περιτραχήλιον, ου, τὸ, περιδέραιον, ου, τό.
collarium, περιτραχήλιον, ου, τό.
collatio, συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, συμβολὴ, ῆς, ἡ, συνεισφορά, ᾶς, ἡ.
collatio, comparatio, παραβολὴ, ῆς, ἡ, ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, ἀντεξέτασις, εως, ἡ.
collatitius, συγκομιστὸς, οῦ, ὁ.
collaudatio, ἐγκώμιον, ου, τὸ, συνεπαίνεσις, εως, ἡ.
collaudo, προσεπαινέω, ῶ, συνεπαινέω, ῶ.
collecta, συνεισφορά, ᾶς, ἡ, ἔρανος, ου, ὁ, συμβολὴ, ῆς, ἡ.
collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτά.
collectio, συλλογή, ῆς, ἡ, σύλλεξις, εως, ἡ, ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ.
collectitius, συνειλεγμένος, ου, ὁ.
collectivus, ſeu aptus ad colligendum, εὐσυνάγωγος, ου, ὁ.
collector, συναγωγεὺς, έως, ὁ, συνακτὴρ, ῆρος, ὁ, ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ.
collega, συνάρχων, οντος, ὁ, συνάρχης, ου, ὁ.
collega in conſulatu, συνυπατεύων, οντος, ὁ, συνύπατος, ου, ὁ.
collega ſum in magiſtratu, συνάρχω.
collegæ, σύναρχοι, οἱ, συνάρχοντες, οἱ.
collegium, συνέδριον, ου, τὸ, σύλλογος, ου, ὁ, συμβόλιον, ου, τὸ, σύστημα, ατος, τό.
collibertus, συναπελεύθερος, ου, ὁ, σύνδουλος, ου, ὁ.
collibet, collubet, συνδοκεῖ μοι τοῦτο, hoc mihi libet, Thucydides.
collido, συμβάλλω τι, aliquid frango, συγκρούω, καταῤῥάττω.
colligatio, σύνδεσμος, ου, ὁ, σύνδεσις, εως, ἡ.
colligo, as, ſimul ligo, συνδέω, ῶ, καταδέω, ῶ.
colligo, is, συλλέγω τι, aliquid colligo, συναθροίζω τι, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
colligere in unum, ἀγυρτάζω, ἀγυρέω, ῶ, ἀγελάζω, συνάγω εἰς ἕν.
colligere ſe, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
colligere, pro reficere, ἀναλαμβάνω, ἀναζωπυρέω τινα, aliquem.
colligere ſtipem, ἔρανον αἰτεῖν, ϗ συνάγειν.
colligere rationem, λογίζεσθαι.
colligere ſparſa, ἀναλέγεσθαι.
colligo, concludo, συνάγω, ἀναλέγομαι, συλλέγω, συλλογίζομαι.
collineare ad ſcopum, στοχάζεσθαι σκοποῦ.
collimatio, στοχασμὸς, οῦ, ὁ.
collineo, as, εὐστοχέω, ῶ, καταστοχάζομαι τῆς ἡδονῆς, ad voluptates.
collinio, συναλείφω.
collino, una lino, καταχρίω.
collinus, ὁ ἐν τῷ βουνῷ, ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ, Ariſtoteles de mundo.
colliquefacio, συντήκω.
colliqueſco, συντήκομαι.
collis, λόφος, ου, ὁ, βουνὸς, οῦ, ὁ, κνημὸς, οῦ, ὁ, χῶνος, ου, ὁ, γεωλοφία, ας, ἡ.
ſeptem colles habens, ἑπτάλοφος, ου, ὁ. Epithetum urbis Romæ.
colliſio, πρόσραξις, εως, ἡ, συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ.
collocare in tuto, ἐν καλῷ θέσθαι.
collocare una, συγκαθιδρύειν.
collocare in, ἐνιδρύω, ἐνιδρύνω, ἐγκαθίζω, εἰς θρόνον, in ſedem.
collocare columnas in curiam, ἱστάναι στήλας εἰς τὸ βουλευτήριον.
collocare bene, εὖ κατατίθεσθαι τὰ χρήματα, pecuniam.
collocatio, θέσις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ.
colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
collocupleto, καταπλουτίζω.
collocutio, συνομιλία, ας, ἡ.
colloquium, συνομιλία, ας, ἡ, κοινολογία, ας, ἡ, συντυχία, ας, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
in colloquium venire cum aliquo, ἐς, vel εἰς λόγους ἰέναι τινὶ, Thucydides. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι, Ariſtophanes. εἰς λόγους ἀφικέσθαι τινι, Athenagoras.
colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ῶ, ἐντυγχάνω.
colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
colluctor, συμπαλαίω cum dativo, διαπαλαίω.
colluctatio, διαπάλη, ης, ἡ.
colludo, is, συμπαίζω τινὶ, alicui, προσαθύρω.
colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι, Demoſthenes. συμπράττειν τινὶ, Lycurgus contra Leoc.
colludere, ficte, & ſimulate agere, [illegible].
colludium, συνδιαπαισμὸς, οῦ, ὁ.
collum, τράχηλος, ου, ὁ, αὐχὴν, ένος, ὁ.
collum amputo, τραχηλοκοπέω, ῶ.
collum obtorqueo, τραχηλίζω.
collum frango, ἀποτραχηλίζω, ἐκτραχηλίζω.
collum attollo, τραχηλιάω, ῶ.
collum longum habens, μακροτράχηλος, ου, ὁ, ταναόδειρος, ου, ὁ.

collum

Digitized by Google

collum maculoſum habens, ποικιλόδειρος, ου, ὁ.
colluo, διακλύζω, καταχλύζω.
colluſio, χλεύασμα, ατος, τό, συμπαιγνία, ας, ἡ.
colluſor, συμπαίκτης, ου, ὁ.
colluſorie, συγκεκροτημένως.
colluſtratio, σύνοψις, εως, ἡ, σύλλαμψις, εως, ἡ.
colluſtro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
colluſtro oculis, περισκέπτομαι νύκτα, noctem, Aratus, περισκοπέω, cum accuſativo, περιβλέπω.
colluvies, ſordes, χλῆθος, εος, τό, συρφετός, οῦ, ὁ, σύμφθορσις, εως, ἡ.
collyrium, κολλύριον, ου, τό.
colo, as, are, ἠθέω, ῶ, ἤθω, διηθέω, ῶ, ἀθελβάζω, ἀθέλγω.
colo, is, ere, veneror, adoro, σέβομαί τινα, aliquem, λατρεύω τινί, τιμάω, ῶ, σεβάζω, θεραπεύω τινά μετ' εὐνοίας, animi benevolentia aliquem colo.
colere, pro exercere, ἀσκέω τι, ἐπασκέω.
colere, pro habitare, οἰκέω.
colere, pro diligere, φιλέω τινα, aliquem.
colere vitam, διάγω.
colere agrum, γεωργέω χώραν, vel γῆν.
colere, pro ornare, καλλωπίζω, cum accuſativo. Nazianzenus 2. contra Jul.
coloni, ἄποικοι, οἱ, γεώμοροι, οἱ, ἡμιμορίῶται, οἱ.
coloni novi, ἄνθρωποι νεοκατάστατοι, νεοκάτοικοι, οἱ.
colonia, ἀποικία, ας, ἡ.
coloniæ deductio, κατοικία, ας, ἡ, μετοικισμός, οῦ, ὁ.
coloniæ deductor, ἀποικιστής, οῦ, ὁ.
coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν, ἀποικίζω, ἀποικίαν ποιεῖσθαι.
colonus, ἀγρονόμος, ου, ὁ, γεωργός, οῦ, ὁ, ἄποικος, ου, ὁ.
colophon, κολοφών, ῶνος, ὁ.
colophonem imponere, τὸν κολοφῶνα ἐπιτιθέναι.
color, χρῶμα, ατος, τό, χροιά, ας, ἡ, χροία, ας, ἡ, βαφή, ῆς, ἡ, Poetice.
coloratio, χρωματισμός, οῦ, ὁ, χρῶσις, εως, ἡ, ἀπόχρωσις, εως, ἡ, ἀνάχρωσις, εως, ἡ.
colorator, γελβωτής, οῦ, ὁ, ἐνδικαστλάστης, ου, ὁ, χρωστήρ, ῆρος, ὁ.
coloratus, γελβώτης, ου, ὁ.
non coloratus, ἄχροος, ου, ὁ, & ἄχρους, ου, ὁ.
colore bono præditus, εὐχροής, έος, ὁ καὶ ἡ, & εὔχροος, ου, ὁ.
coloro, βάπτω, ἐγχρωΐζω, χρωΐζω, χρώζω.
coloſſus, κολοσσός, οῦ, ὁ.
coloſtra, vel coloſtrum, πυοκαλίς, ίδος, ἡ, πυαρίτης, ου, ὁ, πυός, ὄος, τό.
coluber, ὄφις, εως, ὁ, δράκων, οντος, ὁ, χέρσυδρος, ου, ὁ.
colum, ἠθμός, οῦ, ὁ, ἠθάνιον, ου, τό.
columbarium, περιστερεών, ῶνος, ὁ, περιστεροτροφεῖον, ου, τό.
columbarius, περιστεροτρόφος, ου, ὁ.
columbus, & columba, περιστερά, ᾶς, ἡ.
columbinus, quod eſt ex columbis, περιστεροειδής, έος, ὁ, καὶ ἡ, περιστερεῖος, ου, τό, περιστεριδεύς, έως, ὁ.
columbatim, περιστεριδόν.
columella, στυλίδιον, ου, τό.
columen, στῦλος, ου, ὁ, ἔρεισμα, ατος, τό.
columna, στῦλος, ου, ὁ, κίων, ονος, ὁ, vel ἡ, ἔρεισμα, ατος, τό.
columnæ baſis, στυλοβάτης, ου, ὁ.
columnæ faſtigium, ἀκροκιόνιον, ου, τό.
columnatum capitulum, κιονόκρανον, ου, τό.
columnis fulcio, διαστυλόω, ῶ.
in columna inſculpere, ad infamiam, στηλογραφέω, στηλοκοπέω.
columnatus, στυλωθείς, έντος, ὁ.
colus, ἠλακάτη, ης, ἡ.
coma, κόμη, ἔθειρα, ας, ἡ, χαίτη, ης, ἡ.
coma promiſſa, μαλλός, οῦ, ὁ. Heſychius.
coma pexa, πλοκαμίς, ίδος, ἡ.
comam nutrio, ἐθειράζω, ἐθείρομαι, κομοτροφέω, ῶ, κομάω, ῶ.
comarum exornatrix, κομμώτρια, ας, ἡ.
comarum exornator, κομμωτής, οῦ, ὁ.
coma adultera, ἐντρίχιον, ου, τό, προκόμιον, ου, τό, φενάκη, ης, ἡ, πηνίκη, ης, ἡ.
comatus, κομήτης, ου, ὁ, πλόκαμος, ου, ὁ.
comatus bene, εὔτριξ, ιχος, ὁ, εὔτριχος, ου, ὁ, εὐπλόκαμος, ου, ὁ.
combibo, συμπίνω τι τινι, aliquid cum aliquo.
combibo, onis, συμπότης, ου, ὁ.
combinatio, συζυγία, ας, ἡ.
combino, συνδυάζω.
comburendi vim habens, καυστικός, οῦ, ὁ.
comburo, ἐμπρήθω, αἰθαλόω τι, aliquid, φλέγω, συμφλέγω.
combuſtio, αἰθάλωμα, ατος, τό, ἔμπρησις, εως, ἡ, ἐμπρησμός, οῦ, ὁ.
combuſtus, αἰθαλωτός, οῦ, ὁ, αἰθός, οῦ, ὁ.
combuſtu facilis, εὔφλεκτος, ου, ὁ, εὐκαυής, έος, ὁ καὶ ἡ.
combuſtivus, καύσιμος, ου, ὁ.
comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
comedo ad ſatietatem, ἀδδηφαγέω, ῶ, ſeu ἀδηφαγέω, ῶ, hinc ἀδδηφαγία, ας, ἡ, ſeu ἀδηφαγία, ας, ἡ, nimia comeſtio.
comedo intemperanter, λαιμάσσω.
comedo, onis, & comeſtor, καταφάγος, ου, ὁ, βίοφαγος, ου, ὁ.
commejo, κατουρέω.
comes, ἀκόλουθος, ου, ὁ, συνέμπορος, ου, ὁ, συνοδός, ου, ὁ.
comes itineris, συνοδοιπόρος, ου, ὁ.
comes ſum, ὀπηδέω, ῶ, ἑπαδέω, ῶ, ὀπηδεύω.
comeſſabundus, ἐπίκωμος, ου, ὁ.
comeſſatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία, ας, ἡ.
comeſſator, κωμαστής, οῦ, ὁ.
comeſſor, κωμάζω.
comeſtor, καταφαγάς, ᾶ, ὁ.
comeſtura, ἐδωδή, ῆς, ἡ, βρῶσις, εως, ἡ.
comeſus, βεβρωμένος, ου, ὁ.
cometa, κομήτης, ου, ὁ.
comice, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
comicus, κωμῳδός, οῦ, ὁ, κωμικός, οῦ, ὁ.
comicus, a, um, κωμικός, ὁ, κωμική, ἡ, κωμικόν, τό.
cominus, ἐγγύθεν, συσταδόν, ἐκ χειρός.
cominus pugnare, συστάδην, aut συσταδὸν μάχεσθαι.
comis, humanus, χρηστός, οῦ, ὁ, φιλοπροσήγορος, ου, ὁ, εὐμενής, ὁ καὶ ἡ, μείλιχος, ου, ὁ.
comitas, εὐπροσηγορία, ας, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
comitatus, us, ἀκολουθία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
comiter, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
comitia, ἀρχαιρεσία, ων, ἀρχαιρέσια, ων, σύνοδος, ου, ἡ.
comitialis morbus, ἐπιληψία, ας, ἡ.
comitiali morbo laboro, ἐπιληπτίζω.
comitialis, vel comitiarius, ἀρχαιρεσιακός, οῦ, ὁ.
comitium, ἐκκλησιαστήριον, ου, τό.
comitiis interſum, ἀρχαιρεσιάζω.
comitor, παρακολουθέω, ῶ, cum dativo. συνακολουθέω τινί, aliquem comitor, παραπέμπομαι, ὀπηδέω.
comma, κόμμα, ατος, τό.
commaculo, ῥυπαίνω τινά, καταμιαίνω.
commeatus, τροφή, ῆς, ἡ, τὰ σιτία, ἐφόδιος, ου, ὁ, ἐφόδιον, ου, τό.
commeatui præfectus, βίαρχος, ου, ὁ, σιτάρχης, ου, ὁ, βιώνης, ου, ὁ.
commeatus, proficiſcendi venia, τέλος, ου, ὁ.
commeatus inopia, ἀχορηγία, ας, ἡ.
commeatu abundo, εὐπλοέω, πάντα ὑπάρχω, Demoſthenes.
commemini, διαμέμνημαί τινος, διαμνήμην ἔχω.
commemorabilis, διαμνημονευτέος, ου, ὁ.
commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ατος, τό, ὑπόμνησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ, ἀξιόλογος, ου, ὁ.
commemoro, ἀπομνημονεύω.
commendabilis, dignus, qui laudetur, ἐπαινετός, οῦ, ὁ.
commendare, id eſt, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι, Xenophon, συνίστημί σοι τοῦτο, hoc tibi commendo, Demoſthenes, ἐγχειρίζειν ἑαυτόν τινι, ſeipſum alicui commendare, h. e. alicujus fidei ſeipſum committere, Æſchines.
commendare, id eſt, laudare, ἐπαινῶ σε ταῦτα, laudo te propter hæc, συνίστημι, 2. ad Corinth. 6.
commendatio, ἐπαίνεσις, εως, ἡ, ἀποδοχή, ῆς, ἡ.
commendatus, a, um, ἐπαινεθείς, έντος, ὁ, ἐπαινεθεῖσα, είσης, ἡ, ἐπαινεθέν, έντος, τό.
commendatitiæ litteræ, συστατικὴ ἐπιστολή.
commendo, παρατίθημι, συνίστημι.
commentariis ſcriptis interpretor, ὑπομνηματίζω.
commentarium, vel commentarius, ὑπόμνημα, ατος, τό, ὑπομνηστικόν, οῦ, τό.
commentatio, μελέτησις, εως, ἡ, διανόημα, ατος, τό, φρόντισμα, ατος, τό.
commentatiuncula, ἐνθυμημάτιον, ου, τό.
commentator, φροντιστής, οῦ, ὁ.
commentitius, fictus, πλασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
commentor, φροντίζω, διαλαμβάνω, πραγματεύομαι, ἐπισκέπτομαι, συμμελετάω, ῶ.
commentum, res ficta, σκέψις, εως, ἡ, πλάσμα, ατος, τό, ἐνθύμημα, ατος, τό, ἐπίνοια, ας, ἡ.
commeo, as, are, iter facio, φοιτάω εἴς τινα, ad aliquem, & πρός τινα.
commercium συνάλλαγμα, ατος, τό, ἀλλαγή, ῆς, ἡ.
cui commercium cum nullo eſt, ἀπρόσμικτος, ου, ὁ, ἀσυνάλλακτος, ου, ὁ.
commercium cum aliquo habere, συναλλάττεσθαι, cum dativo.
commercium eſſe, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo, τινί γίνεσθαι συμβόλαιον, cum aliquo, συμβόλαιον γίνεσθαι πρὸς ἄνθρωπον ὑπηρέτου.
commereor, μισθαρνέω, ἄξιός εἰμι.
commetior, συμμετρῶ τοῦτο τῇ δυνάμει, hoc viribus meis commetior, Nazianzenus.
commigro, μετοικέω παρ' ἑτέροις, apud exteros exulo, Iſocrates.
commilitium, συμμαχία, ας, ἡ, συστρατεία, ας, ἡ.
commilito, συστρατιώτης, ου, ὁ, σύμμαχος, ου, ὁ.

conte-

comminatio, ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, ἀπείλημα, ατος, τό.
comminiſcor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, οῦμαι, ἐπινοέω, ῶ.
comminor, aris, ἀπειλέω, ῶ, ἐπαπειλέω, ῶ, συναπειλέω, ῶ, προαναπειλέομαι.
comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
commiſceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, ῶ, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
commiſeratio, κατοίκτισις, εως, ἡ, οἶκτος, ου, ὁ.
commiſereſco, οἰκτίζω σε τούτου, commiſereſco te hujus rei.
commiſeror, σπλαγχνίζομαι περί τινος, vel ἐπί τινι, vel ἐπί τινα, alicujus commiſeror.
commiſſio, σύμβλημα, ατος, τό.
commiſſor, συμβαλλομάχος, ου, ὁ.
commiſſum, πλημμέλημα, ατος, τό. ἁμάρτημα, ατος, τό.
commiſſura, ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, συνάρμοσις, εως, ἡ.
commiſſus, ἐπιτετραμμένος, ου, ὁ, συμβεβλημένος, ου, ὁ.
commiſtio, ἀνάμιξις, εως, ἡ, σύμμιξις, εως, ἡ.
commitigo, καταμαλάσσω.
committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα, hæc tibi committo.
committere, injungere, ἐπιτάττω τινί τι, aliquid alicui præcipere.
committo, pro permitto, προΐεμαι cum infinitivo. ἐπιτρέπω.
committere inter ſe, ideſt, inimicos facere, συνιέναι.
committere, peccare, πλημμελέω τι.
committere, idem ac ſociare, συνάπτω, συζεύγνυμι.
committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, καταρχεσθαι τῆς μάχης.
committere, id eſt, in certamen mittere, συμβάλλω, συνάπτω, συῤῥηγνύναι.
commode, δεξιῶς, ἐπιτηδείως.
commodior, χρησιμώτερος, ου, ὁ.
commodius, λυσιτελέστερον, ου, τό.
commodiſſime, κάλλιστα.
commoditas, ὠφέλεια, ας, ἡ, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, συμφέρον, οντος, τὸ, εὐχρηστία, ας, ἡ.
commodo, commoditati alicujus inſervio, συνωφελέω τινά, συμφέρω τινί.
commodare alicui argentum, χρῆσαί τινι ἀργύριον, Demoſthenes.
commodo utendum, χρεία, ας.
commodis alicujus conſulere, ſeu inſervire, σκοπέω τὸ συμφέρον τινός, σπουδάζω τὸ συμφέρον τινί.
commodum capio, ἀπολαύω, cum genitivo. ὠφελέομαι, οῦμαι, ut οὐδὲν αὐτοῦ ἀπολαύω, nihil commodi ex ea re percipio. Ariſtophanes.
commodum, utile, ὠφέλεια, ας, ἡ, σύμφορον, ου, τό.
commodum, opportune, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
commodus, πρόσφορος, ου, ὁ, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, χρηστὸς, οῦ, ὁ.
commœreo, καταλγέω, καταλγῶ.
commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω, ῶ, ὑπομνάω, ῶ.
commonefactio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
commonefio, ὑπομιμνήσκομαι.
commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accuſativis. παραινέω, ῶ, νουθετέω, ῶ, παρακαλέω, ῶ.
commonitio, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτημα, ατος, τὸ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
commonitus, νουθετημένος, ημένος, ου, ὁ, ὑπομνησθεὶς, έντος, ὁ.
commonſtro, καταδεικνύω.
commoratio, habitatio, ἐνδιατριβὴ, ῆς, ἡ.
commoratio, mora, ἐγχρόνισις, εως, ἡ, κατοχὴ, ῆς, ἡ, σχέσις, εως, ἡ.
commorior, συναποθνήσκω.
commoror, maneo, χρονίζω. διατρίβειν ἐν τῇ πόλει, in civitate immorari, βραδύνω.
commorari aliquem, i. e. detinere, ἐπέχειν τινά, διακατέχειν τινά.
commotio, συγκίνησις, εως, ἡ.
commotus, συγκινηθεὶς, έντος, ὁ.
commoveo, perturbo, διαταράττω, συγκινέω, ῶ, διακινέω τι.
communicatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινότης, ητος, ἡ.
communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τι, communicare aliquid cum aliquo, μεταδίδωμι.
communio, onis, κοινωνία, ας, ἡ, κοινότης, ητος, ἡ, μέθεξις, εως, ἡ.
communionem habere cum aliquo, κοινωνέω τινί.
communio, is, ire, περιφράττω, ἀποτειχίζω, περισταυρίζω, ὀχυρόω.
communis, κοινὸς, οῦ, ὁ, ἐπίκοινος, ου, ὁ, ξυνὸς, οῦ, ὁ, ξυνήϊος, ου, ὁ. hoc mihi cum eo eſt commune, τοῦτο ὑπάρχει μοι κοινὸν πρὸς ἐκεῖνον. Max. Tyrius. Serm. 40.
communis multis, πολύκοινος, ου, ὁ.
communis omnibus, πάγκοινος, ου, ὁ.
communitas, κοινότης, ητος, ἡ, κοινωνία, ας, ἡ.
communitas vitæ, συμβίωσις, εως, ἡ.
communiter, κοινῶς, εἰς κοινὸν, κοινῇ, ἐπικοινῶς.
commutabilis, ἀμεταβλητος, ου, ὁ, συμβλητὸς, οῦ, ὁ.

commutatio, μεταβολὴ, ῆς, ἡ, ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ.
commuto, permuto, ἀλλάττομαί τι τινος, aliquid aliqua re.
commutare, ἀνταμείβομαί τι τινος.
commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
como, κομέω, κομῶ, ἐξασκέω, ῶ, κομβέω, ῶ, καλλύνω.
comœdia, κωμῳδία, ας, ἡ.
comœdiarum ſcriptor, κωμῳδόποιος, ου, ὁ, & κωμῳδοποιητὴς, οῦ, ὁ.
comœdus, κωμῳδὸς, οῦ, ὁ.
compactio, σύμπηξις, εως, ἡ, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
compactum, συναρμογὴ, ῆς, ἡ, συνηρμοσμένον, ου, τό.
compactus, συμπαγὴς, έντος, ὁ, εὐπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ.
compages, ἁρμογαὶ, αἱ, ἁρμοὶ, οἱ.
compagino, as, συναρμολογέω, ῶ.
compago, & compages, σύστασις, εως, ἡ, σύστημα, ατος, τὸ, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
compar, πάρισος, ου, ὁ, ἴσος, ου, ὁ, σύζυγος, ου, ὁ, ἡ, ἡ.
comparabilis, παραβλητὸς, οῦ, ὁ, συμβλητὸς, οῦ, ὁ.
comparandus, ἐνάμιλλος, ου, ὁ.
comparate, συγκριτικῶς.
comparatio, ἀναλογία, ας, ἡ, παραβολὴ, ῆς, ἡ, σύγκρισις, εως, ἡ.
comparatio rerum ad victum neceſſariarum, πορεία, ας, ἡ, πορὴ, ῆς, ἡ.
compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
comparo aliquid ad aliquid, συμβάλλω τι πρός τι.
comparo, acquiro, πορίζω, πορίζομαι, προπορίζω, ἐκπορίζομαι, συμπορίζω, κατασκευάζομαι.
comparo, confero, παραβάλλω, προσεικάζω, παρεξετάζω, ἀντεξετάζω, συγκρίνω.
comparare ſe ad bellum, παρασκευάζεσθαι.
comparare victum, ποιεῖν βίον.
comparare ſibi potentiam, ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἐξουσίαν.
comparare, pro præparare, συσκευάζω.
comparare cognitionem, λαβεῖν τῆς γνώσεως.
comparare, emere, πορίζομαί τινί τι, aliquid ab aliquo emo.
ita comparatum eſt, οὕτω πέφυκε.
compartior, συμμερίζομαι.
compaſcuus, σύμβοτος, ου, ὁ.
compaſcuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
compatior, συμπάσχω.
compedes, πέδαι, αἱ.
compedibus aſtringo, πεδάω, ἐμπεδάω, ῶ, ἐμπεδέω, ῶ.
compellatio, πρόσκλησις, εως, ἡ, ἀντίληξις, εως, ἡ.
compellator, προσήγορος, ου, ὁ.
compellatus, πρόσρησις, ου, ὁ.
compello, as, alloquor, προσδιαλέγομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι, οῦμαι.
compendiario, συντόμως.
compendiarius, σύντομος, ου, ὁ.
compendioſe, συντόμως.
compendioſus, βραχυτελὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, σύντομος, ου, ὁ.
compendium, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, σύνοψις, εως, ἡ, συντομία, ας, ἡ.
in compendium contraho, συντρέχω, ἐπιτέμνω.
compenſatio, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀντίμεμψις, εως, ἡ.
compenſo, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
compenſare beneficium beneficio, ἀντερανίζεσθαι.
comperendinatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
comperendino, ἀναβάλλομαι.
comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
compertum, & exploratum habeo, ἐπίσταμαι σαφῶς.
compertus, a, um, πεπληροφορημένος, ου, ὁ.
compes, πέδη, ης, ἡ.
compeſco, συστέλλω τινὰ, συνείργω.
competens, ἁρμόδιος, ου, ὁ.
competenter, μετρίως.
competentia, ἀναλογία, ας, ἡ.
competitor, ἀντιποιούμενος, ου, ὁ.
competitorem eſſe alicui in aliqua re, ἀντιποιοῦμαί τι τινι.
competitores, συμπαραγγέλλοντες, οἱ.
competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω.
compilatio, περισύλησις, εως, ἡ.
compilator, ſpoliator, συλητὴς, οῦ, ὁ, λωποδύτης, ου, ὁ.
compilatores & fures alienorum verſuum, ἀλλοτρίων λωποδύται ἐπέων.
compilatus, περισεσυλημένος, ου, ὁ.
compilo, συσκευάζομαι, cum accuſativo, συσυλάω, ῶ.
compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
compita, ἄμφοδος, ου, ἡ, ἀγυιαὶ, ῶν, ἡ.
compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς.
complaceo, ἀρέσκω, συναρέσκω.
complano, ὁμαλίζω.
complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
complector ſummatim, ἀνακεφαλαιόω, ῶ.
complector mente, λαμβάνω ἐν ταῖς γνώμαις.
complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
complementum, συμπλήρωμα, ατος, τό.
compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.

comp

completus, perfectus, πλέος, ε, ὁ, συμπλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ.
complexio, συμπλοκή, ῆς, ἡ.
complexio verborum, περίοδος, ε, ἡ.
complexus, περιπλέξας, αντος, ὁ, περισχὼν, όντος, ὁ.
complicatio, συμπλοκή, ῆς, ἡ.
complicatus, συμπλοκός, έος, ὁ, περίπλοκος, ε, ὁ, ὁμόπλεκτος, ε, ὁ, ἐμπλεκής, έος, ὁ καὶ ἡ.
complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
comploratio, ὀλόφυρσις, εως, ἡ, θρῆνος, ε, ὁ, & θρῆνος, εος, τό.
comploro, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω, ῶ.
comploſio manuum, χειρῶν πίτυλος.
complures, complura, συμπλέονες, συμπλέους, οἱ, αἱ, συμπλείονα, ω, τά.
compluſculi, ἔνιοι, οἱ, πολλοί, αἱ.
compono, conjungo, συντίθημι λόγους.
componere, condere, ἀντιπαρατάσσειν, παρατιθέναι.
componere, commentari, πραγματεύεσθαι, ἀντιτάσσειν, ſeu ἀττειν, ἀντιτάττεσθαι.
componere inter ſe, comparare, παραλληλίζειν.
componere, pro diſponere, συντάττειν.
componere, ornare, ἀσκεῖν.
componere, concordare, συναλλάττειν πρός τινα.
comportatio, συγκομιδή, ῆς, ἡ, ſive ξυγκομιδή, ῆς, ἡ.
comportatus, συγκομιστός, ε, ὁ.
comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
compos, ἐγκρατής, έος, ὁ ϗ ἡ, ἐπίβολος, ε, ὁ.
compos alicujus rei factus, ἐπίβολος, ε, ὁ, & Poetice ἐπήβολος, ε, ὁ, ἀπήβολος, ε, ὁ.
compos voti fio, τυγχάνω, cum genitivo.
compos mentis, νουνέχων, οντος, ὁ, ἔμφρων, ονος, ὁ.
compoſite, ἀστείως.
compoſitio, ἁρμονία, ας, ἡ, διάταξις, εως, ἡ.
compoſitio, ſeu artificium orationis, κατασκευή, ῆς, ἡ.
compoſitio, pacificatio, διαλλαγή, ῆς, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
compoſitionis, ſeu pacificationis deſiderio teneor, συμβασείω.
compoſitio mala, κακοσυνθεσία, ας, ἡ.
ex compoſito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
compoſitus, διατεταγμένος, ε, ὁ, καθεστηκὼς, ότος, ὁ.
compotatio, πότος, ε, ὁ, συμπόσιον, ε, τό.
compoto, συμπίνω.
compotor, συμπότης, ε, ὁ.
compotrix, συμπότις, ιδος, ἡ, συμπότειρα, ας, ἡ.
comprecatio, κατευχή, ῆς, ἡ, εὐχή, ῆς, ἡ.
comprecor, δέομαί σε θεῶν, κατεύχομαι.
comprehendi qui nequit cogitatione, & mente, ἀπερινόητος, ε, ὁ, ἀνόητος, ε, ὁ, ἀπερίληπτος, ε, ὁ, cui opponitur ἀνόητος, ε, ὁ, ἐπινοητός, ε, ὁ, περιληπτός, ε, ὁ.
comprehendo undique, ἐκπεριλαμβάνω.
comprahendo ſummatim, συγκεφαλαιόω, ῶ.
comprahendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
comprehendere, intelligere, κατανοεῖν.
comprehendere mente, περιλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ.
comprehenſibilis, καταληπτικός, ε, ὁ.
comprehenſio, κατάληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
comprehanſio, conceptus mentis, περίνοια, ας, ἡ.
comprehenſus, συνειλημμένος, ε, ὁ.
compreſſio, σύμπιεσις, εως, ἡ, σύνθλιψις, εως, ἡ.
compreſſus, συνθλιβόμενος, ε, ὁ, πεπιεσμένος, ε, ὁ.
comprimo, premo, συμπιέζω, συστέλλω.
comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
comprimere virginem, i. e. vitiare, βιάζεσθαι κόρην, φθείρειν.
comprehenſio, conceptus mentis, περίνοια, ας, ἡ.
comprobatio, συναίνεσις, εως, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
comprobator, δοκιμαστής, ε, ὁ.
comprobo, δοκιμάζω, συναινέω, ῶ.
compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
comptus, ἀσθρέξ, εως, ὁ ϗ ἡ, καλλωπισμένος, ε, ὁ.
compulſus, ἀναγκασθείς, έντος, ὁ, βιασθεὶς, έντος, ὁ.
compulſio, συνώθησις, εως, ἡ, σύνωσις, εως, ἡ.
compunctio, κατάνυξις, εως, ἡ.
compungo, κατανύττω.
computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
computatio, λογισμός, ε, ὁ.
computator, λογιστής, ε, ὁ, λογιστικός, ε, ὁ.
computreſco, κατασήπομαι.
conamen, ἐγχείρημα, ατος, τό, ἐπιβολή, ῆς, ἡ.
conatus, ἐπιβαλόμενος, ε, ὁ, ἐγχειρήσας, αντος, ὁ.
conatus, us, ἐγχείρημα, ατος, τό, πεῖρα, ας, ἡ.
omni conatu, χερσί, ϗ ποσί.
concaco, καταχέζω.
concameratio, καμάρωσις, εως, ἡ, ὀρόφωσις, εως, ἡ.
concameratus, καμαρωτός, ε, ὁ.
concamero, καμαρόω, ῶ, ὀροφόω, ῶ.
concavitas, κοίλωμα, ατος, τό.
concavo, κοιλαίνω, ῶ.
concavus, κοῖλος, ε, ὁ, ὕπτιος, ε, ὁ.

concedo, παραχωρέω σοι τῆ βήματος, ἐπιτρέπω.
concedo, confero me, προχωρέω, ῶ.
concedo, permitto, ἐπιχωρέω, ῶ, ἀποδίδωμι.
concedo aliquid petenti, κατανεύω, cum accuſativo.
concelebro, συμπανηγυρίζω.
concelebro ludos, συμπομπεύω.
concentus, ἁρμονία, ας, ἡ, συνῳδία, ας, ἡ, συμφωνία, ας, ἡ.
conceptaculum, περιδοχή, ῆς, ἡ.
conceptio, σύλληψις, εως, ἡ.
conceptus, συλληφθείς, έντος, ὁ, συνειλημμένος, ε, ὁ.
conceptus, us, σύλληψις, εως, ἡ, κύημα, ατος, τό.
conceptus animi, ἐνθύμημα, ατος, τό.
conceptus impediens medicamentum, ἀκυτήριον, ε, τὸ, & ἀκυητήριον, ε, τό, cui opponitur κυητήριον, ε, τό.
concerno, συνοράω, ῶ.
concertatio, ἀγωνισμός, ε, ὁ.
concerto, συμπολεμίζω τινί, συναγωνίζομαι.
conceſſio, συγχώρησις, εως, ἡ.
conceſſio, aſſenſus, συγχώρημα, ατος, τὸ, & συγχώρησις, εως, ἡ.
conceſſio, permiſſio, ἐπιχώρησις, εως, ἡ, συγγνώμη, ης, ἡ.
conceſſum eſt, ἔξεστι.
conceſſus, συγχωρηθείς, έντος, ὁ.
conceſſus, us, συγχώρησις, εως, ἡ.
concha, κόγχη, ης, ἡ.
conchyliata veſtis, ἁλουργίς, ίδος, ἡ.
conchyliatus, ὄστρειος, ε, ὁ, ἁλουργής, έος, ὁ ϗ ἡ.
conchylium, κογχύλη, ης, ἡ, κογχύλιον, ε, τό.
concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
concido, cado, καταπίπτω, συμπίπτω.
concidere animo, vel mente, ἐκκακέω, καταθυμέω, ὀλιγωρέω.
concieo, συγκαλέω, ῶ.
conciliabulum, συνέδριον, ε, τό.
conciliatio, συναλλαγή, ῆς, ἡ, προσαγωγή, ῆς, ἡ.
conciliator, προξενητής, ε, ὁ, διαλλακτής, ε, ὁ.
conciliatrix, προξενήτρια, ας, ἡ.
conciliatus, συνηλλαγμένος, ε, ὁ.
concilio, benevolum facio, προσποιοῦμαί σε χρήμασι, φιλιόω, ῶ, ἐξιλάω, ῶ, συναλλάττω.
conciliare nuptias, μνηστεύω, μνηστεύω, & μνηστεύω γάμον, μνᾶσθαι, & μνᾶσθαι γάμον.
conciliare nuptias pro alio, προμνᾶσθαι, προμνηστεύω, & προμνηστεύεσθαι.
conciliare ſibi alicujus amicitiam, ἀναρτᾶσθαι, ἐξαρτᾶν.
conciliare ſibi auditorum mentes, ἐπιχαλκεύειν, Ariſtoteles l. 3. Rhetoricorum.
concilium, σύνοδος, ε, ἡ, συνέδριον, ε, τό.
concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
concinnatio, κατασκευή, ῆς, ἡ.
concinno, κομψός, ἁρμόζων.
concinnitas, εὐρυθμία, ας, ἡ, ἀσθηματία, ης, ἡ.
concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
concinnus, ἐμμελής, έος, ὁ ϗ ὁ, κομψός, ε, ὁ, ἀστεῖος, ε, ὁ.
concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
concio, ἐκκλησία, ας, ἡ, ἀγορά, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ.
concio, oratio, ἀγορά, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ, φράσις, εως, ἡ.
concionabundus, δημηγορικός, ε.
concionator, δημηγόρος, ε, ὁ, ἐκκλησιαστής, ε, ὁ.
concionem convocare, ἐκκλησίαν συλλέγειν.
in concionem vocare, ἐκκλησιάζειν.
concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
concionor, orationem habeo, δημηγορέω, ῶ, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
concipio, συλλαμβάνω.
concipio, gravidus ſum, ἀναιρέομαι, ῦμαι, γεννάω, ὑποδέχομαι, κύω.
concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier concipit, κυεῖ.
conciſe, ἀποτόμως.
conciſus, συγκεκομμένος, ε, ὁ.
concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
concitare ſeditionem, στασιάζειν.
concitatio, ἐξόρμησις, εως, ἡ, διέγερσις, εως, ἡ.
concitator, ὀροθετής, ε, ὁ.
concitatus, παρορμηθείς, έντος, ὁ.
concito, παρορμάω, ῶ, συνεξορμάομαι, ῶμαι, ὀρίνω, ἐγείρω, ἐποτρύνω, συνοτρύνω, ὄρω, ὄρνυμι.
concito, παρορμάω τινα πρός τι.
concitus, κινηθείς, έντος, ὁ, ἐξορμηθείς, έντος, ὁ.
conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
conclamare vaſa, ἀνασκευάζειν σημαίνειν.
conclamatio, συμβόησις, εως, ἡ, καταβοή, ῆς, ἡ.
conclamatus, deſperatus, ἀπεγνωσμένος, ε, ὁ.
conclamatum eſt, πέπρακται.
conclamo, συμβοάω, ῶ, ἀνακράζω.
conclave, μυχός, ε, ὁ, ταμεῖον, ε, τό, συμπόσιον, ε, τό.
concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
concludo, ratiocinor, συνάγω, συλλογίζομαι, διορίζω.
concluſio, ἐπίλογος, ε, ὁ, σύγκλεισις, εως, ἡ.

con-

concluſio argumentativa, συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
concluſus, συγκεκλεισμένος, υ, ὁ.
concoctio, πέψις, εως, ἡ, πέπανσις, εως, ἡ.
concoctio facilis, εὐπεψία, ας, ἡ.
concoctio tarda, βραδυπεψία, ας, ἡ.
concoctionis difficultas, δυσπεψία, ας, ἡ.
concoctu difficilis, δύσπεπτος, υ, ὁ.
concoctu facilis, εὔπεπτος, υ, ὁ.
concoctus, πεπεμμένος, υ, ὁ.
concolor, ὁμόχροος, ας, όυ, ῦ, ὁ.
concomitor, συμπαρέπομαι, ἕπομαι, συνακολουθέω, ῶ, συνακολουθέω, ῶ.
concoquare difficulter, δυσπεπτεῖσθαι, δυσπεπτέω.
concoquere odium, καταπέσσειν χόλον.
concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
concordia, ὁμόνοια, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
concordia animorum, συμψυχία, ας, ἡ.
adduco ad concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινὰ τινι.
concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
concordo, convenio, ὁμογνωμονέω σοι τῦτο, ὁμοφρονέω, ῶ, ὁμονοέω, ῶ.
concors, ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ὁμόνους, όο, ῦ, ὁ, ὁμόψυχος, υ, ὁ, ὁμόφρων, ονος, ὁ.
concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
concreſco, συμπήγνυμαι, συνπήγνυμαι.
concretio, σύμπηξις, εως, ἡ, πῆξις, εως, ἡ.
concretio humorum, ἔμφραξις, εως, ὁ, Galenus.
concretus, συμπαγεὶς, ἕντος, ὁ.
concubina, ὁμόευνος, ίδος, ἡ, παλλακὴ, ῆς, ἡ.
concubitus, συνουσία, ας, ἡ.
concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
conculcatio, καταπάτημα, ατος, τό.
conculco, καταπατέω, ῶ, ἐμπαλακτίζω.
concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτέω.
concupiſcentia, ἐπιθυμία, ας, ἡ, πόθος, υ, ὁ.
concupiſcibilis, ἐπιθυμητὸς, ῦ, ὁ.
concupiſco, ἐπιθυμέω χρημάτων, ὀρέγομαι τῦ εἰδέναι, ſcire, ἐφίεμαι.
concupitus, ἐπιθυμηθεὶς, ἕντος, ὁ.
concurro, ὁμοδρομέω, συντρέχω.
concurſio, συνδρομὴ, ῆς, ἡ.
concutio, παντυχῦ περιθέω, συνδρομέω, ῶ.
concurſus, συνδρομὴ, ῆς, ἡ, σύνοδος, υ, ἡ.
concuſſio, τίναγμα, ατος, τὸ, παλμὸς, ῦ, ὁ.
concuſſus, συγκεκλονισμένος, υ, ὁ, διασεισθεὶς, ἕντος, ὁ.
concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, σοβέω.
condecenter, προσηκόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
condecet, προσήκει, συμπρέπει.
condecoro, ἐπικοσμέω, ῶ, κατακοσμέω, ῶ.
condamnatio, κατάγνωσις, εως, ἡ, καταδίκη, ης, ἡ.
condemnator, καταδικάζων, οντος, ὁ.
condamnatus, κατάκριτος, υ, ὁ, κατάδικος, υ, ὁ.
condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὸς, καταδικάζω τινός.
condemnor, κατακρίνομαι.
condenſo, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
condenſus, πυκνὸς, ῦ, ὁ.
condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
condictio, παραγγελία, ας, ἡ, ἐπαγγελία, ας, ἡ.
condictus, διηγγελμένος, υ, ὁ.
condigne, ἐπαξίως.
condignus, ἐπάξιος, α, ὁ, ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
condimentum, ἄρτυμα, ατος, τό.
condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
condiſcipula, συμμαθήτρια, ίδος, ἡ, συμμαθήτρια, ας, ἡ.
condiſcipulus, συμμαθητὴς, ῦ, ὁ.
condiſco, συμμανθάνω.
conditio, κατάστασις, εως, ἡ, κλῆρος, υ, ὁ.
conditio, conventio, αἵρεσις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ. Καλῇ αἱρέσει, conditionibus bonis.
conditionem ferre, προκαλεῖσθαι πρόκλησιν.
conditionem viciſſim ferre, ἀντιπροκαλεῖσθαι.
conditionas repudiare, ἀναδύεσθαι τὰς ὁμολογίας.
conditionalis, ὑποθετικὸς, ῦ, ὁ.
conditionaliter, ὑποθετικῶς.
conditione ea, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τύτῳ.
conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγὸς, ῦ, ὁ, κτιστὴς, ῦ, ὁ, ποιητὸς, ῦ, ὁ.
conditura, ἄρτυμα, ατος, τό.
conditus, ἡδυνθεὶς, ἕντος, ὁ, ἠρτυμένος, υ, ὁ.
conditus eleganter, bene ſtructus, ἐΰκτιτος, υ, ὁ, Homerus.
conditus a Deo, θεόκτιστος, υ, ὁ.
conditus, κτισθεὶς, ἕντος, ὁ.
condo, extruo, κτίζω, δημιουργέω, ῶ.
condere urbem, πολίζω.
condere leges, θεσμοθετέω.
condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.

condocefacio, συμπαιδεύω.
condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
condoleo, συναλγέω σοι, λυπῦμαι.
condoleſco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
condonatio, συγγνώμη, ης, ἡ.
condonatus, συγγνωσμένος, υ, ὁ.
condono, δωρέομαι, pro ignoſcere alicui, συγγινώσκω τινί τι, καταχαρίζομαί τινι.
conducibilis, λυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, χρήσιμος, υ, ὁ.
conducit, utile eſt, συμφέρει.
conduco, duco, συνάγω, cum accuſ. συμφέρω.
conducere opus faciendum, ἐργολαβέω.
conducere mercede, προσμισθοῦσθαι, μισθοῦσθαι.
conductio, μίσθωσις, εως, ἡ, ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
conductor, μισθωτὴς, ῦ, ὁ, μισθαρνὸς, ὲος, ὁ καὶ ἡ.
conductus, μεμισθωμένος, υ, ὁ.
conductus mercede, ὑπόμισθος, υ, ὁ, μισθωτὸς, ῦ, ὁ.
conduplicatio, ἀναδιπλασιασμὸς, ῦ, ὁ.
conduplico, ἀναδιπλόω, ῶ.
condus, ταμίας, υ, ὁ.
confabulatio, διαλογισμὸς, ῦ, ὁ, ὁμιλία, ας, ἡ.
confabulator, λεσχηνευτὴς, ῦ, ὁ, ὀαριστὴς, ῦ, ὁ.
confabulor, λεσχηνεύω, λεσχηνεύομαι, λεσχαίνω, ὀαρίζω, ψιθυρίζομαι, ὁμιλέω, συνομιλέω τινὶ, cum aliquo, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι, ῦμαι.
confectio, διάπραξις, εως, ἡ.
confector, διαπράκτωρ, ορος, ὁ, συντελεστὴς, ῦ, ὁ.
confectus, κατειργασμένος, υ, ὁ.
laboribus confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
confercio, συναθροίζω.
conferendus, comparandus, συμβλητὸς, ῦ, ὁ.
confero, congero, συμφορέω τι, συμφέρω.
confero me, id eſt, eo, ἀπαντάω, ῶ, κομίζω.
confero, proſum, συνεργέω, ῶ, συντελέω, ῶ, συμφέρω.
conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
conferre in commune, συνεισάγειν.
confertim, ἀθρόως.
confertus, ἀθρόος, υ, ὁ, ἀλινὸς, ῦ, ὁ, ἀλεῖος, α, ὁ, ſive ἀλέος, υ, ὁ.
confeſſio, ἐξομολόγησις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ.
ex confeſſo, ὁμολογουμένως.
confeſſus, & manifeſtus, ἀναντίλεκτος, υ, ὁ.
confeſtim, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
conficio, perficio, διαπράττομαι, διανύω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω, ῶ.
conficio, perimo, καταβάλλω, δαμάω, ῶ.
conficio vulneribus, κατατιτρώσκω.
confidans, θαῤῥαλέος, α, ὁ, θάρσιμος, α, ὁ.
confidenter, θαρσαλέως.
confidentia, θάρσος, εος, τὸ, εὐτολμία, ας, ἡ.
confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω, ῶ.
configo, καθηλόω, ῶ, κατακεντέω, ῶ.
configere clavis, ἡλῶν, ἐφηλόω, καθηλῶν, προσηλῶν.
confingo, συμπλάττω.
confinis, μεθόριος, α, ὁ, συνόμορος, α, ὁ.
confinium, μεθόριον, υ, τό.
confirmatio, βεβαίωσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
confirmator, βεβαιωτὴς, ῦ, ὁ, ἐγγυητὴς, ῦ, ὁ.
confirmatus, βεβαιωθεὶς, ἕντος, ὁ.
confirmo, βεβαιόω, ῶ, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
confirmo, animum addo, ὑπορέξω.
confiſco, δημεύω.
confiſus, τεθαῤῥηκὼς, ότος, ὁ, πεποιθὼς, ότος, ὁ.
confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
confixio, καθήλωσις, εως, ἡ.
confixus, καθηλωθεὶς, ἕντος, ὁ, κεκεντημένος, υ, ὁ.
telis confixus, κατακοντισθεὶς, ἕντος, ὁ.
conflagratio, κατάφλεξις, εως, ἡ.
conflagratus, καταφλεχθεὶς, ἕντος, ὁ.
conflagro, καταφλέγομαι.
conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστέω.
conflatio, χώνευσις, εως, ἡ.
conflatus, συγχωνευθεὶς, ἕντος, ὁ.
conflictatio, σύγκρυσις, εως, ἡ.
conflictatus morbo gravi, βαρυνόσος, υ, ὁ, & βαρυνόσης, ῦ, ὁ.
conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
conflictus, σύγκρουσις, εως, ἡ.
confligo, acie decerno, συμβάλλω, συῤῥάττω τινὶ, συγκρούω.
conflo, συμφυσάω, ῶ.
confluens, ὁμοῤῥοια, ας, ὁ, σύῤῥευσις, εως, ἡ, ὁμοῤῥοῦς, ῦ, ὁ.
confluo, συῤῥέω, ῶ.
confodio, διορύττω, διασκάπτω.
confœderatus, ὁμόσπονδος, υ, ὁ.
conformatio, διαμόρφωσις, εως, ἡ, σχηματισμὸς, ῦ, ὁ.
conformis, σύμμορφος, υ, ὁ.
conformo, σχηματίζω, διαμορφόω, ῶ.
conforto, ἐπιθαρσύνω, κρατύνω, ῶ.
confoſſus, διορυχθεὶς, ἕντος, ὁ.
confoveo, συναλαίνω, συνθάλπω.

con-

confractus, συῤῥηγνὺς, ὄντος, ὁ.
contragoſos, καταφυγὼς, ὄντος, ὁ, ἀνόητος, ου, ὁ.
contrico, συντρίβω, ἀποτρίβω, κατατρίβω.
conſtringo, διαῤῥήγνυμι, συντρίβω.
confugio, καταφεύγω πρός τινα.
confugium, καταφυγὴ, ῆς, ἡ, καταφύγιον, ου, τό.
confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
confuſe, perturbato ordine, συγκεχυμένως.
confuſio, σύγχυσις, εως, ἡ, συντάραξις, εως, ἡ.
confuſus, συγκεχυμένος, ου, ὁ, ταραχθεὶς, ἔντος, ὁ.
confutatio, ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, ἐξέλεγξις, εως, ἡ.
confuto, ἀντιλέγω τινί πρός τι, ἐξελέγχω.
congelatio, σύμπηξις, εως, ἡ.
congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμαι.
congemino, ἀναδιπλόω, ῶ.
congemiſco, συστενάζω, συναχθομαι.
congener, συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
congeries, συμφόρημα, ατος, τὸ, ἄθροισμα, ατος, τό.
congero, συμφορέω, ῶ, συναθροίζω.
congero acervatim, σωρεύω, ἐκσωρεύω, σωρεύω.
congerro, συλλαλητὴς, οῦ, ὁ, συνόμιλος, ου, ὁ.
congeſtio, συμφόρησις, εως, ἡ.
congeſtus, συγκεχωσμένος, ου, ὁ.
congiarium, δόσις, εως, ἡ, νομὴ, ῆς, ἡ.
congius, χόος, ου, ἡ.
conglobatim, σφαιρηδόν.
conglobatio, συνείλησις, εως, ἡ, σφαίρωσις, εως, ἡ.
conglobatus, συγκεκυκλωμένος, ου, ὁ.
conglobo, εἰλέω, ῶ, σφαιρόω, ῶ.
conglomero, συνειλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
conglutinatio, συγκόλλησις, εως, ἡ, συνάρμοσις, εως, ἡ.
conglutinator, συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, κολλητὴς, οῦ, ὁ.
conglutinatus, συγκολλητὸς, οῦ, ὁ, κολλητὸς, οῦ, ὁ.
conglutino, συγκολλάω, ῶ, ἁρμόζω.
congratulatio, σύγχαρμα, ατος, τό.
congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτου.
congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω, ῶ.
congredior, confligo, συμπλέκομαι, σύνειμι.
congregatio, συναγωγὴ, ῆς, ἡ, ἄθροισις, εως, ἡ.
congregatus, συναθροισθεὶς, έντος, ὁ, ἐπισυναχθεὶς, έντος, ὁ.
congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
congreſſio, ὁμιλία, ας, ἡ, συνδιατριβὴ, ῆς, ἡ.
congreſſus, συνέλευσις, εως, ἡ, ὁμιλία, ας, ἡ.
congruenter, ἁρμοζόντως, πρεπόντως.
congruentia, ἁρμονία, ας, ἡ, ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ.
congruo, convenio, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ἐφαρμόζω, ῶ.
congrus, vel conger, γόγγρος, ου, ὁ.
congruus, ἁρμόδιος, ου, ὁ.
conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
conjector, ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ὀνειροκρίτης, ου, ὁ.
conjectura, στοχασμὸς, οῦ, ὁ, τεκμήριον, ου, τό.
conjecturam facio, σταθμάω, ῶ, σταθμάομαι, ῶμαι. Theophr.
conjectura aſſequor, ἀποστοχάζομαι, cum genitivo.
conjecturalis, στοχαστικὸς, οῦ, ὁ.
conjectus, συμβεβλημένος, ου, ὁ.
conjicere, conjectura aſſequi, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαι τινὸς, de aliquo.
conjicere in periculum, κινδύνῳ παραβάλλειν.
conjugalis, γαμικὸς, οῦ, ὁ.
conjugatio, συζυγία, ας, ἡ.
conjugator, συζευκτὴς, οῦ, ὁ.
conjugatus, συζευχθεὶς, έντος, ὁ.
conjugialis, γαμήλιος, ου, ὁ, γαμικὸς, οῦ, ὁ.
conjugium, συζυγία, ας, ἡ.
conjugo, συζεύγνυμι.
conjuncte, vel conjunctim, συνημμένως.
conjunctio, σύζευξις, εως, ἡ, σύναψις, εως, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
conjunctivus modus, ſive ſubjunctivus, ἔγκλισις, ὑποτακτική.
conjunctus, συνεζευγμένος, ου, ὁ.
conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
conjurati, οἱ συνομόσαντες.
conjuratio, σύστασις, εως, ἡ, συνωμοσία, ας, ἡ.
conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
conjux, vel conjunx, σύζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, ὁμόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ.
connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
connexio, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
connexus, συμπεπλεγμένος, ου, ὁ.
connitor, συντείνομαι.
conniventia, ἐπίμυσις, εως, ἡ.
conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
connixus, συντεινάμενος, ου, ὁ.
connubialis, ἐπιγαμικὸς, οῦ, ὁ, γαμικὸς, οῦ, ὁ.
connubia jungere, συγκατακλίνεσθαί τινι.
connubium, γάμος, ου, ὁ, συζυγία, ας, ἡ.
connumero, καταριθμέω, ῶ, συναριθμέω, ῶ.
conopeum, κωνωπεῖον, ου, τό.
conor, πειράομαι, πειράζω.

conquaſſare, concutere, συσσείω τι.
conquaſſatio, συσσεισμὸς, οῦ, ὁ.
conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
conqueſtio, καταμέμψις, εως, ἡ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
conquieſco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
conquiniſco, ὑποκύπτω.
conquiro, ζητέω, ῶ, ἀναζητέω, ῶ.
conquiſitio, συζήτησις, εως, ἡ.
conquiſitus, συζητηθεὶς, έντος, ὁ.
conſanguinei, συγγενεῖς, οἱ, ὅμαιμοι, οἱ.
conſanguinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ.
conſarcinator, ῥάπτης, ου, ὁ.
conſarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
conſcelerare, μιαίνειν.
conſcelerata mens, παλαμναία γνώμη.
conſcendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιβαίνειν ἐπί, cum accuſativo.
conſcenſio, ἐπίβασις, εως, ἡ, ἀνάβασις, εως, ἡ.
conſcientia, συνειδὸς, ότος, τὸ, συνείδησις, εως, ἡ.
conſcindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
conſcio, συνεπιλανθάνομαι.
conſciſcere ſibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρέω ἑαυτόν.
conſciſſus, διεσχισμένος, ου, ὁ.
conſcius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
conſcius ſum mihi, συγγινώσκομαι.
conſcius ſum, σύνοιδα, σύνειμι.
conſcribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.
conſcribo, συγγράφω, διαγράφω.
conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες.
conſcripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
conſcriptio, συγγραφὴ, ῆς, ἡ, καταγραφὴ, ῆς, ἡ.
conſcriptus, συγγεγραμμένος, ου, ὁ.
conſecratio, καθιέρωσις, εως, ἡ, ἐκθέωσις, εως, ἡ.
conſecratus, καθιερωμένος, ου, ὁ.
conſecro, καθιερόω τῷ θεῷ τι, ἱερόω.
conſector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
conſecutio, συνακολούθησις, εως, ἡ.
conſeneſco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
conſenſus, us, ui, ὁμόνοια, ας, ἡ, σύμφρασις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
conſentaneum, ἀνάλογον, ου, τὸ, εἰκὸς, ότος, τό.
conſentaneus, σύμφωνος, ου, ὁ.
conſentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συνεπιδίδομαι.
conſepelio, συγκαταθάπτω, συνθάπτω.
conſepio, περιφράττω.
conſequentia, ἐπακολούθησις, εως, ἡ, συνέπεια, ας, ἡ.
conſequor, ἀκολουθέω, ῶ. pro obtineo, τυγχάνω τινὸς, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
conſerere manum, πόλεμον συνίστασθαι.
conſerere manus, συνάγειν εἰς χεῖρας.
conſero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
conſero, planto, φυτεύω.
conſertus, ἀντίμαχος, ου, ὁ, συμπεπλεγμένος, ου, ὁ.
conſerva, σύνδουλη, ης, ἡ.
conſervatio, συντήρησις, εως, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ.
conſervator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ, φύλαξ, κος, ὁ.
conſervatus, διασεσωσμένος, ου, ὁ.
conſervo, cuſtodio, φυλάττω, σώζω τινὰ, τηρέω, συντηρέω.
conſervus, ὁμόδουλος, ου, ὁ, σύνδουλος, ου, ὁ.
conſeſſus, συνέδριον, ου, τὸ, συνίζησις, εως, ἡ.
conſideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
conſiderate, περιεσκεμμένως.
conſideratio, σκέψις, εως, ἡ, διανόησις, εως, ἡ.
conſideratus, ὑπερεσκεμμένος, ου, ὁ.
conſidero, σκέπτομαί τι, & περί τινος, κατανοέω τι, & περί τινος.
conſignatus, κατεσφραγισμένος, ου, ὁ.
conſigno, ἐπισημαίνω.
conſiliarius, βουλευτὴς, οῦ, ὁ, σύμβουλος, ου, ὁ.
conſilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ου, ὁ, ἀμηχανῶν, ὄντος, ὁ.
conſilii ſum inops, ἀπορέω, ῶ, διαπορέω, ῶ.
conſilium, βουλὴ, ῆς, ἡ, βουλεία, ας, ἡ, βούλευμα, ατος, τό.
conſilium ſimul initum, συμβούλιον, ου, τό.
conſilium capio, ἐπιβουλεύω, προαιρέομαι, οῦμαι.
conſilium muto, μεταβουλεύομαι.
conſilium ſerum, ὀψιβουλία, ας, ἡ.
conſilium malum, δυσβουλία, ας, ἡ.
conſilium vanum, ἀνεμοβουλία, ας, ἡ.
conſilium bonum, εὐβουλία, ας, ἡ.
conſilium prudens, λυσιμήτις, ιδος, ἡ.
conſilia agito, βουλεύω, μητιάω, ῶ, μητίζομαι, & μητίομαι.
conſilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in conſilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
conſilio proprio nitor, ἰδιοβουλέω, ῶ.
conſilii inconſtantia, παλιμβουλία, ας, ἡ.
conſilio proſpicio, προβουλεύω.
conſilio carens, ἄβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ.

ſine conſilio, inconſulto, ἀβέλως, ἀβελεύτως.
conſimilis, ὅμοιος, ο, ὁ, προσόμοιος, ε, ὁ.
conſiſto, ἐφίσαμαι, ἵσαμαι.
conſitum, φυτεία, ας, ἡ, φύτευσις, εως, ἡ.
conſitus, δασὺς, έος, ὁ, κατάφυτος, ε, ὁ. δασέα ὄρη, montes conſiti.
conſitus viribus, ἀμπελόφυτος, ε, ὁ, ἀμπελόφυτον, ε, τὸ, ſubintellige χωρίον.
conſitus arboribus, δενδρόφυτος, ε, ὁ.
conſociatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινώνημα, ατος, τὸ.
conſociatus, συνεζυγμένος, ε, ὁ.
conſocio, κοινωνέω σοι, συναγείρω.
conſolatio, παραμυθία, ας, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
conſolator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, παρήγορος, ε, ὁ.
conſolatorius, παραμυθητικὸς, ῦ, ὁ.
conſolatrix, παρήγορος, ε, ἡ.
conſolido, συμπηγνύω, ῶ, καταβεβαιόω, ῶ.
conſolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω, ῶ.
conſonans, ὁμόηχος, ε, ὁ, σύμφωνος, ε, ὁ.
conſonantia, συμφωνία, ας, ἡ.
conſono, ſimul ſono, συμφωνέω σοι.
conſonus, σύμφωνος, ε, ὁ.
conſopio, κατακοιμάω, ῶ, κατακοιμίζω.
conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.
conſors, κοινωνὸς, ῦ, ὁ, μέτοχος, ε, ὁ, σύγκληρος, ε, ὁ.
conſortium, κοινωνία, ας, ἡ, μετοχὴ, ῆς, ἡ.
conſpectus, συνορωθεὶς, έντος, ὁ, κατοπτευθεὶς, έντος, ὁ.
conſpectus, us, ὄψις, εως, ἡ, σύνοψις, εως, ἡ, ὅραμα, ατος, τὸ.
in conſpectum venio, παραφαίνομαι, ἐμφανίζομαι.
in conſpectu, ἀντίκρυ, ἔναντι, ἐνώπιον.
conſpergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
conſperſus, καταπασθεὶς, έντος, ὁ.
conſpicilium, κάτοπτρον, ε, τὸ.
conſpicio, ἀφορῶ εἴς τι, βλέπω.
conſpicio, ὁράω, ῶ, κατοπτεύω, περιβλέπω.
conſpicuus, περίβλεπτος, ε, ὁ, ἀξιόλογος, ε, ὁ, περιφανὴς, έος, ὁ.
conſpicuus undique, περίφαντος, ο, ὁ, πάνοπτος, ε, ὁ.
conſpiratio, σύμπνοια, ας, ἡ.
conſpiratus, συναχθεὶς, έντος, ὁ.
conſpiro, συμπνέω τινί. ὁμοφρονέω, ῶ.
conſpuo, καταπτύω, προσπτύω.
conſpurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
conſtans, ἀσαλὴς, έος, ὁ, βέβαιος, ε, ὁ.
conſtanter, ἀσφαλῶς, ἐμμενῶς.
conſtantia, ἀπάθεια, ας, ἡ.
conſternari, ταράττεσθαι.
conſternatio, ἔκπληξις, εως, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
conſternatus, ἐκπλαγεὶς, έντος, ὁ, τεταραγμένος, ε, ὁ.
conſterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
conſterno, is, καταστρώννυμι.
conſtipatio, συμπίλησις, εως, ἡ, πίλωσις, εως, ἡ.
conſtipatus, πιλωτὸς, ῦ, ὁ, πιλητὸς, ῦ, ὁ.
circumſtipo, περισάττω.
conſtipo, ἐπισάττω, κατεπυκνόω.
conſtituo, decerno, βελεύομαι. item locum, & tempus determino, ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
conſtituo Regem, ἵστημι βασιλέα.
conſtituo recte, & ordine, διακοσμέω, ῶ.
conſtituo, colloco, καθίστημι.
conſtitutio, σύστασις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
conſtitutio, collocatio, κατάστασις, εως, ἡ.
conſtitutio reipublicæ, κατάστασις τῆς πολιτείας.
conſtitutio, ſanctio, σύνταγμα, ατος, τὸ, διάταγμα, ατος, τὸ.
conſtitutio, ſtatus apud Rhetores, στάσις, εως, ἡ.
conſtitutio corporis, ἕξις, εως, ἡ. bona, εὐεξία, ας, ἡ. mala, καχεξία, ας, ἡ.
conſtitutus, κατασταθεὶς, έντος, ὁ, τακτὸς, ῦ, ὁ.
conſtitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
conſto, συνίσαμαι, ἐπισυνίσαμαι.
conſtratio, κατάστρωσις, εως, ἡ.
conſtrata navis, κατάφρακτος ναῦς.
conſtrepo, ὁμορροθέω, ῶ.
conſtrictio, πίλωσις, εως, ἡ, σύψις, εως, ἡ.
conſtringo, συστέλλω τι, vel τινὰ, σφίγγω, βρόχῳ περισφίγξω, laqueis, &c.
conſtructio, σύνταξις, εως, ἡ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
conſtruo, συντάττω, κατασκευάζω.
conſtupratio, καταπόρνευσις, εως, ἡ.
conſtupro, καταμοιχεύω.
conſubſtantialis, ὁμοούσιος, ο, ὁ.
conſubſtantialitas, ὁμοουσιότης, ητος, ἡ.
conſueſco, ἐθίζομαί τινι, συνεθίζω.
ex conſuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
conſuetudinem habeo, ἐπιχωριάζω σοι, tecum. ὁμιλέω τινί.
conſuetudo, ἔθος, εος, τὸ, συνήθεια, ας, ἡ.
conſuetudo, converſatio, συνουσία, ας, ἡ, ὁμιλία, ας, ἡ.
conſuetudo quotidiana cum aliquo, συνδιημέρευσις, εως, ἡ.
præter conſuetudinem, παρὰ τὸ εἰωθός,

conſuetus, εἰθισμένος, ε, ὁ, συνήθης, εος, ὁ.
conſuevi, εἴωθα.
conſul, ὕπατος, ε, ὁ.
conſularis, ὑπατικὸς, ῦ, ὁ.
conſulare imperium, ὕπατος ἀρχή.
conſularis vir, ὑπατεύσας, αντος, ὁ.
conſulatum gero, ὑπατεύω.
conſulatus, ὑπατεία, ας, ἡ.
conſulere ſibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
conſulo, συμβελεύω.
conſulo, conſilium peto, συμβελεύομαι.
conſulo, provideo, προνοέω, ῶ, προνοοῦμαι, cum genit.
conſultare cum alio, συμμαντεύεσθαι.
conſultatio, συμβέλευσις, εως, ἡ.
conſulte, vel conſulto, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προβεβελευμένως,
conſulto, as, συμβουλεύομαι.
conſultor, βελευτὴς, ῦ, ὁ.
conſultus, βεβελευμένος, ε, ὁ.
conſummatio, συντέλεια, ας, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ.
conſumo, perficio, συντελέω, ῶ, ἀπαρτίζω.
conſumo, δαπανάω τι, ἀναλίσκω.
conſumptio, καταπάλωσις, εως, ἡ.
conſumptus, καταναλωθεὶς, έντος, ὁ.
conſuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
conſurgo, συνανίσταμαι.
contabeo, vel contabeſco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
contabulatio, συνίδρυσις, εως, ἡ.
contabulo, συνιδρύω.
contactus, συναφθεὶς, έντος, ὁ.
contages, συναφὴ, ῆς, ἡ.
contagio, συναφεια, ας, ἡ, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
contaminatus, καταμεμολυσμένος, ε, ὁ.
contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
contemnendus, ἀκαταφρόνητος, ε, ὁ, ὀλιγωρητέος, ε, ὁ.
contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, virtutem. καταφρονέω τινος, ἀμελέω, ῶ.
contempero, συγκαταμιγνύομαι, ἀνακεράννυμι, ἐγκεραννύω, ἐγκεράννυμι.
contemperatio, σύγκρασις, εως, ἡ, κατακέρασις, εως, ἡ.
contemperatum vinum, ſeu dilutum, σύγκραμα, ατος, τό.
non contemperatum vinum, οἶνος ἄκρατος.
contemplatio, θεώρησις, εως, ἡ, σκέψις, εως, ἡ, θεωρία, ας, ἡ.
contemplator, θεωρὸς, ῦ, ὁ, θεωρητικὸς, ῦ, ὁ.
contemplor, διασκέπτομαί τι, θεωρέω τι. κατασκοπέω, ῶ, κατασκοπέω, ῶ.
contemporaneus, σύγχρονός τινι.
contemptibilis, εὐκαταφρόνητος, ε, ὁ.
contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελῶς.
contemptor, ὀλίγωρος, ο, ὁ, καταφρονητὴς, ῦ, ὁ.
contemptui habere, περὶ ὀλίγε ποιεῖσθαί τι. ὀλιγώρως ἔχειν.
contemptus, us, καταφρόνησις, εως, ἡ.
contemptus, ὀλιγωρηθεὶς, έντος.
contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι. ἐρίζω, συντείνω.
contendo, intendo, τιταίνω, τανύω, τείνω, κατατείνω, συντείνω.
contendo, proficiſcor, τείνω.
contendo jure, δικαιολογέω, ῶ.
contendo, annitor, ἐντείνω, φιλοκαλέω, cum infinito, διατείνομαι.
contentio, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, εος, τὸ, μάχη, ης, ἡ.
contentio, intentio, ἔντασις, εως, ἡ, εὐτονία, ας, ἡ, σύντασις, εως, ἡ, συντονία, ας, ἡ.
contentio, ſtudium, φιλοτίμημα, ατος, τὸ, φιλοτιμία, ας, ἡ.
in contentionem venire de aliqua re, ἀγωνίζεσθαί τι, & περί τινος.
contentionem remittere, μεθιέναι. Homerus,
contentioſe, ἐριστικῶς.
contentioſus, φιλόνεικος, ο, ὁ, ἐριστικὸς, ῦ, ὁ.
contentus, αὐτάρκης, εος, ὁ.
contentus, intentus, ἐντενὴς, έος, ὁ, τεταμένος, ε, ὁ.
contentus animus ſua ſorte, αὐτάρκεια, ας, ἡ,
paucis contentus, ὀλιγαρκὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
conterminus, ὅμορος, ε, ὁ, μεθόριος, ε, ὁ.
contero, συντρίβω τι.
contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
conterraneus, πατριώτης, ο, ὁ, ἐπιχώριος, ε, ὁ.
conteſtata lis, ἐνεστῶσα δίκη.
conteſtatio, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
conteſtor, διαμαρτύρομαι, ῦμαι, συμμαρτυρέομαι, ῦμαι, συμμαρτυρέω, ῶ.
contextor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
contexo, ἐμπλέκω τι, συνυφαίνω.
contexte, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
contextio, συνυφὴ, ῆς, ἡ.
contextus, us, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, ὑφὴ, ῆς, ἡ.
contextus, συνυφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
contextus verborum, συνέπεια, ας, ἡ,

con-

Digitized by Google

conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω, ῶ.
conticinium noctis, πρώτη νύξ, νυκτὸς ἀωρία.
contignatio, ξύλωσις, εως, ἡ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ.
contigno, ὀροφόω, ῶ, κατασκευάζω.
contiguus, συναφὴς, έ☉, ὁ.
contineas, συνεχῶν, οντος, ὁ. aliquando temperans, ἐγκρατὴς, έος, ὁ.
continens terra, ἤπειρ☉, α, ἡ.
continenter, συνεχῶς.
continentia, ἐγκράτεια, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω.
in continenti qui habitat, ἠπειρώτης, α, ὁ.
contineo linguam, ἐχεμυθέω, ῶ.
contineo, cohibeo, εἴργω, κατέχω.
contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται.
contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
continuatio, συνέχεια, ας, ἡ, συνάφεια, ας, ἡ.
continue, aſſidue, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεί.
continuitas, ἀλληλουχία, ας, ἡ, συνέχεια, ας, ἡ.
continuo, id eſt, ſtatim, confeſtim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
continuo, perſevero, διατελέω ποιῶν.
continuus, διηνεκὴς, έ☉, ὁ, συνεχὴς, έος, ὁ.
contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, ῶ, περιάγω.
contorſio, συστροφὴ, ῆς, ἡ, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ.
contorte, συνεστραμμένως.
contra, ἀντί. ἐπί cum gen. κατά cum gen. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
contra, ex adverſo, ἀντικρὺ, ἀπέναντι, ἀντεναντίον, ἀπαντικρὺ, καταντικρύ.
contra ac licet, παρ' ὃ δέοι.
contractio, συστολὴ, ῆς, ἡ.
contractus, συνάλλαγμα, ατος, τὸ, ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ.
contractus ineo, συμβάλλω.
contradico, ἀντιλέγω τινί, & πρός τινα, κατειπεῖν τινι, ἀντιγνωματεύω, ῶ.
contradici cui non poteſt, ἀναντίλεκτος, α, ὁ.
contradici cui vix poteſt, δυσαντίλεκτος, υ, ὁ.
contradici cui facile poteſt, εὐαντίλεκτος, α, ὁ.
citra contradictionem, ſine controverſia, ἀναντιλέκτως, ἀναμφιλέκτως.
contradictio, ἀντίφασις, εως, ἡ, ἀντίλεξις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ, ἀντίῤῥησις, εως, ἡ.
contradictorius, ἀντιφατικὸς, ῦ, ὁ.
contraho in anguſtum, στενόω, ῶ.
contiaho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
contrapono, ἀντιτίθημι.
contrapoſitio, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
contrapoſitus, ἀντίθετος, υ, ὁ.
contraria ſentiens, ἀντιφρονῶν, οῦντος, ὁ.
contrarie, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
contrarietas, ἐναντίωσις, εως, ἡ.
e contrario, ἀντικειμένως, ἄντικρυ.
contrarium, ἀντικείμενον, υ, τό.
contrarius, ἐναντίος, α, ὁ, ἀντίθετος, υ, ὁ.
contrectatio, συνάφεια, ας, ἡ, ἅψις, εως, ἡ, ψηλάφησις, εως, ἡ.
contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
contrecto manu, χειροπτάζω.
contremiſco, τρομέω, ῶ, ἀποδειλιάζω.
contribulis, σύμφυλος, α, ὁ.
contribuo, συντελέω τι, προστίθημι.
contributio, ἔρανος, υ, ὁ.
contriſto, ἐπιλυπέω τινά. ἐντυλόω, ῶ.
contritus, συντριβεὶς, έντος, ὁ.
controverſia, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀμφισβήτημα, ατος, τό.
in controverſia poſitus, ἀμφίδοξος, υ, ὁ, ἀμφίλεκτος, υ, ὁ.
in controverſiam venio, ἀμφιδοξέομαι, ῦμαι.
ſine controverſia, ἀναμφιδόξως, ἀναντιλέκτως, ἀναμφιλέκτως.
controverſias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
controverſor, ἀμφισβητέω, ῶ.
controverſus, ἀμφισβητήσιμος, υ, ὁ.
contrucido, συγκεντέω, ῶ.
contrudo, συνωθέω, ῶ.
contubernalis, σύσσιτος, υ, ὁ, συμβιωτὴς, α, ὁ, σύνοικος, υ, ὁ, ὁμόστεγος, υ, ὁ.
contubernium, κοινόβιον, υ, τό, συνοίκησις, εως, ἡ.
contueor, ἐμβλέπω τινί, συνοράω, ῶ.
contumacia, ἀπείθεια, ας, ἡ, αὐθάδεια, ας, ἡ.
contumaciter, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
contumax, αὐθάδης, εος, ὁ, ἀπειθής τινι.
contumelia, ὕβρις, εως, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
contumelia afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
contumeliam patior, ἀσελγαίνομαι.
contumelioſe, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
contumelioſus, ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, ἐπηρεαστικὸς, α, ὁ.
contumulo, θάπτω.
confundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
conturbatio, ἀναστάτωσις, εως, ἡ, ἀναστάτωσις, εως, ἡ, διαταραχὴ, ῆς, ἡ.
conturbo, διαταράττω.
conus, κέντρον, υ, ὁ.

contuſio, σύγκλασις, ἡ.
contuſus, θλασθεὶς, έντος, ὁ, συντετριμμέν☉, υ, ὁ.
convaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι.
convallis, συνάγκεια, ας, ἡ.
convectio, συγκομιδὴ, ῆς, ἡ.
conveho, συγκομίζω, συνάγω.
convello, κατασπάω, ῶ, ἀνασπάω, ῶ.
conveniens, συνεχόμεν☉, υ, ὁ, συνιὼν, όντ☉, ὁ.
conveniens, aptus, ἅρμοσ☉, α, ὁ, ἐναρμόσ☉, υ, ὁ, ἐμμελὴς, έος, ὁ, ἡ.
non conveniens, ἀνάρμοσ☉, υ, ὁ.
convenienter, συμφώνως.
convenientia, ὁμολογία, ας, ἡ, ἁρμονία, ης, ἡ.
convenio, σύνειμι, συνέρχομαι, ὁμολογῶ τινι, ἀπαντάω, ἁρμόζω.
convenio, concordo, ἀκολουθέω, ῶ, συνάπτω.
convenio, paciſcor, συμβαίνω, ἀνθομολογέω, ῶ, & ἀνθομολογέομαι, ῦμαι.
convenio, inviſo, συμφέρομαι, cum dat.
convenio domi aliquem, εἰσέρχομαι εἴς τινα.
convenit, συνήκει.
conventum, συνθήκη, ης, ἡ, ὁμολόγημα, ατ☉, τὸ, σύμβασις, εως, ἡ.
conventus, σύμβασις, εως, ἡ, σύνοδος, α, ἡ.
converſatio, διατριβὴ, ῆς, ἡ, συνομιλία, ας, ἡ.
converſio, ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ.
e converſo, καταλλάξαι.
converſor, conſuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι.
converſus, συνεστραμμένος, υ, ὁ.
converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
converto animum ad aliquid, ἀνακλίνω.
convexitas, συγκλίνεια, ας, ἡ, κοιλότης, ητος, ἡ.
convexus, ἐγκαμπὴς, έος, ὁ, ἀγκύλος, α, ὁ.
convictores, σύσσιτοι, οἱ, σύμβιοι, οἱ, ὁμοδέρπνοι, οἱ, ὁμόσιτοι, οἱ.
convictus, καταλεγχθεὶς, έντος, ὁ.
convictus, us, συμβίωσις, εως, ἡ.
convinco, ἐλέγχω, ἐξελέγχω, καταλέγχω, ἐνεκρατέω, ῶ.
convincor mendacii, ἁλίσκομαι ψευδόμενος.
conviſiator, λοίδορος, α, ὁ, βλάσφημος, α, ὁ.
convitior, λοιδορέω τινά, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω, ῶ.
convitium, λοιδορία, ας, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, βλασφημία, ας, ἡ.
conviſiis impeto aliquem, ἐξαράττω λόγοις τινά.
conviva, σύμβιος, υ, ὁ, συντράπεζος, υ, ὁ,
convivalis, συμποτικὸς, ῦ, ὁ.
convivatio, ἑστίασις, εως, ἡ.
convivio excipio, ἑστιάω τὸς πρέσβεις, legatos.
convivium, συμπόσιον, υ, τὸ, συνδείπνιον, α, τό.
convivia mutua agitare, συμπαίζειν.
convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
convivo, ὁμιλέω τινί, συμβιόω, συνδιάγω.
convivor, εὐωχέομαι, ῦμαι, θοινάω, ῶ, δαίνυμαι.
convocatio, σύγκλησις, εως, ἡ.
convocatus, σύγκλητος, υ, ὁ.
convoco, συγκαλέω, ῶ, ἀγείρω.
convnlo, συμπέτομαι, συμπίπτομαι.
convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω.
conus, λόφος, υ, ὁ, κῶνος, υ, ὁ.
convulſio, σπασμὸς, ῦ, ὁ.
convulſus, σπασθεὶς, έντος, ὁ.
cooperculum, πῶμα, ατος, τὸ, περικάλυμμα, ατος, τό.
cooperio, περικαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
cooptatio, αἵρεσις, εως, ἡ.
coopto, ἐπιλέγω, ἐκλέγω, αἱρέομαι.
cophinus, κόφινος, α, ὁ, φορμὸς, ῦ, ὁ.
copia, εὐπορία, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ.
copiam facio, πορίζω.
copiæ pedeſtres, δυνάμεις πεζική.
copiæ navales, δυνάμεις ναυτική.
copiæ equeſtres, ἱππικὴ δύναμις.
copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
copioſe, εὐπόρως.
copioſus, εὔπορος, α, ὁ, δαψιλὴς, έος, ὁ.
copula, σύναμμα, ατος, τὸ, σύνδεσμος, υ, ὁ.
ſine copula, ἀσυνδέτως.
copulatio, σύνδεσις, εως, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
copulo, συνδέω τί τινι, συναρμόττω, ἅπτω.
coquina, culina, μαγειρεῖον, α, τὸ, ὀπτανεῖον, υ, τό.
coquinarius, μαγειρικὸς, ῦ, ὁ.
coquo, ὀπτάω, πέσσω, ἕψω.
coquus, μάγειρος, υ, ὁ.
cor, καρδία, ας, ἡ, κέαρ, & per craſin κῆρ, ηρὸς, τὸ, ἦτορ, ορος, τό.
corrodere, ἐσθίειν τὴν καρδίαν.
cordis durities, σκληροκαρδία, ας, ἡ.
qui cordis duri eſt, σκληροκάρδιος, υ, ὁ.
cordis dolor, καρδιωγμὸς, ῦ, ὁ. καρδιακὸς πόνος, καρδιαλγία, ας, ἡ.

corallium, κοράλλιον, ου, τὸ, λιθόδενδρον, ου, τό.
coram, πρὸ, cum genit. ἔμπροσθεν, cum gen. ἐναντίον, ἄντα.
coram, ex adverſo, ἀντωπόν.
coram omnibus, ἐς ἅπαντας.
coram teſtibus, ἐν μάρτυσι.
corbis, κόφινος, ου, ὁ, σπυρὶς, ίδος, ἡ.
corbula, σπυρίδιον, ου, τὸ, σπυρίχνιον, ου, τό.
corculum, θυμίδιον, ου, τό.
cordate, σοφῶς, συνετῶς.
cordatus homo, ἔμφρων, ονος, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
coriaceum, σκύτινον, ου, τό.
coriaceus, βύρσινος, ου, ὁ, δερματώδης, εος, ὁ, δερμάτινος, ου, ὁ, σκύτινος, ου, ὁ, σκυτικὸς, οῦ, ὁ.
coriarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ, βυρσεὺς, έως, ὁ.
corium, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τὸ, σκῦτος, εος, τό.
corneus, κεράτινος, ου, ὁ.
cornibus carens, ἄκερως, κέρω, ὁ.
cornicen, κερατοφόρος, ου, ὁ.
cornicola, κλωιὸς, οῦ, ὁ.
cornix, κορώνη, ης, ἡ.
cornu, κέρας, ατος, τό.
cornupeta, κερατιστὴς, οῦ, ὁ, κυρίττιλος, ου, ὁ.
cornupeto, κερατίζω.
cornutus, quod cornua habet, κεράστης, ου, ὁ, δίκερως, ω, ὁ, κερασὸς, οῦ, ὁ.
cornutus ſupra modum, ὑπέρκερως, ω, ὁ.
cornutus ſyllogiſmus, κερατίνης λόγος.
corolla, στεφάνιον, ου, τὸ, στεμμάτιον, ου, τό.
corollarium, ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ.
corona, στέφανος, ου, ὁ, στέμμα, τος, τό. item pro conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
corona cingo, καταστέφω, ἐπιστέφω, περιστέφω, περιστεφανόω.
coronatio, στεφάνωσις, εως, ἡ.
corona pulchra redimitus, καλλιστέφανος, ου, ὁ.
corona ex violis ornatus, ἰοστέφανος, ου, ὁ.
corona aurea redimitus, χρυσοστέφανος, ου, ὁ, χρυσοστέφανος, ου, ὁ.
coronatum amans, φιλοστέφανος, ὁ, ut φιλοστέφανος Ἀπόλλων.
coronas necto, στεφανοπλοκέω, ῶ.
coronatus, στεπτὸς, οῦ, ὁ, κατάστεφὴς, έος, ὁ, περιστεφὴς, έος, ὁ.
bene, pulchre coronatus, εὐστεφὴς, έος, ὁ, εὐστεφὴς, έος, ὁ, εὐστέφανος, ου, ὁ.
non coronatus, ἀστέφανος, ου, ὁ, ἀστεφάνωτος, ου, ὁ.
coronis, κορωνὶς, ίδος, ἡ.
corono, στεφανόω τὸν καιρὸν, στέφω τινά.
corporeus, σωματικὸς, οῦ, ὁ, σωματοειδὴς, έος, ὁ.
corpulentia, πολυσαρκία, ας, ἡ.
corpulentus, μεγαλόσωμος, ου, ὁ, εὔσωμος, ου, ὁ.
corpus, σῶμα, τος, τὸ, χρὼς, ὸς, & χρὼς, ωτὸς, ὁ.
corpus curo, θεραπεύω σῶμα.
corpus magnum habens, μεγαλόσωμος, ου, ὁ.
corpus gracile, & tenue habens, λεπτόσωμος, ου, ὁ.
corpus effœminatum, σῶμα παρειμένον ταῖς ἡδοναῖς.
reddere corpus terræ, τῇ γῇ τὸ σῶμα ἀποδοῦναι.
corpore pulchro, & bene habito, vel robuſto ſum, εὐσωματέω, ῶ.
corporis bona habitudo, εὐσωματία, ας, ἡ.
corporis unius in aliud tranſmutatio, μετενσωμάτωσις, εως, ἡ.
corpuſculum, σωμάτιον, ου, τό.
corrado, συνάγω, κατέξύω.
correctio, διόρθωσις, εως, ἡ.
corrector, ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, εὔθυνος, ου, ὁ.
correctus, ἐπανορθωθεὶς, έντος, ὁ.
correctu facilis, εὐεπανόρθωτος, ου, ὁ, εὐδιόρθωτος, ου, ὁ.
correptio, ἐπιτίμημα, ατος, τό.
correptor, ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, νουθετὴς, οῦ, ὁ.
corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
corrigo, διορθόω τι, εὐθύνω τι.
corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω σοὶ τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
corripio, capio, αἱροῦμαι, συναιροῦμαι, καθαρπάζω, συναρπάζω, ἁρπάζω. μάρπτω, καταμάρπτω, συμμάρπτω.
corripio, breve reddo, apud Grammaticos, συστέλλω.
morbo corripior, λαμβάνομαι νόσῳ.
corrivales, ἀντεραςαὶ, ῶν, οἱ.
corroboro, κραταιόω, ῶ, ἰσχυρίζω.
corrodo, καταβιβρώσκω.
corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
corroſio, ἀνάβρωσις, εως, ἡ.
corroſus a tineis, σητόβρωτος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
corrumpo, contamino, διαφθείρω τὴν γυναῖκα. item illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
corrumpere largitione, δεκάζειν, καταδωροδοκεῖν.
corrumpor, φθείρομαι.
corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
corruptibilis, εὔφθαρτος, ου, ὁ, εὐδιάφθορος, ου, ὁ.
corruptio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, φθορὰ, ᾶς, ἡ.
corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, λυμεὼν, ῶνος, ὁ.
corruptus, διεφθαρμένος, ου, ὁ.

cors, tis, ἔπαυλις, εος, ἡ.
cortex, λέπισμα, ατος, τὸ, φλοιὸς, οῦ, ὁ.
corticem detraho, φλοΐζω, φλοιόω, ἀποφλοιόω.
cortice carens, ἄφλοιος, ου, ὁ, & ἡ.
corticoſus, φλοιώδης, εος, ὁ.
cortina, περιπέτασμα, τος, τό.
coruſco, ἀποστίλβω, ἀστράπτω.
coruſcus, ἀστράπτων, οντος, ὁ, στιλπνὸς, οῦ, ὁ.
corvus, κόραξ, ακος, ὁ.
corybas, κορύβας, αντος, ὁ.
corybantius, κορυβαντικὸς, οῦ, ὁ, κορυβάντειος, ου, ὁ.
corybantes imitor, κορυβαντιάω, ῶ.
corylus, κόρυλος, ου, ὁ.
corymbus, κόρυμβος, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τό.
coryphæus, κορυφαῖος, ου, ὁ.
cos, cotis, ἀκόνη, ης, ἡ, θηγάνη, ης, ἡ.
coſmographia, κοσμογραφία, ας, ἡ.
coſtæ, πλευραὶ, ῶν, αἱ.
cothurnus, κόθορνος, ου, ὁ.
coticula, βάσανος, ου, ὁ.
cotonea malus, κυδώνιος μηλέα, & κυδωνία μηλέα.
cotoneum malum, κυδώνιον μῆλον.
coturnix, ὄρτυξ, γος, ὁ.
coxa, coxendix, ἰσχίον, ου, τὸ, μηρίον, ου, τό.
coxendicum dolores, ἰσχίων πόνοι, ἰσχιὰς νόσος.

C R.

crabro, ἀνθρήνη, ης, ἡ.
crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰς σφῆκας.
crambe, κράμβη, ης, ἡ.
cranium, κρανίον, ου, τό.
crapula, κραιπάλη, ης, ἡ.
crapulam edormio, ſeu exhalo, ἀποκραιπαλίζομαι, ἀποκραιπαλάω, ῶ.
crapulæ exhalatio, ἀποκραιπαλισμὸς, οῦ, ὁ.
crapulam ſentio, dolore capitis laboro ex nimio potu, κραιπαλάω.
crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
cras, αὔριον.
craſſeſcere, παχύνεσθαι.
craſſitudo, craſſities, παχύτης, ητος, ἡ, πάχος, εος, τό.
craſſus, παχυλὸς, οῦ, ὁ, παχὺς, έος, ὁ.
craſſus, ſtupidus, σκαιὸς, οῦ, ὁ, γεώλοφος, ου, ὁ.
craſſa Minerva, παχυλῶς.
craſſiore Minerva, παχυμερέστερον.
craſſo ingenio, παχύνοος, ου, ὁ.
in craſtinum diem differre, αὐριάζειν.
craſtinus, ὁ ἐπαύριον.
crater, cris, κρατὴρ, ῆρος, ὁ.
crateres ſtatuere, κρητῆρα στήσασθαι. Homer.
crates, ταρσὸς, οῦ, ὁ, τάλαρος, ου, ὁ.
craticula, ἐσχάριον, ου, τὸ, ἀνθράκιον, ου, τὸ, ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ.
creatio, κτίσις, εως, ἡ, δημιουργία, ας, ἡ.
creatio magiſtratuum, αἵρεσις, εως, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
creator, κτιστὴς, οῦ, ὁ, δημιουργὸς, οῦ, ὁ, ποιητὴς, οῦ, ὁ.
creatura, κτίσμα, τος, τὸ, κτίσις, εως, ἡ.
creatus, κτισθεὶς, έντος, ὁ.
creatus, deſignatus, αἱρετὸς, οῦ, ὁ, ἀποδεδειγμένος, ου, ὁ.
creatus ſuffragiis, χειροτονητὸς, οῦ, ὁ.
creber, θαμινὸς, οῦ, ὁ, πυκνὸς, οῦ, ὁ, συνεχὴς, έος, ὁ.
crebro, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
credibilis, πιστὸς, οῦ, ὁ, πιθανὸς, οῦ, ὁ.
creditor, δανειστὴς, οῦ, ὁ, χρήστης, οῦ, ὁ.
creditum, δάνεισμα, τος, τό.
creditu difficilis, δύσπιστος, ου, ὁ.
credo, committo, πιστεύω, cum dat. ἐμπιστεύω, διαπιστεύω.
credo, fidem habeo, πιστεύω. quandoque mutuum dare, δανείζω. interdum pro puto, οἴομαι, νομίζω.
credulitas, ταχυπείθεια, ας, ἡ, εὐπείθεια, ας, ἡ.
credulus, εὐπειθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, εὔπιστος, ου, ὁ ἡ ἡ.
crematio, πύρωσις, εως, ἡ.
cremo, καίω, φλέγω.
cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
crena, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
creo, deſigno, αἱρέομαι, προβάλλομαι, ἀποδείκνυμαι, ἀποδεικνύω, ἀποδέχομαι.
creare ducem, ἀποδεικνύναι στρατηγόν.
creare conſulem, ἀποδεικνύναι ὕπατον.
creare judicem, αἱρεῖσθαι δικαστήν.
creare magiſtratum, ἀρχαιρεσιάζειν.
crepida, κρηπὶς, ίδος, ἡ.
crepidarius, κρηπιδοποιὸς, οῦ, ὁ.
crepidatus, κρηπιδούμενος, ου, ὁ.
crepido, φάραγξ, γος, ἡ, & ὁ.
crepitaculum, κρόταλον, ου, τὸ, κώδων, ωνος, ὁ.
crepito, ὑποψοφέω, ἀποκροτέω.
crepitum cieo, λακέω, ῶ.
crepitum ventris edo, πέρδω, πέρδομαι.
crepitus ventris, βδόλος, ου, ὁ, πορδὴ, ῆς, ἡ.

crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
crepitus, ψόφος, ου, ὁ, κρότος, ου, ὁ.
crepo, ψοφέω.
crepundia, προσπαίγνια, τὰ, ἀθύρματα, τα.
crepuſculum, δείλη, ης, ἡ, κνέφας, τος, τό.
ante crepuſculum, πρὸ δείλης ὀψίας.
creſco, αὐξάνω.
creta, κιμωλία γῆ.
cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
cribri inſtar, κοσκινηδόν.
cribro, κοσκινίζω, σήθω.
cribrum, κόσκινον, ου, τὸ, & κόσκινος, ου, ὁ.
crimen, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημα, τος, τὸ, αἰτίαμα, τος, τό.
crimen intendere, ἐπάγεσθαι τὴν δίκην.
crimen diluere, λύειν ἔγκλημα.
in crimine deprehendi, τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκεσθαι.
crimen objicere, ἐπιφέρειν αἰτίαν.
crimen in ſe recipere, ὑπέχεσθαι αἰτίαν.
criminatio, διαβολὴ, ῆς, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό.
crimine aliquem liberare, ἀφιέναι τινὰ τοῦ ἐγκλήματος.
crimine vacans, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἡ, ἀνεύθυνος, ου, ὁ, ἡ.
crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
criminor, αἰτιάομαί τινά τινος, vel εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
criminoſe, ἐγκληματικῶς.
criminoſus, ἐγκληματικὸς, ῦ, ὁ.
crinis, θρὶξ, χὸς, ἡ, πλόκαμος, ου, ὁ, κόμη, ης, ἡ.
pulchris crinibus, εὐπλόκαμος, ου, ὁ.
crinitus, κομήτης, ου, ὁ.
criſpo, οὐλόω, ῶ.
criſpus, οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, οὖλος, ου, ὁ.
criſta, λόφος, ου, ὁ.
criſtatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
criticus, κριτικὸς, ῦ, ὁ.
criticus dies, κριτικὴ ἡμέρα.
croceus, κρόκινος, ου, ὁ.
crocus, & um, κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τό.
crocodilus, κροκόδειλος, ου, ὁ.
cruci affigere, σταυρόω.
cruciatus, βάσανος, ου, ἡ, ἀλγηδὼν, ὄνος, ἡ.
crucio, ἀνιάω, ῶ, ταλαιπωρέω ῶ, βασανίζω.
crudelis, ὠμὸς, ῦ, ὁ, ἀπηνής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
crudelitas, ὠμότης, ητος, ἡ, ἀπήνεια, ας, ἡ.
crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
cruditas, ἀπεψία, ας, ἡ, δυσπεψία, ας, ἡ.
crudus, ὠμὸς, ῦ, ὁ, ἄπεπτος, ου, ὁ.
cruento, αἱματόω, ῶ, αἱματίζω.
cruentus, αἱματηρὸς, ου, ὁ, αἱματόεις, εντος, ὁ.
crumena, βαλάντιον, ου, τὸ, μάρσιππος, ου, ὁ.
cruor, αἷμα, ατος, τὸ, ἰχὼρ, ῶρος, ὁ.
crus, σκέλος, εος, τὸ, κνήμη, ης, ἡ.
cruſta, πλὰξ, κὸς, ἡ, ὄστρακον, ου, τό.
cruſto, πλακόω, ῶ.
cruſtula, τὸ πλακίδιον, τοῦ πλακιδίου.
cruſtum, πλακοῦς, οῦντος, ὁ.
crux, patibulum, σταυρὸς, ῦ, ὁ.
in malam crucem abire jubeo, σκορακίζω.
crucis formam gerens, σταυροειδὴς, ου, ὁ.
crypta, κρύπτη, ης, ἡ.
cryſtallinus, κρυστάλλινος, ου, ὁ.
cryſtallum, & cryſtallus, κρύσταλλος, ου, ὁ, κρύσταλλον, ου, τό.

C U.

cubatio incommoda, δυσκοιτία, ας, ἡ.
cubatio humi, χαμαικοιτία, ας, ἡ. Hinc χαμαικοιτέω, ῶ, humi cubo.
cubicularis, εὐναῖος, ου, ὁ.
cubicularius, κατακοιμιστὴς, ῦ, ὁ.
cubiculum, κοιμητήριον, ου, τὸ, θαλάμη, ης, ἡ, δωμάτιον, ου, τό.
cubile, κοίτη, ης, ἡ, εὐνὴ, ῆς, ἡ, θάλαμος, ου, ὁ.
cubitalis, πηχυαῖος, ου, ὁ.
cubito innitor, διαγκωνίζω.
cubito percutio, κυβιτίζω.
cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
cubitus, κατάκλισις, εως, ἡ, κοίμησις, εως, ἡ.
cubitus, πῆχυς, εος, ὁ, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, ῶμαι.
cubus, κύβος, ου, ὁ.
cuculus, κόκκυξ, υγος, ὁ.
cucumer, σίκυς, υος, ὁ, σίκυος, ου, ὁ.
cucurbita, κολοκύνθη, ης, ἡ.
cucurbitula, κολοκύνθιον, ου, τό.
cudo, dis, cuſum, κόπτω νόμισμα, nummum, χαράττω, τυπόω.
cujas, ποδαπὸς, ῦ, ὁ, ποταπὸς, ῦ, ὁ.
cujus, a, um, τινὸς ἄν.
cujuſdam modi, ὁποῖος, ποῖός τις.
cujuſmodi, ποῖός τις.
cujuſvis eſt, ἡ παντός ἐστι.
culcita, στρωμνὴ, ῆς, ἡ, στρῶμα, τος, τὸ, τυλεῖον, ου, τό.
culeus, κωλεὸς, ῦ, ὁ.

in culeum inſuere, εἰς βύρσαν ἐνράπτειν.
culex, κώνωψ, ωπος, ὁ, vel ἡ, σέρφος, ου, ὁ.
culina, μαγειρεῖον, ου, τὸ, ὀπτάνιον, ου, τό.
culinarius, ὀψαρτυτικὸς, ῦ, ὁ.
culmen, στέγος, εος, τὸ, κορυφὴ, ῆς, ἡ.
culmus, κάλαμος, ου, ὁ, καλάμη, ης, ἡ, ἀνθέριξ, ικος, ὁ.
culpa, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημα, τος, τὸ, πταῖσμα, τος, τό.
culpa carens, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἀνεπαίτιος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
in culpa qui eſt, ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
culpa liberare, αἰτίας ἀπολύειν, αἰτίας ἐξελεῖν.
culpæ affinis, αἴτιος, α, ον.
culpam præſtare, αἰτίαν ἐγγυᾶσθαι.
culpabilis, πλημμελὴς, έος, ὁ, ἐπιμεμπτος, ου, ὁ.
culpandus, πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἐπιμεμπτος, ου, ὁ.
culpo, αἰτιάομαί τινά τινος, διαβάλλω.
cultellus, μαχαίριον, ου, τὸ, μαχαιρὶς, ίδος, ἡ.
culter, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφος, εος, τό.
culter ſutorius, σμίλη, ης, ἡ.
cultor, λατρευτὸς, ῦ, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ, θεραπευτὸς, ῦ, ὁ.
cultor agrorum, γεωργὸς, ῦ, ὁ.
cultor Muſarum, θεράπων μουσῶν.
cultrarius faber, μαχαιροποιὸς, ῦ, ὁ.
cultura, ἐργασία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
cultus, εἰργασμένος, ου, ὁ, κεκοσμημένος, ου, ὁ.
cultus, ἐργασία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
cultus terræ, γεωργία, ας, ἡ.
cum, præpoſitio, ξὺν & σὺν cum dativo. κατὰ, & μετὰ cum genit. ἅμα cum dat. πρὸς cum accuſ.
cum, poſtquam, quando, ἐπεὶ ἄν, ὅτε, ἡνίκα, ὅτι. ἦμος, ὅττε, Poetice.
cum, tum, ἐ, καί. τε, καί. πολὺ μὲν, πολὺ δέ. μὲν, δέ. & Dorice ἆμος, τάμος.
quæ cum ita ſint, τούτων δ' ὑπαρχόντων.
cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
cum imperio eſſe, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
cum primis, ἐν τοῖς πρώτοις.
cum venia tua, σοί πεθαρρηκὼς, συγχωροῦντός σου.
cumulate, ἀθρόως, σωρηδὸν, ἀφθόνως.
cumulatim, σωρηδόν.
cumulatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, έντος, ὁ, ἔκπλεως, ω, ὁ.
cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τί τινι.
cumulus, σωρὸς, ῦ, ὁ, πάρεργον, ου, τό.
cunæ, κοιτὶς, ίδος, ἡ, σπάργανον, ου, τό.
in cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
a cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
cunctabundus, μελλητιάων, οντος, ὁ.
cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
cunctatio, μέλλησις, εως, ἡ, ὄκνος, ου, ὁ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
cunctator, μελλητὴς, ῦ, ὁ, ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ.
cuncti, σύμπαντες, οἱ, ἅπαντες, οἱ.
cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
cuneatim, σφηνοειδῶς.
cuneatus, σφηνοειδὴς, έος, ὁ, γομφοειδὴς, έος, ὁ.
cuneo, σφηνόω, ῶ, γομφόω, ῶ.
cuneus, σφὴν, ηνὸς, ὁ, γόμφος, ου, ὁ.
cuniculus, foramen ſub terra, ὑπόνομος, ου, ὁ, διῶρυξ, υγος, ὁ, τρύπημα, ατος, τό.
cuniculus animal, λαγίδεος γεώρυχος.
cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
cupa, κύπελλον, ου, τό.
cupediæ, orum, φιλοψία, ας, ἡ, ὀψοφαγία, ας, ἡ.
cupediis deditus, λίχνος, ου, ὁ.
cupide, ἐπιθυμητικῶς.
cupiditas, ἐπιθυμία, ας, ἡ, προθυμία, ας, ἡ.
cupiditate flagro, μάω, ῶ, μαιμάω, ῶ, μαιμώωσι.
cupido, πλεονεξία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
cupidus, ἐπιθυμῶν, οῦντος, ὁ, ἱμειρόμενος, ου, ὁ.
cupidus cognitionis, φιλομαθὴς, έος, ὁ.
cupio, ἐπιθυμέω τινὸς, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, ſcire: ἐράω, ῶ, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
cupio alicui bene, εὐνοέω τινὶ, ἀγαθὰ φρονέω, εὐφρονέω.
cupio alicui male, κακῶς φρονέω, κακὰ φρονέω, ὀλοὰ φρονέω. Hom.
cupio vehementer, μάω, ῶ.
cupitus, θελητὸς, ῦ, ὁ.
cupreſſus, κυπάρισσος, ου, ἡ.
cuprum, κύπρος, ου, ὁ, χαλκὸς, ῦ, ὁ.
cur? διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τί ποτε;
cur tandem? τί δή ποτε;
cura, φροντὶς, ίδος, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, κῆδος, εος, τό.
cura vacuus, ἀφρόντις, ιος, ὁ, ἀφρόντιστος, ου, ὁ.
ſine cura, ἀφροντίστως.
multas curas habens, πολύφροντις, ιος, ὁ.
cura, ut. μέμνησο, ὅπως. φρόντιζε ὅπως ſeq. conjunct.
curæ plenus, id eſt moleſtus, ἀλγεινὸς, ῦ, ὁ, ἀλγεινὸς, ῦ, ὁ.
curam abjicere de aliqua re, προΐεσθαί τι.
curæ eſt mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
curam gero, habeo, προσμελετῶμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
curam ſuſcipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
curatio, ſanatio, ἀποθεραπεία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, ἰατρεία, ας, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἴαμα, ατος, τό.

curator, procurator, ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, ἐπίτροπος, ε, ὁ. item tutorem ſignificat, ἐπίτροπος, ε, ὁ.
curator, ſanator, θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, & θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ.
curatrix, θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ.
curia, βουλευτήριον, ου, τὸ, ἀρχεῖον, ου, τό.
curioſe, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
curioſitas, πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ.
curioſus, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
curioſus ſum, πολυπραγμονέω ῶ.
curo, ἐπιμελοῦμαι περί τι, vel ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος. ſignificat etiam mederi, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non curo, ἀφροντιστέω τινός.
curo cutem, σαρκοτροφέω.
curriculo, δρομαίως.
curriculum, parvus currus, ἁρμάτιον, ου, τὸ, διφρίσκος, ου, ὁ.
curro, τρέχω, θέω.
curro ſtadium, σταδιοδρομέω.
curro velociter, ταχυδρομέω.
curru vehor, διφρεύω.
curru excurio, ἐκδιφρεύω.
currum retrahere, & inhibere, ἀνακωχεύειν ἅρμα, vel ἀνακρούειν.
currus, ἅμαξα, ης, ἡ, ἅρμα, τος, τὸ, δίφρος, ου, ὁ.
currus agere, διφρηλατέω, ἡνιοχεύω.
currus traho, διφρουλκέω.
curſim, δρομαίως, μεταδρομαίως.
curſito, περιτρέχω.
curſitare ſurſum deorſum, Ter. περιπατεῖν ἄνω κάτω.
curſor, δρομεὺς, έως, ὁ, δρομαῖος, ου, ὁ.
curſorius, τροχαῖος, ου, ὁ, τροχαία ὁδὸς, curſoria via.
curſu rapido ferri, πέτεσθαι.
curſus, δρόμος, ου, ὁ, τρόχος, ου, ὁ.
curſus Lunæ, σεληνης περιφορά.
curtus, brevis, κολοβὸς, ὸ, ὁ, βραχὺς, έος, ὁ.
curvamen, & curvatura, καμπυλότης, ητος, ἡ.
curvatio, κάμψις, εως, ἡ.
curvatus, καμφθεὶς, έντος, ὁ.
curule certamen, ἁρματοδρομία, ας, ἡ, ἱπποδρομία, ας, ἡ.
curules ludi, ἱππόδρομα, ων, τά.
curulis, ἁρμάτειος, ου, ὁ.
ſella curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
curvitas, καμπυλότης, ητος, ἡ.
curvo, κάμπτω.
curvus, ἐπικαμπὴς, έος, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ.
cuſpidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
cuſpis, αἰχμὴ, ῆς, ἡ, ἀκὶς, ίδος, ἡ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ.
cuſpis haſtæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
cuſtodia, φυλακὴ, ῆς, ἡ, φυλακτήριον, ου, τό.
cuſtodia, carcer, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
in cuſtodia teneo, συνείργω, καθείργω, καθειργνύω, καθείργνυμαι.
cuſtodio, φυλάττω τι, τινά, φρουρέω, τηρέω.
cuſtos, φύλαξ, ακος, ὁ, φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ.
cuſtos carceris, εἱργμοφύλαξ, κος, ὁ.
cuſtos legum, νομοφύλαξ, κος, ὁ.
cuſtos Templi, ναοφύλαξ, κος, ὁ.
cuſtos corporis, σωματοφύλαξ, κος, ὁ.
cuſtos domus, οἰκοφύλαξ, κος, ὁ.
cuticula, δερμάτιον, ου, τό.
cutis, χρὼς, ὸς, ὁ, & χρωὸς, ωτὸς, ὁ, δέρμα, τος, τό.
ad cutem, ἐν χρῷ.
cutem mollem habens, μαλακόδερμος, ου, ὁ.
cutem aſperam, & ſcabram habens, τραχυδέρμων, ονος, ὁ.
cutem curo, σαρκοτροφέω, ῶ.

C Y.

cyathus, κύαθος, ου, ὁ, ἔκπωμα, τος, τό.
cyclops, κύκλωψ, πος, ὁ.
cyclopeus, κυκλώπειος, ου, ὁ.
parvus cyclops, κυκλώπιον, ου, τό.
cyclopum more, κυκλωπικῶς.
cygneus, κύκνειος, ου, ὁ.
cygnus, κύκνος, ου, ὁ.
cylindrus, κύλινδρος, ου, ὁ.
cymba, κύμβη, ης, ἡ, σκαφίδιον, ου, τό.
cymbala pulſo, κυμβαλίζω.
cymbalum, κύμβαλον, ου, τό.
cynoſura, κυνόσουρα, ας, ἡ.
cytiſus, κύτισος, ου, ὁ.

D A.

DActylus, fructus palmæ, & dactylus pes metricus, δάκτυλος, ου, ὁ.
dædalus, δαίδαλος, ου, ὁ.
dæmon, δαιμόνιον, ου, τὸ, δαίμων, ονος, ὁ.
dæmon malus, κακοδαίμων, ονος, ὁ.
dæmoniacus, δαιμονιακὸς, οῦ, ὁ.
dæmoniacus ſum, δαιμονιάω, ῶ.
a dæmonio teneor, δαιμονίζομαι, δαιμονιάω, ῶ.

dæmonum vexatio, ἐνέργημα, ατος, τό.
dama, δορκὰς, άδος, ἡ.
damnatio, κατάγνωσις, εως, ἡ, κατάκριμα, ατος, τό.
damnatus, καταδεδικασμένος, ε, ὁ.
damnatus repetundarum, κλοπῆς ἕνεκα τοῖς δήμοις ὀφληκώς.
damno, καταγινώσκω, cum gen. perſ. & accuſ. rei, καταψηφίζομαί τινος θάνατον.
damnoſus, ζημιώδης, εος, ὁ, ἡ, βλαβερὸς, οῦ, ὁ.
damnum, βλάβη, ης, ἡ, ζημία, ας, ἡ, θωὴ, ῆς, ἡ.
damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
damnum rependo, τίνω τὴν βλάβην.
damna avertens Jupiter, ἀπήμιος Ζεύς.
dapes, ἐδέσματα, τά.
dativus caſus, δοτικὴ, ῆς, ἡ.
dator, δοτὴρ, ῆρος, ὁ.
datus, δεδομένος, ου, ὁ.

D E.

de, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, cum gen.
dea, θεὰ, ᾶς, ἡ.
dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
deambulatio, περίπατος, ου, ὁ.
deambulo, περιπατέω, ῶ.
deamo, ὑπερφιλέω, ῶ.
deauratio, χρύσωσις, εως, ἡ.
deauratus, διάχρυσος, ου, ὁ.
deauro, χρυσόω, ῶ.
debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, in aliquem: ἐκβακχεύομαι.
debellandus, καταπολεμητέος, ου, ὁ.
debellatum eſt, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
debellatus, καταπολεμηθεὶς, έντος, ὁ.
debello, καταπολεμέω τινὰ, καταγωνίζομαί τινα.
debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, gratiam alicui.
debeo, debitor ſum, ὀφείλω, ὀφλίσκω, χρεωστέω, ῶ, χρεωστέω.
debilis, ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἄῤῥωστος, ου, ὁ.
debilitas, ἀσθένεια, ας, ἡ.
debilitatio, ἀσθένημα, τος, τό.
debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω, ῶ.
debitio, ὄφλησις, εως, ἡ.
debitor, ὀφειλέτης, ου, ὁ.
debitum, ὀφείλημα, ατος, τὸ, χρέος, εος, τό.
debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
debitum ſolvere, ὀφείλημα διαλύειν.
debito fraudo, χρεωκοπέω, ῶ.
deblatero, φλυαρέω, ῶ, σπερμολογέω, ῶ.
decanto, laudo, ἐγκωμιάζω τινὰ, περιᾴδω.
decanto, inculco, ταυτολογέω, ῶ.
decantatio, ὕμνησις, εως, ἡ.
decanus, δεκάρχης, ου, ὁ, δέκαρχος, ου, ὁ, δεκαδάρχης, ου, ὁ, δεκάδαρχος, ου, ὁ.
decas, δεκὰς, άδος, ἡ.
decedere de ſuo jure, τῶν δικαίων ἑαυτοῦ ὑφίεσθαι.
decedere pro mori, ἀπαλλάττεσθαι.
decedo, ἀποχωρέω, ῶ.
decedo de via, ἐξανίσταμαι τῆς ὁδοῦ.
decem, δέκα.
decem millia, μυριὰς, άδος, ἡ.
december, ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ.
decempeda, δεκάπους, οδος, ὁ.
decempedator, γεωμέτρης, ου, ὁ.
decemvir, δεκάδαρχος, ου, ὁ, δεκαδάρχης, ου, ὁ.
decemviratus, δεκαδαρχία, ας, ἡ.
decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
decennalis, δεκαέτηρος, ου, ὁ, δεκαετὴς, έος, ὁ.
decennis, δεκαετὴς, έος, ὁ, δεκέτης, εος, ὁ.
decennale bellum, δεκαετὴς, έος, ὁ, πόλεμος.
decennium, δεκαετία, ας, ἡ.
decens, πρέπον, τὸ, δέον, τὸ, ἐπιεικὲς, έος, τό.
decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
deceo, ἁρμόζω, καθήκω, cum dativo.
deceptor, σοφιστὴς, οῦ, ὁ, ἀπατητικὸς, οῦ, ὁ.
deceptu facilis, εὐεξαπάτητος, ου, ὁ.
deceptu difficilis, δυσαπάτητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, δυσεξαπάτητος, ου, ὁ.
decerno, ſtatuo, ἐπιψηφίζομαι. aliquando pro dimicare, κρίνεσθαι.
decernere bello, de ſumma rerum, κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.
decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
decerpo fructum, καρπολογέω, ῶ.
decertatio, ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ.
deceſſio, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
non decet, ἀπρεπές.
quod decet, τὸ δέον.
decido, ideſt, abſcindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, pro determinare, διαλέγεσθαι.

de-

decido, deorſum cado, καταπίπτω ἀπ' ἄνω, ἐκπίπτω.
deciduus, πίπτων, οντος, ὁ.
decies, δεκάκις.
decies mille, μύριοι, οἱ.
decies millies, μυριάκις.
decies milleſimus, μυριοςός, ᾶ, ὁ.
decimæ, arum, δεκάτη, ης, ἡ, δεκασμός, ᾶ, ὁ.
decimas accipio, δεκατόω, ῶ, cum accuſ.
decimas do, δεκατεύω.
decimas redimens, δεκατώνης, ου, ὁ.
decimatio, δεκάτευσις, εως, ἡ.
decimatio, decimarum exactio, ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ.
decimator, δεκατευτής, ᾶ, ὁ.
decimo, δεκατόω, ῶ.
decimus, δέκατος, η, ον.
decipio, ἀπατάω, ἐξαπατάω σε τοῦτο, te hac in re, παράγω, ἐνεδρεύω, διαβάλλω, παραβάλλομαι, δολόω, ῶ.
decipi qui nequit, ἀνεξαπάτητος, ο, ἡ.
decipula, παγίς, παγίδος, ἡ.
deciſio, διάλυσις, εως, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ.
deciſus, διαλυθείς, έντος, ὁ.
declamatio, λογοποιΐα, ας, ἡ, φωνασκία, ας, ἡ.
declamator, λογοποιός, ᾶ, ὁ, φωνασκός, ᾶ, ὁ.
declamito, λογοποιέω, ῶ.
declamo, φωνασκέω, ῶ, ῥητορεύω.
declaratio, ἐκδήλωσις, εως, ἡ.
declarator, σαφηνιστικός, ᾶ, ὁ.
declaratorius, τρανωτικός, ἦ, ὁ.
declaro, σημαίνω, φανερόω, ἀναγορεύω, σαφηνίζω, δηλόω, ῶ, λαμπρύνω, ἐμφανίζω, μηνύω.
declaro aliquid, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
declarare conſulem, i. renuntiare, ἀναγορεύειν τινὰ ὕπατον, Plut.
declinatio, ἔκκλισις, εως, ἡ.
declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς. ἐκφεύγω τι.
declino, averto, ἐκτρέπω, ἀποτρέπω.
declino, deflecto, devito, ἐκφεύγω, ἀποκλίνω, ὑποκλίνω, ἐκκλίνω.
declivis, ἐπικλινής, έος, ὁ, περικλινής, έος, ὁ, καταφερής, έος, ὁ.
declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
declivitas montis, κλιτύς, ύος, ἡ.
decoctio, ἄφεψις, εως, ἡ.
decoctum, ἀφέψημα, ατος, τό.
decoctor, χρεωκόπος, α, ὁ, ἄσωτος, α, ὁ.
decoctus, ἀφεψηθείς, έντος, ὁ.
decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζω.
decolor, ἄχροος, ες, όυ, ὁ, δύσχροος, ος, όυ, ᾶ, ὁ.
decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
decompoſitus, παρασυνθετος, ο, ὁ.
decoquo, καταπέττω, ἀφέψω.
decor, κάλλος, εος, τό, τιμή, ῆς, ἡ, εὐπρέπεια, ας, ἡ.
decore, πρεπόντως, καλῶς.
decoro, τιμάω, ῶ, κοσμέω, ῶ.
decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
decorum ſervare neſciens, ἀπειρόκαλος, α, ὁ ϗ ἡ.
contra decorum facio, ἀκοσμέω, ῶ.
præter decorum, ἀπειροκάλως.
decorus, εὐπρεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, εὐσχήμων, ονος, ὁ.
decrepitus ſenex, ὑπέργηρως, ω, ὁ, ἐσχατόγηρως, ω, ὁ.
decreſco, μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι.
decreſcere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
decreta ſenatus, τὰ βεβουλευμένα.
ex decreto Dei, κατὰ τὸ δόξαν τῷ Θεῷ.
decretum, δόγμα, ατος, τὸ, ψήφισμα, ατος, τό.
decretus, ἐψηφισμένος, ο, ὁ.
decubitus, κατάκλισις, εως, ἡ.
decumanus, δεκατανος, α, ὁ.
decumanus fluctus, δεκακυμία, ας, ἡ, quæ & τρικυμία, ας, ἡ, dicitur.
decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
decuplum, δεκαπλασία, ας, ἡ.
decuplus, δεκαπλοῦς, ᾶ, ὁ, δεκαπλάσιος, ο, ὁ.
decuria, δεκάς, άδος, ἡ, λόχος, ο, ὁ.
decurio, δεκαδάρχης, ο, ὁ.
decurio, as, λοχίζω, καταλοχίζω, κατανέμω, κατάττω.
decurro, κατατρέχω, καταθέω, ῶ.
decurſio equeſtris, ἀνθιππασία, ας, ἡ, διιππασία, ας, ἡ.
decurſio militaris, διέλασις, εως, ἡ, διελασία, ας, ἡ.
decurſus, καταδρομή, ῆς, ἡ.
decurtatio, ἀποκόλουσις, εως, ἡ, κόλουσις, εως, ἡ.
decurtator, κολοβωτής, ᾶ, ὁ.
decurto, κολούω, κολοβόω, ῶ, ἀποκολούω, ἀποκολίζω.
decus, oris, ἀξία, ας, ἡ, κῦδος, εος, τό, κάλλος, εος, τό.
decuſſatio, χιασμός, ᾶ, ὁ.
decuſſationis formam habens, χιαστός, ᾶ, ὁ.
decuſſatim, εἰς χῖ.
decuſſio, projectio, ἔκρυψις, εως, ἡ.
decuſſis, δεκάς, άδος, ἡ.
decuſſo, χιάζω.
decutio, ἀποσείομαι, ἀποσείω, ἀποτινάω.

dedecet, ἀπρεπές ἐστι, ἃ πρέπει, ἀπέοικε.
dedecore afficio, καταισχύνω σε, &c. καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
dedecoro, καταισχύνω τινὰ, ἀτιμόω, ῶ.
dedecus, αἰσχύνη κακὴ, ἀτιμία, ας, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
dedere ſe alicui rei, παραπέμπειν ἑαυτόν τινι.
dedere ſe deliciis, ἐνδοῦναι ἑαυτὸν τρυφῇ, ἀνεῖναι τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ εἰς ἡδονήν.
dedicatio, καθιέρωσις, εως, ἡ, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dedicatio, hoc eſt, nuncupatio alicujus libri, προσφώνημα, ατος, τὸ, προσφώνησις, εως, ἡ.
dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
dedignatio, ἀπαξίωσις, εως, ἡ.
dedignor, ἀπαξιόω, ῶ, ἀγανακτέω, ῶ.
dediſco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
deditio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἐγχείρησις, εως, ἡ.
ad deditionem compellere, παραςήσασθαί τινα.
dedititius, ἔκδοτος, ο, ὁ.
deditus, ἐκδοθείς, έντος, ὁ, προσκείμενος, α, ὁ.
dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
dedocere, μεταδιδάσκειν.
dedoleo, ἀπαλγέω, ῶ.
deduco, ἐξάγω, καθέλκω, προπέμπω.
deduco pro duco, ὁδηγέω, κομίζω, πομπεύω.
deducere coloniam, ἀποικίαν ποιεῖσθαι.
deducere, comitari honoris cauſa, παραπέμπειν, προπέμπειν.
deductio, παραγωγή, ῆς, ἡ, ἀπαγωγή, ῆς, ἡ, ὁδηγία, ας, ἡ.
deductio honoris cauſa, προπομπία, ας, ἡ, & προπομπεία, ας, ἡ, παραπομπή, ῆς, ἡ.
deerro, ἁμαρτάνω, ἀποπλανάω.
deſæco, ἀποτρυγάω, ῶ, καθαίρω.
defatigatio, κάματος, α, ὁ, κατατρύχωσις, εως, ἡ.
defatigo, καταπονέω τινὰ, κατατρύχω.
defectio, rebellio, ἀπόστασις, εως, ἡ, ἔκλειψις, εως, ἡ.
ad defectionem ſollicito, συνίςημι, διαςασιάζω, ἀφίςημι.
defectus, ἔλλειμμα, ατος, τό, ἔλλειψις, εως, ἡ.
defectus animi, λειποθυμία, ας, ἡ, λειποψυχία, ας, ἡ.
defendo, διασώζω τινὰ, ἀμύνω σοι.
defenſio, προστασία, ας, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ, ἀπολογία, ας, ἡ.
defenſor, ὑπερμαχιστής, ᾶ, ὁ, συνήγορος, α, ὁ.
defero, ἀπάγω, καταφέρω.
defero, i. accuſo, ἀποφέρω δίκην, ϗ γραφήν. ἀποφαίνω τινὰ, εἰσαγγέλλω, ἔνδειξιν ποιοῦμαι.
deferre aliquem falſo, συκοφαντέω τινά τινος.
deferveſco, ἀποζέω.
deceſſus, κατάκοπος, ο, ὁ, κατάπονος, α, ὁ, καμών, όντος, ὁ.
defetiſcor, ἀποκάμνω, κοπόομαι, ὕπνω.
deficere animo, λειποψυχεῖν.
deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
deficio, deſciſco, συμμεταβάλλομαι, ἀφίςαμαι.
deficio, ἀποστατέω τινος, ab aliquo.
deficio ad hoſtes, πρὸς τὰς ἐναντίας ἀποπερδέομαι.
defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
definite, διωρισμένως.
definitio, ὅρος, α, ὁ, ὁρισμός, ᾶ, ὁ.
definitivus, ὁριστικός, ᾶ, ὁ.
definitus, ταχτός, ᾶ, ὁ. ταχτὸς χρόνος, definitum tempus.
deſit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
defixus, καταπεπηγμένος, ο, ὁ.
deflagratio, ἐμπρησις, εως, ἡ, ἐμπύρευσις, εως, ἡ.
deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
deflecto, ἀνακάμπτω ἔς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
deflecto a via, παροιμόω, ῶ.
defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, ſortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
deflexus, κατακαμφθείς, έντος, ὁ.
deflorere, ἀπανθέω.
defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
defluvium, defluxus, ἀπόῤῥοια, ας, ἡ.
defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
defore, ἐλλείψειν.
deformatio, ἀμαύρωσις, εως, ἡ, ἀμορφία, ας, ἡ.
deformis, ἄμορφος, ο, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
deformitas, ἀμορφία, ας, ἡ.
deformo, ἀμαυρόω τινὰ, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
defoſſus, κατορυκτός, ᾶ, ὁ.
defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
defraudatio, νοσφισμός, ᾶ, ὁ, ἀποστέρησις, εως, ἡ.
defraudator, νοσφιστής, ᾶ, ὁ, ἀποστερητής, ᾶ, ὁ.
defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινά.
defrutum, ἕψημα, ατος, τό, ἑψητόν, ᾶ, τὸ, σίραιον, α, τό.
defugio, ἀποχάζομαι, ἐκφεύγω.
defunctorie, παρέργως ὥσπερ, τυχόντως.
defunctus, ἀπαλλαγείς, έντος, ὁ. item mortuus, νεκρός, ᾶ, ὁ, ἀπελθών, όντος, ὁ.

defun-

deſungi officio, ἀναλλάξαι τὸ κηδιστοῦ.
deſungi, i. e. mori, τὸν βίον ἀναλλάξαι.
deſungor, ἀπαλλάττομαι.
degener, ἀγενής, έος, ὁ, δυσγενής, έος, ὁ.
degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπομαι.
degeneratio, ἐκτροπή, ῆς, ἡ.
degere vitam, διάγειν βίον.
degravo, καταβαρύνω, βρίθω.
degredior, ἀποβαίνω.
dehinc, ἐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
dehiſco, ἀναχαίνω, χασμάομαι, ἀμώω.
deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυρέω.
deglutio, καταπίνω.
dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
deguſto, ἀπογεύομαι.
dehoneſto, αἰσχύνω τινά, ἀτιμάζω.
dehortatio, ἀποτροπή, ῆς, ἡ.
dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκωλύω, ῶ.
dejectio, ἀποβολή, ῆς, ἡ, καταβολή, ῆς, ἡ.
dejero, διόμνυμαι, ἐπόμνυμαι.
dejicio, καταβάλλω.
deinceps, ἀπὸ τούτου, ἑξῆς.
deinde, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
de integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
deipara, Θεοτόκος, ο, ἡ. Deitas, Θεότης, τητος, ἡ.
delabor, καταπίπτω ἀπ' ἄνω, ἀπολισθαίνω τινός, καταφέρομαι.
delapſio, ἔκπτωσις, εως, ἡ.
delapſus ἔκπτωτος, ο, ὁ, ἡ ἡ.
delapſus cœlo, οὐρανοπετής, έος, ὁ. Herodian.
delaſſo, ἀποκατατείνω, ῶ, κοπιάζω.
delatio, ἔνδειξις, εως, ἡ, εἰσαγγελία, ας, ἡ.
delatio falſa, ψευδογραφία, ας, ἡ.
delator, ἐνδείκτης, ο, ὁ, εἰσαγγελεύς, έως, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
delebilis, ἐξαλειπτός, ῦ, ὁ.
delectabilie, τερπνός, ῦ, ὁ.
delectamentum, ψυχαγωγία, ας, ἡ.
delectatio, εὐφροσύνη, ης, ἡ, τερπωλή, ῆς, ἡ, τέρψις, εως, ἡ.
delectatus, ἡσθείς, ῦ, ὁ.
delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι χαίρω.
delector hac re, φιλῶ τούτῳ.
delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, ἢ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους, καταλέγειν.
delectue, ἐκλογή, ῆς, ἡ, ἐπιλογή, ῆς, ἡ, ἐπίλεξις, εως, ἡ.
ſine delectu, ἀπροαιρέτως, ἀκρίτως, ἀκριτί.
delegare, ἐπιτρέπω σοι τόδε, ἀποστέλλω τι, ἀποπέμπω, ἐντέλλομαι.
delegatio, ἐπιτροπή, ῆς, ἡ, ἐντολή, ῆς, ἡ.
delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
deletio, ἐξάλειψις, εως, ἡ, ἀφανισμός, ῦ, ὁ.
deliberandus, οἷον συμβουλεύσόμενος.
deliberare, συμβουλεύω περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
deliberatio, συμβούλευσις, εως, ἡ, συμβούλευμα, ατος, τό.
deliberativus, συμβουλευτικός, ῦ.
delibo, ἀπολείχω, ἀπογεύομαι.
delibro, ἀπολεπίζω, φλοΐζω.
delibutus, ἀληλιμμένος, ου, ὁ, λιπαρός, ῦ, ὁ.
delicate vivere, τρυφᾶν,
delicate, molliter, τεθρυμμένως, τρυφερῶς, διατεθρυμμένως.
delicatulus, τρυφεροχρώς, ῶτος, vel τρυφερόχρωτος, ου, ὁ.
delicatus, τρυφερός, ῦ, ὁ, ἁβρός, ῦ, ὁ, ἁπαλός, ῦ, ὁ.
deliciæ, τὰ παιδικά, ἁβροσύνη, ης, ἡ, τρυφή, ῆς, ἡ, τρύφος, εος, τό, ἁβρότης, ητος, ἡ.
deliciis frango, θρύπτω, συνθρύπτω. deliciis frangor, θρύπτομαι.
deliciis fractue, τεθρυμμένος, ου, ὁ.
deliciis deditus, ἐκδοτος εἰς τρυφήν.
deliciarum conſectator, τρυφητής, ῦ, ὁ.
deliciis indulgeo, τρυφάω, ῶ.
delicias facio, ἐντρυφάω, ῶ, θρύπτομαι.
delicior, ἐντρυφάω, ῶ, ἁβρύνομαι.
delictum, πλημμέλημα, ατος, τό, ἁμάρτημα, ατος, τό.
deligo, ἐκλέγω.
delineatio, καταγραφή, ῆς, ἡ.
delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
delinio, is, ire, καταχρίω. pro permulceo, κηλέω, ῶ, θέλγω τινά, μειλίσσω.
delinitio, θέλξις, εως, ἡ.
delinitor, θελκτήρ, ῆρος, ὁ.
delinitus, θελχθείς, ένος, ὁ.
delinquo, πλημμελέω εἴς τινα, πταίω, ἁμαρτάνω.
deliquium, ἔκλειψις, εως, ἡ.
deliquium animi, λειποψυχία, ας, ἡ.
deliquium animi patior, λειποψυχέω, ῶ.
deliramentum, λῆρημα, ατος, τό, παραλήρημα, ατος, τό.
deliratio, παραφροσύνη, ης, ἡ, παράνοια, ας, ἡ.
delirium, παραλήρημα, ατος, τό.
deliro, παραφρονέω, ῶ, παραληρέω, ῶ.
delirus, παράφρων, ονος, ὁ, παραπλήξ, ῆγος, ὁ.

delirus ſenex, χρονόληρος, ου, ὁ.
delitco, vel deliteſco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
delphin, ὁ Δελφίν, ῖνος, aut Δελφίς, ῖνος, ὁ.
delubrum, τέμενος, ου, ὁ.
deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
delumbis, μαλακός, ῦ, ὁ.
demando, ἐπιτρέπω σοι τόδε, ἐντέλλομαι.
demens, παράφρων, ονος, ὁ, μάταιος, ου, ὁ, ἀνόητος, ου, ὁ.
demenſus, μετρητός, ῦ, ὁ.
demenſum, σιτομέτριον, ου, τό.
dementer, ἀνοήτως.
dementia, ἄνοια, ας, ἡ, παράνοια, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
demereor, εὐεργετῶ τινα, συμβαίνω.
demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
demerſio, κατάδυσις, εως, ἡ, καταποντισμός, ῦ, ὁ.
demerſus, ὕφυδρος, ου, ὁ.
demeto, καταμάω, ῶ, διαμάω, ῶ, ἐκθερίζω.
demigrare e vita, ἀποθανεῖν, ἀποχωρεῖν τοῦ βίου.
demigro μετοικίζομαι, καταλύομαι.
demiror, ὑπερθαυμάζειν, ὑπεράγομαι.
demiſſe, ταπεινῶς.
demiſſio, καθεσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
demiſſo animo eſſe, μικροφρονεῖν, vel μικρὰ φρονεῖν.
demiſſue, καθειμένος, ου, ὁ.
demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
demitto, καθίημι, καταβάλλω.
demo, is, ere, ἀφαιρέομαι σοι ταῦτα.
democratia, imperiom populare, δημοκρατία, ας, ἡ.
democraticus, δημοκρατικός, ῦ, ὁ.
demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, urbes, καταβάλλω.
demolitio, καταβολή, ῆς, ἡ, καθαίρεσις, εως, ἡ.
demolitus, καταβληθείς, έντος, ὁ.
demonſtratio, ἀπόδειξις, εως, ἡ, ἀπόφανσις, εως, ἡ.
demonſtrativoe, ἀποδεικτικός, ῦ, ὁ.
demonſtratus, ἐμφαντος, ου, ὁ. non demonſtratus, ἀνέμφαντος, ου, ὁ.
demonſtro, δείκνυμί τι, ἀποδείκνυμί τι, ἀποφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμαι.
demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliqua re.
demoveo, ἀποκινέω, ῶ.
demptue, ἀφαιρεθείς, έντος, ὁ.
demulceo, καταμαλάσσω, θέλγω.
demulceo populum, δημαγωγέω, ῶ.
demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
denarius, ii, δηνάριον, ου, τό.
denaſcor, ἀπογίγνομαι.
denego, ἀπαρνέομαι, ἀπαναίνομαι.
deni, æ, a, οἱ ἢ αἱ ἢ τὰ δέκα.
denigratio, μελασμός, ῦ, ὁ.
denigro, ἀπομελαίνω.
denique, τέλος, ἔσχατον.
denominatio, κατονομασία, ας, ἡ.
denominative, παρωνύμως.
denominativus, παρωνύμιος, ου, ὁ.
denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω, ῶ.
denotatio, χαρακτηρισμός, ῦ, ὁ.
denoto, σημειόομαι, ἀποσημαίνω.
dens, ὀδούς, όντος, ὁ.
dens molaris, γόμφιος, ου, ὁ.
denſatio, πυκνωσμός, ῦ, ὁ, δάσος, εος, τό.
denſatus, συναθροισθείς, ῦ, ὁ.
denſe, πυκνῶς.
denſitas, πυκνότης, ητος, ἡ, παχύτης, ητος, ἡ.
denſue, ἀθρόος, όου, ὁ, δασύς, έος, ὁ, παχύς, έος, ὁ, πυκνός, ῦ, ὁ, & Poetice πυκινός, ῦ, ὁ, στιφρός, ῦ, ὁ, κατάπυκνος, ου, ὁ, στιβαρός, ῦ, ὁ, τριχώδης, εος, ὁ, στιφρός, ῦ, ὁ.
dentatue, ὀδοντωθείς, έντος, ὁ.
dentes inciſores, τομεῖς, οἱ, a ſing. τομεύς, έως, ὁ.
dentes magnos habens, μεγαλόδους, οντος, ὁ, & Poetice πολυόδους, οντος, ὁ.
exertos dentes habene, χαυλιόδους, οντος, ὁ.
dentes ætatis indices qui amiſit, ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἀπογνώμων, ονος, ὁ, qui nondum amiſit, ἀβόλητος, ορος, ὁ, ἄβολος, ου, ὁ.
dentes non habens, νωδός, ῦ, ὁ.
dentes molares, μύλαι, αἱ, vel μύλοι, οἱ, μυλῖται ὀδόντες.
prominentes dentes habens, προόδους, οντος, ὁ, & προώδων, οντος, ὁ.
dentium amiſſio, βόλος ὀδόντων.
dentium dolor, ὀδονταλγία, ας, ἡ.
dentibus doleo, ὀδονταλγέω, ῶ.
dentibus ſtrideo, τρίζω, & ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας.
dentium medicamentum, μυλακή, ῆς, ἡ, ſubintellige ὑγίεινον.
dentes canini, κυνόδοντες, οἱ.
dentifricium, ὀδοντότριμμα, ατος, τό.
dentio, is, ire, ὀδοντοφυέω.
dentiſcalpium, ὀδοντογλυφίς, ίδος, ἡ.
denudator, ψιλωτής, ῦ, ὁ.
denudo, ἀπογυμνόω, ῶ.

denun-

denuntiatio, παράγγελμα, ας, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
denuo, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
deorſum, κάτω.
deoſculor, καταφιλέω, ῶ, cum accuſ.
depaciſcor, συντίθεμαι ἐπὶ πρός τινα.
depaſco, καταιιέμομαι τὴν χώραν.
depaſcor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
depaſtio, νομὴ, ῆς, ἡ.
depaſtus, νεμηθεὶς, έντος, ὁ.
depaupero, πτωχίζω.
depecto, κτενίζω.
depeculatio, σύλησις, εως, ἡ.
depeculator, ἀποσυλητὴς, ῦ, ὁ.
depeculor, ἀποσυλάω, ῶ.
depeculari patriam, συλᾷν τὴν πατρίδα.
depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπείργομαι.
dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
deperditus, ἀποβληθεὶς, έντος, ὁ.
deperdo, ἀποβάλλω.
depereo, ἀπόλλυμαι: item impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
depexus, κτενισθεὶς, έντος, ὁ.
depilatio, παρατιλμὸς, ῦ, ὁ, ψίλωσις, εως, ἡ, ἀποψίλωσις, εως, ἡ.
depilatus, ψιλωμένος, ε, ὁ.
depilis, ἄθριξ, ιχος, ὁ, ἀπόθριξ, ιχος, ὁ.
depingo, καταγράφω τι, διατυπόω, ῶ.
depleo, ἐξαντλέω, ῶ, ἀπαντλέω, ῶ.
deplorandus, ὀλοφυρτικός, ῦ, ὁ.
deploratus, κατοδυρθεὶς, έντος, ὁ.
deploratus a medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, κατοδυρέω, ῶ.
deplumis, ἄπτερος, ῦ, ὁ.
depluo, καταμβρέω, ῶ.
depono, κατατίθημι. pro fidei alicujus committo, παρακατατίθημί σοι τι.
deponere iram, μεθιέναι (Dorice μεθίμεν) χόλον.
deponere arma, ἀφοπλίζεσθαι.
deponere apud ſequeſtrem, παραβάλλειν, παραβάλλεσθαι.
depopulatio, πόρθησις, εως, ἡ.
depopulator, πορθητὴς, ῦ, ὁ.
depopulor, ἐκπορθέω, ῶ, διαπέρθω.
deportatio, ἐκφόρησις, εως, ἡ.
deporto, κατακομίζω τι, βαστάζω.
depoſco, ἐξαιτέω, ῶ, ἀπαιτέω, ῶ.
depoſitum, παρακαταθήκη, ης, ἡ.
depoſitum reddare, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
depoſitus, παρακατατεθεὶς, έντος, ὁ.
deprædatio, προνομὴ, ῆς, ἡ.
deprædor, συλάω, ῶ.
depravatio, παρατροπὴ, ῆς, ἡ, διαστροφὴ, ῆς, ἡ.
depravatus, διεφθαρμένος, ε, ὁ.
depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
deprecatio, δέησις, εως, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
deprecator, παραιτητὴς, ῦ, ὁ.
deprecor, ſupplico, δέομαι παραιτοῦμαι τι.
deprecor pro alio, προβάλω.
deprecari vitam, παραιτεῖσθαι τὴν ψυχήν.
deprecor a me. παραιτέω, & παραιτοῦμαι.
deprahendo, καταλαμβάνω.
deprehendo in furto, φωράω, ῶ.
deprehenſio, κατάληψις, εως, ἡ.
deprehenſor, φωρατὴς, ῦ, ὁ.
deprehenſus, καταληφθεὶς, έντος, ὁ.
depreſſus, κατατεταπεινωμένος, ε, ὁ.
deprimo, ταπεινόω, ῶ, καταποντίζω, ἐμβάλλω.
depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
depromptus, ἐξενεχθεὶς, έντος, ὁ.
depropero, κατασπεύδω.
depugnatus, καταμεμαχημένος, ε, ὁ.
depugno, διαμάχομαι.
depulſio, ἄπωσις, εως, ἡ.
depulſor, ἀπότροπος, ῦ, ὁ, ἀποτρόπαιος, ῦ, ὁ.
depulſus, ἀπωσμένος, ε, ὁ.
deputo, raſeco, ἀποτέμνω, & pro exiſtimare, νομίζω, νομίζομαι, οἴομαι.
derado, ἀποξέω, ῶ.
derelictio, κατάλειψις, εως, ἡ.
derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
derepente, ἐξαίφνης.
derideo, καταγελάω τινὸς, χλευάζω.
deſipio, ἀφραίνω.
deriſor, καταγελαστὴς, ῦ, ὁ, σκώπτης, ε, ὁ.
derivatio, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, ὀχέτευσις, εως, ἡ.
derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
deſævio, ἐξαγριαίνομαι.
derodo, ἀποτρώγω, κατεσθίω.
derogo, ἀφαιρέω τι, ἀναιρέω, ῶ, ἀφαιρέω, ῶ.

deſcendo, καταβαίνω ἀπὸ τῆς ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
deſcendere e navi in terram, ἀποβαίνω ἐς τὴν γῆν.
deſcendere in certamen, ἐλθεῖν κατεναντίον ἀγῶνος, in Epigr. lib. 2.
deſcenſus, κατάβασις, εως, ἡ, καταβαθμὸς, ῦ, ὁ.
deſciſco, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω, ῶ.
deſcribo, ἀπογράφω, διαγράφω.
deſcribo, delineo, διαγράφω, ὑπογράφω.
deſcribo ab exemplari, ἀπογράφω
deſcribo, in rationes refero, ἀπογράφομαι.
deſcribo, decurio, κατατάσσω, & τάττω, κατατάττομαι.
deſcriptio, exſcriptio, ἀντίγραφον, ε, τό.
deſcriptio, delineatio, διαγραφὴ, ῆς, ἡ, καταγραφὴ, ῆς, ἡ.
deſcriptio, dimenſio, ἀναμέτρησις, εως, ἡ, διαμέτρησις, εως, ἡ.
deſcriptio, decuriatio, διάταγμα, ατος, τό, κατάταξις, εως, ἡ.
deſcriptio. διαγραφὴ. ῆς ἡ, περιήγησις, εως, ἡ.
deſeco, abſcindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
deſero, ἀπολείπω τινὰ, ἀπολιμπάνω.
deſerere officium, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
deſerere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον ἐκ ἀπαντᾷν, ἐρημοδικεῖν.
deſertor miles, ὁ λιποτάκτης, ε.
deſertum, ἐρημος, ε, ἡ, ἐρημία, ας, ἡ.
deſertus, ἀπολειφθεὶς, έντος, ὁ.
deſes, idis, ῥάθυμος, ε, σχολαῖος, ε, ὁ, ὀκνηρός, ε, ὁ.
deſicco, ἀποξηραίνω.
deſideo, ῥᾳστωνεύω, ῥᾳθυμέω, ῶ.
deſiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ῦ, ὁ, ποθεινὸς, ε, ὁ.
deſideratio, ἐπιθύμησις, εως, ἡ, ἐπιπόθησις, εως, ἡ.
deſiderium, ἐπιθυμία, ας, ἡ, πόθος, ε, ὁ.
deſiderio teneor alicujus rei, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίγνομαί τινος. συνέχομαι προθυμίᾳ.
deſiderio incendor, ἰθύω. verbum Poeticum eſt.
deſidero, ἐπιθυμέω τινὸς, ἐπιποθέω τι. ὀρέγομαι, cum gen. ἱμείρομαι, μαιμάω, ῶ.
deſidia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
deſidioſus, ῥάθυμος, ε, ὁ, ἀργὸς, ῦ, ὁ.
deſido, is, ere, καθιζάνω, πυκνόομαι.
deſignare ſenatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
deſignati conſules, ἀποδεδειγμένοι, & ἀποδεδειγμένοι ὕπατοι.
deſignati magiſtratus, οἱ μέλλοντες, ſubintellige ἄρχειν, κρατεῖν.
deſignatio, denotatio, σημείωσις, εως, ἡ, ἐπισημείωσις, εως, ἡ, χαρακτηρισμὸς, ῦ, ὁ.
deſignatio, creatio, ἀνάδειξις, εως, ἡ, ἀπόδειξις, εως, ἡ.
deſigno, denoto, σημειόομαι, ῦμαι, ὑποτυπόω, ῶ, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυμι.
deſilio, ſaltu deſcendo, καταπηδάω ἀπὸ τῆς δίφρου, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος.
deſino, ideſt, ceſſo, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
deſipio, deliro, παραφρονέω, ῶ, ληρέω, ῶ, μωραίνω.
deſiſto, ἀφίσταμαί τινος.
deſolatio, ἐρήμωσις εως, ἡ, πόρθησις, εως, ἡ.
deſolator, ἐρημώτης, ε, ὁ.
deſolo, as, are, ἐρημόω, ῶ.
deſpectio, καταφρόνησις, εως, ἡ, περίοραμα, ατος, τό.
deſpectus, καταφρονηθεὶς, έντος, ὁ.
deſpectus, us, περιόρασις, εως, ἡ, καταφρόνησις, εως, ἡ.
deſperanter, ἀνελπίστως.
deſperatio, ἀπόγνωσις, εως, ἡ, ἀνελπιστία, ας, ἡ.
deſperatus, ἀπελπισθεὶς, έντος, ὁ.
deſpero, ἀπελπίζω τινὸς, vel ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de ſalute.
deſpicio, καθοράω τι. pro contemno, περιοράω τινὰ καταφρονέω τινός.
deſpicor, καταφρονέω τινός.
deſpolio, ἀποσυλάω, ῶ, ἀπογυμνόω, ῶ.
deſpondeo, ideſt promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
deſpondere animum, ἀπειρηκότως ἔχω.
deſponſus, a, um, καθωμολογημένος, ε, ὁ.
deſponſa mulier, ἐγγυητὴ, ῆς, ἡ.
deſpumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
deſpuo, καταπτύω σε, te. Item contemnere, ἀπαξιόω τινός.
deſtillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
deſtinatio, προαίρεσις, εως, ἡ, ὁρισμὸς, ῦ, ὁ.
deſtinatus, ἀποτεταγμένος, ε, ὁ.
deſtino, conſtituo, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι, ὑπογράφω.
deſtituo, ἀπολείπω.
deſtitutio, ἀπόλειψις, εως, ἡ.
deſtitutus, ἀπολελειμμένος, ὁ.
deſtructor, καταλυτὴς, ῦ, ὁ.
deſtruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, cum accuſ. ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
deſudo, καθιδρόω, ῶ.
deſuefacio, ἀποθίζω.
deſueſco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
deſuetudo, ἀπεθισμὸς, ε, ὁ.

deſuetus, ἀήθης, εος, ὁ, ἀπεθισμένος, ου, ὁ.
deſultor, ἀλλοπτὴς, ῦ, ὁ.
deſultorius, πάλης, ητος, ὁ.
deſum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
deſumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
deſuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
detectus, ἀποκεκαλυμμένος, ου, ὁ.
detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
detergeo, & detergo, ἀποσμάω, ῶ.
deterior, χείρων, ονος, ὁ.
determinatio, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ.
determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
deterreo, καταπλήττω πάντως, ἀπείργω τί τινος, vel ἀπό τινος.
deterſimus, χείριστος, ου, ὁ, κάκιστος, ου, ὁ.
deterritus, ἐκφοβηθεὶς, έντος, ὁ, ἔκφοβος, ου, ὁ.
deterſio, ψῆξις, εως, ἡ.
deterſus, ἀπόψηστος, ου, ὁ, ψηστὸς, ῦ, ὁ.
deteſtabilis, βδελυκτὸς, ῦ, ὁ, βδελυρὸς, ῦ, ὁ.
deteſtandus, μυσαχθὴς, έος, ὁ, βδελυρὸς, ῦ, ὁ.
deteſtatio, κατάρα, ας, ἡ. βδελυρία, ας, ἡ.
deteſtor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω, ῶ.
detineo, ἐπέχω, κατέχω.
detono, καταβροντάω, ῶ.
detonſus, ἀποκεκαρμένος, ου, ὁ.
detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
non detortus, ἀπαράτρεπτος, ου, ὁ.
detractio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ. pro obtrectatione, καταλαλιὰ, ας, ἡ.
detractor, καταλάλος, ου, ὁ.
detractus, ἀφαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
detraho, ἀποσύρω, ἀφαιρέω, ῶ, ἀφελκύω.
detrectatio, ἀπαγόρευσις, εως, ἡ.
detrecto, fugio, ἀπόμαι χρείαν τινὰ, munus aliquod: ὀκνέω τι, ἀποδιδράσκω.
detrudo, κατωθέω, ῶ, ἀπωθέω, ῶ.
detruncatio, κολόβωμα, ατος, τό.
detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω, ῶ.
detumeo, ἐξοιδαίνω.
deturbatio, καθαίρεσις, εως, ἡ, δίωσις, εως, ἡ, ἄπωσις, εως, ἡ.
deturbo, παρωθέω, ῶ, καταβάλλω.
deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
devaſto, καταπορθέω, ῶ, ἀποικοδομέω, ῶ.
deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
devexitas, καταφέρεια, ας, ἡ.
devexus, κατάντης, εος, ὁ, ἡ, κατακλινὴς, έος, ὁ.
devictus, νενικημένος, ου, ὁ.
devincio, is, ire, ἐξαρτάω, ῶ. pro obnoxium reddo, καταδέω, ῶ.
devinco, καταστρατηγέω, ῶ.
devinctus, καταδεδεμένος, ου, ὁ.
devio, ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, διαμαρτάνω, ῶ.
devito, declino, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ὑποτρέπομαι.
devius, ἄβατος, ου, ὁ, ἄνοδος, ου, ὁ.
devolo, καθίπταμαι.
devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
devoratio, ἀνάλωσις, εως, ἡ, κατάποσις, εως, ἡ.
devoro, κατεσθίω ἅπαντα, κατατρώγω.
devotio, ἀνάθημα, ατος, τό.
devotus, κατάρατος, ου, ὁ.
devotus diris, ἠραμένος, ου, ὁ, ἀρητὸς, ῦ, ὁ, ἐπάρατος, ου, ὁ, καὶ ἡ, κατάρατος, ου, ὁ, ἐπάρατος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
devoveo diris, καταράομαι, ῶμαι.
devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
deus, Θεὸς, ῦ, ὁ.
deus ex homine factus, ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ.
dei amans, φιλόθεος, ου, ὁ, θεόφιλος, ου, ὁ.
dei amor, φιλοθεΐα, ας, ἡ, θεοφιλία, ας, ἡ.
deo dilectus, θεοφιλὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
per deos immortales, φεῦ. Eſt autem jusjurandum admirationis, ut cum dicimus, *Dii boni*, *pape*, &c.
deo favente, σὺν Θεῷ.
deo ſimilis, ἰσόθεος, ου, ὁ.
ſine deo, ἀθεεὶ, ἀθέως.
deum negans, ἄθεος, ου, ὁ.
dei genitrix, Θεοτόκος, ου, ἡ.
a deo natus, Θεότοκος, ου, ὁ.
deus avertat, μὴ γένοιτο.
dexter, δεξιὸς, ῦ, ὁ, ἐπιδέξιος, ου, ὁ, δεξιτερὸς, ῦ, ὁ.
dexteritas, aptitudo, δεξιότης, ητος, ἡ.
dexteritas ingenii, εὐφυΐα, ας, ἡ.
dextra, δεξιὰ, ᾶς, ἡ, δεξιτερὰ, apud Poet.
dextram jungo, δεξιόομαι, ῦμαι, συμβάλλω τὰς δεξιάς.
ad dextram qui eſt, ἐνδέξιος, ου, ὁ, ἐπιδέξιος, ου, ὁ, κατάδεξιος, ου, ὁ.
dextrarum conjunctio, δεξίωσις, εως, ἡ.
dextram prehendo, δεξιοῦμαί σε.
dexteram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.

dextre, apte, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
a dextris, δεξιόφιν, ἐκ δεξιῶν.
dextrorſum, ἐπὶ δεξιᾷ.

D I.

diabolicus, διαβολικὸς, ῦ, ὁ.
diabolus, διάβολος, ου, ὁ.
diaconatus, διακόνιον, ου, τὸ, διακονία, ας, ἡ.
diaconus, διάκονος, ου, ὁ.
diadema capitis, διάδημα, ατος, τὸ, μίτρα, ας, ἡ.
diæta, δίαιτα, ης, ἡ.
dialectica, διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ.
dialectice, adv. διαλεκτικῶς.
dialecticus, διαλεκτικὸς, ῦ, ὁ.
dialectus, διάλεκτος, ου, ἡ.
dialogus, διάλογος, ου, ὁ.
diameter, διάμετρος, ου, ἡ, ſubintellige, γραμμή.
diana, Ἄρτεμις, ιδος, ἡ.
dianæ feſtum, Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Ἑκάτεια, ίων, τά.
diarium, ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, τὸ ἐφήμερον, ου.
dic, εἰπὲ, φράσον, φέρε.
dica, δίκη, ης, ἡ.
dicacitas, εὐτραπελία, ας, ἡ, χλευασμὸς, ῦ, ὁ.
dicam ſcribere, δικογραφεῖν γράφειν.
dicam impingo, accuſo ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
dicatio, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dicax, σκώπτης, ου, ὁ, εὐτράπελος, ου, ὁ, εἴρων, ωνος, ὁ.
dicenda tacenda, ῥητὰ καὶ ἀπόρρητα. ῥητὰ καὶ ἀπόρρητα ἐκβοᾶν, dicenda tacenda effutire.
dicere bona verba, εὐφημεῖν.
dicere libera, παρρησιάζεσθαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem.
dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
dico, as, are, conſecro, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω, ῶ.
dico, is, ere, loquor, λέγω, φημί, φράζω.
dictatio, ὑπαγόρευσις, εως, ἡ.
dictata excipio, ὑπογράφω.
dictator, δικτάτωρ, ωρος, ὁ.
dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
dicteriis inceſſere, σκώπτειν τινὰ, & τινί.
dicterium, σκῶμμα, ατος, τό.
dictio, oratio, λέξις, εως, ἡ, ῥῆσις, εως, ἡ, φράσις, εως, ἡ.
dictionarium, λεξικὸν, ῦ, τὸ, ſubaudi βιβλίον. ὀνομαστικὸν, τὸ, ſubaudi βιβλίον.
dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
dicto, as, ὑπαγορεύω, ἀποστοματίζω.
dicto citius, dictum, factum, ὁμαρτῇ, θᾶττον ὁ λόγος.
dicto citius aliquid facere, ὁμαρτεῖν.
dictum, ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, ῥῆμα, τος, τὸ, λεχθὲν, έντος, τό.
dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
dictu difficilis, δύσρητος, ου, ὁ.
diduco, διΐστημι.
diecula, ἡμερίδιον, ου, τό.
ſingulis diebus, καθ' ἑκάστην, & καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καθημέραν.
diem dicere, προσαγορεύειν κρίσιν, παραγγέλλειν εἰς δίκην. προβάλλεσθαί τινα, diem dicere alicui, κλητεύειν τινὰ, καλεῖν τινά.
diem ducere, ἡμερεύειν, διημερεύειν.
per totum diem, πανήμερον. πανημερ. Apollon.
in poſterum diem, ἐς τὴν αὔριον, ἐς αὔριον, εἰς αὔριον.
alternis diebus durans, ἑτερήμερος, ου, ὁ.
in diem viventes, ἡμερόβιοι, οἱ.
dies, ἡμέρα, ας, ἡ, ἦμαρ, ατος, τό.
dies condicta, συγκειμένη ἡμέρα, vel ταχθεῖσα.
dies ſtata, certa, ἡμέρα ῥητή.
dies faſtus, δικάσιμος ἡμέρα, καθαρὰ ἡμέρα.
dies feſtus, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
dies nefaſtus, ἀποφρὰς ἡμέρα.
in dies, καθημέραν.
dies natalis, γενέθλιον, ου, τό.
dieſis, δίεσις, εως, ἡ.
diffamatus, διαφημισθεὶς, έντος, ὁ, διαπεθρυλλημένος, ου, ὁ.
diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω, ῶ.
differentia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀνομοιότης, ητος, ἡ.
differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
differre in longius, χρόνον ἐμποιεῖν, εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι τὸ ἔργον.
difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
difficilis, δυσχερὴς, έος, ὁ, χαλεπὸς, ῦ, ὁ, δυσάνεκτος, ου, ὁ.
difficultas, χαλεπότης, ητος, ἡ, δυσκολία, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
difficultas pariendi, δυστοκία, ας, ἡ.
difficultas ſpirandi, δύσπνοια, ας, ἡ, ἆσθμα, ατος, τὸ, ὀρθόπνοια, ας, ἡ.
difficultas urinæ, δυσουρία, ας, ἡ, στραγγουρία, ας, ἡ.
difficultas annonæ, δυσπορία, ας, ἡ, σιτοδεία, ας, ἡ.
difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
diffidentia, ἀπιστία, ας, ἡ, δυσελπιστία, ας, ἡ.

diffi-

diffido, ἀπιστέω, ῶ, cum dat. ἀπελπίζω.
diffingo, διαφθείρω.
diffindo, διασχίζω.
diffiſus, ἀπιστήσας, αντος, ὁ.
diffiteor, nego, ἀπαρνοῦμαί τι· ἀρνέομαι, ῦμαι.
diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, laſcivia.
diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
diffringo, διαῤῥήγνυμι.
diffugio, διαφεύγω.
diffundo, διαχέω, ῶ.
diffuſa, διακεχυμένως.
diffuſio, διάχυσις, εως, ἡ.
diffuſus, διαχυθεὶς, έντος, ὁ.
digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
digeſtio, διάταξις, εως, ἡ, διακόσμησις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ.
digeſtus, concoctus, πέπειρος, ου, ὁ.
digitale, δακτυλήθρα, ας, ἡ.
digitalis, δακτυλιαῖος, α, ὁ.
digito monſtro, δακτυλοδεικτέω, ῶ, χειροδεικτέω, ῶ.
digitorum concrepatio, ἀποκρότημα, ατος, τό.
digitum medium oſtendere, i. e. deridere, σκιμαλίζω τινά.
digitis ſummis attingere, ἄκροις δακτύλοις ἅπτεσθαι. ὑποψηλαφᾶν.
primoribus digitis, ἄκροις δακτύλοις, ἀμωχεδόν, apud Etymol.
digito oſtendere, χειροδεικτεῖν τι.
digitus, δάκτυλος, ου, ὁ. pollex, ἀντίχειρ, aut μέγας. index, λιχανὸς, aut δεικτικός. medius, infamis, μέσος, ου, ὁ, medius, ſeu annularis, παράμεσος, ου, ὁ, δακτυλιώτης, ου, ὁ. minimus, ſive auricularis, μικρὸς, οῦ, ὁ, vel ὠτίτης, ου, ὁ.
digladior, διαμάχομαί τινι.
digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
dignatio, ἀξίωσις, εως, ἡ.
digne, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
dignitas, honor, ἀξία, ας, ἡ, ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ. item pro dignitate in ſermone, σεμνότης, ητος, ἡ.
dignitas regia, κράτος, ους, τό.
dignitate afficio, σεμνύνω.
pro dignitate, κατὰ τὴν ἀξίαν, ἐπαξίως, καταξίως, ἀξίως, πρὸς ἀξίωμα.
cum dignitate, ἀξιωματικῶς.
in dignitatibus conſtituti, οἱ ἀξιωματικοὶ, οἱ ἐπ' ἀξίας.
dignor, ἀξιόω, ῶ.
dignoſco, διαγινώσκω.
dignum judico, puto, ἀξιόω, ῶ, καταξιόω, ῶ.
dignus, ἄξιος, α, ὁ.
dignus morte, ἄξιος θανάτου.
digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον, διίσταμαι.
digreſſio, ἔκβασις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
digreſſus, ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ.
dii indigetes, ἀνθρωποδαίμονες, οἱ, & ſimpliciter δαίμονες, οἱ.
dii avertant, μὴ γὰρ δὴ, & μὴ γὰρ γε. ἀπείργοι θεός.
dijudicare controverſias, καθίστασθαι τὰς ἀντιλογίας.
dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία, ας, ἡ.
dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
dijungo, διαζεύγνυμι.
dilabor, συμπίπτω: clam diſcedo, διαλανθάνω.
dilacero, διασπάω, ῶ, διασπαράττω, metaph. diſperdo, διαφθείρω τι.
dilanio, σπαράττω τι, διασπάω, ῶ.
dilapido, diſperdo, διασκεδάω τὰ ὑπάρχοντα, bona, καταστρέφω.
dilatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
dilato, πλατύνω.
dilectio, ἀγάπη, ης, ἡ, ἀγάπησις, εως, ἡ.
dilectus, ἀγαπητὸς, οῦ, ὁ, φίλος, ου, ὁ, προσφιλὴς, έος, ὁ.
dilemma, δίλημμα, ατος, τό.
diligens, ἐπιμελὴς, έος, ὁ, σπουδαστικὸς, οῦ, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ.
diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
diligentia, σπουδὴ, ῆς, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
diligo, φιλέω, ῶ, ἀγαπάω, ῶ, στέργω.
dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
dilucidus, ἐμφανὴς, έος, ὁ, καταφανὴς, έος, ὁ.
diluculo, ἀπὸ τῶν πρώτων ἕω, ἅμα, ἕω.
diluculum, περίορθρον, ου, τό, λυκαυγὲς, έος, τό.
diluo, purgo, ἀπολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
dilutus, διαλυθεὶς, έντος, ὁ.
diluvies, κατάκλυσις, εως, ἡ.
diluvium, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ.
dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
dimanſio, διαμέτρησις, εως, ἡ, μέτρησις, εως, ἡ.
dimanſum, σιτομέτρειον, ου, τό.
dimenſus, διαμετρητὸς, οῦ, ὁ.
dimetior, διαμετρέω, ῶ.
dimicatio, ἀγώνισις, εως, ἡ, ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ.
dimicatio ſumma belli, ἀγχίμαχος κίνδυνος,

dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
dimidiatus, ἡμισευθεὶς, έντος, ὁ.
dimidium, ἥμισυ, εος, τό.
dimidius, ἥμισυς, εος, ὁ.
diminuo, μειόω, ῶ, ὀλιγόω, ῶ, ἐλαττόω, ῶ.
diminutio, μείωσις, εως, ἡ, ἐλάττωσις, εως, ἡ.
diminutus, ἐλαττωθεὶς, έντος, ὁ, μειωθεὶς, έντος, ὁ.
dimiſſio, ἄφεσις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ.
dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύω τινά.
dimittere concionem, λύειν ἀγορήν. Hom.
dimittere uxorem, ἀπολύειν τὴν γυναῖκα.
dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω, ῶ.
dinumero, ἀπαριθμέω, ῶ.
diploma, δίπλωμα, ατος, τό.
diræ, ἀραὶ, αἱ, ἀμφιδες, αἱ, ἐριννύες, αἱ.
diras imprecor, ἀρῶμαι ἀράς.
directe, ſive directo, ἐπ' εὐθείας.
directio, εὐθυβολία, ας, ἡ.
director, διευθυντὴς, οῦ, ὁ, εὐθυντὴς, οῦ, ὁ, εὔθυνος, ου, ὁ.
directus, διευθυνθεὶς, έντος, ὁ.
diremptio, διάλυσις, εως, ἡ.
diremptor, ὅρος, ου, ὁ.
diremptus, διαστατὸς, οῦ, ὁ.
direptio, διαρπαγὴ, ῆς, ἡ.
direptus, διαρπαγεὶς, έντος, ὁ.
diribitorium, λογιστήριον, ου, τό.
dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, orationem.
dirigere ſagittam in ſcopum, ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, στοχάζεσθαι.
dirigere ad regulam, ἀπευθύνω, κανονίζω.
dirimo, διαλύω, cum accuſ. ἀπαρτάω, ῶ.
dirimere controverſias, ἔριν λύειν.
diripio, διαρπάζω τινά, ἐκπορθέω.
diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
diritas, ἀπήνεια, ας, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ, ἀγριότης, ητος, ἡ.
dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
diruo, καταβάλλω τι, κατασκάπτω.
dirus, ἀπαίσιος, ου, δεινὸς, οῦ, ὁ.
dirutus, καθαιρεθεὶς, έντος, ὁ, κατασκαφεὶς, έντος, ὁ.
diſcalceatus, ἀβλαυτος, ου, ὁ, ἀνάλιπος, ου, ὁ, ἀνυπόδητος, ου, ὁ.
diſcalceo, ἐξυποδέω, ῶ.
diſcedo, ἀποχωρέω, ῶ, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, magiſtratu ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, ex hac vita. ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
diſcendi cupidus, φιλομαθὴς, έος, ὁ.
diſceptatio, διάγνωσις, εως, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ.
diſceptator, διαγνώμων, ονος, ὁ, μεσοδίκης, ου, ὁ.
diſceptare, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
diſcere cupio, μαθητιῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
diſcerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀποκρίνω, διαλαμβάνω.
diſcerpo, διασπάω, ῶ, διασπαράττω σε.
diſceſſio, & diſceſſus, ἀποχώρησις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ.
diſcinctus, ἀπεζωσμένος, ου, ὁ.
diſcindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
diſcingo, ἀποζωννύω τινά.
diſciplina, μάθημα, ατος, τὸ, μάθησις, εως, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
diſciplinæ liberales, λόγοι, οἱ.
diſciplinarum orbis, ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ.
diſciplinis iiſdem deditus, ὁμομαθὴς, έος, ὁ.
diſciplinam ſeu ordinem ſervo, εὐτακτέω, ῶ.
diſcipula, μαθήτρια, ας, ἡ.
diſcipulus, μαθητὴς, οῦ, ὁ, φοιτητὴς, οῦ, ὁ.
diſciſſio, ἀπόῤῥηξις, εως, ἡ, κατάσχισις, εως, ἡ.
diſciſſus, διάτμητος, ου, ὁ.
diſcludo, διακλείω, διαχωρίζω.
diſco, μανθάνω τοῦτο παρά σου, a te.
diſco ſero, ὀψιμαθέω, ῶ.
diſcolor, ἑτερόχροος, χρους, ὁ, gen. χροῦ.
diſcordia, διαφωνία, ας, ἡ, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, διχοστασία, ας, ἡ.
diſcordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινί.
diſcors, ἀνάρμοστος, ου, ὁ, ἀσύμφωνος, ου, ὁ.
diſcrepans, ἀσύμφωνος, ου, ὁ.
diſcrepanter, ἀσυμφώνως, ἀναρμόστως.
diſcrepantia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
diſcrepo, διαφωνέω τινί, διΐσταμαι.
diſcretio, διάκρισις, εως, ἡ.
diſcretus, διαχθεὶς, έντος, ὁ, ἡ.
diſcrimen, pro differentia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, pro periculo, κίνδυνος, ου, ὁ.
in diſcrimen conjicio me, ἀποκινδυνεύω, διακινδυνεύω, παρακινδυνεύω, προκινδυνεύω, ῥιψοκινδυνεύω.
in diſcrimen voco, εἰς ἀγῶνα καθίστημι.
diſcriminatio, διαίρεσις, εως, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ.
diſcrimino, ἀφορίζω.
diſcrucio, διαστρεβλόω, ῶ, διαβασανίζω.
diſcrucior, ὀδυνάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
diſcubitorius lectus, κατάκλιτον, ου, τὸ, ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, κλισμὸς, οῦ, ὁ, κλιντήριον, ου, τό.

diſcu-

Digitized by Google

diſcubitoria ſella, κλιντήρ, ῆρος, ὁ.
diſcubitus, κατάκλισις, εως, ἡ, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
diſcumbo, ἀνακεῖμαι, ἀνακλίνω.
diſcurro, διαδρομέω, ῶ, περιτρέχω.
diſcurſio, διαδρομή, ῆς, ἡ, περιδρομή, ῆς, ἡ.
diſcurſus, διαδρομή, ῆς, ἡ, διάδρομος, ου, ὁ.
diſcus, δίσκος, ου, ὁ.
diſcutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
diſerte, διαῤῥήδην.
diſertus, λόγιος, ου, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
diſgrego, ἀποσυνάγω, διαμερίζω, vel τεω.
disjectio, διάῤῥιμμα, ατος, τό.
disjectus, διεῤῥιμμένος, ου, ὁ.
disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
disjunctio, διάζευξις, εως, ἡ, διαχώρησις, εως, ἡ.
disjunctus, διεχής, ἐος, ὁ & ἡ.
disjunctus ſum, διέχω, διατμήγομαι.
disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω, ῶ.
diſpar, ἄνισος, ου, ὁ, ἀνόμοιος, ου, ὁ, διάφορος, ου, ὁ.
diſpello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον.
diſpendium, δαπάνη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ, ζημία, ας, ἡ.
diſpenſatio, οἰκονομία, ας, ἡ, διαχείρησις, εως, ἡ.
diſpenſator, οἰκονόμος, ου, ὁ.
diſpenſo, οἰκονομέω, ῶ, διανέμω τί τινι.
diſperdo, διαφθείρω τινά, ἐξολοθρεύω.
diſpereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
diſpergo, διασκεδάζω τι, διασπείρω.
diſperſim, σποράδην.
diſperſio, σκέδασμος, ῦ, ὁ, σκέδασις, εως, ἡ, σκορπισμός, ῦ, ὁ, διασκορπισμός, ῦ, ὁ.
diſperſus, διεσπαρμένος, ου, ὁ, διεσκεδασμένος, ου, ὁ.
diſpertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
diſpeſco, ἀπείργω, ἀποδιαστέλλω.
diſpicio, διασκοπέω, ῶ, διασκέπτομαι.
diſpliceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω, ῶ.
diſplicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
diſplodo, διαῤῥήγνυμι, διαπρίω, ῶ.
diſpolio, περισυλάω.
diſpono, διατίθημι.
diſpoſitio, διάταξις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
diſpoſitus, διατεταγμένος, ου, ὁ, διακείμενος, ου, ὁ.
diſputatio, διάλεξις, εως, ἡ, διατριβή, ῆς, ἡ.
diſputator, διαλεκτικός, ῦ, ὁ.
diſputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινὶ, διαλογίζομαι.
diſquiro, ἐξετάζω.
diſquiſitio, ἐξέτασις, εως, ἡ.
diſrumpo, διαῤῥήγνυμι.
diſſeco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
diſſectio, διατομή, ῆς, ἡ.
diſſector, ῥαχιστήρ, ῆρος, ὁ, & ῥαχιστής, ῦ, ὁ.
diſſectus, διασχισθεὶς, έντος, ὁ, διατμηθεὶς, έντος, ὁ.
diſſeminatio, διασπορά, ᾶς, ἡ, κατασπορά, ᾶς, ἡ.
diſſeminatus, πολυσπορής, έος, ὁ καὶ ἡ.
diſſemino, διασπείρω λόγους.
diſſenſio, διχόνοια, ας, ἡ, διαφωνία, ας, ἡ.
diſſentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσταμαι τινος, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
diſſepio, διαφράττω.
diſſero, diſputo, διαλέγομαί σοι, tecum. διαλογίζομαι παρά τινος.
diſſertatio, διαλογισμός, ῦ, ὁ, διάλεξις, εως, ἡ.
diſſerto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
diſſideo, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
diſſidium, διάστασις, εως, ἡ, διαφορά, ᾶς, ἡ.
diſſilio, διαπηδάω, ῶ.
diſſimilis, ἀνόμοιος, ου, ὁ, ἀλλοῖος, ου, ὁ.
diſſimiliter, ἀνομοίως.
diſſimilitudo, ἀνομοιότης, ητος, ἡ.
diſſimulanter, εἰρωνικῶς.
diſſimulatio, εἰρωνεία, ας, ἡ, εἰρώνευσις, εως, ἡ.
diſſimulator, εἴρων, ωνος, ὁ, προσποιούμενος, ου, ὁ.
diſſimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
diſſipatio, διασκέδασις, εως, ἡ, διασπασμός, ῦ, ὁ.
diſſipator, διασκεδαστής, ῦ, ὁ.
diſſipatus, σκεδαστός, ῦ, ὁ.
diſſipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω.
diſſitus, διαχωρισθεὶς, έντος, ὁ.
diſſociatio, διάλυσις, εως, ὁ, ἡ, διάζευξις, εως, ἡ.
diſſocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
diſſolute vivere, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
diſſolutus, ἀνειμένος, ου, ὁ, pro luxurioſo, ἄσωτος, ου, ὁ.
diſſolvo, διαλύω.
diſſolvo, liquefacio, τήκω.
diſſono, διαφωνέω, ῶ, ἀπᾴδω.
diſſonus, ἀνῳδός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ἀπηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, διάφωνος, ου, ὁ.
diſſuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
diſſuaſio, ἀπαγόρευσις, ας, ἡ, ἀποτροπή, ῆς, ἡ.
diſſuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
diſtans, διεστηκὼς, ότος, ὁ.

diſtantia, διάστημα, ατος, τό, διαχώρημα, ατος, τό.
diſtendo, διατείνω τι.
diſtenſio, διάτασις, εως, ἡ, διάστασις, εως, ἡ.
diſtentus, διατεταμένος, ου, ὁ.
diſtermino, διορίζω.
diſtillatio, ἀπόσταξις, εως, ἡ, κατάῤῥοος, ου, ὁ.
diſtillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
diſtincte, διωρισμένως.
diſtinctio, ἀφορισμός, ῦ, ὁ, διορισμός, ῦ, ὁ.
diſtinctus, διορισθεὶς, έντος, ὁ.
diſtinctus auro, χρυσόπαστος, ου, ὁ.
diſtinctus notis & punctis, κατεστιγμένος, ου, ὁ, κατάστικτος, ου, ὁ.
diſtineo, περισπάω, ῶ.
diſtinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διίστημι.
diſto, differo, διαφέρω τινός, ἀπέχω τινός.
diſtorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω, ῶ.
diſtorſio, διαστροφή, ῆς, ἡ.
diſtortus, διεστραμμένος, ου, ὁ.
diſtractio, διασπασμός, ῦ, ὁ, διαστασμός, ῦ, ὁ.
diſtractus ſum, διίσταμαι.
diſtraho, divello, διασπάω, ῶ.
diſtribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo. μερίζω τι εἴς τι.
diſtribuo in claſſes, καταλοχίζω.
diſtribuo in populum, καταδημομερίζομαι.
diſtributio, διανομή, ῆς, ἡ, διάδοσις, εως, ἡ.
diſtributio ferculorum in convivio, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
diſtributor, διανομεὺς, ἐως, ὁ, διανεμέτης, ου, ὁ, νεμέτωρ, ορος, ὁ, νομεὺς, ἐως, ὁ.
diſtributor carnium, κρεωνόμος, ου, ὁ.
diſtributus, ἀνάδαστος, ου, ὁ.
diſtrictus negotiis, ἄσχολος, ε, ὁ καὶ ἡ.
diſtringere gladium, ξίφος σπάσθαι.
diſtringo, διαστέλλω, διασπάω, ῶ, περισπάω, ῶ.
diſturbo, ἀνασκευάζω, ἐξείργω τι.
diteſco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω, ῶ.
dithyrambus, διθύραμβος, ου, ὁ.
ad dithyrambum pertinens, διθυραμβικὸς, ῦ, ὁ.
ditio, ἐπικράτεια, ας, ἡ, δυναστεία, ας, ἡ.
ditior, πλουσιώτερος, ου, ὁ. ditiſſimus, πλουσιώτατος, ου, ὁ.
dito, as, ὀλβίζω, ἀφνειόω, πλουτίζω, πλουτάζω.
diu, καθ' ἡμέραν. ſæpius pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δηρὸν.
diu multumque, ἐπιπολὺ.
divagor, πλανῶμαι.
divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
divello, διασπάω, ῶ.
divendo, διαπιπράσκω.
diverſe, διαφόρως.
diverſitas, διαφορά, ᾶς, ἡ, ἑτερότης, ητος, ἡ.
e diverſo, τοὐναντίον.
diverſor, ξενίζομαι παρά τινι.
diverſorium, ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, πανδοχεῖον, ου, τό.
diverſus, διάφορος, ου, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ, ἀλλοῖος, ου, ὁ.
diverſus natione, ἀλλογενής, έος, ὁ, ἀλλόεθνης, ους, ὁ.
diverſus forma, ἀλλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
diverſus ab alio, ἐξάλλαξ, ου, ὁ.
diverſum reddo, ἀλλοιόω, ῶ.
diverſo modo, ἐξάλλως, ἑτέρως.
diverticulum, πάροδος, ου, ἡ, παρατροπή, ῆς, ἡ.
diverto, παρεκκλίνω, παρατρέπομαι, vel
divertor, ἐκτρέπομαι, παρεμβαίνω. item in diverſorium ſe recipere. παρακλίνω παρά τινα, καταλύω εἰς πανδοχεῖον.
dives, πλούσιος, ου, ὁ, εὔπορος, ου, ὁ, ἀφνειός, ῦ, ὁ.
dives ſum, πλουτέω, ῶ, χρηματίζομαι.
dives haberi qui vult, cum ſit pauper, uno verbo oſtentator, σαλάκων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, σαλάξ, ᾶκος, ὁ, ἀλαζών, όνος, ὁ καὶ ἡ. Salacon fuit Autolyci pater, ob mollitiem infamis. Quare molles dicti ſunt σαλάκωνες, Comment. Ariſtophanis, qui σαλακωνίζειν, exponit τὸ σαλεύειν τὸν πρωκτόν, videlicet cevere. Appellatur etiam σαλάκων, qui ſumptum facit, ubi non oportet. A Victorio per σαλάκωνας, ii intelliguntur, qui patrimonium amplum gloriæ ſibi ducunt, & toti in oſtentandis divitiis occupantur. Hinc σαλακωνίζω, opes jacto, in tenuitate tamen, atque inopia, vel ſumptuoſus ſum, ubi minime oportet.
divexo, κατατείνω, ῶ, τείρω.
divido, διανέμω, διαιρέω, ῶ, διαμερίζω.
divido in tres partes, τριμερίζω.
divinatio, μαντεία, ας, ἡ, μάντευμα, ατος, τὸ, θέσπισμα, ατος, τό.
divinitas, θειότης, ητος, ἡ.
divinitus, θεόθεν, κατὰ θεόν, οὐρανόθεν.
divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
divinus, θεῖος, ου, ὁ, θεσπέσιος, ου, ὁ.
divinus, hoc eſt, vates, θεόπροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, προφήτης, ου, ὁ.
diviſibilis, & dividuus, διαιρετὸς, ου, ὁ, διχότομος, ου, ὁ.
diviſim, διαιρέτως, δίχα.
diviſio, διαίρεσις, εως, ἡ, μερισμός, ῦ, ὁ.

divi-

diviſor, μεριστὴς, οῦ, ὁ, διανομεὺς, έως, ὁ.
diviſus, διαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
divitiæ, πλοῦτος, ου, ὁ, χρήματα, των, τά.
divitiarum ſimulatio in paupertate, σαλακωνία, ας, ἡ, vel σαλακωνεία, ας, ἡ.
divitias jacto in paupertate, σαλακωνίζω, & σαλακωνεύω.
divitiarum amor, φιλοπλουτία, ας, ἡ.
divitiarum amans, φιλόπλουτος, ου, ὁ.
divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
divitias colligere, ἐπὶ χρηματισμὸν ὁρμᾶν, πρὸς χρημάτων κτῆσιν ἀποκλίνειν, ὄλβον συλλέξασθαι, χρυσὸν συνάγειν, πλοῦτον ποιεῖν τὸν βίον.
divitiis carens, ἄπλουτος, ου, ὁ & ἡ.
divitias abſumo, vel amitto, ἀποπλουτέω, ῶ.
divitiis abundo, ὑπερπλουτέω, ῶ.
divortium, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ.
divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
dium, αἴθρα, ας, ἡ, αἰθρία, ῆς, ἡ.
ſub dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
ſub dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
diurnus, ἡμερινὸς, ῦ, ὁ.
dius, a, um, δῖος, ου, ὁ.
diutinus, πολυχρόνιος, ου, ὁ.
diutiſſime, ἐπιπλεῖστον, πολυχρονιώτατα.
diutius, χρονιώτερον.
diuturnitas, χρονιότης, ητος, ἡ.
diuturnus, πολυχρόνιος, ου, ὁ.
divulgatio libri, ἔκδοσις βιβλίου.
divulgatus, διαβόητος, ου, ὁ, ἐκφερόμενος, ῦ, ὁ.
divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, κατηγορέω.
divulſus, διασπασθεὶς, έντος, ὁ.
divus, θεῖος, ου, ὁ.
inter divos refero, ἐκθειάζω, ἀποθεόω, ῶ.

D O.

do, δίδωμι, παρέχω.
dare manus, ideſt, ſe victum præbere, τὼ χεῖρε προΐσχεσθαι.
dare fidem, πίστιν διδόναι.
dare operam, προσέχειν τινί.
dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
dare poteſtatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
dare alicui filiam in uxorem, δοῦναι τινὶ τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, νουθετεῖν.
doceo mercede, διδάσκω μισθοῦ.
docilis, εὐμαθὴς, έος, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ, πιθανὸς, ῦ, ὁ.
docilitas, εὐμάθεια, ας, ἡ, φιλομάθεια, ας, ἡ.
docte, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
doctor, παιδεύων, οντος, ὁ.
doctor legis, νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
doctor falſus, ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
doctrina, διδασκαλία, ας, ἡ, διδαχὴ, ῆς, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
doctrina imbuo, ἐκδιδάσκω.
doctrinæ cupidus, φιλίστωρ, ορος, ὁ.
doctus, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, παιδευτὸς, ῦ, ὁ, σοφὸς, ῦ, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
doctus a ſe ipſo, αὐτοδίδακτος, ου, ὁ.
doctus a deo, θεοδίδακτος, ου, ὁ.
documentum, δίδαγμα, ατος, τό.
documentum præbeo, ἐνδείκνυμι, vel ἐνδείκνυμαι.
dodrans, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, τριημόριον, ου, τό.
dogma, δόγμα, ατος, τὸ, δόξα, ης, ἡ.
dogma hæreticum, κακοδοξία, ας, ἡ.
dogmatis alicujus auctor, δογματιστὴς, ῦ, ὁ.
dolabra, ἀξίνη, ης, ἡ, πέλεκυς, εως, ὁ.
dolatio, πελέκησις, εως, ἡ.
dolatus, πελεκητὸς, ῦ, ὁ, ξεστὸς, ῦ, ὁ.
dolens, περιαλγὴς, έος, ὁ, ἀχθόμενος, ου, ὁ.
doleo, ἀλγέω, ῶ, λυπέομαι, οῦμαι, ἄχθομαι.
doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἐπί σοι.
doleo ſupra modum, ὑπεραλγῶ.
dolent mihi dentes, ὀδονταλγέω, ῶ.
dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
doliolum, κεράμιον, ου, τὸ, πιθάκνιον, ου, τό.
dolium, πίθος, ου, ὁ, κέραμος, ου, ὁ.
dolo, πελεκάω, ῶ, πελεκίζω.
dolon, δόλων, ωνος, ὁ, ξιφίδιον, ου, τό.
dolor, ἄλγος, εος, τὸ, λύπη, ης, ἡ, ὀδύνη, ης, ἡ, ἄχος, εος, τό.
dolore afficio, λυπέω σε πολλά, multis doloribus: ἀλγύνω.
dolore afficior, λυπέομαι, οῦμαι.
dolore conficio, κατοδυνάω, ῶ, dolore conficior, κατοδυνάομαι, ῶμαι.
doloribus partus crucior, ὠδίνω.
doloribus medens, ἀκεσώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ.

dolorem ſedans, παυσώδυνος, ου, ὁ.
doloris remiſſio, ῥαστώνη, ης, ἡ, Demoſth.
dolore carens, ἀνάλγητος, ου, ὁ.
ſine dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
doloſe, δολερῶς, δολίως.
doloſe ago, δολόω, ῶ.
doloſus, δολερὸς, ῦ, ὁ, δόλιος, ου, ὁ.
dolus, δόλος, ου, ὁ, πανουργία, ας, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ.
dolo malo utor inter pugnandum, κακομαχέω, ῶ.
domeſticus, a, um, οἰκειακὸς, ῦ, ὁ, ἐφέστιος, ου, ὁ, σύνοικος, ου, ὁ, ἐνέστιος, ου, ὁ.
domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
domi, militiæque, ἐν οἴκῳ, καὶ ἐν πολέμῳ.
domicilium, οἰκητήριον, ου, τὸ, οἴκημα, ατος, τό.
domina, δέσποινα, ης, ἡ, κυρία, ας, ἡ.
dominatio, κυριότης, ητος, ἡ, δεσποτεία, ας, ἡ.
dominatrix, κυρία, ας, ἡ, κυριεύουσα, ης, ἡ.
dominator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, ἀρχικὸς, ῦ, ὁ.
dominatus, κράτος, εος, τὸ, τυραννὶς, ίδος, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
dominicus, κυριακὸς, ῦ, ὁ.
dominium, δεσποτεία, ας, ἡ, κυριότης, ητος, ἡ.
dominor, δεσπόζω τινὸς, κυριεύω τινος, δυναστεύω.
dominus, κύριος, ου, ὁ, δεσπότης, ου, ὁ.
dominus omnium, παντάρχης, ου, ὁ.
domitor, δαμαστὴς, ῦ, ὁ, δαμάστωρ, ορος, ὁ.
domitor equorum, ἱππόδαμος, ου, ὁ, πωλοδάμνης, ου, ὁ.
domitor populorum, λαοδάμας, αντος, ὁ.
domitus, δεδαμασμένος, ου, ὁ.
domo, as, are, δαμάζω, δαμάω, ῶ.
domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τῆς οἰκίας, οἴκοθι.
domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, aut οἴκονδε.
domuncula, οἰκημάτιον, ου, τό.
domus, οἶκος, ου, ὁ, οἰκία, ας, ἡ, δῶμα, ατος, τό.
domus ampla, μέγαρον, ου, τό.
domus parva, οἰκημάτιον, ου, τὸ, οἰκίδιον, ου, τὸ, οἰκίσκη, ης, ἡ, οἰκίσκος, ου, ὁ.
donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
donatio, δόσις, εως, ἡ, δωρεὰ, ᾶς, ἡ, χάρισμα, ατος, τό.
donativum, νομὴ, ῆς, ἡ, λαμπρὰ ἐπίδοσις.
donator, δώτης, ου, ὁ, δότης, ου, ὁ, δοτὴρ, ῆρος, ὁ.
donatrix, δότειρα, ας, ἡ.
donec, μέχρι, μέχρις ἂν, μέχρι τότε, ἄχρι.
dono, δωροῦμαί σοι ἵππον, & σε ἵππῳ, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
dono dare aliquid, δωρεὰν τι διδόναι.
donum, δῶρον, ου, τὸ, δωρεὰ, ᾶς, ἡ, δόσις, εως, ἡ.
dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ῶμαι, ὑπνόω, ῶ.
dormio curis depoſitis, ἀπομερμηρίζω.
dormio profunde, ὑπνώσσω.
dormire facio, κοιμάω, ῶ, κοιμίζω, κατακοιμίζω.
dormitabundus, νυσταλέος, ου, ὁ.
dormitatio, νυσταγμὸς, ῦ, ὁ, νύσταγμα, ατος, τὸ, νύκταρ, αρος, τό.
dormitator, νυστακτὴς, ῦ, ὁ, νυσταλέος, ου, ὁ.
dormitio, κοίμημα, ατος, τὸ, κοίμησις, εως, ἡ.
dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
dormitorium, κοιμητήριον, ου, τό.
dorſum, νῶτος, ου, ὁ, μετάφρενον, ου, τό.
dorſum latum habens, εὐρύνωτος, ου, ὁ.
dorſum bonum habens, εὔνωτος, ου, ὁ.
dorſo bajulare, κατανωτίζεσθαι.
dos, dotis, προὶξ, κὸς, ἡ, φερνὴ, ῆς, ἡ.
dotalis, προικῷος, ου, ὁ.
ſine dote, ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄφερνος, ὁ καὶ ἡ, ἄπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ.

D R.

drachma, δραχμὴ, ῆς, ἡ.
draco, δράκων, οντος, ὁ.
drama, δρᾶμα, τος, τό.
dramaticus, δραματικὸς, ῦ, ὁ, δραματικὸς μῦθος, Poetica fabula.
dramaticum opus ſcribo, δραματίζω, διαδραματίζω.

D U.

dualis, δυϊκὸς, ῦ, ὁ.
ſine dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
dubitatio, ἀπορία, ας, ἡ, ἐνδοιασμὸς, ῦ, ὁ.
dubito, ἀπορέω, ῶ, ἀμφισβητέω περί τινος διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
dubius, ἀμφίβολος, ου, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ.
dubius animi, μετέωρος, ου, ὁ, Poet. pro μετέωρος, διχόθυμος, ου, ὁ.
dubius animi ſum, ἀμηχανῶ, ἐν πελάγει εἰμί, ἀπορέω, ῶ, ἀπορέομαι, οῦμαι, διαπορέω, ῶ, διαπορέομαι, οῦμαι.
ducatus, ἡγεμονία, ας, ἡ.
ducenarius, διακοσιαῖος, ου, ὁ.
duceni, διακόσιοι, οἱ.
ducenteſimus, διακοσιοστὸς, ῦ, ὁ.
ducenties, διακοσιάκις.

duco, ἄγω, ἡγέομαι, ὑφηγέομαι, ὁδέω, ῶ, ἀφηγοῦμαι, ἐγγλάζω.
duco, exiſtimo, ἡγέομαι, οἴομαι, νέμομαι, τίθεμαι.
ductilis, ἐλαγωγός, ὁ.
ductor, ἡγεμών, όνος, ὁ, στρατηγός, ῦ, ὁ.
ductus, us, ἀγωγή, ῆς, ἡ, ἄγημα, ατος, τὸ, ἥγησις, εως, ἡ.
ductus ex ære, χαλκήλατος, ου, ὁ.
ductus ex auro, χρυσήλατος, ου, ὁ.
ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαί, ὑδραγωγοί, οἱ.
dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
duellum, πόλεμος, ου, ὁ, vel μονομαχία, ας, ἡ.
dulce, & dulciter, γλυκερῶς.
dulcedo, γλυκύτης, ητος, ἡ, ἥδυσμα, ατος, τὸ.
dulceſco, ἀπογλυκαίνομαι.
dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
dulciloquus, ἡδύμελος, ου, ὁ, ἡδυεπής, έος, ὁ, ἡ.
dulcis, γλυκύς, εος, ὁ, καὶ ἡ, γλυκερός, ῦ, ὁ, μελιχρός, ὁ, ἡ.
dulciſonus, γλυκόφωνος, ου, ὁ.
dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἄν, ἕως ἄν.
dumetum, ἀκανθών, ῶνος, ὁ.
dumoſus, ἀκανθώδης, εος, ὁ, ἡ.
dumus, βάτος, ου, ἡ.
duntaxat, γοῦν, γέ δή, μόνον.
duo, δύο, δυοῖν, & in f. g. δυοῖν.
duodecies, δωδεκάκις.
duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
duodecimus, δωδέκατος, ου, ὁ.
duodeviginti, δεκαοκτώ, δυοῖν δέοντα εἴκοσι, ὀκτωκαίδεκα.
duplex, διπλόος, διπλοῦς, ὁ, gen. πλοῦ, διττός, ῦ, ὁ.
dupliciter, διχῶς, διττῶς, διττάχῶς.
duplico, διπλόω, ῶ, διπλασιάζω.
duplus, διπλάσιος, ου, ὁ.
durabilis, ἔμμονος, ου, ὁ, μόνιμος, ου, ὁ.
duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, εος, ὁ, σκληροτράχηλος, ου, ὁ.
dure, & duriter, σκληρῶς.
dureſco, σκληρύνομαι.
duritia, & durities, σκληρότης, ητος, ἡ.
duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
durus, σκληρός, ῦ, ὁ, χαλεπός, ῦ, ὁ.
durus, inexorabilis, ἀπαραίτητος, ου, ὁ, ἀπόσκληρος, ου, ὁ, ἄτεγκτος, ου, ὁ, λίθινος τὴν καρδίαν, ἀκαμπής, έος, ὁ, ἀμείλικτος, ου, ὁ, σκληροψυχής, έος, ὁ.
duumvir, δυάδαρχος, ου, ὁ.
duumviratus, δυαδαρχία, ας, ἡ.
dux, ἡγεμών, όνος, ὁ, ἀγωγός, ῦ, ὁ, ἄρχων, οντος, ὁ.
dux belli, πολέμαρχος, ου, ὁ, προστάτης τοῦ πολέμου.
duce carens, ἄναρχος, ου, ὁ.
ducem præbere ſe in aliqua re, ἐξηγεῖσθαι.
qui ducem ſe præbet, ἐξηγητής, ῦ, ὁ.
dux viæ, ὁδηγός, ῦ, ὁ.

D Y.

dynaſtes, δυνάστης, ου, ὁ.
dyſenteria, δυσεντερία, ας, ἡ.
qui dyſenteria laborat, δυσεντερικός, ῦ, ὁ, δυσέντερος, ου, ὁ.

E.

E, vel ex, ἐκ, ante conſonantem, vel ἐξ, ante vocalem, cum genit.
eatenus, quatenus, ἕως, ἕως.
eatenus, quoad, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτο.
e contrario, ἐναλλάξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
e propinquo, ἐξ ὀλίγου.
e regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρύ, ἐξ ἐναντίας.
e veſtigio, παραυτίκα.

E B.

ebrioſitas, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φιλοινία, ας, ἡ.
ebeous, ἔβενος, ου, ἡ.
ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
ebrietas, μέθη, ης, ἡ, οἴνωσις, εως, ἡ, μέθυσμα, ατος, τὸ.
ebrioſitas, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φιλοινία, ας, ὁ.
ebrioſus, οἰνόληπτος, ου, ὁ, οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, μεθυστικός, ῦ, ὁ.
ebrius, μεθύων, οντος, ὁ, μεθυστικός, ῦ, ὁ, πάροινος, ου, ὁ.
non ebrius, ἀμέθυστος, ου, ὁ, ſive ἀμέθυστος, ου, ὁ, ἡ.
ebrius dimidia parte tantum, ἀκροθώραξ, ακος, ὁ, ἄκρως μεθύων, ἀκροχάλιξ, ικος, ὁ, ἡμιμέθυστος, ου, ὁ.
ebrium reddo, μεθύσκω, καταμεθύω.
ebrius ſum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
ebullio, ἀναζέω, ῶ, ἀναφλύω.
ebullitio, βράσμα, ατος, τὸ, ζέσις, εως, ἡ.
ebur, ἐλέφας, αντος, ὁ.
eburneus, ἐλεφάντινος, ῦ, ὁ.

E C.

ecce, ἰδού.
eccleſia, ἐκκλησία, ας, ἡ.
eccleſia vacans, id eſt, Rectore carens, σχολάζουσα ἐκκλησία.
eccleſiæ ejuſdem ſum, συνεκκλησιάζω.
eccleſiaſticus, ἐκκλησιαστικός, ῦ, ὁ.
echo, ἡ ἠχώ, gen. όος, οῦς.
eclipſis, ἔκλειψις, εως, ἡ.
ecloga, ἐκλογή, ῆς, ἡ.
ecquando, ἦ ποτε.
ecquis, ἦ τις.

E D.

edacitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
edax, ἀδηφάγος, ου, ὁ, καὶ ἡ, πολυφάγος, ου, ὁ.
edentulus, νωδός, ῦ, ὁ, ἀνόδους, οντος, ὁ, ἀνόδοντος, ου, ὁ.
edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, aut βιβλίον.
edere ſpectacula, ἐπιδείκνυσθαι θεάματα.
edere partum, ἐκτίκτω.
edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum, διατάττω, ἀναγορεύω.
edictum, διάταγμα, ατος, τὸ, διάγραμμα, ατος, τό.
ediſco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνω τι.
ediſſero, διεξίημι τι περί τινος.
editio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἀναγόρευσις, εως, ἡ.
editus, in lucem emiſſus, ἔκδοτος, ου, ὁ, ἐκδεδομένος, ου, ὁ.
non editus liber, ἀνέκδοτος βίβλος, ἀνεκχώρητος βιβλίον.
editus, exceſſus, ὑψηλὸς τόπος, locus.
edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω, aliquid.
edo immodice, λαιμάσσω.
edo, oſtendo, ἀποδείκνυμι, ἀναδεικνύω, ἀποδεικνύω, ἐκδίδωμι.
edoceo, ἐκδιδάσκω.
edoctus, συνεσφισμένος, ου, ὁ, ὑποτεθειμένος, ου, ὁ.
edomo, ἐκδαμάζω.
edormio, καταδαρθάνομαι, ὕπνοω.
educatio, τῶν παίδων ἀγωγή, ἐκτροφή, ῆς, ἡ, ἀναγωγή, ῆς, ἡ.
educator, τροφεύς, έως, ὁ, τιθηνός, ῦ, ὁ.
educatus male, κακῶς τεθραμμένος.
educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινά.
educare delicate, ἀτιτάλλειν, ſeu ἀττιτάλλειν.
educo, is, ere, ἐξάγω.
eductio, ἐξαγωγή, ῆς, ἡ, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.
eductio exercitus, στρατηλασία, ας, ἡ.
edulis, ἐδώδιμος, ου, ὁ.
edulium, ἔδεσμα, ατος, τό.

E F.

effabilis, ῥητός, ῦ, ὁ.
effari, ἐκφαίνειν, ἀποφώσκειν.
effatum, ἀξίωμα, ατος, τὸ, ἀποφαντικὸς λόγος.
effectio, ἄνυσις, εως, ἡ, γένεσις, εως, ἡ, χειρούργημα, ατος, τὸ, τελεσιουργία, ας, ἡ.
efferatus, ἀγριωτής, ῦ, ὁ.
effector, ποιητής, ῦ, ὁ, δημιουργός, ῦ, ὁ.
effectus, ἐνέργημα, ατος, τὸ, ἀποτέλεσμα, ατος, τό.
effero, as, θηριόω, ῶ, ἐξαγριόω.
effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
effero, eloquor, ἐξαγορεύομαι, ἐξηχέω, ῶ, ἐξειπεῖν.
effero, enuncio, ἐξηχέω, ῶ, ἐξαγγέλλω, λέγω.
effero in vulgus, ἐκφημίζω.
effero, attollo, διαίρω, ἐξαίρω, ἐπαίρω, αἰωρέω, ῶ.
efferre ſe magnifice, φρυάττεσθαι.
efferre ſe ſpe vana, φρυάττεσθαι ἀδήλοις ἐλπίσι.
efferre cadaver, ἐκφέρειν νεκρόν, ἐκκομίζω.
efferveo, ἀναζέω, ῶ, ἐκζέω, ῶ.
efferveſco, ἐκβράζομαι.
efferus, θηριώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, διηγριωμένος, ου, ὁ.
efficacia, ἐνέργεια, ας, ἡ, τὸ ἐνεργητικόν.
efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
efficax, ἐνεργητικός, ῦ, ὁ, ἐνεργής, έος, ὁ.
efficientia, ἐνέργεια, ας, ἡ.
efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω, ῶ.
effictio, πλαστούργημα, ατος, τὸ, ἐξομοίωσις, εως, ἡ, εἰκονισμός, ῦ, ὁ, ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ.
effictus, τυπωτός, ῦ, ὁ, ἐοικώς, ότος, ὁ.
effigies, εἰκών, όνος, ἡ, ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, εἶδος, εος, τό.
effingo, διατυπόω, ῶ, ἀπομιμοῦμαι.
effingere ad imaginem, ſeu exemplar, ἐξεικάζω, ἀπεικονίζω, ἐξεικονίζω.
efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτῶ τι.
efflare animam, ἐκπνέω.
efflo, ἐκφυσάω, ῶ, ἐκπνέω.
effloreſco, ἐξανθέω, ῶ, ἀπανθέω, ῶ.
effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω, pro divulgari, διαβοάομαι, ῶμαι.
effluxio, ἔκρυσις, εως, ἡ, ἐκροή, ῆς, ἡ.
effluxus, ἀπορροή, ῆς, ἡ, ἔκρους, όος, ὁ, gen. οῦ.

effo-

Digitized by Google

effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
effœminate, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
effœminatio, ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, ἐκθήλυνσις, εως, ἡ, θρύψις, εως, ἡ, διάθρυψις, εως, ἡ.
effœminato animo præditus, ἁπαλόψυχος, ο, ὁ.
effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, ο, ὁ, θηλυδρίας, ου, ὁ. Herodot.
effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
effœtus, ἐκτεκών, ἄτοκος, ὁ.
effoſſio, ἐξόρυξις, εως, ἡ.
effoſſus, ὀρυκτός, ῦ, ὁ.
effractor, τοιχωρύχος, ο, ὁ, ſive τοιχορύκτης, ου, ὁ, τοιχώρυχος, ο, ὁ, ῥήκτης, ου, ὁ.
effrenate, ἀχαλινώτως.
effrænatus, & effrænis, ἀχάλινος, ο, ὁ, δυσήνιος, ου, ὁ.
effringo, διαρρήττω, διαρρήγνυμι.
effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
effugium, ἀποφυγή, ῆς, ἡ, διαφυγή, ῆς, ἡ.
effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
effundo lacrymas, κατείβω δάκρυα.
effundo riſum, ἐκγελάω, ῶ.
effundo, ἐκχέω, ῶ, χέω ſeu χέω, χύω, ſeu χυνω, ἀποχέω, ῶ, ἐκχύω, καταχέω, ῶ, καταλείβω, ἀθροίζω.
effundere, i. e. conſumere, καταφαγεῖν, vel κατεσθίειν τὰ πατρῷα, τὴν οὐσίαν πατρῴαν.
effuſe, ἐκκεχυμένως.
effuſe, large, ἀφειδῶς, προχύδην.
effuſe, diſſolute, ἀνειμένως.
effuſio, ἔκχυσις, εως, ἡ, διάχυσις, εως, ἡ, & pro prodigalitate, ἀσωτία, ας, ἡ.
effuſor, ἐκχύτης, ου, ὁ.
effuſus, ἔκχυτος, ο, ὁ.
effuſus, ſolutus, ἀνειμένος, ου, ὁ.
effuſus riſus, ἄσβεστος γέλως, ωτος, & ω, ὁ.
effuſus in delirios, ὁπελὼς ἐκ τροχιῶν. Athen.
effutio, ψυχρολογέω, ῶ, φλυαρέω τι.

E G.

egens, ἐνδεής, έος, ὁ, ἄπορος, ο, ὁ, πτωχός, ῦ, ὁ.
egenus, ἄπορος, ο, ὁ, ἐνδεής, έος, ὁ, ἀχρήματος, ου, ὁ.
egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia. εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος.
egero, ἐκφορέω τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
egeſtas, ἔνδεια, ας, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ, πενία, ας, ἡ.
egeſtio, ἐκκόμισις, εως, ἡ, ἐκφορά, ᾶς, ἡ.
ego, ἐγώ, ἔγωγε.
egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
egregie, γενναίως, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
egregius, ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἐπίλεκτος, ου, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ, ἔξοχος, ο, ὁ.
egregius formæ, καλλίμορφος, ου, ὁ, ἐξηρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος, ου, ὁ.
egreſſus, & egreſſio, παρέκβασις, εως, ἡ.

E H.

ehem, ohe, ὤ.
eho, αἶ, φεῦ.
eheu, αἶ, αἰαῖ, ἰοῦ.
ehodum bone vir, ὦ ᾿γαθέ, ὦ τάν.

E I.

eja, εἶα, ὦ εἶα μάλα.
ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τύπον.
ejectio, ἐκβολή, ῆς, ἡ, ἐξώθησις, εως, ἡ, ἐξέλασις, εως, ἡ.
ejectus, ἐκβληθείς, έντος, ὁ, πρόβλητος, ο, ὁ.
ejicio, ἐκβάλλω τινά, ἀποκρούομαι, ἐξωθέω τινα, ἐξάγω, ἐξωθῶ.
ejicio poſſeſſione, ἐξελαύνω.
ejicio domo, ἐξοικίζω.
ejulatio, & ejulatus, ὀλολυγμός, ῦ, ὁ, κλαυθμυρισμός, ῦ, ὁ.
ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὀδύρομαι.
ejuro, ἐξόμνυμι.
ejuſmodi, τοιοῦτος, ου, ὁ, τοιουτότροπος, ου, ὁ.

E L.

elabor, effugio, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
elabor per mediam turbam, διαδύομαι, vel διαδύω, διεκπίπτω.
elaboratus, ἐκπονηθείς, έντος, ὁ, ἐξησκημένος, ο, ὁ.
elaboratus artificioſe, κατάτεχνος, ο, ὁ.
elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω περί τι.
elangueſco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
elapſio, διέκπτωσις, εως, ἡ.
elapſum tempus, χρόνος παρελθών.
elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
elargior, καταχαρίζομαί τινί τι.
elargitio, πρόδοσις, εως, ἡ.

elate, ἀλαζονικῶς.
elate dicere, μεγαληγορέω.
elatio, δίαρμα, ατος, τό.
elatio, exportatio, ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, ἐκκομισμός, ῦ, ὁ, ἐκφόρησις, εως, ἡ, ἐκφορά, ᾶς, ἡ.
elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
elator funerum, νεκροπομπός, ο, ὁ.
elatus, tumefactus, ὀγκωθείς, ου, ὁ, ὀγκωτός, ῦ, ὁ.
elatus, ſuperbus, ἐπηρμένος, ο, ὁ, ἐπαρθείς, ὑπερήφανος, ὁ, γαῦρος, ου, ὁ, γαυρής, έος, ὁ, & ἡ, γαύραξ, ακος, ὁ, γαυριακός, ῦ, ὁ, ἀγαυρός, ῦ, ὁ.
electio, ἐκλογή, ῆς, ἡ.
elector, αἱρέτης, ο, ὁ.
electrix, αἱρέτις, ιδος, ἡ.
electrum, ἤλεκτρον, ου, τό.
electus, ἐκλεκτός, ο, ὁ.
eleemoſyna, ἐλεημοσύνη, ης, ἡ.
elegans, χαρίεις, εντος, ὁ, κομψός, ῦ, ὁ, περικαλλής, έος, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
eleganter, ἐντρεπῶς, χαριέντως.
elegantia, καλλώπισμα, ατος, τὸ, λαμπρότης, ητος, ἡ, εὐπρέπεια, ας, ἡ.
elegia, orum, vel elegus, ἔλεγος, ου, ὁ.
elegiacum carmen, ἔλεγος, ο, ὁ, ἐλεγεῖον, ο, τό.
elegiarum ſcriptor, ἐλεγειοποιός, ῦ, ὁ.
elementa, στοιχεῖα, ων, τά.
elementa (apud Grammaticos) trado, στοιχειόω, ῶ.
elementa quatuor mundi, τὰ στοιχεῖα.
in elementa reſolvo, ἀναστοιχειόω, ῶ.
elementaris, στοιχειώδης, εος, ὁ, & ἡ.
elephantiaſis, ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, λέπρα, ας, ἡ.
elephanticus, ἐλεφαντικός, ου, ὁ.
elephas, ἐλέφας, αντος, ὁ.
elevatio, ἄρσις, εως, ἡ, ἔπαρσις, εως, ἡ, αἰώρημα, ατος, τὸ, αἰώρησις, εως, ἡ.
elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
elevo, extenuo, λεπτύνω, φαυλίζω.
elicio, ἐξάγω τι, ὀφέλκομαι.
elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
eligo in alterius locum, ἀνθαιρέομαι, οῦμαι.
elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποτίθημι.
elinguis, ἄφωνος, ο, ὁ, κωφός, ῦ, ὁ, ἀγλώσσης, ο, ὁ.
elixo, ἐκτήκω, κατατήκω, τήκω, ἀποτήκω, ἀνατήκω.
eliſio, ἀπόθλιψις, εως, ἡ, ἔκθλιψις, εως, ἡ.
elixæ carnes, ἀναβραστὰ κρέα.
elixatio, ἕψησις, εως, ἡ.
elixatus, ἑφθαλέος, ου, ὁ, ἑψός, ῦ, ὁ, καθεψής, έος, ὁ, & ἡ, ἑφθός, ου, ὁ.
elixo, ἑψέω, ῶ, ἀναβράσσω.
elixus, ἑφθός, ῦ, ὁ, ἑφθαλέος, ου, ὁ, ὑπόζεστος, ο, ὁ.
ellychnium, ἐλλύχνιον, ο, τό, θρυαλλίς, ίδος, ἡ.
ellychnii fungus, μύκης, ητος, ἡ, vel ὁ, ὁ.
ellychnia habens duo, δίμυξος, α, ὁ.
elocatio, μίσθωσις, εως, ἡ, θυγατέρων ἔκδοσις.
elocare, dote data, ἐκδοῦναι, & Poetice ἐεδνῶσαι.
elocare alicui filiam, ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα.
eloco, ἀπομισθόω, ῶ, μισθόω οἶκον.
elocutio, ἑρμηνεία, ας, ἡ, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
elogium, ἐγκώμιον, ου, τό, μαρτυρία, ας, ἡ.
eloquens, λόγειν δεινός, ἐλλόγιμος, ο, ὁ, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδής, έος, ὁ, εὔγλωττος, ο, ὁ.
eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, ας, ἡ, λογιότης, ητος, ἡ.
eloquentiſſimus, λογιώτατος, ο, ὁ, ἀγορητότατος, ου, ὁ.
eloquium, λόγος, ου, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, ἔκφρασις, εως, ἡ.
eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
eloquutor, φραστήρ, ῆρος, ὁ.
elotio, ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ἔκπλυσις, εως, ἡ.
elotus, ἐκπλυτός, ῦ, ὁ, ſeu ἔκπλυτος, ου, ὁ.
eluceo, ἐκλάμπω.
eluctor, ἐκπαλαίω, ἀντεχόμαι τινί.
eludo, καταπαίζω.
eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω, & ἐκνίπτομαί τι.
eluo ſordes, ῥύπτω, ἀπορρύπτω, διαρρύπτω.
eluvies, κατακλυσμός, ῦ, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.

E M.

emacero, ἐκτήκω.
emanatio, ἀπορροή, ῆς, ἡ, ἀπόρροια, ας, ἡ.
emancipare ſe alicui, ἐκδοτὸν τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
emancipo, ἐκποιέομαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβλύω, ῥέω.
emax, ad emendum propenſus, ὠνητικός, ῦ, ὁ.
Emblema, ἔμβλημα, ατος, τό.
embryo, ἐμβρύων, ωνος, ὁ, ἔμβρυον, ου, τό.
emendate loqui, ὀρθολογέω.
emendatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, διόρθωσις, εως, ἡ.
emendator, ἐπανορθωτής, ῦ, ὁ.
emendo, ἐπανορθόω, ῶ, κατορθόω τὴν πόλιν, διορθόω.

emendari qui nequit, ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ.
emendari qui facile poteſt, εὐεπανόρθωτος, ου, ὁ.
emendo meipſum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
ementior, confingo, ψεύδομαί τι, aliquid.
ementior legationem, παραπρεσβεύομαι.
emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
emerſio, ἀνάδυσις, εως, ἡ.
emetior, metior, διαμετρέω, ῶ.
emico, ſplendeo, ἐκλάμπω, ἀποστίλβω. pro excellere, ἐξέχω. pro exilire, ἐκπηδάω, ῶ.
emigrare vita, id eſt, mori, τὸν βίον τελευτᾷν, τελευτᾷν, καταλύειν τὸν βίον.
emigratio, ἀπανάστασις, εως, ἡ, μετανάστασις, εως, ἡ, ἀποίκησις, εως, ἡ, ἀποικεσία, ας, ἡ.
emigro, μετοικέω, ῶ, μετοικίζομαι.
eminens, ἔξοχος, ου, ὁ.
eminentia, ἐξοχή, ῆς, ἡ, προβολή, ῆς, ἡ.
emineo, προκύπτω. pro excello, προέχω ἔν τινι, ὑπερέχω, cum gen. ὑπερβαίνω.
eminus, e longinquo, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀποτάτω.
eminus pugnans, τηλέμαχος, ου, ὁ.
eminus pugno, ἐκ διαστήματος μάχομαι.
emiſſarius, προαγγελεύς, έως, ὁ, προσαγωγεύς, έως, ὁ.
emiſſarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
emiſſio, ἀποστολή, ῆς, ἡ, ἐξαποστολή, ῆς, ἡ.
emiſſitius, ἀποστολιμαῖος, ου, ὁ.
emitto, προΐεμαι, ἀποστέλλω, ἐκπέμπω, ἐκβάλλω, βάλλω, προβάλλω, ἀνίσχω, ἐξαφίημι, ἵημι, ἀφίημι.
emitto lacrymas, βάλλω δάκρυα. Hom.
emittere vocem, φθέγγεσθαι φωνήν.
emittere, pro in lucem edere, ἐκδίδωμι.
emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι, aliquid.
emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
emollitio, μάλαξις, εως, ἡ, μαλάκυνσις, εως, ἡ μάλθαξις, εως, ἡ.
emollitus, μαλακός, ῦ, ὁ, μαλθακός, ῦ, ὁ, μαλθάκινος, ου, ὁ.
emolumento eſſe alicui, ὠφελεῖν τινα.
emolumentum, ὠφέλημα, ατος, τό, εὐχρήστημα, ατος, τό, ὠφέλεια, ας, ἡ.
emorior, ἐκθνήσκω.
emori riſu, γέλῳ ἐκθανεῖν.
emortualis dies, ἡ θανάσιμος ἡμέρα.
emortuus, νενεκρωμένος, ου, ὁ.
emoveo, ἀποσείω, ῶ, ἐκσείω, ῶ.
emotus loco ſuo, ἔκτοπος, ου, ὁ.
emotus mente, παρακεκινημένος, ου, ὁ. emotum mente eſſe, παρακεκινημένως ἔχειν.
emphaſis, ἔμφασις, εως, ἡ.
emphaſi carens, ἀνέμφατος, ου, ὁ, ἡ ἡ. ſine emphaſi, ἀνεμφάτως.
emphaſim habens, ἐμφαντικός, ῦ, ὁ, ſeu ἐμφατικός, ῦ, ὁ. cum emphaſi, ἐμφαντικῶς, ſeu ἐμφατικῶς.
empiricus, ἐμπειρικός, ῦ, ὁ.
emplaſtrum, ἔμπλαστρον, ου, τό.
emporium, ἐμπόριον, ου, τό.
emptio, ὠνή, ῆς, ἡ, ὤνησις, εως, ἡ, ἀγορασμός, ῦ, ὁ.
emptor, ὠνητής, ῦ, ὁ, ἀγοραστής, ῦ, ὁ.
emptus, ὠνημένος, ου, ὁ.
emptus argento, ἀργυρώνητος, ου, ὁ.
Empyreum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
emulgeo, ἐξαμέλγω.
emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
emungo, ἀπομύττω.

E N.

en, ἰδού.
enarratio, ἐξήγησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
enarrator, ἐκφράντωρ, ορος, ὁ, ἐξηγητής, ῦ, ὁ.
enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι.
enaſcor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
enavigo, ἐκπλέω, διεκπλέω.
encænia, ἐγκαίνια, ων, τά.
encauſticus, ἐγκαυστικός, ῦ, ὁ.
enchiridion, ἐγχειρίδιον, ου, τό.
encomium, ἐγκώμιον, ου, τό.
eneco, ἀποκτείνω τινά, ἀποκτόω.
enectus, διεφθαρμένος, ου, ὁ.
enectus fui, διέφθαρμαι τακείς.
enervatio, θρύψις, εως, ἡ, διάθρυψις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.
enervatus, ἔκλυτος, ου, ὁ.
enervis, vel enervus, ἄναρθρος, ου, ὁ, ἄῤῥωστος, ου, ὁ.
enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
enim, γάρ, δέ, μήν.
enimvero, ἀλλὰ μήν, ἀτάρ, καὶ μήν, δῆτα.
eniteo, διαλάμπω, καλλωπίζομαι, ἀποστίλβω.
enitor, pario, ἀποτίκτω, ἀποῤῥηγνύω. interdum conor, πειράομαί τι, σπουδάζω.

enitendum eſt, πειρατέον.
enixe, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
enodatio, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, φανέρωσις, εως, ἡ.
enodo, ἄνοζον ποιῶ. pro explicare, ποιεῖν καταφανές, ποιεῖν φανερόν, δηλόω, ῶ.
enormis, ἔκνομος, ου, ὁ, ἄμετρος, ου, ὁ, ἀνώμαλος, ου, ὁ.
enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
enſe jugulare, ξιφοκτονέω.
enſem ſtringere, ξιφουλκέω, μάχαιραν σπᾶν.
enſifer, ξιφήρης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ξιφηφόρος, ου, ὁ.
enſis, ξίφος, εος, τό, φάσγανον, ου, τό, μάχαιρα, ας, ἡ.
enſis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
enthymema, ἐνθύμημα, ατος, τό.
enthymematicus, ἐνθυμηματικός, ῦ, ὁ.
enucleate, exquiſite, διακεκριμένως.
enucleo, pro declaro, σαφηνίζω.
enudo, ἀπογυμνόω, ῶ.
enumeratio, ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, κατάλογος, ου, ὁ.
enumero, ἐξαριθμέομαι.
enunciatio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἐξαγγελία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τό, ἀπόφανσις, εως, ἡ, & ἀπόφασις, εως, ἡ.
enunciator, ἐκφράντωρ, ορος, ὁ.
enunciatus, ἀπαγγελτός, ῦ, ὁ, ἀμφάδιος, ου, ὁ, ἐξαγόρευτος, ου, ὁ.
enuncio arcana, καταγορεύω, καταμηνύω.
enuncio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.

E O.

eo, ἐφ' ὅ. εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, eo dementiæ devenerunt, ἐνταῦθα, εἰς τοῦτο.
eo inſolentiæ proceſſit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
eo quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τό.
eo magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
eo uſque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τότε.
eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
eodem modo, quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem; πρὸς οἰκίαν, domum; εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, in Cyprum; ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα. τοῖς πολεμίοις, hoſtibus.
eous, ἀνατολικός, ῦ, ὁ, ἀνατόλιος, ου, ὁ, ἠῷος, ου, ὁ, vel ἦος, ου, ὁ, ἑῷος, ου, ὁ.
epactæ, ἐπακταὶ ἡμέραι.

E P.

ephebus, ἔφηβος, ου, ὁ, ἀντίπαις, αιδος, ὁ.
ex ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
ephemeris, ἐφημερίς, ίδος, ἡ.
ephippium, ἐφίππιον, ου, τό.
ephori, magiſtratus Lacedæmoniorum, οἱ ἔφοροι.
ephororum munus, ἐφορεία, ας, ἡ.
epigramma, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
epilepſia, ἐπιληψία, ας, ἡ.
epilogus, ἐπίλογος, ου, ὁ.
epiphonema, ἐπιφώνημα, ατος, τό.
epiſcopalis, ἀρχιερατικός, ῦ, ὁ.
Epiſcopi vicarius, χωρεπίσκοπος, ου, ὁ.
Epiſcopus, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
epiſtola, ἐπιστολή, ῆς, ἡ, γράμματα, ων, τά.
reſpondere per epiſtolam, ἀντεπιστέλλειν.
ab epiſtolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
mitto epiſtolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
epiſtomium, ἐπιστόμιον, ου, τό.
epitaphium, ἐπιτάφιον, ου, τό.
epithalamium, ἐπιθαλάμιον, ου, τό.
epitome, ἐπιτομή, ῆς, ἡ.
epoto, ἐκπίνω.
epulæ, εὐωχία, ας, ἡ, δαίς, δαιτός, ἡ, θοίνη, ης, ἡ, βρώματα, ων, τά.
epularis, θοινατήριος, ου, ὁ.
epulatio, ἑστίασις, εως, ἡ, εὐώχησις, εως, ἡ.
epulor, εὐωχέομαι, οῦμαι, ἑστιάομαι, ῶμαι, θοινάομαι, ῶμαι.
epulum, ἑστίασις, εως, ἡ, ἐπιδοχή, ῆς, ἡ, εὐωχία, ας, ἡ.
epulum funebre, ἐπιτάφιον δεῖπνον.
epulum nuptiale celebro, δαίνυ γάμον.
epulum alicui præbeo, δαίνυ τινί, εὐωχέω τινά.
epulum publicum, δημοθοινία, ας, ἡ.

E Q.

equa, ἵππος, ου, ἡ.
eques, ἱππεύς, έως, ὁ, ἱππαβάτης, ου, ὁ.
equeſter, vel equeſtris, ἱππικός, ῦ, ὁ, ἵππειος, ου, ὁ.
equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna equeſtris, ἱππομαχία, ας, ἡ.
equidem, γέ, ἦ δῆτα μήν, μήν τοι.

non-

Digitized by Google

non equidem, οὐ μὲν οὖν.
equile, ἱπποστάσιον, ου, τὸ, ἱπποστασία, ας, ἡ.
equinus, ἱππώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
equiſo, ἱππονόμος, ου, ὁ, ἱπποφορβὸς, ου, ὁ.
ars Equitandi, ἱππική, ῆς, ἡ, ἱπποσύνη, ης, ἡ.
equitatio, ἱππεία, ας, ἡ, ἐλασία, ας, ἡ.
equitator, ἱππαστὴς, οῦ, ὁ.
equitatu ſuperari, ἱπποκρατεῖσθαι.
equitatui prælium, ἱππομαχία.
equitatus, ἱππικὸν, οῦ, τὸ, ἵππος, ου, ὁ.
equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
equorum medicus, ἱππίατρος, ου, ὁ.
equitum magiſter, ἵππαρχος, ου, ὁ, ἱππαρχικὸς, οῦ, ὁ.
equorum domitor, ἱππόδαμος, ου, ὁ, πλήξιππος, ου, ὁ.
equorum paſtor, ἱππόβοτος, ου, ὁ, ἱππονόμος, ου, ὁ.
equorum ſtudioſus, φίλιππος, ου, ὁ, ἱπποτροφὸς, οῦ, ὁ.
equo delapſus, ἀπορρυεὶς τῦ ἵππου. Plutarchus.
equuleus, ἱππάριον, ου, τὸ.
equum agitare, ἱππηλατέω.
equus, ἵππος, ου, ὁ ϗ ἡ.
equus deſultorius, κέλης, ητος, ὁ, ſcil. ἵππος.
equus ſternax, κατωμιστὴς ἵππος.
equus ſtratus, ἐπισεσαγμένος ἵππος.
equus non ſtratus, ἐξωπίλης, ητος, ὁ.

E R.

eradicatio, ἐκρίζωσις, εως, ἡ.
eradicator, ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ.
eradico, ἐκριζόω, ῶ, ἀπορριζόω, ῶ, cum acc.
erectus, intentus, μετέωρος, ου, ὁ ϗ ἡ.
erectus in ſpem, θαρσυνος, ου, ὁ.
erectus incedens, ἀκροβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ.
erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
eremita, ἐρημίτης, ου, ὁ, ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ.
eremitæ, ἐρημῖται, οἱ, ἀναχωρηταὶ, οἱ.
eremus, ſolitudo, ἔρημος, ου, ἡ.
ereptus, ἁρπακτὸς, οῦ, ὁ, ἀνάρπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ.
erga, πρὸς, περί τινα, εἰς, vel ἐς.
ergaſtulum, ἐργαστήριον, ου, τὸ, δεσμωτήριον, ου, τὸ.
ergaſtulus, ἀνδραποδον, ου, τὸ.
ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ᾽ οὖν, τοιγαροῦν. τῆ ἀρετῆ ἕνεκα, virtutis ergo.
erigo, ἀνίστημι, ἀνίσχω, ἐγείρω. pro conſolari aliquem, παραμυθέομαί τινα.
erigo in ſpem, μετεωρίζω, ἀναθαρσύνω, ἀναθαρρύνω.
erinnys, ἐριννὺς, ύος, ἡ.
eripio, ἐξαιρέομαι, οῦμαι, ἐξαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σοῦ τοῦτο, ἀναρπάζω.
eripio furto, κλέπτω, κλοπέω, ῶ, & κλοπεύω, κλωπεύω, κλωπάομαι, ῶμαι.
eripio e periculo, διασώζω, & διασώζομαι.
erogatio, ἐπίδοσις, εως, ἡ, ἔκδοσις, εως, ἡ, χάρισμα, ατος, τό.
erogo, ἐπιδίδωμί τί τινι, ἐκδίδωμί τινί τινα, ἐρανίζω, προΐημι.
eroſio, διάβρωσις, εως, ἡ, βρῶσις, εως, ἡ, ἀνάβρωσις, εως, ἡ.
eroſus, βεβρωμένος, ου, ὁ.
errabundus, πλανώμενος, ου, ὁ, πλανητικὸς, οῦ, ὁ.
erraticus, πλανήτης, ου, ὁ.
erratio, πλάνημα, ατος, τὸ, πλάνη, ης, ἡ, πλάνησις, εως, ἡ.
errare facio, πλανάω, ῶ, σφάλλω.
erratio, vagatio, ἀλητεία, ας, ἡ, ἄλη, ης, ἡ, ἄλημα, ατος, τὸ, ἀλημοσύνη, ης, ἡ.
erratum, σφάλμα, ατος, τὸ, πταῖσμα, ατος, τὸ, παράπτωμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ.
erro, ἁμαρτάνω περί τι, in aliqua re. ἁμαρτάνω τῆ ὁδοῦ, erro a via. διαμαρτάνω τῆ πορείας, erro tota via. πταίω, πλανάομαι, ῶμαι, παραμελέω, ῶ.
erro, erroneus πλάνος, ου, ὁ, πλανήτης, ου, ὁ, πλάνης, ητος, ὁ. πλάνητες πυρετοί, febres errabundæ, Galen.
erro, vagor, ἀλάω, ſeu ἀλάομαι, ῶμαι, ἀλάτομαι, ῶμαι, ἀλητεύω, ἀλύω, πλανάομαι, ῶμαι, πλανύττω. erro toto cœlo, ὅλῳ ϗ παντὶ πλανῶμαι.
error, πλάνη, ης, ἡ, σφάλμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ.
in errorem induco, πλανάω, ῶ, παρατρέπω.
in errorem inducor, παράγομαι, πλανάομαι, ῶμαι.
errorum plenus, πολυπλανὴς, έος, ὁ.
erubeſco, ἐρυθριάω, ῶ. αἰσχύνομαι λέγειν, erubeſco dicere: αἰδέομαι, οῦμαι, ἐντρέπομαι.
eruca, κάμπη, ης, ἡ.
eructatio, ἐρευγμὸς, οῦ, ὁ, ὀρυγμὸς, οῦ, ὁ, ὀρυγὴ, ῆς, ἡ.
eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
erudiendus, παιδευτέος, ου, ὁ.
erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω, ῶ.
erudite, πεπαιδευμένως.
eruditio, παιδεία, ας, ἡ, παίδευσις, εως, ἡ, κατήχησις, εως, ἡ.
eruditiſſimus, εἰς ἄκρον τῆ παιδείας ἐληλακώς.
eruditus, ὁ τῆ παιδείας ἀληθῶς πεπειραμένος, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, ἀστεῖος, εος, ὁ.

eruere oculos, ἐξορύττω, ἐκκόπτω ὀφθαλμούς.
erumpo, ἐξορμάω, ῶ, ἀναρρήγνυμι.
erunco, as, ἐκβοτανίζω.
eruo, extraho, ἐξορύω, ἐξαιρέω, ῶ, ἀναστρέφω.
eruptio, ἀνάρρηγμα, ατος, τὸ, ἐκβολὴ, ῆς, ἡ.
eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆ πόλεως, ex urbe.
ervum, ὄροβος, ου, ὁ.

E S.

eſca, ἔδεσμα, ατος, τὸ, βρῶμα, ατος, τὸ, δέλεαρ, ατος, τὸ.
eſca capio, δελεάζω.
eſculenta, ἐδεστὰ, ῶν, τὰ, φάγημα, ατος, τὸ.
eſculentus, βρώσιμος, ου, ὁ, ἐδώδιμος, ου, ὁ.
eſſe alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
eſſe alicui ornamento, ἐν κόσμῳ ϗ τιμῇ εἶναί τινι.
eſſedarius, ἁρματηλάτης, ου, ὁ.
eſſedum, ἅρμα, ατος, τὸ, ὄχημα, ατος, τὸ.
eſſentia, οὐσία, ας, ἡ.
eſto, γινέσθω, ἀλλ᾽ ἔστω.
eſuriens, πεινῶν, ῶντος, ὁ.
eſuries, πειναλεότης, ητος, ἡ.
eſurio, πεινάω, ῶ.
eſuritio, πεῖνα, ης, ἡ.
eſuritor, πειναλέος, ου, ὁ.
eſus, ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, τρῶξις, εως, ἡ.

E T.

Et, ϗ, ὁμοῦ, ἠδὲ, τέ.
etenim, ϗ γὰρ, εἰ γάρ.
Ethnicus, ἐθνικὸς, οῦ, ὁ.
etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
etiam, ἀλλὰ, ἀλλ᾽ ἤδη, δὲ, μέντοι, ἄρα, ϗ δέ.
etiamnum, ἔτι ϗ νῦν, ἔτι.
etiam, atque etiam, ϗ πάλιν, ϗ πολλάκις.
etiam ſi, κἄν, εἰ καί.
etſi, κάν, κἄν, εἰ, ϗ εἰ, καί τοι.
etſi, tamen, εἰ ϗ, καί τοι, ſequitur ὅμως, κἄν εἰ.
& tamen, ἀλλ᾽ ὅμως, μέντοι.
etymologia, ἐτυμολογία, ας, ἡ.
etymologicus, ἐτυμολογικὸς, οῦ, ὁ.
etymon, ἔτυμον, ου, τό.

E V.

evacuatio, κένωσις, εως, ἡ, κένωμα, ατος, τό.
evacuo, κενόω, ῶ, λαπάζω, ἀποκενόω, ῶ.
evado, ἀποφεύγω τι, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, a periculis: ὑπέρδυμι.
evaſit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
evagatio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ.
evagino, γυμνῶ τὸ ξιφίδιον.
evaginatio enſis, ξιφουλκία, ας, ἡ.
evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω: pro extra propoſitum aliquid dicere, τῆ ὑποθέσεως ἀποπλανῆν, ἔξω τῆ σκοποῦ ἐρεῖν.
evaneſco, ἀφανίζομαι, ἐξουθενίζομαι.
evanidus, ἐξίτηλος, ου, ὁ.
evangelicus, εὐαγγελικὸς, οῦ, ὁ.
evangeliſta, εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ.
evangelium enuncio, εὐαγγελίζω, & ομαι.
evangelium, εὐαγγέλιον, ου, τό.
evaporatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ.
evaporo, θυμιάω, ῶ, ἐξατμίζομαι.
evectio, ἔκβασις, εως, ἡ, ἀπέκλειξις, εως, ἡ, ἀπέρυγὴ, ῆς, ἡ, διαφυγὴ, ῆς, ἡ.
evex, ἄγε.
evectus, διαφυγὼν, ου, ὁ.
eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω. pro extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
evello funditus, ὑπορύω.
evello radicitus, ἀπορριζόω, ῶ.
evello ſedibus, ἀναρπάζω.
evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
eventus, τὸ συμβαῖνον, οντος, τὸ συμβεβηκὸς, ότος.
eventus infelix, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀπότευξις, εως, ἡ, ἀποτύχημα, ατος, τὸ, ἀποτυχία, ας, ἡ.
eventus fortuitus, συντυχία, ας, ἡ, τύχημα, ατος, τό.
everriculum, σαγήνη, ης, ἡ.
everro, ſcopis purgo, ἐκκορέω, ῶ.
everſio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, καθαίρεσις, εως, ἡ.
everſor, ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, καθαιρέτης, ου, ὁ.
everſor urbium, πτολίπορθος, ου, ὁ, & πτολιπόρθιος, ου, ὁ.
everſus, ἀνάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ.
evertendus, ἐξανατρεπτέος, ου, ὁ.
evertere decreta, ἄκυρα ποιῶ τὰ ψηφίσματα.
everti qui facile poteſt, εὐκαθαίρετος, ου, ὁ, cui opponitur ἀκαθαίρετος, ου, ὁ, qui everti non poteſt.

everto, diruo, ἀνάστατον ποιέω, πορθέω, ῶ. καταστρέφομαι πόλιν, ἀνατρέπω.
everto e fundamentis, ἐξεθεμελίζω.
e veſtigio, confeſtim, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
euge, εὖγε.
evibratio, ἀποπαλμὸς, ῦ, ὁ, παλμὸς, ῦ, ὁ, & πάλμα, ατος, τὸ, ἀπόπαλσις, εως, ἡ.
evibro, ἀποπάλλω, ἀνασείω, ἀποπαλεύω.
evidens, σαφὴς, έος, ὁ, ἐναργὴς, έος, ὁ, ἐμφανὴς, έος, ὁ.
evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
evidentia, ἐνάργεια, ας, ἡ.
evigilate ſcripta, λέπτυθος, ου, ὁ, metaphorice.
evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
evinco, ἐκνικάω, ῶ, ἐπικρατέω τινός.
eviro, ἀνευνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
eviſcero, ἐξεντερίζω.
eviratio, ἄλυξις, εως, ἡ, ἀπάλυξις, εως, ἡ, ἐξαπάλυξις, εως, ἡ, ἀρρενή, ῆς, ἡ.
evito, διαφυγεῖν καλὸν τι, ἐκκλίνω.
eunuchus, εὐνοῦχος, ου, ὁ, σπάδων, ωνος, & ωνος, ὁ.
eunuchum facio, εὐνουχίζω.
evocati milites, ἔκκλητοι, οἱ.
evocatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἔκκλησις, εως, ἡ, κατάκλησις, εως, ἡ.
evoco, extra voco, ἐκκαλέω τινά. παρακαλέω σε, pro a-verto, ἀνατρέπω.
evolo, ἀφίπταμαι.
evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
evolutio, ἀνέλιγμα, ατος, τὸ, ἀνέλιξις, εως, ἡ, ἐξελιγμὸς, ῦ, ὁ, ἐξέλιξις, εως, ἡ.
evomo, ἐξεμέω, ῶ.
euripus, εὔριπος, ου, ὁ, ἡ.
eurus, εὖρος, ου, ὁ.
evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω.
evulgare ſecreta, ἀποτίμπτειν τὰ ἀπόρρητα.
evulgatio, ἐξαγγελία, ας, ἡ, ἔκφανσις, εως, ἡ.
evulgatus, ἐξάγγελτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἔκφαντος, ου, ὁ, ἔκπυστος, ου, ὁ.
evulſio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.
evulſus, ἐξῃρημένος, ου, ὁ.

E X.

ex, ἐκ, ſequente conſona, ἐξ, ſequente vocali, cum genit.
ex adverſo, ἄντικρυς, ἀντικρὺ, ἀπέναντι, ἀπεναντίας, κατέναντι, καταναντίον, ἀναντικρὺ, καταντικρύ.
ex æquo, ἀπὸ τῦ ἴσυ, ἐκ τῦ ἴσυ.
ex æquo, & bono, ἐπιεικῶς.
ex altera parte, ἑτέρωθεν.
ex animo, ἐνθύμως, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
ex compoſito, ex compacto, ἀπὸ τῦ συγκειμένυ.
ex eo tempore, quo, ἐξ ὅ, ἀφ' ὅ.
ex inſidiis, ἐξ ἐπιβυλῆς, ἐκ λόχυ.
ex improviſo, ἐξ ἀπροσδοκήτυ, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
ex quo, ἐξ ὅ, ἐξ ὅτυ, ἐπειδή.
ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.
ex utraque parte, ἀμφὶ, περὶ, ἀμφὶς, διαμφίς.
exacerbatio, παροξυσμὸς, ῦ, ὁ.
exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
exaceſco, ἀποξύνομαι.
exacte, ἀκριβωμένως, σκεθρῶς, ἀκριβῶς.
exactio tributi, φορολογία, ας, ἡ, δασμολογία, ας, ἡ.
exactio pecuniæ, ἀργυρολογία, ας, ἡ.
exactor, εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ.
exactus, ἀθρικὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκριβὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
exactus, exquiſitus, σκεθρὸς, ῦ, ὁ.
exacuere animum ad fortitudinem, παρακονᾷν ψυχήν.
exacuo, ἀκονάω, ῶ, ὀξύνω, παραθήγω.
exadverſum, ἀντικρύ.
exædifico, ἐξοικοδομέω, ῶ, ὑποικοδομέω, ῶ.
exæquatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ, ἐξομάλισις, εως, ἡ.
exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
exæſtuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
exaggeratio, σώρευσις, εως, ἡ.
exaggero, σωρεύω, ἐπισχώννυμι.
exaggerare dicendo, λόγῳ αἴρειν.
exagito, διασύρω τινά, διαστρέφω, ῶ.
exagitatus œſtro, οἰστρώδης, έος, ὁ, καὶ ἡ, οἰστρήεις, εντος, ὁ, οἰστρόμενος, ου, ὁ.
exaltatio, ὕψωσις, εως, ἡ.
exalto, ὑψόω, ῶ, μετεωρίζω.
examen, pro diligenti inquiſitione, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
examen apum, ἑσμὸς, ῦ, ὁ, σμῆνος, εος, τό.
examinator, δοκιμαστὴς, ῦ, ὁ, ἐξεταστὴς, ῦ, ὁ.
non examinatus, ἀνεξέταστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀβασάνιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
examuſſim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
exanguis, ἄναιμος, ου, ὁ, ἀναίμων, ονος, ὁ.

exanguis reddor, ἐξαιμαίνω, ῶ.
exanimatio, ἔκπληξις, εως, ἡ, λειποθυμία, ας, ἡ.
exanimis, ἄψυχος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄπνοος, ἄπνους, ὁ, & ἡ.
exanimo, ἐκπλήττω.
exanimor, ἀψυχέω, ῶ, ἐκψύχω, ἀποψύχω.
exanthemata, ἐξανθήματα, ων, τὰ, ἐκφύματα, ων, τά.
exantlare laborem, ἀντλεῖν, ἐκμοχθεῖν, μοχθεῖν πόνον, πονεῖν.
exantlo, ἐξαντλέω, ῶ.
exardere ira, ὀργίζεσθαι.
exardeſco, ἐκπυρόομαι, ὅμαι, ἐκκαίομαι.
exarefacio, ἀφαυαίνω, ἐξαυαίνω, καταστέλλω.
exareſco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
exarmo, ἀφοπλίζω.
exaro, ἐξαρόω, ῶ. pro ſcribo, διαχαράττω.
exaſperans, τραχυντικὸς, ῦ, ὁ.
exaſperatio, τράχυσμα, ατος, τὸ, τραχυσμὸς, ῦ, ὁ, ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, ἐξαγρίωσις, εως, ἡ.
exaſpero, ὀξύνω: pro irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
exauro, ἐμφορέω, ῶ.
exauctorati milites, ἀφειμένοι, οἱ, ἀπεζωσμένοι, οἱ.
exauctoro, ἀφίημι τῆς στρατείας, ἀπεζωννύω.
exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, vocem: ἐπακούω, κατακούω.
exauditio, ἐπακουσμὸς, ῦ, ὁ.
exauditus, ἐπήκοος, ου, ὁ.
exaugeo, ἐξαύξω.
excæcatio, τύφλωσις, εως, ἡ, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκτύφλωσις, εως, ἡ.
excæcatus, πεπηρωμένος, ου, ὁ.
excæco, τυφλόω, ῶ, ἐκτυφλόω, ῶ, ἐξομματόω, ῶ.
excalceatus, ἄβλαυτος, ου, ὁ, ἀνυπόδητος, ου, ὁ.
excalceo, περιδήματα λύω.
excandeſcentia, θύμωσις, εως, ἡ, ἐξυθυμία, ας, ἡ.
excandeſco, incendor, ἐκπυρόομαι, ὅμαι: metaphorice iraſci, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, ῶ, ἐξαγριόομαι, ὅμαι.
excanto, ideſt, incantatione libero, ἐξᾴδω.
excarnifico, ἐκτραχηλοργέω, ῶ, ἐκτραχίζω, ῶ.
excaſtro, ἐκτέμνω.
excavatio, ἐκκοίλωσις, εως, ἡ.
excavo, ἐκκοιλαίνω, ῶ.
excedo, diſcedo, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, ῶ. item ſupero, ὑπερφέρω τινά, διαφέρω τινός ἔν τινι.
excedere e vita, ἀπαλλάττεσθαι τῦ βίυ, ἀπιέναι τῦ βίυ.
excedo ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελῶ, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.
excellens, προέχων, οντος, ὁ, ἐξέχων, οντος, ὁ, ὑπερφυὴς, έος, ὁ, περιττὸς, ῦ, ὁ, ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἔξοχος, ου, ὁ.
excellentia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερφυΐα, ας, ἡ.
excellentiſſimus, ἄκρος, ου, ὁ, κορυφαιότατος, ου, ὁ: ut, ἄκρος ἰατρὸς, ἄκρος νομοθέτης, excellentiſſimus medicus, excellentiſſimus legislator.
excello, ſupero, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω ἐν τιμαῖς, honoribus: πρωτεύω τῇ σοφίᾳ, in ſapientia: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
excelſe, ὑψηλῶς.
excelſiſſimus, ὕψιστος, ου, ὁ, ὑπερύψηλος, ου, ὁ.
excelſitas, ὑψηλότης, ητος, ἡ, ὕψος, εος, τό.
excelſitas animi, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
excelſus, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ, μετέωρος, ου, ὁ.
exceptio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ἀπόληψις, εως, ἡ.
exceptio, præſcriptio, παραγραφὴ, ῆς, ἡ, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
exceptio, ſucceſſio, διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, παράληψις, εως, ἡ.
exceptor, actuarius, notarius, σημειογράφος, ου, ὁ, ταχυγράφος, ου, ὁ.
exceptor, ſuſceptor, διάδοχος, ου, ὁ, ὑποδέκτης, ου, ὁ, ὑποδοχεὺς, έως, ὁ.
excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
excerpo, ἀπολέγω, ἐκλέγω.
excerptio, ἀπόληψις, εως, ἡ.
exceſſus, ἐκχώρησις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ. item ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
exceſſus menſuræ, ἀμετρία, ας, ἡ, ὑπερμετρία, ας, ἡ.
excidium, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἅλωσις, εως, ἡ.
excido, ἐκπίπτω. pro obliviſci, ἐπιλανθάνομαι.
excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά. ἀναιρέω, ῶ, κατασκάπτω.
excio, vel excieo, ἐκκαλέω, ῶ, ἐξεγείρω.
excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι. δέχεσθαι ξένους, hoſpites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω, ῶ.
excipio, præſcribo, παραγράφομαι.
excipio, ſe pacto continere nolo, ὑπεξαιρέω, ῶ.
excipio, ſuccedo, διαδέχομαι.
excipio dictante, ὑπογράφω.
excipio dorſo, ἀναδέχομαι ἐπὶ τῶν ὤμων.
excipio familiariter, ὑποδέχομαι.
excipio convivio, ἑστιάω, ῶ.
exciſio, ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐκτομὴ, ῆς, ἡ.

exci-

exciſus, ἐκτετμημένος, ου, ὁ.
excitatio, διέγερσις, εως, ἡ, ἔγερσις, εως, ἡ, ἀνέγερσις, εως, ἡ.
excitatio nocturna, νυκτεγερσία, ας, ἡ.
excitatus, ἀπόσυτος, ου, ὁ.
excito, ἐγείρω τινὰ ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores: ἀνεγείρω ἐξ ὕπνου, ex ſomno excito.
excito contentionem, νεῖκος ἐγείρω.
excito, expergefacio, ἀνεγείρω, ἐγείρω, ἐξανίστημι, ἐπανίστημι.
excito a mortuis, ἐγείρω ἐκ νεκρῶν, & ſimpliciter, ἐγείρω.
excito, inſtigo, ἐξαναγκάζω, ἐπισπουδάζω.
excitus, ἐγερθεὶς, ἐντος, ὁ.
exclamatio, ἐκφώνησις, εως, ἡ, ἀναβόησις, εως, ἡ.
exclamo, ἀναβοάω, ῶ, ἀναφωνέω, ῶ, ἀνακράζω.
excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ᾠά.
excluſio, ἀπόκλεισις, εως, ἡ.
excluſio pullorum, ἐκκόλαψις, εως, ἡ, ἐκλέπισις, εως, ἡ.
ad excogitandum ingenioſus, ἐπινοηματικὸς, οῦ, ὁ.
excogitatio, ἐπινόησις, εως, ἡ, πρόνοια, ας, ἡ.
excogitator, εὑρετὴς, οῦ, ὁ, ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ.
excogito, ἐπινοέω, ῶ, ἐξευρίσκω τι.
excogito fraudulenter, σοφίζομαι.
excolo, is, ere, orno, ἐπικοσμέω, ῶ, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, ῶ, διαπονέω, ῶ.
excolo, as, ὑλίζω.
excommunicatio, ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ.
excommunicatus, ἀποκήρυκτος, ου, ὁ.
excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
excoriatio, ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, δάρσις, εως, ἡ, δορὰ, ᾶς, ἡ.
excoriatus, δαρτὸς, οῦ, ὁ.
excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
excors, ἀνόητος, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ.
excortico, λεπυρίζω, ῶ, λέπω, λεπίζω.
excreatio, ἔκπτυσις, εως, ἡ, ἀπόχρεμψις, εως, ἡ.
excrementum, ὑποχώρημα, ατος, τὸ, διαχώρημα, ατος, τό.
excrementa ejicio, ἀποψύχω.
excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
excreſcentia, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ.
excreſco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
excretio, ἀπόκρισις, εως, ἡ, ἔκκρισις, εως, ἡ.
excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ῶ, ὀδυνάω, ῶ.
excubatio, φυλακὴ, ῆς, ἡ, φυλακτηρία, ας, ἡ.
excubiæ nocturnæ, νυκτερινὴ φυλακή.
excubiæ, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, νυκτοφυλακήσεις, εων, αἱ.
excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι, φρουρεῖν.
excubitor, φύλαξ, ακος, ὁ.
excubo, φρουρέω, ῶ, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, ῶ.
excudo, ἐκσφυρηλατέω, ἐκτυπόω, ῶ, κόπτω νόμισμα.
exculpo, διαχαράττω.
excultus, ἐπικοσμηθεὶς, έντος, ὁ, ἐξεργασθεὶς, έντος, ὁ.
excultus litteris, πεπαιδευμένος, ου, ὁ.
excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
excurro populabundus, ἐπεξέρχομαι, πραιδεύω.
excurſus, παρέκβασις, εως, ἡ, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
excuſabilis, συγγνωστὸς, οῦ, ὁ.
excuſare ſenectutem, προΐσχειν τὸ γῆρας.
excuſari qui non poteſt, ἀναπολόγητος, ου, ὁ.
excuſari qui facile poteſt, εὐαπολόγητος, ου, ὁ.
excuſatio, ἀπολογία, ας, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
ſine excuſatione, ἀπροφασίστως.
excuſationem prætendere, προΐσχειν πρόφασιν.
excuſo, purgo, παραιτέομαι, οῦμαι, ἀπολογέομαι, οῦμαι, προφασίζω.
excuſor, χαλκεὺς, έος, ὁ, τυπογράφος, ου, ὁ, χαλκογράφος, ου, ὁ.
excuſſus, exturbatus, ἐκχυθεὶς, ου, ὁ.
excutio, examino, μεταχειρίζω, σκαλεύω, ῶ, & ἐρευνάω, ῶ.
excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
execrandus, & -abilis, ἐπάρατος, ου, ὁ, κατάρατος, ου, ὁ.
execratio, κατάρα, ας, ἡ, ἀρὰ, ᾶς, ἡ, βδέλυγμα, ατος, τό.
execror, καταρῶμαί τινι, vel τινά.
exectus, caſtratus, βάκηλος, ου, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐκτομος, ου, ὁ.
exectio, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἐκτμῆσις, εως, ἡ.
exedo, κατέδω, ἐξέδω, pro abſumo, ἐκφαγεῖν.
exedra, ἐξέδρα, ας, ἡ, σχολαστήριον, ου, τό.
exemplar, ἀντίγραφον, ου, τὸ, πρωτότυπον, ου, τό.
ad exemplar effictus, ἀντίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ.
exemplaris, παραδειγματώδης, εος, ὁ, παραδειγματικὸς, οῦ, ὁ.
exempli gratia, φέρε εἰπεῖν.
exemplum, παράδειγμα, ατος, τὸ, ὑπόδειγμα, ατος, τό.
exemplum præbeo, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
exemptio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, ἐξαρσις, εως, ἡ.
exemptus, ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἀφαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
exenteratio, ἐξεντέρισις, εως, ἡ.
exentero, ἐξεντερίζω.
exeo, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.

exequiæ, ἐντάφια, ων, τὰ, ἡ νεκροῦ ἐκφορά.
exequiarum curator, κηδεμὼν, όνος, ὁ.
exequias, vel funus curo, κηδεύω, κηδεύω.
exequias facio, ταρχύω, ταρχεύω, & ταρχέω, ῶ.
exequor, ἐκτελέω ταῦτά τινι, ἀπεργάζομαι, ἀναπληρόω.
exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus. εὐσεβεῖν, pietatem. ἐργάζομαι τέχνας, artes. γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.
exerceo agriculturam, μεθίεναι γεωπονίαν.
exercitatio, γυμνασία, ας, ἡ, μελέτη, ης, ἡ.
exercitatio militaris, ἐξόπλισις, εως, ἡ, ἐξοπλισία, ας, ἡ.
exercitatio corporis, σωμασκία, ας, ἡ, σωμασκέω, ῶ, corpus exerceo.
exercitator, ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, ἀσκητὴς, οῦ, ὁ.
exercitatus, μελετηρὸς, οῦ, ὁ, διαπεπονημένος, ου, ὁ, τριβακὸς, οῦ, ὁ.
exercitium, γυμνασία, ας, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ.
exercitum ducere, στρατεύειν, στρατηγεῖν.
exercitus, στρατιὰ, ᾶς, ἡ, στρατὸς, οῦ, ὁ, στράτευμα, ατος, τό.
exercitum colligo, στρατολογέω, ῶ.
exercitum comparare, παρασκευάσασθαι τὴν στρατιάν.
exercitum in expeditionem duco, ἐπιστρατεύω, & ἐπιστρατεύομαι, στρατηλατέω, ῶ.
exercitum recenſeo, ἀπαριθμοῦμαι τὸ στράτευμα.
exercitum ordino ad pugnam, τάττω, vel παρασκευάζω τὴν στρατιὰν εἰς μάχην.
exercitus dux, στρατάρχης, ου, ὁ, ἀγόστρατος, ου, ὁ ϗ ἡ.
exercitus deſertor, λειποταξίας, ου, ὁ.
exero, προφαίνω, ἐξέλκω, ἐξαίρω.
exertus, ἐξωμίας, ου, ὁ, ἔξωμος, ου, ὁ, προπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
exeſio, ἀνάβρωσις, εως, ἡ, κατάτριψις, εως, ἡ.
exeſus, διάβρωτος, ου, ὁ, ἐκβεβρωμένος, ου, ὁ.
exeſus a vermibus, σκωληκόβρωτος, ου, ὁ.
exhæredatio, ἀποκλήρωσις, εως, ἡ.
exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
exhæres, ἀπόκληρος, ου, ὁ.
exhalatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ, ἀτμὶς, ίδος, ἡ.
exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
exhaurio, ἐξαντλέω, ῶ, κενόω, ῶ, ἐξαρύω, ἀφύσσω.
exhaurio, abſumo, ἀναλίσκω, καταναλίσκω, καταπίνομαι, οῦμαι.
exhaurire ſentinam, τὸν ἄντλον αἱρεῖσθαι.
exhauſtio, ἀπάντλησις, εως, ἡ, ἐξάρυσις, εως, ἡ.
exhauſtus, ἐξηντλημένος, ου, ὁ.
exhedra, σχολαστήριον, ου, τὸ, ἐξέδρα, ας, ἡ.
exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι.
exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινί.
exhibitio, παράστασις, εως, ἡ.
exhilarator, γελωτοποιὸς, οῦ, ὁ. metaphorice apud Gregor.
exhilaratus, ἱλαρὸς, οῦ, ὁ.
exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, ῶ, φαιδρόω, ῶ.
exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
exhorreſco, πτύρομαι, καταπτήσσω, ἀποπτοέομαι, οῦμαι, ἐκπλήττομαι, ἐμπλήσσομαι.
exhortatio, προτροπὴ, ῆς, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
exhortator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, παραινέτης, ου, ὁ.
exhortatorie, παραινετικῶς.
exhortatorius, παραινετικὸς, οῦ, ὁ, παρακλητικὸς, οῦ, ὁ, προτρεπτικὸς, οῦ, ὁ.
exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι. παρακαλοῦμαί εἰς εἰς μάχην, ad pugnam.
exibilatio, κλωγμὸς, οῦ, ὁ.
exibilo, ἐκσυρίττω τινὰ, κλώζω.
exibilor, συρίττομαι.
exiccatus, σκελετὸς, οῦ, ὁ, σκελετωθεὶς, έντος, ὁ.
exiccatio, σκελετεία, ας, ἡ, σκέλημα, ατος, τὸ, αὐχμὸς, οῦ, ὁ.
exicco, ἐξικμάω, ῶ, vel ἐξικμάζω, ξηραίνω, cum accuſ.
exigo, expello, ἐξωθέω, ῶ, ἐξελαύνω σε. exigere pecuniam a debitore, ἀπαιτεῖν, aut εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος. item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
exigere jusjurandum, τοῖς ὅρκοις ἀπολαμβάνειν.
exiguitas, ὀλίγον, ου, τὸ, μικρότης, ητος, ἡ.
exiguus, ὀλίγος, ου, ὁ, βραχὺς, έος, ὁ, μικρὸς, ᾶ, ὁ.
exiguo tempore, ὀλίγως.
exilio, ἐκπηδάω, ῶ, pro vehementer gaudeo, ἀνασκιρτάω, ῶ, ἐξάλλομαι.
exilis, λεπτὸς, οῦ, ὁ, ἰσχνὸς, οῦ, ὁ, ἀμυδρὸς, οῦ, ὁ.
exilitas, λεπτότης, ητος, ἡ, ἰσχνότης, ητος, ἡ.
vocis exilitas, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, λεπτοφωνία, ας, ἡ.
exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
exiliter de rebus diſputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
exilium, φυγὴ, ῆς, ἡ, ἐξορισμὸς, οῦ, ὁ.
exilium perpetuum, ἀειφυγία, ας, ἡ.
exilio damnari, εἰς περιορισμὸν καταδικάζεσθαι.
exilio mulcto, ζημιῶ φυγῇ, ἐξορίζω.
exilio damnor, πρὸς τὴν ὑπερορίαν μετοικίζομαι.
in exilium mitto, διώκω, ἐκδιώκω, ἀνδρηλατέω, ῶ, ἀποκρύπτω.
eximendus, ἐξαιρετέος, οῦ, ὁ, & ἐξαίρετος, ου, ὁ.
eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.
eximius, ἐκλεκτὸς, οῦ, ὁ, & ἔκκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ. ἐξαίρετος, ου, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ, ἐξῃρημένος, ου, ὁ.

eximo, ἐξαιρῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, civibus, ἀποχέω.
eximo, immunem facio, παραλύω.
eximo, libero, ῥύω, ἀπορρύω, ἀπορρύομαι.
exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
exinanio, κενόω, ῶ, κενόω, ῶ.
exinanitio, ἰσθμὸς, ῦ, ὁ, κένωσις, εως, ἡ, ἐκκένωσις, εως, ἡ.
ex inſperato, παρ' ἐλπίδα.
exiſtentia, ὕπαρξις, εως, ἡ.
exiſtimandum eſt, νομιστέον, τὸ, ὑποληπτέον, τὸ, οἰητέον, τό.
exiſtimatio, δόξα, ης, ἡ, δόκησις, εως, ἡ, εὐδοξία, ας, ἡ.
exiſtimatio bona, εὐδοξία, ας, ἡ.
exiſtimatio mala, κακοδοξία, ας, ἡ.
exiſtimationem alicujus lædo, βλασφημέω, ῶ, δυσφημέω, ῶ.
eſſe in exiſtimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, ἐπιμελεῖσθαι, δοξάζεσθαι.
exiſtimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, ῶ, δοξάζω.
exiſto, ὑπάρχω, ὑπογίγνομαι.
exitiabilis, & exitialis, ὀλέθριος, ε, ὁ, θανάσιμος, ε, ὁ, ὀλεθρίος, ε, ὁ.
exitialiter, ὀλεθρίως.
exitium, ὄλεθρος, ε, ὁ, ἐξώλεια, ας, ἡ, φθορά, ᾶς, ἡ.
exitium affero, ὄλλυμι, ſive ὀλλύω, ὀλεθρεύω, ὀλέκω, ποιῶ ὄλεθρον.
exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
exitio digniſſimus, πρόξωλης, ε, ὁ.
exitioſe, λυγρῶς.
exitioſus, λυγρός, ῦ, ὁ, ἀναιρετικός, ῦ, ὁ, μαλερός, ῦ, ὁ, μαλός, ῦ, ὁ.
exitu anni, τ͂ ἐνιαυτοῦ καταστρέφοντος.
ad exitum perduco, περαίνομαι, πλαστέω, ῶ.
exitus, ἀπόβασις, εως, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ, ἔξοδος, ε, ἡ.
exitus, eventus, σύμβαμα, ατος, τὸ, παρασύμβαμα, ατος, τὸ, ἔκβασις, εως, ἡ.
exitus, finis, ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, κατάλυσις, εως, ἡ.
exlex, ἄνομος, ε, ὁ, παράνομος, ε, ὁ.
exoculo, ἐξοφθαλμίζω, ἐξομματόω, ῶ.
exoleſco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
exoletus, ἀμαυρωθεὶς, έντος, ὁ, ἐξίτηλος, ε, ὁ.
exolvo, ἀποτίνω, item ſatisfacio, ἀποτίω.
exolutio, ἔκλυσις, εως, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ.
exolutus, ἔκλυτος, ε, ὁ ϗ ἡ.
exoneratio alvi, ἀποσκευή, ῆς, ἡ, ἀπόψυξις, εως, ἡ.
exonero, ἀποφορτίζω.
exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ῦ, ὁ, ἐπιπόθητος, ε, ὁ.
exoptatio, ἐπιθύμησις, εως, ἡ, ἐπιπόθησις, εως, ἡ.
exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινός.
exorabilis, παρακλητὸς, ῦ, ὁ, εὔπειστος, ε, ὁ, καταπειθής, έος, ὁ, εὐπειθής, έος, ὁ.
exoratu difficilis, δυσπαραίτητος, ε, ὁ, ἀπαραίτητος, ε, ὁ ϗ ἡ.
exoratus, ἐκλιπαρηθεὶς, έντος, ὁ.
exorbeo, ἐκροφέω, ῶ, ἀπορροφέω, ῶ.
exorbito, ἐκτροχάζω, ῶ.
exorciſmus, ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ.
exorciſta, ἐξορκιστὴς, ῦ, ὁ.
ex ordine, ἑξῆς.
exordior, προοιμιάζομαι, προοιμιάζω.
exordium, προοίμιον, ε, τὸ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, κατάρχη, ῆς, ἡ.
exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
exoriri facio, ἀνατέλλω, ἐξανατέλλω.
exornatio, διασκευὴ, ῆς, ἡ, κόσμησις, εως, ἡ.
exornator, κοσμητὴς, ῦ, ὁ.
exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω, ῶ.
exoro, ἐξαιτέομαί σε, παρακαλέω, ῶ, καταδέομαί τινα.
exors, ἀπόκληρος, ε, ὁ, ἄκληρος, ε, ὁ, ἄμοιρος, ε, ὁ.
exors ſum, ἀκληρέω, ῶ, ἀμοιρέω, ῶ.
exortus, us, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ἔκφυσις, εως, ἡ.
exos, ἐξόστεος, ε, ὁ. & ἀνόστεος, ε, ὁ.
exoſculatio, καταφίλησις, εως, ἡ.
exoſculor, καταφιλέω, ῶ.
exoſſo, ἐξοστεΐζω.
exoſus, qui odio habet, στυγῶν, ῦντος, ὁ, μισῶν, ῦντος, ὁ. & paſſive, ἀπηχθημένος, ε, ὁ.
exoſus Diis, θεομισής, έος, ὁ, θεοστυγής, έος, ὁ ϗ ἡ.
exoticus, ἐξωτικὸς, ῦ, ὁ.
expalleo, ὑπωχριάω, ῶ.
expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπτύσσω.
expandere palmas, χεῖρας ἀναπτύσσειν.
expanſus, ἡπλωμένος, ε, ὁ, ἀναπεπταμένος, ε, ὁ. per ſyncopen pro ἀναπεπετασμένος, ε, ὁ, πεπταμένος, ε, ὁ.
expatior, περιβαίνω, ἀποπλανάομαι, ῶμαι.
expaveſco, ἐκπλήσσομαι, περιδειμαίνω, καταδειλιάω, ἀποδειλιάω, ῶ.
expectatio, προσδοκία, ας, ἡ, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ.
præter expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω, ῶ.

expectoro, ἀποστηθίζω.
expedio, libero, ἀναλύω, ἀπολύω. item utile eſſe, συμφέρειν, ὠφελέω τινά.
expedio, conficio, ἀνύω, ἀνύτω, vel ἀνύττω.
expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελεῖ.
expedite, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
expediti equites, εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.
expeditio, εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ἔλασις, εως, ἡ, ἔξοδος, ε, ἡ, ἔφοδος, ε, ἡ.
expeditio adverſus aliquem, ἐπιστρατεία, ας, ἡ.
expeditio navalis, ἀνάβασις, εως, ἡ, ναυστόλημα, ατος, τὸ, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, πλόος, πλῦς, ὁ.
expediens miles, εὔζωνος ἀνήρ.
expeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιεῖσθαι.
expeditus, promptus, εὔπορος, ε, ὁ, εὔζωνος, ε, ὁ, πρόχειρος, ε, ὁ.
expello, ἐκβάλλω τινὰ τ͂ ἀρχῆς, regno. ἐλαύνω ἐκ τ͂ πατρίδος τινά, expello e patria, ἐξωθέω, ῶ, ἐκωθέω, ῶ.
expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
expellere finibus, ἐξορίζειν.
expendo, conſidero, ἐξετάζω τι, σκέπτομαι ταῦτα· item pondero, σταθμάομαι. aliquando luere, ἐκτίνω.
expendo, erogo, ἐξοδιάζω.
expenſa, æ, ſumptus, δαπάνη, ης, ἡ, ἐξανάλωμα, ατος, τό.
expenſi relatio, ἀπολογισμὸς, ῦ, ὁ.
expenſis publicis aliquid facio, δημοσιεύω τι.
expergefacio, ἀνεγείρω, διυπνίζω, διεγείρω.
expergefactus, & experrectus, διεγερθεὶς, έντος, ὁ, ἐγειρόμενος ἐκ τ͂ ὕπνου.
expergiſco, ἐγείρομαι.
expergiſcor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
experientia, πεῖρα, ας, ἡ, ἐμπειρία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
experientiæ fidem habere, πιστεύειν τῇ πείρᾳ.
experimentum, δοκιμασία, ας, ἡ, ἀνάπειρα, ας, ἡ.
experior, πεῖραν λαμβάνω, πειράω, ῶ, act. & πειράομαι, ῶμαι, κινδυνεύω.
experiri jure, i. e. lege agere, δίκην λαγχάνειν, δίκην εἰσάγειν, ἀγωνίζεσθαι.
expers, ἄμοιρος, ε, ὁ, ἀμέτοχος, ε, ὁ.
expers laboris, ἀργὸς πόνων.
expers rationis, ἄλογος, ε, ὁ.
expertus, ἔμπειρος, ε, ὁ.
expetendus, αἱρετὸς, ῦ, ὁ, αἱρετέος, ε, ὁ.
expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, pecuniam, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
expiare ſcelus, ἄγος ἐλαύνειν.
expiatio, ἁγνισμὸς, ῦ, ὁ, ἐξίλασμα, ατος, τό.
expiator, καθαρτὸς, ῦ, ὁ, λυτὴρ, ῆρος, ὁ, λύτωρ, ορος, ὁ.
expiatus, ἡγνισμένος, ε, ὁ.
expietus a ſcelere, ὀργιότης, ε, ὁ.
expilatio, περισύλησις, εως, ἡ.
expilator, συλητὴς, ῦ, ὁ, συλαγωγὸς, ῦ, ὁ.
expilo, diripio, deprædor, περισυλάω, ῶ, περιαιρέω, ῶ.
expilo, depilo, pilos detraho, ψιλόω, ῶ.
expio, καθαίρω τὸν πόλιν, ἁγνεύω.
expiratio, ἐκπνοὴ, εως, ἡ, ἐκπνοή, ῆς, ἡ.
expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
expiro, animam efflo, ἀποπνέω, & Poetice ἀποπνείω, λειποψυχέω, ῶ.
expiſcor, diligenter exquiro, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω, ῶ.
explanatio, διάλυσις, εως, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
explanator, σαφηνιστὴς, ῦ, ὁ, τεχνιτικὸς, ῦ, ὁ.
explano, κατασαφέω. pro manifeſtum facere, διασαφῶ τινι, δηλόω τι.
expleo, ἐκπληρόω, ῶ, ἀναπληρόω, ῶ.
expletio, ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
expletus, ἔκπλεος, ε, & Attice ἔκπλεως, κατάπλεος, & εως.
expletus vino, & dapibus, οἴνου κορεσσάμενος ϗ ἐδωδῆς. Homerus.
explicate, ἀναπεπταμένως. pro aperte, διαρρήδην.
explicatio, ἑρμήνευσις, εως, ἡ, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
explicator, explanator, ἐξηγητὴς, ῦ, ὁ, φραστὴρ, ῆρος, ὁ.
explicatus, ἀνάπτυχος, ε, ὁ ϗ ἡ.
explicatu facilis, εὔφραστος, ε, ὁ, & difficilis, δύσφραστος, ε, ὁ.
explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, pro explanare, διασαφηνίζω τι, ἐκδιηγέομαι, ῦμαι.
explodo, ἐκκρούω, ῶ, ἐκκρούω τι, χλευάζω.
exploratio, σκέψις, εως, ἡ, κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
explorator, σκοπὸς, ῦ, ὁ, δοκιμαστὴς, ῦ, ὁ.
exploratorius, κατασκοπικὸς, ῦ, ὁ.
exploratus, πιστὸς, ῦ, ὁ.
exploratum eſt mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
exploro, pro ſagaciter inquiro, κατασκοπέω, ῶ. pro dijudicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξετάζειν, ἀνακρίνειν.
expoliatio, λωποδυσία, ας, ἡ.
expolio, as, ἀποσυλάω, ῶ.

expo-

expolio, is, ire, κατακοσμέω, ῶ, ἐξεργάζομαί τι. ἀποξέω, ῶ.
expolitio, ἐπεξεργασία, ας, ἡ. κατακόσμησις, εως, ἡ.
expolitus, ξεστὸς, ῦ, ὁ.
expono, ἐκτίθημι. pro declarare, ἐξηγέομαι, ῦμαι, δηλόω, ῶ.
exporrectio, ἔκτασις, εως, ἡ, ἐπέκτασις, εως, ἡ.
exporrectus, τανυσθεὶς, ἐκτεθεὶς, ὁ, ἐκτατὸς, ῦ, ὁ.
exporrigo, ἐκτείνω.
exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
expoſco, ἐξαιτέω, ῶ, cum genitivo.
eepoſco ad pœnam, ἐξαιτῶ ἐπὶ τιμωρίαν.
expoſitio, ἐξήγησις, εως, ἡ, διασάφησις, εως, ἡ.
expoſitor, ἐξηγητὴς, ῦ, ὁ, ὑφηγητὴς, ῦ, ὁ.
expoſitus, ἔκθετος, ου, ὁ, ἐκτεθεὶς, ἐντὸς, ὁ.
exportatio, κομιδὴ, ῆς, ἡ, ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ.
exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, & ἄγω, ἐξάγω.
expoſtulo, ἐξαιτέω, ῶ, καταβοάομαι αὐτοῦ. pro conqueror de injuria, ἐγκαλέω, ῶ, μέμφομαί τινα.
expoſtulatio, ἐξαίτησις, εως, ἡ, πρόκλησις, εως, ἡ.
expoſtulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
expoſtulator, ἐγκληματικὸς, ῦ, ὁ.
expreſſe, διαῤῥήδην.
expreſſio, ἐκπιεσμὸς, ῦ, ὁ, ἀπόθλιμμα, ατος, τό.
expreſſus, ἐκπιεστὸς, ῦ, ὁ.
expreſſus, effictus ex archetypo, ἔκτυπος, ου, ὁ.
exprimo, premendo elicio, ἐξαιρέω, ἐκθλίβω, ἀποθλίβω, ἐκπιέζω, & ἐκπιάζω.
exprimo, ἐκπιέζω. pro declaro, ἐξηγοῦμαι. item pro repræſentare, ἀπεικάζω, ἐξεικάζω, ἀποχαρακτηρίζομαι.
exprobratio, ὀνείδισις, εως, ἡ, ἐξονειδισμὸς, ῦ, ὁ.
exprobrator, ὀνειδιστὴς, ῦ, ὁ.
exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
expugnabilis, ἀπολέμητος, ου, ὁ, αἱρετὸς, ου, ὁ.
expugnatio, αἵρεσις, εως, ἡ, πολιόρκησις, εως, ἡ.
expugnatu difficilis, δυσκαταγώνιστος, ου, ὁ, δύσμαχος, ου, ὁ, δυσάλωτος, ου, ὁ. expugnatu facilis, εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ, εὐαίρετος, ου, ὁ, εὐάλωτος, ου, ὁ.
expugno obſidione, ἐκπολιορκέω, ῶ.
expugno, αἱρέω, ῶ. καταπολεμέω, ῶ.
expulſio, ἔξωσις, εως, ἡ, ἄπωσις, εως, ἡ, ἐκβολὴ, ῆς, ἡ.
expulſor, ἀπελαστὴς, ῦ, ὁ, ἢ ἡ, ἀμύντωρ, ορος, ὁ, ἢ ἡ, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ.
expulſus, ἀπωστὸς, ῦ, ὁ, ἐκκήρυκτος, ου, ὁ, ἢ ἡ.
expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
expurgatio, ἐκκάθαρσις, εως, ἡ.
expurgo, ἐκκαθαίρω.
exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ῶ, ἀναζητέω, ῶ. ἀνιχνεύω.
exquiſita, & accurata oratio, ἀκριβὴς λόγος.
exquiſite, ἀκριβῶς.
exquiſitus, ἐξηκριβωμένος, ου, ὁ, ἀκριβὴς, έος, ὁ, ἐξειργασμένος, ου, ὁ.
exſcaturio, ἐκβλύζω.
exſcindo, κατασκηνέω, ῶ, & κατασκηνόω, ῶ.
exſcribo, ἀπογράφω.
exſcriptor, μεταγραφεὺς, έως, ὁ.
exſcriptum, ἀπόγραφον, ου, τό.
exta, σπλάγχνα, ων, τὰ, ἔντερα, ων, τά.
exta conſulo, ἱεροσκοπέομαι, ῦμαι.
extabeſco fame, ἀποσκλῆναι λιμῷ.
extabeſco, ἐκτήκομαι.
extemplo, ſtatim, αὐτίκα. παραχρῆμα.
extemporalis, αὐτοσχεδιαστὴς, ῦ, ὁ.
ex tempore, non præmeditate, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.
extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, late, ἀναπετάννυμαι.
extenſe, ἀποταδὴν, ἐντόνως, ἐκτεταμένως, ἐκτενῶς.
extenſio, ἐκτενεία, ας, ἡ, ἔκτασις, εως, ἡ.
extenſus, ἐκτατὸς, ῦ, ὁ, ἐκτάδιος, ου, ὁ, ἐκτενὴς, έος, ὁ, ἢ ἡ, ἐκτενὸς, έος, ὁ, ἢ ἡ.
extenuatio, λέπτυνσις, εως, ἡ, ἐλάττωσις, εως, ἡ.
extenuatus, ἰσχνὸς, ῦ, ὁ.
extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ. & pro verbis deprimere, σμικρολογίζω.
extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
exteri, ἔξεδροι, οἱ. οἱ θύραζε.
exterior, ἐξώτερος, ου, ὁ.
exterminatio, ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, ὀλέθρευσις, εως, ἡ.
exterminator, ὀλοθρευτὴς, ῦ, ὁ.
exterminatus, ἐξόριστος, ου, ὁ, ἐξέβλητος, ου, ὁ.
extermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.
externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
externus, ἐξωτερικὸς, ῦ, ὁ, ξενικὸς, ῦ, ὁ.
extero, ἐκτρίβω.
exterreo, ἐκφοβέω, ῶ, ἐκπλήττω.
exterritus, ἐκπλαγεὶς, έντος, ὁ.
exterus, ξένος, ου, ὁ, ἀλλότριος, ου, ὁ, ἔκφυλος, ου, ὁ.
extimeſco, περιδειθῦμαι τινα.
extimulator, ἐρεθιστὴς, ῦ, ὁ, ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, κέντωρ, ορος, ὁ.
extimulo, παροξύνω, κεντέω, ῶ, ὀτρύνω.
extimus, ἐξώτατος, ου, ὁ, ἔσχατος, ου, ὁ.
eetinctio, ἀπόσβεσις, εως, ἡ, σβέσις, εως, ἡ.
extinctor, σβεστὴρ, ῆρος, ὁ.
extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω. item occidere, διαφθείρειν τινά.
extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, εως, ἡ, ἐκρίζωσις, εως, ἡ.
extirpator, ἐκριζωτὴς, ῦ, ὁ.
extirpo, ἀποῤῥιζόω, ῶ, ἐκθεμελιόω, ῶ, ἀπολλύμαί τι, ἐκμοχλεύω.
extiſpex, σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, ἱεροσκόπος, ου, ὁ.
extiſpicina, ἡπατοσκοπία, ας, ἡ.
extiſpicium, σπλαγχνοσκοπία, ας, ἡ.
exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐκκουφίζω τι, τῷ λόγῳ αἴρω, μετεωρίζω.
extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω, ῶ.
extorris, exul, ἄπολις, ιδος, ὁ, ἄοικος, ου, ὁ, φυγὰς, άδος, ὁ.
extra, ἐκτὸς, ἔξω, cum gen.
eetra propoſitum loqui, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
extra ſe, ἔξω αὐτοῦ.
extractio, ἐξολκὴ, ῆς, ἡ.
extractus, ἀνάσπαστος, ου, ὁ, ἢ ἡ.
extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
extraneus, ξένος, ου, ὁ, ἐξωτικὸς, ῦ, ὁ, ἀλλοδαπὸς, ῦ, ὁ.
extraordinarius, ἔκτακτος, ου, ὁ, ἐπίλεκτος, ου, ὁ.
extreme, ἐσχάτως.
extremitas, ὕστατον, ου, τὸ, ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, πέρας, ατος, τό.
extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
extremus, ultimus, ἔσχατος, ου, ὁ, ὕπατος, ου, ὁ, πρυμνὸς, ῦ, ὁ, πύματος, ου, ὁ, πέρμαιος, ου, ὁ, ὕστατος, ου, ὁ, τελευταῖος, ου, ὁ.
extremus, ſummus, ἄκρος, ου, ὁ, μυχίος, ου, ὁ, τελευταῖος, ου, ὁ.
extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
extrinſecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
extritus, περιξεσμένος, ου, ὁ.
extrorſum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
extructæ dapibus menſæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπεσωρευμένη.
eetructor, κατασκευαστὴς, ῦ, ὁ.
extructus, κατασκευαστὸς, ῦ, ὁ.
extructio, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
extructio tectorum, οἰκοδόμησις, εως, ἡ.
extrudo, ἐξωθέω τινὰ τινι, ἐξελαύνω.
extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω, ῶ.
extruſio, ὤθησις, εως, ἡ, ἐξώθησις, εως, ἡ.
extruſus, ἀπωστὸς, ῦ, ὁ.
extuberantia, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ.
extubero, ἐξοιδέω, ῶ, ἐπιφυσάω, ῶ.
extumeſco, ἐξογκόομαι, ῦμαι.
exturbatio, ἐκτάραξις, εως, ἡ, ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ.
exturbatus, ἔκριπτος, ου, ὁ, ἐκριπτικὸς, ῦ, ὁ, Ariſtotel. Rhetor. l. 2.
exturbo, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ῶ, ἐξωθέω, ῶ.
exuberantia, ὑπερβλύσις, εως, ἡ, ἀμφιλαφία, ας, ἡ.
exubero, ἀφθονέω, ῶ, πληθύω.
exuccus, ἄχυμος, ου, ὁ, ἄχυλος, ου, ὁ, ἄνυγρος, ου, ὁ.
exuctio, ἔκκρισις, εως, ἡ, ἀποθλασμὸς, ῦ, ὁ.
exudo, ἀφιδρόω, ῶ, ἐξιδρόω, ῶ.
exufflatio, ἐκφύσησις, εως, ἡ.
exufflo, ἐκφυσάω, ῶ, ἀναπρήθω.
exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, ῶ, & ἐκμυζάω, ῶ.
exul, φυγὰς, άδος, ὁ, ἄπολις, ιδος, ὁ, ἐξόριστος, ου.
exulem eſſe, πεφυγαδεῦσθαι.
exulare patria, φεύγειν τὴν πατρίδα.
exulcero, ἀφελκόω, ῶ. pro exaſperare, παροξύνω.
exulo, φεύγω, μετοικέω, ῶ, ὑπερορίζομαι.
exultabundus, γαυριῶν, ῶντος, ὁ.
exulceratio, ἀφέλκωσις, εως, ἡ, ἕλκωσις, εως, ἡ.
exultenter, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
exultantia, & exultatio, ἐκπήδησις, εως, ἡ, σκίρτησις, εως, ἡ, ἀγαλλίαμα, ατος, τό.
exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, ῶ, σκιρτάω, ῶ, ἐκπηδάω, ῶ.
exululo, ἐξολολύζω.
exundatio, κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, γυμνῶ σε ἀγαθῶν.
exuperantia, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
exurdo, κωφόω, ῶ, κωφάω, ῶ, ἀποκωφόω, ῶ, ἀποκωφάω, ῶ, ἐκκωφέω, ῶ.
exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
exurgere facio, ἀνανίστημι, & ἀνιστάω, ῶ, ἐξανίστημι, ἐπανίστημι.
exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.

exuſci-

Digitized by Google

exuſcitatio, ἀναζωπύρησις, εως, ἡ.
exuſcito, ἀναβιώσκομαι, ἐπανεγείρω, ζωγρέω, ῶ.
exuſtio, ἔγκαυσις, εως, ἡ, κατάκαυσις, εως, ἡ, ἔγκαυμα, ατος, τὸ, καταφλέξις, εως, ἡ.
exuſtus, καταπεφλεγμένος, ου, ὁ, ἔγκαυστος, ου, ὁ.
exuſtus Sole, ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, ἡλιοβλής, ῆτος, ὁ.
exutus, ἀποδυθεὶς, έντος, ὁ.
exuviæ, ἔνεμα, τά, λάφυρα, τά.
exuviæ leonis, λεοντῆ, ῆς, ἡ.
exuviæ ſerpentis, σῦφαρ, ατος, τό.
exuvias ferens, σκυλοφόρος, ου, ὁ, σκυλοφόρος, α, ὁ.

F A.

FAba, κύαμος, ου, ὁ.
Fabella, μυθάριον, ου, τό.
Fabellas fingo, μυθοπλαστέω, ῶ.
Faber, δημιουργός, ῦ, ὁ, τεχνίτης, ου, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
Faber ærarius, χαλκεὺς, έως, ὁ, χαλκουργός, ῦ, ὁ, χαλκοτύπος, ῦ, ὁ.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, ῦ, ὁ, χρυσουργός, ῦ, ὁ.
Faber ferrarius, σιδηρουργός, ῦ, ὁ.
Faber lignarius, ξυλοτόμος, ου, ὁ, τεκτονικὸς, ῦ, ὁ.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrefactum opus, καλλίεργον, ου, τὸ, ἔργον τεχνευόμενον.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικόν. & pro arte, μηχανὴ, ῆς, ἡ.
Fabricatio, δημιουργία, ας, ἡ, κτίσις, εως, ἡ.
Fabricator, τεχνίτης, ου, ὁ, κτιστὴς, ῦ, ὁ.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης, α, ὁ.
Fabricatus, τετυγμένος, ου, ὁ, τυκτὸς, ῦ, ὁ.
Fabricatus artificioſe, τεχνητὸς, ῦ, ὁ.
Fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ῶ, ξυλουργέω, ῶ.
Fabrico ex ære, χαλκεύω, & χαλκεύομαι.
Fabrico naves, ναυπηγέω, ῶ.
Fabrile opus, τεκτονία, ας, ἡ.
Fabrilis artis peritus, τεκτονικός, ῦ, ὁ.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω, ῶ.
Fabrilis, τεκτονικός, ῦ, ὁ.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabriliter, δημιουργικῶς.
Fabula, parva faba, κυάμιον, ου, τό.
Fabula, μῦθος, ου, ὁ, δρᾶμα, ατος, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulam ago, ἀγωνίζομαι, ὑποκρίνομαι.
Fabulam narro, μυθολογέω, ῶ.
Fabularum ſcriptor, μυθογράφος, ου, ὁ, δραματολόγος, ου, ὁ, μυθοποιὸς, ῦ, ὁ, λογοποιὸς, ῦ, ὁ.
Fabulor, μυθολογέω, ῶ.
Fabuloſe, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, εος, ὁ & ἡ.
Fabuloſa narratio, μυθολόγημα, ατος, τὸ, ἀνέλογος, ου, ὁ.
Facere copiam, πορίζειν.
Facere iter pedibus, τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι.
Facere ſacrificium, θύειν, θυμιάζειν.
Facere verba, λόγους ποιεῖσθαι, διατίθεσθαι λόγον, χρῆσθαι λόγῳ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, διδόναι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam, ſeu damnum facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Faceſſere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Faceſſere, pro diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facete, σωμύλως, χαριέντως, κομψῶς.
Facete loquor, ἀστειορρημονέω, ῶ.
Facetiæ, εὐτραπελίαι, αἱ, τὰ γελοῖα, τὰ κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, ου, ὁ, κομψὸς, ῦ, ὁ, σωμύλος, ου, ὁ, φιλοσκώπτης, ου, ὁ.
Facetum dictum, χαριεντισμός, ῦ, ὁ.
Facetus ſum, ἀστεΐζομαι.
Facie virili præditus, ἀνδρωπὸς, ῦ, ὁ.
Faciem pulcram habens, εὐώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, καλωπὸς, ῦ, ὁ, εὐωπὸς, ῦ, ὁ, εὐόφθαλμος, ου, ὁ.
Faciem deformem habens, δυσπρόσωπος, ου, ὁ.
in omnes facies ſe vertere, μεταβάλλεσθαι πᾶσαν μεταβολήν.
Facies πρόσωπον, ου, τὸ, ὄψις, εως, ἡ, βλέμμα, ατος, τό.
Facile, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Facile, æquo animo, εὐκόλως.
Facilem ſe præbere, παρέχειν, vel ἐνδιδόναι ἑαυτὸν ἵλεων, vel ἵλαον.
Facilis, ῥᾴδιος, ου, ὁ, εὔκολος, ου, ὁ, εὐχερὴς, έος, ὁ.
Facilitas, εὐκολία, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ης, ἡ, εὐμάρεια, ας, ἡ.
Facilitas morum, εὐκολία, ας, ἡ.
Facilitas ſermonis, εὐπροσηγορία, ας, ἡ.
Facilius, ῥᾷον.
Facillima, ῥᾷστα.
Facillimus, ῥήϊστος, ου, ὁ, ῥᾷστος, ου, ὁ, ῥηΐστος, ου, ὁ, Poetice.

Facinus in bonam partem, ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ. in malam, κακούργημα, ατος, τὸ, ῥᾳδιούργημα, ατος, τό.
Facinus præclarum, ἆθλημα, ατος, τὸ, καλὸν κατόρθωμα ἔργον.
Facinus audax, θερμὸν ἔργον.
Facinus nefandum, ἀῤῥητουργία, ας, ἡ, μῦσος, εος, τό.
Facinus nefandum admittere, παρανομεῖν παρανόμημα.
Facio, ποιέω, ῶ, δράω, ῶ, ἐνεργέω, ῶ, ἐργάζομαι.
Facio ſacra, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, οῦμαι.
Facio, ſacrifico, ῥέζω.
Factio, στάσις, εως, ἡ, αἵρεσις, εως, ἡ, συστροφὴ, ῆς, ἡ.
Factio, conſpiratio, ἑταιρεία, ας, ἡ, στάσις, εως, ἡ, μῶθος, ου, ὁ, παρασκευὴ, ῆς, ἡ.
Factio contraria, ἀντιπολιτεία, ας, ἡ.
Factionis contrariæ qui eſt, ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, ἀντιστασιαστὴς, ῦ, ὁ.
Factioſe, στασιαστικῶς.
Factioſus ſum, ἀντιστασιάζω, ῶ.
Factioſus, στασιώτης, ου, ὁ, στασιαστικὸς, ῦ, ὁ, στασιώδης, εος, ὁ.
Factitius, σκευαστὸς, ῦ, ὁ, τεχνητὸς, ῦ, ὁ.
Factito, ἐνεργέω, ῶ.
quo facto, ἔνθα δή.
Facto opus eſt, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ῦ, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ.
Factum, πρᾶξις, εως, ἡ, πρᾶγμα, ατος, τὸ, ἔργον, ου, τό.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γὰρ ἔστι τὰ γενόμενα ἀγένητα ποιεῖν.
poſt factum conſultans, ὑστερόβουλος, ου, ὁ.
Factus, ποιητὸς, ῦ, ὁ, ῥεχθεὶς, έντος, ὁ, σκευαστὸς, ῦ, ὁ, δεικτὸς, ῦ, ὁ.
Factus bene, εὐποίητος, ου, ὁ, εὔτυκτος, ου, ὁ.
Factus ad amuſſim, ἀπηκριβωμένος, ου, ὁ.
Facula, δᾳδίον, ου, τό.
Facultas, ἐξουσία, ας, ἡ, δύναμις, εως, ἡ.
Facultas datur, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ.
Facultas dicendi, δεινότης, ητος, ἡ.
Facultas eſt mihi, οἷός τε εἰμὶ, καὶ εὐπορέω. hinc εὐπορῶ λέγειν, facultas eſt mihi dicendi.
Facultatem do, παρίημι, ἐγχωρέω, ῶ.
Facultates, id eſt, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, ητος, ἡ, εὐγλωττία, ας, ἡ, εὐέπεια, ας, ἡ.
Facundia præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, ου, ὁ, εὐφραδὴς, έος, ὁ, εὐεπὴς, έος, ὁ, εὔγλωττος, ου, ὁ.
Fæcibus expurgo, ὑλίζω, ἀπυλίζω.
Fæculentus, τρυγηρὸς, ῦ, ὁ, τρυγώδης, εος, ὁ.
Fæx, τρὺξ, υγὸς, ἡ, ὑποστάθμη, ης, ἡ.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, ου, ὁ, φηγίνεος, ου, ὁ.
Fagus, φηγὸς ῦ, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδὴς, έος, ὁ.
Falcatus enſis, ἅρπη, ης, ἡ, ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, δρέπανον, ου, τό.
Falco, ἱέραξ, ακος, ὁ.
Fallacia, ἀπάτη, ης, ἡ, δόλος, ου, ὁ.
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ῦ, ὁ, ἀπατητικὸς, ῦ, ὁ, ψευδὴς, έος, ὁ.
Fallax ratiocinator, παραλογιστὴς, ῦ, ὁ.
Falli ſpe, ψεύδεσθαι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ῶ, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινά.
Fallere aures judicum, κλέπτειν τὰς ἀκοάς.
Fallere ſpem alicujus, ψεύδειν τινὰ ἐλπίδος.
Falli qui non poteſt, ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ, ἀδιάψευστος, α, ὁ.
Falli qui facile poteſt, εὐεξαπάτητος, ου, ὁ, εὐαπάτητος, ου, ὁ.
Fallit me opinio, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Fallor, ἁμαρτάνω, ἀπατάομαι, ῶμαι, ἐξαπατάομαι, ῶμαι, ψεύδομαι, διαψεύδομαι.
niſi fallor, εἰ μὴ.
Falſarius, μεταγράφων, οντος, ὁ, ψευδογράφος, ου, ὁ.
Falſidicus, ψευδολόγος, ου, ὁ, ψευδάγγελος, ου, ὁ.
Falſitas, ψεῦδος, εος, τό.
Falſo, & falſe, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falſum, ψεῦδος, εος, τὸ, ψεῦσμα, ατος, τό.
Falſi cauſam dicere, ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυριῶν.
Falſum jurare, ψευδορκέω.
Falſus, a, um, ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
Falſus ſpe, ψευσθεὶς ἐλπίδος.
Falx, ἅρπη, ης, ἡ, δρεπάνη, ης, ἡ.
Falx putatoria, κλαδευτήριον, ου, τὸ, κλαδευτήριον, ου, τό.
Fama, φήμη, ης, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
Fama bona, εὐδοξία, ας, ἡ.
Fama mala, δυσφημία, ας, ἡ.
Fama eſt, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut fama eſt, ὡς λόγος, ὡς φασίν.
Fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ.
Famam lædo, βλασφημέω, ῶ, δυσφημέω, ῶ.
Fama, celebritas, ὄνομα, ατος, τὸ, αἴγλη, ης, ἡ.
Famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama ſpargitur, φήμη κατασκεδάννυται.

Digitized by Google

fame vagatur, διαφέρεται λιμῷ.
famelicus, βουλιμιῶν, ῶντος, ὁ, πεινάλεος, ου, ὁ, πεινητικός, οῦ, ὁ, λιμώττων, οντος, ὁ.
fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, aut ἀποθανεῖν.
fames, λιμός, οῦ, ὁ, πεῖνα, ης, ἡ, τροφῆς ὄρεξις.
fames magna, βουλιμία, ας, ἡ.
fame laboro, λιμαίνω, λιμώττω, πεινάω, ῶ, ſeu πεινέω, ῶ.
famem excitans, πεινητικός, οῦ, ὁ.
famem pellens, ἄλιμος, ου, ὁ.
familia, οἰκία, ας, ἡ, οἰκετεία, ας, ἡ.
cum tota familia, πανοικί.
familiam rego, οἰκοδεσποτέω, ῶ.
paterfamilias, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ.
familiarem reddo, οἰκειόω, ῶ, ἐξοικειόω, ῶ.
familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
familiaris, οἰκεῖος, ου, ὁ, & pro amico, συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἑταῖρος, ου, ὁ, φίλος, ου, ὁ, ſignificat etiam uſitatum, εἰθισμένον.
familiaris rei jactura, οἰκοφθορία, ας, ἡ.
familiaris ſum illi, φίλος εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
familiariſſimus, συνηθέστατος, ου, ὁ, ἀναγκαιότατος, ου, ὁ.
familiaritas, συνήθεια, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
familiaritatem conciliare, οἰκειότητα συνάγειν.
familiariter uti aliquo, οἰκείως τινὶ ἔχειν.
famoſus, περιβόητος, ου, ὁ, διαβόητος, ου, ὁ, ἀοίδιμος, ου, ὁ, & cum in malam partem accipitur, δύσφημος, ου, ὁ.
famula, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, παιδίσκη, ης, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ.
famularis, δουλικός, οῦ, ὁ, ὑπηρετικός, οῦ, ὁ, ἀνδραποδώδης, εος, ὁ.
famulatus, θεραπεία, ας, ἡ.
famulitium, θεραπεία, ας, ἡ.
famulor, λατρεύω τινί, δουλεύω.
famulus, ὑπηρέτης, ου, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, δοῦλος, ου, ὁ.
fanaticus, ἔνθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἐνθουσιαστικός, οῦ, ὁ.
fanaticorum more, ἐνθουσιαστικῶς.
fando inauditus, ἄπυστος, ου, ὁ.
fando audio, αἰσθάνομαι τῇ ἀκοῇ.
non fandus, infandus, ἀναυδής, έος, ὁ καὶ ἡ.
fandus, φατέος, ου, ὁ, φατός, οῦ, ὁ, ῥητός, οῦ, ὁ.
fanum, templum, ναός, οῦ, ὁ, ἱερόν, οῦ, τό, τέμενος, εος, τό.
fanum dedicare, ἐντέμνειν τέμενος, Lucian.
far, farris, ζέα, ας, ἡ, vel ζειά, ᾶς, ἡ.
farciman, ἴσιος, ου, ὁ, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
farcimina facio, ἀλλαντοποιέω, ῶ.
farciminum venditor, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ.
farcimina vendo, ἀλλαντοπωλέω, ῶ.
farcio, συμπληρόω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ.
fari, φάσκω, εἰπεῖν.
farina, ἄλευρον, ου, τό, ἄλφιτον, ου, τό.
farinaceus, ἀλεύρινος, ου, ὁ.
farinæ ſubactio, τρῖψις, εως, ἡ. Ariſtot.
farinæ flos, παιπάλη, ης, ἡ.
farinarius, ἀλφιτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
farrago, πολυμιγία, ας, ἡ.
farreus, σιτεός, οῦ, ὁ, ἐκ τῆς ζειᾶς.
fartilis, σιτευτός, οῦ, ὁ.
fartor, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, σιτεύων, οντος, ὁ.
fartum, ἐμπεφορηθέν, έντος, τό, σιτευτόν, οῦ, τό.
fartura, ἐμφόρησις, εως, ἡ, σίτευσις, εως, ἡ.
fartus, ἐμπεφορηθείς, έντος, ὁ.
fas eſt, θέμις ἐστί, ὅσιόν ἐστι.
non fas eſt, οὐκ ὅσιόν ἐστι.
per fas & nefas, καὶ δικαίως, καὶ ἀδίκως.
faſces, ῥάβδοι, οἱ, ῥαβδουχίαι, αἱ.
faſcia, ἐπίδεσμος, ου, ὁ, σπάργανον, ου, τό, ταινία, ας, ἡ.
faſciculus, δεσμίς, ίδος, ἡ.
faſciculus litterarum, φάκελος ἐπιστολῶν.
faſcinatio, γοήτευμα, ατος, τό, βασκανία, ας, ἡ.
faſcinator, & faſcinatrix, βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ.
faſcino, βασκαίνω, γοητεύω.
faſcinum, γοητεία, ας, ἡ, βασκανία, ας, ἡ.
faſcio, σπαργανίζω, σπαργανόω, ῶ.
faſcis, δέσμη, ης, ἡ, φάκελος, ου, ὁ.
faſces Magiſtratuum inſigne, αἱ ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι, τὰ σύμβολα.
faſti, orum, ἐφημερίς, ίδος, ἡ, ἡμερολόγιον, ου, τό.
faſti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
faſtidio, ὑπερηφανῶ, βδελύττομαι.
faſtidioſe, ὑπερηφάνως.
faſtidioſus, δύσκολος, ου, ὁ, ὑπεροπτικός, οῦ, ὁ, καταφρονητικός, οῦ, ὁ.
faſtidium, καταφρόνησις, εως, ἡ, ἀνορεξία, ας, ἡ, βδέλυγμα, ατος, τό.
faſtidium afferens, ἀσηρός, οῦ, ὁ, προσκορής, έος, ὁ, κατάκορος, ου, ὁ, διάκορος, ου, ὁ.
faſtigio, as, κορυφόω, ῶ.
faſtigium, κορυφή, ῆς, ἡ, κολοφών, ῶνος, ὁ, ἄκρον, ου, τό.
faſtuoſus, ὑπερήφανος, ου, ὁ, ὑπέρφρων, ονος, ὁ, ὑπερόπτης, ου, ὁ, ἀλαζών, όνος, ὁ καὶ ἡ, αὐχήεις, εντος, ὁ.
faſtus, τῦφος, ου, ὁ, φρόνημα, ατος, τό, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
faſtu elatus, ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας.
cum faſtu loquor, ὀγκολογέω, ῶ.

ſine faſtu, ἄτυφος.
faſtus dies, δικάσιμος ἡμέρα, & ἔνδικος ἡμέρα.
fatalis neceſſitas, fatum, ἀνάγκη, ης, ἡ.
fatalis, εἱμαρμένος, ου, ὁ, μόρσιμος, ου, ὁ.
fateor, ἐξομολογέω, ῶ, ὁμολογέω, ῶ, σύμφημι.
fatidica, θεσπίστρια, ας, ἡ, φοιβάς, άδος, ἡ.
fatidicus, ἔνθεος, ου, ὁ, μάντις, εως, ὁ, χρησμαγόρης, ου, ὁ.
fatigatio, κόπος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ.
fatigo, καταπονέω, ῶ, ἐνοχλέω τινά.
in fatis eſt, εἵμαρται, πέπρωται.
fatiſco, χαίνω. pro deficere, ἀπαγορεύω, ἐκλείπω.
fatuitas, εὐήθεια, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ.
fatue, εὐηθικῶς, μωρῶς.
fatum, εἱμαρμένη, ης, ἡ, ἀνάγκη, ης, ἡ.
fato decretum eſt, in fatis eſt, εἵμαρται.
fato aſſignatus, fatalis, εἱμαρμένος, ου, ὁ.
fato immaturo rapi, πρὸ ὥρας ἀναρπάζεσθαι.
fato felici natus, μοιρηγενής, έος, ὁ καὶ ἡ.
fatuum reddo, μωραίνω.
fatuus præ ſenio, κρονικός, οῦ, ὁ.
fauces, λάρυγγες, αἱ.
fauces, anguſtiæ montium, στενά, τά.
fatuus, ἀνόητος, ου, ὁ, μωρός, οῦ, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ.
faveo, προστίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
faveo linguæ, εὐφημέω, ῶ, εὐφημίζω.
favente Deo, σὺν Θεῷ.
favere alicui, θεραπεύειν τά τινος, προσποιεῖσθαι, cum dativo.
favilla, αἰθάλη, ης, ἡ, μαρίλη, ης, ἡ.
favillaceus, αἰθαλώδης, εος, ὁ, τεφρώδης, εος, ὁ.
favonius, ζέφυρος, ου, ὁ.
favor, εὐφημία, ας, ἡ, εὔνοια, ας, ἡ.
favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος, ου, ὁ.
favorabiliter, ἐσπουδασμένως.
fauſta acclamatio, εὐφημία, ας, ἡ, εὐφημισμός, οῦ, ὁ.
fauſtis acclamationibus proſequor, εὐφημέω, ῶ, ἐπευφημέω, ῶ, κατευφημέω, ῶ.
fauſte, εὐτυχῶς.
fauſtitas, εὐτυχία, ας, ἡ.
fauſtus, εὐτυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, εὔσημος, ου, ὁ, δέξιος, ου, ὁ.
fauſtus dies, λευκὴ ἡμέρα.
fautor, σπουδαστής, οῦ, ὁ, παράκλητος, ου, ὁ, βοηθός, οῦ, ὁ, εὔνοος, & εὔνους, gen. ου, ὁ, ἀμυνής, έος, ὁ.
fautrix, σπουδάστρια, ας, ἡ, ἀμυνής, έος, ἡ.
favus, κηρίον, ου, τό.
faux, λάρυγξ, γγος, ὁ, φάρυγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ.
fax, δαΐς, ίδος, ἡ, λαμπάς, άδος, ἡ.
faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.

F E.

febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
febricula, πυρέτιον, ου, τό.
febrilis, πυρετικός, οῦ, ὁ.
febrilis horror, φρίκη, ης, ἡ.
febrili horrore corripior, φρικιάω, ῶ.
febris, πυρετός, οῦ, ὁ.
febris ardens, καῦσος, ου, ὁ.
febris quotidiana, ἀμφημερινός, πυρετός.
febris tertiana, ὁ τριταῖος.
febre tertiana laboro, τριταΐζω.
febris quartana, τεταρταῖος πυρετός, & ſimpliciter τεταρταῖος, ου, ὁ.
febre quartana laboro, τεταρταΐζω, τεταρταίῳ πυρέττω.
febris continua, λειπυρὴς πυρετός.
februarius, φεβρουάριος, ου, ὁ.
feciales, εἰρηνοποιοί, οἱ.
fel, fellis, χολή, ῆς, ἡ.
feliciſſime, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
feliciſſime vivo, τὰ βέλτιστα πράττω.
feliciſſimus ſum omnium, ὑπερευδαιμονέω, ῶ.
feliciſſimus, πανευδαίμων, ονος, ὁ, τρισευδαίμων, ονος, ὁ, τρισόλβιος, ου, ὁ.
felicitas, εὐδαιμονία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
feliciter evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
feliciter vitam tranſigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
felis, αἴλουρος, ου, ὁ, γαλῆ, ῆς, ἡ.
felix, μακάριος, ου, ὁ, εὐδαίμων, ονος, ὁ, εὐτυχής, έος, ὁ, εὔκληρος, ου, ὁ, ὄλβιος, ου, ὁ.
felix ſum, εὐδαιμονέω, ῶ, πράττω μακαρίως.
felleus, χολώδης, εος, ὁ.
femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρός, παραμήριον, ου, τό.
femoralia, περιζώματα, ων, τά.
femur, oris, μηρός, οῦ, ὁ.
feneſtra, θυρίς, ίδος, ἡ.
feneſtram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
feneſtratus, θυριδωτός, οῦ, ὁ.
fera, θήρ, ηρός, ὁ, θηρός, οῦ, ὁ, θηρίον, ου, τό.
feracitas, εὐφορία, ας, ἡ, πολυκαρπία, ας, ἡ.

feralis,

feralis, νεκύσιος, ου, ὁ, ἐπιτάφιος, ου, ὁ.
ferax, fertilis, εὔφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, καρποφόρος, ου, ὁ.
ferax omnium, παμφόρος, ου, ὁ.
ferax tritici, πυροφόρος, ου, ὁ.
ferax vini, οἰνοφόρος, ου, ὁ, εὔοινος, ου, ὁ.
fercula, quæ ſingulis apponuntur, αἱ μερίδες.
ferculum, ἔδεσμα, ατος, τό, παράθεσις, εως, ἡ, φορεῖον, ου, τό.
fere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
fere, immaniter, ἀγρίως.
ferendus, tolerabilis, ὑποστατός, οῦ, οἰστέος, ου, ὁ, οἰστός, οῦ, ὁ.
non ferendus, ἀνύποιστος, ου, ὁ, ἀφόρητος, ου, ὁ.
feretrum, φέρετρον, ου, τό, σορός, οῦ, ὁ, vel ἡ.
feriæ, ἑορταί, πλατειαί, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
ferias agere, σχολὴν ἄγω, ἑορτάζω.
feriatio, ἄνεσις, εως, ἡ, σχολή, ῆς, ἡ.
ferinam faciem habens, ἀγριόμορφος, ου, ὁ.
ferino more, θηριωδῶς.
ferina, θήρειον, ου, τό.
ferinus, θήρειος, α, ὁ, θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ferio, percutio, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
ferio victimam, ῥαχίζω, κατάρχομαι.
ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
feritas, ἀγριότης, ητος, ἡ, θηριωδία, ας, ἡ.
ferme, μικροῦ δεῖν, μονονουχί, παρὰ μικρόν.
fermentatio, ζύμωσις, εως, ἡ.
fermentatus, ζυμίτης, ου, ὁ.
non fermentatus, ἄζυμος, ου, ὁ καὶ ἡ.
fermento, ζυμόω, ῶ.
fermentum, ζύμη, ης, ἡ, ζύμωμα, ατος, τό.
fero, porto, φέρω, βαστάζω. aliquando tolero, ἀνέχω πολλὰ τλῆναι. καρτερέω λιμόν, famem, ὑπομένω.
fero, conſequor, reporto, αἴρομαι, φέρω, ἀποφέρομαι.
fero, conſequor, ἀνάπτω, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, fero acceptum hoc tibi.
ægre fero, ἀγανακτέω, ῶ, ἄχθομαι, ἐπαχθέομαι, ἀχέω, ῶ, παραγανακτέω, ῶ, δυσχεραίνω, σφαδάζω.
fero patienter, μακροθυμέω, ῶ.
fero conditionem, προκαλοῦμαι πρόκλησιν.
fero indigne, προσαγανακτέω, ῶ.
fero legem, νόμον εἰσφέρω, νομοθετέω, ῶ.
fero opem, ἐπικουρέω, ῶ, τιμωρέω, ῶ.
fero ſententiam, ψηφοφορέω, ῶ.
præ me fero, δηλόω, ῶ, ἐνδείκνυμαι.
ferocia, ἀγριότης, ητος, ἡ, θράσος, εος, τό.
ferocio, is, ἀγριόομαι, ἀγριαίνομαι.
ferociter, ἀγρίως.
ferox, ἄγριος, ου, ὁ, θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ferocem reddo, θηριόω, ῶ, ἀγριόω, ῶ.
ferramentum, τὸ σιδήριον.
ferrarius, σιδηρεύς, ὁ, ὁ.
ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, præſentem ſtatum.
ferre ſuffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
ferreus, σιδήρεος, ου, ὁ.
ferrugineus, σιδηροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ.
ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
ferrum, σίδηρος, ου, ὁ. Dicitur etiam τὸ σίδηρον in Comment. Homer. Iliad. ζ.
ferrum tracto, σιδηρεύω.
ferruminatio oſſium fractorum, πώρωσις, εως, ἡ.
ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω, ῶ.
fertilis, εὔφορος, ου, ὁ, πολύφορος, ου, ὁ.
fertilitas, εὐθηνία, ας, ἡ, εὐφορία, ας, ἡ, πολυφορία, ας, ἡ.
fertiliter, εὐφόρως.
fervefacio, ἀναβράζω, & ἀναβράσσω, ἀναβράζω, ζέννυμι, & ζεννύω, ἀναζέω, ῶ.
fervefactus, ζεστός, οῦ, ὁ, ἀνάβραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀναζεσθείς, έντος, ὁ, ἀποζεσθείς, έντος, ὁ.
ferveſco, ἀναζέομαι, οῦμαι, ἀποζέομαι, οῦμαι, ζέννυμαι.
fervens in pugna, πυρίμαχος, ου, ὁ.
ferventer, & fervide, θερμαινόντως.
ferventiſſimus, καταίθυτος, ου, ὁ.
ferveo, & ferveſco, ζέω, βράζω.
fervidus, θερμός, οῦ, ὁ.
ferula, νάρθηξ, ηκος, ἡ, ῥάβδος, ου, ἡ.
fervor, ζέσις, εως, ἡ, βρασμός, οῦ, ὁ.
ferum vultum habens, ἀγριωπός, οῦ, ὁ καὶ ἡ.
ferus ſum, ἀγριάζω.
ferus, θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἄγριος, ου, ὁ.
feſſus, ἀπειρηκώς, ότος, ὁ, κατάκοπος, ου, ὁ.
feſſus ſum labore, μοχθέω, ῶ, μογέω, & μογίω, Jonice, & Poetice.
feſtinare cogo, σπεύδω, διασπεύδω.
feſtinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
feſtinatio, σπουδή, ῆς, ἡ, ἔπειξις, εως, ἡ.
feſtinator, ἐπισπουδαστής, οῦ, ὁ, σπευστικός, οῦ, ὁ.
feſtine, σπουδαίως, ταχέως.
feſtino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
feſtinus, ταχύς, έος, ὁ, σπεύδων, α, ὁ.

feſtive, ἀστείως, χαριέντως.
feſtive loquor, ἀστειορρημονέω, ῶ.
feſtivitas, ἀστειότης, ητος, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
feſtivus, ἀστεῖος, ου, ὁ, εὐτράπελος, ου, ὁ.
feſtivus admodum, περίκομψος, ου, ὁ.
feſtuca, κάρφος, εος, τό, φρύγανον, ου, τό.
feſtum, ἑορτή, ῆς, ἡ.
feſtum anniverſarium, ἀμφιετηρίς, ίδος, ἡ.
feſtum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
feſtus, a, um, ἑορτάσιμος, ου, ὁ.
feſtus dies, ἑορτή, ῆς, ἡ.
non feſtus, ἀνέορτος, ου, ὁ καὶ ἡ. ἀνέορτος ἡμέρα, non feſtus dies.

F I.

fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
fibra, ἴς, ἰνός, ἡ.
fibræ, ἶνες, αἱ, λοβοί, οἱ.
fibula, πόρπη, ης, ἡ, περόνη, ης, ἡ.
fibula necto, περονάω, ῶ, προσπερονάω, ῶ, πορπακίζω, πορπάω, ῶ, ἐμπορπάω, ῶ.
fibulatus, ἐμπεπορπημένος, ου, ὁ, προσπορπατός, οῦ, ὁ.
fibulo, πορπάω, ῶ, περονάω, ῶ.
ficedula, συκαλίς, ίδος, ἡ.
ficte, πεπλασμένως.
non ficte, ἀπλάστως, ἀσκόλως.
fictile, κεράμιον, ου, τό, ὀστράκινον, ου, τό.
fictilia vaſa, κεράμια, τά, ὀστράκια, τά.
fictilium venditor, κεραμοπώλης, ου, ὁ.
fictilia vendo, κεραμοπωλέω, ῶ.
fictilis, πλαστός, οῦ, ὁ, ὀστράκινος, ου, ὁ.
fictio, πλάσις, εως, ἡ, πλάστις, εως, ἡ, πλάσμα, ατος, τό.
fictor, ποιητής, οῦ, ὁ, πλάστης, ου, ὁ.
fictrix, πλάστειρα, ας, ἡ, πλάστρια, ας, ἡ.
fictus, commentitius, ἐπίπλαστος, ου, ὁ, πλασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πλαστός, οῦ, ὁ, ἐπιπλάστος, ου, ὁ.
non fictus, ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ, ἀφελής, έος, ὁ, ἀσκέπαστος, ου, ὁ.
ficta loquens, πλαστολόγος, ου, ὁ.
fictos, πεπλασμένος, α, ὁ, πλαστός, οῦ, ὁ.
fictus, formatus, πεπλασμένος, ου, ὁ, πλαστός, οῦ, ὁ.
ficulnus, ficulneus, σύκινος, ου, ὁ.
ficus, συκῆ, ῆς, ἡ, arbor, σῦκον, ου, τό, fructus.
ficos comedens, κραδοφάγος, ου, ὁ.
ficos comedo, συκάζω, σῦκα τρώγω.
fide mala ago, ῥᾳδιουργέω, ῶ.
fide dignus, ἀξιόπιστος, ου, ὁ.
fidei commiſſum, παρακαταθήκη, ης, ἡ.
fidei alicujus committo, παρακατατίθημί τινι, διαπιστεύω, ἐμπιστεύω, καταπιστεύω.
fidejuſſio, ἐγγύη, ης, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ, διεγγύη, ας, ἡ, ἐξεγγύησις, εως, ἡ.
fidejuſſor, ἐγγυητής, οῦ, ὁ.
fidejubeo, ἐγγυάομαι, ῶμαι.
fidelia, κεράμιον, ου, τό, ἀγγεῖον, ου, τό, λοπάς, άδος, ἡ, χύτρα, ας, ἡ.
fidelis, πιστός, οῦ, ὁ, εὔορκος, ου, ὁ.
fidelitas, τὸ πιστόν, πιστότης, ητος, ἡ.
fideliter, ἐγγυέως, πιστῶς.
fidem facio, βεβαιοῦμαι, πιστοῦμαι.
fidem do, ἐγγυῶ, ἐπαγγέλλομαι, πίστιν ἐπιτίθημι.
fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
fidem dare, & accipere, πίστιν διδόναι, καὶ δέχεσθαι.
fidem non habeo, ἀπιστῶ τινι.
fidem violare, παραβαίνειν τὴν πίστιν.
fidens, πίσυνος, ου, ὁ, & πέσυνος, α, ὁ, προσανέχων, οντος, ὁ, θαρσῶν, οντος, ὁ, θαρσαλέος, ου, ὁ.
fidenter, θαρσαλέως, θαῤῥαλέως, κατατεθαῤῥηκότως.
fidenti animo, πεποιθότως.
fides, πίστις, εως, ἡ.
fides publica, ἀσφάλεια, ας, ἡ, βεβαίωσις, εως, ἡ.
fides, fidium, χορδή, ῆς, ἡ, κιθάρα, ας, ἡ.
fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
fidicen, κιθαρῳδός, οῦ, ὁ, κιθαριστής, οῦ, ὁ.
fidicula, λυρίον, ου, τό.
fidiculæ, κύφων, ωνος, ὁ.
fidium cantus, ψάλμα, ατος, τό, ψαλμός, οῦ, ὁ.
fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Θεόν, Deo, θαῤῥέω.
fiducia, πεποίθησις, εως, ἡ, θάρσος, εος, τό.
fiducia præditus, θαρσαλέος, ου, ὁ, & θαῤῥαλέος, α, ὁ, θρασύς, έος, ὁ, εὐθαρσής, έος, ὁ.
fiduciæ expers, ἀθαρσής, έος, ὁ καὶ ἡ.
fiduciam affero, θαρσύνω, & θρασύνω, & θαῤῥύνω.
fidus, πιστός, οῦ, ἀξιόπιστος, ου, ὁ.
figlina ars, κεραμεία, ας, ſubaudi, τέχνη, κεραμευτικὴ τέχνη.
figlina, officina figuli, κεραμεῖον, ου, τό.
figlina terra, κέραμος, ου, ὁ, πηλός, οῦ, ὁ.
figlinum opus, πλάσμα, ατος, τό.
figmentum, πλάσμα, ατος, τό.
figo, πήγνυμι, ἐρείδω, πασσαλόω, ῶ.
figo obtuſum, ἀμβλίττω.

Digitized by Google

figo pedes, ἱδρύομαι.
figularis, κεραμικός, ῦ, ὁ, κεράμεος, ο, ὁ.
figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
figulinus, κεράμεος, ε, ὁ, κεραμευτικός, ῦ, ὁ, κεραμικός, ῦ, ὁ.
figulus, κεραμεύς, έως, ὁ, πλάστης, ε, ὁ, πηλοπλάστης, ε, ὁ, πηλουργὸς, ῦ, ὁ, πηλοποιὸς, ῦ, ὁ.
figura, σχῆμα, ατος, τὸ, τύπος, ε, ὁ.
figura, tranſlatio, τρόπος, ε, ὁ.
figurata dictio, κατασκευή, ῆς, ἡ.
figurate loquor, αἰνίζω, τροπολογέω, ῶ.
figuratus ſermo, τροπικὴ λέξις, τροπολογία, ας, ἡ.
figuratio, σχηματισμός, ῦ, ὁ.
figuro, σχηματίζω, πλάττω.
fila aranei, ἀράχνια, ων, τά.
filo deduco, κρόκω, vel ἔχω κατάγω, κατακλώθω.
filia, θυγάτηρ, τέρος, & τρὸς, ἡ.
filiola, θυγάτριον, ε, τὸ, παιδίον, ε, τὸ, θῆλυ, υος, τό.
filiolus, τεκνίον, ε, τὸ, υἱδιον, τὸ, παιδίον, ε, τό.
filius υἱὸς, ῦ, ὁ, τέκνον, ε, τὸ, παῖς, δὸς, ὁ.
filius unicus, μονότοκος υἱός.
filix, herba, πτερίς, ίδος, ἡ.
filum, νῆμα, τος, τό. σπάρτη, ης, ἡ, ῥάμμα, ατος, τό.
filum Parcarum, κλωστὴρ, ῆρος, ὁ.
fimbria, κράσπεδον, ε, τὸ, θύσανος, ε, κροσσὸς, ῦ, ὁ.
fimbriatus, θυσανόεις, εντος, ὁ, κροσσωτὸς, ῦ, ὁ.
fimetum, κοπρών, ῶνος, ὁ.
fimus, κόπρος, ε, ὁ ἢ ἡ, σκύβαλον, ε, τό.
finalis, τελευταῖος, ε, ὁ.
findo, σχίζω, διαῤῥήγνυμι, ῥήγνυμι.
fine carens, ἀπέραντος, ε, ὁ.
fine fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
finem facere dicendi, καταλύειν τὸν λόγον, τέλος μύθῳ ἐπιθεῖναι, Poetice.
finem impono, ἐφίστημι τέλος, παύω, ἐπισχεῖν, παύομαι τῆ δρόμου, finem currendi facio.
finem imponere orationi, καταπαύειν τὸν λόγον.
fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι. pro ſimulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
finio, definio, ὁρίζω, ἀφορίζω.
finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
finis, τέλος, εος, τὸ, πέρας, ατος, τὸ, τελευτὴ, ῆς, ἡ, τέρμα, ατος, τό.
finis, limes, terminus, ὅρος, ε, ὁ, πέρας, ατος, τὸ, τέρμα, ατος, τό.
finitimus, πρόσορος, ε, ὁ, ὅμορος, ε, ὁ, πρόσχωρος, ε, ὁ.
finitor, ὁριστὴς, ε, ὁ, τελεωτὴς, ῦ, ὁ.
finitus, τετελεσμένος, ε, ὁ, ὡρισμένος, α, ὁ.
fio, fis, γίνομαι, & γίγνομαι, ὑπάρχω.
fit pro evenit, συμβαίνει.
fiat, γένοιτο.
fieri poteſt, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν, ἐστι.
fieri non poteſt, ἐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατόν ἐστι.
fieri poteſt, ut, δυνατὸν, ſequente infinito.
fieri non poteſt, quin, ὅπως, ἐκ ἐστὶν, ὅπως, ἐ, ἐχ οἷόν τε.
firmamentum, στερέωμα, ατος, τὸ, ἔρεισμα, ατος, τό.
firmatus, ἱδρυτὸς, ῦ, ὁ.
firme, & firmiter, βεβαίως, στερεῶς.
firmitas, βεβαιότης, ητος, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, στερεότης, ητος, ἡ.
firmo, στερεόω, ῶ. καθίστημι, στηρίζω.
firmus, ſtabilis, βέβαιος, ε, ὁ, στερεὸς, ῦ, ὁ, ἑδραῖος, ε, ὁ.
fiſcella, θίβη, ης, ἡ, ταλαρίσκος, ε, ὁ. pro capiſtro, φιμὸς, ῦ, ὁ.
fiſcus, ærarium, φίσκος, ε, ὁ, ταμιεῖον, ε, τό.
fiſſilis, σχιστὸς, ῦ, ὁ.
fiſſio, σχίσις, εως, ἡ.
fiſſura, σχισμὴ, ῆς, ἡ, σχίσμα, ατος, τὸ, ῥαγὰς, άδος, ἡ.
fiſſura manuum, χειρὰς, άδος, ἡ, vel χιρὰς. per catachreſim ſignificat etiam fiſſuram pedum.
fiſſura manuum, vel pedum laboro, χειριάω, ῶ.
fiſſus, ἐρρωγὼς, ῦ, ὁ, διαῤῥὼξ, ωγὸς, ὁ, σχιστὸς, ῦ, ὁ.
fiſtuco, as, ἐδαφίζω.
fiſtula, σῦριγξ, γγος, ἡ, δόναξ, ακος, ἡ, αὐλὸς, ῦ, ὁ.
fiſtula cano, συρίζω, ἰαύω, vel ἰύζω.
fiſtulæ cantus, συριγμὸς, ῦ, ὁ.
fiſtulator, συρικτὴς, ῦ, ὁ, αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ.
fiſtuloſus, συριγγώδης, εος, ὁ.
fixus, πεπηγμένος, ε, ὁ, πηκτὸς, ῦ, ὁ.

F L.

flabellum, & flabrum, πτίον, ονος, τὸ, ῥιπίδιον, ε, τό.
flacceſco, χαλάω, ῶ, μαραίνομαι.
flacciditas, μάρανσις, εως, ἡ, μαρασμὸς, ῦ, ὁ.
flaccidus, χαλαρὸς, ῦ, ὁ, σαθρὸς, ῦ, ὁ.
flaccidum reddo, μαραίνω, ἀπομαραίνω, σαθρόω, ῶ.
flagellatio, αἰκισμὸς, ῦ, μαστίγωσις, εως, ἡ, μάστιγμα, τος, τό.
flagellator, μαστιγίας, ου, ὁ.
flagello, μαστίζω, μαστίζω σε, μαστιγόω, ῶ.

flagellum, μάστιξ, ιγος, ἡ.
flagitioſus, μοχθηρὸς, ῦ, ὁ, ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, πονηρὸς, ῦ, ὁ.
flagitioſa vita, βδελυρία, ας, ἡ.
flagitioſe, βδελυρῶς.
flagitioſe vivo, ἀσωτεύω, ῶ, ἀκοσμέω, ῶ.
flagitium, μοχθηρία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ.
flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
flagito, ἐνοχλέω, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ.
flagrantia, φλογμὸς, ῦ, ὁ, καῦμα, ατος, τό.
flagrare deſiderio, ποθέω τινα, vel τι, ἐπιποθέω τι.
flagro, φλέγομαι, cum dativo.
flagro ſtudio inſano, νοσέω, ῶ.
flagris cædo, αἰκίζω, ἀλοάω, ῶ, θωμίζω, vel θώσσω, μαστιγόω, ῶ.
flamen, inis, ἱερεὺς, έως, ὁ.
flamma, φλὸξ, ογὸς, ἡ.
flammeus, φλογόεις, εντος, ὁ, φλογερὸς, ῦ, ὁ.
flatulentus, πνευματώδης, εος, ὁ, πεμφιγώδης, εος, ὁ.
flatus, πνοὴ, ῆς, ἡ.
flatum ventris emitto, βδέω, διαπνέω, & Poetice διαπνείω.
flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
flaveſco, ξανθίζομαι.
flavus, ξανθὸς, ῦ, ὁ, πυῤῥὸς, ῦ, ὁ.
flavam cæſariem habens, ξανθόκομος, ε, ὁ, & ξανθοκόμης, ε, ὁ.
flebilis, πολύδακρυς, υος, ὁ, δακρυώδης, εος, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ.
flebili voce loquor, μινύρομαι, μινυρίζω.
flebiliter, ἀτεμβαντα.
flecto genu, γόνυ κάμπτω.
flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω, ῶ.
flendus, θρηνητέος, ε, ὁ, κλαυστὸς, ε, ὁ.
fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
flere facio, κλαυθμυρίζω.
ſine fletu, ἀκλαυστὶ, & ἀκλαυτὶ, ἀστενάκτως, & ἀστενακτί.
fletus, κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, θρῆνος, ε, ὁ, ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ.
flexanima oratio, λόγος ψυχαγωγός.
flexibilis, καμπύλος, ε, ὁ, λυγώδης, εος, ὁ.
flexibilitas, εὐκαμψία, ας, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ.
flexibiliter, ὑγρῶς.
flexilis, λυγώδης, εος, ὁ.
flexio, κάμψις, εως, ἡ, καμπὴ, ῆς, ἡ.
flexuoſus, καμπύλος, ε, ὁ.
flexus, us, καμπὴ, ῆς, ἡ, κάμψις, εως, ἡ.
flexu difficilis, δυσκαμπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
flexu facilis, εὐκαμπὴς, έος, ὁ, εὔκαμπτος, ε, ὁ.
flo, ſpiro, πνέω, φυσάω, ῶ.
flocciſacio, ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, ἀμελῶ τινὸς ἐδενὸς ποιῦμαι.
floccus, κροκὺς, ύδος, ἡ, κνάφαλον, ε, τό.
floreo, ἀνθέω, ῶ. pro vigeo, ἀκμάζω. pro felix ſum, εὐδαιμονέω, ῶ, εὐτυχέω, ῶ.
flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογῶ.
floride, ἀνθηρῶς.
floriditas, ἀνθοσύνη, ης, ἡ, Poetice.
floridus, εὐανθὴς, έος, ὁ, ἀνθηρὸς, ῦ, ὁ.
flos, oris, ἄνθος, εος, τό. ἄνθη, ης, ἡ.
flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
floſculus, ἀνθύλλιον, ε, τό.
fluctuatio, κύμανσις, εως, ἡ, κυμάτωσις, εως, ἡ.
fluctuatio animi, παλιμβολία, ας, ἡ.
fluctuo, & fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματῦσθαι. per metaphoram ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
fluctus, κῦμα, ατος, τό.
parvus fluctus, κλυδώνιον, ε, τό.
fluentum, ῥεῖθρον, ε, τὸ, ῥεῦμα, ατος, τό.
fluide, ὑγρῶς.
fluidus, ῥευματικὸς, ῦ, ὁ, κατάῤῥυτος, α, ὁ.
fluito, ἐπιπολάζω.
flumen, ποταμὸς, ῦ, ὁ.
flumine ſecundo natare, κατὰ ῥόον, καὶ ῥῦο νήχεσθαι.
flumineus, ποτάμιος, ε, ὁ.
fluminis mora, ποταμοῦ δίκη ποταμοῦ.
fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος, α, ὁ.
fluvius, ποταμὸς, ῦ, ὁ.
fluxe, ῥευστῶς.
fluxio, ῥοὴ, ῆς, ἡ, διάῤῥοια, ας, ἡ.
fluxione laborans, ῥευματικὸς, ῦ, ὁ.
fluxione laboro, ῥευματίζω.
fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῦ, ὁ, ῥυτὸς, ῦ, ὁ, pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος, ε, ὁ.
fluxus, us, ῥεῦσις, εως, ἡ, ῥοὴ, ῆς, ἡ.

F O.

focus, ἐσχάρα, ας, ἡ, ἑστία, ας, ἡ.
foco eodem utentes, ὁμόκαπνοι, ων, οἱ.
fodico, νύττω, σκαλίζω.
fodina, μέταλλον, ε, τὸ, μεταλλεῖα, ας, ἡ.

fodina argenti, ἀργυρεῖον, ου, τό, μέταλλα τῶν ἀργυρείων.
fodina auri, χρυσεῖον, ου, τό, χρυσωρυχία, ας, ἡ, & χρυσωρυχεῖον, ου, τό.
fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
fodio puteum, φρεωρυχέω, ῶ, & φρεωρυκτέω, ῶ.
fœcunda, ἐπίτοκος, ου, ἡ.
fœcunde, γονίμως.
fœcunditas, εὐτεκνία, ας, ἡ, πολυγονία, ας, ἡ.
fœcundo, τεκνόω, γόνιμον ποιέω.
fœcundus, εὔφορος, ου, ὁ, ἔγκαρπος, ου, ὁ, εὔτοκος, ου, ὁ.
fœde, αἰσχρῶς.
fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
fœderati, ὑπόσπονδοι, ων, οἱ, σύμμαχοι, ων, οἱ.
fœderatorum more, φιλίως, ἐνσπόνδως.
fœdifragus, παράσπονδος, ου, ὁ, ἄσπονδος, ου, ὁ.
fœditas, αἰσχρὸν, οῦ, τό, αἰσχρότης, ητος, ἡ.
fœdiſſime, αἴσχιστα.
fœdo, μολύνω, μιαίνω.
fœdus, συνθήκη, ης, ἡ, σπονδή, ῆς, ἡ.
fœdus facere cum aliquo, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, σπένδεσθαί τινι, vel πρός τινα, σπονδοποιεῖσθαι. σπονδὰς, ἢ ὅρκια τέμνειν, κατατιθέναι.
fœdus ſervare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις φυλάττειν τὰς συνθήκας.
contra fœdus, perfide, παρασπόνδως.
contra fœdus facio, παρασπονδέω, ῶ.
fœderis ſanctio, συνωμοσία, ας, ἡ.
fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
fœdus, a, um, deformis, αἰσχρός, οῦ, ὁ, δυσειδής, έος, ὁ, μιαρός, οῦ, ὁ.
fœmina, γυνή, ῆς, ἡ, θήλεια, ας, ἡ, θῆλυ, εος, τό.
fœminam repræſento, γυναικίζω.
fœmineum ingenium, θηλύτης, ητος, ἡ.
fœmineus partus, θηλυτοκία, ας, ἡ.
fœmineum partum edo, θηλυτοκέω, ῶ.
fœmineus, θηλυκός, οῦ, ὁ, θηλυπρεπὴς, ου, ὁ.
fœmineus ſexus, γένος τὸ θῆλυ.
fœmininus, θηλύτερος, ου, ὁ.
fœneratio, δανεισμός, οῦ, ὁ, δάνεισμα, ατος, τό.
fœneratitius, δανειστικός, οῦ, ὁ.
fœneratitia pecunia, δάνεισμα, ατος, τό.
fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
fœnerator, δανειστής, οῦ, ὁ, τοκιστής, οῦ, ὁ.
fœneratoria ars, ὀβολοστατική, ῆς, ἡ.
fœnero, & fœneror, δανείζω τινί τι.
fœniculum, μάραθρον, ου, τό.
fœnile, χορτοδοχεῖον, ου, τό.
fœniſecium, χορτοκοπία, ας, ἡ.
fœnum, χόρτος, ου, ὁ, πόα, ας, ἡ.
fœnus, τόκος, ου, ὁ, δάνειον, ου, τό, δάνεισμα, ατος, τό.
fœnore accipio, δανείζομαι.
cum fœnore beneficium referre, ἀμείβεσθαι σὺν ἐπικαρπίᾳ.
fœteo, δυσωδέω, ῶ, μυδάω, ῶ, κακῶς ὄζω.
fœtidus, δυσώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, βρωμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
fœtidum os habens, ὀζόστομος, ου, ὁ.
fœtor, δυσωδία, ας, ἡ, κακωδία, ας, ἡ.
fœtor alarum, γράσος, ου, ὁ, κινάβρα, ας, ἡ, τράγος, ου, ὁ.
fœtura, γέννημα, ατος, τό, γονή, ῆς, ἡ.
fœtus abigens medicamentum, ἐκβόλιον, ου, τό.
fœtum edo, λοχεύω, & λοχεύομαι.
fœtum immaturum pario, ὠμοτοκέω, ῶ.
fœtus, us, γονή, ῆς, ἡ, ἔκγονον, ου, τό, ἐπιγονή, ῆς, ἡ.
folioſus, φυλλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, πολύφυλλος, ου, ὁ.
folium, φύλλον, ου, τό, πέταλον, ου, τό.
foliis abundans, φυλλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
foliis carens, ἀπέταλος, ου, ὁ ἢ ἡ.
folia ſpargo, φυλλοβολέω, ῶ.
folia emitto, frondeſco, φυλλιάω, ῶ.
foliolum, φυλλάριον, ου, τό.
folliculus, θυλάκιον, ου, τό, φυσκίον, ου, τό.
follis, φῦσα, ης, ἡ, κώρυκος, ου, ὁ, κωρύκιον, ου, τό.
follis, pilæ genus, κόρυκος, ου, ὁ. ſcribitur & κώρυκος, ου.
follibus accendo, ἐκριπίζω, ῥιπίζω.
fomentatio, θάλψις, εως, ἡ.
fomentum, θαλπτήριον, ου, τό, θάλψις, εως, ἡ.
fomes, ὑπέκκαυμα, ατος, τό, ἔναυσμα, ατος, τό, ζώπυρον, ου, τό.
fons, πηγή, ῆς, ἡ, κρήνη, ης, ἡ.
fontanus, πηγαῖος, ου, ὁ, κρηναῖος, ου, ὁ.
fonticulus, πηγίδιον, ου, τό.
foramen, ὀπή, ῆς, ἡ, πόρος, ου, ὁ, τρύπημα, ατος, τό, τρῆμα, ατος, τό.
foramen acus, οὖας, ατος, τό.
foramen auris, κοιλία, ας, ἡ.
foraminoſus, τρηματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
foras, ἔξω, ἐκτός, θύραζε.
foras ejicio, ἀποθυρόω, ῶ.
forceps, πυράγρα, ας, ἡ, λαβίς, ίδος, ἡ.
forceps cancrorum, χηλή, ῆς, ἡ.
forceps fabrilis, πυράγρα, ας, ἡ.
fore, ἔσεσθαι.

forem, fores, foret, γενοίμην.
forenſis, ἀγοραῖος, ου, ὁ, δικανικός, οῦ, ὁ.
forenſis gratia, ἀγοραῖος χάρις.
forenſium rerum peritus, ἀγοραῖος, ου, ὁ ἢ ἡ.
fores, θύραι, αἱ, θύρετρα, αἱ, θυρώματα, ων, τά.
fores aperire, τὰς θύρας ἀνοίγειν.
forfex, ψαλίς, ίδος, ἡ.
forfice abſcindo, ἀποψαλίζω, ψαλίζω.
forfices, ψαλίδες, αἱ.
forficula, ψαλίδιον, ου, τό.
fori, καταστρώματα, ων, τά.
forica, ἀφεδρωνάριον, ου, τό.
foriaſecus, θύραθεν, ἔξωθεν.
foris, ἔξωθεν, θύραθεν.
foris pernocto, θυραυλέω, ῶ.
forma, ἰδέα, ας, ἡ, μορφή, ῆς, ἡ, σχῆμα, ατος, τό, τύπος, ου, ὁ.
forma rei cujuſque, κατάστασις, εως, μορφή, ῆς, ἡ.
forma decora, εὐμορφία, ας, ἡ.
forma indecora, δυσμορφία, ας, ἡ, ἀμορφία, ας, ἡ, αἰδία, ας, δυσείδεια, ας, ἡ.
forma carens, ἄμορφος, ου, ὁ, ἀνείδεος, ου, ὁ ἢ ἡ, ἀσχήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ.
forma conſpicuus, ἀγλαόμορφος, ου, ὁ.
in aliam formam verto, μεταμορφόω, ῶ, μεταπλάσσω, vel άττω.
formatio morum, πλάσις, εως, ἡ.
formatio, μόρφωμα, ατος, τό, πλάσις, εως, ἡ, τύπωσις, εως, ἡ.
formator, πλάστης, ου, ὁ, εἰδοποιός, οῦ, ὁ.
formica, μύρμηξ, ηκος, ὁ.
formicarum agmen, μυρμηκιά, ᾶς, ἡ, μυρμηκεών, ῶνος, ὁ.
formicoſus, μυρμηκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
formicula, μυρμήκιον, ου, τό.
formidabilis, φρικτός, οῦ, ὁ, φοβερός, οῦ, ὁ.
formidabiliter, φοβερῶς.
formidator, ἀγωνιάτης, ου, ὁ.
formido, inis, φόβος, ου, ὁ, δέος, έους, τό, φρίκη, ης, ἡ.
formido, metuo, φοβέω τινά, ἀποδειλιάω, ὀκνέω.
formidoloſus, περίφοβος, ου, ὁ, κατάφοβος, ου, ὁ, φοβερός, οῦ, ὁ.
formidoloſus ſum, φοβερὸς γίνομαι.
formo, σχηματίζω τι, τυπόω, ῶ, μορφόω, ῶ.
formoſitas, εὐμορφία, ας, ἡ, καλλονή, ῆς, ἡ, κάλλος, εος, τό, εἶδος, εος, τό.
formoſus, εὐειδής, έος, ὁ, εὔμορφος, ου, ὁ, εὐσχήμων, ονος, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ, καλός, οῦ, ὁ.
formoſam faciem habens, καλλωπός, οῦ, ὁ, καλλωψ, ωπος, ὁ, εὐπρόσωπος, ου, ὁ, καλλιπρόσωπος, ου, ὁ.
formula, σχημάτιον, ου, τό, γραμματεῖον, ου, τό.
fornax, κάμινος, ου, ὁ ἢ ἡ, βαῦνος, ου, ὁ.
fornax fuſoria, χωνευτήριον, ου, τό, χόανος, ου, ὁ, ſeu χόανον, ου, τό.
fornicatio, πορνεία, ας, ἡ.
fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
fornix, icis, καμάρα, ας, ἡ. & pro lupanari, πορνεῖον, ου, τό.
fors, τύχη, ης, ἡ, δαίμων, ονος, ὁ.
forſan, forſitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
fortaſſis, ἴσως.
forte fortuna, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
ſi forte, εἴ πως.
ne forte, μή πως.
niſi forte, εἰ μὴ ἄρα. ἐκτὸς εἰ μή.
forte, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κρατυνέω, ῶ.
fortis, ἀνδρεῖος, ου, ὁ, ἰσχυρός, οῦ, ὁ, κρατερός, οῦ, ὁ.
fortis ſupra modum, ὑπέρβιος, ου, ὁ ἢ ἡ, ὑπερανδρεῖος, ου, ὁ.
forti animo ſum, εὐκαρδιόω.
fortem virum me præſto, ἀνδραγαθίζομαι, ἀνδραγαθέω, ῶ.
fortiſſimus, ἀνδρειότατος, ου, ὁ, ἄριστος, ου, ὁ.
fortiter, εὖ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
fortiter agere, ἀλκάζω.
fortiter ferre, εὐψύχως φέρειν.
fortitudo, ἀνδρεία, ας, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ, ἰσχύς, ύος, ἡ.
fortuito, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
fortuitus, τυχηρός, οῦ, ὁ, τυχαῖος, ου, ὁ.
fortuna, τύχη, ης, ἡ, δαίμων, ονος, ὁ, κλῆρος, ου, ὁ.
fortunæ bona, τὰ παρὰ τῆς τύχης.
fortunæ indulgentia, ῥαστώνη, ης, ἡ.
fortunæ committo, παρακαταθήσομαι, παρακατατίθεμαι.
fortunam omnem experiri, ἀναῤῥίπτειν πάντα κύβον.
fortunæ, facultates, βίοτος, ου, ὁ, ὄλβος, ου, ὁ, χρήματα, των, τά, τὰ ὄντα, τὰ ὑπάρχοντα, οὐσία, ας, ἡ, κτήματα, ατων, τά, βοσκήματα, ατων, τά.
fortuna proſpera, εὐδαιμονία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
fortuna proſpera uti, εὐπράττειν, vel, καλῶς πράττειν, εὐτυχέω, δαιμονέω.
fortuna adverſa, ἀτυχία, ας, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ.
adverſa fortuna uti, ἀτυχέω ἔν τινι.

Digitized by Google

fortunate, εὐδαιμόνως, εὐπότμως, εὐτυχῶς, ſive εὐτυχῶς, τυχηρῶς.
fortunatus, εὐτυχὴς, έος, ὁ, εὐδαίμων, ονος, ὁ, μακάριος, ου, ὁ.
fortuno, ὀλβίζω.
foruli, θυλάκια, ων, τά.
forum, ἀγορά, ᾶς, ἡ, πωλητήριον, ου, τό.
forum nundinarium, ἐμπόριον, ου, τό, & ἐμπορεῖον, ου, τό.
forum piſcarium, ἰχθυοπωλεῖον, ου, τό.
forum rerum venalium, ἀγορὰ τῶν ὠνίων, ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, & ſimpliciter ἀγορά.
in forum, εἰς ἀγορὰν, ἀγοράζω.
forum judiciale, δικαστήριον, ου, τό.
foſſa, τάφρος, ου, ὁ, λάκκος, ου, ὁ, διώρυξ, υχος, ὁ.
foſſilis, ὀρυκτός, ου, ὁ.
foſſio, ὄρυγμα, ατος, τό, διωρυχὴ, ῆς, ἡ.
foſſor, σκαπτὴς, ῆρος, ὁ, ὀρυκτὴς, ῆρος, ὁ.
foſſura, ὄρυγμα, ατος, τό.
foſſus, κατορυκτός, οῦ, ὁ, κατώρυξ, υχος, ὁ.
forus, particip. θαλφθεὶς, έντος, ὁ.
fotus, us, τήρησις, εως, ἡ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
fovea, βόθυνος, ου, ὁ, βόθρος, ου, ὁ, τάφρος, ου, ὁ.
foveo, θάλπω, τημελέω, ῶ.
foveo bellum, πολεμοτροφέω, ῶ.
faveor ſpe inani, ὑποθάλπομαι ἐλπίδι.

F R.

fraces, τρύξ, υγός, ὁ, περιττώματα, τά, στέμφυλα, τά.
fractio, κάταγμα, ατος, τό, κλάσις, εως, ἡ.
fractor, κατάκτης, ου, ὁ.
fractura, κλάσις, εως, ἡ, σύντριμμα, ατος, τό.
fractus, a, um, κεκλασμένος, ου, ὁ, κεκλασμένη, ης, ἡ, κεκλασμένον, ου, τό. καταγεὶς, έντος, ὁ, καταγεῖσα, ης, ἡ, καταγὲν, έντος, τό.
fractus ſenio, ἀπειρηκὼς γήρᾳ.
fractus deliciis, τεθρυμμένος, ου, ὁ, ἁβροδίαιτος, ου, ὁ.
fractus morbo, κεκαμμένος νόσῳ, pro νόσῳ, Poetice.
fractus viribus, ἔκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
fractu difficilis, δυσκατάκτος, ου, ὁ. δύσθραυστος, ου, ὁ, δυσκατάκλαστος, ου, ὁ.
fractu facilis, θρυπτὸς, οῦ, ὁ, εὔθραυστος, ου, ὁ, εὔκλαστος, ου, ὁ, εὐάγης, ου, ὁ, ſive εὐαγής, ου, ὁ.
fræno, χαλιναγωγέω, ῶ, ἀμφιστομίζω, ἡνιάζω, κολάζω, χαλινόω, ῶ, ἐγχαλινόω, ῶ.
fræno carens, ἀχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀχαλίνωτος, ου, ὁ.
fræno rego, χαλιναγωγία, ῶ.
frænum, χαλινός, οῦ, ὁ.
frænum reſpuo, ἀφηνιάζω.
frænum mandens, χαλινοφάγος, ου, ὁ.
frænum injicio, ἐπιστομίζω.
fræni amans, φιλήνιος, ου, ὁ.
fræni patiens, ποθήνιος, ου, ὁ, εὐήνιος, ου, ὁ.
fræna aurea habens, χρυσήνιος, ου, ὁ.
fraga, orum, κόμαρα, ων, τά.
fragilis, ψαθυρός, οῦ, ὁ, εὔθραυστος, ου, ὁ, θραυστός, οῦ, ὁ.
fragilitas, εὔθραυστον, ου, τό, ψαθυρότης, ητος, ἡ.
fragiliter, ψαθυρῶς.
fragmen, & fragmentum, κλάσμα, ατος, τό, θραῦσμα, ατος, τό.
fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ου, ὁ.
fragor nubium, σύῤῥηξις, νεφῶν.
fragorem edo, ἀραβέω, ῶ, δουπέω, ἐπιδουπέω, ῶ, παταγέω, ῶ, ῥαθαγέω, ῶ, σμαραγέω, ῶ, σμαραγίζω.
fragrans, εὔοσμος, ου, ὁ, εὐώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
fragrantia prata variis floribus, ἀνθοσμίαι λειμῶνες. Ariſtophane.
fragrantia, εὐωδία, ας, ἡ, εὐῶδες, εος, τό.
fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
framea, ῥομφαία, ας, ἡ.
frangere animum, θυλάσσεσθαι τὴν γνώμην.
frangere animum deliciis, ἀπαλύνω, διαθρύπτω.
frangere navim, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον, & ναυαγεῖν abſolute.
frangere vires, παρίημι.
frangere lapides, λιθοθλᾶν.
frangi animo, ἐνικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
frangi malis, κάμπτεσθαι.
frangi qui nequit, ἄκαμπτος, ου, ὁ & ἡ.
frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
frater, ἀδελφός, οῦ, ὁ, κασίγνητος, ου, ὁ.
frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
fratre carens, ἀνάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ.
fratres ex eodem patre, ὁμοπάτριοι ἀδελφοί.
fratres ex eadem matre, ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι.
fraterculus, ἀδελφίδιον, ου, τό.
fraterne, ἀδελφῶν δίκην.
fraternitas, ἀδελφότης, ητος, ἡ.
fraternus, ἀδελφικός, οῦ, ὁ, ἀδελφὸς, οῦ, ὁ.
fraterna ſocietas, ἀδελφίξις, εως, ἡ.
fratrum odium, μισαδελφία, ας, ἡ.
fratrum oſor, μισάδελφος, ου, ὁ.
fratricida, ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ.
fraudator, ἀποστερητής, οῦ, ὁ, συλητής, οῦ, ὁ.

ſine fraude, ἀδόλως, ἄνευ ἀπάτης.
fraudo, ἀποστερέω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ, παρακρούω, παρακρούω.
fraudalenter, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
fraudulenter ago, ἀλωπεκίζω, δολιεύομαι.
fraudulentia, ἀπάτη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ.
fraudulentus, ἀπατηλός, οῦ, ὁ, δολερός, οῦ, ὁ.
fraus, ἀπάτη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ.
fraudes oppono fraudibus, ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι.
fraudes ſtruere, πλέκειν μηχανάς.
fraudum excogitator, κακοῤῥάφος, ου, ὁ.
fraudum excogitatio, κακοῤῥαφία, ας, ἡ.
fraxineus, μελίνεος, ου, ὁ.
fraxinus, μελία, ας, ἡ.
fremebunde, βρεμηδόν.
fremebundus, φρυάττων, οντος, ὁ.
fremitus, βρόμος, ου, ὁ, ὀρυγμός, οῦ, ὁ, φρύαγμα, ατος, τό.
cum fremitu, βρεμηδὸν, βρυχηδόν.
fremitus militum in pugna, ἀλαλητός, οῦ, ὁ.
fremitum edo, ἐπιῤῥοθέω, ῶ, ἀναβρυχάομαι, ῶμαι.
fremo, ἐμβρέμομαι, φρυάττω.
frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
frendere dentibus, βρύχειν τοὺς ὀδόντας, ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας.
frequens, συχνός, οῦ, ὁ, θαμινός, οῦ, ὁ, πυκνός, οῦ, ὁ.
frequenter, ἀεὶ, & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
frequentia, πλῆθος, εος, τό, σύλλογος, ου, ὁ.
frequentia hominum, πολυανθρωπία, ας, ἡ.
frequentia habitatorum, συνοίκησις, εως, ἡ.
frequentiſſime, συνεχέστατα.
frequento, φοιτάω, ῶ, εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ſcholam: πολὺς διατρίβω.
freſus, vel freſſus, ἐρικτὸς, οῦ, ὁ.
fretum trajicio, πορθμεύω, & πορθμεύομαι.
fretum, πορθμὸς, οῦ, ὁ, συνοχὴ, ῆς, ἡ, πέλαγος, εος, τό.
fretus, confiſus, πεποιθώς, ότος, ὁ, τεθαῤῥηκώς, ότος, ὁ.
friabilis, εὔθραυστος, ου, ὁ, ψαθυρὸς, οῦ, ὁ.
friatio, θρύψις, εως, ἡ.
frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
frictus, frictio, τρίψις, εως, ἡ, ἐπίτριμμα, ατος, τό.
frictus, a, um, τηγανισθεὶς, έντος, ὁ.
frigefacio, ψύχω.
frigeo, ῥιγόω, ῶ, & ῥιγέω, ῶ, καταψύχομαι.
frigeo, remiſſus ſum, ἀναπίπτω.
frigeſco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
frigide, ψυχρῶς.
frigiditas, ψυχρότης, ητος, ἡ.
frigidus, ψυχρός, οῦ, ὁ.
frigida dictio, ψυχρολογία, ας, ἡ.
frigida oratione utor, ψυχρολογέω, ῶ.
frigidus in verbis, & jejunus, ψυχρός, οῦ, ὁ, metaphorice.
frigo, coquo in ſartagine, φρύγω π, τηγανίζω.
frigus, oris, κρύος, εος, τό, ψῦχος, εος, τό, ῥῖγος, εος, τό.
frigore obtorpeſco, μαλκιάω, ῶ, μαλκιάω, ῶ.
præ frigore tremo, βαμβαλίζω.
frigus intenſum, κρυμός, οῦ, ὁ.
frigus matutinum, στίβειος, οντος, ὁ.
frio, tero, λεπτοποιέω, ῶ, λεπτύνω, θρύπτω.
fritillus, πύργος, ου, ὁ.
frivolus, ψυχρολόγος, ου, ὁ, φλυαρός, οῦ, ὁ.
frivolas res conſectans, ματαιολεσχός, οῦ, ὁ.
frixio, φρυγμός, οῦ, ὁ.
frixio in ſartagine, τηγανισμός, οῦ, ὁ.
frixus, φρυκτός, οῦ, ὁ.
frondator, κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, φυλλοκόπων, ῶντος, ὁ.
frondeo, φυλλοφορέω, ῶ, ἀποφυλλίζω.
frondoſus, πολύφυλλος, ου, ὁ, φυλλώδης, εος, ὁ.
frons, frondis, φύλλον, ου, τό, πέταλον, ου, τό, κλάδος, ου, ὁ.
frondes amitto, φυλλοῤῥοέω, ῶ.
frondibus luxurio, φυλλομανέω, ῶ.
frons contracta, νεφέλη, ης, ἡ, metaphorice.
frons inverecunda, τὸ σκυλακῶδες.
frons in acie militari, μέτωπον, ου, τό, στόμα, ατος, τό.
frons, frontis, μέτωπον, ου, τό.
frontale, κεφαλοδέσμιον, ου, τό, ὑπομετώπιον, ου, τό.
frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
frontem latam habens, εὐρυμέτωπος, ου, ὁ.
frontem exporrectam habens, φαιδρόμορφος, ου, ὁ.
adverſa fronte, μετωπηδόν.
fronte perfricta, ἀπηρυθριασμένως.
in fronte collocatus, προτεταγμένος, ου, ὁ.
frontis inſpector, μετωποσκόπος, ου, ὁ.
frontis rugæ, ἀμαρυγαὶ, ῶν, αἱ, πολὶς, ίδος, ἡ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
fructifer, φερέκαρπος, ου, ὁ, κατάκαρπος, ου, ὁ, ἐπικάρπιος, ου, ὁ, ἐγκαρπὴς, έος, ὁ, κάρπιμος, ου, ὁ, καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ, καρποφόρος, ου, ὁ.
fructifico, ἀποκαρπόω, ῶ.
fructum annuum fero, ἐνιαυτοφορέω, ῶ, ἐπετειοφορέω, ῶ.
fructum capio, ὠφελέομαι, οῦμαι, γεωργέω, ῶ, ἀπολαύω, καρπόομαι, οῦμαι, καρπίζομαι, καρπόω, ἐκκαρπόομαι,

ὕμαι, ἐπαυρίω, ῶ. ἐπαυρίσκω, & ἐπαίρομαι.
fructus decerpo, ſeu colligo, καρπίζω, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
fructum percipio ex calamitatibus Reipublicæ, γεωργῶ τὰς συμφοράς, vel καρποῦμαι τὰς τῆς πόλεως συμφοράς.
fructum fero, ἐγκαρπίζομαι.
fructuoſus, πολύκαρπος, ου, ὁ, ἔγκαρπος, ε, ὁ.
fructus, καρπός, ῦ, ὁ.
fructus autumnales, ὀπωρισμός, ῦ, ὁ.
fructus ſemper habens, ἀείκαρπος, ο, ὁ.
fructus aureos ferens, χρυσόκαρπος, ου, ὁ.
fructus cereales colligo, τρυγάω, ῶ.
fructus fero, gigno, ἀψικαρπέω, ῶ.
fructus mature reddo, πρωϊκαρπέω, ῶ.
fructuum ubertas, εὐκαρπία, ας, ἡ, καρποφορία, ας, ἡ.
fructus, commodum, utilitas, καρπός, ῦ, ὁ, ἀπόλαυσις, εως, ἡ, ὄνησις, εως, ἡ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
fructus, & utilitatem aliquid percipere ex aliquo, ἀγαθόν τι ἀπολαύειν τινός.
frugalis, χρηστός, ῦ, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ, ἐγκρατής, έος, ὁ.
frugalis menſa, αὐστηρὰ τράπεζα.
frugalitas, εὐτέλεια, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
fruges, καρπός, ῦ, ὁ, σιτοκαρπία, ας, ἡ.
fruges conſumere natus, σιτοφάγος, ου, ὁ.
frugi, χρηστός, ῦ, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ, ἐσθλός, ῦ, ὁ.
frugi homo, ὀλιγαρκής, έος, ὁ, δίκαιος, ο, ὁ.
frugifer, καρποφόρος, ου, ὁ, εὔφορος, ου, ὁ.
nullius frugis, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀχρεῖος, ε, ὁ.
fruitio, ἀπόλαυσις, εως, ἡ.
frumentaceus, σιτικός, ῦ, ὁ.
frumentaria navis, σιταγωγὸς ναῦς.
frumentariæ rei penuria laborare, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι.
frumentarius, σιτικός, ῦ, ὁ.
frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, ου, ὁ, σιτοπώλης, ε, ὁ.
frumentatio, σιτολογία, ας, ἡ, ἐπισιτισμός, ῦ, ὁ, σιτώνησις, εως, ἡ, σιτωνία, ας, ἡ.
frumentator, σιτολόγος, ε, ὁ, σιτώνης, ου, ὁ.
frumentatum excurrere, προνομὴν ποιεῖσθαι, σιτίζεσθαι.
frumentor, σιτολογέω, ῶ, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω, ῶ.
frumentum, σῖτος, ε, ὁ.
frumentum turcicum, καμακίας, ε, ὁ, σῖτος, ε, ὁ.
frumentum præbeo, σιτηρεσιάζω.
frumentum veho, σιταγωγέω, ῶ, σιτηγέω, ῶ, & σιταγωγίαν σιταγωγῶ. Lucianus.
frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, bonis: ἐπιτυγχάνω, cum genitivo.
fruor otio, καρποῦμαι σχολήν. ἀπολαύω σχολῆς.
fruſtatim, κατὰ μέρη.
fruſtra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτελέστως.
fruſtra verba facere, ματαίως λέγειν.
fruſtra conari, ματαιοπονεῖν.
fruſtra laborare, μάτην πονεῖν, ματαιοπονεῖν.
fruſtrari ſpe, διαμαρτάνω τῆς ἐλπίδος, vel ἀποτυγχάνω.
fruſtrari ſpem, προδίδωμι τὰς ἐλπίδας.
fruſtratio, ἀπάτη, ης, ἡ, ἀπότευγμα, ατος, τό.
fruſtratio opinionis, ἀστοχία, ας, ἡ.
fruſtro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ῶ, ἀποτυγχάνω.
fruſtror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψεύδομαι τῆς ἐλπίδος.
fruſtulum, ψωμίον, ου, τό, τεμάχιον, ε, τό.
fruſtum, τέμαχος, ε, ὁ, ψωμός, ῦ, ὁ, θραῦσμα, ατος, τό.
in fruſta concido, ἀρταμέω, ῶ.
fruſtum panis, ψωμός, ῦ, ὁ, ἄρτου κλασμός, θρύμμα, ατος, τό.
frutetum, θαμνών, ῶνος, ὁ, ὕλημα, ατος, τό.
frutex, θάμνος, ου, ὁ.
fruticetum, θαμνώδης τόπος.
frutico, θαμνίζω, θάμνος φύω.
fruticoſus, θαμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.

F U.

fucatus, φυκωθείς, έντος, ὁ.
fucata facies, γραφή, ῆς, ἡ.
fuco, as, κομμόω, ῶ, κονιάω, ῶ, φαρμάσσω, ſeu ἀττικῶς φυκόω, ῶ.
fucare comam, ἐψιμυθῶσθαι οἷον κόμην.
ſine fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
fuco carens, ἄφυκος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
fucus, φῦκος, εος, τό. pro fraude, φενακισμός, ῦ, ὁ.
fucus orationis, ὡραϊσμός, ῦ, ὁ.
fucus pro ape ſine ſpiculo, κηφήν, ῆνος, ὁ.
fuga, φυγή, ῆς, ἡ, ἀποφυγή, ῆς, ἡ, φύξις, εως, ἡ.
fuga laboris, φυγοπονία, ας, ἡ.
fugam capeſſere, φυγὴν αἱρεῖσθαι, φεύγειν.
in fugam conjicio, σεύω, & σοβέω, σοβῶ.
in fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.

fugax, φυγαδικός, ῦ, ὁ, φυγάς, άδος, ὁ, δραπέτης, ε, ὁ.
fugiendus, ἀλευτός, ε, ὁ, ἀνεπίμικτος, ου, ὁ, ἡ.
fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνω.
fugere velis remiſque, φεύγειν φυγῇ ἀπλέτῳ.
fugitive, δραπετικῶς.
fugitivus, δραπέτης, ο, ὁ, φυγάς, άδος, ὁ.
fugito, δραπετεύω.
fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιοῦμαι τῶν πολεμίων, hoſtes, διώκω.
fui, ἦν, ἐγενόμην.
fulcimentum, ἔρεισμα, ατος, τό, στήριγμα, ατος, τό.
fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
fulcio columnis, διαστυλόω, ῶ.
fulcrum, ὑποστήριγμα, ατος, τό, ἔρεισμα, ατος, τό.
fulcrum tori, ſive pes lecti, ἑρμίνιον, ε, τό, ἑρμίν, vel ἑρμίς, ῖνος, ὁ.
fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
fulgetrum, ἀστραπή, ῆς, ἡ, στεροπή, ῆς, ἡ.
fulgidus, ἀπαύγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐκλαμπρός, ῦ, ὁ, ἡ, λαμπρός, ου, ὁ, στιλβός, ῦ, ὁ, φαεινός, ῦ, ὁ, φαιδρός, ᾶ, ὁ, φωτεινός, ῦ, ὁ, παμφεγγής, έος, ὁ, φλόγεος, ε, ὁ, φλογερός, ῦ, ὁ, φλογόεις, εντος, ὁ, φλόγινος, ε, ὁ, φλογώδης, ὁ.
fulgor, ἀστραπή, ῆς, ὁ, στεροπή, ῆς, ἡ.
fulgorem emitto, ἀμαρύσσω, ἀναλάμπω.
fulgorem reflecto, ἀντιλάμπω, ἀνταυγέω, ῶ.
fulgur, σέλας, ατος, τό, αὐγή, ῆς, ἡ.
fulgura ferens, ἀστραπηφόρος, ου, ὁ.
fulguralis, ἀστραπαῖος, ου, ὁ.
fulguratio, ἀστραπή, ῆς, ἡ.
fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
fulguro circumquaque, ἀπαστράπτω.
fulica, ἐρωδιός, ου, ὁ.
fuliginoſus, αἰθαλόεις, εντος, ὁ, ἀσβολώδης, εος, ὁ, & Poetice, ἀσβολόεις, εντος, ὁ, ψολόεις, εντος, ὁ. λιγνυώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
fuligo, λιγνύς, ύος, ἡ, καπνία, ας, ἡ, ἄσβολος, ε, ἡ. αἰθάλη, ης, ἡ.
fullo, γναφεύς, έως, ὁ.
fullonia, γναφεῖον, ου, τό, & γναφεῖον, ε, τό.
fullonicus, κναφικός, ῦ, ὁ, ſeu γναφικός, ῦ, ὁ.
fullonicam exerceo, κναφεύω, ſeu γναφεύω.
fulmen gerens, κεραυνοφόρος, ε, ὁ.
fulmen, κεραυνός, ῦ, ὁ.
fulminis in modum coruſcans, κεραυνοφαής, έος, ὁ.
fulmine tangi, κεραυνοῦσθαι.
fulmine ictus, κεραύνιος, ο, ὁ, κεραυνοβληθείς, έντος, ὁ.
fulminator Jupiter, τερπικέραυνος, ο, ὁ.
fulmineus, κεραύνιος, ου, ὁ.
fulmino, κεραυνόω, ῶ, κεραυνοβολέω, ῶ.
fulvus, κιρρός, ῦ, ὁ, πυρρός, ῦ, ὁ.
fumarium, κάπνη, ης, ἡ, καπνοδόχη, ης, ἡ.
fumatio, κάπνισμα, ατος, τό.
fumidus, καπνώδης, εος, ὁ & ἡ.
fumigo, καπνίζω.
fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
fumoſus, καπνώδης, εος, ὁ, ψολόεις, εντος, ὁ.
fumus, καπνός, ῦ, ὁ, ψόλος, ου, ὁ.
fumo infeſto, τύφω καπνῷ. τυφόω, ῶ.
in fumum evaneſco, ἐκτυφόομαι, οῦμαι, & ἐκτύφομαι.
in fumum redigo, ἐκτυφόω, ῶ, ἐκτύφω.
fumi vortex, πλόκαμος, ε, ὁ.
funale, λαμπάς, άδος, ἡ.
funambulus, σχοινοβάτης, ου, ὁ.
functio, ἐνέργεια, ας, ἡ, ἐπιτελείωσις, εως, ἡ.
functio eccleſiaſtica, λειτουργία, ας, ἡ, λειτούργημα, ατος, τό.
functus, τελέσας, αντος, ὁ, ἐνεργήσας, αντος, ὁ.
funda, rete piſcatorium, βόλος, ου, ὁ, ἀμφίβληστρον, ου, τό.
funda, σφενδόνη, ης, ἡ, χερμαστήρ, ῆρος, ὁ.
funda emiſſus, ἀποσφενδόνητος, ε, ὁ, ἡ.
funda disjicio, διασφενδονάω, ῶ, & έω, ῶ.
funda utor, σφενδονάω, ῶ, & έω, ῶ.
ſine fundamento, ἀθεμέλιος, ε, ὁ.
fundamentum, θεμέλιον, ου, τό, βάσις, εως, ἡ.
fundamenta jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, ἀρχὴν βάλλεσθαι, θεμελιόω, κρηπιδόω.
fundamenta jacere libertatis, βάλλεσθαι κρηπῖδα ἐλευθερίας.
fundamenta profunda habens, βαθυκρηπίς, ῖδος, ὁ, καὶ ἡ, ὑψιθέμεθλος, ε, ὁ.
fundamentis eruo, ἀποθεμελιόω, ῶ, ἐξεδαφίζω.
fundator, θεμελιωτής, ε, ὁ.
fundatus, τεθεμελιωμένος, ου, ὁ.
fundens verba ſine judicio, & delectu, ἀκριτόμυθος, ε, ὁ καὶ ἡ.
funditor, σφενδονήτης, ου, ὁ, ſeu σφενδονιστής, ου, ὁ.
funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
funditus evello, ὑποσύρω.
funditus evertere urbes, πόλεις ἐκ βάθρων ἀνιστάναι.
fundo, as, θεμελιόω, ῶ, καταβάλλω.

fun-

Digitized by Google

fundo, is, ἀποχέω, ῶ, ἀνίημι, καταχέω, ῶ, χυνέω. 1
fundo lacrymas, κατείβω δάκρυα, χέω, & ῥαίνω δάκρυα, λείβω δάκρυα.
fundo verba vana, κενολογέω, ῶ.
fundo, liquefaciendo diffluere facio, χέω.
fundo aurum, χρυσοχοέω, ῶ.
fundo, in fugam verto, κατατρέπω, & κατατρέπομαι.
fundo carens, ἀπύθμην, ενος, ὁ.
fundum, πυθμὴν, ένος, ὁ, βένθος, εος, τὸ, ἔδαφος, εος, τό.
fundum navis, γάστρα, ας, & γάστρη, ης, ἡ, quod ſignificat etiam fundum vaſis, ἀμφιμήτριον, ου, τό.
in fundo maris, πρὸς τῷ ἐδάφει τῆς θαλάσσης.
fundus, χωρίον, ου, τὸ, ἀγρὸς, οῦ, ὁ.
fundus exiguus, agellus, γήδιον, ου, τό.
funebris, ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἐπικήδειος, ου, ὁ, ἐντάφιος, ου, ὁ.
funebris oratio, μονῳδικὸς λόγος, ἐπιτάφιος λόγος.
funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
funereus, ἐντάφιος, ου, ὁ, κήδειος, ου, ὁ.
funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
funes nautici, ἀπόγαιοι, ων, οἱ, ἐπίγαιοι, ων, οἱ, πείσματα, ων, τὰ.
funeſto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω, ῶ.
funeſtus, ὀλέθριος, ου, ὁ, ἐναγὴς, έος, ὁ.
funeſta hora, λοίγιος ὥρα.
fungor magiſtratu, πολιτεύω, & πολιτεύομαι, ἀρχὰς μεταχειρίζομαι, διαχειρίζομαι τὰ τῆς πόλεως.
fungor munere Eccleſiaſtico, λειτουργέω, ῶ.
fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἀποπληρόω, ῶ.
fungoſus, μυκητώδης, εος, ὁ.
fungus, μύκης, ου, ὁ, & μύκης, ητος, ὁ, βωλίτης, ου, ὁ.
fungus ellychnii, μύκης, ητος, & μύκη, ἡ.
funiculus, σχοινίον, ου, τὸ, καλώδιον, ου, τὸ, σπάρτον, ης, ἡ.
funis, σχοῖνος, ου, ὁ, σπάρτη, ης, ἡ.
funus, κηδεία, ας, ἡ, τάφος, ου, ὁ.
funeris curator, κηδεμὼν, όνος, ὁ.
funus curo, κηδεύω τινά.
funus efferre, ἐκφέρειν νεκρὸν, vel ἀποθανόντα.
prodire in funus, εἰς τὸ ἐκφέρειν ἀπαντᾶν.
fur, κλέπτης, ου, ὁ, κλοπεὺς, έως, ὁ, φὼρ, ρὸς, ὁ.
fur nocturnus, νυκτοκλέπτης, ου, ὁ.
furum princeps, ἀρχικλέπτης, ου, ὁ.
furaciſſimus, παντοκλέπτης, ου, ὁ.
furacitas, κλεπτοσύνη, ης, ἡ.
furaciter, κλεπτικῶς.
furax, ἐπίκλοπος, ου, ὁ, κλεπτικὸς, οῦ, ὁ.
furca, δίκρανον, ου, τό.
furcifer, αὐχὴν, ένος, ὁ.
furens, ἐμμανὴς, έος, ὁ, μανικὸς, οῦ, ὁ.
furens Deorum inſtinctu, θεομανὴς, έος, ὁ.
furens amore, ἐρωτομανὴς, έος, ὁ, ἐρωμανὴς, έος, ὁ.
furens ventis mare, κεχυμένη θάλασσα.
furenter, μανικῶς.
furfur, πίτυρον, ου, τό.
furfuraceus, πιτυρώδης, εος, ὁ.
furfures, πίτυρα, ων, τά.
furia, ἐριννὺς, ύος, ἡ, ἀλάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ. δαιμονὶς, ίδος, ἡ.
furiæ, ἐριννύες, αἱ, ἀλάστορες, οἱ, καὶ αἱ, δαιμονίδες, αἱ.
furialis, μανιώδης, εος, ὁ, ἔμπληκτος, ου, ὁ.
furibundus, ἐξεστηκὼς, ου, ὁ, μανιώδης, εος, ὁ.
furiis agitatus, παραπληκτος, ου, ὁ.
furiis agito, παραπληκτίζω, ῶ.
furioſe, μανικῶς.
furioſus, μανιώδης, εος, ὁ, μανικὸς, οῦ, ὁ.
furnaria, ἀρτοποιητική, ῆς, ἡ.
furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
furnus, κλίβανος ου, ὁ, ἰπνὸς, οῦ, ὁ.
furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
furo vehementer, ὑπερμαίνομαι.
furo bacchantium more, βακχεύω, & βακχεύομαι, ἐκβακχεύομαι.
furore, vel œſtro agitatus, οἰστροπλὴξ, ῆγος, ὁ.
furore agitor, οἰστρηλατέομαι, οῦμαι.
furore lymphato corripior, νυμφιάω, ῶ.
furore percitus, μανιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, παραμαίνων, ου, ὁ.
furore plenus, ἐμμανὴς, έος, ὁ, οἰνομανὴς, έος, ὁ.
in furorem ago, & agor, παρακινέω, ῶ.
in furorem verſus, παρακινῶν, ὄντος, ὁ, παρακεκινηκὼς, ότος, ὁ.
furor, oris, μανία, ας, ἡ, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλάω.
furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
furtivus, κλεψιμαῖος, ου, ὁ, λαθραῖος, ου, ὁ.
furtum, κλοπὴ, ῆς, ἡ, κλέμμα, ατος, τό.
in furto deprehendo, φωράω, ῶ, ἐπιφωράω, ῶ.
furti ſocius, συγκλέπτης, ου, ὁ.
furvus, niger, ὀρφναῖος, ου, ὁ, μέλας, ανος, ὁ, ἀμαυρὸς, οῦ, ὁ.
fuſcina, δίκρανον, ου, τὸ, τρίαινα, ης, ἡ, ἰχθυόκεντρον, ου, τό.
fuſcus, μελάγχρους, ου, ὁ.
fuſe, χύδην.
fuſilis, χυτὸς, οῦ, ὁ, ῥυτὸς, οῦ, ὁ, χωνευτὸς, οῦ, ὁ.
fuſor, χωνευτὴς, οῦ, ὁ.
fuſor argenti, ἀργυροχόος, ου, ὁ.
fuſor auri, χρυσοχόος, ου, ὁ.
fuſorium inſtrumentum, χωνεῖον, ου, τό.
fuſorius, χωνευτικὸς, οῦ, ὁ.
fuſtis, βάκτρον, ου, τὸ, ῥόπαλον, ου, τὸ, ξύλον, ου, τό.
fuſtis cædo, ξυλοκοπέω, ῶ, ῥαπίζω, τυμπανίζω.
fuſura, χύσις, εως, ἡ, χεῦμα, ατος, τό.
fuſus, a, um, χυτὸς, οῦ, ὁ, χυθεὶς, έντος, ὁ.
fuſus longe lateque, ἀχανὴς, οῦς, ὁ.
fuſus, i, ἄτρακτος, ου, ὁ, κλωστὴρ, ῆρος, ὁ.
fuſum torqueo, ἠλακάτην στροφαλίζω.
futilia dicere, ματαιολογέω.
futilis, χυδαῖος, ου, ὁ, φλυαρὸς, οῦ, ὁ.
futilitas, φλυαρία, ας, ἡ, ματαιότης, ητος, ἡ.
futuro tempore, ὑστέρῳ χρόνῳ.
in futurum, εἰσαῦθις.
futurus, a, um, γενησόμενος, ου, ὁ, μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος, ου, ὁ.

G A.

GÆſum, teli genus, γαισὸς, οῦ, ὁ.
galbanum, χαλβάνη, ης, ἡ.
galea, κόρυς, υθος, ἡ, λόφος, ου, ὁ, πήληξ, ηκος, ἡ, περικεφαλαία, ας, ἡ.
galea criſtata, κυρβασία, ας, ἡ.
galeam quaſſans, κορυθαιόλος, ηκος, ὁ. κορυθαιπήληξ, ηκος, ὁ.
galeam auream habens, χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ.
galea tegi, κράνος ἐπικεῖσθαι.
galeatus, κορυστὴς, οῦ, ὁ.
galericulum, πιλίδιον, ου, τὸ, πιλίσκος, ου, ὁ, φενάκη, ης, ἡ.
galerita, κορυδαλὸς, οῦ, ὁ, κόρυς, υος, ὁ.
galerus, & galerum, πέτασος, ου, ὁ, πίλημα, ατος, τό.
galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία, ας, ἡ.
gallina, ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ.
gallinaceus, ἀλεκτόρειος, ου, ὁ.
gallinaceus pullus, ὀρνίθιον, ου, τὸ, & ὀρνιθάριον, ου, τό.
gallinago, ἀσκαλώπας, ακος, ἡ.
gallus, ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ.
gammarus, ἀστακὸς, οῦ, ὁ.
ganea, πορνεῖον, ου, τό.
ganeones, ἄσωτοι, οἱ, γαστρίμαργοι, οἱ.
ganeum, ἀσωτεῖον, ου, τό.
gangræna laborare, γαγγραινοῦσθαι.
gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
gannio, κνυζάω, ῶ, & κνυζέω, ῶ, ὑλακτέω, ῶ.
gannitus, κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, κνύζημα, ατος, τό.
gargarizo, γαργαρίζω.
gargarizare aquam in ore, ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι. ὕδατι ἀνακογχυλιάζειν.
gargarizatio, γαργαρισμὸς, οῦ, ὁ, ἀνακογχυλισμὸς, οῦ, ὁ.
garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, ῶ, ληρέω, ῶ, ἀδολεσχέω, ῶ, κωτίλλω.
garrulitas, ἀδολεσχία, ας, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ, μωρολογία, ας, ἡ.
garrulus, ἀδόλεσχος, ου, ὁ, λάλος, ου, ὁ, στωμύλος, ου, ὁ.
garum, γάρον, ου, τό.
gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
gaudere aliqua re, φιληδέω τινι. ἐφήδεσθαι.
cum gaudio, ἀσμένως, γεγηθότως.
gaudio efferor, ἀλύω.
gaudio ſummo afficior, περιχαρέω, ῶ.
gaudium afferens, ἐπίχαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
gaudium, χαρὰ, ᾶς, ἡ, χάρμα, ατος, τό.
gauſape, ἀμφίμαλλον, ου, τό.
gaza, γάζα, ης, ἡ, θησαυρὸς, οῦ, ὁ.
gazophylacium, γαζοφυλάκιον, ου, τό.

G E.

gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
gelaſco, πήγνυμαι.
gelatio, ἐκπῆξις, εως, ἡ.
gelatus, παγεὶς, έντος, ὁ.
gelidus, κρυερὸς, οῦ, ὁ, ψυχρὸς, οῦ, ὁ.
gelo, as, κρυσταλλόομαι, πήγνυμι.
gelu, κρυμὸς, & κρυμνὸς, οῦ, ὁ, κρύος, εος, τό.
gelu adſtrictus, παγετώδης, εος, ὁ, πηκτὸς, οῦ, ὁ.
gelu conſtringo, ἀποπήγνυμι, ἐκπηγνύω.
gelu concreſcere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
gemebundus, ἐπιστένων, οντος, ὁ.
gemellipara, διδυμοτόκος, διδυματοκοῦσα.
gemellos pario, διδυματοκέω, ῶ.
gemellus, διδυμάων, ονος, ὁ, δίδυμος, ου, ὁ.
geminatio, διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, διδυμότης, ητος, ἡ, ἀναδίπλωσις, εως, ἡ.
gemini uno partu editi, δίδυμοι, οἱ, διδυμάονες, οἱ.

gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
geminorum partus, διδυμοτοκία, ας, ἡ.
geminus, δίδυμος, ο, ὁ, διττὸς, ȣ, ὁ.
gemiſco, ςένω ἐπί τινι, ςενάζω.
gemitibus circumſono, περιςένομαι, περιςοναχίζομαι.
ſine gemitu, ἀςενάκτως.
gemitus, ςεναγμὸς, ȣ, ὁ.
gemma, λίθος, ȣ, ἡ.
gemma in vitibus, ὀφθαλμὸς, ȣ, ὁ.
gemmatus, διάλιθος.
gemmo, λιθίζω, & de vite, ὀφθαλμίζω.
gemo, ςενάζω, ςένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
gena, γένυς, υος, ἡ. παρειὰ, ᾶς, γνάθος, ȣ, ἡ.
genis pulchris, εὐπάρειος, ȣ, ὁ, καλλιπάρειος, ȣ, ὁ.
genas candidas habens, λευκοπάρειος, vel λευκοπάρῃος, ȣ, ὁ.
genas minio infectas habens, μιλτοπάρῃος, ȣ, ὁ.
genealogia, γενεαλογία, ας, ἡ.
gener, γαμβρὸς, ȣ, ὁ.
generalis, γενικὸς, ȣ, ὁ, καθολικὸς, ȣ, ὁ.
generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
generatim, κατὰ γένη.
generatio, γένεσις, εως, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ.
generator, γεννητὴς, ȣ, ὁ.
generatus, γεννητὸς, ȣ, ὁ.
genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ὁ ἐγγύτατα γένους.
generis auctor, ὁ τȣ͂ γένους ἀρχηγὸς, γενάρχης, ȣ, ὁ. ἀρχιγένεθλος, ȣ, ὁ, προγενέτωρ, ο, ὁ.
generis ejuſdem, ὁμογενὴς, έος, ὁ, ὁμοεθνὴς, έος, ὁ, & ὁμοειδὴς, έος, ὁ, ὁμόφυλος, ȣ, ὁ.
generis promiſcui, ἀῤῥενόθηλυς, ȣ, ὁ, & Attice ἀρσενόθηλυς, ο, ὁ.
genero, τίκτω, fœminarum; γεννάω actu virorum.
generoſe, γενναίως.
generoſitas, εὐγένεια, ας, ἡ, γενναιότης, ητος, ἡ.
generoſus, γενναῖος, ο, ὁ. εὐγενὴς, έος, ὁ.
generoſus animus, ἀῤῥενωπὸν, ȣ, τὸ, & ἀῤῥενωπία, ας, ἡ.
minime generoſus, δυσγενὴς, έος, ὁ, ἀγεννὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, & ἀγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
generoſa e ſtirpe ortus, εὐγενὴς, έος, ὁ, εὐγένειος, ȣ, ὁ, γενναῖος, ο, ὁ.
genialis, γαμήλιος, ȣ, ὁ, γενικὸς, ȣ, ὁ.
genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἀφροδισίμως.
geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατηδὸν.
geniculatus, πολυγόνατος, ο, ὁ, γονατώδης, εος, ὁ.
geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
genitale, αἰδοῖον, ȣ, τὸ.
genitalis, γεννητικὸς, ȣ, ὁ, γενέθλιος, ο, ὁ, γόνιμος, ȣ, ὁ.
genitor, γενετὴρ, ῆρος, ὁ, γενέτωρ, ορος, ὁ.
genitor omnium, παγγενέτης, ȣ, ὁ.
genitrix, γενέτειρα, ας, ἡ.
genitrix Dei, Θεοτόκος, ȣ, ἡ.
genitura, γένεσις, εως, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ, γόνος, ȣ, ὁ, σπέρμα, ατος, τὸ.
genitus, γεγεννημένος, ȣ, ὁ, γεννηθεὶς, έντος, ὁ.
genio indulgere, καθ᾽ ἡδονὴν ποιεῖν.
genius, δαίμων, ονος, ὁ.
genius bonus, vel malus, ἀγαθὸς, aut κακὸς δαίμων.
gens, ἔθνος, εος, τὸ, γενεὰ, ᾶς, ἡ. pro familia, φῦλον, ο, τὸ.
gentiana, γεντιανὴ, ῆς, ἡ.
gentiles, ἕλληνες, οἱ ἐθνικοὶ.
gentilis, ἐθνικὸς, ȣ, ὁ, ὁμόφυλος, ο, ὁ.
gentilis, qui ejuſdem generis & familiæ eſt, γεννήτης, ȣ, ὁ.
gentilium more, ἐθνικῶς.
genu, γόνυ, ατος, τὸ.
genuflecto, γονατίζομαι, γονυπετέω, ῶ.
genuflexio, γονυκλισία, ας, ἡ, ὄκλασμα, ατος, τὸ, ὄκλασις, εως, ἡ, ὀκλαδία, ας, ἡ.
in genua procumbo, ὀκλάζω.
genuini dentes, κραντῆρες, οἱ, σωφρονιςῆρες, οἱ.
genuinus, γνήσιος, ȣ, ὁ.
genus, progenies, ſtirps, γένος, εος, τὸ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γέννημα, ατος, τὸ, ῥίζα, ης, ἡ, σπορὰ, ᾶς, ἡ, φυλὴ, ῆς, ἡ, φῦλον, ȣ, τὸ, φίτυμα, ατος, τὸ.
genus dicendi Aſiaticum, ζῆλος Ἀσιανὸς, Plutarchus.
genus humanum, βίος ἅπας, τὸ θνητὸν γένος.
genus orationis, χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ.
genus apud Logicos, γένος, εος, τὸ, εἶδος, εος, τὸ.
geographia, γεωγραφία, ας, ἡ.
geographus, γεωγράφος, ȣ, ὁ.
geometra, γεωμέτρης, ȣ, ὁ.
geometria, γεωμετρία, ας, ἡ.
geometrice, γεωμετρικῶς.
geometricus, γεωμετρικὸς, ȣ, ὁ.
germana ſoror, αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ.
germane, id eſt, ſincere, ἀδελφικῶς, γνησίως.
germania, Γερμανία, ας, ἡ.
germanus, Γερμανὸς, ȣ, ὁ.
germanus frater, ὁμοπάτριος, ȣ, ὁ, ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, αὐτάδελφος, ȣ, ὁ.
germen, βλαςὸς, ȣ, ὁ, γέννημα, ατος, τὸ.

G E G I G L

germinatio, βλάςησις, εως, ἡ, ἄνθησις, εως, ἡ.
germino, βλαςάνω, ῶ, ἐκβλαςάνω.
gero, σημαίνω, φέρω. pro adminiſtro, πράττω τὰ τῆς πόλεως. παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honeſte.
gero arma, ὁπλοφορέω, ῶ.
gero ſimultatem, χόλον φυλάσσω. Homerus.
gero bellum cum aliquo, πόλεμον πολεμεῖν μετά τινος, πόλεμον ἀναλαμβάνω.
gero curam alicujus rei, μελετῶ τινος. ἐπιμελέομαι, ȣ͂μαι, cum genitivo, & accuſativo.
gero morem alicui, obedio, ἐπιπείθομαί τινι. κατατείθομαι.
gero negotium, χρηματίζω.
gerræ, τὰ λῆροι.
gerro, φλυαρὸς, ȣ, ὁ, ληρώδης, εος, ὁ, ἀδολέσχης, ο, ὁ.
gerulus, φορεὺς, έως, ὁ, φορταγὸς, ȣ, ὁ.
geſta, res geſtæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
geſtare in utero, φέρειν ἐν γαςρί.
geſtatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
geſtatoria ſella, φορεῖον, ȣ, τὸ.
geſticulator, μῖμος, ȣ, ὁ, χειρονόμος, ȣ, ὁ.
geſticulatoria ſaltatio, χειρονομία, ας, ἡ.
geſticulans concinne manibus, χειρονόμος, ȣ, ὁ.
geſticulor, χειρονομέω, ῶ.
geſticuloſus, ὑποκριτικὸς, ȣ, ὁ, χειρονομικὸς, ȣ, ὁ.
geſtio, is, ivi, γαυριάω, ῶ, cum dativo. pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω, ῶ.
geſtio lætitia, ἀγαλλιάω, ῶ, & ἀγαλλιάομαι, ἀγαλλιῶμαι.
geſto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum; περιφορέω, ῶ.
geſtus, us, σχῆμα, ατος, τὸ, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
geſtus lex, χειρονομία, ας, ἡ.
geſtum adhibeo, μορφάζω.

G I.

gibboſitas, κύφωσις, εως, ἡ, κύρτωσις, εως, ἡ.
gibbus, κύρτωμα, ατος, τὸ, κύφωσις, εως, ἡ, ὕβωμα, ατος, τὸ.
gibbus, gibboſus, κυρτὸς, ȣ, ὁ, κυφὸς, ȣ, ὁ.
giganteus, γιγάντειος, ο, ὁ, γιγαντιαῖος, ȣ, ὁ.
gigantum bellum, γιγαντομαχία, ας, ἡ.
gigas, γίγας, αντος, ὁ.
gigno, γεννάω, ῶ, de viris: τίκτω, de mulieribus, φύω.
gilvus, πυῤῥὸς, ȣ, ὁ.
gingiva, ȣ͂λον, ȣ, τὸ.
girgillus, ῥόμβος, ȣ, ὁ.

G L.

glaber, ψιλὸς, ȣ, ὁ, λεῖος, ȣ, ὁ, φαλακρὸς, ȣ, ὁ.
glabreſco, ψιλόομαι, ȣ͂μαι, μαδάω, ῶ, φαλακρόομαι, ȣ͂μαι.
glabrities, μαδαρότης, ητος, ἡ, μαδάρωσις, εως, ἡ, μάδησις, εως, ἡ, ψιλότης, ητος, ἡ.
glabro, ψιλόω, ῶ, μαδίζω, φαλακρόω, ῶ.
glacialis, κρυμώδης, εος, ὁ, κρυερὸς, ȣ, ὁ, παγετώδης, εος, ὁ.
glacies, κρύςαλλος, ο, ὁ, κρυμὸς, ȣ, ὁ, πάγος, εος, τὸ.
glacie concretus, κρυςαλλόπηκτος, ȣ, ὁ.
glacio, as, πηγνύω.
gladiator, μονομάχος, ο, ὁ, ἀθλητὴς, ȣ, ὁ.
gladiatorius, μονομαχικὸς, ȣ, ὁ, ἀθλητικὸς, ȣ, ὁ.
gladiolus, ξιφίδιον, ȣ, τὸ, μαχαιρίδιον, ο, τὸ.
gladius, ῥομφαία, ης, ἡ, κοπὶς, ίδος, ἡ, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφος, εος, τὸ, φάσγανον, ȣ, τὸ, ἄορ, ȣ, ὁ, apud Homerum.
gladio confectus, ξιφόκτονος, ο, ὁ.
gladio decerto, διαξιφίζω.
gladium ſtringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάω ξίφος, ξιφουλκέω.
gladius falcatus, ξιφοδρέπανον, ȣ, τὸ, δρέπανον, ȣ, τὸ.
glandiferus, βαλανηφόρος, ȣ, ὁ.
glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
glanduloſus, ἀδενώδης, εος, ὁ.
glans, βάλανος, ȣ, ἡ.
glandibus qui veſcitur, βαλανοφάγος, ȣ, ὁ.
glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
glarea, ψηφὶς, ίδος, ἡ, ψάμμος, ȣ, ἡ.
glareola, ψαμμίον, ȣ, τὸ.
glaucedo, γλαύκωμα, ατος, τὸ, & γλαύκωσις, εως, ἡ.
glauceſco, γλαυκιάω, ῶ.
glaucus, γλαυκὸς, ȣ, ὁ.
glaucus color, γλαυκότης, ητος, ἡ.
glaucos oculos habens, γλαυκῶψ, ὁ, γλαυκῶπις, ιδος, ὁ, epitheton Palladis, & Æthetis, γλαυκωπὸς, ȣ, ὁ.
gleba, βῶλος, ο, ἡ, βῶλαξ, ακος, ἡ.
gleboſus, βωλώδης, εος, ὁ, ἐρίβωλος, ȣ, ὁ.
glis, itis, ἐλειὸς, ȣ, ὁ.
gliſco, creſco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
globoſus, σφαιρικὸς, ȣ, ὁ, σφαιροειδὴς, έος, ὁ.
globulus, σφαιρίδιον, ȣ, τὸ.
globus, σφαῖρα, ας, ἡ. pro multitudine hominum, σύςημα, ατος, τὸ.
glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
glomeratio, σφαίρωσις, εως, ἡ, ςοίβασμα, ατος, τὸ.

glo-

gloměro, σωλέω, ῶ, στρομβέω, ῶ.
glomus, i, & eris, σφαῖρα, ἴδος, ἡ.
gloria, δόξα, ης, ἡ, κλέος, εος, τό.
gloria immortalis, ἀείζωος τιμή.
gloriæ cupiditas, φιλοδοξία, ας, ἡ.
gloriæ ſervio, φιλοδοξέω, ῶ.
gloriæ cupidus ſum, ὀρέγομαι δόξης.
gloriam conſequi, εὐκλείας τυγχάνω.
gloriabundus, καυχηματίας, ου, ὁ.
gloriatio, καύχησις, εως, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
glorifico, δοξολογέω τινά, ὑπεκλέω.
gloriola, δοξάριον, ου, τό.
glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, ῶ, καυχάομαι ἐπί τινι, glorior ob aliquam rem.
glorioſe, ἐνδόξως, ἐνδόξως.
glorioſiſſimus, κύδιστος, ου, ὁ.
glorioſum reddo, κυδαίνω, κυδρόω, ῶ.
glorioſus, ἔνδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, κλεινός, ῦ, ὁ, εὔδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ. pro oſtentatore, ἀλαζών, όνος, ὁ καὶ ἡ, κενόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ.
glos, ἡ γάλως, τῆ γάλω.
gloſſema, σχόλιον, ου, τό.
glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
gluma, ἔλυτρον, ου, τό, ἄχυρον, ου, τό.
gluten, & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
glutinator, συγκολλητής, ῦ, ὁ, κολλητής, ῦ, ὁ.
glutinatus, κολλητός, ῦ, ὁ, συγκολλος, ου, ὁ.
glutino, κολλάω, ῶ, συμπήττω.
glutinoſus, κολλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
glutio, devoro, καταπίνω, γλύζω.
glycyrrhiza, γλυκόῤῥιζα, ης, ἡ, γλυκύφυτον, ου, τό.

G N.

gnarus, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἔμπειρος, ου, ὁ.
gnata, θυγάτηρ, τρος, & τρός, ἡ.
gnatus, filius, υἱός, ῦ, ὁ, παῖς, ου, τό.
gnaviter, δραστικῶς, σπουδαίως.
gnavus, ſtrenuus, δραστικός, ῦ, ὁ, δραστήριος, ου, ὁ, ἐνεργής, έος, ὁ.
gnomon, γνώμων, ονος, ὁ.
gnoſtici hæretici, γνωστικοί, οἱ.

G O.

gobius, κωβιός, ῦ, ὁ.
goſſipium, πάμβαξ, ακος, ὁ, βαμβάκιον, ου, τό, ἐριοφόρον δένδρον.

G R.

grabatus, σκιμπόδιον, ου, ὁ, κράβατος, ου, ὁ, ſive κράββατος, ου, ὁ.
gracileſco, ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.
gracilis, tenuis, ἰσχνός, ῦ, ὁ, λεπτός, ῦ, ὁ.
gracile corpus habens, λεπτόσωμος, ου, ὁ.
gracile dicendi genus, λόγος ἰσχνός, ῦ, ὁ.
gracilem reddo, ἰσχναίνω, & ἰσχναίνω.
gracilem vocem habens, ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, λεπτόφωνος, ου, ὁ.
gracilitas, ἰσχνότης, ητος, ἡ, λεπτότης, ητος, ἡ.
graculus, κορακίας, ου, ὁ.
gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
gradatio, κλίμαξ, ακος, ἡ.
gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
gradus, βῆμα, ατος, τό, ἀναβαθμόν, ου, τό, κλίμαξ, ακος, ἡ.
gradum facio, ἐμβαίνω.
gradus dignitatis, βαθμός, ῦ, ὁ, metaphorice.
græcanice, ἑλληνικῶς, ἑλληνιστί.
græcanicus, ἑλληνικός, ου, ὁ, & ἑλληνικός, ου, ὁ.
græce, ἑλληνιστί, τῇ ἑλλάδι.
græcos imitor, græcus ſum, ἑλληνίζω.
græcorum imitator, ſeu ſtudioſus, ἑλληνιστής, ῦ, ὁ, φιλέλλην, ηνος, ὁ, ἑλληνικός, ῦ, ὁ.
græcia, ἀχαΐα, ας, ἡ, ἑλλάς, άδος, ἡ.
græcor, κωμάζω.
græcus, ἕλλην, ηνος, ὁ, ἑλληνικός, ῦ, ὁ, ἀχαιός, ου, ὁ.
græcæ litteræ, ἑλληνικὰ γράμματα, ἑλληνικὴ παιδεία.
græce loquor, ἑλληνίζω, & τῇ φωνῇ ἑλληνίζω.
græca lingua, ἑλληνισμός, ῦ, ὁ.
grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
grallator, καλοβάτης, ου, ὁ.
grallis incedere, σκωλοβατίζω.
gramen, πόα, ας, ἡ, χόρτος, ου, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
gramina paſcor, χλοράζω.
gramineus, ὁ τ' ἀγρώστιος, χλοηφόρος, ου, ὁ.
graminoſus, χορτώδης, εος, ὁ, ποώδης, εος, ὁ.
grammatica, γραμματική, ῆς, ἡ.
grammatice, γραμματικῶς.
grammaticus, γραμματικός, ῦ, ὁ.
granarium, σιτοφυλακεῖον, ου, τό, σιτοβολών, ῶνος, ὁ.
granatum, ῥοιά, ᾶς, ἡ, vel ῥοά, ᾶς, ἡ.

grandævus, πολυετής, έος, ὁ, προβεβηκώς, ότος, ὁ, γηραιός, ῦ, ὁ, μακρόβιος, ου, ὁ.
grandeſco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, ης, ἡ.
grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ, ὑψηγόρος, ου, ὁ.
grandinatio, χαλάζωσις, εως, ἡ.
grandia verba, βόεια ῥήματα.
grandis, μεγαλώδης, ου, ὁ.
grandis natu, καθ' ἡλικίαν προήκων, προβεβηκώς, ότος, ὁ, πολυετής, έος, ὁ.
grando, inis, χάλαζα, ης, ἡ.
granoſus, κοκκώδης, εος, ὁ.
granum, κόκκος, ου, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
graphice, γραφικῶς.
graphicus, γραφικός, ῦ, ὁ.
graphium, γραφεῖον, ου, τό.
graſſatio, λωποδυσία, ας, ἡ, λῃστεία, ας, ἡ.
graſſator, λωποδύτης, ου, ὁ.
graſſor, ſævio, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, graſſor in urbem. λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, graſſor in Græciam; ἐπέρχομαι.
grates, εὐχαριστίαι.
gratia, χάρις, ιτος, ἡ.
gratia, decor, elegantia, ἀφροδίτη, ης, ἡ, χάρις, ιτος, ἡ.
gratia valeo, χαριτοκρατέω, ῶ, εὐημερέω, ῶ.
cujus rei gratia, ἀνθ' ὅτου.
hujus rei gratia, ἀντὶ τούτου. τούτου χάριν.
verbi gratia, οἷον, ἀμέλει, φέρε εἰπεῖν.
abſque gratia eſſe, ἀχαριτόω.
gratiæ conciliatio, εὐνόησις, εως, ἡ, διαλλαγή, ῆς, ἡ.
gratiæ omnis expers, ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, ἀχάριστος, ου, ὁ.
gratiam alicujus ſibi conciliare, ἀναμνησθῆναί τινα. χάριν ποιεῖν. χαρίζεσθαι, cum dativo.
gratiam parem referre, τὸν αὐτὸν ἔρανον ἀποδοῦναι. τὴν ἴσην ἀνταποδιδόναι. χάριν ἀποδιδόναι.
gratiam inire, τυχεῖν τῆς χάριτος. χάριν ἔχειν, κατατίθεσθαι χάριν.
ad gratiam, κεχαρισμένως.
ad gratiam loquor, προσχαρίζομαι.
in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι· ποιεῖσθαι διαλλαγὰς πρός τινα. εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι. καταλλάττεσθαί τινι, vel πρός τινα.
gratiarum actio, εὐχαριστήριον, ου, τό.
gratia mea, ἐμὴν χάριν.
gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
gratiam referre, ἀποδίδωμι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus: χάριν οἶδα, gratias ago.
gratificor, χαρίζομαι τινί τι, ἀρέσκω τινί, εὐεργετέω, ῶ, χάριν δίδωμι.
gratioſe, χαριέντως.
gratioſus, χαρίεις, ιεντος, ὁ, εὔχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ.
minime gratioſus, ἀχάριστος, ου, ὁ καὶ ὁ.
gratis, δωρεάν, προῖκα, ἀμισθί.
gratiſſimus, χαριέστατος, ου, ὁ, πανίμερος, ου, ὁ.
gratitudo, εὐχαριστία, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ.
gratuito, ἀμισθί.
gratuitus, ἄμισθος, ου, ὁ, προῖκα διδόμενος.
gratulatio, σύγχαρμα, ατος, τό, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
gratulor, συγχαίρω σοι τούτου.
gratulor de aliqua re, συνήδομαί τινι, cum dativo perſonæ. eodem modo conſtruitur & συγχαίρω.
gratum me præbeo, εὐχαριστέω, ῶ.
gratum eſt, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
gratum facio, gratificor, χαρίζομαί τινί τι.
gratus, εὐγνώμων, ονος, ὁ, εὔχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, idem ac acceptus, ἡδύς, έος, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ.
gratus ſum, ἐπιτηδεύω, ἐφανδάνω τινί, alicui.
gratus, beneficii memor, εὐχάριστος, ου, ὁ.
gravate, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
gravate fero, ἄχθομαι, cum genitivo, βαρυθυμέω, ῶ, ὀχθέω, ῶ, προσοχθίζω, βαρύνομαι, cum accuſativo.
non gravate, ἀνεπαχθῶς.
gravatus, βεβαρυμένος, ου, ὁ.
gravatus vino, οἰναχθής, έος, ὁ.
gravatus ſomno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
gravedo, κόρυζα, ης, ἡ.
gravedine capitis afflictor, βαρύνομαι τὴν κεφαλήν. κορυζάω, ῶ.
graveolens, δυσώδης, εος, ὁ, βαρύοζος, ου, ὁ.
graveolentia, δυσωδία, ας, ἡ.
graveſco, βαρύνομαι.
gravia patior, δεινοπαθέω, ῶ.
gravida, ἔγκυος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
gravidam eſſe, κύω, ἐγκυμονέω, κυοφορέω.
gravis, βαρύς, εῖα, ύ, & pro moleſto, δεινός, ῦ, ὁ, βαρύς, έος, ὁ, χαλεπός, ῦ, ὁ. item pro ſevero viro, σεμνός, ῦ, ὁ.
gravis animo, βαρύθυμος, ου, ὁ, βαρυψυχος, ου, ὁ.
gravi ſermone utor, ἀποσεμνολογέω, ῶ.
gravi tono effero, βαρυτονέω, ῶ.

gra-

Digitized by Google

graviſ oratio, σεμνηγορία, ας, ἡ.
graviſ vultus, δριμὺ βλέμμα.
graviſonus, βαρύδουπος, ȣ, & Poetice βαρύγδουπος, ȣ, ὁ, βαρυηχὴς, έος, ὁ, δυσκέλαδος, ȣ, ὁ, ἡ ἡ. βαρύκτυπος, ȣ, ὁ, βαρύφθογγος, ȣ, ὁ.
graviſſime, ἀφορήτως, ἀνυπέρως.
gravitas, βάρος, εος, τὸ, βαρύτης, ητος, ἡ. pro ſeveritate, σεμνότης, ητος, ἡ.
gravitas vocis, βαρυφωνία, ας, ἡ.
gravitate eximia præditus, σεμνοπρεπὴς, έος, ὁ.
gravitatem vultu præfero, σεμνοπροσωπέω, ῶ.
ad gravitatem me compono, σεμνοποιοῦμαι, σεμνύνομαι.
gravitas orationis, δεινολογία, ας, ἡ.
graviter, moleſte, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
graviter ferre, δυσχεραίνω· ἀγανακτέω τῷ θανάτῳ, mortem, χαλεπῶς φέρω.
graviter loquor, σεμνολογοῦμαι.
graviter ſonans, βαρυηχὴς, έος, ὁ.
gravo, βαρύνω, πιέζω.
gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι, ὄκνω.
gregarius, ἀγελαῖος, ȣ, ὁ.
gregatim, ἀγεληδὸν. κατ' ἀγέλας.
gregatim vivo, συναγελάζομαι.
gremium, κόλπος, ȣ, ὁ.
greſſus, us, βάδισμα, ατος, τὸ, βῆμα, ατος, τὸ.
grex, ἀγέλη, ης, ἡ, ποίμνη, ης, ἡ.
e grege, ἀγεληθεν.
grex ovium, ποίμνη, ης, ἡ.
grex caprarum, αἰπόλιον, ȣ, τὸ.
greges equorum, ἱπποφόρβια, τά.
groſſus, ὄλυνθος, ȣ, ὁ.
grumus, θρόμβος, ȣ, ὁ, χόνδρος, ȣ, ὁ.
grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
grunnitus, γρυλλισμὸς, ȣ, ὁ.
grus, γέρανος, ȣ, ὁ.
gryllus, γρύλλος, ȣ, ὁ.
gryphus, gryps, γρύψ, υπὸς, ὁ.
gryphes, γρῦπες, οἱ.

G U.

gubernaculum, πηδάλιον, ȣ, τὸ, οἴαξ, ακος, ὁ.
gubernaculum tenere, πηδαλιουχέω.
gubernare navem, κυβερνᾷν τὴν ναῦν, & ſimpliciter κυβερνᾷν.
gubernare remp. διοικέω τὰ κοινά.
gubernatio, κυβέρνησις, εως, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
gubernator, κυβερνήτης, ȣ, ὁ, διευθυντὴς, ȣ, ὁ, πρύτανις, εως, ὁ, πρυτάνης, ȣ, ὁ.
gubernatore carens, ἀκυβέρνητος, ȣ, ὁ ἡ ἡ.
gubernatrix, κυβερνήτειρα, ας, ἡ.
guberno, κυβερνάω ναῦν, navem: pro adminiſtro, διοικέω τὴν πόλιν.
gula, οἰσοφάγος, ȣ, ὁ, λαιμὸς, ȣ, ὁ.
guloſe, λίχνως.
guloſitas, γαστριμαργία, ας, ἡ, λιχνεία, ας, ἡ.
guloſus, γαστρίμαργος, ȣ, ὁ.
guloſus ſum, ποθέω.
gummi, κόμμι.
gurges, δίνη, ης, ἡ.
gurges pro homine inſatiabili, λαφύστης, ȣ, ὁ, λαιμάργος, ȣ, ὁ, δίνη, ης, ἡ, πέλαγος, εος, τό.
gurgulio, γαργαρεὼν, ῶνος, ὁ. pro vermiculo, τρώξ, γὸς, ὁ, κὶς, ιὸς, ὁ.
gurguſtium, gurguſtiolum, οἰκίδιον, ȣ, τό.
guſtabilis, γευστὸς, ȣ, ὁ.
guſtatus, us, γεῦσις, εως, ἡ.
guſto, γεύομαι.
guſtus, γεῦσις, εως, ἡ, γεῦμα, ατος, τό.
gutta, σταγὼν, ὄνος, ἡ, ῥανὶς, ίδος, ἡ, σταλαγμὸς, ȣ, ὁ.
guttatim, κατὰ σταγόνα.
guttula, ψακάδιον, ȣ, τό.
guttur, βρόγχος, ȣ, ὁ, φάρυγξ, υγος, ὁ, ἡ ὁ, λάρυγξ, γγος, ὁ.
gutturnium, πρόχοον, πρόχους, ἡ.
guttus olearius, πρόχοος, πρόχους, ἡ, λήκυθος, ȣ, ὁ, ἐπιχυτήρ, ῆρος, ὁ.

G Y.

gymnaſii præfectus, γυμνασίαρχος, ȣ, ὁ.
gymnaſium, γυμνάσιον, ȣ, τό.
gymnicus, γυμνικὸς, ȣ, ὁ.
gynæceum, γυναικεῖον, ȣ, τὸ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
gypſatus, τιτανωμένος, ȣ, ὁ, τιτανωτὸς, ȣ, ὁ.
gypſo illino, γυψόω, ῶ.
gypſum, γύψος, ȣ, ἡ.
gyro, γυρόω τι· κυκλάζω, δινέω.
gyrus, γῦρος, ȣ, ὁ, γύρωσις, εως, ἡ.
in gyrum, ἑλικηδὸν.
in gyrum verſo, ὀπιδινέω, ῶ.

H A

H A.

Habena, ἡνία, ας, ἡ.
habenas detrecto, ἀφηνιάζω, & ἀφηνιάω, ῶ.
habenas teneo, ἡνιοχέω, ῶ, & ἡνιοχεύω.
habenis parens, πειθήνιος, ȣ, ὁ.
habenarum impatiens, δυσήνιος, ȣ, ὁ, ἡ ἡ.
habenis laxatis, ἐνδεδομένως.
habenas laxo, ῥυτὰ χαλάω.
habendus, ἑκτέος, ȣ, ὁ.
habeo, ἔχω. pro tenere, κρατῶ τινα. item pro credere, δοκέω, ῶ. ſic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, habere in numero hoſtium.
habere in animo, ἔχειν ἐν νῷ. μενοινάω, νοέω.
habere aliquem in numero hoſtium, τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.
habere in manu, ἔχειν διὰ χειρὸς, vel μετὰ χεῖρας.
habere in ore, ἔχειν διὰ στόματος, vel ἀνὰ στόμα.
habere pro certo, πιστὸν ἔχειν.
habere rationem, λόγον, aut πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἐπιμελέομαι τινα.
habere ſe bene, vel male, ἔχειν καλῶς, aut φαυλότατα.
habilis, εὐάρμοστος, ȣ, ὁ, ἐπιτήδειος, ȣ, ὁ, δεξιὸς, ȣ, ὁ.
habilitas, εὐαρμοστία, ας, ἡ, ἐπιτηδειότης, ας, ἡ.
habitabilis, οἰκήσιμος, ȣ, ὁ, οἰκητὸς, ȣ, ὁ.
non habitabilis, ἀοίκητος, ȣ, ὁ.
habitaculum, οἴκημα, ατος, τό.
habitatio, οἰκισμὸς, ȣ, ὁ, οἴκησις, εως, ἡ.
habitator, οἰκήτωρ, ορος, ὁ, οἰκητὴς, ȣ, ὁ.
habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe, ναίω, πολιτεύω, ῶ, ναιετάω, ῶ.
habitudo, ἕξις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
habitudo bona corporis, εὐεξία, ας, ἡ, εὐσαρκία, ας, ἡ.
habitudo mala corporis, καχεξία, ας, ἡ, καχεκτεία, ας, ἡ.
habitus, affectio animi, ἕξις, εως, ἡ, σχέσις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, σχῆμα, ατος, τό.
habitus, conſtitutio, κατάστασις, εως, ἡ.
habitus, cultus, veſtitus, σχῆμα, ατος, τὸ, στολὴ, ῆς ἡ, στόλος, ȣ, ὁ.
habitus humilis, σχῆμα ταπεινόν.
hac, ταύτῃ, τῇδε.
hac, illac, τῇ ἡ τῇ.
hac ratione, τῇδε, ὧδε.
hactenus, μέχρι τ' δε· μέχρι τούτου.
hæc, αὕτη.
hædulus, ἐρίφιον, ȣ, τό.
hædus, ἔριφος, ȣ, ὁ.
hæmatites, αἱματίτης, ȣ, ὁ.
hæredem inſtituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
hæredipeta, κληρονομοθήρας, ȣ, ὁ.
hæreditarius, κληρονομούμενος, ȣ, ὁ.
hæreditas, κληρονομία, ας, ἡ, κλῆρος, ȣ, ὁ.
hæreditatem adire, παρέρχεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλήρου ἐμβαίνειν.
hæreo, συνάπτω πρός τι, alicui: συμφύομαι: pro dubitare, ἀμφισβητέω περί τινος.
hæreo inter loquendum, ἐνίσχομαι.
hæres fio, κληρονομέω, ῶ.
hæres, edis, κληρονόμος, ȣ, ὁ.
hæreſis, αἵρεσις, εως, ἡ.
hæreſis auctor, αἱρεσιάρχος, ȣ, ὁ, αἱρεσιάρχης, ȣ, ὁ.
hæreticum dogma, κακοδοξία, ας, ἡ, apud Eccleſiaſticos Scriptores.
hæreticus, ἑτερόδοξος, ȣ, ὁ, αἱρετικὸς, ȣ, ὁ.
hæſitanter, dubitanter, ἀπορητικῶς.
hæſitantia, ἀπορία, ας, ἡ.
hæſitatio linguæ, συσπασμὸς, ȣ, ὁ, ψέλλισμα, ατος, τὸ, ψελλισμὸς, ȣ, ὁ, βατταρισμὸς, ȣ, ὁ, βατταλογία, ας, ἡ.
hæſitatio, dubitatio, ἐνδοιασμὸς, ȣ, ὁ, ἐνδοιασμὸς, ȣ, ὁ, ἐνδοίασις, εως, ἡ, ἔλεγξ, γγος, ὁ, ἀπορία, ας, ἡ.
hæſito linguæ, βατταρίζω, βατταλογέω, ῶ.
hæſitatio, ἀπορία, ας, ἡ.
hæſito, ἀπορέω, ῶ, ἴσχομαι.
halcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
halcyonei dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
halec, μαινὶς, ίδος, ἡ, μαίνη, ης, ἡ.
halecula, μαινίδιον, ȣ, τό.
halitus, ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, ἆσθμα, ατος, τό.
hallucinatio, παράβλεψις, εως, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, πλάνη, ης, ἡ.
hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
halo, onis, ἅλως, ἅλω, ὁ.
hamadryades, ἁμαδρυάδες, αἱ.
hamatus, ἀγκιστρωτὸς, ȣ, ὁ.
hamis conſertus, ἀλυσιδωτὸς, ȣ, ὁ.
hamivorus, ἀγκιστροφάγος, ȣ, ὁ, ἡ ἡ.
hamo capio, ἀγκιστρεύω.
hamus, ἄγκιστρον, ȣ, τό.
hara, συφεὸς, ȣ, ὁ, συῶν ἑδρά.

ha-

Digitized by Google

hariolatio, μαντεία, ας, ἡ, χρησμῴδημα, ατος, τό.
hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
hariolus, μάντις, εως, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ.
harmonia, ἁρμονία, ας, ἡ.
harmonica, ἐμμελῶς.
harmonicus, ἐμμελής, έος, ὁ, ἡ, ὁ, ἁρμονικός, ῦ.
harpago, ἅρπαξ, αγος, ὁ.
harpyiæ, ἅρπυιαι, αἱ.
haruſpex, ἱεροσκόπος, ου, ὁ, μάντις, εως, ὁ.
haruſpicina, ἱεροσκοπική, ῆς, ἡ.
haſta, δόρυ, ατος, τό, λόγχη, ης, ἡ, ἔγχος, εος, τό.
haſta pugno, δορυόω, δορατίζομαι, διαδορατίζομαι.
ſub haſta vendere aliquid, λαφυροπωλῶ τι.
haſtatus, λογχωτός, ου, ὁ, λογχοφόρος, ου, ὁ.
haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη, τ λόγχης.
haud, ὁ, ὐκ, ὐχί.
haud dubia, ἀναμφισβητήτως.
haudquaquam, ὐ μή, ὐχί, ὐδαμῶς.
haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικρῦ.
haurio, ἀρύομαι, ἀντλέω, ῶ, ἀντλέω, ῶ.
haurio aquam, ὑδρεύω, & ὑδρεύομαι.
haurio ex fonte, ἀνυδρεύω, & ἀνυδρεύομαι.
haurio, ebibo, ἐμπίνω.
hauſtrum, ſitula, ἀντλίον, ου, τὸ, ἄντλημα, ατος, τό.

H E.

hebdomas, ἑβδομάς, άδος, ἡ.
hebes, obtuſus, ἀμβλύς, έος, ὁ.
hebes acies oculorum, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
hebes, indocilis, ſtupidus, ἀναίσθητος, ο, ὁ, σκαιός, ου, ὁ, ἡ, ὁ, κωφός, ῦ, δυσμαθής, έος, ὁ, μωλος, ος, ὁ, ſive μῶλυξ, υκος, ὁ, νωθής, έος, ὁ, ἡ, παχύς, έος, ὁ, ἄτοπος, ου, ὁ.
hebeti viſu ſum, ἀμβλυωπέω, ῶ, ἀμβλυώττω.
hebeſco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι, ῦμαι.
hebetatio, ἀμβλυνσις, εως, ἡ.
hebetior, ἀμβλύτερος, ου, ὁ.
hebeto, ἀμβλυόω, ἀμβλόω, ῶ, ἀμβλώσκω, & ἀμβλίσκω, ἀνταμβλυνω, ἐναμβλυνω.
hebetudo viſus, ἀμβλυωγμός, ῦ, & ἀμβλιωσμός, ῦ, ὁ.
hebetudo, ἀμβλύτης, ητος, ἡ.
hecatombe, ἑκατόμβη, ης, ἡ.
hectica febris, ἑκτικός πυρετός.
hectica febri laborans, ἑκτικός, ῦ, ὁ.
hedera, κισσός, ῦ, ὁ.
hederaceus, κίσσινος, ου, ὁ, κισσήεις, εντος, ὁ.
hei, οἴ μοι.
hei mihi, ἰώ μοι.
hei miſero mihi, ἰὼ τάλας.
heliotropium, ἡλιοτρόπιον, ου, τό.
helleboro purgo, ἐλλεβορίζω, vel ἑλλεβορίζω.
helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
hellenifmus, ἑλληνισμός, ῦ, ὁ.
helluatio, λαφυγμός, ῦ, ὁ, ἀσωτία, ας, ἡ, λιχνεία, ας, ἡ.
helluo, onis, καταφαγᾶς, ᾶ, ὁ, ἄσωτος, ο, ὁ, πολυφάγος, ου, ὁ, γαστρίμαργος, ου, ὁ, λαφύκτης, ου, ὁ.
helluor, λαφύσσω, κατεσθίω.
hem, φεῦ, ἰδὲ.
hemicyclus, ἡμικύκλιον, ου, τὸ, ἡμίκυκλος, ου, ὁ.
hemina, κοτύλη, ης, ἡ, ἡμίνα, ας, ἡ.
hemiſphærium, ἡμισφαίριον, ου, τό.
hepar, ἧπαρ, ατος, τό.
hepaticus, ἡπατικός, ῦ, ὁ.
hepaticus morbus, ἡπατικὸν πάθος.
hera, δέσποινα, ης, ἡ, δεσπότις, ιδος, ἡ, κυρία, ας, ἡ.
heraclius lapis, ἡράκλειος λίθος.
herba, βοτάνη, ης, ἡ, πόα, ας, ἡ, χόρτος, ου, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
herbaceus, βοτανώδης, εος, ὁ.
herbarius, βοτανικός, ῦ, ὁ.
herbas colligo, βοτανολογέω, ῶ.
herbidus, & herboſus, βοτανώδης, εος, ὁ, χλοώδης, εος, ὁ.
herbis victitans, ποηφάγος, ου, ὁ.
hercle, & hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non hercle, μὰ Δία, μὰ ἡρακλέα.
hercules, ἡρακλῆς, έος, ὁ.
heri, χθές, ἐχθές, τῇ παρελθούσῃ.
heri, & nudiuſtertius χθές, ἢ πρώην.
heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
herile jus, δεσποτικὸν δίκαιον.
herilis, δεσποτικός, ῦ, ὁ.
heriliter, δεσποτικῶς.
hermaphroditus, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ.
hernia, κήλη, ης, ἡ, εντεροκήλη, ης, ἡ.
herniofus, κηλικός, ῦ, ὁ.
heroicus, ἡρῷος, ου, ὁ, ἡρωϊκός, ῦ, ὁ.
heroicum carmen, ἔπος, εος, τό.
heroici carminis ſcriptor, ἐποποιός, ῦ, ὁ.
heroina, ἡρωίνη, ης, ἡ, ἡρῴνη, ης, ἡ.
heros, ἥρως, ωος, ὁ.
herus, δεσπότης, ου, ὁ, κύριος, ου, ὁ.
heſperus, ἕσπερος, ου, ὁ.

heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
heſternus, ἐχθεσινός, ῦ, ὁ, χθιζός, ῦ, ὁ.
heu, φεῦ, ὤ μοι.
heu me miſerum, φεῦ τάλας.
heus tu, ὦ οὗτος. οὗτος, καθεύδεις; heus tu, dormis? Ariſtophanes.
heus, ὦ.

H I.

hiatus, χάσμα, ατος, τὸ, χάσμη, ης, ἡ.
hiatus terræ, χθόνιος, λαγών, ἡ.
hibiſcus, ἰβίσκος, ου, ὁ, & ἐβίσκος, ου, ὁ.
hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
hic & illic, ἔνθα μέν, ἔνθα δέ.
hiccine, μῶν οὗτος. μῶν ὐχ ὅδε.
hieroglyphica, ἱερογλυφικά, τά.
hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
hilari animo eſſe, φαιδρόν, aut περιχαρῆ εἶναι.
hilaris, φαιδρός, ῦ, ὁ, ἱλαρός, ῦ, ὁ, περιχαρής, έος, ὁ, ἡ.
hilari vultu qui eſt, εὐπρόσωπος, ου, ὁ.
hilari vultu, εὐπροσώπως.
hilariter vivo, εὐθυμέω, ῶ, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζάω, ῶ.
hilaritas, ἱλαρότης, ητος, ἡ.
hilaritas animi, εὐθυμία, ας, ἡ.
hilla, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
hinc, ex hoc tempore, ἐντεῦθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, & illinc, ἔνθεν ἢ ἔνθεν.
hinc atque hinc, ἐκ μὲν τῦ ἑτέρωθεν.
hinnio, χρεμετίζω.
hinnitus, χρεμετισμός, ῦ, ὁ.
hinnulus, νεβρός, ῦ, ὁ.
hio, χαίνω, & ἀναχαίνω.
hippodromus, ἱππόδρομος, ου, ὁ.
hippomanes, τὸ ἱππομανές.
hircinus, τράγειος, ου, ὁ, τραγικός, ῦ, ὁ.
hircorum fœtor, κινάβρα, ας, ἡ, γράσος, ου, ὁ.
hircum olere, τραγίζω, κιναβρῶ.
hircus, τράγος, ου, ὁ.
hirquus, κάνθος, ου, ὁ.
hirſutia, τὸ δασύ. τριχῶν δασύτης, ητος, ἡ.
hirſutus, λάσιος, ου, ὁ, δασύς, έος, ὁ.
hirſutum pectus habens, δασύστερνος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
hirtus, δασύς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ.
hirudo, βδέλλα, ης, ἡ.
hirundo, χελιδών, όνος, ἡ.
hiſco, χαίνω.
hiſpidus, δασύς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ.
hiſpidam barbam habens, δασυπώγων, ωνος, ὁ.
hiſtoria, ἱστορία, ας, ἡ.
hiſtoriæ, & antiquitatis peritus, λόγιος, ου. Ariſtot. Politic. 6.
hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, ῶ, λογογραφέω, ῶ.
hiſtorica, ἱστορικῶς.
hiſtoricus, ἱστοριογράφος, ου, ὁ, λογογράφος, ου, ὁ, συγγραφεύς, έος, ὁ.
hiſtrio, ἀγωνιστής, ῦ, ὁ, ὑποκριτής, ῦ, ὁ, μῖμος, ου, ὁ.
hiſtrionicus, ὑποκριτικός, ῦ, ὁ, μιμικός, ῦ, ὁ.
hiſtrionica, ὑποκριτικῶς.
hiſtriones, ὑποκριταί, οἱ, μῖμοι, οἱ.
hiulco, σχίζω, διασχίζω.
hiulcus, κεχηνώς, ότος, ὁ, διεσχισμένος, ου, ὁ.
hiulca compoſitio verborum, χασμῳδία, ας, ἡ.

H O.

hoc, τῦτο.
hoc anno, σῆτες Jonice, σῆτες, τῆτες, τᾶτες Dorice, τῆτες Attice. λαχὼν ὁπέρβολος τῆτες ἱερομνημονεῖν; hoc anno deſignatus rerum ſacrarum ſcriba. τῆτες, Ariſtophanes in Nub.
hoc loco, ἐνταυθοῖ.
hoc modo, τῦτον τρόπον, οὕτως.
hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς τὸ παρόν.
hodie, σήμερον, vel τήμερον.
in hodiernum uſque diem, μέχρι τ τήμερον ἡμέρας.
hodiernus dies, τὸ σήμερον, ἡ σήμερον ἡμέρα.
hœdus, αἰγίσκος, ου, ὁ, ἔριφος, ου, ὁ, αἰγίδιον, ου, τὸ, τραγίσκος, ου, ὁ.
hœdinus, ἐρίφειος, ου, ὁ.
holocauſtum, ὁλόκαυστον, ου, τὸ, ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ.
homicida, ἀνδροφόνος, ου, ὁ, ἀνδροκτόνος, ο, ὁ.
homicidium, ἀνδροφονία, ας, ἡ.
homicidium perpetro, φονεύω, ἀνδροφονέω, ῶ.
hominum oſor, μισάνθρωπος, ου, ὁ.
hominum odium, μισανθρωπία, ας, ἡ. hominum odi, μισανθρωπέω, ῶ.
hominum frequentia, πολυανθρωπία, ας, ἡ, ἀνθρωπλήθεια, ας, ἡ.

homo, ἄνθρωπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, βροτός, οῦ, ὁ.
homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, ἀνθρώπιον, ου, τό.
honeſtas, καλοκἀγαθία, ας, ἡ, κάλλος, εος, τό, κοσμιότης, ητος, ἡ.
honeſtas, & integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπων.
honeſtatis ſtudioſus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
honeſtatem colo, φιλοκαλέω, ῶ.
honeſtatis omnis rudis, & expers, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
honeſte loquor, εὐσχημολογέω, ῶ.
honeſte, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
honeſtiſſime, παγκάλως.
honeſtiſſimus, ὑπερσεμνότατος, ου, ὁ.
honeſto, τιμάω τινά, ἐπικοσμέω, ῶ.
honeſto loco naſci, γεγονέναι καλῶς.
honeſtum, τὸ καλόν.
honeſtum eſt, καλῶς ἔχει.
honeſtus, καλός, οῦ, ὁ, εὐσχήμων, ονος, ὁ, σεμνός, οῦ, ὁ, ἔντιμος, ου, ὁ.
honeſtus vir, καλὸς κἀγαθὸς ἀνήρ.
honor, vel honos, τιμή, ῆς, ἡ, κλέος, εος, τό.
honorabilis, ἔντιμος, ου, ὁ, ἐπίτιμος, ου, ὁ, σεβαστός, οῦ, ὁ, ἀξιότιμος, ου, ὁ, γεραρός, οῦ, ὁ.
honorabilitas, τιμιότης, ητος, ἡ.
honorandus, τιμητέος, ου, ὁ.
honorarium, γερέσιον, ου, τό, γέρας, ατος, τό.
honorarius, τιμητικός, οῦ, ὁ, γεραίσιος, ου, ὁ.
honoratio, τίμησις, εως, ἡ.
honoratus, ἔντιμος, ου, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
honoratus valde, γεραρός, οῦ, ὁ.
honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς, ſummis honoribus: ἄγω ἐν τιμῇ τινα, νέμω, καὶ γεραίρω πρεσβεύω.
honore afficio te præ omnibus, περὶ πάντων σε τίω.
honore afficior, τιμάομαι, ῶμαι.
honore dignus, γεράσμιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, τιμητός, οῦ, ὁ.
in honore habeo, τιμάω, ῶ, πολυωρέω, ῶ, πολυτιμητίζω.
ſine honore, ἀτίμως.
honore privo, ἀτιμόω, ῶ.
honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ τιμήν, τιμάω, ῶ.
honorifica appellatio, εὐφημία, ας, ἡ.
honorifica memoria, εὔφημος μνήμη.
honorifice, ἐντίμως, ἐνδόξως.
honorificus, τίμιος, ου, ὁ, ἔντιμος, ου, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
honoris expers, ἄτιμος, ου, ὁ, ἐκτὸς τιμῆς.
hora, ὥρα, ας, ἡ.
quota eſt hora? ποσταῖον ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
horarum index, ὡρολόγιον, ου, τό.
hordeaceus, κρίθινος, ου, ὁ.
hordeaceus panis, κριθώδης ἄρτος.
hordeum, κριθή, ῆς, ἡ.
hornus, αὐτοετής, έος, ὁ.
hornum vinum, οἶνος αὔτετος, pro αὐτοετής.
horologium, ὡρολόγιον, ου, τό.
horrenda facie mulier, μορμώ, οῦς, ἡ.
horrende, αἰνῶς, δεινῶς, ἐκπληκτικῶς, ἐκπληγδήν, ἔκπλαγον, ἔκπλαγα.
horrendum in modum, στυγερῶς, δεινῶς, σμερδαλέως.
horrendus, φρικτός, οῦ, ὁ, φοβερός, οῦ, ὁ.
horrendus aſpectus, σμερδαλέος, ου, ὁ.
horreo, φρίττω, ὀῤῥωδέω, ῶ.
horreſco, ἐπιφρίττω.
horreum, ἀποθήκη, ης, ἡ, σιτοφυλακεῖον, ου, τό.
horribilis, φοβερός, οῦ, ὁ, φρικτός, οῦ, ὁ, φρικώδης, εος, ὁ.
horridus, δασύς, έος, ὁ, λάσιος, ου, ὁ, pro duro, aſpero, φρικτός, οῦ, ὁ, φρικώδης, εος, ὁ.
horrificus, ῥιγηλός, οῦ, ὁ.
horriſonus, βαρύβρομος, ου, ὁ.
horror,)
horror frigoris,) φρίκη, ης, ἡ, φρικίασις, εως, ἡ, πυ-
horror febrilis,) ρετός, οῦ, ὁ.
horror, metus,)
horrore quatior, κραδαίνομαι.
horrorem inducens, φρικώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, φρικαλέος, ου, ὁ.
horſum, δεῦρο, ὧδε.
hortamen, & hortamentum, παράγγελμα, ατος, τό, νουθέτημα, ατος, τό, κέλευσμα, ατος, τό.
hortatio, προτροπή, ῆς, ἡ, νουθέτησις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
hortator, κελευστής, οῦ, ὁ.
hortatorie, παραινετικῶς.
hortatorius, κελευστικός, οῦ, ὁ, ὑποθετικός, οῦ, ὁ, παραινετικός, οῦ, ὁ.
hortenſis, κηπαῖος, ου, ὁ.
hortor aliquem ad aliquid, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετήν, hortor ad virtutem, νουθετέω, ῶ.
hortulanus, κηπουρός, οῦ, ὁ, κηπωρός, οῦ, ὁ.
hortulus, κήπιον, ου, τό, κηπίδιον, ου, τό.
hortum excolo, κηπεύω.
hortus, κῆπος, ου, ὁ.
hoſpes, hoſpitum ſuſceptor, ξένος, ου, ὁ, vel ξενοδόκος, ου, ὁ, & Poetice, ξεινοδόκος, ου, ὁ, ἐνδήμιος, ου, ὁ, ξεῖνος, ου, ὁ, Poet.

hoſpes, hoſpitio exceptus, ξένος, ου, ὁ καταλυτής, οῦ, ὁ.
hoſpes, peregrinus, ξένος, ου, ὁ, παράξενος, ου, ὁ, ξενικός, οῦ, ὁ.
hoſpita, ξένη, ης, ἡ, ξενοδόκος, ου, ἡ.
hoſpitalis, φιλόξενος, ου, ὁ.
hoſpitalitas, φιλοξενία, ας, ἡ, ξενία, ας, ἡ.
hoſpitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
hoſpitii jus diſſolvere, ξενίαν διαλύεσθαι.
hoſpitii neceſſitudinem inire, ξενίαν συντίθεσθαι.
hoſpitio excipior, ξενίζομαι.
hoſpitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινά, ξενόω, ῶ, ξενοδοχέω, ῶ.
hoſpitium, ξένων κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, ου, τό, πανδοχεῖον, ου, τό.
renovare hoſpitium vetus, ἀνανεοῦσθαι τὰς παλαιὰς ξενίας.
hoſpitor, ξενοδοχέω, ῶ, ξενίζω τινά.
hoſtia, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
hoſtiæ ſacræ, τὰ ἱερόθυτα.
hoſtiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
hoſtili animo eſſe erga aliquem, πολεμικῶς ἔχειν πρός τινα.
hoſtilis, πολέμιος, ου, ὁ, ἐχθρός, οῦ, ὁ, πολεμικός, οῦ, ὁ, δυσμενής, έος, ὁ.
hoſtilitas, δυσμένεια, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
hoſtiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
hoſtimentum, ἀμοιβή, ῆς, ἡ, ἀνταμοιβή, ῆς, ἡ.
hoſtis, ἐχθρός, οῦ, ὁ, πολέμιος, ου, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ.

H U.

huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
huc ades, δεῦρο ἴθι.
huc, & illuc, δεῦρο, κἀκεῖσε.
huc uſque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
hui, βαβαί, ἆ, φεῦ.
hujuſmodi, τοιοῦτος, ου, ὁ.
humanitas, ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ, ἐπιείκεια, ας, ἡ.
humanitate proſequor, φιλοφρονέομαι cum accuſativo perſonæ, & dativo rei, & vice verſa.
humanitatis officium præſto alicui, ἀμφιπολεύω.
humaniter ago, ἀνθρωπίζω.
humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
humanitus, more humano, ἀνθρωπίνως.
humanum ſe præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
humanus, comis, benignus, φιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνθρώπινος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀνθρώπινος, η, ον, ἐπιεικής, έος ὁ καὶ ἡ.
humanus, ad homines pertinens, ἀνδρεῖος, ου, ὁ, ἀνδρικός, οῦ, ὁ, ἀνθρωπικός, οῦ, ὁ, ἀνθρώπινος, ου, ὁ καὶ ἡ, μεροπήιος, ου, ὁ, Poetice.
humanus ſum, φιλανθρωπέω, ῶ.
humanæ res, τὸ ἀνθρώπινον. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ut ſunt res humanæ.
humatio, ταφή, ῆς, ἡ, ἐνταφιασμός, οῦ, ὁ, ἐντάφιον, ου, τό.
humectatio, ὕγρανσις, εως, ἡ.
humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
humeralis, ὠμιαῖος, ου, ὁ.
humeris altis qui eſt, ἐξώμιος, ου, ὁ.
humeris robuſtis præditus, ὠμίας, ου, ὁ.
humeris geſtare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαι τι.
humerus, ὦμος, ου, ὁ.
humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
humi proſtratus, χαμαιπετής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
humi repens, χαμαιερπής, έος, ὁ.
humide, ὑγρῶς.
humiditas, ὑγρασία, ας, ἡ, ἰκμασία, ας, ἡ, νοτία, ας, ἡ.
humidus, ὑγρός, οῦ, ὁ, δίυγρος, ου, ὁ, νότιος, ου, ὁ.
humiliatio, ταπείνωσις, εως, ἡ.
humilio, ταπεινόω, ῶ.
humilis, ταπεινός, οῦ, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ.
humilis, non altus, πρόσγειος, ου, ὁ, ταπεινός, οῦ, ὁ, ἐδαῖος, ου, ὁ, χαμηλός, οῦ, ὁ, χθαμαλός, οῦ, ὁ.
humilis oratio, πεζὸς λόγος, ταπεινολογία, ας, ἡ.
humilitas, ταπεινότης, ητος, ἡ, ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ.
humiliter, ταπεινῶς.
humiliter ætatem agere, ταπεινῶς πράττειν.
humiliter ſentire, ταπεινοφρονέω.
humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
humor, oris, νοτίς, ίδος, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ, ἰκμάς, άδος, ἡ.
in humorem reſolvi, ὑδατοῦσθαι.
humorum redundantia, πλησμονή, ῆς, ἡ.
humus, γῆ, ῆς, ἡ, χθών, ονός, ἡ.

H Y.

hyacinthinus, ὑακινθώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ὑακίνθινος, ου, ὁ.
hyacinthus, ὑάκινθος, ου, ὁ.
hyades, ὑάδες, αἱ.
hyæna, ὕαινα, ης, ἡ.

hyber-

Digitized by Google

hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in hybernis me contineo, ὑποχειμάζω.
in hyberna proficiſci, εἰς χειμάδιον φοιτᾷν; Herod. ſub-
intellige, χώραν, vel γῆν.
hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
hybernatio, χειμασία, ας, ἡ.
hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
hybernus, χειμερινός, ῦ, ὁ, χειμέριος, ο, ὁ.
hybernum tempus, χειμὰς, αδος, ἡ, ſubaudi ὥρα. χει-
μὼν, ῶνος, ὁ.
hydria, κάλπη, ης, ἡ, κέραμος, ο, ὁ, κάδος, ῦ, ὁ, κέραμος,
ῦ, ὁ, κεράμιον, ῦ, τὸ, σταμνάριον, ῦ, τὸ, σταμνίσκος,
ῦ, ὁ, ὑδρία, ας, ἡ, ὑδρεῖον, ο, τό.
hydria parva, ὑδρίσκη, ης, ἡ, ὑδρίον, ο, τό.
hydrope laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
hydropicus, ὑδρωπικός, ῦ, ὁ.
hydrops, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
hyematio, παραχειμασία, ας, ἡ, χειμασία, ας, ἡ.
hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
hyems, χειμὼν, ῶνος, ὁ. χεῖμα, ατος, τό.
hymen, ὑμὴν, ένος, ὁ.
hymenæi expers, ἀνυμέναιος, ῦ, ὁ.
hymenæum canto, ὑμεναιόω, ῶ.
hymnus, ὕμνος, ῦ, ὁ.
hymnum dico, ὑμνολογέω, ῶ, ὑμνολογίζω.
hypallage, ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ.
hyperbole, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
hyperborei populi, ὑπερβόρεοι, οἱ.
hypocrita, ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ.
hypoſtaſis, ὑπόστασις, εως, ἡ.
hypodidaſcalus, ὑποδιδάσκαλος, ῦ, ὁ.
hyſſopus, ὕσσωπος, ο, ὁ, καὶ ἡ, & ὑσσώπιον, ῦ, τό.
hyſtrix, ὕστριξ, ικος, ἡ.

J A.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in ſolo, ἀναπίπτω,
κατακλίνομαι.
jaceo contemptus, ὑπόκειμαι.
jacere aleam, ἀναρρίπτειν τὸν κύβον, ἐκκυβεύειν, ἀναρρί-
πτειν πάντα κύβον.
jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, vel βάλλε-
σθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
jactabunde, ὑπερκόμπως, κομπωδῶς, κομπαστικῶς.
jactabundus, ἀλαζὼν, όνος, ὁ.
jactantia, μεγαλαυχία, ας, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
jactantiæ plenus, ὑπέρκομπος, ο, ὁ.
jactare minas, ἐρέσσειν ἀπειλάς.
jactare ſe de aliqua re, ἀλαζονεύεσθαί τι.
jactatio, oſtentatio, ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, ἀλαζονεία, ας,
ἡ, κομπασμὸς, ῦ, ὁ, μεγαλαυχία.
jactatio, jactus, βλητισμὸς, ῦ, ὁ, ῥιπτασμὸς, ῦ, ὁ.
jactationis amans, φιλόκομπος, ῦ, ὁ.
jactator, κομπὸς, ῦ, ὁ, κομπαστὸς, ῦ, ὁ, κομπηρὸς, ῦ,
ὁ, ἀλαζονικὸς, ο, ὁ, καυχηματίας, ῦ, ὁ, λακιστὴς, ῦ,
ὁ, σπερμολόγος, ο, ὁ.
jactito, θρυλλέω, ῶ, ἐπικομπάζω.
jacto, frequenter jacio, ἀναρριπτέω, ῶ, ῥιπτάζω τι. pro
ſeſe efferre, μεγαλαυχέω, ῶ, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
jactura, ζημία, ας, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
jacturam facere, ζημιόω, ζημιοῦσθαι, cum accuſativo, ἀ-
ποβλάπτεσθαι.
jacturam facere animæ, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχήν.
jactus, βολὴ, ῆς, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
jactus aleæ, βόλος πεσσικὸς, vel κυβευτικός.
jaculandi peritia, εὐστοχία, ας, ἡ, ἀκοντισία, ας, ἡ, εὐ-
τοξία, ας, ἡ.
jaculandi peritus, εὔστοχος, ῦ, ὁ, εὐηκόντιστος, ῦ, ὁ.
jaculatio, ἀκόντισμα, ατος, τό.
jaculator, ἀκοντιστὴς, ῦ, ὁ, τοξότης, ο, ὁ.
jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθοις, vel τινὰ λίθῳ, δίκω.
jaculum, ἀκόντιον, ῦ, τὸ, δόρυ, ατος, τό.
jam, ἤδη, νῦν.
jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
jam jam, παραυτίκα.
jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
jampridem, πάλαι.
jam vero, ἤδη δὲ, καί τοι, καὶ μὴν, μὲν οὖν.
jambus, ἴαμβος, ῦ, ὁ.
jambicus verſus, ἰαμβεῖον, ῦ, τό.
janitor, θυρωρὸς, ῦ, ὁ, καὶ ἡ, πυλωρὸς, ῦ, ὁ, καὶ ἡ.
janua, θύρα, ας, ἡ, πύλη, ης, ἡ, εἴσοδος, ῦ, ἡ.
januam cædere, θυροκοπεῖσθαι.
januarius, ἰανουάριος, ῦ, ὁ, γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ.
jaſpis, ἴασπις, ιδος, ἡ.

I B.

ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.

I C.

icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo,
σπονδοποιεῖσθαι.
ichneumon, ἰχνεύμων, ονος, ὁ.
ico, icis, πλήττω, τύπτω, παίω.
ictericus, ἰκτερικὸς, ῦ, ὁ.
ictero laboro, ἰκτεριάω, ῶ.
icterus, ἴκτερος, ῦ, ὁ.
ictus, us, πληγὴ, ῆς, ἡ, πλῆγμα, ατος, τό.
ictus, a, um, βλητὸς, ῦ, ὁ, πληγεὶς, έντος, ὁ, πληκτὸς, ῦ, ὁ.
ictus fulmine, κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ.

I D.

id, τοῦτο.
id eſt, τουτέστι, & τουτέστι, οἷόν τι.
idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτό.
id quod res eſt, τὸ ὄν.
idea, ἰδέα, ας, ἡ.
idem, maſc. ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
idem, neut. ταυτὸ idem ac ταυτόν. ταυτὸν τῷ κτείνοντι, i-
dem ac occidens. Unde Latini *idem occidenti*.
identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὖθις & αὖθις.
ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
idioma, ἰδίωμα, ατος, τό.
idiota, ἰδιώτης, ο, ὁ.
idiotiſmus, ἰδιωτισμὸς, ῦ, ὁ.
idololatria, εἰδωλολατρεία, ας, ἡ.
idololatra, εἰδωλολάτρης, ῦ, ὁ.
idolum, εἴδωλον, ῦ, τό.
idonee, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
idoneus, ἐπιτήδειος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, εἰς τοῦτο. χρήσιμος ὤν,
ἱκανὸς, ῦ, ὁ, ἐπαρκὴς, έος, ὁ. ἀξιόπιστος, ῦ, ὁ.
non idoneus, ἄχρηστος, ῦ, ὁ, ἄχρηστος, ῦ, ὁ.
idoneus ſum, εὐθετέω, ῶ.

J E.

jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
jecur inſpicio, ἡπατοσκοπέω, ῶ.
jejune, ἀγευστί, ξηρῶς.
jejunus dies, νήστιμος ἡμέρα.
jejunium, νηστεία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ, ἀσιτίη, ας, ἡ.
jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω, ῶ.
jentaculum, ἀκράτισμα, ατος, τό. ἐμβρωμα, ατος, τό.
πρωινὸν ἄριστον.
jentaculi ſumptio, ἀκρατισμὸς, ῦ, ὁ.
jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jeſus, Ἰησοῦς.

I G.

igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
ignarus, ἀγνὼς, ῶτος, ὁ, καὶ ἡ. ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ.
ignarus ſum, ἀπολείπομαι, ἀγνοέω, ῶ.
ignarus Philoſophiæ, ἀφιλόσοφος, ῦ, ὁ.
ignava vita, ἀθυμία, ας, ἡ.
ignave me gero, ῥᾳθυμῶ.
ignave, ῥᾳθύμως.
ignavia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
ignaviter ago, ἀποματακίζομαι.
ignavus, ῥᾴθυμος, ῦ, ὁ, ἀργὸς, ῦ, ὁ. ἄκηρος, ῦ, ὁ,
ἀπράγμων, ονος, ὁ.
ignavus ſum, ἀργέω, ῶ, ῥᾳθυμέω, ῶ.
igneſco, ἀποπυροῦμαι.
igneus, πυρινὸς, ῦ, ὁ, ἔμπυρος, ῦ, ὁ.
igniarium, πυρεῖον, ῦ, τὸ, ἐναυσμα, ατος, τὸ, ἐμπύρευ-
μα, ατος, τό.
igniarius lapis, ὀγκοπυρώδης πέτρος.
ignis, πῦρ, υρὸς, τὸ, ἥφαιστος, ῦ, ὁ.
ignis ſacer, ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, πῦρ ἄγριον.
ignem excito, πυραίθω, πυρσόω, ῶ, ἀναρριπίζω.
ignem accendo, καπνίζω, πυρπολέω, ῶ.
igne, & ferro vaſto, δηιόω, ῶ, & δηόω, ῶ, δηιάω, ῶ,
δηΐζω, σμύχω.
ignitus, πυρόεις, εντος, ὁ, πυρώδης, εος, ὁ, διάπυρος, ῦ, ὁ.
ignitum ferrum, μύδρος, ῦ, ὁ.
ignobilis, δυσγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκλεὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ,
ἀγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἄγνωστος, ῦ, ὁ, ἄδοξος, ο, ὁ,
ἄσημος, ῦ, ὁ.
ignobilitas, δυσγένεια, ας, ἡ, ἀγένεια, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
ignobiliter, ἀκλεῶς, & ἀκλειῶς, ἀνωνύμως, ἀνωνυμεί, ἀσήμως,
ignominia, αἰσχύνη, ης, ἡ, ὄνειδος, εος, τὸ, ἀδοξία, ας,
ἡ, ἀτιμία, ας, ἡ.
ignominia notatus, ἄδοξος, ῦ, ὁ, καὶ ἡ.
ignominiæ notam inurere alicui, ἀδοξίαν παρασκευάζειν τινί,
igno-

ignominiæ notam abſtergere, ἀποτρίβεσθαι τὴν ἀδοξίαν.
ignominiam affero, ἀτιμόω, ῶ.
ignominia afficere, καταισχύνω, ἀτιμάζομαι.
ignominioſe, ἀδόξως, ἀτίμως, ὑβριστικῶς.
ignominioſum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ ποιεῖσθαι.
ignominioſus, ἄτιμος, ȣ, ὁ, ἄδοξος, ȣ, ὁ.
ignorandum eſt, ἀγνοητέον.
ignoranter, ἀγνοῶν.
per ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀγνόημα, ατος, τὸ, ἀγνωσία, ας, ἡ.
ignoro, ἀγνοέω, ῶ, ἐπιλανθάνομαι, ȣκ οἶδα.
ignoſcibilis, venia dignus, συγγνωστὸς, ȣ, ὁ.
ignoſco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
ignotus, ἀγνὼς, ῶτος, ὁ, ἐμοὶ ἄδηλος, ἄγνωστος, ȣ, ὁ.

I L.

ilex, ilicis, πρῖνος, ȣ, ὁ.
ilia, λαπάρα, ας, ἡ, κενεὼν, ῶνος, ὁ, αὐλὸς, ȣ, τὸ.
ilicet, ſtatim, εὐθὺ δὴ, ἴθι, παραυτίκα.
illico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
illaboratus, ἀκατέργαστος, ȣ, ὁ, ἀκατασκεύαστος, ȣ, ὁ.
illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
hac & illac, τῇ ϗ τῇ.
illacrymabilis, ἀκλαυτὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ.
illacrymo, καταδακρύω, κατακλαίομαι.
illæſe, ἀβλαβῶς.
illæſus, ἀπαθὴς, ἐος, ὁ, ἀβλαβὴς, ἐος, ὁ, ἀλώβητος, ȣ, ὁ, ἀπήμων, ονος, ὁ.
illaqueatus, ἔμβροχος, ȣ, ὁ.
illaqueo, παγιδεύω, ἐμπεριβάλλω.
illatio, quæ ſequitur aſſumptionem in argumentando, ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ.
illaudatus, ἀνεγκωμίαστος, ȣ, ὁ.
ille, ἐκεῖνος, ȣ, ὁ, αὐτὸς, ȣ, ὁ.
illecebræ, θέλγητρα, ας, ἡ, ἐπαγωγαὶ, αἱ, δέλεαρ, ατος, τὸ.
illecebræ verborum, ἡδονὴ λόγων.
illecebroſus, ἐπαγωγὸς, ȣ, ὁ, θελκτήριος, ȣ, ὁ.
illectus, δελεασθεὶς, ἐντος, ὁ.
illegitime, νόθως.
illegitimus, ἀνέγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. ἔκνομος, ȣ, ὁ, νόθος, ȣ, ὁ, ἐκθεσμος, ȣ, ὁ.
illepide, ἀγροίκως, ἀκόμψως, ἀμούσως, ἀτερπῶς, ἀχαρίτως.
illepidus, ἄγροικος, ȣ, & ἀγροῖκος, ȣ, ὁ, ἄκομψος, ȣ, ὁ, ἄμουσος, ȣ, ὁ, ἄχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ.
illibatus, purus, ἀψαυστος, ȣ, ὁ ϗ ὁ, ἄφθορος, ȣ, ὁ, ἀθικτος, ȣ, ὁ, ἀμίαντος, ȣ, ὁ.
illibenter, ἀηδῶς.
illiberalia artificia, δημιουργικὰ τεχνήματα.
illiberalis, ἀνελεύθερος, ȣ, ὁ, δουλοπρεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ.
illiberalitas, ἀνελευθερία, ας, ἡ, ἀγεννία, ας, ἡ.
illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
illic, ἐκεῖ, & αὐτόθι, αὐτοῦ.
illicio, ἐπάγω, θηράω τινὰ, ἐφελκύω, δελεάζω.
illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
illicitus, ἄθεσμος, ȣ, ὁ Ͼ ὁ, ἀθέμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, παράνομος, ȣ, ὁ, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ.
illicium, θέλγητρον, ȣ, τὸ.
illico, αὐτίκα, παραυτίκα, εὐθύς.
illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
illigatio, ἔνδεσμος, ȣ, ὁ.
illigatus, προσδεθεὶς, ἐντος, ὁ.
illigo, προσδέω, ἐνάπτω, ἐνδεσμέω, ῶ.
illimis, ἄπηλος, ȣ, ὁ.
illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, illinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
illino, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω.
illiqueſacio, ἐντήκω, ἐπιτήκω.
illiſus, προσβληθεὶς, ἐντος, ὁ.
illiteratus, ἀπαίδευτος, ȣ, ὁ, ἀγράμματος, ȣ, ὁ, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ Ͼ ἡ.
illitus, ἐπικεχρισμένος, ȣ, ὁ, ἐπιχρισθεὶς, ἐντος, ὁ.
illocabilis, δυσοίκητος, ȣ, ὁ.
illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶν.
illotus, ἄνιπτος, ȣ, ὁ Ͼ ἡ.
illuc, ἐκεῖ, ἔνθα.
illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
illuceſcente die, περιλαμπούσης ἡμέρας.
illuceſco, αὐγάζω, λάμπομαι, ἐπιφαίνω, ὑποφαίνω, φώσκω, διαφώσκω, διαφαίνω, ἐπιφώσκω, ὑποφαίνω.
illudere alicui, ἐγχάσκω τινι, ἐπεγχάσκω τινι. παίζειν ποιεῖσθαί τινα.
illudere ſibi, παίζειν καθ' ἑαυτοῦ.
illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ῶ, ἐπισκώπτω, καταπροσμιάω, ῶ.
illuminatio, καταυγασμὸς, ȣ, ὁ, ἐπίλαμψις, εως, ἡ, φωτοδοσία, ας, ἡ, φώτισμα, ατος, τὸ.
illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.

illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
illuſio, λάθη, ης, ἡ, ἐμπαιγμὸς, ȣ, ὁ, φενακισμὸς, ȣ, ὁ, χλεύασμα, ατος, τὸ, χλεύη, ης, ἡ, χλευασμὸς, ȣ, ὁ, χλευασία, ας, ἡ, ἐμπαιγμα, ατος, τὸ.
illuſor, ἐμπαίκτης, ȣ, ὁ, εἴρων, ωνος, ὁ.
illuſtrari divinitus, ἐλλαμπεσθαι.
illuſtratio, καλλώπισμα, ατος, τὸ, αὔγασμα, ατος, τὸ.
illuſtratorius, τρανωτικὸς, ȣ, ὁ.
illuſtris, φωτεινὸς, ȣ, ὁ, λαμπρὸς, ȣ, ὁ. pro nobili, ἐπιφανὴς, ἐος, ὁ, ἀδοιμος, ȣ, ὁ.
illuſtris, celebratus, περίπυστος, ȣ, ὁ.
illuſtrem reddo, ἀπολαμπρύνω.
illuſtriſſimus, διασημότατος, ο, ὁ, αὔδιστος, ȣ, ὁ, ἐνδοξότατος, ȣ, ὁ.
illuſtro, καταλάμπω, καταυγάζω. pro declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
illuſus, ἐμπαιχθεὶς, ἐντος, ὁ.
illuvies, ἀλουσία, ας, ἡ.

I M.

imaginatio, φαντασία, ας, ἡ.
imaginationes concipio, φαντασιόομαι, ȣμαι.
imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
imago, εἰκὼν, όνος, ἡ, ἄγαλμα, ατος, τὸ, εἶδος, εος, τὸ.
ad imaginem Dei, κατ' εἰκόνα Θεοῦ.
imaginem, vel ſimulacrum fingo, εἰδωλοποιέω, ῶ.
imago futuri, προχάραγμα, ατος, τὸ.
imaguncula, εἰκόνιον, ȣ, τὸ, ἀγαλμάτιον, ȣ, τὸ.
imbecillis, ἀσθενὴς, ἐος, ὁ, ἄῤῥωστος, ȣ, ὁ, ἀδύνατος, ο, ὁ, ἀβληχρὸς, ȣ, ὁ.
imbecillum reddo, ἀμαυρόω, ῶ.
imbecillis ſum, ἀδυνατέω, ῶ, ἀσθενέω, ῶ.
imbecillitas, ἀδυναμία, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ.
imbecilliter, ἀδυνάτως, ἀσθενῶς.
imbecillis, ἀπόλεμος, ȣ, ὁ, ἄμαχος, ȣ, ὁ, ἄνανδρος, ȣ, ὁ, δειλὸς, ȣ, ὁ.
imbellis ſum, ἀπολέμως ἔχω.
imber, ὄμβρος, ȣ, ὁ.
imber impetuoſus, & procelloſus, ἐπακτὸς ὄμβρος.
imbris penuria, ἀνομβρία, ας, ἡ.
imbrium copia, ἐπομβρία, ας, ἡ.
imberbes malæ, ἄχνοι παρειαί.
imberbis, ἀγένειος, ȣ, ὁ, ἀπώγων, ωνος, ὁ.
imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
imbrex, icis, σωλὴν, ῆνος, ὁ, γεῖσον, ȣ, τὸ.
imbricatim, γεισσηδὸν.
imbrico, ἀπογεισόω.
imbricus, ὀμβροφόρος, ȣ, ὁ.
imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω. pro erudio, παιδεύω.
imbuere doctrina, ἐκδιδάσκω, ἐνδιδάσκω.
imbui Græca lingua, ἐνδιδάσκεσθαι τὴν ἑλλάδα γλῶσσαν.
imbutus diſciplinis, ἔμπειρος παιδειῶν.
imbutus oleo, ἐλαιοβαφὴς, ȣ, ὁ.
imbutus ſacris literis ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
imitabilis, μιμητὸς, ȣ, ὁ.
imitandi peritia, μιμηλὴ τέχνη, μιμηλότης, ητος, ἡ.
ad imitationem factus, ἀπομεμιμημένος, ȣ, ὁ.
imitatio, μίμησις, εως, ἡ, μίμημα, ατος, τὸ, ζήλωμα, ατος, τὸ.
imitator, μιμητὴς, ȣ, ὁ, ζηλωτὴς, ȣ, ὁ.
imitator felix, εὔζηλος, ȣ, ὁ.
imitator, effictorque perſonarum omnium, παντόμιμος, ȣ, ὁ.
imitor, ζηλόω, ῶ, μιμέομαι, ȣμαι, μιμηλάζω, ἀπομιμέομαι, ȣμαι, ἀπομιμέω, ῶ.
immaculata vita, ἀκηλίδωτος βίος.
immaculatus, ἄμωμος, ȣ, ὁ, ἄσπιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ἀμίαντος, ȣ, ὁ.
immadeo, ἐμβρέχομαι.
immanis, crudelis, θηριώδης, εος, τὸ, ἄγριος, ȣ, ὁ, ἀπηνὴς, ἐος, ὁ, πελώριος, ȣ, ὁ.
immanis, ingens, πέλωρος, ȣ, ὁ, πελώριος, ȣ, ὁ.
immanitas, ἀγριότης, ητος, ἡ, ἀπήνεια, ας, ἡ, ὠμότης, ητος, ἡ.
immaniter, crudeliter, ἀγρίως, ἐκπλαγως, ἐκπλαγα, ὑπερπλάγως.
immanſuetus, ἀνθήμερος, ȣ, ὁ, ἀνήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ἀτίθασος, ȣ, ἡ.
immarceſcibilis, ἀμάραντος, ȣ, ὁ.
immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
immaturitas, ἀωρία, ας, ἡ.
immaturus, ἄωρος, ο, ὁ ϗ ἡ, πρόωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ.
immediate, ἀμέσως.
immediatus, ἄμεσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ.
immedicabilis, ἀνίατος, ȣ, ὁ, ἀθεράπευτος, ȣ, ὁ.
immeditatus, ἀμελέτητος, ο, ὁ.
immemor, ἀμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ἐπιλησμονος, ȣ, ὁ.
immemor ſum, ἀμνημονέω.
immemoratus, ἄφημος, ȣ, ὁ, ἀφήμων, ονος, ὁ.
immenſitas, ἀμετρία, ας, ἡ.
immenſus, ἄμετρος, ȣ, ὁ, ἀμέτρητος, ȣ, ὁ.
immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἐνκαταδύω.

im-

immerito, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
immeritus, ἀνάξιος, ου, ὁ, ὁ μηδὲν ὀφλήσας.
immerſio, βαπτισμὸς, ου, ὁ, ἐμβάπτισμα, ατος, τό.
imminens, ἐφεστηκὼς, ότος, ὁ, ἐπικείμενος, ου, ὁ, ἐπαιωρούμενος, ου, ὁ, ὑπὲρ κεφαλῆς ὤν, οὖσα, ὄν.
imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ὑπεξανίσταμαι.
imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
imminuo, ἐλαττόω, ῶ, σμικρύνω, μειόω, ῶ, ἐλάττονα ποιῶ.
imminutio, ἐλάττωσις, εως, ἡ, μείωσις, εως, ἡ.
immiſceo, ἐμμίγνυμι.
immiſceor, ἀναμίγνυμαι, vel ἀναμιγνύομαι.
immiſerabilis, ἀνοίκτιστος, ου, ὁ.
immiſericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
immiſericors, ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἀνοίκτιστος, ου, ὁ, δυσοίκτιστος, ου, ὁ.
immiſſio, ἔνεσις, εως, ἡ, ἔφεσις, εως, ἡ.
immitis, ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἀμείλιχος, ου, ὁ.
immitto, ἐμβάλλω, ἐμβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
immobilia bona, ἀκίνητα, τά, ἀκίνητα, τά.
immobilis, ἀκίνητος, ου, ὁ, ἀμετακίνητος, ου, ὁ.
immoderate, πλημμελῶς, ἀμέτρως.
immoderate me gero, πλημμελέω, ῶ.
immoderatio, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀταξία, ας, ἡ.
immoderatus, ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ.
immodeſte, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
immodeſtia, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ, ἀκοσμία, ας, ἡ.
immodeſtus, ἄμετρος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἄκοσμος, ου, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ.
immodice, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
immodicus, ὑπέρμετρος, ου, ὁ, ἄκρατος, ου, ὁ.
immodicus in verbis, ἀμετροεπὴς, έος, ὁ.
immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
immolatio, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
immolatus Deo, θεόθυτος, ου, ὁ.
immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
immoratio, δίαιτα, ης, ἡ.
immorigerus, δυσπειθὴς, ου, ὁ καὶ ἡ.
immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
immortalem facio, ἀθανατίζω.
immortales Dii, οἱ αἰεὶ ὄντες θεοί. οἱ ἀθάνατοι, pro ἀθάνατοι θεοί.
immortalis gloria, ἀΐδιος δόξα, ἀείζωος τιμή.
immortalis, ἀθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, αἰώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄφθαρτος, ου, ὁ.
immortalitas, ἀθανασία, ας, ἡ, ἀφθαρσία, ας, ἡ.
immore, ἀνομοίως, ſive ἀνόμοιος.
immotus maneo, ἀκινητίζω.
immotus, ἀκίνητος, ου, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
immunditiesi, μίασμα, ατος, τό, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
immunde vivens, ἄπλυτος, ου, ὁ.
immundus, ἀκάθαρτος, ου, ὁ, μιαρὸς, οῦ, ὁ.
immunis, ἀτελὴς, έος, ὁ, ἀνεισφόρος, ου, ὁ, ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἀπερίληπτος, ου, ὁ.
immunem facio, παραλύω τινά τινος.
immunis a militia, ἀστράτευτος, ου, ὁ.
immunis a tributis, ἀνεισφόρος, ου, ὁ, ἀτελὴς, έος, ὁ.
immunitas, ἀτέλεια, ας, ἡ, ἀνεισφορία, ας, ἡ.
immunitas ab obeundis publicis muneribus, ἀλειτουργησία, ας, ἡ.
immunitus, ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἄφρακτος, ου, ὁ.
immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
immutabilis, ἀμετάβλητος, ου, ὁ, ἀμετάθετος, ου, ὁ.
immutabilitas, ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, ἀμεταβλησία, ας, ἡ, ἀτρεψία, ας, ἡ.
immutabiliter, ἀμετακινήτως, ἀτρέπτως.
immutatio, ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, ἐνάλλαξις, εως, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
imo, μᾶλλον δὲ, ἀλλά τι, καὶ μενοῦν.
impes, ἄπειρος, ου, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ.
impar numerus, περιττὸς ἀριθμός.
impar oneri ferendo, ἀφόρητος, ου, ὁ.
imparate, ἀκατασκευάστως, ἀπαρασκεύως.
imparatus, ἀπαράσκευος, ου, ὁ, ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ.
impariter, ἀνομοίως, ἀνίσως.
impaſtus, ἄσιτος, ου, ὁ.
impatiens doloris, δυσαλγὴς, ου, ὁ καὶ ἡ.
impatiens, ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
impatiens iræ, ὀξὺς ὀργήν. Homerus.
impatienter, ἀκρατῶς, ἀπαθῶς.
impatientia, ἀπληστία, ας, ἡ, ἀπάθεια, ας, ἡ.
impavide, ἀφόβως.
impavidus, ἀδεὴς, έος, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ, ἄτρομος, ου, ὁ.
impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαί, σκευὴ πολεμική, τὰ σκευοφόρα.
impedimento eſſe alicui, ἐμπόδιον εἶναί τινι.
ſine impedimento, ἀκωλύτως, ἀνεμποδίστως, ἀπαραποδίστως.

impedimentum, κώλυσις, εως, ἡ, ἐμπόδιον, ου, τό.
impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύω τινὰ τῶν ἡμαρτιῶν, a vitiis.
impeditus, ἐμποδισθεὶς, έντος, ὁ.
impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι, οῦμαι, cum accuſativo, προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ῶ, ἐλαύνω.
impello, adhortor, inſtigo, ἐνάγω, ἐπάγω, προάγω, ἐπαίρω, ἐξεπαίρω, ἀλαστέω, ῶ, ἐφίημι, ἀναπείθω, προτρέπω, ἐφορμάω, ῶ.
impendens, ἐπικρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι, ῶμαι.
impendium, δαπάνη, ης, ἡ.
ſine impendio, ἀδαπάνως.
impendo, inſumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea conſumo.
impendo operam alicui rei, ἐμπονῶ τινι.
impendo operam muſicæ, διαπονέομαι μουσικήν.
impenetrabilis, ἀδιάβατος, ου, ὁ, ἀδιεξίτητος, ου, ὁ.
impenſa, æ, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
impenſe, σφόδρα, ἄγαν.
imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν, τὰ προσταχθέντα δρᾶν, τὸ προστεταγμένον ποιεῖν, τὰ ἐσταλμένα δρᾶν, πρὸς τὰ παραγγελλόμενα πειθαρχεῖν, τοῖς παραγγελμένοις ὑπακούεσθαι, πληροῦν τὰ διατεταγμένα, τὸ πρόσταγμα ἀνύσαι, ταῖς ἐπιστολαῖς πειθαρχεῖν.
imperativus, προστακτικὸς, οῦ, ὁ, προστακτικὴ ἔγκλισις, imperativus modus.
imperator ſum, ἡγέομαι, οῦμαι, ἡγεμονεύω, κοιρανέω, ῶ.
imperatorem ſalutare, προσαγορεύειν, ἀναγορεύειν, vel ἀσπάζεσθαι αὐτοκράτορα.
imperator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, στρατηγὸς, οῦ, ὁ, ἡγεμὼν, όνος, ὁ.
imperatoria dignitas, αὐτοκρατορεία, ας, ἡ.
imperatoria ars, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, οῦ, ὁ, βασιλικὸς, οῦ, ὁ.
imperatrix, αὐτοκράτωρ, ορος, ἡ.
imperatum, πρόσταγμα, ατος, τό, κελευόμενον, ου, τό.
imperceptus, ἀκατάληπτος, ου, ὁ καὶ ὁ.
imperfectus, ἀτελὴς, έος, ὁ, ἡ, ἀτέλεστος, ου, ὁ.
cum imperio eſſe, ἡγεμονεύειν.
imperioſe, ἐπιτακτικῶς.
imperioſus, δυναστευτικὸς, οῦ, ὁ.
imperite, ἀγροίκως, ἀβούλως, ἀνεπιστημόνως, ἀτέχνως, ἀπείρως, ἀσόφως.
imperitia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀδημοσύνη, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
imperitus, ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀγνοῶν, οῦντος, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀμαθὴς, έος, ὁ.
imperium, ἐπίταγμα, ατος, τό, κέλευσμα, ατος, τό, ἀρχή, ῆς, ἡ, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperium maris ſuſcipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
imperium militare prorogare, ἐπιμετρεῖν χρόνον στρατηγίας.
imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, ῶ, κυριεύω, δεσπόζω, cum genitivo.
impero terra marique, γῆς καὶ θαλάττης ἄρχω.
imperſpicuus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀφανὴς, έος, ὁ.
imperſuaſibilis, ἀπειθὴς, έος, ὁ, ἀπίθανος, οῦ, ὁ.
imperterrite, ἀνεκπλήκτως, ἀφόβως, ἀτρέστως.
imperterritus, ἄφοβος, ου, ὁ, ἀνέκπληκτος, ου, ὁ, ἀπτόητος, ου, ὁ.
impertio, or, μεταδίδομαι τῶν καλῶν, κοινωνῶ σοι τοῦτο, hoc tibi.
imperturbatus, ἀτάρακτος, ου, ὁ, ἀτάραχος, ου, ὁ.
imperturbatus animus, ἀταραξία, ας, ἡ.
impervium iter, ἀνοδία, ας, ἡ, δυσοδία, ας, ἡ.
impervius, ἀδιάβατος, ου, ὁ, ἀδιέξοδος, ου, ὁ.
impetigo, λειχὴν, ῆνος, ὁ.
impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
impeto conviciis, ὀνειδίζω, ἀράσσω, vel ἀράττω.
impetrabilis, συγχωρητὸς, οῦ, ὁ.
impetratio, κατόρθωσις, εως, ἡ, ἐπίτευξις, εως, ἡ.
impetro, τυγχάνω, cum genitivo, λαμβάνομαι, cum genitivo.
impetrare bonum a Diis, πράττειν παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθόν.
impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
impetum alicujus retundo, ἀμβλύνω τινὰ. ἀνακόπτω τινὰ τῆς ὁρμῆς.
impetum ſuſtineo, δέχομαι, & καταδέχομαι τὴν ἐπίθεσιν.
impetu animi feror ad rem aliquam, ὁρμητικῶς ἔχω πρός τι.
impetu feror, ὁρμάω, ῶ, ἵεμαι, θύω, θυάω, θυνέω, ῶ, θρώσκομαι, οῦμαι, ἰθύω, Poetice ἀφορμάω, ῶ, ἐξορμάω, ῶ, ἐφορμάω, ῶ.
cum impetu, ὁρμητικῶς, ἐσσυμένως, σύδην.
impetum do, ὁρμάω, ῶ, ſive οἰμάω, ῶ, ὀρούω, εἰσπίπτω.
impetum facio, ἐμβάλλω, vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
impetuoſa fluenta habens, ἀγάῤῥοος, ου, ὁ.
impetuoſe, μεθ' ὁρμῆς, ῥοιζηδὸν, μεταΐγδην Poetice.
impetuoſus, ὁρμητικὸς, οῦ, ὁ.
impetuoſus imber, ἐπακτὸς ὄμβρος.
impetus animi, ἰθὺς, ἰθύος, ἡ, μένος, εος, τὸ, μενοινή, ῆς, ἡ.

impetus, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἐπιφορά, ᾶς, ἡ, ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, ὁρμή, ῆς, ἡ, ῥοῖζος, ο, ὁ.
impexus, ἄκτενιστος, ου, ὁ.
impie ago, ἀσεβέω, ῶ.
impietas, ἀσέβεια, ας, ἡ, ἀθεότης, ητος, ἡ.
impiger, ἄοκνος, ου, ὁ, ῥάθυμος, ου, ὁ, ὀτρηρός, ᾶ, ὁ.
impigre, ἀόκνως.
impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον πόδα, προσβάλλω.
impingo dicam alicui, ἐπάγω δίκην τινί. ἐπιφέρω γραφήν.
impingo crimen, ἐπιφέρω αἰτίαν.
impinguo, πιαίνω, λιπαίνω, παχύνω.
impium facinus, ἀσέβημα, ατος, τό.
impius, ἀσεβής, έος, ὁ, ἀνόσιος, ο, ὁ, ἄθεος, ου, ὁ.
impius ſum, ἀσεβέω, ῶ.
implacabiles inimicitiæ, ἀκήρυκτος ἔχθρα.
implacabilis, ἀπαραίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀμείλικτος, ου, ὁ.
implacabiliter, ἀκαταλλάκτως.
implacidus, δυσάρεστος, ο, ὁ.
impleo, πληρόω, ῶ, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλῆσαι τινὶ χαύνης ἐλπίδος, inani ſpe.
impleo, perficio, præſto, πληρόω, ῶ, ἀποπληρόω, ῶ.
implere legem, πληρῶσαι τὸν νόμον. ποιεῖν τὸν νόμον.
implere promiſſa, ἀναπληροῦν τὰ ὑπόσχεσιν.
implere pota, πληροῦσθαι ποτῶ.
implexus, ἐμπεπλεγμένος, ου, ὁ.
implexus, us, ἐμπλοκή, ῆς, ἡ.
implicatio, ἐμπλοκή, ῆς, ἡ.
implicatus, & implicitus, ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ.
implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
implicitus ſum malis, πρόσκειμαι κακῷ, κακοῖς ἐμπεπλεγμένος εἰμί.
implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
implico ærumnis, & infortuniis, δυάω, ῶ.
implicor, diſtineor, ἐμπλέκομαι.
imploratio, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
imploro, ἀντιβολέω τινά, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαί τινα.
implumis, ἄπτερος, ου, ὁ, ἄπτιλος, ου, ὁ.
impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
impolitus, ἄκομψος, ου, ὁ, ἀκατέργαστος, ο, ὁ.
impollutus, ἀμίαντος, ου, ὁ, ἀμόλυντος, ου, ὁ.
impono, τίθημι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω. quandoque decipio, ἐξαπατάω, ῶ.
imponere ſibi ipſi, αὐτὸν ἐξαπατῆσαι.
imponere finem labori, κορωνίζω, vel κορωνίδα ἐπιτιθέναι τοῖς πόνοις, vel τίθεσθαι τέλος πόνου.
importatio, ἀγωγή, ῆς, ἡ, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, εἰσφορά, ᾶς, ἡ.
importatus, εἰσκομισθεὶς, έντος, ὁ.
importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
importunitas, ἀκαιρία, ας, ἡ.
importunus, ἄκαιρος, ου, ὁ, ἄτοπος, ου, ὁ.
impos, ἀκρατής, έος, ὁ, ἀδύνατος, ο, ὁ.
impos voti, ἀτυχής, έος, ὁ ϗ ἡ.
impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
impoſitio, ἐπίθεμα, ατος, τό.
impoſitus, ἐπίθετος, ου, ὁ.
impoſſibile eſt, οὐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατόν ἐστι, ſequente infinitivo.
impoſſibilis, ἀδύνατος, ου, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ.
impoſtor, φέναξ, ακος, ὁ, ἀπατηλός, ου, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
impoſtorie, ἐπιτρεπτικῶς.
impoſtorius, ἐπίβουλος, ο, ὁ, διαπραγματικὸς, ῦ, ὁ.
impoſtura, ἐξαπάτη, ης, ἡ, φενακισμός, ῦ, ὁ.
impotens, ἀκρατής, έος, ὁ, μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος, ου, ὁ.
impotens animi, ἀκρατὴς θυμῷ, Homerus.
impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
impotenter, ἀδυνάτως, ἀκρατῶς.
impotentia, ἀδυναμία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
dictorum impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
impræſentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα, ἐν τῷ παρόντι.
impranſus, ἀνάριστος, ο, ὁ.
imprecatio, ἀρά, ᾶς, ἡ, κατάρα, ας, ἡ, ἐπάρα, ας, ἡ.
imprecor, καταρᾶσθαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
impreſſio, προσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ.
impreſſionem in hoſtes facere, ἐξορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
impreſſus, πρόστυπος, ε, ὁ, ἔντυπος, ου, ὁ.
imprimere dedecus civitati, τῇ πόλει αἰσχύνην περιάπτειν.
imprimere ſigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
imprimis, περὶ παντός, πάμπρωτον, & πάμπρωτα, ἐξαιρέτως, ἀρχήν, adverbialiter.
imprimo, ἐντυπόω, ῶ, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
improbabilis, ἀδοκίμαστος, ου, ὁ, ἀπίθανος, ου, ὁ.
improbatio, ἀδοκιμασία, ας, ἡ.
improbe, ἀναιδῶς, πονηρῶς.
improbiſſime, παγκάκως.
improbiſſimus, πάγκακος, ε, ὁ, πάμπονηρος, παμπόνηρος, ου, ὁ, μεγαλοπόνηρος, ε, ὁ, περιπόνηρος, ε, ὁ, λιπονηρός, ε, ὁ.

improbitas, φαυλότης, ητος, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, κακία, ας, ὁ.
improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
improbum reddo, κακόω. κακόομαι, improbus fio.
improbus ſum, κακουργέω, ῶ, πονηρεύω, & πονηρεύομαι.
improbus, πονηρὸς, ο, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ, ἀδόκιμος, ου, ὁ, μοχθηρὸς, ο, ὁ.
impropero, ἐξονειδίζω, ὀνειδίζω, μέμφομαι, ἐκφαυλίζω.
improprie, οὐ κυρίως.
improprie loqui, ἀκυρολογέω.
improſpere, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
improvidus, ἀπρονόητος, ου, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ.
improviſo, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
ex improviſo, ἀπροσδοκήτως, ἀδοκήτως, ἀδόκητα, ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, αἰφνιδίως, αἴφνης, ἐξαίφνης.
improviſus, ἀπρονόητος, ο, ὁ, αἰφνίδιος, ου, ὁ.
imprudens, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀνόητος, ου, ὁ, ἀσύνετος, ου, ὁ.
imprudenter, δι' ἄγνοιαν, ἀβούλως, ἀπρονοήτως, ἀσκέπτως, ἀσκόπως, ἀφραδέως.
imprudentia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀσυνεσία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ, ἀβουλία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ.
impubes, ἄνηβος, ου, ὁ.
impudens, ἀναίσχυντος, ου, ὁ, ἀναιδής, έος, ὁ ϗ ἡ.
impudens ſum, ἀναισχυντέω, ῶ.
impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
impudenter ago, ἀναισχυντέω, ῶ.
impudenter reſiſto veritati, ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
impudentia, ἀναισχυντία, ας, ἡ, ἀναίδεια, ας, ἡ.
impudentiſſimus, κυνότατος, ου, ὁ. κυνότατος, ου, ὁ.
impudicitia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀσελγασία, ας, ἡ.
impudicus, ἀσελγής, έος, ὁ, ἄναγνος, ου, ὁ, λάγνος, ου, ὁ, μάχλος, ου, ὁ.
impugnatio, προσβολή, ῆς, ἡ.
impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω, ῶ.
impulſio, impulſus, ἔλασις, ας, ἡ, ὠθισμός, ῦ, ὁ.
impulſor, ὠστής, ου, ὁ, παροξυντής, ῦ, ὁ.
impulſus, a, um, ὠθούμενος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ, ἐπωθούμενος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ, ὠσθεὶς, έντος, ὁ, ὤθησις, ης, ὁ, ὠθεῖν, ὄντος, τό.
impune, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
impune evado, καταπροίξομαι.
impune fero, ἀθῳόομαι.
impune aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non impune feres, οἰμώξῃ.
impunitas, ἀτιμωρησία, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
impunitus, ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἀζήμιος, ου, ὁ.
impure, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
impuritas, μίασμα, ατος, τό, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
impuruus, ἄναγνος, ο, ὁ, ἀκρατής, έος, ὁ, ἀκάθαρτος, ου, ὁ,
impurus, impudicus, ſceleſtus, ἄναγνος, ου, ὁ, δύσαγνος, ου, ὁ, ἀναγνής, έος, ὁ ϗ ἡ, βδελυρός, ῦ, ὁ, ἀκάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, μιαρός, ῦ, ὁ.
impono tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν, vel σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν, προστίθημι.
imus, κατώτατος, ο, ὁ, ὕστατος, ου, ὁ.
ex imo, ἐκ τοῦ βάθους, βυσσόθεν.

I N.

in, εἰς & ἐς cum accuſativo, ἐν cum dativo. & ἐνί, & εἰν Poetice. ἐπί cum genitivo, κατά cum genitivo, & dativo apud Poetas. μετά cum dativo. περί cum dativo. πρός cum accuſativo.
in, adverſus, εἰς vel ἐς. εἰς τὸν δῆμον, adverſus populum. κατά cum genitivo. μετά & περί cum accuſativo.
in, erga, περί. ἡ περὶ τοὺς θεοὺς ὁσιότης, pietas erga Deos.
in, intra, εἰς, εἰς ἕκτην ἡμέραν, intra ſextum diem. ἐντός, cum genitivo.
in animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
in cauſa ſum, αἴτιος τούτου εἰμί.
in hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τῶς.
in poſterum, εἰς ἄρτι, αὖθις, εἰς αὖθις, μετέπειτα, εἰς τὸ, μετέπειτα. εἰς τὸ ἔπειτα, ἔτι, ἐξόπισθεν, τὸ λοιπόν.
in præſens, αὐτίκα.
in præſentia, αὐτίκα, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, νῦν, ἐν τῷ νῦν, παραχρῆμα, ἐν τῷ παραχρῆμα.
inacceſſus, ἀπρόσιτος, ο, ὁ, ἀνεπίβατος, ο, ὁ, ἄβατος, ο, ὁ ϗ ἡ.
inædifico, ἐνοικοδομέω, ῶ, ἐποικοδομέω, ῶ, παροικοδομέω, ῶ.
inæqualis, ἄνισος, ου, ὁ, ἀνώμαλος, ο, ὁ.
inæqualitas, ἀνισότης, ητος, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ.
inæqualiter, ἀνίσως, ἀνωμάλως.
inæſtimabilis, ἀτίμητος, ου, ὁ.
inamabilis, ἀνέραστος, ου, ὁ, ἀστεργής, έος, ὁ, ἡ.
inamœnus, δύσχορτος, ου, ὁ.
inane, vacuum, τὸ κενόν, κενότης, ητος, ἡ.
inanimatus, ἄψυχος, ο, ὁ.
inanio, κενόω, ῶ.
inanis, vacuus, κενός, ῦ, ὁ, & κεινός, ῦ, ὁ, Poetice. ἀπόσπορος, ο, ὁ, ὑπόκενος, ου, ὁ, μάταιος, ου, ὁ, λαπαρός, ῦ, ὁ, σομφός, ῦ, ὁ, ψυδρὸς, ου, ὁ.

inanis,

Digitized by Google

inanis, vanus, κενὸς, ῦ, ὁ, μάταιος, α, ὁ, ἐπίκενος, ου, ὁ, ἄλεος, ο, ὁ, ἀνεμώλιος, ου, ὁ & ἡ. ἐπίκενος, ο, ὁ, κενεός, ου, ὁ, Poetice. χαῦνος, ου, ὁ, μαψίδιος, ου, ὁ, μάψιος, ου, ὁ.
inanis labor, ματαιοπονία, ας, ἡ.
inanis gloria, κενοδοξία, ας, ἡ.
inanitas, vacuitas, κενότης, ητος, ἡ, συμπτώσις, ητος, ἡ.
inanitas, vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, κενότης, ητος, ἡ. ματαιοσύνη, ης, ἡ.
inanitas, κενότης, ητος, ἡ, κενὸν, ῦ, τό.
inaniter, κενῶς, ματαίως.
inaniter laboro, ματαιοπονέω, ῶ.
inaniter loquor, κενολογέω, ῶ.
inaratus, ἀνήροτος, ου, ὁ, ἀφάρατος, ο, ὁ, ἀργὸς, ῦ, ὁ.
inarticulate loquor, βαβάζω, βαμβαίνω, φλάζω.
inarticulatus, articulis carens, ἄναρθρος, ου, ὁ & ὁ.
inartificialis, ἄτεχνος, ο, ὁ.
inartificialiter, ἀτέχνως.
inaſſuetus, ἀήθης, εος, ὁ & ὁ.
inauditus, ἀνήκουστος, ου, ὁ, ἄπυστος, ου, ὁ.
inauguratus, αἰσιωθείς, έντος, ὁ, οἰωνισθείς, έντος, ὁ.
inauguro, ἱερόω, ῶ, τελέω, ῶ.
inauguror, ἱερόομαι, οῦμαι.
inauratio, χρύσωσις, εως, ἡ.
inauratus, ἔγχρυσος, ου, ὁ, ἐπίχρυσος, ου, ὁ.
inauris, ἐνώτιον, ου, τό, ἐλλόβιον, ου, τό.
inauro, ἐπιχρυσόω, ῶ, διαχρυσόω, ῶ.
inauſpicato, οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀπευκτῶς.
inauſpicatus, δυσοιώνιστος, ο, ὁ.
incaleſco, διαθερμαίνομαι, θερμαίνομαι.
incandeſco, ἐκπυρόομαι, οῦμαι, ἐνθερμαίνομαι.
incantamentum, γοητεία, ας, ἡ, ἐπῳδή, ῆς, ἡ, μαγεία, ας, ἡ.
incantationibus utor, μαγεύω.
incantator, ἐπῳδὸς, ῦ, ὁ, γόης, ητος, ὁ, φαρμακεὺς, έως, ὁ.
incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
incarnatio, σάρκωσις, εως, ἡ, ἐνανθρώπησις, εως, ἡ.
incarnatio Chriſti, τὸ σαρκικὸν τοῦ Χριστοῦ, Gregorius. ἡ οἰκονομία, Hieronymus. & Damaſcenus.
incaſſum, fruſtra, εἰκῆ, μάτην.
incaſtigabilis, ἀκόλαστος, ου, ὁ & ἡ.
incaſtigatus, ἀδιόρθωτος, ου, ὁ.
incaute, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
incaute me gero, ἀφυλακτέω, ῶ.
incautus, ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἀπόχηνος, ου, ὁ, ἄπλοος, ἁπλοῦς, ῦ, ὁ, ἀνελλαβὴς, έος, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ.
incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω, ῶ.
incedo cum faſtu, ἐπιπομπεύω, ἐπιπομπεύω.
incendiarius, πυρπολῶν, οῦντος, ὁ.
incendio vaſto, πυρπολέω, ῶ, & πυρπολέομαι, οῦμαι, σμύχω.
incendium, ἔμπρησις, εως, ἡ, ἐμπρησμός, οῦ, ὁ, ἐμπύρισις, εως, ἡ, φλογμός, ῦ, ὁ, ἔγκαυμα, ατος, τό.
incendo, ἐμπυρίζω, ἀνάπτω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
incendo, excito, ἀνάπτω.
incenſum, θυμίαμα, ατος, τό.
inceptor, ἐξάρχος, ου, ὁ.
inceptum ἐπιβολή, ατος, τό, ἐγχείρημα, ατος, τό.
incertitudo, ἀδηλότης, ητος, ἡ, ἄδηλον, ου, τό.
incerto, incerte, ἀδήλως.
incertum reddo, ἀδηλόω, ῶ, ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
incertus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀγνώριστος, ου, ὁ, ἀσαφὴς, έος, ὁ, ἀμφίβολος, ου, ὁ.
incertus ſum, ἀλάομαι, ῶμαι, πλανάομαι, ῶμαι.
inceſſanter, ἀπαύστως, ἀπαυστί, ἀκαταπαύστως.
inceſſere maledictis, λάσκω, κερτομέω, ἐγκερτομέω.
inceſſere ſaxis, λίθοις βάλλειν.
inceſſit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦλθε.
inceſſit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
inceſſo, καθάπτομαι, καταλαμβάνω, ἐπέρχομαι, σεύω, βάλλω.
inceſſus, βάδισμα, ατος, τό, βάδισις, εως, ὁ.
inceſtus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, aut ἄνομος μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
inceſtus, a, um, μιαρὸς, ῦ, ὁ, ἀνόσιος, ου, ὁ, ἀσελγὴς, έος, ὁ, αἰσχρουργὸς, ῦ, ὁ.
inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, ſermonem.
inchoatus, ἡμιεργὸς, ῦ, ὁ.
incido, inſculpo, inſcribo, ἐγκολάπτω, ἐγξέω, ῶ, χαράσσω, ἐγχαράττω.
incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates. ἐμπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους, incido in hoſtes. ἐπιτυγχάνω τινί, incido in aliquem.
incipio, ἄρχομαι, cum genitivo. ἀπάρχομαι.
incircumciſus, ἀπερίτμητος.
incircumſcriptus, ἀπαράγραπτος, ου, ὁ, ἀπερίγραπτος, ου, ὁ, ἀκατάληπτος, ου, ὁ.
inciſio, διακοπή, ῆς, ἡ, τμῆσις, εως, ἡ, τομή, ῆς, ἡ.
inciſor, τομεὺς, έως, ὁ, τμητὴρ, ῆρος, ὁ, τμητὸς, ῦ, ὁ.
inciſus, ἐντομὶς, ίδος, ἡ, τετμημένη, ης, ἡ.

incitamentum, θέλγητρον, ου, τό, κεντρίον, ου, τό.
incitate, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
incitatio, ὅρμησις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.
incitator, ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ.
incitatorie, παρορμητικῶς.
incitatorius, ὁρμητικὸς, ῦ, ὁ, παρορμητικὸς, ῦ, ὁ.
incitatus curſus, δρόμημα, ας, ἡ.
incitatus, παρορμηθεὶς, έντος, ὁ, παροξυνθεὶς, έντος, ὁ.
incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι. παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, ad honeſta facta: προτρέπω τινὰ εἴς τι, παροξύνω.
incivilis, σκαιὸς, ῦ, ὁ, ἀπροσήγορος, ου, ὁ.
inciviliter, ἀπροσηγόρως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
inclamatio, ἀναβόημα, ατος, τό, ἀναβόησις, εως, ἡ, φωνή, ῆς, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλημα, ατος, τό, ἐπιφώνησις, εως, ἡ.
inclamo, ἐπιβοάω, ῶ, ἐπικαλέω, ῶ, ἀνακαλέω, ῶ.
inclareſco, ἐπιφαίνομαι, ἔνδοξος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
inclemens, ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ, ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἀνήμερος, ου, ὁ.
inclementer, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
inclementia, ἀπήνεια, ας, ἡ, ἀνεπιείκεια, ας, ἡ.
inclinare in fugam, ἐγκλίνω. dicitur de exercitus.
inclinatio, ἔγκλισις, εως, ἡ, κλίσις, εως, ἡ, ῥοπή, ῆς, ἡ.
inclinare ad pacem, γνώμην ἔχειν πρὸς τὴν εἰρήνην.
inclinatus, ἐπικεκυφώς, ότος, ὁ.
inclino, ἐγκλίνω, ἐπιῤῥέπω.
includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genitivo.
incluſus, ἐγκλεισμένος, ου, ὁ.
inclytus, διάσημος, ου, ὁ & ἡ, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ, κλειτὸς, ῦ, ὁ, περικλυτος, ου, ὁ.
incoctilis, ἀνέψητος, ου, ὁ & ἡ.
incoctus, ἀνέψητος, ου, ὁ & ἡ, ἀπυρογενὴς, έος, ὁ & ἡ.
incœnatus, ἄδειπνος, ου, ὁ & ἡ, ἀπόσιτος, ου, ὁ & ἡ.
incogitans, ἀλόγιστος, ου, ὁ, ἄλογος, ου, ὁ.
incogitantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀβελτηρία, ας, ἡ.
incogitanter, ἀλογίστως.
incognitus, ἄγνωστος, ου, ὁ, ἀγνώριστος, ου, ὁ.
incola, ἔνοικος, ου, ὁ, οἰκητὴς, ῦ, ὁ, ἐγχώριος, ου, ὁ, ἔποικος, ου, ὁ.
incolatus, μετοίκησις, εως, ἡ, μετοικεσία, ας, ἡ, παροικία, ας, ἡ.
incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει. ἐνοικέω, ῶ, ναίω.
incolumem præſtare, περισώζω. σῶον παρέχειν.
incolumem evadere, σώζεσθαι.
incolumis, ἄνοσος, ου, ὁ, ἄρτιος, ου, ὁ, ὑγιὴς, έος, ὁ, σῶος, ο, ὁ, ἀβλαβὴς, έος, ὁ, ἀπημὴς, έος, ὁ & ἡ.
incolumitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ, ὁλοκληρία, ας, ἡ.
incolumitati reſtituo, ἀνασώζω, & paſſive ἀνασώζομαι.
incomitatus, ἀπαράδεκτος, οντος, ὁ, ἄμοιρος, ου, ὁ.
incommode, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
incommoditas, βλάβη, ης, ἡ, ἀχρηστία, ας, ἡ.
incommodo βλάπτω τινά. ζημιόω, ῶ.
incommodis afficio, λυπέω, ῶ.
incommodum, βλάβη, ης, ἡ, δυσχέρημα, ατος, τό.
incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ὀφλισκάνειν.
incommodus, βλαβερὸς, ῦ, ὁ, ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἄχαρις, ου, ὁ, ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ.
incomparabilis, ἀσύγκριτος, ου, ὁ, ἀσύμβλητος, ου, ὁ, ἀπαράβλητος, ο, ὁ.
incompertus, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀγνώριστος, ου, ὁ.
incompoſita, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
incompoſitus, ἀδιάτακτος, ο, ὁ, ἀσύνθετος, ου, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ, ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ.
incomprehenſibilis, ἀκατάληπτος, ου, ὁ & ἡ, ἀπερίληπτος, ου, ὁ & ἡ, ἀληπτὴς, έος, ὁ & ἡ.
incomprehenſus, ἀσύλληπτος, ου, ὁ.
incompta, ἀκόσμως.
incomptus, ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ, ἀκόσμητος, ου, ὁ.
inconceſſus, ἀσυγχώρητος, ου, ὁ.
inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
inconcinniter, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
inconcinnus, ἐμμελὴς, έος, ὁ, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
inconcuſſus, ἄσειστος, ου, ὁ, ἀσάλευτος, ου, ὁ.
inconditе, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνάρθρως.
inconditus, ἐκμελὴς, έος, ὁ, ἀσύντακτος, ου, ὁ.
in confeſſo eſt, ὁμολογεῖται, cum infinitivo Iſocrates.
incongrue, ἀκαταλλήλως.
incongruitas, ἀκαταλληλότης, ητος, ἡ.
incongruus, ἀνάρμοστος, ου, ὁ & ὁ, ἀσαφὴς, έος, ὁ, ἡ, ἀνεπιτήδειος, έος, ὁ, ἀπεοικὼς, ότος, ὁ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ.
inconſequentia, τὸ ἀνακόλουθον.
inconſiderantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀσυνεσία, ας, ἡ.
inconſiderate, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, ἀβέλτερος, ου, ὁ.
inconſolabilis, ἀπαρηγόρητος, ου, ὁ, ἀπαράκλητος, ου, ὁ.
inconſtans, ἀβέβαιος, ου, ὁ, ἄστατος, ου, ὁ, ἀσταθὴς, έος, ὁ, ἀκατάστατος, ου, ὁ.
inconſtanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
inconſtantia, ἀστασία, ας, ἡ, μετάνοια, ας, ἡ.
inconſulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
inconſulte ago, αὐτοσχεδιάζω.

inconſulto, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
inconſultus, ἄβουλος, ου, ὁ, ἀπροόρατος, ου, ὁ.
incontaminatus, ἀμόλυντος, ου, ὁ, ἡ ἡ. ἀχραντής, ὄντος, ὁ, καὶ ἡ, ἄχραντος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
incontinens ſum in loquendo, λαβρεύομαι.
incontinens, ἀκρατής, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ. μὴ ἐγκρατής.
incontinenter, ἀκρατῶς.
incontinenter vivo, ἀκρατεύομαι.
incontinentia, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
inconveniens, ἀσύμφορος, ου, ὁ, ἀπρόσφορος, ου, ὁ, ἀσύμμετρος, ου, ὁ.
inconvenienter, ἀτόπως, ἀπὸ τρόπου.
inconvenientia, ἀτοπία, ας, ἡ, ἀνομολογία, ας, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
incorporeus, ἀσώματος, ου, ὁ, ἀσώματος, ου, ὁ.
incorruptibilem reddo, ἀφθαρτίζω.
incorruptibilis, ἀδιάφθορος, ου, ὁ.
incorruptibilitas, ἀφθαρσία, ας, ἡ, ἀδιαφθορία, ας, ἡ.
incorruptus, ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἀσηπτος, ου, ὁ, ἄφθιτος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος, ου, ὁ.
increbreſco, διαθρυλλέομαι, κατακυριεύομαι, οῦμαι.
incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
incredibilis, ἄπιστος, ου, ὁ, ἀπίθανος, ου, ὁ, παράδοξος, ου, ὁ, παράλογος, ου, ὁ.
incredibilitas, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀπιστοσύνη, ης, ἡ.
incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
incredule, ἀπίστως.
incredulitas, ἀπείθεια, ας, ἡ, ἀπιστία, ας, ἡ.
incredulus, ἀπειθής, έος, ὁ, δύσπιστος, ου, ὁ.
incrementum, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
increpatio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ, ἐλεγχία, ας, ἡ.
increpator, ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ.
increpo, καταβοάω, ῶ, κατατείνομαι, οῦμαι, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα.
incruenta, ſine ſanguine, ἀναιμωτί, ἀναιμακτί.
incruentus, ἀναίμακτος, ου, ὁ, ἀναιμάτωτος, ου, ὁ.
incruſtatio, κονίασις, εως, ἡ.
incruſto, κονιάω, κονιῶ.
incubare ovis, ἐπωάζω, θάλπω.
incubatio, ἐγκοίμησις, εως, ἡ.
incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
incubo, ἐγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι. ἐπικαθίζω, ἐπικαθεύδω, ἐγκατακλίνομαι, ἔομαι, ἐπιλάζομαι.
incubus, ἐφιάλτης, ου, ὁ.
inculcare auribus, κατηχέω, cum dativo.
inculco tibi hoc, ἐγὼ σοι φημί.
inculco, ἐμπίπτω, pro ſaepius repetere, ταυτολογέω, παρεμβάλλω τι.
inculpabilis, ἀμέμπτος, ου, ὁ, ἀνεύθυνος, ου, ὁ, ἄψογος, ου, ὁ.
inculpate, ἀναιτίως, ἀνεγκλήτως, ἀνεπιλήπτως, ἀμέμπτως, ἀνεπιπλήκτως, ἀνυπαίτιως.
inculpatus, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἄψογος, ου, ὁ ἀμύμων, ονος, ὁ.
inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
incultus, ἀγεώργητος, ου, ὁ, ἀνεξέργαστος, ου, ὁ, ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ.
inculta terra. ἀργὸς γῆ, vel χώρα. ἀνεργασία γῆ, λιτὴ γῆ.
incumbo, ἐπίκειμαί τινι. pro omnino rei alicui operam dare, σπουδάζω περί τι. ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
incurabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
incuria, ἀμέλεια, ας, ἡ, ἀφροντισία, ας, ἡ.
incurioſe, ἀπημελήτως, ἀπολυπραγμόνως.
incurioſus, ἀμελής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
incurſionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν· εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
incurſionibus vaſto, κατατρέχω.
incurſo, ἐπεξέρχομαι, ἐπέρχομαι, ἐμπηδάω, ῶ, εἰστρέχω, ἐπιτρέχω, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
incurſus, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιδρομή, ῆς, ἡ.
incurvatus, ἐπικυρτωθείς, έντος, ὁ.
incurvitas, γυρότης, ητος, ἡ, κυφότης, ητος, ἡ.
incurvo, κυρτόω, ῶ, κατακάμπτω.
incurvus, κυρτὸς, οῦ, ὁ.
incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
incuſatio, αἰτίασις, εως, ἡ, μέμψις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
incuſatio querula ſortis ſuæ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
incuſo ſortem meam, μεμψιμοιρέω, ῶ.
incuſo, αἰτιάομαί τινα τινος· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, ῶ, καταμέμφομαι.
incuſſio, ἐντιναγμὸς, οῦ, ὁ.
incuſtodite, ἀφυλάκτως.
incuſtoditus, ἀφύλακτος, ου, ὁ.
incutere colaphum, κατάγνυμι ὑπὸ κόῤῥης.
incutere alicui metum, δέος ἐμποιεῖν ἐκφοβῆσαί τινι.

incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
indagator, θηρευτὴς, οῦ, ὁ, ἐξεταστὴς, οῦ, ὁ.
indagine cingo, περιτειχίζω.
indago, inis, θήρα, ας, ἡ, θήρευμα, ατος, τὸ, τειχισμὸς, οῦ, ὁ.
indago, are, θηρεύομαι. pro inquirere, θηρεύω τὴν ἀλήθειαν, veritatem: ἐρευνάω, ῶ, ἐξετάζω, ἀναζητέω, ῶ.
inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ὅθεν.
hinc inde, ἔνθεν ἡ ἔνθεν.
jam inde, αὐτόθι, ἔτι. ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, jam inde ab utero matris ſuæ.
indebitus, ὁ ἐκ ὀφειλόμενος.
indecens, ἀεικὴς, έος, ὁ, ἀπρεπὴς, έος, ὁ, ὁ καθήκων.
indecenter, ἀπεοικότως, ὁ πρεπόντως, ὁ καλῶς.
indecenter me gero, ἀσχημονέω, ῶ.
indecentia, ἀεικεία, ας, ἡ, ſive ἀεικία, ας, ἡ, ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
indecore, ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
indecorum, τὸ ἄσχημον, ἀπρεπὲς, έος, τό.
indecorus, ἀπρεπὴς, έος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
indefatigabilis, ἀκάματος, ου, ὁ.
indefenſus, ἀπροφύλακτος, ου, ὁ.
indefeſſe, ἀκαμάτως.
indefeſſus, ἀκάματος, ου, ὁ.
indefinite, ἀορίστως.
indefinitus, ἀόριστος, ου, ὁ, ἀπεριόριστος, ου, ὁ.
indelebilis, ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ.
indemnis, ἀζήμιος, ου, ὁ, ἀθῷος, ου, ὁ.
indemnitas, ἀβλάβεια, ας, ἡ, ἀζήμιον, ου, τό.
indeploratus, ἄκλαυστος, ου, ὁ, ἄκλαυτος, ου, ὁ.
indeſinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
index, μηνυτὴς, ου, ὁ.
index digitus, δεικτικὸς, οῦ, ὁ, λιχανὸς, οῦ, ὁ.
index librorum, σίλλυβος, ου, ὁ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
indicans, φανερὸς, οῦ, ὁ, μηνυτὴς, οῦ, ὁ.
indicatio, ἔνδειξις, εως, ἡ, μήνυμα, ατος, τό.
indicatio rei arcanæ, καταγγελίσις, εως, ἡ.
indicium, μήνυσις, εως, ἡ. τεκμήριον, ου, τό.
indicium facio, ὑποσημαίνω.
indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινί, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
indico, is, ere, ἀπαγγέλλω τινί τι. καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
indicere ſilentium, κατασιωπάω, κατασιγάζω.
indicta cauſa, ἄκριτος, ου, ὁ, vel ἀκρίτως, ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
indicta cauſa, πρὸ δίκης, Plutarchus.
indictus, non dictus, ἄῤῥητος, ου, ὁ.
indictus, denuntiatus, ἐπάγγελτος, ου, ὁ.
in dies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
indifferens, ἀδιάφορος, ου, ὁ.
indifferentia, ἀδιαφορία, ας, ἡ.
indigena, αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἐγχώριος, ου, ὁ.
indigens, ἄπορος, ου, ὁ, ἐνδεής, έος, ὁ.
indigentes, ἐνδεεῖς.
indigentia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. ἐνδεέω τούτων ὧν ἐνδεῶς ἔχω. δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
indigeſte, incompoſite, ἀκοσμήτως, ἀτάκτως.
indigeſtus, ἄπεπτος, ου, ὁ, ἀδιάθετος, ου, ὁ.
indigetes Dii, Θεοὶ αὐτόχθονες.
indignabunde, ἀγανακτοῦντως.
indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
indignatio, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ἀναξιοπάθεια, ας, ἡ.
cum indignatione & ſtomacho, δυσχεραινόντως.
indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
indigne fero, δεινοπαθέω, ῶ, δυσχεραίνω.
indignitas, ἀναξία, ας, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
indignor, iraſcor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, ob aliquid, ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
indignus, ἀνάξιος, ου, ὁ, ἐκ ἐπάξιος.
indigus, ἄπορος, ου, ὁ, ἐνδεής, έος, ὁ.
indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
indiſſolubilis, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀκατάλυτος, ου, ὁ.
indiſtinctus, ἀδιάκριτος, ου, ὁ.
individuus, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἄσχιστος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἄτμητος, ου, ὁ, καὶ ὁ.
indiviſibilis, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἄσχιστος, ου, ὁ.
indo, is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
indo nomen, ὀνομάζω.
indocilis, ἀμαθὴς, έος, ὁ, δυσμαθὴς, έος, ὁ.
indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ.
indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
indoctus, ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἀγράμματος, ου, ὁ, ἄμουσος, ου, ὁ.
indolentia, ἀναλγησία, ας, ἡ, ἀλυπία, ας, ἡ, ἄλυπον, ου, τό, ἀπάθεια, ας, ἡ.
indoleo, ἀνιάομαι, ῶμαι, συναλγέω, ῶ.
indoles, φύσις, εως, ἡ, ἦθος, εος, τό, φυὴ, ῆς, ἡ.
indoles bona, εὐφυΐα, ας, ἡ.
indoles mala, κακοφυΐα, ας, ἡ.
indomitus, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἀδμητος, ου, ὁ.
indonatus, ἀδώρητος, ου, ὁ.

In-

indormio, ἐγκαταδαρθάνω, ἐπικαθεύδω, ἐνεύδω, ἐγκαθεύδω, ἐνειλέω, ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, ἐγκατακοιμάομαι, ῶμαι.
indotatus, ἄπροικος, ο, ὁ ϗ ἡ.
indubitate, ἀναμφιλόγως.
indubitatus, ἀναμφίλεκτος, ε, ὁ, ἀδίστακτος, ε, ὁ, ἀναμφισβήτητος, ο, ὁ ϗ ἡ.
inducere oblivionem, ἐμποιεῖν λήθην.
inducere in errorem, σφάλλειν, περιτρέπειν.
inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
inducere in animum, perſuadere, πείθεσθαι εἰς τὴν ψυχήν.
inducere in animum, perſuadere, προσίεσθαι cum accuſativo, vel infinitivo.
induciæ, ἀνοχαί, ῶν, αἱ, ἀνακωχή, ῆς, ἡ, ἐκεχειρία, ας, ἡ, σπονδή, ῆς, ἡ.
inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
induco, ἐνάγω, εἰσάγω. pro perſuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
inductio, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, ἀγωγή, ῆς, ἡ.
indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, aut κεχαρισμένως.
indulgentia, φιλοστοργία, ας, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ.
indulgentia fortunæ, ῥαστώνη, ης, ἡ.
indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐξίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
indulgere genio, ἐν ἀπολαύσει εἶναι, ἀπολαύω.
indumentum, ἔνδυμα, ατος, τό, ἱμάτιον, ου, τό.
induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veſte.
induratus, ἀποσκληρυμμένος, ου, ὁ, ἀποσκληρυνθείς, έντος, ὁ.
induraſco, σκληρύνομαι.
induro, σκληρύνω, στερρόω, ῶ, ἐντυλόω, ῶ.
induſium, χιτών, ῶνος, ὁ, ὑποδύτης, ου, ὁ. χιτωνίσκος, ου, ὁ.
induſtria, φιλοπονία, ας, ἡ, ἐπιστροφή, ῆς, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σπουδή, ῆς, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ.
de induſtria, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, aut προαιρέσεως, προηγμένως.
induſtrie, φιλοπόνως, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
induſtrius, φιλόπονος, ου, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ, ἐπιμελής, έος, ὁ, εὐμήχανος, ου, ὁ, ἀγχίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀγχίνοος, ου, ὁ.
indutus, a, um, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
indutus bene, εὔστολος, ου, ὁ, ſeu εὔστολος, ου, ὁ.
inebriatio, μέθη, ης, ἡ.
inebriatus, μεθύων, οντος, ὁ.
inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
inebrior, μεθύσκομαι.
inedia, ἀσιτία, ας, ἡ, λιμός, οῦ, ὁ, νηστεία, ας, ἡ.
ineffabilis, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀνεκφώνητος, ου, ὁ.
ineffabiliter, ἀῤῥήτως.
inefficacem reddo, καταργέω, ῶ.
inefficax, ἀνενεργής, έος, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
inelegans, ἀκαλλής, ου, ὁ, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ.
ineleganter, ἀκόσμως.
ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ.
inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀνέκφραστος, ου, ὁ.
inenarrabiliter, ἀνεκδιηγήτως, ἀῤῥήτως.
ineo, εἰσέρχομαι.
ineo amicitiam, φιλιάζω.
ineo gratiam, χάριν ἔχω.
ineo rationem, ἀπολογίζομαι, ἐπιλογίζομαι, λογίζομαι.
inepte, ἀνοημόνως, παρὰ τὸ μέλος.
ineptiæ, ματαιολογία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ, vel οἱ λῆροι, φλεδών, όνος, ἡ, φλεδονεία, ας, ἡ, φλύαρος, ου, ὁ, φλυαρία, ας, ἡ, ψυχρολόγημα, ατος, τό.
ineptio, is, ire, ὑθλέω, ῶ, ὕθλους λέγω, ληρέω, ῶ.
ineptum ingenium, σκαιότης, ητος, ἡ, σκαιοσύνη, ης, ἡ.
ineptus, ἄχρηστος πρός τι. ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπής, έος, ὁ, ἀνοήμων, ονος, ὁ.
inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
inermis, ἄνοπλος, ου, ὁ, ἀθωράκιστος, ου, ὁ.
iners, ῥάθυμος, ου, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ, ἄτεχνος, ου, ὁ, ἀργός, οῦ, ὁ, νωθρός, οῦ, ὁ.
inertia, ῥαθυμία, ας, ἡ. ἀδρανεία, ας, ἡ, ἀκηδία, ας, ἡ.
inertiæ me dedo, βλακεύω, & βλακεύομαι, καταβλακεύομαι.
inerudite, ἀπαιδεύτως.
ineruditus, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, μάκκος, ου, ὁ, & μάλαξ, ακος, ὁ, μαθών, ὁ, ὁ.
ineſco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
inevitabilis, ἀδιάδραστος, ου, ὁ, ἄδραστος, ου, ὁ.
ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἔαρος.
inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
inexcuſabilis, ἀπροφάσιστος, ου, ὁ, ἀναπολόγητος, ου, ὁ.
inexercitatus, ἀγύμναστος, ου, ὁ, ἀνάσκητος, ου, ὁ.
inexhauſtus, ἀδαπάνητος, ου, ὁ.
inexorabilis, ἀπαραίτητος, ου, ὁ, ἀδιάλλακτος, ου, ὁ.
inexpectatus, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ.
inexpeditus, ἄζωστος, ε, ὁ, ἡ, ὑπόχειρος, ὡς ἄζωστος.
inexperientia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
inexpertus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπείρατος, ου, ὁ.
inexpiabilis, δυσεξιλάστευτος, ου, ὁ.
inexplebilis, ἀναπλήρωτος, ου, ὁ.
inexplebilis cupiditas, ἀπληστία, ας, ἡ.
inexplebilis venter, γαστὴρ ἄπληστος.
inexpletus, ἄπληστος, ου, ὁ, ἄπλητος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inexplicabilis, ἀνέκφραστος, ου, ὁ.
inexplorate, inexplorato, ἀβασανίστως, ἀνεξετάστως.
inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἄληπτος, ου, ὁ, ἀκαταμάχητος, ου, ὁ.
inextinctus, ἄσβεστος, ου, ὁ ϗ ἡ.
inextricabilis, ἀνέξοδος, ου, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀδιάδραστος, ου, ὁ, ἀδιάλυτος, ου, ὁ.
inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ.
infabre, ἀχόμψως, ἀτέχνως.
infabricatus, ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀνέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ.
infacetus, ἄκομψος, ου, ὁ, οὐκ ἀστεῖος.
infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
infamia, ἀτιμία, ας, ἡ, δυσφημία, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
infamiam afferre, ἀτιμίαν φέρειν, αἰσχύνην φέρειν, ἀδοξίαν παρασκευάζειν, αἰσχύνην περιάπτειν.
infamia affici, ἀτιμίαν ἔχειν, αἰσχύνης μετέχειν, αἰσχύνην ὀφλεῖν, vel ὀφλισκάνειν, γίνεσθαι αἰσχύνῃ, ϗ πολλῶν ὄνειδῶν, ἀδοξεῖν.
cum infamia, ἀτίμως.
infamia notare, στηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα, aliquem.
infamia notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
infamis, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ, δυσκλεής, έος, ὁ.
infamo, αἰσχύνω, ῶ, αἰσχύνω, καταισχύνω, παραδειγματίζω, παραδοξάζω, στίζω.
infandus, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεπίῤῥητος, ου, ὁ.
infans, νήπιον, ου, τό, παιδίον, ου, τό, βρέφος, εος, τό.
infans recens natus, ὑπομάζιον, ου, τό, νεογνόν, οῦ, τό.
infantia, νηπιότης, ητος, ἡ, παιδία, ας, ἡ.
infantia, infacundia, ἀφωνία, ας, ἡ.
ab infantia, ἐκ βρέφους, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδός, ἐκ παίδων, παιδιόθεν.
infantulus, βρεφύλλιον, ου, τό.
infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
infatigabilis, ἄκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀκοπίαστος, ου, ὁ, ἄτρυτος, ου, ὁ, ἀκάματος, ου, ὁ ϗ ἡ.
infatigabiliter, ἀκόπως, ἀκαμάτως.
infatuo, ἐκμωραίνω.
infauſtus, δυστυχής, έος, ὁ ϗ ἡ.
infecta re, ἀπράκτως.
infectio, tinctura, κατάχρωσις, εως, ἡ, βάψις, εως, ἡ.
infectus, ἀγένητος, ου, ὁ, ἄπρακτος, ου, ὁ.
infectus, tinctus, βαπτός, οῦ, ὁ.
infeliciſſimus, ταλαιπωρότατος, ου, ὁ, δυστυχέστατος, ου, ὁ.
infelicitas, δυστυχία, ας, ἡ, δυσπραξία, ας, ἡ.
infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
infeliciter rem gero, ἀτυχέω, ῶ.
infelix, δυστυχής, έος, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἄθλιος, ου, ὁ.
infelix ſum, δυστυχέω, ῶ, κακοπαθέω, ῶ.
infenſo animo, ἐχθύμως.
infenſum eſſe alicui, εἶναί τινι ἐχθρόν, ἐχθραίνειν τινί.
infenſus, ἐχθρός, οῦ, ὁ, δυσμενής, έος, ὁ.
infercio, παραβύω, βύω, ἐμπλάσσω, & ἐμφράττω.
inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
inferiæ, ἐναγίσματα, ων, τά, τάρχεα, ων, τά.
inferior, κατώτερος, ου, ὁ.
inferior ætate, γενεᾷ ὕστερος.
inferiori conditione eſſe, ὑποβεβηκέναι. μεῖον ἔχειν, ἔλαττον ἔχειν.
inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
inferius, κατώτερον.
infernales dii, νέρτεροι θεοί.
infernalis, καταχθόνιος, ου, ὁ.
inferne, κάτω, κάτωθεν.
infernus, ᾅδης, ου, ὁ, νεκροδέγμων, ονος, ὁ.
infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ὁ ϗ ὁ ὑπόγειος, καταχθόνιος, ου, ὁ.
infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
infero, concludo ſyllogiſtice, περαίνω.
inferre ſibi manus, αὐτοχειρὶ ἀπολέσθαι, ἐξάγειν ἑαυτόν.
inferre vim, εἰσβιάζεσθαι, ἀποβιάζεσθαι, βιάζεσθαι, & βιάω.
inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς. ζημιοῦν τινα, injuriam, ἀδικεῖν.
inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
inferus, a, um, ὁ κάτω.
infeſtatio, ἐνόχλησις, εως, ἡ, κάκωσις, εως, ἡ.
infeſte, προσάντως, ἐχθρωδῶς.
infeſto, ἐνοχλέω, ῶ, ὑβρίζω, κακουργέω, ῶ, κακόω, ῶ.
infeſtus, ἀπεχθής, έος, ὁ, ὀχληρός, οῦ, ὁ.
inficiari debitum, ἀγνωμονεῖν πρὸς τὴν ἔκτισιν.
inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
inficiatio, ἐξάρνησις, εως, ἡ, ἄρνησις, εως, ἡ.
inficio, βάπτω. pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
infide, ἀπίστως.
infidelis, ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ, πιστός.

infidelitas, ἀπιστία, ας, ἡ.
infidus, ἄπιστος, ου, ὁ, ἀπατηλός, ου, ὁ, ἀβέβαιος, ου, ὁ.
infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
infimus, κατώτατος, ου, ὁ.
infinitas, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀπειρεσία, ας, ἡ.
infinite, ἀδιορίστως.
infinitis modis, ἀπειραχῶς.
infinitus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπέραντος, ου, ὁ.
infirme, ἀῤῥώστως.
infirmitas, ἀσθένεια, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ.
infirmo, χαυνόω, ἀσθενόω, ῶ.
infirmum reddo, ἐξασθενόω, ῶ.
infirmus ſum, ὀλιγοσθενέω, ῶ, & Poetice ὀλιγηπελέω, ῶ, ἀῤῥωστέω, ῶ, ἀσθενέω, ῶ.
infirmus, ἀσθενής, έος, ὁ, ἄῤῥωστος, ου, ὁ.
infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
infixio, ἐμπηγμός, οῦ, ὁ.
infixus, ἐμπαγείς, έντος, ὁ.
inflammatio, φλεγμονή, ῆς, ἡ, φλόγωσις, εως, ἡ.
inflammatio capitis, σειρίασις, εως, ἡ.
inflammatione capitis laborare, σειριᾶν.
inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
inflare tibiam, φυσᾶν αὐλόν.
inflatio, φύσημα, ατος, τό, φύσησις, εως, ἡ, ἀναφύσημα, ατος, τό, πνευμάτωσις, εως, ἡ.
inflatio, ſuperbia, arrogantia, φυσίωσις, εως, ἡ, οἴδημα, ατος, τό.
inflatus, πνευματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
inflatus, ſuperbus, χαῦνος, ου, ὁ, ὀγκύλος, ου, ὁ, ὀγκηρός, οῦ, ὁ.
inflatus animus, ὄγκος, ου, ὁ, ἐμφύσησις, εως, ἡ.
inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
inflexibilis, ἄκαμπτος, ου, ὁ.
inflexus, & inflexio, ἔγκαμψις, εως, ἡ.
inflexus, incurvus, γρυπός, οῦ, ὁ, γαμψός, οῦ, ὁ, καμψός, οῦ, ὁ, καμπυλίδος, ου, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ, γναμπτός, οῦ, ὁ, ἐπικαμπής, έος, ὁ, ῥαιβός, οῦ, ὁ.
inflictio, ἐπιβολή, ῆς, ἡ.
inflictio pœnæ, τιμώρησις, εως, ἡ, προσβολὴ τῆς ζημίας.
infligere colaphum, κατὰ κόῤῥης παίειν, κολαφίζειν.
infligere plagas alicui, πληγὰς ἐντείνειν τινί· πληγὰς διδόναι, ξαίνειν πληγαῖς.
infligo, προσρείδομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγάς, verbera, προσβάλλω.
inflo, ἐμπνευματόω, ῶ, ἐμφυσάω, ῶ.
inflo, ſuperbum reddo, ὀγκόω, ῶ, ἀναφυσάω, ῶ.
inflor, efferor, ſuperbio, φυσιάομαι, ῶμαι, ſeu φυσιόομαι, οῦμαι, & φυσάομαι, ῶμαι, φυσιοῦμαι, ὀγκόομαι, οῦμαι.
influo, εἰσρέω.
influxio, influxus, ἐπιῤῥοή, ῆς, ἡ, ἐπίῤῥευμα, ατος, τό, ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ.
infœcunditas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀφορία, ας, ἡ.
infœcundus, ἄτοκος, ου, ὁ, ἄγονος, ου, ὁ, ἄκαρπος, ου, ὁ, ἄφορος, ου, ὁ, ἀθαλής, έος, ὁ.
informatio, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
informatio, inſtitutio, διατύπωσις, εως, ἡ.
informis, ἄμορφος, ου, ὁ, ἀμόρφωτος, ου, ὁ.
informo, ὑποτυπόω, ῶ, σχηματοποιέομαι, οῦμαι.
informo, inſtituo, doceo, διατυπόω, ῶ, ῥυθμίζω.
infortunatus, δυστυχής, έος, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ.
infortunatus ſum, κακῶς πράττω, δυστυχέω, ῶ.
infortunium, ἀτυχία, ας, ἡ, ἀτύχημα, ατος, τό.
infra, ὑπό, cum dativo & accuſativo, κάτω, ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
infractus, non fractus, ἄθραυστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄκλαστος, ου, ὁ, ἄῤῥηκτος, ου, ὁ, ἀπερικλασθείς, έντος, ὁ.
infremo, καταβρυχάομαι, ἐμβριμάομαι, ῶμαι.
infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
infrequens, ἔρημος, ου, ὁ, μανός, οῦ, ὁ.
infrequentia, μανότης, ητος, ἡ, ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ.
infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω, ῶ.
infula, ἀνασία, ας, ἡ, μίτρα, ας, ἡ.
infulatus, ἀνασίᾳ, aut μίτρᾳ κεκοσμημένος.
infumatio, κάπνισμα, ατος, τό, κάπνισις, εως, ἡ.
infumo, καπνίζω.
infundibulum, χώνη, ης, ἡ.
infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, καταβρέχω.
infundo aquam manibus, ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας χέω.
infuſco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω, ῶ.
infuſio, ἔγχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
infuſus, ἔγχυτος, ου, ὁ.
ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς, έντος, ὁ.
ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω, ῶ.
ingemiſco, ἐπιστένω.
ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, στενάζω, ἐπιστενάζω, ἀθυμέω, ῶ.
ingemo ſub pondere, ἄχθομαι, ἐπαχθέομαι.
ingenero, ἐγγεννάω, ῶ.
ingenii tarditas, βραδύνοια, ας, ἡ.
ingenii acumen, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, & εὐμάθεια, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.

ingenio celer, ταχύς, έος, ὁ, metaphorice.
ingenio præſtans, θυμόσοφος, ου, ὁ, θυμοσοφικός, οῦ, ὁ.
ingenio tardo præditus, βραδύνοος, ου, ὁ, ἀξύνετος, ου, ὁ.
ingenio miti & placido præditus, μειλιχόμητις, ιος, ὁ, καὶ ἡ.
ingenioſe, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
ingenioſus, εὐφυής, έος, ὁ, δεξιός, οῦ, ὁ.
ingenitus, ἐγγεγεννημένος, ου, ὁ, ἔμφυτος, ου, ὁ.
ingenium, ἀγχίνοια, ας, ἡ, εὐφυΐα, ας, ἡ.
ingenium obtuſum, ψυχὴ ὑπόκωφος.
ingenium craſſum, πάχος, εος, τό.
ingenium pravum, κακοφυΐα, ας, ἡ.
ingens, μέγας, μεγάλη, ὁ, ὑπερμεγέθης, εος, ὁ, πελώριος, ου, ὁ.
ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
ingenuitas, εὐγένεια, ας, ἡ, γενναιότης, ητος, ἡ.
ingenuus, ἐλεύθερος, ου, ὁ, γνήσιος, ου, ὁ, ἐπιεικής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ingero, ἐμφορέω, ῶ, ἐνίημί τινι.
ingero convitia, κερτομέω, ῶ.
inglorius, ἄδοξος, ου, ὁ, ἀκλεής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἄτιμος, ου, ὁ.
ingluvies, γαστριμαργία, ας, ἡ.
ingrate, ἀχαρίστως.
ingratitudo, ἀχαριστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
ingratus, ἀχάρις, ιτος, ὁ, καὶ ἡ, ἀπεχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀχάριστος, ου, ὁ, ἀγνώμων, ονος, ὁ.
ingratus ſum, ἀχαριστέω, ῶ, ἀχάριστός εἰμι.
ingraveſco, ἐπιβαρύνομαι.
ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, εἴσειμι.
ingreſſus, εἴσβασις, εως, ἡ, πρόσοδος, ου, ἡ, εἴσοδος, ου, ἡ, βάδισις, εως, ἡ.
ingraſſus, incaſſus, τορεύς, ως, ὁ.
ingreſſio, εἴσοδος, ου, ἡ.
ingruo, ἐπιβάλλω, ἐμπίπτω, ἐπέρχομαι.
inguen, βουβών, ῶνος, ὁ, ἥβη, ης, ἡ.
ingurgitare ſe mero, λάπτω.
ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ, κατακορέννυμαι.
inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ, ἄχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
inhabilitas, ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ.
inhabitabilis, ἀοίκητος, ου, ὁ.
inhabitatio, ἐνοίκησις, εως, ἡ.
inhabitatus locus, ἔρημος, ου, ὁ, ἡ.
inhabito, ἐνοικέω, ῶ, οἰκέω πόλιν.
inhæreo, προσκολλάομαι, ῶμαι, ἐμφύομαι.
inhæreſco, προσκολλάομαι, ῶμαι.
inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
inhibere equum, ἀναλαμβάνειν, vel ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον.
inhibeo, ἀνέχω, κωλύω, ἐπέχω.
inhio, ἐπιχάσκω, χαίνω ἐπί τι.
inhoneſte, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
inhoneſtus, αἰσχρός, οῦ, ὁ, ἀκαλλής, έος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄκοσμος, ου, ὁ.
inhonoratus, ἀτίμητος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
inhonoro, παραδοξάζω.
inhonorus, ἀνέντιμος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
inhoſpitans, ἄξενος, ου, ὁ, ἀξενοδόκητος, ου, ὁ.
inhoſpitalitas, ἀξενία, ας, ἡ, κακοξενία, ας, ἡ.
inhumane, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, ἀπανθρωπία, ας, ἡ, τὸ ἀνηλεές.
inhumanus, ἀπάνθρωπος, ου, ὁ, ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ, μισάνθρωπος, ου, ὁ.
inhumanus ſum, ἀπανθρωπεύομαι.
inhumatio, tumulatio, τυμβεία, ας, ἡ.
inhumatus, ἄταφος, ου, ὁ, ἄθαπτος, ου, ὁ.
inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρούς, ἐνταφιάζω.
inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
injectio, ἐμβολή, ῆς, ἡ, ἐπιβολή, ῆς, ἡ.
injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
inimice, δυσμενῶς.
inimicitia, ἔχθρα, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
inimicitiæ capitales, ἔχθρα ἀδιάλλακτος, vel κεφαλική.
inimicitiæ implacabiles, ἀκήρυκτος ἔχθρα.
inimicitias exercere cum aliquo, ἐθελέχθρως ἔχειν πρός τινα.
inimicitias contrahere, ἔχθραν συλλαμβάνειν, vel αἴρεσθαι, κτᾶσθαι ἔχθραν.
inimicitias ſubire, εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν.
inimicitias deponere, ἔχθραν ἀποτίθεσθαι, vel διαλύεσθαι.
inimicum reddo, ἐχθραίνω, ἐχθροποιέω, ῶ, πολεμοποιέω, ῶ.
inimicus, ἐχθρός, οῦ, ὁ, δυσμενής, έος, ὁ, ἐναντίος, ου, ὁ.
inimitabilis, ἀμίμητος, ου, ὁ.
inique, ἀγνωμόνως, ἀδίκως, ἀνεπιεικῶς, ἀνόμως.
inique ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω, ῶ.
iniquitas, ἀδικία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, ἀνομία, ας, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ, ἀνισότης, ητος, ἡ.
iniquo animo, inique, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
iniquus, ἄδικος, ου, ὁ, ἄνομος, ου, ὁ, παράνομος, ου, ὁ.
initiatus, ſacris imbutus, μεμυσταγωγημένος, ου, ὁ, μεμυημένος, ου, ὁ.
initio, inauguro, μυῶ, pro inchoare, κατάρχεσθαι.

initio

initio ſacris, ὀργιάζω.
ab initio, ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν, ubi κατὰ ſubauditur.
initium, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, προοίμιον, ου, τό, εἴσοδος, ου, ἡ.
initium ſumere, ἀρχὴν λαμβάνειν.
initium facere, ἀρχὴν ποιήσασθαι, ἀρχὴν ἄρξασθαι, ἄρχεσθαι, κατάρχεσθαι, προοιμιάζεσθαι.
injucunde, ἀηδῶς, ἀχαρίτως, ἀχαρίστως.
injucundus, ἀηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
injudicatus, ἄκριτος, ου, ὁ, ἀκατάκριτος, ου, ὁ.
injungo, mando, ἐπιτίθημι, προστάσσω.
injurata, ἀνωμοτί.
injuratus, ἀνώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ.
injuria, ἀδικία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
injuria afficio, ἀδικέω τινά, ὑβρίζω.
injuria afficior, ἀποβλάπτομαι, βλάπτομαι, ἀδικέομαι, ὑβρίζομαι, ὑβριοπαθέω, ῶ.
injuriam accipio, ὑβρίζομαι, περιυβρίζομαι.
injuriam ulciſcor, ἀνθυβρίζω, ἐκδικέω, ῶ.
injuria, adv. ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
injurioſe, ὑβριστικῶς.
injurius, ὑβριστικὸς, ῦ, ὁ.
injurius ſum, ἀδικέω τινά, ὑβρίζομαι.
injuſſu, ἄνευ προστάγματος.
injuſſus, ἀπαράγγελτος, ου, ὁ, αὐτοκέλευστος, ου, ὁ.
injuſte, ἀδίκως, ἐκδίκως, μετ' ἀδικίας, ἀνόμως.
injuſte ago, ἀδικέω, ῶ, ἀδικοπραγέω, ῶ.
injuſtitia, ἀδικία, ας, ἡ, ἀσέβεια, ας, ἡ, κακουργία, ας, ἡ.
injuſtus, ἄδικος, ου, ὁ, ἀσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
innaſcor, ἐπιγίνομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
innato, as, ἐννήχομαι, ἐννέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
innatus, ἔμφυτος, ου, ὁ, συγγενικὸς, ῦ, ὁ.
innavigabilis, ἄπλοος, ου, ὁ, ἄπλωτος, ου, ὁ.
innecto, ἐνείρω.
innitor, ἐπιστηρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
innitor baculo, βακτηρεύω, βακτρεύω.
innixus, ἐρηρεισμένος, ου, ὁ, cum dativo, ἐπικαμφθεὶς, έντος, ὁ.
innocens, ἄκακος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ.
innocenter, ἀβλαβῶς.
innocentia, ἀκακία, ας, ἡ, ἀβλάβεια, ας, ἡ.
innoteſco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
innovatus, ἀνάνεος, ου, ὁ.
innovo, καινίζω, νεόω, ῶ, καινὸν ποιῶ.
innoxie, ἀβλαβέως, & ἀβλαβῶς, ἀσινῶς.
innoxius, ἄκακος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
innumerabilis, ἀναρίθμητος, ου, ὁ.
innumerus, ἀνάριθμος, ου, ὁ.
innuo, ἐπινεύω.
innupta, ἄνανδρος, ου, ἡ, ἀνέκδοτος, ου, ἡ, ἄγαμος, ου, ἡ.
innutritus, ἔντροφος, ου, ὁ.
inobediens, ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀνήκοος, ου, ὁ.
inobedientia, ἀνηκουστία, ας, ἡ, ἀπείθεια, ας, ἡ, παρακοὴ, ῆς, ἡ.
inoculatio, ἐνοφθαλμισμὸς, ῦ, ὁ.
inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
inodorus, ἄνοδμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀώδης, εος, ὁ, ἄοσμος, ου, ὁ, ἄσμος, α, ὁ ϗ ἡ.
inoffenſe, ἀβλαβῶς.
inoffenſus, ἀβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ.
inofficioſus, ἀχάριστος, ου, ὁ.
inominatus, δύσφημος, ου, ὁ, ἀπευκτὸς, ῦ, ὁ.
inopia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
inopia conſilii, ἀμηχανία, ας, ἡ.
inopia laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
inopinato, ἀπροσδοκήτως.
inopinatus, inopinus, ἀδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀνώιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ.
inops, ἄπορος, ου, ὁ, πτωχὸς, ῦ, ὁ, ἐνδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
inops conſilii, ἀμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἄπορος, ου, ὁ.
inordinate, ἀκόσμως, πεπαραγμένως, ἀτάκτως, πεφυρμένως, φύρδην.
inordinatus, ἀσύντακτος, ου, ὁ.
inornate, ἀκοσμήτως, ἀτημελήτως, ἀτημελῶς.
inornatus, ἄκοσμος, ου, ὁ, ἄκομψος, ου, ὁ.
in primis, ἐξαιρέτως, ἀρχὴν adverbialiter, πάμπρωτον, & πάμπρωτα, παρὰ πάντας.
inquam, λέγω, φημί.
inquies, & inquietudo, ὁ τῷ ἡσυχάζειν ἀδυνατῶν, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
inquieto, διαθορυβέω, ῶ.
inquietus, ἄπαυστος, ου, ὁ, ἀνήσυχος, ου, ὁ.
inquietus ſum, ἀλύω, ἀλυκτέω, ῶ.
inquilinus, ἔνοικος, ου, ὁ, σύνοικος, ου, ὁ, μέτοικος, ου, ὁ.
inquinamentum, ῥυπαρία, ας, ἡ, μόλυνσις, εως, ἡ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
inquinatio, θόλωσις, εως, ἡ, μιασμὸς, ῦ, ὁ, φυρμὸς, ῦ, ὁ.
inquinator, μιάστωρ, ορος, ὁ.
inquinatus, μιανθεὶς, έντος, ὁ, μεμολυσμένος, ου, ὁ.
inquino, μιαίνω, μολύνω.
inquio, φημί.

inquirere in geſta alicujus, ἀθρέω.
inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, ῶ, διερευνάω, ῶ, ἀνακρίνω.
inquiſitio, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἐπιζήτησις, εως, ἡ, διερευνησία, ας, ἡ.
inquiſitor, ἐξεταστὴς, ῦ, ὁ, βασανιστὴς, ῦ, ὁ.
inquiſitus, ἐπιζητηθεὶς, έντος, ὁ.
inſalubris, νοσώδης, εος, ὁ, νοσηρὸς, ῦ, ὁ.
inſalutatus, ἀπροσηγόρευτος, ου, ὁ.
inſanabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
inſanabiliter, ἀνιάτως.
inſane, φρενοβλαβῶς, ἀποπλήκτως.
inſania inſanabili laborans, ἀνιάτως μεμηνώς.
ad inſaniam redigere, εἰς μανίας περιτρέπειν.
inſania, μανία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
inſanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ῶ.
inſanio vehementer, ὑπερμαίνομαι, περιμαίνομαι.
inſanus, ἐμμανὴς, έος, ὁ, μανὴς, έος, ὁ, μανικὸς, ῦ, ὁ.
inſatiabilis, ἄπληστος, ου, ὁ, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
inſatiabilitas, ἀπληστία, ας, ἡ, ἀδηφαγία, ας, ἡ.
inſatiabiliter, ἀκορέστως.
inſatiatus, ἀκόρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀκόρητος: Poetice, ἀμετακόρητος, ου, ὁ, ἀπλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ἀχόρταστος, ου, ὁ ϗ ἡ.
inſcienter, δι' ἄγνοιαν.
inſcians, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
inſcite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
inſcitia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
inſcitus, ἄμουσος, ου, ὁ, ἄτεχνος, ου, ὁ.
inſcius, ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ.
inſcribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
inſcriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
inſcriptus, ἐγγραπτὸς, ῦ, ὁ.
inſculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
inſculptus, ἐγκολαπτὸς, ῦ, ὁ.
inſecabilis, ἀσχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, ἄτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀτόμητος, ου, ὁ ϗ ἡ.
inſecta, animalia, ἔντομα, ων, τά, ſubaudi ζῶα. ἐντμήματα, ων, τά.
inſectatio, δίωξις, εως, ἡ, διωγμὸς, ῦ, ὁ, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
inſector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
inſector conviciis, ἰαμβίζω.
inſectus, ἄτμητος, ου, ὁ.
inſenſibilis, ἀναίσθητος, ου, ὁ.
inſenſibilitas, ἀναισθησία, ας, ἡ.
inſeparabilis, ἀδιαίρετος, ου, ὁ, ἀχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ.
inſepultus, ἄθαπτος, ου, ἄταφος, ου, ὁ, ἄτυμβος, ου, ὁ.
inſequor, ἐπακολουθέω, ῶ, διώκω.
inſero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.
inſero, inſevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
inſertus, ἐμβληθεὶς, έντος, ὁ, ἐντεθεὶς, έντος, ὁ.
inſervio, δουλεύω, διακονέω, ῶ, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
inſervire tempori, καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς.
inſervire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
inſeſſio, ἐφεδρεία, ας, ἡ, θάκημα, ατος, τό.
inſideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
inſidiæ, ἐνέδρα, ας, ἡ, ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, λόχος, ου, ὁ.
inſidias colloco, ἐνεδρεύω, καθίημι λόχον, φυλάσσω, λοχάω, ῶ.
per inſidias, λοχηδὸν.
inſidiis occupo, λοχίζω.
ex inſidiis, ἐξ ἐπιβουλεύσεως, ἐξ ἐπιβουλῆς.
in inſidiis colloco, ἐλλοχίζω, λοχίζω.
in inſidiis lateo, ἐλλοχάω, ῶ, λοχάομαι, ῶμαι.
inſidias ſtruo, ἐπιβουλεύω, ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδρας ποιεῖσθαί τινι, inſidias alicui ſtruere.
inſidiator, ἐπίβουλος, ου, ὁ.
inſidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
inſidioſe, μετ' ἐπιβουλῆς.
inſido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
inſigne familiæ, σημασία, ας, ἡ, στέμμα, ατος, τό, παράσημον, ου, τό.
inſignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
inſignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
inſignis, ἐπίσημος, ου, ὁ, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, ἐπιφανὴς, έος, ὁ.
inſignitus, περίσημος, ου, ὁ, ἐπίσημος, ου, ὁ.
inſilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω, ῶ.
inſimulatio, ὑπόληψις, εως, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό.
inſimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω, ῶ.
inſinuatio, παρείσδυσις, εως, ἡ.
inſinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
inſinuare ſe in amicitiam alicujus, ὑποδύεσθαι.
inſipidus, ἄχυμος, ου, ὁ, ἄγευστος, ου, ὁ.
inſipiens, ἀνόητος, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, μωρὸς, ῦ, ὁ.
inſipienter, ἀνοήτως, ἀσόφως, ἀφρόνως.
inſipientia, ἀσυνεσία, ας, ἡ, & ἀξυνεσία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ, & ἀνοητία, Attice.
inſiſtere veſtigiis, ἔχεσθαι τῶν ἰχνῶν.
inſiſto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus, ἐνίσχομαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
inſitio, ἐγκέντρισις, εως, ἡ, ἐνσπορὴ, ῆς, ἡ, ἐμφύτευσις, εως, ἡ, ἐμφυτεία, ας, ἡ.

inſititius, ἔνθετος, ου, ὁ.
inſitus, ἐμφυτευτὸς, ου, ὁ, ἔνθετος, ου, ὁ.
inſitus, ingenitus, innatus, σύμφυτος, ου, ὁ, ἐντεχνικὸς, ἡ, ἐμφυής, έος, ὁ.
inſociabilis, ἀκοινώνητος, ου, ὁ.
inſolabiliter, ἀπαραμυθήτως.
inſolatio, ἡλίασις, εως, ἡ, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλιοσμός, ου, ὁ.
inſolens, αὐθάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pro ſuperbo, ἀλαζὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ.
inſolenter, nove, καινῶς, ἀήθως.
inſolenter, arroganter, ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς, ἀσελγῶς, κομπαστικῶς, ὑβριστικῶς.
inſolenter ſe efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
inſolentia, ἀήθεια, ας, ἡ, item arrogantia, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ.
inſolentia verborum, κομπασμὸς, οῦ, ὁ.
inſoleſco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
inſolo, ἡλιάζω, ἡλιόω, ῶ.
inſolubilis, ἄλυτος, ου, ὁ, δύσλυτος, ου, ὁ.
inſomnia, æ. vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ἀϋπνία, ας, ἡ.
inſomnis, ἄυπνος, ου, ὁ, ἄγρυπνος, ου, ὁ.
inſomnium, ἐνύπνιον, ου, τό.
inſono, ἐνηχέω.
inſons, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀθῷος, ου, ὁ.
inſpectio, ἐπισκοπή, ῆς, ἡ, ἐρευνα, ας, ἡ.
inſpecto, ἐρευνάω, ῶ, ἐπισκοπέω, ῶ.
inſpector, ἐπίσκοπος, ου, ὁ, θεωρὸς, οῦ, ὁ.
inſperabilis, ἄελπτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inſperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex inſperato, ἐκ παραλόγου.
inſpergo, ἐγκαταπείρω, ἐπιπάσσω.
inſpicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω, ῶ.
inſpiratio, ἐμπνοή, ῆς, ἡ, ἐμπνευσις, εως, ἡ.
inſpiratus, ἐμπνευσθεὶς, έντος, ὁ.
inſpiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
inſpuo, ἐμπτύω, καταπτύω.
inſtabilis, ἀβέβαιος, ου, ὁ, ἀμετάβολος, ου, ὁ, ἄστατος, ου, ὁ.
inſtabilitas, ἀστασία, ας, ἡ, ἀκαταστασία, ας, ἡ.
inſtanter, ἐνστατικῶς.
inſtantia, ἔνστασις, εως, ἡ.
inſtar, δίκην, cum genitivo, ὡς.
inſtar multorum ſum, ἀντὶ πολλῶν εἰμι.
inſtar omnium, ἀντὶ πάντων, ἴσον πᾶσι, vel πολλοῖς.
inſtauratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
inſtaurator, κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ.
inſtauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ῶ, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
inſternere equos, ἐπισάττειν τοὺς ἵππους.
inſterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
inſtigatio, παρακίνησις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.
inſtigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω ἐπὶ σε, ad hoc te: παρορμάω τινά.
inſtillatio, ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ.
inſtillo, ἐνσταλάζω & ἐνστάζω.
inſtinctu naturæ, αὐτοδίδακτως.
inſtinctu divino, κατὰ θεῖον.
inſtinctus, us, ui, παρόρμησις, εως, ἡ, παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, νύξις, εως, ἡ.
inſtita, δέρμα ατος, τὸ, πράστεδον, ου, τό.
inſtitor, παλιγκάπηλος, ου, ὁ, αὐτοπώλης, ου, ὁ.
inſtituere accuſationem contra aliquem, δοῦναι δίκην κατά τινος.
inſtituere diſputationem, καθηγεῖσθαι τοῦ λόγου.
inſtituere vitam, παιδεύειν.
inſtituo decerno, προαιρέομαι, ἐγχειρέω, ῶ. pro incipio, ἐνίσταμαι. pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hac re te, διδάσκω τινά.
inſtituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
inſtitutio, doctrina, παιδεία, ας, ἡ, συναγωγή, ῆς, ἡ.
inſtitutione carens, ἀνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inſtitutio, ordinatio, conſtitutio, κατάστασις, εως, ἡ, κατασκευή, ῆς, ἡ.
inſtitutor ſacrorum, ἱεροθέτης, ου, ὁ.
inſtitutum, ἔθος, εος, τὸ, νόμιμα, ατος, τό. denotat etiam propoſitum, προαίρεσις, εως, ἡ. σκοπὸς, οῦ, ὁ.
inſtitutus, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, παιδευθεὶς, έντος, ὁ.
inſto, urgeo, ἐφίσταμαι. pro incumbo, ἐγκειμαι. pro imminere, ἐγγίζειν.
inſto precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, κοράττω, καταλιπαρέω, ῶ λιπαρέω, ῶ.
inſto, perſequor, διώκω, ἐφίσταμαι, πρόσκειμαι, ἐπίκειμαι, προσλιπαρέω, ῶ, ἐπισκήπτω, & ἐπισκήπτομαι.
inſtratum, ἐπίστρωμα, ατος, τό.
inſtratus, στρωτὸς, οῦ, ὁ. non inſtratus, ἄστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
inſtrepo, ἐπιψοφέω, ῶ, ἐπικτυπέω, ῶ.
inſtructio, κατασκευή, ῆς, ἡ.
inſtructor, τεχνίτης, ου, ὁ, κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
inſtructa acie iter facio, συντάττομαι.
inſtructa acies, συντεταγμένη φάλαγξ, σύνταγμα, ατος, τό.
inſtructus, ἐπεσκευασμένος, ου, ὁ.

inſtruere, id eſt docere, διδάσκειν τινά.
inſtrumenta muſica, ὄργανα τῆς μούσης. ὄργανα, τά.
inſtrumenta ruſtica, γεωργικὰ σκεύη.
inſtrumentum, ἐργαλεῖον, ου, τὸ, ὄργανον, ου, τὸ, σκεῦος, εος, τό.
inſtrumentum fundi, ἐξόπλισις, in Pandect.
inſtruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
inſtruo aciem, παρατάσσω, ſeu παρατάττω, τάσσω, συντάσσω.
inſuavis, ἀγλυκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
inſuavitas, ἀηδία, ας, ἡ.
inſuaviter, ἀηδῶς.
inſueſco, ἐνεθίζομαι.
inſuetus, ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ.
inſufflatio, ἐμφύσημα, ατος, τό.
inſufflo, ἐμφυσάω, ῶ, προσφυσάω.
inſula, νῆσος, ου, ἡ, νησίδιον, ου, τό.
inſularis, νησιωτικὸς, οῦ, ὁ.
inſulſe, ἀνοήτως.
inſulſe blaterare, μωρολογεῖν.
inſulſus, ἄναλος, ου, ὁ. pro fatuo, ἀναίσθητος, ου, ὁ, ἀγνώμων, ου, ὁ.
inſultare miſeriis, ἐναλλεσθαι τοῖς πεσοῦσι.
inſultatio, ἔφαλσις, εως, ἡ, χλευασία, ας, ἡ.
inſulto, ἐπισκιρτάω, ῶ, ἐπεμβαίνω, ῶ, ἐπιχαίρω τινί, ἐντρυφάω τινί.
inſultus, ἔφαλσις, εως, ἡ, ἐπήλυσις, εως, ἡ.
inſum, ἔνειμι, διατρίβω.
inſumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω, ῶ.
inſuo, σκευάζω, καταῤῥάπτω, ἐνράπτω.
inſuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τι.
inſuperabilis, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἀήττητος, ου, ὁ, ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ, ἀνίκητος, ου, ὁ, ἄμαχος, ου, ὁ.
inſurgo, ἀνθίσταμαι, ἀντιαίρω.
inſurgo contra aliquem, καταξανίσταμαι, cum genitivo.
inſutus femori, μηροῤῥαφής, έος ὁ.
intabeſco, μαραίνομαι, τήκομαι.
intactus, ἀμίαντος, ου, ὁ, ἄθικτος, ου, ὁ, ἀψαύστος, ου, ὁ, ἄψαυστος, ου, ὁ.
integer, ἀκέραιος, ου, ὁ, ὑγιής, έος, ὁ, σῶος, ου, ὁ.
integer, totus, ὁλόκληρος, ου, ὁ.
integer annus, ἅπας ἐνιαυτός.
integer, illæſus, ἀβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀκέραιος, ου, ὁ, ἀκραιφνής, έος, ὁ, ἀπαραβλάβητος, ου, ὁ.
integer, perfectus, ἄρτιος, ου, ὁ, ὅλος, ου, ὁ, πλήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, σόος, ου, ὁ, σῶς, ω, ὁ, σῶος, ου, ὁ, & σάος, ου, ὁ, & σῶος, ου, ὁ, παντέλειος, ου, ὁ, ὁλοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, παντελής, έος, ὁ καὶ ἡ.
integer, illibatus, purus, ἀνέπαφος, ου, ὁ, ἄθικτος, ου, ὁ. ἀκέρατος, ου, ὁ.
integer avi, ἀκμαῖος, ου, ὁ.
integra, ἀρτίως, τελείως, vel πλείως, παντελῶς.
integritas, ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, ὁλότης, ητος, ἡ, ὁλοκληρία, ας, ἡ.
integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπου.
de integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
integumentum, ἐγκάλυμμα, ατος, τό.
intellectu facilis, εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ, εὐνόητος, ου, ὁ, εὐμαθὴς, έος, ὁ, εὐκατανόητος, ου, ὁ, εὐνόητος, ου, ὁ.
intellectu difficilis, δυσπαρακολούθητος, ου, ὁ, δυσνόητος, ου, ὁ, δυσμαθὴς, έος, ὁ, δυσκατανόητος, ου, ὁ.
intellectus, νόος, νοῦς, οῦ, ὁ, νόημα, ατος, τό, σύνεσις, εως, ἡ.
intelligenter, συνετῶς.
intelligentia, νόησις, εως, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ, ἔννοια, ας, ἡ.
intelligibilis, νοητὸς, οῦ, ὁ.
intelligibiliter, νοητῶς.
intelligere ſermonem Romanum, ἐπαΐειν τῆς ῥωμαϊκῆς φωνῆς.
intelligere, ſeu cognoſcere aliquid ex aliquo, πυνθάνεσθαί τινός τι.
intelligo, συνίημι τῷ διανοεῖσθαι, κατανοέω, ῶ, νοέω, ῶ, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
intemeratus, ἀμίαντος, ου, ὁ.
intemperans, ἀκρατὴς, έος, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἄσωτος, ου, ὁ, ἀνεπίσχετος, ου, ὁ.
intemperans ſum, ἀκολάστως ἔχω.
intemperanter, ἀκρατῶς.
intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀσωτεύω, ῶ, ὑπερμαζάω, ῶ.
intemperantia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀμετρία, ας, ἡ.
intemperate, ἀκρατῶς.
intemperies, ἀκρασία, ας, ἡ, δυσκρασία, ας, ἡ, ἀκαταστασία, ας, ἡ, ἀκρατοποσία, ας, ἡ, ἀμετρία, ας, ἡ.
intemperies aeris, δυσαερία, ας, ἡ.
intempeſta nox, ἀωρόνυξ, κτος, ὁ, ἀωρονυχία, ας, ἡ, νυκτὸς ἀωρία.
intempeſta nocte, ἀκμάζοντος νυκτός.
intempeſtas, δυσκρασία, ας, ἡ.
intempeſtiva, ἐκ ἀκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ᾽ ὥραν.

intem-

inteмpeſtivus, ἄωρος, ου, ὁ, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος, ου, ὁ.
intempeſtus, ἄωρος, ου, ὁ, παράκαιρος, ου, ὁ.
intendere arcum in ſcopum, στοχάζω σκοπῷ τόξον.
intendere alicui litem, ἐγκαλῶ τινι. πράσσω τὰ πράγματα. αἰτίαν, aut δίκην ἐπιτίθημι.
intendere nervos omnes, ἐντείνομαι.
intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρῶ, ἀτενίζω.
intendo animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίσταμαί τινι.
intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
intenſe, ἐντεταμένως, ἐντόνως.
intenſio, ἐπίτασις, εως, ἡ, σύντασις, εως, ἡ.
intentatus, ἀπείρατος, ου, ὁ.
intente, ἐντεταμένως.
intentio animi, πραγματεία, ας, ἡ.
intento, ἀνατείνω, & ἀνατείνομαι, προτείνω. ἀνατείνειν τὸ ξίφος, intentare gladium.
intentus, attentus, μετέωρος, ου, ὁ.
intentus, ἐντεταμένος, ου, ὁ.
intentus ſum alicui rei, ἔχω, vel εἰμὶ περί τινος.
inter, μεταξὺ, cum genitivo, ut μεταξὺ λόγου, inter dicendum: ἐν cum dativo, vel εἰς, cum accuſativo.
inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
inter pocula, παρ' οἶνον.
inter ſe, σὺν ἀλλήλοις, μετ' ἀλλήλων.
inter alia, ἐν δὲ. ut, πολλὰ ἐγένετο, ἐν δὲ καὶ Ἀλκαῖος &c. *multa facta ſunt, inter alia etiam Alcæus &c.*
inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον.
interanea, τὰ ἔντερα.
intercalaris, παρεμβεβλημένος, ου, ὁ, ἐμβόλιμος, ου, ὁ.
intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
intercalatio, ἐμβολισμός, οῦ, ὁ, παρένθεσις, εως, ἡ.
intercalo, ἐμβάλλω, παρεμβάλλω.
intercapedo, διάστημα, ατος, τό, διαχώρημα, ατος, τό.
intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἐνστατῶ.
interceptus, μεσολαβηθεὶς, έντος, ὁ.
interceſſio, ὑπερέντευξις, εως, ἡ.
interceſſor, ἐνστάτης, ου, ὁ, μεσίτης, ου, ὁ.
intercidentia, παρέμπτωσις, εως, ἡ.
intercido, παρεμπίπτω.
intercipere prædam, λείαν διαρπάζειν, ἀποκλείειν, διαλαμβάνω, μεσολαβῶ.
intercipio, μεσολαβέω, ῶ, ἐγκαταλαμβάνω.
interciſio, διακοπή, ῆς, ἡ.
intercludo, ἀποκλείω, διακλείω, ἀπολαμβάνω, καταλαμβάνω.
intercludo ſpiritum, ἀπολαμβάνω τὴν ἀναπνοήν.
interclusus, κατάκλειστος, ου, ὁ, ἀπόκλειστος, ου, ὁ.
intercolumnium, μεταξυστύλιον, ου, τό, vel μεσοπυλώριον, ου, τό.
intercus, ὕδρωψ, πος, ὁ, ὑδρωπικὸς, οῦ, ὁ. ὑποσάρκιος, ου, ὁ.
interdicere alicui aliqua re, ἀπαγορεύω τινί τι.
interdicere igni, & aqua, & tecto, πυρὸς, καὶ ὕδατος, καὶ στέγης εἴργεσθαι.
interdico, veto, παραγγέλλω, κωλύω.
interdictio, ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, ἀπόῤῥημα, ατος, τό.
interdictum, ἀπόῤῥημα, ατος, τό, παραγγελία, ας, ἡ, ἀπαγόρευμα, ατος, τό.
interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
interdum, ἐνίοτε.
interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
interea, μεταξύ. μεταξὺ λόγων, interea dum loquimur, vel inter confabulandum. ὄφρα, adv. Poeticum.
interemptio, ἀναίρεσις, εως, ἡ.
interemptor, ἀναιρετὴς, οῦ, ὁ, ὀλετήρ, ῆρος, ὁ.
interemptus, καταφθαρθεὶς, έντος, ὁ.
intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
intereo fame, ἀποθνήσκω ὑπὸ τοῦ λιμοῦ.
interequito, διϊππεύω.
intereſt, διαφέρει μοι τοῦτο, hoc mea intereſt. οὐδὲν διαφέρει, nihil intereſt.
interfectio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀνδροφονία, ας, ἡ.
interfector, φονεὺς, έως, ὁ, ἀναιρέτης, ου, ὁ.
interfectus, χαλκεδάιατος, ου, ὁ, σιδηροπληγὴς, ῆγος, ὁ, καὶ ἡ, ἀπεκταμμένος, ου, ὁ, ἀποθέμενος, ου, ὁ, φθίμενος, ου, ὁ.
interficio, ἀναιρέω τινὰ, κτείνω τινὰ, φονεύω.
interfluo, διαῤῥέω.
interjaceo, παρέγκειμαι.
interjecto tempore, ἀνὰ χρόνον. ἐν τῷ μεταξὺ, ſubaudi χρόνῳ.
paucis interjectis, μετὰ μικρόν.
interim, μεταξύ, πρὸς τούτοις δέ.
interim dum, ἐν ὅσῳ.
interimo, διαφθείρω τινά. κτείνω.
interior, ἐνδότερος, ου, ὁ.
interitus, θάνατος, ου, ὁ, κατάλυσις, εως, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ, τελευτὴ τοῦ βίου.
interitus ſuperſ, ἀπόλεθρος, ου, ὁ.
interius, ἐνδοτέρω.
interlabor, παραπίπτω.
interlocutio, διαλογισμός, οῦ, ὁ, διάλεξις, εως, ἡ.
interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.

intermedius, παρέμμεσος, ου, ὁ.
interminate, ἀπείρως.
interminatus, ἀπέραντος, ου, ὁ.
interminor, ἐπαπειλέω, ῶ, ἐμβριμάομαι, ῶμαι.
intermiſſio, διάλειψις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
ſine intermiſſione, ἀεὶ, συνεχὲς. συνεχῶς, & συνεχέως, ἀδιαλείπτως, ἀσχολίως, ἀσυνεχῶς.
intermiſſionem do, ἀναπαύω, διαναπαύω. διαναπαύω τῶν πόνων, requiem dare a laboribus,
non intermiſſus, ἀδιάλειπτος, ου, ὁ.
intermitto, ceſſo, διαλείπω, ἐπέχω.
internaſcor, διαφύω.
internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
internecio, πανωλεθρία, ας, ἡ.
internodium arundinis, γόνυ καλάμου.
internoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.
internuncius, διάκτωρ, ορος, ὁ, διάγγελος, ου, ὁ, διάκτορος, ου, ὁ καὶ ἡ.
intero, ἐντρίβω.
interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπὴ, ῆς, ἡ.
ſine interpellatione, ἀκωλύτως.
interpellato ſermone obſtrepere, ὑποβλήβδην.
interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω, ῶ.
interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
interpoſitio, παρεμβολή, ῆς, ἡ, παρένθεσις, εως, ἡ.
interpoſitus, παρένθετος, ου, ὁ.
interpres, ἐξηγητής, οῦ, ὁ. ἑρμηνεὺς, έως, ὁ.
per interpretem loquor, ὑποβάλλομαι, Budæus.
interpretatio, ἑρμηνεία, ας, ἡ. μετάφρασις, εως, ἡ.
interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, cum accuſativo. παραφράζω, ἐξηγέομαι, οῦμαι.
interpretor, & transfero in aliam linguam, διερμηνεύω.
interpunctio. ὑποδιαστολή, ῆς, ἡ.
interpungo, διαστέλλω, διαστίζω.
interregnum, μεσοβασιλεία, ας, ἡ.
interrex, μεσοβασιλεὺς, έως, ὁ.
interritus, ἀδεὴς, έος, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ.
interrogatio, ἐρώτησις, εως, ἡ, ἐρώτημα, ατος, τό, πύσμα, ατος, τό.
per interrogationem, ἐρωτηματικῶς.
interrogativus, ἐρωτηματικός, οῦ, ὁ, πευστικός, οῦ, ὁ.
interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hac re te: vel περί τινος, πυνθάνομαι, ἐρέω, Poetice.
interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
interrupte, συντετμημένως, ἀποτόμως.
interruptio, ἀπόῤῥηξις, εως, ἡ, διακοπή, ῆς, ἡ.
interruptus, disjunctus, διεχὴς, έος, ὁ, ἡ.
interſeco, διατέμνω.
interſero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
interſtitium, διάστημα, ατος, τό, διαχώρημα, ατος, τό, τὸ μεταξύ.
interſtitium, quod eſt inter arborum, ſeu plantarum ordines, μετόρχιον, ου, τό.
interſum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differo, διαφέρω.
intertexo, διαπλέκω, διυφαίνω.
vario intervallis, ἀραιῶς.
ex intervallo, ἐν διαλείμματι, ſive ἐκ διαλειμμάτων.
intervallum, διάστασις, εως, ἡ, διάστημα, ατος, τό.
intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
intervenio, interpono me, μεσιτεύω, παρακαλέω, ῶ.
interverto, ὑπεξαιρέω, & ἀφαιρέω, παρακλέπτω.
interula, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
inteſtato, ἀδιαθέτως.
inteſtatus, ἀδιάθετος, ου, ὁ.
inteſtina, orum, ἔντερα, τά, ἔγκατα, τά, σπλάγχνα, τά.
inteſtinum, ἔντερον, ου, τό, ἐγκοίλιον, ου, τό, ἔντερον, ου, τό.
inteſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
intime, οἰκειότατα.
intimus, ἐνδότατος, ου, ὁ, μύχατος, ου, ὁ.
intinctus, us, ἔμβαμμα, ατος, τό.
intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
intolerabilis, δύσοιστος, ου, ὁ, ἀφόρητος, ου, ὁ, ἀβάστακτος, ου, ὁ, ἄτλητος, ου, ὁ.
intolerabiliter, ἀνυποίστως, ἀπροσοίστως, ἀφορήτως, ἀνεκτῶς.
intolerandus, ἀπρόσοιστος, ου, ὁ.
intono, βροντάω, ῶ.
intonſus, ἄκαρτος, ου, ὁ, ἀκερσεκόμης, ου, ἡ, ἀκερσίκομος, ου, ὁ.
intorte, oblique, σκολιῶς.
in totum, διαμπάξ.
intra, ἐντὸς, cum gen. ἔνδον, ἔσω.
intra dies paucos, ἐντὸς ἡμερῶν ὀλίγων.
intra teli jactum, ἐντὸς βελῶν.
intractabilis, ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἄτεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀμεταχείριστος, ου, ὁ.
intranſitiva verba, ἀμετάβατα ῥήματα.
intrepide, ἀδεῶς, ἀφόβως.

in-

intrepidus, ἀδεής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ἀθαμβής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ἄτρεμος, ου, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ, ἄοκνος, ου, ὁ.
intricatus, γριφώδης, ους, ὁ καὶ ἡ.
intrinſecus, ἔνδοθεν, ἔσωθεν.
intritum, μυττωτόν, οῦ, τό.
intro, adv. ἔσω, εἴσω.
intro, as, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
introducere perſonas loquentes, εἰσάγω. ut εἰσάγειν Πλάτωνα, introducere Platonem.
introducere in domum, εἰσοικίζω, & ἐσοικίζω, εἰσοικίζεσθαι, ἐνοικίζω.
introductio, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, προσαγωγή, ῆς, ἡ.
introductio in ædes, εἰσοικισμός, οῦ, ὁ, ἐνοικισμός, οῦ, ὁ.
introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introitus, εἴσδυσις, εως, ἡ, εἴσοδος, ου, ἡ, ἔμβασις, εως, ἡ.
intromiſſio, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, εἰσπομπή, ῆς, ἡ.
intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
introrſus, vel introrſum, εἰς τὸ ἔσω, vel εἴσω.
introſpicio, εἰσοράω, ῶ, ἐπισκοπέω, ῶ.
intrudo, εἰσωθέω, ῶ.
intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω, ῶ.
intueri fixis oculis, ἐναθρεῖν.
intuitus, ἔποψις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
intumeſco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οῦμαι, οἰδαίνω.
inturgeſco, σφριγγόομαι, οῦμαι.
intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
invadere bello, στρατεύω, & στρατεύεσθαι, ἀντιστρατεύειν.
invadere exercitu, ἐπιστρατοπεδεύω, καταστρατοπεδεύειν.
invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos. ἐμβάλλω εἰς τὴν ἀττικήν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
invaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι.
invaletudo, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
invalide, ἀδυνάτως, ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς.
invalidus ſum, ἀδυνάτως ἔχω, ἀτονέω, ῶ.
invalidus, ἄῤῥωστος, ου, ὁ, ἀσθενής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
invaſio, ἐπίθεσις, εως, ἡ, εἰσβολή, ῆς, ἡ.
invaſio hoſtilis, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, εἰσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ, ἐπιβολή, ῆς, ἡ.
invaſor, ἐπεμβάτης, ου, ὁ, ἐπιβάτης, ου, ὁ.
invaſu difficilis, δυσείσβολος, ου, ὁ, & δυσέσβολος, ου, ὁ, δυσέμβολος, ου, ὁ, ἀνεπιχείρητος, ου, ὁ, δυσεπιχείρητος, ου, ὁ.
invaſu facilis, εὐείσβολος, ου, ὁ, εὐεπιχείρητος, ου, ὁ, εὐεπίθετος, ου, ὁ.
invectiva oratio, ἐπιφορά, ᾶς, ἡ.
inveho, ἐπάγω, ἐμφέρω.
invehor, maledictis aggredior, ἀποτείνομαι εἴς τινα, φόγον τινὶ ἐπιφέρω.
invenio, εὑρίσκω, & εὑρίσκομαι, καταλαμβάνω. τέτμω Poetice cum accuſativo, aut genitivo.
invenio, acquiro, πορίζω, & πορίζομαι.
inventarium, ἀπόγραφον, ου, τό.
inventio, εὕρεσις, εως, ἡ, εὕρημα, ατος, τό.
inventor, εὑρητήρ, ῆρος, ὁ, εὑρήτωρ, ορος, ὁ.
inventu difficilis, δυσεξεύρετος, ου, ὁ, δυσεύρετος, ου, ὁ.
inventu facilis, πρόχειρος, ου, ὁ.
inventum, ἐνθύμημα, ατος, τό, εὕρημα, ατος, τό.
inventum artificiorum, τέχνημα, ατος, τό.
inventus, εὑρημένος, ου, ὁ, εὑρεθείς, έντος, ὁ.
non inventus, ἀνεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ.
invenuſte, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
invenuſtus, ἄμουσος, ου, ὁ, ἀχάριστος, ου, ὁ.
inverecundia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀναισχυντία, ας, ἡ, & ἀναισχυντηλία, ας, ἡ.
inverecundus, ἀναιδής, έος, ὁ, ἀναίσχυντος, ου, ὁ.
inverſe, inverſo ordine, ἀνεστραμμένως, ἐναλλάξ, & ἐπαλλάξ, ἀναστροφάδην.
inverſio, ἀναστροφή, ῆς, ἡ, καταστροφή, ῆς, ἡ.
inverſus, ἐνηλλαγμένος, ου, ὁ.
inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
inveſtigatio, ἀνίχνευσις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
inveſtigator, ἰχνευτής, οῦ, ὁ.
inveſtigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ῶ, ἐξετάζω.
inveteraſco, περιγηράσκω, παλαιοῦμαι.
inveteratus, πεπαλαιωμένος, ου, ὁ.
invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλας, ἐναλλάξ.
invicto animo præditus, χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ.
invictus, ἀνίκητος, ου, ὁ, ἄμαχος, ου, ὁ, ἀπάλαιστος, ου, ὁ, ἄληπτος, ου, ὁ, ἀκαταμάχητος, ου, ὁ.
invide, βασκάνως, φθονερῶς.
invidendus, ἐπίζηλος, ου, ὁ.
invidentia, βασκανία, ας, ἡ, φθονερία, ας, ἡ.
invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis, βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
invidia, φθόνος, ου, ὁ, βασκανία, ας, ἡ.
abſit verbo invidia, ἄπεστι δὲ ἡ νέμεσις, σὺν θεῷ δ' εἰρήσθω.
invidia carens, ἄφθονος, ου, ὁ, ἀβάσκανος, ου, ὁ.

abſque invidia, ἀφθόνως.
in invidia eſſe, ἐπίφθονον εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
in invidiam adduco, συνδιαβάλλω, εἰς φθόνον καταβάλλω.
invidia enecto, πνίγω φθόνῳ.
invidiam conflo, συνάγω φθόνον, φθόνον κινέω.
invidia rumpor, διαῤῥήγνυμαι ὑπὸ τοῦ φθόνου.
per invidiam, πρὸς φθόνον.
invidioſe, ἐπιφθόνως.
invidus, φθονερός, οῦ, ὁ, ἐπίφθονος, ου, ὁ, βάσκανος, ου, ὁ, νεμεσητικός, οῦ, ὁ.
invigilare ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
invigilo, ἐπαγρυπνέω, ῶ.
inviolabilis, ἀνεπιβίαστος, ου, ὁ, ἄσυλος, ου, ὁ, ἀσύλητος, ου, ὁ.
inviolabiliter, ἀνεπιβιάστως.
inviolatus, ἀνεπιβίαστος, ου, ὁ.
inviſibilis, ἀπρόσοπτος, ου, ὁ, & Poetice ἀπροτίοπτος, ου, ὁ, ἀόρατος, ου, ὁ, γήλαστος, ου, ὁ, ἄλαστος, ου, ὁ, ἄοπτος, ου, ὁ.
inviſo, ἐπισκοπέω τινά, ἐφοράω, ῶ, ἐπισκέπτομαι.
inviſum eſſe alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
inviſus ſum, ἐν ὀργῇ εἰμί.
invita natura, παρὰ φύσιν.
invitatio, πρόσκλησις, εως, ἡ.
invitatus, κλητός, οῦ, ὁ.
invitatus a ſe ipſo, qui non vocatus ad epulas venit, αὐτόκλητος, ου, ὁ.
invite, ἀκόντι, ἀκουσίως.
me invito, ἐμοῦ οὐχ ἑκόντος. ἀέκοντος ἐμεῖο, Homerus.
invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: ἐπισπάω, προσκαλέω, ῶ.
invitus, ἄκων, οντος, ὁ, ἀκούσιος, ου, ὁ, οὐχ ἑκών, όντος, ὁ, ἀέκων, οντος, ὁ.
invitus facio, οὐχ οἷός τε εἰμί.
invius, ἄνοδος, ου, ὁ, ἄβατος, ου, ὁ.
inula, ἑλένιον, ου, τό.
inultus, ἀνεκδίκητος, ου, ὁ, ἀτιμώρητος, ου, ὁ.
inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
inunctio, ἐπάλειψις, εως, ἡ, ἐπάλειμμα, ατος, τό.
inunctus, κατάλειπτος, ου, ὁ, χριστός, οῦ, ὁ, ἔγχριστος, ου, ὁ, κατάχριστος, ου, ὁ.
inundatio, κατάκλυσις, εως, ἡ, κατακλυσμός, οῦ, ὁ.
inundo, πλημμύρω, & πλημμυρέω, ῶ.
inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
in univerſum, ὅλως, καθόλου.
invocatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
invoco, ἐπικαλέω, ῶ, ἐπιβοάομαι, ῶμαι.
invoco Deum, ut meas preces audiat, θεοκλυτέω, ῶ. Dei invocatio, θεοκλύτησις, εως, ἡ.
involo, ἐφίπταμαι.
involucris verborum tecta oratio, αἴνιγμα, ατος, τό.
involucrum, εἴλημα, ατος, τό, ἐνείλημα, ατος, τό.
involvere aliquem calamitatibus, συμφοραῖς περιβάλλειν τινά.
involvere faſciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
involuntarie, ἀπροαιρέτως, ἀβουλήτως, ἀκουσίως.
involuntarius, ἀπροαίρετος, ου, ὁ, ἀκούσιος, ου, ὁ, & ἀεκούσιος, ου, ὁ.
involvo, ἐπικυλινδέω, ῶ, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus, περιειλέω, ῶ.
involutio, ἕλιγμα, ατος, τό, & εἴλιγμα, ατος, τό, ἐνείλημα, ατος, τό, συνείλημα, ατος, τό.
involutus, ἐγκεκορδυλημένος, ου, ὁ.
inurbane, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
inurbanitas, ἀγροικία, ας, ἡ.
inurbanus, ἄγροικος, ου, ὁ, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
inuſitate, ἀχρῆον, ἀχρήστως, ἀήθως.
inuſitatus, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀήθης, εος, ὁ & ἡ, ἀτριβής, έος, ὁ καὶ ἡ.
inuſtus, ἔγκαυστος, ου, ὁ.
inutilem reddo, καταργέω, ῶ, ἀχρειόω, ῶ.
inutilis, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀνωφελής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀχρεῖος, ου, ὁ.
inutilitas, ἀχρηστία, ας, ἡ, ἀσύμφορον, ου, τό.
inutiliter, ἀλυσιτελῶς, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως, ἀχρεῖον, & ἀχρείως, ἀνωφελῶς.
invulnerabilis, ἀβασάνιστος, ου, ὁ, ἄτρωτος, ου, ὁ.
invulneratus, ἄτρωτος, ου, ὁ.

J O.

io, ἰώ, ἰώ.
jocatio, γελοιασμός, οῦ, ὁ.
jocator, γελοιαστής, οῦ, ὁ.
joci, ἔψια, ων, τά.
jocis me oblecto, ἑψιάομαι, ῶμαι, & interdum ἑψιάομαι, ῶμαι.
joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
joco ne, an ſerio, παίζων, ἢ σπουδάζων.
jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.

joco-

Digitized by Google

jocoſus, εὐτράπελος, ου, ὁ, παιγνιώδης, εος, ὁ.
jocularis, παιγνιώδης, εος, ὁ.
jocularitèr, παιγνιωδῶς.
jocus, παιδιά, ᾶς, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, παίγνιον, ου, τὸ, γελοῖον, ου, τό.
jonia, ἰωνίς, ίδος, ἡ, ἰωνία, ας, ἡ.
jonice, ἰωνικῶς, ἰαστί.
jonicus, ἰωνικός, οῦ, ὁ, ἰωνὸς, οῦ, ὁ.

I P.

ipſe, ipſemet, αὐτός, οῦ.
ipſiſſimus, αὐτότατος, ου.

I R.

ira, ὀργὴ, ῆς, ἡ, κότος, ου, ὁ, θυμός, οῦ, ὁ, μῆνις, ιδος, ἡ, κότον, ου, τό.
ira accenſus, περίθυμος, ου, ὁ, ἐμμεμανὼς, ότος, ὁ, περιοργής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ira percitus ſum, περίθυμος ἔχω. ὀργίζομαι, περιοργίζομαι.
ira vacuus, ἀμήνιτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ſine ira, ἀμηνίτως, ἀοργήτως.
iram abjicere, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, καταλύειν τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν πραΰνειν, ὑπεκδύεσθαι τῆς ὀργῆς.
iram movere, ὀργὴν ἐμποιεῖν, εἰς ὀργὴν καταστῆσαι, ὀργὴν ἐξάπτειν, ὀργὴν ἐκκαίειν.
iram accendere, ὀργίζειν τινά.
iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
iram concoquere, καταπέσσειν τὴν ὀργήν.
iram deponere, ἀπομηνίειν, μεθιέναι χόλον, Homerus.
iram ſatiare, ἀποπιμπλάναι θυμόν.
ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
iracunde, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
iracundia, ὀργιλότης, ητος, ἡ, ὀργὴ, ῆς, ἡ.
iracundus, ὀργίλος, ου, ὁ, ἀκρόχολος, ου, ὁ.
iraſci alicui, διὰ ὀργῆς ἔχειν τινά.
iraſcor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
irate, ἐγκότως, ἐπικότως, χαλεπῶς.
non iratus, ἀμήνιτος, ου, ὁ.
iratus, ὀργισθείς, έντος, ὁ. θυμούμενος, ου, ὁ.
iris, ἶρις, ιδος, ὁ, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
ironia, εἰρωνεία, ας, ἡ.
ironia utor, εἰρωνεύομαι.
ironice, εἰρωνικῶς.
irradio, ἀκτινοβολέω, ῶ.
irrationabilis, ἄλογος, ου, ὁ, ἀλόγιστος, ου, ὁ.
irrationabilitas, ἀλογία, ας, ἡ, ἀλογιστία, ας, ἡ.
irreconciliabilis, ἀκατάλλακτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἄσπονδος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
irreconciliabilitèr, ἀκαταλλάκτως.
irreligioſitas, ἀσέβεια, ας, ἡ.
irreligioſus, ἀσεβὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
irreparabilis, ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ.
irrepo, παρεμπίπτω, παρεισδύομαι.
irreprehenſibilis, ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, ἀμώμητος, ου, ὁ.
irreprehenſus, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἀμέμπτος, ου, ὁ, ἡ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἀνεπιτίμητος, ου, ὁ, ἄψογος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
irrequiete, ἀκαταπαύστως, ἀπαυστί.
irrequietus, ἄπαυστος, ου, ὁ, ἀκοίμητος, ου, ὁ.
irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
irretitus, περιπλακείς, έντος, ὁ.
irreverenter, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
irreverentia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀναισχυντία, ας, ἡ.
irrevocabilis, ἀνεπίστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀμετάπειστος, ου, ὁ.
irrideo, καταγελάω τινός & τινί, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
irridere aliquem, veluti ſtultum, σκώπτειν τινὰ εἰς τὴν ἄνοιαν.
irrigatio, ἄρδεια, ας, ἡ, ἄρδευσις, εως, ἡ.
irrigo, ἀρδεύω, βρέχω, δεύω.
irriguus, πιδακόεις, εντος, ὁ, πιδακώδης, εος, ὁ, ἡ, διάρρυτος, ου, ὁ, κατάρρυτος, ου, ὁ.
irriſor, χλευαστής, οῦ, ὁ, μῶκος, ου, ὁ.
irriſus, & irriſio, χλευασία, ας, ἡ, χλευασμὸς, οῦ, ὁ, διασυρμὸς, οῦ, ὁ, καταγέλως, ωτος, ὁ.
irritamentum, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, παροργισμὸς, οῦ, ὁ.
irritatio, παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ.
irritatus, ἐρεθισθεὶς, έντος, ὁ, παροξυνθεὶς, έντος, ὁ.
irrite, ἀπράκτως.
irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
irritus, ἄθετος, ου, ὁ, ἄκυρος, ου, ὁ, ἀπράκτος, ου, ὁ.
irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
irrumpo, εἰσπίπτω τινί, ἐμβάλλω.
irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινί, ὁρμάω, ῶ.

irruptio, ἀνάρρηξις, εως, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ.
irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.

I S.

is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτός, αὐτὴ, αὐτό.
iſtac, διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ.
iſte, οὗτος, ὅδε.
iſthmus, ἰσθμός, οῦ, ὁ.
iſtic, adv. αὐτοῦ, τῇδε, αὐτόθι.
iſtinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
iſtiuſmodi, τοιουτότροπος, ου, ὁ, τοιοῦτος, ου, ὁ.
iſtorſum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
iſtuc, ἐνταῦθα.

I T.

ita, adv. οὕτως, οὑτωσὶ, ναὶ, πάνυγε.
quæ cum ita ſint, τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων. τούτων νυνὶ οὕτως ὄντων, τούτων τοιούτων ὄντων. τούτων δ' ὑπαρχόντων.
ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν. φέρε εἰπεῖν.
itane vero, ἔστι, ὄντως.
ita demum, οὕτω πλάστιμον.
ita ut, ὥστε, ὡς, vel ὥσπερ.
italus, ἰταλιώτης, ου, ὁ. Herodianus.
itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γάρ ὅμως.
itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
non itaque, οὔκουν.
item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
iter, πορεία, ας, ἡ, ὁδός, οῦ, ἡ, ὁδοιπορία, ας, ἡ.
iter unius diei, ἡμερησία ὁδός.
iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι τοῖς ποσίν.
iteratio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
iteratus, δεύτερος, ου, ὁ.
itero, δευτερόω, ῶ, δευτερεύω.
iterum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
iterum atque iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
itinerarium, ὁδοιπορικὸν, οῦ, τό.

J U.

juba, ἔθειρα, ας, ἡ, χαίτη, ης, ἡ, χαίτωμα, ατος, τὸ, χαίτη, ης, ἡ.
jubar, σέλας, ατος, τό.
jubatus, χαιτήεις, εντος, ὁ, & χαιτόεις, εντος, ὁ.
jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
jubeo ſalvere, ἀσπάζομαί τινα.
jubeo valere, προσαγορεύω χαίρειν, ἐῶ χαίρειν, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν φράζω.
jubilo, ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, ἀλαλάζω.
jubilum, ἀλάλαγμα, ατος, τό, ἀλαλαγμὸς, οῦ, ὁ.
jucunde, ἀλύπως, ἡδέως.
jucundiſſime, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
jucundiſſimus, ἥδιστος, ου, ὁ, τερπνότατος, ου, ὁ, τερπνίστατος, ου, ὁ, χαριέστατος, ου, ὁ.
jucunditas, ἡδονὴ, ῆς, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
jucunditate efficio, ἥδω. ἥδομαι, voluptate afficior.
jucunditatem affero, γανοποιέω, ῶ, γανοπλέω, ῶ, ἡδύσματα ποιέω.
jucundor, ἡδύνομαι.
jucundus, ἡδύς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἄλυπος, ου, ὁ, τερπνὸς, οῦ, ὁ.
judex, κριτής, οῦ, ὁ, δικαστής, οῦ, ὁ.
judicatio, κρίσις, εως, ἡ.
judicatu difficilis, δύσκριτος, ου, ὁ, δυσνόητος, ου, ὁ.
judicatu facilis, εὔκριτος, ου, ὁ.
judicialis, δικαστικὸς, οῦ, ὁ, κριτικὸς, οῦ, ὁ.
judiciarius, δικανικὸς, οῦ, ὁ, δικαστικὸς, οῦ, ὁ.
judicio contendo, διαδικάζομαι, ἀγωνίζομαι, ἐνδικάζομαι, εἰς δίκην καθίσταμαι, εἰσάγω εἰς τὸ δικαστήριον.
judicio perſequor, arceſſo, ἐλαύνω, cum genitivo rei.
judicio vincere, τὴν δίκην ἑλεῖν, νικᾶν τὸν ἀντίδικον.
judicio vinci, ἁλίσκεσθαι τὴν γραφὴν, κρίσει ἀποτυχεῖν.
meo quidem judicio, κατ' ἐμὴν γνώμην.
judicium ſubire, ὑπέχειν δίκην.
in judicium vocor, κλητεύομαι, ἐγκαλέομαι, οῦμαι, προκαλέομαι, οῦμαι.
judicium rectum ferre, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι, τὸν δικαίαν ψῆφον ἐνεγκεῖν, τὰ δίκαια, & ἀληθῆ κρίνειν.
judicium, δίκη, ης, ἡ, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, ατος, τὸ, pro opinione, ἀξίωσις, εως, ἡ.
judico, κρίνω τινά, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
jugales, ζύγιοι ἵπποι, equi.
jugerum, πέλεθρον, ου, τό, πλέθρον, ου, τό.
jugiter, διηνεκέως, διηνεκῶς, ἀδιαλείπτως, ἄληκτον, ἀλήκτως, λιπαρῶς, λιπαρέως, ἀενάως.
juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex jugo montis, κατὰ κορυφήν.
jugulatio, ἀπόσφαξις, εως, ἡ, σφαγή, ῆς, ἡ.
jugulator, σφαγεύς, έως, ὁ, ἐπισφαγεύς, έως, ὁ.

ju-

Digitized by Google

jugulatus. λαιμότμητος, ου, ὁ.
jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
jugulum, δειρή, ῆς, ἡ, αὐχὴν, ένος, ὁ.
jugum, ζυγὸς, οῦ, ὁ, ζεῦγος, εος, τό. montis, κορυφὴ, ῆς, ἡ, λόφος, ου, ὁ.
ſub jugum ducere, ὑπάγειν ζυγῷ. ἄγειν ὑπὸ ζυγόν. ὑπάγειν ζυγὸν ἵππους, jugo ſubdere equos, Homerus.
jugum equorum, par equorum, vel boum, συνωρὶς, ίδος, ἡ, & ξυνωρὶς, ίδος, ἡ, βοοζύγιον, ου, τό.
jugum non expertus, ἄζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, ἀζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἄζυγος, ου, ὁ.
jugum montis, δίρη, ας, ἡ, δειρὰς, άδος, ἡ, δειρὴ ὄρος.
jugum ſervitii, τὸ δούλιον ζυγόν.
jumentum, κτῆνος, εος, τὸ, ὑποζύγιον, ου, τό.
junceram, χοινών, ῶνος, ὁ.
junceus, χοινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
juncoſus, χοινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
junctura, ζεῦξις, εως, ἡ, σύνθεσις, εως, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
jungere dextram, δεξιοῦσθαι.
junceus, χοίνινος, ου, ὁ.
jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
junior, νεώτερος, ου, ὁ.
juniperus, ἄρκευθος, ου, ἡ.
junius, ἑκατομβαιών, ῶνος, ὁ, ἰόνιος, ου, ὁ.
juno, ἥρα, ας, ἡ.
jupiter, ζεὺς, ὁ, τ διὸς, κρονίων, ωνος, ὁ.
jura violare, θέμιστας πατεῖν.
jura reddere, δικαιοδοτεῖν, θεμιστεύειν.
juramenti exactio, ὁρκισμὸς, οῦ, ὁ.
juramenti utriusque præſtatio, ἀμφωμοσία, ας, ἡ.
juramento adſtringere populum, ὅρκιον λαβεῖν τὸν δῆμον.
juramento interpoſito, ἐνόρκως, ἐνωμότως.
juramento ſe obſtringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
juramentum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τό.
jurare in aliquem, ſeu per aliquem, ὀμνύναι κατά τινα, vel εἴς τινα.
jure, δικαίως, ἐνδίκως, ἐνδίκως.
de jure ſuo decedere, cedere juri ſuo, ὑφίεσθαι τοῦ ἑαυτοῦ δικαίου.
jurejurando adſtringere, προσάγειν τὸν ὅρκον, ἐγκαταλαμβάνειν ὅρκοις, ὁρκίζειν, ὁρκοῦν.
jurejurando cavere ab aliquo, ὁρκοῦν τινα.
jurejurando obſtrictum eſſe, ἐνδεδέσθαι ὅρκοις.
jurejurando confirmo, διόμνυμι, διόμνυμαι, ἐπόμνυμαι.
jurejurando obſtrictus, ἐνώμοτος, ου, ὁ.
jurgioſus, φιλόνεικος, ου, ὁ, ἐριστικὸς, οῦ, ὁ.
jurgium, φιλονεικία, ας, ἡ, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, εος, τὸ, λοιδορία, ας, ἡ.
jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
juridicus, δικαστὴς, οῦ, ὁ.
juriſconſultus, νομικὸς, οῦ, ὁ, συμβολαιογράφος, ου, ὁ.
juriſdictio, δικαιολογία, ας, ἡ.
juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
juriſperitus, δικαστικὸς, οῦ, ὁ, νομικὸς, οῦ, ὁ.
juriſprudentia, νομικὴ τέχνη.
juris quæſtio, δικαίωμα, ατος, τό.
juris ſummi exactor, ἀκριβοδίκαιος, ου, ὁ.
juris ſui qui eſt, αὐτόνομος, ου, ὁ, αὐτεξούσιος, ου, ὁ, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ.
juro, ὄμνυμι, & ὀμνύω.
jurulentus, ζωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
jus, pro liquore, ζωμὸς, οῦ, ὁ.
jus, δίκη, ης, ἡ, δίκαιον, ου, τὸ, θέμις, ιστος, ἡ, pro poteſtate, ἐξουσία, ας, ἡ.
in jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα, & τινι.
jus dico, δικάζω, θεμιστεύω.
jus ſuum obtinere, τὸ ἴσον ἔχειν.
contra jus & æquum, ἀδίκως, παρὰ δίκην.
jus ſummum, ἀκροδίκαιον, ου, τὸ, ἀκριβοδίκαιον, ου, τό.
juſculum, ζωμίδιον, ου, τό.
juſjurandum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τό.
juſjurandum deferre, προσάγειν ὅρκον.
juſjurandum exigere, τὸν ὅρκον ἀπολαμβάνειν.
juſjurandum interpono, ἐπόμνυμι, ἐπόμνυμαι, & ἐπομνύω.
juſſio, ἐπίταγμα, τό.
juſſum, ἐπίταξις, εως, ἡ, πρόσταγμα, ατος, τό.
juſta, exequiæ, ἐντάφια, τά.
juſta facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
juſte, δικαίως.
juſte ago, δικαιοπραγέω, ῶ, δικαιοπράττω.
juſti amans, φιλοδίκαιος, ου, ὁ.
juſtificatio, δικαίωσις, εως, ἡ, καθοσίωσις, εως, ἡ.
juſtifico, δικαιόω, ῶ.
juſtiſſimus, πανδίκαιος, ου, ὁ.
juſtitia, δικαιοσύνη, ης, ἡ.
juſtitium, ἀπραγία, ας, ἡ.
juſtus ſupra modum, ὑπέρδικος, ου, ὁ.
juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
juvenca, δάμαλις, εως, ἡ, πόρτις, ιος, ἡ.
juvencula, juvenculus, νεᾶνις, ιδος, ἡ, νεώτερος, ου, ὁ.
juvencus, μόσχος, ου, ὁ, πόρταξ, ακος, ὁ.

juvenſco, ἀκμάζω, νεανίζω.
juvenilia ſapio, νεανίζω.
juvenilis ætas, νεότης, ου, τὸ, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ. et ætate florens, ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος.
juvenilis, νεανικὸς, οῦ, ὁ, μειρακιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδὸν.
juveniliter glorior, κατανεανιεύομαι.
juveniliter ago, νεανιεύομαι.
juvenis, νέος, ου, ὁ, νεανίσκος, ου, ὁ, κοῦρος, ου, ὁ, νεανίας, ου, ὁ, ἠΐθεος, ου, ὁ, αἰζηὸς, οῦ, ὁ.
juvenis ſum, νεανιεύω, & νεανιάζω.
juventus, νεότης, ητος, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
juventas, juvenum multitudo, νεολαία, ας, ἡ, νεότης, ητος, ἡ.
juvo, ὠφελέω τινὶ, & τινὰ, βοηθέω τινὶ πρὸς πολεμίους, adverſus hoſtes.
juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adverb. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.
juxta, ſecundum, κατὰ, cum accuſativo.

K A.

KAlendæ, αἱ καλάνδαι, Plat. νουμηνία, ας, ἡ.
Kalendarium, Καλενδάριον, ου, τό.

L A.

LAbaſco, & labaſcor, καταφέρομαι, ὑποφέρομαι, πταίω, διαπταίω.
labaſco, titubo, animo concido, ὀκλάζω, καταθυμέω, ῶ, ἀθυμέω, ῶ, ἀποπίπτω.
labefactatio, λώβη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ, πταῖσμα, ατος, τό.
labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι, cum accuſativo, & dativo.
labefactor, aris, πταίω ὑπό τινος, ab aliquo. λυμαίνομαι.
labellum, χειλάριον, ου, τό.
labellum, vaſculum, λεκάνη, ης, ἡ.
labem aſpergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
labes, λύμη, ης, ἡ, πτῶμα, ατος, τὸ, κηλὶς, ῖδος, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
labia contrahere, μύλλειν. Suid. μοιμύλλειν, μυῶ, μοιμυῶ.
labia magna habens, ὄχειλος, ου, ὁ.
labilis, ὀλισθηρὸς, οῦ, ὁ, ὀλισθήεις, εντος, ὁ.
labium, & labrum, χεῖλος, εος, τό.
labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀπορρέω.
labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
labor, erro, σφάλλομαι, πλανάομαι, ὁρμῶ.
labor, oris, πόνος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ, μόχθος, ου, ὁ.
laborem fallere, παραπέμπεσθαι πόνον.
laborem impendere in res dignas, πονεῖν ἐπ' ἀξίοις.
laborem ſuſcipere pro re aliqua, ἐμπονέω, vel ἐπιπονέω τινι. ὑποταλαιπωρέω.
labore manuum vivens, χειρόβιος, ου, ὁ, & χειροβίωτος, ου, ὁ, ἀποχειρόβιος, ου, ὁ, ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ, χειρογάστωρ, ορος, ὁ, ἐγχειρογάστωρ, ορος, ὁ.
laboribus ſuccumbere, πόνων ἀποκάμνειν, κεκμηκέναι.
laboris amans, φιλεργάτης, ου, ὁ, φιλόμοχθος, ου, ὁ, φιλόπονος, ου, ὁ.
laboris expers, ἀμόχθητος, ου, ὁ, ἄμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἄπονος, ου, ὁ.
laboris patiens, ταλαιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, δυσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἔμπονος, ου, ὁ, φιλόπονος, ου, ὁ.
laboratus, ἐξειργασμένος, ου, ὁ.
citra laborem, ἀπόνως, ἀμοχθί.
laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
laborioſe, ἐπιπόνως.
laborioſus, ἐπίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, καματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, τλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ.
laboro, operam do, πονέω, ῶ, ἀσκέω, ῶ. pro male habeo, μοχθέω, ῶ. pro angor, φροντίζω, σπουδάζω περί, &c.
labore fatiſco, ἀποκάμνω.
labrum, χεῖλος, εος, τό.
labrum mordere, χηλωνεῖν ἐσθίειν.
labrum, vas, πύελος, ου, ὁ, λουτὴρ, ῆρος, ἡ.
lac, lactis, γάλα, γάλακτος, τό.
lac habens, γαλακτοῦχος, ου, ὁ.
lac concretum, πεθρομβωμένον γάλα.
lacer, & lacerus, διερρωγὼς, ότος, ὁ, ῥακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
laceratio, σπάραγμα, ατος, τὸ, σπαραγμὸς, οῦ, ὁ.
lacerator, δάπτης, ου, ὁ, in Epigr.
lacerna, φελόνης, ου, ὁ, μανδύη, ης, ἡ.
lacero, περισύρω, σπαράττω, λωβάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
lacero verberibus fœdum in modum, λυμαίνομαι.
lacero, obtrecto, διασύρω.
lacerta, & lacertus, σαῦρος, ου, ὁ.
lacertoſus, μυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
lacertus, μυῶν, ῶνος, ὁ, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
lacertus, brachium, βραχίων, ονος, ὁ.
laceſſitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, contumelia.
laceſſo, provoco, προκαλέομαι τινα εἰς ἀγῶνα, προπηλακίζω, ἐρεθίζω.

laci-

lacheſis, λάχεσις, εως, ἡ.
lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
lacinioſus, κολπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
lacryma, δάκρυον, ου, τὸ, δάκρυ, υος, τό.
lacrymabilis, πολύδακρυς, υος, ὁ, δακρυτός, ὁ.
lacrymas abſtergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
lacrymae cohibere, ἀντέχειν τὸ δάκρυον.
lacrymas elicere, δάκρυα ἐγχέειν. Plutarchus.
lacrymas fundere, προάγειν δάκρυα ὀμμάτων, βάλλειν δάκρυα, κατείβειν, & χέειν δάκρυα.
io lacrymas erumpere, ῥῆξαι δάκρυα. Epigr.
lacrymatio, δάκρυσις, εως, ἡ, δάκρυμα, ατος, τό.
lacrymis proſequor, μεταχλαίω.
epiſtolam lacrymis rigare, τῇ ἐπιστολῇ δάκρυα ἐγχεῖν.
abſque lacrymis, ἀδακρυτί.
lacrymo, lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω, ῶ.
lacrymoſus, πολύδακρυς, υος, ὁ, καὶ ἡ.
lacrymula, δακρύδιον, ου, τό.
lactari ſpe vana, κεναῖς ἐλπίσι θεραπεύεσθαι.
lactatio, γαλουχία, ας, ἡ, θηλασμὸς, ῦ, ὁ.
lactatria, θηλάστρια, ας, ἡ.
lacte carens, ἀγάλακτος, υ, ὁ, καὶ ἡ.
lactens, γαλαθηνὸς, ῦ, ὁ, θηλάζων, οντος, ὁ.
lactens porcus, δέλφαξ, ακος, ὁ, δελφάκιον, υ, τό.
lacteo, lac ſugo, θηλάζω.
lactes, μεσεντέριον, ου, τό.
lacteus, γαλακτικὸς, ῦ, ὁ, γλαγερὸς, ῦ, ὁ.
lacto, lac præbeo, γαλακτίζω, ῶ, γαλακτοτροφία, ῶ.
lacto, decipio, βουκολέω, ῶ.
lactuca, θρίδαξ, ακος, ἡ, θριδακίνη, ης, ἡ.
lacuna, τέναγος, εος, τὸ, πλαδὸς, ίδος, ἡ, τέλμα, ατος, τὸ, σήραγξ, αγγος, ἡ.
lacunar, φάτνωμα, ατος, τὸ, κατάστεγασμα, ατος, τὸ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ.
lacuno, καμαρόω, ῶ.
lacunoſus, τεναγώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πλαδαρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
lacus, λίμνη, ης, ἡ, λάκκος, ου, ὁ, τέλμα, ατος, τό.
lacus torcularis, ληνὸς, ῦ, ὁ.
lædere famam alicujus, βλασφημεῖν, vel δυσφημεῖν τινα, & εἴς τινα.
lædo, βλάπτω τινὰ, κακόω, ῶ, σίνομαι.
læna, χλαῖνα, ης, ἡ, τρίβων, ωνος, ἡ.
læſio, ὄβλαψις, εως, ἡ, πήρωσις, ως, ἡ.
lætabunde, γηθοσύνως.
lætabundus, γηθόσυνος, ου, ὁ.
læte, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
lætifico, εὐφραίνω τινὰ, ἡδύνω.
lætitia, εὐθυμία, ας, ἡ, χαρὰ, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη, ης, ἡ.
lætitia ſumma, & immoderata, περιχαρὲς, ἐος, τὸ, περιχάρεια, ας, ἡ.
lætitiam afferre, τέρψιν παρασκευάζειν, ἡδονὴν φέρειν, εὐφροσύνην ἐμποιεῖν.
lætitia afficio, γανόω, ῶ, περιγανόω, ῶ, ἥδω, εὐφραίνω, ſeu εὐφραίνω.
lætitia afficior, ἥδομαι, εὐφραίνομαι.
lætitia & hilaritate diffuſus, διακεχυμένος τῷ προσώπῳ.
lætitia perfundor, γανύομαι.
læto animo eſſe, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιοῦν.
læto vultu excipio, γάνυμαι. cum dativo.
lætor, χαίρω, ἥδομαι τέρπομαι, γηθέω.
lætor aliqua re, ἐπί τινι χαίρω, ἐπιχαίρω.
lætor ſummopere, περιχαρεῖν, ὑπερχαίρω.
lætus, φαιδρὸς, ῦ, ὁ, εὔθυμος, υ, ὁ καὶ ἡ, γηθόσυνος, υ, ὁ, ἱλαρὸς, ῦ, ὁ.
lætus ſupra modum, περιχαρὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
læva, manus ſiniſtra, σκαιὰ, ᾶς, ἡ.
lævigatio, λείωσις, εως, ἡ, ὁμαλισμὸς, ῦ, ὁ.
lævigatus, λεπτεσθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
lævigo, λεαργύω, ῶ, λεπτεσθέω, ῶ, λειόω, ῶ, λεαίνω, & λειαίνω, ἀπολεαίνω, ἐκλεαίνω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω, καθομαλίζω.
lævigo, complano, λεαίνω.
lævis, λαπὸς, ῦ, ὁ, λειώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, λεῖος, υ, ὁ, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, μαλθὸς, ῦ, ὁ, μαδαρὸς, ῦ, ὁ, μαλὸς, ῦ, ὁ, ὁμαλὴς, έος, ὁ, & ἡ.
lævis, glaber, λεῖος, υ, ὁ, λειώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
lævitas, λειότης, ητος, ἡ, λεῖον, α, τό.
lævo, ὁμαλίζω, καθομαλίζω, λειόω, ῶ, λεαίνω, & λειαίνω.
lævus, λαιὸς, ῦ, ὁ, σκαιὸς, ῦ, ὁ: pro inauſpicato, δυσοιώνιστος, υ, ὁ.
laganum, λάγανον, υ, τό.
lagena, οἰνοφόρον, υ, τὸ, λάγυνος, υ, ὁ.
lacuncula, λαγυνίσκη, υ, τό.
laicus, λαϊκὸς, ῦ, ὁ, ἰδιώτης, α, ὁ.
lambo, λείχω, λιχμάω.
lamentabilis, πολύθρηνος, υ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ, & ἡ, πολυπενθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, γοώδης, εντος, ὁ.
lamentabiliter, θρηνητικῶς, τλημόνως.
lamentatio, ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, θρῆνος, υ, ὁ, ὀλοφυρμὸς, ῦ, ὁ, κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, οἰκτιρμὸς, ῦ, ὁ.
lamentor, θρηνέω, ῶ, ὀδύρομαι, οἰμώζω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.

lamentum, θρῆνος, υ, ὁ, οἰμωγὴ, ῆς, ἡ.
lamiæ, λαμίαι, ῶν, αἱ.
lamina, ἔλασμα, ῦ, ὁ, πέταλον, ου, τό.
lampadem geſtans, λαμπαδηφόρος, υ, ὁ.
lampas, λαμπὰς, άδος, ἡ, δαλὸς, ῦ, ὁ.
lana, εἶρος, εος, τὸ, ἔριον, υ, τὸ, & εἴριον, υ, τὸ, λῆνος, εος, τὸ, μαλλὸς, ῦ, ὁ, ταλάσιον, ου, τό.
lana carminata, πόκος, υ, ὁ, τολύπη, ης, ἡ.
lanam bonam habens, εὔποκος, υ, ὁ, εὔειρος, υ, ὁ, καὶ ἡ.
lanam deducere, κρόκειν, vel ἔρια κατάγειν.
lanatus, ἐριώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, μαλλωτὸς, ῦ, ὁ, ἠμφίμαλλος, ο, ὁ.
lancea, λόγχη, ης, ἡ.
lanceam ferens, λογχοφόρος, υ, ὁ, δορυφόρος, υ, ὁ.
lancearius, λογχοφόρος, υ, ὁ.
lances, μαγίδες, ων, αἱ.
lancino, lacero, θρυπτίζω, κατασχίζω.
lanea veſtis, ἐρεοῦν ὕφος, πόκιον, υ, τό.
laneus, ἐρεοῦς, ῦ, ὁ, & ἐρεοῦν, τὸ, ἔρεος, υ, ὁ.
langueo, ἀσθενέω, ῶ, μαραίνομαι, χαλάω, ῶ, ἀτονέω, ῶ, ἀποκάμνω.
languere otio, ῥᾳθυμεῖν.
langueſco, χαλάω, ῶ, ἐκκάμνω.
languide, ἐνδοσίμως, ὀπτλίγδην.
languide facere aliquid, ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν.
languidiorem eſſe ad negotia, ἀῤῥωστότερον εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.
languidum reddo, ἀνίημι, παρίημι, ἀπομαραίνω, ἀτονέω.
languidus, χαλαρὸς, ῦ, ὁ, νωθρὸς, ῦ, ὁ.
languidus, enervatus, infirmus, ἔκλυτος, α, ὁ, καὶ ἡ, ἄῤῥωστος, υ, ὁ, καὶ ἡ, ἀσθενικὸς, ῦ, ὁ.
languidus, remiſſus, ἀμβλὺς, έος, ὁ, ἀνειμένος, υ, ὁ, μαλακὸς, ῦ, ὁ, μαλθακὸς, ῦ, ὁ, μάλις, εος, ὁ, ſeu μάλαξ, ακος, ὁ, ἄῤῥωστος, ο, ὁ, καὶ ἡ, ἄτονος, ο, ὁ.
languor, μαρασμὸς, ῦ, ὁ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
laniatio, ἄμυξις, εως, ἡ, & ἄμυξ, υχος, ὁ, ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, ἄμυγμα, ατος, τὸ, ἀμυγμὸς, ῦ, ὁ, σπάραξις, εως, ἡ.
laniena, κρεωπώλειον, υ, τὸ, κρεουργεῖον, α, τό.
lanifex, ἐριουργὸς, ῦ, ὁ, ταλασιουργὸς, ῦ, ὁ.
lanificium, ἐριουργία, ας, ἡ, ταλασιουργία, ας, ἡ.
lanificium exerceo, ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, ἐριόω, ῶ.
laniger, ἐριοφόρος, ο, ὁ, μαλλοφόρος, υ, ὁ.
lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
lanionius, κρεουργικὸς, ῦ, ὁ.
laniſtæ, γυμνασταὶ, ῶν, οἱ.
lanius, & lanio, κρεωπώλης, υ, ὁ, κρεουργὸς, ῦ, ὁ, ἀρτάμος, ο, ὁ, κρεωδαίτης, υ, ὁ.
lanoſus, ἐριώδης, εος, ὁ.
lanugine carens, ἄχνοος, ſeu ἄχνους, α, ὁ.
lanuginem primam produco, ἰουλοφυέω, ῶ.
lanuginoſus, ἰουλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
lanugo prima, ἴονθος, α, ὁ, ἴουλος, υ, ὁ, λάχνη, ης, ἡ, πρωτογένειον, ο, τὸ, χνοῦς, ῦ, ὁ, & χνόος, υ, ὁ.
lanx, πίναξ, ακος, ὁ, τάλαντον, υ, τό.
lapicida, λατόμος, υ, ὁ, λιθουργὸς, ῦ, ὁ.
lapicidina, λατομία, ας, ἡ, λιθοτομία, ας, ἡ.
lapidarius, λιθοξόος, ο, ὁ, λιθοτόμος, α, ὁ.
lapidatio, λευσμὸς, ῦ, ὁ, πέτρωμα, ατος, τό.
lapidatione dignus, λευστὴρ, ῆρος, ὁ.
lapidator, λιθοβόλος, α, ὁ.
lapidatus, λευστὸς, ῦ, ὁ, λεύσιμος, υ, ὁ.
lapide ferio, χολανθάζω.
lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
lapideſco, λιθόομαι, οῦμαι.
lapideus, λίθινος, υ, ὁ, λίθεος, ο, ὁ, λάϊνος, α, ὁ.
lapidibus obruo, καταλεύω, λεύω, λιθοβολέω, ῶ.
lapidibus obrutus, καταλευσθεὶς, έντος, ὁ.
lapidibus ſtratus, λιθόστρωτος, α, ὁ.
lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
lapidoſus, λιθώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πετρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
lapidum acervus, σωρὸς, ῦ, ὁ, κρώμαξ, ακος, ὁ, τρόχμαλον, υ, τό.
lapidum fodina, μέταλλον λίθινον.
lapillus, λιθάριον, υ, τὸ, λιθίδιον, υ, τό.
lapillus pretioſus, ψῆφος, ο, ἡ, ψηφὶς, ῖδος, ἡ.
lapis lydius, βάσανος, ο, ὁ, λίθος θρᾴκιος, μαγνῆτις λίθος. λίθος χρυσίτης, ſeu χρυσίτης.
lapis molaris, μυλίτης λίθος.
lapis, λίθος, υ, ὁ, vel ἡ, πέτρα, ας, ἡ.
lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
lappa, ξάνθιον, υ, τό.
lapſus, caſus, ὄλισθος, υ, ὁ, ὀλίσθημα, ατος, τὸ, & ὀλίσθησις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τὸ, πτῶμα, ατος, τὸ, πτῶσις, εως, ἡ, ἀπόπτωσις, εως, ἡ, διάπτωμα, ατος, τὸ, κατάπτωμα, ατος, τὸ, κατάπτωσις, εως, ἡ, ἔμπτωσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ἡ, πταῖσμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
lapſus, erratum, σφάλμα, ατος, τὸ, διάπτωσις, εως, ἡ, παράπτωμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, ἁμαρτία, ας, ἡ, πταῖσμα, ατος, τό.

lapſus vocis, σφάλμα φωνῆς.
lapſus, part. ὀλισθήσας, αντος, ὁ, πεσών, όντος, ὁ.
laquear, φάτνωμα, ατος, τὸ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ.
laqueatus, laqueatibus ornatus, φατνωματικός, ϐ, ὁ, φατνωτὸς, ῦ, ὁ.
laqueatus, laqueis irretitus, ἐμπαγιδευθεὶς, έντος, ὁ, ἐμβρόχος, ϐ, ὁ.
laqueis implico, ἀποβροχίζω.
laqueo mortem ſibi conſciſcere, ἀπάγχεσθαι.
laqueo interimo, ἀπάγχω.
laqueo vitam finire, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνύσαι.
laqueos tendere, δίκτυα πλέκω.
laqueus, παγὶς, ίδος, ἡ, πέδη, ης, ἡ, βρόχος, ου, ὁ.
laqueus, quo aves capiuntur, ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ.
lar, focus, ἑςία, ας, ἡ.
lardum, χοιρεία σάρξ, τὸ ὕειον λίπος.
lare excipio, ἑςιάω, ῶ.
ſine lare qui eſt, ἀνέςιος, ϐ, ὁ καὶ ἡ.
lares, ἐφέςιοι θεοί, δαίμονες, οἱ.
large, δαψιλῶς.
largior, δωροῦμαί σοι ἵππον, equum, χαρίζομαι.
largiri populariter, φιλοτιμεῖσθαι.
largiter, ἅλις, & ἅδδην, ἄνδην.
largitio, ἀναβολὴ χρημάτων, δόσις, εως, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ.
largitione corrumpere, δεκάζω, δωροδοκέω, χρηματοδοκέω.
largitor, νομεὺς, έως, ὁ, δοτὴρ, ῆρος, ὁ, δότης, ϐ, ὁ, & δώτης, ϐ, ὁ, & Poetice δωτὴρ, ῆρος, ὁ, & δώτωρ, ορος, ὁ. Odyſſ. Θ.
largus, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, δαψιλὴς, ὲος, ὁ, πολύδωρος, ϐ, ὁ.
larix, λάριξ, κος, ἡ.
larva, μορμὼ, όος, οῦς, ἡ, μορμὼν, ῶνος, ὁ, προσωπεῖον, ϐ, τὸ, προσωπεῖον, ϐ, τὸ, & προσωπὶς, ίδος, ἡ.
larvæ, μορμόνες, οἱ, μορμολυκεῖα, τά.
larvatus, μορμολυκείῳ ἐνδεδυμένος.
laſanum, olla, λάσανον, ϐ, τὸ, χυτρόπους, οδος, ὁ.
laſcivia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ.
laſcivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ῶ, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
laſcivus, ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἀκόλαστος, ϐ, ὁ, λάγνος, ϐ, ὁ, ἀκρατὴς, έος, ὁ, μάχλος, ϐ, ὁ, κωμαστὴς, ῦ, ὁ.
laſſatus, κοπιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἔκκοπος, ϐ, ὁ, κατάκοπος, ϐ, ὁ, κοπιώμενος, ϐ, ὁ.
laſſeſco, ἐκκάμνω.
laſſitudo, κόπος, ϐ, ὁ, κάματος, ϐ, ὁ.
laſſo, fatigo, κοπόω, ῶ, κατακοπόω, ῶ.
laſſus, κεκμηκὼς, ότος, ὁ, κοπωθεὶς, έντος, ὁ, κατάκοπος, ϐ, ὁ.
late, πλατέως, εὐρέως.
latebra, κρησφύγετον, ϐ, τὸ, φωλεὸς, ῦ, ὁ.
latebroſus, φωλεώδης, εος, ὁ, λαθραῖος, ϐ, ὁ.
latens, ἄδηλος, ϐ, ὁ, κρυφαῖος, ϐ, ὁ.
latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
later, πλίνθος, ϐ, ὁ.
lateralis, πλευρικὸς, ϐ, ὁ.
latereulus, πλινθίον, ϐ, τὸ.
latere in inſidiis, λοχάω, ἐλλοχάω, ὑποκρύπτω.
a latere, πλευρόθεν, ἐκ τῆ πλαγίου.
laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
lateribus bonis præditus, εὔπλευρος, ϐ, ὁ.
lateritius, πλίνθινος, ϐ, ὁ.
laterna, λυχνοῦχος, ϐ, ὁ, διόπτρον, ϐ, τὸ.
hoc me latet, ἀπολανθάνομαι τοῦτο. ἐμὲ τοῦτο διαλανθάνει.
latex, νᾶμα, ατος, τὸ, ῥεῖθρον, ϐ, τὸ.
latibula ferarum, φωλεαὶ, ῶν, τὰ. φωλεὸς, ῦ, ὁ, φωλητήριον, ϐ, τὸ.
latibulum, φωλεὸς, ῦ, ὁ, χηραμὸς, ῦ, ὁ.
laticlavium, πλατύσημον, ϐ, τὸ.
latifundium, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
latine, λατινιςὶ, ῥωμαϊςί.
latinus, λατῖνος, ϐ, ὁ, ῥωμαϊκὸς, ῦ, ὁ.
latito, φωλεύω.
latito domi, οἰκουρέω, ῶ.
in latitudinem extendere, εὐρύνω, ἀπευρύνω, διευρύνω, κατευρύνω.
latitudo, εὖρος, εος, τὸ. πλάτος, εος, τὸ, πλατυσμὸς, ῦ, ὁ, εὐρύτης, ητος, ἡ.
latomia, ſeu latumia, λατόμιον, ϐ, τὸ, & λατομία, ας, ἡ.
latrator, θωυκτὴρ, ῆρος, ὁ.
latratum edo, ὑλάω ὑλακήν.
latratus, us, ὑλαγμὸς, ϐ, ὁ, ὑλακὴ, ῆς, ἡ.
latrina, ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, ἀπόπατος, ϐ, ὁ, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
latro, as, ὑλακτεῖν τινὶ, in aliquem, βαΰζω.
latro, onis, λῃςὴς, ῦ, ὁ, κλώπος, ϐ, ὁ.
latrociniis infeſto, ἐπιτρέχω.
latrocinium, λῃςεία, ας, ἡ.
latrocinor, λῃςεύω, λωποδυτέω.
latrunculus, λῃςίδιον, ϐ, τὸ.
latus, lateris, πλευρὸν, ῦ, τὸ, πλευρὰ, ᾶς, ἡ.
ad latus incedo, παραπορεύομαι.
latus, a, um, πλατὺς, έος, ὁ, εὐρὺς, έος, ὁ, εὐρύχωρος …

ρος, ϐ, ὁ.
lavacrum, λουτρὸν, ῦ, τὸ, κολυμβήθρα, ας, ἡ.
lavatio, λοῦσις, εως, ἡ, λουτρὸν, ῦ, τὸ.
laudabilis, αἰνετὸς, ῦ, ὁ, ἐπαινετὸς, ῦ, ὁ, ἀξιέπαινος, ϐ, ὁ.
laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
laudandus, ἐπαινετέος, ϐ, ὁ.
laudare pro dignitate, ὑμνεῖν κατ' ἀξίαν, ἱκανῶς ἐγκωμιάζειν.
laudatio, αἴνεσις, εως, ἡ, ἐγκώμιον, ϐ, τὸ.
laudator, ἐπαινέτης, ϐ, ὁ, ἐγκωμιαςὴς, ῦ, ὁ.
laudatorie, ἐγκωμιαςικῶς.
laudatorius, ἐγκωμιαςικὸς, ῦ, ὁ, ἐπαινετικὸς, ῦ, ὁ.
laudatus, ἐπαινετὸς, ϐ, ὁ, καταφημισμένος, ϐ, ὁ, ἀοίδιμος, ϐ, ὁ.
laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ϐ, ὁ, ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
laudi ducere, τὸν πόρον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
laudibus extollere, ἐγκωμιάζω, συνεγκωμιάζω, καταλογέω.
laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
laudo valde, καταινέω λίαν, εὐφημέω, ῶ, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεμαι.
lavo, obluo, λούω, de corpore: νίπτω, de manibus: πλύνω, de veſtibus.
lavor, βάπτομαι, λούομαι, νίπτομαι, βαπτίζομαι, πλύνομαι, ἀπορρύπτομαι.
lavor calida, θερμολουτέω, ῶ, θερμολουτρέω, ῶ.
lavor frigida, ψυχρολουτέω, ῶ.
laurea, δαφνὶς, ίδος, ἡ, δάφνινον φύλλον.
laureatus, δαφνοφόρος, ϐ, ὁ.
laureati, δαφνηφοροῦντες, οἱ.
lauretum, δαφνὼν, ῶνος, ὁ.
laurus, δάφνη, ης, ἡ.
laus, ἔπαινος, ϐ, ὁ, ἐγκώμιον, ϐ, τὸ, εὐφημία, ας, ἡ.
laute, λαμπρῶς.
laute accipio, εὐωχέω, ῶ, πολυωνέω, ῶ.
laute veſtitus, ἀβροχίτων, ωνος, ὁ & ἡ, ἀβροείμων, ονος, ὁ.
laute vivo, τρυφάω, ῶ.
lautitia, πολυτέλεια, ας, ἡ, δαψίλεια, ας, ἡ.
lautus, δαψιλὴς, έος, ὁ, μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ.
laxamentum, ἄφεσις, εως, ὁ.
laxatis habenis, ἐνδεδομέναις.
laxatus, ἀνειμένος, ϐ, ὁ, πάρετος, ϐ, ὁ, χαλαρὸς, ῦ, ὁ.
laxe, χαλαρῶς.
laxo, χαυνόω, ῶ, χαλάω δεσμὸς, vincula, ἀνίημι.
laxus, χαῦνος, ϐ, ὁ, χαλαρὸς, ῦ, ὁ, pro amplo, εὐρὺς, έος, ὁ.

L E.

lea, & leæna, λέαινα, ης, ἡ.
lebes, λέβης, ητος, ὁ, θερμαντήριον, ϐ, τὸ.
lectica, φορεῖον, ϐ, τὸ, κλίνη, ης, ἡ.
lectica geſtari, διφροφορεῖσθαι.
lecticarius, κλινοφόρος, ϐ, ὁ.
lectio, ἀνάγνωσις, εως, ἡ.
lectito, ἐπαναγινώσκω.
lecto affixus, κλινήρης, εος, ὁ καὶ ἡ.
e lecto, εὐνῆθεν, εὐνόφι.
lector, ἀναγνώςης, ϐ, ὁ.
lectorium, ἀναγνωςήριον, ϐ, τὸ.
lectulus, κλινάριον, ϐ, τὸ, κλινίδιον, ϐ, τὸ.
lectulus diſcubitorius, σκιμπόδιον, ϐ, τὸ.
lectus, κλίνη, ης, ἡ, εὐνὴ, ῆς, ἡ, κοίτη, ης, ἡ, κράβατος, ϐ, ὁ.
lecythus, λήκυθος, ϐ, ὁ, ὄλπη, ης, ἡ, & ὀλπὶς, ίδος, ἡ.
legalis, νομικὸς, ῦ, ὁ.
legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
legatio, πρεσβεία, ας, ἡ, πρέσβευμα, ατος, τό.
legatio publica, ἐξεσίη, ας, ἡ. Homerus.
legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
legatus, πρεσβευτὴς, ῦ, ὁ.
legatus venio, πρεσβεύομαι.
legatus, vicarius, imperator, πρεσβευτὴς, ῦ, ὁ.
legatos mitto, πρεσβεύομαι, διαπρεσβεύομαι.
legatos de pace mitto, διακηρυκεύομαι.
ea lege, τούτῳ τῷ ὅρῳ. ea lege, ut, ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε, ſequente infinitivo. ea lege, ſi, ἐπὶ τούτῳ, ἐὰν, ſeq. conjunct.
lege carens, ἄνομος, ϐ, ὁ.
lege ſancio, νομίζω.
ſine lege vivens, ἀνομοθέτητος, ϐ, ὁ.
legem accipere, νομοθετεῖσθαι.
rogare legem, ἐπικυροῦν νόμον. νόμον εἰσφέρειν.
legem ferre, νόμον θεῖναι.
legem abrogare, ἀνατρέπω τὸν νόμον.
leges divinæ, θεῶν θεσμοὶ, & θεῖοι θεσμοί.
contra leges, παρανόμως.
leges violare, παρανομέω, παραβαίνω, & παραλύω τοὺς νόμους.
leges latæ, νόμοι κείμενοι,

le-

Digitized by Google

leges ſervare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
legibus ſolutus, ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ.
legibus ſuis vivere, αὐτονομεῖσθαι.
legio, τάγμα, ατος, τό, λεγεὼν, ῶνος, ὁ.
legis doctor, νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, νομοδιδάκτης, ου, ὁ.
legis peritus, νομίστωρ, ορος, ὁ, νομομαθὴς, έος, ὁ, νομικὸς, οῦ, ὁ.
ex legis præſcripto, νομικῶς, νομίμως, ἐκ τῶν νόμων.
legiſlator, νομοθέτης, ου, ὁ.
legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
legitime natus, γνήσιος, ου, ὁ, ἰθαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
legitimus, νόμιμος, ου, ὁ, νομικὸς, οῦ, ὁ, ἔνθεσμος, ου, ὁ.
lego, as, προσβάλλω, ἀποστέλλω, πέμπω.
lego, λέγω, ἀναγινώσκω, colligo, συλλέγω. pro prænavigare, παραλέγομαι. pro ſurripere, κλέπτω.
lego flores, ἀνθολογέω, ῶ, & ἀνθολογέομαι, οῦμαι.
lego, eligo, ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι.
legum contrarietas, ἀντινομία, ας, ἡ.
legum cuſtos, νομοφύλαξ, ακος, ὁ.
legum violator, λυσίνομος, ου, ὁ, παράνομος, ου, ὁ.
legumen, ὄσπριον, ου, τό, χέδροψ, οπος, ὁ. φακὴ, ῆς, ἡ.
lembus, ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, ἐφόλκιον, ου, τό, λέμβος, ου, ὁ.
lemniſcus, λημνίσκος, ου, ὁ.
lemures, τὰ μορμολύκεια, τὰ μορμολύκεια.
lena, μαστροπὸς, οῦ, ἡ, προαγωγὸς, οῦ, ἡ.
lenimentum, κήλησις, εως, ἡ, πράϋνσις, εως, ἡ, μείλιγμα, ατος, τό, θέλγητρον, ου, τό.
lenio, πραΰνω, ἠπιάω, ῶ, κηλέω, ῶ.
leniri qui poteſt, μειλικτὸς, οῦ, ὁ.
leniri qui non poteſt, ἀμείλικτος, ου, ὁ.
lenis, προσηνὴς, έος, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ, πρᾶος, ου, ὁ, μάλακος, ου, ὁ, λεῖος, ου, ὁ, ἄνοργος, ου, ὁ.
lenitas, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἠπιότης, ητος, ἡ, πραΰτης, ητος, ἡ.
leniter, ἠπίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
leniter, leviter, ἠρέμα, ἀτρέμας, ἠρέμα, ἡσυχῆ, ἀτρέμας.
leno, onis, μαστροπὸς, οῦ, ὁ & ἡ, προαγωγὸς, ου, ὁ.
lenocinia verborum, θωπεῖαι λόγων.
lenocinia coquorum, καρυκεῖαι, ων, τά.
lenocinium, μαστροπεία, ας, ἡ, pro illecebris, θέλγητρον, ου, τό.
lenocinor, μαστροπεύω. pro blandiri, κολακεύομαι, κολακεύω.
lens, lendis, furfures capitis, κόνις, ιος, ἡ.
lens, lentis, φακὸς, οῦ, ὁ, φακὴ, ῆς, ἡ.
lente, tarde, βάδην, βραδέως.
lente ſine ira, ἀοργήτως. ἀοργήτως ἀνέχεσθαι τοὺς προπηλακίζοντας, lente ferre irriſores, & contumelioſus.
lenticula, genus leguminis, φακὴ, ῆς, ἡ.
lenticula, macula faciei, φακὸς, οῦ, ὁ.
lenticula, vaſis genus, φακὸς, οῦ, ὁ, φακωτὸν ποτήριον.
lentiginoſus, φακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
lentigo, φακὸς, οῦ, ὁ.
lentitudo, βραδύτης, ητος, ὁ & ἡ, νωθεία, ας, ἡ.
lentus, glutinoſus, γλίσχρος, ου, ὁ & ἡ, γλισχρώδης, εος, ὁ & ἡ, ἔγγλισχρον, ου, ὁ, ὀλισθηρὸς, ου, ὁ, ἰξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
lentus, tardus, ἡσυχαῖος, ου, ὁ, σχολαῖος, ου, ὁ, χρόνιος, ου, ὁ, βραδὺς, έος, ὁ, νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, νωθρὸς, οῦ, ὁ.
lentus, flexibilis, λυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
leo, λέων, οντος, ὁ, λείων, & λῖς, Poetice. Dicitur etiam, θὴρ, ηρὸς, ὁ, per excellentiam.
leonem radere, id eſt rem difficilem aggredi, proverbium, λέοντα ξυρεῖν.
leoninus, λεόντειος, ου, ὁ, λεοντώδης, εος, ὁ.
lepide, χαριέντως.
lepidus, καλλιεπὴς, έος, ὁ, χαρίεις, ου, ὁ, γλαφυρὸς, οῦ, ὁ, κομψὸς, οῦ, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ, αἱμύλος, ου, ὁ.
leporinus, λαγῷος, ου, ὁ.
lepos, & lepor, καλλιέπεια, ας, ἡ, κομψότης, ητος, ἡ, αἱμυλία, ας, ἡ, ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ.
leporum venator, λαγοθήρας, ου, ὁ.
leporum venatio, λαγοβολία, ας, ἡ.
lepra, λέπρα, ας, ἡ.
lepus, oris, λαγὼς, ῶ, ὁ, λαγωὸς, οῦ, ὁ.
lepuſculus, λαγίδιον, ου, τό.
leſſus, ejulatio funebris, θρῆνος.
lethale vulnus, ἕλκος, εος, τό, ἀνίατον, ου, τό.
lethalis, θανάσιμος, ου, ὁ, καίριος, ου, ὁ.
lethaliter, θανασίμως, καιρίως.
lethargia, vel lethargus, λήθαργος, ου, ὁ, ληθαργία, ας, ἡ.
lethargicus, ληθαργικὸς, οῦ, ὁ.
lethifer, ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, κηρατρόφος, ου, ὁ, φθαρτικὸς, οῦ, ὁ.
lethum, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, φόνος, ου, ὁ.
levare aliquem inopia, λύειν τῆς ἀπορίας δεόμενον.
levare partem laboris, κουφίζειν τινά.
levatio, levamen, ἀνακούφισις, εως, ἡ, κουφισμὸς, οῦ, ὁ, πράϋνσις, εως, ἡ, παραμυθία, ας, ἡ.
leves homines, ἀθίβωνες, οἱ.
levipes, ἀελλόπους, οδος, ὁ.
levir, δαὴρ, έρος, ὁ.

levis, pondere carens, ἀβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀβαρώδης, εος, ὁ & ἡ, ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ.
levis, agilis, ἐλαφρὸς, οῦ, ὁ, ἀκύπορος, ου, ὁ.
levis, inconſtans, ἀνεμώλιος, ου, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ, ἀεσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, μαψίφρων, ονος, ὁ & ἡ.
levis, futilis, vanus, ἀνεμώλιος, ου, ὁ, κοῦφος, ου, ὁ.
levitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, ἐλαφρία, ας, ἡ, κουφότης, ητος, ἡ. ὠκύτης, ητος, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
levitas, inconſtantia, vanitas, ματία, ας, ἡ, ματαιότης, ητος, ἡ, ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ.
leviter, non graviter, ἐλαφρῶς, κούφως.
leviter, agiliter, ῥίμφα, ἐλαφρῶς.
leviter, aliquantum, paullulum, ἠρεμαῖως, βραχέως, ἐπιπολαίως, ἠρέμα, ἀκροθιγῶς, κιγκλίζω, ἐπικιγκλίζω, ποσῶς.
leviter, & perfunctorie agere, ἀφοσιοῦσθαι.
leviter, pro parum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
lex, νόμος, ου, ὁ, θεσμὸς, οῦ, ὁ.
lex cavet claris verbis, νόμος διαγορεύει σαφῶς.

L I.

libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, ῆς, ἡ, σπονδὴ, ῆς, ἡ.
libamina fundo, ἐκσπένδω, ἀποσπένδω, χέομαι.
libellus, βιβλίον, ου, τό, βιβλίδιον, ου, τό.
libellus ſupplex, βιβλίον, ου, τό, ἱκετεία, ας, ἡ.
libens, ἄσμενος, ου, ὁ, ἑκὼν, όντος, ὁ.
libenter, ἀγαπητῶς, ἀσμένως, ἐθελήμως, ἐθελοντηδὸν, ἐθελοντηδὸν, ἐθελοντὶ, ἐθελουσίως, προθύμως, ἀγαπητικῶς.
non libenter, ἀπροθύμως.
libentiſſime, ἀσμενέστατα, ἀσμενώτατα.
liber, cortex, λέμμα, ατος, τὸ, λέπος, εος, τὸ, λεπὸς, οῦ, ὁ, λέπισμα, ατος, τὸ, λεπὶς, ίδος, ἡ.
liber, codex, opus ſcriptum, βίβλος, ου, ἡ, βιβλίον, ου, τὸ, σύγγραμμα, ατος, τὸ, μάθησις, ου, ἡ.
liber, a, um, ἐλεύθερος, ου, ὁ, ἐλευθέριος, ου, ὁ, αὐτεξούσιος, ου, ὁ, αὐτόνομος, ου, ὁ, αὔταρχος, ου, ὁ.
liber metu, ἐλεύθερος φόβου.
liber a tyrannis, ἐλεύθερος τυράννων.
libera dicendi ratio, παῤῥησία, ας, ἡ.
libera vox, ἐλεύθερος φωνή.
liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
liberali facie præditus, τοῦ εἴδους ἐλευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ.
liberalis, ingenuus, ἐλευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
liberalis, munificus, δαψιλὴς, ου, ὁ, δαψιλὴς, έος, ὁ & ἡ, δωρητὸς, ου, ὁ, φιλόδωρος, ου, ὁ, δωρηματικὸς, οῦ, ὁ, δωρητικὸς, οῦ, ὁ.
liberalitas, ingenuitas, ἐλευθεριότης, ητος, ἡ.
liberalitas, munificentia, φιλοδωρία, ας, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ.
liberaliter, ἐλευθερίως.
liberaliter dare, ἐπιδιδόναι.
liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
liberatio, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ, λύτρωσις, εως, ἡ.
liberator, ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, λυτρωτὴς, οῦ, ὁ.
liberatus, ἀφεθεὶς, έντος, ὁ, ἄφετος, ου, ὁ, λυτρωθεὶς, έντος, ὁ, ἐξαιρεθεὶς, έντος, ὁ, περισωθεὶς, έντος, ὁ.
libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
libere dico, παῤῥησιάζομαι, ἐλευθεροστομέω, ῶ, καταθρασύνομαι.
liberi, τὰ τέκνα, οἱ παῖδες.
liberis carens, ἀγονὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄπαις, δος, ὁ καὶ ἡ, ἄτεκνος, ου, ὁ.
liberis felix, εὔτεκνος, ου, ὁ.
libero, ἀπαλλάττω, λυτρόομαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
libero aliquem crimine, παραιτοῦμαί τινα τῆς μέμψεως.
liberorum educatio, παιδοτροφία, ας, ἡ.
liberorum multitudo, πολυπαιδία, ας, ἡ.
liberorum procreatio, παιδοποιΐα, ας, ἡ, τεκνοποιΐα, ας, ἡ.
liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
liberos educo, τεκνοτροφέω, ῶ.
liberos multos habens, πολύπαις, αιδος, ὁ, πολύτεκνος, ου, ὁ.
liberos paucos habens, ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ, ὀλιγότεκνος, ου, ὁ.
liberos tollere, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
liberrimus, πανελεύθερος, ου, ὁ.
libertas, ἐλευθερία, ας, ἡ.
libertas loquendi, παῤῥησία, ας, ἡ, ἐλευθεροστομία, ας, ἡ.
libertate dono, ἀπελευθερόω, ῶ, ἐλευθερόω, ῶ.
in libertatem aſſerere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
libertatis amans, φιλελεύθερος, ου, ὁ.
libertinus, ἀπελευθερικὸς, οῦ, ὁ.
libertus, ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἐξελεύθερος, ου, ὁ.
libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
libidinoſus, ἀσελγὴς, έος, ὁ, λάγνος, ου, ὁ, πόρνος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἀκρατὴς, έος, ὁ, μοιχὸς, ου, ὁ.
libido, ἐπιθυμία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, κατατροφὴ, ῆς, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
libido, cupiditas vehemens, ἐπιθυμία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, ἐπιθυμία τιμωρίας, libido puniendi.

Xx 2   li-

libitina, κτέρισμα, ατος, τὸ, τὰ νεκύων, τὰ ἐντάφια.
libitinarius, νεκροτὸς, ῦ, ὁ, ἐνταφιαστὴς, ῦ, ὁ.
libo, as, λείβω, σπένδω.
libra, æ, λίτρα, ας, ἡ, σταθμὸς, ῦ, ὁ, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
libra, ſignum cœleſte, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον, ου, τὸ.
librarius, βιβλιογράφος, ου, ὁ, καλλιγράφος, ου, ὁ.
librator, σταθμώμενος, ου, ὁ, ζυγοςάτης, ου, ὁ.
libro, ταλαντεύω, ῶ, σταθμάομαι, ῶμαι.
librorum venditor, βιβλιοκάπηλος, ο, ὁ, βιβλιοπώλης, ου, ὁ.
librorum ſcriptor, βιβλιογράφος, ου, ὁ.
librorum volutator, βιβλιακὸς, ῦ, ὁ.
libros legere, ἐντυγχάνειν ταῖς βίβλοις.
librum revolvere, ἐξειλεῖν τὴν βίβλον.
libum, ψαιςὸς, ῦ, ὁ.
licenter, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
licentia, ἄνεσις, εως, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
licentiam permittere, ἀνίημι, cum accuſ.
licentioſus, παρειμένος, ου, ὁ.
liceor, ἀντωνέομαι, μαγγανεύω.
licet, fas eſt, θέμις ἐςὶ· ἔξεςι, ἔνεςιν.
licet, conjunctio, κἂν, καίτοι, εἰκαὶ.
liciatorium, ἀντίον, ου, τό.
licitatio, ἀντώνησις, εως, ἡ.
licite, θεμιτῶς.
licitor, ἀντωνέομαι, ῦμαι, πλειςηριάζω.
licitor plurimo, πλειςηριάζω.
licitus, θεμιτὸς, ῦ, ὁ, θεμιςὸς, ῦ, ὁ, θέσμιος, ου, ὁ. ἔνθεσμος, ο, ὁ.
licitum eſt, ἔξεςι, θέμις ἐςί.
licium, μίτος, ο, ὁ, ῥάμμα, ατος, τό.
lictor, ῥαβδοῦχος, ο, ὁ.
lien, enis, σπλὴν, ηνὸς, ὁ.
lienoſus, σπληνικὸς, ῦ, ὁ, σπληνώδης, εος, ὁ.
ligamentum, σύνδεσμος, ου, ὁ, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
ligatio, δέσις, εως, ἡ, λίνωσις, εως, ἡ, ἀπολίνωσις, εως, ἡ.
ligator, πλέκτης, ῦ, ὁ.
ligatura, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
ligatus, καθαπτὸς, ῦ, ὁ, δετὸς, ῦ, ὁ.
lignaria ars, ὑλουργία, ας, ἡ.
lignarius faber, ὑλουργὸς, ῦ, ὁ, ξυλουργὸς, ῦ, ὁ, ὑλουργὸς, ῦ, ὁ, δρυοτόμος, ο, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
lignator, ξυλεὺς, έως, ὁ, ξυλοκόπος, ου, ὁ.
ligneus, δουράτεος, ου, ὁ, δούρειος, ου, ὁ, κάλινος, ου, ὁ, ξύλινος, ο, ὁ, ξυλικὸς, ῦ, ὁ, ξυςὸς, ίος, ὁ, ἡ ὁ.
lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
lignum, ξύλον, ο, τὸ, κᾶλον, ου, τὸ, ὕλη, ης, ἡ.
ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
ligo, onis, δίκελλα, ης, ἡ, μάκελλα, ης, ἡ, σκαπάνη, ης, ἡ.
ligurio, λιχνεύω.
liguritio, λιχνεία, ας, ἡ, λίχνον, ου, τό.
liguritor, λαφύκτης, ο, ὁ, λαφύκτιος, ου, ὁ, κνισολοιχὸς, ῦ, ὁ, & κνισσολοιχὸς, ῦ, ὁ, λίχνος, ο, ὁ, τένθης, ο, ὁ.
liliaceus, λείρινος, ου, ὁ.
lilietum, κρινὼν, ῶνος, ὁ.
lilium, κρίνον, ου, τὸ, λείριον, ου, τὸ, σῦσον, ου, τό.
lima, ῥίνη, ης, ἡ.
limatura, ῥίνημα, ατος, τὸ, ῥίνισμα, ατος, τό.
limatus, κατεῤῥινημένος, ου, ὁ.
limax, κοχλίας, ου, ὁ.
limbus, κράσπεδον, ο, τό.
limen, βηλὸς, ῦ, ὁ, οὐδὸς, ῦ, ὁ, βατὴρ, ῆρος, ὁ.
limen ſuperius, ſuperliminare, ὑπέρθυρον, ο, τὸ, & ὑπερθύριον, ου, τό.
limen inferius, ſubliminare, ὑπόθυρον, ου, τὸ, ὑποθυρὶς, ίδος, ὁ.
limes, ἀτραπὸς, ῦ, ὁ, ὅρος, ο, ὁ, ὁρισμὸς, ῦ, ὁ.
limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
limitatio, ὁρισμὸς, ῦ, ὁ, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ.
limites meos tranſilio, παρορίζω.
limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
limo, as, ῥινάω, ῶ, ἀκριβόω, ἀποψάω, ῶ, pro expolio, καταλεπτύνω, ῶ.
limoſus, ἰλυώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
limpidus, ἀγλαὸς, ῦ, ὁ, διαυγὴς, έος, ὁ, διειδὴς, έος, ὁ, διειδόμενος, ο, ὁ, ἄθολος, ου, ὁ, καὶ ἡ, λαμπρὸς, ῦ, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
limula, ῥίνιον, ο, τό.
limus, ἰλὺς, ύος, ὁ, πηλὸς, ῦ, ὁ, βόρβορος, ο, ὁ.
limus, a, um, πλάγιος, ου, ὁ, παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ ἡ, παραβλώπης, ου, ὁ, καὶ ἡ.
limus aſpectus, ὑπόβλεψις, εως, ἡ, & ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, παρόρασις, εως, ἡ.
linamenta, quæ vulneribus induntur, λαμπάδια, τὰ, λαμπάδιον, ο, ὁ, μοτὸς, ῦ, ὁ, μοτάριον, ο, τὸ, καθετὴρ, ῆρος, ὁ.
linctus, us, λεῖγμα, ατος, τὸ, ἔκλειγμα, ατος, τό.
linea, γραμμὴ, ης, ἡ, πέρας, ατος, τό.
linea media, διάμετρος, ου, ὁ.
linea recta, εὐθεῖα γραμμή.
linea perpendicularis, κάθετος, ου, ὁ.
linea recta, adverbialiter, πρὸς ὀρθὴν, vel ὀρθῶς, ſub-audi γραμμὴν, vel γραμμάς.
recta linea progredi, εὐθυπορέω, κατ᾽ εὐθεῖαν ἰέναι.
lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
lineamenta, γραμμαὶ αἱ, περιγραφαὶ, αἱ.
lineus, λίνεος, ου, ὁ, λινέη, ης, ἡ, λίνεον, ου, τό.
lini textor, λινουργὸς, ου, ὁ.
lingo, λείχω.
lingua, γλῶσσα, ης, ἡ, γλῶττα, ης, ἡ, ἀκρότης, ητος, ἡ, φωνὴ, ῆς, ἡ, διάλεκτος, ο, ἡ.
lingua effrænis, ἀκόλαςος γλῶσσα.
cui lingua amputata eſt, γλωσσότμητος, ου, ὁ.
lingua, ſermo unicuique genti peculiaris, γλῶσσα, ης, ἡ.
lingua eadem utens, ὁμόγλωσσος, ο, ὁ ἡ ὁ, ὁμόφωνος, ου, ὁ.
lingua eadem utor, ὁμογλωττέω, ῶ.
lingua diverſa utens, ἀλλόγλωσσος, ο, ὁ, ἑτερόγλωσσος, ου, ὁ.
linguæ hæſitantia, σκωσμισμὸς, ῦ, ὁ, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, ψέλλισμα, ατος, τὸ, ψελλότης, ητος, ἡ.
linguæ præcipitantia, προπέτεια, ας, ἡ.
linguam coerceo, γλωσσοκρατέω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
linguarum multarum peritus, πολύγλωσσος, ου, ὁ.
lingula, γλωσσάριον, ο, τὸ, γλωσσὶς, ίδος, ἡ.
linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ἐπιχρίω.
linquo, λείπω.
linquor animo, καταβολέω, ῶ, ἀψυχέω, ῶ, λειποψυχέω, ῶ, ἀποψύχω.
linteolum, ῥάκος, εος, τὸ, λῖς, τὸς, ὁ, ὀθόνη, ης, ἡ.
linter, σκάφη, ης, ἡ, σκαφίδιον, ο, τό.
linteum, ὀθόνη, ης, ἡ, σινδὼν, όνος, ὁ.
linteus, λίνεος, ου, ὁ.
linum, λίνον, ο, τό.
lippio, λημάω, ῶ, γλαμάω, ῶ, & γλαμάω, ῶ, ὀφθαλμιάω, ῶ.
lippitudo, λήμη, ης, ἡ, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
lippus, λημῶν, ῶντος, ὁ, γλαμῶν, ῶντος, ὁ, χλαμυρὸς, ῦ, ὁ.
liquabilis, τηκτὸς, ῦ, ὁ.
liquamen, χύλισμα, ατος, τὸ, χύλωσις, εως, ἡ.
liquatus, τακερὸς, ῦ, ὁ, τηκτὸς, ῦ, ὁ.
liqueſacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
liquefactio, τῆξις, εως, ἡ, τηκεδὼν, όνος, ἡ.
liquefactus, τακερὸς, ῦ, ὁ, τηκτὸς, ῦ, ὁ.
liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
liqueſco, τήκομαι, συντήκομαι.
liquet, σαφὲς, δῆλον, προφανές ἐςι.
liquide, ὑγρῶς.
liquido, φανερῶς, σαφῶς.
liquidus, ὑγρὸς, ῦ, ὁ, pro puro, καθαρὸς, ῦ, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
liquo, τήκω, τακερόω, ῶ, ἀποτήκω, κατατήκω, διατήκω, χυλόω.
liquor, ὑγρότης, ητος, ἡ, ὑγρὸν, ῦ, τὸ, χυλὸς, ῦ, ὁ.
lira, αὖλαξ, ακος, ὁ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
lis, litis, δίκη, ης, ἡ, ἔρις, ιδος, ἡ, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἅμιλλα, ης, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ, κρίσις, εως, ἡ.
lis conteſtata, ἐνεςηκυῖα δίκη.
litania, λιτανεία, ας, ἡ.
litatio, καλλιέρημα, ατος, τό.
non litatus, ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ.
litem componere, ἔριν λύειν, διαλύειν, παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, ἀπαλλάττεσθαι τ̃ διαφορᾶς.
litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
litera, γράμμα, ατος, τὸ, φθόγγος, ου, ὁ.
literæ, epiſtola, γράμματα, ων, τὰ, ἐπιςολὴ, ῆς, ἡ.
literæ ſacræ, ἡ θεία γραφή.
literæ mutæ, τὰ ἄφωνα γράμματα.
literarius ludus, παιδαγωγεῖον, ο, τὸ, γραμματεῖον, ου, τὸ, γραμματοδιδασκαλεῖον, ο, τὸ, ἀθηναῖον, ο, τὸ, παιδευτήριον, ο, τὸ, σχολεῖον, ο, τό.
literarum ſtudioſus, φιλολόγος, ο, ὁ, φιλόμουσος, ο, ὁ.
literarum rudis, ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπαίδευτος, ο, ὁ.
literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιςολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιςολήν.
literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
literas conſigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
literas dare ad aliquem, ἐπιςέλλειν τινί. ἐπιςέλλειν ἐπιςολὰς, vel γράμματα· ἐπιςολὰς διδόναι τινὲ, πρός τινα.
literas dare alicui perferendas, ἐπιςολὰς διδόναι τινὶ, ἀποκομίζειν.
literas perferre, διακομίζειν, & διακομίζειν ἐπιςολήν.
literas legere, ἐντυγχάνειν ἐπιγράμμασι.
literas mittere, ἐπιςολὰς ἐπιςέλλειν· ἐπιςολὴν δοῦναι.
literas ſcribere, ἐπιςολὴν γράφειν.
literati, οἱ πεπαιδευμένοι. οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
literatus homo, πεπαιδευμένος, ο, ὁ, ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος. ὁ τ̃ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, ὁ περὶ φιλοσοφίαν ὢν, ὁ ἀμφὶ τοὺς λόγους. ὁ ἐν τοῖσι λόγοισιν αἰεὶ διατρίβων.
literis humanioribus ſtudens, φιλόμουσος, ο, ὁ.
literis mandare, ἐγγράμμασι, ſeu εἰς γράμματα κατατίθεσθαι. ἀναγράφειν, & ἀναγράφεσθαι, ἀπογράφειν.

literis vehementer incumbere, λογομανῶ.
literula, γραμμάτιον, ου, τό.
litigator, νεικεστὴς, οῦ, ὁ, φιλόνεικος, ου, ὁ.
litigioſus, νεικεστικὸς, οῦ, ὁ, ἀμφισβητικὸς, οῦ, ὁ.
litigia multa moveo, πολυδικέω, ῶ.
litigo, ἀμφισβητέω, ῶ, δικάζομαί τινι περὶ μισθοῦ, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περὶ τινος.
litium fugitans, ἀπράγμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
lito, καλλιερέω, ῶ, καλλιέρημα ποιέω.
littoreus, αἰγιαλίτης, ου, ὁ, αἰγιαλώδης, εος, ὁ, αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, παράκτιος, ου, ὁ, παρακτίδιος, ου, ὁ, ἄκτιος, ου, ὁ, ἐπάκτιος, ου, ὁ, παραθαλαττίτης, ου, ὁ.
littus, ἀκτὴ, ῆς, ἡ, αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, θὶς, θινὸς, ὁ, vel ἡ, λιμὴν, ένος, ὁ.
littus curvum, περιηγὴς ἀκτή.
littus lego, παραλέγομαι.
litura, ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ.
liveſco, lividus fio, πελιδνὸς γίγνομαι.
lividus, πελιδνὸς, οῦ, ὁ, πέλιος, ου, ὁ.
livor, πελίωμα, ατος, τό, μώλωψ, ωπος, ὁ.
livore ſuffundi, πελιοῦσθαι, πελιδνοῦσθαι, πελλοῦσθαι.
lixa, æ, σκευοφόρος, ου, ὁ, φορηγὸς, οῦ, ὁ.
lixivia, æ, & lixivium, κονία, ας, ἡ.
lixus, a, um, ἑφθὸς, οῦ, ὁ.

L O.

loca difficilia, δυσχωρία, ας, ἡ.
loca prærupta, κρήμνα, ων, τά.
localis, τοπικὸς, οῦ, ὁ, ἐντόπιος, ου, ὁ.
locatio, ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, ἐργολαβία, ας, ἡ.
locatio operæ ſuæ, μισθαρνία, ας, ἡ.
locator, ἐργολάβος, ου, ὁ, ἐκδοὺς, όντος, ὁ.
loci amor, φιλοχωρία, ας, ἡ.
loci cuſtos, χωροφύλαξ, ακος, ὁ.
loci dialectici, οἱ τόποι.
locis communibus amplifico, κοινοθετίζω.
loco ejus, ἀντί, cum genit. ἀντί τινος.
quo loco ſunt res adverſariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
loco, pono, τάττω, pro elocare, ἐκδίδωμι εἰς τινα. interdum ſignificat pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
loco ſiſto, προσβιβάζω, οἰκίζω.
loco, eloco, ἐκδίδωμι, ἀπομισθόω, κηρύσσω, ἐκμισθόω.
loco emotus, ἔκτοπος, ου, ὁ, ἐκτόπιος, ου, ὁ.
loco moveo, ἐκτοπίζω, ἀθετέω, ῶ.
loco, vice, χώραν, ἐν χώρᾳ ἐν. χώρᾳ μισθοφόρου εἶναι, loco mercenarii eſſe.
loco ſceleris duco, ἐν μέρει ἀδικήματος τίθημι.
ſecundo loco dico, δευτερολογέω, ῶ.
nullo in loco eſſe, nullo eſſe in numero, ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει.
locorum deſcriptio, τοπογραφία, ας, ἡ, χωρογραφία, ας, ἡ.
per locos communes, τοπικῶς.
loculus, γλωσσόκομον, ου, τό, λάρναξ, ακος, ἡ, θύλαξ, ακος, ὁ.
locum deſcribere, τοπογραφέω, χωρογραφέω.
locum dare, παραχωρέω τινι.
locuples, πολυκτήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, πλούσιος, ου, ὁ, εὔπορος, ου, ὁ, ἀφνειὸς, οῦ, ὁ, εὐκτήμων, ονος, ὁ.
locuples ſum, εὐπορῶ, εὐπορέομαι, πλουτέω, ῶ.
locupletari malis artibus, ἀπὸ μοχθηριῶν, καὶ αἰσχρῶν πραγμάτων ἀργύριον αὐτῷ πορίσασθαι, ἐξ ἁρπαγῆς, καὶ λῃστείας τὸν πλοῦτον ἑαυτῷ ἀθροίζειν, τὰ χρήματα ἐξ ἀδικίας συλλέγειν, τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς ἑαυτῷ ἡδονὰς παρασκευάζειν.
locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
locus, τόπος, ου, ὁ, χωρίον, ου, τὸ, χῶρος, ου, ὁ, pro opportunitate, καιρὸς, οῦ, ὁ.
locus Deo ſacer, ὀργὰς, άδος, ἡ.
locus irriguus, εἱαμενὴ, ῆς, ἡ.
locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
locus ſuperior in ſubſelliis, προεδρία, ας, ἡ, προκαθεδρία, ας, ἡ. locus inferior, ὑφεδρία, ας, ἡ.
locus uliginoſus, τῖφος, εος, τό.
locuſta, ἀκρὶς, ίδος, ἡ.
locutio, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
lodia, σισύρα, ας, ἡ.
loligo, τευθὶς, ίδος, ἡ, τεῦθος, ου, ὁ.
lolium, αἶρα, ας, ἡ, ζιζάνιον, ου, τό.
lomentum, λῶμα, ατος, τό.
longævitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, πολυετία, ας, ἡ.
longævus, πολυετὴς, έος, ὁ, μακρόβιος, ου, ὁ.
longævus ſum, πολυχρονέω, ῶ.
longanimis, μακρόθυμος, ου, ὁ, μακροθυμῶν, οντος, ὁ.
longanimitas, μακροθυμία, ας, ἡ.
longe, μακρὰν, πόρρωθεν, πόῤῥω.
longe, prolixe, μακρῶς.
longe, multo, παρὰ πολὺ, πολὺ, cum comparativo, & ſuperlativo πολὺ χείρων.
longe deterior, παρὰ πολὺ χείρων.
longe facilius, μακρῷ ῥᾷον.
longe lateque, διεξοδικῶς.
longe melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
longe præſtantiſſimus, μακρῷ ἄριστος.

longinquitas, διάστημα, ατος, τὸ, διαμονὴ, ῆς, ἡ, μακρότης, ητος, ἡ.
longinquitas, diuturnitas, χρονισμὸς, οῦ, ὁ, χρονιότης, ητος, ἡ.
longinquus, ἀπώτερος, α, ὁ, μακρὸς, οῦ, ὁ, ὑπερόριος, ου, ὁ, πολυχρόνιος, ου, ὁ.
longior, μακρότερος, ου, ὁ.
longiſſime, πορρωτάτω.
longiſſimus, μήκιστος, ου, ὁ, μακρότατος, ου, ὁ.
longitudo, μακρότης, ητος, ἡ, μῆκος, εος, τό.
longius, ἀπωτέρω, πορρωτέρω.
longo tempore poſt, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
in longum extendo, ἀπομηκύνω, μηκύνω, ἀποτείνω.
longum, μακρόν.
longus, μακρὸς, οῦ, ὁ, ἐπιμήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
loquaciſſimus, λαλίστατος, ου, ὁ.
loquacitas, πολυλογία, ας, ἡ, ἀδολεσχία, ας, ἡ.
loquacitas obtundens, κατακεκωτίλισμα, ατος, τό.
loquacitate obruo, προσκατακωτιλλέω, ῶ.
loquaciter, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
loquax, λάλος, ου, ὁ, λαλητικὸς, οῦ, ὁ, πολύμυθος, ου, ὁ, καὶ ἡ, βάβαξ, ακος, ὁ, & βαβάκτης, ου, ὁ, γλωσσώδης, εος, ὁ, στωμύλος, ου, ὁ, [illegible], έος, ὁ, κόβαλος, ου, ὁ, κόπις, ιδος, ὁ, κωτίλος, ου, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ, πολύλαλος, ου, ὁ, ἀδόλεσχος, ου, ὁ.
loquax ſum, ἀδολεσχέω, ῶ, στωμυλέω, ῶ, στωμύλλω.
loquela, λαλιὰ, ᾶς, ἡ, λέσχη, ης, ἡ.
loquendi difficultas, μογιλαλία, ας, ἡ.
loquendi ratio, μεθοδικὴ, ſc. τέχνη.
loqui ad placitum, ἡδυλογέω.
loqui bene, vel male de aliquo, εὐλέγειν, aut κακῶς λέγειν τινά.
loqui falſa, & ficta, ψευδοεπέω, ψευδηγορέω.
loqui magnifice, μεγαληγορέω.
loquor, λαλέω τινὶ, & πρός τινα, ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
loquor multa, μακρολογέω, ῶ.
loquutulejus, στωμύλος, ου, ὁ, γλωσσάργος, ου, ὁ, ἀπερίλαλητος, ου, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ, φλύος, ου, ὁ.
lora, æ, δευτερίας οἶνος, στεμφυλίτης, ſc. οἶνος, τρυγηφόριος οἶνος.
loreus, ἱμάντινος, ου, ὁ.
lorica, προβολὴ, ῆς, ἡ, θωράκιον, ου, τὸ, θώραξ, ακος, ὁ.
lorica conſerta hamis, ſeu annulis, κρικωτὸς θώραξ.
lorica nulla tectus, ἀθωράκιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
loricatus, τεθωρακισμένος, ου, ὁ.
loripes, ἱμαντόπους, οδος, ὁ, κυλλοπόδης, εος, ὁ.
loris cædo, ἱμάσσω.
lorum, ἱμὰς, άντος, ὁ.
lotio, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τὸ, κλύσμα, ατος, τὸ, κλύσις, εως, ἡ, λουτρὸν, οῦ, τὸ, πλυσμὸς, οῦ, ὁ, πλύσις, εως, ἡ.
lotium, urina, οὖρον, ου, τὸ, οὔρημα, ατος, τό.
lotus, ἐκπλυτὸς, οῦ, ὁ, ſeu ἔκπλυτος, ου, ὁ, ὑδατόκλυστος, ου, ὁ.
lotus, arbor, λωτὸς, οῦ, ὁ.

L U.

lubens, ἄσμενος, ου, ὁ, ἡδόμενος, ου, ὁ.
lubenter, ἀσμένως, ἑκουσίως.
lubentiſſime, ἥδιστα.
lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
lubet dicere, λέγειν ἐθέλω.
lubricitas, ὄλισθος, ου, ὁ.
lubricus, σφαλερὸς, οῦ, ὁ, γλισχρὸς, οῦ, ὁ, ὀλισθηρὸς, οῦ, ὁ, ὀλίσθρος, ου, ὁ.
lucanica, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
luce prima, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἅμα ἠοῖ.
lucem præbeo, φέγγω.
in lucem edo, ἐκτίκτω, φαίνω, ἐκφαίνω.
in lucem prodeo, φαίνομαι.
luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
lucerna, λύχνος, ου, ὁ, λαμπὰς, άδος, ἡ.
lucernam redolere, ἐλλυχνίων ὄζειν.
lucidus, ἀπαύγαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, φεραυγὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, αἴθαλος, ου, ὁ, ἔκλαμπρος, ου, ὁ, λαμπρὸς, οῦ, ὁ, σελαγὸς, οῦ, ὁ, φωτεινὸς, οῦ, ὁ, φαεινὸς, οῦ, ὁ, φανὸς, οῦ, ὁ, φοῖβος, ου, ὁ.
lucifer, φωσφόρος, ου, ὁ, ἑωσφόρος, ου, ὁ.
lucis expers, ἀφώτιστος, ου, ὁ, ἡ.
lucri ſtudioſus, φιλοκερδὴς, έος, ὁ.
lucri cauſſa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
lucri ſtudium, φιλοκέρδεια, ας, ἡ.
lucro turpi deditus, αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ.
in lucro deputo, κέρδος νομίζω τι, ἐν κέρδει ποιέομαι.
lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliqua re. κέρδος ποιῶ.
lucroſus, κερδαλέος, ου, ὁ, κερδῷος, ου, ὁ, πολυκερδὴς, έος, ὁ, χρηματιστικὸς, οῦ, ὁ, ἐπωφέλιμος, ου, ὁ.
lucrum, ἐργασία, ας, ἡ, κέρδος, εος, τὸ, λῆμμα, ατος, τὸ, ἐμπολὴ, ῆς, ἡ.

lucrum iniquum, κακοκέρδεια, ας, ἡ.
lucrum ſordidum, αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ.
lucta, πάλη, ης, ἡ, ἄθλος, ου, ὁ, πάλαισμα, ατος, τὸ.
luctatio, πάλαισμα, ατος, τὸ, πάλη, ης, ἡ.
luctator, ἀγωνιστὴς, ῦ, ὁ, ἀθλητὴς, ῦ, ὁ.
luctor, παλαίω.
luctuoſus, γοώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
in luctu eſſe, ἄγειν πένθος.
luctu dignus, ἀξιοπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, ἀξιόθρηνος, ου, ὁ.
ſine luctu, ἀθρηνί.
luctui deditus, θρηνητικὸς, ῦ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
luctus expers, ἄγοος, ου, ὁ, ἀπενθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ.
luctus, γόος, ου, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ, πένθος, εος, τό.
lucubratio, νυκτογραφία, ας, ἡ, ἀγρυπνία, ας, ἡ.
lucubro, νυκτογραφέω, ῶ, προσαγρυπνέω, ῶ.
luculenter, ἐναργέως, & ἐναργῶς, λαμπρῶς.
luculente, φανερῶς.
luculentus, διαυγὴς, έος, ὁ, ἔνδηλος, ου, ὁ.
lucus, τέμενος, εος, τό, ἄλσος, εος, τό.
ludere par impar, ἀρτιάζειν.
ludere pila, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
ludere alea, πεττεύειν, κυβεύειν.
ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
ludi circenſes, ἱπποδρομία, ας, ἡ.
ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινὶ, καταγελάω, ῶ, ἐμπαίζω.
ludibrio haberi, ἐντρυφᾶσθαι, παίζεσθαι.
ludibrium, καταγέλαστον, ου, τὸ, ἐμπαιγμα, ατος, τὸ, χλεύη, ης, ἡ, χλευασμα, ατος, τό.
ludibunde, παιγνιωδῶς.
ludibundus, παίζων, οντος, ὁ.
ludicer, παιγνιώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
ludicra dicta, σκώμματα, ων, τὰ.
ludicrum, ἄθυρμα, ατος, τὸ, παίγνιον, ου, τὸ.
ludicrus, παιγνιώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
ludificatio, ἐμπαιγμα, ατος, τὸ, χλευασμὸς, ῦ, ὁ.
ludifico, ἐμπαίζω, ψάλλομαι, ἐντρυφάω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ.
ludimagiſter, γραμματιστὴς, ῦ, ὁ, γυμνασιάρχης, ου, ὁ.
ludius, & ludio, χειρονόμος, ου, ὁ, παικτὴς, ῦ, ὁ, λίμος, ου, ὁ.
ludo, παίζω. pro derideo, καταγελάω τινὸς, σκώπτω.
ludus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, παίγνιον, ου, τό.
ludus literarius, διδασκαλεῖον, ου, τό.
lues, λοιμὸς, ῦ, ὁ, φθορὰ, ᾶς, ἡ, λύμη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
lugendus, θρηνητέος, ου, ὁ.
lugeo, πενθέω τινὰ, & ἐπί τινι, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
lugubris, πενθικὸς, ῦ, ὁ, γοώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, γοερὸς, ῦ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, πολύστονος, ου, ὁ.
lugubriter, θρηνητικῶς, πενθικῶς, πενθητικῶς.
lumbricus, ἕλμινς, ου, ὁ, ἕλμινς, ινθος, ὁ.
lumbrici, ἕλμινθες, αἱ, ἀσκαρίδες, αἱ.
lumbus, ὀσφὺς, ύος, ὁ, ψόα, ας, ἡ, ἰξὺς, ύος, ἡ.
lumen, φῶς, ωτὸς, φέγγος, εος, τὸ.
lumen accendere, ἅπτειν φέγγος.
lumen præfero, προφαίνω.
luminare, φωστὴρ, ῆρος, ὁ.
lumine caſſus, ἀφώτιστος, ου, ὁ, ἄμοιρος φωτός.
luminoſus, φωτεινὸς, ῦ, ὁ, φεγγώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
luna, σελήνη, ης, ἡ, μήνη, ης, ἡ.
luna creſcens, & decreſcens, σελήνη τικτομένη, ϰ φθινόθουσα.
luna nova, νουμηνία, ας, ἡ.
luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία, ας, ἡ.
luna orbe pleno, πανσέληνος, ου, ὁ.
lunæ defectus, πόνος σελήνης, ζοφομηνία, ας, ἡ.
lunaris, σεληναῖος, ου, ὁ.
lunaticus, σεληνόβλητος, ου, ὁ, σεληνιακὸς, ῦ, ὁ.
lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
luo, perſolvo, ἀποτίνω, ἐκτιννύω, τίω.
luo pœnas, τίσω ἀποτίνω.
lupa, λύκαινα, ης, ἡ, λυκὰς, άδος, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
lupanar, πορνεῖον, ου, τὸ, πορνοβοσκεῖον, ου, τό.
lupina pellis, λυκέα, ου, τὸ, λυκέη, ης, ἡ, λυκῆ, & λυκῆ, ſubintellige δορά.
lupina amicitia, λυκοφιλία, ας, ἡ.
lupinus, leguminis genus, θέρμος, ου, ὁ.
lupinus, a lupo, λύκειος, ου, ὁ.
lupus, λύκος, ου, ὁ.
lurco, γάστρις, ιος, ὁ, γάστρων, ωνος, ὁ, λαρυγγιστὴς, ῦ, ὁ, γαστρίμαργος, ου, ὁ.
lurcones λίχνοι, οἱ, λαίμαργοι, οἱ.
luridus, ὠχρὸς, ῦ, ὁ, πελιδνὸς, ῦ, ὁ, μελάγχλωρος, ου, ὁ.
luſcinia, ἀηδὼν, όνος, ἡ, & ἀηδὼ, όος, ῦς, ἡ.
luſciniolus, μύωψ, ωπος, ὁ.
luſcus, ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ, μονόφθαλμος, ου, ὁ.
luſito, ἀθύρω, παίζω.
luſor, παίκτης, ου, ὁ.
luſtralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
luſtrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν στρατιωτῶν.
luſtratio, περιπόλησις, εως, ἡ.
luſtratio locorum, ἱστορία, ας, ἡ, ἐφοδεία, ας, ἡ.
luſtratio, expiatio, ἁγνισμὸς, ῦ, ὁ, ἄγος, εος, τὸ, καθαρμὸς, ῦ, ὁ, καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, κάθαρσις, εως, ἡ, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ.
luſtrator, expiator, καθαρτὴς, ῦ, ὁ.
luſtrator, peragrator, περιπόλος, ου, ὁ.
luſtro, expio, ἁγνίζω, ἀφαγνίζω, καθαίρω, ἀποκαθαίρω, & ἀποκαθαίρομαι, φιλάσσω, φοιβάω, ῶ.
luſtro, peragro, περιάγω, περίειμι, ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, ἀμφιπολέω, ῶ, περιπολέω, ῶ, περιοδεύω.
luſtro, aſpicio, contemplor, κατοπτεύω, ἐφοράω, ῶ, καθοράω, ῶ, παπταίνω, περιπαπταίνω.
luſtro, recenſeo, ἐπισκέπτομαι.
luſtrare animo, ἐξετάζειν.
luſtrum, ἀπήλαιον. pro lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, etiam idem ac Olympias, ἡ πενταετία, ας, πενταετηρὶς, ίδος, ἡ.
luſus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, παίγμα, ατος, τό.
luſus, & jocus, παιδιά, ας, ἡ.
luteus, κηλὸς, ῦ, ὁ, λεκιθώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, πήλινος, ου, ὁ, ὠχρὸς, ῦ, ὁ, κροκώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, χλωρὸς, ῦ, ὁ, πηλώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
luto fingo, πηλοπλαστέω, ῶ.
lutoſus, ἰλυώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, πηλώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
lutra, ἐνυδρὶς, ίος, ἡ.
lutulentus, πηλώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
lutum, πηλὸς, ῦ, ὁ, ἰλὺς, ύος, & ῦος, ἡ, βόρβορος, ου, ὁ.
lux, αὐγὴ, ῆς, ἡ, φάος, εος, τό, φαῦσις, εως, ἡ, φῶς, ωτὸς, τὸ, & φόως, φῶς, τὸ, φέγγος, εος, τό.
luxatio, παρέμθρησις, εως, ἡ.
luxatus, ἐξηρθρωμένος, ου, ὁ.
luxo, ἐξαρθρέω, ῶ.
luxui deditus, καταβλακευόμενος, ου, ὁ, διασπαθώμενος, ου, ὁ.
luxui indulgere, τρυφᾶν.
luxuria, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ.
luxuria in ſegetibus, ἀξύβρισις, εως, ἡ.
luxurio, (de vitibus dictum) κληματόομαι, ῦμαι.
luxurio, vel luxurior, κατασπαταλάω, ἀσωτεύομαι. luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσι.
luxurioſe, ἀσώτως.
luxurioſus, ἄσωτος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
luxus, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ.
luxu diffluo, σπαταλάομαι, ῶμαι, σπαθαλίζω, ἀνίεμαι, τρυφάω, ῶ, θρύπτομαι.
luxo frango, ἀποθρύπτω, θρύπτω.

L Y.

Lychnus, λύχνος, ου, ὁ. lychnum accendere, ἅπτειν λύχνον, & λύχνος ἡμμένος, lychnus accenſus.
lydius lapis, βάσανος, ου, ἡ.
lympha, ὕδωρ, ατος, τό, νᾶμα, ατος, τό.
lymphaticus, νυμφόληπτος, ου, ὁ.
lymphato furore corripior, νυμφιάω, ῶ.
lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
lynceus, λύγκειος, ου, ὁ.
lynx, λύγξ, κὸς, ὁ, vel ἡ.
lyra, λύρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, κιθαρὶς, ίδος, ἡ.
lyra cano, λυρίζω.
lyricen, λυρῳδὸς, ῦ, ὁ.
lyricus, λυρικὸς, ῦ, ὁ, ut λυρικὴ ποίησις.
lyricus Poeta, μελοποιὸς, ῦ, ὁ, μελικὸς ποιητής.

M A.

MAcellum, κρεωπώλιον, ου, τὸ.
macer, macilentus, ἰσχνὸς, ῦ, ὁ, λεπτὸς, ῦ, ὁ, λεπτόσαρκος, ου, ὁ, ἄσαρκος, ου, ὁ.
macerare ſe dolore, ἑαυτὸν ἐσθίειν. Ariſtophanes.
maceratio, τῆξις, εως, ἡ, φύρασις, εως, ἡ.
maceratus, ἔντηκτος, όντος, ὁ, ἐναποβραχὴς, έος, ὁ.
maceria, τειχίον, ου, τὸ, περίφραγμα, ατος, τό.
macero, ἰσχναίνω, λεπτύνω.
macero, conſumo, tabefacio, διατήκω, συντήκω, τήκω, ἐντήκω.
maceror, tabeſco, φθίνω, διατήκομαι.
machæra, μάχαιρα, ας, ἡ.
machina belli, μηχανὴ, ῆς, ἡ.
machinas machinis opponere, ἀντιμηχανᾶσθαι.
machina, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τὸ.
machinatio, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τὸ.
machinatio doloſa, κάττυμα, ατος, τὸ.
machinor aſtu militari, στρατηγέω, ῶ, ſequente infinito.
machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινι.
macies, λεπτότης, ητος, ἡ, ἀτροφία, ας, ἡ.
macilentum reddo, ἰσχναίνω, ἰσχναίω, ἰσχνόω, ῶ.
macilentus, ἀτίμελος, ου, ὁ, ἄσαρκος, ου, ὁ.
macreſco, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
mactatio, σφαγὴ, ῆς, ἡ, σφαγιασμὸς, ῦ, ὁ.
mactator, σφαγεὺς, έως, ὁ, ἐπισφαγεὺς, έως, ὁ.
mactatus, σφακτὸς, ῦ, ὁ, σφαγιασθεὶς, έντος, ὁ.
macte virtute, ἄγε τῆς ἀρετῆς.
macto, σφάττω, θύω, & θύομαι.

Digitized by Google

macto hoſtias, σφαγιάζομαι.
mactra, μάκτρα, ας, ἡ, χύτλον, ου, ὁ, καὶ ἡ.
mactus, a, um, ἐπαξηθείς, ἐντος, ὁ.
macula, probrum, κηλίς, ῖδος, ἡ.
macula, σπίλος, ου, ὁ, κηλίς, ῖδος, ἡ.
macula aſpergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
maculatus, σπιλωτός, ῦ, ὁ, κηλιδωτός, ῦ, ὁ.
maculis rubis diſtinctus, δαφοινός, ῦ, ὁ, ſeu δαφοινεὸς, ου, ὁ.
maculo, ῥυπαίνω τινά, σπιλόω, ῶ.
maculoſus, ῥυπαρός, ῦ, ὁ, σπιλωτός, ῦ, ὁ.
madefacio, διυγραίνω, βρέχω, ἀρδεύω.
madefactio, ἀπόβρεγμα, ατος, τό.
madefactus, διάβροχος, ου, ὁ, βεβρεγμένος, ου, ὁ, ἐγχυτός, ῦ, ὁ.
madefio, διαίνομαι.
madens imbre, κάτομβρος, ου, ὁ, δίομβρος, ου, ὁ.
madeo, βρέχομαι, ἀρδεύομαι, διαίνομαι.
madidus, διάβροχος, ου, ὁ, κάθυγρος, ου, ὁ, ὑγρός, ῦ, ὁ.
mæander, μαίανδρος, ου, ὁ.
magica, μαγική, ῆς, ἡ.
magicæ artis peritus, μάγος, ου, ὁ.
magicus, μαγικός, ῦ, ὁ.
magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον, & ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
magis, quam, πρό, cum genitivo. ἐπαινεῖν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν, laudare injuſtitiam magis, quam juſtitiam.
magis, quam par eſt, πλέον τοῦ δέοντος.
nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον.
magis magiſque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
magiſter, παιδευτής, ῦ, ὁ, παιδαγωγός, ῦ, ὁ, διδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, προστάτης, ου, ὁ.
magiſter equitum, ἵππαρχος, ου, ὁ.
magiſterium, προεδρία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
magiſtralis, διδασκαλικός, ῦ, ὁ.
magiſtratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν ὑπακούειν.
magiſtratu ſe abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
magiſtratum creare, ἀρχαιρεσιάζειν.
magiſtratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
magiſtratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
magiſtratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
magiſtratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, pro imperio, ἀρχή, ῆς, ἡ.
magna loquor, μεγαληγορέω, ῶ.
magnanimitas, μακροθυμία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
magnanimus, μεγαλόψυχος, ου, ὁ, μεγαλόθυμος, ου, ὁ, ἀνδρεῖος, ου, ὁ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
magnates, μεγιστᾶνες, οἱ.
magnes, μαγνήτης, ου, ὁ, μάγνης, ητος, ὁ.
magni refert, μέγα φέρει.
magni æſtimare, τιμᾶν πλείονος.
magnifacio, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
magnifice, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
magnifice ſentio de me, μεγαλοφρονέω, ῶ, χαυνόομαι, οῦμαι.
magnifice de aliquo ſentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
magnificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, μεγαλουργία, ας, ἡ.
magnificentiam oſtento, καλλωπίζομαι, ὑπερλαμπρύνομαι, λαμπρύνομαι.
magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
magnificus, μεγαλοπρεπής, έος, ὁ, καὶ ἡ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, περίσεμνος, ου, ὁ, φιλότιμος, ου, ὁ.
magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, μεγαληγορία, ας, ἡ.
magniloquus, μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
magnitudine carens, ἀμεγέθης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
magnitudinis juſtæ qui eſt, σύμμετρος, ου, ὁ.
magnitudo, μέγεθος, εος, τό.
magnitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
magnitudo vocis, μεγαλοφωνία, ας, ἡ.
magnitudo juſta, ἱκανὸν μέγεθος.
magnopere, μέγα, ἀνυπερβλήτως, λίαν.
magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
magus, μάγος, ου, ὁ.
majeſtas, σεμνόν, ῦ, τό, μεγαλειότης, ητος, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τό, σεμνότης, ητος, ἡ.
cum majeſtate, σεμνῶς.
majeſtatis læſæ reus, ἀπαραγγελίας φεύγων δίκην. Plutar.
major, ὁ καὶ ἡ μείζων.
major natu, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
majorem in modum, μειζόνως.
majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
a majoribus traditus, πατροπαράδοτος, ου, ὁ.
majus, μάϊος, ου, ὁ, σκιῤῥοφοριών, ῶνος, ὁ.
mala, æ, σιαγών, όνος, ἡ, παρειά, ᾶς, ἡ.
mala fide ago, ῥᾳδιουργέω, ῶ.
male, κακῶς, φαύλως.
male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
male habere, ἀῤῥωστεῖν, κακῶς ἔχειν.
male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά, λοιδορεῖν τινα.
male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.

male opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
maledica lingua, κακὴ γλῶσσα.
maledice, κακηγόρως.
maledicentia, κακηγορία, ας, ἡ, δυσφημία, ας, ἡ.
maledico, βλασφημίαν λέγω τινί, & κατά τινος· κακολογέω τινά.
maledicta ingero, κυδάζω, & κυδάζομαι.
maledictis inceſſo, κερτομέω, ῶ, ἐγκερτομέω, ῶ.
maledictis obnoxius, ἐπονείδιστος, ου, ὁ.
maledictum, λοιδορία, ας, ἡ, κακηγορία, ας, ἡ, βλασφημία, ας, ἡ, κατάρα, ας, ἡ.
maledictus, κατάρατος, ου, ὁ, ἐπάρατος, ου, ὁ.
maledicus, κακόλογος, ου, ὁ, βλάσφημος, ου, ὁ, λοίδορος, ου, ὁ, ὑβριστικός, ῦ, ὁ.
malefactum, κακούργημα, ατος, τό.
malefice, κακούργως.
maleficium, κακούργημα, ατος, τό, ἀδίκημα, ατος, τό.
maleficus, κακοῦργος, ου, ὁ, κακοπράγμων, ονος, ὁ, καὶ ὁ, κακότεχνος, ου, ὁ, κακοποιός, ῦ, ὁ.
maleficus ſum, κακουργέω, ῶ, & κακοεργέω, ῶ.
malevolentia, κακόνοια, ας, ἡ, δύσνοια, ας, ἡ.
malevolo animo ſum ob veterem injuriam, μνησικακέω, ῶ, ἀπομνησικακέω, ῶ.
malevolus, κακόνοος, ου, ὁ, δύσνοος, ου, ὁ, ἀπεχθής, έος, ὁ, καὶ ἡ, κακόφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
mali depulſor, ἀλεξίκακος, ου, ὁ, ἀπότροπος, ου, ὁ.
maligne, κακοήθως.
maligni mores, δυστροπία, ας, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
malignitas, κακοθυμία, ας, ἡ, κακότης, ητος, ἡ.
maligno ingenio præditus, κακοήθης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
malignus, κακοήθης, εος, ὁ, καὶ ἡ, κακόθυμος, ου, ὁ, κακότροπος, ου, ὁ.
malis affligor, κακοπαθέω, ῶ.
malis exerceor, ἀθλεύω, ἀθλέω, ῶ, ἀεθλεύω, & ἀεθλέω, ῶ.
malis frangor, ἐνάπτομαι.
malis ſuccumbere, ἀπειπεῖν, ἐκκακεῖν, ἀποκαμεῖν, ἡττᾶσθαι τῶν συμφορῶν.
in malis verſor, εἰμὶ ἐν τοῖς κακοῖς.
malitia, κακία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, ῥᾳδιουργία, ας, ἡ.
malitia carens, ἄκακος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀπονήρευτος, ου, ὁ.
malitioſe, κακοτέχνως.
malitioſe ago, κακουργέω, ῶ, κακοτροπεύομαι.
malitioſus, ῥᾳδιουργός, ῦ, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
malleator, ὁ σφύρᾳ ἐλαύνων.
malleo ductus, σφυρήλατος, ου, ὁ.
malleolus, parvus malleus, σφυρίον, ου, τό.
malleolus pedis, σφυρόν, ῦ, τό, & σφυρίον, ου, τό.
malleolus, palmes, μόσχευμα, ατος, τό, μοσχεύματιον, ου, τό.
malleus, σφῦρα, ας, ἡ, ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ.
malluvium, χειρόνιπτρον, ου, τό, χέρνιβον, ου, τό.
malo, αἱροῦμαι, προαιροῦμαι.
malo hoc, quam illud, αἱροῦμαι τόδε μᾶλλον, ἢ τόδε.
malo te, quam alium, αἱροῦμαί σε μᾶλλον, ἢ ἄλλον. βούλομαί σε, ἢ ἄλλον. Homerus.
malo populum ſalvum eſſe, quam perire, βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
malorum auctor, cauſa, origo, ἀρχέκακος, ου, ὁ.
malorum cumulus, κακῶν πλῆθος, ῦ, ὁ.
malorum expers, ἀπειρόκακος, ου, ὁ, ἀκάκωτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
malorum Ilias, Ἰλιὰς κακῶν.
malorum tolerantia, ἀνεξικακία, ας, ἡ.
malorum depulſor, ἀλεξίκακος, ου, ὁ.
malva, μαλάχη, ης, ἡ.
malum, μῆλον, ου, τό.
malum cotoneum, κυδώνιον μῆλον.
malus cotonea, μηλέα κυδωνία.
malum ſylveſtre, ἀγριόμηλον, ου, τό.
malum citreum, κιτρόμηλον, ου, τό, κίτρεον μῆλον.
malum punicum, ῥοιά, ᾶς, ἡ, ῥοιά, ᾶς, ἡ.
malum ſubſtant. pro afflictione, ταλαιπωρία, ας, ἡ, δεινόν, ῦ, τό.
malum, interjectio, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
malum conſilium, κακοβουλία, ας, ἡ, κακὴ βουλή. κακοῤῥαφία, ας, ἡ.
malus, μηλέα, ας, ἡ.
malus in navi, ἱστός, ῦ, ὁ.
malus, pomum, μηλέα, ας, ἡ, μηλίς, ίδος, ἡ. μῆλον etiam ad pomum arborem ſignificandam transfertur a Maximo Tyrio.
malus punica, ῥοιά, ᾶς, ἡ, & ῥοιά, ᾶς, ἡ, σίδη, ης, ἡ, quod ſignificat etiam malum punicum.
malus, improbus, κακός, ῦ, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ, κακοῦργος, ου, ὁ, πονηρός, ῦ, ὁ.
malus fio, ἀποκακίζω.
malus ſum ſponte, & de induſtria, ἐθελοκακέω, ῶ.
mamilla, μαζός, ῦ, ὁ, τιτθή, ῆς, ἡ.
mamma, μαζός, ῦ, ὁ, μαστός, ῦ, ὁ, θηλή, ῆς, ἡ, τιτθή, ῆς, ἡ.
mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
mammoſus, μαστώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
manceps, ἐργολάβος, ου, ὁ, τελωνάρχης, ου, ὁ, ἀρχιτελώνης, ου, ὁ.

man-

Digitized by Google

mancipatio, ἀνδραποδισμὸς, ῦ, ὁ.
mancipator, ἀνδραποδιστὴς, ῦ, ὁ.
mancipatus, ἀνδραποδισμένος, υ, ὁ, κατεκλυσμένος, υ, ὁ.
mancipium, ἀνδράποδον, υ, τὸ, ἀργυρώνητος, υ, ὁ.
mancipo, ἀνδραποδίζω, & ἀνδραποδίζομαι, ἐξανδραποδίζομαι.
mancum reddo, χωλόω, χολόω, ῶ.
manens, τηρὸς, ῦ, ὁ, παραμένων, όντος, ὁ, μόνιμος, ῦ, ὁ.
mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν.
mandativus, ἐπεσταλτικὸς, ῦ, ὁ.
mandatum, πρόσταγμα, ατος, τὸ, ἐντολή, ῆς, ἡ.
mandibula, γνάθος, υ, ἡ.
mando, as, committo, παρατίθημι, ἐπιτρέπω, παραδίδωμί τινί τι. jubeo, ἐντέλλομαί σοι. προστάττω.
mando, is, ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
mandra, μάνδρα, ας, ἡ.
manducatio, μάσησις, εως, ἡ, five μάσησις, εως, ἡ.
manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
mane, πρωΐ, ἐν τῷ ὄρθρῳ.
ſummo mane, μάλα πρωΐ, Homerus. ἦωθεν ἐωθὸς, πρωιαίτατα.
de mane, a mane diei, πρώϊαθεν.
a mane ad veſperam, μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινῦ.
mane, & veſperi, πρωΐ, καὶ δείλης.
maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: pro expectare ἀναμένω τινά, προσδοκάω, ῶ.
manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
mango, ἀνδραποδοκάπηλος, υ, ὁ, σωματέμπορος, ῦ, ὁ.
mangonium, μαγγανεία, ας, ἡ.
mangonizo, μαγγανεύω.
manibus ambabus, ἀμφοῖν χεροῖν, ἀμφοτέραις χερσὶ, & ἀμφοῖν, ἀμφοτέραις, omiſſo nomine χείρ.
manibus dexter, & agilis, δεξιόχειρος, υ, ὁ, ὀξύχειρ, ειρος, ὁ, ἄγχειρ, ειρος, ὁ.
manibus operor, χειρουργέω, ῶ.
manibus quæſtum faciens, χειρώναξ, κτος, ὁ, χέρνης, ητος, ὁ καὶ ἡ.
e manibus emittere, labi ſinere, cum neglectu, καταπροΐεμαι.
e manibus dimittere, ἀφίεμαι, χειρῶν μεθίεμαι, vel ἐκ χειρῶν.
in manibus habere, μετὰ χεῖρας ἔχειν, πρόχειρον ἔχειν.
in manibus qui verſatur, ὑποχείριος, υ, ὁ, πρόχειρος, υ, ὁ.
manica, χειρὶς, ίδος, ἡ.
manicata tunica, χειριδωτὸς, ῦ, ὁ, vel χειριδωτὸς χιτών.
manicatus, χειριδωτὸς, ῦ, ὁ.
manifeſtatio, ἐκφανσις, εως, ἡ, ἐξαγόρευσις, εως, ἡ.
manifeſto, δηλόω, ῶ, φανερόω, ῶ.
manifeſto, adv. σαφῶς, φανερῶς.
manifeſtus, δῆλος, υ, ὁ, φανερὸς, ῦ, ὁ, ἔκδηλος, υ, ὁ, σαφὴς, έος, ὁ, περιφανὴς, έος, ὁ, τρανὴς, έος, ὁ.
manipularis, λοχίτης, υ, ὁ.
manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
in manipulos colligo, ἀμαλλεύω.
manipulus, δράγμα, ατος, τὸ, ἄμαλλα, ης, ἡ.
manipulus militum, λόχος, υ, ὁ, σπεῖρα, ας, ἡ.
manna, μάννα, ης, ἡ, ἀνθόμελι, ιτος, τὸ.
mano, as, are, ῥέω, πιδύω, στάζω, βλύω.
manſio, μονὴ, ῆς, ἡ, διαμονὴ, ῆς, ἡ.
manſiones viatorum, καταγωγαί, αἱ, σταθμοί, οἱ.
manſuefacio, πραΰνω ἵππον, equum. ἡμερόω, ῶ, τιθασσεύω.
manſuefactio, ἐξημέρωσις, εως, ἡ.
manſuefactu difficilis, δυσεξημέρωτος, υ, ὁ.
manſueſio, τιθασσεύομαι, ἡμερῦμαι.
manſueſco, τιθασσεύομαι.
manſuetam cervicem habens, πρηυτένων, οντος, ὁ.
manſuetarii, τιθασσευταί, οἱ.
manſuete, πρασμένως, ἡμέρως.
manſuetudo, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἡμερότης, ητος, ἡ.
manſuetus, cicur, χειροήθης, εος, ὁ, ἥμερος, υ, ὁ, ἡμερώδης, εος, ὁ, ἤπιος, υ, ὁ, τιθασσὸς, ῦ, ὁ, & τιθασός, ῦ, ὁ, ἡ, χειρῶος, υ, ὁ.
manſuetus, mitis, placidus, ἀγανὸς, ῦ, ὁ, χειροήθης, εος, ὁ, ἥμερος, υ, ὁ, μείλιχος, υ, ὁ, μειλίχιος, υ, ὁ, ἡ, πρᾷος, υ, ὁ, & πρᾶος, υ, ὁ, πραΰς, έος, ὁ, ἤπιος, υ, ὁ, ἥσυχος, υ, ὁ, εὐμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἐπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
manſus, μασσηθεὶς, έντος, ὁ.
mantica, πήρα, ας, ἡ, βαλάντιον, υ, τὸ.
mantile, χειρόμακτρον, υ, τὸ.
manu carens, ἄχειρ, ἄχειρος, ὁ, ἀχειρὴς, έος, ὁ, ἡ.
manuductio, χειραγωγία, ας, ἡ.
manu factus, χειρόκμητος, υ, ὁ, χειροποίητος, υ, ὁ.
manu fortis, βριαρόχειρ, ειρος, ὁ.
manu propria, αὐτοχειρὶ, αὐτοχειρίᾳ, αὐτοχειρὶ, ἰδιοχείρως.
manu propria exaratum ſcriptum, αὐτόγραφον, υ, τὸ, ἰδιόχειρον, υ, τὸ.
ex manu divinans, χειρόμαντις, εως, ὁ.
manu duco, χειραγωγέω, ῶ.
de manu in manum, διὰ χειρῶν.
in manu, id eſt, poteſtate eſſe, διὰ χειρὸς εἶναι.
manualis, χειρικὸς, ῦ, ὁ.
manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα. τὰ.
manubium, λεία, ᾶς, ἡ, λύτη, ης, ἡ.

manum porrigo, παρατείνω τὴν χεῖρα.
manum impono, inchoo, aggredior, ἐπιτίθεμαι, cum dativo.
manum impono, χειροθετέω, ῶ, quod fit in Sacris Eccleſiæ Ordinationibus.
ad manum qui eſt, ἐπίχειρ, ειρος, ὁ, πρόχειρος, υ, ὁ.
manumiſſio, ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ.
manumiſſor, ἀπελευθερωτὴς, ῦ, ὁ.
manumiſſus, ἄφετος, υ, ὁ, ἐλευθερωθεὶς, έντος, ὁ.
manumittere, ἀπελευθεροῦν, ἀνίημί τινα.
manus, χείρ, ρὸς, ἡ.
manus copiæ, σύνταγμα, ατος, τὸ, χεὶρ, χειρὸς, ἡ.
manus inſtructa, συγκρότημα, ατος, τὸ.
manus, ſcriptura, χεὶρ, χειρὸς, ἡ.
manus injectio, ἐπίληψις, εως, ἡ.
manus ſupinæ, χεῖρες ὕπτιαι.
manus injicere, ἐπιχειρεῖν, cum dativo, & accuſativo. ἐπιβάλλειν τινὶ τὰς χεῖρας.
manus ſibi afferre, προσφέρειν ἑαυτῷ χεῖρας.
manus collidere, plaudere, κροτεῖν χεῖρας, συγκροτεῖν.
manus conſerere, συνάγειν εἰς χεῖρας, Plutarchus. συνάπτειν τὴν μάχην, προσμιγνύειν, & προσμιγνύναι, συμπλέκεσθαι, συμφέρεσθαι, προσφέρεσθαι. μιγνύναι ἐν δαΐ. συμβάλλειν πρός τινα, & τινὶ, manus conſerere cum aliquo.
manus pulcras habens, καλλίχειρ, ειρος, ὁ.
manus ſupplices porrigere, προΐσχειν, & προΐσχειν τὰς χεῖρας, vel τὰ χεῖρε.
manus tollere ad cœlum, χεῖρας αἴρειν. vel ἐς αἰθέρα χεῖρας ἀείρειν, Poetice.
in manus cadere, εἰς χεῖρας πεσεῖν, & Poetice ἐν χερσί.
in manus ſumere, λαμβάνειν εἰς τὰς χεῖρας, αἴρειν χερσί, ἐγχειρεῖν, ἐγχειρίζεσθαι.
in manus tradere, διδόναι εἰς χεῖρας.
per manus tradere, διαδιδόναι.
quaſi per manus traditum accipere, παραλαμβάνειν.
manuum impoſitio, χειροθεσία, ας, ἡ.
per manuum impoſitionem accipio, χειροθετοῦμαι. Conc. Nic.
manuum conſertio, συμπλοκή, ῆς, ἡ.
mapalia, καλύβαι, αἱ, οἰκίδια, τά.
mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον, υ, τό.
marceſco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
marcidus, σαπρὸς, ῦ, ὁ, μαρασμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
marcor, μάρανσις, εως, ἡ, σῆψις, εως, ἡ, λήθαργος, υ, ὁ.
mare, ἅλς ἁλὸς, ἡ, ἄντλος, υ, ὁ, θάλασσα, ης, ἡ, & θάλαττα, ης, ἡ, λίμνη, ης, ἡ, πέλαγος, εος, τὸ, πόντος, υ, ὁ, ὑγρὰ, ᾶς, ἡ, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὑγρὰ κέλευθος,
mare reciprocum, παλιρρόητος θάλασσα.
mare trajicio, διαποντίζω.
per mare curro, ποντοπορέω, ῶ, & ποντοπορεύω.
margarita, μαργαρίτης, υ, ὁ.
margines fluvii, χείλεα ποταμῦ.
margo, κράσπεδον, υ, τὸ, χεῖλος, εος, τὸ.
mari adjacens, ἁλιπληξ, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀγχιθάλασσος, υ, ὁ, ἀλιτέρμων, ονος, ὁ.
mari cinctus, ἁλίζωνος, υ, ὁ, ἀμφιθάλασσος, υ, ὁ, ἀμφίαλος, υ, ὁ, ἀλιστέφανος, υ, ὁ καὶ ἡ.
mari imperans, ἁλιμέδων, οντος, ὁ, ποντομέδων, οντος, ὁ,
in mari vexatus, ἁλίτυπος, υ, ὁ, ἡ, ἁλίτροπος, υ, ὁ.
MARIA, ἡ Μαριάμ, indecl. Μαρία, ας, ἡ, Θεοτόκος, υ, ἡ, ἀειπάρθενος, υ, ἡ.
mari ſe committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
marinus, θαλάσσιος, υ, ὁ, πόντιος, υ, ὁ, ἅλιος, υ, ὁ, πελάγιος, υ, ὁ, ἐνάλιος, υ, ὁ.
maris fremitus, ῥοῖξ, κὸς, ὁ, ῥοίη, ης, ἡ.
maris imperio potior, θαλασσοκρατέω, ῶ.
maris inexpertus, ἀθαλάσσωτος, υ, ὁ, ἀπειροθάλασσος, υ, ὁ.
maris æſtus, πλημμυρὶς, ίδος, ἡ.
maris dominus, θαλαττοκράτωρ, ορος, ὁ.
mariſca, σῦκον, υ, τό.
mariſonus, ἀληχὴς, έος, ὁ, ἁλίκτυπος, υ, ὁ.
marita, γαμέτις, ιδος, ἡ.
maritalis, γαμικὸς, ῦ, ὁ.
maritimus, ἐπιθαλάττιος, υ, ὁ.
marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
marito carens, ἄνανδρος γυνή. cui opponitur ὕπανδρος.
maritus, ἀνὴρ, έρος, & δρὸς, ὁ, ἀκοίτης, υ, ὁ, γαμέτης, υ, ὁ.
marivagus, ἁλιπλανὴς, έος, ὁ, ἁλίπλαγκτος, υ, ὁ, θαλασσόπλαγκτος, υ, ὁ, ἁλιστροφὴς, έος, ὁ, ἁλίστρεπτος, υ, ὁ, ἁλίδρομος, υ, ὁ, εἰναλίφοιτος, υ, ὁ.
marmor, μάρμαρος, υ, ὁ.
marmorarius, μαρμαρογλύφος, υ, ὁ.
marmoreus, μαρμάρεος, υ, ὁ.
marra, μάῤῥον, υ, τὸ, & μαῤῥὸν, ῦ, τό.
mars, ἄρης, εος, vel ηος, ὁ. ἐνυάλιος, υ, ὁ.
mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
marſupium, μαρσύπιον, υ, τὸ, βαλάντιον, υ, τό.
marte æquo, ἀντίπαλως, ἀντίπαλα, ἰσοπαλῶς.
marte aperto pugnare, ἰθυμαχίαν ποιεῖσθαι.
ancipiti marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
martius, & martialis, ἄρειος, υ, ὁ, ἀρήιος, υ, ὁ.

mar-

Digitized by Google

martius campus, ἄρειον πεδίον.
martius menſis, μουνυχιών, ῶνος, ὁ, μάρτιος, ου, ὁ.
martyr, μάρτυρ, υρος, ὁ.
martyrium, μαρτύριον, ου, τό.
mas, maris, ἄῤῥην, ενος, ὁ, & ἄρσην, ενος, ὁ.
maſcula facies, ἀῤῥενωπόν, οῦ, τὸ, ἀῤῥενωπία, ας, ἡ.
maſcule, ἀῤῥενικῶς.
maſculinum genus, τὸ ἀῤῥενικὸν γένος. fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
maſculus, ἄῤῥην, ενος, ὁ, ἄρσην, ενος, ὁ.
maſſa, μᾶζα, ης, ἡ. ὄγκος, ου, ὁ· φύραμα, ατος, τό.
maſtiche, μαστίχη, ης, ἡ.
maſtigia, μαστιγίας, ου, ὁ, μαστίγων ἄξιος.
maſtix, μάστιξ, ιγος, ἡ.
mater, μήτηρ, έρος, ρὸς, ἡ, τεκοῦσα, ης, ἡ.
mater muſarum, μουσομήτωρ, ορος, ἡ, vel rectius μουσομήτηρ, ερος, ἡ.
matercula, μητρίδιον, ου, τὸ, μητρίδιον, ου, τό.
materfamilias, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
materia, ὕλη, ης, ἡ.
materia, argumentum operis alicujus, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑπόθεσις, ης, ἡ, τὸ ὑποκείμενον, ου.
materialis, ὑλικός, οῦ, ὁ, πάθυλος, ου, ὁ.
materiam ſcribendi mihi ſumo, ὑποτίθεμαι.
materni effectus, σπλάγχνα, τά. In Sacris literis.
maternus, μητρικός, οῦ, ὁ, μητρῷος, ου, ὁ.
matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφή, θεία πρὸς μητρός.
mathematicæ diſciplinæ, μαθήματα, τά.
mathematice, μαθηματικῶς.
mathematicus, μαθηματικός, οῦ, ὁ.
matre carens, ἀμήτωρ, ορος, ὁ ϰ ἡ.
matricida, μητροκτόνος, ου, ὁ.
matrimonialis, γαμικός, οῦ, ὁ.
matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
matrimonium, συζυγία, ας, ἡ, ἐπιγαμία, ας, ἡ, γάμος, ου, ὁ, συνοικέσιον, ου, τό.
in matrimonium accipere, ἄγεσθαι, cum accuſativo. ἄγεσθαι γυναῖκα, ducere uxorem.
matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
matris frater, μητράδελφος, ου, ὁ.
matrona, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
matronalis, γυναικεῖος, ου, ὁ.
matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδέλφων.
matta, φορμός, οῦ, ὁ.
matula, σκαφίον, ου, τό, ἀμίς, ίδος, ἡ, οὐρητρίς, ίδος, ἡ.
matura ætas, ὡραία ἡλικία.
maturatio, ἐπιτάχυνσις, ας, ἡ.
maturatio, feſtinatio, ἔπειξις, εως, ἡ.
maturatus in arbore, δρύπεπ, πος, ὁ ϰ ἡ.
mature, ὡραίως.
matureſco, πεπαίνομαι, πεπαίνω.
maturitas, πέπανσις, εως, ἡ, ὡραιότης, ητος, ἡ.
ad maturitatem perduco, ἐκπεπαίνω, πεπαίνω, πληροφορέω, ῶ.
ad maturitatem pervenio, hoc eſt, adoleſco, ἀδρύνομαι.
maturo, πεπαίνω τι, ἐπιταχύνω, πέπτω.
maturo, feſtino, ἐπείγω, & ἐπείγομαι, κατεπείγω.
maturus, πέπειρος, ου, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ.
maturus, tempeſtivus, πρώϊος, ου, ὁ, πρώϊμος, ου, ὁ, & πρόϊος, ου, ὁ, πρόϊμος, ου, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ, ὡρικός, οῦ, ὁ, ὥριμος, ου, ὁ.
matuta dea, λευκοθέα, ας, ἡ.
matutino tempore, τὸ ὀρθρινόν, ὄρθριον.
matutinum tempus, τὸ ἑωθινόν, πρωΐ.
matutinus, ἑωθινός, οῦ, ὁ, πρωϊνός, οῦ, ὀρθρινός, οῦ, ὁ.
mavortius, ἐνυάλιος, ου, ὁ.
maxilla, σιαγών, όνος, ἡ, γνάθος, ου, ἡ.
in maxillas percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους τύπτειν.
maxime, admodum, plurimum, præcipue, οὐχ ἥκιστα, μάλιστα, τὰ μάλιστα, μέγιστον, πλεῖστον, πλεῖστα, περιπολλόν.
multo maxime, πολλῷ μάλιστα.
maxime, adverb. affirmandi, μάλιστα, μάλιστά γε, σφόδρα, σφόδρα γε.
maxime ſi, præſertim ſi, ἄλλως τ' ἐὰν, ἄλλως τε κἄν, cum ſubjunct.
quam maxime poſſum, potes, &c. ᾗ μάλιστα δυνατόν.
maximi faciendus ab omnibus, ἄξιος πλείστου πᾶσιν.
maximopere, συντεταμένως.
maximus natu, πρεσβύτατος, ου, ὁ. πρεσβεύω, maximus natu ſum.
maximus, μέγιστος, ου, ὁ.
maza, μάζα, ης, ἡ, φύραμα, ατος, τό, μαζάω, ῶ, mazas ſubigo.

M E.

me, ἐμέ, μέ.
me ipſum, ἐμαυτόν.
mea quidem ſententia, κατ' ἐμὴν γνώμην.
meapte cauſa, ἐμοῦγε ἕνεκα.
meatus, πορεία, ας, ἡ, πόρος, ου, ὁ.
meatus ſubterranei, σύριγγες γῆς, ἀμάρα, ας, ἡ.

meceſſor, νὴ τὸν κάστορα.
mechanica ars, βαναυσία, ας, ἡ.
mechanicum opus, βαναυσουργία, ας, ἡ.
mechanicus, ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ, μηχανικός, οῦ, ὁ.
mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
mecum cogito, συμπονέομαι, οῦμαι, συννοέω, ῶ, & συννοέομαι, οῦμαι.
medela, ἰατρεία, ας, ἡ, ἄκεσις, εως, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
medelam adhibeo, ἀνακομίζω.
medendi peritus, ἰατρικός, οῦ, ὁ, ἀκεστικός, οῦ, ὁ.
medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, οῦμαι, ἀλθαίνω.
media nocte, μέσων νυκτῶν.
mediaſtinus, μεσαύλειος δοῦλος.
mediator, μεσίτης, ου, ὁ.
mediator ſum, μεσιτεύω.
medica ars, παιωνία, ης, ἡ, ἰατρική, ῆς, ἡ, ſubaudi τέχνη.
medicabilis, ἰάσιμος, ου, ὁ, ἰατρευτός, οῦ, ὁ.
medicam manum admoveo, χειρουργέω, ῶ.
medicamen, & medicamentum, φάρμακον, ου, τὸ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἴασις, εως, ἡ.
medicamenta præſentiſſima, δραστικὰ φάρμακα.
medicamentarius, φαρμακοπώλης, ου, ὁ, φαρμακώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
medicina, ἰατρική, ῆς, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἄκεσις, εως, ἡ.
medicinæ ſtudioſus, φιλίατρος, ου, ὁ.
medicinalis, ἰατρικός, οῦ, ὁ.
medico, & medicor, ἰατρεύω τινά.
medicorum more, ἰατρικῶς.
medicus, ἰατρός, οῦ, ὁ, ἀκεστής, οῦ, ὁ, θεραπευτής, οῦ, ὁ, ἰατροτέχνης, ου, ὁ.
medicus equorum, ἱππίατρος, ου, ὁ.
medicus jumentorum, κτηνίατρος, ου, ὁ.
medietas, ἥμισυ, εος, τὸ, μεσότης, ητος, ἡ.
medimnus, μέδιμνος, ου, ὁ.
medio carens, ἄμεσος, ου, ὁ ϰ ἡ.
medio ire, μέσον τέμνειν.
e medio, μεσόθι, μεσσόθεν, ἐκποδών.
in medio, ἐμποδών, μεσσόθι, ἐν μέσῳ, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον. Poetice ἀμφίς.
ſine medio, ἀμέσως.
e medio tollere, ἀφανίζω, ἀποκτείνω.
mediocris, μέτριος, ου, ὁ, ἐπιεικής, έος, ὁ ϰ ἡ.
mediocris fortunæ qui eſt, διάμεσος, ου, ὁ.
mediocritas, μέσον, ου, τὸ, μετριότης, ητος, ἡ, μεσότης, ητος, ἡ.
mediocriter, μετρίως, ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
meditabundus, σιωπῶν, ου, ὁ, ἐπὶ φροντίδων.
meditate, ἐσκεμμένως.
meditatio, μελέτη, ης, ἡ, μελέτημα, ατος, τὸ, θεωρία, ας, ἡ, φροντίς, ίδος, ἡ, σκέμμα, ατος, τό.
meditationi deditus, μελετηκός, οῦ, ὁ.
mediterraneus, μεσόγαιος, ου, ὁ, μεσόχθων, ονος, ὁ.
meditor, μελετάω, ῶ, ἐνθυμέομαι, φροντίζω, μεριμνάω, ῶ.
meditor fraudes, δολοφρονέω, ῶ.
meditullium, μεσαίχμιον, ου, τό.
medium complector, μεσολαβέω, ῶ.
medium, ſeu per medium ſeco, μεσοτομέω, ῶ.
in medium adduco, παράγω, εἰς τὸ μέσον ἄγω, aut προάγω, aut φέρω.
in medium prodire, εἰς μέσον παριέναι, παρέρχεσθαι, προϊέναι.
in medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ, μεσότης, ητος, ἡ.
medius, μέσος, ου, ὁ, μεσαίτατος, ου, ὁ.
medius inter aliquos, μέσος, ου, ὁ, διάμεσος, ου, ὁ.
medius fidius, νὴ τὸν ἡρακλέα, νὴ δία, vel in negando, μὰ δία.
medulla, μυελός, οῦ, ὁ, ἐντεριώνη, ης, ἡ.
medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
medulloſus, μυελόεις, εντος, ὁ.
mejo, οὐρέω, ῶ.
mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
melancholia, μελαγχολία, ας, ἡ.
melancholia laboro, μελαγχολάω, ῶ.
melancholicus, μελαγχολικός, οῦ, ὁ.
melior, ἀμείνων, ονος, ὁ, κρείττων, ονος, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ.
meliorem reddo, μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, βελτιόω, ῶ.
melius, ἄμεινον, ονος, τό.
melius & optabilius eſt, αἱρετώτερον, ου, τό.
meliuſcule habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
melle condio, μελιτόω, ῶ.
melleam vocem edens, μελίγηρυς, υος, ὁ.
mellificatio, μελιτουργία, ας, ἡ.
mellificium, μελιτοποίησις, εως, ἡ, μελιτουργία, ας, ἡ.
mellitus, μελιτώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
melos, μέλος, εος, τό.
membra pulcra habens, ἀγλαόγυιος, ου, ὁ ϰ ἡ.
membrana, ὑμήν, ένος, ὁ.
membranaceus, ὑμενώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, ὑμένινος, ου, ὁ.
membraneus, ὑμένινος, ου, ὁ, περγαμηνός, οῦ, ὁ.
mem-

membranula, ὑμένιον, ου, τό.
membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
membris omnibus conſtans, ἀρτιμελὴς, έος, ὁ, ὁλομελὴς, έος, ὁ, ἀλομελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ.
membris omnibus valens, ἀρτιμελὴς, έος, ὁ.
membrorum apta compoſitio, συμμετρία, ας, ἡ.
membrorum diſſolutio, & luxatio, λυσιγυΐα, ας, ἡ.
membrum, μέλος, εος, τὸ, κῶλον, ου, τὸ, μέρος, εος, τό.
membrum periodi, κῶλον, ου, τό.
memet, ἐμαυτόν.
memini, μέμνημαί τινος, ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
ſi bene memini, οἶμαι.
memor, μνήμων, ονος, ὁ, μνημονικὸς, ἡ, ὁ.
memor ſum injuriæ, μνησικακέω, ῶ, ἀπομνησικακέω, ῶ.
memor ſum beneficii tui, μνημονεύω σοι τῆς χάριτος. ἀπομνημονεύω σοι τὴν χάριν.
memorabilis, ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ, ἀξιόλογος, ου, ὁ, μνημονευτὸς, ἡ, ὁ.
memorandus, μνημονευτέος, α, ὁ.
memoratu dignus, ἀξιόλογος, ου, ὁ.
memoria, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, μνημοσύνη, ης, ἡ.
hæc res memoria jam excidit mihi, τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἤδη με τὴν μνήμην διέφυγεν. Lucian. in procem.
memoria excido, ἀμνηστέομαι, οῦμαι.
memoria noſtra, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
memoria repeto, ἀναλαμβάνω εἰς μνήμην, & εἰς τὴν διάνοιαν.
memoria valens, μνημονευτικὸς, ἡ, ὁ, πολυμνήστωρ, ορος, ὁ, πολυμνήμων, ονος, ὁ.
memoria dignum eſſe, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
ſanctæ memoriæ vir, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης.
memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα, τοῦ ἀπομνημονεύματος.
memoriam alicujus abolere, αἰστοῦν, διαιστοῦν, ἐξαιστοῦν, cum accuſativo.
in memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in memoriam revoco, ἀναμιμνήσκω τι, μνησθῆναι ποιῶ.
memoriter dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
memoro, pro narrare, λέγω, ἱστορέω, ῶ, διηγέομαι, οῦμαι, ἀναμιμνήσκω.
menda, & mendum, πταῖσμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, πλημμέλημα, ατος, τό.
mendacii nota, ψεῦσμα, ατος, τό.
mendacium, ψεῦδος, εος, τὸ, ψευδολογία, ας, ἡ.
mendaciorum amans, φιλοψευδὴς, έος, ὁ.
mendacium dico, ψεύδω, ῶ, ψευδηγορέω, ῶ.
mendax, ψεύστης, ου, ὁ, ψευδολόγος, ου, ὁ.
mendica, προσαίτις, ιδος, ἡ.
mendicatio, προσαίτησις, εως, ἡ.
mendicitas, πτωχεία, ας, ἡ.
ad mendicitatem redigo, πτωχίζω. καταπτωχεύομαι, ad mendicitatem redigor.
mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω, ῶ.
mendicus, πτωχὸς, οῦ, ὁ, ἐπαίτης, ου, ὁ.
mendicus ſum, πτωχεύω.
mendoſe, ἐξημαρτημένως.
mendoſus, πλημμελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ψευδὴς, έος, ὁ & ἡ.
mendum, πταῖσμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, πλημμέλημα, ατος, τό.
mens, νόος, νοῦς, ὁ, φρὴν, ενὸς, ἡ, γνώμη, ης, ἡ.
mens acuta & ſubtilis, λεπτὸς νοῦς.
mens ſana, σωφροσύνη, ης, ἡ, & σαοφροσύνη, ης, ἡ.
mens vana, κενοφροσύνη, ης, ἡ.
menſa, τράπεζα, ης, ἡ.
menſa frugalis, αὐστηρὰ τράπεζα.
menſa ſublata, αἰρθεῖσα τράπεζα.
menſæ aſſecla, τραπεζεὺς, έως, ὁ, ὀντραπεζίτης, ου, ὁ.
menſæ miniſter, ἐλεοδύτης, ου, ὁ.
menſæ ſecundæ, τὰ ἀκροδρύα. τὰ ἐπιδορπίσματα, τὰ ἐπιδόρπια, τὰ ἐπιτραπεζώματα, τὰ ἐπιφορήματα, τὰ τραγήματα.
menſarius, nummularius, ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
menſes muliebres, τὰ καταμήνια, γυναικεῖα, ἐμμήνους καθάρσεις.
menſis, μὴν, μηνὸς, ὁ.
menſium ſuppreſſio, ἐμμηνίων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμηνίων.
menſor, μετρητὴς, οῦ, ὁ.
menſtruus, ἐμμήνιος, ου, ὁ, & ἔμμηνος, ου, ὁ.
menſura, μέτρον, ου, τό.
menſura falſa lucrum captans, μετροκλεπτὴς, οῦ, ὁ.
ſine menſura, ἀμέτρως.
menſuram excedens, ἔκμετρος, ου, ὁ ϰ ἡ, ὑπέρμετρος, ου, ὁ ϰ ἡ.
menſus, demenſus, μετρητὸς, ἡ, ὁ.
mentalis, νοερὸς, οῦ, ὁ.
mente agito, νοέω, ῶ, ἐννοέω, ῶ, διανοέομαι, οῦμαι, ἐπινοέω, ῶ.
mente alienata ſum, ἀλλοφρονέω, ῶ.
mente captus, ἄνους, ου, ὁ, παράφρων, ονος, ὁ, φρενίτης, ου, ὁ, φρενόληπτος, ου, ὁ.
mente carens, ἀγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, ἄγνωμος, ου, ὁ.

mente complector, περινοέω, ῶ, περιλαμβάνω τῇ διανοίᾳ.
mente concipio, ἐννοέω, ῶ, & ἐομαι, προσεννοέω, ῶ, περιεννοέω, ῶ.
mente non conſto, ἐξίσταμαι. νοῦς, vel διάνοια ἐξίσταται, non conſtat mens, alienatur, labat.
mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
ſana mente, adverb. σωφρόνως.
ad mentem ſanam redeo, ἀνανήφω, ἐξανανήφω. reduco, σωφρονίζω.
in mentem quidquid venit, dicere, τὰ ἐπιὸν λέγειν.
rigidam mentem habens, στερεόφρων, ονος, ὁ.
in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
mentio, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
mentionem facere alicujus, μνησθῆναί τινος, & τινι, & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαί τινος.
mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ῶ, ὑποκρίνω.
mentis agitatio, διάνοια, ας, ἡ.
mentis alienatio, ἀπολογισμὸς, οῦ, ὁ, ἔκπληξις, εως, ἡ.
mentis compos non ſum, ἀλύω.
mentis tarditas, βραδυνοία, ας, ἡ.
mentis celeritas, ταχυνοία, ας, ἡ.
de mentis ſtatu dejicio, ἐξίστημι.
mentis compos ſum, ἐντὸς λογισμοῦ εἰμι. σωφρονέω, ῶ.
ſanæ mentis ſum, σωφρονέω, ῶ, ὑγιαίνω.
mentis compos, ἔννους, ου, ὁ, ἐχέφρων, ονος, ὁ.
mentis delirium, φρενῖτις, ιδος, ἡ.
mentitor, ψεύστης, ου, ὁ.
mentum, γένειον, ου, τὸ, γνάθος, ου, ἡ, ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ.
meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι. item fluere, ῥέω.
meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ᾽ ἐμὴν γνώμην.
meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
meracus, ἄκρατος, ου, ὁ, ζωρὸς, οῦ, ὁ.
mercatio, ἀντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ.
mercator, ἔμπορος, ου, ὁ, ἔμπολος, ου, ὁ.
mercatorius, ἐμπορικὸς, ἡ, ὁ.
mercatura, ἐμπορία, ας, ἡ.
mercaturam exerceo, ἐμπορέω, ῶ, & ἐμπορεύομαι.
mercatus, ἐμπόρευμα, ατος, τό.
mercede conduco, μισθόομαι, οῦμαι, προσμισθόομαι, οῦμαι.
mercede conductus, ἐπίμισθος, ου, ὁ.
ſine mercede, ἀμισθί.
mercedem capio, μισθὸν ἄρνυμαι, μισθαρνέω, ῶ, ἀντιμισθαρνέω, ῶ, μισθοφορέω, ῶ, μισθοδοτέομαι.
mercedem do, ἀναλίσκω, μισθοδοτέω, ῶ.
mercedem fero, μισθοφορέω παρά τινι.
mercenarius, μισθωτὸς, οῦ, ὁ, μισθαρνὴς, έος, ὁ & ἡ.
merces, μισθὸς, οῦ, ὁ, μίσθωμα, ατος, τὸ, ἀντιφορὰ, ᾶς, ἡ.
merces diurna, ἡμερήσιος μισθός.
merces peregrinæ, τὰ ἐπεισαγόμενα.
merces variæ, ῥῶπος, ου, ὁ, ῥῶπος, ου, ὁ.
mercimonium, συνάλλαγμα, ατος, τὸ, ἀγοράσματα, τὰ, ῥῶπος, ου, ὁ, & ῥῶπον, ου, τὸ, φορτία, τὰ, χρῆμα, ατος, τό.
mercium ejectio in tempeſtate, ἐκβολὴ, ῆς, ἡ.
mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ab aliquo, ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι, οῦμαι.
mercurialis, ἑρμαῖος, ου, ὁ, ſeu ἑρμαϊκὸς, ου, ὁ, ἑρμαϊκὸς, οῦ, ὁ.
mercurii ſtella, στίλβων, ωνος, ὁ. Ariſtoteles de mundo.
mercurius, Ἑρμῆς, οῦ, ὁ.
merda, σκώρ, τὸ, σκατὸς, in genitivo. κόπρος, ου, ὁ, ἡ.
mere, pure, ſine admiſtione, ἀκράτως.
merenda, πρόδειπνον, ου, τό.
mereo, & mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, ῶ, μισθαρνέω, ῶ.
mereor, proſtituo me, ἑταιρέω, ῶ.
bene de aliquo mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
male mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
meretricia vita, ἑταίρησις, εως, ἡ, ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ.
meretricius, ἑταιρικὸς, οῦ, ὁ, πορνικὸς, οῦ, ὁ.
meretricor, πορνεύω.
meretricula, ἑταιρίδιον, ου, τό.
meretrix, ἑταίρα, ας, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
merges, itis, θέριστρον, ου, τό.
mergo, δύω, καταδύω, βάπτω.
mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
meridianus, μεσημβρινὸς, ἡ, ὁ.
meridies, μεσημβρία, ας, ἡ, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
meridior, ἐνδιάω, ῶ, ſive ἐνδιάομαι, ῶμαι, μεσημβριάζω.
pro meritis, κατὰ τὴν ἀξίαν, πρὸς ἀξίαν.
merito, εἰκότως, ἀξίως, κατ᾽ ἀξίαν.
meritum, εὐεργέτημα, ατος, τὸ, ἀξία, ας, ἡ.
meritus, a, um, ἄξιος, ου, ὁ, ἀξία, ἡ, ἄξιον, τό.
meritus bene de aliquo, εὐεργέτης, ου, ὁ.
merſio, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τὸ, βαφὴ, ῆς, ἡ.
merula, κόσσυφος, ου, ὁ.
merum, ἄκρατος, ſubauditur οἶνος, τὸ ἄκρατον.
merum bibo, ἀκρατίζω, ἀκρατοποτέω, ῶ.
merus, meracus, ζωρὸς, οῦ, ὁ, ἄκρατος, ου, ὁ ϰ ἡ.
merus, purus, χαλίκρατος, ου, ὁ, ſive χαλίκρητος, ου, ὁ, καταπορὴς, έος, ὁ ϰ ἡ.
merx, ἐμπορεία, ας, ἡ, ὤνιον, ου, τὸ, ἀγόρασμα, ατος, τό.
meſenterium, μεσεντέριον, ου, τὸ, μεσάραιον, ου, τό.

meſ-

meſpilum, μέσπιλον, ου, τό.
meſpilus, μεσπίλη, ης, ἡ.
meſſem alienam meto, ἀλλότριον ἀμῶ θέρος.
meſſem facio, θερίζω.
meſſio, θερισμὸς, οῦ, ὁ, ἄμητος, ου, ὁ.
meſſis tempus, ἀμητὸς, οῦ, ὁ, τρυγητὸς, οῦ, ὁ.
meſſor, θεριστὴς, οῦ, ὁ.
meta, ὅρος, ου, ὁ, τέρμα, ατος, τό.
metæ proximus, ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
metalla effodio, μεταλλουργέω, ῶ, μεταλλεύω, ἐκμεταλλεύω.
ad metalla damnari, μεταλλίζεσθαι.
metallica ars, ἡ μεταλλευτικὴ τέχνη.
metallicus, μεταλλικὸς, οῦ, ὁ, μεταλλευτικὸς, οῦ, ὁ.
metallum, μέταλλον, ου, τό.
extra metam, ἐκ τέρμης, ἐκ τῆς καθήκοντος. ἐκτοξεύω, ῶ, extra metam excurro.
metaphora, μεταφορὰ, ᾶς, ἡ.
metaphraſtice, μεταφραστικῶς.
metaphraſtice loquor, φημὶ μεταφέρων.
metaphoricus, μεταφορικὸς, οῦ, ὁ.
metari caſtra, στρατοπεδεύω.
metatio, καταμέτρησις, εως, ἡ.
metatio caſtrorum, κατάζευξις, εως, ἡ, στρατοπέδευσις, εως, ἡ, στρατοπεδεία, ας, ἡ, κατασκηνὴ, ῆς, ἡ.
metator, διατάκτης, ου, ὁ.
meteora, μετέωρα, ων, τά.
methodus, μέθοδος, ου, ἡ.
meticuloſe, περιδεῶς, ἀποδεδειλιακότως, ὀῤῥωδέως.
meticuloſus, ψοφοδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, δειλὸς, οῦ, ὁ, φοβερὸς, οῦ, ὁ, περίφοβος, ου, ὁ.
metior, æſtimo, μετρέω, ῶ, ὁρίζομαι, διορίζω.
metior, dimetior, ἀναμετρέω, ῶ, μετρέω, ῶ, ἐκμετρέω, ῶ.
metior hoc viribus meis, συμμετρῶ τοῦτο τῇ δυνάμει.
meto, ἀμάω, ῶ, θερίζω.
metor, aris, καταμετρέω, ῶ, ὁρίζω.
metari caſtra, στρατοπεδεύω, & στρατοπεδεύομαι.
metrica ars, μετρικὴ τέχνη.
metricus, μετρικὸς, οῦ, ὁ.
metro quæ conſtant, μέτρα, τά, ἔμμετρα, τά. ut ἔμμετρα ποιήματα.
metropolis, μητρόπολις, εως, ἡ.
metu carens, ἄφοβος, ου, ὁ, ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Poet. ἀδδεής, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſine metu, ἀδεῶς, ἀφόβως.
in metu verſor, διὰ φόβον γίγνομαι.
metu conſternor, πτοέομαι περί τι.
metuendum eſt, ne, δέος ἐστὶ, μή.
in metum conjicere, καταβάλλειν εἰς φόβον. καθιστάναι εἰς φόβον.
metum alicui incutere, δέος ἐναγκάζεσθαί τινι.
metuo, δείδω περὶ λῃστῶν, a prædonibus: φοβοῦμαι κίνδυνον, periculum.
metuo, ne quis dicat, ταράττομαι μή τις φήσῃ, & δέδοικα μή τις.
metuo tibi, δέδοικα περί σε, vel περί σοι, vel ἀμφί σοι.
metus, φόβος, ου, ὁ, δέος, έος, τὸ, δεῖμα, ατος, τὸ, δειλίασις, εως, ἡ.
metus me inceſſit, εἰσέρχεταί μοι δέος.
metus ſuperſtitioſus deorum, δεισιδαιμονία, ας, ἡ.
metus vacuitas, ἄδεια, ας, ἡ.
meus, a, um, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. ἐὸς, οῦ, de uno tantum cum prima perſona verborum. σφέτερος item cum prima perſona.
meum facio, mihi aſſumo, σφετερίζω, σφετερίζομαι, ἰδιοποιέομαι.

M I.

mica, ψὶξ, χὸς, ἡ· ψίχιον, ου, τὸ, ψώμισμα, ατος, τό.
mica ſalis, χόνδρος ἁλός.
micans, στίλβων, οντος, ὁ, ἀστράπτων, οντος, ὁ.
micatio digitorum, ἐναλλαξις, εως, ἡ.
micatio oculorum, ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & ἀμάρυγμα ὀφθαλμῶν.
mico, στίλβω.
mico, palpito, σφύζω.
micturio, οὐρητιάω, ῶ.
mictus, us, οὔρημα, ατος, τό.
migrare a patria, μεταστῆναι ἐκ τῆς πατρίδος.
migrare e vita, μεταστῆναι βίου.
migratio, ἀποίκησις, εως, ἡ, μετοίκησις, εως, ἡ.
migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ῶ, ἀπελθεῖν, μεταβαίνω τὸν τόπον.
mihi, ἐμοὶ, μοί.
mihimetipſi, ἐμαυτῷ.
miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
miles gravis armaturæ, βαρὺς ὁπλίτης, & ὁπλίτης ſine adjectione.
miles levis armaturæ, γυμνὴς, ῆτος, ὁ, & γυμνήτης, ου, ὁ.
miliaceus, κεγχρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
militaris, στρατιωτικὸς, οῦ, ὁ, στρατεύσιμος, ου, ὁ.
militaris exercitatio, ἐξόπλισις, εως, ἡ, ἐξοπλασία, ας, ἡ.
militaris rei peritus, στρατιωτικὸς, οῦ, ὁ, ἴδρις αἰχμῆς.
militaris diſciplina, πολεμικὴ ἐπιστήμη.
militaris teſſera, σύνθημα, ατος, τό.
milites conſcribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
milites emeriti, ἀφειμένοι, οἱ.
militia, στρατεία, ας, ἡ, στρατιὰ, ᾶς, ἡ, πόλεμος, ου, ὁ.
a militia immunis, ἀστράτευτος, ου, ὁ.
militiæ vacatio, ἀστρατεία, ας, ἡ.
militiæ deſertor, ἀστρατευσάμενος, ἀσπιδαποβολὴς, ῆτος, ὁ.
militiæ detrectatio, ἀπόδρασις στρατείας.
militiam detrecto, ἀτακτέω, ῶ, μεθίεμαι πολέμου, Homerus.
militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
milito, στρατεύω.
milium, κέγχρος, ου, ὁ, κέρχνος, Ionice.
mille, χίλιοι, χίλιαι, & χίλια.
milleſimus, χιλιοστὸς, οῦ, ὁ.
milliare, μίλιον, ου, τὸ, μιλιάριον, ου, τό.
millies, χιλιάκις.
milvus, ἰκτίν, ἰκτῖνος, ὁ.
mimicus, μιμικὸς, οῦ, ὁ.
mimorum ſcriptor, μιμογράφος, ου, ὁ.
mimos recito, μιμολογέω, ῶ.
mimos recitans, μιμολόγος, ου, ὁ.
mimus, μῖμος, ου, ὁ, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.
mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
minaciter, ἀπειλητικῶς.
minæ, arum, ἀπειλὴ, ῆς, ἡ.
minatio, ἀπείλησις, εως, ἡ, ἐπαπείλησις, εως, ἡ.
minator, ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ.
minax, ἀπειλητικὸς, οῦ, ὁ.
minerva, ἀθηναία, ἀθηνᾶ.
minerva craſſiore, παχυτέρᾳ μούσῃ.
mingo, οὐρέω, ῶ, κατουρέω, ῶ, ἐνουρέω, ῶ.
miniatas genas habens, μιλτοπάρειος, ου, ὁ.
miniatus, μεμιλτωμένος, ου, ὁ, μιλτοπαρῆς, έος, ὁ καὶ ἡ.
minime, οὐ μὲν τοι, οὔ τι, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
minima vero, οὐ μὲν οὖν.
minimum quidquid eſt, γρῦ, vel γρῦ.
ne minimum quidem, οὐδὲ γρῦ, οὐδ' ἀκαρῆ.
ut minimum, τὸ ἐλάχιστον, ἐλάχιστον.
minimus, ἐλάχιστος, ου, ὁ, ἥκιστος, ου, ὁ.
minimus natu, νεώτατος ἡλικίᾳ, ὁπλότατος, ου, ὁ.
miniſter, ὑπηρέτης, ου, ὁ, διάκονος, ου, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ.
miniſter rei divinæ, διάκονος, ου, ὁ.
miniſter publicus, δημιουργὸς, οῦ, ὁ, λειτουργὸς, οῦ, ὁ, δημόσιος, ου, ὁ.
miniſterium, διακονία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ.
miniſterium Eccleſiaſticum, λειτουργία, ας, ἡ.
miniſtra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ, θεραπαινίς, ίδος, ἡ, θεράπνη, ης, ἡ, διακόνισσα, ης, ἡ, ἀμφίπολος, ἡ, λάτρις, ιος, ἡ.
miniſtrator, λειτουργικὸς, οῦ, ὁ, διάκονος, ου, ὁ.
miniſtratorius, λειτουργικὸς, ὁ, ὁν, διακονικὸς, ἡ, ὁν, ὑπηρετικὸς, ἡ, ὁν.
miniſtro, ὑπηρετῶ τινὶ τοῦτο, in hac re: διακονέω, ῶ, λατρεύω, ὑποδρήσσω.
minitabundus, ἐπαπειλῶν, οντος, ὁ.
minitor, ἀπειλέω, ῶ, διαπειλέω, ῶ, ἐπαπειλέω, ῶ. ἀπειλῶ θάνατον, minitor mortem.
minium, μίλτος, ου, ἡ.
minor, aris, ἀπειλέω τινὶ θάνατον.
minor, ἐλάττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, μείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἥττων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
minor natu, vel minimus, νεώτερος, ου, ὁ, νεώτερος ἡλικίᾳ. μετεγενής, έος, ὁ.
minora viribus facere, τὰς δυνάμεις ἐλάσσω πρᾶξαι.
minuere animos, μινύθειν μένος, Homerus.
minuo, ἐλαττόω, ῶ, μειόω, ῶ, μινύθω.
minus habeo, μειονεκτέω, ῶ, cui opponitur πλεονεκτέω, ῶ.
minus quam par ſit, ἐνδεῶς.
non minus, μηδὲν ἧττον, οὐχ ἧττον, οὐδὲν ἧττον.
in minuta ſcindo, κερματίζω.
minutal, περίκομμα, ατος, τὸ, μυττωτὸν, οῦ, τό.
minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
minute, λεπτῶς.
minutia, τὸ λεπτὸν, τοῦ λεπτοῦ.
minutiſſima tero, σκαλοτρίβω, ῶ.
minutulus, λεπτομερὴς, οῦ, ὁ.
minutus, λεπτὸς, οῦ, ὁ, λεπτομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
mira res, θαῦμα, ατος, τό.
mirabile reddo, παραδοξάζω.
mirabilis, θαυμαστὸς, οῦ, ὁ.
mirabiliter, θαυμαστῶς.
miracula edens, θαυματουργὸς, οῦ, ὁ, θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ.
miracula facio, θαυματουργέω, ῶ.
miraculum, θαῦμα, ατος, τὸ, μεγαλούργημα, ατος, τό.
mirandus, θαυμαστὸς, ου, ὁ, ἀγητὸς, οῦ, ὁ.
mire, mirum in modum, δεινῶς, θαυμασίως, θαυμαστῶς.
mirifice, ἀγαμένως, ὑπερφυῶς.
mirificus, θαυμαστικὸς, οῦ, ὁ, θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ.

mi-

miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, & τινὰ τ̃ σοφίας, (ſubintellige ἕνεκα,) ἄγαμαι.
mirum, φεῦ.
nihil mirum, ϰ̀ θαυμά γ' οὐδὲν.
mirum eſſet, ſi, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non eſt mirum, ſi, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
mirus, θαυμαστὸς, ῦ, ὁ, θαυμάσιος, υ, ὁ.
miſcellaneus, συλλογιμαῖος, υ, ὁ, μιγὰς, άδος, ὁ ϰ̀ ἡ, σύμμικτος, υ, ὁ, φύρμιος, υ, ὁ.
miſcere clandeſtina conſilia, ὑποκυρέω.
miſcellanea, σύμμικτα, τά.
miſceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
miſceo, perturbo, κυκάω, ῶ.
miſceo terram aqua, γαῖαν ὕδει φύρω, Heſiodus.
miſer, ἄθλιος, υ, ὁ, δύστηνος, ο, ὁ, δυστυχὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ.
o miſer, ὦ μέλεε, & μέλε, Poetice.
ter miſer, miſerrimus, τρισάθλιος, υ, ὁ, τρισδύστηνος, υ, ὁ.
miſer ſum, ταλαιπωρέω, ῶ.
miſera conditio vitæ, πονηρία, ας, ἡ.
miſerabilis oratio, ἐλεεινολογία, ας, ἡ.
miſerabilis, ἐλεεινὸς, ῦ, ὁ, λυγρὸς, ῦ, ὁ.
miſerabiliter, ἐλεεινῶς.
miſerandus, ἐλεεινός, υ, ὁ ϰ̀ ἡ, ἐποίκτιστος, υ, ὁ, οἰκτρὸς, ῦ, ὁ, ἔλεον ἔχων, Demoſthenes.
non miſerandus, ἀνοικτὸς, έος, ὁ & ἡ, ἀνοίκτιστος, υ, ὁ ϰ̀ ἡ, ἀνηλέητος, υ, ὁ.
miſeratio, οἰκτιρμὸς, ῦ, ὁ, οἰκτίρημα, ατος, τό.
ad miſerationem movendam oratio, οἰκτρολογία, ας, ἡ.
miſerationem movere alicui, ſeu commovere aliquem ad miſerationem, ἐλεεῖσθαι ὑπό τινος.
miſere, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
ad miſerendum pronus, φιλοικτίρμων, ονος, ὁ.
miſereor, ἐλεέω τινὰ, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
miſereſco, οἰκτίζω.
miſeret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
miſeret me, οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, cum accuſativo.
miſeria, ἀθλιοσύνη, ης, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, ἀθλιότης, ητος, ἡ, γλισχρεία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ, δυσδαιμονία, ας, ἡ, δυσμοιρία, ας, ἡ, κακοδαιμονία, ας, ἡ, ἀνολβία, ας, ἡ, πορθμός, ύος, ἡ, ταλαιπωρία, ας, ἡ, ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, ὄτλος, υ, ὁ, ὄτλημα, ατος, τό, & Poetice οἶτος, υ, ὁ, ὀϊζύς, ύος, ἡ.
in miſerias conjicio, ταλαιπωρέω, ῶ, δυάω, ῶ, Homerus.
miſericordia commoveor ſuper aliquid, ἐπισπλαγχνίζομαί τινι.
miſericordia dignus, οἰκτρὸς, ῦ, ὁ.
miſericordia indignus, ἀνοίκτιστος, υ, ὁ ϰ̀ ἡ, ἀνηλέητος, υ, ὁ.
miſericordia, ἔλεος, υ, ὁ, ϰ̀ τὸ, οἶκτος, υ, ὁ.
miſericordiam imploro, κατοικτίζομαι.
miſericors, ἐλεήμων, ονος, ὁ, οἰκτίρμων, ονος, ὁ.
miſeriis obnoxius, κακοτραγὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ.
miſerari caſum, vel vicem alicujus, ὀλοφύρεσθαί τινα, οἰκτείρειν τινὰ τ̃ πάθους.
miſeror, aris, οἰκτείρω τινά.
miſerrimus, ταλαιπωρότατος, υ, ὁ, ἀθλιώτατος, υ, ὁ, οἴκτιστος, υ, ὁ, ταλαιπωρότατος, υ, ὁ.
miſſile, ἄκων, genit. ἄκοντος, ὁ, βέλος, εος, τό.
miſſilia ingero, ἀκοντίζω, ἐπακοντίζω, διακοντίζω, κατακοντίζω.
miſſio, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ.
miſſum facio, ἀφίημι, μεθίημι, προΐεμαι.
miſſum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
miſſus a Deo, θεόπεμπτος, υ, ὁ.
miſſus, us, πομπὴ, ῆς, ἡ.
miſſus ferculorum, περιφορὰ, ᾶς, ἡ.
miſte, μεμιγμένως, ἀναμεμιγμένως, μίγδην, μίγδα, μίγα, ἐπιμίξ.
miſtio, μίξις, εως, ἡ, σύγχυσις, εως, ἡ.
miſtura, μίγμα, ατος, τὸ, μιγμὸς, ῦ, ὁ.
miſtus, μιχθεὶς, έντος, ὁ.
non miſtus, ἄμικτος, ο, ὁ, ἀμιγὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ.
miteſco, πραΰνομαι, ἡμεροῦμαι.
mitigatio, πραΰνσις, εως, ἡ.
mitigo, πραΰνω, μαλάσσω, μαλάττω.
mitis, e, πρᾶος, υ, ὁ, προσηνὴς, έος, ὁ, ἤπιος, υ, ὁ.
miti aſpectu præditus, ἀγανόφθαλμος, υ, ὁ.
mitiſſimus, πρᾳότατος, υ, ὁ.
mitra, μίτρα, ας, ἡ.
mitra molli redimitus, ἁβρομίτρης, υ, ὁ, θηλύμιτρος, υ, ὁ.
mitratus, μιτρώμενος, υ, ὁ.
mittendus, πεμπτέος, υ, ὁ.
mittere auxilium, πέμπειν τὰς βοηθείας.
mittere domum, οἴκαδ' ἀποστέλλειν. Thucydides.
mittere foras, προβάλλειν, ἐκπέμπειν, ἐκβάλλειν.
mittere exercitum, ἀποστέλλειν στρατιάν.
mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
mitto, jacio, ἐμβάλλω, καταβάλλω.
mixtio, μίγμα, ατος, τό.
mnemoſynum, μνημόσυνον, υ, τό.

M O

mobilia bona, ἔπιπλα, ων, τά.
mobilis, εὐκίνητος, υ, ὁ, εὐμετάβολος, υ, ὁ.
mobilitas, ἀστασία, ας, ἡ.
moderate, μετρίως, σωφρόνως.
moderate ferre res adverſas, ῥᾳδίως φέρειν τὰ ἀνιαρά.
moderate, temperanter, κεκολασμένως.
moderatio, gubernatio, ἡνιοχεία, ας, ἡ.
moderatio, modeſtia, temperatio, σωφροσύνη, ης, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ, εὐκοσμία, ας, ἡ, μετριότης, ητος, ἡ, εὐταξία, ας, ἡ.
moderationem adhibere in aliqua re, μετριάζειν τινί.
moderato animo, καρτερικῶς.
moderator, διοικητὴς, ῦ, ὁ, ἐπιστάτης, υ, ὁ.
moderator reipublicæ, πολιτείας σωφρονιστής.
moderator joris, δικαίου βραβευτής.
moderatrix, κυβερνήτειρα, ας, ἡ.
moderatus, modicus, μέτριος, υ, ὁ, σύμμετρος, υ, ὁ.
moderatus, clemens, modeſtus, κόσμιος, υ, ὁ, μέτριος, υ, ὁ, μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, σώφρων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ.
moderatus in verbis, μετριολόγος, υ, ὁ.
moderor, coerceo, reprimo, κολάζω.
moderor, conſtituo, rego, ordino, εὐθύνω, οἰκονομέω, ῶ, παιδαγωγέω, ῶ, χαλιναγωγέω, ῶ, βραβεύω, ἀπευθύνω, ἡνιοχέω, ῶ, καθίστημι, διοικέω, ῶ, καθίσταμαι, ἡνιοποιέω, ῶ, ἄγω. ἄγειν τὸν ῥωμαίων δῆμον, regere populum Romanum, Plutarchus.
moderor, freno, χαλιναγωγέω, ῶ, χαλινόω, ῶ.
moderatus, εὔτακτος, υ, ὁ, σύμμετρος, υ, ὁ.
modeſte, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
modeſte me gero, ἐμμετριάζω, σωφρονέω, ῶ.
modeſte loquor, μέτρια λέγω.
modeſte ſentio de me, μετριοφρονέω, ῶ, cui opponitur μεγαλοφρονέω, ῶ.
modeſtia, κόσμιον, υ, τὸ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
modeſtia in veſtitu, κατασταλὴ περιβολῆς.
modeſtus, κόσμιος, υ, ὁ, εὔτακτος, υ, ὁ, ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, σώφρων, ονος, ὁ, εὐπρεπὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ.
modi muſici, οἱ νόμοι, vel ὁ νόμος.
modice, moderate, μέσως, μετρίως, ἐμμέτρως, συμμέτρως, σωφρονικῶς.
modice, leviter, parum, βραχέως, μετρίως, ἐπιπολαίως.
modico contentus, ὀλιγαρκὴς, έος, ὁ, ὀλιγοδίαιτος, ο, ὁ.
modicus, paucus, ὀλίγος, υ, ὁ, μέτριος, υ, ὁ, βαιὸς, ῦ, ὁ.
modificatio, προσδιορισμὸς, ῦ, ὁ.
modis omnibus, πάντως, & πάντῃ, παντοίως, πάντα τρόπον, ἐκ παντὸς τρόπου.
modius, μόδιος, υ, ὁ, μέδιμνος, υ, ὁ.
modo, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νῦν.
hoc modo, οὕτως, ſive οὕτω, τῇδε, ὧδε, τοῦτον τὸν τρόπον.
nullo modo, μηδαμῶς, οὐδαμῶς, οὐδαμῇ, μηδαμῇ, μηδαμῶς, ὅπῃ, οὐδέπω, μηδενὶ τρόπῳ.
quonam modo? πῶς, πῶς δέ;
quovis modo, ἁμῇ, ἁμῶς, ἁμοῦ.
quo tandem modo? πῶς δῆτα;
ſi quo modo, ἄν πη, αἴ κέν πως. Homerus.
pro modo facultatum, κατὰ τῶν ὑπαρχόντων δύναμιν.
modo, paulo ante, nuper, ἐναγχος, ἄρτι, ἀρτίως, ἔναγχος.
modo ne, μόνον μή.
modo, ſolum, tantummodo, μόνον. οὐδὲν, ἦν δ' ἐγὼ, μόνον ἐλθέτω, nihil ſane, inquam, modo veniat.
non modo non, οὐχ οἷον, μὴ οἷον, οὐχ ὅτι.
tali modo, τοίως.
ſi modo, εἴ γε, εἴ περ, εἰ δὴ, ἐὰν ἴδω. l. 3. Regum c. 8.
modulatio, μέλος, εος, τὸ, ἁρμονία, ας, ἡ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ.
modulator, μελῳδὸς, ῦ, ὁ.
modulor, μελῳδέω, ῶ, κατανλέω, ῶ, μελίζω.
modum adhibere, συμμετρέω.
modum excedere in aliqua re, ὑπερβάλλειν ἔν τινι, & ὑπερβάλλειν μέτρον, ἐξωθεῖσθαι τ̃ συμμετρίας.
modum tenere, τ̃ μέσου τυγχάνειν, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
ad hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, οὕτως, vel οὕτω, τῇδε, ὧδε, τοῦτον τρόπον, αὕτως, vel αὕτως.
præter modum, πέρα.
ſupra modum, ἄγαν, ἐξόχως, περιττῶς, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβεβλημένως, ὑπερπερισσῶς, παρ' ὃ δεῖ.
modus, forma, εἶδος, εος, τό. εἰς εἶδος τοιόνδε, ad iſtum modum.
modus, ratio, τρόπος, υ, ὁ.
modus, mediocritas, μετριότης, ητος, ἡ, καιρὸς, ῦ, ὁ.
modus, menſura, μέτρον, ο, τὸ, συμμετρία, ας, ἡ.
adſit modus, ἔστω μέτρον.
mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
mœchus, μοιχὸς, ῦ, ὁ.
mœnia, τείχη, τὰ, περίβολον, ο, τό.
mœnia circumdare urbi, περιβάλλειν τεῖχος τῇ πόλει, ἀποτειχίζειν τεῖχος.
mœnium ambitus, στέφανος, υ, ὁ.
mœreo, λυποῦμαι.
mœror, λύπη, ης, ἡ, ἀδημονία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, ἀνία, ας, ἡ, ἄλγος, εος, τὸ, δυσθυμία, ας, ἡ.
mœro-

Digitized by Google

mœrore affectus, ἄθυμος, ου, ὁ, ἀθυμήτης, ου, ὁ, δυσκαθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ.
mœrore afficio, ὀνειδίζω, κήδω.
mœrore afficior, κήδομαι, περικήδομαι, Poetice. ἄχνυμαι, πινύσσομαι, ὀδύρομαι, ἀκηδιῶ, πηρέω.
mœſtitia, λύπη, ης, ἡ, κατήφεια, ας, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
mœſto vultu ſum, σκυθρωπάζω, σκυθράζω.
mœſtus, κατηφὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, λυπηρὸς, ῦ, ὁ, ἄθυμος, ου, ὁ.
mœſtus ſupra modum, περίλυπος, ου, ὁ.
mola, μύλη, ης, ἡ, μύλος, ου, ὁ.
mola fractus, μυλόκλαστος, ου, ὁ, μυλήφατος, ου, ὁ.
mola frango, ἀλέω, ῶ, ἀλήθω.
molam verſare, στρέφειν, περιάγειν, περιφέρειν, & περιελαύνειν τὴν μύλην.
molaris lapis, μυλίτης λίθος.
molas inſpergo victimis, ὀλοθυτέω, ῶ.
molendinarius, μυλωθρικὸς, ῦ, ὁ.
molendinum, μυλωθρικὸν, ῦ, τό.
molendinum aquarium, ὑδρόμυλος, ου, ὁ.
moles, βάρος, εος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, ἄχθος, εος, τὸ, μέγεθος, εος, τό.
moleſtatio, ἐνόχλησις, εως, ἡ.
moleſte, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
moleſte fero, ἀνιάω, ῶ, ἀγανακτέω τι.
moleſtia, σχετλιασμὸς, ῦ, ὁ, ἀνία, ας, ἡ, ὄχλος, ου, ὁ.
moleſtiis affici, πράγματα λαμβάνειν.
moleſtia afficio, βαρύνω τινὰ. λυπέω τινὰ ἐν τινι. ἀνιάω, ῶ, ὀχλέω, ῶ.
moleſtia carens, ἄλυπος, ου, ὁ.
moleſtiam ſubire ob aliquam rem, ἐπιταλαιπωρέω.
moleſtiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
moleſto, ἐνοχλέω, λυπέω, ῶ, τείρω.
moleſtus, ἀνιαρὸς, ῦ, ὁ, δυσχερὴς, έος, ὁ, ἀηδὴς, έος, ὁ, λυπηρὸς, ῦ, ὁ, χαλεπὸς, ῦ, ὁ, ἀλγεινὸς, ῦ, ὁ, δεινὸς, ῦ, ὁ.
moleſtus ſum, ἄχθομαι, ῶ, χαλεπαίνω.
molimen, παρασκευὴ, ῆς, ἡ, ἐπιχείρημα, ατος, τό.
molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem, ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
moliri res novas, καινοτομεῖν, νεοχμοῦν, & νεοχμεῖν, ἀλλοτριοπραγμονεῖν, καινοτομεῖν.
moliri rebellionem, ἐπιβάλλειν ἐπανάστασιν.
molitio, aggreſſio, ἐγχείρησις, εως, ἡ, ἐγχείρημα, ατος, τό.
molitio rerum novarum, νεοχμωσις, εως, ἡ.
molitor, machinator, κατασκευαστὴς, ῦ, ὁ, συσκευαστὴς, ῦ, ὁ, ἐγχειρητὴς, ῦ, ὁ.
molitor, molendinarius, ὀνοκόπος, ου, ὁ, μυλωθρὸς, ῦ, ὁ.
molitura, ἀλετὸς, ῦ, ὁ.
molleſco, μαλακύνομαι.
molliculus, μαλακίων, ονος, ὁ.
mollio, μαλάσσω, & άττω, μαλακύνω, μαλθακίζω, καταμαλακίζω, ἁπαλύνω, δέω, λεαίνω, ἀνυγραίνω.
mollis, non durus, ἁμαλὸς, ῦ, ὁ, ἁπαλὸς, ῦ, ὁ, βρεώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, δεινὸς, ῦ, ὁ, ῥαδινὸς, ῦ, ὁ, τερενὸς, ῦ, ὁ, μαλθακινὸς, ῦ, ὁ.
mollis, delicatus, effœminatus, θηλυδρίας, ου, ὁ, θηλυδριώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, ἁβρὸς, ῦ, ὁ, γύνανδρος, ου, ὁ, θρυπτικὸς, ῦ, ὁ, ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, λαπιστὴς, ῦ, ὁ, μαλακὸς, ῦ, ὁ, μάλθων, ωνος, ὁ, συβαριτικὸς, ῦ, ὁ, χλιδανὸς, ῦ, ὁ, ἁβροβίος, ου, ὁ.
mollis, lenis, placidus, μαλακὸς, ῦ, ὁ, ἁπαλὸς, ῦ, ὁ.
mollis ſum, μαλακίζω, ῶ.
molliter, non dure, ἁμαλῶς, ἁπαλῶς, μαλακῶς, ὑγρῶς.
molliter, effœminate, delicate, χλιδανῶς, μαλακῶς, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, διατεθρυμμένως, ἁβρῶς.
mollities, teneritudo, ἁπαλότης, ητος, ἡ, μαλακότης, ητος, ἡ, ἁλότης, ητος, ἡ.
mollities, delitiæ, luxus, ἁβρότης, ητος, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ, θρύψις, εως, ἡ, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἡδυπάθεια, ας, ἡ, ἡδυπάθημα, ατος, τό.
mollitio, μαλάκωσις, εως, ἡ, μάλαξις, εως, ἡ.
molo, is, ἀλέω, ῶ, ἀλήθω.
momentaneus, πρόσκαιρος, ου, ὁ.
æqualis momenti qui eſt, ἀντίσταθμος, ου, ὁ, ϗ ἡ, ἀντιτάλαντος, ου, ὁ, ϗ ἡ.
momenti alicujus qui eſt, χρήσιμος, ου, ὁ, ϗ ἡ.
momenti parvi qui eſt, βραχὺς, έος, ὁ, μικρὸς, ῦ, ὁ, φαυλώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
ne momento quidem uno durans, οὐδενόσωρος, ου, ὁ.
momento, ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
momentum, ῥοπὴ, ῆς, ἡ, στιγμὴ, ῆς, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ὄφελος, εος, τό.
momus, μῶμος, ου, ὁ.
monachus, μοναχὸς, ῦ, ὁ.
monarcha, μονάρχης, ου, ὁ.
monarchia, μοναρχία, ας, ἡ.
monaſterium, μοναστήριον, ου, τό.
monaſticus, μοναστικὸς, ῦ, ὁ.
monedula, κολοιὸς, ῦ, ὁ.
moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, ῶ, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.

moneta, νόμισμα, ατος, τό.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
moneta vilis, χαλκίδιον, ου, τό.
monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
monetarius, ἀργυροκόπος, ου, ὁ.
monialis, ἀσκήτρια, ας, ἡ.
monile, περιδέραιον, ου, τὸ, ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, ὑποδέραιον, ου, τὸ, κάθεμα, ατος, τὸ, κάθημα, ατος, τὸ, καθετὴρ, ῆρος, ὁ, ὅρμος, ου, ὁ, καθόρμιον, ου, τό.
monitio, νουθέτημα, ατος, τό.
monitor, παραινέτης, ου, ὁ, παραγγελτὴς, ῦ, ὁ.
monitum, παράκλησις, εως, ἡ, παραίνεσις, εως, ἡ.
monopolium, μονοπωλία, ας, ἡ, & μονοπώλιον, ου, τό.
mons, ὄρος, εος, τὸ, Ionica οὖρος, Dorica ὦρος.
monſtrificus, τερατουργὸς, ῦ, ὁ.
monſtro, δείκνυμι, f. δείξω.
monſtroſa oratio, τερατολογία, ας, ἡ.
monſtroſe, τερατωδῶς.
monſtroſus, τερατώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
monſtroſus partus, τερατοτοκία, ας, ἡ.
monſtrum, τέρας, ατος, τό.
montanus, ὀρεινὸς, ῦ, ὁ, ὄρειος, ου, ὁ.
monticola, maſc. gen. ὀρεινόμος, ου, ὁ, ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, montium cultrix. Item ὀρέσβιος, ου, ὁ, ὀρέστωρ, ορος, ὁ, ὀρεινόμος, ου, ὁ.
montium cacumen, ἀκρώρεια, ὑπερβολὴ τῶν ὀρῶν, & ſimpliciter ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
montium latus, παρώρεια, ας, ἡ.
montium radix, ὑπώρεια, ας, ἡ, ὑπώρειον, ου, τὸ, προπυλώρεια, ας, ἡ.
montoſus, ὄρειος, ου, ὁ, βουνώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
monumentum, μνημεῖον, ου, τὸ, μνῆμα, ατος, τό.
monumentum, ſepulcrum, ἠρίον, ου, τὸ, μνῆμα, ατος, τὸ, σῆμα, ατος, τό.
mora, διατριβὴ, ῆς, ἡ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, μονὴ, ῆς, ἡ.
ſine mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
moralis, ἠθικὸς, ῦ, ὁ.
moraliter, ἠθικῶς.
moram facere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
moras nectere, διατρίβω, vel ἀναβολὰς ποιέω, vel ποιεῖσθαι.
præcipitare moras, ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖν, vel βαδίζειν.
moras quærere, τερείζειν τρίβας. Ariſtophanes.
bene moratus, εὔτροπος, ου, ὁ, (cui opponitur κακότροπος, ου, ὁ,) σώφρων, ονος, ὁ, ϗ ἡ.
morbidus, νοσερὸς, ῦ, ὁ, ἐπίνοσος, ου, ὁ.
morbis obnoxius, ἐπίνοσος, ου, ὁ, πολύνοσος, ου, ὁ.
ex morbo recreor, ἀναρρώννυμαι ἀπὸ τῆς νόσου, ἀνακομίζομαι, ἀνασφάλλω.
morbo remittente, adverb. τοῦ νοσήματος ὑπείκοντος, ϗ χαλῶντος.
morbo comitiali laboro, ἐπιληπτίζω, ἐπιλήπτομαι.
morbo liberari, ἐκ νόσου ἀνίστασθαι, τῆς ἀρρωστίας ἀναφέρειν, τὴν ὑγείαν ἀπολαμβάνειν, τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις ἀναλέξασθαι, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, ἐκ τῆς νόσου ἀνακομίζεσθαι.
morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
morboſus, νοσώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
in morbum recidere, ἀναπίπτειν.
morbus, νόσος, ου, ἡ, νόσημα, ατος, τό.
morbus comitialis, ἐπιληψία, ας, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ.
morbus communis, νόσος ἐπιδήμιος, aut ἐπίδημος, aut ἐπιδημική.
mordax, δήκτης, ου, ὁ, δηκτικὸς, ῦ, ὁ.
mordax, dicax, ſatyricus, σατυρικὸς, ῦ, ὁ, κερτομὸς, ῦ, ὁ, πληκτικὸς, ῦ, ὁ.
mordax dictum, σκῶμμα, ατος, τὸ, ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, ἐπικερτόμησις, εως, ἡ.
mordeo, δάκνω. pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
mordicus retineo, κρατέω, ῶ.
ex more, κατὰ τὸ εἰωθός.
pro more, συνήθως.
more pecudis, ἐν τρόπῳ βοσκήματος.
more majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
more uſitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in more poſitum eſt, νενόμισται.
morem gero, ὑπείκω, πειθαρχέω, ῶ.
præter morem, ἀήθως, παρὰ τὸ εἰωθός.
mores, τὰ ἤθη, τρόποι, ου, ὁ.
mores inconſtantes, βιοπλανεῖς ἤθος.
mores antiqui, ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ.
mores boni, εὐήθεια, ας, ἡ, εὐτροπία, ας, ἡ.
mores mali, κακοήθεια, ας, ἡ, κακοτροπία, ας, ἡ.
mores compono, ῥυθμίζω.
mori cupio, θανατιάω, ῶ, ſive θανατάω, ῶ.
moribundus, ἀποθνήσκων, οντος, ὁ.
moribus bonis præditus, εὐήθης, εος, ὁ, ϗ ἡ, ἐπιεικὴς ἦθος.
moribus malis præditus, κακοήθης, εος, ὁ, ϗ ἡ, κακότροπος, ου, ὁ.
morigere, πειθηνίως.

morigero, χαριστικὸς εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
morigerus, ὑπήκοος, ου, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
morio, μωρίων, ωνος, ὁ, γελωτοποιὸς, ῦ, ὁ.
morior, τελευτάω, ῶ, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
mori laudabiliter, θνήσκειν καλῶς, τελευτῆς ἀρίστης τε, ϗ καλλίστης τυχεῖν, μὴ ἀσχήμως, μηδὲ ἀδόξως τελευτῆσαι.
mori turpiter, ἐπονείδιστον τὸν βίον τελευτῆσαι, τὸν μιαρὸν, καὶ βέβηλον βίον καταλύειν.
morior honeſte, εὐθανατέω, ῶ.
morior miſere, ægre, δυσθανατέω, ῶ.
moror, inhibeo, ἐπέχω, κατέχω.
moror, cunctor, ὀκνέω, μέλλω, ὑστερίζω, καθυστερίζω, χρονίζω.
moror, habito, οἰκέω, ῶ, καταγίνομαι. Demoſthenes.
nihil moror, id eſt, non curo, οὐδέν μοι μέλει.
moror, exſpecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιοῦμαι, moram nectere: aliquando pro curo, ut nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· pro retardare, ἐπέχειν.
moroſe, δυσκόλως.
moroſitas, δυσκολία, ας, ἡ, δυστροπία, ας, ἡ.
moroſus, δύσκολος, ου, ὁ, δύστροπος, ου, ὁ.
moroſus ſum, δυσκολαίνω.
mors, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, ἡ βίου τελευτὴ, πότμος, ου, ὁ, κατάλυσις, εως, ἡ.
mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
mors bona, & felix, εὐθανασία, ας, ἡ, εὐθάνατος θάνατος.
mors infelix, δυσμοιρία, ας, ἡ, Epigram.
morſu avello, ἀποτρώγω.
morſus, δῆγμα, ατος, τὸ, δῆξις, εως, ἡ.
morſus a cane, κυνόδηκτος, ου, ὁ.
ſine morſu, ἄδηκτος.
mortales, βροτοὶ, οἱ.
mortalis, θνητὸς, ῦ, ὁ, θανάσιμος, ο, ὁ, βροτὸς, ῦ, ὁ.
mortalitas, θνητὸν, ῦ, τό.
mortariolum, ἰγδίον, ου, τὸ, θυείδιον, ου, τὸ, ὁλμίσκος, ου, ὁ.
mortarium, ὅλμος, ο, ὁ.
morte præmatura decedens, πρόμοιρος, ο, ὁ.
morte dignus, φόνου ἄξιος.
morte mulcto, θανατόω, ῶ.
mortem effugere, ἐκδῦναι ὄλεθρον. Euripides.
mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
morti proximus, ἐπιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἐπιθάνατος, ου, ὁ.
morti propinquum eſſe, ἐν δυσμαῖς τῦ βίου εἶναι, πρὸς τῷ τέλει τῦ βίου εἶναι, ἐν ἐσχάτοις εἶναι, παραπλησίως ἔχειν, ἐσχάτως διακεῖσθαι.
morticinus, θνησιμαῖος, ο, ὁ.
mortifer, θανατηφόρος, ου, ὁ, θανάσιμος, ο, ὁ.
mortificatio, νέκρωσις, εως, ἡ, νεκρότης, ητος, ἡ.
mortui, οἱ ἀπελθόντες, οἱ καμόντες, οἱ κεκμηκότες, οἱ κεκοιμημένοι, νεκροὶ, οἱ, ἔνεροι, οἱ, κατοιχόμενοι, οἱ.
mortuo ſimilis, νεκρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
mortuorum res, τὰ νεκρικά.
mortuus, ἀποθανὼν, όντος, ὁ, νεκρὸς, ῦ, ὁ.
morum, μῶρον, ο, τὸ, συκάμινον, ου, τό.
morum difficultas, δυστροπία, ας, ἡ.
morum ſimilitudo, ὁμοιοτροπία, ας, ἡ.
morus, μορέα, ας, ἡ, συκάμινος, ου, ἡ.
mos, ἔθος, εος, τὸ, τρόπος, ου, ὁ, συνήθεια, ας, ἡ.
mos conſtitutus, & confirmatus longo uſu, καθεστηκὼς τρόπος.
mos receptus, νόμισμα, ατος, τό.
motacilla, σείσουρα, ας, ἡ.
motio, κίνησις, εως, ἡ.
motio caſtrorum, ἀνάζευξις, εως, ἡ, ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ.
motor, κινητὴς, ῦ, ὁ, & κινητὴρ, ῆρος, ὁ.
motus, us, κίνημα, ατος, τὸ, σεῖσμα, ατος, τὸ, κινηθμὸς, ῦ, ὁ, κινάθισμα, ατος, τὸ, σεισμὸς, ῦ, ὁ.
motus, perturbatio, tumultus, κίνησις, εως, ἡ, κίνημα, ατος, τὸ, κλόνος, ο, ὁ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ.
motus animi, ὁρμὴ, ῆς, ἡ.
moveo, cieo, agito, ἐλαύνω, κινέω, ῶ, ἀνακινέω, ῶ, νωμάω, ῶ, ὁρμάω, ῶ, ὀχλέω, σείω, σοβέω, ῶ, πελεμίζω, Poetice.
moveo affectus, πληκτίζομαι.
moveo, proficiſcor, αἴρω, ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνυμαι.
moveo, permoveo, διακινέω, ῶ. ut permovere, ſeu verſare mentem alicujus, διακινεῖν τὸν νοῦν τινος.
mox, μετέπειτα, αὐτίκα δὴ μάλα, ἤδη cum Futuro, ὅσον αὐτίκα, παραυτίκα.

M U.

muceo, & muceſco, σήπομαι, εὐρωτιάω, ῶ.
mucidus, εὐρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, σαπρὸς, ῦ, ὁ.
mucor, oris, εὐρὼς, ῶτος, ὁ, σαπρότης, ητος, ἡ.
mucoſus, μυξώδης, εος, ὁ & ἡ, κορυζώδης, εος, ὁ & ἡ.
mucro, αἰχμὴ, ῆς, ἡ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ.
mucronatus, ἀποξὺς, εος, ὁ ϗ ἡ, πρόστομος, ου, ὁ.
mucus, μύξα, ης, ἡ, βλέννα, ης, ἡ, κόρυζα, ης, ἡ.
mugio, μυκάομαι, ῶμαι.
mugitus, μυκηθμὸς, ῦ, ὁ, μύκησις, εως, ἡ.
mula, ἡμίονος, ου, ἡ.
mulcedo, κηληθμὸς, ῦ, ὁ.
mulceo, θέλγω, καταψάω, ῶ, κηλέω, ῶ.
mulcta, ζημία, ας, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
mulctam perſolvere, ζημίαν καταβάλλειν.
mulctam irrogare, ζημίαν, vel τίμημα ἐπιτιθέναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
mulctatio, τίμησις, εως, ἡ.
mulcto, as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλειν ζημίαν, προστιμάω, ῶ.
mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
muliebre ingenium, θῆλυ, εος, τό. Galenus.
muliebrem vocem habens, γυναικόφωνος, ο, ὁ.
muliebris imitatio, γυναικισις, εως, ἡ.
muliebris ſuperſtitio, γυναικισμὸς, ῦ, ὁ.
muliebris, γυναικεῖος, ε, ὁ, γυναικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
muliebriter, γυναικείως.
mulier, γυνὴ, αικὸς, ἡ.
muliercula, γύναιον, ου, τὸ, γυναικάριον, ου, τό.
mulieres perdite amans, γυναικομανὴς, έος, ὁ.
mulieris ſub imperio vivens, γυναικοκρατούμενος, ου, ὁ.
mulieroſitas, φιλογυνία, ας, ἡ.
mulieroſus, φιλογύνιος, ου, ὁ, γυναικοφίλης, ου, ὁ καὶ ἡ, γυναικομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
mulio, ὀρεωκόμος, ου, ὁ.
mullulus, τριγλὶς, ίδος, ἡ.
mulſum, οἰνόμελι, ιτος, τό.
multeſimus, πολλοστὸς, ῦ, ὁ, πολλοστημόριον, ῦ, ὁ.
multicolor, ποικιλείμων, ονος, ὁ.
multifarie, πολυμερῶς.
multifarius, πολύτροπος, ου, ὁ.
multifidus, πολυσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
multifluus, πολύρρυτος, ου, ὁ.
multiforis, πολύτρητος, ου, ὁ.
multiformis, πολυποίκιλος, ου, ὁ.
multiloquium, πολυλογία, ας, ἡ, βαττολογία, ας, ἡ, πολυέπεια, ας, ἡ.
multiloquus, πολυλόγος, ου, ὁ, μακρολόγος, ο, ὁ.
multimanus, πολύχειρ, ειρος, ὁ.
multimodus, πολύτροπος, ο, ὁ.
multipeda, ὄνος, ου, ὁ, ſive ὀνίσκος, ο, ὁ.
multipes, πολύπους, οδος, ὁ.
multiplex, πολλαπλάσιος, ο, ὁ, πολυμερὴς, έος, ὁ & ἡ.
multiplicatio, πληθυσμὸς, ῦ, ὁ, πολλαπλασιασμὸς, ῦ, ὁ.
multipliciter, πολλαπλασίως.
multiplico, πολλαπλασιάζω.
e multis unus, πολλοστὸς, ῦ, ὁ.
multiſonus, πολύφθογγος, ου, ὁ.
multitudo, ὅμιλος, ου, ὁ, ὁμὰς, άδος, ἡ, ὅμαδος, ου, ὁ, πλῆθος, εος, τὸ, πληθὺς, ύος, ἡ, σμῆνος, εος, τὸ, σπεῖρα, ας, ἡ, σπείραμα, ατος, τὸ, & στοίχημα, ατος, τὸ, χῦμα, ατος, τό.
multitudo, plebs, vulgus, πλῆθος, εος, τὸ, οἱ πολλοί.
multivagus, πολυπλανὴς, έος, ὁ, πολύπλανος, ο, ὁ, πολυπλάνητος, ου, ὁ.
multo, παρὰ πολύ.
multo magis, πολὺ μᾶλλον.
multo minus, σχολῇ γε, ἥκιστα.
multoties, πολλοστόν.
multum abeſt, πολλοῦ δεῖ.
multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
multus, ἀδινὸς, ῦ, ὁ, ἀδρὸς, ῦ, ὁ, ἄπλετος, ο, ὁ, νιφετὸς, ῦ, ὁ, ἱκανὸς, ῦ, ὁ, καταπληθὴς, έος, ὁ, λαῦρος, ο, ὁ, μακρὸς, ῦ, ὁ, περισσὸς, ῦ, ὁ, vel περιττὸς, ῦ, ὁ. πολὺς, ὁ, πολλὴ, ἡ, συχνὸς, ῦ, ὁ.
multus ſum in aliqua re, προσκαρτερέω, ῶ, cum dativo
mulus, ὀρεὺς, έως, ὁ, ἡμίονος, ου, ὁ.
mundanus, κοσμικὸς, ῦ, ὁ.
munde, καθαρῶς, καθαρείως, αἰθερίως.
mundi civis, κοσμοπολίτης, ου, ὁ.
mundi conditor, κοσμοποιὸς, ῦ, ὁ.
munditiei ſtudioſus, φιλόκαλος, ο, ὁ.
mundities, καθαριότης, ητος, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
mundus, a, um, καθαρὸς, ῦ, ὁ.
mundus, ſubſt. κόσμος, ο, ὁ.
mundus muliebris, κόσμος γυναικεῖος.
munera accipiens, δωρολήπτης, ο, ὁ, δεξίδωρος, ου, ὁ, δωροδόκος, ου, ὁ.
munera civilia gerere, διοικεῖν τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὰ δημόσια πράττειν, δημοσιεύειν.
munera offerre, δωροφορέω.
muneribus corrumpo, δεκάζω, καταδωροδοκέω, ῶ, δωροδοκέω, ῶ, δεκάζω.
muneribus corruptus, δώροις μαλθακιζόμενος, δωρολήπτης, ου, ὁ.
muneris mei eſt, προσήκει μοι.
munero, vel muneror, γεραίρω, δωρέομαι, οῦμαι, βραβεύω.
ſine munerum acceptione, ἀδωροδοκήτως, ἀδώρως.
munia, τὰ προσήκοντα.
municeps, πολίτης, ο, ὁ.
municipalis, πολιτικὸς, ῦ, ὁ.

municipium, πόλις, εως, ἡ, κωμόπολις, εως, ἡ, ἄστυ, εος, τὸ
munifice, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
munificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ.
munificentia certo, ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι.
munificus, μεγαλοπρεπής, έος, ὁ ϗ ἡ.
munimentum, ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, ἔρυμα, ατος, τὸ, ὄχος, εος, τό.
munio, ὀχυρόω, ῶ, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
munitio, περιτειχισμός, ῦ, ὁ, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
munitio oppoſita, ἀντιτείχισμα, ατος, τό.
munitu facilis, εὐεπιτείχιστος, ου, ὁ.
munitus, a, um, τετειχισμένος, ου, ὁ, ὀχυρός, ῦ, ὁ, ἀσφαλισθείς, έντος, ὁ.
munus, δῶρον, ου, τὸ, δώρημα, ατος, τὸ· pro officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον. ου, τό.
munus obire, ποιέω, vel διαπράττειν ἔργον.
munus ſuum exequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελέω.
munuſculum, δωρημάτιον, ου, τό.
muræna, μύραινα, ης, ἡ.
murex, κογχύλιον, ου, τό.
muri ambitus, τύρσις, εως, ἡ.
muri oppugnatio, τειχομαχία, ας, ἡ.
muri civitatis, ἱμάτια πόλεως, metaphorica.
muria, ἅλμη, ης, ἡ, τάριχος, εος, τὸ, & τάριχος, ου, ὁ.
muris bouis cinctus, ἀτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, & ἀτείχιστος, Poetica.
murmur, ψόφος, ου, ὁ, γογγυσμὸς, ῦ, ὁ.
murmur aquæ fluentis, κελάρυξις, εως, ἡ, κελάρυσμα, ατος, τό.
murmur ponti, φλοῖσβος θαλάσσης. βρόμος, ου, ὁ.
murmuratio, μορμυρισμός, ῦ, ὁ, γογγυσμός, ῦ, ὁ.
murmurator, γογγυστής, ῦ, ὁ.
murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
muros demolior, κατατειχίζω.
intra muros qui ſe continet, τειχήρης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
murus, τεῖχος, εος, τό.
mus, muris, μῦς, υὸς, ὁ.
mus araneus, μυγαλῆ, ῆς, ἡ.
muſa, μοῦσα, ης, ἡ.
muſarum amans, φιλόμουσος, ου, ὁ.
muſarum amor immoderatus, μουσομανία, ας, ἡ.
muſarum oſor, ἄμουσος, ου, ἀπόμουσος, ου, ὁ.
muſarum inſtinctu, ἐμμούσως.
muſas amo, φιλομουσέω, ῶ.
muſas perdite amo, μουσομανέω, ῶ.
muſarum furore percitus, μουσομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, μουσόληπτος, ου, ὁ, μουσοπάτακτος, ου, ὁ.
muſca, μυῖα, ας, ἡ.
muſca canina, κυνόμυια, ας, ἡ.
muſcarium, σόβη, ης, ἡ, μυιοσόβη, ης, ἡ.
muſcipula, μυοφόνον, ου, τό, μυάγρα, ας, ἡ.
muſco obſitus, βρυωθείς, έντος, ὁ.
muſcoſus, βρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
muſculoſus, μυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
muſculus, μυών, ῶνος, ὁ.
muſcus, μνίον, ου, τὸ, φυκίον, ου, τὸ, βρύον, ου, τό.
muſæum, μουσεῖον, ου, τό.
muſica, μουσική, ῆς, ἡ.
muſices peritus, μουσικός, ῦ, ὁ, ᾠδικός, ῦ, ὁ.
muſicus, μουσικός, ῦ, ὁ.
muſicus furor, μουσομανία, ας, ἡ.
muſſitatio, μυγμός, ῦ, ὁ, τρυσμός, ῦ, ὁ.
muſſito, μύζω, διαψιθυρίζω.
muſſo, ὑποτρύζω, τονθορύζω, & τονθορίζω, μύζω.
muſtaceum, μουστάκιον, ου, τό.
muſtela, γαλῆ, ῆς, ἡ, ἰκτίς, ίδος, ἡ.
muſtum, νέος οἶνος, γλεῦκος, εος, τό.
muſtum decoctum, γλεῦξις, εως, ἡ, μελιτὸν, ῦ, τό.
mutabilis, εὐμετάβολος, ου, ὁ.
mutabilis ſubinde, ἀγχίστροφος, ου, ὁ.
mutabilitas, ἀστασία, ας, ἡ, εὐκινησία, ας, ἡ.
mutare ſententiam, ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, μετατίθεσθαι, γνωμομαχέω, ὀκνέω.
mutari animo, ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας.
mutatio, μεταβολή, ῆς, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
mutatio inſtituti vitæ in pejus, ἐκδιαίτησις, εως, ἡ.
mutatio ſubita, ἀγχίστροφος μεταβολή.
mutationi obnoxius, εὐμετάπτωτος, ου, ὁ.
mutatus, μεταποιητός, ῦ, ὁ.
mutatoria, ἀμοιβάς, άδος, ἡ, ἀμοιβὰς χλαῖνα, mutatoria læna. Homerus.
mutilatio, πήρωμα, ατος, τό, πήρωσις, εως, ἡ.
mutilator, κολοβωτής, ῦ, ὁ.
mutilatus, πηρωθείς, έντος, ὁ, κολοβωθείς, έντος, ὁ.
mutilo, κολοβόω, ῶ, πηρόω, ῶ.
mutilus, κολοβός, ῦ, ὁ, κυλλός, ῦ, ὁ, πηρός, ῦ, ὁ, ἐλλιπής, έος, ὁ καὶ ἡ.
mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
muto, immuto, vario, μεταμείβω, ἀλλάσσω, & ἀττω, ἀνταλλάσσω, & ομαι, μεταλλάττω, ὑπαλλάττω, ἀλλοιόω, ῶ, μεταβάλλω, & ομαι, μεθίστημι, μετακινέω, ῶ, μεταλαμβάνω, μετατηρέω, ῶ, & μετατηρέομαι, μεταποιέω, ῶ, μεταστρέφω, τρέπω, ἐξαλλάττω.
muto, commuto, permuto, διαλλάττω, ἀλλάττω.
mutor (in pejus, vel in melius) μεταπίπτω.
mutuatio, δανεισμός, ῦ, ὁ.
mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν, προσδανείζεσθαι, χρῆσθαι.
mutuo dare, δανείζειν, χρᾶν.
mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
mutuor, mutuo accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
mutus, κωφός, ῦ, ὁ, ἄφωνος, ου, ὁ, ἄφθογγος, ου, ὁ.
mutuum, δάνειον, ου, τὸ, δάνεισμα, ατος, τό.
mutuum do, κιχρέω, ῶ.
mutuus, ἀμοιβαῖος, ου, ὁ, κατάλληλος, ου, ὁ.

M Y.

myrias, μυριάς, άδος, ἡ.
myrica, μυρίκη, ης, ἡ.
myropola, μυροπώλης, ου, ὁ, & μυροπώλος, ου, ὁ.
myrrha, μύῤῥα, ας, ἡ, σμύρνα, ης, ἡ.
myrrhatus, κατάσμυρνος, ου, ὁ.
myrtetum, μυῤῥινών, ῶνος, ὁ.
myrtus, μυῤῥίνη, ης, ἡ, μύρτος, ου, ἡ.
myſta, μύστης, ου, ὁ.
myſteria, μυστήρια, τά.
myſteria ſacra tractans, μύστης, ου, ὁ, ἱερομύστης, ου, ὁ.
myſteriis ſacris initior, μυέομαι, οῦμαι, τελειόομαι, οῦμαι, initio, μυέω, ῶ, τελειόω, ῶ.
myſtice, μυστικῶς, τελεστικῶς.
myſticus, μυστικός, ῦ, ὁ.

N A.

NAblium, νάβλα, ης, ἡ, & νάβλας, ου, ὁ.
na, ναὶ, νὴ Δία.
nænia, ἐπικήδειος, μονῳδία.
nævus, ἡ κηλὶς σωματοφυής.
nam, γάρ, ἐπεί, ὅσον, ὅτι.
nanciſcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω, ἀρετῆ, virtutem. περιποιέομαι, οῦμαι, κερδαίνω.
nanus, νάνος, ου, ὁ, νανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
nares, ῥῖνες, αἱ.
nares emungere, ὀλίζω τὰς ῥῖνας, ἀπομύττεσθαι.
e naribus, μυκτηρόθεν.
narratio, ἀφήγησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
narratio fabuloſa, μυθολογία, ας, ἡ, μυθολόγημα, ατος, τὸ, μύθευμα, ατος, τό.
narratiuncula, διηγημάτιον, ου, τό.
narrator, ἀφηγητὴς, ῦ, ὁ, ἐξηγητής, ῦ, ὁ.
narro, διηγέομαι τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
narro fabulas, μυθολογέω, ῶ.
naſcor, γίγνομαι, γεννάομαι, ῶμαι, φύομαι, πέφυκα.
naſo ſuſpendere, irridere, μυκτηρίζω, ἐκμυκτηρίζω.
naſo aquilino præditus, γρυπός, ῦ, ὁ.
naſo carens, ἄῤῥιν, & ἄῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ.
naſſa, κύρτος, ου, ὁ.
naſturtium, κάρδαμον, ου, τό.
naſus, ῥίν, ινός, ἡ, ῥίς, ινός, ἡ, μυκτήρ, ῆρος, ὁ.
naſus, irriſio, μυκτήρ, ῆρος, ὁ.
naſuti, μυκτηρισταί, οἱ, χλευασταί, οἱ.
nata, æ, παῖς, δός, ἡ, θυγάτηρ, έρος, & ρὸς, ἡ.
natale ſolum, πατρίς, ίδος, ἡ, ἐγγενὴς γῆ.
natalibus obſcuris ortus, κακόπατρις, ιος, ὁ καὶ ἡ.
natalis Dei, θεόγνια, τά.
natalia, γενεθλιακός, ῦ, ὁ, γενέσιος, ου, ὁ.
natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
natalitia celebrare, ἄγω γενέθλια.
natalitium ſidus, θέμα, ατος, τό.
natalitius, γενεθλιακός, ῦ, ὁ.
natatio, κόλυμβος, ου, ὁ, νεῦσις, εως, ἡ, πλεῦσις, εως, ἡ, νῆξις, εως, ἡ.
natator, κολυμβητής, ῦ, ὁ, νευστήρ, ῆρος, ὁ, νευστής, ῦ, ὁ, πλώτηρ, ερος, ὁ, πλωτήρ, ῆρος, ὁ.
natatrix, κολυμβάς, άδος, ἡ, νηττρίς, ίδος, ἡ.
natatus, us, νεῦσις, εως, ἡ, πλεῦσις, εως, ἡ, νῆξις, εως, ἡ, κόλυμβος, ου, ὁ.
nates, πυγαί, αἱ, & πυγή, ῆς, ἡ.
natio, γένος, εος, τό. Σύρος τὸ γένος, natione Syrus. ἔθνος, εος, τὸ, φῦλον, ου, τό.
nationis ejuſdem qui eſt, ὁμοεθνής, έος, ὁ ϗ ἡ, ὁμόφυλος, ου, ὁ.
nationis diverſæ qui eſt, ἑτεροεθνής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀλλόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἑτερόφυλος, ου, ὁ.
nativitas, γέννη, ῆς, ἡ, γένεσις, εως, ἡ, γονή, ῆς, ἡ.
nativus, γνήσιος, ου, ὁ, ἐγγενής, έος, ὁ καὶ ἡ.
nato, κολυμβάω, ῶ, νέω, νήχομαι.
natu grandis, major, minimus, &c. V. grandis, major, minimus &c.
natura, φύσις, εως, ἡ, γενεά, ᾶς, ἡ, γένεσις, εως, ἡ.
natura humana, ἀνθρώπου φύσις.
natura bona, ἀγαθοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, εὐφυής, έος, ὁ καὶ ἡ.

natura malus, κακοφυής, έος, ὁ ϰ ἡ.
natura comparatum eſt, ut &c. πέφυκε, ſequente infinito.
a natura habeo, πέφυκα, cum infinito.
naturæ indagandæ ſtudium, φυσιολογία, ας, ἡ.
naturæ inſtinctu, αὐτοδίδακτος. Budæus.
naturæ inveſtigator, φυσιολόγος, ου, ὁ, φυσικός, οῦ, ὁ.
naturalis, φυσικός, ου, ὁ, ἔμφυτος, ου, ὁ.
naturaliter, κατὰ φύσιν.
in rerum naturam prodeo, παρίσταμαι.
ſecundum naturam, φυσικῶς.
natus, γεγονώς, ότος, ὁ, πεφυκώς, ότος, ὁ, τεχθείς, έντος, ὁ.
natus, id eſt, filius, παῖς, δός, ὁ, υἱός, οῦ, ὁ.
natus annos viginti, γεγονὼς ἔτη εἴκοσι.
navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
navale prælium, ναυμαχία, ας, ἡ.
navales copiæ, ναύσταθμος, ου, ὁ, τὸ ναυτικόν.
navalis expeditio, πλόος, πλοῦ, ὁ, Sophocles. πόρθμευμα ναΐον, Euripides.
navalis rei peritus, θαλάσσιος, ου, ſeu θαλάττιος, ου, ὁ ϰ ἡ.
navale, ναύσταθμον, ου, τό.
navalis, ναυτικός, οῦ, ὁ.
navarchus, ναύαρχος, ου, ὁ.
nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
nauclerus, ναύκληρος, ου, ὁ.
navem fabricare, ναυπηγεῖν.
navem conſcendere, ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ναῦν. cui opponitur, ἀποβαίνειν εἰς τὴν γῆν, deſcendere a navi in terram.
naves ſubducere, ἀνέλκειν τὰς ναῦς.
naves in mare deducere, καθέλκειν, & καθελκύειν τὰς ναῦς.
naves appellere, νῆας ἔχειν, Poetice.
naufragium, ναυάγιον, ου, τό, ναυαγία, ας, ἡ.
naufragium facio, ναυαγέω, ῶ.
naufragus, ὁ ϰ ἡ ναυαγός, ναυαγῶν, οῦντος, ὁ.
navi veho, ναυστολέω, ῶ.
navicula, πλοιάριον, ου, τό.
navigabilis, πλώσιμος, ου, ὁ, πλωτός, οῦ, ὁ.
navigandi inſolens, ἀπειροθάλασσος, ου, ὁ, vel σσος, ὁ, ἡ, ἀπειρόπλους, ου, ὁ.
navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
navigatio, ναυτιλία, ας, ἡ, πλόος, ου, ὁ.
navigatio ſecunda, εὔπλοια, ας, ἡ.
navigator, πλωτήρ, ῆρος, ὁ, πλωτήρ, ῆρος, ὁ.
navigatu difficilis, δύσπλοος, ου, ὁ, facilis, εὔπλοος, & εὔπλους, ὁ.
navigiolum, πλοιάριον, ου, τό, σκαφίδιον, ου, τό.
navigium, πλοῖον, ου, τό.
navigium piſcatorium, ἁλιευτικόν, ἔτος, ἡ, & ἁλιευτρον, ου, τό.
navigo, πλέω, ἀποπλέω.
navis, βᾶρις, ιος, vel ιδος, ἡ, ὁλκάς, άδος, ἡ, quando ei additur adjectivum, ut ὁλκάδες σιταγωγοί, naves frumentariæ. ναῦς, νεώς, ἡ, πορθμεῖον, ου, τό, πρύμνη, ης, ἡ, per ſynecdochen, σκάφος, εος, τό, πλοῖον, ου, τό.
navis gubernator, ναύκληρος, ου, ὁ.
navis inſtructa, & parata, κατηρτισμένον πλοῖον.
navis expedita, εὔζωνος σκάφος.
navis oneraria, φορτηγός, οῦ, ὁ, & φορτηγωγός, φορτηγικὸν πλοῖον. ſubaudi, ναῦς, νεώς, ἡ, ἄκατος, ου, ὁ ϰ ἡ, ὁλκάς, άδος, ἡ, μυριοφόρος ναῦς, φορτικὸν πλοῖον, φορτὶς ναῦς, Poetice.
navis prædatoria, λῃστρικὴ ναῦς, ἐπακτροκέλης.
navis præſidiaria, ναῦς φυλακίς.
navis prætoria, στρατηγὶς ναῦς.
navis roſtrata, χαλκέμβολος ναῦς.
naviter, σπουδαίως.
navium ſtatio, ναύσταθμος, ου, ὁ, ναύλοχον, ου, τό, νεώς, ὤς, ὁ, ὅρμος, ου, ὁ.
ſine naulo, ἀναυλεί.
naulum, ναῦλον, ου, τό, πορθμεῖον, ου, τό.
naumachia, ναυμαχία, ας, ἡ.
navo, as, are, operam, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι. σπουδάζειν περί τινος. ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
nauſea, ναυτία, ας, ἡ, & ναυτιασμός, οῦ, ὁ.
nauſeo, ἀσώμαι, ῶμαι, ἐμετιάω, ῶ, ναυτιάω, ῶ.
nauta, ναύτης, ου, ὁ, ναυτίλος, ου, ὁ.
nautica ars, ἡ ναυτική, ſc. τέχνη.
nauticæ rei peritus, ναυτικός, οῦ, ὁ.
nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος, ου, ὁ.
nauticus, ναυτικός, οῦ, ὁ.
nauticus panis, ναυτικὸς ἄρτος, δίπυρος ἄρτος, Ital. *biſcotto*.
navus, δραστήριος, ου, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ.

N E.

ne, interrogandi, ἆρα, πότερον.
ne, dehortativum adv. μή, μὴ δῆτα. prout non, ἵνα μή.
ne dicam, ἵνα μὴ λέγω.
ne forte, μή πως.
ne quidem, οὐδέ, μηδέ. μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem.
ne tantillum quidem, τριβελλινίγξ, vel τριβαλλινίγξ. Ariſtophanes.

nebula, νεφέλη, ης, ἡ, νέφος, εος, τό, ὀμίχλη, ης, ἡ.
nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, ουτιδανός, οῦ, ὁ.
nebuloſus, νεφελώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, νεφώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
nec, & neque, μηδέ, οὐδέ, οὔτε.
nec vero, nec tamen, οὐ μέν.
neceſſaria ad victum, ἄλφιτα, τά, τὰ ἐπιτήδεια, ἀναγκαῖα τοῦ βίου.
neceſſarii, amici, ἐπιτήδειοι, οἱ, ἀναγκαῖοι, οἱ, προσήκοντες, οἱ, οἰκεῖοι, οἱ, & Jonice οἰκήιοι.
neceſſario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
neceſſarius, ἀναγκαῖος, ου, ὁ.
neceſſe eſt, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
neceſſe eſt mihi hoc facere, ἀνάγκη μοι τοῦτο ποιεῖν. ἔχει μοι ἀναγκαίως ποιεῖν τοῦτο.
neceſſitas, ἀνάγκη, ης, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
neceſſitas urget, τὰ τῆς παρασκευῆς κατεπείγει.
neceſſitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος, ου, ὁ.
neceſſitudine conjunctus, προσήκων, οντος, ὁ.
neceſſitudo, συνήθεια, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
neceſſitudo mihi eſt cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
neco, κτείνω, ἀναιρέω, ῶ, φονεύω.
necromantia, νεκρομαντεία, ας, ἡ.
nectar, νέκταρ, αρος, τό.
nectareus, νεκτάρεος, ου, ὁ.
nectere dolos, πλέκειν μηχανάς.
nectere coronam, στεφανοπλοκεῖν.
necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
necubi, μήπου, ἵνα μήπου.
nedum, ἤτοι, & ἤτοιγε, μήτι, μήτι δή, μήτι γε, μήτιγε δή, οὐχ ὅτι, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως, οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, μηχανῇ, ἤτοιγε.
nefandus ἄρρητος, ου, ὁ, ἀνόσιος, ου, ὁ, ἀθέμιστος, ου, ὁ, δύσφατος, ου, ὁ, ἀθέσμιος, ου, ὁ.
nefarie, ἀθέσμως, ἀνοσίως.
nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
nefarius, μιαρώτατος, ου, ὁ, ἀθέμιστος, ου, ὁ.
nefas eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι, οὐ θέμις.
per fas & nefas, ϰ δικαίως, κἀδίκως.
nefaſti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπόθετοι ϰ ἄπρακτοι.
nefaſtus, ἀθέμιστος, ου, ὁ.
negantes Deum, ἀρνησίθεοι, οἱ.
negatio, ἄρνησις, εως, ἡ.
neglecta, ἀμελῶς.
cum neglectu, ἀμελῶς, ἠμελημένως.
neglectui habere aliquem, ἀμελῶς ἔχειν τινός.
neglectus, us, ἀμέλεια, ας, ἡ.
neglectus, a, um, καταφρονούμενος, ου, ὁ.
negligendus, ἀμελητέος, ου, ὁ.
negligens, ἀμελής, έος, ὁ ϰ ἡ, ὀλίγωρος, ου, ὁ.
negligens ſum, ἀμελέω, ῥᾳθυμέω, ἀπονοστάζω, ῥεμβομαι, ἀπορρᾳθυμέω.
negligenter, ἀμελῶς.
negligentia, ἀμέλεια, ας, ἡ, ὀλιγωρία, ας, ἡ.
negligere occaſionem, καταπροΐεσθαι τὸν καιρόν.
negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ῶ, ἀμελέω, ῶ, ῥᾳθυμέω, ῶ.
nego, contradico, inficior, ἀρνέομαι, οῦμαι, ἀπαρνέομαι, οῦμαι, ἐξαρνέομαι, οῦμαι, ἀντιλέγω, μὴ φάσκω, μὴ λέγω, ἀντίφημι, ἀπόφημι, ἔξαρνός εἰμι.
nego, denego, renuo, φθονέω, ῶ, ἀπαυδάω, cum genitivo, ἀπειπέω, ῶ.
negotia propria curans, ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ϰ ἡ.
negotia domeſtica, τὰ οἴκοι ἔργα.
negotiatio, ἐμπολή, ῆς, ἡ, ἐμπορία, ας, ἡ.
negotiator, ἔμπορος, ου, ὁ, ἐμπορευτής, οῦ, ὁ.
negotiatorius, ἐμπορικός, οῦ, ὁ.
negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι. ἀσχολεῖσθαι περί τι.
nullo negotio, ἀπόνως, ἀπραγματεύτως, εὐπετῶς, ῥᾳδίως.
negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύομαι.
negotioſus, πραγματώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
negotium, πρᾶγμα, ατος, τό, ἀσχολία, ας, ἡ, πραγματεία, ας, ἡ.
negotium, vel moleſtiam exhibere, ὄχλον παρέχειν, ὀχληρὸν εἶναι.
negotium habere cum aliquo, ἐντυγχάνειν τινί.
negotium faceſſere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, πόνους παρέχειν.
nemeſis, νέμεσις, εως, ἡ.
nemo, οὐδείς, ενός, ὁ, οὔτις, οὔτινος, ὁ.
nemoroſus, ὑλώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, ἀλσώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
nempe, δηλαδή, δηλονότι, δῆτα.
nemus, oris, δρυμός, οῦ, τό, τέμενος, εος, τό, ὕλη, ης, ἡ, ἄλσος, εος, τό.
neo, νέω, νήθω, κλώθω.
neo fila, μίτον κλώθω.
nepa, æ, vel nepe, es, σκορπίος, ου, ὁ.
nepos, ἔγγονος, ου, ὁ, ἀπόγονος, ου, ὁ, ὑιωνός, ου, ὁ.
nepotes, h. e. intemperantes, οἱ ἄσωτοι ϰ ἀκολαστότατοι.

Digitized by Google

neptis, ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, θυγατριδῆ, ῆς, ἡ.
neptunius, ποσειδώνιος, α, ὁ.
neptunus, ποσειδῶν, ῶνος, ὁ.
neque, μήτε.
nequam, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ.
nequando, μήποτε.
nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῇ, οὐδαμῶς, οὐδήπου, μὴ δῆτα, οὐ μὲν οὖν.
neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
neque enim, οὐ μὴν.
neque vero, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ μὴν.
nequeo, ἀδυνατέω, ῶ, ἀδυνατέω, ῶ.
nequicquam, εἰκῆ, pro fruſtra, μάτην.
nequid, μήτι.
nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
nequior, κακίων, ονος, ὁ, ἀχρηστότερος, ου, ὁ.
nequis, μήτις.
nequiſſime, κάκιστα.
nequiſſimus, πονηρότατος, ου, ὁ.
nequiter, πονηρῶς, ἀσώτως.
nequitia, πονηρία, ας, ἡ, ἀχρειότης, ητος, ἡ.
nervos intendere, διατείνεσθαι.
nervoſus, νευρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
nervus, νεῦρον, ου, τό.
nervus arcus, ἔντασμα, ατος, τό, βιός, ῦ, ὁ, νευρά, ου, τό.
nervus, robur, vires, νεῦρον, ου, τό.
neſcio, ἀγνοέω, ῶ, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
neſcio quis, ὁ δεῖνα.
neſcio quomodo, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως, οὐκ οἶδ᾽ ὅν τινα τρόπον.
neſcio quid, οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι.
neſcio quare, οὐκ οἶδ᾽ ἀνθ᾽ ὅτου.
neſcio quo me vertam, ἀπορῶ ποῖ τράπωμαι.
neſcius, ἀγνοῶν, οῦντος, ὁ, ἀπειθής, ου, ὁ, ἀδαής, έος, ὁ ϰ ἡ, οὐκ εἰδώς.
neſcius ſum, ἀγνώσσω, Poetice.
neu, μήτε, ἢ μή.
neuter, μηδέτερος, ου, ὁ, οὐδέτερος, ου, ὁ.
neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέ τι.
neutram in partem, neutro, οὐδετέρωσε, μηδετέρωσε.
neutrius generis nomina, οὐδέτερα ὀνόματα.
nex, θάνατος, ου, ὁ, φόνος, ου, ὁ.
nexus, συμπλοκή, ῆς, ἡ.

N I.

ni, pro niſi, εἰ μή, ἐὰν μή.
nicto, as, & nictor, σκαρδαμύττω.
nicto, is, κνυζάομαι, ὠρύω.
nidificatio, νεοττεύσις, εως, ἡ.
nidifico, & nidulor, νεοττεύω.
nidor, κνίσσα, ης, ἡ.
nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοττεύω.
nidus, νεοττιά, ας, ἡ, καλιά, ᾶς, ἡ.
niger, ra, um, μέλας, ανος, ὁ, μέλαινα, ης, ἡ, μέλαν, ανος, τό.
nigredo, μελανότης, ητος, ἡ, μελανία, ας, ἡ.
nigreo, niger ſum, μελαίνομαι.
nigreſco, ὑπομελαίνομαι, περκάζω.
nigro colore imbutus, μελαμβαφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, μελάγχροος, & μελάγχρως, ὁ, μελανόχροος, ωτος, ὁ, μελάγχροος, ωτος, ὁ, μελανόχροής, έος, ὁ ϰ ὁ, & μελαγχροής, έος, ὁ ϰ ὁ.
nihil, οὐδέν, οὐθέν, οὔτι.
nihil ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος.
nihil ago, ἀπρακτέω, ῶ.
nihil obſtat, quo minus &c. οὐδὲν κωλύει, ſequente infin.
nihil mirum, θαυμαστὸν γ᾽ οὐδέν.
nihil refert, φέρει οὐθέν, vel οὐδέν.
nihil aliud niſi, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ, τι.
nihili, παρ᾽ οὐδέν.
nihili homo, ῥάκος, εος, τό, οὐτιδανός, ῦ, ὁ.
nihili facio, περὶ οὐδενὸς ποιοῦμαι.
nihili fio, ἐν οὐδενὶ εἶμαι μέρει, παρ᾽ οὐδὲν λογίζομαι.
nihili pendo, & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
nihilo minus, οὐδὲν ἧττον, μηδὲν ἧττον, οὐχ ἧττον. οὐδὲν ἧττον. ἤ, nihilo minus, quam.
nil, οὐδέν.
nimboſus, ὀμβρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, νεφώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
nimbus, ὄμβρος, ου, ὁ, νέφος, εος, τό.
nimietas, περισσόν, ῦ, τό.
nimirum, δῆτα, δήπουθεν, δῆτα.
nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός, ῦ, ὁ.
ningo, νίφω, κατανίφω.
niſi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μή.
niſi enim, ὅτι γὰρ μή.
niſi forte, ἐὰν μὴ ἄρα.
niſi ſi, πλὴν ἀλλ᾽ ἤ.
niſi quod, ἀλλ᾽ ὅτι.
nitens, ſplendens, στίλβων, οντος, ὁ, φανερός, ῦ, ὁ.
nitela, τεῖνα, ας, ἡ.

niteo, στίλβω, ἀγλαΐζομαι, λάμπω.
nitidus, λαμπρός, ῦ, ὁ.
nitor, στιλπνότης, ητος, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
nitor, eris, conor, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
nitor, incumbo, innitor, ἐρείδομαι, ἀπερείδομαι, σκήπτω, & σκήπτομαι, σκίμπτω, & σκίμπτομαι, ἀποσκήπτω, χρίμπτω, ἐγχρίμπτω.
nitor, confido, fiduciam colloco, ἐπερείδω, cum dativo, ἐπισκήπτω, & ἐπισκήπτομαι· ἰσχυρίζομαι, ἀπισχυρίζομαι, ἐνισχυρίζομαι, πιστεύω, πέποιθα.
nitroſus, νιτρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
nitrum, νίτρον, ου, τό.
nivalis, χιονώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, νιφετώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
niveus, χιόνεος, ου, ὁ.
nivoſus, χιονώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, νιφετώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
nix, ivis, χιών, όνος, ὁ, ἡ, vel νιφετός, ῦ, ὁ.

N O.

no, nas, νήχομαι, κολυμβάω, ῶ.
nobilis, γνώριμος, ου, ὁ, εὐγενής, έος, ὁ ϰ ἡ, γενναῖος, ου, ὁ.
nobilis genere, εὐπάτωρ, ορος, ὁ, & εὐπάτειρ, ειρος, ἡ, εὐγένετος, ου, ὁ, εὐγενής, έος, ὁ καὶ ὁ.
nobilitas, εὐγένεια, ας, ἡ.
nobilitas generis, εὐγένεια, ας, ἡ.
nobilitas, celebritas, ὄνομα, ατος, τό.
nobiliter, celebriter, ὀνομαστῶς.
nobilito, δοξάζω, γνωρίζω.
nobis, ἡμῖν.
nobiſcum, μεθ᾽ ἡμῶν.
nocens, κακοποιός, ῦ, ὁ, βλάπτων, οντος, ὁ, βλαβερός, ῦ, ὁ.
nocenter, βλαβερῶς.
noceo, βλάπτω τινά, κακῶς ποιέω τινα· κακόω τινά, ἀδικέω, ῶ, ἀτάω, ῶ, ἄπτω.
ſub noctem, ὑπὸ φωτί. ὑπὸ νύκτα.
per noctem, κατὰ νύκτα. per totam noctem, πάννυχον, ſeu πάννυχα, & παννύχιον.
noctu, ἐπὶ νυκτί, ἐν νυκτί, ἐκ νυκτός, διὰ νυκτός, ἀνὰ νύκτα, πρωΐξ, ἔννυχον, ἐννύχιον, νύκτωρ.
noctu iter facere, νυκτοπορέω.
noctua, γλαῦξ, κός, ἡ.
nocturnus, νυκτερινός, ῦ, ὁ, ἐννύχιος, ου, ὁ.
nocumentum, βλάβη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
nocuus, βλαβερός, ῦ, ὁ.
nodatus, κοσυμβωτός, ῦ, ὁ.
nodoſus, πολύπλοκος, ου, ὁ.
nodum ſolvere, λύειν σύναμμα.
nodus, ἅμμα, ατος, τό, κάθαμμα, ατος, τό, κόσυμβος, ου, ὁ, ἀνάδεσμα, ατος, τό, δεσμός, ῦ, ὁ.
nodus arboris, ὄζος, ου, ὁ.
nodus, flexura digitorum, articulus, καμπή, ῆς, ἡ.
nola, κώδων, ωνος, ὁ.
nolam pulſo, κωδωνίζω.
nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
nomen, ὄνομα, ατος, τό.
nomen, prætextus, ὄνομα, ατος, τό. μετ᾽ ὀνόματος καλῶν, honeſtis hominibus.
nomen bonum habens, εὐώνυμος, ου, ὁ, διωνομασμένος, ου, ὁ.
nomen non habens, ἀνωνόμαστος, ου, ὁ ϰ ὁ.
nomen dare militiæ, ἐλθεῖν εἰς στρατείαν.
nomen impono, ὀνοματοθετέω, ῶ.
nomen collectivum, ὄνομα συλληπτικόν.
nomenclator, ὀνοματολόγος, ου, ὁ.
nomenclatura, ὀνοματογραφία, ας, ἡ.
nomina tria habens, τριώνυμος, ου, ὁ.
nominari qui poteſt, ὀνομαστός, ου, ὁ.
nominari qui non poteſt, ἀνωνόμαστος, ου, ὁ.
nominatim, ὀνομαστί.
nominatim appellare, ἀνακαλέω, καλέω ὀνομαστί.
nominatio, ὀνομασία, ας, ἡ, κλῆσις, εως, ἡ.
nominativus (caſus), ὀρθή, ῆς, ἡ, πτῶσις, ὀνομαστική.
nominatus, celebris, διωνομασμένος, ου, ὁ.
nomine, cauſa, gratia, ὑπὲρ χάριν. ut σὴν χάριν, & ὑπὲρ σοῦ, nomine tuo, tua cauſa.
nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
nominis ejuſdem, συνώνυμος, ου, ὁ.
nomino, ὀνομάζω, καλέω τινά, ὄνομα τιθέναι τινί.
nominor, καλοῦμαι, ἔμαι, ὀνομάζομαι.
non, οὐ, οὐκ, μή, οὔτι, οὐδέν.
non item, οὐκ ἄν.
non minus, μηδὲν ἧττον.
non enim, οὐ γάρ.
non per Jovem, μὰ Δία.
non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
non modo non, οὐχ οἷον, μὴ οἷον, οὐχ ὅτι.
non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
non multo poſt, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.
non quod, οὐχ ὅτι.
non ſolum, ſed etiam, οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί.
non poſſum non laudare, οὐ δύναμαι μὴ οὐκ ἐπαινεῖν. Interdum οὐκ abjicitur.

non tamen, μὴ μέντοι, οὐ μήν.
nonæ menſis, νῶναι, αἱ.
nonagenarius, ἐνενηκοντούτης, ου, ὁ ϗ ἡ.
nonageſimus, ἐνενηκοστός, ῦ, ὁ.
nonagies, ἐνενηκοντάκις.
nonaginta, ἐνενήκοντα.
nondum, μήπω, οὔπω.
nongenti, ἐνακόσιοι, οἱ.
nonne? οὐ; ἀλλ' οὐ; ἀλλ' οὐχί; ἆρ' οὐ; ἆρ' οὖν οὐ; ἢ γάρ; οὔκουν;
μῶν μή; μῶν οὐ; οὐ γάρ; οὐκοῦν; πῶς οὐκ; πῶς οὐ, τί μήν;
nonne igitur? ἆρ' οὖν;
nonne vides? οὐχ ὁρᾷς;
nonnihil, σμικρόν τι.
nonnullus, ἔνιος, ου, ὁ.
nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
nonus, a, um, ἔνατος, ου, ὁ, ἐνάτη, ης, ἔνατον, τό.
norma, κανών, όνος, ὁ, γνώμων, ονος, ὁ.
ſecundum normam, ad normam, κανονικῶς.
normalis, κανονικός, ὁ.
nos, ἡμεῖς.
noſcere artem, εἰδέναι τέχνην.
noſcito, γνωρίζω.
noſco, γινώσκω, οἶδα.
noſocomium, νοσοκομεῖον, ου, τό, ξενών, ῶνος, ὁ.
noſter, ἡμέτερος, ου, ὁ, cum verb. primæ perſonæ ἡμέτερος, ὁ καθ' ἡμᾶς. Sed ſæpe ita dicimus, liber noſter, ἡ βίβλος ἡμῶν.
noſtras, ἡμεδαπός, ῦ, ὁ.
nota, σημεῖον, ου, τό, σύνθημα, ατος, τό, στίγμα, ατος, τό.
notabilis, γνωστός, ῦ, ὁ, γνώριμος, ου, ὁ.
notam ignominiæ abſtergere, ἀποτρίβεσθαι τὴν ἀδοξίαν ῥυπαίνουσαν, cum accuſativo.
notam ignominiæ inurere alicui, ἀδοξίαν παρασταλάζειν τινί.
notare ignominia, ἀτιμάζειν τινά.
notarius, γραμματεύς, έως, ὁ, ὑπογραφεύς, έως, ὁ.
notatio, ἐκλογή, ῆς, ἡ, σημείωσις, εως, ἡ, παρατήρημα, ατος, τό, παρατήρησις, εως, ἡ.
notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
notatus, ἐπίσημος, ου, ὁ, παρασεσημασμένος, ου, ὁ.
notatus ignominia, ἄδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ.
nothus, νόθος, ου.
notio, νόημα, ατος, τό.
notiones, & conceptus animi, παθήματα τῆς ψυχῆς.
notis compunctus, στιγματίας, ου, ὁ, στικτός, ῦ, ὁ, κατεστιγμένος, ου, ὁ.
notitia, γνῶσις, εως, ἡ, γνώρισις, εως, ἡ, νόησις, εως, ἡ.
noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
noto, obſervo, τεκμαίρομαι, παρατηρέω, ῶ, σκοπέω, ῶ.
noto, taxo, ſubſanno, κωμῳδέω, ῶ, διακωμῳδέω, ῶ.
noto infamia, στηλιτεύω, ῶ, ἀτιμάω, ῶ, ἀτιμάζω.
notum eſt, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.
notum facio, γνωρίζω, δηλόω, ῶ.
notus, γνώριμος, ου, ὁ, γνωστός, ῦ, ὁ.
notus, familiaris, γνώριμος, ου, ὁ ϗ ἡ.
notus, Auſter, νότος, ου, ὁ.
novacula, ξυρόν, ῦ, τό.
novacula rado, ξυράω, ῶ, & ξυρέω, ῶ, ἀποξυράω, ἀποξυράω, ῶ, & ἀποξυρέω, ῶ.
novale, νέος ἀγρός, & νέα, ſubintellige ἄρουρα, νέωμα, ατος, τό, νεωσις, εως, ἡ, νεός, ου, ὁ, & νειός, ῦ, ἡ, νεῖον, ου, τό.
novalis, νέος, ου, ὁ, ut νέοι ἀγροί, novalis ager, novale, νεατός, ου, ὁ, & νέατος, ου, ὁ.
novarum rerum cupidus, νεωτεροποιός, ῦ, ὁ, νεωτεριστής, ῦ, ὁ.
novatio, νέωσις, εως, ἡ, & νέασις, εως, ἡ, νεοχμωσις, εως, ἡ.
novatus, νεωτός, ῦ, ὁ, ſeu νέωτος, ου, ὁ.
nove, νεωτέρως, καινοτόμως, καινῶς.
novellus, νέος, ου, ὁ, & Ion. νεῖος.
novem, ἐννέα.
november, ἀνθεστηριών, ῶνος, ὁ, νοέμβριος, ου, ὁ.
novenarius, ἐνναταῖος, ου, ὁ.
noveni, οἱ ἐννέα.
novennis, novennalis, ἐννεάετης, εος, ὁ, maſcul. gen. & in fœm ἐννεάετις, ιδος, ἡ, ἐννέωρος, ου, ὁ, ἐννέωρος, ου, ὁ, εἰνάετος, Poetice.
novennium, ἐνναετηρίς, ίδος, ἡ, per novennium, ἐννάετες, adverbium.
noverca, μητρυιά, ᾶς, ἡ.
novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
novies, ἐννεάκις.
novilunium, νέα σελήνη, νουμηνία, ας, ἡ.
noviſſime, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
noviſſimus, ultimus, infimus, νέατος, ου, ὁ, & Poetice νείατος, ὕστατος, ου, ὁ, ἔσχατος, ου, ὁ.
novitas, νεότης, ητος, ἡ, καινότης, ητος, ἡ.
novitas ſermonis, καινολογία, ας, ἡ.
novitatis amans, φιλόκαινος, ου, ὁ.
novitius, νεαρός, ῦ, ὁ.
novitius in religione, νεόφυτος, ου, ὁ.
novus, νέος, ου, ὁ, καινός, ῦ, ὁ.
nox, νύξ, κτός, ἡ, σκοτόμαινα, ης, ἡ, νύξ, νυκτός, ἡ, νύχος, ου, ὁ, & νυχός, ῦ, ὁ, εὐφρόνη, ης, ἡ, Heſiodus, Euripides.

nox prima, ἀκρόνυχον, ου, τό, ſive ἀκρονυχία, ας, ἡ, ἀκρόνυξ, νυκτος, ἡ.
nox intempeſta, ἀωρονυχία, ας, ἡ.
nox placida, νὺξ ἥσυχος.
noxa, damnum, damni illatio, ἄτη, ης, ἡ, προσβολή, ῆς, ἡ, βλάψις, εως, ἡ.
noxa, exitium, calamitas, κήρ, κηρός, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
noxa, culpa, reatus, ἐνοχή, ῆς, ἡ.
noxam infero, ἀτάω, ῶ.
noxius, βλαβερός, ῦ, ὁ, πονηρός, ῦ, ὁ, βλαπτικός, ῦ, ὁ.

N U.

nubecula, νεφέλιον, ου, τό.
nubes, νεφέλη, ης, ἡ, νέφος, εος, τό.
nubes frontis, νέφος, εος, τό, metaphorice.
nubigena, νεφεληγενής, έος, ὁ ϗ ἡ.
nubilis, ὁ ϗ ἡ ἐπίγαμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος, ου, ὁ.
nubilis virgo, ἀνδρὸς ὡραία, τάλις, ιδος, ἡ.
nubilus, συννεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, νεφελώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
nubo, velo, καλύπτω. pro viro tradi, γαμοῦμαί τινι, νυμφεύομαι.
nudatio, γύμνωσις, εως, ἡ, ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, ψίλωσις, εως, ἡ, ἀποψίλωσις, εως, ἡ.
nudator, ψιλωτής, ῦ, ὁ.
nude, ſimpliciter, ἀφελῶς.
nuditas, γυμνότης, ητος, ἡ.
nudius tertius, πρόχθες.
nudo, γυμνόω, ῶ, & δύω, δύνω, ἀπογυμνόω, ῶ, ἀπογυμνόω, ῶ, ψιλίζω, ψιλόω, ῶ, ἀφιματίζω, ῶ.
nudo, exuo, ſpolio, ψιλόω, ῶ, περισπάω, ῶ, ἀφιματόω, ῶ, ἀπαμφιέννυμι, ἀπαμφιάζω, & ἀπαμφιέσκω.
nudus, γυμνός, ῦ, ὁ, ψιλός, ῦ, ὁ, ἀνείμων, ονος, ὁ.
nugacitas, φληναφία, ας, ἡ.
nugæ, φλυαρία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ.
nugas agere, ληρέω, φλυαρέω.
nugator, φλύαρος, ου, ὁ.
nugatorius, φλυαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ληρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
nugigerulus, ἐθελοφόρος, ου, ὁ.
nugor, aris, φλυαρέω, ῶ, ἀδολεσχέω, ῶ.
nullibi, οὐδαμοῦ.
nullitas, οὐδένεια, ας, ἡ, & οὐθένεια, ας, ἡ.
nullius pretii, οὐτιδανός, ῦ, ὁ.
nullo modo, ὅπως· οὐδ' ὅπως τι· οὐδαμῆ, οὐδαμῶς, οὐδ' ὁπωστιοῦν.
nullo pacto, μηδαμῶς. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο.
nullus, μηδείς, ενός. ὁ, οὐδείς, ενός, ὁ, οὔτις, ινος.
nullus ſum, id eſt, perii, μηδείς εἰμι.
num, ἆρα γε, εἰ, μῶν· ἆρα μή.
numen, θεῖον, ου, τό, θειότης, ητος, ἡ, δαιμόνιον, ου, τό.
numerabilis, ἀριθμητός, ῦ, ὁ.
numeratim, κατ' ἀριθμόν.
numeratio, ἀρίθμησις, εως, ἡ.
numeratu facilis, εὐαρίθμητος, ου, ὁ.
numeratus, ἀριθμηθείς, έντος, ὁ.
numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
numero impari, impariter, περισσάκις.
numero pari, pariter, ἀρτιάκις, adverbium.
numero plurali, adverbium, πληθυντικῶς.
numero ſunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
numeroſe, concinne, εὐρύθμως.
numeroſus, πολὺς ἀριθμῷ, & ἀριθμόν· πολύχους, ου, ὁ, πολυπληθής, έος, ὁ ϗ ἡ.
in numerum amicorum referre, εἰς τοὺς φίλους καθιστάναι.
numerus, ἀριθμός, ῦ, ὁ.
numerus impar, ἀριθμὸς περισσός.
numerus par, ἄρτιος ἀριθμός.
numerus in oratione, & Muſicis, ῥυθμός, ῦ, ὁ.
numine afflatus, κατόχιμος, ου, ὁ, ϗ ἡ, κατάσχετος, ου, ὁ, ἐνθουσιαστής, ῦ, ὁ, ἐνθουσιαστικός, ῦ, ὁ, ἐνθουσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, θεόληπτος, ου, ὁ, θεόφορος, ου, ὁ.
numine correptus agor, θεοφορέομαι, οῦμαι.
numine afflor, ἐνθουσιάζω.
numinis afflatus, κατοχή, ῆς, ἡ, κατακωχή, ῆς, ἡ, θεοληψία, ας, ἡ, θεοφορία, ας, ἡ.
numiſma, νόμισμα, ατος, τό.
in nummos conflo, κατανομισματεύω.
nummos adulterinos cudo, παρακόπτω.
nummoſus, πολυχρήματος, ου, ὁ, πλούσιος, ου, ὁ.
nummularius, κολλυβιστής, ῦ, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
nummulus, νομισμάτιον, ου, τό.
nummus, νόμισμα, ατος, τό, κέρμα, ατος, τό.
nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
nummus aureus, χρυσίον, ου, τό, χρυσοῦς, ου, ὁ.
nummus minutus, λεπτόν, ῦ, τό.
nunc, νῦν, νυνί. ἐν τῷ παρόντι.
nunc jam, nunc primum, νῦν ἄρτι.
nunc nuper, νῦν ἄρτι.
nunc quoque, ϗ νῦν.
nuncubi, μή που πῆ.
nuncupatio, προσαγόρευσις, εως, ἡ.
nuncupatio, dedicatio, προσφώνησις, εως, ἡ, προσφώνημα, ατος, τό.

nun-

Digitized by Google

nuncupo, ὀνομαστικῶ, προσαγορεύω.
nuncupo vota, ποιοῦμαι εὐχάς, Thucydides.
nuncupo, dedico, προσφωνέω, ῶ.
nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ, παντοπωλεῖον, ου, τὸ, ἀγοραί, αἱ.
nundinalis, ἀγοραῖος, ου, ὁ.
nundinatio, καπηλεία, ας, ἡ, ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ.
nundinator, ἀγοραστής, οῦ, ὁ.
nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
nunquam non, διὰ παντός.
nunquid, ἆρα γε, ἆρα μή, μή οὖν τι.
nunquid igitur? ἀλλὰ μή?
nunquis; ἆρα μήτις; μή οὖν τις;
nuntia, ἄγγελος, ου, ἡ, ἀγγελιῶτις, ιδος, ἡ, & ἀγγελίωσα, Poetice.
nuntiare victoriam, εὐαγγελίζω.
nuntiatio, ἀγγελία, ας, ἡ, ἄγγελμα, ατος, τό.
nuntiator, ἄγγελος, ου, ὁ, μηνυτὴς, οῦ, ὁ.
nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
nuntius, qui nuntiat, ἄγγελος, ου, ὁ, ἀγγελιώτης, ου, ὁ.
pro eo, quod nuntiatur, ἀγγελία, ας, ἡ.
nuo, νεύω.
nuper, νεωστί, ἄρτι.
nuper mortuus, νεοθανής, έος, ὁ, & ἡ.
nuper natus, ἀρτίτοκος, ου, ὁ, νεόγονος, ου, ὁ.
nuperrime, πρὸ μικροτάτου.
nuperus, ὁ ἄρτι.
nupta, νύμφη, ης, ἡ.
nuptam deducere, νυμφοστολῶ.
nuptiæ, γάμος, ου, ὁ.
nuptiæ ſecundæ, διγαμία, ας, ἡ.
nuptiale epulum celebrare, δαίνυ γάμον.
nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον, ου, τό.
nuptiali veſte indutus, νυμφικῶς ἐσταλμένος. κεκοσμημένη, στολῇ γαμικῇ, de nupta.
nuptiali more, νυμφικῶς.
nuptiarum expers, ἀγάμητος, ου, ὁ, & ἡ, ἄγαμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀπειρόγαμος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
nuptiarum arrhabo, μνῆστρον, ου, τό.
nuptias ambio, μνηστεύω, μνάομαι, μνηστεύομαι, μνηστεύω.
nuptias concilio alieni, προμνάομαι, προμνηστεύω, & προμνηστεύομαι.
nuptias contrahere, συνάπτω γάμον.
nuptias celebro, γαμοτελέω, ῶ.
nuptui colloco, γαμίζω.
nuptui do, ἁρμόζω, & ἁρμόττω, δίδωμι, ἐκδίδωμι, νυμφεύω, συνοικίζω, ζεύγνυμι, δίδωμι πρὸς γάμον.
nurus, νυός, οῦ, ἡ, ἐννυός, οῦ, ἡ.
nuſquam, οὐδαμοῦ, οὐδαμῆ.
nuſquam terrarum, οὐδαμόθι τῆς γῆς, οὐδαμοῦ γῆς.
nuſquam non, πανταχοῦ.
nuto, caput concutio, νευστάζω, ἀπονεύω.
nuto, propendeo, vergo, νεύω.
nutricatio, ἀνατροφή, ῆς, ἡ, τιθήνησις, εως, ἡ.
nutrico, & or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
nutrimentum, τροφή, ῆς, ἡ, διατροφή, ῆς, ἡ.
nutrio, τρέφω, διατρέφω.
nutritio, σιτισμὸς, οῦ, ὁ, τροφή, ῆς, ἡ.
nutritius, nutritor, τρόφος, ου, ὁ, τροφεὺς, έως, ὁ.
nutritus bene, εὐτραφής, έος, ὁ, καὶ ἡ, εὔτροφος, ου, ὁ.
nutritor, τροφεύς, έως, ὁ.
nutrix, τροφός, οῦ, ἡ, τιθήνη, ης, ἡ.
nutus, νεῦμα, ατος, τό.
nux, arbor, καρύα, ας, ἡ.
nux, fructus, κάρυον, ου, τό.
nux odorata, vulgo moſcata, μοσχοκάρυον, ου, τό, μοσχοκαρύδιον, ου, τό, κάρυον μυρεψικόν, μυρεψικὴ βάλανος.
nux pinea, κωνίς, ίδος, ἡ, στρόβιλος, ου, ὁ.

N Y.

nympha, νύμφη, ης, ἡ.
nycticorax, corvus nocturnus, νυκτικόραξ, ακος, ὁ.

O.

O, Vocantis, ὦ, fere cum vocativo.
O, admirantis, ὦ cum genitivo, vocativo, & interdum cum nominativo, ὤ.
o dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
o dii immortales, ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
o rem miram, ὦ τοῦ θαύματος.
o calamitatem, ὦ τῆς συμφορᾶς.
o me miſerum, οἴ μοι, τάλας, ὦ μοι ἐγὼ δειλός.
ob, ἕνεκα, cum genitivo, διά, cum accuſativo.
obæratus, ὑπόχρεως, ω, ὁ.
obambulatio, περιόδευσις, εως, ἡ.
obambulo, περιπατέω, ῶ, περινοστέω, ῶ.
obbruteſco, ἄλογος γίνομαι.
obcæcatio, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκτύφλωσις, εως, ἡ.
obdormio, κατακοιμάομαι, ῶμαι, ἐπικαθεύδω.

obducere callum, τυλῶ, ἐντυλῶ.
obduco, tego, ἐπισύρω, προσβάλλομαι.
obducta fronte qui eſt, συνωφρυωμένος, ου, ὁ.
obductus, κεκαλυμμένος, ου, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
obduratio, σκληρία, ας, ἡ, σκληρότης, ητος, ἡ, πώρωμα, ατος, τὸ, & πώρωσις, εως, metaphorice dicitur de obduratione cordis.
obduro, σκληρύνομαι.
obediens, εὐπειθής, έος, ὁ, καὶ ἡ· ὑπήκοος, ου, ὁ.
obedienter, εὐπειθῶς.
obedientia, ὑπακοή, ῆς, ἡ, εὐπείθεια, ας, ἡ.
obedio, πείθομαί τινι, ὑπακούω τινί.
obeo, circumeo, luſtro, περιέρχομαι, περιοδεύω, ἐφοδεύω, περιοιχνέω, ῶ, ἀμφιπολέω, ῶ, περιπολέω, ῶ, ἐπιστροφάω, ῶ, περιστρωφάω, ῶ.
obeo, adminiſtro, perfungor, ἐκτελέω, ῶ, cum accuſativo.
obeo munus publicum, λειτουργέω, ῶ.
obequito, περιιππάζω, περιιππεύω.
oberrare facio, πλανάω, ῶ, ἀποπλανάω, ῶ.
oberratio, περιπλάνησις, εως, ἡ.
oberro, as, πλανάομαι, ῶμαι, περινοστέω, ῶ.
obeſitas, πολυσαρκία, ας, ἡ, λιπαρότης, ητος, ἡ.
obeſus, πίων, ονος, ὁ, πολύσαρκος, ου, ὁ, λιπαρὸς, οῦ, ὁ, παχύς, έος, ὁ, κατάσαρκος, ου, ὁ.
obeſus ſum, λιπάω, ῶ.
obex, ἐμπόδιον, ου, τό, κώλυσις, εως, ἡ, μοχλὸς, οῦ, ὁ.
obfirmate, βεβαίως.
obfirmato animo ſum, ἐγκαρτερέω, ῶ.
obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
obfuſco, ἀμαυρόω, ῶ, ἐπιθολόω, ῶ, ἀμέρδω, Poetice.
obgannio, ἐπικνυζάομαι, ῶμαι, περιλαλέω, ῶ.
objectio, προβολή, ῆς, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
objectio criminis, ἐπίκλημα, ατος, τό.
objecto, ὀνειδίζω.
objicere crimen, ἐπιφέρειν αἰτίαν, & ſimpliciter φέρειν, & ἐγκαλεῖν, cum dativo.
objicere periculo, παρατίθεσθαι. ut ψυχὰς παρθέμενοι, Odyſſ. γ. vitam periculo exponentes.
objicere ſe periculis, ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
objicio, προβάλλω, pro exprobrare, ὀνειδίζω τινί τι.
obire mortem, τελευτᾷν τὸν βίον.
obire legationem, ἐκτελεῖν πρεσβείαν.
obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
obiter, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
obitus, mors, τελευτή, ῆς, ἡ, θάνατος, ου, ὁ.
objurgatio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ, λοιδορία, ας, ἡ.
objurgator, ἐπιτιμητής, οῦ, ὁ.
objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
oblatio ſpontanea, ἑκουσιασμός, οῦ, ὁ.
oblatro, προσυλακτέω, ῶ. pro obloqui, καταλαλέω, ῶ.
oblatum, προσφορά, ᾶς, ἡ.
oblatus, προστρόπαιος, ου, ὁ.
oblectatio, τέρψις, εως, ἡ, εὐφροσύνη, ης, ἡ.
oblectatio animi, ψυχαγωγία, ας, ἡ. Athenæus.
oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
oblecto me hac re, ἀγάλλομαι τούτῳ.
obligatio, ἐπίδεσις, εως, ἡ, ἐνοχή, ῆς, ἡ.
obligo, as, ἐπιδέω, ῶ, καταδεσμεύω.
obliqua via, στραγγαλιά, ᾶς, ἡ.
obliquatio, πλαγιασμός, οῦ, ὁ.
oblique, non aperte, πλαγίως. oblique nunciare, πλαγιάζειν.
oblique, πλαγίως, παραβλήδην.
obliquitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, λοξότης, ητος, ἡ.
ex obliquo, ἐκ πλαγίου.
obliquo, λοξόω, ῶ, στρεβλόω, ῶ.
obliquus, καμπύλος, ου, ὁ, λοξός, οῦ, ὁ.
obliteratio, ἐξάλειψις, εως, ἡ.
obliteratu difficilis, δυσεξάλειπτος, ου, ὁ. obliteratu facilis, εὐεξάλειπτος, ου, ὁ.
oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινός, memoriam alicujus.
oblitus, ἐπιλαθόμενος, ου, ὁ, ἐπιλελησμένος, ου, ὁ.
oblitus laborum, λαθίπονος, ου, ὁ. Sophocles.
oblivio, λήθη, ης, ἡ, ἀμνηστία, ας, ἡ.
ne te capiat oblivio, μηδέ σε λήθη αἱρείτω. Iliad. β.
oblivionem inducere, ἐμποιεῖν λήθην, ἐπιλήθω. & ἐκλανθάνω, Poetice.
oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι. ἐπιλανθάνομαί τι.
obliviosus, ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἀμνήμων, ονος, ὁ.
obliviſcor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ῶ, ἀμνημονέω.
obliviſcor facere, ἐπιλανθάνομαι ποιεῖν.
oblongus, παραμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ.
obloquor, καταλαλέω, ῶ.
obloquutor, κατάλαλος, ου, ὁ.
obluctatio, ἀντερίς, ίδος, ἡ.
obluctator, ἀντίπαλος, ου, ὁ.
obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
obludo, ἀντιπαίζω.
obmurmuro, καταγογγύζω.
obmuteſco, ἀποφιμόομαι, οῦμαι.

ob-

obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
obniæ, σπουδαίως, διατεταμένως.
obnixe rogo, λιπαρέω, ῶ, ἐκλιπαρέω, ῶ, προσλιπαρέω, ῶ.
obnoxius, ἔνοχος, ου, ὁ.
obnoxius ſum alicui, ὑπαίτιός εἰμί τινι.
obnubilo, ἐπινεφῶ.
obnubilor, συννεφέω, ῶ.
obnubo, περικαλύπτω.
obnuntiatio, ἀντίδειξις, εως, ἡ.
obnuntiator, κατάγγελος, ου, ὁ, καταγγελεὺς, έως, ὁ.
obnuntio, καταγγέλλω.
oboleo, male oleo, ὄζω.
obolus, ὀβολὸς, ου, ὁ.
oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
obrepo, ὑπεισέρχομαι.
obreptio, παρείσδυσις, εως, ἡ, κλέμμα, ατος, τό.
obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
obrutus, κατακαλυφθεὶς, έντος, ὁ.
obryzum aurum, ὄβρυζον χρυσίον.
obſcœne, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
obſcœnitas, αἰσχρότης, ητος, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ.
obſcœnus, αἰσχρὸς, ῦ, ὁ, ἀσελγὴς, έος, ὁ & ἡ, ἀναιδὴς, έος, ὁ & ἡ, αἰσχρολόγος, ου, ὁ.
obſcuratus, ἀφανισθεὶς, ου, ὁ & ἡ.
obſcure, ἀμαυρῶς, ἀμυδρὸν, ἀμυδρῶς, ἀδήλως, λυγαίως, ἀσήμως.
obſcure, non manifeſte, αἰνικτικῶς, ἐν αἰνίγμασι, ἀδήλως, πλαγίως, ἀσαφῶς.
obſcuritas, σκότος, εος, τό, ἀσάφεια, ας, ἡ.
obſcuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ῶ, ἐπικαλύπτω.
obſcurum erat, ἄδηλον ἦν.
obſcurus, ἀφανὴς, έος, ὁ & ἡ, ἄδηλος, ου, ὁ, ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ. pro ignobili, ἄσημος, ου, ὁ.
obſecratio, κατάρχη, ης, ἡ, ἱκέτευσις, εως, ἡ, προσλιπάρησις, εως, ἡ.
obſecro, λιπαρέω, ῶ, δέομαί σε τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
obſecundo, συνεργέω τινὶ, ὑπουργέω.
obſepio, περιφράττω.
obſequens, εὐεικτος, ου, ὁ & ἡ, κατηκοὴς, έος, ὁ & ἡ, πειθήνιος, ου, ὁ, πειθήμων, ονος, ὁ, πειθανὸς, ῦ, ὁ, vel πιθανὸς, ῦ, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ & ἡ, καταπειθὴς, έος, ὁ & ἡ.
obſequenter, πειθηνίως.
obſequi alicui in omni re, ὑπείκειν τινὶ πᾶν ἔργον. Homerus.
obſequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτῷ θυμῷ.
obſequioſe, officioſe, θεραπευτικῶς, ἀσπαστῶς.
obſequioſus, ὑπηρετικὸς, ῦ, ὁ.
obſequium, θεραπεία, ας, ἡ, λατρεία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ, εὐθύπραξις, εως, ἡ.
obſequium præſtare, ὑποθεραπεύειν, χαρίζεσθαι.
obſequor, ὑπηρετέω, ῶ, χαρίζομαί τινι.
obſeratio, κλείθρωμα, ατος, τό, & κλείδωσις, εως, ἡ.
obſeratus, κλειστὸς, ῦ, ὁ.
obſero, as, περικλείω, μοχλεύω.
obſervantia, θεραπεία, ας, ἡ.
obſervantia proſequor, θαυμάζω.
obſervare occaſionem, καιρὸν τηρεῖν.
obſervatio, παρατήρησις, εως, ἡ, εὐλάβεια, ας, ἡ. pro obſervantia, θεραπεία, ας, ἡ.
obſervator, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
obſervo, ἐπιτηρέω, ῶ, ἐφορέω, ῶ. pro venerari, θεραπεύειν τινά.
obſes, ὅμηρος, ου, ὁ.
obſes ſum, ὁμηρεύω.
obſeſſio, πολιορκία, ας, ἡ.
obſeſſor, πολιορκητὴς, ῦ, ὁ.
obſeſſu facilis, εὐπολιόρκητος, ου, ὁ, difficilis obſeſſu, δυσπολιόρκητος, ου, ὁ.
obſides poſco, ἐξομηρεύω.
obſides dare, διδόναι ὁμήρους.
obſidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
obſidionem magno, ac forti animo ſuſtinere, ὑπομένειν ἐρρώμενως τὴν πολιορκίαν, ἀνασχέσθαι τὴν πολιορκίαν.
obſidione capere, ἐκπολιορκεῖν.
obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν.
obſidium, obſidio, πολιορκία, ας, ἡ, περικάθησις, εως, ἡ.
obſido, is, & obſideo, πολιορκέω, ῶ, περικαθίζω, περιΐσταμαι.
obſignatio, ἐπισφράγισις, εως, ἡ.
obſignator, ἐπισφραγιστὴς, ῦ, ὁ.
obſigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
obſiſtentia, ἀντίστασις, εως, ἡ, ἀντίπραξις, εως, ἡ.
obſiſtere alicui, ἵστασθαι πρὸς τινα.
obſiſto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι, οῦμαι.
obſitus, περιειλημμένος, ου, ὁ.
obſitus pannis, ῥυπαροῖς διεσκευασμένος.
obſoleſco, ἀπαρχαιοῦμαι.
obſoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
obſoletus, παλαιούμενος, η, ον.
obſonium, ὀψώνιον, ου, τό.
ſine obſtaculo, ἀκωλύτως.

obſtaculum, κώλυμα, ατος, τό, ἐμπόδιον, ου, τό.
obſtetricius, μαιωτικὸς, ῦ, ὁ, & μαιευτικὸς, ῦ, ὁ.
obſtetrico, μαιεύομαι.
obſtetrix, μαῖα, ας, ἡ, μαιεύτρια, ας, ἡ.
obſtinate, ἰσχυρογνωμόνως.
obſtinatio, σκληροκαρδία, ας, ἡ.
obſtinatus, αὐθάδης, εος, ὁ & ἡ, ἀμετανόητος, ου, ὁ.
obſtipo capite ſum, κύπτω.
obſtipo, ἐμφράττω.
obſto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, οῦμαι, ἀντέχω.
obſto, ne hoc facias, ἐπέχω σε τοῦτο. κωλύω, & διακωλύω σε, ὥστε μὴ ποιεῖν, vel ſimpliciter cum infinito.
obſtreperus, θορυβώδης, εος, ὁ & ἡ, κελαδεινὸς, ἡ, ὁ.
obſtrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινὶ, & τινά.
obſtrictio, ἀνάρτησις, εως, ἡ.
obſtrictus ære alieno, ὀφείλων χρέα. Plutarchus.
obſtrictus, ἔνοχος, ου, ὁ & ἡ, ὑπόμοτος, ου, ὁ.
obſtringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
obſtringo, καταδέω, ῶ.
obſtructio, ἔμφραξις, εως, ἡ, περίφραξις, εως, ἡ.
obſtructus, ἔμφρακτος, ου, ὁ.
obſtruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
obſtupefacio, ἐκπλήττω.
obſtupefactio, ἀπονάρκωσις, εως, ἡ.
obſtupefactio dentium, αἱμωδιασμὸς, ῦ, ὁ.
obſtupeſco, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ῶ, ἀναισθητῶ.
obſum, βλάπτω, κακῶς ποιῶ τινα.
obſurdeſcere facio, κωφόω, ῶ, ἀποκωφόω, ῶ.
obſurdeſco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
obtegere faciem præ pudore, ἐγκαλύπτεσθαι.
obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
obtemperans, ὑπήκοος, ῦ, ὁ, εὐάρεστος, ου, ὁ.
obtempero, πείθομαί τινι. πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
obtendo, prætexo, προβάλλομαι, προΐσχω, προκαλύπτομαι.
obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
obtenebratio, ζόφωσις, εως, ἡ, ἠλυγισμὸς, ῦ, ὁ, ἐπηλυγισμὸς, ῦ, ὁ.
obtenebro, σκοτόω, ῶ.
obtentus, us, πρόσχημα, τό.
obtentus, circumtentus, περιτεινόμενος, ου, ὁ, ſeu περιτεινόμενος, ου, ὁ, vel περιτεταμένος, ου, ὁ.
obtero, ἐκτρίβω, καταπατέω, ῶ.
obteſtatio, ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ.
obteſtatio per Deum, ἐπιθείασις, εως, ἡ, ἐπιθειασμὸς, ῦ, ὁ.
obteſtor, ἀντιβολέω, ῶ, λιπαρέω τινά, ἐπιμαρτύρομαι.
obtexo, περιυφαίνω.
obticeſco, διασιωπάω, ῶ.
obtineo, habeo, poſſideo, ἔχω.
obtineo, adipiſcor, λαγχάνω, τυγχάνω, ἐπιτυχέω, ῶ, ἀπαίρομαι, φέρομαι.
obtineo, impetro, ἀνύω, ἀνύτω, vel ἀνύττω, φέρομαι, διαπράσσω, vel διαπράττω, τυγχάνω, αἴρομαι, ἄρνυμαι.
obtineo, invaleſco, κρατέω, ῶ.
obtinere cauſam, vincere accuſando, αἱρεῖν τὴν γραφήν. αἱρεῖν τὴν δίκην. Demoſthenes.
obtingit, συμβαίνει.
obtorpeſco, καταβλακεύω.
obtorqueo, παραλογίζω, στραγγαλίζω.
obtorto collo traho, τραχηλίζω.
obtrectatio, διασυρμὸς, ῦ, ὁ, κακοήθεια, ας, ἡ.
obtrectator, διασυρτὴς, ῦ, ὁ, διάβολος, ου, ὁ, κακολόγος, ου, ὁ.
obtrecto, λοιδορέω τινὰ, & τινὶ, διασύρω, διαβάλλω σε.
obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, ῶ.
obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
obtueor, ἀτενίζω, ὁράω, ῶ.
obtundo, hebeto, ἀμβλύνω, ἀμβλύω, ῶ, ἀπαμβλύνω, ἐναμβλύνω, καταμβλύνω.
obtundo, moleſtus ſum, ἐνοχλέω, κόπτω, προσταλαιπωρέω, ῶ, ἐνοχλέω, ῶ.
obtundo aures, ὠτακουστέω, ῶ.
obturatio, ἐμφραγμὸς, ῦ, ὁ, φίμωσις, εως, ἡ.
obturatus, ἔμφρακτος, ου, ὁ.
obturbo, ἐκταράττω.
obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
obtuſam aciem oculorum habens, ἀμβλυωπὸς, ῦ, ὁ, & ἀμβλυωπὴς, έος, ὁ & ἡ.
obtuſio, ἄμβλυμα, ατος, vel ἄμβλυσις, εως, ἡ, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ.
obtuſe viſus, ἀμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
obtuſus, hebes, non acutus, ἀμβλὺς, εος, ὁ & ἡ, ἀμβλὺς, έος, ὁ.
obtutum figere, προσβάλλειν τὴν ὄψιν.
obtutus, πρόσοψις, εως, ἡ, ἀτενισμὸς, ῦ, ὁ.
obvenio, περιγίγνομαι, πρόσειμι.
obverſari animo, παρίστασθαι.
obviam, εἰς συνάντησιν.
obviam procedo, ἀπαντάω, ῶ, ὑπαντάω, ῶ, cum dativo.
obviam venio, ἀντάω, ῶ, προσυπαντάω, ῶ.
obviam exire hoſtibus, ἐξέρχεσθαι. & ἐξέρχεσθαι εἰς τοὺς πολεμίους.

obviam fio, ἐμπίπτω τινί, περιτυγχάνω τινι.
obvio, ἀπαντάω, ῶ.
obvius, ἀπαντῶν, ἀντῖος, ὁ, ἐπιτυχὼν, ὄντος, ὁ.
obvius fio caſu, προστυγχάνω.
obvius, qui eſt ad manum, πρόχειρος, ου, ὁ.
obumbratio, ἐπισκιασμός, ῦ, ὁ.
obumbro, ἐπισκιάζω, ἐπικρύπτω.
obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
obvolatus pannis, ἀμφιεσμένος τοῖς ῥακίοις.

O C.

occa, βωλοκόπημα, ατος, τό.
occaſio, καιρὸς, ῦ, ὁ, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, πρόφασις, εως, ἡ.
occaſio rerum bene gerendarum, καιρὸς τῶν πραγμάτων.
occaſione arrepta, δραξάμενος τῆς προφάσεως.
occaſione uti, συνεπιπηδᾶσθαι τοῖς καιροῖς.
cum occaſio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quacumque occaſione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare occaſionem, καιροφυλακτέω, καιρὸν, aut πρόφασιν λαμβάνω.
occaſionem obſervo, καιρὸν παρατηρέω, ῶ, ἀφορμὴν λαμβάνω.
occaſionem præbere, λαβὴν, ſeu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν, aut παραδιδόναι.
occaſionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
occaſionem negligere, καταπροΐεσθαι τὸν καιρόν.
ſubtrahere, & præcidere alicui occaſiones alicujus rei, ὑποτέμνεσθαι τὰς χρόνους τινός.
occaſionis opportunitas, παράστασις, εως, ἡ.
occaſus, δυσμὴ, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
occaſio, βωλοκοπία, ας, ἡ.
occidens, δύσις, εως, ἡ.
occidentalis, δυτικός, ῦ, ὁ, ἑσπερινός, ῦ, ὁ.
occido, φονεύω, & φονάω τινά, κτείνω, ἀναιρέω, ῶ, μιαιφονέω, ῶ, ἐναίρω.
occido, pereo, καταλύω, πίπτω.
occiput, ἰνίον, ου, τό.
occiſor, κτηστὴρ, ῆρος, ὁ, ἀτάκτος, ου, ὁ.
occiſus, φατός, ῦ, ὁ.
occludo, κατακλείω, κατασφαλίζω.
occo, as, are, βωλοκοπέω, ῶ.
occulo, κρύπτω, καλύπτω.
occultatio, κατάκρυψις, εως, ἡ, κάλυμμα, ατος, τό.
occulte, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
occulto, ἀποκρύπτω.
occultus, κρυπτός, ῦ, ὁ, κρύφιος, ου, ὁ.
occumbo, πελάζω, ῶ, ἀποίχομαι.
occupatio, anticipatio, prolepſis, πρόληψις, εως, ἡ.
occupatio, ἀσχολία, ας, ἡ, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐργασία, ας, ἡ.
occupationibus diſtrictus, ἄσχολος, ου, ὁ, ἡ ἡ, πολυάσχολος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
occupationibus diſtineor, ἀσχολέω, ῶ.
occupatus, ἀσχολούμενος, ου, ὁ.
occupatus ſum in hac re, κυλινδοῦμαι, καλινδοῦμαι περὶ τοῦτο. γίνομαι πρὸς τούτῳ, vel ἐν τούτῳ, vel περὶ τοῦτο.
occupo, invado, vendico mihi, αἱρέω, ῶ, ἐπιβατεύω, ἰδιοῦμαι, ἐξιδιοῦμαι, ἐξιδιάζομαι, ἐπιλαμβάνω, & ἐπιλαμβάνομαι, καταλαμβάνω, & καταλαμβάνομαι.
occupo, diſtineo, negotium exhibeo, ἀσχολέω, ῶ, & ἀσχολοῦμαι, οῦμαι, διασχολέω, ῶ.
occupo, prævenio, præoccupo, προλαμβάνω, παραφθάνω, φθάνω.
occupor, negotiis diſtrahor, ἀσχολίαν ἄγω ἔν τινι.
occurro, ἀπαντάω τινί, συναντάομαι, ἐντυγχάνω, cum dativo, δοκῶ μοι εἰς δέον ἐντετυχηκέναι σοι, videor mihi opportune occurriſſe tibi. Lucianus. pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι. ἐπελθεῖν τινι.
occurſus, ἀπάντησις, εως, ἡ, συνάντημα, ατος, τό.
oceani accolæ, παρωκεανῖται, οἱ.
oceanus, ὠκεανός, ῦ, ὁ, ἀμφιτρίτη, ης, ἡ.
ocellus, ὀμμάτιον, ου, τό, ſeu ὀμματίδιον, ου, τό, ὀφθαλμίδιον, ου, τό.
ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
ocioſe, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
ocioſus, σχολαῖος, ου, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ.
ocium, σχολή, ῆς, ἡ.
ocrea, κνημίς, ῖδος, ἡ.
ocreatus, κνημιδοφόρος, ου, ὁ.
octavus, ὄγδοος, ου, ὁ.
octennis, ὀκταέτης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
octennium, ὀκταετηρίς, ίδος, ἡ.
octies, ὀκτάκις.
octingenteſimus, ὀκτακοσιοστός, ῦ, ὁ.
octingenti, ὀκτακόσιοι, οἱ.
octo, ὀκτώ.
october, γαμηλιών, ῶνος, ὁ, ὀκτώβριος, ου, ὁ.
octogenarius, ὀγδοηκοντούτης, εος, ὁ, ἡ ἡ, vel ὀγδοηκοντούτης.
octogeſimus, ὀγδοηκοστός, ῦ, ὁ.
octoginta, ὀγδοήκοντα.
octuplex, ὀκταπλόος, & ὀκταπλοῦς, οῦ.

octuplus, octuplicatus, ὀκταπλάσιος, ου, ὁ, & ὀκταπλασίων, ονος, ὁ.
ocularis, ὀπτικός, ῦ, ὁ, ὀφθαλμικός, ῦ, ὁ.
oculatus, πολυόμματος, ου, ὁ, ὀξυδερκής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
oculis acutis ſum, ὀξυωπέω, ῶ.
oculis captus, διεφθαρμένος τὰς ὄψεις.
oculis hebetibus ſum, ἀμβλυωπέω, ῶ.
oculis innuo, ἐπιλλίζω.
oculis intentis aſpicio, ἀτενίζω, ἐνατενίζω.
oculis limis aſpicio, παροράω, ῶ, παραβλέπω.
oculis luſtro, ἐφοράω, ῶ, ἀποπτεύω, καθοράω, ῶ, παπταίνω, περιπαπταίνω.
oculis obverſor, περιέχομαι, ῦμαι.
in oculis eſſe, ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι.
oculis obſervare, ἐπ' ὀφθαλμῶν παραφυλάττειν.
oculorum acies, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ.
oculorum circulus, ἴρις ὀφθαλμοῦ.
ocolorum morbus, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
oculorum cavitas, κοιλοφθαλμία, ας, ἡ.
oculos averto, ἀβλεπτέω, ῶ, ἀποστρέφομαι, παρατέμνω ὄμματα.
oculos circumducere, παπταίνειν, apud Homerum.
oculos conjicere in aliquid, ἐνοφθαλμίζω.
oculos diſtortos habens, διεστραμμένοι τοὺς ὀφθαλμούς.
oculos intendere in aliquem, ἐπέχειν τοὺς ὀφθαλμούς.
ante oculos, ἐν ὄψει, κατ' ὀφθαλμούς. ἄντα, Poetica.
ob oculos pono, προβιβάζω, ὑπομιμνήσκω, ῶ, ἱστορέω, ῶ, ἐμφανίζω.
oculos prominentes habens, ἐξόφθαλμος, ου, ὁ.
oculos pulchros habens, εὐώψ, ῶπος, ὁ, εὐωπός, ῦ, ὁ, & εὐωπής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
oculus, ὀφθαλμός, ῦ, ὁ, ὄμμα, ὄμματος, τό, ὤψ, ὠπός, ὁ, γλήνη, ης, ἡ, φάος, εος, τό.
ocyor, ὠκίων, ονος, ὁ, ὠκύτερος, ου, ὁ.
ocyſſime, ὤκιστα, τάχιστα.
ocyus, ὠκύτερον, ταχύτερον.

O D.

oda, æ, cantio, ᾠδή, ῆς, ἡ.
odeum, ᾠδεῖον, τό.
odi, μισέω τινά, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινί.
odi te ob impudentiam tuam, μισῶ σε τῆς ἀναιδείας.
odio dignus, ἀξιομίσητος, ου, ὁ, στυγερός, ῦ, ὁ.
odio eſſe, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
odio proſequi aliquem, κατεχθραίνω, σκορακίζω, στυγῶ.
odioſe, ἀπεχθῶς.
odioſitas, φορτικότης, ητος, ἡ.
odioſus, μισητός, ῦ, ὁ, δυσχερής, έος, ὁ, ἡ ἡ, στυγερός, ῦ, ὁ. pro moleſto, λυπηρός, ῦ, ὁ, ἀπεχθής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
odium, μῖσος, εος, τό, ἔχθος, εος, τό.
odium bonorum, μισαγαθία, ας, ἡ.
odium Dei, θεοστυγία, ας, ἡ.
odor, ὀσμή, ῆς, ἡ, ὀσμός, ῦ, ὁ, ὀδμή, ῆς, ἡ.
odor gratus, ἡδυοσμία, ας, ἡ, εὐωδία, ας, ἡ.
odor malus, δυσωδία, ας, ἡ, δυσοσμία, ας, ἡ.
odorabilis, ὀσφραντός, ῦ, ὁ, ὀσφρητικός, ῦ, ὁ.
odoratus, a, um, εὐώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀρωματώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
odoratus, ὄσφρησις, εως, ὁ, ὄσφρησις, εως, ἡ.
odore carens, ἄοδμος, ου, ὁ, ἄοσμος, ου, ὁ.
odorem bonum ſpirans, εὔπνοος, ου, ὁ, εὔπνους, & εὔπνους, ου, ῦ, ὁ.
odorem emittere, ὀσφραίνω.
odoror, aris, ὀσφραίνομαι. pro inveſtigare, ῥινηλατεῖν τι.
odorus, εὔοσμος, ου, ὁ, εὔοδμος, ου, ὁ.

Œ.

œconomia, οἰκονομία, ας, ἡ.
œconomicus, οἰκονομικός, ῦ, ὁ.
œconomus, οἰκονόμος, ου, ὁ. œconomum ago, οἰκονομέω, ῶ.
œſtro agitor, μαντίζομαι, οἰστρηλατοῦμαι, ῦμαι, ἐξοιστρέω, ῶ, & ἐξοιστρέω, ω.
œſtro exagito, οἰστρηλατέω, ῶ, οἰστρέω, ῶ, ἀνοιστρέω, ῶ.
œſtro percitus, οἰστρηθείς, έντος, ὁ.
œſtrum, οἶστρος, ου, ὁ.

O F.

offa, μᾶζα, ης, ἡ.
offella, ψωμίον, ου, τό, ζωμίδιον, ου, τό.
ſine offendiculo, ἀπροσκόπως.
offendiculum, πρόσκομμα, ατος, τό, προσκοπή, ῆς, ἡ, σκάνδαλον, ου, τό.
offendo, περιπίπτω τινί, προσκρούω, περιτυγχάνω. pro lædere, λυπῶ, βαρύνω τινά, προσκόπτω.
offendor, indignor, iraſcor, ἀγανακτέω, ῶ, προσκρούω.
offenſa, offenſio, πταῖσμα, ατος, τό, βλάβη, ης, ἡ.
ſine offenſione, ita ut non impingas, ἀπταίστως.

offen-

offenſiuncula, πταισμάτιον, ου, τό.
offero, προσφέρω, δίδωμι, ὑποφέρω, ὑπάγω.
offerre ſe periculis, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν.
officina, ἐργαστήριον, ου, τὸ, δημιουργεῖον, ου, τό.
officina auraria, χρυσεῖον, ου, τό.
officina æraria, χαλκουργεῖον, ου, τό.
officii mei eſt, προσήκει μοι, & προσήκει με.
officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
ex officio quod eſt, αἴσιμον, ου, τό.
officio deeſſe, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
officio ſuo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, aut ποιεῖν.
officioſe, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
officioſus, θεραπευτικὸς, οῦ, ὁ, ἐπιμελὴς, ἐος, ὁ & ἡ.
officium, munus, partes, αἶσα, ης, ἡ, αἴσιμον, ου, τὸ, προσῆκον, ου, τὸ, τάξις, εως, ἡ, χρέος, εος, τὸ, καθῆκον, ου, τό.
officium deſerere, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
præter officium, παρὰ τὸ δέον.
officium, beneficium, obſequium, ὑπουργία, ας, ἡ, ὑπούργημα, ατος, τὸ, & ὑπούργησις, εως, ἡ.
officium humanitatis præſtare, ἀμφιπολεύειν.
officium tuum eſt, καθήκει σοι, ἐμὸν ἔργον ἐστι, ἐμόν ἐστι τοιαῦτα λέγειν, officium meum eſt talia dicere.
offundo, ἐπιχέω.
offundere tenebras, ζοφόω, ἐπισκιάζω, ἐπισκοτέω.
offuſco, ἀχλύω, ἐπαχλυόω, Poetice.
offuſio, περίχυσις, εως, ἡ.

O H.

oh, interjectio, ὢ, ὦ, ὤ, ἆ.

O L.

olea, ἐλαία, ας, ἡ.
oleaginus, ἐλαιώδης, εος, ὁ & ἡ.
olearis, olearius, ἐλαιηρὸς, οῦ, ὁ.
oleaſter, ἀγριέλαιος, ου, ἡ.
oleis conſitus, ἐλαιόφυτος, ου, ὁ, ἐλαιοφυὴς, ἐος, ὁ & ἡ.
oleo, ὄζω, ἀπόζω.
oleo imbutus, ἐλαιόβλυτος, ου, ὁ, ἐλαιωτὸς, οῦ, ὁ.
oleoſus, plenus olei, ἐλαιώδης, εος, ὁ & ἡ.
olera colligere, λαχανίζεσθαι.
oleribus victito, λαχανεύομαι. Lucianus.
oletum, oleis conſitus locus, ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ου, τό.
oletum ſtercus, σκὼρ, τοῦ σκατὸς, ὁ.
oleum, ἔλαιον, ου, τό.
olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφρέομαι, ὄζομαι.
olfactor, ὀσφραντὴς, οῦ, ὁ, olfactor fumi, id eſt, parcus ac ſordidus, καπνοσφραντὴς, οῦ, ὁ.
olfactorius, ὀσφραντὸς, οῦ, ὁ, ὀσφραντικὸς, οῦ, ὁ.
olfactus, ὄσφρησις, εως, ἡ, ὀσμὴ, ῆς, ἡ, ὀσμὸς, οῦ, ὁ.
oligarchia, ὀλιγαρχία, ας, ἡ.
ad oligarchiam pertinens, ὀλιγαρχικὸς, οῦ, ὁ.
olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
jam olim, ἐκπαλαιοῦ, ἔκπαλαι, πρόπαλαι, ἐκ παλαιοῦ χρόνου.
olitor, κηπουρὸς, οῦ, ὁ, λαχανοπώλης, ου, ὁ.
olitus, ὀδμήεις, εντος, ὁ, ὀζώδης, εος, ὁ & ἡ, προσώδης, εος, ὁ & ἡ, εὐώδης, εος, ὁ & ἡ.
oliva, ἐλαία, ας, ἡ.
olivetum, ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ου, τό.
olivum, ἔλαιον, ου, τό.
olla, χύτρα, ας, ἡ· χυτρὶς, ίδος, ἡ, λέβης, ητος, ὁ.
ollula, τρύβλιον, ου, τὸ, aut τρυβλίον, ου, τὸ, χυτρίον, ου, τὸ, χυτρὶς, ίδος, ἡ, χυτρίδιον, ου, τό.
oluſculum, λαχανάριον, ου, τό.
olympia vincere, ὀλύμπια νικᾷν.
olympiaca certamina, ὀλύμπια, ων, τά.
olympias, ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ.
olympicus, ὀλυμπικὸς, οῦ, ὁ.
olor, κύκνος, ου, ὁ.
olorinus, κύκνειος, ου, ὁ.
olus, eris, λάχανον, ου, τό.

O M.

omaſum, ἐχῖνος, ου, ὁ.
omen, οἰωνὸς, οῦ, ὁ, οἰώνισμα, ατος, τό.
omen bonum, εὐφημία, ας, ἡ.
omen infauſtum, παροίωνον οἰώνισμα.
omentum, ἐπίπλοον, ου, τό.
ominatio, κληδονισμὸς, οῦ, ὁ.
male ominatus, δυσκληδόνιστος, ου, ὁ.
bono omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
ominoſe mali qui eſt, ὑπόφημος, ου, ὁ & ἡ, δύσφημος, ου, ὁ & ἡ, κακόφημος, ου, ὁ & ἡ.
boni ominis, δυσοιώνιστος, ου, ὁ, καλοιώνιστος, ου, ὁ.
ominor, οἰωνοπολέω, ῶ, οἰωνίζω.
bene ominor, εὐφημέω, ῶ, male ominor, δυσφημέω, ῶ.
omiſſio, ἔλλειψις, εως, ἡ.

omiſſus, ἐλλιπὴς, έος, ὁ & ἡ.
omitto, prætermitto, ἐάω, παρέρχομαι, παρίημι, ἐκλείπω.
ommitto, miſſum facio, ἀφίημι, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magiſtratu,, παύομαι.
omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
omnifarius, παντοδαπὸς, οῦ, ὁ.
omnigenus, παντοδαπὸς, οῦ, ὁ, παντοῖος, ου, ὁ.
omnimoda, παντοδαπῶς, παντοίως.
omnimodus, παντοῖος, ου, ὁ.
omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
omnipotens, παντοκράτωρ, ορος, ὁ, παγκρατὴς, οῦ, ὁ.
omnipotentia, παντοδυναμία, ας, ἡ, παγκρατία, ας, ἡ.
omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
omniſcius, παντοδαὴς, έος, ὁ & ἡ.
omphacinus, ὀμφάκινος, ου, ὁ.
omphacium, ὀμφάκιον, ου, τό.

O N.

onager, ὄναγρος, ου, ὁ.
onagos, ὀνηγὸς, ὁ, aſinorum ductor.
onera fero, φορτηγέω, ῶ.
onera impono jumentis, ἐπισκευάζω τοὺς ἡμιόνους, hoc eſt mulis, σάττω.
onerare invidia, πιέζειν φθόνῳ.
oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκὰς, άδος, ἡ.
onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
oneroſus, φορτικὸς, οῦ, ὁ, δυσβάστακτος, ου, ὁ.
onomatopœja, fictio nominis, ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ.
onus, φόρτος, ου, ὁ, φορτία, ας, ἡ, βάρος, εος, τὸ, μόχθος, ου, ὁ.
onus navis, γόμος, ου, ὁ.
onus ſuſcipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον, aut καθ' ἑαυτὸν αἴρεσθαι.
onus ventris depono, ἀποσκευάζω, & ἀποσκευάζομαι, χέζω, ἀφοδεύω.
onus impono γεμίζω, σάττω, φορτίζω.
onuſtus, βαρυνθεὶς, έντος, ὁ, φορτωθεὶς, έντος, ὁ.
onyx, ὄνυξ, χος, ὁ, ὀνυχίτης, ου, ὁ.

O P.

opacus, σκιερὸς, οῦ, ὁ, σκιόεις, εντος, ὁ, ζοφώδης, εος, ὁ & ἡ.
ope omni, πάσῃ μηχανῇ.
opem fero, συναγωνίζομαι, ἀλέξω, vel ἀλεξέω, ῶ, & ἀλέξομαι, vel ἄμυναι, ἀμύνω, ἀρήγω, ἀμύνω, ῶ, βοηθέω, ῶ, ἐπικουρέω, ῶ, ἀντιλαμβάνομαι, τιμωρέω, ῶ, χραισμέω, Poetice.
opem ferre alicui in periculo, συναίρεσθαί τινι τὸν κίνδυνον, vel τῶν κινδύνων.
opera, ſtudium, πόνος, ου, ὁ, διατριβὴ, ῆς, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
opera, operatio, opus, ἐργασία, ας, ἡ, ἔργον, ου, τό.
data opera, ἐπίτηδες, adverbium. ἐξεπίτηδες.
operam collocare in aliqua re, σπουδὴν ἔχειν, vel τίθεσθαι περί τινος, σπουδάζειν περί τινος.
da operam, ut, δὸς ἐργασίαν, ſequente infinito. μέμνησο, ὅπως, Ariſtophanes. ἐπιμελοῦ, ὅπως. πράττε, ὅπως.
navare operam, ἐπιεργέω cum dativo perſonæ, & cum accuſativo rei, σπουδάζειν, κατασπουδάζειν, διακονέω τινι.
operam perdere, ματαιοπονέω.
operæ pretium, ἀξιόλογον. operæ pretium eſt, πάρεργον ἐστι. operæ pretium eſt conſiderare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι.
operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινὶ, σπουδὴν ἔχω.
operam loco, ἐργολαβέω, ῶ.
operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
operari ſacris, τὰ ἱερὰ χειρουργεῖν, ἱερουργεῖν, ἱερουργεῖσθαι.
operarius, ἐργαστὴρ, ῆρος, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ.
operarius, a, um, ἐργαστικὸς, οῦ, ὁ, ἐργατικὸς, οῦ, ὁ.
operatio, ἐργασία, ας, ἡ, ἐνεργασία, ας, ἡ.
operculum, ἐπίθημα, ατος, τὸ, πῶμα, ατος, τό.
operimentum, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, σκέπασμα, ατος, τὸ, κάλυμμα, ατος, τό.
operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.
operoſe, ἐπιπόνως.
operoſitas, τὸ ἐπίπονον, ου.
operoſus, ἐνεργὴς, έος, ὁ & ἡ, ἐργώδης, εος, ὁ & ἡ.
opertus, κατάστεγος, ου, ὁ, καλυπτὸς, οῦ, ὁ.
opes, πλοῦτος, ου, ὁ, κτήματα, ων, τὰ, χρήματα, ων, τά.
opibus, & potentia pollen, δυναστεύω.
opifex, κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, δημιουργὸς, οῦ, ὁ.
opificium, χειρούργημα, ατος, τὸ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
opificum more, δημιουργικῶς.
opilio, ποιμὴν, ένος, ὁ, προβατεὺς, έως, ὁ.
opime, πολυτελῶς.
opimus, πίων, ονος, ὁ & ἡ, πιμελὴς, έος, ὁ & ἡ.
opinabilis, δοξαστὸς, οῦ, ὁ, δοξικὸς, οῦ, ὁ, ἔνδοξος, ου, ὁ.
opinatio, δόγμα, ατος, τὸ, δόξασμα, ατος, τό.

opinio,

Digitized by Google

opinio, δόξα, ης, ἡ, δόκησις, εως, ἡ.
opinio pervulgata, περιηχημένη δόξα.
ut mea fert opinio, ὡς ὁ ἐμὸς λόγος.
opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
opinione falli, διαμαρτάνειν τῆς γνώμης, τῆς δόξης ψεύδεσθαι.
ab opinione deduco, μεταβιβάζω, μεταπείθω.
opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
opinionem mutare, δόξαν μετατίθεσθαι.
præter opinionem, παραδόξως.
opinionis fruſtratio, ἀστοχία, ας, ἡ.
opinor, δοξάζω, οἴομαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
opinor aliud, quam revera fit, ἀλλοδοξέω, ῶ.
opipare, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
opiparum convivium, ἀγαθὴ δαίς. Homerus. δαὶς θάλεια. θάλεια, ας, ἡ.
opiparus, πολυτελής, έος, ὁ & ἡ, δαψιλής, έος, ὁ & ἡ.
opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δεόμενος. Opem fero, βοηθέω, ῶ, συλλαμβάνω, συνεργέω τινί, ἐπικουρέω, ῶ.
opitulatio, ἀλέξησις, εως, ἡ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἐπικούρημα, ατος, τό, ἀντίληψις, εως, ἡ, συναντίληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ, συμπράξις, εως, ἡ.
opitulator, ἐπαρωγός, οῦ, ὁ, βοηθός, οῦ, ὁ, ἐπίκουρος, ου, ὁ & ἡ, παραστάτης, ου, ὁ, ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ.
opitulatrix, παραστάτις, ιδος, ἡ, ἐπίκουρος, ου, ἡ.
opitulor, ἀλεξέω, ῶ, ἐπικουρέω νόσοις morbis. παρίσταμαί σοι βοηθῶν, tibi præſidio adſum.
opium, ὄπιον, ου, τό.
oportet, δεῖ, χρή. ἄξιόν ἐστι.
oppedo, ἀντιπέρδω, ἐγκαταπέρδω, καταπέρδω.
oppertor, περιμένω, προσδοκάω τι.
oppeſſulatus, μοχλωθείς, έντος, ὁ.
oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾷν.
oppidanus, πολίτης, ου, ὁ. ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
oppidanus, a, um, πολιτικός, οῦ, ὁ.
oppidatim, κατὰ πόλεις.
oppido, valde, κομιδῇ, λίαν.
oppidulum, πολίχνιον, ου, τό.
oppidum, πόλις, εως, ἡ, κώμη, ης, ἡ, ἄστυ, εος, τό.
oppigneratio, ἐνεχυρισμός, οῦ, ὁ, ἐνεχυρασμός, οῦ, ὁ.
oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
oppleo, ἀναπληρόω, ῶ.
oppletus, ὑπερπλήρωτος, ου, ὁ, περιπληθής, έος, ὁ & ἡ.
oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
opportune, ἐν καιρῷ, ἐν τῷ δέοντι. εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
non opportune, ἀκαίρως, παρὰ καιρόν, ἀπὸ καιροῦ.
opportunitas, εὐκαιρία, ας, ἡ, καίριον, ου, τό.
opportunus, εὔκαιρος, ου, ὁ, ἐπίκαιρος, ου, ὁ, ἐπιτήδειος πρός τι.
non opportunus, ἄκαιρος, ου, ὁ & ἡ.
oppoſite, ἀντιπαθῶς, ἀντιπεπονθότως.
oppoſitio, ἀντίθεσις, εως, ἡ, ἐναντίωσις, εως, ἡ.
ex oppoſito, ἀντικειμένως.
oppoſitum, ἀντικείμενον, ου, τό, ἐναντίον, ου, τό.
oppoſitus, ἐναντίος, ου, ὁ, ἀντίζυγος, & ἀντίζυξ, ὁ, ἀντίπορος, ου, ὁ, ἀντίθετος, ου, ὁ & ἡ, ἀντίστροφος, ου, ὁ & ἡ, ἀντικείμενος, ου, ὁ.
oppreſſio, καταθλίψις, εως, ἡ, κατάτριψις, εως, ἡ.
oppreſſor, καταθλίβων, οντος, ὁ, κατατρίβων, οντος, ὁ.
oppreſſus, καταπιεσθείς, έντος, ὁ, κατατριβείς, έντος, ὁ.
opprimere incautum, ἐπιλαμβάνεσθαι.
opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
opprobriis affici, ὀνείδη ἔχειν.
opprobrium, ὄνειδος, εος, τό, μῶμος, ου, ὁ.
opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι, οῦμαι.
oppugnabilis, μαχητός, οῦ, ὁ, ἐπίμαχος, ου, ὁ, ἐπιμάχιμος, ου, ὁ.
oppugnare urbem, τῇ πόλει προσβάλλειν.
oppugnatio, πολιόρκησις, εως, ἡ, προσβολή, ῆς, ἡ.
oppugnationem ſuſtinere, προσβολὴν ὑπομένειν.
oppugnator, πολιορκητής, οῦ, ὁ.
oppugno, πολεμέω, ῶ, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, ῶ, προσβάλλω.
opſonator, ἀγοραστής, οῦ, ὁ, ὀψώνης, ου, ὁ.
opſonia apparo, condio, ὀψαρτύω, ὀψοποιέω, ῶ, & ὀψοποιοῦμαι, οῦμαι.
opſonia emo, παραγοράζω, ὀψωνέω, ῶ, ὀψέω, ῶ.
poſt paulum panis multum opſonii edere, ἐπεσθίειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον.
opſoniis reponendis locus, vel ſportula iis ferendis, ὀψών, ῶνος, ὁ.
opſoniolum, ὀψάριον, ου, τό.
opſoniorum inſtructor, ὀψαρτυτής, οῦ, ὁ.
opſonium, ὀψώνιον, ου, τό, ὀψάριον, ου, τό.
opſonor, ὀψωνέω, ῶ.
optabilis, ἀγαπητός, οῦ, ὁ, αἱρετός, οῦ, ὁ, ἐπήρατος, Poetice. εὐχῆς ἄξιος, εὐκτός, οῦ, ὁ, ἱμερόεις, εντος, ὁ.
non optabilis, ἀπευκτος, ου, ὁ.
optabiliter, εὐκτῶς, εὐκταίως.
optabilius eſt, αἱρετώτερόν ἐστι.
optandus, εὐκτός, οῦ, ὁ, αἱρετός, οῦ, ὁ.
optativus modus, εὐκτικὴ ἔγκλισις.
optatio, κατ' εὐχήν.
optatus, ἀσπαστός, οῦ, ὁ, & Poetice, ἀσπάσιος, ου, ὁ.
optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
optimatum regimen, ἀριστονομία, ας, ἡ, ἀριστοκρατία, ας, ἡ.
optime, ἄριστα, βέλτιστα, κάλλιστα, κράτιστα.
optimus, πανάγαθος, ου, ὁ, ἄριστος, ου, ὁ, βέλτιστος, ου, ὁ, κράτιστος, ου, ὁ.
optio, αἵρεσις, εως, ἡ, εὐχή, ῆς, ἡ, ἐκλογή, ῆς, ἡ.
optionem dare, αἵρεσιν διδόναι.
opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω, ῶ.
opulenter, πλουσίως.
opulentia, εὐπορία, ας, ἡ, πλοῦτος, ου, ὁ.
opulento, πλουτίζω.
opulentus, εὔπορος, ου, ὁ, πολυχρήματος, ου, ὁ.
opus, operis, ἔργον, ου, τό, ἐργασία, ας, ἡ, πόνημα, ατος, τό, ποίημα, ατος, τό, πρᾶξις, εως, ἡ.
opus divinum, θεουργία, ας, ἡ.
opus facio, ἐργάζομαι.
opus urgeo, ἐργοδιωκτέω, ῶ.
opus, liber, poema, σύγγραμμα, ατος, τό.
nihil opus eſt, οὐκ ἔργον ἐστὶ οὐδέν.
opus eſt hac re, χρεία ἐστὶ τούτου.
opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
opus eſt, δεῖ, cum genitivo, χρή.
opus habeo, δέομαί τινος, χρείαν ἔχω τινός.
opuſculum, ποιημάτιον, ου, τό.

O R.

ora, ἐσχατιά, ᾶς, ἡ, ὅρος, ου, ὁ.
ora maritima, αἰγιαλός, οῦ, ὁ, ἀκτή, ῆς, ἡ, παραθαλάσσιον, ου, τό, πόρος, ου, ὁ.
ora veſtis, ὤα, ας, ἡ, ſive, ὠά, ᾶς, ἡ, vel ᾤα, ης, ἡ.
oracula edens, χρησμολόγος, ου, ὁ.
oracula edo, χρησμολογέω, ῶ, χρησμῳδέω, ῶ, φοιβάζω, χράω, & χρέω.
oraculum, χρησμός, οῦ, ὁ, χρησμῳδία, ας, ἡ, μαντεῖον, ου, τό.
oraculum peto, μαντεύομαι.
oraculum reddo, ἐπιθεσπίζω.
oraculo admoneor, χρηματίζομαι.
oraculorum interpres, χρησμολόγος, ου, ὁ.
oraculum conſulo, θεομαντεύομαι, χράομαι, χρηστηριάζομαι.
oram littoris legere, παραλέγεσθαι.
oratio, λόγος, ου, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
oratio ſedata, λέξις στάσιμος. Ariſtoteles.
oratio accurata & exquiſita, ἀκριβὴς λόγος. ῥητορεία, ας, ἡ.
oratio copioſa, λόγος διεξοδικός.
oratio extemporanea, αὐτοσχεδιασμός, οῦ, ὁ.
oratio humilis & abjecta, ταπεινολογία, ας, ἡ.
oratio miſerabilis ad miſericordiam excitandam, οἰκτολογία, ας, ἡ.
oratio vetuſtatem quandam redolens, ἀρχαϊκὸς λόγος.
oratio indignabunda, νεμεσήμων μῦθος.
oratio conciſa, τμητικὸς λόγος, & ſimpliciter, ὁ τέμνων, οντος.
oratio intricata, λόγος ὁ περιβάλλων.
oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
orationem publice habeo, διαλέγομαι. Iſocrates.
orationem habere, λέγειν, ſeu ἀγορὰν ἀγορεύειν, λόγον λέγειν. εἰπεῖν κατά, περί, πρός τινος.
orationem componere, λόγον συντιθέναι.
orationis genus, χαρακτήρ, ῆρος, ὁ.
orationis ſtructura, ἀγωγή, ῆς, ἡ.
oratiuncula, λογίδιον, ου, τό, λογάριον, ου, τό.
orator, ἀγορητής, οῦ, ὁ, λογογράφος, ου, ὁ, λογιεύς, έως, ὁ, λογοποιός, οῦ, ὁ, ῥήτωρ, ορος, ὁ.
oratoria ars, ῥητορική, ſubaudi τέχνη.
oratoriam artem exerceo, ῥητορεύω.
oratorie, ῥήτορος δίκην.
oratorio more, ῥητορικῶς.
oratorius, ῥητορικός, οῦ, ὁ.
orbatio, χήρωσις, εως, ἡ.
orbatus, ἔρημος, ου, ὁ & ἡ. ὀρφανός, οῦ, ὁ, cum genitivo.
orbatus ſum, ἀπορφανίζομαι.
in orbem, ἐλικηδόν, ἐκ περιόδου, ἐκ περιτροπῆς, σφαιρηδόν, στεφανηδόν.
per orbem univerſum terrarum, οἰκουμενικῶς.
in orbem ago, κυκλόω, ῶ.
orbes in menſa, κύκλοι, οἱ.
orbicularis, κυκλοτερής, έος, ὁ & ἡ, περιφερής, έος, ὁ & ἡ, κυκλοφορητικός, οῦ, ὁ, & κυκλοφορικός, οῦ, ὁ.
orbiculatim, κυκληδόν.
orbiculus, σφαιρίδιον, ου, τό.
orbis, κύκλος, ου, ὁ, σφαῖρα, ας, ἡ.
orbis terrarum, οἰκουμένη, ης, ἡ.
orbita, τόρμη, ης, ἡ, τροχιά, ᾶς, ἡ, ἁρματροχιά, ας, ἡ.
orbitas, ὀρφανία, ας, ἡ, ἀτεκνία, ας, ἡ.
orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω, ῶ.
orbo liberis, ἀτεκνόω, ῶ.
orbus, ἄτεκνος, ου, ὁ, ἄπαις, αιδος, ὁ, ὀρφανός, οῦ, ὁ.
orbus parentibus, ὀρφανός, οῦ, ὁ.

orcheſtra, ὀρχήστρα, ας, ἡ.
ex nico, & eſcho, ἐμβιβάζω.
orcas, ὕδης, ου, ὁ, ὀρφὸς, ο, ὁ.
ordinarius, τακτὸς, ου, ὁ, τεταγμένος, ου, ὁ.
ordinate, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
ordinator, κοσμήτωρ, ορος, ὁ, κοσμητὴς, ου, ὁ, διατάκτης, ου, ὁ, & διατάκτωρ, ορος, ὁ, διαθετὴρ, ῆρος, ὁ.
ordinatus, τακτὸς, ου, ὁ, εὔτακτος, ο, ὁ.
ordine, adverb. ἐν τάξει, κατὰ τάξιν, ἑξῆς, ἐφεξῆς, καθεξῆς, παρεξῆς, ἐπισχερὼ, Poetice. εὐκόσμως, στοιχηδὸν, μεταστοιχί.
ordine inverſo, ἐναλλαγμένως, ἐναλλάξ.
ordine ſervato, τεταγμένως.
ordinem relinquere, τὴν τάξιν ἐκλείπειν.
ordines militum, τάξεις, αἱ, στίχοι, οἱ.
ordines ſervare, εὐτακτεῖν.
in ordinem redigo, κατατάττω.
ordinibus quatuor conſtans, τετράστοιχος, ο, ὁ. quinque, πεντάστοιχος, ο, ὁ.
ordinis perturbatio, ἀταξία, ας, ἡ.
ordinis conſervatio, εὐταξία, ας, ἡ.
ordino, διατάττω, & ομαι, ἐγκοσμέω, ῶ, ἐπιστοιβίζω.
ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
ordo, κόσμος, ο, ὁ, τάξις, εως, ἡ, ὁρμαθὸς, ου, ὁ, στοῖχος, ου, τὸ, στίχος, εος, τὸ, σύνταξις, εως, ἡ, εὐταξία, ας, ἡ.
ordo equeſtris, ἱππὰς τάξις, ἱππεῖς, οἱ.
ore amplo præditus, πλατύστομος, ου, ὁ, εὐρύστομος, ο, ὁ.
ore aureo loquens, χρυσόστομος, ο, ὁ.
ore hiante, χανδὸν.
ore rotundo loquor, στρογγυλίζω, εὐστομέω, ῶ.
uno ore, ἀπὸ μιᾶς, ſubintellige φωνῆς. ἐξ ἑνὸς στόματος.
in ore habere, ἀνὰ στόμα ἔχειν, ἐν στόματι ἔχειν, vel διὰ στόματος.
in ore eſſe, celebrari, διὰ στόματος εἶναι.
ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
orea, κημὸς, ο, ὁ, στόμιον, ου, τὸ.
organice, ὀργανικῶς.
organicus, ὀργανικὸς, ου, ὁ.
organum, ὄργανον, ο, τὸ.
orgia, ὄργια, τά. orgia celebrare, ὀργιάζειν.
ori admovere, προσφέρειν.
orichalcum, ὀρείχαλκος, ου, τὸ.
oriens, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ.
ad orientem, πρὸς ἕω.
orientalis, ἀνατολικὸς, ου, ὁ, ἧος, ου, ὁ.
orificium, στόμα, ατος, τὸ.
originalis, προπατορικὸς, ου, ὁ.
origo, γένεσις, εως, ἡ, αἰτία, ας, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
orion, ὠρίων, ωνος, ὁ.
orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
oriri facio, ἀνατέλλω, ἐξανατέλλω.
oris petulantia, ἀθυροστομία, ας, ἡ.
oris diductio, διαστόμωσις, εως, ἡ.
oris dignitas, σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, τὸ ἀξιοπρεπὲς, οῦς, σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, τὸ σεμνοπρεπές.
oris feſtivitas, εὐστομία, ας, ἡ.
oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος, ἐκφὺς, ύος, ὁ.
ornamentum, κόσμημα, ατος, τὸ, κόσμος, ο, ὁ.
ornate, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
ornator, καλλωπιστὴς, ου, ὁ, κοσμητὴς, ου, ὁ.
ornatu decenti, εὐσταλῶς.
ornatus, a, um, κόσμιος, ου, ὁ, κεκοσμημένος, ο, ὁ.
ornatus, us, κόσμος, ο, ὁ· κόσμησις, εως, ἡ.
orno, cohoneſto, honore afficio, σεμνύνω, ἀποσεμνύνω, τιμάω, ῶ.
orno, κοσμέω, ῶ, cum accuſativo. περιστέλλω.
ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
oro, peto, δέομαί τινι τοῦτο, παρακαλέω δέησιν, juſta. αἰτῶ σε σῖτον, &c.
orare pro aliquo, ὑπερεύχεσθαί τινος.
orphanorum alendorum locus, ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ.
orphanus ſum, ὀρφανεύομαι.
orphanus, ὀρφανὸς, ου, ὁ.
orthodoxa religio, θεογνωσία, ας, ἡ.
orthodoxus, ὀρθόδοξος, ου, ὁ, cui opponitur κακόδοξος, ου, ὁ.
orthodoxi, ὀρθόδοξοι, οἱ.
ortus, natus, γεγονὼς, ότος, ὁ, πεφυκὼς, ότος, ὁ.
ortus, γένεσις, εως, ἡ, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ.
oryza, ὄρυζα, ης, ἡ.

O S.

os, oris, στόμα, ατος, τὸ, στόμιον, ο, τὸ.
os, vultus, ὄμμα, ατος, τὸ.
os aperire, ἀνοίγειν στόμα.
os diducere, διαίρειν τὸ στόμα.
os claudere, στόμα ἐμφράττειν.
os procax, λάβρον στόμα.
os effrene, incontinens, ἀχάλινον, ου, τὸ, ἄθυρον, ου, τὸ, & ἀπύλωτον στόμα.

os obturo, ἀποστομόω, ῶ, & ἀποστομίζω.
os, oſſis, ὀστοῦν, ου, τὸ.
oſcitanter, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
oſcitatio, χάσμη, ης, ἡ.
oſcitator, χασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
oſcito, χασμάομαι, ῶμαι, ἀναχαίνω.
oſculatio, φίλημα, ατος, τὸ.
oſculor, φιλέω τινά. κυνέω, ῶ, κύω.
oſculum, στομάτιον, ου, τὸ, φίλημα, ατος, τὸ.
oſor, μισητὴς, ου, ὁ.
oſor honeſti, μισόκαλος, ο, ὁ.
oſor mulierum, μισογύνης, ου, ὁ.
oſor populi, μισόδημος, ο, ὁ.
oſſeus, ὀστεινος, ο, ὁ, ὀστώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
oſſiculorum ludus, ὀστομαχία, ας, ἡ, vel ὀστομάχιον, ου, τὸ.
oſſiculum, ὀστάριον, ου, τὸ.
oſſifragus, ὀστοκόπος, ο, ὁ, ὀστοκλάστης, ο, ὁ.
oſſis medulla, ὀστέων μυελός.
oſtendo, ἀποδείκνυμι. προφαίνω, δηλόω ῶ, ἐμφανίζω.
oſtendo in exemplum, δειγματίζω.
oſtenſio, ἀνάδειξις, εως, ἡ, ἔνδειξις, εως, ἡ.
oſtenſor, δείκτης, ου, ὁ.
oſtenſus, πεφασμένος, ο, ὁ.
oſtentabunde, ἐνδεικτικῶς.
oſtentabundus, σεμνὸς, ου, ut σεμνοὶ λόγοι. Euripides. Ariſtophanes.
oſtentare me cupio, ἐπιδεικτιάω, ῶ.
oſtentare ſapientiam, ſapientiæ ſpecimen edere, ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς σοφίας.
oſtentatio, ἀλαζονεία, ας, ἡ, κομπασμὸς, ου, ὁ.
oſtentatio ingenii apud turbam, ἀγώνισμα, ατος, τό.
oſtentationis amans, φιλαλάζων, ονος, ὁ. Budæus in Epiſt.
oſtentator, ἀλαζὼν, όνος, ὁ.
oſtento, προσαποδεικνύω. pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
oſtentum, τέρας, ατος, τὸ.
oſtia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
oſtia ſeptem habens, ἑπτάπορος, ο, ὁ, ἑπτάῤῥοος, ου, ὁ.
oſtia centum habens, ἑκατόστομος, ο, ὁ.
oſtiaria, θυρωρὸς, ου, ἡ.
oſtiarius, θυρωρὸς, ου, ὁ.
oſtiatim, κατὰ θύρας.
oſtii annulus, κορώνη, ης, ἡ, ῥόπτρον, ο, τὸ.
oſtiolum, θύριον, ο, τὸ, θυρίδιον, ου, τὸ.
oſtium, θύρα, ας, ἡ, εἴσοδος, ου, ἡ.
oſtraciſmus, ὀστρακισμὸς, ου, ὁ.
oſtreæ, πελωρίδες, αἱ.
oſtreum, [illegible], εος, τὸ, κόγχη, ης, ἡ, κόγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὄστρεον, ο, ſive ὄστρειον, ου, τὸ.
oſtrum, ὄστρον, ο, τὸ.

O T.

otio deditus, σχολαστὴς, ου, ὁ, σχολαστικὸς, ου, ὁ.
otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
otio langueo, ῥᾳστωνέω.
in otio, per otium, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς.
otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
otioſe, ἀργῶς, σχολῇ.
otioſus, σχολαῖος, ο, ὁ. ἀπράγμων, ονος, ὁ.
otium, σχολὴ, ῆς, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ἀπονία, ας, ἡ.
otium dare, σχολὴν δοῦναι.
otium eſt mihi, σχολὴν ἔχω.
per otium, ἐπὶ σχολῆς, & κατὰ σχολήν.

O V.

ova parere, ᾠοτοκεῖν.
ovans, θριαμβεύων, οντος, ὁ.
ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
ovibus abundans, εὔμηλος, ο, ὁ, πολύμηλος, ου, ὁ.
ovile, ποίμνιον, ου, τὸ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
ovillus, μήλειος, ο, ὁ ϗ ἡ, οἴειος, ο, ὁ, προβάτειος, ου, ὁ.
ovina pellis, μηλωτὴ, ῆς, ἡ, κῶας, ατος, τὸ.
ovinus, προβάτειος, ο, ὁ, μήλειος, ου, ὁ.
ovis, πρόβατον, ου, τὸ, μῆλον, ο, τὸ, ὄϊς, ὄϊος, ἡ.
ovium cuſtos, μηλοφύλαξ, ακος, ὁ.
ovium grex, ποίμνη, ης, ἡ, ποιμνήϊον, ου, τὸ.
ovium paſtor, μηλοτὴς, ου, ὁ, μηλότης, ε, ὁ.
ovo, lætor, ἥδομαι, χαίρω.
ovum, ᾠὸν, ου, τὸ.

P A.

PAbulatio, προνομὴ, ῆς, ἡ, νομὴ, ῆς, ἡ.
pabulator, ὁ περὶ νομὴν πορευόμενος.
pabulatum educere, ἐξάγειν πρὸς νομάς.
pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
pabulor, νέμομαι.
pabulo carens, ἄχιλος, ο, ὁ ϗ ἡ.
pabulum animi, ἑστίασις, εως, ἡ.

pa-

pabulum præbeo, χιλόω, ῶ.
pabulum, χιλὸς, οῦ, ὁ, τροφὴ, ῆς, ἡ, βορὰ, ᾶς, ἡ.
pacatus, εἰρηνικὸς, οῦ, ὁ, εἰρηνωθεὶς, έντος, ὁ.
pacem facere, εἰρήνην ποιῶ, εἰρήνην συγγράφειν, εἰρήνην τίθεσθαι.
pacificatio, εἰρηνοποιΐα, ας, ἡ.
pacificator, εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ.
pacifice, ἡσυχαιτέρως, εἰρηνικῶς, εἰρηνικῶς.
pacifico, εἰρηνοποιέω, ῶ.
pacificus, εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ.
pacis ſtudioſus, εἰρηνικὸς, οῦ, ὁ.
paciſcor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινί.
paco, εἰρηνοποιέω, ῶ, ἱλάσκομαι.
contra pacta, παρασπονδεῖν.
pacta ſervare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
pactis non ſtare, ἀνταπαιτάζειν, ἀσυνθετεῖν.
quo pacto? πῇ δὲ; πῶς;
pactum inire, ἀνθομολογῶ, & ἀνθομολογεῖσθαι.
pactum, συμβόλαιον, ου, τό, συνθήκη, ης, ἡ.
pæan, παιὰν, ᾶνος, ὁ.
pæanem citare, vel canere, παιανίζω, παιᾶνα ᾄδειν.
pædagogus, παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, παιδονόμος, ου, ὁ.
pædor, αὐχμὸς, οῦ, ὁ, ῥύπος, εος, τό, & ῥύπος, ου, τό.
paganus, κωμήτης, ου, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ.
pagatim, κατὰ κώμας.
pagella, σελίδιον, ου, τό.
pagi præfectus, κώμαρχος, ου, ὁ, vel κωμάρχης, ου, ὁ.
pagina, σελὶς, ίδος, ἡ.
pagus, κώμη, ης, ἡ, πάγος, ου, ὁ.
pala, σκάφη, ης, ἡ.
pala annuli, δακτυλήθρα, ας, ἡ, ἕλιξ, ικος, ἡ, πυελὶς, ίδος, ἡ, σφενδόνη τοῦ δακτυλίου.
palabundus, περιφερόμενος, ου, ὁ.
palæſtra, παλαίστρα, ας, ἡ, ἀγωνιστήριον, ου, τό.
palæſtræ magiſter, παιδοτρίβης, ου, ὁ.
palæſtræ peritus, παλαιστρικὸς, οῦ, ὁ.
palæſtricus, παλαιστρικὸς, οῦ, ὁ.
palam, ἀναφανδὸν, ἀντικρὺ, ἄντα Poetice. ἀποκεκαλυμμένως, ἀπαρακαλύπτως, ἐμφανῶς, πεφασμένως, φανερῶς, ἀναφανδὸν, ἀναφανδά, ἀπροσχηματίστως.
palam eſt, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
palam facio, φανερόω, ῶ, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
palans, vagus, σποραδικὸς, οῦ.
palatium, βασίλειον, ου, τό, παλάτιον, ου, τό.
palatum, οὐρανίσκος, ου, τό.
palea, ἄχυρον, ου, τό, κάρφος, εος, τό.
paleatum collectio, ἀχυρολογία, ας, ἡ.
palearum excuſſio, ἀποσκαριφισμὸς, οῦ, ὁ.
palinodia, παλινῳδία, ας, ἡ.
palinodiam canere, παλινῳδέω.
palla, χλαῖνα, ης, ἡ, φᾶρος, εος, τό.
pallas, Παλλὰς, άδος, ἡ.
palleo, ὠχριάω, ῶ, χλωρίζω.
palleſco, ὠχριάω, ῶ, κατωχριάω, ῶ.
palliatus, τριβωνοφόρος, ου, ὁ.
palliditas, ὦχρος, ου, ὁ, ὤχρωμα, ατος, τό, ὠχρότης, ητος, ἡ, χλώρασμα, ατος, τό.
pallidus ſum, χλωρίζω, ὠχριάω, ῶ.
pallidus, ὠχρὸς, οῦ, ὁ, χλωρὸς, οῦ, ὁ, ὤχρινος, ου, ὁ.
palliolum, ἱμάτιον, ου, τό, ἀμπεχόνιον, ου, τό.
pallium tritum geſto, τριβωνοφορέω, ῶ.
pallium, τρίβων, ωνος, ὁ, περίβλημα, ατος, τό.
pallor, ὤχρασις, εως, ἡ, ὠχρίασις, ας, ἡ.
palma, θέναρ, αρος, τό, παλάμη, ης, ἡ.
palma, pro victoria, νίκη, ης, ἡ, pro arbore, φοῖνιξ, ικος, ἡ.
palma, præmium certaminis, ἀγώνισμα, ατος, τό, νικητήριον, ου, τό.
palmaris, σπιθαμιαῖος, ου, ὁ.
palmes, κλῆμα, ατος, τό.
palmus, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, δοχμὴ, ῆς, ἡ.
palo affigo, πασσαλεύω, ſeu παττταλεύω, ἀνασκολοπίζω, σταυρόω, ῶ, ἀνασταυρόω, ῶ.
palor, aris, ἀλάομαι, ῶμαι, πλανάομαι, ῶμαι.
palpabilis, ψηλαφητὸς, οῦ, ὁ.
palpatio, ψηλάφησις, εως, ἡ, κολακεία, ας, ἡ.
palpator, πθωπευτὴς, οῦ, ὁ, ſeu πθωπευτής, οῦ, ὁ.
palpebra, βλέφαρον, ου, τό, βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, καλύμματα.
palpebra ſuperior, κοιλὰς, ίδος, ἡ, ὑπεραιδίς, ίδος, ἡ.
palpebra inferior, ὑπόβλεφαρον, ου, τό.
palpebræ, βλέφαρα, ων, τά.
palpitatio, παλμὸς, οῦ, ὁ, σκαρθμὸς, οῦ, ὁ.
palpito, τρέμω, πάλλομαι, σπαίρω.
palpo, ψηλαφάω, ῶ, θωπεύω.
palpum obtrudo, αἰκάλλω.
paludamentum, χλαμὺς, ύδος, ἡ.
paludatus, χλαμυδωτὸς, οῦ, ὁ.
paludoſus, ἑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
palum depango, σταυρόω, ῶ.

palum figo, πασσαλεύω, ſeu παττταλεύω.
palumbes, φάσσος, ου, ὁ, φάσσα, ης, ἡ.
palus, udis, λίμνη, ης, ἡ, ἕλος, εος, τό.
palus, i, pedamentum vitis, χάραξ, ακος, ὁ, ἀμπελοστάτης, ου, ὁ.
palus, ſudes, σκόλοψ, & σκάλοψ, οπος, ὁ, πάτταλος, ου, ὁ, χάραξ, ακος, ἡ, πασσάλιος, ου, ὁ, κρατευτής, ῆρος, ὁ, σταυρὸς, οῦ, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ, χαράκιον, ου, τό.
paluſtris, ἕλειος, ου, ὁ, ἑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pampinaceus, οἰναρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pampinarium, οἴναρον, τό.
pampinatio, βλαστολογία, ας, ἡ.
pampino, οἰναρίζω.
pampinus, κλῆμα, ατος, τό, οἴναρον, ου, τό.
pan, πὰν, πανὸς, ὁ.
panarium, ἀρτοθήκη, ης, ἡ.
pancratiaſtes, παγκρατιαστὴς, οῦ, ὁ.
pandectæ, πανδέκται, ῶν.
pandere portas, ἀναπεπταμένας πύλας, Sophocles; τὰς θύρας ἀναπετάσαι, Lucianus.
pandere ſecreta, ἀποσήμαινειν τὰ ἀπόρρητα.
pandiculatio, σκορδινησμὸς, οῦ, ὁ.
pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
pando, as, κυρτόω, ῶ.
pando, is, πετάννυμι.
pandus, a, um, κυρτὸς, οῦ, ὁ, κυφὸς, οῦ, ὁ.
pane alo, ἀρτοτροφέω, ῶ.
pane veſcor, ἀρτοσιτέω, ῶ, ἀρτοφαγέω, ῶ.
panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
panegyricus, adject. πανηγυρικὸς, οῦ, ὁ.
panegyris, πανήγυρις, εως, ἡ.
panem diſtribuo, ἀρτοδοτέω, ῶ.
panem vendo, ἀρτοπωλέω, ῶ, ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit; & in fem. ἀρτόπωλις, ιδος, ἡ.
panem facio, ἀρτοποιέω, ῶ.
pango, πήγνυμι.
panicus, πανικὸς, οῦ, ὁ. πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.
panifex, ἀρτοποιὸς, οῦ, ὁ, σιτοποιὸς, οῦ, ὁ.
panificium, ἀρτοποιΐα, ας, ἡ.
panis, ἄρτος, ου, ὁ.
panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
panis ſiligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
panis azymus, ἄζυμος, ου, ὁ.
panis butyro illitus, βουτυρίτης, ου, ὁ.
panis nauticus, ναυτικὸς ἄρτος, δίπυρος ἄρτος. Ital. *biſcotto*.
panis fruſtum, ψωμὸς, οῦ, ὁ, θρύμμα, ατος, τό.
panis parvus, ἀρτίσκος, ου, ὁ, ἀρτίδιον, ου, τό.
panis inopia, ὀλιγαρτία, ας, ἡ. Suidas.
panivorus, τρωξάρτης, ου, ὁ ἀρτοφάγος, ου, ὁ.
panniculus, ῥάκος, εος, τό.
pannis obſitum eſſe, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
pannoſus, ῥακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ. κατάῤῥακος, ου, ὁ.
pannus, ῥάκος, εος, τό.
panther, πανθὴρ, ηρος, ὁ.
pantheum, πάνθειον, ου, τό.
papæ, παπαὶ, βαβαί.
papæ, quid ego audio? φεῦ τοῦ λόγου!
papæ qualem pulchritudinem, φεῦ τοῦ κάλλους.
papaver, μήκων, ωνος, ἡ.
papilio, ψυχὴ, ῆς, ἡ.
papilla, θηλὴ, ῆς, ἡ, μαζὸς, οῦ, ὁ.
pappus, πάππος, ου, ὁ, γέρων, ου, τό.
papula, ἐξάνθημα, ατος, τό.
papyracea charta, βιβλίον, ου, τό.
papyraceus, βίβλινος, ου, ὁ.
papyrus, πάπυρος, ου, ἡ.
par, æqualis, ἶσος, ου, ὁ, vel ἴσος, ου, ὁ, ἰσαῖος, ου, ὁ, ἰσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἔνισος, ου, ὁ, πάρισος, ου, ὁ, ὅμοιος, ου, ὁ, ὁμοῖιος Poetice. ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἰσάμιλλος, ου, ὁ, ἐνάμιλλος, ου, ὁ.
par longitudine, ἰσομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ.
par numero, ἀντισωθεὶς πλήθει· ἰσάριθμος, ου, ὁ.
par viribus, ἀντίπαλος, ου, ὁ.
par impar, ἄρτιον καὶ περιττόν.
par eſt, ἄξιόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν, ἀμείβεσθαι, ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις, τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι, ἴσον εἰσφέρειν.
par impar ludere, ἀρτιάζειν. Hinc ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, talis ludus.
par, idoneus, ſufficiens, ἱκανὸς, οῦ, ὁ.
ut par eſt, ὡς εἰκὸς, ὥσπερ εἰκός. κατὰ τὸ προσῆκον, ὀρθῶς.
magis quam par ſit, τοῦ δέοντος μᾶλλον.
minus quam par ſit, ἐνδεῶς.
par, δυὰς, άδος, ἡ, ζεῦγος, εος, τό.
par alarum, συζυγία πτερύγων.
par, ſatis ſum, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
parabilis, εὐπόριστος, ου, ὁ.
parabola, παραβολὴ, ῆς, ἡ.
paradiſus, παράδεισος, ου, ὁ.
paradoxa loquor, παραδοξολογέω, ῶ.
paradoxum, παράδοξον, ου, τό.

Digitized by Google

paradromia, παραδρομίς, ίδος, ἡ, ambulatio.
paragraphus, παράγραφος, ου, ἡ.
parallelus, παράλληλος, ου, ὁ.
paralyſis, πάρεσις, εως, ἡ, παράλυσις, εως, ἡ.
paralyticus, παραλυτικὸς, ῦ, ὁ.
parapherna bona, ἐξώπροικα, τὰ, παράφερνα, τά.
paraphraſis, interpretatio, παράφρασις, εως, ἡ, παραφράζω, interpretor, pluribus explico.
parare prandium, vel cœnam, πένεσθαι ἄριστον, δαῖτα πένεσθαι, τεύχεσθαι δόρπον, ὁπλίζεσθαι, & κοσμεῖν δόρπον, περὶ δόρπα πένεσθαι. Omnia Poetice.
paraſanga, παρασάγγης, ſive παρασάγγης, ου, ὁ.
paraſitor, παρασιτέω, ῶ, κολακεύω.
paraſitus, παράσιτος, ου, ὁ, κόλαξ, ακος, ὁ.
paratu difficilis, δυσπόριστος, ου, ὁ & ἡ. paratu facilis, εὐπόριστος, ου, ὁ.
paratus, qui eſt in promptu, ἕτοιμος, ου, ὁ & ἡ, ἑτοῖμος, ο, ὁ, ſive ἑτοῖμος, ου, ὁ.
paratus, promptus, ſuccinctus, προθυμὸς, ὲς, ὁ & ἡ. Euripides. εὐσταλὴς, έος, ὁ & ἡ, εὐτρεπὴς, έος, ὁ & ἡ.
paratus ad dicendum, ἕτοιμος λέγειν.
parca, μοῖρα, ας, ἡ, αἶσα, ης, ἡ.
parce, φειδομένως, φειδωλῶς, γλίσχρως, ἐνδεῶς, σπανίως, ὀλίγως.
parcere nemini, πάντας ἀφειδῶς ἀπολλύειν.
parcere pecuniis, φείδεσθαι χρημάτων.
parciſſima, ὀλιγίστη.
parcitas, φειδωλὴ, ῆς, ἡ.
parco, is, ere, φείδομαί τινος, ἀφίημί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω, ῶ.
parcus, φειδωλὸς, ῦ, ὁ.
parcus ſum, φείδομαι.
pardus, πάρδος, ου, ὁ.
ad parendum promptus, πειθαρχικὸς, ῦ, ὁ, εὐπειθὴς, ο, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ & ἡ.
ad parandum tardus, βραδυπειθὴς, έος, ὁ & ἡ, βραδυπειθὴς, έος, ὁ & ἡ.
parens, genitor, γενέτης, ου, ὁ, γενετὴρ, ῆρος, ὁ, γονεὺς, έως, ὁ.
parentalia, κτερίσματα, τὰ, ἐναγίσματα, τά.
parentatio, κτέρισμα, ατος, τὸ, κτέρας, εος, τό.
parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκεῖς.
parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
pareo, ἀκούω, ὑπακούω, ἄρχομαι, cum genitivo. πειθαρχέω, ῶ, πείθομαι, cum dativo.
parere conſilio alicujus, πείθεσθαί τινι.
parere dominio alterius, δεσποτίζεσθαι.
paria facere, ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις.
paria tria amicorum, αἱ κατὰ ζεῦγος φιλίαι τρεῖς.
pares, οἱ ἐξ ἴσου.
paries, τεῖχος, εος, τὸ, τειχίον, ου, τὸ, θριγκὸς, ου, ὁ.
parietem communem habens, ὁμότοιχος, ου, ὁ.
parietes perforare, τοιχωρυχέω.
parilis, ἴσος, ου, ὁ.
parilitas, ἰσότης, ητος, ἡ.
pario, τίκτω, κύω, pro comparare, πορίζομαι, ῶμαι.
pario labore, διαπονέω, ῶ, & διαπονέομαι, οῦμαι.
pariter, ἅμα, ἐπαλλήλως, ἴσως, ἐπίσης, ἐξίσης, cum genitivo.
pariter, pari numero, ἀρτιάκις.
pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
parius lapis, πάριος λίθος.
parma, πέλτη, ης, ἡ.
paro, apparo, inſtruo, ἀρτύομαι, ῦμαι, παρασκευάζομαι, ῦμαι, ἀλεγύνω, Poetica. ἑτοιμάζω, & ἑτοιμάζομαι, παρασκευάζω, ἐπιμηχανάω, ἐντρεπίζω, πορίζω, ὁπλίζω Poetica. σκευάζω, & σκευάζομαι, παρασκευάζω, τεύχω Poetice. ἐντρεπίζομαι.
paro me ad interrogandum, ἀνάγομαι εἰς ἐρωτήσεις.
paro, acquiro, comparo, πορίζω, & πορίζομαι, παρασκευάζω, πάω, vel potius πάομαι, πῶμαι, Euripides.
parochus, πάροχος, ου, ὁ.
parochi munus, παροχὴ, ῆς, ἡ.
parodia, παρῳδὴ, ῆς, ἡ, παρῳδία, ας, ἡ.
paropſis, τρύβλιον, ου, τὸ, aut τρυβλίον, ου, τό.
parricida, πατροκτόνος, ου, ὁ, πατροφόνος, ου, ὁ.
parricidium, πατροκτονία, ας, ἡ.
pars, μέρος, εος, τὸ, μερὶς, ίδος, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ.
pars tertia cujuslibet rei, τριτημόριον, ου, τό. quarta, τεταρτημόριον, ου, τό. quinta, πεμπτημόριον, ου, τό.
parſimonia, φειδωλὴ, ῆς, ἡ.
parte, ſeu partibus carens, ἀμερὴς, έος, ὁ & ἡ, ἀμέριστος, ου, ὁ.
ex utraque parte, ἀμφὶ περὶ, ἀμφίς.
neutra ex parte, οὐδετέρωθεν.
ex parte, ἀπὸ μέρους.
ab una, ab altera parte, ἔνθεν, ἐνθένδε, cum genitivo. ἔνθεν μὲν, ἔνθεν δέ.
pro mea virili parte, τὸ μὲν μέρος.
pro rata parte, πρὸς μέρος.
aliqua ex parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
in partem alteram, alio, ἑτέρωσε.
neutram in partem, μηδετέρωσε, οὐδετέρωσε.
in utramque partem, ἀμφοτέρωσε, ἑκατέρωσε.
partem accipio, particeps ſum, μείρομαι, μερίζομαι.
partem tribuo, ἐπιμερίζω, ῶ, ἐπιμερίζομαι, ῶμαι.
in omnes partes, ἁπανταχόσε, πανταχόσε, πανταχῇ.
partes, factio, ſtudia, μερὶς, ίδος, ἡ.
partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
partes primæ, τὰ πρῶτα, πρωτεῖον, ου, τό.
partes primas obtineo, πρωτεύω, ἄρχω, φέρω.
partes primas mihi vendico, πλεονεκτεῖν ἀξιῶ.
partes ſecundæ, τὰ δεύτερα, δευτερεῖα τά.
partes ſecundæ in dicendo, δευτερολογία.
partes ſecundas ago, δευτεραγωνιστέω.
partes ſecundas fero, δευτερεύω.
partes, officium, munus, τάξις, εως, ἡ. tuæ ſunt partes, σὸν ἔργον. σὸν χρέος. meæ ſunt partes perpendere, &c. ἔργον ἔχω σκοπεῖν.
partialis, μέρος, ου, ὁ, ἀποδάσμιος, ου, ὁ.
a partibus alicujus ſtare, συνεῖναί τινι, μετά τινος εἶναι, πράττειν τινί, φρονεῖν τά τινος.
particeps, μέτοχος, ου, ὁ, κοινωνὸς, ῦ, ὁ, μεταίτιος, ου, ὁ.
particeps ſum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ, μεταδίδωμι, ῶ.
participatio, κοινωνία, ας, ἡ, μετοχὴ, ῆς, ἡ.
participem facere aliquem, συμμέτοχόν τινα ποιεῖν.
participium, μετοχὴ, ῆς.
participo, κοινωνέω, ῶ, μετέχω τῆς νίκης, victoriæ: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
particula, μερὶς, ίδος, ἡ, μόριον, ου, τό.
particularis, μερικὸς, ῦ, ὁ.
particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος, partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δέ. τῇ μὲν, τῇ δέ.
partim quidem, partim vero, τὰ μὲν, τὰ δέ. τῇ μὲν, τῇ δέ. τῇ μὲν, τῇ δέ. τοῦ μὲν, τοῦ δέ.
partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
partita, μεμερισμένως.
partitio, μερισμὸς, ῦ, ὁ, ἀναδασμὸς, ῦ, ὁ.
partitio inæqualis, ἀνωμάλωσις, εως, ἡ.
partitor, diviſor, μεριστὴς, ῦ, ὁ.
partu felix, εὔτεκνος, ου, ἡ.
partu immaturo editus, ἀμβλύτοκος, ου, ὁ.
partu infelix, δύστοκος, ο, ἡ.
in partu laboro, μογοστοκέω, ῶ.
partum accelerans, ὠκυτόκιον, ου, τό.
parturio, ὠδίνω, τοκάω, ῶ.
partus, a, um, πεπορισμένος, ου, ὁ, κεκτημένος, ου, ὁ.
partus, us, τοκετὸς, ου, ὁ, κύησις, εως, ἡ. τόκος, ο, ὁ.
partus difficilis, δυστοκία, ας, ἡ. partus facilis, εὐτοκία, ας, ἡ.
parvifacio, parvipendo, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρ' οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
parvitas, μικρότης, ητος, ἡ, σμικρότης, ητος, ἡ.
parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
parum abeſt, quin, μικροῦ ἀπέλιπον τοῦ μή. παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus eſſet.
paruumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
parvulus, ἄγαν σμικρὸς. τυτθὸς, ῦ, ὁ.
parvus, μικρὸς, ῦ, ὁ, σμικρὸς, ῦ, ὁ.
paſcere animum, τέρπειν τὸν νοῦν.
paſcere ſpe vana, ἐπελπίζειν.
paſcha, πάσχα, τὸ, eſt nomen indeclinabile. ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
paſcito, λιχνεύομαι.
paſco, σιτοῦμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
paſco, h. e. cibum præbeo, νέμω, βόσκω, σιτίζω.
paſcuis abundans, εὔβοτος, ου, ὁ.
paſcuis carens, ἄβοτος.
paſcuum, βόσκημα, ατος, τὸ, νομὸς, ῦ, ὁ, νομὴ, ῆς, ἡ.
paſſæ uvæ, σταφίδες, αἱ, ἀσταφίδες, αἱ.
paſſer, στρουθὸς, ῦ, ὁ.
paſſerculus, στρουθίον, ου, τό.
paſſim, πάντη, ἑκασταχοῦ, πανταχῇ.
paſſive, paſſiva voce, παθητικῶς.
paſſivum verbum, παθητικὸν ῥῆμα.
paſſus, βῆμα, ατος, τό.
per paſſus metiri, τοῖς ποσὶ μετρεῖν, βηματίζειν. Budæus.
paſſus, latus, expanſus, πεπετασμένος, ου, ὁ, Poetice, ἀναπεπταμένος, ου, ὁ per ſyncopen, pro ἀναπεπετασμένος, ου, ὁ.
paſſus, perpeſſus, τλὰς, άντος, ὁ.
paſſus multa, πολύτλας, αντος, ὁ, Homerus.
paſtinaca, σταφυλῖνος, ου, ὁ.
paſtinatio, σκαφητὸς, ῦ, ὁ, σκάφος, εος, τό.
paſtinator, σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ.
paſtino, σκάπτω.
paſtor, ποιμὴν, ένος, ὁ νομεὺς, έως, ὁ, βοσκὼν, οντος, ὁ.
paſtoralis, ποιμαντικὸς, ῦ, ὁ, βουκολικὸς, ῦ, ὁ.
paſtoritius, βουκολικὸς, ῦ, ὁ, ποιμενικὸς, ῦ, ὁ, ποιμαντικὸς, ῦ, ὁ.
paſtus, us, σῖτος, ου, ὁ, νομὴ, ῆς, ἡ.

pate-

Digitized by Google

patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· pro palam facere, γνωρίζω.
patefactio, ἀνακάλυψις, εως, ἡ, φανέρωσις, εως, ἡ.
patefactus, ἀπάγγελτος, ο, ὁ, πεφασμένος, ου, ὁ, ἐκφαντος, ο, ὁ.
patefio, γνωρίζομαι, ἀνακαλύπτομαι, διακαλύπτομαι, φανεροῦμαι.
patella, λεκάνιον, ου, τό.
patella in genu, μύλη, ης, ἡ, ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ, ſive ἐπιγονατίς, ίδος, ἡ, aut ἐπιγουνατίς, ίδος, ἡ.
patens, ἀνερρωγώς, ότος, ὁ, ἀνεῳγμένος, ου, ὁ.
late patens, ἀμφιλαφής, ο, ὁ, εὐρυάλωος, ου, ὁ.
patentes litteræ, διπλώματα, ων, τά.
pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
pater, πατήρ, τέρος, & τρός, ὁ, γονεύς, έος, ὁ.
patera, κρατήρ, ῆρος, ὁ, δέπας, ατος, αος, τό.
paterculus, παππίας, ου, ὁ, παππίδιον, ου, τό, πατρίδιον, ου, τό, πατρίδιον, ο, τό.
paterfamilias, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ.
paterne, πατρικῶς.
paternus avus, πάππος ὁ ἐκ πατρός.
paternus, πατρῷος, ου, ὁ, πατρικός, οῦ, ὁ.
pateſco, ἀνακαλύπτομαι.
patibulum, σταυρός, οῦ, ὁ.
patiens laborum, φερέπονος, φερέπονος, ταλαίπωρος.
patienter, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
patientia, ὑπομονή, ῆς, ἡ, τλημοσύνη, ης ἡ.
patina, λεκάνη, ης, ἡ, λοπάς, άδος, ἡ.
patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accuſativo.
patior me vinci, ἧττον προσίεμαι.
patior me verberari, καρτερῶ τυπτόμενος.
patiare eadem, φόνον ἀποτίνω.
patre carens, ἀπάτωρ, ορος, ὁ.
a patre, a parte patris, πατρόθεν.
patres, majores, οἱ πατέρες.
patres conſcripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
patria, πατρίς, ίδος, ἡ.
patriæ amor, φιλοπατρία, ας, ἡ.
patriarcha, πατριάρχης, ο, ὁ.
patrimonium, οὐσία, ας, ἡ, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ πατρῷα.
patrimonium conſumere, τὰ πατρῷα καταρῥυπαίνειν.
patrimus, & matrimus, ἀμφιθαλής, έος, ὁ ἡ ἡ.
patrio more, ἐπιχωρίως.
patriſſo, πατρίζω.
patritius, εὐπατρίδης, ου, ὁ, πατρίκιος, ου, ὁ.
patrius, paternus, πατρῷος, ο, ὁ, & πατρώϊος, Poetice, πατρικός, οῦ, ὁ, πάτριος, ου, ὁ.
patrius, vernaculus, ἐπιχώριος, ου, ὁ, ἔγχωρος, ου, ὁ.
patro, as, διαπράττομαι.
patrocinari alicui, συνηγορῶ, & συνηγορεύω τινί, συνηγορῶ τινι, συνηγορῶ ὑπέρ τινος.
patrocinio deſtitutus, ἀσυνηγόρητος, ου, ὁ.
patrocinium, συνηγορία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
patrocinor, συνηγορέω τινί, συνδικῶ τινι, προστατέω, ῶ, προΐσταμαι.
patronus, προστάτης, ου, ὁ, προστατεύων, οντος, ὁ.
patruelis, ἀνεψιός, οῦ, ὁ, ἐξάδελφος, ο, ὁ.
patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
paucis, adverb. βραχέως, ἐν βραχεῖ, διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων.
paucis abſolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τὸν λόγον.
pauciſſimus, ἐλάχιστος, ου, ὁ.
paucitas, ὀλιγότης, ητος, ἡ.
pauculus, παυρίδιος, ο, ὁ, ὀλίγος, ου, ὁ.
paucus, ὀλίγος, ου, ὁ, ἀναρίθμητος, ου, ὁ, μέτριος, ου, ὁ, παῦρος Poetice. σπανός, οῦ, ὁ, & σπάνιος, ου, ὁ.
pavefacio, θαμβέω, ῶ.
paveſco, περιδέομαι, θαμβέω, ῶ.
pavide, περιδεῶς.
pavidus, περιδεής, έος, ὁ ἡ ἡ, περίφοβος, ου, ὁ.
pavimentum, ἔδαφος, εος, τό, δάπεδον, ου, τό.
pavimentum vermiculatum, ἔδαφος, ταῖς ψήφοις διαλιθισμένον, Baſilius.
pavio, παίω, λεπραίνω, & λεπρόω, ἀρπεδίζω.
pavito, ἐκπλήττομαι.
paulatim, κατὰ μικρόν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
pauliſper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
paulo ante, μικροῦ προδύνοντος ἡλίου, Solis occaſum; σμικρῷ ἔμπροσθεν.
paulo poſt, ὀλίγῳ, vel μικρῷ ὕστερον.
paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγου ἧττον.
paululo contentus, λιτὸς ὀλιγαρκής.
paululum, ἐπὶ μικρόν, παρὰ μικρόν.
pavo, & pavus, ταὼς, ῶ, ὁ, ταὼς, ῶνος, ὁ.
pavoninus, ὁ τῶν ταώνων.
pavor, δεῖμα, ατος, τό, δειλία, ας, ἡ, θάμβος, εος, τό.
pauper, πένης, ητος, ὁ, πτωχός, οῦ, ὁ, ἐνδεής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
pauper ſum, πενητεύω, πένομαι, πτωχεύω.
pauperem facio, πτωχίζω.
pauperior, πενέστερος, ου, ὁ.
paupertimus, πενέστατος, ο, ὁ.
paupertas, πενία, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
in paupertate vitam dego, ἀποζάω, ῶ.
paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
pauperum amans, φιλόπτωχος, ου, ὁ.
pauxillum, ὀλίγον.
pax, εἰρήνη, ης, ἡ, ἡσυχία, ας, ἡ.
paxillus, πάσσαλος, ου, ὁ.

P E.

peccare in aliquem, ἁμαρτάνειν εἴς τινα.
peccare facio, ἐξαμαρτάνω, I. 3. Reg. 10.
peccati expers, ἀναμάρτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀπλημμελής, ου, ὁ, ἀπλημμελητος, ου, ὁ.
ſine peccato, ἀναμαρτήτως.
peccator, ἁμαρτωλός, οῦ, ὁ.
peccatum, ἁμαρτία, ας, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τό, σφάλμα, ατος, τό, παράπτωμα, ατος, τό.
peccatum committere, ποιεῖν ἁμαρτίαν.
pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, ῶ, πταίω, πλημμελέω, ῶ.
pecoris dives, βοτάμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, πολυπρόβατος, ου, ὁ.
pecoroſus, πολυθρέμμων, ονος, ὁ.
pecten, κτείς, κτενός, ὁ, κτένιον, ου, τό.
pecto, κτενίζω.
pectorale, περιστήθιον, ου, τό.
pectoralis faſcia, στηθόδεσμον, ο, τό.
pectore audaci præditus, θρασυκάρδιος, ου, ὁ.
pectore toto, toto animi robore, πανθυμαδόν, Homerus.
pectoroſus, εὐρυστέρνης, εος, ὁ ἡ ἡ, εὐρύστερνος, ο, ὁ.
pectus, oris, στέρνον, ο, τὸ, στῆθος, εος, τὸ, θώραξ, ακος, ὁ.
pectus callidum habens, ποικιλόστερνος, ου, ὁ.
pecualis, pecuarius, κτηνώδης, εος, ὁ & ἡ.
pecudum more, κτηνωδῶς.
peculator, κλέπτης τῶν δημοσίων.
peculatus, τὸ τῶν δημοσίων κλέμμα.
peculiari modo, περιττῶς, vel περιττῶς, ἰδιοτρόπως.
peculiaris, ἴδιος, ο, ὁ, ἰδιόκτητος, ο, ὁ.
peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
peculium, ἴδιον, ου, τό, ἰδιόκτητον, ου, τό.
peculor, κλέπτω, τὸ δημόσιον.
pecunia, ἀργύριον, ου, τό, τὰ χρήματα.
pecunia careo, ἀχρηματέω, ῶ, ἀχρημονέω, ῶ, ἀχαλκέω, ῶ.
pecunia numerata vendo, ἀργυροπωλέω, ῶ.
pecunia uſuraria, χρήματα ἐνεργά. Baſilius.
pecunia inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων.
pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος, ου, ὁ.
pecuniæ ſerviens, ἥσσων χρημάτων.
pecuniæ coactio, ἀργυρολογία, ας, ἡ, χρημάτισις, εως, ἡ, χρηματισμός, οῦ, ὁ.
pecuniæ penuria, ἀχρηματία, ας, ἡ, ἀχρημοσύνη, ης, ἡ.
pecuniam exigere, ἀργυρολογεῖν, ἀποσυλᾶσθαι, & ἀποσυλᾶσθαι.
pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
pecunioſus, πολυχρήματος, ο, ὁ.
pecus, oris, & udis, θρέμμα, ατος, τὸ, βόσκημα, ατος, τό.
pedalis, ποδιαῖος, ου, ὁ.
pedamentum, χάραξ, ακος, ἡ, χάραξ, ακος, ἡ.
pede collato, ἐκ ποδός. συστάδην, συσταδόν.
pedem confero, συμβαίνω, συνέρχομαι.
pedem figere, ἐρείδεσθαι, ἀπερείδειν τὴν βάσιν.
pedem inferre, ἐμβατεύειν.
pedem referre, ἀπολισθάνειν, ἀναποδίζειν, ὑποστρέφεσθαι, ἀποστρέφεσθαι, ὑποστρέφειν, τρέπεσθαι, ἀναχωρεῖν, ἀνάγειν ἐπὶ πόδα, ὑπὸ πόδας χωρεῖν.
pedes, πόδες, οἱ.
pedes decem longus, δεκάπους, οδος, ὁ.
pedes menſæ, πόδες, οἱ.
pedes trahere ægra poſt ſe, ὀπισύρεσθαι.
ad pedes uſque demiſſus, ποδηνεκής, εος, ὁ. Homerus. πεζοφόρος, ο, ὁ, ποδήρης, εος, ὁ.
ante pedes, ἐν ποσί, πὰρ ποδὶ, & πὰρ ποσὶ Poetice. παρὰ πόδας, πρὸ ποδῶν, ἐμποδών.
pedes, itis, πεζός, οῦ, ὁ.
pedeſter, πεζός, οῦ, ὁ.
pedeſtres, copiæ, πεζικὴ στρατιά, πεζὸν, δυνάμεις.
pedeſtris, πεζικός, οῦ, ὁ.
pedeſtris oratio, πεζὸς λόγος.
pedeſtris pugna, πεζομαχία, ας, ἡ.
pedeſtri itinere, ἐμβαδὸν Poetice. πεζῇ, ποδοῖ.
pedeſtri oratione, πεζῶς.
pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
pedibus carens, ἄκωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ἄπους, οδος, ὁ, νήπους, οδος, ὁ, Poetice. Νήποδες, οἱ, pedibus carentes, parvos pedes habentes Odyſſ. δ.
pedibus celer, ὀξύπους, οδος, ὁ, ταχύπους, οδος, ὁ, ὠκύπους, οδος, ὁ, ὠκυπόδης, εος, ὁ & ἡ, ποδώκης, εος, ὁ ἡ ἡ, ποδώκεος, ου, ὁ, & ποδάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, Poetice.
pedibus claudicans, χωλαίνων, οδος, ὁ.
pedibus iter facio, πεζεύω, τοῖν ποδοῖν πορεύομαι, πεζοπορέω, ῶ.
pedicis vincio, πεδάω, ῶ, ἐμποδέω, ῶ, ſeu ἐμποδίζω, ῶ.

pedica, ποδοςράβη, ης, ἡ, πέδη, ης, ἡ.
pedicularis morbus, φθειρίασις, εως, ἡ.
pediculari morbo laboro, φθειριάω, ῶ.
pediculoſus, φθειρίζων, οντος, ὁ.
pediculus, parvus pes, ποδίον, ου, τό, & ποδάριον, ου, τό.
pediculus vermis, φθείρ, ρός, ὁ.
pediſſequa, ἀκόλουθος, ου, ἡ, ἀμορβάς, άδος, ἡ, ὀπάτις, ιδος, ἡ.
peditatus, τὸ πεζόν, τὸ πεζικόν.
pedo, is, βδέω, πέρδω.
pedum dolor, ποδαλγία, ας, ἡ.
pedum pernicitas, ποδωκεία, ας, ἡ, & ποδωκία, ας, ἡ.
pedum integritas, ἀρτιποδία, ας, ἡ.
pedum, καλαῦροψ, οπος, ἡ, ῥάβδος ποιμενική.
pegaſus, πήγασος, ου, ὁ.
pejeratio, ἐπιορκία, ας, ἡ.
pejero, ἐπιορκέω, ῶ, ἐπόμνυμαι.
pejor, χείρων, ὁ ἡ ἡ, χεῖρον, τό.
pelagus, οἶδμα, ατος, τό, Poetice. πέλαγος, εος, τό, ὑγρός, ῦ, ὁ, ὑγρὰ κέλευθος, Homerus.
pellacia, ὑπαγωγή, ἡ.
pelle nudo, δέρω, ἀποδέρω, ἀποδείρω, δέρω.
pellex, παλλακή, ῆς, ἡ, & παλλακίς, ίδος, ἡ.
pellibus amictus, ὑποδιφθέρος, ου, ὁ.
pellicator, προσαγωγεύς, έως, ὁ.
pellicatus, παλλακεῖον, ου, ἡ, παλλάκευμα, ατος, τό.
pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
pellicula, δερμάτιον, ου, τό.
pellis, δέρμα, ατος, τό, δορά, ᾶς, ἡ, διφθέρα, ας, ἡ, ῥινός, ῦ, ὁ, vel ἡ.
pellis cruda, ὠμοβοΐη, ſc. δορά. Herodot.
pello, is, ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
pello ſedibus, ἐξανίςαμαι, vel ἀνίςαμαι ἐξ ἠθέων, μετανίςαμαι.
pelluceo, διαςίλβω, διαφανὴς εἰμί.
pelluciditas, διαφάνεια, ας, ἡ.
pellucidus, διαφανής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, διαυγής, έος, ὁ ἡ ἡ.
pelluvium, λέβης, ητος, ὁ, ποδονιπτήρ, ῆρος, ὁ, & ποδανιπτήρ, ῆρος, ὁ.
pelta, πέλτη, ης, ἡ.
peltatus, πελταςής, ῦ, ὁ.
pelvis, λεκάνη, ης, ἡ, λυτήρ, ῆρος, ὁ.
penates, γενέθλιοι θεοί, πατρῷοι.
pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι. & pro dubitare, απαρτᾶσθαι, ἀπορέω.
pendere animis, πλανᾶσθαι τῷ νῷ. ἀρτᾶσθαι.
pendo, is, ere, ςαθμῶ, ςαθμῶμαι. & pro ſolvere, ἀποτίνω, ἐκτίνω.
pendulus, ἐκκρεμής, έος, ὁ ἡ ἡ, μετέωρος, ου, ὁ.
pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν, σχεδόν.
penes me eſt, ἐπ' ἐμοί ἐςι.
penetrabilis, διάπορος, ου, ὁ.
penetrale, μυχός, ῦ, ὁ, ἐνδόμυχον, ου, τό.
penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
peniculus, & penicillus, σπόγγος, ου, ὁ.
peninſula, χεῤῥόνησος, ου, ἡ, alii, χερσόνησος, ου, ἡ.
penis, ἀνδρεῖον, αἰδοῖον.
penitiſſimus, ἐσώτατος, ου, ὁ, ἐνδότατος, ου, ὁ, μυχαίτατος, ου, ὁ, & μυχοίτατος, ου, ὁ.
penitus, caudam habens, κερκώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
penitus, a, um, ἔνδος, ου, ὁ, ἐνδότερος, ου, ὁ.
penitus, omnino, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερές, πάντως.
penna, πτερόν, ῦ, τό, κάλαμος, ου, ὁ.
pennatum mutatio annua, πτίλωσις, εως, ἡ.
pennas varias habens, ποικιλόπτερος, ου, ὁ, πτεροποίκιλος, ου, ὁ.
pennatus, πτερωτός, ῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
penſatio meritorum, ἀμοιβή, ῆς, ἡ.
penſator, ςαθμοῦχος, ου, ὁ.
nihil penſi habens, ἀλόγιςος, ου, ὁ ἡ ἡ. ὅπερ οὐδεμίαν ἔχων. ᾧ οὐδὲν ςαθμητόν.
nihil penſi habere, ὅπερ οὐδεμίαν ἔχειν.
penſiculare, ἀκριβοῦν.
penſilis, μετέωρος, ου, ὁ, κρεμαςός, ῦ, ὁ.
penſio, onis, καταβολή, ῆς, ἡ, δόσις, εως, ἡ.
penſionem ſolvere, ἀποφορὰν τελῶ.
penſitatio, δόσις, εως, ἡ.
penſito, ςαθμῶμαι.
penſum, ταλάσιον, ου, τό, ςαθμητόν, οῦ, τό.
pentateuchus, πεντάτευχος βίβλος.
pentecoſte, πεντηκοςή, ῆς, ἡ.
pennaria cella, ὀψώς, ωος, ὁ, ταμεῖον, ου, τό.
penula, φαινόλης, & φενόλης, ου, ὁ.
penula militaris, θωρακόμαχος, ου, ὁ.
penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ μενοίων, περιβεβλημένος.
penultimus, παρατέλευτος, ου, ὁ, penultimus ſum, παραλήγω. penultima ſyllaba, ἡ παραλήγουσα, ης.
penuria, ἀπορία, ας, ἡ, σπάνις, εως, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, ὑςέρησις, εως, ἡ, ἔλλειψις, εως, ἡ.
penuria rerum neceſſariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.

penus, us, & hoc penu, βίος, ου, ὁ. τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον, ου, τό.
in penu repono, ταμιεύομαι.
peplus, vel peplum, πέπλος, ου, ὁ.
peplum fluxum & longum geſtans, ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ.
pepo, onis, πέπων, ονος, ὁ.
per, διά, gen. ἐν, dativ. εἰς, accuſ. ἐπί, genit. κατά, & πρός, genit.
per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
per me facio, αὐτουργέω, ῶ.
per me, δι' ἐμέ.
per ſe, ἐφ' ἑαυτῷ, καθ' αὑτόν, & καθ' αὑτήν.
per omnia, κατὰ πάντα, καθάπαξ, κατὰ τὸ πᾶν.
per, adjurantis, ὑπέρ, πρός, cum genitivo. rogo te per Chriſtum, ὑπὲρ Χριςοῦ δέομαι. Gregorius.
pera, πήρα, ας, ἡ.
pera paſtoralis, κωδίον ποιμενικόν.
peracta re conſilium capere, ἐπιμηθεύεσθαι.
peractio, ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ.
peractio ſacrorum, ἁγιςεία, ας, ἡ.
peractus, completus, τελεσκόμενος, ου, ὁ.
peracutus, χαλκεξυς, εος, ὁ.
peragere reum, ἐκδικάζεσθαι, & καταλαμβάνειν τινά.
peragere ſacra, ἱερουργέω.
perago, διαπράττομαι, τελέω, ῶ.
peragratio, περιήγησις, εως, ἡ.
peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
peragro & luſtro mente, περιοδεύω.
peramabilis, μεγήρατος, ου, ὁ.
peramanter, προσφιλῶς.
peramarus, ἔκπικρος, ου, ὁ, κατάπικρος, ου, ὁ, ὑπέρπικρος, ου, ὁ. & Poetice περιπαλκής, έος, ὁ ἡ ἡ.
perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
peraridus, κατάξηρος, ου, ὁ, ὑπέρξηρος, ου, ὁ.
perbeatus, πολύολβος, ου, ὁ, ὑπέρολβος, ου, ὁ.
perbellus, περικαλλὴς, ὁ, ὁ.
perca, piſcis, περκίς, ίδος, ἡ, & πέρκη, ης, ἡ.
percalidus, περίθερμος, ου, ὁ.
percanto, decanto, ἐξᾴδω.
percelebris, ἀγακλειτός, ῦ, ὁ, πολυκλειτός, ῦ, ὁ, ἀγακλυτός, ῦ, ὁ, περικλυτός, ου, ὁ.
percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
percello metu, ἀτύζω. metu percellor, percellor dolore, βάλλομαι πένθει, ἀτύζομαι.
percellor admiratione, ἐκπλήττομαι.
percenſeo, ἀπαριθμέω, ῶ, διέρχομαι, ὑπολέγομαι, ἀπολογίζομαι.
perceptibilis, intelligibilis, νοητός, ῦ, ὁ.
perceptio, cognitio, ἀντίληψις, εως, ἡ.
perceptio, κατάληψις, εως, ἡ.
perceptu difficilis, δυσπρόσδεκτος, ου, ὁ, δύσληπτος, ου, ὁ. facilis, εὔληπτος, ου, ὁ, εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ.
perceptus, ληπτός, ῦ, ὁ.
percipere commodum, ἀπολαύω.
percipio, capio, fruor, λαμβάνω, ἐπιλαμβάνω, καταλαμβάνω, τρυγάω, ῶ.
percipio, intelligo, ſentio, ἀντιλαμβάνομαι, συνίημι cum accuſativo, αἰσθάνομαι, διαισθάνομαι, καταγινώσκω, συλλαμβάνω, μανθάνω, συμφρονέω, ῶ.
percipio ſenſu, αἰσθάνομαι.
percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
percitus, ἐλαυνόμενος, ου, ὁ.
percitus furore, μεμηνώς, ου, ὁ.
percolatio, δίεσις, εως, ἡ, διήθησις, εως, ἡ.
percolo, as, are, διυλίζω, διηθέω, ῶ.
percommode, πάνυ εὐκαίρως.
percontatio, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ἐρώτησις, εως, ἡ.
percontator, πυνθανόμενος, ου, ὁ, πευςής, ῦ, ὁ.
percontor, ἐρωτῶμαί σε τοῦτο, πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
percrebreſco, διαθρυλλοῦμαι.
perculſus, ἐκπλαγείς, έντος, ὁ, ἐμβρόντητος, ου, ὁ.
perculſus metu, καταπεσὼν εἰς φόβον, ἔκφοβος, ου, ὁ, ἔμφοβος, ου, ὁ.
percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
percurrere orationem, διέρχεσθαι, ἐπιτρέχειν τῷ λόγῳ.
percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
percuſſio, πλῆξις, εως, ἡ, ἔπίκρουσις, εως, ἡ.
percuſſio pectoris, ἀραγμὸς τῶν ςέρνων, ςερνοτυπία, ας, ἡ.
percuſſor, πλήκτης, ου, ὁ, πληκτικός, ῦ, ὁ.
percutio, κατακόπτω, παίω τινά, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω, λιθοβολέω, ῶ, lapide percutio.
percutio, cudo, κόπτω, κατακόπτω.
perdifficilis, παγχάλεπος, ου, ὁ.
perdiſco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
perdite amare, ἐρωτομανέω, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
perditio, ἀπώλεια, ας, ἡ, ὄλεθρος, ου, ὁ.
perditor, λυμεών, ῶνος, ὁ, λυμαντήρ, ῆρος, ὁ, λυμαντής, ῦς, ὁ ἡ ἡ, ὀλετήρ, ῆρος, ὁ.
perditus, corruptus, φθίμενος, ου, ὁ, ἀποφθίμενος, ου, ὁ, πανώλεθρος, ου, ὁ.
perditus, perdendus, deploratus, δύςηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, ἐξώλης, εος, ὁ ἡ ἡ, ἄσωςος, ου, ὁ, ſeu ἄσωτος, ου, ὁ,

Digitized by Google

ου, ὁ, ἀπεγνωσμένος, ου, ὁ, πανώλης, εος, ὁ ϗ ἡ.
perdives, πολυχρήματος, ου, ὁ.
perdix, πέρδιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ.
perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
perdoceo, ἀναδιδάσκω.
perdoctus, ἐκδεδιδασκημένος, ου, ὁ, πολυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
perdomo, καταδαμάζω.
perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
perduellio, συνωμοσία, ας, ἡ.
perduellis, πολέμιος, ου, ὁ.
perdoro, χρονίζω διατελῶ, περιμένω.
peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
peregre abeo, ἀποδημέω, ῶ, ἐκδημέω, ῶ, ἐκτοπίζω.
peregre venio, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, παρεπιδημέω, ῶ, ἐπιξενόομαι, οῦμαι.
peregre abſum, ἀποδημέω, ῶ.
peregrinatio, ἀποδημία, ας, ἡ, ἀποικία, ας, ἡ.
peregrinator, ἀπόδημος, ου, ὁ.
peregrinitas, ξενία, ας, ἡ.
peregrinari ſcientiæ gratia, καθ' ἱστορίαν πλανηθῆναι.
peregrinor, ἀποδημέω, ῶ, ἐκδημέω, ῶ.
peregrinus, ξένος, ου, ὁ, ξενικὸς, οῦ, ὁ, ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, ἀλλότριος, ου, ὁ, ἀλλόφυλος, ου, ὁ.
perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
perendie, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
perennis, ἀΐδιος, ου, ὁ, ἀέναος, ου, ὁ.
perennitas, ἀϊδιότης, ητος, ἡ.
pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὄλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
perequito, διιππάζω.
pererro, περιπλανάομαι, ῶμαι.
pereruditus, πολυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
perfecte, τελέως, ἐντελῶς.
perfectio, abſolutio, conſummatio, ἄνυσις, εως, ἡ, ἀπάρτισις, εως, ἡ, κατάρτισις, εως, ἡ, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, διάπρεξις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ, πλήρωμα, ατος, τὸ, τελείωσις, εως, ἡ, ſeu τελείωσις, εως, ἡ, συντέλεια, ας, ἡ.
perfectio, integritas, συντέλεια, ας, ἡ, ἐντελέχεια, ας, ἡ, τελειότης, ητος, ἡ.
perfector, τελειωτὴς, οῦ, ὁ, τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ.
perfectus, τέλειος, ου, ὁ, ἐντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· pro nunciare, ἀγγέλλειν. pro ſuſtinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
perficio, ἀποτελέω, ῶ, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
perfide, ἐπιόρκως, ἀπίστως, παρασπόνδως.
perfidelis, πολύπιστος, ου, ὁ.
perfidia, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
perfidioſus, ἄπιστος, ου, ὁ, παράσπονδος, ου, ὁ.
perfidus, ἄπιστος, ου, ὁ, ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἄσπονδος, ου, ὁ, μεστὸς ἀπιστίας.
perflo, διαπνέω, ῶ, καταπνέω, ῶ.
perfluo, καταρρέω, ῶ.
perfodio, διορύττω, διαρρήγνυμι.
perforatio, τρῆσις, εως, ἡ, ἀνάτρησις, εως, ἡ, διάτρησις, εως, ἡ, κατάτρησις, εως, ἡ, συντρησις, εως, ἡ.
perforatus, συντρητος, ου, ὁ, διάτρητος, ου, ὁ, ἀνάτρητος, ου, ὁ, τρητὸς, οῦ, ὁ.
perforo, τρυπάω, ῶ, διατετραίνω, διατρέω, ῶ.
perfoſſio, διορυχὴ, ῆς, ἡ, ἀνάτρησις, εως, ἡ.
perfractio, ἀπόθραυσις, εως, ἡ.
perfricare caput, τρίψαι τὴν κεφαλήν.
perfricta fronte, ἀπηρυθριασμένως.
perfrictæ frontis eſſe, ἐκ ἐπίσταμαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
perfringo, διαρρήγνυμι.
perfruor, καταπολαύω.
perfuga, αὐτόμολος, ου, ὁ, πρόσφυξ, γος, ὁ.
perfuga ſum, ἀπαυτομολέω, ῶ.
perfugio, καταφεύγω.
perfugium, καταφύγιον, ου, τὸ, καταφυγὴ, ῆς, ἡ.
perfunctio, λειτουργία, ας, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ.
perfunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν.
non perfunctorie, ἀνελλιπῶς.
perfunctorie ago, σχεδιάζομαι, ῶμαι.
perfunctorius, ἀφωσιωμένος, ου, ὁ.
perfunctus magiſtratu, ἀπαλλαγεὶς τῆς ἀρχῆς.
perfunctus periculo, κίνδυνον ἐκπλήσας.
perfundo, διυγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω, ῶ.
perfungor, ἐκτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω, ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
perfuſio, βροχὴ, ῆς, ἡ, δίεσις, εως, ἡ.
perfuſus, διαβεβρεγμένος, ου, ὁ.
pergere viam, ἀμείβω τὴν ὁδόν.
pergere in inſtituto orationis curſu, κατατείνω.
pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι. pro perſevero, διατελέω, ῶ, ἐμμένω.
pergratus, πάνυ ἄχαρις.

perhibeo, dico, καταίρομαι, καταχωρίζομαι, pro dare, δοῦναι.
perhibere teſtimonium, μαρτυρέω τινι.
perhonorifice, πολυτίμως.
perhonorificus, πολύτιμος, ου, ὁ.
perhorreſco, καταθαμβέομαί τινα.
perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
periclitari vita, τρέχω περὶ ψυχῆς.
periclitatio, κινδύνευμα, ατος, τό.
periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
periclitor, periculum facio, ἐξελέγχω, ἀποκινδυνεύω, πειράομαι, ῶμαι, πειράζω.
in pericula ſe conjicere, δῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in periculis verſari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
ſine periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
periculoſe, ἐπικινδύνως.
periculoſus, ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἐπισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, κινδυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
periculum, κίνδυνος, ου, ὁ, κινδύνευμα, ατος, τό.
ſalus, libertaſque mea in periculo eſt, ὑπὲρ σωτηρίας, ϗ ἐλευθερίας κίνδυνός με καταλαμβάνει.
periculum, ſpecimen, πεῖρα, ας, ἡ.
periculum ſuſcipio, κίνδυνον κινδυνεύω.
periculum facio, ſpecimen do, πεῖραν ποιῶ, ἀποκινδυνεύω, ἀποπειράω, ῶ, πεῖραν δίδωμι ἐμαυτοῦ, mei ipſius.
periculum ſubire, ἐμβαίνειν εἰς τὸν κίνδυνον.
periculum dare, κίνδυνον, ὑπολαμβάνειν, aut ποιεῖσθαι.
periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra periculum eſſe, ἔξω, vel πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
perilluſtris, ὁ πάνυ λαμπρός.
perimo, ἀναιρέω, ῶ, καθαιρέω, ῶ.
perinde, ὡσαύτως, οὕτως πως.
perinde ac ſi, ὥσπερ, ὡσπερανεί.
periodus, περίοδος, ου, ὁ.
peripateticus, περιπατητικὸς, οῦ, ὁ.
periphraſis, περίφρασις, εως, ἡ.
periſcelis, περισκελὶς, ίδος, ἡ.
perite, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
peritia, ἐμπειρία, ας, ἡ, πεῖρα, ας, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ.
periti ſſimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
peritum eſſe alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
peritus, ἔμπειρος, ου, ὁ, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἐπιστημονικὸς, οῦ, ὁ, δαήμων, ονος, ὁ, εἰδὼς, ότος, ὁ.
peritus ſum, ἐπίσταμαι, cum accuſativo, ἐμπειρῶ, cum genitivo.
perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
perjurium, ἐπιορκία, ας, ἡ.
perjuro, ἐπιορκέω, ῶ.
perjurus, ἐπίορκος, ου, ὁ, ἐπιορκητικὸς, οῦ, ὁ.
perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκων διεξέρχομαι.
perlevis, ὑπερέλαφρος, ου, ὁ.
perlino, ἐναλείφω, καταλείφω, διαχρίω.
perluceo, διαλάμπω.
perlucidus, διαφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
perluſtro, κατασκοπέομαι, ἐξετάζω.
permadeo, διαβρέχομαι.
permagnus, ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, γενναῖος, οῦ, ὁ.
permaneo, μένω παρά τινι. pro perſeverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
permano, as, καταῤῥέω, ῶ, διαῤῥέω, ῶ.
permanſio, διαμονὴ, ῆς, ἡ.
permeabilis, διαβατὸς, οῦ, ὁ, διάβατος, ου, ὁ, πορεύσιμος, ου, ὁ, πορευτὸς, οῦ, ὁ.
permeatio, διάδυσις, εως, ἡ.
permeo, as, διαδύω, δίειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
permiſceo, μεταμίγνυμι, ἀναπλέκω.
permiſſio, συγχώρησις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ.
permiſſus, licitus, θεμιτὸς, οῦ, ὁ.
permiſſu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
permiſtio, κρᾶσις, εως, ἡ, διάμιξις, εως, ἡ.
permittere rem arbitrio amicorum, ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις.
permittere ſe alicui, παρατίθεσθαι ἑαυτόν τινι.
permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
permixtio, κρᾶσις, εως, ἡ, διάμιξις, εως, ἡ.
permixtus, σύμμικτος, ου, ὁ.
permodeſtus, εὐμετρος, ου, ὁ.
permoleſtus, ὁ πάνυ χαλεπός.
permorio, παράμυσις, εως, ἡ.
permoveo, διακινέω, ῶ.
permoveor modice aliqua re, μετριοπαθῶ τινι.
permulceo, καταψάω, ῶ, κατακηλέω, ῶ.
permultum, πάμπολυ.
permultus, παμπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, πάμπολλυς, πόλλυς, ὁ, παμπόλλη, ης, ἡ, πάμπολυ, πόλλυ, τό.
permutare argentum auro, ἀλλάττειν χρυσῷ ἄργυρον.
permutatio, διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, διάλλαγμα, ατος, τό.
permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, ſententiam, ἀμείβομαι.

perna, πέρνα, ας, ἡ, ψωασμὸν, οὐ, ὁ.
pernavigo, διαπλέω, ῶ.
perneceſſarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
pernego, ἐξαρνέομαι, οῦμαι.
perniciem affero, λυμαίνομαι, cum dativo. κατα-λυμαίνομαι, προσλυμαίνομαι, ὀλοθρεύω, & ὀλεθρεύω, cum accuſativo.
in perniciem, ἐπὶ κακῷ, ἐπὶ βλάβῃ.
pernicies, ὄλεθρος, ου, ὁ, βλάβη, ης, ἡ, ἐξώλεια, ας, ἡ.
pernicioſus, ὀλέθριος, ου, ὁ & ἡ, βλαβερὸς, οῦ, ὁ, πανώλεθρος, ου, ὁ.
perniciſſime, αὐτοπτερύγως.
pernicitas, ὠκύτης, ητος, ἡ, ταχύτης, ητος, ἡ.
perniciter, ταχέως.
pernio, μάλη, ης, ἡ, χείμεθλον, ου, τὸ, ſeu χίμετλον, ου, τὸ.
pernionibus laborare, χειμετλιάω, ſeu χιμετλιάω.
pernix, ὠκὺς, έος, ὁ, ταχὺς, έος, ὁ, αἰολόπτερος, α, ὁ.
pernoctatio, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
pernocto, ἀπονυκτερεύω, διανυκτερεύω, ῶ.
pernoſco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
pernox, παννύχιος, ου, ὁ, πάννυχος, ου, ὁ.
pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
peropportune, πάνυ εὐκαίρως.
peropportune venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
peropus eſt, πάνυ χρέων ἐστί.
peroratio, ἐπίλογος, ου, ὁ, ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ.
peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω, ῶ.
peroſus, διαμισῶν, οῦντος, ὁ, ἀποστυγέων, οντος, ὁ.
perparum, πάνυ σμικρόν.
perpaucus, ὀλίγιστος, ου, ὁ.
perpello, ἐναναγκάζω.
perpendicularis linea, κάθετος, ου, ὁ.
ad perpendiculum, κατὰ κάθετον.
perpendiculum, κάθετος, ου, ὁ, διάμετρος, ου, ἡ.
perpendo, ἐξετάζω τι, σταθμάομαι, ῶμαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκέπτω τι παρ' ἐμαυτῷ, διασκοπέομαι, οῦμαι.
perpendo rem bene, ὀρθῶς βουλεύομαι.
perpenſio, ἐπίσκεψις, εως, ἡ.
perperam, κακῶς, πονηρῶς, παρὰ in compoſitione.
perpeſſio, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, πάθος, εος, τό.
perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
perpetrator, πράκτωρ, ορος, ὁ & ἡ, πράκτωρ φόνου, perpetrator homicidii.
perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
perpetuitas, ἀιδιότης, ητος, ἡ, διηνεκὲς, έος, τὸ.
perpetuo, ἀεὶ, δηθὰ, Heſychio Poet. διὰ παντὸς, & διαπαντὸς, διηνεκῶς, & Poetice διηνεκέως, ἀδιαλείπτως, διαμπερές. Poetice.
perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
perpetuus, διηνεκὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀΐδιος, ου, ὁ.
perplexe, πολυπλόκως.
perplexitas, ἀπόρημα, ατος, τὸ, πλοκὴ, ῆς, ἡ.
perplexus, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἐπίπλοκος, ου, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ.
perplexus hæreo in aliqua re, ἀμηχανῶ τι.
perpolio, διαξέω, ῶ.
perpolitus, κατάτεχνος, ου, ὁ.
perpoto, διαπίνω.
perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
perquam, ὡς σφόδρα.
perquiro, διαζητέω, ῶ, διερευνάω, ῶ.
perraro, πάνυ, σπανίως.
perrepo, καθέρπω.
perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διαπεράω, ῶ, διαῤῥήγνυμι.
perſcindo, διαῤῥήγνυμι.
perſcribo, ἀπογράφω, καταγράφω, ἀπογράφω.
perſcriptio, διαγραφὴ, ῆς, ἡ, ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ.
perſcriptor, ſcriba, ἀπογραφεὺς, έως, ὁ.
perſcriptus, ἀπόγραπτος, ου, ὁ, κατάγραπτος, ου, ὁ.
perſcrutatio, ἐξερεύνησις, εως, ἡ, ἔρευνα, ης, ἡ.
perſcrutator, διερευνητὴς, οῦ, ὁ, ἐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, ἀνιχνευτὴς, οῦ, ὁ.
perſcrutor, ἀκριβόω, ῶ, διερευνάω, ῶ.
perſeco, διατέμνω.
perſecutio, δίωξις, εως, ἡ, διωγμὸς, οῦ, ὁ.
perſecutor, διώκτης, ου, ὁ, διώκων, οντος, ὁ.
perſentio, & perſentiſco, διαισθάνομαι.
perſequi judicio, ὀλκεύειν.
perſequi oratione, ἐπεξέρχεσθαι, διεξέρχεσθαι τῷ λόγῳ.
perſequor, ulciſcor, μετατρέπομαι. τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μετατρέπεσθαι, perſequi mortem patris.
perſequor, παρακολουθέω τινί. διώκω τινά. διαμένω ἔν τινι. μετέρχομαι.
perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
perſeverantia, ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, καρτερία, ας, ἡ.
perſevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliqua re, προσκαρτερέω, ῶ.
perſimilis, παραπλήσιος, ου, ὁ, πάνυ ὅμοιος.
perſiſto, διηνεκῶς ἐφίσταμαι.
perſolvo, ἐκτίω χρήματα, pecuniam. διαλύω, ἀποδίδωμι.
perſolutio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ, ἀπόδοσις χρέους, perſolutio debiti.

perſona, πρόσωπον, ου, τὸ, ὑπόστασις, εως, ἡ, ἰδιότης, ητος, ἡ.
perſona, larva, προσωπεῖον, ου, τὸ, ſeu προσώπιον, ου, τὸ, προσωπὶς, ίδος, ἡ, δείκηλον, ου, τὸ, vel δείκελον, ου, τὸ, περίθετος κεφαλή.
perſonalis, προσωπικὸς, οῦ, ὁ.
perſonarum acceptio, προσωποληψία, ας, ἡ.
perſonarum acceptor, προσωπολήπτης, ου, ὁ.
perſonarum rationem habere, προσωποληπτέω.
citra perſonarum reſpectum, ἀπροσωπολήπτως.
perſonam imponere, πρόσωπον ὑποθέσθαι. Polybius.
perſonam alicujus agere (de hiſtrionibus) ὑποκρίνεσθαί τινα. εἰσάγεσθαι τὸν Δία, perſonam agere Jovis.
perſonatus, ὁ ἐν προσωπείῳ.
non perſonatus, αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ, ἀπρόσωπος, ου, ὁ.
perſono, ἐξηχέομαι.
perſpectio, διόψις, εως, ἡ, διάσκεψις, εως, ἡ.
perſpectu difficilis, δυσκατανόητος, ου, ὁ, δυσνόητος, ου, ὁ.
perſpectu facilis, εὐνόητος, ου, ὁ, εὐκατανόητος, ου, ὁ, εὐσύνοπτος, ου, ὁ, εὐδιόπτος, ου, ὁ.
perſpectum habere alicujus animum, διαιτᾶσθαί τινος διαγνῶναι.
perſpectus, δεδοκιμασμένος, ου, ὁ.
perſpicacia, σύνεσις, εως, ἡ, εὐστοχία, ας, ἡ.
perſpicacitas, πολυδέρκεια, ας, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ.
perſpicax, ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, κατοπτικὸς, οῦ, ὁ.
perſpicio, συνοράω, ῶ, διοράω, ῶ, διαβλέπω, διασκοπέω, ῶ, καθορῶ.
perſpicio, cognoſco, perpendo, ἀναθρέω, ῶ, καταθρέω, ῶ, διαθέω, ἀναθεωρέω, ῶ, διοράω, ῶ, καθοράω, ῶ, διασκέπτομαι.
perſpicue, φανερῶς, σαφῶς.
perſpicuitas, ἐνάργεια, ας, ἡ, εὔδηλον, ου, τό.
perſpicuus, φανερὸς, οῦ, ὁ, δῆλος, ου, ὁ, καταφανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
perſpiratio, διαπνοὴ, ῆς, ἡ.
perſpiro, διαπνέω, ῶ, & διαπνέομαι, οῦμαι, διάημι, διαψαίρω.
perſtare in ſententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
perſto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
perſtrepo, ἐπικτυπέω, ῶ, περικτυπέω, ῶ.
perſtringo, valde ſtringo, διασφίγγω, συνδέω.
perſtringo, attingo, breviter perſtringo, θίγω, ἐπιδρομάδην διεξέρχομαι, ἀποθιγγάνω.
perſtringo, leviter ſaucio, καταμύσσω, ἐπιγράφω, χράω, Homerus.
perſtringo, inceſſo, taxo, καθάπτομαι, θίγω.
perſtringo viſum, δυσωπέω, ῶ.
perſuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινὰ, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω, ῶ.
perſuaderi cui facile poteſt, εὐμετάπειστος, ου, ὁ, εὐπαράπειστος, ου, ὁ, εὔπειστος, ου, ὁ.
perſuaderi cui difficulter poteſt, δύσπειστος, ου, ὁ, δυσπαράπειστος, ου, ὁ.
perſuadeor, πείθομαι, ἀναπείθομαι, ἐπιπείθομαι, συμπείθομαι, ἀναγινώσκομαι.
perſuaſibiliter dicere, πιθανῶς λέγειν.
perſuaſio, πεῖσις, εως, ἡ, πειθὼ, όος, ἡ, πίστις, εως, ἡ.
perſuaſor, πειστήριος, ου, ὁ, πειστικὸς, οῦ, ὁ.
perſuaſorius, πειστικὸς, οῦ, ὁ.
perſuaſum habeo, πέπεισμαι.
perſuaſus, πεπεισμένος ταῦτα.
perſulto, σκιρτάω, ῶ.
pertæſet, ἀδημονεῖται.
pertæſus, ἐξαπτοιημένος, ου, ὁ.
pertendo, διατείνω.
pertento, διαπειράομαι, ῶμαι.
pertenuis, ὑπέρλεπτος, ου, ὁ.
pertenebro, διατρυπάω, ῶ.
perterrefacio, φοβέω τινὰ, ἐκπλήσσω.
perterrefactio, ἔκπληξις, εως, ἡ.
perterreſio, πτοιάττομαι, ἐκπλήττομαι.
perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
perterritus, καταπεπληγμένος, ένου, ὁ.
pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
pertica, χάραξ, ακος, ὁ, πάτταλος, ου, ὁ.
pertimeo, ὑποφοβοῦμαι.
pertimeſco, ὑποταρβέω, περιδείδω, περιφοβέομαι, οῦμαι.
pertinacia, αὐθάδεια, ας, ἡ, ἄπειστον, ου, τό.
pertinaciter, ἐπιμόνως.
pertinaciter reſiſto, αὐθαδίζομαι.
non pertinaciter, ἀφιλονείκως.
pertinax, αὐθάδης, ους, ὁ, καὶ ἡ, δύσπειστος, ου, ὁ.
non pertinax, ἀφιλόνεικος, ου, ὁ.
pertineo, pertingo, διατείνω, pro attinere, πρόσηκεί μοι τοῦτο, & ταῦτα, id eſt hoc, vel hæc ad me pertinent.
pertingo, διικνέομαι, οῦμαι, ἀνήκω.
pertractatio, διαχείρισις, εως, ἡ.
pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
pertranſeo, διαβαίνω, διικνέομαι, οῦμαι.
pertranſeundo, percurrendo, adv. διεξοδικῶς.
pertriſtis, πολύστονος, ου, ὁ, πάνυ λυπηρός.
pertritus, περιτριβὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ,

per-

pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω, ῶ.
perturbatæ res, τεταραγμένα πράγματα.
perturbate, τεταραγμένως.
perturbatio, ταραχὴ, ῆς, ἡ, πάθος, εος, τὸ, σύγχυσις, εως, ἡ.
perturbatione carens, ἀπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀτάραχος, ου, ὁ.
ſine perturbatione, ἀταράχως.
perturbator, θορυβῶν, ῶντος, ὁ, ταρακτὴς, ῦ, ὁ.
perturbatorius, ταρακτικὸς, ῆ, ὸν.
perturbatus, ταρακτὸς, ῦ, ὁ, ἄτακτος, ου, ὁ, πληγεὶς, ένος, ὁ.
perturbatus rerum ſtatus, ἀκοσμία, ας, ἡ.
perturbo, ταράττω, θορυβέω, ῶ, συγχέω, ῶ.
pertuſio, διάτρησις, εως, ἡ.
pertuſus, διάτρητος, ου, ὁ, ἄτρητος, ου, ὁ, & Poetice εὔτρητος, ου, ὁ, σύντρητος, ου, ὁ.
pervado, διαβαίνω, διαπερατόω, ῶ.
pervagatus, περιαγητικὸς, ῦ, ὁ, & περιαγητικὴ δόξα, pervagata, ſeu pervulgata opinio.
pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω, ῶ.
pervaſto, περιπορθέω, ῶ.
perveho, διακομίζω, ἀγαπάγω.
pervenio, τυγχάνω, ἀφικνέομαι, ῦμαι.
pervenio incolumis, ἀποσώζομαι, εἰς ἑλλάδα, in Græciam.
perverſa, διεστραμμένα, κακοήθως.
perverſio, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, παράκινημα, ατος, τό, in Hippiatria.
perverſitas, διαστροφὴ, ῆς, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
perverſus, διάστροφος, ου, ὁ, πονηρὸς, ῦ, ὁ.
perverto, διαστρέφω, παραφθείρομαι, ῦμαι, παραστρέφω, παρανοέω, παρακινέω, ῶ.
perveſtigatio, ἀνίχνευμα, ατος, τό, ἀνίχνευσις, εως, ἡ.
perveſtigator, ἀνιχνευτὴς, ῦ, ὁ.
perveſtigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω, ῶ.
pervicacia, αὐθάδεια, ας, ἡ.
pervicaciter, ἐνστατικῶς.
pervicax, αὐθάδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
pervigil, παννύχιος, ου, ὁ, ἀγρυπνητικὸς, ῦ, ὁ.
pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
pervigilium celebro, παννυχίζω.
pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
pervius, διαβατὸς, ῦ, ὁ, πορευτικὸς, ου, ὁ, ἐμβατὸς, ῦ, ὁ, εὔπορος, ου, ὁ, πορίσιμος, ου, ὁ.
perunctus, χριστὸς, ῦ, ὁ, ἔγχριστος, ου, ὁ, κατάχριστος, ου, ὁ.
perungo, χρίω, ἐπιχρίω, καταλείφω.
pervolo, διαπέταμαι, διαπέτομαι.
pervolvo, διακυλινδέω, ῶ.
perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
peruro, διακαίω.
peruſtio, σύγκαυσις, εως, ἡ, κατάκαυσις, εως, ἡ.
peruſtus, περικαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
peruſtus Sole, ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, ἡλιοκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, διαπεπυρωμένος, ου, ὁ.
perutilis, πάγχρηστος, ου, ὁ, μεγαλωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
pervulgatio, ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ.
pervulgatus, ἀνάπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, περίπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ.
pervulgo, διαφημίζω, ἐπιφημίζω.
pes, ποῦς, ποδὸς, ὁ, βάσις, εως, ἡ, πῶλον, ου, τὸ, σφυρὸν, ου, τὸ, πέρμα, ατος, τὸ, τέρμα, ατος, ἡ, ἴχνος, εος, τό.
pes lecti, κλινόπους, οδος, ὁ.
peſſime, κάκιστα.
peſſimus, πονηρότατος, ου, ὁ, χείριστος, ου, ὁ.
peſſulum obdo, μοχλέω, ῶ, & μοχλόω.
peſſulus, μοχλίον, ου, τὸ, μοχλὸς, ῦ, ὁ.
peſſum eo, retrocedo, ἀποχωρέομαι, pro in fundum ita, χαμαὶ πίπτω, ἀγατρέφομαι.
peſſundo, καταστρέφω, ῶ.
peſte laboro, λοιμώττω.
peſtifer, ἀλοιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
peſtilens, λοιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
peſtilentia, λοιμὸς, ῦ, ὁ.
peſtis, λοιμὸς, ῦ, ὁ.
peſtis, ideſt, peſtilens, & exitialis homo, ἀλιτήριος, ου, ὁ, λοιμὸς, ῦ, ὁ. ſic Ariſtides, λοιμοὶ, ϗ φθόροι πόλεως, homines exitiales, & corruptores civitatis, quos Ariſtophanes vocat φθόρους ἀνθρώπους, pernicioſos homines.
petaſo, πέρνα, ας, ἡ, πέτασος, ου, ὁ.
petaſus, θολία, ας, ἡ, πέτασος, ου, ὁ.
petax, αἰτητικὸς, ῦ, ὁ.
petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
petigo, λειχὴν, ῆνος, ὁ.
petiolus, μίσχος, ου, ὁ.
petitio, αἴτημα, ατος, τὸ, αἴτησις, εως, ἡ.
petitor, αἰτητὴς, ῦ, ὁ.
peto, oro, αἰτέω, ῶ, vel αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiſcor, χωρέω, εἰς Κόρινθον, Corinthum.
peto hoc abs te, αἰτῶ τοῦτο παρὰ σοῦ.
petra, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, ου, ὁ, λᾶας, αος, τό. eſt m. g. λᾶας, ου, ὁ, Cyrillus.
petroſus, πετρήεσσα, ἦεν, ὁ ϗ ἡ, πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, πετρῶδες, ου, ὁ, πετρήεις, εντος, ὁ.
petulans, ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἀναιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, προπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
petulanter, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
petulanter me gero, ἀκολασταίνω, ἀκολαστέω, ῶ, ἀτακτέω, ῶ.
petulantia oris, ἀθυροστομία, ας, ἡ.
petulantia juvenili audeo, νεανιεύομαι.
petulantia linguæ utor, ἀθυροστομέω, ῶ.
petulantia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ.
petulcus, κορυπτίλος, ου, ὁ, & κορυπτίλης, ου, ὁ, & κορυπτίλος, ου, ὁ, κυρίττιλος, ου, ὁ.
pexus, διακτενισμένος, ου, ὁ, κτενιστὸς, ῦ, ὁ, πεκτὸς, ῦ, ὁ.

P H.

Phalangarius, vectiarius, μοχλευτὴς, ῦ, ὁ.
phalanx, φάλαγξ, αγγος, ὁ.
phaleræ, φάλαρα, ων, τά.
phaleras aureas habens, χρυσοφάλαρος, ου, ὁ.
phanaticus, ἔνθεος, ου, ὁ, ἐνθουσιῶν, ῶντος, ὁ.
phantaſia, φαντασία, ας, ἡ.
phantaſma, φάντασμα, ατος, τό.
phanum, ſeu fanum, templum, ναὸς, ῦ, ὁ.
pharetra, φαρέτρα, ας, ἡ, βελοθήκη, ης, ἡ.
pharmacopola, φαρμακοπώλης, ου, ὁ.
pharmacum, φάρμακον, ου, τό.
phaſianus, φασιανὸς, ῦ, ὁ.
pheretrum, φέρετρον, ου, τὸ, & φέρτρον, ου, τό.
phiala, φιάλη, ης, ἡ.
philomela, φιλομήλα, ης, ἡ.
philoſophia, φιλοσοφία, ας, ἡ.
philoſophica, φιλοσόφως.
philoſophicus, φιλοσοφικὸς, ῦ, ὁ.
philoſophor, φιλοσοφέω, ῶ.
philoſophus, φιλόσοφος, ου, ὁ.
philtrum, φίλτρον, ου, τό.
phlebotomia, φλεβοτομία, ας, ἡ.
phlebotomum, φλεβότομον, ου, τὸ, μαχαιρὶς, ίδος, ἡ.
phoca, φώκη, ης, ἡ.
phœbas, vaticinatrix, φοιβὰς, άδος, ἡ.
phœbeus, φοίβειος, ου, ὁ, & φοιβήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ.
phœniceus, punicus, φοινίκεος, ου, & contracte φοινικοῦς, φοινικόεις, εντος, ὁ.
phœnix, φοῖνιξ, ικος, ὁ.
phraſis, φράσις, εως, ἡ.
phraſis concinna, & elegans, φράσις, εως, ἡ, aut λέξις μεμουσωμένη.
phreneſi laboro, φρενιτιάω, ῶ, & φρενιτίζω.
phreneſis, φρένησις, εως, ἡ.
phreneticus, φρενιτικὸς, ῦ, ὁ.
phthiſis, φθίσις, εως, ἡ.
phthiſi correptus, φθινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
phyſicus, φυσικὸς, ου, ὁ.
phyſiognomon, vel phyſiognomus, φυσιογνώμων, ονος, ὁ.
phyſiognomia, φυσιογνωμία, ας, ἡ.

P I.

Piacularis, καθαρτήριος, ου, ὁ.
piaculo obnoxius, προσεχόμενος τῷ ἄγει.
piaculum, expiatio, καθάρσιον, ου, τὸ, κάθαρσις, εως, ἡ, καθαρμὸς, ῦ, ὁ, κάθαρμα, ατος, τὸ, ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, ἀφοσίωσις, εως, ἡ, ἀποτροπίασμα, ατος, τό.
piaculum, ſcelus, ἄγος, εος, τὸ, μίασμα, ατος, τὸ, ἀνόσιον, ου, τό.
piaculum committere, ἐργάζεσθαι, aut πράττειν, ἀσέβημα.
piamen, & piatio, ἀφοσίωσις, εως, ἡ. V. piaculum, expiatio.
pica, κίττα, ης, ἡ.
picatum vinum, κωνίας οἶνος, πισσίνης οἶνος.
picea, æ, πίτυς, υος, ἡ.
piceus, πισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
pico, πισσόω, ῶ.
picus, δρυοκολάπτης, ου, ὁ.
pie, θεοσεβῶς.
pietas, εὐσέβεια, ας, ἡ, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεὸν, θεοσέβεια, ας, ἡ, θεοφροσύνη, ης, ἡ.
pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς, τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
pictor, γραφεὺς, έως, ὁ, ζωγράφος, ου, ὁ.
pictoria ars, ζωγραφικὴ, ſc. τέχνη.
pictorius, ζωγραφικὸς, ῦ, ὁ.
pictura, γραφὴ, ῆς, ἡ, ζωγραφία, ας, ἡ.
pictus, ζωγραφούμενος, ου, ὁ, καταγραπτὸς, ου, ὁ, ποικιλόγραμμος, ου, ὁ.
pictus acu, ποικιλτὸς, ῦ, ὁ, Homerus.
piger, ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ὀκνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ἀργὸς, ῦ, ὁ, νωθρὸς, ῦ, ὁ, βραδύνοος, ου, ὁ.
piger ſum, νωθρεύω, ὀκνέω, ῶ, & Poetice ὀκνείω.
piget, κατοκνέω, ῶ, μεταμέλει μοι.
piget me facere, κατοκνῶ ποιεῖν, ὁ κατοκνήσω, αὐτοῦ τελεσθῆ,

θῆ, non me pigebit vera dicere, Demoſthenes.
pigmentarius, μυρεψὸς, ο, ὁ.
pigmentum, ςυφὴ, ῆς, τὸ, ἄλειμμα, ατος, τὸ, χρίσμα, ατος, τὸ, ςτέρημα, ατος, τὸ.
pigmenta oratoria, λήκυθοι, οἱ.
pignetatio, ἐνεχυρασμὸς, ȣ, ὁ.
pignori do, ὑποτίθημι τί τινι.
pignoro, ἐγχειρίζω.
pignus, ἐνέχυρον, ȣ, τὸ, ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, συνθήκη, ης, ἡ, ὁμηρεία, ας, ἡ.
pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
pigre, ὀκνηρῶς, δυσόκνως.
pigreſco, ὀκνηρὸς γίνομαι, νωθρεύω, ῶ.
pigritia, ὄκνος, ας, ἡ, ὀκνηρότης, ȣς, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ.
pila, mortarium, λίγδος, ȣ, ὁ, ὅλμος, ȣ, ὁ, θυεία, ας, ἡ, ſive θυία, ας, ἡ.
pila, æ, pro ſphærula, σφαῖρα, ας, ἡ, σφαιρίον, ȣ, τὸ.
pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
pilam repello, ἀντισφαιρίζω.
pilæ ludus, σφαίρισις, εως, ἡ.
pilæ luſor, σφαιριστὴς, ȣ, ὁ.
pilaris, a pilus, τριχίνος, ȣ, ὁ, & fœmin. τριχῖνις, ιδος, ἡ.
pileum geſtare, πῖλον φορεῖν.
pileus, πίλιον, ȣ, τὸ, πῖλος, ȣ, ὁ, vel πῖλος, ο, ὁ.
pilis horreo, ἀναφρίσσω.
pilorum deſluvio laboro, τριχοῤῥυέω, ῶ, & τριχοῤῥυέω, ῶ.
pilos criſpos habens, οὐλόθριξ, ικος, ὁ, flavos, ξανθόθριξ, ικος, ὁ, raros, ψεδνὸς, ȣ, ὁ.
piloſitas, δασύτης, ητος, ἡ.
piloſus, τριχώδης, ȣς, ὁ & ἡ, παχυπλόκαμος, ȣ, ὁ.
pilula, καταπότιον, ȣ, τὸ.
pilum, γρόσφος, ȣ, ὁ, πῖλος, ȣ, ὁ, vel πῖλος, ȣ, ὁ.
pilus, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
pincerna, οἰνοχόος, ȣ, ὁ.
pincerna ſum, οἰνοχοέω, ῶ.
pingendi elegantia, καλλιγραφία, ας, ἡ.
pingendi peritus, γραφικὸς, ȣ, ὁ, ζωγραφὴς, έος, ὁ & ἡ.
pingere acu, βελόνῃ ποικίλλειν.
pingo, is, γράφω, ζωγραφέω, ῶ.
pingue, στέαρ, ατος, τὸ, πιμελὴ, ῆς, ἡ.
pinguedine diſtendo, διαπιαίνω.
pinguedo, λιπαρία, ας, ἡ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, στέαρ, ατος, τὸ.
pinguefacio, λιπαρὸν, aut πίονα ποιῶ.
pinguefio, παχύνομαι.
pinguefio ſupra modum, ὑπερπαχύνομαι.
pingueſco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
pingui Minerva, παχυτέρᾳ μούσῃ.
pinguis, παχὺς, έος, ὁ, λιπαρὸς, ȣ, ὁ, πίων, ονος, ὁ.
pinguis ſum, λιπάω, ῶ.
pinguior, πιότερος, ȣ, ὁ, pinguiſſimus, πιότατος, ȣ, ὁ.
pinguiter, λιπαρῶς.
pinguiuſculus, ὑπολίπαρος, ȣ, ὁ.
pinna murorum, ἔπαλξις, εως, ἡ, θριγκὸς, ȣ, ὁ.
pinna, πτέρυξ, υγος, ἡ, πτερύγιον, ȣ, τὸ.
pinnaculum templi, πτερύγιον τȣ̃ ἱερȣ̃.
pinnatus, πτερωτὸς, ȣ, ὁ.
pinnis carens, ἄπτερος, ȣ, ὁ & ἡ.
pinnula, πτερύγιον, ȣ, τό.
pinſito, ἀναμάττω.
pinſo, is, μάττω, λεαίνω.
pinus, πίτυς, υος, ἡ, πεύκη, ης, ἡ.
pio, as, ὁσιόω, ῶ.
piper, πέπερι, ιος, & εως, τό.
pipio, proprium eſt pullorum, πιππίζω.
pirata, πειρατὴς, ȣ, ὁ.
pirata ſum, πειρατεύω.
piratica manus, τὸ πειρατικόν.
piraticus, πειρατικὸς, ȣ, ὁ.
piratis infeſtus locus, πειρατήριον, ȣ, τό. ſignificat etiam ſedem piratarum.
piſcarius, ἁλιευτικὸς, ȣ, ὁ.
piſcatio, ἁλίευμα, ατος, τὸ, ἁλιεία, ας, ἡ, σαγήνευσις, ας, ἡ,
piſcator, ἁλιεὺς, έως, ὁ, αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, γριπεὺς, έως, ὁ, γρίπων, ωνος, ὁ, λινοπλόκος, ȣ, ὁ.
piſcatoria ars, ἁλιευτικὴ, (ſubaudi τέχνη) ἀμφιβληστρευτικὴ. Et in Epigr. γριπηῒς τέχνη.
piſcatorius, ἁλιευτικὸς, ȣ, ὁ.
piſcatura, ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ.
piſciculus, ἰχθύδιον, ȣ, τό.
piſcina, ἰχθυοτροφεῖον, ȣ, τὸ, κολυμβήθρα, ας, ἡ, πυτίαιον, ȣ, τὸ, σαῖφος, ȣς, τό.
piſcis, ἰχθὺς, ύος, ὁ, ἔλλοψ, οπος, ὁ.
piſcium vivarium, ἰχθυοτροφεῖον, ȣ, τό.
piſcor, ἁλιεύω, ἰχθυάω, ῶ.
piſcoſus, ἰχθυώδης, εος, ὁ & ἡ, ἰχθυόεις, εντος, ὁ.
piſtillo tundo, κοπανίζω.
piſtillum, ἄτριψ, ȣ, ὁ.
piſtor, ἀρτοκόπος, ȣ, ὁ, μάκτης, ȣ, μαγεὺς, έως, ὁ, μυλωθρὸς, ȣ, ὁ, σιτοποιὸς, ȣ, ὁ, σιτοποιὸς, ȣ, ὁ, ἀρτοποιὸς, ȣ, ὁ.
piſtoriam artem exerceo, ἀρτοποιέομαι.
piſtrinum exerceo, ἀρτοποιέω, ῶ.

piſtrinum, μύλων, ȣ, τὸ, μύλη, ης, ἡ, ἀλφιτεῖον, ȣ, τό.
piſtrix, ἀρτοκόπος, ȣ, ὁ, μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, & μυλακρὶς, ίδος, ἡ.
piſtura, ἀρτοποιία, ας, ἡ.
piſtus, tuſus, ἐπτισμένος, ȣ, ὁ, πτισθεὶς, έντος, ὁ.
piſum, πισὸν, ȣ, τό.
pitiſſo, ſeu pityſſo, ἀπογεύομαι.
pituita, κόρυζα, ης, ἡ, φλέγμα, ατος, τό.
pituita abundans, pituitoſus, φλεγματικὸς, ȣ, ὁ, φλεγματώδης, εος, ὁ & ἡ.
pituitoſus, φλεγματώδης, εος, ὁ & ἡ.
pius, εὐσεβὴς, έος, ὁ & ἡ, φιλόθεος, έος, ὁ & ἡ, θεοσεβὴς, έος, ὁ & ἡ.
pius ſum, εὐσεβέω, ῶ, θεοσεβέω, ῶ.
pix, icis, πίσσα, ης, ἡ.

P L.

placabilis, εὐίλατος, ȣ, ὁ, εὐδιάλλακτος, ȣ, ὁ.
ægre placabilis, δυσμείλικτος, ο, ὁ, βαρύμηνις, ιδος, ὁ & ἡ.
placabilitas, εὐαρέστησις, εως, ἡ.
placamen, ἐξίλασμα, ατος, τό.
placatio, ἐξιλασμὸς, ȣ, ὁ, ἐξίλασις, εως, ἡ, ἱλασμὸς, ȣ, ὁ.
placatu facilis, εὐμείλικτος, ο, ὁ, difficilis, δυσμείλικτος, ȣ, ὁ.
placatus, ἠπιασμένος, ȣ, ὁ.
placendi ſtudioſus, ἄρεσκος, ȣ, ὁ, ἀνθρωπάρεσκος, ȣ, ὁ, ἡ ἡ.
placenta, θρυμματὶς, ίδος, ἡ, ἐνθρυμματὶς, ίδος, ἡ, ἐνθρυπτον, ȣ, τὸ, μάζα, ης, ἡ, πλακοῦς, ȣ̃ντος, ὁ, πλακίνης ἄρτος.
placentula, πλακούντιον, ȣ, τό.
placeo, ἀρέσκω τινὶ, ἁνδάνω, ῶ.
placeo mihi, καλλωπίζομαι, ἐγκαλλωπίζομαι, πομπεύω.
placet mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν.
placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
placide, ἡσύχως, εἰρηνικῶς.
placiditas, ἡμερότης, ητος, ἡ, πραότης, ητος, ἡ.
placidus, ſedatus, πρᾶος, ȣ, ὁ, ἥμερος, ο, ὁ, ἥσυχος, ȣ, ὁ, εὐμενὴς, έος, ὁ & ἡ, γαληναῖος, ο, ὁ.
placidus, non undoſus, ἀκύμων, ονος, ὁ, ἀκύμαντος, ȣ, ὁ.
ad placitum loquor, ἡδυλογέω, ῶ.
placitus, ἀρεστὸς, ȣ, ὁ.
placitum, decretum, ἀρεστὸν, ȣ̃, τὸ, ἀρεσκόμενον, ȣ, τό.
placo, αἰδέομαι, ἀρέσκω, & ομαι, ἐξαρέσκομαι, ἐξιλάσκομαι, ὑπαρέσκομαι, καταπραΰνω, ἱλάσκομαι, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαι, ὑπομειλίσσω, πραΰνω.
plaga, æ, πληγὴ, ῆς, ἡ, πλῆγμα, ατος, τὸ, ἔκπληξις, εως, ἡ.
plaga, pro regione, κλίμα, ατος, τὸ, χώρα, ας, ἡ.
plagæ, arum, retia, ἄρκυες, αἱ, vel ἄρκυα, τά.
plagas, id eſt retia tendere, χαλιδεῖν, & ἀποχαλιδεῖν.
plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
plagiarius, ἀνδραποδιστὴς, ȣ, ὁ.
plagium, ἀνδραποδισμὸς, ȣ, ὁ.
plangor, κοπετὸς, ȣ, ὁ, τυπετὸς, ȣ, ὁ.
planctus, κοπετὸς, ȣ̃, ὁ, θρῆνος, ȣ, ὁ.
plane, omnino, ἀκριβῶς, σαφῶς. pro penitus, πάντως, πάντοθεν.
planeta, πλανήτης, ο, ὁ.
plango, tundo, κόπτομαι. pro lamentari, θρηνεῖν. τὸ στέρνον πλήττω.
planities, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδίον, ȣ, τό.
planta, φυτὸν, ȣ, τὸ, φύτευμα, ατος, τό.
planta pedis, πέζα, ης, ἡ, πέλμα, ατος, τό.
plantas colo, φυτουργέω, ῶ, φυτοκομέω, ῶ, ſeu φυτοκομέω, ῶ.
plantas tranſplantare, τὰς ἀποσπασμάτων μεταφέρειν.
plantis conſitus locus, φύτευμα, ατος, τὸ, φυτευτήριον, ȣ, τό.
plantatio, φύτευσις, εως, ἡ.
planto, as, φυτεύω, φυτουργέω, ῶ.
planum facio, demonſtro, ἀποδείκνυμι, ἀπόδειξιν ποιῶμαι.
planum facio, h. e. æquo, ἐξομαλίζω.
planus, ὁμαλὸς, ȣ, ὁ, τρανὸς, ȣ̃, ὁ. pro manifeſtus, σαφὴς, έος, ὁ & ἡ.
platanetum, πλατανὼν, ῶνος, ὁ.
platanus, πλάτανος, ȣ, ἡ.
platea, πλατεῖα, ας, ἡ, ἀγύιαρος, ὁδός.
plaudo, κροτέω, ῶ, κροταλίζω, ἐπικροτέω, ῶ. κροτήσατε, ἀλαλάξατε, plaudite.
plaudo ſuper aliqua re, ἐπιπλαταγέω, ῶ.
plaudo alicui, κροτῶ τινα.
plauſibilis, κεκροτημένος, ȣ, ὁ.
plauſito, ἀποκροτέω, ῶ.
plauſtrarius, plauſtralis, ἁμαξήρης, εος, ὁ & ἡ.
plauſtrorum fabricator, ἁμαξοπηγὸς, ȣ, ὁ, ἁρματοπηγὸς, ȣ, ὁ.
plauſtra fabricor, ἁμαξοπηγέω, ῶ, & ἁρματοπηγέω, ῶ.
plauſtro vehor, ἁμαξεύομαι.
plauſtro trita via, via vehicularis, ἁμαξιτὸς, ȣ, ὁ, vel ἁμαξιτὸς, ȣ, ὁ, Herodot.
plauſtrum, ἅμαξα, ης, ἡ, ὄχημα, ατος, τό.
plauſus, κρότος, ȣ, ὁ, κρότημα, ατος, τό.

plau-

Digitized by Google

plauſus capto, ἐνδείκνυμαι, & ἐνδέχομαι.
plauſu dignus, κροτεῖσθαι ἄξιος.
e plebe, δημόθεν.
plebecula, δημίδιον, ου, τό.
plebejus, δημοτικός, ῦ, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ, idem ac vulgaris, τυχών, ὄντος, ὁ.
plebem ſollicitare ad res novas, ὀχλαγωγῶ.
plebicola, δημοτικός, ῦ, ὁ, δημοχαρής, έος, ὁ, & ἡ.
plebiſcitum, ψήφισμα, ατος, τό. χειροτονία, ας, ἡ.
plebs, οἱ πολλοί. τὸ πλῆθος, εος. ὄχλος, ου, ὁ.
plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινά.
plectrum, πλῆκτρον, ου, τό.
plejades, πλειάδες, αἱ.
plene, ἀπαρτί, ἀπηρτισμένως, ἐντελέως, πλείως, ſeu πλέως, παντελῶς.
plenilunium, πανσέληνον, ου, τό.
pleniſſimus, παχύτατος, ου, ὁ.
plenitudo, πλήρωμα, ατος, τό, πλήρωσις, εως, ἡ.
plenus, μεστός, ῦ, cum genitivo. ἀνάπλεως, ω, ὁ, καὶ ἡ, πλήρης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
plenus ſum, γέμω, πληθύω, cum genitivo.
pleriqua, οἱ πολλοί, πάμπολλοι.
plerunque, ἐπὶ πολύ, τὰ πολλά.
pleuritis, πλευρῖτις, ιδος, ἡ.
pleuriticus, πλευριτικός, ῦ, ὁ.
plexilis, χαλαστός, ῦ, ὁ.
plexus, πλεκτός, ῦ, ὁ, χαλαστός, ῦ, ὁ.
plexus, us, ὕφος, εος, ὁ.
plica, πτύξ, χός, ἡ, πτύγμα, ατος, τό, πτύξις, εως, ἡ.
plicatilis, πλεκτός, ῦ, ὁ, εὔπλοκος, ου, ὁ.
plicatio, πλοκή, ῆς, ἡ, πτυχή, ῆς, ἡ.
plicatura, πτύξ, υχός, ἡ, πτυχή, ῆς, ἡ, πτύξις, εως, ἡ.
plicatus, complicatus, πτυκτός, ῦ, ὁ.
plico, πλέκω, πτύσσω.
plorabundus, κλαυθμώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ad plorandum inducere, κινεῖν δάκρυα, εἰς δάκρυα ἄγειν.
plorare cupio, κλαυσείω, ῶ.
ploratrix, præfica, ἰηλεμίστρια, ας, ἡ.
cum ploratu, οἰμωκτί, & οἰμωκτεί.
ploratus, κλαυθμός, ῦ, ὁ, κλαῦμα, ατος, τό, ὀδυρμός, ῦ, ὁ, ὀδυρμός, ῦ, ὁ, κώκυμα, ατος, τό.
ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
pluma, πτίλον, ου, τό, χνοῦς, ῦ, ὁ.
plumbeus, μολύβδινος, ου, ὁ.
plumbum, μόλυβδος, ου, ὁ, & μόλιβδος, ου, ὁ.
plumeſco, πτερόομαι.
plumeus, πτίλινος, ου, ὁ.
plumipes, πτερόπους, οδος, ὁ.
plumo, πτιλόω.
pluo, βρέχω, ὀμβρέω, ῶ, ψεκάζω, & ψακάζω. ψεκαζόμενοι, madefacti.
plurali numero, adv. πληθυντικῶς.
plures, οἱ πλείονες.
multo plures, παραπλάσιοι, αἱ.
pluribus, διὰ πλειόνων, cui opponitur διὰ βραχέων paucis.
plurimi æſtimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
plurimum, πλεῖστον, ου, τό.
plurimus, πλεῖστος, ου, ὁ.
quamplurimus, παμπληθής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὅτι πλεῖστος. παμπληθὴς χρόνος, quamplurimum tempus. Demoſthenes.
ut plurimum, ἐπίπαν, ὡς ἐπίπαν, ὡς ἐπιτοπολύ, τὸ πολύ, κατὰ πολύ, πολλάκις.
pluris æſtimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
plus, πλέον, πλεῖν.
plus æquo audeo, inſoleſco, πλεονάζω.
plus, minus, πλέον, ἔλαττον.
plus ſatis, πλέον τοῦ καιροῦ.
plus quam, πέρα, ut πέρα τοῦ φυσικοῦ, καὶ μετρίου, pluſquam natura, & modus exigit.
plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
pluſculus, πλείστους, ῦ, ὁ.
Pluto, onis, Πλούτων, ωνος, ὁ, Ἅιδης, ου, ὁ.
pluvia, ὑετός, ῦ, ὁ, βροχή, ῆς, ἡ.
pluvia aqua, ὕδωρ, ατος, τό. Xenoph. Ariſtot. ὑδάτιον, ου, τό.
pluvia carens, ἀνόμβρος, ου, ὁ, ἄβροχος, ου, ὁ.
pluviæ penuria, ἀνομβρία, ας, ἡ.
pluvioſus, ὑετώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
pluvius, & pluvialis, ὄμβριος, ου, ὁ, ὑέτιος, ου, ὁ.

P O.

pocillator, οἰνοχόος, ου, ὁ.
inter pocula, ἐπὶ τῇ κύλικι.
pocula miniſtrare, οἰνοχοεῖν Διί, Jovi.
poculentus, ποτός, ῦ, ὁ.
poculum, ποτήριον, ου, τό, ἔκπωμα, ατος, τό, δέπας, αος, τό.
podagra, ποδάγρα, ας, ἡ, ποδαλγία, ας, ἡ.
podagra laboro, ποδαλγέω, ῶ.
podagricus, ποδαγριῶν, ῶντος, ὁ, ποδαγρικός, ῦ, ὁ.
podex, icis, πρωκτός, ῦ, ὁ, κῶλον, ου, ὁ.
poema, ποίημα, ατος, τό, ἔπος, εος, τό, ἐπύλλιον, ου, τό.

poematium, ποιημάτιον, ου, τό.
pœna, τιμωρία, ας, ἡ, τίμημα, ατος, τό, ζημία, ας, ἡ, δίκη, ης, ἡ.
pœna affici, δίκην τίνειν, τιμωρίαν δοῦναι, δίκην ὑπέχειν. τιμωρίαν ὀφείλεσθαι, ἀποτίνεσθαι δίκην, ἀνταπράττεσθαι τιμωρίαν.
pœna dignus, ἀξιόποινος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
pœnæ debitæ eximo, ἀποινάω, ῶ.
pœnæ inflictio, τιμώρησις, εως, ἡ.
pœnam exigere, ὑπέχειν δίκην.
dare pœnas, τιμωρίαν δοῦναι, δίκην ἱκανὴν ἐκτίνειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
pœnas ſumere de aliquo, δίκας αἰτεῖσθαί τινος.
pœnas infligere, ἐπιτιθέναι τιμωρίαν.
pœnas repetere, ἀπαιτεῖν ποινάς.
pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
pœnitendus, μεταμελητέος, ου, ὁ.
non pœnitendus, ἀξιόχρεως, ω, ὁ, καὶ ἡ.
pœnitentia, μετάνοια, ας, ἡ, μεταμέλεια, ας, ἡ.
pœnitentia ſera, ὑπερβολία, ας, ἡ.
pœnitentia ducor, μεταμέλομαι.
pœnitet, μεταμέλει μοι τινός, μετανοέω, ῶ, μεταγινώσκω.
poeſis, ποίησις, εως, ἡ.
poeta, ποιητής, ῦ, ὁ, ἀοιδοπόλος, ου, ὁ, ἀοιδοθέτης, ου, ὁ, ὑμνοθέτης, ου, ὁ, ᾠδός, ου, ὁ, ἀοιδός, ῦ, ὁ.
poeticus, ποιητικός, ῦ, ὁ.
poetria, ποιήτρια, ας, ἡ.
polenta, ἄλφιτον, ου, τό.
poli, πόλοι, οἱ.
polio, ξέω, & ξύω, λειαίνω.
polite, γλαφυρῶς.
politia, πολιτεία, ας, ἡ.
politicus, πολιτικός, ῦ, ὁ.
politio, στίλβωσις, εως, ἡ.
politura, ἐξεργασία, ας, ἡ.
politus, ξεστός, ῦ, ὁ, ξυστός, ῦ, ὁ, γλαφυρός, ῦ, ὁ.
polleo, valeo, ἰσχύω. δύναμαι μέγα, potentia valeo.
polleo auctoritate, & gratia, ἀξιωματέω, ῶ.
pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ, ειρος, ὁ.
polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλά, ἐγγυάομαι, ῶμαι.
polliceor, me docturum, ἐπαγγέλλομαι διδάξειν.
polliceri ſibi de aliquo, βλέπειν εἴς τινα, vel πρός τινα.
pollicitatio, ὑπόσχεσις, εως, ἡ, ἐπάγγελμα, ατος, τό.
pollicitationem implere, τὴν ὑπόσχεσιν ἐπιτελεῖν, ἀναπληροῦν τὰς ἐπαγγελίας, πράττειν τὰ καθωμολογημένα.
pollinctor, ταφεύς, έος, ὁ, ἐντεαστής, ῦ, ὁ.
pollis, nis, vel pollen, γῦρις, εως, ἡ, παιπάλη, ης, ἡ.
polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
polluo me cæde, μιαιφονέω, ῶ.
polluta, μιαρῶς.
pollutus, μεμιασμένος, ου, ὁ, ἀνίερος, ου, ὁ.
non pollutus, ἀμίαντος, ου, ὁ.
polus, πόλος, ου, ὁ.
polypus, πολύπους, οδος, ὁ.
poma fero, ὀπωροφορέω, ῶ.
pomarium, παράδεισος, ου, ὁ, ὀπωροφυλάκιον, ου, τό.
pomeridiano tempore, ἐπιδείελα.
pomeridianum tempus, δείλη, ης, ἡ.
pomeridianus, δειλινός, ῦ, ὁ.
pomarium, πωμάριον, ου, τό.
pomiſer, ὀπώρισμος, ου, ὁ.
pompa, πομπή, ῆς, ἡ.
cum pompa incedo, πομπεύω.
pompam ducere, κατάγειν πομπήν, πομπεύειν, πομπὴν πέμπειν, πομπαγωγέω.
pompaticus, πανηγυρικός, ῦ, ὁ. pompatice, πανηγυρικῶς.
pomum, μῆλον, ου, τό, ὀπώρα, ας, ἡ.
pomus, gen. fœm. μηλέα, ας, ἡ.
ponderatio, ταλάντωσις, εως, ἡ.
pondere, pondo, σταθμῷ.
pondero, libro, ἵστημι, ζυγοστατέω, ῶ, σταθμάομαι, ῶμαι, ταλαντεύω.
ponderoſe, ἐμβριθῶς.
ponderoſus, βαρύς, έος, ὁ, ὑπερβριθής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
pondo, μνᾶ, ᾶς, ἡ, λίτρα, ας, ἡ, ὁλκή, ῆς, ἡ.
pondus, gravitas, onus, ἄχθημα, ατος, τό, ἄχθος, εος, τό, ὄγκος, ου, ὁ, βρῖθος, εος, τό, βάρος, εος, τό, βάρημα, ατος, τό.
pondus quod appenditur, ὁλκή, ῆς, ἡ, σταθμός, ῦ, ὁ.
pondus adjicio, gravius reddo, βαρυσταθμίζω.
pone, ὄπισθε, ὄπισθεν.
pone ſequens, ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ, ὀπισθόπους, οδος, ὁ.
ponere operam in re aliqua, σπουδάζειν περί τινος.
pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
pons, γέφυρα, ας, ἡ. ζεῦγμα ποταμοῦ, pons fluvii.
pons navis, ἀναβάθρα, ας, ἡ, διαβάθρα, ας, ἡ, ἀποβάθρα, ας, ἡ.
ponte jungere fluvium, γεφυροῦν, vel ζευγνύναι ποταμόν.
ponticulus, γεφύριον, ιδος, ἡ.

Pon-

pontifex, qui pontem facit, γεφυροποιὸς, ῦ, ὁ, γεφυροποιὸς, ῦ, ὁ.
pontifex, ἱεράρχης, ου, ὁ, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
pontificatus, ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ.
pontificius, ἀρχιερατικὸς, ῦ, ὁ.
pontigradus, θαλασσοπόρος, ου, ὁ, vel θαλαττοπόρος, ου, ὁ, ποντοπόρος, ου, ὁ.
pontivagus, ἁλιπλανὴς, έος, ὁ, & ὁ, ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ.
pontus, πόντος, ου, ὁ.
popellus, δημίδιον, ου, τὸ, δημακίδιον, ου, τὸ.
popina, ὀπτανεῖον, ου, τὸ, καπηλεῖον, ου, τὸ.
popinalis, culinarius, ὀψαρτυτικὸς, ῦ, ὁ, ὀψοποιϊκὸς, ῦ, ὁ.
poples, ἰγνύα, ας, ἡ, ἰγνὺς, ύος, ἡ.
popularis, ἰδιωτικὸς, ῦ, ὁ, δημοτικὸς, ῦ, ὁ. pro charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
popularis auræ captatio, δοξοκοπία, ας, ἡ.
popularitas, δημαγωγία, ας, ἡ, δημοκρατία, ας, ἡ.
populariter, δημοτικῶς.
populatio, πόρθησις, εως, ἡ, δενδροτομὴ, ῆς, ἡ.
populator, ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ.
populeus, λεύκινος, ου, ὁ.
populi favorem aucupor, δημαγωγῶ.
populi rector, ἀρχίλαος, ου, ὁ, & ἀρχέλαος, ου, ὁ.
a populo, δημόθεν.
in populo verſor, δημοστρεφέω, ῶ.
populo jucundus, δημοτερπὴς, έος, ὁ, & ἡ.
populor, aris, ari, ἀνάστατον ποιεῖν τὰς πόλεις, πορθεῖν τὴν πατρίδα, patriam, ἐκπορθέω, ῶ, λῃλατέω, ῶ.
populorum domitor, λαοδάμας, αντος, ὁ.
populum mihi concilio, δημαγωγῶ.
ad populum referre de aliqua re, χρηματίζειν περί τινος. ἀποδιδόναι ἐς τὸν δῆμον. ἀναφέρειν πρὸς τὸ δημόσιον.
in populum diſtribuere, καταδημοσιεύειν.
populus, δῆμος, ου, ὁ, λαὸς, ῦ, ὁ, ὄχλος, ου, ὁ.
populus arbor, αἴγειρος, ου, ἡ.
populus alba, λεύκη, ης, ἡ.
populus nigra, αἴγειρος, ου, ἡ.
porca, ὗς, ὑὸς, ἡ.
porcarius, ſuum paſtor, ὑοβοσκὸς, ῦ, ὁ.
porcinus, χοίρειος, ου, ὁ ὑικὸς, ῦ, ὁ.
porculus, & porcellus, χοιρίδιον, ου, τό.
porcus, ci, χοῖρος, ου, ὁ.
pori in corpore humano, πόροι, οἱ.
porrectio, ἐπίτασις, εως, ἡ, παράτασις, εως, ἡ.
porrectus, ὀρεκτὸς, ῦ, ὁ.
porrigere ſupplices manus, τὰς χεῖρας προΐσχειν.
porrigere dexteram, τὴν δεξιὰν προτείνειν, vel ἀνατείνειν, δεξιοῦσθαι.
porrigo, extendo, protendo. προΐσχω, διατείνω, παρατείνω, προτείνω, ὀρέγω, & ὀρέγνυμι. ἐκτείνω.
porrigo, offero, præbeo, trado, δίδωμι, ἐνδίδωμι, ὀρέγω, & ὀρέγνυμι, προσφέρω, παρέχω.
porrigine laboro, πιτυριάζω.
porrigo, inis, λεπὶς, ίδος ἡ.
porro, cæterum, verum, vero, δὲ, δὴ, γέμην, ſed poſtponitur alicui verbo, μὲν, καὶ μὴν μεν, ου, τοίνυν, φέρε δὴ, age porro.
porro ago, προελαύνω, cum accuſ. προΐημι.
porro, procul, longe, πόῤῥω.
porro ſane, γέμην, μέντοι, πόῤῥω.
porrum, πράσον, ου, τό.
porta, πύλη, ης, ἡ, θυρέον, ου, τό.
portæ cuſtos, πυλωρὸς, ῦ, ὁ, πυλωρίτης, ῦ, ὁ.
portas aperire, ἀναπεταννύναι πύλας.
portatus, us, κόμισις, εως, ἡ.
portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
portentoſe, τερατωδῶς, τερατικῶς.
portentoſus, τερατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, τεράστιος, ου, ὁ.
portentum, τέρας, ατος, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, σημεῖον, ου, τὸ, διοσημεία, ας, ἡ, ſeu διοσημία, ας, ἡ, φάσμα, ατος, τό.
porticus, στοὰ, ᾶς, ἡ, παστὰς, άδος, ἡ.
portio, μέρος, εος, τὸ, μερὶς, ίδος, ἡ, συμμορία, ας, ἡ.
portiſculus, κελευστὴς, ῦ, ὁ.
portitor, πορθμεὺς, έως, ὁ, τελώνης, ου, ὁ.
portiuncula, particula, μερὶς, ίδος, ἡ, μόριον, ου, τό.
porto, as, αἴρω, κομίζω, φέρω, βαστάζω.
portorium, πορθμεῖον, ου, τὸ, παραγώγιον, ου, τό, ἐλλιμένιον, ου, τό. Portorium exigere, παραγωγιάζειν, ἐλλιμενίζειν.
portu carens, ἀλίμενος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀλιμένιστος, ου, ὁ.
in portu ſum, ἐλλιμενίζω, λιμενίζω.
in portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
portum tenere, προσέχειν τῷ λιμένι.
in portum pervenire, καταίρειν εἰς λιμένα.
portuoſus, λιμενώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
portus, us, λιμὴν, ένος, ὁ.
porus, πόρος, ου, ὁ.
poſco, αἰτέω σε δίκας, a te pœnas: ἀξιόω, ῶ.
poſitio, poſitura, κατάθεσις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ, θέσις, εως, ἡ.
poſitive, affirmative, θετικῶς.

poſitus, θετὸς, ῦ, ὁ.
poſſeſſio, κτῆσις, εως, ἡ, κτῆμα, ατος, τὸ, κατοχὴ, ῆς, ἡ.
poſſeſſor, κτηματικὸς, ου, ὁ, κτήτωρ, ορος, ὁ.
poſſeſſus, ἐγκτητὸς, ου, ὁ.
poſſeſſiva nomina, κτητικὰ ὀνόματα.
poſſibilis, δυνατὸς, ῦ, ὁ, οἷος, ου, ὁ.
poſſideo, κτάομαι, ὠνέομαι, κατέχω, νέμομαι.
poſſum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐστι δύνασθαι.
non poſſum, ἀδυνατέω, ῶ, ἀδυνατέω, ῶ.
non poſſum non facere, οὐ δύναμαι μὴ ποιεῖν.
poſt, ἐπὶ, μετὰ, cum accuſat. pro poſtea, ἔπειτα, ὕστερον.
non multo poſt, οὐκ εἰς μακράν
haud ita multo poſt, κατὰ βραχύ.
paulo poſt, μετ' ὀλίγον, μετὰ μικρόν.
poſtcœnium, ἐπιδόρπιον, ου, τὸ, & ἐπιδειπνὶς, ίδος, ἡ.
poſtea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
poſteaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
poſtera dies, ὑστεραία ſc. ἡμέρα. poſtero anno, τῷ ὑστέρῳ ἔτει.
poſteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενέστεροι.
poſterior, & us, ὕστερος, ου, ὁ, ὕστερον, ου, τὸ, μεταγενέστερος, ου, ὁ.
poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
poſteritati commendare, παραδοῦναι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου.
in poſterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
poſtes, παραστάδες, αἱ, σταθμοὶ, οἱ.
poſthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθημι, ὀλιγωρέω, ῶ, δεύτερον, aut ὕστερον νομίζω.
poſthac, μετὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
poſthinc, ἐξῆς, ἐφεξῆς.
poſthumus, ὀψίγονος, ου, ὁ.
poſtico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
poſticum, ψευδόθυρον, ου, τὸ, πλαγία θύρα, ὀπισθόδομος, ου, ὁ. cui opponitur πρόδομος, ου, ὁ, anticum.
poſticus, a, um, ὀπίσθιος, ου, ὁ.
poſtis, παραστὰς, άδος, ἡ.
poſtliminio redire, κατισχύσαι.
poſtliminium, ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, ἀνάπεμψις, ου, τό.
/poſtponere res domeſticas publicis negotiis, ὑπερέχειν τοῖς δημοσίοις τὰ οἰκεῖα πράγματα.
poſtponere aliquid alicui, ὕστερόν τι ποιεῖν τινος, vel ὕστερόν τι τίθεσθαί τινος.
poſtpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι· pro omittere, παραλείπω τι.
poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ὁπόταν.
poſtremitas, ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ.
poſtremo, τὰ ὕστατα, τὸ τελευταῖον.
poſtremus, ὕστατος, ου, ὁ, ἔσχατος, ου, ὁ.
poſtridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
poſtulatio, αἴτησις, εως, ἡ.
poſtulator, αἰτητὴς, ῦ, ὁ.
poſtulatum, ἀξίωμα, ατος, τὸ, αἴτημα, ατος, τό.
poſtulo, καλέω, ῶ, δέομαι, αἰτέομαι. cum idem ac accuſare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
potabilis, πότιμος, ου, ὁ, πότιμος, ου, ὁ.
potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
potator, φιλοπότης, ου, ὁ.
potens, ἰσχυρὸς, ῦ, ὁ, δυνατὸς, ῦ, ὁ, ἐγκρατὴς, έος, ὁ, & ἡ.
potenter, δυνατῶς, κρατικῶς, ἐγκρατῶς.
potentia, δύναμις, εως, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, κράτος, εος, τό.
potentiam magnam ſibi comparare, ποιεῖσθαι ἑαυτῷ ἐξουσίαν.
fieri poteſt, ut, δύναται, ſequente infinitivo.
poteſt fieri, pro poſſibile eſt, οἷόν τε. δυνατόν.
poteſtas, δύναμις, εως, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
poteſtas regia, βασιλεία, ας, ἡ.
poteſtatem dare, ἐξουσίαν διδόναι, ἐξουσίαν ποιεῖσθαι, ἐξουσίαν ἐγχειρεῖν.
in poteſtatem redigere, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
potio, πόσις, εως, ἡ, πόμα, ατος, τὸ, πόημα, ατος, τό.
potior, iris, κρατέω, ῶ, cum genitivo, vel dativo, ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
potior, melior, κρείττων, ονος, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ.
potiſſime, potiſſimum, μάλιστα.
potiſſimus, κράτιστος, ου, ὁ, βέλτιστος, ου, ὁ.
potius, μᾶλλον. ἐπὶ μᾶλλον.
potius quam, ἢ, μᾶλλον ἤ.
poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω, ῶ.
potor, πότης, ου, ὁ.
potu parco utor, ὀλιγοποτέω, ῶ, μετριοποτέω, ῶ.
potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
potus, πόσις, εως, ἡ, ποτὸν, ῦ, τό.
potus immodicus, πολυποσία, ας, ἡ.

P R.

præ, præpoſitio, πρὸ, cum genit. πρὸ λύπης, præ dolore.
præ cæteris, ἔξοχα, ἔξοχα. Homerus.
præ me fero, προβάλλομαι, ἐνδείκνυμαι, & ἐνδείκνυμι, προΐσταμαι, προΐσχομαι, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
præ oculis, πρὸ ὀμμάτων, vel ὀφθαλμῶν.
præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.

præbeo,

præbeo, χορηγέω, ῶ, πορίζω, παρέχω.
præbibo, προπίνω.
præbitio, παροχὴ, ῆς, ἡ, παρασκευὴ, ῆς, ἡ.
præbitor, πάροχ☉, ου, ὁ.
præcaveo, προφυλάττομαι.
præcautio, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
præcellens, ἔξοχος, ου, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ.
præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, forma aliis; διαφέρω, ὑπερβαίνω.
præceps, præruptus, pronus, προκρήμν☉, ου, ὁ, κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, ἀπόκρημνος, ου, ὁ, κατάκρημνος, ου, ὁ, ἀπότομος, ου, ὁ, κρημνώδεις, εντος, ὁ, vel κλωμακόεις Poetice. πρηνὴς, ἐος, ὁ, ἡ, καταφερὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
præceps agor, κατακρημνίζομαι.
in præceps, καταφερῶς.
præceps, præproperus, ταχὺς, ἐος, ὁ.
præceps, temerarius, audax, ἴτης, ου, ὁ, ἰταμὸς, ῦ, ὁ, ἰταμὸς, ῦ, ὁ, προπετὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ, πέρπερος, ου, ὁ.
præceps in loquendo, πρόλαλος, ου, ὁ.
præcepta dare, παραινεῖν, ὑποτίθεσθαι.
præceptor, διδάσκαλος, ου, ὁ, παιδευτὴς, ῦ, ὁ.
præceptum, παράγγελμα, ατος, τὸ, ἐπίταγμα, ατος, τὸ, ἐντολὴ, ῆς, ἡ.
præcerpo, προαφαιρέω, ῶ.
præcido, ὑποτέμνω, ἐκκόπτω.
præcinctus, περιεζωσμένος, ου, ὁ.
præcingo, περιζώννυμι.
præcino, προᾴδω.
præcipio, prævenio, προλαμβάνω. pro jubere, ἐπιτάττω, κελεύω τινά.
præcipitanter, ἐπικεφαλῶς, προπετῶς.
præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, ας, ἡ, κατακρήμνισις, εως, ἡ.
præcipitatus, πρηνιχθεὶς, έντ☉, ὁ, in Epigr.
præcipitem ago, κατακρημνίζω, κατακρημνόω, ῶ, ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶ.
præcipitium, ἀπόκρημνον, ου, τὸ, κρημνὸς, ῦ, ὁ.
præcipito, κατακρημνίζω. ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare ſe præcipitare.
præcipue, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
præcipuus, ἐξαίρετ☉, ου, ὁ, πρόκριτ☉, ου, ὁ, ἐπίλεκτος, ου, ὁ, προηγούμεν☉, ου, ὁ, κράτιστος, ου, ὁ, ὑπέροχ☉, ου, ὁ.
præciſe, συντόμως.
præciſe caveo, διαστέλλομαι.
præciſio, ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐκτομὴ, ῆς, ἡ.
præciſus, ἐκτετμημέν☉, ου, ὁ, ἐκκεκομμέν☉, ου, ὁ.
præclare, εὖ.
præclamo, προβοάω.
præclarus, ἔνδοξ☉, ου, ὁ, θαυμάσι☉, ου, ὁ, γνώριμος, ου, ὁ.
præcludo. διακλείω, διείργω.
præco κλήτωρ, ορ☉, ὁ, κῆρυξ, υκος, ὁ, φοῖνιξ, ου, ὁ.
præco Dei, θεοκήρυξ, υκος, ὁ. præco populi, ſive publicus, δημοκήρυξ, υκος, ὁ. præco ſacer, ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ.
præcognoſco, προαναγινώσκω, ὑπαναγινώσκω, προγινώσκω, προοίδα, & προειδέω, ῶ.
præcolligo, προσυλλέγω.
per præconem edico, κηρύσσω, & Attice κηρύττω. διαγορεύω.
præconis voci ſubjicior, vendor ſub præcone, πιπράσκομαι ὑπὸ κήρυκι. ἀποκηρύττομαι.
præconium, κήρυγμα, ατος, τὸ, ἀνακήρυξις, εως, ἡ. pro laude, ἔπαινος, ου, ὁ.
præcoquo, προέψω.
præcordia, ὑπόχονδρια, τὰ, περικάρδια, τὰ.
præcox, πρόωρος, ου, ὁ, πρώϊμος, ου, ὁ.
præcurro, προτρέχω.
præcurſor, πρόδρομος, ου, ὁ.
præda, λεία, ας, ἡ, λῃστεία, ας, ἡ.
prædam agere, λείαν ἄγειν, vel ἀπελαύνειν. prædam capere, λείαν λαβεῖν.
prædabundus λαφυραγωγῶν, οῦντος, ὁ.
prædatio, λῃστεία, ας, ἡ, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
prædationibus infeſto, προνομεύω.
prædator, λαφυραγωγὸς, ῦ, ὁ, λῃστὴς, ῦ, ὁ.
prædatorius, λῃστρικὸς, ῦ, ὁ.
prædeſtinatio, προορισμὸς, ῦ, ὁ.
prædicatio, κήρυξις, εως, ἡ, ἀνάῤῥησις, εως, ἡ.
prædicator ſui, αὐτοβόητος, ου, ὁ.
prædico, as, celebro, ἀναγορεύω, cum accuſativo. καταλογέω, ῶ, κηρύττω.
prædico, is, ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
prædictio, πρόαγγελμα, ατος, τὸ, προφητεία, ας, ἡ.
prædiolum, χωρίδιον, ου, τὸ.
prædiſco, προμανθάνω.
præditus dignitate, ἀξιώματι κεκοσμημένος.
præditus, ἔχων, οντος, ὁ, λαγχάνων, οντος, ὁ.
præditus bona indole, εὐφυὴς ὤν.
prædives, ὑπερπλούσιος, ου, ὁ, παμπλούσιος, ου, ὁ, πολύολβος, ου, ὁ, ἰσχυρότατος, ονος, ὁ.
prædium, χωρίον, ου, τὸ, κτῆμα, ατος, τὸ, ἀγρὸς, ῦ, ὁ.

prædo, onis, λῃστὴς, ῦ, ὁ, πειρατὴς, ῦ, ὁ.
prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
prædor. ληΐζω, & ληΐζομαι, ἀποσυλάω, ῶ, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω, ῶ.
prædurus, ὑπέρσκληρος, ου, ὁ.
præeo, προάγω, ἀφηγέομαι, οῦμαι, προηγέομαι, οῦμαι, καθηγέομαι, οῦμαι, ὑφηγέομαι, οῦμαι, προοχέω, έω, ῶ, προοδεύω, προπορεύομαι. Poetice vero, εἶμι προπάροιθε.
præexcito, προεγείρω.
præexiſto, προϋπάρχω.
præfari, προοιμιάζομαι, προλέγω.
præfatio, προοίμιον, ου, τὸ, πρόλογος, ου, ὁ.
præfectura, ἐπαρχία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
præfectus, προεστὼς, ῶτος, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ὕπαρχος, ου, ὁ, σατράπης, ου, ὁ.
præfectus ſacrorum, ἀρχιθέωρος, ου, ὁ.
præfectus annonæ, σίταρχος, ου, ὁ, vel σιτάρχης, ου, ὁ.
præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐσταμαι, προτιμάω, ῶ.
præferratus, προσεσιδηρωμένος.
præferre aliquid alicui, ἀγαπᾷν τι ἀντί τινος, vel πρό τινος.
præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα ἐπὶ τὰ μέγιστα, προΐστημι.
præfiguro, ὑποτυπόω, ῶ.
præfinio, προορίζω.
præfinitio, προορισμὸς, ῦ, ὁ.
præfoco, παραπνίγω, πνίγω, ἀποπνίγω, καταπνίγω.
præfodio, προορύττω.
præfractus, ἀτεράμων, ονος, ὁ, ἡ, καρτερόφρων, ονος, ὁ, ſive κρατερόφρων, ονος, ὁ, αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
præfringo, προῤῥήγνυμι.
præfulgeo, προλάμπω.
prægnans, ἔγκυος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἐγκύμων, ονος, ὁ, ἡ ἡ.
prægnans ſum, κύω, κυοφορέω, ῶ.
prægrandis, ὑπερμεγέθης, ὁ, περιμήκης, εος, ὁ, ἡ ὁ, ὑπερμεγέθης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
prægredior, προέρχομαι.
prægreſſio, προπορεύσις, εως, ἡ, πρόβασις, εως, ἡ.
præguſtator, προγευστὴς, ῦ, ὁ.
præguſto, προγεύομαι.
præhendo, λαμβάνω, & λαμβάνομαι.
præitio, ἡγεμονία, ας, ἡ, ἡγεσία, ας, ἡ, ὑφήγησις, εως, ἡ.
præjudicialis cauſa, προαγωνιστικόν, ῦ, τὸ.
præjudicium, προκατάγνωσις, εως, ἡ, πρόκριμα, ατος, τὸ.
præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
prælatio, πρόκριμα, ατος, τὸ, πρόκρισις, εως, ἡ.
prælatus, πρόκριτος, ου, ὁ.
prælectio, ἐξήγησις, εως, ἡ, προανάγνωσις, εως, ἡ.
prælector, ἐξηγητὴς, ῦ, ὁ, προαναγνώστης, ου, ὁ.
prælego, προαναγινώσκω.
prælior, μάχομαι.
prælium, μάχη, ης, ἡ, πόλεμος, ου, ὁ, συμβολὴ, ῆς, ἡ.
in prælium exire, διὰ μάχης ἰέναι, Thucydides.
prælium inſtaurare, ἀναμαχέσασθαι.
prælium terreſtre, πεζὴ μάχη.
prælium navale, ναυμαχία, ας, ἡ.
prælium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoria dignum.
prælongus, προμήκης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
præluceo, προφαίνω. pro facem præferre, δᾳδουχέω.
præludium, προοίμιον, ου, τὸ.
præludium cantus, πρόασμα, ατος, τὸ. certaminis, προαγὼν, ῶν☉, ὁ.
prælude, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
præmando, is, προμασσάομαι, ῶμαι.
præmature, πρωΐζω, Poetica.
præmaturus, πρόωρ☉, ου, ὁ.
præmeditatio, προμελέτησις, εως, ἡ.
ſine præmeditatione, ἀπαρασκεύως.
præmeditor, προμελετάω, ῶ.
præmiſſio, προπομπὴ, ῆς, ἡ.
præmitto, προπέμπω, προΐημι.
præmia proponere, ἆθλα τιθέναι.
præmium, ἆθλον, ου, τὸ, γέρας, ατ☉, τὸ.
præmium accipere, χάριν φέρεσθαι.
præmium reportare, ἀποισέσθαι, Euripides.
præmolior, προϋποβάλλω, προοικονομέω, ῶ.
præmoneo, προπαραγγέλλω.
præmonſtro, ὑποδεικνύω.
præmortuus, προφθίμενος, ου, ὁ.
præmunio, προασφαλίζω.
prænomen, προωνυμία, ας, ἡ.
prænuntiatio, προάγγελμα, ατος, τὸ, προάγγελσις, εως, ἡ, προαγόρευσις, εως, ἡ.
prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
prænuntius, προάγγελ☉, ου, ὁ.
præoccupatio, πρόληψις, εως, ἡ, προκατάληψις, εως, ἡ.
præoccupo, προκαταλαμβάνω.
præparatio, παρασκευὴ, ῆς, ἡ.
præparatus, ἑτοιμασμέν☉, ου, ὁ.
præparare ſe, προπαρασκευάζεσθαι.

præ-

Digitized by Google

præparcus, κυμινοκίμβιξ, ικος, ὁ, μίσκελλος, ου, ὁ, κυμινοπρίστης, ου, ὁ, συνοπερείσης, ου, ὁ.
præparo, παρασκευάζω.
præpedio, παραμποδίζω.
præpes, ὠκύπτερος, ου, ὁ.
præpinguis, ἀλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, ὁ, καταπίμελος, ου, ὁ, κατάπιων, ονος, ὁ, ζατρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ.
præpollentia, ὑπεραίνεσις, εως, ἡ.
præpolleo, ὑπερέχω.
præpondero, ὑπερβαρέω, ῶ. pro pluris eſſe, προτιμᾶσθαι.
præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω, ῶ, pro præficio, ἐφίστημι.
præpoſtere, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
præpoſterus, πρωθύστερος, ου, ὁ.
præpotens, ὑπέροχος, ου, ὁ, μέγα δυνάμενος.
præpropere, λίαν ταχέως.
præproperus, σπερχνὸς, ῦ, ὁ.
præputium, ἀκροβυστία, ας, ἡ.
præripio, προαρπάζω, ὑφαιρέω.
prærogativa, πλεονέκτημα, ατος, τὸ, προνομία, ας, ἡ, προτίμημα, ατος, τὸ.
præruptus, ἀπότομος, ου, ὁ, κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
præs, prædis, ἐγγυητὴς, ῦ, ὁ.
præſagio, προφητεύω, προμαντεύομαι.
præſagium, προμάντευμα, ατος, τὸ, προφητεία, ας, ἡ.
præſcindo, προτέμνω, & Poetice προτάμνω.
præſcio, præſciſco, προγινώσκω.
præſcitum, προγνωστικὸν, ῦ, τὸ.
præſcius, προειδὼς, ότος, ὁ.
præſcribo, προγράφω.
præſcripta dies, διορία, ας, ἡ.
præſcriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ.
ex præſcripto legis, ἐκ τῦ νόμου, κατὰ νόμον.
præſcriptum, προγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίταξις, εως, ἡ.
præſeco, ἀποκόπτω.
præſegmen, ἀπόκομμα, τὸ.
præſens, παρὼν, όντος, ὁ, ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ.
in præſens, in præſentia, αὐτίκα.
præſens animus, θάρσος, εος, τό.
præſens venenum, ἐφήμερον φάρμακον.
præſenſio, πρόνοια, ας, ἡ, μαντικὴ, ῆς, ἡ.
præſentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
præſenti animo, adverb. παρασταθεὶς, εὐκαρδίως, ὡρμημένως.
præſentia animi, θάρσος, εος, τὸ, θάῤῥος, εος, τὸ, εὐθαρσία, ας, ἡ, θυμὸς, ῦ, ὁ, προθυμία, ας, ἡ, παράστημα, ατος, τὸ, λῆμα, ατος, τό.
præſentia, orum, τὰ ἐν ποσί.
præſentia, æ, παρουσία, ας, ἡ.
præſentio, προαισθάνομαι.
præſentiſco, προγινώσκω, προαισθάνομαι.
præſentiſſimum medicamentum, ἀνυσιμώτατον, ſeu δραστικὸν φάρμακον.
præſepe, φάτνη, ης, ἡ, κάπη, ης, ἡ.
præſepio, περιφράττω.
præſertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
præſertim ſi, ἄλλως τε καὶ.
præſes, πρόεδρος, ου, ὁ, ἔφορος, ου, ὁ, προστάτης, ατος, ὁ, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ.
præſideo, προστατέω, ſeu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi, προεδρεύω.
in præſidia ſe recipere, εἴσω τῶν ὅπλων γενέσθαι, Syneſius.
præſidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
præſidiarius, φρουρὸς, ῦ, ὁ.
in præſidio eſſe, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
præſidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
præſidium, milites præſidiarii, ἐφεδρεία, ας, ἡ, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, φυλακτήριον, ου, τό.
præſidium, arx, munitio, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, φρούριον, ου, τὸ, φυλακτήριον, ου, τὸ, ἔρυμα, ατος, τὸ, ὀχύρωμα, ατος, τὸ, & ἐχύρωμα, ατος, τὸ, περιοχὴ, ῆς, ἡ.
præſidium, refugium, tutamen, πρόβλημα, ατος, τὸ, σκέπη, ης, ἡ, ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, & Poetice ἄλκαρ, αρος, τό.
præſignifico, προσημαίνω.
præſignis, ἔξοχος, ου, ὁ.
præſtans, προεστηκὼς, ου, ὁ, πρότιμος, ου, ὁ, ἔξοχος, ου, ὁ, ὑπερέχων, οντος, ὁ, διάφορος, ου, ὁ.
præſtanter, ἀξιολόγως.
præſtantia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
præſtantia animi, θυμὸς, ῦ, ὁ, παράστημα, ατος, τό.
præſtantior, ἀμείνων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, ἀμεινότερος, ου, ὁ, βελτέρος, ου, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ, κρείσσων, ονος, ὁ, vel κρείττων, ονος, ὁ, κάῤῥων, ονος, ὁ, μείζων, ονος, ὁ, πρότιμος, ου, ὁ, & Poetice φερέστερος, & φέρτερος.
præſtantiſſime, ἄριστα, κράτιστα.
præſtantiſſimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν.
præſtantiſſimus ſum, ἀριστεύω, τὰ πρωτεῖα φέρομαι.
præſtat, ἄμεινον, aut κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
præſterno, προστρωννύω.

præſtigia, μαγεία, ας, ἡ, γοητεία, ας, ἡ, φενακεία, ας, ἡ.
præſtigiæ verborum, τερατολογίαι, αἱ.
præſtigiator, γόης, ητος, ὁ, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, τερατοποιὸς, ῦ, ὁ.
præſtigiatoria ars, θαυματοποιΐα, ας, ἡ.
præſtigiis illudo, faſcino, γοητεύω, ἐκγοητεύω, περιθρέομαι.
præſtituo, προορίζω, ἀφορίζω.
præſtitutus, προθέσμιος, ου, ὁ. præſtituta dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα, προθεσμία ἡμέρα, & ſimpliciter προθεσμία.
præſto, as, antecello, διαφέρω τινός. ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos. & pro perficere, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις, ea, quæ dicta ſunt, διαπράττω, ἐπιτελέω, ῶ.
præſto ſum, ἀπαντάω, ῶ, πάρειμι, παρίσταμαι, εἰμὶ μετά τινος.
præſtolor, exſpecto, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
præſtringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
præſtructio, προκατασκευὴ, ῆς, ἡ.
præſtruo, προκατασκευάζω.
præſul, præſes, πρόεδρος, ου, ὁ, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
præſultatio, προσκίρτησις, εως, ἡ.
præſum, ἐπιστατέω, ῶ, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω, ῶ. δυναστεύω Ῥώμης, præſum Romæ.
præſumo, προλαμβάνω.
præſumptio, πρόληψις, εως, ἡ, πρόλημμα, ατος, τό.
præſuo, προῤῥάπτω.
præſuppono, προϋποτίθημι, & προϋποτίθεμαι.
prætego, προκαλύπτω.
prætendere aliquid turpitudini, προβάλλεσθαί τι πρὸς τὴν αἰσχύνην.
prætendo, προτείνομαι. quandoque exhibeo, παρέχω. pro prætexo, προτείνω.
prætenſus, προτενὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ.
prætento, προπειράομαι, ῶμαι.
præter, παρὰ, cum accuſ. πλὴν, & χωρὶς, cum genitivo.
præter, contra, παρὰ, cum accuſativo, & Poetice ὑπέρ.
præter modum, πέρα τῦ μέτρου, vel τῦ δέοντος.
præter exſpectationem, πέρα ὧν προσδεχόμεθα.
præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
præter ſpem, παρ' ἐλπίδα.
prætercurro, παρατρέχω, παραθέω, ῶ.
præterea, ἐπὶ τούτοις ἀλλὰ, ἀλλά τε, ἄλλως τε, ἔτι.
præterea vero, χωρὶς δέ.
prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
prætereo ſilentio, παραλείπω, σιωπάω, ῶ.
præterequito, παριππεύω.
præterfluo, παραῤῥέω, ῶ.
prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
præteritio, παράλειψις, εως, ἡ.
præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
præteritus, παρῳχημένος, ου, ὁ.
præterlabor, παραῤῥέω, ῶ.
prætermiſſio, παράλειψις, εως, ἡ.
prætermiſſus, ἐλλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ.
prætermiſſum erat, ἐλλιπὲς ἦν.
prætermittere occaſionem, παριέναι ἔργου τινὸς καιρόν.
prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
prætermavigo, παραπλέω, ῶ.
præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
prætervectio, παρακομιδὴ, ῆς, ἡ.
præterveho, παραφέρω, παράγω.
prætervehor, παρακομίζομαι, παραμείβω, vel παραμείβομαι, παρελαύνω, παραινέομαι, οῦμαι, παρανίσσομαι, παρανέομαι, οῦμαι, παραπλέω, ῶ.
prætervolo, παραπέτομαι.
prætexo, προϋφαίνω. pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
prætextata toga, περιπόρφυρος, ου, ἡ.
prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
ſine prætextu, ἀπροφασίστως, ἀπροφάτως. ſpecioſo prætextu, εὐπροφασίστως.
prætextum quærere, προφάσεις ζητέω.
prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
ſub prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
prætextus, πρόσχημα, ατος, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ.
prætor, toris, ὁ στρατῦ ἄρχων, ἔπαρχος, ου, ὁ.
prætorianus, πραιτωριανὸς, ῦ, ὁ, ἡγεμονικὸς, ῦ, ὁ.
prætorium, βουλευτήριον, ου, τὸ, στρατήγιον, ου, τό.
prætura, æ, πραιτῶρα, ας, ἡ, ἐπαρχία, ας, ἡ.
prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατέω τινος.
prævalide, πάνυ ἰσχυρῶς.
prævalidus, ὑπερισχύων, οντος, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ.
prævaricatio, tranſgreſſio, ἀθέτημα, ατος, τό.
prævaricatio, cauſæ deſertio, καθύφεσις, εως, ἡ.
prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
prævaricor, tranſgredior, ἀθετέω, ῶ. Proverb. c. 2.
prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
prævenio, φθάνω, προέρχομαι.

præcerto, προθέω.
prævideo, προοράω, ῶ, προβλέπω.
præviſio, πρόοψις, εως, ἡ.
præviſus, πρόοπτος, ου, ὁ.
prævius, ὁδηγὸς, οῦ, ὁ, χειραγωγὸς, οῦ, ὁ, πρειών, ὄντος, ὁ.
præut, πρὸς.
prandeo, ἀριστάω, ῶ, ἄριστον ποιοῦμαι.
prandio excipio, ἀριστίζω.
prandium, ἄριστον, ου, ὁ.
prandium comere, ἀριστοποιέω.
pratenſis, λειμώνιος, ου, ὁ, λειμωνεὶς πόα, pratenſis herba.
pratulum, λειμώνιον, ου, τὸ.
pratum, λειμὼν, ῶνος, ὁ.
prave, σφαλερῶς, πονηρῶς.
pravitas, πονηρία, ας, ἡ, κακία, ας, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
pravus, πονηρὸς, οῦ, ὁ, φαῦλος, ου, ὁ.
precario, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
precarius, δεδανεισμένος, ου, ὁ.
precatio, δέησις, εως, ἡ, δέημα, ατος, τὸ, εὐχὴ, ῆς, ἡ.
preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνέω τῷ Θεῷ.
preces publicæ, πάνδημοι ἱκετείαι.
preces, precum, δέημα, ατος, τὸ, δέησις, εως, ἡ.
precibus inſto, προσκειμαι δεόμενος.
precor, δέομαί σου τοῦτο, hoc a te. εὔχομαι τοῖς Θεοῖς. παρακαλέω τινά.
precor diras, καταεύχομαι.
precor fauſta, εὐφημέω, ῶ.
prehendo, αἱρέω, ῶ, δράσσω, ſeu δράττω, ἐπιδράττομαι, ἅπτομαι, cum genitivo. προσθιγγάνω, κτάω, ῶ, poeticum. λαμβάνω, & λαμβάνομαι, ὑπολαμβάνομαι, πιάζω, & Poetice λάζομαι, vel λάζυμαι, & μάρπτω.
prehenſatio, ambitus, παραγγελία, ας, ἡ.
prehenſio, λῆψις, εως, ἡ, λαβὴ, ῆς, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
prehenſo, ambio, δεξιόομαι, οῦμαι, παραγγέλλω.
prelum, πιεστὴρ, ῆρος, ὁ, πιεστήριον, ου, τό.
premo, ἐπεμβαίνω, cum dativo. θλίβω, παραθλίβω, πιέζω, πιάζω, σφίγγω.
premo, affligo, crucio, θλίβω, καταπιέζω.
premo, urgeo, ἐπείγω, κατεπείγω.
premo fugientem, ἐπίκειμαι, πρόσκειμαι.
premo, inſequor, κατέχω. pro occultare, καλύπτω.
presbyter, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
presbyterium, πρεσβυτέριον, ου, τό.
preſſe, πεπιεσμένως.
preſſio, πίεσις, εως, ἡ.
preſſo, καταπιέζω.
preſſorium, πιεστήριον, ου, τό.
preſſus, πιεστὸς, οῦ, ὁ.
pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in pretio habere, τιμάω, ἐν τιμῇ ἄγειν.
pretio juſto vendere, διαμένω ἐν καθεστηκυίας τιμῆς. τῆς ἀξίας ἀποδίδοσθαι.
nullo in pretio eſſe, μηδαμοῦ εἶναι.
pretioſe, τιμίως.
pretioſus, ἔντιμος, ου, ὁ, πολύτιμος, ου, ὁ, ἄξιος, ου, ὁ.
pretium, τιμὴ, ῆς, ἡ, τίμημα, ατος, τό.
pretium redemptionis, λύτρον, ου, τό.
pretium ſolvere, τὴν τιμὴν ἀποδίδωμι.
prex, cis, ci, cem, δέησις, εως, ἡ, εὐχὴ, ῆς, ἡ.
pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
pridianus, ἕωλος, ου, ὁ.
pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
prima occaſione, ὅτων τάχιστα.
prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
primævus, πρωτόγονος, ου, ὁ.
primaria, προηγούμενα, πρώτως.
primarius, πρῶτος, ου, ὁ, ἀρχικὸς, οῦ, ὁ, δεύτερος, ου, ὁ.
primas obtinere, πρωτεύω, πρωτεύω.
primas alicui concedere, δευτερεύω τινί.
primates, οἱ πρωτεύοντες, οἱ μεγιστᾶνες.
primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
primatus, πρωτεῖον, ου, τὸ, ἀριστεῖον, ου, τό.
primigenium, πρωτοθαλές, οῦ, ἡ.
primigenius, πρωτόγονος, ου, ὁ, πρωτογενὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
primigenus, πρωτόγονος, ου, ὁ.
primipara, πρωτοτόκος, ου, ἡ.
primipilaris, πρωτοπιλάριος, ου, ὁ.
primipilus, πρῶτον πῖλον ἔχων.
in primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις, τὰ πρῶτα.
primitiæ, ἀπαρχαί, αἱ, τὰ πρωτεῖα.
primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
primitias ſolvo, ἀπάρχομαι.
primitivus, πρωτότυπος, ου, ὁ.
primitus, ἐξαρχῆς.
primo, ἀρχῆς, πρῶτον.
primo quoque tempore, ὅτων τάχιστα, ἐν τάχει.

primogenituræ jus, πρωτοτοκεῖα, τά.
primogenitus, πρωτότοκος, ου, ὁ.
primordia, ἀρχαί, αἱ, προυφεστηκότα, τά.
primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
primus, πρῶτος, ου, ὁ, pro optimo, κράτιστος, ου, ὁ.
princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, οντος, ὁ, δυνάστης, ου, ὁ, ἀρχὸς, οῦ, ὁ, κορυφαῖος, ου, ὁ.
principalis, ad principem pertinens, κοιρανικὸς, οῦ, ὁ, κύριος, ου, ὁ, ἡγεμονικὸς, οῦ, ὁ.
principalis, primarius, προκαταρκτικὸς, οῦ, ὁ.
principaliter, ἀρχικῶς.
principatus, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, πρωτεῖον, ου, τό, ἡγεμονία, ας, ἡ.
principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in principio, ἐν ἀρχῇ.
principium, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, προκατάρξις, εως, ἡ.
prior, πρότερος, ου, ὁ.
prior injuriam facio, προάρχω τῆς ἀδικίας.
priſcus, ἀρχαῖος, ου, ὁ, παλαιὸς, οῦ, ὁ, παλαιγονος, ου, ὁ.
in priſtinum ſtatum, εἰς τὸ ἀρχαῖον.
priſtinus, παλαιὸς, οῦ, ὁ.
privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
privata vita, ἰδιωτεία, ας, ἡ.
privatam vitam agere, ἰδιωτεύω βίον.
private, vel privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
privatim, & publice, δημοσίᾳ, καὶ ἰδίᾳ.
privatio, στέρησις, εως, ἡ, ἀποστέρησις, εως, ἡ.
privativus, στερητικὸς, οῦ, ὁ.
privatus, orbus, ἔρημος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
privatus, ἴδιος, ου, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ, ἰδιωτικὸς, οῦ, ὁ.
privatus homo, ἰδιώτης, ου, ὁ.
privigna, προγόνη, ης, ἡ.
privignus, πρόγονος, ου, ὁ.
privilegium, προνομία, ας, ἡ, προτέρημα, ατος, τό.
privo, γυμνόω, ῶ, ἐρημόω, ῶ, cum genitivo, ἀποκτείνω, ἀμείρω, ἀπαμείρομαι, νοσφίζομαι, νοσφίζω, ὀρφανίζω, ποιέω apud Xenophontem, ἀποστερέω. & Poetice μινύθω, μεγαίρω, ἀπαμείβω, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
prius, πρότερον, πρίν.
priuſquam, πρὶν ἤ. πρότερον ἤ.
pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, cum gen.
proavia, προμήτηρ, ης, ἡ.
proavus, πρόπαππος, ου, ὁ, προπάτωρ, ορος, ὁ.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
probabilis, πιθανὸς, οῦ, ὁ, εἰκὸς, ότος, τό.
probabilitas, πιθανότης, ητος, ἡ, εὔλογον, ου, τό.
probabiliter, εἰκότως.
probatio, δοκιμασία, ας, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
probatus, εὐδόκιμος, ου, ὁ, δοκιμασθεὶς, έντος, ὁ, δόκιμος, ου, ὁ.
probe, καλῶς, εὐδοκίμως.
probitas, χρηστότης, ητος, ἡ, καλοκαγαθία, ας, ἡ.
problema, πρόβλημα, ατος, τό.
probo, exploro, βασανίζω, δοκιμάζω, ἐξετάζω.
probo, demonſtro, ἐλέγχω.
proboſcis, προβοσκὶς, ίδος, ἡ, μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, apud Ariſtotelem. προνομαία, ας, ἡ, Suidæ.
probris afficior, λοιδορέομαι, οῦμαι.
probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
probroſe, ἀδόξως, αἰσχρῶς, ὀνειδιστῶς.
probroſus, ἐπονείδιστος, ου, ὁ, ὀνειδιστὸς, οῦ, ὁ.
probrum, ὄνειδος, εος, τό, ὕβρις, εως, ἡ, αἶσχος, εος, τό.
probus, χρηστὸς, οῦ, ὁ, δόκιμος, ου, ὁ, ἀγαθὸς, οῦ, ὁ, εὐδόκιμος, ου, ὁ.
procacitas, ἀσέλγεια, ας, τό, ὕβρις, εως, ἡ.
procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
procax, ἀσελγὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἀναίσχυντος, ου, ὁ.
procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
procedo, προβαίνω, προχωρέω, ῶ, προέρχομαι.
procella, θύελλα, ης, ἡ, ἄελλα, ης, ἡ, καταιγὶς, ίδος, ἡ, λαῖλαψ, απος, ὁ, ζάλη, ης, ἡ.
procelloſus, ἀελλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, θυελλώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
proceres, οἱ δυναστεύοντες, πρόκριτοι, οἱ.
proceritas, πῆχος, εος, τό.
in proceritatem creſcere, ὀρθοφυεῖσθαι.
procerus, εὐμήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ, μέγας, άλη, ὁ, ὑψηλὸς, οῦ, ὁ.
proceſſio Spiritus Sancti, ἐκπόρευσις τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Nazianzenus.
proceſſus, πρόβασις, εως, ἡ, προχώρησις, εως, ἡ. pro profectu, προκοπὴ, ῆς, ἡ.
procidentia, πρόπτωσις, εως, ἡ.
procido, προπίπτω, καταπίπτω.
prociduus, πρόπτωτος, ου, ὁ, προπετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
in procinctu eſſe, ἐν προβολῇ εἶναι.
procinctus, us, προβολὴ, ῆς, ἡ.
proclamatio, ἀνάῤῥησις, εως, ἡ.
proclamator, ἀνακηρύττων, οντος, ὁ.
proclamatus, ἀναῤῥηθεὶς, έντος, ὁ.
proclamo, ἀναβοάω, ῶ, ἐκκηρύττω.
proclino, κατακλίνω.
proclivem eſſe, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.

 pro-

procliviter, declivie, ἐγκλινής, ἐος, ὁ ἡ, πρηνής, ἐος, ὁ ἡ.
proclivis, pronus, deditus, ἄποιϑ, ου, ὁ ἡ, ἐγκλινὴς, ἐος, ὁ ἡ, ῥάδιος, ου, ὁ, ἐπιῤῥεπὴς ἐπί τι, ad aliquid. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram. κατάφορος, ου, ὁ, καταφερὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἐπίφορος, ου, ὁ, ἀγώγιμος τοῖς ἡδοναῖς, pronus ad voluptates.
proclivis, labilis, εὐόλισθος πρός τι. pro facile factu, εὔκολόν τι.
proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, εὐολισθία, ας, ἡ.
procliviter, εὐκόλως.
pro confeſſo haberur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
proconſul, ἀνθύπατος, ου, ὁ.
proconſularis, ἀνθυπατικὸς, ῦ, ὁ.
proconſulatus, ἀνθυπατεία, ας, ἡ.
procraſtinatio, ὑπερημερία, ας, ἡ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
procraſtinator, παρελκυστὴς, ῦ, ὁ, μελλητὴς, ῦ, ὁ, διαμελλητὴς, ῦ, ὁ.
procraſtino, ἀναβάλλομαι, ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
procreatio liberorum, παιδοποιΐα, ας, ἡ.
procreator, γενέτωρ, ορος, ὁ, γεννητὴς, ῦ, ὁ.
procreo, γεννάω, ῶ, δημιουργέω, ῶ.
procubitor, φρουρὸς, ῦ, ὁ.
procudo, παρασφάττω.
procul, ἀποθεν, πόῤῥω, cum genitiuo.
procul ab urbe, πόῤῥω τῆς πόλεως. non procul ab Ægypto, Αἰγύπτου ὁ πόῤῥω, & Poetice τηλόθι, ἀπόπροθεν.
proculco, καλπάζω, ῶ, apud Ariſtophanem. καταπατέω, ῶ.
procul dubio, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
procumbere facio, κατακλίνω.
procumbere in genua, ὀκλάζειν.
procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
procurare prodigia, ἀποτροπαῖς ποιεῖσθαι. ἀποδιοπομπεῖσθαι.
procurare alicui omnia commoda, μηχανᾶσθαι τινὶ ἀγαθὰ πάντα.
procuratio, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
procurator, ἐπιμελητὴς, ῦ, ὁ, ἐπίτροπος, ου, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ.
procuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, ῶ, κήδομαι.
procurro, προτρέχω, προθέω, ῶ.
procurſus, ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ.
procurvus, καμπύλος, ου, ὁ.
procus, μνηστὴρ, ῆρος, ὁ.
prodeambulo, προπεριπατέω, ῶ.
prodeo, προβαίνω, ἐξέρχομαι, παρέρχομαι, προέρχομαι, πρόειμι, πάρειμι, ἐκπορεύω, ῶ, & Poetice προμολέω, ῶ, & προμολεῖν.
prodeo adverſus hoſtes, ἐξέρχομαι εἰς τὰς πολεμίους. prodeo in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον. prodeo in medium, παρέρχομαι. prodeo in lucem, φαίνομαι, ἐκφαίνομαι. prodeo obviam alicui, ἐξέρχομαι, ἀπαντάω, ῶ, ἀντιάζω τινί.
prodere memoriæ, ἱστορῶ τὰ πεπραγμένα, res geſtas, παραδοῦναι γραφῇ.
prodigalitas, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ, λαφυγμὸς, ῦ, ὁ.
prodige, ἀσώτως.
prodigia procurare, ἀποτροπαῖς ποιεῖσθαι, ἀποδιοπομπεῖσθαι.
prodigiator, τερατοσκόπος, ου, ὁ.
prodigioſe, τερατικῶς.
prodigioſus, τερατώδης, εος, ὁ ἡ, τεράστιος, ου, ὁ.
prodigium, τέρας, ατος, τὸ, τεράστιον, ου, τό.
prodigo, καταναλίσκω.
prodigus, ἄσωτος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
proditio, προδοσία, ας, ἡ, πρόδοσις, εως, ἡ.
proditor, προδότης, ου, ὁ, προδοτικὸς, ῦ, ὁ.
proditorie, προδοτικῶς.
proditorius, προδοτικὸς, ῦ, ὁ.
proditrix, προδότις, ιδος, ἡ.
proditus, proditione traditus, πρόδοτος, ου, ὁ.
proditus, editus, ἔκδοτος, ου, ὁ, ἐκφανείς, ῦ, ὁ.
prodo, edo, expono, ἐκφέρω, ἐκτίθημι, ἐκτίθεμαι, ἀναγγέλλω, ἐξαγγέλλω, ῶ, ἀπολέγω.
prodo, proditione trado, παραδίδωμι, προδίδωμι.
prodo literis, ἀναγράφω, ἱστορέω, ῶ.
prodo, oſtendo, ἐκφαίνω, ἐκφαίνω.
prodromus, πρόδρομος, ου, ὁ.
produco, παρατείνω, ἐκτείνω, παρέλκω. producere teſtes, παράγειν τὰς μάρτυρας. pro ſcenum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
produco, in medium adduco, profero, παράγω, προβιβάζω, σκευωρέω, ῶ, προχειρίζομαι, παραφέρω.
produco, edo, emitto, gigno, προβάλλω, ἀναγεννάω, ῶ, ἀνέχω, φύω.
produco, extendo, μηκύνω, ἀπομηκύνω, ἀποτείνω, παρατείνω.
producte, ἐκτεταμένως.

productio (in medium) παραγωγὴ, ῆς, ἡ, (in rerum naturam) παραγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
productio, extenſio, ἀπότασις, εως, ἡ, ἔκταμα, ατος, τὸ, ἔκτασις, εως, ἡ, ἔντασις, εως, ἡ, παράτασις, εως, ἡ.
productor, προβολεὺς apud Dionyſium Areopagitum, & Gregorium.
profanatio, βεβήλωσις, εως, ἡ.
profanatus, βεβηλωθεὶς, ἐντος, ὁ.
profano βεβηλόω, ῶ.
profanus, ἀνίερος, ου, ὁ, βέβηλος, ου, ὁ.
non profanus, ἀβέβηλος, ου, ὁ.
profectio, πορεία, ας, ἡ, ὁδοιπορία, ας, ἡ.
profecticius, ἐπελευστικὸς, ῦ, ὁ.
profecto, ὄντως, ἀληθῶς.
ita profecto, ἦ μάλα, in reſponſionibus. non profecto, οὐ μὰ τὸν, οὐ μὰ Δία.
profectus, προκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
profero, ἐξηγεόμαι, προφέρω, παρέχομαι. pro prolatare, παρατείνω, ἀναβάλλειν.
profero, dico, enuntio, ὀνομάζω, προφέρω, φθέγγομαι.
profeſſio, ἐξομολόγησις, εως, ἡ.
ex profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
profeſſor, ἐπαγγελτὴς, ῦ, ὁ, καθηγητὴς, ῦ, ὁ, διδάσκαλος, ου, ὁ.
proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν. προκόπτω σοφίᾳ.
proficiſcor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω, ῶ. pro artem aliquam docere, διδάσκειν τὴν ἄλλως τέχνην τινά.
profligatio, ἀπώλεια, ας, ἡ.
profligator, φθορεὺς, ῦ, ὁ.
profligatus, perditus, διεφθαρμένος, ἐντος, ὁ. profligatos homines dicimus ἀπονενοημένους.
profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
profluentia, ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, ἀπόῤῥοια, ας, ἡ.
profluens, προῤῥέων, οντος, ὁ.
profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
profluvium, καταῤῥοὴ, ῆς, ἡ.
profluvium verborum, λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ.
profore, ὠφελήσειν.
profugio, ἀποφεύγω.
profugium, καταφυγὴ, ῆς, ἡ, καταφύγιον, ου, τό.
profugus, αὐτόμολος, ου, ὁ, ἀποφεύγων, ου, ὁ.
profunde, βαθέως.
profunditas, βάθος, εος, τὸ, βάθος, εος, τὸ, βαθύτης, ητος, ὁ, βένθος, εος, τό.
profundo, ἀποχέω, προχέω, cum genit. & accuſ, προχύω, καταπροχέω.
profundo, abſumo, prodigo, προΐεμαι, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, δαπανάω, ῶ.
ex profundo, adverb. βυσσόθεν.
profundum facio, βαθύνω.
profundus, βαθὺς, έος, ὁ, ἄβυσσος, ου, ὁ ἡ ὁ.
profuſe, κατακεχυμένως.
profuſio, πρόχυσις, εως, ἡ.
profuſio, prodigalitas, ἀσωτία, ας, ἡ.
profuſor, ἐκχύτης, ου, ὁ.
profuſus, ἔκχυτος, ου, ὁ.
profuſus, prodigus, δαπανηρὸς, ῦ, ὁ, δάπανος, ὁ, ἡ ὁ, δαπανητὸς, ῦ, ὁ, προετικὸς, ῦ, ὁ.
progeneratio, γένεσις, εως, ἡ.
progenero, γεννάω, ῶ, προγεννάω, ῶ.
progenies, γέννα, ας, ἡ, γέννημα, ατος, τό.
progenitor, πρόγονος, ου, ὁ.
progenitus, πρωτότοκος, ου, ὁ.
prognatus, γεγονὼς, ότος, ὁ, ἀπόγονος, ου, ὁ.
programma, πρόγραμμα, ατος, τό.
progredi ſapientia, προκόπτειν σοφίᾳ. Luc. 2.
progredi longius, πορρωτέρω προελθεῖν.
progredi obviam, ἀντιάζειν τινί, ἀπαντᾶν.
progredior, διαπορεύομαι, ὁδοιπορέομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
progredior, proſilio, ἐλαύνω, προκόπτω. εἰς ἄκρον παιδείας ἐλήλακεν, qui eruditiſſimus evaſit. Plutarch.
progreſſio, progreſſus, προκοπὴ, ῆς, ἡ, πρόβασις, εως, ἡ.
progreſſu temporis, προϊόντος τοῦ χρόνου, προβαίνοντος χρόνου. progreſſu orationis, προϊόντος τοῦ λόγου.
progreſſum facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
proh, φεῦ.
prohibeo, arceo, εἴλω, ſeu εἴλλω, εἴργω, ἀπείργω, & ἀπείργω, ἀποκλείω, ἀποκωλύω, ἐπέχω, κωλύω, τινὰ τῶν κακῶν.
prohibeo aliquem aliqua re, ἀποκλείειν τινά τινος. εἴργειν τινὰ ἀπό τινος. εἴργειν τινά τι.
prohibeo, impedio, κατείργω, κωλύω, ἐγκωλύω, διακωλύω, τηθέω, & τηθῶ, cum genit. Verbum Poeticum.
prohibeo, interdico, veto, ἀπαγορεύω, ἀπαυδάω, εἴργω, διακωλύω.
prohibeo te, ne facias, παύω σε μὴ ποιεῖν.
prohibitio, κώλυσις, εως, ἡ, εἰργμὸς, ῦ, ὁ.
non prohibitus, ἀκώλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ.
projectio, projectus, προβολὴ, ῆς, ἡ.

projec-

Digitized by Google

projectitius, ἀποβλητὸς, ῦ, ὁ, ἐκβλητὸς, ῦ, ὁ,
projicere extra fines, ὑπερόριον ῥίψαι.
projicio, ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω.
proinde, δὴ καίτοι, διὸ, τοίνυν.
proin, τοιγαρῦν, τοίνυν.
prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram, ὀλισθαίνω.
prolapſio, πρόπτωσις, εως, ἡ, ὀλίσθημα, ατος, τό.
prolatio, pronunciatio, προφορὰ, ᾶς, ἡ, ut προφορὰ ῥήματος.
prolatio, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
prole carens, ἄσπερμος, ῦ, ὁ, ἄτεκνος, ῦ, ὁ, ἄπαις, παιδος, ὁ.
proles, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ, γένος, εος, τό.
proletarii, παράζυγοι, οἱ.
prolificus, ἔμβρυος, ῦ, ὁ, de inanimatis. παιδογόνος, ῦ, ὁ, τελεσιγόνος, ῦ, ὁ, αὐξιτόκος, ῦ, ὁ.
prolixe, ἐκτενῶς.
prolixitas, μῆκος, εος, τό.
prolixus, μακρὸς, ᾶ, ὁ, εὐμήκης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
prologus, πρόλογος, ῦ, ὁ.
prolongatio, μάκρυνσις, εως, ἡ.
prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
proludo, προαγωνίζομαι.
proluere ſe plenis poculis, λάπτειν ἑαυτόν.
proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
proluſio, προγύμνασμα, ατος, τό.
proluvies, λῦμα, ατος, τό.
promano, ἀπορρέω.
promercalia, ὤνια, ων, τά, Xenophon.
promereor, εὐεργετέω, ῶ.
promereri gratiam, χάριν ἔχειν.
promeritum, μισθὸς, ῦ, ὁ, ἄξιον, ῦ, τό.
prominens, προεξοχικὸς, ὄτος, ὁ, προπαγὴς, ἐος, ὁ, προπετὴς, ἐος, ὁ.
prominentia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ὄγκος, ῦ, ὁ.
promineo, ὑπέχω, ἐξέχω, προέχω, προκύπτω, προνεύω.
promiſcue, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
promiſcuus, ἀδιάφορος, ῦ, ὁ, συμμιγὴς, ἐος, ὁ, ϗ ἡ.
promiſſa ſervare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
promiſſa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία, ας, ἡ, ἐπάγγελμα, ατος, τό.
promiſſis ſtare, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις.
promiſſus, longus, prolixus, τανυὸς, & Poetice ταναὸς, ταναήκης in Epigr.
promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι, ῦμαι.
promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
promo e theſauro, ἐκθησαυρίζω.
promontorium, ἄκρα, ας, ἡ, ἀκρωτήριον, ῦ, τό.
promoveo, προάγω τι εἰς δόξαν, ad gloriam. προβαίνω, προχωρέω, ῶ.
promovere ad honores, ἀναβιβάζειν εἰς τιμάς.
promotus, ἐληλακὼς, ότος, ὁ, προηγμένος, ῦ, ὁ.
prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
promptiſſime, προχειρότατα.
promptitudo, προθυμία, ας, ἡ, ἑτοιμασία, ας, ἡ.
in promptu, παρὰ πόδας, παρὰ πόδα.
in promptu ut ſit facio, ἑτοιμάζω, ἕτοιμον ποιῶ.
res eſt in promptu, πρόχειρόν ἐστι.
in promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
promptuarium, ταμεῖον, ῦ, τό; ἐκδοχεῖον, ῦ, τό.
promptus, πρόχειρος, ῦ, ὁ, πρόθυμος, ῦ, ὁ, ἕτοιμος, ῦ, ὁ, πρόφρων, ονος, ὁ.
promptus ſum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τῦτο.
promulgatio, ἀνακήρυξις, εως, ἡ, ἀναγόρευσις, εως, ἡ.
promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον, legem.
promus, ταμίας, ῦ, ὁ.
pronepos, ἀπέγγονος, ῦ, ὁ, ἀπόγονος, ῦ, ὁ.
proneptis, προεγγόνη, ης, ἡ.
pronitas, κατωφέρεια, ας, ἡ.
pronuba, προμνηστρίη, ης, ἡ.
pronunciatio, ἐκφώνησις, εως, ἡ.
pronunciatum, ἀξίωμα, ατος, τό.
pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ῶ, ἀπαγγέλλω.
pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
pronus, κατωφερὴς, ἐος, ὁ, ϗ ἡ, ἐπικλινὴς, ἐος, ὁ, ϗ ἡ, ἕτοιμος, ῦ, ὁ, πρόχειρος, ῦ, ὁ, εὐκατάφορος, ῦ, ὁ.
proœmior, προοιμιάζειν, ἀμφιπροοιμιάζειν, προοιμιάζεσθαι, φροιμιάζεσθαι.
proœmium, προοίμιον, ῦ, τό.
propagatio, παράτασις, εως, ἡ, παρέκτασις, εως, ἡ.
propagatio vitium, τῶν ἀμπέλων κατάθεσις.
propago, inis, παραφυὰς, άδος, ἡ, ἐπιφυὰς, άδος, ἡ, ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, pro ſtirpe, φῦλον, ῦ, τό.
propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω. pro dilato, παρατείνω, πλατύνω.
propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
propatulus, προφανὴς, ἐος, ὁ, ϗ ἡ, καταφανὴς, ἐος, ὁ, ϗ ἡ.
prope, ἐγγὺς, ὑος, ὁ, cum genitivo. πρὸς, cum dativo. Sine caſu adverbium eſt, ἐγγύς. item σχεδὸν, παρὰ μικρόν.

prope, ferme, propemodum, ὁμῦ, σχεδὸν, ὡς, ἐγγύς.
prope dixerim, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς εἰπεῖν.
propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
propello, arceo, depello, ἀμύνω, & ἀμύνομαι, ἀπαμύνω, ἀνείργω, ἀπωθέω, vel εἴργω, ἀνείργω.
propello, progredi cogo, protrudo, ὠθέω, ἐπείγω, ἐπισπέρχω, ἐπιστέλλω, ὠθέω, προωθέω, ὁρμάω.
propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
propendeo, ῥέπω πρός τι.
propendere facio, αὐτω.
propenſio, προθυμία, ας, ἡ, ἐπιρροπὴ, ῆς, ἡ.
propenſitas, εὐκαταφορία, ας, ἡ.
propenſo animo, προφρόνως.
propenſum eſſe ad rem aliquam, προθύμως ἔχειν πρός τι.
propenſus, benevolus, πρόφρων, ονος, ὁ, Poetice.
propenſus, εὐκατάφορος, ῦ, ὁ, ἐπιρρεπὴς, ἐος, ὁ, ϗ ἡ.
properans, ἐπείγων, οντος, ὁ.
properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
properatio, σπουδὴ, ῆς, ἡ, κατέπειξις, εως, ἡ.
properato, ἐπειγμένως.
propere, ταχὺ, ταχέως.
propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
propheta, προφήτης, ῦ, ὁ.
prophetia, προφητεία, ας, ἡ.
propheticus, προφητικὸς, ῦ, ὁ.
propheteſſa, προφῆτις, ιδος, ἡ.
propinatio, πρόποσις, εως, ἡ, πρόπομα, ατος, τό.
propinator, προπότης, ῦ, ὁ.
propino, προπίνω τινί.
propinquitas, ἀγχιστεία, ας, ἡ, συνάφεια, ας, ἡ.
propinquitatis jure ad ſucceſſionem venio, ἀγχιστεύω.
propinquius, ἀγχοτέρω.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
propinquus, οἰκεῖος, ῦ, ὁ, συγγενὴς, ἐος, ὁ, ϗ ἡ, ἐγγὺς, ὑος, ὁ, παραπλήσιος, ῦ, ὁ.
Propior, & propius, ἐγγύτερος, ῦ, ὁ, ἐγγύτερον, ῦ, τό.
Propitiatio, ἱλασμὸς, ῦ, ὁ, ἐξιλασμὸς, ῦ, ὁ.
Propitiatorium, ἱλαστήριον, ῦ, τό.
Propitiatorius, ἱλαστήριος, ῦ, ὁ.
Propitio animo, adv. ἱλέως.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ω, ὁ, ϗ ἡ, ἐπήκοος, ῦ, ὁ.
Propitius ſum, εὐιλατεύω.
Propius, ἐγγυτέρω. & ἆσσον, Poetice.
Propola, μεταβολεὺς, έως, ὁ, προπώλης, ῦ, ὁ.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ῦ, τὸ, ἀναλογία, ας, ἡ.
Proportionabilis, ἀναλογητικὸς, ῦ, ὁ.
Propoſitio, πρόβλημα, ατος, τὸ, πρότασις, εως, ἡ.
recedere a propoſito, ἀποπλανᾶσθαι.
Propoſitum, προαίρεσις, εως, ἡ, σκοπὸς, ῦ, ὁ, πρόθεσις, εως, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
Propoſitum eſt mihi hoc facere, προαιρῦμαι τῦτο. προαιρῦμαι πράττειν τῦτο.
Proprætor, ἀντιστράτηγος, ῦ, ὁ.
Proprie, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ητος, ἡ, ἰδιωτισμὸς, ῦ, ὁ.
Proprium facio, mihi vendico, ἐξιδιόομαι, ῦμαι, ἰδιοποιέομαι, ῦμαι, ἐξιδιοποιέομαι, ῦμαι.
Proprius, ἴδιος, ῦ, ὁ, οἰκεῖος, ῦ, ὁ, κύριος, ῦ, ὁ.
Proprius, non metaphoricus, κύριος, ῦ, ὁ. κύριον ὄνομα, nomen proprium.
Propter, διὰ, cum accuſ. χάριν, ἕνεκα, cum genitivo. ἐπὶ, cum dat. περὶ, & πρὸς, cum accuſ.
Propter, juxta, παρὰ, cum accuſativo.
Propter quod, διὰ τῦτο, διότι, τότων ἕνεκα, ἀνθ' ὧν, ἐκ τῦ, ἐφ' ὅ.
Propterea, ἀτὰρ ὖν, διὰ τῦτο ὖν, καθ' ὅ.
Propudium, αἰσχύνη, ης, ἡ.
Propugnaculum, προβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, φρύριον, ῦ, τὸ, ὀχύρωμα, ατος, τό.
Propugnatio, ὑπερασπισμὸς, ῦ, ὁ.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, ῦ, ὁ, πρόβολος, ῦ, ὁ.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινὸς, pro aliquo. προπολεμέω, ῶ, προμάχομαι.
Propulſatio, ἐξώθησις, εως, ἡ.
Propulſator, ἀμύντωρ, ορος, ὁ.
Propulſatrix, ἀλεξήτειρα, ας, ἡ.
Propulſatus, ἀπωστὸς, ῦ, ὁ.
Propulſio, ὦσις, εως, ἡ, ὠσμὸς, ῦ, ὁ.
Propulſo, ἀμύνω, κωλύω.
Propulſare injuriam, ἀπαμύνεσθαι.
Proquæſtor, ἀντιταμίας, ῦ, ὁ.
Prora, πρῶρα, ας, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
a prora, πρώραθεν.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, έως, ὁ, πρωράτης, ῦ, ὁ.
Prorex, ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ.
Proripio, ἐπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω, ῶ.

proritatio, ἐρεθισμός, ῦ, ὁ.
prorito, παροξύνω.
prorogatio, ἀνάβλησις, εως, ἡ, ὑπερημερία, ας, ἡ.
prorogator, παρελκυστής, ῦ, ὁ.
prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
prorſus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
prorumpo, διεξελαύνω.
proruo, καταβάλλω.
proruptio, ἐκβοήθεια, ας, ἡ, apud Thucydidem.
proſa oratio, πεζὸς λόγος.
proſa oratione, adverb. καταλογάδην.
proſa oratione ſcribo, πεζογραφέω, ῶ.
proſapia, γενεά, ᾶς, ἡ, γένος, εος, τό.
proſcenium, προσκήνιον, ου, τό.
proſcindo, κατακόπτω, κατατέμνω. pro conviciis laceſſere, ὑβρίζειν τινά, διασύρω, διαβάλλω τι.
proſcribo, προγράφομαι, δημεύω. pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
proſcriptio, προγραφὴ, ῆς, ἡ, δήμευσις, εως, ἡ.
proſcriptor, προγραφεὺς, έως, ὁ.
proſelytus, προσήλυτος, ου, ὁ.
proſequi donis, δεξιοῦσθαι δώροις.
proſequi honore, ἄγειν διὰ τιμῆς, vel ἐν τιμῇ· τιμαῖς περιέπειν.
proſequi humanitate. V. humanitas.
proſequor, κατακολουθέω, ῶ, ἐπιδιώκω.
proſerpina, περσεφόνη, ης, ἡ.
proſilio, ἐκθορέω, ῶ, ἀναπηδάω, ῶ.
proſilire e lecto, ἀναθορεῖν τῆς σκίμποδος, vel ἐκ τῆς σκίμποδος.
proſpecto, περισκοπέω, ῶ.
proſpectus, πρόοψις, εως, ἡ, ἄποψις, εως, ἡ.
proſpectus in omnem partem, περιφάνεια, ας, ἡ.
proſper, εὐήμερος, ου, ὁ, εὐτυχής, έος, ὁ, & ἡ.
proſperæ res, εὔροια, ας, ἡ.
proſpere ago, εὐημερέω, ῶ.
proſpere, εὐτυχῶς.
proſperitas, εὐημερία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
proſpero fortunæ ſtatu utor, εὖ πράττω.
proſpero, ὀλβιόω, ῶ. εὐδαίμονα ποιῶ.
proſpicio, προορῶ, προΐσταμαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
proſpicio, provideo conſulo, προβουλεύω, προειδῶ, ſive προειδέω, ῶ, προμηθέομαι, οῦμαι, & προμηθεύομαι, προνοέω, ῶ, & προνοέομαι, οῦμαι, cum genitivo. προσκοπέω, ῶ, cum accuſativo.
proſterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
proſtibulum, πορνεῖον, ου, τό. & pro meretrice, ἑταίρα, ας, ἡ.
proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
proſto, προΐσταμαι.
proſtratio, κατάστρωσις, εως, ἡ.
proſum, ὠφελέω, ῶ, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi, χρησιμεύω, ῶ.
protectio, ὑπερασπισμός, ῦ, ὁ.
protectus, σκεπασθεὶς, έντος, ὁ.
protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
protelo, ἀπελαύνω.
protendo, προτείνω.
protenſus, ἐκτεταμένος, ου, ὁ, παράτονος, ου, ὁ, τετανὸς, ῦ, ὁ, & Poetice τανυὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
protenus, τήλοθε.
protero, καταπατέω, κατατρίβω.
proterve, ἀκολάστως.
proterve ago, ἀσελγέω, ῶ, ἀκολασταίνω.
protervia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ.
protervitas, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
protervus, ἀσελγὴς, έος, ὁ, & ἡ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
proteſtor, διαμαρτύρομαι.
protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
protractio, prorogatio, παρέλκυσις, εως, ἡ.
protraho, παρέλκω, ἐφέλκω. pro differo, ἀναβάλλω.
protrudo, προσωθέω, ῶ, ἐξωθῶ.
protruſio, πρόωσις, εως, ἡ.
protubero, προβλαστάνω.
proturbo, ἀπωθέομαι.
provectio, προαγωγὴ, ῆς, ἡ.
provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
provehere ad dignitates, προάγειν εἰς ἀξιώματα.
proveho, προάγω.
provenio, προέρχομαι. pro naſci, φύομαι.
proventus, πρόσοδος, ου, ἡ, ἀποφορά, ᾶς, ἡ.
proverbialis, παροιμιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
proverbio trita eſt ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut eſt in proverbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
proverbium, παροιμία, ας, ἡ.
provide, ἐκ προνοίας.
providentia, πρόνοια, ας, ἡ, πρόγνωσις, εως, ἡ.
provideo, προνοέω, ῶ, προορέω, ῶ, προγινώσκω. aliquando proſpicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
providus, πρόνοος, ου, ὁ, προνοητικός, ῦ, ὁ.
provincia, ὑπαρχία, ας, ἡ.
provinciæ præfectus, ὕπαρχος, ου, ὁ, σατράπης, ου, ὁ.

provincialis, ὑπαρχικός, ῦ, ὁ.
pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
proviſio, πρόοψις, εως, ἡ, προμελέτησις, εως, ἡ.
proviſo, πρὸς τὸ ὁρᾷν προέρχομαι.
proviſor, προνοητὴς, ῦ, ὁ.
provocatio, irritatio, ἐρεθισμός, ῦ, ὁ, ἔκκλησις, εως, ἡ, πρόκλησις, εως, ἡ, παρακέλευσις, εως, ἡ, Thucyd.
provocatio, appellatio, ἔφεσις, εως, ἡ.
provocator, ἐρεθιστής, ῦ, ὁ.
provocatus, πρόκλητος, ου, ὁ.
provoco, laceſſo, ἐκκαλέω, ῶ, ἐκκαλέομαι, οῦμαι, συνεκκαλέω, ῶ.
provoco, appello, ἐπικαλέομαι, οῦμαι. ἐκκαλέομαι τὴν δίκην, vel κρίσιν.
provocare ad certamen, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην, ἐρεθίζω.
provolvere ſe ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
provolvo, προκυλίω.
prout, ὥσγε.
proxeneta, προξενητὴς, ῦ, ὁ.
proxime, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
proximitas, ἐγγύτης, ητος, ἡ.
proximum eſt, ut, ἐπόμενόν ἐστι.
proximus, ἐγγύτατος, ου, ὁ, ἐχόμενος, ου, ὁ, προσεχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὁ πέλας, ὁ πλησίον.
prudens, εὔβουλος, ου, ὁ, συνετός, ῦ, ὁ, φρόνιμος, ου, ὁ, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, & ἡ, δαήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ. ἔννοος, ου, ὁ.
prudens ſum, νοέω, ῶ, ἐχεφρονέω, ῶ, σωφρονέω, ῶ.
prudenter, φρονίμως, εὐφραδέως.
prudenter me gero, σωφρονέω, ῶ.
prudentia, φρόνησις, εως, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ, εὐβουλία, ας, ἡ, σύνεσις, εως.
pruina, πάχνη, ης, ἡ.
pruinoſus, παχνώδης, εος, ὁ, & ἡ.
pruna, ἀνθρακιά, ᾶς, ἡ, ἄνθραξ, κος, ὁ.
pruna agreſtia, ἀγριοκοκκύμηλα, ων, τά.
prunum, κοκκύμηλον, ου, τό.
prunus, κοκκύμηλος, ου, ὁ.
prurigo, κνηθμός, ῦ, ὁ, κνησμός, ῦ, ὁ.
prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω, ῶ.
pruritus, κνησμός, ῦ, ὁ, κνίσμα, ατος, τό.

P S.

Pſallo, ψάλλω.
pſalmus, ψαλμός, ῦ, ὁ.
pſalterium, ψαλτήριον, ου, τό.
pſittacus, ψίττακος, ου, ὁ, ψιττάκη, ης, ἡ.
ptiſana, πτισάνη, ης, ἡ, & πτισσάνη, ης, ἡ.

P U.

Puber, ἡβήτης, ου, ὁ, ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ.
puber ſum, ἐφηβεύω.
pubertas, ἐφηβεία, ας, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
pubes, πρόσηβος, ου, ὁ, ἥβη, ης, ἡ.
pubeſcentia, ἐφηβεία, ας, ἡ.
pubeſco, ἡβάσκω, ἡβάω, ῶ.
publica via, λεωφόρος ὁδός.
publicanorum menſa, τελώνιον, ου, τό.
publicanus, τελώνης, ου, ὁ.
publicatio, δήμευσις, εως, ἡ.
publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
ſumptu publico, ἐκ δημοσίου.
publico, φανερόω, ῶ, δημοσιόω, ῶ. pro in populi poteſtatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος. pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, aut βιβλίον.
in publicum prodeo, ἐπιδημέω, ῶ.
publicus, δημόσιος, ου, ὁ, ἐπιδήμιος, ου, ὁ, κοινὸς, ῦ, ὁ.
pudeſco, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
pudendum, αἰδοῖον, ου, τό.
pudendus, a, um, αἰσχυντηλὸς, ῦ, ὁ.
pudenter, αἰδημόνως.
pudet, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
pudibunde, αἰσχυντηλῶς.
pudibundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
pudicitia, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ.
pudicus, ἁγνός, ῦ, ὁ, σεμνὸς, ῦ, ὁ.
pudicus ſum, σωφρονέω, ῶ.
pudor, αἰδὼς, όος, ῦς, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ, ἁγνεία, ας, ἡ.
pudor ruſticus, δυσωπία, ας, ἡ.
pudore afficior, ἐγκαλύπτομαι, δυσωποῦμαι, ἐντρέπομαι.
pudore afficio, ἐντρέπω.
pudore ſuffundor, ἐντρέπομαι.
ſine pudore, ἀδυσώπητος.
puella, κόρη, ης, ἡ, κοράσιον, ου, τό.
puellaris, κορασιώδης, εος, ὁ, & ἡ.
puellariter, κορασιωδῶς.
puellula, κοράσιον, ου, τὸ, κορίδιον, ου, τὸ, κόριον, ου, τὸ, κορίσκη, ης, ἡ, & κορίσκιον, ου, τὸ, παιδισκάριον, ου, τό.

puer,

Digitized by Google

puer, παῖς, δὸς, ὁ, κόρος, ου, ὁ, παιδίον, ου, τό.
puerilis, παιδαριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, μειρακιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pueriliter, παιδικῶς.
pueriliter me gero, νηπιάζω, Poetice νηπιάχω, & νηπιαχεύω.
pueritia, παιδία, ας, ἡ, παιδεία, ης, ἡ.
a pueritia, a puero, ἐκ βρέφους, παιδόθεν, ἐκ νέας, ἐκ παιδός, ἐκ νέου, ἐκ παίδων.
puerorum curam gero, παιδοκομέω, ῶ.
pueros inſtituo, παιδαγωγέω, ῶ.
puerpera, λεχώ, όος, ἡ, τετοκυῖα, ας, ἡ.
puerperium, λοχεία, ας, ἡ, ἀπόκυησις, εως, ἡ.
puerulus, παιδίον, ου, τό, παιδάριον, ου, τό.
pugil, πύκτης, ου, ὁ, ἀγωνιστής, οῦ, ὁ.
pugillaris, πινακίς, ίδος, ἡ, πινακίδιον, ου, τό.
pugilatus, & -atio, πυγμαχία, ας, ἡ, πυγμή, ῆς, ἡ.
pugillus, δράξ, ακός, ὁ.
pugilor, πυκτεύω.
pugio, ἐγχειρίδιον, ου, τό, ξιφίδιον, ου, τό.
pugna, μάχη, ης, ἡ.
pugna equeſtris, ἱππομαχία, ας, ἡ. pedeſtris pugna, πεζομαχία, ας, ἡ. navalis pugna, ναυμαχία, ας, ἡ.
pugna verborum, λογοδικία, ας, ἡ, λογομαχία, ας, ἡ.
pugna ſtataria, ἡ συστάδην, vel συστάδην μάχη.
pugna velitaris, ἀψιμαχία, ας, ἡ.
abſque pugna, ἀμαχεί, ἀμάχως.
pugnaciter, ἐριστικῶς.
pugnæ habilis, μάχιμος, ου, ὁ. pugnæ inutilis, ἀπόμαχος, ου, ὁ.
pugnam committere cum hoſtibus, συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.
pugnam conſerere, προσμιγνύναι, τίθεσθαι μάχην, Heſiodus. συνάγειν ὑσμίνην, συνάγειν ἄρη. Homerus.
pugnare aperto Marte, ἰθυμαχίην ποιεῖσθαι.
pugnare pro patria, ἀμύνεσθαι περὶ πατρίδος.
pugnator, μαχητής, οῦ, ὁ.
pugnax, μαχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
pugno, συμβάλλω, cum dativo. μάχομαι, ἀγωνίζομαι, πολεμέω, ῶ, ἀθλέω, ῶ, μωλέω, ῶ. & Poetice μάρναμαι, δηριάω, ῶ, & δηριάομαι, ῶμαι, ἀεθλεύω, ἀθλεύω. pugno pro aliquo, περιμαχέω cum genitivo, & accuſativo. μάχομαι, vel συμβάλλω τοῖς πολεμίοις, pugno cum hoſtibus. ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
pugno percutio, κατακονδυλίζω.
pugnum ingerere alicui, κονδύλους ἐντρίβειν.
pugnus, δράξ, ακός, ὁ, κόνδυλος, ου, ὁ.
pulcher, καλός, οῦ, ὁ, περικαλλής, έος, ὁ & ἡ, ἐκπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ.
pulcher aſpectu, καλὸς ὀφθῆναι, καλωπός, οῦ, ὁ, εὐπρόσωπος, ου, ὁ, καλλιπρόσωπος, ου, ὁ.
pulcherrime, κάλλιστα.
pulcherrimus, κάλλιστος, ου, ὁ, πάγκαλος, ου, ὁ.
pulchre, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
pulchricoma, καλλιέθειρα, ας, ἡ.
pulchritudinis ſtudioſus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
pulchritudo, κάλλος, εος, τό, καλλώπισμα, ατος, τό.
pulchritudo artis, καλλιτεχνία, ας, ἡ.
pulex, ψύλλα, ης, ἡ, ψύλλος, ου, ὁ.
pulices venor, ψυλλίζω.
pulicoſus, ψυλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pulla veſtis, ὄρφνινον, ου, τό, & ὀρφνίς, ίδος, ἡ.
pullatio, πωλοτροφία, ας, ἡ.
pullatus, μελανείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, μελάγχλαινος, ου, ὁ.
pullinus, πωλικός, οῦ, ὁ.
pullorum excluſio, ἐκλέπισις, εως, ἡ.
pullulatio, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
pullulo, τηλεθάω, ῶ, βλαστάνω, θάλλω.
pullus, πῶλος, ου, ὁ, νεοττός, οῦ, ὁ.
pullus, a, um, φαιός, οῦ, ὁ.
pulmentum, ὄψον, ου, τό.
pulmo, onis, πνεύμων, ονος, ὁ.
pulpamentum, προσφάγιον, ου, τό.
pulpitum, ἀκροατήριον, ου, τό, ὀκρίβαθρον, ου, τό.
puls, ἀθάρος, ου, ὁ, πόλτος, ου, ὁ.
pulſare citharam, κρούειν, vel κρέκειν, vel κροτεῖν κιθάραν.
pulſare januam, πατάσσειν τὴν θύραν. Ariſtophanes.
pulſare terram pedibus, κρούειν τοῖς ποσὶ τὴν γῆν.
pulſatio, κροῦσις, εως, ἡ.
pulſator, κρουστής, οῦ, ὁ.
pulſator citharæ, κιθαριστής, οῦ, ὁ.
pulſatus, κρουστός, οῦ, ὁ, ἐπίκροτος, ου, ὁ.
pulſo, κρούω, τύπτω.
pulſo, mico, ſalio, (de arteriis, & corde) σφύζω.
pulſus, motus cordis, & arteriarum, σφυγμός, οῦ, ὁ. σφύξις, εως, ἡ. pulſus inordinatus, σφυγμός, οῦ, ὁ.
pulſus ex aliquo loco, ἀνάστατος ἐκ τινὸς τόπου. ἀπωστός, οῦ, ὁ.
pulſus, us, κροῦσις, εως, ἡ.
pulte veſcor, ἀλφιτοσιτέω, ῶ.
pulticula, πιττακαμάριον, ου, τό, πολτάριον, ου, τό.
pulvere aſpergo, κονιάω, ῶ, κονίω.

in pulvere eodem verſor, συγκονίομαι, & συγκονιόομαι, ῦμαι.
ſine pulvere, ἀκονιτί, & metaphorice, ſine labore.
pulverem excito, κονιάω, ῶ, & κονιόω, ῶ, κονιορτέω, ῶ.
in pulverem redigo, ἀμαθύνω.
pulverulentus, κονιορτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pulvinar, προσκεφάλαιον, ου, τό.
pulvinatus, προσκεφαλαιώδης, ου, ὁ.
pulvinus, κνέφαλλον, ου, τό, προσκεφάλαιον, ου, τό.
pulvis, κόνις, εος, ἡ, κονιορτός, οῦ, ὁ.
pulviſculus, κονιορτίδιον, ου, τό.
pumex, κισσηρίς, ίδος, ἡ.
pumice defrico, lævigo, κατακισσηρίζω.
pumico, κισσηρόω.
pumicoſus, κισσηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
pumilio, νᾶνος, ου, ὁ, νανώδης, εος, ὁ & ἡ, πίθηξ, ηκος, ὁ.
punctim, στίγδην.
punctio, στίξις, εως, ἡ.
punctis diſtinctus, κεντητός, οῦ, ὁ, στικτός, οῦ, ὁ.
puncto temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, & ἐν ἀκαρεῖ ſine adjectione.
punctum, ἄτομος, ου, ὁ, στιγμή, ῆς, ἡ.
punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
punctus, a, um, κεντητός, οῦ, ὁ, στιγείς, έντος, ὁ, στικτός, οῦ, ὁ.
pungo, νύττω, κεντέω, ῶ, κατανύσσω.
punica malus, ῥοιά, ᾶς, ἡ, & ῥοιά, ᾶς, σίδη, ης, ἡ.
puniceus, φοινίκεος, ου, ὁ.
punio, κολάζω, τιμωρέω τινά. ζημιόω, ῶ.
punitio, κόλασις, εως, ἡ, κόλασμα, ατος, τό, τίμημα, ατος, τό.
punitor, κολαστής, οῦ, ὁ, τιμωρητής, οῦ, ὁ.
punitorius, κολαστικός, οῦ, ὁ.
pupa, æ, παιδισκάριον, ου, τό, κοράσιον, ου, τό.
pupilla, κόρη, ης, ἡ, γλήνη, ης, ἡ.
pupillaris, ὀρφανικός, οῦ, ὁ.
pupillorum curam gero, ὀρφανίζω.
pupillus, ὀρφανός, οῦ, ὁ.
puppis, πρύμνα, ης, ἡ.
pupus, παιδάριον, ου, τό.
pure, καθαρῶς.
purgatio, ἁγνισμός, οῦ, ὁ, καθαρμός, οῦ, ὁ, κάθαρσις, εως, ἡ, καθαρισμός, οῦ, ὁ, ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, ῥύψις, εως, ἡ.
purgatio, excuſatio, ἀπολόγημα, ατος, τό.
purgativus, purgatorius, καθαρτικός, οῦ, ὁ, καθάρσιος, ου, ὁ, καθαρτήριος, ου, ὁ.
purgator, καθαρτής, οῦ, ὁ.
purgatorius ignis, πῦρ καθαρτήριον.
purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν, domum, καθαρίζω. pro excuſare, ἀπολογεῖσθαι.
purificatio, καθαρισμός, οῦ, ὁ.
purificatus, ἡγνισμένος, ου, ὁ.
purifico, καθαρίζω.
puriſſimus, παναγής, έος, ὁ καὶ ἡ.
puritas, ἁγνεία, ας, ἡ, καθαρότης, ητος, ἡ.
puritas, caſtimonia, caſtitas, ἁγιστεία, ας, ἡ, ἁγνεία, ας, ἡ, (ἁγνοσύνη Poetice) καθαρότης, ητος, ἡ.
puro & nitido ſermone uti, καθαρῶς διαλέγεσθαι.
puro, as, καθαρίζω.
purpura, πορφύρα, ας, ἡ, φοινικίς, ίδος, ἡ.
purpurarius, πορφυρεύς, έως, ὁ, πορφυροπώλης, ου, ὁ.
purpuraſco, φοινικίζω.
purpuratus, πορφυρίδα περιβεβλημένος.
purpurea veſtis, ἁλουργίς, ίδος, ἡ, ἁλουργόν, ſubaudi ἱμάτιον, παρίπορον, ου, τό, πορφύρα, ας, ἡ, πορφυρίς, ίδος, ſcil. ἐσθής, φοινικίς, ίδος, ἡ.
purpureus, πορφύρεος, ου, ὁ, πορφυρόεις, οεντος, ὁ.
purpuro, πορφυρίζω.
purulentus, πυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πυοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ.
purus, ἄθολος, ου, ὁ καὶ ἡ, καθαρός, οῦ, ὁ, εἰλικρινής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄτρυγος, ου, ὁ & ἡ.
purus a ſordibus, ἀπινής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄθωος, ου, ὁ. purus a ſcelere, καθαρός, οῦ, ὁ, & καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων. purus mente, καθαρὸς τὴν διάνοιαν. purus a cæde, ἁγνὸς φόνου.
purus, impermixtus, ἄκρατος, ου, ὁ, ἀμιγής, έος, ὁ & ἡ. ἀνόθευτος, ου, ὁ, καθαρός, οῦ, ὁ.
purus ſum, ἁγνεύω.
purus, caſtus, ſanctus, ἅγιος, α, ὁ, ἁγνός, οῦ, ὁ, (ἁγνής, έος, ὁ καὶ ἡ, apud Poetas) ἀναγής, έος, ὁ καὶ ἡ, καθαρός, οῦ, ὁ, ἄσπιλος, ου, ὁ, ἀκήλιστος, ου, ὁ, φοῖβος, α, ὁ.
purus, & dilucidus ſermo, σαφὴς λόγος.
pus, uris, πῦον, ου, τό.
pus effundo, πυοῤῥοέω, ῶ.
puſillanimitas, ἀνανδρία, ας, ἡ, μικροθυμία, ας, ἡ.
puſillanimus, ἄθυμος, ου, ὁ, μικρόθυμος, ου, ὁ, ἄνανδρος, ου, ὁ, ὀλιγόφρων, ονος, ὁ.
puſillum, βραχύ, έος, τό.
puſillus, πάμμικρος, ου, ὁ, μικρός, οῦ, ὁ, & Poetice τυτθός, οῦ, ὁ, μικκύλος, ου, ὁ.

puſio, onis, παιδάριον, ου, τό.
puſtula, φλύκταινα, ης, ἡ, φλυκτίς, ίδος, ἡ, ἐξάνθημα, ατος, τό.
puſtularum eruptio, ἐξανθισμός, οῦ, ὁ, φλυκταίνωσις, εως, ἡ.
puſtuloſus, φλυκταινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
putamen, κέλυφος, ους, τό, λέπισμα, ατος, τό.
putaminoſus, κελυφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
putandum eſt, ὑποληπτέον, οἰητέον.
putatio, κλάσις, εως, ἡ, κλάδευσις, εως, ἡ.
putator, κλαδευτής, οῦ, ὁ.
putatorius, τμητικός, ἡ, όν.
puteo, κακῶς ὄζω, μυδάω, ῶ.
puteolus, φρεάτιον, ου, τό.
puteum fodio, φρεωρυχέω, ῶ, & φρεωρυκτέω, ῶ.
puteus, φρέαρ, ατος, τό, βάθρος, ου, ὁ, βόθυνος, ου, ὁ.
putide, μυδαλέως.
putidus, μυδαλέος, ου, ὁ, δυσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
puto, inutilia ex arboribus reſeco, ἄμπελον κλαδεύω. item pro conſiderare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπέω τι. pro exiſtimo, νομίζω, & calculum ſubducere, λογίζεσθαι.
putor, δυσωδία, ας, ἡ.
putredo, σαπρία, ας, ἡ, σαπρότης, ητος, ἡ.
putreo, σήπομαι.
putrefacio, σήπω, πύθω.
putrefactio, μύδησις, εως, ἡ, σῆψις, εως, ἡ.
putrefactus, σηπόμενος, ου, ὁ, σηπεδονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, σαπρός, ά, όν, σαθρός, ά, όν, σαπτός, ή, όν.
putreſio, κατασήπομαι, ὑποσήπομαι, κατασήπομαι, φλυδάω, ῶ.
putreſcens, πηλώμενος, ου, ὁ, θερμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
putreſco, κατασήπομαι, σαπρίζω.
putridum oleo, σαπρίζω.
putridus, putris, σαπρός, ά, όν, σαθρός, ά, όν, ἀζώμενος, ου, ὁ, ἀζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
putus, a, um, καθαρός, ά, όν.

P Y.

pyra, πυρά, ᾶς, ἡ.
pyramidatus, πυραμιδωτός, οῦ, ὁ, πυραμιδοειδής, έος, ὁ.
pyramis, πυραμίς, ίδος, ἡ.
pyrum, ἄπιον, ου, τό.
pyrus, ἄπιος, ου, ἡ.
pyxis, πυξίς, ίδος, ἡ, πυξίδιον, ου, τό.
pyxis medicamentaria, νάρθηξ, ηκος, ὁ, ναρθήκιον, ου, τό.

Q U.

QUa, adver. ᾗ, ὅπῃ, πῇ.
quacumque, ὅπῃ ἄν. ὅπῃ ἄν.
qua de cauſſa, ἀνθ' ὧν, διότι, τοῦ χάριν.
qua ratione, πῇ, ὅπῃ, ᾗ.
ſi qua ratione, ἄν πῃ.
qua fronte, ποίᾳ φωνῇ.
quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπῃ.
quadra, τετράδιον, ου, τό, τετράγωνον, ου, τό.
quadragenarius, τεσσαρακονταέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, & τεσσαρακοντούτης, ου, ὁ.
quadrageſima, τεσσαρακοστή, ῆς, ἡ.
quadrageſimus, τεσσαρακοστός, ή, όν.
quadragies, τεσσαρακοντάκις, ſive τετταρακοντάκις.
quadraginta, τεσσαράκοντα.
quadrangulus, τετράγωνος, ου, ὁ.
quadrans, τεταρτημόριον, ου, τό, κοδράντης, ου, ὁ.
quadrans, conveniens, ἁρμόζων, ου, ὁ.
quadrantarius, τεταρτημοριαῖος, α, ον.
quadratarius, τετραγωνιστής, ῆρος, ὁ.
quadratio, in quadram formam redactio, τετραγωνισμός, οῦ, ὁ. convenientia, ἐφαρμογή, ῆς, ἡ.
quadratus, τετράγωνος, ου, ὁ.
quadratura, τετραγωνισμός, οῦ, ὁ.
quadriennium, τετραετία, ας, ἡ.
quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
quadrifidus, τετραχιδής, έος, ὁ.
quadriforis, τετράθυρος, ου, ὁ.
quadriga, τέθριππον, ου, τό, τετράβαμον ἅρμα.
quadrijugus, τετράορος, ου, ὁ, & τέτρωρος, ου, ὁ, τετράζυγος, ου, ὁ.
quadrimus, τετραετής, έος, ὁ καὶ ἡ.
quadringenteſimus, τετρακοσιοστός, ή, όν.
quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
quadripartitus, τετραμερής, έος, ὁ καὶ ἡ.
quadriremis, τετρήρης, εος, ἡ.
quadrivium, τετράοδος, ου, ἡ.
quadro, τετραγωνίζω. pro conſentire, ἁρμόζω.
quadrupes, τετράπους, οδος, ὁ.
quadruplator, ἐνδείκτης, ου, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
quadruplex, τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, τετραπλάσιος, ου, ὁ.
quadruplicatio, τετραπλασιασμός, οῦ, ὁ.
quadrupliciter, τετραχῶς.
quadruplico, τετραπλασιάζω,
quadruplum, τετραπλοῦν, τό.
quadruplus, τετραπλάσιος, ου, ὁ.
quæ, fœm. ἥτις, ἅπερ.
quæ, plur. neut. ἅ, ἅπερ, ἅτινα.
quæcunque, ὅσα ἄν.
quæritο, ἐπιζητέω, ῶ.
quæro, ζητέω, ῶ, μεταλλάω, ῶ. pro interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, quæro hoc ex te, πυνθάνεσθαι, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
quæſitor, ζητητής, οῦ, ὁ.
quæſitu difficilis, δυσζήτητος, ου, ὁ.
quæſitum, ζήτημα, ατος, τό, πύσμα, ατος, τό.
quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
quæſtio, quærendi actio, ζήτημα, ατος, τό, ἐρώτημα, ατος, τό, ζήτησις, εως, ἡ.
quæſtio, criminis inquiſitio, βάσανος, ου, ἡ, βασανισμός, οῦ, ὁ, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἀνάγκαι, αἱ.
quæſtio, quæſitum, ἐρώτησις, εως, ἡ, ἐρώτημα, ατος, τό, πύσμα, ατος, τό, ἀπορία, ας, ἡ, ἀπόρημα, ατος, τό, πρόβλημα, ατος, τό.
quæſtionem proponere, προβάλλειν, διαπορέω, cum dativo, & ſimpliciter, διαπορέω.
in quæſtionem venire, διαπορεῖσθαι.
quæſtionem habere de aliqua re, ἐξετάζω τι. ζητέω τι.
quæſtionem adhibere, στρεβλόω, βασανίζω.
ad quæſtionem exponere, ἐξαιτέω εἰς βάσανον.
quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
quæſtiuncula, ἐρωτημάτιον, ου, τό.
quæſtor, ταμίας, ου, ὁ.
quæſtor ærarius, ἀργυρολόγος, ου, ὁ, δασμολόγος, ου, ὁ. πορıστής, οῦ, ὁ, πράκτωρ, ορος, ὁ, ταμίας, ου, ὁ.
quæſtor, quæſitor criminum, ζητητής, οῦ, ὁ.
quæſtui habere, καπηλεύειν, καπηλεύω cum accuſativo.
quæſtum facere in aliqua re, ἐργολαβέω ἔν τινι. ἐργασίαν ἐργάζεσθαι ἐκ τινος. κερδαίνω ἐκ τινος.
quæſtuoſe, κερδαλέως.
quæſtuoſus, κερδαλέος, ου, ὁ.
quæſtura, ταμιευτική, ῆς, ἡ, ταμιεία, ας, ἡ.
quæſtus, us, χρηματισμός, οῦ, ὁ, κέρδος, εος, τό.
qualis, οἷος, ου, ὁ, ὁποῖος, ου, ὁ. Ponitur & interrogative, ποῖός τις.
qualis, talis, ὁποῖος, α, ον, τοιοῦτος, ου, ὁ.
qualiſcumque, ὁποιοσδή, ὁποιοσοῦν.
qualitas, ποιότης, ητος, ἡ, ποιόν, οῦ, τό.
qualitate præditus, πεποιωμένος, ου, ὁ.
qualitates propriæ corporum, ἰδιώματα τῶν σωμάτων.
qualiter, οἷα, οἷόν τι, οἷόν τι.
qualitercumque, ὁπωσοῦν.
qualus, κάλαθος, ου, ὁ, ταρσός, οῦ, ὁ, vel ταρσός, οῦ, ὁ.
quam, conjunct. ἤ, ὅσον μάλιστα, quam maxime.
quam, admirantis, πῶς, ὡς. πῶς δυσκόλως; quam difficile? πῶς δυσχερῶς; quam graviter!
quam, in comparatione, ἤ, ἤπερ.
quam, intenſivum, ἤ, ὅσον, ὅτι, ὅπως, ὡς, & ὡς ὅτι.
quam celerrime, ὡς, vel ὅπως τάχιστα, ὅσον τάχος. quam breviſſimo tempore, ὅτι ἐν βραχυτάτῳ. quam optime, ὡς ὅτι βέλτιστα.
quam primum, ὅσον αὐτίκα. αὐτίκα δὲ μάλα. τὴν ταχίστην. ὡς τάχιστα.
quam maxime fieri poſſit, ὡς μάλιστα ἄν ᾖ δυνατόν. ἐνδεχομένως.
quamdiu, ἕως, & Poetice εἵως, μέχρις οὗ. ἄχρις ἄν ἕως. Et interrogativa, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ. διὰ ταῦτα, διότι.
quamobrem? ἵνα τί; vel ἱνατί; διὰ τί, vel διότι; διὰ τί; παρὰ τί. πρὸς τί;
quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τὰ πολλά.
quamvis, καίτοι. κἂν εἰ.
quando? πότε, & Dorice πόκα; πηνίκα, & ὁπηνίκα, Poetice πῆμος.
quando, cum, ὅτε, ὅτι, & Poetice ὅτε. ἡνίκα.
quando, quandoquidem, ἐπεί, ἐπειδή, ὁπηνίκα.
quandocunque, ὁπότεαν, ὁπότε γοῦν.
quandoque, ἐνίοτε, ὅτε μέν, ὅτε δέ.
quandoquidem, ἐπειδή, ἐπείπερ.
quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ δ' ἔτι.
quanti, πόσου ἐπώλησε, docet?
quantillus, σμικρός, ά, όν, ὅσος, ου, ὁ, πηλίκος, ου, ὁ.
quantitas, ποσότης, ητος, ἡ.
quantitas ſyllabarum, χρόνος, ου, ὁ.
quantitatis expers, ἄποσος, ου, ὁ.
quanto magis, ὅσῳ μᾶλλον.
quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
quantopere, ὡς εὖ, ἐπ' ὅσον γε.
quantulumcunque, ὁσονοῦν.
quantulus, ὁσσίχος, ου, ὁ, Theocritus, ἡλίκος, ου, ὁ.
quantum, tantum, ὅσον. vel ὅσονπερ, τοσοῦτον.
quantum in me eſt, ὅσον ἐπ' ἐμοί. τοὐπ' ἐμὲ ἧκον, vel τὸ γ' ἐπ' ἐμὲ κατὰ μέρος. τοὐμὸν μέρος. τὸ παρ' ἐμέ. ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοί. δι' ἐμέ γε.
quantum ad me attinet, τοὐγ' ἐμόν. τὸ κατ' ἐμέ.
quoatum fieri poteſt, καθ' ὅσον οἷόν τε. ὡς οἷόν τε.
quæ-

quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
quantum via, εἰς ὅσον ἂν ἔλθῃς.
in quantum, καθὸ, μέχρι τούτου.
quantus, ὅσος, ου, ὁ, ἡλίκος, ου, ὁ, οἷος, ου, ὁ. interrogative, πόσος, ου, ὁ, πηλίκος, ου, ὁ.
quantuſcunque, ὁποσοσοῦν.
quapropter, ἀνθ' ὧν, διὰ τοῦτο.
quaquaverſus, πανταχόσε.
quare, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, ὅθεν, δι' ὅ.
quarta dies, τετρὰς, άδος, ἡ.
quartanus, τεταρταῖος, ου, ὁ.
quarto, & um, τὸ τέταρτον.
quartus, τέταρτος, ου, ὁ.
quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
quaſi vero, ὡς ἂν, ὥσπερ ἂν, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἂν δηλαδή.
quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγε.
quaſillus, καλαθίσκος, ου, ὁ, ταλαρὶς, ίδος, ἡ.
quaſſatio, σεισμὸς, οῦ, ὁ, σεῖσμα, ατος, τὸ, σεῖσις, εως, ἡ, τιναγμὸς, οῦ, ὁ.
quaſſator, τινάκτωρ, ορος, ὁ.
quaſſo, διατινάσσω, ἀνασείω.
quatenus, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον.
quater, τετράκις.
quaterni, τέσσαρες, οἱ.
quaternio, τετρὰς, άδος, ἡ, τετράδιον, ου, τὸ, & τετραδεῖον, τό.
quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, ῶ, θραύω.
quatriduanus, τετραήμερος, ου, ὁ, τεταρταῖος, ου, ὁ.
quatriduum, τετραήμερον, ου, τό.
quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
quatuordecim, δεκατέσσαρες.
que, τε, καί.
quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθάς. pro quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
quercus, δρῦς, υός, ἡ.
querela, κατηγορία, ας, ἡ, αἰτίασις, εως, ἡ, καταβοὴ, ῆς, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ, μομφὴ, ῆς, ἡ.
ſine querela, ἀμέμπτως.
querelam ad amicum defero, κατηγορέω τῷ φίλῳ. Thucydides.
querela lugubris, θρηνῳδία, ας, ἡ.
queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
querimonia, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
queritor, δυσφέρομαι.
quernus, δρύϊνος, ου, ὁ.
queror, μέμφομαί σοι, de te, ὀδύρομαι.
querule, ἐγκληματικῶς, ὀδυρτικῶς.
querulus, ἐγκληματικὸς, οῦ, ὁ, μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ὀδυρτικὸς, οῦ, ὁ.
querulus animus, μεμψίμοιρος θυμός.
querulus ſum, ἐγκληματεύω.
queſtus, & querela, μέμψις, εως, ἡ, μομφὴ, ῆς, ἡ.
qui, quæ, quod, ὃς, ἣ, ὃ, & ὅστις, ἥτις, ὅ,τι.
qui, pro quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
qui fieri poteſt, ut &c. τίς μηχανή, ſequente infinito. qui fieri iſtud poteſt? πῶς δὴ τοῦτο;
quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
quicquid, ὁτιοῦν, ὅτι ἄν.
quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
quid, τί.
quid eſt quod? τί ὅτι;
quid igitur? τί δῆτα;
quid iſthuc? τί τοῦτο;
quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν;
quidam, ὁ δεῖνα, τὶς, τινὸς, ὁ.
quidam, nonnulli, ἔνιοι, οἱ.
quidem, μὲν, γε, γοῦν, γὰρ, ἤτοι.
quidem certe, μὲν δὴ, μὲν οὖν.
ego quidem, ἔγωγε.
& quidem, καὶ μάλα.
ne quidem, οὐδέ.
ne unus quidem, μηδ' ἂν εἷς.
ſi quidem, ſi modo, εἴ γε, εἴπερ, εἰ δή.
quidnam, τίποτε, ὅ, τι, τί μήν; πῶς δ' οὔ; τί μήν;
quidni? τί μή; πῶς δ' οὔ; πῶς γὰρ οὔ, vel οὐ;
quidni enim? πῶς γὰρ οὔ; πῶς γὰρ οὐχί;
quidquid tandem illud ſit, ὁτιποτοῦν.
quid tum poſtea? εἶτα τί;
quidvis, ὁτιοῦν.
quies, ἡσυχία, ας, ἡ, ἠρεμία, ας, ἡ, παῦσις, εως, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ.
quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι. pro dormio, κοιμάω, ῶ.
quiete, ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἠρέμα.
per quietem, ὄναρ, κατ' ὄναρ. ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον.
quieti indulgeo, ἀποσχολάζω.
quietis amans, φιλήσυχος, ου, ὁ.
quietiſſimus, ἡσυχώτατος, ου, ὁ.
quietus, ἥσυχος, ου, ὁ, ἡσυχαῖος, ου, ὁ.
quilibet, ὁ τυχὼν, ὅστις, ὁστισοῦν, πᾶς.
quinatus, πεντάμνια, ας, ἡ.

quin, τί μή· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὴ, οὐχί. pro etiam, καί.
quin etiam, καὶ μὴν, καὶ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλά γε.
quinarius, πενταδικός, οῦ, ὁ. quinarius numerus, πεντὰς, άδος, ἡ, πεντάδιον, ου, τό.
in quincuncem diſpoſitus, πεντάστιχος, ου, ὁ.
quindecies, δεκαπεντάκις.
quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
quingenteſimus, πεντακοσιοστὸς, οῦ, ὁ.
quingenti, πεντακόσιοι, οἱ.
quini, οἱ πέντε.
quinimo, ἀλλὰ δὴ καί. καὶ μὴν καί.
quinquagenarius, πεντηκοντούτης, ου, ὁ, ἡ, καὶ ὁ, & πεντηκονταετὴς, ου, ὁ.
quinquageſimus, πεντηκοστὸς, οῦ, ὁ.
quinquaginta, πεντήκοντα.
quinque, πέντε.
quinquefolius, πεντάφυλλος, ου, ὁ.
quinquennis, πενταετηρὸς, ου, ὁ.
quinquennium, πενταετία, ας, ἡ, πενταετηρὶς, ίδος, ἡ.
quinqueremis, πεντήρης, ους, ἡ.
quinquies, πεντάκις.
quintanus, πεμπταῖος, ου, ὁ.
quintuplus, πενταπλοῦς, οῦ, ὁ.
quintus, πέμπτος, ου, ὁ.
quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ου, ὁ, δέκατος, ου, ὁ, πέμπτος, ου, ὁ.
quippe, οἷα, ἀλλὰ, ἐπεί.
quippiam, τί.
quiritatio, σχετλιασμὸς, οῦ, ὁ, δεινολογία, ας, ἡ.
quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
quirito, σχετλιάζω, ποτνιάομαι, ὤμωξα.
quis, quæ, quid, interrogative, ποῖος, ποία, ποῖον, τίς, τίνος.
quis tandem, τίς ποτε.
quiſnam, ὅστις, ὅπως, ὁ, ὁποῖος, ου, ὁ.
quiſpiam, τὶς, δεῖνα, ὁ, ἡ, τό. quiſpiam alius, τὶς ἄλλος.
quiſquam, τὶς, τινὸς, ὁ, εἷς τις.
quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος, ου, ὁ.
quiſquiliæ, περιψήματα, τά.
quiſquis, ὅστις, ὅπως, ὁ.
quivis, ὅστις, ὅπως, ὁ, ὅστις ἂν, πᾶς ὅστις.
quo, ποῖ καταφύγω, quo fugiam.
quo pacto, ὃν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
quominus, ὡς ἂν ἧττον διστάζῃς, dubites.
quoad fieri poteſt, κατὰ τὸ δυνατόν.
quoad, μέχρις οὗ.
quoad vixero, διὰ βίου.
quocirca, δι' ὅτι. δι' ὅ. παρ' ὅ.
ex quo, ἐπεί.
quo terrarum? ποῖ γῆς;
quocunque modo, ὁπωσοῦν, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, ὁπωστιοῦν.
quod, ὅτι, διότι.
quod quidem ad me attinet, τὸ μὲν ἐμόν.
quod ſi, εἰ δὲ, εἴπερ γάρ.
quodammodo, ἔστιν ὡς.
quodcunque, ὅ, τι ἄν. πᾶν ὅ, τι.
quolibet modo, τυχόντως.
quomodo, ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.
quomodocunque, ὁποίως ἄν.
quonam? ποῖ;
quondam, πάλαι.
quoniam, ἐπεὶ, ὅτι, διότι.
quoquam, ποῖ.
quoque, καὶ ἔτι τε.
tertio quoque die, διὰ τρίτης, ſubintellige ἡμέρας, παρὰ τριτημερίαν. tertio quoque menſe, παρὰ μῆνα τρίτον.
quoquoverſus, πάντη, πανταχόσε.
quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
quorſum, πρὸς τί. ποῖ τι ὄφελος, τοῦ δὲ ἕνεκα.
quot, πόσοι, αἱ.
quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. κατ' ἔτος.
quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν. ἐφημερινὸς, οῦ, ὁ, ἐπιούσιος, ου, ὁ, ἡμερινὸς, οῦ, ὁ.
quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ὁσημέραι.
quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
quotieſcunque, ὁσάκις ἄν.
quotlibet, ὁπόσοι ἄν.
quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
quotuplex, ποσαπλάσιος, ου, ὁ, ποσαπλοῦς, οῦ, ὁ.
quotus, πόστος, ου, ὁ, ὁπόστος, ου, ὁ.
quotuſquiſque, πόστος, ου, ὁ, ὁποστοσοῦν, ut ὁποστοσοῦν βάρος, quantalibet gravitas. Ariſtoteles.
quovis, adverb. πανταχόσε, πανταχοῖ.
quouſque, ἐς τί. μέχρις οὗ ἄν. ἕως ἄν.
quum, ἐπεὶ, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R A.

RAbide, λυσσωδῶς.
rabidus, λυσσώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
rabie agitor, λυσσάομαι, ῶμαι, & λύσσομαι.

rabies, λύσσα, ης, ἡ, λύττα, ης, ἡ, μανία, ας, ἡ.
rabioſus, λυσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, μανικός, ῦ, ὁ.
rabula, δικολόγος, ε, ὁ, δικοῤῥάφος, ε, ὁ.
racemarius, βοτρυικός, ῦ, ὁ.
racemario, βοτρυόω, ῶν, ὁ.
racematus, βοτρυωτός, ῦ, ὁ.
racemifer, βοτρυφόρος, ε, ὁ.
racemo, as, ἐπιφυλλίς, ίδος, ἡ.
racemoſus, ἐπιφυλλίζομαι, ῶμαι, ἐπιφυλλίζω.
racemulus, βοτρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
racemus, βότρυς, υος, ὁ, σταφυλή, ῆς, ἡ.
radiatio, ἀκτινοβολία, ας, ἡ.
radices ago, ῥιζοβολέω, ῶ, ῥιζόω, ῶ.
radicitus, ῥιζόθεν. pro penitus, πάντως, ὁλοῤῥιζεί, ἐκ ῥιζῶν.
radicitus adhæreo, ῥιζόομαι, ῦμαι.
radicitus evello, ἀποῤῥιζόω, ῶ, ἐκριζόω, ῶ.
radicor, ῥιζόω, ῶ, ῥιζοβολῶ.
radicoſus, ῥιζώδης, εος, ὁ.
radicula, ῥιζίον, ε, τό.
radii in rota, ῥάβδος, ε, ἡ, κνῆμαι, αἱ.
radio, as, are, ἀκτινοβολέω, ῶ, λάμπομαι.
radio calco fila, κερκίζω.
radioſus, ἀκτινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
radius, ἀκτίν, ῖνος, ἡ. pro inſtrumento textorio, ῥίζα, ης, ἡ.
radius rotæ, κνημία, ας, ἡ.
radix, ῥίζα, ης, ἡ.
rado, ξέω, ἐπιξέω, ῶ.
rado novacula, ξυράω, ῶ, ſeu ξυρέω, ῶ.
radula, κνῆστις, εως, ἡ, κνηστήρ, ῆρος, ὁ, κνηστήριον, ε, τό, λίστρον, ε, τό, ξυσμός, ῦ, ὁ, ξυέλη, ης, ἡ, ψηκτήρ, ῆρος, ὁ, & ψήκτρα, ας, ἡ.
ramentum, ῥίνημα, ατος, τό, περίψημα, ατος, τό.
rameus, κλάδινος, ε, ὁ.
ramex, κήλη, ης, ἡ.
ramoſus, κλαδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, πολύοζος, ε, ὁ.
ramos amputo, κλαδεύω.
ramulus, κλαδίσκος, ε, ὁ.
ramus, κλάδος, ε, ὁ, κλαδών, ῶνος, ὁ, ὄζος, ε, ὁ.
ramus fluminis, κέρας, ατος, τό.
ramuſculus, κλαδίσκος, ε, ὁ, βλάστημα, ατος, τό.
rana, βάτραχος, ε, ὁ.
ranceo, σαπρός εἰμι.
rancide, σαπρῶς.
rancidus, σαπρός, ῦ, ὁ.
ranunculus, βατράχιον, ε, τό.
rapa, & rapum, γογγύλη, ης, ἡ, γογγυλίς, ίδος, ἡ.
rapaciter, ἁρπακτικῶς.
rapacitas, ἁρπακτικόν, ῦ, τό.
rapax, ἅρπαξ, αγος, ὁ, ἁρπακτικός, ῦ, ὁ.
raphanus, ῥάφανος, ε, ὁ.
rapide, ὁρμητικῶς.
rapidus, ἁρπαλέος, ε, ὁ, ταχύς, έος, ὁ, ὁρμητικός, ῦ, ὁ, ὀξύς, έος, ὁ.
rapina, ἅρπαγμα, ατος, τό, ἁρπαγμός, ῦ, ὁ.
rapinis infeſtare, περιαιρέτειν, λωποδυτεῖν.
rapio, ἁρπάζω, ἐφαρπάζω, διαρπάζω, παραφέρω, ἀναρπάζω, vel ἀναρπάζομαι Poetica.
rapio ad pœnam, ἀπάγω, ἀναρπάζω.
rapio, vim affero, βιάζομαι.
raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
raptitius, ἁρπαστός, ῦ, ὁ.
rapto, as, ῥυτάζω. Homerus.
rapto vivere, λῃστεύειν.
e rapto vivens, ἁρπαξίβιος, ε, ὁ.
raptor, ἁρπακτήρ, ῆρος, ὁ.
raptrix, ἁρπάκτειρα, ας, ἡ.
raptus, us, λεία, ας, ἡ, λάφυρον, ε, τό, ἁρπαγή, ῆς, ἡ.
rara, ἀραιῶς.
rarefacio, ἀραιόω, ῶ, μανόω, ῶ.
rarefactio, ἀραίωσις, εως, ἡ, μάνωσις, εως, ἡ.
rareſco, σπανίζομαι.
rariſſime, σπανιώτατα.
raritas, μανότης, ητος, ἡ, ἀραιότης, ητος, ἡ, pro paucitate, σπανία, ας, ἡ, σπανιότης, ητος, ἡ.
raſius, σποραδικῶς.
raro, μανάκις, ὀλιγάκις, ὀλίγα, παυράκις, παῦρα, σπανίως.
non raro, ἐκ ὀλιγάκις.
rarus, non denſus, ἀραιός, ῦ, ὁ, μανός, ῦ, ὁ.
rarus, infrequens, σπανός, ῦ, ὁ, σπάνιος, ε, ὁ, & Poetica σπαρνός, ῦ, ὁ.
raſilis, ξεστός, ῦ, ὁ.
raſio, χρόος, ε, ὁ, & contracte χρῶς, ῦ, ὁ.
raſtrum, ξύστρον, ε, τό, λίστρον, ε, τό.
raſura, ξέσμα, ατος, τό.
raſus, κνηστός, ῦ, ὁ, λιστρωτός, ῦ, ὁ, ξεστός, ῦ, ὁ, ξυστός, ῦ, ὁ, ψηστός, ῦ, ὁ.
ratio, mens, λόγος, ε, ὁ, λογισμός, ῦ, ὁ.
ratio dictat, ὁ λογισμὸς αἱρεῖ. Æſchines.
ratio, cauſa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ε, τό, νόος, ῦς, ὁ, apud Syneſium.

ratio, cura, ὄθη, ης, ἡ. rationem habere, ὀθέω, ὀθομαι, & Poetice ὄθεσθαι.
ratio, modus, via, μέθοδος, ε, ἡ, ὁδός, ῦ, ἡ, πεῖρα, ας, ἡ, πόρος, ε, ὁ, τρόπος, ε, ὁ.
ratio pecuniæ comparandæ, πόρος χρημάτων.
ratio, ſupputatio, λογισμός, ῦ, ὁ.
ratio conſtat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit ratio, ὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
ratiocinatio, λογισμός, ῦ, ὁ, συλλογισμός, ῦ, ὁ.
ſine ratiocinatione, ἀσυλλογίστως.
ratiocinativus, συλλογιστικός, ῦ, ὁ.
ratiocinator, λογιστικός, ῦ, ὁ, λογιστής, ῦ, ὁ.
ratiocinium, λογισμός, ῦ, ὁ.
ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
rationabilis, λογικός, ῦ, ὁ, νοητικός, ῦ, ὁ.
rationalis, λογικός, ῦ, ὁ.
rationarium, ἐφημερίς, ίδος, ἡ.
ratione præditus, λογικός, ῦ, ὁ, λογιστικός, ῦ, ὁ.
a ratione aberrare, ἀλογεῖσθαι.
alia ratione, ἄλλως, ἑτέρᾳ, ἑτέρως, & Poetice ἑτέρηφι.
aliqua ratione, ἐδ᾽ ὅπῃ. Herod.
certa ratione, κατὰ ῥυθμόν, cui opponitur παρὰ ῥυθμόν.
cum ratione, λογικῶς, εὐλόγως.
nulla habita ratione, ἀπονενοημένως.
ſine ratione, ἀλόγως.
rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαι περί τινος, κήδεσθαί τινος, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινός, λόγον ποιεῖσθαί τινος, ἀποβλέπειν εἴς τι. Et Poetice ἀλέγειν τινός, vel τινά, vel ὑπέρ τινος.
rationem exigere, λόγον ζητεῖν, vel ἀπαιτεῖν τινος, alicujus rei.
rationem inire cum aliquo, διαλογίζεσθαι πρός τινα.
rationem reddere, λόγον δῦναι, εὐθύνας διδόναι, vel ὑπέχειν.
rationes conferre cum ſervis, συναίρειν λόγον μετὰ τῶν δόλων.
rationes ſubducere, ſupputare, συλλαμβάνεσθαι, λογίζεσθαι.
rationi conſentaneus, εὔλογος, ε, ὁ.
rationi contrarius, ἄλογος, ε, ὁ.
rationis carentia, ἀλογία, ας, ἡ.
rationis redditio, ἀπολογισμός, ῦ, ὁ.
rationis expers, ἄλογος, ε, ὁ ϗ ἡ.
rationum codex, ἀπολογισμός, ῦ, ὁ.
ratis, σχεδία, ας, ἡ.
ratum facio, κυρόω, ῶ, κύριον ποιῶμαι, προσκυρόω, ῶ.
ratus, a, um, κύριος, ε, ὁ, νομιζόμενος, ε, ὁ.
rauceſco, βραγχιάζω.
raucitas, βράγχος, ε, ὁ.
raucus, βραγχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, βραγχαλέος, ε, ὁ.
ravus, a, um, χαροπός, ῦ, ὁ.

R E

ab re, ἀδίκως, μάτην.
non ab re, ὐκ ἄλλως, ὐκ ἀπὸ σκοπῦ.
a re nata, ἐκ τῶν παρατυχόντων.
re infecta ἀπράκτως.
reædifico, ἀνοικοδομέω, ῶ, ἀνακτίζω, ἀντικτίζω, ἀνορθόω, ῶ, ἀνασκευάζω.
realis, πραγματικός, ῦ, ὁ, ut πραγματικὴ ἀλήθεια apud Areopag.
reapſe, τῷ ὄντι.
reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
rebellator, ἀφηνιαστής, ῦ, ὁ.
rebellio, onis, ἀποστασία, ας, ἡ.
rebellis, ἀποστατικός, ῦ, ὁ, ἀφηνιαστής, ῦ, ὁ.
rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
reboo, ἀντηχάζω, παραμυκάομαι, ῶμαι.
recalcitro, ἀναλακτίζω.
recalvus, ἀναφαλαντίας, ε, ὁ.
recantatio, παλινῳδία, ας, ἡ.
recanto, as, are, παλινῳδέω.
recedo, ἀναχωρῶμαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑποστρέφω, ῶ, ὑποχωρέω, ῶ.
recens, νέος, ε, ὁ, νεαρός, ῦ, ὁ, πρόσφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, πρόσφατος, ε, ὁ, ὑπόγυος, ε, ὁ.
recens memoria, ὑπόγυος μνήμη.
recens, recenter, νεωστί, πρώην, ἄρτι.
recenſeo, καταλέγομαι· & pro narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· pro enumerare, καταριθμέω.
recenſio, ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, ἀπογραφή, ῆς, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ, κατάλογος, ε, ὁ.
recenſus, ἐξέτασις, εως, ἡ, κατάλεξις, εως, ἡ.
recentiores, οἱ νέοι.
receptaculum, ὑποδοχεῖον, ε, τό.
receptio, εἰσδοχή, ῆς, ἡ.
receptrix, δέκτειρα, ας, ἡ.
receptum eſt more, νενόμισται, κατὰ τὸ εἰωθός.
receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
receſſio, ὑποχώρησις, εως, ἡ, ἔρωή, ῆς, ἡ.
receſſus, ἀναχώρησις, εως, ἡ.

reci-

recidivæ febres, ἐπιτριταΐζοντες πυρετοί.
recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
recido, reſcindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
recipere ſe, retrocedere, μεθίστασθαι ἐπὶ πόδα.
recipiendus, δεκτέος, ου, ὁ, ἀποδεκτέος, ου, ὁ.
recipio, ſurſum accipio, κομίζω, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνομαι, ὠνέομαι, ἀναλαμβάνω, ἀπολαμβάνω.
recipio, conſequor, reporto, ἄρνυμαι, ἀπέχω, λαμβάνω.
recipio, admitto, δέχομαι, ἀποδέχομαι, εἰσδέχομαι, καταδέχομαι.
recipio, polliceor, ὑποδέχομαι, cum accuſativo, vel futur. infin. ὑφίσταμαι.
recipio in me eventum rei, ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον. Demoſthenes.
recipere ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
reciprocatio, παλινδρομία, ας, ἡ, ἀντιστροφή, ῆς, ἡ.
reciproce, ἀντιστρόφως.
reciprocus, ἀντίστροφος, ου, ὁ.
reciſio, ἐκτομή, ῆς, ἡ, ἀπότμησις, εως, ἡ.
reciſus, τομαῖος, ου, ὁ.
recitatio, ἀνάγνωσις, εως, ἡ, ἀπαγγελία, ας, ἡ.
recitator, ἀναγνώστης, ου, ὁ.
recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
recito memoriter, ἀπαγγέλλω, ἀποστοματίζω, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
reclamatio, καταβοή, ῆς, ἡ.
reclamo, ἀντιβοάω, ἀντιλέγω.
reclinatio, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
reclinatus, ἀνάκλιτος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
reclino, ἀνακλίνω.
recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
recoctus, δίεφθος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
recognitio, ἀναγνώρισις, εως, ἡ.
recognoſco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω. pro corrigo, διορθόω, ῶ.
recolligere ſe, animum, vel vires, ἀναλαμβάνω ἑαυτόν, & apud Homerum ἀγείρεσθαι θυμὸς ἐς φρένα.
recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
recolo, ἀναμιμνήσκομαι. pro meditari, μελετάω.
recompenſatio, ἀπόδοσις, εως, ἡ.
recompenſo, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
reconciliatio, καταλλαγή, ῆς, ἡ, διάλλαξις, εως, ἡ.
reconciliator, διαλλακτής, ου, ὁ.
reconcilio, καταλλάττω τινὰ εἰς ἀλλήλους, inter ſe: διαλλάττω.
reconcinnatio, κατασκευασμός, ῦ, ὁ.
reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
reconditorium, θησαυρόν, ου, τό.
reconditus, κρυπτός, ῦ, ὁ, κρύφιος, ου, ὁ, ἀπόθετος, ου, ὁ.
recondo, καλύπτω, κρύπτω.
recondo in craſtinum, εἰς αὔριον ταμιεύομαι.
recordari facio, ἀναμνάω, ῶ, ſeu potius ἀναμιμνήσκω.
recordatio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
recordor, μέμνημαί τινος, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
recreatio, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀναψυχή, ῆς, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀνάπνευσις, εως, ἡ.
recreatus a morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
recreor, ἀναπνέω, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀνακομίζω.
recreor, ἀνηβάω, ῶ.
recriminatio, ἀντικατηγορία, ας, ἡ, ἀντέγκλημα, ατος, τό.
recriminor, ἀντικατηγορέω, ῶ, ἀνθυπάγω, ἀντεγκαλέω, ῶ.
recrudeſco, ἐξωμόομαι, οῦμαι, ἐξαγριαίνομαι.
recta, adverb. εὐθεῖα, εὐθύ, κατευθύ, εὐθύς, ἰθύ, & ἰθύς, ἀπαρατρέπτως.
recte, directe, non oblique, εὐθυβόλως, κατ' εὐθεῖαν, ἐπ' εὐθείας, ἐξ εὐθείας, διὰ εὐθείας, ſubintellige ὁδοῦ, vel γραμμῆς, ἰθέως.
recte, bene, convenienter, ὀρθῶς, εὖ, καλῶς, ὑγιῶς.
recte habeo, ὑγιαίνω.
rectio, ἴθυνσις, εως, ὁ.
rectitudo, εὐθύτης, ητος, ἡ, εὐθυωρία, ας, ἡ, ὀρθότης, ητος, ἡ, ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, rectitudo, proceritas.
rector, κυβερνήτης, ου, ὁ, διοικητής, οῦ, ὁ.
rector provinciæ, ὕπαρχος, ου, ὁ.
rectore carens, ἀπαιδαγώγητος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
rectrix, ἡνιόχισσα, ας, ἡ.
rectum facio, ὀρθόω, ῶ.
rectus, arrectus, ὀρθός, οῦ, ὁ.
rectus ſtatus corporis, ὀρθόστασις, εως, ἡ.
rectus, non obliquus, εὐθύς, εῖα, ὁ, ἰθύς, εῖα, ὁ, ὀρθός, ῦ, ὁ, εὐθυφανής, έος, ὁ ἡ ἡ.
recubitorium, κλισμός, ῦ, ὁ, ἀνακλισμός, ῦ, ὁ.
recubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
recubo, ἀνάκειμαι.
recumbere juxta facio, παρακατακλίνω.
recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
recuperatio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
recuperatio valetudinis, ὑγίασμα, ατος, τό, ἄνεσις, εως, ἡ.
recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
recurrens, παλίνορσος, ου, ὁ, ἀπόδρομος, ου, ὁ.
recurro, παλινδρομέω, ῶ, περιστρέφω τινα, ἐπανατρέχω, ἀναθέω, ῶ.
recurſus, ἀναδρομή, ῆς, ἡ.
recurvatio, ἀγκύλωσις, εως, ἡ.
recurvus, καμπύλος, ου, ὁ.
recuſatio, ἀπόρρησις, εως, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
recuſo, ἀρνέομαι, οῦμαι, παραιτέομαι, οῦμαι.
non recuſo, δέχομαι.
recutitus, ψωλός, ῦ, ὁ.
redactio in ſervitutem, δούλωσις, εως, ἡ, ἀνδραποδισμός, ῦ, ὁ.
redactus in poteſtatem, ὑποχείριος, ου, ὁ.
redamatio, ἀντιφίλησις, εως, ἡ.
redamo, ἀντιφιλέω, ῶ, ἀντεράω, ῶ.
redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
redargutio, ἀπελεγμός, ου, ὁ.
reddere beneficium, ἀντευποιεῖν τινί.
redditio, προσαπόδοσις, εως, ἡ.
reddo, ἀποδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίνω, pro efficere, κατασκευάζω τι, διαπλέω.
redemptio, λύτρωσις, εως, ἡ, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
pretium redemptionis, λύτρον, ου, τό, ἀντίλυτρον, ου, τό.
redemptor, λυτρωτής, ῦ, ὁ, ἀπολυτρωτής, ῆρος, ὁ.
redemptor vectigalium, τελώνης, ου, ὁ.
redempturas facio, ἐργολαβέω, ῶ.
redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄπειμι ἐκεῖ, illuc.
redeo ad me, ad ſanam mentem, ἀνανήφω, μετανοέω, ῶ.
redeo ad me, me colligo, ἀναφέρομαι, καθίσταμαι.
redeo in gratiam cum aliquo, καταλλάττομαί τινι, vel πρός τινα, διαλλάττομαί τινι.
redhibeo, ἀνάγω. Plato.
redhibitio, ἀναγωγή, ῆς, ἡ, apud Platonem.
in ſuam redigere ditionem hoſtes, λαμβάνειν τοὺς ἐχθροὺς ὑπηκόους. ποιεῖν τοὺς ἐχθροὺς ἐφ' ἑαυτῷ.
redigere ad inſaniam, περιτρέπω εἰς μανίαν.
redigere ad inopiam conſilii, διατρέπω, cum accuſativo. Polybius.
redigere in poteſtatem, ἐφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα. ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
redimiculum, κάλλυντρον, ου, τό.
redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, ῶ, περιστέφω.
redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
redintegratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
redire peregre, ἐπιδημεῖν ἐκ τῆς ἀποδημίας, παρεπιδημεῖν.
redire ad aliquid in ſermone, aut diſputatione, ἐπανίεναι, vel ἐπανιέναι ἐπί τι.
redire ad ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
reditus, proventus, πρόσοδος, ου, ἡ, τὰ προσιόντα.
reditus percipio, προσοδεύομαι.
reditus, reverſio, ἀφιξίς ποι οἴκαδε, in patriam. ἀναστροφή, ῆς, ἡ.
redivivus, παλίμβιος, ου, ὁ.
redoleo, ἀπόζω.
reduco, ἀνάγω, κατάγω.
reductio, ἀναγωγή, ῆς, ἡ, καταγωγή, ῆς, ἡ.
redundans, περιττός, ου, ὁ, περιπληθής, έος, ὁ ἡ ἡ.
redundantia, πλεονασμός, ῦ, ὁ, περιουσία, ας, ἡ.
redundanter, ἐπιπολαστικῶς, περισσῶς, ſeu περιττῶς.
redundo, ὑπερπλημμυρέω, ῶ, περισσεύω· pro recidere, περιπίπτειν.
redux, ἀνάστροφος, ου, ὁ, παλίντροπος, ου, ὁ.
refectio, ἐπισκευή, ῆς, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ.
refectio virium, ἀνάληψις, εως, ἡ.
refector, μεταποιητής, ῦ, ὁ.
refellere ſententiam, ἀνατρέπειν γνώμην.
refelli qui facile poteſt, εὐεξέλεγκτος, ου, ὁ, εὐαντίλεκτος, ου, ὁ.
refelli qui non poteſt, ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ.
refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
refercio, ἐμπληρόω, ῶ, ἀναπληρόω, ῶ.
referio, ἀντικατακόπτω, ἀνταίω, ἀντιπλήττω.
refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀναφέρω. referre ad ſenatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον. pro numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν. referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά. aliquid narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω. aliquando dico, λέγω.
refero, ſimilis ſum, παρεμφαίνω, cum accuſativo, παρεμφέρω, cum dativo.
referre acceptum aliquid alicui, ἀνατιθέναι τινί τι, refero tibi hoc acceptum, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
referre pedem, ἀμποδίζω.
refert, intereſt, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει.
refertus, ἔμπλεως, ου, ὁ, πλέος, ου, ὁ.
reficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω. pro recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινά, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
refigo, ἀποκαθηλόω, ῶ, πάλιν πήγνυμι.
refingo, ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, μεταπλάσσω.
refixio, ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ.
reflagito, ἀπαιτίζω.
reflecto, is, ἀνακάμπτω. pro revocare, ἀνακαλέω, ἐπαναστρέφω.

refle-

reflexio, ἀνάκλασις, εως, ἡ, ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, ἀμφιστροφὴ, ῆς, ἡ.
reflexus, reverſio, ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ.
reflexus, ἀνακαμφθεὶς, ένος, ὁ.
refloreſco, ἀναθάλλω.
refluo, ἀναῤῥέω, ῶ.
refluus, ἀψόῤῥοος, ου, ὁ.
refluxus, ἀνάῤῥοια, ας, ἡ.
refocillatio, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀνάψυξις, εως, ἡ, ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ.
refocillatorius, ἀναπαυστικὸς, ῦ, ὁ, ἀναληπτικὸς, ῦ, ὁ.
refocillo, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀναπαύω τινά.
reformatio, ἀναπλασμὸς, ῦ, ὁ, ἀνάπλασις, εως, ἡ, ἀνατύπωσις, εως, ἡ.
reformator, ἀναπλαστὴς, ῦ, ὁ.
reformidatio, φόβος, ου, ὁ, ὀῤῥωδία, ας, ἡ.
reformido, ὀῤῥωδέω, ῶ, φοβέομαι τινα.
reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
refoveo, ἀναθάλπω.
refractarius, ἀντίτυπος, ου, ὁ, ἀπειθὴς, ἐος, ὁ ϰ ἡ.
refractio, ἀντανακλασμὸς, ῦ, ὁ, ἀντανάκλασις, εως, ἡ.
refractus, παλίγκλαστος, ου, ὁ.
refrænatio, κολασμὸς, ῦ, ὁ.
refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, ῶ, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
refragari cui nemo poteſt, ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ.
refragatio, ἀντίθεσις, εως, ἡ, ἀντίπραξις, εως, ἡ, ἀντιχειροτονία, ας, ἡ.
refragor, ἀντιλέγω τινι. ἀντιστατῶ, refellere.
refrico, ἀναψάω, ῶ, ἀνακνίζω.
refrigeratio, ἀνάψυξις, εως, ἡ, ψυγμὸς, ῦ, ὁ.
refrigerator, ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, ψυχεὺς, έως, ὁ.
refrigeratorius, καταψυκτικὸς, ῦ, ὁ.
refrigeratus, κατάψυκτος, ου, ὁ.
refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
refrigeſco, ἀναψύχομαι.
refringo, ἀνακλάω, ῶ, κατακλάω, ῶ.
refugio, ἀποφεύγω. pro detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
refugium, καταφυγὴ, ῆς, ἡ.
refulgeo, ἀναλάμπω, ὑπολάμπω.
refundo, ἀναχέω, ῶ, πάλιν ἐκχέω.
refundo multo cum fœnore, id eſt fertilis ſum, πολυχοέω, ῶ, cui opponitur ὀλιγοχοέω, ῶ.
refuſio, ἀναχοὴ, ῆς, ἀνάχυσις, εως, ἡ.
refutantis more, ἐλεγκτικῶς.
refutatio, ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ.
refutatoria oratio, ἀντιῤῥητικὸς λόγος.
refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπολύομαι.
regalis, βασιλικὸς, ῦ, ὁ, βασίλειος, ου, ὁ.
regem conſtituere, ἱστάναι βασιλέα. creare Regem, βασιλεύειν βασιλέα, 1. Reg. 8.
regeneratio, ἀναγέννησις, εως, ἡ.
regenero, ἀναγεννάω, ῶ.
regere habenas, ἰθύνειν ἡνίας.
regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
regero, ἀνακομίζω, ἀνταποδίδωμι.
regi facilis, εὐαρχος, ου, ὁ. regi difficilis, δύσαρχος.
regia, τὰ ἀρχεῖα, βασίλεια, ας, ἡ, βασίλειον, ου, τό.
regimen, ἐπιστασία, ας, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
regina, βασίλισσα, ης, ἡ, βασίλεια, ας, ἡ.
regio, χώρα, ας, ἡ, χωρίον, ου, τό. κλίμα, ατος, τό.
e regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
e regione poſitus, ἀντίος, ου, ὁ.
regionem adminiſtro, χωρονομέω, ῶ.
regionem deſcribo, χωρογραφέω, ῶ.
regis amans, φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ.
regis more ago, βασιλίζομαι.
regius, a, um, βασιλικὸς, ῦ, ὁ.
regnans late, εὐρυκρείων, οντος, ὁ, εὐρυμέδων, οντος, ὁ.
regnator, κρείων, οντος, ὁ.
regno, βασιλεύω τινός. ἄρχω, τυραννέω.
regnum, ἀνακτορία, ας, ἡ, βασιλεία, ας, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
regnum affectare, βασιλειᾷν.
rego, ἐπιστατέω, ῶ, διοικέω, ῶ, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, Aſiam.
regredior, ἀναχωρέω, ῶ, ἀναστρέφω.
regreſſus, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
regula, κανὼν, όνος, ὁ, γνώμων, ονος, ὁ.
ad regulam dirigo, κανονίζω.
regularis, κανονικὸς, ῦ, ὁ.
regulariter, κανονικῶς.
regulus, βασιλίσκος, ου, ὁ.
rei divinæ faciendæ ſtudioſus, φιλοθύτης, ου, ὁ.
rei familiaris dilapidatio, οἰκοφθορία, ας, ἡ.
quid rei agis? τί χρῆμα χρῇς; Sophocles.
rei ſumma, τὸ ὅλον.
rejectamentum, ἀπόβλημα, ατος, τό.
rejectio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, ἀπῶσις, εως, ἡ.
rejectitius, ἀθετούμενος, ου, ὁ.
rejector, ἀποβολεὺς, έως, ὁ.
rejectus, ἀποδεδοκιμασμένος, ου, ὁ.
rejicio, ἀπωθέομαι. pro reſpuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω, ῶ. pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.

R E

reipſa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία, πολιτεία, ας, ἡ, πρᾶγμα, ατος, τὸ, apud Thucydidem, & Iſocratem.
reipublicæ faveo, δημοκρατίζω.
reipublicæ ſtatus, πολιτεία, ας, ἡ.
reiteratio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
reitero, ἀναλαμβάνω.
relabor, ἀναπίπτω, ἐπαπίπτω, ἐπανήκω.
relatio, ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
relatio, vocabulum Logicum, ἡ πρός τι διάθεσις.
relatio expenſi, ἀπολογισμὸς, ῦ, ὁ.
relatio gratiæ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
relativus, ἀναφορικὸς, ῦ, ὁ.
relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
relaxatio, ἄνεσις, εως, ἡ, ἀναχαλασμὸς, ῦ, ὁ.
relegatio, ἐξορισμὸς, ῦ, ὁ, ὀστρακισμὸς, ῦ, ὁ.
relego, as, ἀποικίζω, ἀποπέμπω, ἐκπέμπω. pro in exilium ejicio, ὀστρακίζω, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
relego, is, ἀναγινώσκω.
relevo, ἐπαίρω. pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαναπαύω.
relictio, καταλείψις, εως, ἡ, ἀπόλειψις, εως, ἡ, λεῖψις, εως, ἡ.
religatio, δέσις, εως, ἡ, & δέσις, εως, ἡ, ἀνάδεσις, εως, ἡ.
religatus, ἀνάδετος, ου, ὁ.
religio, εὐσέβεια, ας, ἡ, θρησκεία, ας, ἡ, εὐλάβεια, ας, ἡ.
religio eſt mihi, εὐλαβέομαι, ὅσιον.
religione teneor, δεισιδαιμονίᾳ περιέχομαι. εὐλαβοῦμαι.
religioni deditus, θεραπευτὴς, ῦ, ὁ, & θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ.
religioſe, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
religioſe colo Deum, εὐσεβέω τὸν Θεόν.
religioſa inſtituo, & obſervo, θρησκεύω.
religioſitas, εὐσέβεια, ας, ἡ.
religioſus, εὐσεβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, εὐλαβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ.
religo, as, ἀναδέω, ῶ, ἀναδεσμεύω.
relino, ἀνοίγω, ἀποσφραγίζω, ῶ.
relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
reliqua (neut. plur.) τἄλλα.
reliqui, cæteri, οἱ λοιποὶ, οἱ ὑπομένοντες.
reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα, ατος, τό.
reliquiæ exercitus, τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ.
reliquum facio, ὑπολείπω, περιλείπω.
reliquum eſt, λοιπὸν, ἀκόλουθον, ſubintellige ἐστί.
reliquus, λοιπὸς, ῦ, ὁ, ἐπίλοιπος, ου, ὁ.
reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
reluctatio, ἀντίστασις, εως, ἡ, ἀντίταξις, εως, ἡ.
reluctator, ἀνταγωνιστὴς, ῦ, ὁ.
reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντέχω.
rem familiarem augere, περιουσίαν ποιεῖν.
rem familiarem dilapidare, οἰκοφθορέω, exhaurire, κατεκφθορέω. adminiſtrare, οἰκοδεσποτέω, οἰκονομέω.
rem divinam facere, ὀργιάζεσθαι.
rem bene gerere, ὀρθοῦσθαι, κατορθόω.
rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ϰ γυναῖκα.
rem gerere infeliciter, ἀτυχεῖν.
ad rem nihil faciens, ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ.
nihil ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος.
remaneo, διαμένω, παραλείπομαι.
remanſio, διαμονὴ, ῆς, ἡ, καταμονὴ, ῆς, ἡ.
remedium, φάρμακον, ου, τὸ, θεραπεία, ας, ἡ.
remedium afferre, ἄκος ποιεῖσθαι.
remeo, ἐπανέρχομαι.
remetior, ἀναμετρέω, ῶ, ἀντιμετρέω, ῶ.
remex, ἐρέτης, ου, ὁ, κωπηλάτης, ου, ὁ.
remigatio, remigium, εἰρεσία, ας, ἡ.
remigio inſtructus, ἐπίκωπος, ου, ὁ.
remigium alarum, εἰρεσία πτερῶν.
remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω, ῶ.
remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
reminiſcentia, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
reminiſci facio, ἀναμιμνήσκω, cum accuſativo perſonæ, & genitivo rei, ὑπομιμνήσκω.
reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι.
remiſceo, ἀναμίγνυμι.
remiſſe, βλακικῶς, ἀγεννῶς, ἀνειμένως, ἀτόνως, ὑπανειμένως, παρειμένως, ὑφειμένως, ἐκλελυμένως, μαλακῶς, ἐπεσεσυρμένως, ἀτόνως, καταβεβλακευμένως.
remiſſe ago, ἐπισεσυρμένως ποιῶ, ῥᾳθυμῶ.
remiſſio animi, ῥαθυμοσύνη apud Homerum. ἀμβλύτης, ητος, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, κατάπτωσις, εως, ἡ.
remiſſio, condonatio, ἄφεσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ. æris alieni remiſſio, ἄνεσις τῶν χρεῶν.
remiſſionis expers, qui non remittitur, ἀνάνετος, ου, ὁ, ϰ ἡ.
remiſſo animo, καταβεβλακευμένως, ἀγεννῶς, ῥᾳθύμως.
remiſſus ſum, ἀναπίπτω, ῥᾳθυμέω, ῶ.
remiſſus, laxatus, laxus, πάρετος, ου, ὁ, ἀσύντονος, ου, ὁ, ἄτονος, ου, ὁ, ὑγρὸς, ῦ, ὁ.
remiſſus, languidus, lentus, ἀσύντονος, ου, ὁ, ἄτονος, ου, ὁ, ἀμβλὺς, έος, ὁ, ἀνειμένος, ου, ὁ, παρειμένος, ου, ὁ, χαῦνος, ου, ὁ, μαλακὸς, ῦ, ὁ.

Digitized by Google

remitto, retro, vel ſurſum mitto, ἀποπέμπω, ἀντιπέμπω, ἀναπέμπω, ἀνταποστέλλω.
remitto, laxo, relaxo, ἐνδίδωμι, ἀνίημι, ἐπανίημι, ἀφίημι, παρίημι, ὑφίημι, λύω, ἐπιτέμπω, χαλάω, ῶ, ἀποχαλάω, ῶ.
remitto, remiſſum, ac languidum reddo, ἀνίημι, παρίημι, cum accuſativo.
remitto, condono, ἀνίημι, ἀφίημι, χαρίζομαι cum dativo perſonæ, & accuſativo rei. ἀνιέναι τὰ χρέα, remittere debita.
remolior, ἀπωθέω.
remolleſco, ἀναμαλάττομαι.
remora, ἐποχὴ, ῆς, ἡ, παρέλκυσις, εως, ἡ.
remoror, ἀναβάλλω, ὑφίσταμαι, ἐπέχω.
remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliqua re.
removeo, ἀφίστημί τινα τινος. ἀπείργω, ῶ, ἀποικίζω, ῶ.
rempublicam adminiſtro. πολιτεύω, & πολιτεύομαι, διαπολιτεύομαι, δημαγωγέω.
rempublicam moderari, τὸν δῆμον ἄγειν, ἐς ὀρθὸν.
ad rempublicam accedare, προσέρχεσθαι τοῖς κοινοῖς, vel πρὸς τὰ κοινά.
remuneratio, ἀντιδώρημα, ατος, τὸ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
remunero, ἀντευεργετέω, ῶ, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, redono, ἀντιδωρέω, ῶ.
remus, ἐρετμὸς, ῦ, ὁ, κώπη, ης, ἡ.
renato, ἐπανέομαι.
renaſcentia, παλιγγενεσία, ας, ἡ.
renaſcor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι, ῶμαι.
renatus, παλιγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, παλιμφυὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὁ.
renavigatio, ἀνάπλοος, ὁ, & contract. ἀνάπλους, ὁ, ἀπόπλοος, ου, ὁ.
renavigo, ἀποπλέω, ἀναπλέω, ῶ.
renes, νεφροὶ, οἱ.
renideo, φαιδρύνομαι.
renitens, ἀντίτυπος, υ, ὁ, in Epigr. ἀντίτυπος, υ, ὁ, & ἀντιτυπὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
renitor, ἀνταίρομαι, ἀντιβαίνω, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαι, ἐνίσταμαι, ἀντιπίπτω, ἀντιπράσσω, & ἀντιπράσσομαι, ἀντωθέω, ῶ.
renixus, ἀντωσις, εως, ἡ, ἀνταπώθησις, εως, ἡ, ἀντίπτωσις, εως, ἡ, ἀντέρεισμα, ατος, τὸ, ἀντέρεισις, εως, ἡ.
renovatio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
renovatus, νεωτὸς, ῦ, ὁ, ſeu νέωτος, υ, ὁ, ἀνανεωθεὶς, έντος, ὁ.
renovo, ἀνανεόω, ῶ, ἀνανεωτερίζω, ῶ.
renunciare mundo, ἀποτάττεσθαι.
renunciatio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἀπόταξις, εως, ἡ.
renunciatus, ἀναῤῥηθεὶς, έντος, ὁ. renunciatus ſum conſul, ἀνεῤῥήθην ὕπατος.
renuntio, deſigno, declaro, ἀναγορεύω, προσαγορεύω, ἀποφαίνω.
renuntio, valere jubeo, ἀποτάττομαι.
renuntio, nuntio, refero, ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω, ἐξαγγέλλω, εἰσαγγέλλω, ἀνείρω (in præſenti inuſit.) ἀνακηρύττω.
renuo, ἀνανεύω. ἀπαινόμαι.
reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
repagulum, μοχλὸς, ῦ, ὁ, βαλβὶς, ίδος, ἡ.
repandus, ἀμφίκυρτος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, ἀνάσιμος, υ, ὁ, ἡ ἡ.
reparatio, ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
repaſtinatio, ἀναβωλοστροφία.
repello, ἀπωθέω, ἀποστέλλω τι. ἀπωθέω, ῶ, ἀπείργω. ἀπείργω cum accuſativo, & genitivo, τῷ Μενέλεω τὸ βέλος ἀπείργω, a Menelao telum repello.
repello a me, ἀποσείω, vel potius ἀποσείομαι.
rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ῶ, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
repens humi, χαμαιπετὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
repenſio, recompenſatio, ἀντισήκωσις, εως, ἡ.
repenſus, ἀντίῤῥοπος, υ, ὁ, ἡ ἡ, ἀντισηκωζόμενος, υ, ὁ.
repente, ἀθρόως, ἐκ προσπαίου, προσπαίως, ἄφνω, αἴφνης, αἰφνιδίως, ἐξαίφνης, ἐπὶ μιᾶς ῥοπῆς.
repentinus, αἰφνίδιος, υ, ὁ, ἐξαιφνίδιος, υ, ὁ.
repercuſſio, ἀντανάκλασις, εως, ἡ, ἀντιτυπία, ας, ἡ, ἀντιτυπικὴ, ῆς, ἡ.
repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
repertorium, inventarium, ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ.
repetere memoria, ἀναλαμβάνειν εἰς μνήμην, & εἰς τὴν διάνοιαν.
altius repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι. μακρὸν ἄνωθεν, paulo altius.
repetere aliquid ab aliquo, ἀπαιτεῖν τινά τι, vel τι παρά τινος.
repetitio, ἀπαίτησις, εως, ἡ, ἐπανάληψις, εως, ἡ.
repetitio, ſchema Rhetoricum, ἀνάληψις, εως, ἡ.
repeto, repoſco, ἀπαιτέω, ῶ.
repeto, itero, δευτερόω, ῶ, ἐπανακυκλέω, ῶ, ἀνακυκλέω, ῶ, ἐπαναλαμβάνω, ἀναλαμβάνω. mecum ipſe dicta repeto, πρὸς ἐμαυτὸν ἀνακυκλῶ τὰ εἰρημένα. Lucianus.
repeto unum & idem verbum ſæpius, βαττολογέω, ῶ.

repeto, redeo, ἀναφοιτάω εἴς τινα τόπον, locum aliquem.
repetundarum accuſare, κρίνειν τινὰ δωροδοκίας ἐπαρχίας.
repetundarum accuſatus, ὑπὲρ τῶν ἀδίκων ἀπολογούμενος.
repetundarum damnatus, ἁλοὺς ἔνοχος τοῖς ἀδίκως ὠφελημένοις. Æſchines.
repetundarum damnari, ἀδίκως διδόναι.
repleo, ἀναπλήθω, ἀναπληρόω, ῶ.
repletio, πλησμονὴ, ῆς, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ. repletio, ſaturatio, χορτασμὸς.
repletus, ἀναπλησθεὶς, έντος, ὁ.
repletus cibo, πολύσιτος, υ, ὁ.
replicatio, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἀντιδιαπλοκὴ, ῆς, ἡ.
replico, ἀναπτύσσω.
repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθημι.
repono, rependo, ἀντεμβάλλω.
reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
reportare infamiam, κακὴν φάτιν αἴρεσθαι, Sophocles.
reportatio, ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ.
reporto, ἀνακομίζω, ἀποφέρομαι.
repoſco, ἀπαιτέω, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ.
repoſitio, ἀπόθεσις, εως, ἡ, παράθεσις, εως, ἡ.
repoſitorium, θήκη, ης, ἡ, ταμιεῖον, ου, τὸ.
repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
repræſentatio, παράστασις, εως, ἡ, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
repræſento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
reprehendendus, νεμεσητὸς, ῦ, ὁ, ἐγκλητέος, ου, ὁ.
reprehendere aliquid in aliquo, ἐπιτιμᾶν τί τινι.
reprehendo, ἐπιλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ τοῦτο, ἐπιπλήττω, ψέγω ἔπος, μωμάομαι, ῶμαι, μέμφομαι.
reprehenſibilis, ἐπιμεμπτὸς, υ, ὁ, μωμητὸς, ῦ, ὁ.
reprehenſio, ἐπίπληξις, εως, ἡ, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
ſine reprehenſione, ἀνεμεσήτως, ἀνελέγκτως.
reprehenſione dignus, ἐλεγκτὸς, ῦ, ὁ.
reprehenſor, μῶμος, υ, ὁ, ἐπιτιμητὴς, ῦ, ὁ.
reprehenſus, ψεκτὸς, ῦ, ὁ.
reprimere inſaniam alicujus, ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς πρὸς μανίας.
reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram, καταστέλλω, καταπραΰνω, ἀνείργω.
reprobatio, ἀθέτησις, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, ἡ.
reprobatus a Deo, θεοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ. Budæus.
reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετέω.
reprobus, ἀδόκιμος, υ, ὁ, ἄδοκος, υ, ὁ.
reptatio, ἕρψις, εως, ἡ, ἑρπυσμὸς, ῦ, ὁ.
reptator, ἑρπυστὴς, ῦ, ὁ, ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, ἑρπυστικὸς, ῦ, ὁ.
reptilia, ἑρπετὸν, ῦ, τὸ.
repto, ἑρπύζω, vel ἑρπάζω.
repubeſco, ἀνηβάω, ῶ.
in republica verſor, πολιτεύω, ἐμπολιτεύω, & ἐμπολιτεύομαι.
a republica alienus, ἀπολίτευτος, ο, ὁ, ἡ.
repudiatio, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀπόταξις, εως, ἡ.
libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem, pro recuſo, ἀπολέγομαι, ἀποσκορακίζω.
repudium, ἀπόπεμψις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποστάσιον, υ, τὸ.
repueraſco, ἀνανηπιοῦμαι.
repugnantia, ἐναντίωσις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιοῦ σοι εἰς τοῦτο, in hac re tibi.
non repugno, χάζομαι.
repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
repulſa, ἀπαίωσις, εως, ἡ, ἀπόδειξις, εως, ἡ.
repulſam pati, ἀπολείπεσθαι τῶν ἀρχῶν, ἀποτυγχάνειν, Ariſtoteles Rhet. l. 2. c. 296.
repulſo, ἀπωθίζω.
repulſus, us, ἄπωσις, εως, ἡ.
repungo, ἀντιστίζω.
repurgatio, ἀνακάθαρσις, εως, ἡ.
repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
reputatio, ἀναλογισμὸς, ῦ, ὁ, διαλογισμὸς, ῦ, ὁ.
reputo, ἀναλογίζομαι. pro recenſere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτεσθαι.
requiem dare alicui a laboribus, ἀναπαύεσθαί τινα. & παύεσθαί τινα τῷ πόνου.
ſine ulla requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
requies, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
requieſcere facio, ἀναπαύω.
requieſco, ἀναπαύομαι, κατατρύχω.
requieſcere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
requietus, ἀναπαυόμενος, υ, ὁ.
requiro, ἐπιζητέω, ῶ. pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δεῖσθαι, ἀπαιτέω, ῶ.
rerum novarum ſtudioſus, καινοτόμος, υ, ὁ, νεωτεριστὴς, ῦ, ὁ.
rerum novarum molitio, καινοτομία, ας, ἡ, καινοπραγία, ας, ἡ, νεωτερισμὸς, ῦ, ὁ.
rerum potiri, ἐγκρατεῖν τῶν πραγμάτων.
rerum ſtatus, πρᾶγμα, ατος, τὸ, κατάστασις πραγμάτων.
rerum ſumma, τὸ πᾶν, vel τὰ πάντα, vel τὰ πράγματα.

res,

res, ἔργον, ου, τὸ, πρᾶγμα, ατος, τὸ, χρῆμα, ατος, τὸ.
res gerenda, πρᾶξις, εως, ἡ, quod ſignificat etiam res geſta.
res bene, vel male ſe habet, τὸ πρᾶγμα εὖ, vel κακῶς ἔχει.
res ita ſe habet, πρᾶγμα οὕτως ἔχει.
res familiaris, τὰ ὑπάρχοντα, οὐσία, ας, ἡ, τὰ ὄντα, ἡ ὑπάρχουσα οὐσία.
res divina, ἁγιστεία, ας, ἡ.
res judicata, καταδίκη, ης, ἡ.
res vana, λῆρος, ου, ὁ, vel λῆροι, οἱ.
res adverſæ, τὰ ἀνιαρὰ, ἀβούλητα πράγματα, τὰ δεινὰ, τὸ δυστύχημα, ατος, τὸ ἀντιπῖπτον, τὰ πράγματα, δυσπραξία, ας, ἡ, δυσπραγία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ.
res eſt indigna, indignum eſt, δεινόν ἐστι.
res ſecundæ, ἀγαθὰ πράγματα, εὐροια, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ης, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐπραγία, ας, ἡ, εὐτυχήματα, τά.
res arduæ, δυσμήχανα πράγματα.
res humanæ, τὰ ἀνθρώπινα, ων.
res dubiæ, ἀπορία, ας, ἡ.
res meæ, τὸ ἐμὸν, τὰ ἐμὰ, τἀμὰ, τὰ περὶ ἐμέ.
res bellicæ, τὰ τῶν πολέμων.
res controverſæ, ἀντιλεγόμενα, ων, τά.
res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα, τὰ ἐν οἰκίᾳ.
res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
res geſtæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
res novas molior, νεωτερίζω, νεοχμόω, ῶ, ſeu νεοχμόω, ῶ, καινοτομέω, ῶ.
res feliciter geſtæ, κατόρθωμα, ατος, τὸ, κατόρθωσις, εως, ἡ.
res ſic ſe habet, οὕτως ἔχει.
reſaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
reſarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
reſarrio, ἀνασκάλλω.
reſcindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· pro non ratum habere, ἀναιρέω ἀποκόπτω.
reſciſco, μανθάνω, γινώσκω τι. ἀναγνωρίζω.
reſciſſio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀναίρεσις τῶν νόμων, reſciſſio legum.
reſciſſus, ἀναίρετος, ου, ὁ, παράλυσις, ου, ὁ.
reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
reſcriptio, reſcriptum, ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ.
reſcriptum, ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ.
reſeco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
reſecro, ἀντιβολέω.
reſectio, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ.
reſegmen, ἀπόκομμα, ατος, τό.
reſeratio, ἄνοιξις, εως, ἡ.
reſeratus, ἀνεμόχλευτος, ου, ὁ.
reſero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
reſero, is, ἀναφυτεύω.
reſervo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
reſes, idis, ſegnis, χαλαρὸς, ου, ὁ, νωθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
reſiccatio, ἀναξήρανσις, εως, ἡ.
reſicco, ἀναξηραίνω, & Poetica ἀνξηραίνω.
reſideo, καθίζομαι ἐπί τι. ἀνάκειμαι.
reſido, ἀνακαθίζομαι.
reſiduum, τὸ λοιπόν.
reſiduus, λοιπὸς, οῦ, ὁ, ὑπόλοιπος, ου, ὁ.
reſigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀποσφραγίζω.
reſilio, ἀναπηδάω, ῶ, ἀναθρώσκω.
reſimus, ἀνάσιμος, ου, ὁ.
reſina, ῥητίνη, ης, ἡ.
reſinatus, ῥητινωτὸς, οῦ, ὁ.
reſipere facio, πινύσσω, & πινύσκω, Poetice. ἀναπνέω.
reſipio, ἀναφρονέω, ῶ, μετανοέω, ῶ.
reſipio, ſaporem refero, ὀπίζω.
reſipiſcentia, μετάνοια, ας, ἡ.
reſipiſco, ἀνήφω, ἀναφρονέω, ῶ, μετανοέω, ῶ.
reſiſtentia, ἀντίπραξις, εως, ἡ, ἀντίστασις, εως, ἡ.
ad reſiſtendum par ſum, ἀντισχέω, ῶ.
reſiſti cui nequit, ἀνυπόστατος, ου, ὁ.
reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατέω, ῶ, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
reſolvo, ἀναλύω. pro mollire, μαλακόω. pro deſtruere, καταλύω.
reſolutio, ἀνάλυσις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.
reſolutus, παράλυτος, ου, ὁ.
reſonanter, κλαγγηδὸν, κανακηδά.
reſonans, προσηχὴς, έος, ὁ & ἡ, καναχὸς, ῆ, Poetice.
reſonantia, ἀπήχημα, ατος, τό.
reſonare facio, καταφωνέω, ῶ.
reſono, ἀντηχέω, ῶ, ὑπηχέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, Poetica autem ſunt σμαραγέω, ῶ, σμαραγίζω, κοναβέω, ῶ, κοναβίζω, καχλάζω, καναχίζω, ἀναΐζω, ſeu ἀναχέω, ῶ, καναχέω, ῶ, καναχίζω.
reſorbeo, ἀναῤῥοφέω, ῶ.
reſpecto, ἀποβλέπω, & Poet. παπταίνω.
reſpectus, λόγος, ου, ὁ, ἐπίσκεψις, εως, ἡ.
reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
reſperſio, ῥαντισμὸς, οῦ, ὁ.
reſpicio, ἀποβλέπω εἴς τι. ἀφοράω εἴς τι· ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
reſpiratio, ἀνάπνευσις, εως, ἡ.
ſine reſpiratione, ἀπνευστί.
reſpiro, ἀναπνέω, ῶ, ἐμπνέω.
reſpiro, interquieſco, metaphorice, ἀναπνέω, ῶ, ἐμπνέομαι, ἀναψύχομαι, λωφάω, ῶ.
reſplendens, αἰθαλόεις, εντος, ὁ.
reſplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
reſpondeo, ἀποκρίνομαί τινι. ἀμείβομαι, ἀνταφωνέω, ῶ.
reſponſare, ἀντιλέγω.
reſponſum, & reſponſio, ἀπόκρισις, εως, ἡ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ. pro oraculo, χρησμὸς, οῦ, ὁ, θέσφατον, ου, τό.
reſpublica, τὰ κοινά. τὰ δημόσια. ἡ πολιτεία.
reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
reſtagno, πλημμύρω, & πλημμυρέω, ῶ, λιμνάζω, ἐλλιμνάζω, ἀναπλημμυρέω, ῶ.
reſtat, λοιπόν ἐστι.
reſtauratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ.
reſtauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω, ῶ.
reſtinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω, ῶ.
reſtio, καλωστρόφος, ου, ὁ, σχοινοπλόκος, ου, ὁ.
reſtis, σχοῖνος, ου, ὁ, κάλως, ω, ὁ.
reſtituere in eundem ſtatum, καθιστάναι εἰς τὰ αὐτὰ, ἀποκαθιστάναι, ſine adjectione.
reſtituo, reddo, ἀποδίδωμι, ἀποδίδομαι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάνω, ἀποκαθίσταμαι, reſtituor.
reſtituo, reſtauro, iterum conſtituo, καθίστημι, καθίσταμαι, ἀνανεόω, ῶ.
reſtituo in integrum, ſeu in ſtatum priſtinum, ἐπανορθόω, ῶ, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάνω, cum accuſativo.
reſtitutio, redditio, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
reſtitutio in integrum, ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
reſto, ſuperſum, περίειμι, περιλείπομαι.
reſto, reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατέω, ῶ, ἀνταίρω, ἀντιτείνω, ἀντιμάχομαι.
reſto, pro in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι.
reſtrictus, περιστραγγισθεὶς, έντος, ὁ, κατασταλεὶς, έντος, ὁ.
reſtringo, καταστέλλω, pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
reſudo, ἀνιδρόω, ῶ, ἀνιδίω.
reſultatio, ſaltatio, ἅλσις, εως, ἡ.
reſumo, ἀναλαμβάνω.
reſupinatio, ἀνάπτωσις, εως, ἡ, ὑπτίασμα, ατος, τό.
reſupino, ἐξυπτιάζω.
reſupinor, ἐξυπτιάζομαι, ἀναβάλλομαι.
reſupinus, ὕπτιος, ου, ὁ.
reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
reſurrectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἔγερσις, εως, ἡ.
reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
reſuſcito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
retardatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, διατριβὴ, ῆς, ἡ.
retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
retaxo, ἐγκαλέω.
rete, δίκτυον, ου, τὸ, σαγήνη, ης, ἡ.
retectus, ἀκάλυπτος, ου, ὁ ἡ ἡ.
retego, ἀνακαλύπτω.
retentio, ἐπίσχεσις, εως, ἡ, ἐποχὴ, ῆς, ἡ.
retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
retiarius, δικτυοφόρος, ου, ὁ.
a retibus evado, διεκδύω, ῶ, ἐκλύω, ῶ.
reticentia, ἀποσιώπησις, εως, ἡ, ἐχεμυθία, ας, ἡ.
reticeo, σιωπάω, ῶ, ἀποσιωπάω, ῶ.
reticulatum opus, δεδικτυωμένον ἔργον.
reticulatus, δικτυωτὸς, οῦ, ὁ.
reticulum, parvum rete, δικτύδιον, τό.
reticulum, ἄρκυς, τά, pro vitta mulierum, κεκρύφαλος, ου, ὁ.
retinaculum, ὄχμα, ατος, τὸ, πεῖσμα, ατος, τό.
retineo, cohibeo, detineo, ἔχω, κατέχω, κωλύω, ἀνέχω, ἀντέχω, ἐνέχω, ἐπέχω, ἐπιλαμβάνω, ἀναλαμβάνω, καταλαμβάνω, & Poetice ἐρητύω, κατερητύω.
retineo, obſervo, non amitto, στέγω. συγκρατέω, ῶ, ἀποκρατέω, ῶ, θησαυρίζω, κατέχω.
retineri qui difficulter poteſt, δυσεπίσχετος, ου, ὁ.
retis jactus, βόλος, ου, ὁ.
retorqueo, ἀντιστρέφω, τρέπω.
retorquere manus poſt terga, περιάγειν τὰς χεῖρας ὀπίσω.
retortus, ἀνεστραμμένος, ου, ὁ.
retractare dicta, ἀντιπερισπᾶν τοὺς λόγους.
retractatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, παλινῳδία, ας, ἡ.
retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω. pro renovare, ἀνανεόω, ῶ. pro palinodiam canere, παλινῳδῶ.
retraho, ἀνέλκω, πάλιν ἀνασπῶ.
retribuo, ἀμείβω, & ἀμείβομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίνω.
retributio, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ.
retrimentum, ἀπόκριμα, ατος, τὸ, ἀπόθλιμμα, ατος, τό.
retro, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ, Iliad. α΄.
retro ago, ἀπέχω, ἀνακρούω, vel ἀνακρούομαι, ἀναποδίζω. ἐπιστρέφω, ἐπανακάμπτω.
retro ſe convertere, παλιστρέφεσθαι.
retroactio, ἀνάκρουσις, εως, ἡ.
retrocadere cogo, ἀναστρέφω, ὠθιζέω, vel ἀνακρούομαι.
retrocedo, ἀναποδίζω, ὑποχάζω, & ὑποχάζομαι, ὑποποδίζω, ἀνάγω.

retro-

Digitized by Google

retroceſſio, ἀνάδυσις, εως, ἡ, ἀναποδισμός, ῦ, ὁ.
retrograde, ἀψόῤῥον. Homerus.
retrogradior, ἀναποδίζω.
retrogradus, ὀπισθοπορός, ῦ, ὁ.
retrorſum, & retrorſus, ἐπὶ πόδα, & ἐπίσσω, ἀνάπαλιν, εἰς τοὔμπαλιν.
retundo, hebeto, ἀμβλόω, ῶ, ἀμβλύνω, ἀποξυρόω, ῶ, ἀποστομίζω, ἀποστομόω, ῶ.
retundo, reprimo, repello, κολούω, ἀνακόπτω, ἀντικόπτω, ἐγκόπτω, ἀνακρούω.
retuſus, qui acutus non eſt, ἄξυρος, ου, ὁ, ſive ἀξορίς, ίος, ὁ & ἡ.
revaleſco, ἀναῤῥώννυμαι, ῥαΐζω.
reveho, ἀνακομίζω.
revelate, aperte, ἀνακεκαλυμμένως.
revelatio, ἀποκάλυψις, εως, ἡ.
revello, ἀνασπάω, ῶ.
revelo, γνωρίζω, κατηγορέω τῷ φίλῳ, amico, ἀποκαλύπτω, ἀποφαίνω.
revenditio, ἀνάπρασις, εως, ἡ.
revenditor, ἀναπράτης, ου, ὁ.
revendo, ἀναπιπράσκω, ἀναπωλέω, ῶ.
revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
reverbero, ἀντιτυπέω, ῶ.
reverendus, αἰδέσιμος, ου, ὁ, σεβάσμιος, ου, ὁ, αἰδοῖος, ου, ὁ, ἀλαβητός, ου, ὁ.
reverenter, ἀλαβῶς.
reverentia, αἰδώς, όος, & οῦς, ἡ, αἶδος, εος, τὸ, θεραπεία, ας, ἡ, σέβασμα, ατος, τό.
reverentia dignus, αἰδέσιμος, ου, ὁ & ἡ, & αἰδοῖος, ου, ὁ, Poetice, αἰδεστός, ῦ, ὁ.
cum reverentia, σεμνῶς.
revereor, αἰδέομαι, οῦμαι, ἐμπάζομαι, & ὀπίζομαι, Poetice cum genitivo. ἀλαβέομαι, οῦμαι, ἐντρέπομαι, αἰσχύνομαι τὸν θεόν, Deum.
reveritus, ἐπαιδεσθείς, έντος, ὁ.
reverſio, ἀναστροφή, ῆς, ἡ, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
reverſus, ὀπίσω κομιζόμενος. ὑπότροπος, Poetice.
reverti ad aliquid (in ſermone) ἐπανιέναι ἐπί τι.
reverti cogo, ἀναστρέφω.
revertor, ἐπάνειμι, ἀνακάμπτω, ἀναστρέφω, ἐπανακάμπτω, κομίζομαι, ἀνακομίζομαι, ἀναλύω, ἀπονέομαι, ἐπανοῦμαι, ἀναχωρέω, ῶ, & Poetice ἀπονοστέω, ῶ.
revincio, ἀναδέω, ῶ.
revinco, ἐξελέγχω.
reviteſco, ἀναθάλλω.
reviſo, ἐπισκέπτομαι.
reviviſcentia, ἀναβίωσις, εως, ἡ.
reviviſcere facio, ἀναβιώσκομαι.
reviviſco, ἀναβιόω, ῶ, ἀνακομίζομαι.
reum facere hujus criminis, διώκειν ταύτην τὴν δίκην, ſeu γραφὴν, vel ταύτης τῆς δίκης. ποιέω σε τούτου ἐγκλήματος.
reum furti facere, διώκειν κλοπῆς.
reum peragere, ἐπεξιέναι τινί, ἐνδικάζεσθαι, καταλαμβάνω.
reum eſſe omnium ſcelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
revocare pedem, ἀναστρέφειν.
revocare ſe, παλινῳδέω.
revocatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἐπανάκλησις, εως, ἡ.
revocatorius, ἀνακλητικός, ῦ, ὁ.
revocatus, ἀνάκλητος, ου, ὁ.
revoco, retro voco, redire facio, ἀνακαλέω, & ἀνακαλέομαι, οῦμαι, ἀντικαλέω, ῶ, ἐπανακαλέω, ῶ, μετακαλέω, ῶ, ([illegible], ῶ, verbum caſtrenſe) ἀναστρέφω.
revoco in memoriam, ἀναμιμνήσκω, μνάω, (μιμνήσκω Poetice) ἀπομνημονεύω, διαμνημονεύω, ἀναφέρομαι τῇ μνήμῃ, ὑπομιμνήσκω.
revoco, retraho, abduco, ἀπάγω τι ἀπό τινος, aliquid ab aliqua re. μεθίστημι cum genitivo rei. παρίστημι, cum accuſativo. ἀποτρέπω, ἀναχαιτίζω.
revoco a peccatis, ἀποτρέπω τῶν ἁμαρτημάτων.
revoco, retracto, ἀνατίθεμαι.
revolo, ἀναπέτομαι.
revolubilis, δινητός, ῦ, ὁ.
revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ῶ, ἀναστρέφω.
revolutio, ἀνέλιξις, εως, ἡ, ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, τροπή, ῆς, ἡ.
revolutus, ἀναστραφείς, έντος, ὁ.
reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων, ὁ ἀπολογούμενος, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν. ἔνοχος, ου, ὁ, ὑπαίτιος, ου, ὁ, ὑπόδικος, ου, ὁ.
reus læſæ Majeſtatis, ἀσεβείας φεύγων δίκην.
reus ſum, κινδυνεύω, ſine caſu, apud Plutarchum. φαίνομαι, φεύγω, cum genitivo.
reus pœnæ capitalis, ἐπὶ θανάτῳ φρουρούμενος. Plutarchus.
reus damni illati, ὑπόδικος τῆς βλάβης.
revulſio, ἀπόσπασμα, ατος, τό.
revulſus, ἀποσπασθείς, έντος, ὁ.
rex, ἄναξ, ακτος, ὁ, ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, βασιλεύς, έως, ὁ, τύραννος, ου, ὁ. Poetica autem fere ſunt ποιμὴν λαῶν, μεδέων, οντος, ὁ, κρείων, οντος, ὁ, κοίρανος, ου, ὁ, ἐσσήν, ῆνος, ὁ, ἥρως, ου, ὁ.
rex ſummus, rex omnium, παμβασιλεύς, έως, ὁ.

R H.

rhapſodia, ῥαψῳδία, ας, ἡ.
rhapſodus, ῥαψῳδός, ῦ, ὁ.
rheda, ζεῦγος, εος, τὸ, ῥαίδον, ου, τὸ, ῥαίδιον, ου, τό.
rhedarius, ζευγηλάτης, ου, ὁ.
rhetor, ῥήτωρ, ορος, ὁ, σοφιστής, ῦ, ὁ.
rhetorica, ῥητορική, ῆς, ἡ.
rhetoricam profiteor, σοφιστεύω, ῥητορεύω.
rhetorice, ῥητορικῶς.
rhetorices ſtudioſus, φιλοῤῥήτωρ, ορος, ὁ.
rhetoricoteros, magis rhetor, ῥητορικώτερος, ου, ὁ.
rhetoricus, ῥητορικός, ῦ, ὁ.
rheuma, ῥεῦμα, ατος, τό.
rheumaticus, ῥευματικός, ῦ, ὁ.
rhinoceros, ῥινόκερως, ωτος, ὁ.
rhombus, figura, ῥόμβος, ου, ὁ, στρόμβος, ου, ὁ. piſcis nomen, ῥόμβος, ου, ὁ.
ronchiſſo, ῥογχάζω.
ronchus, ῥόγχος, ου, ὁ.
rhythmicus, ῥυθμικός, ῦ, ὁ.
rhythmus, ῥυθμός, ῦ, ὁ.

R I.

rictus, χάσμα, ατος, τό.
ridendus, γελαστέος, ου, ὁ, γελοῖος, ου, ὁ.
rideo, γελάω, ῶ, ἀναγελάω, ῶ. rideo de aliqua re, γελῶ ἐπί τινι.
rideo effuſe, καγχάζω, καγχλάζω, ἀνακαγχάζω.
rideo, irrideo, ἐγκαγχάζω, γελάω, ῶ, καταγελάω, ῶ, cum genitivo, & dativo. ἐπεγγελάω τινί.
ridere cupio, γελασείω.
ridicula dico, γελοιάζω.
ridicule, καταγελάστως.
ridiculus ſum, καταγελάομαι, ῶμαι.
ridiculus, καταγέλαστος, ου, ὁ, γελοῖος, ου, ὁ.
rigatio, ἄρδευμα, ατος, τό, ἄρδευσις, εως, ἡ.
rigeo, ῥιγόω, ῶ, πέπηγα.
rigeſco, σκληρύνομαι, φρίττω.
rigide, firmiter, immote, ἀστρεπτῶς, & Poetice, ἀστεμφέως, ſeu ἀστεμφῶς.
rigide, ſevere, αὐθεκάστως, ἀπαραιτήτως, ἀποτόμως.
rigiditas, ἀτροπία, ας, ἡ, ἀκαμψία, ας, ἡ.
rigidus, ſeverus, αὐθέκαστος, ου, ὁ, ἀπαραίτητος, ου, ὁ, αὐστηρός, ῦ, ὁ, ἀνένδοτος, ου, ὁ, ἀκαμπής, έος, ὁ, ἀμείλικτος, ου, ὁ, ἄτεγκτος, ου, ὁ, ὠμός, ῦ, ὁ.
rigidus, durus, inflexibilis, ἄκαμπτος, ου, ὁ, ἀκαμπής, έος, ὁ & ἡ, ἀγνάμπτος, ου, ὁ, ἀκλινής, έος, ὁ & ἡ, γαῦρος, ου, ὁ, ἀσάλευτος, ου, ὁ, ἀμάλακτος, ου, ὁ, ἀμάλθακτος, ου, ὁ, στιφρός, ῦ, ὁ, στερεός, ῦ, ὁ, στυφρός, ῦ, ὁ, ἄτρεπτος, ου, ὁ, ἄτροπος, ου, ὁ.
rigo, ἄρδω, βρέχω.
rigor, ῥῖγος, εος, τό, περίψυξις, εως, ἡ. pro duritie, σκληρότης, ητος, ἡ.
rigor juris, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
rigor febris, ῥίγιον πάθος.
rigoris acceſſio, ἐπιβολὴ ῥίγους.
rima, κλειθρία, ας, ἡ, ῥῆγμα, ατος, τό, σχίζα, ης, ἡ.
rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
rimoſus, κλειθριώδης, εος, ὁ & ἡ, πολύτρητος, ου, ὁ.
ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σέσηρα.
ripa, ὄχθη, ης, ἡ, χεῖλος ποταμοῦ.
riſu concutior, βράσσομαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος.
riſu dignus, γελαστός, ῦ, ὁ, γελάσιμος, ου, ὁ, γελοῖος, ου, ὁ, καταγέλαστος, ου, ὁ.
riſui habere, ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι.
ſine riſu, ἀγελαστί.
riſum compeſcere, vel tenere, ὑποσβέσαι γέλωτα.
riſum movere, γέλωτα ἐπάγω, ποιέω γέλωτα, ποιέω γελᾶν, γέλωτα μηχανᾶσθαι, γέλωτα παρέχω.
riſus, γέλως, ωτος, ὁ, & γέλως, ω, ὁ, καταγέλως, ωτος, ὁ, μείδημα, ατος, τό.
riſus effuſus, ἔκγελως, ωτος, ὁ.
riſus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat, βρασματώδης γέλως.
riſus ſardonius, σαρδάνιος, vel σαρδόνιος γέλως.
rite, δεόντως, δικαίως, καθηκόντως, ἐμμελῶς, νομίμως, ἐναισίμως, κατὰ κόσμον, & Poetice περιφραδέως, καλῶς, δεόντως.
ritu, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
ritus, θεσμός, ῦ, ὁ, θεσμοθεσία, ας, ἡ.
ritus ſacros inſtituo, ἱεροθετέω, ῶ.
rivalem eſſe alicui, ἀντερᾶν τινι.
rivalis, ἀντεραστής, ῦ, ὁ, ζηλότυπος, ου, ὁ.
rivos duco, ὀχετηγέω, ῶ, ὀχετεύω, ἀποχετεύω.
rivulus, ῥυάκιον, ου, τό.
rivus, ῥύαξ, ακος, ὁ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετός, ῦ, ὁ.
rixa, ἔρις, ιδος, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
rixæ amans, φιλόνεικος, ου, ὁ.

rixor, ἐρίζω, ἀνταγωνίζομαι.
rixoſus, ἐριστικὸς, ὁ, ὁ, φιλόνεικος, ο, ὁ.

R O.

robore immani præditus, ἀνόβιος, α, ὁ, ἄβιος, υ, ὁ ϰ ἡ.
robore egregio præditus, καλλισθενής, έος, ὁ, ϰ ἡ.
roboreus, δρύινος, υ, ὁ.
roboro, κρατυνόω, ῶ, ἰσχορίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
robur, arbor, δρῦς, υὸς, ἡ.
robur, vires, potentia, βία, ας, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ὁ, κράτος, εος, τὸ, σθένος, ε, τὸ, ῥώμη, ης, ἡ, ἀλκία, ας, ἡ, ῥῶσις, εως, ἡ, ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, τόνωμα, ατος, τὸ, τόνωσις, εως, ἡ, & Poetice σθένος, εος, τὸ, μένος, εος, τὸ, κάρτος, εος, τὸ, κίκυς, υος, ἡ, ἴς, ἰνὸς, ἡ, βρίμη, ης, ἡ, ἁδρότης, ητος, ἡ.
robur animi, παράστημα, ατος, τὸ, ῥώμη τῆς ψυχῆς, ἀνδρεία, ας, ἡ.
robur acquiro, ῥωμαλεόομαι, ῦμαι.
robur alicujus frango, ἀσθενόω τινά.
robuſte, ἀνδρικῶς, καρτερῶς, ἐῤῥωμένως, ἀξιόχρως, & Poetice στιβαρῶς.
robuſto corpore ſum, εὐσωματέω, ῶ. δυνάμαι τῷ σώματι.
robuſtum reddo, ἰσχυρόω, ῶ, ἰσχυροποιέω, ῶ, ἐνισχύω, ῥωμαλεόω, ῶ, & Poetice βριάω, ῶ.
robuſtus, ἀκμαῖος, α, ὁ, ῥωμαλέος, α, ὁ, ἀνδρεῖος, α, ὁ, ἰσχυρὸς, ὰ, ὁ, εὐσθενὴς, έος, ὁ, ϰ ἡ.
robuſtus ſum, ἰσχύω, ἀκμάζω, εὐσθενέω, ῶ, & Poetice βριάω, ῶ.
rodo, βρύκω, θρύζω, τρώγω, & Poetice τένδω, ſive τένθω.
rogandus, δεητέος, α, ὁ.
rogatio, δέησις, εως, ἡ, ἱκεσία, ας, ἡ, ἐρώτησις, εως, ἡ.
rogationem ferre, γράφειν ψήφισμα.
rogito, πολλάκις δέομαι τινός.
rogo, oro, peto, precor, αἰτέω, ῶ, & αἰτέομαι, ῦμαι, ἀξιόω, ῶ, δέομαι cum genitivo, ἐρωτάω, ῶ, παρακαλέω, ῶ, cum genitivo, λιπαρέω, ῶ, χρῄζω.
rogo, interrogo, quæro, ἐρωτάω, ῶ, & ἐρωτάομαι, ῶμαι, ἔρομαι, & Poetice εἴρομαι, & ἐρεέω, ἀνακρίνω, & Poetice ἀγκρίνω.
rogus, πυρὰ, ᾶς, ἡ.
roma, Ῥώμη, ης, ἡ.
romane, ῥωμαϊστί.
romano more, romana lingua, ῥωμαϊκῶς.
romanus, Ῥωμαῖος, υ, ὁ.
rore aſpergo, δροσίζω, ψακάζω, ψεκάζω, & ψιάζω.
roro, ψακάζω, ψιάζω.
rorulentus, δροσερὸς, ὰ, ὁ, πολύδροσος, υ, ὁ.
ros, roris, δρόσος, υ, ἡ, ψεκὰς, άδος, ἡ, ἔρση, ης, ἡ.
roſa, ῥόδον, υ, τὸ.
roſaceus, ῥοδόεις, εντος, ὁ, ῥόδινος, υ, ὁ.
roſarium, roſetum, ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, ῥοδὼν, ῶνος, ὁ.
roſcidus, δροσερὸς, ὰ, ὁ, ἑρσήεις, α, ὁ.
roſeo aſpectu præditus, ῥοδωπὸς, ὰ, ὁ, & in fœminino ῥοδῶπις, ιδος, ἡ.
roſeo colore tingo, ῥοδίζω.
roſetum, ῥοδὼν, ῶνος, ὁ.
roſeus, ῥοδόεις, εντος, ὁ, ῥόδινος, υ, ὁ, ῥόδεος, υ, ὁ.
roſio, τρῶξις, εως, ἡ.
roſis abundans, πολύῤῥοδος, υ, ὁ.
roſmarinus, ni, λιβανωτὶς, ίδος, ἡ.
roſtellum, ῥυγχίον, υ, τὸ.
roſtra in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
roſtratus, ῥυγχωτὸς, ῦ, ὁ.
roſtrum, ῥύγχος, εος, τὸ, ῥάμφος, υ, ὁ.
roſtrum navis, ἔμβολον, υ, τὸ, vel ἔμβολος, υ, ὁ, ἐπωτίς, ίδος, ὁ, ἀκρωτήριον, υ, τό.
roſtrum ſuis, ὀρυχὴ, ῆς, ἡ.
rota, τροχὸς, ῦ, ὁ, κύκλος, υ, ὁ.
rota Ixionis, ſidus quoddam, ὀμφάλιον, υ, ὁ. Aratus.
rota pœnalis, τροχὸς, ῦ, ὁ.
rotæ veſtigium, τροχιὰ, ᾶς, ἡ, ἁρματροχιὰ, ας, ἡ, τύμμα, ης, ἡ. Euſtathius.
rotam impellere, τροχηλατεῖν.
rotam pede circumagens, figulus, ποδοστρόχηλος.
rotarum agitatio, τροχηλασία, ας, ἡ.
rotarum concurſus, ἁρματροχία, ας, ἡ.
rotatio, κυκλοφορία, ας, ἡ.
rotis agitatus, τροχήλατος, υ, ὁ.
roto, γυρόω, ῶ, κυκλόω, ῶ, κατατροχάζω.
roto fundæ more, σφενδονάω, ῶ, ſeu σφενδονέω, ῶ.
rotula, τροχίσκος, υ, ὁ.
rotundatio, στρογγύλωσις, εως, ἡ.
rotundatus, σφαιρωτὸς, ῦ, ὁ.
rotunde, στρογγύλως.
rotunditas, στρογγυλότης, ητος, ἡ, περιφέρεια, ας, ἡ.
rotundo, σφαιρόω, ῶ, στρογγυλόω, ῶ.
rotundus, τροχαλὸς, ῦ, ὁ, τροχοειδὴς, έος, ὁ, ϰ ἡ.
rotundus ex omni parte, ὁλοίτροχος, υ, ὁ, & ὁλοοίτροχος, υ, ὁ.

R U.

rubedo, ἐρύθημα, ατος, τὸ.
rubefacio, ἐρυθραίνω, ὑποφοινίζω.
rubefactus, φοινικόεις, εντος, ὁ.
rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω, ῶ.
ruber, ἐρυθρὴς, έος, ὁ, ϰ ἡ, (ἐρυθήεις, εντος, ὁ. Poet.) ὑπέρυθρος, έος, ὁ, ϰ ἡ, ἐρυθραῖος, υ, ὁ, ἐμπύῤῥιος, υ, ὁ, & Poetice φοῖνιξ, ικος, ὁ, φλόγεος, υ, ὁ, φλογερὸς, ῦ, ὁ, φλόγινος, υ, ὁ, φλογώδης, εος, ὁ, ϰ ἡ.
rubeta, φρῦνος, ὁ.
rubetum, βατών, ῶνος, ὁ.
rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ῦ, ὁ, ἐρυθραῖος, υ, ὁ, φοινίκεος, υ, ὁ.
rubicundus, ἐρυθραῖος, υ, ὁ.
rubigine conſumo, ἀπερυσιβόω, ῶ, ἰόω, ῶ.
rubigine vitior, ἐρυσιβόομαι, ῦμαι.
rubiginem contraho, ἰόομαι, ῦμαι, κατιόομαι, ῦμαι.
rubigini obnoxius, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ ϰ ἡ.
rubiginoſus, ἰώδης, εος, ὁ, ϰ ἡ, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ, & ἡ.
rubigo, ἰὸς, ῦ, ὁ, ἐρυσίβη, ης, ἡ.
rubigo ſegetum, μίλτος, υ, ἡ.
rubor, ἐρύθημα, ατος, τὸ, ἐρυθρότης, ητος, ἡ.
rubore ſuffundor, ἐρυθριάω, ῶ.
ruborem depono, ἀπερυθριάω, ῶ.
rubrica, μίλτος, υ, ἡ.
rubrica tingo, μιλτόω, ῶ.
rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
rubus, bi, βάτος, υ, ἡ.
ructatio, ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ.
ructo, & ructor, ἐρεύγω.
ructus, us, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ.
rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
rudem eſſe alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
rudens, πρότονος, υ, ὁ, κάλως, ω, ὁ.
rudes, σπάθη, ης, ἡ.
rudes litterarum, ἀγράμματοι, οἱ.
rudimenta doceo, κατηχίζω, κατηχέω, ῶ, ἀποστοιχειόω, ῶ, στοιχειόω, ῶ.
rudimenta diſco, κατηχέομαι, ῦμαι.
rudimentorum traditio, στοιχείωσις, εως, ἡ.
rudimentum, προπαιδεία, ας, ἡ, εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
rudis, imperitus, ignarus, ἄπειρος, υ, ὁ, ἀμαθὴς, έος, ὁ, ϰ ἡ. ἀπαίδευτος, υ, ὁ.
rudis, inelaboratus, ἀκατέργαστος, υ, ὁ, ἀδιέργαστος, υ, ὁ, ἄσημος, ο, ὁ, αὐτοσχέδιος, υ, ὁ, ἄτεχνος, υ, ὁ.
rudis ad hæc, ἀμαθαίνων εἰς ταῦτα.
rudis ſum, ἰδιωτεύω, ἀμαθαίνω.
rudis literarum, γραμμάτων ἄπειρος, ἀγράμματος, υ, ὁ, ἀπαίδευτος, ο, ὁ, ἀδίδακτος, υ, ὁ, ἀπαίδευτος μαθημάτων. οὐδ᾽ ὅσον παιδείας μετεσχηκὼς, ἀνόητος, υ, ὁ, ἄπειρος τῆς παιδείας.
rudis, virga, σπάθη, ης, ἡ.
ruditas, artificium nullum, ἀτεχνία, ας, ἡ.
ruditas, imperitia, ignorantia, ἀμαθία, ας, ἡ, vel ἀμάθεια, ας, ἡ, ἀπειρία, ας, ἡ.
ruditor, βρυχητὸς, ῦ, ὁ, βρυχητὴρ, ῆρος, ὁ, βρυχητὴς, ῆτος, ὁ, ὀγκητὴς, ῦ, ὁ.
ruditus, βρύχησις, εως, ἡ, ὀγκηθμὸς, ῦ, ὁ.
rudo, ere, aſinorum eſt, ὀγκάομαι, ῶμαι, βρυχάομαι, ῶμαι.
rudus, eris, ἐρείπιον, υ, τὸ.
rufeo, rufus ſum, ξανθὸς εἰμὶ, πυῤῥίζομαι.
rufo, πυρόω.
rufus, ξανθὸς, ῦ, ὁ, πυῤῥὸς, ῦ, ὁ, ἐρυθρὸς, ῦ, ὁ.
rufus aſpectu, ξανθωπὸς, ῦ, ὁ.
rufus ſum, πυῤῥιάω, ῶ.
ruga, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
rugæ frontis, ἀμφιρρυγαὶ, αἱ, σολὶς, ίδος, ἡ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
rugæ veſtium, φλιδόνες, αἱ, σολίδες, αἱ.
rugas contraho, φλιδάω, ῶ, περιφλιδάω, ῶ.
rugatio, ῥύσσωσις, εως, ἡ.
rugatus, σολιδωτὸς, ῦ, ὁ.
rugio, βρυχάω, βρυχάομαι, ῶ, βρυχάομαι, ῶμαι.
cum rugitu, βρυχηδὸν, adverbium.
rugitus, βρυχηθμὸς, ῦ, ὁ, βρύχημα, ατος, τὸ.
rugo, ῥυτιδόω, ῶ.
rugoſitas, ῥυσσότης, ητος, ἡ.
rugoſus, ῥυτιδώδης, εος, ὁ, ϰ ἡ.
ruina, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τὸ.
ruinam minor, κλίνομαι.
ruinam ſibi ipſi accerſere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
ruinoſus, πτώσιμος, υ, ὁ, ἐπίπτωτος, υ, ὁ.
rumen, λαιμόφαγος, υ, ὁ.
ruminatio, μηρυκισμὸς, ῦ, ὁ.
rumino, & ruminor, ἀναμαρυκάομαι, ῶμαι. pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
rumor, φήμη, ης, ἡ, ἀκοὴ, ῆς, ἡ, φάσις, εως, ἡ, λόγος, υ, ὁ.
rumor pervaſit de aliquo, περὶ τινος λόγος διῆλθε.
rumor eſt, λόγος ἐστὶ, λόγοι διῆλθον.
rumorem ſpargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.

rumores diſſeminare in vulgus, λόγους διαδίδωμι.
rumpo, ῥηγνύω, καταῤῥήγνυμι, σχίζω.
rumpor, ἄγνυμαι, ῥήγνυμαι, διαῤῥήγνυμαι.
rumpus, κλάδος, ου, ὁ.
runcatio, βοτανισμός, οῦ, ὁ.
runcator, βοτανιστής, οῦ, ὁ.
runco, βοτανίζω.
ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro præceps ferri, ὁρμάω.
rupes, ἀπότομος, ου, ὁ, πέτρα, ας, ἡ.
ruptio, ῥῆξις, εως, ἡ, ἀγὴ, ῆς, ἡ.
ruptor, ῥήκτης, ου, ὁ.
ruptu difficilis, δυσραγὴς, έος, ὁ. ruptu facilis, θραυστὸς, ου, ὁ, εὔθραυστος, ου, ὁ.
ruptura, ῥῆξις, εως, ἡ, ῥῆγμα, ατος, τὸ, θραῦσις, εως, ἡ.
ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
ruri ago, ἐν ἀγρῷ διαιτῶμαι, ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οἰκέω.
ruricola, γεωργὸς, οῦ, ὁ, ἀγροικος, ου, ὁ.
ruris ſtudioſus, γεωργικὸς, οῦ, ὁ.
ruſum, αὖ, αὖθις, ἐμπαλιν.
rus, ruris, ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ἀγροικία, ας, ἡ, χωρίον, ου, τό.
ruſtica, χωρῖτις, ιδος, ἡ, ἀγρῶτις, ιδος, ἡ.
ruſticæ rei peritus, γεωργικὸς, οῦ, ὁ.
ruſticanus, ἀγροικικός, οῦ, ὁ, χωρίτης, ου, ὁ.
ruſtice, ἀγροίκως.
ruſtice ago, vel loquor, ἀγροικίζομαι.
ruſticis moribus ſum, ἀγροικίζομαι.
ruſticitas, ἀγροικία, ας, ἡ, ἀγρότης, ητος, ἡ.
ruſticitate plenus, ἀγροίκου πλέως.
ruſticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
ruſticus, ἀγρώτης, ου, ὁ, γεωργὸς, οῦ, ὁ, γεωργικὸς, οῦ, ὁ.
ruſticus, a, um, γεωργικὸς, οῦ, ὁ, ἀγροικος, ου, ὁ.
ruſticus, illepidus, incivilis, ἀγροικος, ου, ὁ, ἀγεῖος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἀγροδίαιτος, ου, ὁ, ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἄμουσος, ου, ὁ, ἄπολις, εως, ὁ, ἡ ἡ.
ruta, πήγανον, ου, τὸ, ῥύτη, ης, ἡ.
rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
rutilus, πυρσὸς, οῦ, ὁ, πυῤῥὸς, οῦ, ὁ, ἐρυθρὸς, οῦ, ὁ, ξανθὸς, οῦ, ὁ.
rutilus aſpectu, πυρωπὸς, οῦ, ὁ.

S A

SAbbatum, σάββατον, ου, τὸ, ἑβδόμη, ης, ἡ.
ſabuloſus, ἀμμώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
ſabulum, ἄμμος, ου, ἡ, ψάμαθος, ου, ὁ, vel ἡ.
ſaburra, ἕρμα, ατος, τὸ.
ſaburro, ἑρματίζω.
ſacellus, βαλάντιον, ου, τὸ.
ſaccharum, σάκχαρον, ου, τὸ.
ſaccis induti, σάκκους ἐνδεδυμένοι.
ſacculus, θυλάκιον, ου, τὸ, θυλακίσκος, ου, ὁ, κωρύκιον, ου, τὸ, σακκίον, ου, τὸ, μαρσύπιον, ου, τὸ.
per ſaccum excolo, σακκίζω, σακκελίζω.
ſaccus, σάκκος, ου, ὁ, σακκίον, ου, τὸ.
ſacellum, ἱερὸν σμικρὸν, ναΐδιον, ου, τό.
ſacer, ἱερὸς, οῦ, ὁ, ἐναγὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ὅσιος, ου, ὁ. pro ſceleſto, κατάρατος, ου, ὁ.
ſacerdos, ἱερεὺς, έως, ὁ, ἱερώνης, ου, ὁ, ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, & in fœminino ἱέρεια, ας, ἡ, ἱεράτειρα, ας, ἡ, & ἱερατεία, ας, ἡ, ἱέρη, ης, ἡ, ἱερηΐς, ίδος, ἡ. Poetice autem ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, ἀρήτειρα, ας, ἡ, βωμίστρια, ας, ἡ, ναοπόλος, ου, ὁ.
ſacerdos ſum, ἱεράομαι, ῶμαι.
ſacerdos ſummus, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, & ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
ſacerdotalis, ἱεροπρεπὴς, οῦ, ὁ.
ſacerdotio fungor, ἱεράομαι, ῶμαι, ἱερατεύω, ἱερατεύομαι. & Poetice ἱράομαι, ῶμαι.
ſacerdotiſſa, ἱέρεια, ας, ἡ.
ſacerdotium, ἱερωσύνη, ης, ἡ, ἱεράτευμα, ατος, τὸ.
ſacra, ἱερὰ, τὰ, ὄργια, τὰ.
ſacra doceo, μυσταγωγέω, ῶ, cum accuſativo, ἱεροφαντέω, ῶ.
ſacra facio, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, οῦμαι, θύω, ἱεροποιέω, ῶ.
ſacramento adſtringo aliquem, ὁρκίζω τινά.
ſacramentum, ὁρκωμοσία, ας, ἡ.
ſacrarium, ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, ἄδυτον, ου, τό.
ſacratiſſimus, πάνθειος, ου, ὁ.
ſacricola, ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ.
ſacrifelius, ἱεροφόρος, ου, ὁ.
ſacrifica, θυτὰς, άδος, ἡ, σφάκτρια, ας, ἡ.
ſacrificatio, θυσία, ας, ἡ.
ſacrificatus Deo, θεόθυτος, ου, ὁ.
non ſacrificatus, ἄθυτος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἀσφάγιαστος, ου, ὁ.
ſacrificiis placare Deum, ὀργιάζειν τὸν θεὸν, apud Platon.
ſacrificium, ἱερεῖον, ου, τὸ, θῦμα, ατος, τὸ, θύος, εος, τὸ, ἱερὸν, οῦ, τὸ, θυηπόλιον, ου, τὸ, ἀπάρξασις, εως, ἡ.
ſacrificium facere, ποιεῖν θυσίαν, & θύειν θυσίαν.
ſacrifico, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, οῦμαι, θύω, θυσιάζω, θυάζω, (ἐπιθύω, Poetice) καταθύω, ἱερεύω, ἀπάρχω, vel ἀπάρχομαι, σφαγιάζομαι, ἐντέμνω, &

Poetice ῥέζω, ἐπιῤῥέζω.
ſacrificulus, ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ.
ſacrificus, ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
ſacrilege, ἱεροσύλως.
ſacrilegium, ἱεροσυλία, ας, ἡ, θεοσυλία, ας, ἡ.
ſacrilegium committere, ἱεροσυλέω.
ſacrilegus, ἱερόσυλος, ου, ὁ, θεοσυλὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
ſacris operor, τὰ ἱερὰ χειρουργέω, ἱερουργέω, ῶ.
ſacris initio, μυέω, ῶ, καθιερόω, ῶ.
ſacro, ἱερόω, ῶ, ἱεροποιέω, ῶ, τελεόω, ῶ, ſeu τελέω, ῶ.
ſacrorum antiſtes, ſeu præfectus, ἱερομύστης, ου, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
ſacrorum peractio, ὀργιασμὸς, ας, ἡ, ὀργιασμὸς, οῦ, ὁ.
ſacroſanctum, ἐκθεοτισμένον, ου, τό.
ſacroſanctus, ἀβέβηλος, ου, ὁ, ἱερὸς, οῦ, ὁ, ἄσυλος, ου, ὁ, ἡ ἡ, & Poetice ζάθεος, ου, ὁ.
ſacrum facio, ἀρχιερατεύω, ἱερόω, ῶ, τελεόω, ῶ, τελειόω, ῶ, ἱεροποιέω, ῶ.
ſacrum, θυσία, ας, ἡ. pro templo, ἱερὸν, οῦ, τό.
ſæculum, αἰὼν, ῶνος, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ.
ſæpe, πολλάκις, & Poetice πολλάκι, πυκνῶς, συχνὰ, συχνῶς, συνεχῶς, θαμινά.
ſæpiſſime, πλειστάκις.
ſæva, ὠμῶς. ἀναλγήτως, apud Sophoclem.
ſævio, χαλεπαίνω, θηριοῦμαι, ἀγριαίνομαι.
ſævire in aliquem, αἰκίζεσθαί τινα. αἰκίζεσθαι αἰκίαν κατά τινος.
ſævitia, ἀπήνεια, ας, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ.
ſævus, χαλεπὸς, οῦ, ὁ, δεινὸς, οῦ, ὁ, ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
ſaga, φαρμακεύτρια, ας, ἡ, μάγος, ου, ἡ.
ſagacitas, ῥινηλασία, ας, ἡ, pro aſtutia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
ſagacitatis multum habens, πολύνοος, & πολύνους, ὁ.
ſagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
ſagatus, σαγηφόρος, ου, ὁ.
ſagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ.
ſagena, σαγήνη, ης, ἡ.
ſagena includo, σαγηνεύω.
ſagina, λίπος, εος, τό.
ſaginarium, σιτευτήριον, ου, τό.
ſaginatio, λιπασμὸς, οῦ, ὁ.
ſaginatus, σιτισθεὶς, έντος, ὁ, σιτευτὸς, οῦ, ὁ.
ſagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
ſagio, ῥινηλατέω.
ſagitta, τόξευμα, ατος, τὸ, ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, βέλος, εος, τὸ, ἰὸς, οῦ, ὁ.
ſagitta conficio, κατατοξεύω, cum accuſativo.
ſagitta trajicio, διατοξεύω, κατατοξεύω.
ſagittæ jactus, τόξευμα, ατος, τό.
ſagittandi ars, τοξεία, ας, ἡ.
ſagittandi arte celebris, κλυτότοξος, ου, ὁ.
ſagittam dirigo in aliquem, τοξεύω εἴς τινα.
ſagittarius, τοξότης, ου, ὁ, τοξευτὴς, οῦ, ὁ.
ſagittifer, βελοφόρος, ου, ὁ.
ſagittipotens, βελοκράτωρ, ορος, ὁ.
ſagittis peto, τοξεύω, κατατοξεύω, cum accuſativo, & Poetice τοξάζομαι, ὀϊστεύω.
ſagitto, τοξεύω, βάλλω.
ſagulum, περιθωρακίδιον, ου, τό.
ſagum, σάγος, ου, ὁ, ἐσθὴς στρατιωτική.
ſal, ſalis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ. pro urbanitate, εὐτραπελία, ας, ἡ, ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ.
ſalacitas, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀφροδισιαστικὸν, οῦ, τό.
ſalamandra, σαλαμάνδρα, ας, ἡ.
ſalarium, μισθὸς, οῦ, ὁ.
ſalax, ἀφροδισιαστικὸς, οῦ, ὁ, λάγνης, ου, ὁ, ſive λάγνος, ου, ὁ, ſeu λάγνιος, ου, ὁ, ἀσελγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
ſale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
ſalebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel ἀποῤῥήγματα.
ſalebræ, difficultates, ἄκανθαι, αἱ.
ſalebroſa loca, τραχέα, τά.
ſalebroſum reddo, ἐκχαραδρόω, ῶ, χαραδρόω, ῶ.
ſalebroſus, χαραδρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, τραχὺς, έος, ὁ, τραχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ῥηχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, (παιπαλόεις, εντος, ὁ, Poetice) ἀνώμαλος, ου, ὁ, ἀνωμαλὴς, έος, ὁ & ἡ.
ſales, facetiæ, ἅλες, οἱ, σκώμματα, τά.
ſalibus utor, σκώπτω.
ſalicetum, ſalictum, ἰτεὼν, ῶνος, ὁ.
ſalientes, κρουνοὶ, οἱ.
ſalignus, ἰτέϊνος, ου, ὁ, οἰσύϊνος, ου, ὁ.
ſalina, ἁλοπήγιον, ου, τό.
ſalinum, ἁλοδόχος, ου, ὁ, ἁλοδοχεῖον, ου, τό.
ſalio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκαρτάω, ῶ.
ſalio, ſale condio, ἁλίζω.
ſalis expers, ἄναλος, ου, ὁ.
ſalis ſaporem refero, ἁλμυρίζω.
ſalitura, ἁλισμὸς, οῦ.
ſalitus, ἁλιστὸς, οῦ, ὁ. Epigr. non ſalitus, ἄναλος, ου, ὁ, ἄναλτος, ου, ὁ.

ſaliva, σίαλον, ου, τό, πτύαλον, ου, τό.
ſalivam emitto, σιαλίζω, vel σιαλίζω.
ſalivarius, σιαλώδης, ου, ὁ.
ſalivatum, τυροτόπισμα, ατος, τό.
ſalix, icis, ἰτέα, ας, ἡ, οἰσύα, ας, ἡ.
ſalſamentarius, ταριχοπώλης, ου, ὁ, & ἡ.
ſalſamentum, τάριχος, ου, ὁ, & ἡ, & τάριχος, εος, τό, ὀξύγαρον, ου, τό.
ſalſa, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
ſalſe dicere, σκώπτειν, ἀστεΐζεσθαι.
ſalſedo, ἅλμη, ης, ἡ.
ſalſuginoſus, ἁλικὸς, ἣ, ὁ, ἁλμυρώδης, εος, ὁ, & ἡ.
ſalſugo, ἁλὶς, ίδος, ἡ, ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ἅλμη, ης, ἡ.
ſalſum dictum, χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ.
ſalſus, ἁλικὸς, ἣ, ὁ, ἁλμυρὸς, οῦ, ὁ. pro faceto, ἀστεῖος, α, ὁ.
ſaltatio, χορεία, ας, ἡ, ὄρχησις, εως, ἡ.
ſaltatio geſticulatoria, χειρονομία, ας, ἡ.
ſaltatione celebro, ἀποχορεύω, cum accuſativo.
ſaltatione aliquid repræſento, ὀρχοῦμαί τι.
ſaltationem accommodo canenti choro, ὑπορχέομαι, οῦμαι.
ſaltator, ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, ἀλτικὸς, οῦ, ὁ.
ſaltatoria ars, ὀρχηστικὴ, ſubintellige τέχνη, ὀρχηστύς, ύος, ἡ.
ſaltatrix, ὀρχήστρια, ας, ἡ, ὀρχηστρὶς, ίδος, ἡ.
ſaltem, ἀλλὰ οὖν, ἀλλὰ μήν.
ſaltito, σκαίρω, σκιρτίζω, ἀσκαρίζω.
ſalto, ὀρχέομαι, οῦμαι, χορεύω.
ſalto ad cantum, μέλπομαι. Hom.
ſaltuarius, δρυμοφύλαξ, ακος, ὁ, ἀλσοκόμος, ου, ὁ.
ſaltuoſus, βησσήεις, εντος, ὁ, & πολύκνημος, ου, ὁ. Poetice.
ſaltus, locus ſylvoſus, βῆσσα, αι, δρύος, εος, τό, Poetica ambo. νάπος, εος, τό, & νάπη, ης, ἡ, ἄλσος, εος, τό.
ſaltus, ſaltandi actus, ἅλμα, ατος, τό, ἅλσις, εως, ἡ, ἔξαλσις, εως, ἡ, ὅρμημα, ατος, τό, πήδημα, ατος, τό, πήδησις, εως, ἡ, σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, σκαρισμὸς, οῦ, ὁ, σκίρτημα, ατος, τό.
ſalvatio, σωτηρία, ας, ἡ.
ſalvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſaluber, ὑγιεινὸς, οῦ, ὁ, σωτηριώδης, εος, ὁ, & ἡ.
ſalubris ſum, ὑγιαίνω.
ſalubritas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγιεινὸν, οῦ, τό.
ſalubriter, σωτηρίως.
ſalve, χαῖρε, εὖ πράττε.
ſalvere jubeo aliquem, ἀσπάζομαί τινα.
ſalum, mare, ἅλς, ὸς, ἡ, λεὼς, ὼ, ἡ.
ſalvo, σώζω τινά, διασώζω.
ſalus, σωτηρία, ας, ἡ. & Poetice φῶς, ωτὸς, τὸ, φόως, ῶς, τό, ἀσπιμία, ας, ἡ.
ſalutandi neglectio, ἀπροσηγορία, ας, ἡ.
ſalutare per litteras, κελεύω χαίρειν, ἀσπάζεσθαι.
ſalutare aliquem verbis alicujus, ἀσπάζεσθαί τινα παρά τινος. κελεύω χαίρειν παρά τινος. προσειπεῖν τινα παρά τινος.
ſalutaris, σωτήριος, ου, ὁ, σωτηριώδης, εος, ὁ, & ἡ, ἀκεσφόρος, ου, ὁ, ζωηφόρος, ου, ὁ, & Poetice φυξίζωος, ου, ὁ.
ſalutatio, ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, προσηγορία, ας, ἡ.
ſalutator, προσήγορος, ου, ὁ.
ſalutatus, πρόσρητος, ου, ὁ.
ſaluti Reipubl. conſulere, σώζειν τὰ κοινά.
ſalutifer, ὄλιος, ου, ὁ, ζωηφόρος, ου, ὁ, φυξίζωος, ου, ὁ, σωτηριώδης, εος, ὁ, & ἡ, ἀκεσφόρος, ου, ὁ.
ſalutis auctor, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſaluto, προσαγορεύω, προσηγορέω, ῶ, ἀσπαζοραίω, ἀσπάζομαι, χαιρετίζω, χαίρειν κελεύω. omnia cum accuſativo. χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ, ſalutem dic meo nomine, προσφωνέω, ῶ.
ſalvum præſto, σόω, σώζω, διασώζω, διασώζομαι, cum accuſativo. σαόω, ῶ, & ῥύομαι, cum accuſativo, Poetice.
ſalvum conductum dare, ἄδειαν δεδόναι.
ſalvum conſervare, σώζειν τινά.
ſalvus, σῶος, ου, ὁ, & σόος, ου, ὁ, σῶς, σῶ. ὁ, & ἡ, ὑγιὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſalvus pervenio, ἀποσώζομαι.
ſalvus conductus, ἀσφάλεια, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
ſanabilis, ἰάσιμος, ου, ὁ, εὐθεράπευτος, ου, ὁ.
ſanatio, ἄκεσμα, ατος, τό. ἀκεσμὸς, οῦ, ὁ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἐξάκεσις, εως, ἡ, ἄλθος, εος, τό, ἄλθεξις, εως, ἡ, θεραπευσία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, ἴαμα, ατος, τό, ἴασις, εως, ἡ.
ſanator, θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſanatu difficilis, δυσθεράπευτος, ου, ὁ, δυσίατος, ου, ὁ, δυσαλθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſanatu facilis, εὐαλθὴς, έος, ὁ, & ἡ, εὐθεράπευτος, ου, ὁ. εὐίατος, ου, ὁ.
non ſanatus, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
ſancio, is, κυρόω, ῶ, & κυρόομαι.
ſancire leges, νόμους θεῖναι, νομοθετεῖν.
ſancitus, νομιζόμενος, ου, ὁ.
ſancte ago, εὐαγέω, ῶ. Theocritus.
ſancte juro, εὐορκέω, ῶ.

ſancte polliceor, κατακρατίζω.
ſancte, ὁσίως, ἁγίως.
ſanctificatio, ἁγίασμα, ατος, τό, ἁγιασμὸς, οῦ, ὁ.
ſanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω, ῶ.
ſanctimonia, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ἁγιστεία, ας, ἡ, ἁγιστεία, ας, ἡ, ὁσιότης, ητος, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
ſanctio, διάταγμα, ατος, τό, διάταξις, εως, ἡ, διαταγὴ, ῆς, ἡ.
ſanctio legis, νομοθέτημα, ατος, τό.
ſanctio fœderis, συνημοσύνη, ης, ἡ, Homerus.
ſanctitas, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγιασμὸς, ου, ὁ, ὁσιότης, ητος, ἡ, ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ἀκηρασία, ας, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
ſanctuarium, ἁγιαστήριον, ου, τό.
ſanctum reddo, ἁγιόω, ῶ, ἀφιερίζω, ὁσιόω, ῶ, καθοσιόω, ῶ, ἐξοσιόω, ῶ.
ſanctus, ἅγιος, α, ὁ, εὐαγὴς, έος, ὁ, & ἡ, ὅσιος, ου, ὁ. σεμνὸς, οῦ, ὁ.
ſandalium, σανδάλιον, ου, τὸ, σάνδαλον, ου, τό.
ſane, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
ita ſane, καὶ μάλα, in reſponſione.
ſane quidem, μὲν οὖν.
ſanguinarius, φιλαίματος, ου, ὁ, αἱμοχαρὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſanguine abundans, πολύαιμος, ου, ὁ, πολυαίματος, ου, ὁ.
ſanguine carens, ἄναιμος, ου, ὁ, ἀναίμων, ονος, ὁ, ἀναίματος, ου, ὁ.
ſanguine deſtitui, λειφαιμέω.
ſanguine abundo, πολυαιμέω, ῶ.
ſanguine conſperſus, αἱμόῤῥαντος, ου, ὁ, αἵματι φοινίκεος apud Heſiodum.
ſanguine tinctus, αἱμοβαφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ſine ſanguine, & ſudore, ἀναιμωτί.
ſanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
ſanguineus, ſanguinolentus, αἱματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ſanguinipota, αἱματοπότης, ου, ὁ, & αἱματοπότος, ου, ὁ.
ſanguinis effuſio, αἱματεκχυσία, ας, ἡ.
ſanguinis eruptio, αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ.
ſanguinis abundantia, πολυαιμία, ας, ἡ.
ſanguinis miſſio, φλεβοτομία, ας, ἡ, αἱμάλωξις, εως, ἡ.
ſanguinis ſuffuſio in oculo, ὑπόσφαγμα, ατος, τό.
ſanguinis conjunctio, συγγένεια, ας, ἡ.
ſanguino, αἱμοῤῥοέω.
ſanguinolentus, αἱματηρὸς, οῦ, ὁ, αἱματόεις, εντος, ὁ, αἱματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, αἱματινὸς, οῦ, ὁ, καταπεφοινιγμένος, ου, ὁ, & Poetice λυθρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ſanguis, αἷμα, ατος, τό, λάθη, ης, ἡ, & Poetice ψυχὴ, apud Ariſtophanem, ἔαρ, & εἶαρ, αρος, τό.
ſanguiſuga, βδέλλα, ης, ἡ.
ſanies, ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, βρότος, ου, ὁ, μύξα, ης, ἡ.
ſanioſus, ἰχωρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἰχωῤῥοειδὴς, έος, ὁ, & ἡ, βροτόεις, εντος, ὁ, καὶ ἡ.
ſanitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγεία, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ῥῶσις, εως, ἡ.
ſanitas mentis, σωφροσύνη, ης, ἡ.
ſanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινά.
ſanitatis recuperatio, ὑγίασμα, ατος, τὸ, ἄκεσις, εως, ἡ.
ſannio, onis, χλευαστὴς, οῦ, ὁ.
ſano, ἰάομαι, ῶμαι, ὑγιάζω, ἐξακέω, ῶ.
ſanor, ἰάομαι, Mar. 5. ἀλθομαι, & ἀλθέομαι Poetice.
ſanus, ὑγιὴς, έος, ὁ, & ἡ, ἄῤῥωστος, ου, ὁ.
ſapa, ἕψημα, ατος, τό, σίραιον, ου, τό.
ſapere facio, πινύω.
ſapidus, a, um, εὔχυλος, ου, ὁ.
ſapiens, σοφὸς, οῦ, ὁ, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ονος, ὁ, φρόνιμος, ου, ὁ, πινυτὸς, ου, ὁ, συνετὸς, έος, ὁ & ἡ.
ſapiens qui ſibi videtur, cum non ſit, δοκησίσοφος, ου, ὁ.
ſapiens cœleſtia, οὐρανόφρων, ονος, ὁ.
ſapiens puerilia, ἀταλὰ φρονέων. Heſiodus.
ſapientem reddo, σοφόω, ῶ, σοφίζω.
ſapienter, πινυτῶς, σοφῶς, φρονίμως.
ſapientia, σοφία, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, ας, ἡ, φρόνησις, εως, ἡ.
ſapientiæ amor, φιλοσοφία, ας, ἡ.
ſapientiam doceo, σοφίζω.
ſapientiſſimus, πάνσοφος, ου, ὁ.
ſapio, prudens vel ſapiens ſum, φρονέω, ῶ, εὐφρονέω, ῶ, σοφὸς εἰμι. νοέω, ῶ, & Poetice πνύομαι, πέπνυμαι.
ſapo, onis, σμῆγμα, ης, ἡ, σμῆγμα, ατος, τό.
ſapor, oris, χυλὸς, οῦ, ὁ, χυμὸς, οῦ, ὁ.
ſapor gratus, εὐστομία, ας, ἡ, εὐχυλία, ας, ἡ.
ſapor ingratus, δυσχυλία, ας, ἡ.
ſaporem gratum habens, εὔστομος, ου, ὁ, εὔχυλος, ου, ὁ. ingratum, ἄστομος, ου, ὁ, δύσχυλος, ου, ὁ.
ſaporem acrem habens, δριμὺς, έος, ὁ.
ſapphirus, σάπφειρος, ου, ὁ.
ſarcaſmus, σαρκασμὸς, οῦ, ὁ.
ſarcina, σκεῦος, εος, τό. ἐπίσαγμα, ατος, τό.
ſarcinas cuſtodio, σκευοφυλακέω, ῶ.
ſarcinator, ἠπητὴς, οῦ, ὁ.
ſarcinula, ἀποσκευάδιον, ου, τό.
ſarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι, οῦμαι. pro inſtaurare, ἀνασκευάζω,

Digitized by Google

ζω, κατερίζω. pro damnum ſolvere, ἀντεμβάλλω.
ſarcire damna rei familiaris, τὰς ἀπορίας ἀκεῖσθαι.
ſarculo terram verſare, διασκαλεύειν.
ſarculum, σκαλὶς, ίδος, ἡ.
ſardius lapis, σάρδιος, ου, ὁ, vel σάρδιος λίθος.
ſardonius riſus, σάρδιος, ου, ὁ, vel σαρδόνιος, ου, ὁ, vel σαρδόνιος γέλως.
ſardonium rideo, σαρδάζω, σαρδονίζω, διασαρδονίζω.
ſardonyx, σαρδόνυξ, υχος, ὁ, & σαρδώνυξ, υχος, ὁ.
ſariſſa, σάρισσα, ης, ἡ.
ſarmentis luxurio, ὀλεμανέω, ῶ, κληματοῦμαι, οῦμαι.
ſarmentoſus, κληματώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
ſarmentum, κληματὶς, ίδος, ἡ, φρύγανον, ου, τό.
ſarrio, σκαλίζω.
ſarritio, σκάλευμα, ατος, τὸ, σκάλσις, εως, ἡ, σκαλεία, ας, ἡ, σκαλισμὸς, ῦ, ὁ, σκάλευσις, εως, ἡ.
ſarritor, σκαλεὺς, έως, ὁ.
ſarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
in ſartagine coquo, τηγανίζω, τηγανίζω.
ſartago, τήγανον, ου, τό.
ſartor, ἀκεστὴς, ῦ, ὁ.
ſartoris ars, ἡ ἀκεστικὴ, ſc. τέχνη.
ſartorius, ἀκεστικὸς, ῦ, ὁ.
ſartrix, ἀκέστρια, ας, ἡ, ἠπήτρια, ας, ἡ.
ſat, ἱκανῶς, ἅλις.
ſatagere rerum, οὐδεὶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
ſatago, διαπονέω, ῶ, & διαπονοῦμαί τι, vel ὡς τι, & περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω, ῶ.
ſatanas, σατανᾶς, ᾶ, ὁ.
ſatelles, δορυφόρος, υ, ὁ, ὑπηρετικὸς, ῦ, ὁ.
ſatellitium, δορυφόρημα, ατος, τό.
ſatiabilis, κορεστὸς, ῦ, ὁ.
ſatiatus, ſatur, διάκορος, υ, ὁ, διακορὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
ſatietas, κόρος, υ, ὁ, πλήρωσις, εως, ἡ, ἄδος, υ, ὁ.
ſatiatatem afferens, πρόσκορος, υ, ὁ, προσκορὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
ad ſatietatem, ἐς κόρον, ἄχρι κόρου, κατακόρως.
ad ſatietatem comedo, ἀδηφαγέω, ῶ, ſeu ἀδηφαγέω, ῶ.
ſatio, onis, σπορά, ᾶς, ἡ.
ſatio, as, are, κορέω, ῶ, κορέννυμι, χορτάζω.
ſatior, ἐμφοροῦμαι, cum genitivo.
ſatis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἅδην.
de his ſatis ſuperque, ἅλις τῶν τοιούτων.
ſatis eſt, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
ſatis ſum, ἀπαρκέω, ῶ, ἐξαρκέω, ῶ.
ſatis ſuperque, ὑπερκόρως.
quantum ſatis eſt, ἐξαρκούντως, ὅσον μέτριον.
ſatiſaccipio, κατεγγυάω.
ſatiſdatio, κατεγγύησις, εως, ἡ.
ſatiſdationes obſtringo, κατεγγυάω, ῶ, cum accuſativo.
ſatiſdationem offero, ἐγγύας παρέχω.
ſatiſdato, adverb. ὑπεγγύως. ſatiſdato promittere, ὑπεγγύως ὑποσχέσθαι.
ſatiſdo, ἐγγύας παρέχω, ἀσφάλειαν ποιοῦμαι.
ſatisfacio, φυλάττω τοὺς νόμους, legi: ἐξαρκέω, ῶ, πληροφορέω, ῶ. pro placo, ἀρέσκω.
ſatisfactio, πληροφορία, ας, ἡ.
ſatius eſt, αἱρετώτερόν ἐστι.
ſativus, σπόριμος, υ, ὁ, κηπευτὸς, ῦ, ὁ.
ſator, σπορεὺς, έως, ὁ, φυτευτὴς, ῦ, ὁ.
ſatrapa, σατράπης, ου, ὁ.
ſatrapicus, σατραπικὸς, ῦ, ὁ.
ſatum, i, σπόριμον, υ, τό.
ſatur, ἔμπλεως, υ, ὁ, κορεσθεὶς, έντος, ὁ.
ſaturatio, χορτασμὸς, ῦ, ὁ.
ſaturitas, πλησμονή, ῆς, ἡ, κόρος, υ, ὁ.
ſaturnalia, τὰ Κρόνια.
ſaturnius, κρονικὸς, ῦ, ὁ, κρόνιος, υ, ὁ.
ſaturnus, Κρόνος, υ, ὁ.
ſaturo, κορεννύω, χορτάζω.
ſatus, us, σπόρος, ο, ὁ, σπορητὸς, ῦ, ὁ.
ſatyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
ſatyri, σάτυροι, οἱ.
ſatyrice, σατυρικῶς.
ſatyricus, σατυρικὸς, ῦ, ὁ.
ſauciatio, κατάτρωσις, εως, ἡ, τραῦμα, ατος, τό.
ſaucio, as, καταστραυματίζω, τρώω.
ſaucius, τραυματίας, υ, ὁ.
ſaxatilis, πετραῖος, υ, ὁ, πέτρινος, υ, ὁ.
ſaxeus, λιθώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, λίθινος, υ, ὁ, πέτρινος, υ, ὁ, & Poetice λίθινος, υ, ὁ.
ſaxoſitas, λιθωδία, ας, ἡ.
ſaxoſus, πετρώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, ὑπόλιθος, υ, ὁ.
ſaxum, λίθος, υ, ὁ, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, υ, ὁ. Attice.

S C.

Scabellum, ὑποβάθρα, ας, ἡ, ὑποβάτης, υ, ὁ, ὑποπόδιον, υ, τὸ, σκίμπους, οδος, ὁ, χελώνη, ης, ἡ, & Poetice σφέλας, ατος, τὸ, θρανίον, υ, τὸ, θρήνυς, υος, ἡ.
ſcaber, ψωρώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, τραχὺς, έος, ὁ.
ſcabie laboro, ψωριάω, ῶ.
ſcabies, ψώρα, ας, ἡ, ψωρίασις, εως, ἡ.
ſcabioſus, ψωρώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
ſcabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
ſcabritia, & ſcabrities, τραχύτης, ητος, ἡ.
ſcabroſus, τραχώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
ſcabrum reddo, λεπτρυνέω, λεπτρόω, ῶ.
ſcala, κλίμαξ, ακος, ἡ, ἀνάβαθρον, υ, τό.
ſcala navis, ἀναβάθρα, ας, ἡ, διαβάθρα, ας, ἡ.
ſcalæ gradus, ἀναβαθμοὶ, οἱ.
ſcalmus, κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, σκαλμὸς, ῦ, ὁ.
ſcalpellum, ἐγκοπεὺς, έως, ὁ, σμίλιον, υ, τὸ, φλεβοτόμον, υ, τό.
ſcalper, σμίλη, ης, ἡ.
ſcalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
ſcalprum ſutorium, σμίλιον σκυτικόν.
ſcalprum, κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, σμίλη, ης, ἡ.
ſcalptor, κολάπτης, υ, ὁ, κοπεὺς, έως, ὁ.
ſcalptura, γλυφὴ, ῆς, ἡ.
ſcalptus, ξεστὸς, ῦ, ὁ, ξυστὸς, ῦ, ὁ.
ſcamnum, βάθρον, υ, τό.
ſcandalum, σκάνδαλον, υ, τὸ, πρόσκομμα, ατος, τό.
ſcandalum præbeo, σκανδαλίζω.
ſcando, is, ere, ἀναβαίνω.
ſcanſim, ἀναβαδόν.
ſcanſilis, ἀναβατὸς, ῦ, ὁ.
ſcanſio, ἐπίβασις, εως, ἡ.
ſcapha, σκάφη, ης, ἡ, ἐφόλκιον, υ, τό.
ſcapula, ὠμοπλάτη, ης, ἡ, νῶτον, υ, τό.
ſcapulis contractis incedere, συνεπτυγμένον βαδίζειν.
ſcapus, τύλος, υ, ὁ, καυλὸς, ῦ, ὁ, in herbis.
ſcarabæus, κάνθαρος, υ, ὁ.
ſcarificatio, ἄμυξις, εως, ἡ, γραπτὺς, ύος, ἡ, ἐπίκνησις, εως, ἡ, σχάσις, εως, ἡ, κατάσχασμα, ατος, τὸ, κατασχασμὸς, ῦ, ὁ, ἐγχάραξις, εως, ἡ.
ſcarifico, σκαριφάομαι, ῶμαι, ἐπιξύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
ſcarus, piſcis, σκαρὸς, ῦ, ὁ, σκαρὶς, ίδος, ἡ.
ſcatebra, βλυσμὸς, ῦ, ὁ, κρουνὸς, ῦ, ὁ.
ſcateo, ſcaturio, βλύζω, περιβλύζω.
ſcateo aquis, πηδύω, & πιδύω.
ſcaturiginibus riguus, κασμώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
ſcaturigo, ἀνάβλυσις, εως, ἡ, λιβὰς, άδος, ἡ, νᾶμα, ατος, τὸ, χύσις, εως, ἡ, & Poetice κασμὸς, ῦ, ὁ.
ſcaturio, βλύζω, & βλύω, Poetice. ἀναβλύζω, ἀποβλύζω, ἐκβλύζω, βρύω, βρυάζω, νάω, πηγάζω, ἀναπιδύω, διαπιδύω, & διαπηδύω.
ſcaturire facio, πηγάζω, cum accuſativo.
ſcaurus, σκαῦρος, ο, ὁ.
ſcelerate, κακούργως, ἀθέμως, ἀνοσίως, σχετλίως.
ſcelerate ago, ἀλιτραίνω. Heſiodus.
ſceleratiſſimus, πονηρότατος, υ, ὁ, μιαρώτατος, υ, ὁ, ἀσεβέστατος, υ, ὁ.
ſceleratus, κατάρατος, υ, ὁ, ἐνάγιστος, υ, ὁ.
ſceleri obnoxius, προσεχόμενος τῷ ἄγει.
ſcelero, μιαίνω.
ſceleſte, πονηρῶς.
ſceleſtus, ἀνόσιος, υ, ὁ, μιαρὸς, ῦ, ὁ, πονηρὸς, ῦ, ὁ, ἀθέμιστος, υ, ὁ, ἡ ἡ, ἀλιτρὸς, ῦ, ὁ, ἐξώλεστος, υ, ὁ.
ſcelus, ἀσέβημα, ατος, τὸ, κακὸν, ῦ, τὸ, παρανομία, ας, ἡ, ἀδίκημα, ατος, τὸ, πανούργημα, ατος, τὸ, κακία, ας, ἡ.
ſcelus admittere, ἐργάζεσθαι, aut πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
ſcena, σκηνὴ, ῆς, ἡ, θυμέλη, ης, ἡ.
ſcenice, σκηνικῶς.
ſcenicus, σκηνικὸς, ῦ, ὁ.
ſceptrifer, σκηπτροφόρος, υ, ὁ.
ſceptrum, σκῆπτρον, υ, τό.
ſcheda, σχέδη, ης, ἡ.
ſchedula, σχέδιον, υ, τό.
ſchema, σχῆμα, ατος, τό.
ſchiſma, σχίσμα, ατος, τό.
ſchœnobates, σχοινοβάτης, υ, ὁ.
ſchœnobaticus, σχοινοβατικὸς, ῦ, ὁ.
ſchola, διδασκαλεῖον, υ, τὸ, παιδευτήριον, υ, τὸ, φροντιστήριον, ο, τὸ, γυμνάσιον, υ, τό.
ſcholæ præeſſe, σχολαρχέω.
ſcholam frequentare, φοιτᾷν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
ſcholarcha, σχολάρχης, υ, ὁ, σχολῆς ἄρχων.
ſcholaſticus, σχολαστικὸς, ῦ, ὁ.
ſcholium, σχόλιον, υ, τό.
ſciens, εἰδὼς, ότος, ὁ, ἐπιστάμενος, υ, ὁ.
ſciens, & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
ſcienter, εἰδότως, εἰδημόνως, ἐπισταμένως, ἐπιστημόνως, ἐπισταδὸν Poetice.
ſcientia, γνῶσις, εως, ἡ, (δαημοσύνη, ης, ἡ, Poetice) δαήμων, εως, ἡ, εἴδησις, εως, ἡ, ἐπιστημοσύνη, ης, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ, (ἴδρεια, ας, ἡ, Poetice) φρόνησις, εως, ἡ.
ſcientiæ cupidus, φιλειδήμων, ονος, ὁ.
ſcientiſſimus, ἐπιστημονέστατος, υ, ὁ.
ſcilicet, δῆτα, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.
ſcilicet, ironicum, δὴ, δῆθεν.

Digitized by Google

ſcindere arva aratro, διατμήξασθαι ἀρούρας, Apoll. Rhod.
ſcindi in contraria ſtudia, διασχίζεσθαι, σχίζεσθαι.
ſcindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
ſcintilla, σπινθήρ, ῆρος, ὁ, ἐμπύρευμα, ατος, τό.
ſcintillatio, σπινθηρισμός, ῦ, ὁ.
ſcintillo, σπινθηρίζω.
ſcintillula, σπινθηρίδιον, ου, τό.
ſcio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
ſcin me habere, ἐπίσταμαι ἔχων.
ſcipio, σκῆπτρον, ου, τό, ῥάβδος, ου, ἡ. βακτηρία, ας, ἡ. βακτηρία γεροντική, baculus ſenilis.
ſcirpeus, βύβλινος, ου, ὁ.
ſcirpus, σπάρτη, ης, ἡ, σχοῖνος, ου, ὁ.
ſciſcitator, πεύθην, ῆνος, ὁ.
ſciſcitor, inquiro, ἐρωτάω, ῶ, πυνθάνομαί τι, aliquid.
ſciſco, χειροτονέω, ῶ, ἐπιχειροτονέω, ῶ, ψηφίζομαι, ἐπιψηφίζομαι.
ſciſſilis, εὐσχιστος, ου, ὁ, ſive εὐσχιστος, ου, ὁ ἡ ἡ.
ſciſſio, σχίσις, εως, ἡ.
ſciſſu facilis, εὔσχιστος, ου, ὁ. difficilis, δύσχιστος, ου, ὁ.
ſciſſum eſſe in varias factiones, μερίζεσθαι, διαμερίζεσθαι.
ſciſſura, σχίσις, εως, ἡ, σχισμή, ῆς, ἡ, ῥωγμή, ῆς, ἡ.
ſciſſus, σχιστός, ῦ, ὁ.
ſcitamentum, ἥδυσμα, ατος, τό. ſcitamenta coquorum, μαγγανεία ὀψοποιῶν.
ſcitamentum, ſpecioſus ſermo, κόμψευμα, ατος, τό.
ſcite, ἐπιδεξίως, δεξιῶς, ἐπισημόνως, κομψῶς, μουσικῶς, ἐμμελέως, & Poetice τεχνηέντως, ἐμπεδόμως, ἐπισταδόν.
ſcite aliquid dico, aut facio, κομψεύομαι. σοφίζομαι, cum accuſativo.
ſcitum, ψήφισμα, ατος, τό, δόγμα, ατος, τό.
ſcitus, elegans, κομψός, ῦ, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ.
ſciurus, σκίουρος, ου, ὁ.
ſcobs, ῥίνησμα, ατος, τό, πρίσμα, ατος, τό.
ſcombrus, σκόμβρος, ου, ὁ.
ſcomma, σκῶμμα, ατος, τό, ἴαλλος, ου, ὁ.
ſcommata jacere in aliquem, γεφυρίζειν τινά, ἀποσκώπτειν. vel διασκώπτειν τινά.
ſcommate illudo, ὀρχηλέω, ῶ, cum accuſativo.
in ſcommatis dicendis dexter, εὐσκώμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ.
ſcopæ, σάρωθρον, ου, τό, κόρημα, ατος, τό.
ſcopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
a ſcopo aberrare, ἀστοχεῖν. cum genitivo, & metaphorice, τῆς προθέσεως διαμαρτάνειν.
non procul a ſcopo, οὐκ ἀπὸ σκοποῦ.
ſcopuloſus, σκοπελώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
ſcopulus, σκόπελος, ου, ὁ, σπιλάς, άδος, ἡ.
ſcopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπόν, & βάλλειν σκοπόν.
veluti ſcopum præfigo mihi aliquid, ὁρίζομαί τι. καταστοχάζομαί τινος.
ad ſcopum collineare, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, καταστοχάζεσθαι cum genitivo, & Poetice τιτύσκεσθαι.
ſcopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
ſcopus, meta, σκοπός, ῦ, ὁ.
ſcopus, propoſitum, intentio, finis, ὅρος, ου, ὁ, τέρμα, ατος, τό, σκοπός, ῦ, ὁ, πρόθεσις, εως, ἡ, & Poetices τέκμαρ, αρος, τό.
ſcoria, σκωρία, ας, ἡ, τρύξ, υγός, ἡ.
ſcoriam admixtam habens, κίβδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ. cui opponitur ἀκίβδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ.
ſcorpius, σκορπίος, ου, ὁ.
a ſcorpione percuſſus, σκορπιόπληκτος, ου, ὁ.
ſcortatio, μοιχεία, ας, ἡ.
ſcortator, ἑταιριστής, ῦ, ὁ, πόρνος, ου, ὁ.
ſcortor, πορνεύω, ἑταιρέω, ῶ.
ſcortum, πόρνη, ης, ἡ, ἑταίρα, ας, ἡ.
ſcreatus, χρέμψις, εως, ἡ, πτυαλισμός, ῦ, ὁ.
ſcreo, as, χρέμπτομαι.
ſcriba, γραμματεύς, έως, ὁ, γραμματιστής, ῦ, ὁ.
ſcribendi elegantia, καλλιγραφία, ας, ἡ.
ſcribere de aliqua re, γράφειν περί τινος.
ſcribere ad aliquem, ἐπιστέλλειν πρός τινα.
ſcribo, is, γράφω, λογογραφέω, ῶ, ἀναγράφω. pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
ſcribo, compono, συντάττομαι, γράφω.
ſcriniolum, κιβώτιον, ου, τό.
ſcrinium ſcriptorium, γλωσσοκομεῖον, ου, τό, Galenus.
ſcrinium, κίστη, ης, ἡ, & κιστίς, ίδος, ἡ, κιβώτιον, ου, τό.
ſcriptio, γραφή, ῆς, ἡ, συγγραφή, ῆς, ἡ.
ſcriptis mando, ἀναγράφω, συγγράφω.
ſcriptor, συγγραφεύς, έως, ὁ.
ſcriptor annalium, χρονογράφος, ου, ὁ, ὡρογράφος, ου, ὁ.
ſcriptor cauſarum, δικογράφος, ου, ὁ.
ſcriptor fabularum, μυθογράφος, ου, ὁ.
ſcriptor legum, νομοθέτης, ου, ὁ.
ſcriptorius, γραφικός, ῦ, ὁ. μέλαν γραφικόν, atramentum ſcriptorium.
ſcriptum, ſcriptura, σύγγραμμα, ατος, τό, γραφή, ῆς, ἡ.
ſcriptura elegans, καλλιγραφία, ας, ἡ.
ſcripturæ ſacræ libri, τὰ ἁγιόγραφα.
ſcriptus, γραπτός, ῦ, ὁ, ἐγγράμματος, ου, ὁ, ἔγγραφος, ου, ὁ.
ſcrobs, ὄρυγμα, ατος, τό, βόθρος, ου, ὁ.

ſcroſa, γρόμφας, αδος, ἡ.
ſcrofula, χοιράς, άδος, ἡ.
ſcrotum, ὀσχέα, ας, ἡ.
ſcrupuloſe, ὑπερακριβῶς.
ſcrupuloſitas, ὑπερακρίβεια, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
ſcrupuloſus, κολοψηφος, ου, ὁ, λεπτολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ. pro anxio, ὑπερακριβής, έος, ὁ & ἡ, δυσχερής, έος, ὁ & ἡ.
ſcrupulum injicio, ſollicitudine afficio, κνίζω, cum accuſativo.
ſcrupulus, ψηφίς, ῖδος, ἡ. pro ſollicitudine, ἀπορία, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ. Eſt etiam exigua pars ponderis, γραμμάριον, ου, τό.
ſcrupus, λίθαξ, ακος, ὁ, ψῆφος, ου, ἡ.
ſcruta, orum, τὰ γρύτη, τὰ γρυτάρια.
ſcrutarius, γρυτοπώλης, ου, ὁ & ἡ.
ſcrutatio, ἐξέτασις, εως, ἡ.
ſcrutator, ἐξεταστής, ῦ, ὁ.
ſcrutinium, inveſtigatio, ἐξερεύνησις, εως, ἡ.
ſcrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, ῶ, μεταλλάω, ῶ, ἀναζητέω, διερευνάω, ῶ, ἰχνεύω.
ſculpo, is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
ſculptile, γλυπτόν, ῦ, τό, εἴδωλον, ου, τό.
ſculptor, γλύπτης, ου, ὁ, ἀνδριαντοποιός, έως, ὁ.
ſculptorius, γλυφικός, ῦ, ὁ, in Epigr.
ſculptura, γλυφή, ῆς, ἡ, γλυφίς, ίδος, ἡ.
ſculptus, ἀνάγλυπτος, ου, ὁ ἡ ἡ.
ſcurra, βωμολόχος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
ſcurram ago, βωμολοχεύομαι, γελωτοποιῶ.
ſcurrile dictum, vel factum, βωμολόχευμα, ατος, τό, βωμολόχευμα, ατος, τό.
ſcurrilis, βωμολοχικός, ῦ, ὁ.
ſcurrilitas, βωμολοχία, ας, ἡ, γελωτοποιία, ας, ἡ.
ſcurror, aris, βωμολοχεύω.
ſcutatus, ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ.
ſcutella, πινακίσκος, ου, ὁ.
ſcutica, σκυτάλη, ης, ἡ.
ſcutifer, θυρεοφόρος, ου, ὁ, σακεσφόρος, ου, ὁ, φερεσσακής, έος, ὁ & ἡ. omnia Poetice. ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ.
ſcutum, θυρεός, ῦ, ὁ, ἀσπίς, ίδος, ἡ.
inter ſcyphos, παρ' οἶνον.
ſcyphus, σκύφος, ου, ὁ.
ſcytha, σκύθης, ου, ὁ. ſcythicus, σκυθικός.
ſcythice potare, ἐπισκυθίζειν, σκυθοπιεῖν.

S E.

ſe, ἑαυτόν, αὐτόν.
ſebaceus, στεατώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
ſebum, στέαρ, ατος, τό.
ſecare mare, ἐργάζεσθαι γλαυκὴν δυσπέμφελον. Heſiodus.
ſecedo, ἀναχωρῶ, μεθίσταμαι ἀπό τινος, ἀποχωρέω, ῶ.
ſecerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
ſeceſſio, & ſeceſſus, ἀναχώρησις, εως, ἡ, παραχώρησις, εως, ἡ.
ſecius, ἧττον, ἧσσον.
ſecludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
ſecluſus, ἀποκεχωρισμένος, ου, ὁ.
ſeco, τέμνω, τρέω, κόπτω.
ſecreta pandere, ἐκπομπεύειν. V. arcana.
ſecretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
ſecretio, ἔκκρισις, εως, ἡ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
a ſecretis, ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
ſecreto, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
ſecreto loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαί τινι.
ſecretum, ἀπόκρυφον, ου, τό, ἀπόῤῥητον, ου, τό.
ſecretum, ſeceſſus, ἀπόκρυφον, ου, τό.
ſecretus, ſejunctus, χωριστός, ῦ, ὁ.
ſecta, αἵρεσις, εως, ἡ.
ſectæ auctor, αἱρεσιάρχης, ου, ὁ. vel αἱρεσιάρχης, ου, ὁ. ſectæ auctor ſum, αἱρεσιαρχέω, ῶ.
ſectilis, σχιστός, ῦ, ὁ.
ſectio, τομή, ῆς, ἡ, τμῆμα, ατος, τό, σχίσις, εως, ἡ.
ſectator alicujus, ὁ ἀμφί τινα.
ſectatorem alicujus eſſe, προσέχειν τινί.
ſector, τομεύς, έως, ὁ.
ſector, aris, ἀκολουθέω, ῶ, παρακολουθέω, ῶ, πλησιάζω, cum dativo. ἕπομαι, ζηλόω, ῶ, θηρεύω.
ſector ſtudia literarum, πλησιάζω τοῖς λόγοις.
ſector ſtudioſe, σπουδάζω, cum accuſativo.
ſectu difficilis, δύστμητος, ου, ὁ & ἡ. ſectu facilis, εὔτμητος, ου, ὁ.
ſectus, τμητός, ῦ, ὁ, (τμητός, ῦ, ὁ, Poetice) κεαστός, ῦ, ὁ.
ſectus per medium, μεσότμητος, ου, ὁ, & Poetice μεσότμητος, ου, ὁ.
ſecubo, ἀποκοιμάομαι, ῶμαι.
ante ſecula, πρὸ αἰῶνος.
ſeculares ludi, οἱ αἰώνιοι.
ſecularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
ſeculi hujus homines, οἱ νῦν, ſubintellige ἄνθρωποι.
ſeculo noſtro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.

ſe-

Digitized by Google

eculum, αἰὼν, ὦνος, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ.
ecum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
ecum reputare, διαλέγειν πρὸς ἑαυτὸν.
ecunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
ecunda fortuna uti, εὖ, aut καλῶς πράττειν.
ſecundæ, τὰ δεύτερα, τὰ δευτερεῖα, τὸ δεύτερον.
ſecundarius, δευτεραῖος, ου, ὁ.
ſecundas fero, δευτερεύω.
ſecundo, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
ſecundo, αἰσιόω, ῶ.
ſecundum, præpoſ. κατὰ, μετὰ, & παρὰ, cum accuſat.
ſecundum, poſt, μετὰ, cum accuſativo.
ſecundus ſum, δευτερεύω.
ſecundus, δεύτερος, ου, ὁ, ὕστερος, ου, ὁ. pro proſpero, εὔφορος, ου, ὁ.
ſecundus, inferior, δεύτερος, ου, ὁ, ὕστερος, ου, ὁ.
ſecure, abſque cura, ἀμερίμνως, ἀφροντίστως.
ſecure, abſque metu, tuto, ἀδεῶς, ἀσφαλῶς, & Poetice ἀσφαλέως.
ſecuri percutere, πελεκίζειν, τῷ πελέκει παίειν.
ſecurim impingo, πελεκίζω.
ſecuris, ἀξίνη, ης, ἡ, ἀξίνη, ης, ἡ, γενὺς, υος, ἡ, κοπὶς, ίδος, ἡ, πέλεκυς, εως, ὁ, πέλεκυς, εως, & εος, ὁ.
ſecuritas, ἀσφάλεια, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
in ſecuritate agere, ἄδειαν ἄγειν. ἀφροντίστως ἔχειν.
ſecurum eſſe de aliqua re, ῥαθυμεῖν περί τινος.
ſecurum eſſe, ἀφροντίστως ἔχειν.
ſecurus, ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, ἀδεὴς, έος, ὁ, ἡ, ἀκίνδυνος, ου, ὁ. θαρσοῦντες, ου, ὁ. pro negligente, ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἀφρόντιστος, ου, ὁ.
ſecus, juxta, παρὰ, cum dativo. pro aliter, ἄλλως. ἄλλως ἢ, ſecus atque.
ſecus ago, quam par eſt, παραπράσσω, vel παραπράττω.
ſed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὴ, καίτοι.
ſed enim, ἀλλὰ γάρ.
ſed neque, ἀλλὰ μὴν οὐδέ.
ſed ſane, ἀλλά τι, ἀλλὰ δέ.
ſed tamen, ἀλλὰ δή. ἀλλὰ καὶ ὡς· ἀλλ' οὖν.
ſedate, ἠρεμαίως.
ſedatio, κατάστασις, εως, ἡ, παῦσις, ἡ.
ſedatio irati animi, πράϋνσις, εως, ἡ.
ſedator, παυστὴρ, ῆρος, ὁ.
ſedatu difficilis, δυσκατάπαυστος, ου, ὁ, δυσκατάπαυστος, ου, ὁ, δυσκατάστατος, ου, ὁ.
ſedatus, ἥσυχος, ου, ὁ, ἡσυχαῖος, ου, ὁ.
ſedecim, ἑκκαίδεκα, δεκαέξ.
ſedem figo apud, παρασκηνόω, ῶ, cum dativo.
ſedem habeo in, ἐγκαθίδρυμαι, cum dativo. ἐνοικέω, ῶ, cum accuſativo.
ſedentarius, ἑδραῖος, ου, ὁ.
ſedeo, κάθημαι, ἑδριάω, καθέζομαι, θρονίζομαι, ἧμαι. pro morari, ἐμφιλοχωρῶ τινί.
ſedere jubeo, ἑδριόω, ἵδρυμαι, καθίζω.
ſedere otioſum, καθῆσθαι.
ſedeo una, συγκαθίζομαι.
ſedem facio, ἀνίζω, ἵζω.
ſedes, ἕδρα, ας, ἡ, ἕδρασμα, ατος, τὸ, καθέδρα, ας, ἡ.
ſedes, domicilium, ἕδρα, ας, ἡ, κατοικητήριον, ου, τὸ.
ſedes patriæ, τὰ ἤθη, ab ἦθος.
ſedibus pulſus, ἀνάστατος, ου, ὁ, & ἡ.
ſedicula, ἑδράκιον, ου, τὸ.
ſedile, καθέδρα, ας, ἡ, ἑδράνον, ου, τό.
ſedimentum, ὑπόστημα, ατος, τὸ.
ſeditio, στάσις, εως, ἡ, διχοστασία, ας, ἡ.
ſeditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
veterem ſeditionem redintegrare, τὴν παλαιὰν αὖθις στάσιν στασιάζειν.
ſeditionibus agitari, ἐν στάσει εἶναι.
ſeditionis auctores, στασίαρχαι, οἱ.
ſeditioſe, στασιαστικῶς.
ſeditioſus, στασιώδης, εος, ὁ.
ſedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, ſedo iram: καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
ſeduco, ἀπάγομαι. pro decipio, ἀποπλανάω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ, περιτρέπω.
ſeductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ.
ſeductor, ἀποπλάνος, ου, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
ſedulitas, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
ſedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
ſedulo rem gero, τεχνάζω.
ſedulus, ἐπιμελὴς, έος, ὁ, & ἡ, ἀκριβὴς, έος, ὁ, & ἡ, σπουδαῖος, ου, ὁ, φιλεργὸς, οῦ, ὁ, ἐνεργητικὸς, οῦ, ὁ.
ſedulus ſum, φιλεργέω, ῶ.
ſedum, ἀείζωον, ου, τὸ, genus herbæ, ſemper viva Gazæ.
ſeges, ἄρουρα, ας, ἡ, σῖτος, ου, ὁ, λήϊον, ου, τὸ.
ſegmen, & ſegmentum, ἀπότμημα, ατος, τὸ.
ſegnis, e, ἀργὸς, οῦ, ὁ, ῥάθυμος, ου, ὁ, ὀκνηρὸς, οῦ, ὁ.
ſegnis ſum, νωθρεύω, ῶ, & νωθρεύω.
non ſegnis, ἄοκνος, ου, ὁ, & ἡ.
ſegniter, ῥαθύμως.
ſegnities, ἀργία, ας, ἡ, ῥαθυμία, ας, ἡ, νωθεία, ας, ἡ.

ſegnitiei ſe dedere, ἐγκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
ſegregatio, χώρισις, εως, ἡ.
ſegrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
ſejunctio, διάζευξις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
ſejunctus, ἀποκεχωρισμένος, ου, ὁ, ἀφωρισμένος, ου, ὁ.
ſejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω, ῶ.
ſelectio, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
ſeligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω, ῶ.
ſella, ἕδρα, ας, ἡ, καθέδρα, ας, ἡ, θρόνος, ου, ὁ.
ſella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
ſellula, θρονίδιον, ου, τὸ, καθέδριον, ου, τό.
ſemel, ἅπαξ, καθάπαξ.
ſemel in die, ἅπαξ τῆς ἡμέρας. ſemel in anno, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. ſemel in vita, ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ.
ſemen, σπέρμα, ατος, τὸ, σπόρος, ου, ὁ, & apud Theophraſtum καρπὸς, οῦ, ὁ, φύτευμα, ατος, τό.
ſementis, σπόρος, ου, ὁ.
ſemeſtre ſpatium, ἑξάμηνος, ου, ὁ, (ſubintellige χρόνος) τὸ ἑξάμηνον (ſcil. μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ.)
ſemeſtris, ἑξάμηνος, ου, ὁ.
ſemeſus, ἡμίβρωτος, ου, ὁ.
ſemet, ἑαυτόν.
ſemialbus, ἡμίλευκος, ου, ὁ.
ſemianimis, ἡμιθανὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſemibarbus, μιξοβάρβαρος, ου, ὁ.
ſemibarbatus, ἡμιγένειος, ου, ὁ.
ſemicircularis, ἡμικύκλιος, ου, ὁ.
ſemicirculus, ἡμικύκλιον, ου, τό.
ſemicoctus, ἡμίεφθος, ου, ὁ.
ſemiconcretus, ἡμιπαγὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſemicrematus, ἡμίφλεκτος, ου, ὁ.
ſemicubitalis, ἡμιπηχυαῖος, ου, ὁ.
ſemidea, ἡμιθέα, ας, ἡ.
ſemideus, ἥρως, ωος, ὁ.
ſemidiviſus, ἡμιδαής, έος, ὁ, & ἡ.
ſemiebrius, ἡμιμέθυσος, ου, ὁ.
ſemiferus, μιξόθηρ, ηρος, ὁ.
ſemihomo, ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ.
ſemihora, ἡμιώριον, ου, τό.
ſemimortuus, ἡμιθνὴς, ῆτος, ὁ, & ἡ, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, & ἡ, ἡμιθανὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſeminalis, σπερματώδης, εος, ὁ, & ἡ, σπερματικὸς, οῦ, ὁ.
ſeminarium, φυτευτήριον, ου, τό.
ſeminatio, σπορὰ, ᾶς, ἡ.
ſeminator, σπορεὺς, έως, ὁ.
ſeminatus, σπαρτὸς, οῦ, ὁ.
ſemino, σπείρω, φυτεύω. pro divulgo, διασπείρω.
ſeminudus, ἡμίγυμνος, ου, ὁ.
ſemiplenus, ἡμιδεής, έος, ὁ, & ἡ, ἡμίμεστος, ου, ὁ.
ſemiraſus, ἡμίξυρος, ου, ὁ & ἡ.
ſemirotus, ἡμίτριπτος, ου, ὁ.
ſemis, ſemiſſis, ἥμισυ, ἡμίσεως, ἥμισυ.
ſemiſapiens, ἡμίσοφος, ου, ὁ.
ſemita, ἀτραπὸς, οῦ, ὁ, τρίβος, ου, ὁ.
ſemivacuus, ἡμιδεὴς, έος, ὁ.
ſemivir, ἡμίανδρος, ου, ὁ, ἡμιάνηρ, δρος, ὁ, γύννις, ιος, ὁ.
ſemivivus, ἡμίζωος, ου, ὁ.
ſemiuſtus, ἡμιδαὴς, έος, ὁ, & ἡ, ἡμίκαυστος, ου, ὁ, ἡμίπυρος, ου, ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſemotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων.
ſemotus procul, τηλωπὸς, ὁ. Sophocles.
ſemoveo, ἀποκινέω, ῶ, ἀποχωρίζω.
ſemper, ἀεὶ, εἰς ἀεὶ, διὰ παντὸς, & διαπαντὸς, ἀεί ποτε, πάμπαν, τὸ πᾶν apud Lucianum. Poetica autem ſunt, διαμπερὲς, διαμπερέως, αἰεὶ, αἰέν.
ſemper & ubique, ἑκάστοτε.
ſempiterne, ἀϊδίως, εἰς ἀεί.
ſempiternus, ἀΐδιος, ου, ὁ, αἰώνιος, ου, ὁ & ἡ.
ſenarius numerus, ἑξὰς, άδος, ἡ.
ſenator, βουλευτὴς, οῦ, ὁ, γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ.
ſenator ſum, βουλεύω.
ſenatorius, βουλευτικὸς, οῦ, ὁ.
ſenatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα, τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
ſenatum habere, βουλὴν προθεῖναι.
in ſenatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
ſenatus, βουλὴ, ῆς, ἡ, σύγκλητος, ου, ἡ, γερουσία, ας, ἡ.
ſenatuſconſultum, βούλευμα, ατος, τὸ, τὸ διαβεβουλευμένον.
ſenecio, γερόντιον, ου, τὸ, γρυτάλιον, ου, τὸ, ſive γεροντάριον, ου, τό.
ſenectus, γῆρας, αος, τό.
ſenectus cui viridis, & cruda eſt, ὠμογέρων, οντος, ὁ.
ſenectus anguium, λεβηρὶς, ίδος, ἡ.
ſenectus extrema, πανύστατον γῆρας.
ſenectute conficior, παραγηράω, ῶ.
ſenectutem agens extremam, ἐσχατογήρως, ω, ὁ.
ſeneſco, γηράσκω, γηράω, ῶ, παρακμάζω.
ſenex, γέρων, οντος, ὁ, πρεσβύτης, ου, ὁ, γηραιὸς, οῦ, ὁ.
ſenex capularis, τυμβογέρων, ου, τό.
ſenex moroſus, κρόνος, ου, ὁ.
ſenex decrepitus, ὑπεργήρως, ω, ὁ.
ſeni, οἱ ἕξ.
ſenilis, γεροντικὸς, οῦ, ὁ, γερόντειος, ου, ὁ.

ſe-

Digitized by Google

ſeniliter, γεροντικῶς.
ſenio confectus, πάρηλιξ, ικος, ὁ.
ſenior felix, εὐγήρως, ω, ὁ.
ſenior, γεραίτερος, ου, ὁ, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
ſenior ſum, πρεσβεύω.
ſeniores Eccleſiæ, οἱ πρεσβύτεροι.
ſenium, γῆρας, αος, τό.
ſenſibilis, αἰσθητός, ῦ, ὁ.
ſenſibiliter, αἰσθητῶς.
ſenſibus captus, ἀναίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ.
ſenſim recedere, ὑπαναχωρέω, ὑποχωρέω.
ſenſim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
ſenſu affici alicujus rei, αἴσθησιν λαμβάνειν τινός.
ſenſu percipio, διαισθάνομαι, cum accuſativo.
ſine ſenſu, ἀναισθήτως.
ſine ſenſu ſum, ἀναισθητέω, ῶ.
ſenſum acrem habens, εὐαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ.
ſenſum hebetem habens, δυσαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ.
ſenſum orationis aſſequi, ὑπακούειν τοῖς λόγοις, Plato, ἐνδέχεσθαι τὸν νοῦν τῆς ἐπιστολῆς, epiſtolæ ſenſum aſſequi.
ſenſus, ſentiendi actus, αἴσθημα, ατος, τό, αἴσθησις, εως, ἡ.
ſenſus, ſententia, διάνοια, ας, ἡ. Plutarchus, quæ ſcripta fuerant, hunc ſenſum habebant, διάνοιαν ταύτην εἶχε τὰ γεγραμμένα.
quis ſenſus eſt horum verborum? νοῦν δ' ἔχει τίνα;
ſenſus expers, ἀναίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ.
ſenſuum labefactatio, δυσαισθησία, ας, ἡ.
ſenſuum hebetudo, δυσαίσθητον, ου, τό.
ſententia, dictum, γνώμη, ης, ἡ, ῥῆμα, ατος, τὸ, ῥητὸν, ῦ, τό, ἀπόφασις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ, ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, & Poetice φάτις, ιος, ἡ.
mea quidem ſententia, κατ' ἐμὴν γνώμην.
de ſententia deduco, μεταγιγνώσκω, & μεταγιγνώσκομαι, deducor de ſententia.
ex animi ſententia, κατὰ γνώμην, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχὴν, καταθυμίως, & apud Homerum κατὰ θυμὸν, κατὰ νοῦν.
ex animi ſententia loqui, ἐνδιαθέτως λέγω.
ex ſententia, μετὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
in ea ſum ſententia, οὕτω γνώμης, ἔχω.
a ſententia dimovere, μεταπείθειν τινά.
ſententiæ ejuſdem qui eſt, σύμψηφός τις, συγγινώσκων, οντος, ὁ, συγγνώμων, ονος, ὁ, ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ὁμοδοξῶν, ῦντος, ὁ.
ſententiæ latio, ψηφοφορία, ας, ἡ.
ſententiæ mutatio, μετάγνωσις, εως, ἡ, μετάγνοια, ας, ἡ.
ſententiæ contrariæ qui eſt, ἀντιγνώμων, ονος, ὁ, ἀντιδοξάζων, οντος, ὁ.
ſententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθημι.
ſententiam muto, ἀντιτίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
ſententiam dicere, τίθεσθαι γνώμην, ψηφίζεσθαι.
ſententiam ferre adverſus aliquem, καταδικάζειν τινός.
ſententiam rogare, διαψηφίζειν.
ſententiam in eandem deſcendere, συγκατατίθεσθαι τὴν δόξαν.
per ſententias, adv. γνωμηδόν.
ſententiola, γνωμίδιον, ου, τὸ, νοΐδιον, ου, τό.
ſententioſe, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
ſententioſa oratio, πολύνοια, ας, ἡ.
ſententioſus, γνωμικὸς, ῦ, ὁ, ἀποφθεγματικὸς, ῦ, ὁ, λάσιος, ου, ὁ.
ſentiendi facultas, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις.
ſentina, ἄντλος, ου, ὁ, ἀντλία, ας, ἡ, & ἀντλεία, ας, ἡ.
ſentinam exhaurire, ἀντλεῖν.
ſentio, ſenſu percipio, αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι.
ſentio clamorem, αἰσθάνομαι κραυγῆς.
ſentio frigus, αἰσθάνομαι τοῦ ψύχους.
ſentio, animadverto, cognoſco, intelligo, αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, καταισθάνομαι, ἐπαΐω, φρονέω, ῶ.
ſentio me ferri, αἰσθάνομαι φερόμενος ὑπὸ τοῦ καιροῦ.
ſentio, exiſtimo, judico, opinor, ſtatuo, δοξάζω, νομίζω, διανοέομαι, οἶμαι, φρονέω, ῶ.
ſentio recte, ὀρθοδοξῶ.
ſentis, ἄκανθα, ης, ἡ, βάτος, ου, ἡ.
ſentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
ſentus, λάσιος, ου, ὁ, δασὺς, έος, ὁ, τραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
ſeorſim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
ſeparabilis, χωριστὸς, ῦ, ὁ.
ſeparatim, διῃρημένως, δίχα, ἀποκριδὸν, χωρὶς, cum genitivo.
ſeparatio, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
ſeparatus, μόνος, ου, ὁ, ἀποκεχωρισμένος, ου, ὁ, τομαῖος, ου, ὁ, χωριστὸς, ῦ, ὁ.
ſeparo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω, ῶ.
ſepelio, θάπτω, καταθάπτω.
ſepem prætendere, ὀρύσσω.
ſepes, ſepimentum, φραγμὸς, ῦ, ὁ, φράγμα, ατος, τὸ, περίφραγμα, ατος, τὸ, περίβολος, ου, ὁ.
ſepia, σηπία, ας, ἡ.

ſepio, φράττω περιβάλλομαι.
ſepio me potentia & copiis, περιβάλλομαι δύναμιν.
ſepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
ſepoſitus, ἀπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ.
ſeptem, ἑπτά.
in ſeptem partes, ἑπταχῆ, ἑπταχοῦ.
in ſeptem partes diſtribuere, ἑπταχῆ διαμερίζεσθαι.
ſeptember, μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, σεπτέμβριος, ου, ὁ.
ſeptemdecim, ἑπτακαίδεκα.
ſeptemplex, ἑπτάπλοος, ος, ὁ.
ſeptemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
ſeptenarius, ἑπταδικός, ῦ, ὁ.
ſeptenarius numerus, ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, ἑπτὰς, άδος, ἡ.
ſepteni, οἱ ἑπτά.
ſeptentrio, ἄρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἄμαξα, ης, ἡ.
ſeptentrionalis, ἀρκτικός, ῦ, ὁ.
ſepticollis, ἑπτάλοφος, ου, ὁ.
ſeptimana, ἑβδομάς, άδος, ἡ.
ſeptimus, ἕβδομος, ου, ὁ.
ſeptingenteſimus, ἑπτακοσιοστὸς, ῦ, ὁ.
ſeptingenti, ἑπτακόσιοι.
ſeptitius, ἠρέμος, ου, ὁ.
ſeptuagenarius, ἑβδομηκονταετὴς, έος, ὁ, ἑβδομηκοντούτης, ου, ὁ.
ſeptuageſimus, ἑβδομηκοστὸς, ῦ, ὁ.
ſeptuaginta, ἑβδομήκοντα.
ſeptum, φράγμα, ατος, τὸ, ἕρκος, εος, τό.
ſeptus, ὠχυρωμένος, ου, ὁ, περίφρακτος, ου, ὁ, φρακτὸς, ῦ, ὁ.
ſeptus navibus, ναύφρακτος, ου, ὁ.
ſeptus lignis, ξυλόφρακτος, ου, ὁ.
ſepulcralis, ἐπιτάφιος, ου, ὁ.
ſuper ſepulcro poſitus, ἐπιτύμβιος, ου, ὁ, ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ.
ſepulchri jactura, ἀταφία, ας, ἡ.
ſepulchrum inane, κενοτάφιον, ου, τό.
ſepulchrum, τάφος, ου, ὁ, μνῆμα, ατος, τό.
ſepultura, ταφὴ, ῆς, ἡ, ἐνταφιασμὸς, ῦ, ὁ.
ſepultus, τεθαμμένος, ου, ὁ, ταφεὶς, έντος, ὁ.
non ſepultus, ἄταφος, ου, ὁ.
ſequacitas, ὁλκὴ, ῆς, ἡ.
ſequela, ἀκολουθία, ας, ἡ, τὸ ἐφεξῆς.
ſequens dies, ὑστέρα ἡμέρα.
ſequens dies feſtum, μεθέορτος ἡμέρα.
ſequente anno, τῷ ἑξῆς ἔτει.
ſequente die, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ.
ſequeſter, προσαγωγεὺς, έως, ὁ, προξενητὴς, ῦ, ὁ, μεσίτης, ου, ὁ, μέσος, ου, ὁ.
ſequeſtratio, μεσιτεία, ας, ἡ.
apud ſequeſtrem depoſitum, τὸ μεσεγγυηθὲν, έντος.
ſequi aliquem, id eſt, ejus exemplo aliquid facere, ἀκολουθεῖν τινι.
ſequor, ἕπομαι, cum dativo, ἀκολουθέω, ῶ, & παρακολουθέω, ῶ, cum dativo, vel cum præpoſitione μετὰ, & genitivo. Poetica autem ſunt ὁμαρτέω, ῶ, & ὀπηδέω.
ſequor e veſtigio, ποδηγετέω, ῶ.
quæ ſequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
ſera, κλεῖστρον, ου, τὸ, σειρὰ, ᾶς, ἡ, κλεῖθρον, ου τό.
ſerenitas, εὐδία, ας, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ.
ſerenitas vultus, γαλήνη, ης, ἡ.
ſerenitas diei, εὐημερία, ας, ἡ.
ſereno, αἰθριάζω, γαληνόω, ῶ.
ſereno vultu, γαληνῷ βλέμματι.
ſerenum cœlum, εὐδία, ας, ἡ.
ſerenus, αἴθριος, ου, ὁ, εὔδιος, ου, ὁ, εὐήμερος, ου, ὁ.
aer ſerenus, & ſudus, αἰθὴρ, έρος, ὁ, αἴθρα, ας, vel Ionice αἴθρη, ης, ἡ.
ſerenus ſum, γαληνιάω, ῶ.
ſeria, orum, τὰ σπουδαῖα.
ſeria cogitans, ἐχέφρων, ονος, ὁ.
ſerica veſtis, σηρικὴ ἐσθὴς, σηρικὸν ὕφασμα, σηρικὸν νῆμα, σηρικὸν, ῦ, τὸ, σηρικά, τά.
ſericum, σηρικὸν, ῦ, τό.
ſericus, a, um, σηρικὸς, ή, όν.
in eadem ſerie locatus ſum, συστοιχέω, ῶ.
ſerie eadem, συστοίχως, ὁμοταγῶς.
ſerie perpetua, adv. ἑξῆς, ἐπαλλήλως, ἑξείης, μεταστοιχεὶ, διηνεκῶς.
ſeries, τάξις, εως, ἡ, εἱρμὸς, ῦ, ὁ, ὅρμος, ου, ὁ.
ſeries continuata, συνειρμὸς, ῦ, ὁ, παραστιχὶς, ίδος, ἡ, παραστιχίδιον, ου, τό.
ſerio, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
ſerio ſermone utor, σπουδαιολογέω, ῶ.
ſerio ago, vel loquor, σπουδάζω.
ſerium dictum, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
ſerium eſſe, σπουδὴν ποιεῖν.
ſerius, a, um, σπουδαῖος, αία, ον, ὁ, ἡ, τὸ, σεμνὸς, ή, όν, ὁ, ἡ, τό.
ſerius, adv. βραδύτερον, ου, τὸ, βράδιον, ου, τό.
ſermo, αὐδὴ, ῆς, ἡ, βάξις, εως, ἡ, λαλιὰ, ᾶς, ἡ, λέξις, εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ, μῦθος, ου, ὁ, φάσις, εως, ἡ, φάτις, ιος, ἡ.
ſermo frigidus, ψυχρολογία, ας, ἡ.

ſer-

ſermo gravis, σεμνολογία, ας, ἡ.
ſermo honeſtus, εὐλογία, ας, ἡ.
ſermo levis, κουφολογία, ας, ἡ.
ſermo longus, μακρολογία, ας, ἡ.
ſermo ſubtilis, λεπτολόγημα, ατος, τό, λεπτολογία, ας, ἡ.
ſermo, i. e. rumor, λόγος, ου, ὁ.
ſermocinatio, διάλεξις, εως, ἡ, λέσχη, ης, ἡ, προσομιλία, ας, ἡ.
ſermocinator, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, διαλογιστής, οῦ, ὁ, λογικὸς, οῦ, ὁ, προσομιλητικός, οῦ, ὁ.
ſermocinatrix facultas, προσομιλητικὴ δύναμις.
ſermocinor, ὁμιλέω, ῶ, διαλέγομαι.
in ſermone omnium verſari, πᾶσι διὰ στόματος εἶναι.
ſermone eleganti, καλλιεπημένως.
frigido ſermone uti, ψυχρολογέω.
ſermonem diſſeminare, θρυλλέω ῶ.
ſermonem ſpargere, θρυλλέω, θρυλλίζειν, θρυλίζω.
ſermones conſerere cum aliquo, συμβάλλειν τινὶ λόγους, κοινολογεῖσθαί τινι.
ſermonis elegantia, καλλιέπεια, ας, ἡ.
ſermonis ſuavitas, εὐγλωττία, ας, ἡ.
ſero, adv. βραδέως, ὀψὲ, χρονίως, ὀψιαίτερον.
ſero venire, χρονίζειν.
ſero facio aliquid, ὀψίζω.
ſero, ſevi, σπείρω, φυτεύω.
ſeroſus, ὀῤῥώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ſerotinus, ὄψιμος, ου, ὁ, ὀψινὸς, οῦ, ὁ.
ſerpens, anguis, ὄφις, ιος, ὁ, ἑρπετὸν, οῦ, τό.
ſerpentigenus, ὀφιογενής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſerpigo, λειχὴν, ῆνος, ἡ.
ſerpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
ſerpyllum, ἕρπυλλος, ου, ὁ, ἕρπυλλον, ου, τό.
ſerra, πρίων, ονος, ὁ.
ſerra ſecare, διαπρίειν, ἐμπρίω.
ſerrati dentes, ἐναλλάσσοντες ὀδόντες.
ſerratos dentes habens, καρχαρόδους, οντος, ὁ.
ſerratus, πριονώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, πριονωτὸς, οῦ, ὁ.
ſerro, πρίω, πρίζω, ἀποπρίω, διαπρίω, ἐκπρίω, ἐμπρίω, ὑποπρίω, παραπρίω.
ſerriculum, σαράκιον, ου, τό.
ſertis redimitus, στεπτὸς, οῦ, ὁ.
ſertis redimio, στεμματόω, ῶ, ὑποστέφω, καταστέφω, περιστέφω.
ſertum, στέμμα, ατος, τό, στεφάνιον, ου, τό.
ſerva, δούλη, ης, ἡ, δουλίς, ίδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ.
ſervatio, διατήρησις, εως, ἡ, ἐπιτήρησις, εως, ἡ.
ſervator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſervatrix ovium, μηλοσσόος, ου, ὁ.
ſervili ingenio præditus, ἀνδραποδώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
opus ſervile, δμωϊκὸν ἔργον.
ſervilis, δουλικὸς, οῦ, ὁ, δούλιος, ου, ὁ.
ſerviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
ſervio, is, δουλεύω, ὑπουργέω, ὑπηρετέω, λατρεύω. omnia cum dat. perſonæ, vel rei, cui ſervitur. Dicimus etiam ἐκδουλεύειν παρά τινι, ſervire alicui. Herodot.
ſervio tempori, δουλεύω καιρῷ.
ſervio gloriæ, φιλοδοξῶ.
ſervire commodis ſuis, τὸ ξυμφέρον θεραπεύειν.
ſervitia, mancipia, οἰκετεία, ας, ἡ, δουλεία, ας, ἡ, δουλοσύνη, ης, ἡ, ἀνδράποδον, ου, τό, δούλωσις, εως, ἡ, Poetice δούλευμα, ατος, τό.
ſervitium, miniſterium, λάτρευμα, ατος, τό, ὑπηρεσία, ας, ἡ.
ſervitium, idem ac ſervitus.
ſervitus, δουλεία, ας, ἡ, δουλοπρέπεια, ας, ἡ, λατρεία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, οἰκετεία, ας, ἡ.
in ſervitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
in ſervitutem abduco, αἰχμαλωτεύω, αἰχμαλωτίζω.
in ſervitutem redigor, ἀνδραποδίζομαι.
ſerum lactis, ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ.
ſervo, aſſervo, retineo, σώζω, τηρέω, ῶ.
ſervo, conſervo, incolumem præſto, ἐρύομαι, περιποιέω, ῶ, ῥύομαι, ῥῦμαι, σόω, τηρέω, ῶ, φυλάσσω, φυλάττω τινὰ, σώζω, παρατηρέω τινά.
ſervo, cuſtodio, σόω, τηρέω, ῶ.
ſervo, obſervo, præſto, ἐρύομαι, σόω, τηρέω, ῶ.
non ſervo, ideſt frango, παραβαίνω.
ſervos multos habens, πολύδουλος, ου, ὁ.
ſerus, ſerotinus, tardus, ὄψιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, χρονιστὸς, οῦ, ὁ, χρόνιος, ου, ὁ.
ſervulus, δουλάριον, ου, τό.
ſervus, ἄτμενος, ου, ὁ, ἀτμήν, ένος, ὁ, δμὼς, ωὸς, ὁ, δμωὸς, οῦ, ὁ, δοῦλος, ου, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, λάτρις, ιος, ὁ, καὶ ἡ, μάνης, ου, ὁ, οἰκέτης, ου, ὁ, παιδίον, ου, τό, πενέστης, ου, ὁ.
ſervus, a, um, δουλικὸς, ή, όν.
ſeſe, ἑαυτόν.
ſeſquialiter, ἡμιόλιος, ου, ὁ, ἡμιόλιον, ου, τό.
ſeſquipedalia verba, βόεια ῥήματα.
ſeſquipedalibus verbis utor, λημαθίζω.
ſeſquipes, τριημιπόδιον, ου, τό.
ſeſſim, ἠρέμα.
ſeſſio, ἐφέδρευσις, εως, ἡ.
ſeſſor, ἐφεδρευτής, οῦ, ὁ.

ſetæ, juba, proprie equorum, & porcorum, χαίτη, ης, ἡ.
ſetis horrens, φριξόθριξ, ιχος, ὁ.
ſetoſus, λάσιος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ſeu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
ſevere, αὐστηρῶς, αὐθεκάστως, πικρότατα, ἀποτόμως, σεμνῶς.
ſeveritas, σεμνότης, ητος, ἡ, διατομία, ας, ἡ.
ſeveritas nimia, ἀποτομία, ας, ἡ.
ſeveritas morum, σεμνότης, ητος, ἡ.
ſeverus, αὐστηρός, οῦ, ὁ, σεμνός, οῦ, ὁ, ἀπότομος, ου, ὁ.
ſevoco, ἀποχωλέω, ῶ.
ſevoſus, στεατώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ſevum, στέαρ, ατος, τό.
ſex, ἕξ.
ſexagenarius, ἑξηκοντούτης, ου, ὁ.
ſexageni, ἑξήκοντα.
ſexageſimus, ἑξηκοστός, οῦ, ὁ.
ſexaginta, ἑξήκοντα.
ſexcenteſimus, ἑξακοσιοστὸς, οῦ, ὁ.
ſexcenti, ἑξακόσιοι, οἱ.
ſexdecim, ἑκκαίδεκα.
ſexennis, ἑξαετὴς, έος, ὁ, ἑξέτης, εος, ὁ, & fœm. ἑξέτις, ιδος, ἡ.
ſexennium, ἑξετία, ας, ἡ.
ſextilis, λῷος, ου, ὁ.
ſextus, ἕκτος, ου, ὁ.
ſexus, φύσις, εως, ἡ, γένος, εος, τό.
ſexus utriuſque, γύνανδρος, ου, ὁ, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ.

S I.

Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.
ſi forte, εἴπως.
ſi modo, εἴγε, εἴπερ, εἰ δὲ, πλὴν, ἐάν.
ſi non, εἰ μὴ, πλὴν.
ſi quis, ὅστις.
ſi vero, ἐὰν δὲ, εἰ δ' ἄρα.
ſi unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
ſibi, ἑαυτῷ.
ſibilator, σιγμάτης, οῦ, ὁ, συρικτὴς, οῦ, ὁ.
ſibilis excipio, ἐπισυρίττω.
ſibilo ejicio, συρίσσω, συρίττω, ἀποσυρίττω.
ſibilo, συρίττω.
ſibilus, συριγμὸς, οῦ, ὁ, σύριγμα, ατος, τό.
ſibilus, a, um, συρίττων, οντος, ὁ, &c.
ſibylla, σίβυλλα, ης, ἡ.
ſibyllini libri, σιβύλλειοι βίβλοι.
ſic, αὕτως, οὕτως, ὧδε, ὡδί, οὕτω (ſequente conſonante) & οὕτως, ſequente ſeu vocali, ſeu conſonante,) ὥς, τώς.
ſic ut, ἕτως, ὡς. ἕτως, ὥσπερ.
ſica, ξίφος, εος, τό, κοπίς, ίδος, ἡ, ξιφίδιον, ου, τό.
ſicarium ſubmittere, καθιέναι σφαγέα.
ſicarius, φονεὺς, έως, ὁ, ξιφηφόρος, ου, ὁ.
ſiccatio, ἀναξήρανσις, εως, ἡ, τερσία, ας, ἡ, ψυγμός, οῦ, ὁ.
ſiccatus, σκελλὸς, οῦ, ὁ, σκελετὸς, οῦ, ὁ, σκελετευθεὶς, έντος, ὁ, τερσάμενος, ου, ὁ.
ſiceſco, αὔομαι, αὐαίνω, αὐαίνομαι.
ſiccine, οὕτωσι.
ſiccitas, ξηρότης, ητος, ἡ, ξηρασία, ας, ἡ, αὐχμὸς, οῦ, ὁ.
ſiccitas oculorum, ξηροφθαλμία, ας, ἡ.
in ſicco ſtatuere, ἐπὶ ξηροῦ ποιεῖν.
ſicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
ſiccum dicendi genus, ξηρὰ σύνθεσις, ξηρὸς χαρακτήρ.
ſiccus, ξηρὸς, οῦ, ὁ, ἄνικμος, ου, ὁ, αὐχμώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ſicilia, θρίναξ, ακος, ἡ, θρινακία, ας, ἡ.
ſiclus, σίκλος, ου, ὁ.
ſicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάν που.
ſicunde, εἴποθεν.
ſicut, & ſicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, ὅπως.
ſideratio, ἀστροβολία, ας, ἡ, ἀπόπληξις, εος, ἡ.
ſideratus, ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ, ἀστρόβλητος, ου, ὁ.
ſidereus, ἀστρῷος, ου, ὁ, ἀστρόεις, εντος, ὁ.
ſiderum peritus, ἀστρολόγος, ου, ὁ.
ſido, καθιζάνω.
ſidus, ἄστρον, ου, τό.
ſigillaris cera, ῥύπος, εος, τό.
ſigillaris terra, σημαντρὶς γῆ.
ſigillatim, καθ' ἕκαστον.
ſigillatim enarro, καταλέγω.
ſigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
ſigillum, σφραγὶς, ῖδος, ἡ, σήμαντρον, ου, τό.
ſigna cœleſtia duodecim, ζώδια, τά.
ſignator, σημάντωρ, ορος, ὁ.
ſignatorius annulus, σφραγὶς, ῖδος, ἡ.
ſignatura, σημασία, ας, ἡ.
ſignatus, σημειωτὸς, οῦ, ὁ.
non ſignatus, ἀσήμαντος, ου, ὁ.
ſignifer, σημειοφόρος, ου, ὁ.
ſignificans, σημειώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἄσημος, ου, ὁ.
ſignificanter, ἐμφατικῶς.
ſignificatio, σημασία, ας, ἡ, ἔμφασις, εως, ἡ, σημείωσις, εως, ἡ.

ſi-

ſignificationem do obſcuram hujus rei, αἰνίττομαί τι, τῦτό ἐστι.
ſignificationem accipio, σημαίνομαι.
ſignificationem habeo (apud Grammaticos), σημαίνω.
ſignificativus, σημαντικὸς, ῦ, ὁ.
ſignifico, σημαίνω, δηλόω, ῶ.
ſignifico literis, ἐπιστέλλω.
ſignifico allegorice, ἀλληγορέω, ῶ.
ſignis certis oſtendo, τεκμαίρω.
ſigno aliquo noto, διασημαίνω.
ſigno, σφραγίζω: pro oſtendere, σημαίνω. ὑπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
ſigno argentum, ἀργυροκοπέω, ῶ.
ſignum, indicium, nota, σύμβολον, ου, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, σήμαντρον, ου, τὸ, τέκμαρ, ατος, τὸ, σύνθημα, ατος, τὸ, σημεῖον, ου, τό.
ſignum bellicum, δαΐον, ου, τό.
ſignum receptui quod datur, ἀνακλητικὸν, ῦ, τό.
ſignum, ſimulacrum, σημεῖον, ου, τὸ, σημαία, ας, ἡ.
ſignum, vexillum, σημεῖον, ου, τὸ, σημαία, ας, ἡ, σῆμα, ατος, τό.
ſignum, ſigillum, σήμαντρον, ου, τὸ, σημεῖον, ου, τό.
ſignum, portentum, prodigium, τέρας, ατος, τὸ, τέκμαρ, ατος, τό.
ſignum dare, σημαίνω, ὑποσημαίνω, κατανεύω τινί.
ſignum imprimere, σημειόω, ἐνσφραγίζω, τυπόω.
ſignum tollere, ἐκδιδόναι σύνθημα, δέξασθαι σύνθημα, ἐξαίρειν σύνθημα.
ſignum accipere, διδόναι σύνθημα, δέξασθαι σύνθημα, ἐξαίρειν σύνθημα.
ſilentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παρελθεῖν.
ſilentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
ſilentium, σιγὴ, ῆς, ἡ, σιωπὴ, ῆς, ἡ, ἀῤῥησία, ας, ἡ.
ſilentium impero, κατασιωπάω, ῶ.
ſilentium indico, κατακελεύω, κατασιωπάω, ῶ, κατασείω.
ſilentium altum agere, μακρὰν σιγὴν σιγῶ.
ſileo, σιγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
ſileſco, σιγηρὸς γίνομαι.
ſilex, πυρίτης, ου, ὁ.
ſilicernium, ſenex capularis, γέρων, οντος, ὁ, τυμβογέρων, οντος, ὁ.
ſiliceus, κοχλακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſiligineus, σιλιγνίτης, ου, ὁ.
ſiligo, ὄλυρα, ας, ἡ, σίλιγνις, ιος, ἡ.
ſiliqua, λοβὸς, ῦ, ὁ, κεράτιον, ου, τό.
ſiliquaceus, λοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſiliquaſtrum, κερατέα, ας, ἡ.
ſimia, πίθηκος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſimiam imitari, πιθηκίζω.
ſimile, σεμίδαλις, εως, ἡ.
ſimilagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
ſimilago, σεμίδαλις, εως, ἡ.
ſimilares partes corporis, ὁμογενῆ μέρη.
ſimilem efficio, ὁμοιόω, ῶ, ἀφομοιόω, ῶ, ἐξομοιόω, ῶ.
ſimili modo, ἰσοτύπως, ὁμοίως.
ſimilis, ἀλίγκιος, ου, ὁ, ἐναλίγκιος, ου, ὁ, γείτων, ονος, ὁ, εἰκὼς, ότος, ὁ, ἐοικὼς, ότος, ὁ, ἴσος, ου, ὁ, ὁμοῖος, ου, ὁ, ὅμοιος, ου, ὁ, παραπλήσιος, ου, ὁ. Poetice ἴκελος, ου, ὁ.
ſimilis ſui, ὅμοιος, ου, ὁ.
per omnia ſimilis, ἀπαράλλακτος, ου, ὁ.
ſimilis ſum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
ſimiliter, ὁμοίως, παραπλησίως.
ſimiliter cadens, ὁμοιόπτωτος, ου, ὁ.
ſimilitudinem veri conſequor in iis, quæ dico, εἰκοτολογέω, ῶ.
ſimilitudo, ὁμοιότης, ητος, ἡ, ὁμοίωσις, εως, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
ſimilitudo affectuum, ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ.
ſimilitudo morum, ὁμοιοτροπία, ας, ἡ.
ſimilo, ὁμοιόω, ῶ.
ſimitas, σιμότης, ητος, ἡ, σίμωμα, ατος, τό.
ſimo naſo præditus, σιμὸς, ῦ, ὁ, ὑπόσιμος, ου, ὁ, ῥινόσιμος, ου, ὁ.
ſimplex, non compoſitus, unius naturæ, μόνος, ου, ὁ, ἀσύνθετος, ου, ὁ, μονότροπος, ου, ὁ, μονοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſimplex, tenuis, non involutus, ἀφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, λιτὸς, ῦ, ὁ.
ſimplex oratio, ἀφελὴς λόγος.
ſimplex, incautus, non ſolers, ἀνήϊτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄκομψος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ.
ſimplex, apertus, ſincerus, malitia carens, ἁπλόος, ὁ, & per contract. ἁπλοῦς, in genitivo ἁπλοῦ, ἁπλοϊκὸς, ῦ, ὁ, ἀπλήγιος, ου, ὁ, ἀφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄκακος, ου, ὁ, εὐήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀπονήρευτος, ου, ὁ, Poetice ἀκάκητος, ου, ὁ.
ſimplicitas, ἁπλότης, ητος, ἡ, ἀφέλεια, ας, ἡ, εὐήθεια, ας, ἡ, λιτότης, ητος, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
cum ſimplicitate, ἁπλοϊκῶς, εὐηθικῶς, εὐήθως.
ſimpliciter, ſine dolo, candide, ἁπλοϊκῶς, εὐηθικῶς, εὐήθως, ἀκάκως, ἀπλάστως, ἁπλῶς.
ſimpliciter ago, εὐηθίζομαι.

ſimul, ἅμυδις, ἅμα, ἀλλήλων, ὁμαρτῆ, ἔμπα, σὺν, ξύν.
ſimul cum, σὺν, ξύν.
ſimul atque dies illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
ſimul facio, συνέρδω.
ſimul ſum, συνυπάρχω.
ſimul ac, ἅμα, ἅμα τε, ὡς.
ſimulacrum, εἴδωλον, ου, τὸ, εἰκὼν, όνος, ἡ, ἄγαλμα, ατος, τό.
ſimulare divitias in paupertate, σιλλίζω, σαλακωνίζω.
ſimulate, παραβλήδην, ὑποκριτικῶς, ὑπούλως, πεπλασμένως, πλαστῶς, προσποιητικῶς.
ſimulatio, εἰρωνεία, ας, ἡ, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
ſimulator, εἴρων, ωνος, ὁ, μιμητὴς, ῦ, ὁ, ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ.
ſimulatque, ἅμα, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ὡς.
ſimulatus, ἐπίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, πλασματώδης, εος, ὁ, & ἡ, ψιλὸς, ἐος, ὁ καὶ ἡ.
ſimulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me eſſe amicum. ὑποκρίνομαι, πλάττω.
ſimultas, ἔχθρα, ας, ἡ, δυσμένεια, ας, ἡ.
ſimultatem exerceo, ἐχθραίνω, μηνίω.
ſimultatem gero, ἐχθραίνω.
ſimultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους.
ſimus, σιμὸς, ῦ, ὁ.
ſin, εἰ δὲ, ἂν δὲ, κἄν.
ſin autem, καὶ μὴν, καὶ ἄν.
ſinapi, σίναπι, ιος, τὸ, νᾶπυ, υος, τό.
ſin minus, εἰ δὲ μή.
ſincere, ἀδόλως, ἀκεραίως, ἀκιβδήλως, γνησίως, εἰλικρινῶς, ἀνόθως.
ſinceritas, εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
ſincerus, non adulteratus, purus, ἀνόθευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀπόνηρος, ου, ὁ & ἡ, ἄκρατος, ου, ὁ & ἡ, ἀκέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, καθαρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, καθαρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀνόθευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄδολος, ου, ὁ & ἡ.
ſincerus, candidus, non fictus, ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſinciput, βρέγμα, ατος, τό.
ſindon, σινδὼν, όνος, ὁ.
ſine, præp. ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, cum genit.
ſine cauſa, μάτην.
ſine controverſia, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
ſine delectu, ἀκρίτως, ἀνεξετάστως.
ſine diſcrimine, ἀνεξετάστως.
ſine dubio, ἀναμφισβητήτως.
ſine fraude, ἀδόλως.
ſine impenſa, ἀδαπάνως.
ſine intermiſſione, ἐνδελεχῶς, ἀσκελέως, ἀπαυστὶ.
ſine judicio, εἰκῇ, ἀγνωμόνως.
ſine labore, ἀκονιτὶ, ἀσπουδί.
ſine mora, ἀμελλητὶ, ἀνυπερθέτως, ἀτρεμί.
ſine ſtudio, ἀσπουδί.
ſingulare certamen, μονομαχία, ας, ἡ.
ſingulari certamine pugno, μονομαχέω, ῶ.
ſingulari certamine vinco, καταμονομαχέω, ῶ.
ſingulari certamine decerno, διαμονομαχέω, ῶ.
ſingulari modo, μονοτρόπως.
ſingularis, ἑνικὸς, ῦ, ὁ, ἐξαίρετος, ου, ὁ.
ſingularitas, μονὰς, άδος, ἡ, ἑνὰς, άδος, ἡ, ἑνότης, ητος, ἡ.
ſingulariter, ἑνικῶς.
ſingulatim, κριδὸν, μοναξ, καθ' ἕκαστον.
ſinguli, ἕκαστος, ου, ὁ.
ſingulis diebus, καθ' ἡμέραν, κατ' ἦμαρ.
ſingulis horis, ὅσαι ὧραι.
ſingulis menſibus, κατὰ μῆνα.
ſingultim, μετὰ λυγμοῦ.
ſingultio, λύζω.
ſingulto, ψυχοῤῥαγέω, ῶ, λύζω.
ſingultus, λυγμὸς, ῦ, ὁ, λύγξ, γγὸς, ὁ.
ſiniſter, lævus, ἀριστερὸς, ῦ, ὁ, ὑπαριστερὸς, ῦ, ὁ, λαιὸς, ῦ, ὁ, σκαιὸς, ῦ, ὁ.
ſiniſter, infauſtus, ἀριστερὸς, ῦ, ὁ, σκαιὸς, ῦ, ὁ.
ſiniſtra, σκαιὰ, ᾶς, ἡ, ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ.
ad ſiniſtram, ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν, ἐξ ἀριστερᾶς.
ſiniſtre, σκαιῶς.
a ſiniſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
ſiniſtrorſum, ἐπ' ἀριστερά.
ſino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
ſino liberum abire, ἐάω.
ſinuatio, κόλπωσις, εως, ἡ.
ſinuatus, κολπωτὸς, ῦ, ὁ.
ſinuo, κάμπτω.
ſinuoſus, κολπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
in ſinu condo, ἐγκολπίζω.
in ſinu teneo, ἐγκολπίζω.
in ſinum recipio, ἐγκολπίζω.
ſinus, κόλπος, ου, ὁ.
ſinus Adriaticus, μυχὸς Ἀδριατικός.
ſinus maris, κόλποι, οἱ.
ſinus montium, πτυχὴ, ῆς, ἡ.

ſinus litorum, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
ſipatium, παραπέτασμα, ατος, τό.
ſipho, σίφων, ωνος, ὁ, διαβήτης, ου, ὁ.
ſiphone evacuo, ἐκσιφωνίζω.
ſiquando, εἴποτε, ἐάν ποτε.
ſiquidem, εἴγε, εἴπερ, εἴπερ ἄρα.
ſiquis, εἴτις, ἐάν ὅστισοῦν.
ſiren, σειρὴν, ῆνος, ἡ.
ſirenum cantus, σειρήνων μέλος.
ſirius, σείριος, ου, ὁ.
ſiſer, σίσαρον, α, τό.
judicio ſiſtere, παριστῶ, παριστάνω, παριστάναι.
ſiſto, cohibeo, inhibeo, reprimo, παρίστημι, παριστάω, ῶ, παριστάνω, ἀφίστημι, ἵστημι, συνίστημι, κατακρατέω, ῶ, ἐπιλαμβάνω, στέλλω, χάζω, χέθω, ἴσχω, προσβιβάζω.
ſiſto gradum, ἴσχομαι.
ſiſtrum, σεῖστρον, ου, τό.
ſitibundus, διψαλέος, ου, ὁ, διψητικός, ῦ, ὁ.
ſitCulofus, διψαλέος, ου, ὁ, ἄνυδρος, ου, ὁ, πολυδίψιος, ου, ὁ.
ſitim reſtinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
ſitio, διψάω, ῶ, καταδιψάω, ῶ.
ſitis, δίψος, εος, τό, δίψα, ης, ἡ.
ſitu obſitus, εὐρώεις, εντος, ὁ, καὶ ἡ, ἀζαλέος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ſito obſitus ſum, putreo, marceo, εὐρωτιάω, ῶ.
ſitula, κάλπη, ης, ἡ, ὑδρία, ας, ἡ, ὑδρίσκη, ης, ἡ.
ſitum eſt in eo, κεῖται ἐν αὐτῷ.
ſitum contrahere, εὐρωτιᾶν.
ſitum eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
ſitus, a, um, κείμενος, ου, ὁ.
ſitus, αὐχμός, ῦ, ὁ, εὐρώς, ῶτος, ὁ. pro poſitione loci, τοποθεσία, ας, ἡ, θέσις, εως, ἡ.
ſiva, εἴτε, ἤτε, ἤτοι.

S M.

ſmaragdinus, σμαράγδινος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
ſmaragdus, μάραγδος, ου, ὁ, σμάραγδος, ου, ὁ.
ſmilax, σμίλαξ, ακος, ἡ.

S O.

ſoboles, γονὴ, ῆς, ἡ, τέκνον, ου, τό, ἀπόγονον, α, τό.
ſobolis educatio, παιδοτροφία, ας, ἡ.
ſoboleſco, ὑποφύομαι, τῷ γονῇ αὐξάνομαι.
ſobrie, νηφαλίως, σωφρόνως.
ſobrietas, νῆψις, εως, ἡ, νηφαλισμός, ῦ, ὁ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
ſobrinus, ἀνεψιός, ῦ, ὁ.
ſobrium reddo, ἀνανήφω.
ſobrius, νήφων, οντος, ὁ, νηφάλιος, ου, ὁ.
ſobrius ſum, νήφω.
ſocculus, πέδιλον, ου, τό.
ſoccus, ἐμβάτης, ου, ὁ, καλοπόδιον, ου, τό.
ſocer, πενθερός, ῦ, ὁ, κηδεστής, ῦ, ὁ, γαμβρός, ῦ, ὁ.
ſocia, ἑταίρα, ας, ἡ.
ſocialis, ἑταιρικός, ῦ, ὁ.
ſocialiter, ἑταιρικῶς.
ſocietas, κοινώνημα, ατος, τό, κοινωνία, ας, ἡ.
ſocietas belli, συμμαχία, ας, ἡ.
facere ſocietatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
ſocietatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
ſocii in bello, σύμμαχοι, ων, οἱ.
ſocio, συμμίγνυμι, συνηγγιάζω.
ſocium adſciſco, προσεταιρίζω.
ſocius, ἑταῖρος, ου, ὁ, κοινωνός, ῦ, ὁ, σύμμαχος, ου, ὁ.
ſocordia, ἀσυνεσία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀκηδία, ας, ἡ.
ſocordiæ me dedo, βλακεύω.
ſocorditer, βλακικῶς.
ſocors, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, νωθρήμων, ονος, ὁ, ἀμελής, έος, ὁ.
ſocrus, πενθερά, ᾶς, ἡ, ἑκυρά, ᾶς, ἡ.
ſodalis, ἑταῖρος, ου, ὁ, σύσσιτος, ου, ὁ.
ſodalitas, vel ſodalitium, συσσιτία, ας, ἡ, φρατρία, ας, ἡ.
ſodalitatem inita, ἑταιρίζομαι, συνεταιρεύομαι.
ſodalitius, ἑταιρικός, ῦ, ὁ.
ſodes, ὦ τάν.
ſol, ἥλιος, ου, ὁ, σείριος, ου, ὁ, φοῖβος, ου, ὁ.
ſol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
ſol occidit, ἥλιος δύεται.
ſolamen, ſolatium, παρηγορία, ἡ, παραμύθιον, ου, τό, παραμυθία, ας, ἡ.
ſolanum, τρύχνος, α, ὁ.
ſolarium, ὡρολόγιον ἡλιακόν.
ſolarii umbra, στοιχεῖον, ου, τό.
ſolatio eſſe alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
ſolatium, θέλγημα, ατος, τό, παραμύθιον, ου, τό, παραψυχή, ῆς, ἡ.
ſolator, παράκλητος, ου, ὁ, παρακλήτωρ, ορος, ὁ.
ſole abeunte, καταφερομένου ἡλίου.
ſolea, ἐμβάς, άδος, ἡ, κρηπίς, ίδος, ἡ. pro piſce, βούγλωσσος, ου, ὁ.
ſolenne, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
ſolenne eſt, νομίζεται.
ſolennis, πάνδημος, ου, ὁ, ἑορτάσιμος, ου, ὁ.
ſolennitas, δημοθοινία, ας, ἡ, πανήγυρις, εως, ἡ, ἑορτή, ῆς, ἡ.

ſolenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
ſoleo, εἴωθα, εἰθίσμαι, ἔθος ἔχω.
ſoleo facere aliquid, ἐθίζω.
ſolers, ἀγχίνους, ου, ὁ, δεξιός, ῦ, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
ſolerter, ἀγχίνως.
ſolertia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, δεξιότης, ητος, ἡ, περίνοια, ας, ἡ.
ſolet, ἔθος ἐστί τινι εἰθισμένον ἐστί. φιλεῖ.
ſolicitatio, αἴνεσις, εως, ἡ, πειρασμός, ῦ, ὁ.
ſolicitator, ἐπακτής, ῦ, ὁ.
ſolicite, κηδεμονικῶς, ἐπιμελῶς, μεμεριμνημένως, φροντιστικῶς.
ſolicitare ad defectionem, ἀφιστάναι, συνιστάναι.
ſolicito, αἰνέω, ῶ, λυπέω σε πολλά. pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
ſolicitudo, μέριμνα, ης, ἡ, ἀγωνία, ας, ἡ, φροντίς, ίδος, ἡ.
ſolicitudine afficio, κνίζω.
ſine ſolicitudine, ἀμερίμνως, ἀμεριμνεί.
ſolicitum eſſe, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
ſolicitus, πολυμέριμνος, ου, ὁ, μέριμνος, ου, ὁ, ἐπιμελής, έος, ὁ, περιδεής, έος, ὁ, περσπαστικός, ῦ, ὁ.
ſolidatio, στερέωσις, εως, ἡ, στερέωσις, εως, ἡ, στερρότης, ητος, ἡ.
ſolide, στερεῶς.
ſoliditas, στερεότης, ητος, ἡ, τὸ στερεόν.
ſolido, στερεόω, ῶ, στερρόω, ῶ.
ſolidus, χαλκοβαρής, έος, ὁ, ἡ ἡ, ὁλοσφύρηλατος, ου, ὁ ἡ ἰδιοσύστατος, ου, ὁ, σύγκολλος, ου, ὁ, στιφρός, ῦ, ὁ, στιβαρός, ῦ, ὁ, στερεός, ῦ, ὁ.
ſolidos, integer, perfectus, ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἐντελής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſolis ortus, φάος, εος, τό.
ſolis occaſus, δυσμή, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
ſolis ſplendor, ἕλη, ης, ἡ, εἵλη, ης, ἡ.
ſolitaria vita, μοναστικὸς βίος.
ſolitarius, μοναχός, ῦ, ὁ, μοναστής, ῦ, ὁ, ἐρημαῖος, ου, ὁ.
ſolitarius dego, μονάζω.
ſolitarius ſum, οἰόω, ῶ, οἰοπολέω, ῶ.
in ſolitudine ago, ἐρημάζω.
ſolitudinem affero, ἐπιμονόω, ῶ.
ſolitudinis amans, φιλέρημος, ου, ὁ.
ſolitudo, ἐρημία, ας, ἡ.
ſolitus, εἰωθώς, ότος, ὁ.
ſolivagus, μονήρης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
ſolium, θρόνος, ου, ὁ, θρονίδιον, ου, τό.
ſolo æquo, ἀμαλδύνω, ἀμαλάττω, ἐδαφίζω, ἀϊστόω χθαμαλόω, ῶ, κατασκάπτω εἰς ἔδαφος.
ſolo allido, ἐδαφίζω.
e ſolo, πεδόθεν.
ſolœciſmus, σολοικισμός, ῦ, ὁ.
ſolor, aris, παραμυθέομαι, ῦμαι.
ſolſtitialis, τροπικός, ῦ, ὁ.
ſolſtitium, τροπή, ῆς, ἡ.
ſolſtitium facio, τροπιάζω.
ſolubilis, λύσιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ſolvendo non ſum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμί, πρὸς τὴν ἔκτισιν ἄπορος.
ſolvendo qui eſt, ἀξιόχρεως, ω, ὁ, καὶ ἡ.
ſolvere nodum, λύειν σύναμμα, δεσμὸν ἀναγράφειν.
ſolvere navem, αἴρειν. interdum abſolute uſurpatur, interdum cum dativo ναυσί, aliquando cum præpoſitione ἐκ, aut ἀπό juncta genitivo: ἀπαίρειν, & ἀπαίρειν τὴν ναῦν.
ſolvere naulum, καταβάλλειν τὰ πορθμεῖα.
ſolvere mercedem, μισθὸν τίνειν.
ſolum, ſolummodo, μόνον, μόνως.
ſolum, pavimentum, humus, βάθρον, ου, τό, ὑπόβαθρον, ου, τό, δάπεδον, ου, τό, ἔδαφος, εος, τό, οὖδας, εος, τό, πέδον, ου, τό.
ſolum fertile, γύαλος, ου, ὁ.
ſolum firmum, κραταίπεδον οὖδας.
ſolum muto, exulo, φεύγω τὴν πατρίδα, φεύγω τὴν πόλιν, ἀπαλλαγὴν ποιοῦμαι, μετανίσταμαι.
ſolum eſſe facio, ἐρημονόω, ῶ.
ſolvo, diſſolvo, laxo, ἀνίημι, παρίημι, λύω, ἀπολύω, διαλύω, ἀναλύω, ἐκλύω.
ſolvo nodum quæſtionis, ἐπιλύω.
ſolvo, a portu proficiſcor, navigo, ἀνάγω τὴν ναῦν, αἴρω τὴν ναῦν. interdum abſolute uſurpatur, interdum cum dativo ναυσί, aliquando cum præpoſitione ἐκ, aut ἀπό juncta genitivo: ἀφορμέω, ῶ, πλέω, & Jonice πλώω, πλωΐζω, πλωΐζομαι, Poetice autem πλώω, & πλώμι, ἀναπλέω, ῶ, ἐκπλέω, ῶ, διεκπλέω, ῶ, ἀποστέλλομαι.
ſolvo, libero, λύω.
ſolvo, pendo, perſolvo, καταβάλλω, τελῶ, ἀποτελέω, ῶ, τίω, τίνω, τινύω, τίνυμαι, ἀποτίνω, ἐκτίω, ἐκτίνω.
ſolus, μόνος, ου, ὁ, καθ' αὑτόν, ἔρημος, ου, ὁ, οἶος, ου, ὁ.
oratio ſoluta, λογογραφική, ῆς, ἡ. πεζὸς λόγος.
oratione ſoluta, πεζῶς, καταλογάδην.
ſolutæ orationis ſcriptor, πεζογράφος, ου, ὁ.
ſoluta, ἀνειμένως, ἀπολύτως, ἐκλελυμένως, ἐκλύτως.
ſolutio, diſſolutio, laxatio, λύσις, εως, ἡ, ἀνάλυσις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.

ſolu-

ſolutio animi a corpore, λύσις τοῦ σώματος.
ſolutio, explicatio, ἐπίλυσις, εως, ἡ, διάπτυξις, εως, ἡ.
ſolutio ænigmatis, λύσις, εως, ἡ.
ſolutio, liberatio, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
ſolutio, perſolutio, ἔκτισις, εως, ἡ.
ſolutivus, λυτικὸς, ῦ, ὁ.
ſolutor, λυτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſolutu difficilis, δύσλυτος, ȣ, ὁ.
ſolutu facilis, εὔλυτος, ο, ὁ.
ſolutus curis, ἀμέριμνος, ȣ, ὁ.
ſolutus legibus, ἀνυπεύθυνος, ȣ, ὁ, ἀνεύθυνος, ȣ, ὁ.
ſolutus luxu, θρυπτικὸς, ῦ, ὁ, τρυφηλὸς, ῦ, ὁ, τρυφερὸς, ῦ, ὁ, τρυφητὸς, ῦ, ὁ.
ſomni expers, ἄλεκτρος, ȣ, ὁ.
ſomnia interpretari, κρίνεσθαι ὀνείρȣς.
ſomnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
ſomnio ſimilis, ὀνειρόεικος, ο, ὁ, ἰσόνειρος, ȣ, ὁ, ἐνυπνιώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ.
inſomnis, ἄυπνος, ȣ, ὁ, ἀγρυπνος, ȣ, ὁ.
ſomniorum interpres, ὀνειροπόλος, ȣ, ὁ.
ſomniorum interpretatio, ὀνειροπολία, ας, ἡ.
ſomnioſus, ὀνειρώδης, εος, ὁ.
ſomnium, ἐνύπνιον, ȣ, τὸ, ὄναρ, τος, τὸ.
per ſomnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.
ſomno alto, & gravi oppreſſus, κάθυπνος, ȣ, ὁ.
ſomno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
ſomnolentia, ὕπνος, ȣ, ὁ, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
ſomnolentus, ὑπνηλὸς, ῦ, ὁ, ὑπνωτικὸς, ȣ, ὁ.
ſomnum afferre, εἰς ὕπνον τρέπειν, ἀνάπαυσιν φέρειν.
ſomnum capere, ὕπνου τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
ſomnum conciliare, ὑπνοποιέω, ὑπνόω, κοιμάω.
ſomnum ferreum dormire, κοιμᾶσθαι χάλκεον ὕπνον.
ſomnum ſuavem dormire, ὕπνον ἡδὺν ὑπνοῦν.
ſomnus, ὕπνος, ȣ, ὁ, ἰαυθμὸς, ῦ, ὁ, κοῖτος, ȣ, ὁ.
ſomnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
ſomnus profundus, κῶμα, ατος, τὸ.
ſonator, ἠχητὴς, ῦ, ὁ.
cum ſonitu, καναχηδὸν, κοναβηδόν.
ſonitus, ἦχος, ȣ, ὁ, δοῦπος, ȣ, ὁ.
ſonitum do, λακέω, ῶ, κοναβέω, ῶ, ψοφέω, ῶ.
ſono, as, ἠχέω, ῶ, δουπέω, ῶ.
ſono, dico, loquor, αὐδάω, ἠπύω, ἀπηπύω.
ſonore, λιγυρῶς, λιγέως.
ſonorum reddo, καταφωνέω, ῶ.
ſonorus, ἠχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, πολυηχὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, ψοφώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ.
ſons, ὑπαίτιος, ȣ, ὁ, ὑπεύθυνος, ȣ, ὁ.
ſonum edo, φθέγγομαι.
ſonus, ἦχος, ȣ, ὁ, φθογγὴ, ῆς, ἡ, φθόγγος, ȣ, ὁ.
ſophiſma, σόφισμα, ατος, τό.
ſophiſmate circumvenio, κατασοφίζω.
ſophiſta, σοφιστὴς, ῦ, ὁ.
ſophiſtice, σεσοφισμένως, σοφιστικῶς.
ſopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
ſopor, ὕπνος, ȣ, ὁ, κάρος, ȣ, ὁ, κάρος, ȣ, ὁ.
ſoporatio, κάρωσις, εως, ἡ.
ſoporifer, ὑπνωτικὸς, ῦ, ὁ, καρωτικὸς, ῦ, ὁ.
ſoporificus, ὑπνωτικὸς, ῦ, ὁ.
ſoporo, κατακοιμίζω.
ſorbeo, ῥοφέω, ῶ.
ſorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
ſorbilis, ῥοφητὸς, ῦ, ὁ, ῥυφητὸς, ῦ, ὁ.
ſorbillo, καταῤῥοφέω, ῶ.
ſorbitio, ῥόφημα, ατος, τὸ, ῥόφημα, ατος, τό.
ſordeo, ῥυπάω, ῶ.
ſordes, ἄση, ης, ἡ, ῥύπασμα, ατος, τὸ. pro immoderata parſimonia, ῥυπαρία, ας, ἡ, σμικρολογία, ας, ἡ.
ſordes eluere, ῥύπτω.
ſordes aurium, συψύλη, ης, ἡ.
ſordeſco, σπιλόομαι, ῥυπαίνομαι.
ſordibus inquino, πινόω, ῶ, ἀποπινόω, ῶ, ῥυπαίνω.
ſordibus purgor, ῥύπτομαι.
ſordidatus, ῥυπῶν, ῶντος, & ῶντος, ὁ.
ſordide, ῥυπαρῶς.
ſordide, avare, ἀνελευθέρως, μικρολόγως, σμικρολόγως, μικροπρεπῶς.
ſordide veſtitus, δυσείμων, ονος, ὁ.
ſordidus, γλισχρὸς, ῦ, ὁ, θολερὸς, ῦ, ὁ, πινόεις, εντος, ὁ, ῥυπαρὸς, ῦ, ὁ.
ſordidus moribus, γλισχρὸς, ῦ, ὁ.
ſordidus, illiberalis, avarus, ἀνελεύθερος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, ῥυποκόνδυλος, ο, ὁ, συμετοκίμβιξ, ικος, ὁ, λιμεκίμβιξ, ικος, ὁ, μικρολόγος, ȣ, ὁ, σμικρολόγος, ȣ, ὁ, μίσαλλος, ȣ, ὁ, κατοσκαριστὸς, ἴος, ὁ ϗ ἡ, συκοπείστης, ȣ, ὁ, ῥυπόεις, εντος, ὁ, ῥυπώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, ῥυπαρὸς, ῦ, ὁ, μικρόψυχος, ȣ, ὁ.
ſorex, ἀρουραῖος μῦς.
ſoricinus, μύινος, ȣ, ὁ, μυικὸς, ῦ, ὁ.
ſorites, σωρείτης, ο, ὁ.
ſoror, ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ὁμαίμων, ο, ἡ, δαίμων, ονος, ὁ, αὐθόμαιμος, ȣ, ἡ, συναιμαίμων, ονος, ἡ, σύναιμος, ȣ, ἡ, σύναιμος, ονος, ἡ, κασίγνητη, ης, ἡ, ὁμόσπορος, ο, ἡ, ὅμαιμος, ȣ, ἡ.

ſororis loco habeo, ἄγω ἐν ἀδελφαῖς.
ſororicida, ἀδελφοκτόνος, ȣ, ὁ.
ſororis filius, ἀδελφιδοῦς, ἀδελφιδοῦς, δῦ, ὁ.
ſororius, ἀδελφικός, ὁ.
ſors, ſortitio, quod ſorte obvenit, κλῆρος, ȣ, ὁ, κλήρωσις, ȣ, ἡ, κύαμος, ȣ, ὁ, λαχμὸς, ῦ, ὁ, λῆξις, εως, ἡ, λάχος, εος, τὸ, λῆξις, εως, ἡ, κλήρωσις, εως, ἡ, ἀπόμοιρα, ας, ἡ.
ſors, caſus, fatum, αἶσα, ῥοὴ, ἡ, πότμος, ȣ, ὁ.
ſors, conditio, fortuna, αἶσα, ης, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ, πρᾶξις, εως, ἡ.
ſors vitæ, δαίμων, ονος, ὁ.
ſors bona, εὐκληρία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ.
ſors mala, κακὴ αἶσα.
ſors dura, κακὴ αἶσα, δυσπραξία, ας, ἡ.
ſorte accipio, ἀπολαγχάνω, λαγχάνω, κληρῶμαι.
ſorte adipiſcor, nanciſcor, κατακληρόομαι, μείρω, μερίζω, ἐπιμερίζω, ῶ, κληρονομέω, ῶ, εὐτυχέω, ῶ.
ſorte datus, κληρωτὸς, ῦ, ὁ, κληρὸς, ῦ, ὁ.
ſorte diſtribuo, διακληρόω, ῶ.
ſorte lego, ἀποκληρόω, ῶ.
ſorte obtingere, λαγχάνω.
ſorte ſua contentum eſſe, τοῖς παροῦσι συμφέρεσθαι.
ſortem ducere, κληροῦσθαι.
ſortes movere, πάλλειν κλήρους.
ſortilegium, χρησμῳδία, ας, ἡ.
ſortilegus, χρησμῳδὸς, ȣ, ὁ.
ſortior, ſortes duco, κυαμεύομαι, κληρόω, ῶ, κυαμεύω, ῶ, ἐκλαγχάνω, πάλλομαι, ἀποκληρόω, ῶ.
ſortitio, κλήρωσις, εως, ἡ.
ſortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
ſoſpes, σῶος, ο, ὁ.
ſoſpitalis, σωτήριος, ο, ὁ.
ſoſpito, σώζω, διασώζω.

S P

ſpado, σπάδων, οντος, ὁ, βάκηλος, ȣ, ὁ, ἡ, ἐκτομίας, ȣ, ὁ.
ſpargo, is, σκεδάζω, σποράζω, σπείρω.
ſpargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
ſparſim, σποράδην, χύδην.
ſparſus, σποράς, άδος, ὁ.
ſparteus, σπάρτινος, ο, ὁ.
ſpartum, σπάρτον, ȣ, τό.
ſpaſmus, σπάσμα, ατος, τὸ, σπασμὸς, ῦ, ὁ.
ſpatbula, σπάθη, ης, ἡ, σπάθιον, ȣ, τό.
ſpatio duorum dierum, ἐν δυοῖν ἡμέραις.
ſpatior, περιπατέω, ῶ, περιοστέω, ῶ.
ſpatioſitas, πλατύτης, ητος, ἡ.
ſpatioſum reddo, πλατύνω.
ſpatioſus, εὐρύχωρος, ȣ, ὁ, πλατὺς, έος, ὁ.
ſpatium, διάστημα, ατος, τό.
cum bona ſpe, εὐελπίστως.
ſpe erigi, ἐπαίρεσθαι ἐλπίδι.
ſpe fretus, εὔελπις, ιδος, ὁ, εὐέλπιστος, ȣ, ὁ.
ſpe vana foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
ſpe fruſtrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
ſpecialis, εἰδικὸς, ῦ, ὁ, ἴδιος, ȣ, ὁ.
ſpecialiter, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
ſpeciſtim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
ſpecie ægrotantis, ἐν σχήματι νοσοῦντος.
ſub ſpecie, ἐπὶ προφάσει.
ſpeciem præbeo, φαντάζω, ἀναφαίνω.
in ſpeciem obſidionis, ἐν σχήματι πολιορκίας.
ſpecies, forma, ἴνδαλμα, ατος, τὸ, εἶδος, εος, τὸ, ὄψις, εως, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, φαντασία, ας, ἡ.
ſpecies oris, σχῆμα, ατος, τὸ, ὤψ, ωπὸς, ὁ.
ſpecies, idea, ἰδέα, ας, ἡ, εἰδέα, ας, ἡ.
ſpecies, pulcritudo, εἶδος, εος, τό.
ſpecies, genus, εἶδος, εος, τό.
ſpecies, color, prætextus, σχῆμα, ατος, τὸ, πρόσχημα, ατος, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ.
ſpecillum, μήλη, ης, ἡ.
ſpecimen, δεῖγμα, ατος, τὸ, δεῖξις, εως, ἡ, ἐπίδειξις, εως, ἡ.
ſpecimen dare alicujus rei, ἀπόδειξιν δοῦναι τινὸς, δεῖγμα ἐκφέρειν τινὸς. ſpecimen ſui dare, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, vel δοῦναι.
ſpecioſe, καλῶς.
ſpecioſitas, φαιδρότης, ητος, ἡ, ἁβροσύνη, ης, ἡ.
ſpecioſus, καλὸς, ἴος, ὁ ϰ̀ ἡ, ὡραῖος, ȣ, φαιδρὸς, ῦ, ὁ.
ſpecioſo prætextu, εὐπροφασίστως.
ſpecioſum prætextum habens, εὐπροφάσιστος, ο, ὁ.
ſpectabilis, ἀξιοθέατος, ȣ, ὁ, ὀνόμαστος, ȣ, ὁ.
ſpectabiliter, θεωρητῶς.
ſpectaculum, θέαμα, ατος, θέατρον, ȣ, τό.
ſpectaculum edere, θέαμα, ἐπιδείκνυσθαι.
ſpectandus, θεατὸς, ῦ, ὁ.
ſpectantem viam ad Andrum conficiebant, ἤνυον τὴν πρὸς Ἄνδρον τετραμμένην.
ſpectate, δοκίμως.
ſpectativus, θεωρητικὸς, ῦ, ὁ.

ſpe-

ſpectator, θεατὴς, οῦ, ὁ, ὀπτῆρος, ου, ὁ.
ſpectatrix, θεάτρια, ας, ἡ.
ſpectatu dignus, ἄξιος θέας, ἀξιοθέατος, ου, ὁ.
ſpectatum venio, θεωρέω, ῶ.
ſpectatus, δοκιμασθεὶς, έντος, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
ſpecto, ὁράω, ῶ, θεάομαι, ῶμαι, ἀποβλέπω, θεωρέω, ῶ, cum accuſativo. Hoc ad me ſpectat, τοῦτο ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ. προσήκει μοι τοῦτο. ſpecto quid acturus ſis, θεάσομαί σε τί ποιήσεις.
ſpecto, vergo, τρέπομαι.
ſpectrum, φάσμα, ατος, τὸ, εἴδωλον, ου, τὸ, φάντασμα, ατος, τό.
ſpecula, σκοπὴ, ῆς, ἡ, σκοπιὰ, ᾶς, ἡ.
ex ſpecula circumſpicio, περισκοπίζομαι.
ſpeculabundus, κατασκοπῶν, οῦντος, ὁ.
ſpecularis, κατοπτρικὸς, οῦ, ὁ.
ſpeculatio, θεώρημα, ατος, τὸ, θεωρία, ας, ἡ.
ſpeculatores, κατάσκοποι, οἱ, διοπτῆρες, οἱ.
ſpeculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
ſpeculatorius, κατασκοπικὸς, οῦ, ὁ.
ſpeculatrix, σκοπία, ας, ἡ.
in ſpeculo me contemplor, κατοπτρίζομαι.
ſpeculor, exploro, κατασκοπέω, & ῶμαι. & pro exacte conſiderare, σκοπέω, ῶ, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
ſpeculum, κάτοπτρον, ου, τὸ, ἔσοπτρον, ου, τό.
intueor in ſpeculum, ἐνοπτρίζομαί τι, ἐσοπτρίζομαι.
ſpecus, σπήλαιον, ου, τὸ, σπέος, έος, τό.
ſpei fruſtratio, ἀστοχία, ας, ἡ.
ſpelæum, σπήλαιον, ου, τὸ, σπέος, έος, τό.
ſpelta, ζέα, ας, ἡ, ζειά, ᾶς, ἡ.
ſpelunca, σπήλαιον, ου, τὸ, μάνδρα, ας, ἡ, ἄντρον, ου, τό.
ſpem omnem vitæ collocare in hac re, τὴν ἅπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου ἐν τούτῳ τίθεσθαι. Lucianus in proœmio.
ſpem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
ſpem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
ſpem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter ſpem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
ſpem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
ſpem afferre, ἐλπίδα ὑποφαίνειν, εἰς ἐλπίδας ἄγειν, ἐλπίδα παρέχειν.
ſpem bonam de aliquo habere, χρηστὰς ἔχειν ἐπί τινι τὰς ἐλπίδας. Lucianus in proœmio.
ſpem concipere, κατελπίζειν.
ſpem omnem abjicere, ἀπογινώσκειν, ἀπελπίζειν, σφάλλεσθαι τῆς δόξης.
ſpem alicujus fallere, σφάλλειν, ψεύδειν.
in ſpem adducere, ἔλπειν.
præter ſpem, ἀελπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἄελπτος, ου, ὁ.
ſperabilis, ἐλπιστὸς, οῦ, ὁ.
ſperare facio, ἔλπω.
ſperatus, ἐλπισθεὶς, έντος, ὁ.
ſperma, σπέρμα, τος, τό.
ſpernax, ὑπτιὸς, οῦ, ὁ.
ſpernendus, ἀπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſperno, ἀτίζω, cum accuſativo. ὀλιγωρέω, ῶ, & καταφρονέω, ῶ, & ὑπερορέω, ῶ, & ὑπερόπτομαι, cum genitivo. ἐκφαυλίζω, ἀθετίζω, ἐξουδενέω, ῶ.
ſpero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
ſpes, ἐλπὶς, ίδος, ἡ, προσδοκία, ας, ἡ, δόξα, ης, ἡ.
ſpes bona, εὐελπιστία, ας, ἡ.
ſpes certa, ἀδίστακτος ἐλπίς.
ſpes magna me tenet bene mihi eventurum, ὡς πολλὴ ἐλπίς ἐστιν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι.
ſpes vana, κενελπιστία, ας, ἡ.
ſpes ſita eſt in te de re tota, ἀνάκειται πᾶν ἔν σοι.
ſphæra, σφαῖρα, ας, ἡ, σφαίρωμα, ατος, τό.
in ſphæræ modum, σφαιρικῶς.
ſphæricus, σφαιροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſphæriſta, σφαιριστὴς, οῦ, ὁ.
ſphæriſterium, σφαιριστήριον, ου, τό.
ſphinx, σφίγξ, γὸς, ἡ.
ſpica, στάχυς, υος, ὁ, ἄσταχυς, υος, ὁ.
ſpicas emitto, σταχυοβολέω, ῶ.
ſpicas lego, σταχυολογέω, ῶ.
ſpiceus, ſpicatus, σταχυηρὸς, οῦ, ὁ.
ſpicilegium, σταχυολογία, ας, ἡ.
ſpicilegus, σταχυολόγος, ου, ὁ.
ſpico, as, σταχυοφορέω, ῶ.
ſpiculator, δορυφόρος, ου, ὁ, ξιφηφόρος, ου, ὁ.
ſpiculo configo, κεντρόω, ῶ.
ſpiculum, λόγχη, ης, ἡ, ξυστὸν, οῦ, τὸ, ἔγχος, ου, ὁ.
ſpina, ἄχερδος, ου, ὁ & ἡ, ἄκαινα, ης, ἡ, ἄκανθα, ης, ἡ.
ſpina dorſi, ῥάχις, ιος, ἡ, κλείσιον, ου, τό.
ſpinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
ſpinetum, ἀκανθεὼν, ῶνος, ὁ.
ſpinis carens piſcis, ἀνάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſpinis horreo, ἐξακανθοῦμαι.
ſpinoſus, ἀκανθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀκανθικὸς, οῦ, ὁ.
ſpinther, κρίκος, ου, ὁ.
ſpinula, ἀκάνθιον, ου, τό.
ſpira, σπεῖρα, ας, ἡ.

ſpiræ in modum, σπειρηδόν.
in ſpiram contraho, σπειράω, ῶ.
ſpirabilis, πνευστὸς, οῦ, ὁ.
ſpiramen, φυσητήριον, ου, τό.
ſpirandi difficultate laboro, πνευστιάω, ῶ, δυσπνοέω, ῶ.
graviter ſpirans, βαρύπνοος, ου, ὁ, δυσπνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſuaviter ſpirans, μελίπνοος, ου, ὁ.
ſpirans unguenta, μυρόπνοος, ου, ὁ.
ſpiratio, πνεῦμα, ατος, τό.
ſpiritu aſpero vocabulum noto, δασύνω.
ſpiritu fanatico agor, θεοφορέομαι, οῦμαι.
ſpiritualis, πνευματικὸς, οῦ, ὁ.
ſpiritualiter, πνευματικῶς.
ſpiritum duco, ἑλκύω πνεῦμα.
ſpiritum extremum docere, τὰ λοίσθια πνέω.
ſpiritum contineo, ἀπνευστιάζω.
ad extremum uſque ſpiritum depugno, ψυχομαχέω, ῶ.
ſpiritus, anhelitus, halitus, ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, πνεῦμα, ατος, τό.
ſpiritus, flatus, ἄημα, ατος, τὸ, πνεῦμα, ατος, τὸ, ψυχὴ, ῆς, ἡ.
ſpiritus ſanctus, πνεῦμα ἅγιον.
ſpiritus difficultas, δύσπνοια, ας, ἡ.
ſpiritus magni, μεγαλόνοια, ας, ἡ, τὸ μεγαλεῖον.
ſpiro, vivo, ſpiritum duco, πνέω, Poetice πνείω.
ægre ſpiro, δυσπνοέω, ῶ.
ſpiro, odorem emitto, πνέω.
ſpiſſatio, πύκνωσις, εως, ἡ.
ſpiſſe, πυκνῶς, στιβαρῶς.
ſpiſſitudo, πύκνωμα, ατος, τὸ, πύκνωσις, εως, ἡ.
ſpiſſo, πυκνόω, ῶ, συνίστημι.
ſpiſſus, πυκνὸς, οῦ, ὁ, συνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, συχνὸς, ου, ὁ.
ſpithama, δοχμὴ, ῆς, ἡ, ὀρθόδωρον, ου, τὸ, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ.
ſplen, σπλὴν, ηνὸς, ὁ.
ſplendens, στίλβων, οντος, ὁ, λαμπρὸς, οῦ, ὁ.
ſplendeo, λάμπω, λαμπετάω, ῶ, στιλπνίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
ſplendeſcere facio, ἀπολαμπρύνω.
ſplendeſco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
ſplendide, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
ſplendide verba facio, λαμπρύνομαι.
ſplendide veſtitus, λαμπροείμων, ονος, ὁ.
ſplendidiſſimus, φαάντατος, ου, ὁ.
ſplendidum reddo, στιλβοποιέω, ῶ, φαιδρύνω.
ſplendidus, magnificus, λαμπρὸς, οῦ, ὁ.
ſplendidus, & liberalis erga amicos, λαμπρὸς πρὸς τοὺς φίλους.
ſplendidus, λαμπρὸς, οῦ, ὁ, ἀγαυὸς, οῦ, ὁ, ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, φαεινὸς, οῦ, ὁ, ἀοίδιμος, ου, ὁ.
ſplendor, αὐγὴ, ῆς, ἡ, ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, λαμπρότης, ητος, ἡ, pro gloria, εὐδοξία, ας, ἡ, δόξα, ης, ἡ.
ſplendor nominis, λαμπρότης, ητος, ἡ, εὔκλεια, ας, ἡ.
ſplendore circumfundo, περιλάμπω.
ſplendorem emitto, ἀπολάμπω, προλάμπω, στίλβω.
ſplendorem reflecto, ἀπολάμπω, ἀνταυγέω, ῶ.
ſplendorem ſpargo longe, τηλαυγέω, ῶ.
ſplendorem affero, λαμπρύνω, φωτίζω, ἐπαυγάζω.
ſplendoris expers, ἀλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſpleneticus, σπληνητικὸς, οῦ, ὁ.
ſplenis dolorem patior, σπληνιάω, ῶ.
ſpolia abduco, λαφυραγωγέω, ῶ.
ſpoliatio, σκύλευσις, εως, ἡ, & σύλησις, εως, ἡ.
ſpoliatio fanorum, ἱεροσυλία, ας, ἡ.
ſpoliatio mortuorum, νεκροσυλία, ας, ἡ.
ſpoliator, λαφυραγωγὸς, οῦ, ὁ, συλητὴς, οῦ, ὁ.
ſpoliator mortuorum, νεκρόσυλος, ου, ὁ.
ſpoliatrix, σκυλήτρια, ας, ἡ.
ſpoliatus regno, ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀρχήν.
ſpolio, λαφυραγωγέω, ῶ, συλαγωγέω, ῶ, συλάω, ῶ, ἀπογυμνόω, γυμνόω, ῶ, ἐναρίζω, ἐναίρω, ἀποσκυλεύω, περισπάω, ῶ, ἀποστερέω, ῶ, διαφορέω, ῶ, σκυλεύω, συλάω τοῦτον, hunc.
ſpolio veſtimentis, ἀφιματόω, ῶ.
ſpolium, σκῦλον, ου, τὸ, λάφυρον, ου, τὸ, ἔναρα, τά.
ſponda, κλίνη, ης, ἡ.
ſpondeis conſtans metrum, σπονδειακὸν μέτρον.
ſpondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui deſpondeo: παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
ſpondeo pro amico, ἐξεγγυῶμαι τὸν φίλον.
ſpondeus, σπονδεῖος πούς.
ſpondylus, σπόνδυλος, ου, ὁ, σφονδύλιος, ου, ὁ, σφονδύλιον, ου, τό.
ſpongia, σπόγγος, ου, ὁ.
ſpongia abſtergo, ἀποσπογγίζω.
ſpongioſus, σπογγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, σομφὸς, οῦ, ὁ, σομφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀραιὸς, οῦ, ὁ.
ſponſa, μνηστὴ, ῆς, ἡ, νύμφη, ης, ἡ, μεμνηστευμένη, ης, ἡ.
ſponſali ritu, νυμφικῶς.
ſponſalia, μνηστεία, ας, ἡ, νύμφεια, τά.
ſponſalis, μνηστευτικὸς, οῦ, ὁ, νυμφικὸς, οῦ, ὁ.
ſponſalis thalamus, νυμφεῖον, ου, τό.

ſponſam deduci ad ſponſum, νυμφοστολεῖσθαι.
ſponſam accipio, νυμφεύομαι.
ſponſio, ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, ἐγγύη, ης, ἡ, διομολογία, ας, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ.
ſponſione obſtringo, κατεγγυάω, ῶ.
ſponſione facta libero, διεγγυάω, ῶ.
ſponſo, as, ara, μνηστεύω.
ſponſor, ἐγγυητὴς, ῦ, ὁ, ἀνάδοχος, ου, ὁ.
ſponſores dare, ἀσφαλίζεσθαι.
ſponſus a, um, μνηστευθεὶς, εῖσα, ἐν, ἐγγυητὸς, ῦ, ὁ.
ſponſus, i, νυμφίος, ου, ὁ, μνηστὴς, ῦ, ὁ, μνήστωρ, ορος, ὁ.
ſpontanea voluntate, ἀκλήτως.
ſpontaneus, αὐτόματος, ου, ὁ, ἑκούσιος, ου, ὁ.
ſponte, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτως.
ſponte facio, αὐτοματίζω.
ſponte mea ago, αὐτοσχεδιάζω.
ſponte ſua, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non ſponte, ἀπροαιρέτως.
ſporta, σπυρὶς, ίδος, ἡ, κόφινος, ου, ὁ, σαργάνη, ης, ἡ.
ſportula, σπυρίδιον, ου, τὸ, κάλαθος, ου, ὁ, φορμὶς, ίδος, ἡ.
ſportula judicialis, δικαστικὸν, ῦ, τό.
ſpuma, ἀφρὸς, ῦ, ὁ.
ſpuma maris, λάχνη, ης, ἡ, ἁλὸς ἄχνη.
a ſpuma ortus, ἀφρογενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſpumo, ἀφρίζω, ἀφριάω, ῶ.
ſpumoſus, ἀφρώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, ἀφρόεις, εντος, ὁ.
ſpuo, πτύω, ἀποπτύω.
ſpurcitia, ἀκαθαρσία, ας, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.
ſpurcus, μιαρὸς, ῦ, ὁ. pro fœtido, δυσώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
ſpuria, νόθως.
ſpurius, νόθος, ου, ὁ, μοιχίδιος, ου, ὁ, ἀπάτωρ, ορος, ὁ.
ſpurius ſum, νόθος εἰμί.
non ſpurius, ἀνόθευτος, ου, ὁ, ϗ ἡ.
ſputatio, πτύσις, εως, ἡ.
ſputo, πτυαλίζω, & πτυελίζω.
ſputum, πτύαλον, ου, τὸ, πτύσμα, ατος, τό.

S Q.

ſqualeo, αὐχμέω, ῶ, & αὐχμάω, ῶ, ῥυπάω, ῶ.
ſqualide, ῥυπαρῶς.
ſqualidum reddo, κάρφω.
ſqualidus, αὐχμηρὸς, ῦ, ὁ, ῥυπαρὸς, ῦ, ὁ.
ſqualor, αὐχμὸς, ῦ, ὁ, ῥύπος, & ῥύπος, εος, τό.
ſqualor ſermonis antiqui, τὸ ἀρχαιότητος πῖνος.
ſqualore obſitus, αὐχμῶ πλέως.
ſquama, λεπὶς, ίδος, ἡ, λέπισμα, ατος, τό.
ſquama æris, φολὶς τῶ χαλκῶ, τῶ θώρακος.
ſquamam detraho, λέπω, λεπίζω.
ſquamarum expers, ἄλεπος, ου, ὁ, ϗ ἡ.
ſquamatus, λεπιδωτὸς, ῦ, ὁ, φολιδωτὸς, ῦ, ὁ.
ſquamea lorica, φολιδωτὸς θώραξ.
ſquameus, λεπιδωτὸς, ῦ, ὁ, φολιδωτὸς, ῦ, ὁ.
ſquamoſus, λεπιδώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
ſquilla, καρὶς, ίδος, ἡ, σκίλλα, ης, ἡ, σχῖνος, ου, ἡ.

S T.

ſtabilimentum, βεβαίωμα, ατος, τό.
ſtabilio, βεβαιόω, ῶ, ἑδραιόω, ῶ, ἐδράζω, ἑρμάζω, καθίστημι, καρτύνω, κρατύνω, στηλόω, ῶ, πηγνόω, ῶ, διαστηρίζω.
ſtabilis, βέβαιος, ου, ὁ, ϗ ἡ, ἑδραῖος, ου, ὁ, βάσιμος, ου, ὁ, μόνιμος, ου, ὁ, ἔμπεδος, ου, ὁ, πάγιος, ου, ὁ, στάσιμος, ου, ὁ, σταθερὸς, ῦ, ὁ, στιβαρὸς, ῦ, ὁ.
ſtabilitas, βεβαιότης, ητος, ἡ, στερεότης, ητος, ἡ.
ſtabiliter, ἑδραίως, κυρίως.
ſtabularius, πανδοχεὺς, έως, ὁ, αὐλίτης, ου, ὁ.
ſtabulatio, ἐπισταθμεία, ας, ἡ.
ſtabulo includo, σηκάζω.
ſtabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
ſtabulum, αὐλὴ, ῆς, ἡ, ἔπαυλις, εως, ἡ, σταθμὸς, ῦ, ὁ.
ſtadium, στάδιον, ου, τὸ, στάδιος, ου, ὁ.
ſtadium curro, σταδιοδρομέω, ῶ.
qui ſtadium currunt, σταδιοδρόμοι, οἱ.
ſtagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
ſtagnum, λίμνη, ης, ἡ.
ſtamen, στήμων, ονος, ὁ, στημόνιον, ου, τό.
ſtamen duco, στημονίζομαι.
ſtamina necto, συγκλώθω.
ſtamina deduco, κατακλώθω, πηνίζω.
ſtamina fatalia duco, ἐπικλώθω.
ſtamine molli, & ſubtili contextus, ἁβρόπηνος, ου, ὁ.
ſtamineus, στημόνιος, ου, ὁ.
ſtando, adv. στάδην, ἐπιστάδον.
ſtannum, κασσίτερος, ου, ὁ.
ſtans erectus, στατηρὸς, ῦ, ὁ.
ſtare a partibus alicujus, συνεῖναι φρονοῦντι τινι, συμπαρίστασθαι, κατά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.

ſtare contra, ἀντιῶ.
ſtare ab aliquo, μετά τινος, vel σύν τινι εἶναι.
ſtatarius, ἑδραῖος, ου, ὁ, σταδιαῖος, α, ὁ.
ſtater, στατὴρ, ῆρος, ὁ.
ſtatera, σταθμὸς, ῦ, ὁ, ζυγὸς, ῦ, ὁ.
ad ſtateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
ſtatim, ſtando, στάδην. pro conſtanter, βεβαίως. pro mox, illico, αὐτίκα, παραχρῆμα, παραυτίκα, ταχέως, εὐθὺς, & Poetice αἶψα, ἄφαρ.
ſtatim a pueritia, εὐθὺς ἐκ παιδὸς.
prima ſtatim luce, εὐθὺς ἡμέρας.
ſtatio, ſtandi actus, στάσις, εως, ἡ. θαμιστισμὸς, ῦ, ὁ, στάθμη, ης, ἡ.
locus, in quo ſtatur, στάσις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ, σταθμὸς, ῦ, ὁ.
ſtatio militum, ὑπόστασις, εως, ἡ.
ſtatio navium, ναύσταθμος, ου, ὁ, ναύλοχον (ſubintellige χώρημα.) ὅρμος, ου, ὁ, ἔφορμος, ου, ὁ.
in ſtatione ſua manere, μένειν κατὰ χώραν.
in ſtatione colloco, κατασταθμεύω.
a ſtatione deduco navim, ἐξορμίζω.
ſtationem habere, ὁρμέω, ἐφορμέω, προσορμέω, καταυλίζεσθαι, αὐλίζεσθαι.
in ſtationem ſubduco navem, ὁρμίζω, ἐνορμίζω.
ſtationem deſerere, λείπειν τὴν τάξιν.
ſtatis temporibus, τεταγμένως.
ſtatis vicibus, τεταγμένως.
ſtativa, orum, σταθμὸς, ῦ, ὁ, ὅρμισμα, ατος, τὸ, στρατόπεδον, ου, τό.
ſtativa habeo, σταθμεύω, ἐπισταθμεύω.
ſtato tempore, τεταγμένως, ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ.
ſtator, κλητὴρ, ῆρος, ὁ.
ſtator Jupiter, στάσιος, ου, ὁ, στήσιος Ζεύς, ἐπιστάσιος Ζεύς, ὀρθώσιος, ου, ὁ.
de ſtatu dejicior, ἐξίσταμαι.
de ſtatu dejicio, ἐξίστημι.
de ſtatu mentis dejicio, ἐξίστημι.
in ſtatu hoc res erat, διέκειτο οὕτω τὸ πρᾶγμα.
ſtatua, ἄγαλμα, ατος, τὸ, ἀνδριὰς, άντος, ὁ.
ſtatuam collocare, ἱστάναι αὐτῷ.
ſtatuam æream ſtatuere alicui, ἱστάναι χαλκοῦν.
ſtatuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
ſtatuarii officina, ἑρμογλυφεῖον, ου, τό.
ſtatuarius, ἀγαλματοποιὸς, ῦ, ὁ.
ſtatuas conficio, ἀγαλματοποιέω, ῶ.
ſtatuere aliquid de homine aliquo, χρῆσθαί τι τινι ἀνθρώπῳ.
ſtatuere arbitros, καθίζειν διαιτητάς.
ſtatuere jus, ὁρίζεσθαι δίκαιον.
ſtatuere trophæum, ἐγείρειν τρόπαιον, στῆσαι τρόπαιον.
ſtatuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
ſtatumen, χάραξ, ακος, ὁ, κάμαξ, ακος, ὁ.
ſtatumino, χαρακόω, ῶ.
in ſtatum priſtinum reſtituo, ἐπανορθόω, ῶ, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάνω. Reſtituere urbem in priſtinum ſtatum, κατάγειν τὴν πόλιν αὐτὴν εἰς ἑαυτήν.
ſtatuo, colloco, erigo, pono, προσβιβάζω, ῶ, ἱδρύω, ἵδρυμαι, καθίστημι, στηλόω, ῶ, ἀποτίθημι.
ſtatuo, conſtituo, propono mihi in animo, decerno, delibero, προαιρέομαι, οἴομαι, βουλεύω, γινώσκω, ἐπιγινώσκω, κρίνω, διαλαμβάνω, ἀφορίζω, τάσσω, τάττω, διατίθημι, ὁρίζομαι.
ſtatuo, cenſeo, exiſtimo, judico, γινώσκω, διανοέομαι, οἴομαι, ὁρίζομαι, καταγινώσκω.
ſtatuo hoc non eſſe faciendum, ἀπογινώσκω.
ſtatuo, decerno, ſancio, ſciſco, διοικέω, ῶ, ψηφίζω.
ſtatura, μέγεθος, εος, τό.
ſtatus, a, um, τεταγμένος, ου, ὁ.
ſtatus dies, ἡμέρα συνθεῖσα, τεταγμένη.
ſtatus, us, conditio, κατάστασις, εως, ἡ, στάσις, εως, ἡ.
ſtatus, ipſa ſtandi actio, κατάστασις, εως, ἡ.
ſtatus rectus corporis, ὀρθόστασις, εως, ἡ.
ſtatus, conſtitutio, habitus, κατάστασις, εως, ἡ.
ſtatus bonus, & tranquillus, εὐεστὼ, όος, ἡ.
ſtatus corruptus reipublicæ, κακοπολιτεία, ας, ἡ.
ſtatus, conſtitutio cauſæ apud Rhetores, στάσις, εως, ἡ.
ſtatus Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
ſtatutum, καθεστὼς, ῶτος, τὸ, νόμος, ου, ὁ, θεσμὸς, ῦ, ὁ, διατεταγμένον, ου, τὸ, δόγμα, ατος, τό.
ſtatutum eſt certo mori, δέδοκταί μοι καταθανεῖν.
ſtatutus, ἐγνωσμένος, ου, ὁ.
ſtella, ἀστὴρ, έρος, ὁ.
ſtellæ fixæ, & errantes, ἀστέρες ἀπλανεῖς τε καὶ πλανῆται.
ſtellæ fixæ, ἐστηριγμένοι ἀστέρες.
ſtellans, ἀστέριος, ου, ὁ.
ſtellarum contemplator, ἀστεροσκόπος, ου, ὁ.
ſtellatus, ἀστερόεις, εντος, ὁ, ἀστερωτὸς, ῦ, ὁ.
ſtellifer, ἀστροφόρος, ου, ὁ.
ſtellio, ἀσκάλαβος, ου, ὁ, ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, γαλεώτης, ου, ὁ, κωλώτης, ου, ὁ. metaphorica πανοῦργος, ου, ὁ, πολύτροπος, ου, ὁ.

ſtellis amictus, ἀστροχίτων, ωνος, ὁ.
ſtellula, ἀστερίσκος, ου, ὁ.
ſtemma, στέμμα, ατος, τό.
ſtercoratio, κοπρισμὸς, ῦ, ὁ.
ſtercoratus, διάκοπρος, ου, ὁ.
ſtercoroſus, κοπρικὸς, ῦ, ὁ, σκατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſtercoreus, κοπρεῖος, ῦ, ὁ, κόπρεος, ου, ὁ, κοπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſtercoro, κοπρίζω, κοπρέω, ῶ.
ſtercus, ἀφόδευμα, ατος, τὸ, κόπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, κοπρία, ας, ἡ.
ſterilem efficio, ἀτεκνόω, ῶ.
ſterileſco, ἄκαρπος, aut στεῖρος γίνομαι.
ſterilis ſum, ἀγονέω, ῶ, ἀτεκνέω, ῶ.
ſterilis, ἄγονος, ου, ὁ, ἄκαρπος, ου, ὁ, ἄτεκνος, ου, ὁ.
ſterilitas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀφορία, ας, ἡ.
ſternax equus, κατομιστὴς ἵππος.
ſternere equum, ἐπισάττειν τὸν ἵππον.
ſternere menſam, κατασκευάζειν τράπεζαν, aut κοσμεῖν.
ſterno, proſterno, καταβάλλω, στορέω, ῶ, καταστορέω, ῶ, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
ſterno, expando, καταστορέω, ῶ.
ſterno, occido, καταστρέφω. pro extendo, στρώννυμι κλίνην.
ſternutatio, πταρμὸς, ῦ, ὁ.
ſternutaturus jam jam, μελλόπταρμος, ου, ὁ, μελλόπταρμος, ου, ὁ.
ſternuto, πταρνύω, πταίρω.
ſterquilinium, κοπρία, ας, ἡ, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
ſterto, ῥέγχω, ῥονχάζω.
ſtibadium, στιβάδιον, ου, τό.
ſtibio fuco ſupercilia, στιμμίζομαι.
ſtibium, στίμμι, εως, τό.
ſtigma, στίγμα, ατος, τό.
ſtigmata inuro, στίζω.
ſtigmate notatus, στιγματίας, ου, ὁ.
ſtilla, σταγὼν, όνος, ἡ, σταλαγμὸς, ῦ, ὁ.
caput ſtillat ſudore, κάρα στάζει ἱδρῶτι.
ſtillatim, παρασταλάδην.
ſtillatio, ἀπόσταξις, εως, ἡ, σταλαγμὸς, ῦ, ὁ.
ſtillatus, στακτὸς, ῦ, ὁ.
ſtillicidium, σταλαγμὸς, ῦ, ὁ.
ſtillo, στάζω, σταλάζω, ψεκάζω.
ſtillula, ψακάδιον, ου, τό.
ſtilus, γραφεῖον, ου, τό. item ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
ſtimulari conſcientia ſcelerum, ἐλαύνεσθαι ἀπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν ἔργων.
ſtimulatio, κέντημα, ατος, τὸ, ἔγερσις, εως, ἡ.
ſtimulator, κέντωρ, ορος, ὁ.
ſtimulis confixus, κεντρωτὸς, ῦ, ὁ.
ſtimulo carens, ἄκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſtimulo configo, κεντρόω, ῶ, κεντέω, ῶ.
ſtimulo, pungo, κεντέω, ῶ, κνίω, θωΐζω, ἀποθωΐζω.
ſtimulo, concito, incito, παρίστημι, παρορμάω, ῶ, παραστάνω, ἐγκελεύω, ὁρμάω, ῶ, ἐλαύνω, ἐπείγω, παρορμάω, ῶ, παροξύνω.
ſtimulos ſubdo, ὑπονύσσω, ψυχόω, ῶ.
ſtimulus, metaphorice, κέντημα, ατος, τό.
ſtimulus, κέντρον, ου, τὸ, κέντρωνον, ου, τὸ, λάκτις, ιος, ἡ.
ſtipator, ξιφηφόρος, ου, ὁ. ξιφήρης, ους, ὁ.
ſtipatus, δορυφορούμενος, ου, ὁ.
ſtipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
ſtipem colligere hirundini, χελιδονίζειν.
ſtipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
ſtipendia facere, στρατεύεσθαι στρατείαν, μισθοφορεῖν.
ſtipendia præbere, ὀψωνιάζειν.
ſtipendiarius, ὑποτελὴς, έος, ὁ.
ſtipendium, μισθὸς, ῦ, ὁ, μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ.
ſtipendium dare, μισθὸν διδόναι.
ſtipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
ſtipes, πρέμνον, ου, τὸ, πρέμνος, ου, ὁ, στύπη, ης, ἡ, κορμὸς, ῦ, ὁ.
ſtipiti ſimilis, πρεμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſtipo, σάττω, στοιβάζω, πυκνόω, ῶ.
ſtipo, comitor, δορυφορέω, ῶ.
ſtips, ſtipis, ἀγυρμὸς, ῦ, ὁ, σίτημα, ατος, τό.
ſtipula, καλάμη, ης, ἡ, φρύγανον, ου, τό.
ſtipulatio, συγγραφὴ, ῆς, ἡ, ὁμολόγημα, ατος, τό.
ſtipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
ſtiria, σταλαγμὸς, ῦ, ὁ, συμπαγεὶς, έντος, ὁ.
ſtirpitus, ῥιζόθεν.
ſtirps, progenies, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ. pro trunco, ῥιζόφυτον, ου, τό.
ſtiva, ἐχέτλη, ης, ἡ.
ſto a partibus alicujus, σύνειμι, φρονέω τινὶ, συνεπιτίθεμαι, ἵεμαι.
ſto, as, are, ἑστήκω, ἵσταμαι, σταθήσομαι, ἧμαι. ſtare promiſſis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις. ſtat ſententia, δέδοκται.
ſtoice, στωϊκῶς.
ſtoicus, στωϊκὸς, ῦ, ὁ.
ſtola, στολὴ, ῆς, ἡ.
ſtolide, ἀναισθήτως, ἀβελτέρως, ἠλιθίως, ἀνοήτως, ἀφρόνως.

ſtolide ago, ἠλιθιάζω.
ſtoliditas, ἀβελτερία, ας, ἡ, ἀπαιδευσία, ας, ἡ.
ſtolidus, ἀνόητος, ου, ὁ, ἀνοήμων, ονος, ὁ, μωρὸς, ῦ, ὁ.
ſtolidus ſum, χαλιφρονέω, ῶ.
ſtolo, μόσχος, ου, ὁ, παραφυὰς, άδος, ἡ, φύτευμα, ατος, τὸ, φυτόσπορον, ου, τό.
ſtolonem evulſum ſero, ἀναφυτεύω.
ſtomachatio, ἀγανάκτησις, εως, ἡ.
ſtomachi vitio laborans, κακοστόμαχος, ου, ὁ, στομαχικὸς, ῦ, ὁ.
ſtomachicus, στομαχικὸς, ῦ, ὁ.
cum ſtomacho, δυσχερῶς.
ſtomachor, ἀγανακτῶ ἐπί τινι, δυσχεραίνω.
ſtomachoſus, ὀργίλος, ου, ὁ, ἀγανακτικὸς, ῦ, ὁ.
ſtomachum facio, κνίζω.
ſtomachus, στόμαχος, ου, ὁ, εἰσοφάγος, ου, ὁ. pro iracundia, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ὀργιλότης, ητος, ἡ.
ſtorea, κάνης, ητος, ὁ, ἡ, κάννη, ης, ἡ, κάνναι, ης, ἡ, ὑποστρωσία, ας, ἡ, ψίαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, φορμὸς, ῦ, ὁ.
ſtrabis oculis intueor, ἰλλώπτω.
ſum ſtrabo, στραβίζω.
ſtrabo, στράβων, ωνος, ὁ, στραβὸς, ῦ, ὁ, παραβλὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, παραβλέπτης, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſtrages, ὄλεθρος, ου, ὁ, φόνος, ου, ὁ, ἧττα πολέμου.
ſtragulum, στρῶμα, ατος, τὸ, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, τάπης, ητος, ὁ.
ſtramen, κάρφη, ης, ἡ, & κάρφις, ιος, ἡ, & κάρφος, εος, τό.
ſtramentum, ἄχυρον, ου, τὸ, στρῶμα, ατος, τό.
ſtramineus, καρφίνης, ου, ὁ, & καρφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſtrangulatio, ἄγχος, εος, τὸ, στραγγάλη, ης, ἡ.
ſtrangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
ſtrangulo meipſum, ἀπάγχομαι.
ſtranguria, στραγγουρία, ας, ἡ.
ſtratagema, στρατήγημα, ατος, τό.
ſtratagemata molior, στρατηγῶ.
ſtratio, στρῶμα, ατος, τὸ, στρωμνὴ, ῆς, ἡ.
ſtrator, στορεὺς, έως, ὁ.
ſtratum, στρῶμα, ατος, τὸ, στρωμνὴ, ῆς, ἡ, στρῶσις, εως, ἡ.
ſtratum mare, λειουμένη θάλασσα.
ſtratura, στρῶσις, εως, ἡ.
ſtratus, στρωτὸς, ῦ, ὁ.
ſtratus lapidibus, λιθόστρωτος, ου, ὁ.
non ſtratus, ἄστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſtrena, ξένιον, ου, τὸ, ἐπινομὶς, ίδος, ἡ.
ſtrenue, ἀκμαίως, ἀνδρωδῶς, ἐρρωμένως, κραταιῶς, σπουδαίως, πραγματικῶς, ἀνδρείως.
ſtrenuitas, ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ἀριστεία, ας, ἡ.
ſtrenuum me præſto, ἀριστεύω.
ſtrenuus, δραστήριος, ου, ὁ, ἀγωνιστὴς, ου, ὁ, & ἀγώνιος, ορος, ὁ, ἀνδρεῖος, ου, ὁ.
ſtrepito, καναχέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, καχλάζω, ἀνακαχλάζω, ὀτοβέω, ῶ, ὀτοβέω, ῶ, παταγέω, ῶ.
cum ſtrepito, βομβηδόν.
ſine ſtrepitu, ἀθορύβως, ἀβρόμως.
ſtrepitum cieo, ψοφέω, ῶ.
ſtrepitum edo, ἠχέω, βορβορύζω, κοναβίζω.
ſtrepitus acclamantium, & plaudentium, θόρυβος, ου, ὁ.
ſtrepitus, ψόφος, ου, ὁ, κτύπος, ου, ὁ, δοῦπος, ου, ὁ.
ſtrepo, ψοφέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, δουπέω, ῶ.
ſtriatura, ῥάβδωσις, εως, ἡ.
ſtriatus, ῥαβδωτὸς, ῦ, ὁ.
ſtricte, συνοχηδὸν, στιβαρῶς.
ſtrictim, βρίγδην, ἐπιγραφίδην, ἀκροθιγῶς, λίγδην, ἐν βραχεῖ, ἐπιψαύδην.
ſtrictim commemorata, ἀκροθιγῶς διεξέρχεσθαι.
ſtrictura, σπινθὴρ, ῆρος, ὁ.
ſtrideo, τρίζω, ῥοιζέω, ῶ, βρύχω.
ſtrido, κλάζω, futurum κλάγξω, κρίζω, λίγγω, ῥοιζέω, ῶ, σμαραγέω, ῶ, τρίζω.
ſtridor, βρυγμὸς, ῦ, ὁ.
ſtridor dentium, ἄραβος, ου, ὁ, βρυγμὸς, ῦ, ὁ.
ſtridor ferri candentis, σιγμὸς, ῦ, ὁ, σίξις, εως, ἡ.
cum ſtridore, ῥοιζηδὸν, ῥοιζηδά.
ſtridule λιγυρῶς, λιγέως.
ſtridulus, ψίθυρος, ου, ὁ, λιγυρὸς, ᾶ, ό.
ſtrigil, ξύστρα, ας, ἡ, ξυστρὶς, ίδος, ἡ, στλεγγὶς, ίδος, ἡ.
ſtrigili rado, στλεγγίζω.
ſtrigilis, ξύστρα, ας, ἡ, στλεγγὶς, ίδος, ἡ.
ſtrigmentum, στλέγγισμα, ατος, τὸ, στλεγγὶς, ίδος, ἡ, στλεγγίστρον, ου, τό, στλεγγὶς, ίδος, ἡ.
ſtrigo, ῥυμοστομέω, ῶ.
ſtrigoſitas a fame proficiſcens, λιμόψυχος, ου, ὁ.
ſtrigoſus, λαγαρὸς, ῦ, ὁ, σκληρὸς, ῦ, ὁ, στεγνὸς, ῦ, ὁ.
ſtringo, σφίγγω, ψαύω.
ſtringo enſem, γυμνόω, ῶ, σπάω τὴν μάχαιραν.
ſtrio, ῥυμοτομέω, ῶ.
ſtrix, ſtrigis, στρίγγιον, ου, τό.
ſtructor, κατασκευαστὴς, ῦ, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
ſtructura, κατασκευὴ, ῆς, ἡ, οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ.
ſtructura orationis, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.

ſtruere domum, τίθεσθαι δῶμα.
ſtruere epulas, δαῖτα τίθεσθαι.
ſtruere fraudes, πλέκειν μηχανάς.
ſtruere inſidias, ἐφεδρεύειν.
ſtruere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
ſtruere dolos, ἐνεδρεύειν τινά, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
ſtrues, ὄγκος, ου, ὁ, σωρὸς, ῦ, ὁ, θημὼν, ῶνος, ὁ.
ſtrues lignorum, θεσμὸς, ῦ, ὁ.
ſtruma, χοιρὰς, άδος, ἡ, σωρὸς, ῦ, ὁ, κραῦρα, ας, ἡ.
ſtrumæ laboro, κραυράω, ῶ.
ſtrumoſus, χοιραδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſtruo, κατασκευάζω, συντίθημι.
ſtruthio, ϛρυθὸς, ῦ, ὁ.
ſtruthiocamelus, ϛρουθοκάμηλος, ου, ὁ.
ſtudeo, σπουδάζω, προθυμέομαι, οῦμαι, προσέχω τὸν νοῦν. ſtudeo virtuti, ἐπιτηδεύω τὴν ἀρετήν. ſtudeo Mathematicæ, σπουδάζω περὶ τὴν Μαθηματικήν.
ſtudeo hoc facere, δίζομαι τοῦτο ποιεῖν, προθυμοῦμαι τοῦτο.
ſtudeo, ut placeam, ϛοχάζομαι τοῦ ἡδὺς εἶναι.
ſtudeo alicui, hoc eſt faveo, συσπουδάζω τινί, & σπουδάζω πρός τινα.
ſtudia literarum, λόγοι, οἱ.
ſtudio omni agere aliquid, πάσῃ προθυμίᾳ, vel μετὰ πάσης προθυμίας ποιεῖν τι.
philoſophiæ ſe dedere, ἀποδύεσθαι ἐπὶ τῇ φιλοσοφίᾳ.
in ſtudio literarum verſari, συγγίνεσθαι τῇ παιδείᾳ.
ſtudiis incombere, προσεχέστερον τοῖς λόγοις.
ſtudioſe, σπουδῇ, ἐπιμελῶς, συντόνως.
ſtudioſi Philoſophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
ſtudioſum eſſe alicujus, βούλεσθαι τά τινος.
ſtudioſus, σπουδαῖος, ου, ὁ, προσέχων, οντος, ὁ, ἐπιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. pro fautore, σπουδαστὴς, ῦ, ὁ. pro literarum cupido, φιλομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſtudium, σπουδὴ, ῆς, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ, ἐπιτήδευμα, ατος, τό.
ſtudium, favor, πρόθεσις, εως, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
ſtudium ſuum collocare in aliqua re, σπουδάζειν τι.
ſtudium Philoſophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
ſtudium in aliqua re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
ſtulte, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
ſtulte ago, μωραίνω, ματαιόομαι, οῦμαι.
ſtultiloquentia, μωρολογία, ας, ἡ.
ſtultiloquus, μωρολόγος, ου, ὁ.
ſtultitia, εὐήθεια, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
ad ſtultitiam redigor, μωραίνομαι.
ſtultus, μωρὸς, ῦ, ὁ, ἀνόητος, ου, ὁ, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀσύνετος, ου, ὁ.
ſtultus ſum, μωραίνω, ἀνοηταίνω.
ſtupa, ϛύπη, ης, ἡ, & ϛύππη, ης, ἡ, ϛυππεῖον, ου, τό.
ſtupefacio, ἐκπλήττω, θαμβέω, ῶ.
ſtupefactus, ἐκπεπληγμένος, ου, ὁ.
ſtupeſco, ἐκπλήττομαί τινι, ταράττομαι.
ſtupendus, ἐκπληκτικὸς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſtupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
ſtupide, ſtulta ſapere, μωροσοφεῖν.
ſtupide, ἀπoπλήκτως, σκαιῶς.
ſtupiditas, ἀναισθησία, ας, ἡ, ἔκπληξις, εως, ἡ, θάμβος, εος, τό.
ſtupidus, ἀγίλαϊος, ου, ὁ, ἀναίσθητος, ου, ὁ.
ſtupidus, hebes, tardus, vecors, μεγαλοκοίλιος, ου, ὁ, βαρβάρος, ου, ὁ, ϛυπάσιμος, ου, ὁ, βαρυκάρδιος, ου, ὁ, λάρος, ου, ὁ, νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, παχὺς, έος, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ, ἐμβρόντητος, ου, ὁ.
ſtupor, ſenſus vacuitas, torpor, νάρκη, ης, ἡ.
ſtupor dentium, γομφιασμὸς, ῦ, ὁ.
ſtupor, admiratio, ἐμβροντησία, ας, ἡ, θάμβος, εος, τό, ἔκπληξις, εως, ἡ, ἐμπληξία, ας, ἡ.
ſtupor corporis, & mentis, ἀποπληξία, ας, ἡ.
ſtupore perculſus, ἔκπληκτος, ου, ὁ, ἔμπληκτος, ου, ὁ.
cum ſtupore, ἐκπληκτικῶς, καταπληκτικῶς.
in ſtuporem adducor ob rei novitatem, ξενίζω, ξενίζω.
ſtupratio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, καταφθορὰ, ᾶς, ἡ.
ſtuprator, διακορευτὴς, ῦ, ὁ, μοιχευτὴς, ῦ, ὁ.
ſtuprum, μοιχεία, ας, ἡ, διακόρευσις, εως, ἡ.
ſtuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
ſturnus, ψὰρ, ρὸς, ὁ, ψᾶρος, ου, ὁ.
ſtygius, ϛύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſtylus, graphium, ϛῦλος, ου, ὁ, κίων, ονος, ὁ, σκάριφος, ου, ὁ, κέντρον, ου, τό, γλυφεῖον, ίδος, ἡ.
ſtylus, genus dicendi, λέξις, εως, ἡ.
ſtyx, ϛὺξ, υγὸς, ἡ.

S U.

ſuada, πειθὼ, όος, οῦς, ἡ.
ſuadela, πειθὼ, όος, οῦς, ἡ.
ſuadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, ῶ, ἀναγκάζομαι, οῦμαι.
ſuamet, τῇ ἑαυτοῦ.
ſuapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
ſuapte natura, αὐτοφυῶς.
ſuaſio, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.

S U

ſuaſor, σύμβουλος, ου, ὁ, εἰσηγητὴς, ῦ, ὁ.
ſuaſorius, συμβουλευτικὸς, ῦ, ὁ, παραινετικὸς, ῦ, ὁ.
ſuave, μελιτώματον, ου, τό.
ſuaviloquus, ἡδυλόγος, ου, ὁ, ἡδυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſuavior, aris, καταφιλέω, ῶ.
ſuavis, γλυκὺς, έος, ὁ, ἡδὺς, έος, ὁ, ἱμερόεις, εντος, ὁ, λειριόεις, εντος, ὁ, μειλιχὸς, ῦ, ὁ, πότιμος, ου, ὁ.
ſuaviſonus, μελίγηρυς, υος, ὁ.
ſuaviſſime, ἥδιστα.
ſuavitas, ἡδύτης, ητος, ἡ, γλυκύτης, ητος, ἡ.
ſuavitas animi, γλυκυθυμία, ας, ἡ.
ſuavitas ſermonis, εὐγλωττία, ας, ἡ, ἡδυλογία, ας, ἡ.
ſuavitate afficio, ἥδω.
ſuavitate afficior, ἥδομαι.
ſuavitatis expers, ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſuaviter, ἡδέως, γλυκέως.
ſuavium, oſculum, φίλημα, ατος, τό.
ſuavius, ἥδιον.
ſub, ἐπὶ, cum genitivo. κατὰ, cum genitivo. κατω, ὑπὸ, cum accuſativo.
ſub dio, ἐν αἰθρίᾳ, ὑπ' αἴθρῃ.
ſub dio cubo, αἰθριοκοιτέω, ῶ.
ſub finem belli, ὑπὸ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου.
ſub jugum ducere, ὑπάγειν.
ſub imperio meo, ἐπὶ ἄρχοντός μου.
ſub noctem, ὑπὸ νύκτα, ὑπὸ φωτί.
ſub umbra, ὑπὸ προσχήματι.
ſubacerbus, ὑπόδριμυς, υος, ὁ.
ſubacidus, ὑπόξυς, υος, ὁ.
ſubactus, ὑπόδριμυς, υος, ὁ.
ſubactio, maceratio, φύρασις, εως, ἡ.
ſubactio, ſubjugatio, χείρωσις, εως, ἡ.
ſubacutus, ὑπόξυς, υος, ὁ.
ſubæratus, ὑπόχαλκος, ου, ὁ.
ſubagito, κηλέω, ῶ.
ſubagreſtis, ἀγριότερος, ου, ὁ, ἀγραῖος, ου, ὁ, ἄγροικος, ου, ὁ, ἄγριος, ου, ὁ.
ſubalbidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
ſubalternus, ὑπάλληλος, ου, ὁ.
ſubaudio, ὑπακούω.
ſublandior, αἰκάλλω, θωπεύω, ὑποκορίζομαι, ὑποσαίνω.
ſubcallidus, ὑπόθερμος, ου, ὁ.
ſubcandidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
ſubcinericius panis, σποδίτης ἄρτος.
ſubcontrarius, ὑπεναντίος, ου, ὁ.
ſubdiaconus, ὑποδιάκονος, ου, ὁ.
ſubdialis, αἴθριος, ου, ὁ.
ſubdiſtinctio, ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ὑποστιγμὴ, ῆς, ἡ.
ſubdiſtinguo, ὑποστίζω.
ſubditicius, ὑπόβλητος, ου, ὁ.
ſubditum eſſe alicui, ὑπό τινι εἶναι.
ſubditus, a, um, ὑποτεταγμένος, ου, ὁ. pro ſubjectus, ἀρχόμενος, ου, ὁ, ὑποτεταγμένος, ου, ὁ, ὑπήκοος, ου, ὁ, ἐπικρατούμενος, ου, ὁ.
ſubdivido, ὑπομερίζω, ὑποδιαιρέω, ῶ.
ſubdiviſio, ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ.
ſubdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω. pro ſubjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
ſubdola ſtruo, σκευωρέω.
ſubdolus, ἀπατηλὸς, ῦ, ὁ, ὑπόδολος, ου, ὁ.
ſubducere rationem, λογίζεσθαι.
ſubducere alvum, ὑπάγειν κοιλίαν.
ſubducere ſe ex urbe, ὑπεξέρχεσθαι τῆς πόλεως.
ſubduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, ῶ, κλέπτω.
ſubductio rationum, ἐκλογισμὸς, ῦ, ὁ.
ſubductio, ὑφαίρεσις, εως, ἡ, λογισμὸς, ῦ, ὁ, ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
ſubdulcis, ὑπόγλυκος, ου, ὁ.
ſubeo, ingredior, ſubingredior, δύω, δύω, παρέρχομαι, παρείσειμι, ὕπειμι, ὑποτρέχω, ὑποδύω, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι.
ſubeo portum, ὁρμίζομαι.
ſubeo, ſuccedo, ὑφίσταμαι.
ſubeo, ſuſtineo, ὑφίσταμαι, ὑποδύομαι, ὑπομένω, ὀχέω, ῶ, τλάω, ῶ, ὑπέχω.
ſubeo aleam, ἀποκινδυνεύω.
ſubeo, in mentem venio, ὑποτρέχω.
ſubire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι.
ſuber, φελλὸς, ῦ, ὁ.
ſubfulgidus, ὑπολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſubglaucus, ὑπόγλαυκος, ου, ὁ.
ſubgracilis, ὑπίσχνος, ου, ὁ.
ſubjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
ſubjectio, ὑποταγὴ, ῆς, ἡ.
ſubjectio, ſchema Rhetoricum, ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ.
ſubjectus, ſubditus, ὑπήκοος, ου, ὁ, ἀρχόμενος, ου, ὁ.
ſubigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare, καταργάζομαι, δαμάω, ῶ. pro commiſceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
ſubjicare aliquem imperio alicujus, δαμάζειν τινὰ ὑπό τινι, vel ὑπὸ χεῖρα τινος.
ſubjicere voci præconis, πιπράσκειν ὑπὸ κήρυκι.

ſubjicio, ſuppono, ὑποβάλλω, ὑποτίθημι. pro ſubigo, καταγωνίζομαι, ὑπάγω τινί τι.
ſubimprobus, ὑπομόχθηρος, ου, ὁ.
ſubincurvo, ὑπογνάμπτω.
ſubinde, εἶτα, ἔπειτα. pro frequenter, θαμά.
ſubingredior, δύω, παρέρχομαι, ὕπειμι.
ſubinſanus, ὑπόμαργος, ου, ὁ.
ſubiraſcor, ὑποργίζομαι.
ſubiratus, ὑπόχολος, ου, ὁ.
ſubito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
ſubitus, αἰφνίδιος, ου, ὁ, ἐξαπιναῖος, ου, ὁ.
ſubjugatio, δούλωσις, εως, ἡ.
ſubjugatu difficilis, δυσχείρωτος, ου, ὁ.
ſubjugatu facilis, εὐχείρωτος, ου, ὁ.
ſubjugis, ὑποζυγιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ζύγιος, ου, ὁ.
ſubjugo, as, are, δοῦλον ποιῶ, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ῶ, ὑποζεύγνυμι.
ſubjunctio, ὑπόζευξις, εως, ἡ.
ſubjunctivus, ὑποτακτικὸς, ῦ, ὁ.
ſubjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
ſublamentor, ὑποκνύζω.
ſublata voce, ὄρθιον.
ſublatio, elevatio, erectio, ἐπανάτασις, εως, ἡ, ἄρσις, εως, ἡ.
ſublatio, ablatio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἄρσις, εως, ἡ.
ſublatus, erectus, ἀρθεὶς, ὄρθιος, ὁ.
ſublevatio, κουφισμὸς, ῦ, ὁ, κούφισμα, ατος, τὸ, ἀνακούφισις, εως, ἡ, ὕψωσις, εως, ἡ.
ſublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω. pro prodeſſe, ὠφελῶ ἄλλον.
ſublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
ſubligar, ſubligaculum, περίζωμα, ατος, τὸ, περισκελὶς, ίδος, ἡ.
in ſublime, ὑψόσε, ὑψηλῶς.
in ſublime rapio, αἰωρέω, ῶ.
in ſublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
in ſublimi, ὑψόθι.
circa ſublimia laboro, μετεωροποιέω, ῶ.
ſubliminare, ὑπόθυρον, ου, τὸ.
ſublimis, μετέωρος, ου, ὁ, ἀέριος, ου, ὁ, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ.
ſublimitas, μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, ὑψηλότης, ητος, ἡ.
ſublimitatem orationis conſector, ὑψηλολογέω, ῶ.
ſublimiter, ὑψηλῶς, ὑψόσε.
ſublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
ſublitio, ὑπάλειμμα, ατος, τὸ.
ſublividus, ὑποπέλιδνος, ου, ὁ.
ſublongus, ὑπομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſubloquor, ὑποφθέγγομαι.
ſubluceo, ὑποφαίνομαι, ὑποφαίνω.
ſubluſtris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
ſubluteus, ὑπομήλινος, ου, ὁ.
ſubmergo, καταδύω, καταποντίζω.
ſubmerſio, καταποντισμὸς, ῦ, ὁ.
ſubmerſus, βύθιος, ου, ὁ, ὑποβρύχιος, ου, ὁ.
ſubminiſtrator, χορηγὸς, ῦ, ὁ, λειτουργικὸς, ῦ, ὁ.
ſubminiſtro, ὑπουργέω, ῶ, ὑπηρετέω τινί τι, ὑπαρκέω, ῶ.
ſubmiſſa voce, σιγῇ, σιγηλῶς, σιγᾷ.
ſubmiſſa voce loquor, κλέπτω.
ſubmiſſe, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
ſubmiſſe me gero, μικρὰ φρονῶ.
ſubmiſſio, demiſſio, χαλασμὸς, ῦ, ὁ, χάλασις, εως, ἡ, κάθεσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
ſubmiſſio, obſequium, συγκατάθεσις, εως, ἡ, κάθεσις, εως, ἡ.
ſubmiſſus, ταπεινὸς, ῦ, ὁ, ὑφειμένος, ου, ὁ.
ſubmittere ſe, ὑποκατακλίνεσθαι.
ſubmittere ſiccarium, καθιέναι σφαγέα.
ſubmittere vocem, καθιέναι τὴν φωνήν.
ſubmitto, clam mitto, καθίημι, ὑπεκπέμπω, ὑποπέμπω.
ſubmitto, ſubdo, ſubjicio, ὑπέχω, ὑφίημι, ὑποκλίνω.
ſubmitto jugo, ζυγόω, ῶ.
ſubmitto, demitto, ἀφίημι.
ſubmitto caput, ὑποκύπτω.
ſubmitto me alicui, ὑποτάττω ἐμαυτόν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπίπτω.
ſubmoleſte, ὑποδυσφόρως.
ſubmoleſtus, ὑποδυσχερής, έος, ὁ.
ſubmoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
ſubmordeo, ὑποδάκνω.
ſubmoroſus, ὑποδύσκολος, ου, ὁ.
ſubmotio, μετάστασις, εως, ἡ.
ſubmoveo, ὑπεξαίρω, ἀπαλλάττω, ἐκποδίζω, ἀποκινέω, ῶ.
ſubmoveo e me, ἐκκρίνω.
ſubmurmuro, ὑπολαλέω, ῶ, ὑποτονθορύζω.
ſubnaſcor, ἀναφύομαι.
ſubnecto, ὑποπλέκω.
ſubnego, ὑπαρνέομαι.
ſubniger, ὑπομέλας, ανος, ὁ, φαιὸς, ῦ, ὁ.
ſubnitor, ὑπερείδομαι.
ſubnoto, ὑποσημειόω.
ſubnubilus, ὑπονέφελος, ου, ὁ.
ſubo, θυιάω, ῶ, καπριάω, ῶ, καπρίζω.
ſubobſcure innuo, ὑπαινίττομαι.
ſubobſcurus, ἀμυδρὸς, ῦ, ὁ.

ſuboleo, ὑπόζω.
ſuborior, ὑπανατέλλω.
ſubornatio, παρασκευὴ, ῆς, ἡ.
ſuborno, ὑποποιέω, ῶ, ὑποκοσμέω, ῶ. pro clam ſubmittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, ὑποβιβάζω.
ſubpræfectus, ὑποδιοικητὴς, ῦ, ὁ.
ſubrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
ſubreptitius, κλοπαῖος, ου, ὁ.
ſubrideo, ὑπομειδιάω, ῶ.
ſubripio, ὑφαρπάζω.
ſubrogo, ἀντικαθίστημι.
ſubrogor, ἀντικαθίσταμαι.
ſubrufus, ὑπόκιρρος, ου, ὁ.
ſubruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
ſubruſtice, ἀγροικότερον.
ſubruſticus, ἀγροικότερος, ου, ὁ.
ſubſannatio, χλευασία, ας, ἡ, χλευασμὸς, ῦ, ὁ.
ſubſannatrix, μωκήτρια, ας, ἡ.
ſubſanno, as, irrideo, χλευάζω τινὶ, σκώπτω, καταμωκάομαι, ῶμαι.
ſubſcribere alicui, προσέχειν τινί.
ſubſcribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
ſubſcribo, approbo, ὑπογράφω, παρίσταμαι, ἐπισημαίνομαι, ἐπισφραγίζω.
ſubſcriptio, ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ὑποσημείωσις, εως, ἡ.
ſubſcriptio, approbatio, ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ.
ſubſellia, ἕδραι, αἱ, τὰ βάθρα.
ſubſellia in theatro, ἴκρια, τὰ.
ſubſellium, βάθρον, ου, τὸ, ἀνάβαθρον, ου, τὸ, ὑποβάθρα, ας, ἡ.
ſubſequor, ἐφέπομαι, ὑπακολουθέω τινί.
ſubſervio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
ſubſideo, ſedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφεδρεύω.
ſubſidia mitto, βοηθοὺς πέμπω.
ſubſidiarius, ἐπικουρικὸς, ῦ, ὁ.
ſubſidium, ἐπικουρία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
ſubſido, ἵζομαι, ἱζάνω.
ſubſido, peſſum eo, ὑποκαθίζω.
ſubſignifico, ὑπεμφαίνω.
ſubſigno, ὑποσημειόω, ῶ, κατασημαίνομαι.
ſubſilio, ἅλλω, ἀναθρώσκω, πηδάω, ῶ, ἀναπηδάω, ῶ.
ſubſilire in equum, ἀναπηδᾷν ἐπὶ τὸν ἵππον.
ſubſiſtentia, ὕπαρξις, εως, ἡ.
ſubſiſtentiam habens, ὑπαρκτὸς, ῦ, ὁ.
ſubſiſto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
ſubſiſto, ſum in natura rerum, ὑφίσταμαι.
ſubſolanus, ἀπηλιώτης, ου, ὁ.
ſubſono, ὑπιάχω.
ſubſtantia, ὑπόστασις, εως, ἡ, οὐσία, ας, ἡ, ὑποκείμενον, ου, τό. pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία, ας, ἡ.
ſubſtantialis, ὑπαρκτικὸς, ῦ, ὁ.
ſubſtantialiter, οὐσιωδῶς.
ſubſtantiatio, οὐσίωσις, εως, ἡ.
ſubſtantivus, ὑπαρκτικὸς, ῦ, ὁ.
ſubſterno, ὑποβάλλω, ὑποστορέω, ῶ, ὑποστορεννύω; ὑποστορέννυμι, ὑποστρωννύω, ὑποστρώννυμι.
ſubſtituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
ſubſtituo in locum alterius, ἀνθαιρέομαι, οῦμαι.
ſubſtitutio, ὑποκατάστασις, εως, ἡ.
ſubſtitutus, ὑποκατάστατος, ου, ὁ.
ſubſto, ὑφίσταμαι.
ſubſtolidus, ὑπόμαργος, ου, ὁ.
ſubſtramen, ſubſtratus, us, ὑπόστρωμα, ατος, τό.
ſubſtratio, ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, ὑπόβλημα, ατος, τό.
ſubſtringo, καταστέλλω.
ſubſtructio, ὑποτείχισμα, ατος, τό.
ſubſulto, ἅττω, ὑποσκαίρω.
ſubſum, ὕπειμι, ὑπάρχω.
ſubſuo, ὑποῤῥάπτω.
ſubtegmen, κρόκη, ης, ἡ, κρόκις, ιδος, ἡ, ἐφυφή, ῆς, ἡ.
ſubtego, ὑποκαλύπτω.
ſubtendo, ὑποτείνω.
ſubter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπό, κάτω.
ſubterfluo, ὑποῤῥέω, ῶ.
ſubterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑποφεύγω. ſubterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον. ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
ſubterlabor, ὑπολισθαίνω.
ſubterraneus, κατάγειος, ου, ὁ, καταχθόνιος, ου, ὁ, ὑπόγαιος, ου, ὁ.
ſubtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
ſubticeo, ὑποκρύπτω, ὑποσιωπάω, ῶ.
ſubtilis, λεπτὸς, ῦ, ὁ, λεπτομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſubtilitas, λεπτομέρεια, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.
ſubtiliter, λεπτῶς.
ſubtiliter diſſerere, λεπτολογεῖν.
ſubtimidus, δειλήμων, ονος, ὁ, δειμαλέος, ου, ὁ.
ſubtractio, ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ὑφαίρεσις, εως, ἡ.
ſubtrahere aliquem e periculis, ἐκκομίζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων.
ſubtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
ſubtremulus, ὑπότρομος, ου, ὁ.
ſubtriſtis, ὑπολυπηρὸς, ῦ, ὁ.

ſubturbidus, ὑπόχυτος, ου, ὁ.
ſubtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
ſubucula, ὑποχίτων, ωνος, ὁ, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
ſubvectio, ἀνακομιδή, ῆς, ἡ.
ſubveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
ſubvenio, βοηθέω τινί, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινί.
ſubvereor, ὑπευλαβέομαι, οῦμαι.
ſubverſio, ἀνατροπή, ῆς, ἡ, καταστροφή, ῆς, ἡ.
ſubverto, καθαιρέω, ῶ, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
ſubviridis, ὑπόχλωρος, ου, ὁ.
ſubula, ῥαφίον, ου, τό, κεντητήριον, ου, τό.
ſubulcus, ὑφορβός, οῦ, ὁ, ὑοβόσκος, ου, ὁ.
ſubvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
ſuburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος,
ſuburbium, προάστειον, ου, τό.
ſuccedaneus, διάδοχος, ου, ὁ, ἀντίδοτος, ου, ὁ.
ſuccedo, διαδέχομαι περιουσίαν τινός, in bonis alicui: ἀποδέχομαι.
ſuccedo, bene cedo, ὑποβαίνω, προχωρέω, ῶ.
ſuccedo, ſubeo, ὑποδύομαι.
ſuccedere magiſtratui, διαδέχεσθαι τὸν ἄρχοντα.
ſuccedere ex animi ſententia, ἐπιτυγχάνεσθαι, ὑπακούω.
ſuccendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
ſuccenſeo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινί. ὀργὴν ἔχω ἐπί τινι.
ſuccenſio, ὑπέκκαυσις, εως, ἡ.
ſuccenturiatus, ὑποταχθείς, ένος, ὁ.
ſuccenturio, ὑπολοχαγέω.
ſucceſſio, διαδοχή, ῆς, ἡ, διάδεξις, εως, ἡ.
per ſucceſſionem, ἀνδεχομένως, ἀναδοχαδόν.
ſucceſſionis jus, ἀγχιστεία, ας, ἡ.
ad ſucceſſionem venio propinquitatis jure, ἀγχιστεύω.
ſucceſſit hoc mihi, τοῦτο ὑπῆρξέ μοι, κατώρθωκα τοῦ πράγματος.
ſucceſſive, ἐκ διαδοχῆς.
ſucceſſor, διάδοχος, ου, ὁ, διαδεξάμενος, ου, ὁ.
ſucceſſore carens, ἀδιάδοχος, ου, ὁ.
ſucceſſu felici rem gero, κατορθόω, ῶ.
ſucceſſu proſpero utor, κατορθόω, ῶ.
ſucceſſum habeo, κατατυγχάνω.
ſucceſſus, τύχη, ης, ἡ, εὐπραγία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
ſuccidia, ταριχεία, ας, ἡ.
ſuccido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
ſuccincte, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
ſuccinctus, διεζωσμένος, ου, ὁ, σύντομος, ου, ὁ.
ſuccingo, ὑποζώννυμι.
ſuccino, ὑπᾴδω.
ſuccinum, ἤλεκτρον, ου, τό.
ſucciſio, ὑποτομή, ῆς, ἡ.
ſucciſivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
ſuccilus, τομικός, ου, ὁ.
ſucclamo, ἀνακραυγάζω, ὑποφωνέω, ῶ.
ſucco abundans, εὔχυλος, ου, ὁ.
ſuccoſus, χυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πολύχυλος, ου, ὁ.
ſuccreſco, ὑποφύομαι, ἀναλαμβάνω.
ſuccubus, ὑπόκοιτος, ου, ὁ.
ſuccum exprimo, elicio, χυλόω, ῶ, ἀποχυλίζω.
ſuccumbo, ὑποκλίνομαι, ὑπείκω τινί· ὑποχαυνοῦμαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, ſuccumbere amori. ὑποπίπτω.
ſuccurro, βοηθέω τινί, ἐπικουρέω, ῶ, ἐξαρκέω, ῶ, ἀμύνω σοι. pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαί τινί τι.
ſuccus, χυλός, οῦ, ὁ, χυμός, οῦ, ὁ, χύλισμα, ατος, τό.
ſucculſio, κιγκλισμός, οῦ, ὁ, κίγκλωσις, εως, ἡ.
ſuccutio, ὑποσείω.
ſuctio, θηλάζησις, εως, ἡ.
ſucula, συάς, άδος, ἡ, ὑάς, άδος, ἡ.
ſudariolum, ἡμιτύβιον, ου, τὸ, φακιόλιον, ου, τό.
ſudarium, σουδάριον, ου, τό, ῥινόμακτρον, ου, τό.
ſudatio, ἵδρωσις, εως, ἡ, ἴδισις, εως, ἡ.
ſudator, ἱδρωτικός, οῦ, ὁ.
ſudatorium, πυριατήριον, ου, τό, ὑπόκαυστον, ου, τό.
ſudes, χάραξ, ακος, ἡ, δύρακτος, ου, ὁ.
ſudo, ἱδρόω, ῶ.
ſudor, ἱδρώς, ῶτος, ὁ, ἐφίδρωσις, εως, ἡ.
ſudore diffluo, ἱδρόω.
ſine ſudore, ἀνιδρωτί.
ſudorem excitare, ἱδρῶτα παρέχειν.
ſudorificus, ἱδρωτικός, ου, ὁ, ἱδρώσιμος, ου, ὁ.
ſudoris effuſio copioſa, περιίδρωσις, εως, ἡ.
ſudum, i, αἴθριον, ου, τό, εὐημερία, ας, ἡ.
ſueſco, ἐθίζομαι.
ſuffectus, ὑποκατασταθείς, έντος, ὁ.
ſuffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
ſufficiens, αὐταρκής, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἱκανός, οῦ, ὁ.
ſufficienter, ἀπαρκούντως, ἀρκούντως.
ſufficientia, αὐτάρκεια, ας, ἡ, ἱκανότης, ητος, ἡ.
ſufficio, poſſum, ἐξικνέομαι, οῦμαι.
ſufficio, ſubſtituo, καθίστημι, ὑφίστημι, ὑποκρύπτω, ἀντικαθίστημι.
ſufficio, ſatis ſum, ἐπαρκέω, ῶ. ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi ſatis ſunt, ἐξαρκεῖ τινι. pro ſubminiſtrare, ὑπαρκέω.

S U

ſufficit, ἐπαρκεῖ, ἀπέχει.
ſuffigo, προσπερονάω, προσηλόω, ῶ.
ſuffio, θυμιάω, ῶ, ὑποθυμιάω, ῶ.
ſuffitus, θυμίαμα, ατος, τό, θυμίασις, εως, ἡ.
ſufflamen, inis, ὑποχαλινός, έως, ὁ.
ſufflamino, ὑποχαλινόω.
ſufflatio, φύσημα, ατος, τό, φύσησις, εως, ἡ.
ſufflo, φυσάω, ῶ, ῥιπίζω.
ſuffocatio, πνῖξ, γὸς, ἡ, ἀπόπνιξις, εως, ἡ, ἀγχόνη, ης, ἡ.
ſuffoco, as, πνίγω, ἐμπνίγω.
ſuffodio, ὑπορύττω.
ſuffoſſio, ὑπορυγή, ῆς, ἡ.
ſuffragatio, ψηφοφορία, ας, ἡ, ψῆφος, ου, ἡ.
ſuffragia renuntiare, χειροτονίας ἀναγορεύειν.
ſuffragia ferre, χειροτονέω, διαψηφίζω, ψηφοφορέω.
ſuffragii latio, χειροτονία, ας, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ.
ſuffragii lator, ψηφοφόρος, ου, ὁ.
ſuffragiis creatus, χειροτονητός, οῦ, ὁ.
ſuffragio abſolvo, ἀποψηφίζομαι.
ſuffragio confirmo, ἐπιψηφίζω.
ſuffragiorum diſquiſitio, διαψήφισις, εως, ἡ.
ſuffragiorum vaſculum, κήθιον, ου, τό, καδίσκιον, ου, τό.
ſuffragium ferre adverſus aliquem, καταχειροτονέω.
ſuffragium, ψῆφος, ου, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
ſuffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
ſuffragor, ψηφοφορέω, ῶ, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω, ῶ.
ſuffringo, ὑποτύπτω.
ſuffugio, ὑποτρέχω.
ſuffugium, ὑπόδυξις, εως, ἡ.
ſuffulcio, ὑπερείδω.
ſuffumigatio, ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ὑποθυμίαμα, ατος, τό.
ſuffumigo, ὑποθυμιάω, ῶ, ἀποκαπνίζω, ὑποκαπνίζω, ὑποτύφω.
ſuffundo, ὑποχέω, ῶ, καταχέω, ῶ.
ſuffundor pudore, καταιδοῦμαι.
ſuffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
ſuffuſio, ὑπόχυσις, εως, ἡ.
ſuffuſus ſanguine, πελιδνός, οῦ, ὁ, πελιτνός, οῦ, ὁ.
ſuggero, ſuppedito, ὑπηρετέω, ῶ, συμβάλλω τινί λόγους, alicui verba. ὑπομιμνήσκω τινά τι, ὑποτίθεμαι.
ſuggeſtum aſcendere, ὑπερβαίνειν.
ſuggeſtus, βῆμα, ατος, τό, ἀκροατήριον, ου, τό.
ſuggrunda, γεῖσσον, & γεῖσον, ου, τό. In plur. γεῖσα, τά, & γεῖσοι, οἱ.
ſuggrundatio, γείσσωμα, ατος, τὸ, γείσσωσις, εως, ἡ, γεισηπόδισις, εως, ἡ.
ſugillatio, ὑπωπιασμός, οῦ, ὁ, ὑβρισμός, οῦ, ὁ.
ſugillatus, ὑπώπιος, ου, ὁ, ὑπωπιασθείς, έντος, ὁ.
ſugillo, ὑπωπιάζω· pro contumelia afficio, καθυβρίζω τινά. λοιδορέω, ῶ, βλασφημέω, ῶ.
ſugo, θηλάζω, μυζάω, ῶ, & μυζέω, ῶ, ἀμέλγω.
ſui, gen. ἑαυτοῦ.
ſui juris eſſe, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος, ου, ὁ.
ſuile, συφεός, οῦ, ὁ.
ſuillus, ὕειος, ου, ὁ. ὕειον κρέας, ſuilla caro.
ſulcatim, κατ' αὔλακας.
ſulcator, αὐλακουργός, οῦ, ὁ.
ſulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
ſulculus, αὐλάκιον, ου, τό.
ſulcum duco, ὀγμεύω.
ſulcus, ὄγμος, ου, ὁ, ὁλκός, οῦ, χάραξ, ακος, ὁ, αὖλαξ, ακος, ὁ.
ſulphur, θεῖον, ου, τὸ, θειάφιον, ου, τό, θέειον, ου, τό.
ſulphure expio, θειόω, ῶ, διαθειόω, ῶ, περιθειόω, ῶ.
ſulphureus, θειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſum, ὑπάρχω, γίνομαι, καθίσταμαι, πέλω, εἰμί, τέθραμμαι, τυγχάνω, πλέθω. πέλω Poetice, & πέλομαι.
ſum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
ſumen, ἦτρον, ου, τό, ὑπογάστριον, ου, τό.
ſumma, κορυφὴ τοῦ λόγου, κεφάλαιον, ου, τό.
de ſumma rerum prælio decernere, κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.
in ſumma, συλλήβδην, καθόλου.
ſummam colligere, συνάγειν τὸ κεφάλαιον.
ſummam rei cognoſcere, ἀκριβῶς ὅλως συνιέναι.
ſummarius, κεφαλαιώδης, εος, ὁ & ἡ.
in ſummas redigo, κεφαλαιόω, ῶ.
ſummatim, κεφαλαιωδῶς, κεφαλαιωδῶς, συντόμως.
ſummatim attingo, κεφαλαιόω, ῶ.
ſummatim complector, συγκεφαλαιόω, ῶ.
ſummatim dico, ἀνακορυφόω, ῶ.
ut ſummatim dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ὡς δὲ ὅλως εἰπεῖν, ὡς ἐν τύπῳ, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν.
ſumme, ἄκρως, ὡς ὑπερβολῇ, ἐσχάτως, ὡς τὰ μάλιστα.
ſummitas, ἀκμή, ῆς, ἡ, ὑπεροχή, ῆς, ἡ.
ſummitto, καθίημι, ὑποπέμπω.
ſummopere, μάλιστα.
ſummoveo, ἀποκινέω, ῶ.
ſummum bonum, τὸ τέλος τῶν ἀγαθῶν.
ad ſummum, τὸ μέγιστον, τὰ σύμπαν.
ſummum, ἄκρον, ου, τό.

ſum-

ſummus, ἔσχατος, ου, ὁ, ὑπέρτατος, ου, ὁ, ὕψιστος, ου, ὁ.
ſumo, is, λαμβάνω, αἱρέω, ῶ. pro arrogo, ἀντιποιοῦμαι ἐμαυτῷ. pro eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
ſumptio, λῆμμα, ατος, τό, λῆψις, εως, ἡ.
ſumptu carens, ἀδάπανος, ου, ὁ, ἀτελὴς, έος, ὁ, ἡ.
ſine ſumptu, ἀδαπάνως.
ſumptum facio, δαπανάω, ῶ, τελῶ.
ſumptuoſe, δαπανηρῶς.
ſumptuoſitas, πολυτέλεια, ας, ἡ.
ſumptuoſus, δαπανηρὸς, ῦ, ὁ, πολυτελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
ſumptus, us, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
ſumptus facere, δαπανᾶν.
ſuo, ῥάπτω, ἀκέομαι, οῦμαι.
ſuo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
ſuo tempore, ἐν δέοντι, καθ᾽ ὥραν, εὐκαίρως.
ſupellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, ῆς, ἡ, σκεῦος, ους, τό.
ſupellex pretioſa, κειμήλιον, ου, τό, θησαυρὸς, ῦ, ὁ.
ſuper, ἐπὶ, ἐν, cum dat. ὑπὲρ, cum accuſ. vel genit. κατὰ, cum genit. adverb. ὕπερθεν.
altus ſuper altum, ἐπάλληλος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
longe ſuper, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς.
ſuperabilis, ἐπιβατὸς, ῦ, ὁ, ἀνίκητος, ου, ὁ.
ſuperabundo, ὑπερπερισσεύω.
ſuperaddo, ὑπερπροστίθημι, προσεμβάλλω.
ſuperædifico, ἐπικτίζω.
ſuperaſcendo, ἐπαναβαίνω.
ſuperatu difficilis, δυσπάλαιστος, ου, ὁ.
ſuperatu facilis, εὐυπέρβλητος, ου, ὁ, εὐκατέργαστος, ου, ὁ.
ſuperbe, ὑπερηφάνως, σοβαρῶς, ὑψικόμπως, κομπωδῶς, αὐθάδως.
ſuperbe me gero, αὐθαδιάζομαι, ὑπαυθαδιάζομαι.
ſuperbe incedo, ἀκροβατέω, ῶ, παρασοβέω, ῶ, σοβαρεύομαι.
ſuperbe infero me, βρενθύομαι.
ſuperbia, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ἀγηνορία, ας, ἡ, ἀγερωχία, ας, ἡ.
ſuperbia inflatus, χαῦναξ, ακος, ὁ.
ſuperbia inflor, χαυνοῦμαι, οῦμαι.
ſuperbiæ plenus, ὑψίκομπος, ου, ὁ, κομπηρὸς, ῦ, ὁ.
ſuperbibo, ἐπιπίνω.
ſuperbiloquentia, μεγαληγορία, ας, ἡ.
ſuperbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι, τυφόομαι, οῦμαι.
ſuperbire facio, ἀναφυσάω, ῶ.
ſuperbus, ὑπερήφανος, ου, ὁ, ὑπέρογκος, ου, ὁ, ἀλαζὼν, όνος, ὁ, καὶ ἡ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
ſupercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾷν.
ſupercilia crebra habere, hoc eſt clivoſum eſſe, ὀφρυόω.
ſuperciliis contractis, σκυθρωπῶς.
ſupercilio ſuperbo qui eſt, σοβαροβλέφαρος, ου, ὁ.
ſupercilium, clivus, ὀφρὺς, ύος, ἡ.
ſupercilium, ἐπισκύνιον, ου, τό, ὀφρὺς, ύος, ἡ. pro ſuperbia, ὑπερηφανία, ας, ἡ.
ſupereminco, ὑπερέχω.
ſupereſt, περίεστι.
ſuperextendo, ὑπεραιωρέω, ῶ.
ſuperficialiter, ἀμυχί.
ſuperficiarius, ἐπιπόλαιος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
in ſuperficie, ἐπιγράβδην.
ſuperficies, ἐπιπολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ.
ſuperflue, περισσῶς.
non ſuperflue, ἀπεριέργως.
ſuperfœtatio, ἐπισύλληψις, εως, ἡ.
ſuperfœto, ἐπικυέω, ῶ.
ſuperfluitas, περιουσία, ας, ἡ, περίσσευμα, ατος, τό.
ſuperfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
ſuperfluus, περισσὸς, ῦ, ὁ, ὑπέρπλεως, ω, ὁ.
ſuperfulgeo, ἐπιλάμπω.
ſuperfundo, ἐπιχέω, ῶ.
ſupergemino, ἐπιδιπλασιάζω.
ſupergredior, ὑπερβάλλω, ἐπιβαίνω.
ſuperhumerale, ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, παρωμὶς, ίδος, ἡ.
ſuperhumeralis, ἐξωμίδιον, ου, τό, ἐπωμάδιον, ου, τό.
ſuperi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, οὐράνιοι, οἱ.
ſuperillino, ἐπαλείφω.
ſuperimpono, ὑπερεπιτίθημι.
ſuperincido, ὑπερπίπτω.
ſuperinduco, ἐπεισάγω.
ſuperinductio, ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ.
ſuperinductus, ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ.
ſuperindumentum, ἐπένδυμα, ατος, τό.
ſuperinduo, ἐπενδύω.
ſuperinfero, ἐπιφέρω.
ſuperinfundo, ἐπιχέω, ῶ.
ſuperingero, ἐπιφορέω, ῶ.
ſuperinjicio, ἐπιπάσσω.
ſuperior ſum, πλεονεκτῶ σε τοῦτο, προέχω.
ſuperior, ulterior, ἀνώτερος, α, ὁ, ὑπέρτερος, ου, ὁ, ὑπερτερώτερος, ου, ὁ.
ſuperior, potentior, potior, ὑπέρτερος, ου, ὁ, κρείττων, ονος, ὁ, κρείσσων, ονος, ὁ, ὑπέρεχος, ου, ὁ.
ſuperior ſum te in hoc, πλεονεκτῶ τουτό σε.
e ſuperiore loco, ἀπὸ τοῦ μετεώρου.

ſuperiore anno, πέρυσι.
ſuperiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
ſuperlativus, ὑπερθετικὸς, ῦ, ὁ.
ſuperliminare, ὑπέρθυρον, ου, τό.
ſuperlino, ἐπαλείφω.
ſupernato, ἀνακολυμβάω, ῶ, ἀναπλέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
ſuperne, ἄνωθεν.
ſupernus, ὑπέρτερος, ου, ὁ.
ſupero, ſuperſcando, ὑπερκόπτω.
ſupero, antecello, præſto, vinco, κρατέω, νικάω, ῶ, ὑπερνικάω, ῶ, πλεονεκτέω, ῶ, ὑπερβάλλω, προβαίνω, ὑπερβαίνω.
ſupero, ſupervivo, περιγίνομαι.
longe ſupero, κατατείνομαι, ὑπερνικάω, ῶ.
ſuperoſtendo, ἐπιφαίνω.
ſuperpono, ἐπιτίθημι.
ſuperſcando, ὑπερκόπτω.
ſuperſcribo, ἐπιγράφω.
ſuperſcriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
ſuperſedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
ſuperſedeo hoc facere, παραιτοῦμαι τοῦτο ποιεῖν.
ſuperſilio, ὑπεράλλομαι, ἀποπηδάω, ῶ.
ſuperſtes, περιγενόμενος, ου, ὁ, ἐπιὼν, όντος, ὁ, περιὼν, όντος, ὁ.
ſuperſtes ſum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, ῶ, περιγίγνομαι.
ſuperſtitem eſſe pugnæ, περιλείπεσθαι τοῦ πολέμου.
ſuperſtitio, δεισιδαιμονία, ας, ἡ, θελοθρησκεία, ας, ἡ.
ſuperſtitioſe, δεισιδαιμόνως.
ſuperſtitioſus, δεισιδαίμων, ονος, ὁ, δεισίθεος, ου, ὁ.
ſuperſtructio, ἐποικοδόμησις, εως, ἡ.
ſuperſtruo, ἐποικοδομέω, ῶ.
ſuperſum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύω.
ſupervacanee, παρελκόντως, περισσῶς, περιττῶς.
ſupervacanea dicere, κενολογέω.
ſupervacaneum eſt, μάτην ἐστί.
ſupervacaneus, περισσὸς, ῦ, ὁ, περίεργος, ου, ὁ.
ſupervacuus, μάταιος, ου, ὁ, περισσὸς, ῦ, ὁ.
ſuperveho, ὑπερκομίζω.
ſupervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
ſupervivo, ἐπιβιόω, ῶ, ἐπιζάω, ῶ.
ſupervolo, ὑπερίπταμαι, ὑπερπέτομαι.
ſuperus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
ſupinatio, ὑπτίωσις, εως, ἡ, ὑπτίασμα, ατος, τό.
ſupine, ὑπτίως. ῥαθύμως, βλακικῶς.
ſupino, ὑπτιόω, ῶ.
ſupinor, ὑπτιάζω, ἐξυπτιάζω.
ſupinus, ὕπτιος, α, ον.
ſupinus, ignavus, ῥάθυμος, ου, ὁ, βλακικὸς, ῦ, ὁ.
ſupparus, περιώμιον, ου, τό.
ſuppeditatio, χορηγία, ας, ἡ, πορισμὸς, ῦ, ὁ, ἐπάρκεια, ας, ἡ.
ſuppeditare pecunias in bellum, εἰς πόλεμον παρέχειν χρήματα.
ſuppeditare victum, τὰ ἄλφιτα ἐκπορίζειν.
ſuppeditator, χορηγὸς, ῦ, ὁ, ποριστὴς, οῦ, ὁ.
ſuppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ῶ, ἐπαρκέω, ῶ, παρέχω, ὑποτίθημι.
ſuppetiæ, ἐπικουρία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
ſuppetias fero, συνεπισχύω, ἐπικουρέω, ῶ, βοηθέω, ῶ.
ſuppetias eo, βοηθέω, ῶ, ἐξέρχομαι.
ſuppetias mitto, βοηθέω, ῶ.
ſuppetit mihi, εὐπορέω, ῶ.
ſuppetunt mihi opes, & copiæ, περιουσιάζω.
ſuppetit, ſatis eſt, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
ſuppeto, ἐξαρκέω, ῶ.
ſupplantatio, ὑποσκελισμὸς, ῦ, ὁ, πτερνισμὸς, ῦ, ὁ.
ſupplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
ſupplementum, πλήρωμα, ατος, τό, ἐκπλήρωμα, ατος, τό.
ſupplementum claſſi præbere, τὰς ναῦς πληροῦν.
ſuppleo, ἐκπληρόω, ῶ, ἀναπλήθω.
ſupplere indigentiam alicujus, πληροῦν τὴν χρείαν τινός.
ſuppletio, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
ſupplex, ἱκέτης, ου, ὁ, ἱκετήσιος, ου, ὁ, ἱκέσιος, ου, ὁ.
ſupplex accedo, ἐφικνέομαι, οῦμαι.
ſupplex oro, ἱκνέομαι, οῦμαι.
ſupplicatio, ἱκεσία, ας, ἡ, ἱκέτευμα, ατος, τό.
ſupplicationes, quibus templa, & aras Deorum frequentamus, πρόσοδοι, αἱ.
ſupplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
ſupplicio afficio, δικαιόω, ῶ.
ſuppliciter, ἱκεσίως.
ſupplicium, pro pœna, τίμημα, ατος, τό, ἐπιτίμιον, ου, τό, ζημία, ας, ἡ.
ſupplicium capitis conſtituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
ſupplicium de aliquo ſumere, μετέρχεσθαί τινα.
ſupplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, ῶ, προσκυνέω, ῶ, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω, ῶ.
ſupplodo, κατακροτέω, ῶ, ὑποκροτέω, ῶ.
ſuppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.

ſup-

Digitized by Google

ſuppono, pono velut principium, τίθημι, ὑποτίθημι.
ſuppoſitio, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποβολή, ῆς, ἡ.
ſuppoſititie, ὑποβλήτως.
ſuppoſititius, ὑποβολιμαῖος, ου, ὁ.
ſuppreſſa voce, σιγῇ.
ſuppreſſio, ἀπόκρυψις, εως, ἡ.
ſupprimo, cohibeo, ἐπέχω, καταστέλλω· pro occultare, ἀποκρύπτειν τι.
ſuppullulo, ὑποφύομαι, ὑποβλαστάνω.
ſuppuratio, ἐμπύησις, εως, ἡ, ἐμπύημα, ατος, τό.
ſuppuratus, ὕπυος, ου, ὁ.
ſuppuro, ἐμπυέω, ῶ, πυέω, ῶ.
ſupputatio, λογισμός, οῦ, ὁ.
ſupputationes temporum, κανόνες χρονικοί, συγχρονισμοί.
ſupputator, ψηφιστής, οῦ, ὁ, λογιστής, οῦ, ὁ.
ſupputo, computo, λογίζομαι, ψηφίζω.
ſupra, præpoſ. ὑπέρ, cum accuſativo. ἐπί, παρά, cum genitivo. πρός, cum dativo. Aliquando eſt adverbium, ἄνω, πρόσθεν.
ſupra quam credibile eſt, πέρα πίστεως.
ſupra dictum, ὃ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
ſupra modum, καθ' ὑπερβολήν. παρὰ τὸ μέτριον.
ſupra quam dici poteſt, πέρα τοῦ λόγου.
ſupra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ſupremus, κράτιστος, ου, ὁ, ὑπέρτατος, ου, ὁ.
ſura, γαστροκνημία, ας, ἡ, κνήμη, ης, ἡ.
ſurculos amputo, κλωνίζω.
ſurculos emitto, ἀνθοφυέω.
ſurculus, κλαδίσκος, ου, ὁ, φρύγανον, ου, τό.
ſurdaſter, ὑπόκωφος, ου, ὁ, δυσήκοος, ου, ὁ.
ſurdeſco, κωφόομαι, οῦμαι, ἀποκωφόομαι, οῦμαι.
ſurditas, κώφωσις, εως, ἡ, κωφότης, ητος, ἡ.
ſurdum reddo, κωφόω, ῶ, κωφάω, ῶ.
ſurdus ſum, κωφάω, ῶ, κωφεύω.
ſurdus, κωφός, οῦ, ὁ, ἀνήκοος, ου, ὁ.
ſurgere facio, ἀνίστημι, διανίστημι, ἐξανίστημι.
ſurgere jubeo, ἐξανίστημι.
ſurgo, διανίσταμαι, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
ſurgo de nocte, νυκτεγερτέω, ῶ.
ſurrectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, διανάστασις, εως, ἡ.
ſurreptitius, ὑφαρπαστός, οῦ, ὁ.
ſurrigo, ἐπαίρω.
ſurripio, ὑφαιρέω, ῶ, ὑφαρπάζω.
ſurrogo, ἀντικαθίστημι.
ſurſum, ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
ſurſum feror, ἀνακυκάω.
ſurſum deorſum, ἄνω καὶ κάτω.
ſurſum verſus, εἰς τὰ ἄνω.
ſus, ſuis, σῦς, υός, ὁ καὶ ἡ, συός, αἶθος, ἡ, ὗς, ὑός, ὁ καὶ ἡ, χοῖρος, ου, ὁ.
ſuſceptio, ὑπόδεξις, εως, ἡ, ὑποδοχή, ῆς, ἡ.
ſuſceptor, ὑποδέξιος, ου, ὁ, ὑποδοχεύς, έως, ὁ.
ſuſceptum, ἐγχείρημα, ατος, τό, ἔργον, ου, τό.
ſuſcipio liberos, ἀναιρέομαι παῖδας.
ſuſcipio, aggredior, ſubeo, στέλλομαι, ὑπομένω, συνεπιλαμβάνω, ὑφίσταμαι, ἐπανέχω.
ſuſcipio, excipio, recipio, δέχομαι, ἀναδέχομαι, ἐνδέχομαι, κομίζω.
ſuſcitatio, ἀναλίνησις, εως, ἡ, ἀναῤῥιπισμός, οῦ, ὁ.
ſuſcito, ἐγείρω, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀνίστημι.
ignem ſuſcito, ζωπυρέω, ῶ.
ſuſpecte, ὑπόπτως.
ſuſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
ſuſpectus ſum, ὑποπτεύομαι.
ſuſpectum habere aliquem, ὑποπτεύειν, ὑφορᾶν, ἀπιστεῖν.
ſuſpectus, ὕποπτος, ου, ὁ, καθύποπτος, ου, ὁ.
ſuſpendium, κρέμασις, εως, ἡ, ἀπαγχόνισις, εως, ἡ.
ſuſpendo, ἀναρτάω, ῶ, ἀνάπτω, κρεμῶ τινα ἐκ δένδρου, aliquem ex arbore: & pro differre rem, ἀναβάλλω τι ἔς τι.
ſuſpendo naſo, μυκτηρίζω, ἐκμυκτηρίζω.
ſuſpenſio, αἰώρημα, ατος, τό, ἀπαιώρησις, εως, ἡ, ἀνάρτησις, εως, ἡ, κρεμασμός, οῦ, ὁ.
ſuſpenſo animo eſſe, ἀεροβατέω, αἰωρέω.
ſuſpenſus, ἀπηρτημένος, ου, ὁ, ἐκκρεμής, έος, ὁ καὶ ἡ.
ſuſpenſus, dubius, μετέωρος, ου, ὁ.
ſuſpenſus ſum deliberatione, ἀπορέομαι. uſurpatur cum infinitivo.
ſuſpiciendus, πέλωρος, ου, ὁ, πελώριος, ου, ὁ.
ſuſpicio, cis, ἀναβλέπω. pro admirari θαυμάζω, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι. pro ſuſpectum habere, ὑφοράομαί τινα.
ſuſpicio te propter virtutem, ἄγαμαί σε τῆς ἀρετῆς.
ſuſpicione vacans, ἀνύποπτος, ου, ὁ, ἀνυπότακτος, ου, ὁ.
ſine ſuſpicione, ἀνυπόπτως.
in ſuſpicionem venio, ὑποπτεύομαι, ἥκω πρὸς ὑποψίαν.
ſuſpicionem affero, ἐνδίδωμι ὑποψίαν.
ſuſpicio, nis, ὑπόνοια, ας, ἡ, ὑποψία, ας, ὑπόληψις, εως, ἡ.
ſuſpicioſe, ὑπόπτως.
ſuſpicioſus, ὑποληπτικός, οῦ, ὁ, ταχύποπτος, ου, ὁ.
ſuſpicor, καταδοξάζω, οἴομαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω, ῶ.
ſuſpiria duco, στένω, στένομαι, στεναχέω, ῶ, στεναχίζω, στενάζω.
ſuſpirioſus, ἀσθματικός, οῦ, ὁ.
ſuſpirium, στέναγμα, ατος, τό, στοναχή, ῆς, ἡ.
ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, ἀνεστεναγμός, οῦ, ὁ.
ſuſpiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.
ſuſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
ſuſtentaculum, ἔρεισμα, ατος, τό, βάσις, εως, ἡ, στήριγμα, ατος, τό.
ſuſtentatio, ὑπομονή, ῆς, ἡ, ἀποστέρεξις, εως, ἡ.
ſuſtento, ἀνέχω. pro tolerare, ὑπομένειν. pro alere, τρέφειν.
ſuſtinere impetum, δέχεσθαι τὴν ἐπέλευσιν. ſuſtinere impetum hoſtium, ἀντέχειν τοῖς πολεμίοις, vel πρὸς τοὺς πολεμίους.
ſuſtineo, fulcio, ὑποβαστάζω, ὑπερείδω, στέγω.
ſuſtineo, perfero, tolero, στέγω, τλάω, ῶ, ἐτλέω, ῶ, ἀνατλάω, ῶ, ἀνέτλημι, τολμάω, ῶ, ἀναφέρω, ὑποφέρω, ἀνέχομαι, ὑπομένω, ὑφίσταμαι, τλάω, ῶ.
ſuſtineo, non cedo irruenti, ὑπομένω, δέχομαι, καταδέχομαι.
ſuſtineo, audeo, τολμάω, ῶ.
ſuſtollo, ἀναφέρω, ἀνατίθημι, ἀναστάω, ἀναιρέω, ῶ, ἀνέχω, ἀνέχω.
ſuſurrator, ψιθυριστής, οῦ, ὁ, ψιθυριστής, οῦ, ὁ.
ſuſurro, ψιθυρίζω, διαψιθυρίζω, τρίζω, τρύζω, θρυλλέω, ῶ, θρυλλίζω, ψυθίζω.
ſuſurro, onis, ψιθυρός, οῦ, ὁ, ψιθυριστής, οῦ, ὁ.
ſuſurrus, θρύλλος, ου, ὁ, τρυσμός, οῦ, ὁ, ψίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, θρόος, ου, ὁ, ψιθυρισμός, οῦ, ὁ.
ſutor, ῥάπτης, ου, ὁ.
ſutoria ars, σκυτική τέχνη, σκυτοτομική τέχνη.
ſutoriam artem exerceo, σκυτεύω, σκυτοτομέω, ῶ.
ſutrina, σκυτεῖον, ου, τό.
ſutrix, ῥάπτρια, ας, ἡ.
ſutura, ῥαφή, ῆς, ἡ.
ſutus, ῥαπτὸς, οῦ, ὁ.
ſuum cuique tribuere, προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι.
ſuum facere, σφετερίζειν.
ſuum grex, συβόσιον, ου, τό, συφόρβιον, ου, τό, συφόρβιον, ου, τό.
ſuum paſtor, συφορβός, οῦ, ὁ.
ſuus, ὅς, ἥ, ὅν.

S Y

ſybillini libri, γράμματα Σιβύλλεια.
ſycomorus, συκόμορον, ου, τό, συκομορέα, ας, ἡ.
ſycophanta, συκοφάντης, ου, ὁ, συκολόγος, ου, ὁ.
ſycophantam ago, συκοφαντέω, ῶ.
ſycophantia, συκοφάντημα, ατος, τό.
ſycophantioſe, συκοφαντικῶς.
ſycophantor, συκοφαντέω.
ſyllaba, συλλαβή, ῆς, ἡ.
ſyllogiſmus, συλλογισμός, οῦ, ὁ.
ſyllogiſticus, συλλογιστικός, οῦ, ὁ.
ſylva, ὕλη, ης, ἡ, λόχμη, ης, ἡ, δρυμός, οῦ, ὁ.
ſylvaticus, ὑλαῖος, ου, ὁ, ὑλήεις, εντος, ὁ, ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſylveſco, ὑλομανέω, ῶ, ξυλομανῶ.
ſylveſter, ὑλήεις, εντος, ὁ, ὀρεινός, οῦ, ὁ.
in ſylvis degens, ὑλονόμος, ου, ὁ.
ſylvoſus, ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, δρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ſymbolam confero, ἐρανίζω.
ſymbolum, σύμβολον, ου, τό.
ſymbolum Apoſtolorum, σύμβολον, ου, τό.
ſymmetria, συμμετρία, ας, ἡ.
ſympathia, συμπάθεια, ας, ἡ.
ſymphonia, συμφωνία, ας, ἡ.
ſymptoma, σύμπτωμα, ατος, τό.
ſynagoga, συναγωγή, ῆς, ἡ.
ſynalœphe, συναλοιφή, ῆς, ἡ.
ſyncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
ſynceritas, καθαρότης, ητος, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
ſyncerus, εἰλικρινής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀνυπόκριτος, ου, ὁ.
ſyncope, figura Grammat. συγκοπή, ῆς, ἡ.
ſyncope corripior, συγκόπτομαι.
ſyndicus, σύνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſynecdoche, συνεκδοχή, ῆς, ἡ.
ſynedrium, συνέδριον, ου, τό.
ſyngrapha, ἀντιγραφή, ῆς, ἡ, συγγραφή, ῆς, ἡ.
ſyngrapha cavere, συγγράφειν, συγγράφεσθαι.
ſyngraphum, συγγραφή, ῆς, ἡ.
ſynodus, σύνοδος, ου, ἡ.
ſynonymia, συνωνυμία, ας, ἡ.
ſynopſis, σύνοψις, εως, ἡ.
ſyrma, σύρμα, ατος, τό.
ſyrtes, σύρτις, εως, ἡ.

taba-

T A.

tabanus, οἶςρ☉, ου, ὁ.
tabe conſumo, φθίω, ῶ, φθίνω, φθείρω.
tabe conſumor, φθίομαι, φθινύω, ῶ, φθίνω, φθείρομαι.
tabe laboro, φθινύω, ῶ.
tabefacio, τήκω, μαραίνω.
tabefactio, μαρασμός, ῦ, ὁ, μάρανσις, εως, ἡ, πρόσηξις, εως, ἡ, τῆξις, εως, ἡ.
tabelactus, τηκτός, ῦ, ὁ, τακερός, ῦ, ὁ.
tabefio, διατήκομαι, μαραίνομαι.
tabella, πινάκιον, ου, τὸ, πινακίδιον, ου, τό.
tabella pictoria, δέλτος, ου, ἡ.
tabella ſcriptoria, πίναξ, ακ☉, ὁ.
tabellæ judicum, δέλτοι, αἱ.
tabellarius, γραμματοφόρος, ου, ὁ, ἐπιςολεὺς, έως, ὁ.
tabellio, ἐπιςολεὺς, έως, ὁ, ἐπιςολοφόρ☉, ου, ὁ.
taberna, οἴκημα, ατ☉, τὸ. pro diverſorio, καπηλεῖον, ου, τό.
taberna vinaria, οἰνοπώλιον, ου, τό.
tabernaculum, σκήνωμα, ατος, τὸ, σκηνή, ῆς, ἡ.
tabernaculum pono, σκηνοπηγέω, ῶ, σκηνόω, ῶ, σκηνέω, ῶ.
tabernaculorum collocatio, σκηνοπηγία, ας, ἡ.
tabernaculorum fabricatio, σκηνοποιΐα, ας, ἡ.
tabernaculorum fabricator, σκηνοποιός, ῦ, ὁ.
tabernarius, κάπηλος, ου, ὁ, ἐργαστηριάρχης, ου, ὁ.
tabes, μάρανσις, εως, ἡ, μαρασμός, ῦ, ὁ, φθίσις, εως, ἡ, φθόη, ῆς, ἡ, ἀτροφία, ας, ἡ, τῆξις, εως, ἡ.
tabes plantarum, αὔανσις, εως, ἡ.
tabeſco, φθίω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
tabidus, συντηκτικός, ῦ, ὁ, μαρασμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
tabificus, φθισικός, ῦ, ὁ, φθινώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
tabula, πίναξ, κος, ὁ, πλὰξ, κός, ὁ, σανὶς, ίδος, ἡ, δέλτος, ου, ἡ.
tabula calculatoria, σανὶς, ίδος, ἡ.
tabularium, γραμματοφυλάκιον, ου, τό.
tabulata, σανιδώματα, τὰ, ὑπερῷα, τά.
tabulata duo, vel plura habens, διςεγία, ας, ἡ, πολυώροφος, εως, ἡ.
tabulatum, ἰκρίον, ου, τὸ, κατάλυμα, τος, vel ἰκρος, ἡ, πινάκωσις, εως, ἡ.
tabulatus, σεσανιδωμένος, ου, ὁ.
tabulo, σανιδόω, ῶ.
tabum, λύθρον, ου, τό.
tacendus, σιωπητέος, ου, ὁ.
taceo, σιγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἡσυχάζω, ἀβακέω, ῶ, γλωσσοκρατέω, ῶ, ὑποκρύπτω, ὑποκρύπτομαι, σιγημονέω, ῶ, ἀποσιωπάω, ῶ.
tacite, σιγῇ, σιωπηλῶς.
taciturnitas, ἐχεμυθία, ας, ἡ, ἀφασία, ας, ἡ, ἀγλωττία, ας, ἡ, σιωπὴ, ῆς, ἡ, σιγὴ, ῆς, ἡ.
taciturnus, σιωπηρός, ῦ, ὁ.
tacitus, qui tacet, σιωπῶν, ῶντος, σιωπηλός, ῦ, ὁ. pro eo, quod tacetur, σιωπώμενον, ου, τό.
tactio, ἅψις, εως, ἡ.
tactus, ἁφὴ, ῆς, ἡ, ἅψις, εως, ἡ, ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, προσαφὴ, ῆς, ἡ, θίξις, εως, ἡ, ψαῦσις, εως, ἡ, ψηλάφημα, ατος, τό.
tactus fulmine, διόβλητος, ου, ὁ.
citra tactum, ἀψαυστὶ, ἀψαύστως.
ſub tactum cadens, ἁπτός, ῦ, ὁ.
tæda, δαΐς, ίδος, ἡ.
tædam fero, δᾳδοφορέω, ῶ.
tædam teneo, δᾳδουχέω, ῶ.
tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
tædifer, δᾳδοφόρος, ου, ὁ.
tædio affectus, κατάκορος, ου, ὁ.
tædio afficio, δυσχεραίνω, δυσχλέω, ῶ, ὀχλέω, ῶ.
tædio afficior, ἀηδέω, ῶ, ἀηδίζομαι, ἀδέω, ῶ, ὀχλοῦμαι, δυσχλοῦμαι.
tædium capio, παρενοχλοῦμαι.
tædium, ἀηδία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, κόρος, ου, ὁ.
tænia, ταινία, ας, ἡ.
tæniola, ταινίδιον, ου, τό.
talaria, τὰ πέδιλα.
talaria, ποδήρης, ήρος, ὁ, πεζοφόρος, ου, ὁ.
talea, ξυλάριον, ου, τὸ, θαλλία, ας, ἡ.
talentum, τάλαντον, ου, τό.
talio, onis, ἡ δι' ἴσου ἀμοιβή.
talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοῖος δε.
talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
talis ludo, ἀςραγαλίζω.
taliter, τοιούτως.
talitrum, σκανδαλισμὸς, ῦ, ὁ, κονδυλισμός, ῦ, ὁ.
talorum luſus, ἀςραγάλισις, εως, ἡ.
talpa, ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, σκάλοψ, οπος, ὁ.
talus, ἀςράγαλος, ου, ὁ, ταρσός, ῦ, ὁ.
tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
tamquam, ὅσον, οὕτως, ὡς.
tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως,
nec tamen, ὀ μὴν.
non tamen, ὀ μήνγε.
ſed tamen, ἀλλὰ μέντοι.
tametſi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
tandem tamen, τέλ☉ δὲ ὄν.
tandem aliquando, ὀψὲ δὲ, vel ποτέ.
tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι, ἀφάω, ῶ, ἀφάσσω, ἐφάπτομαι, ἐπαφάω, ῶ, προσθιγγάνω, παραθίγω, θίγω, ἐπιθίγω, ἐπιθιγγάνω, θιγγάνω, χροΐζω, χρώζω, χρίω, χρανύω, χρώννυμι, ψαύω, ψήχω, ψάω, ψαίω.
tango leviter, παραψαύω, παραφάπτομαι.
tango obiter, παράπτομαι.
tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
tanti, quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
tantillum, τηλικοῦτο, σμικρὸν ὅσον.
tantillus, σμικρὸς ὅσος.
tantiſper, donec, μέχρι ☧, μέχρις ἄν.
tanto, quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, vel ὅσῳπερ
tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
tantopere, τηλικοῦτον, οὕτως.
tantum, μόνον, μόνως.
tantum abeſt, τοσούτου δεῖται.
tantum abeſt, ut &c. τοσοῦτον ἐλλείπει ☧ &c. οὕτω πόῤῥω τοῦ ἐσκλήουται ☧ &c.
tantundem, τοσοῦτον.
tantus, a, um, τηλικοῦτος, ου, ὁ, τόσ☉, ου, ὁ.
tantus, quantus, τηλικοῦτ☉ τὸ μέγεθ☉, ὅσ☉.
tapes, τάπης, ητ☉, ὁ, τάπις, ιδ☉, ἡ.
tapes villoſus utrinque, τάπης, ητ☉, ὁ, τάπις, ιδ☉, ἡ, δάπις, ιδ☉, ἡ, ἀμφιτάπης, ητος, ὁ ἡ ἡ, ἀμφίταπος, ου, ὁ.
tarde, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
tardigradus, βραδύπους, οδ☉, ὁ.
tardiſſime, σχολαιότατα, σχολαίτατα, ὀψιαίτατα.
tardiſſimus, βραδίς☉, ου, ὁ, βάρδις☉, ου, ὁ, βαρδύτατ☉, ου, ὁ, βραδύτατ☉, ου, ὁ.
tarditas, βραδύτης, ητος, ἡ, βραδεία, ας, ἡ, ἀμβλύτης, ητος, ἡ, νωχέλεια, ας, ἡ, νωχελία, ας, ἡ, νωθρότης, ητος, ἡ, νωθρεία, ας, ἡ.
tarditas, hoc eſt indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ.
tarditas ingenii, βραδυνοία, ας, ἡ.
tardius, βραδύτερον.
tardiuſculus, βραδύτερός τις.
tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
tardus, ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ, βραδὺς, ἐ☉, ὁ, νωχελὴς, ἐ☉, ὁ, ἡ ἡ, μῶλυς, υος, ὁ, μώλυξ, υκος, ὁ, νωθὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, νωθρὸς, ῦ, ὁ.
tardus, hoc eſt hebes, μῶλυς, υος, ὁ.
tartareus, ταρτάρειος, ου, ὁ.
tartarus, tartara, τάρταρος, ου, ὁ, τὰ τάρταρα.
taurinus, ταύρειος, ου, ὁ.
taurus, ταῦρος, ου, ὁ.
taxatio, τίμησις, εως, ἡ, ἀξία, ας, ἡ. Item reprehenſio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
taxillis ludo, ἀςραγαλίζω.
taxillorum luſus, ἀςραγάλισις, εως, ἡ.
taxo, reprehendo, καθάπτομαί τινος, καταμέμφομαί τινα. pro æſtimare pretio, τιμῶ.
taxus, σμίλαξ, ακος, ὁ.

T E.

techna, τεχνούργημα, ατος, τὸ, παλάμη, ης, ἡ.
tectos, κονιάτης, ου, ὁ.
tectum, ὄροφος, ου, ὁ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ, στέγη, ης, ἡ, τέγος, εος, τό.
tectum impono, ἐρέφω, ὀροφόω, κατερέφω.
tecta habens quatuor, τετρώροφος, ου, ὁ.
tecta habens tria, τριώροφος, ου, ὁ.
tectus, a, um, κρύφιος, ου, ὁ, ἀσαφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, σκεπαστός, ῦ, ὁ, σκεπαςὸς, ῦ, ὁ, στεγανὸς, ῦ, ὁ, στεγνὸς, ῦ, ὁ, στεγαςός, ῦ, ὁ.
tectus circumquaque, ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, Iliad. α.
tecum, μετὰ σοῦ.
teda, δαΐς, ίδος, ἡ, δᾳδίον, ου, τό.
teges, φορμὸς, ῦ, ὁ, φορμὶς, ίδος, ἡ, ψίαθος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
tegmen, προβολὴ, ῆς, ἡ, σκέπασμα, ατος, τὸ, κάλυμμα, ατος, τό.
tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω. pro abſcondo, κρύπτομαι. pro conſervare, ἀσφαλίζω.
tegula, κέραμος, ου, ὁ, πλίνθος, ου, ὁ.
tegulis tego, κεραμιδόω, ῶ.
tegumentum, σκέπη, ης, ἡ, σκέπασμα, ατος, τὸ, σκέπανον, ου, τὸ, σκεπαςήριον, ου, τό.
tela, ἱστὸς, ῦ, ὁ, ὕφασμα, ατος, τό.
telam ordiri, ἱστουργέω, ἱστὸν ἱστάναι.
teli jactus, ἀκοντισμός, ῦ, ὁ, ἀκόντισμα, ατος, τὸ, ἀκόν-

κόντιον, ου, ἡ, ἐξακοντισμὸς, ῦ, ὁ, ἐξακόντισμα, ατος. τὸ, ἐπακοντισμὸς, ῦ, ὁ.
intra teli jactum, ἐντὸς βέλους.
extra teli jectum eſſe, ἔξω βέλους εἶναι.
tellus, γῆ, ῆς, ἡ, γαῖα, ας, ἡ, χθὼν, ονός, ἡ.
telum, βέλος, εος, τὸ, τόξευμα, ατος, τὸ, ἀκόντιον, ου, τὸ.
telum emitto, ἀκοντίζω, ἀνακοντίζω, διακοντίζω.
telo peto, ἀκοντίζω.
temerarius, ἄβουλος, ου, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, προπετής, ῦ, ὁ.
temere, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
temere factum, εἰκαῖον, ου, τὸ.
temere dictum, ἄλογον, ου, τὸ.
temeritas, προπέτεια, ας, ἡ, ἀβουλία, ας, ἡ, εἰκαιότης, ητος, ἡ, εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, θράσος, εος, τὸ.
temero, βεβηλόω, ῶ, μιαίνω.
temetum, μέθυ, υος, τὸ, μέθυσμα, ατος, τὸ.
temno, καταφρονέω, ῶ.
temo, onis, ῥυμὸς, ῦ, ὁ, ἐχέτλιον, ου, τὸ, πηδάλιον, ου, τὸ.
temperamentum, κρᾶσις, εως, ἡ, μίξις, εως, ἡ.
temperans, σώφρων, ονος, ὁ, μέτριος, ου, ὁ.
temperanter, σωφρόνως.
temperantia, σωφροσύνη, ης, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ἡ.
temperare, σωφρονικῶς.
temperatio, κρᾶσις, εως, ἡ.
temperatus, μέτριος, ου, ὁ, εὔκρατος, ου, ὁ, εὐκρατὸς, έος, ὁ ϗ ἡ.
temperatus, hoc eſt miſtus, συγκεκραμένος, ῦ, ὁ, σύγκρατος, ου, ὁ, σύγκρατος, ου, ὁ, σύγκρατος, ου, ὁ, συγκρατής, έος, ὁ, σύγκρατής, έος, ὁ.
bene temperatus, εὐκέραστος, ου, ὁ, εὔκρατος, ου, ὁ.
temperies, εὐκρασία, ας, ἡ.
temperies aeris, ἀὴρ, ἀέρος, ὁ.
temperies cœli, ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, εὐημερία, ας, ἡ.
temperies bona, εὐκρασία, ας, ἡ.
tempero, συγκεράω, ῶ, κεράννυμι. pro abſtinere, κατέχειν ἑαυτόν.
tempeſtas, tempus, χρόνος, ου, ὁ, ὥρα, ας, ἡ. pro cœli inquietiore ſtatu, χειμὼν, ῶνος, ὁ, χειμασία, ας, ἡ.
tempeſtas oritur, χειμάζει.
tempeſtate jacto, χειμάζω, χειμαίνω.
tempeſtate jactor, χειμάζομαι, χειμαίνομαι.
tempeſtive, εὐκαίρως, καιρίως, ἐγκαίρως, ἐπικαίρως, πρωΐ, πρωῒ, ὡραίως, ἐν καιρῷ, ἐπὶ καιροῦ, εἰς καιρόν.
tempeſtivitas, πρωϊότης, ητος, ἡ, ὡραιότης, ητος, ἡ.
tempeſtivus, καίριος, ου, ὁ, εὔκαιρος, ου, ὁ, ὥριμος, ου, ὁ, πρώϊμος, ου, ὁ, πρώϊος, ου, ὁ, πρώϊος, α, ὁ, ὡραῖος, ου, ὁ, ὥριμος, ου, ὁ, ὥριος, ου, ὁ, ἔγκαιρος, ου, ὁ, εὔωρος, ου, ὁ, ὥριος, ου, ὁ.
tempeſtuoſus, θυελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
templi procurator, ναοποιός, ῦ, ὁ.
templi veſtibulum, πρόναον, ου, τὸ.
templum, ναὸς, ῶ, ὁ, ἱερὸν, ῦ, τὸ.
templum ædifico, ναοποιέω, ῶ.
tempora, οἱ κρόταφοι.
temporalis, καίριος, ου, ὁ, χρονικός, ῦ, ὁ.
temporaneus, πρόσκαιρος, ου, ὁ.
temporarius, πρόσκαιρος, ου, ὁ.
tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου. ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
tempore alieno, παρὰ καιρὸν, ἀπὸ καιροῦ, ἀκαίρως, ἀκαίρως, παρακαίρως.
tempore belli, παρὰ τὸν πόλεμον.
tempore conſtituto, εἰς τὴν ἐσομένην ὥραν.
tempore præterito, προτέρῳ χρόνῳ, πρότερον.
tempore futuro, τῷ ἐπιόντι χρόνῳ, προϊόντος τ̃ χρόνου.
primo quoque tempore, αὐτίκα, αὐτόθεν, παραυτόθεν, μετέπειτα, ἐξαυτῆς.
ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in tempore, ἐν τῷ δέοντι, ἐν δέοντι.
tempori ſervio, δοῦλος εἶναι καιροῦ.
temporis punctum, ἀκμὴ καιροῦ, καιρὸς ὁδὸν ἐπ' ἀκμῆς.
temporis diuturnitas, χρόνος, ου, ὁ, χρονιότης, ητος, ἡ.
tempus, χρόνος, ου, ὁ, καιρὸς, ῦ, ὁ, ὥρα, ας, ἡ, ἡμέρα, ας, ἡ.
tempus anni, ὥρα, ας, ἡ.
tempus conſtitutum, ὥρα, ας, ἡ.
tempus conſumo, χρονοτριβέω, ἀναλίσκω, προσαναλίσκω, καταναλίσκω, κατατρίβω τὸν χρόνον, ἀπανάλω τὸν χρόνον, ἐκκρούω τὸν καιρόν.
tempus elapſum, χρόνος παρελθών.
tempus impendo, διατρίβω.
tempus oppoſitum, καιρὸς ἐπιτήδειος.
in omne tempus, διὰ παντός.
tempus tero, διατρίβω ἔν τινι, in aliqua re.
ad tempus, πρόσκαιρος.
tempus ſucceſſivum, πάρεργον, ου, τὸ.
temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
temulentia, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, οἴνωσις, εως, ἡ, μέθη, ης, ἡ.
temulentus, οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, οἰνώδης, εος, ὁ, μέθυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, οἰνόληπτος, ου, ὁ.

tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικός, ῦ, ὁ.
tenacitas, σμικρολογία, ας, ἡ, γλισχρότης, ητος, ἡ.
tenaciter, σμικρολόγως.
tenax, ἰξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ. pro avaro, φειδωλὸς, ῦ, ὁ, φυταρὸς, ῦ, ὁ. tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ.
tendere ad ſcopum, στοχάζεσθαι, καταστοχάζεσθαι.
tendere in contrariam partem, ἀντιτείνω.
tendere in altum, ὑπερτείνω.
tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
tendere inſidias, ἐνεδρεύω.
tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
tendiculæ, παγίς, ίδος, ἡ.
tendo, extendo, τείνω, συντείνω. pro ire, βαίνω.
tenebræ, σκότος, εος, τὸ· σκοτία, ας, ἡ, ἔρεβος, εος, τὸ.
tenebras indueo, tenebris involvo, σκοτόω, ῶ, σκοτίζω, συσκοτάζω, ἀποσκοτόω, ῶ, ἀποσκοτίζω, ἐπισκοτέω, ῶ.
tenebras offundo, ὑποκλέπτω τι. ἀμαυρόω, ῶ, σκοτίζω.
tenebricoſus, tenebroſus, σκοτεινός, ῦ, ὁ, σκοτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος, ου, ὁ.
teneo, ἔχω, αἱρέω, ῶ, καταλαμβάνω τι. κρατέω τι. pro poſſidere, κατέχειν.
teneor, obligatus ſum, κατέχομαί τι.
teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
tener, ἁπαλὸς, ῦ, ὁ, τρυφερὸς, ῦ, ὁ.
tenor, τόνος, ου, ὁ, συνέχεια, ας, ἡ.
tenore æquali, ἰσοτόνως, ὁμοτόνως.
tenore certo procedens, εὔτακτος, ου, ὁ.
tenorem eundem ſervens, ὁμότονος, ου, ὁ.
tenorem, & ordinem non ſervare, ἀτακτέω, ῶ.
tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
tentatio, πεῖρα, ας, ἡ, πειρασμὸς, ῦ, ὁ.
tentator, πειραστὴς, ῦ, ὁ, πειράζων, οντος, ὁ.
tento, πειράζω, πειρώμαί τινος, πεῖραν λαμβάνω, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
tento, hoc eſt, exploro, πειράω, ῶ, πειρατίζω, πειράζω.
tento, hoc eſt, probo, πεῖραν καθίημι.
tentorium, κλισία, ας, ἡ, σκῆνος, εος, τὸ, σκήνωμα, ατος, τό.
tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
tentorium habitare, σκηνάω, σκηνόω.
tentorium habens ſemotum ab aliis, ἀπόσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ.
tentorio carens, ἄσκηνος, ου, ὁ.
tentoria diſſolvere, vaſa colligere, διασκηνοῦν.
tentoriorum collocatio, κατασκήνωσις, εως, ἡ.
tenuem reddo, λεπτύνω, καταλεπτύνω.
tenuis, λεπτὸς, ῦ, ὁ, λεπὸς, ῦ, ὁ, ψιλὸς, ῦ, ὁ. pro paupere, πένης, ητος, ὁ, ἐνδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
tenuis ſupra modum, ὑπέρλεπτος, ου, ὁ, δειλεπτος, ου, ὁ.
tenuitas, λεπότης, ητος, ἡ, λεπτότης, ητος, ἡ, πενία, ας, ἡ, στενία, ας, ἡ.
tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
tenuo, λεπτύνω.
tenus, uſque ad, μέχρι, cum genitivo.
tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
tepeſco, χλιαίνομαι.
tepide, χλιαρῶς.
tepiditas, tepor, χλιαρότης, ητος, ἡ.
tepidus, χλιαρὸς, ῦ, ὁ, ἀλεεινός, ῦ, ὁ.
ter, τρίς.
ter felix, τρισευδαίμων, ονος, ὁ, τρισόλβιος, ου, ὁ.
terebella, ἀβάπτιστον, ου, τὸ, τρύπανον, ου, τό.
terebinthus, τερέβινθος, ου, ὁ, τερέβινθον, ου, τὸ, τέρμινθος, ου, ἡ.
terebinthinus, τερεβίνθινος, ου, ὁ.
terebra, τέρετρον, ου, τὸ, τρύπανον, ου, τὸ, τρυπάνη, ης, ἡ.
terebratio, τρύπησις, εως, ἡ.
terebratu difficilis, δυστρύπητος, ου, ὁ.
terebratus circumquaque, περίτρητος, ου, ὁ.
terebro, τρυπάω, ῶ, τετραίνω, ῶ.
teredo, τερηδών, όνος, ἡ, θρὶψ, πὸς, ἡ, τερὴν, ενός, ὁ.
teres, στρογγύλος, ου, ὁ.
terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω.
tergeminus, τρίδυμος, ου, ὁ.
tergiverſatio, ἡ νώτου στροφή.
tergiverſator, περιπλανώμενος, ου, ὁ.
tergiverſor, στρέφομαι, ἀνασοβάλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
a tergo, ὄπισθεν.
tergum, νῶτος, ου, ὁ. in plur. τὰ νῶτα.
tergus, oris, σκῦτος, εος, τὸ, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τό.
terminatio, ὁρισμὸς, ῦ, ὁ.
termino, περατόω, ῶ, ὁρίζω, περιγράφω.
terminis circumſcribo, ὁρίζω. ἀφορίζω.
terminis circumſcriptus, ἀφωρισμένος, ου, ὁ, διωρισμένος, ου, ὁ.
terminos conſtituo, ὁρίζω, ἀφορίζω.
extra terminos expulſio, ἐξορισμὸς, ῦ, ὁ.

ter-

terminus, ὅρος, ου, ὁ, ὅριον, ου, τὸ, τέρμα, ατος, τό.
ternarius, τριαδικός, ῦ, ὁ.
terni, τρεῖς, σύζυγοι.
tero, conſumo, τρίβω, συντρίβω, & συντρίβομαι, τρύχω, ψήχω. terere tempus, διατρίβειν ἐν τινι, χρονοτριβέω.
terere minutiſſime, λεπτοτριβέω, ῶ.
terra, γῆ, ῆς, ἡ, γαῖα, ας, ἡ, χθὼν, ονὸς, ἡ.
terra figlina, πηλὸς, ῦ, ὁ.
terra ſigillaris, σφραγιστὴ γῆ.
terra marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
terra culta, εἰργασμένη γῆ.
terræmotus, γῆς σεισμός.
terram colere, γεωργέω, ἐργάζεσθαι χώραν.
terrarum orbis, οἰκουμένη, ης, ἡ.
terrefacio, δειματόω, ῶ, δεδίττω, δεδίσσομαι, δειλιαίνω, πτοιέω, ῶ.
terrenus, terreſtris, γαιώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἐπίγειος, ου, ὁ, ἐπιχθόνιος, ου, ὁ.
terreo, φοβέω, ῶ, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοιέω, ῶ, ἐκταράττω.
terreſtre animal, πεζοβατικόν, ῦ, τὸ, ξηροβατικόν, ῦ, τό.
terreſtri prælio certo, πεζῇ στρατεύομαι.
terribilis, φοβερὸς, ῦ, ὁ, δεινὸς, ῦ, ὁ, βλοσυρωπὸς, ου, ὁ, σμερδνὸς, ου, ὁ, αἰνὸς, ου, ὁ, ἐκπληκτικὸς, ῦ, ὁ.
terribiliter, σμερδαλέον, δεινῶς.
terriculamentum, φόβητρον, ου, τὸ, ἐκφόβητρον, ου, τό.
terrifico, ἐκταράττω, πτοιέω, ῶ, φοβέω, ῶ, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, terreo, percello aliquem.
terrificus, φοβερὸς, ῦ, ὁ, δειματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
terrigena, βροτὸς, ῦ, ὁ, γηγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
territo, δειματόω, ῶ.
territorium, ἀγρὸς, ῦ, ὁ, τοπαρχία, ας, ἡ, χωρίον, ου, τό.
territus, ἐκπλαγεὶς, έντος, ὁ, ὑποφοβηθεὶς, έντος, ὁ.
terror, φόβος, ου, ὁ, δέος, εος, τὸ, ἔκπληξις, εως, ἡ.
terror panicus, πανικὸς φόβος, θόρυβος, ου, ὁ.
terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι, alicui, φόβον ἐμποιεῖν.
terſus, ψηκτὸς, ῦ, ὁ.
tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
tertio, as, τριτόω, ῶ, τριτεύω.
tertius, τρίτος, ου, ὁ.
teruntius, τεταρτημόριον, ου, τό.
teſſera, κύβος, ου, ὁ, σύμβολον, ου, τό.
teſſeram dare, παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα.
teſſerarum luſus, κύβος, ου, ὁ.
teſſeris luſito, κυβεύω.
teſta, κέραμος, ου, ὁ, ὄστρακον, ου, τό.
teſtaceus, κεράμεος, ου, ὁ, ὀστράκινος, ου, ὁ.
teſtamentarius, ῥαδιουργὸς, ῦ, ὁ, διαθηκογράφος, ου, ὁ.
teſtamentum, διαθήκη, ης, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
teſtamentum aboleo, ἀφανίζω διαθήκην.
teſtamentum condo, διαθήκην ποιοῦμαι.
teſtamentum ſuppono, ῥαδιουργέω, ῶ.
teſtamenti adulteratio, ῥαδιουργία, ας, ἡ.
teſtator, κληροδότης, ου, ὁ.
teſtem ſuborno, παρασκευάζω μάρτυρα.
teſtes citare, ἐπάγεσθαι, aut προβάλλεσθαι μάρτυρας.
teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παρασχεῖν.
teſtes excido, ὀρχοτομέω, ῶ.
teſtibus adhibitis, ἐπὶ μαρτύρων, διὰ μαρτύρων.
teſticulum unum habens, ἐνόρχης, ου, ὁ, μόνορχις, ιος, ὁ.
teſticulus, ὀρχίδιον, ου, τὸ, ὄρχις, εως, ὁ.
teſtificor, μαρτυρέω τινί.
teſtimonio confirmo, μαρτυρέω, ῶ.
teſtimonium contrarium fero, ἀντιμαρτυρέω, ῶ.
teſtimonium, μαρτυρία, ας, ἡ, μαρτύριον, ου, τό.
teſtis, μάρτυρ, υρος, ὁ, κλητὴρ, ῆρος, ὁ, ἵστωρ, ορος, ὁ.
teſtis oculatus, αὐτόπτης, ου, ὁ.
teſtis, teſticulus, ὄρχις, εος, ὁ, Ariſtot. l. 1. Animal.
teſtor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι. pro ſuppliciter peto, ἱκετεύω τοὺς θεούς. pro teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
teſtudo, hoc eſt, tormentum bellicum, χελώνη, ης, ἡ, χελώνη, ης, ἡ.
teſtudo, fornix, καμάρα, ας, ἡ, ἀψὶς, ῖδος, ἡ.
teſtudo, animal, χελώνη, ης, ἡ.
teter, βλοσυρὸς, ῦ, ὁ, δυσώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tetrarcha, τετράρχης, ου, ὁ.
tetricus, σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ, σκυθρὸς, ῦ, ὁ.
texendi ars, πλεκτικὴ τέχνη.
texo, ὑφαίνω, διυφαίνω. pro componere, συμπλέκω, συγγράφω.
textilis, ὑφαντὸς, ῦ, ὁ, πλεκτὸς, ῦ, ὁ.
textor, πλοκεὺς, έως, ὁ, ἱστουργὸς, ῦ, ὁ, ὑφάντης, ου, ὁ.
textoria ars, ἱστουργικὴ τέχνη.
textorius, ὑφαντικὸς, ῦ, ὁ.
textrina, ἱστουργεῖον, ου, τό.
textrix, ὑφάντρια, ας, ἡ.
textus, a, um, ὑφαντὸς, ῦ, ὁ.
textus acu, ῥαφιδευτὸς, ῦ, ὁ.
textus ex auro, χρυσοϋφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
textus bene, εὔπλοκος, ου, ὁ.
textus, & textura, ὕφανσις, εως, ἡ, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, ὕφασμα, ατος, τό.

T H.

thalami conſors, ὁμόλεκτρος, ου, ὁ.
thalamus, θάλαμος, ου, ὁ, θαλάμη, ης, ἡ.
thalia, θαλεία, ας, ἡ.
theatralis, θεατρικὸς, ῦ, ὁ.
theatri magiſter, θεατρώνης, ου, ὁ.
theatrum, θέατρον, ου, τό.
thema, θέμα, ατος, τό.
themis, θέμις, ιτος, ἡ.
theologia, θεολογία, ας, ἡ.
theologus, θεολόγος, ου, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
theorema, θεώρημα, ατος, τό.
theriaca, θηριακὴ, ῆς, ἡ.
thermæ, θερμαὶ, αἱ.
theſaurum exhaurio, ἐκθησαυρίζω.
theſaurum colligo, θησαυρίζω.
theſaurus, γάζα, ης, ἡ, θησαυρὸς, ῦ, ὁ.
theſis, θέμα, ατος, τό.
thorace munio, θωρακίζω.
thorax, θώραξ, ακος, ὁ.
Thracius, & Thrax, θρᾷξ, ακὸς, ὁ, & apud Poetas θρήξ, ηκός, ὁ.
thronus, θρόνος, ου, ὁ.
in throno colloco, θρονίζω.
collocatio in throno, θρονισμὸς, ῦ, ὁ.
thuribulum, θυμιατήριον, ου, τό.
thus, thuris, λίβανος, ου, ὁ, λιβανωτὸς, ῦ, τό.
thymum, θύμον, ου, τό.
thyrſus, θύρσος, ου, ὁ.
thyrſum geſto, θυρσοφορέω, ῶ.

T I.

tiara, τιάρα, ας, ἡ, κυρβασία, ας, ἡ.
tiberis, τίβερις, ιος, ὁ.
tibia, κνήμη, ης, ἡ. pro inſtrumento muſico, αὐλὸς, ῦ, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ.
tibia canere, αὐλέω.
tibiam inflare, φυσᾶν αὐλόν.
tibiale, περικνημὶς, ῖδος, ἡ, κνημὶς, ῖδος, ἡ.
tibicen, αὐλητὴς, ου, ὁ, χοραύλης, ου, ὁ.
tibicina, αὐλητρὶς, ίδος, ἡ.
tignus, vel tignum, δοκὸς, ῦ, ἡ, ἰκρίον, ου, τό.
tigris, fera, τίγρις, ιδος, ἡ, & τίγρις, ιος, ὁ, tigris fluvius.
tilia, φιλύρα, ας, ἡ.
tiliaceus, φιλύρινος, ου, ὁ.
timendum eſt, ne, δέος ἐστὶ μή. κίνδυνός ἐστι μή.
timeo, φοβοῦμαι τὸν θεὸν, Deum. περί τινος, de aliqua re. ὑπέρ σου, tibi. δειλιάω, ῶ, δειλιάζω, δέω, περιτρομέω, ῶ, ὀρρωδέω, ῶ.
timide, φοβερῶς.
timiditas, timor, φόβος, ου, ὁ, δέος, εος, τό.
timidus, δειλὸς, ῦ, ὁ, φοβερὸς, ῦ, ὁ, ἐπιδεὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
timor, δεῖμος, ου, ὁ, δέος, εος, τὸ, φόβος, ου, ὁ, κλονισμὸς, ου, ὁ, μόρμος, ου, ὁ, τάρβος, εος, τό.
timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
timorem afferre, φοβέω, ἐκπλήξειν, καὶ δέος ἐμβάλλειν, δέος ἐνεργάζεσθαι, δέος ἐμποιεῖν, εἰς δέος ἄγειν, εἰς δέος καθιστάναι, φόβον παρέχεσθαι, φόβον παρασκευάζειν, φόβῳ κατασείειν, φόβον ἐνθεῖναι, ἐπισείειν τὸν φόβον, ἔκφοβον ποιεῖν.
timorem incutio, δειλιαίνω, ἀποῤῥίγω.
tinctor, βαφεὺς, έως, ὁ, ῥεγεὺς, έως, ὁ, βαπτιστὴς, ῦ, ὁ.
tinctorius, βαφικὸς, ῦ, ὁ.
tinctoria ars, βαφικὴ τέχνη.
tinctura, βαφὴ, ῆς, ἡ, βάμμα, ατος, τὸ, χρῶσις, εως, ἡ.
tinctus, βαπτὸς, ῦ, ὁ.
tinctus male, δυσχροὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
bis tinctus, δίβαφος, ου, ὁ.
tinctus croco, κροκοβαφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
tinctus auro, χρυσοβαφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
tinea, σὴς, σεὸς, ὁ, βρῶσις, εως, ἡ.
a tineis corroſus, σητόβρωτος, ου, ὁ.
tineoſus, σητώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tingo, βάπτω, χρώζω.
tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, ῶ, βομβέω, ῶ.
tinnitus, κωδωνισμὸς, ῦ, ὁ, βόμβος, ου, ὁ, ἦχος, ου, ὁ.
tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, aut συριγμὸς, ῦ, ὁ.
tintinnabulum, κρόταλον, ου, τὸ, κώδων, ωνος, ὁ.
tintinnabulum pulſo, κωδωνίζω.
titillatio, γαργαλισμὸς, ῦ, ὁ, γάργαλος, ου, ὁ, γάργαλον, ου, τό.
titillo, γαργαλίζω, & γαργαλίζομαι, ὑποκνίζω.
titio, δαλὸς, ῦ, ὁ.
titubanter, παραφόρως, θολερῶς.
titubantia oris, τραυλισμὸς, ῦ, ὁ.
titubatio, δόνησις, εως, ἡ, συγκλόνησις, εως, ἡ.

Digitized by Google

titubatio linguæ, ψελλισμὸς, ῦ, ὁ, ψέλλισμα, ατος, τὸ.
titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τρανλίζω, σφαδάζω.
titulo carens, ἀνεπίγραφος, ου, ὁ.
titulum gerens fictitium, ψευδεπίγραφος, ου, ὁ.
titulus, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.

T O.

toga, τήβεννος, ου, ὁ, ἀμπεχόνη, ης, ἡ, τήβεννα, ης, ἡ.
togam virilem ſumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας τελέθειν.
togatus, τηβεννοφόρος, ου, ὁ.
tolerabilis, ἀνεκτὸς, ῦ, ὁ, φορητὸς, ῦ, ὁ, ἀνάσχετος, ου, ὁ, τλητὸς, ῦ, ὁ, εὐφόρητος, ου, ὁ.
tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
tolerandus, ἀνεκτὸς, ῦ, ὁ, ἀνάσχετος, ου, ὁ.
tolerantia, καρτερία, ας, ἡ, ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, τλῆσις, εως, ἡ.
toleratu difficilis, δυσάνεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ.
toleratu facilis, εὐφόρητος, ου, ὁ, εὔφορος, ου, ὁ.
tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακῶς. πάσχω τι, τλάω, ῶ, φέρω, διακαρτερέω, ῶ.
tollere da medio, ἐκποδὼν ποιεῖν.
tollere humeris, κατωμίζειν.
tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ῶ, ἀποσκολίζομαι.
tollor in altum, ἀνασπάομαι, ῶμαι, μετεωρίζομαι.
tolutim, ἀθρόως, ὑποτροχάδην.
tomaculum, τομάχιον, ου, τὸ, τομμάχιον, ου, τό.
tomentum, γνάφαλον, ου, τό.
tomax, σπάρτον, ου, τό.
tomus, τόμος, ου, ὁ.
tondeo, κείρω, ξυράω, τέκω.
tondeo ad cutem, ξυρέω, ῶ, ξυράω, ῶ.
tonitru, βροντὴ, ῆς, ἡ, βρόμος, ου, ὁ.
tonitru emitto, ἐκβροντάω, ῶ.
tono, as, βροντάω, ῶ.
tonſilis, καρτὸς, ῦ, ὁ.
tonſillæ, παρίσθμια, τὰ, ἀντιάδες, αἱ.
tonſor, κουρεὺς, έως, ὁ, κουρεὺς, έως, ὁ.
tonſtrina, κουρεῖον, ου, τὸ, κουρευτήριον, ου, τό.
tonſura, κουρὰ, ᾶς, ἡ, πόκος, εως, ἡ.
tonſus, καρεὶς, έντος, ὁ, κουρευθεὶς, ου, ὁ.
tonſus ad cutem, ξυρίας, ου, ὁ.
tonſus circumquaque, ἀμφίκουρος, ου, ὁ.
tonum acutum habens, ὀξύτονος, ου, ὁ.
tonus, τόνος, ου, ὁ.
topazius lapis, τοπάζιος λίθος.
tophus, τόφος, ου, ὁ.
torculare, ληνὸς, ῦ, ὁ, πιεστὴρ, ῆρος, ὁ.
toreuma, τόρευμα, ατος, τό.
tormen inteſtinorum, κώλου ὀδύνη.
tormentis ſubjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
tormentum, βάσανος, ου, ὁ, στρέβλη, ης, ἡ.
tormina, στρόφοι, οἱ, δυσεντερία, ας, ἡ.
tornatilis, διάτορνος, ου, ὁ, τορνευτὸς, ῦ, ὁ.
tornatile opus, τόρνευμα, ατος, τὸ, διατόρνευμα, ατος, τό.
tornator, τορνευτὴς, ῦ, ὁ, τορνευτὴς, ῦ, ὁ.
tornatus, δινωτὸς, ῦ, ὁ, δινωτὸς, ῦ, ὁ, ἔντορνος, ου, ὁ.
tornatu facilis, εὐτόρνευτος, ου, ὁ.
torno, τορνεύω, δινόω, ῶ.
tornus, τόρνος, ου, ὁ, τόρος, ου, ὁ.
toroſus, μυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, σαρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
torpedo, νάρκος, ου, ὁ, νάρκη, ης, ἡ.
torpefacio, ναρκόω, ῶ.
torpefactio, νάρκωσις, εως, ἡ, νάρκησις, εως, ἡ, νάρκημα, ατος, τό.
torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ῶ, ναρκάω, ῶ, καταπονέω, ῶ, νωθρεύω.
torpidus, ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, βλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
torpor, νάρκη, ης, ἡ, νάρκωσις, εως, ἡ, ἀναισθησία, ας, ἡ.
torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, ῶ, βασανίζω, ὑβρίζω τινά.
torques, ἁλύσιον, ου, τὸ, στρεπτὸς, ῦ, ὁ.
torrefacio, φρύγω, φώγνυμι, φρύττω.
torrefactio, φρυγμὸς, ῦ, ὁ.
torrens, χείμαρρος, ου, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.
torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
torridus, ἄνικμος, ου, ὁ, ἐκκεκαυμένος, ου, ὁ.
torria, δαῒς, δαΐδος, ἡ.
torte, ἐστραμμένως, πλαγίως.
tortilis, ἑλικτὸς, ῦ, ὁ, ἑλικὸς, ῦ, ὁ, στρεπτὸς, ῦ, ὁ.
tortor, βασανιστὴς, ῦ, ὁ, δημόκοινος, ου, ὁ.
tortuoſa, σκολιῶς.
tortuoſitas, σκολιότης, ητος, ἡ.
tortuoſus, στρεβλὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ἑλικοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
tortus, διεστραμμένος, ου, ὁ, βασανισθεὶς, έντος, ὁ.
torve inſpicio, ταυρηδὸν βλέπω.
torvis oculis, adverb. ὑπόδρα.
torulus, στιβάδιον, ου, τό.
torum genialem ſternere, στιβάδα στορνύναι.
torus, στιβὰς, άδος, ἡ, στιβάδιον, ου, τό. pro eminentia muſculorum, οἱ μυῶνες.
torvus, ἀγριωπὸς, ῦ, ὁ, γοργωπὸς, ῦ, ὁ, δεινωπὸς, ῦ, ὁ.
torvus aſpectus, ὑπόβλεψις, εως, ἡ, ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, ὑποδρασίη, ης, ἡ.
toſtus valde, ἐπάροπτος, ου, ὁ.
toſtus, ὀπτημένος, ου, ὁ, φωχθεὶς, έντος, ὁ.
tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσοίδε.
tot modis, τοσαχῶς.
tot, & tanta, τοσαῦτα & τηλικαῦτα.
tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
tota cum domo, vel familia, πανοικεί.
totalis, ὁλικὸς, ῦ, ὁ.
totam noctem tranſfigo, νυκτερεύω, παννυχίζω.
totidem, ἴσοι, αἱ, ἰσάριθμοι, οἱ.
totidem anni, ἴσα ἔτη.
totidem modis, ἰσαχῶς.
totidem vicibus, ἰσάκις.
toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
toto animo, πανθυμαδὸν ὁλοψύχως.
toto pectore, πανθυμαδόν.
toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
totus, ὅλος, ου, ὁ, ὁλοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
totus eſt in his, πᾶς ἐστιν ἐν τοῖς.
toxicum, τοξικὸν, ῦ, τὸ, δηλητήριον φάρμακον.

T R

trabea, ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, τήβεννα περιπόρφυρος.
trabeatus, ἁλουργίδι κεκοσμημένος.
trabs, δοκὸς, ῦ, ἡ, δοκὶς, ίδος, ἡ.
tractabilis, ἁπτὸς, ῦ, ὁ, ψηλαφητὸς, ῦ, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
commode tractabilis, εὐμεταχείριστος, ου, ὁ.
difficulter tractabilis, δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, δυσπραγμάτευτος, ου, ὁ.
tractare doloſe, δισκελωρεῖν.
tractare ut inimicos, περιέπειν ὡς πολεμίους.
tractatio, tractatus, μεταχείρισις, εως, ἡ, ψηλάφησις, εως, ἡ.
tractatio, ideſt, occupatio circa aliquid, ἐγχείρημα, ατος, τὸ, ἐπιχείρημα, ατος, τό.
tractatio alienarum rerum, ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ.
tractatio, h. e. commentatio, σκέμμα, ατος, τό.
tractatus bene, εὐκομιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
tractatus, h. e. liber, κανὼν, όνος, ὁ, λόγος, ου, ὁ, μέθοδος, ου, ἡ.
tractim. ἑλκηδόν.
tractim duco, ὑποσύρω.
tractio, ὁλκὴ, ῆς, ἡ, ὁλκὸς, ῦ, ὁ, ὄλξις, εως, ἡ.
tractio in contrariam partem, ἀντίσπασμα, ατος, τό.
tractio violenta, ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, ῥυσίκτυος, υος, ἡ.
tracto, ψηλαφάω, ῶ, ἐγχειρίζομαι. pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν.
tracto, h. e. adminiſtro, exerceo, ἀμφέπω, ἀμπεχόνω, ὁμιλέω, ῶ, cum dativo rei, πράσσω, χειρίζω.
tracto negotium, χρηματίζω.
tracto artam aliquam, ἅπτομαι, cum genitivo.
tracto, hoc eſt, tranſfigo, πράσσω.
tracto, h. e. diſſero, διαλαμβάνω.
tracto, h. e. accipio, περιέπω, μεταχειρίζω.
bene tractari ab aliquo, ὑπό τινος εὖ πάσχω.
tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
tracto contumelioſe, κατασχημονέω, ῶ.
tractor, oris, ὁλκευτὴρ, ῆρος, ὁ.
tractoriæ machinæ, ὁλκοί, οἱ.
tractorius, ὁλκευτικὸς, ῦ, ὁ, ὁλκὸς, ῦ, ὁ.
tractu longo, ἐπιπρό.
tractus, us, regio, plaga, χώρα, ας, ἡ, κλίμα, ατος, τό. pro ſerpentum progreſſu, συρμὸς, ῦ, ὁ.
tradere in manus, ἐνδιδόναι.
tradere, h. e. docere, ὑφηγεῖσθαι.
traditio, παράδοσις, εως, ἡ.
traditio hiſtorica, ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ.
traditiones doceo, δευτερόω, ῶ.
traditionum doctor, δευτερωτὴς, ῦ, ὁ.
traditum eſt, εἴρηται.
traditur curæ meæ, ἐπιτρέπεται.
traditus divinitus, θεοπαράδοτος, ου, ὁ, θεόδοτος, ου, ὁ.
trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω. pro ſcriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
trado me alicui, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
traducere claſſem, στέλλειν στρατόν.
traducere vitam, διαπλέκειν βίον, διέρχεσθαι τὸν βίον, διάγειν τὸν βίον.
traduco, μετάγω. pro vitupero, διαβάλλω.
traduco, h. e. oſtendo in exemplum, δειγματίζω, παραφέρω.
traductio, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
traductio vitæ, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
traductu, ſeu tranſportatu facilis, εὐμετακόμιστος, ου, ὁ.
tra-

tragica camœna, τραγικὴ ποίησις.
tragice, τραγικῶς.
tragica loquor, τραγικεύομαι.
tragica narro, ἐκτραγῳδέω, ῶ.
tragicus, τραγικός, ῦ, ὁ.
tragœdia, τραγῳδία, ας, ἡ.
tragœdiarum ſcriptor, τραγῳδιογράφος, ου, ὁ.
tragœdus, τραγῳδός, ῦ, ὁ.
tragula, ἀκόντισμα, ατος, τό.
traha, ὅλκηθρον, ου, τό.
trahax, ἑλκυστικός, ῦ, ὁ.
trahendi vim habens, ἑλκυστικός, ῦ, ὁ, ἑλκτικός, ῦ, ὁ, σπαστικός, ῦ, ὁ.
trahens retia, ὁλκεύς, έως, ὁ.
trahere arcum, ἀνέλκεσθαι τόξον.
trahere ſpiritum, ἕλκειν πνεῦμα.
trahi ad mortem, ἄγεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ubi ſubintellige ὁδόν.
traho, σύρω, σπάω, ἕλκω. pro ducere, ἄγω. pro allicere, ἀφελκύω. pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
traho boum more, ἁμαξεύω.
traho in contrariam partem, ἀντιμεθέλκω, ἀντισπάω, ῶ.
traho currum, διφρηλατέω, ῶ.
traho moram, προσαναμένω.
traho obtorto collo, τραχηλίζω.
trajectio, πόρθμευσις, εως, ἡ, διάβασις, εως, ἡ.
trajector, διαβάτης, ου, ὁ.
trajectu facilis, εὐδιάβατος, ου, ὁ.
trajectu difficilis, δυσπέρατος, ου, ὁ & ἡ.
trajicere claſſem, διαπεραιῶσαι στόλον.
trajiciendo flumini deſtinata navis, πορθμεῖον, ου, τό.
trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω. pro tranſire, περαιοῦσθαι. pro transfigo, διελαύνω. Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
trajicio ferro, τιτρώσκω, ῶ, τορέω, ῶ.
tralatitius, κοινός, ῦ, ὁ.
trama, κρόκη, ης, ἡ.
trama filum duco, atque reduco, προφορέομαι, οῦμαι.
trames, τρίβος, ου, ὁ, τρίβος, ου, ἡ.
trames rectus, εὐθυωρία, ας, ἡ.
tramite recto, εὐθύωρον.
tramo, κροκίζω.
trano, διεξελαύνω, κολυμβάω, ῶ, διακολυμβάω, ῶ, κατακολυμβάω, ῶ, νέω, νήχω, ἀπονήχομαι.
tranquille, ἀδεῶς, ἥσυχα, ἡσύχως, ἀθορύβως, γαληνῶς.
tranquillitate fruor, εὐδιάζομαι.
tranquillitas, εὐθυμία, ας, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ, εὐδία, ας, ἡ, ἡσυχία, ας, ἡ, ἀταραξία, ας, ἡ.
tranquillo, γαληνιάω, ῶ, διαγαληνίζω.
tranquillo ſum animo, εὐθυμέω, ῶ, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
in tranquillum redigere rempublicam, καθιστάναι εἰς ἀσφαλὲς τὴν πολιτείαν.
tranquillus, de mari, γαληνός, ῦ, ὁ, εὔδιος, ου, ὁ, ἀκύμαντος, ου, ὁ. pro miti, ἀκύμων, ονος, ὁ, ἥσυχος, ου, ὁ.
trans, πέραν, πέρα, cum genitivo.
tranſactio, h. e. compoſitio, συμβιβασμός, ῦ, ὁ.
tranſactor, ὑφηγητής, ῦ, ὁ, καθηγεμών, όνος, ὁ & ἡ.
tranſadigo, διελαύνω, πείρω.
tranſalpinus, ὑπεράλπειος, ου, ὁ.
tranſcendere facio, διαβιβάζω, ὑπερβιβάζω.
tranſcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
tranſcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
tranſcribo in aliam decuriam, vel ordinem, μετατάσσω, μετάττω.
tranſcriptio, μεταγραφή, ῆς, ἡ.
tranſcurro, μετατρέχω, διαδραμεῖν.
tranſcurſus, παραδρομή, ῆς, ἡ.
in tranſcurſu, ἐν παραδρομῇ.
tranſenna, κιγκλίς, ίδος, ἡ.
per tranſennam, id eſt, obiter, ἐν παρόδῳ.
tranſeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι, μεταχωρέω, ῶ, διαπορεύομαι, περάω, ῶ, διαπεράω, ῶ.
tranſeo ſilentio aliquid, διαλείπω τι.
tranſeo ab uno exercitu ad alium, μετατάττομαι.
tranſeo, h. e. transfuga ſum, μεταβάλλομαι, αὐτομολέω, ῶ, ταυτομολέω, ῶ, ἀντιαυτομολέω, ῶ.
tranſeo, h. e. mutor, ἐξίσταμαι.
tranſeo, h. e. degenero ab una ſpecie ad aliam, μεταβάλλομαι.
transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω, ῶ. pro interpretari, ἑρμηνεύω.
transfero in linguam aliam, μεταγράφω, διαπορθμεύω, μεταφράζω.
transferre litem, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
transferre ſcelus in aliquem, ἀναφέρειν μίασμα εἴς τινα.
transferri ad verbum, μεθερμηνεύεσθαι κατὰ λέξιν.
transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
transfigo penitus, διαπείρω, διαπεπαίω.
transfiguratio, μεταμόρφωσις, εως, ἡ.
transfiguro, μεταμορφόω, ῶ.
transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
transformatio, μετατύπωσις, εως, ἡ, μετασχηματισμός, ῦ, ὁ.

transformo, μεταμορφόω, ῶ.
transfreto, πορθμεύω, διαπορθμεύω, διαβάλλω.
transfuga, αὐτόμολος, ου, ὁ.
transfugio, αὐτομολέω, ῶ, διαφεύγω.
transfugium, αὐτομολία, ας, ἡ.
transfundo, μεταχέω, ῶ.
tranſgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω.
tranſgreſſio, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ.
tranſgreſſio pactorum, ἀσυνθεσία, ας, ἡ.
tranſgreſſor, παραβάτης, ου, ὁ.
tranſigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, ῶ, μετάγω. pro controverſias dirimere, λύειν τὴν ἔριν.
tranſigo, h. e. traduco, ἐλαύνω.
tranſigo vitam, καταβιόω, ῶ, διαβιόω, ῶ.
tranſilio, ὑπερπηδάω, ῶ, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω, ῶ.
tranſilire fines alicujus rei, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν.
tranſitio, διάβημα, ατος, τό, μετάβασις, εως, ἡ, μεταχώρησις, εως, ἡ.
tranſitionem facio, ἐκχωρέω, ῶ, παραχωρέω, ῶ.
tranſitu facilis, εὔπορος, ου, ὁ, εὔοδος, ου, ὁ.
tranſitu difficilis, δυσπέρατος, ου, ὁ.
tranſitu arceo, ἀποτειχίζομαι, cum accuſativo.
in tranſitu, ὑπερβατῶς.
tranſitum aperio, πορίζω, προοδοποιέω, ῶ.
tranſitum difficilem facio, δυσβατοποιοῦμαι.
tranſitus, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ, διέξοδος, ου, ὁ.
tranſlata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
tranſlatio, μετάθεσις, εως, ἡ, μεταγωγή, ῆς, ἡ.
tranſlatio figura, μεταφορά, ᾶς, ἡ.
per tranſlationem, μεταφορικῶς.
tranſlatitius, μεταφορικός, ῦ, ὁ.
tranſluceo, διαφαίνω.
tranſlucidus, διαφανής, έος, ὁ & ἡ.
tranſmarinus, ὑπερθαλάσσιος, ου, ὁ.
tranſmigratio, μετοίκησις, εως, ἡ.
tranſmigro, μετοικέω, ῶ, μετοικίζω.
tranſmiſſio, μετάπεμψις, εως, ἡ.
tranſmiſſus, us, διάβασις, εως, ἡ.
tranſmitto, διίημι, διαπέμπω. pro trajicio, διαπορθμεύω.
tranſmutatio, μετάστασις, εως, ἡ, ἐναλλαγή, εως, ἡ.
tranſmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
tranſnato, διανήχομαι.
tranſnomino, μετονομάζω.
tranſpareo, διαυγάζω.
tranſplanto, μεταμοσχεύω, ἀποφυτεύω.
tranſpono, μετατίθημι, μετάγω.
tranſportatio, διακομιδή, ῆς, ἡ.
tranſportator, διακομιστής, ῦ, ὁ.
tranſporto, διακομίζω.
tranſpoſitio, μετάθεσις, εως, ἡ, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
tranſtrum, ζυγόν, ῦ, τό, σέλμα, ατος, τό, θρᾶνος, ου, ὁ.
tranſvectio, διακομιδή, ῆς, ἡ.
tranſvectus flumen, διαπεραιωθεὶς τὸν ποταμόν.
tranſveho, διακομίζω.
tranſverſum aſpicio, παρακύπτω.
tranſverſus, a, um, πλάγιος, ου, ὁ, ἐγκάρσιος, ου, ὁ.
tranſverſus trahor, & rapior, παρασύρομαι.
tranſumo, μεταλαμβάνω.
tranſvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέταμαι.
trapezita, κολλυβιστής, ῦ, ὁ.
trecenti, τριακόσιοι, οἱ.
trecenties, τριακοσιάκις.
tredecies, τρισκαιδεκάκις.
tredecim, τρισκαίδεκα.
tremebundus, περίτρομος, ου, ὁ.
tremefacio, ἐκπλήττω.
tremefactus, τρομώδης, εος, ὁ & ἡ, τρομητός, ῦ, ὁ, τρέσας, ου, ὁ.
tremefactus undique, περίτρομος, ου, ὁ.
tremendo, θροέω, ῶ.
tremendus, φοβερός, ῦ, ὁ, φρικτός, ου, ὁ.
tremo, tremiſco, τρέμω, τρομέω, ῶ, ἀμφιτρομέω, ῶ, ταρβέω, ῶ.
tremo ab omni parte, ἀμφιτρομέω, ῶ, περιτρέμω.
tremo præ frigore, βαμβαλίζω.
tremor, τρόμος, ου, ὁ, παλμός, ῦ, ὁ, σεισμός, ῦ, ὁ.
tremulus, τρομώδης, εος, ὁ & ἡ, τρομερός, ου, ὁ.
trepidatio, φόβος, ου, ὁ, τρόμος, ου, ὁ.
trepide, ἐντρόμως.
trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
trepidus, περίφοβος, ου, ὁ, περιδεής, έος, ὁ & ἡ, ἔντρομος, ου, ὁ.
trepidus valde, περιδειλαιός, έος, ὁ & ἡ.
tres, τρεῖς.
tria, τρία.
triangularis, triangulus, τρίγωνος, ου, ὁ.
triangulum, τρίγωνον, ου, τό.
triarii, ἐπίτακτοι, οἱ.
tribu motio, διαψήφισις, εως, ἡ, ἀποψήφισις, εως, ἡ.
tribulis, ex eadem tribu, φυλέτης, ου, ὁ, συμφυλέτης, ου, ὁ.
tribunal, δικαστήριον, ου, τό, βῆμα, ατος, τό.

tribunatus, χιλιαρχία, ας, ἡ, δημαρχία, ας, ἡ.
tribunitia poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
tribunitius, δημαρχικὸς, ῦ, ὁ.
tribunus, δήμαρχος, ου, ὁ.
tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
tribunus plebis, δήμαρχος, ου, ὁ.
tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω. pro imputare, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
tribus, φυλὴ, ῆς, ἡ, φρατρία, ας, ἡ.
tribus præfectus, φυλάρχης, ου, ὁ, δημότης, ου, ὁ, φύλαρχος, ου, ὁ.
per tribus, κατὰ φυλάς.
tributarius, ὑπόφορος, ου, ὁ, ὑποτελὴς, έος, ὁ, ἡ.
tributi collectio, δασμολογία, ας, ἡ.
tributi collector, δασμολόγος, ου, ὁ.
tributum, εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, φόρος, ου, ὁ, τέλος, εος, τό.
tributum colligo, δασμολογέω, ῶ.
tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
tributum ſolvere, φόρον τελεῖν, vel εἰσφέρειν.
tributum imperare, φόρον τάττειν.
tricæ, οἱ λῆροι.
tricenarius numerus, τριακάς, άδος, ἡ.
triceni, οἱ τριάκοντα.
tricenteni, τριακόσιοι, οἱ.
tricenties, τριακοσιάκις.
triceps, τρικέφαλος, ου, ὁ, τρίκρανος, ου, ὁ.
triceſimus, τριακοστὸς, ῦ, ὁ.
triclinium, τρικλίνιον, ου, τό.
tricubitalis, τρίπηχυς, εος, ὁ.
tricuſpis, τριβελὴς, έος, ὁ, ἡ.
tridens, τρίαινα, ης, ἡ.
tridente concutio, συντριαινόω, ῶ.
triduanus, τριήμερος, ου, ὁ, τριταῖος, ου, ὁ.
triduo ante, πρότριτα.
triduum, τριημερία, ας, ἡ.
triennio, τριετῆ.
triennis, τριετὴς, έος, ὁ, ἡ.
triennium, τριετία, ας, ἡ, τριετὴς χρόνος,
triens, τριττὺς, ύος, ὁ.
trierarchus, τριηρονόμος, ου, ὁ.
trietericus, τριετηρικὸς, ῦ, ὁ.
trieteris, τριετηρὶς, ίδος, ἡ.
trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
trifidus, τριφυὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
triformis, τρίμορφος, ου, ὁ, τριφυὴς, ου, ὁ.
trigeſimus, τριακοστὸς, ῦ, ὁ.
triginta, τριάκοντα.
trigiota millia, τρισμύριοι, οἱ.
trigonus, τρίγωνος, ου, ὁ.
trijugis, τρίζυξ, υγος, ὁ.
trilix, τρίμιτος, ου, ὁ.
trimeſtre ſpatium, τρίμηνον, ου, τό.
trimeſtris, τρίμηνος, ου, ὁ, τριμηνιαῖος, ου, ὁ.
trimus, τριετὴς, έος, ὁ, τρίωρος, ου, ὁ.
trimus puer, τριετὴς παιδίον.
trimus vitulus, τριετίζων μόσχος.
trineptis, τριτεγγόνη, ης, ἡ.
trini, τρεῖς, σύντρεις.
triobolaris, τριωβολιαῖος, ου, ὁ, τριωβολιμαῖος, ου, ὁ.
triones, ἄρκτοι, αἱ, ἡ αἱ.
tripartitus, τριμερὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
tripla portio, τριμοιρία, ας, ἡ.
triplex, τριπλοῦς, ᾶ, ὁ, τριπλάσιος, ου, ὁ.
triplicatus, τρίπτυχος, ου, ὁ, τριπλασιὴς, έος, ὁ, ἡ ὁ.
tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.
tripudiator, χορευτὴς, ῦ, ὁ.
tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι, ῦμαι.
tripudium, χορεία, ας, ἡ, χορὸς, ῦ, ὁ.
tripus, tripes, τρίπους, οδος, ὁ.
triremis, τριήρης, εος, ἡ.
triremium præfectus, τριήραρχος, ου, ὁ, τριηράρχης, ου, ὁ.
triſtis, σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ, λυπηρὸς, ῦ, ὁ, λυπούμενος, ου, ὁ. pro ſævo, ὠμὸς, ῦ, ὁ, δεινὸς, ῦ, ὁ.
triſtitia, λύπη, ης, ἡ, ἀηδία, ας, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
triſtitia afficio, λυπέω σε, ἀνιάω, ῶ.
triſtitia afficior, στυγνάζω, ὑποστυγνάζω.
triſtor, triſtis ſum, λυπέομαι, ῦμαι, ἀθυμέω, ῶ, ἄχθομαί τινος, & ὑπέρ τινος.
trituvia, τριμάμμη, ης, ἡ.
tritavus, τρίπαππος, ου, ὁ.
triticea farina, ἄμυλον, ου, τό, ſubintellige ἄλευρον.
triticeus, πύρινος, ου, ὁ.
tritici meſſis, πυροτομία, ας, ἡ.
triticum, πυρὸς, ῦ, ὁ, τρύγη, ης, ἡ.
trita facilis, ἀτριπτος, ου, ὁ.
triturator, ἀλοεὺς, έως, ὁ.
trituro, ἀλοάω, ῶ.
trivium, τρίοδος, ου, ἡ.
triumphalis, θριαμβευτικὸς, ῦ, ὁ.
triumphator, θριαμβευτὴς, ῦ, ὁ.
triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
triumpho de aliquo, θρίαμβον κατάγω ἀπό τινος.
in triumpho ducor, θριαμβεύομαι.

in triumphum duco aliquem, θριαμβεύω τινὰ, εἰς τὰ νικητήρια ἀναγαγῶ τινα.
triumphum agere, θριαμβεύω.
triumphus, θρίαμβος, ου, ὁ.
triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
trochæis conſtans, τροχαϊκὸς, ῦ, ὁ.
trochæus, τροχαῖος πούς.
trochlea, τροχὸς, ῦ, ὁ, τροχίλιον, ου, τό.
trochulus, τροχίδιον, ου, τό.
trochus, τροχὸς, ῦ, ὁ, ῥόμβος, ου, ὁ.
tropæum, τρόπαιον, ου, τό.
tropæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
trophæum ſtatuo, τροπαιουχέω, ῶ, ἀριστεύω.
tropice, τροπικῶς.
tropice loquor, τροπολογέω, ῶ.
tropicus ſermo, τροπολογία, ας, ἡ.
per tropum, τροπικῶς.
tropus, τρόπος, ου, ὁ.
trucidatio, φόνος, ου, ὁ, σφαγὴ, ῆς, ἡ.
trucido, κατακόπτω, ὑποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
truculenter, ἀπηνῶς.
truculentus, ἀπηνὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, φονικὸς, ῦ, ὁ.
trudo, ὠθέω, ῶ, & ὠθέομαι, ῦμαι.
trulla, τύκος, εος, τό, ἀρυὶς, ίδος, ἡ.
truncatio, κολόβωσις, εως, ἡ, κατακοπὴ, ῆς, ἡ.
truncatus, ἀποκοπείς, έντος, ὁ.
trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
trunculus, ἀκρωτήριον, ου, τὸ, στελεχάριον, ου, τό.
truncus, στέλεχος, εος, τό, κορμὸς, ῦ, ὁ.
truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
truſatilis mola, χειρομύλων, ωνος, ὁ.
truſio, ὤθησις, εως, ἡ.
truſor, ὠστης, ου, ὁ.
trutina, πλάστιγξ, ιγγος, ἡ. τρυτάνη, ης, ἡ, ζυγὸς, ῦ, ὁ, σταθμὸς, ῦ, ὁ.
trutina examino, τρυτανεύω.
trutino, σταθμάομαί τι, σταθμίζω.
trux, ἀπηνὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὠμὸς, ῦ, ὁ.

T U.

Tu, σύ.
tuba, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ.
tuba cano, σαλπίζω.
tuber, eris, ὄγκος, ου, ὁ, οἴδημα, ατος, τό.
tuberculum, ὀγκίδιον, ου, τό, φυμάτιον, ου, τό.
tubicen, σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ.
tubulus, σωληνίσκος, ου, ὁ, σιφώνιον, ου, τό.
tubus, σωλὴν, ῆνος, ὁ, σίφων, ωνος, ὁ.
tueor, προΐσταμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω, ἀμφιέπω, διασώζομαι, διαφυλάττω, ἐκσώζω, ἐξαμύνομαι, ἔρυμαι, ῥύομαι, περιποιέω, ῶ.
tuguriolum, καλύβιον, ου, τὸ, οἰκίδιον, ου, τό.
tugurium, καλύβη, ης, ἡ, σκηνύδριον, ου, τό.
tuitio, διατήρησις, εως, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ.
tum, τότε.
tum, cum, μὲν, δέ.
tum demum, τότε δὲ τέλος.
tumefacio, ἐξογκόω, ῶ.
tumefactio, διόγκωσις, εως, ἡ.
tumefactus, ὀγκωτὸς, ῦ, ὁ, ὀγκύλος, ου, ὁ, ὀγκηρὸς, ῦ, ὁ, ὀγκώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tumefio, ὀγκόομαι, ῦμαι.
tumeo, οἰδέω, ῶ, οἰδαίνω, ὀγκόω, ῶ. pro ſuperbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ſplendore generis.
tumeſco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι, ῦμαι.
tumide, τυφωμένως.
tumidum reddo, ὀγκόω, ῶ.
tumidum reddo, h. e. effero, inflo, διογκόω, ῶ.
tumidus, ὀγκώδης, εος, ὁ, ἡ ὁ.
tumidus ſupra modum, ὑπέρογκος, ου, ὁ.
tumor, οἴδημα, ατος, τό, οἴδησις, εως, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ.
tumulatio, τυμβεία, ας, ἡ.
tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
tumulos multos habens, ὀφρυόεις, εντος, ὁ.
ſine tumultu, ἀθορύβως.
tumultuatio, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
tumultuarium bellum, & repentinum, αὐθημαχία, ας, ἡ.
tumultuarius, παρατυχὼν, όντος, ὁ, αὐτοσχέδιος, ου, ὁ.
tumultuario, θόρυβος, ου, ὁ, κολαίδημα, ατος, τό.
tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
tumultum ſedare, καταςβεννύναι τὴν ταραχὴν, καταστρέψαι τὸν τάραχον, πραΰνειν κομίζειν.
tumultuor, θορυβέω, ῶ, θορυβέομαι, ῦμαι, ταραχὴν ποιῶ.
tumultuoſe, θορυβωδῶς.
tumultuoſus, θορυβώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
tumultus, θόρυβος, ου, ὁ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
tumulus, γεώλοφος, ου, ὁ, λόφος, ου, ὁ, ὄχθος, ου, ὁ. pro ſepulchro, τάφος, ου, ὁ.
tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.

tunc

tunc demum, τότε δὴ τέλος.
tundo, κόπτω, ἀλοιάω, ῶ, ἀράσσω.
tunica, χιτὼν, ῶνος, ὁ.
tunica lati clavi, πλατύσημος ἐσθής.
tunica muliebris, ἀνὰς, ἴδος, ἡ.
tunica carens, ἀχίτων, ωνος, ὁ.
tunicatus, χιτωνοφόρος, ου, ὁ.
tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
turba, ſeditio, τύρβη, ης, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ, θόρυβος, ου, ὁ. pro multitudine, ὄχλος, ου, ὁ, πλῆθος, εος, τό.
turba multa, ὄχλος, ου, ὁ.
turbam congrego, ὀχλοποιέω, ῶ.
turbamentum, τάραχος, ου, ὁ.
turbata, τεταραγμένως.
turbatio, τάραχος, ου, ὁ, ὄχλησις, εως, ἡ.
turbator, ταρακτὴς, οῦ, ὁ.
turbatus, θολερὸς, ᾶ, ὁ, ἰλυώδης, εος, ὁ ἡ.
turbide, θολερῶς.
turbidus, θολερὸς, ᾶ, ὁ, ὀχληρὸς, ᾶ, ὁ.
turbinatio, στρόμβωσις, εως, ἡ.
turbinatus, κωνοειδὴς, έος, ὁ ἡ.
turbineus, δινώδης, εος, ὁ ἡ.
turbo, ταράττω, διοχλέω, ῶ, κυκάω, ῶ.
turbo, inis, στρόβιλος, ου, ὁ, βέμβιξ, ικος, ἡ, & βέμβηξ, ηκος, ὁ, τροχὸς, οῦ, ὁ. ventus, λαῖλαψ, απος, ἡ.
turbulenta, ταραχωδῶς.
turbulento, διαθορυβέω.
turbulentus, θορυβώδης, εος, ὁ ἡ, ταραχώδης, εος, ὁ ἡ.
turdarium, κιχλοτροφεῖον, ου, τό.
turdus, κίχλη, ης, ἡ, κίχλα, ας, ἡ.
turgeo, ὀγκόομαι, ὄγκωμαι, οἰδέω, ῶ, ὀγκύλλομαι, οἰδάω, ῶ, ἀνοιδέω, ῶ, ἐποιδέω, ῶ, σφριγάω, ῶ, φυσιόομαι, ῦμαι.
turgeo ſuperbia, φυσιόω, ῶ.
turgeſco, ὀγκόομαι.
turgidus, ὀγκώδης, εος, ὁ ἡ.
turibulum, θυμιατήριον, ου, τό.
turma, ἴλη, ης, ἡ, στῖξ, στιχὸς, ἡ.
turmalis, ἰλάρχης, ου, ὁ.
turmatim, ἰληδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ᾽ ἴλας.
turpiculus, ὑπαίσχρος, ου, ὁ.
turpiloquentia, αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ.
turpiloquus, αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ, αἰσχρολόγος, ου, ὁ.
turpis, αἰσχρὸς, ᾶ, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
turpiſſimus, παναίσχιστος, ου, ὁ, παναισχὴς, έος, ὁ ἡ.
turpiter, αἰσχρῶς, ἀσχημόνως, ἀεικῶς, ἀσχημόνως.
turpiter ago, ἀσχημονέω, ῶ.
turpitudo, αἶσχος, εος, τὸ, αἰσχρότης, ητος, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ, δυσκλεια, ας, ἡ.
turpo, as, αἰσχύνω.
turris, πύργος, ου, ὁ, οἴκημα, ατος, τὸ, πύργωμα, ατος, τό.
turris in modum, excelſe πυργηδόν.
turritus, ἔμπυργος, ου, ὁ, πυργοφόρος, ου, ὁ, πυργωτὸς, ῦ, ὁ.
turtur, τρυγὼν, όνος, ἡ.
tus, λίβανος, ου, ὁ.
tuſſio, is, ire, βήττω, χρεμπτω.
tuſſis, βὴξ, χὸς, ὁ ἡ ἡ.
tutamen, ἄλκαρ, κρῦος, τὸ, πρόβλημα, ατος, τὸ, ῥῦμα, ατος, τὸ, σκέπη, ης, ἡ.
tutatio, περιποίησις, εως, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
tutator, ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, συνεκδότης, ου, ὁ, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
tutatrix urbium, & patrona, ἐρυσίπτολις, εως, ἡ.
tuta, τὸ αὐτό.
tutela, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
tutelaris, ἐπιτροπικὸς, ῦ, ὁ.
in tuto collocare, τιθέναι εἰς ἀσφάλειαν.
tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
tutor, ἀσφαλίζω.
tutor, oris, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
tutum reddo, ἀσφαλίζομαι.
tutus, ἀσφαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ἀκίνδυνος, ου, ὁ.
tuus, σὸς, ῦ, ὁ, σφέτερος, ου, ὁ.

T Y.

Tympani pulſatio, τυμπανισμὸς, ῦ, ὁ.
tympanicus, τυμπανικὸς, ῦ, ὁ.
tympanizo, τυμπανίζω.
tympanum, τύμπανον, ου, τό.
tympanum pulſo, τυμπανίζω.
typus, τύπος, ου, ὁ.
tyrannice, τυραννικῶς.
tyrannicida, τυραννοκτόνος, ου, ὁ.
tyrannicidium, τυραννοκτονία, ας, ἡ.
tyrannicus, τυραννικὸς, ῦ, ὁ.
tyrannidem affecto, τυραννιάω, ῶ.
tyrannidem exerceo, τυραννέω.
tyrannidem invadere, καθίστασθαι τυραννίδος.
tyrannis, τυραννὶς, ίδος, ἡ.
tyrannis faveo, τυραννίζω.
tyrannorum oſor, μισοτύραννος, ου, ὁ ἡ ἡ.
tyrannorum ſtudioſus, & amans, φιλοτύραννος, ου, ὁ.
tyrannum ago, τυραννεύω.
tyrannus, τύραννος, ου, ὁ, μονάρχης, ου, ὁ.
tyrannus crudelis, ὠμοτύραννος, ου, ὁ.
tyro, νέος στρατιώτης. pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἀρχόμενος, ου, ὁ, πρωτομαθὴς, ου, ὁ.
tyrocinium, πρωτοπειρία, ας, ἡ, μάθησις, εως, ἡ.

V A.

VAcans, σχολάζων, οντος, ὁ, σχολαῖος, ου, ὁ.
vacat mihi, σχολὴν ἔχω, σχολή ἐστι.
vacatio, ἀτέλεια, ας, ἡ, σχολὴ, ῆς, ἡ.
vacatio ab operibus, ἄδεια τῶν ἔργων.
vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
vacca, βοῦς, οὸς, ἡ, δάμαλις, εως, ἡ.
vaccinus, βόειος, ου, ὁ.
vacillatio, περιφορὰ, ᾶς, ἡ.
vacillo, περιφέρομαι, σφάλλομαι.
vaco, operam do, ἐπισχολέω, ῶ, σχολάζω, vacare alicui rei, σχολάζειν τῷ τινι, σχολὴν ποιεῖσθαι πρός τι. pro vacuum eſſe, κενὸν εἶναι. non ſum vacuus, οὐ σχολή μοι, Lucianus. vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
vacuitas, κενότης, ητος, ἡ, ἀμεριμνία, ας, ἡ, κένωσις, εως, ἡ.
vacuo, κενόω, ῶ, ἐρημόω, ῶ, ἀποκενόω, ῶ.
vacuus, κενὸς, ῆ, ὁ, διάκενος, ου, ὁ, ἀργὸς, ῦ, ὁ, ὑπόκενος, ου, ὁ, ὑπόκενος, ου, ὁ, κενεὸς, ῦ, ὁ, apud Poetas.
vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ᾽ ἴθι.
vadimonium, ἐγγύη, ης, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ, ὁμηρεία, ας, ἡ.
vadimonium promittere, ἐγγύην ὁμολογεῖν.
vadimonium deſerere, φυγοδικεῖν.
vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
vado, is, ere, βαδίζω, βαίνω, εἶμι, βατέω, ῶ, εἴω, μόλω, μολέω, ῶ, στείχω.
vador, aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
vadoſus, τεναγώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, διαβατὸς, ῦ, ὁ.
vadum, πόρος, ου, ὁ.
væ, οὐαί, αἰαῖ, φεῦ.
vafer, πανοῦργος, ου, ὁ, κακότεχνος, ου, ὁ, ποικιλόβουλος, ου, ὁ, δεινὸς, ῆ, ὁ, κακοσχόλαστος, ου, ὁ, κερδαλέος, α, ον.
vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
vafricies πανούργημα, ατος, τό.
vagabunde, πεπλανημένως.
vagabundus, ἀλήτης, ου, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
vagatio, περιφορὰ, ᾶς, ἡ, πλάνη, ης, ἡ, ἄλη, ης, ἡ.
vage, διεξοδικῶς.
vagina, θήκη, ης, ἡ, κολεὸς, ῦ, ὁ, ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, ἐμφοδίκη, ης, ἡ.
vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνυζόμαι.
vagitus, βάβαξις, εως, ἡ, κλαυθμυρισμὸς, ῦ, ὁ.
vagor, ἀλάομαι, ῶμαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, ῶμαι, περινοστέω, ῶ, ἀλαίνω.
vagus, πλάνης, ου, ὁ, πλανήτης, ου, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
vah, φεῦ, ἰοὺ, βαβαί.
valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
valde bene, εὖ μάλα.
vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
valedictio, ἀπόταξις, εως, ἡ.
valedico, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν εἶπω.
valens, ſanus, ἄρρωστος, ου, ὁ, ὑγιὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἐρρωμένος, ου, ὁ. pro potenti, ἐνεργητικὸς, ῦ, ὁ, ἰσχυρὸς, ᾶ, ὁ.
valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι. pro pollere, ἰσχύω πλέον. de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talento.
valeo male, κακῶς ἔχω τὸ σῶμα.
valeo recte, εὖ ἔχω τὸ σῶμα, ὑγιαίνω.
valere bene, διακεῖσθαι τῷ σώματι.
valere jubeo, ἀπογινώσκω, ἀποτάττομαι.
valetudinarium, νοσοκομεῖον, ου, τό.
valetudinarius, νοσώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, νοσηρὸς, ῦ, ὁ.
valetudinarius ſum, καχεκτέω, ῶ.
valetudine bona præditus, καλῶς διακείμενος.
valetudo bona, εὐεξία, ας, ἡ, ὑγίεια, ας, ἡ, εὐρωστία, ας, ἡ.
valetudo adverſa, ἀρρωστία, ας, ἡ, νόσος, ου, ὁ.
valide, ἰσχυρῶς, δυνατῶς, ἶφι, κρατερῶς.
validiſſime, κράτιστα.
validius, ἰσχυρότερον.
validus, εὔρωστος, ου, ὁ, εὐσθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, κρατερὸς, ῦ, ὁ, ἰσχυρὸς, ῦ, ὁ, γενναῖος, ου, ὁ.
vallis, ἄγκος, εος, τὸ, αὐλὼν, ῶνος, ὁ ἡ ἡ, φάραγξ, αγγος, ὁ ἡ ἡ.
vallis parva, αὐλὼν, ῶνος, ὁ, ἀγκίον, ου, τό.
vallo, as, περιβάλλομαι, περισταυρόω, περιτειχίζω.
vallum, χάραξ, ακος, ὁ, πρόφραγμα, ατος, τό.
vallus, οἴνωτρος, ου, ὁ, σκόλοψ, οπος, ὁ, σταυρὸς, ῦ, ὁ, χαράκιον, ου, τό.

valor, oris, pretium, τιμὴ, ῆς, ἡ.
valva, θυλὶς, ίδος, ἡ.
vane, ματαίως, μάψ, μαψιδίως.
vane tempus tero, ματαιῶ, ῶ.
vaneſco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
ventiloquentia, σπερμολογία, ας, ἡ.
ventiloquus, σπερμολόγος, ου, ὁ, ματαιολόγος, ου, ὁ, ψευδολόγος, ου, ὁ.
vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, οἰηματοσύνη, ης, ἡ, ψεῦδος, ους, τό.
vanno, λικμάω, ῶ, λικμίζω.
vannus, λίκνον, ου, ὁ, λικμητήριον, ου, τό.
in vanum laborare, ματαιοπονέω.
vanus, κενὸς, ῦ, ὁ, μάταιος, ου, ὁ. pro ſtulto, φλυαρῶν, οῦντος, ὁ. pro mendace, ψευδολόγος, ου, ὁ.
vapidus, ἀτμώδης, εος, ὁ, ἡ.
vapor, oris, ἀτμὸς, ῦ, ὁ, ἀτμὶς, ίδος, ἡ.
vaporarium, ἀτμιστήριον, ου, τό.
vaporatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ.
vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω, ῶ.
vappa, ἐκτρόπιος, ου, ὁ, ἐξεστηκὼς οἶνος.
vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
vari, ἴονθοι, οἱ.
variatim, ποικιλμένως.
variatio, ποικιλία, ας, ἡ, παράλλαξις, εως, ἡ.
varicor, διαβαίνω, aut διΐσταμαι τὰ σκέλη.
varicoſus, κιρσώδης, εος, ὁ, ἡ.
varie, ποικίλως, πολυμερῶς.
variegatio, ποίκιλσις, εως, ἡ.
variegatus, ποικίλος, ου, ὁ.
varietas, ποικιλία, ας, ἡ, ποικιλμὸς, ῦ, ὁ, πολυειδία, ας, ἡ.
vario, diſtinguo, ποικίλλω, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, ſententiam, ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
varius, ποικίλος, ου, ὁ, πολύχροος, ου, ὁ, παντοδαπὸς, ῦ, ὁ, αἰόλος, ου, ὁ.
varix, κιρσὸς, ῦ, ὁ.
varus, ῥαιβὸς, ῦ, ὁ.
vas, vaſis, ἄγγος, εος, τὸ, ἀγγεῖον, ου, τὸ, σκεῦος, εος, τό.
vas, vadis, ἐγγυητὴς, ῦ, ὁ, ὅμηρος, ου, ὁ. vadem conſtituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαί τινι. vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζω.
vaſa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
vaſa conclamare, ἀναζυγὴν σημαίνειν.
vaſculum, σκευάριον, ου, τὸ, ἀγγεῖδιον, ου, τό.
vaſculum anguſti oris, βομβύλιον, ου, τό.
vaſorum apotheca, σκευοθήκη, ης, ἡ.
vaſtatio, πόρθησις, εως, ἡ, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἐρήμωσις, εως, ἡ.
vaſtator, πορθητὴς, ῦ, ὁ, λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ.
vaſtator urbium, πτολίπορθος, ου, ὁ.
vaſtatrix, λυμάντειρα, ας, ἡ.
vaſtatus, a, um, ἐρημωθεὶς, έντος, ὁ, λυμανθεὶς, έντος, ὁ.
vaſtitas, ὑπερμέγεθος, εος, τὸ, ἀμετρία, ας, ἡ. item ἐρημία, ας, ἡ.
vaſto, πορθέω, ῶ, ἀνάστατον ποιῶ, ἐρημόω, ῶ, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω, ῶ.
vaſto igni, & ferro, δηϊόω, ῶ, δῃόω, ῶ, δηϊάω, ῶ, δηΐζω.
vaſtus, ἀχανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ὑπερμεγέθης, εος, ὁ, ἡ. pro deſerto, ἔρημος, ου, ὁ, ἀνάστατος, ου, ὁ.
vates, μάντις, ιος, ὁ, μάντις, εως, ὁ, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ, ὑποφήτης, ου, ὁ, ὑποφητὴρ, ῆρος, ὁ, μαντευτὴς, ῦ, ὁ.
vates malus, ψευδόμαντις, εως, ὁ, ἡ.
vates verus, ἀληθόμαντις, εως, ὁ.
vaticinandi ars, μαντοσύνη, χρησμολογικὴ (ſub. τέχνη.)
vaticinatio, μαντεία, ας, ἡ, ὀττεία, ας, ἡ.
vaticinatrix, ἐγγαστρίμαντις, εως, ἡ, σίβυλλα, ης, ἡ, φοιβὰς, άδος, ἡ.
vaticinium, μαντοσύνη, ης, ἡ, μάντευμα, ατος, τὸ, χρησμολογία, ας, ἡ, χρησμολόγιον, ου, τὸ, ὀττεία, ας, ἡ.
vaticinor, διαμαντεύομαι, κατομαντεύομαι, μαντεύομαι, χρησμῳδέω, ῶ, προφητεύω, χρησμολογέω, ῶ, ὀττεύομαι, vel ὀττάζομαι, σιβυλλαίνω, σιβυλλιάω, ῶ, φοιβάζω, θεσπίζω.
vaticinus, μαντικὸς, ου, ὁ, μαντικὸς, ῦ, ὁ.

U B.

uber, fertilis, ἄφθονος, ου, ὁ, ἄφθονος, ου, ὁ, pro mamma, οὖθαρ, ατος, τὸ, θηλὴ, ῆς, ἡ, μαστὸς, ῦ, ὁ.
uberius, πιοτέρως.
ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
ubertas, εὐπορία, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, εὐθηνία, ας, ἡ.
ubertim, εὐπόρως.
ubi, ποῦ, ὅπου, ὅπη, ἔνθα. pro poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
ubi ubi, ὅπου ἄν. ἔνθα ἄν.
ubicunque, ὅπου, ποτὲ, πανταχῆ.
ubilibet, ὁπηοῦν, ὁπηγοῦν.
ubinam, ποῦ ἄρα, ποῦ γῆς.
ubi primum, ubique, ἐπεὶ τάχιστα.
ubique, καὶ ὅπου, πανταχοῦ.

ubique gentium, ἁπανταχόθι.
ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
ubiubi, ὅπου ἄν, ἔνθα ἄν.
ubivis, ὁπουοῦν, ὁπηποτὲ, πανταχοῦ, ὅπου ἂν βούλῃ.

U D.

udus, ὑγρὸς, ῦ, ὁ, ὑδαρὸς, ου, ὁ, ἔνυδρος, ου, ὁ.

V E.

vecordia, παραφροσύνη, ης, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
vecors, ἀνόητος, ου, ὁ, ἄνους, ου, ὁ, παράφρων, ονος, ὁ.
vectabulum, ὄχημα, ατος, τό.
vectarius, ὀχηματικὸς, ῦ, ὁ.
vecticularius, τοιχωρύχος, ου, ὁ.
vectigal, πρόσοδος, ου, ἡ, φόρος, ου, ὁ, τέλος, εος, τό.
vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
vectigal imponere, φόρον, aut τέλος ἐπιβάλλειν.
vectigal pendere, δασμοφορέω.
vectigalis, ὑποτελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, τελεσφόρος, ου, ὁ.
vectio, ὄχησις, εως, ἡ.
vectis, μοχλὸς, ῦ, ὁ, κλεῖθρον, ου, τὸ, μοχλίον, ου, τό.
vectis januæ, κλεῖθρον, ου, τό.
vecto, ἐποχέω, ῶ.
vector, ἐπιβάτης, ου, ὁ.
vectorius, φορτηγὸς, ῦ, ὁ, ἐπιβατικὸς, ῦ, ὁ.
vectura, ἀγώγιμον, ου, τὸ, φορὰ, ᾶς, ἡ.
vectus, ὀχηθεὶς, έντος, ὁ.
vegetabilis, ζωτικὸς, ῦ, ὁ.
vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
vegeto eſſe corpore, εὐσωματέω.
vegetus, ἀκμαῖος, ου, ὁ, εὔρωστος, ου, ὁ, εὐαίσθητος, ου, ὁ.
vegetus ſum, νεάζω, σφριγάω, ῶ.
vegrandis, δυσαύξητος, ου, ὁ.
veha, ὁδὸς, ῦ, ἡ, λεωφόρος, ου, ὁ.
vehemens, σφοδρὸς, ῦ, ὁ, δεινὸς, ῦ, ὁ, βίαιος, ου, ὁ, γενναῖος, ου, ὁ, διωλύγιος, ου, ὁ, ἡ, δεινὸς, ῦ, ὁ, κραταιὸς, ῦ, ὁ, κρατερὸς, ῦ, ὁ, μέγας, μεγάλου, ὁ, ζαφελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἐπιζάφελος, ου, ὁ.
vehementer, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν, καρτερῶς, κραταιῶς, ἰσχυρῶς, ἐπιζαφελῶς.
vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
vehementia, σφοδρότης, ητος, ἡ, δεινότης, ητος, ἡ.
vehes, is, ὄχημα, ατος, τό.
vehiculum, ὄχημα, ατος, τὸ, φορεῖον, ου, τὸ, ἅρμα, ατος, τό.
vehiculum meritorium, ζεῦγος μίσθιον.
veho, ὀχέω, ῶ, κομίζω, βαστάζω.
veho deorſum, κατοχετεύω, ῶ.
veho navi, ναυστολέω, ῶ.
veho ſurſum, ἀνάγω.
vehor curru, διφρεύω.
vehor equo, ἱππάζομαι.
vehor plauſtro, ἁμαξεύομαι.
vel, ἤτοι, εἴτε, εἴτ' οὖν.
vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
velamen, κάλυμμα, ατος, τὸ, σκέπασμα, ατος, τό.
velamentum, κάλυμμα, ατος, τό.
velandus, ἀποκρυπτέος, ου, ὁ.
velarium, παραπέτασμα, ατος, τό.
velatio, κατακάλυψις, εως, ἡ.
velatura, προκάλυμμα, ατος, τό.
velatus, κεκαλυμμένος, ου, ὁ.
veles, ψιλόμαχος, ου, ὁ.
velifer, ἱστιοφόρος, ου, ὁ.
velificatio, πέτασις ἱστίου.
velifico, ἱστιοδρομέω, ῶ.
velificus, ἱστιοδρομῶν, οῦντος, ὁ.
velitaris, γυμναστικὸς, ῦ, ὁ.
velitatio, ἀκροβολισμὸς, ῦ, ὁ, ψιλομαχία, ας, ἡ. rixa, λογομαχία, ας, ἡ.
velites, ψιλόμαχοι, οἱ.
velitor, ἀκροβολίζομαι, ψιλομαχέω, ῶ. pro rixari, λογομαχέω, ῶ.
vellicatio, τιλμὸς, ῦ, ὁ. λοιδορία, ας, ἡ.
vellico, παρατίλλω, σπαράζω. pro accuſare, διασύρομαι.
vello, is, τίλλω. vello radicitus, ἐκριζόω, ῶ.
vellus, eris, πόκος, ου, ὁ, κώδιον, ου, τὸ, μαλλὸς, ῦ, ὁ.
aureum vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω. pro veſtire, περιβάλλω. pro abſcondere, ἀποκρύπτω.
velocitas, ταχύτης, ητος, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ.
velociter, διὰ τάχους, ταχέως, σὺν τάχει, γοργῶς, θοῶς, κραιπνῶς, ὀξὺ. τάχα, ταχὺ, ἐπιτρόχως, ὠκέως.
velox, ταχὺς, έος, ὁ, ὠκὺς, έος, ὁ, ὀξὺς, έος, ὁ, θοὸς, ῦ, ὁ.
velum, σκέπασμα, ατος, τὸ, ἱστίον, ου, τὸ, παραπέτασμα, ατος, τό.
velum demittere, χαλᾶν ἱστίον.
veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόνπερ.

Ve-

Digitized by Google

velυti, exempli gratia, ὥσπερ, παραδείγματος χάριν.
vena, φλὲψ, βὸς, ἡ.
venabulum, προβόλιον, ου, τό, ὀβελός, οῦ, ὁ, χαῦνον, ου, τό.
venæ argenti, φλέβες ἀργυρίτιδες, αἱ.
venæ ſectio, φλεβοτομία, ας, ἡ.
venalis, πράσιμος, ου, ὁ, ὤνιος, ου, ὁ, ὠνητός, οῦ, ὁ.
venaliter, ὠνητῶς.
venalitiarius, ἀνδραποδοκάπηλος, ου, ὁ.
venalitium, ἀνδραποδοκαπηλεῖον, ου, τό.
venalitius, idem ac venalitiarius.
venalitius, idem ac venalis.
venam ſeco, φλεβοτομέω, ῶ.
venans, θηρῶν, ῶντος, ὁ.
venarum ſectio, φλεβοτομία, ας, ἡ.
venaticus, θηρατικός, οῦ, ὁ, κυνηγετικός, οῦ, ὁ.
canis venaticus, κύων θηρατικός.
venatio, θήρα, ας, ἡ.
venatio, & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
venationis amans, φιλοκύνηγος, ου, ὁ.
venator, ἀγρευτής, οῦ, ὁ, θηρευτής, οῦ, ὁ.
venatorius, θηρατικός, οῦ, ὁ.
venatrix, κυνηγέτειρα, ας, ἡ, θηράτειρα, ας, ἡ.
venatus, us, θήρα, ας, ἡ.
vendax, φιλοπράτης, ου, ὁ.
vendibilis, εὐπαλαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, ὠνητός, οῦ, ὁ.
vendicatio, ἐκδίκησις, εως, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ.
vendico mihi, ἐπιγράφομαι.
vendico, ἐξιδιοποιοῦμαι, ἀντιποιοῦμαί τινος τιμῆς, honorem. προσποιοῦμαι, οῦμαι, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, ſuum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
venditare ſe cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτὸν τινι, χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
venditarius, πρατηρός, οῦ, ὁ.
venditatio, ἐπίδειξις, εως, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
venditator, πωλητής, οῦ, ὁ, πώλης, ου, ὁ, ἀντιμεταπωλητὴς, ου, ὁ, πρατήρ, ῆρος, ὁ.
venditio, πώλη, ης, ἡ, ἀντιμεταπώλη, ης, ἡ, πρᾶσις, εως, ἡ.
vendito, ἀντιμεταπωλέω, ῶ, πωλέω, ῶ.
venditor, πωλητής, οῦ, ὁ, πράτης, ου, ὁ.
vendo, περάω, ῶ, πιπράσκω, ἀποπρατίζομαι, ἐμπιπράσκω, καταπιπράσκω, μεταβάλλομαι, ἐξαργυρίζω, καταλλάττομαι, πωλέω ὀλίγου τι, parvo pretio: ἀποδίδομαί τι.
vendo ſub haſta, κηρύττω.
venefica, φαρμακίς, ίδος, ἡ, φαρμακεύτρια, ας, ἡ.
veneficium, γοητεία, ας, ἡ, φαρμάκευσις, εως, ἡ.
veneficus, a, um, φαρμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
veneficus, φαρμακεύς, έως, ὁ, γοητικός, οῦ, ὁ.
venenatus, φαρμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἰώδης, εος, ὁ & ἡ.
veneno, as, φαρμακεύω.
veneno aliquem tollere, δηλητηριάζειν, φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
venenoſus, ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
venenum, φάρμακον, ου, τό, τοξικόν, οῦ, τό, δηλητήριον, ου, τό.
veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate, αἰδέσιμος, ου, ὁ, σεμνός, οῦ, ὁ, σεβαστός, ου, ὁ.
venerabilitas, αἰδέσιμον, ου, τό.
venerabundus, σεβόμενος, ου, ὁ.
venerandus, σεβάσμιος, ου, ὁ, ἡθεῖος, ου, ὁ, προσηνής, έος, ὁ καὶ ἡ, μεγαλεῖος, ου, ὁ, πότνιος, ου, ὁ, σεβάσμιος, ου, ὁ, σεπτός, οῦ, ὁ, πολύσεπτος, ου, ὁ, αἰδοῖος, ου, ὁ.
veneratio, σέβασμα, ατος, τό, αἴδεσις, εως, ἡ.
venerator, σεβαστής, οῦ, ὁ.
veneratus, σεβασθείς, έντος, ὁ.
venereus, ἀφροδισιαστικός, οῦ, ὁ.
veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι τὸν φίλον, amicos, θεραπεύω.
venia, συγγνώμη, ης, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
venialis, συγγνώμης ἄξιος.
veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
veniam conſequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
venio, ἔρχομαι, παραγίνομαι, ἱκνέομαι, οῦμαι, ἥκω, ἱκάνω, φοιτάω, ῶ, ἥκω οἴκοθεν, ex domo: ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
venor, ἀγρεύω, θηράομαι, ῶμαι, θηρεύω.
venoſus, φλεβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
venter, tris, γαστήρ, ἔρος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ, λαπάρα, ας, ἡ.
venter imus, ὑπογάστριον, ου, τό.
ventilabrum, πτύον, ου, τό, λικμητήριον, ου, τό.
ventilatio, ῥιπισμός, οῦ, ὁ.
ventilator, λικμητής, οῦ, ὁ.
ventilo, λικμάω, ῶ, λικμητεύω, ῶ.
ventitatio, φοίτησις, εως, ἡ.
ventito, φοιτάω, ῶ.
ventito ad aliquem diſcendi cauſa, φοιτάω, ῶ.
vento ſecundo proveho, impello, οὐρίζω.
vento ſecundo uti, οὐριοῦν.
ventoſus, ἀνεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀνεμόεις, εντος, ὁ. pro inflato, κενός, οῦ, ὁ.
ventrale, ὑπογάστριον, ου, τό.

ventri deditus, γάστρις, ιος, ὁ, γαστρίμαργος, ου, ὁ.
ventricoſus, γαστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, γαστρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
ventriculus, γαστρίδιον, ου, τό, ἡ ἄνω κοιλία.
ventroſus, γαστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
venturus, ἐλευσόμενος, ου, ὁ.
ventus, ἄνεμος, ου, ὁ, πνεῦμα, ατος, τό, ψῦχος, εος, τό, ἀήτης, ου, ὁ.
ventus contrarius, ἀντίπνοια, ας, ἡ.
ventus ſecundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
venula, φλέβιον, ου, τό.
venundatio, ἀντιμεταπώλησις, εως, ἡ.
venundo, πωλέω, ῶ, ἀποδίδομαι.
venus, ἀφροδίτη, ης, ἡ, κύπρις, ιδος, ἡ, κυθέρεια, ας, ἡ.
venuſtas, εὐσχημοσύνη, ας, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ. pro gratia, χαριεντισμός, οῦ, ὁ.
venuſte, χαριέντως, σεμνῶς.
venuſto, καλλύνω.
venuſtus, ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ.
veprecula, ἀκάνθιον, ου, τό.
vepres, ἄκανθα, ης, ἡ.
vepretum, ἀκανθών, ῶνος, ὁ.
ver, ἔαρ, ατος, τό, ἦρ, ῆρος, τό. vere, ἐν ἦρι, ἦρος,
veracitas, ἀλήθεια, ας, ἡ.
veratrum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
verax, ἀληθινός, οῦ, ὁ.
verba bona dico, εὐφημέω, ῶ, εὐφημίζω, ῶ.
verba vana ſundo, κενοφωνέω, ῶ.
verba intranſitive, ἀμετάβατα ῥήματα.
verba do, παραλογίζομαι.
verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
verbalis, ῥηματικός, οῦ, ὁ.
verbaſcum, φλόμος, ου, ὁ.
verbena, ὁ περιστερεών, ῶνος, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
verber, ris, μάστιξ, ιγος, ἡ, ἄλισμα, ατος, τό.
verberatio, μαστίγωσις, εως, ἡ, ῥαβδεία, ας, ἡ.
verbero, μαστιγόω, ῶ, τύπτω, παίω, δέρω.
verbero, onis, μαστιγίας, ου, ὁ, μάσθλης, ου, ὁ, μάσθλη, ης, ἡ.
verbi gratia, λόγου χάριν.
verboſe, πολυλόγως.
verboſitas, πολυλαλία, ας, ἡ.
verboſus, πολυλόγος, ου, ὁ, πολύμυθος, ου, ὁ.
verbum de verbo, αὐτολεξεί, κατὰ λέξιν.
verbum, λέξις, εως, ἡ, ἔπος, εος, τό, ῥῆμα, ατος, τό, λόγος, ου, ὁ.
ad verbum, κατὰ λέξιν.
vere jam appetente, πρὸς ἔαρ ἤδη.
vere, ἀληθῶς, ἀληθινῶς, ἀτρεκέως, ἐτύμως, ἀτεχνῶς.
verecunde, αἰδημόνως.
verecundia, αἰδώς, όος, οῦς, ἡ, αἴδεσις, εως, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ.
verecundia afficior, αἰδέομαι, οῦμαι, ἐπαιδέομαι, οῦμαι.
verecundiam incutere, καταιδέω.
verecundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, αἰδέσιμος, ου, ὁ.
veredus, ἵππος ταχύδρομος.
verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
verendus, αἰδέσιμος, ου, ὁ, δυσωπητικός, οῦ, ὁ.
vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτόν, δέδια, εὐλαβοῦμαί τι.
vergiliæ, αἱ πλειάδες.
vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι. ἀποκλίνω, νεύω, ἀπονεύω, ταλαντεύομαι, τρέπω.
vergo deorſum, καταρρέπω.
vergo in contrariam partem, ἀντιρρέπω.
veridicus, ἐτυμολόγος, ου, ὁ.
veriſimilis, εἰκώς, ότος, ὁ, πιθανός, οῦ, ὁ.
veriſimile eſt, εἰκός ἐστι.
veriſimiliter, πιθανῶς.
Non veriſimiliter, ἀπεικότως.
veriſimilitudo, πιθανότης, ητος, ἡ.
veritas, ἀλήθεια, ας, ἡ, ἀτρέκεια, ας, ἡ, ἐτυμότης, ητος, ἡ, ἀψεύδεια, ας, ἡ.
veritatis amicus, φιλαλήθης, εος, ὁ καὶ ἡ.
veritatis amor, ſtudium veritatis, φιλαλήθεια, ας, ἡ.
veritus, a, um, αἰδεσάμενος, ου, ὁ.
vermibus obnoxius, θριπώδης, εος, ὁ & ἡ.
vermibus ſcateo, σκωληκιάω, ῶ.
vermiculatio, σκωληκοφαγία, ας, ἡ.
vermiculato opere ſternere, ψηφολογέω.
vermiculatus, σκωληκωθείς, έντος, ὁ, διαπεποικιλμένος, ου, ὁ.
vermicolor, σκωληκοχρώμων.
vermiculus, σκωλήκιον, ου, τό.
vermina, στρόφος, ου, ὁ.
verminatio, σκωληκίασις, εως, ἡ.
vermino, σκωληκιάω, ῶ.
verminoſus, σκωληκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
vermis, σκώληξ, ηκος, ὁ.
verna, æ, οἰκοτραφής, έος, ὁ & ἡ, οἰκότριβος, ου, ὁ.
vernaculus, οἰκογενής, έος, ὁ & ἡ, ἐπιχώριος, ου, ὁ.
vernilis, δουλοπρεπής, έος, ὁ & ἡ.
verniliter, δουλοπρεπῶς.
verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
vernus, ἐαρινός, οῦ, ὁ, ἠρινός, οῦ, ὁ, εἰαρινός, οῦ, ὁ.

vero, ſane, μέντοι, δήπου, γέτοι.
at vero, ἀλλά τοι, ἀλλά μὴν, ἢ γὰρ ἀλλά.
jam vero, καί.
verpum facio, ἀποψωλίζω, ῶ.
verpus, ψωλός, ῦ, ὁ, λειποδερμος, ου, ὁ.
verres, χοῖρος, ου, ὁ, ἄῤῥην, ενος, ὁ, κάπρος, ου, ὁ.
verriculum, σαγήνη, ης, ἡ, γαγγάμη, ης, ἡ.
verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω. pro ſcopis purgo, κορέω, σαρόω, ῶ.
verruca, ἀκροχορδών, όνος, ἡ, Galen.
verrucis infeſtari, μυρμηκιᾶν.
verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεστὸς, item βαρύδης, εος, ὁ, ἡ, ὁ.
verſari in litteris, τοῖς λόγοις ἐνασχολεῖσθαι.
verſatilis, περιδινούμενος, ου, ὁ, στρεπτὸς, ῦ, ὁ, δινωτὸς, ῦ, ὁ.
verſatilis ingenii, στρόφις, ιος, ὁ, πολύτροπος ἀνήρ.
verſatio, δίνωσις, εως, ἡ, περιστροφή, ῆς, ἡ.
verſatus, circumactus, κυλιστὸς, ῦ, ὁ.
verſicolor, ποικίλος, ου, ὁ.
verſiculus, στιχίδιον, ου, τό.
verſificatio, ἐποποιΐα, ας, ἡ.
verſificator, ἐποποιὸς, ῦ, ὁ.
verſifico, ἐποποιέω, ῶ, ῥαψῳδέω, ῶ.
verſio, στροφή, ῆς, ἡ.
verſipellis, ποικιλόμητις, ιος, ὁ.
verſo, κυκλέω, ῶ, κυκλοφορῶ, στρέφω. pro volvo, κυλίω. verſare animo aliquid, διανοεῖσθαί τι.
verſo in gyrum, ἐνδινέω, ῶ.
verſor cum aliquo, συνδιατρίβω.
verſor in republica, πολιτεύω.
verſor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμί ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magna paupertate. διάγω, στρέφομαι.
verſura, στροφή, ῆς, ἡ, καμπή, ῆς, ἡ. pro mutatione creditoris, μεταλλαγή τοῦ δανειστοῦ.
verſuram tradere, τίνειν ἐκτίνω.
verſus librorum, ideſt, lineæ, στίχοι, οἱ.
verſus duos habens, δίστιχος, δίστοιχος, ου, ὁ.
verſus facio, στιχουργέω, ῶ.
verſus, carmen, ἔπος, εος, τό, μέτρον, ου, τό.
verſus, præpoſ. πρὸς, cum genit. εἰς, cum accuſ.
verſute, πανούργως.
verſutia, πανουργία, ας, ἡ, δειλία, ης, ἡ, κερδαλεότης, ητος, ἡ, κερδοσύνη, ης, ἡ, στρογγυλεία, ας, ἡ, τέχνη, ης, ἡ, πολυτροπία, ας, ἡ.
verſutiis utor, στροφέω, ῶ.
verſutiloquus, στωμύλος, ου, ὁ.
verſutus, πανοῦργος, ου, ὁ, τριβαλὸς, ῦ, ὁ, στροφαῖος, ου, ὁ. ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, παλίντροπος, ου, ὁ.
bene vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτό σοι.
vertens, στρέφων, οντος, ὁ.
vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
vertebræ, σπόνδυλος, ου, ὁ, ἀστράγαλος, ου, ὁ.
vertebratus, σπονδυλώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
vertere ſe in omnes facies, μεταβάλλεσθαι πᾶσαν μεταβολήν.
vertere ſolum arando, μεταβάλλειν τὴν γῆν.
vertere ſolum, ideſt migrare, ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι.
vertex, στρόβιλος, ου, ὁ, δίνη, ης, ἡ. pars ſumma, κορυφή, ῆς, ἡ, ἄκρα, ας, ἡ.
vertex capitis, μεσόκρανον, ου, τό.
vertices montium, ἀγκῶνες, οἱ.
verticalis, κορυφαῖος, ου, ὁ.
verticillum, σπονδύλιον, ου, τό.
vertigine corripi, ἰλιγγιάω, σκοτοδινιῶ.
vertigine laboro, καρηβαρέω, ῶ, ἰλιγγιάω, ῶ.
vertiginoſus, σκοτωματικὸς, ῦ, ὁ.
vertigo, ἴλιγξ, ιγγος, ὁ, ἰλιγγὸς, ῦ, ὁ, περιέλιξις, εως, ἡ, σκότωμα, ατος, τό.
verto, τρέφω, τρέπω.
verto deorſum, πρηνοστρέφω.
verto in contrariam partem, ἀναστρέφω.
verto in fugam, τρέπω εἰς φυγήν, φοβέω, ῶ, κατατρέπω.
verto in melius, περιτρέπω.
verto ſolum, ideſt, exulo, φεύγω τὴν πατρίδα, φεύγω τὴν πόλιν.
verto terga, κλίνομαι, ἀποστρέφω.
verto vitio, ἐγκαλῶ, ἐπικαλέω, ῶ, μέμφομαι.
veru, ὀβελός, ῦ, ὁ.
vervactum, νέωτος, ου, ὁ.
veruculum, ὀβελίσκος, ου, ὁ.
vervecem, κριόμυξος, ου, ὁ.
vervex, κριός ἐκτετμημένος.
verum, ἀληθές, δίκαιον, ὑγιαινές.
verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
verum, adv. γέμην, δέ, καίτοι, ἀλλά, ὅμως.
verumenimvero, ὁ μὲν ἀλλά, ἢ γάρ τοι ἀλλά.
veruntamen, ἢ μὴν δέ, ἢ μὴν ἔτι.
verus, ἀληθὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ἀκριβὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, ἔτυμος, ου, ὁ. pro veridico, ἀληθινὸς, ῦ, ὁ. pro nativo, γνήσιος, ου, ὁ.
verutum, ὀβελός, ῦ, ὁ.
veſane, ἀνοήτως, ἀπονενοημένως.
veſania, παραφροσύνη, ης, ἡ, μανία, ας, ἡ.

veſanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ῶ.
veſanus, παράφρων, ονος, ὁ, μανιώδης, εος, ὁ, ἡ, ὁ.
veſcor, δρέπτω, δρέπτομαι, πάω, πάομαι, σιτέομαι, σιτέομαι, ὕμαι, χορτάζομαι, ὕμαι, ἐσθίω, σιτοῦμαι καρπὸν, veſcor fructu. ἔδομαι, τρέφομαι.
veſcor pane, ἀρτοσιτέω, ῶ.
veſcor carne, ζωοφαγέω, ῶ.
veſcus, a, um, ἐδώδιμος, ου, ὁ.
veſica, κύστις, ιος, ἡ, κύστη, ης, ἡ, φύση, ης, ἡ.
veſicula, φύσαλον, ου, τό.
veſpa, ἀνθρήνη, ης, ἡ.
veſparum examen, σφηκία, ας, ἡ.
veſper, ἕσπερος, ου, ὁ.
veſpera, ἑσπέρα, ας, ἡ, δείλη, ης, ἡ.
ante veſperam, προδείελος, ου, ὁ.
a mane ad veſperem, μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ.
ſub veſperam, πρὸ δείλης.
veſperaſcit, ἑσπέρα γίνεται.
veſperat, ἑσπερίζει.
veſperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
veſpertilio, νυκτερὶς, ίδος, ἡ.
veſpertinus, ἑσπερινὸς, ῦ, ὁ, ὄψιος, ου, ὁ.
veſpillo, νεκροφόρος, ου, ὁ, ἐνταφιαστὴς, ῦ, ὁ.
veſta, ἑστία, ας, ἡ.
veſtales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
veſter, ὑμῶν, ὑμέτερος.
veſtiarium, ἱματιοφυλάκιον, ου, τό.
veſtiarius, ii, ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ.
veſtiarius, a, um, ἱματικὸς, ῦ, ὁ.
veſtibulum, πρόδομος, ου, πρόπυλαιον, ου, τό.
veſtibulum aulæ, πρόαυλον, ου, τό, προαύλιον, ου, τό.
veſtibulum templi, τὸ ἐμπρόσθεν τοῦ ναοῦ, προτεμένισμα, ατος, τό.
veſtigatio, ἰχνηλασία, ας, ἡ, ἴχνευσις, εως, ἡ, μαστὺς, ύος, ἡ.
veſtigator, ἰχνευτὴς, ῦ, ὁ.
veſtigiis imprimo, στιβεύω.
veſtigiis inſiſtere, ἕπεσθαι τῶν ἰχνῶν.
veſtigio impreſſo, ἐντυπὰς, ἀποτετυπωμένως.
e veſtigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
veſtigium, ἴχνος, εος, τό, ἴχνιον, ου, τό, βῆμα, ατος, τό: pro cujuſque rei indicio, σημεῖον, ου, τό.
veſtigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι, aliquid.
veſtimentum, ἱμάτιον, ου, τό, ἐπίβλημα, ατος, τό.
veſtio, ἱματίζω, ἐνδύω.
veſtis, ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, ἔνδυμα, ατος, τό, περιβολὴ, ῆς, ἡ, ἱμάτιον, ου, τό.
veſtis attrita, λακὶς, ιος, τό.
veſtis exterior, φᾶρος, εος, τό.
veſtis pellicea, εἷμα δερμάτινον.
veſtis ſimplex, ἁπλοῒς, ίδος, ἡ.
veſtis vilis, τρίβων, ωνος, ὁ, ῥάκιον, ου, τὸ, ῥάκωμα, ατος, τό.
veſtitus, ἱματισμὸς, ῦ, ὁ, στολισμὸς, ῦ, ὁ.
veſtitus, a, um, ἱματισμένος, ου, ὁ.
veſtitus bene, & eleganter, εὐείμων, ονος, ὁ, εὐείματος, ου, ὁ, εὐειμένος, ου, ὁ.
veſtitus ſplendide, λαμπροείμων, ονος, ὁ.
veſtras, ὑμεδαπὸς, ῦ, ὁ.
veteranus, πρεσβύτης, ου, ὁ.
veteranus miles, ἀπεστρατευμένος, ου, ὁ.
veteraſco, παλαιοῦμαι.
veterator, παλίμπρατος, ου, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
veteratorem ago, κερκωπίζω.
veteratorie, πανούργως.
veteratorius, πανουργικὸς, ῦ, ὁ.
veteres, οἱ παλαιοί.
veterno obnoxii, καταφορᾶς αἴτιοι.
veternoſus, ληθαργικὸς, ῦ, ὁ.
veternus, λήθαργος, ου, ὁ, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
vetero, as, γηράσκω.
vetitum eſt, ἀπείρηται, ἀπεῤῥήθη.
vetitus, ἀπαγορευθεὶς, έντος, ὁ.
veto, as, κωλύω, παραγγέλλω, εἴργω, εἴργομαι, κατακωλύω.
vetula, γραῦς, αός, vel αός, ἡ, γραία, ας, ἡ, γραΐδιον, ου, τό.
vetulus, γερόντιον, ου, τό.
vetus, παλαιὸς, ῦ, ὁ, ἀρχαῖος, ου, ὁ, γεραιὸς, ῦ, ὁ.
vetuſtas, ἀρχαιότης, ητος, ἡ.
vetuſtate confectus, παλαιγενὴς ὤν, vietum.
vetuſte, παλαιῶς.
vetuſteſco, παλαιόομαι, οῦμαι.
vetuſtus, ἀρχαῖος, ου, ὁ, παλαιὸς, ῦ, ὁ.
vexatio, κάκωσις, εως, ἡ, ὄχλησις, εως, ἡ.
vexator, κακοῦργος, ου, ὁ, λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ.
vexillarius, σημειοφόρος, ου, ὁ.
vexillifer, σημειοφόρος, ου, ὁ.
vexillum, σημεῖον, ου, τό.
vexo, ταλαιπωρέω, ῶ, κακόω τινά, περιελαύνω, αἰκίζω, ῶ, ἐνοχλέω, ῶ.

Digitized by Google

V I.

Via, ὁδὸς, ῦ, ἡ, πορεία, ας, ἡ.
via compendiaria, σύντομος, ε, ὁ, ὁδὸς, ῦ, ἡ.
via difficilis, δύσοδος, ε, ἡ, δυσοδία, ας, ἡ.
via facilis, εὐοδία, ας, ἡ.
via publica, ἁμαξιτὸς, ῦ, ἡ.
via recta, adverb. κατευθύ.
A via deflectere, ἀνατρέπεσθαι τ̃ ὁδῦ.
viam aperio, πορίζω.
viam capeſſere, ἔχεσθαι τ̃ ὁδῦ, & τ̃ ὁδοιπορίας.
viam conficere, προέρχεσθαι ὁδόν.
viam facere, ὁδοποιεῖν.
viam munio, ὁδοποιέω, ῶ.
viam patefacio, προοδοποιέω, ῶ.
viam præbeo, προοδοποιέω, ῶ.
viaticor, ἐφοδιάζομαι.
viaticum, ἐφόδιον, ε, τὸ, μισθόδιον, ε, τό.
viaticum accipio, ἐφοδιάζομαι.
viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
viator, ὁδίτης, ε, ὁ, ὁδοιπόρος, ε, ὁ.
viator, apparitor, κλητὴρ, ῆρος, ὁ, ὑπηρέτης, ῦ, ὁ.
viatorius, ὁδοιπορικὸς, ῆ, ὁν.
vibex, μώλωψ, ωπος, ὁ.
vibratilis, κλαδαρὸς, ᾶ, ὁν, κραδαλὸς, ῦ, ὁ, παλτὸς, ῦ, ὁ.
vibratio, πάλος, ε, ὁ, σπασμὸς, ῦ, ὁ.
vibrans, πάλλων, οντος, ὁ.
vibratus, πεπαλμένος, ε, ὁ.
vibro, κραδαίνω, σείω, ἀνασπάλλω.
vibro jaculum, ἀγκυλίζομαι, ἀκοντίζω.
vicarius, ἀμοιβαῖος, ε, ὁ.
vicarius Epiſcopi, χωρεπίσκοπος, ε, ὁ.
vicatim, κατὰ κώμας.
vices alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρε εἶναι.
vices verſa, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σε. ἀπάχθομαί σε. συναλγῶ τινι, vicem alicujus dolere.
vicenarius, εἰκοσὸς, ῦ, ὁ.
viceni, εἴκοσι.
Per vices, ἀμοιβαίως, ἀναδοχάδην, ἐν περιτροπῇ.
viceſimus, εἰκοστὸς, ῦ, ὁ.
vicia, βικία, ας, ἡ.
vicies, εἰκοσάκις.
vicinia, γειτονία, ας, ἡ, συνοικία, ας, ἡ.
vicinior, πλησιαίτερος, ε, ὁ.
vicinitas, γειτνίασις, εως, ἡ, συνοίκησις, εως, ἡ.
vicinus, γείτων, ονος, ὁ, & ἡ, σύνοικος, ε, ὁ.
vicinus, adject. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
vicinus ſum, γειτνιάω, ῶ, παροικοῦμαι.
vicis, ἀντὶ, cum gen. ἐν τάξει.
viciſſim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
viciſſitudines temporum anni, ἀλλαγαὶ ὡρῶν.
viciſſitudo, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, μεταβολὴ, ῆς, ἡ.
victima, ἱερεῖον, ε, τὸ, θῦμα, ατος, τὸ, σφαγὶς, ίδος, ἡ.
victimam ferio, κατάρχομαι.
victimarius, θύτης, ε, ὁ.
victimas jugulo, σφαγιάζομαι.
victito, σιτοῦμαι, ὄμαι.
victor, νικητὴς, ῦ, ὁ.
victoria, νίκη, ης, ἡ, κράτος, εος, τὸ, κῦδος, εος, τὸ, φάος, εος, τό.
victoriam comparare, κρατεῖν.
victoriam inſignem reportare, τὸ καλλίνικον φέρεσθαι.
victrix, νικήτειρα, ας, ἡ.
victu frugi utentes, λιτοδίαιτοι, οἱ, ὀλιγοδίαιτοι, οἱ.
victui vili, & tenui aſſuetus, λιτοβίοτος, ε, ὁ.
victum comparare, βίον πορίζεσθαι, & συλλέγεσθαι, & κτᾶσθαι, & ποιεῖσθαι.
victum quærere, βίον πορίζεσθαι, & συλλέγεσθαι, & κτᾶσθαι, & ποιεῖσθαι, ἐργάζεσθαι τὸν βίον, πορίζειν τροφὴν, πορίζειν.
victus, us, τροφὴ, ῆς, ἡ, βίοτος, ε, ὁ, δίαιτα, ης, ἡ, τὰ ἐπιτήδεια.
victus quotidianus, τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτήδεια.
victus, a, um, νικηθεὶς, έντος, ὁ.
viculus, κώμιον, ε, τό.
vicus, κώμη, ης, ἡ, ῥύμη, ης, ἡ.
vide, ἰδὲ, ἴδε.
videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
videndi cauſa venio, ἔρχομαι θεατής.
video, βλέπω, ὁράω ῶ. εἴδω, θεωρέω, ῶ, ἀποβλέπω εἴς τι, ὑπονοεῖν τινα.
videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι. pro appareo, δοκέω, ῶ, φαίνομαι.
videtur faciendum, ποιητέον.
videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε. viſum eſt, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
vidua, χήρα, ας, ἡ, ἄζυξ, υγος, ἡ, Euripides.
vidua ſum, χηρεύω.
viduitas, χηρεία, ας, ἡ, χήρωσις, εως, ἡ.
viduo, χηρόω, ῶ, ἀποστερέω, ῶ.

viduus, χῆρος, ε, ὁ.
viduus ſum, χηρεύω.
vieo, ligo, λυγίζω.
vietor, λυγιστὴς, ῦ, ὁ.
vietus, πεπηγὸς, ῦ, ὁ, μαλακὸς, ῦ, ὁ.
vigens, ἀκμάζων, οντος, ὁ.
vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες, Ariſtophanes.
vigeo, ἐνακμάζω, ἡβάω, ῶ, & ἡβάσκω.
vigeo ætate, ἀκμάζω.
vigeſimus, εἰκοστὸς, ῦ, ὁ.
vigil, adject. ἐγρηγορὼς, ότος, ὁ, ἄγρυπνος, ε, ὁ.
vigil, ſubſtant. φρουρὸς, ῦ, ὁ, φύλαξ, ακος, ὁ.
vigilandum, γρηγορητέον.
vigilans, ἀγρυπνῶν, ῦντος, ὁ.
vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
vigilanter ſe tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ αὑτοῦ φυλακῇ.
vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ἐγρήγορσις, εως, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
vigilantius, γρηγορώτερον, ε, τό.
vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, νυκτερινὴ φρουρά.
vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τ̃ πόλεως.
vigiliæ, εὔχρημα, ατος, τό.
vigiliæ nocturnæ, νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ.
vigilias ago, παρακοιτέω, ῶ.
vigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, γρηγορέω, ῶ.
viginti, εἴκοσι.
viginti millia, δισμύριοι, οἱ.
viginti millia equitum, δισμυρία ἵππος, ἡ.
vigor, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ῥώμη, ης, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, ἀκμαιότης, ητος, ἡ, σθένος, εος, τό.
vigor ætatis, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
vigorem amittere, παρακμάζειν.
viliſco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινά.
vili pretio, ὠνίως.
vilis, φαῦλος, ε, ὁ, εὐτελὴς, έος, ὁ, & ἡ, ἄτιμος, ε, ὁ, οὐδενὸς ἄξιος.
vilitas, εὐτέλεια, ας, ἡ, εὐωνία, ας, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
viliter, εὐώνως.
villa, ἔπαυλις, εως, ἡ, ἐπαύλιον, ε, τὸ, ἀγροικία, ας, ἡ.
villaris, χωρικὸς, ῦ, ὁ.
villaticus, ἀγροικικὸς, ῦ, ὁ.
villica, χωρῖτις, ιος, ἡ.
villicatio, ἀγρονομία, ας, ἡ.
villico, & villicor, ἀγρονομέω, ῶ.
villicus, ἀγρονόμος, ε, ὁ, αὐλητὴς, ῦ, ὁ.
villoſus, τριχώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, τριχωτὸς, ῦ, ὁ.
villum, dim. a vinum, οἰνάριον, ε, τό.
villus, θρὶξ, genit. τριχὸς, ἡ, λάχνη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατος, τό.
vimen, οἰσύα, ας, ἡ, ῥὶψ, ιπὸς, ὁ, λύγος, ε, ὁ.
viminalis, λυγώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
viminsum vas, ῥιπὶς, ίδος, ἡ.
vimineus, οἰσύϊνος, ε, ὁ, λύγινος, ε, ὁ.
vinaria taberna, οἰνοπώλιον, ε, τό.
vinarius, οἰνοπώλης, ε, ὁ.
vinarius, adj. οἰνηρὸς, ῦ, ὁ, cella vinaria, οἰνὼν, ῶνος, ὁ.
vincibilis, νικητὸς, ῦ, ὁ.
vincio, ligo, δέω, δεσμεύω, δεσμέω, ῶ.
vinco, νικάω, ῶ, καταπολεμέω, ῶ, cum accuſativo. κρατέω, ῶ, ἐπικρατέω, ῶ, περιγίνομαι, ἡττάω, ῶ, ὑπερέχω, cum genitivo, κατισχύω, cum genitivo, & accuſativo.
vinco viribus, διϊσχύω.
vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio, κρατέομαι, ῦμαι, νικάομαι, ῶμαι.
vinctus, δεδεμένος, ε, ὁ.
vinctus ferro, σιδηρόδετος, ε, ἡ.
vincula, δεσμωτήριον, ε, τό.
vincula laxare, χαλᾶν δεσμά.
in vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταδῆσαι.
in vinculis eſſe, δεδέσθαι, ἐμβεβλῆσθαι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
vinculis æreis conſtrictus, χαλκόδετος, ε, ὁ.
vinculum, δεσμὸς, ῦ, ὁ.
vindemia, τρυγητὸς, ῦ, ὁ.
vindemiator, τρυγητὴς, ῦ, ὁ.
vindemiatorius, τρυγητικὸς, ῦ, ὁ.
vindemiæ tempus, τρυγητὸς, ῦ, ὁ.
vindemio, τρυγάω, ῶ, δρέπω.
vindex, τιμωρὸς, ῦ, ὁ, ἔκδικος, ε, ὁ.
vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
vindicatio, ἐκδίκησις, εως, ἡ.
vindiciæ, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ.
vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι. pro ab injuria defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν.
vindicta, ἄμυνα, ης, ἡ, ἐκδίκησις, εως, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
vinea, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, οἰνόπεδον, ε, τό.
vinearius, ἀμπελικὸς, ῦ, ὁ.
vinetum, ἀμπελόφυτον, ε, τό.
vinipotor, οἰνοπότης, ε, ὁ.
vinitor, ἀμπελουργὸς, ῦ, ὁ.

vi-

Vinitorius, ἀμπελουργικὸς, ῦ, ὁ.
Vino abundo, οἰνέω, ῶ.
Vino carens, ἄοινος, ου, ὁ ϗ ἡ.
Vino deditus, ἥττων οἴνου.
Vino obrutus, κατῳνωμένος, ου, ὁ.
Vinolentia, μέθη, ης, ἡ, οἰνοφλυγία, ας, ἡ.
Vinolentus, ἔξοινος, ου, ὁ, πάροινος, ου, ὁ, οἰνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
Vinoſus, οἰνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, φίλοινος, ου, ὁ.
Vinum οἶνος, ου, ὁ.
Vinum auſterum, αὐστηρὸς οἶνος.
Vinum meracum, ἄζωρον μέθυ, ἄκρατος οἶνος, οἶνος ἀκίρνατος.
Vinum merum, χάλις, ιος, ὁ, ἄκρατος οἶνος.
Vinum nigrum, μίσκυλλος, ου, ὁ.
Vinum novum, ἁπαλὸς οἶνος.
Vinum vetus, οἶνος πεπαλαιωμένος.
Vinum vile, μίσκυλλος, ου, ὁ.
Vinum redolens, οἰνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
Vinum redoleo, οἰνίζω.
Vinum vendo, οἰνοπωλέω, ῶ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω, ῶ, οἰνοχοεύω.
Vinum poto, οἰνοποτέω, ῶ.
Viola, ἴον, ου, τό.
Violaceus, ἰώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
Violatio, βιασμὸς, ῦ, ὁ, ὕβρισμα, ατος, τό.
Violator, βιαστὴς, ῦ, ὁ.
Violator legis, παραβάτης, ου, ὁ.
Violatus, βεβιασμένος, ου, ὁ, βιασθεὶς, έντος, ὁ.
Violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία, ας, ἡ.
Violentus, βίαιος, ου, ὁ, βιαστὴς, ῦ, ὁ, ἀντίβιος, ου, ὁ, ὄβριμος, ου, ὁ.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ῶ, ὑβρίζω, λωβάομαι, ῶμαι.
fœdera violo, τὰς σπονδὰς λύω. παρασπονδέω, ῶ, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ιος, ἡ, ἔχιδνα, ης, ἡ.
Viperinus, ἐχίδνειος, ου, ὁ.
Vipereus, ἐχιδναῖος, ου, ὁ.
Vir, ἀνὴρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, ὁ, φὼς, φωτὸς, ὁ. Iliad. β.
Vir ſum, ἀνδρίζομαι.
Virago, ἀντιάνειρα, ας, ἡ.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ῆς, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, δύναμις, εως, ἡ.
Vires corporis, ἀλκία τοῦ σώματος.
vires acquiro, ῥωμαλεύομαι.
Vires frango, παρίημι, ἀσθενέω, ῶ.
Vires intendo, ζαμενέω, ῶ.
Vires remitto, ὑποστέλλομαι.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Vireſco, θαλέθω, θάλλω.
Viretum, ὀαμανὴ, ῆς, ἡ.
Virga, ῥάβδος, ου, ἡ.
Virgam geſto, ῥαβδοφορέω, ῶ.
Virginalis, παρθενικὸς, ῦ, ὁ.
Virgineus, παρθενικὸς, ῦ, ὁ.
Virginitas, παρθενεία, ας, ἡ, κορεία, ας, ἡ.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ου, ἡ, κόρη, ης, ἡ.
Virgo matura viro, ἐντελὴς γυνὴ, γυνὴ ὡραία γαμεῖσθαι.
Virgo nubilis, ὡραία παρθένος.
Virgula, ῥαβδίον, ου, τό.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ου, τὸ, ῥαβδίον, ου, τό.
Virguncula, παῖς, αιδὸς, ἡ, κόρη, ης, ἡ.
Viribus deficio, ἐξασθενέω, ῶ.
totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viribus intentis, ἐντόνως.
Viribus magnis præditus, μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
Viribus paribus præditus, ὁμοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ἰσοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
Viribus paribus, ἰσοπαλῶς.
Viribus æquis, & ancipiti Marte pugnare, ἰσοπαλῶς ἀγωνίζεσθαι.
pro viribus, εἰς δύναμιν, κατὰ δύναμιν, καδδύναμιν, ἐς τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωὴ, ῆς, ἡ, ἀνθὼν, ῶνος, ὁ, ἄλσος, εος, τό.
Viridis, χλωρὸς, ῦ, ὁ, εὐθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. pro florente, ἀκμαστικὸς, ου, ὁ.
Viriditas, χλωρότης, ητος, ἡ, θάλεια, ας, ἡ. pro vigore, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
Virilem ætatem attingere, ἀνδρίζεσθαι.
Virilem togam ſumere, ἀνδροῦσθαι, εἰς ἄνδρας τελεῖσθαι.
Virilia, hoc eſt pudenda, αἰδοῖα, τὰ, σάθη, ης, ἡ.
pro virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ῦ, ὁ, ἀνδρεῖος, ου, ὁ.
Virilis ætas, ἀνδρεία, ας, ἡ.
Virilis facies, ἀρρενωπὸν, ῦ, τὸ, ἀρρενωπία, ας, ἡ.
Virilis proles, τὸ ἄρσεν.
Virilis animus, λῆμα, ατος, τὸ, ἀρρενωπὸν, ῦ, τὸ, ἀρρενωπία, ας, ἡ.

Virile robur, ἀνδρῶδες, εος, τὸ, ῥωμαλεότης, ητος, ἡ.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virium refectio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
Viro matura virgo, ἀνδρὸς ὡραία, ἐντελὴς γυνή.
Viror, χλωρότης, ητος, ἡ, χλοίασμα, ατος, τὸ, χλοαζίσις, εως, ἡ, χλόασμα, ατος, τό.
Viroſus, δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
Virtus, ἀρετὴ, ῆς, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ἰοβόλος, ου, ὁ.
Virus, venenum, ἰὸς, ῦ, ὁ, βρόμος, ου, ὁ, δυσωδία, ας, ἡ.
Virus genitale, quo piſces ova ſpargunt, θορὸς, ῦ, ὁ.
Vis, violentia, βία, ας, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, δύναμις, εως, ἡ. pro multitudine, πλῆθος, εος, τό.
Vis, facultas, robur, βία, ας, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ.
Vis dicendi, ῥώμη τοῦ λόγου.
Vim facere, βίαν ποιῶ, βιάζεσθαι.
Vim afferre virgini, διακορῶ, διακορεύω, & διακορίζω τὴν παρθένον.
per vim, βίᾳ, πρὸς βίαν.
Viſcator, ἰξευτὴς, ῦ, ὁ.
Viſcatoria arundo, ἰξευτικὸς κάλαμος.
Viſcatrix, ἰξεύτρια, ας, ἡ.
Viſcera, τὰ σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Viſceratio, σπλαγχνοτομία, ας, ἡ.
Viſco aves capio, ἰξεύω.
Viſcoſus, γλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ἰξιόεις, εντος, ὁ.
Viſcoſus fio, γλισχραίνομαι.
Viſcus, vel um, ἰξὸς, ῦ, ὁ, γλοιὸς, ῦ, ὁ.
Viſcus, eris, ἔντερον, ου, τό.
Viſendus, ἐπισκεπτέος, ου, ὁ.
Viſibilis, ὁρατὸς, ῦ, ὁ.
Viſio, ὅρασις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
Viſitatio ad puniendum, animadverſio, ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ.
Viſitatio ad opem ferendam, ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ.
Viſito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viſo, ἐπισκέπτομαι.
Viſorius, ὀπτικὸς, ῦ, ὁ.
Viſu dignus, θεατὸς, ῦ, ὁ, & Poet. θηητὸς, ῦ, ὁ, & θεητός, ῦ, ὁ.
Viſum eſt mihi hoc facere, ἐδόκησέ μοι τοῦτο ποιεῖν.
Viſum imbecillum habens, μύωψ, ωπὸς, ὁ, & κνὼψ, κνωπὸς, ὁ.
Viſum, ὅραμα, ατος, τὸ, φάσμα, ατος, τό.
Viſum acutum habens, ὀξυωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ὀξυωπὸς, ῦ, ὁ.
Viſum perſtringo, δυσωπέω, ῶ.
Viſurus, ὀψόμενος, ου, ὁ.
Viſus, ὄψις, εως, ἡ, ὅρασις, εως, ἡ.
Viſus acumen, ὀξυβλεψία, ας, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, ὀξυτάτη ὄψις, ὀξυωπία, ας, ἡ.
Viſus hebetudo, ἀμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ.
Viſus privatio, ἀορασία, ας, ἡ.
Vita, βίος, ου, ὁ, ζωὴ, ῆς, ἡ, βίοτος, ου, ὁ.
Vita defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vita anteacta, τὰ προβεβιωμένα.
Vita bene acta, καλῶς βεβιωμένος βίος.
in vita, ἀνὰ τὸν βίον.
Vita migrare, μεταστῆναι βίου, Poetice.
ab honeſtiſſima vita ad diverſam aliquem avocare, ἐπ' ἄλλον βίον τοῦ βελτίστου παρατρέπειν τινά.
Vitæ inſtitutum, βιοτεία, ας, ἡ.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ου, ὁ ϗ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitabilis, φευκτὸς, ῦ, ὁ.
Vitalis, βιώσιμος, ου, ὁ, βιωτικὸς, ῦ, ὁ, βιωτὸς, ῦ, ὁ.
non vitalis, ἀβίωτος, ου, ὁ.
Vitalis ſum, βιωσίμως ἔχω.
Vitaliter, βιωσίμως.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam finire, καταστρέφειν. vitam finire in ſtudiis literarum, ἐντελευτᾶν τοῖς μαθήμασιν.
Vitam tolerare, διαζῆν.
per totam vitam, διὰ βίου.
Vitam tranſigere, βίον διατελεῖν.
Vitandus, ἀλευστὸς, ῦ, ὁ, ἀπευκτὸς, ῦ, ὁ, ἀπότροπος, ου, ὁ.
Vitatio, ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ.
Vitellus, λέκυθος, ου, ὁ, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργέω.
Viteus, ἀμπέλειος, ου, ὁ.
Vitex, ἄγνος, ου, ὁ, λύγος, ου, ἡ.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινα.
Vitiatio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, φθορὰ, ᾶς, ἡ.
Vitiator, φθορεὺς, έως, ὁ.
Vitiatus, ἀνάπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, διαφθαρεὶς, έντος, ὁ.

vi-

Digitized by Google

Viticeus, λυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, λύγινος, ου, ὁ, ἀγνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
Viticula, ἀμπέλιον, ου, τὸ, κλημάτιον, ου, τό.
Vitiſer, ἀμπελοφόρος, ου, ὁ.
Vitigineus, ἀμπέλινος, ου, ὁ ϗ ἡ.
Virile opus, πλόκαμον, ου, τὸ, πλοκαμίς, ίδος, ἡ.
Vitilis, λυγιστικός, οῦ, ὁ.
Vitilitigatores, συκοφάνται, οἱ.
Vitiligo alba, λεύκη, ης, ἡ.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λυμαίνομαι, ὤμαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαί τι.
Vitio ſtupro, βιάζομαι, διακορεύω, λυμαίνομαι. καταισχύνω τὰς γυναῖκας, ſtupro mulieres. φθείρω, λυμαίνομαι, ὤμαι.
Vitioſe, κακῶς.
Vitioſe loqui, σολοικίζειν.
Vitioſitas, κακία, ας, ἡ.
Vitioſum reddo, ἐκπονηρόω.
Vitioſus, κακὸς, οῦ, ὁ, πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, φαῦλος, ου, ὁ.
Vitis, ἄμπελος, ου, ἡ, οἴνη, ης, ἡ, οἰναρὸν, οῦ, τό.
Vitis putata, προσαρτημένη ἄμπελος. vitis non putata, ἄμπελος ἄτμητος, ἄμπελος ἀκλαδής.
Vitium, vitioſitas, κακία, ας, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, βλάβη, ης, ἡ, κακότης, ητος, ἡ.
Vitium afferre virgini, καταισχύνειν παρθένον.
Vito, ἀλυσκάζω, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitriaria officina, ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, & ὑαλουργεῖον, ου, τό.
Vitreus, ὑάλινος, ου, ὁ.
Vitriarius, ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ.
Vitricus, πατρυιὸς, οῦ, ὁ.
Vitrum, ὕαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὑάλη, ης, ἡ.
Vitta, ταινία, ας, ἡ, κεκρύφαλος, ου, ὁ.
Vittatus, ταινιωθεὶς, έντος, ὁ.
Vitula, μόσχος, ου, ἡ, δαμάλη, ης, ἡ.
Vitulinus, μόσχειος, ου, ὁ.
Vitulus, μόσχος, ου, ὁ, πόρτιξ, ακος, ὁ, δάμαλις, ιος, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, ου, ὁ, μωμητὸς, οῦ, ὁ.
Vituperatio, μέμψις, εως, ἡ, ψόγος, ου, ὁ, ὕβρις, εως, ἡ.
Vituperator, ψέκτης, ου, ὁ, κατήγορος, ου, ὁ.
Vituperatorius, κατηγορικὸς, οῦ, ὁ, ψεκτικὸς, οῦ, ὁ.
Vituperio dignus, ψεκτὸς, οῦ, ὁ.
Vituperium, ψόγος, ου, ὁ.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ῶ, ἐπιπλήττω, διαμέμφομαί τινα τῆς ἀχρειότητος.
Vivacitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, ὀξύτης, ας, ἡ.
Vivaciter, ἐμψύχως.
Vivarium, ζωγρεῖον, ου, τὸ, ζωοτροφεῖον, ου, τό.
Vivax, μακρόβιος, ου, ὁ, ζωτικὸς, οῦ, ὁ.
Vivendum eſt, βιωτέον.
Viverra, ἰκτὶς, ίδος, ἡ.
Vividus, ἀκμαῖος, ου, ὁ, ζωτικὸς, οῦ, ὁ.
Vivificatio, ζώωσις, εως, ἡ.
Vivificativus, ζωοποιητικὸς, οῦ, ὁ.
Vivifico, ζωοποιέω, ῶ.
Vivificus, ζωηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ζωαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
Viviradix, μόσχευμα, ατος, φυτευτήριον, ου, τό.
Viviſco, βιώσκομαι.
Vivo, βιόω, ῶ, βιοτεύω, ζάω, ῶ.
Vivo delicate, θρυπτομένως, θρύπτομαι.
Vivo parce, ac tenuiter, ἀποζάω, ῶ.
Vivus, ζωὸς, οῦ, ὁ, ζῶν, ῶντος, ὁ, ἔμψυχος, ου, ὁ.
Vix, μόγις, μόλις, σχολῇ.
Vix tandem, μόλις, τελευτῶν.

U L.

Ulceratio, ἕλκωμα, ατος, τὸ, ἕλκωσις, εως, ἡ.
ulcerativus, ἑλκωτικὸς, οῦ, ὁ.
ulcero, ἑλκόω, ῶ, ἑλκοποιέω, ῶ.
ulceroſus, ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
ulciſcor, ἐκδικῶ σε, τε. τιμωρέω, ῶ, vel τιμωροῦμαί σε, injuriam tibi factam.
ulcus, ceris, ἕλκος, εος, τό.
ulcuſculum, ἑλκύδριον, ου, τὸ, & ἑλκύδιον, ου, τό.
uliginoſus, ἔνικμος, ου, ὁ.
uligo, ἰκμὰς, άδος, ἡ, ἰκμασία, ας, ἡ.
ullus, τὶς, τινός.
ulmeus, πτελεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, πτελέινος, ου, ὁ.
ulmus, πτελέα, ας, ἡ.
ulna, ὠλένη, ης, ἡ, ἀγκάλη, ης, ἡ.
ulna, menſura, ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ.
in ulnis capio, ἐναγκαλίζομαι.
in ulnis puerum geſtare, πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὸ παιδίον κομίζειν.
ulnas duas longus, διόργυιος, ου, ὁ.
ulnatim, hoc eſt ulnis amplexando, ἀγκαλιδόν.
ulterior, περαιτέρος, ου, ὁ, πέραν.
ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
ultime, ἐσχάτως.
ultimum, ἔσχατον, ου, τό.
ultimus, ὕστατος, ου, ὁ, ἔσχατος, ου, ὁ, νέατος, ου, ὁ.

ultio, ἐκδίκησις, εως, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ, ἀμυνὰ, ης, ἡ.
ultor, τιμωρὸς, ου, ὁ, ἔκδικος, ου, ὁ.
ultra, πέραν, & πέρα, πόῤῥω, cum genitivo.
ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ultrix, τιμωρητικὴ, ῆς, ἡ.
ultro, inſuper, προσέτι. pro ſponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
ultroneus, ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, ἑκὼν, όντος, ὁ, ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ.
ulva, θρύον, ου τό.
ululatus, ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ.
ululo, ὀλολύζω.

U M.

Umbella, σκιάδιον, ου, τό.
umbilicaris, ὀμφαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
umbilicatus, ὀμφαλωτὸς, οῦ, ὁ, ὀμφαλόεις, εντος, ὁ, ἐπομφάλιος, ου, ὁ.
umbilicus, ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ.
umbilicus Veneris, herba, σίγγυθρον, ου, τό.
umbo, ὀμφάλιον, ου, τό.
umbra, σκιὰ, ᾶς, ἡ, σκίασμα, ατος, τό.
umbra, conviva non invitatus, σκιὰ, ᾶς, ἡ.
umbraculum, σκηνὴ, ῆς, ἡ, σκέπασμα, ατος, τό.
umbraculum corinceum, δερρίδιον, ου, τό.
umbræ, αἱ ψυχαί.
umbratilem vitam dego, σκιατροφοῦμαι.
umbratilis, σκιερὸς, οῦ, ὁ, ἐπίσκιος, ου, ὁ.
umbratilis vita, ἐνίσκιος βίος, σκιατροφία, ας, ἡ.
umbroſus, σκιερὸς, οῦ, ὁ, ἐπίσκιος, ου, ὁ.

U N

Una, ſimul, ἅμα, ὁμοῦ, ὁμῇ.
unanimis, ὁμόψυχος, ου, ὁ, ὁμόθυμος, ου, ὁ.
unanimitas, ὁμοψυχία, ας, ἡ, ὁμόνοια, ας, ἡ.
unanimiter, ὁμοθυμαδόν.
uncia, οὐγκία, ας, ἡ, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
uncialis, οὐγκιαῖος, ου, ὁ.
unctio, χρῖσις, εως, ἡ, χρῖσμα, ατος, τὸ, ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ.
unctor, ἀλείπτης, ου, ὁ.
unctorius, ἀλειπτήριος, ου, ὁ.
unctura, ἄλειμμα, ατος, τὸ, χρῖσμα, ατος, τό.
unctus, χριστὸς, οῦ, ὁ, ἀληλιμμένος, ου, ὁ.
uncus, i, ἄγκιστρον, ου, τὸ, τρίαινα, ης, ἡ.
uncus, adject. ἀγκύλος, ου, ὁ. uncos ungues habens, γαμψώνυχος, ου, ὁ.
unda, κῦμα, ατος, τὸ, ῥεῦμα, ατος, τό.
undabundus, κυμαίνων, ου, ὁ.
undatim, κυματηδόν.
unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
unde? πόθεν.
unde niſi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
undecies, ἑνδεκάκις.
undecim, ἕνδεκα.
undecimviri, οἱ ἕνδεκα.
undecimus, ἑνδέκατος, ου, ὁ.
undecunque, ὁπόθεν ἄν.
undelibet, ὁπουοῦνχόθεν, ὅθεν δή.
undenam? πόθεν;
undenarius numerus, ἑνδεκὰς, άδος, ἡ.
undeni, οἱ ἕνδεκα.
undequaque, ἁπαντῇ, & Poetice πάντοθεν.
undevis, ἁπανταχόθεν.
undiſonus, πολύφλοισβος, ου, ὁ.
undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
undoſus, κυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
undulatus, κυματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
ungo, ἀλείφω, χρίω.
ad unguem exigere, δι᾽ ὄνυχος ἀκριβοῦν, ὀνυχίζειν, ἐξονυχίζειν.
unguenta ſpirans, μυρόπνους, ου, ὁ.
unguentarius, μυροψὸς, οῦ, ὁ, μυροπώλης, ου, ὁ.
unguentis delibutus μεμυρισμένος, ου, ὁ.
unguentis illino, μυρίζω.
unguentulum, μυρίδιον, ου, τό.
unguentum, μύρον, ου, τὸ, μύρωμα, ατος, τὸ, χρῖσμα, ατος, τό.
ungues reſecare, ἐξονυχίζειν.
unguiculus, ὀνύχιον, ου, τό. a teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
unguis, ὄνυξ, υχος, ὁ. ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι. ad unguem factus, ἀκριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.
ungula, ὁπλὴ, ῆς, ἡ.
unice, μόνως.
unicolor, ὁμόχροος, ου, ὁ.
unicornis, μονοκέρως, ωτος, ὁ.
unicus, μόνος, ου, ὁ, μοναδικὸς, οῦ, ὁ.
uniforis, μονόθυρος, ου, ὁ.
uniformis, μονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ.

uni-

unigena, μονογενὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ.
unigenitus, μονογενὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ.
unimanus, μονόχειρ, ειρος, ὁ.
unio, μαργαρίτης, ου, ὁ.
unio, is, ire, ἑνόω, ῶ.
uniremis navis, μονήρες πλοῖον.
unitas, μονὰς, άδος, ἡ, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitio, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitivus, ἑνωτικὸς, ῦ, ὁ.
univalvis, μονόθυρος, ῦ, ὁ.
univerſalis, καθολικὸς, ῦ, ὁ, ὁλικὸς, ῦ, ὁ.
univerſaliter, καθολικῶς.
univerſe, καθόλυ, ἐν κύκλῳ, συνόλον.
univerſitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
in univerſum, πανδημεὶ, ὁλικῶς, καθολικῶς, παράπαν, καθάπαν, ὅπῃπαν.
univerſus, σύμπας, αντος, ὁ, ἀπαξάπας, αντος, ὁ.
unius cauſa, παρ' ἕν.
uniuſmodi, μονοειδὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ.
uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
unquam, ποτέ.
unus, εἷς, ἑνὸς, ὁ. pro ſolus, μόνος, ῦ, ὁ.
unus & alter, εἷς ϗ δύο.
unuſquiſque. πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.

V O.

Vobiſcum, σὺν ὑμῖν.
vocabularium, λεξικὸν, ῦ, τὸ, ſubandi, βιβλίον.
vocabulum, λέξις, εως, ἡ, ὄνομα, ατος, τό.
vocalis, φωνήεις, εντος, ὁ.
vocalis litera, φθόγγος, ῦ, ὁ, φθογγὴ, ῆς, ἡ.
vocandus, κλητέος, ῦ, ὁ.
vocatio, κλῆσις, εως, ἡ.
vocativus, κλητικὸς, ῦ, ὁ.
vocator, κλήτωρ, ορος, ὁ.
vocatus, κληθεὶς, έντος, ὁ.
voce ſubmiſſa, σιγῇ. voce ſubmiſſa loqui, μῦθον ὑποκλέπτειν, Poetice.
vocem attollere, διαίρειν τὴν φωνὴν, ἰακχάζειν φωνήν.
vocem edere, φωνέω, & Poetice λακέω.
vocem ſubmittere, καθιέναι τὴν φωνήν.
vociferans, κράζων, οντος, ὁ, βοῶν, ῶντος, ὁ.
vociferatio, κραυγὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ.
vociferator, βοὴν, ο, ὁ, κραύγασος, ῦ, ὁ, λαρυγγιστὴς, ῦ, ὁ.
vociferatrix, λακέρυζα, ης, ἡ.
vociferor, κράζω, βοάω, ῶ, ἀλαλάζω.
vocito, ὀνομάζω.
voco, καλέω, ῶ, φωνέω, ῶ. ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, Lucianus.
voco in jus, εἰσαγγέλλω, δικάζομαι, κλητεύω, ἐγκαλέω, ῶ, προκαλέομαι, ῦμαι, & προσκαλέω, ῶ.
voco, appello, nomino, ἀποκαλέω, ῶ, ἐπικαλέω, ῶ, ὀνομάζω, προσαγορεύω, & Poetice προσκαλέω, ῶ, & ἐπικαλέω.
vocula, λεξίδιον, ῦ, τό.
voculatio, προσῳδία, ας, ἡ.
vola, θέναρ, αρος, τὸ, κοτύλη, ης, ἡ, γύαλον, ῦ, τό.
volatilis, πτηνὸς, ῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
volatus, πτῆμα, ατος, τὸ, πτῆσις, εως, ἡ, ποτὴ, ῆς, ἡ.
volens, ἑκὼν, όντος, ὁ, βυλόμενος, ῦ, ὁ.
volito, ἀναπέταμαι.
volo, as, ἵπταμαι, πέτομαι.
volo, vis, βύλομαι, θέλω, ἐθέλω.
volſella ad oſſa evellenda, ὀστάγρα, ας, ἡ. ad evellendos pilos, τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, τριχολάβιον, ῦ, τὸ, & μαδιστήριον, ῦ, τό.
volubilis, εὐτρόχος, ῦ, ὁ, εὔστροφος, ῦ, ὁ, κινητὸς, ῦ, ὁ.
volubilitas, εὐστροφία, ῦ, τὸ, εὐτροχία, ας, ἡ.
volubiliter, εὐστρόφως.
volucer, πετεινὸς, ῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ. pro veloce, ταχὺς, έος, ὁ, ὠκὺς, έος, ὁ.
volucris, ὄρνεον, ῦ, τὸ, πτηνὸν, ῦ, τὸ, πετεινὸν, ῦ, τό.
volumen, σύνταγμα, ατος, τὸ, βιβλίον, ῦ, τό.
volumen, involucrum, ſpira, ἕλιξ, ικος, & εἶλιξ, ικος, ἡ, ἔλυτρον, ῦ, τὸ, & εἴλυτρον, ῦ, τὸ, στροφὶς, ίδος, ἡ.
voluntarie, ἑκοντὶ, ἑκυσίως.
voluntarius, ἑκὼν, όντος, ὁ, ἑκύσιος, ῦ, ὁ, αὐτεπάγγελτος, ῦ, ὁ.
voluntas, βυλὴ, ῆς, ἡ, θέλημα, ατος, τὸ, βύλημα, ατος, τό.
præter voluntatem, ἀκυσίως.
volvo, verſo, κυλίω, κυλίζω. pro cogitare animo, ἐξεταζειν.
volupe, ἡδὺ, έος, τὸ, τερπνὸν, ῦ, τό.
voluptarius, hoc eſt voluptatem afferens, τερπνὸς, ῦ, ὁ.
voluptarius, hoc eſt, voluptatibus deditus, φιληδὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, φιλήδονος, ῦ, ὁ, ἡδυπαθὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ.
voluptas, ἡδονὴ, ῆς, ἡ, τέρψις, εως, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
ad voluptatem, κεχαρισμένως.
voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
voluptates ſectari, φιληδέω.
voluptatibus ſe dedere, ἐκδεδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
voluptuarius, hoc eſt voluptatibus deditus, ἡδονικὸς, ῦ, ὁ, τρόφηλος, ῦ, ὁ, τρυφητὴς, ῦ, ὁ, ταῖς ἡδοναῖς προσπεπονημένος.
voluptuoſus, φιλήδονος, ῦ, ὁ.
volutabrum, κυλίστρα, ας, ἡ, κύλισμα, ατος, τό.
volutatim, διὰ κυλίσματος.
volutatio, κύλισμα, ατος, τό.
volutim, εἰλιγδόν.
voluto, στρέφω, κυλινδέω, ῶ. pro accurate perpendo, ἐξετάζω.
volvulus, morbus inteſtinorum, εἰλεὸς, ῦ, ὁ.
vomer, ὕνις, εως, ἡ, ἐλκεὺς, ῆς, ὁ, ὀφνὶς, ίδος, ἡ.
vomica, ἀπόστημα, ατος, τό.
vomitio, ἔμεσις, εως, ἡ.
vomito, πολλάκις ἐμῶ.
vomitorius, ἐμετικὸς, ῦ, ὁ.
vomitus, ἔμετος, ῦ, ὁ, ἐξέρευγμα, ατος, τό.
vomo, ἐμέω, ῶ, cum accuſ. ἐξερεύγομαι.
voracitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
cum voracitate, φαρυγγίδην, & φαρυγγινδόν.
voraciter, λάβρως, λίχνως.
voraginoſus βαραθρώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ.
vorago, βάραθρον, ῦ, τὸ, χάσμα, ατος, τό.
vorator, λιχνὸς, ῦ, ὁ, & Poetice πένθης, ῦ, ὁ.
vorax, πολυφάγος, ῦ, ὁ, παμφάγος, ῦ, ὁ.
voro, as, βιβρώσκω, καταφάγω.
vortex, βέμβηξ, βέμβιξ, & βόμβηξ, ικος, ὁ, δίνη, ης, ἡ, δῖνος, ῦ, ὁ, ἰλιγμὸς, ῦ, ὁ, ἕλιξ, ικος, ἡ, ἴλιγξ, γος, ἡ, & ἰλιγγὸς, ῦ, ὁ, στροφάλιγξ, γος, ἡ, στρόβιλος, ῦ, ὁ.
in verticem ago, εἰλέω, ῶ, εἰλυφάω, ῶ, δινέω, ῶ.
verticoſus, δινήεις, εντος, ὁ, δινὸς, ῦ, ὁ, ἑλικὸς, ῦ, ὁ, ἑλικτὸς, ῦ, ὁ.
vos, ὑμεῖς.
vota facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι, εὐχὰς εὔχεσθαι, cum dativo, ut εὐχὰς ποιεῖσθαι τοῖς Θεοῖς, vota facere Diis. eodem ſenſu dicitur εὔχεσθαι τοῖς Θεοῖς, & εὔχεσθαι πρὸς τὸς Θεός.
vota perſolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
voti compos, κατατυχὼν, όντος, ὁ, cum genitivo.
voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
votivus, εὐκτὸς, ῦ, ὁ.
voto potiri, εὐχῇ χρῆσθαι, εὐχῆς τυγχάνειν.
pro voto ſuccedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
votum, εὐχὴ, ῆς, ἡ, εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, ἀρὰ, ᾶς, ἡ.
ad votum, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.
præter votum, ἀτυχῶς.
votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
voveo, εὔχομαι.
vox, φωνὴ, ῆς, ἡ, & Poetice αὐδὴ, ῆς, ἡ, θρόος, ῦ, ὁ, ἰωὴ, ῆς, ἡ, ὄσσα, ης, ἡ, ὄψ, ὀπὸς, ἡ, φθέγμα, ατος, τό.

U P.

Upilio, ποιμὴν, ένος, ὁ.
upupa, ἔποψ, οπος, ὁ.

U R.

Urania, Οὐρανία, ας, ἡ.
urbane, ἀστείως.
urbanitas, ἀστεισμὸς, ῦ, ὁ, ἀστειότης, ητος, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
urbanitate uti, ἀστεΐζεσθαι.
urbicus & urbanus, ἀστεῖος, ῦ, ὁ. pro faceto, χαρίεις, εντος, ὁ, εὐτράπελος, ῦ, ὁ.
urbs, ἄστυ, εος, τὸ, πόλις, εως, ἡ.
urceolus, κεράμιον, ῦ, τό.
urceus, κέραμος, ῦ, ὁ, κεράμιον, ῦ, τό.
uredo, ἐρυσίβη, ης, ἡ, καυθμὸς, ῦ, ὁ.
ureter, ὐρητὴρ, ῆρος, ὁ.
urgens, ἐπείγων, οντος, ὁ.
urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
urigo, κνῆσις, εως, ἡ.
urina, ὖρον, ῦ, τό.
urinæ difficultas, στραγγουρία, ας, ἡ.
urinam non facere, δυσυρεῖν, οὐρεῖσθαι.
urinarius, urinam ciens, ὀρητικὸς, ῦ, ὁ.
urinator, κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, κολυμβητὴς, ῦ, ὁ.
urinor, κυβιστάω, ῶ, κολυμβάω, ῶ.
urinum ovum, κενὸν ὠὸν, quod & ὑπηνέμιον, ῦ, τὸ, & ζεφύριον, ῦ, τό.
urna, κάλπη, ης, ἡ, καλπὶς, ίδος, ἡ.
urna mortuorum, σορὸς, ῦ, ὁ, ϗ ἡ.
urnula, καλπίδιον, ῦ, τό.
uro, φλέγω, καίω. pro cruciare, ταλαιπωρέω.
urſa, ἄρκτος, ῦ, ἡ, qua voce etiam cœleſte ſidus ſignificatur.
urſinus, ἀρκτῷος, ῦ, ὁ.
urſus, ἄρκτος, ῦ, ὁ, ϗ ἡ.
urtica, ἀκαλήφη, ης, ἡ, κνίδη, ης, ἡ.

urus,

Digitized by Google

aurus, ὗρος, ου, ὁ.

U S.

Uſitata, εἰθισμένως.
uſitatum eſt, εἰθισμένον ἐστί.
uſitatus, εἰθισμένος, α, ὁ.
uſpiam, πῦ.
uſquam, πῦ.
uſque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
uſque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
uſque adeo, οὕτως, οὕτω, οὕτωσι.
uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
uſque dum, μέχρις ἕως, & μέχρ' ἕως, πρὶν δὲ, ἕως ὅτε, ἕως ὅ, & Poetica εἰς ὅτε, μέσφα, ὄφρα. uſquedum? ἕως πότε.
uſque eo, παρὰ τοσοῦτο, οὕτως.
uſquequaque, πάντῃ, πάντως.
uſquequo, ἕως οὗ, εἰσότε.
uſtilis, καύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, καυστὸς, οῦ, ὁ, & καυτὸς, ᾶ, ὁ.
uſtio, καῦσις, εως, ἡ.
uſtivus, μαλερὸς οῦ, ὁ, Poetice.
uſtor, ἐμπρηστὴς, οῦ, ὁ.
uſtulatio, φλογισμὸς, ᾶ, ὁ, & φλογμὸς, οῦ, ὁ.
uſtulatus, φλογιστὸς, ᾶ, ὁ.
uſtulo, καίω, καυτηριάζω.
uſtus, κεκαυμένος, ο, ὁ.
uſtus a Sole, ἡλιόκαυστος, ὁ ϗ ἡ.
uſucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
uſura, χρῆσις, εως, ἡ. item τόκος, ου, ὁ, δανεισμὸς, οῦ, ὁ.
uſuras accipere ab aliquo, λαμβάνειν, vel κομίζεσθαι τόκους παρά τινος.
uſuras ſolvere, τοὺς τόκους ἀποδοῦναι, τὸ δάνειον ἀρχαῖον ἀποδοῦναι.
ad uſuram dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ χρήματα.
uſurarius, δανειστὴς, οῦ, ὁ.
uſurpatio, ἰδιοποίησις, εως, ἡ.
uſurpo, λαμβάνω, χρῶμαι, ῶμαι.
uſurus, χρησόμενος, ου, ὁ.
uſus, a, um, χρησάμενος, ου, ὁ.
uſus, us, χρῆσις, εως, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
uſu attero, ἀποχράομαι, ῶμαι.
uſus poſtulat, χρεία ὑπαγορεύει.
uſusfructus, νεκάρπωσις, εως, ἡ.
uſuvenire ſolet, ἐνδέχεται.

U T.

Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
ut, pro poſtquam, ἐπεί.
ut, pro ſicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
ut, pro quamvis, ἵνα, cum conjunctivo.
ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
ut par eſt, ὡς τὸ εἰκός. κατὰ τὸ προσῆκον.
ut eſt apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
ut eſt in proverbio, τὸ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
ut ajunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν ἔποι τις.
ut fama eſt, ὡς λόγος.
ut plurimum, ὡς τὰ πολλά, ὡς τὸ πολύ.
ut fieri ſolet, ὡς ἔχει.
ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
ut quid? ἵνα τί?
utcunque, ὡς ἔτυχεν, ὅπως δή.
utendum accipere, χρήσασθαι.
utendum dare, χρῆσαι, κιχράω, ῶ.
utenſilia, τὰ χρειώδη, σκεῦος, εος, τὸ, ἔπιπλα, τά.
uter, utris, ἀσκὸς, οῦ, ὁ, ἄσκωμα, ατος, τό.
uter, a, um, πότερος, ου, ὁ, ὁπότερος, ου, ὁ.
utercumque, ἑκάτερος, ου, ὁ.
uterina ſoror, ὁμομητρία, ας, ἡ.
uterinus frater, ὁμομήτριος, α, ὁ.
uternam, πότερος γάρ.
uterque noſtrum, ἑκάτερος ἡμῶν.
utervis, ὁποτεροσοῦν.
uterum ferre, κυέω, ἐν γαστρὶ ἔχω.
uterus, μήτρα, ας, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ, δελφὺς, ύος, ἡ.
ut, uti, ὡς, ὥσπερ.
utilis, ὠφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ὠφέλιμος, ου, ὁ, χρήσιμος, α, ὁ, εὔχρηστος, ου, ὁ, ὀνήσιμος, ου, ὁ, σύμφορος, α, ὁ.
utilis ſum, ὠφελέω, ῶ, cum accuſ. συμφέρω τινι.
utilitas, ὠφέλεια, ας, ἡ, εὐχρηστία, ας, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ, ὄφελος, εος, τὸ, λυσιτέλεια, ας, ἡ.
utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
utiliter, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
utinam, εἴθε, εἰθε, ὡς ante ὤφελον, &c. cum infinitivo.
utique certe, ἄρα, γέμην, δήπου.
utor, χράομαι, ῶμαι. uti aliquo familiariter, χρῆσθαί τινι. προσομιλεῖν τινι. συνδιατρίβειν.

utpote, οἷα δή, οἷον.
utramque in partem diſputans, ἀμφοτερόγλωσσος, ου, ὁ.
utriculus, ἀσκίδιον, ου, τό.
utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
utroque, ἑκατέρωσε.
utrum, an, ἆρα, πότερον.
utrum nec ne, πότερον, ἢ μή.

U V.

Uva, σταφυλή, ῆς, ἡ.
uvas lego, τρυγάω, ῶ.
uvas calco, τραπέω, ῶ, Poetice.
uveus, σταφύλινος, α, ὁ.
uvidus, διερὸς, οῦ, ὁ.
uvifer, σταφυλοφόρος, ου, ὁ.

V U.

Vulcanus, Ἥφαιστος, ου, ὁ.
vulgari lingua uti, ἰδιωτεύεσθαι.
vulgaris, τυχὼν, όντος, ὁ, δημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ἰδιωτικὸς, ᾶ, ὁ.
vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
vulgator, διαφημιστὴς, οῦ, ὁ.
vulgatus, δημοσιευθεὶς, έντος, ὁ.
vulgi fabula quod eſt, θρύλλημα, ατος, τό.
ex vulgi opinione, λαοδογματικῶς.
vulgo, as, διαφημίζω, διαθρυλλῶμαι, δημοσιεύω.
vulgo, κοινῇ, πανδημεί, πάνδημον.
vulgus, οἱ πολλοί, πλῆθος, εος, τό.
vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ᾶ, ὁ.
vulneratio, τραῦμα, ατος, τὸ, τρῶσις, εως, ἡ.
vulneratrix, ὠτειλή, ας, ἡ, Poetice.
vulneratus, τρωθεὶς, έντος, ὁ.
vulneribus conficio, κατατιτρώσκω.
vulnero, τιτρώσκω τινά.
vulnificus, τρωτικὸς, οῦ, ὁ.
vulnus, eris, τραῦμα, ατος, τό.
vulnus recens, & vetus, τραῦμα νέον, ϗ χρόνιον.
vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
vulnus accipere, παρεμπίπτειν πληγῇ.
vulpecula, ἀλωπέκιον, ου, τό.
vulpes, ἀλώπηξ, εκος, ἡ, κερδὼ, όος, ἡ.
vulpinor, ἀλωπεκίζω.
vulpinus, κερδῷος, ου, ὁ.
vulſella ad oſſa evellenda, τάγρα, ας, ἡ, ad evellendos pilos, τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, τριχολάβιον, ου, τό, μανδρικεῖον, ου, τό.
vulſilia, τιλτὸς, οῦ, ὁ.
vulſio, τιλμὸς, οῦ, ὁ, τίλσις, εως, ἡ, τίλμα, ατος, τό.
vulſura, τίλμα, ατος, τό, τιλμὸς, οῦ, ὁ.
vulſus, τετιλμένος, ου, ὁ.
vultu triſti ſum, σκυθρωπάζω, & Poetice σκυδμαίνω.
vultu hilari præditus, εὐπρόσωπος, ου, ὁ, & Poetice γαληνωπὸς, οῦ, ὁ.
vultum demitto, κατωπιάω, ῶ.
vultuoſus, προσωπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, στρυφνοπρόσωπος, α, ὁ.
vultur, γὺψ, γυπὸς, ὁ.
vulturinus, a, um, γύπειος, ου, ὁ.
vulturius, ἅρπος, ου, ὁ.
vultus, βλέμμα, ατος, τό, πρόσωπον, ου, τὸ, ὢψ, ὠπὸς, ὁ.
vulva, μήτρα, ας, ἡ, δελφὺς, ύος, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ.

U X.

Uxor, γυνή, ῆς, ἡ, ἄκοιτις, ιδος, ἡ, ἄλοχος, ου, ἡ.
uxorcula, γυναικάριον, ου, τό.
uxorem alicui dare, ἄγεσθαι γυναῖκα τινί.
uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
uxorius, γυναικεῖος, α, ὁ. pro eo, qui uxori nimis inſervit, γυναικίας, ου, ὁ.
uxorius fio, γυναικοκρατέομαι, ῦμαι.

X A.

XAnthos, ξάνθος, α, ὁ.

X E.

Xeniolum, ξένιον μικρόν.
xenium, ξένιον, α, τό.
xenodochium, ξενοδοχεῖον, ου, τό.
xerampelinæ veſtes, ξηραμπέλινα χιτώνια.

Xi-

X I.

Xiphias, ξιφίας, ου, ὁ.

X Y.

Xylinum, ξύλινον, ου, τό.
Xylinus, ξύλινος, ου, ὁ.
Xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον, ου, τό.
Xylophagus, ξυλοφάγος, ου, ὁ.
Xyſticus, ξυστικὸς, οῦ, ὁ.
Xyſton, i, ξυστὸν, οῦ, τὸ, παραδρομὶς, ίδος, ἡ.
Xyſtus, ξυστὸς, οῦ, ὁ.

Z E.

ZEa, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Zelo, as, & Zelor, aris, atus ſum, ζηλόω, ῶ.
Zelotes, ζηλωτὸς, οῦ, ὁ.
Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, ἡ.
Zelotypia laboro, ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, ζηλόω, ῶ, cum accuſativo.
Zelotypus, ζηλότυπος, ου, ὁ.
Zelus, ζῆλος, ου, ὁ.
Zephyrius, ζεφύριος, ου, ὁ.
Zephyrus, ζέφυρος, ου, ὁ.
Zeugma, ζεῦγμα, ατος, τό.

Z I.

Zingiber, vel Zingeberi, & Zimpiberi, ζιγγίβερις, εως, ἡ, ζιγγίβερι, εως, τό.
Zizanium, ζιζάνιον, ου, τό.
Zizipha, ζίζιφα, τά.

Z O.

Zodiacus, ζωδιακὸς, οῦ, ὁ.
Zona, ζώνη, ης, ἡ.
Zonam ſolvere, ζώνην λύω.
Zonarius, ζωνοπλόκος, ου, ὁ.
ſector Zonarius, ζωνοτόμος, ου, ὁ, βαλαντιοτόμος, ου, ὁ.
Zonula, ζώνιον, ου, τό.
Zoographia, ζωγραφία, ας, ἡ.
Zoographus, ζωγράφος, ου, ὁ.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος, ου, ὁ.
Zoophyta, ζωόφυτα, τά.
Zoſter, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ.

Z Y.

Zythum, ζῦθον, ου, τὸ, & ζῦθος, ου, ὁ, & ζῦθος, εος, τό.

ΓΝΩ.

Digitized by Google

Γ Ν Ω Μ Α Ι

ἙΛΛΗΝΙΚΑῚ ΒΡΑΧΕῖΑΙ,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι.

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὸν μνήμην ἀκριβέστερον πηχθῆται.

ΚΕΦ. α.

Θεός, Θεοσέβεια, καὶ Λατρευταὶ αὐτοῦ.
Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανός, Ἀστέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν πρόμαχος ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος ὅμοιος.
5 Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὅμοιως πράττουσι.
Ὦτα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φηλῆται.
Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
10 Ὃν φιλεῖ Θεός, θνήσκει νέος.
Αἴθρην οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα αἰθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ἐστι τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
15 Τοῦ ἄζεσθαι χῶρος ἐν ναῷ.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψώα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αἴγλη ἁγίας γραφῆς διώκει.
Πίστεώς ἐστιν ἕρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δόσιν λήψεται.
20 Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεύς, οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα ἐστὶ καὶ νάρδος.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχοῦ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διαμπὰξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
25 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμούς, καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυούμενοι βίου ἁγνότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δρᾶ, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
30 Εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, οὐ βοῦς θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινὰ ταλῶντι ἐπίκουρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾶν.
Οὐχ ἅδει τῷ Δαίμονος οὔασι τὸ θρησκεῦον.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.
35 Ἵλαος τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτήρ, καὶ Ὀλύμπου αὐτοῖς θύρας ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τῆς ἀλιτρίας, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.
Οὐδεὶς ἐῢς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐ μὰψ ὀμεῖται ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβους ἤϊθεοι ἀΐουσιν ὀμφῆς.
40 Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος πηγὴ μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.
Διὸς ὄπα ἀλέγειν δεῖ.
45 Ῥᾳδίως ὁ Ζεὺς ἀγέρωχον κάρφει.
Σῶς ἐξ Ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἀνέσπασεν ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

ΚΕΦ. β.

Ἀρετή, Κακία, Ἀγαθοί, Κακοί.

Κοπῆναι μερόπων γένος σπεύδει πονηρία.
Ζῆλος ζῆλόν ἐστι τίκτων.
50 Κελαρύζει φαῦλος τῆς συνειδήσεως κεντούμενος.
Ἴασπιδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.
Ἀβρότη, ἔρως, καὶ οἶνος μεγάλων πημάτων αἴτια.
Μωρία κρύπτει κακὰ μυχοῖς.
Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.
55 Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μηχανᾶται.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον καὶ χέρσον.
Οὐ δέρκονται αἴγλην οἱ σχέτλιοι.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.
60 Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθόν, γαμψὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.

B R E V E S

SENTENTIÆ GRÆCÆ,

Latinæ explicatæ,

Quibus omnia Græcæ Linguæ primitiva quocunque modo incluſa comprehenduntur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices a junioribus ediſci, eoque tenacius memoriæ infigi poſſint.

C A P. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus. Superſtitio, Cælum, Stellæ.

Initium omnium, & finem facito Deum.
Paratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus eſt.
Sancti in cœtu ſanctorum exultant.
Sphæræ mundus ſimilis eſt.
Arcus ſine telo, & cor ſine fide, idem præſtant.

Dei vocem impoſtorés non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia.
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ eſt.
Quem amat Deus, moritur adoleſcens.
Aeris ſerenitatem ſtellæ indicant.
Videre vitam beatam donum eſt altiſſimi.
Quod ſi Deum vir aliquis ſperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei eſt.
Venerationis locus in templo eſt.
Superborum preces fœtor in conſpectu Dei.
Nubem mentis ſplendor Sacrarum Literarum expellit.
Septum fidei eſt ſigillum.
Qui petit, dona accipiet.
Fallit ſæpiſſime nautas Orion.
Ipſe Jupiter neq; pluens omnibus placet, neq; abſtinens.
In luco Fidei nablia ſunt, & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextera Dei ſcuto ſimilis eſt.
Scrutamini Scripturas, ſalutis fontes.
Inimica fidei dubitatio eſt.
Cavernas, & imum terræ ventrem calor Solis penetrat.
Initiati vitæ ſanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte ſummus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius eſt humilibus Salvator, & cœli ipſis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget miſericordia.
Nemo bonus, niſi Deus.
Non fruſtra jurabit Deus.
Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea, quæ infra ſunt, ſapere oportet, ſed quæ ſupra.
Non eſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.
Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit ſuperbum.
Salvos ex Orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

C A P. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

Ut perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conſcientiam tactus.
Jaſpidem, & argentum ſuperat virtus.
Nux, amor, & vinum magnorum malorum cauſæ ſunt.
Inanitas occultat mala intimus receſſus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui male fecit, ſemper aliquid prætendit.
Indeſinenter judicat mala conſcientia.
Non eadem res lævis, & aſpera eſt.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores ſuos.
Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciunt, ſed pauci contra.

Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ἐχρῆν ἡμᾶς.
Στρωτὴ ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.
Θεσμὸς συνειδήσεως θίγει.
Μάτην πολλὰ μεμπτὸς μαίνεται.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.

ΚΕΦ. γ'.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

ΕΝ σκότῳ πλείονι πόδας σφάλλει, καὶ πλάνῃ ἕπεται.
Ἀγροὺς καὶ πόλεις Σοφία, καὶ ναῦν κυβερνᾷ.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὀλίσθου φέρει.
Μυστήρια ἀπόκρυφα μὴ γυνῇ χέε.
Περὶ τὴν Ἴλιον ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις Τέχνη.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ Τεχνῶν.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τῆς ζόφου.
Εἰς ὁδὸν πλανώμενον ἄγε.
Ὕδωρ ἠθεῖ μωρός.
Ἀργύρου στερουμένοις ἴαμβον ψάλλομεν.
Ἀρύει ὕδωρ κοσκίνῳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας τίουσι βροτοί.

Μαθητὴς προτέρης ὕστερός ἐστιν ὄρθρος.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μάταιος, καὶ μῶλυς.
Μέγα μὲν πνεῖ ὁ μωρός, ἰσχὺς δ' οἱ μικρή.
Ψέγειν ἅπαντες οἴδασι.
Γραῖος γραῖαν εὑρίσκει.
Μέλει τῷ μελποιῷ οὐ περὶ μουσικῆς, ἀλλὰ περὶ μέτρου.
Μύρῳ ὁ μῶμος, ὁ νόθος ἀλείφεται.
Λώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸ μάννον φέρων μωρῷ.
Καὶ ῥάκος πολλάκις Σοφίαν στέγει.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.
Πολυγὸς ἐν ὁδῷ δέλετρον.
Χέῤῥος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.
Οὐ καλὸν ῥήτωρ ὁ μογγός.
Ὑγιεῖς πάντες τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.
Τὰ ἴδια μελέτησον.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγει τετρημένῳ ὅμοιος.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;

Φιλύρα γελγίθα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥίπτει.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου.
Πώγων τράγῳ μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.
Ἁμαρτάνει ὁ σοφοῦ σοφώτερος.
Θεράποντα θῶπα κύριος τιμᾷ.

ΚΕΦ. δ'.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.

ΕΞ ἀλίκος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι γένος.
Βράζει κῶμος ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.

Οὐ κηλῖδας ἀμόρξει κασαλβή.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.
Γυῖα μὴ μορφὴν, ἢ ἐσθῆτας μιαίνουσιν αἶσχα, μορόχθους πάσχονται.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέε, πρὶν ἄλλ' ἕξεις.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις, ἔξεστι.
Μὴ αἰσχρῶς οἴφειν πρέπει.
Μήτε γαμοκλοπεῖν, μὴ ἀσελγῶς κύπριν ὀρίνειν.

Δίψαν νέκταρ ἔλυσε, πεῖναν τ' ἄρτος.
Ἀγέρωχοι ἐν δαιτὶ ἠλίθιοι εἰσιν,
Ἤρεμοι, καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.

Urbs vicos tam malis, quam bonis, aperit.
Simplices nos, & integros eſſe decet.
Aſpera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conſcientiam tangit.
Fruſtra multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, ſenes vero juramentis.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

IN tenebris ambulans pedes offendit, & errorem ſequitur.
Agros, & civitatem Sapientia, & navim gubernat.
Crebro impingere lapſus indicium eſt.
Conſilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Troja hiſtoriam continet.
Portus infelicitatis Ars eſt mortalibus.
Aurora Muſis amica.
Vulgus conſuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipſa Artium dulcedo.
Exigua eſt conſuetudo inter lucem, & tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stultus aquam colat.
Argento deſtituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui diſcere vult ſine libro.
Parentum loco præſtigiatores in honore ſunt apud mortales.
Diſcipulus eſt prioris poſterior dies.
Duplum vident, qui didicerunt litteras.
Feſtucam in oculo fratris cernimus, in proprio vero ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges ſubvertit.
Chordas pulſare novit cantor.
Ejuſdem ferme ſunt farinæ irriſor, ſtultus, & ignarus.
Magnum quidem ſpirat ſtultus, robur vero ipſi parvum.
Reprehendere omnes ſciunt.
Fatuus fatuum invenit.
Non ſericum Poetæ, ſed verſus curæ ſunt.
Momus, aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas geſtat, ſtulte ſe gerit.
Sæpe etiam vile veſtimentum Sapientiam tegit.
Videt ſenex ea, quæ ante, & a tergo ſunt.
Duæ viæ latrina eſt.
Aſpera quidem primum ad eruditionem via eſt, ſed poſtea fit plana.
Non præclarum agit rhetorem, qui obtuſa eſt voce.
Sani omnes ægrotos ſanamus.
Propriæ aures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipſi ſtultus, ac muliaroſus dolorem conſuit.
Ferule diſciplinæ ſceptrum eſt.
Vir ſtultus vaſi perforato ſimilis eſt.
Non eſt Sphinx abſque tumultu.
Quid commercii habet artifex ſedentarius cum homine docto?
Tilia alli caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam ſeipſum cum illo præcipitet.
Ab ignavis abſtine.
Barba quidem hirco eſt, ſed non mens ſapiens.
Peccat & ſapiente ſapientior.
Vaticinum ſervum dominus honorat.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus.

EX alica confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum faſtus.
Fervet currus, quando in comaſſationibus luxus dominatur.
Non maculas abſterget meretrix.
Pauca abunde mediocribus ſufficiunt.
Braſſica bis cocta mortem fert.
Ne formam, aut veſtes fœdant turpiter amati, morocbthos habent.
Ne præſentem aquam effundas, priuſquam aliam ſis adeptus.
Sicut Notus pulverem, ſic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adoleſcentibus, ſed infantibus licet.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec Venerem obſcœnam exerceas.
Sitim expellit nectar, paniſque famem.
Superbi homines in conviviis ſtulti ſunt,
Placidi, ac mites nuſquam.

E'

Ἐν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.
Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμωτικὴ κοσμεῖ.
Εἴ τις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον καλέσῃ, πάσης ἄξιος ἀρετῆς κρίνεται.

Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Τὰ ἐμέσματα ὁ κύων ἀνεσθίει.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσι.
Ἀβάλε μὴ γένοιτο ἀθρόος μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Ἄνθη εἰ μὴ ἔσει γλυκὺ, θρῆνον ἀπαλοῖς φέρει.
Νώγαλα μὴ πᾶς τρώγει.
Πορφύραν ἐστολισμένος ὁ πένης αὑτοῦ ἀμνηστεῖ.
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.
Βάκχου βλύζει κόνδυ λοιβῇ.
Μάτην σπεύδει λιμὸν δίωκειν.
Ὄργια ἐν πάλαι ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένοντο.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.
Κείμενα μάσωσι κύνες.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.
Μηδὲν ἄγαν.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτριψε ἡδονή.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.
Ἄρτος ἐκ πράμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.
Τραχήλου ἀκέσασθαι νόσον μαλαβρὸς οὐ δύναται.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.
Ἀγέλῃ εἷς φευγέτω.
Κρωβύλοι κόσμος λόγοι.
Βρῦτον κανχέστου μεστὸν ἄλγη διώκει.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀδειπνῶν δεῖπνον.
Ἀλογὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.
Κάσσα θὴρ χείριστον ἀκόνῃ δάκρυα σμήχει.
Γλεῦκος καὶ τεττίγων κρέας αὐτοί εἰσι φέρτατοι.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομᾶν δεῖ ἄνδρα.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λωποι, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἄρτων μὲν κορέσθαι στόμα, ἀλλ᾽ οὐκ ὀφθαλμοὶ πολλάκις δύνανται.
Ψωμοῦ ἄρτου παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.

Κ Ε Φ. ε΄.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, αἱ Κρχοντες, αἱ Ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖθις ἕσσαι, δυσπαλές.

Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ᾽ οὐ λάθιον.

Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.
Ἀνάκτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κεφαλὴ ἐστί.
Συκοφάντῃ γίγνεται ὕβρις.
Θέμεθλα θέμιδος ἐν Ἀκαδημίαις κεῖνται.
Μέλει σύστασις ἀγῶν.
Μὴ τῆς μοναρχίας ἱμειρέτω, λώβην τολμᾶν μὴ δυνάμενος.
Μηδένα τωθάζεις.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα,
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον μὴ ἀγάπα.
Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Διώκει δοθιῆνα δοθιῆνα.
Νικᾶται τὴν δίκην ἀδικία.
Ὅς μὴ οἶδεν ὑποκρίνεσθαι, οὐδ᾽ ἄρχειν.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.
Ἀτμένον κριθὰς ἀλοῶντα ὁ μέμφου.
Βαλανεὺς ταὐτῷ πυέλῳ τόν τ᾽ ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λούει.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.
Λῆροι οὐ λήματός εἰσι τέκμαρ.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς, κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.
Αἳ τεχνῶν κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνον ἐπιθυμεῖ.
Αὐστηρὸς πατὴρ βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ τὸ μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτῶ.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.

In Sepulcro vero reliquis ſimiles.
Verecundia mulierem, non color fucatue ornat.
Si quie in convivio plurimos evacuare calices poſſit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute cenſetur.
Pro cibo lac ſugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis, & cerevifia ſunt vitæ pabulum.
Utinam non ſit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Niſi ſuaviter ſpirent flores, luctum mollibus afferunt.
Non quivis ſuavie ſuavia comedit edulia.
Purpure indutus pauper ſui ipſius immemor eſt.
Apella eſt, non veſcitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim, & vallibus facta ſunt.
Fabas indulcat fames.
Melius eſt ſobrium eſſe, quam crapulari.
Uber infantibus obſonium præbet.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multo plures ſatietas, quam fames, perdidit viros.
Ne quid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina craſſiore exiguam delectationem habet.
Luxus ſemper tumultus cauſa.
Colli ſanare morbum guloſus non poteſt,
Flava poma placent.
Voluptas eſca malorum.
Cedat unus multitudini.
Virga cincinnorum puerorum decor.
Poculum cerevifia plenum dolores expellit.
Lucanicam non guſtabit, qui cœnam aſpernatur.
Venter cæcus verba non curat.
Meretrix fera peſſima cote abſtergit lachrymas.
Muſtum, & cicadæ caro cibue ſunt optimus.
Reſecare comam potius, quam nutrire, virum decet.
Ornat corpus quidem veſtis, faciem vero pudor.
Os quidem panibus ſatiari, ſed non oculi ſæpiſſime poſſunt.
Fruſto panis libertatem vendit paraſitus.

C A P. V.

Juſtitia, Injuſtitia, Judex, Jus, Magiſtratus, Subditi.

Facile quidem eſt urbem concutere etiam imbecillioribus, ſed in ſedem ſuam rurſum collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, ſed non calumniam.
Non eſt dominus abſque ſervo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces ſunt latronum pedes.
Det locum ſuperiori inferior.
Magiſtratus civitatis caput eſt.
Cavillatorem ſequitur injurius.
Juſtitiæ fundamenta in Academiis ſunt poſita.
Curæ eſt certamen præſidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem abſentem,
Neque ignotum illi præferas.
Unus eſt ſervus domus herus.
Dodra furunculum perſequitur.
Juſtitiam injurie premit.
Qui neſcit diſſimulare, neſcit regnare.
Dominum ſervus, & dominam ſequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem ſolio & probum, & improbum lavat.
Varias ſpargit præſtigias præſtigiator.
Ineptiæ non ſunt animi virilis indicium.
Bonus princeps commune bonum eſt.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium ſolue affectat.
Auſterus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere, neque lamentari regem decet.
Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Ne injuſte opes poſſideas.
Libra juſta juſtitiam ſervat.

ΚΕΦ. ϛ'.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

Ἄθλιον ἥρωα μῶλος οὐδενὸς στερεῖ.
Στύλος εἰσὶ παῖδες οἴκου ἄῤῥενες.
Ἀλκὴ γίγαντος βραχίοσι.
Θωμιζόμενον παῖς τύπτοιεν.
Οὐδεὶς δειλὸς θαῤῥικός.
Ὑπὲρ τῶν βωμῶν ἐσχάρας μάρνασο.
Θάρσος μετανοίας ἐστί.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν μου βασιλεῦ ψυχῆς ἡμίτομον.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.
Γυῖα σώματος ἰχὼρ χαλᾶται.
Λαιμὸν ἔνδον ἔλεγχον ὁρᾷ ἄπελθος.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.

Οὐκ ἐν πάλῃ ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.

ΚΕΦ. ζ'.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἄλφει.
Οἱ καθεύδοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.
Κακῶς ὁ δρυμὸς ἐκπονεῖ τὴν ἀλωάν.
Ἥσυχοι νυστάζουσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθει κάνθωνι.
Σχολὴ γλαυκίδα δέρει.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.
Ὁ παίζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλόπονον ζῶον μύρμηξ.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

Γεωργὸς μὴ λείποι ἄλυδω.
Ὄθεν τὸ πᾶν.
Οὐχ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβώσσει.
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀρῶν ἥσυχοι ἔσονται ταῖς κυριακαῖς.
Τῷ νέῳ ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἠχῆς.
Σίδηρος, καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτείβονται.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.
Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Σχολαίῳ θλίβοντα αἶσχος κιχεῖ.
Ὅπου οὐκ ἔστι πυρὸς, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.

Καλῶς οἶκον ὠφελεῖ ἄοκνος ἀνήρ.
Ἄεθλα ἀδροῦ ἄεθλον ἀδρὸν ἐστί.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς, ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.

Χαλεπὸν ἀγοστὸς μόχθον χάζει.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζυσθαι οὐχ ἅπαντος.
Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.
Ἄνευ ἱδρῶτος καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτραν κυλίει.

ΚΕΦ. η'.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.

Σκάζοντι ὁμιλῶν, καὐτὸς σκάζειν μαθήσεις.

Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Ἀγκάλαις ὄφιν ἔχειν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.
Ψύχει ἔρωτα μῖσος.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
Εὕδει χθεσινὴ χάρις.
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώπτων.
Μήτε γρᾶν ποτε τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.
Ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.
Πολλὴ χλεύη τὸν φιλίας δεσμὸν λύει.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illuſtrem heroa bellum nulla re privat.
Columna domus filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris, & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt.
Dimidium ſerva rex miſerate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra, & animum fortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus, & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis fuſus, talis colus.
Peſſime colit vineam aper.
Quiete dormiunt otioſi.
Etiam fuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non quilibet callum, & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendo ſuperare civitatem, non facile eſt.
Non abſque ſonitu fiunt opera Vulcani.
Æs, & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Oves, & capras cura cuſtodit.
Congregat oves paſtor bonus, ne lupus eas diſſipet.
Otioſum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non eſt, ibi non eſt farina triticea aqua ſubacta.
Egregie domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum conſortio abſtine, ſciens ignavorum exiguam eſſe gratiam.
Moleſtum laborem manus recuſat.
Non cujuſvis eſt, cete in litore capere.
Aquæ guttæ ſaxa excavant.
Sollicitudo cor devorat, & nihil prodeſt.
Abſque ſudore, & labore nullum opus perfectum eſt.
Ubi major labor, illic major voluptas.
Fruſtra ſaxum volvit Siſyphus.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Claudicantis converſatione utens, ipſe quoque claudicare diſces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexato ſimilis eſt.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge ſocium in malis conſtitutum.
Heſterna gratia dormit.
Cibo indignus eſt aſſentator.
Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hoſpites pauperes ne negligas, cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio ſocrus.
Multus riſus amicitiæ ſolvit vinculum.

Οὕτω

Ὅταν ἀσπάζεται ὁ κόλαξ, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλῆν.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἄζεσθαι τοκῆας.
Μητρυιῆς μὴ ψαύειν γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Λαμβάνει ἄδην, μόνος ὁ μεμνημένος τῆς χρηγύης.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμη βρέφος ἔρωτα φέρβει.
Ἑκυρὰ, ἡ ψεδνὴς ἄγκυρα ἐχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.
Εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονέειν.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι.
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.
Ὁ νεύσας ὀφείλει.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
Στέργε ἀδελφοὺς, καὶ ὁ μητρῷος αἴδεσαι μύθους.
Μεσὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

Κ Ε Φ. θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγὶ δὲ Ζεύς.
Οἱ πολῖται ξένοις, ἡ δὲ πόλις πολίταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πέμπω ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἁλιεύω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.

Βόστρυχον ἠπίαλος τίλλει.
Τὸ τ' ἀμίλλης κράτος ἀμώμητον ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.
Στήθεα κροῦε, καὶ μοῦ ἀκουσθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πένθος πέψασθαι βουλάς.
Θωΰσσοντος ἑνὸς θωΰσσει δὲ ἕτερος.

Βλώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθόσυνον ὄλλυται.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρμὴν ἀνία.
Μάτην ἐσθίει θεωρός.
Καγχάζει χωλὸς λαγόνας κλάσαντος ὀρθοῦ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πραπίδας τύπτει λύπη οἰκεία.
Ἠλίθιος καὶ ἄτερ λύρας κελαδοῦ ἄλλεται.
Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.

Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ἀρνούμενος.

Κ Ε Φ. ι'.

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὅπλα δύτω ὁ δειλός.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον τίκτει φάραγξ.
Οὐρανὸν βροντῇ καὶ αἶαν, θῆράς τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.
Ῥᾳδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥξας ὑπήματα ὁ πωλεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Ταρομένου μελάθρου τοῦ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νενίηλον κλωβὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.

Κ Ε Φ. ια'.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἱκέτου ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτίει.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα ὁ χόλῳ πρηθόμενος.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.
Στέρνον κρηνὶς σπλάγχνων ὑπάρχει.
Ὀλέπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἔστι σπουδαίου ποιμένος.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσοντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτίστης.

Aſſentator, cum ſalutat, vulpes eſt.
Amore felem mus proſequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas ſecundos parentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abunde accipit ſolus is, qui beneficii memor eſt.
Viventium etiam adulatores corvi ſunt.
Infantis avia amorem paſcit.
Socrus fidelis anchora tuta eſt.
Gratia gratiam parit.
Retia ſodalis blandus ſtruit.
Sincerum oportet eſſe ſodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum eſt.
Et eſt amare durum.
Duriſſima omnium rea,
Amare, nec potiri.
Neminem tibi adjungas amicum, priuſquam exploraveris, quomodo prioribus amicis ſit uſus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam ſindit.
Fratres dilige, & matris conſilia non aſpernare.
Rara avis in terris eſt gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus converſaris.
Multi menſæ amici ſunt, pauci veritatis.

C A P. IX.

Gaudium, Dolor.

Hedera quidem Bacchus delectatur, capella vera Jupiter.
Incolæ hoſpitibus, ipſa vero urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, eſca ſtultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans conſolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Deſertum domicilium dolorem auget, annus (ſeu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehenſibilem facit,
Non omnia vulnera ſunt ſanabilia.
Diſcis delectabantur, & jaculis jaculantes.
Pectus pulſa, & flebilis vocula audietur.
Non ſinit maturare conſilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter bellnino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium triſtitia.
Fruſtra tempus terit ſpectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Anguſta via eſt, quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor inteſtinus.
Stultus vel abſque lyræ ſono ſaltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys, & fides.
Non purgat peccata, qui negat.

C A P. X.

Spes, Timor.

Qui metuit, arma induat.
Terret ſtrix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum, & terram tonitru, & feras terrefacit.
Sponde, prope eſt damnum.
Favor fovet ſpem miſeri.
Facile timidos terret ſtrepitus.
Poſt feſtum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum ſtridens metuit.
Accenſa domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum ſervabit cavea.
Occultare morbum, funeſtum.

C A P. XI.

Sævitia, Miſericordia.

Vehemens cum vehementi optime converſatur.
Supplicis lamentationem nemo aſpernatur.
Latum verberat æthera, qui ira flagrat.
Cilium iræ indicium eſt.
Pectus miſericordiæ fons eſt.
Deglubere oves non eſt probi paſtoris.
Iraſcentes odit conditor Olympi.

Κἂν ἀνοίγωσί ποτε ὁ δεῖ ἁρμοῖσθαι ἀπλωσῃ.

Στρῶσος σύρβλω ἔρει, μάνις λύσσαν.
Ζώστης ἔχει σπαραγμένον κυνὸς δερματίς.
Τίγριδος ἄλλει ἑταιρείαν.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Σταυρὸς μῖσος κάτωπτε σφάλλει.
Τύραννοι ἄσπλαγχνοι ὁ λάλον τὸ σῖτα, ἀλλ' αἵμασιν ἀνθρωπίνοις χορτάζονται.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.
Γεῦσον τόκων κρυπτὸς ἀπθήση ἰκτίν.
Περίσκεψαι, ἢ πρᾶος ἴσθι ἅμαξαν δίφρων.
Σμῆνος βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, ἢ ὁ πίζει.
Ἐριννὺς αἰνὴ θαλὼ ἐν κόλπῳ βόσκει.
Εὐλύρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τέλλεται.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἔνοχος.
Νάνον παιδὸς σμώδιγγας παρακαλεῖ.
Ἔλεος ἔλεον οὐκ οἶδεν.
Οἵα ἡ δεζὺς πρὸς οἶκτον εἰλαθῆναι.

Κ Ε Φ. ιβ'.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Α'Ηδὼν μὴ ἐν μάχαις καλέσῃ Α'ετόν.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.
Αἰτία νείκους νεῖκος.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα αἰπή.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιάθ σφενδόνῃ πίπτει λίθῳ.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, σώματα δὲ πλεῖστα.

Τιτύσκονται πολέμιοι πύργοις ἐν αἰπεινῷ.
Ὃν δειλὸς οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.
Νικᾷ ἕνα πεντάς.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀγαυρὸν μῶλος δαμᾷ.
Ἰθὺς καὶ λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.
Ὁ ἰσχνὸς θνητὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
Εἰρήνη τἀγαθὰ αὔξει.
Ὄαρα κακὴν ὀβολῷ οὐκ ἂν ὠνήσομαι.
Ἀμφὶ κρατὶ ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἔρευγε.
Μετὰ ἀϋτὴν ὑπέπτονται ἄκοντες.

Κ Ε Φ ιγ'.

Φήμη, Δυσφημία.

Ρ'Αδίως οἱ φαῦλοι κακίᾳ αὐτῶν τοὺς σπουδαίους.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐστι.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κλέος, οὐ χρόνος ἀμείβει.
Οὐχ ἁβρότονον, οὐδ' ἄβρωσις, ἢ συνάμεια, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει, ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.
Διαλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.

Τὸν ἱδρύοντα, ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.

Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχει.
Ἀμείβει ἐὰν μὴ εὔθαρ πνίγηται φήμη.

Κ Ε Φ. ιδ'.

Μισθὸς, Ποινή.

Β'Οτρύας οὐ φέρει ἄκανθα.
Οἱ θηρεύοντες ἐν πόντῳ λῃΐδα ἀκάτῳ χρῶνται.

Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νώτου φέρει.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
Ὀρνιθὶς ᾠὰ τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες πάρου ἄξιοι.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.
Οἱ ᾄδοντες τὸ πλαδὶν γλίχονται.
Βακτηρίαν αἴρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.
Μόχθον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.
Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοίσθιοι καὶ πρῶτοι ἓν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.
Αἰκία καὶ μώλωψ.
Ἕκαστος ἑὸν ἕκαστος μανδάλιον κομίζει.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.
Κοιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Τὸ ἡδὺ μάστιγι δίκην χοίρους ἐλαύνει.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævis opem ferre decet.
Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita ſodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapſus.
Odium, iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, ſed humano ſanguine ſatiantur.
Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipſe milvus eris.
Circumſpice, & mitis ſis, qui plauſtrum quæris.
Apum examinis regi jaculum non eſt, neque pungit.
Damnum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Laxatis diſciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius eſt.
Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Neſcit miſereri menſa coquinaria.
Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.

C A P. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet Aquilam luſcinia.
Præter pericula obſes nihil lucratur.
Rixa rixæ cauſa eſt.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius abſque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos vero corporis plurimos.
Ad ſcopum collimant hoſtes turri in alta.
Quem bellum reformidans non perdidit, a morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Inſuperabilem pariter, & debilem bellum domat.
Rectus, & curvus adverſus invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eructa.
Poſt acclamationem bellicam jacula volant.

C A P. XIII.

Fama, Infamia.

FAcile improbi malitia ſua aſpergunt probos.
Qui ſemel furatur, ſemper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus merit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, ſed fama bona, & honeſta.
Magna fama, & longe, lateque ſe extendens id, quod nihil eſt, eſſe facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi ſedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitudo, & ſcelus laudem ſuffocant.
Pertranſit, niſi ſuffocetur ſtatim, fama.

C A P. XIV.

Premium, Pœna.

NOn producit racemos ſpina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, ſed mores.
Plaga dorſi auriga eſt.
Pœnam fur non agnoſcit, niſi furſum tollatur.
Gallina ova pariens libera eſt.
Non omnes tiara digni ſunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.
In ſtadio ſalutis ultimus, & primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus eſt.
Verbera & vibex.
Suam quiſque pellem portat.
Dignum patella operculum.
Ceſſantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, ſulcus in agro.
Quod dulce eſt ſcuticæ inſtar porcos impellit.

Κ Ε Φ. ιδ'.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ὁ ψιττάκης ἐστι.
Ἀκκὼ, κἂν ζωρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ λαλεῖ.
Ἔπαινον φίλλων μᾶλλον, ἢ σαυτοῦ, λέγε.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα αἰκμῆς ξίφους.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.
Ἀκρίβεια λέλογχε θαμινὰ κατηγόρους.
Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.
Λόγοις ἀμοίβα τὸν λόγοις πείθοντά σε.
Λόγος ἀσελγὴς ἤθη χλιδῇ μαραίνων.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.
Αὐδὴν ἔγχελυς βλάπτει.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ἐχθρὸς μὲν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,

Ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως ὁ λαλεῖν δυνάμεθα.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα συμπαγεῖ.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
Μῦθος ὁ πείθεται πεῖνα.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.

Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λάγων.
Οὐκ ὄπα, ἀλλ᾽ ὄψιν κωλύει σκοτία.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ἐγχελῶντα ἐγχέλει.
Οὐδεὶς κρώζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.

Κ Ε Φ. ιϛ'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ φυτικὰ, Ζῶα.

Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὴν δὲ κίναδον γωλεία.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.
Τὸ κιῤῥὸν χροιὰ ἐράσμιον.
Κάγχρυος καλλοφρύνης, τὰ κακὰ βάλλει.
Κατώλιψ οἴκου κρηπίς.
Κόρισον ἡ ἀκτῆς οὐ κύζει.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστί, ἰσχὺ σε Πὰν παρελεύσεται.
Σίσυμβρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν πικέριον δίδωσι σίδη.

Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλμα μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.
Καρύκην βρῶμα ἐκθαίνει τ᾽ ἄθετεῖ.

Βρύον κ᾽ ἰνδικὸν κεῖς λείπει.
Βρύον μὲν ἐλλὸς, ἀλλ᾽ οὐ ἐλλέβορον ἔδει.
Γρυβὲν ὁ δεῖται βέσσος, οὔτε βώλου.

Φασιανὸς προύνης πρύτανις.
Φέρβει ψῆττα φακῆ.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν, χρόνον, δὲ παρέλθῃ,
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
Ἀγρίας βαίει ὁ φύσει.
Βαίτην οὐλοῖσι βαιόει.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ᾽ οὐ δειλιᾷ.

Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.
Ἶβις ὄφεις ἀναιρεῖ, αἰγιθαλὸς μελίττας.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.
Τὸ μὴ καῖον, πῦρ οὐκ ἔστι.
Ἐν πολυανδρίοις θρίδαξ ἧπαρ ἀκεομένη μόγις εὑρίσκεται.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλλων, πολλάκις κακῶν αἰτία.
Καιομένη σπινθὴρ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.
Δεύει δρόσος χλόην, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Λέσυλλον δὲ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.
Οὐδεμία ὀμφακος χρεία.
Κολοκυνθῆς κίκυς κυνίλη ἄγνωστος.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.

Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.

C A P. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falſitas.

SI omne loquens homo eſt, etiam pſittacus erit.
Acco, licet mitra ornata, non loquitur, quæ placere poſſiot.
Amicorum magis, quam tuam ipſius laudem prædica.
Lingua mala acutior caſpide gladii.
In opere exiſtens fur non vociferatur.
Noxia ſortitur crebra maledicos.
Inanis eſt vulgi ſermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem vero ſermo.
Verbis penſa, verbis qui ſuadet tibi.
Impudicus ſermo deliciis adoleſcentum frangit mores.
Conſuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rurſum.
Inimicus quidem mihi ille eſt, æque ac portæ inferorum,
Qui aliud occultat animo, aliud vero loquitur.
Balburire licet, donec loqui poſſimus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, reſonat.
Strepitus aquæ remo percuſſæ piſces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata ſermocinatio principis, & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honeſtos turba impudentium.
Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium eſt.
Cavillatorem illude.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

C A P. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum caminus, vulpem vero ſpelunca.
Peſſima arbutus fert poma.
Ex cauda calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo ſimilis eſt fiber.
Fulvus color amabilis eſt.
Appellente hordeo in furno toſto, mala appellunt.
Fundamentum domus trabs eſt.
Sambuci flos cimicem non capellit.
Si tibi coſtus non eſt, præteribit Pan diverſorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur, ſiſer in ſerpillum ſylveſtre mutabitur.
Minimum animal pulex ſaltu maximum ſuperat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena eſt, ſed non in oculis.
Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus averſatur.
Hordeum madefactum, & piper eis relinquit.
Muſcum quidem hinnulus, ſed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno ſulgenti non indiget, neque agro.
Phaſianus pruni cuſtos, atque inſpector eſt.
Nutrit lenticula Latum piſcem.
Roſa ſeneſcit brevi tempore, ubi vero tranſierit,
Inquirens invenies non roſam, ſed rubum.
Non gerit pyrus ſylveſtris ramos palmæ arboris.
Breoni piſci lanam ex corio conſutam induit.
Sibilando crocodilus terreſtria, & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putreſacit.
Ibis avis ſerpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat, qui corvum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non eſt.
In tumulis lactuca jecur ſanans vix invenitur.
Muſtela ſylveſtris animal non magnum magnorum ſæpe malorum cauſa eſt.
Scintilla urens vittam non curat.
Irrigat ros herbam virentem, & calor ſolaris tepeſacit.
Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
Grave onus aſini portant.
Variæ aves per ſublimem aera pennis volitant.
Non omne forum capras habet.
Fructus immaturi nullus eſt uſus.
Cucurbitæ vis canilæ ignota eſt.
Pulcherrima ſunt jugera, quæ in humidis, & herboſis locis ſunt.
Non eſt regio, quæ vermibus careat.

Canis

Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τῷ ἀνθρώπῳ ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶσθαι τῶν βοῶν.	Quemadmodum loqui hominis eſt proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ ἐπιθύνει.	Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.	Ubi multi ſunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.	Cancri marini inceſſum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	Caret ſquamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.	Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.	Non facile friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.	Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.	In fluviis, & ſtagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον, ἴοντε θάλος ἥδιστον βοραῖς.	Ida mons ibiſcum producit, violaſque capris pabulum gratiſſimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.	Ex juncis facti ſunt labyrinthi.
Ἄμπελον αἲξ, οὐχ ἱμάντες ἴπτει.	Vitem, non lorum fx lædit.
Γαῖαν ψεκὰς ἔγκαρπον ποιεῖ.	Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείῃ νικᾷ χελώνη.	Hinnulum teſtudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	Non fit ex ſpelta vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνὸς αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.	Latrante uno, latrat ſtatim & alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος ἵππου ἀπούσης.	Hinnit pullus equa abſente.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.	Humida quæ ſunt anas diligit.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.	Turget etiam groſſus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	Non abſterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.	Abſque pediculo pomum non creſcit.
Ζωλείας κράδη κριὸν τέρπει.	Laurus Alexandrinæ ſurculus arietem delectat.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ ξύλου κρεμαμένῃ πτοεῖται.	Exuviis anguis in ligno ſuſpenſis perterretur.
Γέρρον ἰξύας θραύει.	Ferit lumbos ſcutum Perſicum.
Γέντα κλιβάνιον θεραπεύει.	Medetur viſceribus clibadium.
Εἰ πράσῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.	Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Ψῆτταν φρύγων νοτίδα ἕξεις.	Latum piſcem pinſens humorem habebis.
Θοοὶ κυψέλης ὁροὶ οἷσιν αἰγίθαλλος, καὶ ἀνθρήνη.	Acuti ſunt alvearis apum inſpectores, parus, & crabro.
Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.	Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	Mel diligit urſus.
Ὄροβοι, ἀκοστὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.	Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.	Vitæ ſignum pulſus eſt.
Ἐν νήσῳ σκαλεύουσι.	In inſula olerum punctim cædit.
Χειμῶνα φεύγοντες, καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοὰς ὠκεανοῦ.	Frigus fugientes, & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	Una hirundo non facit ver.
Μυδάει μώλυζα κεκομμένη.	Putreſcit allii caput reſectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.	Nardum immature capit imperitus.
Ἄριστος ἐρίφων φύλαξ ὁ λύκος.	Optimus hædi cuſtos eſt lupus.
Λόφος, κἂν λεῖος ᾖ, μάσθλην ὀφείλεται.	Cervix jumentorum, licet glabra ſit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	Alabaſtrum, niſi album fuerit, non eſt bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.	Non omnis aſinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυνται τῷ σίτῳ ζιζάνια.	Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα, οὐκ ἀνθρώπους ἔθος.	Balare oves ſolent, non homines.
Τὰ ὦτα ὄνον δηλοῦσι.	Ex auribus cognoſcitur aſinus.
Κόσμον προστιθεῖσι κάλχη σίγλαι τε.	Flos quo tingitur purpura, atque inaures ornatum ſuperaddunt.
Γυιοῖ λήϊον ὕη πολλή.	Lædit nimia pluvia ſegetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.	Adunco prædam roſtro vultur rapit.
Κόπρῳ αἰσχυνεῖ οἶκον κολοιός.	Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἄμβη τε χάραξ οὐκ ἰαίνουσι.	Vitis pedamentum, & ſupercilium petræ non exilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	Splendet in olla teſtacea thynnus.
Θάλπει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.	Nutrit etiam accipiter pullos ſuos.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.	Oſſa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρῃ κοράκων.	Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.	Gaudet leo, ubi magna præda potitus eſt.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	Oleam in horto fovens ſolus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.	Solus aſinus rudit.
Στελὶς πίτυος ἴδος.	Viſcum pini ſudor eſt.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.	Qui ſmaridem aſpernatur, neque cetum habebit.
Γαγγλίον ἔρνος θαλλὸν οὐκ ἰᾶται.	Nervi contortionem planta virens non ſanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.	Non omne id, quod fulget, aurum eſt.
Χῆνα ἀποστείλας χῆνα ἀναλήψῃ.	Anſerem emittens, anſerem recipies.
Οὐ φυσᾶται μολγός.	Flatu diſtendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμών ἐστι.	Aries ovium dux eſt.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.	Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὀρμιῷ μηρίνθῳ ῥᾳδίως δήσεις.	Tenui funiculo facile aſinum ligabis.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.	Tripudiant ſurculi ſtolone amputato.
Σκίλλαν σκολοπένδρα στείβει.	Calcat ſquillam ſcolopendra.
Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non ſtatim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπόν σου μὴ ἴαπτε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.	Orontii quoque ſuccus utilis eſt.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.	Haud ſimilis eſt ciceri galiopſis.
Οὐ τρέφει θάσος θάψον.	Thaſus inſula herbas ad tingendum aptas non habet.
Λύει σοῦσον ὄζη.	Corrumpit lilium fœtor.
Τύψει στόμαχον τεῦθος.	Affligit ſtomachum loligo.
Κηλεῖ σπλάγχνα, ἰσχίον ἰσίκιον.	Mulcet viſcera, lumbumque iſicium.
Οὐχὶ ἅπας μερμηρίζων μήκωνα δρέπει.	Non quivis anxie cogitans papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνῃ.	Non eſt tarda perdix, niſi ægrotat.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι.	Apibus quidem dulce ſtillat mel roſa.
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰνὸν ἰὸν πίει.	Inde vero aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον, καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθαι, ἐπάγουσι.	Abſinthium, & amaracus ordine exulcerationes in oris ſuperficie perſequuntur.
Κόρυζαν, καὶ κίσσαν μόλις γάρον μόγις αἴρει.	Diuturnos ex defluxione affectus, & picam vix tollit garum.
Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.	Naſcitur in hortorum areis elleborus.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ιζ.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
Ἦν δ' ὄϊς. ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύραις.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμνὸν λύκος ἔκτανεν, ὠδῖς
Τὴν δάμαλιν. πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας,

Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Αἰεὶ καὶ φεύγοντα δράσσει.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.
Οὐκ αἰεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.
Χίλιαι ποτε δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χείλη.
Οὐδεμία δύη ἐστὶ μόνη.
Ἰοῦ, ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
Τὰ χρήματά ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάκιστος θυσάνων κόσμος ἰλύς.
Ὁ νομισμός ἐστι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἀπὸ ζημίας.
Τοῖχον χρόα καίζει.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.

Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμοι.
Ἀργαλέον πενίη κακὸν, ἄσχετον, ἣ μέγα δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.
Τύχης κινούσης θυρεὸν εὖ πράττομεν.
Λιμὸς, λοιμὸς, καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσι λοιγοί.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πολλάκις τίουσι, καὶ πρεσβύτεροι.
Ἰδία ἑστία πάντων ἀρίστη.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.

Χρήματα ἀνήρ.
Εἷμα ἀνήρ.

ΚΕΦ. ιη.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.
Τέρσεται κρίσις ὀπώρας μολούσης.
Ὀπώραν οἱ κακύνται πρότεροι.
Χιτῶνα χλαῖνάν τε χιὼν καλεῖ.
Αἴθει ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὲς αἴθει.
Ἔχει ὁ ἐνιαυτὸς μῆνας δύο καὶ δέκα.
Μνοῦς ἔτη προδίδωσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ οἶδε.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.

Ὀλόλυζε σὺν λύκοις καιροῦ ἀναγκάζοντος.
Ἀλοᾷ λείρια ῥῖγος.
Τὸ εἶθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρηκα μὴ θρύπτε.
Ἄγχεν ἂν σίλβῃ ἠὼς, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγετε.
Γνάμπτει γόνυ τὸ γῆρας.
Τὴν ἀκμὴν ἴουλος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ θῇς.

Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.
Δείλη τὸ ἥλικον ἠτρίου φαίνει.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.
Ὥρα ὥραν μινύθει.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.

C A P. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miſeria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

OPes Ariſtidæ bucula una, & lanigera
Erat ovis. His famem expulit a janua.
Privatus autem eſt utraque. Ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauperis vero perdidit armentum.
Para vero corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Miſer expers balatu mortuus eſt prope tugurium.
Aurum ſane, & argentum pulvis ſunt, & ipſi
Lapides iu calculoſu muris crepidine.
Infortuuium etiam fugientem comprehendit.
A neceſſitate omnia iu ſervitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id, quod paſſurus eſt.
Lubrici ſunt fortunæ greſſus.
Non ſemper deſiderio ſatisfacit calculus.
Vul mille calamitates ſunt inter calicem, & labre.
Nullum infortunium ſolum.
Eheu, viſcum fugiens uvis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum eſt.
Furtunatu omne ſolum patria eſt.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes ſunt vita improborum hominum.
Peſſimus fimbriarum ornatus eſt cœnum.
Nummus eſt unima, & lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers eſt.
Perietem color exornat.
Na mihi contingant, quæ volo, ſed quæ ſunt utilia.
Altæ turres civitatis ſunt ornamentum.
Gravu paupertas malum eſt, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani ſicut venti ſæpenumero vagantur non habentes jus eſculentum.
Fortuna cardinem movente bene nobiſcum agitur.
Fames, peſtis, & bellum populi ſunt pernicies.
Gemmas, & Arabicum lignum juvenes, ſeneſque in pretio habent.
Propria domus omnium optima.
Mortem Parca affert, opes rurſus, ac facultates auſert.
Divitiæ vitum faciunt.
Veſtis vitum facit.

C A P. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

VEſpera diei terminus eſt.
Areſit gramen veniente Autumno.
Ætatem non regunt tempora.
Tunicam nix, lanamque acceſſit.
Urit mature urtica vera.
Habet annus menſes duos, & decem.
Lanugo annos prodit.
Non ſemper æſtas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicut aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat.
Ululu cum lupis, quando tempus poſtulat.
Eaſiccat lilia ſrigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Feræ inſtar annus currit.
Conſule vir, fac vota ſenex, juveniſque labora.
Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Cum aurora ſulget, moniti adoleſcentes flores colligite.
Incurvat genu ſenectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua ſunt optima.
Poſteri dies reſtes ſuut ſapientiſſimi.
Grava ſenectus eſt hominibus pondus.
Si præſens bene collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
Veſpera, quanta pars ſtaminis confecta ſit, oſtendit.
Moleſtiam exhibere canis crinibus, impium eſt.
Hora (ſeu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'.

Ὕλη συμμιγής.

Ἄστυφον μὲν φάρμακον ὑφαίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.

Βλάπτει ἴλλους οὐλὴ, ἀκτῖσιν τ' ἡλίου στιλβόντων.

Οἱ ὑφάντου ἀγνύθας οὐ λείπουσι.
Γάνυσα ἐν ἀγορᾷ ζητοῦνται.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς ῥέει.
Βαρύτερον μολύβδου ἐστὶ, καὶ πτίλου ἐλαφρότερον.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ἄγαν ῥυπῶσθαι μανικός.
Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τούτοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.
Τί αὐγῇ καὶ ζόφῳ;
Ἀκὴν μᾶλλον, ἢ τὸ καμπύλον, ὀλέσει ἄρβηλος.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη καὶ ῥαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Φλιὰ οἰκίας γέρασμα.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ χεῖρες εἰσὶ κῶπαι.
Μαγὰς πένθος φυγαδεύει.
Πύθει μαμμωρὰ σαθέριον.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.
Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.
Ναρτάλη λώιον κρατῆρος.
Λύχνος τῇ λύγῃ ἐχθρός.
Οὐ κόβαλος βράβυλα μινύθει.

Ξίφος δίκην μύδρος ἐστίν.
Γόμφον ἐν πυθμένι νεὸς μάσε.

Ἀγκύλα ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσειν.
Τὸ ὅλον τοῦ μέρους μεῖζον.
Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.
Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.
Μὴ νόσφι ὑετοῦ νότος.
Κάμπτει ἔσθ' ὅτε γνώμην ὁ ἀγγάρης.
Χαλκείῳ πόδας τρίπους τίθησι.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήξεις.
Τοῦ ἔδειν ἀθάρην ἀδαήμων, παυέσθω.
Κοίρανος δακτύλων μέσατος ἐστί.
Ἀντὶ ἁρμάτων ἵπποις χρῶνται ἱππῆες.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βουνός.
Βορέαν ἅλως, οὐκ εὐδίαν τίθησι.

Μητρὸς δείκηλον θυγάτηρ.
Ἕλικος λύγῳ οὐ δέεται.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἄνθει.
Ἄγγαροι εἰς χώρην ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.
Ἀμαυρὸς ἐρίζει ὁ ἀριθμὸς ὀϊζυρός.
Λίπει ἰκμάδος αἴγειρος.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπτει, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἀλεξαίρει.

Νίφει γύην ψιάς.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.
Ἦτρον κύστιν ἔχει.
Θηρείοις νάπος ἤθη δίδωσιν.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.

Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.
Σύφαρ ὄφιος ψαφαρὸν ποιεῖ.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.
Στολῆς πείρινθος ἀμείνων.
Καμβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.
Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ σφῦρα.

Φυρομένου οἴνου φύσις ἔρρει.
Ἀβαρεῖς ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν θρύψει ζῶντες.

Πρὸς ἠϊόνι πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.

Σπέος οὐκ ἄνευ ζόφου.
Σὴ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἅπαντας.
Σπιλὰς θόλον μιαίνει.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτημένου ἀγκῶνος.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.
Λιγὺς Λίγυς πελέκεως σμῶξιν σφάλλει.
Ὁ Κρόνος κρονίων γενετήρ.
Τόξα ἄκοντα τρίζει, νεβροῦ πάνυ οὐδέν.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίεσθαι λαιμὸν ὀφείλει.

CAP. XIX.

Miſcellanea.

FŒtum involvens membrana auſterum quidem reddit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
Veriæ merces in foro quæri ſolent.
Peſſimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius eſt, & penna levius.
In febre acuta ſordeſcere, furioſum.
Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.
Non propulſat frigus ſtorea.
Quæ ſplendori cum tenebris communio eſt?
Aciem potius, quam curvitatem, ſcalprum amittet.
Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem, & convexitatem, quantum eſt inter album, & nigrum.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Veſtibulum domus ornamentum eſt.
Urinatori manus ſunt remi.
Expellit luctum magas.
Putrefacit mamera ſatherium.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
Coacervatam non patitur grandinem ariſta.
Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
Mactra nartala vaſe melior eſt.
Adverſatur tenebris lucerna.
Pruna damaſcena non comminuit radula caſeo deſtinate.
Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
Clavum, quo educto aqua e navi effluit, in navis fundo quæras.
Curva ſine hamo piſces non capies.
Totum parte majus eſt.
Lilium malleus non perficiet.
Conciones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſunt.
Non eſt auſter ſine pluviis.
Flectit interdum ſententiam curſor.
Aheno pedes ſupponit tripus.
Forfice pilum non reſecabis.
Pulmentum edere qui neſcit, deſinat.
Princeps digitorum medius eſt.
Loco curruum equis utuntur equites.
Non eſt haſta abſque cuſpide.
Non eſt collis ſpadonibus anchora.
Orbis circa Lunam præſupponit ventum, non ſerenitatem.
Matris imago filia eſt.
Habena ramus non ligatur.
Decerpens ſummitates ex ſingulis virtutibus etiam Muſices in flore reſplendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem veſtes hominum mirantur.
Obſcurum infauſtus numerus regit.
Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, ſed non famem decipit.
Madefacit arvum roris gutta.
Cauda ſemper extremum eſt.
Imæ parti ventris veſica ineſt.
Luſtra feris ſaltus præbet.
E medulla robur tanquam ex fonte ſalit.
Lesbiorum mores obſcœnos imitari ſtultum cogit pituita.
Anguis exuvium ſuber aridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Veſtis pellicea crate melior eſt.
Mutilatum naſum lavans ſapit.
Fruſtulum etiam crudæ carnis ſtomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acus.
Securis lanii inſtrumentum eſt, ſicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, & coctas melle ſimilas, qui in deliciis vivunt.
Prope littus cadens grandis ramus terram, & mare movet.
Spelunca non eſt tenebrarum expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium conſpurcant.
Ubi vulneratus eſt cubitus, brachium eſt infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Teſſeræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur ſecuris ictum decipit.
Saturnus moroſorum eſt genitor.
Arcus jaculum ſtridet, hinnuli corium nequaquam.
Servus obtuſus vitello ungere gulam debet.

Ὃς διαζῶσαι ὁ θέλει, λιτὸς ἔσεται.

Γαῖσον θίβῳ μὴ ἐμβάλλε.
Οὐδὲ δωματίου ἰκρίον ὠνήσῃ.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλης οὐ πωλεῖται.

Γονῆ χαμαῖο καρπῶν.
Κόαξ ἢ ἐπὶ σπαταγγιον ἄχουσι.
Υ, υ, πυθαλόν ῥινὸς αὐτὸ ἐστι.
Οὐδ᾽ ὁ δρῶν, καὶ ὁ δρῶν ἐποίησεν, οὐδ᾽ ἐγώ.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔα γεγένηται.
Ἐμοὶ ἐλλέβορος λειχῆνα.
Σπαργῷν χοῖνιξ λέγεται οἴνῳ πληρωθεῖσα.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγῳ βροτόν.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτῳ βάρεθρα.
Ἥραν ἰσάλη οὐ χρίζει.
Σκάνδιξ χυλόν, οὐ φελλὸς δίδωσι.
Ὅπου παγετός, ἐκεῖ κρύος.
Λοπάδος καὶ ἄμβικος χρῆσιν ταμίας οἶδεν.
Σφαλερὸν ὄψισμα νεφρός.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιτο.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γενομένου κινήματος.
Ἠρέμα ἄρδει ἀμάρας ὀχετός.
Οἰχομένῳ σέλας ἐν ὄρει ἀχλυώδης δνόφος ἕπεται.

Ἄμαξα πίπτει στερουμένη χοίνικος.
Θόρυβον γίγγρας θιάσου τ᾽ οὐκ ὄρει.

Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου ἐστὶν ἔργα.
Βάπτει μὲν ἀσκόν, ὕδωρ δ᾽ ὑγρὸν οὐ δίδει ποτί.

Κώθωνι λαιμὸς κύβιτον βλάπτει.
Ξύλου ἄνθραξ οὐ πρήθει.

Κ Ε Φ. κ'.

Ζωή, Θάνατος.

Κίρσον σχίζειν ἐπικίνδυνον.
Ἐκ τῆς κεράμου μέροπες εἶσιν ἅπαντες.
Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.
Κενὴ σκιά, καὶ ἀτμὸς ἐστὶν ἀνθρώπων βίος.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἀγέλη βοῶν λαιμῶν σφαζομένων.
Φοξός, ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.

Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος, καὶ πομφόλυξ.
Ἅπαντας Χάρων ἠρίωσε βάπτει.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐστι, καὶ καπνός.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Ζάγκλη μοῖρα ὀξεῖα πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.
Οὐδεμία πόα, ἡ βία τοῦ θανάτου βέλη κλάσει.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.
Οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.
Ἀΐζειν δεῖ ὃν βάσανος τοῦ φθοῦ πιέζει.

Νεῶν πατρὸς μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.
Αὐακάβαντας ῥυτὶς φαίνει.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
Σμώχει πρόσω σίλαχος σμίλαξ.

Qui flamini, quod deeſt, addere non vult, ſubtili ac tenui linteo carebit.
Gæſum fiſcellæ ne immittas.
Nullam denario tabulam emes.
Nauta qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non eſt, attamen minima pretio non venditur.
Evacuat fors mulctram.
Coax, & coi ſpatangum agunt.
Hy, hy, fervidi naſi vox eſt.
Neque hic, aut ille fecit, neque ego.
E latere Adami Eva facta eſt.
Inhibet helleborus lichenem.
Tumere eburnis dicitur vino repleta.
Non emerem ulla ratione mortalem.
Dentes homo triginta, & duos habet.
Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Non exornat Junonem veſtis e pelle caprina.
Succum dat ſcandix, non ſuber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini, & ollæ uſum promus condus novit.
Ren ferculum periculoſum eſt.
Prope litus currat lembus.
Ex cultro inciſorio cognoſcitur coquus.
Fimbria veſtem continet.
Facto motu arteriæ ſaliunt.
Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Decedentem ſplendorem denſa in terris caligo ſequitur.
Perit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Stertere, & dormire ejuſdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verum aquam humidam haud ſubit.
Poculo ſaga os cubiti lædit.
Lignum carbo non accendit.

C A P. XX.

Vita, Mors.

Varicem ſcindere periculoſum.
Ex argilla omnes homines facti ſunt.
Ut fœnum, ita & homo areſit.
Vana umbra, & vapor eſt hominum vita.
Omnes morti ſervamur, velut armentum boum ſaginatorum mactandorum.
Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.
Cinis homo eſt, flos, & bulla.
Omnium Charon urnam ſubmergit.
In fruticeto mortuum ne ſepelias.
Vita mortalium cinis eſt, & fumus.
Sua cuique vita obſcura eſt.
Falce mors acuta omne mortale genus metit.
Conſtans nihil in vita videtur eſſe.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis mortis tela frangit.
Pronus terram ſpectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare anim oportet, quem mortis tormentum premit.
Patrui exequias ne omnino aſperneris.
Annos ruga indicat.
Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nil ſunt.
Celeriter cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

Solon	Γνῶθι σεαυτόν. Noſce teipſum.
Chilon	Τέλος ὁρᾶν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
Pittacus	Καιρὸν γνῶθι. Occaſionem cognoſce.
Bias	Οἱ πλείονες κακοί. Plures ſunt mali.
Periander	Μελέτη τὸ πᾶν. Induſtriæ nihil impoſſibile.
Cleobulus	Ἄριστον μέτρον. Modus eſt optimus.
Thales	Ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτη. Sponde, prope eſt damnum.

Digitized by Google

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ Gentium, quæ a lingua communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Jonica, Dorica, Æolica: præter quas ſuam Dialectum, & idioma in quibuſdam habuerunt Poetæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis vero cum tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant (σ in ξ, ut ξυὼ pro συώ. σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir. contractionibus vero in primis gaudent.

Jones ponunt (η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
& contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, ſeco.

Ex conſonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι. contractionibus prorſus abſtinent, & diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant:

α (pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo; γα pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε.
pro ω, ut μουσᾶν pro μουσῶν, Muſarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
pro ει, ut κλᾶδας, pro κλεῖδας, claves.

η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.

ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, Muſa, & pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα, propterea.

αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.

ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, ſaliam.

οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω; σ pro θ. σεὸς pro θεός: κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur { ω, pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
& contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλάς, bonas.

Ex conſonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi: & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος, pro καλός; & aſpirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος: atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent: Homerus Jonicæ, qua maxime utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æſchylus in choris, & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

FI-

FIGURÆ DICTIONIS.

Proſtheſis.

PRoſtheſis eſt littera, vel ſyllaba principio dictionis addita, ut πταγὼν pro ταγὼν, a τάζω, apprehendo; σμικρός, parvus, pro μικρός.

Aphæreſis.

Aphæreſis eſt, cum littera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, feſtum; ἱρὸς pro ἱερὸς, ſanctus.

Syncope.

Syncope litteram, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit, ut εὑράμην pro εὑρησάμην, inveni; ἐγείνατο pro ἐγεινήσατο, natus eſt.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis littera, aut ſyllaba interjicitur, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, domus; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; βρῖ pro βριαρόν.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, eras; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, ramus. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, procul; θάλαττα pro θάλασσα, mare.

Metatheſis.

Metatheſis eſt litterarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέξω; ἔπραθον pro ἔπαρθον, a πέρθω, vaſto; ἔδρακον pro ἔδαρκον, a δέρκω, video; καρτερὸς pro κρατερός, fortis; κάρτος pro κράτος robur.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τἀμά pro τὰ ἐμά, mea; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, veſtimentum.

Anadiploſis.

Anadiploſis (id eſt, reduplicatio) eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρός; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE RESOLUTIONE VERBORUM.

Νεωτερικὴ ϰ̀ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρηστολογία, hoc eſt, Modus ſingularis inflexa verba cognoſcendi, & illa in ſua Themata breviſſime, & ſine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoſcitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris perſonis, & modis, docuimus modum compoſitionis verborum, hic vero docemus modum ſolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum, ſeu Thema facile reperitur. Ex ſupradictis igitur Regulis facile eſt deprehendere, quod illa ſua flexione, & formatione tripliciter immutentur, nimirum:

In initio, (licet hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, Activa vid. Paſſ. & Media, & in initio, quia ſolent recipere incrementa ſyllabica & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν, in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit una ſyllaba, & in altero duabus a parte antea; & ἄδω, ᾖδον, ἤγω, ἦγον, in quo exemplo non numerus ſyllabarum, ſed quantitas vocalium creſcit: hoc eſt vocales producuntur, ſicut & ὀγγύζω, ὤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα. nam α, ε, & ο in præſenti ſunt breves, & in præteritis mutantur in longas.

In fine vero, quia ſolent recipere terminos, necnon conſonantes terminales, quibus Thema creſcit interdum una ſyllaba, ut τύπτω, τύπτομεν, interdum duabus, ut τυπτόμεθα. primum vero & ſecundum futurum cujuslibet verbi in paſſiva voce creſcunt tribus ſyllabis in fine, nulla habita initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα. idem numerus invenitur etiam in illis verbis, quæ incipiunt ab una conſonante, vel a duabus, quarum prima eſt muta, & ſecunda liquida, habita ratione initii, & finis, ut ἐλελειμμέθα, λελειψόμεθα, a verbo λείπω. Nam illa verba, quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa, quæ nulla admittunt, non creſcunt ultra duas ſyllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾔσμεθον, a verbo ᾄδω, & ᾔσμεθον, ἐδόμεθον, a verbo ἔδω, excepto tamen primo, & ſecundo Futuro Paſſivæ vocis, ut ſupra diximus.

Præterea accidit, ut figurativæ conſonantes verborum rejiciantur, quæ ſunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω. πλήθω, πλήσω. ἀνύτω, ἀνύσω. aliquando mutantur in alias conſonantes, nimirum in ſuas affines. vel ſaltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην, λείβω, ἐλείφθην, λέλειμμαι, & λέλειμμαι, in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuiſſe in aſpiratam ſuam affinem φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ proximam ſuam affinem in Præt. perfecto Paſſ. quemadmodum & β figurativam verbi λείβω mutatam fuiſſe in φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ in Præt. perfecto Paſſ. Etenim quamvis conſonans μ ſit ex ordine immutabilium, affinis tamen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea accidit, ut vocales figurativæ, vid. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ ſunt α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω, ἀνορέω, ἀνορήσω, πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia ſolent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice verſa breves in longas, ut λήθω, ἔλαθον, ψάλλω, ἔψηλα, & aliquando ſubjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην, & aliquando præpoſitivæ, ut λείπω, ἔλιπον, φεύγω, ἔφυγον, & aliquando ſubjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα, σέλλω, ἔστειλα. & aliquando nil rejicitur, aut producitur, ſed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα, τρέφω, ἔτροφα.

Quoniam vero σ inter terminales conſonantes (quæ una cum illo ſunt ſex, vid. θ, κ, μ, ν, ς,) pro vario uſu diverſimode conſideratur, neceſſe eſt, ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus, quæ ejus officia ſignificent, eo vid. fine, ut in inveſtigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In noſtris Regulis mentionem fecimus τ͂ σ, quod in genere, & χαρθολικ vocavimus ſervile, ob ipſius multiplicem, & maximum uſum. Poſtea ſubdiſtinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc σ invenitur in Activa, & Media voce. Præterea in Paſſ. voce tribus (diverſis a prioribus) modis conſideratur. Nam in ſecunda perſona Præter. perfecti Paſſivæ vocis reperitur σ, quod (ſi placet) vocetur terminale, eo quod ſemper ſit annexum ſuo termino αι, vid. σαι, ut τετύπωσαι, τετύπωσαι. Dein datur σ, quod ſemper ſubſequitur dentalem aſpiratam θ, nam ſi quis velit inſpicere terminos omnes Paſſ. vocis, qui ſolent incipere a θ, vel ab α, & ι, quas vocales ſubſequitur, nullum reperiet, qui non habeat hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετύπωσθον, vel figurativam Thematis ut ἤλπισθον. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philothetum, & reperitur etiam in voce Media. Datur poſtremo σ, quod requiritur in prima perſona Præt. perfecti Paſſivæ vocis, & interdum non, (prout in regulis noſtris declaravimus) quod ideo nominabitur Hotethetum. In his, quæ de σ diximus, eluceſcit utilitas, & poteſtas τ͂ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem ſcio) manifeſtavit.

- Servile, ſeu χρήσιμον, & ſuæ poteſtatis σ.
  - Vox activa
    - Explicitum σ. λύσω.
    - Implicitum σ. λείψω.
    - Potentiale σ. σπερῶ.
  - Paſſiva Vox
    - Terminale σ. τετύπωσαι.
    - Philothetum σ. τετύπωσθον.
    - Hotethetum σ. πεπλεισμαι.
  - Vox Media
    - Explicitum σ. λύσομαι.
    - Implicitum σ. λείψομαι.
    - Potentiale σ. σπερῶμαι.
    - Philothetum σ. ἐσπείρασθε.

Hoc præterea non ignorandum eſt, figurativas verborum (vid. Labiales, & Palatinas) poſſe etiam dici Implicitas, & Explicitas: nam in duplice conſonante ψ tres Labiales implicantur (vid. β, π, φ,) & in Ξ tres Palatinæ, vid. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; tamen ubi σ Implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λελείψομαι, π eſt Implicita, & per conſequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην, κ eſt Implicita, & eadem de cauſa γ & χ. Verum in ἐτυπόμην π, & in ἐλεγόμην γ ſunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activæ vocis, & σ terminale Paſſ. vocis fieri Implicitum, quando Labiales, & Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι, λέξω, λέλεξαι.

His

His præmiſſis, ut facilius inveniatur Thema, quæ ſequuntur, obſervanda ſunt.

1. Primo rejiciantur a parte ante incrementa ſyllabica, ſeu temporalia (ſi adſint). Si enim nulla ſunt, nulla datur dubitandi cauſa.

2. Secundo rejiciantur a parte poſt termini, nec non terminales conſonantes, ut & ς, quocunque modo conſideratur.

3. Tertio non omittendum eſt, fieri mutationes vocalium, quæ inveniuntur in medio verbi: vid. ω, reſtituatur in ſuam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαθον, λήθω. ἔτραγον, τρώγω. ἐτμάγην, τμήγω. quemadmodum & ι rejiciatur, vel addatur, ubi neceſſitas poſtulaverit, & ο vertetur in ι, vel addatur υ, ubi opus erit, ſecundum regulas traditas de incrementis verborum.

4. Obſervandum eſt præterea, quod rejectis terminis a parte poſt in Paſſ. voce, & in Media, quæ aſſimilatur illi ratione terminorum, ſi reſtat conſonans (excepto σ) illa eſt figurativa, vel affinis ei: ſi vero reſtat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam eſſe figurativam, vel ζ, vel duo σσ, & per conſequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non poteſt tolli, niſi inquiſitione Dictionarii, vel uſu, quamvis aliquot notas afferre poſſimus, quarum beneficio illa maxima ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto ς terminali, vel Hototheto, ſeu Philothero, ſi reſtat diphthongus, illa eſt figurativa: ſi vocalis ι, & verbum ſit hyperdiſſyllabum, tum ſemper ζ; ſi vero α, tunc aliquando ζ, aliquando α eſt figurativa: ſi vero reſtat η, vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, videlicet η vertitur in α, vel ε, & alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod eſt figurativa: ſi vero reſtabit α, ι, vel υ, ſæpiſſime illæ ſunt figurativæ. His igitur bene obſervatis, & omnibus extrinſece rite rejectis, terminatur verbum Barytonum Activæ vocis per ω, Paſſ. vero, ſeu Mediæ per ομαι, & verbum in μι claudetur per terminum μι Activæ vocis, & Paſſivum, ſeu Medium per μαι.

Hæc ſane magno erunt nobis auxilio, ſed uſus excedit inter omnia. Porro ut facilius intelligantur, quæ hactenus diximus, ſequentem Hypotheſin ſubjungamus.

Supponemus igitur, hujuſce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidiſſe in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκεκόφθε, ὑπερεσάχθην, διηρπάξατο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐνῶρσε, ἐπεσημηνάμην, ἐπιπεπλέχθαι, ἐπιτετραφέναι, ἐπιτετυγμένα, ἐῤῥωσθαι, ἀπολελύσθαι, ἀπεδραμεν, κεκροῦσθαι, κεκρυφέναι, ἀνέθρα, παρέθη, &c.

Ἐξαλεῖψαι. Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoſcitur eſſe Aor. 1. Act. vocis, Mod. infinit. e termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto una cum σ, quod in ψ erat implicitum, reſtabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω, reſtabit verbum ἐξαλείπω. quod ſi quæratur in Dictionario, non invenietur, ſicut & ἐξαλείβω. dicam igitur eſſe ἐξαλείφω, deungo, & per metaphoram, deleo. Nam φ, ſicut & β, ob σ extrinſecum Futuri primi (e quo Aoriſtus primus formatur) mutatur in π ob εὐφωνίαν.

Ἐκεκόφθε. Videmus eſſe Præteritum pluſq. paſſ. ex duplici incremento ſyllabico κε, uno duplicato Perfecti, & altero ſimpliciter repetito pluſq. perfecti, & ex termino uno cum terminali θ, ut ἐτετύφθε, quibus rejectis, & adjuncto termino communi ω, vel ομαι, reſtabit κόφω, vel κόφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, ſicut neque κόβω, vel κόπω. quod ſi τ addas π ob εὐφωνίαν, invenies κόπτω, comedo, nam π. ſicut & β, mutantur in φ ob θ ſequens terminale.

Ὑπερεσάχθην. Eſt aor. 1. Paſſ. vocis, qui cognoſcitur ex termino, & θ terminali θην, & incremento ſyllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni Imperfecto, & Aor. primo & ſecundo Modi indicativi nuſquam reperietur η in initio verbi, quod ſit vocalis thematica, quia in illis juxta regulam vertitur in η. Excepta tantum licentia Poetica, ut apud Homerum Ἰλιάδ. ῥαψ. ο. ἐρητύοντο τε λαοὶ, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, coerceo. Poetæ ſi quidem reſpuunt incrementa temporalia, & ſyllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὃν τέκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτεκεν αὐτὴ, quem peperit ipſa. Θεὰς ὀνόμηνεν ἅπαντας, pro ὠνόμηνε, ab ὀνομαίνω, nomino, ῥαψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, & terminus cum conſonante terminali θην, addito termino generali ω, reſtabit σάχω, quod ſi quæras in Dictionario, non invenies; imo neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum eſt σάττω, onero, & ὑπερσάττω, ſatis ſuperque onero. nam γ, & κ figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ, vel duo σσ) ſoleat mutari in χ ob ſequens terminale θ, ſicut λέγω, ἐλέχθην, πλέκω, ἐπλέχθην.

Dico virtualiter, quoniam ζ & σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ eſt implicitum, & per conſequens γ, χ.

Conſtat eſſe Aor. 1. Mediæ vocis a termino σατο, una cum σ, quod erat implicitum in ξ, ut ἐτύψατο, quo rejecto, & addito termino communi ω, reſtabit διηρπάκω, quod non invenies in Lexico, neque διηρπάγω, διηρπάχω, aut διηρπάζω, vel διηρπάσσω. Debes igitur concludere, te non advertere incrementum temporale η, quod ſi vertas in ι, dein quæras iterum, ne tum quidem invenies; verſo vero in α reperies eſſε ἁρπάσσω, amputo, abſcindo, illido, & metaphorice impeto; ut ὀνείδεσιν ἁρπάσσειν τινὰ, convitiis impetere aliquem: cujus generis verba in Præteritis pariunt Tyronibus amplam difficultatem. Etenim quindecim verba ſunt illis inquirenda. ſcil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, vel ἠράσσω. præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, ſive ἀράσσω, & quinque ſuperiora, ſc. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, ſive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas, addito σ ex parte Futuri, efficerent in illo ξ juxta regulam, quæ vero habent pro figurativis ζ, vel σσ, ut ex ordine διηρπάξατο, poterant habere ξ in Futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε, vel α vertetur in η, & hoc modo unum verbum in Præteritis immutatum, ſi Thema ipſum, & ipſius ſignificationem ignoret, merito Tyroni, imo & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non poteſt ſuperari aliter, niſi uſu. Beatior ſane eſt lingua Latina, quia longe natura facilior, ſed χαλεπὰ τὰ καλὰ, difficilia, quæ pulchra. Διηρπάξατο.

Præteritum perf. paſſ. Inf. rejicietur incrementum ſyllabicum κε, & terminus αι, a parte poſt cum terminalibus conſonantibus σθ, reſtat κλω, σ vero indicabit eſſe aliquam figurativam Dentalem, vel ζ, vel σσ, ſed non erit niſi κλώθω, glomero, vel neo; quia diſſyllabum, ut & πεπεῖσθαι, a πείθω, ſuadeo. Κεκλῶσθαι.

Conſtat eſſe Participium Præteriti perfect. Mediæ vocis numeri pluralis, generis maſculini a termino ότες, & figurativæ præſentis, quibus rejectis una cum ἀναδιπλώσει Attica priorum litterarum Thematis, & verſo incremento temporali η in ε, & addito termino ω, reſtabit διελύθω; ſed hoc non eſt niſi addatur præpoſitivæ ι, ut fiat diphthongus ει, qua addita Thema eſt διελεύθω inuſitatum, pro quo διέρχομαι, prætereo, & per metaphoram differo, ſeu oratione percurro; in formando hoc Præterito Medio ε rejicitur, non per regulam communem, quia penultima Præt. Med. non mutatur, niſi fuerit una harum quatuor, α, αι, ι, ει, θάλλω, τέθηλα. κλάζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα, & λείπω, λέλοιπα. ſed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἀναδίπλωσιν priorum litterarum præſentis, idque in verbis hyperdiſſyllabis, in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἔλυθα, communiter, & ἐλήλυθα, Attice: ἀκούω, ἤκοα, & Attice ἀκήκοα, ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλειφα, & ſimilia. Διεληλυθότες.

Particip. Aor. 1. Paſſ. unde rejiciendum eſt σθέντα, σ indicabit eſſe aliquam Dentalem, vel σσ, vel ζ, & erit μεθαρμόζω, coaptο, quia triſyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, perficio. Μεθαρμοσθέντα.

Eſt Infinitivus Præteriti perf. Paſſ. vocis. cognoſcitur e tono in penultima, incremento duplicato κε, & termino una cum terminali θ, & Hototheto ς, quibus rejectis, & addito termino ω, fit κάω — quod cum non ſit, neque erit κάδω, κάθω, κάτω, ſeu κάσσω, reſtat eſſe κάζω, orno, & decoro, verbum Poeticum, & apud Homerum Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. Τῶν σε γέρον τὸ πάρος μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι. Horum te, ſenex, divitiiſque, & filiis ajunt exornatum fuiſſe. Κεκάσθαι.

Aor. 1. Med. rejicietur ε, terminus σάμην, & qui reſtat ι, & verbum eſt polyſyllabum, idem ζ eſt figurativa, ſcil. διαχειρίζω, tracto, ut ἐπορισάμην, e πορίζομαι, ſeu πορίζω, comparo. Διεχειρισάμην.

Eſt Particip. perf. & pluſq. perf. Paſſ. quare rejiciendum eſt incrementum ſyllabicum πε, & in fine μένα, una cum ς Hototheto, quod eſt indicium ejus figurativam eſſe Dentalem, vel ζ, vel σσ, & eſt quidem ζ, vid. πυκάζω, denſo, ſeu tego, quoniam polyſyllabum. Πεπυκασμένα.

Eſt particip. perfect. Med. Quare rejicienda eſt duplicatio in initio σε, & in fine terminus Participialis ότες, & quoniam η habet ι ſubſcriptum, ideoque cum ſit impropria diphthongus, vertetur in propriam, vid. αι, & addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, ſcopis purgo. ut πεφηνότες, e φαίνω. Verba hujuſce ordinis, ſc. immutabilium, felicius, & citius reperiuntur, quam cætera, quæ ſervant figurativam Thematicam. Excepto ε, quod ſolet mutari interdum vel in γ, vel in μ, prout in Regulis videre eſt. Σεσηρότες.

Vocabulum in Homero, & juxta meas Regulas video eſſe Aor. 1. act. voc. ob ς Explicitum. Præterea puto ε eſſe incrementum ſyllabicum, quo rejecto una cum σε, & addito ω, reſtabit νόρω. quo quæſito, & haud invento, concludam ν non eſſe Thematicam litteram, ſed præpoſitionis ἐνὶ, qua rejecta, reſtabit ὄ- Ἐνῶρσε.

ρω, quod ſi quæram, non inveniam: dicam igitur eſſe temporale incrementum. Quod ſi vertam in *ε*, erit *ἔρω*, quod tamen non eſt, quia eſt *ἄρω*, apto, cujus Futurum facit communiter *ἀρῶ*, & Æolice *ἄρσω*, & ex hoc *ἦρσεν*, & cum præpoſitione *ἐπὶ*, *ἐπῆρσεν*, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. *ραψ.* ξ.

> Ἔγχεσι θάλαμον, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
> Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθήνασθαι. Eſt Aoriſt. 1. Infin. Med. ideoque *σασθαι* rejecto, & verſa *η* impropria diphthongo in *αι* propriam, & termino Paſſ. voc. adjecto, erit *παθαίνομαι*, vehementer afficior.

Ἐπισημηνάμενον. Cognoſcitur eſſe Particip. Aor. Med. per terminum *αμενον*, in quo *σ* potentiale ſubintelligitur: quare rejecto termino *αμενον*, & verſa impropria diphthongo *η* in *αι*, & addito generali termino *ω*, eſt *ἐπισημαίνω*, indicium facio, ſeu ſignifico.

Ἐπανασεισθῆναι. Cognoſcitur eſſe A. 1. Paſſ. per terminum *θῆναι*, quo rejecto, *σ* Horothetum indicabit eſſe verbum tertii, vel quarti, vel ſaltem ſexti ordinis, & ultimum erit. nam illo termino cum *σ* rejecto & addito communi termino Paſſ. *ομαι*, erit *ἐπανασείομαι*, adverſus aliquem concutior, a *σείω*.

Ἐπιτετροπευμένοι. Hæc vox eſt Particip. Præt. perf. Paſſ. a qua rejecto *μένοι*, & duplicato *τε* a parte ante, & addito termino Act. *ω*, vel Paſſ. *ομαι*, verbum erit *ἐπιτροπεύω*, vel *ἐπιτροπεύομαι*, procuro, adminiſtro, in tutela habeo. Hujuſce generis verba recte, nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam *ευ*.

Ἐπεπυργώμεθα. Eſt pluſquam perf. Paſſ. unde rejecto in initio incremento *επε*, & in fine *μεθα*, reſtat *πυργω*. deinde *ω* in *ο* verſo, additoque terminali *ω*, fit *πυργόω*, munio, ſeu turribus urbem inſtruo, a nomine *πύργος*, turris. Hujus generis verba nulla difficultate deprehenduntur; quia omnia fere ſunt derivata a Nominibus, ac proinde ſolent mutare figurativam *ο* Præſentis in *ω* in ipſo Futuro, ut videre eſt in Regulis noſtris de Futuro Activæ vocis.

Ἐῤῥοφήσθω. Conſtat eſſe in Perfecto Paſſ. Med. Imperat. tert. perſ. Quare rejiciendum eſt *ε* una cum *ρ*, & in fine *σθω* cum *σ* Philothero, & verſo *η* in *ε*, & addito communi termino *ω*, fit *ῥοφέω*, quod etiam & *ῥοφάω* recte dicitur, ſorbeo, & exhaurio. Id genus verba facile etiam deprehenduntur. Nam *η* figurativa longa eſt indicium, quod figurativa primitiva erat *α*, vel figurativa longa eſt indicium, quod figurativa primitiva erat *ο*, vel *ε*; neque *σ* vobis dubium ciect, quod licet non admittatur in prima perſona Præt. perf. Paſſ. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties *θ* terminalis ſubſequitur, ibi *σ* deſideratur, atque ideo vocatur *σ* Philothetum.

Ἀπελαθήσεσθαι. Eſt Fut. 1. Paſſ. Inf. quare *θήσεσθαι* rejecto, reſtat *α* figurativa, cui addito termino *ω* fit *ἀπελάω* inuſitatum, pro quo *ἀπελαύνω*, abigo: in hoc Verbo debuerat eſſe *σ* Horothetum, ut *γελασθήσεσθαι*, a *γελάω*, *πετασθήσεσθαι*, a *πετάω*, ſecundum Regulam; ſed *ἐλάω*, pello, facit *ἔλαμαι*, & *ἠλάσμαι*.

Ἀναδραμών. Eſt Aor. 2. Act. *ων* Participii termino rejecto, verſoque *α* in *ε*, una cum termino *ω*, fit *ἀναδρέμω* inuſitatum, pro quo *ἀνατρέχω*, recurro.

Καταβιῶ. Aor. 2. verbi in *μι*. Rejecto enim incremento *ε*, additoque termino verborum in *μι*, fit *καταβίωμι*, vivo. Diximus enim in his temporibus figurativam ſervari longam, ut *γνῶμι*. Aor. 2. *ἔγνων*, *γνοὺς*, ſic & *βίωμι*. Aor. 2. *ἐβίων*, *ως*, *ω*, &c.

Καταγείς. Aor. 2. Paſſ. a quo rejecto *εις* termino participiali, & addito communi termino *ω*, fit *κατάγω*, conſtringo, inuſitatum, pro quo *κατάγνυμι*.

Ἀπέδραν. Aor. 2. Act. cujus incremento rejecto, & figurativa *α* verſa in *η*, & cum termino Verborum in *μι*, fit *ἀποδρημι*, aufugio. Hoc eſſet *ἀπέδρην* juxta Regulam, quia Aor. 2. ſolet ſervare figurativam longam, ſed unum eſt eorum, quæ excipiuntur.

Παρέβη. Aor. 2. Act. verbi in *μι*, qui cognoſcitur a figurativa *η*, quare incremento *ε* rejecto, & addito termino *μι*, fit *παρέβημι* inuſitatum, pro quo *παραβαίνω*, tranſgredior.

CON-

Digitized by Google

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

ALTER

DE ARTICULIS.

ARticulus duplex eſt, unus præpoſitivus, poſtpoſitivus alter. Præpoſitivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quod Nominibus, Participiis, & interdum Verbis infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Poſtpoſitivus vero dicitur Græce ὑποτακτικόν, quod Nominibus tantum poſtponitur; ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut ſignificatio oſtendit ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Nos autem de præpoſitivo tantum agimus, qui accuratius loquendo ſolus eſt Articulus.

REGULA I.

QUando ſermo eſt de re quapiam certa, de qua videlicet nobis conſtat, tunc nomen illud gaudet articulo, ſin minus, reſpuit: ut Iſoc. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ εἰ θέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις, in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula ſola pene ſufficeret, ut de uſu Articuli minime dubitaremus: pergamus tamen alias præſcribere, quæ variis exemplis eandem illuſtrabunt.

REGULA II.

NOmen ſubſtantivum, ſeu appellativum, ſi conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen, ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus ipſi præfixus ſufficiat. Demoſth. pro Corona: Σκοπεῖτε δὲ τί χρὴ τὸν εὔνουν πολίτην, καὶ τί τὸν μετὰ πλείονος φρονήσεως, καὶ ἀληθείας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνουν adjectivum, quod præponitur appellativo πολίτην, contentum eſt unico articulo.

Quod ſi adjectivum poſtponatur, opus eſt duplici articulo, uno ſc. pro adjectivo, pro appellativo, ſeu ſubſtantivo, altero. Lyſias contra Eratoſthenem. Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἤλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα ἄργυρ ταῖς θυσίαις ταῖς πατρίοις ἂν ἐξήρκεσεν, &c.

Quod ſi adjectivum in priori loco deſideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demoſth. pro Corona: Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τὴν Φωκέας σωτηρίαν πείσωνται. ubi τῆς ἐπὶ τὴν Φωκέας, ſubintelligitur ſuſcepta.

Iſta repetitio articuli fieri etiam ſolet maxime cum venuſtate, ſi nomen ſubſtantivum ſequatur genitivus poſſeſſivus, & potiſſimum ſi intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic caſus etenim æquipollet adjectivis, ubi cum genitivus poſſeſſivus juxta Regulam quartam requirit ſuum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis poſſeſſivi. Demoſth. pro Corona. Συμβαίνει δὲ Φιλίππῳ καὶ ὑμῶν ὁμοίως ἅμα τῆς ἀπεχθείας, καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων. ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur deſignando moleſtiam, & ſtupiditatem Thebanorum.

REGULA III.

IN definiendis rebus neque ſubjectum, neque attributum exigunt articulum. Ariſtot. ad Nicom. Ἀρετὴ ἄρα ἐστὶ ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ᾧ ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis. Ἔστι δὲ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus Nominibus ἀρετὴ, & συλλογισμὸς, ut ſubjectis; nec Nominibus ἕξις, & λόγος ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur articulus ſubjectis, ac potiſſimum apud Oratores, ſed non prædicatis, ut Demoſth. pro Corona: Ἴστε πολλὴν καὶ τὴν βλασφημίαν, ἣν κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο. συκοφαντίας ὅσας ὑπεδείξω &c. in quo exemplo Nomini βλασφημίαν, quod eſt ſubjectum, præponitur articulus, at Nomini συκοφαντίας non item, veluti prædicato.

REGULA IV.

GEnitivus poſſeſſivus Nominis, vel Participii, imo & Nomen ipſum, a quo poſſeſſivum regitur, gaudent articulis: ut Demoſth. pro Corona: Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, εἴπερ ὀρθῶς σκοπεῖ, ταῖς τῶν τότε εὐδοκιμούντων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταὐτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τοὺς τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi Nomini, una cum Participio εὐδοκιμούντων, & συκοφαντούντων præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo obſervandi ſunt articuli, qui immediate gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τὴν, &c. Inſuper licet non exprimatur Nomen ſubſtantivum in ſecundo membro periodi, videl. πολιτεία, magno tamen cum lepore ſubintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdum vero hic articulus genitivi poſſeſſivi omittitur, & potiſſimum in nominibus propriis, ut in exemplo ſecundæ Regulæ videre eſt. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. & Demoſth. pro Corona: Οὐ δὲ γ' ἐπιτήδειος ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς φαίνεται.

REGULA V.

NOmen, quod ante ſe, vel poſt ſe habet Pronomen ἑαυτοῦ, ἡ, ὁ, ..., αὐτὸ, τοῦτο, ſemper exigit articulum. Demoſth. pro Corona: Ἄλλο γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, &c. Idem: Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lyſias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ στήλῃ γεγραμμένος. Idem pro Ariſtoph. Πολλήν μοι ὑποψίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσί, ὦ ἄνδρες δικασταί. Ante ſe: Poſt ſe.

REGULA VI.

ARticulus locum habet in diviſionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν, quæ præponi, & δὲ, quæ ſubſequi ſolet. Hic modus loquendi perelegans quidem eſt, & uſitatiſſimus. Iſocr. ad Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τοὺς τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν. ubi clare patet ὁ μὲν (Homerus ſc.) & οἱ δὲ ſc. Tragici.)

REGULA VII.

NOmina propria, ſeu Cognomina, ſi ſolitarie ponuntur, raro adſciſcunt articulum. Lyſias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλος ὢν Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Ariſt. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudet. Demoſth. adverſus Ariſt. Ὡς δὲ συνέλεξε δύναμιν πάλιν ὁ Ἀρταβάζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod ſi proprium Nomen cum Cognomine, vel utrumque cum nomine patriæ una ponantur, ſæpius accidit, ut ultimum ſolummodo ſortiatur articulum: ut Lyſias contra Eratoſthenem: Ἀνέβη μὲν τοι τῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi: Τούτων τρίτων Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπτρεύς, &c.

Si vero nomen Patriæ non datur in recto inſtar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεὺς) ſed neceſſe ſit, ut nomen Patriæ in diverſo caſu ponatur cum aliqua præpoſitione, val adverbialiter, tunc articulo maxime gaudet, Demoſth. adverſus Andr. Οὐχ ὁ δὲ εἰσήνεγκε, Λυσιπίδην τὸν ἐκ Κειάδων εἰκοσιπέντε καὶ τετταράκοντα δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο΄. καὶ μικρόν τι πρός.

REGULA VIII.

NOmina propria poſt ſe recipiant articulum, cum genitivo poſſeſſivo parentum. Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametſi ſetiſſime, exprimitur; ut Halicarn. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακούσιος μὲν ἦν γένος, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. Lyſias Cephali filius, &c. Hoc tamen nil impedit, quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demoſth. pro Corona: Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου, h. e. filius Atrometi, &c.

REGULA IX.

PRonomen demonſtrativum οὗτος, αὕτη, τοῦτο, conjunctum cum adjectivis in gradu ſuperlativo, quibus terminus univerſalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν ſuperadditur, ante iſtum terminum vendicat articulum, idque venuſte admodum. Lyſias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων ἀνθρώπων πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίαζεν, &c. h. e. Et hic omnium ſceleratiſſimus ita aperte colluſionem ſuam prodidit.

REGULA X.

TErminus Univerſalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν nominibus præpoſitus articulum poſt ſe requirit, ut Demoſth. pro Corona: Πάντα μὲν τοίνυν τὰ πεπραγμένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι ὄντα δικαίως, οὔτ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lyſias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς αἰτίας ἐρρῖφθαι ἢ τοιαύτην γραφὴν ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demoſth. pro Corona: Ὁ γὰρ τότε ἐνστὰς πόλεμος ἄνευ τῆς καλῆς δόξης ἐνέγκεν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod ſi terminus univerſalis privetur nomine ſubſtantivo, vel adjectivo, tunc articulum ante ſe eleganter exigit, ita tamen ut erticulum intet, & nomen univerſale aliquid inſeri debeat. Lyſias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐνόμως διαπεπράξονται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

REGULA XI.

ἌΛλος, ἄλλη, ἄλλο in re certa ante ſe exigit articulum: ut Plato de Legibus. Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὲ χρεὼν διπλάσιον τρῶσιν ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lyſias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ᾽ οὐ μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Iſocr. de pace: Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγοῦνται χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lyſias ad Delationem. Καὶ τοι ὅσοι τούτοις φθονεῖ, ἅτε οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, ποῖος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀπέχεσθαι δοκεῖ πονηρίας.

Quod ſi ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο notam quandam indeterminatam ſecum conjunctam habet, tunc ſecundum primam regulam articulo deſtituitur: ut Demoſth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὐτῷ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν καὶ ταῦτ᾽ ἐγγυᾶσθαι, h. e. Nulle etenim ratione nititur hæc cauſa, qui ipſe talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam ſe ſatis eſſe facturum polliceri, atque adeo ſpondere. Et inferius: Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐστὶ δίκαιον τὴν ἀδελφὴν τὴν σὴν μηδ᾽ ἔτι καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικοῦσαν, μηδ᾽ ἀπηλλαγμένην Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτου, μηδ᾽ ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ᾽ εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut qui æquum eſt ſorore tua ne hodie quidem alteri cuipiam nupta, nec ab Aphobo deſerta, neque per iſtum dote numerata, quæ in his rebus neque quæſtionis, nec allum alind jus accipit?

REGULA XII.

GEnitivus partitivus ſemper gaudet articulo. Iſocr. Orat. Panathen. Ἔτι δὲ τῶν μὴ μὲν καταβεβλημένων εἶναι, μηδὲ τῶν καταμεμελημένων, ἀλλ᾽ ἐκείνων, περὶ ὧν αἱ χαρίεστεραι τῶν ἄλλων καὶ μουσικῶν ἂν, καὶ ἐκλαχόντων εἰς σπουδαίων ὄντων. Lyſias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἀξιῶν ἂν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν.

REGULA XIII.

NUlla pronomine ante ſe requirunt articulum. Ut Lyſias pro Ariſt. Αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν ἐκεῖνον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferius, Ἐθέλοντες δὲ ἐκεῖνον λογίζεσθαι, &c.

Pronomen vero αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quando ſonat idem, eadem, idem, tunc neceſſario ante ſe poſtulat articulom. Ut Demoſth. pro Coron. Ἐστὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ᾽ ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. h. e. Non eſt enim Oratoris honoranda oratio, o Æſchines, neque ſonus vocis, ſed quod eadem cum populo eligat, & eoſdem, quos & patria, amet & odio habeat.

REGULA XIV.

QUendo præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia οὕτω, vel οὕτως, imo & nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum. Lyſ. in Apolog. Ἐγὼ δ᾽ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ. Et alibi: Ἀκηκοὼς δ᾽ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c.

REGULA XV.

ΠΟλλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, ſi numerum deſignant ἀπροσδιόριστον, i. e. indeterminatum, nullatenus exigunt articulum. Iſocr. de pace: Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον, καὶ πολλοὶ τῶν οὐκ εὖ φρονούντων ἐμακάριζον αὐτήν. h. e. quæ dum viderent cum ipſi, tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferius: Εἰς οὓς πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ᾽ ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. h. e. ad quos multi e finitimis, aliiſque Græcis conveniebant, &c. Lyſias contra Frumentarios. Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες, h. e. Multi me edierunt, o judices, admiratione ducti. Demoſth. in Aphobum; τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ᾽ οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h. e. Cum autem harum rerum multi teſtes ſint, non minore etiem argumenta nobis ſuppetunt.

Quod ſi πολλοὶ ſonet πλῆθος, h. e. vulgus, vel populus, tunc neceſſario deſiderat articulum. Ut Iſocr. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν. οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiam falſas. vulgus enim veritetem ignorat, ſed ea fama, & opinione judicat. Dem. adverſus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία, καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur ſola eſt cuſtodia, & juſta, & firme legum? Vos populus. idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc vero vulgus hoc dicunt, quod Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, ſi ſeſe habeant ut ſubjecta in oratione, non reſpuunt articulum. Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τῷ καὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipſius contigerunt, in cauſa fuere, cur pater e vivis exceſſerit. Demoſth. pro Formione: Τὰ μὲν οὖν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λῆρον καὶ συκοφαντίαν, h. e. verba vero multa, quibus Appollodorus utetur, nugas eſſe, & calamnias putate.

Verum πολύς, πολλὴ, πολὺ, quando ponuntur ἀπροσδιορίστως, reſpuunt prorſus articulum, ut Lyſias adverſus Pandeon. Ὅς γὰρ αἴτιος μοι πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύσατο. h. e. hic enim cum mihi jamdudum negotium faceſſere non deſtiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι, h. e. Vos in maximis magiſtratibus eoſdem finitis longo jam tempore ſummum obtinere magiſtratum.

RE-

REGULA XVI.

Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, cum obtinent locum ſubjecti, gaudent articulo. Iſocr. de pace: Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

REGULA XVII.

ΜΑ' Adverbium jurandi nomini ſubſequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς Θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τοῦ ἀκριβέστερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον. Ego medius fidius, &c.

REGULA XVIII.

QUod ſi conjungatur cum nomine Δία, reſpuit prorſus, ut Demoſth. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercule, quod, &c.

REGULA XIX.

REgula prædicta convenit etiam particulæ νὴ. Idem pro Formione: Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, καὶ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα, νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς Θεοὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo deſtituatur, ut Demoſth. de ordinan. Repubı. καὶ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες.

Nomina Appellativa, ſeu adjectiva virorum, qui in aliqua arte, ſeu ſcientia excelluerunt, neceſſario articulo inſigniri debent. Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ Ποιητὴς, & Ariſtotelem, ὁ Φιλόσοφος, quia ſicut hic in Philoſophia, ita ille in Poeſi primas tenet.

Sæpe articulus deſtituitur Participio magna cum elegantia, idque cum variis præpoſitionibus, vel adverbiis, quæ immediate ſubſequi ſolent articulum, ut οἱ ἐν πόλιι, h. e. cives, oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, adoleſcentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, milites. in quibus omnibus ſubintelligitur Participium ὄντες, vel γινόμενοι, vel quid ſimile. Demoſth. Philipp. Καὶ γὰρ τοι διεσπασμένων εἰς δύο μέρη τούτων τῶν ἐν πόλει, h. e. cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὰ ἴσα ἅπαντας, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικὸν, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν.

Pari modo, οἱ ἔπειτα, poſteri, τὸ ἔπειτα, poſteritas, οἱ πρόσθεν, priſci, οἱ πόῤῥω, diſſiti, οἱ περὶ τὸν Βασιλέα, qui ſtant a parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

REGULA XX.

SÆpiſſime articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine ſumitur. Demoſth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι, pro neglectu, & τῷ μὴ συνιέναι pro inſcitia ſumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, ſtudium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

REGULA XXI.

NOmina κλητικὰ reſpuunt prorſus articulum: ut Demoſth. pro Corona: Πρῶτον μὲν ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

REGULA XXII.

ARticulus neutrius generis vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter, vel artificialiter poſitis ſolet præponi. Ariſt. de interpr. οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης τὸ κέλης οὐδὲν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Item paulo inferius: Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum eſt hujuſmodi articulum vocari ἄρθρον ἐντεχνον, quoniam ex conſulto præponitur illis dictionibus, quæ pro ſeipſis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum eſt Græcis, quo explicant ſuas mentes ἀκριβέστερον καὶ διαῤῥήδην, h. e. enucleate, & clare: ut Demoſth. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξέσται σκοπεῖν, h. e. Si enim certo hoc conſtiterit, tum qua ratione quis illum ulciſcatur, licebit diſpicere: quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia, τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξέσται σκοπεῖν. Pro Corona idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adverſarium adhibeatis in conſilium de modo, quo me audire vos oporteat.

Obſervandum eſt, Poetas, & potiſſimum Homerum raro uti articulis præpoſitivis: ut Ἰλ. ῥαψ. Θ. εἴ σφωιν εἶπε μὲ ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Ariſtoph. tamen crebro iis utitur.

Ἦν γὰρ τὸ βέλτιστ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum eſt, Poetas ſæpe uſurpare articulos præpoſitivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. οἱ μὲν ἐπήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι, vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores uſurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Demoſth. in Orat. Olynth. 3. ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται &c. pro εἴ τινι ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Corona: Ἀλλά τε πρὸ ὑπ' ἐχθροῦ τῷ τοῦτο συμβαίνει, pro τινί.

FINIS.

MAG 2021740

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

[illegible]

Digitized by Google